Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

# ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ
ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ
ΑΡΧΑΙΑ

**ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ**

## ΤΟΜΟΣ ΙΓ

«Τὸ πρῶτον βιβλίον παντὸς Ἕλληνος εἶναι τὸ Λεξικὸν τῆς γλώσσης του».
Κοραῆς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΔΟΜΗ - Α.Ε.
Ναυαρίνου 20 τηλ. 637 389 - 612 056
ΑΘΗΝΑΙ

# ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

| | |
|---|---|
| α. | =ἄλλως |
| αἰολ. | =αἰολικός,-όν |
| αἰτ. | =αἰτιατική |
| ἀκλ. | =ἄκλιτος,-ον |
| ἀλβ. | =ἀλβανική,-ικός |
| ἀλληλοπθ. | =ἀλληλοπαθής |
| ἀλχημ. | =ἀλχημιστής,-ικός |
| ἀμτβ. | =ἀμετάβατος,-ον,-ως |
| ἀμφ. | =ἀμφίβολον |
| ἀναγν. | =ἀναγνωστέον |
| ἀ ατ. | =ἀνατομική,-ός |
| ἀνέκδ. | =ἀνέκδοτος,-ον |
| ἀντικ. | =ἀντικείμενον |
| ἀντικειμ. | =ἀντικειμενικός,-ή,όν,-ῶς |
| ἀντιδ. | =ἀντιδιαστολή |
| ἀντίθ. | =ἀντίθετον,-ος,-ως |
| ἀντίστ. | =ἀντίστοιχος-ον |
| ἀντων. | =ἀντωνυμία |
| ἀνών. | =ἀνώνυμος-οι |
| ἀόρ. | =ἀόριστος |
| ἀπ. | =ἀπόσπασμα,-ματα |
| ἀπαρφ. | =ἀπαρέμφατον |
| ἀποθ. | =ἀποθετικόν ρῆμα |
| ἀπόκρ. | =ἀπόκρισις |
| ἀπολ. | =ἀπολύτως |
| ἀπρόσ. | =ἀπρόσωπον |
| αραβ. | =ἀραβική,-ικός |
| ἀρ μ. | =ἀραμαϊκή,-ός |
| ἀρκ. | =ἀρκαδικός,-ή,-όν |
| ἀρσ. | =ἀρσενικόν |
| ἀρχ. | =ἀρχαῖος,-α,-ον |
| ἀρχ. λεξ. | =ἀρχαῖα λεξικά |
| ἀρχιτ κτ. | =ἀρχιτεκτονική,-ός |
| ἀσσίζ. | =ἀσσίζαι |
| ἀστρολ. | =ἀστρολογία,-ικός |
| ἀστρον. | =ἀστρονομία,-ικός |
| ἀσυν. | =ἀσυναίρετος,-ον |
| αὔξ. | =αὔξησις |
| αὐτοπθ. | =αὐτοπαθής |
| ἄχρ. | =ἄχρηστος |
| β. | =βίος |
| βιολ. | =βιολογία,-ικός,-ῶς |
| βλ. | =βλέπε |
| βλ. λ. | =βλέπε λέξιν |
| βλ. λς. | =βλέπε λέξεις |
| βοιωτ. | =βοιωτικός,-ή,-όν |
| βυζ. | =βυζαντινός,-ή,-όν |
| βοταν. | =βοτανική,-ικός |
| γαλλ. | =γαλλική,-ικός |
| γεν. | =γενικός,-ή,-όν,-ῶ· |
| γενικ. | =πτῶσις γενική |
| γερμ. | =γερμανική, ός |
| γεωδ. | =γεωδαισια,-·ικός |
| γεωλ. | =γεωλογία,-ικός,-ῶς |
| γεωμ. | =γεωμετρία,-ι ός |
| γλωσσ | =γλωσσάριον,-α |
| γνωμ. | =γνωμικόν |
| γρ. | =γραφή |
| γραμμ. | =γραμματική,-ος,-ῶς |
| γρπ. | =γραπτέον |
| δ. ἀνάγν. | =διάφορος ἀνάγνωσις |
| δ.γρ. | =διάφορος γραφή |
| δεικτ. | =δε κτικός,-όν |
| δηλ. | =δηλαδή |
| δημ. | =δημοτική,-ός,-όν |
| διάθ. | =διάθεσις |
| δ. δίστ. | =δημοτικόν δίστ χον |
| δ.ἑρμ. | =διάφορος ἑρμηνεία |
| δ. μυρ. | =δημοτικόν μυρολόγι |
| δίγ. | =δίγεστον |
| διορ. | =διορισμός |
| διόρθ. | =διόρθωσις |
| δ.προφ. | =διάφορος προφορά |
| δ.τραγ. | =δημοτικό τραγούδι |
| δοτ. | =δοτική |
| δυϊκ. | =δυϊκός |
| δυν. | =δυνητικός |
| δωρ. | =δωρικός,-όν |
| ἑβρ. | =ἑβραϊκή,-ικός |
| ἐγκλ. | =ἐγκλιτικόν,-ός |
| εἰδ. | =εἰδικός,-ῶς |
| εἰκ. | =εἰκασία |
| εἰρων. | =εἰρωνικός,-ῶς |
| ἐκδ. | =ἔκδοσις |
| ἐκκλ. | =ἐκκλησιαστικός,-ῶς |
| ἐκφ. | =ἐκφορ |
| Ἐκφρ. | =Ἔκφρασις,-εις |
| ἐλεγ. | =ἐλεγεῖον,-εία,-ειακός |
| ἐμπρόθ. | =ἐμπρόθετος,-έτως |
| ἑν. | =ἑνικός |
| ἐνάρθρ. | =ἐνάρθρως |
| ἐνεργ. | =ἐνεργητικός,-ή,-όν,-ῶς |
| ἐνεστ. | =ἐνεστώς |
| ἐνν. | =ἐννοεῖται |
| ἔνν. | =ἔννοια |
| ἐντ. | =ἐντεῦθεν |
| ἐξορκ. | =ἐξορκισμός,-οί |
| ἐπ. | =ἐπικός,-όν |
| ἐπέκτ. | =ἐπέκτασις |
| Ἐπιγρ. | =Ἐπιγραφή |
| ἐπίγρ. | =ἐπίγραμμα |
| ἐπίθ. | =ἐπίθετον |
| ἐπιθετ. | =ἐπιθετικός,-ή,-όν,-ῶς |
| ἐπίρρ. | =ἐπίρρημα |
| ἐπιφ. | =ἐπιφώνημα |
| ἑρμ. | =ἑρμηνεία |
| ἐρώτ. | =ἐρώτησις |
| ἐσφ.γρ. | =ἐσφαλμένη γραφή |
| ἑτερόκλ. | =ἑτερόκλιτον |
| εὐκτ. | =εὐκτική |
| εὐφημ. | =εὐφημισμός |
| εὔχρ. | =εὔχρηστος,-ον |
| ἐφετ. | =ἐφετικόν |
| ζῳολ. | =ζῳολογία,-ικός |
| θ. | =θέμα |
| θεοδ. | =θεοδοσιανός |
| θηλ. | =θηλυκόν |
| θρησκειολ. | =θρησκειολογία,-ικός |
| ἰατρ. | =ἰατρική,-ικός,-ῶς |
| ἰδ. | =ἰδίως |
| ἱσπ. | =ἱσπανικός,-ή,-όν |
| ἱστ. | =ἱστορία,-ικός,-ῶς |
| ἰταλ. | =ἰταλική,-ικός |
| ἰων. | =ἰωνικός,-όν |
| κ. | =καί |
| κ.ἄ. | =καί ἄλλα |
| κ.ἀλλαχ. | =καί ἀλλαχοῦ |
| κατ. | =κατηγορούμενον |
| κατηγ. | =κατηγορηματικός,-ή-,όν |
| κρητ. | =κρητικός,-όν |
| κτ. | =κατά |
| κτλ. | =καί τά λοιπά |
| κττ. | =καί τά τοιαῦτα |
| κύρ. | =κύριος,-ον |
| κυρ. | =κυρίως |
| κῶδ. | =κῶδιξ, -ικες |
| κωμ. | =κωμικός-ῶς, |
| λ. | =λέξις |
| λ.τραγ. | =λαϊκόν τραγούδι |
| λακων. | =λακωνικός,-ικῶς |
| λατ. | =λατινική,-ικός |
| λεγόμ. | =λεγόμενος,-ον |
| Λειτουργ. | =Λειτουργικά βιβλία |
| λόγ. | =λόγος, λόγιον |
| λυρ. | =λυρικός,-ή,-όν,-ῶς |
| μ. | =μόνον |
| μαγ. | =μαγικός |
| μαθημ. | =μαθηματικός,-ά |
| μγθ. | =μεγεθυντικόν |
| ΜΜ | =Μανιάτικα Μυρολόγια |
| μεθομ. | =μεθομηρικός,-ή,-όν,-ῶς |
| μέλλ. | =μέλλων |
| μέσ. | =μέσος,-ον |
| μετεωρ. | =μετεωρολογικός-ῶς |
| μετοχ. | =μετοχικός,-κῶς |
| μετων. | =μετωνυμία,-ός,-ῶς |
| μουσ. | =μουσική,-ικός,-ικῶς |
| μσν. | =μεσαιωνικόν,-ικός |
| μτ. | =μετά |
| μτβ. | =μεταβατικός,-ή,όν,-ῶς |
| μτγν. | =μεταγενέστερον,-ος |
| μτφ. | =μεταφορικῶς |
| μτφρ. | =μετάφρασις |
| μτχ. | =μετοχή |
| ναυτ. | =ναυτικός,-ή,-όν,-ῶς |

νεώτ. =νεώτερ -ος
νομ. =νομική,-ικῶς
νομοκ. =νομοκάνων
ὅθ. =ὅθεν
οἰκογ. =οἰκογένεια
ὁμ. =ὅμοιος,-ὁμοίως
ὁμοιογ. =ὁμοιογένεια
ὄν. =ὄνομα
ὀνομαστ. =ὀνομαστική
ὅρ. =ὅρος
ὀρθότ. =ὀρθότερον,-ος
ὁριστ. =ὁριστική
ὀρυκτολ. =ὀρυκτολογία,-ικός
οὐδ. =οὐδέτερον
οὐσ. =οὐσιαστικό
π. =παρά
παθ. =παθητικός,-ικῶς
Πάπ. =Πάπυροι
παράγ. =παράγωγον, -α
παραθ. =παράθεσις,-ετικός
παρακ. =παρακείμενος
παράλλ. =παράλληλος,-ον
παρατ. =παρατατικός
παρερμ. =παρερμηνεία
παρισ. =παρισινός
παροιμ. =παροιμία
περίφρ. =περίφρασις,-ικῶς
περσ. =περσική,-ός
πιθ. =πιθανός,-ῶς
πλάγ. =πλά·ιος
πληθ. =πληθυντικός
ποι. =ποιητικός,-ικῶς
πραγμ. =πρᾶγμα,-ατα
πρβλ. =παράβαλε
πρόσ. =πρόσωπον,-α
προσηγ. =προσηγορικός,-ῶς
προστ. =προστακτική
πρότασ. =πρότασις
ρ. =ρῆμα
ρηματ. =ρηματικός,-ή,-όν
ρηματ. π. =ρημαικὰ παράγωγ*
ρητορ. =ρητορικός,-ικῶς
ρίζ. =ρίζα
σ. =σελίς
σανσκρ. =σανσκριτικός
σατυρ. =σατυρικός,-ικῶς
σημ. =σημασία
σημιτ. =σημιτι ός
σκώλ. =σκώλιον
σλαβ. =σλαβική,-ικός
σπαν. =σπάνιος,-ως
στερ. =στερητικόν
στρ. =στροφή
στρατ. =στρατιωτικός,-ῶς
συγγ. =συγγενικός,-ῶς
συγκ. =συγκοπή
συγκεκ. =συγκεκομμένος,-ως
συγκρ. =συγκριτικός,-ικῶς
συλλ. =συλλαβη
Συναξ. =Συναξάριον,-ιστής
σύνδ. =σύνδεσμος
συνεκδ. =συνεκδοχική,-ικῶς
συνεκφ. =συνεκφορά
συνήθ. =συνήθης,-ως
συνηρ. =συνηρημένος
συνθ. =σύνθεσις, συνθετικός
σύντ. =σύνταξις
συχν. =συχνάκις
σχόλ. =σχόλιον,-α
Σχολ. =Σχολιαστής
τ. =τύπος
τμ. =τμῆσις
τελικ. =τελικός
τοπογρ. =τοπογραφία,-ικός
τουρκ. =τουρκική,-ικός
τροπ. =τρ κός,-ῶς
Τυπικ. =ΤυπικὸνΜοναστηρίων
ὑπερθ. =ὑπερθετικόν,-ῶς
ὑπερσ. =ὑπερσυντέλικος
ὑποθετ. =ὑποθετικός
ὑποκ. =ὑποκείμενον
ὑποκειμ. =ὑποκειμενικός,-ῶς
ὑποκορ. =ὑποκοριστικόν,-ῶς
ὑποτ. =ὑποτακτική
φαρμακ. =φαρμακολογία,-ικός
φαρμακευτ. =φαρμακευτικός,-όν
φιλοσ. =φιλοσοφία,-ικός
φρ. =φράσις
φυσ. =φυσικός,-ῶς
χειρόγρ. =χειρόγραφον,-α
χημ. =χημεία,-ικός
χρ. =χρῆσις
χρν. =χρόνος
χρησμ. =χρησμός
χρον. =χρονικός,-ῶς
Χρονογρ. =Χρονογραφία,-φος,-οι
Ψ =Ψευδο-
ψήφ. =ψήφισμα
ὡσ. =ὡσαύτως

* Τὰ ρηματ. π. τίθενται ἐν τέλει τοῦ ἑρμηνεύματος ὑπὸ ἴδιον ἀριθμὸν πρὸς εὐχέρειαν τῆς ἀναζητήσεως.
Αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ κειμένῳ συντετμημέναι λέξεις εἶναι εὐδιάγνωστοι.

κατάλογο, - **αὐτὴ ἡ γομολάστιχα δὲ** σβήνει· || κ. φρ. **σβῆσ' τα ὅλα** ἐξάλειφον πᾶν ὅ τι ἦτο αἰτία διχονοίας καὶ ἔριδος, ξέγραφέ τα ὅλα· κ. ἀμτβ. : **σβήσανε τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς·** **4)** ὁμ. ἐπὶ ἐξανθημάτων, μαραίνομαι, ἐξαφανίζομαι, ἀπαλείφομαι : **τὰ σπυριὰ ὅσο πᾶν καὶ σβήναυνε·** **5)** ἐπὶ προσ., ὁμ. τὸ ἀμτβ. λιποθυμῶ, χάνω τὰς αἰσθήσεις μου, βασιλεύω : **καὶ κεῖ ποὺ μιλοῦσε σιγὰ σιγὰ ἔσβηνε, ὥσπου ἔπεσε ξερὸς στὸ πάτωμα·** || ὁμ. ἀποθνήσκω : **ἔσβησε ὁ δύστυχος χωρὶς νὰ τὸν πάρη κανεὶς εἴδηση·** **6)** σβήνω τὸν ἀσβέστη ἐμβαπτίζω αὐτὸν ἐν ὕδατι, τὸν λειώνω μέσα σὲ νερό, ὅπερ θερμαίνεται καὶ ἀναβράζει.

**σβήσιμο** (τὸ) δημ., πληθ. -ήματα ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σβήνω, σβέσις.

**σβηστήρας** (ὁ) δημ. τὸ σβηστήρι βλ.λ.

**σβηστήρι** (τὸ) δημ. ὁ σβεστὴρ βλ.λ.3), γομολάστιχα.

**σβηστός-ή-ό** μσν. δημ. ἐσβεσμένος, σβεστός : Ἐρωτόκρ.5,414 **περὶ σβηστὸν ἐφύλαγε καὶ πάει ἐδὰ νὰ τ' ἀφῇ,** Κάλβ.19,Καβάφ.Κεριὰ **τί γρήγορα, ποὺ τὰ σβηστὰ κεριὰ πληθαίνουν·** **2)** μτφ. ὁ ἐξησθενημένος, ὁ ἐξασθενούμενος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 38,22 **σὰ βαριὰ μιλιὰ θαλή, σβηστή, βραχνή.**

**σβίγα** (ἡ) δημ. ροδάνι, μαγγάνι· **2)** ναυτ. ἐξέλικτρον δρομομέτρου ἢ στροφεῖον σχοινοπλόκου.

**σβίγκος** (ὁ) δημ. εἶδός τι γλυκύσματος εἰς βώλους ζύμης ἐξ ἀλεύρου καὶ ᾠῶν, ὀπτωμένους ἐν τηγάνῳ ἐντὸς βουτύρου.

**σβόμπος** (ὁ) δημ. δ. προφ. τοῦ σγόμπος βλ.λ.

**σβουνιά** (ἡ) δημ. κόπρος τοῦ βοός.

**σβούρα** (ἡ) δημ. βέμβιξ βλ.λ.· **2)** μτφ. ἄνθρωπος ἀεικίνητος.

**σβουρίζω** δημ. μτφ. ἐπὶ προσ. περιστρέφομαι ἢ βομβῶ ὡς σβούρα· **2)** κ. ἐπὶ πραγμ. παράγω, ἀποδίδω τὸν ἦχον σβούρας.

**σβραχνάς** (ὁ) δημ. βραχνάς, ἐφιάλτης.

**σβύνω** δημ. ἐσφ.γρ. τοῦ σβήνω βλ.λ.

**σβύσιμο** (τὸ) δημ. ἐσφ.γρ. τοῦ σβήσιμο.

**σβυστός-ή-ό** δημ. ἐσφ. γρ. τοῦ σβηστός.

**σβωλιάζω** δημ. μεταβάλλω τι εἰς βώλους· || σχηματίζω βώλους, μεταβάλλομαι εἰς βώλους : **σβώλιασε ἡ ζάχαρη - τὸ ἀλεύρι.**

**σβῶλος** (ὁ) δημ. δ.προφ. τοῦ βῶλος βλ.λ.

**σγάλη** (ἡ) μτγν. ἡ σκάλη βλ.λ. : Διοκλητ.Ἔδικτ.14,6.

**σγάρα** (ἡ) δημ. ὁ πρόλοβος τῶν πτηνῶν.

**σγαρά(ν)τζι** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν οἰνάνθη ἡ ἀνισοειδής.

**σγόμπος** (ὁ) δημ. **κ. σγουμπός κ. γόμπος** ὁ κυφός, καμπούρης· **2)** συνεκδ. μικρόσωμος καὶ κακοφτειαγμένος.

**σγουραίνω** δημ. **κ. σγουρώνω** καθιστῶ τι σγουρόν, οὐλῶ, κατσαρώνω : **σγουραίνω τὰ μαλλιὰ** (τὰ βοστρυχίζω)· || ἀμτβ. **κ. σγουριάζω** καθίσταμαι σγουρός : **σγουράνανε τὰ γένια του.**

**σγουροκέφαλος-η-ο** δημ. ὁ ἔχων αγαυρὸ κεφάλι, σγουρομάλλης, κατσαρομάλλης βλ.λ.

**σγουρομάλλης** (ὁ) δημ., θηλ. **-α κ. -ούσα,** ὁ ἔχων σγουρὰ μαλλιά, οὐλόθριξ, σγουροκέφαλος, κατσαρομάλλης, κατσαρός : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 56,12 **κάποια νιὰ ποὺ βρικολάκιασε σγουρομάλλα.**

**σγουρομάλλικος-η-ο** δημ. **κ. σγουρομάλλινος** ὁ σγουρόμαλλας βλ.λ. : δ.τραγ. **νὰ πᾶς τῆς σγουρομάλλινης νὰ μὴ μὲ περιμένῃ.**

**σγουρόμαλλος-η-ο** δημ. ὁ ἔχων οὔλην κόμην, ποὺ τὸ μαλλί του **εἶναι σγουρό, κατσαρομάλλης : σγουρόμαλλο πρόβατο.**

**σγουρός-ά-ό(ν)** μσν. δημ. θηλ. **-ή** ὁ βοστρυχωτός, οὐλώδης : Τζέτζ.Χιλ.12,801, - **σγουρὰ ἀντίδια·** **2)** κτ. ἐπέκτ.οὐλόθριξ, σγουρόμαλλος : Ἐρωτόκρ. 2,285 **σγουρὸς ξαθὸς πολλὰ ὄμορφος.**

**σγούρωμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σγουρώνω, βοστρύχωσις.

**σγουρώνω** δημ. δ. τ. τοῦ σγουραίνω βλ.λ.

**(σ)γραφφίτο** (τὸ) Ἰταλ.) δημ. τεχν. ὅρος, εἶδός τι τοιχογραφίας, καθ' ἣν ἐπὶ σκοτεινοῦ βάθους ἐπιτίθεται ἀνοικτὸν χρῶμα καὶ εἶτα ἐπ' αὐτοῦ σχεδιάζεται δι' ἀποξέσεως ἡ εἰκών.

**σδεύγλα** (ἡ) μτγν. αἰολ. τ. τοῦ ζεύγλη βλ.λ. : Μελινν.π.Στοβ.3,7,12.

**-σε** ἐπιρρηματικὸς προσχηματισμὸς σημαίνων κίνησιν πρός τι, οἷον **ἄλλοσε** (πρὸς ἄλλο μέρος), **ἀμφοτέρωσε.**

**σέ** (1) προθ. δημ. προφ. τοῦ **εἰς** βλ.λ. : δ.τραγ. **σὲ φηλὲς ἀνηφοριὲς προβατάκια φύλαγα.**

**σέ** (2) ἀντων., δημ. κ. σένα αἰτ. ἑν. τοῦ σύ βλ.λ.

**σεαυτοῦ-ῆς** (σέ, αὐτός) κ. σαυτοῦ-ῆς, Ἰων. σεωυτοῦ-ῆς αὐτοπαθὴς ἀντων. β' προσ. ἀπαντῶσα μ. κτ. τὰς πλαγίας πτ. τοῦ **ἑν.** ἀριθμ. εἰς προτ., ὧν τὸ ὑποκ. εἶναι σύ, ἡ χρ. τοῦ οὐδ. σπαν. (Εὐρ. ἀπ.693), π. Ὁμ. κεχωρισμένως σοῦ **αὐτοῦ** (οἱ κεχωρισμένοι τ. π.'Αττ. προσ. ἀντων. μτ. ἐμφάσεως : Αἰσχ.Ἑπτ.632, Πλάτ.Γοργ.472Β)· κτ. πληθ. πάντοτε ἡ ἀντων. κεχωρισμένως, οἷον **ὑμῶν αὐτῶν·** οἱ τραγ. ποιοῦνται χρ. τοῦ ἀσυναιρέτου τ., ἀλλ' οὐχὶ τόσον συχν. ὅσον τοῦ συνηρ. : Ἀλκ.87, Πινδ.ἀπ. 97, Ἡρ.1,45, αὐτ.108, Σοφ.Φιλ.950 **ἐν σεαυτοῦ γενοῦ** (κράτησε τὸν ἑαυτόν σου, ἔλα στὸν ἑαυτό σου), Εὐρ.ἀπ.693 **φίλον ξύλον, ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίνου θρασύ·** || **κράτει σαυτοῦ** ἔσο κύριος τοῦ ἑαυτοῦ σου· || **γνῶθι σαυτὸν** μάθε καὶ γνώριζε τί εἶσαι.

**σεβάζομαι,** ἐπ. ἀόρ. γ' ἑν. σεβάσσατο (Ἰλ.Ζ 167, αὐτ.417), ἀόρ. παθ. **ἐσεβάσθην** (ΑΠ 7,122, ΚΔ Ρωμ. 1,25), φοβοῦμαι, αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι νὰ πράξω τι, μτ. αἰτ. : Ἰλ.Ζ 167 **σεβάσσαντο γὰρ τό γε θυμῷ·** **2)** σέβομαι βλ.λ. : Ὀρφ.Ἀργ.550 **σεβάζεσθαι ξεῖνον θανόντα,** Ἰουλ.Γαλ.354Β.

**σέβας** (τὸ) (ἐν χρ. μ. ἡ ὀνομ., αἰτ. κ. κλητ. ἑν., κτ. πληθ. **σέβη** ὡς ἐκ τ. σέβος [Αἰσχ.Ἰκ.755], κ. νεώτ. φόβος μετὰ σεβασμοῦ, αἴσθημα φόβου καὶ σεβασμοῦ, ὅπερ ἐγείρεται εἰς τὴν καρδίαν τινὸς καὶ παρακωλύει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ τι αἰσχρόν : Ἰλ.Σ 178 **σέβας σε θυμὸν ἱκέσθω Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι,** Ὕμν. Δήμ.190 **αἰδώς τε σέβας τε·** **2)** ἡ συστολή, ἡ καταλαμβάνουσα τὸν ἄνθρωπον, ὅταν βλέπῃ τι παρ' **ἐλπίδα** καὶ αἰφνιδίως, θαυμασμός, ἔκπληξις : Ὀδ.Γ 123 **σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα,** αὐτ.Δ 75, αὐτ.142· **3)** γεν. σεβασμός, μεγάλη τιμή : Αἰσχ. Χο.54 **σέβας ἀφίσταται,** αὐτ.Ἰκ.396 **σέβας τὸ πρὸ θεῶν,** Σοφ.Ἀντ.304 **εἴ περ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας·** || κ. μτ. γενικ. ἀντικειμ. : αὐτ. Χο.645 **Διὸς σέβας** (σεβασμὸς πρὸς τὸν Δία)· || μτ. γενικ. ὑποκ. : Αἰσχ.Εὐμ.690 **πάγος ἄρειος, ἐν δὲ τῷ σέβας ἀστῶν·** **4)** μεθ' Ὅμ. τὸ ἀντικείμενον τοῦ σεβασμοῦ, ἁγιότης, μεγαλοπρέπεια, μεγαλεῖον : Σαπφ.Συμπ.5,9 **σέβας Τροίας,** Αἰσχ. Ἰκ.85, αὐτ.776, αὐτ.755 **θεῶν σέβη,** Σοφ.ἀπ.582 **Ἥλιε, . . Θρῃξὶ πρέσβιστον σέβας** (διόρθ. σέλας), Εὐρ.Μήδ.752· || **σέβας ἐμπόρων** ἐπὶ λόφου ἀνεγερθέντος εἰς τιμὴν νεκροῦ καὶ χρησιμεύοντας εἰς τοὺς ἐμπόρους ὡς σημεῖον τῆς ὁδοῦ ἢ τῆς χώρας : αὐτ.Ἀλκ.999· **5)** θθ. περιφρ. ἐπὶ προσ. **ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας** ὦ σεβαστὴ μήτηρ ἐμή : Αἰσχ.Πρ.1091· || **σέβας κηρύκων** σεβαστοὶ κήρυκες : αὐτ.Ἀγ.515· || **κ. σέβας Πειθοῦς** : αὐτ.Εὐμ.885· || **κ. τοκέων σέβας** : αὐτ. 546· || **κ. Ζηνὸς σέβας** : Σοφ.Φιλ.1289· || κ. ἐπὶ πραγμ. **σέβας μηρῶν** : Αἰσχ.ἀπ.135· || κ. **σέβας χειρὸς** : Εὐρ.Ἱππ.335· **6)** ἀντικείμενον θαυμασμοῦ, θαῦμα : Ὕμν.Δήμ.10 **σέβας πᾶσιν ἰδέσθαι,** Σοφ.Ἠλ.685 **πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας,** αὐτ.

Φιλ.402· **7**) νεώτ. **τὰ σέβη** προσρήσεις πρὸς πρεσβύτερον ἢ πρός τινα ἄξιον ἰδιαζούσης τιμῆς: **τὰ σέβη εἰς τὸν πατέρα σας - εἰς τὴν κυρίαν σας.**

**σέβασις**-εως (ἡ) μτγν. σεβασμός, σέβας, εὐλάβεια, λατρεία, θαυμασμός: Ἐπίκ.141.

**σέβασμα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἀντικείμενον λατρείας καὶ θαυμασμοῦ, σεβασμοῦ: Διον.Ἀλ. Ρωμ.1,30, ΚΔ Πράξ.17,23· **2**) μτγν. ἡ σέβασις βλ.λ.: Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,1· **3**) νεώτ. **τὰ σεβάσματα** αἱ πρὸς πρεσβύτερον προσρήσεις, τὰ σέβη: **τὰ σεβάσματά μου εἰς τοὺς γονεῖς σας.**

**σεβάσμεια** (τὰ) Ἐπιγρ. κ. **σεβασμεῖα ἀ. τ.** τοῦ σεβάσμια βλ.λ.

**σεβασμιάζω** Ζωναρ. «εὐσεβέω».

**σεβάσμια** (τὰ) Ἐπιγρ. κ. **-εια** κ. **-εῖα** ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ, τοῦ αὐτοκράτορος.

**σεβάσμιος**(-α)-ο(ν) (σέβας) μτγν. κ. νεώτ. ὁ σεβασμοῦ ἄξιος, αἰδέσιμος, ἐπιβάλλων τὸ σέβας, τὸν σεβασμόν, σεβαστός: Πλούτ.Ἠθ.764Β, Λουκ. Ἐρωτ.19, **- σεβάσμιος γέρων, - ἡ σεβασμία ἡγουμένη**· **2**) τὸ οὐδ. **τὸ σεβάσμιον** ὡς οὐσ. τὸ σέβας, ὁ σεβασμός: Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,10,2· **3**) ὡς ἐπίκλησις ἢ ἐπώνυμον τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων = ὁ Σεβαστός, τὸ ρωμαϊκὸν Augustus: αὐτ. 3,3, Ἐπιγρ. **οἱ σεβασμιώτατοι καίσαρες**· ‖ **σεβάσμιος ὅρκος** ὅρκος λαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ, τοῦ αὐτοκράτορος: Πάπ.· **4**) νεώτ. προσηγορία τοῦ προϊσταμένου τεκτονικῆς στοᾶς· **5**) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ **σεβάσμια** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **6**) μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ὁ ὑπερθ. βαθμ. **σεβασμιώτατος** προσηγορία ἐπισκόπου· ‖ μτγν. κ. νεώτ. ἐπίρρ. **-ίως**, δημ. **-ια** μετὰ σεβασμοῦ: Πτολ.Ἀσκ. 395Η, Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.165,1 **σεβάσμια προχωρώντας**.

**σεβασμιότης**-ητος (ἡ) πάπ., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σεβασμίου, τὸ νὰ εἶναί τις σεβάσμιος ἢ ἀξιοσέβαστος, ἁγιωσύνη, σεβαστότης, ἱερότης· **ἡ σεβασμιότης τῆς μορφῆς ἐπλαισιοῦτο ἀπὸ λευκὴν κόμην καὶ γενειάδα**· **2**) τίτλος καὶ προσηγορία ἐπισκόπου: **ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας.**

**σεβασμός** (ὁ) κ. νεώτ. τὸ νὰ σέβεταί τις ἄλλον, σέβασις, σέβας: Ἀριστέ.179 **σεβασμὸν ἀποδοῦναι**, Διόδ.Σ 1,83, Στράβ.11,13,9, Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.1,6,9 **τὸν περὶ τῶν θεῶν σεβασμόν**, Ἐπικ.Δόξ.32, Μᾶρκ.Αὐρ.4,16 **τὸν σεβασμὸν τοῦ λόγου του, - ὁ πρὸς τοὺς γονεῖς σεβασμός, - σεβασμὸς πρὸς τὰς ἀρχάς - πρὸς τοὺς νόμους**· **2**) μτγν. σέβος βλ.λ.4): Ὀρφ.Ὕμν.17,8, Διον.Ἀλ. Ρωμ.6,81 **ἀρχὴ σεβασμοῦ μεστή**, αὐτ.2,75· **3**) ὁμ. τὸ τυπικόν: Γαλ 12,173.

**σεβασμοσύνη** (ἡ) μτγν. ποι. τ. ἀντὶ σεβασμιότης βλ.λ.1): Χρησμ.Σιβ.7,73.

**Σεβαστεῖον** (τὸ) μτγν. κ. **Σεβάστιον** ναὸς τοῦ Σεβαστοῦ, τοῦ Αὐγούστου, ἄ. σεβάστειος ναός: Φίλ.2,567· **2**) Ἐπιγρ. κτ. πληθ. **τὰ σεβαστεῖα** ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ, τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου, ἄ. σεβαστά.

**σεβάστειος ναός** (ὁ) Ἐπιγρ. τὸ ἱερὸν τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου· τὸ σεβαστεῖον.

**σεβαστεύω** μτγν. σεβάζομαι, αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι· κ. παθ.: Μαν.π.Ἰώσ.Ἀπ.1,26.

**Σεβαστιάς**-άδος (ἡ) μτγν. ἡ σύζυγος τοῦ σεβαστοῦ βλ.λ.2), ἡ Σεβαστή: Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,355.

**σεβαστικός**-ή-όν ὁ πλήρης σεβασμοῦ, ὁ σεβάσμιος, ὁ εὐλαβής: Πυθ.π.Φώτ.Βιβλ.438Β **τῶν Πυθαγόρου οἱ μὲν ἦσαν περὶ τὴν θεωρίαν καγινόμενοι, οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί**, Ἰάμβλ. Προτρ.21,25 **τὸ δόγμα σεβαστικὸν ὑπάρχει.**

**σεβαστικῶς** ἐπίρρ. μτγν. εὐλαβῶς, ἐν χρ. μτ. ρ. **ἔχω, διάκειμαι πρός τινα** αἰσθάνομαι σεβασμὸν πρός τινα: Διον.Ἀλ.Πομπ.1.

**σεβάστιος**-ον Ἐπιγ. ἐπὶ ὅρκου, ὁ γινόμενος εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Αὐγούστου: **σεβάστιος ὅρκος.**

**σεβαστόγνωστος**-ον Ἐπιγρ.πιθ. τιμητικὴ προσηγορία τῶν φίλων τοῦ Σεβαστοῦ, ὁ φίλος τοῦ αὐτοκράτορος: **γένους γενόμενος λαμπροῦ καὶ σεβαστογνώστου.**

**σεβαστοδώρητος**-ον Ἐπιγρ. ἐπὶ ἀγώνων, ὁ ἐξουσιοδοτημένος δι' αὐτοκρατορικῆς ἀδείας: **σεβαστοδώρητος θέμις.**

**σεβαστοκρατικός**-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σεβαστοκράτορα βλ.λ.: Ἄνν.Κομν.1,184.

**σεβαστοκρατόρισσα** (ἡ) **μσν. ἡ** σύζυγος τοῦ σεβαστοκράτορος.

**σεβαστοκρατορῶ-έω** Ἐπιγρ. ἐν τῇ βυζαντινῇ αὐλῇ, ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ σεβαστοκράτορος βλ.λ.·

**σεβαστοκρατῶ**-έω μσν. κυβερνῶ, διοικῶ ὡς Σεβαστός, Αὔγουστος ἢ Αὐγούστη: Τζέτζ.Χιλ.11,45.

**σεβαστοκράτωρ**-ορος (ὁ) μσν., θηλ. **-κρατόρισσα**, ἐν τῇ βυζ. αὐλῇ, τίτλος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Κομνηνοῦ ἀπονεμηθεὶς τὸ πρῶτον εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἰσαάκιον: Ἄνν.Κομν.1,184.

**σεβαστολόγος** (ὁ) Ἐπιγρ. ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ ἀρχινεώκορος, ὄνομα ἀξιωματούχου.

**σεβαστον(ε)ίκης** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ νικητὴς εἰς τὰ σεβαστεῖα, τοὺς αὐτοκρατορικοὺς ἀγῶνας.

**σεβαστονεικηφόρια** (τὰ) Ἐπιγρ. τὰ σεβαστεῖα, οἱ αὐτοκρατορικοὶ ἀγῶνες.

**σεβαστός**-ή-ό(ν) (σέβομαι) μτγν., νεώτ. κ.δημ. ὁ ἄξιος σεβασμοῦ, ὁ σεβάσμιος, ὁ ἀξιοσέβαστος: Ἡσ. «σεβαστός· προσκυνητός· τιμητός»: Διον.Ἀλ. Δημ.2,75 **σεβαστὸν πρᾶγμα**, Ἐπιγρ.**σεβαστοὶ θεοί**· **2**) ἐπών. τοῦ Αὐγούστου καὶ τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων ἐν Ἑλλάδι, μτφρ. τοῦ λατ. Augustus: Στράβ.3,3,8 **τοὺς γειτονεύοντας αὐτοῖς κατέλυσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ**, αὐτ.12,8,16, ΚΔ Πράξ.25, 21 **τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν**, Παυσ. 3,11,4 **τὸ δὲ ὄνομα εἶναι τούτῳ Αὔγουστος, ὃ κατὰ γλῶσσαν δύναται τὴν Ἑλλήνων σεβαστός**, Λουκ. Μακρόβ.21 **Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ**, αὐτ.Προσ. Πταίσμ.18 **ἐπὶ τοῦ πρώτου Σεβαστοῦ** (κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ πρώτου αὐτοκράτορος) αὐτ.Ὀρχ.34 **κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα**, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,10,9 **καλοῦντες σεβαστὸν καὶ Περτίνακα** (Σεβῆρον), Πάπ. **ἐπίτροπος Σεβαστῶν**· ‖ Ἐπιγρ. τὸ θηλ. **ἡ Σεβαστή**, ἄ. Σεβαστιάς, μτφρ.τοῦ λατ. Augusta, ἡ αὐτοκράτειρα, ἡ Αὐγούστα: Πάπ. **παρούσης Σεβαστῆς μετὰ τῶν ματρωνῶν**· **3**) μσν. τίτλος εἰσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, ὁ κάτοχος τοῦ ὁποίου ἤρχετο πέμπτος κατὰ τάξιν μετὰ τὸν αὐτοκράτορα· **4**) πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σεβαστόν, ὁ αὐτοκρατορικός: **σύνοδος σεβαστὴ τοῦ θεοῦ αὐτοκράτορος Καίσαρος**, αὐτ. **σεβαστὸν Ἀδριανεῖον**· **5**) ὀνομαμηνός, ὁ Αὔγουστος, ἐν Αἰγύπτῳ Θώθ: Ἐπιγρ.· **6**) Ἐπιγρ. κ. πάπ. **ἡ σεβαστή** ὡς οὐσ. ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἑωρτάζοντο τὰ γενέθλια ἢ ἡ ἄνοδος τοῦ αὐτοκράτορας εἰς τὸν θρόνον· **7**) Ἐπιγρ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ **σεβαστὰ** ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος, τοῦ Σεβαστοῦ, ἄ. σεβαστεῖα· **8**) νεώτ. ζωολ. **ὁ σεβαστὸς** ὡς οὐσ. γένος ἰχθύων ἀκανθοπτερυγίων ἐκ τῶν τριγλιδῶν.

**σεβαστότης**-ητος (ἡ) μσν. τὸ ἀξίωμα τοῦ **Σεβαστοῦ** βλ.λ.2), τοῦ αὐτοκράτορος: Κίνναμ.210.

**σεβαστοφάντης** (ὁ) Ἐπιγρ.,θηλ. **σεβαστοφάντις**, ἱερεὺς τοῦ σεβαστοῦ, τοῦ Αὐγούστου.

**σεβαστοφάντις**-ιδος (ἡ) Ἐπιγρ., θηλ. τοῦ **σεβαστοφάντης** βλ.λ., ἡ ἱέρεια τοῦ σεβαστοῦ.

**σεβαστοφαντῶ**-έω Ἐπιγρ. εἶμαι σεβαστοφάντης ἢ σεβαστοφάντις βλ.λ.: **σεβαστοφαντούσης τῆς δεῖνα.**

**σεβαστοφορικός**-ή-όν Ἐπιγρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς σεβαστοφόρους βλ.λ. : μετά τὰς σεβαστοφορικὰς νομάς.

**σεβαστοφόροι** (ὁ) πιθ. οἱ ἱερεῖς Ρωμαίου αὐτοκράτορος λατρευομένου ὡς θεοῦ : Ἰω.Λυδ.Μην. 4,138, Σουΐδ. ἐν. λ. Αὔγουστος.

**σεβδάς** (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. σενβτάς ὁ ἔρως, ἡ ἀγάπη, ὁ ἐξ ἔρωτος διακαὴς πόθος : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.40,23 νὰ κατακάτση ὁ σεβντάς, σεβντάς πού 'χω γιὰ σένα, δ.δίστ. μὲ τοῦ σεβδᾶ τά κάρβουνα ὅποιος καῆ δὲ(ν) 'γαίνει.

**σεβένινος**-η-ον μτγν. κ. σεβέννινος ὁ ἐκ σεβενίου βλ.λ. : πλοῖον σὺν σχοινίοις σεβενίνοις.

**σεβένιον** (τὸ) μτγν. κ. σεβέννιον ἡ θήκη, τὸ περικάλυμμα τοῦ ἄνθους καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ φοίνικος· Ἡσ. «σεβέννιον· τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γινόμενον» : Ἀρχιγ. π. Γσλ.12,574.

**σέβερος** Ἡσ. «εὐσεβής, δίκαιος»· πρβλ. Θεόγνωστ.Καν.11.

**σέβημα**-ατος (τὸ) τὸ ἀντικείμενον σεβασμοῦ καὶ λατρείας, τὸ σέβασμα : Ὀρφ.ἀπ.49,7,ΠΔ Σοφ. Σαλ.15,17 κρείττων γάρ ἐστι τῶν σεβημάτων αὐτοῦ (δ.γρ. σεβασμάτων).

**σέβησις**-εως (ἡ) μτγν. κ. σέβισις ἡ λατρεία, ἡ προσκύνησις, ὁ σεβασμός : Κλήμ.Ἀλ.795.

**σεβίζω** συνήθ. ἐν χρ. ἐν τῷ ἐνεστ., μέλλ. σεβιῶ (Δίων Κ 52,40), ἀόρ. ἐσέβισα (Σοφ.Ἀντ.943), παθ. ἐσεβίσθην (Σοφ.ΟΚ 636), λατρεύω, τιμῶ, σεβάζομαι : Πίνδ.Π 5,81 ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν, Αἰσχ.Εὐμ.12 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, αὐτ.Ἀγ.258,Σοφ.ΟΚ 1007,Εὐρ.Ἠλ.196 εὐχαῖσι θεοὺς σεβίζουσ' ἕξεις εὐαμερίαν· ‖ μτ. αἰτ.κ.γενικ. τῆς αἰτίας, τιμῶ, θαυμάζω τινὰ διά τι : Εὐρ.Μήδ.994· ‖ ἀφοσιοῦμαι, τιμῶ : Σοφ.Ἀντ. 143 τὴν εὐσέβειαν σεβίσασα (τὸ τῆς εὐσεβείας ἔργον τιμήσασα), Εὐρ.Μήδ.156 καινὰ λέχη σεβίζω (ἀφοσιοῦμαι εἰς τὴν νέαν σύζυγον)· ‖ κ. παθ. : Πίνδ.Ι 5(4),29 σεβιζόμενοι ἐν θυσίαις, Ἐμπ.112,8 σεβ- ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· κ. παθ. ἐν ἐνεργ. σημ. : Σοφ.ΟΚ 636 ἁγὼ σεβισθείς· ‖ κ. μεσ. ἐν ἐνερ σημ. : Αἰσχ.Ἱκ.815 σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν, αὐτ.922,αὐτ.Χο.912 οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς· **2)** ἐν ἀναφ. πρὸς θλίψεις, θάνατον κττ., μετέχω εἰς ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ, πιθ. διὰ θρήνου (ἀμφ. ἀνάγν.) : Αἰσχ.Πέρσ.945 λαοπαθῆ τε σέβων ἁλίτυπά τε βάρη· **3)** ρηματ. π. σέβισμα, σέβισις, σεβιστός.

**σεβιότ** (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἄκλ. εἶδος ἐρίων ἀγγλικῆς προελεύσεως ἐκ μακρῶν, στιλπνῶν καὶ ἁπαλῶν τριχῶν προβάτου· **2)** νῆμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρίων· **3)** τὸ ἐκ νημάτων ἡμικτενισμένον ὕφασμα.

**σέβις** Ἡσ. «πυξίς».

**σέβισις**-εως (ἡ) (σεβίζω) μτγν. κ. σέβησις ἡ λατρεία, ἡ προσκύνησις, ὁ σεβασμός : Κλήμ.Ἀλ.760.

**σέβισμα**-ατος (τὸ) (σεβίζω) σχόλ. ἡ λατρεία, ἡ προσκύνησις, ἡ σέβασις, τὸ σέβασμα : Σχόλ. Αἰσχ.Εὐμ.92.

**σεβιστός**-ή-όν ὁ σεβαστός, σεβάσμιος· Ἡσ. «τιμητός».

**σεβίτιον** (τὸ) πάπ. πιθ. ὑποκορ. τοῦ σέβις βλ.λ.

**σεβντάς** (ὁ) δημ. ἀ. σεβδὰς βλ.λ.

**σεβνταλής** (ὁ) (σεβντάς) δημ. ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν ἔρωτα, ὁ ἐρωτόληπτος.

**σέβομαι** τ. παθ. ἐν ἐνεργ. σημ. τοῦ σέβω βλ.λ.

**σεβομένως** (ἐκ τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ σέβομαι) ἐπίρρ. μτγν. σεβασμίως : Ἀμμων.8V.

**σέβω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παθ. σέβομαι (κ. μ. ἐν χρ. νεώτ. κ. δημ.), ἀόρ. ἐσεβάσθην κ. ποι. ἐσέφθην (Σοφ.ἀπ.164), τὸ ἐνεργ. ἐν χρ. εἰς τοὺς μεθ' Ὅμ. κ. κεῖται μ. κτ. ἐνστ. κ. παρατ., μτ. αἰτ. συνήθ. ἐπὶ τῶν θεῶν, εὐλαβοῦμαι, τιμῶ μετὰ συστολῆς καὶ εὐλαβείας, προσκυνῶ, λατρεύω : Ἀρχίλ.120 σ- Δήμητρος πανήγυριν, Πίνδ.Ο 14,12 ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν, Αἰσχ.Ἑπτ.596 δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει, αὐτ.Εὐμ.22, Σοφ.Ἀντ.777, αὐτ.780, αὐτ.Αἴ.713, Ξεν.Ἀπομν.4,4,19 νομίζεται θεοὺς σέβειν· ‖ κ. ἐπὶ τῶν γονέων : Σοφ.ΟΚ 1377 ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν, αὐτ.Ἀντ. 511· ‖ κ. ἐπὶ βασιλέων : αὐτ.Αἴ.667 μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν· ‖ κ. ἐπὶ ἱκετῶν : Αἰσχ. Εὐμ.151 τὸν ἱκέταν σέβων, αὐτ.Ἀγ.925 λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεάν, σέβειν ἐμέ, αὐτ.Ἑπτ.530· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Ἀγ.1612 ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβειν, ὃ ἔστι τὸ ὑβρίζειν, αὐτ.Εὐμ.749 τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες· ‖ σπαν. ἐπὶ θεοῦ : Εὐρ.Ἱππ. 896 Ποσειδῶν .. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων· κ. παθ. : Σοφ.ΟΚ 760 ἡ δ' οἴκοι πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἂν (πόλις)· ‖ τὸ σεβόμενον τὸ σέβας : Διον.Ἀλ. Συνθ.205, Πλούτ.Ἠθ.1101D· ‖ κ. σπαν. ἀπολ. εἶμαι εὐλαβής, θρῆσκος, εὐλαβοῦμαι : Αἰσχ.Εὐμ.725 τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν, Σοφ.Ἀντ.745 οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν, Θουκ.2,53 κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μή· **2)** μέσ. κ. μσν.κ.νεώτ. συνήθ. μτ.αἰτ. προσ. τιμῶ δι' εὐλαβείας καὶ φόβου εὐσεβοῦς, εὐλαβοῦμαι, προσκυνῶ, λατρεύω : Πίνδ.Π 6,25 μάλιστα μὲν Κρονίδαν, .. θεῶν σέβεσθαι, Ἡρ.1,66 τῷ δὲ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἱρὸν εἱσάμενοι σέβονται μεγάλως, Αἰσχ. Ἱκ.921 τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ, αὐτ.223, Ἀριστφ. Θεσμ.123 σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν, Πλάτ.Φαῖδρ. 251A εἶτα προσορῶν ὡς θεὸν σέβεται, ΚΔΠράξ. 16,14 σεβομένη τὸν θεόν· ‖ ἐπὶ βασιλέων, ἀπονέμω τιμὴν εἰς βασιλεῖς, τιμῶ : Αἰσχ.Πρ.937 σέβου, .. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί· ‖ γενικ. ἀπονέμω τιμὴν ἢ σεβασμὸν πρὸς ἀνθρώπους : Αἰσχ.Πρ.543 σέβει θνατοὺς ἄγαν, Σοφ.ΟΚ 187 τὸ φίλον σέβεσθαι, αὐτ.Φιλ.1163· κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἡρ.3,128 τὰ βιβλία σεβόμενοι μεγάλως, Ἀριστφ.Θεσμ.949 ἅπερ καὶ Παύσων σέβεται (ὄργια), Πλάτ.Νόμ. 837C τὸ σῶφρον αἰδούμενος ἅμα καὶ σεβόμενος· **3)** νεώτ. τηρῶ μετ' εὐλαβείας, ὑπακούω, εὐπειθῶς, πείθομαι : σέβου τοὺς νόμους, - σέβομαι τὸν λόγον μου· **4)** αἰσθάνομαι φόβον καὶ συστολὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἰδίᾳ ἐν ᾧ μέλλω νὰ πράξω τι ἀπρεπές, αἰσχύνομαι, αἰσθάνομαι θρησκευτικὸν φόβον, ντρέπομαι: Ἰλ.Δ 242 οὔ νυ σέβεσθε ;, Ἀριστφ.Νεφ.293 σέβομαί γ', .. καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν πρὸς τὰς βροντάς, Πλάτ.Νόμ. 729C τιμῶν καὶ σεβόμενος, αὐτ.Φαῖδρ.254B ἰδοῦσα δὲ ἔδεισέ τε καὶ σεφθεῖσα ἀνέπεσεν ὑπτία· ‖ σπαν. μτ. ἀπαρφ. φοβοῦμαι, διστάζω νὰ πράξω τι, δὲν τολμῶ : Αἰσχ.Πέρσ.694 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει, Πλάτ.Νόμ. 798B σέβεται καὶ φοβεῖται .. τό τι κινεῖν τῶν καθεστώτων, αὐτ.Τίμ.69D· κ. μτ. αἰτ. πράγμ. φοβοῦμαι νὰ πράξω τι : Ἀντιφ.2,4,12· κ. μτ. μτχ. : Πλάτ.Φαῖδρ.205E ὥστε οὐ σέβεται προσορῶν· **5)** ρηματ. π. σεπτός, σέβημα, σέβησις.

**σεβρό** (τὸ) (γαλλ.) δημ. λεπτὸν καὶ μαλακὸν δέρμα ἐκ δορᾶς ἐριφίων, δι' οὗ κατασκευάζονται χειρόκτια, ὑποδήματα κττ.

**σεγάνιον** (τὸ) Ἡσ. «γυργαθῶδες πλέγμα· Ῥάδιοι».

**σεγγούνι** (τὰ) δημ. κ. σεγγοῦνα (ἡ) εἶδος μαλλίνου ἐπενδύτου τῶν χωρικῶν, ἰδίᾳ τῶν γυναικῶν· ‖ κτ. πληθ. ἐνιαχοῦ μ. τῶν παιδίων.

**σεγκοντάρω** (ἰταλ.) δημ. ὑποβοηθῶ, ὑποστηρίζω τινὰ εἴς τινα ἄποψίν του, εἴς τινα προσπάθειαν, πηγαίνω μὲ τὸ μέρος του· **2)** εἰδ. ἐπὶ ᾀδόντων, κάμνω σεγκόντο βλ.λ.

**σεγκόντο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. σεκόντο κ. σιγόντο ἡ δευτέρα φωνὴ ἐν διῳδίᾳ ἢ τετρᾳδίᾳ· **2)** μτφ. φρ. κάνω σεγκόντο σεγκοντόρω βλ.λ.||.

**σεδδίτης** (ὁ) νεώτ. ἐκρηκτικὴ ὕλη, οὖσα ἀπαθὴς εἰς τὴν κροῦσιν καὶ τὴν τριβήν, χρησιμοποιουμένη ἰδίᾳ ἐν τοῖς λατομείοις ὡς ἡ δυναμῖτις.

**σέδον** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος σαξιφραγωδῶν φυτῶν ἀμάραντο, πετρόχορτο.

**σέθεν** ποι. γενικ. τοῦ σὺ βλ.λ.

**σεῖα** Ἡσ. «ἐδίωξα· Βοιωτοί».

**σεία δαίς** Ἡσ. «θυσία παρὰ Λάκωσιν».

**σειεύς-έως** (ὁ) (σείω) μτγν. ἀ.σείσων βλ.λ. : Πολυδ. 7,181 (δ.γρ.).

**σεΐζης** (ὁ) (τουρκ.) δημ. ὁ ἱπποκόμος.

**σειληνικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Σειληνόν, ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν Σειληνόν : Πλάτ. Συμπ.222D τὸ σατυρικόν σου δρᾶμα τοῦτο καὶ σειληνικὸν κατάδηλον ἐγένετο.

**Σ(ε)ιληνός** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ πιστὸς σύντροφος τοῦ Διονύσου, ὁ παλαιότατος, ἐμπειρότατος, περιφημότατος τῶν Σατύρων διαπρέπων τῶν ἄλλων κατὰ τὸ προορατικὸν (Αἰλ.ΠΙ 3,18) : Πίνδ.ἀπ.57 ἀκοίτας Σειληνός, Ἡρ.7,26 ἐν τῇ καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω ἀσκὸς ἀνακρέμαται, αὐτ.8,138, Αἰλ.ΠΙ 3,18· ‖ πορίσταται δὲ ὡς πατὴρ τῶν Σατύρων : Εὐρ.Κύκλ.13, αὐτ.82, αὐτ.269· ‖ κατὰ τοῦτον ὠνομάσθησαν καὶ οἱ παλαιότεροι Σάτυροι Σειληνοί : Ὑμν.Ἀφρ.263, Διόδ.Σ 3,72 τῶν Μυσαέων τοὺς εὐγενεστάτους, οὓς ὀνομάζεσθαι Σιληνούς· 2) ὁμοίωμα τοῦ Σειληνοῦ χρησιμεῦον ὡς θήκη πολυτίμων ἀγαλμάτων : Πλάτ.Συμπ.215A ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σειληνοῖς τούτοις τοῖς ἐν τοῖς ἑρμογλυφείοις καθημένοις.

**σειληνώδης-ους-ες** ὁ ὅμοιος πρὸς Σειληνόν : Πλάτ.Συμπ.216D τοῦτο αὖ σειληνῶδες (τὸ σχῆμα).

**σεῖν** δωρ. τ. ἀντὶ θεῖν, τρέχειν· π.Ἡσ.· 2) ἐπὶ τῶν τροφῶν τῶν παρακινουσῶν τὰ νήπια νὰ οὐρήσωσι, συρίττειν, ἐκπέμπειν ἦχόν τινα συριστικόν : Ἀριστφ.ἀπ.675, Φώτ.

**σεῖναι** Ἡσ. «θεῖναι. Κρῆτες».

**σειναρμόστρια** (ἡ) ἀ. θοιναρμόστρια βλ.λ.

**σείνιοι τόποι** (οἱ) πάπ. πιθ. μέρη κατάλληλα πρὸς λίκμησιν σιτηρῶν : ἀρτάβαι Χ, ὧν τὴν μεταφορὰν ποιησόμεθα εἰς τοὺς σεινίους τόπους.

**σεῖο** ἐπ. γενικ. τοῦ σὺ βλ.λ. ἀντὶ σοῦ.

**σεῖος-α-ον** λακων. τ. ἀντὶ τοῦ θεῖος : Ἀριστλ.Η Νίκ.1145a,29· πρβλ.Πλάτ.Μέν.99D.

**σείουρος** (ὁ) μτγν. ὁ σείων, κινῶν τὴν οὐράν.

**σείρ-ρός** (ὁ) Σουΐδ. «ἥλιος».

**σειρά** (ἡ) (εἴρω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. σειρή, δωρ. σηρά (Χοιροβ. ἐν Ἀν.Ὀξ.2,260) σχοινίον, δεσμός, ταινία· Ἡσ. «σειραί· πλέγματα, ἡνίαι, ἢ πλεκτοὶ ἱμάντες» : Ἰλ.Ψ 115 σειράς τ' εὐπλέκτους, Ὀδ.Χ 175 σειρὴν δὲ πλεκτήν· ‖ ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ χρυσείη, ἡ ἅλυσις : Ἰλ.Θ 19 σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες· πρβλ.Πλάτ. Θεαίτ.153C τὴν χρυσῆν σειρὰν ὡς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει· ‖ κ. μτφ. : ΠΔ Παροιμ.5,22 σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν σφίγγεται, ΚΔ Πέτρ.2,2,4 σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους (δ.γρ.) (τὰ δεσμὰ τοῦ σκότους)· 2) λωρίον ἢ σχοινίον δι' οὗ ὁ ἵππος ἕλκει τὴν ἅμαξαν, ἡ σειράς· Πολυδ.1,141· πρβλ. σειραφόρος· 3) τὸ εἰς βρόχον ἀπολῆγον σχοινίον, δι' οὗ συνελαμβάνετο καὶ εἵλκετο ὁ ἵππος ἢ ἐχθρός, οἷον οἱ Πάρθοι, οἵτινες κ. σειραφόροι ἐκαλοῦντο : Ἡρ.7,85 ἐπεὰν συμμίσγωσι τοῖσι πολεμίοισι, βάλλουσι τὰς σειρὰς ἐπ' ἄκρῳ βρόχους ἐχούσας, Παυσ.1,21,5 τοὺς ἵππους ἀποστρέψαντες ἀνατρέπουσι τοὺς ἐνσχεθέντας ταῖς σειραῖς· 4) ὁ ἐπίδεσμος : Γαλ.18(1), 777, Σωρ.Ἐπιδ.23 σειρὰ μονομερής, αὐτ.24 σειρὰ διμερής· 5) ἡ ὄχθη : Δοσίθ.435K ἡ σειρὰ τοῦ βίρρου· 6) μτφ. ἐπὶ ζῴων, ἡ οὐρά : Νίκ. Θηρ.119· 7) βόστρυχος, πλόκαμος τριχῶν: ΠΔ Κριτ. 16,13 ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰς σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι, Πολυδ.2,30 σειραὶ τριχῶν· 8) μσν. π. Βυζαντ. κομποσχοίνιον, κομβολόγιον· 9) νεώτ. ναυτ. σύστημα σχοινίων, δι' οὗ διπλώνεται ὡρισμένον τμῆμα τῆς ἐπιφανείας ἱστίου, πρὸς ἐλάττωσιν αὐτῆς ἐν κακοκαιρίᾳ, οἷον τμῆμα τοῦ ἱστίου, μούδα· 10) νεώτ. κ. δημ. ἀλληλουχία πραγμάτων ἢ ὅρων καθ' ὡρισμένην τάξιν, συνέχεια ἀλληλοδιαδόχων πραγμάτων, συμβάντων : σειρὰ ἀριθμῶν - ἄρθρων - κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν· 11) ὁμ. συνεχὴς παράταξις ὁμοειδῶν πραγμάτων, γραμμή, στοῖχος, ἀράδα : ἔχει εἰσιτήρια διὰ τὴν πρώτην σειράν, - ἐμπᾶτε σὲ μιὰ σειρά· ‖ μτφ. μπαίνω σὲ μιὰ σειρά εἰσέρχομαι εἰς μίαν κανονικὴν τροχιάν, τακτοποιοῦμαι, στρώνω, ἀντίθ. βγαίνω ἀπ' τὴ σειρά μου· 12) ὁμ. στίχος λέξεων γραπτῶν ἢ ἐντύπων, ἀράδα : ἔγραφα καμμιὰ δεκαριὰ σειρές· 13) ὁμ. σύνολον ὁμοειδῶν πραγμάτων : ἠγόρασα πλήρη σειρὰν τοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ, - κατασκευὴ κατὰ σειρὰς (ἐπὶ βιομηχανικῶν εἰδῶν κατασκευαζομένων εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ ἀπαραλλάκτως κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον)· 14) ὁμ. ἡ θέσις, ἣν κατέχει ἢ λαμβάνει τις ἤ τι ἔν τινι τάξει ἢ ἀκολουθίᾳ, ἡ κατάλληλος στιγμή : ἦρθε ἡ σειρά μου νὰ μιλήσω τώρα, - κάθε πρᾶγμα στὴ σειρά του· παροιμ. φρ. σειρά σου καὶ σειρά μου (ἐπὶ ἀνταποδόσεως τῶν ὁμοίων· πρβλ. μιά σου καὶ μιά μου)· 15) ὁμ. συνοχή, εἱρμός : σειρὰ ὁμιλίας, - βάζω στὴ σειρά, - δὲν ἔχουν καμμία σειρὰ αὐτὰ ποὺ λέει (ὁμιλεῖ ἀσυνάρτητα)· 16) μτφ. μσν., νεώτ. κ. δημ. γραμμή, καταγωγή, γενεαλογία, γενεά : Τζέτζ.Λυκόφρ. 481, Σχόλ.Ἰλ.Α 176,-πατρῴα- μητρῴα σειρά, - κρατάει ἀπὸ μεγάλη σειρά· 17) νεώτ. κ. δημ. κοινωνικὴ τάξις : καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ δὲν εἶναι τῆς σειρᾶς μας· 18) κτ. πληθ. νόσος τῶν ἵππων : Ἱππιατρ.52· 19) μτγν. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ περινέου : Ἀέτ.6,34· 20) νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ γραμματολογίᾳ, συλλογαί, ἀπανθίσματα ἐκ τῶν συγγραμμάτων παλαιοτέρων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων ἀναφερόμενα εἰς δογματικά, ἑρμηνευτικὰ ἢ ἀσκητικὰ ζητήματα· 21) νεώτ. μαθ. πλῆθος ἄπειρον ἀριθμῶν ὑποκειμένων εἴς τινα νόμον, ὧν ἕκαστος καλεῖται ὅρος τῆς σειρᾶς· 22) νεώτ. γεωλ. ὁμὰς στρωμάτων πετρωμάτων ἀποτελοῦσα τμῆμα γεωλογικῆς ὑποδιαπλάσεως στρωμάτων· 23) νεώτ. χημ. ὁμὰς ὀργανικῶν ἑνώσεων ὁμοίου συντακτικοῦ τύπου.

**σειραγωγεύς-έως** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. σχοινίον, δι' οὗ ὁδηγεῖ τις τὸ ζῷον, τὸ καπίστρι : Πολυδ.1, 216· πρβλ. ῥυταγωγεύς.

**σειράδην** (σειρά) ἐπίρρ. μτγν. διὰ σχοινίου : Παλλάδ.Λαυσ.55.

**σειράδιον** (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σειρά, μικρὸν σχοινίον, μικρὰ ταινία, σειρήτι, καρδόνι : Εὐστ.1291,31, αὐτ.1923,55.

**σειράζω** μτγν. ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ, πλήττω, κτυπῶ : Αἰλ.Δ ἀπ.430.

**σειραίνω** (Σείριος) λεξ. ξηραίνω διὰ τῆς θερμότητος, καταξηραίνω, στεγνώνω : ΕΜ 710,22.

**σειραῖος-α-ον** (σειρά) κ. νεώτ. ὁ προσδεδεμένος διὰ σειρᾶς, σχοινίου ἢ δεσμοῦ, ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ, ὁ δεξιός : Σοφ.Ἠλ.722 δεξιὸν τ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον, Εὐρ.ἀπ. 779,8 νῶτα σειραίου (ἵππου), Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,73 δυσὶ γὰρ ἵπποις . . τρίτος παρείπετο σειραῖος . . ῥυτῆρσι συνεχόμενος· 2) ἐπὶ ἱμάντος, ὁ δι' οὗ ὁ ἵππος προσδένεται εἰς τὴν ἅμαξαν : Πολυδ.1,148· πρβλ. ὑποσειραῖος· 3) ὁ ἐκ συνεστραμμένου, συγκεκλωσμένου σχοινίου : Εὐρ.Ἡρ.1009 δεσμὰ σειραίων βρόχων ἀνήπτομεν πρὸς κίονα, Ὀρφ. Ἀργ.241 σειραίη μήρινθος.

**σειράς-άδος** μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σειρό, μικρὸν σχοινίον, σειράδιον· **2)** νεώτ. τὸ σκύτινον μέρος τῆς σαγῆς ζευγνυομένου ἵππου, τραβηχτό.
**σειραφόριον** (τὸ) νεώτ. κοντὸς ἰσχυρὸς ξύλινος ἢ σιδηροῦς, ἀναρτώμενος εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος ἁμάξης καὶ εἰς ὃν προσαρμόζονται οἱ ζευκτήριοι σειράδες.
**σειραφόρος-ον,** Ιων. **σειρηφόρος** ὁ διὰ σχοινίου ὁδηγούμενος : Ἡρ.3,102 **σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν** (κάμηλον)· **2)** ὁ **σειραφόρος** μτ. τοῦ ἵππος ἢ ἄνευ αὐτοῦ, ἵππος σύρων τὴν ἅμαξαν μόνον διὰ τοῦ σχοινίου, ὢν προσδεδεμένος πλαγίως παρὰ τοὺς συνήθεις δύο ἵππους τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγόν, καὶ παρατρέχων αὐτοῖς : Αἰσχ.Ἀγ.842 **ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ἔχοντος ἐλαφρὸν ἔργον : αὐτ.1640 **σειραφόρον πῶλον,** Ἀριστφ.Νεφ. 1300 **ἐπιαλῶ κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον·** **3)** ἐπὶ τῶν Πάρθων, ὁ φέρων σειρὰν βλ.λ.3), σχοινίον, δι' οὗ ἐν τοῖς πολέμοις τὸν ἐχθρὸν κατὰ γῆς ἔρριπτε καὶ ἔσυρε· Σουΐδ.
**σειρεῶ-όω** καταξηραίνω : Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.8 (δ. ἀνάγν.).
**Σειρηδών-όνος** (ἡ) σχόλ. δ.τ. τοῦ Σειρὴν βλ.λ. : Σχόλ.Ἰλ.Ω 253.
**σειρήν-ῆνος** (ἡ) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ., δημ. **σειρῆνα,** ἐν τῷ πληθ. **σειρῆνες** (αἱ), ἐπ. γενικ. δυϊκ. **σειρήνοιιν** (Ὀδ.Μ 52, αὐτ.167), μυθολογικὰ πρόσωπα, ἀδελφαί, ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ πορθμοῦ τῆς Σικελίας, αἵτινες διὰ τῆς γλυκύτητος τῆς φωνῆς των ἔτερπον καὶ ἐγοήτευον τοὺς παραπλέοντας τόσον, ὥστε τοὺς κατεῖχον ἐκεῖ μέχρι θανάτου· τὸ πρῶτον π. Ὁμ.: Ὀδ.Μ 39 **Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας ἀνθρώπους θέλγουσιν,** Πίνδ.Παρθ.2,13 **σειρῆνα κόμπον . . ὃς Ζεφύρου σιγάζει πνοάς,** Εὐρ. Ἑλ.169 **πτεροφόροι νεάνιδες . . Σειρῆνες,** Πλάτ. Πολ.617B **ἐπὶ τῶν κύκλων** (τοῦ ἀτράκτου) **. . ἐφ' ἑκάστου βεβηκέναι Σειρῆνα . . φωνὴν μίαν ἱεῖσαν,** Ἀναξίλ.22,20 **Σειρὴν . . τὰ σκέλη δὲ κοψίχου·** ‖ ὡς ἐπιτάφιον κόσμημα : ΑΠ 7,710 **στᾶλαι καὶ σειρῆνες ἐμαί·** **2)** κ. νεώτ. γυνὴ ἀπατηλὴ γοητεύουσα διὰ τῶν θελγήτρων της, γόησσα : Εὐρ.Ἀνδρ.936 **κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους·** ‖ ὁμ. ἡ γοητεία τῆς εὐγλωττίας, **πειστικότης** κττ. : Ἀλκμ.7, Αἰσχίν.3,228 **ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν,** Ἀλέξ.Αἰτ.7 (πληθ.), Φιλόδ.Ῥητ.2,145S **ποικίλη σειρὴν** (ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας), Πλούτ.Μάρ.44 **ἡ τῶν λόγων σειρὴν καὶ χάρις,** Ἐπιγρ. (Fayum) **ὤλετο παρθενίη σειρὴν ἐμή,** αὐτ. **σειρῆνα θεάτρων** (ἐπὶ τοῦ Μενάνδρου), αὐτ. (Ἐπιδαυρ.) **ἔνθεον σειρῆνα χεύῃ·** **3)** εἶδος μονήρους τινὸς ἀγρίας μελίσσης ἢ σφηκός : Ἀριστλ.Ζ) 623b,11 **σειρὴν ὁ μικρός, φαιός, ἄλλος σειρὴν μείζων ὁ μέλας καὶ ποικίλος·** **4)** Ἠσ. μικρὸν ᾠδικὸν πτηνόν· **5)** πιθ. στρουθοκάμηλος : ΠΔ Ἠσ.13,23 **ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρῆνες,** Ἐνὼχ 1,19,2· **6)** ὡς ὄνομα τοῦ Διός, ἀμφ.π.Ἀντιμ.24 (σείρινα, αἰτ.ἐν.κῶδ.ΕΜ)· **7)** ἐλαφρὸν ἔνδυμα: Ἁρποκρ.ἐν λ. σείρινα, Φώτ.· **8)** νεώτ., δημ. -α ἡ συρίκτρα τῶν ἀτμοπλοίων ἢ αὐτοκινήτων λειτουργοῦσα διὰ πεπιεσμένου ἀέρος ἢ ἀτμοῦ, κλάξον· **9)** νεώτ. ζωολ. γένος ἀμφιβίων.
**σειρήνειος-ον** μτγν. (συχν.ἐν κῶδ. σειρήνιος), ὁμ. θηλ. **σειρηνίς,** ὁ ὅμοιος πρὸς Σειρῆνα βλ.λ., μτφ. γοητευτικός, μαγευτικός, θελκτικός : ΠΔ Μακκ.4, 15,21 **σειρήνιοι μελῳδίαι,** Ἡλιόδ.Αἰθ.5,1 **ἀκόρεστόν τι καὶ σειρήνειον τὸ κατ' αὐτήν.**
**σειρηνιακός**-ή-όν μσν. ὁ εἰς τὰς Σειρῆνας ἀνήκων ἢ ἰδιάζων : Εὐστ.εἰς Ὀδ.1586,14 **κατά τινα Σειρηνιακὴν κλῆσιν λέγει λίγειαν προπαροξυτόνως τὴν φόρμιγγα Ὅμηρος.**

**σειρηνίς**-ίδος μτγν. κ. μσν. θηλ. τοῦ σειρήνιος βλ.λ. : Διον.Περ.360, Τζέτζ.Χιλ.1,341· ‖ κτ. πληθ. σειρηνίδες, δωρ. **σηρηνίδες** (ἀμφ.εἰς Ἀλκμ.23,96) αἱ σειρῆνες βλ.λ. : Τζέτζ.Χιλ.9,19.
**σειρηνομελής**-οῦς-ές νεώτ. τερατογ. τερατογονικὴ διάπλασις καθ' ἣν τὸ συμμελὲς τέρας ἔχει τὰ κάτω ἄκρα συγκεκολλημένα.
**σειρηνομελία** (ἡ) νεώτ. ἡ πάθησις τοῦ σειρηνομελοῦς βλ.λ.
**σειρήτι(ον)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐξ ὑφάσματος ταινία, συνήθ. μεταξωτὴ ἢ χρυσοΰφαντος ἢ καὶ πλεκτή, πρὸς κόσμον προσραπτομένη ἐπὶ πίλων, στολῶν κττ., δ. σειρίς, σειράδιον, γαλόνι.
**σειρηφόρος**-ον ἰων. ἀντὶ σειραφόρος βλ.λ.
**σειριά** (ἡ) δημ. γενεαλογία, γένος, γενεά, γενιά· παροιμ. **ὅλοι οἱ γύφτοι μιὰ σειριά** (οἱ φαῦλοι εἶναι πάντες ὅμοιοι).
**σειριάζω** (σείριος) μτγν. σπινθηροβολῶ, ἀκτινοβολῶ : Ἀνών.π.Θέωνι Σμ.146 Η.
**σειριακός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σείριον βλ.λ. : **σειριακοὶ ἀστέρες** (φασματικὴ τάξις ἀπλανῶν ἀστέρων)
**σειρίασις**-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. (οὐχὶ σιρίασις) ἡ ἐκ μεγάλης ἡλιακῆς θερμότητος προερχομένη νόσος, εἶδος βαρυτάτης ἡλιάσεως μετὰ φλεγμονῆς μηνίγγων καὶ ἐγκεφάλου, ὅ. ἡλιοπληξία: Σωρ.1,124, Ὀρειβ.Σύνοψ.5,13· **2)** νεώτ. ὀπότομος προσβολὴ νόσου τινός, ἀποδιδομένη ἄλλοτε εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἄστρου σείριος.
**σειρίδιον** (τὸ) νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σειρὶς βλ.λ.
**σειρικάριον** (τὸ) μτγν. δ. γρ. τοῦ οὐδ. τοῦ σηρικάριος βλ.λ.
**σείρακας** (ὁ) δημ. κ. **σείρικας** ἡ ἀσθένεια τῶν ὀπωρῶν κράμβος βλ.λ.
**σειρικιάζω** δημ. κ. **σειρικιώνω** ἐπὶ τῶν καρπῶν, προσβάλλομαι ἀπὸ σείρακα βλ.λ. : **ροδάκινο σειρικιασμένο.**
**σειρικόν** (τὸ) Σουΐδ. κιχόριον, κόνυζα.
**σειρικό** (τὸ) δημ. γένος, σειριά, εἰδ. ἡ ἐκ κληρονομικότητος ἰδιασυστασία τινός, κ.κτ. ἐπέκτ. ἡ φύσις, τὸ φυσικὸ ἀνθρώπου τινός : **καλὸ - κακὸ σειρικό,** παροιμ. **τὸ σειρικὸ δὲν κόβεται, μάλλιος** (μᾶλλον) **καὶ δυναμώνει.**
**σείρινα** (τὰ) ἐλαφρὰ θερινὰ ἐνδύματα : Λυκοῦργ.ἀπ.28.
**σειριόεις**-εσσα-εν (σείριος) μτγν. ὁ ξηραίνων, ἀποξηραίνων, καυστικός, θερμός : Ὀππ.Κυν.4,338. **σειριόεις ἥλιος,** Νόνν.Δ 12,289 **σειριόεις ἀτμός.**
**σειριόκαυτος**-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου κεκαυμένος **ἐν** καιρῷ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἀστέρος σειρίου (κατὰ τὰ κυνικὰ καύματα) : ΑΠ 9,556.
**σείριος** (ὁ) κ. νεώτ. ὄν. τοῦ λαμπροτέρου τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, τοῦ α εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Κυνός, οὗ ἡ ὁρατὴ ἡλιακὴ ἐπιτολὴ χαρακτηρίζει τὴν ἐποχὴν τῆς μεγίστης θερμότητος (ἀπὸ 12 Αὐγούστ. μέχρι 12 Σεπτεμβρ. τοῦ Ἰουλιαν. ἡμερολογ.) ὅ.Σῶθις βλ.λ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.587 **κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,** αὐτ.Α 153, Ἀλκ.39, Εὐρ.Ἑκ.1104 **Ὠρίων ἢ Σείριος ἔνθα πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγάς·** ‖ ἡ λ. ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίθ. : Ἡσίοδ. Ἔργ.417 **Σείριος ἀστήρ,** Αἰσχ.Ἀγ.967 **Σείριος κύων,** Σοφ.ἀπ.803· **2)** π.Ἠσ. καὶ ὁ ἥλιος : Ἀρχίλ.61· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίθ. : Ὀρφ.Ἀργ.120 **σείριος ἥλιος,** Λυκόφρ.397 **ἀκτὶς Σειρία** (ἡλιακὴ ἀκτίς)· ‖ γεν. ἐπὶ ἀστέρων : Ἀλκμ.23,62, Ἴβυκ.3· ‖ κ. ἐπὶ λαμπροῦ πλανήτου : Εὐρ.ΙΑ 7 **Σείριος ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου Πλειάδος ᾄσσων ἔτι μεσσήρης·** **4)** μτφ. ὁμ. ὡς ἐπίθ. καταστρεπτικός, ὀλέθριος.
**σειρίς**-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σειρὰ βλ.λ.3): Ξεν.Κυν.9,13, αὐτ.9,14, Ἡσ.· **2)** νεώτ. στενὴ ταινία ὑφάσματος, ἰδίως πολυτίμου (μεταξωτή, χρυσοΰφαντος, ἀργυροΰφαντος) ἢ πλέγμα στενὸν

ἐκ νημάτων ἐν χρήσει πρὸς διακόσμησιν ἐπίπλων ἢ ἐνδυμάτων ἢ ὡς διακριτικὸν βαθμοῦ ἐπὶ στρατιωτικῶν στολῶν, σειρήτι, κορδόνι.

**σειριῶ**-άω (σείριος) κ. νεώτ. εἶμαι θερμός, καυστικός, καταφλέγω, ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Ἄρατ.331· **2)** κ. νεώτ. πάσχω ἐκ σειριάσεως βλ.λ. : Διοσκ.4,71, αὐτ.Εὐπ.1,9, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,98· ‖ καθ' Ἡσ. «φλεγμαίνει· καροῦται» : Διον.ἀπ.430· **3)** εἰδ. ἐπὶ ἵππων, πάσχω ἐκ τῆς νόσου σειρᾶς βλ.λ.18) : Ἱππιατρ.52 **σειράζειν τοὺς πόδας.**

**σειραδέτησις**-εως (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σειραδετῶ βλ.λ., ὁ χειρισμὸς δι' οὗ τὰ ἱστία πλοίου ἐλαττοῦνται εἰς ἐπιφάνειαν κατὰ μίαν ἢ περισσοτέρας **σειράς**, δημ. μουδάρισμα, πιάσιμο τῆς μούδας.

**σειρόδετος**-ον νεώτ. ὁ διὰ σειρῶν, σχοινίων δεδεμένος : **σειρόδετον ἱστίον** (ἱστίον εἰς ὃ ἐδέθησαν μία ἢ περισσότεραι σειραὶ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ἐπιφανείας του, πανὶ μουδαρισμένο, μουδᾶτο).

**σειραδετῶ**-έω νεώτ. ναυτ. δένω τὰς **σειράς**, τὰ σχοινία, δημ. πιάνω μοῦδες, τσισαρόλια.

**σειροειδής**-οῦς-ές μσν. ὁ δίκην σειρᾶς, σχοινίου, σχοινοειδής : Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,82 **ὡς μέχρι καὶ τῶν ἓξ σταδίων τὴν σειροειδῆ τούτων ἀπαγωγὴν ἐκτείνεσθαι.**

**σειρομάστης** (ὁ) ἄ. σιρομάστης βλ.λ.

**σειρόν** Ἡσ. «τὸ ἀνδρεῖον θέριστρον. **Σικυώνιοι».**

**σειρός** ἄ. σιρός βλ.λ.

**σειροφόρος**-ον σειραφόρος βλ.λ.1) : ΨΕὐρ.ΙΑ 223· **2)** σειραφόρος βλ.λ.2) : Σουΐδ.

**σειρῶ**-άω μσν. δένω ἢ σύρω διὰ σχοινίου : Φώτ.

**σειρῶ**-όω διυλίζω, διηθῶ, στραγγίζω, σουρώνω : Ἀέτ.1,102, Παῦλ.Αἰγ.3,2, Πάπ. **καὶ καλὸν Μαρεωτικὸν ὠνήσει μοι σειρῶσαι ἐρχόμενος τῆς τιμῆς·** **2)** κατασκευάζω ἔνδυμα μετὰ παρυφῆς, μὲ φαλμπαλά : Δωσίθ.435 Κ.

**σειρώνω** δημ. ἀμτβ. ἐκτήκομαι, ξηραίνομαι, στραγγίζω, σουρώνω : Ἐρωτόκρ.1,386 **καὶ τὸ κορμί ντου σείρωσε κι ἤτρεμε σὰν καλάμι.**

**σείρωσις**-εως (ἡ) λεξ. ἡ διὰ σειρᾶς, διὰ σχοινίου δέσις : Φώτ.· **2)** διήθησις, στράγγισμα : Ἡσ.

**σειρωτός**-ή-όν μτγν. ὁ διὰ σειρᾶς, διὰ σχοινίου δεδεμένος : Θεοδοτ.ΠΔ Ἐξ.28,32.

**σεισάχθεια** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἀπόσεισις ἄχθους, βάρους· κ. μτφ. : Πλούτ.Λούκ.20 **ὥστε τὴν δουλείαν σεισάχθειαν δοκεῖν εἶναι καὶ εἰρήνην·** **2)** κ. νεώτ. εἰδ. χαρακτηρισμὸς νομοθετικοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Σόλωνος μέτρου, δι' αὗ ἐγένετο ὅροις, κατάργησις, ἀποκοπὴ (Ἀριστλ.,Φώτ.,Σουΐδ.) τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν χρεῶν, κατ' ἄλλους δὲ (Ἀνδροτίων) μόνον ἀπάλειψις ἢ ἐλάττωσις τῶν τόκων, αὔξησις τοῦ νομίσματος : Ἀριστλ.Ἀθ.6,1 **καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων, ἃς σεισάχθειαν καλοῦσιν, ὡς ἀποσεισάμενοι τὸ βάρος,** Διόδ.Σ 1,79, Πλούτ.Σόλ. 15 **πρώτου Σόλωνος . . τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπὴν σεισάχθειαν ὀνομάσαντος·** ‖ γεν. ἡ λ. κ. ἐν χρ. ἐπὶ παντὸς νομοθετικοῦ μέτρου σκοποῦντος τὴν ἐλάττωσιν τῶν χρεῶν : Πλούτ.Καῖσ.37 **σεισαχθείᾳ τινὶ τόκων ἐκούφιζε τοὺς χρεωφειλέτας.**

**σείσιμο** (τὸ) δημ. σεῖσις, κούνημα, σεῖσμα βλ.λ. : δ.δίατ. ἐν Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ. **ἐν λ. τὸ σείσιμο, τὸ λύγισμα, τοῦ φουστανιοῦ σου ὁ κύκλος.**

**σεῖσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σείω βλ.λ., κίνησις, κλόνος, κούνημα, σάλεμα : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,2· **2)** εἰδ. διάσεισις τῆς σπονδυλικῆς στήλης : Γαλ.18(1),496· **3)** νεώτ. ἰατρ. **Ἱπποκρατικὴ σεῖσις ὁ** ὑπὸ τοῦ Ἱπποκράτους τὸ πρῶτον ἐφαρμοσθεὶς τρόπος ἐξετάσεως τοῦ θώρακος, ὁ καὶ σήμερον ἐνίοτε ἐν χρ., καθ' ὃν ὁ ἰατρὸς σείει ἀποτόμως τὸν κορμὸν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐφαρμόζων ἅμα τὸ **οὖς** ἐπὶ τοῦ στήθους.

**σεισίφυλλος**-ον μσν. γλώσσ. τοῦ **εἰνασίφυλλος** βλ.λ. : Εὐστ.1613,42.

**σεισίχθων**-ονος-ον ὁ σείων, ταράσσων τὴν γῆν, ἐπίθ. τοῦ Διός : Ὀρφ.Ἀργ.14,8· **ὁμ. ἐπίθ. τοῦ** Ποσειδῶνος : Πίνδ.Ι 1,52, Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,31.

**σεῖσμα**-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. **σεῖσμαν,** νεώτ. κ. δημ. ἡ σεῖσις βλ.λ., κίνημα, κούνημα : ΠΔ Σοφ. Σειρ.27,4 **ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία·** **2)** εἰδ. δημ. ἡ ἐπίχαρις, ἐπαφρόδιτος κλίσις, ταλάντευσις τοῦ σώματος κατὰ τὴν βάδισιν : Πρόδρ.1,368 **κι ἀπὸ τὸ σεῖσμαν τὸ πολὺν κι ἀπ' τὸ πολὺ τὸ διῶμαν,** Ἐρωτόκρ.2,1321 **στὸ σεῖσμα καὶ στὸ λύγισμα·** πρβλ. σείσιμο· **3)** πάπ. ψευδὴς κατηγορία πρὸς ἐκβιασμὸν (κτ. πληθ.).

**σεισματίας** (ὁ) μτγν. ἐπὶ σεισμοῦ, ὁ ἔχων τρομώδη, παλμικὴν κίνησιν : Διογ.Λ 7,154· **2) σεισματίας τάφος** τάφος εἰς τὰ ἐρείπια τὰ ἐκ τοῦ σεισμοῦ : Πλούτ.Κίμ.16.

**σεισμικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σεισμόν, ὁ ἐκ σεισμοῦ προερχόμενος : **σεισμικαὶ δονήσεις, - σεισμικὸ ρήγματα·** ‖ εἰδ. **σεισμικὴ μέθοδος,** μέθοδος χρησιμοποιουμένη πρὸς ἀναζήτησιν μεταλλευμάτων ἢ γαιανθράκων, στρωμάτων ἅλατος, πετρελαίου κττ., καθ' ἣν διὰ τῶν διαγραμμάτων τεχνητῶν δονήσεων (δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν) σπουδάζεται ἡ **φύσις** τοῦ ὑπεδάφους.

**σεισμικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σεισμικοῦ βλ λ.

**σεισμισμός** (ὁ) νεώτ. σύνολον σεισμικῶν φαινομένων, ὁμοῦ ἐξεταζομένων.

**σεισμόγραμμα**-ατος (τὸ) νεώτ. σεισμογράφημα.

**σεισμογράφημα** (τὸ) νεώτ. φυσ. κ. **σεισμόγραμμα** διάγραμμα τῶν κυμάτων σεισμικῆς δονήσεως, λαμβανόμενον διὰ τοῦ σεισμογράφου.

**σεισμογραφία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὑπὸ σεισμοῦ τινος προκαλουμένων δονήσεων, ἰδιαίτατα δὲ ἡ μελέτη τῶν σεισμικῶν δονήσεων ἐκ τοῦ σεισμογραφήματος βλ.λ.

**σεισμογραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σεισμογράφον ἢ τὴν σεισμογραφίαν : **σεισμογραφικαὶ παρατηρήσεις.**

**σεισμογράφος** (ὁ) νεώτ. φυσ. ὄργανον ἐφωδιασμένον διὰ μηχανῆς αὐτομάτως καταγραφούσης τὰ κύματα τῶν σεισμικῶν δονήσεων.

**σεισμοθεραπεία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ θεραπεία νόσων τινῶν διὰ ταχειῶν καὶ κανονικῶς ἐπαναλαμβανομένων κινήσεων, ἐνεργουμένων **εἴτε ἐφ'** ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ εἴτε ἐπὶ ὡρισμένου τμήματος τοῦ σώματος, ἄ. δονησιθεραπεία.

**σεισμοκράτωρ**-ορος (ὁ) μσν. ὁ κύριος τῶν σεισμῶν, ὁ προκαλῶν τοὺς σεισμούς : Δαμασκ.1.

**σεισμολογία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς γεωφυσικῆς, ἀσχολούμενος εἰς τὴν μελέτην τῶν σεισμῶν.

**σεισμολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σεισμολογίαν βλ.λ. ἢ τὸν σεισμολόγον : **σεισμολογικαὶ μελέται-παρατηρήσεις.**

**σεισμολόγιον** (τὸ) μσν. πραγματεία, μελέτη περὶ σεισμῶν : ΚΠορφ.477· **2)** νεώτ. πίναξ ἀναγράφων τοὺς σεισμούς.

**σεισμολόγος** (ὁ) νεώτ. ἐπιστήμων ἀσχολούμενος εἰδικῶς εἰς τὴν **μελέτην** τῶν σεισμῶν, τῶν σεισμικῶν φαινομένων.

**σεισμομετρία** (ἡ) νεώτ. ἡ μελέτη τῶν σεισμῶν διὰ τῆς χρήσεως τοῦ σεισμομέτρου.

**σεισμομετρικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σεισμομετρίαν ἢ τὸ σεισμόμετρον βλ.λς : **σεισμομετρικαὶ παρατηρήσεις.**

**σεισμόμετρον** (τὸ) νεώτ. φυσ. ὄργανον ἀνάλογον πρὸς τὸν σεισμογράφον βλ.λ., δι' οὗ γίνεται αὐτόματος καταμέτρησις τῆς ἐντάσεως καὶ τῆς διαρκείας τῶν σεισμικῶν δονήσεων.

**σεισμοπαθής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὑποστὰς καταστροφὰς ἐκ σεισμῶν, ἃ. σεισμόπληκτος.

**σεισμόπληκτος**-ον νεώτ. ὁ ὑπὸ τῶν σεισμῶν πληγείς, ὑποστὰς δεινά, κάτοικος τόπου καταστραφέντος ὑπὸ σεισμικῶν δονήσεων : **ἔρανος ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων τῆς Κορίνθου**· ‖ ἐπὶ τόπου : σεισμόπληκτοι **περιοχαὶ - περιφέρειαι.**

**σεισμοποιός**-όν ὁ προκαλῶν σεισμικὰς δονήσεις : Πτολ.Τετράβ.94, Βέττ.Βάλ.8,25.

**σεισμός** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σείω βλ.λ. ἢ ἡ κατάστασις τοῦ σείομαι, σεῖσις, διάσεισις, κίνησις, τιναγμός, κλονισμός, σάλεμα : Πλάτ.Φίλ.33Ε **ἀντὶ μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχήν, ὅταν ἀπαθὴς αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος,** αὐτ. Νόμ.790Ε, Πολυδ.5,61 **σεισμὸς τῆς οὐρᾶς**· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. κίνησις. δόνησις τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὀφειλομένη εἰς φυσικὰ αἴτια, κυριώτατα δὲ εἰς τὴν ἐξ ἀσταθοῦς ἰσορροπίας μετατόπισιν διαφόρων τμημάτων τοῦ γηΐνου φλοιοῦ : Εὐρ.ΙΤ 1166 **ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;**, αὐτ.Ἡρακλ.862, Θαυκ.3,87 **ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τότε τῆς γῆς**· κ. ἀπολ. : Ἡρ.4,28 **ὡς δὲ καὶ ἢν σεισμὸς γένηται . . ἐν τῇ Σκυθικῇ τέρας νενόμισται,** αὐτ.5,85, αὐτ.7,129, Σοφ.ΟΚ 95 **σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα, ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν',** Ἀριστφ.Ἐκκλ.791, Θουκ.1,23 **σεισμῶν τε πέρι, οἳ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς καὶ ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον,** Ἐρωτόκρ.4,1724, Σολωμ.Λάμπρ.17,32,4 **νά μὴ σὲ γκρεμίσῃ | σεισμοῦ ταραχή,** - οἱ **σεισμοὶ τῆς Κορίνθου**· ‖ νεώτ. εἰδ. **σεισμοὶ ἐγκατακρημνίσεων** σπάνιοι καὶ τοπικῶς περιωρισμένοι κραδασμοὶ τοῦ ἐδάφους, προκαλούμενοι ὑπὸ τῆς αἰφνιδίας ἐγκατακρημνίσεως ὀροφῶν φυσικῶν ὑπογείων τοιχωμάτων, εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς· ‖ **ἡφαιστειογενεῖς σεισμοὶ** κραδάνσεις τοῦ ἐδάφους, σπάνιαι καὶ τοπικῶς περιωρισμέναι, ἐμφανιζόμεναι ὡς πρόδρομαι ἡφαιστειακῶν ἐκρήξεων ἢ συνοδεύουσαι αὐτάς : **οἱ ἡφαιστειογενεῖς σεισμοὶ τῆς Σικελίας - τῆς Σαντορίνης**· ‖ **τεκτονικοὶ σεισμοὶ** σεισμοὶ συνοδεύοντες τὴν γένεσιν τῶν ὀρέων, ἥτις καὶ σήμερον ἔτι ἐξακολουθεῖ, κατὰ διαλείμματα ταράσσουσα τὴν δομὴν τῶν διαφόρων στρωμάτων τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς· ‖ **μαγματικοὶ** ἢ **κρυπτοηφαιστειογενεῖς σεισμοὶ** οἱ γεννώμενοι συνεπείᾳ διεισδύσεων μάγματος ἐντὸς ὑπερκειμένων μαζῶν πετρωμάτων· ‖ **σεισμοὶ κατὰ παρακίνησιν** οἱ γεννώμενοι ὁσάκις τεμάχη τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, κείμενα ἐν ἐπισφαλεῖ ἰσορροπίᾳ καὶ παρακινούμενα ὑπὸ τῶν σεισμικῶν κυμάτων σεισμοῦ τινος, τίθενται εἰς διατάραξιν προκαλοῦντα νέον τοιοῦτον· **3)** Ἡσ. «σεισμός· τρόμος»· **4)** πάπ. ὁ διὰ τῆς ἀπειλῆς ψευδοῦς μηνύσεως, συκοφαντήσεως, ἐκβιασμός.

**σεισμοσκοπικά** (τά) μτγν. πραγματεία περὶ τῶν σεισμῶν : Ἰω.Λυδ.Μην.4,79.

**σεισμοσκόπιον** (τό) νεώτ. φυσ. περιληπτικὴ ὀνομασία διαφόρων ὀργάνων ὄντων ἐν χρ. παλαιότερον, δι' ὧν ἐγίνοντο στοιχειώδεις παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν σεισμῶν.

**σεισμώδης**-ους-ες μτγν. ὁ παράγων σεισμόν : Πτολ.Τετράβ.94, Βέττ.Βάλ.6,25, Ἀνών. π. Ἰω.Λυδ. Διοσ.174W.

**σεισοκέφαλος**-ον μτγν. ὁ σείων τὴν κεφαλήν : Διοσκ.Εὐπ.1,9, αὐτ.π.Ὀρειβ.Συν.8,21.

**σεισόλοφος**-ον ὁ σείων τὸ λοφίον· Ἡσ. ἐν λ. τινακτοπήληξ.

**σεισοπυγίδαι** (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. ᾠδικῶν πτηνῶν, ἧς κύριον γένος εἶναι ἡ **σεισοπυγὶς** βλ.λ.

**σεισοπύγιον** (τό) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ σεισοπυγὶς βλ.λ. : Κυραν.97, Τζέτζ.Χιλ.11,577.

**σεισοπυγίς**-ίδος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. μικρὸν ᾠδικὸν πτηνὸν συνήθως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διαιτώμενον καὶ τρεφόμενον κυρίως ἐξ ἐντόμων : Κυραν. 97, Σουΐδ. ἐν λ. κίγκλος, Σχόλ.Θεόκρ.2,17, - **σεισοπυγὶς ἡ λευκή** (δημ. σουσουράδα, κωλοσούσα), - σεισοπυγὶς ἡ **ξανθόχρους - ἡ μελανοκέφαλος** (διακρινομένη διὰ τὸ λίαν μελῳδικὸν ᾆσμά της).

**σεισόφελος** Ἡσ. «τὸ τῶν τροχίλων εἶδος».

**σεισόφυλλος**-ον μσν. γλώσσ. τοῦ εἰνοσίφυλλος βλ.λ. : Εὐστ.1613,42.

**σειστής** (ὁ) μτγν. κ. δημ. **ὁ σείων τὴν γῆν**, ὁ προκαλῶν τοὺς σεισμούς : Ἰω.Λυδ.Διοσ.53· **2)** δημ. ἀντὶ τοῦ σειστός, ὁ σειόμενος, ταλαντευόμενος, ἰδίως κατὰ τὴν βάδισιν, ποὺ περπατάει λυγιστός : λ.τραγ. **τοῦ σειστῆ, τοῦ λυγιστῆ 'μαι, τοῦ ταβερνογυριστῆ μαι.**

**σειστός**-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ σειόμενος, ταλαντευόμενος : Ἀριστφ.Ἀχ.346 **ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται,** Γρυπ.Σκ.Τερρ. 113,12 **κι ἐκεῖ ψηλά ποὺ ὁ ἥσκιος των σειστὸς περνᾷ κι ἁπλώνει**· ‖ εἰδ. ὁ κατὰ τὴν βάδισιν ταλαντευόμενος, σείων τὸν κορμόν, ποὺ λυγίζεται στὸ περπάτημα, καμαρωτός : Πρόδρ.2,74 **ἐκεῖνος πάντ' ἐσέβαινεν σειστὸς εἰς τὸ παλάτιν**· **2)** εἶδος ἐνωτίου κοσμήματος κρεμαστοῦ : Ἐπιγρ. **ἐνώτια χρυσᾶ σειστὰ ἐγ κιβωτίῳ.**

**σεῖστρο(ν)** (τό) (σείω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. δισκοειδὲς μουσικὸν ὄργανον ἔχον κωδωνίσκους ἠχοῦντας κατὰ τὴν ἀνακίνησιν αὐτοῦ, χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων κατὰ τὰς πρὸς τιμὴν τῆς Ἴσιδος τελετάς, εἶδος τζίλιας βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.376C, Φιλόστρ.Εἰκ.1,5, Λιβάν.Λόγ. 64,97, Ἐπιγρ.· ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ αὐτὸ περίπου μουσ. ὄργανον, χρησιμοποιούμενον ἰδ. ὑπὸ ἐπαγγελματικῶν χορευτριῶν : Παρφύρ.Σκ.112,3 **μὲ σάλπιγγες καὶ τύμπανα καὶ κύμβαλα καὶ σεῖστρα**· κ. ἐν παρομοιώσει : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ.57,1 **καὶ τὰ ξεροκλώνια σεῖστρα, | τὰ μικρά χαλίκια κρόταλα**· **2)** παιδικόν τι ἄθυρμα, κροτοῦν διὰ τῆς κινήσεώς του, κουδουνίστρα· Πολυδ.9,127 «ᾧ καταβαυκαλῶσιν αἱ τίτθαι ψυχαγωγοῦσαι τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων»· **3)** δημ. ἰδ. κτ. πληθ. αἱ γλωσσίδες κωδωνίσκων : Γρυπ.Σκ.Τερρ.53,2 **μά οὐδὲ τ' ἀσημοκούδουνα | μὲ τὰ χρυσά τους σεῖστρα.**

**σεῖστρος** (ὁ) ποῶδές τι φυτὸν ἐκ τῶν ἀγρωστοειδῶν : Ἀριστλ.Θαυμ.846a,34.

**σειστροφόρος**-ον ὁ φέρων τὸ σεῖστρον βλ.λ. : Ὑμν.Ἴσ.3 **Βούβαστις σειστροφόρος.**

**σείσων**-ωνος (ὁ) πήλινον ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἐνεσείοντο οἱ κύαμοι ὀπτώμενοι : Ἀλεξ.134, Ἀξιόν.7.

**σειτομέτρησις**-εως (ὁ) Ἐπιγρ. ἡ σιτομετρία.

**σεῖφα** Ἡσ. «σκοτία. Κρῆτες».

**σεῖφαρος** Ἐπιγρ. σκηνὴ θεάτρου.

**σεΐχης** (ὁ) (ἀραβ. σεΐχ) νεώτ. κ. δημ. παρὰ Μουσουλμάνοις ἀρχηγὸς πατριᾶς ἢ φυλῆς· ‖ τίτλος ἀπονεμόμενος τιμῆς ἕνεκεν εἰς πρόσωπα σεβαστά· ‖ ἡγούμενος δερβισικοῦ τεκὲ βλ.λ.

**σεΐχουλισλάμης** (ὁ) (τουρκ.) νεώτ. κ. δημ. τίτλος τοῦ ἀνωτάτου ἐν Τουρκίᾳ θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ, κατηργημένος ἤδη.

**σείω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σείνω** κ. **σειῶ**, ποι. **σίω** (Ἀνακρ.49), ἐπ. παρατ. **σεῖον** (Ὀδ.Γ 486), Ἰων. **σείασκον** (ἀνα- : Ὑμν.Ἀπόλλ.403 δ.γρ.), μέλλ. σείσω (ΠΔ Ἡσ.10,14. κ. ἐν συνθ. **δια-** : Ἡρ.6,109, ἐπι- : Εὐρ.Ὀρ.613), ἀόρ. **ἔσεισα** (Σοφ.Ἠλ.713, Ἀριστφ. Ἀχ.12), ἐπ.**σεῖσα** (Ἰλ.Ο 321), παρατ.**σέσεικα** (κατα-: Φιλήμ.84, ἐν- : Λουκ Μισθ.Συν.30), μέσ. ἀόρ. ἐσεισάμην (ἀπ. : Θέογν.348, Ἡρ.7,88, Ἀριστφ.Νεφ. 287, Πλάτ.Γοργ.484Α), ἐπ. **σείσατο** (Ἰλ.Θ 199), **ἐσείσατο** (Καλλ.Ἀπόλλ.1), παθ. **ἐσείσθην** (Ἡρ.6,98), δημ. **σείστηκα**, παρακ. **σέσεισμαι** (Πίνδ.Π 8,94, Ἀριστφ. Νεφ.1276), κινῶ τι ἔνθεν κἀκεῖθεν, κατ' **ἐπανάληψιν**

ἀνακινῶ, ταλαντεύω : Ἰλ.Γ 345 καί ῥ' ἐγγὺς στήτην . . σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε, αὐτ. Χ 133, Ὀδ.Γ 486 οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες (περὶ ἵππων), Ἀνακρ.49 Θρηικίην σίοντα χαίτην, Αἰσχ.Ἑπτ.385, Σοφ.Ἠλ.713 οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν, Εὐρ. ΙΑ 151, οὕτ.Κύκλ.75 ποῖ οἰοπολῶν ξανθὰν χαίταν σείεις, αὐτ.Μήδ.1191, Πρόδρ.2,497 καὶ σείσει τὸ κοντάριν του· ‖ φρ. κάρα σείω ὡς σημεῖον δυσαρεσκείας : Σοφ.Ἀντ.291· **2)** εἰδ. ἐπὶ σεισμοῦ (ὅστις ἀπεδίδετο εἰς ἐνέργειαν τοῦ Ποσειδῶνος) : Ἡρ.7,129 ὅστις γὰρ νομίζει Ποσειδέωνα τὴν γῆν σείειν καὶ τὰ διεστῶτα ὑπὸ σεισμοῦ τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, Ἀριστφ.Ἀχ. 511 καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν . . σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, οὕτ.Ἀχ.1752· ‖ ἀπροσ. σείει γίνεται, συμβαίνει σεισμός : Θουκ.4,52 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἱσταμένου ἔσεισεν, Ξεν.Ἑλλ.4,7,4· ‖ παθ. κραδαίνομαι, δονοῦμαι ὑπὸ σεισμοῦ, ἐπὶ τῆς γῆς : Ἰλ.Υ 59 πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης καὶ κορυφαί, Ἡρ.6,98 Δῆλος . . πρῶτα καὶ ὕστατα . . σεισθεῖσα· **3)** μτφ. διασείω, ἀνακινῶ, ταράσσω : Πίνδ.Π 4,272, Σοφ.Ἀντ.163 τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν· κ. παθ. : αὐτ.Ἀντ.584 οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος· ‖ ἰατρ. ἐπιφέρω διάσεισιν : Ἱππ.Προρρ.1,143 σείειν τὴν κεφαλήν· κ. ἐν τῷ παθ. τ. : Ἱππ.Ἀφ.7,58 ὁκόσων ἂν σεισθῇ ὁ ἐγκέφαλος· ‖ ἀναταράσσω, ἀναστρέφω : Ἀριστφ. Ἀχ.12 πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν; **4)** ἐν τῷ ἀττ. δικαίῳ ἐκβιάζω τινὰ διὰ ψευδοῦς συκοφαντήσεως, κατηγορῶ ψευδῶς ἵνα λάβω χρήματα ὅπως σιωπήσω : Ἀριστφ.Ἱππ.840 ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων, αὐτ. Εἰρ.639, Ἀντιφ.6,43 ἑτέρους τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει· **5)** μέσ. σείομαι ἀνακινοῦμαι, φέρομαι ἔνθεν κἀκεῖθεν, ταλαντεύομαι : Ἰλ.Ν 805 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ, Ἡσίοδ.Α 298 ὄρχος . . σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι, Ἡρ.6,107, Ἀριστφ.Λυσ.1312, Παλίτ.Ἐκλ.Τραγ.4,6 κι ἀπ' τὴν πολλὴ τὴν ψαλμουδ' ἀ ἐσειόντανε οἱ κολῶνες, Σολωμ.Κρητικὸς 20,10 ἐσειότουν τ' ὁλοστρόγγυλο καὶ λαγαρὸ φεγγάρι· **6)** σείω ἐμαυτόν, κινοῦμαι, ταλαντεύομαι : Ἰλ.Ο 199 νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη, σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, Καλλ.Ἀπόλλ.1· ‖ ὁμ. σειέμαι ἐπιχαρίτως κινοῦμαι κατὰ τὴν βάδισιν ἢ τὸν χορόν, περπατῶ λυγιστός, καμαρωτός : Κρυστ.Ἀγρατ. Χορὸς τῆς Λαμπρῆς 20 λυγερὲς καὶ παλληκάρια σειοῦνται καὶ λυγοῦν· **7)** ρηματ.π. σεῖσις, σεῖσμα, σεισμός, σείστης, σειστός, σεῖστρον.

**σείνω** δημ. σείω βλ.λ., ἀ. σειῶ, παθ. **σείνομαι.**

**σειῶ** δημ. σείω βλ.λ., παθ. **σειέμαι.**

**σεκάνες** Ἡσ. «επόρρωθεν».

**σεκλέτι** (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **σικλέτι** βαρυθυμία, στενοχωρία, θλῖψις, μαρασμός, ἰδ. ἐξ ἔρωτος : τὸν **ἔφαγε τὸ σεκλέτι.**

**σεκλετίζω** (σεκλέτι) δημ. κ. **σεκλεντίζω** κ. **σικλετίζω** στενοχωρῶ, θλίβω τινά· ‖ εὐχρ. ἰδ. ἐν τῷ παθ. τ. θλίβομαι, βαρυθυμῶ, ἰδ. ἐξ ἔρωτος : πολὺ **σεκλετισμένο σὲ βλέπω.**

**σεκοντάρω** (ἰταλ.) δημ. ἀ. σεγκοντάρω βλ.λ.

**σεκόντο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἀ. σεγκόντο βλ.λ.

**σεκούα** Ἡσ. «σικύα».

**σεκουάνα** Ἡσ. «ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες».

**σεκουνδαρούδης** (ὁ) (λατ.) Ἐπιγρ. ὁ περίφημος διὰ τὸν εὔστοχον σπαθισμὸν μονομάχος.

**σεκουνδοκέριος** (ὁ) (λατ.) μσν. βυζαντ. ἀξίωμα, ὁ δεύτερος τὴν τάξιν, μετὰ τὸν πριμικήριον βλ.λ. : Κῶδ.Ἰουστιν.12,17,5, αὐτ.4,59,1,1.

**σεκούριον** (τὸ) (λατ.) μτγν. ὀξίνη, πέλεκυς, τσεκούρι : Διοκλητ.Ἔδικτ. ἐν Ἐπιγρ.

**σεκρετίνη** (ἡ) νεώτ. βιολ. χημ. ἐκχύλισμα τοῦ δωδεκαδακτύλου λαμβανόμενον ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ στρώματος τοῦ προσφάτου δωδεκαδακτύλου τοῦ χοίρου, ἔχον τὴν ἰδιότητα νὰ προκαλῇ τὴν ἔκκρισιν τοῦ παγκρεατικοῦ ὑγροῦ, καὶ χορηγούμενον εἰς διαβητικούς.

**σέκρετον** (λατ.) μσν. κ. **σήκρητον** π. Βυζαντινοῖς, ἡ γραμματεία, ἡ τὰς ὑποθέσεις τμήματός τινος διεξάγουσα ὑπηρεσία, κυριώτατα δὲ ἡ γραμματεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸ τῆς Ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων (1204)· ‖ ὁ ἐπὶ τῶν σεκρέτων γραμματεύς, διευθυντὴς γραφείου, ἀ. σεκριτάριος.

**σεκριτάριος** (ὁ) (λατ.) μσν. παρὰ Βυζ. διευθυντὴς γραμματείας, ὁ ἐπὶ τῶν σεκρέτων.

**σέλα** (ἡ) δημ. ὀρθότ. σέλλα βλ.λ.

**σελαγή** ἡ λάμψις : Τρύφ.428 **σελαγὴ ξιφέων** (ἀμφιβ.· κῶδ. F σελάγη).

**σελάγησις-εως** (ἡ) ἡ λαμπηδών : Ζωναρ.

**σελαγίζω** μτγν. κ. νεώτ. ἐκπέμπω φῶς, σέλας, φωτίζω, λάμπω, ἀκτινοβολῶ : Νόνν.Δ 7,195, Πάπ.· ‖ Ἡσ. «σελαγίζει· αἴθεται, φλέγεται».

**σελάγιον** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν κοσμητικῶν φυτῶν.

**σελάγισμα-ατος** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. λάμψις, ἀκτινοβολία, φωτοβολή : Μαν.4,189.

**σελαγισμός** (ὁ) νεώτ. λάμψις, ἀκτινοβολία, σελάγισμα.

**σέλαγος** (ὁ) (σέλας) αἴγλη, ζωηρὰ συνεχὴς λάμψις, φωτοβολή : Ὑμν.Ἰσ.30.

**σελαγῶ-έω** (σέλας) ἐκπέμπω σέλας, φῶς, φωτίζω, καταυγάζω τι, μτβ. : Ὑμν.Ἰα.9 ἀκτὶς ἀελίω σελάγεσκε . . γαῖαν· ‖ παθ. καταυγάζομαι, λάμπω, φέγγω : Εὐρ.Ἠλ.714, Ἀριστφ.Νεφ.285 ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς· ‖ ὁμ. παθ. ἀναφλέγομαι, καίομαι : αὐτ.Ἀχ.924 κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ, σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς· **2)** ἀμτβ. ἐκπέμπω ἀκτινοβολίαν, φέγγω : Ὀππ.Κυν.1,210, αὐτ.3,136.

**σελαδονίτης** (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν ἔνυδρον πυριτικὸν ἅλας τοῦ ἀργιλλίου καὶ τοῦ σιδήρου.

**σελαηγενέτης** (ὁ) μτγν. ὁ γεννήτωρ τοῦ φωτός, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : ΑΠ 9,525,19.

**σελαηφόρος-ον** μτγν. ὁ φέρων σέλας, φῶς : Μαν.4,233 Ἑρμῆς **σελαηφόρος.**

**σέλαιναι** Ἡσ. «λαμπάδες».

**σελάνα** (ἁ) δωρ.τ. τοῦ σελήνη βλ.λ. : Πίνδ.Ο 10,75.

**σελαναία** (ἁ) δωρ. τ. τοῦ σεληναίη βλ.λ. : Εὐρ. Φοίν.176 θύγατερ ὦ Λατοῦς Σελαναία, Πλάτ. Κρατ.409C.

**σελανδρία** (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

**σελάννα** (ἁ) αἰολ. τ. τοῦ σελήνη βλ.λ. : Σαπφ.3, 53 δέδυκε μὲν ἁ σελάννα.

**σελάοντες** Ἡσ. «λάμποντες».

**σέλας-αος** (τὸ) κ.νεώτ., γενικ. κ. **σέλατος** (Κόνων 49,2), δοτ. **σέλαϊ** (Ἰλ.Δ 739) κ. συνηρ. **σέλᾳ** (Ὀδ. Φ 246), πληθ. **σέλα** (Ἀριστλ.Κόσ.395a,31, Πλούτ. Καῖσ.63, ΑΠ 9,289), γενικ. **σελάων** (Ἀριστλ.Κόσ. 395b,4 κῶδ.· π.Σταβ. **σελῶν**), φῶς, λάμψις, φεγγαβολή : Ἰλ.Τ 375 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανήῃ καιομένοιο πυρός, αὐτ.Θ 563, αὐτ.Ρ 739, Ὀδ.Σ 354 δαΐδων σέλας, Ἡσίοδ.Α 275, Πίνδ.Π 3,39 σέλας δ' ἀμφέδραμεν λάβρον Ἡφαίστου, Αἰσχ.Ἀγ.281, Σοφ.Τρ.607, μήθ' ἕρκος ἱερόν, μήτ' ἐφέστιον σέλας, Βακχ.16,104 ἀπὸ . . λάμπε γυίων σέλας ὥτε πυρός· **2)** εἰδ. ἐπὶ τῆς λάμψεως, τῆς φεγγοβολίας τῶν οὐρανίων σωμάτων : Ἰλ.Τ 374 τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠύτε μήνης, Αἰσχ.Εὐμ.926 φαιδρὸν ἁλίου σέλας, Σοφ.Ἠλ. 17 ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων, Ἀριστφ.Ὄρν.1711· πρβλ. Εὐρ.

Ἰκ.469 || ἐπὶ τοῦ διοχύτου φωτὸς τῆς ἀτμοσφαίρας : Πινδ.άπ.142,4 **καθαρὸν ἁμέρας σέλας**· **3)** εἰδ. ἀστραπή : Ἰλ.Θ 76 **δαιόμενον δὲ ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν**, Ἡρ.3,28 **σέλας . . ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν**, Σοφ.ΟΚ 95 **ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας**· **4)** φωτεινὸν μετέωρον : Ἀριστλ.Κόσ.395a,31· || νεώτ. τὸ κατὰ τοὺς πόλους φωτεινὸν μετέωρον : **βόρειον - νότιον σέλας**· **5)** πυρσός, λαμπάς : Ὕμν.Δήμ.52, Ἀπολλ.Ρ 4,808· **6)** ἡ λάμψις τῶν ἐξ ὀργῆς, πάθους οἱονεὶ ἀστραπηβολούντων ὀφθαλμῶν : Αἰσχ. Πρ.356 **ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε . . σέλας**.

**σελάσκω** μσν. ἐκπέμπω σέλας, λάμπω, φεγγοβολῶ : Θεόγνωστ.Καν.11.

**σέλασμα**-ατος (τὸ) μτγν. **λάμψις**, φεγγοβολή : Μαν.4,601.

**σελασμός** (ὁ) μτγν. ἀκτινοβολία, σελαγισμός, φεγγοβόλημα : Μαν.4,36.

**σελάσσομαι** μτγν. ἀποθ. λάμπω, φέγγω : Νίκ. Θηρ.46.

**σελασφορία** (ἡ) μσν. λαμπρότης, λάμψις : Εὐστ.Πον.320,36.

**σελασφόρος**-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων, ἐκπέμπων φῶς, λάμψιν, φεγγοβόλας : Αἰσχ.Εὐμ.1022 **πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων**, Ἐπ.Ἀλ.Ἀδ. 9XII, Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,173· || ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος· πρβλ. πυρφόρος : Παυσ.1,31,4· **2)** νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **τροχιλιδῶν**.

**σελάτης** (ὁ) Ἡσ. «ὁ κοχλίας».

**σελάχειον** (τὸ) μτγν. ποι. **σελάχιον** βλ. : Ὀππ. Ἀλ.1 643.

**σελάχι** (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. σιλάχι δερματίνη ζώνη, φέρουσα ἔμπροσθεν ἐπαλλήλους πτυχάς, ἐν χρ. ὡς θήκη φορητῶν ὅπλων, ὡς πιστολίου, μαχαιρῶν· **2)** εἶδος ἰχθύος, σέλαχος βλ.

**σελαχίας** (ὁ) Ἡσ. «εἶδος ἰχθύων (οὐ) μεγάλων».

**σελάχιον** (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σέλαχος βλ.: Εὔπ.1), Πλάτ.Κωμ.56, Λουκ.Λεξιφ.6 **τῶν δὲ ὑποβρυχίων τὰ σελάχια πολλὰ καὶ ὅσα ὀστρακόρινα τὸ δέρμα . .**· **2)** νεώτ. ζωολ. γενικὴ ὀνομασία τῶν χονδροπτερυγίων ἰχθύων.

**σελάχιος**-ία-ον μτγν. ἐπὶ ἰχθύων, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν τῶν σελαχίων : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,14, Ἀριστφ.Βυζ.Ἐπιτ.1,21, αὐτ.111,10.

**σελαχοειδῆ** (τὰ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια ἰχθύων χονδροπτερυγίων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **πλαγιοστόμων**.

**σέλαχος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἰχθύων χονδροπτερυγίων τῆς οἰκογεν. τῶν **σελαχοειδῶν** βλ.· **σέλαχος ὁ μέγιστος** δημ. πελερῖνος.

**σέλαχος**-εος (τὸ) τὸ πλεῖστ. κτ. πληθ. τὰ **σελάχη**, τάξις ἰχθύων φερόντων χόνδρους ἀντὶ ὀστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ ἀκάνθῃ : Ἀριστλ.ΖΙ 505a,1, αὐτ.511a,5· κ. ἐπιθετ. : Ἱππ.Νούσ.2,50 **ἰχθύσι σελάχεσι** (κατά τινα γνώμην ἡ ὀνομασία τῶν ἰχθύων τούτων παράγεται ἐκ τοῦ **σέλας** διὰ φωσφορικήν τινα λάμψιν ἣν ἀποδίδουσιν οὗτοι : Γαλ.6,737).

**σελαχώδης**-ους-ες ἐπὶ ἰχθύων, ὁ ὁμοιάζων πρὸς τὰ σελάχη, ἢ ὁ ἀνήκων εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 540b,15, αὐτ.ΖΜ 669b,36.

**σελάω** (σέλας) μτγν. ἀμτβ. ἀναδίδω λάμψιν, λάμπω, φέγγω : Νίκ.Θηρ.691· **2)** κ. μτβ. καταυγάζω τι, φωτίζω : Γρηγ.Ναζ.Στίχ.2,72.

**σελβεργίτης** (ὁ) νεώτ. πετρογρ. ἡφαιστειογενές τι πέτρωμα θεμελιώδους μάζης ὁλοκρυσταλλικῆς.

**σελβίτης** (ὁ) νεώτ. ὀρυκταλ.· ὀρυκτὸν ἀποτελοῦν παράμειξιν ἀργυρίτου καὶ δολομίτου, περιεκτικὸν δὲ καὶ σιδήρου καὶ μαγγανίου.

**σελέμης** (ὁ) (τουρκ.) δημ., θηλ. **σελέμισσα**, ὁ τρώγων, ἀπαζῶν εἰς βάρος ἄλλου, παράσιτος.

**σελεμίζω** δημ. ζῶ, τρώγω δαπάναις τῶν ἄλλων, **βολεύομαι τζάμπα**· || κ. μτβ. **ἐξοικονομῶ** τι παρ' ἄλλου ἄνευ τινὸς ἀντιπαροχῆς : **πούθε τὸ σελέμισες τὸ παλτό;**

**σελέμικος**-η (-ια)-ο δημ. ὁ ἁρμόζων εἰς σελέμην, εἰς παράσιτον : **σελέμικα καμώματα**· ἐπίρρ. -ικα : **βολεύεται σελέμικα**.

**σελεύκειος**-α-ον Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἐν χρήσει εἰς τὴν Σελεύκειαν : Ἐπιγρ. **σελεύκειον δίδραχμον**· || **τὰ σελεύκεια** ἀγωνιστικὴ ἑορτὴ τελουμένη **κατ'** ἔτος ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἐρυθραῖς πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας Σελεύκου τοῦ Α' τοῦ Νικάτορος : Ἐπιγρ.Ἐρυθραίας.

**σελευκίδης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀπόγονος τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας Σελεύκου· || εἰδ. κτ. πληθ. ἡ σειρὰ τῶν ἡγεμόνων διαδόχων τοῦ **Σελεύκου** : **τὸ κράτος τῶν Σελευκιδῶν**.

**σελευκίζω** μτγν. εἶμαι ὀπαδὸς τοῦ Σελεύκου : Πολύαιν.8,57.

**σελευκίς**-ίδος (ἡ) μτγν. εἶδος γυναικείου ὑποδήματος ἐν Σελευκείᾳ τῆς Συρίας : Πολυδ.7,94, Ἡσ.· **2)** εἶδος ποτηρίου χρυσοῦ ὀνομασθέντος οὕτως ἐκ τοῦ βασιλέως Σελεύκου : Πολ.Ἱστ.57, Πλούτ.Αἰμ.33 **τὰς Ἀντιγονίδας καὶ Σελευκίδας . . καὶ ὅσα περὶ δεῖπνον χρυσώματα τοῦ Περσέως ἐπιδεικνύμενοι**, Ἐπιγρ.· **3)** εἶδος τριήρους : Πλούτ.Πομπ.77· **4)** πτηνόν τι ἀκριδοφάγον : Πλίν.ΦΙ 10,75, Γαλ.8,397, Αἰλ.ΦΙ 17,19, Ζώσ.1,56,3, Ἡσ.· **5)** ὡς κύρ. ὄν. τὸ κράτος τῶν Σελευκιδῶν : Στράβ.16,2,4, Ἐπιγρ.

**σεληνάζω** μτγν. καταλαμβάνομαι ὑπὸ σεληνιασμοῦ βλ., σεληνιάζομαι : Μαν.4,217.

**σεληναίη** (ἡ) ἰων. κ. ἐπ. τ. ἀντὶ σελήνη : Ἐμπ.43, Ἀριστφ.Νεφ.614 **μὴ πρίῃ, παῖ, δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν**, Ἀπολλ.Ρ 1,150, Ἐπιγρ.· ἐνίοτε κ. π. μτγν. πεζογρ. : Λουκ.Ἀστρολ.3,17· || παροιμ. ἡ **Ἀκέσεω σεληναίη** (ἀντίστοιχος πρὸς τὰς ἑλληνικὰς Καλένδας, τὸ μῆνα ποὺ δὲν ἔχει Σάββατο) : Ἡρώνδ.3,61.

**σεληναῖος**-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ τῆς σελήνης, φεγγαρήσιος : Ἀπολλ.Ρ 4,167 **αἴγλη σεληναία**, Διογ.Λ 1,24 **τοῦ σεληναίου** (κύκλου), ΑΠ Παράρτ. 51,27 **τὸ σεληναῖον φέγγος**, - **αἱ σεληναῖαι φάσεις**· **2)** ὁ ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμενος, αὐγαζόμενος, φεγγαρόλουστος : Χρησμ.π.Ἡρ.1,62 **θύννοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός**· **3)** ὁ ἔχων τὸ σχῆμα τῆς σελήνης ἢ τῆς ἡμισελήνου : **τὸ σεληναῖον** πέταλον ἵππου : Λέων.Σοφ.Τακτ.5,4· **4)** νεώτ. **σεληναῖον πάθος**· ὁ σεληνιασμὸς βλ.

**σελήνη** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **σελάνα** (Πίνδ.Ο 10,75), αἰολ. **σελάννα** (Σαπφ.3,53) δορυφόρος τῆς Γῆς, τὸ πλησιέστερον πρὸς αὐτὴν ἐξ ὅλων τῶν οὐρανίων σωμάτων, τὸ φεγγάρι, ἄ. σεληναίη βλ. : Ἰλ.Θ 555 **ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην φαίνετ'**, αὐτ.Σ 484 **σελήνην τε πλήθουσαν** (πανσέληνον), Ὀδ.Δ 45 **ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης**, αὐτ.Ι 144, Ἀριστφ.Νεφ.750 **καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην** (ἐπὶ μαγισσῶν), Ἀνδοκ.1,38 **ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην τὰ πρόσωπα** (εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης), Ξεν.Ἑλλ.1,5,9, Ἀρατ.780 **σελήνη ἀεξομένη**, αὐτ.733, Ἀχιλλ.Τάτ.3,2, Σολωμ.Ὠδὴ Εἰς τὴν Σελήνη 8 **κάθισε γιὰ νὰ ποῦμε ὕμνον στὰ κάλλη | τῆς σελήνης**, - **νέα σελήνη**· **2)** ὁ σεληνιακὸς μήν : Εὐρ.Ἠλ.1126 **δεκάτῃ σελήνῃ παιδός**, αὐτ.Ἑλ.114 **χρόνον δ' ἔμειναν' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον; - Πολλὰς σελήνας**, αὐτ.Ἀλκ.431, αὐτ.Τρῳ.1075, Ἀριστφ.Νεφ.17 **ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας**, Ἀστράμψ.Χρησμ.3Η **τὰς ἡμέρας τῆς σελήνης**· || **νουμηνία κατὰ σελήνην** κατὰ τὸν σεληνιακὸν μῆνα, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν διὰ τοῦ ἡμερολογίου χρονικὸν ὑπολογισμὸν τῶν μηνῶν : Θουκ.2,28· ὁμ. κ. : Διογ.Λ 1,59 **τὰς ἡμέρας κατὰ σελήνην ἄγειν**· || νεώτ. εἰδ.

**σελήνη τοῦ μέλιτος ὁ** πρῶτος μὴν τοῦ γάμου· **3)** **ἡ ἐκ τῆς σελήνης νόσος** ὁ σεληνιασμός, ἡ ἐπιληψία : ΑΙλ.ΦΙ 14,27· **4)** σίτινος πλακοῦς σεληνοειδής, μηνοειδὴς τὸ σχῆμα· Ἡσ. «σελήνας· πόπανα τῷ ἄστρῳ ὅμοια, πέμματα» : Εὐρ.άπ.350, Ἀλκίφρ.2,4, Πολυδ.6,76· **5)** εἶδος τρίποδος : Ἀθήν.11,489D· **6)** ὄνομα φυτοῦ τινος : ΨΠλούτ.Ποτ.18,5· πρβλ.σελήνιον 2)· **7)** ἡ φαλακρὰ κορυφὴ κεφαλῆς : Συνέσ.74C, Νικ.Χων.Χρον. 222A· **8)** ὡς κύρ. ὄν. ἡ θεὰ τοῦ σεληναίου φωτός : Ἡσίοδ.Θ 371, Ὑμν.Ἑρμ.100, Ἐρωτόκρ.2,323 **δὲν ἐπροσκύναν Οὐρανό, Ἄστρα μηδὲ Σελήνη.**

**σεληνήεις**-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμενος : Παῦλ.Σιλ.Ἄμβων 244.

**σεληνιάζομαι** μτγν. κ. νεώτ. προσβάλλομαι ὑπὸ τῆς σελήνης, καταλαμβάνομαι ἀπὸ σεληνιασμὸν βλ.λ., ἀπὸ ἐπιληψίαν : ΚΔ Ματθ.4,24 **καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς . . ἐθεράπευσεν,** αὐτ.17,5, Βέττ.Βάλ.113,10· **2)** ὑπάρχω, ζῶ ὑπὸ τὴν σελήνην, δθ. ὑπόκειμαι εἰς μεταλλαγήν, φθοράν : Ζώσ.Ἀλχ.107B **σεληνιαζομένης τῆς φύσεως**· πρβλ.Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),146.

**σεληνιακός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς τὴν σελήνην, ὁ τῆς σελήνης : Πλούτ.Ἠθ.376D **σεληνιακὴ σφαῖρα, - σεληνιακὸν φῶς**· ‖ νεώτ. ἀστρον. **σεληνιακὴ ἔκλειψις** τὸ φαινόμενον τῆς περιοδικῆς ἐπισκοτίσεως ἢ ἀποκρύψεως τοῦ δίσκου τῆς σελήνης λόγῳ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἡλίου παρεμβολῆς τῆς σκιᾶς τῆς Γῆς, ἄ. ἔκλειψις σελήνης· ὁμ. **σεληνιακὴ κλόνησις** μία τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς τροχιᾶς τῆς σελήνης, καθ' ἣν ὁ ἄξων αὐτῆς διαγράφει περὶ τὸν ἄξονα τῆς ἐκλειπτικῆς κωνικὴν ἐπιφάνειαν ἔχουσαν κυκλικὴν βάσιν· **2)** εἰδ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σελήνην ὡς βάσιν χρονικοῦ ὑπολογισμοῦ : Πλούτ.Νόμ.18 **ὡς τοῦ μὲν σεληνιακοῦ** (ἐνν. ἐνιαυτοῦ) **τριακοσίας πεντήκοντα· τέσσαρας ἔχοντος ἡμέρας**· ‖ κ. νεώτ. ἀστρον. **σεληνιακὸς μὴν** τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς μίαν πλήρη περιστροφὴν τῆς σελήνης περὶ τὴν γῆν· **σεληνιακὸν ἔτος** χρονικὴ περίοδος δώδεκα πλήρων περιστροφῶν τῆς σελήνης περὶ τὴν γῆν· **σεληνιακὴ ἡμέρα** τὸ χρονικὸν διάστημα ὅπερ χρειάζεται ἡ σελήνη ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὸν αὐτὸν μεσημβρινόν, μακρότερον κατὰ 52 λεπτὰ τῆς μέσης ἡλιακῆς ἡμέρας· **3)** ὁ πάσχων ἐκ σεληνιασμοῦ: Ἀλέξ.Τραλλ.1,15, Ὀρφ.Λιθ.50· **4)** **κάνθαρος σεληνιακός** εἶδος κανθάρου : Πάπ. **5)** εἶδός τι κύφεος βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.3,38,αὐτ.7,22.

**σεληνιακῶς** μτγν. δι' ὑπολογισμῶν χρονικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κινήσεως τῆς σελήνης : Πρόκλ. Παρμ.631S.

**σεληνιασμός** (ὁ) μτγν., νεώτ.κ.δημ. ἡ νόσος ἐπιληψία, ἀποδιδομένη εἰς τὴν ἐπιβλαβῆ ἐνέργειαν τῆς σελήνης : Βέττ.Βάλ.127,6, Ὠριγ.3,578B.

**σεληνιεῖα** (τὰ) Ἐπιγρ. ἑορτὴ τῆς σελήνης.

**σελήνιον** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ φῶς τῆς σελήνης, τὸ φεγγορόφως : Ἀριστλ.Θαυμ.834b,4, Ἀθήν.7, 276E **καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελήνιον πεπαίνονται**· ‖ ἡ περιφέρεια, ὁ κύκλος τῆς σελήνης : Θεόφρ.Σημ.38· **2)** ὑποκορ. ἡ σελήνη κατὰ τὰς πρώτας ἢ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς φάσεως αὐτῆς, ἡ μήνη : Δίων Χρ.7,70· **3)** τὸ φυτὸν γλυκυσίδη : ΨΔιοσκ.3,140· πρβλ. σελήνη 6)· **4)** νεώτ. χημ. στοιχεῖον ἐκ τῶν ἀμετάλλων, συνοδεῦον σχεδὸν πάντοτε εἰς μικρὰ ποσὰ τὸ ἡφαιστειογενὲς θεῖον, ἀπαντῶν εἰς πυρίτας, ἀποτελοῦν δὲ σταθερὸν συστατικὸν τῶν ὀστῶν τῶν ζῴων.

**σεληνίς**-ίδος (ἡ) μτγν. διακριτικὸν κόσμημα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ ἐν σχήματι ἡμισελήνου, προσαπτόμενον κατὰ τὴν θέσιν τῶν σφυρῶν ἐπὶ τῶν δερματίνων πεδίλων, ἅτινα ἔφερον οἱ Ρωμαῖοι συγκλητικοὶ οἱ ἐκ τῶν πατρικίων : Πλούτ.Ἠθ.282A· **2)** φυλακτὸ σχήματος ἡμισελήνου : Ἡσ.· **3)** εἶδος πλακοῦντος, σελήνη βλ.λ.3) : Φώτ.

**σεληνίσκος** (ὁ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σεληνίς βλ.λ.1) : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,13.

**σεληνίτης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. φανταστικὸς κάτοικος τῆς Σελήνης : Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,18, αὐτ.1,20 **κατὰ τάδε συνθήκας ἐποιήσαντο οἱ Ἡλιῶται καὶ αἱ σύμμαχοι πρὸς τοὺς Σεληνίτας**· κ. θηλ. : Ἡρόδωρ.21J **Σεληνίτιδες γυναῖκες**· ‖ οἱ **Σεληνῖται** λαός τις ἐν Ἀρκαδίᾳ : Διον.Χαλκ.π.Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,264· **2)** **σεληνίτης λίθος** θειικὴ ἄσβεστος, κληθεῖσα οὕτω διότι ἐπιστεύετο ὅτι ἐλαττοῦται ἢ μεγεθύνεται κατὰ μᾶζαν ἀναλόγως τῶν σεληνιακῶν φάσεων : Διοσκ.5,141, Πρόκλ.Ἱερ.149B· ‖ νεώτ. ὀρυκτολ. σπάνιον θειοῦχον ὀρυκτόν, ἀποτελοῦν παραλλαγὴν τοῦ σεληνίου, ἔχον χρῶμα πορτοκαλιόχρουν καὶ ἀπαντῶν εἰς γεώδεις ἢ ἰνώδεις ἐπιφλοιώσεις ὁμοῦ μετὰ χλωραμμωνίου καὶ στυπτηρίας, ἄ. βολκανίτης.

**σεληνῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν χαμαίκισσος : ΨΔιοσκ.4,37· **2)** νεώτ. βοταν. γένος φαρμακευτικῶν **σταυρανθῶν** φυτῶν.

**σεληνιῶ**-άω μτγν. ποι., ἐπ. μτχ. **σεληνιόων,** σεληνιάζομαι βλ.λ., δέχομαι τὴν ἐπίδρασιν τῆς σελήνης : Μαν.4,546 **σεληνιόωντα φῦλα βροτῶν.**

**σεληνόβλητος**-ον σχόλ. ὁ ὑπὸ τῆς σελήνης βληθείς, ὁ σεληνιαζόμενος, ὁ ἐπιληπτικός : Σχόλ. Ἀριστφ.Νεφ.397.

**σεληνόγονος** (ἡ) μτγν. κ. **σεληνόγονον** (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν παιωνία : ΨΔιοσκ.3,140, Ἀέτ.12,63.

**σεληνογραφία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἀστρονομίας, εἰδικῶς ἀσχολούμενος περὶ τὴν σπουδὴν τῆς σελήνης· **2)** φυσικὴ γεωγραφία τῆς σελήνης· ‖ χάρτης τῆς σελήνης.

**σεληνογραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σεληνογραφίαν βλ.λ. : **σεληνογραφικαὶ μελέται, - σεληνογραφικὸς χάρτης**· ‖ **σεληνογραφικαὶ συντεταγμέναι** σύστημα σφαιρικῶν συντεταγμένων, ἔχον ὡς βασικὸν ἐπίπεδον τὸν ἰσημερινὸν τῆς σελήνης καὶ πρῶτον κάθετον κύκλον τὸν κεντρικὸν μεσημβρινὸν αὐτῆς ὅστις ἐκ τῆς γῆς φαίνεται προβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ σεληνιακοῦ δίσκου κατὰ μίαν τῶν διαμέτρων αὐτοῦ παράλληλον πρὸς τὸν ἄξονα περιστροφῆς τῆς σελήνης : **σεληνογραφικαὶ συντεταγμέναι** εἶναι τὸ **σεληνογραφικὸν πλάτος καὶ τὸ σελ- μῆκος.**

**σεληνογράφος** (ὁ) νεώτ. ἐπιστήμων ἀστρονόμος εἰδικῶς ἀσχολούμενος περὶ τὴν σεληνογραφίαν βλ.λ., περὶ τὴν σπουδὴν τῆς σελήνης.

**σεληνόδοντα** (τὰ) νεώτ. ζῳολ. κατηγορία θηλαστικῶν ἀρτιοδακτύλων μηρυκαστικῶν διακρινομένων κυρίως ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν γομφίων αὐτῶν ὀδόντων, ἐχόντων σχῆμα σεληνοειδές· πρβλ. σεληνοδοντία.

**σεληνοδοντία** (ἡ) νεώτ. παλαιότερος ὅρος δηλῶν τὴν κατὰ τρόπον τοξοειδῆ ἢ σεληνοειδῆ ἐμφάνισιν τοῦ σχήματος τῶν ὀδόντων, ἰδίως δὲ τῶν προσθίων ἄνω τομέων.

**σεληνοδρόμιον** (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ἀστρολ. βιβλίον πραγματευόμενον περὶ τῆς πορείας τῆς σελήνης, καὶ ἐξ αὐτῆς παρέχον ἐνδόσιμα πρὸς προοιωνισμὸν τῶν μελλόντων νὰ συμβῶσι.

**σεληνοειδής**-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τὴν σελήνην : Κλεομήδ.2,1, Πορφ.Γνῶμ.29, Σουΐδ. ἐν λ. μηνοειδής.

**σεληνοηλιακός**-ή-όν νεώτ. ἀστρον. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ὁμοῦ εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην : **σεληνοηλιακὴ μετάπτωσις** (ἡ μεταβολὴ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἄξονος τῆς γῆς, συνεπείᾳ ἐνεργείας τῶν παρελκτικῶν δυνάμεων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐξογκώματος).

**σεληνοκεντρικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος είς τὸ κέντρον τῆς σελήνης : **σεληνοκεντρικαὶ συντεταγμέναι** σύστημα συντεταγμένων, ἐν ᾧ ὡς βάσις λαμβάνεται τὸ κέντρον τῆς σελήνης.

**σεληνόπληκτος**-ον σχόλ. ὁ δεχόμενος τὴν ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασιν τῆς σελήνης, ὁ σεληνόβλητος, σεληνιαζόμενος : Σχόλ.᾿Αριστφ.Νεφ.397, Σουΐδ.

**σεληνορύτιον** (τό) μτγν. ὁ βάτος : ΨΔιοσκ.4, 37 (κῶδ. δ. ἀνάγν. σεληνοτρόπιον).

**σεληνοσκόπιον** (τό) νεώτ. τηλεσκόπιον εἰδικῶς χρησιμεῦον πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ οὐρανίου θόλου φαινομένης κινήσεως τῆς σελήνης.

**σεληνοστάτης** (ὁ) νεώτ. ὄργανον χρησιμεῦον πρὸς ρύθμισιν τῆς κινήσεως τοῦ σεληνοσκοπίου.

**σεληνοτοπογραφία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἀστρονομίας σπουδάζων τὴν περιγραφὴν καὶ τὴν ἀπεικόνισιν τῶν τοπογραφικῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης πρὸς τὸν σκοπὸν διαπιστώσεως ἐνδεχομένων μεταβολῶν εἰς ὡρισμένα σημεῖα αὐτῆς καὶ ἐξηγήσεως τῶν αἰτίων εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ ἐδαφικὴ τῆς σελήνης δισμόρφωσις.

**σεληνοτοπογραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σεληνοτοπογραφίαν βλ.λ.: **σεληνοτοπογραφικαὶ παρατηρήσεις.**

**σεληνοτοπογράφος** (ὁ) νεώτ. ἐπιστήμων ἀστρονόμος εἰδικῶς περὶ τὴν σεληνοτοπογραφίαν ἀσχολούμενος..

**σεληνοτρόπιον** (τό) μτγν. ὄνομα φυτοῦ τινος (σχηματισθὲν κατὰ τὸ ἡλιοτρόπιον):Πρόκλ.᾿Ιερ.148B.

**σεληνοτροπισμός** (ὁ) νεώτ. βιολ. σπάνιον φαινόμενον φωτοτροπισμοῦ βλ.λ., καθ᾿ ὃ φυτά τινα ἐπηρεάζονται ὑπὸ τοῦ σεληνιακοῦ φωτός.

**σεληνόφως**-ωτος (τό) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φῶς, τὸ φέγγος τὸ ὑπὸ τῆς σελήνης διαχεόμενον εἰς τὸν ὁρίζοντα, τὸ φεγγαρόφωτο : Χαιρήμ.14 **ἔκειτο δ᾿ ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος.**

**σεληνοφώτιστος**(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ὑπὸ τοῦ φέγγους τῆς σελήνης φωτιζόμενος.

**σεληνόφωτος**(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὅ. σεληνοφώτιστος βλ.λ.· **2)** δημ. **σεληνόφωτο** τὸ σεληνόφως βλ.λ.

**σελίαρ** ῾Ησ. «φοίνιξ».

**σελίγνιον** (τό) βλ. σιλίγνιον.

**σελιδηφάγος**-ον ὁ κατεσθίων, κατατρώγων τὰ φύλλα τῶν βιβλίων, σής, σκόρος : ῎Εβ. ἐν ΑΠ 9,251.

**σελίδιον** (τό) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σελίς βλ.λ., στήλη σελίδος παπύρου ἢ μαθηματικοῦ πίνακος : Πολύβ.5,33,3 (δ.ἀνάγν.), Πτολ.Γεωγρ.2,13, Βέττ.Βάλ. 303,26, Σουΐδ.

**σελιδοθέτης** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. σύνεργον ἐν τῇ τυπογραφίᾳ χρησιμεῦον πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν συντεθειμένων στοιχείων καὶ πρὸς σύνδεσιν καὶ τοποθέτησιν τῶν σελίδων.

**σελιδοποίησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σελιδοποιῶ, ἡ εἰς σελίδας καταναμὴ τῆς στοιχειοθετηθείσης τυπογραφικῆς ὕλης.

**σελιδοποιῶ**-έω νεώτ. εἰδ. ἐπὶ τυπογράφων, κατανέμω εἰς σελίδας τὴν στοιχειοθετηθεῖσαν τυπογραφικὴν ὕλην, ἐνεργῶ σελιδοποίησιν.

**σελιδῶ**-όω νεώτ. σελιδοποιῶ βλ.λ.

**σελίδωμα**-ατος (τό) σχόλ. εὐρεῖα, πλατεῖα σανίς : Σχόλ.᾿Απολλ.Ρ 1,528.

**σελίδωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σελιδῶ, ἡ σελιδοποίησις τυπογραφικῆς ὕλης.

**σελινάτον** (τό) μτγν. σελινίτης βλ.λ. : Φιλάγρ.π. ᾿Ορειβ.5,23 τίτλ., Γλῶσσ.

**σελίνινος**-η-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἐκ σελίνου : Δίων Κ ἀπ.3, Τζέτζ.Λυκόφρ.1232.

**σελινίτης** οἶνος (ὁ) μτγν. ὁ διὰ σελίνου ἀρωματισθεὶς οἶνος : Διοσκ.5,74.

**σελινῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν χαμαίκισσος : ΨΔιοσκ.4,125.

**σελινοειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ὁμοιάζων πρὸς σέλινον : Θεόφρ.Φ13,12,5.

**σέλινο(ν)** (τό) κ. νεώτ. κ. δημ., αἰολ. **σέλιννον** (Χοιροβ. ἐν ᾿Αν.᾿Οξ.2,258) : ᾿Ιλ.Β 776 **λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,** ᾿Οδ.Ε 72 **ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου θήλεον,** Βατραχομ.54, ᾿Αριστφ.Νεφ.982 (πληθ.), Εὔβουλ.36, Θεόφρ.Φ1 1,2,2, Νίκ.Θηρ.649· **2)** εἰδ. ἐν χρ. πρὸς κατασκευὴν στεφάνων, δι᾿ ὧν οἱ συμποσιάζοντες ἐστέφοντο : ᾿Ανακρ.54 **ἐπὶ δ᾿ ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους θέμενοι θάλειαν ὀρτὴν ἀγάγωμεν Διονύσῳ,** Θεόκρ.3,23, Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 4,1,31· ‖ ἐν χρ. κ. πρὸς κατασκευὴν στεφάνων δι᾿ ὧν ἐστέφοντο οἱ ἀθληταὶ οἱ νικῶντες εἰς τὰ ῎Ισθμια καὶ τὰ Νέμεα : Πίνδ.Ο 13,13 **δύο δ᾿ αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν ᾿Ισθμιάδεσσιν φανέντα,** αὐτ.Ν 4,88, αὐτ.Ι 2,16, Κωμ.᾿Αδέσπ. 153, Διόδ.Σ 16,79· ‖ ὡς ἐκ τῆς ἀναρτήσεως τῶν τοιούτων στεφάνων παρὰ τοὺς τάφους : Δουρ.33] **τὸ σέλινον πένθεσι προσήκει,** παροιμ. π. Πλούτ. ᾿Ηθ.676D **τοῦ σελίνου δεῖται** (ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνως νοσούντων)· **3)** ὡς ἐκ τῆς φυτεύσεως αὐτοῦ τὸ πλεῖστον κατὰ τὰ περιθώρια τοῦ κήπου, παροιμ. : ᾿Αριστφ.Σφ.480 **οὐδ᾿ ἐν σελίνῳ σοὐστὶν οὐδ᾿ ἐν πηγάνῳ** (μόλις ἔχει γίνει ἀρχή)· ‖ νεώτ. **σέλινον τὸ βαρύοσμον** τὸ κοινῶς καλλιεργούμενον ὡς λαχανικόν, φυόμενον δ᾿ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει εἰς ἑλώδεις ἐκτάσεις τῆς Εὐρώπης, ᾿Ασίας καὶ ᾿Αφρικῆς· ‖ **φυματόρριζον σέλινον** οὗτινος ἡ σαρκώδης, κονδυλώδης ρίζα εἶναι τρυφερά, γλυκεῖα, καὶ εὔοσμος, δημ. ραπανοσέλινο· ‖ ὁμ. νεώτ. **σέλινον τὸ φυτὸν σῖον τὸ κομβανθές,** ὅ. ἐλοσκιάδιον, δημ. νεροσέλινο· ‖ **σέλινον τὸ ἄγριον** τὸ φυτὸν βατράχιον βλ.λ. : Διοσκ.2,175· **2)** τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον : Φώτ., Σχόλ.Θεοκρ.11,10.

**σελινόσπερμον** (τό) μσν. τὸ σπέρμα τοῦ σελήνου, ὁ σελινόσπορος : Γεωπ.8,30.

**σελινούντιος**-α-ον μτγν. ὁ κάτοικος τῆς ἐν τῇ Σικελίᾳ πόλεως Σελινοῦντος:Θουκ.8,26,Στράβ.6,2,9.

**σελινούσιος**-ία-ον μτγν. ὁ ἔχων φύλλα ὡς τὰ τοῦ σελίνου· ῾Ησ. «σελινουσία· κράμβης εἶδος» : Εὔδημ.π.᾿Αθήν.9,369F· **2) σελινούσιος πυρὸς** πιθ. σῖτος ἐκ τῆς Σελινοῦντος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,21,2· ‖ **γῆ σεληνουσία** χῶμα δι᾿ οὗ ἐνοθεύετο τὸ ἰνδικὸν (τὸ λουλάκι) : Διοσκ.5,155, Πλίν.Φ1 35,46.

**σελινοφόρος** (ὁ) ᾿Επιγρ. ᾿Εφέσ. ὁ φέρων στέφανον ἐκ σελίνου βλ.λ.2), σέλινα.

**σελίς**-ίδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σελίδα** σανὶς εἰδ. ἑδώλιον ἐρέτου, κωπηλάτου, μπάγκος : Πολυδ.1,88, ῾Ησ., Εὐστ.1041,27· **2)** ἕδρανον, ἑδώλιον ἐν θεάτρῳ· κτ. πληθ. : ᾿Επιγρ.Πισιδίας· ‖ ὁμ. ταμεύς, διαίρεσις ἑδωλίων ἐν θεάτρῳ, κερκίς : Φρύν.Σοφ.Παρ.108 11, ᾿Επιγρ.᾿Εφέσου· **3)** ὁμ. λιθίνη διαδοκὸς χρησιμοποιουμένη κατὰ τὴν κατασκευὴν ὀροφῆς : ᾿Επιγρ.᾿Επιδαύρου, Δελφῶν· **4)** χωματίνη στήλη ἀφιεμένη ἀνεξόρυκτος κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν τοῦ ἐδάφους : Πάπ. **διαλείπων σελίδας δι᾿ ὅλου τοῦ πλάτους·** **5)** γεγραμμένη στήλη παπύρου : Βατραχομ.1 **ἀρχόμενος πρώτης σελίδος,** Φανί. ἐν ΑΠ 6,295 **σελίδων κανόνισμα·** **6)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἑκατέρα τῶν ὄψεων γεγραμμένου (ἢ ἐντύπου) φύλλου χάρτου (βιβλίου, ἐπιστολῆς), κατεβατό· ῾Ησ. «καταβατὸν βιβλίου» : Ποσείδ.π.᾿Αθήν.13,516D **σσπφῶαι . . σελίδες,** Πολύβ.5,33 **ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἐξηγησάμενοι σελίσιν ἡμῖν τὸν ῾Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων πόλεμον,** ΑΠ 7,138 **σελὶς ᾿Ιλιάδος·** **7)** νεώτ. κτ συνεκδ. τὸ περιεχόμενον βιβλίου : **ὁ Παπαδιαμάντης ἔχει γράφει ὡραιότατες ἠθογραφικὲς σελίδες·** ‖ κ. μτφ. ἀναφορ. **πρὸς γε-**

γονότα, πράξεις, κατορθώματα ἅτινα θέλει ἀναφέρει ἡ ἱστορία: **ὁ στρατός μας ἔγραφε νέας σελίδας ἡρωϊσμοῦ.**

**σέλκες** Ἡσ. «ἀλεκτορίδες».

**σέλλα** (ἡ) (λατ.) μτγν., μσν. κ. δημ. δίφρος, κάθισμα: Πάπ.,Τζέτζ.Χιλ.9,860· ‖ εἰδ. δημ. τὸ παλαιότερον ἐν χρ. πλατὺ ἀνοικτὸν κυκλοειδῶς κάθισμα, ἐφ' οὗ ἐτοποθετεῖτο ἡ ἐτοιμότοκος γυνή· **2**) μσν. κ. δημ. τὸ ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ ὑποζυγίου, ἰδ. τοῦ ἵππου προσαρμοζόμενον κάθισμα τοῦ ἱππέως, τὸ ἐφίππιον: Ἱππιατρ.26, Ἐρωτόκρ. 2,1430 **οἱ ὄμορφοι καβαλλάροι | στὴ σέλλα σάζουν τὸ κορμί, στὴ χέρα τὸ κοντάρι,** αὐτ.2,1516, Κρυστ.Ἀγροτ.Ἡ Πεντάμορφη 88 **ἔφτασε καβάλλα στ' ἄλογό του.. βγάζει τὸ δαμασκὶ σπαθί, σφίγγεται μέσ' στὴ σέλλα·** **3**) εἰδ. δημ. μέρος τοῦ σώματος σφαγίου ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῆς πρώτης πλευρᾶς μέχρι τοῦ μηροῦ.

**σελλάδαι** Ἡσ. «γένος ἰθαγενῶν ἔνδοξον».

**σελλάδικο** (τὸ) δημ. σελλοποιεῖον βλ.λ.

**σελλάριος** (ὁ) (λατ.) Ἐπιγρ. ὁ τοῦ δίφρου, τῆς σέλλας· **2**) ὁ κατασκευάζων σέλλας, ὁ σελλάς.

**σελλάς** (ὁ) δημ. σελλοποιὸς βλ.λ.

**σελλάστρωσις-εως** (ἡ) γλωσσ. ἑστίασις, συμπόσιον καθ' ὃ ἐκάθηντο ἐπὶ δίφρων.

**σελλίζομαι** μέσ. ἀλαζονεύομαι, κομπαστικῶς φέρομαι· Φώτ. «σεσέλλισαι· μάτην ἐπῆρσαι, ἐπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζών»: Φρύν.Κωμ.10· ‖ Ἡσ. «σελλίζεσθαι· φελλίζεσθαι, τινὲς δὲ σελλίζει· ἀλαζονεύει».

**σελλίνιον** (τὸ) νεώτ., δημ. **σελλίνι** νομισματικὴ μονὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσοδυναμοῦσα πρὸς τὸ 1/20 τῆς λίρας καὶ ὑποδιαιρουμένη εἰς 12 πέννας.

**σελλίον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σέλλα βλ.λ.

**σελλίσκη** (ἡ) νεώτ. τμῆμα σαγῆς ἐν εἴδει μικρᾶς σέλλης, χρησιμεῦον διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς σαγῆς τῶν ἡνιῶν καὶ τῆς ὑπουρίδος ἐπὶ τῆς ῥάχεως καὶ φέρον τὰς πεταλοθήκας.

**σελλισμός** (ὁ) μσν. ἡ ἀλαζονεία, κομπασμός, πρβλ. σελλίζομαι: Θεόγνωστ.Καν.11.

**σελλοποιεῖον** (τὸ) νεώτ. τὸ ἐργαστήριον τοῦ σελλοποιοῦ βλ.λ.

**σελλοποιός** (ὁ) νεώτ. ὁ κατασκευαστὴς σελλῶν, ἐφιππίων, ὁ σελλάς.

**σελλοσκαλοχάλινα** (τὰ) δημ. ἡ σέλλα, οἱ ἀναβατῆρες καὶ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου: Ἐρωτόκρ. 2,2283 **τὰ σελλοσκαλοχάλινα θωροῦσιν ἕνα ἕνα καὶ πασπατεύγουν τ' ἅρματα.**

**σελλοστάσιον** (τὸ) νεώτ. ἀποθήκη ἐφιππίων εἰς τοὺς στρατῶνας ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ.

**σελλοχαλίναρα** (τὰ) δημ. ἡ σέλλα καὶ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου: δ.τραγ. **καὶ τὰ σελλοχαλίναρα ἀργυροχρυσωμένα.**

**σέλλωμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σελλώνω βλ.λ., ἡ ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου προσαρμογή, πρόσδεσις τοῦ ἐφιππίου.

**σελλώνω** δημ. προσαρμόζω, ἐπιδένω τὴν σέλλαν, τὸ ἐφίππιον ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου: Παλαμ.Δωδ. Γύφτ.112 **νύχτα σελλῶστε τ' ἄλογά σας | καὶ καλλιγῶστέ τα·** κ. ἀπολ.: Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.88,15 **ὥστε νὰ στρώσῃ ὁ Διγενὴς καὶ νὰ σελλώσῃ ὁ Ἀλέξης.**

**σελλωτός** ή-ό δημ. ἐπὶ ἵππου, ὑποζυγίου, ὁ ἐφ' οὗ προσεδέθη σέλλα βλ.λ.: Μαλακ.Συντρ.101 **τὸ σελλωτὸ σπαθάτο τῆς Ἀραπιᾶς.. φρουμάζει.**

**σέλμα-ατος** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἀνώτερον σανίδωμα τοῦ πλοίου, τὸ κατάστρωμα: Ὕμν Ὁμ.47· κ. μτφ.: Εὐρ.Κύκλ.506 **σκάφος ὁλκὰς ὣς γεμισθεὶς ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας·** **2**) συνεκδ. τὸ πλοῖον, τὸ σκάφος: Λυκόφρ.1217, Ἀθήν.5,209C· **3**) κ. νεώτ. κάθισμα, ἑδώλιον ἐρέτου ἐκ σανίδος, δημ. μπάγκος: Ἀρχίλ.4, Αἰσχ.Πέρσ.358 **ἀλλὰ σέλμασιν νεῶν ἐπενθορόντες.. δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο,** αὐτ.Ἀγ.1442, Σοφ.Ἀντ. 717 **ὑπτίοις κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται,** Εὐρ.Ὀρ.242· **4**) γεν. κάθισμα, ἕδρανον, θρόνος: Αἰσχ.Ἀγ.183 **δαιμόνων.. σέλμα σεμνὸν ἡμένων·** **5**) κτ. ἐπέκτ. πᾶν κατασκεύασμα ξύλινον· εἰδ. **σέλματα πύργων** πιθ. ἰκριώματα ὄπισθεν τῶν ἐπάλξεων, ἐφ' ὧν ἵσταντο οἱ ὑπερασπίζοντες τὸ τεῖχος: αὐτ.Ἑπτ.32 **πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν πύργων στάθητε·** ‖ κτ. πληθ. δομικὴ ξυλεία: Στράβ.5,2,5 **καὶ τὴν ξυλείαν τὴν εἰς τὰς οἰκοδομὰς σελμάτων εὐθυτάτων.. ἡ Τυρρηνία χορηγεῖ τὴν πλείστην,** Ἡσ.

**σελμίς-ίδος** (ἡ) Ἡσ.«ὁρμιὰ τριχίνη»·αὐτ.«**τὰ ἰκρία**».

**σελμῶν** Ἡσ. «σανίδων».

**σέλπιδες** Ἡσ. «σχεδίαι».

**σέλπον** Ἡσ. «τὸ σίλφιον».

**σέλω** λακων. τ. ἀντὶ θέλω: Ἀριστφ.Λυσ.1080.

**σεμαλία** Ἡσ. «ῥάκη. Ἀργεῖοι».

**σεμέλη** Ἡσ. «τράπεζα»· **2**) αὐτ. «παρὰ δὲ Φρυνίχῳ ἑορτή»: Φρύν.Τραγ.23.

**σεμεληγενέτης** (ὁ) μτγν. ὁ ἐκ τῆς Σεμέλης γεννηθείς· ἐπίθ. τοῦ Διονύσου: ΑΠ 9,524.

**σεμελοιρίδαι** Ἡσ. «οἱ ἄνευ κελύφους, οὓς ἔνιοι λίφακας».

**σέμελος** (ὁ) λακων. ὁ κοχλίας: Ἀθήν.2,63C **Ἀπελλᾶς δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν κοχλίαν λέγειν,** Ἡσ.

**σεμὲν-ντὲ-φὲρ** (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. δημ. ἄκλιτ. εἶδος χαρτοπαιγνίου, ποικιλία τοῦ μπακαρᾶ.

**σεμεσάντο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἀψίνθιον ἡ κίνα.

**σεμίαρ** Ἡσ. «χιτών, ἢ πλὰξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος, ὡς Λάκωνες».

**σεμιγδαλένιος-α-ο** κ. **σιμιγδαλένιος** δημ. ὁ ἐκ σεμιγδάλεως βλ.λ.: **σ- κουλουράκια.**

**σεμιγδάλι** (τὸ) δημ. κ. **σιμιγδάλι** ἡ σεμίδαλις.

**σεμιδαλάτον** (τὸ) μσν. (κατὰ παράλ. τοῦ φωμίον) ὁ σεμιδαλίτης βλ.λ.: Πρόδρ.1,178 **καὶ ταῖς χερσὶ κατέχουσαν ἄσπρον σεμιδαλάτον.**

**σεμίδαλιν** (τὸ) μσν. ἡ σεμίδαλις βλ.λ., τὸ σιμιγδάλι: Πρόδρ.2,414.

**σεμίδαλις-εως** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., γενικ. κ. **σεμιδάλιος** κ. **σεμιδάλεος** (Ἀρχέστρ.ἀπ.4,14) κ. **σεμιδάλιδος** (Στράττ.2), εἶδος λευκοῦ ἀλεύρου ἀνωτέρας ποιότητος, ἐξαγόμενον κυρίως ἐκ σκληροῦ σίτου: Ἱππ.Δι.2,42, αὐτ.Διαίτ.53 **ἐσθιέτω.. σεμίδαλιν καὶ κέγχρον καὶ χόνδρον ἑφθὸν ἐν γάλακτι,** Ἀριστφ.ἀπ.242, Ἑρμιππ.63,22, Στράττ.2, ΠΔ Γέν.18,6 **καὶ φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκρυφίας,** ΚΔ Ἀποκ.18,13 **καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον,** Πάπ.

**σεμιδαλίτης** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ ἐκ σεμιδάλεως βλ.λ., σιμιγδαλένιος: Ἱππ.Δι.2,42, Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.3,115C **ἄρτοι οἱ ἐκ πυρῶν κριθίνων.. τὸ ὅλον κρείττονες· εἶθ' οἱ σεμιδαλῖται,** Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.1,2,2.

**σεμινάριο(ν)** (τὸ) (λατ.) νεώτ. κ. δημ. ὀνομασία τῶν ἱερατικῶν σχολῶν ἐν τῇ Δύσει, τῶν πρὸς μόρφωσιν τῶν κληρικῶν ἱδρυμένων.

**σεμι-ντίζελ** (γερμ.) δημ. ἄκλιτ. εἶδος κινητήρων ἐσωτερικῆς καύσεως, χρησιμοποιούντων ὡς καύσιμον ὕλην βαρὺ πετρέλαιον.

**σεμνεῖον** (τὸ) (σεμνός) μτγν. ἱερόν, εὐκτήριος οἶκος: Φίλ.2,475 **οἴκημα ἱερόν, ὃ καλεῖται σεμνεῖον καὶ μοναστήριον·** πρβλ. Σουΐδ.,Γλωσσ.

**σεμνηγορία** (ἡ) μτγν. σεμνή, σοβαρὰ ἀγόρευσις, ὁμιλία: Τίμων Φλ.57.

**σεμνηγορῶ-έω** μτγν. ὁμιλῶ περὶ σεμνῶν πραγμάτων, ἀγορεύω ἐν σεμνότητι, ἐπισήμως, σοβαρῶς: Φίλ.2,164 **σεμνηγορεῖν περὶ τῆς χώρας·** κ. μτ. αἰτ.: αὐτ.2,154, Ἡλιόδ.Αἰθ.9,9 **ἀντίμιμον οὐρανοῦ τὸν ποταμὸν σεμνηγοροῦντες.**

**σεμνοβάσκανος-ον** Ἐπιγρ. ὁ βασκαίνων, ὁ ζηλοτύπως ἔχων πρὸς τὰ σεμνά, τὰ μεγάλα.

**σεμνόβιος**-ον μσν. ὁ σεμνόν, αὐστηρὸν βίον ἄγων : Κ Μανασσ.Χρον.2574, αὐτ.4283.

**σεμνοδότειρα** (ἡ) μτγν. ἡ τὰ σεμνὰ δῶρα παρέχουσα : Βακχ.2,1 **σεμνοδότειρα Φήμα.**

**σεμνόθεοι** (οἱ) οἱ Δρυΐδαι, ἱερεῖς τῶν Κελτῶν : Ἀριστλ.ἀπ.35.

**σεμνόθεσμος**-ον ὁ διὰ σεμνῶν τελετῶν λατρευόμενος : Εὐρ.Ἑλ.866 **θείου δὲ σεμνόθεσμον αἰθέρος μυχὸν** (εἰκ. ἀντὶ σεμνὸν θεσμόν).

**σεμνοκομπῶ**-έω μεγάλως καυχῶμαι, μεγολαυχῶ, ἀλαζονεύομαι : Αἰσχ.ἀπ.214 (πιθ.).

**σεμνοκόπος**-ον ὁ μετὰ σοβαροφανείας μεγαλαυχῶν, ὁ κομπορρήμων : Φιλόδ.Κακ.36J.

**σεμνοκοπῶ**-έω μτγν. ἐπὶ ρητόρ., χρησιμοποιῶ βαρύ, στομφῶδες ὕφος λόγου : Φιλόδ.Ρητ.2,159S.

**σεμνοληρῶ**-έω μωρολογῶ μετὰ σοβαρότητος, λέγω μὲ σοβαρὸν ὕφος πράγματα ἀσήμαντα.

**σεμνολόγημα**-ατος (τὸ) μτγν. σέμνωμα, καμάρι : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.3,201· **2)** τὸ ἐφ' ᾧ τις δύναται νὰ καυχηθῇ: Δίων Κ 50,27· πρβλ.Ἱμέρ.Ἐκλ.16,1.

**σεμνολογία** (ἡ) κομπασμός, μεγαλαυχία : Χρύσ. Στωϊκ.3,50· **2)** ἱεροπρεπής, σεμνὴ ὁμιλία : Διον. Ἀλ.Συνθ.11, αὐτ.Θουκ.23, αὐτ.50, Ἀππ.Συρ.10.

**σεμνολογικῶς** ἐπίρρ. μσν. ἐν σεμνῷ, σοβαρῷ ἢ κατὰ σεμνόν, σοβαρὸν λόγον : Σουΐδ.

**σεμνολόγος**-ον ὁ ὁμιλῶν μετὰ σεμνότητος, σοβαρότητος, σπουδαιότητος : Δημ.271.

**σεμνολογῶ**-έω ὁμιλῶ σεμνῶς, μὲ ἐπίσημον, σπουδαῖον ὕφος : Αἰσχίν.2,93 **καὶ σεμνολογεῖς ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις, ὅτι Δημοσθένους υἱὸς εἶ . . ;** Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.1,9, αὐτ.Ἰβηρ.18, Λουκ Θυσ.5· ‖ κ. ἐν τῷ μέσ. τ. **σεμνολογοῦμαι** ὁμιλῶ εἰς ἐπίσημον τόνον : Δημ.241, Λουκ.Ἐρωτ.50 **τοιαῦτα τοῦ Καλλικρατίδου . . σεμνολογησαμένου,** Πλούτ.Σύλλ.13.

**σεμνολόγως** ἐπίρρ. μτγν. ἐν σεμνῷ, ἐπισήμῳ λόγῳ : Ἀππ.Μιθρ.70.

**σεμνόμαντις**-εως (ὁ) σεμνός, σεβάσμιος μάντις : Σοφ.ΟΤ 556 **ὡς χρείη μ' ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα ;.**

**σεμνομυθία** (ἡ) σεμνολογία : Σουΐδ. ἐν λ. Ἀδάμ.

**σεμνομυθῶ**-έω σεμνολογῶ βλ.λ. : Εὐρ.Ἱππ.487 **τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ',** αὐτ. Ἀνδρ.234, Φιλόδ.Κακ.36J, Φίλ.1,151· κ. ἐν τῷ μέσ. τ. **σεμνομυθοῦμαι** : αὐτ.1,233.

**σεμνόν** (τὸ) τὸ οὐδ. τοῦ σεμνὸς βλ.λ.· **2)** μτγν. τὸ φυτὸν ἄγνος βλ.λ.1) : ΨΔιοσκ.1,103.

**σεμνοπανοῦργος** (ὁ) πανοῦργος, φαῦλος ἐμφανιζόμενος ὡς σεμνός, σοβαρός, σπουδαῖος : Ἀνών. εἰς Ἀριστλ.ΗΝικ.200,8.

**σεμνοπαράσιτος**-ον παράσιτος παρουσιαζόμενος ἐν μεγαλοπρεπείᾳ : Ἄλεξ.116.

**σεμνοπίθηκος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. στενόρρινος κυνόμορφος πίθηκος τῶν Ἰνδιῶν.

**σεμνοποιία** (ἡ) μτγν. καύχησις, ἀλαζονεία : Φίλ.2,194 **ἡ ἐπ' ἀσέμνοις πράγμασι σεμνοποιία.**

**σεμνόποτος**-ον ὁ δαπανηρός, ὁ ἀκριβός, περὶ τοῦ Λεσβίου οἴνου : Ἀντιφάν.174.

**σεμνοπρέπεια** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης, ἡ συμπεριφορὰ τοῦ σεμνοπρεποῦς βλ.λ., εὐπρέπεια, σοβαρά, σεμνὴ ἐμφάνισις, διαγωγή : Διογ.Λ 8,36· ‖ ὡς προσφώνησις **ἡ σὴ σεμνοπρέπεια**· πρβλ. ἡ σεβασμιότης, ἡ ἐξοχότης : Συνέσ.266Β.

**σεμνοπρεπής**-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ σεμνός, σοβαρὸς τὴν ἐμφάνισιν : Δίων Κ 42,34, Διογ.Λ 8,11· ‖ δθ. τὸ οὐδ. **τὸ σεμνοπρεπές** ὡς οὐσ. ἡ σεμνοπρέπεια βλ.λ. : Δίων Κ 68,31.

**σεμνοπρεπῶς** μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον σεμνοπρεπῆ βλ.λ., μετὰ σοβαρότητος : Ἡρωδιαν.Ἱστ. 2,10,3 (ἡ Ρωμαίων ἀρχὴ) **μέχρι Μάρκου σεμνοπρεπῶς διοικουμένη σεβάσμιος ἐφαίνετο.**

**σεμνοπρόσωπος**-ον μσν. ὁ ἔχων σοβαράν, μεγαλοπρεπῆ τὴν ὄψιν : Εὐστ.Πον.119,2.

**σεμνοπροσωπῶ**-έω λαμβάνω ὕφος, ἐμφάνισιν σοβαράν, σπουδαίαν, σεμνήν : Ἀριστφ.Νεφ.363, πρβλ. Ἀγαθί. ἐν ΑΠ 11,382,14.

**σεμνός**-ή-όν (σέβομαι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. σεβάσμιος, σεβαστός, ἔντιμος, σεπτός, ἅγιος, σεμνοπρεπής, ἰδίᾳ ἐπὶ θεῶν, οἷον ἐπὶ τῆς Δήμητρος : Ὑμν.Δήμ.1, αὐτ.486· ‖ κ. ἐπὶ τῆς Ἑκάτης : Πίνδ. Π 3,79 **τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλποντα θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι**· ‖ κ. ἐπὶ τῆς Θέτιδος : αὐτ.Ν 5,25· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος : Αἰσχ.Ἑπτ.800· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος : Σοφ.ΟΚ 55· ‖ κ. ἐπὶ τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς : αὐτ.1090· ‖ ἐν Ἀθήναις αἱ Ἐρινύες ἦσαν κυρίως αἱ σεμναὶ θεαί, αἱ σέβας, δθ. κ. συστολήν, φόβον ἐμπνέουσαι : αὐτ.ΑΙ.837, αὐτ.ΟΚ 90 **ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,** αὐτ.458, Ἀριστφ.Ἱππ.1312, αὐτ.Θεσμ.224,Θουκ. 1,126, Αὐτόλ.π.Ἀριστλ.Ρητ.1398b,26· ‖ καλοῦνται κ. ἁπλῶς Σεμναί : Αἰσχ.Εὐμ.383, αὐτ.1041, Εὐρ.Ὀρ. 410· ‖ **τὸ σεμνὸν ὄνομα** τὸ ὄνομα τῶν σεμνῶν θεῶν, ἤτοι τῶν Ἐρινύων : Σοφ.ΟΚ 41· ‖ **σεμνὸν βάθρον** ὁ οὐδὸς τοῦ ναοῦ τῶν Ἐρινύων : αὐτ.100· ‖ **σεμνὰ τέλη** αἱ τελεταὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, τῶν Ἐρινύων : αὐτ.1050· ‖ κ. ἐπὶ θείων ἀντικειμένων, ἱερῶν πραγμάτων : Ὑμν.Δήμ.478 **ὄργια σεμνά,** Σόλ.4,14, Σιμων.70, Πίνδ.Ο 7,42, Σοφ.Τρ.765· ‖ **σεμνὸν ἄντρον** τὸ ἄντρον τοῦ Χείρωνος : Πίνδ.Π 9,30, αὐτ.Ο 5,18· ‖ **σεμνὸς δόμος** ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος : αὐτ.Ν 1,72· ‖ **σέλμα σεμνὸν ἡμένων** ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν : Αἰσχ.Ἀγ.183· ‖ **σεμνὰ ἔργα** ἐπὶ τῶν θεῶν : αὐτ.Ἱκ.1037· ‖ κ. ἐπὶ τῶν μυστηρίων : Σοφ.ἀπ.804, Εὐρ.Ἱππ.25· ‖ **σεμνὸς βίος** ζωὴ ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς θεούς : αὐτ.Ἴων 56· ‖ **σεμνὰ φθέγγομαι** εὔφημα λέγω : Αἰσχ.Χο.109· ‖ τὸ οὐδ. **τὸ σεμνὸν** ὡς οὐσ. ἡ ἁγιότης : Δημ. 556 **τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον** (συνηδίκηται)· ‖ ἐπὶ ἡμιθέων ἢ ἀνθρώπων, σεβαστός, σεβάσμιος : Ἡρ.2,173 **ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα,** Αἰσχ.Χο.975, Εὐρ.Ἱκ.384, αὐτ.ἀπ.688 **τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ ταπεινός,** Ἀριστφ.Ἐκκλ.617 **αἱ φαυλότεραι . . παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται,** Πλάτ.Φαῖδρ.257D **οἱ σεμνότατοι ἐν ταῖς πόλεσιν,** Ἰσοκρ.3,42· ‖ κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ χαῦνος : Πλάτ.Σοφ.227Β· ‖ κ. τοῦ κομψός : Ξεν.Οἰκ.8,19· ‖ μτ. δοτ. ἐπεχούσης θέσιν ποιητ. αἰτίου, ὁ σεβαστὸς ὑπό τινος : Ἐπιγρ.Κρήτης· **2)** μτγν. κ. νεώτ. σοβαρός, κόσμιος, εὐπρεπής : ΚΔ Τιμ.1,3,8 **διακόνους ὡσαύτως σεμνούς, μὴ διλόγους,** αὐτ.Φιλ.4,8· **3)** νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. αἰδήμων, συνεσταλμένος : Σολωμ.Ἡ φαρμακωμένη 5,2 **τὸ στολίζει σεμνὴ παρθενιά, - σεμνὸς νεανίας, - σεμνὴ κόρη**· **4)** ἐπὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ προκαλῶν τὸν σεβασμόν, μέγας, ἐπίσημος, σπουδαῖος, μεγαλοπρεπής, ἐπιβλητικός : Ἡρ.7,6 **λεγόντων . . περὶ αὐτοῦ σεμνοὺς λόγους,** Αἰσχ.Ἀγ.519 **φίλαι στέγαι, σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,** Ἰσαῖ. 5,45 **σεμνοτέραν τὴν πόλιν ποιῆσαι,** Δημ.35 **οἰκία τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέρα**· ‖ κ. ἐπὶ τῆς τραγῳδίας : Πλάτ.Γοργ.502Β· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ὕφους : Ἀριστλ.Ποιητ.1458a,21, αὐτ.Ρητ.1404b,8· ‖ κ. ἐπί τινων μέτρων : αὐτ.1408b,32· **5)** ὁ λαμπρός, πολυτελής, ὁ ἐξαιρετικός : Ἀριστφ.Πλ.940 **Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει**· **6)** ὁ εὐγενής : Εὐρ.Τρῳ.447, Πλάτ.Νόμ.814Ε **ἐπὶ τὸ σεμνὸν μιμεῖσθαι** (μιμεῖσθαί τι κατὰ τὸ εὐγενὲς αὐτοῦ μέρος), αὐτ.Πολ.382Β· ‖ **σεμνόν ἐστι** εἶναι σπουδαῖον, εὐγενές, ἀξιόλογον πρᾶγμα νά . . : αὐτ.Κρατ.392Α, Ἰσοκρ.Ἐπιστ.9,5· **7)** ὁ ἐξαιρέτου ποιότητος, ἔξοχος : Ἀριστφ.7 **σεμνὸν βρῶμα,** Ἀρχέστρ.ἀπ.20 **σεμνὸς γὰρ ἁλίσκεται** (γλαῦκος) **ἐν τενάγεσι**· ‖ κ. ἐπὶ ὀσμῆς : Μνησίμ.4, 60· **8)** κ. ἐν κακῇ σημ. ἐπὶ προσ., ὑπερήφανος,

ἀλαζών : Σοφ.Αἶ.1107 **ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τά σέμν' ἔπη κόλαζ' ἐκείνους,** Ἀνδοκ.4,18 **σεμνότερος καὶ φοβερώτερος·** ‖ **τὸ σεμνόν** ἡ σπουδαιόλογος ἐπιφύλαξις : Εὐρ.Ἱππ.93· πρβλ. αὐτ.Μήδ.216· **9)** εἰρωνικῶς, ὁ πομπώδης, σπουδαιοφανής, σοβαροφανής : αὐτ.Ἀλκ.773 **τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;** Πλάτ.Σοφ.249Α, Ἀριστλ.Ρητ.1406b,7 **τὸ σεμνὸν ἄγαν καὶ τραγικόν·** ‖ συχνότ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ π. κωμ. : Κροτῖν.355 **ἀνελκτοῖς ὀφρύσι σεμνός,** Ἀριστφ.Πλ.275 **ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος** (τί σπουδαιοφανὴς ποὺ εἶναι), αὐτ.Βάτρ.178 **ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος,** αὐτ.Σφ. 1175, Ἔφιππ.19 **σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων.**

**σεμνόστομος**-ον κ. μσν. ὁ ἔχων στόμα σεμνόν, ὑπερήφανον, δθ. ὁ μετὰ στόμφου λεγόμενος, στομφώδης, ἐν σαρκαστικῇ σημ.: Αἰσχ.Πρ.953 **σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέων ὁ μῦθός ἐστιν·** ‖ ἐν ἐπιρρ. χρ. : Τζέτζ.Χιλ.6,35.

**σεμνότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ. σεβασμιότης, ἱερότης, σοβαρότης, ἀξιοπρέπεια, μεγαλοπρέπεια, μεγαλεῖον : Εὐρ.Βάκχ.486 **σεμνότητ' ἔχει σκότος,** Πλάτ.Μενξ.235Β, Ξεν.ΚΠ 8,3,1, Ἰσοκρ.12,242, Δημ. 1452 **ἡ σεμνότης τοῦ ῥήματος,** Ἀριστλ.Ρητ.1408b, 35, Ἐπιγρ.Μιλήτου **ἡ τοῦ τόπου σεμνότης·** ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. σοβαρότης, ἐπισημότης : Δημ. 1405 **ἐπὶ τῆς σεμνότητος αὐθάδεις ὑπολαμβάνεσθαι,** Ἀριστλ.Ρητ.1391a,28, ΚΔ Τίτ.2,7 **παρεχόμενος . . ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν,** αὐτ.Τιμ.1,2,2· ‖ κ. κτ. πληθ. : Ἰσοκρ.6,98 **σεμνότητες οὐκ ἀληθιναὶ ἀλλὰ πεπλασμέναι·** **2)** κ. νεώτ. σοβαρότης, εὐπρέπεια, κοσμιότης, αἰδημοσύνη, αἰδώς : Εὐρ.ΙΑ 1344 **οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνώμεθα.**

**σεμνότιμος**-ον ποι. ὁ διὰ σεβασμοῦ τιμώμενος, ἀξιοτίμητος, σεβάσμιος : Αἰσχ.Χο.356 **ἐμπρέπων σεμνότιμος ἀνάκτωρ,** αὐτ.Εὐμ.833.

**σεμνοτροπία** (ἡ) μτγν. σεμνότης, σοβαρότης τρόπων, συμπεριφορᾶς : Πτολ.Τετράβ.206.

**σεμνότροπος**-ον ὁ ἔχων σεμνούς, σοβαροὺς τρόπους : Ποιητ. ἐν ΑΚρ.4,271.

**σεμνοτυφία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κενὴ σοβαρότης, ὑπερηφάνεια, ματαιοφροσύνη : Μᾶρκ.Αὐρ.9, 29 **μή με ἄπαγε ἐπὶ σεμνοτυφίαν·** **2)** νεώτ. προσποίησις σεμνότητος, ψευδὴς αἰδημοσύνη.

**σεμνότυφος**-ον (τῦφος) νεώτ. ὁ ἐπιτηδευόνος τὸν σεμνὸν ἢ σεμνότητα βλ.λ.2), ἐπιδεικνύων πλαστὴν σεμνότητα, ὑπερβολικὴν καὶ ἀδικαιολόγητον αἰδημοσύνην· ‖ ἐπίρρ. **-ως.**

**σεμνοφανής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων ὄψιν σεμνήν, σοβαράν, σοβαροφανής, σπουδαιοφανής : Ὠριγ. Κέλσ.3,121, Εὐσ.Εὐάγγ.Προπ.Προοίμ.

**σεμνοφορῶ-έω** μσν. σεμνῶς, σοβαρῶς, ἐνδύομαι : Πασχ.Χρον.725,10 (ἔκδ. Βόνν.).

**σεμνόφωνος**-ον μσν. ὁ σεμνόστομος βλ.λ. : Θεοδώρητ.1,8,28.

**σεμνόψαλτον** (τὸ) (ψάλλω) μσν. ᾆσμα σεμνόν, σοβαρόν, μεγαλοπρεπές : Στουδ Θεόδ.454D.

**σεμνύνω** κ. μσν.κ. νεώτ. σεμνῶ βλ.λ., ἐπαινῶ, μεγαλύνω : Πλάτ.Φίλ.28Β, αὐτ.Φαῖδρ.244D, αὐτ.Φίλ. 28C, αὐτ.Πολιτ.263D, Δημ.415, αὐτ.591, **Μεγαρέας τουτουσὶ τοὺς καταράτους οὕτως εὖ τὰ παρ' αὐτοῖς σεμνύνειν·** ‖ κ. μτ. σατυρικῆς σημ. ἐπικαλύπτω, ἐπιρρίπτω ἐπικάλυμμα μεγαλοπρεπείας : Ἡρ 1,99 **ταῦτα περὶ ἑωυτὸν ἐσέμνυνε·** **2)** τὸ μέσ. **σεμνύνομαι,** ἀόρ. **ἐσεμνυνάμην,** εἶμαι σεμνός, σοβαρός. Ἰδίᾳ δὲ προσποιοῦμαι σοβαρότητα καὶ σπουδαιότητα : Εὐρ.ἀπ.916,3 **εἰ μὴ μέλλεις σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις,** Ἀριστφ.Βάτρ. 1020 **μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε,** αὐτ.Ὄρν.727, Πλάτ.Θεάγ.130Β, αὐτ.Πολ.450Α **δικανικὴ καὶ ἰατρικὴ σεμνύνονται·** **3)** ὁμ. ἐπὶ κορασίδος, εἶμαι αἰδήμων, συνεσταλμένος : Εὐρ. ΙΑ 996 **σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται·** ‖ κ. μτχ. : Πλάτ. Φαῖδρ.243Α, αὐτ.Γοργ.511D **οὐ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη ὡς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη·** **4)** ὁμ. κ. νεώτ. ὑπερηφανεύομαι, καυχῶμαι διά τι, καμαρώνω, τὸ 'χω γιὰ καμάρι, παινεύομαι : αὐτ. Θεαίτ.175Α **ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων,** Ἰσοκρ.16,29, Δημ.414· ‖ κ. **σεμνύνεσθαι ἔν τινι** : αὐτ.313· ‖ νεώτ. **σεμνύνεσθαι διά τι : σεμνύνεται διὰ τοὺς προγόνους του - διὰ τὴν ἠθικὴν τῆς οἰκογενείας του·** ‖ κ.μτ.δοτ.: Σωσιφ.3,2, Ξεν.Ἀγησ.9,1 **τῷ σπανίως ὁρᾶσθαι σεμνύνεσθαι,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,5,5· ‖ σπαν. μτ. αἰτ. : αὐτ.5,7,3 **σεμνύνεσθαι τὴν μοιχείαν·** ‖ κ. μτ. δύο αἰτ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,34· **5)** νεώτ. συνεκδ. ἀλαζονεύομαι, ματαιοδοξῶ.

**σεμνῶ**-όω καθιστῶ τι σεμνὸν ἢ μέγα, ἐξυψώνω, μεγαλύνω, τιμῶ, κοσμῶ, ἐκθειάζω, ἐξαίρω : Ἡρ. 1,95 **οἱ μὴ βουλόμενοι σεμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον·** **2)** τὸ μέσ. κρατῶ τὴν κεφαλὴν ὑψηλά, ὑπερηφανεύομαι, ἐπαίρομαι : Καλλ.Κωμ.12.

**σέμνωμα**-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. μεγαλοπρέπεια, ἀξιοπρέπεια, κόσμος, στολισμός : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,28Ū, Πλωτῖν.Ἐπιστ ἐν Ἐπιγρ.· **2)** μσν. κτ. πληθ. μεγάλοι, σπουδαῖοι λόγοι : Εὐστ.18,25· **3)** νεώτ. τὸ ἐφ' ᾧ τις σεμνύνεται, καύχημα, καμάρι : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.12 **σέμνωμα τῶν λεμβούχων, τῶν πορθμέων καὶ ἀκταιωρῶν, - εἶναι τὸ σέμνωμα τῆς οἰκογενείας του.**

**σέμπαδα** Ἡσ. «ὑποδήματα»· πρβλ. σάμβαλα.

**σεμπρικός**-ή(-ιά)-ό δημ. ἐπὶ κτημάτων καὶ βοσκημάτων, ὁ εἰς σέμπρον βλ.λ. παραδεδομένος πρὸς καλλιέργειαν.

**σέμπρος** (ὁ) δημ. ὁ ἐπὶ συμβάσει καλλιεργῶν ἀλλότριον κτῆμα, ἐπίμορτος καλλιεργητής, κολλήγας· **2)** κ. ἐν ἀναφ. ὁ ἐπὶ συμβάσει διατρέφων ἀλλότρια βοσκήματα.

**σεμσέλλια** (τὰ) κ. σεμφέλλια πάπ. δ. προφ. τοῦ συμφέλια βλ.λ.

**σένα** (ἡ) (Ἰταλ.) μσν. δημ. ἡ σκηνή : Ἐρωφ.3,372 **καὶ τρέχοντας σὲ μιὰ μεριὰ κι εἰς ἄλλη ταὶ σένας στρεπιτάρουσι.**

**σενδές** (ὁ) μσν. ὕφασμα μεταξωτόν, διηνθισμένον διὰ νημάτων ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν.

**σενδούκη** (ἡ) σχόλ. κιβώτιον ἢ σκευάριον : Σχόλ. Ἀριστφ Πλ.711.

**σενδούκιον** (τὸ) σχόλ., δημ. **σεντούκι,** ὑποκορ. τοῦ σενδούκη βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.809.

**σενεγαλέζικος**-η-ο δημ. ὁ σενεγαλικὸς βλ.λ.

**σενεγαλέζος** (ὁ) νεώτ., θηλ. **-α,** ὁ κάτοικος τῆς Σενεγάλης, ὁ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος.

**σενεγαλικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σενεγαλέζους ἢ τὴν Σενεγάλην : **σενεγαλικὸς στρατός.**

**σένια** (ἡ) δημ. κάθισμα ἔχον διάτρητον τὴν βάσιν, τρυπητὴ καρέκλα.

**σέννα** (ἡ) νεώτ. τὸ φυτὸν κασσία βλ.λ.· **2)** τὸ φυτὸν γλοβουλαρία βλ.λ.

**σενσουαλισμός** (ὁ) (λατ.) νεώτ. φιλοσ. ἄ. αἰσθησιαρχία βλ.λ.

**σεντεφένιος**-ια-ιο δημ. ὁ ἐκ μαργάρου κατεσκευασμένος.

**σεντέφι** (τὸ) δημ. κ. **σιντέφι** μάργαρος βλ.λ.

**σεντίνα** (ἡ) δημ. ἀκάθαρτα ὕδατα τοῦ πλοίου, ἄντλος βλ.λ.· **2)** μτφ. ὁ χύδην ὄχλος.

**σεντόνι** (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ σινδὼν βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.4,583 **δίχως σεντόνια καὶ φτερά, δίχως προσκεφαλάδι,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.74,11 **μέσ' στὰ χρυσὰ παπλώματα, μέσ' στὰ χρυσὰ σεντόνια.**

**σεντονιάζω** δημ. ἐφοδιάζω, ἐνισχύω μὲ σεντόνι : **σεντονιάζω τὸ πάπλωμα.**

**σεντούκι** (τὸ) δημ. κιβώτιον πρὸς φύλαξιν ἐνδυμάτων. Ἰδίᾳ ἀσπρορρούχων, ἄ. κασέλλα, μπαοῦλο.

**σεντουκιά** (ἡ) δημ. τὸ σύνολον τῶν ἐνδυμάτων, ἰδίᾳ τῶν ἀσπρορούχων τῶν περιεχομένων ἐντὸς κιβωτίου, μέσα σ' ἕνα σεντούκι : Ἐφταλ.᾽Οδ.Β 639 **πό 'χε σωροὺς χρυσάφι καὶ χάλκωμα καὶ σεντουκιὲς φορέματα καὶ ροῦχα.**

**σὲξ-ἀπήλ** (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἄκλιτ. τὸ προσὸν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν νὰ εἶναι ἐρωτικῶς ἑλκυστικοί.

**σεξουαλικός**-ή-ό(ν) (λατ.) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σεξουαλισμὸν βλ.λ.: **σεξουαλικὸν ἔνστικτον.**

**σεξουαλισμός** (ὁ) (λεξ.) νεώτ. ἡ γενετήσιος ὁρμή, ἡ ἀφροδισία βλ.λ.

**σεξτάριος** (ὁ) (λατ.) νεώτ. ὁ ξέστης βλ.λ.

**σεξτίλιος** (μὴν) (ὁ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. ὁ ἕκτος μὴν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, ὁ ὕστερον κληθεὶς Αὔγουστος : Διον.᾽Αλ.Ρωμ.9,25, ᾽Ιω.Λυδ.Μην.4,71.

**σέο** ἰων. γενικ. τῆς ἀντων. σύ : ᾽Ιλ.Γ 446,᾽Ηρ.1,124.

**σέος** (ὁ) δ. ἀνάγν. τοῦ σέως βλ.λ.

**σεπαλοειδής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος, ὁ ὁμοιάζων πρὸς σέπαλον.

**σέπαλον** (τὸ) νεώτ. βοταν. ἕκαστον τῶν μεταμεμορφωμένων φυλλαρίων τῶν μονοκοτυληδόνων καὶ δικοτυληδόνων φυτῶν, τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὸν κάλυκα τοῦ ἄνθους.

**σέπια** (ἡ) δημ. ὑγρὸν ὑπομέλαν ἐξαγόμενον ἀπὸ τὴν σηπίαν καὶ χρησιμοποιούμενον ὡς ὑδρόχρωμα εἰς τὴν ζωγραφικήν· **2)** συνεκδ. ἡ διὰ τοῦ ὑδροχρώματος τούτου γενομένη ἐπὶ χάρτου εἰκών.

**σέπομαι** δημ. προφ. τοῦ σήπομαι βλ.λ., σαπίζω : Πολίτ.᾽Εκλ.Τραγ.222,8 **μῆλο ἂν σοῦ στείλω σέπεται. . , κυδώνι μαραγκιάζει.**

**σεπτάς**-άδος (ἡ) (ἑπτά, σέβομαι) ἡ ἑπτὰς βλ.λ. ἐν τῇ Πυθαγορείῳ φιλοσοφίᾳ : Θεολ.᾽Αριθμ.43.

**σεπτεμβριανός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ὁ γενόμενος κατ' αὐτόν : **σεπτεμβριανὴ ἐπανάστασις.**

**Σεπτέμβριος** (ὁ) (λατ.) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. Σε(π)τέμβρης ὄνομα τοῦ ἑβδόμου μηνὸς τοῦ ἀρχαίου ρωμαϊκοῦ ἡμερολογίου καὶ τοῦ ἑνδεκάτου τοῦ καθ' ἡμᾶς πολιτικοῦ ἡμερολογίου, δημ. Σταυρίτης, Σταυριώτης, διότι κατ' αὐτὸν ἄγεται ἡ ἑορτὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, κ. Τρυγητής, διὰ τὸν ἀρχόμενον τρύγον, κ.Χινόπωρος, διότι κατ' αὐτὸν ἄρχεται τὸ φθινόπωρον : Διον.᾽Αλ.Ρωμ.6,49.

**σεπτέττο** (τὸ) (γερμ.) νεώτ. μουσικὴ σύνθεσις γραφομένη δι' ἑπτὰ ὄργανα ἢ δι' ἑπτὰ φωνάς.

**σεπτεύω** (σεπτός) ᾽Ησ. «σέβομαι».

**σέπτη** (ἡ) νεώτ. ζωολ. ὀνομασία τοῦ ἐπιμήκους διαφράγματος τῶν ἀνθοζῴων ὅπερ διαιρεῖ τὸ σῶμα αὐτῶν εἰς πλεῖστα συγκεντρικὰ τμήματα καὶ διήκει ἀπὸ τοῦ περιστομίου μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ σώματος.

**σεπτήρια** (τὰ) μτγν. ἑορτὴ μετὰ μιμικῶν τελετῶν, ἀγομένη κατ' ἐννεαετηρίδα ἐν Δελφοῖς τὴν 23ην τοῦ ᾽Ιλαίου μηνὸς ἢ κατ' ἄλλους τὴν 7ην τοῦ μηνὸς Βουκατίου, ἐν ζωηρᾷ καὶ δραματικῇ παραστάσει εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης τοῦ θεοῦ ᾽Απόλλωνος κατὰ τὴν μονομαχίαν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πύθωνα: Πλούτ.᾽Ηθ.293Β· **2)** ᾽Ησ. «καθαρμός, ἔκθυσις» (πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ στεπτήρια).

**σεπτικός**-ή-όν ἀρχ. λεξ. ἐπὶ λέξεων, ὁ ἐκδηλῶν, ὁ ἐκφράζων σεβασμόν, σέβας : ᾽Ησ. ἐν λ. ἠθεῖος, Σουΐδ. ἐν λ. πάππα.

**σεπτός**-ή-όν (σέβομαι) κ. μσν. κ. νεώτ. σεβαστός, σεβάσμιος : Αἰσχ.Πρ.812 **ἵησι σεπτὸς Νεῖλος ῥέος**, Δίων Κ 53,16, Κῶδ.᾽Ιουστιν.1,5,16, Μηναῖ.1,2 Συνξ.᾽Αγ.Βασιλείου τοῦ ἐξ ᾽Αγκύρας Μαρτύριον **σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες,· τὸ σεπτὸν σκήνωμα τοῦ** ῾Αγίου (τὸ ἅγιον λείψανον), **- ὁ σεπτὸς ἡμῶν ἄναξ·** || ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς κατὰ τρόπον σεπτόν, σεβάσμιον.

**σεπυΐς** ᾽Ησ. «πυξίς».

**σέρ** (ἀγγλ.) νεώτ. ἄκλ. τιμητικὴ προσωνυμία τῶν ῎Αγγλων βαρονέτων καὶ ἱπποτῶν, συνοδεύουσα τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα, οὐδέποτε δὲ τὸ οἰκογενειακόν· || κ. ἁπλῶς τιμητικὸς τίτλος ἀπονεμόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς ᾽Αγγλίας εἰς ἰδιώτας ῎Αγγλους ἢ ξένους· || λέξις γεν. δι' ἧς εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν προσονομάζονται τιμητικῶς οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνικὴν τάξιν.

**σεράγι(ον)** (τὸ) (τουρκ.) νεώτ., δημ. κ. **σεράϊ** κ. σαράϊ(γ)ι ἀνάκτορον, μέγαρον.

**σεραπιάς**-άδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., μτγν. κ. **σαραπιάς** (ΨΔιοσκ.3,127) τὸ φυτὸν ὄρχις ὁ μακροσκελής, δημ. οὐρὰ τῆς ἀλεπούς : Διοσκ.3,127, Πλίν. Φl 26,95· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν ὀρχεοειδῶν.

**σεράπειον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σεραπεῖον βλ.λ. : Στράβ.17,10.

**σεραπεῖον** (τὸ) μτγν., δ. τ. τοῦ σαραπεῖον βλ.λ. : Πλούτ.᾽Αλέξ.76, Δίων Κ 66,24.

**σεράπιον** (τὸ) νεώτ. ἄ. σιρόπιον βλ.λ.

**Σέραπις**-ιδος (ὁ) ᾽Επιγρ. δ. τ. τοῦ Σάραπις βλ.λ. : ᾽Επιγρ. Μιλήτου.

**σερασκεράτο(ν)** (τὸ) (τουρκ.) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἕδρα τοῦ σερασκέρη βλ.λ.1), στρατηγεῖον.

**σερασκέρης** (ὁ) (τουρκ.) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀρχηγὸς στρατοῦ ἐν Τουρκίᾳ· || ἀρχηγὸς στρατιᾶς ἢ μεγαλυτέρου τμήματος στρατοῦ : **σερασκέρης τῆς Ρούμελης - τῆς ᾽Ανατολῆς·** || παλαιοτ. κ. ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

**σεραφ(ε)ίμ** (ὁ,τὸ) (ἑβρ.) μτγν.,μσν.κ.νεώτ.ἄκλ. ἕκαστον τῶν ἑξαπτερύγων οὐρανίων ὄντων, τῶν ὁποίων προορισμὸς εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ Θεοῦ· πρβλ. Χερουβείμ : ΠΔ ᾽Ησ.6,2 **καὶ Σεραφεὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ**, ᾽Ακολ.Μ.Σαββάτου Χερουβικὸν **τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ.**

**σεραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τὰ σεραφείμ, ἀγγελικός.

**σερβάντα** (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἔπιπλον τῆς τραπεζαρίας ἐν χρ. ὡς κυλικεῖον.

**σερβάρχης** (ὁ) μσν. ὁ ἄρχων, διοικητὴς τῶν Σέρβων : Νικ.Χων.120, (ἐκδ. 2).

**σερβί** (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. χαρτοπαικτικὸς ὅρος παικτῶν τοῦ πόκερ ὡς κ. ἄ. παιγνίων, ὁσάκις οἱ παῖκται δὲν θέλουν ἀνταλλαγὴν φύλλου.

**σερβικός**-ή-όν νεώτ., δημ. σέρβικος-η-ο ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σερβίαν ἢ τοὺς Σέρβους, ὁ προερχόμενος ἐκ Σερβίας: **σερβικὰ προϊόντα, - σέρβικο τραγούδι·** **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σερβικὰ** κ. **σέρβικα** ὡς οὐσ. ἡ σερβικὴ γλῶσσα.

**σερβίρισμα** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σερβίρω βλ.λ.

**σερβίρω** (ἰταλ.) δημ. παραθέτω φαγητὰ καὶ ποτά· || ὑπηρετῶ τρώγοντας ἢ πίνοντας.

**σερβιτόρος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ., θηλ. -α, ὑπάλληλος ἑστιατορίου ἢ καφενείου ἔργον ἔχων νὰ σερβίρῃ βλ.λ.2)· || ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὸ νὰ σερβίρῃ τὰ φαγητὰ κ. ποτὰ κατὰ τὸ γεῦμα ὑπηρέτης οἰκίας.

**σερβιτσάλι** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κλυστὴρ βλ.λ.

**σερβίτσιο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. τὸ σύνολον τῶν ἐπιτραπεζίων σκευῶν μετὰ τοῦ μάκτρου, ὅσα χρειάζονται δι' ἕκαστον δαιτυμόνα κατὰ τὴν παράθεσιν γεύματος, προγεύματος, τείου.

**σερβοβουλγαρικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Βουλγάρους ἢ τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν ὁμοῦ.

**σερβοκροατικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Κροάτας ἢ τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Κροατίαν ὁμοῦ.

**σεργιάνι** (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. σιργιάνι περίπατος βλ.λ. : Πολίτ.᾽Εκλ.Τραγ.10,4 **πρώτ' ἡ Φροσύνη τὸ 'βαλε καὶ βγῆκε στὸ σιργιάνι.**

**σεργιανίζω** δημ. κ. -άω κ. σιργιανίζω κ. -άω περιπατῶ, περιδιαβάζω· 2) ὁδηγῶ τινα εἰς περίπατον, τὸν βγάνω σεργιάνι

**σεργοί** Ἡσ. «ἔλαφοι» (πιθ. λατ. cervi).

**σερδάρης** (ὁ) (περσ.) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀρχηγὸς στρατοῦ· 2) ἐν Ἰνδίαις ἰθαγενὴς ἀξιωματικός

**σερενάδα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κ. **σερενάτα** ἐρωτικὸν ᾆσμα ᾀδόμενον τὴν νύκτα ἰδ. ὑπὸ τὰ παράθυρα ἐρωμένης, κῶμος, συγγεν. πατινάδα, κοντόδα.

**σερέτης** (ὁ) (τουρκ.) δημ. δύστροπος καὶ βαρύς, φίλερις, εὐέξαπτος.

**σερετιά** (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ σερέτη.

**σερέτικος-ο-ο** δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σερέτην.

**σερήτιον** Ἡσ. «ἡ σερίς» (πιθ. διόρθ. «σειρήτιον· ἡ σειρίς»).

**σέρζ** (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. εἶδός τι ὑφάσματος ἐριούχου ἢ μεταξωτοῦ πυκνῶς ὑφασμένου.

**σεριάμα** (ἡ) δημ. τὸ πτηνὸν διχόλοφος.

**σερικίνη** (ἡ) νεώτ. κ. **σηρικίνη** πρωτεϊνικῆς φύσεως κολλοειδὴς ὕλη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συστατικὸν τῆς μετάξης, εὑρισκομένη εἰς τὴν ἐξωτερικὴν στιβάδα αὐτῆς, μεταξόκολλα.

**σερικόμετρον** (τὸ) νεώτ. κ. **σηρικόμετρον** ὄργανον ἐν χρ. πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀντοχῆς τῆς ἐλαστικότητος τῶν ἐκ μετάξης νημάτων.

**σέρις-ιδος** (ἡ) κ. μσν., γενικ. -εως (Γεωπ.12,28), πληθ. **σέρεις** (Διογ.Ἐπιστ.32,1, αὐτ.3) εἶδός τι φυτοῦ κιχωρίου ἢ κονύζης, πικραλίδα : Ἐπίχ.161, Ἀμμιον.ΑΠ 11,413· ‖ **σέρις ἀγρία** τὸ φυτὸν κιχώριον τὸ ἐντετμημένον : Διοσκ.2,132· ‖ **σέρις κηπευτὴ** τὸ φυτὸν κιχώριον τὸ ἀντίδιον ἢ ἐντύβιον ἢ ἴντυβον : αὐτ.· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ἐρυθροδανοειδῶν**.

**σερίφ(ης)** (ὁ) (ἀραβ.) νεώτ. διάσημος, εὐγενής, ἱερός· δθ. ὡς τίτλος εὐγενῶν μουσουλμάνων ἀναγόντων τὸ γένος εἰς τὸν Μωάμεθ· 2) τίτλος τῶν σουλτάνων τοῦ Μαρόκου, τῶν διοικητῶν τῆς Μέκκας καὶ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Τουρκίας.

**σεριφικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σερίφην : **σεριφικὰ δικαιώματα**.

**σερίφιος-ία-ον** μτγν. κ. νεώτ., δημ. **σεριφιώτης**, θηλ. **-ισσα**, ὁ κάτοικος τῆς Σερίφου, ὁ ἐκ Σερίφου: Πλούτ.Θεμ.18 **οὔτ' ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὢν ἐγενόμην ἔνδοξος, οὔτε σὺ Ἀθηναῖος.**

**σέριφο(ν)** (τὸ) μτγν. κ. δημ. τὸ φυτὸν ἀψίνθιον τὸ θαλάσσιον : Διοσκ.Προοίμ.8, αὐτ.3,23, Γαλ.11, 804· ‖ δημ. τὸ φυτὸν ἀψίνθιον τὸ θαμνῶδες.

**σέριφος** ἢ **σερίφη γραῦς** (ἡ) μτγν. εἶδός τι ἀκρίδος, μάντις· δθ. τὸ ὄνομα τοῦτο ἐν χρ. ἐπὶ ἀγάμου γραίας, γεροντοκόρης : Ζηνόβ.2,94, Σουίδ.

**σέρεος** Ἡσ. «ἀλεκτρυών· καὶ ἀλεκτορίδες σέλκες».

**σερμαγιά** (ἡ) (περσ.) δημ. κ. **σιρμ-** τὸ πρῶτον ἀπαραίτητον χρηματικὸν κεφάλαιον εἴς τινα ἐπιχείρησιν· ‖ γεν. τὸ χρημ. κεφάλαιον.

**σερμοί** Ἡσ. «θερμοί».

**σερμπέτι** (τὸ) (τουρκ.) δημ. ἡδύποτον, ποτὸν σακχαροῦχον καὶ ἀρωματικόν.

**σέρμων**-ωνος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. κ. **ζέρμων** τύπος βυζαντινοῦ πλοίου, παραλλαγὴ τοῦ δρόμωνος ἢ τῆς γαλέας καὶ τῆς σακτούρας ἢ τοῦ κυμβαρίου.

**σερνάμενο** (τὸ) δημ. ναυτ. τὸ ἀγόμενον συσπάστου ἢ πολυσπάστου· 2) κτ. πληθ. **σερνάμενα** ἡ ἐπιχειρία βλ.λ.

**σερνικοβότανο** (τὸ) δημ. γενικὴ ὀνομασία διαφόρων ὀρχεοειδῶν φυτῶν, ἰδίᾳ τὸ φυτὸν ὄρχις.

**σερνικοθήλυκος**-η-ο δημ. ὁ ἀρσενικοθήλυκος.

**σέρνω** δημ., μέσ. μτχ. **σερνάμενος**, μτχ. παρακ. **σερμένος**, σύρω, ἕλκω, τραβῶ : σέρνω τὸ σκοινί· 2) ἕλκων, μετακινῶ τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους : τὸ ἄλογο **σέρνει τὰ λουριά**· κ. μέσ. **σέρνεται τὸ φόρεμά της**· ‖ φρ. **σέρνει τὰ πόδια του** περιπατεῖ μετὰ δυσκολίας· ‖ **ζῇ καὶ σέρνεται** ἐπὶ νοσοῦντος χρονίως καὶ ἰδίᾳ μὴ δυναμένου νὰ βαδίζῃ εὐκόλως· 3) **σέρνω τὸ χορό** ἐξάρχω τοῦ κυκλίου χοροῦ, εἶμαι ἄρχων αὐτοῦ : δ.τραγ. **μιὰ μαυρομάτα σέρνει τὸ χορὸ καὶ κοκκινίζει σὰ μωρό**· 4) μτφ. **τὸν σέρνω-εις-ει ἀπὸ τὴ μύτη** κρατῶ-εῖς-εῖ τινα εἰς ἀπόλυτον ὑπακοήν, ὑποχείριον· 5) ὁμ. κακολογῶ, ἐξυβρίζω : **τί σοῦ σέρνει αὐτὴ ἡ γυναίκα!**· ‖ **τοῦ 'συρε ὅσα σέρν' ἡ σκοῦπα** τὸν ἐξύβρισε δεινῶς ἢ τοῦ προσῆψε πολλὰς κατηγορίας· ‖ **πολλὰ τοῦ σέρνει ὁ κόσμος** πολλαὶ κατηγορίαι λέγονται κατ' αὐτοῦ· 6) τὸ μέσ. **σέρνομαι** ἐπὶ ἀσθενειῶν, διαδίδομαι, ἐξαπλοῦμαι, εἶμαι ἐπιδημῶν, ἐν ἐπιδημίᾳ : **σέρνεται ὀστρακιά - τύφος - δάγκειος**.

**σερός** Ἡσ. «χθές. Ἠλεῖοι».

**σερπαντίνα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. στενὴ καὶ ἔγχρωμος χαρτίνη ταινία περιτετυλιγμένη εἰς κύλινδρον, ὅστις ῥιπτόμενος ἐκτυλίσσεται εἰς τὸν ἀέρα, ἐν χρ. συχν. ὡς παιδιὰ κατὰ τὰς Ἀπόκρεως.

**σερπετιά** (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ σερπετοῦ, ζωηρότης, εὐκινησία· 2) μτφ. εὐστροφία τοῦ νοῦ, εὐφυΐα· 3) ὁμ. πανουργία, κατεργαριά.

**σερπετό** (τὸ) δημ. τὸ ἑρπετὸν βλ.λ.

**σερπετός-ή-ό** δημ. ὁ ζωηρός, εὐκίνητος, ταχύς, ἀνήσυχος· 2) μτφ. ὁ εὐφυής· 3) ὁμ. ὁ πονηρός, κατεργάρης· 4) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. βλ.λ.

**σερπερίνα** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν γλαύκιον τὸ ξανθόν.

**σέρρα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ θερμοκήπιον βλ.λ.

**σερραῖος-α** νεώτ. ὁ κάτοικος τῆς πόλεως Σερρῶν ἢ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος.

**σερραμπούνια** (ἡ) δημ. ναυτ. παράθριος βλ.λ.

**σερσέμης** (ὁ) (τουρκ.), θηλ. **-ισσα**, ὁ ἐμβρόντητος, ὁ οὔριος, σαστισμένος, χαζός.

**σερσέμικος-η-ο** δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σερσέμην βλ.λ.

**σέρτης** (1) Ἡσ. «γέρανος. Πολυρρήνιοι».

**σέρτης** (ὁ) (2) (τουρκ.) δημ., θηλ. **-ισσα**, ἄνθρωπος ὀξύθυμος, εὐόργητος καὶ ἐκδικητικός.

**σέρτικος-η-ο** δημ. ἐπὶ καπνῶν, βαρύς, δριμύς, ἀντίθ. γιαβάσικος· 2) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, σέρτης βλ.λ.2).

**σέρφος** (ὁ) κ. **συρφός** (Ἡσ.) μικρὸν ἔντομον πτερωτόν, πιθανῶς εἶδός τι ἐμπίδος ἢ πτερωτοῦ μύρμηκος : Ἀριστφ.Σφ.352 **κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι**, αὐτ.Ὄρν.82, αὐτ.569, Νικοφ.1, Φιλόδ.Θαν.34· ‖ παροιμ. **ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολὴ** καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς ὃν ἀποδίδεται ἐλαχίστη σημασία, δύναται νὰ θυμώσῃ καὶ νὰ θίξῃ καιρίως : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.82, αὐτ.Σφ.352, ΑΠ 10,49.

**σεσαρώς**-υῖα-ός μτχ. παρακ. τοῦ σαίρω βλ.λ.1).

**σεσελειοπαγής-οῦς-ές** ὁ συνεσκευασμένος μὲ σέσελιν : Φιλόξ.16.

**σέσελι** (τὸ) κ. νεώτ. κ. **σέσελις-εως** (ἡ) (Ἀριστλ. ΖΙ 611a,13) τὸ φυτὸν τορδύλιον τὸ φαρμακευτικόν : Ἱππ.Διαίτ.23, Ἄλεξ.127,8, Θεόφρ.ΦΙ 9,15,5, Διοσκ.3,54 **σέσελι τὸ κρητικόν**· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **σκιαδανθῶν** περιλαμβάνον περὶ τὰ 40 εἴδη φυτῶν διετῶν καὶ πολυετῶν, οὗ τὸ κοινότερον εἶδος εἶναι τὸ **μασσαλιωτικὸν** τὸ ἐπιλεγόμενον σέσελι τὸ σκολιόν : αὐτ.53· ‖ ἕτερα εἴδη εἶναι τὸ **σέσελι τὸ πελοποννησιακόν** : αὐτ.· 2) **σέσελι τὸ αἰθιοπικὸν** τὸ φυτὸν βούπλευρον τὸ θαμνῶδες : αὐτ.· 3) **σέσελι τὸ Κύπριον** τὸ φυτὸν κίκι βλ.λ. : αὐτ.4,161.

**σέσιλις-εως** (ἡ) ἄ. σέσελι βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΙ 611a,18 **καὶ ἐπὶ τὴν σέσελιν δὲ τρέχουσι**, Πλούτ.Ἠθ.383E

**σεσέλιτα** (τὰ) Διοσκ.2,9 «σέσιλος».

**σεσερῖνος** (ὁ) εἶδός τι θαλασσίου ἰχθύος : Ἀριστλ.ἀπ.294.

**σέσηλος** Ἡσ. «σέσιλος».
**σεσηρότως** [σέσηρα, σαίρω (II)] ἐπίρρ. μτγν. μὲ διεσταλμένα τὰ χείλη : Πολυδ.3,132, Ἀν.Βοασσ.5,455.
**σεσιγημένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. σιγῶ] ἐπίρρ. μτγν. ἐν σιωπῇ, σιωπηλῶς : Ἰω.Χρυσ.Ὁμιλ. 103,5, αὐτ.673,39.
**σέσιλος** (ὁ) κ. **σέσηλος** [Ἡσ.] κ. **σεσέλιτα** (τὰ) ὁ μετὰ ὀστράκου κοχλίας, ὁ ζῶν ἐπὶ θάμνων, σαλιγκάρι : Ἐπίχ.π.Ἀθήν.2,63C «λέγονται δέ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι».
**σέσκ(ου)λο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν τεῦτλον τὸ σικελικόν.
**σεσοβημένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. σοβῶ] ἐπίρρ. μτγν. μεθ' ὁρμῆς, μετὰ βίας, ἐσπευσμένως : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,3,9, Ἀνών.π.Θωμ.Μ 10,34.
**σέσουλα** (ἡ) [ἰταλ.] δημ. ξύλινον σκαφίδιον πρὸς κένωσιν τῶν εἰσρεόντων εἰς τὴν λέμβον ὑδάτων· **2**) μικρὸν κοῖλον πτύον, δι' οὗ οἱ παντοπῶλαι λαμβάνουν ἀπὸ τοῦ σάκκου εἴδη ὀσπρίων, σάκχαρον, ἄλευρον κττ.· **3**) μτφ. φρ. **μὲ τὴ σέσουλα** ἐπὶ χρημ. εἰς μεγάλην ποσότητα.
**σεσοφισμένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. σοφίζομαι] ἐπίρρ. εὐφυῶς, μετὰ σοφίας καὶ δεξιότητος, σοφιστικῶς : Ξεν.Κυν.13,5 **ἴσως οὖν τοῖς μὲν ὀνόμασιν οὐ σεσοφισμένως λέγω.**
**σέσοφ** Ἡσ. «ποιὸς ἰχθῦς».
**σεσσιών-ῶνος** (ἡ) [λατ.] μτγν. θέσις ἐν ἁμάξῃ : Διοκλητ.Ἔδικτ.15,7.
**σεστέρτιος** (ἡ) Ἐπιγρ. ὁ σηστέρτιος βλ.λ.
**σεσύανται** Ἡσ. «ὡρμήκασιν».
**σεσυκοφαντημένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. συκοφαντῶ] ἐπίρρ. μτγν. μετὰ συκοφαντίας, συκοφαντικῶς : Ἐπιφάν.1,25, αὐτ.476C.
**σέσυφος** Ἡσ. «πανοῦργος».
**σεσωφρονισμένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. σωφρονίζω] ἐπίρρ. μετὰ σωφροσύνης, σωφρόνως : Αἰσχ.Ἱκ.724 **χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν.**
**σετάντε** [ἰταλ.] (τὸ) δημ. ναυτ. ὁ ἑξᾶς βλ.λ.
**σέτω** λακων. προφ. τοῦ θέτω γ' ἑν. προστ. ἀορ. β' τοῦ ρ. τίθημι βλ.λ. : Ἀριστφ.Λυσ.1081 **ἀλλ' ὅπᾳ σέλει παντᾷ τις ἐλσὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.**
**σεῦ** ἰων. κ. ἐπ. γενικ. ἀντὶ σοῦ τῆς προσ. ἀντων. β' προσ. σὺ βλ.λ.
**σεῦα** ἐπ. παρατ. τοῦ σεύω βλ.λ. : Ἰλ.Υ 189.
**σευκλογουλάς** (ὁ) μσν. δημ. ὁ σευτλοπώλης : Πρόδρ.1,218 **ρεπανάς σευκλογουλάς ἂν ἤμουν.**
**σευκλογούλιον** (τὸ) μσν. δημ. ἡ στρογγύλη σαρκώδης ρίζα τοῦ σεύτλου, τὸ γουλὶ τοῦ παντζαριοῦ : Πρόδρ.1,213 **ματζάνας, λαχανόγουλα, κραμπιὰ καὶ σευκλογούλια.**
**σευτέρα** (ἡ) Ἐπιγρ. ἀργεία προφ. τοῦ δευτέρα.
**σευτλίον** (τὸ) μτγν. δ.προφ. τοῦ τευτλίου βλ.λ. : Δίφιλ.Σίφν.π.Ἀθήν.9,371A, Πάπ.
**σευτλίς-ίδος** (ἡ) μτγν. δ. προφ. τοῦ τευτλίς βλ.λ. : Δίφιλ.47 [πιθ. ἀνάγν.].
**σευτλομόλοχον** (τὸ) μσν. τὸ φυτὸν τεῦτλον τὸ σεῦτλον ἢ σικελικόν : Γεωπ.12,1,4.
**σεῦτλον** (τὸ) ἰων., ἀττ. κ. νεώτ. δ. προφ. τοῦ τεῦτλον βλ.λ. : Ἄλεξ.142,5.
**σεύω,** ἐπ.ἀπαρφ. **σευέμεν** [Ἀπολλ.Ρ 2,296], γ' ἑνικ. ὑποτ. **σεύῃ** [Ἰλ.Λ 293], ἐπ. παρατ. **σεύεσκε** [Κόϊντ. 2,353], ἀόρ. **ἔσσευα** [Ἰλ.Ε 208] κ. **σεῦα** [αὐτ.Υ 189], μέσ. ἀόρ. α' ὑποτ. **σεύωμαι** [αὐτ.Λ 415], παρατ. κ. ἀόρ. **ἐσσεύοντο** [αὐτ.Β 808], ἀόρ. **ἐσσεύαντο** [αὐτ.Λ 549], ἐπ. **σεύατο** [αὐτ.Ζ 505], παθ. **σεῦμαι** [Βακχ. ἐν Πάπ. Ὀξυρ.1361 ἀπ.1,7] κ. **σοῦμαι** [Αἰσχ. Πέρσ.25], δωρ. **σῶμαι** [Ἐπίλ.3], γ' ἑν. **σεῦται** [Σοφ. Τρ.645, πιθ. **σοῦται**], β' προστ. **σοῦ** [Ἀριστφ.Σφ. 209], γ' ἑν. **σούσθω** [Σοφ.ΑΪ.1414], β' πληθ. **σοῦσθε** [Αἰσχ.Ἑπτ.31, Ἀριστφ.Σφ.458], ἀπαρφ. **σοῦσθαι** [Πλούτ.Ἠθ.362C], ἀόρ. **(ἐ)σ(σ)ύθην** [Αἰσχ.Πρ.135, Σοφ.ΑΪ.294, Εὐρ.Ἑλ.1302], γ' ἑν. ὑποτ. **συθῇ** [Ἱππ. Γυν.1,36, αὐτ.2,138], β' ἑν. προστ. **σύθι** κ. **σῦθι** [Ἡσ.], μτχ. **συθείς** [Αἰσχ.Ἑπτ.941, αὐτ.Πέρσ.866, Σοφ.ΟΚ 119, αὐτ.ΟΤ 446], παθ. παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ. **ἔσσυμαι** [Ἰλ.Ν 79], μτχ. **ἐσσύμενος** [αὐτ.Λ 554], ἐπίρρ. **ἐσσυμένως** [αὐτ.Γ 85], ποι. ἀόρ. β' **ἐσσύμην,** β' ἑν. **ἔσσυο** [αὐτ.Π 585, Ὀδ.Ι 447], γ' ἑν. **ἔσσυτο,** ἐπ. **σύτο** [Ἰλ.Φ 167] κ. **ἔσυτο** [Εὐρ.Ἑλ. 1162 **ἐπ-**, αὐτ.Φιλ.1065], μτχ. **σύμενος** [Αἰσχ.Ἀγ.747, αὐτ.Εὐμ.1007, αὐτ.786, αὐτ.816], θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν, ἐλαύνω, διώκω, ὅθ. κυνηγῶ, θηρεύω : Ἰλ.Ζ 133 **Διωνύσοιο τιθήνας σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον·** **2**) ἀποδιώκω, καταδιώκω : Ὀδ.Ξ 35 **σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον πυκνῇσιν λιθάδεσσιν,** Βακχ.17,10 **σεύοντ' ἀγέλας βίᾳ·** κ. μέσ. : Ἰλ.Λ 415 **ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες . . σεύωνται,** αὐτ.549, αὐτ.Γ 26, αὐτ.Ο 272, αὐτ.Υ 148· ‖ κ.μτφ. : Ὁμ.Ὕμν.θ,12, Ὀρφ.Λιθ.531· **3**) παρορμῶ ἐναντίον τινός, ἐξερεθίζω : Ἰλ.Λ 293 **ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας . . σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συΐ·** **4**) μτ. ἀπαρφ. παρακινῶ, παροτρύνω, προτρέπω : Ὀδ. Ζ 89 [ἡμιόνους] **σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα τρώγειν·** **5**) ἀποδιώκω, ἐξελαύνω μετὰ σπουδῆς ἔκ τινος τόπου, ρίπτω, σφενδονῶ, τινάσσω : Ἰλ.Υ 325 **Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονός,** αὐτ.Ο 681, αὐτ.Υ 189· ‖ ἀναφορ. πρὸς πράγμ. ρίπτω, ἐξακοντίζω : αὐτ.Ξ 413· **6**) τὸ μέσ. κ. παθ. τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, ὅθ. τρέχω, ὁρμῶ, πηδῶ, χοιμάω ἢ τινάσσομαι κατὰ μῆκος : αὐτ.Β 808 **ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο,** αὐτ.Ν 79 **νέρθε δὲ ποσσὶν ἔσσυμαι,** αὐτ.Ζ 505, αὐτ.Ξ 227, αὐτ.Χ 146, αὐτ.Λ 167, αὐτ.419, αὐτ.Π 585, Ὀδ.Ξ 456, αὐτ.Ε 51 **σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα·** ‖ ἐπὶ πραγμ., ἐκτινάσσομαι, ἐξορμῶ, ἐξέρχομαι ὁρμητικῶς : Ἰλ.Φ 167 **αἷμα σύτο,** αὐτ.Ξ 519 **ψυχὴ κατ' . . ὠτειλὴν ἔσσυτο,** Αἰσχ. Ἑπτ.941 **ἐκ πυρὸς συθεὶς σίδηρος,** Ἀρετ.Χρον. Παθ.1,9· ‖ κ. ἐπὶ ροῆς : Ἱππ.Γυν.1,46 **ἢν πολλὰ συθῇ·** ‖ κ. ἐπὶ ἐμφανίσεως νόσου : αὐτ.2,138 **ὅταν τὰ παρεόντα συθῇ νοσήματα·** **8**) ἀπέρχομαι ἐν βίᾳ, φεύγω βιαστικά, γρήγορα, ἀντίθ. εἶμαι παρών : Αἰσχ.Πρ.135 **σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ,** αὐτ.Πέρσ.866, αὐτ.Εὐμ.1007, αὐτ.Ἀγ.747, Σοφ.ΟΚ 119, Εὐρ.ΙΤ 1294, αὐτ.Ἑλ.1302· **7**) μτ.ἀπαρφ. σπεύδω : Ἰλ.Ρ 463 **ὅτε σεύαιτο διώκειν,** αὐτ.Ψ 198 **ὄφρα ὕλη σεύαιτο καήμεναι** [ἵνα τὸ δάσος σπεύσῃ νὰ καῇ, δηλ. ἵνα καῇ ταχέως], Πινδ.Ι 7(8),67 **ἔσσυται κελαδῆσαι** [σπεύδει νὰ ψάλῃ]· **9**) μτφ. εἶμαι πρόθυμος πρός τι, ἕτοιμος, ἐπιθυμῶ, ποθῶ : Ὀδ.Κ 484 **θυμὸς δέ μοι ἔσσυται.**
**σεφέρι** (τὸ) [τουρκ.] δημ. συγκρότημα στρατοῦ πρὸς ἐκστρατείαν· συνεκδ. πόλεμος : δ.τραγ. **σήκω ἀπάνω, ἀφέντη μπέη, τί σὲ γυρεύουν στὸ σεφέρι·** **2**) συνεκδ. ἐκδρομή, ταξίδι.
**σεφθείς-εῖσα-έν** μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ σέβομαι βλ.λ.
**σεφτές** (ὁ) [τουρκ.] δημ. ἡ πρώτη πώλησις τῆς ἡμέρας ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς εἰσπραττόμενον χρῆμα· ‖ φρ. **κάνω σεφτέ** κάμνω τὴν πρώτην πώλησιν τῆς ἡμέρας· κ. συνεκδ. ἄρχομαι ἔργου τινός· ‖ **ἔχει καλὸ σεφτέ** φέρει τύχην, γαύρι, εἶναι γουρλής.
**σέω** δωρ. προφ. τοῦ θέω βλ.λ.· **2**) ἐτυμολογία τοῦ σύω κ. σόος βλ.λ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπίρρ.198,11.
**σέων** (τῶν) γενικ. πληθ. τοῦ σής βλ.λ.
**σέως** (ὁ) ἢ **σέος** ποι. ὁ σεισμός : Ἀλκ.26 [ἀμφ.].
**σεωυτοῦ-ῆς** ἀντων. ἰων. τ. τοῦ σεαυτοῦ βλ.λ.
**σῆ** Ἡσ. «τρέχε. Λάκωνες» (θεῖ).
**σηδόν** Ἡσ. «γλαυκὸν ἔλαιον».
**σηδρακεῖ** Ἡσ. «κτυπεῖ».
**σήθω** κ. μσν., μτχ. ἀορ. α' **σήσας** [Ἱππ.Γυν.1,64], παθ. ἀόρ. **ἐσή(σ)θην** [Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,4, Γεωπ. 3,7,2], παρακ. **σέσησμαι** [Ἱππ.Φύσ.Γυν.34, Διοσκ. 1,68], κοσκινίζω : Ἱππ.Γυν.1,64· κ. παθ. : αὐτ.Νούσ. 3,11, αὐτ.Ἐντ.Παθ.3, Διοσκ.1,68.

**σῆκα** ἐπίρρ. ἐντὸς τοῦ σηκοῦ βλ.λ.ΙΙ, μέσ στὴ μάντρα, προτρεπτικὴ ἐπιφώνησις βοσκοῦ πρὸς τὰ ποίμνια· Ἡσ.

**σηκάζω** (σηκός) ἐπ. ὁδηγῶ εἰς μάνδραν καὶ κλείω ἐν αὐτῇ, ὅθ. γεν. ἐγκλείω εἰς μάνδραν, μανδρώνω, περικλείω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἰλ.Φ 131 **καί νύ κε σήκασθεν** (ἀντὶ **ἐσηκάσθησαν**) **κατὰ Ἴλιον ἠΰτε ἄρνες,** Ξεν.Ἑλλ.3,2,4 **ὥσπερ ἐν αὐλίῳ σηκασθέντες·** **2)** περιφράττω : Ὀρφ.ὀπ.268 **σηκάζειν πυροὺς τε καὶ ἀστάχυας κατ᾽ ἀλωάς.**

**σήκαλις** (ἡ) μτγν. βρίζα, ἄ. σίκαλις : Ἀέτ.15,11.

**σηκηκόρος** (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ σηκοκόρος βλ.λ. : Πολυδ.7,151 (εἰκ. ἀντὶ βόκορος), Σουΐδ.

**σηκίς-ίδος** (ἡ) (σηκός) δούλη τῆς οἰκίας, οἰκοφύλαξ, οἰκονόμος, κλειδοῦχος, θυρωρός : Ἀριστφ. Σφ.768 **τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,** Φερεκρ.10, Πολυδ.3,76, Φώτ.

**σηκίτης** (ὁ) μτγν. ποι., δωρ. **σακίτας** ἐπὶ ἀμνοῦ, ὁ ἐν τῷ σηκῷ τηρούμενος, θηλάζων, ὅθ. **ἀμνός σακίτας** τὸ μαννάρι : Θεόκρ.1,10 **ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας,** αὐτ.Ἐπιστ.4,18· || κ. ἐπὶ ἐρίφου : Λόγγ.3,18.

**σηκοβάτης** (ὁ) Ἐπιγρ. ἐπὶ ἱερέως δικαιουμένου νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸν σηκὸν βλ.λ.5), τίτλος ἱερατικοῦ ἀξιώματος : Ἐπιγρ.Θεσσαλονίκης **σηκοβάτης θεοῦ Ἑρμανούβιδος.**

**σηκοκόρος** (ὁ,ἡ) (κορῶ-έω) ὁ καθαρίζων τὸν σηκόν, ἤτοι τὸν στάβλον ἢ μάνδραν, βουκόλος : Ὀδ.Ρ 224 **σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι, σηκοκόρον τ᾽ ἔμεναι θαλλόν τ᾽ ἐρίφοισι φορῆναι,** Πολυδ.7,151, Σουΐδ.· **2)** Ζωναρ. «νεωκόρος, φύλαξ ναΐσκου».

**σηκολόαι** Ἡσ. «λῃσταί».

**σηκός** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. σᾱκός (Ἐπιγρ. Ἐπιδαύρου) μάνδρα, μέρος περίφρακτον, ἰδίᾳ χρήσιμον πρὸς περιποίησιν ἀμνῶν, ἐριφίων, μόσχων : Ἰλ.Σ 589 **σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς,** Ὀδ.Ι 219, αὐτ.227, αὐτ.319, αὐτ. 439, αὐτ.Κ 412 **οὐδ᾽ ἔτι σηκοὶ ἴσχουσ᾽ ἀλλ᾽ ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν μητέρας,** Ἡσίοδ. Ἔργ.787, Πλάτ.Θεαίτ.174Ε **σηκὸν νομίζειν τὸ τεῖχος·** || φρ. **εἰς τὸν σηκὸν φέρειν** μτφ. ἐπὶ νέων τέκνων : αὐτ.Πολ.460C· **2)** ἐν ἀναφ. πρὸς πτηνά, ὁ φωλεός, ἡ φωλεά, ἐν ᾗ εὑρίσκονται οἱ νεοσσοί : Ἀριστλ.ΖΙ 564α,21 **οἱ πέρδικες δύο ποιοῦνται τῶν ᾠῶν σηκούς·** **3)** **σηκὸς δράκοντος** τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος : Εὐρ.Φοίν.1010 **σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος·** **4)** ὁ κυρίως ναός, ἤτοι ὁ κεκλεισμένος διὰ τοίχου χῶρος, ἐν ᾧ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ, τὸ ἄδυτον, Ἡρ.4,62, Σοφ.Φιλ.1328 **ὅς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις,** Μαιίστ. 23, ΠΔ Μακκ.2,14,33 **τόνδε τοῦ θεοῦ σηκὸν εἰς πεδίον ποιήσω,** Ἐπιγρ.Δελφῶν, Ἐπιγρ.Αἰγύπτου· || ὑπό τινων ὁ σηκὸς ὁρίζεται ὡς ἱερὸν ἥρωος, ἤτοι ἡρῷον, ὁ δὲ ναὸς ἱερὸν θεοῦ (Πλούτ.Κίμ.8, Ἑλλ.Ἐπιγραμμ.781,7), ἀλλ᾽ ἡ διάκρισις δὲν τηρεῖται ὑπὸ τῶν ποιητῶν : Εὐρ.Φοίν.1751 Τραγ.Ἀδέσπ. 424· **5)** τάφος, κοιμητήριον περίκλειστον καὶ καθιερωμένον : Σιμων.4,6 **ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σακός,** Ἐπιγρ.· **6)** κοιτών, δωμάτιον ὕπνου : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,2 **σηκὸς ἐπίπεδος·** **7)** ὁ κοῖλος κορμὸς παλαιᾶς ἐλαίας, ἐν χρ. ὡς τίτλος ἔργου : Λυσίου **Περὶ τοῦ Σηκοῦ·** **8)** νεώτ. κοίλωμα ἐντὸς τοίχου χρησιμεῦον πρὸς τοποθέτησιν ἐν αὐτῷ ἀγάλματος, ἀγγείου κττ., ἀχηβάδα· **9)** μσν. βάρος, σταθμίον ἐν τῇ πλάστιγγι, βαρίδι : Εὐστ.1625,26.

**σηκοφύλαξ-ακος** (ὁ) μτγν. ὁ φύλαξ τοῦ σηκοῦ : Πολυδ.3,80.

**σήκρητον** (τὸ) μσν. δ. προφ. τοῦ σέκρετον βλ.λ.

**σηκύλη** (ἡ) μτγν. ἡ σηκὶς βλ.λ. : Αἰλ.Διον.ἀπ. 297, Ἡσ., Φώτ.

**σηκῶ-όω** μτγν., δωρ. **σᾱκ-** ζυγίζω : Ἐπιγρ.· **κ.παθ.** : Πλούτ.Ἠθ.928D· **2)** Ἡσ. «σάκωσε· κατέκλεισεν».

**σηκώδης-ες-ους** (σηκός 4)) μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σηκόν, πρὸς ἱερόν, πρὸς ναΐσκον : Αἰλ.ΖΙ 10,31.

**σήκωμα-ατος** (τὸ) (Ι) (σηκῶ-όω), δωρ. **σάκωμα** βάρος ἢ σταθμίον ἐν τῇ πλάστιγγι, βαρίδι, τὰ ζύγια : Εὐρ.Ἡρακλ.690 **σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης** (μικρὸν εἶναι τὸ βάρος, τὸ ὁποῖον ῥίπτεις εἰς τὴν πλάστιγγα), Ὑπερείδ.ἀπ.271 (π.Πολυδ. 4,172)· || **σηκώματα μολύβδινα** βάρη ἐκ μολύβδου : Πολύβ.8,5,9· || **τὸ κατόπιν σήκωμα τῆς προσβολῆς** ἐπὶ τοῦ δόρατος : αὐτ.18,29,3· **2)** ἡ κίνησις ὡς ἐνοικοῦσα δύναμις, τὸ κινοῦν, τὸ διὰ τοῦ ἑαυτοῦ βάρους ποιοῦν τι ῥέπειν, ἰδίᾳ τὴν πλάστιγγα : Αἰλ.Τακτ.13,2· **3)** μτγν. ῥοπή, φορά, κλίσις, βάρος : αὐτ.12,3· **4)** ὁμ. συμπλήρωμα : αὐτ.24,5· **5)** γνώμων μετρήσεως : Ἐπιγρ.Δελφῶν **σήκωμα σιτηροῦ ἡμεδίμνου,** Πάπ.· **6)** στάμνος ἢ **μέτρον οἴνου** : αὐτ.· **7)** ἀνταπόδοσις, ἀμοιβή : Φάλαρ.Ἐπιστ.134· **8)** σηκὸς βλ.λ.4) : Εὐρ.Ἡλ.1274 **οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος,** Ἐπιγρ.

**σήκωμα** (τὸ) (2) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σηκώνω βλ.λ., ἄρσις, ἔγερσις πρὸς τὰ ἄνω, ἀνύψωσις, ὄρθωσις : **τὸ σήκωμα τῶν χεριῶν δὲν γίνεται κανονικά·** **2)** συνεκδ. ἔγερσις, ἀφύπνισις : **κάθε πρωΐ ἔχουμε σήκωμα στὶς πέντε·** **3)** ἀναφ. πρὸς χρήματα, ἀνάληψις καταθέσεως ἢ δανεισμός : **τὸ σήκωμα τῶν λεπτῶν δὲν ἀπαγορεύεται.** **4)** μτφ. ἐξέγερσις εἰς ἀπειθαρχίαν, ἀνοστάτωσις : **ἡ Κρήτη εἶχε πολλὰ σηκώματα·** πρβλ ξεσήκωμα, ξεσηκωμός· **5)** τὸ βαστάζειν βάρος τι, ἡ μεταφορὰ βαρέος πράγμ. : **γιὰ τὸ σήκωμα τῆς κάσσας - τοῦ πιάνου χρειάζονται τρεῖς βαστάζοι.**

**σηκωμός** (ὁ) δημ., ἡ πρᾶξις τοῦ σηκώνω, τὸ νὰ ἐγείρῃ, νὰ σηκώνῃ τίς τι : **τὸ μπαοῦλο δὲν ἔχει σηκωμὸ ἀπὸ τὸ βάρος.**

**σηκώνω** μσν. δημ., ἀόρ. (ἐ)**σήκωσα,** β' πρόστ. ἀόρ. **σήκωσε,** κ. μέσ. **σήκω** κ. **σηκώσου,** παθ. ἀόρ. (ἐ)σηκώθηκα, μτχ. παθ. παρακ. **σηκωμένος,** ἐγείρω τι ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἐγείρω, ὑψῶ, αἴρω, ὀρθῶ, ἀνεγείρω, ἀντίθ. κατεβάζω, ῥίχνω, ἀφήνω κάτω : Πρόδρ.2,398 **σηκώνω τὸ πινάκιν μου καὶ βλέπω τὸ σκουτέλιν,** Ἐρωτόκρ.1,234 **γομάρι, ποὺ δὲ δύνεσαι, μὴ θέλῃς νὰ σηκώσῃς,** αὐτ.4,364, **-σηκῶστε ψηλὰ τὰ χέρια, - σηκῶστε τὸ παιδὶ ποὺ ἔπεσε·** κ. μέσ. : Γρυπ.Σκ Τερρ.19,7 **καὶ τὸ χορὸ σηκώνονταν νὰ σύρῃ·** || κυρ. κ. μτφ. ἐν φρ. **δὲν σηκώνει κεφάλι ἀπὸ τὸν πονοκέφαλο** (ὑποφέρει ἐκ κεφαλαλγίας τόσον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑψώσῃ ἢ νὰ κρατήσῃ ὀρθὴν τὴν κεφαλήν), **-δὲν σηκώνει κεφάλι ἀπὸ τὸ βιβλίο - ἀπὸ τὴ μελέτη** (μελετᾷ συνεχῶς, ἀδιαλείπτως)· || ἀναφ. πρὸς οἰκοδόμημα, τοῖχον κττ. ἀνεγείρω : **ἐσήκωσε ἕνα τοῖχο τρία μέτρα·** **2)** μσν. λαμβάνω διὰ τῶν χειρῶν καὶ ἀπάγω τινὰ βιαίως χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ προβάλῃ ἀντίστασιν, τὸν παίρνω σηκωτό : Πρόδρ.2,282 **αὐτίκα γὰρ ἀνάρπαστον σηκώνουν τον ἀπέκει·** **3)** ἐνεργῶ, κάμνω ὥστε νὰ ἐγερθῇ τις ὄρθιος : **τὸν σήκωσε καὶ στρογγυλοκάθισε στὴ θέση του·** κ. μσν. **σήκω ἀπὸ τὴν καρέκλα νὰ κάτσῃ ὁ κύριος·** || φρ. **σήκω σήκω, κάτσε κάτσε** ἐπὶ τῶν ἐκτελούντων πειθηνίως αὐθαιρέτους διαταγάς· **4)** ὀρθῶ, ἀνορθῶ, κρατῶ ὠρθωμένον μετά τινος μεγαλοπρεπείας : Σολωμ. Κρητ.21,4 **κυπαρισσένιο ἀνάερα τ᾽ ἀνάστημα σηκώνει·** **5)** ἐπὶ σημαίας, ὑψῶ, ἀνυψῶ ἐπὶ κοντοῦ, ἐπαίρω : **προσοχή, θὰ σηκώσουν τὴ σημαία·** συχνοτ. **τὸ παθ.** : **ἡ σημαία σηκώνεται κάθε πρωΐ μὲ τὴν ὡρισμένη τελετή·** || κ. ἐπὶ πλοίου ἐν ἀναφ. πρὸς ἄγκυραν, ἀπαίρω : **τὸ καράβι σήκωσε ἄγκυρα** (ἀναχωρεῖ πρὸς ἀπόπλουν, ἀπῆρεν)·

|| όμ. κ. σηκώνει ή κάνει παννιά (τό καράβι) άποπλέει· 6) συνεκδ. έγείρω τινά έκ τής κλίνης, έκ τοϋ ύπνου, άφυπνίζω, ξυπνάω : νά μέ σηκώσετε τό πρωΐ νωρίς· κ. τό άμτβ. κ. μέσ. έγείρομαι έκ τής κλίνης, έκ τοΰ ύπνου, άφυπνίζομαι, ξυπνώ : Έρωτακρ.1,1021 τό ταχύ πρί σηκωθώ, Πολίτ.Έκλ. Τραγ.53,1 σηκώνομαι μιά χαραυγή μαΰρος άπό τόν ύπνο· 7) τό μέσ. έπί άσθενοΰς, έν άναφ. πρός τήν κλίνην ή κ. άπολύτως, παύω νά μένω κλινήρης, άναρρωννύω : έπειτα άπό σαράντα μέρες σηκώθηκε ό Νίκος, - δέν σηκώθηκε άκόμα ό πατέρας άπό τό κρεβάτι· 8) φρ. σηκώνω χέρι άπειλώ νά κτυπήσω ή δέρω τινά : μή σηκώσης ποτέ χέρι στό παιδί· 9) έπί άνέμου, ό παθ. άόρ. μτ. μέσ. σημ. έγείρομαι, πνέω, φυσώ : μονομιάς σηκώθηκε ένας δυνατός άνεμος, - όταν τό φεγγάρι έχη κύκλο, θά σηκωθή άέρας· 10) άναφ. πρός χρήματα, άναλαμβάνω καταθέσεις ή δανείζομαι : σηκώσανε όλα τά λεφτά άπ' τίς τράπεζες, - όπως είν' τά πράματα, ούτε χίλιες δραχμές δέ βρίσκεις νά σηκώσης· 11) άπολ. έν φρ. ό σιναπισμός σήκωσε προεκάλεσε φλύκταιναν· 12) έξεγείρω, κινώ είς άπειθαρχίαν ή άναστατώνω : μέ τίς ένέργειές του έκαμε νά σηκωθή όλη ή Μακεδονία, - σηκώθηκε ή Μάνη· || συχνότ. σηκώνω στό πόδι θορυβώ, άναστατώνω : χωρίς λόγο σήκωσε όλο τόν κόσμο στό πόδι· 13) άμτβ. έν φρ. σηκώνω κεφάλι έπαναστατώ, άπειθαρχώ, δέν ύπακούω : σήκωσε τελευταία ή ύπηρέτρια κεφάλι· 14) μσν. δημ. φρ. σηκώνει ό νοΰς γίνεται έκφρων, ταράττεται : Έρωτόκρ.3,84,αύτ.534 γιατί φοβήθηκε πολλά ό νοΰς τσι μή σηκώση· 15) βαστάζω βάρος τι ή έχω τήν δύναμιν νά βαστάσω, νά μεταφέρω : σήκωνα μιά ώρα τό παιδί καί κοφομεσιάστηκα, - σηκώνει 30 όκάδες μέ τό ένα του χέρι, - μπορεΐς νά τό σηκώσης αύτό τό βάρος;· 16) έπί νεκροΰ, κηδεύω : στίς πέντε άκριβώς θά σηκώσουν τό λείψανο· 17) έπί οίνου έν άναφ. πρός ύδωρ, παρέχω τήν δυνατότητα τής είσδοχής ξένης τινός ύλης : τό κρασί σηκώνει νερό (είναι πολύ δυνατό καί μπορεΐ νά άραιωθή)· || κ. έν άναφ. πρός σάκχαριν : ζάχαρη θά ρίξετε όση σηκώση· || κ. έν άναφ. πρός άλευρον : σηκώνει άκόμη άλεύρι· 18) μτφ. δέν σηκώνω άστεΐα ή χωρατά δέν άνέχομαι άστεΐσμόν, είμαι δύστροπος· 19) έπί κλίματος ή χώρας, ώφελώ τινα άπό ύγιεινής άπόψεως : δέν μέ σηκώνει τό κλΐμα έδώ, - σέ σήκωσε φέτος ή Ίκαριά· 20) τό παθ. κτ. γ' πρόσ. έν αίσχρ. σημ. προξενώ, ένεργώ στΰσιν· 21) ρηματ. π. σήκωμα, σηκωμός, σήκωση, σηκωτός.

**σήκωση** (ή) δημ. συναγερμός, συνάθροισις ίδ. έορταστική : άπόσπερα τής Άνάληψης έχουνε στό χωριό σήκωση· || ή τελευταία Κυριακή τών Άπόκρεων είδ. έν Κύπρω : παροιμ. τή νύχτα τής σήκωσης κι οί σκύλλοι χορτασμένοι.

**σηκωτήρ-ήρος** (ό) (σηκώ-όω) Ήσ. «ό άναφορεύς τοΰ ζυγοΰ».

**σηκωτής** (ό) μαν. δημ. άχθοφόρος, βαστάζος, χαμάλης : Πρόδ.1,163 άν έμαθα καπουλικήν καί σηκωτής άν ήμουν.

**σηκωτός-ή-ό** δημ. ό έπί τών χειρών αίρόμενος, φορητός, ύποβασταζόμενος : τόν πήγανε σηκωτό στό σπίτι του, - τούς πήρανε σηκωτούς στήν άστυνομία.

**σηλαγγεύς-έως** (ό) μτγν. ό χρυσωρύχος, ό έκμεταλλευόμενος τόν χρυσόν : Άγαθρχ.27, αύτ.28.

**σήλια** (τά) Ήσ. «τά μικρά πιθάρια (λατ. setia)» 2) αύτ. «σκεΰος άρτοποιητικόν».

**σηλία** (ή) δωρ. προφ. τοΰ άττ. τηλία βλ. : ΑΒ 382.

**σήμα-ατος** (τό) κ. νεώτ., δωρ. σάμα (Έπιγρ.Κυρήνης) τό άποτέλεσμα τοΰ σημαίνω, σημεΐον, σημάδι, δι' ού δύναταί τις νά γνωρίση ή άναγνωριση πρόσωπον ή πράγμα : Ίλ.Κ 466 δέελον δ' έπί σήμά τ' έθηκεν, αύτ.Ψ 326, Όδ.Τ 250, Σόλ.27,4 ήβης σήματα γεινομένης, Άρχίλ.54 νέφος σήμα χειμώνος· || κ. έπί άστεροειδοΰς σημείου έπί τοΰ μετώπου ίππου : Ίλ.Ψ 455· || σημεΐον, χάραγμα, δι' ού έδηλοΰτο ή ταυτότης τοΰ κομίζοντος ή έβεβαιοΰτο ή άποστολή του : αύτ.Ζ 176 μιν έρέεινε καί ήτεε σήματα ίδέσθαι, αύτ.178· || σήματα λυγρά σύμβολα γραπτά τόν όλεθρον τοΰ φέροντος ύποδεικνύοντα : αύτ.168· || τό σημεΐον τό έπί τοΰ κλήρου τοΰ Αΐαντος : αύτ.Η 189· 2) τό σημεΐον ή κόσμημα δι' ού άνεγνωρίζετο ό πολεμιστής : Αίσχ.Έπτ.387 έχει δ' ύπέρφρον σήμ' έπ' άσπίδος τόδε, αύτ.404, Εύρ.Ήλ.456· 3) τό σημεΐον τής σφραγΐδος, ή σφραγίς ήτις άπετυποΰτο έπί έπιστολών : Σοφ. Τρ.614 καί τών δ' άποίσεις σήμ'· 4) πάπ. συμβολικόν σημεΐον τό όποΐον έγραφον οί άγράμματοι άνθρωποι· 5) σημεΐον, δι' ού καθίσταται φανερόν τό διάστημα μέχρι τοΰ όποίου έρρίφθη ό δίσκος, τό άκόντιον ή ή σφαΐρα : Ίλ.Ψ 843 ύπέρβαλε σήματα πάντων, Όδ.Θ 192 ύπέρπτατο σήματα πάντων· || όθ. όριον, σύνορον : Διον.Περ. 18· 6) σημεΐον έξ ούρανοΰ, δι' ού προεμηνύετο ή προηγγέλλετό τι, οίωνός : Ίλ.Β 353 έναίσιμα σήματα φαίνων, αύτ.308, αύτ.Θ 171, αύτ.Ν 244, Πίνδ.Π 4,200 θεοΰ σάμασιν πιθόμενοι, Αίσχ.Πρ. 498 φλογωτά σήματα, αύτ.Χο.259· || κ. έπί σημείων άκουομένων ή όρωμένων : Όδ.Υ 111 ή ρα μύλην στήσασα έπος φάτο, σήμα άνακτι· 7) γεν. σημεΐον ένάρξεως ή λήξεως έργου τινός : αύτ.Φ 231 τόδε σήμα τετύχθω, Ήσίοδ.Έργ.450· || είδ. σύνθημα : Εύρ.Ρήσ.12 τί τό σήμα; θρόει, αύτ 688· || σημεΐον, σύνθημα διά νά γίνη άρχή τής μάχης : αύτ.Φοίν.1378· 8) τό σημεΐον, δι' ού τάφος τις γνωρίζεται, λόφος χώματος, σωρός πετρών κττ. : Ίλ.Β 814 άθάνατοι δέ τε σήμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης, Ήσίοδ.Α 477 τοΰ δέ τάφον καί σήμ' άΐδές ποίησεν Άναυρος, Εύρ.1273· || σήμα χέειν σχηματίζειν ύψηλόν σωρόν χώματος : Ίλ. Σ 419· || κ. μτ. δοτ. προσ. : Όδ.Δ 222 σήμά τέ οί χεύω, αύτ.Λ 75 σήμά τέ μοι χεΰαι .. άνδρός δυστήνοιο· || όθ. συνεκδ. τάφος : Ήρ.1,93 έστι αύτόθι Άλυάττεω τοΰ Κροίσου πατρός σήμα, Θουκ.1,93 στήλαι άπό σημάτων, Πλάτ.Γοργ. 493Α τό μέν σώμά έστιν ήμΐν σήμα· 9) νεώτ. παράστασις ειδική ώς σύμβολον έργοστασίου ή βιομηχανικής έταιρείας καί ώς διακριτικόν τών προϊόντων αύτών άπό τών όμοίων προϊόντων άλλου έργοστασίου ή άλλης έταιρείας : σήμα κατατεθέν (τό έπισήμως άνεγνωρισμένον)· 10) όμ. διακριτικόν γνώρισμα φερόμενον ύπό τών μελών σωματείου τινός, έμβλημα, κονκάρδα· 11) όμ. στρατ. τό έπί τής στολής όπλιτών καί άξιωματικών διακριτικόν γνώρισμα τοΰ σώματος είς ό άνήκουσι καί τοΰ βαθμοΰ αύτών· 12) όμ. κτ. έπέκτ. έθνόσημον· 13) όμ. συνθηματικόν σημεΐον γινόμενον έξ άποστάσεως διά σημαιών, ήχων ή φώτων, δι' ού άγγέλλεταί τι ή δίδεται διαταγή τις : σήμα κινδύνου, - σήματα νυκτερινά· 14) όμ. έκάστη τών διαφόρου σχήματος καί χρώματος μικρών σημαιών, δι' ών διεξάγονται αί μεταξύ τών πλοίων συνεννοήσεις, σινιάλο· 15) άστερισμός : Ίλ.Χ 30 λαμπρότατος μέν ό γ' έστί κακόν δέ τε σήμα τέτυκται, Σοφ.άπ.432.

**σημάδεμα** (τό) δημ. ή πράξις καί τό άποτέλεσμα τοΰ σημαδεύω βλ.λ.1), έπίθεσις διακριτικοΰ τινος σημείου πρός άναγνώρισιν ή ύπενθύμισιν : τό σημάδεμα τών ρούχων· 2) σκοπεύσις βλ.λ.

**σημαδεμένος**-η-ο δημ. ὡς αὐσ. ἢ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ σημαδεύω, ὁ ἀνάπηρος, ὁ σακάτης, ὁ σημειωμένος, ἰδ. ὁ ἐκ γενετῆς : παροιμ. **ἀπό σημαδεμένο ἄνθρωπο μακριά.**

**σημαδευτής** (ὁ) δημ., θηλ. **-εύτρα**, **ὁ σκοπευτής**, ὁ καλῶς σκοπεύων.

**σημαδευτός**-ή-ό δημ. **ὁ σημαδεμένος ἢ** διὰ σκοπεύσεως γινόμενος.

**σημαδεύω** μσν. κ. δημ., ἀόρ. **(ἐ)σημάδεψα**, παθ. ἀόρ. (ἐ)**σημαδεύτηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **σημαδεμένος**, ἐπιθέτω ποῦ διακριτικὸν σημεῖον πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ ὑπενθύμισιν, ἐπισημαίνω : **σημαδεύω τὸ δρόμο - τά μέρη, ποὺ θά φυτευτοῦν τά δένδρα·** **2)** σκοπεύω δι᾽ ὅπλου, ξαμώνω, στοχάζομαι : Ἐρωτόκρ.2,1405 **στὸ κούτελο ἐσημάδεψε, - τὸν ἐσημάδεψε στὴν κορδιά·** **3)** ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ἢ καὶ ἀνθρώπων, καθιστῶ τινα ἀνάπηρον, ἐπιθέτω εἰς αὐτὸν διακριτικὸν τῆς κακίας του σωματικὸν ἐλάττωμα : αὐτ.1,644 **ἄλλους ἐσημαδέφασι κι ἄλλους ἐθανατῶσα·** ‖ ἡ μτχ. παθ. παρακ. **σημαδεμένος-η-ο** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **4)** ἐν Κρήτῃ, δίδω σημάδι, ἤτοι ἀνταλλάσσω δακτύλιον ἀρραβῶνα, μνηστεύομαι, ἀρραβωνιάζομαι : **εἶναι σημαδεμένοι** (μεμνηστευμένοι)· **5)** ρηματ.π. σημάδεμα, σημαδευτής, σημαδεύτρα, σημαδευτός.

**σημάδι** (τὸ) δημ. τ. τοῦ σημάδιον βλ.λ.

**σημαδιακός**-ή-ό δημ. ὁ ἔχων σωματικόν τι ἐλάττωμα καὶ ἰδίᾳ ἀναπηρίαν, σακάτης, σημαδεμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου κακός, διεστραμμένος· **2)** ἐξαιρετικός, σπάνιος : **σημαδιακὸ ἀρνί·** ‖ **μέρα σημαδιακή** ἡ μεγάλης τινὸς ἑορτῆς, οἷον τῆς Ἀναστάσεως, τῶν Φώτων κττ.

**σημάδι(ον)** (τὸ) μτγν., μσν. κ. δημ. ἐνέχυρον βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.451, Εὐστ.1675,46· **2)** μτγν. σημαία : Πολύαιν.6,38,10· **3)** μσν. κ. δημ. σημεῖον, σῆμα, ἔνδειξις, δεῖγμα : Ἐρωτόκρ.1,1763, αὐτ.1267 **κι ὅτι σημάδι θέλω δεῖ νά σοῦ τὸ πῶ καὶ σένα, - ἔβαλα σημάδι γιά νά γνωρίζω τὸ σπίτι·** **4)** ὁμ. στόχος, σκοπόσημον : αὐτ.269 **οἱ λογισμοί 'ναι σαΐτιές καρδιά μου 'ν' τὸ σημάδι**, αὐτ. 1697, **-ρίχνω στὸ σημάδι** (βάλλω κατὰ στόχου, ἀσκοῦμαι εἰς τὴν σκοποβολήν), **-τὸν ἔβαλαν στὸ σημάδι** (ἔβαλον κατ᾽ αὐτοῦ ὡς ἐναντίον στόχου)· **5)** ὁμ. δημ. σωματικὸν γνώρισμα ἀνθρώπου : δ.τραγ. **πές μου σημάδια τοῦ κορμιοῦ, σημάδια τῆς ἀγάπης·** **6)** ὁμ. δημ. σημαδόφωνον βλ.λ.· **7)** σῆμα βλ.λ.5), οἰωνός : **καλὸ - κακὸ σημάδι.**

**σημαδούρα** (ἡ) δημ. ναυτ. κ. **σαμαντούρα** κ. τσαμαδούρα σημαντὴρ βλ.λ.· **2)** ἐπιγραφὶς βλ.λ.

**σημαδόφωνον** (τὸ) νεώτ. ἕκαστον τῶν φθογγοσήμων τῆς βυζ. μουσικῆς, ὑπόστασις, σημάδι.

**σημαία** (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. σημεῖα βλ.λ.1), στρατιωτικὸν σημεῖον, σύμβολον : Πολύβ. 2,32,6 **καὶ τὰς χρυσᾶς σημαίας τὰς ἀκινήτους λεγομένας καθελόντες**, Πλούτ.Φάβ.12· **2)** νεώτ. κ. δημ. τεμάχιον ὑφάσματος φέρον τὰ ἐμβλήματα καὶ τὰ χρώματα τὰ διακριτικὰ ἔθνους τινός, στρατιωτικοῦ σώματος, συλλόγου, κόμματος κττ., παντιέρα, μπαϊράκι, φλάμπουρο, σαντάρδο, σαντζάκι : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.82,3 **μαῦρα παννιά τὸ σκέπαζαν καὶ τ᾽ οὐρανοῦ σημαία** (ἡ γαλανόλευκος)· ‖ νεώτ. μτφ. ἐν φρ. **ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας** ἐστασίασεν, ἐπανεστάτησεν· ‖ φρ. **καλοῦμαι ὑπὸ τὰς σημαίας** ἐπιστρατεύομαι· ‖ **ὑπηρετῶ ὑπὸ τὰς σημαίας** ἐκτελῶ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, εἶμαι στρατιώτης· ‖ **τάσσομαι ὑπὸ τὴν σημαίαν κόμματος** προσχωρῶ εἰς τὸ κόμμα : **ἐτάχθη ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ σοσιαλισμοῦ.**

**σημαιοφόρος** (ὁ) μτγν. δ. ἀνάγν. τοῦ σημαιαφόρος βλ.λ. : Πολύβ.6,24,6, Ἰώσ.ΠΙ 6,1,7.

**σημαίνω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **σαμαίνω** (Ἐπιγρ.Παμφυλίας), Ἰων. παρατ. **σημαίνεσκον** (Κόϊντ. 4,193), μέλλ. σημανῶ (Αἰσχ.Ἀγ.497, Θουκ.6,20), ἰων. **σημανέω** (Ὀδ.Μ 26, Ἡρ.1,75), ἀόρ. **ἐσήμηνα** (αὐτ.43, Θουκ.5,71), ἐπ. **σήμηνα** (Ἰλ.Ψ 358), κ. δημ. **ἐσήμανα** (Ξεν. Ἑλλ.1,1,2, Ἀρρ. Ἀν.1,6,2, Στράβ.13,3,6, ΚΔ Πράξ.25,27, Πολύαιν.1,41,3), παρακ. **σεσήμαγκα** (Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,26,29), μέσ. μέλλ. **σημανοῦμαι**, ἰων. **-έομαι** (Ἱππ.Προγν.3), ἀόρ. **ἐσημηνάμην** (Ἰλ.Η 175), παθ. μέλλ. **σημανθήσομαι** (Εὐρ.Ἴων 1593 ἐπι-, Σεξτ. Ἐμπ.Μαθ.8,267), ἀόρ. **ἐσημάνθην** (Δημ.1143), παρακ. **σεσήμασμαι** (Ἡρ.2,39, Λυσ.32,7, Πλάτ. Νόμ.954Α), γ' ἑν. **σεσήμανται** (Ἡρ.2,125), ἀπαρφ. **σεσημάνθαι** (Ἀριστφ.Λυσ.1196), μτχ. παθ.παρακ. **σεσημασμένος**, δεικνύω διά τινος σημείου, φανερόν, γνωστὸν ποιῶ, φανερώνω, ἐμφαίνω : Ἰλ.Ψ 358, Ὀδ.Μ 26 **δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα σημανέω**, Ἡρ.1,5 **τοῦτον σημήνας** (ἀφοῦ ἔδειξεν αὐτόν), Αἰσχ.Χο.667, Σοφ. Φιλ.37, Πλάτ.Νόμ.682Α, Ξεν.Ἀπολ.12, Θεόκρ.22,22· κ. μέσ. : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.1039,11 **πάντα σημαίνει** (σοὶ δεικνύονται τὰ πάντα)· ‖ ἀπολ. παρέχω, δίδω σημεῖα : Αἰσχ.Ἱκ.245 **εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν**, αὐτ.Ἀγ.293, Σοφ.ΤΓρ.345 **ὁ λόγος σημαινέτω**, Εὐρ.Ἑλ.151 **πλοῦς αὐτὸς σημανεῖ**, αὐτ. Ἀνδρ.265, αὐτ.Φοίν.623, αὐτ.Βάκχ.976· ‖ **σημαίνω καπνῷ** κάμνω σημεῖον διὰ καπνοῦ : Αἰσχ.Ἀγ.497· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν : Ἡράκλειτ.93 **οὔτε λέγει, οὔτε κρύπτει, ἀλλὰ σημαίνει·** ‖ κ. ἐπὶ οἰωνῶν : Θουκ.2,8 **σημαίνειν ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι**, Ξεν.Ἀν.1,1,2, αὐτ.Ἀν.6,1,31, αὐτ.Ἀπομν.1,1,19, αὐτ.Ἑλλ.5,4,17· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.222F **σημαίνεσθαι διὰ τῶν ἐμπύρων·** **2)** ἀμτβ. φαίναμαι, εἶμαι φανερός, δῆλος : Πλάτ.Ἐπιν.989Α **σημαίνειν ἐκ τῶν εἰρημένων**, ἈριστλΖ1 533a,11 **εἰς δὲ τὸ ἔξωθεν οὐδὲν σημαίνει τούτων διὰ τὸ τοῦ δέρματος πάχος·** κ. παθ. : αὐτ.588b,18· ‖ **σημαίνει** ἀπροσ. φαίνονται σημεῖα : αὐτ.Πρ.941b,2, αὐτ.941a,4· **3)** παρέχω, δίδω τὸ σημεῖον νὰ εἴπῃ ἢ νὰ πράξῃ τίς τι, μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ. 1,116, αὐτ.6,78 **ὅταν σημήνῃ ὁ κήρυξ ποιέεσθαι ἄριστον**, Αἰσχ.Ἀγ.26, Σοφ.Αἴ.688, Ξεν. Ἀν.6,1,24· **4)** δίδω ἐντολήν, διαταγὴν διὰ σήματος, παραγγέλλω, ἐντέλλομαι, διατάσσω : Ἰλ.Α 289 **πᾶσι δὲ σημαίνειν**, αὐτ.Κ 58, αὐτ.Ρ 250· κ. μτ. γενικ. : αὐτ.Ξ 85 **αἴθ᾽ ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου σημαίνειν·** κ. μτ. ἐμπροθ. διορθ. : Ὀδ.Χ 427 **σημαίνειν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν·** κ. ἀπολ.: Ἰλ. Φ 445 **ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν**, Ὀδ.Χ 450· ‖ ἡ μτχ. **σημαίνων** σημάντωρ βλ.λ. : Σοφ.ΟΚ 704 **τὸ μέν τις οὔθ᾽ ἁβὸς οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσας·** ‖ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν μάχῃ, δίδω τὸ σημεῖον τῆς ἐπιθέσεως ἢ προσβολῆς : Θουκ.2,84 **προείρητο δ᾽ αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνῃ·** ‖ κ.πλῆρες, **σημαίνω τῇ σάλπιγγι** : Ἀνδοκ.1,45, Ξεν. Ἀν.2,2,4, αὐτ.4,2,1, Ἀχαι.37,3· ‖ μτ. αἰτ. δίδω τὸ σημεῖόν τινος : Θουκ.5,10, Ξεν.Ἀν.4,3,2a **ἐπειδὰν ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικόν**, αὐτ.32, Πλούτ.Ἠθ.236Ε· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 1,4,18· ‖ κ. ἀπροσ. **σημαίνει** (ὁ σαλπιγκτής) δίδει ὁ σαλπιγκτὴς τὸ σημεῖον, δίδεται τὸ σημεῖον : Ἡρ.8,11 **τοῖσι Ἕλληνες ὡς ἐσήμηνε** (ὅταν ἐδόθη τὸ σημεῖον εἰς τοὺς Ἕλληνας)· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.9,42 **ἐσήμαινε παραρτέεσθαι πάντα** (ἐδόθη σημεῖον ἵνα τὰ πάντα ἑτοιμασθῶσι), Εὐρ. Ἡρακλ.830· κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Τρυφιόδ.145 **σημαίνειν ἐπὶ πλόον πῦρ·** ‖ νεώτ. δίδω σημεῖον δι᾽ ἤχων ἢ ἄλλως πως : **οἱ κώδωνες σημαίνουν τὸν ἑσπερινόν, - τὸ ὡρολόγιον ἐσήμανε τὴν ἑνδεκάτην, - ἡ σάλπιγξ σημαίνει ἐγερτήριον, - ἡ ναυαρχὶς ἐσήμανε παύσατε πῦρ·** ‖ ὁμ. νεώτ. **σημαίνω τὴν σάλπιγγα - τὸν κώδωνα** κάμνω νὰ ἠχήσουν, νὰ δώσουν σημεῖόν τι διὰ τῶν ἤχων των· ‖ γεν. **σημαίνω τί τινι** διὰ σημείου ὑποδηλῶ **τὴν πρόθεσίν μου εἰς**

τινα : Ξεν. Ἱππ.9,4· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.7,10 **προχωρεῖν σημαίνει τῷ ἵππῳ**· ‖ διὰ σημείου ἀναγγέλλω τι, **εἰδοποιῶ** τινα περί τινος : αὐτ. Ἑλλ. 6,2,33,αὐτ.7,2,5 **σημαίνει ὡς πολεμίων ἐπιόντων**· κ. παθ. : αὐτ.ΚΠ 1,4,18 **σημανθέντων τῷ Ἀστυάγει ὅτι . .**· ‖ τὸ παθ. σημειοῦμαι : αὐτ.Ἑλλ.6,2, 34 **ἐσημάνθησαν προσπλέουσαι**· **5**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ κωδώνων, ἠχῶ : **οἱ κώδωνες ἐσήμαινον πενθίμως**· ‖ συνεκδ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.4,1 **σημαίνει ὁ Θεός, σημαίνει ἡ γῆς, σημαίνουν τὰ ἐπουράνια, σημαίνει κι ἡ ἁγιὰ Σοφιά, τὸ μέγα μοναστῆρι**· **6**) κ. νεώτ. δεικνύω ἢ ἐμφαίνω διά τινος σημείου, καθιστῶ τι διακριτὸν διὰ σημείου ἢ σήματος, ἀποτυπῶ σημεῖόν τι ἢ σφραγῖδα, σφραγίζω, ἰδίᾳ ἐν τῷ μέσ. τ. : Πλάτ.Νόμ.954C **πάλιν δὲ μετὰ τῶν οἰκείων καὶ τῶν ἀστυνόμων, κατὰ ταὐτὰ σημηνάσθω**, Ξεν.ΚΠ 8,2,17,Ἰσαῖ.63,6· κ. παθ. : Ἀριστφ.Λυσ.1198,Πλάτ.Νόμ.954B **τὰ δὲ σεσημασμένα παρασημηνάσθω**, Δημ.999· ‖ νεώτ. **χάρτης σεσημασμένος**=ὁ ἔνσημος, τὸ χαρτόσημον· ‖ ὁμ. **σεσημασμένος ἄργυρος** ὁ κεκομμένος εἰς νομίσματα· ‖ ὁμ. **σεσημασμένος λωποδύτης** οὗ ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἡ φωτογραφία καὶ τὰ ἀνθρωπομετρικὰ στοιχεῖα, ἰδίᾳ δὲ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα· **7**) διὰ σημείου καθιστῶ δῆλον, φανερώνω, διακηρύσσω : Ἡρ.7,18,αὐτ.9,49 **ἀπελθὼν δὲ ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα**, Σοφ.ΟΤ 226,Εὐρ.Ἡρ.1218· ‖ κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ **ὅτι** : Σοφ.ΟΚ 320· ‖ κ. διὰ τοῦ **ὡς** : Ἡρ.1,34· ‖ κ. διὰ τοῦ **ὅστις** : Αἰσχ.Πρ.618· ‖ κ. διὰ τοῦ **ὅ,τι** : αὐτ.297· ‖ κ. διὰ τοῦ **ὅπῃ** : αὐτ.564· ‖ κ. διὰ τοῦ **ὅπου** : Σοφ.Ἠλ.1294· ‖ κ. διὰ τοῦ **εἴτε** : αὐτ.Φιλ.22· ‖ κ. διὰ τοῦ **ποῖος** : ΚΔ Ἰω.12,33· ‖ κ. μτ. μτχ. φανερῶ ὅτι πρᾶγμά τι ἔχει κατά τινα τρόπον : Αἰσχ.Ἀγ.293 **φρυκτοῦ φῶς . . σημαίνει μολόν**· πρβλ. : Σοφ.ΟΤ 79 **Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι**, αὐτ.ΟΚ 1669,Πλάτ.Νόμ.626E **ταῦτα ὡς πολέμου ὄντος σημαίνει**· κ. παθ. : Πάπ. **ὁ σημαινόμενος δοῦλος** (ὁ ἄνω ἀναφερόμενος)· ‖ κ. ἀπολ. ἀναφέρω : αὐτ. **σημανθέντος** (ἀναφερθέντος)· **8**) ὑποδεικνύω τὴν ἔννοιαν, δηλῶ, **φανερώνω** τὴν σημασίαν ἢ τὴν ἔννοιάν τινος, ἑρμηνεύω, **ἐξηγῶ** : Ἡρ.1,108 **ἐκ γὰρ οἱ τῆς ὄψιος τῶν μάγων οἱ ὀνειροπόλοι ἐσήμαινον ὅτι . .**· **9**) λέγω : **αὐτ.3,106 ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμηνα ἁρπαζόμενος**· ‖ ἀπολ. σήμαινε λέγε : Σοφ.ΟΚ 51,αὐτ. ΟΤ 1050· ‖ ὁμιλῶ, κάμνω μνείαν, ἰδίᾳ εὔφημον : Θουκ.2,43 **καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή**· ‖ ἐπὶ συγγραφέως, δηλῶ, λέγω, θέλω νὰ εἴπω : Στράβ.8,6,5 **σημαίνων ἐνταῦθα ὅτι καὶ Ἀχαιοὶ ἰδίως ὠνομάζοντο οἱ Πελοποννήσιοι**· **10**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἔχω ἢ φανερώνω τὴν δεῖνα σημασίαν ἢ ἔννοιαν : Πλάτ. Κρατ.393A, αὐτ.437C, αὐτ.Φαῖδρ.275D **ἕν τι σημαίνει μόνον ταὐτὸν ἀεί**, Ἀριστλ.Φυσ.213b,30 **τὸ ῥῆμα οἶδα σημαίνει γνωρίζω, - αὐτὸ ποὺ κάνεις σημαίνει πὼς δὲν μ' ἀγαπᾷς καθόλου**· κ. παθ. : **τὸ σημαινόμενον** ἡ ἐνυπάρχουσα **ἔννοια** : αὐτ. Ρητ.1405b,8, Διον.Ἀλ.Θουκ.31, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων. 12,27, Χρύσ.Στωϊκ.2,38· **11**) ἔχω σημασίαν τινά, ἀντίθ. εἶμαι ἄσημος : αὐτ.Ποιητ.1457a,32· ‖ νεώτ. μτφ. ἔχω σημασίαν, εἶμαι ἄξιος λόγου, ἔχω βαρύτητα : **οἱ σημαίνοντες τοῦ κόμματος**· ‖ δημ. φρ. **δὲν σημαίνει** δὲν ἔχει σημασίαν, δὲν ἐπιφέρει συνεπείας ἢ δὲν ἐνδιαφέρει, **εἶναι** ἀδιάφορον· **12**) τὸ μέσ. **σημαίνομαι** τεκμαίρομαι, λαμβάνω ὡς σημεῖον, συμπεραίνω, **εἰκάζω** : Σοφ.Αἴ.32 **τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι**, Αἰλ.ΖΙ 7,48, αὐτ.2,7· ‖ κ. ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἀνιχνευόντων τὸ θήραμα : Ὀππ.Κυν.1,454· **13**) σημειώνω, ἐκλέγω, διαλέγω χάριν ἐμαυτοῦ : Πολύβ.3,71,7 **σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους**· **14**) ρηματ.π. σημασία, σήμαντρον, σήμανσις, σημαντήρ, σημάντρια, σημαντρίς, σημάντωρ, σημαντός.

**σημαιοστολίζω** νεώτ. κ. δημ. κοσμῶ διὰ σημαιῶν ὁδόν, πόλιν, οἰκίαν, πλοῖον κττ.

**σημαιοστολισμὸς** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σημαιοστολίζω, κόσμησις, στολισμὸς διὰ σημαιῶν.

**σημαιοστόλιστος**-η-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ σημαιῶν κεκοσμημένος, σημαιοστολισμένος.

**σημαιοφόρος**-ον μτγν., νεώτ. κ. δημ. κ. **σημειοφόρος** (Πάπ.) κ. **σημεοφόρος** (Ἐπιγρ.,Πάπ.) κ. **σημηαφόρος** (αὐτ.) κ. **σημιαφόρος** (Ἐπιγρ.Ἰσαυρίας) κ. **σημιαφώρος** (Πάπ.) κ. **σιμιαφόρος** (αὐτ.) κ. **σημαιαφόρος** (Πολύβ.6,24,6) ὁ φέρων σημαίαν ἢ σημαίας· ὅθ. ὁ κρατῶν τὴν σημαίαν, ἰδίᾳ τὴν στρατιωτικήν : Πολύβ.6,24,6, Πλούτ.Γάλβ.22 **εἷς ὑπεξελθὼν σημαιοφόρος ἀπήγγειλε τῷ Οὐϊτελλίῳ νυκτός**, Ἰώσ.ΠΙ 6,1,7· **2**) νεώτ. κ. δημ. ναυτ. βαθμὸς κατωτέρου ἀξιωματικοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ· **3**) νεώτ. μτφ. κῆρυξ ἰδεολογίας τινός, ἡγέτης, πρωταγωνιστὴς πολιτικῆς, κοινωνικῆς κινήσεως : **σημαιοφόρος τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν.**

**σημαλέος**-α-ον (σῆμα) μτγν. ὁ δηλῶν τι διὰ σημείων, ἐν χρ. ὡς προσηγορία τοῦ Διὸς ὡς διδόντος σημεῖα διὰ βροντῆς : Παυσ.1,32,2 **Ζεὺς χαλκοῦς ἐστι καὶ βωμὸς Σημαλέου Διός**

**σήμανσις**-εως (ἡ) (σημαίνω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σημαίνω, ἐπίθεσις διακριτικοῦ τινος σημείου, σημειογραφικὴ παράστασις, σημάδεμα : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,6· ‖ νεώτ. **σήμανσις ἐγγράφου** ἐπικόλλησις ἐπ' αὐτοῦ φορολογικοῦ, δικαστικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἐνσήμου, χαρτοσήμανσις· ‖ ὁμ. **σήμανσις ἐπιστολῆς - χειρογράφου - βιβλίου** ἐπίθεσις σφραγῖδος ἢ ἄλλων σημείων δηλωτικῶν τοῦ κτήτορος, τῆς ἐγκρίσεως, τῆς χρονολογίας κττ.· ‖ ὁμ. **σήμανσις ἐγκληματίου** λῆψις καὶ καταγραφὴ τῶν ἀνθρωπομετρικῶν του στοιχείων καὶ ἰδίᾳ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας· **2**) νεώτ., δημ. **σήμανση** ἡ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἢ χωροφυλακῆς λῆψις τῶν ἀνθρωπομετρικῶν στοιχείων παντὸς ὑπόπτου ἢ καὶ ἐνόχου διά τι ἔγκλημα.

**σημαντήρ**-ῆρος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ σημάντωρ βλ.λ., ὁ διδῶν τὸ σημεῖον, τὸ σύνθημα, ὁ κατευθύνων τι, ὅθ. ἐν ἀναφ. πρὸς βοῦς, ὁ βουκόλος : Ἀπολλ.Ρ 1,575· **2**) μτγν. ὁ κύριος, ἰδιοκτήτης : αὐτ.3,1403 **κλήρου σημαντήρ**· **3**) μτγν. σφραγίς : Ἰώσ.ΑΙ 11,6,12, Ἐπιγρ.· ‖ κ. ὡς ἐπίθ. : Ἰώσ.ΑΙ 20,2,2 **σημαντὴρ δάκτυλος**· **4**) νεώτ. ναυτ. ἐπιπλέον ἠγκυροβολημένον σῆμα, δι' οὗ ἐπισημαίνονται ἀβαθῆ ἢ ἐπικίνδυνα μέρη τῆς θαλάσσης ἢ ἡ θέσις ἀγκύρας πλοίου ἢ ἄλλων βυθισθέντων ἀντικειμένων, σημαδούρα, σαμαντούρα.

**σημαντῆρι** (τὸ) δημ. τὸ σήμαντρον βλ λ.3).

**σημαντήριον** (τὸ) σημεῖον ἢ σφραγὶς ἐπὶ πράγματος, ὅπερ δέον νὰ τηρηθῇ ἄθικτον : Αἰσχ.Ἀγ. 609 **σημαντήριον οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου**· **2**) ἀμφ. σημ. ἐν Σοφ.ἀπ.432,9· **3**) τόπος ἔνθα κόπτονται ἢ ἐκτυποῦνται νομίσματα, νομισματοκοπεῖον : Ἁρποκρ.ἐν λ. ἀργυροκοπεῖον.

**σημαντηρόδεσμος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. ὁ πεισματιόδεσμος βλ.λ.

**σημαντηρόσχοινον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. σχοινίον συνδέον τὴν ἄγκυραν μετὰ τοῦ δεικνύοντος τὴν θέσιν αὐτῆς σημαντῆρος, καϊνάκι.

**σημαντικός**-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ὡρισμένην τινὰ σημασίαν, ὁ σημαίνων τι, ἐνδεικτικός, δηλωτικὸς σημασίας τινός. ἀντίθ. ἄσημος : Ἀριστλ.Ἑρμ.16a,19 **ὄνομά ἐστι φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἄνευ χρόνου**, αὐτ.Ποιητ.1457a,14

ρῆμα . . φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ μετὰ χρόνου, αὐτ.Ἑρμ.16b,26 λόγος . . ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην, Στωϊκ.ἀπ.2,48· κ. μτ. γενικ. : Ἀριστλ.Τοπ.106b,36 **σημαντικὸς ὑγείας**, Διόδ.Σ 3,4 **σημαντικὸν πάσης κακίας, - τὰ ἀμελείας καὶ ἐπιμελείας σημαντικὰ ῥήματα συντάσσονται μετὰ γενικῆς·** ‖ **σημαντικὰ ὄρη** τὰ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν κρατούσης ἀτμοσφ. καταστάσεως παρέχοντα πρόβλεψιν τοῦ καιροῦ: Θεόφρ.Σημ.51· ‖ **σημαντικὸς παρωτίδων** ἐνδεικτικός, δηλωτικὸς παρωτίτιδος : Γαλ.17(1),405· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ σημαντικὰ** ὡς οὐσ. συμπτώματα δηλωτικὰ ἀσθενείας τινός : Ἱππ.Παραγγ.11· **2**) νεώτ. ἰδίᾳ ὁ ἔχων μεγάλην σημασίαν, ἀξιόλογος, βαρύνων, σημαίνων : **σημαντικὸς ἄνθρωπος, - σημαντικὴ ἀνακοίνωσις τῆς κυβερνήσεως, - σημαντικὰ κέρδη·** **3**) νεώτ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ σημασιολογία βλ.λ.

**σημαντικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σημαντικοῦ βλ.λ.2), σπουδαιότης.

**σημαντικῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. **-ά**, ὑπερθ. **-ώτατα** (Λογγῖν.Ὕψ.31,1) κατὰ τρόπον σημαντικὸν βλ.λ.1), δηλωτικόν, ἐνδεικτικὸν σημασίας τινός : Ἀριστλ.Τοπ.106b,37· κ. μτ. γενικ. : Μᾶρκ.Αὐρ. 10,7· **2**) νεώτ., δημ. **-ά** κατὰ τρόπον σημαντικὸν βλ.λ.2), σπουδαίως, ἀξιοσημειώτως, μεγάλως : **τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ καλλιέργεια τῶν σιτηρῶν ηὐξήθη σημαντικῶς.**

**σημαντός**-ή-όν μτγν. ὁ σεσημειωμένος, δεδηλωμένος, ἐμφαντικός, δθ. **σημαντὸς τροχαῖος** πούς ἀποτελούμενος ἐξ ὀκτασήμου θέσεως καὶ τετρασήμου ἄρσεως : Πλούτ.Ἠθ.1140F.

**σημάντρια** (ἡ) μτγν., δωρ. **σᾱμάντρια** θηλ. τοῦ σημαντὴρ βλ.λ.1) : Ἰάμβλ.Πυθ.24,109· **2**) ὡς ἐπίθ.: Γαλλ.ἀπ.1,40P **σᾱμάντριαν . . πυρᾶς Ἰωάν.**

**σημάντριον** (τό) ποι. σήμαντρον βλ.λ. : Σοφ.ἀπ. 432 **εἰς θ' ἕω σημάντρια.**

**σημαντρίς**-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ δι' ἧς σημαίνεται, σφραγίζεταί τι, δθ. **σημαντρὶς γῆ** γῆ, χῶμα ἐν χρήσει εἰς σφράγισιν, ὡς σήμερον ὁ ἱσπανικὸς κηρός : Ἡρ.2,38 **καὶ ἔπειτεν γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον·** **2**) νεώτ. τὸ ἐξ ἀζύμου ἄρτου δισκίον, δι' οὗ ἐκλείοντο ἄλλοτε αἱ ἐπιστολαί, ὄστια· **3**) ὁμ. τὸ ἐκ ἱσπανικοῦ κηροῦ σφράγισμα τῶν ἐπιστολῶν κττ.

**σήμαντρο(ν)** (τό) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ σημαντήριον βλ.λ.1), σφραγίς, δθ. **σήμαντρα σῶα** σφραγῖδες ἀκέραιαι, μὴ τεθραυσμέναι : Ἡρ.2, 12, β' **τῶν τε σημάντρων ἐόντων σόων,** Εὐρ.ΙΑ 325, αὐτ.ΙΤ 1372 **δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμέναι,** Ξεν.Λακ.6,4· **2**) νεώτ. ὄργανον, δι' οὗ σφραγίζεταί τι, δι' οὗ ἐπιτίθεται σῆμα· **3**) μσν., νεώτ. κ. δημ. σιδηροῦν ἔλασμα ἢ ξυλίνη σανὶς ἐν χρήσει εἰς τὰς μονὰς καὶ τὰ ἐξωκκλήσια ἀντὶ κώδωνος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.4,3 **σημαίνει κι ἡ Ἁγιὰ Σοφιά . . μὲ τετρακόσια σήμαντρα κι ἑξηνταδυὸ καμπάνες,** Σολωμ.Λάμπρ.17,28,1), Τυπάλδ.68 **λυπητερὰ στὴν ἐρημιὰ τὸ σήμαντρο ἀντηχοῦσε,** Γρυπ. Σκ.Τερρ.97· **4**) νεώτ. κρουστὸν μουσικὸν ὄργανον ἐκ χαλυβδίνης ῥάβδου κεκαμμένης εἰς σχῆμα τριγώνου, **ἄ. τρίγωνο.**

**σημάντωρ**-ορος (ὁ) (σημαίνω) ὁ διδων τὸ σημεῖον, τὸ σύνθημα, δθ. ἀρχηγός, στρατηγός : Ἰλ. Δ 431 **οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν . . σιγῇ, δεδιότες σημάντορας,** Ὀδ.Τ 314, Ἡρ.7,81 **ἐθνέων ἦσαν ἄλλοι σημάντορες·** ‖ **θεῶν σημάντωρ** ὁ Ζεύς : Ἡσίοδ.Α 56· **2**) ἐν ἀναφ. πρὸς ἵππον, ἱππηλάτης, ἡνίοχος : Ἰλ.Θ 127 **οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἵππω δευέσθην σημάντορος·** **3**) ἐν ἀναφ. πρὸς βοῦς, ὁ βουκόλος : αὐτ.Ο 325, Κόϊντ.13,74· **4**) ὁ ἀναγγέλλων τι, ὁδηγός : Σοφ.ΟΤ 957 **αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ** (δ.ἀνάγν. σημήνας), Θεαίτ.ΑΠ 6,27 **παγίδων σημάντορα φελλὸν** (ὡς δεικνύοντα τὰ δίκτυα), αὐτ.62, Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 6,64· **5**) κ. ὡς ἐπίθ. : Ὕμν.Ἀπόλλ.542 **σημάντορες ἄνδρες,** Νόνν. Δ 37,551 Τρυφιόδ.237 **σημάντορι καπνῷ.**

**σημασία** (ἡ) (σημαίνω) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ σημαίνειν, τὸ νὰ δίδῃ τις σημεῖον ἢ πρόσταγμα : ΠΔ'Ἀριθμ.29,1 **ἡμέρα σημασίας ἔσται ἡμῖν,** Διόδ. Σ 2,54 **αἱ ἀπὸ τῶν ἄρκτων σημασίαι·** **2**) ἔνδειξις : Ἀριστλ.Πρ.919b,36 **αἱ πράξεις ἤθους σημασία ἐστίν·** **3**) μτγν. προσδιορισμός : Στράβ.8,6,5· **4**) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὅ,τι σημαίνει λέξις τις ἢ πρᾶξις, ἡ ἔννοια αὐτῶν : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.14,3, Αἰλ.Τακτ.24,4, Ἰάμβλ.Προτρ.4, **-σημασία τοῦ ῥήματος - τοῦ διαβήματος τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως·** ‖ **πρὸς τὸ περὶ σημασιῶν Φίλωνος** τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου : Στωϊκ.ἀπ.2,5, Φιλόδ. Σημ.34· **5**) νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. σπουδαιότης, σοβαρότης προσώπου ἢ πράγματος : **ἡ ἐπίμονος σιωπή του ἔχει πολλὴν σημασίαν κατ' ἐμέ,** φρ. **δὲν τοῦ δίνω καμμιὰ σημασία** (δὲν τὸν ὑπολογίζω καθόλου)· **6**) μτγν. σημειογραφικὴ παράστασις ἐν τῇ μουσικῇ : Γαυδ.20· **7**) ὁμ. ἡ καταδηλος ἐμφάνισις νόσου : Ἀρετ.Ὀξ. Παθ.1,5· **8**) ὁμ. σημεῖον, σημάδι : ΠΔ Λευϊτ.13,2 **ἐὰν . . γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγής·** **9**) ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νείλου, ἡ στάθμη τῶν ὑδάτων, ἡ κατὰ τὴν ὕψωσιν καὶ τὴν πτῶσιν αὐτῶν σημειουμένη ἐν τῷ νειλομέτρῳ : Πάπ. **ἀνῆλθεν ἡ τοῦ Νείλου σημασία κατὰ τὸ ἱερατικὸν σημεῖον·** **10**) ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ, ἡ διεύθυνσις : αὐτ.· **11**) **βασιλικὴ σημασία** τὰ βασιλικὰ ἐμβλήματα ἢ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ βασιλέως, ἡ ἐμφάνισις, ἡ ὄψις αὐτοῦ : Σωρ.Ἐπίδ.8.

**σημασιολογία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς γλωσσολογίας ἀσχολούμενος μὲ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων, σημαντική.

**σημασιολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημασιολογίαν : **σημασιολογικὴ ἐξέτασις·** ‖ ἐπίρρ. **-ῶς.**

**σηματίζομαι** σχόλ.: σημαίνομαι : Σχόλ.Σοφ.ΑΙ.32.

**σημάτιον** (τό) μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σῆμα βλ.λ., μικρὸν σῆμα, σημαδάκι : Εὐστ.1675,44· **2**) μσν. π.Βυζ. ὡς δικανικὸς ὅρος, ἐνέχυρον : Βί. Ἰσιδ. ἐν Φώτ.Βιβλ.345,2.

**σηματόγραφον** (τό) νεώτ. ναυτ. βιβλίον πολεμικοῦ πλοίου, ἐν ᾧ καταγράφονται πάντα τὰ λαμβανόμενα καὶ διδόμενα σήματα.

**σηματογράφος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. κατακόρυφος ἱστὸς ἐπὶ πλοίου ἢ παρὰ τὴν εἴσοδον λιμένος, φέρων γιγγλυμωτοὺς βραχίονας, οἱ ὁποῖοι μετακινούμενοι κατὰ διαφόρους θέσεις δεικνύουν διάφορα σήματα.

**σηματόεις**-εντος-εσσα-εν (σῆμα) μτγν. ποι. ὁ πλήρης τάφων : Κριναγ.ΑΠ 7,628.

**σηματοθέσιον** (τό) νεώτ. ναυτ. θαλαμίσκος ἢ ἑρμάριον μετ' ἐπαλλήλων θυρίδων, ἐν αἷς φυλάσσονται αἱ σημαῖαι καὶ τὰ σήματα τοῦ πλοίου.

**σηματολόγησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σηματολογῶ.

**σηματολογία** (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τῆς διὰ σημάτων συνεννοήσεως.

**σηματολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σηματολογίαν.

**σηματολόγιον** (τό) νεώτ. βιβλίον συντεταγμένον ἐν εἴδει τηλεγραφικοῦ ἢ κρυπτογραφικοῦ κώδικος καὶ περιέχον τὴν ἑρμηνείαν τῶν διαφόρων ναυτικῶν σημάτων· **2**) βιβλίον τηρούμενον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐν ᾧ καταγράφονται τὰ ἐμπορικὰ ἢ βιομηχανικὰ σήματα.

**σηματολογῶ**-έω νεώτ. ὁρίζω, προαδιορίζω τὸ σῆμα πλοίου.

**σηματοποικίλος**-ον ὁ φέρων σήματα, ποικίλος, παρδαλός : Φιλόλ.80,338 (διόρθ.).

**σηματορραφεῖον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. ραφεῖον ἐν τῷ ναυστάθμῳ, ὅπου ράπτονται ἢ ἐπιδιορθοῦνται σημαῖαι καὶ σήματα τοῦ στόλου.

**σηματόσχοινον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. σχοινίον χρησιμεῦον πρὸς ἀνάδεσιν καὶ ἔπαρσιν σημάτων ἢ σημαιῶν, σοντζακόσκοινο, σάγουλα.

**σηματοτηλέγραφος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. εἰδικὴ συσκευὴ πρὸς ταχεῖαν ἔπαρσιν ἡμερινῶν σημάτων· **2)** ἵδρυμα κατὰ τὴν εἴσοδον λιμένων ἀγγέλλον διὰ σημάτων τὴν ἐμφάνισιν πλοίου καταπλέοντος.

**σηματουργός** (ὁ) παι. ὁ κατασκευάζων σήματα, ἐμβλήματα διὰ τὰς ἀσπίδας : Αἰσχ.Ἑπτ.491 **ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν.**

**σηματοφορικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σημα(το)φόρον.

**σηματοφόρος**-ον νεώτ. κ. **σημαφόρος-ον** ὁ φέρων σῆμα, ὁ χρησιμεύων πρὸς ἔπαρσιν σημάτων· **2)** τὸ ἀρσ. **σημα(το)φόρος** ὡς οὐσ. στῦλος παρὰ σιδηροδρομικὴν γραμμὴν μετὰ κινητοῦ βραχίονος καὶ φανοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν σημάτων· **3)** ὁμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. παράκτιον κτίσμα, ἐφ' οὗ εἶναι ἐγκατεστημένα ὄργανα συνεννοήσεως διὰ σημάτων μετὰ τῶν διερχομένων πλοίων.

**σηματωρός** (ὁ) νεώτ. ναυτ. ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης πολεμικοῦ πλοίου ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν τῶν σημάτων.

**σημαφόρος**-ον νεώτ. δ. τ. τοῦ σηματοφόρος.

**σημεαφόρος** (ὁ) πάπ. ἐσφ. γρ. τοῦ σημαιαφόρος βλ.λ.

**σημεία** (ἡ) μτγν. δ.τ. τοῦ σημαία βλ.λ.1) : Πολύβ.2,32,6 (δ.ἀνάγν.), ΠΔ Ἠσ.30,17 (δ.ἀνάγν.), Ἐπιγρ.· **2)** τὸ τῆς μάχης σύμβολον, ὅπερ ἦτο χιτὼν κόκκινος διατεινόμενος ὑπεράνω τῆς σκηνῆς τοῦ στρατηγοῦ, στρατιωτικὸν ἔμβλημα: αὐτ.· **3)** συνεκδ. στρατιωτικὸν σῶμα, σπεῖρα, τάγμα πεζῶν, τὸ πάλαι ἐξ 100, εἶτα δὲ ἐκ 200 συγκείμενον ἀνδρῶν : Πολύβ.1,33,9 **πολλὰς ἐπ' ἀλλήλων κατόπιν ἵστασαν σημείας** (δ.ἀνάγν. σημαίας), αὐτ.3,113, 3, αὐτ.6,24,5· **4)** μτγν. εἰκὼν τοῦ αὐτοκράτορος ἐπὶ τῆς σημαίας : Ἰώσ.ΠΙ 2,9,2· **5)** σχόλ. σῆμα, σημεῖον δι' οὗ ἐδηλοῦτο ἡ ταυτότης τινός, ἢ ἐβεβαιοῦτο ἡ ἀποστολή του : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.963· **6)** σημεῖον : Ἐπιγρ.Λεβαδείος **διαξέσας σημείας** (ἐπὶ τοῦ λίθου).

**σημειογραφεῖον** (τὸ) μσν. τὸ γραφεῖον ἢ ἐργαστήριον τοῦ σημειογράφου, τοῦ γράφοντος διὰ σημείων : Συνέσ.3,58.

**σημειογραφία** (ἡ) νεώτ. στενογραφία, κρυπτογραφία· **2)** ἡ δι' εἰδικῶν σημείων παράστασις τῶν διαφόρων μουσικῶν ἤχων.

**σημειογραφικός**-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημειογραφίαν : **σημειογραφικὴ τέχνη** (ἡ **σημειογραφία** βλ.λ.1))· || ἐπίρρ. -ῶς.

**σημειογράφος** (ὁ) μτγν. ὁ γράφων διὰ σημείων, ὁ γράφων ταχέως διὰ συμβολικῶν σημείων, στενογράφος, κρυπτογράφος : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.23 **οὐδ' ἐκέκτηντο τοὺς καλουμένους σημειογράφους**, Ἐπιγρ.Ἀμισοῦ, Πάπ.

**σημειολογία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἰατρικῆς πραγματευόμενος τὰ διάφορα κλινικὰ σημεῖα τῶν πασχόντων πρὸς διάγνωσιν τῆς νόσου αὐτῶν.

**σημειολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημειολογίαν.

**σημειολόγος** (ὁ,ἡ) νεώτ. ἰατρὸς ἀσχολούμενος περὶ τὴν σημειολογίαν ἢ γράφων περὶ αὐτῆς.

**σημειολύτης** (ὁ) μσν. ὁ ἑρμηνεύων, λύων τὰ σημεῖα : Θεοφύλ.Ἱεροδ.Ὁμολ.8,Ψ Κολλισθ.148,14.

**σημειολυτῶ** έω μσν. ἑρμηνεύω, λύω, ἀναγινώσκω τὰ σημεῖα : Πλάτ. ἐν Βί.Αἰσώπ.66.

**σημεῖο(ν)** (τὸ κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **σημήϊον**, δωρ. **σαμήϊον** (Ἐπιγρ.Θήρας) κ. **σάμεῖον** (αὐτ.Χερσονήσου) κ.**σᾶμᾶον** (αὐτ.Κυρήνης) σῆμα ἐν πάσαις ταῖς σημασίαις, ἐν χρ. συχνότ. αὐτοῦ ἐν τῷ πεζ. λόγῳ, ἀλλ' οὐδαμοῦ π. Ὁμ. κ. Ἡσιόδ. ἀπαντῶν, τὸ σημαῖνόν τι, ὅ,τι ἀποτελεῖ διακριτικὸν γνώρισμα πράγματός τινος ἢ γεγονότος, σημάδι : Ἡρ.2,38 **εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηΐων** (ἡ γλῶσσα), Αἰσχ.Ἀγ.1355, Πλάτ.Πολ.614C **σημεῖα τῶν δεδικασμένων ..**, **σημεῖα πάντων, ὧν ἔπραξαν, - ἔφερεν ἐπὶ τοῦ σώματος σημεῖα κακώσεων - βιασμοῦ - πνιγμοῦ**· || τὸ σῆμα, ὅπερ ἀφήνει τις βαδίζων, ἴχνος, πατημασιά : Σοφ.Ἀντ.257 **σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν .. ἐξεφαίνετο**, αὐτ.Ἠλ.886· **2)** κ. νεώτ. φαινόμενον ἀπὸ τοῦ ὁποίου συμπεραίνομεν ἢ μαντευόμεθά τι, προμήνυμα, οἰωνός : Σοφ.ΟΚ 94 **σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα**, Ἀντιφ.5,81 **τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν σημεῖα γενόμενα**, Πλάτ.Φαῖδρ.244C, αὐτ.Ἀπολ.40B, Ξεν.ΚΠ 1,6,1· || θαυμάσιον, ἐκπληκτικὸν σῆμα, σημάδι : ΠΔ Ἔξ.4,8 **ἐὰν δὲ μὴ .. εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου**, Πολύβ.3,112,8, ΚΔ Ματθ.24,24 **καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα**, αὐτ.Ἰω.4,48, αὐτ.Λουκ.21,11· || ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀστερισμῶν, οἵτινες ἐθεωροῦντο ὡς σήματα τῶν θεῶν : Εὐρ.Ρῆσ.529 **δύεται τὰ σημεῖα**, αὐτ.Ἴων 1157· **3)** σῆμα, τύμβος, τάφος : Ἐπιγρ.· **4)** σῆμα διδόμενον, γινόμενον διὰ σημαιῶν, δι' οὗ παρηγγέλλετο νὰ πράξῃ τίς τι : Ἡρ.7,128 **ἀνέδεξε σημήϊον τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι** (ἔδωσε διὰ σήματος παράγγελμα εἰς τοὺς λοιποὺς νὰ ἀποπλεύσουν)· **5)** σῆμα, σύνθημα τῆς μάχης : Θουκ.1,49, αὐτ.63 **ὡς ἡ μάχη ἐγίγνετο καὶ τὰ σημεῖα ἤρθη**· || κ. ἐπὶ σήματος, δι' οὗ ἐδηλοῦτο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου καὶ ἡ διάλυσις αὐτῆς : Ἀριστφ.Θεσμ.278 **τὸ τῆς ἐκκλησίας σημεῖον**, αὐτ.Σφ.690 **ὕστερος ἐλθεῖν τοῦ σημείου**, Ἀνδοκ.1,36· || γεν. σύνθημα, σῆμα συμπεφωνημένον : Ἀριστφ.Θεσμ.1011, Θουκ.4,42, αὐτ.111 **τὸ σημεῖον τοῦ πυρός, ὡς εἴρητο, ἀνέσχον**· || σῆμα δι' οὗ γίνεται ἔναρξις ἔργου τινός : Ἐπιγρ.Περγάμου· **6)** σῆμα ὑψούμενον ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ ναυάρχου, ἔμβλημα αὐτοῦ : Ἡρ.8,92 **ἔγνω τὸ σημήϊον ἰδὼν τῆς στρατηγίδος**· || ὁμ. κ. ἐπὶ τοῦ σήματος **τοῦ ὑψουμένου ἐπὶ τῆς** σκηνῆς τοῦ στρατηγοῦ : Ξεν.ΚΠ 8,5,13 **εἶχον δὲ καὶ σημεῖα πάντες οἱ ἄρχοντες ἐπὶ ταῖς σκηναῖς**· || νεώτ. ναυτ. ἑκάστη τῶν ποικιλοχρώμων καὶ ποικιλοσχήμων μικρῶν σημαιῶν, δι' ὧν ἐκτελοῦνται τὰ ἡμερινὰ σήματα, σῆμα παράσειον, σινιάλο· **7)** ῥάβδωσις : Ἐπιγρ.Ἀνδανίας· **8)** εἰκὼν ἢ χάραγμα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος : Ἡρ.1,171 **καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημήϊα ποιέεσθαι**, Εὐρ.Φοίν.1114· || ἐπὶ πλοίων, τὰ ἀκροστόλια, ἤτοι αἱ κατὰ τὴν πρῷραν κεφαλαί, ὁμοιώματα ἢ παραστάσεις : Εὐρ.ΙΑ 255, Ἀριστφ.Βάτρ.933 **σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦμαθέστατ' ἀνεγέγραπτο**, Θουκ.6,31· || παράστασις, σφραγὶς δακτυλίου : Ἀριστ.Ἱππ.952 **τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται**, αὐτ.Σφ.585, Πλάτ.Θεαίτ.191D, Ξεν.Ἑλλ.5,1,30, Δημ.1039, Πάπ.· || παράστασις εἰργασμένη ἐπὶ τάπητος : Ἡσ. ἐν λ. ἱππαλεκτρυών· **9)** σύμβολον, σῆμα τοῦ γραπτοῦ λόγου, γράμμα : Ἐπιγρ.Ῥώμης **γράφαι σημήϊα φωνῆς**· **10)** δεῖγμα ἀξιώματός τινος, ἔμβλημα: Αἰσχ.Ἱκ.218 **ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ**· || νεώτ. σημεῖον ὑπηρεσίας πᾶν διακριτικὸν γνώρισμα, ὅπερ φέρουσι στρατιωτικοί, ἀστυνομικοὶ καὶ ναυτικοί, ὁσάκις εὑρίσκονται ἐν ὑπηρεσίᾳ· **11)** εἰκών, παράστασις : Ἀντικλ.13 **σημεῖον Διὸς κτησίου**· **12)** γλωσσ. ἡ περὶ τὴν ἐσθῆτα πορφύρα, ὡς ἔμβλημα ἐν Ῥώμῃ τοῦ βουλευτοῦ· **13)** σύνθημα τῶν φρουρῶν ἢ τῶν μαχομένων : Θουκ.2,90 **ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἐπιστρέφειν τὰς ναῦς**, Ξεν.Ἑλλ.6,2,28, Πολύβ.5,69,8· **14)** χαρα-

κτηριστικὸν γνώρισμα : Ἐπιγρ., Πάπ.· **15**) νεώτ. ὡρισμένος τόπος ἢ θέσις : **σημεῖον ἐκκινήσεως - συναντήσεως**· ‖ νεώτ. **στρατηγικὸν σημεῖον** θέσις λίαν ἐπίκαιρος, ἧς ἡ κατάληψις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος μάχης τινός, ἢ τοῦ ὅλου πολέμου· **16**) ὅριον, σύνορον : Δημ.932 **ἔξω τῶν σημείων τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου**· ‖ κ. ἐπὶ τῶν λίθων ἐν οἷς ἀναγράφονται τὰ μίλια : Πλούτ.ΓΓράκχ. 7, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,13,9· ‖ **τὸ ἐξωτερικὸν ὅριον** παρατάξεώς τινος, στρατεύματος ἐν στάσει ἢ ἐν πορείᾳ εὑρισκομένου, παράταξις : Ξεν.ΚΠ 8,3,19 **πάμπολλοι ἄνθρωποι παρεῖποντο ἔξω τῶν σημείων**· ‖ συνεκδ. στρατιωτικὸν σῶμα ὑπὸ τὰς σημαίας : Πάπ.· **17**) νεώτ. μτφ. ὅριον, βαθμὸς ἰδιότητός τινος, καταστάσεως, ἐνεργείας, γεγονότος : **τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς δόξης, - τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς διαφθορᾶς - τὸ κρίσιμον σημεῖον τῆς νόσου, - ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκεται εἰς πολὺ δυσάρεστον σημεῖον**· **18**) ὁμ. κ. νεώτ. ὡρισμένον μέρος ὅλου τινός : **ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ σημείου διαφωνεῖ - διΐσταται ὁ πολιτικὸς κόσμος, - εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸν διέκοψαν αἱ ἀποδοκιμασίαι τοῦ ἀκροατηρίου**· **19**) ὁμ.νεῦμα διὰ τῆς χειρός, τῆς κεφαλῆς, τῶν ὀφθαλμῶν, νόημα : **ὁ ἑτοιμοθάνατος μᾶς ἔκανε σημεῖον νὰ πλησιάσωμεν,-ἔχασε τὴν φωνὴν καὶ μόνον διὰ σημείων συνεννοεῖται**· **20**) κ. νεώτ. συνεκδ. ἐξωτερικὴ ἐκδήλωσις, ἔκφρασις, ἔνδειξις, ἀπόδειξις καταστάσεως ἢ πράγματός τινος : Σοφ.ΟΤ 1059 **ὅπως ἐγὼ λαβὼν σημεῖα τοιαῦτ᾽ οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος,** αὐτ. Ἠλ 24, αὐτ.ΟΤ 710, αὐτ.Ἀντ.998 **τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς,** Εὐρ.Φοίν.1332, Πλάτ.Πολ.614C **σημεῖα τῶν δεδικασμένων, - σημεῖα ζωῆς - χαρᾶς - λύπης - παραφροσύνης - ἔρωτος - ὑγείας**· ‖ μτγν. κ. νεώτ. **σημεῖα τῶν καιρῶν** συμπτώματα τῆς ἐποχῆς ἣν διανύει τις : ΚΔΜατθ.16,3 **τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γιγνώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;**· **21**) ἐν τῇ λογικῇ, τεκμήριον ἢ ἀπόδειξις : Ἀριστφ.Νεφ. 369 **μεγάλοις δέ σ᾽ ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω,** Θουκ.1,6, αὐτ.10, Ἀνδοκ.2,25, Αἰσχίν.2,103 **τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω**· ‖ κ. ἀκολουθούσης προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὡς : Ξεν.Ἀγησ.1,5· ‖ κ. διὰ τοῦ εἰ : Πλάτ.Γοργ.520E· ‖ κ. διὰ τοῦ ὅτι : αὐτ. Μίν.321B **ὅτι ἀγαθὸς ἦν . . , τοῦτο μέγιστον σημεῖον**· ‖ **οὐδὲν σημεῖόν ἐστι** δὲν εἶναι ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου : Ἀντιφ.2,2,5 **τὸ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν σημεῖόν ἐστι**· **22**) παράδειγμα : Ἱππ. Ἀρχ.Ἰητρ.20· **23**) ἐν τῇ Λογικῇ τοῦ Ἀριστοτέλους τὸ σημεῖον εἶναι πιθανὸν ἐπιχείρημα εἰς ἀπόδειξιν τοῦ συμπεράσματος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ τεκμήριον, ὅπερ σημαίνει ἀπόδειξις βεβαία, ἀποδεικτικὸν ἐπιχείρημα : Ἀριστλ.ΑΠρ.70a,11, αὐτ.Σοφ.Ἔλ.167b,9, αὐτ.Ρητ.1357a,33· **24**) ἐν τῇ στωϊκῇ κ. τῇ ἐπικουρείῳ φιλοσοφίᾳ, πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει ὡς βάσις ἐξ ἧς ἐξάγεται συμπέρασμα περὶ τῶν μὴ ὑποπιπτόντων ἢ μὴ δυναμένων νὰ ὑποπέσουν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀντίληψιν : Ἐπίκ.Ἐπιστ. 2,43U, Φιλόδ.Σημ.27, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,142· ‖ **περὶ σημείων** τίτλος ἔργου τοῦ Ζήνωνος : Στωϊκ.ἀπ.1,14· **25**) κ. νεώτ., ἐν τῇ ἰατρικῇ, ὡρισμένον φαινόμενον νόσου τινός, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ ἰατρὸς διαγιγνώσκει τὴν φύσιν αὐτῆς, σύμπτωμα : Ἱππ.Νούσ. 3,6, αὐτ.15, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,9, Γαλ.1,313, αὐτ.18(2), 306· ‖ ἰδίᾳ φακοειδὴς σπῖλος τοῦ σώματος : Κέλσ.6,5,1· **26**) μτγν. στενογραφικὸν σύμβολον : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.23 **Κικέρωνος τοῦ ὑπάτου τοὺς διαφέροντας ὀξύτητι τῶν γραφέων σημεῖα προδιδάξαντος,** Γαλ.Τάξ.Βιβλ.1, Λιβάν.Λόγ.42,25, Πάπ.· **27**) ὁμ. μτγν. κριτικὸν σύμβολον, σημάδι : Ἡφαίστ.Ποιημ.73C, Διογ.Λ 3,95 **ἐπεὶ δὲ καὶ σημεῖά τινα τοῖς βιβλίοις αὐτοῦ παρατίθενται**· **28**) νεώτ. γραμμ. ἕκαστον τῶν διαφόρων συμβόλων τοῦ τονισμοῦ, τῆς στίξεως, τῆς παραπομπῆς εἰς σημειώσεις κττ., τὰ ὁποῖα τίθενται ἐπὶ τῶν λέξεων πρὸ ἢ κατόπιν αὐτῶν· **29**) μτγν. κ. νεώτ. μετρικ. ὁ ἐλάχιστος πάντων τῶν χρόνων τῆς ἀρχαίας στιχουργίας, ἤτοι ἡ βραχεῖα συλλαβή, ἀ. **πρῶτος χρόνος** (ἐντεῦθεν τὰ ἐπίθ. μονόσημος, δίσημος, τρίσημος κττ.) : Ἀριστλ.Κ 1,14, Λογγῖν.Προλ.5· **30**) ὁμ. νεώτ. μουσ. ἕκαστον τῶν συμβόλων τῶν διαφόρων μουσικῶν φθόγγων, φθογγόσημον, νότα· **31**) μαθ. στιγμή, μαθηματικὸν σημεῖον : Ἀριστλ.Α Ὑστ.76b,5, αὐτ.Φυσ.240b,3, Εὐκλ.Ὅρ.1· **32**) νεώτ. ἕκαστον τῶν συμβόλων, δι᾽ ὧν δηλοῦνται αἱ τέσσαρες ἀριθμητικαὶ πράξεις (+,—,×, :) ὡς καὶ ἂν ἀριθμός τις εἶναι θετικὸς ἢ ἀρνητικὸς (+, —)· **33**) νεώτ. γεωμ. στοιχεῖον χώρου μὴ ἔχον ἔκτασιν καὶ σχῆμα ὡς ἡ τομὴ δύο γραμμῶν· **34**) νεώτ. ἀστρον. **τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος** αἱ ἀκριβεῖς ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος θέσεις τοῦ Βορρᾶ, τοῦ Νότου, τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως· ‖ **ἰσημερινά - τροπικὰ σημεῖα** τὰ δύο σημεῖα καθ᾽ ἃ ὁ ἰσημερινὸς ἢ ὁ τροπικὸς κύκλος τέμνουσι τὴν ἐκλειπτικήν· **35**) νεώτ. φυσ. **σημεῖον βρασμοῦ ζέσεως - τήξεως - ἀναφλέξεως** ὁ βαθμὸς θερμοκρασίας καθ᾽ ὃν ὑγρόν τι ἄρχεται βράζον, στερεόν τι ἄρχεται τηκόμενον ἢ σῶμά τι ἄρχεται νὰ φλέγεται· ‖ ὁμ. **σημεῖον δρόσου** ἡ θερμοκρασία, καθ᾽ ἣν οἱ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὑδρατμοὶ μεταβάλλονται εἰς δρόσον· **36**) νεώτ. μηχαν. **σημεῖον στηρίξεως** τὸ ὑπομόχλιον· **37**) ὁμ. **νεκρὸν σημεῖον** (μηχανῆς) ἡ θέσις ἐκείνη τῶν ἐν κινήσει μερῶν αὐτῆς, καθ᾽ ἣν ἡ ἐνέργεια τῆς κινητηρίου δυνάμεως μηδενίζεται πρὸς στιγμήν, ὡς ὅταν τὸ ἔμβολον φθάνῃ εἰς τὸ ἄκρον τῆς πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσιν διαδρομῆς, ἀφ᾽ οὗ θ᾽ ἀρχίσῃ ἡ παλινδρόμησις· **38**) ὁμ. **σημεῖον σκοπεύσεως** σταθερόν τι ἀντικείμενον, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, πρὸς ὃ κατευθύνεται ἡ πρώτη σκόπευσις τοῦ πυροβολικοῦ· **39**) ὁμ. **σημεῖον κατευθύνσεως** σταθερόν τι ἀντικείμενον πρὸς ὃ ὁρίζεται ἡ κατεύθυνσις στρατιωτικῆς τινος μονάδος ἐν πορείᾳ· **40**) **σημεῖον** (χρόνου) ἡ χρονικὴ στιγμή : Ἀριστλ.Οὐρ.283a,11, αὐτ.Φυσ.262b,2· **41**) νεώτ. ἐκκλ. **κυριακὸν σημεῖον ἢ σημεῖον τοῦ σταυροῦ** ὁ σταυρὸς βλ.λ.4).

**σημειοσειρά** (ἡ) νεώτ. γεωμ. **τὸ σύνολον τῶν** σημείων μιᾶς εὐθείας.

**σημειοσκοπία** (ἡ) μσν. **ἡ μαντική : Τζέτζ.**Ἰλ. 107,22,αὐτ.111,13.

**σημειοσκόπος** (ὁ) μτγν. ὁ παρατηρῶν καὶ ἐξετάζων σημεῖα, οἰωνούς, μάντις, οἰωνοσκόπος : Σχολιασταὶ ΠΔ Βασ.1,28,3, αὐτ.9.

**σημειοσκοποῦμαι-έομαι** μτγν. μαντεύομαι : Σύμμ.ΠΔ Δευτ.18,10.

**σημειοφόρος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. δ.γρ. τοῦ σημαιοφόρος βλ.λ.1) : Διον.Ἀλ.Ρωμ.8,65, Πλούτ.Βροῦτ.43· **2**) ὁ φέρων τὸ σημεῖον, τὸ σύνθημα : Ἀσκλη. Τακτ.2,9, αὐτ.6,3· **3**) μσν. ὁ ποιῶν θαύματα, θαυματουργός : Ἀναστ. in Hodego 8.

**σημειοφορῶ-έω** μσν. φέρω, ποιῶ θαύματα, θαυματουργῶ : Εὐστ.672 (ἔκδ. Mi.).

**σημειῶ-όω** κ. νεώτ., δημ. **σημειώνω,** μέλλ. **σεσημειώσομαι** (Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπίρρ.166,14), ἐπιθέτω, ἢ γράφω που σημεῖόν τι πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ ὑπόμνησιν, σημαίνω, σημαδεύω : **ἐσημείωσα ὅλα τὰ λάθη ἐπὶ τοῦ κειμένου**· κ. παθ. : Πολύβ.3,39,8 **ταῦτα γὰρ νῦν βεβημάτισται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους,** αὐτ.1,47,1· **2**) μτγν. ἐπιθέτω καθωρισμένον σῆμα, σφραγίζω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διον. Ἀλ Ρωμ 4,57 **ἐπιστολὰς σεσημειωμένας σφραγῖδι,** Ἐπιγρ.· **3**) παρέχω, δίδω σημεῖόν τι, σημάδι. ἐν χρ. ἀπροσ. τὸ παθ. : Αἰν.Τακτ.22,23 (κῶδ.M)·

**4)** νεώτ. κ. δημ. κρατῶ σημείωσιν πληροφορίας τινός, γεγονότος, λογαριασμῶν κττ. : **σημειώνω τακτικά τὰ ἔξοδα τῆς ἡμέρας, - ἐσημείωσα τὴν διεύθυνσίν σας˙** **5)** πάπ. σημειῶ που ἐμαυτόν, γράφω τὸ ὄνομά μου, ὑπογράφομαι : **Δυμᾶς σεσημείωται Δυμᾶς˙** **6)** τὸ μέσ. κρατῶ σημείωσιν δι' ἐμαυτόν, παρατηρῶ : Θεόφρ.ΦΛῖτ.1,21,7, Πολύβ.21,28,9˙ **7)** Ἐπιγρ., νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. λαμβάνω τι ὑπ' ὄψιν μου, ὑπολογίζω ὡς σοβαρόν : **σημειώσατε ὅτι ὁ γαμπρὸς εἶναι γέρος, - σημείωσε καλά αὐτά πού μοῦ ἔκανες˙** || κ. μέσ. : Ἐπιγρ.Περγάμου **ὁ δῆμος φαίνηται τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν σημειούμενος˙** **8)** μτγν. τὸ μέσ. ἑρμηνεύω τι ὡς σημεῖον ἢ οἰωνόν : Πολύβ.5,78,2, Στράβ.9,2,11 **ἀστραπήν τινα σημειουμένων κατὰ χρησμὸν τῶν λεγομένων Πυθαϊστῶν˙** **9)** ὁμ. τὸ μέσ. συμπεραίνω ἔκ τινος σημείου : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,47U, Φιλόδ.Σημ.15, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,271˙ **10)** μτγν. ἰατρ. κάμνω διάγνωσιν νόσου : Ἀντυλλ. π. Ὀρειβ.45,2,1, Γαλ.18(2), 851˙ **11)** μτγν. μσν. προβαίνω εἰς ἐξέτασιν, ἐξετάζω : Παῦλ.Αἰγ.6,77 **σημειωσόμεθα κοπαρίῳ,** αὐτ.96 **οἱ τοῦ σημειουμένου δάκτυλοι˙** **12)** μτγν. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τιθεμένων σημειώσεων, γράφω ἐν τῇ ὤᾳ σημειώσεις, ὅθ. **σημείωσαι nota bene** : Ἡρωδιαν.1,87˙ κ. παθ. : Σχόλ.Ἰλ. ἐν Πάπ.˙ || **τὰ σεσημειωμένα** τὰ σημειωθέντα ὡς ἐξαιρέσεις : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.115,11, Χοιροβ. Θεο.1,406H˙ **13)** δημ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. **σημειωμένος-η-ο** ὡς ἐπίθ. ὁ ἔχων σωματικόν τι ἐλάττωμα, ἀνάπηρος, σημαδεμένος, σημαδιακός, σακάτης˙ **14)** ρηματ. π. σημείωσις, σημείωμα, σημειωτής, σημειωτέος, σημειωτός.

**σημειώδης**-ους-ες ὁ σεσημειωμένος, ὁ ὑπ' ὄψιν λαμβανόμενος ἢ ληφθείς, ὅθ. ὁ ἀξιοσημείωτος, ὁ ἀξιόλογος, ὁ ἐπιφανής, ὁ ἐπίσημος, ὁ σημαντικός : Στράβ.8,1,3 **κόλποις τε καὶ ἄκραις πολλαῖς καὶ τοῖς σημειωδεστάτοις˙** **2)** ἐπὶ ὕφους, ἰδιότροπος, ἰδιόρρυθμος : Διον.Ἀλ.Ἰσοκρ.2˙ **3)** ὁ σημαίνων τὸ μέλλον, σημαντικός, προοιωνιστικός, χαρακτηριστικός : Ἀριστλ.Μετ.373a,30, αὐτ.Μαντ. 462b,15 **τὰ ἐνύπνια ἔχει τι σημειῶδες,** Θεόφρ.Ἀν. 35, Φιλόδ.Σημ.19, Πλούτ.Ἠθ.286B.

**σημειωδῶς** ἐπίρρ. μτγν. ἀσυνήθως : Στράβ. 16,2,28 **ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται.**

**σημείωμα**-ατος (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σημειῶ, σύντομος ἀναγραφὴ γεγονότος, πληροφορίας κττ. ἢ πρόχειρος καὶ ὀλιγόλογος ἐπιστολή, σημείωσις : Βί. Φιλωνίδ.11C˙ **2)** νεώτ. σκέψις ἢ παρατήρησις σημειουμένη εἰς περιθώριον βιβλίου ἢ ὑπὸ τὸ κείμενον, ὑποσημείωσις˙ **3)** ὁμ. ἔγγραφος σύστασις πολιτευομένου πρὸς δημοσίαν ἀρχὴν ὑπὲρ φίλου τού τινος˙ **4)** μσν. βασιλικὸν διάταγμα : Πρόδρ.2,550 **πόσα λοιπὸν σημειώματα καὶ λύσεις τοῦ σοῦ κράτους;˙** **5)** ὁμ. διπλωμ. πρεσβευτικὸν ἔγγραφον πρὸς κυβέρνησιν, ἐν ᾧ ἐκτίθενται ἐν περιλήψει τὰ ἤδη προφορικῶς ἀνακοινωθέντα εἰς αὐτήν.

**σημειωματάριο(ν)** νεώτ. κ. δημ. μικρὸν βιβλίον ἐκ φύλλων ἀγράφων φερόμενον συνήθως ἐν τῷ θυλακίῳ καὶ χρησιμεῦον εἰς τὴν ἐν αὐτῷ ἀναγραφὴν σημειωμάτων.

**σημειωμένος**-η-ο δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ σημειώνω, βλ. σημειῶ (13).

**σημείωσις**-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **σημείωση** ἡ πρᾶξις τοῦ σημειῶ, σημείωμα, δήλωσις διὰ σημείου, γραπτὴ δήλωσις : Πλούτ.Ἠθ. 961C˙ **2)** μτγν. πᾶν τὸ ἐν τοῖς περιθωρίοις παρατιθέμενον σημείωμα, σχόλιον : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.6,16, αὐτ.5,19˙ **3)** νεώτ. σημείωμα βλ.λ.˙ **4)** μσν σφράγισις, ὅθ. **ἐσφραγισμένον ἔγγραφον,** διάταγμα : Φιλοστόργ.12,7, Θεοφύλ.Βουλγ.Ἐπιστ.30˙ **5)** μτγν. συμπερασμός, συμπέρασμα ἔκ τινος σημείου : Φιλόδ.Σημ.2, αὐτ.1 **ὁ καθ' ὁμοιότητα τρόπος τῆς σημειώσεως,** αὐτ.31 **ὁ κατ' ἀνασκευὴν τρόπος τῆς σημειώσεως˙** **6)** ὁμ. μτγν. ἰατρ. παρατήρησις καὶ καταγραφὴ τῶν συμπτωμάτων νόσου τινός : Γαλ.19,394˙ **7)** μτγν. διάγνωσις : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.45,16,4˙ **8)** μτγν. μσν. ἐξέτασις : Παῦλ.Αἰγ.6,77 **ἡ διὰ τοῦ πυρῆνος σημείωσις˙** **9)** μτγν. πᾶν ὁρατὸν σημεῖον, οἷον σημαία : ΠΔ Ψαλμ.59(60),6 **ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν.**

**σημειωτής** (ὁ) νεώτ. στρατ. ὁπλίτης σημειῶν τὰς ἐπιτυγχανούσας βολὰς κατὰ τὰς ἀσκήσεις.

**σημειωτικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ σημειώνῃ, νὰ παρατηρῇ, παρατηρητικός : Πορφ.Ἀποχ.2,49 **ὁ ὄντως φιλόσοφος σημειωτικός˙** **2)** μτγν. ἰατρ. τὸ οὐδ. **τὸ σημειωτικόν** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη τοῦ ὀρθῶς διαγινώσκειν, διάγνωσις : Γαλ.14,689˙ || τίτλος ἔργου περὶ διαγνώσεως : Σωρ.1,124˙ || νεώτ. **σημειωτικὸν σύμπτωμα** τὸ ἐπιτρέπον νὰ ἐντοπίσωμεν τὴν ἕδραν τῆς παθήσεως νευρικοῦ τινος κέντρου˙ **3)** νεώτ. τὸ θηλ. **ἡ σημειωτική** ὡς οὐσ. ἡ σημειολογία βλ.λ.

**σημειωτός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἄξιος σημειώσεως, ὁ διά τινος σημείου δηλούμενος : Σέξτ. Ἐμπ.Πυρ.2,101, αὐτ.Μαθ.8,166˙ || νεώτ. γυμναστ. **βῆμα σημειωτὸν** τὸ βῆμα, καθ' ὃ τις κινεῖ τοὺς πόδας συμφώνως πρὸς τὸν ρυθμὸν τοῦ βαδίσματος ἐπὶ τόπου, ἤτοι χωρὶς νὰ προχωρῇ ἢ νὰ ὀπισθοχωρῇ˙ || ἐν χρ. κ. μτφ.

**σήμερα** ἐπίρρ. δημ. τ. τοῦ σήμερον βλ.λ.

**σημερ(ι)νός**-ή-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ τῆς σήμερον, τῆς παρούσης ἡμέρας : Καλλ.Σωβ.2, Ἀμμων.Φιλ.Ἑρμ.32,5, Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.699, Δοσίθ. 398K, Γλωσσ., Ἐρωτόκρ.4,379 **μὴν ἐφοβούμουν τσ' οὐρανούς, τὴν σημερνὴν ἡμέραν,** αὐτ.1494, **- σημερ(ι)νὰ ἀβγά, - ἡ σημερινὴ ἑορτή˙** **2)** νεώτ. κ. δημ. σύγχρονος, τωρινός : **ἡ σημερινὴ κυβέρνησις, - αἱ σημεριναὶ συνθῆκαι τῆς ζωῆς, - τὰ σημερινὰ ἤθη - κορίτσια.**

**σήμερις** ἐπίρρ. δημ. δ. τ. τοῦ σήμερα βλ.λ.

**σήμερο(ν)** ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **σάμερον** (Πίνδ.Ο 6,28, αὐτ.Π 4,11, ἀττ. **τήμερον** (Κρατῖν.123, Ἀριστφ.Ἱππ.68, Πλάτ.Συμπ.174A, αὐτ. 176E) κ. **τήμερα** (Ἀριστφ.ἀπ.401, αὐτ.296), δημ. σήμερα κ. σήμερις ταύτην, τὴν παροῦσαν ἡμέραν, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ χθὲς καὶ αὔριον : Ἰλ.Η 30 **νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα σήμερον,** Ὀδ.Ρ 186, Εὐρ.Φοίν.683, ΚΔ Ματθ.6,11 **τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,** αὐτ.27,19, **- δὲν εἶμαι καλὰ σήμερα˙** || μσν., δημ. κ. νεώτ. ἐνάρθρ. ὡς θηλ. ἢ οὐδ. **ἡ σήμερον (ἡμέρα)** ἡ σημερινὴ ἡμέρα : Ἐρωτόκρ.1,7 **αὐτάνα μ' ἐκινήσασι τὴ σήμερον ἡμέρα,** αὐτ.3,141, **- ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων˙** || **σήμερα ὀκτὼ - σήμερα δεκαπέντε** πρὸ ὀκτὼ ἢ δεκαπέντε ἡμερῶν ἢ μετὰ ὀκτὼ ἢ δεκαπέντε ἡμέρας˙ || φρ. **μὲ τὸ σήμερα, μὲ τὸ αὔριο** ἐπὶ διαρκῶν ἀναβολῶν˙ || **σήμερ' αὔριο ἔρχεται - πεθαίνει** ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην, ὁσονούπω˙ || **σήμερα εἴμαστε, αὔριο δὲν εἴμαστε** ἡ ζωὴ εἶναι λίαν πρόσκαιρος καὶ ματαία˙ **2)** νεώτ. κ. δημ. τώρα, κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν : **σήμερα ὅπως εἶν' τὰ πράματα, τὰ λεφτὰ δὲν ἔχουν ἀξία˙** || νεώτ. **τὴν σήμερον,** δημ. **τὸ σήμερο** κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχήν : **τὸ σήμερο τὰ παιδιά δὲν ἔχουν σέβας στοὺς μεγάλους,** φρ. **τὴ σήμερον ἡμέρα.**

**σημήϊον** (τὸ) Ιων. τ. τοῦ σημεῖον βλ.λ.

**σημιαφόρος** (τὸ) Ἐπιγρ. δ. τ. τοῦ σημειαφόρος.

**σημικίνθιον** (τὸ) μτγν. κ. σιμ- ἡμιζώνιον, ποδιά: ΚΔ Πράξ.19,12 **ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σημικίνθια.**

**σημιτζῆς** (ὁ) δημ. κ. σιμιτζῆς κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς σημιτιῶν, κουλουροπώλης, κουλουρτζῆς.

**σημίτι** (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. σιμίτι κουλούρι μετὸ σησάμου σησαμωτό.

**σημιτικὸς**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σημίτας.

**σημιτισμός** (ὁ) νεώτ. ὁ χαρακτὴρ τῶν Σημιτῶν.

**σιμοδιαῖος**-α-ον μτγν. ὁ περιέχων, περιλαμβάνων ἕξ μοδίους: Διοκλητ.Ἔδικτ.15,51.

**σημόθετος**-ον μτγν., δωρ. σᾶμ- ὁ ἔχων σημεῖον ἐπιτεθειμένον ἢ προσκεκολλημένον, σημαδεμένος: Φανί.ΑΠ 6,295 **σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον ἔργμα τε λείας σαμοθέτω.**

**σημοφόριον** (τὸ) Ἐπιγρ. ἀμφ. σημ.

**σημύδα** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ φυτὸν κερκὶς ἡ κερωνιοειδὴς ἢ κοινή: Θεόφρ.ΦΙ 3.14,4, αὐτ.5,7,7· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **βετουλοειδῶν.**

**σημών**-ῶνος (ὁ) λακ. προφ. τοῦ θημών βλ.λ.: ΕΜ 711,16.

**σήνασα** Ἡσ. «προσγελάσασα, προσπαίξασα».

**σηνίκη** Ἡσ. «ἄτροχος ἅμαξα καὶ τὰ τετράπουν ζῷον, σαύρᾳ παραπλήσιον. καὶ ζῷον πολύπουν, ὅμοιον τοῖς κατοικιδίοις ὄνοις».

**σηνναμική** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν σέννα βλ.λ., ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ φάρμακον.

**σηνοῦροι** Ἡσ. «ταῖς οὐραῖς σαίνοντες».

**σηπεδονικός-ή-όν** μτγν. ὁ ἐπιφέρων σηπεδόνα, σῆψιν, σηπτικός: Ἡλιόδ.Χειρ. π. Ὀρειβ. 47,16,1· ‖ κ. ἐπίρρ. **-ικῶς**: οὐτ.

**σηπεδονώδης**-ους-ες ὁ ῥέπων, ὁ ἔχων κλίσιν ἢ διάθεσιν πρὸς σῆψιν, σαπίζων: Ἱππ.Γυν.1,36, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,88, Παῦλ.Αἰγ.6,45.

**σηπεδών**-όνος (ἡ) (σήπομαι) κ. νεώτ. σῆψις, σαπίλα, ἐπὶ ζωϊκοῦ σώματος, ἐπὶ ξύλου ἢ καὶ λίθου: Ἱππ.Ἐπιδ.3,4, Ἀντιφ.Σοφ.15, Πλάτ.Φαίδ.110Ε, αὐτ. 96Β **σηπεδόνα λαβεῖν,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,1,5· **2)** ἐπὶ ζώσης σαρκός, νέκρωσις ἥτις εἶναι δύο εἰδῶν σηπεδὼν χλωρά, ὁπότε χαρακτηρίζεται δι' ἐκροῆς ὑγροῦ τινος, ξηρὰ δέ, ὅταν δὲν ἀκολουθῆται ὑπὸ τοιαύτης ἐκροῆς: Ἱππ.Ἐπιδ.5,4· ‖ νεώτ. εἶδός τι γαγγραίνης· **3)** πυώδεις χυμοί: αὐτ. Ἀφορ.3,16, αὐτ.7,20, Πολύβ.1,81,7 **ἐπιφύονται μελανίαι καὶ σηπεδόνες,** Κωμ.Ἀδέσπ.344· **4)** μτγν. εἶδός τι ὄφεως, τοῦ ὁποίου δῆγμα ἐπιφέρει σῆψιν, σαπίτης: Νίκ.Θηρ.327, Αἰλ.ΖΙ 15,18.

**σήπειον** (τὸ) δ.ἀνάγν. τοῦ σήπιον βλ.λ.: Ἀριστλ. Α Ὑστ.98a,2).

**σῆπες** Ἡσ. «ζῷα ἑρπετά, ὄφεις».

**σηπετός** (ὁ) Ἡσ. «σηπεδών».

**σηπεύω** μτγν. ἐπιφέρω, προκαλῶ, γεννῶ σῆψιν, σηπεδόνα: Μον.4,269.

**σήπη** (ἡ) μτγν. ἡ σηπεδών: ΠΔ Σοφ.Σειρ.19,3 (ἀμφ.ἀνάγν.), Ἀκύλ.ΠΔ Ἰὼβ 17,14, αὐτ 21,26.

**σηπία** (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **σουπιά** μαλάκιον ἐκ τῶν μυοφιδῶν διβραγχίων κεφαλοπόδων ἐκ τῶν σηπιιδῶν: Ἱππῶν.68Β, Ἐπίχ 61, Ἀριστφ.Ἀχ.351 **ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία,** Ἀντιφ.Σοφ.7Β, Ἀριστλ.ΖΙ 524a,25· **2)** νεώτ. τὸ ὀστοῦν τοῦ μαλακίου τούτου, τὸ σήπιον, ὡς καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ λαμβανομένη μέλαινα χρωστικὴ οὐσία, δ. σέπια.

**σηπιάς**-άδος (ἡ) μτγν. ἡ σηπία βλ.λ.1): Νίκ.Ἀλεξ.472.

**σηπιδάριον** (τὸ) τὸ σηπίδιον βλ.λ.: Φιλλύλ.13.

**σηπίδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σηπία βλ.λ.1): Ἱππ. Γυν.2,133, Ἀριστφ.ἀπ.247, Ἔφιππ.15,4, Ἀριστλ.ΖΙ 550a,16 **ὅταν δὲ σηπίδιον γίνηται, ὅλον ἐκ τοῦ λευκοῦ γενόμενον ἔσω.**

**σηπιόλιθος** (τὸ) νεώτ. τὸ σήπιον βλ.λ.2).

**σήπιον** (τὸ) κ.νεώτ.κ.**σηπίον** τὸ ὀστοῦν τῆς σηπίας βλ.λ.1): Ἀριστλ.ΖΙ 524b,24, αὐτ.532b,1, αὐτ.Α Ὑστ. 98a,2 (δ.ἀνάγν. σήπειον)· **2)** νεώτ. ἔνυδρον πυριτικὸν μαγνήσιον, σηπιόλιθος, ἀφρὸς τῆς θάλασσας.

**σηπιοπουλυπόδειος**-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σηπίαν καὶ τὸν πολύποδα ἐν ταυτῷ, ὁ τῆς σηπίας καὶ τοῦ πολύποδος: Φιλόξ.2,13 (πιθ.).

**σηπιώδης**-ους-ες μτγν. ὁ πρὸς σηπίαν ὅμοιος: Γρηγ.Ναζ.Ἄσμ.2,19C.

**σηποιαλίς** Ἡσ. «εἶδος ἀμπέλου».

**σηποποιός**-όν μτγν. σηπτικός: Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,66.

**σηπτήριον** (τὸ) **(φάρμακον)** τὸ σηπτικὸν φάρμακον: Ἱππ.Τόπ.Ἄνθρ.38.

**σηπτικός-ή-όν** κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σῆψιν, ὁ ἐπιφέρων σῆψιν, σηποποιός: Ἱππ.Ἀν.) **σηπτικὴ κοιλία** (ὁ στόμαχος, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ λειτουργία τῆς πέψεως, ἀντίθ. ὁ οἰσοφάγος), Διόδ.Σ 4,38 **σηπτικὸν φάρμακον,** - **σηπτικὸν τραῦμα** (οὗ ἤρξατο ἡ σῆψις), - **σηπτικὸν δονάκιον** (μικρόβιον ἐκ τῶν προκαλούντων τὴν γαγγραινώδη σηψαιμίαν)· ‖ **τὸ οὐδ. τὸ σηπτικὸν** (φάρμακον) ὡς οὐσ. φάρμακον δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ πέψις: Ἀριστλ.ΖΙ 607a,22 **ἐξ οὗ ὄφεως ποιοῦσι τὸ σηπτικόν,** Θεόφρ.ΦΙ 9,16,5.

**σηπτικότης-ητος** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σηπτικοῦ βλ.λ.

**σηπτίνη** (ἡ) νεώτ. κ. **σηψίνη** τοξικὴ ὕλη σχηματιζομένη κατὰ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ κρέατος.

**σηπτός**-ή-όν ἐπὶ τροφῶν, ὁ μετατρεπόμενος, μεταβαλλόμενος διὰ σήψεως: Ἀριστλ.ΖΓ 762a,15 **τὸ σηπτὸν περίττωμα τοῦ πεφθέντος ἐστίν·** **2)** ἐνεργ. ὁ σηπτικὸς βλ.λ.: Διοσκ.2,62, Μέγ.π.Ὀρειβ. 44,24,10 **σηπτὸν φάρμακον.**

**σήπω** κ. νεώτ., ἰδ. ἐν τῇ μέσ. φων. **σήπομαι,** δημ. **σέπομαι,** μέλλ. σήψω (Αἰσχ.ἀπ.275), ἀόρ. **ἔσηψα** (Αἰλ.ΖΙ 9,62 **δι-**), παρακ. μτ. παθ. σημ. **σέσηπα** (Ἰλ. Β 135, Εὐρ.Ἠλ.319, Ἀριστφ.Πλ.1035 **κατα-**, Ξεν.Ἀν. 4,5,12 **ἀπο-**), παθ. μέλλ. **σαπήσομαι** (Ἱππ.Προρρ.2,1 **ἀπο-**, Πλάτ.Φαίδ.86Β **κατα-**, Γαλ.7,397), ἀόρ. ἐσάπην (Ἡσίοδ.Α 152, Ἡρ.2,41, αὐτ.3,66, Πλάτ.Φαίδ. 80D), ἐπ. γ' ἑν. ὑποτ. **σαπήῃ** (σαπῇ) (Ἰλ.Τ 27), παρακ. **σέσημμαι** (πάπ.), κάμνω ὀργανικόν τι σῶμα νὰ ἀποσυντεθῇ, νὰ σαπίσῃ, ἐπιφέρω σῆψιν, σαπίζω: Αἰσχ.Χο.995 **εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ σήπειν θιγοῦσ' ὅμαυλον οὐ δεδηγμένον,** Πλάτ.Τίμ.84D· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ δηλητήριον τοῦ ὄφεως σαπηδόνος, τοῦ σαπίτου: Αἰσχ.ἀπ.275, Πλάτ.Τίμ. 84D· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ σηπός: Αἰλ.ΖΙ 16,40· ‖ συχνότ. τὸ μέσ. ἐπὶ ὀργανικῶν οὐσιῶν, φθείρομαι δι' ἀποσυνθέσεως, σαπίζω, σέπομαι: Ἰλ.Ω 414 **οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται,** αὐτ.Τ 27, Ἡρ.2,41· ‖ κ. **ἐπὶ** κατασκευασμάτων **ἐκ** ξύλου: Ἰλ.Β 135 **δοῦρα σέσηπε,** Ἀριστφ.Ἱππ.1308 **τριήρης ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσα·** ‖ κ. **ἐπὶ ὕδατος**: Ἱππ.Ἀέρ.8· ‖ ὅθ. ὁ οἶνος καλεῖται σαπὲν ὕδωρ: Ἐμπ.81 **οἶνος . . σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ·** ‖ κ. ἐπὶ τῆς τροφῆς, τῆς μετὰ τὴν χώνευσιν ἀποβαλλομένης, πρβλ. σηπτός, σῆψις: Ἀριστλ.Μετ.381b,12· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ αἵματος: Εὐρ. Ἠλ.319 **αἷμα σέσηπεν·** **2)** ὁμ.παθ. ἐπὶ ζώσης σαρκός, νεκροῦμαι: Ἡρ.3,66 **ὁ μηρὸς ἐσάπη,** αὐτ.6, 136 **σφακελίσαντος τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος,** Πλάτ.Φαίδ.80D· **3)** μτφ. τὸ **ἐνεργ.** φθείρω, καταστρέφω, ἀφανίζω: Πλάτ.Θεαίτ.153C **αἱ ἡσυχίαι σήπουσι καὶ ἀπολλύασι,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.11,37 **σήπει τὰ τῆς πόλεως πράγματα·** κ. τὸ μέσ.: ΚΔ Ἰάκ.5,2 **ὁ πλοῦτος ἡμῶν σέσηπε·** κ. τὸ παθ.: Μέν.23 **σήπεται ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·** **4)** ἐμβρέχω, μουσκεύω: Ἐπιγρ.· **5)** ῥηματ.π. σῆψις, σηπτός.

**σήπων-ωνος** (ὁ) γλωσσ. ὁ σάπων.

**σήρ**-πρός (ὁ) μτγν. ὁ σηρικὸς σκώληξ, μεταξοσκώληξ: Παυσ.6,26,6 **ἔστιν ἐν τῇ γῇ ζωΰφιόν σφι-**

σιν ὃν σῆρα καλοῦσιν Ἕλληνες· 2) ἡ μέταξα, τὸ μετάξι : Κλήμ.Ἀλ.234 σῆρας Ἰνδικοὺς· 3) λακων. προφ. τοῦ θὴρ βλ.λ. : Ἡσ.

**σηρά** Ἡσ. «σκῦλα ἢ δεσμὸς πλεκτός».

**σηράγγιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σῆραγξ, ὀνομασία σπηλαίου ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν Ν ἀκτὴν τοῦ λόφου τῆς Μουνιχίας, ἔνθα ὑπῆρχε βαλανεῖον : Ἀριστφ. ἀπ.122, Λυσ.ἀπ.175, Ἰσαῖ.6,33, Ἀλκίφρ.3,43.

**σήραγγος** ἡ σῆραγξ Ἡσ. «ἐπιθυμία».

**σηραγγῶ-όω** μτγν. καθιστῶ τι σπογγῶδες ἢ πορῶδες : Ἑρμητ.5,6 **τίς ὁ τὸν πνεύμονα σηραγγώσας ;** 2) τὸ παθ. εἶμαι ἢ καθίσταμαι, γίνομαι κοῖλος, κούφιος : Διοσκ.5,121, Ἡλιόδ.Αἰθ.1,28 **πολλὰ περὶ γῆν τε καὶ ὑπὸ γῆν σηραγγοῦται.**

**σηραγγώδης-ους-ες** κ. νεώτ. ὁ πλήρης σηράγγων, πλήρης ὀπῶν καὶ σπηλαίων : Παυσ.10,12,4 **ὅτι λεπτή τε κατὰ τοῦτο καὶ σηραγγώδης ἐστὶν ἡ Ἴδη,** Δίων Κ 48,51, Ἀγαθ.2,15, Ἰω.Λυδ.Διοσ.53· 2) κ. νεώτ. ἐπὶ ὀργάνων τοῦ σώματος, ὁ πλήρης ὀπῶν καὶ κοιλοτήτων, ἐν αἷς κυκλοφορεῖ αἷμα, σπογγώδης, πορώδης : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.1, Σωρ.1,88 **δηλαὶ σηραγγώδεις,** Γαλ.10,968 **σ- νεῦρον.**

**σῆραγξ-αγγος** (ἡ) κ. νεώτ., μτγν. κ. σῆραγξ (ὁ) (Ἀγάθ.5,6) σπήλαιον κοιλαινόμενον διὰ τοῦ ὕδατος, βράχος κοῖλος, σπήλαιον : Σοφ.ἀπ.549, Πλάτ.Φαίδ.110Α **σήραγγες δὲ καὶ ἄμμος καὶ πηλὸς ἀμήχανος,** Ἀριστλ.ΖΙ 548a,24, Θεόκρ.25,223 **ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν·** ‖ Ἡσ. «κοιλότης, ὕφαλος, πέτρα ῥήγματα ἔχουσα»· ‖ νεώτ. φυσικὴ ὑπόγειος δίοδος ἢ τεχνητὸν ὄρυγμα ὑπὸ τὴν γῆν χρησιμεῦον πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος ἢ διέλευσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τουνέλι· 2) κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν σπογγοειδῶν πόρων τῶν πνευμόνων : Πλάτ.Τίμ.70C **σήραγγας ἐντὸς ἔχουσαν οἷον σπόγγου κατατετρημένας,** ΨΔημόκρ. ἐν Ἱππ.Ἐπιστ.23· ‖ κ. ἐπὶ τῶν πόρων τῶν μαστῶν : Κλήμ.Ἀλ.122 **φυσικαὶ τῶν μαστῶν σήραγγες·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν πόρων τῶν βραγχίων : Ροῦφ.Ὀνομ.159· 3) ὁ αὐλὸς τοῦ ὀστοῦ : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.44,20,11· 4) σανίδωμα χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τοῦ σηλαγγέως βλ.λ.: Ἀγαθρχ.27.

**σῆραγξ** ὁ. σήραγγος βλ.λ.

**σήραμβος** Ἡσ. «εἶδος κανθάρου».

**σηρικάριος** (ὁ) μτγν. ὁ ἐργαζόμενος τὴν μέταξαν ἢ ἔμπορος μετάξης : Διοκλητ.Ἔδικτ.20,9 (δ.ἀνάγν. σειρ-), Ἐπιγρ. (δ.ἀνάγν. σιρ-).

**σηρικοδιαστής** (ὁ) μτγν. ὑφάντης σηρικῶν ὑφασμάτων, ὁ ὑφαίνων μεταξωτά : ΨΚαλλισθ.3,12.

**σηρικόμετρον** (τὸ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ ἐλέγχεται ἡ στερεότης καὶ ἡ ἐλαστικότης τῶν μεταξίνων ἰνῶν, ὁ. σερικόμετρον.

**σηρικοπλόκος-ον** γλωσσ. **ὁ πλέκων ἢ νήθων** μέταξαν, μεταξουργός.

**σηρικοποιός** (ὁ) Ἐπιγρ. κ. **σιρ-** **ὁ μεταξουργός,** κατασκευαστὴς σηρικῶν.

**σηρικός-ή-όν** (σήρ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., μτγν. κ. σειρικός (Γαλ.5,46) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σῆρας, ἤτοι τοὺς Κινέζους, κ. εἰς τοὺς σῆρας, τοὺς μεταξοσκώληκας, μετάξινος, ἐκ μετάξης, μεταξωτός : Πλούτ.Ἠθ.396D, Ἡλιόδ.Αἰθ.2,31, Λουκ.Ὀρχ.63, Δίων Κ 48,24 **παραπετάσματα ὑπὲρ αὐτῶν σηρικά,** αὐτ.59,26, Γαλ.10,942 **σηρικὸν νῆμα·** ‖ τὸ οὐδ. τὸ σηρικὸν ὡς οὐσ. μεταξίνη ἐσθής, μεταξωτόν : Νέαρχ.π.Στράβ.15,1,20, Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.49, ΚΔ Ἀποκ.18,12 **μαργαρίτου καὶ βυσσινίτου καὶ πορφύρας καὶ σηρικοῦ·** 2) **τὰ σηρικὰ** τὰ ζίζυφα βλ.λ.1) κ. 2) : Γαλ.6,614, Παῦλ. Αἰγ.1,81· 3) **τὸ σηρικὸν** (πιθ. συρικὸν) ἐρυθρὸν χρῶμα· πρβλ. Ἰσίδ.Σεβ.Ἐτυμ.19,17,6 «**Syricum Pigmentum, quod Syrii Phoenices in Rubri maris litoribus colligunt**» : Ὀλυμπ.Ἀλχ.76B, Ζώσ. Ἀλχ.248B.

**σηρικοφόρος-ον** μσν. ὁ φέρων μέταξαν, ὁ φορῶν μετάξινα ἐνδύματα: Βί.Ἁγ.Ἀλεξίου π.Lambec.Βιβλ.Caes.5,634C.

**σηρίον** (τὸ) Ἡσ. «τὸ θηρίον. Λάκωνες».

**σηροκτόνος-ον** λακων. προφ. τοῦ θηροκτόνος βλ.λ. : Ἀριστφ.Λυσ.1262 **ἀγρότερ' Ἄρτεμι σηροκτόνε μόλε δεῦρο.**

**σηροσκώληξ-ηκος** (ὁ) νεώτ. ὁ μεταξοσκώληξ.

**σηροτροφεῖον** (τὸ) νεώτ. μέρος ὅπου καλλιεργοῦνται μεταξοσκώληκες, βομβυκοτροφεῖον.

**σηροτροφία** (ἡ) νεώτ. καλλιέργεια μεταξοσκωλήκων πρὸς παραγωγὴν μετάξης, μεταξοσκωληκοτροφία· 2) συνεκδ. ἡ παραγωγὴ μετάξης.

**σηροτροφικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σηροτρόφον ἢ τὴν σηροτροφίαν· ‖ ἐπιρρ. **-ῶς.**

**σηροτρόφος** (ὁ) νεώτ. ὁ βομβυκοτρόφος, μεταξοσκωληκοτρόφος.

**σής-σητός** (ὁ) κ. νεώτ., γενικ. κ. **σεός** (πρβλ. Χοιροβ. Θεο.1,406H), ὀνομ. πληθ. κ.**σέες** (Μοῖρ.339P), γενικ. **σέων** (Ἕρμιππ.94, Ἀριστφ.Λυσ.730, Φίλ.2,461), αἰτ. κ. **σέας** (Λουκ.Ἀπαίδ.1) ἔντομον λεπιδόπτερον ἐκ τῶν **τινεΐδων,** σκῶρος : Πίνδ.ἀπ.222 **οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει,** Ἀριστφ.Λυσ.730, Μέν.540,5, Ἀριστλ.ΖΙ 557b,3, Θεόφρ.ΦΙ 9,11,11, Φίλ.2,361, Στράβ. 13,1,54, ΚΔ Ματθ.6,19 **ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει,** αὐτ.Λουκ.12,33· 2) Ἡσ. «σκώληξ ὁ ἐν τοῖς μελισσ(ε)ίοις γιγνόμενος»· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τῶν γραμματικῶν τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐποχῆς, οἱονεὶ βιβλιοσκώληξ : Ἀντιφάν.ΑΠ 11,322 **ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι ἢ ἀκανθοβόται.**

**σησαμαῖος-α-ον** μτγν. ὁ ἐκ σησάμου πεποιημένος, σησαμάτος : Λουκ.Ἀλ.41 **σησαμαῖος πλακοῦς,** Χρύσ.Τυαν.π.Ἀθήν.14,647D **μουστάκια σησαμαῖα** (κῶδ. σησομᾶτα).

**σησαμᾶτος-η-ον** μτγν. κ. μσν. **ὁ** σησαμαῖος βλ.λ : Χρύσ.Τυαν.π.Ἀθήν.14,647D.

**σησαμεία** (ἡ) πάπ. σπορὰ ἢ φύτευσις σησάμου.

**σησαμέλαιον** (τὸ) νεώτ., δημ. **σησαμόλαδο** ἔλαιον λαμβανόμενον ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ σησάμου, σουσαμόλαδο, σαμόλαδο.

**σησαμεύω** πάπ. καλλιεργῶ σήσαμον.

**σησάμη** (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν σήσαμον τὸ ἰνδικόν : Γεωπ.3,2,4.

**σησαμῆ-έα** (ἡ) μεῖγμα σησάμου πεφρυγμένου μετὰ μέλιτος, σησαμόπιττα, παστέλι, ἀθηναϊκὸν ἥδυσμα προσφερόμενον εἰς τοὺς κεκλημένους ἵνα παραστοῦν εἰς γάμον : Ἀριστφ.Εἰρ.869 **ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,** Ἄμφις 9,3.

**σησάμι** (τὸ) δημ. κ. **σουσάμι** ὁ καρπὸς τοῦ σησάμου.

**σησαμιά** (ἡ) δημ. κ. **σουσαμιά** τὸ φυτὸν σήσαμον.

**σησαμικός-ή-όν** πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σήσαμον· ὅθ. **τὸ σησαμικὰ** λογαριασμὸς ἀναφερόμενος εἰς τὴν καλλιέργειαν σησάμου.

**σησάμινος-η-ον** ὁ ἐκ σησάμου πεποιημένος, παρεσκευασμένος ἢ λαμβανόμενος : Στράβ.16,4,26 **εὔκαρπος ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίου, χρῶνται δὲ σησαμίνῳ,** Διοσκ.1,34, **Περίπλ.**Ἐρ.Θαλ.36, Πάπ.· ‖ ὁμ. κ. **σησάμινον** χρῖσμα τὸ σησαμέλαιον : Ξεν.Ἀν.4, 4,13 **χρῖσμα ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, .. σησάμινον.**

**σησάμιον** (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σησαμῆ βλ.λ. : Ἡρωδιαν.Ἐπίμ.125· 2) μσν. δημ. **σησάμι(ν)** ὁ καρπός, τὸ σπέρμα τοῦ φυτοῦ σησάμου, σησάμι, σουσάμι : Πρόδρ.2,415 **ἐκεῖνοι τ' ἀφρατούτζικον ἀεὶ μὲ τὸ σησάμιν.**

**σησαμίς-ίδος** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ σησαμῆ βλ.λ. : Στησίχ.2, Εὔπ.163, Ἀντιφάν 78· 2) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν σησαμοειδὲς τὸ μέγα, ρεζεντά.

**σησαμίτης** (ἄρτος ἢ πλακοῦς) (ὁ) μτγν., θηλ. **-ῖτις -ιδος,** ἄρτος ἢ πλακοῦς πεποιημένος ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ **σησάμου : Πολυδ.6,72, Ἀθήν.3,**

144λ (τὸν **ἐκ τῆς συγκομιδῆς πρῶτον.. ἄρτον) καὶ τὸν σησαμίτην·** **2)** **σησαμῖτις γῆ** γῆ, χῶρος πεφυτευμένος διὰ σησάμου : Πάπ.· **3)** **σησαμῖτις-ιδος** (ἡ) τὸ φυτὸν σησαμίς βλ.λ.2):ΨΔιοσκ.4,149.

**σησαμοειδής**-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σησάμην, πρὸς κόκκους σησάμου : Θεόφρ.Φ1 3,13,6, Γαλ.Χρ.Μορ.2,12· **2)** **σησαμοειδές** (τὸ) ὡς οὐσ. ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ ἐλλέβορος ὁ μέλας : Διοσκ.4,162· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς φάρμακον : Ἱππ.Διαίτ.60, αὐτ.Ἐπιστ.21, Στράβ.9,3,3· **3)** **σησαμοειδὲς τὸ μικρὸν** τὸ φυτὸν ὠβριετία βλ.λ. ἡ δελτοειδής : Διοσκ.4,163· **4)** **σησαμοειδὲς τὸ** μέγα τὸ φυτὸν ρεζεντὰ ἡ λευκή.

**σησαμόεις**-εντος-εσσα-εν κ. συνηρ. **-οῦς** ὁ ἐκ σησάμου, ἐκ κόκκων τοῦ φυτοῦ σησάμου, σουσαμένιος : Ἱππ.Παθ.47 **σησαμόεντα ἐδέσματα,** Σωρ. 1,115 σησαμοῦς **ἄρτος·** **2)** **ὁ σησαμοῦς** (πλακοῦς) ὡς οὐσ. γλύκισμα ἐκ σησάμου : Ἀριστφ. Ἀχ.1092 **ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια.**

**σήσαμον** (τὸ) **κ. νεώτ.,** λακων. **σάάμον** (Ἐπιγρ.) τὸ φυτὸν σησάμη, ἀνῆκον εἰς τὰ **πηδαλιοειδῆ,** σησαμιά, σουσαμιά : Ἀριστφ.Ὄρν.159 **νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,** Ξεν.Ἀν.1,2,22· **2)** ὁ σπόρος ἢ ὁ καρπὸς τῆς σησάμης, σησάμι, σουσάμι : Ἱππῶν.36, Σόλ.40, Ἡρ.3,48, αὐτ. 117 **σπείροντες μελίνην καὶ σήσαμον,** Ἀριστφ.Σφ. 676, Θεόφρ.Φ1 8,1,1,· **3)** **σήσαμον ἄγριον** τὸ φυτὸν κίκι : ΨΔιοσκ.4,161· **4)** **τὸ** σησαμέλαιον : Στράβ.16,1,20 **ἀλείφεσθαι ἐκ τοῦ** σησάμου· **5)** **τὰ σήσαμα** ἡ σησαμαγορά : Μοῖρ.351P.

**σησαμόπαστος**-ον κ. νεώτ., δωρ. **σασαμώπαστος** ὁ πεπασμένος διὰ κόκκων σησάμου, σουσαμάτος, σουσαμωτός : Φιλόξ.3,18.

**σησαμόπιττα** (ἡ) νεώτ., δημ. σουσ- πλακοῦς ἐκ σπερμάτων σησάμου ἀπομένων μετὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἔκθλιψιν τοῦ ἐλαίου.

**σησαμόπολτος** (ὁ) νεώτ. πολτὸς παχύρρευστος ἐκ σπερμάτων σησάμου, **ταχίνι.**

**σησαμοπώλης** (ὁ) Ἐπιγρ., θηλ. **σησαμόπωλις -ιδος,** ὁ **πωλητὴς** σησάμου.

**σήσαμος** (ὁ) μσν. σήσαμον : Γεωπ.9,18,2,Σουΐδ.

**σησαμότυρον** (τὸ) μεῖγμα σησάμου καὶ τυροῦ : Βατραχομ.36.

**σησαμοτυροπαγής**-οῦς-ές ὁ πεπηγμένος, παρεσκευασμένος ἐκ σησάμου καὶ τυροῦ:Φιλόξ.3,18.

**σησαμούντιος-α-ον** σχόλ. ὁ πεποιημένος ἐκ σησάμου : **Σχόλ.**Ἀριστφ.Εἰρ.869.

**σησαμοῦς** (ὁ) συνηρ. τ. τοῦ σησαμόεις βλ.λ.

**σησαμοφόρος**-ον πάπ. ὁ παράγων σήσαμον: σησαμοφόρος **γῆ.**

**σησαμόφωκτος**-ον, **δωρ.σᾱσ-** ὁ ἐφθημένος μετὰ σησάμου, φρυγανισμένος μὲ σήσαμον : Φιλόξ.3,16.

**σησαμώδης-ους-**ες ὁ σησαμοειδής βλ.λ.1) : Θεόφρ.Φ1 6,5,3 **σησαμῶδες σπέρμα,** αὐτ.9,9,2.

**σῆσις-εως** (ἡ) (σήθω) **κ. νεώτ.,** δωρ. **σᾶσις** ἡ ἐνέργεια τοῦ σήθειν, τὸ κοσκίνισμα· Σουΐδ. «ἡ τοῦ κοσκίνου κίνησις» : Ἐπιγρ. **τοῦ κονίματος τᾶς** γᾶς **τὰν σᾶσιν Ἄσανδρος** (ἐπρίατο).

**σῆσκλο** (τὸ) δημ. ἀ. σέσκουλο, σέσκλο βλ.λ. : Σολωμ.Ἰατροσυμβούλιο 160 **τί κονσοῦλτο ποὺ θὲ νά 'ναι! | καὶ τὰ σῆσκλα θὰ γελᾶνε** (δ.γρ σίσκλα).

**σηστέρτιος νόμος** (ὁ) Ἐπιγρ., νεώτ. μ. **σηστέρτιος** ἀργυροῦν (κατ' ἀρχὰς καὶ χαλκοῦν βραδύτερον) ρωμαϊκὸν νόμισμα ἰσοδυναμοῦν πρὸς δύο καὶ ἥμισυ ἀσσάρια, ἤτοι πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ δηναρίου : Ἐπιγρ. **σηστέρτιος νοῦμμος·** **2)** πάπ. **κ. νεώτ. κτ.** οὐδ. **σηστέρτιον** νομισματικὴ μονὰς ἰσοδύναμος πρὸς χιλίους σηστερτίους.

**σήστιος**-α-ον, ποι. θηλ. **Σηστιάς-άδος** (Μουσαῖ. 24,189), ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς τοῦ Ἑλλησπόντου **πόλιν Σηστόν,** ὁ τῆς ἢ **ὁ ἐκ** Σηστοῦ : **Ἐπιγρ.**

**σηστιώδης**-ους-ες μτγν. ὁ κατὰ τὸν τρόπον μωροῦ τινος, ὀνόματι Σηστίου, ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν Σήστιον, δηλ. μωρός, ἀνόητος, ἠλίθιος· ‖ μ. τὸ συγκρ. **σηστιωδέστερον,** ὡς ἐπίρρ. : Κικ.Ἀττ.7, 17,2 **Σηστιωδέστερον scriptum.**

**σηστός** (ἡ) (σήθω) μτγν. ἡ κοσκινίζουσα, ἡ κοσκινίστρα, ὡς παρωνύμιον τῆς ἑταίρας Φρύνης : Ἀθήν.13,591C **τὴν μὲν .. Σηστὸν καλεῖσθαι διὰ τὸ ἀποσήθειν καὶ ἀποδύειν τοὺς συνόντας αὐτῇ·** **2)** πιθ. ὀνομασία μέτρου χωρητικότητος : Πάπ. σηστὸν **καρύων Ποντικῶν.**

**σηστρίδιον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σῆστρον βλ.λ.

**σῆστρον** (τὸ) (σήθω) λεπτὸν **κόσκινον, ἡ** σήτα· Ἡσ. «σῆστρα· κόσκινα ἢ κύμβαλα».

**σήτα** (ἡ) δημ. ἀ. κρησάρα βλ.λ.

**σητάν(ε)ιος**-ον (ἐτυμολογούμ.κτ.Γαλ.18(1),469, **Σχόλ.** Ἀριστφ.Νεφ.624, ἐκ τοῦ σῆτες=τῆτες, ἀλλὰ **κτ.** Σουΐδ.,Ζωναρ.κ.Εὐστ.1792,4 ἐκ τοῦ σήθω) **κ. σητάνιος-α-ον,** ἀττ. **τητάνιος** (δ.γρ. ἀντὶ σητάνιος : Πολυδ.6,73), δωρ. **σᾱτάνιος** (Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ. 624), ὁ ἐφετινός, ὁ τούτου τοῦ ἔτους, δ. ἑρμ. ὁ κοσκινισμένος, ὁ καθαρισμένος· Ἡσ. « . . δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν καθαρόν, καὶ σητανείους πυροὺς ἐπετείους Ὧρος» : Ἱππ.Διαίτ.(Νόθα) 53 **ὁ χυλὸς τῶν σητανίων πυρῶν** (τοῦ ἐφετινοῦ σίτου), αὐτ.63 **σητανίου . . ἀλεύρου,** αὐτ.Γυν.1,50 **ἐκ πυρῶν κρίμνοις . . σητανίοις,** αὐτ.Διαίτ.(Νόθ.)70 **ἀλήτου σητανίου κόλλης,** Θεόφρ.Φ1 7,4,7 **σητάνεια κρόμυα,** Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.3,81A **τὰ δὲ σητάνια λεγόμενα** (μῆλα), Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.1,2,2 **πυροὶ σητάνιοι καὶ ἀλευρῖται** (ἀντίθ. σεμιδαλῖται, δ.γρ. ἀντὶ σιτάνιοι), Πλούτ.Ἠθ.466D **σητάνιος ἄρτος** (ἀντίθ. αὐτόπυρος ἄρτος), Διοσκ.2,85.

**σητᾰνώδης-ους-ες** ἀντὶ σητάνιος βλ.λ. : Ἱππ.π. Γαλ.19,137.

**σήτειος**-α-ον Ἡσ. «νέος».

**σῆτες** ἰων. (κτ.ΕΜ 711,44), δωρ. **κ. μτγν. σᾶτες** (Ἐπιγρ., ΕΜ 711,45) τοῦτο τὸ ἔτος, φέτος, τούτη τὴ χρονιά : Ἐπιγρ. **ἐς τὸν σᾶτες ἐνιαυτόν,** συνήθ. ἐν τῷ ἀττ. τ. τῆτες βλ.λ.

**σητόβρωτος-ον** μτγν. **κ. νεώτ.** ὁ ὑπὸ τῶν σητῶν βεβρωμένος, ὁ σκωληκόβρωτας, ὁ σαρακοφαγωμένος, ὁ σκοροφαγωμένος : ΠΔ'Ἰὼβ 13,28 **ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον,** ΚΔ'Ἰακ.5,2 **τὰ ἱμάτια** ὑμῶν σητόβρωτα **γέγονεν.**

**σητοδόκιδες** Ἡσ. «ψυχαί, ἢ πτηνὰ ζῷα».

**σητόκοπος**-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τῶν σητῶν κεκομμένος, ὁ σητόβρωτος : Δαμοκράτ.π.Γαλ.14,127,Λουκίλλ.ΑΠ 11,78 σητόκοπα **βιβλάρια,** Διοσκ.2,182.

**σητοτρόφος**-ον μτγν. ὁ τρέφων σῆτας : Ἰσίδ.Πηλ.1,127 Boiss.

**σῆττα** (ἡ) δημ. ἀντὶ σήτα βλ.λ.

**σητῶ-άω** βιβρώσκω, κατατρώγω, ἐπὶ τῶν σητῶν· Σουΐδ. «σητώμενα· βιβρωσκόμενα».

**σήψ**-ηπός (ἡ) (σήπω) κ. νεώτ. ἕλκος διαβιβρῶσκον, πληγὴ σηπομένη : Ἱππ.Ἐπιδ.3,7 **ἄνθρακες πολλοὶ κατὰ θέρος καὶ ἄλλα, ἃ σὴψ καλεῖται,** Διοσκ.1,58· **2)** ὡς ἀρσ. ἰοβόλος ὄφις, τοῦ ὁποίου τὸ δῆγμα ἐπιφέρει ὑπερβολικὴν δίψαν προκαλοῦν προσέτι τὴν σῆψιν τοῦ δηχθέντος μέλους· Ἡσ. «σῆπες, ζῷα ἑρπετά, **ὄφεις»** : Ἀριστλ.Θαυμ. 846b,11, Θεόφρ.Φ1 9,11,1, Νίκ.Θηρ.147 **σὴψ δίψιος,** Αἰλ.ΖΙ 16,40· **3)** εἶδος ἰοβόλου σαύρας, ἀ. σαύρα χαλκιδική : Νίκ.Θηρ.817, Διοσκ.2,65 **σήψ, ἣν ἔνιοι σαύραν ἐκάλεσαν Χαλκιδικήν·** ‖ νεώτ. ζωολ.γέν. ἑρπετῶν περιλαμβάνον μικρὰς σαύρας.

**σηψαιμία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. γενικὴ λοίμωξις τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τῆς εἰς τὸ αἷμα διεισδύσεως νοσογόνων σπερμάτων ἢ τοξινῶν αὐτῶν.

**σηψαιμικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σηψαιμίαν, ὁ τῆς σηψαιμίας : **σηψαιμικὴ μόλυνσις·** **2)** ὁ πάσχων ἐκ σηψαιμίας.

**σηφιγόνος**-ον νεώτ. ὁ γεννῶν, **ὁ ἐπιφέρων** σῆφιν, ὁ προκαλῶν σηφαιμίαν.

**σηφιδακής**-οῦς-ές ὁ ἐπιφέρων, ὁ προκαλῶν σῆφιν διὰ τοῦ δήγματος αὐτοῦ : Πλάτ.π.'Αριστλ. Τοπ.140a,4 **σηφιδακὲς φαλάγγιον.**

**σηφίνη** (ἡ) νεώτ. χημ. ἀντὶ σηπτίνη βλ.λ.

**σηφιρριζία** (ἡ) νεώτ. βοταν. νόσος ἐπιφέρουσα τὴν σῆφιν τῶν ριζῶν ξυλωδῶν τινων φυτῶν κ. ἰδ. τῆς ἀμπέλου καὶ τῶν ὀπωροφόρων, ὀφειλομένη δὲ εἰς ἐπίδρασιν διαφόρων μυκήτων κ. ἰδ. τῆς ἀρμιλλαρίας καὶ τῆς ροζελλινίας.

**σῆφις**-εως (ἡ) (σήπομαι) κ. νεώτ., δωρ. **σάφις** ἀποσύνθεσις ζωϊκῆς ἢ φυτικῆς ὀργανικῆς οὐσίας, τῇ ἐπιδράσει διαφόρων βακτηριδίων, ἐπιφέρουσα τελείαν ἀλλοίωσιν αὐτῆς, σάπισμα, σαπίλα· Πλούτ. 'Ηθ.658A «τῆξις καὶ ῥύσις σαρκὸς εἰς ὑγρὸν μεταβαλούσης» : 'Εμπ.121 **αὐχμηραί τε νόσοι καὶ σήψιες,** Τίμ.Λοκρ.102C **χυμοὶ νοσώδεες καὶ ὑγρῶν σάψιες,** 'Ιππ.Προρρ.1,99 **σῆψις χλωρή,** 'Αριστλ. ΖΙ 569a,28, αὐτ.Μετ.379a,8 **τὸ τέλος τῆς κατὰ φύσιν φθορᾶς σῆψίς ἐστιν,** Μοῖρ.342P· || νεώτ. ἰατρ. νέκρωσις καὶ ἀποσύνθεσις τῶν ἱστῶν τοῦ σώματος, τῇ ἐπενεργείᾳ εἰδικῶν μικροβίων, καθ' ἣν παράγεται ρυπαρὸν καὶ λίαν κάκοσμον ὑγρόν, ἐμπεριέχον ἀέρια, ἅ. σηπεδών· || νεώτ.βοταν. ὀνομ. διαφ. νόσων τῶν φυτῶν ὀφειλομένων κυρ. εἰς τὴν ἐπίδρασιν διαφόρων μικροβίων ἢ μυκήτων· || νεώτ. ἀμπελουργ. **σῆψις τῶν σταφυλῶν** νόσος προσβάλλουσα τὰς ρᾶγας τῶν σταφυλῶν καὶ προκαλοῦσα διάρρηξιν τοῦ φλοιοῦ αὐτῶν· || νεώτ. μελισσοκομ. **σῆψις** τοῦ γόνου νόσος λίαν ἐπικίνδυνος καὶ μεταδοτικὴ προσβάλλουσα τοὺς σκώληκας καὶ τὰς νύμφας τῶν μελισσῶν, ἡ πανούκλα τῶν μελισσῶν· **2)** νεώτ. μτφ. διαφθορά, ἔκλυσις : **κοινωνικὴ** σῆψις, - **ἠθικὴ** σῆψις· **3)** (σήπω) ἡ ἐνέργεια τοῦ στομάχου, καθ' ἣν οὗτος ἀπορρίπτει τὸ μὴ θρεπτικὸν μέρος τῆς τροφῆς, ἀντίθ. πέψις : 'ΑριστλΖΓ 762a,14 **ἡ δὲ σῆψις καὶ τὸ σηπτόν, περίττωμα τοῦ πεφθέντος ἐστίν,** 'Αθήν.7,276D **κατὰ σῆψιν δ' ἡ πέψις·** **4)** νεώτ. ζωολ. γένος μικρῶν μυιῶν.

**-σθα** ἀρχαία κατάληξις τοῦ β' ἑν.προσ. τῆς ἐνεργ. φωνῆς, διατηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ 'Ομ. καὶ ἄλλων ποιητῶν συχν. ἐν τῇ ὑποτ., σπανιώτ. ἐν τῇ εὐκτ., οἷον ἐν τοῖς ἐθέλῃσθα, εἴπῃσθα, ἔχῃσθα, κλαίῃσθα κττ.· || συνήθ. ἐν τῇ δωρ. κ. αἰολ. διαλέκτῳ, ἐν ᾧ ἐν τῇ ἀττ. παρέμεινε μ. ἔν τισιν ἀνωμάλοις ρήμασιν, οἷον ἔφησθα, ᾔδησθα, ἦσθα, οἶσθα.

**σθεναρός**-ά (κ. ἰων. -ή) -όν (σθένος) ποι. ἰων. κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πλήρης σθένους, δυνάμεως, ἀκμῆς, ὁ ρωμαλέος, ὁ ἰσχυρός, ὁ κρατερός, ὁ δυνατός : 'Ιλ.Ι 505 **ἡ δ' ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος,** 'Ιππ.'Αγμ.31 **σθεναρὰ σιδήρια,** Εὐρ.'Ηλ.389 **βραχίων σθεναρός,** Τζέτζ.Χιλ.9,418,-**σθεναρὰ χείρ·** || νεώτ. κ. ὁ πλήρης ψυχικοῦ ἢ ἠθικοῦ σθένους, ὁ τολμηρός, ὁ θαρραλέος, ὁ εὔψυχος : **σθεναρὰ στάσις·** **2)** ὁ ἔντονος, ὁ σφοδρός, ὁ βίαιος : 'Ιππ.Γυν.2,126 **σθεναρὸς καρδιωγμός,** Σοφ.ΟΤ 467 **ἵππων σθεναρώτερον φυγᾷ πόδα νωμᾶν.**

**σθεναρότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σθεναροῦ, τὸ σθένος.

**σθεναρῶς** ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. βιαίως, ὁρμητικῶς, σφοδρῶς : Φιλόδ.Σημ.20, Φίλ.1,553· **σθεναρῶς ἀπωθεῖν·** **2)** νεώτ. μετὰ σθένους, εὐψυχίας, θαρραλέως, εὐτόλμως : **ὑπερήσπισε σθεναρῶς τὸν ἑαυτόν του.**

**σθένεια** (ἡ) ἡ ἰσχυρά, ἡ σθεναρά, ὡς ἐπίθ. τῆς 'Αθηνᾶς : Λυκόφρ.1164 **λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γουνούμεναι.**

**σθένεια** (τὰ) (σθένος) μτγν. δοκιμασία ἰσχύος, εἶδος ἀγῶνος ἐν "Αργει· 'Ησ. «σθένεια· ἀγών τις ἐν "Αργει οὕτω προσηγορεύετο» : Πλούτ.'Ηθ.1140C.

**σθενής** 'Ησ. «ἰσχυρός, κρατερός».

**σθενιάς**-άδος (ἡ) μτγν. ἡ σθένεια, ἐπίθ. τῆς 'Αθηνᾶς ἐν Τροιζῆνι : Παυσ.2,30,6, αὐτ.2,32,5 **τῆς Σθενιάδος καλουμένης ναός ἐστιν 'Αθηνᾶς.**

**σθένιος** (ὁ) μτγν., θηλ. **σθενιάς**-άδος, ὁ σθεναρός, ἐπίθ. τοῦ Διὸς ἐν 'Ερμιόνῃ : Παυσ.2,32,7, αὐτ.34,6 **Σθενίου Διὸς βωμός.**

**σθενῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. εἶδος ἐκρηκτικῆς ὕλης.

**σθενοβλαβής**-οῦς-ές μτγν. ὁ βλάπτων τὸ σθένος, τὴν δύναμιν, τὴν ἰσχύν, ὁ ἐξασθενίζων, ὁ ἀδυνατίζων : 'Οππ.Κυν.2,82 **σθενοβλαβέος Κυθερείης.**

**σθενοβριθής**-οῦς-ές μτγν. ὁ πλήρης σθένους, ὁ σθεναρός, ὁ ρωμαλέος, ὁ ἰσχυρός : Πολύαιν.4, 7,12 **σθενοβριθεῖς ἵππους** (διόρθ. στερνοβριθεῖς).

**σθένος**-ους (τὸ) κ. νεώτ., δημ. **στένος** ἰσχύς, δύναμις κ. κυρ. σωματικὴ δύναμις, ρώμη, συχν. ἐν τῇ 'Ιλ. κ. σπανιώτερον ἐν 'Οδ.· 'Ησ. «σθένος· δύναμις, βία, ἰσχύς» : 'Ιλ.Ρ 329 **κάρτεΐ τε σθένεϊ πεποιθότας,** αὐτ.499, αὐτ.Υ 361, Πίνδ.Ν 10,48 **σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει,** αὐτ.1,26 (ἀντίθ. φρήν), Σοφ.ἀπ.936 **γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν,** ΠΔ'Ιὼβ 4,10 **σθένος λέοντος·** κ. μτ. ἀπαρφ. : 'Ιλ.Β 451 **ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ . . πολεμίζειν** (τὸ μένος, τὴν ὁρμὴν πρὸς πόλεμον), Αἰσχ.Εὐμ.87 **σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν,** Εὐρ.'Ικ.66· || ἐν φρ. : Σοφ.ΟΚ 842 **πόλις ἐναίρεται . . σθένει** (διὰ τῆς βίας), αὐτ.68 **οὗτος.. λόγῳ καὶ σθένει κρατεῖ** (μὲ τὸν λόγον καὶ μὲ τὴν σωματικὴν δύναμιν), Εὐρ.Βάκχ.953, αὐτ.1127 **ὑπὸ σθένους,** Θουκ.5,23 **παντὶ σθένει** (κ. νεώτ., πάσῃ δυνάμει, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν), Πλάτ.Νόμ.646A, Ξεν.ΚΠ 6,1,42· || σπανιώτ. ἐπὶ ἀψύχων, δύναμις, ὁρμή, ἔντασις : 'Ιλ.Ρ 751 **οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες,** Πίνδ.Π 4,144 **σθένος ἀελίου,** αὐτ. Ν 6,11 (ἄρουραι) **σθένος ἔμαρψαν·** **2)** γεν. δύναμις, κράτος, ἰσχύς, ἠθικὴ τε καὶ φυσική : Αἰσχ. Πρ.105 **τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος,** αὐτ.Χο.849 **ἀγγέλων σθένος** (ἡ δύναμις ἢ τὸ κῦρος τῶν . .), Σοφ.ΟΤ 369 **τῆς ἀληθείας σθένος,** αὐτ.'Ηλ.333 **εἰ σθένος λάβοιμι** (ἐὰν εἶχον ἀρκετὴν δύναμιν)· κ. μτ. γενικ. ἀντικειμεν. : Πίνδ.Π 5,113 **ἀγωνίας . . σθένος** (πιθ. ἀγωνίαις)· || νεώτ. κ. δημ. **στένος** ἰδ. ἠθικὴ ἢ ψυχικὴ δύναμις, εὐψυχία, θάρρος, τόλμη : **ὑπερήσπισε μὲ σθένος τὴν τιμήν της, - δὲν ἔχει τὸ σθένος νὰ διαμαρτυρηθῇ·** **3)** στρατιωτική, πολεμικὴ δύναμις, στράτευμα, στρατός : 'Ιλ.Σ 274 **νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν,** Σοφ.ΑΙ.438 **ἐς τόπον Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει·** **4)** μτφ. πληθώρα, πλησμονή, ἀφθονία, δαψίλεια : Πίνδ.Ι 3,2 **σθένει πλούτου,** αὐτ.Ο 9,51 **ὕδατος σθένος,** αὐτ.ἀπ.107 **νιφετοῦ σθένος·** **5)** ἐν περιφρ. ὡς τὸ βίη, ἴς, μένος βλ.λς : 'Ιλ.Ν 248 **σθένος 'Ιδομενῆος** (αὐτὸς ὁ 'Ιδομενεύς), αὐτ.Σ 486 **σθένος 'Ωρίωνος** (ὁ 'Ωρίων), 'Ησίοδ.'Εργ.598, αὐτ.Α 97, Πίνδ.Π 2,12· || εἰρων.π.Πλάτ.Φαῖδρ.267C **Χαλκηδονίου σθένος·** **6)** νεώτ. χημ. ἅ. ἀτομικότης βλ.λ.).

**σθένω** (σθένος) κ. μσν. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. τραγ.ρ. ἀποντῶν κ. π.μτγν. ἐπ. κ. πεζ. (ΠΔ Μακκ.3,3,8, Αἰλ.ΖΙ 11,31) ἔχω σθένος, ἰσχύν, δύναμιν, εἶμαι ἰσχυρός, δυνατός : Σοφ.Φιλ.947 **οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἷλέν με** (ἐν τῇ δυνάμει μου), Εὐρ. 'Ηρ.312 **σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων·** κ. μτ. δοτ. τρόπου ἢ τῆς ἀναφορᾶς : Σοφ.'Ηλ.998 **σθένεις . . χερί,** Εὐρ.Κύκλ.651, αὐτ.'Αλκ.267 **οὐ σθένω ποσίν,** αὐτ.'Ηλ.939 **τοῖς χρήμασι σθένων,** αὐτ.ἀπ. 1035,5 **μάχῃ.. σθένων·** κ.ἐμπροθ. σ- ἐν (τινι) : Σοφ. ΑΙ.488 **σθένοντος ἐν πλούτῳ·** κ. συνήθ. μτ. τοῦ οὐδ. ἐπιθ. ὡς ἐπίρρ. προσδιορισμ. : Αἰσχ.'Αγ.938 **μέγα σθένει,** αὐτ.Πρ.1013 **μεῖον σθένει,** αὐτ.Εὐμ. 619 **ὅσον σθένει,** Σοφ.ΑΙ.1062 **σθένων τοσοῦτον,** αὐτ.'Ηλ.946, αὐτ.ΟΚ 846· κ.ἐμπροθ.σ- (εἴς τι) : αὐτ.

Φιλ.1403 **εἰς ὅσον . . σθένω**· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἀψύχων : Αἰσχ.᾿Αγ.296 **σθένουσα λαμπάς**, αὐτ.ἀπ.386 **ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει**· **2)** ἔχω ἰσχύν, δύναμιν, ἐξουσίαν, εἶμαι ἰσχυρός : Σοφ.ΟΚ 456 **κεῖ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει**, αὐτ.734, Εὐρ.᾿Ηλ. 49 **τοὺς . . κάτω σθένοντας** (τοὺς κυβερνῶντας, βασιλεύοντας εἰς τὸν κάτω κόσμον, τοὺς κάτω θεούς), αὐτ.ΙΤ 1479· ‖ μτ. ἀπαρφ. ἔχω τὴν ἰσχὺν ἢ τὴν δύναμιν πρός τι, εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ κάμω τι, εἶμαι ἱκανός, δύναμαι, ἠμπορῶ, συνήθ.μτ. ἀρνήσ. : Σοφ.ΟΤ 17 **οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες**, αὐτ.1486, αὐτ.ΟΚ 501, αὐτ.ΑΙ.165, Εὐρ.ΙΑ 655 **τὸ σιγᾶν οὐ σθένω**, ᾿Απολλ.Ρ Ι,62, ΠΔ Μακκ.3,3,8 **βοηθεῖν μὲν οὐκ ἔσθενον**, Τζέτζ.Χιλ.9, 533 **μηδὲν ἀνύειν σθένοντι**, ΚΜανασσ.᾿Ερ.7,47 **μὴ σθένων τὰ κλωστήρια τοῦ δαίμονος ἀμεῖψαι**· κ. παραλειπομένου τοῦ ἀπαρφ. : Σοφ.᾿Ηλ.604 **τόδ᾿, εἴπερ ἔσθενον, ἔδρων ἄν**, αὐτ.ΑΙ.810 **εἶμι . . ὅποιπερ ἂν σθένω**· ‖ μτ. αἰτ. ἔχω τὴν δύναμιν νὰ συγκρατήσω, νὰ βαστάσω τι : ᾿Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 6,93 **ἐπεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες ἔσθενον**.

**σθενῶ**-όω (σθένος) μτγν. ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, ἐνθαρρύνω· ῾Ησ. «σθενώσει· ἐνισχύσει, δυναμώσει» : ΚΔΠέτρ.Ι,5,10 **αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει**.

**σι** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἀκλ. διεθνὴς ὅρος, ὁ ἕβδομος φθόγγος τῆς φυσικῆς μουσικῆς κλίμακος, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ Η τῶν Γερμανῶν καὶ τὸ Β τῶν ῎Αγγλων.

**σιά** (ἡ) λακων. ἀντὶ θεά βλ.λ. : ᾿Αριστφ.Λυσ.1320 **τὰν σιὰν . . τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει**.

**σ(ι)αγμένος**-η-ο δημ. κ. σ(ι)ασμένος-η-ο μτχ. παθ. παρακ. τοῦ σιάζω βλ.λ.

**σιαγονάγρα** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ρευματισμὸς τῆς ἀρθρώσεως τῆς κάτω γνάθου.

**σιαγονικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σιαγόνα, ὁ γναθιαῖος.

**σῐᾱγόνιον** (τὸ) κ. ἰων. σιηγόνιον, δημ. **σαγόνι**, ὑποκορ. τοῦ σιαγών βλ.λ., κτ. πληθ. τὰ ὑπὸ ἢ παρὰ τὴν σιαγόνα μέρη : ῾Ιππ.Νοῦσ.2,26, ΠΔ Δευτ.18,3 **καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον**· **2)** τὸ πλάγιον μέρος στρατιωτικῆς μηχανῆς : ᾿Απολλδ.Δαμ. Πολιορκ.183,3, αὐτ.188,4, ᾿Αθήν.Μηχ.35,5.

**σιαγονίτης μῦς** (ὁ) μτγν., μσν. κ.νεώτ. ὁ μῦς τῆς σιαγόνος, ὁ διγάστωρ μῦς : ᾿Αλέξ.Τραλλ.Ι,16,Στέφ. ᾿Αθ.῾Ιππ.Ι,99D.

**σῐᾱγών**-όνος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. σιηγών, κ. σεαγών (Πάπ.) κ. συαγών (Πάπ.), δημ. σιαγόνα, ἑκάτερον τῶν ὀστῶν τοῦ προσώπου τῶν σχηματιζόντων τὸ στόμα καὶ φερόντων τοὺς ὀδόντας, ἡ γνάθος, σαγόνι : ῾Ιππ.᾿Επιδ.3,17,β' **σιηγὼν μὲν ἐπανῆκε**, Σοφ.ἀπ.112 **σιαγόνας μαλθακάς**, ᾿Αριστφ. ἀπ.287, Κρατῖν.163 (ἐπὶ βοός), ᾿Αριστλ.Ζ1 516a,24 **κινεῖται δὲ τοῖς ζῴοις ἅπασιν ἡ κάτωθεν σιαγών, ὁ δὲ κροκόδειλος . . κινεῖ τὴν σιαγόνα τὴν ἄνωθεν**, ΠΔ Κριτ.15,15 **εὗρε σιαγόνα ὄνου ἐξερριμμένην**, Πάπ.,Εὐατ.᾿Οδ.1602,14 **ὁ ἦχος τῶν σιαγόνων τοῦ ἀγρίου ὑός**· ‖ νεώτ. δημ. σιαγόνα ὁ πώγων, **τὸ πηγούνι**· **2)** κ.μσν.ἡ παρειά : Κερκ.5,6, ΚΔΜατθ.5,39 **ὅστις σε ραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα**, αὐτ.Λουκ.6,29, Πάπ. **κάμηλος ἔχων χαρακτῆρα ἐν τῇ δεξιᾷ σιαγόνι**, Μηναῖ.3,4 Συνξ.2 **τύπτεσθαι . . τὰς σιαγόνας**.

**σιάδες** ῾Ησ. «θυσία παρὰ Λάκωσιν».

**σιάδι** (τὸ) δημ., ὑποκορ. σιαδάκι, ἐπίπεδος ἐπιφάνεια, ὁμαλὸν καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὁριζόντιόν τι μέρος : Κρυστ.᾿Αγροτ.Νεραϊδόπ.21 **στὸ σιαδάκι σταίνουνε χορὸ καὶ τραγουδᾶνε**.

**σιάζω** δημ. κ. **ἰσάζω** κ. **σάζω** κ. σιάχνω, ἀόρ. **ἐσ(ι)αξα** κ. **ἔσιασα**, μτχ. παθ. παρακ. **σ(ι)αγμένος** κ. **σιασμένος**, μτβ. **καθιστῶ τι ἴσον, εὐθὺ** ἢ ὁμαλόν, ἐπίπεδον, εὐθειάζω, ἰσοπεδῶ, ἐξομαλίζω, ἰσώνω· **2)** συνεκδ. τακτοποιῶ, διευθετῶ, εὐτρεπίζω, συγυρίζω,φτειάνω:Σολωμ.εἰςΜοναχὴν 65 **γέρνοντας | στοῦ πόνου τὸ κρεβάτι | τοῦ σιάζει τὸ προσκέφαλο**, Πορφύρ.Σκ.38 **τοῦ ἀρρώστου τὸ κρεβάτι σιάζω, - σιάξε λιγάκι τὴ γραβάτα σου - τὸ γιακά σου, - μόνον αὐτὸς θὰ σοῦ σιάξῃ τὴ δουλειά σου** (θὰ τὴν φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας)· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ ἀπειλῆς : **θὰ σὲ σιάξω ἐγώ!**· **3)** ἐπισκευάζω, διορθώνω : **βρῆκαν χρήματα νὰ σιάξουν τὸ σπίτι τους, - ἔδωσα νὰ μοῦ σιάξουν τὸ ρολόγι μου - τὰ παπούτσια μου** **4)** ἀμτβ. γίνομαι ἴσος, καθίσταμαι εὐθύς, ἐξομαλύνομαι, διορθοῦμαι, τακτοποιοῦμαι : **τὰ πράγματα ἄρχισαν νὰ σιάζουν** (ἡ κατάστασις ἤρξατο βελτιουμένη)· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν κατάστασιν ὑγείας, ἀναλαμβάνω, ἀναρρωννύω : **σὰ νὰ ᾿σαξε λιγάκι τὸ παιδί** (ἐδυνάμωσε)· **5)** ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως κτ. γ' πρόσ., βελτιοῦται, αἰθριάζει, καλυτερεύει : **ἅμα σιάξῃ ὁ καιρός, θὰ ταξιδέψουμε**· **6)** φρ. **τὰ σιάξανε** ἐπὶ διεστώτων, διηλλάγησαν, συνεφιλιώθησαν· ὁμ. ἠγαπήθησαν ἐρωτικῶς, ἀ. **τὰ φτειάξανε**· κ. ἐπὶ γονέων ἢ συγγενῶν, συνεφώνησαν γάμον : **χθὲς βράδυ τὰ σιάξανε κι ἔγινε ἀρραβῶνας**· **7)** ρηματ. π. σιάση, σιάσιμο, σιάξιμο, σιασμός.

**σίαι** ῾Ησ. «πτύσαι. Πάφιοι».

**σιαίνω** μτγν. προκαλῶ ἀηδίαν ἢ βδελυγμίαν εἴς τινα : Σχόλ.Λουκ.Θε.Δ 20,9 **λέγει δυσωδίαν τῷ πάντας σιαίνειν**· κ. παθ. ἀόρ. **ἐσιάνθην**· ῾Ησ. «ἐσιχάθηκα» : Πάπ. **τὰ λάχανον ὅδε σαπρόν ἐστι καὶ σιαίνομε** (sic), Σουΐδ. **σιαίνεται**· αἰτιατικῇ.

**σιαλαδενῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν σιαλογόνων ἀδένων, ὀφειλομένη εἰς παθήσεις τῶν ὀδόντων καὶ τῶν οὔλων, ὡς καὶ εἴς τινας λοιμώδεις παθήσεις.

**σιαλαγωγός**-όν νεώτ. ὁ ἄγων, ὁ φέρων, ὁ διοχετεύων τὸν σίαλον : **σιαλαγωγὸς πόρος**· **2)** ἐπὶ διαφόρων οὐσιῶν, ὁ προκαλῶν, ὁ ἐπιφέρων ἄφθονον ἔκκρισιν σιάλου : **σιαλαγωγὰ φάρμακα** (δι' ὧν προκαλεῖται καὶ ἐνισχύεται ἡ ἐπαύξησις τῆς ἐκκρίσεως σιάλου).

**σιαλαντλία** (ἡ) νεώτ. ὀδοντιατρ. ἐργαλεῖον πρὸς ἀπορρόφησιν τοῦ σιάλου ἐκ τοῦ στόματος, προκειμένης ἐμφράξεως ὀδόντος.

**σῐᾰλενδρίς**-ίδος (ἡ) μτγν. πιθ. ἡ σιαλὶς βλ.λ.(!) : Καλλ.ἀπ.100c,6.

**σῐᾰλίζω** (σίαλον) *κ. νεώτ. κ. **σιελίζω** ἐκκρίνω, ἐξάγω σίαλον, σαλιάζω· Φρύν.ἐν ΑΒ 62,18 «ὅτε ὁρᾷς ἐσθίοντί τινι σίαλον ἐπιόντα τῷ στόματι, σιαλίζειν λέγε» : ῾Ιππ.Προρρ.Ι,114 **ἦχοι . . σιελίζοντες** (ἦχοι ἐν τῷ φάρυγγι μετ' ἀποχρέμψεων), ᾿Αρχιγ.π. Γαλ.13,170 **σιελίζειν**· **2)** νεώτ. μτβ. ἐπαλείφω ἢ βρέχω τι διὰ σιάλου, σαλιώνω· **3)** ρηματ. π. σιαλιασμός, σιαλίτης.

**σιαλικός**-ή-όν γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σίαλον, ὁ τοῦ σιάλου.

**σιᾱλίς**-ίδος (ἡ) μτγν. εἶδος πτηνοῦ : Δίδ.᾿Αλ.π. ᾿Αθήν.9,392F **καὶ ἡ σίαλις δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη**· **2)** ῾Ησ. «σιαλίς· βλέννος, ᾿Αχαιοί».

**σῐᾰλισμός** (ὁ) (σιαλίζω) μτγν. κ. νεώτ. κ. **σιελισμός** τὸ σιαλίζειν, ἡ ἔκκρισις σιάλου, τὸ σάλιασμα : Ρουφ.π.᾿Ορειβ.8,24,64 **ναυτίαι καὶ σιελισμοί**, ᾿Αρχιγ.π. αὐτ.8,2,6 **σιελισμός**, Γαλ.7,470 **σιελισμός**· ‖ νεώτ. ἰατρ ὑπέρμετρος ἔκκρισις σιάλου ὀφειλομένη εἰς παθήσεις τῶν σιαλογόνων ἀδένων καὶ εἰς νευρικὰς ὑστερικὰς καταστάσεις.

**σῐᾰλιστήριον** (τὸ) μσν. ἢ **σιελιστήριον** τὸ μέρος τοῦ χαλινοῦ, ἐφ' οὗ πίπτει ὁ σίαλος : Γεωπ. 16,1,11 **τὸν χαλινὸν πρὸς τῇ φάτνῃ κρεμαστέον, ἵνα φαύων συνεθίζηται, καὶ μὴ εὐλαβῆται τὸν ἀπὸ τῶν σιελιστηρίων φόφον**.

**σιαλίτης** (ὁ) ἢ σιελίτης ὁ σιαλικὸς βλ.λ.: 'Αν.Κρ. 3,136 οἱ σιελῖται μύες ἐντὸς τοῦ στόματος κεῖνται.
**σιαλογόνος**-ον νεώτ. ὁ παράγων, ὁ ἐκκρίνων σίαλον : **σιαλογόνοι ἀδένες.**
**σιαλοδοχῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν **ἐκφορητικῶν** πόρων τῶν σιαλογόνων ἀδένων.
**σιαλόλιθος** (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ἡ σιαλολιθίασις-**εως** (ἡ) τιτανῶδες σύγκριμα τῶν σιαλαγωγῶν πόρων.
**σίᾰλον** (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἢ **σίελον** ὑδαρὲς καὶ ἰξῶδες ὑγρὸν **ἐκκρινόμενον ἐν τῷ** στόματι ὑπὸ τῶν σιαλογόνων ἀδένων, ὁ σίαλος, τὸ σάλιο : Θωμ.Μ 791 «τὸ σιάλον 'Αττικοί, ὁ σίελος 'Ελληνες» : 'Ιππ.'Αφορ.7,16, Φερεκρ.69, Ξεν.'Απομν.1,2,54 **τὸ σίαλον ἐκ τοῦ στόματος ἀποπτύουσιν,** Δημοκράτ.π.'Αριστλ.Ρητ.1407a,8 **σιάλῳ παιδία παραλείφειν,** ΠΔ Βασ.1,21,13 **τὰ σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ·** **2)** ἡ ἰξώδης καὶ κολλώδης ὑγρασία τῶν ἀδένων **ἐν** τοῖς **ἄρθροις, ἡ** κόρυζα, ἡ μύξα : 'Ιππ.Σαρκ.10.
**σιαλοπάλλαγος** 'Ησ. «ὁ παράληρος, **καὶ** ἀνόητος».
**σῐᾰλοποιός**-όν μτγν. μ. ἐν τῷ τ. **σιελοποιός ὁ** παράγων, ὁ ἐκκρίνων σίαλον, ὁ σιαλογόνος : Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58.78.
**σιαλόρ** 'Ησ. «θολίς. Λάκωνες».
**σιαλόρροια** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὁ σιαλισμὸς **βλ.λ.**
**σίᾰλος** (ὁ) κ. νεώτ. κ. σίελος ἢ σίελον (τὸ) **ὁ** παχὺς καὶ τρυφερὸς χοῖρος, ὁ σιτευτὸς χοῖρος, τὸ θρεφτάρι : 'Ιλ.Φ 363 **κνίσην μελδόμενος** .. **σιάλοιο,** 'Οδ.Β 300, αὐτ.Υ 163, Κόϊντ.170· ὁμ. κ. μτ. τοῦ σῦς : 'Ιλ.Ι 208 **συὸς σιάλοιο** (ἔνθα τὸ σίαλος **εἶναι** τὸ **εἰδικώτερον** ὄνομα **ἐπαγόμενον** πρὸς πληρέστερον προσδιορισμόν, ὡς ἐν τοῖς ἴρηξ κίρκος, σῦς κάπρος κττ.), Θεόφρ.π.Πορφ.'Αποχ.2,25· ‖ 'Ησ. **«σίαλοι· εὔτραφεῖς,** λιπαροί»· **2)** πάχος, λίπος, πιμελή, στέαρ : 'Ιππ.Διαιτ.(Νόθ.) 37 **σίαλον ἐγκηρώσας** (κῶδ., διόρθ. λάσιον π.'Ερωτιαν. κ. Γαλ.), Πάπ. **σιάλου ὀβολός·** **3)** μτγν. κ. νεώτ. κ. σίελος (ὁ) κ. σίελον (τὸ) ὑδαρὲς καὶ ἰξῶδες ὑγρὸν ἐκκρινόμενον **ἐν** τῷ στόματι ὑπὸ **εἰδικῶν ἀδένων,** ἄ.σίαλον· πρβλ.ΕΜ 712,3: ΠΔ'Ησ.40,15 **εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου, καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σίελος λογισθήσονται.**
**σιαλοσωμάτιον** (τὸ) νεώτ. φυσιολ. ἕκαστον τῶν μικροσκοπικῶν **ἐμπυρήνων** σφαιρικῶν κυττάρων, **ἐξ ὧν** συνίσταται ὁ σίελος.
**σιαλοτρυγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. **ἡ ἐκ τοῦ** σιάλου σχηματιζομένη τρυγία τῶν ὀδόντων.
**σιαλοφαγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ παθολογικὴ κατάποσις τοῦ σιάλου **παρακολουθουμένη συνήθ.** ὑπὸ ἀεροφαγίας.
**σιαλοφάγος**-ον **νεώτ. ἰατρ.** ὁ πάσχων **ἐκ σια**λοφαγίας **βλ.λ.**
**σιαλοφόρος**-ον **νεώτ.** ὁ φέρων, ὁ ἄγων τὸν σίαλον, ὁ σιαλαγωγός : **σιαλοφόροι ὁδοὶ** (δι' ὧν τὸ **ἔκκριμα** τῶν σιαλογόνων ἀδένων παραπέμπεται ἀπὸ **τοῦ** στόματος **εἰς** τὸν στόμαχον).
**σῐᾰλοχόος**-ον μτγν. κ. **σιαλόχους**-ουν ('Ησ.) ὁ ἀφήνων τὸν σίαλον νὰ ῥέῃ **ἐκ** τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὁ σαλιάρης· 'Ησ. **«σιαλόχους·** τοὺς προσραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι» : 'Αρετ. 'Οξ.Παθ.1,7, αὐτ.Χρον.Παθ.2,6· ‖ ὁ **ἐκκρίνων,** ὁ παράγων **τὸν** σίαλον : Γαλ.16,508 **σιαλοχόοι ἀδένες** (οἱ σιαλογόνοι ἀδένες).
**σῐᾰλοχοῶ**-έω **ἐκκρίνω,** παράγω σίαλον : 'Ιππ. Δι.2,47· ‖ σιελίζω, **ἐκχέω** ἀκουσίως σίαλον, σαλιάζω, **κρεμῶ τὰ σάλια** μου : **αὐτ.**Νούσ.3,10.
**σῐᾰλῶ**-όω (σίαλος) 'Ησ. κ. νεώτ. τρέφω, παχύνω, σιτεύω, τὸ παθ. **σιαλοῦται·** 'Ησ.· **2)** κάμνω τι νὰ λάμπῃ, στιλβώνω, λεαίνω· 'Ησ. «σιαλῶσαι· ποικῖλαι»· **3)** νεώτ. ἐπαλείφω ἢ βρέχω τι διὰ σιάλου, **σιαλίζω, σαλιώνω·** **4)** **νεώτ. ἐν ἀναφ.** πρὸς τὰς τροφὰς κατὰ τὴν μάσησιν, ἀναμειγνύω μετὰ σιάλου· **5)** ῥηματ.π. σιάλωσις.
**σῐᾰλώδης**-ους-ες (σίαλον) κ. νεώτ. **ὁ ὅμοιος** πρὸς σίαλον ἢ ὁ πλήρης σιάλου, ὁ **παράγων σίαλον** : 'Ιππ.'Ιερ.Νούσ.5 **σιαλώδεα παιδία, Διον.** Περ.791 **σιαλώδης χυλός·** **2)** (σίαλος) ὁ ὅμοιος πρὸς πάχος, ὁ παχύς, ὁ λιπαρός : 'Ιππ.'Αφ.217 **σιαλώδη σκυλάκια.**
**σιάλωσις**-εως (ἡ) (σιαλῶ) **νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιαλῶ βλ.λ.3), ἡ διὰ σιάλου ἐπάλειψις· **2)** ἡ μετὰ σιάλου ἀνάμειξις : **σιαλώσεις τροφῶν** (ἡ ἀνάμιξις τῶν τροφῶν μετὰ σιάλου κατὰ τὴν κατάποσιν).
**σιαμαῖος** (ὁ) νεώτ., θηλ. -α, ὁ κάτοικος τοῦ Σιάμ, χώρας τῆς 'Ασίας, ὁ ἐκ Σιὰμ καταγόμενος.
**σῐαντία** (ἡ) (σιαίνω) μγν. βλάβη, ζημία : Πάπ. ἀπαλλαγῆναι τῆς σιαντίας ταύτης· **2)** γλωσσ. σικχασία, ἀηδία.
**σῐαντός**-ή-όν γλωσ. βδελυρός, μιαρός.
**σῐαντόφρικτος** ον γλωσσ. ὁ φρικτός, ὁ **φοβερὸς** (πιθ. «σιαντός· φρικτός»).
**σ(ι)άξιμο** (τὸ) δημ. κ. σιάσιμο ἡ **ἐνέργεια καὶ** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιάζω βλ.λ., **εὐθειασμός, ἐξομάλισις,** διευθέτησις, τακτοποίησις, ἐπισκευή.
**σιάο** (τὸ) νεώτ. πνευστὸν σινικὸν μουσικὸν **ὄργανον** προσομοιάζον πρὸς τὸν αὐλὸν τοῦ Πανός.
**σιαόρ** 'Ησ. «θίασος· Λάκωνες».
**σιάρω** (Ιτολ.) δημ. σχάζω τὴν κώπην, ἀνακρούω διὰ τῶν κωπῶν· ‖ προστ. **σία ! ὡς** ναυτ. κέλευσμα, ἀνάκρουσον διὰ τῶν κωπῶν· ‖ **φρ. σία** κι ἀράξαμε εἰς τὸ τέρμα προσπαθείας, **ἐνεργείας** κττ.· ἀλλ' εἰδικώτ. ὡς φρ. εἰρωνική, **ἐπὶ** λόγων **ἢ** ἔργων ἀνιαρῶν ἢ ἀνοήτων.
**σιάση** (ἡ) δημ. κ. σ(ι)ασμός (ὁ) τὸ σιάξιμο βλ.λ., **ἐξομάλισις,** τακτοποίησις : **φρ. τὰ** σιάζω **καὶ** **σιασμὸ δὲν ἔχουν,** παροιμ. **σιασμὸς ἁγιασμὸς** (ἡ συνδιαλλαγὴ εἶναι εὐλογία Θεοῦ).
**σ(ι)άχνω** δημ. ἄ. σιάζω βλ.λ. : Μαλακ.Συντρ.90,5 **τὸ τραπέζι .. ὡς νὰ στρωθῇ καὶ νὰ σιαχτῇ.**
**σιβαία** 'Ησ. «ἡ σίβα, πήρα».
**σιβαϊσμός** (ὁ) νεώτ. ἡ ἑτέρα τῶν **δύο μεγάλων** θρησκευτικῶν αἱρέσεων παρ' 'Ινδοῖς, **ἧς οἱ ὀπαδοὶ** θεωροῦσι τὸν Σίβαν ὡς τὸν ὕψιστον θεόν, **τὴν** ἀρχὴν τοῦ παντός, τὸ κέντρον τῆς δημιουργίας.
**σιβαϊσταί** (οἱ) νεώτ. οἱ ὀπαδοὶ **τῆς** θρησκευτικῆς αἱρέσεως τοῦ **σιβαϊσμοῦ βλ.λ.**
**σίβδη** (ἡ), δωρ. **σίβδα ἀντὶ** σίδη **βλ.λ.**· 'Ησ. «σίβδαι· ῥοιαί» : Καλλ.Λουτρ.Παλ.28 **πρώιον οἷαν ἢ ῥόδου ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροΐαν.**
**σιβδία** 'Ησ. «σιδία».
**σιβηρικός**-ή-όν νεώτ. ὁ **ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος** εἰς τὴν καταλαμβάνουσαν ὁλόκληρον **τὸ** βόρειον **τμῆμα τῆς 'Ασίας χώραν** Σιβηρίαν, **ὡς καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς** προερχόμενος : **σιβηρικὸν ψῦχος** (τὸ δριμύτατον), - **σιβηρικοὶ σιδηρόδρομοι.**
**σιβηρίτης** (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. τὸ ὀρυκτὸν **τουρμαλίνης** περιέχον μαγγάνιον **ἐρυθρόχροον.**
**σίβληθρα** 'Ησ. «πόπανα **τὰ περικεκνισμένα».**
**σιβρῖται** (οἱ) μτγν. αἰθιοπικὴ ὀνομασία **εἴδους** τινὸς σκορπίων **ἐν Αἰθιοπίᾳ** : **Αἰλ.**ΖΙ Β,13 **ἐν Αἰθιοπίᾳ τοὺς καλουμένους Σιβρίτας σκορπίους, οὕτω δὲ αὐτοὺς .. οἱ ἐπιχώριοι φιλοῦσιν ὀνομάζειν.**
**σίβυλλα** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀγγέλλουσα **τὴν** βουλὴν τοῦ Θεοῦ **εἰς τοὺς ἀνθρώπους,** γυνὴ **ἔχουσα** μαντικὴν δύναμιν, προφῆτις, **ἐπὶ** μιᾶς **μ.** Σιβύλλης διαμενούσης **ἐν** 'Ερυθραῖς ἢ ἐν Κύμῃ : 'Ηράκλ.Φιλ.92, 'Αριστφ.Ειρ.1095 **οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα,** αὐτ.1116, Πλάτ.Φαῖδρ.244Β **ἐὰν δὴ λέγωμεν Σίβυλλάν τε καὶ ἄλλους,** 'Αριστλ.Πρ. 954a,36 **Σίβυλλαι καὶ Βάκιδες,** αὐτ.Θαυμ.838a,6· ‖ π. μτγν. γεν. ὀνομασ. **διαφόρων προφητίδων,** αἵτινες **ἐνεπνέοντο ὑπὸ τοῦ 'Απόλλωνος, οἷον ἡ**

Δελφική, ἡ Σαμία κἄ. : Στράβ.14,1,34 **ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σίβυλλά ἐστιν ἔνθους καὶ μαντικὴ γυνὴ τῶν ἀρχαίων τις,** Διόδ.Σ 4,66, Παυσ.10,12,1 **Σίβυλλαν δὲ ἐπίκλησιν .. τὴν πρότερον γενομένην,** Σχόλ.Πλάτ.Φαῖδρ.244Β, Πασχ.Χρον.201· || νεώτ. μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ αἰνιγματώδης, ὁ μυστηριώδης, ὁ προφητικός.

**σῑβυλλαίνω** μτγν. προλέγω τὰ μέλλοντα, προφητεύω ὡς ἡ Σίβυλλα : Διόδ.Σ 4,66 **τὸ γὰρ ἐνθεάζειν κατὰ γλῶσσαν ὑπάρχειν σιβυλλαίνειν.**

**σῑβύλλειος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σίβυλλαν βλ.λ., ὁ τῆς Σιβύλλης, ὁ σιβυλλικός : Πλούτ.Φάβ.4 **πολλαὶ .. τῶν ἀπορρήτων βίβλων, ἃς Σιβυλλείους καλοῦσι** [ἐν Ῥώμῃ], **- σιβύλλειοι χρησμοί**· || τὸ ούδ. κτ.πληθ. : **Σιβύλλεια** συλλογὴ διαφόρων προφητειῶν ἀποδιδομένων εἰς τὰς Σιβύλλας : Διον.'Αλ.Ρωμ.6,17, Πλούτ.Μάρκελλ.3 **τοῦ πολέμου συμπεσόντος ἠναγκάσθησαν εἶξαι λογίοις τισὶν ἐκ τῶν Σιβυλλείων.**

**σιβυλλιακός**-ή-όν μτγν. ὁ σιβύλλειος : Διόδ.Σ 34/5,10 **κατὰ Σιβυλλιακὸν λόγιον.**

**σιβυλλικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σίβυλλαν, ὁ τῆς Σιβύλλης, ὁ. σιβύλλειος : **σιβυλλικὰ βιβλία** [τὰ σιβύλλεια]· || μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ αἰνιγματώδης, ὁ μυστηριώδης, ὁ προφητικός.

**σιβυλλιστής** [ὁ] μτγν. ὁ πιστεύων εἰς τὴν Σίβυλλαν : Κέλσ.π.'Ωριγ.Κέλσ.5,61· **2)** ὁ ἐκ τῶν σιβυλλείων βιβλίων προφητεύων· κ. γεν. ὁ μάντις, ὁ προφήτης, ὁ χρησμολόγος : Πλούτ.Μάρ.42 **θῦταί τινες καὶ σιβυλλισταὶ πείσαντες.**

**σιβυλλιῶ**-άω ἐπιθυμῶ τὰς σιβυλλικὰς προφητείας, εἶμαι ὅμοιος πρὸς τὴν Σίβυλλαν, ἔνθους ὡς ἡ Σίβυλλα : 'Αριστφ.'Ιππ.61 **ᾄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.**

**σιβύνη** [ἡ] μτγν.κ.**σῑβύνης** [ὁ] ['Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 6,93] θηρευτικὴ λόγχη, κ.γεν. λόγχη : 'Αλεξ.131, Μελέαγρ. ΑΠ 7,421, Διόδ.Σ 18,27, αὐτ.20,33 **παρά τινος τῶν ὑπασπιστῶν ἁρπάσας σιβύνην, διήλασε διὰ τῶν πλευρῶν**· πρβλ. ζιβύνη, συβίνη.

**σῑβύνης** [ὁ] μτγν. ἡ σιβύνη βλ.λ. : 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 6,93 **τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὸν σιβύνην.**

**σιβύνιον** [τὸ] μτγν. ὑποκορ. τοῦ σιβύνη βλ.λ. : Πολύβ.6,23,9 **οἵ γε μὴν λεπτοὶ σιβυνίοις ἐοίκασι συμμέτροις.**

**σῖγα** [σιγή] ἐπίρρ. ἐν χρ. π. τοῖς 'Αττ. ποιηταῖς κ. μτγν. ἐπ. ['Απολλ.Ρ 1,267], σιωπηλῶς : Σοφ.Φιλ. 258 **σῖγ' ἔχοντες,** αὐτ.'Ηλ.1236 **ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε,** αὐτ.1399, αὐτ.ἀπ.815 **ἄκουε σῖγα,** 'Αριστφ.'Αχ.59 **κάθησο σῖγα·** κ. μτ. τοῦ οὐ : Αἰσχ. 'Επτ.250 **οὐ σῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς,** Σοφ.Αἴ.75 **οὐ σῖγ' ἀνέξει'** || ἐπὶ τοῦ δημοσίου κήρυκος κραυγάζοντος καὶ λέγοντος σῖγα πᾶς [ἔστω] : Εὐρ.Φοίν.1224 **κελεύσας σῖγα κηρῦξαι στρατῷ,** 'Αριστφ.'Αχ.238 **σῖγα πᾶς·** || ὡς ἐπιφ. **σῖγα** σιωπή ! σούτ ! : Αἰσχ.'Αγ.1344· **2)** ἐν πολλῇ ἡσυχίᾳ, χαμηλοφώνως, ἡσύχως, ψιθυριστά, σιγά, μὲ σιγανὴ φωνή : Αἰσχ.'Αγ.449 **τάδε σῖγά τις βαΰζει,** Σοφ.'Αντ.700, αὐτ.Φιλ.22 **σῖγα σήμαινε,** αὐτ.ΟΤ 1212 **πῶς .. αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν .. σῖγ' ἐδυνάθησαν;,** 'Ορφ.'Αργ.702 **σῖγα .. ἐκέκλετο.**

**σῖγά** [ἡ] [1] δωρ. τ. τοῦ σιγή βλ.λ. : Πίνδ.Ν 9,7.

**σιγά** [2] ἐπίρρ. δημ. κ. σιγανά ἢ σιγαλά, συγκρ. **σιγότερα,** ἡσύχως, ἀθορύβως, χαμηλοφώνως : **μίλα σιγά·** || ἠρέμα, βραδέως, ἀργά, ὁ. ἀγάλια : λαϊκ.τραγ. **σιγά ἀμαξά τὴν ἄμαξα, - περπάτα σιγά, - τρῶγε σιγά·** || φρ. σιγά σιγά ὀλίγον κατ' ὀλίγον, πολὺ βραδέως, μετὰ πολλῆς προσοχῆς : λαϊκ.τραγ. **σιγά σιγά καὶ ταπεινά, μὴν πάρουν τ' ἄρματα φωτιά.**

**σῖγᾷ** γ' ἑν. τοῦ σιγῶ· **2)** δωρ. δοτ. τοῦ σιγή.

**σῑγάζω** κ. νεώτ. ἐπιβάλλω εἴς τινα σιγήν, σιωπήν, παραγγέλλω ἢ κάμνω τινὰ νὰ σιωπήσῃ, κατασιγάζω, καταπαύω, καταπραΰνω : Πίνδ.Παρθ. 2,16 **ζεφύρου πνοὰς σιγάζειν,** Ξεν.'Αν.6,1,32 **καὶ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος,** Δίων Κ 64,14, 'Οππ. Κυν.3,286 **σιγάζειν τύμπανα,** 'Εφραὶμ Συρ.2,651D **μὴ σίγαζε ἐκεῖνον τῇ ἀπειλῇ τοῦ θυμοῦ·** κ. παθ. : Δίων Κ 39,34, Χατζόπ.'Απρ.Τρ.16.

**σιγαλά** ἐπίρρ. δημ. ὁ. σιγά βλ.λ. : Βρ.Θρ.13.

**σῑγᾰλέος**-α-ον κ. μσν. ὁ σιγηλός, ὁ σιωπηλός, ὁ ἥσυχος : 'Ορφ.'Αργ.1003, 'Ιουλ.Αἰγ.ΑΠ 7,597.

**σιγαληνά** ἐπίρρ. δημ. ἀθορύβως, ἠρέμα, ἁπαλά : Σολωμ.Λάμπρ.19,1 **ἐκεῖ στοὺς βράχους | σχίζεται ἡ θάλασσα | σιγαληνά.**

**σιγαλιά** [ἡ] δημ. ἡσυχία, ἠρεμία, νηνεμία, ἔλλειψις παντὸς θορύβου, ἰδ. κατὰ τὴν νύκτα : λαϊκ. τραγ. **στῆς νύχτας τὴ σιγαλιὰ σὰν γέρνῃ ἡ ζωή.**

**σῑγᾰλόεις**-εντος-εσσα-εν ἐπ. ὁ λεῖος, ὁ στιλπνός, ὁ γυαλιστερός· 'Ησ. «σιγαλόεντα· λαμπρά, ποικίλα, καὶ ὅμοια», ἰδ. ἐπὶ λαμπρῶν διὰ ποικίλων χρωμάτων ἢ κεντημάτων κεκοσμημένων γυναικείων ἐνδυμάτων : 'Ιλ.Χ 154 **εἵματα σιγαλόεντα,** αὐτ.468 **δέσματα σιγαλόεντα,** 'Οδ.Ζ 26, αὐτ.38 **ῥήγεα σιγαλόεντα,** αὐτ.Ο 60 **χιτῶνα .. σιγαλόεντα·** πρβλ. νεοσίγαλος· || ἐπὶ τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ὁ λάμπων, ὁ στίλβων ἐκ μεταλλικῶν κοσμημάτων : 'Ιλ.Ε 226 **ἡνία σιγαλόεντα,** 'Οδ.Ζ 81· || ὁμ. ἐπὶ λαμπρῶν διαμερισμάτων, ἐπίπλων ἢ σκευῶν οἰκίας : 'Οδ.Ε 86 **ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι** [πεποικιλμένον πολυτελῶς], αὐτ.Π 449 **ὑπερῷα σιγαλόεντα** [ἐπὶ τῶν λαμπρῶν δόμων βασιλίσσης], αὐτ.Σ 206,'Επιγρ. **νηὸν** [σιγ]**αλόεντα'** **2)** λιπαρός, ἐλαιώδης : 'Ερμιππ.63,20 **ἀμύγδαλα σιγαλόεντα,** Νουμήν.'Ηρ. π. 'Αθήν.7, 295C **κατὰ μνία σιγαλόεντα.**

**σιγαλοπαπαδιά** [ἡ] δημ. ὁ. σιγανοπαπαδιά βλ.λ.

**σῑγᾰλός** (-ή)-ό(ν) δωρ. κ. δημ. τ. τοῦ σιγηλός, σιγανός : Πίνδ.Π 9,92 **σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών,** Μαλακ.Συντρ.59,1 **τὸ σιγαλὸ τραγούδισμα | ποὺ σ' ἔσερνε·** || 'Ησ. «σιγαλοί. οἱ ἄφωνοι τέττιγες».

**σῑγᾰλῶ**-όω [σιγαλόεις] καθιστῶ τι λεῖον, κάμνω τι ἐπίπεδον, στιλπνόν, στιλβώνω, ὑαλίζω : 'Απολλ. Σοφ.Λεξ.'Ομ.601 **ἐν λ.** σιγαλόεντα «αεσιγαλωμένα· πεποικιλμένα»· **2)** ρηματ.π. σιγάλωμα.

**σιγάλωμα**-ατος [τὸ] [σιγαλῶ] ἀρχ. λεξ. ἐργαλεῖον πρὸς ἰσοπέδωσιν ἢ στίλβωσιν, κ. ἰδ. τῶν ὑποδηματοποιῶν πρὸς στίλβωσιν δερμάτων : 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ. **ἐν λ.** σιγαλόεντα, 'Ησ. «**σιγάλωμα γὰρ οἱ σκυτεῖς λέγουσιν ἐν ᾧ τὰ δέρματα δασύνουσιν»·** **2)** τὸ κράσπεδον, ἡ παρυφή, ἡ ἄκρα ἱματίου· 'Ησ. «**σιγαλώματα·** τὰ περιαπτόμενα ταῖς φαισ» πρβλ. σιάλωμα.

**σιγανά** ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. ἡσύχως, ἠρέμα, βραδέως, σιγά - σιγά, ἀγάλι' ἀγάλια : 'Ερωτόκρ. 1,1485 **ἀκλούθα, Νένα, σιγανά, καὶ μίλειε ἀγάλι' ἀγάλια,** αὐτ.2212.

**σιγανάδα** [ἡ] μσν. ἡσυχία, ἠρεμία : 'Ερωτόκρ. 1,686, αὐτ.4,988 **βαθιὰν αὐγὴ ἁρματώνει | μὲ σιγανάδα τὸ λαό.**

**σιγανεμιά** [ἡ] μσν. δημ. νηνεμία, μπονάτσα : 'Ερωτόκρ.5,98 **οἱ μέρες μὲ σιγανεμιὰ καὶ λάφη ξημερώνου.**

**σιγανεύγω** μσν. δημ., ἀόρ. **ἐσιγόνεψα,** παθ. μτχ. παρακ. σιγανεμένος ἡσυχάζω, καθησυχάζω, ἠρεμῶ : 'Ερωτόκρ.2,480 **σὰ σιγανέψουν οἱ καιροί,** αὐτ.944 **ἅς σιγανέψ' ἡ μάνιτα,** αὐτ.3,1627· || ἡ μτχ. παθ. παρακ. σιγανεμένος-η-ο ὡς ἐπίθ. **ὁ** ἥσυχος, ὁ ἤρεμος, ὁ γαλήνιος : 'Ερωτόκρ.1,2077 **μέρα σιγανεμένη,** αὐτ.4,1013.

**σιγανοπαπαδιά** [ἡ] δημ. κ. ὑποκορ. σιγανοπαπαδίτσα, ἐπὶ προσ. ἰδ. πανούργων, μοχθηρῶν,

προσποιουμένων, ὑποκρινομένων τὸν φρόνιμον καὶ τὸν ἀγαθόν· πρβλ. φραγκοπαναγιά.

**σιγανοπορπατῶ** μσν. δημ. περιπατῶ ἡσύχως, βαδίζω βραδέως, πορεύομαι βάδην, πορπατῶ σιγανά : Ἐρωτόκρ.1,304 **ἤρχισε κι ἐστρατάριζε κι ἐσιγανοπορπάτει.**

**σιγανός-ή-ό(ν)** μτγν. κ. δημ. κ. σιγαλός-ή-ό ὁ ἀθόρυβος, ὁ ἥσυχος, ὁ ἤρεμος : Ἐρωτόκρ.1,305, αὐτ.4,89 **σιγανὴ ἦτον ἡ ἐμιλιά της,** αὐτ.1912 **εἶπέ 'να λόγο σιγανό,** αὐτ.5,951 **σιγανὴ φωνή**· ‖ σπανιώτ. ὁ σιγηλὸς βλ.λ.· ‖ παροιμ. **ἀπὸ σιγανὸ ποτάμι νὰ φοβᾶσαι** ἀπὸ ἄνθρωπον ὕπουλον ἐνεργοῦντα ἀθορύβως.

**σιγαρέττο(ν)** (τὸ) (γαλλ.) νεώτ., δημ. κ. **τσιγαρέτο** μικρὸς κύλινδρος ἐκ καπνοῦ κεκομμένου καὶ τετυλιγμένου ἐντὸς σιγαροχάρτου πρὸς κάπνισμα, ἄ. τσιγάρο.

**σιγαροθήκη** (ἡ) νεώτ., δημ. κ. **τσι-** μικρὰ θήκη σιγαρέττων ἢ σιγάρων φερομένη ὑπὸ τοῦ καπνιστοῦ ἢ καὶ τοποθετουμένη ἐπὶ τραπέζης τῆς οἰθούσης πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπισκεπτῶν.

**σιγαροκόπος** (ὁ) νεώτ. εἰδικὴ κοπὶς πρὸς ἀποκοπὴν μικροῦ μέρους ἐκ τοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸ στόμα ἄκρου τοῦ πούρου, ὅπως διευκολύνεται τὸ κάπνισμα.

**σιγάρον** (τὸ) (ἰσπαν.) νεώτ., δημ. **τσιγάρο** κυρ. μικρὸς ἐπιμήκης κύλινδρος ἐκ φύλλων καπνοῦ εἰδικῶς συνεσκευασμένων πρὸς κάπνισμα, τὸ πούρο· **2)** ἄ. σιγαρέττον βλ.λ., τσιγάρο.

**σιγαροποιεῖον** (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον κατασκευῆς σιγαρέττων καὶ σιγάρων.

**σιγαροποιία** (ἡ) νεώτ. ἡ βιομηχανία τῆς κατασκευῆς σιγαρέττων καὶ σιγάρων· ‖ ἡ κατασκευὴ σιγάρων.

**σιγαροποιός** (ὁ) νεώτ. τεχνίτης βιομηχανίας κατασκευάζων σιγάρα ἢ σιγαρέττα, ὁ τσιγαράς.

**σιγαρόχαρτον** νεώτ., δημ. **τσιγαρόχαρτο** εἰδικῆς κατασκευῆς λεπτότατος χάρτης εἰς μικρὰ ὀρθογώνια φύλλα, πρὸς περιτύλιξιν τοῦ καπνοῦ τῶν σιγαρέττων· **2)** κατ' ἐπέκτ. λεπτότατος χάρτης πρὸς περιτύλιξιν· ‖ ὁμ. ὁ διὰ βιβλία ἀντιγραφῆς λεπτὸς ἀπορροφητικὸς χάρτης (κόπια).

**σιγᾶς** πιθ. δωρ. συνηρ. τ. ἀντὶ τοῦ ἀχρ. σιγάεις (=τῷ ἀχρ. σιγήεις) ὁ σιωπῶν, ὁ σιωπηλός : Αἰσχ. Ἀγ.412 **πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν.**

**σιγαστήρ-ῆρος** (ὁ) νεώτ. μηχανολ. εἰδικὴ συσκευὴ πρὸς σημαντικὴν ἐλάττωσιν τοῦ κρότου τῶν ἀναφλεγομένων ἀερίων βενζινοκινητῆρος ἢ πυροβόλων, τὸ σιλανσιέ.

**σιγγίλλιον** (τὸ) νεώτ. τὸ σιγίλλιον βλ.λ.

**σιγγλάριος** (ὁ) (λατ.) κ. **σιγγουλ-** (Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,7) κ. **σινγουλάρις ἢ σινγουλάριος** (Ἐπιγρ.), κτ. πληθ. **σιγγουλάριοι,** εἶδος ἐπιλέκτων ἱππέων ἀποστελλομένων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἕνεκα δημοσίων χρεῶν· Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,7 «ἄνδρες ἐντρεχεῖς ἐπὶ τὰς ἐπαρχίας δημοσίων ἕνεκα χρειῶν ἀποστελλόμενοι» : Ἐπιγρ. **εἴλη Σιν(γ)λαρίων**· **2) ἱππεὺς σινγλάρις** μονήρης ἱππεύς (eques singularis)

**σιγγρίασις-εως** (ἡ) μον. ἄφθα βλ.λ.(I) : Ἱππιατρ. 97 (ὁ.γρ. σιγρίασις).

**σῖγεῖν** λακων. ἀντὶ θιγεῖν· Ἡσ. «σίγε· θίγγανε. Λάκωνες» : Ἀριστφ.Λυσ.1004 **ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτω σιγῆν ἐῶντι.**

**σιγέρπης** (ὁ) (ἕρπω) μτγν. ὁ σιγῇ προσέρπων καὶ βλάπτων, κρυφοδάκτης· Ἡσ. «σιγέρπης· λαθροδάκτης» : Καλλ.Ἐπιγρ.45,6 **μή με παρεισδὺς οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.**

**σιγή** (ἡ) κ. νεώτ., δωρ. σιγά ἡ σιωπή, τὸ μὴ ὁμιλεῖν : Ἡρ.1,86 **τέως μὲν σιγὴν ἔχειν εἰρωτώμενον** (ἐτήρει σιωπήν, ἐσιώπα), αὐτ.6,130, αὐτ.7,237, Σοφ. Τρ.1115, αὐτ.Αἴ.293 **γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει,** αὐτ.Ἀντ.1251, αὐτ.ἀπ.64, αὐτ.81 **σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά,** Εὐρ.ΙΑ 542, αὐτ.Μήδ.66 **σιγὴν .. τῶνδε θήσομαι πέρι,** Καρκῖν.7,2 **πολλῶν φάρμακον κακῶν σιγή,** Πλάτ.Πολ.425Β **σιγὰς .. τῶν νεωτέρων παρὰ πρεσβυτέροις,** Ξεν.Ἀγησ.2,10 **συνιόντων δὲ τέως μὲν σιγὴ πολλὴ ἦν ἀπ' ἀμφοτέρων,** φρ. **τηρῶ σιγὴν ἰχθύος** (δὲν ὁμιλῶ καθόλου, δὲ βγάζω τσιμουδιά)· ‖ ὁμ. ἐμπροθ. ἐν ἐπιρρ. φρς : Κριτ.25,22 **σὺν σιγῇ,** Πλάτ.Γοργ.450C **τὸ τῆς τέχνης περαίνοιτο ἂν καὶ διὰ σιγῆς,** αὐτ. Σοφ.264Α **τοῦτο .. κατὰ διάνοιαν ἐγγίγνηται μετὰ σιγῆς**· ‖ ἡ παντελὴς ἔλλειψις παντὸς θορύβου, ἤχου ἢ φωνῆς, ἀπόλυτος ἡσυχία : Εὐρ.ΙΑ 10 **σιγαὶ δ' ἀνέμων τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν,** ΚΔΠράξ.21,40 **πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης**· **2)** ἐν μυστικῇ ἢ θρησκευτικῇ σημ. : Ἀριστέ.1 95, ΚΔ Ἀποκ.8,1 **ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ,** Πάπ. **σιγὴ σύμβολον θεοῦ ζῶντος**· **3)** κτ. δοτ. **σιγῇ** ὡς ἐπίρρ. ἐν σιωπῇ, σιωπηλῶς, ἡσύχως, ἡ μ. ἐν χρ. π. Ὁμ. πτῶσις : Ἰλ.Τ 255 **τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν,** αὐτ.Γ 8· ‖ ὡς ἐπιφ. σῖγα, σιώπα : Ὀδ.Ο 440 **σιγῇ νῦν** (σιώπα τώρα)· **4)** ὁμ. κτ. δοτ. ὡς ἐπίρρ. χαμηλῇ τῇ φωνῇ, ψιθυριστά : Ἡρ.8,74 **σιγῇ λόγον ἐποιέετο,** Ξεν.Ἀπομν.1,1,19 **τὸ σιγῇ βουλευόμενα**· ‖ μυστικῶς : Πίνδ.Ν 9,7 **τετελεσμένον ἐσθλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι,** Ἡρ.9,93 **ὁ δὲ ὡς ἐπήισε, εἶχε σιγῇ καὶ ἔφραζε οὐδενὶ** (τὸ ἐτήρει μυστικόν, τὸ ἀπεσιώπα), Σοφ.ΟΤ 341 **κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω,** αὐτ. Τρ.989 **κέρδος σιγῇ κεύθειν**· ‖ μτ. γενικ. σιγῇ τινος κρύφα, ἐν ἀγνοίᾳ τινός : Ἡρ.2,140 **σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος,** Εὐρ.Μήδ.587 **σιγῇ φίλων.**

**σῖγηλός-ή-όν** κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. σιγᾱλός-όν (Πίνδ.Π 9,92) ὁ πλήρης σιγῆς, ὁ τηρῶν σιγήν, ὁ διατελῶν ἐν σιγῇ, ὁ σιωπηλός, ὁ ἄφωνος· Θωμ. Μ 792 «σιγηλὸς καὶ σιωπηλὸς οὐ ῥητορικά, οὐ σιγῶν λέγε» : Ἱππ.Διαίτ.65, Σοφ.Φιλ.741 **οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει σιγηλός,** Νικοφ.27· **2)** ὁ ἔχων διάθεσιν, ὁ ῥέπων πρὸς σιωπήν, ὁ μὴ λέγων πολλά, ὁ ὀλιγόλογος, ὁ σιγαλός : Σοφ.Τρ.416 **λέγ' εἴ τι χρῄζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ**· ‖ ἐπὶ ζῴων, ἀντὶ κωτίλος βλ.λ.I) : Ἀριστλ.ΖΙ 488a,33 **τὰ μὲν κωτίλα, τὰ δὲ σιγηλά**· ‖ ὁ ἐν σιγῇ γινόμενος, ὁ μὴ προκαλῶν θόρυβον, ὁ ἀθόρυβος, ὁ ἥσυχος : Εὐρ.Βάκχ.1049 **τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο σῴζοντες** (Βερναρδ.Γρηγ. «προσπαθοῦντες νὰ μὴ ἀκούεται μηδὲ ὁ ἐκ τῶν π. μήτε ὁ ἐκ τῆς γλ. ἦχος»).

**σῖγηλῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐν σιγῇ, σιωπηλῶς, ἀθορύβως, ἡσύχως : Πολυδ.5,147, Ἡσ. **σιγηρῶς, σιγηλῶς, ἡσύχως.**

**σῖγημονᾶς** Ἡσ. «σιγᾶς».

**σῖγηρός-ά-όν** ἀττ. τ. τοῦ σιγηλὸς βλ.λ.2) : Ἱππ. Ἐπιστ.12, Μέν.Μον.167 **σιγηρὸς τρόπος,** ΠΔ Σοφ. Σειρ.26,14 **δόσις κυρίου γυνὴ σιγηρά** (ἀντίθ. φλύαρος, λάλος)· ἐπίρρ. **-ῶς**· Ἡσ. «σιγηρῶς· ἡσύχως».

**σιγῆς** δωρ. β' ἑν. τοῦ σιγῶ βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἀχ.778.

**σῖγητής** (ὁ) (σιγῶ) ὁ τηρῶν σιγήν, ὁ σιωπῶν, κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν μυστῶν τοῦ Βάκχου : Ἐπιγρ.

**σιγητικός-ή-όν** ὁ σιγηλός : Ἱππ.Εὐσχ.3 **πρὸς τὰς ἀναστάσιας σιγητικοί.**

**σῖγιλλάρια** (τὸ) (λατ.) μτγν. ἀγαλμάτια, πλαγγόνες : Μᾶρκ.Αὐρ.7,3 σ- **νευροσπαστούμενα.**

**σιγίλλιον** (τὸ) (λατ.) πάπ. κ. νεώτ. σφραγίς, κ.ἰδ. ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς : Πάπ.· **2)** συνεκδ. τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔγγραφον ἐφ' οὗ τίθεται τὸ σιγίλλιον· ‖ εἰδ. πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐπιστολὴ ἀναφερομένη εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ ἀνακοινοῦσα εἰς τὰς πρὸς ἃς ἀπευθύνεται ἐκκλησιαστικὰς συνήθ. ἀρχὰς τὰς ἐπ' αὐτῶν πατριαρχικὰς καὶ συνοδικὰς ἀποφάσεις.

**σιγιλλογραφία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἀρχαιολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῶν σιγιλλίων, ἄ. σφραγιδογραφία.

**σίγιον** (τὸ) σχόλ. εἶδος τέττιγος : Σχόλ.᾽Αριστφ.᾽Ορν.1095.

**σιγιστροπύλη** (ἡ) πάπ. ἡ θύρα τῆς σκευοθήκης, τοῦ ἑρμαρίου.

**σίγκηρες** ᾽Ησ. «ὑπηρέται βάρβαροι».

**σιγκούνι** (τὸ) δημ. τὸ σεγκούνι βλ.λ.

**σίγλα** (ἡ) αἰολ. (κτ. Πολυδ.5,97) ἐνώτιον, σκουλαρίκι : ᾽Ησ., Πάπ. **σίγλαν μίαν.**

**σίγλη** (ἡ) μτγν. κ.νεώτ. ἀντ᾽ σίγλα βλ.λ. : ᾽Αρκάδ. 107,24· **2**) νεώτ. ἡ βραχυγραφικῶς γραφὴ ὀνόματός τινος διὰ μονοκονδυλιᾶς βλ.λ., ἡ τζίφρα· **3**) νεώτ. ἑκάστη τῶν κατὰ στερεότυπον γραφὴν σημειουμένων λέξεων διὰ σημείων εἰλημμένων κατὰ συνθήκην ἢ διὰ τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν γραμμάτων, εἴτε διὰ τῆς κυριωτέρας χαρακτηριστικῆς τῆς λέξεως συλλαβῆς, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν τοῖς στενογραφικοῖς συστήμασι.

**σίγλος** (ὁ) (ἑβρ.) κ. νεώτ. κ. δημ. ἢ σίκλος (Σοφ. ἀπ.1094), μονὰς βάρους ἰσοδυναμοῦσα πρὸς τὸ ἓν ἑξηκοστὸν (1/60) τῆς μνᾶς : ΠΔ 30,23 **λάβε ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης.. πεντακοσίους σίκλους,** αὐτ.24· **2**) νομισματικὴ μονὰς τῆς ᾽Ανατολῆς ἰσοδυναμοῦσα πρὸς δύο ἢ πρὸς τέσσαρας ἀττικὰς δραχμάς : ΠΔ᾽Εξ.39,2(38,26) **δραχμὴ μία.. τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου,** ᾽Ιώσ.ΙΑ 3,8,2 **ὁ σίκλος.. ᾽Αττικὰς δέχεται δραχμὰς τέτταρας·** πρβλ. ᾽Ησ. ἐν λ. σίκλος· ‖ **Περσικὸς σίγλος** νόμισμα ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ 1/3000 μέρος τοῦ βαβυλωνιακοῦ ταλάντου ἀργύρου, πρὸς τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ στατῆρος τῆς Μικρᾶς ᾽Ασίας, καὶ πρὸς 7 1/2 ἀττικοὺς ὀβολοὺς (Ξεν.᾽Αν.1,5,6) ἢ πρὸς 8 ὀβολοὺς κτ. ᾽Ησ. κ. Φώτ. (ἀναφερόμενον εἰς τὸν Σοφ.ἀπ.1094)· ᾽Ησ. «σίγλος· νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ᾽Αττικούς» : Ξεν.᾽Αν.1,5,6 **τεττάρων σίγλων. ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτ᾽ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβέλιον ᾽Αττικούς,** ᾽Επιγρ. **σίγλοι Μηδικοὶ ἀργυροῖ·** **3**) ἐνώτιον, σκουλαρίκι· ᾽Ησ. «σίγλος.. **καὶ εἶδος ἐνωτίων**», Φώτ.· **4**) μέτρον σίτου, μέδιμνος : Πολύβ.34,8,7 **καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος μέδιμνός ἐστι δραχμῆς** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ Σικελικός)· **5**) δημ. ὁ κουβᾶς βλ.λ.

**σιγλοφόρος**-ον ὁ φέρων σίγλους βλ.λ.3), ὁ φορῶν ἐνώτια : Κωμ.᾽Αδέσπ.792.

**σίγμα** (τὸ) **κ. σῖγμα** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. τὸ δέκατον ὄγδοον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, βλ.Σ σ : Πλάτ.Κρατ.427Α **διὰ τοῦ φῖ καὶ τοῦ φῖ καὶ τοῦ σῖγμα,** Πάπ. **κάμηλος κεχαραγμένος ἐπὶ τῷ δεξιῷ μηρῷ.. σίγμα,** ΨΚωδ.272 (ἐκδ. Preg.)· **2**) πᾶν τὸ ἔχον σχῆμα ἡμικυκλίου ὡς τὸ ἀρχαιότερον σχῆμα τοῦ σίγμα C, οἷον στοά, ὀρχήστρα θεάτρου, ἡ νέα σελήνη κττ. : Φώτ. τὸ **τοῦ θεάτρου σῖγμα** (ἡ ὀρχήστρα), Αἰσχρ.ἀπ.1 **τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σῖγμα** (ἡ νέα σελήνη)· ‖ **σίγματα** τὰ σήματα ἅτινα οἱ Σικυώνιοι εἶχον ἐπὶ τῶν ἀσπίδων : Ξεν.᾽Ελλ.4,4, 10· **3**) (λατ. sigma) κλίνη ἢ ἀνάκλιντρον σχήματος ἡμικυκλικοῦ ἐν χρήσει ἀντὶ τρικλινίου κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους : Μαρτιάλ.10,48,6.

**σιγμᾰτίζω** μτγν. κ. μσν. γράφω τι διὰ τοῦ σῖγμα, μεταχειρίζομαι τὸ σῖγμα (σ) : Εὐστ.1389,15 **διπλῶς σιγματίζεται** (γράφεται διὰ διπλοῦ σ)· **2**) ρηματ.π. σιγματισμός.

**σιγμᾰτισμός** (ὁ) (σιγματίζω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιγματίζειν, τὸ γράφειν διὰ τοῦ σῖγμα (σ)· **2**) νεώτ. ἡ συχνὴ ἐπανάληψις τοῦ σ ἔν τινι φράσει ὥστε ν᾽ ἀποτελῆται παρήχησις, οἷον ἐν Εὐρ.Μήδ. **σέσωκά σ᾽ ὡς ἴσασιν ᾽Ελλήνων ὅσοι·** **3**) νεώτ. ἰατρ. μερικὸς τραυλισμὸς περὶ τὴν προφορὰν τοῦ φθόγγου σ.

**σιγμᾰτοειδής**-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ σιγμοειδὴς βλ.λ. : ᾽Απολλ.Κιτ.π.᾽Ερωτιαν. ἐν λ. ἄμβων **σιγματοειδὴς ἐκκοπὴ** (δ.γρ. σιγμοειδής), ᾽Ονήσανδρ.21,6, Ζώσ.3,11,3, Μαλάλ.1 302,8 **τὸ Νυμφαῖον τὸ σιγματοειδές·** ‖ **σιγματοειδὴς στοὰ** οἰκοδομὴ μετὰ στοῶν, ἔχουσα ἡμικυκλικὸν σχῆμα (C) : ΨΚωδ.174,6 (ἐκδ. Preg.), αὐτ.180,6· κ. ἐπίρρ. -**δῶς** : Σχόλ.᾽Ιλ.1 5.

**σιγμόδους**-οντος (ὁ) ἢ **σιγμόδων-οντος** νεώτ. ζωολ. γένος θηλαστικῶν μυϊδῶν τρωκτικῶν περιλαμβάνον διάφορα εἴδη μικρῶν μυῶν.

**σιγμοειδής**-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸ σχῆμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ γράμματος σίγμα (C), ὁ ἡμικυκλικός, ὁ μηνοειδής : Γαλ.Χρ.Μορ.13,12 **σιγμοειδὴς ἀπόφυσις·** κ. ἐπὶ τῆς σελήνης : Κλεομήδ.2,5· **2**) νεώτ. ὁ ἔχων τὸ σχῆμα τοῦ λατινικοῦ γράμματος σίγμα (S), ἤτοι ὁ καμπυλούμενος ἀντιθέτως κατὰ τὰ δύο αὐτοῦ ἄκρα : **σιγμοειδὴς καμπὴ** ἢ **σιγμοειδὲς κόλον** (μοῖρα τοῦ παχέος ἐντέρου ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς λαγονίου ἀκρολοφίας μέχρι τοῦ τρίτου ἱεροῦ σπονδύλου).

**σιγμοειδῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ σιγμοειδοῦς παχέος ἐντέρου.

**σιγμοειδῶς** ἐπίρρ. μτγν. ἐν σχήματι σίγμα (C) ἡμικυκλικῶς, μηνοειδῶς : ᾽Ηλιόδ.Χειρ.π.᾽Ορειβ.49,8,6.

**σιγμός** (ὁ) (σίζω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σίζειν, συριγμός, συριστικὸς ἦχος, οἷος ὁ τῶν χελωνῶν : ᾽Αριστλ.ΖΙ 536a,7 **ἀφίησι.. τὰ μὲν συριγμόν,.. τὰ δὲ σιγμὸν μικρόν, ὥσπερ αἱ χελῶναι·** ‖ ὁμ. συριγμός, ὡς σημεῖον : Πλούτ.᾽Ηθ. 593Β· ‖ εἰδ. ἐν τῇ μαγείᾳ : Πλωτῖν.2,9,14· ‖ εἰδ. γραμμ. ἐπὶ συριστικῶν γραμμάτων : Διον.Θρ.631,18 **ἡμίφωνα λέγεται ὅτι παρόσον ἧττον τῶν φωνηέντων εὔφωνα καθέστηκεν ἔν τε τοῖς μυγμοῖς καὶ σιγμοῖς,** Εὐστ.᾽Ιλ.813,45.

**σίγνον** (τὸ) (λατ.) ᾽Επιγρ., πάπ. κ. μσν. εἴδωλον, ἀνδριάς, ἄγαλμα : ᾽Επιγρ.,᾽ΑννΚομΝ.2,246· **2**) ἡ σημαία : Πάπ. **τὰ ἱερὰ σίκνα** (σίγνα)· ‖ π. Βυζαντ. ἡ σημαία τῶν ἐξκουβιτώρων βλ.λ.· ‖ ὁ τόπος ἔνθα ἐτοποθετοῦντο σημαῖαι ἔν τινι στρατοπέδῳ, χρησιμοποιούμενος καὶ ὡς ἀποθήκη, φυλακὴ κττ. : Πάπ. **κεῖται εἰς τὰ σίγνα λεῖνα.**

**σιγνοφόρος** (ὁ) (λατ.) μσν. ὁ εἰκονοφόρος, ἐπὶ ἐπαιτούντων ἱερέων : ᾽Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,46, Τζέτζ. ᾽Ιλ.13,245 πρβλ. μηναγύρτης, μητραγύρτης.

**σιγο-** πρῶτον συνθετικὸν πλείστων λέξεων τῆς δημοτικῆς γλώσσης, ἐχουσῶν τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ διὰ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ δηλούμενον γίνεται ἀθορύβως ἢ βραδέως, οἷον σιγοκλαίω, σιγοκουβεντιάζω, σιγοπερπατῶ, σιγοπίνω, σιγοχτυπῶ κττ.

**σιγοβραδιάζω** δημ., ἰδ. ὡς ἀπρόσ **σιγοβραδιάζει** ἄρχεται, ἐπέρχεται βαθμηδὸν ἡ νύξ. βραδιάζει ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον.

**σιγοβράζω** δημ. μτβ. βράζω τι ἐπὶ μετρίας πυρᾶς, βράζω βραδέως, σιγὰ σιγά· **2**) ἀμτβ. ὑφίσταμαι βραδὺν βρασμόν : **σιγοβράζει τὸ φαΐ·** **3**) μτφ. **σιγοβράζει τὸ κακὸ** ἐνεργεῖ χωρὶς νὰ πολυφαίνεται· πρβλ. σιγοκαίω, σιγοφήνω.

**σιγοβρέχω** δημ., ἰδ. ὡς ἀπρόσ. **σιγοβρέχει** βρέχει βραδέως, σιγὰ σιγά : **ἄρχισε νὰ σιγοβρέχῃ.**

**σιγοκλαίω** δημ. κλαίω βραδέως, ἠρέμα, σιγὰ σιγά : ἡ **καρδιά μου σιγοκλαίει.**

**σιγοκράζω** δημ. φωνάζω χαμηλοφώνως, κράζω σιγὰ σιγά : Μαλακ.Συντρ.39,8 **ξεψυχισμέν᾽ ἡ ἀγάπη μας | θὰ σιγοκράζῃ.**

**σῖγος**-ους (τὸ) σιγή, σιωπή : ᾽Αν.Κρ.2,319 **ῥῖγος ῥιγῶ, καὶ σῖγος σιγῶ.**

**σιγοσημαίνω** δημ. σημαίνω βραδέως, ἀργὰ ἀργά : Πορφύρ.Σκ.25,8 **κι ἀργὰ τὰ σήμαντρα | πονετικὰ κι αὐτὰ σιγοσημαίνουν.**

**σιγοτρομῶ** κ. **σιγοτρομάσσω** μσν. δημ. ὑποτρέμω, φρίττω, ἀνατριχιάζω : ᾽Ερωτόκρ.2,695 **δὲν**

**ηὔρηκεν τὴ λυγερὴ κι ὅλος σιγοτρομάσσει,** αὐτ. 2357 σιγοτρομοῦν **τά** δάση, αὐτ.4,1727.

**σιγοτρέμω** τρέμω ἐλαφρῶς, ὑποτρέμω : **Χατζόπ.** Ἀπριλ.Τρ.14.

**σιγούνι** (τὸ) δημ. τὸ σεγγούνι βλ.λ.

**σιγουράρω** (ἰταλ.) δημ., ἀόρ. (ἐ)**σιγούραρα κ. (ἐ)**σιγουράρισα, καθιστῶ τι σίγουρον βλ.λ., βέβαιον, ἀσφαλές, ἀσφαλίζω, ἐξασφαλίζω, σταθεροποιῶ : **ἔβαλε τά λεφτά στὴν πάγκα καὶ τά σιγουράρισε, - σιγουράρισε τὸ κεφάλι του, - σιγούραρε τὸ καΐκι του** (τὸ ἠγκυροβόλησεν ἐν ἀσφαλεῖ λιμένι)· ‖ κ. ἀμτβ. ἀσφαλίζομαι, βεβαιοῦμαι : **τώρα πού σοῦ ἔδωσε τὸ λόγο του, σιγουράρισες !**· **2**) ναυτ. ὑφίημι, χαλῶ, χαμηλώνω : **νά σιγουράρῃς λιγάκι τὸ πλωριὸ πανί**· ‖ ἡ προστ. σιγούρα, ὡς ναυτ. κέλευσμα, **χάλα !**· **3**) ρηματ. π. σιγούρισμα.

**σιγουράρισμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια **καὶ τὸ ἀ**ποτέλεσμα τοῦ σιγουράρω **βλ.λ.** (‖ κ. 2).

**σιγουριά** (ἡ) δημ. ἀσφάλεια, σταθερότης : **γιά** σιγουριά **ἄς πᾶμε ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο.**

**σίγουρος**-η-ο (ἰταλ.) δημ. ἀσφαλής, βέβαιος, σταθερός, ἀκίνδυνος : **σίγουρη δουλειά** (ἀσφαλὴς καὶ ἐπικερδής), **- τό 'χει γιά σίγουρο ὅτι θά διορισθῆ** (τὸ θεωρεῖ ὡς βέβαιον, ὡς γεγονός)· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σίγουρα** ἀσφαλῶς, βεβαίως : **σίγουρα θά τίς φᾶμε ἀπόψε**· **2**) τὸ οὐδ. σίγουρο, ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν νάρδος βλ.λ.

**σίγραι** (οἱ) Ἡσ. «**τῶν** ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί».

**σιγρίασις**-εως (ἡ) μσν. δ.γρ.ἀντὶ σιγγρίασις **βλ.λ.** : Ἱππιατρ.97.

**σίγυμνον** (τὸ) μτγν. ἄ. σίγυνον βλ.λ. : Λυκόφρ.556.

**σιγύνη** (ἡ) Σουΐδ. «σιγύνη καὶ σιγυνούς, **τά** δόρατα παρὰ Μακεδόσι».

**σιγύν(ν)ης** (ὁ) κ. σίγυνος (Ἀπολλ.Ρ 2,99) λόγχη, δόρυ· Ἡσ. «Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα» : Ἡρ.5,9 σιγύννας . . **καλέουσι . .** Κύπριοι . . **τά** δόρατα, Ὀππ.Κυν.1,152· **2**) ὁ κάπηλος : Ἡρ.5,9 **σιγύννας δ' ὤν καλέουσι Λίγυες οἱ ἄνω ὑπὲρ Μασσαλίης οἰκέοντες τούς καπήλους.**

**σίγυνον** (τὸ) ὁ σιγύννης βλ.λ.(‖ : Ἀριστλ.Ποιητ. 1457b,6 **τὸ γὰρ σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα.**

**σίγυνος** (ὁ) μτγν. ὁ σιγύννης βλ.λ.(‖ : Ἀπολλ.Ρ 2, 99, Μακεδ.ΑΠ 6,176 **ἀγκυλόδοντα** σίγυνον (δ.γρ. σιγύναν).

**σιγῶ-άω** (σιγή) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. β' ἑν. **σιγῇς** (Ἀριστφ.Ἀχ.778), κυρηναϊκ. ἀπαρφ. **σιγέν** (Ἐπιγρ.), **εὐκτ. α' ἑν. σιγῷμ(ι)** (Εὐρ.Ἱππ.336), μέλλ. **σιγήσομαι** (Σοφ.ΟΚ 113), κ. μτγν. **σιγήσω** (Δίων Χρ.37,42), ἀόρ. **ἐσίγησα,** παρακ. **σεσίγηκα** (Αἰσχίν.3,218), παθ. μέλλ. **σιγηθήσομαι** (Εὐρ.ΙΤ 1076), ἀόρ. **ἐσιγήθην** (Εὐρ.Ἱκ.298), **παρακ. σεσίγημαι, μέλλ.** τετελεσμ. **σεσιγήσομαι** (Πλάτ.Ἐπιστ.311C), τηρῶ σιγήν, μένω ἄφωνος, δὲν ὁμιλῶ, σιωπῶ, π. Ὁμ. **ἐν** χρ. μ. κτ. προστ. σίγα, σιώπα, σοῦστ ! : Ἰλ.Ξ 90 σίγα, μή τις τ' **ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ** μῦθον, Ὀδ.Ρ 393, Ὑμν.Ἑρμ.93 **σιγᾶν,** Πίνδ.Ν 10,29 **τῶν μὲν ἔραται φρενὶ σιγᾷ,** Ἡρ.8,61, αὐτ.110, Αἰσχ.Πρ.198 **ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε, ἄλγος δὲ σιγᾶν,** ΚΔ Λουκ.20,26, αὐτ.Πράξ.15,12 **ἐσίγησε . . πᾶν τὸ πλῆθος,** Πλούτ.Ἠθ.125D **ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε μηδέποτε αὐτῷ μεταμελῆσαι σιγήσαντι, φθεγξαμένῳ δὲ πολλάκις**· ‖ κ. ἐμπροθ. (περί τινος, πρός τι, ἔν τινι) : Εὐρ.Ἱππ.312 **τοῦδ' ἀνδρός . . λίσσομαι σιγᾶν πέρι,** Πλάτ.Φαῖδρ.276A **λέγειν τε καὶ σιγᾶν πρὸς οὓς δεῖ,** Ξεν.ΚΠ 5,5,20 **ὁ μὲν . . πρὸς τοῦτο ἐσίγα,** αὐτ.Ἀν.5,6,26 **ὁ δὲ . . ἐν τούτῳ ἐσίγα,** ΚΔ Κορινθ.1,14,28 **σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ**· ‖ κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Φώτ.Βιβλ.473,37 **ὁ δὲ ἐσχάτην ἐσίγα σιγήν**· **2**) μτφ. **ἐπὶ** πραγμ., ἀδρανῶ, καταπαύομαι, ἠρεμῶ, ἡσυχάζω, σταματῶ : Αἰσχ.Εὐμ. 935 **σιγῶν δ' ὄλεθρος καὶ μέγα φωνοῦντ' . .** ἀμαθύνει, αὐτ.Ἱκ.181 σύριγγες **οὐ σιγῶσιν,** Εὐρ. Βάκχ.1084 **σίγησε δ' αἰθήρ,** Θεόκρ.2,38 **σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται,** Τρυφιόδ.428 **σιγῶσι δ' ὀϊστοί, - ἐσίγησαν τὰ πάθη**· κ. παθ. : Εὐρ.Ἱκ.298 **μέμφομαι . . σιωπὴν ὡς ἐσιγήθη κακῶς** (Βερναρδ. Γρηγ. «διὰ νὰ μεμφθῶ . . ἐμαυτήν, ὅτι νῦν κακῶς (οὐ δέον) ἐσιώπησα»), αὐτ.Ἀλκ.78 **τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου** (διατὶ ὑπάρχει σιωπή . .) ;· ‖ ὁμ. ἐν σοφίσματι : Πλάτ.Εὐθ.300Β **οὐδὲ λέγοντα σιγᾶν . . οὐ σιγῶντα λέγεις;,** Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ. 166a,13· ‖ ἐν Εὐρ.ἀπ.781,13 **τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' . . δαιμόνων** (τὰ ἄρρητα, **μυστικά,** μυστηριώδη)· **3**) μτβ. ἀποσιωπῶ τι, φυλάττω τι μυστικόν : Πίνδ. ἀπ.81, Ἡρ.7,104, Αἰσχ.Πρ.106 **οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας,** αὐτ.441, αὐτ.Ἀγ.36· **κ.** παθ. τηροῦμαι ἐν σιγῇ ἢ μυστικός : Πίνδ.Ο 9,103 **σεσιγαμένον . . χρῆμα,** Ἡρ.5,21 **τούτων θάνατος . . ἐσιγήθη, Σοφ.** ἀπ.653, Θεόκρ.16,54 **ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός.**

**σιγώδης**-ους-ες σιγηλός : Ἱππ.306,49 (ἀμφ.).

**σίδα** (ἡ) βοιωτ. ἀντὶ τοῦ ἀττ. ῥόα βλ.λ. : Θεόφρ. Φ( 4,10,1, Ἀγαθρχ.ἀπ.Ἱστ.8).

**σίδαιον** Ἡσ. «**ἑτεροκλινές**» (πιθ. γρ. σκαιόν).

**σιδάρεος**-α-ον δωρ. **τ.** τοῦ σιδηροῦς βλ.λ. : Ἐπιγρ.· **2**) τὸ ἀρσ. **κτ.** πληθ. **σιδάρεοι** σιδηροῦν τι νόμισμα **τοῦ Βυζαντίου, ὅπερ** ἐν Ἀθήναις διετήρησε πάντοτε **τὸν δωρικὸν** αὐτοῦ τύπον : Πλάτ.Κωμ 96, Ἀριστφ.Νεφ.249 **τῷ γὰρ ὄμνυτ' ; ἢ σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;,** Στράττ.36.

**σιδάριος**-α-ον αἰολ. **τ.** τοῦ σίδηρος βλ.λ.:**Θεόκρ.** 29,24 **κῆμε μάλθακον ἐξ ἐπόησε σιδαρίω.**

**σίδαρος** (ὁ) δωρ. **τ. τοῦ σίδηρος** βλ.λ. : Ἐπιγρ.

**σιδέα** (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ σίδη βλ.λ.

**σίδειος**-α-ον (σίδη) μτγν. **κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὴν **σίδην,** τὴν ῥοιάν, ὁ **τῆς** ῥοιᾶς : Ἡρωδιαν.1,135, Θεόγνωστ.Καν.54 **σίδειος κλάδος ὁ τῆς σίδης.**

**σιδεράδικα** (τὸ) δημ. **κατάστημα** πωλήσεως σιδερικῶν, σιδηροπωλεῖον· **2**) **σιδηρουργεῖον.**

**σιδεράς** (ὁ) δημ. πωλητὴς σιδερικῶν, σιδηροπώλης· **2**) σπαν. ὁ σιδηρουργός, ὁ γύφτος.

**σιδερένιος**-ια-ιο δημ. ὁ σιδηροῦς· κ.**μτφ.: Κρυστ.** Ἀγροτ.Πεντάμορφη 71 **ἂν ἔχῃς λιονταριοῦ καρδιά καὶ σιδερένια στήθια** (ἂν εἶσαι γενναῖος)· ‖ ὁμ. μτφ. φρ. **σιδερένιος ἄνθρωπος** ἰσχυρᾶς ὑγείας, μεγάλης ἀντοχῆς· ‖ **ὡς εὐχή : σιδερένιος νά εἶσαι νὰ ἔχῃς** ὑγεῖαν ἰσχυράν, **ἀπρόσβλητον.**

**σιδέρι** (τὸ) δημ. κ. **σιδέρης** (ὁ) **τὸ ποῶδες φυ**τὸν ἄλυπον τὸ φρυγανῶδες.

**σιδερικό** (τὸ) δημ. **τεμάχιον** σιδήρου· **2**) **ἰδ.** κτ. πληθ. **σιδερικά** τὰ ἐκ σιδήρου **ὑλικά,** ἐργαλεῖα ἢ σκεύη : δ.δίστ. **μαστοράκι 'μαι, κυρά μου, καὶ μὲ τά σιδερικά μου**· ‖ φρ. **εἶναι φορτωμένος σιδερικά** εἶναι πάνοπλος.

**σιδερίτης** (ὁ) δημ. τὸ ποῶδες **φυτὸν** σιδηρῖτις θηλ. τοῦ σιδηρίτης βλ.λ.5(· **2**) **ποικιλία** ὀψίμου ἐρυθρωπῆς σταφυλῆς.

**σίδερο** (τὸ) **μσν.κ.δημ. ὁ σίδηρος** βλ.λ.· **2**) συνεκδ. πᾶν ὄργανον, ἐργαλεῖον, **σκεῦος ἢ** ἄλλο ἀντικείμενον ἐκ σιδήρου : Ἐρωτόκρ.5,437 **στὸ παραθύρι τσὶ φλακῆς στά σίδερα κουμπίζα** (εἰς τὰς σιδηρᾶς κιγκλίδας), αὐτ.4,478 **τὸ σίδερ' ἀποκόττησε καὶ κοφτερὸν ἐγίνη** (ἡ μάχαιρα), **- τά σίδερα τοῦ μπαλκονιοῦ - τῆς αὐλῆς - τῆς σκάλας** (αἱ σιδηραῖ κιγκλίδες), **- τὸ σίδερο τῆς πόρτας** (ὁ σιδηροῦς μοχλὸς θύρας, ὁ σύρτης)· ‖ ναυτ. **σίδερο τοῦ καραβιοῦ** (ἡ ἄγκυρα), **- σίδερο τοῦ μπαστουνιοῦ** (ὁ κλοιὸς τοῦ δορατίου)· ‖ ἰδ. σιδηρᾶ συσκευή, δι' ἧς, θερμαινομένης διὰ πυρὸς ἢ ἠλεκτρισμοῦ, σιδερώνονται ἐνδύματα, βοστρυχοῦνται αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ μύ-

στακος, στιλπνοῦνται δέρματα κττ.' || κτ. πληθ. σίδερα τὰ σιδηρὰ δεσμὰ καταδίκου, αἱ χειροπέδαι : Σολωμ.'Εθν.'Υμν.22 **γκαρδιακὰ χαροποιήθη | καὶ τοῦ Βάσιγκτων ἡ γῆ, | καὶ τὰ σίδερα ἐνθυμήθη | ποὺ τὴν ἔδεναν καὶ αὐτὴ** (μτφ. ἡ δουλεία), - **στὰ σίδερα τὸν βάλανε** (τὸν ἁλυσόδεσαν, τὸν ἐνέκλεισαν εἰς εἱρκτήν), - φρ. **εἶναι γιὰ τὰ σίδερα** (τρελλὸς εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται τὸ ἁλυσόδεμα αὐτοῦ)' || φρς **ἔφαγε τὰ σίδερα** (μετεχειρίσθη πᾶν μέσον ὅπως ἐπιτύχῃ τι), - **θὰ φάγ' ἡ μύγα σίδερο καὶ τὸ κουνούπι ἀτσάλι** (θὰ ἐπιτελεσθῶσι τρομερὰ καὶ ἀπίστευτα πράγματα ἢ θὰ καταβληθοῦν ὑπέρμετροι κόποι), - **κρύο σίδερο δουλεύει** (ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων), - **χτύπα σίδερο** (εὐχὴ λεγομένη ὅταν ἀναφέρῃ τις πρόσωπόν τι ὡς ὑγιαῖνον)' || παροιμ. **στὴ βράση του κολλάει τὸ σίδερο** (πᾶν ἔργον δέον νὰ γίνεται ἐν καταλλήλῳ καιρῷ).

**σιδερογωνιά** (ἡ) δημ. ἡ σιδηρογωνία βλ.λ.

**σιδεροκέφαλος**-η-ο δημ. ὁ ἔχων σιδηρᾶν κεφαλήν' **2)** ἰδ. μτφ. ὁ ἄκρως ὑγιής, ὁ ἀπρόσβλητος ὑπὸ νόσου, ἐν χρ. ἰδ. ὡς εὐχὴ πρὸς ἄρτι μνηστευθέντας, νεονύμφους, ὡς καὶ πρὸς ἄρτι διορισθέντας ἢ ἀναρρωνύοντας' || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σιδεροκέφαλα** ὡς οὐσ. ζῷα παραχωρούμενα εἰς τὸν μισθωτὴν κτήματός τινος, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπιστρέφῃ ταῦτα σῶα μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως, ἀ. ἄφοφα, ἄχαστα.

**σιδερολάπαθο** (τό) δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν λάπαθον τὸ ὑπομονητικόν.

**σιδερόξυλο** (τό) δημ. τὸ σιδηρόξυλον βλ.λ.

**σιδεροπουκάμισο** (τό) δημ. σιδηροῦς θώραξ βλ.λ.1) : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.131 **τὸ σιδεροπουκάμισό σου καὶ τὴ στολὴ τῆς μάχης βγάλ' τα.**

**σιδερός**-ή-ό(ν) μσν. κ. δημ. ὁ σιδηροῦς, ὁ σιδερένιος : Ἐρωτόκρ.2,194 **σιδερὸν ἀμόνι,** αὐτ.933 **σκουτάρι σιδερό'** || κ. μτφ. : δ.τραγ. **κάναμε σιδερὴ καρδιά, τ' ἀφτιά μας μολυβένια.**

**σιδερόσταρο** (τό) δημ. κ. σιδεροσίταρο τὸ ἐτήσιον νομευτικὸν φυτὸν αἰγίλωψ ὁ ᾠοειδής.

**σιδεροστιά** (ἡ) δημ. ὁ σιδηροῦς τρίπους τῆς ἑστίας, ἁ. πυροστιά.

**σιδερόφρακτος**-η-ο δημ. ὁ σιδηρόφρακτος βλ.λ.1) : Μαλακ.Συντρ.29,7 **ἀπ' τὸ κλουβὶ τὸ σιδερόφραχτον | εἶχε πετάξει ἡ περιστέρα.**

**σιδερόχορτο** (τό) δημ. λαογρ. μυθικὴ τις βοτάνη ἔχουσα τὴν θαυματουργὸν ἰδιότητα νὰ θραύῃ τὰ σίδερα, ν' ἀνοίγῃ πᾶν κλεῖθρον κττ.

**σιδέρωμα**-ατος (τό) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιδερώνω, ἡ διὰ τῆς συσκευῆς τοῦ θερμοῦ σιδήρου ἐξομάλισις καὶ στίλβωσις ὑφάσματός τινος' **2)** εἰδ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιδερώνω βλ.λ.2)' **3)** εἰδ. βοταν. πάθησις τῶν καρπῶν τῶν ἑσπεριδοειδῶν, καθ' ἣν ἡ ἐπιδερμὶς καθίσταται τραχεῖα ἢ ἀποκτᾷ λεῖον ἐπίχρωμα χρώματος ἀργυροτεφροῦ.

**σιδερώνω** δημ. καθιστῶ ὕφασμα ἢ δέρμα τι ὁμαλὸν τὴν ἐπιφάνειαν ἢ στιλπνὸν διὰ τῆς συσκευῆς θερμοῦ σιδήρου' **2)** εἰδ. προσαρμόζω τὰ σιδηρᾶ ἐξαρτήματα εἰς θύρας ξυλίνας ἢ παράθυρα' **3)** ρηματ. π. σιδέρωμα, σιδερωτής.

**σιδερωτής** (ὁ) δημ. τὸ θηλ. **-ώτρα** κ. **-ώστρα,** ὁ ἔχων ὡς ἐπάγγελμα τὸ σιδέρωμα βλ.λ. τῶν ἐνδυμάτων.

**σιδερωτός**-ή-ό δημ. ὁ διὰ σιδήρου ἐνισχυμένος' **2)** ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὁ σιδερωμένος.

**σιδεύνης** (ὁ) λακων. παῖς, ἔφηβος ἡλικίας δεκαπέντε ἢ δέκα ἓξ ἐτῶν : Φώτ. ἐν λ. συνέφηβος.

**σίδη** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ροιά, δένδρον ὡς καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς : Ἐμπ.80,'Ιππ.Γυν.Φύσ.32 **σίδας οἰνώδεας ἐκχυλώσας,** αὐτ.'Ελκ.11, 'Αθήν.14,650F, 'Ιουλ.Λόγ.2,101A **ἐξ ἀκανθῶν τὴν σίδην'** **2)** τὸ παρὰ τὸν 'Ορχομενὸν ἐν Βοιωτίᾳ φυόμενον ποῶδες καὶ ἔνυδρον φυτὸν νυμφαία ἡ λευκή : Θεόφρ.Φ1 4,10,1, Νίκ.Θηρ.887 **ἠὲ σίδας ψαμαθηίδας, ἅστε Τρόφεια Κῶπαί τε λιμναῖον ὑπεθρέψαντο παρ' ὕδωρ'** πρβλ. σίδιον, σιδόεις' **3)** νεώτ. βοταν. γένος **μαλαχοειδῶν** φυτῶν.

**σιδηραγωγός**-όν μτγν. ὁ ἄγων, ὁ ἕλκων τὸν σίδηρον, ἐπὶ τοῦ μαγνήτου : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,226 **σιδηραγωγὸς ὁ μάγνης.**

**σιδηράμφιος**-ία-ιον μτγν. ὁ διὰ σιδήρου ἠμφιεσμένος, περιβεβλημένος, ὁ κατάφρακτος, ὁ σιδηρόφρακτος: Καισάρ.3,125,682 **ἀσπίδα καὶ δόρυ ἔχοντα καὶ ὅλον σιδηραμφίον** (sic) **ὑπάρχοντα.**

**σιδηρεία** (ἡ) ἡ ἐξόρυξις καὶ ἡ κατεργασία τοῦ σιδήρου : Ξεν.'Αν.5,5,1 **ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας.**

**σιδηραῖος**-α-ον μτγν. κ. μαν. ὁ σιδηροῦς, σιδερένιος : Κύριλλ.'Ιερ.185.

**σιδηρεῖον** (τό) κ. νεώτ. ὀρυχεῖον σιδήρου : 'Αριστλ.Πολιτ.1259a,25 **συνεπρίατο πάντα τὸν σίδηρον ἐκ τῶν σιδηρείων,** Θεόφρ.Φ1 5,9,2, αὐτ. Λιθ.52, Στράβ.1,2,39 **ὁ πλοῦτος τῆς ἐκεῖ χώρας ἐκ τῶν χρυσείων καὶ ἀργυρείων καὶ σιδηρείων,** 'Επιγρ.' **2)** νεώτ. ἐργαστήριον κατασκευῆς ἐργαλείων καὶ ἄλλων σιδηρῶν ἀντικειμένων, σιδηρουργεῖον, σιδεράδικο, γύφτικο' || εἰδικώτ. ἡ ἐν τῷ σιδηρουργείῳ μικρὰ κάμινος πρὸς κατεργασίαν τοῦ σιδήρου, καμίνι.

**σιδηρέλα(σ)μα**-ατος (τό) νεώτ. σιδηροῦν ἔλασμα, λαμαρίνα.

**σιδήρειος**-η-ον ἐπ. τ. τοῦ σιδηροῦς βλ.λ. : 'Ιλ.Η 141 **σιδηρείῃ κορύνῃ.**

**σιδηρένδετος**-ον μτγν. ὁ συνδεδεμένος διὰ σιδήρου : Διοκλητ.'Εδικτ.15,50.

**σιδηρένδυτος**-ον μσν. ὁ διὰ σιδήρου ἐνδεδυμένος : Πρόδρ.189 **σιδηρένδυτος στολή.**

**σιδηρόεις**-εντος-εσσα-εν ἐπ. ὁ σιδηροῦς, ὁ ἐκ σιδήρου : 'Επ.'Αλ.'Αδ.91X12.

**σιδήρεος**-α-ον ἐπ. κ. Ιων., τὸ θηλ.-η, ἀσυναίρ. τ. τοῦ σιδηροῦς βλ.λ. : 'Ιλ.Ε 723 **σιδηρέῳ ἄξονι.**

**σιδηρεύς**-έως (ὁ) κ. νεώτ. ὁ κατεργαζόμενος τὸν σίδηρον, ὁ σιδηρουργός, ὁ σιδεράς : Ξεν. 'Αγησ.1,26 **οἵ τε χαλκοτύποι καὶ οἱ τέκτονες καὶ οἱ σιδηρεῖς,** αὐτ.Προσ.4,6, 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,11, Θεμίστ.Λόγ.20,236D.

**σιδηρεύω** μτγν. ἐργάζομαι, κατεργάζομαι τὸν σίδηρον : Πολυδ.7,105.

**σιδηρήεις**-εντος-εσσα-εν μτγν. ποι. ἀντὶ σιδηροῦς βλ.λ. : Μαν.1,313 **εἰς συνοχὰς ἥξουσι σιδηρόεντά τε δεσμά,** Νίκ.'Αλεξ.51.

**σιδηρίζω** μτγν. κ. μσν. εἶμαι ὅμοιος πρὸς τὸν σίδηρον, ἐπὶ τοῦ μαγνήτου : Γαλ.11,612' || κ. ἐπὶ σιδηρούχων λουτρῶν : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.10,3,1, Παῦλ.Αἰγ.6,21 **τὰ σιδηρίζοντα ἢ κυκνόχροια.**

**σιδηρικά** (τά) νεώτ. τὰ σιδερικὰ βλ.λ.

**σιδηρικός**-ή-όν γλωσσ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σίδηρον ἢ τὴν κατεργασίαν αὐτοῦ.

**σιδηρίνη** (ἡ) νεώτ. φαρμακευτ. λευκωματοῦχον παράγωγον τοῦ σιδήρου ἐκ μείξεως λευκώματος μετὰ διαλύματος τρυγικῶν ἁλάτων τοῦ σιδήρου.

**σιδήριον** (τό), δωρ. σιδάριον ('Επιγρ.) πᾶν ἐργαλεῖον, ὄργανον, σκεῦος ἢ ὅπλον ἐκ σιδήρου : 'Ηρ. 3,29 **ἐπαΐοντες σιδηρίων** (αἰσθανόμενοι τὸν σίδηρον, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντιστῶσι κατὰ τοῦ σιδήρου), αὐτ.7,18 **θερμοῖσι σιδηρίοισι ἐκκαίειν . . τοὺς ὀφθαλμούς** (μὲ καίοντα τεμάχια σιδήρου)' || ἡ μάχαιρα : 'Ηρ.9,37 **ἐσενειχθέντος κως σιδηρίου ἐκράτησε,** Πάπ. **σιδήριον εἰς κρεονομίαν'** || **σιδήριον λιθουργὸν** ἡ κοπίς, ἡ σμίλη τοῦ λιθοξόου : Θουκ.4,4 **σιδήρια μὲν λιθουργὰ οὐκ ἔχοντες,** Πλάτ.Εὐθ.300B **λίθους . . καὶ ξύλα καὶ σιδήρια,** 'Αριστλ.Οὐρ.313a,17 σιδήρια πλα-

τέα, Θεόφρ.Λίθ.41, Ἐπιγρ. **σιδηρίων μισθός** 2) σίδηρος : Δαΐμ.4J (δ.γρ. σίδηρον).

**σῑδηριουργός** (ὁ) γλωσσ. ὁ σιδηρουργός.

**σῑδηρίσκος** (ὁ), δωρ. **σῑδᾱρίσκος** εἶδος ἰατρικοῦ ἐργαλείου : Ἐπιγρ.

**σῑδηρίτης** (ὁ) κ. νεώτ., δωρ. **σῑδᾱρίτας**, τὸ θηλ. **σῑδηρῖτις-ιδος**, ὁ ἐκ σιδήρου, ὁ διὰ σιδήρου, ὁ μὲ σίδηρον : Πίνδ.Ν 5,19 **σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον** (τὸν διὰ σιδήρου), Εὐπ.263 **σιδηρῖτις τέχνα** (ἡ σιδηρουργία, κτ. Ἡσ. «σιδηρῖτιν τέχνην· τὴν πολεμικήν. ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθίου φασὶν ἤγουν τὴν χαλκευτικήν»), Ἀριστλ.ἀπ.326 (ἐκδ. Rετοl.) **σιδηρῖτις γῆ**, Διόδ.Σ 5,13 **πέτραν . . ἔχει πολλὴν σιδηρῖτιν** (βράχον . . ἔχοντα μέταλλον σιδήρου)· 2) τὸ θηλ. **σιδηρῖτις** μτ. ἢ ἄνευ τοῦ λίθος, ὁ φυσικὸς μαγνήτης, ἡ σιδηρόπετρα : Φιλόδ.Σημ.9, Στράβ.15,1,38 **τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοί τινές εἰσι πρὸς ἑαυτούς . ., ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ σιδηρῖτις τοῦ σιδήρου**, Πλούτ.Ἠθ.1005C· 3) εἶδος πολυτίμου λίθου ἐν χρ. ὄντος κ. ὡς θεραπευτικοῦ μέσου κατὰ τοῦ δήγματος ὄφεως : Πλίν.Φ 37,58, Ὀρφ Λιθ.361, αὐτ. 390, αὐτ.419· 4) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν ἀνθρακικὸν ἅλας τοῦ σιδήρου· 5) κ. νεώτ. τὸ θηλ.**σιδηρῖτις** διάφ.ποώδη καὶ θαμνώδη φυτὰ τοῦ γένους τῶν **χειλανθῶν** ἐν οἷς σιδηρῖτις ἡ ρωμαϊκή : Πλίν.Φ 25,43, Διοσκ.4,33, Ἀρετ.Χρον.Νούσ.2, 12, Ἰωσ.ΑΙ 3,7,6, ποτήριον τὸ κηπαῖον (Διοσκ.4,34), χοιράδιον τὸ λαμπρὸν (αὐτ.35), ἡ ἑλξίνη (Διοσκ 4, 85)· 6) ὁμ. τὸ θηλ. ἡ χαμαίπιτυς (Διοσκ.3,158), περιστερεὼν ὕπτιος (ΨΔιοσκ.4,60).

**σιδηροβακτηρίαι** (αἱ) νεώτ. μικροβιολ. ἢ **σιδηροβακτηρίδια** (τὰ) εἶδος βακτηριδίων ἀπαντώντων ἐντὸς ὑδάτων περιεχόντων ἅλατα σιδήρου, καὶ ἐχόντων τὴν ἰδιότητα νὰ προσλαμβάνωσι τὸν σίδηρον καὶ νὰ σχηματίζωσι περὶ τὸ σῶμα αὐτῶν γλοιώδη θήκην χροιᾶς ὠχρᾶς ἢ καστανῆς.

**σῑδηροβαστᾰγή** (ἡ) πάπ. προμήθεια σιδήρου.

**σῑδηρόβᾰφος**-ον μτγν. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ σιδήρου, σιδηρόχρους βλ.λ. : Ἰω.Λυδ.Μην.4,30 **βενέτους δὲ αὐτοὺς ἐπιχωρίως καλοῦσιν σιδηροβάφους ἀπὸ τῶν περὶ τὴν Ἀδρίαν Ἐνετῶν τοιαύταις ἐσθῆσι χρωμένων.**

**σιδηροβιομηχανία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐν μεγάλῃ κλίμακι κατασκευὴ διαφ. ἀντικειμένων ἐκ σιδήρου· πρβλ. σιδηρομεταλλουργία.

**σιδηροβιομήχανος** (ὁ) νεώτ. ὁ εἰς τὴν σιδηροβιομηχανίαν βλ.λ. ἀσχολούμενος, ὁ ἐργοστασιάρχης σιδηρουργείου.

**σῑδηροβόλιον** (τὸ) σχόλ. ἡ ἄγκυρα : Σχόλ.Λουκ. Λεξιφ.15.

**σῑδηροβόρος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ διαβιβρώσκων τὸν σίδηρον, ὁ σιδηροβρώς : Ὀππ.Κυν.2, 174 σιδηροβόρος **σίδηρος** (ῥίνη).

**σῑδηροβρῑθής**-οῦς-ές ὁ βρίθων, ὁ ὢν βαρὺς ἀπὸ τὸν ὃν φέρει σίδηρον : Εὐρ.ἀπ.535 **σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.**

**σῑδηροβρώς**-ῶτος (ὁ,ἡ) (βιβρώσκω) ὁ βιβρώσκων, ὁ τρώγων τὸν σίδηρον, ὅθ. ὁ ὀξύνων καὶ ἀκονίζων τὸν σίδηρον : Σοφ.Αἶ.820 **σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής** (ἔνθα ὁ Σχολ. ἔχει θηλ. τ. -**βρῶτις-ιδος**).

**σιδηρογνώμων**-μονος-ον μσν. μτφ. ὁ ἰσχυρογνώμων βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.58 (ἐκδ.Mai.), ΚΜανασσ.Χρον.9,32.

**σιδηρογόνος**-ον νεώτ. ὁ μετατρέπων τι εἰς σίδηρον : **σιδηρογόνα βακτήρια** (αἱ σιδηροβακτηρίαι).

**σιδηρογραφία** (ἡ) νεώτ. χαρακτικὴ ἐπὶ σιδήρου ἢ χάλυβος.

**σῑδηρογράφος** ον ὁ ῥινῶν, ὁ ξέων τὸν σίδηρον : Πάπ. **σιδηρογράφος ῥίνη.**

**σιδηρογωνία** (ἡ) νεώτ.,δημ. **σιδερογωνιά** σιδηροῦν ἔλασμα κεκαμμένον κατὰ τὸ διάμηκες αὐτοῦ εἰς ὀρθὴν γωνίαν, ἤτοι εἰς σχῆμα Γ· 2) τεμάχιον σιδήρου σχήματος διέδρου γωνίας πρὸς σύνδεσιν δύο τεμαχίων εἰς τὰ μεταλλικὰ ζευκτά.

**σῑδηροδάκτῠλος**-ον μτγν. ὁ ἔχων σιδηροῦς δακτύλους : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,101 **κρεάγρῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ.**

**σιδηρόδεσις**-εως (ἡ) νεώτ.,δημ. **σιδερόδεση** σύνδεσις τεμαχίων λίθων ἢ ξύλων διὰ σιδηρῶν ἐλασμάτων, ῥάβδων κττ.· 2) συνεκδ. αὐτὸς οὗτος ὁ σύνδεσμος, ἄ. σιδηρόδεσμος.

**σιδηροδέσμιος**-ον μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνθρώπων κ. ζῴων, ὁ δεδεμένος διὰ σιδηρῶν δεσμῶν, ὁ ἁλυσόδετος : Μαλάλ.1 245,13, Πασχ.Χρον.729,4· || νεώτ. ὁ δεδεμένος τὰς χεῖρας μὲ χειροπέδας.

**σῑδηρόδεσμος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων, ὁ φέρων δεσμὰ ἐκ σιδήρου : ΠΔ Μακκ.3,4,9 **κατήχθησαν . .** θηρίων **τρόπον ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις ἀνάγκαις**· 2) νεώτ. τὸ ἀρσ. **σιδηρόδεσμος** ὡς οὐσ. πᾶν τεμάχιον σιδήρου χρησιμεῦον πρὸς σύνδεσιν δύο μερῶν ἀντικειμένου τινός, ἄ. σιδηρόδεσις βλ.λ.2).

**σῑδηροδεσμώτης** (ὁ) μτγν. ὁ σιδηροδέσμιος: Σωζόμ.Ἐκκλ.Ἱστ.2,9 **συλληφθεὶς σιδηροδεσμώτης ὡς βασιλέα ἤχθη.**

**σῑδηροδέτης** (ὁ) (σιδηροδετῶ) μσν. ὁ σιδηρόδετος βλ.λ.2) : Ἀνν.Κομν.230C **ἔμφρουρον αὐτὸν καὶ σιδηροδέτην εἶχεν.**

**σιδηρόδετος**-ον (σιδηροδετῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ δεδεμένος ἢ συνδεδεμένος διὰ σιδήρου, ἤτοι διὰ σιδηρῶν ἐλασμάτων ἢ ῥάβδων : Βακχ.ἀπ.3· πόρπακες **σιδηρόδετοι**, Ἡρ.9,37 **ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ** (ἐπὶ ποδοκάκκης), Ἰώσ Π 6,5,3 **σιδηρόδετοι μόχλοι**, Γρηγ.Νύσσ.1,809D **σιδηρόδετοι πύλαι**· 2) μσν. ὁ ἐν δεσμοῖς ὤν, ὁ σιδηροδέσμιος : Ἀνν.Κομν.278C **διὰ σὲ ὑβρίσθην καὶ σιδηρόδετος γέγονα.**

**σῑδηροδετῶ** έω (δέω) δεσμεύω διὰ σιδηρῶν δεσμῶν, τὸ παθ. : Ἡράκλ.Φιλ.Ἐπιστ.7,8.

**σιδηροδεψία** (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ σιδηροσάπωνος δέψις, κατεργασία δερμάτων.

**σιδηροδημήτριον** (τὸ) νεώτ. χημ. κρᾶμα σιδήρου καὶ δημητρίου χρήσιμον πρὸς κατασκευὴν σπινθηρολίθων τῶν ἀναπτήρων.

**σιδηροδοκός** (ἡ) νεώτ. σιδηρᾶ δοκός.

**σιδηροδρομικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, ὁ τοῦ σιδηροδρόμου : σ- **γραμμαί** - **γέφυραι**· || ὁ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου γινόμενος : σ- **συγκοινωνίαι**, - **σιδηροδρομικὸν δυστύχημα**· || τὸ ἀρσ. **σιδηροδρομικός** ὡς οὐσ. ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης ὑπηρετῶν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, εἰς τὴν διὰ τῶν σιδηροδρόμων συγκοινωνίαν· || ἐπίρρ. **σιδηροδρομικῶς** διὰ τοῦ σιδηροδρόμου : **ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς δι' Εὐρώπην**, - **ἀπόστασις δίωρος σιδηροδρομικῶς.**

**σιδηρόδρομος** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁδὸς ἐστρωμένη διὰ παραλλήλων σιδηροτροχιῶν, ἐφ' ὧν κινεῖται ἀτμοκίνητος, ἠλεκτροκίνητος κττ. ἁμαξοστοιχία· 2) συνεκδ. ἡ ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν κινουμένη ἁμαξοστοιχία, τὸ τραῖνο.

**σῑδηρόεις**-εντος-εσσα-εν ΕΜ 551,40 γλῶσσ. τοῦ μελάνδετος.

**σῑδηροθήκη** (ἡ) ὁπλοθήκη, ὁπλοστάσιον : Ἡσ. ἐν λ. ὀγκίαι.

**σιδηροθλάστης** (ὁ) νεώτ. σφηνοειδὲς τεμάχιον χάλυβος ἐντιθέμενον εἰς τὸ τριγωνικὸν τρῆμα τοῦ ἄκμονος πρὸς κάμψιν ἐπ' αὐτοῦ τῶν σιδηρῶν ῥάβδων διὰ σφυρηλασίας ἐν ψυχρῷ.

**σῑδηροθώραξ**-ᾶκος (ὁ,ἡ) σχόλ. ὁ ἔχων σιδηροῦν θώρακα : Σχόλ.D Ἰλ.Β 47, αὐτ.Γ 131.

**σῐδηροκατάδῐκος**-ον μτγν. ὁ καταδεδικασμένος εἰς ποινὴν διὰ σιδήρου ἐπιβαλλομένην, ἤτοι εἰς ἀκρωτηριασμόν : Βασ.3,208Β, Σουΐδ. ἐν λ. σπάδων.

**σιδηροκέφαλος**-ον ἀντὶ σιδεροκέφαλος βλ.λ.

**σιδηροκιβώτιον** (τὸ) νεώτ. σιδηροῦν κιβώτιον· **2**) ὁ καταδυτικὸς κώδων.

**σῐδηροκμής**-ῆτος (ὁ,ἡ) (κάμνω) ὁ φονευθεὶς διὰ τοῦ σιδήρου, δηλ. διὰ τοῦ ξίφους : Σοφ.Αἴ.325 **ἐν μέσαις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θανεῖ πεσών**· πρβλ. ἀνδροκμής.

**σῐδηροκολεός**-όν ὁ ἔχων σιδηροῦν κολεὸν βλ.λ.1) : Πάπ. **μαχαίρας σιδηροκολεούς.**

**σῐδηροκόντρα** (ἡ) Ἐπιγρ. πιθ. ἀγὼν μονομάχων ἐφωδιασμένων διὰ σιδηρῶν λογχῶν.

**σῐδηροκόπος** (ὁ) (κόπτω) μτγν. ὁ σφυρηλατῶν τὸν σίδηρον, ὁ σιδηρουργός : Ἰω.Χρυσ.3,305.

**σιδηρόκραμα**-ατος (τὸ) νεώτ. ἀνθρακοῦχον κρᾶμα σιδήρου μετ' ἄλλων μετάλλων, ἅ. σιδηρομεταλλικὸν κρᾶμα.

**σῐδηροκρότητος**-ον μσν. ὁ σιδηρόδετος : Εὐστ.π.Tafel Thessalon.411 **ἔτι τὰς σιδηροκροτήτους αὐτοὶ κορύνας αἱρομένας.**

**σῐδηρόκτιστος**-ον μσν. ὁ διὰ σιδήρου ἐκτισμένος ὁ σιδηροπαγής : ΚΜανασσ.Χρον.9,56 **σιδηρόκτιστος πύργος.**

**σιδηροκυανικός**-ή-όν νεώτ. χημ. ἢ σιδηροκυανιοῦχος-ον ἐπὶ χημ. ἑνώσεων, ὁ περιέχων σίδηρον καὶ κυάνιον ἡνωμένα πρὸς ἄλληλα : **σιδηροκυανικὰ ὀξέα - ἅλατα.**

**σιδηροκυανιοῦχος**-ον νεώτ. χημ. ἅ. σιδηροκυανικὸς βλ.λ.

**σῐδηρόκωπος**-ον ὁ διὰ σιδήρου ὡπλισμένος : Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.155 **σιδηρόκωπον Ἕλλαν.**

**σιδηρόλιθος** (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν τριοξίδιον τοῦ σιδήρου ἀποτελοῦν στερεὰν καὶ γεώδη παραλλαγὴν τοῦ αἱματίτου· || εἶδος ἀερολίθου περιλαμβάνοντος σίδηρον.

**σιδηρομαγγάνιον** (τὸ) νεώτ. χημ. μετάλλευμα περιέχον σίδηρον καὶ μαγγάνιον.

**σιδηρομαγνητικός**-ή-όν νεώτ. ἐπὶ μετάλλων, ὁ ἔχων ἰσχυρὰς μαγνητικὰς ἰδιότητας παρεμφερεῖς πρὸς τὰς τοῦ σιδήρου, οἷον τὸ νικέλιον.

**σιδηρομεταλλοοργία** (ἡ) νεώτ. ἡ βιομηχανία τῆς ἐκ τῶν μεταλλευμάτων τοῦ σιδήρου παραγωγῆς ἀκατεργάστων ἢ ἡμικατειργασμένων προϊόντων αὐτοῦ.

**σῐδηρομήτωρ**-ορος (ἡ) ἡ μήτηρ τοῦ σιδήρου, ἡ παράγουσα τὸν σίδηρον : Αἰσχ.Πρ 301 **τὴν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν.**

**σίδηρον** (τὸ) μτγν. δ.τ. τοῦ σίδηρος βλ.λ. : Ἀρετ. Χρον.Παθ.2,12 Σχόλ.Δ Ἰλ.D 151, ΕΜ 26,36 κ. ὡς δ. γρ. ἐν Ἡρ.7,65.

**σιδηρονικέλιον** (τὸ) νεώτ. νικελιοῦχος χυτοσίδηρος ἐν χρήσει πρὸς παρασκευὴν τῶν νικελιούχων χαλύβων.

**σῐδηρονόμος**-ον (νέμω) ὁ διὰ τοῦ σιδήρου διανέμων, ὁ διὰ τοῦ ξίφους διαιρῶν, μοιράζων : Αἰσχ.Ἑπτ.788 **καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερί ποτε λαχεῖν κτήματα.**

**σῐδηρόνωτος**-ον ὁ ἔχων σιδηρᾶ νῶτα : Εὐρ. Φοίν.1130 σιδηρονώτοις **δ' ἀσπίδος** τύποις.

**σιδηρόξυλον** (τὸ) νεώτ. βοτον. γένος σαποτοειδῶν φυτῶν· **2**) τὸ ξύλον τοῦ φυτοῦ σιδηρόξυλον· **3**) κ. δημ. **σιδερόξυλο** γεν. πᾶν ξύλον ἐξαιρετικῆς σκληρότητος.

**σιδηροπαγής**-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ τοίχου, ὁ διὰ σιδήρου συνδεδεμένος : **σιδηροπαγὲς κονίαμα** (ἅ. μπετὸν ἀρμέ).

**σῐδηροπέδη** (ἡ) μτγν. κ. μσν. σιδηρᾶ πέδη, σιδηρᾶ δεσμά : Εὐστ.1411,32.

**σιδηροπηγή** (ἡ) νεώτ. σιδηροῦχος πηγή.

**σῐδηρόπλαστος**-ον μτγν. ὁ ἐκ σιδήρου πεπλασμένος, ὁ κατεσκευασμένος ἀπὸ σίδηρον : Λουκ.Ὠκ.164 **σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν.**

**σιδηροπλάτινα** (ἡ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν κρᾶμα αὐτοφυοῦς λευκοχρύσου μετὰ σιδήρου.

**σῐδηρόπληκτος**-ον, δωρ. **σιδαρόπλακτος-ον** ὁ ὑπὸ τοῦ σιδήρου πληγείς, ὁ διὰ τοῦ ξίφους κτυπηθείς, πληγωθείς : Αἰσχ.Ἑπτ.911.

**σιδηρόπλοκος**-ον μτγν. ὁ διὰ σιδήρου πεπλεγμένος : Ἡλιόδ.Αἰθ.9,15 **σκέπασμα σιδηρόπλοκον.**

**σῐδηροπλύτης** (ὁ) ὁ πλύνων σίδηρον, ἀμφ. εἰκ. π.Ἡσ. ἐν λ. σάλαγξ.

**σῐδηροποιΐα** (ἡ) μσν. ἡ κατεργασία τοῦ σιδήρου, ἡ σιδηρουργία : Εὐστ.Πον.34,33 **τῆς κατὰ τοῦ Μάρκου σιδηροποιΐας.**

**σῐδηροποίκῐλος** (ὁ) μτγν. ὀν. λίθου τινὸς ἔχοντος σιδηροειδεῖς κηλῖδας : Πλίν.ΦΙ 37,182.

**σῐδηρόπους**-οδος-ουν μτγν. ὁ ἔχων σιδηροῦς τοὺς πόδας, μὲ σιδερένια πόδια : Νόνν.Δ 29,212 **σιδηροπόδων ἵππων.**

**σῐδηρόπτερος**-ον σχόλ. ὁ ἔχων σιδηρᾶς πτέρυγας, μὲ σιδερένια πόδια : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,1031, αὐτ.1090 **τὰ σιδηρόπτερα ὄρνεα.**

**σῐδηροπτέρυξ**-υγος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ σιδηρόπτερος βλ.λ. : Ἀπολλ.2,1033.

**σιδηροπυρίτης** (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸς θειοῦχος σίδηρος, ἅ. πυρίτης.

**σιδηροπωλεῖον** (τὸ) νεώτ. κατάστημα πωλήσεως σιδηρῶν κ. γεν. μεταλλίνων σκευῶν, ἐργαλείων, καρφίων κττ., τὸ σιδεράδικο.

**σῐδηροπώλης** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ πωλῶν σίδηρον ἢ σιδηρᾶ ἀντικείμενα, ὁ πωλητὴς σιδηρικῶν : Κριτί. (ἀπ.70) π.Πολυδ.7,196, Ἐπιγρ. **παρὰ Καλλικράτους σιδηροπώλου.**

**σιδηροράβδια** (τὰ) π. Βυζαντ. αἱ κορύναι βλ.λ.1).

**σίδηρος** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σίδερο** (τὸ), δωρ. **σίδᾱρος** ((ὁ) : Ἐπιγρ. κ. (ἡ) : Νίκ.Θηρ.923) κ. ὡς οὐδ.σίδηρον (Σχόλ. Ι) Ἰλ.Δ 151), ἓν ἐκ τῶν χημικῶν στοιχείων καὶ τῶν εὐρυτάτης βιομηχανικῆς χρήσεως μετάλλων ἔχον χρῶμα λευκοκύανον πρὸς τὸ τεφρόν, τὸ σίδερο : Ἰλ.Ι 366 **πολιόν .. σίδηρον,** αὐτ.Ψ 850, Ὀδ.Ω 168, Ἡσίοδ.Ἔργ.151 **μέλας . . σίδηρος**· ὁμ. ὡς ἀντικείμενον ἐμπορίας : Ἰλ.Η 473 **οἰνίζοντο . . Ἀχαιοί, ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,** αὐτ.Λ 133 **χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,** Ὀδ.Α 184· ὁμ. ὡς βραβεῖον : Ἰλ.Ψ 261, αὐτ.850· κ. γεν. : Αἰσχ.Ἑπτ.818 **σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ** (διότι συνήθ. προήρχετο ἐκ τῶν βορείων καὶ ἀνατολικῶν μερῶν τοῦ Εὐξείνου), αὐτ.942 **ὁ πόντιος ξεῖνος . . σίδαρος,** Πλάτ.Νόμ.666C, ΚΔ Ἀποκ.18,12 **πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου . . καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου,** Πάπ. **σίδηρος ἠργασμένος, - σίδηρος σφυρήλατος - ἀκατέργαστος - εἰς ἐλάσματα - εἰς ῥάβδους, - μαλακὸς σίδηρος** (ὁ χημικῶς καθαρός, ὁ μὴ περιέχων ἄνθρακα)· || ἐποχὴ **τοῦ σιδήρου** (ἡ τελευταία ἐκ τῶν μεγάλων ἐποχῶν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος)· **2**) μτφ. συνήθως ὡς σύμβολον τῆς σκληρότητος ἢ τῆς ἀκάμπτου δυνάμεως : Ἰλ. Δ 510 **οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος,** αὐτ.Υ 372, Ὀδ.Τ 494, αὐτ.211 **ὀφθαλμοὶ . . ὡσεὶ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος,** Πίνδ.ἀπ.123,4 **ἐκ σιδήρου κεχάλκευται . . καρδίαν,** Εὐρ.Μήδ.1279 **τάλαιν' ὡς ἆρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδαρος**· || ὁμ. κ. ὡς σύμβολον στερεότητος κ. σταθερότητος : Μόσχ.4,44 **πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου,** Ἀχιλλ.Τάτ.5,22· **3**) κ. μσν. κ. νεώτ. συνεκδ. πᾶν ἀντικείμενον ἐκ σιδήρου, σιδηροῦν σκεῦος ἢ ἐργαλεῖον κ. ἰδ. γεωργικόν : Ἰλ.Δ 485 **τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ ἐξέταμ',** αὐτ.Ψ 834· || ἡ κεφαλή, ἡ αἰχμὴ βέλους : αὐτ.Δ 123 **νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον**· || ξίφος ἢ μάχαιρα

ὡς ὅπλον : Ἰλ.Σ 34 **μὴ λοιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ**, αὐτ.Ψ 30 **βόες .. ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ σφαζόμενοι**, Ὀδ.Π 294, Σοφ.Αἴ.147 **κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ**, Εὐρ.Ἑκ.567,αὐτ.Φοίν.68· ‖ μάχαιρα ἢ δρέπανον : Ἡσίοδ.Ἔργ.387 **αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ φαίνονται τaπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου**· ‖ ἡ κοπὶς πελέκεως : Ὀδ.Τ 587 **πρὶν τούτους .. νευρὴν .. ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου**· ‖ γεν. ὅπλα, ὁπλισμός : Θουκ. 1,6 **Ἀθηναῖοι τὸν .. σίδηρον κατέθεντο**, Ἐπιγρ. **ὅπλοις τε καὶ σιδήρῳ διώξειν**· ‖ κτ. πληθ. ἁλιευτικὰ ἄγκιστρα : Θεόκρ.21,49 **πῶς ἂν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις ;**· ‖ δεσμά, σίδερα : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,12 **οὐ σίδηρα σφίγγοντα, οὐ δεσμά**, Θεοδώρ.2,7,76,7 **τὰ σίδηρα καὶ τὰς κατήνας**, Τζέτζ.Χιλ.13,302· ‖ μσν. αἰχμηραὶ σιδηραῖ ῥάβδοι, ὡς βασανιστήρια ὄργανα : Μηναῖ. 1,2 Συνξ. **σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας**, φρ. **διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου** (ἐπὶ δῃώσεως, ἢ ἐπὶ ἀνθρώπου ὑποστάντος πολλὰς περιπετείας)· ‖ νεώτ. ὡς οὐδ. κτ. πληθ. **σίδηρα** ἀκατέργαστα ἢ ἡμικατειργασμένα προϊόντα σιδήρου· **3**) τόπος ἔνθα πωλοῦνται ἀντικείμενα ἐκ σιδήρου, σιδηρουργεῖον ἢ μαχαιροποιεῖον : Ξεν. Ἑλλ.3,3,7 **ἀγαγὼν εἰς τὸν σίδηρον**.

**σιδηροσάπων**-ωνος (ὁ) νεώτ χημ. σάπων λαμβανόμενος διὰ διασπάσεως ὑδατικοῦ διαλύματος κοινοῦ σάπωνος διὰ διαλύματος θειικοῦ σιδήρου.

**σιδηροσκόπιον** (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ὄργανον ἐξ εὐαισθήτου μαγνητικῆς βελόνης πρὸς διερεύνησιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ εἰσδυσάντων σμικροτάτων τεμαχίων σιδήρου.

**σῐδηρόσπαρτος**-ον μτγν. ὁ διὰ σιδήρου ἐσπαρμένος ἢ ὁ ἐκ σιδήρου προερχόμενος : Λουκ. Ὠκ.100 **τολμᾷς σιδηρόσπαρτον ἐπιβαλεῖν πόνον;**

**σῐδηρόστομος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων σιδηροῦν, σκληρὸν στόμα : Ἐπιφάν.1,963Α **σ· ἵππος**.

**σιδηρόστρωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ σιδηρῶν τροχιῶν στρῶσις τοῦ ἐδάφους.

**σῐδηροσφᾰγία** (ἡ) μτγν. ἡ διὰ τοῦ ξίφους σφαγή : Βέττ.Βάλ.128,2.

**σῐδηροτέκτων**-ονος (ὁ) **ὁ** κατεργαζόμενος τὸν σίδηρον, ὁ σιδηρουργός : Αἰσχ.Πρ.714 **οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες**.

**σῐδηροτελής**-οῦς-ές ὁ κατεργαζόμενος ὁ κατασκευάζων σιδηρᾶ ἀντικείμενα : Tacticus n.Bandin.Bibl.Med.2,273B **σιδηροτελεῖς, χαλκοτελεῖς**.

**σῐδηρότευκτος**-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ σιδήρου κατεσκευασμένος : Ἐπικρ.8 **σιδηρότευκτον .. βέλος**, Θεοφύλ.Σ 4,4,4 **σιδηρότευκτος σχοῖνος**.

**σιδηρότεφρος**-ον νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα τεφρὸν ὡς τὸ τοῦ σιδήρου.

**σιδηροτεχνία** (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τῆς κατεργασίας τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ χάλυβος.

**σιδηροτιτάνιον** (τὸ) νεώτ. χημ. τιτανιοῦχος χυτοσίδηρος παραγόμενος δι' ἠλεκτροθερμικῆς ἀναγωγῆς τιτανιούχων μεταλλευμάτων σιδήρου.

**σῐδηροτόκος**-ον μτγν. ὁ παράγων, ὁ περιέχων σίδηρον : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 9,561 **σιδηροτόκος βῶλος Ἰβηριάδος**.

**σῐδηροτοκῶ**-έω σχόλ. γεννῶ, παράγω σίδηρον : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,1323.

**σῐδηροτομῶ**-έω μτγν. τέμνω, κόπτω, σχίζω διὰ σιδήρου: Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 9,311.

**σιδηροτροχιά** (ἡ) νεώτ. ἁπλῆ ἢ διπλῆ τροχιὰ ἐκ χαλυβδίνων ῥάβδων, ἐφ' ἧς κινοῦνται οἱ τροχοὶ τῶν ὀχημάτων σιδηροδρόμου, τροχιοδρόμου κττ. ἢ κ. ἄλλων μικρῶν μεταφορικῶν μέσων.

**σῐδηρότροχος**-ον ὁ ἔχων σιδηροῦς τροχούς : Σουΐδ.ἐν λ. περίγρα **σιδηρότροχοι ἅμαξαι**.

**σῐδηροτρύπᾰνον** (τὸ) μτγν. τρύπανον ἐκ σιδήρου ἢ δι' οὗ τρυπᾶται ὁ σίδηρος : **Δαΐμ.4Ι.**

**σῐδηρότρωτος**-ον σχόλ. ὁ διὰ σιδήρου τρωθείς, πληγωθείς : Σχόλ.Ἰλ.Ν 323.

**σιδηροτυπία** (ἡ) νεώτ. φωτογραφικὴ μέθοδος λήψεως ἀπ' εὐθείας θετικῶν φωτογραφημάτων ἐπὶ σιδηρῶν πλακῶν.

**σῐδηρουργεῖον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. μεταλλεῖον σιδήρου ἢ τόπος καθαρισμοῦ τοῦ σιδηρούχου μεταλλεύματος : Στράβ.4,2,2, αὐτ.5,1,8 **ἔχει δὲ ὁ τόπος .. σιδηρουργεῖα**, αὐτ.17,2,2 **χαλκωρυχεῖα καὶ σιδηρουργεῖα**· **2**) νεώτ. ἐργοστάσιον κατεργασίας τοῦ σιδήρου, σιδεράδικο, γύφτικο.

**σῐδηρουργία** (ἡ) μτγν κ. νεώτ. ἡ κατεργασία τοῦ σιδήρου : Πολυδ.7,105· ‖ νεώτ. ἡ τέχνη κ. γεν. ἡ βιομηχανία τῆς κατεργασίας τοῦ σιδήρου.

**σιδηρουργικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σιδηρουργίαν, ὁ τῆς σιδηρουργίας : **σιδηρουργικὰ προϊόντα**· ‖ τὸ θηλ. **σιδηρουργική** ὡς οὐσ. ἡ σιδηρουργία βλ.λ.

**σῐδηρουργός** (ὁ) κ. νεώτ. τεχνίτης κατεργαζόμενος τὸν σίδηρον, σιδηρεύς, χαλκεύς, σιδεράς, γύφτος : Θεόφρ.Φ 3,8,5, Ἐπιγρ., Πάπ.

**σῐδηροῦς**-ᾶ-οῦν ἀττ. κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. κ. ἐπ. **σιδήρεος**-α-ον κ. **σιδήρειος**-η-ον (τὸ θηλ. -**ειας**: Θεόγνωστ.Καν.56), κ. δωρ. **σιδάρεος** (Ἐπιγρ.) ὁ ἐκ σιδήρου ἢ χάλυβος κατεσκευασμένος, ὁ σιδερένιος : Ἰλ.Ε 723 **σιδηρέῳ ἄξονι**, αὐτ.Η 141, αὐτ. Θ 15 **σιδήρειαι .. πύλαι**, Ἡρ.1,25 **ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον**, Εὐρ.Φοίν.26 **σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον**, Θουκ 4,25 **σιδηρᾷ χειρὶ** (διὰ σιδήρου κατεσκευασμένον εἰς σχῆμα χειρός, δηλ. δι' ἁρπάγης), αὐτ.7,62, Θεόκρ.17,31 **σιδάρειον σκύταλον**, ΚΔ Πράξ.12,10 **τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν**, αὐτ.Ἀποκ.2,9 **θώρακας σιδηροῦς**, Πάπ. **τὰ σιδηρᾶ τῶν μηχανικῶν ὀργάνων**, Μηναῖ.3,4 Συνξ.2 **ῥάβδοις σιδηραῖς πεπυρωμέναις τύπτεσθαι**· ‖ ὁμ. **σιδήρειος ὀρυμαγδὸς ὁ κρότος** τῶν σιδηρῶν ὅπλων : Ἰλ.Ρ 424· ὁμ. **σιδήρεος οὐρανὸς** τὸ στερέωμα νομιζόμενον ὡς μετάλλινον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων : Ὀδ.Ο 329· ‖ **σιδήρεον γένος** ἡ τελευταία καὶ χειρίστη γενεά : Ἡσίοδ.Ἔργ.176· **2**) κ. νεώτ. μτφ. ὁ ἰσχυρός, ὁ σκληρὸς ὡς ὁ σίδηρος, ὁ ἄκαμπτος, ὁ στερεός, ὁ ἀκαταπόνητος, ἐπὶ ἐμψύχων κ. ἀψύχων : Ἰλ.Χ 357 **σιδήρεος .. θυμὸς** (ψυχὴ σκληρά, ἄκαμπτος ὡς ὁ σίδηρος), αὐτ.Ψ 177 **πυρὸς μένος σιδήρεον** (ἡ ἀκατάσχετος ὁρμὴ τοῦ πυρός), αὐτ.Ω 205 **σιδήρειον .. ἦτορ**, Ὀδ.Ε 191, αὐτ.Δ 293 **κραδίη .. σιδερέη**, αὐτ.Μ 280 **ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται** (εἶσαι ὅλος ἐκ σιδήρου), Σιμων.8 **σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος** (ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους, οἱονεὶ σιδηρᾶ πλευρὰ ἔχοντος), Ἀριστφ.Ἀχ.491 **σιδηροῦς .. ἀνήρ**, Λυσ.10,20 **εἰ μὴ σιδηροῦς ἐστιν, οἴομαι αὐτὸν εὔνουν γεγονέναι**, Πλάτ.Γοργ.509Α **σιδηροῖς καὶ ἀδαμαντίνοις λόγοις**, Αἰσχίν 3,166 **ὦ σιδήρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι** (ὦ σιδηροῖ τὴν καρδίαν, ὦ γενναῖοι), Θεόκρ.22,47 **σαρκὶ σιδηρείη**, Πλούτ.Κικ.26 **σιδηροῦς γέγονας ἄνθρωπος**, - **ὁ σιδηροῦς ἀρχικαγγελλάριος**, - **σιδηρᾶ ὑγεία**.

**σῐδηροφάγος**-ον ὁ τρώγων, ὁ καταβιβρώσκων, ὁ ξέων τὸν σίδηρον : Πάπ. **ῥίνη σιδηροφάγος**.

**σῐδηροφορία** (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ φέρειν σιδηρᾶ ὅπλα, ἡ ὁπλοφορία : Μανασσ.Χρον.5298, Εὐστ.Πον.187,73.

**σῐδηροφόρος**-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων, ὁ παράγων σίδηρον, ὁ σιδηροῦχος : Ἀπολλ. Ρ 2,141 **σιδηροφόρος γαῖα** (τῶν Χαλύβων), αὐτ. 1005· **2**) κ. νεώτ. ὁ φέρων ὅπλα ἢ ἐργαλεῖα, ὁ ὁπλοφόρος : ΑΠ 8,203, Νόνν.Δ 46,2 **λυθέντος .. δεσμοῖο σιδηροφόρων ἀπὸ χειρῶν**, Εὐστ.Πον.187, 81 **ὁ σιδηροφόρος ἀσκητής**· **3**) ὁ ἐκ σιδήρου κατεσκευασμένος, ὁ σιδηροῦς : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω. 18,5 **σιδηροφόροι γόμφοι**.

**σιδηροφορῶ-έω** κ. νεώτ. φέρω σίδηρον, σιδηρᾶ ὅπλα, εἶμαι ὡπλισμένος, ὁπλοφορῶ : Θουκ.1,6 **πᾶσα .. ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει·** κ. μτ. αἰτ. συστοίχ. ἀντικειμ. : Διόδ.Σ.5,39 **σιδηροφοροῦντες .. πελέκεις·** ‖ τὸ μέσ. **σιδηροφοροῦμαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θουκ.1,5 **τό τε σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἠπειρώταις ἀπὸ τῆς παλαιᾶς λῃστείας ἐμμεμένηκεν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1268b,40 **ἐσιδηροφοροῦντό τε γὰρ οἱ Ἕλληνες·** **2)** φέρω σιδηροῦς δακτυλίους : Ἀππ.Λιβ.104· **3)** τὸ μέσ. πορεύομαι συνοδευόμενος, περιφρουρούμενος ὑπὸ ὁπλοφόρων: Πλούτ.Κικ.31 **Κλωδίου δὲ σιδηροφορουμένου περὶ τὸ βουλευτήριον.**

**σιδηρόφρακτος-ον** νεώτ. ὁ διὰ σιδήρου ἢ σιδηρῶν πλεγμάτων πεφραγμένος· **2)** ὁ οἱονεὶ διὰ σιδήρου πεφραγμένος, ὁ τελείως ὡπλισμένος.

**σιδηρόφραξις-εως** (ἡ) νεώτ. ἡ θωράκισις.

**σιδηροφράσσω** νεώτ. φράσσω τι διὰ σιδήρου, θωρακίζω.

**σιδηρόφρων-ονος-ον** ὁ ἔχων σιδηρᾶν, σκληρὰν καρδίαν, ὁ σκληροκάρδιος : Αἰσχ.Πρ.242 **σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος,** αὐτ.Ἑπτ.52 σ- **θυμός,** Εὐρ.Φοίν.672 **σιδαρόφρων .. φόνος.**

**σιδηροφυής-οῦς-ές** (φύω) μτγν. ὁ πεπλασμένος ἐκ σιδήρου, ὁ σιδηρᾶς φύσεως ἢ κατασκευῆς : Πολυδ.7,106 (ἀμφ.γρ., διόρθ. σιδηρόφυσα = φυσητήριον σιδηρουργοῦ).

**σιδηροχαλκεύς-έως** (ὁ) πάπ. ὁ σιδηρουργός.

**σιδηρόχαλκος-ον** μτγν. ὁ ἐκ σιδήρου καὶ χαλκοῦ : Λουκ.Ὠκ.96 **σιδηρόχαλκον .. τομήν.**

**σιδηροχάρμης** (ὁ) ὁ ἐν σιδήρῳ μαχόμενος (ἡ πιθ. γαυριῶν), ἐπὶ τεθωρακισμένων ἵππων, ὁ φιλοπόλεμος : Πίνδ.Π 2,2 **ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν·** πρβλ. χαλκοχάρμης.

**σιδηροχίτων-ωνος** (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων σιδηροῦν χιτῶνα : Νόνν.Δ 31,162 **σιδηροχίτων μετανάστης,** Κ Μανασσ.Χρον.5999.

**σιδηρόχρους-ουν** νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ σιδήρου, ὁ τεφρομέλας, ὁ σιδηρότεφρος.

**σιδηροχρώμιον** (τὸ) νεώτ. χημ. μεταλλόκραμα χυτοσιδήρου περιέχον χρώμιον καὶ ἄνθρακα.

**σιδηρῶ-όω** (σίδηρος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπικαλύπτω, περιβάλλω τι διὰ σιδήρου : Λουκ.Ἀλ.51 **κάθες .. σιδηρώσας .. πρότερον ἐπὶ** πολὺ τῆς ὁρμιᾶς· συνήθ. ἐν τῷ παθ. : Θουκ.4,100 **ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου** (εἶχεν ἐπιτεθῆ σίδηρος καὶ εἰς μέγα μέρος τοῦ ἐπιλοίπου ξύλου), Αἰν.Τακτ.2,68, Ποσείδ.26,8 **δράκοντα σεσιδηρωμένον,** Ἐπιγρ. **ῥυμοὶ σεσιδηρωμένοι,** Πάπ. **ἅμαξα σεσιδηρωμένη·** **2)** δεσμεύω, ρίπτω τινὰ ἐν τῇ εἱρκτῇ, τὸν βάλλω στὰ σίδερα : Ψ Καλλισθ.1,39· ‖ ἡ μτχ. τοῦ μέσ. ἐνεστ. κτ. πληθ. **σιδηρούμενοι** ὡς οὐσ. μοναχοὶ τοῦ ια' κ. ιβ' αἰῶνος μ.Χ. ὑποβάλλοντες ἑαυτοὺς εἰς σιδηρᾶ δεσμὰ πρὸς ἄσκησιν : Δουκάγγ.,Εὐστ.Πον. 189,95· ‖ ρηματ. π. σιδήρωμο, σιδήρωσις.

**σιδηρώδης-ους-ες** σχόλ. ὁ ἐκ σιδήρου : Σχόλ. Αἰσχ.Πρ.64.

**σιδήρωμα-ατος** (τὸ) (σιδηρῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἰδ. κτ. πληθ. σιδηρᾶ ἀντικείμενα, σκεύη, ἐργαλεῖα : Πάπ. **μηχανὴ ἐξηρτισμένη πάσῃ ξυλικῇ ἐξαρτίᾳ καὶ σιδηρώμασιν,** Νικήτ.Εὐγ.8,96· **2)** νεώτ. ἀντὶ σιδέρωμα βλ.λ.).

**σιδηρωρυχεῖον** (τὰ) μτγν. κ. νεώτ. μεταλλεῖον, ὀρυχεῖον σιδήρου : Πτολ.Γεωγρ.2,11,11.

**σιδήρωσις-εως** (ἡ) (σιδηρῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐργασία σιδήρου : Βἰτ.49,7, Ἐπιγρ.,Στουδ.Θεόδ.314D· **2)** ἐν εἰδ.σημ. τὸ σιδήρωμα βλ.λ.Ι) : Πάπ. **μηχανὴ ἐξηρτισμένη πάσῃ ξυλικῇ καταρτείᾳ καὶ σιδηρώσει·** **3)** νεώτ. ἐν ἀναφ. πρὸς θύρας ἢ παράθυρα, ἡ τοποθέτησις καὶ συναρμογὴ τῶν σιδηρῶν αὐτῶν ἐξαρτημάτων.

**σιδηρωτήριον** (τὸ) νεώτ. τὸ ἐργαστήριον τοῦ σιδηρωτοῦ, κατάστημα, ἐν ᾧ σιδερώνονται ἐνδυμασίαι καὶ ἄλλα ὑφάσματα.

**σιδηρωτής** (ὁ) νεώτ. ἀντὶ σιδερωτής βλ.λ.

**σιδηρωτός-ή-όν** μτγν. ὁ φέρων σιδηροῦς δεσμούς, σιδηρόδετος : Διοκλητ.Ἔδικτ.15,50.

**σιδιοειδής-οῦς-ές** ὁ ἔχων χρῶμα χρυσοκίτρινον, ὠχρὸν ὡς τὸ χρῶμα τοῦ φλοιοῦ της : Ἱππ.548,14 **ἡ χροιὴ σιδιοειδής ἐστι.**

**σίδιον** (τὸ) (σίδη) ὁ φλοιὸς τῆς ροιᾶς, τοῦ ροδιοῦ : Ἱππ.Γυν.Φύσ.33,αὐτ.Ἑλκ.12, Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,1 **ὁ μὲν κόκκος οὐδὲν μείζων τῆς ῥόας γίνεται, τὸ δὲ σίδιον παχύτερον·** κτ. πληθ.· Ἡσ. «σίδια· τὰ τῶν ῥοιῶν λέπυρα· σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων χλωρῶν» : Ἀριστφ.Νεφ.881 **κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς,** Διοσκ.1153 **τὰ λέπη τῆς ῥόας, ἃ τινες σίδια καλοῦσι,**'Αλκίφρ.3,60· ‖ Ἡσ.«σιδίῳ· κόκκῳ ῥοιᾶς».

**σιδιωτόν** (τὸ) μσν. φάρμακον ἐκ σιδίου ἢ μὲ σίδιον παρασκευαζόμενον : Παῦλ.Αἰγ.6,22 **τῷ φακομέλιτι ἢ τῷ σιδιωτῷ.**

**σιδόεις-εντος-εσσα-εν** μτγν. ὁ τοῦ καρποῦ τῆς σίδης βλ.λ., τοῦ ροδιοῦ : Νικ.Ἀλ.276 **σιδόεν καρπεῖον.**

**σιδονίηθεν** ἐπίρρ. ἐκ τῆς Σιδῶνος : Ἰλ.Ζ 291 **ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον.**

**σιδονυφής-οῦς-ές** ὁ ὑφασμένος ἐν Σιδῶνι ἢ ὑπὸ Σιδωνίου : Φιλόξ.π.Ἀθήν.9,409Ε **ἐκτρίμματα** σιδονυφῆ (διόρθ. ἀντὶ σινδονυφῆ).

**σιδούντιος-α-ον,** θηλ. κ. **σιδουντιάς-άδος,** ὁ ἐκ Σιδοῦντος βλ.λ. : Στέφ.Βυζ.

**σιδοῦς-οῦντος** (ὁ) τόπος παρὰ τὴν Κόρινθον ὅπου ἐφύοντο σίδαι βλ.λ. : Ξεν.Ἑλλ.4,4,13 **αἱρεῖ πρῶτον μὲν Σιδοῦντα, ἔπειτα δὲ Κρομμυῶνα,** Ριαν.2.

**σίδριμνον** Ἡσ. «εὔζωνον».

**σιειδής-οῦς-ές** θεοειδής βλ.λ. : Ἀλκμ.23,71.

**σιελίζω,** σίελον ἄ. σιολίζω, σίολον βλ.λ.

**σιζεύς** Ἡσ. «ἄγναφος».

**σίζω** κ. νεώτ., ἀόρ. α' σίξα (πιθ.π.Θεόκρ.6,29), συνηθ. ἐν χρ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. ἐκφέρω, ἐκβάλλω συριστικὸν ἦχον, κάμνω σσσ.., κυρ. ἐπὶ τοῦ ἤχου ὃν ἐκφέρει τὸ θερμὸν μέταλλον ἐμβαπτιζόμενον εἰς ψυχρὸν ὕδωρ, πρὸς ὃν παραβάλλεται ὁ ἦχος, ὃν ἐξέφερεν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Κύκλωπος, ὅταν ὁ πεπυρακτωμένος κοντὸς ἐνεπήχθη εἰς αὐτόν : Ὀδ.Ι 394 **ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ·** ‖ Ἡσ.«σίζε· ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου»· ‖ κ. ἐπὶ ἀγγείου ἐν βρασμῷ : Μάγν. 1,Ἀριστφ.Ἱππ.930 **τάγηνον .. σίζον·** ‖ ἐπὶ ὀπτωμένων ἐν τηγάνῳ ἰχθύων : Ἀριστφ.Ἀχ.1158 **ἡ δ' ὠπτημένη σίζουσα πάραλος·** ‖ ἐπὶ σβεννυμένου δι' ὕδατος πυρός : Ἀριστλ.Α Ὑστ.94b,33 **σίζειν καὶ ψοφεῖν·** ‖ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ρέγχοντος ὅταν τρώγῃ : Ἐπιχ.21 **σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι κινεῖ δ' οὔατα·** ‖ ἐπὶ τῆς φωνῆς τοῦ κοψίχου, τοῦ κότσυφα : Πολυδ.5,89· **2)** νεώτ. γραμμ. **σίζοντες φθόγγοι** ἢ ἁπλῶς **σίζοντα** ὁ φθόγγος σ κ. ζ, διότι ὁ ἐκφωνῶν αὐτοὺς σίζει· ‖ ὁμ. νεώτ. ἐπιβάλλω σιωπὴν ἐκφέρων συνεχῆ τὸν ἦχον τοῦτον (σ-σ-σ-).

**σιηγόνιον, σιηγών** Ἰων. τ. τοῦ σιαγόνιον, σιαγών.

**σιθιλεσαδέ** μτγν. ἀφρικαν. λ. ἱεράκιον βλ.λ. τὸ μέγα : Ψ Διοσκ.3,64 (ἰδ.γρ. σιθιλαισαδε, αιθιλεσας).

**σιθώνιος-α-ον** Θρᾷξ : Στέφ.Βυζ.

**σίκα** Ἡσ. «ὗς. Λάκωνες».

**σίκα** ἄ. αἰκή βλ.λ.

**σίκαλις-εως** (ἡ) νεώτ. δημ. κ. **σίκαλη** τὸ φυτὸν βρίζα βλ.λ.

**σικανικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σικανίαν ἤτοι τὴν Σικελίαν: Θουκ.6,62 **πόλισμα Σικανικόν,** Ἀριστλ.Μετ.359b,15 **ἐν τῇ Σικανικῇ τῆς Σικελίας** (ἰδ.γρ. Σικάνῃ).

**σῑκᾱνός** (ὁ) ὁ κάτοικος τῆς Σικανίας, ἀρχ. κάτοικος τῆς νήσου Σικελίας, Σικελός : Θουκ.6,2 **Σικανοὶ .. πρῶτοι φαίνονται ἐνοικισάμενοι,** Καλλ. Ἀρτ.57 **αὖε δὲ Τρινακίη Σικανῶν ἕδος.**
**σικανός** Ἱππ. π. Γαλ.19,138 «πονήρευμα ἐνεδρευτικόν, αἴτιον κεκρυμμένον» (ἀμφ.γρ.).
**σῑκᾰ́ριος** (ὁ) (λατ.) μτγν. δολοφόνος, φονεύς : ΚΔ Πράξ.21,38 **ὁ ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων ;,** Ἰώσ.Αἱ 20,8,10.
**σικελίαθεν** μσν. ἐκ Σικελίας : Εὐστ.Πον.275,84.
**σικελίζω** πράττω ἢ ὁμιλῶ ὡς οἱ Σικελιῶται, μιμοῦμαι τοὺς Σικελαύς, ἰδθ. ὀρχοῦμαι : Θεόφρ. π. Ἀθήν.1,22C **σικελίζειν τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς** (ἔκ τινος Ἀνδρωνος αὐλητοῦ ἐκ Κατάνης)· **2)** φέρομαι πανούργως καὶ δολίως, ἀπατῶ, πονηρεύομαι : Ἐπιχ.206 (ἀμφ.).
**σικελικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σικελίαν ἢ τοὺς Σικελούς : Ἀριστφ. Σφ.835 **τροφαλίδα τυροῦ Σικελικήν,** Πλάτ.Πολ. 404D **Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψου** (διότι ἦσαν παροιμιώδεις αἱ σικελικαὶ εὐωχίαι), - **Σικελικαὶ πόλεις**· ‖ Ἱστορ. **σικελικὸς ἑσπερινὸς** (ἡ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἑσπερινοῦ τῷ 1282 ἐκραγεῖσα αἱματηρὰ στάσις ἐν τῇ πόλει Παλέρμῳ, καθ' ἣν ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων πολλοὶ Γάλλοι)· **2)** ὡς οὐσ. **σικελικὸν** (τὸ) εἶδος μέτρου ὑγρῶν : Πάπ.
**σικελικῶς** ἐπίρρ. κατὰ τρόπον σικελικὸν βλ.λ.: Ἐφιππ.22.
**σικελιώτης**-ου· νεώτ., θηλ. -**ῶτις-ιδος,** Ἕλλην κάτοικος τῆς Σικελίας κατὰ διάκρισιν ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων : Θουκ.7,32.
**σικελιωτικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σικελιώτας : Διοσκ.3,24· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **Σικελιωτικὸν** (τὸ) φύλλιον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,69.
**σικελιῶτις**-ιδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ σικελιωτικὸς βλ.λ. : **Σικελιῶτις συγγραφή** τίτλος ἔργου Ἀντιόχου τοῦ Συρακοσίου : Παυσ.10,11,3· **2)** νεώτ. θηλ. τοῦ Σικελιώτης βλ.λ.
**Σῑκελός**-ή-όν κ. νεώτ. ἐπὶ προσ. ὁ αὐτόχθων κάτοικος τῆς Σικελίας, ὁ ἐκ τῆς Σικελίας καταγόμενος : Ὀδ.Ω 211 **γυνὴ Σικελή,** αὐτ.366 **ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ**· ‖ ἰδ. κτ. πληθ. **Σικελοὶ** (οἱ) : Ὀδ.Υ 383 **εἰς Σικελοὺς πέμψωμεν,** Ἡρ.6,22,Θουκ.6,2· ‖ ὁ τῆς Σικελίας, ὁ ἐν Σικελίᾳ παραγόμενος, ὁ ἐκ Σικελίας προερχόμενος (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ σπαν. ἡ χρ. π. πεζοῖς) : Θέογν.733 **Σικελὴν γαῖαν,** Εὐρ.Κύκλ.95 **Σικελὸν πάγον,** αὐτ.703 **πόντον Σικελόν**· σπαν. π. πεζοῖς : Θεόφρ.ΦΙ 8,4,3 **πυροὶ Σικελοί,** Διοσκ.1,73 **Σικελὸν ἔλαιον** (ρευστὴ μορφὴ ἀσφάλτου).
**σίκεον** Ἡσ. «ὡς Ἴστρος».
**σίκερα** (τὸ) μτγν. ποτὸν πνευματῶδες καὶ μεθυστικὸν παρασκευαζόμενον διὰ ζυμώσεως ἐκ σίτου καὶ κριθῆς ἢ φοινίκων, ἐν χρ. π. ἀρχ. Ἑβραίοις κ. ἄ. σημιτικοῖς λαοῖς : ΠΔ Λευϊτ.10,9 **οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ,** αὐτ.Ἡσ.24,9 **πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν,** ΚΔ Λουκ.1,15 **σίκερα οὐ μὴ πίῃ.**
**σῑκερίτης οἶνος** (ὁ) μτγν. οἶνος παρεσκευασμένος ἐκ μήλων : Ζώσ.Ἀλχ.184Β.
**σικεροποτῶ** έω μτγν. πίνω σίκερα βλ.λ. : Καισάρ.Ζητ.47.
**σίκη** (ἡ) μτγν. κ. **σίκα** (λατ. sica), δοτ. πληθ. **σίκαις,** ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον, ἀκωκή : Ἰώσ.Αἱ 20,8,10.
**σίκι** (τὸ) δημ. τὸ ὀστοῦν ἀστράγαλος, ἄ. κότσι.
**σικιννίζω** μτγν. ὀρχοῦμαι, χορεύω τὴν σίκιννιν βλ.λ. : Κλήμ.Ἀλ.130.
**σῑκιννῐ́ς**-ιδος (ἡ) κ. σίκῑνις (Εὐρ.Κύκλ.37), κ. σίκιννον (τὸ) (Σουϊδ.), κ. σίκιννα (Α8 269), αἰτ. **σίκιννιν,** ὄρχησις τῶν Σατύρων ἐν χρ. ἐν τῷ σατυρικῷ δράματι τῶν ἀρχαίων, γοργῶς χορευομένη συνοδείᾳ λύρας ἢ αὐλοῦ καὶ μετὰ κρότου πολλοῦ : Εὐρ. Κύκλ.37 **μῶν κρότος σικινίδων,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,72, Λουκ.Ὀρχ.22 **τριῶν γοῦν οὐσῶν τῶν γενικωτάτων ὀρχήσεων, κόρδακος καὶ σικιννίδος καὶ ἐμμελείας**· ‖ οὕτω κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἐπινοήσαντος αὐτὴν Σικίνου : Ἀθήν.1,20Ε **τῆς σατυρικῆς** (ὀρχήσεως) **ἢ ἐλέγετο σίκιννις, ἧς εὑρετὴς Σίκιννός τις βάρβαρος. οἱ δὲ φασιν ὅτι Κρὴς ἦν ὁ Σίκιννος**· ἢ ἐκ τῆς Σικίννιδος, νύμφης τῆς Κυβέλης, καίπερ ἐξ ἀρχῆς ἐχορεύετο πρὸς τιμὴν τοῦ Σαβαζίου : Ἀρρ.ἀπ.106J.
**σικιννιστής** (ὁ) μτγν. ὁ ὀρχούμενος, χορεύων τὴν σίκιννιν βλ.λ. : Ἀθήν.1,20Ε.
**σῑκιννοτύρβη** (ἡ) μτγν. κοινόν τι μέλος παιζόμενον ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ διὰ τὴν σίκιννιν : Τρύφ.π.Ἀθήν.14,618C **ἡδύκωμος σικιννοτύρβη θυροκοπικόν.**
**σίκκα** Ἡσ. «κούφη».
**σίκλαι** Ἡσ. «σίγλαι».
**σικλίον** (τὸ) μτγν. ὑποκ. τοῦ σίκλος : ΨΓαλ.19,773.
**σίκλος** (ὁ) κ. δημ. σίγλος βλ.λ.· **2)** δημ. κάδος πρὸς ἄντλησιν ἢ μεταφορὰν ὕδατος, κουβάς.
**σῐκύα** (ἡ) κ. νεώτ., Ιων. **σικύη** τὸ φυτὸν κολοκύνθη ἢ λαγυνοφόρος βλ.λ., ἄ. νεροκολοκυθιά : Ἀριστλ. Ζῷ 616a,22 **τὸ δὲ σχῆμα παραπλήσιον τοῖς σικύαις ταῖς ἐχούσαις τοὺς τραχήλους μακρούς,** Θεόφρ. ΦΙ 1,13,3, αὐτ.ΦΑἰτ.1,10,4· **2) σικύα ἰνδικὴ** ἢ κολοκύντη : Εὐθύδ.π.Ἀθήν.2,58F **σικύαν ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύντην διὰ τὸ κεκομίσθαι τὸ σπέρμα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς**· ‖ ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν Ἑλλησποντίων ἡ σικύα διακρίνεται τῆς κολοκύντης : Ἀθήν.2,59Α· **3)** κολοκυνθὶς βλ.λ. : Ἱππ.Γυν. 1,37, Διοσκ.4.176 **σικύα πικρά**· **4)** παθ. κολοκύνθη κενή, ἐν χρ. ὡς φιάλη, τσότρα· **5)** κ. νεώτ. μικρὸν ὑάλινον ποτήριον, στρογγύλον τὴν βάσιν, ἰδθ. κατὰ τὸ σχῆμα παρεμφερὲς τῇ σικύᾳ, δι' οὗ θερμαινομένου ἔνδον καὶ ἀμέσως προσαρμοζομένου ἐπὶ τοῦ δέρματος γίνεται ἔπαρσις τοῦ δέρματος καὶ τοπικὴ συμφόρησις, βεντοῦζα : Κράτ. 41, Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.22, αὐτ.Ἀφορ.5,50, Πλάτ.Τίμ.79Ε **τὰ τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων αἴτια,** Ἀριστλ.Ρητ.1405b,3, Ἐπιγρ.· **6)** νεώτ. κ. ἡ τοῦ αἵματος τοπικὴ συμφόρησις ἡ ἐκ τῆς ἐπιθέσεως τῆς σικύας προκαλουμένη· **7)** ὁμ. νεώτ. **χαρακτὴ σικύα** ἡ διὰ σικύας προκαλουμένη συμφόρησις καὶ ρύσις αἵματος μετὰ προηγουμένην χάραξιν τοῦ δέρματος διὰ τοῦ σικυοσχάστου ἢ ἄλλως, κοφτὴ βεντοῦζα· **8)** ὁμ. νεώτ. κτ. ἐπέκτ. ἕκαστον τῶν ἐκμυζητικῶν ὀργάνων ἐνίων ζῴων καὶ ἰδίᾳ μαλακίων.
**σῐκυάζω** μτγν. ἀφαιρῶ αἷμα ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου ἐγένετο ἡ διὰ σικύας βλ.λ.5) συμφόρησις : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,17,9 **σικύασον.**
**σικύασις**-εως (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις τοῦ σικυάζω βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.6,41.
**σικυασμός** (ὁ) μτγν. ἡ σικύασις βλ.λ.5) : Ἀέτ.7,50.
**σικυαστήριον** (τὸ) μσν. ὄργανον χαράξεως σικυῶν βλ.λ.7), πιθ. ἀντὶ σηκυιαστήριον:Ζωναρ.1638.
**σῐκύδιον** (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σικύα ἢ σίκυος βλ.λ. : Φρύν.Κωμ.25, Πάπ.· **2)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **κολοκυνθοειδῶν.**
**σῐκυηδόν** (σίκυος) ἐπίρρ. κατὰ τρόπον σίκυος βλ.λ., εἰδ. ἐπὶ κατάγματος, ὅτε τὸ ὀστοῦν θραύηται χωρὶς νὰ ἀφήσῃ βελονοειδεῖς **ἐσοχὰς** καὶ ἐξοχάς: Σωρ.Κατ.10, Παῦλ.Αἰγ.6,89· πρβλ. καυληδόν.
**σικυήλατον** (τὸ) πρασιά, μέρος κήπου κατάφυτον μὲ ἀγγούρια : Ἱππ.234,44 **ὥσπερ σίκυον ἤδη ἀπηνθηκότα, ἐάντα δὲ νεογνὸν καὶ προσεόντα τῷ σικυηλάτῳ.**
**σικυήρατον** (τὸ) μτγν. σικυήλατον βλ.λ. : ΠΔ Ἡσ.1,8 **ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ,** Πάπ.
**σῐκυοπέπων**-ονος (ὁ) μτγν. σίκυος πέπων βλ.λ: Γαλ.6,565.

**σῐκῦος** (ὁ) **κ. σικῦός** κ. νεώτ. τὸ φυτὸν πέπων ὁ ἥμερος τῆς οἰκογ. τῶν **κολοκυνθοειδῶν,** δημ. ἀγγουριά, κ. ὁ καρπὸς αὐτῆς, ἀγγούριον, ἀγγούρι: 'Αριστφ.'Αχ.520 **κεῖνου σικυον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον,** αὐτ.Εἰρ.1001 σικύων πρῴων, Θεόφρ.ΦΙ 7,4,1), Διοκλ.Καρ.49· ἐσθιόμενον ἄωρον καὶ ὠμόν: 'Ιππ. Δι.2,55· **ὁμ. σίκυος πέπων** βλ. πέπων (ἁπλῶς πέπων ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ Φρυν.230)· ὁμ. καλούμενος κ. **σίκυος σπερματίας** σπερμοφόρον, δηλ. ὥριμον ἀγγούριον: Κρατῖν.136· **2)** σίκυος **ἄγριος τὸ φυτὸν** ἐλατήριον βλ.λ. ὁ ἀγριόσικυς, πικραγγουριά: 'Ιππ Γυν.1,77, Θεόφρ.Φ 9,15,6.

**σικυοσχάστης** (ὁ) νεώτ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον διὰ τὰς χαρακτὰς σικύας (κοφτὲς βεντοῦζες), ἄ. κατασχαστήρ, σκαριφιστὴρ βλ.λ.

**σίκυς-υος** (ἡ) κ. νεώτ. κ. σίκυς (ὁ), ἄ. σίκυος βλ.λ.: 'Αλκ.151, Διοσκ.2,135 **σίκυς ἥμερος,** Γαλ.19,89· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **κολοκυνθοειδῶν,** οὗ ἀξιολογώτερα εἴδη εἶναι **σίκυς ἡ κολοκυνθίς** κ. σίκυς ὁ ὑδροπέπων καρπουζιά· **2)** σίκυος βλ.λ.2) : Διοσκ.4,150 **σίκυς ἄγριος.**

**σικύς** 'Ησ. «ὁ γναφεύς».

**σικυά-άω** μσν. σικυάζω βλ.λ.:Θεοφάν.Νόνν.1,204.

**σικυώδης-ους-ες** ὁ ὅμοιος πρὸς σικύαν ἢ σίκυον βλ.λς: Θεόφρ.ΦΙ 7,13,1 **σικυῶδες φύλλον.**

**σικυών-ῶνος** (ὁ) κ. μσν. τόπος, μέρος κήπου ἐν ᾧ φύονται σίκυοι, ἀγγούρια: Εὐστ.291,36.

**σικυών** (ἡ) ὡς ἐπίθ. ἀντὶ σικυωνία: Σικ. ἐν ΑΠ Παράρτ.9,60 γῆ σικυών· **2)** ὀν. πόλεως ἐν Σικυωνίᾳ τῆς Πελοποννήσου, **ἄ.** Σεκυών, τὸ πάλαι δὲ Μηκώνη (Στράβ.8,6,25) κ. Τελχινία (Στέφ.Βυζ.).

**σικυώνη** (ἡ) σίκυος βλ.λ.2) : 'Ιππ.'Αφ.221· **2)** ὄργανον, ἐργαλεῖον κοπῆς σικυῶν βλ.λ.7):'Ιππ.'Αφ.222.

**σῐκυώνια** (ἐνν. ὑποδήματα) (τὰ) εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων, ἰδ. ἐκ Σικυῶνος προερχομένων: 'Ηρώνδ.7,57, Πολυδ.7,93.

**σικυωνία** (ἡ), (ων. σικυωνίη ἡ κολοκύντη βλ.λ.: 'Ιππ.Τόπ.'Ανθρ.47,Πλούτ.'Ηθ.154C **εἰ δ' ἀρνῇ, μάρτυρας ἔχω σικυωνίας,**'Αθήν.2,58F **Μεγαλοπολῖται δ' αὐτὴν σικυωνίαν ὀνομάζουσι·** **2)** θηλ. τοῦ ἐπιθ. τοῦ σικυώνιος βλ.λ.

**σῐκυωνικός-ή-όν** μτγν. **κ. σικυωνιακός** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σικυῶνα, ὁ τῆς Σικυῶνος: Καλλίξ.2· **2)** ὡς οὐσ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **Σικυωνιακά** (τὰ) σύγγραμμα τοῦ Μεναίχμου περὶ Σικυῶνος: 'Αθήν.6,271D.

**σῐκυώνιος-α-ον** ὁ κάτοικος τῆς πόλεως Σικυῶνος· ‖ **ὁ τῆς** Σικυῶνος ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος, **ἐπὶ προσ.** κ. **ἐπὶ** πραγμ.: Θουκ.1,28 **μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ** Σικυωνίων **πρέσβεων,** Διοσκ. 1,30 **Σικυώνιον ἔλαιον,** Γαλ.1),739· **2)** ὁ ἐκ τῆς σίκυος βλ.λ.: 'Αέτ.1,122 Σικυώνιον **ἔλαιον,** 'Αλέξ. Τραλλ.Πυρ.3,77, αὐτ.7,20.

**σικυωνιουργής-οῦς-ές** πάπ. ὁ τυγχάνων ἐπεξεργασίας, ὁ κατασκευαζόμενος ἐν Σικυῶνι: Πάπ. σικυωνιουργεῖς ξύστραι.

**σῐκυωνόθε** ἐπίρρ. ἐκ Σικυῶνος: Πίνδ.Ν 9,1 **κωμάσομεν παρ' 'Απόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι.**

**σῐκύωνος** (ὁ) μτγν. ὀν. λίθου τινὸς ἀπαντῶντος ἐν 'Αρμενίᾳ **παρὰ τὸν** 'Αράξην, ἐν δεισιδαιμονικῇ τελετῇ χρησιμοποιουμένου: Πλούτ.Ποτ.23,3 **λίθος δὲ γεννᾶται, Σικύωνος καλούμενος μελάγχρους.**

**σικχάζομαι** 'Ησ. χλευάζω, σκώπτω, ἐμπαίζω.

**σίκχαι** 'Ησ. «κράσπεδα».

**σικχαίνω** (σικχός) κ. νεώτ. αἰσθάνομαι ἀηδίαν ἢ δυσαρέσκειαν πρός τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, ἀποστρέφομαι, βδελύσσομαι, κτ. αἰτ.: Καλλ.'Επιγρ. 30,4 **σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια·** κ.ἀπολ.:Πολύβ. 38,5,7, 'Αρρ.'Επικτ.3,16,7, Μᾶρκ.Αὐρ.5,9 **μὴ σικχαίνειν, μηδὲ ἀπαυδᾶν·** ‖ **κ.** μέσ. σικχαίνομαι: 'Ακύλ. **ἐν ΠΔ** 'Εξ.1,12, **παθ.** εἰκ. εἰς Εὔφορ.21· παθ. **ἀόρ. ἐσικχάθην : Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.442.**

**σικχαντός-ή-όν** μτγν. ὁ ἀηδίαν, δυσαρέσκειαν, ἀποστροφὴν προξενῶν, βδελυρός, σιχαμερός: Μᾶρκ.Αὐρ.8,24 **ἱδρώς, ῥύπος, ὕδωρ γλοιῶδες, πάντα σικχαντά.**

**σικχᾰσία** (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ., δημ. **σιχασιά,** ἀηδία, βδελυγμός, ἀποστροφή.

**σικχασμός** (ὁ) γλωσσ. ἡ σικχασία βλ.λ.

**σίκχος-ους** (τὸ) μτγν. βδέλυγμα βλ.λ.: Σύμμ. **ἐν** ΠΔ 'Ιεζ.7,19.

**σικχός** (ὁ) ὁ δυσκόλως εὐχαριστούμενος, ὁ ἀηδιάζων, ὁ σικχαινόμενος, ὅθ. συνεκδ. ὁ δύσκολος, ὁ δύστροπος, ἰδ. περὶ τὴν τροφήν, ἀντίθ. παμφάγος· 'Ησ. «ὁ μικρόσιτος ἢ ὁ ἀηδής»: 'Αριστλ. Η Εὐδ.1234a,6 **ὥσπερ περὶ τροφὴν ὁ σικχὸς τοῦ παμφάγου διαφέρει, τῷ ὁ μὲν μηδὲν ἢ ὀλίγα καὶ χαλεπῶς προσίεσθαι,** Πλούτ.'Ηθ.87Β **οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ οἶνον προσφερόμενοι ναυτιῶσιν,** 'Αθήν.6,262Α **δυσάρεστος καὶ σικχός·** **2)** ὁ βδελυρός, σιχαμερός: Εὐστ.1817,63.

**σικχότης-ητος** (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ σικχοῦ, τὸ αἴσθημα ἀηδίας, ἄ. σίκχος βλ.λ.: Εὐστ.972,35.

**σιλᾱπορδῶ-έω** δωρ. τ. τοῦ σιληπορδῶ βλ.λ.

**σίλβαι** 'Ησ. «ῥοιαί».

**σίλβη** (ἡ) 'Ησ. πλακοῦς ἐκ κριθῆς, σησάμου καὶ σπόρου μήκωνος.

**σιλβία** 'Ησ. «σιδία».

**σίλγης** 'Ησ. «κολυμβητής».

**σῑλεντιάριος** (ὁ) (λατ.) μτγν. **κ.** μσν. ὑπάλληλος ἢ ἀξιωματοῦχος συγκλητικὸς ἐπιφορτισμένος τὴν ἐν τοῖς παλατίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῖς μεγάροις τῶν μεγάλων ἀρχόντων τήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως: Προκ.Πέρσ.2,21 σιλεντιάριοι, **οἱ βασιλεῖ ἐν παλατίῳ τὰ εἰς** τὴν ἡσυχίαν ὑπηρετοῦντες, 'Αγαθ.5,9.

**σιλέντιον** (τὸ) μσν. τὸ μυστικόν, ἰδιαίτερον συμβούλιον τοῦ αὐτοκράτορος π. Βυζαντινοῖς: Μαλάλ.1 438,23· **2)** ὁμ. π. Βυζαντ. **ἡ ἀκρόασις παρὰ** τῷ αὐτοκράτορι.

**σιλήνει** 'Ησ. «μυ(λ)λίζει, σκώπτει, σιωπᾷ».

**σιληνικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς Σ(ε)ιληνόν, ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ Σ(ε)ιληνοῦ: Πλάτ.Συμπ. 222D **τὸ σατυρικόν σου δρᾶμα τοῦτο καὶ** σιληνικὸν (δ.γρ. σειληνικόν).

**σῑληνόκοσμος** (ὁ) 'Επιγρ. τίτλος ἀξιωματούχου τινὸς ἐν τῷ Διονυσιακῷ θιάσῳ: 'Επιγρ.Λατίου.

**Σιληνός** (ὁ) δ.γρ. τοῦ Σειληνὸς βλ.λ.

**σιληνώδης-ους-ες** ἄ. σειληνώδης βλ.λ.

**σιληπορδία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ σιληπορδεῖν βλ.λ., τὸ τσιληπούρδημα, τὸ τσέρλισμα: Λουκ. Λεξιφ.21 **ἡ γοῦν σιληπορδία μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται συνεκπεσοῦσα μετὰ τοῦ πνεύματος·** **2)** μτφ. ἡ πρᾶξις τοῦ σιληπορδῶ βλ.λ.2), ἀνοίκειος θρασύτης, αὐθάδεια ἀναιδής.

**σιληπορδῶ-έω** (πέρδομαι) κ. νεώτ., δωρ. σιλαπορδῶ προσπέρδομαί τινι, ἰδ. πρὸς χλευασμόν· **2)** μτφ. φέρομαι μετ' ἀνοικείου κομπορρημοσύνης, αὐθαδῶς καὶ ἀναιδῶς: Σώφρ 164,'Αθήν.5,212D σιληπορδῶν **διὰ τῆς . . πόλεως πομπεύει.**

**σίλι** (τὸ) μτγν. κροτὼν βλ.λ.: Πλίν.ΦΙ 15,25· **2)** σέσελι βλ.λ.: Πλίν.ΦΙ 20,36.

**σῑλιγνάριος** (ὁ) 'Επιγρ. κ. σιλιγινάριος **κ. σιλιγνιάριος** ὁ πωλητὴς σιλιγνίου βλ.λ.

**σιλιγνίας** (ὁ) μσν. σιλιγνίτης βλ.λ.: Εὐστ.1753,7.

**σιλίγνιον** (τὸ) (λατ.) 'Επιγρ. (γρ. ἐν πάπ. σελ- κ. σίλιγνον) λεπτὸς πρώϊμος σῖτος, τὸ καλοκαιρινὸν σιτάριον, τὸ ἀσπροσίταρο ('Επιγρ. κτ. πληθ.).

**σίλιγνις-εως** (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἄλευρον ἐκ σιλιγνίου βλ.λ., λεπτότερον καὶ τῆς σεμιδάλεως: Γαλ. 6,483, 'Αθήν.14,647Ε **εἶτ' ἐπίβαλε μέλι καὶ σιλίγνεως ἡμίναν καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν,** Εὐστ.1753,6, ΕΜ 793,Β **εἶτα ἐπέβαλον μέλι καὶ** σιλίγνεως ἡμίσειαν.

**σιλιγνίτης ἄρτος** (ὁ) μτγν. κ. Ἐπιγρ., δ. γρ. **σιλιγνείτης** (Ἐπιγρ.Ἐφέσου) ἄρτος παρεσκευασμένος ἐκ σελίγνεως βλ.λ. : Γαλ.6,483.

**σιλιγνοπώλιον** (τὸ) μτγν. τόπος, μέρος ἐν ᾧ πωλεῖται σιλίγνιον βλ.λ. : Ζώσ.Ἀλχ.221Η (πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ σιλιγνοπάλιον=πάλη, ἄλευρον ἐκ σιλιγνίου).

**σιλλαίνω** (σίλλος) μτγν. ὑβρίζω, σκώπτω, χλευάζω, διασύρω : Ἡρώνδ.1,19, Πολυδ.2,54, Διογ.Λ 9,111, Αἰλ.ΠΙ 3,40, Σχόλ.Ἰλ.Β 212.

**σιλλέα** Ἡσ. «τρίχωμα ἢ λεῖον» (πιθ. Ἠλεῖοι κτ. διόρθ. Guyet).

**σιλλεῖ** Ἡσ. «ἀναξαίνει, λυπεῖ».

**σιλλικύπριον** (τὸ) σέσελι βλ.λ. Κύπριον Ηρ. 2,94 **ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ.**

**σιλλογραφία** (ἡ) μσν. τὸ γράφειν, ποι.͂ι σίλλους βλ.λ.2) : Εὐστ.1850,33.

**σιλλογράφος** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ γράφων ἢ γράψας σίλλους βλ.λ., συγγραφεὺς σίλλων, εἰδ. ἐπὶ τοῦ Τίμωνος τοῦ Φλιασίου : Ἀθήν.1,22D, Πρόκλ. Ἀλκ.256C· **2)** γεν. σατυρικὸς ποιητής : Ἰουλ. Λόγ.7,207C.

**σιλλογραφῶ-έω** μσν. γράφω σίλλους βλ.λ. : Εὐστ.Πον.221,1, Ζωναρ.

**σιλλοποιός** (ὁ) σχόλ. σιλλογράφος βλ.λ. : Σχόλ. Λουκ.Νεκρ.Δ 20,2.

**σίλλος** (ὁ) μτγν., μσν. κ. σχόλ. (ἐσφ.γρ. σιλλός : Ἡρωδιαν.2,918) παραβλώψ, ἀλλοίθωρος : Λουκ. Λεξιφ.3 **ἐγὼ .. σίλλον γεγένημαί σε περιορῶν** (ἰλλός, εἰκ. Hemsterhuis)· **2)** σατυρικὸν ποίημα ἢ σάτυρα, λίβελλος ἐν ἑξαμέτρῳ, οἷα τὰ ὑπὸ τοῦ Τίμωνος τοῦ Φλιασίου γραφέντα· Ἡσ. «σίλλοι· ἔμμετρον σκῶμμα» : Διογ.Λ 9,111.

**σίλλυβα** (τὰ) μτγν. θύσανοι : Πολυδ.7,64.

**σιλλυβιᾶν** Ἡσ. «τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσείεσθαι».

**σίλλυβον** (τὸ) μτγν., νεώτ. **σίλυβον** τὸ φυτὸν σίλυβον τὸ μαριανόν, ἅ. ἀγκάβατος, γαϊδουράγκαθο κ. κουφάγκαθο.

**σίλλυβος** (ὁ) μτγν. τεμάχιον περγαμηνῆς προσηρτημένον ἔξωθεν τοῦ βιβλίου καὶ περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἢ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου : Κικ.Ἀττ.4,4a,1, αὐτ.4,8,2 (ἀμφ.ἐν 4,5,3).

**σιλλῶ-όω** μτγν. σιλλαίνω βλ.λ. : Γαλ.19,213, Πολυδ.9,148, Ἡσ. ἑρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ Φώτ. (ὅστις μνημονεύει τοῦ Ἀρχίππ.52) ὡς «τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν».

**σίλμη** Ἡσ. «πλάτανος».

**σιλό** (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. ὁ σιρὸς βλ.λ.

**σιλόδουροι** (οἱ) λ. γαλατική, ἑρμηνευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀθήν. διὰ τῆς λ. εὐχωλιμαῖοι, σῶμα 600 ἐκλεκτῶν ἀκολούθων τοῦ Γαλάτου βασιλέως ζώντων παρ' αὐτῷ καὶ συναποθνῃσκόντων μετ' αὐτοῦ : Νικόλ.Δαμ. π. Ἀθήν.6,249Β **οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν .. σιλοδούρους, τοῦτο δ' ἐστὶν ἑλληνιστὶ εὐχωλιμαῖοι.**

**σιλουέττα** (ἡ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. ἀπεικόνισις προσώπου ἢ πράγματος διὰ τοῦ περιγράμματος αὐτοῦ μόνον, οὗ τὸ ἐσωτερικὸν παρίσταται μελανόν, σκιαγράφημα· **2)** μτφ.κτ. λαϊκὸν νεολογισμόν, κομψὸν καὶ ῥαδινὸν σῶμα γυναικός· **3)** γεν. γραμμαὶ τοῦ σώματος ἐν τῷ συνόλῳ των.

**σιλούριος**-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σιλούρους ἢ τὴν χώραν αὐτῶν· ‖ γεωλογ. **σιλούριος περίοδος** ἡ. δευτέρα κατ' ἀρχαιότητα ἐκ τῶν πέντε περιόδων τοῦ παλαιοζωϊκοῦ αἰῶνος τῆς γῆς.

**σιλουρισμός** (ὁ) τὸ ἐσθίειν, τρώγειν σίλουρον βλ.λ., τὸ παρουσιάζειν αὐτὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ διὰ σιλούρου ἑστιάζειν : Δίφιλ.π.Ἀθήν.4,132Ε **ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός.**

**σίλουρος** (ὁ) (λατ.) κ. νεώτ. ποτάμιος ἰχθὺς τοσοῦτον μέγας, ὥστε ἔδει νὰ σύρωσιν αὐτὸν ἔξω ἵπποι ἢ βόες : Αἰλ.ΖΙ 14,25· πιθ. σίλουρος ἢ γλανίς : Δίφιλ.17,9, Διόδ.Σιν.2,36, Γαλ.12,377, Πδπ.· ‖ νεώτ. ζῳολ. γένος φυσοστόμων ἰχθύων τῆς οἰκογεν. τῶν **σιλουριδῶν**, οὗ κυριώτατον εἶδος εἶναι σίλουρος ἢ γλανίς βλ.λ.

**σιλτές** (ὁ) (τουρκ.) δημ. ἅ. **σελντές** στρῶμα κρεβατιοῦ· **2)** μικρὸς τάπης.

**σιλφαῖος** Σουΐδ. εἶδος ἄρτου· πρβλ. σιφαῖος.

**σίλφη** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἔντομον δενδρόκορις βλ.λ., ἡ βρωμοῦσα : Ἀριστλ.ΖΙ 601a,3 **οἷον σίλφη καὶ ἐμπὶς καὶ τὰ κολεόπτερα,** Γαλ.12,366, Λουκ.Ὄνειρ.31 **σίλφην ἢ ἐμπίδα ἢ κυνόμυιαν γενέσθαι,** Αἰλ.ΖΙ 1,37· ‖ νεώτ. ζῳολ. γένος κολεοπτέρων **σιλφιδῶν** ἐντόμων οὗ γνωστότερον εἶδος **σίλφη ἡ τετράστικτος**· **2)** ὁ βιβλιοφάγος σκώληξ, σκῶρος : Λουκ.Ἀπαίδ.17 **τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται καὶ ταῖς σίλφαις** οἰκήσεις (δ.γρ. τίλφαις)· **3)** εἶδος λέμβου : Σχόλ.π.Ἀριστφ.Εἰρ.143, Σουΐδ. (κτ. τὸν Φρύν.268 ὁ ὀρθὸς τ. εἶναι τίφη βλ.λ.).

**σιλφιόεις**-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ ἐκ σιλφίου βλ.λ. : Νίκ.Ἀλεξ.329 **σ- μοιρίδα λίτρην.**

**σίλφιον** (τὸ) κ. νεώτ. ὀνομ. διαφ. **σκιαδανθῶν φυτῶν ἐδωδίμων** π.ἀρχ. ἢ φαρμακευτικῶν, ὧν τὰ συνηθέστ. ἀναφερόμενα εἶναι **σίλφιον τὸ κυρηναϊκὸν ἢ κατὰ Λιβύην,** εὔοσμον ἐξ οὗ λαμβάνονται ἀπό τε τοῦ καυλοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν ῥητινώδεις οὐσίαι, **ὀπὸς σιλφίου** πρὸς φαρμακευτ. κ. ἄ. χρς, ἐν τῇ νεωτ. βοταν. καλούμενον νάρθηξ **ὁ** τιγγιτανός, καὶ **σίλφιον τὸ μηδικόν** (ὑπὸ Διοσκ.3, 80 διακρινόμενον εἰς τρία εἴδη : **τὸ κατὰ Μηδίαν, τὸ κατὰ Ἀρμενίαν** (ἢ κατὰ Καύκασον ἀναφερόμενον ὑπὸ Ἀριστοβ.π.Ἀρρ.Ἀν.3,28,6) καὶ τὸ **κατὰ** Συρίαν), ἐν τῇ νεωτ. βοταν. ὀνομαζόμενον νάρθηξ ὁ ασκορόδοσμος, οὗ ὅ τε ὀπὸς κ. ὁ καυλὸς κ. ἡ ῥίζα π.ἀρχ.ἐδώδιμοι, ἐν χρ. ὡς καρύκευμα δριμείας γεύσεως, συνήθ. ἐν συμφυρμῷ μετὰ τυροῦ : Ἀριστφ.Ὄρν.534 **ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον, σίλφιον, ὄξος,** αὐτ.Ἱππ.895 τὸν **καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον**· ‖ σ- τὸ **κυρηναϊκὸν ἢ κατὰ** Λιβύην, ὅπερ ἐν ἀφθονίᾳ φυόμενον ἐκεῖ ἐξήγετο εἰς ἄ. χώρας κ.ἐπωλεῖτο εἰς μεγάλην τιμήν· ὅθ. κ. παροιμ. φρ. τὸ **Βάττου σίλφιον** ἐπὶ δυσπρομηθεύτων καὶ πολυτίμων πραγμ. : Ἀριστφ.Πλ.925 **οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ Βάττου σίλφιον**· **2)** συνεκδ. κ. ἀγρός, τόπος, χῶρο ἐν ᾗ ἐφύετο σίλφιον : Ἡρ.4, 192 **εἰσὶ δὲ καὶ γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ** γινόμεναι.

**σιλφιοπώλης** (ὁ) ὁ πωλῶν σίλφιον : Κριτί.ἀπ.130.

**σιλφιοφόρος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ φέρων, παράγων σίλφιον **βλ.λ.** : Στράβ.2,5,37 **αὐτή τε γάρ ἐστιν δίαμμος καὶ σιλφιοφόρος καὶ ξηρά.**

**σιλφιῶ-όω** παρασκευάζω μετὰ σιλφίου, ἐπιπάσσω μὲ σίλφιον βλ.λ. : Φιλόξ.2,31 **σεσιλφιωμένος.**

**σιλφιωτός**-ή-όν ὁ μετὰ σιλφίου παρεσκευασμένος : Ἀριστφ.ἀπ.130.

**σιμά** μτγν., ἐπίρρ. ἐκ τοῦ ἐπιθ. σιμὸς ἐν χρ. ἐν ἀναφ. πρὸς σκωπτικὸν γέλωτα ἢ μορφασμόν, καθ' ὅσον διαστελλομένων ἐκ τούτου τῶν ῥωθώνων λαμβάνει ἡ ῥὶς σιμόν πως σχῆμα : Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 5,167 **σιμὰ γελῶν,** αὐτ.178 **σιμὰ σεσηρώς.**

**σιμά** ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. ἐγγύς, πλησίον, κοντά : Ἐρωτόκρ.4,207 **κράζει τὴ Νέναν τσι σιμά, κι εἶπεν τσι τὰ λογιάζει,** αὐτ.5,1223, Πορφύρ.Σκ.10,1 **χλωμὴ σιμά μου ἐπέρασες, παρθένα**· κ. συγκρ. **σιμότερα** πλησιέστερον, κοντύτερα : **ἔλα σιμάτερα, - κάθεται σιμότερα στὴν πλατεῖα ἀπὸ μένα.**

**σίμαι** Ἡσ. «τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα. καὶ ἐν ταῖς ὀροφοῖς θέσεις τινές»· ‖ αὐτ.«τὰ ἄκρα τῆς λύρας»· **2)** αὐτ. «σίμαι· μέρη τῆς στεφάνης, τοῦ γείσου».

**σιμαίνω** εἶμαι σιμὸς βλ.λ. : Ἀν.Ὀξ.1,138· ‖ μορφάζω στρέφων τὴν ῥῖνα **πρὸς** τὰ **ἄνω** : Καλλ. Ἰαμβ.1,104 **μὴ σίμαινε.**

**σίμαλος** (ὁ) μσν. σιμὸς **βλ.λ.** : Τζέτζ.Μεθ"Ὁμ.377.

**σιμαρίδιον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σιμάριον βλ.λ., πιθ. μέρος τῆς ἱπποσκευῆς.

**σῑμάριον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σῖμος βλ.λ.2).

**σῑμαύχην-ενος** (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ἔχων πλάγιον, λοξὸν αὐχένα : Τζέτζ.Μεθ''Ομ.669 (ἀμφ.).

**σιμβλεύω** (σίμβλος) μτγν. στεγάζω, σκεπάζω, προστατεύω, ἀποκρύπτω ὡς εἰς κυψέλην : ΑΠ 6, 236 σιμβλεύει **κηρότροφα δῶρα μελισσῶν.**

**σίμβλη** (ἡ) σίμβλος βλ.λ.· Ἡσ. «ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κύβεθρα».

**σιμβλήϊος**-η-ον μτγν. ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ σίμβλου βλ.λ., τῆς κυψέλης : Ἀπολλ.Ρ 3,1036 **σιμβλήϊα ἔργα** μελισσέων (τὸ μέλι).

**σιμβληΐς-ΐδος** (ἡ) μτγν. ἀνώμ. θηλ. τοῦ σιμβλήϊος βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 1,880 **πέτρη σιμβληΐς** (ὀπὴ ἐντὸς βράχου χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τῶν μελισσῶν ἀντὶ κυψέλης)· ὁμ. **σιμβληΐδες μέλισσαι** : ΑΠ 9,226.

**σίμβλιος-α-ον** μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς σίμβλον, εἰς κυψέλην : Διοσκ.2,82 (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ Λιλυβαῖον ἢ Ὑβλαῖον· πρβλ. Ρούφ.π.'Ορειβ.2,63,3).

**σιμβλίδες** δ.γρ. ἀντὶ σιμβληΐδες βλ.λ.· Ἡσ.

**σίμβλον** (τό) μτγν. κ. νεώτ. ὁ σίμβλος βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,128, Ἀλκίφρ.3,23 (δ.γρ. -ους), Κάλβ.33,13 **τί δὲν ἐθησαυρίσατε τὰ σίμβλα αἰωνίως.**

**σιμβλοποιῶ-έω** μσν. συνάγω εἰς κυψέλην ἢ παράγω **ἐν κυψέλῃ** : Εὐστ.Πον.270,92 αἱμβλοποιῶ μέλι· ὁμ. κ. μέσ. : αὐτ.Πον.145,83.

**σίμβλος** (ὁ) ἡ κυψέλη, ὁ κόφινος τῶν μελισσῶν, κουβέλι, κρηνί : Ἡσίοδ.Θ 598 **οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,** Ἀριστλ.Ζ1 627a,6 **διὸ ἐκ τοῦ σίμβλου τότε ἐξαιρετέον τὸν κηρόν,** Θεόκρ.19,2 **κηρίου ἐκ σίμβλων** συλεύμενον, Ἀπολλ.Ρ 2,132· **2)** μτφ. σίμβλος **χρημάτων** ταμεῖον χρημάτων ἰδ. μὴ ἀναλισκομένων, κεμέρι, κομπόδεμα : Ἀριστφ.Σφ.241 **σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.**

**σίμβλωσις-εως** (ἡ) μον. νόσημά τι τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἵππου : Ἱππιατρ.11.

**σιμιακόν** (ἐνν. μέτρον) (τὸ) μτγν. μέτρον ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ πυθαγορείου Σιμίου : Ἡφαιστ.10,6.

**σιμικίνθιον** (τὸ) μτγν. σημικίνθιον βλ.λ. : ΚΔ Πράξ.19,12 **σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ** ἀπαλλάσσεσθαι **ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους.**

**σιμίκιον** (τὸ) μτγν. μουσικόν τι ὄργανον ἔχον 35 χορδάς : Πολυδ.4,59 (δ.γρ. σιμικόν).

**σίμιον** Ἡσ. «αἰγιαλός».

**σῖμμα** πάπ. σῖγμα βλ.λ. : **κάμηλον . . κεχαραγμένον ἐπὶ τῷ δεξιῷ μηρῷ σῖμμα.**

**σιμοειδής-οῦς-ές** μτγν. σιμὸς βλ.λ. : Αἰλ.ΠΙ 12, 27 σιμοειδὲς **στόμα.**

**σιμοείσιος-ον** μτγν. ὁ τοῦ Σιμόεντος ποταμοῦ ἢ ὁ παρ' αὐτόν : Στράβ.13,1,34 **ἀπολαμβάνεσθαι δ' ἐντὸς τό τε Σιμοείσιον πεδίον** δι' οὗ ὁ Σιμόεις **φέρεται,** Τρυφιόδ.326· ‖ π.'Ομ. ὡς κύρ. ὄν : Ἰλ.Δ 474.

**σιμοέντιος-α-ον** κ. συνηρ. Σιμούντιος (ὁ,ἡ) κ. -ο -ον ὁ σιμοείσιος βλ.λ. : **Εὐρ.'Ορ.809 παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς,** αὐτ.ΙΑ 767.

**σιμοεντίς-ίδος** (ἡ) κ. συνηρ. σιμουντίς ποι. θηλ. τοῦ σιμούντιος βλ.λ. : Εὐρ.'Ανδρ.1019 **ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν,** Ἀριστφ.Θεσμ.110 **ἱδρύσατο χώρας γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.**

**σῑμοποιῶ-έω** σχόλ. καθιστῶ τινα σιμὸν βλ.λ. : Σχόλ. Καλλ.ἐν Πάπ.

**σῑμοπρόσωπος-ον** ὁ ἔχων τὴν ῥῖνα σιμήν, τὸ πρόσωπον πεπλατυσμένον : Πλάτ.Φαῖδρ.253Ε **σιμοπρόσωπος ἵππος,** Λυρ.'Αλ.'Αδ.7,12 σιμοπρόσωποι **μέλισσαι.**

**σιμός-ή-όν** κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ῥῖνα πεπλατυσμένην καὶ πεπιεσμένην, τοὺς δὲ ῥώθωνας πρὸς τὰ ἔξω προέχοντας, ἀ. πλατσομύτης, πλατομύτης, **πλακουτσομύτης, ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων καὶ τῶν θεῶν** των : Ξενοφ.16· ‖ ἐπὶ τῶν Σκυθῶν : Ἡρ.4,23 **σιμοὶ καὶ γένεια ἔχοντες μεγάλα,** Ἀριστφ.'Εκκλ. 617 **αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται,** Θεόκρ.3,8 **ἢ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν,** Πλάτ.Πολ.474D **σιμὸς ἐπίχαρις κληθείς** (κτ.'Αριστλ.Πρ.963b,15 ὅλοι οἱ παῖδες εἶναι σιμοί)· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ζῴων, οἷον τῶν δελφίνων: Ἀρίων 1,7· ἐπὶ κυνῶν: Ξεν.Κυν.4,1· ἐπὶ ἱπποποτάμων : Ἡρ.2,71 **σιμόν, λοφιὴν ἔχον ἵππου,** Ἀριστλ.Ζ1 502a,11· ἐπὶ ἵππων : Ἡρ.5,9 **τοὺς δὲ ἵππους αὐτῶν** (τῶν Σιγυννῶν) **σμικρούς . . καὶ σιμοὺς καὶ ἀδυνάτους ἄνδρας φέρειν** (μὴ δυναμένους νὰ βαστάζωσιν)· ἐπὶ τῶν μελισσῶν : Θεόκρ. 7,80 **αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι,** αὐτ.8,50· ‖ δθ.κ. ὁ στερούμενος ῥινός, ποὺ δὲν ἔχει μύτη : Πλάτ.Θεαίτ.209C **τὸν σιμὸν καὶ ἐξόφθαλμον**· **2)** κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς ῥινός, πεπλατυσμένος, πλατύς, ἀντίθ. γρυπός· δθ. **τὸ σιμὸν τῆς ῥινός** ἢ σιμότης : Ξεν.Συμπ.5,6, Ἀριστλ.Πολιτ.1309b,24 **ῥὶς ἐστι παρεκβεβηκυῖα . . πρὸς τὸ γρυπὸν ἢ τὸ σιμόν**· **3)** μτφ. ὁ πρὸς τὰ ἄνω κυρτούμενος ὡς ἡ κλιτὺς λόφου· δθ. ὡς τὸ προσάντης, ὁ πρὸς τὰ ἄνω φέρων, ἀνωφερής, ἀντίθ. κατάντης : Ἀριστφ.Λυσ.288 **χωρίον τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν,** Ξεν.'Ελλ.4,3,23 **πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν** (καταδιώκειν πρὸς τὸν ἀνήφορον), αὐτ.Κυν.6,5 **σιμὴ ὁδός,** Διον.Κωμ.4 **πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν**· τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ σιμά** αἱ ἀνωφέρειαι : Ξεν. Κυν.5,16 **ὑπερβάλλειν τὰ σιμά**· **4)** ὁ πρὸς τὰ ἄνω κεκαλυμμένος, ὁ ἔχων κοιλότητα, κοῖλος, ἀντίθ. κυρτός : Ξεν.ΚΠ 8,4,21 **ἡ γαστὴρ τῶν ἀδείπνων σιμή,** Γαλ.11,93, Πολυδ.2,213 **τὰ σιμὰ τοῦ ἥπατος** (τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἥπατος), Ἀθήν. 14,630A **χεὶρ σιμή**· ‖ ἐπὶ σχιζῶν, ξυλαρίων πρὸς ἐπίδεσιν κατάγματος : Ἱππ.Κατ''Ἰητρ.12 **νάρθηκες σιμοί** (οἱ ὁποῖοι κτ. Γαλ.18(2),833 ἦσαν στρογγύλοι καὶ βαθμηδὸν λεπτυνόμενοι, ὥστε ἡ πίεσις νὰ γίνηται μικροτέρα)· ὁμ. εἶδος ἐπιδέσμου : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.7· **5)** Ἡσ. «σιμός· τυφλός».

**σῖμος** (ὁ) εἶδός τι ἰχθύος ἀγνώστου : Ἀρτεμίδ. Δαλδ.7,2,14, Ἀθήν.7,312B, Ὀππ.'Αλ.1,170· **2)** ὡς κύρ. ὄν. ὁ ἔχων σιμὴν ῥῖνα, ὁ πλακομύτης : Καλλ. Ἐπιγρ.49· ἐν χρ. ὡς ὄν. Σατύρου τινός : Ἐπιγρ.

**σῑμότης-ητος** (ἡ) (σιμός) κ. νεώτ. τὸ σχῆμα τῆς σιμῆς ῥινός, τῆς πρὸς τὴν ῥίζαν ὑποκοίλου καὶ πρὸς τὸ ἄκρον πεπιεσμένης, τὸ εἶναί τινα σιμόν, ἀντίθ. γρυπότης : Ξεν.ΚΠ 8,4,21 **πρὸς οὖν τὴν σιμότητα σάφ' ἴσθι ὅτι ἡ γρυπότης ἄριστ' ἂν** προσαρμόσειε, Πλάτ.Θεαίτ.143Ε **προσέοικε δὲ σοὶ τὴν σιμότητα καὶ τὸ ἔξω τῶν ὀμμάτων,** αὐτ.209C· ‖ μτφ. ἡ ἐξέχουσά πως κυρτότης τῶν χαυλιοδόντων τοῦ κάπρου : Ξεν.Κυν.10,13· **2)** κ. μτφ. νεώτ. ναυτ. ἡ ἐλαφρὰ κυρτότης τοῦ καταστρώματος πλοίου χρησιμεύουσα, ὅπως τὰ εἰσβάλλοντα ὕδατα ἐκφεύγωσιν εὐκόλως διὰ τῶν εὐδιαίων περὶ τὸ μέσον τοῦ πλοίου, ἀ. λουνάδα.

**σιμοτινός-ή-ό** δημ. ὁ ἐγγύς, πλησίον εὑρισκόμενος, ἀ. κοντινός : Σολωμ.Λόρδ.Μπάϋρ.136,2 **ἂν ἐκεῖ σιμοτινὸ πλέξῃ ἢ τούρκικο καράβι ἢ καράβι ἑλληνικό.**

**σῑμοτομῶ-έω** (τέμνω) μσν. πιθ. ἀποκόπτω πλησίον, σιμά : Γεωπ.5,17,6.

**σιμοτράχηλος-ον** μσν. ὁ οὗ ὁ τράχηλος ἀνατείνει ὥστε τὸ πρόσωπόν του νὰ εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὰ ἄνω : Τζέτζ.Χιλ.11,100.

**σιμούν** (ὁ) (ἀραβ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλιτ. καυστικὸς καὶ ὁρμητικὸς ἄνεμος πνέων ἀνὰ τὰς ἐρήμους Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, ὧν ἀνυψοῖ τὴν ἄμμον.

**σῑμοῦς-οῦντος** (ὁ) συνηρ. τ. τοῦ σιμόεις βλ.λ.

**σῑμῶ-όω** (σιμός) κ. νεώτ. Ἡσ. σιμὴν ποιῶ τὴν ῥῖνα, ζαρώνω τὴν ῥῖνά μου· **2)** κ. μτφ. μέμφομαι· πρβλ. ἐπιρρ. σιμά· **3)** γεν. κάμπτω τι

πρὸς τὰ ἄνω : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,31 σιμοῦν τὴν ἰγνύαν, Ἀχιλλ.Τάτ.1,12 σιμοῦν τὸν αὐχένα, τὰ νῶτα· || παθ. γίνομαι σιμὸς βλ.λ. : Ἱππ.Ἄρθρ.35· ἐπὶ τῆς ῥινός : Ἱππ.Ἐπιδ.6,1,3· || πόδες σεσιμωμένοι κεκυρτωμένοι πόδες, καθὼς οἱ πόδες νηκτικῶν τινων πτηνῶν : Ἀριστλ.ΖΜ 693a,7.

**σῑμῳδία** (ἡ) μτγν. εἶδος πορνικῆς καὶ αἰσχρᾶς εὐθύμου ᾠδῆς ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ Σίμωνος : Στράβ.14,1,41 **τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν ἀγωγὴν καὶ τὴν σιμῳδίαν εἰσαγαγών.**

**σῑμῳδός** (ὁ) μτγν. ὁ σιμῳδίας ᾄδων : Ἀριστοκλ. Ἱστ.π.Ἀθήν.14,620D **Ἱλαρῳδοί, οὓς νῦν τινὲς σιμῳδοὺς καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοκλῆς.**

**σῖμωμα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. δημ. πᾶν πρᾶγμα κεκυρτωμένον ἢ ἀνεστραμμένον : Πλούτ.Περ.26 **ὑόπρῳρος μὲν τὸ σίμωμα** (τὸ κύρτωμα, ἤτοι τὸ κυρτὸν μέρος τῆς πρῴρας πλοίου)· **2)** δημ. τὸ σιμώνειν βλ.λ., τὸ πλησιάζειν, προσεγγίζειν.

**Σίμων**-ωνας (ὁ) ὄνομα ἑνὸς τῶν Τελχίνων βλ.λ., ἐξ οὗ παροιμιωδῶς ἐν τῇ σημ. συνησπισμένος μετ' ἄλλων πρός τι κακόν : Ζηνόβ.5,41 **οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ·** **2)** ὀνομασία βόλου τῶν κύβων : Εὔβουλ.57.

**σιμωνία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐμπορία τῆς θείας χάριτος ἢ πραγμάτων ἱερῶν, ἡ ἐπ' ἀνταλλάγματι μετάδοσις τῆς θείας κοινωνίας ἢ ἄσκησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας, ἡ εἰς μοναστήριον παραδοχὴ τῶν προαιρουμένων τὸν μοναχικὸν βίον, ἰδ. δὲ ἡ διὰ δωροδοκίας χειροτονία διακόνου, ἱερέως ἢ ἐπισκόπου, λογιζομένη κατά τε τοῦ δόντος καὶ κατὰ τοῦ λαβόντος ὡς πρᾶξις κολάσιμος.

**σιμωνιακός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σιμωνίαν βλ.λ.· **2)** ὁ μιανθεὶς διὰ σιμωνίας, ὁ ἔνοχος σιμωνίας.

**σιμωνιακά** (τὰ) νεώτ. σκάνδαλον προκληθὲν ἐκ τῆς διὰ δωροδοκίας ἀξιωματούχων γενομένης χειροτονίας ἀρχιεπισκόπων.

**σιμωνίδειος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Σιμωνίδην, ὁ τοῦ Σιμωνίδου, ὁ ὅμοιος αὐτῷ : Πλούτ.Ἠθ.1137F **σιμωνίδειος τρόπος,** - **σιμωνίδειον μέτρον** (τὸ ὑπὸ Σιμωνίδου τοῦ Κείου ἐπινοηθὲν καὶ χρησιμοποιηθέν).

**σιμωνίζω** μσν. μιμοῦμαι τὸν Σίμωνα : Εὐστ. Πον.261,57 **τὸ σιμωνίζειν εἰς Τάρταρον καθιέντι δι' ἀναθέματος.**

**σιμώνω** μσν. κ. δημ.,ἀόρ. (ἐ)σίμωσα, μεταβαίνω, πηγαίνω σιμά, πλησίον πρός τινα, πλησιάζω, προσεγγίζω : Ἐρωτόκρ.1,49 **ἀγάλι' ἀγάλια σίμωσε, κι ἦρθεν ἐκεῖν' ἡ ὥρα,** αὐτ.254 **ἐσίμωσε τὸ τέλος** μου, Γρυπ.Σκ.Τερρ.12,10 **καὶ πρὶ σιμώσῃ ὁλότελα τὸ πλοῖο ἐκεῖ στὸ βράχο, - τὴ σίμωσε νά της μιλήσῃ.**

**σίμωρ** Ἡσ. «παρὰ Πάρθοις καλεῖταί τι μυὸς ἀγρίου εἶδος, οὗ τὰς δορὰς (sic) χρῶνται πρὸς χιτῶνα».

**σῖμωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρὸς τὰ ἄνω κλίσις τῆς ῥινός : Γαλ.14,778.

**σὶν** Ἐπιγρ. ἀντὶ σιὸν ἤτοι κτ. Λακων. προφ. τοῦ θεόν : Ἐπιγρ. **τὸν σὶν φέρων.**

**σιναΐτης** (ὁ) νεώτ., θηλ. -ις, ὁ κάτοικος τῆς χερσονήσου Σινᾶ· || ὁ μοναχὸς τῆς ἐν Σινᾷ μονῆς.

**σιναϊτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ Σινᾶ, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν μονὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ : **σιναϊτικὸς κῶδιξ.**

**σιναμική** (ἡ) δημ. καθαρτικὸν φάρμακον ἐκ φύλλων κασσίας, ἄ. σέννα.

**σῐνᾰμώρευμα**-ατος (τὸ) λιχνεία, λιξουριὰ καὶ ἡ ἐκ λιχνείας κλοπή : Φερεκρ.230.

**σιναμωρία** (ἡ) ἡ πρὸς βλάβην, τάσις, βλάβη, ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ ὕβρις : Ἀριστλ.Ἠ Νικ.1149b,33· **2)** ἀπληστία, λαιμαργία, λιχνεία : Σχόλ.Ἀριστφ. Ὄρν.1690· **3)** ἀκολασία, ἀσωτία : Θεμίστ.Λόγ. 23,294A **οὐδεὶς οὕτως εὐδόκιμος τῶν ἐμῶν μαθητῶν οὐδὲ ὑπερβάλλων σιναμωρίᾳ.**

**σῐνᾰμωρος**-ον βλαβερός, βλαπτικός, ἐπιβλαβής, ἐπιζήμιος : Ἱππ.Ἄρθρ.48 **ὀλέθρια καὶ σινάμωρα·** κ.μτ.γενικ. πράγμ. : Ἡρ.5,92,ζ' **τῶν ἑαυτοῦ σινάμωρον** (τὰ ἴδια αὐτοῦ πράγματα βλάπτοντα)· || ἀσελγῶς, ἀκολάστως βλαπτικός, βλαβερός : Ἀνακρ. 52· || ἐπὶ κυνός : Πλούτ.Ἠθ.3A **τὸν μὲν ἀπέφηνε λίχνον καὶ σινάμωρον, τὸν δὲ ἐξιχνεύειν καὶ θηρᾶν δυνατόν,** Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.1009· **2)** αἰσχρός, ἀσελγής, λάγνος : Ἀχιλλ.Τάτ.2,38 **σινάμωρος ἀπάτη·** || Ἡσ. «σινάμωρος· κακόσχολος».

**σιναμώρως** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον σινάμωρον βλ.λ. : Σάτυρ.Εὐρ.ἀπ.39XVI23 **σιναμώρως ἐπέδακνεν τὸν Εὐριπίδην.**

**σιναπάλευρο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. κόνις ἐκ τριβῆς σπόρων σινάπεως, ἡ ἐν χρ. διὰ σιναπισμούς.

**σῑνᾱπέλαιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἔλαιον ἐξαγόμενον ἐκ τῶν σπερμάτων σινάπεως τοῦ λευκοῦ : Διοσκ.1,38.

**σιναπηρός**-ά-όν πάπ. ὁ ἠρτυμένος διὰ σινάπεως, μουστάρδας : **σιναπηρὸν ὀψαρίδιον.**

**σίναπι**-εως (τὸ) κ.νεώτ., δημ. σινάπι, γενικ.κ. σινάπιος (πάπ.), τὸ φυτὸν σίναπι τὸ λευκόν : Ἀνάξιπ.1,45, Ἀλέξ.Τραλλ.1,12,Πάπ.· || νεώτ.βοταν. γένος σταυρανθῶν φυτῶν οὗ εἴδη ἀπαντῶντα παρ' ἡμῖν εἶναι **σ- τὸ ἀρουραῖον,** ἄ. λαφάνα, **σ- τὸ λευκὸν** κ. **σ- τὸ μέλαν,** ἄ. κηπαῖον π. Ψ Διοσκ.2,154· **2)** κ. νεώτ. ὁ κόκκος, τὸ σπέρμα σινάπεως· **3)** μτφ. ἐλάχιστόν τι, ἐλαχίστη ποσότης : ΚΔ Ματθ.13,31, αὐτ.Λουκ.17,6 **εἰ ἔχετε** πίστιν **ὡς κόκκον σινάπεως.**

**σιναπιδιάζω** δημ. ἐπὶ σπαρτῶν, προσβάλλομαι ὑπὸ τῆς νόσου σιναπίδι βλ.λ.

**σιναπίδιον** (τὸ) μτγν. κ. μσν., δημ. σιναπίδι ὑποκορ. τοῦ σίναπι βλ.λ. : Ἀλέξ.Τραλλ.7,2 **τὸ καλούμενον σιναπίδιον·** **2)** μίλτος, ἀντὶ σινωπίδιον βλ.λ. : Εὐστ. εἰς Διον.Περ.1178 **διὰ τοῦτο δὲ τάχα καὶ σιναπίδιον παραφθείραντες οἱ τεχνῖται τὸ τοιοῦτον χρῶμά φασιν·** || δημ. εἶδος ἐρυθρᾶς γῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς βαφήν· **3)** ὁμ. δημ. ὀνομ. νόσων τῶν φυτῶν κ. εἰδ. ἐν Πελοποννήσῳ, ἡ σκωρίασις τῶν σιτηρῶν.

**σῑνᾱπίζω,** παρακ. **σεσινάπικα,** ἐπιτίθημι ἔμπλαστρον ἐκ σινάπεως, ἐπιθέτω συναπισμὸν εἴς τινα : Ξέναρχ.π.Ἀθήν.9,367B **τὸ θυγάτριον δέ μου σεσινάπικεν** (ἀμφ. ἐνν.), Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,13,6· παθ. ἐπὶ μέρους τοῦ σώματος, ἔχω ἐπ' ἐμοῦ σιναπισμόν : αὐτ.10,13,8 **τὰ σεσιναπισμένα μέρη.**

**σινάπῑνος**-η-ον μτγν. ὁ ἐκ σινάπεως : Διοσκ. 1,38, Γαλ.11,870.

**σινάπιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σίναπι βλ.λ. : ΕΜ 713, 38, Γλωσσ.

**σῑνᾱπις** (ἡ) μτγν. δ. τ. ἀντὶ σίναπι βλ.λ. : Ἡρόδ. Ἰατρ.ἐν Rh.Mus.58,88.

**σῑνάπισμα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σιναπισμὸς βλ.λ. : Σωρ.Μαιευτ.227 (ἐν τέλ.).

**σῑνᾱπισμός** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ χρῆσις τοῦ ἐκ σινάπεως ἐμπλάστρου : Σωρ.2,28, Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.3, 181, Φιλούμ.4,9· **2)** νεώτ. κατάπλασμα ἐκ κόνεως σινάπεως ἢ φύλλον χάρτου πεπασμένον διὰ σινάπεως ἐν ὁμοίᾳ χρ.

**σιναπιστός**-ή-όν νεώτ. ὁ πεπασμένος ἢ ἠρτυμένος διὰ κόνεως σινάπεως, σιναποῦχος : **σιναπιστὸν ἔμπλαστρον.**

**σιναποβλάσταρο** (τὸ) δημ. χλωρὸς βλαστὸς τοῦ φυτοῦ σίναπι, ἐδώδιμος.

**σιναποδόχη** (ἡ) νεώτ. ἐπιτραπέζιον δοχεῖον ἐν ᾧ τίθεται ἡ ἐκ σινάπεως κόνις ἐν χρ. ὡς ἄρτυμα, μουσταρδιέρα.

**σιναπόσπορος** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ σπόρος τοῦ σινάπεως βλ.λ., τὸ φαρμακευτικὸν σίναπι.

**σιναποῦχος**-ον νεώτ. ὁ περιέχων σιναπόσπορον βλ.λ., ὁ πεπασμένος διό κόνεως σινάπεως, σινοπιστός : **σιναποῦχος χάρτης** (ὁ διὰ σιναπαλεύρου ἐπικεχρισμένος, ὁ σιναπισμὸς βλ.λ.ΙΙ).

**σίνᾰπυ**-υος (τὸ) δ. τ. τοῦ σίναπι βλ.λ. : Διοκλ.Καρ. π.'Αθήν.2,68E **ἀδριανόν, σίναπυ, κρόμμυον,** Σωρ. 2,15 (κῶδ.),Πάπ.

**σινάπυξ** 'Ησ. «γογγυλίς».

**σῖνᾰρός-ά-όν** (σίνομαι) βλαβερός, βλαπτικός˙ πρβλ. σινδρός˙ **2**) παθ. ὁ βεβλαμμένος, ὁ κεκακωμένος, ὁ νοσώδης : 'Ιππ.'Αρθρ.3, **σιναρὰ χείρ,** αὐτ.33 **σιναροὶ ὀδόντες,** αὐτ.52 **σιναρὸν σκέλος**˙ || 'Ησ. «τὸ σιναρόν˙ τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον, πονηρόν» : 'Ιππ.'Αγμ.33, αὐτ.'Αρθρ.60.

**σῖνάς**-άδος (ἡ) ὡς θηλ. τοῦ σιναρός βλ.λ.Ι), ἡ βλαπτική, φθαρτική, ὀλεθρία, καταστρεπτική : 'Ησ.

**σινδαρωνεύομαι** μτφ. πιθ. ἐσφ. ἀντὶ σινδρωνεύομαι, εἰμὶ σίνδρων βλ.λ. (ὡς ἐκ τοῦ εἴρων εἰρωνεύομαι), κτ. Σουΐδ. τοὺς ἄνδρας σίνομαι, βλάπτω˙ || δ. διόρθ. ἐν Liddell σιναμωροῦμαι, μέσ. τοῦ σιναμωρῶ : Παράρτ.Παροιμ.(App.prov.) 4,71.

**σίνδιον** πάπ. πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ σινδόνιον βλ.λ.

**σίνδις** 'Ησ. «γέρων».

**σινδογενής**-οῦς-ές μτγν. **ὁ παροχθεὶς ἐν** τῷ 'Ινδῷ ποταμῷ : 'Αγλ.18.

**σινδοκόθορνοι** 'Ησ. «ὑπόδημα ποιόν» (κῶδ. σινδοκύθορνοι).

**σινδόνη** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ποι. ἐσφ. γρ. ἀντὶ σινδόνιον βλ.λ. : Γαλ.19,117 ἐν λ. λάσιον˙ **2**) μσν. κ. νεώτ. δ. γρ. ἀντὶ σινδὼν βλ.λ.

**σινδονιάζω** πάπ., δημ. κ. **σενδονιάζω** ἢ **σεντ-** περιβάλλω, περιτυλίσσω διὰ σινδονίου, λεπτοῦ λευκοῦ ὑφάσματος˙ πρβλ. σινδόνη˙ **2**) δημ. ἐπιρράπτω σινδόνιον ἐπὶ ἐφαπλώματος.

**σινδόνιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **σεντόνι** παραπέτασμα, ἔνδυμα, κατεσκευασμένον ἐκ σινδόνος βλ.λ. ἤτοι λεπτοῦ ὑφάσματος : Γαλ.Προτρ.10, Πολυδ.7,73 **ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν** Σαπφοῦς **μελῶν ἐστιν εὑρεῖν, ἀμφὶ δ' ἄβροις** λασίοις εὖ ἐ**πύκασσε, καὶ φασὶν εἶναι ταῦτα** σινδόνια ἐπε**στραμμένα,** Δίων Κ 79,13˙ **2**) νεώτ. κ. δημ. λεπτὸν λευκὸν ἢ χρωματιστὸν ὕφασμα πλατύ, παρεντιθέμενον συνήθως διπλοῦν μεταξὺ τῆς στρωμνῆς κλίνης καὶ τῶν ἐπικαλυμμάτων αὐτῆς.

**σινδόνιος**-ον μτγν. ὁ ἐκ σινδόνος : Στράβ 15, 3,19 **ῥάκος δὲ σινδόνιόν τι περὶ τῇ κεφαλῇ.**

**σινδονίσκη** (ἡ) μτγν. τὸ σινδόνιον βλ.λ. : Πλούτ. 'Ηθ.340D **ἀχθεὶς πρὸς 'Αλέξανδρον ἐν εὐτελεῖ σινδονίσκῃ.**

**σινδονίσκος** (ὁ) 'Επιγρ. ὑποκορ. τοῦ σινδὼν βλ.λ.: 'Επιγρ.(Σάμου).

**σινδονίτης** (ὁ) κ.'Επιγρ. κ. μσν., δωρ. **σινδονίτας** ('Επιγρ.'Ανδανίας) ὁ ἐνδεδυμένος ἱμάτια ἐκ σινδόνος βλ.λ., ἤτοι ἐκ λεπτοῦ ἰνδικοῦ ὑφάσματος : Στράβ.15,1,71 **τοὺς δὲ πολιτικοὺς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγρούς**˙ || ἱμάτιον, ἔνδυμα ἐκ σινδόνος βλ.λ. : Μέν.Σαμ.163, 'Επιγρ.,Πάπ˙ || ὁ ἐκ σινδόνος κατεσκευασμένος : Πολυδ.4,181 σιν**δονίτης τελαμών,** Φώτ. **σινδονίτης χιτών.**

**σινδονοειδής**-οῦς-ές μσν. ὁ πρὸς σινδόνα ὅμοιος : Εὐστ.782,21 **σινδονοειδὲς σκέπασμα.**

**σινδονόπανο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ὕφασμα, πανὶ κατάλληλον διὰ σινδόνας, ὅ. σεντονόπανο.

**σινδονοπώλης** (ὁ) 'Επιγρ. ὁ πωλητὴς σινδονῶν βλ.λ. ἤτοι λεπτῶν ἰνδικῶν ὑφασμάτων.

**σινδονοφόρος** (ὁ) 'Επιγρ. ἱερεὺς φέρων ἔνδυμα σινδόνα, ἐκ σινδόνος βλ.λ. : 'Επιγρ. Δήλου˙ **2**) ὑπάλληλος λουτρῶν κομίζων, φέρων τὴν σινδόνα βλ.λ.5) : 'Επιγρ.Τεγέας.

**σινδονοφορῶ-έω** μτγν. φέρω, φορῶ ἐνδύματα ἐκ σινδόνος βλ.λ.Ι) : Στράβ.15,1,59 **σινδονοφοροῦντα καὶ χρυσοφοροῦντα μετρίως.**

**σινδονυφής-οῦς-ές** ὁ ὑφασμένος ὡς ἡ σινδὼν βλ.λ. : Φιλόξ.π.'Αθήν.9,409E **ἐκτρίμματα .. λαμπρὰ σινδονυφῆ.**

**σινδρός** (ὁ) μ. π. 'Ησ. κτ. γενικ. πληθ. **σινδρῶν,** συγκεκ. τ. τοῦ σιναρὸς (οἷον ἡ γενικ. ἀνέρος - ἀνδρός), ὅ. σίντρων βλ.λ.

**σίνδρων**-ωνος (ὁ) μτγν. βλαπτικός, ζημιώδης, ἐπιβλαβής, σιναρός, ὁ μετὰ πονηρίας, ὑπούλως τὴν βλάβην ἄλλου ἐπιδιώκων ἢ προξενῶν : Φώτ.˙ || ἡ λ. ἰδ. ἐν χρ. ὡς ἐπίθ. τῶν ἐκ γενετῆς δούλων ὡς φύσει πονηρῶς καὶ μνησικάκως τὴν ζημίαν τοῦ δεσπότου ἐπιδιωκόντων : Σέλευκ.π.'Αθήν.6, 267C **σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον.**

**σινδρωνεύομαι** (σίνδρων) Σουΐδ. «σίνομαι τοὺς ἄνδρας»˙ πρβλ. σινδαρωνεύομαι.

**σινδών**-όνος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **σιν-** ἢ **σενδόνι** (τὸ) π.Αἰσχ.ἀπ.153 **ὁ σινδών),** αἰτ.πληθ.καθ' 'Ησ. **σινδοῦς** (ὡς **εἰκοῦς ἐκ τοῦ εἰκών**), λεπτὸν ὕφασμα ἀρχικῶς ἰνδικῆς ἢ ἴσως σινδικῆς ὑφάνσεως ἐκ λίνου ἢ βάμβακος : 'Ηρ.1,200 **λεήναντες ὑπέροισι σῶσι διὰ σινδόνος,** αὐτ.2,95, Αἰσχ.ἀπ.153, Σοφ.ἀπ.210,67, αὐτ.'Αντ.1222 **βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην**˙ **2**) ἐν τῇ χειρουργ., ὁ ἐπίδεσμος : 'Ηρ.7,181 **ἰώμενοι τὰ ἕλκεα καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες**˙ **3**) εἰδ. ὕφασμα δι' οὗ περιέβαλον τὸν ταριχευθέντα νεκρὸν (μούμιας) : 'Ηρ.2,86 **κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι** (ἀλλὰ κτ. Θεόφρ.ΦΙ 4,7,7 **ἐξ ἐρίου τὰς σινδόνας ὑφαίνουσι**)˙ || κ. γεν. ὀθόνη δι' ἧς περιετύλισσον τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ πρὸς ταφήν, σάβανον : ΚΔΜατθ.27,59 **ὁ 'Ιωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ,** 'Ακολουθ.Μεγ.Σαββ.'Ορθρ. **σινδόνι καθαρᾷ καὶ** ἀρώμασι **θείοις τὸ σῶμα τὸ σεπτὸν .. τίθησιν 'Ιωσὴφ καινῷ μνήματι**˙ **4**) γεν. πᾶν ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος πεποιημένον ἱμάτιον, ἔνδυμα ἐκ λίνου : Πλούτ.'Ηθ.340D **ἐν εὐτελεῖ σινδόνι,** Λουκ.Θε.Ε 10 **κυνοπρόσωπε καὶ σινδόσιν ἐσταλμένε Αἰγύπτιε,** 'Επιγρ. Σάμου, Πάπ.˙ **5**) εἰδ. μάκτρον, χειρόμακτρον : 'Αλκιφρ.3,66˙ **6**) ὁμ. συνεκδ. ἱστίον πλοίου : Εὐρ.ἀπ.773,42, Λουκ.'Επιγρ. 39 **τὸν ὄνον διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος,** 'Αλκίφρ.1,12˙ **7**) ὁμ. σημαία, σημεῖον : Πολύβ.2,66,10 **ἀρθεῖσαν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν 'Ολυμπον τόπων σινδόνα**˙ **8**) κ. νεώτ. τετράπλευρον πλατὺ τεμάχιον λεπτοῦ ὑφάσματος συνήθως λευκοῦ στρωννύμενον ἐπὶ τοῦ στρώματος τῆς κλίνης (κατωσέντονο) ὡς καὶ ἀμέσως ὑπὸ τὰ κλινοσκεπάσματα (ἐπανωσέντονο), δημ. σεντόνι : Διοκλητ.'Εδικτ.28,16 **σινδόναι κοιτάριαι,** Πάπ. **σινδὼν καθαρά, - σινδόνες μάλλιναι βαμβακεραὶ - χρωματισταί.**

**σινδώνιον** (τό) πάπ. σινδόνιον βλ.λ.

**σινέομαι** ἀμφ. ἰων. τ. ἀντὶ σίνομαι βλ.λ.

**σίνηπι-εως** (τὸ) μτγν., γενικ. κ. σινήπιος ('Αρετ. Χρον.Νοσ.1,2), τὸ σίναπι βλ.λ. : 'Αρχιγ.π Γαλ.12,813, Κρίτ.'Ιατρ.π.Γαλ 817, Διοσκ.2,154, Γαλ.13,248.

**σίνηπυ** (τὸ) δ. τ. τοῦ σίναπι βλ.λ. : Διοσκ.Εὐπ.1,14, Νικ.ἀπ.84.

**σίνηπυς** (ὁ) μτγν., αἰτ. σινηπυν, τὸ σίναπι βλ.λ. : Νίκ.'Αλεξ.533.

**σινὶ** (τὸ) (τουρκ.) δημ. εἶδος μεγάλου κυκλοτεροῦς δίσκου χαλκίνου ἢ σιδηροῦ, χρησιμοποιουμένου ὡς μαγειρικοῦ σκεύους ἢ παρά τισι ἀνατολικοῖς λαοῖς ὡς δίσκου ἐπιτραπεζίου ἐν τῷ μέσῳ τοποθετουμένου, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ παρατίθενται εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας τὰ φαγητά.

**σινιάζω** (σινίον) μτγν., μσν. κ. γλωσσ. σήθω, κοσκινίζω, διὰ τοῦ σινίου ἢ τοῦ κοσκίνου διαπερῶ, ὅθ. καθαρίζω : ΚΔΛουκ.22,31 **ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον,** 'Ησ.,Φώτ.,Γλωσσ.

**σινιάλο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. συμβολικὸν σημεῖον, εἰδοποιητήριον ἢ διατακτικὸν σῆμα, ἡ λ.ἰδ.ἐν ναυτ. χρ

**σινίασμα**-ατος (τὸ) μτγν.κ.γλωσσ. τὸ διὰ τοῦ κοσκινίσματος ἀποχωριζόμενον, κοσκινίδι(ον), σκύβαλον, σκουπίδι : Παλλάδ.Λαυσ.39 τρεφέσθωσαν οἱ χοῖροι διὰ τὰ σινιάσματα, Γλωσσ. σινίασμα ἡ ρυπαρία τοῦ σίτου.

**σινιατήριον** (τὸ) Ἡσ. σινίον βλ.λ.

**σινικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σίνας, ὁ τῶν Σινῶν, τῶν Κινέζων : σινικὴ μελάνη (εἶδος στιλπνῆς καὶ ἰδίᾳ μαύρης μελάνης διὰ σχεδιάσεις), - σινικὸν τεῖχος· ‖ ὡς οὐσ. τὸ θηλ. Σινικὴ (ἡ) ἡ χώρα τῶν Σινῶν, ἡ Κίνα.

**σινίον** (τὸ) Ἡσ. κόσκινον (πρβλ. σεννίον).

**σῖνις**-ιδος (ὁ) (σίνομαι), αἰτ. σίνιν, ὁ προξενῶν βλάβην, ὁ βλάπτων, ἐρημώνων, λυμαινόμενος, διαρπάζων: Αἰσχ.Ἀγ.718 ἔθρεφεν λέοντα σίνιν δόμοις (διόρθ. Conington λέοντος ἶνιν), Ἀντίμ.π.Σχόλ.Σοφ. ΟΚ 378 Αὐτόλυκον πολέων κτεάνων σίνιν, Λυκόφρ.539· ‖ ὡς ἐπίθ. καταστρεπτικός : Ποιητὴς π.Ἀριστλ.Ῥητ.1406a,8 σίνις ἀνήρ· **2)** Σίνις (ὁ) ὡς κύρ. ὄν. ὁ καταστροφεύς, ὁ ὀλετήρ, διαβόητος λῃστὴς ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου, ἄ. Πιτυοκάμπτης : Εὐρ.Ἱππ.977 οὐ μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ κτανὼν ἑαυτόν, Ξεν.Ἀπομν.2,1,14 ἐξ οὗ ὅ τε Σίνις καὶ ὁ Σκείρων .. ἀπέθανον (σίννις συχν.ἐν κώδ. ὡς ἐσφ.γρ.).

**σινόδους**-οντος (ὁ,ἡ) Ἡσ. ὁ διὰ τῶν ὀδόντων βλάπτων, δάκνων, πληγώνων.

**σινόδων**-οντος (ὁ) ὄν. εἴδους σαρκοβόρου ἰχθύος ζῶντος κατ' ἀγέλας : Ἐπίχ.69, Ἀρχέστρ.ἀπ.17, Ἀντιφάν.43, Ἀριστλ.ΖΙ 591a,11 εἰσὶ σαρκοφάγοι, οἷον τὰ σελάχη .. καὶ οἱ θύννοι, καὶ λάβρακες καὶ σινόδοντες, αὐτ.610b,5 ἀγελαῖά ἐστι τὰ τοιάδε .. κορακῖνοι, σινόδοντες (δ.γρ. ἐν κώδιξι σινόδων, σινώδων, συνόδων).

**σινολογία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπιστήμη ἡ ἀσχολουμένη μὲ τὴν μελέτην τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ σινικοῦ πολιτισμοῦ, οἷον τῆς γλώσσης, τῆς θρησκείας κττ.

**σινολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σινολογίαν βλ.λ.

**σινολόγος** (ὁ) νεώτ. ὁ ἐπιστημονικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὴν σινολογίαν βλ.λ.

**σίνομαι**, αἰολ. σίννομαι (ἀμφ. εἰς Σαπφ.12), β' ἑν. ἐνεστ. ἢ ἀορ. ὑποτ. σίνηαι (Ὀδ.Μ 139), ἰων. παρατ. γ' ἑν. σινέσκετο, γ' πληθ. σινέσκοντο (Ἡσίοδ.ἀπ.117, Ὀδ.Ζ 6), μέλλ. σινήσομαι (ἐσφ.γρ.π. Ἱππ.Γυν.1,52), γ' πληθ. ἀορ. ἐσίναντο (Ἡρ.8,31)· (οἱ κώδ. ἔχουσι τὸν τ. σινέομαι π. Ἡρ.4,123, αὐτ. 5,81, π.Ἱππ.Νούσ.4,41, αὐτ.4,53, ἀλλὰ σίνομαι εἶναι ὁ μόνος τ. π.Ὁμ., κ. πιθ. διορθωτέον οὕτω πανταχοῦ), βλάπτω, ζημιῶ, ἐπιφέρω βλάβην ἢ ζημίαν εἴς τινα· π.Ὁμ. μ. ἐν Ὀδ.; ἐπὶ λῃστῶν καὶ λαφυραγωγῶν : Ὀδ.Ζ 6 οἵ σφεας σινέσκοντο (ἐπὶ τῶν Κυκλώπων οἵτινες ὡς λῃσταὶ ἐφορμῶντες ἐλῄστευον καὶ τοὺς Φαίακας)· ‖ κ. ἐπὶ τῆς Χαρύβδεως, τῆς ἐξολοθρευσάσης τοὺς συντρόφους τοῦ Ὀδυσσέως : Ὀδ.Μ 114 ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους, αὐτ.Λ 112 εἰ δέ σίνηαι (ἐνν. Ἡελίου βόας), Ἡσίοδ.ἀπ.117 οὐ σινέσκετο καρπόν· ὁμ. π. μτγν. ἐπ. : Θεόκρ.1,49 ἀλώπηξ .. σινομένα τὰν τρώξιμον (διαρπάζουσα τὰς σταφυλάς), Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,262 ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας σινόμενον· ‖ π. πεζ. ἐν ἀναφ. πρὸς χώραν, λεηλατῶ, διαρπάζω, λαφυραγωγῶ, κουρσεύω : Ἡρ. 5,74 ἐσίνοντο ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς, αὐτ.6,97, αὐτ.8,31 Δωρίδα γῆν οὐκ ἐσίναντο ἐσβαλόντες οἱ βάρβαροι, Ξεν.ΚΠ 5,5,4 σινομένους πολλὰ τὴν Μηδικήν· ‖ εἰδ. καταστρέφω τὰς καλλιεργημένας ἐκτάσεις, τὰς φυτείας, τὰ γεννήματα, ἀφανίζω τὰς ἐσοδείας : Ἡρ.1,17 αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλων, αὐτ.4,123, Ξεν.ΚΠ 3,3,15, Πλάτ.Νόμ.936E ἐὰν ὑποζύγιον .. σίνηταί τι τῶν πέλας· ‖ εἰδ. ἐν πολέμῳ, ἐπὶ τῆς βλάβης, ἣν προξενεῖ ἐμπόλεμός τις στρατὸς εἰς ἄλλον, βλάπτω, συνταράσσω : Ἡρ.5,27 τοὺς δὲ σίνασθαι τὸν Δαρείου στρατόν, αὐτ.7,147, Ξεν.Ἀν.3,4,16 οὐκέτι ἐσίνοντο οἱ βάρβαροι· ἀντίθ. ὠφελεῖν : αὐτ.Λακ.12,5 (οὐδέποτε π. τραγ., ἅπαξ π. Πλάτ., συχν. π. Ξεν.)· ‖ ἐπιφέρω βλάβην εἰς ἀλλότριον κτῆμα ἢ πρᾶγμα : Ἐπιγρ. αἰ δέ κα σίνηται (τοὺς καρποὺς) ἀποτεισάτω τὰ ἐπιτίμια ὁ σινόμενος, αὐτ. αἰ δὲ σίναιτο ἀφακεσάσθω (ἐπὶ σκευῶν)· ‖ γεν. π. ποι. κ. πεζ. βλάπτω, κακοποιῶ Ἡσίοδ.Ἔργ.318 αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται (παρεμβάλλεται κ. ἐν Ἰλ.Ω 45· πρβλ. Σχόλ.), Ἡρ.2,68 (ὁ κροκόδειλος) οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον, Ξεν.Ἱππ.12,9 τὴν ἕδραν τοῦ ἵππου μὴ σ- (ἵνα μὴ βλάπτωνται τὰ ὀπίσθια τοῦ ἵππου).

**σινοποιός**-όν μτγν. βλαβερός, ὀλέθριος : Κατ. Ἀστρλ.Κ 1,147 σινοποιὰ ζῴδια, αὐτ 2,163 σ- ἀστήρ.

**σίνος**-εος (τὸ) λ. ἰων. σπαν. π.Ἀττ., πληθ. σίνη (τὰ), βλάβη, φθορά : Ἱππ.Ἀγμ.10, αὐτ.Διοίτ.54· κ. γεν. κακόν, ζημία : Ἡρ.8,65 μέγα σίνος ἔσται τῇ βασιλέος στρατιῇ· ‖ εἰδ. σωματικὴ βλάβη, στίγμα σωματικόν, πήρωσις, ἐλάττωμα : Ἰσοκρ. Ἐπιστ.4,11 σωμάτιον .. ἔχον ἄττα σίνη, Πάπ. δούλη μὴ προυποκειμένη οἱῳδήποτε σίνει παλαιῷ· **2)** κακόν, ὄλεθρος, καταστροφή, συμφορά (Τραγ. μ. π. Αἰσχ.) : Αἰσχ.Ἀγ.389 πρέπει .. σίνος (εἶναι καταφανὲς τὸ κακόν, ἡ βλάβη), αὐτ.561 σίνος ἐσθημάτων (ὄλεθρος, καταστροφὴ τῶν ἐνδυμάτων), αὐτ.734 μέγα σίνος πολύκτονον (ἐπὶ τῆς Ἑλένης), Ἀριστλ.ΖΙ 548a,9 φασὶ δὲ καὶ σίνος μέγιστον εἶναι τοῦτο ἐν τῷ εὐρίπῳ, Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,7,5 σ- πρὸς εὐκαρπίαν.

**σινότης**-ητος (ἡ) γλωσσ. ἐλαττωματικότης.

**σιντεφένιος**-ια-ιο δημ. κ. σεν- ὁ κατεσκευασμένος ἐκ μαργάρου, ἀπὸ σιντέφι βλ.λ.

**σιντέφι** (τὸ) δημ. ὁ μάργαρος βλ.λ., ἄ. σεντέφι.

**σίντης** (ὁ) (σίνομαι) ποι. σίνις βλ.λ., ἐν χρ. ἐπιθ. ὁ σπαράττων, ὁ σπαρακτικός, ὁ ξεσχιστής, ἐπὶ τοῦ λέοντος : Ἰλ.Λ 481 ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων σίντην, αὐτ.Υ 165 λέων ὣς σίντης· ‖ ἐπὶ λύκου : Ἰλ.Π 353 ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν σίνται· ‖ μτ. θηλ. οὐσ. : Νίκ.Θηρ.715 σίνταο φάλαγγος· **2)** ὡς οὐσ. ἔχις βλ.λ. : Νίκ. Θηρ.623 ἢ αὐτοῦ σίνταο κάρη κακὸν ἄλλοτε νύμφαις ἐμπισθέν· **3)** ὁ διαρπάζων, ὁ κλέπτης, ὁ λῃστής· Ἡσ. «σίνται· κακοῦργοι» : Ὀππ.Ἁλ. 4,602, Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,115.

**σιντιακός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σίντιας, ὁ τῶν Συτίων (ἀρχ. κατοίκων τῆς Λήμνου) : Ὀρφ.Ἀργ.471.

**σιντοϊσμός** (ὁ) νεώτ. ἀρχ. ἐθνικὴ θρησκεία τῶν Ἰαπώνων, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸν ἐπήλυδα βουδδισμόν.

**σιντριβάνι** (τό) (τουρκ.) δημ. πίδαξ, ἀναβρυτήριον.

**σίντωρ**-ορος (ὁ) μτγν. κ. Ἐπιγρ. σίντης βλ.λ. : Ἐπιγρ.(Κρήτης)· κ. μτ. γενικ. : ΑΠ 6,45 ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.

**σίνω** μτγν. ἰων. βλάπτω βλ.λ. : Γαλ.15,662.

**σινόω**-όω μτγν. τ. τοῦ σίνομαι βλ.λ. : Ὀλυμπ.Ἱστ. 454D, Μσν.6,552· παθ. σεσινωμένα : Παῦλ.Ἀλ.Ι.42.

**σινώδων** γρ. κωδ. τοῦ σινόδων βλ.λ.

**σίνων**-ωνος (ὁ) μτγν. τὸ φυτὸν σίσων τὸ ἄμωμον βλ.λ. : Διοσκ.3,55 (δ.γρ. σίσων, ὡς ἐν Γαλ.12,123), Πλίν.ΦΙ 27,136, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,5 (κώδ.)· ‖ σίνων ἄγριος πευκέδανον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,78.

**σινωπεύς**-έως (ὁ) ὁ κάτοικος τῆς Σινώπης πόλεως τῆς Παφλαγονίας : Σιμων.118, Ξεν.Ἀν.5,3,2 Σινωπέων ἄποικον ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ.

**σινωπίδιον** (τὸ) μσν. σινωπική : Τζέτζ.Χιλ.13,44.

**σινωπίζω** φέρομαι ὡς ἡ πόρνη Σινώπη· Ἡσ. «σινωπίσαι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κακοσχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη». Φώτ.

**σινωπικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σινώπην βλ.λ.: Στέφ.Βυζ.· **2**) τὸ θηλ.ὡς οὐσ. **Σινωπική** [ἐνν. μίλτος] ἐρυθρὸν χῶμα τῆς Καππαδοκίας εἰσαγόμενον εἰς Ἑλλάδα ἐκ Σινώπης, κοκκινόχωμα : Θεόφρ.Λιθ.52, Στράβ.12,2,10 **ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ γίνεται ἡ λεγομένη Σινωπικὴ μίλτος ἀρίστη τῶν πασῶν,** Διοσκ.5,96.

**σινωπίς-ίδος** (ἡ) μτγν. ἡ χώρα τῆς Σινώπης : Στράβ.12,3,40 **συναφὴς τῇ Σινωπίδι**· **2**) Σινωπική, βλ. σινωπικὸς 2) : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,8· **3**) σύνθετόν τι φάρμακον : Γαλ.13,787.

**σινωπίτης** (ὁ) μτγν. Σινωπεὺς βλ.λ. : Διον.Περ.255.

**σινωπῖτις-ιδος** (ἡ) μτγν. Σινωπὶς βλ.λ.1) : Στράβ. 12,3,12 **ἡ δὲ Σινωπῖτις καὶ σφένδαμον φύει καὶ ὀροκάρυον**· **2**) ὡς ἡ Σινωπικὴ θηλ. τοῦ Σινωπικὸς βλ.λ.2) : Πάπ. (γρ. σινοπ-).

**σινωτικός-ή-όν** (σινῶ) μτγν. κ. σχόλ. βλαπτικός, ἐπιβλαβής, ὀλέθριος: Πτολ.Τετράβ.148 **σινωτικά τε καὶ παθητικὰ σχήματα,** Βέττ.Βάλ.17,25, Σχόλ.Νικ.Ἀλεξ.231 **τὰς σινωτικὰς ἀκάνθας.**

**σίξις-εως** (ἡ) (σίζω) τὸ σίζειν βλ.λ., ὁ σιγμός, ὁ συριστικὸς ἦχος ὃν παράγει θερμὸν μέταλλον ἐμβαπτόμενον ἐντὸς ὕδατος: Ἀριστλ.Μετ.369b,17 **τὸν δὲ ψόφον ἐναποσβεννυμένου πυρὸς καὶ σίξιν εἶναι βροντὴν λέγουσι.**

**σῑοειδής-οῦς-ές** ὁ ὅμοιος πρὸς σίον . ΕΜ 134,24.

**σῑοκόμος-ον** λακων. ἀντὶ τοῦ ἀχρ. θεοκόμος, ὁ ἔχων κόμην ὁμοίαν πρὸς τὴν τῶν θεῶν : Εὔπ.444 [διορθ. Meineke ἀντὶ σιώκολλος].

**σιοκόρος** (ὁ) λακων. ἀντὶ τοῦ ἀχρ. θεοκόρος, ὁ νεωκόρος βλ.λ.· Ἡσ.

**σῖον** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν σίον τὸ στενόφυλλον : Σπεύσ.π.Ἀθήν.2,61C **σίον ἐν ὕδατι γίνεσθαι, σελίνῳ ἐλείῳ τὸ φύλλον ἐοικός,** Θεόκρ.5,125 **τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι,** Διοσκ.2,127· κτ. Πτολ. Εὐεργ.(ἀπ.11J) ἀναγν. ἐν Ὀδ.Ε 72 ἀντὶ ἴου· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **σκιαδανθῶν,** οὗ γνωστότερα εἴδη **σίον τὸ στενόφυλλον** καὶ **σίον τὸ κομβανθές,** τὸ νεροσέλινο· **2**) τὸ φυτὸν βερονίκη βλ.λ. ἡ ἀναγαλλίς : Κρατεύ.π.Διοσκ.2,127· **3**) ἄνησσον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,56.

**σιόρ** Ἡσ. «θεός. Λάκωνες».

**σιόρ** (ὁ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. κ. **σινιόρ,** θηλ. **σιόρα** προσαγόρευσις τῶν ἀνωτέρας κοινωνικῆς θέσεως ἀτόμων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ, ἰδ. ἐν Ἑπτανήσῳ ἀντὶ τοῦ συνήθ. κύριος: **ὁ σιὸρ Κωνσταντής, - σιὸρ κόντες.**

**σῑός,** αἰτ. **σίν** (Ἐπιγρ.), λακων. ἀντὶ θεός : Ἀριστφ. Λυσ.174 **τἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ,** Θουκ.5,77 **περὶ δὲ τῶ σιῶ σύματος**· πρβλ. σιόρ.

**σιοῦτας-α-ο** δημ. ἐπὶ ζώων, ὁ μὴ ἔχων κέρατα : **σιοῦτος τράγος, - σιοῦτο κριάρι**· παροιμ. **ἡ σιούτα γίδα βάνει κέρατα τ' ἀφεντικοῦ της** (ὁ ὑπούλως ταπεινὸς ἢ μειλίχιος εὐκόλως ἐξαπατᾷ τοὺς προϊσταμένους του ἢ τοὺς ἄλλους).

**σῑοφόρος** (ὁ) Ἐπιγρ. λακων. ὁ θεοφόρος.

**σῑπᾰλός-ή-όν** κ. μον. μύωψ, δύσμορφος, δυσειδής : Καλλ.ἀπ.ἀνών.106, Εὐστ.972,29· **2**) καθ' Ἡσ.κ.Ζωναρ. «χαλεπός, ἀκάθαρτος, ἄμορφος»· **3**) Ἡσ. «ἐπάργεμος»· πρβλ. σιφλός.

**σιπάριον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ ἀνώτατον τετράγωνον ἱστίον τοῦ ἀκατίου ἱστοῦ τῶν ἱστιοφόρων πλοίων, πλωριάς, κοῦντρος, κοντραπαπαφίγκας.

**σιπαρίς-ίδος** (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἐλαφρὸν τετράγωνον ἱστίον τοῦ ἱστοῦ τοῦ ἐπιδρόμου, ἐκπεταννύμενον ὑπὲρ τὴν φωσωνίδα.

**σίπαρος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. τετράγωνον ἐλαφρὸν ἱστίον τοῦ μεγάλου ἱστοῦ ἐκπεταννύμενον ἄνωθεν τοῦ φώσωνος· ‖ **σίπαροι** (οἱ) καὶ τὰ τρία ἱστία, σιπάριον, σιπαρὶς κ. σίπαρος.

**σιππινόμεστος-ον** πάπ. ὁ πεπληρωμένος διὰ στυππείου : **προσκεφάλαια σιππινόμεστα.**

**σίππιον** (τὸ) πάπ. στυππεῖον βλ.λ.

**σιππουργός** (ὁ) πάπ. ὁ ἐξεργαζόμενος τὸ στυππεῖον.

**σίπτα** Ἡσ. «σιώπα. Μεσάπιοι».

**σιπταχόρα** (ὁ) ἰνδικόν τι δένδρον : Κτησ.ἀπ.57,22.

**σιπτῶναι** Ἡσ. «ἀπεικάσαι».

**σῑπυδνος** (ἡ) μτγν. ἰσοδύναμος τύπος τοῦ σιπύη βλ.λ. : Χρησμ.π.Λουκ.Ἀλέξ.25 **μάλβακα χοιρείων ἱερῇ κυμίνευε σιπύδνῳ.**

**σῑπύη** (ἡ) εἶδος ἀγγείου ἐν σχήμ. λάρνακος, γεν. δοχεῖον ἢ κάδος ἐν χρ. πρὸς ἀπόθεσιν ἀλεύρου, ὡς κ. σάκκος πρὸς ὁμ. χρ. : Ἀριστφ.Ἱππ.1296 **οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης,** αὐτ.Πλ.806 **ἡ μὲν σιπύη μεστὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων,** Φερεκρ.142, Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 6,302 **οὔτι πενιχρὴ μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.** Ὁ ἀττ. τ. **σιπύα** ἂν καὶ ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἁρποκρ.,(Λυσ.ἀπ.165S) κ. Ἡσ.) ἐν λ. σίφνον, δὲν ἀπαντᾷ παρὰ μ. π. Πολυδ.10,162.

**σῑπύηθεν** ἐκ τῆς σιπύης βλ.λ., ἐκ τοῦ δοχείου ἢ τοῦ κάδου τοῦ ἀλεύρου ἢ ἐκ τοῦ ἀρτοφυλακίου : Καλλ.ἀπ.454.

**σιπυΐς-ΐδος** (ἡ) σιπύη βλ., πίθος, ἀμφορεὺς βλ.λς : Ἱππ.Ἀφ.235.

**σίραιον** (τὸ) νέος οἶνος βραζόμενος, τὸ διὰ τοῦ βρασμοῦ συμπεπυκνωμένον γλεῦκος, μοῦστος βρασμένος, ἅ. πετιμέζι : Ἀριστφ.Σφ.878 **ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμείξας,** Ἀντιφάν. 142, Ἄλεξ.127,8, αὐτ.188, Νίκ.Ἀλεξ.153 [ἔνθα ῑ, γρ. ει], Γαλ.10,403· ὁμ. ἐπὶ τῶν σύκων : Γαλ.13,8,9.

**σίραιος** οἶνος (ὁ) μτγν. τὸ σίραιον βλ.λ. : Διοσκ. 5,6, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1.

**σίραμφος** Ἡσ. «τὸ ῥύγχος».

**σιρβαίονον** Ἡσ. «βρέφος ἀπὸ ξένης ἐνηνεγμένον καὶ πεπραμένον».

**σίρβηναν** Ἡσ. «πόπανόν τι ὃ παρετίθετο τῇ Ἀφροδίτῃ».

**σιργί** (τὸ) δημ. σεργὶ βλ.λ.

**σιρδάρης** (ὁ) σερδάρης βλ.λ.

**σιρία** Ἡσ. «ἀσφάλεια, Λάκωνες».

**σιρίασις, σίριος, σιριῶ** ἅ. σειρίασις, σείριος, σειριῶ.

**σῑρῑκόν** ἅ. σηρικὸν βλ.λ.

**σῑρῑκοποιός** (ὁ) ὁ ἐπεξεργαζόμενος μέταξαν : Ἐπιγρ. Νεαπόλεως.

**σίρινος** οἶνος (ὁ) μσν. τὸ σίραιον βλ.λ. : Εὐστ. 1385,14.

**σῖρις-ιδος** (ἡ) ἡ **σίρις** ἡ ξυρὶς βλ.λ. : ΕΜ 209,35.

**σίρις** Ἡσ. «ἀπαίδευτος».

**σιρμαγιά** (ἡ) δημ. ἅ. σερμαγιὰ βλ.λ.

**σιροκολεβάντες** (οἱ) δημ. ἅ. σορ- ἄνεμος εὐραπηλιώτης βλ.λ.

**σιρόκος** (ὁ) δημ. ἅ. **σορ-** νοτιοανατολικὸς ἄνεμος τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἐπικίνδυνος διὰ τὸν μέγαν κλύδωνα, ὁ εὖρος.

**σῑρομάστης** (ὁ) (σιρός) μτγν. κυρ. ὁ ἐρευνητὴς σειρῶν, βόθρων σίτου· ‖ εἰδ. ἐργαλεῖόν τι δι' οὗ οἱ τελῶναι καὶ εἰσπράκτορες φόρων ἠρεύνων ἀποθήκας σίτου· ‖ ὁμ. ἐργαλεῖον παρεμφερὲς ἐν χρ. ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἐδάφους μήπως ὑπάρχουν ὑπόνομοι καὶ βόθροι : Φίλ.Μηχ.βελοπ.100,5· **2**) λόγχη μετ' ἀκίδων πρὸς τὰ ὀπίσω ἐστραμμένων, ἔχουσα τὸ σχῆμα τοῦ προαναφερθέντος ἐργαλείου : ΠΔ Βασ. 3,18,28 **κατετέμνοντο .. ἐν μαχαίραις καὶ σιρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς** [ὅ. γρ. σειρομάσταις], Ἰώσ.ΑΙ 7,2,2· **3**) συνεκδ. ὁ τοῦ σιρομάστου βλ.λ.2) χρώμενος κ. ἡ τούτου χρ. : Στεφ.Ἀθ.Ἱππ.2,255D.

**σῖρον** (τὸ) μτγν. κ. **σῖρος** (ὁ) κτ. αἰτ. ἐν. «θεῖον ἄπυρον» : Γαλ.12,903.

**σιρόπι(ον)** (τὸ) νεώτ. κ. **σορ-** πυκνόρρευστον διάλυμα ἐκ σακχάρεως τῇ προσθήκῃ ἀρωμ. ἢ θερ-

μαντικών ούσιών, χρησιμεῦον ὡς εὐφραντικὸν ἢ φάρμακον· ‖ καταχρ. ἡ μέλασσα τοῦ σακχαροκαλάμου· ‖ κ. μτφ. ὡς χαρακτηριστικὸν λίαν γλυκέος πράγματος : **ἔπεσε πολὺ ζάχαρη στὸν καφὲ κι ἔγινε σιρόπι.**

**σιροπιώδης**-ους-ες νεώτ. ὁ ὅμοιος κατὰ τὴν σύστασιν ἢ τὴν γεῦσιν μὲ σιρόπιον βλ.λ.

**σιρός** (ὁ) κ. Ἐπιγρ., πάπ. κ. νεώτ. μτγν. γρ. κ. **σειρός** (Διόδ.Σ 19,44,ΚΔΠέτρ.2,2,4) βόθρος ἢ δοχεῖον ὡς καὶ πᾶς χῶρος χρησιμεύων ὡς ἀποθήκη σίτου ἢ γεννημάτων : Σοφ.ἀπ.276, Εὐρ.ἀπ.827,᾿Αναξανδρ. 41,28, Δημ.100 **τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς,** Ἐπιγρ. **οἰκοδομῆσαι δὲ σιρὼς τρῆς . . τὸν δὲ καρπὸν ἐνθαυθοῖ ἐμβάλλειν,** Πάπ.· ‖ νεώτ.οἰκοδόμημα ἔχον μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν διατήρησιν τῶν καρπῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν σιτηρῶν, καὶ τὴν ταχεῖαν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν αὐτῶν (διεθν. ὅρος σιλό)· **2)** βόθρος, παγίς : Λόγγ.Ι,ΙΙ (τὸ ῑ εἰς Εὐρ.ἀπ.827, ᾿Αναξανδρ.41,28, Ἐρατοσθ.35,4, ἀλλὰ ῐ π. Ξενοφ.4ΙD).

**σίρωμα**-ατος (τὸ) μτγν. ὑποστάθμη, κατακάθισμα, καταπάτι, τρύξ : ᾿Αέτ.Ι,135.

**σιρωτής** (ὁ) γλωσσ. ἠθμός, σουρωτήρι : **σιρωτὴς οἴνου ἢ ἄλλου τινὸς ὑγροῦ.**

**σιρω(τόν)** πάπ. δοχεῖον οἴνου ἢ ὄξους.

**σιρώτρια** (ἡ) γλώσσ. κοσμήτρια.

**σισακικία** (ἡ) πάπ. ἱμάτιον, ἔνδυμά τι (πιθ.).

**σισαμίς** Ἡσ. «τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σέσελι».

**σισανές** (ὁ) (περσ.) δημ. ἐμπροσθογεμὲς τυφέκιον ραβδωτὸν ἢ αὐλακωτὸν μεθ' ἑξαγώνου κάννης : λ.τραγ **σέρνει τουφέκι σισανὲ κι ἐγγλέζικα κουμπούρια.**

**σίσανον** Ἡσ. «τὸν ὀξίνην οἶνον».

**σισάριον** (τὸ) μτγν. χρυσοῦν γυναικεῖον κόσμημα : Πολυδ.5,101· ‖ Ἡσ. «χρυσοῦν κοσμαρίῳ ὅμοιον», Φώτ.

**σίσᾰρον** (τὸ) τὸ φυτὸν ἐλαφόβοσκον βλ.λ. τὸ ἥμερον, ἔχον ρίζαν ἐδώδιμον : Ἐπίχ.π.᾿Αθήν.3,120C **εὐστόμαχα καθέστηκεν, ἐν οἷς καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον,** Διοκλ.Κωμ.ἀπ.122,Διοσκ.2,113,Σωρ.1,51.

**σισίλαρος** (Ἡσ. «πέρδιξ, Περγαῖοι».

**σῑσῐλισμός** (ὁ) σχόλ. κ. μσν. κ. σισιλιγμός σισμὸς βλ.λ. : Σχόλ.᾿Οδ.Ι 394, Εὐστ.1636,17.

**σίσιλλος** Ἡσ. «νόσημα καθάπερ σκωληκίασις, καὶ ζῷόν τι».

**σισίνδιος** Ἡσ. «γέρων».

**σίσμα**-ατος (τὸ) πάπ. ἀντὶ σεῖσμα βλ.λ.

**σισμός** (ὁ) (σίζω) ἡ σίξις βλ.λ., συριστικὸς ἦχος : Σουΐδ. ἐν λ. σεισμός.

**σισόη** (ἡ) μτγν. συστραφή, σύστρεμμα τῆς κόμης ἢ εἶδος κουρᾶς τῶν τριχῶν· Ἡσ. «σισόη· κούρη (κουρά ;) ποιά. Φασηλῖται» : ΠΔ Λευΐτ.19,27 **οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς.**

**σίσονος** λεξ. εἶδος ἀρωματικοῦ φυτοῦ, ὁμοίου πρὸς τὸ ἄνησον βλ.λ.

**σισορβάκος** Ἡσ. «τράχουρος ὁ ἰχθύς».

**σίστερνον** (τὸ) γλωσσ. θήκη.

**σιστί** (τὸ) δημ. εἶδος παιδιᾶς παιζομένης δι' ἀστραγάλων ὑπὸ δύο παικτῶν.

**σίστρος** (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ σεῖστρος βλ.λ. : Πλούτ. Πολ.13,2 **βοτάνη, Σίστρος καλουμένη.**

**σισύβος** (ὁ) λεξ. κτ. πληθ. Φώτ. «κροσσοί, ἱμάντες», Εὐστ.976,28 «τοὺς θυσάνους γλῶσσά μέν τις σισύβους καλεῖ, ἡ δὲ κοινὴ κροσσούς».

**σῑσύμβρινος**-η-ον ὁ ἐκ σισύμβρου βλ.λ. : ᾿Αντιφάν.106,5 **μύρῳ . . σισυμβρίνῳ,** Θεόφρ.᾿Οσμ.27.

**σῑσύμβριον** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ποῶδες, πολυετὲς ἀρωματικὸν φυτὸν ἡδύοσμος ὁ φίλυδρος : Κρατῖν.98,᾿Αριστφ.᾿Ορν.160 **νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα καὶ μύρτα . . καὶ σισύμβρια,** ᾿Αριστλ.ἀπ.367, Θεόφρ.ΦΙ 2,1,3,Νίκ.ἀπ.74,57 **ὀσμηρὸν σισύμβριον,** Διοσκ.3,41· **2)** τὸ ποῶδες, πολυετὲς λαχανευόμενον φυτὸν ἐνυδροκάρδαμον τὸ φαρμακευτικόν, τὸ νεροκάρδαμον : Πλίν. ΦΙ 20,247, Διοσκ.2,128· **3)** νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν **σταυρανθῶν φυτῶν**· **4)** εἶδος γυναικείου κοσμήματος : Πολυδ.5,101.

**σίσυμβρον** (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν σισύμβριον βλ.λ.Ι) : Νίκ.Θηρ.896, Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,19 **εὐπέταλον λεύκην, χλοερόν τε σίσυμβρον.**

**σίσυννον** (τὸ) Ἡσ. «δόρυ», ἄ. σιβύνη.

**σῖσύρα** (ἡ) κ. νεώτ. ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον ἐκ συνερραμμένων τριχωτῶν δορῶν ζῴων ἰδ. αἰγῶν, χρησιμεῦον ὡς ἔνδυμα κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὡς ἀκέπασμα κατὰ τὴν νύκτα, κάπα, γούνα· Τζέτζ.Λυκόφρ.634 «διαφέρει σίσυς, σισύρα καὶ σισύρνα· σίσυς μὲν γὰρ λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον, σισύρα δὲ τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, ὅπερ καὶ γοῦναν καλοῦσιν, ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον» : ᾿Αριστφ.Βάτρ.1459 **μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει** (σχόλ. «χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς· τινὲς δὲ ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ, περιβόλαιον ἀγροικόν, δουλικόν, παλαιόν» ἢ «χιτὼν δερμάτινος» κ. «δοκεῖ ῥαπτὴ εἶναι ἐκ δερμάτων αἰγείων»), αὐτ.Σφ.738, αὐτ.᾿Εκκλ.347, αὐτ.Λυσ.933, αὐτ.᾿Ορν. 122, αὐτ.Νεφ.10 **ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος,** Πλάτ.᾿Ερυξ.400Ε **σισύραν δερματίνην,** Λουκ.Ρητ.Διδ.16 **κἂν σισύρα τῶν παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ**· ‖ νεώτ. ἄ. μηλωτή.

**σῖσῠριγχίον** (τὸ) κ. νεώτ. σισυρίγχιον τὸ ποῶδες καὶ κεφαλόρριζον φυτὸν ἶρις τὸ σισυρίγχιον: Θεόφρ.ΦΙ 1,10,7· **2)** νεώτ. βοταν. γένος ἰριδοειδῶν ποωδῶν φυτῶν.

**σίσυρνα** (ἡ) ἡ σίσυρα βλ.λ, ἔνδυμα ἐκ δέρματος· Τζέτζ.Λυκόφρ.634 «ἄτριχον δερμάτιον» : ᾿Αλκ. 128 (Diehl) **ἔνδυς σίσυρναν,** Ἡρ.4,109 **τῶν τὰ δέρματα παρὰ τὰς σισύρνας παραρράπτεται,** αὐτ.7,67,Αἰσχ.ἀπ.109 **τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας.**

**σισύρνιον** (τὸ) σχόλ. κ. **σισυρύνιον** ὑποκορ. τοῦ σίσυρνα βλ.λ. : Σχόλ.Θεόκρ.5,15.

**σῖσυρνοδύτης** (ὁ) μτγν. ὁ ἐνδεδυμένος, ὁ φορῶν σίσυρναν : Λυκόφρ.634.

**σῖσυρνον** (τὸ) Ἡσ. «σίσυρνον. τὴν σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον καλοῦσι. τὸ αὐτὸ καὶ σισύραι».

**σίσυρνος** Ἡσ. σίσυρνα, σισύρα· **2)** Ἡσ. «οὕτω καλεῖταί τις τῶν ἰατρικῶν ἐπιδέσμων».

**σῖσυρνοφόρος**-ον ὁ φέρων, ὁ φορῶν σισύρναν βλ.λ.: Ἡρ.7,67 **Πάκτυες δὲ σισυρνοφόροι ., ἦσαν.**

**σῖσυρνώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς σισύρναν βλ.λ. : Σοφ.ἀπ.413 **σισυρνώδης στόλος** (Ἡσ. «τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν»).

**σῖσῠροποιός**-όν Ἐπιγρ. ὁ κατασκευάζων σισύρας βλ.λ., κλινοσκεπάσματα ἐφαπλώματα.

**σίσυρος** Ἡσ. «γράμματος εἶδος» (ὀναγν. ῥάμματος)· πρβλ. σίσυρνος.

**σῖσῠροφόρος**-ον μτγν. ὁ σισυρνοφόρος βλ.λ. : Συνέσ.23C.

**σῖσῠροφορῶ**-έω μσν. φορῶ σισύραν βλ.λ. : ῎Ανν.Κομν.10,271D **πένης τε καὶ σισυροφορῶν.**

**σῖσῠρωτός**-ή-όν ὁ ἔχων σχῆμα σισύρας βλ.λ. : Ἐπιγρ. **ὤας εὐτελεστάτας καὶ μὴ σισυρωτάς.**

**σίσυς**-υος (ὁ) Ἡσ. κ. μσν. σισύρα βλ.λ.· ‖ τραχὺ ἢ εὐτελές, εὔθηνὸν ἔνδυμα : Τζέτζ.Λυκόφρ.634.

**σῖσύφειος**-α-ον, θηλ. κ. -**φία** (Παυσ.5,2,5) κ. -**φίς** (Θεόκρ.22,158), ὁ τοῦ μυθικοῦ ἥρωος Σισύφου : Εὐρ.Μήδ.405 **τοῖς Σισυφείοις . . γάμοις**· ‖ τὸ οὐδ. **Σισύφειον** ὡς οὐσ. ναὸς τοῦ Σισύφου: Διόδ.Σ 20,103, Στράβ.8,6,21.

**σῖσῠφίζω** μτγν. ἐνεργῶ, πράττω ὡς ὁ Σίσυφος, δηλ. **πανούργως** καὶ δολίως : Φρύν.Σοφ.Παρ.110Β «σισυφίζειν, πανουργεύεσθαι καὶ δολιεύεσθαι καὶ δολίως τι πράττειν».

**σισυφὶς**-ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ σισύφειος : Θεόκρ.22, 158 **ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτὴ** (ἡ τῆς Κορίνθου).

**σίσων**-ωνος (ὁ) μτγν. ἀντὶ οἴνων βλ.λ.) : Γαλ.12,123.

**σῖτα** (τὰ) ἑτερογεν. πληθ. τοῦ σῖτος βλ.λ. : Ἡρ.4, 128 σῖτα .. **ἑκάστοτε ἀναιρεομένους ἐπιτίθεσθαι.**

**σῑτᾰγέρτης** (ὁ) (ἀγείρω) Ἐπιγρ. **ὁ** συνάγων, ὁ συναθροίζων τὸν σῖτον χάριν τῆς πολιτείας, ὁ εἰσπράκτωρ τῶν γεννημάτων τοῦ δημοσίου, ὁ σιτώνης : Ἡρακλεωτ.Πίν.Ι,102,αὐτ.177· πρβλ. σιτολόγος.

**σῑτᾰγωγία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ μεταφορὰ σίτου : Λουκ.Πλ.14 **πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος .. σιταγωγεῖτωσαν σιταγωγίαν.**

**σῑτᾰγωγός**-όν (ἄγω) κ. νεώτ. ὁ ἄγων, ὁ μεταφέρων σῖτον : Ἡρ.7,147 **πλοῖα ἐκ** .. Πόντου σιταγωγὰ **διεκπλέοντα** (πλοῖα φέροντα τροφάς), Θουκ.8,4 **σιταγωγοῖς ναυσίν,** αὐτ.6,30 **ταῖς σιταγωγοῖς ὁλκάσι,** Ἀνδοκ.2,21 **νῆες .. σιταγωγοί,** Λουκ.Πλ.Ι· πρβλ. αιτηγός.

**σῑτᾰγωγῶ**-έω **φέρω,** μεταφέρω, μετακομίζω σῖτον, μτ. συστοίχ. αἰτ. : Λουκ.Πλ.14 **ἐξ Αἰγύπτου .. σιταγωγεῖτωσαν σιταγωγίαν·** κ. ἀπολ. : Δίων Κ 47, 37, αὐτ.49,27, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.262 **ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι·** ‖ τὸ μέσ. **σιταγωγοῦμαι** εἰσάγω, εἰσφέρω σῖτον : Ἐπιγρ. **τῶν πόλεων ὅθεν σιταγωγοῦνται Κλαζομένιοι.**

**σῖταῖα** (τὸ) Ἐπιγρ. ἡ ἐκ τοῦ τέλους τοῦ αἵτου πρόσοδος, σιτικὰ τελέσματα.

**σῑτᾰλετικός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἄλεσιν τοῦ σίτου, ὁ χρήσιμος πρὸς ἄλεσιν σίτου, ὁ ἀλεστικός : Πάπ. **σιταλετικὴ μηχανή.**

**σιτάλευρον** (τὸ) νεώτ. τὸ ἐκ σίτου ἄλευρον· πρβλ. κριθάλευρον.

**σιτάλκας** (ὁ) μτγν. ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς : Παυσ.10,15,2 **ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτος καλεῖται .. ὑπὸ Δελφῶν Σιτάλκας.**

**σῖτανίας πυρός** (ὁ) εἶδος θαμνώδους σίτου : Θεόφρ.ΦΙ 8,2,3 **πλὴν εἴ τι γένος πυρῶν τοιοῦτο οὓς καλοῦσι σιτανίας·** **2)** πιθ. δ. τ. τοῦ σητάνειος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,10,3.

**σῖταποδέκτης** (ὁ) πάπ. **ὁ** συλλέκτης, ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ σίτου : **Σιλβάνῳ σιταποδέκτῃ.**

**σῖταποδοχεῖον** (τὸ) Ἐπιγρ. σιτοβολών, **ἃ.** σιταποθήκη βλ.λ.

**σιταποθήκη** (ἡ) νεώτ. **ἀποθήκη σίτου καὶ ἄλλων σιτηρῶν.**

**σῑτᾰποχία** (ἡ) (ἀπέχω) **ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῆς** τροφῆς, νηστεία : Ἡσ.ἐν λ. βουβῖλιξ.

**σιταρᾶς** (ὁ) δημ. ὁ **ἔμπορος σίτου κ.** γεν. σιτηρῶν, ὁ σιτέμπορος.

**σιταράτος**-η-ο δημ. **κ. σταράτος ὁ ἔχων τὸ** χρῶμα τοῦ σίτου, ὁ σιτόχρους· **2) ἐπὶ ἄρτου, ἃ.** σι(ι)ταρένιος, **ὁ ἐκ** σιταλεύρου· **3)** ὁ ἀδρὸς ὡς οἱ κόκκοι τοῦ **σίτου : φρ. μτφ. λόγια σταράτα** (καθαρά, παστρικά, **ἄνευ ἀμφιβολιῶν**), **δμ. τοῦ τὰ εἶπα σταράτα** (εἰλικρινῶς, ἀνυποκρίτως).

**σιταρένιος**-ια-ιο δημ. **κ. σταρένιος ἃ.** σιτάρατος ὁ ἐκ σίτου κ. ἰδ. **σιταλεύρου** παρεσκευασμένος, ὁ σίτινος : **σιταρένιο ἀλεῦρι, - σταρένιο** φωμὶ · **παξιμάδι.**

**σιταρήθρα** (ἡ) δημ. τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν κορυδαλλὸς ὁ ἀγροδίαιτος, **ἃ.** ντόντολα.

**σ(ι)τάρι** (τὸ) μσν. κ. δημ. **τὸ φυτὸν** σῖτος βλ.λ. κ. ὁ καρπός : Ἐρωτόκρ.3,388 **σιτάρια νὰ φυλάγη,** αὐτ.573 **εἰς τοῦ σταριοῦ τὸ σπίτι.**

**σῑτάριον** (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σῖτος βλ.λ., ὀλίγος σῖτος : Φιλήμ.98,3 **σιτάρια μικρὰ προσφέρων,** Πλούτ.Ἠθ.1097D, Πάπ. **ἀποδοῦναι ἡμῖν τὸ σιτάριον, δ προσοφείλεις,** αὐτ. **σιτάρια καὶ κριθάρια·** ‖ ὀλίγος ἄρτος, τεμάχιον ἄρτου : Πολύβ.16,24,5 **ἐσιτεῖτο κρέα, ποτὲ δὲ σῦκα, ποτὲ δὲ σιτάρια βραχέα παντελῶς·** **2)** ὀλίγη τροφή : Ἱππ.Ἐπιδ.3,17,1 **σιταρίοισι .. ὀλίγοισι .. προσεχρῆτο·** **3)** νεώτ. παλαιὰ φαρμακευτικὴ μονὰς βάρους ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ἓξ ἑκατοστόγραμμα.

**σιτάρκεια** (ἡ) νεώτ. ἡ ἔν τινι χώρᾳ ἐπάρκεια σίτου κ. γεν. δημητριακῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κατοίκων αὐτῆς.

**σιτάρκης**-ους-ες νεώτ. ἐπὶ χωρῶν, ὁ ἐπαρκὴς εἰς σῖτον, ὁ ἔχων ἢ παράγων σῖτον ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, ὁ ἔχων αὐτάρκειαν σίτου.

**σῖτάρκησις**-εως (ἡ) Ζωναρ. «τὸ ἀρκοῦν βρῶμα».

**σῖταρκία** (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ σιταρχία βλ.λ.2) : Ἀριστλ. Οἰκ.1350a,36 **ὥστε τὴν παραδεδομένην τρίμηνον σιταρκίαν δωρεὰν αὐτοῖς διδόναι.**

**σῖτάρκιον** (τὸ) μσν. κιβώτιον τροφῶν, ζωοτροφιῶν : Menolog.Basil.Imp.12, Martii in S.Gregorio M.(Menolog.Gr.3,13D, ἔκδ.Albani) **ἕως ἐκένωσε τὸ ἐν τῇ μονῇ σιτάρκιον τοῦ** χρυσίου.

**σῖταρκισμός** (ὁ) μτγν. τὸ προμηθεύειν, τὸ ἐφοδιάζειν τινὰ διὰ τροφῶν : Ἄλλοι ΠΔ Γεν.43,2.

**σῖταρκῶ**-έω μτγν. κ. μαν. ἐφοδιάζω τινὰ διὰ τροφῶν, φροντίζω καὶ προμηθεύω ἐπαρκεῖς ζωοτροφίας· Εὐστ.626,55 **«ὁ** τὸ σιταρκεῖν φάμενος σῖτον ἐπαρκεῖν»· **2)** ρηματ. π. σιτάρκησις.

**σιταροειδής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς κόκκον σίτου, ἃ.σιτοειδής : **σιταροειδὴς χόνδρος λάρυγγος** (μικρὸς χόνδρος ἐντὸς τῶν πλαγίων ὑοθυρεοειδῶν συνδέσμων τοῦ λάρυγγος).

**σιταροπούλα** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν ἀραβόσιτος κ. ὁ καρπὸς αὐτοῦ.

**σῖταρος** (ὁ) δημ. ἃ. σιταροπούλα βλ.λ.

**σιταρόσπορος** (ὁ) δημ.κ **σιταρόσπορο** (τὸ) σπόρος, κόκκος σίτου· **2)** τὸ σιτάριον βλ.λ.3).

**σιταροτόπι** (τὸ) δημ. σιταρότοπος βλ.λ.

**σιταρότοπος** (ὁ) δημ. κ. σταρότοπος κ. **σταροτόπι** τόπος κατάφυτος **ἐκ** σίτου ἢ παράγων ἄφθονον σῖτον **ἢ** κατάλληλος, **πρόσφορος εἰς** καλλιέργειαν σίτου.

**σιταρόχρωμος**-η-ο δημ. ὁ αἰτόχρους βλ.λ.

**σιταρόφειρα** (ἡ) δημ. τὸ ἔντομον καλάνδρα.

**σῖτάρχημα**-ατος (τὸ) (σιταρχῶ) ἡ μερίς, τὸ σιτηρέσιον τοῦ στρατιώτου : Ἀντιφάν.80,12 **ἂν ᾖ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές.**

**σῖτάρχης** (ὁ) (ἄρχω) μτγν. ὁ ἐπὶ τῆς προμηθείας τῶν ζωοτροφιῶν, **ὁ** πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν τροφῶν ἐπιτροπείας, **ὁ** ἐπιμελητὴς τῶν τροφῶν, ὁ γενικὸς τροφοδότης : Φὶλ.2,69.

**σιταρχία** (ἡ) ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα τοῦ φροντιστοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ, ἡ ἐπὶ τῶν τροφῶν ἐπιμελητεία : Φίλ.2,64 **διὰ τῶν ἐπιτραπέντων τὰς σιταρχίας,** Ἐπιγρ.· **2)** ὁ εἰς χρῆμα μισθὸς τῶν στρατιωτῶν : Ἀριστλ.Οἰκ.1350a,36 (δ.γρ. σιταρκία), αὐτ. 1351b,16, αὐτ.1353b,2, Πολύβ.1,66,6 **ἕως ἂν ἑτοιμασθῇ μὲν τὰ κατὰ τὰς σιταρχίας** αὐτοῖς (δ.γρ. σιταρκίας), αὐτ.5,75,1,Πάπ. **περὶ σιταρχιῶν καὶ σιτομετριῶν·** **3)** ἡ εἰς εἶδος πληρωμή, αἱ παρεχόμεναι τροφαί, τὰ ἐπιτήδεια : Πάπ. **θέλησον οὖν ποιήσειν μοι μεκην(;) σιταρχίαν,** Πάπ. **δεηθεὶς τῆς ἀναγκαίας τροφῆς** ἤτοι σιταρχίας.

**σίταρχος** (ὁ) μτγν. ὁ σιτάρχης βλ.λ. : Ἁρμόδ.1 **ὁ .. παρὰ** Φιγαλεῦσι **σίταρχος ἔφερε τῆς ἡμέρας οἴνου τρεῖς χοάς.**

**σῖταρχῶ**-έω μισθοδοτῶ ἢ τροφοδοτῶ : Ἐπιγρ. σιταρχεῖν **τοὺς στρατιώτας,** Διόδ.Σ 10,33 **ἐπαγγειλαμένου .. σιταρχῆσαι, εἰ γε τὴν ἡγεμονίαν .. παρέξουσιν,** Πάπ.· κ. παθ. : Στράβ.14,2,5 **σιταρχεῖται δὴ ὁ δῆμος καὶ οἱ εὔποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔθει τινὶ πατρίῳ,** αὐτ.17,3,15 **τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρχούμενον,** Πάπ. **ὁ δεῖνα σιταρχούμενος ἐπὶ τοῦ Ἡρακλεοπολίτου (νομοῦ)·** **2)** ρηματ.π. σιτάρχημα.

**σῖτεία** (ἡ) γλωσσ. κ. πάπ. ἡ σίτισις, ἡ παροχὴ τροφῆς πρὸς πάχυνσιν, ἰδ. ζῴων : Πάπ. **κόψω καὶ ἀλέσω σιτείας ἄρτων,** αὐτ. **εἰς σιτείαν ὀρτύγων.**

**σῖτεμα** (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιτεύω (2).
**σιτεμπορία** (ἡ) νεώτ. κ. **σιτεμπόριον** (τὸ) ἐμπόριον σίτου ἢ σιτηρῶν.
**σιτέμπορος** (ὁ) νεώτ. ἔμπορος σίτου ἢ σιτηρῶν, σ(ι)ταρέμπορος.
**σιτένδεια** (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἔνδεια, ἡ ἔλλειψις τροφῆς.
**σιτεύσιμος**-η-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σίτευσιν, ὁ τῆς σιτεύσεως· ‖ τὸ οὐδ. **σιτεύσιμον** πτηνὸν πεπληρωμένον, παραγεμισμένον διὰ τὴν τράπεζαν : ΑΠ 9,484, αὐτ.486.
**σίτευσις**-εως (ἡ) (σιτεύω) γλωσσ., πάπ. κ. νεώτ. ἄ. σιτεία, ἡ δι' ἀφθόνου τροφῆς πάχυνσις.
**σιτευτάρι(ο)ς** (ὁ) γλωσσ. ὁ τροφεύς.
**σιτευτής** (ὁ) (σιτεύω) μτγν. ὁ σιτεύων, ὁ τρέφων κτήνη : Πλούτ.'Ηθ.750C.
**σιτευτός**-ή-όν (σιτεύω) κ. νεώτ. ὁ καλῶς τεθραμμένος, ὁ διὰ παροχῆς ἀφθόνου τροφῆς παχυνθείς, ὁ παχύς· Θωμ.Μ 794 «σιτευτός, οὐ σιτιστός, οἷον σιτευτὸς ὄρνις» : Ξεν.'Αν.5,4,32 **ἐπεδείκνυσαν αὐτοῖς παῖδας τῶν εὐδαιμόνων σιτευτούς**· κ. ἐπὶ ζῴων : Ἐπιγέν.2 **σιτευτός χήν**, ΠΔ Κριτ.6,25 **λάβε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν τοῦ πατρός σου**, Πολύβ.39,2,7 σιτευτοῖς βουσίν, ΚΔ Λουκ.15,23 **τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε**, Πάπ. **χῆνας σιτευτάς**· πρβλ. θρεφτάρι.
**σιτευτώριος** (ὁ) μτγν. ὁ σιτεύων τὰ πτηνά : Ἱεροκλ.'Αστ.59 (πιθ. γρ.).
**σιτεύω** (1) κ. νεώτ. παρέχω ἄφθονον τροφήν, ἰδ. εἰς ζῷα, πρὸς πάχυνσιν, τρέφω καλῶς ζῷα ὅπως παχυνθῶσι· Θωμ.Μ 714 «πιαίνει λέγε, μὴ σιτεύει· οὐ γὰρ ῥητορικόν» : Ἡρ.7,119 **κτήνεα σιτεύεσκον**, Πλούτ.'Ηθ.661B· κ. παθ. : αὐτ Λούκ.40 **κίχλην .. παρὰ Λουκούλλῳ σιτευομένην**, Γαλ. 6,675, Σωρ.1,109, Φιλόστρ.'Απολλ.4,3· πρβλ.Μοῖρ. 332P· ‖ τὸ μέσ. τρέφομαι ἔκ τινος, τρώγω τι, μτ. αἰτ. : Πολύβ.12,2,5 **ἐξελόντες τόν πυρῆνα .. σιτεύονται τοῦτον**· πρβλ. σιτῶ· **2)** ἐφοδιάζω διὰ σίτου, πληρῶ τι σίτου : Ἐπιγρ. **Εὐφράνορα μησὶν ἓξ σιτεύσαντα τὰς (ἱερὰ)ς τραπέζας**· **3)** ῥηματ.π.σιτεύσιμος,σίτευσις,σιτευτής,σιτευτός.
**σιτεύω** (2) δημ. ἐπὶ κρέατος σφαγίων ἢ θηραμάτων, παραμένων ἐπί τινα χρόνον ἄψητος, ὠμός, καθίσταμαι τρυφερώτερος : **ἄφησε τὸ λαγὸ ἀμαγείρευτο γιά νά σιτέψη.**
**σιτευωνῶ**-έω Ἐπιγρ. ἀγοράζω σῖτον καὶ μεταπωλῶ αὐτὸν εὐθηνά.
**σιτηβόρος**-ον (βορά) μτγν. ὁ ἐσθίων, ὁ τρώγων σῖτον, ὁ σιτοφάγος : Νίκ.'Αλεξ.115 **κανθαρίδος σιτηβόρου.**
**σιτηγήσια** (τὰ) Ἐπιγρ. τὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς σίτου : **μηδεμίαι πόλει δίδοσθαι τά σιτηγήσια μηδὲ σίτου γενέσθαι παράθεσιν.**
**σιτηγία** (ἡ) κ. μσν. ἡ κόμισις, ἡ μεταφορὰ ἢ εἰσαγωγὴ σίτου : Δημ.1286 **καὶ ἡμεῖς κεκοινωνήκαμεν τῆς σιτηγίας τῆς εἰς τὴν Ῥάδον**, Νικ.Χων. 6,107A **τοῖς ἐπὶ τῆς σιτηγίας.**
**σιτήγονος**-ον μτγν. ὁ πρὸς τροφὴν τῶν ἀνθρώπων γεννώμενος, παραγόμενος : Νίκ.'Αλεξ.424 **βουκέραος σιτηγόνου** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ χιλήγονος).
**σιτηγός**-όν (ἄγω) ὁ σιταγωγὸς βλ.λ. : Δημ.1213 **τά πλοῖα παραπέμψαι τὰ σιτηγά**, Διόδ.Σ 20,5 **σιτηγῶν πλοίων ἐν τῇ πόλει προσθεόντων**, Πλούτ. Γάλβ.13 **τά σιτηγά** (πλοῖα), Πάπ. **σιτηγόν τι** (πλοῖον).
**σιτηγῶ**-έω φέρω, μεταφέρω σῖτον, ἄ. σιταγωγῶ : Δημ.917 **Ἀθήναζε εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον σιτηγεῖν**, Λυκοῦργ.27· ‖ εἰσάγω σῖτον : Δημ.467 **τούς παρ' ἐκείνου σιτηγοῦντας**, **Πάπ. ὀνηλάτῃ σιτηγοῦντι.**
**σιτηρεσία** (ἡ) μτγν. τὸ σιτηρέσιον βλ.λ. : Θεόδωρ.'Υρτακ. ἐν Notices 6,27,5 **τῆς λειτουργίας ἀπαλλαγὴν ἢ τῶν βασιλικῶν πρυτανείων σιτηρεσίαν** (πιθ.γρ.).
**σιτηρεσιάζω** παρέχω σιτηρέσιον ἢ ἐφοδιάζω μὲ τροφάς, ζωοτροφίας : 'Αριστλ.Οἰκ.1353ε,22 **τοὺς πλέοντας εἰς δίμηνον σιτηρεσιάσαι.**
**σιτηρέσιον** (τὸ) κ. νεώτ. ὁ πρὸς ἀγορὰν τροφῆς παρεχόμενος, ἰδ. εἰς τοὺς στρατιώτας, μισθός : Ξεν.'Αν.6,2,4 **οὐ πειρῶνται ἡμῖν ἐκπορίζειν σιτηρέσιον**, Δημ.48 **ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ**, αὐτ. 1223, Ἐπιγρ. **ἐργώναις σιτηρέσιον**· ‖ νεώτ. ἡ παρεχομένη ἡμερησίως εἰς στρατιώτας τροφή· ‖ γεν. χορήγησις, παροχή, ἐπίδομα : Πάπ. **τοῦ συνχωρηθέντος ἡμῖν σιτηρεσίου ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας τῶν κυρίων ἡμῶν**· ‖ ἐν Ῥώμῃ, **σιτηρέσιον ἔμμηνον** ὁ κατὰ μῆνα χορηγούμενος σῖτος εἰς τοὺς πενεστέρους τῶν πολιτῶν : Πλούτ. Καῖσ.8 **ἔπεισε τὴν σύγκλητον ἀπονεῖμαι σιτηρέσιον αὐτοῖς ἔμμηνον**, αὐτ.Κράσσ.2, αὐτ.Κατ. Νεώτ.26· **2)** τὸ ἀγορασθὲν ἐτήσιον εἰσόδημα : Ἐπιγρ.· πρβλ. σιτοδοτῶ.
**σιτηρέσιος**-α-ον γλωσσ. ὁ σιτηρὸς βλ.λ.
**σίτηρις** Ἐπιγρ. Ἐρετρ. ἀντὶ σίτησις βλ.λ.
**σιτηρός**-ά-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σῖτον, ὁ τοῦ σίτου ἢ ὁ ἐκ σίτου : Ἱππ.Διαίτ.10 **τὰ σιτηρὰ γεύματα** (τροφὴ παρασκευαζομένη ἐκ σίτου), 'Αριστλ.ΗΝικ.1135a,2 **σιτηρὰ μέτρα** (μέτρα πρὸς καταμέτρησιν τοῦ σίτου), Ἐπιγρ. **μέδιμνος σιτηρός**· ‖ τὸ θηλ. **σιτηρά** ὡς οὐσ. ὁ φόρος, ὁ δασμὸς τοῦ σίτου : Ἐπιγρ.· **2)** ὁ κατάλληλος πρὸς βρῶσιν, ὁ τρόφιμος, ὁ ἐδώδιμος : Ξενεκρ.π.'Ορειβ.2,58,47· **3)** καρπὸς ὁ σιτηρός σῖτος ἢ οἱ δημητριακοὶ καρποί, τὰ γεννήματα : Θεόφρ.'Αν.13· **4)** κ.νεώτ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σιτηρά** ὡς οὐσ. τὰ σιτώδη, ἀντίθ. ζῷα, λάχανα : Θεόφρ.ΦΙ 1,10,7, αὐτ.8,2,3, Διοσκ.3 Προοίμ.· ‖ νεώτ. βοταν. **σιτηρά** ὑποδιαίρεσις τῶν ἀγρωστωδῶν φυτῶν περιλαμβάνουσα τὸν σῖτον, τὴν κριθήν, τὸν ἀραβόσιτον, τὴν σίκαλιν, τὸν κέγχρον, τὴν βρόμην κττ., ἄ. σιτοειδῆ, δημητριακά· ‖ τὰ σπέρματα, οἱ καρποὶ τῶν σιτηρῶν, τὰ γεννήματα.
**σίτησις**-εως (ἡ) (σιτῶ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιτῶ βλ.λ., ἡ παροχὴ ἢ λῆψις τροφῆς, διατροφή : Ἡρ.4,17 **οὐκ ἐπὶ σιτήσι σπείρουσι τὸν σῖτον ἀλλ' ἐπὶ πρήσι** (ὄχι διὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσωσιν ὡς ἰδίαν τροφήν), Πλάτ. Πολ.404D **τὴν τοιαύτην σίτησιν καὶ δίαιταν**· ‖ εἰδ. ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν πολιτειῶν παρεχομένη δωρεὰν διατροφὴ εἰς ἀμίσθους δημοσίους λειτουργοὺς πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς διαφόρους πολίτας καὶ ξένους τιμῆς ἕνεκεν : 'Αριστφ.Βάτρ. 764 **σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν**, 'Ανδοκ.4,31, Πλάτ.'Απολ.37A **τούτου τιμῶμαι, ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως**, Ἐπιγρ. **σίτησις ἐν πρυτανείῳ**, Πάπ. **δεδόσθαι αὐτῶι σίτησιν ἐν πρυτανείωι**· κ. ἀπολ. : 'Αριστφ.'Ιππ.574 **στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον**, Τιμοκλ.8,18 **γέρα .. δίδοτσι σίτησιν**, Δημ.489· **2)** τροφή, ἔδεσμα, φαγί : Ἡρ. 3,23 **σίτησιν δὲ εἶναι κρέα ἑφθά καὶ πόμα γάλα.**
**σιτηφάγος**-ον (φαγεῖν) ὁ σιτηβόρος βλ.λ. : 'Αν. 'Οξ.1,210 **σιτηφάγος ἀκρίς.**
**σιτίζω** (σῖτος) κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐσίτισα** (Ξεν. Συμπ.4,4), μέσ. μέλλ. ἀττ. **σιτιοῦμαι** (ἐπι- : Φερεκρ.32,11, Ἰων. **σιτιεῦμαι** (ἐπι-: Ἡρ.9,50), ἀόρ. **ἐσιτισάμην** (ἐπ- : Θουκ.6,94), παρακ. **σεσίτισμαι**, παρέχω σῖτον, τροφήν τινι, τρέφω, διατρέφω, τροφοδοτῶ τινα, ἰδ. πρὸς πάχυνσιν, ταΐζω· Ἡσ. «σιτίζειν· ψωμίζειν», αὐτ. «σιτίζοντος· σῖτον παρέχοντος» : Ἡρ.6,52 **ὁκότερον τῶν παιδίων πρότερον λούει καὶ σιτίζει**, 'Αριστφ.'Ιππ.716 **κᾆθ' ὥσπερ αἱ τιτθαί γε σιτίζεις κακῶς**, Ἰσοκρ.1,29 **τὰς..**

**κύνας σιτίζουσιν,** Μνησίθ.π.'Ορειβ.άβέβ.19,3· κ.μτ. διπλῆς αἰτ. : Ξεν.Συμπ.4,9 **τοὺς ἀλεκτρυόνας σκόροδα σιτίσαντες·** κ. παθ. σιτοῦμαι, ἐσθίω, τρώγω : Θεόκρ.4,16 **μὴ πρώκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ,** Φιλόστρ.'Απολλ.3,26· ‖ τὸ παθ. μτφ.: Πυθέας π. Διον.'Αλ.'Ισαί.4 **τὸν 'Ισαῖον ὅλον σεσίσισται** (ἐπὶ **τοῦ** Δημ.)· **2)** ρηματ.π. σίτισις, σίτισμα, σιτισμός, σιτιστής, σιτιστός.

**σῑτικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σῖτον, ὁ **τοῦ** σίτου : 'Αριστέ.1 112 **οἱ σιτικοὶ καρποί,** Πολύβ.28,14,8 **περὶ σιτικῆς ἐξαγωγῆς** (ἐξαγωγῆς σιτηρῶν), Στράβ.5,4,3 **πάσης . . σιτικῆς τροφῆς,** Διόδ.Σ 5,2), Πλούτ.Γράκχ.5 **ὁ σιτικὸς νόμος** (lex frumentarie), 'Επιγρ. **σιτικαὶ πρόσοδοι,** αὐτ. **σιτικὰ τελέσματα,** Πάπ. **σιτικὰ ἐδάφη,** αὐτ. **σιτικαὶ ἄρουραι** (ἐδάφη, ἐκτάσεις ὑποκείμεναι εἰς τὸ σιτικὸν τέλος)· ‖ τὸ οὐδ. **σιτικόν** ὡς οὐσ. ὁ σῖτος : Πάπ. **ἡ περὶ τὸ σιτικὸν οἰκονομία καὶ πραγματεία,** Πάπ. **πράκτωρ σιτικῶν.**

**σίτινος-η-ον** μτγν., μσν. κ. νεώτ. **ὁ ἀνήκων ἢ** ἀναφερόμενος **εἰς τὸν σῖτον,** ὁ τοῦ σίτου ἢ ὁ **ἐκ** σίτου : Γαλ.12,666, Πάπ. **ἄχυρον σίτινον,** 'Επιγρ., Γεωπ.2.23,9, Θεοφάν.Νόνν.2,196 **σίτινον ἄλευρον.**

**σιτιοδόχη** (ἡ) νεώτ. μικρὸς σάκκος ἐξ ἀδιαβρόχου ὑφάσματος ἀναρτώμενος χιαστὶ ἀπὸ τοῦ ὤμου καὶ χρησιμεύων πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν τροφίμων στρατιώτου ἢ πεζοπόρου, ἄ. σακκίδιον.

**σιτιολογία** (ἡ) νεώτ. ἡ περὶ τῶν σιτίων, τῶν τροφῶν πραγματεία.

**σιτιολογικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σιτιολογίαν ἢ τὸν σιτιολόγον.

**σιτιολόγος** (ὁ,ἡ) **νεώτ.** ὁ εἰδικῶς περὶ τὴν σιτιολογίαν ἀσχολούμενος, ὁ πραγματευόμενος.

**σιτίον** (τὸ) κ. **νεώτ., συνήθ.** κτ. πληθ. **σιτία** (ὁ ἐν. μ. π. 'Ιππ.Διαίτ. (νόθα) 44, αὐτ.Τέχν.10, αὐτ.'Αρχ. 'Ιητρ.6, Πλάτ.Πολ.338D, αὐτ.Φαῖδρ.241, Πλούτ.'Ηθ. 12F, 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.8,1,15, Πορφ.'Αποχ.1,27) ἐν χρ. μ. π. πεζογράφοις κ. κωμικοῖς, κόκκος σίτου, σῖτος, σιτάρι : Φερεκρ.10 **ἤλουν ὄρθριαι τὰ σιτία·** **2)** ἡ ἐκ σίτου τροφή, ἐδωδή, ὁ ἄρτος : 'Ηρ.2,36 **ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία,** αὐτ.37, 'Ιππ.Διαίτ. (νόθα) 47 (τοῖς ὀσπρίοις) **δὲ μὴ χρῆσθαι, εἰ μὴ μετὰ σιτίων·** **3)** κ. νεῶτ. γεν. παντὸς εἴδους τροφὴ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου, ζωοτροφίαι, τρόφιμα, φογητά : 'Ηρ.1,94, αὐτ.188 **σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένος,** 'Ιππ.Διαίτ.13 **τῷ . . ῥυφήματι τὸ πρωῒ χρηστέον, ὀψὲ δὲ ἐς σιτία μεταβάλλειν,** 'Αριστφ.'Αχ.197 **μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν** (τροφὰς τριῶν ἡμερῶν), αὐτ.Εἰρ.312, Θουκ.1,48, αὐτ.3,1, Πλάτ.Γοργ.490B **σιτία καὶ ποτά,** αὐτ.Πρωτ. 334C, Ξεν.'Αν.1,10,18 **εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν·** **4)** σπαν. τροφὴ διὰ τοὺς κύνας : Ξεν.Κυν.7,11· **5)** **τὰν Πρυτανείῳ σιτία** ἡ δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐν τῷ Πρυτανείῳ σίτησις : 'Αριστφ.'Ιππ.709 **ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία·** **6)** κτ.πληθ.τὰ περιττώματα· πρβλ. σῖτος 9) : 'Αριστφ.'Εκκλ.355

**σιτιοφοβία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παθολογικὴ ἀποστροφὴ πρὸς πᾶσαν τροφήν.

**σίτισις-εως** (ἡ) (σιτίζω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια **καὶ τὸ ἀποτέλεσμα** τοῦ σιτίζω, ἡ παροχὴ τροφῆς, διατροφή, συνήθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ σίτησις βλ.λ. : Στράβ.15,3,7 **σίτισιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον** (δ.γρ.), αὐτ.17,1,40· ‖ νεώτ.ἰδ. ἡ παροχὴ τροφῆς **εἰς ζῷα** πρὸς πάχυνσιν αὐτῶν, ἄ.σιτισμός.

**σίτισμα-ατος** (τὸ) (σιτίζω) μτγν. ἄ. σιτισμὸς βλ.λ. : **'Ανών.π.(Wernsd) εἰς** Φιλήμ.42,227.

**σῑτισμός** (ὁ) (σιτίζω) μτγν. κ. νεώτ. **ἡ** παροχὴ **τροφῆς, ἰδ. εἰς ζῷα πρὸς πάχυνσιν αὐτῶν,** τὸ τάγισμα : Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ.424, Πάπ.

**σιτιστήριον** (τὸ) γλωσσ. ὁ **εἰδικὸς** χῶρος **ἔνθα παρέχουσιν** εἰς τὰ κτήνη τροφὴν πρὸς πάχυνσιν, **κουμάσι, κοττάρι.**

**σιτιστής** (ὁ) (σιτίζω) γλωσσ., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ σιτευτὴς βλ.λ.: Φιλῆς ΖΙ 5,96,142· **2)** νεώτ.στρατ. ὑπαξιωματικὸς βοηθῶν τὸν λοχαγὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου, ἴλης, πυροβολαρχίας κτπ.

**σιτιστός**-ή-όν (σιτίζω) δημ. **ὁ** σιτευτός, ὁ καλοθρεμμένος, **τὸ** θρεφτάρι : ΚΔ Ματθ.22,4 **οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα,** 'Ιώσ.ΑΙ 8,2,4, 'Αθήν.14,656E **σιτιστῶν . . ὀρνίθων.**

**σίτλα** (ἡ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. χάλκινος κάδος ὕδατος, κουβάς : Οὔλπ. εἰς Δημ.558, 'Αλέξ.Τραλλ. 1,2, Ζαχαρ.Πάπ.1 **μετὰ σίτλας ξυλίνης τὸ ἀνδράποδον εἰς τὴν πηγὴν εἰσῆλθε.**

**σιτλίον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σίτλα βλ.λ., καδίσκος· 'Ησ. **ἐν** λ. κρατῆρες, Πάπ.

**σιτνίδες** 'Ησ. «θυσία τις Νύμφαις ἐπιτελουμένη».

**σῑτοβολεῖον** (τὸ) 'Επιγρ. ἄ. σιτοβόλιον βλ.λ.

**σῑτοβόλιον** (τὸ) μτγν. ὁ σιτοβολὼν βλ.λ., ἡ σιταποθήκη : Μέν.άπ.193, Πολύβ.3,100,4 **βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι** (ταῖς οἰκίαις).

**σῑτόβολον** (τὸ) 'Επιγρ. ἄ. σιτοβόλιον βλ.λ.

**σῑτοβολών-ῶνος** (ὁ) (βάλλω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ μέρος ἔνθα ἀποθηκεύεται ὁ σῖτος κ. γεν. τὰ σιτηρά, ἀποθήκη σίτου, **ἄ.** σιταποθήκη : ΠΔ Γέν. 41,56 **ἀνέῳξε . . πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.87,9, 'Επιγρ., Γεωπ.2,25,4, Φώτ.Βιβλ.485,12, - **ἡ Ρωσία ἦτο ὁ σιτοβολὼν τῆς Εὐρώπης·** πρβλ. βολεών.

**σῑτοβόρος**-ον μτγν. **ὁ** σιτοφάγος βλ.λ.· κτ. ΕΜ 216,9 ἐν Νίκ.Θηρ.802.

**σῑτοβρύτις-ιδος** (ἡ) μσν. ἡ βρύουσα, ἡ ἔχουσα, ἡ παρέχουσα ἀφθονίαν σίτου, ἐπίθ. τῆς Δήμητρος : Ποιητὴς π.Wernsd. εἰς Φιλῆν 40,207 **Δήμητραν, τὴν φίλην σιτοβρύτιν.**

**σῑτογεωργός** (ὁ) μτγν. ὁ γεωργός, ὁ καλλιεργητὴς σίτου : Βέττ.Βάλ.76,10.

**σῑτοδαισία** (ἡ) μτγν. ἡ διανομὴ σίτου, γεννημάτων ἢ ἄρτων : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,45 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ σιτοδοσία).

**σῑτοδεία** (ἡ) (δέομαι) κ. νεώτ., ἰων. **-δείη** σπάνις, ἔλλειψις σίτου ἢ σιτηρῶν· κ.γεν. ἔλλειψις ζωοτροφιῶν, πεῖνα : 'Ησ.1,22 **σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ,** αὐτ.94, Θουκ.4,36 **ἀσθενείᾳ σωμάτων διὰ τὴν σιτοδείαν** ὑπεχώρουν, Δημ. 467, ΠΔ Λευϊτ.26,26 **ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδείᾳ ἄρτων,** Πολύβ.1,18,10 **τῇ σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων,** 'Επιγρ.

**σῑτοδόκη** (ἡ) μτγν. ἀποθήκη σίτου, σιτοβολών, σιταποθήκη : Πολυδ.6,36.

**σῑτοδόκος**-ον μτγν. κ. μσν. κ. -δόχος **ὁ** δεχόμενος, ὁ περιέχων, ὁ περιλαμβάνων σῖτον, ἄρτον ἢ τροφήν : 'Αντίφιλ.ΑΠ 6,95 **πήραν μέτρου σιτοδόκον σπαρίμου,** Παῦλ.Σιλ.αὐτ.11,60 **σ- γαστήρ.**

**σῑτοδοσία** (ἡ) (σιτοδοτῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ δωρεὰν διανομὴ σίτου ἢ ἄλλων γεννημάτων : Διον. 'Αλ.Ρωμ.7,45 **τὰ περὶ τὴν σιτοδοσίαν προσκρούσματα,** Πολυδ.8,103· **2)** ἡ παροχή, παραχώρησις σίτου : ΠΔ Γέν.42,19 **ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας.**

**σῑτοδοτ(ε)ία** (ἡ) (σιτοδοτῶ) μτγν. ἀντὶ σιτοδοσία βλ.λ.1) : ΠΔ Νε.9,15 **ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐταῖς εἰς σιτοδοτίαν αὐτῶν.**

**σιτοδότης** (ὁ) (σιτοδοτῶ) κ. νεώτ. **ὁ** προμηθευτής, ὁ τροφοδότης τοῦ στρατεύματος, ὁ διανέμων τὰς μερίδας τῶν ἀνδρῶν, ἄ. σιτομέτρης, σιτονόμος : Μαν.5,308, Συνέσ.'Επιστ.87 **ταμίας ἐστὶ καὶ σιτοδότης,** 'Επιγρ.· ‖ **νεώτ. ὁ** παρέχων, ὁ διανέμων σῖτον, γεννήματα **δωρεάν.**

**σῑτοδοτῶ-έω κ. νεώτ.** παρέχω σῖτον ἢ ἄλλα γεννήματα : Πολυδ.6,36, Θεμίστ.Λόγ.23,289B· ‖ νεώτ. διανέμω σῖτον ἢ σιτηρὰ δωρεάν· **2)** ἐφοδιάζω τινὰ μὲ σῖτον ἢ μὲ ζωοτροφίας, τρόφιμα, τρο-

φοδοτῶ : Θεμίστ.Λόγ.23,292D οἷς σιτοδοτεῖ βασιλεὺς τοὺς οἰκήτορας, 'Επιγρ. μηδεὶς ὑποδεχέσθω τοὺς δραπέτας μηδὲ σιτοδοτείτω· κ. παθ.: Θουκ.4,39, Πάπ.· ‖ Ιδ. ἐν Ρώμῃ, τὸ παθ. λαμβάνω δωρεὰν σῖτον : Δίων Κ 43,21 ὁ σιτοδοτούμενος ὄχλος ἢ δῆμος, αὐτ.55,10· 3) ρηματ.π. σιτοδοσία, σιτοδοτεία, σιτοδότης.

**σιτοδοχεῖον** (τό) μτγν. κ. μσν. σιτοδόκη, σιταποθήκη : 'Ακύλ.ΠΔ 'Ιωήλ 1,17 εὐρωτίασε σιτοδοχεῖα ἀπὸ τῶν χρισμάτων αὐτῶν, 'Ιω.Χρυσ.3,511,36 ὁλόκληρα σιτοδοχεῖα εἰς ποταμὸν ἔρριψαν, ΚΜανασσ.Χρον.5808.

**σιτοδόχος**-ον μσν. ἀντὶ σιτοδόκος βλ.λ. : Παλλάδ.'Ιατρ.'Ιππ.2,144D σιτοδόχος κοιλία, Στεφ.'Αθ. 'Ιππ.2,279D σιτοδόχος γαστήρ.

**σιτοειδής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σῖτον· 2) τὸ οὐδ. σιτοειδὲς ὡς οὐσ. τὸ ἐτήσιον φυτὸν κέγχρος ὁ Ιταλικός· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. σιτοειδῆ ὡς οὐσ. ἄ. ἀγρωστοειδῆ βλ.λ.

**σιτοενδεία** (ἡ) μτγν. ἡ ἔλλειψις σίτου, ἡ σιτοδεία : Διοσκ.1,127.

**σιτοθέρι** (τό) δημ. ἄ. σιτοθώρι βλ.λ.

**σιτοθήκη** (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἀποθήκη σίτου, σιταποθήκη, σιτοβολών : Θεμίστ.Λόγ.18,221Β αἱ σιτοθῆκαι μεσταὶ εὐρῶτος, Κ Μανασσ.Χρον.5805.

**σιτοθώρι** (τό) δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν ἀστεροκέφαλος ὁ λεπτός.

**σιτοκαπηλεύω** μτγν. ἐμπορεύομαι σῖτον ἢ σιτηρά, κάμνω ἐμπόριον σιτηρῶν : Πολυδ.7,18.

**σιτοκάπηλος** (ὁ) μτγν. ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ σίτου ἢ τῶν σιτηρῶν, ὁ ἔμπορος σιτηρῶν, ὁ σιτέμπορος : 'Απολλ Τυαν.π.Φιλοστρ. 'Απολλ.1,15, Πολυδ.7,18, Πάπ.

**σιτοκλέπτης** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ κλέπτης σίτου, σιτηρῶν : Πισίδ.Γ 416.

**σιτοκλονοῦμαι-έομαι** 'Ησ. παθ. εἶμαι ἐνδεὴς σίτου, κλονοῦμαι ὑπὸ τῆς πείνης.

**σιτοκοπικός-ή-όν** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν κοπήν, τὴν ἄλεσιν τοῦ σίτου, ὁ τῆς κοπῆς ἢ διὰ τὴν κοπὴν τοῦ σίτου : Πάπ. σιτοκοπικὸν ἐργαστήριον.

**σιτοκόπτης λίθος** (ὁ) πάπ. ὁ κόπτων, ὁ ἀλέθων τὸν σῖτον λίθος, ὁ χρήσιμος πρὸς κοπήν, ἄλεσιν τοῦ σίτου λίθος, μυλόπετρα.

**σιτόκουρος**-ον (κείρω) ὁ τρώγων σῖτον καὶ μηδὲν ἄλλο ποιῶν, ὁ ἀχρεῖος, ὁ ἀνωφελής, ὁ χαραμοφάς· 'Ησ. «ὁ μάτην τρεφόμενος» : 'Αλεξ.άπ. 177 ἔσῃ περιπατῶν σιτόκουρος, Μέν.άπ.244.

**σιτοκρίθι** (τό) δημ. κ. σιτοκρίθαρο ἢ σιταροκρίθαρο μεῖγμα σίτου καὶ κριθῆς, σμιγάδι, αμιγάρι βλ.λ.· 2) εἶδος τοῦ φυτοῦ σῖτος βλ.λ.

**σιτόκριθον** (τό) πάπ. μεῖγμα σίτου καὶ κριθῆς· 2) μσν. εἶδος φόρου, σίτου μὲν μοδίων ἕξ, κριθῆς δὲ τεσσάρων : Παχυμ.Γ 2,492,17 (ἔκδ.Β.).

**σιτόλεθρος** (ὁ) μτγν. ὄλεθρος, φθορά, καταστροφὴ τοῦ σίτου : 'Ηρωδιαν.'Επιμ.203.

**σιτολειψία** (ἡ) (λείπω) μτγν. ἡ ἔλλειψις, ἡ σπάνις σίτου, σιτοδεία : Γρηγ.Νύσσ.2,186C σιτολειψίας χαλεπῆς γεγενημένης.

**σιτολογία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διὰ προνομῶν βλ.λ. ἐν ξένῃ χώρᾳ συνάθροισις σιτηρῶν ἢ ζωοτροφιῶν : Πολύβ.3,100,6 τὰ .. δύο μέρη τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν σιτολογίαν ἐξέπεμπε, Διόδ.Σ 20, 42 τὸ πλεῖστον μέρος τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ χορτάσματα καὶ σιτολογίαν ἐξεληλύθει, Πλούτ. Φάβ.8· 2) τὸ ἔργον τοῦ σιτολόγου : Πάπ.

**σιτολογικός**-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σιτολόγον βλ.λ.ΙΙ, ὁ τοῦ σιτολόγου : Πάπ. σιτολογικὸν διάγραμμα· ‖ τὸ οὐδ. σιτολογικὸν ὡς οὐσ. μισθὸς παρεχόμενος εἰς τὸν σιτολόγον βλ.λ. : Πάπ.

**σιτολόγιον** (τό) μτγν. ἡ σιτολογία βλ.λ.Ι) : 'Ηρωδιαν.'Επιγρ.237.

**σιτολογοπράκτωρ**-ορος (ὁ) πάπ. ὁ συλλέγων τοὺς φόρους διὰ τοὺς σιτολόγους (πιθ.).

**σιτολόγας** (ὁ) 'Επιγρ. πάπ. κ. νεώτ. ὁ συλλέγων τὸν σῖτον, ὁ φύλαξ τῆς δημοσίας σιταποθήκης : Πάπ.· 2) ὁ διὰ προνομῶν ἐν ξένῃ χώρᾳ συναθροίζων σιτηρὰ ἢ ζωοτροφίας, ἕκαστος τῶν εἰς προνομὴν πεμπομένων στρατιωτῶν : 'Επιγρ.

**σιτολογῶ-έω** μτγν. κ. νεώτ. συναθροίζω σιτηρὰ ἢ ζωοτροφίας διὰ προνομῶν ἐν ξένῃ χώρᾳ, κ. γεν. προνομὰς ποιοῦμαι, ἀποστέλλω στρατὸν κ. ἰδ. ἱππικὸν εἰς ξένην χώραν πρὸς ἁρπαγὴν ζωοτροφιῶν : Πολύβ.1,17,9 ὥρμησαν .. οἱ στρατιῶται πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 'Αππ.'Εμφ.Πολ.2,42· κ. μτ. αἰτ.: Πολύβ.3,101,2 τὴν .. χώραν σιτολογεῖν· 2) εἶμαι σιτολόγος, ἐκτελῶ καθήκοντα σιτολόγου βλ.λ.Ι): Πάπ. τινὰς τόπους σιτολογεῖν.

**σιτομεταβόλος** (ὁ) γλωσσ. ὁ σιτέμπορος.

**σιτομέτρης** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ μετρῶν καὶ διανέμων μερίδας σίτου ἢ τροφῶν, ὁ τροφοδότης : Πάπ.· 2) ἀρχὴ ἔργον ἔχουσα τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀκριβείας τῶν μέτρων τῶν σιτηρῶν : 'Υπερείδ.άπ.271Α, 'Αριστλ.Πολιτ.1299a,23 αἱροῦνται σιτομέτρας.

**σιτομετρία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ μεμετρημένη παροχὴ σίτου κ. γεν. ζωοτροφιῶν, ἡ μέτρησις καὶ διανομὴ σίτου, σιτηρῶν, ὡς καὶ αὐταὶ αἱ μερίδες τοῦ σίτου ἢ τῶν ζωοτροφιῶν : Πολύβ 1,68,9 τῆς προσοφειλομένης σιτομετρίας ἐκ πλείονος χρόνου, Διόδ.Σ 20,41 καὶ σιτομετρίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ λαμβάνουσι, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.8 ἐπὶ σιτομετρίας καὶ διανομὰς ἀποτρέπειν, Πολύαιν.4,12,1, Πάπ. μὴ εἰληφότα με.. ὀφώνιον καὶ σιτομετρίαν.

**σιτομετρικόν** (τό) πάπ. ἡ διὰ τὴν μέτρησιν τοῦ σίτου ἀμοιβή, μισθὸς πληρωνόμενος εἰς τοὺς μετροῦντας τὸν σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ.

**σιτομέτριον** (τό) μτγν. ἡ σιτομετρία βλ.λ. : ΚΔ Λουκ.12,42 ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον, 'Επιγρ. ἔπαρχος σιτομετρίου δήμου 'Ρωμαίων (praefectus annonae).

**σιτόμετρον** (τό) μτγν. ἀντὶ σιτομέτριον, ἡ σιτομετρία βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.313Β.

**σιτόμετρος** (ὁ) πάπ. ὁ σιτομέτρης βλ.λ.Ι).

**σιτομετροσακκοφόρος** (ὁ) 'Επιγρ. ὁ φέρων, ὁ κομίζων τοὺς σάκκους διὰ τοὺς σιτομέτρας.

**σιτομετρῶ-έω** (σιτομέτρης) μετρῶ καὶ διανέμω μερίδας σίτου ἢ ζωοτροφιῶν, μοιράζω τρόφιμα καθ' ὡρισμένον τι μέτρον· Φρύν.360 «σιτομετρεῖσθαι μὴ λέγε, λύων δ' ἐρεῖς σῖτον μετρεῖσθαι», Θωμ.Μ 335R : Πολύβ.άπ.75· κ. μτ. δοτ. : Διόδ.Σ 13,58 σιτομετρήσαντες αὐτοῖς δημοσίᾳ, διέδωκαν κατὰ τὰς οἰκίας· κ. μτ. συστοιχ. ἀντικειμ. : ΠΔ Γέν.47,12 ἐσιτομέτρει .. τῷ πατρὶ .. σῖτον κατὰ σῶμα· 2) εἶμαι σιτομέτρης βλ.λ.2), πράττω, ἐκτελῶ καθήκοντα σιτομέτρου : 'Επιγρ.· 3) μτβ. μτ. αἰτ. ἐφοδιάζω τινὰ κ. ἰδ. στρατὸν μὲ τρόφιμα, προμηθεύω ζωοτροφίας εἰς στράτευμα : Πολύβ.4,63,10 σιτομετρήσας εἰς τριάκονθ' ἡμέρας τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περικαταληφθέντος σίτου, 'Επιγρ. ἐσιτομέτρησαν τὸν δῆμον· κ. παθ. ἐπὶ στρατιωτῶν, λαμβάνω σιτηρέσιον : Πολύβ.3,39, 13 σιτομετροῦνται δ' οἱ μὲν πεζοὶ πυρῶν 'Αττικοῦ μεδίμνου δύο μέρη.

**σιτομνημονῶ-έω** (μνήμων) ὀρχ. λεξ. σιτομετρῶ : Φρύν.Σοφ.Παρ.107Β «τὸ ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ τὸν σῖτον διδόναι εἰς τροφάς», 'Ησ. «σιτομνημονεῖν, σιτομετρεῖν».

**σιτομύλης** (ὁ) πάπ. ὁ μυλωθρός, ὁ μυλωνάς.

**σῖτον** (τό) 'Επιγρ. ἀντὶ σῖτος βλ.λ.

**σιτονόμος**-ον (νέμω) ὁ μετρῶν καὶ διανέμων σῖτον ἢ τροφάς, ὁ τροφοδότης : Σοφ.Φιλ.1091 τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος (τῆς ἐλπίδος τοῦ λαμβάνειν τροφάς).

**σιτοπαραγωγή** (ἡ) νεώτ. ἡ παραγωγὴ σίτου ἰδ. τὸ κατ' ἔτος παραγόμενον ποσὸν σίτου.

**σιτοπαραγωγός**-όν νεώτ. ἐπὶ τόπων, χωρῶν κττ., ὁ παράγων σῖτον, ὁ πρόσφορος εἰς τὴν καλλιέργειαν σιτηρῶν· 2) ἐπὶ προσ., ὁ καλλιεργῶν σῖτον ἢ σιτηρὰ πρὸς ἐμπορίαν, ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου.

**σῖταπαραλήμπτης** (ὁ) πάπ. ὁ εἰσπράκτωρ τῶν δασμῶν τοῦ σίτου.

**σῖτοποιεῖον** (τὸ) ἢ σιτοποεῖον ἢ σιτοπόειον ὁ τόπος ἢ τὸ οἴκημα ἔνθα ἀλέθουσι τὸν σῖτον· Πάπ. «οἰκίαν ἐν ἧι σιτοποιοῦσιν».

**σῖτοποιητικός**-ή-όν μτγν. ἀ. σιτοποιικός βλ.λ. : Γαλ.Θρασ.44.

**σῖτοποίητρα** (τὰ) πάπ. ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἄρτου πληρωμή, ἀμοιβή.

**σιτοποιία** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ παρασκευή, ἡ κατασκευὴ τοῦ ἄρτου, ἡ ἀρτοποιία κ. γεν. ἡ παρασκευὴ σιτίων, προετοιμασία τῶν τροφῶν : Ξεν. Οἰκ.7,21 στεγνῶν δὲ καὶ αἱ ἐκ τοῦ καρποῦ σιτοποιίαι δέονται, Πάπ., Εὐστ.Πον.140,85 τὴν κατὰ πνεῦμα σιτοποιίαν.

**σῖτοποιικός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σιτοποιίαν, ὁ τῆς σιτοποιίας ἢ ὁ διὰ τὴν σιτοποιίαν, ὁ ἀρτοποιικός : Ξεν ΚΠ 6,2,31 τοῦτο . . κουφότατον τῶν σιτοποιικῶν ὀργάνων, αὐτ.Οἰκ. 9,9 σιτοποιικὰ σκεύη, Πολύβ.1,22,7.

**σῖτοποιός**-όν ὁ παρασκευάζων ἄλευρον, ἄρτον ἢ κ. τροφάς : Εὐρ.Ἑκ.362 προσθεὶς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις (τὸ ἔργον τοῦ ἀλέθειν καὶ φήνειν)· 2) ἰδ. ὡς οὐσ. ὁ κατεργαζόμενος, ὁ ἀλέθων τὸν σῖτον εἰς τὸν χειρόμυλον, ὁ μυλωθρός : Θουκ.6,22 ἄγειν . . σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μυλώνων, ΠΔ Γέν.40,17 ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ, Πάπ. ἐπίστειλον . . πόθεν δεῖ λαβόντα σῖτον καὶ πόσον δοῦναι Ἀμμωνίῳ τῷ σιτοποιῷ ὅπως ἑτοιμασθῇ σεμίδαλις· ‖ συνήθ. τὸ θηλ. γυνὴ παρασκευάζουσα ἄρτον, φήνουσα ἄρτον, ἀρτοποιός : Ἡρ.3,150 τὴν δὲ μίαν ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέετο, αὐτ.7,187, Θουκ.2,78 γυναῖκες σιτοποιοί, Θεόφρ.Χαρ.4,10 καὶ τὴν σιτοποιὸν πειρῶν λαβεῖν· ὁμ. ἀντίθ. ὀψοποιός : Πλάτ.Γοργ.517Ε σιτοποιὸν ἢ ὀψοποιόν, Ξεν.ΚΠ 8,5,3· ὁμ. ἀντίθ. μάγειρος : Πλούτ.Ἀλέξ.23 τοὺς ἐπὶ τῶν σιτοποιῶν καὶ μαγείρων ἀνέκρινεν.

**σῖτοποιῶ**-έω κατεργάζομαι τὸν σῖτον πρὸς παρασκευὴν τροφῆς, παρασκευάζω, κατασκευάζω ἄρτον : Εὐρ.Τρῳ.494 σιτοποιεῖν, Σωρ.1,93 τὸ πτίσσειν καὶ ἀλήθειν καὶ σιτοποιεῖν· κ. παθ. ἐπὶ τοῦ σίτου, μεταβάλλομαι εἰς ἄρτον διὰ τῆς εἰδικῆς κατεργασίας : Πάπ. ἀπὸ τοῦ σιτοποιηθέντος σίτου· 2) τὸ μέσ. παρασκευάζω τροφὴν δι' ἐμαυτόν : Ξεν.ΚΠ 6,2,31 χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσασθαι αἷς σιτοποιησόμεθα· ‖ λαμβάνω τροφήν : Ξεν.ΚΠ 1,6,36 σιτοποιεῖσθαί τε γὰρ ἀνάγκη ἀμφοτέρους· 3) τὸ ἐνεργ. μτ. δοτ. παρέχω τροφάς εἴς τινα : αὐτ.ΚΠ 4,4,7 οὐκ ἂν φυλάττεσθαι οὐδὲ φυλάττειν τούτους ἡμᾶς δέοι, οὐδ' αὖ σιτοποιεῖν τούτοις.

**σῖτοπομπ(ε)ία** (ἡ) κ. νεώτ. ἀποστολή, μεταφορὰ σίτου ἢ ζωοτροφιῶν ὑπὸ συνοδείαν : Δημ.254 βουλόμενος τῆς σιτοπομπίας κύριος γενέσθαι (κῶδ. σιτοπομπείας), αὐτ.307, αὐτ.326, αὐτ.67), Πάπ. ἡ τῆς σιτοπομπίας φροντίς· 2) προμήθεια, ἐφόδιον σίτου : Διόδ.Σ 14,55 ἅμα δὲ τῆς σιτοπομπείας ἐπιλιπούσης.

**σῖτοπομπεῖον** (τὸ) μτγν. ἡ μεταφορά, μετακόμισις σίτου : Στράβ.7,4,6 κἂν τοῖς πρόσθεν χρόνοις ἐντεῦθεν ἦν τὰ σιτοπομπεῖα τοῖς Ἕλλησι.

**σῖτοπόμπιον** (τὸ) μτγν. τὸ σιτοπομπεῖον βλ.λ. : Διόδ.Σ 13,88 τῶν σιτοπομπίων ἀποκλείοντες εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἦγον.

**σῖτοπομπός** (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ὁ μεταφέρων, ὁ μετακομίζων σῖτον : Ἐπιγρ. σειτοπομπὸς ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, Φιλῆς 2,171 (ἔκδ. Mil.).

**σῖτοπονία** (ἡ) μτγν. ἡ σιτοποιία βλ.λ. : Φίλ.1,352 περὶ σιτοπονίαν ἄκροι, Ἱεροκλ.Στ.26Α.

**σῖτοπόνος** (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ σιτοποιὸς βλ.λ. : Φίλ. 1,131 ὀψαρτυταὶ καὶ σιτοπόνοι, αὐτ.2,55,8.

**σῖτοπονῶ**-έω μτγν. σιτοποιῶ βλ.λ.(1) : Φίλ.2,233.

**σῖτοπράτης** (ὁ) μσν. ὁ σιτοπώλης : Τζέτζ.Ἐξήγ. Ἰλ.136,15, Ποιητὴς π. Wernsd. εἰς Φιλῆν 36.

**σῖτοπωλεῖον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., ἰδ. κτ. πληθ. τόπος πωλήσεως σιτηρῶν, ἀγορὰ σιτηρῶν : Πολυδ. 7,18· 2) νεώτ. κατάστημα πωλήσεως σίτου.

**σῖτοπώλης** (ὁ) κ. νεώτ., τὸ θηλ. -πωλις-ιδος, ὁ πωλῶν σῖτον, ὁ πωλητὴς σίτου ἢ σιτηρῶν, ὁ σιτέμπορος : Λυσ.22,1 ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν . . κατηγόρουν (κ. ὡς τίτλος τοῦ λόγου τούτου, κατὰ σιτοπωλῶν), Ἀριστλ.Ζ1 578a,1 μὴ ἀπελαύνειν αὐτὸν τοὺς σιτοπώλας ἀπὸ τῶν πηλιῶν (δ.γρ. σιτοπώλους), Ἐπιγρ.

**σῖτόπωλις**-ιδος (ἡ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ σιτοπώλης βλ.λ. : Ἐπιγρ. σιτόπωλις ἀγορά (ἐν ᾗ πωλεῖται σῖτος).

**σῖτοπωλῶ**-έω μτγν. κ. μσν. πωλῶ σῖτον, εἶμαι ἔμπορος σιτηρῶν: Πολυδ.7,18,ΚΜανασσ.Χρον.5806.

**σῖτος** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. σ(ι)τάρι (τὸ), ἑτερόκλ. πληθ. σῖτα (τὰ) (Ξενοφ.2,8, Ἡρ.5,341, πληθ. ὀρσ. σῖτοι, σίτους (μ. π. Εὐστ.Πον.140,77), ποῶδες φυτὸν ἐκ τῶν ἀγρωστωδῶν, ὡς καὶ τὸ σπέρμα, ὁ καρπὸς αὐτοῦ, πυρός, σιτάρι· Εὐστ. 1794 «σῖτος μὲν γάρ, ὁ ἀκατέργαστος· ἐπὶ δὲ βρώματος, οὐδετέρως τὸ σῖτον λέγεται» : Ἰλ.Τ 44 σίτοιο δοτῆρες, Ὀδ.Ν 244 ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος γίγνεται, Ἡρ.4,17 σῖτον δὲ καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται, αὐτ.7,23 σῖτος . . ἀληλεσμένος, Θουκ.4,1 περὶ σίτου ἐκβολὴν (κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ σῖτος σχηματίζεται εἰς στάχυν), αὐτ.2,19 τοῦ σίτου ἀκμάζοντος, αὐτ.4,2, αὐτ.26 σῖτον . . ἀληλεγμένον, αὐτ.2,6 σῖτόν τε ἐσήγαγον, Πλάτ.Τίμ.52Ε, Ξεν.Ἀν.5,4,27 τὸν δὲ νέον σῖτον ξὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον, αὐτ. Ἑλλ.7,5,14 σίτου συγκομιδῆς οὔσης, Δημ.254 σίτῳ . . χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ, αὐτ.1040, Ἀριστλ.ΗΝικ. 1133b,9 σίτου εἰσαγωγή, Θεόφρ.Φ1 1,3,1 ὁ σῖτος καὶ τὰ λάχανα, ΚΔ Ματθ.3,12 συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, αὐτ.13,25 ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, αὐτ.Ἀποκ.18,13 σεμίδαλιν καὶ σῖτον, Πλούτ.Ἠθ.915Ε σῖτον ἐν πηλῷ φύτευε, τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει, Ἐπιγρ. ἐξαγωγὴ σίτου, Πάπ. περὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ σησάμου· ‖ μτγν. σῖτα γεν. οἱ δημητριακοὶ καρποί : ΚΔ Πράξ.7,12 ἀκούσας . . ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ· 2) ὡς ἀττ. δικαν. ὅρος, τὸ δημοσίᾳ παρεχόμενον μέρος σίτου εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά : Δημ.818 οὐ . . διδόντος τούτου σῖτον τῇ μητρί, αὐτ.839, Ἀριστλ.Ἀθ.56,7 ἐὰν μὴ διδῶσι τοῖς παισὶ τὸν σῖτον· 3) ἡ δημοσία διανομὴ σίτου ἐν Ρώμῃ : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,10,2 τὸν ἐπὶ τοῦ σίτου ὄντα ἐν Ῥώμῃ· 4) τροφὴ παρεσκευασμένη ἐκ σίτου, ἄρτος ἐκ σίτου, σιταρόψωμο : Ἰλ.Θ 507 οἶνον . . οἰνίζεσθε σῖτον τ' ἐκ μεγάρων, Ὀδ.Ι 9 πλήθουσι τράπεζαι σίτου καὶ κρειῶν, αὐτ.Θ 222 ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες (γεν. ἐπὶ ἀνθρώπων ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ κτήνη), Ἡσίοδ.Ἔργ. 146 οὐδέ τι σῖτον ἤσθιον (ἐπὶ ἀγρίων, οἱ ὁποῖοι ἔτρωγον μόνον κρέας), Ἡρ.4,17 σῖτον . . καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται (ἐπὶ πεπολιτισμένων ἀνθρώπων), αὐτ.1,22, Ξεν.Ἀπομν.3,14,2 ἐσθίουσι . . πάντες ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, αὐτ.ΚΠ 1,2,11, αὐτ.6,2,27, Πλούτ.Ἠθ.3,28F· ‖ μσν. κ. μτφ : Εὐστ.Πον. 140,77 ἡμᾶς ὄντας μὲν πρὸς ἀλήθειαν σίτους θεοῦ· 5) γεν. ἐν εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ, τροφή, φα-

γητόν, ἰδ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ποτόν : Ἰλ.Ι 206 κοιμήσασθε τεταρπόμενοι . . ἦτορ σίτου καὶ οἴνοιο, αὐτ. Τ 163 ἄκμηνος σίτοιο, Ὀδ.Ι 87 ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος, αὐτ.Δ 746, αὐτ.Κ 235 (ἐπὶ κυκεῶνος, παχέος τινὸς καὶ πολτώδους ποτοῦ), αὐτ. Υ 130, Ἡρ.5,34 σῖτα καὶ ποτά, Θουκ.2,75 ὕπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι, Πλάτ.Πολ.372A σῖτόν τε ποιοῦντες καὶ οἶνον, αὐτ.Πρωτ.353C, αὐτ.Νόμ. 865B, Ξεν.Ἀν.2,3,27· ‖ κτ. πληθ. τροφαί, τρόφιμα, ζωοτροφίαι, προμήθειαι, ἐφόδια : Ἡρ.4,128 σῖτα δὲ ἑκάστοτε ἀναιρεομένοισι ἐπιτίθεσθαι, αὐτ.7,21 παρέχειν, . . σῖτά τε καὶ νέας· κ. κτ. ἑν.: Συνθήκ.π.Θουκ.5,47 τοῖς . . βοηθοῦσιν ἡ πόλις . . παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον· πρβλ. σιτίον· 6) σπαν. ἐπὶ τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν, χόρτος, φορβή : Ἡσίοδ.Ἔργ.604 μὴ φείδεο σίτου, Εὐρ.Ἡρ.383 αἳ φονίαισι φάτναις ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα γένυσι, Ξεν.Ἱππ.4,1· 7) ἡ εἰς τοὺς ἱππεῖς παρεχομένη μερίς : Ἐπιγρ.· 8) εἰδ. ἀττ. δίκ. σίτου δίκη, ἐν Ἀθήναις, δίκη κινουμένη ὑπὸ τῆς συζύγου κατὰ τοῦ συζύγου μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου καὶ ἐπιδιώκουσα τὴν ἀπόδοσιν τῆς προικὸς ἤ, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν καταβάλλεται, χορήγησιν τακτικοῦ ἐπιδόματος διατροφῆς, ἐκδικαζομένη δὲ ἐνώπιον τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος ἐν τῷ Ὠδείῳ : Ἰσαῖ.3,9 σίτου δίκην δικάζεσθαι, Δημ.1362 λαχόντος δὲ . . δίκην σίτου εἰς Ὠιδεῖον, κατὰ τὸν νόμον ὃς κελεύει, ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα, ἐὰν δὲ μή, ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν· 9) εἰδ. ἰατρ. τὰ μετὰ τὴν πέψιν ἐκ τῶν τροφῶν ἀποβαλλόμενα, τὰ περιττώματα : Ἱππ.1143A, αὐτ.1164F.

**σιτόσπαρτος**-ον νεώτ. ἐπὶ χώρων, τόπων, ὁ ἐσπαρμένος διὰ σίτου, σιταροτόπι.

**σιτόσπελος** (ὁ) μτγν. τὸ ζιζάνιον φυτὸν αἰγίλωψ βλ.λ.1) : ΨΔιοσκ.4,137.

**σιτόσπορος**-ον μτγν. ὁ ἐσπαρμένος διὰ σίτου, ὁ σιτόσπαρτος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,56 σιτόσπορος ἄρουρα, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(1),154.

**σιτουργία** (ἡ) σχόλ. ἡ σιτοποιία : Σχόλ.Καλλ. Δῆμ.22 ὃν Δημήτηρ ἐδίδαξε σιτουργίαν.

**σιτουργός**-όν ὁ σιτοποιός : Πλάτ.Πολιτ.267E σιτουργοὶ πάντες, Πολύαιν.3,10,10 μύλη σιτουργός.

**σιτοφάγος**-ον κ. νεώτ. ὁ ἐσθίων, ὁ τρώγων σῖτον ἢ ἄρτον, ὁ τρεφόμενος διὰ σίτου, ἄρτου : Ὀδ.Ι 191 οὐδὲ ἐῴκει ἀνδρὶ . . σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι, Ἑκατ.Μ 335J, Ἡρ.4,109 γῆς τε ἐργάται καὶ σιτοφάγοι· ἰδ. ὡς ἐπίθ. τῶν ἀνθρώπων, οἱ σῖτον ἔδοντες : Λουκ.Ἀλέξ.15 οὐδὲν ἐοικότων σιτοφάγοις ἀνδράσιν, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.2,7,55 οὐ γὰρ ὀψοφάγος φύσει, ἀλλὰ σιτοφάγος ἄνθρωπος· 2) νεώτ. ζωολ. τὸ ἄρσ. ὡς οὐσ. γένος λεπιδοπτέρων γελεχιιδῶν ἐντόμων προσβαλλόντων τοὺς κόκκους τῶν σιτηρῶν.

**σιτοφαγῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ἐσθίω, τρώγω σῖτον, τρέφομαι διὰ σίτου : Εὐστ.Διον.Περ.310 γῆν τε ἐργάζονται καὶ σιτοφαγοῦσι.

**σιτοφ(θ)όρος**-ον μσν. ὁ φθείρων, ὁ καταστρέφων τὰν σῖτον : Σάθ.5,553 σιτοφθόρος αἶρα.

**σιτόφιλος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. τὸ κολεόπτερον ἔντομον καλάνδρα βλ.λ.2).

**σιτοφορικός**-ή-όν ὁ φέρων, ὁ ἔχων σῖτον : Πάπ. γῆς χερσαμπέλου σιτοφορικῆς.

**σιτοφόρος**-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων, ὁ μεταφέρων, ὁ κομίζων σῖτον ἢ σιτηρὰ κ. γεν. τροφάς, ζωοτροφίας, ἐπὶ ὑποζυγίων : Ἡρ.1,80 σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, αὐτ.3,153, αὐτ.7,125· 2) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τόπων, χωρῶν, ὁ φέρων, ὁ παράγων σῖτον, σιτηρά, ὁ σιτοπαραγωγός : Θεόφρ.ΦΙ 8,2,8 εἶναι σιτοφόρον . . ἀγαθήν, Φιλ.2,390 κριθοφόρον καὶ σιτοφόρον γῆν, Πάπ.,ΨΧρυσ.8,612A χώρα σιτοφόρος.

**σιτοφορῶ**-έω σπείρω τὴν γῆν διὰ σίτου : Πάπ. ὅσπν (γῆν) ἂν σιτοφορήσω.

**σιτοφυλάκειον** (τὸ) Σουίδ. σιταποθήκη.

**σιτοφύλακες** (οἱ) κληρωτὴ ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις, συγκειμένη κατ' ἀρχὰς μὲν ἐκ τριῶν προσώπων, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκ περισσοτέρων, ἐχόντων ἔργον τὴν καταγραφὴν τῶν εἰσαγομένων ἐν τῇ πολιτείᾳ σιτηρῶν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς πωλήσεως τοῦ σίτου, τῶν ἀλεύρων ἢ τοῦ ἄρτου, ὡς πρὸς τὴν τιμήν, τὴν γνησιότητα καὶ τὸ βάρος τῶν εἰδῶν αὐτῶν ἢ τὴν παρὰ τῶν ἐμπόρων ἀπόκρυψιν αὐτῶν πρὸς κερδοσκοπίαν : Λυσ.22,16 ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις . . τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ἀπεκληροῦτε, Δημ.467, Ἀριστλ.Ἀθ. 51,3 ἦσαν δὲ καὶ σιτοφύλακες κληρωτοὶ (ι'), πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, πέντε δ' εἰς ἄστυ· ‖ ὁμοία ἀρχὴ καὶ ἐν Ταυρομενίῳ : Ἐπιγρ.

**σιτοφυλακῶ**-έω μτγν. εἶμαι σιτοφύλαξ, ἐκτελῶ καθήκοντα σιτοφύλακος κ. γεν. φυλάσσω τὸν σῖτον, τὰ γεννήματα : Ἀππ.Λιβ.8,47 ἔνθα τι μέρος ἦν αὐτῷ στρατιᾶς σιτοφυλακοῦν.

**σιτοφύλαξ**-ακος (ὁ) κ. νεώτ. φύλαξ τοῦ σίτου.

**σιτόχρους**-οος-ουν-οον (χρόα) μτγν., μσν. κ.νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ὡρίμου σίτου, ὁ σιταρόχρωμος, ὁ σταράτος : Ὀππ.Κυν.1,435 σιτόχροοι κύνες, Ἰω.Χρυσ.1,9,12 ἄρτος σιτόχρους, Πάπ. μόσχου σιτοχρόου, Πάπ. σιτόχρους βοῦς· κ. ἐπὶ προσ. : Ἀνν.Κομν.1,446 σιτόχρους τὴν ὄψιν.

**σίττα** μτγν. ἐπιφ. τῶν βοσκῶν, δι' οὗ παρορμῶσιν ἢ ὁδηγῶσι τὰ ποίμνια αὐτῶν, χέχέ, σιοὺτ σιούτ : Θεόκρ.8,69 σίττα νέμεσθε νέμεσθε, αὐτ.4,45 σίτθ' ὁ Λέπαργος· κ. μτ. τῆς ἀπό, πρὸς ἀποτροπὴν ἢ ἐκφοβισμόν : αὐτ 5,3 οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ', ἀμνίδες, αὐτ.100 σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω· ὁμ. μτ. τῆς πρός, προώθησιν : αὐτ.4,46 σίτθ', ἁ Κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον· πρβλ. ψίττα, ψύττα.

**σιττάκη** (ἡ) μτγν. ἀντὶ ψιττακὸς βλ.λ. : Φιλοστόργ.Ἐκκλ.Ἱστ.3,11.

**σιττακός** (ὁ) μτγν. ἀντὶ ψιττακός : Φιλόδ. Ποιημ.2,20, Ἀρρ.Ἰνδ.15,8.

**σίτταρις** ἀρχ.λεξ. εἶδος ὄρνιθος· πρβλ. σιταρίς.

**σίττας** Ἡσ. ὁ σιττακός.

**σίττη** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν σίττη ἡ εὐρωπαϊκή : Ἀριστλ.Ζ1 609b,11 σίττη καὶ τροχίλος αἰετῷ πολέμια ἐστιν, αὐτ.616b,22, Καλλ.ἀπ.173, αὐτ.Ἴαμβ.1,121 αἰσίῳ σίττῃ, Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν. 705· ‖ νεώτ. ζωολ. γένος ᾠδικῶν σιττιδῶν πτηνῶν, ὧν ἓν εἶδος σίττη ἡ γλαυκὴ ἀπαντᾷ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὁ σκολαθάρης ἢ δεντροτσοπανάκος.

**σίττος** (ὁ) Ἡσ. εἶδος γλαυκὸς ἢ ἱέρακος.

**σίττυβα** (ἡ) Πολυδ.7,70 «χιτὼν ἐκ δέρματος» Ἡσ. «σιττύβαι· δερμάτιναι στολαί· τὰ μικρὰ ἱμαντάρια».

**σίττυβον** (τὸ) μτγν. Ἡρωδιαν.1,378 «τὸ μικρὸν δέρμα», Φώτ. «σίττυβα· δερμάτια»· πρβλ. σίλλυβος.

**σίττυβος** (ὁ) ὁ κάκκαβος, ἡ λοπάς : Ἀντιφάν.182,7 εἴτε κάκκαβόν τινες.. ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον.

**σιτῶ**-έω (σῖτος) κ. μσν. κ. νεώτ., γενικ. μτχ. σιτεόντων (Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.9), ἀόρ. α' μτχ. σιτήσας (Ἡσ.), τὸ μέσ. σιτοῦμαι-έομαι, ἰων. παρατ. σιτέσκοντο (Ὀδ.Ω 209), μέλλ. σιτήσομαι (Ἀριστφ.Νεφ. 49), Ἀριστλ.Κόσ.400b,19), ἀόρ. ἐσιτήθην (Ἐπιγρ.) κ. ποι. σιτήθην (Θεόκρ.9,26), ἰδ. τὸ μέσ. λαμβάνω τροφήν, ἐσθίω, τρώγω, τρέφομαι : Ὀδ.Ω 209 κλίσιον . . ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον, Ἡρ.1,94 τὴν μὲν ἑτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν . ., ἵνα . . μὴ ζητέοιεν σιτία, τὴν δὲ ἑτέρην σιτέεσθαι παυομένους τῶν παιγνιέων, αὐτ.133, Πλάτ.Ἀπολ.36D τὸν τοιοῦτον ἄνδρα ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, Πάπ. ὁ δεῖνα τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ σιτουμένων ἀτελῶν· ‖ μτ. αἰτ. ἐσθίω, τρώγω τι, τρέφομαι

ἔκ τινος : Ἡρ.Ι,200 **σιτέονται . . ἰχθῦς μοῦνον,** αὐτ.202 σιτέονται . . **καρπούς,** Ἀριστφ.Ἱππ.414 **ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην,** Θεόκρ.9,26 **κρέας αὐτὸς σιτήθην**· κ. μι. δοτ. : Ξεν.ΚΠ 8,2,3 **ὅπως οἷς αὐτὸς σιτοῖτο σίτοις, τούτοις ὅμοια . . παρατίθοιτο αὐτῷ**· ‖ ὁμ. κ. μτφ.: Αἰσχ.Ἀγ.1668 **ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους,** Ἀριστφ.Νεφ.491 **τὴν σοφίαν σιτήσομαι**· ‖ κ. μσν. ἐσθίω, τρώγω μέρος ἔκ τινος, τρέφομαι διά τινος, ἔκ τινος, μτ. δοτ. : Σκύμν.854· κ. ἐμπροθ. (ἀπό τινος) : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,23 **καρύων καὶ σύκων . ., ἀφ' ὧν.. ὁ πρεσβύτης ἐσιτεῖτο**· κ. μτ. γενικ. : Φιλῆς π. Ζώων Ἰδ.Ι,24 **κρεῶν ἀφεστὸς καὶ σιτούμενον χλόης**· **2)** νεώτ. τὸ ἐνεργ. παρέχω σῖτα, τροφήν, σιτίζω· **3)** ρηματ.π. σίτησις.

**σιτώ**-οῦς (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπίθ. τῆς Δήμητρος ἐν Σικελίᾳ ὡς παρεχούσης τροφὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τὴν μορφὴν ἰδ. τοῦ σίτου : Πολ.39 **σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα,** Αἰλ.Π) Ι,27.

**σιτώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς σῖτον : Ἱππ.Διαιτ. Ὑγ.7 **διαχωρήματα σιτώδη καὶ ἄπεπτα,** Σωρ.Ι,46 **τροφὴ σιτώδης,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,3, αὐτ.Χρον. Νούσ.Ι,3· ‖ κτ. πληθ. οὐδ. ὡς οὐσ. τὰ σιτηρά : Θεόφρ.ΦΙ 8,Ι,Ι **τὰ σιτώδη, οἷον πυροί, κριθαί.**

**σίτωμα-ατος** (τὸ) πάπ. κτ. πληθ. τροφαί, τρόφιμα, προμήθειαι, ζωοτροφίαι.

**σιτών**-ῶνος (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀγρὸς ἐσπαρμένος διὰ σίτου, μὲ σιτάρι : Πλούτ.Ἠθ.524Α **σιτῶνες, ἀμπελῶνες,** Ἀνν.Κομν.2,54C **πιθῶνες καὶ σιτῶνες**· πρβλ.ἀμπελών, ἐλαιών.

**σιτώνης** (ὁ) (ὠνοῦμαι) κ. νεώτ. ὁ ὠνούμενος, ὁ ἀγοράζων τὸν σῖτον· **2)** ἰδ. ἕκαστος τῶν ἐν πλείσταις τῶν ἑλλην. πόλεων δημοσ. ὑπαλλήλων, εἰς οὓς ἀνετίθετο ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἀγορὰ ποσοτήτων σιτηρῶν προοριζομένων διὰ τὰς δημοσίας ἀνάγκας ἢ διὰ τὴν εὐθηνὴν μεταπώλησιν πρὸς ἐπάρκειαν τοῦ λαοῦ, οἷον ἐν Ἀθήναις : Δημ.310 **ἔπειθ' αἱρούμενος σιτώνην ἐκ πάντων ἔμ' ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος,** Ἐπιγρ.,Γρηγ. Ναζ.Ι,341Β **οἱ σιτῶναι καὶ σιτοκάπηλοι**· ὁμ. κ. ἐν Λακωνικῇ : Ἐπιγρ.· κ. ἐν Θυατείροις : Ἐπιγρ.· κ. ἐν Ταυρομενίῳ : Ἐπιγρ.· **3)** νεώτ. ζωολ. γένος κολεοπτέρων **κουρκουλιονιδῶν** ἐντόμων.

**σιτωνία** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ὤνησις, ἡ ἀγορὰ σίτου : Δημ.918 **εἰς τὴν σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάλαντον ὑμῖν ἐπεδώκαμεν,** Φίλ.2,64, Ἐπιγρ., Πάπ.· ‖ τὸ ἀξίωμα τοῦ σιτώνου βλ.λ.2): Ἰουστιν. Κῶδ.Ι,4,17· **2)** χορήγησις σίτου δι' ἄρτον : Πάπ.

**σιτωνικός**-ή-όν κ. μσν. ὁ προωρισμένος διὰ τὴν σιτωνίαν, τὴν ἀγορὰν σίτου : Ἐπιγρ. **σιτωνικὰ χρήματα,** Μαλάλ.ΙΙ,388 **παρέσχεν αὐτοῖς σιτωνικὰ χρήματα**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν σίτου προωρισμένα χρήματα : Ἐπιγρ. **γραμματεύων τῶι ταμίαι τῶν σιτωνικῶν.**

**σιτώνιον** (τὸ) δημοσία σιταποθήκη ἢ σιτωνικὸν βλ.λ. : Ἐπιγρ.· **2)** τὰ πρὸς ἀγορὰν σίτου χρήματα, ὡς μέρος τοῦ μισθοῦ τῶν στρατιωτῶν : Πάπ.· **3)** ὀνομασία δασμοῦ τινος, πιθ. : Πάπ.

**σίφ** (ἀγγλ.) νεώτ. ἀκλ. ἀντὶ τσίφ βλ.λ.

**σιφαῖος ἄρτος** (ὁ) μτγν. ὁ καθαρός, ὁ ἀμιγὴς ἐκ σίτου ἄρτος : Λουκ.Λεξιφ.6 **ἄρτοι μέντοι ἦσαν σιφαῖοι, οὐ φαῦλοι** (ἀμφ.).

**σίφαρος** (ὁ) μτγν. τρίγωνον ἱστίον ἐκπεταννύμενον ὑπὲρ τὴν ἀνωτάτην κεραίαν : Ἀρρ.Ἐπικτ.3, 2,18 **ἐπαίρεις τοὺς σιφάρους,** Ἡσ. ἐν λ. ἐπίδρομον· πρβλ. σείφαρος.

**σιφθείριον** (αἰγυπτ.) μτγν. καλάμου ἐπιφάνεια : Γαλ.12,408 «κατασχάσας καλάμου ἐπιφάνειαν, ἣν Αἰγύπτιοι σιφθείριον καλοῦσι».

**σίφλος** (ὁ) μτγν. σωματικὸν ἐλάττωμα, ἀναπηρία, σακατηλίκι, κουσούρι : Λυκόφρ.1134 **σίφλος μορφῆς**· ‖ Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ Ι,204 «σίφλος, ὁ μῶμος».

**σιφλός**-ή-όν κ. μσν. ὁ ἐλλιπὴς κατά τι μέρος τοῦ σώματος, ὁ πηρός, ὁ ἀνάπηρος, ὁ σακάτης, ἰδ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τοὺς πόδας, ὁ χωλός, ὁ κουτσός : Ἀπολλ.Ρ Ι,204 **πόδα σιφλός** (κτ.Σχολ. «σίφλος ὁ μῶμος, σιφλὸς ὁ κεκακωμένος»· **2)** ὁμ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς, ὁ ἔχων βεβλαμμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ὁ μὴ βλέπων καλῶς, ὁ μύωψ· Ζωναρ.1643 «σιφλός, τυφλός»· πρβλ. Ἰάκωφ. εἰς ΑΠ 662, κ. σιπαλός· **3)** μτφ. ὁ μανιώδης, ὁ παράφρων, ἐπὶ τοῦ Γλαύκου (Ἰλ.Ζ 234) : Ἐλ.Ἀλ. Ἀδ.Ι,2· **4)** ἐπὶ ἰχθύος, ὁ μανιώδης διὰ τροφήν, ὁ πειναλέος, ὁ ἀδηφάγος, ὁ ἄπληστος : Ὀππ.Ἀλ. 3,183 **πλωτῶν σιφλὸν γένος**· **5)** ὁ μαλακός, ὁ ἁπαλός, ὁ σπογγώδης, λυκία λ. : Εὐστ.972,38 **νάρθηξ τὰ ἐντὸς σιφλός**· **6)** ἐπὶ προσ., λυκία λ.· αὐτ.36 «ῥάθυμος καὶ οὐκ ἐνεργής».

**σιφλῶ**-όω καθιστῶ τινα σιφλὸν βλ.λ.Ι), πηρῶ, ἀκρωτηριάζω, κολοβώνω, σακατεύω κ.γεν.καθιστῶ τινα δυστυχῆ· Ἡσ. «σιφλοῦν· αἰσχύνειν, πηροῦν, βλάπτειν», αὐτ. «σιφλῶσαι· ἀφανίσαι» : Ἰλ.Ξ 142 **ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειεν**· **2)** ρηματ.π. σίφλωμα.

**σιφλώζω** (σιφλός) γλωσσ. χλευάζω, ἐμπαίζω.

**σίφλωμα**-ατος (τὸ) (σιφλῶ) μτγν. κ. μσν. πήρωσις, ἀδυναμία, ἐλάττωμα : Εὐστ.972,4Ι.

**σίφνα** Ἡσ. «ποιὸς ἰχθῦς».

**σιφνέϊκος**-η-ο δημ. ἐπὶ πραγμ., ὁ ἐκ Σίφνου, ὁ σίφνιος βλ.λ.Ι) : **σιφνέϊκα τσουκάλια.**

**σιφνεύς**-έως (ὁ) μτγν. ὁ ἀσπάλαξ, ὁ τυφλοπόντικας, διὰ τὴν νομιζομένην τυφλότητα αὐτοῦ : Λυκόφρ.121 **οἷά τις σιφνεύς**· πρβλ. σιφλός.

**σιφνιάζω** φέρομαι ὡς Σίφνιος, μιμοῦμαι τοὺς Σιφνίους· Ἡσ. «σιφνιάζειν· καταδακτυλίζειν. διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι· σιφνιάσαι οὖν τὸ σκιμαλίσαι» : Ἀριστφ.ἀπ.912, πρβλ.Πολυδ.4,65.

**σίφνιος**-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον Σίφνον, ὁ τῆς Σίφνου, ὁ ἐκ Σίφνου προερχόμενος : Στράβ.10,5,Ι **ἡ Σίφνος ἐν ὄφει ἐστίν, ἐφ' ᾗ λέγουσι Σίφνιον ἀστράγαλον διὰ τὴν εὐτέλειαν**· **2)** κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. Σίφνιος, θηλ. -α, νεώτ. κ. **Σιφναῖος,** θηλ. **-α,** δημ. **Σιφνιός,** θηλ. **-ιά,** ὁ κάτοικος τῆς νήσου Σίφνου : Ἡρ.3,57 **τὰ δὲ τῶν Σιφνίων πρήγματα ἤκμαζε**· **3)** Ἡσ. «Σίφνιοι· ἀκάθαρτοι, ἀπὸ Σίφνου τῆς νήσου».

**σίφνις** (ἡ) μτγν., αἰτ. ἐν. **σίφνιν,** ἡ σιπύα βλ.λ. : Ὑμν.Ἀττ.π.Πολυδ.10,162.

**σιφνός** Ἡσ. «κενός».

**σιφνύει** Ἡσ. «κενοῖ».

**σιφον(ν)ιέρα** (ἡ) (γαλλ.) δημ. μικρὸν ἔπιπλον ἔχον καθ' ὕψος πολλὰ συρτάρια, τὸ ἓν ὑπερκείμενον τοῦ ἄλλου, πρὸς ἀπόθεσιν διαφ. μικρῶν ἀντικειμένων χρησίμων ἰδ. εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐνασχόλησιν τῶν γυναικῶν ἢ κ. εἰδῶν τῆς ἀμφιέσεως αὐτῶν.

**σίφουνας** (ὁ) δημ. ὁ σίφων, ὁ ἀνεμοστρόβιλος.

**σιφο(ύ)νι** (τὸ) δημ. ὁ αὐλὸς τοῦ ὑδρομύλου, ἐξ οὗ ῥέει τὸ ὕδωρ τὸ κινοῦν τὴν πτερωτήν· **2)** σίφων κ. ἰδ. ἀποχωρητηρίου.

**σιφουνίζω** δημ. ἐπὶ διαβρόχων ἐνδυμάτων ἢ ὑφασμάτων, καθίσταμαι ὀλίγον τι στεγνός, ἀποβάλλω ὀλίγον τι τὴν ὑγρασίαν, στεγνώνω ὀλίγον, μισοστεγνώνω· **2)** ρηματ.π. σιφούνισμα.

**σιφούνισμα** (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιφουνίζω βλ.λ., μισοστέγνωμα.

**σιφφάντος** (ὁ) δημ. κ. σιφφάντο (τὸ) νοτιοδυτικὸς σφοδρὸς ἄνεμος ἐπικρατῶν εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα ἑκάστοτε ἐπὶ τέσσαρας περίπου συνεχεῖς ἡμέρας, κατὰ δὲ τὸ θέρος ἐπὶ ὀλίγας μόνον ὥρας.

**σίφων**-ωνος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. γλωσσ. «σίφων ἡ καλάμη τοῦ ἀγρίου καλάμου», δθ. σωλήν, αὐλός,

σῦριγξ : Αἰν.Τακτ.18,10 **ἐχαλκεύσαντο σίφωνά τε καὶ φορμοραφίδα**, Διοσκ.Εὐπ.2,35 **καλάμινος σίφων**, Ἀνών.Λονδ.26,51· **2**) ὁ κεκαμμένος σωλὴν δι' οὗ μυζῶντες ἐξεῖλκον οἶνον ἐκ πίθου ἢ ἀμφορέως· Ἡσ. «οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ἀρύονται» : Ἱππῶν.56 **σίφωνι λεπτῷ τοὐπίθημα τετρήνας**, Ἥρων Πνευμ.1,1 **καμπύλος σίφων, τουτέστι σωλήν**, Πάπ. **φυκτὴρ α καὶ σίφων α**· ‖ νεώτ. σωλὴν κεκαμμένος κατὰ τὰ ἄκρα εἰς δύο ἀνίσους βραχίονας, δι' οὗ μεταγγίζεται ὑγρόν τι ἀπὸ ἀγγείου εἰς ἕτερον· **3**) σωλὴν διοχετεύσεως διὰ τὴν ὑδροκήλην : Γαλ.10,988· **4**) νεώτ. εἶδος καθετῆρος, δι' οὗ γίνονται αἱ πλύσεις τοῦ στομάχου· **5**) νεώτ. σιγμοειδὴς ὀχετὸς λεκάνης ἀποχωρητηρίου, οὗτινος ὁ κάτω ἀγκὼν διατηρούμενος πάντοτε πλήρης ὕδατος ἐμποδίζει τὴν ἔξοδον ἀερίων ἐκ τοῦ βόθρου, τὸ σιφούνι· **6**) νεώτ. συσκευὴ ἐν εἴδει φιάλης, ἐξ ἧς ἐκτοξεύεται ὑπὸ πίεσιν τὸ ἀεριοῦχον ὕδωρ ἢ ποτόν· **7**) πάπ. κ. νεώτ. εἶδος ἀντλίας : Πάπ.· **8**) πυροσβεστικὴ ἀντλία· Ἡσ. «ὄργανόν τι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς» : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.174,5· **9**) γεν. ὑδραγωγὸς σωλὴν πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος εἰς οἰκίας : Στράβ.5,3,8 **ἅπασαν δὲ οἰκίαν σχεδὸν δεξαμενὰς καὶ σίφωνας καὶ κρουνοὺς ἔχειν ἀφθόνους**· **10**) μσν. ἀντλία ἢ σωλὴν δι' οὗ ἐξηκόντιζον τὸ ὑγρὸν πῦρ ἐκ τῶν βυζαντινῶν δρομώνων, ἅ. σίφων πυρσοφόρος : Λέων Σοφ.19,6· **11**) νεώτ. ζῳολ. ἕκαστος τῶν δύο σωλήνων, δι' ὧν τὰ ἐλασματοβράγχια μαλάκια ἀπορροφοῦσι καὶ ἀποβάλλουσι τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν βραγχίων· ‖ μυζητικὴ προβοσκὶς διαφ. ἀρθροπόδων· **12**) μτγν. κ. νεώτ. μετεωρ. μεγάλη στήλη ὕδατος, ὑδρατμῶν ἢ κονιορτοῦ ἀνυψουμένη ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἢ τῆς γῆς καὶ χωροῦσα περιδινουμένη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀνεμοστροβίλου, ὁ σίφουνας : Ὀλυμπ.Μετ.13,15, Σχόλ.Ἄρατ.785, - **θαλάσσιος σίφων, - χερσαῖος σίφων**· **13**) ἐπὶ τῶν κωνώπων : Μελέαγρ.ΑΠ 5,150 **ὀξυβόαι κώνωπες, . . αἵματος ἀνδρῶν σίφωνες** (ὡς ἀναμυζῶντες τὸ ἀνθρώπινον αἷμα)· **14**) ἐν αἰσχ. σημ. τὸ αἰδοῖον : Εὐρ.Κύκλ. 439 **ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν**· **15**) Ἡσ. «ῥυπαρὸς ἄνθρωπος καὶ λίχνος»· **16**) Ἡσ. «εἶδος θηρίου μυρμηκοειδές» **17**) Ἡσ. «ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον, ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους ἐπισκοποῦσι»· **18**) νεώτ. ἀρχιτεκτ. ἕκαστον τῶν σφαιρικῶν τριγώνων τῶν μεταξὺ τῆς βάσεως τοῦ τρούλλου καὶ τῶν συνεχόντων αὐτὸν κιόνων, ἅ. ἐνώπιον.

**σιφωνάρι** (τὸ) δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν βρόμη ἡ ἥμερος, ὡς καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ.

**σιφωνάτωρ**-ορος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. κ. **σιφωνάριος** ἕκαστος τῶν χειριζομένων τοὺς σίφωνας βλ.λ.10) τοῦ ὑγροῦ πυρός, ἐπὶ τῶν βυζαντινῶν δρομώνων : Λέων Σοφ.19,6.

**σιφωνίζω** κ. νεώτ. ἀντλῶ ὑγρὸν διὰ σίφωνος βλ.λ.2) : Ἀριστφ.Θεσμ.557 **σιφωνίζομεν τὸν οἶνον**· ‖ νεώτ. μεταγγίζω ὑγρὸν ἐκ δοχείου τινὸς εἰς ἕτερον διὰ σίφωνος.

**σιφωνικά** (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογέν. χλωροφυκῶν ἀλγῶν περιλαμβάνουσα φύκη ἔχοντα σωληνοειδῆ ἀνεπτυγμένον θαλλὸν ὁ ὁποῖος ἀπολήγει εἰς διακεκλαδισμένον στόμιον.

**σιφώνιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σίφων βλ.λ.2)· Ἡσ.· ‖ νεώτ. χημ. ὄργανον τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων χρησιμεῦον πρὸς λῆψιν μικρᾶς ποσότητος ὑγροῦ ἔκ τινος ἀκινήτου δοχείου καὶ πρὸς μέτρησιν τοῦ ὄγκου τοῦ ληφθέντος ὑγροῦ· **2**) τὸ ποῶδες ζιζάνιον φυτὸν αἰγίλωψ βλ.λ.1) : ψ Διοσκ.4,137.

**σιφωνοειδής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σίφωνα βλ.λ.2).

**σιφωνοθήκη** (ἡ) νεώτ. ναυτ. ὀρθογώνιον περίφραγμα ἐκ σανίδων ἐν εἴδει κλωβοῦ, ἐν τῷ κύτει τῶν παλαιοτέρων ξυλίνων πολεμικῶν πρὸς ἔνθεσιν τῶν ἀντλοσιφώνων καὶ προφύλαξιν αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν ὥρᾳ σάλου κρούσεων, ἡ σεντίνα.

**σιφωνολογία** (ἡ) ἡ ἐκρίζωσις, ἀφαίρεσις καὶ συλλογὴ τῶν σιφωνίων βλ.λ.2) : Πάπ. **ἐπιτελέσω τὰ κατ' ἔτος γεωργικὰ ἔργα πάντα, χωματισμοὺς ποτισμοὺς . . σιφωνολογίαν καὶ τἄλλα**.

**σιφωνοφόρος**-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων σίφωνα βλ.λ.10) : Θεοφάν.4 Pogoneli **δρόμωνας σιφωνοφόρους**· **2**) νεώτ. ὁ φέρων, ὁ ἔχων σίφωνα βλ.λ.11)· ‖ εἰδ. ζῳολ.τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σιφωνοφόρα** κατηγ. κοιλεντερωτῶν θαλασσίων ζῴων.

**σιφώνωμα**-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. εἶδος ἰνώδους καὶ σωληνωτοῦ ὄγκου τοῦ μεσεντερίου.

**σιφωνωτός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἔχων, ὁ φέρων σίφωνα βλ.λ.11)· ‖ εἰδ. ζῳολ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. σιφωνωτά κατηγορία **ἐλασματοβραγχίων** μαλακίων.

**σιφώτης** (ὁ) δημ. ἅ. **σιβώτης** ὁ καλλικάντζαρος βλ.λ. ἐν Καππαδοκίᾳ.

**σιχαίνο(υ)μαι** μσν. κ.δημ., ἀόρ. (ἐ)**σιχάθηκα**, παρακ. μτχ. **σιχαμένος**, σικχαίνω, σικχαίνομαι, βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι, ἀηδιάζω : Ἐρωτόκρ.4, 504 **σιχαίνουνται νὰ φάσι**, αὐτ.5,238 **σιχαίνουνταί τ' οἱ μυῖγες**, δ. δίστ. **σιχαίνουμαι νὰ τὴ θωρῶ τὴν ἄσχημή σου μούρη**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 17,24 **σιχαίνεται τὴν τόση σοδειά | ἀπὸ σάπιους ἀνθρώπους**, - **σιχαίνομαι τὰ ψέματα**· ‖ δημ. κ. μτχ. τοῦ παρακ. **σιχαμένος-η-ο** ὁ σικχός, ὁ βδελυρός, ὁ σιχαμερός· **2**) ρηματ.π. σίχαμα, σιχαμάρα, σιχαμερός, σιχασμός, σιχασιά, σιχασιάρης.

**σιχαδιάρης** (ὁ) δημ., τὸ θηλ. **-ρα**, τὸ οὐδ. **-ρικο**, ἅ. σιχασιάρης βλ.λ.

**σιχαδιάρικος**-η-ο δημ. ὁ σιχασιάρης βλ.λ.· **2**, ὁ σιχαμερὸς βλ.λ.

**σιχαδερός**-ή-όν δημ. ἅ. σιχαμερὸς βλ.λ.

**σίχαμα** (τὸ) δημ. πᾶν ὅ,τι βδελυττόμεθα, σιχαινόμεθα, πᾶν τὸ προκαλοῦν ἀηδίαν, ἀποστροφήν, τὸ βδέλυγμα· ‖ κ. ἐπὶ προσ., ὁ ἄξιος ἀποστροφῆς, ὁ ἀπόβλητος, τὸ περίτριμμα.

**σιχαμάρα** (ἡ) δημ. ἅ. σιχαμὸς βλ.λ.

**σιχαμερός**-ή-ό δημ. ὁ προκαλῶν ἀποστροφήν, ἀηδίαν, ὁ βδελυρός, ὁ ἀηδής, ὁ ἀποτρόπαιος, ἅ. σιχαμένος : **σιχαμεροὶ ἄνθρωποι**.

**σιχαμός** (ὁ) δημ. κ. **σιχαμάρα** (ἡ) ἀποστροφή, βδελυγμός, ἀηδία· ‖ συνεκδ. πᾶν ὅ,τι προκαλεῖ βδελυγμίαν, ἀποστροφήν, ἀηδίαν, τὸ σίχαμα.

**σιχασ(ι)ά** (ἡ) δημ. τὸ συναίσθημα τῆς βδελυγμίας, ἀηδία, ἀποστροφή.

**σιχασ(ι)άρης** (ὁ) δημ., τὸ θηλ. **-ρα**, τὸ οὐδ. **-ικο**, ὁ εὐκόλως ἢ πολὺ σικχαινόμενος.

**σιχθαρίς** Ἡσ. «Λιβυκαὶ ὀρχήσεις».

**σιχισμός** (ὁ) νεώτ. μονοθεϊστικὴ θρησκευτικὴ αἵρεσις τοῦ Βραχμανισμοῦ ἐν Ἰνδίαις ἀποκλείουσα πάντας τοὺς λατρευτικοὺς τύπους.

**σιχνάτσα** (ἡ) δημ. χαρτονόμισμα ἐκπεσμένης ἀξίας· **2**) μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ ἀνάξιος λόγου, ὁ ἄσημος, ὁ ἀσήμαντος.

**σιχούνι** (τὸ) δημ. ἅ. συνάχι βλ.λ.

**σιχουνιάζω** δημ. ἅ. συναχιάζω βλ.λ.

**σιχουνιάρης** (ὁ) δημ., τὸ θηλ. **-ρα**, ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ συνάχι βλ.λ., ποὺ εὔκολα συναχιάζει.

**σίω** σπαν. τ. τοῦ σείω βλ.λ.

**σιώ** λακων. δυϊκ. τοῦ θεός : Ἀριστφ.Λυσ.142 **ναὶ τὼ σιώ**· ‖ σιῷ δοτ. ἀντὶ θεῷ : αὐτ.174 **τἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ**.

**σιωνισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ πρὸς ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑβραίων ἐν Παλαιστίνῃ πολιτικὴ κίνησις.

**σιωνιστής** (ὁ) νεώτ., τὸ θηλ. **σιωνίστρια**, ὁ ὀπαδὸς τοῦ σιωνισμοῦ βλ.λ.

**σῑωπή** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., σπαν. σωπή, τὸ σιωπᾶν, τὸ νὰ μὴ ὁμιλῇ τις, ἡ σιγή, κυρ. ἡ διακοπὴ ἢ παῦσις τῆς ὁμιλίας, τῆς λαλιᾶς : Πίνδ.Ι 3,48 τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαὶ (ἄδοξος σιωπὴ εἶναι ἡ μερὶς τῶν μὴ δοκιμαζόντων, μὴ ἀποτολμώντων), Σοφ.ΟΚ 1623 οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή, ἦν μὲν σιωπὴ (ὑπῆρχε μεγάλη ἡσυχία, γαλήνη), Εὐρ.'Ιππ.911, Θουκ.6,32 τῇ . . σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη, Ξεν.'Ελλ.6,3,10 σιωπὴν ποιεῖν, 'Ισοκρ.12,234 σιωπὴν ποιησάμενος, Αἰσχίν.2,35, Πλούτ.'Ηθ.532F τὴν σιωπὴν τοῖς σοφοῖς εἶναι ἀπόκρισιν, Πάπ. σιωπῇ παραδίδοσθαι τὰ εἰρημένα, - ἡ σιωπή μου πρὸς ἀπάντησίν σου (ἀπαξιῶ νὰ σοῦ ἀπαντήσω)· || ἡ δοτ. σιωπῇ ὡς ἐπίρρ. ἐν σιωπῇ, σιωπηλῶς, ἥσυχα. ἡ μ. πτῶσις ἐν χρ. π.'Ομ.: 'Ιλ.Γ 95 ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, αὐτ.Δ 412, αὐτ.Ι 620 ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ (ἔκαμε νεῦμα χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ), 'Οδ.Α 339, αὐτ.Ν 309, Πίνδ.Π 4,57 ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ ἥρωες, Εὐρ.'Ηρ.930 ἔστη σιωπῇ, Ξεν.ΚΠ 5,3,43 σιωπῇ πορεύεσθαι, Δημ.1176 σιωπῇ ἐκαθήμην· || ὁμ. κτ. δοτ. ὡς ἐπίρρ. μυστικῶς, κρυφίως : 'Ιλ.Ξ 310 αἴ κε σιωπῇ οἴχωμαι πρὸς δῶμα, Εὐρ.'Ιων 801 σιωπῇ τοῦτ' ἀκήρυκτον μένει, 'Αριστφ.'Ιππ.1212 τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν ξύλλαβε σιωπῇ· || νεώτ. σιωπή ! ὡς ἐπιφ. σιώπησε, παῦσε, σίγα, σοὺτ ! · 2) νεώτ. τὸ νὰ μὴ ἀπαντᾷ τις εἰς σταλεῖσαν ἐπιστολὴν ἢ τὸ μὴ γράφειν ποσῶς : μετὰ μακρὰν σιωπὴν ἀπεφάσισα νὰ σᾶς γράφω· 3) τὸ νὰ εἶναί τις σιγηλός, σιωπηλός, ἡ σιωπηλότης : Δημ.1407 ἐκ τῆς σιωπῆς, . ., τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων, Πλούτ.'Ηθ.39B τῷ νέῳ κόσμος ἀσφαλὴς ἐστιν ἡ σιωπή.

**σῑωπηλός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ μὴ ὁμιλῶν πολύ, ὁ μὴ ἀγαπῶν τὴν φλυαρίαν, ὁ σιγηλός, ὁ ὀλιγόλογος : Εὐρ.Μήδ.320 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὔτως ἀνήρ, ῥᾴων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός, 'Αριστλ.Πρ.935b,1, Πλούτ.'Ηθ.47D τοῖς μὲν αἰδήμοσι καὶ σιωπηλοῖς ἐκείνοις, αὐτ.'Αγησ.29, παροιμ. π. Σουΐδ. ἐν λ. σιωπή σιωπηλότερος ἔσομαι τῶν Πυθαγόρᾳ τελεσθέντων· || γεν. ὁ σιωπῶν, ὁ τηρῶν σιωπήν, ὁ μὴ ὁμιλῶν κ. ἐπὶ πραγμ. : Καλλ.'Απόλλ.12 σιωπηλὴν κίθαριν· || ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ ἥσυχος, ὁ ἀτάραχος : Γαλ.6,709 σιωπηλὴ θάλασσα· 2) τὸ οὐδ. σιωπηλόν ὡς οὐσ. ἡ σιωπή βλ.λ.3) : Πλούτ.Φάβ.1 τὸ γὰρ ἡσύχιον αὐτοῦ καὶ σιωπηλόν· 3) ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ κατακόλυμμο βλ.λ. : Σύμμ.ΠΔ 'Ησ.47,2.

**σιωπηλότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σιωπηλοῦ, τὸ νὰ εἶναί τις σιωπηλὸς βλ.λ.1).

**σῑωπηλῶς** ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. σιωπηλά ἐν σιωπῇ : Πολύβ.5,147, Μοσχόπ.Π.σχεδ.53.

**σῑωπηρός**-ά-όν κ. νεώτ., συγκρ. σιωπηρότερος, ὁ σιωπηλὸς βλ.λ.1) : Ξεν.Συμπ.1,9 οἱ μέν γε σιωπηρότεροι ἐγίνοντο (π.'Αθήν.5,188A σιωπηλότεροι), Τύμν.ΑΠ 7,199 σιωπηραὶ νυκτὸς ὁδοί· 2) νεώτ. ἰδ. ὁ ἐν σιωπῇ γινόμενος ἢ διὰ τῆς σιωπῆς δηλούμενος, ὑπονοούμενος : σιωπηρὰ συναίνεσις.

**σιωπηρότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σιωπηροῦ, τὸ νὰ εἶναί τις σιωπηρός.

**σιωπηρῶς** ἐπίρρ. γλωσσ., μσν. κ. νεώτ. σιωπηλῶς, ἐν σιγῇ: Βασ.Προχειρ.228,4 (Zachar.) παρέπεται σιωπηρῶς· || νεώτ. ἰδ. χωρὶς νὰ λέγῃ ἢ νὰ ἀναφέρῃ τίς τι, ἀντίθ. διορρήδην, ῥητῶς : ἡ πρότασίς του ἔγινε σιωπηρῶς δεκτή.

**σῑώπησις**-εως (ἡ) (σιωπῶ) μτγν. τὸ σιωπηλόν, ἡ σιωπηλότης, ἡ ἐχεμυθία : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.160· 2) νεώτ. τὸ σιωπᾶν, ἡ σιωπή, ἡ σιγή· || ἐπιβολὴ σιωπῆς· 3) μτφ. πέπλος, κάλυμμα, ἐπικάλυμμα : ΠΔ 'Ασμ.4,1 ὀφθαλμοί σου περιστεραί, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου· πρβλ. σιωπηλὸς 3).

**σιωπητήριον** (τό) νεώτ. στρατ. σάλπισμα σημαῖνον τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου καὶ τῆς ἡσυχίας.

**σιωπητικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ σιωπηλός : 'Αθανάσ.2,2,363B παῖδας σιωπητικούς, 'Εφραὶμ Σύρ.1,240B, 'Ιω Κλίμ.77,22 ἄλογος, σιωπητικός.

**σῑωπῶ**-άω κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. σωπάω, ἀπαρφ. σιωπᾶν ('Ιλ Β 280), μέλλ. σιωπήσομαι (Σοφ.ΟΤ 233, 'Αριστφ.'Ορν.225, Πλάτ.Φαῖδρ.234A) κ. σιωπήσω (Αἰσχίν.'Επιστ.10,1, Διον.'Αλ.Ρωμ.11,6, Πλούτ.'Ηθ.240E), ἀόρ. (ἐ)σιώπησα ('Ιλ.Ψ 568), παρακ. σεσιώπηκα ('Αριστφ.Σφ.944, Δημ.74), τηρῶ σιωπήν, μένω ἐν σιγῇ, παύω νὰ ὁμιλῶ ἢ δὲν ὁμιλῶ, σιγῶ, σωπαίνω, ἀντίθ. ὁμιλῶ : 'Ιλ.Β 280 σιωπᾶν λαὸν ἀνώγειν, 'Οδ.Ρ 513, 'Ηρ.7,10 σιωπώντων δὲ τῶν ἄλλων . . καὶ οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι, Εὐρ.'Ορ.1592 φησὶν σιωπῶν (δηλ. ἡ σιωπή του σημαίνει συναίνεσιν), Δημ.351 πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι, ΚΔ Ματθ.20,31 ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν,· αὐτ.Μᾶρκ.3,4, Πλούτ.'Ηθ.346F Σιμωνίδης τὴν ζωγραφίαν ποίησιν σιωπῶσαν προσαγορεύει, Λιβάν.Προγ.2,25, Γρηγ.Νύσσ.2,592A, Στουδ.Θεόδ.189A σιωπήσομεν· || μτ. δοτ. προσ. τηρῶ, φυλάττω σιωπὴν πρός τινα : 'Αριστφ.Βάτρ.1133 παραινῶ σοι σιωπᾶν, αὐτ.Λυσ.530· κ.ἔμπροθ. (ὑπέρ τινος, πρός τινα) : Εὐρ.ἀπ.796 σιωπᾶν ὑπέρ τινος, Πλάτ.Φαῖδρ.234A ἀλλ' οἵ τινες αἰσχυνόμενοι πρὸς ἅπαντας σιωπήσονται, Ξεν.ΚΠ 5,5,20 πρὸς τοῦτο σιωπᾶν ἥδιόν σοι ἢ ἀποκρίνεσθαι· || ἡ προστ. σιώπα, σιωπή ! ἥσυχα : Σοφ.ἀπ 81, 'Αριστφ.Λυσ.529 δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. σιώπα, ΚΔ Μᾶρκ.4,39 καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο· καὶ . . ἐγένετο γαλήνη· 2) γίνομαι ἄφωνος, ἄλαλος, καθίσταμαι βωβός, χάνω τὴν φωνήν μου, βουβαίνομαι : ΚΔ Λουκ.1,20 καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· 3) ἐπὶ μελισσῶν, ἡσυχάζω, ἠρεμῶ, ἀντίθ. βομβῶ : 'Αριστλ.ΖΙ 627a,24 ὄρθριαι δὲ σιωπῶσιν, ἕως ἂν μία ἐγείρῃ βομβήσασα δὶς ἢ τρίς· 4) μτβ. κ. νεώτ. τηρῶ σιωπὴν περί τινος, φυλάττω τι μυστικόν, παρέρχομαί τι ἐν σιγῇ, ἀποσιωπῶ, δὲν λέγω, δὲν ἀναφέρω τι : Εὐρ.ἀπ.1024 σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε, 'Αριστφ.Θεσμ.27, Ξεν.Συμπ.6,10 ἀλλ' οὐ μέντοι γε σιωπῶν οἶδα ὅπως ἄξια τοῦ δείπνου ἐργάσομαι, Πάπ. σιωπήσας γάρ καὶ τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἐντυχίαν τὴν ἐμήν, Πάπ. σιωπῶ γάρ, ὅτι· κ. παθ. : Εὐρ.'Ιων 432 καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεών ;, 'Αντιφ.1,13 σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ ἐᾶσαι, Δημ.1432 ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων, Αἰσχίν.3,155 οὐ τὸ . . αἰσχρὸν σιωπηθήσεται, Διον.'Αλ.Ρωμ.1,76 ἡ σιωπωμένη ἀλήθεια· 5) τὸ μέσ. σιωπῶμαι ἐπιβάλλω σιγήν, διατάσσω σιωπήν, κάμνω τινὰ νὰ σιωπήσῃ : Πολύβ.18,46,4 ὁ κήρυξ . . σιωπησάμενος τὰ πλήθη (δ.γρ. κατασιωπ-)· 6) ῥηματ.π. σιώπησις.

**σκαβαντάρω** δημ. ἄ. συνηθέστ. καβατζάρω βλ.λ.

**σκαβιόζα** (ἡ) νεώτ. γένος διψακοειδῶν φυτῶν.

**σκάβω** δημ. κ. σκάφτω σκάπτω βλ.λ.

**σκά(γ)ι** (τό) δημ., συνήθ. κτ. πληθ. σκάγια, μολύβδινα σφαιρίδια χρησιμοποιούμενα ὡς βλήματα τῶν κυνηγετικῶν ὅπλων.

**σκάζω** (ἰ) κ. μσν. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. χωλαίνω, κουτσαίνω· 'Ησ.«σκάζει· χωλεύει, χωλαίνει» : 'Ιλ.Τ 47 τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην 'Άρεος θεράποντε, αὐτ.Λ 811 σκάζων ἐκ πολέμου, Κωμ.'Αδέσπ.610, Πλούτ.'Ηθ.317E σκάζων μηρός· || κ.μτφ. : Λουκ.Μισθ.Συν.39 πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπηυδηκότα, 'Αλκίφρ.3,50 ὁρῶ τὰ ἡμέτερα σκάζοντα (ἐπὶ παρασίτων), Χορίκ.ἐν Rh. Mus.49,504 σκάζει ἀμφοτέροις ἡ κρίσις, Μέν.Πρ.22D ἀκέσασθαι τὸ σκάζον (ἐπανορθοῦν τὴν βλάβην), 'Αγαθ.'Ιατ.275,9 εἰρήνη ἀτελὴς καὶ οἷον σκάζουσα, Πάπ. μὴ εὑρεθῇ τὸ δημόσιον σκάζον· 2) μτχ. σκάζων-οντος (ὁ) τρίμετρος κανονικὸς

ἰαμβικὸς στίχος, οὗ ὁ τελευταῖος πούς εἶναι σπονδεῖος ἢ τροχαῖος· τούτου χρῆσιν ἐποιήσατο ὁ Ἱππῶναξ : Φίλιππ.Θεασ.ΑΠ 7,405 **σκάζοντα μέτρα·** **3)** ρηματ.π. σκασμός.

**σκάζω** (2) δημ. κ. σκάω κ. σκάνω, ἀόρ. **ἔσκασα,** μτχ. παθ. παρακ. **σκασμένος,** μτβ. σχάζω, κάμνω τι νὰ ραγῇ, νὰ διαρραγῇ : **ἔσκασε τὴ φούσκα-τὸ σπυρί·** **2)** μτφ. φέρω τινὰ εἰς ἀδημονίαν, στενοχωρῶ τινα καθ' ὑπερβολήν : **μὲ τὴν ἐπιμονή του σκάει καὶ γάϊδαρο, - μ' ἔσκασε αὐτὸ τὸ παιδὶ μὲ τὸ ἰνάτι του·** **3)** ἀμτβ. ὑφίσταμαι σχάσιν, ρωγμήν, ρῆγμα, σχισμήν, παθαίνω ἄνοιγμα, ὀνοίγω βλ.λ.15) : **ἔσκασαν τὰ χείλη μου ἀπὸ τὸ βοριὰ - ὁ τοῖχος, - ἔσκασαν τὰ σῦκα - τὰ πεπόνια·** ‖ ρήγνυμαι, διαρρήγνυμαι : **ἔσκασε δίπλα του μιὰ ὀβίδα, - ἔσκασε τὸ ξύλο,** φρ. **ἔσκασε ἡ μπόμπα** (διεδόθη καταπληκτική τις εἴδησις εἰς βάρος τινός)· **4)** διαρρηγνύων ἢ οἱονεὶ διαρρηγνύων τι ἐξέρχομαι ἀναφαίνομαι : **ἔσκασε τὸ δοντάκι τοῦ παιδιοῦ** (ἤρχισεν ἡ ὀδοντοφυΐα), **- ἔσκασε ὁ ἥλιος** (μόλις ἐφάνη ἀνατέλλων), **- ἔσκασαν τὰ μπουμπούκια τῆς τριανταφυλλιᾶς·** ‖ εἰδ. ἐπὶ δένδρων κ. φυτῶν, ἄρχομαι ἀνθοφορῶν, εὑρίσκομαι ἐν τῇ πρώτῃ ἀνθήσει, ἀνοίγω βλ.λ.11) : δ.δίστ. **ἡ λωλὴ ἀμυγδαλιὰ πρὶν τὸν Μάρτην ἤσκασε, | ἤσκασε κι ἀπόσκασε, καὶ καρπὸν δὲν ἔκαμε·** **5)** μτφ. ἀδημονῶ, θλίβομαι, στεναχωροῦμαι καθ' ὑπερβολήν, πνίγομαι ἐκ δυσφορίας, ὀργῆς, θλίψεως, ἀδημονίας : δ.δίστ. **σκάσε, καρδιά μου, πλάνταξε,γίνου χίλια κομμάτια,-ἔσκασε ἀπὸ τὸ κακό του,-πάει νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὴ ζήλεια της, - μὴ σκάνῃς** (συνηθέστ. χολοσκάνῃς) **καὶ ὅλα θὰ διορθωθοῦν, - ἔσκασε τὸ παιδί της ἀπ' τὸ κλάμα** (κλαίει γοερῶς), **- κοντεύω νὰ σκάσω ἀπὸ τὴ ζέστη,** ἐπὶ ἀρᾶς **νὰ σκάσῃς καὶ νὰ πλαντάξῃς** κ. ἁπλῶς **σκάσε!** (βαναύσως ἀντὶ σιώπα !)· κ. παθ. κτ. μτχ. παρακ. **ἦρθε σκασμένος πλανταμένος, - τί μοῦ 'κανε τὸ σκασμένο !·** **6)** ἰδ. ἐν εἰδ. φρς τύπτω, κτυπῶ τινα ἰσχυρῶς καὶ ἠχηρῶς : **τοῦ 'σκασε ἕνα χαστούκι, - θὰ σοῦ σκάσω ἕνα** μπάτσο **- μιὰ σβερκιά** ‖ φρ. **ἔσκασε στὰ γέλια** (ἐξερράγη εἰς γέλωτας, εἶχε ἀκράτητον γέλωτα), **- ἔσκασε ἕνα γέλιο, - τῆς ἔσκασε ἕνα φιλί** (τὴν ἐφίλησεν, **- ἔσκασε κανόνι** (δὲν πλήρωσε), **- τὸ σκασε ἀπὸ τὸ σκολειό,- ἀπὸ τὸ σπίτι - ἀπὸ τὴ φυλακή** (ἐδραπέτευσεν, ἔφυγε κρυφίως), **- τοῦ ἔσκασε ἕνα χιλιάρικο γ' αὐτὴ τὴ δουλειά** (τοῦ ἐπλήρωσε ἑκὼν ἄκων), **- τοῦ 'σκασε τὸ μυστικό** (τοῦ τὸ ἐφανέρωσε)· **7)** ρηματ. π. σκάση, σκασίλα, σκασιματιά, σκάσιμο, σκασμός, σκαστός.

**σκαθάρι** (τὸ) δημ. **ὁ.** ἀσκαθάρι ἢ ἀσκάθαρος βλ.λ.1)· **2)** ὁ ἐκ τῶν σπαριδῶν ἀκανθοπτερύγιος ἰχθὺς κάνθαρος ὁ γραμμωτὸς ἢ τεφρός.

**σκαιεμβατῶ-έω** Φώτ., Σουΐδ ἀντὶ σκαιοβατῶ.

**σκαιοβάτῶ-έω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. βαδίζω ἢ ὀρχοῦμαι σκαιῶς, ἀδεξίως, ἀνεπιτηδείως· Εὐστ. 1468,65 «σκαιοβατεῖν, σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως βαίνειν»· ‖ ἐπὶ ἵππου, κινοῦμαι ἢ βαδίζω ἀτάκτως.

**σκαιοβούλως** ἐπίρρ. μσν. μὲ σκαιὰν βουλήν, κακὴν σκέψιν : Ἰωσ.Γενέσ.1,2 (Boiss.).

**σκαιογραφῶ-έω** μσν. γράφω σκαιῶς, μετὰ σκαιότητος : Νίκ.Βυζ.792 (ἐκδ.Mi.) **τὸν τὴν ἀθέμιτον ἐκείνην . . βίβλον σκαιογραφήσαντα.**

**σκαιόθεν** ἐπίρρ. μσν. ἐξ εὐωνύμων, ἀριστερόθεν· Σουΐδ. : Θεοφύλ.Σ 94,26 (ἐκδ de Boor).

**σκαιολόγος-ον** ὁ ὁμιλῶν σκαιῶς, βαναύσως, ἀσυστόλως : Ἐπιγρ. (πιθ.).

**σκαιολογῶ-έω** λεξ. ὁμιλῶ σκαιῶς, μετὰ σκαιότητος, ἀδεξίως : Σουΐδ.ἐν λ. ῥάζειν.

**σκαιός-ά-όν** κ. νεώτ. ὁ ἀριστερός, ὁ κατὰ **τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ὁ πρὸς τὴν ἀριστερὰν** πλευράν, ποι. ἀντὶ τοῦ ἀριστερὸς (ἐν χρ. π. πεζογράφοις ἐν μτφ. σημ. κ. ἅπαξ π. Πλάτ.Φαῖδρ.266Α κυριολεκτικῶς), ὁμ. δωρ. **ἐν σκαιάν** (ἐς ἀριστεράν) (Ἐπιγρ.)· Ἡσ. «σκαιός, . . ἀριστερός», π.Ὁμ. μ. τὸ θηλ. κτ. δοτ. **σκαιῇ** (χειρί), διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι : Ἰλ.Α 501 **καὶ λάβε γούνων σκαιῇ,** Ἡσίοδ.Θ 179 **ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ σκαιῇ·** **2)** δθ. ὁ δυτικός, ὁ δυσμικός, ὁ ἑσπέριος, ὁ πρὸς δυσμάς, (ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες οἰωνοσκόποι ἔστρεφον τὸ πρόσωπον πρὸς βορρᾶν, ἔχοντες τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πρὸς δυσμάς)· δθ. ἐν Ἰλ.Γ 145 **Σκαιαὶ πύλαι** (ἡ πρὸς δυσμὰς πύλη τῆς Τροίας), Ὀδ.Γ 295 **σκαιὸν ῥίον** (τὸ πρὸς ἀριστερὰ ἢ δυσμὰς ἀκρωτήριον), Χρησμ.π.Διόδ.Σ 8,21 **σκαιὸς λιμήν,** Διον. Περ.161 **σκαιὸς πόρος** (Εὐστ. «τὰ τοῦ Πόντου βόρεια τὰ τοῖς ἐκ τῆς Προποντίδος εἰσπλέουσι σκαιά»), αὐτ.481, αὐτ.541· **3)** ὁ προμηνύων κακόν, **συμφοράν,** ὁ ἀτυχής, ὁ δυσοίωνος, ὁ ἀπαίσιος, ὁ ἐπιζήμιος, ὁ ἐπιβλαβής, ὁ ἐναντίος, ἐπειδὴ τὰ προμηνύοντα συμφορὰν πτηνὰ ἐθεωροῦντο τὰ πετόμενα πάντοτε πρὸς ἀριστερά, πρὸς δυσμάς : Πίνδ.Ο 9,104 **ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον** (πᾶν πρᾶγμα δὲν γίνεται χειρότερον μὴ λεγόμενον), Ἡρ.3,53 **φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν,** Σοφ.Αἴ.1225 **δῆλος δέ μοὔστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα** (μέλλων νὰ ὁμιλήσῃ βλαβεράς), Πάπ. **διαφορᾶς αὐτοῖς γενομένης ἐκ σκαιοῦ δαίμονος·** **4)** κ. νεώτ. μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ μεταχειριζόμενος τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ὁ ἀριστερόχειρ, δθ. ὁ δυσκίνητος, ὁ ἄχαρις, ὁ ἀδέξιος, ὁ ἀνεπιτήδειος, ὁ ἀπειρόκαλος, ὁ ἀπαίδευτος, ὁ ἀμόρφωτος, ὁ ἀμβλὺς τὴν διάνοιαν, ὁ ἄγροικος, ὁ βάναυσος, ὁ τραχύς, ὁ ἀπότομος· Ἡσ. «σκαιός· δύσκολος. πονηρός. κακός. μωρός, ἀπαίδευτος, ἀμαθής. ἀπάνθρωπος, ἄδικος, τραχύς, σκληρός, ἐπαχθής, ταραχώδης» : Ἡρ.1,129 **σκαιότατόν τε καὶ ἀδικώτατον ἐόντα,** Ἱππ.Ἄρθρ.42 σκαιοὶ ἰητροί, Σοφ.ἀπ.921 σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφοῖς διόλλυται, Εὐρ.Ἠλ.972 **ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί ;,** Ἀριστφ.Σφ.1183 **ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε,** αὐτ.Νεφ.790, Λυσ.10,15 **οὕτω σκαιὸν εἶναι ὥστε οὐ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα,** Πλάτ. Εὐθ.295D, Δημ.805 **οὕτω σκαιός ἐστι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον,** αὐτ 267 σκαιὸς . . καὶ ἀναίσθητος, αὐτ.44), Μέν.Ἐπιτρ.439 σκαιὸς ἀγνώμων τ' ἀνήρ· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ λέξεων, διανοημάτων ἢ ἐνεργειῶν : Ἀριστφ.Ὄρν.174 **ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,** Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1430b,7, Ἐπιγρ. σκαιὰ **καινουργία·** πρβλ. δεξιός· **5)** ὁ πλάγιος, ὁ λοξός, ὁ κυρτός, ὁ σκολιός· ἀντίθ. ὀρθός, ἐπὶ ὄφεων : Νίκ.Θηρ.266· πρβλ. σκολιός.

**σκαιοσύνη** (ἡ) ἡ σκαιότης βλ.λ. : Σοφ.ΟΚ 1213 **σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.**

**σκαιότης-ητος** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκαιοῦ βλ.λ.4), ἀδεξιότης, ἀνεπιτηδειότης, τραχύτης, ἀγροικότης, ἀπειροκαλία, βαναυσότης· Ἡσ. «ἀναισθησία. μωρία. ταραχή» : Κριτ.29D **σκαιότης πλουσία** (ἀντίθ. σοφὴ πενία), Ἡρ.7,9,β' **πολέμους ἵστασθαι ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος,** Σοφ.Ἀντ.1028, Πλάτ.Πολ.411Ε **ἐν ἀμαθίᾳ καὶ σκαιότητι . . ζῇ,** Δημ.70 **διὰ . . σκαιότητα** τρόπων, Ἀλκίφρ.3,22 **σκαιότης τρόπου.**

**σκαιοτροπία** (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης, τὸ ἐλάττωμα τοῦ σκαιοτρόπου, ἡ σκαιότης, ἡ βαναυσότης : Κεδρ.Γεώργ.2,56,21, αὐτ.76,13 (ἐκδ. Β.).

**σκαιότροπος-ον** μτγν. ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους, ὁ ἔχων σκαιούς, βαναύσους τρόπους, ἤθη : Ἀθανάσ.Patriarch.Rescr.π.Bandur.Imp.Or.2,970C.

**σκαιούργημα-ατος** (τὸ) (σκαιουργῶ) μσν. **ἡ** ἀδεξία ἐνέργεια, βάναυσος πρᾶξις, κακὴ συμπεριφορά : Τζέτζ.Χιλ.3,255.

**σκαιουργία** (ἡ) (σκαιουργῶ) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ σκαιουργεῖν, τὸ φέρεσθαι σκαιῶς, κακῶς: 'Ανών.ἐν Cod.Par.400, Fol.13r°.

**σκαιουργός** (ὁ) μτγν. ὁ ἐνεργῶν σκαιῶς, ὁ πράττων ἀδεξίως, βαναύσως: 'Ηρωδιαν.'Επιμ.122.

**σκαιουργῶ-έω** φέρομαι σκαιῶς, κακῶς, ἀπρεπῶς, ἐνεργῶ, πράττω βαναύσως, ἀγροίκως, εἶμαι ἀνάγωγος: 'Αριστφ.Νεφ 994 **μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν** (πρὸς τοὺς γονεῖς)· **2)** ρηματ.π.σκαιούργημα, σκαιουργία.

**σκαιούριον** (τὸ) 'Ησ. «ὄρος χαλεπὸν καὶ ἀνωφερές».

**σκαίρω** ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ παρατ. **σκαίρεσκε** ('Απολλ.Ρ 4,1402), ἅλλομαι, πηδῶ, σκιρτῶ· 'Ησ. «σκαίρει· ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ, τρέχει, ὀρχεῖται»: 'Οδ.Κ 410 **πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν** (ἐπὶ μόσχων), Καλλ.'Αρτ.100 **σκαιρούσας ἐλάφους**, Θεόκρ.4,19, 'Απολλ.Ρ 4,1402 **οὐρῇ σκαίρεσκεν**, αὐτ.1,1135 **σκαίροντες.. ὠρχήσαντο**· || ἐπὶ ὀρχηστῶν, ὀρχοῦμαι, χορεύω: 'Ιλ.Σ 572 **ποσὶ σκαίροντες** ἕποντο, 'Αριστλ.Πρ.869b,9· πρβλ.σκαρίζω, ἀσκαρίζω,σκιρτῶ· **2)** ρηματ.π. σκαρθμός.

**σκαΐτινγκ** (τὸ) (ἀγγλ.) νεώτ. ἀκλ. ἡ πεδιλοδρομία.

**σκαιώδης**-ους-ες σχόλ. ὁ ὅμοιος πρὸς σκαιόν: Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.837.

**σκαίωμα**-ατος (τὸ) μτγν. πρανές, κλιτὺς ἑλικοειδής: Πολύβ.5,59,9 **ἐγκλίματι καὶ σκαιώμασι πυκνοῖς** (πιθ.γρ.).

**σκαιώρημα**-ατος (τὸ) (σκαιωρῶ) μτγν. κ. μσν. ἐπιβλαβὲς ἐπινόημα, ἐπιζήμιον ἐφεύρημα, πανούργημα: Πολυδ.6,182, Σχόλ.Αἰσχ.Χο.730, Βασ.2,11, 'Ακροπ.Κ ἐν ASS Μαΐου 2,741,9, Προκ.Μυστ.28.

**σκαιωρία** (ἡ) (σκαιωρῶ) μτγν. κ. μσν. ἐπιβουλή, πανουργία, βλάβη, ζημία: Τζέτζ.Χιλ.8,903· πρβλ. σκευωρός· **2)** 'Ησ. «ὄρχησις, χορεία, καιρία, παιδιὰ καὶ τὰ ὅμοια».

**σκαιωρῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἐπινοῶ μετὰ πανουργίας, μηχανῶμαι πανούργως, πανουργῶ: Σχόλ. Σοφ.ΟΤ 673, Προκ.Κτισμ.1 Προοίμ., Στουδ.Θεόδ. 459Β· || κ. παθ. ἐσκαιωρημένα: Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ. 6,9,8· **2)** ρηματ. π σκαιώρημα, σκαιωρία.

**σκαιῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. σκαιότερον, κατὰ τρόπον σκαιὸν βλ.λ.4), ἀδεξίως, ἀγροίκως, βαναύσως: 'Αριστφ.'Εκκλ.644 **τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς**, αὐτ.Πλ.60, Πολύβ.7,5,6, Φιλόδ.'Ακαδ.7Μ **σκαιότερον**.

**σκάκ(κ)ι** (τὸ) δημ. τὸ ζατρίκιον βλ.λ.

**σκακ(κ)ιστής** (ὁ) δημ., τὸ θηλ. -ίστρια, ὁ παίζων σκάκι, ὁ παίκτης τοῦ ζατρικίου κ. ἰδ. ὁ ἱκανός, ὁ ζατρικιστής.

**σκάλα** (ἡ) (λατ.) μτγν., μσν. κ. δημ. ἡ κλῖμαξ βλ.λ.1), ἰδ. πλοίου: Πολυδ.1,93, 'Ησ., δ. δίστ. **κάν' τα τὰ μαλλιά σου, κάν' τα, κάν' τα σκάλα ν' ἀνεβῶ, - κρεμαστὴ - μαρμαρένια - ξύλινη σκάλα**· **2)** ὁ ἀναβολεὺς βλ.λ.2)· Σουΐδ. «ἀναβολεύς, καὶ ἡ παρὰ 'Ρωμαίοις λεγομένη σκάλα»: 'Ερωτόκρ.2,2411 **χάνει τσὶ σκάλες καὶ τσὶ δυὸ τὸ χαλινάρ' ἀφῆκε**, αὐτ.4,1156,αὐτ.1539 **καὶ τίς ταῦ κράτει τὸ φαρί, τίς τοῦ 'σαζε τὴ σκάλα, - ἡ σκάλα τῆς σέλλας**· **3)** δημ. παραθαλάσσιον ἐμπορεῖον, ἐπίνειον, καταβαθμὸς βλ.λ.2): **ἡ 'Αθήνα ἔχει σκάλα τὸν Πειραιά**· || προσέγγισις, στάθμευσις πλοίου εἰς λιμένα εὑρισκόμενον μεταξὺ τοῦ λιμένος ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ λιμένος τελικοῦ προορισμοῦ: **τὸ βαπόρι πιάνει πολλὲς σκάλες ὅταν κάνῃ τὴν ἄγονο γραμμή, - κάναμε πολλὲς σκάλες**· **4)** δημ. ἡ μουσικὴ κλῖμαξ βλ.λ.5)· **5)** δημ. βαθμὶς κλίμακος· **ὁ δρόμος ἀνεβαίνει ἀπ' ἐκεῖ σκάλες σκάλες**· || ἰδ. πᾶν ὅ,τι ὁμοιάζει πρὸς βαθμίδα κλίμακος: **ἔχει σκάλες τὰ μαλλιά του**, φρ. **τὸν περνάει σκάλες** (εἶναι κατὰ πολὺ ἱκανώτερος)· **6)** δημ. ἐπὶ τῶν φορητῶν πυροβόλων ὅπλων, ἑκάστη τῶν θέσεων εἰς ἃς σταματᾷ ὀρθούμενος ὁ ἐπικρουστήρ.

**σκᾰλᾰβώτης** (ὁ) μτγν. ἀντὶ ἀσκαλαβώτης βλ.λ.: Χρησμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,12 (πιθ.γρ.).

**σκαλαθάρβα** 'Ησ. «τύρβη, ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν».

**σκαλαθαρβία** (ἡ) «ἀκηδία».

**σκαλαθάρης** (ὁ) δημ. τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν σίττη ἡ γλαυκή, ἁ. δεντροτασπανάκος.

**σκᾰλάθυρμα**-ατος (τὸ) λεξ. κ. νεώτ. λεπτολόγος εὐφυΐα ἡ τέχνη, σοφιστικὴ λεπτολογία κ. γεν. παίγνιον, φλυαρία: 'Ησ. **κ. Φώτ.**· **2)** νεώτ. μικρὰ ἐπιστημονικὴ πραγματεία ἢ πρόχειρον λογοτεχνικὸν ἔργον.

**σκᾰλᾰθυρμάτιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σκαλάθυρμα βλ.λ., μικρὰ σοφιστικὴ λεπτολογία ἢ παιδιά, μικρολογία: 'Αριστφ.Νεφ.630 **σκαλαθυμάρτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων, ταῦτ' ἐπιλέλησται**.

**σκᾰλᾰθύρω** (σκάλλω) ὀρύσσω, σκάπτω, σκαλίζω: 'Ησ.· **2)** ἐν αἰσχρ. σημ. συγκοιμῶμαι, βινῶ: 'Αριστφ.'Εκκλ.611 **ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ .. σκαλαθῦραι**.

**σκᾰλαπάζω** περιφέρομαι· 'Ησ. «σκαλαπάζει· ῥέμβεται».

**σκάλατος** 'Ησ. «ὁ σκαφιτὸς (διορθ. -ητός)».

**σκᾰλαυθρῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. εἶδος λιθαργύρου βλ.λ.: Διοσκ.5,87 (πιθ. εἰκ.).

**σκάλαυθρον** (τὸ) 'Ησ. ὄργανον δι' οὗ σκαλεύεται τὸ πῦρ· πρβλ. σκάλευθρον, σπάλαθρον.

**σκαλδικὴ ποίησις** (ἡ) νεώτ. ἡ ἀρχαιοτέρα ποίησις τῶν σκανδιναυϊκῶν χωρῶν, ἐπικοῦ χαρακτῆρος, διαμορφωθεῖσα ὑπὸ τῶν σκάλδων βλ.λ., ὑμνοῦσα δὲ τὰ πολεμικὰ κατορθώματα ἡγεμόνων.

**σκάλδος** (ὁ) νεώτ., ἰδ. κτ. πληθ. **σκάλδοι** σκανδιναυοὶ ποιηταὶ ὑμνηταὶ ἀρχόντων ἀκμάσαντες ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἱστορικῆς περιόδου τῶν σκανδιναυϊκῶν χωρῶν.

**σκάλεθρον** (τὸ) νεώτ. ἁ. σκάλευθρον βλ.λ.

**σκᾰλειά** (ἡ) (σκαλεύω) μσν. τὸ σκαλεύειν, ἡ διὰ τῆς σκαπάνης ἐλαφρά, ἐπιπολαία ἀνασκαφὴ τοῦ ἐδάφους, σκάλισμα, σκάφιμο: Γεωπ.2,24.

**σκαλέρι** (τὸ) μσν. βαθμὶς κλίμακος, σκαλί, σκαλοπάτι: 'Ερωφ.1,575 **σὲ ψηλὸ σκαλέρι καθισμένα**.

**σκαλέτα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ὡς χαρτοπαικτ. ὅρος, δόλιον τέχνασμα, ταχυδακτυλουργικὴ χαρτοπαικτικὴ ἀπάτη, ἰδ. εἰς τὸ παίγνιον πασσέτα.

**σκάλευθρον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἀντὶ σκάλαθρον, τὸ ὄργανον δι' οὗ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας, ὑποδαυλίζουσι τὴν πυράν: Πολυδ.7,22.

**σκάλευμα**-ατος (τὸ) (σκαλεύω) τὸ ἐσκαμμένον, σκαλισμένον: Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.630, 'Ησ. ἐν λ. σκαλαθυρμάτια.

**σκαλεύς**-έως (ὁ) (σκάλλω) ὁ σκάπτων, ὁ σκαλίζων, ὁ τσαπίζων, ἰδ. τὰ ἐν τῷ κήπῳ λαχανικὰ ἢ σπαρτά: Ξεν.Οἰκ.17,12 **τοὺς .. σκαλέας .. τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τῷ σίτῳ**.

**σκάλευσις**-εως (ἡ) (σκαλεύω) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκαλεύειν, τὸ σκάλισμα τῆς πυρᾶς, τὸ συνδαύλισμα: 'Ακύλ.ΠΔΨαλμ.63(64),7.

**σκᾰλευτής** (ὁ) (σκαλεύω) γλωσσ. ὁ σκαλεὺς βλ.λ.

**σκαλεύω** κ. μσν. κ. νεώτ. σκάλλω, ἀνακινῶ, ἀνασκαλεύω, ὑποδαυλίζω τὴν πυράν, συνδαυλίζω: 'Αριστφ.Εἰρ.440 **σκαλεύοντ' ἄνθρακας**, 'Αριστλ.ἀπ.197 **πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν** (Πυθαγ. παροιμ. δηλ. μὴ ἐρέθιζε ἄνθρωπον ὠργισμένον, πρβλ. **μὴ ρίχνῃς λάδι στὴ φωτιά**), Πλούτ.Νομ.14, Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,28, Διογ.Λ 8,17, 'Ιω.Χρυσ.9,305Ε **τὸ πῦρ σκαλεύουσι**· || ἀνακινῶ τι δι' ὀργάνου ἢ διὰ τῶν χειρῶν, σκαλίζω, ξύνω: 'Αριστλ.Πρ. 960b,35 **σκαλεύειν τὰ ὦτα**, αὐτ.961a,37 **τὸ οὖς σκαλεύειν**, Κλήμ.'Αλ.Παιδ.382,6 **αἱ δὲ τὰς κεφαλάς, ὡς μὴ δακτύλους ἔχουσαι, ταῖς ὑπ' αὐτῶν φερομέναις περόναις σκαλεύουσαι θρύπτονται**·

|| ἀπολ. ἐπὶ ὀρνίθων, ἀνασκάπτω ἐλαφρῶς, σκαλίζω· Ἡσ. «κινεῖ, ἀναστρέφει, ὀρύσσει» : Πλούτ. Ἠθ.516D, παροιμ. ἐν Κωμ.Ἀδέσπ.47D **αἰγὸς τρόπον μάχαιραν ἐσκάλευσά** (μοι) (ἔσυρα τὸ ὅπλον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ θανατωθῶ)· **2)** νεώτ. μτφ. ἀνερευνῶ, ἀναζητῶ, ζητῶ νὰ ἐξιχνιάσω τι.

**σκᾰληνής**-οῦς-ές ὁ σκαληνὸς βλ.λ. : Ἀριστλ. Φυσ.224a,5 **ὥσπερ οὐδὲ τρίγωνα τὰ αὐτὰ τὸ ἰσόπλευρον καὶ τὸ σκαληνές**, αὐτ.Α'Υστ.74a,27.

**σκᾰληνία** (ἡ) μτγν. ἀνισότης, ἀνομοιότης, ἀνωμαλία : Πλούτ.Ἠθ.697Α **οὐ σκαληνίᾳ σχημάτων περιπλέκοντα καὶ κολλῶντα τὰ μέρη τοῦ γάλακτος**.

**σκαληνιεὺς**-έως (ὁ) Ἡσ. ὀχετός, σωλήν, ἔντερον.

**σκαληνόεδρος**-ον νεώτ. ὁ ἔχων σχῆμα πολυέδρου, οὗ αἱ ἕδραι εἶναι σκαληνὰ τρίγωνα ἴσα πρὸς ἄλληλα· || εἰδ. γεωμ. τὸ οὐδ. **σκαληνόεδρον** πολύεδρον, οὗτινος αἱ ἕδραι εἶναι σκαληνὰ τρίγωνα ἴσα πρὸς ἄλληλα.

**σκαληνοειδής**-οῦς-ές ὁ ἔχων σκαληνὸν σχῆμα, ὁ πλάγιος, ὁ σκολιός, ὁ λοξός : Ἱππ.Ἀν.Ι **σκαληνοειδὴς ὀχετός** (ἐπὶ τοῦ οὐρητῆρος), Ἀγαθήμ. 5,20 **σκαληνοειδῆ σχήματα**.

**σκαληνός**-ή-όν κ. νεώτ. κ. **σκαληνός-όν** (Στοβ. 4,52,28) ὁ ἄνισος, ὁ ἀνόμοιος, ὁ ἀνώμαλος, ὁ ἀσύμμετρος, ὁ σκολιός, ὁ λοξός : Δημόκρ.π. Θεόφρ.Αἰσθ.66, Ἱππ.Ἀν.Ι **σκαληνὴ φλέψ** (λοξὴ φλέβα), Τίμ.Λοκρ.98Β **τὸ τρίγωνον .. ἐν ᾧ .. τρεῖς πᾶσαι ἄνισαι, σκαληνὸν .. τοῦτο καλεέσθω** (τὸ ἔχον τὰς τρεῖς πλευρὰς ἀνίσους τρίγωνον), Πλάτ.Εὐθφρ.12D **ὁ ἀριθμός, .. ὃς ἂν μὴ σκαληνὸς ᾖ ἀλλ' ἰσοσκελής** (περιττὸς ἀριθμός), Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,50U, Ἀπολλ.Περγ.Ι Ὅρ.1,3 **κῶνος σκαληνός**, Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,16 **σκαληνὰ στερεά** (στερεὰ σώματα, ὧν αἱ τρεῖς διαστάσεις εἶναι ἄνισοι πρὸς ἀλλήλας), Στοβ.4,52,28 **ἀταρπὸς σκαληνός** (ἀκανόνιστος, ἀνώμαλος ἀτραπός), - **σκαληνοὶ μύες** (τρεῖς μύες τῆς πλαγίας ἐπιφανείας τοῦ τραχήλου), - **σκαληνὸν τρίγωνον** (τὸ ἔχον τὰς τρεῖς αὐτοῦ πλευρὰς ἀνίσους)· πρβλ. σκαληνής· || μτφ. : Ἐπιφάν.1,405D **λοξὰ τὰ παρ' αὐτῶν ῥήματα καὶ σκαληνά**.

**σκαληνοῦμαι**-όομαι μτγν. γίνομαι σκαληνός, καθίσταμαι ἀσύμμετρος : Πλούτ.Ἠθ.1121Β **τὸ σκαληνοῦσθαι τὴν ὄψιν**.

**σκαληνῶς** μτγν. κ. μσν. ἀνίσως, ἀνωμάλως : Ἐπιφάν.1,432C **ὄφις σκαληνῶς διαβαίνων**.

**σκαλί** (τὸ) δημ. βαθμὶς κλίμακος, ἁ. σκαλοπάτι : **τὸ κάτω - τὸ ἐπάνω σκαλί, - τὰ μεσιανὰ σκαλοπάτια**· || φρ. **σκαλὶ σκαλί** (βραδέως) : δ.τραγ. **σκαλὶ σκαλὶ τὴν ἀνέβαζε, σκαλὶ σκαλὶ τὴ θώρει**.

**σκᾰλίας** (ὁ) τὸ ἀσκάληρον βλ.λ. : Θεόφρ.Φ| 6,4,11 **τὸ δὲ περικάρπιον .. καλοῦσι δὲ καὶ αὐτὸ σκαλίαν**.

**σκαλιδεύω** (σκαλίς) γλωσσ. σκαλίζω, σκάλλω.

**σκαλίδρις**-ιος (ἡ) εἶδος πτηνοῦ βιοῦντος παρὰ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς, πιθ. ὁ πελαργὸς ὁ ἐρυθρόπαυς: Ἀριστφ.Ζ| 593b,7 **ὁ σκαλίδρις· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ὄρνεον ποικιλίαν ἔχαν** (δ.γρ καλ-).

**σκαλιέρα** (ἡ) δημ. ναυτ. ἑκάστη τῶν σχοινίνων βαθμίδων τῶν ἐπιτόνων βλ.λ.2).

**σκᾰλίζω** μτγν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. **ἀσκαλίζω** σκάλλω, σκολεύω, σκάπτω· Φρύν.Σοφ.Παρ.42Β «ὡς σκαλίζω ἀσκαλίζω κατὰ πρόθεσιν τοῦ α»· || νεώτ. κ. δημ. σκάπτω ἐπιπολαίως, ἀνασκάπτω ἐλαφρῶς ἔδαφος, ἰδ. ἤδη ἐσκαμμένον : **ἐσκάλιζε τὰ βασιλικά της, - σκάλισε τὸ ἀμπέλι**· || γεν. ἀνακινῶ τὸ χῶμα, ξέω τὸ ἔδαφος : παροιμ. **σκαλίζοντας ἡ κόττα βγαίνει τὰ μάτια της** (ἐπὶ τῶν ἀνακινούντων ζητήματα πρὸς ἰδίαν βλάβην)· **2)** δημ. μτφ. ἀνασκαλεύω, ἀνερευνῶ, ἀναδιφῶ, ξεσκαλίζω : **σκάλισα τὰ συρτάρια μου γιὰ νὰ βρῶ κάποιο σημείωμα, - σκαλίζει τὰ χαρτιά του**· **3)** νεώτ. κ. δημ. λαξεύω διὰ σμίλης, γλύφω, ἐγχαράττω τι δι' ἐγγλυφῆς : **σκαλίζω τὸ μάρμαρο, - ἐσκάλισε ἕνα ἄνθος πάνω στὸ ξύλο, - ξύλο σκαλισμένο** (ἁ. σκαλιστό)· **4)** ῥηματ.π. σκάλισις, σκάλισμα, σκαλισμός, σκαλιστήριον, σκαλιστής, σκαλιστός.

**σκάλιον** (τὸ) μσν. κλῖμαξ, σκάλα : ΨΚωδ.191,12 (ἔκδ. Preg.), αὐτ.278,9.

**σκαλίς**-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ἐργαλεῖον πρὸς ἀνατάραξιν τοῦ χώματος ἢ σκαφήν, μικρὰ σκαπάνη ἢ δίκελλα, δι' ἧς γίνεται τὸ σκάλισμα, σκαλιστήρι : Στράβ.3,2,9, Ἰώσ.ΠΙ 2,8,9 **βόθρον ὀρύσσοντες τῇ σκαλίδι**, Ἐπιγρ.· **2)** ποτήριον ἢ τρυβλίον, λοπάς· Ἡσ. «σκαλίς· σκαφεῖον».

**σκάλισις**-εως (σκαλίζω) κ. νεώτ. ἁ. σκάλσις, ἡ πρᾶξις τοῦ σκαλίζω, τὸ σκάλισμα βλ.λ., ἡ σκαφή: Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,20,6 (δ.γρ.)· || νεώτ. τὸ σκάλισμα.

**σκάλισμα** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκαλίζειν βλ.λ.1), ἡ διὰ σκαλίδος ἐλαφρὰ ἀνασκαφὴ ἐδάφους, κ. ἰδ. ἐσκαμμένου ἤδη : **τὸ ἀμπέλι - τὸ περιβόλι θέλει σκάλισμα**· **2)** νεώτ. κ. δημ. γλυφή, ἐγχάραξις παραστάσεων ἐπὶ ξύλου, μαρμάρου ἢ κ. μετάλλου.

**σκαλισμός** (ὁ) (σκαλίζω) μτγν. ἡ σκάλσις, ἡ σκαφή, τὸ σκάφιμο : Πάπ.· **2)** εἶδος βασανιστηρίου ὀργάνου : Εὐνάπ.ΒΣοφ.478Β.

**σκαλιστήρι(ον)** (τὸ) σχόλ. κ. δημ. ἐργαλεῖον πρὸς ἐλαφρὰν σκαφήν, ἀνάδευσιν τοῦ χώματος τοῦ ἐδάφους διὰ κηπουρικὰς ἐργασίας, σκαλίς : Σχόλ.Θεόκρ.10,14 **ἐργαλεῖον γεωργικόν, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον**.

**σκαλιστής** (ὁ) δημ. ὁ ἐκτελῶν τὸ σκάλισμα τῶν φυτῶν ἐργάτης· **2)** γλύπτης, χαράκτης.

**σκαλιστικός**-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σκάλισμα βλ.λ. : **σκαλιστικὰ ἐργαλεῖα, - σκαλιστικὴ μηχανή, - σκαλιστικὴ ἐποχή** (ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο τὸ πρῶτον καλλιεργῶν τὴν γῆν)· || τὸ οὐδ. κτ.πληθ. **σκαλιστικὰ** ὡς οὐσ. ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐργάτου ἢ τῶν ἐργατῶν διὰ τὸ σκάλισμα βλ.λ.1).

**σκαλιστός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ γλυφῆς γενόμενος, ὁ γλυπτός, ὁ σκαλισμένος : **τὸ σκαλιστὸ τέμπλο τῆς ἐκκλησιᾶς, - σκαλιστὰ ἔπιπλα**.

**σκαλκογραφία** (ἡ) νεώτ. μέθοδος κατασκευῆς ἐκτύπων τύπων χρησίμων διὰ τὴν εἰκονογράφησιν βιβλίων κττ.

**σκαλλίον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκαλίς βλ.λ.2), μικρὸν ποτήριον ἢ κύπελλον· Ἡσ. «κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλόν» : Φιλήτ.π.Ἀθήν.11,498Α **κυλίκιον μικρὸν ᾧ σπένδουσιν Αἰολεῖς ὡς Φιλητᾶς φησιν ἐν Ἀτάκτοις**.

**σκάλλω** κ. μσν. ὀρύσσω, σκάπτω, ἀνασκάπτω· Ἡσ. «σκάλλοντες· σκάπτοντες» : Ἡρ.2,14 **οὔτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες αὔλακας ἔχουσι πόνους οὔτε σκάλλοντες**, Ἀριστλ.Θαυμ.837b,22, Θεόφρ. Φ| 2,7,5· τὸ παθ. : Γεωπ.10,69,3 **σκαλλομένης τῆς περικειμένης γῆς**· **2)** μτφ. ἀνασκολεύω, ἀνερευνῶ, ἀναδιφῶ, ἀναζητῶ : ΠΔ Ψαλμ.76(77),7 **νυκτὸς μετὰ καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου**· **3)** ῥηματ.π. σκάλσις.

**σκάλμη** (ἡ) (σκάλλω) μάχαιρα, ξίφος· Ἡσ. «μάχαιρα Θρᾳκία. καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσιν» : Σοφ.ἀπ.620, Μᾶρκ.Αὐρ.11,15 **ἐπιτήδευσις δὲ ἁπλότητος σκάλμη ἐστίν**.

**σκαλμίδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σκαλμός : Κωμ. Ἀδέσπ.607 **ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμία καὶ σκαλμίδια**.

**σκαλμίσκος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. βραχὺ καὶ παχὺ ἀτρακτοειδὲς τεμάχιον ξύλου μετὰ περιφερικῆς γλυφῆς ἐν τῷ μέσῳ, χρησιμεῦον οἱονεὶ ὡς κομβίον ἐφ' οὗ καθάπτονται αἱ ἀγκύλαι τῶν πλαγιαστήρων, τῶν κολεῶν σχοινιδίου τῶν σημαιῶν, διαφόρων παραδετῶν κττ., τὸ κοτσανέλλο.

**σκαλμοδόκη** (ἡ) νεώτ. ναυτ. παχεῖα σανὶς φέρουσα ὀπὰς ἐν αἷς ἐνσφηνοῦνται οἱ σκαλμοὶ πρὸς δέσιν τῶν ἀγομένων τῆς ἐξαρτίας πλοίου.

**σκαλμός** (ὁ) κ. μσν.- κ. νεώτ., δημ. **σκαρμός,** ξύλινον ἢ καὶ μετάλλινον κυλινδρικὸν ραβδίον ἐντιθέμενον κατακορύφως ἐντὸς ἀνατρήσεως τῆς ἐπισκαλμίδος καὶ χρησιμεῦον ὅπως εἰς τὸ ἐξέχον ἄκρον αὐτοῦ τροποῦται ἡ κώπη διὰ τροπωτῆρος· Φώτ., ΑΒ 302,1 «σκαλμὸς τὰ ξύλα ὧν ἐκδέονται αἱ κῶπαι πρὸς εἰρεσίαν» : Ὑμν.Ὁμ.7,42 **πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον,** Αἰσχ.Πέρσ.376 **ναυβάτης τ᾽ ἀνὴρ τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ᾽ εὐήρετμον,** Εὐρ. Ἑλ.1598, αὐτ.ΙΤ 1347 **ναύτας τε . . ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας,** Ἀριστλ.Μηχ. 850b,11 **ὑπομόχλιον ὁ σκαλμὸς γίνεται,** Ἀρρ.Ἰνδ. 27,5 **κατὰ σκαλμὸν ἐρέσσειν,** Λέων Σοφ.19,5 **κώπας, σκαλμούς,** Εὐστ.Ὀδ.1517,58 **ἱμάντες, οἷς ἡ κώπη πελάζουσα ἐνείρεται τῷ ἰδιωτικῶς λεγομένῳ σκαλμῷ,** αὐτ.1533· || νεώτ. ναυτ. ξύλινον ἢ μετάλλινον κυλινδρικὸν ραβδίον ἐντιθέμενον ἐντὸς ὀπῆς τῆς σκαλμοδόκης πρὸς ἀνάδεσιν ἐπ᾽ αὐτοῦ τῶν ἀγομένων τῆς ἐπιχειρίας τοῦ πλοίου· **2)** ὁ πριαπίσκος ἐν τῷ βάθρῳ Ἱπποκράτους : Ροῦφ.π. Ὀρειβ.49,26,6· **3) σκαλμὸς θρανίτης** κάθισμα ἐρετῶν, κωπηλατῶν : Πολύβ.16,3,4 **κατὰ μέσον τὸ κύτος ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν ἐδέθη·** **4)** ὁ σκαλισμὸς βλ.λ.ΙΙ : Πάπ.

**σκᾰλοβάτης** (ὁ) (σκάλα) γλωσσ. ὁ ἀναβαίνων κλίμακα, σκάλα, ὁ σχοινοβάτης

**σκᾰλοβᾰτῶ-έω** ἀναβαίνω κλίμακα, σκάλαν· Ἡσ. «σκαλοβατεῖ· κλίμακι βαίνει».

**σκαλοκέφαλο** (τὸ) δημ. ἡ ἀνωτάτη καὶ πλατυτέρα βαθμὶς τῆς κλίμακος, ἄ. κεφαλόσκαλο.

**σκαλομέρι** (τὸ) δημ. τὸ κλιμακόπλευρον βλ.λ.

**σκαλοπάτι** (τὸ) δημ. βαθμὶς κλίμακος, ἄ. σκαλί : Γρυπ.Σκ.Τερρ.57,17, - **πλατιά - στενὰ σκαλοπάτια·** || ἐν χρ. κ. μτφ. ὡς τὸ βαθμίς.

**σκᾰλοπιά** (ἡ) ὁ ὑπόνομος, τὸ ὑπόρυγμα, ὁ ὑπόγειος δρόμος τοῦ ἀσπάλακος : Θεόφρ.ΦΙ 7,12,3 **πολλὰς δὲ εὑρίσκουσι παρὰ ταῖς σκαλοπιαῖς** (δ.γρ. σκολοπιαῖς).

**σκαλοπόδαρο** (τὸ) δημ. ἡ κάθετος δοκός, ἐφ᾽ ἧς στηρίζονται αἱ βαθμίδες τῆς κλίμακος.

**σκαλούνι** (τὸ) δημ. τὸ σκαλοπάτι, τὸ σκαλί βλ.λ., ἰδ. ἐν χρ. κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν βαθμίδων ἀνωφεροῦς ὁδοῦ.

**σκάλοψ**-οπος (ὁ) κ. νεώτ. σπάλαξ, ἀσπάλαξ, τυφλοπόντικας· Ἡσ. «ἀσπάλαξ, ζῷον γεωρύχον· τυφλόν»: Ἀριστφ.Ἀχ.879 **φέρω . . ἀλώπεκας, σκάλοπας, ἐχίνως,** Κρατῖν.93 σκάλωψ (κτ. Φώτ.)· || νεώτ. ζωολ. γένος τρωκτικῶν ἀσπαλακιδῶν θηλαστικῶν.

**σκαλαπάζειν** Ἡσ. «ρεμβωδῶς βαδίζειν» (κῶδ. σκαλαπάζειν»).

**σκαλπέλ(λ)ο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **σκαρπέλλο** σμίλη, ἐγκοπεύς, γλαρὶς βλ.λς.

**σκάλσις-εως** (ἡ) (σκάλλω) τὸ σκάλλειν, ἡ ἀνόρυξις, τὸ σκάφιμο, τὸ σκάλισμα : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,20, 6, αὐτ.4,13,3.

**σκάλτσα** (ἡ) δημ. ἀντὶ κάλτσα βλ.λ.

**σκαλτσάς** (ὁ) δημ. ὁ κατασκευάζων περικνημῖδας τῶν φουστανελλοφόρων.

**σκαλτσάτος**-η-ο δημ. κ. **καλτσάτος** ὁ φέρων, ὁ φορῶν κάλτσες βλ.λ.· || ἰδ. ἐπὶ ζῴων κ. πτηνῶν, ὁ ἔχων μακρὰς τρίχας ἢ πτέρωμα ὑπὲρ τὸ πέλμα τοῦ ποδός : δ. αἴνιγμα **ὅ, τι τὸς σκαλτσάτος, νυχοποδαράτος.**

**σκαλτσούνι** (τὸ) δημ. περικνημίς, κάλτσα κ. ἰδ. ἀνδρική, τσουράπι.

**σκαλτωμίζειν** Ἡσ. «λαμπυρίζειν».

**σκάλωμα**-ατος (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ ἐκ σχοινίου κλῖμαξ : Κοτελ.3,336Β· **2)** δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκαλώνω, ἡ ἀνορρίχησις· **3)** δημ. μτφ. πρόσκομμα, ἀνακοπή, σταμάτημα λόγῳ ἐμποδίου· **4)** δημ. ἀνωφερὴς τόπος ἰσοπεδούμενος διὰ ξηρολιθοδομῆς ἐν τῇ κάτω παρυφῇ κατασκευαζομένης, ἄ. δαμάκι : Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 56,1 **τ᾽ ἀμπέλι στὰ σκαλώματα· | καὶ στὰ ἰσιώματα τ᾽ ἀστάχυ.**

**σκαλώνω** δημ., ἀόρ. (ἐ)σκάλωσα, ἀμτβ. ἀνέρχομαι οἱονεὶ ὡς διὰ κλίμακος, ἀναρριχῶμαι : Πορφύρ.Σκ.28,3 **ἐσκάλωνε ὁ κισσὸς ὁ σμαραγδένιος,** - **ἐσκάλωσα στὸ δέντρο - στὸν τοῖχο - στὸ βράχο·** **2)** προσκολλῶμαι ἐπί τινος ἀντικειμένου, ὥστε νὰ ἐμποδίζηται ἡ ἐλευθερία τῶν κινήσεών μου· **3)** μτφ. ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐπιδιώξεων κττ., ἐμποδίζομαι ὑπὸ κωλύματός τινος, εὑρίσκω πρόσκομμο, σταματῶ πρό τινος ἐμποδίου, προσκόπτω που : **κάπου σκάλωσε ἡ δουλειά του - ὁ διορισμός του·** **4)** ρηματ. π. σκάλωμα, σκαλωσιά.

**σκαλωσιά** (ἡ) δημ. τὸ ἐπὶ τῶν τοίχων οἰκοδομήματός τινος προσαρμοζόμενον ἰκρίωμα βλ.λ.Ι) : **ἔπεσε ἀπ᾽ τὴ σκαλωσιά.**

**σκάλωσις-εως** (ἡ) μσν. τὸ σκάλωμα βλ.λ.Ι) : Κοτελ.3,336Β, ΨΚωδ.285,2 **αἴρειν τὰς σκαλώσεις.**

**σκαλωτής** (ὁ) μσν. ὁ ἐπιστεγάζων, ὁ σανιδώνων οἰκίαν : Θεοφάν.808.

**σκαλωτός**-ή-ό δημ. ὁ ἔχων βαθμίδας, σκαλοπάτια, ὁ βαθμιδωτός : **σκαλωτὸς δρόμος.**

**σκαμάγγι** (τὸ) δημ. τολύπη καθαροῦ βάμβακος πρὸς νῆσιν.

**σκάμαια** Ἡσ. «κύων».

**σκᾰμάνδριος**-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐν Τροίᾳ ποταμὸν Σκάμανδρον, ὁ τοῦ Σκαμάνδρου : Ἰλ.Β 465 **ἐς πεδίον . . Σκαμάνδριον,** Σοφ.ΑΪ.418 **ὦ Σκαμάνδριοι . . ροαί,** Εὐρ.Τρῳ.374.

**σκαμβάλλει** Ἡσ. «ἀκηδιᾷ» (δ.γρ. ἀκηδία).

**σκαμβάλυξ** Ἡσ. «σκαμβός, στρεβλός».

**σκαμβεύω** μτγν. κ. μσν. προχωρῶ ὡς σκαμβὸς βλ.λ., βαδίζω μὲ κυρτὰ τὰ σκέλη· Εὐστ.66,46 **ὁ δὲ διὰ τὸ ἀρισφαλὲς τῆς ὁδοῦ σκαμβεύσας οὐ πάνυ ἂν φεχθείη,** αὐτ.125,71.

**σκαμβηρίζοντες** Ἡσ. «ὀλισθαίνοντες».

**σκαμβίς** Ἡσ. «θερμοποτίς· Λακώνων ῥῆσις».

**σκαμβόπους-οδος-ουν** μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων σκαμβούς, στρεβλοὺς πόδας : Ψ Ἀρχύτ.π.Σιμπλίκ. Κατ.396,1, Λάσκ.Θεόδ.Cod.Par.Supplem.472,fol.731 .

**σκαμβός-ή-όν** μτγν. κ. μσν. ὁ κεκαμμένος, ὁ σκολιός, ὁ κυρτός, ὁ στρεβλός, ὁ στραβός : Μακάρ.Χρυσ.7,69 **σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν·** || ἰδ. ὁ πρὸς τὰ ἔξω κεκαμμένος, ἐπὶ τῶν σκελῶν, ἀντίθ. βλαισός : Γαλ.14,793, Ἱππιατρ.102 **πόδας μὴ σκαμβοὺς εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος,** Γεωπ.19,2,1· **2)** μτφ. ἐν ΠΔ Ψαλμ.100(101),3 **οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή.**

**σκαμβότης-ητος** (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ σκαμβοῦ, ἡ στρεβλότης : Ἀθανάσ.2,267Α **πονηροτέραν σκαμβότητα διὰ φεύδους ὀρύξαντες.**

**σκάμβυκες** Ἡσ. «σκόλοπες, χάρακες».

**σκαμβῶ-όω** μτγν. συγκάμπτω, συστρέφω, στρεβλώνω, στραβώνω τι, τὸ παθ. : Ἀκύλ.ΠΔ Ἡσ.59,8· || κ. μτφ. : Ἀθανάσ.2,267Β **διὰ . . φεύδους τὴν καρδίαν σκολιώσαντος καὶ σκαμβώσαντας·** **2)** ρηματ.π. σκάμβωσις.

**σκαμβώδης-ους-ες** μσν. ὁ σκαμβός : Νίκ.Χων. Χρον.386 D.

**σκάμβωσις-εως** (ἡ) (σκαμβῶ) μτγν. ἡ κύρτωσις, ἡ κάμψις, τὸ στρέβλωμα: Πάμφ.Ἐκκλ.24Α (Gretser).

**σκάμμα-ατος** (τὸ) (σκάπτω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκάπτειν, μέρος ἐσκαμμένον, λάκκος, κοίλωμα, τάφρος, βόθρος : Πλάτ.Νόμ.845Ε **ἂν τις διαφθείρῃ ἑκὼν ὕδωρ . . φαρμακείαις ἢ σκάμμασιν ἢ κλοπαῖς·** **2)** ἡ ἐνέργεια τοῦ σκάπτειν, ἡ ἀνόρυξις, τὸ σκάφιμο, ἐν

χρ. κ. μτφ. : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.145,5 **οὕτω τὸ σκάμμα ποιοῦσι**· **3)** ἐν τοῖς γυμναστηρίοις, τόπος ἐσκαμμένος καὶ ἐπεστρωμένος ἄμμῳ, ἐφ' οὗ οἱ ἀθληταὶ ἠσκοῦντο : Ἐπιγρ. **ἐν αὐτοῖς τοῖς σκάμμασι στεφανωθείς**, Γαλ.Θρασ.46· ‖ κ. παροιμ. : Πολύβ.40,5,5 **ἐπὶ τοῦ σκάμματος ὢν** (εἰς κρίσιμον στιγμήν), Ἀρρ.Ἐπικτ.4,8,26 **εἰς τοσοῦτο σκάμμα προεκαλεῖτο πάντα ὁντιναοῦν** (εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα), Ἰω.Χρυσ.ΚΔ Ρωμ.(**Ι εἴσω τοῦ σκάμματος ἑστηκέναι**, αὐτ. **ἐπὶ μείζονα σκάμματα καλεῖν** (εἰς μείζονας κινδύνους)· ‖ τόπος ἀνεσκαμμένος ἐν γυμναστηρίῳ πρὸς τέλεσιν τοῦ ἀγωνίσματος τοῦ ἅλματος : ΑΒ 224· ‖ νεώτ. τὸ μέρος τοῦ γυμναστηρίου ἔνθα τελεῖται τὸ ἀγώνισμα τῆς πάλης· ‖ μσν. μέρος τοῦ ἱπποδρόμου ἀπέναντι τῆς σφενδόνης : Μαλάλ.Ι 322,ΙΙ· **4)** αὖλαξ ὁ σημειῶν, ὁ δεικνύων τὸ μῆκος τοῦ ἅλματος : Σχόλ.Πίνδ.Ν 5,34a· πρβλ. σκάπτω· **5)** δημ. τὸ μετὰ σάπωνος ἀφρῶδες ὕδωρ τὸ ἀπομένον ἐν τῇ σκάφῃ μετὰ τὴν πλύσιν λεπτῶν ἐνδυμάτων.

**σκαμμάδες** Ἡσ. «πόρναι».

**σκαμματίζω** μσν. ἀγωνίζομαι εἰς τὸ σκάμμα βλ.λ.3) : ΨΧρυσ.8,606C **τῇ νίκῃ τῶν σκαμματιζόντων.**

**σκαμ(μ)ωνία** (ἡ) κ. νεώτ. κ. **σκαμμώνιον** (τὸ) (Νίκ. Ἀλεξ.565) τὸ ποῶδες, πολυετές, ἐξωτικὸν φυτὸν περιαλλόκαυλον ἡ σκαμμωνία, ἐκ τῶν ῥιζῶν τοῦ ὁποίου παρεσκευάζετο καθαρτικόν τι ἐκχύλισμα· Ἡσ. «εἶδος βοτάνης» : Εὔβουλ.19, Ἀριστλ. Πρ.864a,4, αὐτ.13, Θεόφρ.Φl 4,5,1, αὐτ.9,1,3, Διοσκ. 4,170· πρβλ. ἀσκαμωνία, κάμων· **2)** νεώτ. φαρμακ. κομμεορρητίνη λαμβανομένη δι' ἐντομῶν γενομένων ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τοῦ φυτοῦ περιαλλόκαυλον ἡ σκαμμωνία.

**σκαμμώνιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ σκαμμωνία βλ.λ.1) : Νίκ.Ἀλεξ.565· **2)** νεώτ. φαρμακ. ἀντὶ σκαμμωνία βλ.λ.2).

**σκαμμωνίτης** οἶνος (ὁ) μτγν. ὁ διὰ σκαμμωνίας βλ.λ.2) παρασκευαζόμενος οἶνος ἐν χρήσει ὡς καθαρτικόν : Πλίν.Φl 14,110, Διοσκ.5,73.

**σκάμνα** (ἡ) δημ. μεγάλο σκαμνί, ἄ. μπάγκος.

**σκάμνα** (τὰ) δημ. ἢ **σκαμνόμουρα** οἱ καρποὶ τοῦ δένδρου μορέα ἡ κοινή, συκάμινα.

**σκαμνάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σκαμνίον βλ.λ., μικρὸν σκαμνί· ‖ κτ. πληθ. **σκαμνάκια** παιδιά τις καθ' ἣν ἐπὶ τῶν συμπεπλεγμένων χειρῶν δύο παιδίων κάθηται τρίτον.

**σκαμ(ν)ιά** (ἡ) δημ. ἢ **συκαμ(ιν)ιά** τὸ δένδρον μορέα ἡ λευκὴ ἢ κοινή.

**σκαμνί(ον)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἁπλοῦν ξύλινον κάθισμα ἄνευ ἐρεισινώτου, σκίμπους, ἕδρανον.

**σκαμνόμουρα** (τὰ) δημ. ἄ. σκάμνα βλ.λ.

**σκάμνον** (τὸ) (λατ.) μσν. ὁ σκίμπους, τὸ σκαμνί.

**σκάμνος** (τὸ) τὸ σκάμνον : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.633.

**σκαμπαβία** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἄκατος ἢ λέμβος πλοίου κ. ἰδ. ἡ ἐπιτελὶς βλ.λ.

**σκαμπάζω** δημ. ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι, καταλαβαίνω : **κάτι σκαμπάζει ἀπὸ φιλολογία, - δὲν σκαμπάζει τίποτα** (δὲν ξέρει τίποτα).

**σκαμπανεβάζω** δημ. ἐπὶ πλοίου, προνεύω, προνευστάζω κλυδωνιζόμενος· **2)** ῥηματ. ῥ. σκαμπανέβασμα.

**σκαμπανέβασμα** (τὸ) δημ. πρόνευσις, προνευστασμὸς βλ.λ.

**σκαμπίλι** (τὸ) (τουρκ.) δημ. εἶδος χαρτοπαιγνίου παιζομένου ὑπὸ δύο ἢ πλειόνων παικτῶν διὰ δεσμίδος εἰκοσιοκτὼ ἢ τριάκοντα ἓξ παιγνιοχάρτων· ‖ συνεκδ. ἡ διὰ τὸ παίγνιον τοῦτο χρησιμοποιουμένη δεσμὶς παιγνιοχάρτων : **φέρε μας ἕνα σκαμπίλι**· ‖ ἕκαστος ἄσσος καὶ τρία εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τοῦτο· **2)** ῥάπισμα : **τὸν ἄρχισε στὰ σκαμπίλια, - τοῦ 'δωσε ἕνα σκαμπίλι.**

**σκαμπιλίζω** δημ. κατοφέρω κολάφους, ῥαπίσματα κατά τινος, δίδω σκαμπίλια σὲ κάποιον : **τὸν σκαμπίλισε χωρὶς λόγο.**

**σκαμφυσεῖ** Ἡσ. «μεμφιμοιρεῖ, ἀγανακτεῖ».

**σκαμώνειον** (τὸ) μτγν. κ. μσν. τὸ σκαμμώνιον βλ.λ. : Ἀνών.Λονδ.37,19.

**σκαμωνία** (ἡ) ἄ. σκαμμωνία βλ.λ. : Ἀντιφάν.π. Ἀθήν.1,28D.

**σκᾱνά** (ἡ) δωρ. τ. τοῦ σκηνὴ βλ.λ. : Ἐπιγρ.

**σκάναμα** Ἡσ. «τόπος πρὸς τὸ εὖ στιβάσασθαι».

**σκανδαλαβίζω** μσν. μτφ. διερευνῶ, ἀνασκαλεύω : Θεοφύλ.Βουλγ.Ἐπιστ.24.

**σκανδαλάριος** (ὁ) πέταυρον στέγης : Ἐπιγρ., Ῥητόρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),215.

**σκανδάλη** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σκανδάληθρον βλ.λ.: Ἀλκίφρ.3,22 **κρεάδιον τῆς σκανδάλης ἐφάφας**· **2)** νεώτ. δημ. σκαντάλι (τὸ) προεξοχὴ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν φορητῶν πυροβόλων ὅπλων, ἥτις ἑλκομένη διὰ τοῦ δακτύλου προκαλεῖ τὴν πτῶσιν τῆς σφύρας ἢ προώθησιν τοῦ ἐπικρουστῆρος ἐπιφέρουσα οὕτω τὴν ἐκπυρσοκρότησιν.

**σκανδάληθρον** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἐπικαμπὲς ξυλάριον τῶν παγίδων, ἐφ' οὗ ἐμπήγνυται τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ὁποῖον ἅμα φαυόμενον ὑπὸ τοῦ ζῴου ἀναπηδᾷ κλεῖον τὴν παγίδα, ἄ. πάσσαλος, ῥόπτρον· Πολυδ.7,114 «**τῶν μυαγρῶν τὸ ἱστάμενόν τε καὶ σχαζόμενον παττάλιον, τῇ δὲ σπαρτίνῃ προσηρτημένον**», αὐτ.10,156· ‖ μτφ. ἐν Ἀριστφ. Ἀχ.687 **σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν** (στήνων παγίδας λόγων, δηλ. προφέρων λόγους, τοὺς ὁποίους ἁρπάζει ὁ ἀντίπαλος καὶ οὕτω δι' αὐτῶν ἡττᾶται ἐν τοῖς λόγοις, πρβλ. Σχόλ.)· πρβλ. σκάνδαλον.

**σκανδαλιάρης** (ὁ) δημ. κ. **σκανταλιάρης**, τὸ θηλ. **-άρα**, τὸ οὐδ. **-ικο**, ὁ δημιουργῶν ἀφορμὰς πρὸς ἔριδας, ἐκεῖνος ποὺ βάζει σκάνταλα, ὁ σκανδαλοποιός· ‖ ἰδ. ἐπὶ παίδων, ὁ ταραξίας, ὁ ἄτακτος, ὁ ἀνήσυχος : **σκανταλιάρικο παιδί**· **2)** ὁ κινῶν εἰς πειρασμόν, ὁ σκανδαλίζων ἐρωτικῶς : **σκανταλιάρικα κορίτσια, - μάτια.**

**σκανδαλιάρικος**-η-ο δημ. κ. **σκανταλιάρικος** -η-ο ὁ σκανδαλιάρης βλ.λ.

**σκανδαλίζω** μτγν., νεώτ. κ. δημ. κ. **σκανταλίζω** γίνομαι αἴτιος σκανδάλου, ἐμβάλλω τινὰ εἰς πειρασμόν, ἐρεθίζω, πειράζω τινά, διεγείρω τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς πρὸς τὸ κακόν : ΚΔ Ματθ.5,29 **εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου .. σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν**, αὐτ.17,27, Ἐρωτόκρ.5,1364· κ. παθ. : ΚΔ Ματθ.26,33 **ἐγὼ .. οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι**, αὐτ.Μᾶρκ.14,29· ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ἔν τινι) : ΠΔ Σοφ. Σειρ.9,5 **παρθένον μὴ καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς**, ΚΔ Ματθ.11,6 **ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί**, αὐτ.26,31, αὐτ. Λουκ.7,23· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐμβάλλω τινὰ εἰς πονηρὰν σκέψιν ἢ περιέργειαν : **μὲ σκαντάλισε ἡ στάσις του ἀπέναντί σου**· **2)** δημ. ἐπιφέρω βλάβην εἴς τι : δ.τραγ. **μοῦ σκαντάλισε τὸ κλουβὶ καὶ μοῦ 'φυγε τ' ἀηδόνι**· **3)** νεώτ. ναυτ. ὑποβάλλω τὴν ἄγκυραν εἰς ἀποτόμους καὶ βραχείας διαρκείας τιναγμοὺς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀνασπάσεως αὐτῆς ἐκ τῆς ἰλύος τοῦ βυθοῦ.

**σκανδαλιστής** (ὁ) Ἐπιγρ. πιθ. ἀκροβάτης ἐκτελῶν ἀκροβατικὰ γυμνάσματα ἐπὶ τραπεζίου.

**σκανδαλοθήρας** (ὁ) νεώτ. ὁ θηρεύων σκάνδαλα, ὁ τερπόμενος ἐν τῇ ἀποκαλύψει σκανδάλων.

**σκανδαλοθηρία** (ἡ) νεώτ. τὸ σκανδαλοθηρεῖν.

**σκανδαλοθηρικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκανδαλοθηρίαν ἢ τὸν σκανδαλοθήραν βλ.λ.

**σκανδαλοθηρῶ-έω** νεώτ. θηρεύω σκάνδαλα, ἐπιδιώκω τὴν ἀποκάλυψιν σκανδάλων.

**σκάνδαλον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **σκάνταλο**, παγὶς ἢ βρόχος στηθεὶς ὑπ' **ἐχθροῦ** : ΠΔ Ἰησ.23,13

ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἥλους, αὐτ.Βασ.Ι,18,21, ΚΔ Ρωμ.11,9, αὐτ.Πέτρ. Ι,2,7 λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· ‖ κ. μτφ. πρόσκομμα : ΚΔ Ρωμ.9,33 πέτραν σκανδάλου (ὅπου τις προσκόπτει, δυσχέρεια ἀνυπέρβλητος), Ἰω.Χρυσ.Ὁμ.59,494C εἰς Ματθ.18,7 τί δέ ἐστι τά σκάνδαλα; τά κωλύματα τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀφορμὴ πρὸς ἁμαρτίαν, πρὸς ἔριδας, διχονοίας, διενέξεις, πειρασμός: ΚΔ Ματθ.18,7 οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ.. δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται, αὐτ.Λουκ.17,1, αὐτ.Κορινθ.Ι,1, 23 κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, Πάπ. σκάνδαλα ποιεῖσθαι, - βάζει σκάνταλα στό ἀντρόγυνο· **3)** νεώτ. κ. δημ. πρᾶξις ἢ γεγονὸς θῖγον τὸ κοινὸν αἴσθημα καὶ κινοῦν τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν καὶ κατάκρισιν : σκάνδαλον οἰκογενειακὸν - κοινωνικόν, - τό σκάνδαλον τῆς κινίνης· ‖ ἡ ἐξ ἀφορμῆς ἀτόπου τινὸς γεγονότος ἢ πράξεως προκαλουμένη ἔκτροπος κατάστασις ἢ κοινὴ δυσφορία : ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδημιουργήθη σοβαρὸν πολιτικὸν σκάνδαλον.

**σκανδαλοπλόκος**-ον μσν. ὁ ἐπινοῶν, ὁ μηχανώμενος σκάνδαλα βλ.λ., ὁ δολοπλόκος, ὁ σκανδαλοποιός, δθ. ἐπίρρ. -**πλόκως**, διὰ τοῦ ἱστάναι σκάνδαλα ἢ παγίδας : Πρόδρ.Γαλ.31 τόν αὐτὸν αὕτη σκανδαλοπλόκον τρόπον ὑμᾶς διιχνεῖ.

**σκανδαλοποιός**-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ δημιουργῶν σκάνδαλα βλ.λ.2), ὁ ἐμβάλλων εἰς σκάνδαλον: Χειρόγρ. π. Pasin. Codd.Taurin.Ι,423A.

**σκάνδαλος** (ὁ) Ἡσ. κ. δημ. σκάνδαλον· **2)** δημ. ὡς ἐπίθ. ἐπὶ παιδός, λίαν ζωηρός, ταραξίας.

**σκανδαλουργός**-όν μσν. ὁ σκανδαλοποιὸς βλ.λ. : Πράξ.Συνόδ.3,252,32 (Hase).

**σκανδαλῶ-όω** (σκάνδαλον) μτγν. σκανδαλίζω βλ.λ.) : Ἀκύλ.ΠΔ Ἡσ.8,15.

**σκανδαλώδης-ους-ες** μτγν. κ. μσν. ὁ κινῶν, ὁ φέρων εἰς πειρασμόν : Ἐπιφάν.Ι,747A τραχεῖαν ὁδὸν καὶ σκανδαλώδη, Στουδ.Θεόδ.504C, ΨΧρυσ. 7,483,12 ὅλα σκανδαλώδη· ‖ ὁ πλήρης σκανδάλων, ὁ προκαλῶν τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν ἢ κατάκρισιν : σκανδαλώδης βίος - ζωή - συμπεριφορά - ἐπέμβασις· ‖ ἐπίρρ. νεώτ. -**δῶς** κατὰ τρόπον σκανδαλώδη, δημιουργοῦντα σκάνδαλα : παρεβίασε σκανδαλωδῶς τὸν νόμον.

**σκανδεία** Ἡσ. «εἶδος περικεφαλαίας».

**σκανδῖκοπώλης** (ὁ) λεξ. ὁ πωλῶν σκάνδικας βλ.λ., (οὕτως ὁ Ἀριστφ. ἐμφανίζει ἐν Ἀχ.478 τὸν Εὐρ.) : Ἡσ., Φώτ. ἐν λ. σκάνδιξ.

**σκανδῖκώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς σκάνδικα βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ7,11,1 σκάνδιξ καὶ.. σκανδικώδη.

**σκανδιναυϊκός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ.δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σκανδιναυοὺς ἢ τὴν Σκανδιναυΐαν ὡς καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : σκανδιναυϊκαὶ γλῶσσαι (αἱ τέσσαρες γλῶσσαι τοῦ βορείου κλάδου τῆς τευτονικῆς ὁμογλωσσίας, ἤτοι ἡ δανική, ἡ νορβηγική, ἡ σουηδικὴ καὶ ἡ ἰσλανδικὴ μετὰ τῶν διαλέκτων αὐτῶν), - σκανδιναυϊκὴ μυθολογία - τέχνη - χερσόνησος.

**σκάνδιξ**-ικος (ἡ) κ. νεώτ. κ. σκάνδυξ-ῦκος (ὁ) τὸ ἐτήσιον φυτὸν (λάχανον) σκάνδιξ ὁ κτεὶς τῆς Ἀφροδίτης (νεώτ. κ. σκάνδιξ ὁ μεγανθής) : Ἀριστφ.Ἀχ.478 σκάνδικά μοι δός, Ἀνδοκ.ἀπ.4 σκάνδικα.. λάχανα.. τὰ αὐτομάτως φυόμενα, Θεόφρ.ΦΙ7,7,1, αὐτ.7,8,1, Διοσκ.2,138, Ἀλκίφρ.3, 49 ἀνάγκη με σκάνδικας ἐσθίειν.

**σκάνδιον** (τὸ) νεώτ. χημ. τρισθενὲς χημικὸν στοιχεῖον τῆς ὁμάδος τῶν σπανίων γαιῶν.

**σκάνδυνες** Ἡσ. «σκῶλοι, σκόλοπες, χάρακες».

**σκάνδυξ**-υκος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἀντὶ σκάνδιξ βλ.λ. : Διοσκ.2,138 (δ.γρ.).

**σκανεύεσθαι** Ἡσ. «ἐπαρι(σ)τερεύεσθαι».

**σκάνθαν** Ἡσ. «κράββατον».

**σκανθᾰρίζω** μτγν. σκινθαρίζω· Πολυδ.9,122, αὐτ.126 «τῷ μέσῳ τῆς χειρός δακτύλῳ ὑπὸ μείζονος ἀφεθέντι τὴν ῥῖνα παίειν».

**σκάνθαρος** (ὁ) μσν. εἶδος ζωϋφίου ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς διαβιούντων : Εὐχολ.697.

**σκάνιξ**-ικος (ὁ,ἡ) Ἡσ. ὁ σκαιός.

**σκανίτης** (ὁ) δημ. τὸ ἁρπακτικὸν πτηνὸν γὺψ ὁ πυρρόχρους.

**σκᾱνοθήκα** (ἁ) δωρ. τ. τοῦ σκανοθήκη : Ἐπιγρ.

**σκᾱνοπᾱγοῦμαι**-έομαι Ἐπιγρ. σκανῶ βλ.λ.(1).

**σκάνος** μτγν. Γαλ.19,138 «πονήρευμα ἐνεδρευτικόν, αἴτιον κεκρυμμένον»· ‖ Ἡσ. «αἰτία, κώλυμα».

**σκάνος** (τὸ) δωρ. τ. τοῦ σκῆνος βλ.λ. : Τίμ.Λοκρ. 101C, Ὀκελλ.π.Στοβ.1,13,2.

**σκαντάλιο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ.κ.-**άγιο** ἡ βολὶς βλ.λ.2).

**σκαντάλι** (τὸ) δημ. ἡ σκανδάλη βλ.λ.2)· **2)** τὸ σκανδάληθρον.

**σκανταλιάρης** (ὁ), **σκανταλιάρικος** δημ. βλ. σκανδαλιάρης.

**σκανταλιάρω** δημ. κ. **σκανταγιάρω** βολίζω, ρίπτω τὸ σκαντάλιο βλ.λ.

**σκανταλίζω** μσν. κ. δημ. ἀντὶ σκανδαλίζω βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.5,1364.

**σκάνταλο** (τὸ) δημ. τὸ σκάνδαλον βλ.λ.· **2)** ἄνθρωπος κ. ἰδ. παιδίον δημιουργοῦν σκάνδαλα, προκαλοῦν ἔριδας, διχονοίας· πρβλ. σκάνδαλος 2).

**σκάντζα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. ἀλλαγή, ἰδ. ἐν τῇ φρ. σκάντζα **βάρδια** (ἀλλαγὴ φυλακῆς)· **2)** ἡ μεταβολὴ τῶν ὀλκῶν ἢ πλαγιαστήρων ἢ τῶν πραπόδων, ἰδ. κατὰ τὰς ἀναστροφάς.

**σκαντζάρω** (ἰταλ.) δημ. ἀλλάσσω, ἀντικαθιστῶ· ‖ εἰδ. ναυτ. μεταβάλλω ἢ μεθέλκω τοὺς ὀλκοὺς πετάσματος ἢ τοὺς πόδας τῶν ἱστίων πρὸς τὴν ἑτέραν πλευρὰν τοῦ πλοίου.

**σκαντζιέρα** (ἡ) δημ. ναυτ. κ. **σταντζιέρα** προτονὶς ἰδ. ἡ μεγάλη.

**σκαντζίκι** (τὸ) δημ. τὸ ἐτήσιον φυτὸν σκάνδιξ ὁ κτεὶς τῆς Ἀφροδίτης· **2)** τὸ ποῶδες φυτὸν ἀνθρίσκος ὁ χαιρέφυλλος.

**σκαντζόχοιρος** (ὁ) δημ. κ. **σκαντζόχερας** κ. σκαντζόχερος τὸ ζῷον ἀκανθόχοιρος βλ.λ. : δ.τραγ. κι ὁ σκαντζόχερας ὁ ρήγας κάνει μάτι τῆς χελώνας.

**σκάνω** δημ. ἕτ.τ. τοῦ σκάζω βλ.λ., ἰδ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ στενοχωρῶ κ. στενοχωροῦμαι.

**σκᾱνῶ-έω** δωρ. τ. τοῦ σκηνῶ βλ.λ., σκηνοποιῶ : Ἐπιγρ. ἐν τῶι Fανακείωι θύοντα σκανεῖν, γυναῖκα μὴ παρέμεν.

**σκᾱνῶ**-όω δ. τ. τοῦ σκανῶ-έω βλ.λ : Ἐπιγρ.

**σκᾰπᾰνεύς**-έως (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ διὰ τῆς σκαπάνης ἐργαζόμενος, ὁ ὀρύκτης, ὁ σκαφεύς : Λυκόφρ.652 τοῦ στερφοπέπλου σκαπανέως βοαγίδα, Φιλόδ.Ρητ.1,189S, Στράβ.2,5,1 οὐδὲ.. θεριστῇ καὶ σκαπανεῖ, Λουκ.Τίμ.7 σκαπανεὺς.. μισθωτός, αὐτ.ΒΠρ.7· ‖ νεώτ., δημ. σκαμπανέας κ. ὑποκορ. σκαμπανάκι (τὸ) στρατιώτης τοῦ μηχανικοῦ κ. ἰδ. ὁ προωρισμένος εἰς σκαφευτικὰς ἐργασίας· **2)** νεώτ. μτφ. ὁ προπαρασκευάζων τι, ὁ ἐργαζόμενος πρὸς ἐπίτευξιν σπουδαίου τινὸς ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου, ὁ πρωτοπόρος : σκαπανεῖς τῆς ἐπιστήμης - τῆς δημοκρατικῆς κινήσεως.

**σκαπανεύω** σκάπτω, ὀρύττω : Ἐπιγρ. χώραν σκαπανεύειν βέβηλον.

**σκαπάνη** (ἡ) (σκάπτω) κ. νεώτ. ἐργαλεῖον πρὸς σκαφήν, τσάπα, τσαπί· Σουΐδ. «σκαφεῖον,.. δίκελλα» : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,25 τὴν γῆν ἐργάζεσθαι καὶ τοῖς ἀρότροις καὶ τῇ σκαπάνῃ, Μακεδ.ΑΠ 5,239 οὐ γὰρ ἀρότρῳ ἔργα μελισσάων γίνεται ἢ σκαπάνῃ, Ἀλκίφρ.3,24, Ἀγαθ.ΑΠ 9,644· ‖ εἶδος δικέλλης, ἧς ἐποιοῦντο χρῆσιν οἱ ἀθληταὶ

πρὸς ἐκγύμνασιν : Θεόκρ.4,10 **κῶχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μῆλα**· πρβλ. σκεπάρνη· **2**) τὸ σκάπτειν, τὸ ἀνοίγειν τάφρους καὶ βόθρους περί τι δένδρον : Θεόφρ.ΦΙ 2,7,1.

**σκαπανήτης** (ὁ) Ζωναρ. σκαπανεύς, σκαφεύς.

**σκαπάνιον** (τὸ) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ σκαπάνη, τὸ λισγάρι : Μαρτύριον Ἁγ.Κλήμ.21· **2**) Ἡσ. ἡ «βακτηρία. ἄλλοι σκίπωνα».

**σκάπαρδος** Ἡσ. «ὁ ταραχώδης καὶ ἀνάγωγος».

**σκαπέρδα** (ἡ) μτγν. κ. **σκάπερδα** (Ἡσ.) παιδιὰ τῶν νεανίσκων ἐν τοῖς Διονυσίοις, καθ' ἣν διεπερᾶτο σχοινίον δι' ὀπῆς ἐπὶ τοῦ ἄνω ἄκρου δοκοῦ ὀρθίως ἐμπεπηγμένης ἐν τῷ ἐδάφει, ἕκαστος δὲ τῶν ἑκατέρωθεν τῆς δοκοῦ ἀγωνιζομένων, ἔχων τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἔσυρε πρὸς ἑαυτὸν τὸ ἓν ἄκρον τοῦ σχοινίου, προσπαθῶν νὰ φέρῃ πλέον πρὸς τὴν δοκὸν τὸν ἀντίπαλον, ὅτε καὶ ἐθεωρεῖτο νικητής· Ἡσ. «σκάπερδα, παιδιὰ . . καὶ πᾶν τὸ δυσχερὲς σκάπερδα λέγεται» : Πολυδ.9,116 **σκαπέρδαν ἕλκειν** (κ. ὡς φρ. ἐν μτφ. σημ. ἀγωνίζεσθαι δύσκολον ἀγῶνα).

**σκαπερδεύω** κτ. Ἡσ. «σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι», κτ.Τζέτζ.(Ἀν.Ὀξ.3,35)) «συμμαχῆσαι» ἐν Ἱππῶν.1,3· πρβλ. Ἡσ. «καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι» κ. ὅμ. «σκαρπαδεῦσαι· κρῖναι».

**σκαπέρδης** (ὁ) Ἡσ. ἐν λ. σκάπερδα «καὶ πᾶν δυσχερὲς σκάπερδα λέγεται καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης».

**σκαπετίζω** δημ. ἴδ. σκαπετῶ βλ.λ.

**σκαπέτισμα** (τὸ) δημ. φυγή, δραπέτευσις.

**σκάπετος** (ἡ) Ἐπιγρ. κ. **σκάπεδος** κάπετος, τάφρος, λάκκος· Ἡσ. «τάφρος. ἄλλοι τάφος».

**σκαπετῶ**-άω (Ἰταλ.) δημ. κ. -**άω** κ. **σκαπετίζω** φεύγων κάμπτω τὴν κορυφὴν ὑψώματός τινος ἐξαφανιζόμενος ὄπισθεν αὐτοῦ· **2**) δραπετεύω, διαφεύγω, γλυτώνω· **3**) ρηματ.π. σκαπέτισμα.

**σκαπέτωσις**-**εως** (ἡ) ἡ αὐλάκωσις: Ἐπιγρ. (ἀμφ.).

**σκάπος** (ὁ) δωρ. ἀντὶ σκῆπος, σκῆπτρον κτ. Ἡσ. «κλάδος καὶ ἄνεμος ποιός» (κῶδ. σκάπος).

**σκαπουλάρισμα** (τὸ) δημ. διαφυγή, γλύτωμα.

**σκαπουλάρω** (Ἰταλ.) δημ., ἀόρ. (ἐ)σκαπούλαρα κ. **σκαπουλάρισα**, μτχ. παθ. παρακ. **σκαπουλαρισμένος**, διαφεύγω κίνδυνον, ἀπαλλάττομαι, γλυτώνω : **ἦταν ἄρρωστος δύο μῆνες, ἀλλὰ τώρα σκαπουλάρισε**· ‖ δραπετεύω, διαφεύγω ἀπὸ τὰς χεῖράς τινος, ξεφεύγω : **τοὺς σκαπουλάρισε ὁ λωποδύτης**· **2**) ρηματ. π. σκαπουλάρισμα.

**σκάπουλος** (ὁ) (Ἰταλ.) δημ. ἐν Μεσολογγίῳ, ἁλιεὺς ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ ἁλιεύῃ ἐλευθέρως μόνον εἰς ὡρισμένας μὴ ἐνοικιασθείσας περιοχὰς τῆς λιμνοθαλάσσης.

**σκάπτειρα** (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ σκαπτήρ βλ.λ. : ΑΠ 6,21 **σκάπτειραν κήποιο . . δίκελλαν**.

**σκαπτήρ**-**ῆρος** (σκάπτω) ὁ σκάπτων : Μαργίτ.2 **τὸν δ' οὔτ' ἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα**, Ξεν.π.Πολυδ.7,148, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.1,4,25, Βασ.1,579C.

**σκαπτηρίσκος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ὀρθοπτέρων γρυλλιδῶν ἐντόμων.

**σκαπτικά** (τὰ) νεώτ. ζωολ. κατηγορία ἐντόμων κληθεῖσα οὕτως ἐκ τοῦ ὅτι αἱ θήλειαι σκάπτουσιν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους στοάς, ὀπάς, ἐν αἷς ἀποθέτουσι τὰ ᾠὰ αὐτῶν.

**σκαπτικός**-**ή**-**όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκαφήν, ὁ ἁρμόδιος πρὸς σκαφήν, ὁ σκαφευτικός : **σκαπτικαὶ μηχαναί**, - **σκαπτικὰ ἐργαλεῖα**· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σκαπτικά** κ. δημ. **σκαφτικά** ἡ διὰ τὴν σκαφὴν ἀπαιτουμένη δαπάνη, ἡ ἀμοιβὴ τοῦ σκαφέως· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σκαπτικά** ὡς οὐσ. βλ.λ.

**σκᾶπτον** (τὸ) δωρ. τ. τοῦ σκῆπτρον βλ.λ.: Πίνδ.Ο 7,28 **Ἀλκμήνας κασίγνητον . . σκάπτῳ θενών**.

**σκαπτός**-ή-όν (σκάπτω) κ. νεώτ., δημ σκαφτός-ή-ό ὃν δύναταί τις νὰ σκάφῃ, ὁ δεκτικὸς σκαφῆς : Ἡρ.6,46 **ἐκ Σκαπτῆς Ὕλης** (ὡς κύρ. ὄν. πόλις τῆς Θρᾴκης ὀνομασθεῖσα ἔκ τινος δάσους), Πλούτ.Κίμ.4, Μαρκελλῖν.Βί.Θουκ.25· ‖ νεώτ. ὁ ἐσκαμμένος, ὁ σκαφτός.

**σκαπτοφόρος**-ον δωρ. τ. τοῦ σκηπτροφόρος βλ.λ. : Ἐπιγρ.

**σκᾶπτρον** (τὸ) μτγν. δωρ. τ. τοῦ σκῆπτρον βλ.λ. : Μελέαγρ.ΑΠ 7,428.

**σκάπτω** κ. μσν. κ. νεώτ., μσν. κ. δημ. **σκάφτω** ǁ **σκάβω**, μέλλ. **σκάψω** (Πλάτ.Νόμ.778Ε), ἀόρ. **ἔσκαψα** (Ἱππ.Ἄρθρ.12) κ. μσν., δημ. **ἦσκαψα**, παρακ. **ἔσκαφα** (κατα- : Ἰσοκρ.14,7) κ. παθ. μέλλ. **σκαφήσομαι** (ἀπο-, κατα- : Πολύαιν.5,10,3, Ἰώσ. ΑΙ 20,6,1), ἀόρ. **ἐσκάφην** (ΠΔ Ἡσ.5,6, Γεωπ.12,5,1) κ. δημ. (**ἐ**)**σκάφτηκα**, παρακ. **ἔσκαμμαι** (Πλάτ.Κρατ. 413Α), μτχ. παρακ. **ἐσκαμμένος**, δημ. **σκαμμένος**, ἀναστρέφω τὸ ἔδαφος διὰ τῆς σκαπάνης πρὸς διάνοιξιν ὀρύγματος, ἀνοίγω κοίλωμα ἐν τῇ γῇ δι' ἐκσκαφῆς, ὀρύσσω, ἀνορύσσω, ἀνασκάπτω, ἀπολ. : Ἱππ.Ἄρθρ.12, Ἀριστφ.Πλ.525 **ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλά τε μοχθεῖν**, αὐτ.Ὄρν.1432 **σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι** (παροιμ. κτ. Σχολ. «πεζῇ βαδίζων σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι»), Πλάτ.Νόμ.778Ε **τὰ μὲν σκάψοντας, τὰ δὲ ταφρεύσοντας**, ΚΔ Λουκ.16,3 **σκάπτειν οὐκ ἰσχύω**, αὐτ.6,48· κ. μτ. αἰτ. : Θουκ.4,90 **τάφρον . . ἔσκαπτον** (διήνοιγον τάφρον), Λουκ.Ἀλέξ 10 **τοὺς θεμελίους . . ἔσκαπτον**, Ἐρωτόκρ.5,957 **ταῦτα τὰ χέρια, ποὺ θωρεῖς, λάκκο ζιμιὸ τοῦ σκάψα**· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : ΨΦωκυλ.158 **σκάπτεσθαι δικέλλῃ**· ‖ τὸ οὐδ. τῆς μτχ. τοῦ παθ.παρακ.κτ. πληθ. **ἐσκαμμένα** γραμμὴ ἐσκαμμένη ὡς ὅριον ἢ τέρμα τοῦ ἅλματος, ὅθ. ἐν φρ. μτφ. : Πλάτ.Κρατ. 413Α **ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἅλλεσθαι** (ὑπερβαίνειν τὰ ἐπιτρεπτὰ ὅρια), Λουκ.Ὄνειρ.6 **ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾷ**, Λιβάν.Ἐπιστ.438, αὐτ.Λόγ.64,68 **καὶ ἡ μὲν παροιμία φησὶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα θαυμάζουσα τοὺς τῷ πηδήματι παριόντας τὸ μέτρον**, - **ὑπερβαίνω ἢ ὑπερβάλλω τὰ ἐσκαμμένα**· πρβλ. σκάμμα· **2**) ἀνασκάπτω, ἀναστρέφω τὸ χῶμα διὰ τῆς σκαπάνης πρὸς καλλιέργειαν, μτ. αἰτ. : Εὐρ.ἀπ.188 **σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν**, Ξεν.Οἰκ.16,15, Διόδ.Σ 4,31 **τοὺς ἀμπελῶνας σκάπτειν**, Λουκ.Τιμ.31 **σκάπτει . . ὀρεινὸν καὶ ὑπόλιθον γήδιον**· ‖ σκάπτω περί τι, περισκάπτω, καλλιεργῶ ἢ περιποιοῦμαι σκάπτων : Ὕμν.Ἑρμ.90 **φυτὰ σκάπτειν**, Ξεν.Οἰκ.20,20 **ὅταν σκαπτόντων, ἵνα ὕλης καθαραὶ αἱ ἄμπελοι γένωνται, οὕτω σκάπτωσιν ὥστε**· κ. ἐμπροθ. (περί τι) : ΚΔ Λουκ.13,8 **ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν** (τὴν συκῆν)· ‖ κ. μτφ. : Εὐρ.Ἡρ.999 **σκάπτει μοχλεύει θύρετρα** (σκάπτει περὶ αὐτά, ἀνασκάπτει, ξεπατώνει)· **3**) νεώτ. ἀνοίγω κοίλωμα ἔν τινι ἐπιφανείᾳ ἢ στερεῷ σώματι, γλύφω, σκαλίζω· **4**) ρηματ. π. σκάμμα, σκαπτήρ, σκαπτός, σκαφεύς, σκάφη, σκαφή, σκάφος, σκάφιμον.

**σκάρα** (ἡ) δημ. κ. **σχάρα** ἡ ἐσχάρα βλ.λ.

**σκαραβαῖος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. τὸ κολεόπτερον ἔντομον ἀτευχὴς ὁ ἱερός· **2**) εἶδος πολυτίμου λίθου, ἐφ' οὗ εἶναι γεγλυμμένος σκαραβαῖος.

**σκαραβιΐδαι** (οἱ) νεώτ. οἰκογέν. κολεοπτέρων σαρκοφάγων ἐντόμων.

**σκάραιβον** Ἡσ. «αἱμοποιόν».

**σκαραμαγγάς** (ὁ) κ. **σκαραμαγκάς** ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν σκαραμάγγια βλ.λ.

**σκαραμάγγι(ο)ν** (τὸ) κ. **σκαράμαγγον** π.Βυζαντ. πολυτελὲς καὶ διαφ. χρωμάτων ὕφασμα· ‖ ὁ ἐκ σκαραμαγγίου χειριδωτὸς χιτὼν φερόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως, τῶν αὐλικῶν καὶ ἄλλων ἀρχόντων τοῦ Βυζαντίου.

**σκαρδαμυγμός** (ὁ) (σκαρδαμύσσω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σκαρδαμύσσειν, τὸ συχνὸν ἀνοιγόκλειμα τῶν ὀφθαλμῶν : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.47,27,5.

**σκαρδαμυκτής** (ὁ) ὁ σκαρδαμύττων, ὁ ἀνοίγων καὶ κλείων συχνάκις τοὺς ὀφθαλμούς : Ἀριστλ. Φυσιογν.813a,20 **οἱ σκαρδαμύκται δειλοί.**

**σκαρδαμυκτικός**-ή-όν ὁ σκαρδαμύττων, ὁ ἔχων τὴν κλίσιν, τὴν συνήθειαν νὰ ἀνοιγοκλείῃ συχνάκις τοὺς ὀφθαλμούς : Ἀριστλ ΖΙ 492a,10 **σκαρδαμυκτικοὶ ἢ ἀτενεῖς ἢ μέσοι,** αὐτ.Φυσιογν.807b,37 **ὀμμάτιον σκαρδαμυκτικόν.**

**σκαρδαμυκτῶ-έω** μτγν. σκαρδαμύσσω βλ.λ.: Λουκ.Λεξιφ.4 **καὶ γὰρ τὰ κόρα μοι ἐπιτεθόλωσθον καὶ σκαρδαμυκτῶ θαμὰ καὶ ἀρτίδακρύς** εἰμι, Πορφ. εἰς Ἰλ.Ν 443.

**σκαρδαμύσσω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. -ττω ἀνοιγοκλείω συχνάκις τοὺς ὀφθαλμούς, βλεφαρίζω πυκνῶς· Ἡσ. «σκαρδαμύττειν· τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι» : Ἱππ.Κωακ.77, αὐτ. Ἐντ.Παθ.43 **σκαρδαμύσσειν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι,** Εὐρ.Κύκλ.626 **οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,** Ξεν.ΚΠ Ι,4,28 **ὅσον σκαρδαμύττω χρόνον,** αὐτ.Συμπ.4,24, Συνέσ.47C **μὴ ταχὺ σκαρδαμύσσειν πρὸς ἥλιον ἀτενίσαντα,** Ἀγαθ.294,7 (Bonn.) **ἀμβλύνεσθαι τὰς ὄψεις καὶ σκαρδαμύττειν·** κ. ἐπὶ πτηνῶν : Ἀριστλ.ΖΜ 657a,29, αὐτ.691a, 22, αὐτ.ΖΙ 504a,25 **σκαρδαμύττουσι δὲ ἐκ τοῦ κανθοῦ δέρματι ἐπιόντι πάντες·** κ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν : αὐτ.Φυσιογν.807b,7· ‖ νεώτ. ναυτ. **σκαρδαμύσσον φῶς** τὸ ἐμφανιζόμενον καὶ ἐξαφανιζόμενον ἐναλλὰξ φῶς ὡρισμένων φάρων· **2)** ρηματ.π. σκαρδαμυγμός, καρδαμυκτής.

**σκαρθί** (τὸ) δημ. κ. σκαρθάκι ὄν. ποικιλιῶν τοῦ πτηνοῦ σπίζα ἢ κανάριος ἢ σερῖνος ὁ σερῖνος.

**σκαρθμός** (ὁ) μτγν. τὸ σκαίρειν βλ.λ., τὸ πήδημα, τὸ σκίρτημα, τὸ τρέξιμον : Ἀρστ.281 **ἵππου σκαρθμός,** Ἀπολλ.Ρ 3,1260, Νὶκ.Θηρ.139· συνεκδ. κ. ἐπὶ πλοίου, ὁ ἐπὶ κυματώδους θαλάσσης ἐλαφρός, γοργὸς **πλοῦς** : Λυκόφρ.101 **σκαρθμὸς στόλου.**

**σκαρί** (τὸ) δημ. ἐσχάρα βλ.λ. 14) : φρ. **καράβι στὰ σκαριὰ** (τὸ ναυπηγούμενον ἤδη)· ὁμ. **καράβι ἀπὸ σκαριοῦ** (τὸ ἄρτι ναυπηγηθέν, τὸ καινουργές): δ.τραγ. τί **ἔχω καράβι ἀπὸ σκαριοῦ καὶ ναῦτες παλληκάρια·** ὁμ.φρ. **ἔχω μιὰ δουλειὰ στὰ σκαριὰ** (σχεδιάζω ἐπιχείρησίν τινα ἢ εὑρίσκομαι ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτῆς)· ὁμ. **βάζω κάποιον στὰ σκαριὰ** (παρορμῶ, παρακινῶ τινα)· ‖ ὁ σκελετὸς ναυπηγουμένου πλοίου : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.54 **ἡ Νοτιὰ μὲ ὅλην τὴν ὕπουλον μανίαν . . δὲν ἦτο ἱκανὴ νὰ τοῦ ἁρπάσῃ τὸ σκαρί του, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του·** **2)** μτφ. ἡ διάπλασις καὶ κατασκευὴ τοῦ **σώματος,** ἡ φυή· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἡ κρᾶσις, ἡ ἰδιοσυγκρασία, ὁ χαρακτὴρ **ι τὸ 'χει τὸ σκαρί του, - ἔχει γερὸ σκαρί.**

**σκαρία** Ἡσ. «παιδιά».

**σκαρίδαι** (οἱ) νεώτ. ζῳολ. **οἰκογέν. φαρυγγογνάθων** ἰχθύων περιλαμβάνουσα μικροσώμους ἢ εὐμεγέθεις ἰχθῦς τοῦ Ἀτλαντικοῦ κ. τῆς Μεσογείου.

**σκαρίδιον** (τὸ) νεώτ. ζῳολ. γένος **πλατελμίνθων** σκωλήκων.

**σκᾰρίζω** (σκαίρω) μτγν., μσν. κ. δημ. ἀσκαρίζω, πηδῶ, ἀναπηδῶ, σκιρτῶ, πάλλομαι : Ἐπιφάν. Ι,468A **ὥσπερ τι μέρος ἑρπετοῦ ἔτι σκαρίζοντος,** Γεωπ.20,7,4· ‖ Ἡσ. «σκαρίζεται· ταράσσεται· βράζει»· **2)** δημ. συνήθ. ἐπὶ ζῴων, ἐξέρχομαι εἰς βοσκήν· **3)** δημ. μτβ. ἐπὶ ποιμένων, ἐξάγω **τὸ ποίμνιον εἰς βοσκὴν** : Κρυστ.Τραγ.Σκάρος 3 **αὐτὴν τὴν ὥρα οἱ πιστικοὶ τὰ πρόβατα σκαρίζουν·** **4)** ρηματ.π. σκαρισμός.

**σκάριον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ τοῦ σκάρος βλ.λ.

**σκᾰρὶς**-ίδος (ἡ) Ἡσ. ἀντὶ ἀσκαρὶς βλ.λ.

**σκᾰρισμός** (ὁ) (σκαρίζω) μτγν. κ. μσν. πήδημα, σκίρτημα, ἅλμα σκαρθμός : Ἡσ. ἐν λ. σκαρθμοί, Εὐστ.1164,31.

**σκᾰρῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. εἶδος λίθου ὁμοιοχρώμων πρὸς τὸν ἰχθὺν σκάρον : Πλίν.ΦΙ 37,187.

**σκᾰρῑφεύματα** (τὰ) (σκαριφεύω) σκαριφισμοί, σκαριφήματα : Σουΐδ. ἐν λ. σκαλαθυρμάτια.

**σκᾰρῑφεύω** σχόλ. ἀντὶ σκαριφῶμαι βλ.λ., σχεδιάζω ὑποτυπωδῶς, σκιτσάρω· Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ. 1545 «τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους»· **2)** ρηματ. π. σκαρίφευμα.

**σκᾰρῑφηθμός** (ὁ) μτγν. (πιθ.) ἀντὶ σκαριφησμός βλ.λ. : Νουμήν.Ἀπ.π.Εὐσ.Προπ.Εὐαγγ.14,5.

**σκᾰρίφημα**-ατος (τὸ) (σκαριφῶμαι) λεξ. κ. νεώτ. ὁ σκαριφησμὸς βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.630, Φώτ.ἐν λ. σκαλαθύρματα· ‖ νεώτ. ἐλαφρὸν καὶ πρόχειρον ἰχνογράφημα, σχέδιον, σκίτσο, κροκί· **2)** νεώτ. παλαιοτέρα ὀνομασία τοῦ χρονογραφήματος, ἄ. σκαλάθυρμα.

**σκαριφησμός** (ὁ) τὸ ἐπιξέειν, ἡ ἐπίξεσις, τὸ ξύσιμο· **2)** ἰδ.ἐπὶ εἰκόνων ἐλαφρὰ καὶ ἐπιπόλαιος ἰχνογράφησις· κ. ἐπὶ λόγων, ὁμιλία, ἔκφρασις ἐπιπόλαιος : Ἀριστφ.Βάτρ.1497 **σκαριφησμοὶ λήρων** (λεπτα) φλυορίαι παριστάνουσαι μικρὰ καὶ οὐτιδανὰ πράγματα ὡς τι ·μέγα, κτ. Σχαλ. «οἷον σκαρισμοὶ καὶ λεπτολογίαι, σκιαγραφίαι»).

**σκαριφητήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. κ. **σκαριφιστήρ-ῆρος** εἰδ. ἰατρ. τὸ χειρουργικὸν ἐργαλεῖον κατασχαστὴρ βλ.λ.· **2)** εἰδ. γεωργ. ἐργαλεῖον πρὸς ἐπιπόλαιον καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους ἄνευ ἀναστροφῆς τῶν χωμάτων, ὁ ξαριστής.

**σκαριφίζω** νεώτ. ἀντὶ σκαριφῶμαι βλ.λ.

**σκάρῑφον** (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἀντὶ σκάριφος βλ.λ. : ΕΜ 273,33,Εὐστ.Πον.326,61 **μέγα τοῖς ῥητορεύειν θέλουσιν ἐλεπτούργησας σκάριφον.**

**σκάριφος** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **σκάριφος** (τὸ) (Μᾶρκ.Διάκ.62, ἔκδ. Teubner) κ. **σκάριφαν** (τὸ) (ΕΜ 273,33) Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1545 «τὰ κάρφος καὶ φρύγανον, μᾶλλον δὲ ἡ γραφίς»· ‖ ὅθ. ἰδ. κονδύλιον ἢ αἰχμηρὸν ὄργανον πρὸς ἐγχάραξιν ἰχνογραφημάτων ἢ σχημάτων, οἷον ἐπὶ τῆς ἄμμου ἢ ἐπὶ κεκηρωμένης σανίδος· **2)** πρόχειρον ἰχνογράφημα, σκαρίφημα, σχέδιον· Ἡσ. «ξέσις. γραφή. μίμησις ἀκριβὴς τύπου (κῶδ. τόπου)»· **3)** νεώτ. ὁ σκαριφητὴρ βλ.λ.2).

**σκᾰρῑφῶμαι**-άομαι λεξ. κ. νεώτ. μ. τὸ ἐνεργ. **σκαριφῶ-άω** χαράσσω τι ἐπιπολαίως, ἐπιξέων τὴν ἐπιφάνειαν σώματός τινος σχηματίζω σχεδίασμα, σχεδιάζω, ἰχνογραφῶ προχείρως, σκιτσάρω, ὅθ. πράττω τι ἐπιπολαίως ἢ μετὰ ραθυμίας· Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1545,Ἡσ.· ‖ νεώτ. ἐν τῷ ἐνεργ. τ. **σκαριφῶ** κ. **σκαριφίζω ἐν τῇ αὐτῇ κυρ.** σημ.· **2)** ρηματ. π. σκαρίφημα.

**σκάρκη** Ἡσ. «Θρακιστὶ ἀργύρια».

**σκαρλατίνα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἡ λοιμώδης νόσος ὀστρακιά.

**σκαρλάτος**-η-ο (ἰταλ.) δημ. ὁ ἀλουργής, ὁ πορφυροῦς, ὁ κόκκινος.

**σκαρμός** (ὁ) μσν. κ. δημ. ὁ σκαλμὸς **βλ.λ.1)** : Λέων Σοφ.19,5· ‖ **σκαρμοὶ τῆς πόστας** αἱ σταμῖνες τοῦ **νομέως** πλοίου· **2)** ὁ ἰχθὺς γάδος ὁ πουτάσσειος.

**σκαρμοῦτσο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. στήλη μεταλλίνων κερμάτων ἐν χαρτίνῳ περιβλήματι, ἄ. φυσέκι.

**σκαρολάχανο(ν)** (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν λινόζωστις βλ.λ. : Ἀγάπ.142,Γεωπ.· ‖ δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν λινόζωστις ἡ ἐτησία· **2)** δημ. τὸ ποῶδες πολυετὲς λαχανευόμενον φυτὸν κρόμβη ἡ κρητική.

**σκάρος** (ὁ) (Ι) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἰχθὺς σκάρος ὁ κρητικός, θεωρούμενος ὡς μηρυκαστικὸν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ὁ παπαγάλος τῆς θάλασσας : Ἐπίχ.54

ἀλιεύομεν σπάρους καὶ σκάρους,'Αριστλ.ΖΙ 508b, || ὃν καλοῦσι σκάρον, ὃς δὴ καὶ μόνος ἰχθὺς δοκεῖ μηρυκάζειν, 'Αρχέατρ.άπ.13,41 σκάρον ἐξ 'Εφέσου ζήτει, 'Αθήν.7,320 δύο γένη φησὶν εἶναι σκάρων· || νεώτ. ζωολ. γένος φαρυγγογνάθων σπαριδῶν ἰχθύων διαβιούντων ἐν τῷ 'Ατλαντικῷ καὶ τῇ Μεσογείῳ.

**σκάρος** (ὁ) (2) (σκαρίζω) δημ. ἡ ἐξαγωγὴ ποιμνίου πρὸς βοσκὴν κ. ἰδ. τὴν νύκτα, καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ βοσκή : Κρυστ.Τραγ.Περδικομάτα 25 **καὶ σὰν νυχτώσουν τὰ βουνὰ καὶ πάῃ αὐτὸς στὸ σκάρο.**

**σκάρος**-ους (τὸ) (3) ΕΜ 723,2 ὁ σκαρθμός, τὸ πήδημα.

**σκαροῦπα** (ἡ) δημ. κ. **σκαρουπιά ἢ σκαρουχιά** τὸ δένδρον δα ἡ ἥμερος.

**σκαρόχορτο** (τὸ) δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν λινόζωστις ἡ ἐτησαία, ἄ. σκαρολάχανο βλ.λ.1).

**σκαρπαδεῦσαι** 'Ησ.«κρῖνοι»· πρβλ.σκαπερδεύω.

**σκαρπαῖον τρίγωνον** (τὸ) νεώτ. ἀνατ. τρίγωνος χῶρος κατὰ τὴν ἄνω καὶ ἔσω μοῖραν τοῦ μηροῦ, ἄ. μικροβουβωνικὸν τρίγωνον· || **σκαρπαῖον γάγγλιον** (τὸ) ὁ ἐκφυτικὸς πυρὴν τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου.

**σκαρπέλλο** (τὸ) (Ιταλ.) δημ. κ. **σκαλπέλλο** σμίλη, κοπὶς κ. ἰδ. τῶν ξυλουργῶν.

**σκαρπίνι** (τὸ) δημ. εἶδος χαμηλοῦ ὑποδήματος μὴ καλύπτοντος τὰ σφυρά.

**σκαρτάδος** (ὁ) (σκαρτάρω) δημ., τὸ θηλ.-α, ἐπὶ προσ., ὁ οἱονεὶ ἀπόβλητος, ἄχρηστος, ἄ. σκάρτος· || ἰδ. ὁ ἀνισόρροπος, ὁ παλαβός.

**σκαρτάρισμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκαρτάρω, τὸ ξεσκαρτάρισμα.

**σκαρτάρω** (Ιταλ.) δημ. ἀφαιρῶ ἐκ τῆς δεσμίδος τῶν παιγνιοχάρτων τὰ περιττὰ διὰ τὸ παιγνίδιον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ παιχθῇ ἢ ὅσα πρόκειται νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων (οἷον εἰς τὸ πικέτο, τὴν πρέφα, τὸ πόκερ κττ.), ἐξωφυλλίζω, ξεσκαρτάρω· **2)** γεν. ἀποβάλλω ἐκ συνόλου τινὸς πραγμάτων τὰ ἄχρηστα ἢ περιττά· **3)** ρηματ. π. σκαρτάρισμα.

**σκάρτας** 'Ησ. «τοχύς».

**σκάρτος**-η-ο (Ιταλ.) δημ. ὁ ἀπόβλητος, ὁ ἄχρηστος, ὁ ἀκατάλληλος : **τὸν πῆραν γιά καλό καὶ βγῆκε σκάρτος**· || τὸ οὐδ. **σκάρτο** ἐπὶ παιγνιοχάρτων, τὸ ἀποβαλλόμενον ἢ ἀντικαθιστάμενον δι' ἄλλου κ. γεν. τὸ ἄχρηστον, τὸ ἄνευ ἀξίας.

**σκαρφάκι** (τὸ) δημ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν ὀποπάναξ ὁ ἀνατολικός.

**σκαρφάλωμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκαρφαλώνω βλ.λ., ἀναρρίχησις.

**σκαρφαλώνω** δημ. ἀναρριχῶμαι, σκαλώνω : **σκαρφάλωσαν σάν τὰ κατσίκια στὸ γκρεμό**· **2)** ρηματ. η. σκαρφάλωμα, σκαρφαλωτός.

**σκαρφαλωτός**-ή-ό δημ. ὁ δι' ἀναρριχήσεως ἀνελθὼν που : **τὸν βρῆκε σκαρφαλωτὸ πάνω στὴ μαυριά**· || ἐπιρρ. **σκαρφαλωτά**.

**σκαρφᾶσθαι** 'Ησ. «σκεδάννυσθαι».

**σκάρφη** (ἡ) μσν., δημ. κ. **σκάρφι** (τὸ) τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν ἐλλέβορος ὁ μέλας : 'Αγάπ. Γεωπ.144 **ἔπαρε ρίζαν τῆς σκάρφης, ἤγουν ἐλλέβορον μαῦρον**· || δημ. τὸ ποῶδες κοσμητικὸν φυτὸν ἐλλέβορος ὁ κυκλόφυλλος· **2)** δημ. κ. **σκάρφι** τὸ ποῶδες φυτὸν ἄδωνις ὁ κυλλήνιος· **3)** δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν βέρατρον τὸ μέλαν.

**σκαρφίζομαι** δημ. ἐπινοῶ, συλλαμβάνω σχέδιόν τι, μοὶ ἐπέρχεται ἰδέα τις, βάζω στὸ νοῦ : **τί πῆγε καὶ σκαρφίστηκε!**· || συνήθ. ὡς τριτοπρόσ. μτ. τῆς προσωπ. ἀντων. μου, σου, του : **τοῦ σκαρφίστηκε νὰ γίνῃ καλόγερος** (τοῦ μπῆκε ἡ ἰδέα, τοῦ κάπνισε).

**σκαρφίον** (τὸ) μσν. τεμάχιον ἢ ἀκὶς ἐκ σανίδος ἐν χρήσει ἀντὶ κλήρου : ΚΠορφ. πρὸς υἱὸν Ρωμανὸν 9,19 **ρίπτουσι δὲ καὶ σκαρφία περὶ τῶν πετεινῶν, εἴτε καὶ φαγεῖν εἴτε καὶ σφάξαι αὐτοὺς καὶ ζῶντας ἐᾶσειν.**

**σκαρφνής** 'Ησ. ἰσχυρός.

**σκάρφος**-ους (τὸ) δ.γρ. ἀντὶ κάρφος βλ.λ. : Αἰσχ.άπ.24.

**σκαρφῶν** 'Ησ. εἶδος καμίνου, ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

**σκάρωμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκαρώνω βλ.λ.

**σκαρώνω** δημ. ἐσχαρῶ βλ.λ.2), βάζω στὰ σκαριὰ πλοῖον : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.54 **εἰς τὸ ἄνω πάτωμα ἐρρακάνιζαν καὶ ἐπριόνιζαν ξύλα . . καὶ εἰς τὸ ἰσόγειον ἐσκάρωναν βάρκες**· κ. παθ. : αὐτ. **ἡ σκαρωμένη σκάφη συνέδεεν οὕτω πρόωρον γνωριμίαν μὲ τὸ κῦμα**· **2)** μτφ. σχεδιάζω ἢ ἔχω ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον τι· || φρ. **μοῦ σκάρωσαν μιὰ δουλειά** (ἐπενόησάν τι εἰς βάρος μου ἢ χάριν ἀστεϊσμοῦ), ὁμ. **τοῦ τὴν σκάρωσε** (ἐπέτυχέ τι εἰς βάρος του)· **3)** ρηματ.π. σκάρωμα.

**σκάση** (ἡ) (σκάζω (2)) δημ. κ. **σκασίλα ἢ σκαΐλα** μεγάλη ἀδημονία, στενοχωρία, θλῖψις, λύπη, δυσαρέσκεια : παροιμ. **καμπόσοι ἀπὸ τὴ σκάση των πλαντοῦν ἀπὸ τὸ γέλιο** (ἐπὶ τῶν ἐκδηλούντων ἀντιθέτως πρὸς τὸν συνήθη τρόπον τὰ κατέχοντα αὐτοὺς συναισθήματα).

**σκασίλα** (ἡ) δημ. ἡ σκάση βλ.λ.: **φρ. σκασίλα μ' ἔφαγε** (εἴρων δὲν μὲ μέλλει ποσῶς).

**σκασιματιά** (ἡ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκάζω (2) βλ.λ.1), ρωγμή, ρῆγμο, σκάσιμο.

**σκάσιμο** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκάζω (2) βλ.λ.1) ρῆγμα, ρῆξις, σχισμή : **τὸ σκάσιμο τῆς βόμβας** (ἡ ἔκρηξις),-**τὸ σκάσιμο τοῦ τοίχου - τοῦ τραπεζιοῦ** (ἡ σκασιματιά)· **2)** μτφ. μεγάλη στενοχωρία, σκάση, σκασίλα· **3)** λαθραία φυγή, κ. ἰδ. ἐπὶ μαθητῶν κ. στρατιωτῶν, ἡ ἕνεκα ὀκνηρίας ἢ ἀμελείας μὴ προσέλευσις αὐτῶν εἰς τὰ μαθήματα ἢ τὰ γυμνάσια κττ.

**σκασμός** (ὁ) (1) (σκάζω (1)) μτγν. τὸ σκάζειν, τὸ χωλαίνειν, ἡ χωλότης : 'Ακύλ.ΠΔΨαλμ.34(35),15.

**σκασμός** (ὁ) (2) (σκάζω(2)) δημ. μεγάλη στενοχωρία, σκάση, σκασίλα· **2)** θάνατος ἐξ ἀσφυξίας· || ὡς ἐπιφ. ὑβριστ. **σκασμός!** σιώπα ἀμέσως, παῦσε νὰ ὁμιλῇς, ἄ. **βγάλε τὸ σκασμό.**

**σκαστός**-ή-ό δημ. ὁ μετὰ κρότου ρηγνύμενος ἢ γινόμενος, ὁ παράγων ἦχον ρηγνυμένου πράγματος, ὁ ἠχηρός : **τῆς ἔδωκε ἕνα σκαστὸ φιλί, - ἔφαγε μιά σκαστὴ μπατσιά**· **2)** ἐπὶ χρημάτων, ὁ τοῖς μετρητοῖς καταβαλλόμενος : **μοῦ πλήρωσε τρία χιλιάρικα σκαστά** (οἱονεὶ ἠχηρά)· **3)** ἐπὶ μαθητῶν κ. στρατιωτῶν, ὁ ἕνεκα ὀκνηρίας ἢ ἀμελείας ἀπουσιάζων ἐκ τῶν μαθημάτων ἢ τῶν γυμνασίων : **σήμερα πάλι ὁ γιός σου ἤτανε σκαστὸς ἀπὸ τὰ 'Ελληνικά**· || φρ. **τοὺς πιάσανε σκαστούς** (ἐπ' αὐτοφώρῳ).

**σκαταιμία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐλαφρὰ λοιμώδης κατάστασις προερχομένη ἐκ τῆς ἀπορροφήσεως ἐν τῷ αἵματι σηπτικῶν στοιχείων ἐκ περιττωμάτων τῶν παραμενόντων ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ ἐντέρῳ· πρβλ. κοπραιμία.

**σκαταμίζω** 'Ησ. ἐν τῷ παρατ. ἐσκατάμιζεν βλ.λ.

**σκατένιος**-ια-ιο δημ. ὁ ἐκ σκατῶν ἢ ὁ οἱονεὶ ἐκ σκατῶν παρεσκευασμένος· **2)** ὁ οὐτιδανός, ὁ ἀνάξιος λόγου, ὁ περιφρονητέος : παροιμ. **'Αρμένης ἅγιος κι ἂν γενῇ, σκατένια δόξαν ἔχει.**

**σκατό** (τὸ) (ἐκ τῆς γενικ. σκατός, τῆς λ. σκῶρ) δημ. περίττωμα, ἀποπάτημα, κόπρανον ἀνθρώπων ἢ κ. ζῴων : παροιμ. **τὰ ξερὰ σκατὰ στὸν τοῖχο δὲν κολλᾶνε** (αἱ συκοφαντίαι δὲν θίγουσι τοὺς ἀθῴους· || κτ. πληθ. **σκατά!** χυδαία ἀναφώνησις ἀγανακτήσεως ἢ ὀργίλης ἀρνήσεως· || ὡς χαρακτηρισμὸς παντὸς μετὰ χυδαιότητος ἀποδοκιμαζομένου πράγματος : **τί σκατά εἶν' αὐτά.**

**σκατο-** πρῶτον συνθετικὸν πολλῶν λέξεων τῆς δημοτικῆς ἰδ. γλώσσης προδῖδον εἰς τὸ διὰ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ δηλούμενον τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀηδοῦς καὶ ἀπεχθοῦς, οἷον σκατάνθρωπος, σκατόγερος, σκατόμουτρο, σκατοφυλλάδα κττ.

**σκατολογία** (ἡ) νεώτ. τὸ νὰ μεταχειρίζεταί τις συχνάκις ἐν τῷ λόγῳ τὴν λέξιν σκατὰ κ. γεν. βωμολοχία, χυδαιολογία, κοπρολογία· || ἰδιαιτέρα προτίμησις τῶν πραγματιστῶν συγγραφέων εἰς τὴν χρησιμοποίησιν χυδαίων λέξεων καὶ ἀναπαράστασιν βρωμεροτήτων· **2**) εἰδ. ἰατρ. χημικὴ καὶ βιολογικὴ ἔρευνα τῶν ἀνθρωπίνων περιττωμάτων πρὸς διαγνωστικοὺς σκοπούς.

**σκατολογικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων εἰς σκατολόγον ἢ τὴν σκατολογίαν βλ.λ.

**σκατολόγος** (-α)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὴν σκατολογίαν βλ.λ.1), ὁ ἔχων τὴν ἕξιν τῆς σκατολογίας, ὁ κοπρολόγος βλ.λ.4).

**σκατολογῶ-έω** νεώτ. εἶμαι σκατολόγος, μεταχειρίζομαι ἐν τῷ λόγῳ χυδαίας ἐκφράσεις καὶ βωμολοχίας, ἄ. κοπρολογῶ βλ.λ.2).

**σκατόμυγα** (ἡ) δημ. εἶδος μυιῶν διαιτωμένων ἐπὶ τῆς κόπρου καὶ τῶν κοπράνων, ὁ σκατοφάγος βλ.λ.3)· **2**) μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ εὐτελής, ὁ βρωμερός, ὁ ἐνοχλητικός.

**σκατομυζίδαι** (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογέν. **διπτέρων** βλαβερῶν μυιῶν.

**σκατός** κ. σκάτους γενικ. τοῦ σκῶρ βλ.λ.

**σκατοφαγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄ. κοπροφαγία βλ.λ.

**σκατοφάγος-ον** (φαγεῖν) κ. νεώτ. ὁ ἐσθίων κόπρον, κόπρανα ἢ ἀκαθαρσίας, βόρβορον, ἄ. κοπροφάγος: Ἐπίχ.63 **καὶ ταὶ πίονες σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί**, Κρωβ.7, Μέν.ἀπ.825, αὐτ. Σαμ.205 **τραχὺς ἄνθρωπος σκατοφάγος, αὐθέκαστος τῷ τρόπῳ**, αὐτ.Περικ.204· || ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἀσκληπιοῦ μετ' ἀναφορᾶς πρὸς ἕξιν τοῦ Ἱππ. νὰ δοκιμάζῃ ἀκαθαρσίας πρὸς διαγνωστικοὺς σκοπούς: Ἀριστφ.Πλ.706· πρβλ. Ὑπόθ.Μετρ.Ἀριστφ.Ἱππ.· **2**) νεώτ. ζῳολ. τὸ ἀρσ. **σκατοφάγος** ὡς οὐσ. γένος ἀκανθοπτερυγίων **χαιτοδοντιδῶν** ἰχθύων περιλαμβάνον διάφορα εἴδη εὐμεγέθων ἰχθύων ἀπαντώντων εἰς τὰς θερμὰς θαλάσσας· **3**) νεώτ. ζῳολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος διπτέρων **μυιιδῶν** ἐντόμων, περιλαμβάνον πολυάριθμα εἴδη μυιῶν διαβιουσῶν ἐπὶ τῆς κόπρου καὶ τῶν περιττωμάτων, ἔνθα ἐναποθέτουσι καὶ τὰ ᾠὰ αὐτῶν, ἡ σκατόμυγα.

**σκατοφαγῶ-έω** ἐσθίω κόπρον, κόπρανα ἢ ἀκαθαρσίας: Ἀντιφάν.126,4, Ὠριγ.Κέλσ.7,340.

**σκατοφάς** (ὁ) δημ. ὁ σκατοφάγος βλ.λ.1).

**σκᾰτοφόροι** (οἱ) μτγν. οἱ μετακομίζοντες τὰ κόπρανα, οἱ μεταφέροντες τὰ σκατά: Πολυδ.7,134.

**σκάτσα** (ἡ) δημ. ναυτ. τὸ κοῖλον μέρος τῆς ἐντορμίας βλ.λ.· **2**) ἡ ὀπὴ τοῦ τροχίλου· **3**) ἡ ὑποπτερνὶς τοῦ ἱστοῦ.

**σκατύς-ιά-ύ** δημ. ὁ ἔχων τὴν χροιὰν τῶν κοπράνων, τὸ χρῶμα τῶν σκατῶν.

**σκάτωμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκατώνω.

**σκατώνω** δημ. μολύνω, ρυπαίνω τι διὰ κοπράνων, περιττωμάτων· || μτφ. ἐν φρ. **τὰ σκάτωσε** (ἀπέτυχεν οἰκτρῶς εἴς τι)· **2**) ρηματ. π. σκάτωμα, σκατωτός.

**σκατωτός-ή-όν** μσν. ὁ πλήρης κοπράνων, ὁ γεμάτος σκατά: Πρόδρ.1,360 **κάλλιον ἦτον νὰ 'τρωγες αὐτοῦνον τὸ μελάνιν, (παρὰ τὴν τυμπανόκρουστον τὴν σκατωτὴν λαπάραν.**

**σκαῦρος** (ὁ) (λατ.) μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἵππου, ὁ ἔχων τὰς ὁπλὰς πρὸς τὰ ἔξω, ὁ στρεβλός: Ἱππιατρ.14,104 **ἵππος . . μὴ σκαύρους πόδας ἐχέτω**· **2**) νεώτ. ζῳολ. γέν. κολεοπτέρων **μελανοσωμάτων ἐντόμων.**

**σκάφαλος** Ἡσ. «ἀντλητήρ».

**σκαφανδρίδαι** (οἱ) νεώτ. ζῳολ. ὁμοιογέν. προσωβραγχίων **γαστεροπόδων** μαλακίων.

**σκάφανδρον** (τὸ) (σκάφος, ἀνήρ) νεώτ. εἰδικὴ ὑδατοστεγὴς ἐνδυμασία ἣν φέρουσιν οἱ δύται κατὰ τὰς ἐν τῷ ὕδατι καταδύσεις αὐτῶν· || κατ' ἐπέκτ. ὁλόκληρος ἡ καταδυτικὴ συσκευή· **2**) εἰδ. ζῳολ. γένος **σκαφανδριδῶν** προσωβραγχίων γαστεροπόδων μαλακίων.

**σκᾰφεία** (ἡ) Σουΐδ. τὸ σκάπτειν, ἡ ἀνόρυξις, ἡ σκαφή, τὸ σκάφιμο.

**σκαφείδιον** (τὸ) λεξ. ὑποκορ. τοῦ σκαφεῖον βλ.λ.1), μικρὸς λίσγος· Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.239 «σκαφείδιον, ἡ δίκελλα, διαφέρει τοῦ σκαφίδιον, τὸ πλοιάριον», Σουΐδ.

**σκαφεῖον** (τὸ) κ. νεώτ. ἐργαλεῖον πρὸς σκαφήν, σκαπάνη, τσάπα· Φρύν. ἐν ΑΒ 62 «ἐργαλεῖον, ἐν ᾧ σκάπτουσιν, ἄμη ἢ ἀξίνη»: Ὑπερείδ.Δημ.ἀπ.7 **σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγκὼν εἰς τὸν κῆπον τὸν αὑτοῦ . . ἐχρῆτο**, Ἐπιγρ. **σκαφεῖον εἰς παλαίστραν**, Φίλ.Μηχ Βελοπ.90,2,Διόδ.Σ 4,31 **τῷ σκαφείῳ πατάξας ἀπέκτεινεν**· **2**) σκάφη, λεκάνη: Κλέαρχ.Ἱστ.65 **λέβης σκαφεῖον ὅλμος λήκυθος**, Ἐπιγρ.· **3**) κοῖλον, σφαιρικὸν κάτοπτρον, δι' οὗ ἥναπτον τὸ ἱερὸν πῦρ αἱ Ἑστιάδες παρθένοι ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων: Πλούτ. Νόμ.9 ἀνάπτοντας **ἀπὸ τοῦ ἡλίου φλόγα καθαράν . . ἐξάπτουσι δὲ μάλιστα τοῖς σκαφείοις.**

**σκαφετός** (ὁ) γλωσσ. ἡ σκαφή, τὸ σκάφιμο.

**σκαφεύς-έως** (ὁ) (σκάπτω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ σκάπτων, ὁ σκαπανεύς, ὁ ὀρύκτης, ἐργάτης ἔχων κύριον ἔργον τὸ σκάπτειν ὁ σκαφτιάς: Εὐρ.Ἠλ. 252 **σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων**, Ἀρχιππ.44, Πάπ., ΨΧρυσ.7,259,5· **2**) ὁ σκαφηφόρος βλ.λ.: Κωμ.Ἀδέσπ.1144.

**σκάφευσις-εως** (σκαφεύω) μτγν. κ. μσν. ἡ σκαφεία βλ.λ.· Σουΐδ.· **2**) εἶδος ἀπανθρώπου θανατικῆς ἐκτελέσεως: Εὐνάπ.ΒΣοφ.47813 **μιαρὰ ἡ Περσῶν λεγομένη σκάφευσις**, Τζέτζ.Χιλ.10,883.

**σκαφευτής** (ὁ) γλωσσ. κ. μσν. ὁ σκαφεύς, ὁ ὀρύκτης: ΚΜονασσ.Χρον.6707.

**σκαφευτικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σκαφευτήν, τὸν σκαφέα, ἄ. σκαπτικός: **σκαφευτικὰ ἐργαλεῖα.**

**σκαφεύτρια** (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ σκαφευτής: ΚΜανασσ.Χρον.183 **οὐ σκαφευτρίαις ἐν χερσίν.**

**σκαφεύω** (σκάφη) τοποθετῶν τινα ἐντὸς σκάφης, μὲ τὴν κεφαλήν, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκτός, ἐκτίθημι αὐτὸν εἰς τὸ καῦμα τοῦ ἡλίου ἕως ὅτου ἀποθάνῃ καταφαγωθεὶς ὑπὸ ἐντόμων, τρόπος θανατικῆς ἐκτελέσεως παρὰ Πέρσαις: Κτησ. ἀπ.29,30· κ. παθ.: Πλούτ.Ἀρτξ 16 **ἐκέλευσεν . . τὸν Μιθριδάτην ἀποθανεῖν σκαφευθέντα**· **2**) ρηματ.π. σκάφευσις.

**σκάφη** (ἡ) (σκάπτω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ ἐσκαμμένον καὶ κεκοιλασμένον, λεκάνη ἢ κάδος, ἰδ. κοῖλον καὶ ἐπίμηκες ξύλινον συνήθως σκεῦος, ἐν ᾧ ζυμοῦται ὁ ἄρτος, πλύνονται διάφορα ἐνδύματα, ποτίζονται ζῷα κττ.: Ἡρ.4,73 **ἐσβάλλουσι ἐς σκάφην κειμένην ἐν μέσῳ τῶν ξύλων καὶ τῶν πίλων**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.742· || σκάφη πρὸς ζύμωσιν, ἄ. κάρδοπος: Τιμοκλ.33, Πολυδ.10,102· || κάδος πρὸς λοῦσιν, λουτήρ: Ἱππ.Ἀφ.234, Αἰσχ.ἀπ.225· || λεκάνη ἢ δίσκος ἐν ᾧ ἔφερον ἀναθήματα καὶ προσφορὰς οἱ μέτοικοι ἐν τοῖς Παναθηναίοις: Ἐπιγρ.· ὁμ. κ. ἐν Δήλῳ: Σῆμ.5· πρβλ. σκαφηφόρος· || κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν παροιμ.: Πλούτ.Ἠθ.178B **τὴν σκάφην σκάφην λέγειν** (καλῶ τὰ πράγματα μὲ τὰ ἴδιά των ὀνόματα, ἄνευ προσπεποιημένης λεπτότητος), Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.41 **τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων**, Ἰουλ.Λόγ.7,208A, Ἀποστολ.

'Αρ.'Ιων.15,95B **τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγει** |εἶναι εἰλικρινής, εὐθύς, ντόμπρος|· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. μικρὸν πλοιάριον, ἐλαφρὸ λέμβος : 'Αριστφ.'Ιππ.1315, Πολύβ.1,23,7 **ἀνελπίστως καὶ παραβόλως αὐτὸς ἐν τῇ σκάφῃ διέφυγε**, ΚΔ Πράξ.27,30 **τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν,** αὐτ.31· || φορτηγὸν πλοιάριον : Πάπ.· || πλοιάριον πλῆρες φορτίου : Πάπ. **σκάφη ξύλων**· || νεώτ. ναυτ. μικρὰ δίκωπος ἢ τετράκωπος λέμβος χρησιμεύουσα διὰ τὰς μικρὰς ὑπηρεσίας τοῦ πολεμικοῦ πλοίου· || δημ. **τύπος** ἱστιοφόρου πλοίου : Παπαδ.Χριστ. Τεμπ.54 **ἡ σκαρωμένη σκάφη συνέδεεν οὕτω πρόωρον γνωριμίαν μὲ τὸ κῦμα**· **3)** λίκνον, κούνια : 'Αριστλ.Ποιητ.1454b,25 **τὰ περιδέραια καὶ οἷαν ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης**, Φύλαρχ.36J **τῇ πραδοσκίδι τὴν σκάφην ἐκίνει**, Πλούτ.Ρωμ.3 **ἐνθέμενος .. εἰς σκάφην τὰ βρέφη**, Σωρ.1,106, Σχόλ.'Αριστφ.Λυσ.138· **4)** τάφος, τύμβος : 'Επιγρ. **τὸ ἀκροστόλιον τῇ πόλει τῆς Παναθηναΐδος σκάφης καὶ τὸ ἕδος τῆς θεοῦ ἀνέστησεν**· **5)** εἶδος ταινίας τῆς κεφαλῆς ἢ ἐπιδέσμου : Γαλ.12, 468· **6)** εἶδος κοίλου ἡλιακοῦ ὡρολογίου : Βιτρ.9,8,1, Κλεομήδ.1,10, Πολυδ.6,110.

**σκᾰφή** (ἡ) (σκάπτω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκάπτειν, ἀνόρυξις, ἀνασκαφή, τὸ σκάφιμο : 'Ηρωδιαν.1,345, Πρόκλ. 'Ησίοδ.'Εργ.569, Πάπ.· **2)** κατασκαφή : 'Αππ. Αἰθ.8,136 **κατέσκαφάν τε καὶ συνῴκισαν αὖθις μετὰ ἔτη τῆς σκαφῆς ἑκατόν.**

**σκᾰφήπλους**-οος-ουν-οον μτγν. κ. μσν. ὁ πλωτός : ΚΜανασσ.Χρον.6182 **θαλάσσῃ σκαφηπλόῳ.**

**σκάφησις-εως** (ἡ) μσν. ἡ σκαφή: ΨΧρυσ.10,927B.

**σκαφητός** (ὁ) κ. μσν. ὁ σκάπετος, ἡ ἀνόρυξις, ἡ σκαφή, τὸ σκάφιμο : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,16,2 **ἥ τε βλαστολογία καὶ ὁ σκαφητός**, Στράβ.3,4,17 **ὅτι μισθώσαιτο ἄνδρας ὁμοῦ καὶ γυναῖκας ἐπὶ σκαφητόν**, 'Επιγρ. **σκάφει ἀμπέλους δίς, τὸν πρῶτον .. τὸν δεύτερον σκαφητόν**, Πάπ. **τῶν δεῖνα ποιούντων σκαφητόν**, 'Ιω.Χρυσ.6,63C **σκαφητὸν καὶ τμῆσιν ἀμπέλου.**

**σκάφητρος** (ὁ) ὁ σκαφητός, ἡ σκαφή : Πάπ. **διῶξαι τοὺς σκαφήτρους τῶν ἐλαιώνων.**

**σκᾰφηφορία** (ἡ) λεξ. κ. νεώτ. τὸ σκαφηφορεῖν, τὸ ἔργον, τὸ ὑπούργημα τῶν σκαφηφόρων βλ.λ.· ΑΒ 280, Γλωσσ.

**σκᾰφηφόρος** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ φέρων σκάφην, λεκάνην ἢ δίσκον· || ἰδ. ἐν 'Αθήναις, **σκαφηφάροι** οἱ μέτοικοι, οἱ μετέχοντες τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων καὶ φέροντες λεκάνας ἢ δίσκους πλήρεις προσφορῶν μέλιτος, πλακουντίων, πεμμάτων κττ.· 'Ησ. «οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο. σκάφος γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ἵνα ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται μετέχοντες τῶν θυσιῶν»· πρβλ. ὑδριαφόροι, σκιαδηφόροι : Δεῖν.ἀπ.16, Πολυδ.3,55, Φώτ.

**σκᾰφηφορῶ-έω** μτγν. εἶμαι σκαφηφόρος βλ.λ., φέρω δίσκον προσφορῶν ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὡς αἱ μέτοικοι· Φώτ. «σκαφηφορεῖν, τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις θυσιῶν» : Αἰλ.ΠΙ 6,1 **τὰς παρθένους τῶν μετοίκων σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἠνάγκαζον, τοὺς δὲ ἄνδρας σκαφηφορεῖν.**

**σκᾰφία** (ἡ) σικελ. ἀντὶ σκάφος βλ.λ.(1), **τάφρος**, χαράδρα, βόθρος : 'Επιγρ.

**σκαφιάς** (ὁ) δημ. ἀντὶ σκαφτιὰς βλ.λ.

**σκαφιδιάζω** δημ. ἀ. σκαφιδώνω βλ.λ.· || μτχ. παθ. παρακ. **σκαφιδιασμένος-η-ο** ὁ σκαφιδωτός.

**σκᾰφίδι(ον)** (τὸ) (1) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ σκάφη βλ.λ.1), μικρὰ σκάφη : 'Επιγρ. **σκαφίδιον χαλκοῦν τετρυπημένον**· || δημ. **σκαφίδι** ἄνευ ὑποκορ. σημ. ἡ σκάφη· || ἀντὶ κάρδοπος βλ.λ. : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.669· **2)** ὑποκορ. τοῦ σκαφίς βλ.λ.(2), μικρὸν πλοῖον, μικρὰ λέμβος, ἀκάτιον : Πολύβ.34,3,2 **ἐν δικώποις σκαφιδίοις**, Στράβ.1,2,16, Λουκ.Χαρ.8 **τὸν Μίλωνα .. ξυλλαβὼν ἐνθήσομαι ἐς τὸ σκαφίδιον**, Βί.Παχωμ. ἐν ASS Μαΐου 3,35,63 **ἐν σκαφιδίῳ πλέων**· || φορτηγὸν πλοιάριον : Πάπ. **τὸ ὑπάρχον ὑμῖν πλοῖον σκαφίδιον ἀγωγῆς ἀρταβῶν τριακοσίων**, Πάπ. **διενέμφατό μοι σκαφίδιον ἀρταβῶν ἑξήκοντα**· **3)** νεώτ. τεμάχιον τοῦ μηχανισμοῦ ἐπαναληπτικῶν τινων τυφεκίων χρήσιμον πρὸς μεταφορὰν τῶν φυσιγγίων **ἐκ** τῆς ἀποθήκης εἰς τὴν εἴσοδον τῆς θαλάμης.

**σκαφίδιον** (τὸ) (2) νεώτ. ζῳολ. γένος κολεοπτέρων **σκαφιδιδῶν** ἐντόμων, περιλαμβάνον μικροὺς μελανοὺς κανθάρους ζῶντας ἐπὶ τῶν μυκήτων τῶν δένδρων· **2)** ὁμ. βοταν. γένος ποωδῶν **χειλανθῶν** φυτῶν.

**σκᾰφιδοποιός** (ὁ) γλωσσ. ὁ κατασκευάζων σκάφας βλ.λ.1), ὁ κατασκευαστὴς σκαφῶν.

**σκαφίδουρος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ξηροβατικῶν (ἰκτεριδῶν πτηνῶν.

**σκαφίδωμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκαφιδώνω βλ.λ., κοίλανσις, βαθούλωμα.

**σκαφιδώνω** δημ. κ. σκαφιδιάζω κοιλαίνω τι εἰς σχῆμα σκάφης βλ.λ.1), βαθουλώνω· **2)** ρηματ. π. σκαφίδωμα, σκαφιδωτός.

**σκαφιδωτός-ή-ό** δημ. ὁ εἰς σχῆμα σκάφης βλ.λ.1), κοιλανθείς, ἀ. σκαφιδιασμένος.

**σκαφιόκουρος-ον** ὁ ἔχων τὴν κόμην κεκαρμένην κατὰ τὸν τρόπον τὸν καλούμενον σκάφιον βλ.λ.3) : Κωμ.'Αδέσπ.34D.

**σκᾰφιόλια** (τὰ) μικρὸν μέτρον, π. 'Ηο. γλῶσσ. τοῦ κυάθους.

**σκᾰφιον** (τὸ) (1) (οὐχὶ σκαφίον) ὑποκορ. τοῦ σκάφη βλ.λ.1), μικρὰ σκάφη, λεκάνη, μικρὸν ἀγγεῖον : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,16,3, Πάπ.· || ἐν χρ. ἐν τοῖς λουτροῖς : Λυκόφρ.π.'Αθήν.11,501E **ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν ταῖς γυναικείαις πυέλοις, ὅθεν τοῖς σκαφίοις ἀρύουαι**· || μικρὸν ποτήριον : Φύλαρχ.44J **κάδος καὶ σκαφιον ἀργυροῦν δύο κοτύλας χωροῦν**· **2)** σκαφοειδὲς νυκτερινὸν οὐροδαχεῖον τῶν γυναικῶν : Εὔπ.46, 'Αριστφ.Θεσμ. 633 **σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς**· **3)** σκυθικὸς κυρ. τρόπος κουρᾶς τῆς κόμης, καθ' ὃν ἐκείρετο αὕτη ἐν χρῷ κυκλικῶς περὶ τὴν κεφαλὴν ἀφιεμένων μόνον τῶν **ἐπὶ** τῆς κορυφῆς τριχῶν : 'Αριστλ.Θεσμ.838 **σκάφιον ἀποκεκαρμένην** (σχόλ. «εἶδος κουρᾶς δουλικῆς»), αὐτ.'Ορν. 806 **κοψύχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ** (σχόλ. «κουρᾶς γένος, τὸ ἐν χρῷ»), Σχόλ.Λουκ.Λεξιφ.5 **οὐ κηπίον ἀλλὰ σκάφιον ἐκεκάρμην**· **4)** ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς, τὸ ὅλον ἀνώτατον μέρος τοῦ κρανίου : 'Αριστφ.ἀπ.604 **ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον**· || τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ κρανίου : Ρούφ.'Οστ.2· **5)** εἶδος ἐπιδέσμου τῆς κεφαλῆς : Σωρ.'Επιδ.3· **6)** κτ. πληθ. **σκάφια** τὰ ἰσχία : Πολυδ.2,183· **7)** ἀντὶ σκαφεῖον βλ.λ.1) : 'Ιππ.'Αγμ.8, Πλούτ.'Αρατ.4 **ἀρνεῖται τὴν ἀδηφαγίαν καὶ τὸ σκάφιον**, Σχόλ.Θεόκρ.3,10.

**σκάφιον** (τὸ) (2) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκάφος βλ.λ.2), μικρὸν πλοιάριον : Στράβ.17,1,50 **ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκάφιον**, 'Ηλιόδ.Αἰθ. 10,4 **κάλαμος γὰρ ἐστι δίχα τετμημένος**, καὶ τομὴν ἑκάστην **σκάφιον παρεχόμενος.**

**σκᾰφίς**-ίδος (ἡ) (1) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σκάφη βλ.λ., μικρὰ σκάφη, σκαφίδιον· || ἰδ. μικρὸν τι ἀγγεῖον, λεκάνη ἢ καδίσκος· Φώτ. «σκαφίδας, οὐ σκάφας, τὰ σκεύη» : 'Οδ.Ι 223 **ἄγγεα πάντα, γαυλοί τε σκαφίδες τε** (καδίσκοι ἀμέλγματος, γαβάθες, καρδάριαι· || μνημονευόμε-

νον μεταξὺ τῶν σκευῶν τοῦ σιτοποιοῦ : Ἀριστφ. ἀπ.417· ‖ σκεῦος πρὸς πόσιν ἢ μέτρον : Ἱππ. Γυν.1,86, αὐτ.Νούσ.2,64· ‖ εἶδος μαγειρικοῦ σκεύους : Ἀνάξιππ.π.Ἀθήν.4,169B **τυροκνῆστιν παιδικήν, στελεόν, σκαφίδας τρεῖς·** ‖ ἀγγεῖον μέλιτος : Θεόκρ.5,59 **σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας·** **2)** πιθ. κάλαθος πρὸς μεταφορὰν γῆς, χώματος : Φανί.ΑΠ 6,297 **ῥαπτὰς γειοφόρους σκαφίδας·** **3)** σκαπάνη ἢ πτύον : Ἐπιγρ. **σκαφὶς εἰς παλαίστραν·** ‖ ἐν χρ. πρὸς καθαρισμόν : Φῖλ.Μηχ.Βελοπ.98,27 **διασκάφας ταῖς μεγίσταις σκαφίσι τὸ κλεῖθρον τοῦ λιμένος.**

**σκαφίς-ίδος** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σκάφος βλ.λ.(2), μικρὸν πλοῖον, λέμβος, βαρκάκι : Ἀρχί.ΑΠ 7,214 **ὑγρὸν ἀναρρίψεις ἅλμα παρὰ σκαφίσιν,** Πολσίφ.12 **σκαφίδι ἐμβάς.**

**σκαφιστήριον** (τὸ) γλωσσ., σκαφεῖον βλ.λ.2), ἀγγεῖον ἐν ᾧ καθαίρεται σῖτος.

**σκαφίτης** (ὁ) (σκαφίς (2)) κ. νεώτ. ὁ ὁδηγῶν, ὁ μετακινῶν τὴν σκάφην, ναύτης ἐρέσσων ἐν σκάφῃ, κωπηλάτης, πηδαλιοῦχος : Δημήτρ.97, Στράβ.17,1,49 **ἐφ' ᾧ καὶ θέαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιδείκνυνται·** ‖ νεώτ. ναυτ. ναύτης ὑπηρετῶν ἐν τῇ σκάφῃ βλ.λ.2).

**σκάφλεύς-έως** (ὁ) Ἐπιγρ. πιθ. ἐσφ. ἀντὶ σκαφεύς.

**σκάφοειδής**-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σκάφην βλ.λ.1), ὁ ἔχων σχῆμα σκάφης ἢ λεκάνης, ὁ κοῖλος : Εὔδοξ.12,9, Διόδ.Σ 2,31 (τὴν γῆν) **λέγοντες . . σκαφοειδῆ καὶ κοίλην,** Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ. 2,22,2 **τὸν ἥλιον . . σκαφοειδῆ, ὑπόκυρτον,** Γαλ.Χρ.Μορ.3,6, Ἀχιλλ.Ἀρ.Φαιν.19, - **σκαφοειδὲς ὀστοῦν** (ἓν ἐκ τῶν ὀστῶν τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς ὡς καὶ τοῦ ταρσοῦ τοῦ ποδός)· ‖ τὸ οὐδ. **σκαφοειδές** σῶμα ἔχον τὸ σχῆμα σκάφης ἢ λεκάνης : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,24,3 **κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφήν.**

**σκαφοειδῖτις-ιδος** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. νόσος τοῦ σκαφοειδοῦς ὀστοῦ τοῦ ταρσοῦ προσβάλλουσα ἰδ. παιδιὰ ἡλικίας πέντε ἕως ἐννέα ἐτῶν.

**σκαφοκεφαλία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παραμόρφωσις τοῦ κρανίου, καθ' ἣν τοῦτο ἐμφανίζει σχῆμα σκάφους, πρβλ. σφηνοκεφαλία.

**σκάφοκάραβος** (ἡ) πλοῖόν τι μετὰ προσηρτημένης σκάφης : Χρον.Ἀλεξ.720 (ἔκδ.Bonn.) **ἠγωνία δὲ χαλάσας εἰς θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἅπερ ἤγαγεν μεθ' ἑαυτῶν, καὶ οὐ συνεχωρεῖτο ἐκ τῶν σκαφοκαράβων.**

**σκαφολουσία** (ἡ) τὸ λούεσθαι ἐντὸς σκάφης βλ.λ1) : Σολμάσ.ad hist.Aug.159A, αὐτ.487C.

**σκάφολουτρῶ-έω** μτγν. λούομαι ἐντὸς σκάφης βλ.λ.1) : Ἀλέξ.Τραλλ.Πυρ.2 **οὐδὲ τοὺς ἔχοντας ἀσθενῆ πάνυ τὴν δύναμιν δεῖ σκαφολουτρεῖν.**

**σκάφοπάκτων-ωνος** (ὁ) πάπ. εἶδος πλοιαρίου.

**σκαφόπλωρος** (ὁ) πάπ. ὅ. σκαφοπάκτων βλ.λ.

**σκαφόποδα** (τὰ) νεώτ. ζωολ. ὁμοταξία μαλακίων ζῴων τῆς θαλάσσης.

**σκάφος** (ὁ) κ. μσν. τὸ σκάπτειν, ἡ ἀνόρυξις, ἡ σκαφή, τὸ σκάφιμο : Ἡσίοδ.Ἔργ.572 **τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων** (ὁ κατάλληλος καιρὸς πρὸς φύτευσιν ἢ περίσκαφιν κλημάτων), Γεωπ.3, 4,5 **ὁ δεύτερος σκάφος τῶν νέων ἀμπέλων.**

**σκάφος-ους** (τὸ) (σκάπτω) κ. νεώτ. κ. δημ. πρᾶγμα ἐσκαμμένον, σῶμα κοῖλον εἰς σχῆμα σκάφης βλ.λ.1), ἰδ. τὸ κύτος ἢ τὸ κύριον σῶμα τοῦ πλοίου μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν προσαρτημάτων, οἷον ἱστῶν, ἱστίων κττ., τὸ κουφάρι : Αἰσχ.Πέρσ. 419 **ὑπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν,** Σοφ.Τρ.803 **ἐν μέσῳ σκάφει θέντες,** αὐτ.Αἴ.1278, Εὐρ.Μήδ.1 **Ἀργοῦς . . σκάφος,** αὐτ.ΙΤ 1345 **νεὼς σκάφος** (ποι. ἀντὶ νοῦς), Θουκ.1,50 **τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν·** ‖ κτ. ἐπέκτ. **ὁλόκληρον τὸ πλοῖον·** Ἡσ. «σκάφος· πλοιάριον» : Ἀλκμ.72 **σκάφεος ἀνάσσων** (ἰδ.γρ.Καφεὺς =Κηφεύς), Ἡρ.7,182 **τοῦ μὲν σκάφεος ἐκράτησαν οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ ἀνδρῶν οὔ,** Αἰσχ.Ἀγ.1013 **ἐπόντισε σκάφος,** Ἀριστφ.Ἀχ.541 **εἰ . . ἐκπλεύσας σκάφει,** Δημ.128 **ἕως ἂν σῴζηται τὸ σκάφος,** Πολύβ.16,2,10 **τὰ . . τῶν πολεμίων σκάφη κατάφρακτα,** - **τὰ ἀγγλικὰ πολεμικὰ σκάφη·** ‖ μτφ. : Ἀριστφ.Σφ.29 **περὶ τῆς πόλεως . . τοῦ σκάφους** (περὶ τῆς πολιτείας), - **τὸ σκάφος τῆς πολιτείας - τῆς ἐκκλησίας** (ἡ πολιτεία, ἡ ἐκκλησία παρομοιαζόμεναι πρὸς σκάφη ἔχοντα ἀνάγκην διακυβερνήσεως)· ‖ φρ. ἐν Φιλόδ.Ρητ.2,294S **τὸ ἴδιον κυβερνῆσαι σκάφος** (νὰ φροντίζῃς διὰ τὰς ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ ἀναμειγνύεσαι εἰς τὰς τῶν ἄλλων)· **2)** τὸ κοίλωμα τοῦ ἐξωτερικοῦ ὠτός : Πολυδ.2, 85· ‖ νεώτ. ἀνατ. **σκάφος πτερυγίου τοῦ ὠτὸς** τοξοειδὴς αὖλαξ μεταξὺ τῆς ἕλικος καὶ τῆς ἀνθέλικος· **3)** ἀντὶ σκαφεῖον βλ.λ. : ΑΠ 6,21,7 **καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν.**

**σκαφτιάς** (ὁ) δημ. κ. **σκαφιάς** ἐργάτης ἔχων ἔργον νὰ σκάπτῃ, σκαφεύς.

**σκαφτικά** (τὸ) δημ. κ. **σκαπτικά** ἡ ἀμοιβὴ τοῦ σκαφέως, ἡ διὰ τὴν σκαφὴν ἀπαιτουμένη δαπάνη.

**σκαφτός**-ή-ό δημ. δ. προφ. σκαπτὸς βλ.λ.

**σκάφτω** δημ. προφ. τοῦ σκάπτω βλ.λ.

**σκαφώδης**-ους-ες ὁ σκαφοειδὴς βλ.λ. : **Πάπ. σκαφῶδες ὀστοῦν.**

**σκάφώρη** (ἡ) μτγν. ἀντὶ καφώρη βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 7, 47 **κερδὼ καὶ σκαφώρη.**

**σκάφιμο(ν)** (τὸ) (σκάπτω) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκάπτω βλ.λ.1), ἡ ἀνόρυξις, ἡ σκαφή : **τὸ σκάφιμο τοῦ χωραφιοῦ - τῶν θεμελίων·** **2)** ἡ γλυφή, ὅ. σκάλισμα.

**σκάφις-εως** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκσκαφή, τὸ σκάφιμον.

**σκάω** δημ. ὅ. σκάζω βλ.λ.(2).

**σκεβρός**-ή-ό δημ. κ. **σκευρός** **ὁ** στρεβλός, **ὁ** σκεβρωμένος : Χατζόπ.Βρ.Θρ.8.

**σκέβρωμα** (τὸ) δημ. κ. **σκευ-** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκεβρώνω βλ.λ., ἡ ἀπώλεια τῆς εὐθύτητος, τῆς ὁριζοντιότητος.

**σκεβρώνω** δημ. κ. **σκευ-**, ἀόρ. **(ἐ)σκέβρωσα,** παρακ.παθ.μτχ.**σκεβρωμένος,** ἰδ.ἐν ἀναφ. πρὸς ξύλα, καθιστῶ τι στρεβλόν, σκεβρόν, στρεβλῶ τι διὰ ξηράνσεως ἢ ἀποψύξεως, στραβώνω, καμπουριάζω· ‖ μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀνθρώπους καὶ ζῷα, συντελῶ εἰς τὸ νὰ κυρτωθῇ τι, κάμνω τι(νὰ) νὰ κυρτωθῇ : **τὸν σκέβρωσαν τὰ γηρατειά·** **2)** ἀμτβ. ἐπὶ ξύλων, καθίσταμαι στρεβλός, γίνομαι σκεβρός, στρεβλοῦμαι ὑπὸ τῆς ὑγρασίας ἢ τῆς ξηρασίας, στραβώνω, καμπουριάζω : **σκέβρωσαν τὰ παραθύρια μὲ τὶς βροχές·** ‖ μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων κ. ζῴων, κυρτοῦμαι ἕνεκα γήρατος ἢ ἀσθενείας· **3)** ρηματ. π. σκέβρωμα.

**σκεδάζω** μτγν. κ. μσν. **ἀντὶ** σκεδάννυμι βλ.λ. : Εὐστ.629,25.

**σκεδάννυμι** κ. **σκεδαννύω** κ. μσν., μτγν. **σκεδάω** (Νίκ.Ἀλεξ.583), μέλλ. **σκεδάσω** (Θέογν.883, Ἰώσ. Π) 4,9,6, Πλούτ.Κοριολ.12), κ. ἀττ. **σκεδῶ** (Αἰσχ.Πρ. 25,αὐτ.925, **ἀπο-**: Σοφ.ΟΤ 138, **δια-**: Ἀριστφ.Σφ.229, κ. π. Ἡρ.8,68,β', **συσκ-** : Ἀριστφ.Βάτρ.903), ἀόρ. **ἐσκέδασα** κ. ἐπ. **σκέδασα** (ὁ μ. ἐν χρ. π.Ὁμ.χρόνος), μέσ. ἀόρ. **ἐσκεδασάμην** (ἀπ-: Πλάτ.Ἀξ.365Ε, **συγκατ-** : Ξεν.Ἀν.7,3,32), παθ. μέλλ. **σκεδασθήσομαι** (Μᾶρκ.Αὐρ.6,4, Γαλ.6.6), ἀόρ. **ἐσκεδάσθην,** παρακ. **ἐσκέδασμαι,** διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὁμάδας προσ. ἀπελαύνω, ἀποδιώκω, διαλύω ἢ ἀφήνω νὰ διαχωρισθῶσιν : Ἰλ.Τ 171 **λαὸν μὲν σκέδασον,** αὐτ.Ψ 158, αὐτ.162 **λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας·** κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἄψυχα : αὐτ.Ρ 649 **ἠέρα μὲν σκέδασεν** (διεσκόρπισε τὸ σύννεφον, διέλυσε τὴν ὁμίχλην), αὐτ.Η 330 **τῶν νῦν αἷμα . . ἐσκέδασ' ὀξὺς**

"Αρης, αὐτ.Υ 341, 'Οδ.Θ 149 **σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ,** Σαπφ. 95 **ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως,** Αἰσχ.Πρ.25 **πάχνην .. ἥλιος σκεδᾷ,** αὐτ.225 **τρίαιναν .. σκεδᾷ** (θὰ συντρίψῃ εἰς τεμάχια), Σοφ. Τρ.989 **μὴ σκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον** (τοῦ ὕπνου θεωρουμένου ὡς νέφους κεχυμένου ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, κτ. Σχολ. «ἆρα ἔγνως ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπᾶν καὶ μὴ διασκεδάσαι τὸν ὕπνον»;), 'Ανακρεόντ.30,18 **σκεδάσαι θέλω μερίμνας,** Μηναῖ.3,1 'Ορθρ.'Ωδ.1 **τὴν ἐξ ἀπροσεξίας σκότωσίν μοι .. ἐπισκήφασαν .. σκέδασον'** κ. παθ. : 'Ηρ.5,102 **οἱ δὲ αὐτῶν .. ἐσκεδάσθησαν ἀνὰ τὰς πόλιας,** Θουκ.4,56 **τὸν .. ὄχλον τῶν φιλῶν ἐσκεδασμένον,** αὐτ.112, αὐτ.6,52, Πλάτ.Πρωτ. 322B **ὥστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο,** αὐτ.Συμπ.221A, Ξεν.'Αν.3,5,2 **τινὰς τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ καθ' ἁρπαγὴν** (πρὸς λαφυραγωγίαν), αὐτ.'Ιππαρχ.7,9, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.7,9,8 **σκεδασθέντες ἐς πᾶσαν τὴν πόλιν'** **2**) ἐπιτρέπω, ἀφήνω νὰ διασκορπισθῶσι πρὸς διαφόρους διευθύνσεις, ἐπὶ τῆς Πανδώρας ἀνοιγούσης τὸ ὀλέθριον κιβώτιον : 'Ησίοδ."Εργ.95 **χείρεσσι πίθου .. πῶμ' ἀφελοῦσα ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά'** ‖ τὸ παθ. ἐπὶ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, διαχέομαι : Αἰσχ.Πέρσ.502 **πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας'** ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ φήμης ἢ λόγου, διαδίδομαι, ἐξαπλοῦμαι, λαμβάνω μεγάλην διάδοσιν, κοινολογοῦμαι : 'Ηρ.4,14 **ἐσκεδασμένου δὲ ἤδη τοῦ λόγου ἀνὰ τὴν πόλιν ὡς τεθνεὼς εἴη'** ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἐν Ξεν.Κυν.5,26 **ὄφις ἐσκεδασμένη** (μὴ περιοριζομένη εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντικείμενον)' . **3**) ρηματ. π. σκέδασις, σκεδασμός, σκεδαστής, σκεδαστός.

**σκέδᾰσις**-εως (ἡ) (σκεδάννυμι) κ. **νεώτ. ἡ** ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκεδάννυμι, διασκέδασις, διασκορπισμός, διάλυσις : 'Οδ.Α 116 **τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη** (ἤθελε διασκορπίσει αὐτούς), 'Ιππ.Δι.1,10 **σκέδασις ὕδατος,** Φίλ.1,686 **διασπορὰν καὶ σκέδασιν,** 'Αρετ.Χρον. Νούσ.1,3 **σκέδασις τοῦ ζοφώδεος.**

**σκεδασμός** (ὁ) (σκεδάννυμι) μτγν. κ. μσν. ἡ σκέδασις βλ.λ. : 'Επίκ.Φύσ. ἐν Πάπ.908,2, Φίλ.1,686, 'Ιώσ.ΑΙ 1,1,3, Μᾶρκ.Αὐρ.7,32 **περὶ θανάτου· εἰ σκεδασμός, ἢ ἄτομοι, ἢ κένωσις,** Πάπ. **πρὸς σκεδασμὸν τῆς ἡμῶν ἐμβολῆς,** Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.1,16D.

**σκεδαστής** (ὁ) (σκεδάννυμι) μτγν. ὁ διασκορπίζων, ὁ διασκεδαστής, ὁ διασκορπιστής· Φώτ. «σκεδαστήν, τὸν μεριστήν» : Φίλ 1,135 **τῶν προστάξεων τοῦ σκεδαστοῦ Φαραὼ ἠλόγουν.**

**σκεδαστικός**-ή-όν μτγν. ἱκανός, ἐπιτήδειος εἰς τὸ διασκορπίζειν : 'Ιω.Λυδ.Μην.4,4,69,1 **δάφνη . . . σκεδαστικὴ φασμάτων ἐστί.**

**σκεδαστός**-ή-όν (σκεδάννυμι) ὃν δύναταί τις νὰ διασκεδάσῃ, νὰ διασκορπίσῃ, νὰ διαλύσῃ, ὁ δεκτικὸς σκεδασμοῦ, διαλύσεως, ὁ μεριστός, ὁ διαλυτός : Πλάτ.Τίμ.37A **ὅταν οὐσίαν σκεδαστὴν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται καὶ ὅταν ἀμέριστον** (διαλυτήν), Πλούτ.'Ηθ.440F **τὸ τῆς ὕλης σκεδαστόν,** Γρηγ.Νύσσ.1,923A.

**σκεδῶ**-άω μτγν.τ. τοῦ σκεδάννυμι βλ.λ. : ΕΜ 499,4, Νίκ.'Αλεξ.583.

**σκεθρός-ά** (κ. Ἰων. -ή) -όν **ὁ** ἐπιμελῶς κατειργασμένος, κατεσκευασμένος, ὁ ἀκριβής, ὁ ἐπιμελής, ὁ προσεκτικός· 'Ησ. «σκεθρόν' ἀκριβές» : 'Ιππ.Γυν.1,11 **γνώμῃ σκεθρῇ βασανίσας,** αὐτ."Αρθρ. 50 **ἴησις σκεθροτέρη,** Λυκόφρ.270 **ταλάντῳ τρυτάνης σκεθρῷ,** Γαλ.18(2), 403 **δίαιτα σκεθρή.**

**σκεθρῶς** ἐπίρρ. κατὰ τρόπον σκεθρόν, μετ' ἐπιμελείας, ἀκριβείας, προσεκτικά: Αἰσχ.Πρ.102 **προυξεπίσταμαι σκεθρῶς τὸ μέλλοντα,** Εὐρ.ἀπ.88 **ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη.**

**σκειράξαι** 'Ησ. «κρεωφαγῆσαι».

**σκειρόμαντις**-εως (ὁ,ἡ) ὁ ἐξ ὑπερέχοντός τινος μέρους τοῦ ναοῦ μαντευόμενος, προφητεύων· 'Ησ. «ὁ ἐπὶ Σκείρωσι μαντευόμενος· τόπος δ' ἦν οὗτος, ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον» (πιθ. γρ. σκιρόμαντις).

**σκεῖρος,** σκειρός κτ.τ ἐσφ. τ. ἀντὶ σκῖρος κτ.τ.

**σκειρώσασθαι** 'Ησ. «σκληροῦσθαι».

**σκελαλγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παραισθητικὴ **νευ**ραλγία τῆς κνήμης.

**σκελέα** (ἡ) (σκέλος) κ. νεώτ., ἰδ. **κτ. πληθ. σκελέαι** περισκελίδες, ἀναξυρίδες· **πρβλ.** πανταλόνι· 'Ησ. «τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα· Πάρθοι σαράβαρα» : Κριτί.38D, 'Αντιφάν.36' ‖ νεώτ. στρατ. ἐσωτερικὴ περισκελίς, σαώβρακον.

**σκελεᾱγής**-οῦς-ές (ἄγνυμι) μτγν. ὁ ἔχων κατεαγότα, τεθραυσμένα τὰ σκέλη : Πορφ.'Ιλ.Θ 402, 300S **σκελεαγεῖς ποιήσω** (γλώσσ. τοῦ γυιώσω)' ‖ τὸ οὐδ. **σκελεαγές** τὸ **κάταγμα** τοῦ σκέλους, ἡ σκελοκοπία : Γλωσσ.

**σκελέεσθαι** 'Ησ. «ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι».

**σκέλεθρο** (τὸ) δημ. ὁ σκελετός, τὸ ἀποσκελετωμένον, τὸ ἐφθαρμένον : Σολωμ.'Εθν."Υμν.80 **στέλνει ὁ ἄγγελος τοῦ ὀλέθρου | πεῖνα καὶ θανατικό, | ποὺ μὲ σχῆμα ἑνὸς σκελέθρου περπατοῦν ἀντάμα οἱ δυό,** Μαλακ Συντρ.46,12 **καὶ δείχνει ἐδῶ φαντάσματα | καὶ σκέλεθρα παρέκει, - κατήντησαν σωστὰ σκέλεθρα ἀπ' τὴν πεῖνα.**

**σκελεθρωμένος**-η-ο (σκέλεθρο) δημ. **κ.** σκελετωμένος ὁ σκελετώδης βλ.λ.

**σκελετά** 'Ησ. «σκίλλα».

**σκελετεία** (ἡ) μτγν., Ἰων. -ίη ξηρότης, ἰσχνότης, λεπτότης : 'Αρετ.Χρον.Νούσ.2,13, Γαλ.19,139.

**σκελέτευμα**-ατος (τὸ) (σκελετεύω) σχόλ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκελετεύειν, τὸ κατεσκληκός, τὸ ἐξηραμμένον, τὸ κάτισχνον : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.695.

**σκελετεύω** σκέλλω, ξηραίνω : Πολυδ.2,194, Ζωναρ.' ‖ ξηραίνω καρπόν : Γαλ.6,558' ‖ τὸ παθ. **σκελετεύομαι** ξηραίνομαι ἢ φθείρομαι καὶ καταστρέφομαι : 'Αριστφ.ἀπ.851, Γαλ.6,126' **2**) ξηραίνω ἢ ἁλατίζω, ταριχεύω, παστώνω κρέας : Διοσκ.2,2, αὐτ.25 **σκελετευθεῖσα δι' ἁλός'** **3**) ταριχεύω νεκρόν, βαλσαμώνω **λείψανον : Τελ.31H'** **4**) ρηματ.π. σκελέτευμα, σκελετεία.

**σκελετίζω** σκελετεύω· Ζωναρ.1657 «σκελετίζεται, κατάξηρος γίνεται».

**σκελετικός**-ή-όν **νεώτ.** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σκελετὸν βλ.λ.3), ὁ τοῦ σκελετοῦ.

**σκελετίνη** (ἡ) νεώτ. χημ. ἀζωτοῦχος ὕλη, ἐξ ἧς ἀποτελεῖται ὁ σκελετὸς τῶν ἀσπονδύλων ζῴων.

**σκελετό** (τὸ) δημ. ἐν χρ. κτ. πληθ. -ά τὸ σύνολον τῶν κυρίων τεμαχίων ἐξ ὧν σύγκειται τεχνικόν τι ἔργον : **τὰ σκελετὰ τῶν παραθυριῶν'** **2**) τὸ σύνολον τῶν θηκῶν, ἑρμαρίων κτ.τ. ἐμπορικοῦ τινὸς καταστήματος, παντοπωλείου, φαρμακείου κτ.τ.

**σκελετολογία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μέρος τῆς ἀνατομικῆς, ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῶν ὀστῶν καὶ τῶν συνδέσμων αὐτῶν.

**σκελετολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκελετολογίαν.

**σκελετός**-ή-όν (σκέλλω) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀπεξηραμμένος, ὁ κατάξηρος : Πλάτ.Κωμ.184,3 **Κινησίας σκελετός, ἄπυγος,** Νίκ.Θηρ.696 **σκελετὸν δάκος** (κτ.Σχολ.«ἐσκληκός· ἀπεσκληρυμμένον, κατισχνωμένον»)' **2**) τὸ ἀρσ. **σκελετός** ὡς οὐσ. τὸ ἀπεξηραμμένον σῶμα, ὁ τεταριχευμένος νεκρός, ἡ μούμια : Φρύν.Κωμ.69 **Λάμπρος.. Μουσῶν σκελετός,** Στράβ.17,3,8, Πλούτ.'Ηθ.148A, αὐτ.735F, αὐτ.'Αντ.75 **κείσεται σκελετὸς καὶ τὸ μηδὲν γενόμενος,** Λουκίλλ.ΑΠ 11,392 **ἡμιθανῆ σκελετόν,** αὐτ.92 **τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότατος'** **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ. σκελετός ὡς οὐσ τὸ σύνολον τῶν φυσικῶς (ἢ τεχνητῶς) συνηρμολογημένων ὀστῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν σπονδυλωτῶν

ζώων, τὸ σκέλεθρο : Φιλόδ.Θαν.30, Γαλ.2,221, αὐτ. 222, αὐτ.734 **σκελετὸς ἀνθρώπου - ζῴου**· **2)** μτφ. νεώτ. κ. δημ. ὁ κάτισχνος εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ διαφαίνηται ὁ σκελετὸς αὐτοῦ, ὁ κατεσκληκώς, ὁ σκελεθρωμένος : **ἔγιναν σκελετοὶ ἀπὸ τὴν πεῖνα - τὴν ἀρρώστια**· **3)** νεώτ., δημ.κ. **σκελετὸ** (τὸ) μτφ. τὸ σύνολον τῶν κυρίων τεμαχίων ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τεχνικόν τι ἔργον καὶ τῶν ὁποίων ὁ σύνδεσμος ἐξασφαλίζει τὴν στερεότητα καὶ τὸ σχῆμα αὐτοῦ : **σκελετὸς πλοίου - γεφύρας - κτιρίου.**

**σκελετώδης**-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἀπεξηραμμένον ἢ τεταριχευμένον πτῶμα, ποὺ μοιάζει μὲ μούμια: Ἐρωτιαν.ἐν λ. σκελιφρούς, Λουκ.Ὀρχ.75 **οὔτε λεπτὸς ἐς ὑπερβολήν, σκελετώδες τοῦτο καὶ νεκρικόν**· || νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σκελετὸν βλ.λ.3), ὁ κατεσκληκώς, ὁ κάτισχνος, ὁ σκελετωμένος· ἐπίρρ. νεώτ. -**δῶς**.

**σκέλεφερ** εἶδος βολῆς τῶν ἀστραγάλων· Ἡσ. «βόλου ὄνομα. Λάκωνες».

**σκελεφρός**-ά-όν δ.γρ. ἀντὶ σκελιφρὸς βλ.λ. : Ἐρωτιαν.π.Ἱππ.282,13 «σκελεφρούς, τοὺς λεπτοὺς καὶ σκελετώδεις».

**σκέλι** (τὸ) δημ. ἀντὶ σκέλος βλ.λ.

**σκελίδα** (ἡ) δημ. ἀντὶ σκελὶς βλ.λ.3), σκελίδιον.

**σκελίδι(ον)** (τὸ) σχόλ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ σκελὶς βλ.λ.3) : Σχόλ.Νικ.Ἀλεξ.432 **αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων . . ἅπερ σκελίδια ἡ συνήθειά φησι**.

**σκελίζω** μτγν. κ. μσν. ὑποσκελίζω, ρίπτω κάτω : ΠΔ Ἱερ.10,18 **ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει**, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,159, τὸ παθ. : Βἰ.Παχωμ. ἐν ASS Μαΐου 3,48,9· || κ. μτφ. : Πλούτ.ἀπ.ἀθέδ.30· **2)** ρηματ. π. σκελισμός, σκελιστής.

**σκελίς**-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἀντὶ σχελὶς βλ.λ.: Δίων Χρ.7,44 **σκελίδες ὑῶν** (τὰ χοιρομέρια)· **2)** Ἡσ. «σκελίδες· τὰ περιμήκη τμήματα»· **3)** μτγν. κ. νεώτ., δημ. **σκελίδα ἢ σκελίδι** (τὸ) ἕκαστον τῶν μερῶν, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ κεφαλὴ τοῦ σκορόδου, ἀγλίς : Ἀλέξ.Τραλλ.8,2· || νεώτ. κ. δημ. σκελίδα ἕκαστον τῶν μερῶν ἐξ ὧν σύγκειται ὁ καρπὸς τῶν ἐσπεριδοειδῶν.

**σκελίσκος** (ὁ) ὑποκορ. τοῦ σκέλος βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.1167 **καὶ τάσδε . . λαγαρὰς τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν**.

**σκέλισμα** Ἡσ. «τὸ ἀείμνημα».

**σκελισμός** (ὁ) (σκελίζω) μτγν. κ. μσν. τὸ ὑποσκελίζειν, παγίς, ἐνέδρα, δόλος, ἐπιβουλή : Ἀκύλ. ΠΔ Ἱερ.14,14, ΨΧρυσ.9,954C **δαιμόνων σκελισμός**.

**σκελιστής** (ὁ) (σκελίζω) μτγν. ὁ ὑποσκελίζων, ὁ καταρρίπτων, ὁ ἀνατρέπων τινὰ διὰ τῆς ὑποβολῆς τοῦ ποδός : Ἐφραὶμ Σύρ.3,463D.

**σκελιφρός**-ά-όν, ἀττ. σκληφρός-ά-όν ὁ ἀπεξηραμμένος, ὁ ξηρός, ὁ κατάξηρος, ὁ ἰσχνός, ὁ κάτισχνος : Ἱππ.Ἀέρ.4 **τοὺς . . ἀνθρώπους εὐτόνους τε καὶ σκελιφροὺς . . εἶναι**, αὐτ.Ἄρθρ.8 (δ.γρ.)· πρβλ. σκελεφρός.

**σκελλίζω** γλωσσ. εἶμαι σκελλός, στραβοπόδης.

**σκελλίς**-ίδος (ἡ) μτγν. ἀ. σκελὶς βλ.λ.3), ἀγλίς : Πλούτ.Ἠθ.349A.

**σκελλός**-ή-όν (σκέλος) λεξ. ὁ ἔχων στρεβλὰ τὰ σκέλη, ὁ ραιβόπους· Σχόλ.Ἰλ.Π 234, Ἡσ. «διεστραμμένος», ΕΜ 701,10 ἀντὶ τοῦ ῥαιβός.

**σκέλλω** κ. μσν., μέλλ. σκελῶ (Γαλ.6,558), ἀόρ. α' **ἔσκηλα**, εὐκτ. **σκήλειε** (Ἰλ.Ψ 191), μσν.**ἔσκειλα** (Ζωναρ.), παρακ. **ἔσκληκα** (ἀμτβ. ἐν σημ. ἐνεστ.), (ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις κ. μτ. ἀμτβ. ἀόρ. β' **σκλῆναι**, πρβλ. ἀποσκλῆναι), παθ. **σκέλλομαι** (**κατα**-: Αἰσχ. Πρ.481), μέλλ. **σκελοῦμαι** (Ἡσ.), αὐαίνω, ξηραίνω, καταξηραίνω, στεγνώνω : Ἰλ.Ψ 191 **μὴ . . μένος ἠελίοιο σκήλει' ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν** (ἵνα μὴ καταξηράνῃ ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου τὸ δέρμα περὶ τὰ νεῦρα καὶ τὰ μέλη)· πρβλ. ἐνσκέλλω· || τὸ παθ. ἐπ. μτχ. ὀνομαστ. πληθ. **ἐσκληῶτες** (Ἀπολλ.Ρ 2,53) μτ. ἀμτβ. ἐνεργ. παρακ. **ἔσκληκα** (ἐν σημ. ἐνεστ.), εἶμαι ξηρός, κατάξηρος, στεγνός, γίνομαι κάτισχνος, ξηραίνομαι : Χοιρίλ.4 **ἐσκληκότα καπνῷ** (ἐξηραμμένη εἰς τὸν καπνόν), Ἀπολλ.Ρ 2,201 **πίνῳ δὲ οἱ αὐαλέος χρὼς ἐσκλήκει**· πρβλ.Νίκ.Θηρ.718.

**σκελόδεσμον** (τὸ) γλωσσ. ὁ περὶ τὰ σκέλη δεσμός, περισκελίς, περικνημίς.

**σκελοκοπία** (ἡ) (κόπτω) γλωσσ. τὸ κάταγμα τοῦ σκέλους, τῆς κνήμης.

**σκελοπέδη** (ἡ) γλωσσ. πέδη, δεσμὰ τῶν ποδῶν.

**σκέλος**-ους (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σκέλι** ἑκάτερον τῶν κάτω κώλων ἢ ἄκρων τοῦ ἀνθρώπου ἢ τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῶν ζῴων ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἰσχίον συνδέσμου μέχρι τῶν δακτύλων, ἅπαξ μ.π.Ὁμ. : Ἰλ.Π 314 **πρυμνὸν σκέλος** (τὸ ἄνω μέρος τοῦ μηροῦ), Ἡρ.3,103, αὐτ.7,61 **περὶ . . τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας**, αὐτ.88, Σοφ.Ἠλ.753 **οὐρανῷ σκέλη προφαίνων** (ἐπί τινος ριφθέντος μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω), Ἀριστφ.Εἰρ.332, αὐτ.Ἐκκλ. 265, αὐτ.Σφ.1492, αὐτ.Εἰρ.241 **ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν** (ὁ ἔχων τὰ σκέλη μεγάλα, ὁ μεγάλα βήματα ποιῶν, ἀλλὰ κτ.Σχολ.«ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀποτιλώντων»· πρβλ.Μέν.Περικ.18), Πλάτ.Φαῖδρ.254E **τὰ σκέλη . . καὶ τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας**, αὐτ.Συμπ.190D **βαδιοῦνται . . ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν**, Ξεν.ΚΠ 8,3,13 **περὶ τοῖς σκέλεσιν ἀναξυρίδας**, Ἀριστλ.ΖΙ 494a,4 **σκέλους δὲ τὸ μὲν ἀμφικέφαλον μηρός**, ΚΔ Ἰω.19,32 **τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη**, Πλούτ.Ἄρατ.33 **τὸ σκέλος ἔσπασε διὰ τοῦ Θριασίου φεύγων**, Λουκ.Ἀπαίδ.9 **τὰ σκέλη καθημάτωμένος ἐκ τῶν μαστίγων**, Πάπ. **κατέκοψαν πληγαῖς αὐτὸν κατά τε τῶν σκελῶν**· ἰδ. κτ. δυϊκ. **τὼ σκέλει** : Ἀριστφ. Εἰρ.325, Λουκ.Τίμ.26, αὐτ.Ἀνάχ.1, Ἐπιγρ. **σκέλε** (πιθ. σκέλει) **δύο**· ἀλλὰ κτ. πληθ. **σκέλη** ἐν ἀττ. Ἐπιγρ. (ἀπὸ τοῦ 390 π.Χ.)· || ἐν στρατ. φρς **ἐπὶ σκέλος χωρεῖν - ἀνάγειν** ὑποχωρῶ ἔχων τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸν ἐχθρόν, ὑποχωρῶ ἠρέμα· ΑΒ 14,6 «ἀναχωρεῖν ἐπὶ σκέλος, τὸ μὴ στρέφαντες τὰ νῶτα, ἀλλ' ἀντιπρόσωπον τῶν ἀντιπάλων ὑποχωρεῖν εἰς τοὐπίσω» : Εὐρ.Φοίν.1400, Ἀριστφ.Ὄρν.383· πρβλ. πούς· || ὁμ. φρ. **κατὰ σκέλος βαδίζειν** ἐπὶ τοῦ λέοντος καὶ τῆς καμήλου, βαδίζω κινῶν τὸν ὀπίσθιον πόδα μετὰ τὸν πρόσθιον κατὰ τὴν αὐτὴν πλευρὰν καὶ οὐχὶ σταυροειδῶς ὡς τὰ πλεῖστα τῶν τετραπόδων : Ἀριστλ. ΖΙ 498b,7 **κατὰ σκέλος δὲ βαδίζουσιν ὅ τε λέων καὶ αἱ κάμηλοι . . τὸ δὲ κατὰ σκέλος ἐστίν, ὅτε οὐ προβαίνει τῷ ἀριστερῷ τὸ δεξιόν, ἀλλ' ἐπακολουθεῖ**, αὐτ.629b,14· || ὁμ. ἐν φρ. **παρὰ σκέλος ἀπαντᾷ** συναντᾷ τινα, κόβει τὸ δρόμο κάποιου, ἐναντιοῦται εἴς τινα, Ἀρρ.Ἐπικτ.2,12,2· || ὁμ. ἐν φρ. **πράγματα ἐπὶ θατέρου σκέλους ἑστῶτα** λίαν ἐπισφαλῆ, εὑρισκόμενα εἰς κακὴν κατάστασιν : Προκ.3,5,15 **ταῦτα Ῥωμαίοις τὰ πράγματα ἐπὶ θατέρου σκέλους ἑστῶτα προσουδίζει χάμαι**· **2)** κ. νεώτ. μτφ. πᾶν τὸ παρεμφερὲς πρὸς τοὺς πόδας, οἷον τὰ σκέλη τὰ δύο μακρὰ τείχη τὰ συνδέοντα τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Πειραιῶς : Στράβ.9,1,15 **τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπτε τὰ καθειλκυσμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη**, Διόδ.Σ 13,107 **τὰ μακρὰ σκέλη καὶ τὰ τείχη τοῦ Πειραιῶς περιελεῖν**, Πλούτ.Κίμ.13, αὐτ.Λύσ.14· || ὁμ. τὰ μακρὰ τείχη μεταξὺ Μεγάρων καὶ Νισαίας : Ἀριστφ.Λυσ.1170 **τὰ Μεγαρικὰ σκέλη**· || ὁμ. τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Λεχαίου: Στράβ.8, 6,22 **σκέλη δὲ καθείλκυσται . . ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ**· || νεώτ. τμῆμα ὀχυρώματος ἢ τείχους συνδέον πρὸς ἄλληλα δύο ὅμοια μεγαλύτερα· || οἱ πλάγιοι τοῖχοι ναοῦ Ἐπιγρ.· || κ. γεν. οἱ

πλάγιοι τοῖχοι διαφ. οἰκοδομημάτων : Πάπ. σκέλος τοῦ χώματος, αὐτ. **νοτίνου σκέλους Ἑρμοῦ πόλεως**· ‖ νεώτ.γεν. ἑκάτερον τῶν ὁμοίων ἢ ἀντιστοίχων μερῶν οἱαυδήποτε διδύμου πράγματος : **σκέλη διαβήτου - γωνίας - κλίμακος, - σκέλος προϋπολογισμοῦ** (ἑκάτερον τῶν δύο ἀντιστοίχων κεφαλαίων αὐτοῦ, ἤτοι τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, πρβλ. ἰσοσκελής, ἀνισοσκελής)· ‖ νεώτ. ναυτ. **σκέλη τῶν νομέων** (ἑκάτερον τῶν συμμετρικῶν τμημάτων τῶν νομέων ἑκατέρωθεν τῆς τρόπιδος), **- σκέλη θωρακίων** (ξύλινα τεμάχια, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ θωράκια ἢ τὰ δίζυγα βλ.λ.)· **3)** πλάγιοι πάσσαλοι ἢ ὑποστηρίγματα μηχανῆς τινος : Ὀρειβ.49,4,4· **4)** τὸ ἄκρον, ἡ οὐρὰ χειρουργικοῦ ἐπιδέσμου: Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.48,20,5· ‖ τὰ ἄκρα περσικῆς καλύπτρας : Πλούτ.Ἠθ.820D· **5)** τὰ μέρη μιᾶς περιόδου : Σχόλ.Αἰσχ.Ἑπτ.94.

**σκελοτύρβη** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. χωλότης ἐν τῷ σκέλει, ἀναγκάζουσα τὸν πάσχοντα νὰ βαδίζῃ ἀτάκτως, συνήθης ἐν Ἀραβίᾳ : Στράβ.16,4,24 **σκελοτύρβῃ πειραζομένης τῆς στρατιᾶς**· ‖ κ. νεώτ. εἶδος παραλύσεως, καθ' ἣν τὰ σκέλη χωλαίνουσιν ἀτάκτως ἐν τῷ βαδίζειν: Γαλ.19,427.

**σκελύδριον** (τό) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκέλος βλ.λ.: Ἡρώνδ.4,89, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,12,24 **δι' ἓν σκελύδριον τῷ κόσμῳ ἐγκαλεῖς.**

**σκελύθριον σκέλυθρος** ἐσφ. γρ. ἀντὶ σκολύθριον, σκόλυθρος βλ.λς.

**σκέμμα**-ατος (τό) (σκέπτομαι) κ. μσν. ὑπόθεσις πρὸς σκέψιν, ἀντικείμενον σκέψεως, διανοήσεως, ζήτημα : Ἱππ.Διαίτ.9, Πλάτ.Πολ.435C εἰς **φαῦλον.. σκέμμα ἐμπεπτώκαμεν περὶ ψυχῆς**, Φιλόδ.Ρητ.1, 202S· **2)** σκέψις, διανόημα, συλλογισμός, Ἡσ. «σκέμμα, διάνοια» : Πλάτ.Κρίτ.48C **μὴ ὡς ἀληθῶς ταῦτα,.. σκέμματα ᾖ τῶν ῥᾳδίως** ἀποκτιννύντων, Ἀριστλ.Πολιτ.285b,37 **τὸ σκέμμα σχεδὸν περὶ δυοῖν ἐστιν**· **3)** σχέδιον, τέχνασμα : Ἰώσ.ΓΙΙ 1,24,6 **συμμέτοχος τοῦ σκέμματος**· ‖ ἐπιβουλή, ἐνέδρα : Ἰουλ.Καίσ.312D **ἠδίκεις κοινωνῶν τῆς ἐπιβουλῆς, ὅσον ἐπὶ τοῖς σκέμμασι,** Μαλάλ. 144,5 **ἀγνοῶν τὸ σκέμμα.**

**σκεμμός** (ὁ) μτγν. κ. μσν. τ. τοῦ σκέψις βλ.λ. : Ἀνών.π.Σουίδ. **τοὺς βασιλείους ἐμήνυον σκεμμοὺς** (σκέψεις, βουλάς).

**σκεμπέ** (ἡ) (περσ.) δημ. κ. **σκεμπές** (ὁ) κοιλία· ‖ στόμαχος σφαγίου, ἐξ οὗ παρασκευάζεται πατσὰς βλ.λ.· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ προγάστωρ, ὁ πλαδαρός, ὁ ἀνωφελής.

**σκενδύλη** (ἡ) ἄχρ.τ. τοῦ σχένδυλα βλ.λ.

**σκενδύλιον** (τό) μτγν. κτ. πληθ. λαβίς : Ἥρων Μηχ.Βελοπ.76,11 **ὥστε δίχηλον γενέσθαι καθάπερ τῶν λεγομένων σκενδυλίων.**

**σκεντσεύ(γ)ω** δημ. βασανίζω, τυραννῶ, παιδεύω : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.27,25 **καὶ τυραννοῦν τσὶ χρισθιανούς, σκεντσεύγουν τς ἀραγιάδες.**

**σκέπα** ποι. ὀνομαστκ. κ. αἰτ. πληθ. ἀντὶ **σκέπη** τοῦ σκέπας βλ.λ.) : Ἡσίοδ.Ἔργ.532.

**σκεπάζω** (σκέπω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. σκεπάσω (ΠΔ Ἐξ.40,3) δ. τ. τοῦ σκεπάω, ἐν χρ. π. πεζογράφοις, θέτω ἐπί τινος σκέπασμα, κάλυμμα, περιβάλλω τινὰ ἢ τι διὰ σκεπάσματος, καλύπτω, ἐπικαλύπτω : Ξεν.Ἀπομν.3,10,9 **τὰ μὲν δεόμενα σκέπης τοῦ ἀνθρώπου σκεπάζειν τὸν θώρακα**, αὐτ.Ἱππ.12,8, Ἀριστλ.ΖΠ 711b,32, αὐτ.ΖΜ 658b,6 (τρίχες) **ὅπως σκεπάζωσι φυλάττουσαι τὰς ὑπερβολὰς τοῦ.. ψύχους**, Πάπ. **σκεπάζειν ἱματίοις** (τινά), Ἐρωτόκρ.2,147 **τὰ ροῦχα, ποὺ σκεπάζανε 'ποπάνω τ' ἅρματά ντου**, Σολωμ. Λάμπρ.19,19 **τὸ.. ροῦχο ποὺ σκέπασε | τὰ δυὸ παιδιά**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.72,2 **καὶ σφαλιχτὰ τὰ μάτια μου σκεπάζω μὲ τὰ χέρια μου, - σκέπασε τὸ παιδὶ καλὰ νὰ μὴ κρυώσῃ**· κ. παθ. : Ἱππ.Ἀέρ. 8 **ὁκόσα.. ὑπὸ τοῦ ἱματίου ἐσκέπασται**, Ξεν. ΚΠ 8,8,17 **σῶμα καὶ πόδας ἀρκεῖ αὐτοῖς ἐσκεπάσθαι**, Ἀριστλ.ΖΓ 785a,27 **τὰς σκεπαζομένας τρίχας πίλοις ἢ καλύμμασι, πολιοῦσθαι θᾶττον**, Πάπ. **δοραῖς τὸ σῶμα σκεπάζεσθαι**· ‖ τὸ μέσ. σκεπάζομαι κτ. ἀόρ.α' ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Γαλ.4, 549· ‖ μον. κ. δημ. τὸ ἐνεργ. ἐπὶ τῆς πλακὸς τοῦ τάφου : Ἐρωτόκρ.1,957 **ἡ πλάκα ὅσες σκεπάζει** (ὅσες εἶναι ἀποθαμένες), Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.109 **εἰς τὴν πλάκα τὴν πικρή, | ποὺ τὸν Μπότσαρη σκεπάζει**· **2)** προφυλάσσω, προστατεύω : Πολύβ.1,22,10 **τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς**· ‖ μτφ. προφυλάσσω, τὸ παθ. : Λυκόφρ.1311 **ἐσκεπασμένην σκοπαῖς** (φυλαττομένην), ΠΔ Σοφ.Σειρ.14,27 **ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται. σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος**· ‖ δημ. προφυλάττω τινὰ ἢ τι πθέμενος πρὸ αὐτοῦ, προστατεύω· ‖ ἀναλαμβάνω ὑπὸ τὴν προστασίαν μου, προστατεύω τινά : Πάπ. **ἡμᾶς ἀπέσταλκεν, τοὺς δὲ πλινθουλκοὺς σκεπάζει, οὓς ἔδει λειτουργεῖν**· κ. παθ. : Πάπ. **ὑπὸ ὑμῶν σκεπαζόμεθα**· ‖ ἰδιοποιοῦμαι δικαιώματα προστάτου ἢ αὐθέντου ἐπί τινος : Πάπ. **τὰς ἱερὰς ἀρούρας σκεπάζειν**· **3)** δημ. μτφ. ἀποκρύπτω τι ἵνα μὴ γίνῃ γνωστόν, συγκαλύπτω πρᾶξιν ἔνοχον, ἀποσιωπῶ τι : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 5,2 **νὰ πλημμυρίσῃ ὁλούθενε ἡ χαρὰ σας | καὶ νὰ σκεπάσῃ τὴ ντροπή**· παροιμ. **ἐμακρύναν οἱ ποδιές της κι ἐσκεπάσαν τὶς γαμπές της** (ὅταν πλουτήσῃ τις, ἀποσιωπῶνται αἱ ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεῖσαι παρανομίαι)· **4)** μτ αἰτ. πράγμ. καταπαύω, κατασιγάζω : Ἀνακρεόντ.17,9 **τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων.. τίνι σκεπάζω;**· **5)** νεώτ. κ. δημ. καλύπτω χῶρόν τινα, οἰκίαν κττ., διὰ στέγης, σκέπης, στεγάζω : **ἕνας χρόνος τώρα ποὺ ἔχτισαν τὸ σπίτι κι ἀκόμα δὲν τὸ σκέπασαν**· **6)** ρηματ. π. σκέπασις, σκέπασμα, σκεπασμός, σκεπαστής, σκεπαστός, σκεπάστρα, σκέπαστρον.

**σκέπανον** (τό) μτγν. σκέπασμα, κάλυμμα : Λεωνίδ.ΑΠ 6,298 **πῖλον κεφαλᾶς.. σκέπανον.**

**σκέπανος** (ὁ) μτγν. κ. σκέπινος (Δωρί.π.Ἀθήν.7, 322E), εἶδός τι τοῦ ἰχθύος θύννου : Ὀππ.Ἁλ.1,106.

**σκεπανός-ή-όν** μτγν. ὁ σκεπάζων, ὁ καλύπτων, ὁ παρέχων σκέπην, στέγην : Ὀππ.Ἁλ.3,636 **σκεπανοῖς κευθμῶσι**, ΑΠ 7,699 **σκεπανὴ ὑπόρμισις.**

**σκεπαρνηδόν** ἐπίρρ. κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ἐπιδέσμου σκεπάρνου βλ.λ.3) : Ἱππ.Ἀγμ.29.

**σκεπαρνάκι** (τό) δημ. μικρὸν σκέπαρνον βλ.λ.1).

**σκεπαρνιά** (ἡ) δημ. κτύπημα διὰ σκεπάρνου βλ.λ.1), ὡς καὶ ἡ διὰ σκεπάρνου γενομένη τομή.

**σκεπαρνίζω** (σκέπαρνον) μτγν., νεώτ. κ. δημ. κόπτω ἢ πελεκῶ διὰ σκεπάρνου : Ἥρων Αὐτομ.1,5· **2)** ρηματ. π. σκεπάρνισμα.

**σκεπάρνι(ον)** (τό) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ τοῦ σκέπαρνον βλ.λ.1)· ‖ δημ. ἄνευ ὑποκορ. σημ.· **2)** εἰδ. ἀρχιτεκτ. στήλη : Ἐπιγρ.

**σκεπάρνισμα**-ατος (τό) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σκεπαρνίζω, ἡ διὰ σκεπάρνου κατεργασία· ‖ σκεπαρνίσματα τὰ κατὰ τὴν διὰ σκεπάρνου κατεργασίαν ἀποσπώμενα τεμάχια ξύλου.

**σκέπαρνον** (τό) κ. νεώτ. ἢ **σκέπαρνος** (ὁ) (τὰ π. Ὁμ. χωρία, ὡς κ. ἐν ΠΔ Παραλ.1,20,3, αὐτ.Ἡσ. 44,12 ἀφήνουσι τὸ γένος ἀβέβαιον, ἀρσ. ἐν Ἱππ. Ἄρθρ.35, Σοφ.ἀπ.797, Πάπ., μτγν. συνήθ. οὐδ., οἷον ἐν Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.6, Λεωνίδ.ΑΠ 6,205, Λουκ. Ζ'Ἔλεγχ.11, Πολυδ.10,146· πρβλ.Φώτ.), σκεπάρνι, ἐργαλεῖον τῶν ξυλουργῶν καὶ τῶν κτιστῶν ἀποτελούμενον ἐκ πεπλατυσμένου σιδηροῦ κοπέως ἔχοντος βάσιν παρεμφερῆ πρὸς τὴν τῆς σφύρας, προσηρμοσμένον δὲ εἰς τὸ ἄκρον στειλεοῦ καὶ χρησιμεῦον πρὸς ἀποτομὴν καὶ πελέκησιν τῶν ξύλων, ἠλω-

σιν κττ., διάφορον τοῦ πελέκεως: 'Οδ.Ε 237 **δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον,** αὐτ.Ι 391, Λουκ.Ζ 'Ελεγχ.ΙΙ **τὸ σκέπαρνον τῷ τέκτονι καὶ τὸ τρύπανον συνεργεῖ μέν τι πρὸς τὴν τέχνην·** **2**) ἐργαλεῖον ξυλουργικὸν ἔχον διπλοῦς κοπεῖς, ὧν ὁ εἷς ἐπιμήκης, ὁ δ' ἕτερος βραχύς· 'Ησ. «σκέπαρνον· τὸν ἀμφίστομον πέλεκυν : ΑΠ 6,205 **ἀμφίξουν τε σκέπαρνον·** **3**) συνεκδ. ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ σχήματος, εἶδος χειρουργικοῦ ἐπιδέσμου ὀλίγον τι μόνον περιτυλισσομένου : 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.7 **σκέπαρνον,** αὐτ.Ἄρθρ.35 (ἐπίδεσις) **πλείστους σκεπάρνους ἔχουσα** (πλειοτέρους ἑλιγμοὺς τοῦ εἴδους τούτου τοῦ ἐπιδέσμου)· **4**) ἐν λογοπαιγνίῳ, ἐπὶ τῆς δορᾶς ἀρνίου, οἱονεὶ σκέπη ἀρνός : Διον. Τραγ.12, 'Αρτεμίδ.Δαλδ.4,22, Σχόλ.Διον.Θρ.11Η.

**σκεπαρνοποδία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἴ. πτερνοποδία βλ.λ.

**σκεπαρνόπους-οδος** (ὁ,ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὁ πάσχων ἐκ σκεπαρνοποδίας, ὁ πτερνοβάμων.

**σκέπας-αος** (τὸ) (σκέπω) ('Αρατ.857), σκέπη, σκέπασμα, κάλυμμα, καταφύγιον (π.'Ομ. μ. ἐν 'Οδ.)· 'Ησ. «σκέπας· σκέπη. ὑποδοχή» : 'Οδ.Ζ 212 **κὰδ δ' ἄρ' 'Οδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας** (ἔθηκαν τὸν .. ὑπὸ σκέπην), αὐτ.210, αὐτ.Ε 443 **ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο** (σκέπη ἡ προφύλαξις ἀπὸ τοῦ ἀνέμου), Λυκόφρ.736 **σκέπας ὅρμων·** ὁμ. ἀπολ. ἐν ποι. ὀνομαστ. κ. αἰτ. πληθ. **σκέπα** : 'Ησίοδ.Ἔργ.532 **οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι·** || κ. ἐπὶ ἐνδυμάτων : Παρμεν(.ΑΠ 9,43 **χλαίνης λιτὸν σκέπας,** Πορφ.'Αποχ.4,12 (κῶδ.) **ζωσάμενοι σκέπασι λινοῖς** (πιθ. γρ. σκεπάσμασι)· || κ. ἐπὶ τοῦ μακεδονικοῦ πίλου καυσία : 'Αντιπ.Θεσσ.ΑΠ 6,335 **καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ·** **2**) μτφ. πρόσχημα, πρόφασις : Εὐρ.'Αντ.IV B, Arnim· πρβλ. σκέπη, σκέπασμα.

**σκέπασις-εως** (ἡ) (σκεπάζω) μτγν. (τὸ σκεπάζειν βλ.λ.2), ἡ προφύλαξις, ἡ προστασία : ΠΔ Δευτ.33, 27 **καὶ σκέπασις Θεοῦ ἀρχῆν.**

**σκέπασμα-ατος** (τὸ) (σκεπάζω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ δι' οὗ σκεπάζεται, καλύπτεταί τι, κάλυμμα: Πλάτ.Πολιτ.279D **τῶν σκεπασμάτων ὑποπετάσματα μὲν ἄλλα, περικαλύμματα δὲ ἕτερα,** 'Αριστλ. ΖΜ 687b,24 (ὄνυχες) **σκέπασμα . . τῶν ἀκρωτηρίων εἰσίν,** αὐτ.Μεταφ.1043a,32 **οἰκία σκέπασμα ἐκ πλίνθων καὶ λίθων,** - **σκέπασμα τοῦ πίθου - τοῦ πηγαδιοῦ, - κρύωνα χθὲς βράδυ κι ἔρριξα δυὸ σκεπάσματα** (κλινοσκεπάσματα)· || ἐπὶ καλύμματος τῆς κεφαλῆς ἢ ποδῶν : Πλάτ.Νόμ.942D **τὴν τῆς κεφαλῆς καὶ ποδῶν δύναμιν μὴ διαφθείρειν τῇ τῶν ἀλλοτρίων σκεπασμάτων περικαλυφῇ·** || γεν. ἐπὶ ἱματισμοῦ : 'Αριστλ.Πολιτ.1336a,17 **τοῖς δὲ σκέπασμα μικρὸν ἀμπίσχειν,** ΚΔ Τιμ.1,6,8 **ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα·** || κ. ἐπὶ τῶν βλεφαρίδων : 'Αριστλ.ΖΓ 780b,28· || κ. ἐπὶ τοῦ περικαρπίου τῶν φυτῶν : 'Αριστλ.Ψυχ.412b,2 **τὸ φύλλον περικαρπίου σκέπασμα·** **2**) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκεπάζειν βλ.λ.1), ἡ κάλυψις.

**σκεπασμός** (ὁ) (σκεπάζω) τὸ σκέπασμα βλ.λ.1): ΕΜ 531,11 **σκεπασμὸς τῆς κεφαλῆς.**

**σκεπαστήριος-α-ον** μτγν. κ. νεώτ., δημ. μ. τὸ οὐδ. **σκεπαστήρι,** πληθ. **-ια** ὁ σκεπάζων, ὁ προφυλάττων, ὁ κατάλληλος πρὸς σκέπασμα, προφύλαξιν, προστασίαν : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,38 **τὰ σκεπαστήρια ὅπλα,** αὐτ.39, Διόδ.Σ 1,24 **ταῖς . . δοραῖς τῶν θηρίων σκεπαστηρίοις χρῆσθαι,** αὐτ.5, 18· || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σκεπαστήρια** τὰ προφυλακτικά, ἀμυντικὰ ὅπλα : Διον.'Αλ.Ρωμ.89· || ὁμ. ἐπὶ ἐπενδύτου, ἐπανωφορίου : Φίλ.1,20· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἀσπίδος τινὸς διὰ τοὺς ὀφθαλμούς: 'Ηρόδ. 'Ιατρ.π.'Ορειβ.10,8,5· **2**) νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **σκεπαστήρι(ον)** ὡς οὐσ. στέγασμα, στέγαστρον, κάλυμμα προφυλάσσον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς ἢ τῆς ρυπάνσεως : **χάλασαν τὰ σκεπαστήρια μας τῆς σταφίδας.**

**σκεπαστής** (ὁ) (σκεπάζω) μτγν. ὁ σκεπάζων, ὁ προφυλάττων, ὁ ὑπερασπιστής, ὁ προστάτης : ΠΔ Ἔξ.15,2 **σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,** αὐτ.Μακκ.3,6,9 **πολυέλεε τῶν ὅλων σκεπαστά.**

**σκεπαστικός-ή-όν** κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος εἰς τὸ σκεπάζειν βλ.λ.1), ὁ σκεπαστήριος, ὁ καλυπτήριος : 'Αριστλ.ΖΓ 719b,17 **οὐδὲ . . τούτοις εὐφυὲς τὸ δέρμα πρὸς χωριστὸν ἔχειν τὸ σκεπαστικὸν μόριον,** αὐτ.Μεταφ.1043a,16 **ἀγγεῖον σκεπαστικὸν σωμάτων,** 'Αθήν.5,193C **τῶν ὅπλων τὰ σκεπαστικά,** - **σκεπαστικὴ ἀλοιφή** (ἡ πρὸς ἐπικάλυψιν τραύματος χρησιμεύουσα)· **2**) μτφ. ὁ προστατεύων, ὁ ὑπερασπίζων τινά) : Πάπ.

**σκεπαστικῶς** ἐπίρρ. κατὰ τρόπον σκεπαστικὸν βλ.λ.1) : 'Ιππ.'Ιητρ.4.

**σκεπαστός-ή-ό(ν)** (σκεπάζω) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐσκεπασμένος, ὁ ἐστεγασμένος, ὁ κεκαλυμμένος· **2**) τὸ θηλ. **σκεπαστή** (κλισία) ὡς οὐσ. ἐστεγασμένον παράπηγμα, καλύβη· Εὐατ.1165,52, αὐτ. 1957,57· || νεώτ. ναυτ. στέγασμα, ὑπόστεγον, ἰδ. ἐν ναυστάθμῳ πρὸς προφύλαξιν τῶν λέμβων· **3**) τὸ οὐδ. **σκεπαστὸν** ὡς οὐσ. ἐστεγασμένη ἅμαξα : 'Ακύλ.ΠΔ 'Αρ.7,3, αὐτ.'Ησ.66,20· **4**) δημ. μτφ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σκεπαστὰ** ὡς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον συγκεκαλυμμένον, διὰ περιφράσεων, οὐχὶ ἀναφανδόν, ἀντίθ. ὀρθὰ κοφτά, σταράτα.

**σκεπάστρα** (ἡ) (σκεπάζω) μτγν. εἶδος χειρουργικοῦ ἐπιδέσμου : Γαλ.18(1),777.

**σκέπαστρον** (τὸ) (σκεπάζω) μτγν. κ. νεώτ. σκεπαστήριον, σκέπη, σκέπασμα : Σύμμ.ΠΔ 'Ιὼβ 24, 15· || κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, καλύπτρα· Γλωσσ.· || νεώτ. κατασκεύασμα χρησιμεῦον πρὸς κάλυψιν, προφύλαξιν ἢ ἀπόκρυψιν πράγματός τινος· **2**) νεώτ. στρατ. ὀχυρωματικὸν ἔργον πρὸς προφύλαξιν στρατιωτῶν, πυροβόλων, πυρομαχικῶν κττ. ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν πυρῶν· **3**) νεώτ.φυτοκομ. ξύλινον ἢ σιδηροῦν πλαίσιον φέρον ὑαλοπίνακας καὶ χρησιμεῦον πρὸς κάλυψιν φυτωρίων ἢ σπορείων.

**σκεπάω** (σκέπω) ποι. ἀντὶ σκεπάζω βλ.λ., στεγάζω, καλύπτω, προφυλάττω : 'Οδ.Ν 99 **αἵ τ' ἀνέμων σκεπόωσι . . κῦμα** (ἐπ. ἀντὶ σκεπάουσι, σκεπῶσι) (προφυλάττουσιν, ἐμποδίζουσι), Θεόκρ.16,81 **κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι** (ἰδ. γρ. σκιάουσιν).

**σκεπεινός-ή-όν** μτγν. κ. σκεπηνός ('Αθήν.'Ιατρ.π. 'Ορειβ.ἀδέσ.23,2, 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.46,25,7) κ. σκεπινός (πάπ.), ὁ σκεπανὸς βλ.λ. : ΠΔ Νε.4,13(7) **ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς** (εἰς τόπους ἐσκεπασμένους, προφυλαττομένους), Σκύμν.336 **σκεπεινὴν νηῒ καταγωγὴν ἔχει.**

**σκέπη** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. σκέπας, σκέπασμα, κάλυμμα: 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.16, αὐτ.Διαίτ.65 **σκέπη ἄκαπνος·** || **σκέπη τοῦ σώματος** ἡ ἀμφίεσις, τὰ ἱμάτια : αὐτ.'Αέρ.8· || ὁμ. π. τῆς σαρκός, ὡς ἐπικαλυπτούσης τὰ ὀστᾶ : Τίμ.Λοκρ.100Β· || **σκέπη δερματικὴ** τὰ δέρμα τοῦ σώματος : 'Αριστλ. ΖΓ 719b,4· || κ. ἐπὶ τῶν τριχῶν : αὐτ.ΖΜ 658a,18 **σκέπης χάριν αἱ τρίχες·** || **σκέπη φλοιῶτις** φλοιός : Λυκόφρ.1422· || προστατευτικὴ προκάλυψις, ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν ὁπλισμόν, ἰδ. π. τῆς ἀσπίδος : Πολύβ.6,22,3 **σκέπης . . χάριν** (ἡ πάρμη, μικρὰ ἀσπίς)· **2**) μτφ. προφύλαξις, προστασία : Πλάτ.Τίμ.76D **σκιὰν καὶ σκέπην παρέχειν,** Ξεν.'Απομν.3,10,9 **τὰ δεόμενα σκέπης** (τὰ μέρη τοῦ σώματος τὰ ἔχοντα ἀνάγκην προκαλύψεως), 'Αριστλ. ΖΜ 689b,29, Πολύβ.1,16,10 **ὑποστέλλειν ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ρωμαίων σκέπην,** Διόδ.Σ 5,65, 'Ακολ.Εὐχαριστίας 'Ανων. εἰς Θεοτόκον **ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία,** Πρόδρ.1,3 **ὑπὸ τὴν σκέ-**

**πην τῶν σῶν προσέρχομαι πτερύγων**· || κ. μτ. γενικ. προστασία, προφύλαξις ἀπό τινος : Ἡρ.7, 172 **ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου**, αὐτ.215, αὐτ.1,143, Ἱππ. Ἀέρ.3 **σκέπη τῶν πνευμάτων** (προφύλαξις ἀπὸ τῶν ἀνέμων)· **3**) νεώτ. πέπλος βλ.λ.· **4**) ὁμ. νεώτ. ἀνατομ. τὸ ἐπίπλοον τῶν ζώων, τσίπα, μπόλια.

**σκεπή** (ἡ) δημ. κ. σκεπός (ὁ), στέγη οἰκοδομῆς, οἰκοδομήματος· **2**) σκέπη βλ.λ.3), καλύπτρα : Γρυπ.Σκ.Τερρ.25,3 **καὶ τοῦ λειφάνου ἡ συνοδιὰ μαῦρες σκεπὲς ντυμένη.**

**σκεπηνός-ή-όν** μτγν. δ. τ. τοῦ σκεπεινὸς βλ.λ. : Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.ἀδέδ.23,2, Ὀρειβ.46,25,7.

**σκέπινος** (ὁ) μτγν. δ. τ. τοῦ σκέπανος βλ.λ. : Δωρί.π.Ἀθήν.7,322E **σκέπινος. τούτου μνημονεύων Δωρίων . . καλεῖσθαί φησιν . . ἀτταγῖνον.**

**σκεπινός-ή-όν** πάπ. δ.γρ. τοῦ σκεπεινὸς βλ.λ.

**σκέπος-ους-εος** (τὸ) λεξ. σκέπη βλ.λ. : EM 597,19.

**σκεπός** (ὁ) δημ. ἡ σκεπή βλ.λ.· **2**) ἐπὶ προσ., ὁ φύλαξ καὶ προστάτης, ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ : Γρυπ. Σκ.Τερρ.27,1 **ὁ Θεὸς βοηθός μας καὶ σκεπός.**

**σκεπόωσι** Ἡσ. «σκέπωσι, παράγωσιν».

**σκεπτήριον** (τὸ) μτγν. τὸ τεκμήριον βλ.λ.:Μαν.4,165.

**σκεπτικισμός** (ὁ) νεώτ. φιλοσ. γνωσιολογικὸν σύστημα ἀρνούμενον τὸ δυνατὸν τῆς γνώσεως, ὅ. κτ. ἀρχαιότ. ὅρον σκέψις· **2**) κτ. ἐπέκτ. ἀμφιβολία, δυσπιστία, ἀπαισιοδοξία ὡς πρὸς τὴν ἔκβασιν οἱουδήποτε πράγματος.

**σκεπτικιστής** (ὁ) νεώτ., θηλ. **-ίστρια**, ὁ ὀπαδὸς τοῦ σκεπτικισμοῦ· **2**) κτ. ἐπέκτ. ὁ ἀμφιβάλλων, δυσπιστῶν καὶ ἀπαισιοδοξῶν περὶ πάντων.

**σκεπτικός-ή-όν** μτγν. κ. νεώτ., δημ. σκεφτικός -ή(-ιά)-ό ὁ σκεπτόμενος, διαλογιζόμενος, ὁ ἐξετάζων τὰ πράγματα μετὰ σκέψεως· **2**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκέψιν, ὁ τῆς σκέψεως, ὅθ. σκεπτικοὶ ἢ ἀπορητικοί, ἐφετικοὶ οἱ ἀσπαζόμενοι τὴν σκέψιν ὡς φιλοσοφικὸν δόγμα, ἤτοι οἱ ἐπέχοντες φιλόσοφοι οἱ μηδὲν ἰσχυριζόμενοι μετὰ βεβαιότητος, ἀλλὰ μόνον γνώμην τινὰ ἔχοντες περὶ τῶν πραγμάτων, ἰδ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Πύρρωνος· πρβλ. πυρρωνισμός : Λουκ.Β Πρ.27, Διογ.Λ Προοίμ.20, αὐτ.9,69 **οὗτοι πάντες Πυρρώνειοι μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, ἀπορητικοὶ δὲ καὶ σκεπτικοί,** Γέλλ.11,5· || **ἡ σκεπτικὴ φιλοσοφία** τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα τῶν σκεπτικῶν φιλοσόφων : Σέξτ.Ἐμπ.Πύρρ.1,5· || **σκεπτικὴ ἀγωγὴ** ἡ ἀγωγὴ ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τῶν φιλοσόφων τῆς σκέψεως βλ.λ.6): αὐτ.7· **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ βεβυθισμένος, παραδεδαμένος εἰς σκέψεις, ἔμφροντις, συλλογισμένος· **3**) νεώτ. τὸ σκεπτικὸν ὡς οὐσ. τὸ μέρος τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐν ᾧ ἐκτίθενται οἱ λόγοι οἱ ἀγαγόντες τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, ὅ. αἰτιολογικόν, ἀντίθ. τὸ διατακτικόν.

**σκεπτικότης-ητος** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκεπτικοῦ.

**σκεπτικῶς** μτγν. κ. νεώτ., συγκρ. **-ώτερον** (Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.9,194) κατὰ τρόπον σκεπτικὸν βλ.λ.1), κατὰ τὰ δόγματα τῆς σκεπτικῆς φιλοσοφίας, ὅθ. σκεπτικῶς ἔχω ἀκολουθῶ, πρεσβεύω τὴν σκεπτικὴν φιλοσοφίαν : Διογ.Λ 9,71.

**σκέπτομαι** κ. νεώτ., δημ. προφ. **σκέφτομαι**· ὁ ἐνεστ. κ. παρατ. ἐν χρ. π. Ὁμ., Θέογν. κ. Ἰων. πεζογραφίᾳ· π. Ἀττ. τοῖς πρὸ τοῦ Ἀριστλ. οὐδαμοῦ σχεδὸν γίνεται χρ. τῶν χρόν. τούτων εἰμὴ μόνον π. Πλάτ.Λάχ.185B, αὐτ.Ἀλκ.2,140A (π.Θουκ.8,66 διορθοῦται εἰς προύσκεπτο), γίνεται ὅμως ὑπὸ τούτων χρ. τοῦ ἐνεστ. σκοπῶ ἢ σκοποῦμαι, ἐνῷ οἱ λοιποὶ χρ. παραλαμβάνονται ἐκ τοῦ σκέπτομαι, ὅθ. μέλλ. **σκέψομαι** (Ἀριστφ.Εἰρ.29, Θουκ.6,40), ἀόρ. **ἐσκεψάμην** (Αἰσχ.Χο.229, Σοφ.Αἶ.1028, Εὐρ.Ἴων 206, Θουκ.6,38), μτγν. παθ. μέλλ. β' σκεπήσομαι (ΠΔ Βασ.1,20,13 **ἐπι-**), παθ. ἀόρ. **ἐσκέφθην** (Ἱππ.Τέχν.11), δημ. **(ἐ)σκέφθηκα**, μτγν. παθ. ἀόρ. β' **ἐσκέπην** (ΠΔ Ἀριθμ.1,19 **ἐπ-**), παθ. παρακ. **ἔσκεμμαι** (Ἱππ.Ἀρχ. Ἰητρ.24, Εὐρ.Ἡρακλ.147), ὑπερσ. γ' ἑν. **ἔσκεπτο** (Θουκ.8,66 **προ-**), τετ. μέλλ. **ἐσκέψομαι** (Πλάτ.Πολ. 392C), βλέπω περὶ ἐμαυτόν, ρίπτω βλέμματα πέριξ πρός τι, ἰδίᾳ μακρόθεν ἔχων τὴν χεῖρα ἄνωθεν τῶν ὀφθαλμῶν κατὰ τὰς ὀφρῦς προφυλακτικῶς ἢ ὡς κατάσκοπος, κοιτάζω τριγύρω, ὁλόγυρα, παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, εἶμαι προσεκτικός, περισκοπῶ, κατοπτεύω : Ἰλ.Π 361 **σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων,** Ὀδ.Μ 247 **σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους,** Θέογν.1095 **σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον,** Ἡρ.3,37 **σκεπτόμενος τοὺς νεκρούς,** Αἰσχ.Χο.229 **σκέψαι βόστρυχον τριχός,** Εὐρ.Ἱππ.943, αὐτ.Ἴων 206, Εὐρ. Ἡρακλ.147, Ἀριστφ.Ἀχ.889, Ξεν.Ἑλλ 4,4,8· || συχν. ἑπομένης ἐξηρτημένης προτ. : Ἰλ.Ρ 652 **σκέπτεο νῦν . . , αἴ κεν ἴδῃσι,** Βατραχομ.135, Ξεν.Ἀν.4,5,20, αὐτ.7,3,42· **2**) παρατηρῶ, παρακολουθῶ μετὰ προσοχῆς, κατασκοπεύω : Ἡρ.4,196 **τοὺς δὲ Καρχηδονίους ἐκβάντας σκέπτεσθαι**· **3**) δίδω προσοχήν, προσέχω : Ἀριστφ.Ἱππ.419 **σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών**· **4**) ἐξετάζω, ἐρευνῶ, διερευνῶ : Ἱππ.Φύσ.Γυν.7 **σκέπτεσθαι τῷ δακτύλῳ τι**· **5**) ἐπὶ τοῦ νοῦ, τῆς διανοίας, θεωρῶ, ἐφιστῶ τὴν προσοχήν, τὴν διάνοιαν εἴς τι, παρατηρῶ μετὰ σκέψεως, ἐσκεμμένως, ἔχω, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου : Σοφ.Αἶ.1028 **σκέψασθε . . τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν,** αὐτ.ΟΤ 584 **σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον,** Εὐρ.Ὀρ.494· **6**) κ. νεώτ. κ. δημ. διανοοῦμαι, διαλογίζομαι, συλλογίζομαι, στοχάζομαι, βασανίζω τι ἐν τῇ διανοίᾳ μου : αὐτ.1291 **σκέψασθέ νυν ἄμεινον,** Ἀριστφ.Θεσμ.802, Ἀντιφ. 6,4), Θουκ.1,143, αὐτ.6,38 **ὃ πολλάκις ἐσκεψάμην,** Πλάτ.Φαίδ.95E, Δημ.576 **μηδὲν ἐσκέφθαι δίκαιον,** δ.τραγ. **Ἀντώνη μου, τί σκέφτεσαι κι εἶσαι συλλογισμένος, - δὲν σκέπτομαι τίποτε, - θὰ τὸ σκεφθῶ καὶ θὰ σοῦ ἀπαντήσω**· || ἑπομένης ἐξηρτημένης προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ **οἷος, ὁποῖος, ὡς** : Αἰσχ.Πρ.1014 **σκέψαι δ' . . οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία ἔπεισ' ἄφυκτος,** Σοφ.Τρ.1077, Εὐρ.ΙΑ 1377· || κ. διὰ τοῦ **ὅστις** : Θουκ.1,107· || κ. διὰ τοῦ **πῶς, πόθεν, πότερον . . ἢ** : Ξεν.Ἀν. 4,5,22, αὐτ.5,4,7, αὐτ.3,2,20· || κ. διὰ τοῦ **εἰ** : Σοφ.Ἠλ.442 **σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ,** αὐτ.ΟΤ 584, Ἀριστφ.Εἰρ.29, αὐτ.Ἱππ.1141, Ξεν.Ἀν.3,2,22· || κ. μετὰ τῆς ἀντων. **τίς** : Ἀριστλ.ΗΝικ.1103b,28 **τί ἐστιν ἡ ἀρετὴ σκεπτόμεθα**· **7**) κρίνω, συμπεραίνω : Ἀριστφ.Πλ.576 **σκέψασθαι ἀπὸ τῶν παίδων,** Πλάτ.Λάχ.185C, αὐτ. Κρατ.401A, Ξεν.Ἀπομν.2,6,33 **ἐκ τῶνδε σκέψαι,** Δημ.23· **8**) νομίζω, ὑπολογίζω ὅτι πρᾶγμά τι ἔχει οὕτως ἢ ἄλλως : Πλάτ.Νομ.354Ι: **καλλίω θάνατον σκεψάμενος ἀπαλλάττου τοῦ βίου**· **9**) συλλογίζομαι ἐκ τῶν προτέρων, προνοῶ : Φιλήμ.120 **σκεπτόμεθα τἀναγκαῖ' ἑκάστης ἡμέρας,** Πλάτ. Πολ.342A· **10**) παρασκευάζω, προσχεδιάζω, ἑτοιμάζω, προμελετῶ : Δημ.749, αὐτ.9 **εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένως ἥκει**· || κ. νεώτ. ἡ μτχ. τοῦ παθ. παρακ. **ἐσκεμμένος** κατόπιν σκέψεως, ἐκ προθέσεως, προμελέτης γινόμενος : Θουκ.7,62 **πάντα ἐσκεμμένα ἡτοίμασται**· || νεώτ. ἐπίρρ. ἐσκεμμένως ἐκ προμελέτης, κατόπιν ἀποφάσεως ληφθείσης ἐκ τῶν προτέρων : **ἐνήργησεν ἐσκεμμένως**· **11**) σχεδιάζω : Θουκ.8,63 **ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην μὲν . . ἐάν**· **12**) νεώτ. κ. δημ. προτίθεμαι, σκοπῶ, ἔχω κατὰ νοῦν : **σκέπτομαι νὰ κάνω ταξίδι - νὰ πουλήσω τὸ σπίτι μου.**

**σκεπτοσύνη** (ἡ) ποι. τ. τοῦ σκέψις : Τίμων Φλ.59, 4, Κερκ.9,9.

**σκέπω** κ. μον. κ. νεώτ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., σκεπάζω, ἐπικαλύπτω, στεγάζω : Ἱππ.Ἄρθρ.

ΙΙ, Πολύβ.16,29,13 ἔχει δὲ λιμένα δυνάμενον σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου τοὺς ἐνορμοῦντας, αὐτ. Ἀλ.29, Διον.Οἰν.10, Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,3,2, αὐτ.5,3,6, Ἰουλ.Λόγ.2,57Β, αὐτ.5,165Β, Λιβ.Λόγ.57,17· ‖ ἐπὶ πλοίου, στέγω : Δίων Χρ.34,24· **2**) μσν. κ. νεώτ. μτφ. ἔχω τι(νὰ) ὑπὸ τὴν σκέπην μου, προφυλάσσω, προστατεύω, ὑπερασπίζω : Μηναῖ.2,2 Ὄρθρ. σκέπε, φρούρει, φύλαττε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

**σκεραός** Ἡσ. «αἶδος».

**σκέραφος** κ. σχέραφος Ἡσ. «λοιδορία, βλασφημία» πρβλ. κέραφος.

**σκερβόλλω** σκώπτω, ὀνειδίζω, ὑβρίζω, δθ. σ- πονηρὰ ὑβρίζω ἢ κακολογῶ χυδαίως: Ἀριστφ. Ἱππ.821 παῦ παῦ', οὗτος καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά, Ἡσ.· πρβλ. κερβολῶ-έω.

**σκέρβολος-ον** μτγν. κακολόγος, βλάσφημος, ὑβριστής : Καλλ.ἀπ.281 σκέρβολα μυθήσαντο, Ἡσ.

**σκερολίγγες** Ἡσ. «λαικασταὶ ἢ ὠπισταί».

**σκερός** Ἡσ. «αἰδοιολείκτης».

**σκερτσάρω** (Ἰταλ.) δημ. κάμνω σκέρτσα, χαριεντίζομαι, ἀκκίζομαι.

**σκέρτσο** (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. χαριεντισμός, ἀκκισμός, τσάκισμα, νάζι· **2**) χάρις κινήσεων ἢ γραμμῶν· **3**) μουσ. εἶδός τι εὐθύμου καὶ ἐλαφρᾶς μουσικῆς συνθέσεως.

**σκερτσόζικος-η-ο** δημ. κ. σκερτσόζος-α-ο ἰδ. ἐπὶ γυναικῶν ὁ ἀκκιζόμενος, φιλάρεσκος, ποὺ κάνει πολλὰ σκέρτσα, νάζια· **2**) ἰδιορρύθμως ἐπίχαρις, χαρίεις· ‖ ἐπίρρ. -όζικα κ.-όζα.

**σκέτος-η-ο** (Ἰταλ.) δημ. ἐπὶ πράγμ. ὁ ἀμειγής : κάνε μου ἕνα καφὲ σκέτο (ἄνευ σακχάρεως)· ‖ ἀνόθευτος, ἄδολος : σκέτο βούτυρο (ἁγνόν, ἄνευ ξένων οὐσιῶν)· **2**) δθ. ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἐπίπλων κἄ., ἄνευ ποικιλμάτων : σκέτα ἔπιπλα, - σκέτο φόρεμα· ‖ μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, εὐθύς, ἀπέριττος, ἀνυπόκριτος, ἁπλοῦς τοὺς τρόπους : ἔχει χαρακτῆρα σκέτο· ‖ τὸ αὐδ. κτ. πληθ. σκέτα ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ λόγου, ἀπεριφράστως· συνηθέστ. νέτα σκέτα ἄνευ περιστροφῶν, καθαρὰ καὶ ξάστερα· ‖ ἐπὶ προσ. νέτος σκέτος ὁ ἀπολέσας ἢ δαπανήσας ὅλην τὴν ἣν εἶχε περιουσίαν ἢ τὰ χρήματα ὅσα μεθ' ἑαυτοῦ ἔφερεν : ἔπαιζε χαρτιὰ ὥς τὸ πρωὶ ὥσπου ἀπόμεινε νέτος σκέτος.

**σκευαγώγημα-ατος** (τὸ) μσν. ἅμαξα πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων . Νικ.Χων.Χρον.67Α.

**σκευαγωγία** (ἡ) νεώτ. στρατ. μεταφορὰ τῶν σκευῶν τοῦ στρατοῦ ἐν πολέμῳ.

**σκευαγωγός-όν** κ. νεώτ. ὁ μεταφέρων σκεύη ἢ ἀποσκευάς : Πολυβ.10,14 σκευαγωγοὶ ἅμαξαι, Συνέσ.118D σκευαγωγοὶ ἡμίονοι· ‖ τὰ σκευαγωγὰ ὡς αὐσ. αἱ ἅμαξαι αἱ μεταφέρουσαι σκεύη : Πλούτ.Πομπ.6· ‖ νεώτ. τὸ σκευαγωγόν κτῆνος ἢ ὄχημα προωρισμένον διὰ τὴν μεταφορὰν ἀποσκευῶν· ‖ ὁμ. νεώτ. σιδηροδρομικὸν ὄχημα τοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ, σκευοφόρος, ἀποθήκη· ‖ τὰ σκευαγωγὰ ὡς οὐσ. πλοῖα φορτηγὰ ἐνεργοῦντα μεταφοράς, μετακομίσεις : Στράβ.16,4,23 ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα· **2**) τὸ ἀρσ. σκευαγωγός ὡς οὐσ. ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐπιτήρησιν τῶν σκευῶν ἢ ὁ ἀχθοφόρος, βαστάζος, χαμάλης : Ξεν.ΚΠ 8,5,4 ἔρχονται οἱ σκευαγωγοὶ ἐπὶ τὰ τεταγμένα ἄγειν.

**σκευαγωγῶ-έω** (σκεῦος, ἄγω) συνάγω καὶ δένω ὁμοῦ τὰ σκεύη καὶ οὕτω μετακομίζω αὐτά : Δημ.237 τούτῳ πεισθέντες μικρὸν ὕστερον σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν (συνάγειν τὰ σκεύη ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ μεταφέρειν ταῦτα εἰς τὴν πόλιν), Αἰσχίν.2,139, αὐτ.3,80· κ.μέσ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.631.

**σκευάζω** (σκεῦος, σκευή) κ. νεώτ., μέλλ. -άσω (Ἀριστφ.Ἱππ.372), ἀόρ. ἐσκεύασα (αὐτ.Ἀχ.739), δωρ. -αξα (Τίμ.Λοκρ.99Α κατ-), παρακ. ἐσκεύακα (Μέν.Σαμ.254), μέσ. ἀόρ. α' ἐσκευασάμην (Δείν.89,31), παθ. μέλλ. σκευασθήσομαι (Δημ.469 κατα-, Ὀρειβ.4,1,16, Γαλ.6,501), παθ. παρακ. ἐσκεύασμαι (Εὐρ.Ἰκ.1057), ἰων. γ' πληθ. ἐσκευάδαται (Ἡρ.4,58), ἰων. γ' πληθ. ὑπερσ. ἐσκευάδατο (αὐτ.7,62), παρασκευάζω, ἑτοιμάζω, κάμνω ἕτοιμον, ἰδ. ἑτοιμάζω τροφήν, παρασκευάζω φαγητόν, κάμνω μαγείρευμα, μαγειρεύω : Ἡρ.1,207 σκευάσαντας προθεῖναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ . . δαῖτα, αὐτ.73, Ἀριστφ.Ἱππ.53 ὅ τι ἂν τις .. σκευάσῃ, Ἀλεξ.49, Φιλήμ.79,2, Θεόφρ.Χαρ.20,9, Διόδ. Σ 2,59· ‖ κ. ἐπὶ δείπνου : Πλάτ.Κωμ.46,2· ‖ κ. ἐπὶ ἄ. σκευασμάτων : Στράβ.9,3,3 σκευάζειν ἐλλέβορον μετὰ φαρμάκου· κ. μέσ. παρασκευάζω δι' ἐμαυτόν, δθ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. μὲ τὸ ἐνεργ. : Εὐρ.Ἡρ.956, Πλάτ.Πολ.372Β· κ. παθ. : Ἀριστφ. Ἱππ.1104, Πλάτ.Θεαίτ.178D· ‖ κ. μτφ. : Ἀριστφ. Ἱππ 372 περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω, αὐτ.Σφ. 1331 ὑμᾶς .. φρυκτοὺς σκευάσω, Ἀλεξ.133,1· **2**) γεν. ἑτοιμάζω, τακτοποιῶ, διευθετῶ : Ἡρ.1,80 σκευάσας δὲ αὐτοὺς προσέταξε .. προϊέναι· ‖ νεώτ. ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ἑτοιμάζω, εὐθετῶ, δένω ταῦτα ἐντὸς κιβωτίων ἢ εἰς δέματα, συσκευάζω· **3**) κατασκευάζω, κάμνω : Πλάτ. Παρμ.127Α χαλινὸν . . χαλκεῖ ἐκδιδόντα σκευάσαι· **4**) παρασκευάζω, προμηθεύω : αὐτ.Πολ. 559D (ἡδονὰς) ποικίλας καὶ παντοίως ἐχούσας δυναμένοις σκευάζειν· κ. μέσ. : Εὐρ.Ἡρ.969 σκευάσασθαι τόξ' ἑαυτοῦ παισί (διὰ τὰ παιδιά του, ἐναντίον αὐτῶν)· **5**) τὸ μέσ. μηχανῶμαι, ἐπινοῶ, παρασκευάζω, ἐπιφέρω, γίνομαι πρόξενος : Ἡρ. 5,103 οὐδὲν δὴ ἧσσον τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον ἐσκευάζοντο, αὐτ.6,100· **6**) ἐπὶ κλέπτου, διαρρήκτου, τακτοποιῶ, συγυρίζω : Ὑμν.Ἑρμ.285· κ. μέσ. μτ. αἰτ. : Λυσ.ἀπ.54, Δείν.ἀπ.89,31· **7**) ἐπὶ προσ., χορηγῶ, παρέχω, προμηθεύω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἡρ.1,188 σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένος καὶ προβάτοισι, αὐτ.4,58, Εὐρ.Ἰκ.1057 ἐς πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα· **8**) ἐνδύω, κοσμῶ, περιβάλλω, στολίζω : Ἡρ.1,60 ταύτην τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, αὐτ.5,20, αὐτ.12, Ἀριστφ. Θεσμ.591, αὐτ.Ἀχ.739 χοίρως ὑμὲ σκευάσας, Ξεν. Ἀν.6,1,12, Πλούτ.Καῖσ.31 οὕτω σκευάσαντες ἑαυτούς· ‖ κ. σκευάζω τινὰ εἴς τι μεταμορφώνω, μεταμφιέζω τινὰ εἴς τι : Ἀππ.Ἐμφ Πολ.4,45, αὐτ. 46· ‖ σκευάζω εἴδωλόν τινι ἐνδύω ὁμοίωμά τι κατὰ τὸν τρόπον αὐτοῦ : Ἡρ.6,58· κ. παθ. : Ἀριστφ.Ἀχ.121 εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος (ἐνδεδυμένος ὡς εὐνοῦχος), Θουκ.4,32· ‖ σπαν. ἐπὶ πραγμάτων : Ἡρ.2,138 τὰ προπύλαια τύποισι .. ἐσκευάδαται (εἶναι κεκοσμημένα διὰ..)· **9**) μτφ. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ : Μέν.Σαμ.254· **10**) ρηματ.π. σκεύασις, σκευασία, σκεύασμα, σκευαστής, σκευαστός, σκευαστέον.

**σκεύακας** Ἡσ. «εὐωνύμους».

**σκευάμαξα** (ἡ) νεώτ. ἅμαξα σκευοφόρος.

**σκευάριον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σκεῦος, μικρὸν σκεῦος ἢ ἀγγεῖον : Ἀριστφ.Ἀχ.451 πολλῶν δεόμενος σκευαρίων, αὐτ.Πλ.1139, αὐτ.Βάτρ.172, αὐτ. Πλ.809, Πλάτ.Κωμ.121· **2**) ὄργανον, ἀντικείμενον ἐν χρ. εἰς παίγνιον ἐπὶ κέρδει παιζόμενον : Αἰσχίν. 1,59 συνέτριβον τὰ σκευάρια καὶ διέρριπτον εἰς τὴν ὁδόν· **3**) (σκεύη) μικρὸν ἔνδυμα : Πλάτ. Ἀλκ.1,113Ε οἷον σκευαρίων κατατετριμμένων.

**σκευασία** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκευάζω, παρασκευή, ἑτοιμασία, ἰδ. φαγητοῦ : Πλάτ.Λύσ.209Ε, αὐτ.Ἀλκ.1,117C ὥσπερ περὶ ὄψου σκευασίας οἶσθα δήπου ὅτι οὐκ οἶσθα;, αὐτ.Μίν.316Ε· κ. ἀπολ. : Μέν.Φάσμ.ἀπ.2 ἐὰν ἡ σκευασία καθάρειος ᾖ· ‖ κ. ἐπὶ πυρός : Αἰν.Τακτ.33,2, αὐτ.34,1· **2**) μτγν. κ. νεώτ. σύνθεμα φαρμάκων ἢ ἄλλων οὐσιῶν, σκεύασμα, πα-

ρασκεύασμα : Διόδ.Σ 5,74 **τάς τῶν φαρμάκων σκευασίας καὶ ῥιζῶν δυνάμεις**· **3)** κτ. πληθ. τρόπος παρασκευῆς φαγητοῦ τινος, συνταγή : Ἄλεξ.110,24· || κ. μτφ. : Ἀστυδ.4 (=Κωμ.Ἀδέσπ. 1330) **σκευασία τῆς μουσικῆς**· **4)** κτ. πληθ. ἐξαρτήματα, σκευή : Καλλίξ.2 **σκευασία ὄνων**· **5)** προμήθεια, παροχὴ ἐπίπλων, ἐπίπλωσις : Στωϊκ.ἀπ.1,68.

**σκεύασις**-εως (ἡ) ἡ σκευασία : Ἄλεξ.110,24, ΠΔ Ἐκκλ.10,1 **μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκεύασιν ἐλαίου ἡδύσματος** (δ.ἀνάγν. σκευασίαν).

**σκεύασμα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. προπαρασκευή, ἑτοιμασία φαγητοῦ : Σχόλ.Ἀριστφ.Λυσ. 664· **2)** σκευασία βλ.λ.2) : Σχόλ.Σοφ.Τρ.594 (ἐπὶ τοῦ τῆς Δηϊανείρας φίλτρου)· **3)** κτ. πληθ. ἀποσκευαί, ἔπιπλα, ἡ οἰκοσκευή : ΠΔ Ἰούδ.15,11 **ἔδωκαν . . πάντα τά ἀργυρώματα καὶ τά ὅλκια καὶ πάντα τά σκευάσματα αὐτοῦ.**

**σκευαστής** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ συσκευαστής, παρασκευαστής : Ἀκύλ.ΠΔ Ἡσ.32,5, Τζέτζ.Χιλ. 8,920 **σκευασταὶ φαρμάκων.**

**σκευαστός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ διὰ τῆς τέχνης σκευασθείς, τεχνητός : Πλάτ.Πολ.510A **τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γένος**, Ἀριστλ. Μεταφ.1013b,18, ΠΔ Ἡσ.54,17 **σκεῦος σκευαστόν**· **2)** ἐπὶ φαρμάκων, ὁ διὰ συνθέσεως παρασκευαζόμενος : Λουκ.Ἀλεξ.21 **σκευαστὸν δὲ τοῦτό ἐστιν ἐκ πίττης . . καὶ ἀσφάλτου**, Γαλ. 6,549, αὐτ.573, - **σκευαστὰ φάρμακα**· || ἐπὶ θυμιάματος : Διοσκ.1,23.

**σκευή** (ἡ) κ. νεώτ. ἐξοπλισμός, ἐξάρτυσις, ἱματισμός : Ἡρ.7,15 **εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν**, Σοφ.ΟΚ 555, Εὐρ.Βάκχ.180, Θουκ.1,130 **σκευὰς Μηδικὰς ἐνδυόμενος**, Πλάτ.Κρίτ.53D· || κ. ἐπὶ τῆς ἐξαρτύσεως τοῦ χοροῦ : Λυσ.21,4 **ἀνήλωσα σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς**· || ἰδ. ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας ἀοιδοῦ ἢ ὑποκριτοῦ : Ἡρ.1,24 **ἐνδὺς πᾶσαν τὴν σκευήν**, Ἀριστφ.Βάτρ. 108, Πλάτ.Πολ.527B **τραγικὴ σκευή**· || κ. νεώτ. ἐξάρτυσις, ὁπλισμός στρατιώτου : Θουκ.3,94 **σκευῇ ψιλῇ χρώμενον οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον**, αὐτ.1,8 **ἡ σκευὴ τῶν ὅπλων**· || **νεώτ.** τὸ σύνολον τῶν εἰς οἱονδήποτε σῶμα ἢ σκοπὸν χρειωδῶν ἀντικειμένων:**σκευὴ πυροβολικοῦ-μηχανικοῦ**· || κ. ἐπὶ πάντων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τοὺς ἵππους, ἐπὶ τῶν χρειωδῶν τῶν ἵππων : αὐτ.6,94 **ἱππέας . . πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνευ τῶν ἵππων μετὰ σκευῆς**· || ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἱερέων καὶ τῶν δημοσίων λειτουργῶν : Ἀνδοκ.1,112 **Καλλίας . . τὴν σκευὴν ἔχων λέγει**, Εὔβουλ.71· **2)** τρόπος τοῦ ἐνδύεσθαι, μόδα : Ἡρ.7,62 **Μηδικὴ αὕτη ἡ σκευή ἐστι**, αὐτ.66, αὐτ.73, Θουκ.1,6 **ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σαγὴ κατέσχεν**· **3)** τὸ σύνολον τῶν χρειωδῶν, τὰ σύνεργα, οἷον τοῦ δικτύου : Πινδ.Π 2,80 **ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀχεοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας**· || κ. τοῦ πλοίου : Διόδ.Σ 14,79, ΚΔ Πράξ.27,19 **καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν**· **4)** μτφ. τὸ αἰδοῖον : ΑΠ 5,241 **τῶν προθύρων ἀπέχου, μὴ σκευὴν ὀλέσῃς.**

**σκευηφόρος**-ον σχόλ. δ. τ. τοῦ **σκευοφόρος** βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.14.

**σκευηφορῶ-έω** σχόλ. δ. τ. τοῦ σκευοφορῶ-έω βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.14.

**σκευογραφία** (ἡ) πάπ. ἀπογραφή, καταγραφὴ τῶν σκευῶν.

**σκευογραφικός**-ή-όν μτγν. ὁ περιγράφων σκεύη, ἐργαλεῖα, ὅθ. **τὸ σκευογραφικὸν** τίτλος ἔργου τοῦ Ἐρατοσθένους, ἐν ᾧ ἐγίνετο περιγραφὴ παλαιῶν σκευῶν, παλαιῶν ὀργάνων : Πολυδ.10,1.

**σκευοθήκη** (ἡ) κ. νεώτ., μτγν. δωρ. **σκευοθήκα** (Ἐπιγρ.) θήκη, ἐν ᾗ ἀποτίθενται παντοειδῆ σκεύη, ἀποθήκη σκευῶν : Αἰσχ.ἀπ.274, Ἀθήν.11,460D **εἴρηται γὰρ οὕτως ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη**· **2)** ὁπλοστάσιον : Αἰσχίν.3,25 **σκευοθήκην ᾠκοδόμουν**, Φιλόχ.135, Φιλόδ.Ρητ.1,192S, Ἐπιγρ.· || νεώτ. ἔπιπλον, ἐν ᾧ φυλάσσονται τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη, μπουφές· **4)** ὁμ. νεώτ. **σκευοθήκη ταξιδίου** κιβώτιον δερμάτινον, περιέχον συλλογὴν εἰδῶν κομμώσεως καὶ καθαριότητος.

**σκευοπλασία** (ἡ) λεξ. τὸ πλάττειν σκεύη ἢ ἀγγεῖα : Σουΐδ. ἐν λ. Κωλιάδος κεραμῆες.

**σκευοπλαστικός**-ή-όν λεξ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκευοπλασίαν, ὁ κατάλληλος δι' αὐτήν : Σουΐδ. ἐν λ. Κωλιάδος κεραμῆες.

**σκευοποίημα**-ατος (τὸ) κτ. πληθ. τὸ προσωπεῖον καὶ τα ἐνδύματα τραγικοῦ ὑποκριτοῦ : Πλούτ. Κράσσ.33 **τὰ μὲν τοῦ Πενθέως σκευοποιήματα παρέδωσέ τινι τῶν χορευτῶν**· **2)** παίγνιον, τέχνασμα, δόλος, πανουργία : Ὑπερείδ.ἀπ.93.

**σκευοποιία** (ἡ) μτγν. κατασκευὴ προσωπίδων καὶ ἄλλων σκηνικῶν σκευῶν : Φιλόστρ.Ἀπολλ.6,11.

**σκευοποιός** (ὁ) ὁ κατασκευαστὴς προσωπείων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν σκηνικῶν σκευῶν : Ἀριστφ. Ἱππ.232 **ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι**, Ἀριστλ.Ποιητ.1450b,20, Πλούτ.Ἠθ.1123C, Ἀθήν.14,621E, Ἐπιγρ.Πτολεμαΐδος.

**σκευοποιῶ-έω** κατασκευάζω, κόμνω, φτειάχνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πλούτ.Μάρκελλ.16, Ἀθήν.11,497B· **2)** παρασκευάζω τι διὰ τέχνης, πανουργίας ἢ τῆς εὐφυΐας : Ἄλεξ.98,(27) **σκευοποιεῖν τὰς ὄψεις** (ἐπὶ γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι βάπτουν τὰ πρόσωπά των), Ἰσαῖ.ἀπ.8 **σκευοποιεῖν διαθήκας** (γράφειν πλαστὴν διαθήκην), αὐτ.89, Ὑπερείδ.124· **3)** μεταβάλλω τὴν σκευήν, ἀλλάσσω ἔνδυμα, μεταμφιέννυμι, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πλούτ.Ἠθ.59B **σκευοποιεῖν τοῖς τοῦ φίλου ἐπισήμοις.**

**σκευοπώλης** (ὁ) ὁ πωλητὴς σκευῶν, ἐπιπλοπώλης : Κριτl.70D, Πάπ.

**σκεῦος**-ους-εος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. πᾶν κινητὸν κατασκεύασμα χρήσιμον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου, ἀγγεῖον, ἐργαλεῖον, ἔπιπλον οἱονδήποτε : Ἀριστφ.Θεσμ.402 **κἂν ἐκβάλῃ σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη**, αὐτ.Ἱππ.983, Θουκ. 4,128, Πλάτ.Πολ.596B, αὐτ.373A **κλῖναι καὶ . . τἆλλα σκεύη**· || συνήθ. ὁ πληθ. περιληπτ. πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς ὅλον τι πλῆρες, ἔπιπλα οἴκου, σκεύη οἰκιακά, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὰ κτήνη καὶ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν : Ἀριστφ.Εἰρ.1318 **καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν**, Λυσ.19,31· || **σκεύη γεωργικὰ** τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα : Ἀριστφ.Εἰρ.552· || κ. νεώτ. **ἱερὰ σκεύη** τὰ ἀπαραίτητα εἰς πᾶσαν ἱεροτελεστίαν, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ νεωτ. χρ. τὰ εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας ἀπαιτούμενα : Θουκ. 2,13 **ὅσα ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας**, Ἐπιγρ.· || κ. νεώτ. **ἐπιτραπέζια σκεύη** ἅπαντα τὰ ἀπαραίτητα εἰς τὴν παράθεσιν γεύματος : Θεόφρ.Λίθ.42· || νεώτ. **μαγειρικὰ σκεύη** τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν μαγειρικήν, οἷον δοχεῖα, ἀγγεῖα, κοχλιάρια κττ.· || κ. ἐπὶ τῶν χρειωδῶν φαρμακείου : αὐτ.Φ 19,17,3· || ἰδ. ἐπὶ στρατιωτικῶν χρειωδῶν : Θουκ.6,31 **τὰ περὶ τὸ σῶμα σκεύη**, Ξεν.ΚΠ 4,5,55· **2)** αἱ ἀποσκευαὶ στρατεύματος· κ. γεν. αἱ ἀποσκευαί : Ἀριστφ.Βάτρ.12 **τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν;**, αὐτ.15, Ξεν.Ἀπομν.3,13,6, αὐτ.Ἑλλ 5,4,17 **ὄνοι αὐτοῖς σκεύεσι** (ὁμοῦ μετὰ τῶν φορτίων των)· **3)** τὰ τοῦ πλοίου ἀναγκαῖα, ἡ ἁρματωσιὰ τοῦ καραβιοῦ : Πλάτ.Κριτl.117D, αὐτ.Λάχ.183E, Ξεν.Οἰκ.8,11, Ἀριστλ. Ἀθ.46,1· || ἐν περιληπτ. σημ. : ΚΔ Πράξ.27,17 **χαλάσαντες τὸ σκεῦος**· || **σκεύη τριηρικὰ** ἡ ἐξάρτυσις τριήρους : Δημ.1145· **4)** πᾶν ἄψυχον ἀντικείμενον, πρᾶγμα, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ζῷον ἢ τὸ σῶμα : Πλάτ.Πολ.601D, αὐτ.Γοργ.506D· || κ.ἀντίθ.

πρὸς τὸ ὄργανον : Δημόκρ.159· **5)** σκεῦος ὑπηρετικὸν πρόσωπον ὑπάλληλον ἢ δευτερεῦον χρησιμεῦον ὡς ἁπλοῦν ὄργανον : Πολύβ.13,5,7 **ὑπηρετικὸν ἦν σκεῦος εὐφυές·** ‖ κ. ἐπὶ καλῆς σημ. **σκεῦος ἐκλογῆς** ἐπὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐκλεκτὸν ὄργανον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ : ΚΔ Πράξ.9,15 **σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος· 6)** τὸ σῶμα ὡς τὸ περιέχον τῆς ψυχήν : αὐτ.Κορ.2,4,7 **ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν,** αὐτ.Θεσσ.4,4, αὐτ.Πέτρ.1,3,7· **7)** μτγν. τὸ αἰδοῖον : Ἀντιστ.ΑΠλ.4,243, Αἰλ.ΖΙ 17,11· **8)** δμ. Ἐπιγρ. ἡ σαρκοφάγος : Ἐπιγρ.Ἐφέσου· **9)** τὰ οὐδέτερα ὀνόματα καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Πρωταγόρου σκεύη, διότι αἱ ὀνομασίαι τῶν ὀργάνων εἶναι γένους οὐδετέρου : Ἀριστλ.Ρητ.1407b,8 **ἄρρενα καὶ θήλεα καὶ σκεύη.**

**σκευότριψ**-ιβος (ὁ,ἡ) (τρίβω) μτγν. ὁ συντρίβων, ὁ θραύων σκεύη : Ἡρωδιαν.1,246.

**σκευουργία** (ἡ) ἡ κατασκευὴ σκευῶν, ἐργαλείων ἢ πολεμικῶν ἐξαρτημάτων, σκευοποιία : Πλάτ.Πολιτ.299D.

**σκευουργικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκευουργίαν, δθ. **ἡ σκευουργική** (τέχνη) ἡ σκευουργία : Πολυδ.7,210.

**σκευοφορεῖον** (τὸ) κ. μσν. κ. **σκευοφόριον** τὸ ἀνάφορον, ξύλον τι ἀμφίκυρτον, καθῆκον ἐπ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους, ἐξ οὗ ἐξαρτῶνται τ. ἀφ. φερόμενα οὕτω πράγματα : Πλάτ.Κωμ 50 (δ.ἀνάγν. -φόριον), Θεόγνωστ.Καν.129· **2)** μσν. κτ. πληθ. σκεύη, ἀποσκευαί : Λέων Σοφ.5,7.

**σκευοφορικός**-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σκευοφορεῖν ἢ τὸν σκευοφόρον, δθ. **στρατὸς σκευοφορικὸς** τὸ σῶμα τῶν σκευοφόρων : Ξεν. Λακ.13,4· ‖ **σκευοφορικὸν βάρος** τὸ φορτίον ἑκάστου κτήνους : αὐτ.ΚΠ 6,1,54 **πολὺ ῥᾷον ἦγε τὰ ὀκτὼ ζεύγη τὸν πύργον . . ἢ τὸ σκευοφορικὸν βάρος ἕκαστον ζεῦγος.**

**σκευοφόριον** (τὸ) δ. ἀνάγν. τοῦ σκευοφορεῖον.

**σκευοφοριώτης** (ὁ) κωμ. τ. τοῦ σκευοφόρος σχηματισθεὶς κατὰ τὸ εἰραφιώτης : Εὐπ.264.

**σκευοφόρος**-ον κ. νεώτ. ὁ προωρισμένος διὰ τὴν μεταφορὰν σκευῶν ἢ ἀποσκευῶν, σκευαγωγός : Ἡρ.1,80 **εἵποντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι,** Ξεν.Ἑλλ.4,1,24, Πολυδ.1,139 **σκευοφόρος ὄνος·** ‖ **τὰ σκευοφόρα** (κτήνη) τὰ ὑποζύγια τὰ φέροντα τὰ σκεύη καὶ ἀκολουθοῦντα τὸν στρατόν : Θουκ.2,79 **ἃς κατέλειπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις,** Ξεν.ΚΠ 5,4,45, αὐτ.Ἀν.1,3,7· ‖ κ. περιληπτ. καθ᾽ ἑνικ. : Πολύβ.3,79,2 **πᾶν τὸ σκευοφόρον** (ἅπαντα τὰ σκευαγωγὰ ὑποζύγια), αὐτ.3,51,6, αὐτ.12,19,5· **2)** νεώτ. **ἡ σκευοφόρος** (ἅμαξα) ὡς οὐσ. ὄχημα σιδηροδρομικὸν ἢ στρατιωτικὸν πρὸς μεταφορὰν σκευῶν, σκευάμαξα· **3)** τὸ ἀρσ. **ὁ σκευοφόρος** ὡς οὐσ. ὁ ἀχθοφόρος, βαστάζος, χαμάλης : Ἀριστφ.Βάτρ.497 **ἐγὼ δ᾽ ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει,** Ἐπιγρ. Ἐπιδαύρου, Πάπ.· **4)** **οἱ σκευοφόροι** οἱ ὑπηρέται τῶν ὁπλιτῶν, οἱ φέροντες τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἀσπίδας : Ἡρ.7,40 **οἱ σκευοφόροι καὶ τὰ ὑποζύγια.**

**σκευοφορῶ**-έω φέρω σκεύη ἢ ἀποσκευάς, εἶμαι σκευοφόρος : Ξεν.Ἀν.3,2,28, αὐτ.ΚΠ 3,1,43 **ἐθέλοις ἂν . . τὴν γυναῖκά σου ἀκοῦσαι ὅτι σκευοφορεῖς,** αὐτ.8,3,7· κ. παθ. : Πλούτ.Κράσσ.21 **σκευοφορεῖσθαι καμήλοις** (ἔχω εἰς τὴν διάθεσίν μου καμήλους πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν μου, τῶν ὑπὸ μετακόμισιν πραγμάτων).

**σκευοφυλάκιον** (τὸ) πάπ., μσν. κ. νεώτ. κ. **-εῖον** τόπος, μέρος ἔνθα φυλάσσονται σκεύη, σκευοθήκη· ‖ ἐκκλ. μέρος, ἐν ᾧ φυλάσσονται τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ ναοῦ, διακονικόν, μινσοτώριον, κειμηλιαρχεῖον, μητατωρίκιον.

**σκευοφυλακῶ**-έω μτγν. φυλάττω τὰ σκεύη, τὰς ἀποσκευάς : Πλούτ.Ἀλέξ.32 **περιπέμψαντος ἔξω τῆς φάλαγγος ἱππεῖς τοῖς σκευοφυλακοῦσι προσβαλοῦντας.**

**σκευοφύλαξ**-ακος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ φυλάττων τὰ σκεύη, φύλαξ τῶν σκευῶν, τῶν ἀποσκευῶν : Πολυδ.10,16· **2)** μσν. κ. νεώτ. ὁ εἰς ὃν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ φύλαξις τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ ναοῦ, δ. κειμηλιάρχης, κειμηλιοφύλαξ.

**σκευύφιον** (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ σκεῦος βλ.λ., μικρὸν ἢ εὐτελὲς σκεῦος : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,7.

**σκευῶ**-όω Ἡσ. «σκευάζω» πρβλ. κατασκευῶ-όω.

**σκευώρημα**-ατος (τὸ) πρᾶξις δολερά, πανοῦργος, ἀπατηλή, ἐπινόημα, τέχνασμα, ἀπάτη· Ἡσ. «πλάσμα, κακουργία, κατασκευή, τὸ γιγνόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην» : Δημ.955 **ἀλλ᾽ εἶναι τοῦτο πλάσμα καὶ σκευώρημ᾽ ὅλον,** αὐτ.1035.

**σκευωρία** (ἡ) κ. νεώτ. κ. σκαιωρία φροντίς, ἐπιμέλεια, προσοχὴ ἢ φύλαξις τῶν σκευῶν : Πολυδ.10,15· **2)** γεν. μεγάλη φροντίς, ὑπερβολικὴ μέριμνα : Ἀριστλ.ΖΙ 631b,15 **σκευωρίαν ποιεῖσθαι περὶ τοὺς νεοττούς,** αὐτ.ΖΓ 718a,33 **ἡ περὶ ταῦτα σκευωρία,** Φιλήμ.61· **3)** λεπτότης κριτικὴ ἢ τεχνικὴ ἐξεργασία : Διον.Ἀλ.Συνθ.25, αὐτ.Θουκ.29 **σκευωρία διθυραμβική,** αὐτ.5, Φιλόδ.Ρήτ.1,658· **4)** κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκευωρῶ βλ.λ.4), δόλιον τέχνασμα, μηχανορραφία, ῥαδιουργία, νεώτ. ἰδ. τῇ συνεργείᾳ πολλῶν διαπραττομένη : Δημ.1272 **περιγενομένου μου τῆς τούτων σκευωρίας,** Πλούτ.Λύσ.25, αὐτ.Δίων 30, - **εἶναι θῦμα σκευωρίας τῶν ὑφισταμένων** του.

**σκευωρός** (ὁ) κ. σκαι- ὁ σκευοφύλαξ : Κρατ.159.

**σκευωρῶ**-έω (σκευωρός) κ. νεώτ. κ. σκαιωρῶ -έω, μέσ. ἀόρ. **ἐσκευωρησάμην** (Δημ.1116), παθ. παρακ. **ἐσκευώρημαι** (αὐτ.884, αὐτ.885, αὐτ.1103), ἐπιμελοῦμαι τῶν σκευῶν, εἶμαι σκευωρὸς βλ.λ., σκευοφύλαξ, δθ. γεν. ἔχω τὴν προσοχήν μου ἐστραμμένην εἴς τι, παρατηρῶ καλῶς καὶ ἐξετάζω τοῦτα, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Στράβ.16,1,11 **τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι τοὺς τῶν βασιλέων·** ‖ κ. ἀμβ. ἀσχολοῦμαι ἐπιμελῶς εἴς τι : Ἀριστλ.ΖΙ 619a,24 **σκευωρεῖσθαι περὶ τὰς νεοττιάς·** **2)** μτγν. ἐρευνῶ, λαφυραγωγῶ : Πλούτ.Καῖσ.51 **σκευωρεῖσθαι τὴν Πομπηΐου οἰκίαν,** αὐτ.Κάμ.32, αὐτ.Ἠθ. 587F· **3)** παρασκευάζω, κατασκευάζω, μηχανῶμαι : Δημ.884 **τολμῆσαι τοιαῦτά γ᾽ ἐσκευωρημένα καὶ πεποιηκότα,** αὐτ.885, αὐτ.1116, αὐτ.1134· **4)** κ. νεώτ. μηχανῶμαί τι δόλιον ἐναντίον τινός, τεχνάζομαι κακὸν χωρὶς νὰ φαίνωμαι, μηχανορραφῶ, νεώτ. ἰδ. τῇ συνεργείᾳ, τῇ συμπράξει πολλῶν : Φιλ.2,569, **-οἱ πολιτικοί του ἀντίπαλοι ἐσκευώρησαν τὴν κατηγορίαν·** ‖ συχνότ. τὸ μέσ. : Δημ. 115 **καὶ τὰν Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον·** ‖ **σκευωροῦμαι ὑποκρίσεις** ἐπινοῶ μέσα ὅπως κάμω δραματικὴν ἐντύπωσιν : Πλούτ.Ἠθ.711E· **5)** ἐνεργῶ δολίως, πανούργως : Δημ.217 **σκευωρούμενοι περὶ αὐτὰ οὐ πρότερον ἀνεῖσαν·** **6)** ἀπολ. κλέπτω τὰς ἰδέας ἄλλου, ἀντιγράφω ἄλλων τὰ συγγράμματα : Διογ.Λ 2,61.

**σκέφτομαι** δημ. προφ. τοῦ σκέπτομαι βλ.λ.

**σκέψ** σκοπός : Ἡρωδιαν.1,404.

**σκέψις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σκέψη** παρατήρησις διὰ τῶν αἰσθήσεων γινομένη, τὸ θεᾶσθαι, τὸ παρατηρεῖν μέσῳ τῶν αἰσθήσεων : Πλάτ. Φαίδ.83A **ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις·** **2)** ἐπαγρύπνησις, φύλαξις : Ἡρωδιαν.Ἰατ.8,3,7· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐξέτασις διὰ τοῦ νοῦ, θεωρητικὴ μελέτη, τὸ νὰ συλλογίζεται, στοχάζεται, διανοῆταί τίς τι, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον τοῦ συλλογισμοῦ, στοχασμός, διαλογισμός, διανόημα, ἰδέα : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.4 **τὸ εὕρημα πολλῆς σκέψεως,** Εὐρ. Ἱππ.1323 **σκέψιν νέμειν** (σκέπτεσθαι περί τινος),

'Αριστφ.Βάτρ.974 **ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ σκέψιν**, Πλάτ. 'Αλκ.Ι,130D, αὐτ.Θεαίτ.210A, αὐτ.Φαῖδρ.237D, αὐτ. Φιλ.65B, αὐτ.Πολ.336E, αὐτ.Γοργ.487E, αὐτ.Νόμ. 636D, Ξεν.Οἰκ.6,13 **ἐπὶ σκέψιν τινός ἐλθεῖν**, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 25,13 **καὶ τὶς σκέψεις μου, πὄμεναν μαρμαρωμένες, τὶς ράντισα**· **4**) ἔρευνα, ζήτησις διὰ τοῦ νοῦ : 'Αριστλ.Πολιτ.1254a,34 **ταῦτα ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως**, αὐτ.Φυσ.228a,20, αὐτ. ΗΝικ.1155b,9· **5**) δισταγμός, ἀμφιβολία, ἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς σκεπτικοὺς φιλοσόφους : 'Ιουλ. ΑΠ 7,576· **6**) ἡ σκεπτικὴ φιλοσοφία : Σέξτ.'Εμπ. Πυρρ.1,5, αὐτ.229 **οἱ ἀπὸ τῆς σκέψεως** [οἱ σκεπτικοὶ φιλόσοφοι]· **7**) δημ. διηνεκὴς ἀπασχόλησις περὶ τοῦ πρακτέου, φροντίς : **ἀρρώστησε ἀπὸ τὴν πολλὴ σκέψη**· ‖ ἀνήσυχος μέριμνα, δισταγμός, γνοιάση, ἔγνοια, εἰδ. εἰς φρς **μπαίνω σὲ σκέψη** (ἀμτβ.) κ. **βάνω σὲ σκέψη** (μτβ.) : **ἀπὸ τὶς πληροφορίες αὐτὲς μπῆκε σὲ σκέψη ἂν πρέπῃ νὰ τὴν πάρῃ, - μὲ τὰ λόγια σου μ' ἔβαλες σὲ σκέψη**· **8**) ἀπόφασις, ψήφισμα : 'Ηρωδιαν.'Ιστ. 4,3,9 **ἥ τε σκέψις ἀπεδοκιμάσθη**, Πολυδ.6,178.

**σκηκός** 'Ησ. «ποάς εἶδος καὶ ζῴου» πρβλ. σκίγκος.

**σκῆλαι** ἀπαρφ. ἀορ. τοῦ ρ. σκέλλω βλ.λ.

**σκήλημα**-ατος [τὸ] μτγν. ἐσφ. ἀντὶ σκλῆμα βλ.λ.

**σκῆμα**-ατος [τὸ] λ. π. κωμ. κ. δημ. διάφ. προφ. τοῦ σχῆμα βλ.λ. : 'Αριστφ.Θεσμ.1188 **καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόσθιον**.

**σκῆν** 'Ησ. «ὅ τινες μὲν ψυχήν, τινὲς δὲ φάλαιναν».

**σκηνάρχης** [ὁ] νεώτ. στρατ. ὁ ἀρχηγὸς ὁμάδος στρατιωτῶν συσσκηνούντων.

**σκηναρχῶ**-έω 'Επιγρ. εἶμαι ἀρχηγὸς ἐν τῇ σκηνῇ τῶν συσσκήνων : 'Επιγρ.Σάμου, 'Επιγρ.'Αθηνῶν **σκηναρχήσας ἐν τοῖς ἐφήβοις**.

**σκηνεῖον** [τὸ] πάπ. δοκός, στῦλος σκηνῆς.

**σκηνεύομαι** μσν. ἀποθ. προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι [ὡς οἱ ἀπὸ σκηνῆς ὑποκριταί] : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ. 1,31 (δ.ἀνάγν. σκηνικεύομαι).

**σκηνευτής** [ὁ] ὁ σκηνίτης βλ.λ.]] : ΕΜ 743,15· ‖ ὁ κατασκευαστὴς σκηνῶν : ΑΒ 304.

**σκηνή** [ἡ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **σκᾶνά** τόπος ἐστεγασμένος, ἐσκεπασμένος (π.'Ομ. ἀπαντᾷ μ. τὸ **κλισίη** βλ.λ.), πρόχειρον καλυβοειδὲς κατασκεύασμα, ὑφ' ὃ διαμένει τις προσωρινῶς, ἰδίᾳ ἐκ στερεᾶς καὶ ἀδιαβρόχου ὀθόνης, σκιάς, καλύβη, τσαντῆρι, τέντα : 'Ηρ.6,12 **πηξάμενοι σκηνάς**, Σοφ.Αἶ.3, αὐτ.218 **σκηνῆς ἔνδον**, αὐτ.754, αὐτ.796, Εὐρ.'Εκ.1289, Θουκ.2,34 **σκηνὰς ποιήσαντες**, 'Ανδοκ.4,30, Ξεν.ΚΠ 8,5,3, Πολύβ.6,40,2, Παυσ.10,25,3, Πάπ. **σκηνὴ δερματίνη**· ‖ **σκηνὴ ξύλων** καλύβη ξυλίνη, μπαράγκα : Δίων Χρ.7,23 **σκηνὴ μάλα ἰσχυρῶν ξύλων**· ‖ καλύβη, παράπηγμα ἐν τῇ ἀγορᾷ : 'Αριστφ.Θεσμ.658 **τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι**, Δημ.284· **2**) κτ. πληθ. συγκρότημα σκηνῶν ἢ καλυβῶν, στρατόπεδον : Αἰσχ.Εὐμ.686, 'Αριστφ.Εἰρ.731 **περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν**, Ξεν.'Αν.3,5,7· **3**) μσν. κατοικία : 'Ακολ.'Ακαθ.'Υμν.'Απολυτ.'Ορθρου **ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ 'Ιωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη ὁ 'Ασώματος**· ‖ **σκηναὶ δικαίων** τόπος ἔνθα διαβιοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων· **4**) ἱερὰ κατοικία, ναός : Εὐρ.'Ιων 806 **σκηνὰς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις**, αὐτ.1129, ΠΔ'Εξ.26,1 **καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης**· ‖ **ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου** φορητὸς ναὸς κατασκευασθεὶς ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ : αὐτ.29,10 **προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου**· **5**) ἐν μεγάλοις πλοίοις, ἐπίσημος αἴθουσα ἐπὶ τῆς πρύμνης ἢ ἐπὶ τοῦ δευτέρου καταστρώματος αὐτῆς : Πολυδ.1,89, Παλαίφ.29, Πάπ. **τῶν συριῶν ὑπὲρ τὴν σκηνὴν οὐσῶν**· **6**) σκηνοειδὲς ἐπικάλυμμα ὁμάξης, κουκκούλα : Ξεν.ΚΠ 6,4,11 **κατακλίναντες κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ**, Διόδ.Σ 20,25, Πλούτ.Θεμ.26· **7**) παραπέτασμα κλίνης : Δημ.1031· **8**) παράπηγμα, ἐφ' οὗ οἱ ὑποκριταὶ θεάτρου παριστάνουσιν, ἤτοι τὸ μέρος τοῦ θεάτρου, ἐφ' οὗ οἱ ἠθοποιοὶ παίζουσι πρὸ τοῦ κοινοῦ [ἐν τῷ συνήθει θεάτρῳ ἡ σκηνὴ ἦτο ὁ κατὰ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς νῦν καλουμένης σκηνῆς τοῖχος, ὅστις εἶχε κίονας καὶ θύρας πρὸς εἴσοδον καὶ ἔξοδον, ἡ δὲ νῦν καλουμένη σκηνὴ ἐκαλεῖτο προσκήνιον ἢ λογεῖον, τὰ δὲ πλάγια ἢ αἱ πτέρυγες αὐτῆς παρασκήνια, ὁ δὲ τοῖχος ὁ κάτωθεν καὶ ἐνώπιον τῆς νῦν σκηνῆς ὁ ἔναντι τῆς ὀρχήστρας ὑποσκήνια] : Πολύδ.4,123, Βιτρ.5,6,1, 'Επι ρ. Δήλου· ‖ κτ. ἐπέκτ. τὸ σύνολον θεάτρου, ἰδ. τοῦ προχείρως κατασκευαζομένου : Πλάτ.Νόμ. 817C **σκηνάς τε πήξαντας κατ' ἀγοράν καὶ καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰσαγαγομένους**· ‖ **τραγικὴ σκηνή** εἶδός τι ὑψηλοῦ πυργίσκου, οἷος ὁ πύργος, ἐφ' οὗ ἴσως ἀπηγγέλθη ὁ πρόλογος τοῦ 'Αγαμέμνονος τοῦ Αἰσχύλου : Ξεν.ΚΠ 6,1,54 **ὥσπερ τραγικῆς σκηνῆς τῶν ξύλων πάχος ἐχόντων**, Πλούτ.Δημήτρ.44, Σουΐδ. ἐν λ. τραγικὴ σκηνή· ‖ **οἱ ἀπὸ τῆς σκηνῆς** [ἥρωες] τὰ πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα τραγῳδίας : Δημ.288· ‖ **οἱ ἀπὸ σκηνῆς** κ. **οἱ περὶ σκηνὴν** κ. **οἱ ἐπὶ σκηνῆς** οἱ ὑποκριταί, ἠθοποιοί, ἀντίθ. ὁ χορός : 'Αριστλ. Πρ.922b,17, Πλούτ.Γάλβ.16, 'Αλκίφρ.3,65· ‖ νεώτ. **ἀνέρχομαι εἰς τὴν σκηνὴν - ἐπὶ τῆς σκηνῆς** γίνομαι ἠθοποιός· ‖ **ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς** ἐπὶ σκηνικῶν ἔργων, παρεστάθη· ‖ **τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μέρος** τὸ παριστανόμενον ἀπὸ ταύτης : 'Αριστλ.Ποιητ.1459b,25· ‖ **τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς** ᾄσματα ἢ ᾠδαί, ἃς ἔψαλλεν εἷς τῶν ὑποκριτῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ οὐχὶ ὁ χορὸς τῆς ὀρχήστρας : αὐτ.1452b,18, αὐτ.Πρ.918b,27 **τὰ μὲν ἀπὸ τῆς σκηνῆς οὐκ ἀντίστροφα, τὰ δὲ τοῦ χοροῦ ἀντίστροφα**· **9**) νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. ὁ διάκοσμος τοῦ μέρους τοῦ θεάτρου ἔνθα παίζουν οἱ ἠθοποιοί, σκηνογραφία : **σὲ λίγο ἀλλάζει ἡ σκηνή**· **10**) δημ. ἡ αὐλαία τοῦ θεάτρου : **πέφτει ἡ σκηνή**· **11**) νεώτ. κ. δημ. ὑποδιαίρεσις τῶν πράξεων θεατρικοῦ ἔργου καθοριζομένη διὰ τῆς εἰς τὴν σκηνὴν εἰσόδου ἢ ἐξόδου προσώπου τινὸς τοῦ ἔργου : **πέμπτη σκηνὴ τῆς τρίτης πράξεως**· **12**) μτγν. μτφ. σκηνικὴ παράστασις, ὑπόκρισις, οὐχὶ πραγματικότης : Παλλδ.ΑΠ 10,72 **σκηνὴ πᾶς ὁ βίος**, Μάξ.Τύρ.7,10· **13**) μτγν. θεατρικὸν τέχνασμα, ἀπάτη : 'Ιώσ.ΠΙ 2,21,2, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3, 12,3· **14**) νεώτ. κ. δημ. ἐπεισόδιον, συμπλοκή : **πολλοὶ παρίσταντο εἰς τὴν φοβερὰν αὐτὴν σκηνήν**· ‖ δημ. **κάνω σκηνὲς** ἐριστικῶς διαμαρτύρομαι, ἐπιπλήττω : **ἡ γυναίκα του κάθε πρωΐ τοῦ κάνει σκηνές**· **15**) εὐωχία παρεχομένη ἐν σκηναῖς, συμπόσιον : Ξεν.ΚΠ 2,3,1, αὐτ.4,2,34 **τὴν σκηνὴν εἰς κοίτην διέλυον**, αὐτ.Λακ.15,4.

**σκήνημα**-ατος [τὸ], δωρ. σκάναμα ['Επιγρ. 'Επιδαύρου] ἡ σκηνὴ βλ.λ.]] : Ξεν.'Ελλ.5,3,19· **2**) ἡ κατασκήνωσις, τὸ στρατόπεδον : 'Ανών.π.Σουΐδ.· **3**) φωλεά : Αἰσχ.Χο.251 **οὐ γὰρ ἐντελεῖς θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν**.

**σκηνήτης** [ὁ] ἐσφ.γρ. τοῦ σκηνίτης βλ.λ.

**σκηνίδιον** [τὸ] ὑποκορ. τοῦ σκηνή, μικρὰ σκηνὴ βλ.λ.2) : Θουκ.6,37 **ἐκ σκηνιδίων καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς**.

**σκηνικεύομαι** μτγν. κ. μσν. παριστάνω τι ὡς ὑποκριτής, παίζω πρόσωπον ὑποκριτοῦ, ὅθ. μτφ. φενακίζω τινὰ λέγων τι, διαβουκολῶ, ἐξαπατῶ : Μέμν.51,3, 'Ιω Λυδ.Ρωμ.1,31 [πιθ. ἀντὶ σκηνεύομαι].

**σκηνικός**-ή-όν [σκηνή 8)] μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκηνὴν βλ.λ.8), θεατρικός : Πλούτ.'Ηθ.1142C, 'Επιγρ.'Αφροδισια-

δος, - **σκηνικὸν ἔργον** (δρᾶμα, **κωμῳδία** κττ.)· || σκηνικὸς **φιλόσοφος** ὁ Εὐριπίδης ὡς φιλοσοφῶν ἀπὸ τῶν τραγῳδιῶν αὐτοῦ : Ἀθήν.13,561Α **ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου** Εὐριπίδου· **2)** ὁ σκηνικὸς ὡς οὐσ. ὁ ὑποκριτής, ὁ ἠθοποιὸς ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν τοῦ χοροῦ : Πλούτ.Ὀθ.6 **ἑστῶτας παρὰ τὰς ἐπάλξεις σκηνικοὺς καὶ πυρριχιστάς**· **3)** νεώτ. κ. δημ. **τὰ σκηνικὰ** ὡς οὐσ. τὸ σύνολον τῶν ἀποτελούντων τὸν διάκοσμον τῆς σκηνῆς ἀντικειμένων.

**σκηνίπτω** Ἡσ. « διαφθείρω» πρβλ. διασκηνίπτω.

**σκηνίς**-ίδος (ἡ) μτγν. αἴθουσα ἐν μεγάλῳ πλοίῳ, ὅ. σκηνὴ βλ.λ.5) : Πλούτ.Λούκ.7 **ναῦς οὐ χρυσοφόροις σκηνίσιν . . ἠσκημένας.**

**σκηνίτης** (ὁ) κ. νεώτ., θηλ. **σκηνῖτις-ιδος** ἐσφ. γρ. **σκηνήτης** ἐπὶ νομαδικῶν φυλῶν, ὁ κατοικῶν ἢ διαμένων ὑπὸ σκηνὴν ἢ καλύβην, νομάς : Στράβ.2, 5,32 **καὶ ὅσην οἱ Σκηνῖται καὶ οἱ Φύλαρχοι κατέχουσιν**, αὐτ.11,2,1, - **πολλοὶ κουτσόβλαχοι εἶναι σκηνῖτες**· **2)** Ἐπιγρ. ὁ κάτοχος στάβλου· **3)** ἄνθρωπος πένης, ἄπορος : Ἰσοκρ.17,33 **Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον**· **4)** ὡς ἐπίθ ὁ ἐν σκηναῖς διαβιῶν, ἢ ὁ ἀνήκων εἰς σκηνάς : Διόδ. Σ 2,40 **σκηνίτῃ δὲ βίῳ χρῶνται**, ΑΠ 7,36.

**σκηνοβατῶ-έω** μτγν. βαίνω, βαδίζω ἐπὶ τῆς σκηνῆς, πατῶ εἰς τὴν σκηνὴν βλ.λ.8) : Βέττ.Βάλ.238, 29, Συνέσ.20Λ, Κλήμ Ἀλ.293· **2)** μτφ. παριστάνω, ἐμφανίζω ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὅθ. κ. ἀνακοινῶ, ἐκτίθημι δημοσίᾳ : Ἡράκλειτ.Ἐπιστ.8,3 **σκηνοβατεῖν τὴν μοχθηρίαν**· **3)** κ παθ. : Στράβ.5,3,6 **ποιήματα σκηνοβατεῖται** (φέρονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς), Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.30, Φίλ.2,597.

**σκηνογραφία** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τοῦ ἐζωγραφημένου διακόσμου τῆς σκηνῆς καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐπὶ τῆς ὀθόνης ζωγραφία τοῦ βάθους ἡ παριστῶσα προοπτικῶς τὸν τόπον ἐν ᾧ τελεῖται τὸ ἔργον : Ἀριστλ.Ποιητ.1449,13, Πολύβ.12,28α,1 **τῶν ἐν ταῖς σκηνογραφίαις φαινομένων τόπων**· **2)** μτφ.ἀπατηλὴ ἐντύπωσις, ἀπάτη : Πλούτ.Ἄρατ. 15 **τὰ ἐκεῖ πράγματα τραγῳδίαν ὄντα καὶ σκηνογραφίαν**, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,88.

**σκηνογραφικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκηνογραφίαν ἢ τὸν σκηνογράφον, ὁ κατὰ τὸν τρόπον σκηνογραφίας, θεατρικός : Στράβ.5,3,8 **σκηνογραφικὴν ὄψιν ἐπιδεικνύμεναι δυσαπάλλακτον παρέχουσι τὴν θέαν**, Ἡλιόδ.Αἰθ.7,7,-**σκηνογραφικὸς διάκοσμος.**

**σκηνογράφος** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ φιλοτεχνῶν σκηνογραφίας, ὁ ζωγράφος σκηνικοῦ διακόσμου : Διογ.Λ 2,125.

**σκηνογραφῶ**-έω μτγν. κ. νεώτ. φιλοτεχνῶ σκηνογραφίας, ζωγραφίζω τὸν σκηνικὸν διάκοσμον θεατρικοῦ ἔργου, ὅθ. ζωγραφῶ σκηνογραφικῶς, ὡς ἐν θεάτρῳ, σκηνοθετῶ : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,38 **ἣ σύμπαντα ταῦτα ἐσκηνογράφησεν.**

**σκηνοθεσία** (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ νὰ ἀναβιβάζῃ τις ἐπὶ σκηνῆς, νὰ παριστάνῃ ἔργον τι διὰ πάντων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα διαθέτει τὸ θέατρον· **2)** μτφ. σκόπιμος προπαρασκευὴ καὶ ἐκτέλεσις κακῆς τινος πράξεως κατὰ τρόπον ἀποσκοποῦντα εἰς ἐνοχοποίησίν τινος, εἰς ἐξαπάτησιν : **τὰ χθεσινὰ ἐπεισόδια ὑπῆρξαν σκηνοθεσία.**

**σκηνοθέτης** (ὁ) νεώτ., θηλ. **-ις-ιδος**, ὁ διευθύνων καὶ ρυθμίζων τὴν σκηνοθεσίαν, σκηνοτέχνης.

**σκηνοθετικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκηνοθεσίαν : **σκηνοθετικὴ ἰδιοφυΐα.**

**σκηνοθετῶ-έω** νεώτ. ἀναβιβάζω ἐπὶ σκηνῆς θεατρικὸν ἔργον· **2)** μτφ. προπαρασκευάζω καὶ ἐκτελῶ σκοπίμως κακόν τι κατὰ τρόπον συνεπαγόμενον ἐνοχοποίησίν τινος ἢ ἀπάτην κττ. : **τὸ ἐπεισόδιον τῶν συνόρων τὸ ἐσκηνοθέτησαν.**

**σκηνοθήκη** (ἡ) Ἐπιγρ. Δήλου ἀποθήκη σκηνῶν.

**σκηνοπαγής**-οῦς-ές μτγν. ὁ συμπεπηγμένος, στημένος ἐν εἴδει σκηνῆς : Ἀπολλωνίδ.ΑΠ 6,239 **νέκταρος ἐμπλήσαις σκηνοπαγεῖς θαλάμας** (ὅ. ἀνάγν. κηροπαγεῖς), Σουΐδ. ἐν λ. θαλάμη.

**σκηνοπηγία** (ἡ) κ. νεώτ. πῆξις σκηνῶν, ἐγκατάστασις σκηνῶν· || ὅθ. ἑορτὴ τῶν Ἑβραίων εἰς ἀνάμνησιν τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἐν σκηναῖς μετὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τῆς Αἰγύπτου : ΠΔ Δευτ.16,16 **ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας**, αὐτ.Μακκ.2,1,9, ΚΔ Ἰω.7,2 **ἦν δὲ ἐγγὺς τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία**, Ἰώσ.ΑΙ 11,4,1, Ἐπιγρ.Αἰγύπτου· **2)** ἱδρύω ἢ κτίζω φωλεάς : Ἀριστλ.ΖΙ 612b,22 **οἷον πρῶτον ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἡ τῆς χελιδόνος σκηνοπηγία.**

**σκηνοπήγιον** (τὸ) μσν. τὸ σκήνωμα, σκηνή : Θεοφάν.3,Θεοφύλ.Σ Ἱστ.Μαυρικ.63D.

**σκηνοπηγῶ**-έω μτγν., δωρ. **σκᾱνο-** πηγνύω, στήνω σκηνάς, ὅθ. **σκηνοπηγῶ καπηλεῖα** ἱδρύω, στήνω αὐτὰ ὡς σκηνάς : Δάμων π. Ἀθήν.10,442C **ἐκέλευσε τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν**· **2)** π. Ἰουδαίοις, ἄγω τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας : Ἰώσ.ΑΙ 13,11,1.

**σκηνοποιία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κατασκευὴ σκηνῶν, σκηνορραφία ἢ πῆξις σκηνῶν, κατασκήνωσις: Αἰν.Τακτ.8,3,Πολύβ.6,28,3 **ἥ τε τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν σκηνοποιία παραπλήσιος**· **2)** ἵδρυσις, ἀνίδρυσις σκηνῆς, θεάτρου : Δίων Κ 67,2· **3)** πῆξις φωλεᾶς : Ἀντιγ.Καρ.37· **4)** μτφ. **σκηνοποιία τῆς τύχης** ἡ συχνὴ τῆς τύχης μεταβολή : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,16 **πρὸς τὴν σκηνοποιίαν τῆς τύχης ὑφ᾽ ἡδονῆς τε ἅμα καὶ ἐλέου δακρύοντας**· **5)** θεατρικὴ ἐπίδειξις, παράστασις : Ἰουλ.Λόγ.7,216D.

**σκηνοποιός** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατασκευάζων σκηνάς, σκηνορράφος : ΚΔ Πράξ.18,3 **ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ**· **2)** ὁ κατασκευαστὴς πραγμ. ἀνηκόντων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου : Κωμ.Ἀδέσπ.98· **3)** ὁ κατασκευαστὴς σκήνους βλ.λ.2), σώματος : Ἑρμ.Τρισμ. π. Στοβ.1,49,69.

**σκηνοποιῶ**-έω κατασκευάζω σκηνὴν ἢ καλύβην: Σύμμ.ΠΔ Ἡσ.13,20,αὐτ.22,15· || τὸ μέσ.κατασκευάζω δι᾽ ἐμαυτὸν σκηνὴν ἢ καλύβην : Ἀριστλ.Μετ.348b, 35,Κλέαρχ.π.Ἀθήν.12,522Ε **σκηνοποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ σώματα παρεῖχον θεωρεῖν**· Πολύβ.14,1,7,Διόδ.Σ 3,27· **2)** μτγν. τὸ μέσ. σχηματίζω θόλον, οὐρανόν : Διοσκ.2,146.

**σκηνορραφεῖον** (τὸ) ἐργαστήριον τοῦ σκηνορράφου, τοῦ σκηνοποιοῦ : Ἰσοκρ.15,287 (ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ σκιραφεῖον), Ζωναρ.

**σκηνορραφία** (ἡ) νεώτ. ραφή, κατασκευὴ σκηνῶν, σκηνοποιία.

**σκηνορραφικός**-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σκηνορράφον, ὁ τοῦ σκηνορράφου : Νικήτ.Εὐγ.1,115.

**σκηνορράφος** (ὁ) (ράπτω) **μτγν. κ. νεώτ.** ὁ ράπτων σκηνάς, ὁ ἐπαγγελλόμενος τὸν σκηνοποιόν, ὁ σκηνοποιός : Αἰλ.ΖΙ 2,1.

**σκηνορραφῶ-έω** μσν. ράπτω, κατασκευάζω σκηνάς : Νικ.Χων.Χρον.143Β.

**σκῆνος**-ους-εος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **σκᾶνος**, ἡ σκηνὴ βλ.λ.1), καλύβη, κατοικία : Ἐπιγρ. Τέω.· **2)** τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ὡς κατοικία τῆς ψυχῆς : Ἱππ.Καρδ.7, αὐτ.Ἀνατ.1, Δημόκρ.37, αὐτ.187, αὐτ.223, Πλάτ.Ἀξ.366Α **τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἡ φύσις**, Τίμ. Λοκρ.100Α, αὐτ.101C, αὐτ.Ε, ΚΔ Κορ.2,5,1 **ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ**· || κ. ἐπὶ ἐντόμων : Ἀντίφιλ.ΑΠ 9,404 **σκῆνος** (μελίσσης)· **3)** κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ σκήνωμα βλ.λ.5), τὸ λείψανον τοῦ ἀνθρώπου, σορός : Ἐπιγρ.Κέω, Ἐπιγρ. Τέω,- **τὸ σεπτὸν σκῆνος τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος**· || κ. ἐπὶ τῶν πτωμάτων ζῴων, οἷον μόσχου, ταύρου : Νίκ.Ἀλεξ.447 **αἵ τ᾽ ἀπὸ μόσχου σκήνεος ἐξεγένοντο δεδουπότος**, αὐτ.Θηρ.742.

**σκηνοτέχνης** (ὁ) νεώτ., θηλ. -ις-ιδος, ὁ σκηνοθέτης· **2)** εἰδικῶς, ὁ διευθύνων τὴν κινηματογράφησιν ἔργου τινός.

**σκηνουργός** (ὁ) μσν. ὁ δραματουργός, ἐν χρ. μ. μτφ. : Ψελλ.ἐν Σάθ.4,171.

**σκηνοῦχος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. ἕκαστον τῶν συρματίνων σχοινίων, ἅτινα εἶναι τεταμένα ἐπὶ τῶν στυλίσκων τοῦ καταστρώματος καὶ χρησιμεύουν πρὸς ἀνάτασιν τῶν σκηνῶν τοῦ πλοίου, βαρδατέντα, βαρδαμάνα τῆς τέντας.

**σκηνοφύλαξ**-ακος (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. φύλαξ, φρουρὸς σκηνῆς ἢ καλύβης : Ξεν.Ἑλλ.3,2,5, Διον.Ἁλ. Ῥωμ.10,44, Πλούτ.Πομπ.72· ‖ νεώτ. στρατ. ὁπλίτης εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ φύλαξις τῶν σκηνῶν ἐν καταυλισμῷ· πρβλ. θαλαμοφύλαξ.

**σκηνοχαρής**-οῦς-ές μσν. ὁ λίαν τερπόμενος εἰς τὰς θεατρικὰς παραστάσεις:Φιλῆς 2,387 (ἔκδ.Mil.).

**σκηνύδριον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκηνή βλ.λ.1), μικρὰ σκηνή : Πλούτ.Μάρ.37 **ἀναπαύσασθαι μὲν ἔφη δεομένῳ τὸ σκηνύδριον ἐξαρκεῖν.**

**σκηνῶ-άω** (1) δ.τ. τοῦ σκηνέω βλ.λ. : Ξεν.Ἀν.7,4,12, αὐτ.5,3,9· **2)** ὡς ἀποθ. μτ. παρακ. κ. ὑπερσ. κατοικῶ, διαμένω : Πλάτ.Πολ.621A **σκηνᾶσθαι παρὰ τὸν ποταμόν,** αὐτ.Νόμ.866D **σκηνησάμενος ἐν θαλάττῃ·** **3)** διαμένω ἐν κεκαλυμμέναις ἁμάξαις, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀριστφ.Ἀχ.69 **ἐτρυχόμεσθα διὰ Καϋστρίων πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι·** **4)** κατασκηνῶ, καταφεύγω, προσφεύγω: Θουκ.2,52 **τὰ.. ἱερὰ ἐν οἷς ἐσκήνηντο·** **5)** μτ. αἰτ. ἐπὶ κτίσματος, οἰκοδομῶ, ἀνιδρύω, κτίζω : αὐτ.1,133 **σκηνησαμένου καλύβην.**

**σκηνῶ-έω** (2) δωρ. **σκᾱνέω** εἶμαι, κατοικῶ ἐν σκηνῇ, εἶμαι ἐστρατοπεδευμένος, κατασκηνῶ, δθ. ἐπὶ στρατιωτῶν, καταλύω, ἔχω κατάλυμα : Θουκ. 1,89 **οἰκίαι .. ἐν αἷς αὐτοὶ ἐσκήνησαν** (ἴδ. ἀνάγν. ἐσκήνωσαν-ουν), Ξεν.Ἀν.1,4,9 **αἱ κῶμαι ἐν αἷς ἐσκήνουν,** αὐτ.7,7,1, αὐτ.Ἑλλ.4,6,7 αὐτ.Ἀν.6,4,7· ‖ κ. ἐπὶ ναυτῶν : αὐτ.Ἑλλ.5,1,20 **κατὰ ναῦν ἔμελλον οἱ ναῦται σκηνήσειν·** **2)** διαβιῶ, διαιτῶμαι, ζῶ, καταλύω που : αὐτ.Λακ.5,2, αὐτ.15,4· **3)** συμποσιάζω, εὐωχοῦμαι : αὐτ.Ἀν.4,5,33 **κατελάμβανον κἀκείνους σκηνοῦντας ἐστεφανωμένους.**

**σκηνῶ-όω** κ. νεώτ. πηγνύω σκηνάς, κατασκηνῶ, στρατοπεδεύομαι : Ξεν.Ἀν.2,4,14 **παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν ἐγγὺς παραδείσου μεγάλου,** αὐτ.7, 4,12· ‖ κ. μτβ. : Πολύαιν.7,21,6 **σκηνὰς σκηνώσας·** **2)** ζῶ, κατοικῶ, διαβιῶ ἐν σκηνῇ, ὑπὸ σκηνήν : αὐτ.ΚΠ 2,1,25 **ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν·** ‖ γεν. καταλύω, κατοικίζομαι : αὐτ.Ἀν.4,5,23 **κατὰ τὰς κώμας σκηνοῦν,** αὐτ.5,5,11 **σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις,** αὐτ.Ἑλλ.5,4,56 **ἐν τῇ ἀκροπόλει οὗπερ αὐτὸς ἐσκήνου,** ΠΔ Ἰουδ.5,17, Ἰώσ.ΑΙ 3,12,6· ‖ κ. μτβ. : Παπ. **τὸν τόπον τὸν νῦν σκενοῖ** (sic)· ‖ κ. μτφ. : ΚΔ Ἰω.1,14 **ὁ λόγος .. ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·** **3)** ἐν τῷ παθ. παρακ. ζῶ, εἶμαι, ὑπάρχω, εὑρίσκομαι : Πλάτ.Πολ.610E **πόρρω ἐσκήνωται τοῦ θανάσιμος εἶναι.**

**σκήνωμα**-ατος (τὸ) **κ. νεώτ.** τὸ σκήνημα βλ.λ. : Εὐρ.Ἑκ.616, αὐτ.Ἴων 1133, αὐτ.Κύκλ.324 **ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,** ΠΔ Βασ.2,7,23 **οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα,** Ἀγαθρχ.43· **2)** κατάλυμα στρατιωτικόν : Ξεν.Ἀν.7,4,16 **εὐθὺς ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων σκηνωμάτων·** **3)** σκηνή βλ.λ. : **ΠΔ Βασ.1,4,10 ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ·** **4)** μτγν. τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ὡς κατοικητήριον τῆς ψυχῆς, σκῆνος βλ.λ.2) : ΚΔΠέτρ.2,1,13· **5)** μσν. κ. νεώτ. τὸ λείψανον τοῦ ἀνθρώπου, σορὸς ἰδ. ἐπὶ λειψάνων ἁγίων: **τὸ σκήνωμα τοῦ ἁγίου Διονυσίου·** **6)** τέμενος, ναός, ἱερόν : ΠΔ Ψαλμ.14(15),1· **7)** ὄνομα κτιρίου ἐν Σπάρτῃ : Παυσ.3,17,6· **8)** γλωσσ. papilio (πιθ. ἐν τῇ διπλῇ σημ.τῆς σκηνῆς κ. τῆς ψυχῆς, τῆς πεταλούδας).

**σκήνωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. κατασκευὴ σκηνῆς ἢ οἰκίας : Ἀγαθρχ.47· **2)** ἡ ἐν σκηνῇ ἢ οἰκίᾳ κατοίκησις : ΠΔ Μακκ.2,14,35 **εὐδόκησας ναὸν τῆς σῆς σκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι** (ἴδ. ἀνάγν. κατασκηνώσεως), Διόδ.Σ 3,19, Πάπ.· ‖ γεν. κατοίκησις : Μηναῖ.3,6 Ὄρθρ.Ἐξαποστ. **πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις.**

**σκηνωτής** (ὁ) Ἡσ. «σύσσκηνος».

**σκηνωτός**-ή-όν μσν. ὁ ἐπὶ σκηνῆς βλ.λ.8) παριστάμενος, σκηνικός, θεατρικός : Ἰω.Λυδ.Ῥωμ.1,40.

**σκηπάνη** (ἡ) σχόλ. βακτηρία ἢ σκῆπτρον : Σχόλ. Διον.Τραγ.196H.

**σκηπάνιον** (τὸ) κ. νεώτ., δωρ. σκᾱπάνιον (Ἡσ., Φώτ.) ὑποκορ. τοῦ σκηπάνη βλ.λ. : Ἰλ.Ν 59 **σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος .. πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,** αὐτ.Ω 247, Καλλ.ὁπ.ἀνών.48, Μακεδ. ΑΠ 6,83· **2)** νεώτ. τὸ ξύλινον σφυρίον τοῦ κήρυκος δι' οὗ οὗτος κατακυροῖ τὰς δημοπρασίας.

**σκηπῆϊον** Ἡσ. «πτύον».

**σκηπήνιον** Ἡσ. «βακτηρία, τρίαινα, βάκτραν, κηρύκειον, ῥάβδος»· πρβλ. σκηπάνιον.

**σκηπίων**-ωνος (ὁ) μτγν. δ. τ. τοῦ σκίπων βλ.λ. : Λεωνίδ.Ταρ.6,293, Φανί.ΑΠ 6,294.

**σκηπταρχῶ**-έω μσν. χειρίζομαι, κρατῶ τὸ σκῆπτρον, ἄρχω, βασιλεύω ἔχων ἔμβλημα τὸ σκῆπτρον : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.Φ 68.

**σκηπτεργάτης** (ὁ) μσν. μία τῶν προσηγοριῶν τοῦ Θεοῦ : Λάσκ.Θεόδ.768 (ἔκδ.Mi.).

**σκῆπτον** (τὸ) μ. ἐν τῷ δωρ. τ. **σκᾶπτον,** τὸ σκῆπτρον βλ.λ. : Πίνδ.Ο 7,28· πρβλ. σκηπτοῦχος, σκηπτοφόρος.

**σκῆπτος** (ὁ) δ. γρ. τοῦ σκηπτός βλ.λ.4).

**σκηπτός** (ὁ) (σκήπτω) κεραυνός· πρβλ. Ἀριστλ. Κόσ.395a,28 «σκηπτοὶ λέγονται τῶν κεραυνῶν ὅσοι κατασκήπτουσιν εἰς τὴν γῆν» : Ξεν.Ἀν.3,1,11 **βροντῆς γενομένης σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν οἰκίαν,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,6 **τάρβος .. ὡς ἀπὸ σκηπτοῦ·** **2)** μτφ. ἐπὶ καταιγίδος : Δημ.292 **εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς μὴ μόνον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων μείζων γέγονε,** Ἰουλ.Λόγ.1,35B· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀνεμοστροβίλου : Σοφ.Ἀντ.418 **τυφὼς ἀείρας σκηπτόν·** **3)** ἐπὶ ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς : Εὐρ. Ἀνδρ.1046, αὐτ.Ῥῆσ.674 **σκηπτοῦ 'πιόντος πολεμίων·** **4)** σκηπτὸς λοιμοῦ ἐπὶ αἰφνιδίως ἐνσκήπτοντος, ἐπισκήπτοντος λοιμοῦ : Αἰσχ.Πέρσ. 715 **λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει ;** (ἴδ. γρ. σκῆπτος)· **5)** κ. ἐπὶ ἐπιπίπτοντος ποροσίτου : Ἀντιφάν.195,11· **6)** ὡς ἐπίθ. **σκηπτὸς πόθος** ὁ ἐμπίπτων εἴς τινα, ὁ καταλαμβάνων, κυριεύων ὡς κεραυνός, κεραυνοβόλος : Ἀσπασία π. Ἀθήν.5,219E **στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθείς.**

**σκηπτουχία** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ φέρειν ῥάβδον ἢ σκῆπτρον ὡς σημεῖον τῆς ἀρχῆς, στρατιωτικὴ ἀρχή, στρατηγία, ἡγεμονία, ἀνωτάτη διοίκησις ἐν πολέμῳ, στραταρχία : Αἰσχ.Πέρσ.297 **ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών·** **2)** ἀξίωμα ἢ ἐξουσία Πέρσου σκηπτούχου : Στράβ.11,2,18 **εἰς σκηπτουχίαν διῃρημένην ἔχοντες τὴν χώραν·** ‖ γεν. ἐξουσία : Λυκόφρ.111.

**σκηπτοῦχος**-ον (σκῆπτον, ἔχω) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **σκᾱπτον** (Πίνδ.Π 1,6) ὁ ἔχων, ὁ κρατῶν σκῆπτρον ἢ ῥάβδον, τουτέστιν ὁ φέρων τὸ σημεῖον τῆς ἀνωτάτης ἐξουσίας ἐν πολέμῳ καὶ εἰρήνῃ : Ἰλ.Β 86, αὐτ.Ξ 93 **ὅς τις σκηπτοῦχος εἴη,** Ὀδ.Β 231· ‖ μτ. γενικ. **θεῶν σκηπτοῦχος** ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης : Ὀρφ.Ὕμν.55,11· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Ἄρεως : Ὕμν.Ἀρ.6 **ἠνορέης σκηπτοῦχος·** ‖ μσ. κ. ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου : Πρόδ.1,2 **σκηπτοῦχε Κομνηνόβλαστε, κάρτιστε κοσμοκρά-**

τωρ· . 2) ὡς οὐσ. ἀξιωματοῦχος ἀνώτερος ἐν τῇ περσικῇ αὐλῇ, ὅστις συχνότατα ἦτο εὐνοῦχος: Σιμων.7,69, Ξεν.ΚΠ 7,3,15, αὐτ.8,1,38, αὐτ.3,15, αὐτ. Ἀν.1,6,11 Ἀρταπάτου .. τοῦ πιστοτάτου τῶν Κύρου σκηπτούχων· || κ. ἐπὶ ἡγεμονίσκων τῆς Σκυθίας : Ἐπιγρ.· 3) ἐπιστάτης ἐν Ἐφέσῳ : Ἐπιγρ. Ἐφέσου.

**σκηπτοφόρος**-ον μτγν. ποι. ὁ σκηπτροφόρος βλ.λ. : Μελέαγρ.ΑΠ 7,428.

**σκηπτρισμός** (ὁ) μτγν. ἀμφ. σημ. ἐν Κατ. Ἀστρλ. Κ 8(1), 257.

**σκηπτροβάμων**-ονος-ον ποι. ὁ ἐπὶ τοῦ σκήπτρου βαίνων, ὁ καθήμενος ἐπάνω εἰς σκῆπτρον : Σοφ.ἀπ.834 ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός.

**σκηπτροκρατία** (ἡ) μτγν. ἰ. σκηπτροκρατορία βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.3,78.

**σκηπτροκρατορία** (ἡ) βασιλεία: ΚΜανοσσ.2856.

**σκηπτροκρατῶ**-έω μτγν. κ. μσν. κρατῶ, φέρω τὸ σκῆπτρον, ὁθ. εἶμαι σκηπτοῦχος, βασιλεύω : Γρηγ.Ναζ.35,183, Πρόδρ.1,250 σκηπτροκρατῆσαι κραταιῶς γῆς πάσης καὶ θαλάσσης.

**σκηπτροκράτωρ**-ορος (ὁ) μτγν. σκηπτοῦχος, βασιλεύς, ἀνώτατος ἄρχων : Γρηγ.Ναζ.3,83.

**σκῆπτρον** (τὸ) (σκήπτω) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. σκᾶπτον (Πίνδ.Ο 7,28, αὐτ.Π 1,6), μτγν. σκᾶπτρον (Μελέαγρ.ΑΠ 7,428), ῥάβδος, βακτηρία, βάκτρον ἐφ᾽ αὗ ἐπιστηρίζεται ὁ κρατῶν, ἰδίᾳ ὁ γέρων: Ἰλ.Σ 416 ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ, Ὀδ.Ν 437, αὐτ.Ξ 31, αὐτ.Ρ 199, αὐτ.Σ 103, Αἰσχ.Ἀγ.75 ἰσχὺν .. νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις, Σοφ.ΟΤ 456 σκήπτρῳ προδεικνὺς (ἐπὶ ἀνθρώπου τυφλοῦ ἐξετάζοντος τὴν ὁδὸν διὰ τῆς προεκβαλλομένης ῥάβδου του), Κρατῖν.126 πρεσβῦται .. σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες· || μτφ. σκῆπτρα φωτός ἐπὶ τῶν δύο θυγατέρων τοῦ Οἰδίποδος, αἵτινες τὸν ἐχειραγώγουν τυφλὸν ὄντα : Σοφ.ΟΚ 1109· 2) ῥάβδος χρησιμεύουσα ὡς ἔμβλημα ἀξιώματος ἢ ἀρχῆς, π. Ὁμ. βασιλική, ἡγεμονικὴ ῥάβδος, ἥτις καὶ καταλείπεται διὰ κληρονομίας ἀπὸ πατέρων εἰς υἱούς (ὁθ. τὸ χωρίον τῆς Ἰλ.Β 101 καλεῖται ἡ τοῦ σκήπτρου παράδοσις : Θουκ.1,9)· ἦτο ἐκ χρυσοῦ ἢ ἐπίχρυσος, ἀναφέρεται δὲ ὅτι κατεσκευάσθη καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου (Ἰλ.Β 101) : Ἰλ.Ι 156, αὐτ.Η 245 σκῆπτρον χρυσέοις ἥλοισι πεπαρμένον, Ὀδ.Λ 569· || ὁμ. ἡ ῥάβδος τῶν κηρύκων, τὸ κηρύκειον : Ἰλ.Η 277· || εἶδός τι ῥάβδου, ἣν οἱ ἀγορεύοντες ἐγειρόμενοι νὰ ὁμιλήσωσιν ἐλάμβανον παρὰ τοῦ κήρυκος:αὐτ.Α 234 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, αὐτ.Σ 505, αὐτ.Ψ 568, Ὀδ.Β 37· || ἡ μαντικὴ ἢ ἱερατικὴ ῥάβδος : Ἰλ.Α 15, Αἰσχ.Ἀγ.1265 καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη· || καὶ ῥάβδος τῶν ῥαψῳδῶν : Ἡσίοδ. Θ 30· || τὸ σκῆπτρον ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἢ διαμαρτυρίαν τινός, ὁπότε ὑψώνετο καὶ ἐγένετο ἐπίκλησις τῶν θεῶν ὡς μαρτύρων : Ἰλ.Η 412 ὡς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν, αὐτ.Κ 321, αὐτ.328, Ἀριστλ.Πολιτ.1285b,12 ὁ δ᾽ ὅρκος ἦν τοῦ σκήπτρου ἐπανάτασις· || ὁμ. ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ὡς τιμωρητικὸν ὄργανον, ὡς ῥάβδος πρὸς σωφρονισμὸν τῶν ἀτακτούντων : Ἰλ.Β 199, αὐτ.265, Πίνδ.Ο 7,28 σκάπτῳ θενὼν σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν .. Λικύμνιον, Σοφ.ΟΤ 811· 3) βασιλικὴ ἀρχή, ἐξουσία : Ἰλ. Ζ 159, αὐτ.Ι 38, αὐτ.99 τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε σκῆπτρόν τ᾽ ἠδὲ θέμιστας, αὐτ.156, αὐτ.298, Ἡρ.7,52, Αἰσχ.Πρ.172, αὐτ.761, αὐτ.Εὐμ.626, Σοφ.Φιλ.140, αὐτ.ΟΚ 425 ὃς .. σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει, Εὐρ.Ἡρ.1167, Πρόδρ.1,27 σκῆπτρα κρατύνεις κραταιῶς τῆς μονοκρατορίας· 4) νεώτ. ὑπεροχή, ἐπικράτησις μεταξὺ ὁμοίων : κατέχει τὰ σκῆπτρα τῆς ἐπιστήμης - τῆς πεζογραφίας - τοῦ πολιτισμοῦ· 5) τὸ ἑβρ. Shevet, ἡ ἐξουσία, ἡ ἡγεμονία τινὸς ἐπὶ φυλῆς ἢ φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ : ΠΔ Βασ.3,11,13 σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ σου, αὐτ.35 καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα (τὴν ἐπὶ τῶν δέκα φυλῶν ἡγεμονικὴν ἐξουσίαν)· || κ. ἐν γενικωτέρᾳ ἐνν. τοῦ φυλή, ὁπότε αὕτη εἶναι ὑποδιαίρεσις τούτου : αὐτ.1,10,20· 6) μτγν. «λυχνὶς στεφανωματική» : ΨΔιοσκ.3,100.

**σκηπτροφόρος**-ον μτγν. ὁ φέρων σκῆπτρον : Ἐπιγρ.Δελφῶν σκηπτροφόρος πατὴρ (ἐπὶ τοῦ Διός)· 2) βασιλικός, ἔξοχος : Μελέαγρ.ΑΠ 12,101 σκηπτροφόρος σοφία.

**σκηπτροφορῶ**-έω μτγν. φέρω σκῆπτρον, εἶμαι σκηπτροφόρος βλ.λ.1), ὁθ. εἶμαι βασιλεύς, ἄρχω : Μελέαγρ.ΑΠ 12,56 σκηπτροφορεῖν γῆς· κ. ἀπολ. : Φίλ.2,363.

**σκήπτω**, μέλλ. σκήψω (Πλάτ.Θεαίτ.145C ἐπι-), ἀόρ. ἔσκηψα (Εὐρ.Ἑλ.834), παρακ. ἔσκηφα (Διογ.Λ 1,117 ἐπ-), μέσ. μέλλ. σκήψομαι (Ἡρ.7,28, Ἀριστφ.Ἐκκλ. 1027), ἀόρ. ἐσκηψάμην (Δημ.69), παθ. ἀόρ. ἐσκήφθην (Πλάτ.Νόμ.937Β ἐπ-, Ἐπιγρ.), παρακ. ἔσκημμαι (Ἰσαῖ.3,12 ἐπ-), (ἁπλοῦν ἰδ. π. ποι., π. δὲ πεζ. συνήθ. σύνθετον μτ. τῶν προθ. ἐπί, κατά, ἐν, ἐγκατα-), ὑποστηρίζω, ὑπερείδω, πιέζω τι ἐπί τινος, ὁθ. τὸ μέσ., στηρίζομαι, ἐπερείδομαι, ἀκκουμβῶ ἐπί τινος, οἷον ἐπὶ βάκτρου καὶ οὕτω βαδίζω, ἰδ.ἐπὶ γερόντων κ.ἐπαιτῶν : Ὀδ.Ρ 203 πτωχῷ.. ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι, σκηπτόμενον, Ἀπολλ.Ρ 2,198· || κ. ἐπὶ τραυματίου : Ἰλ.Ξ 457 αὐτῷ σκηπτόμενον (ἀκοντὶ)· || κ. μτφ. στηρίζομαι ἐπί τινος προσώπου ἢ πράγματος : Δημ.915, αὐτ.921 ᾧ οὗτος σκήπτεται μάρτυρι· 2) μτ. αἰτ. πράγμ. τίθημί τι πρὸ ἐμαυτοῦ ὡς στήριγμα ἢ προπύργιον, προασπίζομαι, πρόσχημα μεταχειρίζομαι : Εὐρ.Ἑλ. 834 τὴν βίαν σκήψασ᾽ ἔχεις· συχνότ. τὸ μέσ. : Ἡρ. 5,102 τὸ σκηπτόμενοι οἱ Πέρσαι, αὐτ.7,28, Θουκ. 6,18, Πλάτ.Σοφ.217Β· 3) προσποιοῦμαι : Ἀριστφ. Πλ.904 ἔμπορος εἶ; - Ναὶ σκήπτομαί γ᾽ ὅταν τύχω, αὐτ.Ἐκκλ.1027, Λυσ.23,2, Δημ.69, Πλούτ.Ποτ.16,1 προσποιητὴν χαρὰν σκηψαμένη, Ἀντωνῖν.Λιβ.41,2· || σκήπτομαι ἀσθένειαν προσποιοῦμαι ἢ ἀναφέρω νόσον : Πολύβ.34,1,1)· || μτ. ἀπαρφ. ἀναφέρω ἢ ἰσχυρίζομαι ὅτι : Πλάτ.Θεαίτ.145C σκηπτόμενος παίζοντα λέγειν τάνδε, Ἰσαῖ.6,13, Αἰσχίν.3,242· || κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. : Πλάτ.Συμπ.217D· 4) σκήπτομαι ὑπέρ τινος συνηγορῶ ὑπέρ τινος, ὑπερασπίζω τινά : αὐτ.Νόμ.864D ἀναφέροντος τοῦ δράσαντος ἢ τοῦ σκηπτομένου ὑπὲρ τοῦ ποιήσαντος· 5) ἐνσκήπτω, ἐπισκήπτω, ἐπιρρίπτω, ἀφήνω νὰ πέσῃ ἐπί τινος, ἐξακοντίζω κατά τινος, ἐκσφενδονίζω, ἐκτοξεύω : Αἰσχ.Ἀγ.366 μήθ᾽ ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἠλίθιον σκήψειεν· κ. μτφ. : Εὐρ.Μήδ.1333 τοιόνδ᾽ ἀλάστορ᾽ εἰς ἔμ᾽ ἔσκηψαν θεοί· κ. μέσ. : Αἰσχ.Εὐμ.801 σκήψασθαι κότον τῇ γῇ· κ. παθ. : Ἐπιγρ. τῶν τριήρων .. τῶν σκηφθεισῶν κατὰ χειμῶνα· || κ. ἀμτβ. ἐπιρρίπτομαι, ἐπιπίπτω βιαίως καὶ σφοδρῶς ἐπί τι, ἰδίᾳ ἐπὶ κεραυνῶν καὶ ἐπὶ παντὸς κακοῦ καὶ κινδύνου, ἅτινα αἰφνιδίως ἢ ῥαγδαίως καὶ βιαίως ἐκρήγνυνται, καταφέρονται, ἐπιπίπτουν ἐπί τινα : Αἰσχ.Πρ. 749, αὐτ.Ἑπτ.429 Διὸς ἔριν πέδοι σκήψασαν· || κ. ἐπὶ λοιμοῦ : Σοφ.ΟΤ 28 ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει πόλιν· 6) ἐπὶ ἀκτίνων φωτός, πίπτω, προσπίπτω : Αἰσχ.Ἀγ.302 λίμνην ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.

**σκήπων**-ωνος (ὁ) μτγν. δ. ἀνάγν. τοῦ σκίπων βλ.λ.: Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,293, Φανί.ΑΠ 7,65.

**σκηρίπτω** ἐπ. σκήπτω, στηρίζω, στυλώνω : Ἀπολλ.Ρ 2,667 ἐνὶ γαίῃ χηλὰς σκηρίπτοντε· κ. μέσ. στηρίζομαι, ἐπερείδομαι : Ὀδ.Ρ 196, αὐτ.Λ 595 σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε, Νίκ.Θηρ.721, Φίλ.2,274, αὐτ.317· 2) τὸ παθ. ὑποδαυλίζομαι : αὐτ.512 πῦρ σκηριπτόμενον ὀρθοῦται.

**σκηρόν** Ἡσ. «σκληρόν, τραχύ».

**σκήτη** (ἡ) ἐκκλ. μσν., νεώτ. κ. δημ. μικρὰ μονὴ ὡς παράρτημα μεγάλης· **2)** ἐρημητήριον μοναχοῦ : **ἡ σκήτη ἐν ᾗ ἐγκατεβίωσεν ὁ ἅγιος.**

**σκῆψις-εως** (ἡ) (σκήπτω) βάσις, ἐφ' ἧς στηρίζεταί τις, πρόσχημα, πρόφασις, δικαιολογία : Αἰσχ. Ἀγ.886 **τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει,** Σοφ.Ἠλ.584 **μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης·** ‖ μτ. γενικ. **φόνου σκῆψις** πρόφασις φόνου : Ἡρ.1,147 **κατὰ φόνου τινὰ σκῆψιν·** ‖ σκῆψιν ποιοῦμαί τι χρῶμαι, μεταχειρίζομαι πρόφασιν, προφασίζομαι : αὐτ.5,30· ὁμ. σημ. **ἔχω σκῆψιν** : αὐτ.3,72, Εὐρ.Ἠλ.29 **ἐς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα·** ‖ σκῆψιν προτείνω προβάλλω δικαιολογίαν, προτείνω πρόφασιν : αὐτ.1067· ‖ κ. σκῆψιν δείκνυμι : αὐτ.Μήδ.744· ‖ **κ. σκῆψιν φέρω** : Εὐρ.ΙΤ 122 **τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει·** ‖ κ. **σκήψεις λέγω** ἀναφέρω δικαιολογίας, προφασίζομαι : Δημ. 373 **σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ·** **2)** προσποίησις : Λουκ.Μισθ.Συν.3) **σκῆψις ἡ νόσος.. ἔδοξεν** (προσποιητὴ ἐφάνη ἡ νόσος, ὄχι ἀληθής)· **3)** ἔνστασις : Ἐπιγρ. **ὅπως ἂν αἱ σκήψεις εἰσαχθῶσι·** **4)** **σκῆψις ἢ σκέψις** ἡ ἀπόσκηψις : Ἱππ. Ἐπιδ.6,3,23, Γαλ.17(2),110, αὐτ.19,138.

**σκί** (τὸ) (δαν.) δημ. ἀκλ. χιονοπέδιλον· **2)** συνεκδ. χιονοδρομία.

**σκιά** (ἡ) κ. μσν., **νεώτ. κ. δημ.,** Ἰων. **σκιή,** δημ. **ἡ** σκιά κ. **ἥσκιος** ἔλλειψις φωτός, μέρος τοῦ χώρου, εἰς ὃ δὲν εἰσχωρεῖ ἡ ἀκτινοβολία φωτεινῆς τινος ἐκπομπῆς λόγῳ παρεμβολῆς ἀδιαφανοῦς σώματος, ὅθ. συνεκδ. σκοτεινὸν εἴδωλον ἀδιαφανοῦς σώματος σχηματιζόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλης ἐπιφανείας λόγῳ φωτισμοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀντιθέτου διευθύνσεως : Ὀδ.Λ 207 **τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ ἔπτατ',** Εὐρ. Ἀνδρ.745, αὐτ.Ἡρ.973 **ὑπὸ κίονος σκιὰν ἔπτηξεν,** Ἀριστφ.ἀπ.77 **τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν** (ἐπὶ λίαν δειλοῦ ἀνθρώπου), Πλάτ.Φαίδ.101D, ΚΔ Μᾶρκ.4,32, αὐτ.Πράξ.5,15 **ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν,** - **τὸ ἄλογο ἅμα βλέπῃ τὴ σκιά του τρομάζει,** παροιμ. φρ. **αὐτὸς φοβεῖται - τρέμει καὶ τὴν σκιάν του** (ἐπὶ λίαν δειλοῦ)· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. πλάσμα μὴ ἔχον ὑλικὴν ὑπόστασιν, ὑπερφυσικὸν ὄν, φάντασμα, ἀερικὸ καὶ ἰδίᾳ ἡ μετὰ θάνατον σκιώδης ἐπιβίωσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅθ. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ : Ὀδ.Κ 495 **τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν,** Αἰσχ.Ἑπτ.992, Σοφ.Αἶ.1257, αὐτ.Ἠλ.1159 **σποδόν τε καὶ σκιάν,** Εὐρ.ἀπ.532 **κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά,- ἡ σκιὰ τοῦ Ἀχιλλέως** (τὸ φάσμα αὐτοῦ), - **ὁ Ἄμλετ εἶδε τὴ σκιὰ τοῦ πατέρα του·** ‖ νεώτ. **αἱ σκιαὶ τῶν προγόνων** (αἱ ὀπτασίαι, ἡ μνήμη αὐτῶν)· **3)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ κάτισχνος, σκελετώδης : Αἰσχ.Εὐμ.302, αὐτ.Νιόβ. ἐν Bull.Soc. Arch.Alex.No.28,110 **κακωθεὶς δ' οὐδὲν ἀλλ' εἰμ' ἢ σκιά,** Εὐρ.ἀπ.509 **φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ,** - **κατήντησε σκιὰ ἀπὸ τὴν νόσον - ἀπὸ τὴν πεῖνα(ν).** **4)** κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν παροιμ. κ. παροιμ. φρ. **ἐπὶ** τῆς θνητῆς τοῦ ἀνθρώπου καταστάσεως ὡς σκιώδη, μηδαμινὴν ὑπόστασιν ἐχούσης : Πίνδ.Π 8,95 **σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος,** Αἰσχ.Ἀγ.839, Σαφ.ἀπ.659,9, αὐτ.Αἶ.126 **ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἄλλο πλὴν εἴδωλα .. ἢ κούφην σκιάν,** αὐτ. ἀπ.12 **ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιά,** αὐτ. 945· ‖ κ. **ἐπὶ** τῶν ἀνθρωπίνων πραγμ. : αὐτ.Ἀγ. 1328 **εὐτυχοῦντα μὲν σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν·** **5)** ἐπὶ πραγμ. ἀσημάντων : αὐτ.ἀπ.399 **οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά,** Σοφ.Ἀντ.1170 **τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην,** αὐτ.Φιλ.946, αὐτ.ἀπ.331 **ὅσ' ἂν γένηται ταῦτα πάντ' ὄνου σκιά,** Ἀριστφ. Σφ.191 **περὶ ὄνου σκιᾶς** (μάχεσθαι), Εὐπ.51, Πλάτ. Φαῖδρ.260C· ‖ **Ὄνου σκιὰ** τίτλος κωμῳδίας τοῦ **Ἀρχίππου·** ‖ **ἡ ἐν Δελφοῖς σκιὰ** τὸ ἐν Δελφοῖς ἐκεῖνο φάντασμα, τὸ Ἀμφικτιονικὸν συνέδριον : Δημ.63· ‖ **αἱ τοῦ δικαίου σκιαὶ** ἐπὶ ἀνυπάρκτου σχεδὸν δικαιοσύνης : Πλάτ.Πολ.517D· **6)** πάπ. κ. μσν. πονηρὸν πνεῦμα : Ἱππιατρ.130· **7)** κ. νεώτ. κ. δημ. σκιερὸς τόπος, μέρος, ἐν ᾧ προφυλασσόμεθα ἀπὸ τὴν θερμότητα τὴν ἡλιακήν : Ἡσίοδ.Ἔργ.589 **πετραίη τε σκιή,** αὐτ 593 **ἐν σκιῇ ἑζόμενος,** Ἡρ.7,226 **εἰ ὑπὸ σκιῇ ἔσοιτο ἡ μάχη,** Αἰσχ.Ἀγ.967 **σκιὰν ὑπερτείνασα Σειρίου κυνός,** Εὐρ.Βάκχ.458, Ἀνδοκ.1,38 **εἰσελθὼν ὑπὸ τὴν σκιὰν καθέζεσθαι,** Πλάτ.Τίμ.76D, αὐτ.Φαῖδρ.239C, Ξεν.ΚΠ 8,8,17, αὐτ.Οἰκ.20,18· **8)** μτγν. κ. ἐν κακῇ σημ. ἐν φρ. **σκιὰ θανάτου** τόπος ἔνθα ἐπικρατεῖ τὸ βαθύτατον σκότος τοῦ θανάτου, μέρος λίαν σκοτεινόν, ὅπου κατοικοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν : ΠΔ Ἡσ.42,7 **τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν·** **9)** ὁμ. μτγν. ἐν τῇ ζωγραφικῇ, σκιερόν, σκοτεινὸν μέρος ἐν πίνακι, δι' οὗ ἐξαίρεται ζωγράφημά τι ἐν ἐπιπέδῳ ἐπιφανείᾳ : Διον.Ἀλ.Ἰσαῖ.4, Πλούτ.Ἠθ.346A **ἀνθρώπων πρῶτος ἐξευρὼν φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιᾶς** (ἐπὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου), αὐτ.863E **τὰ λαμπρὰ τῇ σκιᾷ τρανότερα ποιοῦσι,** αὐτ.407A, Λογγῖν.Ὕψ.17,3· **10)** σκιαγράφημα βλ.λ., εἰκὼν παριστῶσα ἀντικείμενόν τι ἐν εἴδει σκιᾶς, σιλουέττα : Πάπ. **Διόδωρος σκιὸν Ἀντιφίλου ἐποίησεν·** **11)** βαθύχρωμον κράσπεδον ἐνδύματος : Ἐπιγρ. **καλάσηριν ἢ ὑπόδυμα μὴ ἔχων σκιάς·** **12)** μτγν. ὁ ξένος, ὁ μουσαφίρης ὃν ἄκλητον φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ἕτερός τις ὢν προσκεκλημένος : Πλούτ.Ἠθ.707A, Ἀλλ.ἀπ.110.

**σκιάγραμμα-ατος** (τὸ) νεώτ. σκιαγράφημα· **2)** διάγραμμα ἀκτινοσκοπικὸν ἢ ἀκτινογραφικόν.

**σκιαγράφημα-ατος** (τὸ) κ. νεώτ. εἰκών, ἰχνογράφημα διὰ φωτοσκιάσεων, εἰκὼν παριστῶσα τὸ εἰκονιζόμενον ἐν εἴδει σκιᾶς, ὅθ. γεν. σχεδιαγράφημα, εἰκὼν παριστῶσα τὸ εἰκονιζόμενον μὲ τὰς κυριωτέρας καὶ ἁπλουστέρας γραμμάς, σκίτσο : Πλάτ.Θεαίτ.208E **ἐπειδὴ ἐγγὺς ὥσπερ σκιαγραφήματος γέγονα τοῦ λεγομένου, συνίημι οὐδὲ σμικρόν·** ‖ κ. μτφ. : Διογ.Οἰν.7 **κενὰ σκιαγραφήματα τῆς διανοίας·** **2)** νεώτ. κ. περιγραφὴ πράγματος ἢ γεγονότος μὲ γενικὰς καὶ χαρακτηριστικὰς γραμμάς, σκιαγραφία.

**σκιαγραφία** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἔργον τοῦ σκιαγράφου, ἡ τέχνη αὐτοῦ, ἡ τέχνη τοῦ σκιαγραφεῖν, ὅθ. σκιαγράφημα βλ.λ.2), σχεδίασμα εἰς τὸ ὁποῖον πρωτεύουν αἱ σκιαὶ καὶ τὰ φωτεινὰ μέρη παραβλεπομένων τῶν ἡμισκίων, σχέδιον, εἰκονογράφημα πρόχειρον, διὰ γενικῶν γραμμῶν **σχεδιασθέν, ἄνευ λεπτομερειῶν,** σκαρίφημα : Πλάτ.Κριτί.107D **σκιαγραφίᾳ ἀσαφεῖ .. χρώμεθα,** αὐτ.Πολ.365C **σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον,** αὐτ.602D, αὐτ.Φαίδ.69D, Νουμήν.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14,5, αὐτ. 26, Ἀριστλ.Μεταφ.1024b,23 **ἡ σκιαγραφία καὶ τὰ ἐνύπνια,** αὐτ.Ρητ.1414a,8 **ἡ δημηγορικὴ λέξις ἔοικε τῇ σκιαγραφίᾳ,** Δίων Κ 52,7· ‖ νεώτ. **σχεδίασμα** διὰ μελανοῦ καὶ λευκοῦ χρώματος μόνον ἀποτελούμενον· **2)** νεώτ. ἀκτινοσκ. ἡ ἐπὶ τοῦ φθορίζοντος πίνακος διαγραφὴ ἢ ἡ ἐπὶ τῆς φωτοπαθοῦς πλακὸς ἀποτύπωσις τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων σκιῶν ἃς ρίπτουν οἱ διαφόρου πυκνότητος ἱστοὶ τοῦ σώματος, ἀκτινοβολούμενοι δι' ἀκτίνων Χ· **3)** νεώτ. ἀναπαράστασις τῆς σκιᾶς τοῦ περιγράμματος τῶν εἰκονιζομένων ἀντικειμένων δι' ἰχνογραφίας ἢ ζωγραφικῆς.

**σκιαγραφικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκιαγραφίαν, ὁ τῆς σκιαγραφίας : Πρόκλ.Ἀλκ.155 . ‖ νεώτ. **ἐπίρρ. -ῶς.**

**σκιαγράφος** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ζωγραφῶν διὰ φωτοσκιάσεων, ἰχνογράφος : Πρόδρ.81· **2)** ὁ ζωγραφῶν εἰκόνας διὰ τῆς προσηκούσης

κατανομῆς φωτὸς καὶ σκιᾶς, **δθ.** **ὁ κατέχων καὶ** ἐννοῶν τὰς ἀρχάς τῆς ζωγραφικῆς καὶ μάλιστα τῆς προοπτικῆς, εἰδ.δὲ ὁ ζωγραφῶν σκηνὰς ἐν θεάτρῳ, πρβλ. σκηνογράφος : ΠΔ Σοφ.Σαλ.15,4 **οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος,** Ἡσ., Φώτ.˙ **3)** νεώτ. χαρακτικὸν ὄργανον τῶν λιθογράφων, ὅπερ χαράσσει λεπτὰς γραμμὰς παραλλήλους διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς σκιὰ εἰς σχέδιον, ἐφ' οὗ χαράσσονται αἱ γραμμαὶ ἢ διὰ νὰ γίνῃ σκιὰ διὰ γραμμῶν πρὸς μεταφορὰν εἰς ἄλλην λιθογραφικὴν πλάκα πρὸς συμπλήρωσιν διὰ σκιῶν σχεδίου τινός.

**σκιαγραφῶ-έω** κ. νεώτ. ζωγραφῶ διὰ φωτοσκιάσεων, ζωγραφῶ μεταχειριζόμενος μόνον τὴν σκιάν, εἰκονίζω τι ἰχνογραφικῶς, σκιτσάρω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πλάτ.Πολ.523Β **τά πόρρωθεν . . φαινόμενα . . καὶ τά ἐσκιαγραφημένα,** αὐτ.Παρμ.165C˙ **2)** μτγν. κ. νεώτ. περιγράφω τι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ὑποτυπῶ : Φιλόστρ.᾿Απολλ.2,28˙ κ. παθ. : αὐτ. 1,2 **ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χρώματα˙** **3)** ὁμ. μτφ. **ἐσκιαγραφημένη ἡδονὴ** ἐζωγραφημένη ἀμυδρῶς, οὐχὶ πραγματική, ἀπατηλή : αὐτ.Πολ.583Β, αὐτ.586Β, αὐτ.Νόμ.663C, Φίλ.1,589.

**σκιαδανθῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. τάξις **ἀρχιχλαμυδείων** δικοτυληδόνων φυτῶν περιλαμβάνουσα πόας ἢ ξυλώδη φυτὰ χαρακτηριζόμενα ἐκ τῶν κυκλικῶς, συνήθως κατὰ σκιάδια διατεταγμένων ἀνθέων των.

**σκιάδ(ε)ιον** (τὸ) (σκιά) κ. νεώτ., δημ. **σκιάδι** ἀνθήλιον, ἀλεξήλιον, σκιάς : ᾿Αριστφ.῾Ιππ.1348 **ἐξεπετάννυντο ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο,** αὐτ.῎Ορν.1508, αὐτ.1550, Θεόφρ.Φ1 9,12,2˙ ‖ ἐν χρ. ὡς δηλωτικὸν ἐκθηλύνσεως : Φερεκρ.64 **καθήμενον ὑφηλῶς ὑπὸ σκιαδείῳ,** Εὔπολ.445, Στράττ. 56˙ **2)** σχόλ. κ. νεώτ. εἶδός τι πίλου πλατυγύρου, θολίο, σκιάδι : Σχόλ.Θεόκρ.15,38, ῾Ησ. ἐν λ. θολία˙ **3)** εἶδός τι ἁμάξης ἐχούσης σκέπην ἢ στέγασμα : Φώτ., Εὐστ.613,43˙ **4)** μτγν. ἡ σκέπη τοῦ εἴδους τῆς ὡς ἄνω ἁμάξης : ΠΔ ῾Ησ.66,20 **ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων˙** **5)** μτγν. ἡ σκιὰς τῶν σκιαδοφόρων φυτῶν : Διοσκ.2,139˙ ‖ τὸ ἄνθος τῶν σκιαδοφόρων ἢ ὅμοιον ἄνθος πρὸς αὐτό : αὐτ.3,27, αὐτ.49, αὐτ.4,36, αὐτ.173˙ **6)** μτγν. ἀναδενδράς, κληματαριά : Στράβ. 15,1,21 **ὥστ' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι˙** **7)** ὑποκορ. τοῦ σκιά, ὀλίγη σκιά : αὐτ.3,4,17 **κατασπᾶν τὸ κάλυμμα ὥστε ἐμπετασθὲν σκιάδιον τῷ προσώπῳ παρέχειν˙** **8)** νεώτ. ζωολ. εἶδός τι μεδούσης σχήματος κώδωνος ἢ ἀνοικτοῦ ἀλεξηλίου, συστάσεως πηκτώδους ἢ χονδρώδους.

**σκῐᾰδεύς-έως** (ὁ) μτγν. σκίαινα βλ.λ. : Νουμήν. π.᾿Αθήν.7,322F **σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ** (τὸν σκέπινον), Ροῦφ.π.᾿Ορειβ.ἀβέβ.4,18, ῾Ησ.

**σκιαδηφόρος-ον** (σκιάς) μτγν. ὁ φέρων σκιάδιον ἢ ἀνθήλιον (ἐκαλοῦντο δὲ οὕτως ἐν ᾿Αθήναις αἱ θυγατέρες τῶν μετοίκων, ὡς φέρουσαι σκιάδια ἵνα σκιάζωσι τὰς κανηφόρους κατὰ τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων) : Πολυδ.7,134 (δ.ἀνάγν. τοῦ σκιαδοφόροι)˙ **2)** γεν. ὁ σκέπων, ὁ σκιάζων, σκιερός : Αἰλ.ΖΙ 16,18.

**σκιαδηφορῶ-έω** μτγν. δ. τ. τοῦ σκιαδοφορῶ βλ.λ. : Αἰλ.ΠΙ 6,1.

**σκιαδιανθῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. δ.τ. τοῦ σκιαδανθῆ.

**σκιαδικά** (τὰ) νεώτ. αἱ κατὰ τὸ 1859 αἱματηραὶ ἐν ᾿Αθήναις ταραχαὶ μὲ ἔμβλημα τὰ ἐγχώρια σκιάδια, ἀντὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ψιαθίνων πίλων.

**σκιαδιόβοτρυς-υος** (ὁ) νεώτ. βοταν. ἡ σύνθετος ταξιανθία, ἧς αἱ μὲν πρῶται διακλαδώσεις σχηματίζουν σκιάδιον, αἱ δὲ ἑπόμεναι βότρυν.

**σκιάδιον** (τὸ) κ. νεώτ., δημ. **σκιάδι** (προφ.δισυλλ.), δ.γρ. τοῦ σκιάδειον βλ.λ. : Φερεκρ.64, Θεόφρ.Φ1 9,12,2, Διοσκ.2,139, Δημήτρ.ἀπ.5J, - **στὸν τρύγο οἱ νησιῶτες φοροῦνε σκιάδια˙** **2)** δημ. κ. τόπος σκιερός : **πᾶμε στὸ σκιάδι νὰ ξαπλώσουμε.**

**σκιαδιοφόρος-ον** νεώτ. ὁ σκιαδηφόρος βλ.λ., ὁ φέρων σκιάδιον˙ **2)** βοταν. **τὰ σκιαδιοφόρα** κ. **σκιαδηφ-** οἰκογένεια δικοτυληδόνων φυτῶν τῆς τάξεως τῶν **σκιαδανθῶν.**

**σκιαδίσκη** (ἡ) ὑποκορ. τοῦ σκιάδ(ε)ιον βλ.λ. : ᾿Ανακρ.21,13 **παῖς Κύκης . . σκιαδίσκην φορεῖ γυναιξὶν αὔτως.**

**σκιαδοφόρος-ον** (σκιάς) μτγν. κ. νεώτ. δ.τ. τοῦ σκιαδηφόρος, σκιαδιοφόρος βλ.λς : Πολυδ.7,174.

**σκιαδοφορῶ-έω** μτγν. φέρω σκιάδειον, σκιάδα, πέτασον : Πολυδ.7,174.

**σκιαδωτός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἔχων σχῆμα σκιάδος˙ **2)** ὁ προφυλασσόμενος ὑπὸ σκιάδος.

**σκιάεις-εντος-εσσα-εν** μτγν., συνῃρ. **σκιᾶς-ᾶντος** (῾Ηρωδιαν.2,618) ὁ σκιόεις βλ.λ. : αὐτ.1,239.

**σκιαζάρης** (ὁ) δημ., θηλ.**-α,** κ. **σκιαζούρης** ἐκεῖνος ποὺ σκιάζεται, φοβιτσιάρης, δειλός.

**σκιάζαρο** (τὸ) δημ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἀσχήμου ἢ κατεσκληκότος, ἄ. σκιάχτρο : **χαρὰ στὸ σκιάζαρο, ποὺ πῆγε ν' ἀγαπήσῃ.**

**σκιάζω** (σκιά) κ. νεώτ., δημ. **ἡσκιάζω** κ. **ἡσκιώνω** βλ.λς (ἐν ἄ. δὲ σημ. σκιάζω, προφ. δισύλλ., βλ.λ.), μέλλ. σκιῶ (Σοφ.ΟΚ 406 **κατα-**), ἀόρ. ἐσκίασα (᾿Ιλ.Φ 232, ῾Ησίοδ.῎Εργ.613 συ-, Λουκ.Ζεῦξ.5), παθ. ἀόρ. **ἐσκιάσθην** (Εὐρ.᾿Ανδρ.115, ᾿Αριστλ.Χρωμ. 792a,22), παρακ. **ἐσκίασμαι** (Σιμων.7,66), καλύπτω τι διὰ σκιᾶς, ἐπισκιάζω, ἐπισκοτίζω, ἀμαυρόν, σκοτεινὸν ποιῶ : ᾿Ιλ.Φ 232 **εἰς ὅ κεν ἔλθῃ δείελος ὀψὲ δύων σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν,** Σοφ. ἀπ.776 **῎Αθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός,** Ξεν. Οἰκ.19,18˙ κ. παθ. εἶμαι ἐν σκιᾷ : ᾿Αριστλ.Χρωμ. 792a,22, Κτησ.ἀπ.89 **σκιάζεσθαι τοῖς ποσὶ** (ἐπὶ τῶν Σκιαπόδων)˙ **2)** καλύπτω, ἐπικαλύπτω, σκεπάζω, κρύπτω, ἀποκρύπτω : ῾Ησίοδ.Θ 716 **κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι Τιτῆνας,** ῾Ηρ.6,117 **τὸ γένειον τὴν ἀσπίδα πᾶσαν σκιάζειν˙** κ. παθ. : Εὐρ.Φοίν. 63˙ ‖ κ. μτφ. : Πίνδ.Παιᾶν.1,2 **εὐθυμίᾳ σκιαζέτω νόημ' ἄκοτον˙** **3)** ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ρίπτω σκιάν : ᾿Αριστλ.Μετ.374b,3˙ ‖ **νεώτ. ἐμποδίζω** διὰ τοῦ σώματός μου τὴν δίοδον **τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων˙** **4)** ἐπὶ ἡλιακοῦ ἡμερολογίου, ὑποδηλῶ, δεικνύω ρίπτων σκιάν, διὰ τῆς σκιᾶς : ᾿Αλκίφρ.3,4 **ὁ γνώμων σκιάζει τὴν ἕκτην˙** **5)** **σκιάζω γένυν** ἐπὶ τῆς γενειάδος νεανίου μόλις μελανιζούσης τὴν κάτω σιαγόνα : Στάτ.Φλάκ.ΑΠ 12,26˙ **6)** μτγν. ἐπὶ ζωγραφημάτων ἢ ἰχνογραφημάτων, σχηματίζω σκιὰν μὲ βαθεῖς χρωματισμούς, δίδω σκιάν, κάμνω ὥστε μέρος τι νὰ φαίνεται σκιερόν : Λουκ. Ζεῦξ.5˙ ‖ κ. μτφ. : Λιβ.Λόγ.13,17˙ **7)** μτγν. **σκιάζω καῦμα** διὰ σκιᾶς καταπραΰνω τὸ ἡλιακὸν καῦμα : ᾿Αλκίφρ.3,12.

**σκιάζω** (προφ. δισυλλ.) δημ., ἀόρ. **ἔσκιαξα,** παθ. ἀόρ. **(ἐ)σκιάχτηκα,** φοβίζω, τρομάζω τινὰ καὶ δὴ αἰφνιδίως, ξυπάζω˙ κ. μέσ. τρομάζω, φοβοῦμαι : Σολωμ.Κοιμητήρι Ι **μάννα μου, σκιάζομαι πολὺ μὴ πεθαμένοι βγοῦνε,** Κρυστ.᾿Αγροτ.Νεραϊδόπαιδο 98, παροιμ. **ὁ λύκος ἂν ἐσκιαζότανε θὰ φοραῦσε τράγια κάπα** (ἐπὶ τῶν θαρρούντων ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ ἀποποιουμένων τὰς συμβουλὰς καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἄλλων)˙ κ. παθ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 41,25 **καὶ τ' ἄκουσαν σκιαγμένοι ἐρημίτες.**

**σκιαθήρας** (ὁ) μτγν. δ. γρ. τοῦ σκιοθήρης βλ.λ.

**σκιαθηρικός-ή-όν** μτγν. δ. γρ. τοῦ σκιοθηρικός.

**σκιάθηρον** (τὸ) μτγν. δ. γρ. τοῦ σκιόθηρον βλ.λ.

**σκιαθηρῶ-έω** λεξ. δ. γρ. τοῦ σκιοθηρῶ βλ.λ.

**σκιάθιος-α-ον** νεώτ., δημ. **σκιαθίτικος-η-ο** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σκίαθον ἢ τοὺς κατοίκους αὐτῆς ἢ ὁ ἐκ Σκιάθου προερχόμενος : **σκιαθίτικα κανάτια˙** **2)** **Σκιάθιος-α,** δημ. **Σκιαθίτης-ισσα** ὁ κάτοικος τῆς νήσου Σκιάθου.

**σκιαθίς-ίδος** (ἡ) εἶδός τι ἰχθύος, **πιθ.** ἡ σκίαινα βλ.λ. : ᾿Επιχ.44.

**σκιαθίτης** (ὁ) δημ. ὁ σκιάθιος βλ.λ.2).
**σκιαθίτικος**-η-ο δημ. ὁ σκιάθιος βλ.λ.1).
**σκίαινα** (ἡ) κ. νεώτ. εἶδός τι θαλασσίου ἰχθύος: Ἀριστλ.Ζ) 601b,30 **οἱ ἔχοντες λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ, οἷον χρόμις, λάβραξ, σκίαινα, φάγρος**· || νεώτ. ζωολ. γένος ἀκανθοπτερυγίων ἰχθύων ἐκ τῶν σκιαινιδῶν.
**σκιαινίς**-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ σκίαινα βλ.λ.: Γαλ.6,720, αὐτ.724 (δ.ἀνάγν. σκινίδες).
**σκιακός**-ή-όν μτγν. ὁ σκιερός: Ἡρωδιαν.Ἐπιμ. 126· **2)** **σκιακὸν ὡρολόγιον** ἡλιακὸν ὡρολόγιον: Ἐπιγρ.Περγάμου.
**σκιαμαχία** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., μτγν. κ. σκιομαχία (Γαλ.6,146) ἡ πρᾶξις τοῦ σκιαμαχῶ βλ.λ.1), ἡ ἐν σκιᾷ μάχη, τὸ μάχεσθαι ἐν σκιᾷ, ἤτοι κατ' οἶκον ἢ ἐν τῷ πρὸς τοῦτο σχολείῳ, οὐχὶ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἰδίᾳ μαχητική τις ἄσκησις μὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας: Φὶλ.1,153· **2)** μτφ. τὸ μάχεσθαι πρὸς σκιάν, πρός τι ἀνύπαρκτον, μόνον δὲ ὑποτιθέμενον, ὅθ. φευδὴς μάχη: Κικ. Φήμ.11,14, Πλούτ.Ἠθ.514D, Εὐστ.663,16· || κ. τίτλος σατίρας τοῦ Οὐάρρωνος: Νόνν.190L· **3)** νεώτ. μάταιος, ἄσκοπος ἀγών.
**σκιαμάχος** (ὁ) μτγν. ὁ μαχόμενος πρὸς σκιάν, πρός τι ἀνύπαρκτον καὶ μόνον ὑποτιθέμενον, ἀντίθ. ἀγωνιστής: Φίλ.1,199.
**σκιαμαχῶ**-έω κ. νεώτ., μτγν. κ. **σκιομαχῶ** (Φίλ. 1,356, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,29,3) μάχομαι, ἀσκοῦμαι, γυμνάζομαι **εἰς τὰ τῆς μάχης ἐν σκιᾷ**, κατ' οἶκον ἢ ἐν τῷ σχολείῳ δι' εἴδους ἀσκήσεων ἐκτελουμένων διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν: Ποσειδών.16J, Πλούτ.Ἠθ.130Ε, Παυσ.6,10,3 **σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα**· || πρὸς τὸν οὐρανὸν **σκιαμαχῶ** ἀσκῶ τοὺς βραχίονας πλήττων τὸν ἀέρα: Κρατῖν.17· **2)** κ. νεώτ. μτφ. μάχομαι ἐναντίον σκιῶν, ἤτοι ἀνυπάρκτων ἐχθρῶν, ἀγωνίζομαι ματαίως, ἀσκόπως: Πλάτ.Ἀπολ.18D **σκιαμαχεῖν ἀπολογούμενόν τε καὶ ἐλέγχειν**, αὐτ.Πολ.520C, αὐτ.Νόμ.830C, Νουμήν.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14,6 **πρὸς τὸν οὐκέτι ἐν ζῶσιν ὄντα Πλάτωνα ἐσκιαμάχει**· κ. παθ.: Λουκ.Ἀλ.35 **ἔπη μάτην σκιαμαχούμενα** (ριπτόμενα ἀλογίστως κατὰ τὴν συζήτησιν).
**σκιαξάρης** (ὁ) δημ., πληθ. **-ηδες**, θηλ. **-α**, πληθ. **-ες**, ὁ προκαλῶν ἢ ὁ προσπαθῶν, ὁ ἀρεσκόμενος νὰ προκαλῇ φόβον, τρόμαγμα, σκιάξιμο εἰς ἄλλους: **γυρόφερναν μ' ἄσπρες πουκαμίσες τὴ νύχτα σὰ φαντάσματα κι ἦταν οἱ σκιαξάρηδες τῆς γειτονιᾶς**· || κ. ἐπὶ πραγμ.: **οἱ σκιαξάρες οἱ τροκάνες, - ἔστησα στ' ἀμπέλι πέντε σκιαξάρες** (ἄ. σκιάχτρα)· || εἰδ. οἱ πρὸς δίωξιν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου περιοδεύοντες ἀνὰ τὰ χωρία μετ' εἰσπρακτόρων χωροφύλακες: **μᾶς ἦρθαν πάλι οἱ σκιαξάρηδες**.
**σκιάξιμο** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκιάζω, ἐκφοβισμός, τρόμαγμα, σκίασμα.
**σκιάποδες** (οἱ) οἱ ἔχοντες τοὺς πόδας ὡς σκιάδεια, λαός τις μυθικὸς τοῦ θερμοτέρου μέρους τῆς Λιβύης, λαβὼν τὸ ὄνομα **ἐκ τοῦ ὅτι οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς αὐτὸν εἶχον πόδας ὑπερμεγέθεις, οἷς ἐχρῶντο ἀντὶ σκιοδείων, ὅτε ἀνεπαύοντο**: Ἀριστφ.Ὄρν.1553, Ἀρχιππ.53, Κτησ.ἀπ.89, Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1553.
**Σκιάρα** Ἡσ. «ἡ Κεφαλληνία».
**σκιαρόκομος**-ον ποι. ὁ **ἔχων** φύλλα **πυκνά**, ὥστε νὰ σκιάζουν, φουντωτός: Εὐρ.Βάκχ.875 σκιαρόκομος **ὕλη**.
**σκιαρός**-ά-όν δ. τ. τοῦ σκιερὸς βλ.λ.: Πίνδ.Ο 3,14, Πλάτ.Νόμ.625Β **ἀνάπαυλαι σκιαραί**.
**σκιάς**-άδος (ἡ) (σκιά) κ. νεώτ., δημ. **σκιάδα**, πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει πρὸς σκιάν, **εἶδος** εὐρέος σκιαδείου **ἐν εἴδει οὐρανοῦ**, σχήματος ἀλεξηλίου, τέντα μὲ θολωτὴν ἢ φυλλοσκεπῆ ὀροφήν: Εὔπ.445, Θεόκρ.15,119 **χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντος ἀνήθω δέδμανθ'**, Δημήτρ.Σκέψ.π.Ἀθήν.4,141F, Τρύφων ΑΠ 9,488, Πλούτ.Θεμ.16 **οὐκέτι καθήμενον ὑπὸ σκιάδι χρυσῇ**· || νεώτ. κ. δημ. πρόχειρον ἢ μόνιμον κατασκεύασμα μετὰ στέγης, περίπτερον, περιβαλλόμενον συνήθως ὑπὸ ἀναρριχητικῶν **φυτῶν** καὶ χρησιμεῦον ὡς καταφύγιον **ἐν** ὥρᾳ θέρους, κιόσκι· || κτίσμα τι **ἀφιερωμένον** εἰς τὸν Διόνυσον: Πολυδ.7,174, Ἡσ.· **2)** **Σκιάς** ἡ ἐν Ἀθήναις θόλος: Ἐπιγρ.· πρβλ. Ἀμμών.π.Ἁρπ. ἐν λ. Θόλος· **3)** κυκλικὸν τι οἰκοδόμημα ἐν Σπάρτῃ ἐν ᾧ ἠθροίζετο ὁ λαὸς ἐν ἐκκλησίᾳ: Παυσ. 3,12,10 **Σκιάς, ἔνθα καὶ νῦν ἔτι ἐκκλησιάζουσι**· **4)** ὁ κόρυμβος τῶν κορυμβοειδῶν φυτῶν: Φανί. π. Ἀθήν.9,371D· **5)** Ἡσ. «ἀναδενδράς».
**σκιάς** ἐπίρρ. μσν. δημ. τουλάχιστον, κἂν: Ἐρωτόκρ.1,1719 **καὶ σκιὰς εἰς τὸ δακτύλι μου αὐτὸς δὲ θέλ' ἀπλώσει**.
**σκιάς** (ὁ) δημ. ἄνθρωπος ἀπότομος, **τραχύς**· **2)** συνεκδ. κακοποιός.
**σκίασις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις **καὶ τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ σκιάζω βλ.λ.1), σκίασμα, τὸ σκιάζειν ἢ σκιάσαι: Στράτ.Λαμψακ.π.Σιμπλικ.Φυσ.790,14.
**σκιασκοπία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ διὰ τοῦ ὀφθαλμοσκοπίου ἔρευνα τῶν σκιῶν τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ.
**σκίασμα**-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., μσν. δημ. **σκιάσμα** σκιὰ ἐπιρριπτομένη, πρᾶγμα ἐπιρριπτόμενον πρὸς σκιάν, πᾶν ὅ,τι σκιάζει: Γέμιν.11,1 σκίασμα τῆς γῆς (ἐπὶ ἐκλείψεων), Διόδ.Σ 2,31, Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.2,29,6. Βέττ.Βάλ.343,18· **2)** νεώτ. σκίασις βλ.λ.· **3)** μσν. δημ. σκιαγράφημα, σκίτσο: Ἐρωτόκρ.1,2083 **κιὰν ηὗρε τὰ τραγούδια μου τὸ σκιάσμα τσ' ὀμορφιᾶ τσι δὲν ἐκακοσυνεύτηκε**· **4)** εἰκὼν ἀντανακλωμένη ἐν τῷ ὕδατι: Καλλίστρ. 5· **5)** νεώτ. ζωγρ. ἀπόδοσις τῶν ἐναλλαγῶν φωτὸς καὶ σκιᾶς, ὥστε τὸ εἰκονιζόμενον νὰ παρασταθῇ ἀναγλύφως· **6)** μσν. προκάλυμμα, σκέπη: Εὐστ.Πον.284,36.
**σκιάσμα** (τὸ) (προφ. δισυλλ.) δημ. κ. **σκιασμός** τὸ σκιάξιμο βλ.λ.
**σκιασμός** (ὁ) μτγν. κ. μσν., δημ. κ. **σκιαγμός** (προφ. δισύλλ.) τὸ σκίασμα βλ.λ.1): Βέττ.Βάλ.241, 27, Σχόλ.Ἀρατ.872· **2)** σπίλωμα, κηλίς, στίγμα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σχηματιζόμενον: Βέττ.Βάλ. 210,5· **3)** πάπ. ἔνσκηψις, ἐπίσκεψις σκιᾶς, φαντάσματος· **4)** δημ. τὸ αἰφνιδιαστικῶς προκαλούμενον δέος, τὸ σκιάξιμο, τὸ σκιάμα: Ἐρωτόκρ.2,1116 **ποὺ όχ τὸ σκιασμὸ ὅλος ὁ λαὸς τ' ἀμμάτια ντως κινοῦνε**.
**σκιαστής** (ὁ) μτγν. ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος ἀμφ. σημ.: Λυκόφρ.562, Σχόλ.Λυκόφρ.562.
**σκιαστικός**-ή-όν σχόλ. κ. μσν. ὁ καλύπτων: Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 313· || ἐπίρρ. **-ικῶς**: Εὐστ.1703,13.
**σκιαστός**-ή-όν μτγν. σκιερός: Ζώσ.Ἀλχ.233Β.
**σκίαστρον** (τὸ) νεώτ. καταυγαστήρ, ἀλεξίφωτον, ἀμπαζούρ.
**σκιατραφής**-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. **ὁ ἐν σκιᾷ** τραφείς, ἀνατραφείς, ὁ οἴκοι, **ἐν τῷ** θαλάμῳ, **εἰς** ζωὴν ἑδραίαν, καθιστικὴν **καὶ οὐχὶ ὡς ὁ** χωρικὸς ἐν ὑπαίθρῳ ἀνατρεφόμενος, ὅθ. ὁ μαλθακῶς ἀνατεθραμμένος, ἁβροδίαιτος, ἐκτεθηλυμμένος, μαμμόθρεπτος: Ἀγαθ.1,7, Σουΐδ. **ἀνδράριον σκιατραφὲς καὶ ἁβροδίαιτον**.
**σκιατραφία** (ἡ) μτγν. κ.σκιατροφία (Πλούτ.Θησ. 23, αὐτ.Λυκ.14) κ. **σκιοτροφία** (αὐτ.Ἀγησ.9) τὸ διάγειν ἐν σκιᾷ, τὸ ζῆν βίον καθιστικόν, ἡ ἐν τῇ σκιᾷ ἀνατροφή, μαλθακότης: αὐτ.Αἰμ.31 **τῷ σώματι στίλβων ὑπὸ λειότητος καὶ σκιατραφίας**, Πολυδ.6,185 (δ.ἀνάγν. σκιατροφία)· **2)** κτ. πληθ. ἕξεις ἐκτεθηλυμμέναι, γυναικώδεις: Πλούτ.Ἠθ. 209C, Διόδ.Σ 20,62 **τῆς μὲν πολιτικῆς ἐν ἀνέσει καὶ σκιατραφίᾳ γεγενημένης** (δ.ἀνάγν. σκιατροφ-).

**σκιατραφίας** (ὁ) μτγν. ὁ σκιατραφὴς βλ.λ. : Πολυδ.4,147, αὐτ.6,185 (δ.ἀνάγν. σκιατροφίας).

**σκιατραφῶ-έω** ἀττ. τ. τοῦ σκιατροφῶ βλ.λ. : Τραγ.'Αδέσπ.546,8, Ξεν.Οἰκ.4,2, Πλούτ.'Ηθ.8D.

**σκιατροφία** (ἡ) μτγν. δ.τ. τοῦ σκιατραφία βλ.λ. : Πλούτ.Θησ.23, Γαλ.13,949.

**σκιατροφίας** (ὁ) δ.ἀνάγν. τοῦ σκιατραφίας βλ.λ. : Πολυδ.4,147, αὐτ.6,185.

**σκιατροφῶ-έω** (σκιά, τρέφω), ἰων. **σκιητροφέω** ('Ηρ.3,12), ἀττ. κ. **σκιατραφῶ-έω** (Ξεν.Οἰκ.4,2) ἀνατρέφω ἐν τῇ σκιᾷ, ἐν τῷ οἴκῳ, εἰς τὸ δωμάτιον, δθ. μαλθακῶς ἄνευ τῆς προσηκούσης σκληραγωγίας, ἀνατρέφω τρυφηλῶς : Μάξ.Τύρ.28,3 **σκιατροφοῦντες** (τὰ σώματα)· ‖ τὸ μέσ. μένω ἐν τῇ σκιᾷ συνεχῶς, ἀποφεύγω τὸν ἥλιον καὶ τὸν κόπον : 'Ηρ.6,12 **σκηνὰς πηξάμενοι ἐσκιητροφέοντο,** Τραγ.'Αδέσπ.546,8 (δ. ἀνάγν. σκιατραφ-), Μουσών.ἀπ.11,59Η· κ. παθ. : Πλούτ.'Ηθ.8D **ἐσκιατροφημένη σωμάτων ἕξις** (δ.ἀνάγν. ἐσκιατραφ-), Μάξ.Τύρ.30,7 **ὁπλίτας ἐσκιατροφημένους**· κ. ἀμτβ. : Πλάτ.Πολ.556D **πλούσιος ἐσκιατροφηκώς** (ἄνθρωπος πλούσιος καὶ ἐκτεθηλυμμένος)· ἀντίθ. **πένης ἡλιωμένος** (πτωχὸς ἐκτεθειμένος ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸν ἥλιον)· **2**) ἐπὶ φυτῶν, φύομαι καὶ αὐξάνομαι ὑπὸ σκιάν, ἐν σκιᾷ : Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,7,4· **3**) ἀμτβ. φορῶ καλύπτραν, ἔχω τὴν κεφαλὴν κεκαλυμμένην : 'Ηρ.3,12 **σκιητροφέουσι, . . τιάρας φορέοντες**· **4**) **ἐσκιατροφημένα** ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ ἐσκιαγραφημένα· Σουίδ.

**σκιαχτά** ἐπίρρ. δημ. (προφ. δισύλλ.) ἐμφόβως, τρομαγμένα : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 8,24 **κι ἀπὸ τοῦ Ἔρωτα τὸν τρόμο σὰ νὰ πήγαιναν σκιαχτά.**

**σκιαυγῶ-έω** (σκιά, αὐγή) ἔχω ἀσθενῆ τὴν ὅρασιν, εἶμαι μύωψ, βλέπω ὡς νὰ ἔχω πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου σκιάν : 'Ιππ.Παθ.48.

**σκιάχτρο** (τὸ) δημ. μορμολυκεῖον, φόβητρον· ‖ κ. μτφ. **σκιάχτρο τοῦ χωριοῦ** ἐπὶ ἀνθρώπου κακοποιοῦ· **2**) τὸ ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν χρησιμοποιούμενον μέσον ἀπατροπῆς τῶν πτηνῶν, τῶν ἀλωπέκων ἀπὸ τῶν ἀμπελώνων, τῶν κήπων κττ.· **3**) μτφ. ἐπὶ ἀσχήμου ἀνδρὸς καὶ ἰδίᾳ γυναικός : **νὰ τὴ δῇς εἶναι ἕνα σκιάχτρο.**

**σκιάω** ἐπ., γ' πληθ. παρατ. **σκιόωντο** ('Οδ.Β 388) (σκιάζω βλ.λ.), ἐπισκιάζω, καθιστῶ σκιερόν, σκοτεινόν : 'Απολλ.Ρ 1,604 **Λῆμνον . . ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει,** Ἄρατ.864, Νίκ.Θηρ.30· κ. παθ. γίνομαι σύσκιος, σκοτεινός : 'Οδ.Β 388 **δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,** Ἄρατ.600.

**σκίγγος** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **σκίγκος** εἶδός τι σαύρας εὑρισκομένης ἐν Λιβύῃ καὶ ἐν 'Ασίᾳ καὶ χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν παρασκευὴν φαρμάκου τινός : Διοσκ.2,66, 'Αρετ.Χρον.Νούσ.2,5· ‖ νεώτ. ζῳολ. γένος βραχυγλώσσων σαυροειδῶν ἑρπετῶν ἐκ τῶν **σκιγγοειδῶν,** οὗ εἶδος εἶναι ὁ σκίγγος ὁ φαρμακευτικός· **2**) τὸ φυτὸν μυρσίνη ἡ ἀγρία : ΨΔιοσκ.4,144.

**σκιδαρόν** 'Ησ. «ἀραιόν».

**σκιδαφή** 'Αν.'Οξ.2,302 «ἀλώπηξ».

**σκίδνημι** δ. τ. τοῦ σκεδάννυμι βλ.λ., διασκορπίζω : 'Ηράκλειτ.91, 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,5, Πλούτ.'Ηθ. 933() · κ. παθ. σκορπίζομαι, διασκορπίζομαι ὡς πλῆθός τι ἢ συνάθροισις : 'Ιλ.Α 487 **αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε,** αὐτ.Τ 277 **ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,** 'Οδ.Α 274, αὐτ.Β 252 **σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,** αὐτ.258· ‖ κ. ἐπὶ ἀφροῦ θαλασσίου : 'Ιλ.Λ 308 **ὑψόσε δ' ἄχνη σκίδναται**· ‖ κ. ἐπὶ νέφους κονιορτοῦ : αὐτ.Π 375 **ὑψι δ' ἀέλλη σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων**· ‖ κ. ἐπὶ ῥεύματος ὕδατος : 'Οδ.Η 130 **ἀνὰ κῆπον ἅπαντα σκίδναται**· ‖ μτφ. κ. ἐπὶ ὀσμῆς, διαχέομαι, ἁπλώνομαι : Ὕμν.Δήμ.278 **ὀδμὴ σκίδνατο,** Πλούτ.'Ηθ.941F **εὐωδία ἐκ πηγῆς σκιδναμένη**· ‖ κ. ἐπὶ ὀργῆς : Σαπφ.27 **σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς**· ‖ **σκιδναμένης Δήμητρος** κατὰ τὸν χρόνον τοῦ σπορητοῦ : Χρησμ.π.'Ηρ.7,142· ‖ **ἅμα ἡλίῳ σκιδναμένῳ** ὡς ὁ ἥλιος ἄρχεται διαχέων τὸ φῶς του, δηλαδὴ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου : αὐτ.8,23· ‖ ἐπὶ τοῦ εἰσπνεομένου ἀέρος, ἐξαπλοῦμαι εἰς ὅλον τὸ σύστημα τὸ ἀναπνευστικόν : 'Ιππ.'Ιερ.Νούσ.7· **2**) ἐπὶ τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ, διαστέλλομαι : αὐτ.Παθ.48.

**σκιερός-ά-όν** (σκιά) κ. νεώτ. κ. δημ. κ. **σκιαρός,** δημ. (προφ. δισύλλ.) κ. **ἠσκιερός-ή-ό** κ. **σκιαδερός** ὁ παρέχων ἢ ἔχων ἤτοι ὁ ποιῶν σκιάν, ἐσκιασμένος, σύσκιος, κατάσκιος : 'Ιλ.Λ 480 **ἐν νέμεϊ σκιερῷ,** 'Οδ.Υ 278 **ἄλσος ὕπο σκιερόν,** Πίνδ.Ο 3,18 **σκιαρόν τε φύτευμα,** Ἴβυκ.1,5 **σκιεροῖσιν ὑφ' ἕρνεσιν,** Εὐρ.ΙΤ 1246 **σκιερᾷ δάφνᾳ,** αὐτ.ἀπ.308, 'Αριστφ.Ὄρν.349 **ὄρος σκιερόν,-σκιερὸν δάσος,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 6,11 **στὰ σκιερὰ τὰ λαγκάδια θὰ τρέξουμε**· ‖ **σκιεροῖς πόθοις** μὲ ἐπιθυμίαν σκιᾶς : 'Οππ.'Αλ.4,438· **2**) ὁ ἐν τῇ σκιᾷ εὑρισκόμενος : 'Ησίοδ.Ἔργ.574 **σκιεροὺς θώκους,** Πίνδ.Ο 3,14 **ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν,** Πλάτ.Νόμ.625Β· **3**) ὁ σκοτεινόχρους, σκοῦρος : 'Αριστλ.Χρωμ. 791a,23 **τὸ σκιερὸν μέλαν φαίνεται,** ΑΠ 6,154, Γαλ.17(1),655, 'Αλκίφρ.1,17, 'Επιγρ.Σύρου **κεῖται ὑπὸ σκιερὰν Σύρου κόνιν**· **4**) μτγν. ἄτονος, ἀμυδρός : Βέττ.Βάλ.6,9 **σκιερὸς ἀστήρ**· **5**) **νεώτ. κ.** ὁ ἀδιαπέραστος ὑπὸ τοῦ φωτός, ἀδιαφανής : **σκιερὰ σώματα.**

**σκιερότης-ητος** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκιεροῦ.

**σκίζα** (ἡ) δημ.δ.προφ. τοῦ σχίζα : 'Εφταλ.'Οδ.Γ 453.

**σκίζω** δημ. δ.προφ. τοῦ σχίζω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.92.

**σκιή** (ἡ) ἰων. τ. τοῦ σκιά βλ.λ.

**σκιητροφέω** ἰων. τ. τοῦ σκιατροφῶ-έω : 'Ηρ.6,12.

**σκιθακός** (ὁ) 'Ησ. «ὁ ἰχθὺς τράχουρος».

**σκίθρα** (ἡ) δημ. κ. **σκνίθρα** τὸ φυτὸν κνίδη.

**σκίληθρο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν κλήθρα ἢ κολλώδης.

**σκίλλα** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν σκίλλα ἡ παράλιος, βλ.κατ. : Θεόφρ.ΦΙ 7,9,4, Θεόκρ.7,107, Διοσκ.2,171· ‖ χρ. τοῦ φυτοῦ τούτου ἐγίνετο εἰς τελετὰς ἁγνιστικάς : 'Ιππῶν.5, Δίφιλ.126,3, Θεόφρ.Χαρ.16,14, Δίων Χρ.48,17, 'Επιγρ.Μυτιλήνης· ‖ νεώτ. βοταν. φυτὸν ἐκ τῶν **λειριοειδῶν,** οὗ κοινότ. εἶδος **σκίλλα ἡ παράλιος,** δημ. κρομμυδόσκιλλα, κουτσούπα, ἀσκινοκάρα, μπότσικας· **2**) νεώτ. ζῳολ. γένος μαλακοστράκων ἐκ τῶν **σκιλλιδῶν.**

**σκιλλάριον** 'Ησ.«σκαμμωνία,θανατηφόροςμυῶν».

**σκιλλητικώδης-ους-ες** μτγν. κ. **σκιλλιτ-** ὁ σκιλλιτικὸς βλ.λ. : Γαλ.13,242.

**σκίλλινος-η-ον** μτγν. ὁ σκιλλιτικός : Διοσκ.Εὐπορ.1,75, 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.8,1,32.

**σκιλλιτικός-ή-όν** (σκίλλα) μτγν. κ. **σκιλλητ-** (ἐσφ. γρ.) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκίλλαν, ὁ τῆς σκίλλης ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς ἐξαγόμενος, παραγόμενος : Διοσκ.2,171, 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.44,26,11.

**σκιλλόβρουβα** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν σισύμβριον τὸ πολυκεράτιον.

**σκιλλοκρόμμυον** σχόλ.,δημ. **σκιλλοκρεμμύδα** κ. **σκυλλο-** τὸ φυτὸν σκίλλα βλ.λ. : Σχόλ.Θεόκρ.5,121.

**σκιλλομαχία** (ἡ) 'Επιγρ. μάχη διὰ σκιλλῶν, ὀνομασία ἀγῶνος ἐφηβικοῦ.

**σκίλλος** 'Ησ. «ἰκτῖνος».

**σκιλλώδης-ους-ες** ὁ ὅμοιος πρὸς σκίλλαν ἢ σκιλλοκρόμμυον : Θεόφρ.ΦΙ 9,18,3, αὐτ.ΦΑἴτ.1,7,4, Δίφιλ.Σιφν.π.'Αθήν.3,121Α, Διοσκ.2,170· ‖ κ. ἐπὶ γεύσεως : 'Ικέσ. π.'Αθήν.3,87C.

**σκιμαλίζω** σκινθαρίζω, κόνδυλον ἐντρίβω τινὶ ἢ τῷ μέσῳ τῆς χειρὸς δακτύλῳ ὑπὸ τοῦ ἀντίχειρος ἀφεθέντι τύπτω τὴν ῥῖνά τινος, καταδακτυλίζω, δθ. γεν. ὑβριστικῶς, καταφρονητικῶς, ἀτιμαστικῶς, κακῶς μεταχειρίζομαί τινα εἴτε λόγῳ εἴτε ἔργῳ· πρβλ.ΑΒ 48 «ἀσελγῶς τῷ δακτύλῳ τῆς

τοῦ πέλας ἕδρας ἅπτομαι» : Ἀριστφ.Εἰρ.549 **καὶ -ὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν,** αὐτ. Αχ.444 ὅπως **ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω** (σχόλ. «ἐξουδενίσω ἢ χλευάσω»).

**σκίμαλλος** (ὁ) πάπ. ὁ μέσος δάκτυλος (πιθ.).

**σκιμβάδες** Ἡσ. «ὕλη εὔθετος εἰς τοίχων ἐπίθεσιν».

**σκιμβάζω** χωλαίνω, κάμπτω τὰ γόνατά μου ὡς ὅταν λαμβάνω τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων μου, ὀκλάζω· πρβλ. κιμβάζω, ὀκιμβάζω : Ἀριστφ.άπ.853.

**σκιμβασμός** Ἡσ. «φιλήματος εἶδος».

**σκιμβόλος** Ἡσ. «ἠλίθιος».

**σκιμβός-ή-όν** σχόλ. χωλός, ὀκλάζων : Σχόλ. Ἀριστφ.Νεφ.254, Ἡσ.

**σκίμβρον** (τὸ) μσν. τὸ σισύμβριον : Γεωπ.12,35.

**σκιμπόδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκίμπους βλ.λ. : Φιλήμ.26, Λουκ.Ὄν.3 **τῷ δὲ παιδί σου σκιμπόδιον αὐτοῦ παραθήσω.**

**σκίμπους-οδος** (ὁ) κ. νεώτ. ὀκλαδίας, κάθισμα ἄνευ ἐρεισινώτου καὶ βραχιόνων, σκαμνί(ον), ἰδίᾳ τὸ πτυκτόν : Ἀριστφ.Νεφ.254,αὐτ.709, Πλάτ.Πρωτ. 310C **ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος ἐκαθέζετο παρὰ τοὺς πόδας μου,** Ξεν.Ἀν.6,1,4· **2)** μτγν. εἶδός τι κλινιδίου ἢ φορείου πρὸς μεταφορὰν ἀσθενῶν : Γαλ.6,150.

**σκίμπτομαι** σκήπτω, ἐμπήγω, καρφώνω, ὠθῶ ἐπὶ τὰ πρόσω : Πίνδ.Π 4,224 **ἄροτρον σκίμψατο καὶ βόας·** **2)** πίπτω ἐγγύς τινος ἢ ἐπί τινος, προσπελάζω, ἐμπελάζω: Ἱππ.Νούσ.1,20 ἢν (τὸ ῥῆγμα) **ἐς τὴν φλέβα σκιμφθῇ·** **3)** μτφ. καυχῶμαι: Καλλ.Αἴτ.Ὀξ.2080,49 **ἄστυ Λινδόθεν ἀρχαίῃ σκιμπτόμενον γενεῇ** (καυχώμενον διὰ τὴν ἐκ τῆς Λίνδου παλαιὰν καταγωγὴν αὐτοῦ).

**σκίμπων-ωνος** (ὁ) δ. τ. τοῦ σκίπων βλ.λ. : Ἡρ. 4,172, Εὐρ.Ἑκ.65.

**σκίναξ-ακος** (ὁ,ἡ) μτγν. ταχύς, εὐκίνητος, εὔστροφος, εὔζωνος, ἐλαφρός, ὠκύπους, ἰδ. ἐπίθ. τῶν λαγωῶν· πρβλ. κίνδαξ : Νικ.Θηρ.577 **σκίνακος νεαροῖο λαγωοῦ·** **2)** τὸ ἀρσ. σκίναξ ὡς οὐσ. ὁ λαγωός : αὐτ.Ἀλεξ.67.

**σκίναρ-αρος** (τὸ) μτγν. τὸ σῶμα : Νίκ.Θηρ.694.

**σκινδαλαμίζω** μσν. ἐξετάζω ἐντελῶς, ἐρευνῶ, ψάχνω, σκαλίζω : Θεοφύλ.Σ'Ἐπιστ.24.

**σκινδάλαμος** (ὁ), ἀττ. **σχινδάλαμος** κ. **σχι(ν)δαλαμός** (Ἱππ.Γυν.2,133) κ. **σκινδαλαμός** (Διοσκ.1,18), κ. **σκινδαλμός** (Ἀλκίφρ.3,64) τεμάχιον ξύλου ἐσχισμένον, ξυλάριον ὀξύ, σχίζα, πελεκούδι, ἀγκίδα : Ἱππ.Γυν.2,133· **2)** μτφ. ἐπὶ λόγων, λεπτολογία, σόφισμα : Ἀριστφ.Νεφ.130 **λόγων ἀκριβῶν σχινδάλαμοι,** αὐτ.Βάτρ.819, Λουκ.Ἡσίοδ.5.

**σκινδαλαμοφράστης** (ὁ) μτγν. ὁ διασχίζων τὰ ἄχυρα, δθ. μτφ. ὁ διϋλίζων τὸν κώνωπα, λεπτολόγος, σοφιστής : Ἀγαθ.ΑΠ 11,354.

**σκινδαλεύω** Φώτ. «ἀνασταυρόω».

**σκινδαρίσαι** Φώτ. «τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινι (ἐνν. τὸ αἰδοῖον) ἀσελγῶς» (διόρθ. ἀντὶ σκινδακίσαι)· πρβλ. Ἡσ. ἐν λ. κ. λ. σκίνδαρος.

**σκινδαρεύομαι** Ἡσ. «δακτυλίζομαι, σκιμαλίζομαι».

**σκινδάριον** (τὸ) εἶδός τι ἀγνώστου ἰχθύος : Ἀναξανδρ.27.

**σκίνδαρος** (ὁ) λεξ. ἀπρεπὲς σχῆμα, τρόπος, χειρονομία ἀπρεπής· Ἡσ. «ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα», Φώτ.

**σκινδαφός** (ἡ) μτγν. ἡ θήλεια ἀλώπηξ· πρβλ. κίδαφος, σκιδαφή : Αἰλ.ΖΙ 7,47.

**σκινδαφίζομαι** μτγν. λέγω, ὁμιλῶ μεταχειριζόμενος σκινδαφοὺς βλ.λ.2) : Γαλ.8,662 **βλιτυριζόμενον ἐρῶ σφυγμὸν καὶ σκινδαφιζόμενον** (πεπλασμένα ῥήματα πρὸς ὑποδήλωσιν ὅρων συνθηματικῶν στερουμένων σημασίας).

**σ)κινδαψός** (ὁ) μουσικὸν ὄργανον τετράχορδον: Ἀναξίλ.15, Θεόπομπ.Καλ.π.Ἀθήν.4,183A **σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων ὀξύτνον,** αὐτ.14,636B· **2)** λέξις ἄνευ σημασίας, «πῶς τὸ λένε», φρ. ἣν λέγει τις ὅταν δὲν εἶναι βέβαιος περί τινος λέξεως : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.4,2, Τίμων Φλ.38, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,133, Γαλ.7,348, Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ. 180A, Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Γαληψός· **3)** μτγν. οἰκέτης ἢ ὄνομα οἰκέτου : Γαλ.8,662· **4)** εἶδός τι δένδρου ὁμοιάζοντος πρὸς τὸν κισσόν : Κλείταρχ. 17J· **5)** Ἡσ. «κινδαφοί· ὄρνεα καὶ ὄργανα κιθαριστήρια καὶ Ἰνδοί».

**σκίνδιον** (τὸ) μσν. τὸ λεύκωμα βλ.λ.2), διεθν. λ. ἄλμπουμ : Θεόγνωστ.Καν.15.

**σκινδύλιον** (τὸ) Ἐπιγρ. μικρὸν τεμάχιον ξύλου, ξυλαράκι, πελεκούδι, σχίζα.

**σκινθαρίζω** Ἡσ. «τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίω».

**σκινθίζομαι** Ἡσ. «λακτίζομαι».

**σκινθός** (ὁ) ὁ δύτης, κολυμβητής, βουτηχτής : Θεόφρ.Φ( 4,6,9 (δ.ἀνάγν.), Πλίν.Φ( 13,137 (τὸ ἀποδίδει διὰ τοῦ naufragus = ναυαγός).

**σκινίς-ίδος** (ἡ) μτγν. δ. ἀνάγν. τοῦ σκιαινίς βλ.λ.

**σκῖνος** (ὁ) δημ., κτ. πληθ. σκῖνα (τὰ) τὸ φυτὸν σχῖνος βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 15,2 **πόχει πέτρες μαῦρες κι ἔχει σκῖν' ἀνάρια.**

**σκιόγαια** (ἡ) νεώτ. ἀργιλλώδης σιδηροῦχος γῆ ἐν χρ. ὡς χρωστικὴ οὐσία, ὀμβρική γῆ, ὄμπρα.

**σκιογράφος** (ὁ) μτγν. δ. γρ. τοῦ σκιογράφος : ΠΔ Σοφ.Σαλ.15,4.

**σκιοειδής-οῦς-ές** ὁ ὅμοιος πρὸς σκιάν, σκιερός, σκοτεινός : Ἀριστ.Ὀρν 686 **σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά,** Πλάτ.Φαίδ.81D **σκιοειδῆ φαντάσματα·** **2)** ἐπὶ χρωμάτων, σκοτεινός, ἀμαυρός, σκοῦρος : Ἀριστλ.Χρῶμ.795a,33.

**σκιόεις-εντος-εσσα-εν,** μτγν. οὐδ. **σκιάειν** (Ἀπολλ. Ρ 2,404) ὁ σκιερός, σύσκιος, κατάσκιος : Ἰλ.Α 157, Ὀδ.Η 268 **ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα γαίης ὑμετέρης,** Πίνδ.Π 9,34· **2)** ὁ σκοτεινός, ὁ μὴ φωτιζόμενος : Ὀδ.Α 365 **μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·** **3)** ὄρθρος σκιόεις τὸ λυκαυγές : Τρυφιόδ.236 **ὄρθρον ὑπὸ σκιόεντα·** **4)** ὁ ἐπισκιάζων, ὁ ποιῶν τι σκιερόν, ἐκεῖνος ποὺ κάνει νὰ σκοτεινιάσῃ : Ἰλ.Ε 525, Ὀδ.Θ 374 **τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα·** **5)** ὁ μὴ πραγματικός, ἐπὶ ἀντανακλωμένου ἀντικειμένου ἐν κατόπτρῳ : Ἰουλ.ΑΠ 6,20 **τῇσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον·** || κ. μτφ. : Μακεδ.ΑΠ 11,366.

**σκιοθήρης** (ὁ) μτγν. κ. **σκιαθήρας** ὁ θηρεύων τὴν σκιάν· δθ. τὸ ἡλιακὸν ὡρολόγιον : Βιτρ.1,6,6

**σκιοθηρικός-ή-όν** μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σκιοθήρην βλ.λ. : Στράβ.2,5,24 **διὰ τῶν σκιοθηρικῶν γνωμόνων·** || τὰ σκιοθηρικὰ (ὄργανα) τὰ ἡλιακὰ ὡρολόγια : Κλεομήδ.1,8.

**σκιοθήριον** (τὸ) σχόλ. ὑποκορ. τοῦ σκιόθηρον βλ.λ. : Σχόλ.Λουκ.Λεξιφ.2.

**σκιόθηρον** (τὸ) μτγν. **κ. σκιάθηρον** ὁ σκιοθήρης βλ.λ. : Πλούτ.Μάρκελλ.19, Διογ.Λ 2,1 **ἐπὶ τῶν σκιοθήρων ἐν Λακεδαίμονι·** || κ. ὡς ἐπίθ. : Πτολ.Γεωγρ.1,2,2 **ἀπὸ τῶν σκιοθήρων ὀργάνων.**

**σκιόθρεπτος-ον** μτγν. ὁ τραφεὶς ἐν σκιᾷ : Κερκ.6,8 **σκιόθρεπτα φύλλα.**

**σκιομαντεία** (ἡ) γλωσσ. μαντεία δι' ἐπικλήσεως τῶν πνευμάτων τῶν τεθνεώτων.

**σκιομαχία** (ἡ) μτγν. δ. τ. τοῦ σκιομαχία βλ.λ.

**σκιομαχῶ-έω** δ.τ. τοῦ σκιαμαχῶ βλ.λ.: Φιλ.2,356.

**σκιοπαίγνιον** (τὸ) νεώτ. ἑκάστη τῶν ἐπὶ τοίχου ἢ ὀθόνης σχηματιζομένων μορφῶν ὑπὸ τῆς σκιᾶς τῶν χειρῶν παρεντιθεμένων μεταξὺ τῆς φωτιστικῆς πηγῆς καὶ τοῦ τοίχου ἢ τῆς ὀθόνης.

**σκιοποιῶ-έω** σχόλ. σκιῶ-άω βλ.λ. : Σχόλ.Ὀδ.Β 388

**σκιόπρυμνον** (τὸ) πάπ. σκηνή, τέντα ἐπὶ τῆς πρύμνης πλοίου.

**σκιόπρφρον** (τὸ) πάπ. σκηνὴ πρῴρας πλοίου.
**σκιοσκόπιον** (τὸ) νεώτ. εἶδός τι φωτεινοῦ προβολέως, δι' οὗ **φωτίζονται αἱ πρὸς μελέτην ἀκτινογραφικαὶ πλάκες**, ἀκτινογραφικὸς προβολεύς.
**σκιοτροφία** (ἡ) δ.γρ. τοῦ σκιατροφία βλ.λ.
**σκιοτροφῶ**-έω δ.γρ. τοῦ σκιατροφῶ-έω βλ.λ.
**σκιουργῶ**-έω μσν. ἐνασχολοῦμαι εἰς σκιάς, καταγίνομαι μὲ σκιάς : Μετοχ.Θ 389.
**σκίουρος** (ὁ) (οὐρά) μτγν. κ. νεώτ. ζῷον θηλαστικὸν τρωκτικὸν ἐκ τῶν **σκιουριδῶν**, βερβερίτσα : 'Οππ.Κυν.2,586, Πλίν.ΦΙ 8,138.
**σκιοφανής**-οῦς-ές μσν. ὁ πρὸς σκιάν, πρὸς φάσμα, φάντασμα ὅμοιος : Εὐστ.1699,8.
**σκιοφιλία** (ἡ) νεώτ. ἰδιότης τῶν σκιοφίλων βλ.λ.
**σκιόφιλος**-ον νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἀγαπῶν τὴν σκιάν, ὁ ἐν σκιερῷ τόπῳ συνήθ. φυόμενος κ. ἰδ. ἀναπτυσσόμενος, εὐδοκιμῶν.
**σκιοφοβία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκιοφόβου, φόβος, ἀποστροφὴ τῶν σκιῶν, τοῦ σκότους.
**σκιόφοβος**-ον νεώτ. ὁ φοβούμενος ἢ ἀποστρεφόμενος τὴν σκιάν, τὸ σκότος· || ἵππος σκιόφοβος ὁ τρομάζων μόλις ἴδῃ τὴν σκιάν του, ὁ ἀφηνιάζων **ἐπὶ** τῇ ἐλαχίστῃ ἀφορμῇ.
**σκιοφόρος**-ον γλωσσ. ὁ φέρων σκιάν, σκιερός.
**σκιόφως**-ωτος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ μετὰ τὸ λυκόφως παραμένον ἐπί τινα χρόνον ἀμυδρὸν φῶς : 'Ηλιόδ.Αἰθ.5,28 **τὸ μεταίχμιον ἡμέρας καὶ νυκτὸς** σκιόφως **ἀπετέλεσεν**· **2)** νεώτ. ἡμίφως : εἰς τὸ σκιόφως **τοῦ δάσους**· **3)** ὁμ. νεώτ. ἀμυδρὸν φῶς παραγόμενον ὑπὸ ἀκτίνων διερχομένων δι' ἡμιδιαφανῶν σωμάτων.
**σκιοφωτισμός** (ὁ) νεώτ. φωτοσκίασις βλ.λ.
**σκιόψυκτος**-ον μσν. ὁ ἐν σκιᾷ ψυχθείς, ψυχρανθείς, ὁ ὑπὸ σκιὰν ξηρανθείς, ποὺ στέγνωσε στὴ σκιά : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.97, Μάξιμ.π.'Ιω.Λυδ.Μην.4,14.
**σκίπει** 'Ησ. «νύσσει».
**σκιπός** 'Ησ. «σκιφός, ὁ μικρολόγος».
**σκίπτω** ρ. ἐξ οὗ ἐτυμολογεῖται τὸ σκίφος κ. ξίφος : Σχόλ.'Ιλ.Α 220.
**σκίπων**-ωνος (ὁ) (σκίμπτομαι) κ. **σκίμπων** ('Ηρ.4, 172) κ. **σκήπων**, Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,293, Φανί.ΑΠ 6, 294, Θεόγνωστ.Καν.34), σκῆπτρον, βακτηρία, ράβδος, πατερίτσα, μπαστούνι : 'Ηρ.4,172 **ἐπεὰν σκίπωνα προστήσωνται**, 'Ιππ.'Αρθρ.52, Εὐρ.'Εκ.65, Κρατῖν.239, 'Αριστφ.Σφ.727, Καλλ.'Επιγρ.1,7 **σκίπων, γεροντικὸν ὅπλον.**
**σκίρα** (τὰ) ἡ ἑορτὴ τῆς Σκιράδος 'Αθηνᾶς τελουμένη κατὰ μῆνα Σκιροφοριῶνα ἐν 'Αθήναις : 'Αριστφ.Θεσμ.834 **προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις**, αὐτ.'Εκκλ.18, αὐτ.59, Φερεκρ.231, Φιλόχ.204, Πολύαιν.3,10,4, 'Επιγρ.· || **τῇ δωδεκάτῃ τῶν Σκίρων** κατὰ τὴν 12 τοῦ Σκιροφοριῶνος· || πιθ. ἡ ἑορτὴ αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὰ Σκιροφόρια, συγχέεται δὲ καὶ μὲ τὰ 'Ωσχοφόρια : 'Αριστόδημ.π.'Αθήν.11,495F.
**σκιραίνω** σχόλ. σκληρύνω σίδηρον διὰ βαφῆς, ἐν χρ. τὸ παθ. : Σχόλ.Σοφ.Αἶ.651.
**Σκιράς**-άδος (ἡ) ἡ νῆσος Σαλαμίς : Στράβ.9,1,9· || ὁθ. κ. ἀκρωτήριον τῆς Σαλαμῖνος Σκιράδιον : Πλούτ.Σόλ.9· **2)** προσηγορία τῆς 'Αθηνᾶς ἐν Σαλαμῖνι : 'Ηρ.8,94· κ. **ἐν Φαλήρῳ** : Στράτ.9, 1,9, Παυσ.1,1,4, αὐτ.36,4.
**σκιραφεῖον** (τὸ) κ. σκιράφιον τόπος ἔνθα παίζουν τοὺς κύβους, κυβευτήριον : 'Ισοκρ.7,48 **οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι διέτριβον**, αὐτ. 15,287, Θεόπομπ.'Ιστ.221.
**σκιραφευτής** (ὁ) ὁ παίκτης κύβων : 'Αμφις 25.
**σκίραφος** (ὁ) τὸ κιβωτίδιον δι' οὗ ἐρρίπτοντο ὑπὸ τῶν παικτῶν οἱ κύβοι, τὸ ζάρι : ΕΜ 717,28· **2)** μτφ. ἀπάτη, δόλος, κατεργαριά : 'Ιππῶν.86.
**σκιραφώδης**-ους-ες ὁ σκίραφον βλ.λ.2) ἀσκῶν, ὁ σκιράφων χρώμενος, ἀπατεών, δόλιος : ΑΒ 101.

**σκίρθακος** 'Ησ. «ἰχθὺς ὁ καὶ τράχουρος».
**σκιρία** (ἡ) μτγν. σκῖρος βλ.λ.4) : 'Αρετ.Χρον. Νουσ.1,14 (ὁ.ἀνογν. σκιρρίησι).
**σκιρίδιον** (τὸ) σχόλ. ὁ ἰχθὺς βασιλίσκος : Σχόλ. 'Οππ.'Αλ.1,129.
**σκιρίς**-ίδος (ἡ) 'Επιγρ. προσηγορία τῆς 'Αρτέμιδος ἐν Μιλήτῳ.
**Σκιρῖται** (οἱ) σῶμα τοῦ σπαρτιατικοῦ στρατοῦ ἐπίλεκτον συνιστάμενον ἐξ ἑξακοσίων πεζῶν μαχομένων κατὰ τὸ ἀριστερὸν κέρας πλησίον τοῦ βασιλέως, ὄντων δὲ περιοίκων ἐκ τῆς ἀρκαδικῆς πόλεως Σκῖρος καὶ ἐκ τοῦ διαμερίσματος ὅπερ ἐκαλεῖτο Σκιρῖτις, δ.**Σκιρίτης λόχος** (Διόδ.Σ 15,32), Θουκ.5,67, αὐτ.68, αὐτ.71, Ξεν.'Ελλ.5,2,24· **2)** οἱ κάτοικοι τῆς Σκιρίτιδος : Στέφ.Βυζ.
**σκιρίτης** (ὁ) (σκῖρος) λεξ. ὁ τεχνίτης ἐπιχρίσεων διὰ γύψου : Ζωναρ. (ὁ.γρ. σκιρρ-).
**σκίρον** (τὸ) πλατύγυρον λευκὸν σκιάδειον, ὅπερ οἱ 'Ετεοβουτάδαι ἐκράτουν ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τῆς ἱερείας τῆς 'Αθηνᾶς καὶ τῶν ἱερέων τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τοῦ 'Ηλίου εἰς τὴν πομπὴν ἀπὸ τῆς ἀθηναϊκῆς 'Ακροπόλεως μέχρι τῆς τοποθεσίας τῆς καλουμένης Σκῖρον ἢ Σκίρον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 'Αθηνᾶς : Λυσιμαχ.23· **2)** ἀλεξήλιον φερόμενον ὑπὸ τοῦ ἱερέως τοῦ 'Ερεχθέως κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 'Αθηνᾶς Σκιράδος, ἥτις ἤγετο κατὰ τὴν 12ην Σκιροφοριῶνος : Σχόλ.'Αριστφ.'Εκκλ.18.
**σκῖρον** (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. σκίρρον ὁ ἐξωτερικὸς σκληρὸς φλοιὸς τοῦ τυροῦ : Εὐπ.277, 'Αριστφ.Σφ.925 **ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν**· **2)** λατύπη βλ.λ.2) : Σχόλ.'Αριστφ.Σφ. 925· **3)** νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκύρον βλ.λ.· **4)** ἀπεξηραμμένος, ξηρὸς βόρβορος : Κρατῖν.444· **5)** μσν. κ. **σκίρρον** ἐσχάρα βλ.λ.8), ἐσχάρωμα, κάκκαδο, κακκάδι : Τζέτζ.Χιλ.5,702.
**σκῖρος** (ὁ) κ. σκίρα (τὰ) ἡ **σκῖρα** γῆ σκληρὰ κεκαλυμμένη ὑπὸ θάμνων καὶ φρυγάνων· πρβλ.'Ησ. «σκῖρα . χωρία ὕλην ἔχοντα εὔθετοῦσαν εἰς φρύγονο» : 'Ηρακλεωτ.Πίν.1,19, αὐτ.144 **τῶν ξύλων . . τῶν ἐν τοῖς σκίροις**· **2)** πυρρώδης γῆ : Φιλέτ. π.'Ησ.· **3)** 'Ησ. «ἄλσος καὶ δρυμός»· **4)** ἐσκληρυμμένος δοθιήν, τύλος, ἕλκος ἐσκληρυμμένον, σκλήρωμα : 'Ιππ.Γυν.1,18, 'Ερωτιαν.ἐν λ. σκυρωθῶσι **τὸν σκῖρον σκῦρον ὀνομάζει**, Σωρ.2,7 (ὁ.γρ. σκύρου), αὐτ.56, Γαλ.11,736, 'Αρετ.Χρον.Νούσ.1,4 (ὁ.γρ. σκίρρος).
**σκιρός-ά-όν** μτγν. σκληρός, ἐπὶ βεβαμμένου σιδήρου : Σχόλ.Σοφ.Αἶ.651· || κ. μτφ. ἐπὶ θεῶν κ. ἀνθρώπων, ὁ σκληρός, ἀνηλεής : Πλούτ.'Ηθ.421D **σκιροὺς θεούς** (ὁ.ἀνάγν. σκληρούς), Λόγγ.2,14 **σκιροὶ γέροντες**· **2)** ἐπὶ νοσημάτων, ὁ καρκινώδης, γαγγραινώδης : Θεμιστ.Λόγ.8,110C.
**σκιροῦμαι**-όομαι εἶμαι ἢ καθίσταμαι σκιρός, σκληρός, ἀλύγιστος : 'Ιππ.Γυν.2,155, αὐτ.156, αὐτ. Φύσ.Γυν.24, αὐτ.36, Σωρ.2,39 (ὁ.γρ. σκιρρ- κ. σκυρ-)· || γίνομαι ἢ διαμορφοῦμαι, καταντῶ σκλήρωμα : Σώφρ.33 **πρὶν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι**, Δίων Χρ.7,137 **νοσήματα ἐσκιρωμένα χρόνῳ.**
**σκιροφόρια** (τὰ) δ. σκιροφορία (ἡ) (Σχόλ.Λουκ. 'Εταιρ.Δ 2,1), ἑορτὴ παρ' ἀρχαίοις 'Αθηναίοις καθ' ἣν ἐφέρετο ἐν πομπῇ τὸ μέγα σκειάδιον τῆς 'Αθηνῆς ἐκ τῆς 'Ακροπόλεως εἰς τὸ προάστιον Σκῖρον, ἢ πιθ. ἡ ἑορτὴ τῶν Σκίρων : 'Ησ., Φώτ., Σουΐδ.ἐν λ. Διὸς κώδιον.
**σκιροφοριών**-ῶνος (ὁ) ὄνομα τοῦ δωδεκάτου μηνὸς τοῦ ἀττικοῦ μηνολογίου ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ τμῆμα τοῦ ἔτους τὸ περιλαμβανόμενον ἀπὸ τῶν μέσων 'Ιουνίου μέχρι τῶν μέσων 'Ιουλίου : 'Αντιφ.6,42, 'Αριστλ.ΖΙ 543b,7, αὐτ.575b,16, Θεόφρ. ΦΙ 4,11,5, 'Επιγρ.
**σκίρ(ρ)α** Σουΐδ. «γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος».

**σκιρραίνω** σχόλ. δ.γρ. τοῦ σκιραίνω βλ.λ.

**σκιρράς-άδος** (ἡ) σχόλ. ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἐκ σκίρου, ἐκ γύψου ἢ ὁ περιέχων σκίρον : Σχόλ.'Αριστφ.Σφ. 921 σκιρράς γῆ.

**σκιρ(ρ)όδεμα-ατος** (τὸ) νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκυρόδεμα βλ.λ.

**σκιρ(ρ)οδετῶ-έω** νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκυροδετῶ.

**σκιρ(ρ)οκήλη** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μορφὴ σαρκοκήλης, καθ' ἣν τὸ νεόπλασμα τοῦ ὄρχεως εἶναι καρκινωματώδης σκίρρος.

**σκίρ(ρ)ον** (τὰ) μτγν. κ. νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκίρον βλ.λ.· **2)** νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκῦρον βλ.λ.

**σκίρ(ρ)ος** (ὁ) λεξ. κ. νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκῖρος βλ.λ. 4) : 'Ερωτιαν.ἐν λ. σκυρωθῶσι· **2)** νεώτ. ἰατρ. ἰδιάζουσά τις μορφὴ καρκίνου· **3)** Σουΐδ. «γύφος».

**σκιρροῦμαι-όομαι** δ.γρ. τοῦ σκιροῦμαι-όομαι : 'Ιπп.Γυν.2,155, Σωρ.2,39.

**σκιρ(ρ)ώδης-ους-ες** νεώτ. ἐπὶ ἱστῶν, ὁ ἔχων σκληρὰν σύστασιν.

**σκίρ(ρ)ωμα-ατος** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σκῖρος βλ.λ.4) : Διοσκ.1,1· || νεώτ. σκιρρώδης ὄγκος.

**σκίρρων-ωνος** (ὁ) κ. νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκίρων.

**σκιρ(ρ)ωνοβορρᾶς** (ὁ) νεώτ. ὁ βορειοβορειοδυτικὸς ἄνεμος, μαΐστροτραμουντάνα· **2)** κτ. ἐπέκτ. τὸ μεταξὺ Βορρᾶ καὶ Σκίρωνος δευτερεῦον σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος.

**σκιρ(ρ)ωνοζέφυρος** (ὁ) νεώτ. ὁ δυτικοβορειοδυτικὸς ἄνεμος, πουνεντομαΐστρος· **2)** κτ. ἐπέκτ. τὸ μεταξὺ Ζεφύρου καὶ Σκίρωνος δευτερεῦον σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος.

**σκίρ(ρ)ωσις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκίρωσις βλ.λ.1) : Σωρ.2,36, Γαλ.11,726· **2)** νεώτ. δ. γρ. τοῦ σκίρωσις βλ.λ.2).

**σκιρτασμός** (ὁ) μσν., δημ. σκίρτησις, σκίρτημα : Λίβ.Ροδ.895 **καὶ τῶν ἀρνῶν τοὺς σκιρτασμοὺς ἔχω το εἰς χαράν μου.**

**σκιρτηδὸν** ἐπίρρ. μτγν. διὰ σκιρτημάτων ἢ πηδημάτων : Χρησμ.Χαλδ.298.

**σκιρτηθμός** (ὁ) ποι. ἡ σκίρτησις : 'Ορφ.Λιθ.220.

**σκίρτημα-ατος** (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκιρτῶ, τίναγμα, πήδημα, ἰδίᾳ ἐπὶ δυσπειθῶν ἢ πεφοβημένων ζῴων : Αἰσχ. Πρ.600, αὐτ.675 **ὀξυστόμῳ μύωπι χρισθεὶσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι,** αὐτ.599, Εὐρ.'Ηρ.836 **ποδῶν σκιρτήματα ἔλαυνε,** αὐτ.'Εκ.526· **2)** μσν. μτφ. **σκιρτήματα τῆς σαρκός** αἱ σαρκικαί, σεξουαλικαὶ ὁρμαί : Μηναῖ.3,( Προνόμ.) **τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα ἐγκρατείᾳ μαράνασα.**

**σκιρτηματικῶς** ἐπίρρ. σχόλ. ὡς ἐν σκιρτήματι, διὰ σκιρτημάτων : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.1127.

**σκίρτησις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ σκιρτῶ, πήδημα, χορός : Πλούτ.Κλεομ.34 **σκιρτήσεων ἵμερος ἔχει,** αὐτ.'Ηθ.1091D· **2)** μτφ. ταραχή, στάσις : αὐτ.341F **σκιρτήσεις ἐθνῶν.**

**σκιρτητής** (ὁ) μτγν. ὁ σκιρτῶν, πηδητής, χορευτής, ἐπὶ Σατύρου : Μόσχ.ἀπ.2,2· || κ. ἐπὶ τοῦ Πανός : 'Ορφ.'Υμν.11,4· || κ. ἐπὶ τῶν Κουρήτων: αὐτ.31,1· || κ. ἐπὶ τοῦ Διονύσου : ΑΠ 9,524,19.

**σκιρτητικός-ή-όν** μτγν. ὁ σκιρτῶν, όθ. ὁ ἀτίθασος, ἀνυπότακτος : Πλούτ.'Ηθ.12Β **ἀταμίευτον τῶν ἡδονῶν ἡ ἀκμὴ καὶ σκιρτητικὸν καὶ χαλινοῦ δεόμενον,** Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.20.

**σκιρτοβατῶ-έω** μσν. σκιρτῶ βαίνων, βαίνω, βαδίζω μετὰ σκιρτημάτων : Σέργ.Μακρ.32,5.

**σκιρτοπόδης** (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων πόδας ἐπιτηδείους, ἱκανοὺς εἰς τὸ σκιρτᾶν, εἰς τὰ σκιρτήματα : ΑΠλ.1,15 **Σάτυρος σκιρτοπόδης.**

**σκιρτοποιῶ-έω** μτγν. κάμνω τινὰ νὰ σκιρτήσῃ : Κοΐντιλ.ΠΔΨολμ.28(29),6.

**σκίρτος** (ὁ) μτγν. ὁ πηδητής, ὄνομα Σατύρου : Διοσκ.ΑΠ 7,707, Νόνν.Δ 14,111· || **Σκίρτοι** οἱ ἀκάλουθοι τοῦ Διονύσου : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.30.

**σκιρτῶ-άω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **σκιρτέω** ['Oпп.Κυν.4,342] (εἶδος θαμιστικοῦ τ. τοῦ σκαίρω), τινάσσομαι αἰφνιδίως ἀπὸ τῆς θέσεώς μου, ἀναπηδῶ, πηδῶ, ἐπὶ νεαρῶν ἵππων : 'Ιλ.Υ 226 **αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,** αὐτ. 228, Εὐρ.Φοίν.1125 **πῶλοι ἐσκίρτων φόβῳ·** || κ. ἐπὶ αἰγῶν, πηδῶ, χορεύω, χοροπηδῶ : Θεόκρ.1,152· || κ. ἐπὶ τῶν Βακχῶν : Εὐρ.Βάκχ.446· || κ. γεν. : 'Αριστφ.Πλ.761 **ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε,** αὐτ.Σφ.1305, Πλάτ.Νόμ.653Ε **ἅλλεσθαι καὶ σκιρτᾶν·** || μτγν. κ. νεώτ. μτφ. : ΚΔ Λουκ.1, 41 **ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς,** Μηναῖ.1,3 "Ορθρ.'Απόστιχ.2 **τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης·** **2)** μτφ. ἐπὶ ἀνέμων, φέρομαι, κινοῦμαι τῇδε κἀκεῖσε, ἀναστρέφομαι, στριφογυρίζω : Αἰσχ.Πρ.1085 **σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων·** **3)** δημ. μτφ. ἐπὶ θαλάσσης καὶ βράχων, σείομαι, ἀναταράσσομαι : Σολωμ.'Ελ.Πολ.2, 5,2 **σφόδρα σκιρτοῦν μακριὰ πολὺ τὰ πέλαγα κι οἱ βράχοι·** **4)** ὁμ. μτφ. εἶμαι ἀνυπότακτος, ἀκατάστατος, ἀπεριόριστος : Εὐρ.ἀπ.362,31, Πλάτ. Πολ.571C **ὅταν.. σκιρτᾷ τε καὶ ἀπωσάμενον τὸν ὕπνον ζητῇ ἰέναι·** **5)** ρηματ.π. σκίρτησις, σκίρτημα, σκιρτασμός, σκιρτητής.

**σκιρτῶν-ῶνος** μτγν. ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος, ἀσελγής : Εὐνάπ.'Ιατ.259D.

**σκιρῶ-όω** νεώτ. καθιστῶ τι σκιρόν, σκληρόν, σκληρύνω· πρβλ. σκιροῦμαι.

**σκιρώδης-ους-ες** μτγν. κ. νεώτ. ὁ τὴν φύσιν σκληρός, ἐσκληρυμμένος, τυλώδης, ξηρός : Πολυδ.4,203, Γαλ.525· **2)** νεώτ. ὁ σκιρρώδης βλ.λ.· **3)** μτγν. ἐπὶ ἐπιληφίος, ἐπίμονος : αὐτ.11,374.

**σκίρωμα-ατος** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σκῖρος βλ.λ. 4) : Διοσκ.1,1· **2)** νεώτ. σκίρρωμα βλ.λ.2).

**σκίρων-ωνος** (ὁ) κ. νεώτ. κ. σκίρρων κ. **σκείρων** ἀττικὸν ὄνομα τοῦ ἀνέμου τοῦ πνέοντος ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν τῶν κατὰ τὸν 'Ισθμὸν τῆς Καρίνθου, ὁ βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὁ ἀργέστης : 'Αριστλ.'Αν.973b,19 (δ.γρ. Σκίρρων), αὐτ.Μετ.363b,25, Θεόφρ."Αν.62, Στράβ.1,2,20, αὐτ.9,1,4, 'Επιγρ.' **2)** νεώτ. κτ. ἐπέκτ. ἓν τῶν ὀκτὼ κυρίων σημείων τοῦ ὁρίζοντος τὸ κείμενον μεταξὺ Βορρᾶ καὶ Ζεφύρου· **3)** μυθολογούμενός τις λῃστὴς συχνάζων εἰς τοὺς βράχους μεταξὺ 'Αττικῆς καὶ Μεγάρων, ὃν ἐφόνευσεν ὁ Θησεύς : Ξεν.'Απομν.2,1,14, Πλάτ.Θεαίτ.169Α· || **Σκίρωνος ἀκτὴ ἢ ἀκταὶ** ὁ παρὰ τὰς Σκιρωνίδας πέτρας αἰγιαλός : Σοφ.ἀπ. 24,6, Εὐρ.'Ιππ.1208.

**σκιρωνικός-ή-όν** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Σκίρωνα βλ.λ.3) : Σιμων.114,3 **Σκιρωνικὸν οἶδμα** (ἡ πλησίον τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν θάλασσα).

**σκιρωνίς-ίδος** (ἡ) ἡ σκιρωνική : 'Ηρ.8,71 **Σκιρωνὶς ὁδὸς** (ἡ ἄγουσα ἀπ' 'Αθηνῶν εἰς Μέγαρα), Εὐρ. 'Ιππ.979 **Σκιρωνίδες πέτραι** (οἱ ἀπόκρημνοι βράχοι τῶν Γερανείων ἐπὶ τοῦ Σαρωνικοῦ ὀνομασθέντες οὕτως ἐκ τοῦ μυθολογικοῦ λῃστοῦ Σκίρωνος, ὅ. Σκιράδες, δημ. Κακὴ Σκάλα), αὐτ.'Ηρακλ.860, Στράβ.1,2,20, αὐτ.9,1,4· || κ. **Σκιρωνίδες** ὡς οὐσ.: 'Αριστλ.'Αν.973b,19.

**σκιρωνοβορρᾶς** (ὁ) νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκιρρωνοβορρᾶς βλ.λ.

**σκιρωνοζέφυρος** (ὁ) νεώτ. δ.γρ. τοῦ σκιρρωνοζέφυρος βλ.λ.

**σκίρωσις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ κίρρωσις βλ.λ. : Σωρ. 2,36 (δ. γρ. σκίρρ-), Γαλ.11,726 (δ. γρ. σκίρρ-)· **2)** νεώτ. ἰατρ. νεοπλαστία σκιρρώδους φύσεως.

**σκίταλοι** (οἱ) ὀν. δαιμόνων τινῶν πορνικῶν καὶ φιληδόνων ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς νυκτερινῆς παροινίας σχηματισθεῖσα : 'Αριστφ.'Ιππ.634, 'Ησ.

**σκιτζής** (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. σκιντζής ἐπιδιορθωτὴς παλαιῶν ἐνδυμάτων ἢ ὑποδημάτων, μπαλωματής· **2)** μτφ. ὁ ἀδαὴς εἰς τὴν τέχνην του.

**σκιτζίδικος**-η-α δημ. κ. **σκιντζ-** **ὁ** ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὸν σκιτζήν.

**σκιτσάρω** (σκίτσο) δημ. **γράφω,** ἀποτυπῶ οἱονεὶ διὰ σκίτσων, σκιαγραφῶ.

**σκίτσο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. σχεδίασμα δίδον τὴν ἀπεικόνισιν προσώπου ἢ πράγματος δι' ἁπλῶν γραμμῶν, σκαρίφημα· **2)** μτφ. σύντομος καὶ ἁδρὰ περιγραφὴ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς.

**σκιτσογράφος** (ὁ) δημ. ὁ φιλοτεχνῶν σκίτσα βλ.λ.(!).

**σκιφατόμος** (ὁ) Ἐπιγρ. Σπάρτ. ὁ κόπτων βάϊα, κλάδους φοίνικος διὰ φλίνους στεφάνους:

**σκίφη** (ἡ) (σκιφός) μτγν. ἡ κνιπεία βλ.λ., εὐτελὴς φειδωλία, τσιγκουνιά : Κράντ.π.Διογ.Λ 4,27.

**σκιφία** (ἡ) σκίφη βλ.λ.· Ἡσ. ἐν λ. κιμβεία.

**σκιφίας** (ὁ) δωρ. ὁ ξιφίας : Ἐπίχ.58, Ἡσ.

**σκιφίζω** δωρ. ἀντὶ ξιφίζω : Ἡσ.

**σκιφίνιον** Ἡσ. «πλέγμα ἐκ φοίνικος».

**σκίφος**-εος (τὸ) σχόλ. δωρ. τὸ ξίφος, τὰ σπαθί : Σχόλ.Διον.Θρ.203Η, Σχόλ.Ἰλ.Α 120, ΕΜ 718,11· **2)** τὰ αἰδοῖον : Ἡσ.

**σκιφός**-ή-όν κνιπὸς βλ.λ., φειδωλός : Σουΐδ.

**σκιφύδριον** (τὸ) δωρ. ἀντὶ ξιφύδριον : Ἐπίχ.42.

**σκίφαι** Ἡσ. «ὀκλάσαι. Ἀχαιοί».

**σκιῶ**-άω ποι. παθ. μσν. παρατ. **σκιόωντο παρ'** Ὁμ. (Ὀδ.Β 388 κ.ἀ.) σκιάζω, σύσκιον ποιῶ : Ἀπολλ.Ρ 1,604· ‖ παθ. καλύπτομαι ὑπὸ σκιᾶς : Ὀδ.Β 388 **δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι** ἀγυιαί, αὐτ.Γ 487, αὐτ.Λ 12.

**σκιώδης**-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ. σκιερός, ρίπτων, σχηματίζων σκιάν : Εὐρ.Ἰκ.759 **σκιώδης ἔνθ' Ἐλευθερὶς πέτρα,** Θεόφρ.ΦΙ 9,18,2, Κάλβ.Φιλόπατρις 13,5 **τῆς Ζακύνθου τὰ δάση | καὶ τὰ βουνὰ σκιώδη·** **2)** οὕτω κ. ἐπὶ τῶν καιρικῶν ἐποχῶν, νεφελώδης, ὁμιχλώδης, θολός : Ἱππ.Ἐπιδ.3,2 **φθινόπωρον σκιῶδες, ἐπινέφελον·** **3)** ἐπὶ χρωμάτων, σκοτεινός, ἀμαυρός : Ἀριστλ.Χρωμ.793b,5· **4)** οὕτω κ. υτφ. περὶ τῶν σκοτεινῶν τῆς ψυχῆς, τῶν παθῶν : Μηναῖ.1,1 Ἀπολυτ. **ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν·** **5)** νεώτ. μτφ. ὁ ἐν εἴδει σκιᾶς· δθ. συνεκδ. ἐξησθενημένος, ἄτονος, σχεδὸν ἀνύπαρκτος.

**σκιωδῶς** ἐπίρρ. μτγν. ἀμαυρῶς, σκοτεινῶς : Ψ Ἀλέξ.Ἀφρ.Μεταφ.440,9, Εὐστρ.ΗΝικ.104,6.

**σκιωτός**-ή-όν μτγν. ὁ σχηματίζων σκιάς· εἰδ. **σκιωτὴ ζώνη** ἡ φέρουσα γραμμὰς μὲ χρώματα παραπλήσια καὶ σχεδὸν μεταπίπτοντα πρὸς ἄλληλα : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.24.

**σκλαβάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σκλάβος βλ.λ., νεαρός, μικρὸς σκλάβος, σκλαβόπουλο· ‖ **τὰ** σκλαβάκια εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν δύο ὅμιλοι παίδων ἁμιλλῶνται **ὅπως αἰχμαλωτίσωσιν** ἀλλήλους, ἁ. ἀμπάριζα.

**σκλαβιά** (ἡ) δημ. **ἡ ἰδιότης, ἡ κατάστασις** τοῦ σκλάβου, ἡ κατόπιν **αἰχμαλωσίας** δουλεία : Ἐρωτόκρ.4,1114 **μὴ χάσῃ τὸ φουσᾶτόν του . . κι εἰς τὴ σκλαβιὸ σὰ σκλάβος ν' ἀποθάνῃ,** αὐτ.2011, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.6 **κλαίγουν οἱ** μαῦροι **τὴ σκλαβιά,** Ἐφταλ.Ἐκλ.Σελ.40 **νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τὴν πατρίδα τους,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 29,1 **τῆς σκλαβιᾶς κι ἂν τὸν σκέπασ' ἡ λάβα·** **2)** μτφ. βαρεῖα νομικῆς ἢ ἠθικῆς φύσεως δέσμευσις : **οἱ πολλὲς ἀδερφὲς - ἡ παντρειὰ εἶναι σκλαβιά.**

**σκλαβοδουλειά** (ἡ) δημ. **ἐπίπονος** συνεχὴς ἐργασία, δουλειὰ ποὺ **σὲ** σκλαβώνει.

**σκλαβόπουλο** (τὸ) δημ., θηλ. **σκλαβοπούλα,** μικρός, νεαρᾶς ἡλικίας σκλάβος, σκλαβάκι.

**σκλάβος** (ὁ) δημ., θηλ. **σκλάβα,** αἰχμάλωτος πολέμου, ἀνδράποδον, ὑποτελής, δοῦλος κατόπιν **καθυποτάξεως,** αἰχμαλωσίας : Ἐρωτόκρ.4,104 **γῆ σκλάβος εἶν' ὁ Ρώκριτος γῆ πνίγηκε στὰ ξένα,** αὐτ.5,326 **σκλάβα νὰ τήνε πιάσουσι καὶ νὰ τὴν ἀσκημίσου,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.6,9 **καὶ τώρα πῶς κατάντησαν σκλάβοι στοὺς Ἀρβανίτες·** ‖ καθόλου, ὁ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, ὁ εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τινος : Ἐρωτόκρ.4,116 **παιδί σου εἶμαι καὶ σκλάβα σου καὶ τὴ ζωή μου ὁρίζεις·** ‖ κ. μτφ. : Γρυπ.Σκ.Τερρ.95,8 **κι ἔχε με τῆς ὀμορφιᾶς σου σκλάβο,** Ζερβ.Τραγ ΚΚ 25,31 **σκλάβες κι οἱ σκέφες μου στὴ δούλεφή σου.**

**σκλαβοσίδερα** (τὰ) δημ. ἁλύσεις, πέδαι διὰ τοὺς δούλους, πρὸς δέσμευσιν σκλάβων.

**σκλάβωμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκλαβώνω βλ.λ. κ. ἡ κατάστασις τοῦ σκλαβώνομαι, ἐξανδραποδισμός, αἰχμαλώτισις, ὑποδούλωσις : **δὲν μπόρεσαν νὰ βαστάξουνε τὸ σκλάβωμα καὶ σηκώθηκαν.**

**σκλαβώνω** δημ. ἐξανδραποδίζω, αἰχμαλωτίζω, ὑποδουλῶ τινα, τὸν κάνω σκλάβο· κ. παθ. : Ἐρωτόκρ.5,325 **καὶ πὼς ὀλίγον ἤλειφε ὅλοι νὰ σκλαβωθοῦσι,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.6,9 **κλαίγουν οἱ μαῦροι τὴ σκλαβιὰ ὁποῦ εἶναι σκλαβωμένοι·** **2)** μτφ. γοητεύω τινά, κρατῶ ἰσχυρῶς τοῦ ψυχικοῦ, συναισθηματικοῦ κόσμου προσώπου τινός, δεσμεύω **αἰσθηματικῶς** : Ἐρωτόκρ.1,488 **καὶ τοῦ σκοποῦ ἡ γλυκότη | ἐσκλάβωνε συργουλιστὰ τσῆ κορασιᾶς τὴ νιότη, - τὸν σκλάβωσε αὐτὴ ἡ γυναίκα·** κ. **παθ. : σκλαβώθηκε ἀπὸ τὴ φωνή της·** ‖ οὕτω κ. ἀναφορ. πρὸς τὰ αἰσθητήρια ὄργανα, κρατῶ ἐν διεγέρσει αἰσθητικῇ : Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 108 **ἐσκλάβωσε συχνὰ ἡ μελῳδική τους | λαλιὰ τ' ἀφτιά μου·** 3) δεσμεύω τινὰ δι' ὑποχρεώσεως, διὰ βαρείας νομικῆς ἢ ἠθικῆς εὐθύνης, εὐχρ. ἐν τῷ παθ. : **πῆγε νὰ σκλαβωθῇ μιὰ σταλιὰ παιδὶ ἀκόμα** (συνεζεύχθη, ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις οἰκογενειάρχου)· **4)** καθυποχρεῶ τινα διὰ περιποιήσεων, ξενίας, φιλικῶν ἐκδηλώσεων : **ἡ καημένη ἡ γυναίκα του μᾶς ἐσκλάβωσε μὲ τὴν περιποίησή της·** **5)** κ. ἀναφορ. πρὸς πράγματα, περιορίζω, κλείνω, μαζεύω, οὕτω κ. παθ. : Πορφύρ.Σκ.16,1 **τὰ σκλαβωμένα σου ἐξεχείλιζαν μαλλιά, | φτωχούλα μου, ἀπ' τὸ μαῦρό σου μαντήλι.**

**σκλέδρος** (ὁ) δημ. κ. **σκλέθρος** τὸ δένδρον κλήθρα βλ.λ., ἁ. σκλήθρα, σκλῆθρος βλ.λ.

**σκλήθρα** (ἡ) δημ. τὸ δένδρον κλήθρα βλ.λ. φυόμενον εἰς τόπους παρυδατίους : Γρυπ.Σκ.Τερρ. 55,8 **ποὺ ἀνθίζουν λυγαριὲς καὶ βάτοι | στὴ σκλήθρα πλάϊ καὶ στὴν ἐτιά·** **2)** τεμάχιον ξύλου ἐκ πελεκήσεως, παρασχίς, σκίζα, πελεκούδι.

**σκλῆθρος** (ὁ) δημ. κ. **σκλῆθρο** (τὸ) τὸ δένδρον κλῆθρον βλ.λ.· **2)** ἡ σκλήθρα βλ.λ.2) : Χατζόπ. Βρ.Θρ.19 **κι ἡ θλίψη φώλιαζε στὸ σκλῆθρο.**

**σκλῆμα**-ατος (τό) μτγν. σκλήρωμα βλ.λ. : Γαλ.19,139.

**σκλῆναι** ἀπαρφ. παθ. ἀορ. τοῦ ρ. σκέλλω βλ.λ.

**σκληρά** ἐπίρρ. δημ. μτφ. κατὰ τρόπον σκληρόν, ἀσπλάγχνως, ἄνευ οἴκτου, συμπαθείας: Θεοτόκ. μτφ. Σαίξπηρ Τρικυμία 62 **γιατὶ μιλᾶς τόσο σκληρά, πατέρα, - τοῦ φέρθηκε σκληρά.**

**σκληραγώγησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκληραγωγῶ βλ.λ., ἡ κατάστασις τοῦ σκληραγωγοῦμαι.

**σκληραγωγία** (ἡ) μτγν., **νεώτ.** κ. δημ. σκληρά, τραχεῖα ἀνατροφή, ὅπως καταστῇ **τὸ** σῶμα ἀνάλγητον, ἀνθεκτικὸν εἰς τοὺς κόπους, ἐθισμὸς **εἰς** τὰς κακουχίας, τὰς στερήσεις, γύμνασις εἰς τὴν κακοπάθειαν : Φίλ.2,482 **Λακωνικὴ σκληραγωγία,** Σουΐδ.· ‖ δθ. κ. γεν. καταπόνησις, ταλαιπωρία σωματική, βασανισμός : Μηναῖ.3,8 Συνξ. **διωγμούς, ἐξορίας καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἱρετισάμενος.**

**σκληραγωγῶ**-έω μτγν., νεώτ. κ. δημ. δίδω σκληράν, τραχεῖαν ἀγωγήν, ἀνατρέφω τραχέως, αὐστηρῶς, ἐξοικειῶ **εἰς** τὸν σωματικὸν πόνον, κό-

πον : Ἰώσ.ΙΑ 10,10 **ἑαυτὸν σκληραγωγεῖν,** Λουκ. Ἐνάλ.Δ 6,1 ὁ Δαναὸς **δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας καὶ αὐτουργεῖν διδάσκει·** κ. παθ. : Νικόλ. Δαμ.ἀπ.103, Ἀνών.Βατ.64, **- ἦταν ἀσθενικὸς ἀλλὰ στὸ στρατὸ σκληραγωγήθηκε·** ‖ νεώτ. κ. μέσ. σκληραγωγοῦμαι ἀσκῶ ἐμαυτὸν ὥστε νὰ ἀντέχω εἰς τὴν σωματικὴν κακοπάθειαν, κάνω σκληραγωγία· **3)** ἐν εἰδ. σημ. **σκληραγωγῶ τὴν λέξιν** καθιστῶ τὸ ὕφος τοῦ λόγου τραχύ: Διον.Ἁλ.Θουκ.30.

**σκληράδα** (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκληροῦ, σκληρότης· **2)** κ. μτφ. ἀναλγησία, ἀπονιά.

**σκληραίνω** δημ. σκληρύνω βλ.λ.

**σκληραργίλιον** (τὸ) νεώτ. κρᾶμα ἐλαφρὸν καὶ λίαν σκληρὸν ἐξ ἀργιλίου μεμειγμένου μετὰ χαλκοῦ, μαγγανίου καὶ μαγνησίου, εὐρύτατα χρησιμοποιούμενον διὰ τὰς μηχανικὰς αὐτοῦ ἰδιότητας εἰς τὰ αὐτοκίνητα, τὴν ἀεροπλαΐαν, τοὺς σιδηροδρόμους καὶ τὰς ἠλεκτρικὰς κατασκευάς.

**σκληράργιλλος-ον** μσν. ὁ ἐκ σκληρᾶς ἀργίλλου : Γεωπ.9,4,5.

**σκληρασία** (ἡ) πάπ. ἡ σκλήρυνσις.

**σκληραύχην-ενος** (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων σκληρὸν τὸν αὐχένα, σκληροτράχηλος, ἀτίθασος, κυρίως ἐπὶ ἵππων : Φίλ.1,114, Πλούτ.Ἠθ.2F **τινὲς δὲ ἀδάμαστοι μείναντες οἱ σκληραύχενες καὶ θυμοειδεῖς ἀπέβησαν;** ‖ κ. μτφ. : Φίλ.2,528.

**σκληρέγχυμα-ατος** (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ σύνολον τῶν πολυτοίχων κυττάρων τῶν σχηματιζόντων τοὺς μηχανικοὺς στερεωτικοὺς ἱστοὺς τοῦ φυτικοῦ σώματος, τοὺς ἀνθεκτικοὺς κατὰ τῆς πιέσεως καὶ τῆς κάμψεως.

**σκληρεγχυματικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σκληρέγχυμα βλ.λ.: **σκληρεγχυματικαὶ ἶνες, - σκληρεγχυματικὰ κύτταρα.**

**σκληρεκτασία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μερικὴ ἢ ὁλικὴ παθολογικὴ ἐκτάνυσις καὶ λέπτυνσις τοῦ σκληροῦ χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ.

**σκληρεκτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν ἐκτομὴ μοίρας τοῦ σκληροῦ χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ.

**σκληρευνία** (ἡ), ἰων. **σκληρευνίη** ἡ χρῆσις σκληρᾶς κλίνης, τὸ ἐπὶ σκληρᾶς εὐνῆς κοίτεσθαι, σκληροκοιτία : Ἱππ.Δι.3,68 (δ.ἀνάγν. σκληροκοιτίη).

**σκληρία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκληροῦ, ἡ σκληρότης : Πλούτ.Ἠθ.376C· ‖ ἐν εἰδ. χρ. περὶ τοῦ σώματος, ἡ ἰσχύς, ἡ σκληρότης τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀντίθ. μαλακία σώματος : Φιλόδ. Μουσ.30K· **2)** ἰατρ. σκλήρυνσις, σκίρωμα, σκλήρωμα : Διοσκ.2,72, Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,27,3, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,13· ‖ ὁμ. νεώτ. ἰατρ. σκλήρυνσις τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου **τινὸς τοῦ σώματος·** **3)** μτφ. ἀναλγησία, σκληροκαρδία : Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.24B.

**σκληρίασις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. σχηματισμὸς σκληρίας βλ.λ.2), σκληρώματος· εἰδ. σκλήρυνσις τῶν βλεφάρων : Γαλ.14,770.

**σκληρίζω** δημ. ἐκβάλλω σκληράν, γοεράν κραυγήν : **τί ἔπαθες καὶ σκληρίζεις ἔτσι;**

**σκλήρισμα** (τὸ) δημ. σκληρά, βαρεῖα κραυγή, πρβλ. σκληρίζω : Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 96 **γιατὶ σκληρίσματά εἶχε στὴ γλῶσσά της.**

**σκληρῖτις-ιδος** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ σκληροῦ χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ· **2)** ζῳολ. τιτανώδης ἄκανθα τοῦ σκελετοῦ τῶν ἀνθοζώων.

**σκληρόβιος-ον** μσν. ὁ διάγων σκληρόν, τραχὺν βίον, ταλαίπωρη ζωή : Τζέτζ.Ἡσιόδ.Προλ.13,11.

**σκληροβίοτος-ον** μτγν. σκληρόβιος βλ.λ. : Φρύν.Σοφ.Παρ.107B.

**σκληρόγεως-ων** μτγν. ὁ ἔχων σκληρόν, στερεὸν ἔδαφος, σκληρὰν γῆν : Θεόφρ.ἀπ.30.

**σκληρόγναθος-ον** νεώτ. ἐπὶ ἵππων, ὁ ἔχων τὰς γνάθους σκληράς, ἀναισθήτους εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ χαλινοῦ, ἀθ. δυσήνιος

**σκληρογνωμοσύνη** (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ σκληρογνώμονος βλ.λ., σκληροκαρδία.

**σκληρογνώμων-ονος-ον** μσν. ὁ σκληροκάρδιος, ἄσπλαγχνος:Μοσχόπ.Σχόλ.εἰς Ἡσίοδ.Ἔργ.146.

**σκληρογόνος-ον** νεώτ. ἰατρ. ὁ δημιουργῶν, παράγων σκλήρωσιν· ‖ **σκληρογόνος μέθοδος** μέθοδος θεραπείας ἐφαρμοζομένη **εἰς τὰς φυ**μοτιώδεις ἀρθρίτιδας.

**σκληροδακτυλία** (ἡ) νεώτ. σκληροδερμία βλ.λ. ἐντετοπισμένη εἰς τοὺς δακτύλους, ἐξοιδουμένους, εἶτα ἀτροφοῦντας καὶ ἐν τέλει γαμψουμένους.

**σκληροδερμία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. δερματοπάθεια χαρακτηριζομένη ὑπὸ τοπικῶν σκληρύνσεων τοῦ δέρματος, γραμμοειδῶν ἢ κατὰ πλάκας, ἐπιφερουσῶν ἐνίοτε δυσκαμψίαν τῶν ὑποκειμένων ἀρθρώσεων καὶ παρεμπόδισιν τῶν κινήσεων.

**σκληρόδερμος-ον** κ. νεώτ. ὁ ἔχων σκληρὸν τὸ δέρμα: Ἀριστλ.Ζ1 558a,4 **ἡ μὲν οὖν χελώνη τίκτει ᾠὰ σκληρόδερμα καὶ δίχροα·** ‖ **τὰ σκληρόδερμα** τὰ μαλακόστρακα : αὐτ.490a,2 **τὰ δὲ σκληρόδερμα, οἷον κάραβος, τοῖς οὐραίοις νεῖ·** ‖ νεώτ. ζῳολ. σκληρόδερμοι (οἱ) οἰκογένεια ἰχθύων τελεοστέων τῶν θερμῶν θαλασσῶν.

**σκληροδίαιτος-ον** μτγν. ὁ διάγων βίον σκληρόν, ὁ ἐθισμένος εἰς τὴν κακοπάθειαν : Φίλ.2,163.

**σκληροειδής-οῦς-ές** ὁ σκληρὸς τὴν φύσιν, τὸ εἶδος : Ἡσ.

**σκληρόθριξ-τριχος** (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων σκληρόν, τραχὺ τὸ τρίχωμα, ποὺ ἔχει ἀδρὸ μαλλί, περὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΓ 783a,14 **τὰ δὲ πρόβατα τὰ Σαυροματικά, σκληρότριχα·** ‖ κ. περὶ ἀνθρώπων, ὁ σκληρὰν ἔχων τὴν κόμην καὶ γεν. τὸ τρίχωμα : αὐτ.Φυσιογν.806b,16 **οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ ταῖς ἄρκτοις οἰκοῦντες, ἀνδρεῖοί τε εἰσι καὶ σκληρότριχες.**

**σκληρόθαμνος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος σπόγγων τῆς οἰκογεν. τῶν εὐρετιδῶν.

**σκληροίδημα-ατος** (τὸ) νεώτ. ἰατρ. βαθεῖα, οἰδηματώδης σκλήρυνσις τοῦ ὑποδορίου ἱστοῦ, ἐμφανιζομένη εἰς τὸν αὐχένα, τὰ νῶτα, τὸ στῆθος καὶ τὰ ἄνω ἄκρα ὡς συνέπεια βορείας λοιμώξεως παρερχομένη μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν.

**σκληροκαρδία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκληροκάρδου βλ.λ., ἀναλγησία, ἀπονιά : ΠΔ Ἱερ.4,4, ΚΔ Μάρκ.16,14 **καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν.**

**σκληροκάρδιος-ον** μτγν. ὁ σκληρὸς τὴν καρδίαν, τὰ αἰσθήματα, ἀνάλγητος, ἄσπλαγχνος, ἄπονος : ΠΔ Παροιμ.17,20 **ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς,** αὐτ.Ἰεζ.3,7.

**σκληρόκαρδος-η-ο** δημ. σκληροκάρδιος βλ.λ.: Βιζυην.Ποιήμ.119,17 (ἔκδ.Φέξη) **σκληρόκαρδη γυναίκα, - σκληρόκαρδο παιδί.**

**σκληροκερατῖτις-ιδος** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὀφθαλμικὴ πάθησις χαρακτηριζομένη ὑπὸ πυκνῶν, λευκῶν θολεροτήτων τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος, προσομοίων πρὸς τὰς τοῦ σκληροῦ, ὀφειλομένη εἰς τὴν φυματίασιν, τὴν συγγενῆ σύφιλιν, ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἡλικιωμένων ἀτόμων καὶ **εἰς τὴν ἀρθρῖτιδα ἢ** τοὺς ρευματισμούς.

**σκληροκέφαλον** (τὸ) μτγν. ὀνομ. εἴδους τινὸς ἀράχνης : Φιλούμ.15,4.

**σκληρόκηρος-ον** μτγν. ὁ διὰ σκληροῦ κηροῦ ἐπαληλιμμένος : Ζήν.Στωϊκ.ἀπ.1,67.

**σκληρόκλαστον** (τὸ) νεώτ. σκληρόσχιστον βλ.λ.

**σκληροκοίλιος-ον** μτγν. δυσκοίλιος: Διοσκ.5,19.

**σκληροκοιτία** (ἡ) μτγν., ἰων. -ίη τὸ κοιμᾶσθαι ἐπὶ σκληρᾶς κλίνης, σκληρευνία : Θεόφρ.Κόπ.2.

**σκληρόκοιτος-ον** μσν. ὁ σκληρὰν κοίτην χρησιμοποιῶν, ὁ ἐπὶ σκληρᾶς κλίνης **κοιμώμενος :** Μιχ.Ἀκομ.2,367,17 (ἔκδ Λάμπρ.).

**σκληροκοιτῶ-έω** κοιτομαι, **κοιμῶμαι ἐπὶ σκληρᾶς κλίνης :** Ἱππ.Διαίτ.Ὑγ.4.

**σκληροκόκκαλος**-η-ο δημ. ὁ ἔχων σκληρά, ἰσχυρὰ τά κόκκαλα, ἐσκληραγωγημένος, δυνατός.

**σκληρόκοκκος**-ον ἐπὶ καρπῶν, ὁ ἔχων σκληροὺς κόκκους, σκληρὰ κουκκούτσια : Ἀντιφάν.59 σκληρόκοκκοι ῥοαί.

**σκληρόκυτον** (τὸ) νεώτ. βοταν. κύτταρον οὗ τά τοιχώματο παχύνονται καὶ ἀποξυλοῦνται, ἀποτελοῦν στοιχεῖον τοῦ σκληρεγχύματος βλ.λ.

**σκληρολέκτης** (ὁ) σχόλ. ὁ σκληρός, τραχὺς κατὰ τὸ ὕφος τοῦ λόγου, ὁ σκληρῶς, τραχέως ἐκφραζόμενος : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.1370.

**σκληρομετρία** (ἡ) νεώτ. φυσ. μέτρησις τῆς σκληρότητος τῶν ὀρυκτῶν καὶ τοῦ ὕδατος.

**σκληρομετρικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκληρομετρίαν βλ.λ. : **σκληρομετρικὴ κλῖμαξ** (σειρὰ ὀρυκτῶν αὐξούσης σκληρότητος χρησιμεύουσα ὡς μέτρον τῆς σκληρότητος ἄλλων ὀρυκτῶν ἢ στερεῶν).

**σκληρόμετρον** (τὸ) νεώτ. φυσ. ἐργαλεῖον πρὸς μέτρησιν τῆς σκληρότητος τῶν ὀρυκτῶν.

**σκληρομηνιγγῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. σκλήρυνσις καὶ πάχυνσις τῶν μηνίγγων.

**σκληροπαγής**-οῦς-ές μτγν. ὁ σκληρῶς, στερεῶς συγκεκολλημένος, συμπαγής, σφιχτοδεμένος : Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,18.

**σκληροπάθεια** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. γενικὸς ὅρος δηλῶν τὰς πάσης φύσεως παθολογικὰς σκληρύνσεις, ἰδίως δὲ τὸ σκλήρωμα βλ.λ.

**σκληροπαίκτης** (ὁ) μτγν. εἶδος γόητος, θαυματοποιοῦ : 'Ιππόλοχος π. 'Αθήν.4,129D **μεθ' οὓς εἰσῆλθον ἰθύφαλλοι καὶ σκληροπαῖκται.**

**σκληροπετρόστερνος**-ον μσν. ὁ ἔχων οἱονεὶ πέτρινον τὸ στῆθος, δθ. ἀνάλγητος, σκληρόκαρδος, ἄσπλαγχνος : Νικήτ.Εὐγ.6,468.

**σκληρόπετσος**-η-ο δημ. ὁ ἔχων σκληρὸν τὸ δέρμα.

**σκληροπόα** (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν ἀγρωσταειδῶν.

**σκληροποιός**-όν μτγν. ὁ ποιῶν τι σκληρόν, ὁ σκληρύνων : Πλούτ.'Ηθ.953C.

**σκληροποιῶ**-έω μτγν. σκληρύνω, καθιστῶ σκληρόν : Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,18.

**σκληρόπους**-ποδος-πουν γλωσσ. ὁ ἔχων σκληρούς, τραχεῖς τοὺς πόδας.

**σκληροπρόσωπος**-ον μτγν. θαρραλέος, ἀπτόητος : ΠΔ 'Ιεζ.2,4 **υἱοὶ σκληροπρόσωποι καὶ στερεοκάρδιοι** (κῶδ.).

**σκληροπρωτεῖναι** (αἱ) νεώτ. χημ. κατηγορία πρωτεϊνικῶν οὐσιῶν σκελετικῆς καταγωγῆς : **ἡ ζελατίνη ὑπάγεται εἰς τὰς σκληροπρωτεΐνας.**

**σκλῆρος** 'Ησ. «νόσημά τι ἀραχνίδων ἐν τοῖς σμήνεσι, πρὸς τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία».

**σκληρός**-ά-(ή)-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ συμπαγοῦς, στερεᾶς, ἀδρᾶς συστάσεως, ὁ μὴ ὑποχωρῶν εὐκόλως εἰς τὴν πίεσιν, οὐχὶ ἐλαστικός, ἀντίθ. ὑγρός, μαλακός : Θέογν.1,94 **(τῷ) ξύλον (οὐ) σκληρὸν γίνεται, (οὐ) μαλακόν,** 'Αριστφ.'Αχ.1199 **ἀτταταῖ τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια,** Ξεν.'Ιππ.1,6, αὐτ.Κυν.5,30, 'Αριστλ.ΖΜ 688a,27· **2**) τραχὺς τὴν ἀφήν, ἀντίθ. ἁπαλός : Αἰσχ.Πέρσ. 319 **σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο,** Πλάτ. Νόμ.942D **καρτερήσεις τε αὖ σιτίων καὶ ποτῶν καὶ χειμώνων καὶ τῶν ἐναντίων καὶ κοίτης σκληρᾶς,** Ξεν.'Ιππ.10,10, 'Αριστλ.ΖΜ 665a,2 **διὰ τὸ ξηρὰς εἶναι τὰς σάρκας αὐτῶν καὶ τὸ δέρμα σκληρόν,** αὐτ.Φυσιογν.806b,22· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ τριχώματος· κ. συγκρ. : αὐτ.ΖΙ 517b,11 **ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τοῖς παχυτέροις δέρμασι σκληρότεραι αἱ τρίχες καὶ παχύτεραι,** αὐτ.517b,15· **3**) ὁ βαρέως, ἰσχυρῶς ἠχῶν· 'Ηρ.8,12 **ἐγένετο δὲ ὕδωρ τε ἄπλετον διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καὶ σκληραὶ βρονταὶ ἀπὸ τοῦ Πηλίου,** 'Αριστλ.'Ακουστ.801b, 38 **σκληροτέρα ἡ φωνή·** οὕτω κ. τὸ οὐδ. ἐν ἐπιρρ. χρ. : 'Ησίοδ.Θ 839 **σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον·** ‖ εἰδ. ἐπὶ ἀνέμου, ὁ ἰσχυρᾶς ἐντάσεως : ΚΔ 'Ιάκ.3,4 **τὰ πλοῖα .. ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα,** Πολυδ.1,110, Αἰλ.ΦΙ 9,57· **4**) ὁ γινόμενος αἰσθητὸς ὡς δριμὺς τὴν σύστασιν, τὴν οὐσίαν, δυσάρεστος, βαρύς, ἀντίθ. εὐκραής, ἤπιος, γλυκύς : 'Ιππ.'Αέρ.1 **καὶ τῶν ὑδάτων πέρι .. πότερον ἑλώδεσι χρέονται καὶ μαλθακοῖσιν ἢ σκληροῖσί τε καὶ ἐκ μετεώρων,** Πολύβ.4,21,5 **διὰ τὸ σκληρότατον παρὰ πολὺ τῆς 'Αρκαδίας ἔχειν ἀέρα καὶ τόπον,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,14,12 **ὀσμαὶ σκληρότεραι, - σκληρὸν κλῖμα·** ‖ ἐπὶ οἴνου, βαρύς, δριμύς, στυφός, δυνατός : 'Αριστφ.ἀπ.579, Διοσκ. 'Αλεξ.Πρόλ· ‖ νεώτ. **σκληρὸν ὕδωρ** τὸ περιέχον μεγάλην ποσότητα ἀσβεστίου· **5**) εἰδ. ὁ ἰσχυρῶς προσβάλλων τὸ αἰσθητήριον τῆς ὁράσεως, ἐπὶ φωτὸς ἐντόνου : 'Αριστλ.Χρωμ.793b,17 **σκληρᾷ αὐγῇ ἢ μαλακῇ·** **6**) ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων, δυσχερής, βαρύς, αὐστηρός, καταθλιπτικός : 'Επίχ.121 **μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχῃς,** Εὐρ.'Αλκ.499 **τοὐμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις, σκληρὸς γὰρ ἀεὶ καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται,** αὐτ. ἀπ.525,5, αὐτ.685,3 **τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν,** Πλάτ.Νόμ.645A, Μέν.522 **σκληρὸς βίος, - σκληρὴ ζωή, - σκληρὴ τιμωρία·** ‖ τὸ οὐδ. ἐν χρ. ὡς ἀφῃρημ. οὐσ. ἡ σκληρότης : 'Αριστλ.Πολιτ. 1270b,33 **ἡ δίαιτα .. μᾶλλον ὑπερβάλλει ἐπὶ τὸ σκληρόν·** ‖ κ. κτ. πληθ. **τὰ σκληρά** τὰ δυσχερῆ ἔργα : Σοφ.ΟΚ 1406 **ἐπεὶ τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου·** **7**) ἐπὶ τοῦ ὕφους ἐν τῷ λόγῳ, ἄκαμπτος, τραχύς, οὐχὶ ἁρμονικός, ἐμμελής, πλαστικός : Διον.'Αλ.Πομπ.2 **σκληρὰ φράσις·** **8**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ὑπεράγαν αὐστηρός, ἀνάλγητος, ὁ ἄσπλαγχνος, ἄπονος : Σοφ.ἀπ.24,7, Πλάτ.Θεαίτ.155E **σκληρούς γε λέγεις καὶ ἀντιτύπους ἀνθρώπους,** Σοφ.ΟΤ 36, 'Αριστφ. Εἰρ.350 **δικαστὴν δριμὺν .. οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1128a,9, **- ἡγεμὼν - κυβερνήτης - υἱὸς σκληρός·** ‖ δυσάγωγος, ἀπειθής, δύστροπος : **σκληρὸ παιδί·** ‖ οὕτω κ. ἐπὶ τῶν ψυχικῶν αἰσθημάτων, ἐκδηλώσεων τοῦ ἀνθρώπου : Σοφ.'Αντ.473 **ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα,** αὐτ.ΑΪ.1361, Εὐρ.'Ανδρ.260 **ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα καὶ σκληρὸν θράσος,** Πλάτ.Συμπ.195E **ἀλλ' ᾗτινι ἂν σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχῃ** (ἐνν. ψυχῇ)· **9**) νεώτ. ἀνατομ. **σκληρὸς χιτὼν** εἷς ἐκ τῶν τριῶν χιτώνων τοῦ ὀφθαλμοῦ, σχηματίζων μετὰ τοῦ κερατοειδοῦς τὸ ἐξωτερικὸν περίβλημα τοῦ βολβοῦ· **10**) νεώτ.φυσ. **σκληρὸς μαγνήτης** ὁ δυσκόλως ἀπομαγνητιζόμενος.

**σκληρόσαρκος**-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων σκληρὰν σάρκα, τραχὺ κρέας : 'Αριστλ.ΖΙ 486b,9, αὐτ.Ψυχ. 421a,25, Φιλότ.π.Γαλ.6,727, Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,24.

**σκληρόσπλαγχνος**-ον μσν. σκληροκάρδιος βλ.λ., ἄσπλαχνος : Μιχ.'Ακομ.2,367,17 (ἐκδ.Λάμπρ.).

**σκληροστένωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. σκλήρυνσις ἅμα καὶ συστολή, συρρίκνωσις τῶν ἱστῶν ὀργάνου τινὸς τοῦ σώματος.

**σκληρόστομος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων σκληρὸν στόμα· δθ. ἐπὶ ἵππων, δυσήνιος, δυσπειθής, ἀτίθασος : Πολυδ.1,197, Σχόλ.Σοφ.'Ηλ.724· **2**) ὃν δυσκόλως, σκληρῶς προφέρει τις, δυσκολοπρόφερτος : 'Αθήν.11,467A **οἱ γὰρ μουσικοὶ .. τὸ σίγμα λέγειν παρῃτοῦντο διὰ τὸ σκληρόστομον εἶναι·** **3**) νεώτ. ζωολ. τὸ οὐδ. **σκληρόστομον** γένος σκωλήκων παρασιτικῶς βιούντων ἐντὸς τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου διαφόρων θηλαστικῶν.

**σκληρόστρακος**-ον μσν. ὁ ἔχων σκληρὸν ὄστρακον : 'Αριστλ.ΖΙ 528b,2 **κοινὸν δὲ τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν σκληροστράκων τὸ λεῖον εἶναι ἐντὸς τὸ ὄστρακον.**

**σκληρόστρωτος**-ον μσν. ὁ ἔχων σκληρόν, τραχὺ τὸ στρῶμα : Κ Μανασσ.Χρον.5843.

**σκληρόσχιστος** (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. κ. **σκληρόσχιστον** ὀρυκτὸν ἀποτελοῦν ἕνωσιν θειούχου καὶ ἀρσενικούχου μολύβδου, ὅ. σκληρόκλαστον.

**σκληροσώματος**-ον μτγν. ὁ ἔχων σκληρόν, ἰσχυρὸν τὸ σῶμα : Ἀλέξ.Ἀφρ.Προβλ.1,120.

**σκληρότηρ** (ἡ) διαλεκτ. τ. παρ' Ἐρετριεῦσιν ἀντὶ σκληρότης : Πλάτ.Κρατ.434C.

**σκληρότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκληροῦ βλ.λ.Ι, ἡ συμπαγὴς σύστασις, στερεότης, ἀκαμψία : Πλάτ.Πολ.523Ε, Ἀριστλ.ΖΜ 644b, 14 **σκληρότης τοῦ δέρματος - τοῦ ξύλου**· ‖ εἰδ. ἐν τῇ ὀρυκτολ. **σκληρότης τῶν ὀρυκτῶν ὁ βαθμὸς** τῆς ἀντιστάσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἐν τῇ μάζῃ των διείσδυσιν ξένου σώματος, συνεπῶς τὴν δι' αἰχμηροῦ ἐργαλείου χάραξιν : **ὁ ἀδάμας ἔχει τὸν μέγιστον βαθμὸν σκληρότητος**· **2**) δυσκαμψία, ἀκαμψία : Ἀριστλ.Πρ.831a,10· ‖ εἰδ. ἰατρ. **σκληρότης τῆς κοιλίας** ἡ δυσκοιλιότης : Ἱππ.Ἀέρ. 7· **3**) ἐπὶ γεύσεως, δριμύτης, στυφάδα : Θεόφρ. ΦΑἰτ.6Ι,4;2 **οἴνου σκληρότης**· **4**) μτφ. αὐστηρότης, τραχύτης χαρακτῆρος, ἤθους, ἐκδηλώσεων,-ψυχικὴ ἀναλγησία, ἀσπλαγχνία : Ἀντιφ.3,3,4 **τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν** .., Πλάτ.Πολ.607Β **μή καί τινα σκληρότητα ἡμῶν καὶ -ἀγροικίαν καταγνῷ**, Ἀριστλ.Ποιητ.1454b,14 παράδειγμα σκληρότητος **οἷον τὸν Ἀχιλλέα Ἀγάθων καὶ Ὅμηρος**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.10 **εἶχε πέσει εἰς χεῖρας νεαρῶν ληστῶν .. ὁποὺ εἶχαν ὅλην τὴν σκληρότητα τῆς ἀπειρίας**· ‖ οὕτω νεώτ. κ. ἐπὶ ἀφῃρημένων : **ἡ σκληρότης τοῦ νόμου - τῆς τιμωρίας**.

**σκληροτράχηλος**-ον μτγν. κ. νεώτ. **ὁ ἔχων** σκληρὸν τὸ ἦθος, ἄκαμπτον τὴν γνώμην : ΠΔ Ἐξ. 33,3 οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ **μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαόν** σκληροτράχηλόν σε **εἶναι**, Αἰσώπ.Μῦθ.318 **οἱ ἀνυπότακτοι καὶ** σκληροτράχηλοι, ΚΔ Πράξ.7,51 σκληροτράχηλοι **καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ** τοῖς ὠσίν· προβλ. σκληραύχην· ‖ νεώτ. κ. ὁ ἀτίθασος ἅμα καὶ ἀπειθής.

**σκληροτραχηλῶ**-έω λεξ. εἶμαι σκληροτράχηλος βλ.λ. : Ἡσ. **ἐν λ. Τελχιτένοντες**, Φώτ. **ἐν λ.** Τελχιταίνει, ΕΜ 751,36.

**σκληρότριχος**-ον μτγν. σκληρόθριξ βλ.λ. : Γαλ. 4,605 **σκληρότριχον πρόβατον**.

**σκληροτυχής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων σκληρὰν τύχην, κακότυχος, δυστυχής : **Βέττ.Βάλ.89,12**, Ἐπιγρ. Μεσημβρίας.

**σκληροτυχία** (ἡ) μτγν. **κακή, σκληρὰ τύχη** : Μιχ. Ἀτταλ.σ.193,22 (**ἐκδ.Βόνν.**).

**σκληρουργία** (ἡ) μτγν. σκληρά, **βαρεῖα ἐργασία** : Βέττ.Βάλ.12,2, **αὐτ.48,32**.

**σκληρουργός** (ὁ) μτγν. ὁ ἀνήκων **εἰς σῶμά τι** οἰκοδόμων ἐν τῷ ρωμαϊκῷ στρατῷ : **Βέττ.Βάλ.3,7**.

**σκληρουχία** (ἡ) μτγν. τὸ σκληρῶς, κακῶς διάγειν, κακουχία : Ἰώσ.ΑΙ 8,8,2, (πιθ. **ἐσφ.ἀνάγν.**).

**σκληροφθαλμία** (ἡ) μτγν. ἰατρ. παθολογικὴ σκλήρυνσις, δυσκινησία τῶν ὀφθαλμῶν : Δημοσθ. Ὀφθ.π. Ἀέτ.7,76,Παῦλ Αἰγ.3,22, Πάπ.

**σκληρόφθαλμος**-ον **ὁ** ἔχων σκληρούς, ναρκώδεις, ἀκινήτους τοὺς ὀφθαλμούς, ἀντίθ. ὑγρόφθαλμος : Ἀριστλ.ΖΙ 505b,1 **ὀφθαλμοὺς δὲ πάντες ἔχουσιν ἄνευ βλεφάρων, οὐ σκληρόφθαλμοι ὄντες**, αὐτ.ΖΜ 648a,17, Θεόφρ.Αἰσθ.36· οὕτω κ. : Ἀριστλ.ΖΙ 526a,9 **τὰ δὲ ὄμματα πάντων τούτων ἐστὶ** σκληρόφθαλμα.

**σκληρόφρων**-ονος-ον σχόλ. ὁ ἔχων σκληρὸν τὴν ψυχήν, τὴν καρδίαν, σκληρογνώμων : Σχόλ. Σοφ.ΑΙ.926.

**σκληροφυής**-οῦς-ές μτγν. ὁ σκληρᾶς, τραχείας φύσεως : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ. 58,16.

**σκληροφυλλία** (ἡ) νεώτ. ἡ παρουσία φύλλων μὲ σκληρὰν δερματώδη **μεμβράναν**, ἐλαττοῦσα τὴν διαπνοὴν τοῦ φυτοῦ.

**σκληρόφυλλος**-ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων σκληρὰ φύλλα, κ. συγκρ. : Θεόφρ.ΦΙ 3,9,2.

**σκληροχάλινος**-ον μσν. ἐπὶ ἵππων, σκληρόστομος βλ.λ. καὶ ἀχαλίνωτος, δυσήνιος : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.152 **ἵππος .. σκληροχάλινος**.

**σκληρόχειρ**-χειρος (ὁ) ὁ ἔχων σκληρὰς τὰς χεῖρας., βαρὺ χέρι : Ἡσ.

**σκληροχοριοειδῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ σκληροῦ χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ περὶ τὸν κερατοειδῆ, καθ' ἣν συμπάσχει καὶ ὁ χοριοειδὴς κατὰ τὸ πρόσθιον αὐτοῦ μέρος.

**σκληρόψυχος**(-η)-ο(ν) σχόλ., νεώτ. κ. δημ. **ὁ** σκληρός, ἀνάλγητος τὴν ψυχήν, ἄσπλαγχνος, σκληρόκαρδος : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.242, - **πολὺ σκληρόψυχος ἄνθρωπος**· ‖ οὕτω κ. περὶ ἐκδηλώσεων ἐμφαινουσῶν ἀναλγησίαν, σκληρότητα ψυχῆς : Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.46,3 **ὁ σκληρόψυχος ὁ τρόπος τοῦ πολέμου,-σκληρόψυχο φέρσιμο**.

**σκλήρυνσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκληρύνω βλ.λ., ἡ πρὸς τὸ σκληρότερον μετατροπὴ τῆς συστάσεως σώματός τινος· ‖ εἰδ. ἐν τῇ βιομηχανίᾳ σκλήρυνσις ἐλαίου μετατροπὴ αὐτοῦ εἰς στερεὸν λίπος, ὅ. ὑδρογόνωσις· ‖ σκλήρυνσις μαγνήτου τεχνητὴ αὔξησις τῆς ἱκανότητος τοῦ μαγνήτου ὅπως συγκρατῇ τὸν μαγνητισμόν· **2**) ἰατρ. ἡ μετατροπὴ τῆς συστάσεως ἱστοῦ τινος ἀπὸ μαλακῆς εἰς σκληράν, ὅ. σκλήρυνσις· ‖ **σκλήρυνσις κατὰ πλάκας** σπανία νόσος χαρακτηριζομένη διὰ τῆς παρουσίας πλακῶν **ἐσκληρυμμένου** ἱστοῦ ἁπανταχοῦ τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ἄξονος.

**σκληρυντικός**-ή-όν μτγν. ὁ σκληρύνων, συντελῶν εἰς σκλήρυνσιν : Διοσκ.1,39, Γαλ.11,710.

**σκληρύνω** κ. νεώτ., δημ. σκληραίνω, παθ. παρακ. **ἐσκλήρυσμαι** (Ἱππ.Ὑγρ.6) κ. **ἐσκλήρυμμαι**, καθιστῶ τι σκληρόν, τραχύ : Ἱππ.Διαίτ.45 **καὶ ὑπαίθριος κοίτη παρὰ τὸ ἔθος σκληρύνει τὸ σῶμα**, Ἀριστλ.ΖΙ 548b,23 **τὸ γὰρ πνεῦμα καὶ ὁ χειμὼν σκληρύνει**· κ. παθ.: Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.22 **σπλὴν τε καὶ πνεύμων καὶ μαζοὶ .. καὶ σκληρυνθείη ἂν καὶ αὐξηθείη ὑγρότητος προσγενομένης**, αὐτ. Ὑγρ.6, Θεόφρ.ΑΙΘ.11· **2**) κ. **ἐν** μτφ. σημ. : ΠΔ Ἐξ.7,3 **ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ**, ΚΔ Ἑβρ.3,8 **μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ**· κ. παθ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.30,12 **θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι**· **3**) ρημστ.π. σκλήρυνσις, σκληρυντικός, σκληρυσμός.

**σκλήρυσμα**-ατος (τὸ) κ. **νεώτ.** ἰατρ. **τὸ** σκλήρωμα βλ.λ. : Ἱππ.Κωακ.559.

**σκληρυσμός** (ὁ) ἡ σκλήρυνσις : Ἱππ.Προρρ.1,19· προβλ.αὐτ.98, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,15,5.

**σκληρῶ**-όω μτγν. κ. **νεώτ.** καθιστῶ τι σκληρόν, σκληρύνω· κ. παθ. : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,28.

**σκληρώδης**-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ σκληρᾶς ὑφῆς : Μαν.4,325· ‖ νεώτ. ἰατρ. **σκληρώδης ἱστός** ἱστὸς ἀποβὰς σκληρὸς παθολογικῆς ἀποπτύξεως ἰνωδῶν συνδετικῶν στοιχείων.

**σκλήρωμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. ἐσκληρωμένον μέρος, σῶμα, σκληρὸν ὄγκωμα, σκίρωμα : Ἱππ. Ἐπιδ.4,38, Πολυβ.4,198 (ὅ. σκίρωμα). Ὀρειβ.45,7,1.

**σκληρωνυχία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. σκλήρυνσις τῆς οὐσίας τοῦ ὄνυχος παρατηρουμένη κατὰ πάσας τὰς παθήσεις αὐτοῦ.

**σκληρῶς** κ. νεώτ. τραχέως, οὐχὶ ἀνέτως, οὐχὶ ἀναπαυτικῶς : Ἀριστφ.Ἱππ.783 **ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως**, Ξεν. Κυν.12,12 σκληρῶς **εὐνάζεσθαι**· **2**) δυσκόλως, μετὰ δυσχερείας, βαρέως : Εὐρ.ἀπ.284,9 **ἔθη γὰρ**

**οὐκ ἐθισθέντες καλῶ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα**· 3) μετὰ σκληροῦ πείσματος, ἰσχυρογνωμοσύνης : Πλάτ.Νόμ.129Α **δεῖ δ' οὐδὲν σκληρῶς ἡμᾶς αὐτοῖς διαμάχεσθαι τὰ νῦν**, αὐτ. 885D· ‖ σκαιῶς, ἀσπλάγχνως : **τὸν ἐτιμώρησε σκληρότατα**· 4) μετὰ τραχύτητος, βαρύτητος : 'Αριστλ.'Ακουστ.803a,20 **σκληρῶς αὐλεῖν.**

**σκλήρωσις**-εως (ἡ) πάπ. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκληρῶ βλ.λ., σκλήρυνσις, μετατροπὴ τῆς συστάσεως σώματός τινος πρὸς τὸ σκληρότερον : Πάπ. **κασσιτέρου σκλήρωσις**· ‖ νεώτ. μεταλλουργ. μεταβολὴ τῶν μηχανικῶν ἰδιοτήτων μετάλλου ἢ κράματός τινος μετὰ μηχανικὴν ἐν ψυχρῷ κατεργασίαν, αὐξάνουσα τὴν σκληρότητα, τὴν κατ' ἐφελκυσμὸν ἀντοχήν, τὴν ἐλαστικότητα, τὴν ἐπιμήκυνσιν, ἐλαττοῦσα δὲ τινὰς τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων τοῦ μετάλλου ἢ τοῦ κράματος : **ἡ ἠλεκτρικὴ ἀγωγιμότης τοῦ χάλυβος ἐλαττοῦται διὰ σκληρώσεως**· 2) νεώτ. παθολ. σκληρία ὀργάνου τινὸς ἢ ἱστοῦ ἐπερχομένη κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπερτροφικῆς ἀναπτύξεως τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ, συμβαλλομένου εἰς τὴν ὑφὴν καὶ τὴν σύστασιν τοῦ ὀργάνου τούτου, παρουσιαζομένη ἐνίοτε καὶ ὡς φυσιολογικὸν φαινόμενον χαρακτηριστικὸν τοῦ γήρατος, οὖσα τότε ἐπιγενής, βραδεῖα τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἄνευ φλεγμονωδῶν φαινομένων.

**σκληρωτικονυξία** (ἡ) νεώτ. χειρουργικὴ ἐπέμβασις καθ' ἣν διὰ λεπτοῦ καὶ αἰχμηροῦ ὀργάνου κεντᾶται καὶ διαπερᾶται ὁ σκληρὸς χιτὼν ὀλίγον ὄπισθεν τῆς στεφάνης τοῦ κερατοειδοῦς.

**σκληρωτικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἐπιφέρων σκλήρωσιν, σκλήρυνσιν· 2) ὁ πάσχων ἐκ σκληρώσεως βλ.λ.2).

**σκληφρός**-ά-όν (ἐπιθ. ἐκ τοῦ σκέλλω) ἰσχνός, λεπτοφυής, λαγαρός : Πλάτ.Εὐθ.271Β **ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σκληφρός, οὗτος δὲ προφερὴς καὶ καλός**, Θεόπομπ.Κωμ.58, 'Αριστλ.'Υπν.457a,29 (ἐπιθ. γρ.), αὐτ.Πρ.954a,7.

**σκλοιός-ά-όν** μτγν. σκολιός : 'Ηρωδιαν.1,109

**σκλώπα** (ἡ) δημ. τὸ πτηνὸν γλαῦξ, ἡ κουκουβάγια, ἃ. ἀσκαλώπας : Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 156 **σὰν τῆς σκλώπας ἀφτιαστῶ | τὸ μουγγὸ τὸ φωνατό.**

**σκνήφη** (ἡ) ἡ ἀκαλήφη : 'Ησ. **ἐν λ. κνίδαι.**

**σκνίπα** (ἡ) δημ. τὸ ἔντομον σκνίψ βλ.λ.

**σκνιπαῖος-α-ον** μτγν. ὁ σκοτεινός, ὁ ἐν τῷ σκότει, ὁ εἰς τὸ σκιόφως πλανώμενος : Θεόκρ. 16,93 **βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὔλιν ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν** (δ.ἀνάγν. σκνιφαῖος).

**σκνιπολογῶ**-έω μτγν. συλλαμβάνω σκνῖπας : 'Αριστφ.Βυζ.'Επιτ.120,16.

**σκνιπός**-ή-όν (1) μικρολόγος, γλίσχρος, εἰς ἄκρον φιλάργυρος : 'Ανών. εἰς 'Αριστλ.ΗΝικ.182,27, 'Ησ.· πρβλ. σκνιφός.

**σκνιπός**-ή-όν (2) ὁ ἔχων ἀμυδράν, ἀσθενῆ τὴν ὅρασιν, μύωψ : Σιμωνίδ.19 **ἢ τυφλὸς ἢ τις σκνιπός**· πρβλ. σκνιφός.

**σκνιπότης**-ητος (ἡ) σχόλ. γλισχρότης, φιλαργυρία, μιζέρια : Σχόλ.Λουκ.Ζ Τραγ.15.

**σκνιποφάγος**-ον ὁ τρώγων σκνῖπας : 'Αριστλ. ΖΙ 593a,3 **ἄλλα δ' ἐστὶ σκνιποφάγα, ἃ τοὺς σκνῖπας θηρεύοντα ζῇ μάλιστα.**

**σκνίπτω** 'Ησ. κνίζω, νύσσω, τσιμπῶ· 2) καινοτομῶ : αὐτ.

**σκνιφαῖος**-α-ον δ. ἀνάγν. ἀντὶ σκνιπαῖος βλ.λ.

**σκνίφος** 'Ησ. «τὸ σκότος».

**σκνιφός**-ή-όν (1) σκνιπός βλ.λ.(1) : Φρύν.376.

**σκνιφός**-ή-όν (2) σκνιπός βλ.λ.(2) : 'Ησ.

**σκνίψ**-σκνιπός (ὁ) κ. νεώτ. ἔντομον ἐκ τῶν κωνωπωδῶν, ἡ σκνίπα : 'Αριστλ.ΖΙ 614b,1 (ὁ δρυοκολάπτης) **κόπτει δὲ τὰς δρῦς τῶν σκωλήκων καὶ σκνιπῶν ἕνεκεν, ἵν' ἐξίωσιν**, αὐτ.Αἰσθ.444b,12, Πλούτ.'Ηθ.636D· ‖ παροιμ. **ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ** Φώτ. «ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων» : Στράττ.70, Ζήν.5,35· 2) ἔνστικτόν τι προσβάλλον τοὺς οἴνους : Γαλ.12,186.

**σκοβαδές** 'Ησ. «ἐδεσμά τι».

**σκογγχούλας** 'Ησ. «γογγυσμούς, τονθορισμούς»

**σκοδικὸς** ἦχος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ἐλαφρὸς τυμπανικὸς ἦχος, ὃν ἀποδίδει ἐπίκρουσις τῆς κορυφῆς πνεύμονος, παρατηρούμενος εἰς περίπτωσιν πλευρίτιδος μετ' ἐξιδρώματος μέσης ποσότητος· πρβλ. σκοδισμός.

**σκοδισμός** (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ὅρος σημαίνων τὴν εἰς περίπτωσιν ἐξιδρωματικῆς πλευρίτιδος αὔξησιν τῆς πνευμονικῆς τυμπανικότητος εἰς τὰς ὑποκλειδίους χώρας τοῦ θώρακος.

**σκοίδιον** (τὸ) 'Ησ. «τὸ σκιάδιον».

**σκοῖδος** (ὁ) μακεδον. λ. διοικητὴς ἢ διαχειριστής, ταμίας : Πολυβ.10,16, 'Ησ.,Φώτ.· 2) ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : Μέν.Κιθ.ἀπ.9.

**σκοίθης** (ὁ) 'Ησ. «διάβολος, 'Αττικοί· λάλος, στωμύλος».

**σκοίκιον** (τὸ) 'Επιγρ. κ.πάπ. σκεῦός τι, δοχεῖον : 'Επιγρ.Κυρήνης, Πάπ. **σκοίκιον χαλκοῦν.**

**σκοινί** (τὸ) δημ. τὸ σχοινίον βλ.λ. : 'Εφταλ.'Εκλ. Σελ.79 **παλιόξυλα καὶ κατραμωμένα σκοινιὰ ριχμένα δῶ καὶ κεῖ**· ‖ φρ. **τὸ πῆρε σκοινὶ γαϊτάνι ἢ κορδόνι** περὶ τῶν κατ' ἐπανάληψιν ἐκτελούντων ἄτοπα· ‖ ὁμ. **εἶναι τοῦ σκοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ** περὶ ἀνθρ. φαυλοβίων, διεφθαρμένων, οἱονεὶ ἀξίων ἀγχόνης καὶ ἀνασκολοπισμοῦ· ‖ παροιμ. **τὸ σχοινὶ τὸ μαλακὸ τρώει τὴν πέτρα τὴν ξερή** διὰ τῆς ὑπομονητικῆς ἐργασίας κατορθοῦνται τὰ λίαν δυσχερῆ, παροιμ. **τοῦ χωριάτη τὸ σκοινὶ μονὸ δὲ(ν) φθάνει, διπλὸ τοῦ περισσεύει.**

**σκοῖπος** 'Ησ. «ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσιν οἱ κέραμοι».

**σκοίψ** 'Ησ. «φώρα».

**σκολάζω** δημ. κ. σκολνῶ σχολάζω, παύω ἐργαζόμενος : 'Ερωτόκρ.2,1872 **κι ὁποὺ σπουδάζει στὴ δουλειὰ ἀπονωρὶς σκολάζει, - τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες σκολᾶμε νωρίτερα**· 2) εἰδ. ἀπολύομαι, παύομαι ἐκ τῆς ἐργασίας : **δὲν εἶχε πολλὴ δουλειὰ τὸ μαγαζὶ καὶ σκολάσαμε**· ‖ κ. μτβ. ἀπολύω ἐκ τῆς ἐργασίας ἐργάτην, ὑπάλληλον : **ἡ δακτυλογράφος ἔκανε σκανδαλάκια στὸ γραφεῖο καὶ τὴ σκολάσανε**· 3) ἐπὶ μαθητῶν, περατῶ, τελειώνω τὸ μάθημα : **μόλις σκολάσανε τὰ παιδιὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ**· ‖ κ. μτβ. : **σήμερα ὁ δάσκαλος ἄργησε νὰ μᾶς σκολάσῃ**· 4) κ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. παύομαι ἀπό τινος ἐνεργείας, δίδω πέρας εἴς τινα ἀπασχόλησιν, παύω νὰ ἀκολουθῶ : 'Ερωτόκρ.1,679 **τὸ διάβασμα ἐσκόλασε, τὸ ξόμπλι δὲν τσ' ἀρέσει**, αὐτ.849.

**σκόλασμα** (τὸ) μσν. κ. δημ. σκόλασις, ἀνάπαυλα, παῦσις τοῦ ἔργου : Πρόδρ.1,197 **καὶ κἂν ἐπὶ τὸ σκόλασμα νὰ 'πιανα τὴν λαπάραν**· ‖ εἰδ. λῆξις τῶν μαθημάτων τῆς ἡμέρας.

**σκολειό** (τὸ) δημ. τὸ σχολεῖον : Πολίτ.'Εκλ. Τραγ.170,2 **στὸ σκολειό, μάννα μου, μὴ μὲ πέφτῃς.**

**σκόλεφραι** 'Ησ. «κατακεκαυμέναι τὰς τρίχας».

**σκόλη** (ἡ) δημ., πληθ. **σκόλες κ. σκολάδες**, ἡμέρα θρησκευτικῆς ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἑορτῆς : 'Ερωτόκρ.1,580 **τὸ κάλεσμα ποὺ γίνηκε τὴν περασμένη σκόλη**, αὐτ.1135· ‖ κ. μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. ἡμέρα καθ' ἣν πανηγυρίζεται, ἑορτάζεται ἐξαιρετικόν τι γεγονός : 'Ερωτόκρ.3,1046 **νὰ τὴ χαροῦμε, μάννα μου, τοῦ γάμου σου τὴ σκόλη**· 2) ἡμέρα ἀναπαύσεως, ἀργίας : **σήμερα δὲ θὰ δουλέψω, θὰ κάνω σκόλη.**

**σκολιά** (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων τῆς οἰκογ. τῶν **ἑτερογύνων**, ἃ. σκολιός · **σκολιὰ ἡ τετράστιγμος - ἡ σημειωτή.**

**σκολιάζω** μτγν. εἶμαι σκολιός· εἰδ. μτφ. φρ. σκολιάζω ταῖς ὁδοῖς. περιπατῶ, περιφέρομαι εἰς σκολιὰς ὁδούς : ΠΔ Παροιμ.14,2 ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται.

**σκολιαίνομαι** παθ. αὐξάνομαι, διαμορφοῦμαι σκολιῶς, στρεβλώνομαι, στραβώνομαι : Ἱππ.Ἄρθρ. 47 σκολιαίνεται ῥάχις, αὐτ.48 ἐς τὸ ἔσω σκολιαίνονται οἱ σφόνδυλοι.

**σκολιανός**-ή-ό δημ. κ. σκολιάτικος ὁ τῆς ἑορτῆς, ἑορτάσιμος· ὡθ. τὰ σκολιανὰ τὰ κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας φορούμενα ἐνδύματα, τὰ γιορτιάτικα : ἔβαλε τὰ σκολιανά του.

**σκόλιαντρος** (ὁ) δημ. κ. σκαλιάντρι (τὸ) τὸ φυτὸν σκόλυμος ὁ Ἱσπανικός.

**σκολιάτικα** ἐπίρρ. δημ. ἐν ἡμέρᾳ ἑορτασίμῳ: ἦρθε σκολιάτικα νὰ μᾶς στήσῃ καβγαδάκι.

**σκολιάτικος**-η(-ια)-ο δημ. κ. σκολιανός βλ.λ. ἑορτάσιμος.

**σκολιόβουλος**-ον ὁ ἔχων σκαλιάς, πανούργους βουλάς : AB 329, Σουΐδ. ἐν λ. ἀγκυλομήτης.

**σκολιόγνωμος**-ον μσν. ὁ σκολιὸς τὴν γνώμην, ὁ ἔχων διεστραμμένας γνώμας : Στουδ.Θεόδ. 405A τὸν σκολιόγνωμον νοῦν.

**σκολιόγραπτος**-ον ὁ σκολιῶς, στρεβλῶς κεχαραγμένος, ὁ φέρων σκολιὰς ῥαβδώσεις : Ἀριστλ. ἀπ.297.

**σκολιογραφῶ**-έω μσν. σκολιῶς, στρεβλῶς γράφω.

**σκολιόδειρος**-ον Ἐπιγρ. ὁ ἔχων σκολιόν, κυρτὸν τὸν τράχηλον.

**σκολιόδους**-όδοντος (ὁ) νεώτ. ὁ ἔχων σκολιούς, κυρτοὺς τοὺς ὀδόντας· ‖ ζωολ.γένος πλαγιοστόμων ἰχθύων τῆς οἰκογεν. τῶν καρχαριιδῶν, ἀπαντῶν καὶ παλαιοζωολογικῶς.

**σκολιοδρόμος**-ον μτγν. ποι. ὁ διαγράφων σκολιὸν δρόμον, καμπύλην, λοξὴν τροχιάν, περὶ τῆς σελήνης : Ὀρφ.Ἀργ.51,4,Μαν.4,478.

**σκολιοδρομῶ**-έω σκολιῶς, λοξῶς τρέχω, διαγράφω σκολιὸν δρόμον : Κύριλλ.εἰς Κ ρ.24 Ἡσ.371.

**σκολιόθριξ**-τριχος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων κόμην ἑλικτήν, βοστρυχώδη, ὁ σγουρομάλλης : Νόνν.Δ 15,137· 2) ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων φύλλα οὖλα, σγουρωτά, κατσαρά : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 4,1,37 σκολιότριχος ἄνθος ἀκάνθης.

**σκολιόκαυλος**-ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων σκολιόν, οὐχὶ εὐθύν, ἀλλὰ κυρτῶς ἐσχηματισμένον τὸν καυλόν : Θεόφρ.Φ1 7,8,2.

**σκόλιον** (τὸ) εἶδος ᾄσματος ψαλλομένου πρὸς λύραν ὑπὸ τῶν συμποσιαζόντων ἐν ἀτάκτῳ σειρᾷ διαδοχῆς, τοῦ ᾄδοντος κρατοῦντος κλάδον μυρσίνης, ὃν εἶχε λάβει παρὰ τοῦ προηγουμένου ἀοιδοῦ : Ἀριστφ.ἀπ.223 ᾆσον δή μοι σκαλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος, Ἀριστλ. Πολιτ.1285a,38, Ἀθήν.13,573F, αὐτ.15,693F τὰ Ἀττικὰ ἐκεῖνα σκόλια.

**σκολιοπλανής**-οῦς-ές μτγν. ὁ σκολιῶς, λοξῶς πλανώμενος, βαίνων : Νικ.Θηρ.318 σκολιοπλανεῖς κεράσται.

**σκολιοπλόκαμος**-ον μτγν. ὁ ἔχων σκολιούς, συνεστραμμένους τοὺς πλοκάμους : Νόνν.Δ 26,65.

**σκολιοπορία** (ἡ) μσν. ἡ σκολιά, λοξὴ κατεύθυνσις, πορεία : Καισάρ.944 (ἔκδ.Mi.).

**σκολιοπόρος**-ον μτγν. ὁ ἔχων σκολιοὺς πόρους : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,126 ὦτα σκαλιοπόρα.

**σκολιός**-ά-όν κ. μσν. κ. νεώτ. κεκαμμένος, κυρτός, ἀντίθ. ὀρθός, εὐθύς : Ἡρ.2,86 πρῶτα μὲν σκολιῷ σιδήρῳ ἐξάγουσι τὸν ἐγκέφαλον, Εὐρ.Ἑκ.65 κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χειρὸς διερειδομένα· ‖ συνεστραμμένος : Σιμωνίδ.ΑΠ 7,24,2 οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος, Ριαν.ἐν ΑΠ 7,135 σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτου· οὕτω κ. : Ἱππ.Ἄρθρ.37· ‖ βοστρυχώδης : Νόνν.Δ 14,182 πλοκαμῖδες σκολιαί· ‖ ἐπὶ ἀτραπῶν, ὁδῶν, ποταμῶν, ὁ ἑλικοειδῶς βαίνων; στριφτός : Ἡρ.1,185 τόν τε ποταμὸν σκολιὸν καὶ τὸ ὄρυγμα πᾶν ἕλος, Στράβ.12,8,15 Μαίανδρος . . σκολιὸς ὢν εἰς ὑπερβολήν, Ἀπολλ.Ρ 4,1541 σκολιοῖ πόρου στεινωπόν, Νίκ.Θηρ.478 οἶμον . . σκολιήν, Διον.Περ. 62 σκολιὰς ἐνέπαιτε κελεύθους, Ἀνν.Κομν.422A ὁ σκολιώτατος ποταμῶν ἁπάντων· 2) ὁ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος κεκαμμένος, σκυφτός, γυρμένος : Θέογν.536 οὔποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν, ἀλλ' αἰεὶ σκολιή· ‖ ὁ κυρτῶς διαπεπλασμένος : Πίνδ.ἀπ.203 σκολιαὶ γένυες· 3) μτφ. διεστραμμένος : Ἰλ.Π 387 οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, Ἡσίοδ.Ἔργ.192 βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, Θέογν.1147, Πίνδ.Π 2,85 πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς, Ἐγκώμια Μεγ.Παρασκευῆς Στάσις Γ' Ἑβραίων παρανόμων ἐν σκολιαῖς πορείαις· ‖ αἰνιγματώδης, ἀσαφής, σκοτεινός : Λουκ.Πῶς Κατ.16 ῥημάτια σκολιὰ καὶ δύστηνα· 4) ἐν χρ. μ. ἐπὶ προσ., διεστραμμένος, ἄδικος· Τζέτζ. «τὸν ποικίλον τὸ ἦθος διὰ πανουργίαν» : Ἡσίοδ.Ἔργ.7 ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Πλούτ.Ἠθ.551F· ‖ μτ. ρημ. : Πλάτ.Θεαίτ.173A ἡ ἐκ νέων δουλεία . . ἀναγκάζουσα πράττειν σκολιά, αὐτ.Πολ.506C· ‖ ἐκκλ. περὶ τοῦ διαβόλου, τοῦ Σατανᾶ : Ἀθανάσ.1,271C· 5) τὸ οὐδ. σκολιὸν ἐν εἰδ. σημ. τὸ ἔντερον : Ἐπιγρ.Μιλήτ. σπλάγχνα καὶ νεφρὸν καὶ σκολιόν.

**σκολιότης**-ητος (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ σκολιοῦ βλ.λ., κυρτότης, καμπυλότης : Πλούτ.Κράσσ.24 τῇ σκολιότητι τῆς καμπῆς· ‖ πληθ. ἡ ἑλικοειδής, λοξὴ πορεία, κατεύθυνσις : Στράβ.10,2,19 ἐοικότα λέγεσθαι τὸν Ἀχελῷόν φασι . . δράκοντι διὰ . . τὸ μῆκος καὶ τὴν σκολιότητα· 2) μτφ. ἀνισότης : Ἱππ.Νούσ.22 σκολιότητα ἔχειν· 3) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ διεστραμμένον τοῦ ἤθους, τοῦ χαρακτῆρος : ΠΔ Ἰεζ.16,5 καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου.

**σκολιόφρων**-ονος-ον (φρήν) ὁ σκολιὸς τὰς φρένας, διεστραμμένος τὸν νοῦν : Ἱππ.Ἐπιστ.17, Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.8,128.

**σκολιόχειλος**-ον ὁ ἔχων σκολιὸν τὸ χεῖλος, λοξόν, κυρτὸν τὸ ῥάμφος : AB 329.

**σκολιῶ**-όω κ. νεώτ. καθιστῶ τι σκολιόν, στρεβλῶ, διαστρεβλῶ· εὐχρ. ἰδίως ἐν τῷ παθ. κυρτοῦμαι, κάμπτομαι : Ἱππ.Ἄρθρ.41· ‖ ὁμ. παθ. εἰδ. ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων σκολιῶς, κυρτῶς ἐσχηματισμένας τὰς ῥίζας : Θεόφρ.Φ1 1,6,4· 2) ρηματ. π. σκολίωμα, σκολίωσις.

**σκολιώδης**-ους-ες μτγν. ὁ σκολιὸς φαινόμενος : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. παιπαλόεντος.

**σκολίωμα**-ατος (τὸ) μτγν. κύρτωμα, καμπύλωμα· εἰδ. ὁ ἑλιγμός, ἡ ἑλικτικὴ στροφὴ ποταμοῦ : Στράβ.2,4,4 τὸν Τάγον ποταμὸν ὀκτακισχιλίων τίθησι τὸ μῆκος . . οὐ δήπου τὸ σὺν τοῖς σκολιώμασιν, αὐτ.4,3,3.

**σκολιωπός**-ή-όν (ὤψ) μτγν. ὁ φαινόμενος, σκολιός, λοξός· γεν. ὁ πλάγιος : Μάξιμ.3· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. ἐν ἐπιρρ. χρ. : Μαν.4,78.

**σκολίωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκολιῶ βλ.λ., ἡ κατάστασις τοῦ σκολιοῦμαι, λοξότης, κυρτότης· εἰδ. ὁ κυρτός, στρεβλὸς σχηματισμὸς ὀργάνου, μέλους τοῦ σώματος : Σωρ.Κατ.11 σκολίωσις ῥινός, Γαλ.17(2),709 σκολιώσεις τραχήλου· ‖ οὕτω κ. εἰδ. νεώτ. ἰατρ. ὀρθοπεδικὴ δυσμορφία τοῦ κορμοῦ, καθ' ἣν ἡ σπονδυλικὴ στήλη παρουσιάζει μόνιμον πρὸς τὰ πλάγια παρέκκλισιν.

**σκολιωτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ προκαλῶν σκολίωσιν βλ.λ.· 2) ἐπὶ προσ., ὁ πάσχων ἐκ σκολιώσεως.

**σκόλλε** Ἡσ. «σκύλλε, Κύπριοι».

**σκολλέ** Ἡσ. «σκυμμόν».

**σκολλοῖς** Ἡσ. «δρεπάνοις».

**σκόλλυς**-υος (ὁ) μτγν. τρόπος κουρᾶς καθ' ὃν ἀφήνεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφος τις τριχῶν : Διοσκ.Εὐπ.2,97, Πολυδ.2,30, Λεξ.Ρητ.π.Εὐστ.1528,20, Ἡσ., Πάμφιλ.π.Ἀθήν.11,494F **σκόλλυν ἀποκείρειν.**

**σκολλυφόρος**-ον ὁ **φέρων** λόφον τριχῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· πρβλ. σκόλλυς : Ἡσ. ἐν λ. κοννοφόρων.

**σκολοβρῶ**-άω Ἡσ. δυσαρεστοῦμαι, ἀγανακτῶ, δυσονασχετῶ, βαρέως φέρω.

**σκολοπακίδαι** (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογ. πτηνῶν καλοβατικῶν, βιούντων εἰς ἀνοικτὰ πεδία καὶ τρεφομένων ἐξ ἐντόμων καὶ σκωλήκων.

**σκολόπαξ**-ακος (ὁ) κ. νεώτ. γένος πτηνοῦ καλοβατικοῦ τῆς οἰκογεν. τῶν **σκολοπακιδῶν,** ἄ. ἀσκαλώπας, μπεκάτσα, ξυλόκοττα, ξυλόρνιθα, ὀρνιθοσκαλίδα : Ἀριστλ.Ζ1 614a,33 **ὁ μὲν κόρυδος καὶ ὁ σκολόπαξ καὶ ὄρτυξ ἐπὶ δένδρων οὐ καθίζουσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς.**

**σκολόπενδρα** (ἡ) κ. νεώτ. εἶδος μυριάποδος, σαραντάποδαρος, φαλίδα : Ἀριστλ.Ζ1 489b,22 **τὰ δὲ πλείους** (ἐνν. πόδας ἔχει), **οἷον σκολόπενδρα καὶ μέλιττα,** αὐτ.532a,5· εἰδ. ἐν ταξινομήσει μετὰ τοῦ ἰούλου : αὐτ.523b,18· πρβλ. Γαλ.Χρ.Μορ.3,2, Διοσκ.Εὐπ.2,128· ‖ νεώτ. ζωολ. γένος μυριαπόδων τοῦ ἀθροίσματος τῶν χηλαπόδων, τῆς οἰκογ. τῶν **σκολοπενδριδῶν·** **2)** εἶδος θαλασσίου σκώληκος, πιθ. τοῦ γένους νηρηΐς : Ἀριστλ.Ζ1 505b,13 **εἰσὶ δὲ καὶ σκολόπενδραι θαλάττιαι . . γίγνονται δὲ περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους,** αὐτ.626a,6, Ἀντίπ.Σιδ.ἐν ΑΠ 6,223 **λείψανον . . ἁλιπλανέος σκολοπένδρης,** Γαλ.12,366, Αἰλ.Ζ1 7,26.

**σκολοπενδρίδαι** (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια μυριαπόδων χηλοπόδων, εὐρύτατα διαδεδομένων, ἰδίως εἰς τὰς θερμὰς χώρας.

**σκολοπένδρειος**-ον μτγν. ὁ ὁμοιάζων πρὸς σκολόπενδρον : Νίκ.Θηρ.684 (ἀμφ.).

**σκολοπένδριον** (τὸ) (1) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος ποώδους βοτάνης, πτερίδος, ἧς αἱ ἀμφοτέρωθεν ἐντομαὶ καὶ αἱ πρὸς πόδας ὁμοιάζουσαι ἶνες δίδουσιν αὐτῇ τὸ σχῆμα σκολοπένδρας βλ.λ., ἄ. ἄσπληνον : Διοσκ.3,134· πρβλ. αὐτ.4,50· **2)** τὸ φυτὸν σαξίφραγον : ψΔιοσκ.4,16,182· **3)** ὁμ. τὸ φυτὸν πολυπόδιον βλ.λ.· **4)** νεώτ. γένος πτερίδων, περιλαμβάνον εἴδη πολυετῆ : **σκολοπένδριον** ἡ ἡμιονῖτις, - **σκαλοπένδριον τὸ κοινόν** (εἴδη κοσμητικὰ καὶ φαρμακευτικὰ τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος).

**σκολοπένδριον** (τὸ) (2) νεώτ. ζωολ. γένος μυριαπόδων τῆς οἰκογεν. τῶν **σκολοπενδριδῶν** τρεφομένων ἐκ μικροτέρων ἀρθροπόδων.

**σκολοπενδρώδης**-ους-ες μτγν. ὁ ἐν εἴδει, ἐν σχήματι σκολοπένδρας· ἐν εἰδ. χρ. ὡς ἐπίθ. ὄρους ἐκτείνοντος πολλὰς προεξεχούσας ῥάχεις καὶ ὑπωρείας : Στράβ.13,1,5 **παλλοὺς δ' ἔχουσα πρόποδας ἡ Ἴδη καὶ σκολοπενδρώδης..** τὸ σχῆμα.

**σκολοπεύς**-έως (ὁ) μτγν. ὁ σκόλοψ βλ.λ : Βανδ.ἐν Bibl.Med.1,231.

**σκολοπηΐς**-ΐδος (ἡ) μτγν. ἡ τοῦ σκόλοπος ἢ τοῦ σκολοπισμοῦ· εἰδ. **σκολοπηῒς** μοῖρα ἡ τύχη, ἡ μοῖρα τοῦ ἀνασκολοπισθέντος : Μαν.4,198.

**σκολοπίζω** μτγν. κ. νεώτ. ἐμπήγω εἰς σκόλοπα, ἀνασκολοπίζω, παλουκώνω· ‖ παθ. κεντῶμαι ὑπὸ σκόλοπος, ἀγκυλώνομαι : ψΔιοσκ.477F· **2)** προφυλάσσω διὰ φράγματος ἐκ σκολόπων, παθ. : Σταδ.115 **νησία ἐσκολοπισμένα.**

**σκολόπιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκόλοψ βλ.λ.3), μικρόν τι χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, μικρὸς καθετήρ : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.50,5,4.

**σκολοπισμός** (ὁ) μτγν. κ. μον. ἡ πρᾶξις τοῦ σκολοπίζω βλ.λ.1), ἡ εἰς σκόλοπα, πάσσαλον ἔμπηξις, παλούκωμα : Βέττ.Βάλ.127,26, Εὐστ.Πον.286,16.

**σκολοποειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σκόλοπα, ὁ εἰς ὀξὺ ὡς ὁ σκόλοψ ἀπολήγων, σουβλερός : Διοσκ.1,101 **σκολοποειδὴς ἄκανθα.**

**σκολοπομαχαίριον** (τὸ) μτγν. εἶδος μαχαιριδίου χειρουργικοῦ, εἰς ὀξύ, ἐν εἴδει σκόλοπος, ἀπολήγοντος : Γαλ.2,682, αὐτ.10,1011, Παῦλ.Αἰγ.6,74.

**σκολοπώδης**-ους-ες μτγν. ὁ ἐν εἴδει σκόλοπος, σκολοποειδής : Θεόφρ.Φ1 1,10,5 (ἐσφ.γρ.).

**σκολοπώνυμον** Ἡσ. «τὸν σταυρώσιμον».

**σκολοφρή** Ἡσ. «κατακεκαυμένη».

**σκόλοφρον** Ἡσ. «θρανίον».

**σκόλοψ**-οπος (ὁ) κ. νεώτ. πᾶν σῶμα ἐπίμηκες, εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον, ἰδίως δὲ πάσσαλος, παλούκι· εἰδ. ἐν χρ. πρὸς ὀχύρωσιν, . περιχαράκωσιν θέσεων ὀχυρῶν· κτ. πληθ. : Ἰλ.Η 441 **βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν . . ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν,** αὐτ.Θ 343, αὐτ.Ι 350, Ὀδ.Η 45 **τείχεα μακρά, ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα,** Ἡρ.9,97 **σκόλοπας περὶ τὸ ἕρκος κατέπηξαν,** Εὐρ.Ρῆσ.116 **πῶς γὰρ περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;,** Ξεν.Ἀν.5,2,5 **τάφρος ἦν καὶ σκόλοπες ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς·** ‖ ὁμ. ἐν χρ. πρὸς ἀνασκολοπισμόν, ἀνασταύρωσιν, γιὰ παλούκωμα : Ἰλ.Σ 177 **κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσιν,** αὐτ.ΙΤ 1430 **ἢ σκόλοπι πήξωμεν δέμας,** αὐτ.Ἠλ.898, Διόδ.Σ 33,15 **καὶ τούτων οἱ μὲν ἐπὶ σκόλοψιν, οἱ δὲ ἐπὶ δένδρεσιν ἀνήρτηντα·** **2)** μικρὰ σχίζα, παρασχίς, ἄκανθα : ΠΔ Ἀρ.33,55 **σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν,** Διοσκ.4,49, Βάβρ.122, Πάπ. μαγ. **σκόλοπες φοίνικος·** ‖ εἰδ. μτφ. ἐν φρ. σκόλοψ τῇ σαρκί πάθησις, νόσος : ΚΔ Κορ.2,12,7 **ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί . . ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι·** **3)** ἐργαλεῖον ἐν χρήσει πρὸς ἐνέργειαν χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἐν τῇ οὐρήθρᾳ : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.50,9,4· **4)** τὸ ὀξὺ ἄκρον ἁλιευτικοῦ ἀγκίστρου : Λουκ.Μισθ.Συν.3 **καὶ τὴν εἰς τὸ ἔμπαλιν τοῦ σκόλοπος ἀναστροφήν·** **5)** δένδρον : Εὐρ.Βάκχ.983 **μάτηρ πρῶτα νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας ἢ σκόλοπος ὄψεται δοκεύοντα.**

**σκόλυβος** Ἡσ. «ὁ ἐσθιόμενος βολβός».

**σκολύβρα** Ἡσ. «ἡ σκυθρωπή».

**σκολύθριον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σκόλυθρον βλ.λ., μικρὸν ἕδρανον, κάθισμα : Πλάτ Εὐθ.278Β **ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες,** Πολυδ.3,90, αὐτ.10,48.

**σκόλυθρον** (τὸ) χαμηλὸν ἕδρανον, κάθισμα, σκαμνί : Τελεκλ.3.

**σκόλυθρος**-ον χαμηλός, ταπεινός· ὅθ. κ. ἐπὶ προσ., οὐτιδανός, χαμερπής : Φώτ., Σουΐδ.

**σκόλυμον** (τὸ) σκόλυμος βλ.λ. : Ζωναρ.

**σκόλυμος** (ὁ) κ. νεώτ. εἶδος ἐδωδίμου λαχάνου, ἀνθοῦντος κατὰ τὰ μέσα τοῦ θέρους : Ἡσίοδ.Ἔργ.582 **ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ . . θέρεος κυματώδεος ὥρῃ,** Ἀλκαῖ.39 **ἄνθει δὲ σκόλυμος,** Ἀριστλ.Πρ.879a,28, Θεόφρ.Φ1 6,4,3· **2)** τὸ φυτὸν κυνόγλωσσον : ψΔιοσκ.4,127· **3)** νεώτ. ζωολ. γένος ποωδῶν φυτῶν φυλλακάνθων τῆς οἰκογεν. τῶν **συνθέτων,** ἰθαγενὲς τῶν παραμεσογείων χωρῶν : **σκόλυμος ὁ ἱσπανικός, - σκόλυμος ὁ στικτός** (εἴδη τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος, δημ. σκόλυμπρος, ἀσκόλυμπρος, σκολιάντρι, ἀσπράγκαθο).

**σκολύμπρι** (τὸ) δημ. ἄ. σκόλυμπρος βλ.λ.

**σκόλυμπρος** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν σκόλυμος βλ.λ.3), ἄ. ἀσκόλυμπρος, σκολιάντρι, ἀσπράγκαθο· **2)** τὸ φυτὸν ἐχίνωψ ὁ ἰξώδης.

**σκολυμώδης**-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σκόλυμον βλ.λ.1), ὁ ἐν εἴδει, ἐν σχήματι σκολύμου : Θεόφρ.Φ 7,4,5 **σκολυμῶδες φύλλον** (τὸ ὁμοιάζον πρὸς τὸ τοῦ σκολύμου)· πρβλ.αὐτ.9,12,2.

**σκολύπτω** Ἡσ. «κολούω, κολοβῶ, ἐκτίλλω».

**σκολύτης** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων τῆς οἰκογεν. τῶν **βοστρυχιδῶν.**

**σκολύφρα** Ἡσ. «σκυθρωπή, σκληρά, ἐργώδης, δυσχερής».

**σκομβρίδαι** (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια θαλασσοβίων ἰχθύων τοῦ ἀθρ. **τῶν ἀκανθοπτέρων.**

**σκομβρίζω** γογγύζω : Ἡσ.· **2)** ραθαπυγίζω βλ.λ.· Ἡσ. «καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος».

**σκομβρίς**-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τοῦ σκόμβρος βλ.λ. : Ἀριστλ.Ζ) 543b,5 (δ.ἀνάγν. ἀντὶ σκορπίς).

**σκόμβρος** (ὁ) κ. νεώτ. εἶδος ἰχθύος θαλασσίου, κατ' ἀγέλας ζῶντος, κατατασσομένου μετὰ τοῦ θύννου καὶ τῆς πηλαμύδος : Ἐπίχ.62, Ἑρμιππ.62,5, Ἀριστφ.Ἱππ.1008, Ἀριστλ.Ζ( 571a,12 ὀχεύονται **δὲ οἱ θύννοι καὶ οἱ σκόμβροι περὶ τὸν ἐλαφηβολιῶνα φθίνοντα,** αὐτ.597a,22, αὐτ.610b,7, Πάπ.· || νεώτ. ζωολ. γένος **σκομβριδῶν** ἰχθύων εὐρύτατα διαδεδομένων ἀνὰ τὰς εὐκράτους καὶ τὰς θερμὰς θαλάσσας : **σκόμβρος ὁ σκόμβρος** (δημ. σκουμπρί), **σκόμβρος ὁ κολίας** (δημ. κολιός).

**σκόμιον** (τὸ) σχόλ. τὸ γεῖσον : Σχόλ.Ἄρατ.971.

**σκομπρίον** (τὸ) μσν., δημ. **σκουμπρί** ὁ ἰχθὺς σκόμβρος βλ.λ. : Πρόδρ.1,96 **καὶ παλαμυδοκόμματα καὶ τζίρους καὶ σκομπρία.**

**σκονάδι** (τὸ) μσν. κ. δημ. (ἰδιωμ.Κρήτης) ἠθικὴ μομφή, ἐλάττωμα, φεγάδι : Ἐρωφ.2,484 **βλάφιμο τσ' ἴδιας φύσης καὶ σκονάδι, - κοπελλιὰ χωρὶς σκονάδι** (ἄνευ οὐδενὸς ἠθικοῦ ψόγου).

**σκονάκι** (τὸ) δημ. ποσότης φαρμάκου ἐν μορφῇ κονιοποιημένῃ, τὸ φαρμακευτικὸν ξηρίον : **πῆρε σκονάκια γιὰ τὸ βῆχα·** || εἰδ. ποσότης ναρκωτικοῦ, τοξικοῦ φαρμάκου, συνεκδ. δὲ κ. ἐπὶ τοῦ οἴνου : **δὲν περνᾷ μέρα χωρὶς νὰ πάρῃ τὰ σκονάκια του.**

**σκονδάμνα** Ἡσ. «ῥάφανος».

**σκόνη** (ἡ) δημ. κόνις, κονιορτός : Ἐρωτόκρ.2,583 **θωροῦσι σκόνης σύννεφο στὰ ὕψη σηκωμένο,** αὐτ.4,472, Βάρν.Ἀπολλ.Σωκρ.45 **νὰ κυλιστῶ .. μέσα στὴ σκόνη καὶ στὸ μπουχό, - πέρασε τὸ φορτηγὸ καὶ σήκωσε σύννεφο τὴ σκόνη·** || φρ. **ρίχνω σκόνη στὰ μάτια** ἀποπλανῶ, ἐξαπατῶ, ξεγελῶ· **2)** ποσότης κονιοποιημένου φαρμάκου, σκονάκι : **μοῦ 'δωκε ὁ γιατρὸς κάτι σκόνες.**

**σκονθύλλω** γογγύζω, μουρμουρίζω : Φώτ.

**σκονίζω** δημ. ρυπαίνω τι διὰ κόνεως, πληρῶ κονιορτοῦ, λερώνω μὲ σκόνη· κ. παθ. : λαϊκ.δίστ. **σήκω τὸ φουστανάκι σου νὰ μὴ σκονίζεται·** **2)** ρηματ. π. σκόνισμα, σκονισμός.

**σκόνισμα** (τὸ) δημ. ἡ διὰ κόνεως, διὰ κονιορτοῦ ρύπανσις : **πᾶμε ἀπ' τὸ στεγνὸ μονοπάτι, γιὰ ν' ἀποφύγουμε τὸ σκόνισμα.**

**σκονισμός** (ὁ) δημ. ἡ ἀνύψωσις μορίων κονιορτοῦ, ὁ κουρνιαχτός : Ἐρωτόκρ.4,1018 **μ' ἔτοια ἀντρειὰ πορπάτει, | ὁποὺ βροντὲς καὶ σκονισμοὺς κάνει στὸ μονοπάτι.**

**σκοντάβω** δημ. κ. **σκοντάφτω,** ἀόρ. **(ἐ)σκόνταψα,** προσκρούω που διὰ τοῦ ποδός, προσπταίω, προσκόπτω εἰς ἐμπόδιον κατὰ τὴν κίνησίν μου : Ἐρωτόκρ.1,1576 **σκαντάφτει, πεδουκλώνεται καὶ πέφτει καὶ βαρίσκει,** Παλαμ.Α' Λόγος Παραδείσων 93 **τὸ θνητὸ πόδι ποὺ πάντα σκοντάφτει·** || ὁμ. μτφ. ἀντιμετωπίζω προβληματικὴν περίπτωσιν, **βρίσκομαι μπροστὰ σὲ . . :** Χατζόπ.Ἀπλ.Τρ.7 **δὲ σκοντάβεις σὲ ρώτημα σὲ ὅ,τι ρωτᾷς;** **2)** ἔρχομαι ἀντιμέτωπος, συναντῶ : Βάρν.Ἀπολ.Σωκρ.57 **νὰ σκοντάβῃς ὅλη μέρα πάνω σὲ διακονιαρέους καὶ ψεῦτες·** **3)** κ. μτφ. συναντῶ σοβαράς, ὑπολογησίμους δυσχερείας ἔν τινι ἐνεργείᾳ, προσπαθείᾳ : **σκόνταψε ἡ δουλειὰ στὴν ἔλλειψη χρημάτων·** **4)** ὑποπίπτω εἰς σφάλματα : **ἀκόμα καὶ στὸ διάβασμα σκοντάβει·** **5)** συμπλέκομαι ἐρωτικῶς : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 7,12 **οἱ Σάτυροι.. | παραστρατοῦν μὲ τὰ κοπέλια, | σκοντάβουν μὲ τὶς κορασιές·** **6)** ρηματ. π. σκόνταμα, σκόνταψη.

**σκόνταμα** (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκοντάβω βλ.λ., πρόσκοψις εἰς ἐμπόδιον : Ἐρωτόκρ.5,1323 **δίχως σκόνταμα ἤρριχνε κάθε ζάλο,- σ' αὐτὰ τὰ παλιοσόκακα κάθε βῆμα καὶ σκόνταμα.**

**σκόνταψις** (ἡ) μσν., δημ. σκόνταψη πρόσκοψις, πρόσκρουσις εἰς ἐμπόδιον· || κ. μτφ. παρεμπόδισις ἐνεργείας τινός : Κατάστιχον Νενήτων 1,760 ἐν Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ. ἐν λ. **ἂν / θέλῃ ἡ καλὴ ἢ τὸ παιδίν της νὰ σηκώσῃ τὸ σπίτιν νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν σκόνταψιν ἀπὸ τὸν Παντελῆν.**

**σκόντο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἔκπτωσις τῆς τιμῆς ἐμπορεύματος : **δὲν κάνει οὔτε τὸ παραμικρὸ σκόντο στὰ ὑφάσματά του.**

**σκόνυζα** (ἡ) ἀττ. ἀντὶ κόνυζα : Φερεκρ.167, Ἡσ.

**σκοπάρχης** (ὁ) κ. σκόπαρχος ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐνεργούντων τὰς κατοπτεύσεις ἀνδρῶν τῆς προφυλακῆς : Ξεν.ΚΠ 6,3,6 **εὐθὺς οὖν πέμπει τινὰ ὁ** σκοπάρχης **ἀγγελοῦντα ταῦτα τῷ Κύρῳ.**

**σκοπεῖον** (τὸ) μτγν. ἀστρονομικόν τι ὄργανον παρατηρήσεως : Πρόκλ.Ὑποτ.4,48.

**σκοπελίζω** μτγν. ἐνεργῶ σκοπελισμὸν βλ.λ. : Οὐλπ. ἐν Ἰουστιν.Πανδ.47,11,9 **σ- ἐν Ἀραβίᾳ.**

**σκοπελισμός** (ὁ) μτγν. ἐγκληματικὴ συνήθεια ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἄραψι, συνισταμένη εἰς τὴν τοποθέτησιν σκοπέλων, ὀγκωδῶν λίθων περὶ τὸν ἀγρὸν προσώπου τινός, ἐχθρικῶς πρὸς τοὺς ἐνεργοῦντας διακειμένου, εἰς ἔνδειξιν ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἱουδήποτε καλλιέργεια τοῦ ἀγροῦ τούτου, μὲ ἄμεσον κίνδυνον θανατώσεως· πρβλ. σκοπελίζω : Οὐλπ.ἐν Ἰουστιν.Πανδ.47,11,9.

**σκοπελίτικος**-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νῆσον Σκόπελον ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : **ἀχλάδια σκοπελίτικα, - μπαρκαρίσαμε σὲ μιὰ σκούνα σκοπελίτικη.**

**σκοπελοδρόμος**-ον μτγν. ὁ τρέχων διὰ μέσου σκοπέλων, βράχων : Ἀγαθ.ἐν ΑΠ 6,74 **Βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος.**

**σκοπελοειδής**-οῦς-ές σχόλ. ὁ πλήρης σκοπέλων, ὁ πρὸς σκόπελον ὅμοιος, βραχώδης : Σχόλ.Πίνδ.Π 4,370 **σκοπελοειδῆ νησίδια.**

**σκόπελον** (τὸ) μτγν. ὁ σκόπελος βλ.λ. : ΠΔ Βασ.4,23,17 **τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὁρῶ;**

**σκόπελος** (ὁ) κ. νεώτ. ὑψηλός, ἀπομεμονωμένος βράχος ἐντὸς ἢ εἰς τὸ ἄκρον τῆς θαλάσσης : Ἰλ.Β 396 **μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ .. προβλῆτι σκοπέλῳ,** Ὀδ.Μ 73, αὐτ.430 **ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον·** || εἰδ. νεώτ. βράχος ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐξέχων τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, ἀντιδιαστελλόμενος πρὸς τὸν ὕφαλον : **τὸ πλοῖον προσέκρουσεν εἰς σκόπελον καὶ ἐβυθίσθη·** || κ. μτφ. σοβαρὸν ἐμπόδιον, δυσχερὴς περίπτωσις : **ἡ κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ παρακάμψῃ τὸν σκόπελον τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ζητήματος·** **2)** πᾶσα ὀξεῖα κορυφή, οἷον ἡ ἀκρώρεια : Αἰσχ.Πρ.142 **τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις,** Εὐρ.Ἴων 274 **τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ᾕμαξαν πέτρας,** Ἀριστφ.Νεφ.273· || κ. περὶ τῆς ἀκροπόλεως : Πίνδ.ἀπ.196 **Θηβᾶν σκόπελος,** Εὐρ.Ἴων 1434 **στέφανον ἐλαίας .. ἦν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο·** **3)** σκοπιά, τόπος, ἀφ' οὗ τις κατοπτεύει : Πάπ.· **4)** νεώτ. ζωολ. γένος ἰχθύων φυσοστόμων.

**σκοπελώδης**-ους-ες σχόλ. σκοπελοειδὴς βλ.λ., ὁ ἐν εἴδει σκοπέλου : Σχόλ.Θεόκρ.13,22 **σκοπελώδες νησίδιον.**

**σκόπευσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκοπεύω βλ.λ.ΙΙ, κατόπτευσις, παρατήρησις, κατασκόπευσις : Ἀκύλ.ΠΔ Ὠσ.5,1, Σχόλ.Λυκόφρ.784· **2)** νεώτ. διόπτευσις δι' ὅπλου ἢ ὀπτικοῦ ὀργάνου πρός τι σημεῖον· || ἡ κατεύθυνσις τῆς βολῆς ἐκηβόλου ὅπλου πρός τινα στόχον : σκόπευσις ἄμεσος (ὅταν ὁ στόχος εἶναι

ὁρατός, ἐκτελουμένης τῆς σκοπεύσεως διὰ τοῦ κλισιοσκοπίου καὶ τοῦ στοχάστρου ἢ τῆς σκοπευτικῆς διόπτρας),-**σκόπευσις ἔμμεσος** (ὅταν ὁ στόχος δὲν εἶναι ὁρατός, ἡ ἀδύνατος καθίσταται ἡ χρῆσις τοῦ κλισιοσκοπίου).

**σκοπευτήριο(ν)** (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τόπος ὑψηλός, ἀφ' οὗ τις παρατηρεῖ ἢ κατασκοπεύει : 'Ωριγ.2,745D· **2)** νεώτ. κ. δημ. κλειστὸς χῶρος ἔνθα ἐκτελοῦνται ἀσκήσεις βολῆς ἐπὶ στόχων.

**σκοπευτής** (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. κατάσκοπος, παρατηρητής : 'Ακύλ.ΠΔ 'Ησ.52,8, Εὐστ. 8.0,25· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ πυροβόλου ὅπλου βάλλων πρὸς στόχον· || εἰδ. πυροβολητὴς κανονίζων τὴν σκόπευσιν βλ.λ.2)· || ἄτομον ἐπιτήδειον, δεξιὸν εἰς τὴν δι' ὅπλου σκόπευσιν, ὁ ἱκανὸς στὴ σκοποβολή· || **ἐλεύθερος** σκοπευτὴς ἄτακτος στρατιώτης ἐν Γαλλίᾳ.

**σκοπευτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκόπευσιν βλ.λ.2) : **σκοπευτικὰ ὄργανα**, - **σκοπευτικὴ γραμμὴ** (ἡ νοητὴ εὐθεῖα ἡ ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ σκοπεύοντος, διερχομένη διὰ τῆς σκοπευτικῆς **ἐγκοπῆς** τοῦ κλισιοσκοπίου καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ στοχάστρου, ἀπολήγει εἰς τὸ σκοπευόμενον σημεῖον), **σκοπευτικὴ ἐγκοπὴ** (ἡ ἐπὶ τοῦ ὅπλου ἢ τοῦ κλισιοσκοπίου ἐσοχή, ἡ μετὰ τοῦ στοχάστρου ὁρίζουσα τὴν σκοπευτικὴν γραμμήν).

**σκοπεύω** κ. νεώτ. κ. δημ. σκοπῶ βλ.λ.Ι), παρατηρῶ, θεωρῶ : 'Ηρ.Ι,8 (δ.ἀνάγν.), Ξεν.'Ιππαρχ. 7,6, ΠΔ 'Ιὼβ 39,29 **ἐκεῖσε ὢν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι**, Διόδ.Σ 3,25 **ἑαυτοὺς ἀποκρύπτουσιν εἰς τὴν ὕλην, καὶ σκοπεύουσιν ἀπὸ τῶν δένδρων**, Στράβ.ΙΙ,ΙΙ,8· **2)** νεώτ. διοπτεύω, δι' ὀπτικοῦ ὀργάνου καθορίζω θέσιν τινά, παρατηρῶ· **3)** κατευθύνω πρὸς στόχον τὴν βολὴν πυροβόλου ὅπλου, σημαδεύω : **ἐπυροβόλησε χωρὶς νὰ σκοπεύσῃ**· **4)** δημ. ἔχω σκοπόν, πρόθεσιν, μέλλω νὰ . ., προτίθεμαι : **σκοπεύω νὰ κάνω ἕνα μικρὸ ταξιδάκι ἀναψυχῆς**, - **ἐσκόπευε νὰ πολιτευθῇ**· **5)** ρηματ.π. σκόπευσις, σκοπευτήριον, σκοπευτής, σκοπευτικός.

**σκοπή** (ἡ) τόπος ὑψηλὸς ἀφ' οὗ τις παρατηρεῖ, κατασκοπεύει, ὕψωμα πρὸς κατόπτευσιν, σκοπιά : Αἰσχ.'Ικ.713 **ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ τὸ πλοῖον**· κ. κτ. πληθ. : αὐτ.'Αγ.289 **σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς**, αὐτ.309, Ξεν.ΚΠ 3,2,ΙΙ **καταμαθὼν ἔνθα αἱ σκοπαὶ ἦσαν αἱ τῶν Χαλδαίων**· || φρ. **ποιοῦμαι τὴν σκοπὴν** περιασκοπῶ, παρατηρῶ ὁλόγυρα : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ. 29 **ἐν ἀσφαλεῖ μέντοι ἀπὸ δένδρου ὑψηλοῦ ποιούμενος τὴν σκοπήν**· || εἰδ. παρατηρητήριον ἀστρονόμου, ἀστεροσκοπεῖον : Στράβ.2,5,Ι4 **τὴν γὰρ Εὐδόξου σκοπὴν οὐ πολὺ τῶν οἰκήσεων ὑψηλοτέραν εἶναι**, αὐτ.Ι7,Ι,30· **2)** ἡ μετὰ προσοχῆς παρατήρησις, περίβλεψις : Αἰσχ.'Ικ.786 **πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον**, Λυκόφρ.Ι3ΙΙ.

**σκοπήσεις** 'Ησ. «σκέψεις».

**σκοπιά** (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. **σκοπιή** ὑψηλὸς τόπος ἀφ' οὗ δύναταί τις νὰ κατασκοπεύῃ, νὰ περισκοπῇ μακράν, βίγλα : 'Ιλ.Δ 275 **ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ**, αὐτ.Ε 77Ι, 'Οδ.Δ 524, αὐτ.Κ 97 **ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών**, αὐτ.Ξ 26Ι, Θέογν.550 **ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενο; σκοπιῆς**· **2)** ὅθ κ. ἡ κορυφή, ἡ ἄκρα ὄρους : Σιμωνίδ.Ι30 **Κιθαιρῶνος τ' οἰονόμοι σκοπιαί**, Σοφ.ἀπ.237 **Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς 'Αθῴου** (περὶ τοῦ ὄρους "Αθω)· || ἀκρόπολις : Εὐρ.'Εκ.93Ι **παῖδες 'Ελλάνων, πότε δὴ πότε τὰν 'Ιλιάδα σκοπιὰν πέρσαντες** . . , αὐτ.Φοίν.233, 'Αριστφ.Νεφ.28Ι· **3)** μτφ. ποι. τὸ ὕψιστον σημεῖον, ἡ ὑψίστη δόξα, ὁ κολοφών : Πίνδ.Ν 9,47 **οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν**· **4)** εἰδ. πύργος ἐν ᾧ διαμένουσι σκοποί, φύλακες, παρατηρητήριον : 'Ηρ.2,Ι5· οὕτω κ. Πλάτ.Πολ.445C **ὥσπερ ἀπὸ σκοπιᾶς μοι φαίνεται**· || νεώτ. ξύλινος οἰκίσκος, παράπηγμα προφυλακτήριον τοῦ φρουροῦντος σκοποῦ· || ναυτ. μικρὸν διόγκωμα ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τοῦ πύργου τῶν πυροβόλων πολεμικοῦ πλοίου, φέρον θυρίδα ἐκ χάλυβος, δι' ἧς ὁ ἐντὸς τοῦ πύργου ἀξιωματικὸς ἐπισκοπεῖ τὸν ὁρίζοντα **5)** περισκόπησις, φρούρησις : 'Οδ.Θ 302, 'Ηρ.5,Ι3 **ὡς δὲ ἄχθη, παρῆσαν καὶ οἱ ἀδελφεοὶ αὐτῆς οὐ κῃ πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες τούτων**, Ξεν.'Ιππαρχ.4,Ι0 **κρυπταὶ σκοπιαί**, "Αρατ.883.

**σκοπιάζω** (σκοπιά) ποι. ἐπιτετ. τ. τοῦ σκοπῶ-έω, ἀπὸ σκοπιᾶς, ἀφ' ὑψηλοῦ τόπου περισκοπῶ, κατοπτεύω : 'Ιλ.Ξ 58 **οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων, ὁπποτέρωθεν 'Αχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται**· || γεν. παρατηρῶ, κριτάζω, θεωρῶ : 'Οδ.Κ 260 **δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον**· **2)** διερευνῶ, ἀνερευνῶ, κατασκοπεύω τινά, μτ. αἰτ. : 'Ιλ.Κ 40 **ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν, οἷος ἐπελθὼν** (μτφ. Ζερβ. νὰ κατασκοπεύσῃ . . τοὺς ἐχθροὺς μόνος πηγαίνοντας), ΑΠ 9,606· || κ. μέσ. παραφυλάττω, ἔχω τὸ νοῦ μου σὲ κάτι : Θεόκρ.3,26 **ὦπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται "Ολπις ὁ γριπεύς**, 'Απολλ.Ρ 2,9Ι8 **νῆα σκοπιάζειν**.

**σκοπιήτης** (ὁ) (σκοπιά) ὁ ἐν ὄρεσι κατοικῶν, διαιτώμενος, ὀρεσίβιος, ἐπίθ. τοῦ Πανός : 'Αρχί. ἐν ΑΠ 6,Ι6 **σοὶ τάδε, Πὰν σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα**, Ριαν. αὐτ.6,34, 'Αντίπ.Σιδ.αὐτ.6,Ι09.

**σκοπικόν** μτγν. **ἐξέτασις**, ἔρευνα : Bandin.3,Ι68 **ζωῆς καὶ θανάτου σκοπικόν**.

**σκόπιμος**(-η)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος πρός τινα σκοπόν : 'Ιάμβλ. Μαθ.'Επιστ.7, Πρόκλ.'Αλκ.9C, αὐτ.Παρμ.4875, Σιμπλίκ.Φυσ.882,2, Εὐστ.Πον.Ι3,28· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπὶ σκοπῷ, ὁ ἐκ προθέσεως γινόμενος : **ἦτο σκόπιμος ἡ ἀπουσία του** || ὁ ἐξυπηρετῶν ἀπώτερόν τινα σκοπόν : **σκόπιμοι ἐνέργειαι**.

**σκοπιμότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκοπίμου βλ.λ., ἡ ἐξυπηρέτησις ὡρισμένου σκοποῦ· εἰδ. ἡ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀπωτέρου τινὸς σκοποῦ παράλειψις τοῦ πρέποντος, τοῦ κανονικῶς συνήθως ἐνεργουμένου, ἡ παράβασις τῶν τεταγμένων, **ἡ μὴ δίωξις τῶν στασιαστῶν διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος**· **2)** τὸ ἐκ προθέσεως, ἐπὶ σκοπῷ τινι τελεῖν, ἐνεργεῖν τι.

**σκοπίμως** ἐπίρρ. νεώτ. ἐκ προθέσεως, ἐπὶ σκοπῷ τινι : **σκοπίμως ἀπουσίασεν ἐκ τῆς συνεδριάσεως**· || πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀπωτέρου τινὸς σκοποῦ : **ἡ κυβέρνησις σκοπίμως ἠμέλησε τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν κινηματιῶν**.

**σκοπιῶ**-άω μτγν. σκοπιάζω βλ.λ.Ι) : Κόιντ.2,6.

**σκοπιωρεῖον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. σταθμὸς προσκαίρως ἱδρυόμενος ἐπὶ κορυφῆς λόφου ἢ ἄλλης ὑψηλῆς θέσεως πρὸς ἐπισκόπησιν τοῦ πελάγους, δυσαναγνώριστος δὲ εἰς τοὺς προσπλέοντας.

**σκοπιωρός** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. σκοπός, φρουρός : Φιλόστρ.Εἰκ.Ι,Ι3, 'Αλκίφρ.Ι,Ι7· **2)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. σκοπὸς τοποθετούμενος ἐπὶ λόφου ἢ ἄλλης τινὸς ἐν τῇ ξηρᾷ θέσεως πρὸς ἐπισκόπησιν χερσαίου τινὸς ἢ θαλασσίου τομέως μὴ ὄντος θεατοῦ ἐκ τῶν ἔν τινι ὅρμῳ πλοίων, δημ. βιγλάτορας· || ἕκαστος τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ προσωπικὸν σημαφόρου βλ.λ., δημ. λοὺκ-ἄουτ.

**σκοπιωροῦμαι**-έομαι ἀπὸ σκοπιᾶς τινος κατοπτεύω, περισκοπῶ, θεῶμαι· Σχόλ. «φυλακτικῶς σκοπεῖν ἀπὸ μετεώρου» : 'Ερμιππ.95, 'Αριστφ.Σφ. 36Ι **νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται** (σχόλ. «κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν»), Ξεν.Κυν.9, 2, Φιλόστρ.Εἰκ.Ι,Ι3.

**σκοποβολεῖον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. πολύγωνον βολῆς

**σκοποβολή** (ἡ) **νεώτ. κ.** σκοποβολία ἡ ἐπὶ σκοπόν, ἐπὶ στόχον βολή, ἄσκησις εἰς τὴν διὰ φορητοῦ πυροβόλου ὅπλου σκόπευσιν : **ἀγῶνες σκοποβολῆς κατὰ κινουμένου στόχου.**

**σκοπολάβ(ε)ιον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. παλαιοτέρα ὀνομασία τοῦ κλισιοσκοπίου πυροβόλου.

**σκοπολαμίνη** (ἡ) νεώτ. φαρμακολ. ἀλκαλοειδὲς ἀνάλογον πρὸς τὴν ὑοσκίνην βλ.λ. ἐν χρ. ἐσωτερικῶς μὲν ἐπὶ παθήσεων τοῦ στομάχου, κατὰ τοῦ μορφινισμοῦ κ. ἄ., ἐξωτερικῶς δὲ ἐπὶ τετάνου, ἐκλαμψίας κ. ἄ., ὡς καὶ εἰς τὴν ὀφθαλμιατρικήν.

**σκοπομορφίνη** (ἡ) νεώτ. χημ. συνδυασμὸς μορφίνης καὶ σκοπολαμίνης ἐν χρ. εἰς τὴν θεραπευτικὴν ἐπὶ μεικτῶν ναρκώσεων.

**σκοπός** (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. **ὁ** ἐπισκοπῶν, ἐπιβλέπων, ὁ παρατηρητής : Ἰλ.Ψ 359 **σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς τηλόθεν . . παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν ἀντίθεον Φοίνικα·** ‖ εἰδ. οἰκονόμος, ἐπιστάτης τοῦ οἴκου : Ὀδ.Χ 396 **ἥτε γυναικῶν δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·** **2)** εἰδ. φρουρὸς ἀπὸ σκοπιᾶς, ἀφ' ὑψηλοῦ τόπου ἐποπτεύων τὴν χώραν, μάλιστα δ' ἐν πολέμῳ : Ἰλ.Β 792 **εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε,** Ὀδ.Π 365, Ξεν.ΚΠ 3,2,1 **ἀλλ' ἀεὶ σκοποὶ εἰσὶν ἐκείνων οἳ σημαίνουσι τοῖς ἄλλοις ὅ,τι ἂν ὁρῶσι·** οὕτω κ. μτφ. : Ὑμν.Δήμ.62 **Ἠέλιον.. θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·** ‖ νεώτ. κ. δημ. στρατιωτ. φρουρὸς στρατιώτης εἰδικῶς ἐντεταλμένος τὴν φύλαξιν ἐπικινδύνου θέσεως ἢ διαβάσεως ἐν καταυλισμῷ ἢ στρατοπέδῳ, εἰσόδου στρατῶνος ἢ δημοσίου ἱδρύματος, ἄ. δημ. βάρδια· ‖ ὁμ. **ὁ** παρατηρῶν, ἐπισκοπῶν τὴν διέλευσιν τῶν θηραμάτων : Ξεν.ΚΠ 1,6,40· **3)** πρόσκοπος, κατάσκοπος, ἀνιχνευτής : Ἰλ.Κ 324 **σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης,** αὐτ.526, Αἰσχ.Ἑπτ.36 **σκοποὺς καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα·** ‖ ὁμ. παρατηρητής, ἀγγελιοφόρος : Σοφ.ΟΚ 35 **οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι,** αὐτ. Φιλ.125, Εὐρ.Ῥῆσ.556· ‖ **ἐν κακῇ** σημ. **ὁ** κρυφίως, μυστικῶς ἐπιβλέπων : Ὀδ.Χ 156· **4)** ὁ φύλαξ καὶ προστάτης, ὁ ἀνώτατος ἐπόπτης, ἐπὶ θεῶν καὶ βασιλέων : Πίνδ.Ο 1,54 **εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν,** αὐτ.6,59, αὐτ.Ν 5,27, Αἰσχ.Ἱκ.381 **τὸν ὑψόθεν σκοπόν, φύλακα βροτῶν·** **5)** εἰδ. ὁ ἀγρύπνως, μετὰ ζήλου ἐπιβλέπων κύριος : Σοφ.Αἶ.945 **πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσιν σκοποί.**

**σκοπός** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. σημεῖον, ἀντικείμενον εἰς ὃ τις προσηλοῖ τὸν ὀφθαλμόν, ἰδίως δὲ σημεῖον καθ' οὗ βάλλει τις, στόχος, σημάδι : Ὀδ. Φ 425 **οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον δὴν ἔκαμον τανύων,** αὐτ.Χ 6, Πίνδ.Ο 2,89 **ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον,** αὐτ.Ν 6,27, Αἰσχ.Ἀγ.628 **ἔκυρσας ὥστε τοξότης . .** σκοποῦ, Σοφ.Ἀντ.1033 **πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε·** ‖ φρ. **παρὰ σκοπόν** : Πίνδ.Ο 13,94· ‖ ὁμ. κ. νεώτ. φρ. **ἐπὶ σκοπὸν βάλλω** σκοπεύω, σημαδεύω : Ξεν.ΚΠ 1,6,29 **ἐπὶ σκοπὸν βάλλειν ἐδιδασκόμεν·** ‖ εἰδ. ἐν Ἐπιγρ. ἀγών, ἅμιλλα εἰς τὴν σκόπευσιν, τὴν σκοποβολήν· **2)** μτφ. τὸ ἀντικείμενον σκέψεως ἢ ἐνεργείας τινός, τὸ τελικὸν αἴτιον, πρόθεσις, ἐπιδίωξις : Πλάτ.Γοργ.507D **οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι, πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν,** αὐτ.Νόμ.744Α, αὐτ.Φιλ.60Α **τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι ζῴοις γεγονέναι,** Ἀριστλ.Πολιτ.1311a,4 **ἔστι δὲ σκοπὸς τυραννικὸς μὲν τὸ ἡδύ, βασιλικὸς δὲ τὸ καλόν·** ‖ νεώτ. **ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός** ὁ ἀληθής, ὁ βαθύτερος σκοπὸς ἐνεργείας τινός : **οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς γερμανικῆς ἐπεκτάσεως εἰς τὴν Μεσευρώπην·** ‖ φρ. **ἀπὸ σκοποῦ ἐκ προθέσεως,** σκοπίμως : **δὲν τὸ ἔκαμα ἀπὸ σκοποῦ νὰ τὸνε σπρώξω·** ‖ ὁμ. **ἔχω** σκοπό προτίθεμαι, σκέπτομαι νά . . : **ἐφέτος εἶχα σκοπὸ νὰ κάμω ἕνα ταξιδάκι στὴν Εὐρώπη·** ‖ **δὲν τό 'χω σκοπό** οὐδόλως εἶμαι διοτεθειμένος : **δὲν τὸ 'χω σκοπὸ νά τοῦ ξαναδώσω χρήματα - νά τά ξαναφτειάξω μαζί της·** ‖ **ἔχω καλὸ σκοπό** σκέπτομαι τιμίως, ἠθικῶς : **ἔχει καλὸ σκοπὸ γιὰ τὴν κοπέλλα** (δὲν πρόκειται νὰ τὴν ἐκθέση, σκέπτεται νὰ τὴν νυμφευθῆ)· **3)** εἶδός τι ὀρχήσεως, χοροῦ : Εὐπ. 446· **4)** δημ. μελῳδία ᾆσμα : Ἐρωτόκρ.1,487 **τὸ σύθεμα τοῦ τραγουδιοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ ἡ γλυκότη,** Ζερβ Τραγ.ΚΚ 35,2 **λόγια π' ἄλλος δὲν ἄκουσε, σκοποὺς ποὺ δὲν εἶπ' ἄλλος, - εἶναι ὅμορφος ὁ σκοπὸς τῆς Μασσαλιώτιδας·** **5)** εἰδ. ἰατρ. φρ. **ἐπὶ τῷ πρώτῳ σκοπῷ** διὰ συνενώσεως τῶν χειλέων τοῦ τραύματος : Γαλ.1,387· ὁμ. **κατὰ δεύτερον σκοπόν** διὰ σορκοφυΐας.

**σκοπόσημον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. στόχος κατὰ τὴν τέλεσιν ἐπὶ σκοπὸν βολῆς διὰ ἐπινηΐων πυροβόλων.

**σκοποτραγούδισμα** (τὸ) δημ ποι. ᾆσμα, μέλος, ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τραγοῦδι : Ἐρωτόκρ.1,956 **μιὰ γνωστικὴ καὶ φρόνιμη . . γιὰ σκοποτραγουδίσματα εἶν' ἔτσ' ἀποδομένη ;,** Γρυπ.Σκ.Τερρ. 62,5 **στὸ νέο σου θλιβερὸ σκοποτραγούδισμα | ποὺ μελετᾷς . . νὰ φάλλης.**

**σκοπῶ**-άω (1) σκοπιάζω βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ.854.

**σκοπῶ**-έω (2) κ.μσν. κ.νεώτ. (παρὰ δοκίμοις συγγραφεῦσι μ. κατ' ἐνεστ. κ. παρατ. ἐνεργ. κ. μέσ., τῶν ἄλλων χρόνων λαμβανομένων ἐκ τοῦ σκέπτομαι), μέλλ. σκοπήσω (Βάβρ.103,8 **ἐπι-,** Ἡλιόδ.Αἰθ. 5,4 **κατα-,** Γαλ.Χρ.Μορ.3,10 δ.ἀνάγν.), ἀόρ. **ἐσκόπησα** (Θεόφρ.Σημ.1 **προ-,** Πολύβ.ἀπ.54 **περι-,** Λιβάν.Λόγ.12,28), μέσ. ἀόρ. **ἐσκοπησάμην** (**περί-** : Λουκ.Ἀλ.Ἰστ.1,32), παρακ. **ἐσκόπημαι** (**προαν-** : Ἰώσ.ΑΙ 17,5,6) βλέπω πρός τι πρᾶγμα, παρατηρῶ, ἐξετάζω, θεωρῶ : Πίνδ.Ο 1,5 **μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον,** Σοφ.Φιλ.467 **πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν,** Εὐρ.Ῥῆσ.482, Ξεν.Ἀν.6,3, 14(17) **Τιμαρίων . . προελαυνέτω ἐφορῶν ἡμᾶς καὶ σκοπείτω τὰ ἔμπροσθεν·** μτ. ἐπιρρ. : Σοφ.Ἠλ.1474 **αὕτη πέλας σοῦ μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει·** ‖ ἀπολ. ἀγρυπνῶ, ἔχω ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν : Αἰσχ. Ἱκ.232 **σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον·** **2)** μτφ. ἐξετάζω, προσέχω, θεωρῶ : Ἡρ.1,8, Σοφ. ΟΤ 130 **ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο,** Θουκ.4, 23 **σκοποῦντες καιρὸν εἴ τις παραπέσοι ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι,** Πλάτ.Φαῖδρ.232D **ἐὰν δὲ τὸ σεαυτοῦ σκοπῶν ἄμεινον ἐκείνων φρονῇς,** αὐτ.Πολ.342D, Ἀντιφ 4,2,8, Πρόδρ.2,378 **καὶ σκόπει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ποικιλίαν·** ‖ μετ' ἐξηρτημένης προτάσεως : Ἡρ.1,32, Σοφ Ἀντ.41 **εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει,** Ἀνδοκ.1,8 **σκοπῶ . . πόθεν ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας,** Πλάτ. Νόμ.861Ε, Ξεν.ΚΠ 2,2,26 **καὶ μὴ μέντοι σκοπεῖτε ὅπως ἐκ τῶν πολιτῶν ἀναπληρώσετε τὰς τάξεις·** ‖ κ. μετὰ γενικ. τοῦ προσ. : Πλάτ.Θεαίτ. 182Α **σκόπει δὴ τόδε αὐτῶν,** Ξεν.Ἀπομν.1,1,12· ‖ κ. μετ' ἐμπροθ. προσδιορισμοῦ : Ἀντιφ.1,31, Θουκ.6,36 **οὐκ ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοπεῖσθε τὰ γεγονότα,** Ξεν.ΚΠ 1,6,8 **ὅταν πρὸς αὐτὸ τὸ ἄρχειν σκοπῶν λογίζωμαι,** Πλάτ.Πολ.348Β· κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΤ 68 **ἣν δ' εὖ σκοπῶν ηὕρισκον ἴασιν μόνην·** ποβλ. αὐτ.Φιλ.282· ὁμ. κ. μτ. ἐπιρρ. : Εὐρ.Φοίν.155 **ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί,** αὐτ.Ῥῆσ.339, Πλάτ.Συμπ.219Α **ἀλλ', ὦ μακάριε, ἄμεινον σκόπει, μή σε λανθάνω οὐδὲν ὤν·** **4)** ζητῶ, ἀναζητῶ τι : Ἀριστφ. Ἀχ.96 **ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς ;,** Ξεν.Ἀν.5,7,32 **σκοπεῖτε παῦλαν τινὰ αὐ-**

τῶν, αὐτ.῾Ιέρ.9,10, Δημ.1470, Πλούτ.᾿Ηθ.991F σκοπεῖν ὄνομα κάλλιον αὐτῇ· 5) πυνθάνομαι, μανθάνω : Σοφ.ΟΤ 286 παρ᾽ οὗ τις ἂν σκοπῶν τάδ᾽, ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα· ‖ κ. παθ. ἐρωτῶμαι, ἐξετάζομαι : Πλάτ.Νόμ.772D σκοπῶν καὶ σκοπούμενος ὑπ᾽ ἄλλων· 6) νεώτ. ἔχω κατὰ νοῦν, προτίθεμαι, ἀποβλέπω εἴς τι, σκοπεύω : ἡ ποινικὴ νομοθεσία σκοπεῖ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐγκληματικῆς τάσεως· 7) μέσ. σκοποῦμαι ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς τὸ ἐνεργ. σημ. παρατηρῶ, θεωρῶ : Σοφ.ΟΤ 964 τί δῆτ᾽ ἂν .. σκοποῖτό τις τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν, Εὐρ.ΙΤ 68, αὐτ.᾿Ελ.1537· ‖ ὁμ. ἐξετάζω, προσέχω εἰς : αὐτ.ἀπ.262 πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν· ‖ ὁμ. μέσ. ἐρευνῶ, ἀναζητῶ : ᾿Ισοκρ.21,17 ὅταν ἀδικεῖν ἐπιχειρῶσιν ἅμα καὶ τὴν ἀπολογίαν σκοποῦνται· 8) ρηματ.π. σκοπή, σκόπησις, σκοπιά, σκοπός.

**σκοραδᾶν** ᾿Επιγρ. πιθ. γενικ. πληθ. σκόρδων : ᾿Επιγρ.Κυρήνης.

**σκορακίζω,** μέλλ. ἀττ. σκορακιῶ, στέλλω, πέμπω τινὰ «ἐς κόρακας», στέλνω στὸ διάβολο, ἀποπέμπω μετὰ περιφρονήσεως, γεν. ὑβριστικῶς, μετὰ καταφρονήσεως φέρομαι πρός τινα : Φιλόδ. Κακ.[5], Λουκ.Ρητ.Διδ.16 γνωριεῖ καὶ προσήσεται, οὐδὲ ἀποστραφήσεται καὶ σκορακιεῖ· ‖ παθ. τυγχάνω κακῆς, ὑβριστικῆς μεταχειρίσεως : Δημ. 155 οἱ δ᾽ ὅταν μέγιστα κατορθώσωσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται παρὰ τὸ προσῆκον, Πλούτ.᾿Αρτοξ.27· ‖ ὁμ. παθ. ἀποπέμπομαι, ἐκδιώκομαι : Φίλ.1,139 σκορακίζεσθαι εἰς χῶρον ἀσεβῶν· 2) ρηματ.π. σκορακισμός.

**σκορακισμός** (ὁ) μτγν. ἐξύβρισις, ἀτίμασις, καταφρόνησις, πρβλ. σκορακίζω· ῾Ησ. «χλευασμός, ἀπάτη, ὕβρις, φαυλισμός, ἀποδοκιμασία» : ΠΔ Σοφ.Σειρ.41,19 ἀπὸ σκορακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως, Πλούτ.᾿Ηθ.467Ε.

**σκορβουτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σκορβοῦτον βλ.· 2) ἐπὶ προσ., ὁ πάσχων ἐκ σκορβούτου.

**σκορβοῦτον** (τὸ) νεώτ. ἰατρ., δημ. σκορμποῦτο γενικὴ διαταραχὴ τῆς θρέψεως ἐκδηλουμένη διὰ καχεξίας, αἱμορραγιῶν ἀπὸ τῶν βλεννογόνων, κ.ἄ. ἔχουσα τὸ αἴτιον εἰς τὴν ἐκ τῆς τροφῆς στέρησιν ὡρισμένων οὐσιῶν ἐνεχουσῶν εἰδικὴν βιταμίνην : τὸ σκορβοῦτον ἀνήκει εἰς τὰς ἀβιταμινώσεις.

**σκορδάζειν** ῾Ησ. «σπᾶσθαι».

**σκορδαλιά** (ἡ) δημ. εἶδος πολτώδους ἐδέσματος, ἔχοντος ὡς βάσιν τὸ σκόροδον, σκοροδάλμη, ἀλιάδα.

**σκορδαλός** (ὁ) μσν., δημ. κ. σκορδιαλὸς κ. ἀσκορδαλός τὸ πτηνὸν κορυδαλλός : Πρόδρ. 2,432 ἔδε κεφάλιν σκορδαλοῦ.

**σκορδαμυκτεῖ** ῾Ησ. «πυκνὰ κλείει καὶ ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς».

**σκόρδαξ**-ακος (ὁ) δ.γρ. ἀντὶ κόρδαξ βλ. : Μνησίμ.῾Ιπποτροφ.1,18.

**σκορδέλαιον** (τὸ) νεώτ. ἄ. σκοροδέλαιον βλ.

**σκορδευτής** (ὁ) ᾿Επιγρ. ὁ ἐργαζόμενος εἰς φυτείας σκορόδων, ὁ φυτευτὴς σκορόδων.

**σκορδίζω** μτγν. ὁμοιάζω πρὸς τὸ σκόροδον : Διοσκ.3,111 τῇ ὀσμῇ σκορδίζειν.

**σκορδίλα** (ἡ) δημ. ἡ ὀσμὴ σκόρδου, ἰδίως ἡ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φαγόντος σκόρδον δυσώδης ἀπόπνοια.

**σκορδίνημα** (τὸ) ἡ κατάστασις τοῦ σκορδινῶμαι βλ., ἡ τῶν μελῶν ἔντασις, ἐκτάνυσις : ῾Ιππ. ᾿Επιδ.2,3,1.

**σκορδινησμός** (ὁ) σκορδίνημα βλ. : ῾Ιππ.᾿Επιδ.6,5,1.

**σκορδινισμός** (ὁ) σκορδίνημα βλ. : ῾Ιππ.᾿Επιδ. 6,5,1 (κῶδ. ἀντὶ σκορδινησμός), Γαλ.17(2),244.

**σκορδινῶμαι**-άομαι, ἰων. -έομαι τανύομαι μετὰ χάσμης, διατείνω ἐμαυτόν, ἀνακλαδίζομαι· ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ὕπνου τῶν ἀνιστωμένων : ῾Ιππ.᾿Επικ. 20, πρβλ.Πολυδ.5,168· οὕτω κ. ἐπὶ ἀνιῶντος : ᾿Αριστφ.᾿Αχ.30 στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι, αὐτ.Βάτρ.922, πρβλ. αὐτ.Σφ.642· 2) καρηβαρῶ, ἔχω ζάλην, τάσιν πρὸς ἔμετον : ᾿Ερωτιαν.· 3) ρηματ.π. σκορδίνημα, σκορδινησμός.

**σκόρδιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν τεύκριον τὸ σκόρδιον, εἶδος τευκρίου βλ., ἔχον ὀσμὴν σκορόδου, φαρμακευτικόν, δημ.σκορδόχορτο: Διοσκ.3,111,Γαλ.12,125· 2) σκόρδιον μέγα εἶδος ἀγρίου σινάπεως: ΨΔιοσκ.2,145,᾿Ανδρομ.π.Γαλ.14,39.

**σκορδοειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος σκορόδῳ : Διοσκ.3,47 (δ.ἀνάγν. σκοροδοειδής).

**σκορδόζεμα**-ατος (τὸ) μτγν. ἀφέψημα σκορόδων : ῾Ιεροφ.ἐν Ideler.Phys.1,410.

**σκορδύζουμο(ν)** (τὸ) μσν. κ. δημ. χυμὸς συνθλιβέντων σκορόδων, ἐν χρ. εἰς τὴν βυζ. τεχνικὴν τῆς ἐπὶ ξύλου ἁγιογραφίας ὡς κολλητικόν.

**σκορδοκαΐλα** (ἡ) δημ. αἴσθημα καυστικὸν ἐκ τῆς γεύσεως, πέψεως σκορόδων· ‖ μτφ. ἐν εἰρων. φρ. εἰς ἔκφρασιν περιφρονητικῆς ἀδιαφορίας : σκορδοκαΐλα ποὺ μ᾽ ἔπιασε γιὰ τὰ τραπέζια τους! (πολὺ ποὺ σκοτίστηκα!).

**σκόρδο(ν)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ σκόροδον βλ. : Κράτ.Θηβ.4,5D, ΠΔ᾿Αριθμ.11,5 καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα, Φιλόδ. Ποιημ.2,52, Διοσκ.2,152, Διοκλητ.῎Εδικτ.6,23, Γεωπ. 12,8,8, Πρόδρ.1,212 καὶ ἄλλα τὰ τῶν κηπουρῶν σκόρδα καὶ κρομμυδίτζια, αὐτ.2,201, Βάρν.᾿Απολ. Σωκρ.47 ροχάλιζες, ἔτριζες τὰ δόντια σου καὶ βρωμοῦσες σκόρδο· ‖ δημ.φρ. σκόρδα στὰ μάτια σου! ἢ ἁπλῶς σκόρδα! ὡς ἀποτρεπτικὴ τῆς βασκανίας· ὁμ. φρ. ὁ ἕνας σκόρδο ὁ ἄλλος κρεμμύδι ἐπὶ διαφωνούντων, συζητούντων ἐριστικῶς· 2) πάπ. «ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος ἐστὶν τὸ λεγόμενον σκόρδον».

**σκορδόνιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκόρδον βλ. : Διοσκ.Εὐπ.2,119.

**σκορδόξιδο** (τὸ) δημ. ὄξος περιέχον κοπανισμένον σκόροδον ἐν χρήσει ὡς ἄρτυμα, ἰδίως εἰς τὸν πατσὰν βλ., ἄ. σκορδοστούμπι.

**σκορδόπιστος** (ὁ) δημ., θηλ. σκορδόπιστη, παικτικῶς καὶ εἰρωνικῶς, ὁ ἄπιστος ἐραστής, εὔχρ. ἰδίως εἰς τὸ θηλ. : τοῦ τὸ ᾽σκασε ἡ σκορδόπιστη κι εἶναι μερακλωμένος.

**σκορδοπλεξίδα** (ἡ) δημ. πλεξὶς σκορόδων.

**σκορδόπρασον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδός τι σκορόδου : Διοσκ.2,153.

**σκορδοσκελίδα** (ἡ) δημ. σκελὶς σκορόδου.

**σκορδοστούμπι** (τὸ) δημ. ἔδεσμά τι ἐκ κρέατος μετὰ σκορόδου· 2) σκορδόξιδο βλ.

**σκορδούλα** (ἡ) δημ. κ. σκουρδούλα ἡ πανώλης· 2) μτφ. μεγίστη βλάβη, ζημία, καταστροφή.

**σκορδοφαγία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐσθίειν σκόρδα, ἄ. σκοροδοφαγία : ᾿Ορειβ.ἀπ.58· ‖ νεώτ. ἡ ὑπέρμετρος χρῆσις σκορόδου εἰς τὸ φαγητόν· κ. κτ. συνεκδ. ἡ νηστήσιμος δίαιτα.

**σκορδοφάγος** (ὁ) δημ. ὁ καθ᾽ ὑπερβολὴν τρώγων σκόρδα, ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὴν σκορδοφαγίαν βλ.

**σκορδοφαγῶ**-έω μτγν. ἐσθίω σκόροδα, τρώγω σκόρδα, ἄ. σκοροδοφαγῶ : ᾿Ανών.Λονδ.33,54.

**σκορδοφόρος**-ον μσν. ὁ φέρων σκόρδα, ἄ. σκοροδοφόρος : Εὐστ.εἰς Διον.Περ.525.

**σκορδόχορτο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν τεύκριον τὸ σκορδοειδές.

**σκορδύλη** (ἡ) μικρὸς ἰχθὺς ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ θύννου, ἄ. κορδύλη βλ.4) : ᾿Αριστλ.ΖΙ 571a,16 ἡ δ᾽ αὔξησίς ἐστι τῶν θυννίδων ταχεῖα· .. γίγνονται ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἃς καλοῦσιν οἱ μὲν σκορδύλας.

**σκορζονέρα** (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος κοσμητικῶν καὶ ἐδωδίμων φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶνσυνθέτων : σκορζονιέρα ἡ κρινόφυλλος, δημ. σταρίδα.

**σκόρθοι** 'Ησ. «τόρνοι σκορωθροί».

**σκόρνος** 'Ησ. «κόρνος, μυρσίνη τὸ φυτόν».

**σκορόβιλος** 'Ησ. «κάνθαρος».

**σκοροδάλμη** (ἡ) καρύκευμα, ἄρτυμα ἐκ σκορόδων καὶ ἅλμης : Κρατῖν.143, 'Αριστφ.'Ιππ.199, αὐτ.1095 εἶτα κατασπένδειν, ἀμβροσίαν μὲν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην, αὐτ.'Εκκλ.291.

**σκοροδέλαιον** (τὸ) νεώτ. κ. σκορδέλαιον αἰθέριον ἔλαιον τοῦ σκορόδου.

**σκοροδίζω** παρέχω τινὶ σκόροδον· εἰδ. περὶ ἀλεκτρυόνων οὓς ἔτρεφον διὰ σκορόδων, πρὶν ἢ κινήσωσιν αὐτοὺς εἰς ἀγῶνα κατ' ἀλλήλων : 'Αριστφ. 'Ιππ.946 σὺ δ', ὦ Παφλαγών, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκόρδισας· κ. παθ. : αὐτ.494, αὐτ.'Αχ.166 αὖ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκορδισμένοις· **2)** παρασκευάζω, καρυκεύω μετὰ σκορόδου· κ. παθ. : Διφιλ.17,3 κάθαλα ποιήσας.. κἀσκοροδισμένα.

**σκορόδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σκόροδον : 'Αριστφ.Πλ.818, 'Αντιφάν.62.

**σκοροδοειδής**-οῦς-ές μτγν. δ. ἀνάγν. ἀντὶ σκοροδοειδὴς βλ.λ. : Διοσκ.3,47.

**σκοροδομάχοι** (οἱ) μτγν. οἱ διὰ σκορόδων μαχόμενοι, κωμ. προσωνυμία φανταστικοῦ ἔθνους : Λουκ.'Αλ.'Ιστ.1,13.

**σκοροδομίμητος**-ον κωμ. ὁ κατὰ μίμησιν σκορόδου : 'Αριστφ.άπ.5 σκοροδομίμητος φύσις.

**σκόροδον** (τὸ) κ. νεώτ. κ. σκόρδον φυτὸν βολβῶδες ἰδιαζούσης δριμείας γεύσεως καὶ ὀσμῆς : 'Ηρ.2,125 ὅσα.. καὶ κρόμμυα καὶ σκόροδα ἀναισιμώθη τοῖσι ἐργαζομένοισι, 'Ιππ.Νούσ. 37, 'Αριστφ.Πλ.718 φάρμακον καταπλαστὸν ἐπεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς, αὐτ.Λυσ.690· **2)** εἰδ. κτ. πληθ. συνεκδ. τὰ σκόροδα τὸ μέρος τῆς ἀγορᾶς ἔνθα ἐγίνετο ἡ πώλησις τῶν σκορόδων : Εὐπ.304.

**σκοροδοπανδοκευτριαρτόπωλις**-ιδος (ἡ) κωμ. πανδοκεύτρια, ξενοδόχος πωλοῦσα σκόροδα καὶ ἄρτους : 'Αριστφ.Λυσ.458.

**σκοροδοπώλης** (ὁ) μτγν. ὁ πωλῶν σκόροδα : Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.678, Πολυδ.7,198.

**σκορόδοσμος** (ὁ) νεώτ. βοταν. ἑτέρα ὀνομ. τοῦ φυτοῦ νάρθηξ ὁ δύσοσμος.

**σκοροδοφαγία** (ἡ) μτγν. τὸ τρώγειν σκόροδα, ἁ. σκορδοφαγία : Διοσκ.Εὐπ.2,122.

**σκοροδοφαγῶ**-έω τρώγω σκόροδα : 'Ησ.· πρβλ. σκορδοφαγῶ.

**σκοροδόφθαλμος**-ον μτγν. ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς ἐπιμεμηκυσμένους ἐκ τῶν ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ὄπισθεν (τοῦθ' ὅπερ ἐπιφέρει μυωπίαν) : 'Αέτ.7,47.

**σκοροδοφόρος**-ον σχόλ. ὁ φέρων σκόροδα : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.718· πρβλ. σκορδοφόρος.

**σκοροδῶ**-όω 'Ησ. «συνουσιάζω».

**σκόρος** (ὁ) δημ. κ. σκῶρος τὸ ἔντομον σής, οὗ ἡ κάμπη κατατρώγει τὰ μάλλινα ὑφάσματα.

**σκοροφάγωμα** (τὸ) δημ. ἡ ὑπὸ τοῦ σκόρου βλ.λ. φθορὰ ὑφάσματος· **2)** τὸ ὑπὸ τοῦ σκόρου ἐφθαρμένον σημεῖον αὐτοῦ

**σκοροφαγωμένος**-η-ο δημ. ἐπὶ ὑφασμάτων, ὁ ὑπὸ σκόρου βλ.λ. διαβρωθείς.

**σκόρπαινα** (ἡ) μτγν. κ.νεώτ. εἶδος ἰχθύος, διαστελλομένου ἀπὸ τοῦ σκορπίου : 'Αθήν.7,320F ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν· **2)** νεώτ. γένος ἰχθύων τῆς οἰκογεν. τῶν σκορπαινιδῶν, δημ. σκορπίνα, σκαρπιός, σκορπίνι, σκροπίνι, σκορπίδι, χάφτης.

**σκορπαινίδαι** (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια ἰχθύων ἀκανθοπτερυγίων, τῶν εὐκράτων καὶ τῶν θερμῶν θαλασσῶν.

**σκορπαλευράς** (ὁ) δημ., θηλ. σκορπαλευραού ὁ ἀσώτως διαχειριζόμενος τὴν περιουσίαν του, ὁ σπατσλῶν τὰ χρήματά του : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.48 εἶχε ρίψει μικράν τινα διαβολήν .. τὴν εἶχεν ὀνομάσει «σκορπαλευρού».

**σκόρπειος**-α-ον, Ἰων. σκορπήϊος ὁ τοῦ σκορπίου : 'Ορφ.Λιθ.510, Μαν.1,35.

**σκορπέρως**-ωτος (ὁ) ἔμβλημα ἐπὶ ἀσπίδος : Δήλου (ἔχον ἐ)πίσημον σκορπέρωτα.

**σκορπισίνομαι** μτγν. μον. παθ. ἐξοργίζομαι, παροξύνομαι : Προκ.Μυστ.9, Σουΐδ.

**σκορπιακός**-ή-όν μτγν. ὁ τοῦ σκορπίου ἢ ὁ διὰ τὸν σκορπίον : Γαλ.14,177 σκορπιακὴ ἀντίδοτος φάρμακον κατὰ δήγματος σκορπίου βλ.λ.1).

**σκορπιανός**-ή-όν μτγν. ἀστρολογ. ὁ γεννηθεὶς ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Σκορπίου : 'Αντίοχ. 'Αστρ.ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 7,18.

**σκορπίδι** (τὸ) δημ. ὁ ἰχθὺς σκόρπαινα βλ.λ.2)· **2)** τὸ φυτὸν ἄσπληνον, ἁ. σκορπιδόχορτο.

**σκορπίδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκορπιὸς βλ.λ.5), μικρὰ πολεμικὴ μηχανὴ πρὸς ἐκτόξευσιν βελῶν : Πολύβ.8,5,6 τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ βάλλων διὰ τούτων, ΠΔ Μακκ.1,6,51 καὶ ἔστησεν ἐκεῖ.. λιθόβολα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλλεσθαι βέλη.

**σκορπιδόχορτο** (τὸ) δημ. φυτὸν ἄσπληνον, ἁ. σκορπίδι· ‖ φρ. ἔγινε σκορπιδόχορτο ἐπὶ ἀσκόπως σπαταληθείσης χρηματικῆς περιουσίας.

**σκορπίζω** κ. νεώτ. κ. δημ. κ. σκορπῶ-άω κ. σκροπίζω διαλύω, διαχωρίζω σωρὸν ἢ ὅμιλόν τινα εἰς τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸν στοιχεῖα, διασκορπίζω, ἀναφορ. πρὸς ὁμάδας ἐμψύχων ἢ πραγμάτων : ΠΔ Βασ.2,2,15. καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, Στράβ.4,4,6 τοὺς δ' ὄρνεις ἐπιστάντας τὰ μὲν ἐσθίειν τὰ δὲ σκορπίζειν, ΚΔ Ματθ.12,30, Φιλούμ.12,2, - μὲ μιὰ τουφεκιὰ τοὺς σκορπίσαμε· κ. παθ. : 'Εκατ.Μ 366J, Πολίτ. 'Εκλ.Τραγ.45,20 νὰ μάσω τὰ μπουλούκια μου ποὺ τά 'χω σκορπισμένα· **2)** μεταβάλλω εἰς κόνιν, κάνω σκόνη : Ζωσ.'Αλχ.177Β· ‖ συντρίβω εἰς τεμάχια, κάνω κομμάτια : 'Ερωτόκρ.1,567 ὁ Ρώκριτος.. σωπαίνει καὶ τὸ λαγοῦτο σκόρπισεν εἰς ἑκατὸ κομμάτια· **3)** μτφ. ἀσώτως δαπανῶ, κατασπαταλῶ : Κατ.'Αστρλ.Κ 2,162 τὸν πατρικὸν βίον σκορπίζειν, παροιμ. τὰ σκορπίζει στὸ δρόμο, σὰν ὁ κόκκοτος τ' αὐγά (σκωπτικῶς περὶ τῶν λίαν φιλαργύρων)· **4)** δημ. διαχέω, ἐκπέμπω : τὰ ρόδα σκορπίζανε γύρω τὴν εὐωδιά τους, - τὸ πιάνο σκόρπιζε ἤχους γλυκούς· **5)** δημ. ἀμτβ. διαλύομαι, διασκορπίζομαι : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.76,4 ἐλάτε νὰ σκορπίσουμε, μπουλούκια νὰ γενοῦμε, Γρυπ.Σκ.Τερρ26,5 ἦρθαν οἱ ἐχθροί, μὰ σκόρπισαν σὰν τῆς βροχῆς τὰ νέφη, - σκόρπισαν τὰ σύννεφα κι ὁ οὐρανὸς ξαστέρωσε· **6)** ὁμ. ἀμτβ. συντρίβομαι εἰς τεμάχια, γίνομαι κομμάτια : 'Ερωτόκρ.2,1883 καὶ τὸ κοντάρι σκόρπισε, Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 41,19· ‖ ἀναλύομαι, χάνω τὴν συνοχήν μου.

**σκορπίνα** (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς σκόρπαινα βλ.λ.2).

**σκορπιόδηκτος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ὑπὸ σκορπίου δηχθείς : Διοσκ.1,4 (κῶδ.), Γεωπ.12,13,6.

**σκορπιοειδής**-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σκορπίον βλ.λ.· ὅθ. τὸ σκορπιοειδὲς φυτόν τι κληθὲν οὕτω διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σπόρου αὐτοῦ πρὸς τὴν οὐρὰν σκορπίου : Διοσκ.4,192· **2)** νεώτ. ζωολ. σκορπιοειδῆ (τὰ) τάξις ἀρθροπόδων ἀραχνοειδῶν.

**σκορπιόεις**-εσσα-εν μτγν. ὁ τοῦ σκορπίου ἢ ὁ ἐκ τοῦ σκορπίου : Νίκ.Θηρ.654 τύμμα σκορπιόεν.

**σκορπιόθεν** ἐπίρρ. ὑπὸ σκορπίου, ἀπὸ σκορπιοῦ : 'Ορφ.Λιθ.761 σκορπιόθεν βεβολημένος.

**σκορπιοκτόνον** (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν ἡλιοτρόπιον τὸ μέγα : ΨΔιοσκ.4,190.

**σκορπιομάχος**-ον ὁ πρὸς τοὺς σκορπίους μαχόμενος: Ἀριστλ.Θαυμ.844b,24 **σκορπιομάχος ἀκρίς.**

**σκορπίον** (τὸ) μτγν. τὸ ἀκανθῶδες φυτὸν τράγος βλ.λ.8) : Διοσκ.4,51· ‖ τὸ φυτὸν σίκυς βλ.λ. ὁ ἄγριος : ΨΔιοσκ.4,150· ‖ τὸ ἡλιοτρόπιον : Γλωσσ.· πρβλ. σκορπιοκτόνον.

**σκορπιόπληκτος**-ον μτγν. ὁ ὑπὸ σκορπίου πληγείς, δηχθείς, σκορπιόδηκτος : Διοσκ.4,192.

**σκόρπιος**-α-ο δημ. ὁ διεσπαρμένος τῇδε κἀκεῖσε, σκορπιστός : Σολωμ.Λάμπρ.25,31 **μόνον οἱ σκόρπιες δάφνες ποὺ ἐμύριζαν, - σκόρπια χαρτιά - φύλλα·** ‖ κ. ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων : Σολωμ.Ἐλ.Πολ.3,5 **γέλιο στὸ σκόρπιο στράτευμα σφοδρὸ γεννοβολιέται.**

**σκορπίος** (ὁ) νεώτ., δημ. **σκορπιός κ. σκροπιός** ζῷόν τι ἐκ τῶν ἀραχνοειδῶν ἀρθροπόδων, φέρον εἰς τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς **ἄκανθαν** ἧς τὸ νύγμα εἶναι δηλητηριῶδες καὶ δι' ἧς θανατοῖ τὴν λείαν του ἢ ἐν ἀμύνῃ νύσσει : Αἰσχ.ἀπ.169, Σοφ.ἀπ.37 **ἐν παντὶ σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ** (παροιμ.), Πράξιλλ. 4 **ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον φυλάσσεο,** Πλάτ.Εὐθ. 290A **ἐχεῶν τε καὶ φαλαγγίων καὶ σκορπίων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τε καὶ νόσων,** Ἀριστλ.Ζ΄ 555a, 23, Δημ.786 **ὥσπερ ἔχις ἢ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον,** Ἡσ.· **2)** ἀκανθοπτέρυξ θαλάσσιος ἰχθύς, δημ. σκορπιός, νεώτ. ἀ. σκόρπαινα : Ἀλεξ. 261,9, Διοκλ.ἀπ.135, Ἀριστλ.Ζ΄ 508b,17 **γαλεός, πέρκη, σκορπίος,** Πλούτ.Ἠθ.977F· **3)** ἀκανθῶδές τι **φυτόν** : Θεόφρ.Φ΄ 6,3,1, αὐτ.6,4,1· ‖ νεώτ. βοταν. **τὸ φυτὸν** ἐχινόπους ὁ μήλιος· **4)** κ. νεώτ. **ὁ ὄγδοος** ἀστερισμὸς **τοῦ** ζῳδ. κύκλου : Κλεόστρατ.1, Ἄρατ.85, Εὔδοξ.π.Ἱππαρχ.1,2,20, Ἐρατοσθ.Κατ.7,-ὁ **ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Σκορπίον·** **5)** εἶδος καταπέλτου ἢ λιθοβόλου, πολεμικὴ μηχανὴ πρὸς ἐκτόξευσιν βελῶν παρὰ Ρωμαίοις κ. Βυζ. : Ἥρων Βελοπ.74,6, Πλούτ.Μάρκελλ.15 **οἱ σκορπίοι βραχύτονοι μέν, ἐγγύθεν δὲ πλῆξαι παρεστήκεσαν,** Ἐπιγρ. σκορπίων σωλῆνες· **6)** εἶδος πλοκῆς τῆς κόμης τῶν παιδίων, κρωβύλος : Σχόλ. Θουκ.1,6· **7)** νεώτ. ναυτ. ἰσχυρὰ ξυλίνη ἢ σιδηρᾶ δοκὸς τοῦ σκελετοῦ τῶν πλοίων, ἐπικαλύπτουσα τὰς ἕδρας τῶν πρωραίων **ἀφ'** ἑνὸς **καὶ τῶν** πρυμναίων ἀφ' ἑτέρου νομέων, ἀ. πόστες.

**σκορπιοῦμαι** όομαι σκορπιαίνομαι βλ.λ.· Ἡσ. «ἀγριαίνεται' ἐρεθίζεται».

**σκορπίουρος** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. βοταν. ὀνομ. διαφόρων φυτῶν, **τὸ** σκορπιοειδὲς βλ.λ. : Σχόλ. Νίκ.Ἀλεξ.146· ‖ **τὸ φυτὸν** ἡλιοτρόπιον **τὸ** μέγα : Διοσκ.4,190· ‖ **τὸ φυτὸν** σκορπιοκτόνον : ΨΔιοσκ.4,170· ‖ τὸ ὠκιμοειδές : ΨΔιοσκ 4,28· **2)** νεώτ. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ἐλλοβοκάρπων** ἰθαγενὲς τῶν παραμεσογείων χωρῶν : **σκορπίουρος ὁ αὐλακωτός** (δημ. πεντάνευρο).

**σκορπιοφόρος**-ον μτγν. ἐπὶ χώρας, ὁ ἔχων πολλοὺς σκορπίους βλ.λ.1) : Πτολ.Γεωγρ.6,17,3.

**σκορπίς**-ίδος (ἡ) θαλάσσιός τις ἰχθύς, πιθ. εἶδος μικροῦ σκορπίου βλ.λ.2)· πρβλ. δημ. σκορπίδια : Ἀριστλ.Ζ΄ 543b,5 **οἱ δὲ ὄρκυνες καὶ σκορπίδες καὶ ἄλλα γένη ἐν τῷ πελάγει** (δ. γρ. σκομβρίδες).

**σκόρπισις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκορπίζω βλ.λ., εἰδ. ἡ εἰς κόνιν μεταβολὴ οὐσίας τινός : Ζώσ.Ἀλχ.178B.

**σκόρπισμα** (τὸ) δημ. διασκορπισμός, διασπορά· ‖ διάχυσις, διάπλωσις : Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.58,3 **σὰν τὸ σκόρπισμα τοῦ ἀνέμου στοῦ πελάου τὴ μοναξιά·** **2)** εἰδ. ἐπὶ χρημάτων, ἐπὶ εἰδῶν κ. γεν. **ἐπὶ περιουσίας,** κατασπατάλησις, διασπαθισμός : **τὸ σκόρπισμα τοῦ χρήματος.**

**σκορπισμός** (ὁ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκορπίζω βλ.λ., διασκόρπισις, διασπορά, σκόρπισμα : Φίλ.1,82, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,30, Θεοδοτ.ΠΔ'Ἱερ.25,34 (32,20), Δαμασκ.Ἀρχ.394.

**σκορπιστά** ἐπίρρ. δημ. ἐν διασπορᾷ, κατὰ διαστήματα, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 56,28 **κι ἡ ἐλιά | στὴν ἀπλοχώρια.**

**σκορπιστής** (ὁ) μτγν. ὁ σκορπίζων βλ.λ., ὁ ἀσώτως δαπανῶν, σπαταλῶν : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,42, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),154.

**σκορπιστός**-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. διεσκορπισμένος, κατεσπαρμένος : Ἰω.Χρυσ.4,112,13 **ἀλλ' οὐκ ᾔδεσαν σκορπιστὰ ἐρωτᾶσθαι τὰ στοιχεῖα, - σκορπιστὸ ἁλάτι - ἀλεύρι - ρύζι.**

**σκορπιστικός**-ή-όν μτγν. ὁ διασκορπίζων, εἰδ. ὁ ἐξαλείφων· μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Γαλ.14,242, σκορπιστικὸς **φυμάτων·** πρβλ.Σιμπλίκ.Φυσ.1186,2.

**σκορπῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. πολύτιμός τις λίθος : Πλίν.Φ΄ 37,187.

**σκορπιώδης**-ους-ες κ. μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς σκορπίον : Φίλ.2,576· **2)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, κακός, ἄγριος, σκληρός : Πολυδ.6,125, Προκ.Μυστ.1 **ἦν γὰρ σκορπιώδης τε καὶ ὀργὴν σκοτεινή,** Εὐστ.851,52· **3)** τὸ οὐδ. σκορπιῶδες ὡς οὐσ. εἶδός τι ἐντόμου : Ἀριστλ.Ζ΄ 532a,19 **τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις γιγνόμενον σκορπιῶδες,** αὐτ.557b,10.

**σκορπίων**-ωνος (ὁ) γλωσσ. σκορπίος βλ.λ.5).

**σκορποχέρης** (ὁ) δημ. ὁ ἀλογίστως δαπανῶν, ἄσωτος, σπάταλος.

**σκορποχώρι** (τὸ) δημ. μόν. **ἐν τῇ φρ. ἔγιναν** σκορποχώρι ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων ἢ ζῴων διασκορπισθέντος, διαλυθέντος : **μόλις ἀκούσανε τὸ πρῶτο μπάμ, ἔγιναν σκορποχώρι.**

**σκορπῶ**-άω δημ. κ. σκροπῶ σκορπίζω βλ.λ.

**σκός** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν καρπῖνος βλ.λ. ὁ βετουλοειδής.

**σκότα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ σχοινίον δι' οὗ ἑλκόμενα ἐντείνονται τὰ ἱστία, πούς ἱστίου.

**σκοταδερός**-ή-ό δημ. σκοτεινός, σκιερός.

**σκοτάδι** (τὸ) δημ. τὸ σκότος : Ἐρωτόκρ.1,434 **ἐκεῖ ποὺ προβατούσανε τὴ νύχτα στὸ σκοτάδι,** Παλαμ.Τάφ.27,16 **σάνάστραποπέλεκα | βουβάμεσ' στὰ σκοτάδια,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 36,12,1 **ἀπ'τὸ σκοτάδι πόφυγεν, ἀπὸ τὸ φῶς ποὺ ἐρχέται·** ‖ μτφ. ἄγνοια, πνευματικὸς ἢ ψυχικὸς ζόφος : **βρίσκεται μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀμάθειας·** ‖ φρς. θὰ **τὸν φάῃ τὸ σκοτάδι, - τὸν ἔφα(γ)ε τὸ σκοτάδι** θὰ φονευθῇ, ἀπέθανε φονευθεὶς (ἰδ. ὅταν ἀγνοῆται ὁ φονεύς).

**σκοταδιάζω** δημ. καθίσταμαι σκοτεινός, βυθίζομαι εἰς τὸ σκότος : Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.139,3 **καὶ κάθε ἄλλο σκοταδιάζει | καὶ τοῦ κρύβεται ἀπ' τὸ φῶς,** Κρυστ.Ἀγροτ. Ἥλιος καὶ Νύκτα108 **κι αὐτὸς σὰν φεύγει, μάννα μου, ὁ κόσμος σκοταδιάζει.**

**σκοτάζω** μτγν. δημιουργῶ, ρίπτω σκότος, σκοτίζω : ΠΔ'Ἰεζ.31,15 **καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος·** ‖ παθ. γίνομαι σκοτεινός, σκοτεινιάζω : Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,124, Σχόλ.Πίνδ.Ν 4,64 (δ. ἀνάγν.).

**σκοταῖος**-α-ον κ. -ος-ον (Διόδ.Σ 3,48, Πλούτ.Φάβ. 7) ὁ ἐν τῷ σκότει ὤν· ἐπὶ προσ., ὁ ἔτι ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς ὤν: Ξεν.Ἀν.4,1,5 **ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον,** αὐτ.Ἑλλ.4,5, 18· ‖ εἰδ. ὁ μετὰ τὴν δύσιν, ὁ ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐνεργῶν, κινούμενος : αὐτ.ΚΠ 7,1,15 **ὁ Κῦρος ἤδη σκοταῖος ἀναγαγών,** αὐτ.Ἀν. 2,2,17· **2)** ἐπὶ πραγμ., μαυρός, σκοτεινός : Διόδ.Σ 3,48 **ἀλλ' ἔτι νυκτὸς οὔσης σκοταίου·** ‖ ὁ ἐν τῷ σκότει ὤν, βυθισμένος στὸ σκοτάδι : Ἱππ.Γυν.1,11 **χωρίον σκοταῖον·** ‖ ὁ ὑπὸ τὸ σκότος τελούμενος, γινόμενος : Πλούτ.Φάβ.7 **ἐνέδρας δὲ δεδιὼς σκοταίους·** πρβλ. σκοτιαῖος.

**σκοταρία** Ἡσ. «ζόφος' Ἀχαιοί».

**σκοτάρχης** (ὁ) μσν. κ. σκόταρχος ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, ὁ πρῶτος τῶν δαιμόνων, τῶν διαβόλων : **Στουδ.Θεόδ.138Α.**

**σκοταρχῶ-έω** μσν. ἐπὶ τῶν δαιμόνων, τῶν διαβόλων, εἶμαι ἄρχων τοῦ σκότους, τῶν ζοφερῶν κόσμων : Στουδ.Θεόδ.608,ξ' **βροτοὺς δᾳδουχῶ καὶ σκοταρχοῦντας φλέγω.**

**σκοτασμός** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. σκότισις, σκοτισμός : 'Ακύλ.ΠΔ 'Ησ.59,9, Σύμμ.ΠΔ'Ἀσμ.1,5· || αἴσθημα σκοτισμοῦ τῆς ὁράσεως, σκοτοδίνη, σκοτούρα : Διοσκ.Θηρ.7 **σκοτασμὸς ὀφθαλμῶν·** || οὕτω κ. ἡ ἐκ τοῦ αἰσθήματος πείνης, σωματικῆς ἐξαντλήσεως ζάλη, ἀντράλα : Πρόδρ.Ι, 262 **τὸν σκοτασμόν μου . . τὸν ἔχω τότε, βασιλεῦ, ὅταν ψωμὶν οὐκ ἔχω·** 2) μτφ. διανοητικὸν ἢ ψυχικὸν σκότος, ἔκλειψις πνευματικοῦ φωτός : Μηναῖ.3,1 "Ορθρ. **τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 4) **καὶ τὴ γαλήνη τοῦ νοῦ ἔπνιξέ την ὁ σκοτασμός.**

**σκοτεία** (ἡ) μτγν. δ. ἀνάγν. ἀντὶ σκοτία βλ.λ. : ΠΔ Μιχ.3,6.

**σκοτεΐδι** (τὸ) δημ. κ. **σκοτίδι** σκότος, σκοτάδι : 'Ερωτόκρ.1,586 **μαθαίνει τσι νὰ πολεμοῦ τὴ νύχτα στὸ σκοτεΐδι,** αὐτ.2,762· || μτφ. ἀφάνεια, μυστικότης : αὐτ.1,260 **νὰ φανερώσῃ τὸ κουρφό, ἀποὺ 'ναι στὸ σκοτεΐδι.**

**σκοτειδιάζω** δημ. κ. **σκοτιδιάζω** βυθίζομαι εἰς τὸ σκότος, σκοτεινιάζω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.63,2 **σκοτίδιασε ἡ Μαυρομηλιὰ καὶ . . ὁ κάμπος·** || τριτοπροσ. σκοτειδιάζει ἐπέρχεται τὸ νύκτιον σκότος, βραδιάζει : Κρυστ.'Αγροτ.Νησιωτοπούλα ΙΙ) **ὁ ἥλιος ἐβασίλεψε· σκοτείδιασε, νυχτώνει.**

**σκοτεινά** ἐπίρρ. δημ. ἐν τῷ σκότει, στὸ σκοτάδι· εἰδ. ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, βράδυ : 'Ερωτόκρ.4,1004 **μά 'τον ἀκόμη σκοτεινὰ καὶ δὲν καλοξανοίγου·** 2) μτφ. ἀσαφῶς, ὄχι καθαρά : **μίλησε πολὺ σκοτεινά, καὶ πολλοὶ λίγοι τὸν ἐκατάλαβαν.**

**σκοτεινάγρα** (ἡ) δημ. τὸ σκότος, τὸ σκοτάδι : 'Ερωτόκρ.2,1250 **ἀπὸ τσὶ γῆς τὸ πρόσωπο ἡ σκοτεινάγρα βγαίνει,** αὐτ.5,1119· || σκοτεινὸς τόπος, μέρος μὴ φωτιζόμενον : αὐτ.3,571 **στὴ σκοτεινάγρα κάθουντον.**

**σκοτεινάδα** (ἡ) δημ. σκοτεινότης, σκοτείνιασμα· || εἰδ. σκιερότης, ἀδιαφάνεια : 'Ερωτόκρ. 5,1237 **σὰν ὄντε μαῦρο νέφαλο . . | ἔχῃ τὸν ἥλιο μ' ὄχθριτα . . καὶ μὲ τὴ σκοτεινάδαν του τὴ λάμψιν του μποδίζῃ·** 2) σκοτεινός, ζοφερὸς τόπος : αὐτ.4,108 **τὸ ταίρι μου κιντύνεψε σ' κείνη τὴ σκοτεινάδα.**

**σκοτεινιά** (ἡ) δημ. κ. **σκοτείνια** σκότος, σκοτάδι : Σολωμ.'Εθν.'Υμν.42,3 **στῆς νυκτὸς τὴ σκοτεινιά,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.7) **στὴ σκοτεινιὰ ποὺ ὁλόγυρά μου ἁπλώνει·** 2) εἰδ. μτφ. ἡ ἔλλειψις ζωῆς, ἡ ἀνυπαρξία : Παλαμ.Τάφ.23,4 **πιὸ καθάρια βλέπετε | στὴ σκοτεινιὰ τοῦ τάφου·** 3) ὁμ. μτφ. ἔλλειψις χαρᾶς, συναισθηματικῆς εὐφροσύνης, δυστυχία : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.108,35 **τῆς ἐρημιᾶς, τῆς σκοτεινιᾶς, τοῦ γυιοῦ μου τοῦ φευγάτου,** Λαπαθιώτης 'Ωραιοπαθ. **καὶ μέσ' στὴ σκοτείνια | ποὺ μένει δεσμώτης.**

**σκοτεινιάζω** δημ., ἀόρ. **(ἐ)σκοτείνιασα,** μτχ. παθ. παρακ. **σκοτεινιασμένος,** ἐπιφέρω, ρίπτω σκότος, μεταβάλλω εἰς σκοτεινόν : 'Ερωτόκρ.4,637 **κι ἡ λάμψη κείνη ποὺ 'φεγγε, ἐδὰ μὲ σκοτεινιάζει,** - **ἔκλεισες τὴν πόρτα κι ἐσκοτείνιασες τὸ δωμάτιο·** || κ. μτφ. ἀμαυρῶ, καθιστῶ ἄτονον : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 16 **κάποια σκιὰ γελοιότητος νὰ σκοτεινιάζῃ κάθε τι ποὺ παρουσιάζομεν ὡς μεγάλο·** 2) εὔχρ. ἰδίως ἀμτβ. καθίσταμαι σκοτεινός, ἀμαυρός, βυθίζομαι στὸ σκοτάδι : **σκοτείνιασεν ὁ λόφος·** || τριτοπροσ. σκοτεινιάζει ἐπέρχεται τὸ νύκτιον σκότος, βραδιάζει : 'Ερωτόκρ.3,541 **ἐβράδιασε, σκοτείνιασε, κοιμοῦνται στὸ παλάτι,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 66,23 **σκοτείνιασε κι ἀμίλητη, σκυμμένη, | κατήφορο παίρν' ἡ ζωή·** 3) ὑφίσταμαι σκοτισμὸν τῆς ὁράσεως, **παθαίνω** σκοτοδίνη : **σκοτείνιασαν τὰ μάτια μου·** || ὁμ. ἐν τῷ παθ. ἐπὶ διανοητικοῦ συσκοτισμοῦ συνεπείᾳ δυσαρέστου αἰσθήματος, **φρίκης,** θλίψεως : Ζαμπ.Σπ Δημ. 'Ἀσμ.612 **ὁ νοῦς του σκοτεινιάστηκε, τὰ χείλη του παγώνουν·** 4) συνεκδ. σκυθρωπάζω : **μόλις ἄκουσε γιὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του, σκοτείνιασε τὸ πρόσωπό του·** 5) κ. μτφ. ἐπὶ συναισθημάτων, καθίσταμαι ἄτονος, θολοῦμαι : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 37,34 **σκοτείνιασαν οἱ ἡλιάλουστες χαρές σου·** 6) ἡ μτχ. παθ. παρακ. **σκοτεινιασμένος** ἐν εἰδ. μτφ. σημ. ὁ ἐν τῷ σκότει τῆς ἐρημίας, τῆς δυστυχίας : Πορφύρ.Σκ.41,1 **σπίτι βουβό, σκοτεινιασμένο,** - **σκοτεινιασμένη ζωή.**

**σκοτείνιασμα** (τὸ) δημ. ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκοτεινιάζω βλ.λ.

**σκοτεινοειδής-οῦς-ές** σχόλ. ὑποσκότεινος, ἀχλυόεις : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.3,163.

**σκοτεινολογία** (ἡ) μτγν. σκοτεινή, ἀσαφὴς ὁμιλία, δήλωσις : Βέττ.Βάλ.260,29.

**σκοτεινόμορφος-ον** μσν. ὁ σκοτεινός, ἀμαυρὸς τὴν μορφήν : Γερμ.Β' Κ/πόλ.284, αὐτ.664,672.

**σκοτεινός-ή-ό(ν)** κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. σκότεινος ὁ ἐν τῷ σκότει ὤν, ὑπάρχων, ὁ βυθισμένος στὸ σκοτάδι : Αἰσχ.Χο.661 **νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν,** Ξεν.Κυν.6,50 **σκοτειναὶ ὁδοί,** Πλάτ. Νόμ.781C **εἰθισμένον γὰρ δεδυκὸς καὶ σκοτεινὸν ζῆν (τὸ γένος),** 'Ερωτόκρ.4,490 **'ς τούτην τὴ φλακὴ . . | κι ἂν εἶναι καὶ πλιὸ σκοτεινή . . ,** Κάλβ.Εἰς Θάνατον 2,2 **τὴν οἰκουμένην | σκεπάζουν σκοτεινὰ | τὰ μεγάλα πτερὰ | τῆς βαθείας νύκτας·** || οὐδ. **τὸ σκοτεινὸν** τόπος μὴ φωτιζόμενος, ἐν τῷ σκότει ὤν : Θουκ.3,22 **τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν·** || ὁμ. δημ. **τὰ σκοτεινά** : Ρογκ.Κλέφτης 3 **μέσ' στ' ἄγρια, στὰ σκοτεινὰ | . . ὁ κλέφτης ξεσπαθώνει·** ὁμ. δημ. φρ. **στὰ σκοτεινὰ** ἐν τῷ σκότει, σκότους ὄντος : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.155,4 **στὰ σκοτεινὰ τὴν ἔλουζε, στ' ἄφεγγα τὴ χτενίζει,** - **πῶς μπορεῖς καὶ διαβάζεις στὰ σκοτεινά;** 3) ἀμαυρός, ἀλαμπής, σκοῦρος : **σκοτεινὸν νεφέλωμα,** - **ὁ οὐρανὸς πῆρε χρῶμα σκοτεινό·** || **τὰ σκοτεινὰ** αἱ ἐν ζωγραφίᾳ, ἐν εἰκόνι σκιαί : Ξεν.'Απομν.3,10,1 **τὰ γοῦν κοῖλα καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ σκοτεινὰ καὶ τὰ φωτεινά,** Πλούτ.'Ηθ.57C **ὥσπερ οἱ ζωγράφοι τὰ φωτεινὰ καὶ λαμπρὰ τοῖς σκιεροῖς καὶ σκοτεινοῖς ἐπιτείνουσιν·** 3) μτφ. ὁ παρέχων δυσχερείας εἰς τὴν κατανόησιν, τὴν ἔρευναν, τὴν μελέτην αὐτοῦ : Πλάτ.Συμπ.197A, αὐτ.Πολ.432C **ἔστι γοῦν σκοτεινὸς καὶ δυσδιερεύνητος (ὁ τόπος),** - **σκοτεινὴ ὑπόθεσις,** - **σκοτεινὸ ζήτημα·** || μυστικός, ἀπόκρυφος, μυστηριώδης : Εὐρ.ἀπ.288 **σκοτεινὰ μηχανήματα,** αὐτ.Βάκχ.611, - **σκοτειναὶ ἐνέργειαι·** || εἰδ. **σκοτειναὶ ἀκοαὶ** ἀσαφεῖς φῆμαι : Πλάτ.Κριτί.109Ε· 4) εἰδ. ἐπὶ λόγου, ἀσαφής, δυσνόητος, στρυφνός : Αἰσχίν.2,24 **ἁπάντων διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν,** - **σκοτεινὸ ποίημα,** - **ἡρμήνευσε σκοτεινὸν χωρίον τοῦ Θουκυδίδου·** 5) οὕτω κ. ἐπὶ προσώπων ἀσαφῶς, ἀκαταλήπτως διὰ τοὺς πολλοὺς διανοουμένων : 'Αριστλ.Κόσ.396b,20 **'Ηράκλειτος ὁ σκοτεινός,** Κικ.'Ορ.2,5,15, - **ὁ Μαλλαρμὲ ὑπῆρξεν ὁ σκοτεινότερος τῶν συμβολιστῶν ποιητῶν·** 6) δόλιος, κακοῦργος : **σκοτεινὴ ψυχή,** - **σκότεινοὶ διαλογισμοί·** || οὕτω κ. ἐπὶ ἐνεργειῶν : Μηναῖ.3,4 Θεοτοκ. **ἔργοις σκοτεινοῖς συνεπαχθείς,** Θεοτόκ. μτφρ.Σαίξπηρ Τρικυμία 140 **τὴ σκοτεινὴ συνωμοσία ξεχνοῦσα ) ποὺ μὲ τοὺς συμμορίτες του εἶχε μαλώσει·** 7) νεώτ. κ. δημ. ἄπελπις, θλιβερός,

ἀπαίσιος : Ἐρωτόκρ.4,1947 γράμματα κάνει σκοτεινὰ στοῦ κιβουριοῦ τῇ μέση, - βλέπει πολὺ σκοτεινὸ τὸ μέλλον του, - μαύρη καὶ σκοτεινὴ ζωὴ περνοῦμε· || ὁ περὶ θλιβερῶν, λυπηρῶν πραγματευάμενος : Πορφύρ.Σκ.51,12 κι ἐγὼ στὸ σκοτεινὸ ... φτὸς βιβλίο· || κ. ἐπὶ προσ., δυστυχής, ἀτυχ..ς, ἐν φρ. μαῦρος καὶ σκοτεινός.

**σκοτεινότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σκοτεινοῦ βλ.λ.· εὔχρ. ἰδίως μτφ. ἀσάφεια, ἀκαταληψία : Πλάτ.Σοφ.254A ὁ μὲν ἀποδιδράσκων εἰς τὴν τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινότητα.

**σκοτεινούτσικος**-η-ο δημ. ὁ ὁπωσοῦν σκοτεινός, ὑποσκότεινος.

**σκοτεινοφόρος**-ον μτγν. ὁ φέρων σκότος, σκοτασμόν : Ἰω.Χρυσ.6,556.

**σκοτεινόχρους**-οος-ουν-οον μτγν. σκοτεινός, ἀμαυρὸς τὴν χροιάν : ΨΧρυσ.7,553,42.

**σκοτεινώδης**-ους-ες σχόλ. ὁ ἔχων ὄψιν σκοτεινήν : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.28, Ἡσ. ἐν λ. νυθῶδες.

**σκοτεινῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον σκοτεινὸν βλ.λ.4), ἀσαφῶς, δυσνοήτως, ὄχι καθαρά : Πλάτ.Πολ.558D ἵνα μὴ σκοτεινῶς διαλεγώμεθα· πρβλ.Διον.Ἀλ.Θουκ.32.

**σκοτεαδός**-ά-όν ποι., δημ. θηλ. σκοτερή, σκότιος, σκοτεινός : Ὀρφ.Ἀργ.1042 σκοτερὰ νύξ, Ἐφταλ. μτφ.Ὀδ.Ν 269 ἤτανε νύχτα σκοτερὴ στὰ οὐράνια.

**σκοτεύω** κρύπτομαι εἰς τὸ σκότος· Ἡσ. «σκοτεύει· δραπετεύει».

**σκότι** (τὸ) δημ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ σκῶτι, συκῶτι βλ.λ.

**σκοτία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σκότος, γνόφος, σκοτάδι : Ἀπολλ.Ρ 4,1698, ΠΔ Μιχ.3,6 νὺξ ὑμῖν ἔσται ἐξ ὁράσεως; καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας (δ.ἀνάγν. σκοτεία), ΚΔ Ἰω.1,5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, ΑΠ 8,187· · πρβλ. Μοῖρ.354Ρ· 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ, ἡ κοίλη γλυφή, ἐσοχή, ἡ χωρίζουσα τὰς δύο σπείρας τῆς ἀττικῆς βάσεως τοῦ ἰωνικοῦ, κορινθιακοῦ καὶ συνθέτου κίονος : Βιτρ.3,5,2, Ἡσ.

**σκοτιαῖος**-α-ον μτγν. σκοταῖος βλ.λ : Πολυβ.1,69.

**σκοτιαπλήξ**-ῆγας (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἁρπακτικῶν πτηνῶν τῆς οἰκογεν. τῶν γλαυκιδῶν.

**σκοτίας** (ὁ) ὁ ἐν τῷ σκότει διατρίβων, κρυπτόμενος εἰς τὸ σκότος· Ἡσ. «δραπέτης»· πρβλ.σκοτεύω.

**σκοτίδι** (τὸ) δημ. ἀ. σκοτεῖδι βλ.λ.

**σκοτιδιάζω** δημ. ἀ. σκοτειδιάζω βλ.λ.

**σκοτίζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. καθιστῶ σκοτεινόν, ἐπισκοτίζω, ρίχνω σκοτάδι : Ἐπιγρ.Καρχηδ. τὸν Θεὸν τὸν φωτίζοντα καὶ σκοτίζοντα τὸν κόσμον· || κ. μτφ. καθιστῶ ἀσαφές, σκοτεινόν : Διον.Ἀλ.Θουκ.33, Θεμίστ.Λόγ.11,153Δ· || κ. παθ. γίγνομαι σκοτεινός : Πλούτ.Ἠθ.1120Β· || ὁμ. παθ. σκυθρωπάζω : Καρκδ.Λυγ.9 ἐσκοτίσθη, ἐχαμήλωσε.. τὴν κεφαλήν· 2) συσκοτίζω, θολῶ, ἀμαυρῶ : τὸ ξαφνικὸ φῶς μοῦ ἐσκότισε τὰ μάτια· κ. παθ. : ΠΔ Ψαλμ.68(69),24 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν· || συσκοτίζω τὴν διάνοιαν, θολῶ τὴν σκέψιν : Ἐρωτόκρ.2,2206 μὰ ὁ πόθος τὴν ἐσκότιζέ κι ἐτύφλωνέ τη πάλι· κ. παθ. : ΚΔ Ἐφ.4,18 ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, Τζέτζ. Χιλ.8,929 χολῇ τὰς φρένας σκοτίζεσθαι, Μηναῖ.3,1 Ὄρθρ. σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων· 3) δημ. διαταράσσω τὴν ἡσυχίαν τινός, παρενοχλῶ, ζαλίζω, γίνομαι φορτικός : μᾶς ἐσκότισε μὲ τὰ οἰκογενειακά του, φρ. μὴ μὲ σκοτίζῃς (μὴ μὲ παρενοχλῇς)· || ὁμ. δημ. τὸ μέσ. σκοτίζομαι ἀσχολοῦμαι εἰς πράγματα ὀχληρά, προκαλοῦντα σύγχυσιν, στενοχωρίαν : κάθεσαι καὶ σκοτίζεσαι γι' αὐτὸ τὸ παλιοκόριτσο· || φρ. σκοτίστηκα ! ἀντὶ δὲν σκοτίστηκα, ἀδιαφορῶ ἐντελῶς, δὲ μὲ νοιάζει· 4) ρηματ.π. σκοτισμός.

**σκοτιοέρεβος**-ον πάπ. ὁ εἰς τὸ σκοτεινὸν Ἔρεβος κατοικῶν : Πάπ. μαγ.

**σκότιος**-α-ον κ. νεώτ. κ. σκότιος-ον (Εὐρ.Ἄλκ. 125, Ἰώσ.ΑΙ 19,7,1) σκοτεινός, μαῦρος : Εὐρ.Ἑκ. 68 ὦ σκοτία νύξ, αὐτ.Ἄλκ.269 σκοτία δ' ἐπ' ὄσσοις νὺξ ἐφέρπει, αὐτ.Φοίν.1541, Γρυπ.Σκ.Τερρ.69 μέσ' στὰ σκότια γνέφη | γέρνει καὶ κοιμᾶται (ὁ ἥλιος)· || ἐπὶ τοῦ κάτω κόσμου, ἐρεβώδης : αὐτ.Ἄλκ.125 προλιποῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίας Ἀΐδα τε πύλας· 2) ἐπὶ πράξεων, ἐνεργειῶν, ὁ ἐν τῷ σκότει, ἐν κρυπτῷ τελούμενος, κρύφιος, μυστικός : αὐτ.Ἴων 860 πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ ;, αὐτ.Τρῳ.252, Εὔβουλ.67,1 λέχη σκότια νυμφεύειν· οὕτω κ. · Ἀδαῖ. ἐν ΑΠ 7,51 σκοτία Κύπρις (μυστικός, παράνομος ἔρως)· 3) δθ. κ. ἐπὶ προσ., ὁ ἐκ παρανόμου ἔρωτος γεννηθείς : Ἰλ.Ζ 24 σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ (μτφρ. Ζερβ. καὶ κρυφὰ τὸν γέννησεν ἡ μάννα), Εὐρ.Ἄλκ.989 καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι παῖδες ἐν θανάτῳ, Χάραξ 6 παῖς σκότιος, Ἡσ.· || εἰδ. σκότιοι ἐν Κρήτῃ, οἱ παῖδες ὡς διατρίβοντες ἐν τῷ γυναικῶνι: Σχόλ.Εὐρ.Ἄλκ.989· 4) μτφ. σκοτεινός, ἀσαφής, ἀκατάληπτος : Ἀριστφ.Ὄρν. 1389 τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται ἀέρια καὶ σκότια, Δημόκρ.11 γνώμη σκοτίη.

**σκότισις** (ἡ) νεώτ., δημ. -η σκοτισμός, σκότισμα βλ.λ.· 2) κ. μτφ. σύγχυσις, σκοτισμός, ζάλη : Ἐρωτόκρ.2,560 στοῦ πόθου τση τὴ σκότιση δὲ συντηρᾷ ἄλλα κάλλη, αὐτ.1783.

**σκότισμα** (τὸ) δημ. σκοτισμὸς βλ.λ.

**σκοτισμάρα** (ἡ) δημ. σκοτισμός, σύγχυσις, ταραχὴ ψυχική· 2) τὸ φυτὸν βίκας ὁ δασύκαρπος.

**σκοτισμός** (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκοτίζω βλ.λ., ἡ εἰς σκοτεινὸν μεταβολή, ἐπισκότισις : Κλεομήδ.1,7 σκοτισμοὶ καὶ φωτισμοὶ ἀέρος· πρβλ.Εὐστ.849,23· 2) συσκότισις τῆς ὁράσεως, σκοτοδίνη, ἀντράλα : Πτολ.Τετράβ.116, Βέττ.Βάλ.193,9, Ἡσ. ἐν λ. ἴλιγγος. Ἐρωτόκρ.2,1818 ποὺ τὸν ἐπιάσε καταχνιὰ καὶ σκοτισμὸς καὶ ζάλη· 3) κ. μτφ. ἐπὶ διανοητικῆς συγχύσεως, ταραχῆς, θολώσεως τοῦ πνεύματος : Κλήμ.Ἀλ.214.

**σκοτίτας** (ὁ) ἐπίθ. τοῦ Διὸς ὡς συνάγοντος τὰ σκοτεινὰ νέφη· πρβλ. κελαινεφής, νεφεληγερέτης : Παυσ.3,10,6.

**σκοτίως** ἐπίρρ. κατὰ τρόπον σκότιον βλ.λ.4), ἀσαφῶς, δυσνοήτως : Φίλ 1,659 σκοτίως μηνύειν.

**σκοτοβινιῶ**-άω (πλασθὲν λογοπαικτικῶς ἐκ τοῦ σκοτοδινιῶ) κωμ. βινῶ βλ.λ. ἐν τῷ σκότει· κ. ἐφετικῶς, ἐπιθυμῶ ἵνα κρύφα συνέλθω μετὰ γυναικός : Ἀριστφ.Ἀχ.1221 κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι καὶ σκοτοβινιῶ.

**σκοτογραφία** (ἡ) νεώτ.πνευματιστικὴ φωτογραφία.

**σκοτοδασυπυκνόθριξ**-τριχος (ὁ,ἡ) κωμ. ὁ μέλαν, δασὺ καὶ πυκνὸν ἔχων τὸ τρίχωμα : Ἀριστφ. Ἀχ.396.

**σκοτόδειπνος**-ον ὁ ἐν τῷ σκότει δειπνῶν, ἐσθίων : Ἡσ. ἐν λ. ζοφοδερκίας.

**σκοτοδίνη** (ἡ) νεώτ. σκοτοδινία βλ.λ.

**σκοτοδινία** (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. -δινίη αἴσθημα σκοτισμοῦ τῆς ὁράσεως, συνοδευόμενον ὑπὸ τάσεως πρὸς ἀπώλειαν τῶν αἰσθήσεων, προκαλούμενον ἐκ παροδικῆς ἀναιμίας τοῦ ἐγκεφάλου, ζάλη, ἀντράλα, ἀ. σκοτοδινίασις, σκοτοδίνη : Ἱππ.Ἀρχ. Ἰητρ.10 σκοτοδινίη, δυσθυμίη, αὐτ.Νούσ.2,4· || σύγχυσις διανοητική, ταραχή, ἔκπληξις τοῦ νοός : Πλάτ.Σοφ.264C καὶ τοῦθ' ἡμῶν ἀπορουμένων ἔτι μείζων κατεχύθη σκοτοδινία.

**σκοτοδινίασις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ σκοτοδινία βλ.λ. : Ἐκφαντ.π.Στοβ.4,7,64, Πολυβ.2,41, αὐτ.4,184.

**σκοτοδινιῶ**-άω κ. νεώτ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ σκοτοδινίας βλ.λ., ζαλίζομαι, ἀντραλίζομαι : Ἀριστφ.Ἀχ.1219 ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος καὶ σκοτοδινιῶ, Πλάτ.Νόμ.663B· || ἐκπλήττομαι,

ταράσσομαι τὸν νοῦν : αὐτ.Θεαίτ.155C **ὑπερφυῶς ὡς θαυμάζω τί ποτ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ ἐνίοτε ὡς** ἀληθῶς βλέπων **εἰς αὐτὰ σκοτοδινιῶ.**

**σκοτόδινος** (ὁ) ἡ σκοτοδινία βλ.λ. : Ἱππ.Ἀφ. 4,17, αὐτ.Προρρ.2,30, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,2.

**σκοτοδινῶ-έω** μτγν. σκοτοδινιῶ βλ.λ. : ΨΛουκ. Φιλόπ.1 **ἀλλὰ κατὰ κρημνῶν ὠθούμην ἂν ἐπὶ κεφαλῆς** σκοτοδινήσας.

**σκοτοδότης** (ὁ) μσν. ὁ ἐπιφέρων τὸ σκότος τοῦ θανάτου : ΚΜανασσ.Χρον.4459.

**σκοτοειδής-οῦς-ές** ὁ φαινόμενος σκοτεινός : Πλάτ.Φαίδ.81D **ψυχῶν σκοτοειδῆ φαντάσματα** (εἰκ. ἀντὶ σκιοειδῆ), Ἡσ.

**σκοτόεις-εντος-εσσα-εν** ποι. σκοτεινός, ζοφερός: Ἡσίοδ.Ἔργ.555 **μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,** Ἀπολλ.Ρ 2,1005, Νίκ.Ἀλεξ.188 **σκοτόεσσα νύξ·** **2)** μτφ. ἀμφίβολος, ἀσαφής : Ἐμπ.132 **σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα.**

**σκοτοεργός-όν** μτγν. ὁ ἐν τῷ σκότει ἐργαζόμενος : Μαν.1,80 **σκοτοεργὸς κλιβανεύς.**

**σκοτοιβόρος-ον** (βορά) μσν. ὁ τρώγων, κατατρώγων ἐν τῷ σκότει· δθ. μτφ. ὕπουλος, δόλιος, καταστρεπτικός : Εὐστ.1496,38· ‖ Ἡσ. «συννεφής, σκοτεινός».

**σκοτόμαινα** (ἡ) μτγν. σκοτομήνη βλ.λ. : Ἡγήσιππ. ἐν ΑΠ 13,12, Χρησμ.Σιβ.5,479· ‖ κ. μτφ. : Ἀριστείδ.Λόγ.22(19),11.

**σκοτομαχῶ-έω** μτγν. μάχομαι, πολεμῶ **ἐν τῷ** σκότει : Ἑρμητ.1,23.

**σκοτομήδης** (ὁ) μσν. ὁ κρυφίας, σκοτεινὰς σκέψεις ἔχων, ὁ κρύφια, δόλια, πονηρὰ διαλογιζόμενος : Εὐστ.1496,37.

**σκοτομήνη** (ἡ) ἀσέληνος, σκοτεινὴ νύξ : ΠΔ Ψαλμ.10(11),2 **ἡτοίμασαν βέλη . . τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ,** Ἀριστείδ.Λόγ.24(44),5) (δ.ἀνάγν. ἀντὶ σκοτομαίνῃ).

**σκοτομηνία** (ἡ) μτγν. σκοτομήνη βλ.λ. : Χρύσ. Στωϊκ.2,212, Ἀκύλ.ΠΔ Ἰὼβ 3,6.

**σκοτομήνιος-ον** σκοτεινὸς καὶ ἀσέληνος : Ὀδ. Ξ 457 **νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος.**

**σκοτοπέλεια** (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ἁρπακτικῶν πτηνῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **γλαυκιδῶν.**

**σκοτοποιός-όν** μτγν. ὁ ποιῶν, ἐπιφέρων σκότος : Πρισκιαν.Λυδ.θ,15, Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.952.

**σκοτοποιῶ-έω** σχόλ. ποιῶ, **ἐπιφέρω** σκότος, ρίχνω σκοτάδι : Σχόλ.Ἰλ.Υ 38.

**σκότος** (ὁ) **ἔλλειψις** φωτός, γνόφος, τὸ σκότος, τὸ σκοτάδι : Ὀδ.Τ 389 **αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα,** Αἰσχ.Χο.320 **σκότῳ φάος ἀντίμοιρον,** Σοφ.Αἴ.394 **ἰὼ σκότος . . ἔρεβος ὦ φαεννότατον,** Πλάτ.Ὅρ. 411Β· **2)** εἰδ. ἐπὶ τοῦ θανάτου : Ἰλ.Δ 461 **τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,** αὐτ.Ε 47 **ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε,** Εὐρ. Ἱππ.837, αὐτ.Φοίν.1453 **ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος,** Ἀριστφ.ἀπ.565· **3)** ἐπὶ τοῦ Κάτω Κόσμου, τοῦ Ἅδου : Αἰσχ.Εὐμ.72 **ἐπεὶ κακὸν σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,** Σοφ.ΟΚ 1701 **ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος,** αὐτ. 106, Εὐρ.Ἑλ.62 **γῆς σκότῳ κέκρυπται·** **4)** ἐπὶ τῆς πρὸ τῆς γεννήσεως ἀνυπαρξίας : Αἰσχ.Ἑπτ.664 **ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον·** κτ. πληθ. : αὐτ.Εὐμ.665 **οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη·** **5)** ἔλλειψις ὁράσεως, τυφλότης : Σοφ.ΟΤ 419 **βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον,** αὐτ.1273 **ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν . . ,** Εὐρ.Φοίν.337· **6)** ζάλη, σκοτοδίνη, ἴλιγγος : Ἱππ. Ἐπιδ.5,23, Ἀριστλ.ΖΙ 584a,3 **μετὰ δὲ τὰς συλλήψεις αἱ γυναῖκες βαρύνονται τὸ σῶμα πᾶν, καὶ σκότοι πρὸ τῶν ὀμμάτων·** **7)** τὸ σκοτεινὸν μέρος, ἡ σκιὰ εἰκόνος : Παυσ.Γραμμ.ἀπ.300, Σουΐδ. ἐν λ. **ἀπεσκοτωμένα,** Εὐστ.953,51· **8)** ἀμάθεια, ἄγνοια : Πλάτ.Νόμ.837Α **πᾶσαν ἀπορίαν καὶ σκότον ἀπεργάζεται,** Δημ.411· **9)** ἀβεβαιότης, ἀσάφεια, θολότης : Εὐρ.Ἴων 1522 **καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον·** **10)** δόλος, σκοτεινή, δολερὰ διάθεσις : Πλάτ.Νόμ.864D **τὸ δὲ μετὰ σκότους καὶ ἀπάτης λαθραίως γιγνόμενον·** **11)** ἐν φρ. **σκότον ἔχω** διάγω, ὑπάρχω εἰς τὸ σκότος τῆς ἀφανείας, τῆς ἀσημότητος : Πίνδ.Ν 7,13 **ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι,** Εὐρ.ἀπ.1052,8 **ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα·** ‖ συχν. μτ. προθ. ἐν μτφ. σημ. : Πίνδ.Ο 1,83 **ἐν σκότῳ καθήμενος,** Αἰσχ.Ἀγ.1030 **νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει θυμαλγής,** Σοφ.Ἀντ.494 **κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων,** αὐτ.Φιλ.758, Ξεν.ΚΠ 4,6,4 **καὶ τότε μὲν δὴ ἀνιαθεὶς ἄρ' οὗτος κατέσχεν ὑπὸ σκότον τὸν φθόνον·** **12)** ἐν εἰδ. χρ. ἀντὶ ἐπιθ. ἐπὶ προσ. : Ἱππῶν.78 **Μητρότιμος ὁ σκότος** (ἀντὶ ὁ σκοτεινός, μυστηριώδης)· πρβλ. **σκότος** (τὸ).

**σκότος-αυς-εος** (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀπουσία φωτὸς ἔν τινι χώρῳ καθιστῶσα ἀφανῆ ἢ δυσδιάκριτα τὰ ἐντὸς αὐτοῦ ἀντικείμενα, πράγματα, γνόφος, σκοτάδι· πρβλ.σκότος(ὁ) : Ἡρ.2,121, ε' **τὸν δὲ φῶρα ἐν τῷ σκότει προτεῖναι αὐτῇ τοῦ νεκροῦ τὴν χεῖρα,** Αἰσχ.ἀπ.6, Σοφ.ΟΚ 40 (δ.ἀνάγν.), Εὐρ.Ἑκ.831 **ἐκ τοῦ σκότους τε τῶν τε νυκτερησίων φίλτρων** (δ. γρ. κώδ. σκότου), Ξεν.Ἀν. 2,5,9, Πλάτ.Πολ.516Ε **ἆρ' οὐ σκότους ἂν πλέως σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἥκων ἐκ τοῦ ἡλίου,** αὐτ.Κρατ.418C, Δημ.281, ΠΔ Γέν.1,4 **καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους,** Πρόδρ.2,262 **σκότος δὲ πάλιν ἀφεγγές,** Ἐρωτόκρ.3,657 **ἦρθε τὸ σκότος κι ηὗρέν τους** (τοὺς κατέλαβεν ἡ ἑσπέρα), Κάλβ. Ὠκεανὸς 9,5 **φεύγουσι" ὄνειρα, σκότος·** ‖ νεώτ. φρ. **τὸ αἰώνιον σκότος** ἡ τυφλότης ἢ ὁ θάνατος· **2)** μτφ. ἔλλειψις πνευματικοῦ φωτός, διανοητικῆς ἀναπτύξεως ἄνοια, ἀμάθεια, πρβλ. σκότος 8)· ‖ ὁμ. μτφ. ἀσάφεια, μυστήριον : **σκότος πυκνὸν καλύπτει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐγκλήματος.**

**σκοτοῦρα** (ἡ) δημ. ζάλη, σκοτοδίνη, ἀντράλα : λ.τραγ. **ἔχω ἀναφαγιὰ μεγάλη καὶ σκοτοῦρα στὸ κεφάλι·** **2)** εὐχρ. ἰδ. μτφ. δυσάρεστος **καὶ ἐπίμονος** ὄχλησις, περισπασμός, στενοχώρια, μπελάς : **μεγαλώνοντας τὴ δουλειά του ἔβαλε πολλὲς** σκοτοῦρες στὸ **κεφάλι του.**

**σκοτοφεγγής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ἀμυδρῶς, **θαμβῶς,** φέγγων : Ζώσ.Ἀλχ.108Β.

**σκοτόφιλος** (ὁ) · νεώτ. γένος θηλαστικῶν **χειροπτέρων** περιλαμβάνον διάφ. εἴδη **νυκτερίδων.**

**σκοτοφόρος-ον** μσν. ὁ **φέρων,** ὁ **προξενῶν** σκότος : Εὐστ.Πον.174,68.

**σκοτοφορῶ-έω** μσν. **φέρω, προξενῶ, κάμνω** σκότος : Εὐστ.Πον.236,53.

**σκοτόφρων-ονος-ον** σχόλ. ὁ ἔχων σκοτεινὴν τὴν διάνοιαν, ὁ σκοτεινῶς στοχαζόμενος· σκωπτ. κατὰ μίμησιν τοῦ ὀνόμ. Λυκόφρων: Σχόλ.Λυκόφρ.1,9.

**σκοτῶ-όω** σκοτίζω, ρίπτω σκότος, ἀμαυρῶ, τυφλώνω : Σοφ.Αἴ.85 **ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα·** παθ. **τυφλοῦμαι** : Πλάτ.Θεαίτ.209Ε (τυφλῷ) **πάνυ γενναίως ἐσκοτωμένῳ·** ‖ θαμβῶ : Σωρ.1,125· κ. παθ. : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ἀέτ.9,37 **ἕλμινθες σκοτωθεῖσαι·** πρβλ.Γαλ.16,657· **2)** προξενῶ ζάλην, ἴλιγγον, σκοτοδίνην : Φιλ.Βυζ.Θαυμ.2,5 **τὰς ὄψεις σκοτοῦν·** ‖ κ. παθ. θαμβοῦμαι, σκοτοδινιῶ : Πλάτ.Πρωτ.339Ε **ὡσπερεὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγείς, ἐσκοτώθην τε καὶ ἰλιγγίασα,** Θεόφρ.Λειπ.7, Πολύβ.10,13,8 **οἱ πρῶτοι προσβαίνοντες ἐσκοτοῦντο διὰ τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν·** ‖ ὁμ. παθ. **ἐπὶ** ψυχικῆς συγχύσεως : Πλάτ.Πολ. 518Α **ὑπὸ ἀηθείας ἐσκότωται (ἡ ψυχή)·** **3)** ρηματ.π. σκότωμα, σκότωσις.

**σκοτώδης-ους-ες** σκοτεινός, σκοτοειδής· δθ. τὸ σκοτῶδες· ἡ σκοτεινότης, ἡ σκοτεινιά : Πλάτ.Πολ. 518C **ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους,** αὐτ.Φαίδ.81Β· **2)** ἀσαφής, σκοτεινός, κ. συγκρ. : αὐτ.Κρατ.412Β **σκοτωδέστερον δὲ τοῦτο καὶ ξενικώτερον·** **3)** ὁ πάσχων ἐκ σκοτοδινίας, ἰλιγγιῶν : Ἱππ.Προρρ.Ι,71· **4)** τὸ οὐδ. πληθ. **σκοτώδεα** ἡ σκοτοδινία : αὐτ. Ἐπιδ.Ι,12 **καὶ σκοτώδεα περὶ τὰς ὄψιας·** || οὕτω κ. **σκοτώδης νόσος** ἡ σκοτοδίνη, ὁ ἴλιγγος : Νικόλ.Δαμ.άπ.130,23J.

**σκοτωδία** (ἡ) μτγν. ἡ σκοτεινότης, τὸ σκοτάδι : Νικόμ.π.Φῶτ.Βιβλ.143D, Θεολ.Ἀριθμ.6.

**σκότωμα-ατος** (τὸ) (Ι) μτγν., νεώτ. κ. δημ. σκοτοδινία, ζάλη, ἴλιγγος, κ. κτ. πληθ. : Πολύβ.5,56,7 **σκοτωμάτων τινῶν ἐπιπεπτωκότων τῷ βασιλεῖ,** Πλούτ.Ἠθ.137D **πυρετοῦ τινος ἢ σκοτώματος ἐμπεσόντος ἀφεῖσα τὰ βιβλία καὶ τοὺς λόγους,** Γαλ.6,234· **2)** νεώτ. ἰατρ. χάσμα ἐν τῷ ὀπτικῷ πεδίῳ : **κεντρικὸν - περιφερικὸν σκότωμα.**

**σκότωμα** (τὸ) (2) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκοτώνω βλ.λ., σκοτωμός, θανάτωσις : **σκότωμα ἤθελε τὸ παλιοτόμαρο !·** || κτ. συνεκδ. ἀπηνὴς τιμωρία· **2)** κ. μτφ. βαρεῖα ζημία, καταστροφή : **ἦτανε σκότωμα γιὰ μένα ἡ ἐπιστράτευση·** || όμ. ἐξαντλητικὸς κόπος, βάσανο : **ἦταν σκότωμα γιὰ μένα ἡ μετακόμιση.**

**σκοτωματικός-ή-όν** μτγν. ὁ ἐπιφέρων σκότωμα βλ.λ.(Ι), ὁ προκαλῶν σκοτοδίνην, ἴλιγγον : Διοσκ. 5,34, Γαλ.8,201 **σκοτωματικὸν πάθος,** Ἀλέξ.Ἀφρ. Πρ.2,71· **2)** ὁ πάσχων ἐκ σκοτοδινίας : Διοσκ.2,70.

**σκοτωμός** (ὁ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκοτώνω βλ.λ.,φόνος, θανάτωσις, φονικό : Ἐρωτόκρ.4,864 **κι ὁ πόλεμος ὁ φοβερὸς μὲ σκοτωμοὺς ἀρχίζει, - στὴν πρώτη μάχη γίνηκε μεγάλος σκοτωμὸς** (πολλοὶ ἐφονεύθησαν), φρ. **ὁ σκοτωμὸς τοῦ Κρητικοῦ** (ἐπὶ λαροτραγικῆς πολυθορύβου ἔριδος, συγκρούσεως)· **2)** ἐπίπονον, ἐξαντλητικὸν ἔργον, τολαιπωρία : **εἶναι σκοτωμὸς ἡ δουλειὰ τοῦ ρεπόρτερ·** || συνωστισμός, διαγκωνισμὸς ἐν μέσῳ συρροῆς, πλήθους : **ἦτανε σκοτωμὸς σήμερα στὴν ἀγορά.**

**σκοτώνω** δημ., παθ. κ. μέσ. σκοτώνομαι, ἀόρ. **-ώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **σκοτωμένος,** φονεύω, θανατῶ : **ἐσκότωσε τὴ γυναίκα·** κ. παθ. : σκοτώθηκαν στὴ συμπλοκὴ πέντε, Ἐρωτόκρ.Ι,638 **καὶ σκοτωμένους δυὸ ἀπ' αὐτοὺς πολλ' ἄσκημα εὑρῆκα,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.17,14, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 60,19 **τὸ καστρὶ | ποὺ τὴ νύχτα τὸ στοιχειώνουν | σκοτωμένοι κάποιοι νιοί·** || κ. ἀλληλοπαθές : **ἐκεῖ κάτω σκοτώνονται** (συμπλέκονται, μάχονται ἐνόπλως μὲ κίνδυνον νὰ φονευθῶσι τινὲς τῶν συμπλεκομένων)· μέσ. **σκοτώνομαι** αὐτοχειριάζομαι, αὐτοκτονῶ· **2)** μτφ. προκαλῶ τινι βαθεῖαν θλῖψιν, πόνον, ταλαιπωρῶ σωματικῶς ἢ ψυχικῶς : **ἡ ἀρρώστια τῆς μάννας μου μὲ σκότωσε !, - μᾶς σκοτώνει κάθε μέρα τούτη ἡ δουλειά, - μὲ σκότωσε μὲ τὰ λόγια της·** || φρ. **τὸν ἐσκότωσε στὸ ξύλο** τὸν ἔδειρεν ἀνηλεῶς, τὸν ἐτσάκισε· **3)** ἐξοδεύω : **τὸ σκότωσε τὸ ἑκατοστάρικο·** || όμ.μτφ.ἀναφορ. πρὸς πράγματα, καταναλίσκω· || φρ. **σκοτώνω τὴν ὥρα μου** διέρχομαι τὸν καιρόν μου ἀσχολούμενος εἰς πράγματα ἀνάξια λόγου· **4)** όμ. μέσ. ὑπερμέτρως κοπιῶ, ταλαιπωροῦμαι, βασανίζομαι : **σκοτώνεται στὴ δουλειὰ - στὴ μελέτη·** || διαγκωνίζομαι : **σκοτώνονται τὰ μικρὰ ποιὸ νὰ πρωταρπάξῃ τὶς δεκάρες·** **5)** όμ. μτφ. δεικνύω ὑπερβάλλοντα ζῆλον, προθυμίαν : **σκοτώθηκε νὰ μᾶς περιποιηθῇ ἡ καημένη ἡ γυναικοῦλα·** **6)** ρηματ.π. σκότωμα, σκοτωμός.

**σκότωσις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ **σκοτῶ βλ.λ.,** σκοτισμός, ἐπισκότισις· || εἰδ. ἰατρ. σκοτοδινία βλ.λ., ἴλιγγος, ζάλη : Στωϊκ.άπ.3,57, Ἐρωτιαν. ἐν λ. δῖνος, Γαλ.Ι 417, Θεόφιλ.Πρωτ.133· **2)** ἔκλειψις : Πλούτ.Ἠθ. 414D **μαντικῶν δυνάμεων σκοτώσεις·** **3)** μτφ. πνευματική, ψυχικὴ σύγχυσις, πλάνη : Πορφ.Γνῶμ.29 ἄγνοια **καὶ σκότωσις,** Μηναῖ.3,Ι Ὠδὴ **τὴν ἐξ ἀπροσεξίας σκότωσίν μοι . . ἐπισκήψασαν.**

**σκουδὶ** (τὸ) δημ. ὁ ἀνθοφόρος τρυφερὸς βλαστὸς τῆς κράμβης, τοῦ ἀσπαράγου καὶ ἄλλων ποωδῶν φυτῶν.

**σκοῦδο(ν)** (τὸ) (Ἰταλ.) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀσπίς, σκουτάρι : Ἐρωφ Ἰντερμ.Γ 120 (διδασκ.) **δίδουσι σημάδι εἰς τὰ τειχιά, καὶ τότε βγάνουσιν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ μέσα ἕνα σκοῦδο·** **2)** νόμισμα ἰταλικόν, ἐφ' οὗ ἀρχικῶς εἰκονίζετο θυρεός, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ παλαιότερον τάλληρον· || όμ. παλαιὸν νόμισμα κ. ἄ. χωρῶν ποικίλης κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ τόπους ἀξίας.

**σκούδρα** (ἡ) δημ. ναυτ. στῦλος ἀντερείδων τὴν στεῖραν πλοίου ναυπηγουμένου ἢ ἐπισκευαζομένου, ἀπώστης ναυπηγείου.

**σκούζω** δημ. ἀμτβ. ἐκβάλλω ὀξεῖαν, διαπεραστικὴν κραυγήν, κραυγάζω γοερῶς : Σολωμ.Θάνατος τοῦ Βοσκοῦ 19 **φωνάζω, σκούζω δυνατὰ στὸν τάφο του γυρμένη, - τί ἔχει τὸ σκυλὶ καὶ σκούζει ;·** || οὕτω κ. ἐπὶ παντὸς πράγματος θορυβοῦντος, παταγῶ, κάνω κρότο, θόρυβο : Κρυστ. Ἀγροτ.Νεραϊδόπαιδο 2 **πέφτει ἀφρισμένο τὸ νερὸ καὶ σκούζει καὶ βογγάει.**

**σκοῦλαι** Ἡσ. «κνῆσαι. Λάκωνες».

**σκουλαμέντο** (τὸ) (Ἰταλ.) ἡ βλεννόρροια.

**σκουλαρικάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σκουλαρίκι βλ.λ., μικρὸν ἐνώτιον· **2)** τὸ φυτὸν ψευδόρριζα ἡ μείζων.

**σκουλαρίκι** (τὸ) δημ. κόσμημα ἀναρτώμενον ἐκ τοῦ ὠτός, ἐνώτιον : Ἐφταλ.Ἐκλ.Σελ.52 **μὲ τὸ χρυσὸ σκουλαρίκι στ' ἀφτί του,** Βάρν.Ἀπολ. Σωκρ.53 **σιντεφένια δόντια, χρυσὰ βραχιόλια καὶ σκουλαρίκια·** || φρ. **νὰ τὸ βάλῃς** (ἢ νὰ τὸ κρεμάσῃς) **σκουλαρίκι** ὡς ἀπειλή, πρόσεχε, ἐνθυμοῦ καλῶς τοὺς λόγους μου, τὴν δήλωσίν μου· **2)** **τὰ σκουλαρίκια τῆς βασίλισσας** τὸ φυτὸν βαλσαμίνη ἡ σουλτανική, ὡς καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ.

**σκουληκαντέρα** (ἡ) δημ. εἶδος μικροῦ ὑδροβίου σκώληκος.

**σκούληκας** (ὁ) δημ., πληθ. **οἱ σκουλῆκοι,** συνηθέστ. **τὰ σκουλήκια** σκώληξ : Ἐρωτόκρ.5,856.

**σκουλήκι** (τὸ) μσν. κ. δημ. ὁ σκώληξ : Πρόδρ. 2,430 **σκουλήκια νὰ τὸ φάσιν,** Καρκβ.Λυγ.4 **ὅπως τὸ σκουλήκι ποὺ φωλιάζει εἰς τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου·** κ. ὑποκορ. : Σολωμ.Ἐλ.Πολ.2,2,9 **τὸ σκουληκάκι βρίσκεται σ' ὥρα γλυκιὰ κι ἐκεῖνο·** || φρ. μτφ **μὲ τρώει τὸ σκουλήκι** (κατατρύχομαι ὑπὸ ἀσθενείας ἢ ὑπὸ ἠθικῆς βασάνου, τύψεως, στενοχωρίας)· || παροιμ. **τὸ σκουλήκι στὴν πικροδάφνη χαίρεται** (ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἀνοήτους ἕξεις)· **2)** κ. ἐν παρομοιώσει περὶ ἀνθρώπων διαγόντων ταπεινήν, ἄθλιαν ζωήν : Ἀρτ.Βατοπ.3,2 **μικροὶ καὶ τιποτένιοι . . ποὺ σὰ σκουλήκια σέρνονταν στὴ γῆς,** Βάρν.Μοιραῖοι **σὰν τὸ σκουλήκι κάθε φτέρνα ὅπου μᾶς εὕρῃ μᾶς πατεῖ·** **3)** μτφ. ἐπὶ συναισθήματος ἐπιβλαβοῦς : Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 60 **ἡ λύπη, τὸ σκουλήκι ποὺ τρώει τὴν ὀμορφάδα,** Ἐφταλ.Ἐκλ.Σελ.46 **σκουλήκι κρυφό, τῆς πατρίδας ὁ ἀθάνατος πόθος.**

**σκουληκιάζω** ἀμτβ. καταβιβρώσκομαι ὑπὸ σκωλήκων, γιομίζω σκουλήκια : **σκουλήκιασε τὸ τυρί, - μᾶς ἔφερε νὰ φᾶμε σκουληκιασμένα σῦκα.**

**σκουληκιάρικος-η-ο** δημ. σκωληκόβρωτος, ποὺ σκουλήκιασε, γιομάτος σκουλήκια.

**σκουληκοβότανο** (τὸ) δημ. γεν. ὀνομ. **τῶν ἀνθελμιντικῶν βοτανῶν.**

**σκουληκοφάγωμα** (τὸ) δημ. ἡ ὑπὸ σκωλήκων διάβρωσις· ‖ τὸ ὑπὸ σκωλήκων διαβρωθὲν μέρος ἢ τὰ ἴχνη τῆς ὑπ' αὐτῶν διαβρώσεως.

**σκουληκοφαγωμένος**-η-ο δημ. ὁ σκωληκόβρωτος βλ.λ., φαγωμένος ἀπὸ σκουλήκια.

**σκουλ(λ)ὶ** (τὸ) (σκόλλυς) δημ. τὸ πρὸς κλῶσιν τεμάχιον λίνου, καννάβεως ἢ ἐρίου· **2)** δεσμὶς περιειλιγμένου νήματος, κούκλα, ματσάκι· **3)** εἰρων. ἄθροισμα τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἀτάκτως κρεμαμένων, τούφφα· **4)** δθ. κτ. ἐπέκτ. μικρὰ δέσμη οἱουδήποτε πράγματος, μάτσο : παροιμ. **σκουλὶ σκουλὶ τὸ μάραθο γεμίζει ἡ γριὰ τὸν κάλαθο** (ὀλίγον κατ' ὀλίγον διὰ τῆς ἀποταμιεύσεως συγκεντροῦται σεβαστὸν ποσόν· πρβλ. φασούλι τὸ φασούλι γεμίζει τὸ σακκούλι).

**σκουλ(λ)όχορτο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν πράσιον.

**σκουμπρί(ν)** (τὸ) μσν. κ. δημ. ὁ ἰχθὺς σκόμβρος βλ.λ. : Πρόδρ.2,223 **καὶ πυκνογυριζόμενος μὴ νὰ βρῶ κἂν σαυρίδιν ἢ .. σκουμπρίν.**

**σκούνα** (ἡ) (ἀγγλ.) δημ. ναυτ. δίστηλος, ταχύπλους ἡμιολία, ὑψηλὰς ἔχουσα τὰς στήλας τῶν ἱστῶν καὶ μᾶλλον πρὸς τὴν πρύμνην κεκλιμένας, φέρουσα εἰς τὸν ἀκάτιον ἱστὸν τετράγωνα ἱστία δολωνίου καὶ φωσωνίου, ἄ. μυοπάρων, γολετόβρικο : τὸ **ἐκτόπισμα τῆς σκούνας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς πεντακοσίους τόννους.**

**σκουνιέρης** (ὁ) δημ. πλοίαρχος σκούνας.

**σκουνταρέλλα** (ἡ) δημ. τὸ ἑρπετὸν σαύρα ἡ πελοποννησιακή, ἄ. γουστέρα.

**σκούντημα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκουντῶ βλ.λ., ἀπώθησις, σπρώξιμο : **κατεβαίνει μὲ τὰ πόδια γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ** σκουντήματα μέσα στὰ τράμ.

**σκουντὶ** (τὸ) δημ. ὁ κυνηγετικὸς κύων : παροιμ. τὸ σκουντὶ ἀπὸ μητάτο κι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ γενιά.

**σκουντούφλα** (ἡ) δημ. πρόσκρουσις, σκουντούφλημα : πῆρα **μιὰ σκουντούφλα ποὺ δὲν ἦθελα ἄλλη**· **2)** θηλ. τοῦ σκουντούφλης βλ.λ.

**σκουντούφλημα** (τὸ) δημ. ἡ κατὰ τὰ βάδισμα πρόσκρουσις καὶ πτῶσις, σκόνταμα : **ἔσπασε τὸ πόδι του ἀπὸ σκουντούφλημα.**

**σκουντούφλης** (ὁ) δημ.,θηλ. **σκουντούφλα,** σκυθρωπός, σύνοφρυς, ποὺ σκουντουφλιάζει βλ.λ. : **ἦρθε πάλι πρωῒ πρωῒ σκουντούφλης.**

**σκουντουφλιάζω** δημ. ἀμτβ. σκυθρωπάζω.

**σκουντούφλιασμα** (τὸ) δημ. συνοφρύωσις, σκυθρωπασμός.

**σκουντουφλῶ**-άω δημ. προσκρούω που ἐνῷ βαδίζω, σκοντάφτω καὶ πέφτω : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 47, 17 **σάστισε ἡ στρίγγλα, σκουντουφλᾷ | καὶ ρίχνει τὸ κακκάβι χάμω, - σκουντούφλησε κι ἔσπασε τὰ μούτρα του.**

**σκούντρα** (ἡ) δημ. ὤθησις βιαία, πρβλ. σκουντῶ· δθ. κ. μτφ. δυσχέρεια, κώλυμα αἰφνίδιον : Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 123 **μὴ ἀθετήσῃς | ἀμέσως γιὰ μιὰ σκούντρα τὸ σκοπὸ | ποὺ 'χες ἀποφασίσει.**

**σκουντρῶ** δημ. ὠθῶ βιαίως, ἰδίως διὰ τῆς κεφαλῆς : **τὸν ἐσκούντρησε καὶ τὸν πέταξε χάμω.**

**σκουντῶ**-άω δημ., ἀόρ. (ἐ)σκούντησα κ. (ἐ)σκούντηξα, ὠθῶ βιαίως, ἀπωθῶ, σπρώχνω : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 73 **ἀνεβαίνοντας. . γοργὰ ἐσκούντησε τὸν Χάλανο κι ἐπροσπέρασεν, - ἔκαμε ἀλόκληρη φασαρία, ἐπειδὴ κάποιος στὸ λεωφορεῖο τὸν ἐσκούντησε·** κ. ἀλληλοπαθῶς σκουντιῶμαι διαγκωνίζομαι, σπρώχνομαι : **κάθε πρωῒ στὴ βρύση σκουντιῶνται καὶ βρίζονται·** **2)** μτφ. Βιζυην. Ποιήμ.63,31 (ἔκδ.Φέξη) **θὰ τὸν σκουντήσουν νὰ χαθῇ, | νὰ μὴν ὀρθοποδήσῃ πιά.**

**σκούξιμο** (τὸ) δημ. γοερὰ κραυγή· πρβλ. σκούζω.

**σκούπα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ σάρωθρον· ‖ φρ. **ὅσα σέρνει ἡ σκούπα** σωρεία ὕβρεων : **τοῦ 'φαλα ὅσα σέρνει ἡ σκούπα** (τὸν ἐξύβρισα σκαιότατα)· **2)** τὸ ἀγρωστῶδες φυτὸν σόργον ὁ σάρος, ἐξ οὗ κατασκευάζονται τὰ σάρωθρα.

**σκουπαμάρα** (ἰταλ.) δημ. ναυτ. τὸ παρακάτιον.

**σκουπιδαρειὸ** (τὸ) δημ. τόπος ἔνθα συσσωρεύονται τὰ ἀποσαρώματα, ἐκεῖ ποὺ μαζεύουν τὰ σκουπίδια· ‖ δθ. κ. μέρος ἀκάθαρτον : **τὸ παραμέλησαν τὸ σπίτι κι ἔγινε σκουπιδαρειό.**

**σκουπίδι** (τὸ) δημ. τὸ διὰ τῆς σαρώσεως παρασυρόμενον ἀπόρριμμα, ἀποσάρωμα, σαρίδι, φρόκαλο : Ἀρτ.Βατοπ.2,12 **σκουπιδιῶν σωρὸς ἀφημένος νὰ σαπίσῃ·** ‖ φρ. **τὸν ἔκαμε σκουπίδι** τὸν ἐξηυτέλισε δι' ὕβρεων ἢ διὰ σφοδρῶν παρατηρήσεων.

**σκουπιδιάρης** (ὁ) δημ. ὁ συλλέγων τὰ ἀποσαρώματα ὑπηρέτης δήμου ἢ κοινότητος· ‖ εἰδικῶτ. ὁ ὁδοκαθαριστής.

**σκουπιδολόϊ** (τὸ) δημ. σωρὸς ἀπορριμμάτων, ἀποσαρωμάτων· ‖ κ. **μτφ.** περὶ τῆς ἔν τινι κοινωνίᾳ ἠθικῆς σαπρίας : Ἀρτ.Βατοπ.3,20 **καὶ σκουπιδολόϊ ἡ ζήση | στὴ σαπίλα μέσα λειώνει.**

**σκουπίζω** δημ. καθαρίζω τὸ δάπεδον, τὸ ἔδαφος διὰ τοῦ σαρώθρου, σαρώνω, φροκαλίζω : **σκούπισε λίγο τὴν αὐλή·** **2)** καθαρίζω διὰ μάκτρου, ἀπομάσσω, σφουγγίζω : **σκούπισε τὰ χέρια σου μὲ τὴν πετσέτα, - σκούπισε τὸ μαχαίρι νὰ μὴ σκουριάσῃ·** ‖ σκουπίζω **τὴ μύτη μου** ἀπομύττομαι διὰ ρινομάκτρου.

**σκούπισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκουπίζω βλ.λ. : **φρόντισε γιὰ τὸ σκούπισμα, γιατὶ θὰ 'χουμε καλεσμένους.**

**σκουπόξυλο** (τὸ) δημ. μακρὸν ξύλον **εἰς οὗ τὸ** ἄκρον προσαρμόζεται ἡ σκούπα.

**σκουπόσπορος** (ὁ) δημ. τὸ σπέρμα τοῦ φυτοῦ σόργον ὁ σάρος, ὁ σπόρος τῆς σκούπας βλ.λ.2).

**σκουπόχορτο** (τὸ) δημ. ὁ μακρὸς θύσανος τοῦ ἀγρωστώδους φυτοῦ σόργον ὁ σάρος, ἐξ οὗ κατασκευάζονται τὰ σάρωθρα, αἱ σκοῦπες.

**σκουραίνω** καθιστῶ τι ἀμαυρόν, μᾶλλον σκοτεινὸν τὴν χροιάν, δίνω σκοῦρο χρῶμα· **2)** ἀμτβ. καθίσταμαι ἀμαυρός, μᾶλλον σκοτεινὸς τὴν χροιάν, γίνομαι σκοῦρος ἢ σκουρότερος : **ὁ οὐρανὸς ἄρχισε νὰ σκουραίνῃ·** ‖ κ. μτφ. δυσχεραίνομαι, ἐπιδεινοῦμαι : **ἄρχισαν καὶ σκουραίνουνε τὰ πράγματα στὸ μέτωπο.**

**σκουρέτ(τ)ο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. λεπτὴ σανὶς χρησιμοποιουμένη ἰδίᾳ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λεπτοτέρων, ἐλαφροτέρων μερῶν ἐπιστεγάσεων, παραθύρων, ἐπίπλων.

**σκουριὰ** (ἡ) δημ. ὀξίδιον τῶν μετάλλων σχηματιζόμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν τῇ ἐπιδράσει τοῦ ὕδατος ἢ τοῦ ἀέρος, σκωρία : Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.47,14 **νὰ τρώῃ ἡ σκουριὰ τὸ σίδερο, κι ἡ γῆ τὸν ἀντρειωμένο,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 49,23 **φτάνει σὲ θρόνο ἀπὸ σκουριὲς | στημένο ἐπὰ σὲ στάχτες·** ‖ κ. μτφ. βλαβερὸν ὑπόλειμμα : **σκουριὰ τοῦ ὀργανισμοῦ, - σκουριὲς ἀπὸ τὴν περασμένη κακοδιοίκηση.**

**σκουριάζω** δημ. ἐπὶ μετάλλων, μεταλλικῶν ἀντικειμένων, ὀξειδοῦμαι, καλύπτομαι ὑπὸ σκωρίας βλ.λ., κάνω σκουριά : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.52,17 **τί σκουριάσαν τ' ἄρματά σου | καὶ τ' ἀσημοχάντζαρά σου·** κ. παθ. : Ἐφταλ.Ἐκλ.Σελ.49 **γύριζα μὲ φοῦχτα γεμάτη σκουριασμένες ἀντίκες·** **2)** σπανιώτ. ἐν χρ. μτβ. ὀξειδῶ, καλύπτω διὰ σκωρίας : **τὸ λεμόνι σκουριάζει τὰ μαχαιροπήρουνα·** **3)** μτφ. **σκουριασμένες ἰδέες** πεπαλαιωμέναι **ἰδέαι,** ἀναχρονιστικαὶ ἀντιλήψεις.

**σκοῦρος**-α-ο (ἰταλ.) δημ. βαθύχρους, ἀμαυρός, ὀρφνός : **σκοῦρα μαλλιὰ - ροῦχα, - τὴν ἐζωγράφισε σὲ φόντο σκοῦρο·** **2)** μτφ. δυσχερής, ἀποτρόπαιος : **εἶναι πολὺ σκοῦρα τὰ πράγματα**

γιά τούς δικούς μας· ‖ φρ. τὰ βρίσκω σκοῦρα εὑρίσκομαι πρὸ μεγάλων δυσχερειῶν.

**σκουρουπαθιά** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν ἀκακία· ‖ τὸ φυτὸν προσωπίς.

**σκουσμός** (ὁ) δημ. ὀξεῖα, γοερὰ κραυγή· πρβλ. σκούζω : Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 166 παράξενες ἀντάρες, ) οὐρλιάσματα, μουγκρίσματα, σκουσμοί.

**σκούτα** (ἡ) (λατ.) μτγν. ἡ ἀσπίς· πρβλ. σκουτάριον : Ἥρων Μετρ.14.

**σκουτάρι(ον)** (τὸ) (λατ.) πάπ., μσν. κ. δημ. π. Βυζαντινοῖς ἡ ἀσπίς : Πάπ.,Σχόλ.Λουκ.Νεκρ.Δ 12,3, Ἰουστιν.Νεαρ.85,4, Ἐρωτόκρ.2,983 μ' ἕνα σκουτάρι σιδερὸ κ ἕνα σπαθὶ στὴ χέρα, αὐτ.992, Παλαμ.Δωδ.Γύφτ. .. σπαθί, σκουτάρι καὶ λουρίκι τοῦ πολέμου.

**σκουτάριος** (ὁ) (λατ.) πάπ. κ. μσν. ὁ φέρων σκουτάριον βλ.λ. : Πάπ.· εἰδ. ὁ παρὰ Βυζαντινοῖς ὁπλίτης τῆς ἰδιαιτέρας σωματοφυλακῆς τοῦ αὐτοκράτορος, εἶτα δὲ καὶ ὁ αὐλικὸς ἄρχων ὁ φέρων τὸ βασιλικὸν σκουτάριον· **2)** ὁμ. ὁ ἐργαζόμενος εἰς τὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς σκουταρίων.

**σκουτέλλα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. πηλίνη λοπάς, γαβάθα.

**σκουτέλλι(ον)** (λατ.) μτγν. κ. μσν., δημ. κ. σκουτέλι παροψίς, λοπάς : Πάπ., Ἐπιγρ.· ‖ μσν. δημ. πινάκιον, μικρὴ γαβάθα, κεσές· πρβλ. σκουτέλλα : Πρόδρ.1,303 καὶ ηὗραν τὰ σκουτέλια τους πλήρις καθερισμένα.

**σκουτελ(λ)ίτζιν** (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ σκουτέλλιον βλ.λ.: Πρόδρ.1,351 καὶ σκουτελίτζιν μ' ἔθηκεν γεμάτον τὴν λαπάραν.

**σκουτέρης** (ὁ) δημ. ποιμήν, τσοπάνος, ἰδ. ὁ προϊστάμενος εἰς τὴν στάνην : Κρυστ.Ποιήμ.Τραγ. Στάν.151,12 (ἔκδ.Φέξη) ἤθελα νὰ 'μουν τσέλιγγας, νὰ 'μουν κι ἕνας σκουτέρης.

**σκουτί** (τὸ) (λατ.) δημ. ὕφασμα χονδρόν, συνήθως ἐξ ἐρίου, μάλλινο ροῦχο· κ. γεν. πᾶν ὕφασμα· ‖ κτ. πληθ. σκουτιὰ τὰ ἐνδύματα, τὰ ροῦχα, ἢ τὰ ἐσώρρουχα : Πολιτ.Ἐκλ.Τραγ.18 ποὺ φόρηγαν χρυσᾶ σκουτιὰ καὶ κόκκινα σαλβάρια, Βιζυην. Ποιήμ.98,14 (ἔκδ.Φέξη) στὰ γιορτερὰ σκουτιά του.

**σκουτίγερος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος μυριαπόδων τῆς τάξεως τῶν χειλοπόδων, οὗ εἶδος σκουτίγερος ὁ κοινὸς δημ. σαρανταποδαρούσα.

**σκοῦτλα** (ἡ) (λατ.) μτγν. ὁ ρόμβος : Ἥρων Στερεομ.2,18· **2)** ψηφοθέτημα : Ἐπιγρ. σκουτλᾶσαι τοίχους σκούτλᾳ ῥαντῇ· πρβλ. σκουτλῶ.

**σκουτλάριος** (ὁ) Ἐπιγρ. κατασκευαστὴς ψηφοθετημάτων ἢ χρωματιστῶν ψηφιδίων : Ἐπιγρ. Περγάμου.

**σκούτλιον** (τὸ) πάπ. σκουτέλλιον βλ.λ. : σκούτλια ξύλινα λελακκωμένα δύο.

**σκουτλῶ**-όω Ἐπιγρ. ἐπενδύω, διακοσμῶ διὰ χρωματιστῶν ψηφιδίων : λίθῳ ποικίλῳ στοὰν σκουτλῶσαι.

**σκούτλωσις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διὰ χρωματιστῶν ψηφιδίων ἐπένδυσις : Ἐπιγρ. Θυατείρων ἐργεπιστάτην σκουτλώσεως οἴκου βασιλικοῦ τοῦ ἐν Ἀδριανείῳ, Ἐπιγρ.Ἐφέσου· **2)** ἡ ὀρθομαρμάρωσις βλ.λ.

**σκουτουλᾶτος**-ον (λατ.) μτγν. ἐπὶ ἐσθήτων, ὁ πεποικιλμένος ἐν εἴδει ψηφοθετήματος : Περίπλ. Ἐρ.Θαλ.24, πρβλ.Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,10.

**σκουφάδικο** (τὸ) δημ. ἐργαστήριον ἔνθα κατασκευάζονται σκοῦφοι.

**σκουφάκι** (ὁ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σκοῦφος βλ.λ.

**σκουφᾶς** (ὁ) δημ. ὁ κατασκευαστὴς σκούφων.

**σκουφᾶτος**-η-ο δημ. ὁ φέρων σκοῦφον βλ.λ.· **2)** συνεκδ. περὶ πτηνῶν φερόντων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λόφον ἐκ πτερῶν : ὄρνιθα σκουφάτη.

**σκουφί** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σκοῦφος βλ.λ., ἄνευ ὑποκοριστικῆς σημασίας, ἡ σκούφια.

**σκούφια** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς νυκτερινὸν ἐκ μετάξης, βελούδου ἢ βάμβακος, συνήθως μετὰ κεντημάτων· ‖ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς πλεκτόν, διὰ τὸ βρέφη· ‖ γεν. ὀνομ. καὶ ἄλλων εἰδῶν καλυμμάτων· ‖ φρ. βγάλε τὴ σκούφια σου καὶ χτύπα με ἐπὶ τῶν ὀνειδιζόντων ἄλλους διὰ πράξεις εἰς ἃς καὶ οἱ ἴδιοι εἶναι ἐπιρρεπεῖς· ‖ φρ. ποῦθε κρατάει ἡ σκούφια του ποία ἡ καταγωγή, ἡ προέλευσίς του.

**σκουφίτσα** (ἡ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σκούφια βλ.λ.

**σκοῦφος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ἐξ ἐριούχου ὑφάσματος ἢ πλεκτόν, ἄνευ γύρου, συνήθως δὲ μετὰ γείσου ἰδίως τὸ ὑπὸ τῶν ναυτικῶν φερόμενον, ὅ. κοῦκος : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.19 ἐπαρουσιάσθη ὁ μπάρμπα Σταμάτης μὲ κόκκινον σκοῦφον καὶ σαρίκι περὶ τὴν κεφαλήν.

**σκουφίνα** (ἡ) (σλαβ.) νεώτ. τὸ κοινοβούλιον ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ, ἡ σερβικὴ βουλή.

**σκράφνο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ὀποπάναξ ὁ ἀνατολικός.

**σκριβλίτης** (ὁ) μτγν. εἶδος πλακοῦντος μετὰ τυροῦ : Χρύσ.Τυαν.π.Ἀθήν.14,647D ἐκ τυροῦ δὲ .., γίνεται πλακούντηρα τάδε, ἔγχυτος, σκριβλίτης.

**σκρίβων-ωνος** (ὁ) μσν. π. Βυζαντινοῖς, κατὰ τοὺς πρώτους τῆς αὐτοκρατορίας αἰῶνας σωματοφύλαξ τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν νέων τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως καὶ κατεχόντων ὅλως ἐμπιστευτικὴν θέσιν, πολλάκις δὲ καὶ ἐπιφορτιζομένων διὰ πολιτικῶν ἢ διπλωματικῶν ἀποστολῶν : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.1,14,7 ἄνδρα τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως .., ὃν σκρίβωνα τῇ Λατινίδι φωνῇ Ῥωμαῖοι κατονομάζουσι.

**σκρινιάριος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ γραμματεύς ; Ἐπιγρ. Ἀφιὸν Καροχισάρ, Ἰουστιν. Νεαρ.30,7,1· **2)** χαρτοφύλαξ : Ἰω Λυδ.Ρωμ.3,35 σκρινιάριοι χρηματίζοντες ἀντὶ τοῦ χαρτοφύλακες.

**σκρίνιο(ν)** (τὸ) (λατ.) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. χορτοφυλάκιον, φάκελος : Δωαίδ.391Κ, Ἰω.Λυδ. Ρωμ.1,34· **2)** δημόσιον ἢ ἀνακτορικὸν γραφεῖον : Κῶδ.Ἰουστιν.1,2,24,11,Πάπ.· **3)** πάπ. κυτίον, κιβώτιον· **4)** νεώτ. κ. δημ. εἶδος ἑρμαρίου πρὸς φύλαξιν πολυτίμων πραγμάτων.

**σκριτόριο** (τὸ) (ἰταλ.) μσν. δημ. γραφεῖον : Ἐρωτόκρ.1,1463 κριτόριό 'χε ὁλάργυρο καθέγλα χρυσωμένη.

**σκρόφα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἡ θήλεια τοῦ χοίρου, ἡ γουρούνα· **2)** ὑβριστικῶς, φαυλόβιος γυνή.

**σκροφουλαρία** (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν φυτῶν τῶν εὐκράτων χωρῶν περιλαμβάνον καὶ εἴδη φαρμακευτικά : σκροφουλαρία ἡ κύνειος (δημ.σκορπιδόχορτο), σκροφουλαρία ἡ ξενική (δημ. βρωμόχορτο, βρωμουσάκι).

**σκύβα** Ἡσ.«λάχανον ἢ λαψάνη· τινὲς δὲ σκοῦβα».

**σκυβαλεύω** σχόλ. σκυβαλίζω βλ.λ., παθ. : Σχόλ, Λουκ.Νεκυομ.17, Ἡσ.

**σκυβαλίζω** μτγν. ὡς σκύβαλον θεωρῶ, ὅθ, καταφρονητικῶς ἀπορρίπτω, μετὰ περιφρονήσεως φέρομαι : Διον.Ἁλ.Ἀρχ.Ρητ.1· πρβλ. σκυβλίζω· κ. παθ., ἀντίθ. λαμπρίζομαι : Πέμπελ.π.Στοβ. 4,25,52· πρβλ.ΠΔΣοφ.Σειρ.26,26.

**σκυβαλικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἄξιος σκυβαλισμοῦ, περιφρονητέος, ἀνάξιος, ἀξιοκαταφρόνητος : Τιμοκρ.1,6 ἀργυρίοισι σκυβαλικοῖσι πεισθεὶς (διὰ χρημάτων, ἐκ δωροδοκίας).

**σκυβάλιον** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος τροπικῶν φυτῶν : σκυβάλιον τῆς Ἰαμαϊκῆς (ἐν χρήσει ὡς ἐντεροστυπτικὸν φάρμακον).

**σκυβάλισμα**-ατος (τὸ) τὸ σκύβαλον βλ.λ. : Ψ Φωκυλ.156.

**σκυβαλισμός** (ὁ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκυβαλίζω βλ.λ., ἡ μετὰ περιφρονήσεως ἀπόρριψις, ὑβριστικὴ συμπεριφορά ; Πα

λύβ.30,19,12 προφανὲς ἦν ὅτι διὰ τὸν σκυβαλισμὸν τοῦτον οἱ μὲν τοῦ βασιλέως σύμμαχοι ταπεινωθήσονται πάντες, Ἡσ.

**σκύβαλο(ν)** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀπορριπτόμενον, τὸ ἀπόβλημα, ἀπομεινάρι : Λεωνίδ. Ταρ. ἐν ΑΠ 6,302 οὐδ᾽ ἀποδειπνιδίου γενόμενος σκυβάλου, Ἀρίστων αὐτ.6.306, Φίλιππ. Θεσσ.αὐτ. 7,382 τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον· ‖ κ. μτφ. περὶ ταπεινῶν ἰδεῶν, λογισμῶν : ΠΔ Σοφ.Σειρ.27,4 ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ· ‖ ὁμ. μτφ. περὶ ἀνθρώπου οἱονεὶ ἀπορριφθέντος ὑπό τινος, γενομένου θύματος : Ἡγήσιππ.ἐν ΑΠ 7,126 ἄνδρα πολύκλαυτον ναυτιλίης σκύβαλον· 2) περίττωμα, κόπρος : Πλούτ.Ἠθ.352D,Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ. 1,18· κτ. πληθ. : Στράβ.14,1,37 τὰς ὁδοὺς στρωννύντες ὑπορρύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἐπιπολάζει τὰ σκύβαλα, Ἰώσ.ΠΙ 5,137,Ἀρετ.Χρον.Παθ. 1,15 σκύβαλα λευκὰ καὶ ἀργιλώδεα, Πρόδρ.2,567 κρατοῦσι τὸν σφυγμόν του, θωροῦσι καὶ τὰ σκύβαλα μετὰ τοῦ ὑελίου· 3) νεώτ. κ. δημ. σκύβαλα ὑπολείμματα δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἰδίως τοῦ σίτου, ἀποτελούμενα ἐκ διαφόρων τετριμμένων κόκκων καὶ ζιζανίων, χρησιμοποιούμενα δὲ ὡς τροφὴ τῶν κατοικιδίων πτηνῶν.

**σκυβαλοφύλαξ**-ακος (ὁ) μσν. ὁ οἱονεὶ φύλαξ, ἐπιμελητὴς τῶν σκυβάλων βλ.λ.2), τῶν κοπράνων, ὡς ὕβρις : Πρόδρ.2,71 ἐκεῖνος Παλατῖνος ἦν, σὺ δὲ σκυβαλοφύλαξ.

**σκυβαλώδης**-ους-ες μτγν. μσν. ὁ ὅμοιος σκυβάλῳ, εὐτελής : Ἀνών.Λονδ.29,29,Σουΐδ. ἐν λ. ἐραία.

**σκυβελίτης οἶνος** (ὁ) ὁ οἶνος ὁ ἄνευ θλίψεως ἐκρέων, ἀποστάζων ἐκ τῶν σταφυλῶν : Ἀρετ.Ὀξ. Νούσ.2,9, αὐτ.Χρον. Νούσ.1,5, Γαλ.6,337, αὐτ.10,405, αὐτ.Λεπτ.Δι.12,Ἡσ. ἐν λ. κέσκος.

**σκύβω** δημ. ἀ. σκύφτω βλ.λ.

**σκυδά** Ἡσ. «σκιά. Εὔκλος».

**σκυδίζω** Ἡσ. «λακτίζω».

**σκύδμαινος**-ον Ἡσ. «σκυθρωπός».

**σκυδμαίνω** ἐπ. ὀργίζομαι κατά τινος, σκύζομαι βλ.λ.· Ἡσ. «σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι» : Ἰλ.Π 592 μή μοι .. σκυδμαινέμεν.

**σκύζα** (ἡ) σφοδρὰ σαρκικὴ ἐπιθυμία, ὀργασμός: Φιλέτ.π.Ἡσ., Ἐπιγρ.

**σκύζησις**-εως (ἡ) (σκυζῶ) μτγν. ἡ ἐποχὴ τῆς κυήσεως παρὰ κυσί : Ἀριστφ.Βυζ.Ἐπιτ.78,1.

**σκύζομαι** ἐπ. ἀποθ. ἐν χρ. τὸ πλεῖστον κατ᾽ ἐνεστ., παρατ. ἐσκύζοντο, σκύζοντο (Κόϊντ.3,133, αὐτ.5,338), ἀόρ. εὐκτ.σκύσσαιτο (ἐπι- : Ὀδ.Η 306), ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ, δυσμενῶς διάκειμαί τινι, μτ. δοτ. προσ. : Ἰλ.Δ 23 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει, αὐτ.Θ 460,αὐτ.Ω 113,Ὀδ.ψ 209 μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ· ‖ ἀπολ. χολοῦμαι, εἶμαι θυμωμένος· Ἡσ. «λυποῦμαι, χολοῦμαι, θυμοῦμαι, σκυθρωπάζω» : Ἰλ.Θ 483 οὐ σευ ἐγὼ γε σκυζομένης ἀλέγω· πρβλ. σκυδμαίνω.

**σκυζῶ**-άω κατέχομαι ὑπὸ ὀργασμοῦ, σφοδρᾶς σαρκικῆς ἐπιθυμίας, ἔχω σκύζαν βλ.λ., ἐπὶ γυναικῶν : Φρύν.Σοφ.Παρ.18Β· πρβλ. Φρύν.Κωμ.6D· ‖ ὁμ. ἐπὶ κυνῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 572b,26 περὶ δὲ τὰς κύνας τὸ τοιοῦτον πάθος καλεῖται σκυζᾶν· 2) ὁμ.ἐπὶ κυνῶν, ὑλακτῶ κοιμώμενος : Πολυδ.5,86.

**σκύθαινα** (ἡ) θηλ. τοῦ Σκύθης βλ.λ. : Ἀριστφ. Λυσ.184,Ἀλεξ.331.

**σκυθάριον** (τὸ) σχόλ. σκυθικὸν ξύλον, θάφος : Σχόλ.Θεόκρ.2,88.

**Σκύθης** (ὁ) κ. νεώτ., κλητ. Σκύθα (Θέογν.829,Ἀριστφ.Θεσμ.1112), ὁ κάτοικος τῆς Σκυθίας, ὁ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος : Ἡσίοδ.ἀπ.55,Ἀριστφ.Ἀχ.704 ἄνδρα κυφὸν .. ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ (παροιμ. ἐπὶ ἐρήμου), Βάρν.Ἀπολ. Σωκρ.77· ‖ ὁθ.κ.μτφ. ἄνθρωπος τραχύς, ἄξεστος: Πλούτ.Ἠθ.847F ἐν λόγοις Σκύθης, Μέν.533,13· 2) εἰδ. ἐν Ἀθήναις ὀνομ. τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρετῶν, κλητήρων ὡς ὄντων κατὰ τὸ πλεῖστον δούλων ἐκ Σκυθίας : Ἀριστφ.Θεσμ.1017 πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ τὸν Σκύθην λάθοιμι, αὐτ.1026,αὐτ. Λυσ. 451· ‖ ὁμ. ἱπποτοξότης : Αἰλ.Τακτ.2,13· 3) ὡς ἐπίθ. ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σκυθίαν, σκυθικός : Αἰσχ.Πρ.2 εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον, Σκύθην ἐς οἶμον, σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ, Θεόφρ.Λίθ.55 Σκύθης κύανος.

**σκυθίζω** φέρομαι ὡς Σκύθης, μιμοῦμαι τοὺς Σκύθας, εἰδ. πίνω ἀμέτρως : Ἀθήν.11,499F Ἱερώνυμος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ μέθης καὶ τὸ μεθύσαι σκυθίσαι φησί· 2) κείρω τὴν κόμην ἐν χρῷ, σύρριζα: Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.790,8 (χαίτην) ἐσκύθιξε φασγάνῳ (ἔκειρε τὴν κόμην εἰς ἔνδειξιν πένθους)· κ. παθ. : Εὐρ.Ἠλ.241 καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ᾽ ἐσκυθισμένον ξυρῷ· 3) ὁμιλῶ σκυθιστί, ἢ ἐσφαλμένως ὡς Σκύθης : Ἱμέρ.Λόγ.31.

**σκυθίηνδε** ἐπίρρ. ἐκ Σκυθίας : Καλλ.Ἀρτ.256.

**σκυθικός**-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σκύθας ἢ τὴν Σκυθίαν : Σαπφ.167 σκυθικὸν ξύλον (=θάφος), Αἰσχ.Χο 161, Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 16,10 ἀπὸ τόπους βάρβαρους καὶ σκυθικούς· ‖ ἡ Σκυθικὴ ἡ χώρα τῶν Σκυθῶν, ἡ Σκυθία : Ἀλκ.49· ‖ ὁμ. ἡ Σκυθικὴ (ἐτ. παράλ. τοῦ ῥίζα) ἡ γλυκύρριζα : Θεόφρ.ΦΙ 9,13,2· ‖ αἱ Σκυθικαί εἶδος πεδίλων· πρβλ. Περσικαί, Σικυώνια : Ἀλκ.103 καὶ Σκυθίκαις ὑποδησάμενος, Αὐσί.ἀπ.605· ‖ τὸ οὐδ. τὸ Σκυθικὸν ἡ φυλὴ τῶν Σκυθῶν : Ζώσ.4,20· πρβλ.Λουκ.Τοξ.54· 2) εἰδ. ἐπὶ ἀνθρώπων, πυρρόθριξ, ξανθός: Ἀλκ.488,Κρατῖν.336.

**σκυθικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον τῶν Σκυθῶν : Στράβ.11,8,7 ἀπὸ προβάτων καὶ ἰχθύων ζῶσι νομαδικῶς καὶ Σκυθικῶς, Πλούτ.Κράσσ.24 τῶν ἄλλων Πάρθων .. ἔτι Σκυθικῶς κομώντων.

**σκύθιον** (τὸ) μτγν. ἡ γλυκύρριζα· πρβλ. Σκυθική : Διοσκ.3,5 (πιθ.).

**σκυθισμός** (ὁ) σκυθικὸς τρόπος· εἰδ. ἡ κατὰ τὸν τρόπον τῶν Σκυθῶν ξύρησις, ἡ ἐν χρῷ κουρὰ τῆς κεφαλῆς : Τραγ.Ἀδέσπ. ἐν Πάπ.· 2) ἡ κατὰ τὰ σκυθικὰ ἔθη βίωσις, νομαδισμός Ἐπιφάν.2,18Α.

**σκυθιστὶ** ἐπίρρ. κατὰ τὸν τρόπον τῶν Σκυθῶν : Σοφ.ἀπ.473 Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος· 2) ἐν τῇ σκυθικῇ γλώσσῃ : Ἡρ.4,27 καὶ ὀνομάζομεν αὐτοὺς σκυθιστὶ Ἀριμασπούς, αὐτ.4,59,Παρμέν.1,2.

**σκυθογενής**-οῦς-ές μσν. ὁ ἐκ Σκυθῶν γεννηθείς : Acta Patriarch. Constantinopol., ἐκδ.Miclosich et Mul.2,573.

**σκυθόγλωσσος**-ον μσν. ὁ τὴν σκυθικὴν γλῶσσαν λαλῶν : Κ Μανασσ.Χρον.6698.

**σκυθογνώμων**-ονος-ον μσν. ὁ ἔχων γνώμην, φρονήματα σκυθικά : Κ Μανασσ.Χρον.3948.

**σκυθολοιγός**-όν μσν. ὁ φονεύων, ἐξολοθρεύων τοὺς Σκύθας : Πρόδρ. ἐν Notices des Man.8,2, σ. 171.

**σκυθόμητρες** (οἱ) μσν. οἱ γεννηθέντες ἐκ Σκυθίδων μητέρων : Τζέτζ. Πρὸ Ὁμ.22.

**σκυθόπομα**-ατος (τὸ) βούγλωσσος βλ.λ. : Κυραν.104.

**σκύθος** (ὁ) μτγν. αἰολ. ἀντὶ σκύφος : Παρμέν.π. Ἀθήν.11,500Β.

**σκυθοτοξότης** (ὁ) Σκύθης τοξότης : Ξεν.Ἀν.3,4,15 (ἐσφ. ἀνάγν.).

**σκυθράζω** ποι. εἶμαι, γίνομαι σκυθρωπός, σκυθρωπάζω : Εὐρ.Ἠλ.830 χὼ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ᾽ ἀνιστορεῖ, Ἡσ.

**σκύθραξ** Ἡσ. «μεῖραξ, ἔφηβος».

**σκυθρός**-ά-όν (σκύζομαι, σκυθράζω) ὀργίλος, κατηφής, θυμωμένος· Ἡσ. «στυγνὸς τὰς ὄψεις, χαλεπός, ὠμός, σκυθρωπός» : Μέν.10,Ἀρατ.1120.

**σκυθρωπάζω** κ. νεώτ. μτχ. παρακ. **ἐσκυθρωπακώς** (Δημ.1122), ἀπαρφ. παρακ. **ἐσκυθρωπακέναι** (Πλάτ.'Αλκ.2,138Δ), ἔχω τὴν ὄψιν κατηφῆ, τὸ ὕφος ὀργίλον, εἶμαι, γίνομαι σκυθρωπός, κατσουφιάζω : 'Αριστφ.Λυσ.7 **τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον**, αὐτ.Πλ.756,Ξεν.ΚΠ 6,2,21 **μὴ θαύμαζε εἴ τινες ἐσκυθρώπασαν ἀκούσαντες τῶν ἀγγελλομένων**, Πλάτ.'Αλκ.2,138Α 'Αμφις 13 **ὡς οὐδὲν ἦσθα πλὴν σκυθρωπάζειν** μόνον, Αἰσχίν.2,36,Δημ. 1122 **καὶ βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους οὗτος ἐσκυθρωπακώς**, Θεόφρ.Χαρ.14,7· **2)** ἔχω χρῶμα σκοτεινόν, σκοῦρο : Φιλόστρ.Εἰκ.1,28· **3)** ρηματ. π. σκυθρωπασμός, σκυθρωπός, σκυθρωπότης.

**σκυθρωπασμός** (ὁ) μτγν. ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκυθρωπάζω βλ.λ., ἡ σκυθρωπότης, κατήφεια, σοβαρότης τοῦ ὕφους : Πλούτ.'Ηθ.43F **καὶ μειδίαμα καὶ σκυθρωπασμὸς αὐτῶν . . ἔχει τινὰ καρπὸν ὠφέλιμον.**

**σκυθρωπός**-όν κ. νεώτ. κ. **σκυθρωπός-ή-όν** ὁ ἔχων τὴν ὄψιν ὀργίλην, τὸ ὕφος τεθλιμμένον, δυσηρεστημένον, κατηφής, σύνοφρυς, κατσούφης : Εὐρ.Μήδ.271 **σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην Μήδειαν**, αὐτ.'Ιππ.1152, αὐτ.Φοίν.1333, Ξεν. 'Απομν.2,7,12 **ἐργασάμεναι δὲ ἐδείπνουν, ἱλαραὶ δὲ ἀντὶ σκυθρωπῶν ἦσαν**· || κ. μτ. δοτ. τοῦ προσ., ὁ ἐνώπιόν τινος ἔχων αὐστηρόν, σοβαρὸν τὸ ὕφος : Εὐρ.'Αλκ.774 **οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον εἶναι**· ὁμ. κ. ἐμπροθ. : Ξεν.'Απομν.3,10,4 **ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς φαιδροί, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς σκυθρωποὶ γίγνονται**· || ὁμ.ἐν χρ. **ἐπὶ** προσπεποιημένης, ἐπιτετηδευμένης σοβαρότητος : Δημ.1122 **τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειέν τις ἂν προσελθεῖν**, Αἰσχίν.3,20· **2)** ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων, λυπηρός, μελαγχολικός, ἄγων εἰς θλίψεις, εἰς σκυθρωπασμούς : Εὐρ.Βάκχ.1252 **ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ ἔν τ' ὄμμασιν σκυθρωπόν**, 'Αρχύτ.π.Στοβ.3,1,105 **σκυθρωποτέρα ὁδός**, Παυσ.10,7,5, Πλοῦτ.Δημ.30 **τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι**, Ζερβ.Μυθ.Ζ 42 **φυλαγμένο . . σὲ μιὰν ὑαλόφρακτη θήκη σκυθρωποῦ κτιρίου**· **3)** ἐπὶ χρώματος, σκοτεινός, ἀμαυρός : 'Ιμέρ.Λόγ.23,22· || οὕτω κ. ὁ μέλας τὴν χροιάν, ἐπὶ οἴνου : αὐτ.9,4· **4)** τὸ οὐδ. **τὸ σκυθρωπόν** ὡς οὐσ. ἡ σκυθρωπότης, ἡ κατήφεια : Εὐρ.'Αλκ.797 **τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος [φρενῶν]**· πρβλ.Πλάτ.Συμπ.206D.

**σκυθρωπότης**-ητος (ἡ) ἡ ἰδιότης, ἡ κατάστασις τοῦ σκυθρωποῦ βλ.λ., κατήφεια, μελαγχολία, κατσουφιά : 'Ιππ.Κωοκ.210, Διον.'Αλ.Ρητ.11,18.

**σκυθρωπῶς** ἐπίρρ. μὲ τὴν ὄψιν σκυθρωπήν, κατηφῆ : Ξεν.'Απομν.2,7,1 **'Αρίσταρχον γάρ ποτε ὁρῶν σκυθρωπῶς ἔχοντα.**

**σκύλα** (ἡ) δημ. κ. σκύλλα ἡ θήλεια τοῦ κυνός, τοῦ σκύλου : δ.τραγ. ἐν Πάσσωβ 414 **ἡ σκύλα ἡ κολοβὴ καὶ τὸ σκυλὶ τὸ ζάβο**· || παροιμ. **ἂν δὲν κουνήσῃ ἡ σκύλα τὴν οὐρά της, δὲν πάνε τὰ σκυλιὰ κοντά της** ὅτι πολλάκις αἱ γυναῖκες, οὖσαι προκλητικαί, ὑπέχουν αὗται τὴν εὐθύνην τῆς ἀτιμώσεώς των· || φρ. **ἔγινε σκύλα** ἐξωργίσθη· πρβλ. σκύλος·Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.35· **2)** ναυτ. προσάρτημα τῶν συσκευῶν τῶν ἀγκυρῶν ἐν εἴδει ἔχματος ἢ ἀπολαβείου ἐξ ἁλύσεως χρησιμοποιούμενον πρὸς ἀμφιδετήσεις ἢ ἐξαμφιδετήσεις.

**σκυλαγωγός** (ὁ) μσν. ὁ ὁδηγῶν τοὺς κύνας εἰς τὴν θήραν : ΚΠαντεχν.Χρον.6,48.

**σκυλαδέψης** (ὁ) μτγν. ὁ κατεργαζόμενος δέρματα, σκυλοδέψης βλ.λ. : Εὐστ.450,6.

**σκυλαῖαι** 'Ησ. «τὰ σκῦλα, καὶ λάφυρα. οἱ δὲ τὰς πανοπλίας».

**σκυλακαγέτις**-ιδος (ἡ) πάπ. ἡ ὁδηγοῦσα τοὺς κύνας εἰς τὸ κυνήγιον, ἐπίθ. τῆς 'Εκάτης.

**σκυλάκαινα** (ἡ) μτγν. ποι. θηλ. τοῦ σκύλαξ βλ.λ. : Νοσσ ἐν ΑΠ 9,604.

**σκυλακεία** (ἡ) μτγν. ἡ διατροφὴ κυνῶν, σκυλάκων : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.5, Πολυδ.5,51.

**σκυλάκειος**-α-ον ὁ τοῦ σκύλακος, σκυλήσιος : 'Ιππ.'Εντ.Παθ.9 **σκυλάκεια κρέα**, Σέξτ.'Εμπ. Πυρρ.3,225.

**σκυλάκευμα**-ατος (τὸ) μτγν. τὸ νεογνὸν τοῦ κυνός, τὸ σκυλάκι· καταχρηστ. καὶ ἐπὶ παιδός : 'Επιγρ. π. Πλούτ.'Ηθ.241Α, 'Επιγρόμμ.Κυζίκ. ἐν ΑΠ 3,7 **'Αμφίων καὶ Ζῆθε, δύο σκυλακεύματα, Δίρκην κτείνατε.**

**σκυλακεύς**-έως (ὁ) μτγν., ἐπ. γενικ. **σκυλακῆος**, πληθ. σκυλακήων, ὁ σκύλαξ, τὸ νεογνὸν τοῦ κυνός : 'Οππ.Κυν.4,227, αὐτ.1,481.

**σκυλακευτής** (ὁ) μτγν. ὁ ἀνατρέφων σκύλακας, κύνας : 'Ιμέρ.'Εκλ.21,4.

**σκυλακευτικός**-ή-όν μτγν. ὁ εἰς σκύλακας ἀνήκων : Φίλ.1,202.

**σκυλακεύω** ἀνατρέφω σκύλακας, περιποιοῦμαι μικροὺς κύνας· κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ μικρῶν παίδων· παθ. ἀνατρέφομαι, θηλάζομαι : Στράβ.5,3,3 **τοὺς παῖδας, ἐκτεθέντας . . ὑπὸ λυκαίνης σκυλακευομένους**· || ὁμ. παθ. γυμνάζομαι ἐκ μικρᾶς ἡλικίας : Μάξ.Τυρ.1,1· **2)** συνάπτω κύνας εἰς ζεῦγος διὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν τοῦ εἴδους, ζευγαρώνω σκύλους : Ξεν.Κυν.7,1, 'Αρρ.Κυν.31,3.

**σκυλάκη** (ἡ) θηλ. τοῦ σκύλαξ βλ.λ., σκυλάκαινα : 'Ορφ.'Αργ.979.

**σκυλακηδόν** ἐπίρρ. μτγν. ἐν εἴδει σκύλακος, κυνός : Συνέσ.90Α.

**σκυλάκινος**-ον γλωσσ. ὁ ἀνήκων εἰς σκύλακας.

**σκυλάκι(ον)** (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ σκύλαξ βλ.λ., τὸ νεογνὸν τοῦ κυνός, μικρὸς σκύλος : Πλάτ.Πολ.539Β **χαίροντες ὥσπερ σκυλάκια τῷ ἕλκειν**, Ξεν.Κυν.7,3· **2)** ὁμ. ἐν χρ. ἐπὶ τῶν νεογνῶν ἄλλων ζῴων : Πολυδ.5,15· **3)** εἶδός τι κολλυρίου : Γαλ.2,755, 'Αέτ.7,112· **4)** δημ. ὀνομ. τῶν φυτῶν ἀντίρρινον καὶ κυκλάμινον.

**σκυλακῖτις**-ιδος (ἡ) ἡ προστάτις τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν, ἐπίθ. τῆς 'Αρτέμιδος : 'Ορφ.'Αργ.36,12.

**σκυλακοδρόμος ὥρα** (ἡ) ἡ ἐποχὴ τῶν κυνικῶν καυμάτων : Ποιητ.Βοταν.140.

**σκυλακοκτόνος**-ον μτγν. ὁ τοὺς σκύλακας κτείνων, φονεύων : Παῦλ.'Αθ.π.'Ηφαιστ.10,2.

**σκυλακοτροφία** (ἡ) μτγν. ἡ ἀνατροφὴ σκυλάκων, ἀγωγὴ κυνῶν : 'Οππ.Κυν.1,436.

**σκυλακοτροφικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκυλακοτροφίαν βλ.λ.· || θθ. **ἡ σκυλακοτροφική** (ἐνν. τέχνη) ἡ τέχνη τῆς ἀνατροφῆς κυνῶν : Αἰλ.ΖΙ 6,8.

**σκυλακοτρόφος**-ον μτγν. ὁ τρέφων, ἀνατρέφων σκύλακας : 'Οππ.Κυν.1,719 **σκυλακοτρόφος εὐνή**, 'Επιγρ. σκυλακοτρόφος θεά.

**σκυλακώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος σκυλάκι· || θθ. τὸ σκυλακῶδες ἦθος, τρόπος χαρακτηριστικὸς τῶν σκυλάκων : Ξεν.ΚΠ 1,4,4 **καὶ τὸ σκυλακῶδες πᾶσιν προσπίπτειν.**

**σκύλαξ**-ακος (ὁ) κ. νεώτ. τὸ νεογνὸν τοῦ κυνός, σκυλάκι, κουτάβι : 'Οδ.Ι 289, αὐτ.Μ 86 **τῆς ἤτοι μὲν φωνὴ ὅση σκύλακος νεογιλῆς**, αὐτ.Τ 14, 'Ησίοδ.Θ 834, 'Ηρ.3,32 **δύο δὲ γενομένους οὕτω δὴ τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου**· || γεν. ἐν χρ. ἐπὶ τοῦ κυνὸς ἢ τῆς θηλείας αὐτοῦ, σκύλος ἢ σκύλα : Εὐρ.Βάκχ.338 **ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἃς ἐθρέψατο διεσπάσαντο**, Πλάτ. Πολ.375Α **οἴει . . διαφέρειν φύσιν γενναίου σκύλακος εἰς φυλακὴν νεανίσκου εὐγενοῦς;**, αὐτ. 537Α, αὐτ.Παρμ.128C, Ξεν.Κυν.7,6· || εἰδ. ἐπὶ τοῦ Κερβέρου, μυθικοῦ κυνός, φύλακος τοῦ "Αδου : Σοφ.Τρ.1098 **τόν θ' ὑπὸ χθονὸς "Αδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας**· **2)** κτ. ἐπέκτ. ἐν

χρ. ἐπὶ τῶν νεογνῶν κ.ἄ. ζώων, σκύμνος, μικρόν: Ἀρίων 1,8 ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι δελφῖνες, Εὐρ.Ἱππ.1277 φύσιν ὀρεσκόων σκυλάκων πελαγίων θ' ὅσα τε γῆ τρέφει, Λουκ.Ἐνάλ. Δ 1,5 ἔφερε δὲ.. ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα, Νίκ.Θηρ.689 γαλέης σκύλαξ· ‖ ἐν μτφ. χρ. ὡς χαρακτηρισμὸς ἀνθρώπων ἀκολουθούντων πιστῶς τινα: ΑΠ 11,321 σκύλακες Ζηνοδότου (περὶ τῶν γραμματικῶν τῆς σχολῆς τοῦ Ζηνοδότου)· **3)** ἄλυσις: Πλάτ.Κωμ. 23· ‖ κλοιὸς τοῦ τραχήλου: Πολύβ.20,10,8 καὶ σκύλακα σιδηροῦν ἑκάστῳ περιθεῖναι περὶ τὸν τράχηλον· **4)** Ἡσ. «σχῆμα ἀφροδισιακόν».

**σκυλεία** (ἡ) μτγν. σκύλευσις, λαφυραγωγία: ΠΔ Μακκ.1,4,23 καὶ ἀνέστρεφεν Ἰούδας ἐπὶ τὴν σκυλείαν τῆς παρεμβολῆς.

**σκύλευμα**-ατος (τὸ) τὸ σκυλευθέν, λαφυραγωγηθέν, είδ. ὁ ἀπὸ φονευθέντος ἐχθροῦ ἀφαιρεθεὶς ὁπλισμός· ἐν χρ. κτ. πληθ.: Εὐρ.Φοίν.857 λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων, αὐτ.Ἴων 1145, Θουκ.4,44 ἀνεχώρουν κατὰ τάχος.. ἔχοντες τὰ σκυλεύματα καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

**σκυλευμός** (ὁ) μσν. σκύλευσις: Εὐστ.1080,32.

**σκύλευσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκυλεύω βλ.λ.: Ἑβρ.ΠΔ Ἰὼβ 15,21.

**σκυλευτής** (ὁ) μτγν. ὁ σκυλεύων, ἀπογυμνῶν τῶν ὅπλων φονευθέντα ἐχθρόν: Ἀκύλ.ΠΔ Ἰεζ.23,15.

**σκυλευτικός**-ή-όν μσν. ὁ ῥέπων, ἐπιτήδειος εἰς τὴν σκύλευσιν βλ.λ.: Τζέτζ.Λυκόφρ.853.

**σκυλεύω** (σκῦλον) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀπογυμνῶ νεκρὸν ὁπλίτην καὶ λαμβάνω τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ, τὸν γδύνω, μτ. αἰτ. προσ.: Ἡρ.1,82 σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς καὶ προσφορήσας τὰ ὅπλα πρὸς τὸ ἑωυτοῦ στρατόπεδον, Θουκ.4,44 τούς τε νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνῃροῦντο, αὐτ.4,97· ‖ ὁμ. μτ. διπλ. αἰτ. προσ. κ. πράγμ.: Ἡσίοδ.Α 468 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλά· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. προσ.κ. γενικ. τοῦ πράγμ.: Πλάτ.Πολ.469C σκυλεύειν τοὺς τελευτήσαντας, πλὴν ὅπλων· **2)** μτ. αἰτ. πράγμ. κ.γενικ. προσ. λαμβάνω ἀπό τινος διὰ σκυλεύσεως: Λυσί.12,40 ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων ἐσκύλευσαν τοσαῦτα, Ξεν.Ἀν.6,1,6, αὐτ.Ἑλλ.2,4,19· κ. ἐμπρσθ..: Ἡρ.9,80 ἀπό τε τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλιά τε καὶ στρεπτοὺς καὶ τοὺς ἀκινάκας· **3)** γεν. δι' ἀφαιρέσεως ἀπαλλάσσω ἀπό τινος, γδύνω ἀπό: Νίκ.Θηρ.379 ἀμφίσβαιναν δέρματος σκυλεύειν· **4)** Ἡσ. «σκυλεύσας· αἰχμαλωτίσας»· **5)** δημ. ποι. κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἀφῃρημένα, ἀφαιρῶ: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 79,8 τὴ νιότη καὶ τὴν ὀμορφιά σου ἀτόφια | σὰν τά 'χει ὁ νοῦς σιγὰ σιγὰ σκυλέψει.

**σκυλήσιος**-α-ο δημ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς τὸν κύνα, τὸν σκύλον: σκυλήσια τομάρι - κρέας· ‖ μτφ. ἀναιδής, κυνικός: σκυλήσια μοῦτρα· ‖ ὁμ. μτφ. ὁ πλήρης ταλαιπωριῶν, μόχθων, στερήσεων, ὁ ἐστερημένος ἀνωτέρων ἀπολαύσεων: περνᾷ σκυλήσια ζωή.

**σκυλήτρια** (ἡ) μτγν. ἡ σκυλεύουσα, ἡ ἀπογυμνοῦσα τῶν ὅπλων τὸν φονευθέντα ἐχθρόν: Λυκόφρ.835 σκυλήτρια παρθένος (κῶδ.ἀμφ.ἀνάγν.).

**σκυληφόρος**-ον μτγν. ποι. ἀντὶ σκυλοφόρος βλ.λ.: Ἀντίπ.Θεσσ.ἐν ΑΠ 9,428.

**σκυλί** (τὸ) δημ. κ. σκυλλί ὁ κύων, ὁ σκύλος: Ἐρωτόκρ.1,108 στ' ἄλογο καβαλλάρης | μὲ τὰ γεράκια καὶ σκυλλιά, σὰν ἦτον κυνηγάρης, αὐτ. 1,113, Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.115 στὴ στραύγγα.. φαγωμὸς λύκων, σκυλιῶν, προβάτων· ‖ ἐν ποικίλαις φρ. κ. συνεκφοραῖς· κακὸ σκυλί ἐπὶ ἀνθρώπου σκληροῦ, ἀκάμπτου· παροιμ. τὸ κακὸ σκυλὶ ψόφο δὲν ἔχει αἱ κακοὶ εἶναι μεγάλης ἀντοχῆς εἰς τὰ δεινά, μακρόβιοι· ‖ ὁμ. φρ. τὸν σκοτώσανε σὰν τὸ σκυλὶ στ' ἀμπέλι χωρὶς νὰ γνωσθῇ ὁ φονεύς· ‖ φρ. δὲ γνωρίζει τὸ σκυλὶ τὸν ἀφέντη του ἐπὶ μεγάλης ἀταξίας, ἀκαταστασίας· ‖ μ' ἔκανε σκυλί μὲ παρώργισε λίαν: ρ' ἔκανε σκυλὶ μὲ τὰ λόγια του· ‖ φρ. εἶναι σκυλί μοναχό ἐπὶ φιλοπόνου, μοχθοῦντος ἀνθρώπου, δρῶντος παρὰ τὰς ἀντιξόους συνθήκας· **2)** ἐν χρ. κ. ὡς ὑβριστικὴ προσωνυμία βαρβάρων κ. μὴ Χριστιανῶν: Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.5,15 τὴν ἅγια Τράπεζά μας | μὴ μᾶς τὴν πάρουν τὰ σκυλιὰ καὶ μᾶς τὴ μαγαρίσουν.

**σκυλιάζω** δημ. ἐρεθίζω τινὰ μέχρι μανίας, παροργίζω, τὸν κάνω σκυλί: μὲ σκύλιασε μὲ τὸ πεῖσμά του - μὲ τὰ λόγια του· **2)** ἀμτβ. ἐξερεθίζομαι, ἐξοργίζομαι μέχρι μανίας, γίνομαι σκυλὶ ἀπ' τὸ κακό μου: μ' ἔκανε κι ἐσκύλιασα μὲ τὸ πεῖσμά του, Βάρν.Ἀπολ.Σωκρ.21 σὰ συλλογιέμαι, πῶς σκυλιάζετε μ' αὐτὰ πού σᾶς λέω.

**σκύλινος**-η-ο δημ. κ. σκύλλινος σκυλήσιος βλ.λ.· ‖ παροιμ. φρ. χίλιες ὀκάδες βούτυρο σὲ σκύλινο τομάρι ἐπὶ τῶν ἀναξίως πλουτησάντων, ἀπαιδεύτων κατεχόντων θέσεις.

**σκύλιον** (τὸ) εἶδος ἰχθύος: Ἀριστλ.ΖΙ 565a,16 ἐνίοις μὲν γὰρ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὑστέρας περὶ τὴν ῥάχιν προσπέφυκε τὰ ᾠά.. οἷον τοῖς σκυλίοις, αὐτ.565a,23· **2)** νεώτ. ζωολ. σκύλλιον βλ.λ.

**Σκύλλα** (ἡ) κ. νεώτ., ἐπ. Σκύλλη μυθικὸν θαλάσσιον τέρας ὑλακτοῦν ὡς κύων, ἔχον δώδεκα βραχίονας καὶ ἓξ αὐχένας, τρεῖς σειρὰς ὀδόντων εἰς ἕκαστον τῶν ἓξ στομάτων της, κατοικοῦν ἐν σπηλαίῳ κατὰ τὰ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας στενά, εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Μεσσήνης, τρεφόμενον ἐκ θαλασσίων κητῶν ἀλλὰ καὶ καταβροχθίζον τοὺς ναύτας τοὺς ἐπιχειροῦντας τὸν διὰ τοῦ πορθμοῦ διάπλουν: Ὀδ.Μ 235 ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ, αὐτ.85, αὐτ. 260, Ἀριστλ.Ποιητ.1461b,32 Σκύλλαν αὐλεῖν (ὑπαινιγμὸς εἰς σύνθεσιν φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦτο), Πλαύτ.Κράσα.32,-ἡ Σκύλλα θεωρεῖται ὡς προσωποποίησις τῆς σφοδρῶς τρικυμιώδους θαλάσσης τῆς κατασπαντιζούσης τὰ πλοῖα ἐν τῇ δίνῃ της.

**σκυλλαία** (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος γαστεροπόδων μαλακίων τῆς οἰκογεν. τῶν τηθυϊδῶν.

**σκυλλανίς** Ἡσ. «ἡ πολεμική· ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν».

**σκύλλαρος** δ.ἀνάγν. ἀντὶ κύλλαρος βλ.λ.: Ἀριστλ.ΖΙ 530a,12.

**σκύλλιον** (τὸ) νεώτ. ζωολ. γένος εὐμεγέθων ἰχθύων τοῦ ἀθροίσματος τῶν πλαγιοστόμων, οὗ γνωστότερον εἶδος σκύλλιον τὸ κυνάριον τὸ σκυλόψαρο· πρβλ. σκύλιον.

**σκυλλίς** Ἡσ. «κληματίς».

**σκυλλοπνίκτης** (ὁ) μσν. κ. σκυλοπνίκτης ὁ πνίγων τοὺς σκύλλους, ἑρμηνεία τοῦ λυδικοῦ ὀνόματος Κανδαύλης: Τζέτζ.Χιλ.6,482.

**σκύλ(λ)ος** (ὁ) λεξ. μσν. κ. δημ. τὸ νεογνὸν τοῦ κυνός, ὁ σκύλαξ: ΕΜ 720,19, Ἡσ.· **2)** μσν. κ. δημ. ὁ κύων, τὸ σκυλί: Πρόδρ.2,601 σκύλον ποτὲ φοφιάρικον νὰ γέρθῃ νὰ σὲ δάκῃ, δ.τραγ. ἀκούγει σκύλου οὐρλίσματα καὶ κουκουβάγιας ἦχο· ‖ εὐχρ. ἰδίως ἐν φρ. ἔγινε σκύλος ἐξωργίσθη καθ' ὑπερβολήν, μάνιασε: ἔγινε σκύλος μόλις ἔμαθε τὶς ἀτιμίες τῆς ἀδερφῆς του· ‖ σὰν τὸ σκύλο μὲ τὴ γάτα περὶ τῶν διαρκῶς ἐριζόντων, διχονοούντων· ‖ παροιμ. φρ. καὶ τὴν πίττα σωστὴ καὶ τὸ σκύλο χορτάτο ἐπὶ τῶν ἀξιούντων τὴν ἄνευ δαπάνης διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των· **3)** μτφ. ὡς ὑβριστικὸς χαρακτηρισμὸς ἀνθρώπου σκληρῶς, κυνικῶς φερομένου, ἐστερημένου φιλαλλήλων αἰσθημάτων· εὐχρ. ἰδία ἐν τῇ δημοτικῇ ποιήσει περὶ τῶν ἀπίστων: Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.40,10

βαρεῖτε, παλληκάρια μου, σκοτώνετε τοὺς σκύλους· 4) δημ. ὁ ἰχθὺς σκύλλιον, ἄ. σκυλόφορο· 5) τὸ θηλ. ἡ σκύλα βλ.λ.

**σκύλλω** κ. μσν., ἀόρ. ἔσκυλα (ΚΔΜᾶρκ.5,35), παθ. ἀόρ. ἐσκύλθην (Εὐστ.769,41, αὐτ.1516,57) κ. ἐσκύλην (πάπ.), · παρακ. ἔσκυλμαι (ΑΠ 5,175, ΚΔ Ματθ.9,35), σπαράττω, σχίζω, ξεσχίζω· παθ.: Αἰσχ. Πέρσ.577 σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἐή, παίδων τῆς ἀμιάντου (περὶ νεκρῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, σπαράσσονται ὑπὸ τῶν ἰχθύων), Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 5,174 ἔσκυλται δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος· 2) κακῶ, φθείρω, καταστρέφω : Ἐπιγρ. τοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀποτεταγμένους σκύλλειν· 3) μτφ. ἐμβάλλω εἰς ταραχήν, εἰς στενοχωρίαν, ἐνοχλῶ, ταράσσω : Σωρ.2,11 τὴν ἀσθενοῦσαν σκύλλειν, Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,3,4 σκύλας δὲ καὶ ὑβρίσας φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου, ΚΔ Μᾶρκ.5, 35 τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;, αὐτ.Λουκ.8, 49· ‖ μέσ. κ. παθ. στενοχωροῦμαι, ἀνιῶμαι : αὐτ.Λουκ.7,6 Κύριε, μὴ σκύλλου, αὐτ.Ματθ.9,36, Διογ.Οἰν.1 σκύλλεται καὶ καταπονεῖται, Πάπ.· 4) μέσ. εἰδ. σημ. ἐν φρ. σκύλλομαι κάρη τίλλω τὴν κόμην : Νίκ.Ἀλέξ.410.

**σκύλμα-ατος** (τό) μτγν. τὸ ἐκτιλλόμενον· εἰδ. περὶ τῆς κόμης : Μαικ.ἐν ΑΠ 5,129 κόμης εἰκαῖα .. σκύλματα, Παῦλ.Σιλ.αὐτ.5,247· πρβλ. σκύλλω 4).

**σκυλμός** (ὁ) (σκύλλω) ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκύλλω βλ.λ., σπαραγμός, ξέσχισμα : Σχόλ.Ἰλ.Ρ 62· 2) ἐρεθισμός, παροξυσμός : Σωρ. 2,41,42, Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.8,2,8, Ὀρειβ.ἀπ.74· 3) βασανισμός, ταλαιπώρησις : ΠΔ Μακκ.3,3,25 μετὰ ὕβρεως καὶ σκυλμῶν ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐν δεσμοῖς σιδηροῖς . . κατακεκλεισμένους, αὐτ.3,4, 6, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,30,Μαν.4.364, Πτολ.Τετράβ.206, Πετόσ.π.Βέττ.Βάλ.96,6· 4) καταβολὴ μόχθους, προσπαθείας : Πάπ.· 5) εἰδ. κτ. πληθ. βίαιαι, σφοδραὶ ἐρωτικαὶ ἐκδηλώσεις : Ἡδυλ.ἐν ΑΠ 5,198 ὕπνου καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

**σκυλμώδης-ους-ες** (σκύλλω) μτγν. ὁ πρόξενος θλίψεων, ψυχικῶν βασάνων : Βέττ.Βάλ. ἐν Κατ. Ἀστρλ.Κ 8(1),171· πρβλ. σκυλμός.

**σκυλόασβος** (ὁ) δημ. κ. σκυλοασβός τὸ σαρκοφάγον θηλαστικὸν ζῷον τρόχος ὁ κοινός.

**σκυλοβρίζω** δημ. ὑβρίζω δεινῶς, ἐξευτελίζω, προπηλακίζω διὰ δεινῶν ὕβρεων.

**σκυλόβρισμα** (τό) δημ. δεινὴ ἐξύβρισις, κατεξευτέλισις δι' ὕβρεων, προσβολῶν.

**σκυλόβρουβα** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν σισύμβριον τὸ πολυκεράτιον.

**σκυλόγαυρος** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν καρπῖνος.

**σκυλόγλωσσο** (τό) δημ. ὀνομασία τῶν φυτῶν κυνόγλωσσον τὸ γραπτὸν καὶ λιθόσπερμον τὸ κυανοπόρφυρον.

**σκυλοδέφης** (ὁ) (δέφω) ὁ κατεργαζόμενος δέρματα, ὁ βυρσοδέψης : Ἀριστφ.Ὄρν.490 ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι, αὐτ.Ἐκλ.420.

**σκυλόδεψος-ον** σκυλοδέψης βλ.λ. : Δημ.781 καὶ τὸν χαλκοτύπον'. . καὶ τὸν σκυλόδεψον.

**σκυλοδεψῶ-έω** κατεργάζομαι δέρματα, εἶμαι σκυλοδέψης : Ἀριστφ.Πλ.514 ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν . . ἢ σκυλοδεψεῖν.

**σκυλοδόντης** (ὁ) δημ. ὁ ἔχων τοὺς ὀδόντας ὀξεῖς καὶ προεξέχοντας ὡς οἱ τοῦ κυνός.

**σκυλόδοντο** (τό) δημ. ὁ ὀδοὺς τοῦ κυνός· 2) ὁ κυνόδους τοῦ ἀνθρώπου.

**σκυλοδρομία** (ἡ) δημ. ἀγὼν δρόμου κυνῶν.

**σκυλοκέφαλος-η-ο** δημ. ὁ ἔχων κεφαλὴν ὁμοιάζουσαν τῇ τοῦ κυνός, κυνοκέφαλος· ‖ οἱ Σκυλοκέφαλοι ἐν τῇ ἑλληνικῇ λαογραφίᾳ ὄνομα μυθικοῦ λαοῦ ἀνθρωποφάγων.

**σκυλοκρομμύδα** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν σκίλλα.

**σκυλολάχανο** (τό) δημ. τὸ φυτὸν λινόζωστις.

**σκυλολόι** (τό) δημ. ὁμὰς σκύλων· 2) εὔχρ. μτφ. ὡς ὑβριστικὸς χαρακτηρισμὸς πλήθους ἀνθρώπων χαρακτῆρος εὐτελοῦς, φαύλου.

**σκυλομούρης** (ὁ) δημ., θηλ. σκυλομούρα, οὐδ. σκυλομούρικο, ὁ ἔχων μορφὴν οἱονεὶ ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν τοῦ κυνός, κυνοπρόσωπος, καθ' ὑπερβολὴν δύσμορφος· 2) μτφ. κυνικός, θρασύς, ἀναιδής, σκυλόμουτρο.

**σκυλομούτρης** (ὁ) δημ., θηλ. -ισσα, οὐδ. -ικο, σκυλομούρης βλ.λ.

**σκυλόμουτρο** (τό) δημ. ρύγχος, μοῦτρο σκύλου· 2) ἄνθρωπος ἀναιδής, κυνικός, ξετσίπωτος.

**σκῦλον** (τό) λάφυρον, λεία : Εὐρ.Ἠλ.897 θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες, ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν αἰθέρος τέκνοις, αὐτ.Ῥῆσ.620, Ἀριστοφ.11,9 τὰς πτέρυγας . . τῇ Νίκῃ φορεῖν ἔδοσαν . . σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων, Δίων Χρ.64,24· ‖ οὕτω κ. : Πλούτ. Μάρ.9 σκῦλόν τε βοῶντος αὐτοῦ τὴν ὑπατείαν φέρεσθαι· 2) εὔχρ. συνήθ. κτ. πληθ. τὰ σκῦλα ὁ ἀπὸ τοῦ φονευθέντος ἐχθροῦ ἀφαιρούμενος ὁπλισμός : Σοφ.Φιλ.1428 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα τὰ σὰ πέμψεις, αὐτ.1431,Εὐρ.ΙΤ 74, αὐτ.Ἠλ.7 ὑψηλῶν δ' ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων, αὐτ.1000, Θουκ.4,134 τροπαῖά τε ἀμφότεροι ἔστησαν καὶ σκῦλα ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν, Ἐπιγρ. Ὀλυμπίας· ‖ φρ. σκῦλα γράφω ἀναγράφω τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τῶν ὅπλων φονευθέντος ἐχθροῦ, τῶν ὡς λαφύρων ληφθέντων καὶ ἀφιερουμένων εἰς θεόν τινα : Εὐρ.Φοίν.574, αὐτ.Κύκλ.9, Θουκ.2,13, αὐτ.3,57.

**σκυλοπνίχτης** (ὁ) δημ., θηλ. -ίχτρα, χαρακτηρισμὸς πλοίου σαθροῦ καὶ οἱονεὶ ὑποκειμένου εἰς τὸν κίνδυνον ναυαγίου : Ζερβ.Λυρ.Σάτ.4,108 κάποια σκυλοπνίχτρα λαζότρατα.

**σκυλοπόταμος** (ὁ) δημ. τὸ ζῷον ἐνυδρίς, ἄ. βίδρα.

**σκῦλος-ους-εος** (τό) μτγν. δέρμα ζῴου, δορά : Καλλ.ἀπ.142 τὸ δὲ σκῦλος ἀνδρὶ καλύπτρη, Θεόκρ.25,142, Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 6,35 τὸ σκῦλος ἀγρείης τεῖνε κατὰ πλατάνου· 2) ὁ ἐξώτερος φλοιὸς καρύου : Νίκ.Ἀλεξ.270.

**σκύλος** (τό) δημ. δ.γρ. τοῦ σκύλλος βλ.λ.

**σκυλότουρκος** (ὁ) δημ. ὑβριστ. ὁ ἄπιστος Τοῦρκος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.95,25 φεύγ' ἀπ' αὐτοῦ, βρὲ Τοῦρκε, βρὲ σκυλότουρκε.

**σκυλούδι** (τό) δημ. τὸ φυτὸν ἀντίρρινον.

**σκυλοφόρος-ον** μτγν. ὁ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ σκῦλα, λάφυρα : Κριναγ.ἐν ΠΑ 6,161 Ἑσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο σκυλοφόρος· 2) εἰδ. ὁ εἰς ὃν ἀφιεροῦνται τὰ λάφυρα, ὁ δεχόμενος τὰ σκῦλα : Διον.Ἁλ.Ῥωμ.2,34 Ζεὺς σκυλοφόρος (μετάφρ. τοῦ λατ. Jupiter Feretrine).

**σκυλοχαρής-οῦς-ές** μτγν. ὁ ἐπὶ τοῖς σκύλοις, ἐπὶ τοῖς λαφύροις χαίρων, εὐφραινόμενος : Σεκοῦνδ.ἐν ΑΠλ. 4,214.

**σκυλόχορτο** (τό) δημ. τὸ φυτὸν μερκουριαλὶς ἡ πολυετής.

**σκυλόψαρο** (τό) δημ. ὁ ἰχθὺς σκύλλιον βλ.λ.· ‖ ὁμ. κ. ὁ ἰχθὺς καρχαρίας.

**σκύλσις-εως** (ἡ) (σκύλλω) σκυλμὸς βλ.λ.· Ἡσ. «θυμός, σάλος, ταραχή».

**σκυλῶ-όω** Ἡσ. καλύπτω, σκεπάζω.

**σκυμναγωγῶ-έω** σχόλ. κ. μσν. ἄγω, περιφέρω σκύμνους : Σχόλ.Ἰλ.Ρ 133, Εὐστ.1098,49.

**σκύμνειος-α-ον** ὁ εἰς σκύμνον ἀνήκων : Σουΐδ.

**σκυμνεύω** μτγν. ἀνατρέφω σκύμνους· πρβλ. σκυλακεύω : Φιλόστρ.Εἰκ.2,18 νεβροὺς τῇ Γαλατείᾳ σκυμνεύειν.

**σκυμνίον** (τό) ὑποκορ. τοῦ σκύμνος βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΙ 608b,25, αὐτ.611b,32 αἱ δ' ἄρκτοι ὅταν φεύγωσι, τὰ σκυμνία προωθοῦσι.

**σκύμνος** (ὁ) κ. νεώτ. νεογνὸν λέοντος, λεοντιδεύς : Ἰλ.Σ 319 **στενάχων ὥς τε λὶς ἠυγένειος, ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνήρ,** Ἡρ.3,32 **συμβαλεῖν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός,** Σοφ.ΑΙ.987 **μή τις ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ ;,** Εὐρ.Ἰκ.1233, Ἀριστφ. Βάτρ.1431, αὐτ.Ἱππ.1039· ‖ κατ' ἐπέκτ. νεογνὸν καὶ ἄλλων ζῴων, οἷον λ.χ. λύκου, ἀλώπεκος, ἄρκτου κ.ἄ. : Λάσ.3 **σκύμνος λυγγός,** Εὐρ.Βάκχ. 699 **αἳ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων ἀγρίους ἔχουσαι,** Ἀριστλ.ΖΙ 571b,30 **χαλεπαὶ δὲ καὶ θήλειαι ἄρκτοι ἀπὸ τῶν σκύμνων,** αὐτ.578ε, 22, Πλούτ.Λυκ.18· **2)** π. ποιηταῖς κ. ἐπὶ ἀνθρώπων : Εὐρ.Ἀνδρ.1171 **δέχει γὰρ τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον ἐς οἴκους,** αὐτ.Ὀρ.1213 **ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός,** αὐτ.1387.

**σκυμνοτοκῶ-έω** ζωοτοκῶ βλ.λ. : Ἀριστλ.ἀπ.324.

**σκυμνοτρόφος-ον** μσν. ὁ θηλάζων, τρέφων σκύμνους. ΚΜανασσ.Χρον.5861.

**σκυνίζει** Ἡσ. «λακτίζει».

**σκύνιον** (τὸ) (σκύζω) μτγν. τὸ δέρμα τὸ ὑπὲρ τοὺς ὀφθαλμούς : Νίκ.177, αὐτ.443, Πολυδ.2,66.

**σκυξιφόν** Ἡσ. «σκύφον».

**σκύπτω** νεώτ. κύπτω βλ.λ.· πρβλ. σκύφτω : Κάλβ.Τὰ Ἡφαίστεια 12,2 **ἰδοὺ εὐλαβεῖς οἱ Ἕλληνες | σκύπτουσιν ὅλοι.**

**σκύρβια** Ἡσ. «κρόμμυα».

**σκυρθάλια** (τὰ) Ἡσ. «μειράκια, ἔφηβοι».

**σκυρθαλιάς** Ἡσ. «Θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι·Διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας».

**σκυρθάλιος** Ἡσ. «νεανίσκος».

**σκυρθάνια** Φώτ. «τοὺς ἐφήβους οἱ Λάκωνες».

**σκυριανός-ή-ό** δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νῆσον Σκῦρον, ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : σκυριανὸ τυρί· **2)** ὁ κάτοικος τῆς νήσου, Σκύριος : **Σκυριανοὶ φαράδες.**

**σκύριος-α-ον** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ τῆς νήσου Σκύρου. Ἡρ.7,183· ‖ φρ. **Σκυρία δίκη** αὐστηρὰ τιμωρία, οἷα ἡ εἰς Σκῦρον ἐξορία : Πολυδ.7,81, Ἡσ.· ‖ ὁμ. φρ. **Σκυρία ἀρχή** ἐπὶ ἀνωφελοῦς, ματαίου ἀποκτήματος : Λιβάν.Ἐπιστ.1200.

**σκυρίττω** κυρίττω βλ.λ. : Σουΐδ.

**σκυρο-** α' συνθετ. λ. ἄ. σκιρο- βλ.λ.

**σκυρόθεν** ἐπίρρ. ἐκ τῆς νήσου Σκύρου : Ἰλ.Τ 382 **ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ Σκυρόθεν ἐξαγάγοις.**

**σκύρον** (τὸ) μτγν. **τὸ φυτὸν ἄσκηρον** βλ.λ.1) : Νίκ.Θηρ.74.

**σκῦρον** (τὸ) ἐσφ. ἀντὶ τοῦ σκῖρον βλ.λ.

**σκύρος** (ὁ) σχόλ., Ἐπιγρ. κ. λεξ. λατύπη, τεμάχιον λίθου ἐκ τῶν κατὰ τὴν λάξευσιν ἐκπιπτόντων : Σχόλ.Πίνδ.Π 5,124, Ἐπιγρ., Ἡσ.

**σκυροῦμαι-όομαι** στρώννυμαι διὰ λίθων· Ἡσ. «σκιρωθῶσι. λιθωθῶσι»· πρβλ. σκιροῦμαι.

**σκυρώδης-ους-ες** μσν. λιθώδης, πετρώδης : Εὐστ. εἰς Διον.Περ.521.

**σκυρωτός-ή-όν** ὁ διὰ λίθων ἐστρωμένος : Πίνδ. Π 5,93 **ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν.**

**σκυσμός** (ὁ) μσν. ἡ κατάστασις τοῦ σκύζομαι βλ.λ., ὀργή, θυμός : Τζέτζ.Χιλ.9,133.

**σκύτα** Ἡσ. «τὸν τράχηλον. Σικελοί».

**σκυτάλη** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ῥάβδος, ῥόπαλον, κορύνη, ματσούκα· εἰδ. ἐν χρ. ὡς ὅπλον : Διόδ.Σ 3,8 **ἀναλωθέντων δὲ τῶν ὀϊστῶν, σκυτάλαις ξυλίναις διαγωνίζονται·** ‖ σκυτάλη ἀγριέλαιος τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέους : Ἐρύκ.9,237· πρβλ. σκύταλον· **2)** ἐν εἰδ. χρ. π. Σπαρτιάταις ξυλίνη ῥάβδος, ἐν χρ. ὡς ὄργανον μυστικῆς ἀνταποκρίσεως, φέρουσα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἄκρου αὐτῆς λοξοειδῆ ἐν εἴδει ἕλικος ἐγκοπήν, κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁποίας ἐτυλίσσετο σκυτίνη ταινία, καθέτως πρὸς τὰς πλευρὰς τῆς ὁποίας ἐγράφετο λακωνικόν τι παράγγελμα τῶν ἐφόρων πρὸς τὸν ἐν ἐκστρατείᾳ, ἀποδημίᾳ στρατηγόν, δυνάμενον νὰ ἀναγνώσῃ τὰ γραφόμενα δι' ἐφαρμογῆς τῆς ἀποσταλείσης ταινίας ἐπὶ ἑτέρας ἰσοπαχοῦς καὶ ἰσομήκους ῥάβδου : Ἀριστφ.Λυσ.991 **τί δ' ἐστί σοι τοδί; σκυτάλα Λακωνικά·** ‖ ὅθ. κ. ἡ περιτυλισσομένη ταινία, ὡς γράμμα πεμπόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀρχῶν : Θουκ.1,131 **πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι,** Ξεν.Ἑλλ.3,3,8, Πλούτ.Λύσ.19 **ἐκείνῳ δὲ σκυτάλην ἔπεμψαν ἥκειν κελεύοντες,** Γέλλ.17,9,5· ‖ ὅθ.κ. γεν. ἄγγελμα, μήνυμα : Πίνδ.Ο 6,91 **ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν·** ‖ φρ. **σκυτάλης περιτροπή** μάταιος κόπος : Πλάτ.Θεαίτ.209D· **3)** εἰδ. ἑκάστη τῶν ῥάβδων τῶν ὑποβασταζουσῶν τὸ φορεῖον : ΠΔ Ἐξ.30,4 **καὶ ἔσονται φαλίδες ταῖς σκυτάλαις ὥστε αἴρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς·** **4)** κανὼν δι' οὗ ἐκόπτετο ὁ ἐντὸς μέτρου σῖτος καὶ ἰσοπεδοῦτο πρὸς τὰ χείλη τοῦ μέτρου : Πολυδ.4,70· ὅθ. κ. : Πάπ. **μετρήσει καὶ σκυτάλῃ δικαίᾳ·** **5)** ξυλίνη πινακίς, ἀβάκιον : Διον.Ἱστ.4, Διόδ.Σ 13,106 **ὄντων δὲ τῶν χρημάτων ἐν σακκίοις, καὶ τούτων ἐχόντος ἑκάστου σκυτάλην, ἔχουσαν τὴν ἐπιγραφήν·** **6)** ῥάβδος ἢ ταινία ἐκ μετάλλου : Ἡλιόδ.Αἰθ 9,15 **σκυτάλας χαλκᾶς τε καὶ σιδηρᾶς.. ἐλάσαντες,** Ἐπιγρ.Δήλου **σκυτάλας ἐλέφαντος, κασσιτέρου·** **7)** μαστίγιον, καμουτσί : Μοῖρ.346Ρ· **8)** λαβὶς ἢ μοχλὸς μηχανῆς : Ὀρειβ.49,3,3· ‖ ἀναφορεὺς πρὸς μετάδοσιν κινήσεως εἰς τροχόν : Φίλ.Μηχ. Βελοπ.68,6, αὐτ.85,2, Ἥρων Βελοπ.86,12· ‖ νεώτ. ναυτ. ἕκαστος τῶν μοχλῶν τῶν ἀκτινοειδῶς ἐντιθεμένων εἰς τρήματα τοῦ ἐργατοκράτου καὶ δι' ὧν ὁ ἐργάτης βλ.λ.7) περιστρέφεται, μανέλλα· **9)** βλαστὸς ἢ παραφυάς : Γεωπ.9,11,4· **10)** κύλινδρος ἐν χρ. διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ μετακίνησιν μεγάλων βαρῶν, κυλινδουμένων : Ἀριστλ.Μηχ.852ε,16· **11)** εἶδος ὄφεως : Νίκ.Θηρ.384, Σωρ.π.Φιλούμ. 27,3· ‖ νεώτ. ζωολ. γένος ἑρπετῶν τῆς τάξεως τῶν ὀφιδίων· **12)** εἶδος ἰχθύος : Ὀππ.Ἁλ.1,184· **13)** ἕκαστον τῶν ὀστῶν τῶν δακτύλων, φάλαγξ : Παῦλ.Αἰγ.6,43, Τζέτζ.Χιλ.9,126.

**σκυταληφόρος-ον** μτγν. ὁ φέρων σκυτάλην βλ.λ.1, ῥόπαλον ὡς ὅπλον : Στράβ.16,4,17 **γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι καὶ σκυταληφόροι.**

**σκυταληφορῶ-έω** μτγν. φέρω σκυτάλην, ῥόπαλον ὡς ὅπλον : Στράβ.15,1,8 **σύμβολα τοῦ γένους σῴζονται.. καὶ τὸ σκυταληφορεῖν.**

**σκυταλίας** (ὁ) μτγν. ὁ ἐν σχήματι σκυτάλης, ῥοπάλου : Θεόφρ.Φl 7,4,6 **σκυταλίας σίκυος,** Ἀθήν. 177Α **ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλίας** (ἐν αὐλοῖς) **κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους.**

**σκυτάλιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σκύταλον βλ.λ., μικρὰ ῥάβδος, ῥαβδίον : Ἀριστφ.Ὄρν.1283 **σκυτάλι' ἐφόρουν** (διόρθ.ἐσκυταλιοφόρουν), Νικοφ.2· **2)** σωληνίσκος, αὐλός : Πολυδ.4,82· **3)** μοχλὸς δι' οὗ κινεῖται βαρουλκον : Ἥρων Πνευμ.1,43· ‖ ὑποστήρισμα, ὑπέρεισμα : Ὀρειβ.49,4,41· **4)** ὀδοὺς ὀδοντωτοῦ τροχοῦ : Ἥρων Διόπτρ.34· **5)** τὸ φυτὸν κοτυληδὼν βλ.λ.ς) : Διοσκ.4,91.

**σκυταλίς-ίδος** (ἡ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σκυτάλη βλ.λ.1, ῥαβδίον, μικρὸν ῥόπαλον : Ἡρ.4,60 **σκυταλίδα δὲ ἐμβαλὼν περιάγει καὶ ἀποπνίγει** (τὸ ἱρήιον)· **2)** μοχλὸς ἐν χρ. ὑπὸ τῶν ἁλιέων ὅπως σύρωσι τὸ δίκτυον εἰς τὴν ξηράν : Αἰλ.Φl 12,43· **3)** ξυλίνη ῥάβδος ἐκ τῶν ὑποβασταζουσῶν τὸ φορεῖον, πρβλ. σκυτάλη 3) : Ἰώσ.ΑΙ 3,6,3· **4)** ῥόπαλον ἐν χρ. ὡς ὅπλον : Αἰν.Τακτ.22,27, Διόδ.Σ 8,27· **5)** μεταλλίνη ῥάβδος ἢ ταινία, πρβλ. σκυτάλη· **6)** μηχανὴ δι' ἧς ἐρρίπτετο πῦρ : Σουΐδ.· ‖ νεώτ. στρατ. ναυτ. πυροτέχνημα βαλλόμενον εἰς ὕψος διὰ σωλῆνος πρὸς σήμανσιν· **7)** ἑκα-

στον τῶν ὀστῶν τῶν δοκτύλων, φάλαγξ, πρβλ. σκυτάλη 13) : Ἰώσ.ΑΙ 3,7,6, Πολυδ.2,144, Σωρ.Κατ. 22, Γαλ.2,250· **8)** πινακίδιον ἐνεπίγραφον : Πολύαιν.1,17· **9)** βλαστός, παραφυὰς δένδρου, σκυτάλη βλ.λ.91 : Γεωπ.4,3,11· ‖ εἰδ. κλαδίσκος εὔκαμπτος ἐξ ἰτέας : Στράβ.17,1,50· **10)** εἰδ. ὄργονον ἐν χρ. πρὸς μάλαξιν τῶν μυῶν τοῦ σώματος : αὐτ.15,1,54 **καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα,** αὐτ.15,1,55· **11)** εἶδός τι μικροῦ καρκίνου : Ἡσ.· **12)** εἶδος κάμπης : ΕΜ 720,45.

**σκυταλισμός** (ὁ) μτγν. ραβδισμὸς διὰ σκυτάλης, ξυλοκόπημα ἢ καὶ ἡ διὰ σκυτάλης θανάτωσις : Διόδ.Σ 15,57 **σκυταλισμὸς . . ὅσος παρ' ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων οὐδέποτε γεγονέναι μνημονεύεται,** Πλούτ.Ἠθ.814Β, Ἑλλάδ.π.Φώτ.Βιβλ.534Β.

**σκυταλοδέτης** (ὁ) νεώτ. ναυτ. σχοινίον προσδεδεμένον εἰς τὰ ἄκρα τῶν σκυταλῶν τοῦ ἐργάτου, ὑποβοηθοῦν τὸν συγχρονισμὸν τῆς ἐπ' αὐτοῦ πιέσεως τῶν ὠθούντων ἀνδρῶν, δημ. σάγουλο τοῦ ἀργάτη.

**σκυταλοδρομία** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἀγώνισμα δρόμου μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων ὁμάδων ἀθλητῶν, καθ' ὃν ἕκαστος τῶν μετεχόντων δρομέων διατρέχει τμῆμα μόνον τῆς ὅλης διανυθησομένης ἀποστάσεως, τοῦ ἀγῶνος συνεχιζομένου εἶτα ὑπὸ ἑτέρου τῆς αὐτῆς ὁμάδος δρομέως, εἰς ὃν ὁ πρῶτος μεταβιβάζει ξυλίνην σκυτάλην : **σκυταλοδρομία 4×100 μέτρων.**

**σκύταλον** (τὸ) ρόπαλον, σκυτάλη, μογκούρα : Πίνδ.Ο 9,30 **ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,** Ἡρ.3,137 **οἱ δὲ ἀντάπτοντό τε καὶ τοῖσι σκυτάλοισι ἔπαιον** τοὺς Πέρσας, Ἀριστφ.Ἐκκλ.76, Ξεν.Ἀν.7,4,15.

**σκύταλος** (ὁ) μσν. σκύταλον βλ.λ. : Τζέτζ.Χιλ.9,130.

**σκυταλῶ**-όω λεξ. δέρω διὰ σκυτάλης, ξυλοφορτώνω· παθ. : ΕΜ 720,47, Ἡσ. «σκυταλουμένη· ξύλῳ τυπτομένη».

**σκυτάλωσις**-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκυταλῶ βλ.λ., ὁ διὰ σκυτάλης δαρμός : Ἐπιγρ.Τροιζῆνος (πιθ.).

**σκυταλωτός**-ή-όν μτγν. ὀδοντωτός· πρβλ. σκυτάλιον 4) : Ἥρων Διόπτρ.34, ΕΜ 720,42 **σκυταλωτοὺς τροχούς.**

**σκυτάριον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σκῦτος βλ.λ. : Ἀναξίλ.18,6, Πάπ.· **2)** μικρὰ ἀσπίς : Ἡσ.ἐν λ.σκουτάριον.

**σκυτάστηρ**-ερος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἐχινοδέρμων τῆς οἰκογεν. τῶν λυγκιιδῶν.

**σκυτεία** (ἡ), ἰων. **σκυτείη** ἡ τέχνη τῆς κατεργασίας τοῦ δέρματος πρὸς κατασκευὴν ὑποδημάτων, ὑποδηματοποιία : Ἱππ.Ἄρθρ.53 (κῶδ. σκυτίη), Μαν.4,321 **σκυτεία τέχνη,** Πολυδ.7,80.

**σκυτεῖον** (τὸ) μτγν. τὸ ἐργαστήριον τοῦ σκυτέως, ὑποδηματοποιεῖον, τσαγκαράδικο : Ἱππ. Ἐπιδ.4,20, Τέλ.46Η.

**σκυτεύς**-έως (ὁ) ὁ κατεργαζόμενος τὰ δέρματα, σκυτοτόμος βλ.λ., ὑποδηματοποιός : Ἀριστφ.Ὄρν. 491, Πλάτ.Γοργ.491Α **τοὺς κρείττους οἳ εἰσιν οὐ σκυτοτόμους λέγω οὐδὲ μαγείρους . .,** Ξεν. Ἀγησ.1,26 **καὶ οἱ τέκτονες καὶ οἱ σιδηρεῖς καὶ σκυτεῖς . . πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον,** Ἀρχιππ.30, Πάπ.

**σκύτευσις**-εως (ἡ) ἡ πρᾶξις τοῦ σκυτεύειν βλ.λ. Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1219a,21.

**σκυτευτικός**-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς σκυτεύσεως βλ.λ. ἢ εἰς τὸν σκυτοτόμον: Θεόδ.Λάσκ.1269 (ἔκδ.Mi.).

**σκυτεύτρια** (ἡ) θηλ. τοῦ σκυτεὺς βλ.λ. : Ἡσ. ἐν λ. πεσσύπτη (πιθ.).

**σκυτεύω** κατασκευάζω ὑποδήματα, ἐπαγγέλλομαι τὸν σκυτοτόμον : Ξεν.Ἀπομν.4,2,22.

**σκύτη** (ἡ) Ἡσ. «κεφαλή»· πρβλ. σκύτα.

**σκυτίζω** Ἡσ. «σπαράττω».

**σκυτικός**-ή-όν ὁ ἔμπειρος εἰς τὴν σκυτοτομίαν, τὴν ὑποδηματοποιίαν : Σωκρ Ἐπιστ.13· **2)** ἡ **σκυτική** ἡ σκυτοτομικὴ τέχνη : Πλάτ.Πολ.374Β.

**σκύτινος**-ίνη-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ σκύτους κατεσκευασμένος, δερμάτινος, πετσένιος : Ἀνακρ.21,10 **πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθείς,** Ἡρ.1,71 **οἳ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι,** αὐτ.4,189, αὐτ. 7,71, Ἀριστφ.Νεφ.880, Κρατ.29, Ἱππ.Ἄρθρ.30 **ὑποκεφάλαιον σκύτινον,** Ξεν.Ἀν.5,4,13 **ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ κράνη σκύτινα οἷάπερ τὰ Παφλαγονικά·** ‖ **σκύτινον καθειμένον** φαλλὸς ἐκ δέρματος : Ἀριστφ.Νεφ.538 (δ. ἀνάγν. σκυτίον)· ‖ δθ. κ. κωμ. **σκυτίνη ἐπικουρία** ἀνωφελὴς βοήθεια (λογοπαικτικῶς ἐπὶ τὴν παροιμίας, «συκίνη ἐπικουρία»· πρβλ. σύκινος) : Στράττ.άπ.54· **2)** ὁ οἱονεὶ μόνον ἐκ δέρματος καὶ ὀστῶν ἀποτελούμενος, κάτισχνος, κοκκαλιάρης : Αὐτομ. ἐν ΑΠ 11,361.

**σκυτίον** (τὸ) δ.ἀνάγν. σκύτινον : Ἀριστφ.Νεφ.538.

**σκυτίς**-ίδος (ἡ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σκῦτος βλ.λ. : Διογ.Λ 4,56· **2)** δερμάτινον ἀντιβασκάνιον, περίαπτον, χαϊμαλί : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.5,26 **τοῦ Σαράπιδος τὸ ὄνομα ἐγγεγραμμένον λεπίδι χαλκῇ περὶ τὸν τράχηλον δεδέσθαι ὥσπερ σκυτίδα·** πρβλ. Ἀφρικαν.Κεστ.39V.

**σκυτοβραχίων**-ονος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων σκύτινον βραχίονα, σκωπτικὸν παρωνύμιον Διονυσίου τοῦ ἱστορικοῦ : Ἀθήν.12,515Ε **ὁ τὰς .. ἱστορίας συγγεγραφώς, Διονύσιος ὁ σκυτοβραχίων.**

**σκοτοβυρσεύς**-έως (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ κατεργαζόμενος σκύτη, δέρματα : Ἐπιγρ.Κυβάρων **σκυτοβυρσέων συνεργασία ἡ σεμνοτάτη.**

**σκυτοδέψης** (ὁ) ὁ κατεργαζόμενος δέρματα, βυρσοδέψης βλ.λ., ἢ ὁ ράπτων, ἐφαρμόζων δέρμα ἐπὶ ἄλλου, ἐμβαλωματής : Θεόφρ.Χαρ.16,6 **ἐὰν ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἐπιρράψαι,** Πλούτ.Νομ.17, Λουκ.Β.Πρ.11.

**σκυτοδεψικός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς βυρσοδέψην, ὁ προερχόμενος **ἐκ** βυρσοδεψίας : Ἱππ.Ὑγρ.5· ‖ **σκυτοδεψικὴ** (κόπρος) ἡ ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῆς κατεργασίας δερμάτων : Θεόφρ.ΦΙ 3,17,5, αὐτ.5.15,2.

**σκυτοδεψός** (ὁ) ὁ σκυτοδέψης βλ.λ. : Πλάτ. Γοργ.517Ε **σιτοποιὸν ἢ ὀψοποιὸν ἢ ὑφάντην ἢ σκυτοτόμον ἢ σκυτοδεψόν.**

**σκυτοδεψῶ**-έω μτγν. κατεργάζομαι **σκύτη,** δέρματα, βυρσοδεψῶ : Πολυδ.7,81.

**σκυτοκόλεος**-ον πάπ. ὁ ἔχων κολεὸν σκύτινον, θήκην δερματίνην : **σκυτοκόλεοι μάχαιραι.**

**σκύτον** (τὸ) ὁ τράχηλος· Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1283 «σκύτα . . ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους».

**σκυτοπ[ωλεῖον]** (τὸ) πάπ. δερματοπωλεῖον βλ.λ.

**σκυτοπώλης** (ὁ) ὁ πωλῶν σκύτη, δερματοπώλης : Ἐπιγρ.Πειραιῶς, Πολυδ.7,80.

**σκυτορράφος** (ὁ) (ράπτω) μτγν. ὁ ἐπιδιδόμενος εἰς τὴν ραφὴν σκυτῶν, δερμάτων, ὑποδηματοποιός : Ὀρειβ.47,17,2.

**σκυτορραφῶ**-έω μσν. εἶμαι σκυτορράφος : Μετοχ.Θ Misc.663Α.

**σκῦτος**-ους-εος (τὸ) κ. νεώτ. χρώς, δέρμα ἰδίᾳ τὸ ἐκδεδαρμένον καὶ δεδεψημένον, κατειργασμένη δορὰ ζῴου, βύρσα, δέρμα, δερμάτι, πετσί, τομάρι : Ὀδ.Ξ 34 **σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός,** Ἱππ.Ἄρθρ.33, Ἀριστφ.Ἱππ.868, αὐτ.Εἰρ.669 **ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσι,** Πλάτ. Συμπ.191Α, αὐτ.Χαρμ.173D, Ξεν.Ἱππ.12,10 **εἰ ἐμβάται γένοιντο σκύτους·** **2)** ἱμὰς σκύτινος, λωρίον, λουρί, μάστιξ : Δημ.572 **ἀπεκτείνατε τοῦτον .. ὅτι σκῦτος ἔχων ἐπόμπευε,** Πλούτ.Πομπ.18· ‖ φρ. **σκύτη βλέπειν ποιήσω** θὰ σὲ δείρω διὰ μάστιγος (δ. ἑρμ. θὰ σὲ κάμω νὰ βλέπῃς ἐμφόβως τὴν

μάστιγαι : Εὐπ.285, 'Αριστφ.Σφ.643' || σκύτη τέμνω παρασκευάζω μάστιγας : Σωκρ.'Επιστ.12 σκύτη τέμνειν εἰς νουθεσίαν . . ἀφρόνων.

**σκυτοτομεῖον** (τό) τὸ ἐργαστήριον τοῦ σκυτοτόμου ἢ ὑποδηματοποιεῖον : Λυσ.24,20 ἕκαστος . . εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπωλεῖον .. ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, Μάχ.π.'Αθήν.13,581D.

**σκυτοτομία** (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ σκυτοτόμου, ἡ ὑποδηματοποιία : Πλάτ.Πολ.397E τόν τε σκυτοτόμον εὑρήσομεν καὶ οὐ κυβερνήτην πρὸς τῇ σκυτοτομίᾳ.

**σκυτοτομικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ ἁρμόζων εἰς σκυτοτόμον : 'Αριστφ.'Εκκλ.432 τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, Αἰσχίν.1,97 ἡ σκυτοτομικὴ τέχνη' || τὸ θηλ. ἡ σκυτοτομικὴ κ. ἄνευ τοῦ τέχνη ὡς οὐσ. ἡ σκυτοτομία : Πλάτ.Πολ.333A' || τὸ ἀρσ. ὁ σκυτοτομικός ὡς οὐσ. ὁ σκυτοτόμος βλ.λ. : αὐτ.443C τὸν μὲν σκυτοτομικὸν φύσει ὀρθῶς ἔχειν σκυτοτομεῖν.

**σκυτοτόμιον** (τό) μτγν. δ.ἀνάγν. τοῦ σκυτοτομεῖον : Μάχ.π.'Αθήν.13,581D ἐν σκυτοτομίῳ μετά τινων καθήμενος κατεσχάλαζε.

**σκυτοτόμος** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ τέμνων, κόπτων σκύτη, ὁ κατασκευάζων σκύτινα, δερμάτινα εἴδη : 'Ιλ.Η 221 ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, σκυτοτόμος ὄχ' ἄριστος, Πλάτ.Πολ.601C, αὐτ.397E, Ξεν.ΚΠ 6,2,37' **2)** κ. νεώτ. ὁ ὑποδηματοποιὸς ἢ διορθωτὴς παλαιῶν ὑποδημάτων : 'Αριστφ.'Ιππ.740 νευρορράφοις καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως, αὐτ.Λυσ.414, Πλάτ.Γοργ.447D, 'Επιγρ.

**σκυτοτομῶ-έω** εἶμαι σκυτοτόμος, κόπτω δέρματα πρὸς κατασκευὴν ὑποδημάτων : 'Αριστφ.Πλ. 162, αὐτ.514 ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν, Πλάτ.Πολ.454C.

**σκυτοτράγος-ον** μσν. ὁ κατατρώγων, ροκανίζων σκύτη, δέρματα : Μιχ.'Ακομ.1,53,17 σκυτοτράγα κυνάρια.

**σκυτοτραγῶ-έω** μτγν. κατατρώγω, ροκανίζω σκύτη, δέρματα : Λουκ.'Απαίδ.25 οὐδὲ . . κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

**σκυτοτρώκτης** (ὁ) μσν. ὁ τρώγων, ροκονίζων δέρματα, παρωνύμιον δοθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Νικηφόρου εἰς ἄρχοντα τῶν Βουλγάρων : Λέων Διάν.62,5 (ἐκδ.2).

**σκυτοφάγος-ον** μτγν. ὁ ἐσθίων σκύτη, δέρματα: Πολυδ.6,40 (ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ σκατοφάγος).

**σκυτῶ-όω** καλύπτω διὰ σκύτους, ἐπενδύω διὰ δέρματος, δερματώνω, πετσώνω, ὅθ. προφυλάσσω διὰ δέρματος ἢ δι' ἐπικαλύψεως ἐκ δέρματος, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Επιγρ. τένοντε ἐσκυτομένω, αὐτ. τόξα ἐσκυτωμένα, Χρον.Λινδ.Β 25, Πολύβ.10, 20,3 ξύλιναι ἐσκυτωμέναι μάχαιραι.

**σκυτώδης-ους-ες** ὁ ὅμοιος πρὸς σκῦτος, δέρμα: 'Αριστλ.ΖΙ 622a,21 οἱ δὲ ἄρρενες σκυτώδεις τε γίγνονται καὶ γλίσχροι.

**σκυφάριον** (τό) γλωσσ. τὸ σκυφίδιον βλ.λ.

**σκύφειος-α-ον** ὁ ὅμοιος πρὸς σκύφον βλ.λ. : Στησίχ.7 σκύφειον δέπας (δ. γρ. σκύπφειον).

**σεύφη** (ἡ) γλωσσ. ὁ σκύφος βλ.λ.

**σκυφίδιον** (τό) ὑποκορ. τοῦ σκυφίον βλ.λ. : ΕΜ 549,13 (πιθ.).

**σκυφίον** (τό) μτγν. κ νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σκύφος βλ.λ. : 'Αθήν.11,477F τάχ' ἂν εἴη τὰ λεγόμενα σκυφία (εἶδος ποτηρίου)' **2)** ἰατρ. τὸ κρανίον ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ : Παῦλ.Αἰγ.3,22,5.

**σκυφισμός** (ὁ) μτγν. χειρουργικὴ τις ὀφθαλμοϊατρικὴ ἐπέμβασις : 'Αν.Βοασσ.1,230.

**σκυφοειδής-οῦς-ές** μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σκύφον : 'Αθήν.11,499A Στησίχορος .. σκύφειον δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές.

**σκυφοκώνακτος-ον** ποι. ὁ ἐν σκύφοις, ποτηρίοις περιφερόμενος : 'Επίχ.93.

**σκυφομαντεία** (ἡ) μσν. κ. νεώτ. εἶδος λεκανομαντείας, τελουμένης διὰ σκύφου βλ.λ. ἀντὶ λεκάνης : Δουκάγγ.

**σκύφος** (ὁ) κ. νεώτ. **σκύφος-ους** (τό) ('Επίχ.83, Εὐρ.Κύκλ.390, αὐτ.411, 'Αλεξ.130, 'Αλκίφρ.7, Πάπ.) κ. σκύπφος ('Ησίοδ.ἀπ.165, αὐτ.166, 'Αναξίμανδρ. 'Ιστ.1), Πανύασ.4,'Επιγρ.Δήλου) εἶδός τι ποτηρίου μετὰ δύο ὁριζοντίων λαβῶν, ἰδίᾳ ἐν χρ. π. τοῖς πτωχοῖς τῶν ἀγροτῶν : 'Οδ.Ξ 112 καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, 'Αλκμ.34, 'Ανακρ.82, Σιμων. 246, Βακχ.ἀπ.17, Σώφρ.15, Εὐρ.Κύκλ.256, αὐτ.556, 'Αριστλ.Παλιτ.1324b,17, 'Επιγρ.Διδύμων' || ὁμ. κ. ξύλινον πλατύστομον, ἀβαθὲς ποτήριον, καυκί, γαβάθα : Θεόκρ.1,143' || κισσοῦ σκύφος ἢ κίσσινον σκύφος τὸ κισσύβιον βλ.λ. : Εὐρ.Κύκλ.390, σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν πήχεων, αὐτ.ἀπ.146' **2)** σκυφίον βλ.λ.2) : Πάπ.

**σκυφτός-ή-ό** δημ. ὁ κύπτων, κεκυφώς, σκυμμένος : Ζερβ.Τράγ.ΚΚ 38,17 κοντὰ σου ἐγὼ σκυφτός, Πορφύρ.Σκ.51,12 κι ἐγὼ στὸ σκοτεινὸ σκυφτὸ βιβλίο' || ἐπίρρ. -ά : πηγαίνει σκυφτὰ καὶ κανένα δὲν κοιτάζει.

**σκύφτω** μσν. δημ., δημ. κ. σκύβω, δημ. προφ. τοῦ κύπτω βλ.λ., κλίνω πρὸς τὰ ἐμπρός, καμπουριάζω : Πρόδρ.2,126 ἐγὼ δὲ τρέχω στὸ νερὸν καὶ σκύφτω καὶ χορταίνω, 'Ερωτόκρ.1,1260, αὐτ.3,1055, Σολωμ.Λάμπρ.19,12,2, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 51,19 σκύβοντας σπάζει τὸ κλαρὶ καὶ στὸ πλατὺ πηγάδι πέφτει, Χατζόπ.Βρ.Θρ.74,14, Πορφύρ.Σκ.51,11' || φρ. σκύφτω ἢ σκύβω τὸ κεφάλι κύπτω τὴν κεφαλήν, κατεβάζω τὸ κεφάλι ἐξ αἰδοῦς ἢ κατόπιν ἠθικῆς πιέσεως : 'Αρτ.Βατοπ.4,13 καὶ πότε σκύβει τὸ κεφάλι μπρὸς σὲ λῃστὲς παλληκαράδες.

**σκύφωμα-ατος** (τό) σκύφιον βλ.λ.: 'Αριστφ.ἀπ.184.

**σκυφών-ῶνος** (ὁ) μτγν. πιθ. ἐπιστόμιον, ἐπικάλυμμα σκύφου : Γαλ.2,582.

**σκύφιμο** (τό) δημ. τὸ νὰ σκύβῃ τις, κύφις.

**σκῶ** (ἡ) 'Ησ. «παιδίσκη».

**σκῶ-άω** (2) μσν. δημ. ρήγνυμαι : 'Ερωτόκρ.2,272 τὸ κῦμα ἤσκα κι ἤφριζε.

**σκωληκίασις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σκωλήκωσις βλ.λ. : Συμμ.ΠΔ 'Ιὼβ 17,14, Θεοδοτ.ΠΔ 'Ιὼβ 17,14.

**σκωληκίζω** μτγν. κινοῦμαι ἑλικοειδῶς ὡς σκώληξ : 'Ησ.' || ὅθ. ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ ἔχω ἀσθενεῖς καὶ ἀκανονίστους κινήσεις, πάλλω βραδέως καὶ ἀτάκτως : Γαλ.8,553.

**σκωλήκιον** (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σκώληξ βλ.λ.1), μικρὸς σκώληξ, σκουληκάκι:'Αριστλ.ΖΙ 552a, 24, αὐτ.570b,9 ὅταν ἐγγένηται σκωλήκια ἐν τῇ γαστρί, Θεόφρ.ΦΙ 9,5,3, Διοσκ.1,66' **2)** μτγν. εἶδός τι ἀράχνης : Φιλούμ.Γυναικ.15.

**σκωληκίτης** (ὁ) μτγν. ὁ ἐκ σκώληκος ἢ πρὸς τοῦτον ὅμοιος : Διοσκ.1,66.

**σκωληκίτης** (ὁ) μτγν. ὁ ἐκ σκώληκος ἢ πρὸς τοῦτον ὅμοιος : Διοσκ.1,66 σκωληκίτης κηρός.

**σκωληκιῶ-άω** μτγν., μον. κ. νεώτ. γεννῶ, ἀποκτῶ σκώληκας, γέμω σκωλήκων, κατατρώγομαι ὑπ' αὐτῶν, σκουληκιάζω : 'Ορειβ.ἀπ.10, 'Αχμ.'Ονειροκρ.60, αὐτ.65, Γεωπ.10,90,5,''Ησ.ἐν λ. εὐλάζει.

**σκωληκόβορος-ον** ὁ σκωληκόβρωτος βλ.λ. : Θεόφρ.3,12,8 σκωληκόβορος καρπός.

**σκωληκόβρωτος-ον** κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ σκωλήκων ὑποστὰς βλάβας, σκωληκοφαγωμένος, σκουληκιασμένος : Θεόφρ.ΦΙ 3,12,6, αὐτ.ΦΑἰτ.5,9,1, Πάπ. σκωληκόβρωτος γῆ' || ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ ὑπὸ σκωλήκων καταφαγωθείς : ΚΔΠράξ.12,23 καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.

**σκωληκοειδεκτομία** ἡ) νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὴ ἀφαίρεσις τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως.

**σκωληκοειδής-οῦς-ές** κ. νεώτ. ὁ ὁμοιάζων πρὸς σκώληκα : 'Αριστλ.ΖΙ 553a,4 τοῖς .. σκώληξι καὶ τοῖς σκωληκοειδέσι . . τρεῖς γίγνονται ἐπτά-

δες, Διοσκ.Ι,101, Γαλ.2,730· || νεώτ. ἀνατ. **σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις** ἀπόφυσις τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου ὁμοιάζουσα πρὸς σκώληκα.

**σκωληκοειδικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σκωληκοειδῆ ἀπόφυσιν.

**σκωληκοειδῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ., δημ. -η κ. -ίτης (ὁ) φλεγμονὴ τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως.

**σκωληκοκάμπη** (ἡ) μσν. εἶδος σκωληκοειδοῦς κάμπης : Εὐχολ.697 **κάμπη, σκώληξ, σκωληκοκάμπη, σκάνθαρος, βροῦχος, ἀκρίς.**

**σκωληκοκτόνος**-ον νεώτ. ὁ κτείνων, ὁ φονεύων σκώληκας : **σκωληκοκτόνα φάρμακα.**

**σκωληκόμεστος**-ον μσν. μεστός, πλήρης σκωλήκων : Σωφρόν Ἱεροσ. ἐν Spicil.Rom. 3,158 **σκωληκόμεστος θύλαξ.**

**σκωληκοτόκος**-ον ὁ τίκτων σκώληκος : Ἀριστλ.ΖΙ 538a,25 **ἐν δὲ τοῖς ᾠοτόκοις καὶ τοῖς σκωληκοτόκοις . . μείζω τὸ θῆλυ**

**σκωληκοτοκῶ**-έω γεννῶ, τίκτω σκώληκας. ἐν χρ. ἐπὶ ζῴων γεννώντων τὰ τέκνα αὐτῶν ὅμοια κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς σκώληκας : Ἀριστλ.ΖΓ 729b, 32· κ. παθ. : αὐτ.783b,28.

**σκωληκοτροφεῖον** (τὸ) νεώτ. σηροτροφεῖον, βομβυκοτροφεῖον βλ.λ.

**σκωληκοτροφία** (ἡ) νεώτ. ἡ καλλιέργεια τοῦ μεταξοσκώληκος, βομβυκοτροφία, σηροτροφία.

**σκωληκοτρόφος**-ον νεώτ. ὁ τρέφων, καλλιεργῶν μεταξοσκώληκας, σηροτρόφος.

**σκωληκοῦμαι**-όομαι ἀποκτῶ, γεννῶ σκώληκας, κατατρώγομαι ὑπὸ σκωλήκων, σκωληκιῶ, σκουληκιάζω : Θεόφρ.ΦΙ 4,14,2, αὐτ.ΦΑΙτ.4,14,4.

**σκωληκοφάγος**-ον κ. νεώτ. δημ. **σκουληκοφάος** ὁ τρώγων σκώληκας, ὁ τρεφόμενος διὰ σκωλήκων : Ἀριστλ.ΖΙ 592b,16 **τὰ δὲ σκωληκοφάγα, οἷον σπίζα, στρουθός, βατίς, χλωρίς·** 3) νεώτ. ζωολ. γένος Ικτεριδῶν ξηροβοτικῶν πτηνῶν· 3) δημ. **σκουληκοφάος** τὸ πτηνὸν σπίζα.

**σκωληκόφις**-εως (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἑρπετῶν ἐκ τῶν ὀφιδίων τῆς οἰκογενείας τῶν **ὑδριδῶν**

**σκωληκώδης**-ους-ες δ. τ. τοῦ σκωληκοειδὴς βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΓ 733a,30 **σκωληκώδη ᾠά·** || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ σκωληκώδη** ὡς οὐσ. τὰ ᾠὰ ἢ τὰ ἔμβρυα τῶν σκωλήκων : αὐτ.763a,18.

**σκωλήκωσις**-εως (ἡ) τὸ νὰ πληρωθῇ τις ὑπὸ σκωλήκων, τὸ νὰ καταστῇ σκωληκόβρωτος, σκουλήκιασμα : Θεόφρ.ΦΙ 7,5,6.

**σκώληξ**-ηκος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. συνομοταξία μεταζῴων ἐχόντων σῶμα ἐπίμηκες ἀρθρωτὸν καὶ συσταλτὸν σῶμα, στερουμένων δὲ σκελετοῦ καὶ ἄκρων : Ἰλ.Ν 654 **ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ κεῖτο ταθείς·** || κ. ἐπὶ τῶν γεννωμένων ἐν κόπρῳ, ἐν σεσηπυίαις ὕλαις, ἐν δένδροις καὶ τῷ ξύλῳ : Θεόφρ.ΦΙ 3,12,6, αὐτ.5,4,4, Νεκρώσ.Ἀκολ. **σκωλήκων βρῶμα καὶ δυσωδία·** || μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων : Ἀναξίλ.33,1 **οἱ κόλακές εἰσι . . οὐσίας σκώληκες·** 2) μτγν. κ. μσν. εἶδός τι βασανιστηρίου ζῴου τῆς Κολάσεως : ΚΔ Μάρκ.9,44 **ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται,** αὐτ.46, αὐτ.48, Πρόδρ.Ι,265 **ἔδε καὶ σκότος ἀφεγγὲς καὶ τάρταρος καὶ σκώληξ·** 3) λεξ. κ. νεώτ. ὁ ἕλμινς τῶν ἐντέρων : Φῶτ.26· 4) κ. νεώτ. κτ. ἐπέκτ. προνύμφη τῶν ἐντόμων : Ἀριστφ.Σφ. 1111 **ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι,** αὐτ.ἀπ.583, Νικοφ.Ι, Ἀριστλ.ΖΙ 489b,8, αὐτ.506a,26, αὐτ.551b,2, αὐτ.ΖΓ 733a,1, Θεόφρ.ΦΙ 8,10,4· 5) μσν. κ. νεώτ. ὁ μεταξοσκώληξ : Εὐστ. Πον.304,70· 6) μτγν.τὸ νῆμα τῇ ἠλακάτῃ νηθόμενον : Ἐπιγέν.7· 7) ἡ κωφὴ τῶν κυμάτων ἐπανάστασις τῆς θαλάσσης ἢ τὸ παυόμενον θαλάσσιον κῦμα καὶ ἀρχόμενον, κολόκυμα : Πλάτ.Κωμ.25, Φρύν.Σοφ.Παρ.108Β, Ἡσ., Φῶτ.· 8) μτγν. πλακούντιον ἔχον σχῆμα σκώληκος : Ἀλκίφρ.ἀπ. 6· 9) Ἡσ. «σωρὸς ἡλωνισμένου γεννήματος»· 15) νεώτ. ἀνατομ. λόβιον τῆς παρεγκεφαλίδος.

**σκωλοβάτης** (ὁ) Ἡσ. «εἶδός τι μικροῦ κανθάρου· ὄνομα θηρίου μικροῦ παραπλησίου ἐρυσίβῃ, τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον».

**σκωλοβατίζω** βαδίζω ἐπὶ ὑψηλῶν ξύλων ἐχόντων προεξοχήν τινα, ἐφ' ἧς στηρίζεται ὁ πούς, περιπατῶ μὲ ξυλοπόδαρα : Ἐπίχ.112.

**σκῶλον** (τὸ) μτγν. ΕΜ 155,37 «σκῶλος», Ἡσ.· 2) μτγν. πρόσκομμα, κώλυμα, ἐμπόδιον : ΠΔ Ἐξ. 10,7 **ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον ;**

**σκῶλος** (ὁ) σκόλοψ, πάσσαλος ἀπολήγων εἰς ὀξύ, παλούκι : Ἰλ.Ν 564 **ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος·** 2) ἄκανθα, κεντρί, ἀγκάθι : Ἀριστφ. Λυσ.810 **ἦν τις ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,** Καλλ.ἀπ.7,1Ρ· 3) μτφ. κακόν, συμφορά, ὄλεθρος, ἀπώλεια : ΠΔ Παραλ. 3,28,23 **καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραήλ·** 4) Ἡσ. «δρέπανον».

**σκῶλος**-ους-εος (τό) πάπ. ἀμφ. σημ.

**σκωλοῦμαι**-όομαι ἀποθ. μτγν. πειράζομαι, προσκόπτω, σκανδαλίζομαι : Ἀκύλ.ΠΔ Ὠσ.9,8, Ἄλλοι ΠΔ Δευτ.7,25.

**σκωλόπτομαι** μτγν. ἀποθ. κάμπτω, κυρτῶ, λυγίζω, στρέφω ἐδῶ κι ἐκεῖ, κινῶ : Νίκ.Θηρ.229 **σκωλύπτεται οὐρὴν νεάτην.**

**σκῶμμα**-ατος (τό) (σκώπτω) κ. νεώτ. λόγος δι' οὗ σκώπτει τις, ἀστεῖος, σκωπτικὸς λόγος, ἀστεϊσμός, πείραγμα, κοροϊδία : Εὔπ.159,15, αὐτ.244, Ἀριστφ.Νεφ.542, αὐτ.Εἰρ.750, αὐτ.Πλ.316 **ἄγ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες . . ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',** Πλάτ.Πολ.452Β, Δημ.1261 **εἰς γέλωτα καὶ σκώμματ' ἐμβαλεῖν·** || **ἐν σκώμματος μέρει** ἐν εἴδει ἀστείας παιδιᾶς : Αἰσχίν.Ι,126· || **σκῶμμα παρὰ γράμμα** παιδιὰ ἐν λόγοις, λογοποίγνιον : Ἀριστλ.Ρητ.1412a,29· || γεν. ὑποθέτει βωμολοχικωτέραν γλῶσσαν, ἀλλ' οὐχὶ ἀναγκαίως : αὐτ.ΗΝικ.1128a,30 πρβλ. Πλούτ.Ἠθ.631Ε.

**σκωμματικός**-ή-όν μτγν. σκωπτικός, περιγελαστικός, ἀστεῖος : Πρόκλ.Τίμ.2,108.

**σκωμμάτιον** (τό) ὑποκορ. τοῦ σκῶμμα βλ.λ. Ἀριστφ.Σφ.1289 **σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.**

**σκωπαῖος** (ὁ) μτγν. παρὰ Συβαρίταις ὁ νάνος : Τίμ.π.Ἀθήν.12,518Ε **τοὺς σκωπαίους . . τοὺς καλουμένους παρά τισι στίλπωνας.**

**σκωπαλέος**-α-ον μτγν. ὁ σκωπτικός, ὁ σκῶψιν ἐνέχων, ὁ σκωμματικός : Ἡρωδιαν.2,908.

**σκώπευμα**-ατος (τό) σκώψ βλ.λ.2) : Ἀριστφ ἀπ. 79, Ἀθήν.14,629F.

**σκωπίας** (ὁ) μτγν. σκώψ βλ.λ.2) : Πολυδ.4,103.

**σκωπτηλός**-όν Ζωναρ. «σκωπτικός».

**σκώπτης** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., θηλ. **σκώπτρια** (Προκ.Μυστ.9), ὁ σκώπτων, λέγων ἀστεῖα καὶ πειράζων ἢ περιπαίζων, ὁ ἔχων τὴν ῥοπὴν νὰ σκώπτῃ, **κοροϊδευτής**: Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.6,8,ΕΜ 593,7,Σουΐδ.

**σκωπτικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σκώπτην ἢ τὸ σκῶμμα, ὁ σκώπτων, ὁ ἔχων ῥοπὴν εἰς σκώμματα, ἐπιτήδειος εἰς ἀστεϊσμούς : Πλούτ.Λούκ.27 **βουλόμενος . . χαρίεις εἶναι καὶ σκωπτικός,** Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.33· || ἐπίρρ. -ῶς : Πολυδ.5,161, αὐτ.9,149.

**σκωπτόλης** (ὁ) ἀστεῖος, περιπαίζων, γελωτοποιός, βωμολόχος, περιγελαστής, χλευαστής : Ἀριστφ. Σφ.738 **αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος ὁ σκωπτόλης,** Δίων Κ 46,18.

**σκωπτολόγος**-ον σχόλ. ὁ σκωπτικός : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.854.

**σκώπτρια** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ σκώπτης.

**σκώπτω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ.σημ. **σκώψομαι** (Ἀριστφ.Ἀχ.854), ἀόρ. α' ἔσκωψα (Ἡρ.

2,121,δ', Πλάτ.Μέν.80Α|, μέσ. άόρ. α' **ἐσκωψάμην** ('Αλκίφρ.3,57|, παθ. άόρ. **ἐσκώφθην** |Ξεν.ΚΠ 5,2,18|, παθ. παρακ. **ἔσκωμμαι**, γ' ἑν. προστ. **ἐσκώφθω** |Λουκ.Διόν.8 άπ-|, ἐμπαίζω, περιπαίζω, χλευάζω, σατιρίζω, περιγελῶ, κοροϊδεύω : 'Αριστφ.Νεφ. 540 **οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς**, αὐτ.992, αὐτ. Βάτρ.421· || μτ. αἰτ. πράγμ. κ. γενικ. προσ.: αὐτ.Νεφ.350 **σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις εἴκασαν αὐτάς**, αὐτ.Είρ.745· || κ. μτ. αἰτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. : 'Αχιλλ.Τάτ.1,7 **σκώπτειν τινὰ τῆς ἀμεριμνίας** |διὰ τὴν ἀπερισκεψίαν του|· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλάτ.Θεάγ.125Ε, Πλούτ. Λυκ.19 **τὰς Λακωνικὰς μαχαίρας εἰς τὴν μικρότητα σκώπτειν**, 'Αριστφ.Είρ.740 **εἰς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεί**· || κ. παθ. καθίσταμαι ἀντικείμενον χλευασμοῦ ἢ ἀστεϊσμοῦ : Νικόλ.Κωμ.1,3|· **2)** ἐν καλῇ σημ. ἀστεΐζομαι μετά τινος, παίζω ἐν λόγοις, πειράζω : 'Ηρ.2,121,δ'· || κ. ἀπολ. ἀστεΐζομαι, λέγω ἀστεῖα, εἶμαι ἀστεῖος : Κρατῖν.308, 'Αριστφ.'Ιππ.525, αὐτ.Νεφ.296 **οὐ μὴ σκώψῃς μηδὲ ποιήσῃς ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι**, Ξεν.ΚΠ 1, 3,8, 'Αριστλ.Ρητ.1379a,29, αὐτ.ΗΝικ.1152a,22 **ὥσπερ 'Αναξανδρίδης ἔσκωψεν** |κατὰ τὸν ἀστεϊσμόν, κατὰ τὸ πείραγμα τοῦ 'Αναξανδρίδου|· || λέγω λόγους μικρᾶς σημασίας, ἀστείους, δὲν σπουδαιολογῶ, ἀντίθ. σπουδάζω : Εὐρ.Κύκλ.675 **σκώπτεις, ὁ δ' Οὖτις ποῦ 'στιν**;, Ξεν.Συμπ.9,5· || σπαν. ἐπὶ θετικῶς καλῆς σημ. : 'Αριστλ.ΗΝικ.1128a,25 **εὖ σκώπτειν**, αὐτ.Ρητ.1381a,36.

**σκωπτώδης**-ους-ες μσν. ὁ σκωπτικός, **ἐν χρ.** μ. τὸ ἐπίρρ. σκωπτωδῶς : 'Επιφάν.1,533Β.

**σκῶρ** |τό|, δωρ. **σκώρ** ['Ηρωδιαν.1,394|, γενικ. σκατός |Πολυδ.5,91|, |ἡ ὀνομ. σκάτος |τό|, γενικ. **σκάτους** |δὲν θεωρεῖται δόκιμος ὑπὸ Φρύν.261|, κόπρος, περίττωμα, ἀποπάτημα : 'Επίχ.54,'Αριστφ. Πλ.305 **μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν**, Στράττ.9.

**σκωραμίς**-ίδος |ἡ| ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι, καθοίκι· πρβλ.Σχόλ.'Αριστφ.'Εκκλ.371 «ἀμὶς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι, σκωραμὶς δὲ ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι» : 'Αριστφ.'Εκκλ.371.

**σκωρία** |ἡ| |σκῶρ| κ. νεώτ., δημ. **σκουριά**, μτγν. κ. **σκωρέα** |Ζώπυρ.π.'Ορειβ.14,62,1| ὀξίδιον τῶν μετάλλων σχηματιζόμενον **ἐπὶ** τῆς ἐπιφανείας τῶν τῇ ἐπιδράσει τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἢ τοῦ ὕδατος, ὅθ. ἀπότριμμα, ἀπόβλημα, περίττωμα μετάλλου : 'Αριστλ.Μετ.383b,1, αὐτ.Αἰσθ.443a,19, 'Ηρώνδ.6,83, Στράβ.9,1,23 **σκωρίαν ἀναχωνεύοντες εὕρισκον . . ἐξ αὐτῆς . . ἀργύριον**, Διοσκ.5,80, Σιμπλίκ.Οὐρ.667· **2)** νεώτ. περιληπτ. τὰ κατὰ τὴν τῆξιν τῶν μεταλλευμάτων σχηματιζόμενα γαιώδη ὀξείδια πυριτίου, ἀργιλίου, ἀσβεστίου· **3)** ὁμ. τὰ στερεὰ ὑπολείμματα τῆς καύσεως λιθανθράκων ἢ ὀπτανθράκων· **4)** ὁμ. τὰ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς παρειὰς λεβήτων ἢ μαγειρικῶν σκευῶν ἐπικαθήμενα ἅλατα τοῦ βραζομένου ὕδατος· **5)** νεώτ. βοταν. σκωρίασις τῶν φυτῶν.

**σκωριάζω** μτγν. γίνομαι σκωρία, ἐπικαλύπτομαι διὰ σκωρίας, σκουριάζω ἢ κάμνω ὥστε νὰ καλυφθῇ τι διὰ σκωρίας : Ζώσ.'Αλχ.235Β.

**σκωρίασις**-εως |ἡ| νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σκωριάζω βλ.λ, σκούριασμα· **2)** βοταν. γενικὴ ὀνομασία διαφόρων νόσων τῶν φυτῶν, ἄ. σκωρία, σκουριά.

**σκωριάσφαλτος** |ἡ| νεώτ. **εἶδός** τι ὀδοστρώματος ἐξ ἀσφάλτου καὶ σκωριῶν μολύβδου.

**σκωρίδες** 'Ησ. «γραῖες».

**σκωρίδιον** |τό| μτγν. λεπτὴ σκωρία, λεπτὸν στρῶμα σκωρίας : 'Ολυμπ.'Αλχ.88Β.

**σκωριοειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ὁμοιάζων πρὸς σκωρίαν : Διοσκ.5,85.

**σκωριοκονία** |ἡ| νεώτ. **τσιμέντον παραγόμενον ἐκ** γαιωδῶν **σκωριῶν**.

**σκωριοκονίαμα**-ατός |τό| νεώτ. **ἡ** σκωριοκονία.

**σκωριολόγχη** |ἡ| νεώτ. εἶδός τι λοστοῦ μὲ πεπλατυσμένον ἄκρον, δι' οὗ ὁ θερμαστὴς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὰς ἐσχάρας **τῶν ἀτμολεβήτων τὰς** συσσωρευμένας σκωρίας.

**σκωριοποίησις**-εως |ἡ| νεώτ. μετατροπὴ **εἰς** σκωρίον ἀποχωρισμὸς τῶν προσμείξεων μεταλλεύματός τινος ὑπὸ μορφὴν σκωρίας.

**σκωριοποιία** |ἡ| μτγν. ἡ σκωριοποίησις βλ.λ: Ζώσ.'Αλχ.214Β |πιθ. ἀντὶ σκοροπ-|.

**σκωριόχρωμος**-ον νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα **σκωρίας**.

**σκωρνυφία** |ἡ| τὸ σκάνδαλον βλ.λ| : 'Επίχ.94' **2)** κτ. πληθ. «τὰ ὀσιώδη χρέα» ἤτοι τὰ ὀστώδη κρέα : αὐτ.129.

**σκῶρος** |ὁ| νεώτ. κ. δημ. δ.γρ. **τοῦ** σκόρος **βλ.λ.**

**σκωρσελεῖνα** |ἡ| πάπ. ἀμφ. σημ. : **ζεύγη ἄρτων δ καὶ ϛ ζεύγη σκωρσελείνας**.

**σκώψ**-ωπός |ὁ| κ. νεώτ. εἶδός τι μικρᾶς γλαυκός, μικρὸς μποῦφος, σκλώπα : 'Οδ.Ε 66 **σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι**, 'Επίχ.166, 'Αριστλ.ΖΙ 592b,11, αὐτ.617b,31 **σκῶπες δὲ οἱ μὲν ἀεὶ** πᾶσαν **ὥραν εἰσί**, Θεόκρ.1,136· || νεώτ. ζῳολ. γένος ἁρπακτικῶν πτηνῶν ἐκ τῶν γλαυκιδῶν· **2)** ὄρχησις καθ' ἣν οἱ ὀρχούμενοι ἐμιμοῦντο τὴν γλαῦκα : Αἰλ.ΖΙ 15,28, Πολυδ.4,103, 'Αθήν.9,391Α, αὐτ.14,629F **σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκώψ** |ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἑρμηνεύεται ἡ λ. ὡς σημαίνουσα τὸ μερικὸν κλείσιμον τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὴν διὰ τῆς χειρὸς ἐπισκίασιν αὐτῶν, ὥστε νὰ ἴδῃ τις καλύτερον|· **3)** εἶδός τι ἰχθύος : Νίκ.ἀπ.18, Αἰλ.ΖΙ 15,28, 'Αθήν.9,391Α, αὐτ.Β **χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες . . καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκώπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν**.

**σκῶψις**-εως |ἡ| |σκώπτω| ἐμπαιγμός, **περίγελως**, χλευασμός, ἀστεϊσμός : 'Αλεξ.156,3.

**σλαυΐζω** νεώτ., δ.γρ. σλαβ- μιμοῦμαι **ἢ** φρονῶ τὰ τῶν Σλαύων· || εἶμαι μὲ τὸ μέρος αὐτῶν.

**σλαυϊκός**-ή-όν νεώτ., δ. γρ. σλαβ- ὁ ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σλαύους : **σλαυϊκαὶ γλῶσσαι** |αἱ τῶν σλαυϊκῶν λαῶν αἱ ἀποτελοῦσαι **κλάδον** τῆς Ἰνδοευρωπαϊκῆς ὁμογλωσσίας **καὶ** οὖσαι συγγενεῖς ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν βαλτικὸν κλάδον αὐτῆς|, - **σλαυϊκὸς** πολιτισμός.

**σλαυϊσμός** |ὁ| νεώτ., δ.γρ. **σλαβ- ἡ** πολιτικὴ ἡ τείνουσα εἰς τὴν ὀργάνωσιν **ἑνιαίου ἢ ὁμοσπονδιακοῦ** κράτους τῶν σλαυϊκῶν λαῶν **καὶ** τὴν **ἐπέκτασιν** τούτου ἐν ὁμόροις χώραις ἐν αἷς ὑπὸ τῶν Σλαύων προβάλλονται ἐξ ἱστορικῶν ἢ ἄ. λόγων διεκδικήσεις, ἄ. πανσλαυϊσμός· **2)** τὸ σλαυΐζειν.

**σλαυοκρατία** |ἡ| νεώτ., δ.γρ. **σλαβ-** ὑπερίσχυσις, ἐπικράτησις τῆς σλαυϊκῆς φυλῆς.

**σλαυολόγος** |ὁ| νεώτ., δ.γρ. **σλαβ-** ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν μελέτην **καὶ** ἔρευναν τῆς γλώσσης ἢ καὶ τῆς ἐθνολογίας τῶν σλαυϊκῶν λαῶν.

**σλαυόφιλος**-ον νεώτ., δημ. θηλ.-η, δ.γρ. **σλαβ-** ὁ φίλος τῶν Σλαύων, ὁ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργῶν, ὁ συμμεριζόμενος τὰς ἐπιδιώξεις τῶν Σλαύων· **|| ὁ** ὑπὲρ τῶν σλαυϊκῶν συμφερόντων συνηγορῶν : **σλαυόφιλον ἄρθρον**, - **σλαβόφιλη ἐφημερίδα**.

**σλαυοφοβία** |ἡ| νεώτ., δ.γρ. **σλαβ-** τὸ φοβεῖσθαι τὴν ἐπικράτησιν τῶν Σλαύων, **φόβος διὰ** τὴν σλαυοκρατίαν.

**σλαυόφωνος**-ον νεώτ., δ.γρ. **σλαβ-** ὁ λαλῶν σλαυϊκὴν γλῶσσαν ἐν μέσῳ **ἄλλου** λαοῦ : **οἱ ἐν τῇ 'Ελληνικῇ Μακεδονίᾳ ὀλίγοι σλαυόφωνοι**.

**σλέπι** |τό| |ρουμαν.| δημ. ναυτ. τύπος σκάφους ἐξιδιασμένος διὰ ποταμόπλοια, ὅθ. φορτηγὸν ποταμόπλοιον κινούμενον δι' ἰδίου κινητῆρος ἢ διὰ ρυμουλκήσεως.

**σλιφομάχος** |ὁ| 'Επιγρ. **ὁ** ζυγίζων σίλφιον, ζυγιστὴς αὐτοῦ |πιθ.| : 'Επιγρ. **ἐν** Κυρηναϊκῷ ἀγγείῳ.

**σλοβενικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σλοβένους, ὁ τῶν Σλοβένων : **σλοβενικὴ γλῶσσα.**

**σμαλερός**-ά-όν μτγν. ὁ μαλερὸς βλ.λ. : Ποιητ. Βοταν.101.

**σμάλλεος**-α-ον πάπ. ὁ μάλλινος : **κολόβια σμάλλεα.**

**σμάλτο**(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ὑαλῶδες ἐπίχρισμα σκευῶν, κομφοτεχνημάτων καὶ κοσμημάτων, ἐφυάλωμα· **2)** ἔγκαυστος ὑαλώδης βαφή, τὸ ἔγκαυστον ποίκιλμα· **3)** συνεκδ. τὸ οὕτω πεποικιλμένον μικροτέχνημα: Καρυωτ.Ἐλεγ.Σατ.Βενετία I **ὦ Βενετία, πόλις ἀπὸ χρυσάφι κι ἀπὸ σμάλτο·** **4)** ἡ ἀδαμαντίνη **οὐσία τῶν ὀδόντων.**

**σμάλτωμα** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ διὰ σμάλτου ἐπίχρισις καὶ τὸ δι' αὐτῆς ἐπιτυγχανόμενον ἐφυάλωμα, σμάλτωσις.

**σμαλτώνω** νεώτ. κ. δημ. ἐπιχρίω διὰ σμάλτου, ἐφυαλῶ σκεύη, κομφοτεχνήματα καὶ κοσμήματα· **2)** διακοσμῶ, διαποικίλλω δι' ἐγκαύστου, μιλτῶ : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.43,24 **νὰ σ' ἀσημώσω μάλαμα, νὰ σὲ σμαλτώσω ἀσήμι.**

**σμάλτωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ σμαλτώνω· **2)** ἐπικάλυψις ἐπιφανείας ὑέλου, πορσελάνης καὶ μετάλλων καὶ ἰδίᾳ σιδηρῶν πλακῶν διὰ διαφανοῦς ἢ ἀδιαφανοῦς κεχρωσμένου ἢ ἀχρόου εὐτήκτου ἐπιχρίσματος, σμάλτου, ἐπὶ σκοπῷ διακοσμήσεως ἢ καὶ προστασίας ἀπὸ ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων.

**σμᾶμα**-ατος (τὸ) δωρ. τ. τοῦ σμῆμα βλ.λ. : Θεόκρ.15,30.

**σμαράγδειος**-α-ον μτγν. ὁ τοῦ σμαράγδου, ὁ περιέχων σμάραγδον : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,32 **ἐπέταττεν ἀπέχεσθαι τῶν σμαραγδείων μετάλλων.**

**σμαραγδένιος**-α-ο δημ. ὁ σμαράγδειος, σμαράγδινος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.20,2 **θάλασσα . . στρωτὴ περίσσια ἁπλώνεται σὰ σμαραγδένιοι κάμποι,** Πορφύρ.Σκ.28,3.

**σμαράγδι** (τὸ) δημ. ὁ πολύτιμος λίθος σμάραγδος βλ.λ.

**σμαραγδίζω** μτγν. εἶμαι ἐκ σμαράγδου, πρασινωπός, πρασινίζω : Διόδ.Σ 2,52 **τὰ δὲ κροκώδη, τινὰ δὲ καὶ** σμαραγδίζοντα, Διοσκ.5,142.

**σμαραγδικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σμάραγδον, ὁ τοῦ σμαράγδου.

**σμαράγδινος**-η-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ σμαράγδειος, ὁ ἐκ σμαράγδου πεποιημένος ἢ διὰ σμαράγδου πεποικιλμένος : ΚΔ'Αποκ.4,3 **ὁμοίως ὁράσις σμαραγδίνων** (λίθων), Ἰουλ.Λόγ.2,101C· **2)** πράσινος, πρασινωπὸς ὡς ἡ σμάραγδος, σμαραγδόχρους : Κέλσ.5,19,4.

**σμαράγδιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σμάραγδος βλ.λ. : Μᾶρκ.Αὐρ.4,20 **σμαράγδιον γὰρ ἑαυτοῦ χεῖρον γίνεται.**

**σμαραγδίτης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ τοῦ εἴδους τῆς σμαράγδου ἢ ὁ ἔχων τὸ χρῶμα ταύτης : Φοινίκ.6,9, ΠΔ'Ἐσθ.1,6 **κλῖναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου** σμαραγδίτου **λίθου·** **2)** νεώτ. ὡς οὐσ. ὀρυκτὸν τῆς ὁμάδος τῶν ἀμφιβόλων, παραλλαγὴ τοῦ ἀκτινολίθου.

**σμαραγδογλυφής**-οῦς-ές μσν. ὁ ἐπὶ σμαράγδου γεγλυμμένος : Thessalonicus in Banduri Fasciculo 18 (Βοασσ.).

**σμαραγδοειδής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σμάραγδον.

**σμαραγδόρουχα** (τὰ) δημ. ροῦχα, ἐνδύματα χρώματος πρασίνου ὡς ἡ σμάραγδος ἢ πρασινοποίκιλτα : δ. τραγ. ἐν Πάσσωβ 478 **γυναίκεια ροῦχα ντύσου, σμαραγδόρουχα.**

**σμάραγδος** (ἡ) κ. νεώτ., μτγν. κ. νεώτ. κ. σμάραγδος (ὁ) (Στράβ.16,4,20, Ὀρφ.Λιθ.614) κ. μάραγδος (Μέν.373, Ὀρφ.Λιθ.614,Νόνν.Δ 5,178, αὐτ.18, 80) κ. ζμάραγδος (Λουκ.Δίκ.Φων.9), δημ. σμαράγδι (τὸ) πολύτιμος διαφανὴς λίθος χρώματος βαθυπρασίνου, παραλλαγὴ τοῦ ὀρυκτοῦ βήρυλλος : Ἡρ.2,44, αὐτ.3,41, Πλάτ.Φαίδ.110D **σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας καὶ σμαράγδους,** Θεόφρ.Λιθ.23, ΠΔ'Ἐξ. 28,9 **καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου,** Στράβ.16,4,20, αὐτ.17,1,45, Πλίν.Φί 37,62, Ἡλιόδ.Αἰθ.2,30, Ὀλυμπ.Ἱστ.466D, Πάπ· || νεώτ. **σμάραγδος νικελική** ὀρυκτὸν τοῦ νικελίου χρώματος σμαραγδίνου· **2)** Σμάραγδος **ὄρος** : Πτολ.Γεωγρ.4,5,8· || δθ. **Σμάραγδος** ὀνομασία μεταλλείων σμαράγδου ἐν Αἰγύπτῳ : Πάπ. **ἀρχιμεταλλάρχου τῆς Σμαράγδου.**

**σμαραγδότιμος**-ον μσν. πολύτιμος ὡς ἡ σμάραγδος : Στουδ.Θεόδ.618 **σμαραγδότιμον.. χρέος.**

**σμαραγδοχαίτας** (ὁ) ποι. ὁ ἔχων χαίτην σμαραγδίνην, χρώματος σμαράγδου, ἐπίθ. τοῦ Πόντου : Τιμόθ.Πέρσ.32.

**σμαραγδόχλους**-οος-ουν-οον μσν. ὁ ἀπὸ σμαράγδων χλοάζων : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.162,27 (ἔκδ.2) **σμαραγδόχλους ὥρα** (τὸ ἀπὸ σμαράγδων χλοάζον, πρασινίζον κάλλος).

**σμαραγδόχρους**-ουν νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῆς σμαράγδου, ὁ ἔχων λαμπρὰν βαθυπράσινον χροιάν.

**σμαραγδώδης**-ους-ες σχόλ. ὁ σμαραγδοειδής : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.444.

**σμαραγή** (ἡ) μτγν κρότος ἰσχυρός, πάταγος, βροντή : Ὀππ.Ἁλ.5,243.

**σμαραγίζω** ἐπ. σμαραγῶ βλ.λ. : Ἡσίοδ.Θ 603 **ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν καιομένη.**

**σμάραγνα** (ἡ) Ἡσ. «μάστιξ, ῥάβδος»· πρβλ. μάραγνα.

**Σμάραγος** (ὁ) Ἐπιγρ. ὀνομασία δαίμονός τινος : Ὁμ.Ἐπιγρ.14,9· πρβλ. σμάραγνα.

**σμαραγῶ**-έω ποιῶ σμαραγήν, ἦχον, κρότον, θόρυβον, κτύπον, ρόθον, πάταγον, βρόμον, βόμβον, φλοῖσβον, ροῖζον, ἠχῶ, παταγῶ, ροθῶ, ἐπὶ παντὸς βαρέος καὶ ἰσχυροῦ ἤχου, οἷον ἐπὶ τῆς βροντῆς : Ἰλ.Φ 199 **ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ·** || κ. ἐπὶ τοῦ ρόθου τοῦ πόντου : αὐτ.Β 210· || **σμαραγεῖ λειμὼν** ἀντηχεῖ ἀπὸ τὰ κελαδήματα τῶν πτηνῶν : αὐτ.463· || κ. ἐπὶ τοῦ μεγάλου κρότου τοῦ παραχθέντος ἐκ τῆς συμπλοκῆς κατὰ τὴν μάχην τῶν Τιτάνων : Ἡσίοδ.Θ 679· || κ. ἐπὶ τοῦ Ἄρεως : Καλλ.Δῆλ.136· || κ. ἐπὶ τοῦ θορύβου τῶν ἐντοσθίων : Ἱππ.Γυν.2,154.

**σμαράσσω** μαράσσω, σμαραγῶ βλ.λ. : ΕΜ 721,1.

**σμάρδικον** Ἡσ. «στρουθίον».

**σμαρδικοπῶλαι** Ἡσ. «οἱ τοὺς στρουθοὺς πωλοῦντες».

**σμάρι** (τὸ) δημ. ὁ νέος ἑσμὸς μελισσῶν, νέον σμῆνος, γονίδι, γόνος· **2)** γεν. σμῆνος μελισσῶν· **3)** μτφ. μέγα πλῆθος.

**σμαρίλη** (ἡ) ἡ μαρίλη βλ.λ. : Ἀριστλ.Θαυμ.833a,25.

**σμαρίς**-ίδος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. (σ)**μαρίδα** μικρὸς ἀκανθοπτερύγιος ἰχθὺς ἐκ τῶν μαινιδῶν : Ἐπίχ.29, αὐτ.60, Ἀριστλ.ΖΙ 607b,22 **μεταβάλλει δὲ καὶ ἡ μαινὶς . . καὶ ἡ σμαρίς,** Ὀππ.Ἁλ.1,109.

**σμαρκόν** Ἡσ. «καθαρόν, βρωτικόν, δριμύ».

**σμεουριά** (ἡ) δημ. κ. **σμεουρδιά** τὸ φυτὸν βάτος ἡ ἰδαία· || ὁ καρπὸς αὐτῆς **σμέουρο.**

**σμερδαλέος**-α-ον ἐπ., ἰων. θηλ. -η, ἐκπληκτικός, φοβερός, δεινός, τρομερὸς ἢ τρομακτικός, φρικαλέος, ἰδίᾳ φρικτός, ἐκπληκτικὸς τὴν ὄψιν : Ἰλ.Β 309 **δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός, σμερδαλέος·** || κ. ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως ὡς ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκβληθέντος εἰς τὴν ξηράν : Ὀδ.Ζ 137· || **σμερδαλέα κεφαλὴ** ἐπὶ τῆς Σκύλλης : αὐτ.Μ 91· || **χαλκὸς σμερδαλέος** φοβερῶς λάμπων, ἀκτινοβολῶν : Ἰλ Μ 464, αὐτ.Ν 192· || κ. ἐπὶ παντοίων ὅπλων : αὐτ.Υ 260

σμερδαλέον σάκος, αὐτ.Φ 401 **σμερδαλέη αἰγίς**, Ὀδ.Λ 609· || **οἰκία σμερδαλέα ὁ** Ἅδης : Ἰλ.Υ 65· || **κ. ἐπὶ** τῆς ἔριδος : Ἡσίοδ.Θ 710· || κ. ἐπὶ πολίσματος : Ἀριστφ.Ὄρν.553· **2)** τρομερός, φρικτὸς εἰς τὴν ἀκοήν, ἰδίᾳ κτ.οὐδ.ἐν ἐπιρρ. χρ. : Ἰλ.Θ 92 **σμερδαλέον δ' ἐβόησε**, αὐτ.Β 334, Ὀδ.Κ 399· || κ κτ. αἰτ. πληθ. : Ἰλ.Η 479 **σμερδαλέα κτυπέων** (ὁ Ζεύς), αὐτ.Ε 302.

**σμερδαλεότης**-ητος (ἡ) μσν. φρικαλεότης, τρομερότης : Εὐστ.Ὀδ.1702,46.

**σμερδνός**-ή-όν ὁ σμερδαλέος βλ.λ. : Ἰλ.Ε 742 Γοργείη **κεφαλὴ . . δεινή τε σμερδνή τε**, Αἰσχ.Πρ. 357 **σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων** φόνον, Νίκ. Θηρ.815· || ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Ἰλ.Ο 687 **σμερδνὸν βοόων**, Ὁμ.Ὕμν.31,9.

**σμέρδ[ν]ος** Ἡσ. «λῆμα, ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα».

**σμέρδος** Ἡσ. «ἰχθύος εἶδος».

**σμέρνα** (ἡ) δημ. κ. σμύρνα ὁ ἰχθὺς μύραινα.

**σμερτιά** (ἡ) δημ. κ. σμυρτιά τὸ φυτὸν μυρσίνη.

**σμέω** Ἰων. τ. τοῦ σμῶ-άω βλ.λ.

**σμῆγμα**-ατος (τὸ) (σμήχω) κ. νεώτ. τὸ σμῆμα βλ.λ.: Ἱππ.Διαίτ.65, Διοσκ.5,118, αὐτ.Εὐπορ.1,102, Πλούτ. Δημήτρ.27 **ταῖς περὶ αὐτὴν ἑταίραις εἰς σμῆγμα δοθῆναι**· || κ. ὕλη πρὸς καθορισμὸν τῶν προβάτων : Πάπ.· **2)** νεώτ. λιπαρόν, λευκοκίτρινον καὶ ἡμίρρευστον ἔκκριμα μικρῶν κυφελωτῶν ἀδενίσκων τοῦ δέρματος.

**σμηγματικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σμῆγμα, ὁ τοῦ σμήγματος βλ.λ.2): σμηγματικὴ **κύστις**, - **σμηγματικὰ ἀδενώματα**.

**σμηγματογόνος**-ον νεώτ. ὁ γεννῶν ἤτοι ἐκκρίνων τὸ σμῆγμα βλ.λ.2) : **σμηγματογόνοι ἀδένες**.

**σμηγματοπώλης** (ὁ) γλωσσ. ὁ πωλῶν σμῆγμα βλ.λ.1), σάπωνα καὶ τὰ ὅμοια.

**σμηγματόρροια** (ἡ) νεώτ. κ. **σμηγματορροιοπάθεια** ἡ παθολογικὴ ὑπερέκκρισις τῶν σμηγματογόνων ἀδένων.

**σμηγματώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς σμῆγμα βλ.λ.1), ὁ ἔχων **καθαρτικὰς** ἰδιότητας, ὁ χρησιμεύων ὡς σάπων : Ἱππ.Διαίτ.53, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1, 10, αὐτ.2,1 αὐτ.Ὀξ.Παθ.1,13 **σμηγματώδεις χυλοί**.

**σμήκτης** (ὁ) γλωσσ. ὁ διὰ τριβῆς καθαρίζων.

**σμηκτικός**-ή-όν μτγν. ὁ εἰς σμῆγμα βλ.λ.1) ἢ σμῆξιν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὅθ. ἐπὶ φαρμάκων, ὁ ἔχων καθαρτικὴν δύναμιν, ὁ καθαίρων τὰ ἔντερα : Δίφιλ.Ἰατρ.π.Ἀθήν.2,55Β, αὐτ.64Β **ἔτι δὲ σμηκτικοὶ** (οἱ βολβοὶ) **καὶ ἀναλυντικοὶ ὄψεως**· **2)** ὁ καθαρτικός : Διοσκ.2,4 **ὀδόντων σμηκτικὴ δύναμις**, Λόγκ.Ἔρωτ.39.

**σμηκτός**-ή-όν πάπ. **ὁ** ἐπικεχρισμένος διὰ σμήγματος βλ.λ.1).

**σμηκτρίς**-ίδος (γῆ) (ἡ) εἶδος κναφευτικῆς γῆς, χώματος ἢ πηλοῦ χρησίμου πρὸς κάθαρσιν ἐνδυμάτων, παραλλαγὴ τῆς ἀργίλου, χρήσιμος πρὸς πλύσιν καὶ καθαρισμὸν **ἐνδυμάτων** καὶ ἐρίων, πλυντρὶς γῆ, σαπωνόχωμα : Ἱππ.Γυν.2,189, αὐτ.Συρίγγ.3, Εὔπ.380, Νικόχ.4, Κηφισόδ.6.

**σμῆλαι** Ἡσ. «ῥίφαι» (πιθ. ῥάφαι· πρβλ. σμήλη).

**σμηλακῶ**-έω Ἡσ. «φωνῶ».

**σμήλη** (ἡ) μτγν. σμῆγμα βλ.λ. : Ἀλέξ.Τραλλ.6,86.

**σμήλιον** (τὸ) πάπ. δ.γρ. τοῦ σμίλιον βλ.λ.

**σμῆμα**-ατος (τὸ) (σμῶ-άω), πάπ. ζμῆμα, δωρ. σμᾶμα (Θεόκρ.15,30) πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει πρὸς καθαρισμόν, σάπων, ἀλοιφὴ καθαρτική : Ἀντιφάν. 136) Φιλόξ.2,40, Θεόκρ.15,30 **ἃ δὲ σμᾶμα φέρει**, Ἀριστείδ.Λόγ.49(25),36.

**σμηματοδοκίς**-ίδος (ἡ) Ἡσ. **ἐν λ. ῥύμμα** «κυτίον ἀλοιφῆς».

**σμηματοδόχος**-ον Ἡσ ἐν λ λιτρὶς **«δοχεῖον ἀλοιφῶν»** (πιθ. διόρθ. τοῦ σαματοδόχος).

**σμηματοθήκη** (ἡ) **Ἡσ. ἐν λ.** ῥύμμα «σμηματοδοκίς».

**σμηματοφορεῖον** (τὸ) ἡ σμηματοθήκη βλ.λ.: Ἀριστφ.ἀπ.17, Ἐπιγρ.

**σμηναγός** (ὁ) νεώτ. ἀρχηγὸς σμήνους πολεμ. ἀεροπλάνων, βαθμὸς κατωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς ἀεροπορίας, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ λοχαγοῦ.

**σμηναρχία** (ἡ) νεώτ. μονὰς τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας ἀντιστοιχοῦσης πρὸς τὸ σύνταγμα.

**σμήναρχος** (ὁ) νεώτ. βαθμὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ πολεμ. ἀεροπορικοῦ σώματος, ἀντίστοιχος πρὸς τὸν τοῦ συνταγματάρχου· **2)** διοικητὴς σμήνους ἀεροπλάνων.

**σμήνη** (ἡ) μτγν. ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ μήνη βλ.λ. : Ἡρωδιαν.2,923· **2)** κτ. πληθ. **σμῆναι** (αἱ) Ἡσ. «τῶν μελισσῶν οἱ κηροδόχαι ἤτοι αἱ θῆκαι».

**σμηνηδόν** (τὸ) **ἐπίρρ.** μτγν. κατὰ σμήνη : Ἡρωδιαν.Ἐπίμ.127.

**σμηνίας** (ὁ) νεώτ. βαθμὸς ὑπαξιωματικοῦ πολεμ. ἀεροπορίας ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ λοχίου.

**σμήνιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σμῆνος βλ.λ. : Διοσκ.2,84· **2)** Ἡσ. «ἡ πρόπολις».

**σμηνίτης** (ὁ) νεώτ. στρατιώτης ὑπηρετῶν εἰς τὸ πολεμ. ἀεροπορικὸν σῶμα.

**σμηνιών**-ῶνος (ὁ) μτγν. τόπος πλήρης κυφελῶν μελισσῶν : Ἀπολλ.Παραδ.44.

**σμηνοδόκος**-ον μτγν. ποι. ὁ περιέχων σμῆνος μελισσῶν, κυψέλη : ΑΠ 9,438.

**σμηνοκόμος** (ὁ) (κομῶ-έω) Ἡσ. «μελισσουργός, μελισσοκόμος».

**σμηνοπιάστης** (ὁ) δημ. ὄργανον ἐκ σιδηρᾶς στεφάνης καὶ παννίνου σάκκου χρησιμεῦον διὰ τὴν σύλληψιν τῶν νέων σμηνῶν τῶν μελισσῶν τῶν κρεμομένων ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν κλάδων τῶν δένδρων.

**σμῆνος**-ους-εος (τὸ) κ. νεώτ., δωρ. σμᾶνος (Θεόκρ.1,107), ἑτερόκλ. ὀνομ. πληθ. **σμῆνα** (Χρησμ.π. Πλούτ.Ἠθ.96Β) κ. **ζμῆνη** (πάπ.), σίμβλος, κυψέλη μελισσῶν : Ἡσίοδ.Θ 594 **σμήνεσσι κατηρεφέεσσι**, Πλάτ.Πολ.552C, Ἀριστλ.ΖΙ 624a,6· **2)** ἑσμός, πλῆθος μελισσῶν, **αὐτοτελὲς** σύνολον αὐτῶν, σμάρι : Αἰσχ.Πέρσ.128 **σμῆνος ὣς μελισσᾶν**, Πλάτ.Πολιτ. 293D, Ἀριστφ.ΖΙ 627b,15· || κ. ἐπὶ τῶν σφηκῶν : Ἀριστφ.Σφ.425· || κ. ἐπὶ τῶν κερασφόρων σφηκῶν, τῶν ἀνθρηνῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 629a,7· **3)** κτ. ἐπέκτ. κ. νεώτ. πλῆθος, πυκνὴ ὁμάς : Σοφ.ἀπ.879 **βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος**, Κρατῖν.2 **οἷον σοφιστῶν σμῆνος**· || **σμῆνος θεῶν** ἐπὶ τῶν νεφῶν : Ἀριστφ.Νεφ.297· || κ. **ἐπὶ** ἀποικιῶν : Ἀριστείδ. 1,115)· || κ. μτφ. : Πλάτ.Πολ.574D **τὸ τῶν ἡδονῶν σμῆνος**, αὐτ.Μέν.72Α **σμῆνός τι ἀρετῶν**· **4)** νεώτ. σμῆνος **ἀστρικὸν πολυάριθμος ὁμὰς ἀστέρων**· **5)** ὁμ. νεώτ. ὁμὰς **πολεμικῶν ἀεροπλάνων** ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν.

**σμηνουργία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. μελισσουργία, μελισσοκομία : Πολυδ.7,101· **2)** νεώτ. ἡ μετανάστευσις τμήματος σμήνους μελισσῶν ἐργατίδων πρὸς ἐγκατάστασιν εἰς νέαν κατοικίαν.

**σμηνουργός** (ὁ) μτγν. ὁ μελισσουργός, μελισσοκόμος : Πολυδ.7,101, **Αἰλ.**ΖΙ 5,13.

**σμηνουργῶ**-έω μτγν. ἀσκῶ τὴν τέχνην τοῦ σμηνουργοῦ, εἶμαι μελισσοκόμος : Σουΐδ.· **2)** ἐπὶ μελισσῶν, τὸ μέσ. ἀποτελῶ σμῆνος, συσσωρεύομαι, ἐπικαθίζω σμηνηδόν : Στράβ.11,7,2 **ἐν δὲ τοῖς δένδρεσι σμηνουργεῖται**, αὐτ.2,1,14.

**σμῆξις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. καθαρισμός, πάστρεμα : Στράβ.17,3,7 **σμήξει τε ὀδόντων καὶ ὀνυχισμῷ**, Διοσκ.2,4· **2)** πλύσις, λοῦσις, λούσιμο : Διοκλ.ἀπ.141· **3)** ἐπάλειψις, ἐπίχρισις : Διοσκ. 5,109· **4)** ἀπόμαξις, ἀπόγγισμα : Εὐσ.Εὐαγγ. Πράπ.453D· || νεώτ. ναυτ. ἐργασία πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἀπομεινάντων ὑδάτων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μετὰ τὴν πλύσιν του, σπόγγισις.

**σμηρέα** (ἡ) πιθ. ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ σπειραία βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 6,1,4.

**σμηρεύς**-έως (ὁ) 'Ησ. «σμιρεύς».
**σμηρία** (ἡ) 'Ησ. «κισσός».
**σμήριγξ**-ιγγος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θρίξ : Λυκόφρ.37, Πολυδ.2,22˙ ‖ νεώτ. σκληρὰ θρὶξ ζῴου, οἷα ἡ τοῦ χοίρου, τῶν ἀρθροπόδων ἐντόμων κττ.˙ ‖ 'Ησ. «σμήριγγες˙ πλεκταὶ σειραί˙ βόστρυχοι καὶ τῶν κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς καὶ τοῖς αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες»˙ **2**) αὐτ. «σμῆρι(γ)ξ˙ πόα καὶ εἶδος ἀκάνθης».
**σμηρίζω** μτγν. στιλβώνω διὰ τῆς τριβῆς, γυαλίζω : 'Ηρων Πνευμ.1,11, αὐτ.28.
**σμήρινθος** (ἡ) ἡ μήρινθος βλ.λ. : Πλάτ.Νόμ.644E **οἷον νεῦρα ἢ σμήρινθοί τινες ἐνοῦσαι σπῶσί τε ἡμᾶς** (δ.ἀνάγν. μήρινθοι)˙ **2**) 'Ησ. «ὄρνις ποιός».
**σμήρισμα**-ατος (τὸ) μτγν. ἐξάρτημα ἀεροστεγές, δθ. σωλὴν δεχόμενος ἐντὸς αὐτοῦ ἕτερον, ὡς ἐν σίφωνι ἢ ἐν σύριγγι : 'Ηρων Πνευμ.1,6, αὐτ.2,17˙ **2**) σωλὴν ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἕτερον εἰσερχόμενον ἐντὸς αὐτοῦ κατ' ὀρθὴν γωνίαν, εἶδός τι στρόφιγγος : αὐτ.2,10.
**σμηρισμάτιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σμήρισμα βλ.λ.2) : 'Ηρων Πνευμ.1,6.
**σμήχη** (ἡ) 'Ησ. «σεύτλιον».
**σμήχω** κ. μσν., παρατ. ἔσμηχον ('Οδ.Ζ 26), ἀόρ. **ἔσμηξα** ('Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,10, Νόνν.Δ 25,331), μέσ. κ. παθ. **σμήχομαι** ('Ιππ.Διαίτ.65), μέσ. ἀόρ. α' **ἐσμηξάμην** ('Ιππ.'Αφ.219,αὐτ.'Επικ.25),παθ.ἀόρ.**ἐσμήχθην** ('Αριστφ.Νεφ.1237 δι-), μτχ. παθ.παρακ.**ἐσμηγμένος** (Διοσκ.5,79), ἐπιτεταμένος τ. τοῦ σμῶ-άω βλ.λ., σπογγίζω καὶ καθαρίζω, ἀποπλύνω τῇ βοηθείᾳ σάπωνος ἢ σαπωνώδους ἀλοιφῆς, ἀποπλύνω : 'Οδ.Ζ 226 **ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον**˙ **2**) μτγν. ἀποκαθαίρω διὰ λούσεων καὶ χρισμάτων : Διοσκ.1,33 **σμήχειν ἀχῶρας**, αὐτ.2,9, Μηναῖ.3,8 Συνξ.Θεοφυλάκτου **τὰ μέλη λελωβημένους.. ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρριπτε**˙ **3**) μτγν. καθαρίζω καὶ ἀπορρίπτω, ἀφαιρῶ : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,10 **σμήχειν φλέγμα**˙ **4**) λούω τινὰ διὰ σάπωνος, σαπουνίζω ἢ ἐπιχρίω, ἐπαλείφω δι' ἀλοιφῆς : 'Ιππ.Διαίτ.65˙ ‖ παροιμ. **Αἰθίοπα σμήχειν** ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων, ματαιοπονεῖν : Λουκ.'Απαίδ.28, Ζηνόδ.1,46, Διογενιαν.1,45˙ ‖ μέσ. κ. παθ. νίπτω ἐμουτὸν ἢ πλύνομαι ὑπ' ἄλλου : 'Ιππ.Διαίτ.65, αὐτ.'Αφ.219 **σμηξάσθω τὴν κεφαλήν**, αὐτ.'Επικ.25, ΑΠ 6,276 σμηχομένα **κρόταφον** (ἀπομάττουσα καὶ καθαρίζουσα τὸ μέτωπον), Στράβ.3,4,16, 'Αρχιγ.π.Γαλ.12,443 **οὔρῳ κυνείῳ σμήχου.**
**σμιγάδι** (τὸ) δημ. κ. **σμιγάρι** ὁ σμιγὸς βλ.λ.
**σμίγδην** ἐπίρρ. δ.γρ. τοῦ μίγδην βλ.λ.
**σμιγός** (ὁ) νεώτ. μεῖγμα σίτου καὶ κριθῆς, σμίγμα, σμιγάδι˙ **2**) ἀνάμεικτον ἄλευρον ἐκ σίτου καὶ κριθῆς ἢ βρίζης.
**σμίγω** μσν. δημ. κ. σμίχω, ἀόρ. ἔσμιξα, μσν. δημ. **ἤσμιξα**, μέσ. **σμίγαμαι**, παθ. ἀόρ. **ἐσμίχτη(κα)**, παθ. κ. μέσ. **σμίγομαι** κ. σμιχ-, ἀόρ. **σμίχθηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **σμιμένος**, μείγνυμι, ἀναμειγνύω, ἀνακατεύω, συμμειγνύω : παροιμ. **νερὸ καὶ φωτιὰ ποτὲ δὲ σμίγει**˙ **2**) ἐπὶ προσ., ἑνοῦμαι μετ' ἄλλων, ὁμοῦ μετ' ἄ. βαίνω ἢ ἐνεργῶ : 'Ερωτόκρ.1,598 **μὴν παρπατοῦσι μοναχοί, μὰ κι ὅλοι ντως νὰ σμίξου**, αὐτ.860, αὐτ.1125, αὐτ.1764˙ **3**) συναντῶ τινα, ἐντυγχάνω τινί: **χθὲς ἔσμιξα τὸν Γιάννη**˙ ‖ ἀμτβ. συναντῶμαι μετά τινος : **σήμερα σμίξαμε καὶ τὰ 'παμε**˙ ‖ παροιμ. **βουνὸ μὲ βουνὸ δὲ σμίγει** οἱ ἄνθρωποι ὅ,τι καὶ ἂν παρεμβληθῇ συναντῶνται˙ κ. μέσ. : Κρυστ.'Αγροτ.Τὸ Νεραϊδόπαιδο 92 **καὶ μὲ τὲς ἄλλες σμίγεται, στὲς τρίσβαθες σπηλιές τους**˙ **3**) μσν. δημ. ἑνοῦμαι, συνενοῦμαι : 'Ερωτόκρ.3,1436 **τὰ μάτι' ὁ νοῦς μου κι ἡ καρδιὰ κι ἡ ὄρεξι θελῆσα κι ἐσμίξαν καὶ τὰ τέσσαρα**˙ **4**) ὁμ. συζευγνύω, ὑπανδρεύω : αὐτ.903 **κι ἐσμίγασι τὰ τέκνα ντως οἱ 'Αφέντες οἱ μεγάλοι**˙ κ. ἀμτβ. : αὐτ 4,296˙ **5**) ὁμ. παραβάλλω, συγκρίνω : αὐτ.2,55 **σμίγω κεῖνες τσὶ μιλιὲς μὲ ταῦτα ποὺ μοῦ λέγεις.**
**σμίκρασπις**-ιδος (ὁ,ἡ) δ.γρ. τοῦ μίκρασπις βλ.λ.
**σμικρίζω** 'Ησ. «ποιῶ τι λίαν μικρόν, εἰς κόνιν μεταβάλλω, λειοτριβῶ».
**σμικρίνης** (ὁ) ὁ περὶ μικρῶν σκεπτόμενος, μικρολόγος, φιλάργυρος : Μέν.3, 'Αλκίφρ.3,43.
**σμικρο-** α' συνθ. δ. λ. ἀντὶ **μικρο-** βλ.λ.
**σμικρολογικῶς** ἐπίρρ. μσν. μικρολογικῶς, διὰ μικρολογιῶν : Εὐστ.Πον.21,7, αὐτ.170,57.
**σμικρολόγος**-ον 'Επιγρ δ.τ. τοῦ μικρολόγος βλ.λ.: 'Επιγρ.'Εφέσου (ἀμφ.).
**σμικρολογοῦμαι**-έομαι μτγν. δ. τ. τοῦ μικρολογοῦμαι βλ.λ.I) : Γαλ.Χρ.Μορ.11,15.
**σμικροπρεπεύομαι** μτγν. φέρομαι μικροπρεπῶς : Συνέσ.'Επιστ.138.
**σμικρός**-ά-όν δ. τ. τοῦ μικρός βλ.λ.
**σμικρότης**-ητος (ἡ) δ.τ. τοῦ μικρότης βλ.λ.,
**σμικρόφθαλμος**-ον δ. τ. τοῦ μικρόφθαλμος.
**σμίκρυνσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σμικρύνω, ἐλάττωσις κατὰ τὰς διαστάσεις˙ **2**) ἀναπαράστασις ἐν σμικρῷ, ἀντίθ. μεγέθυνσις.
**σμικρύνω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. θεωρῶ τι σμικρόν, εὐτελές,ἀσήμαντον : 'Απп.Μακεδ.9,3 **σμικρύνειν τὰς προτάσεις**˙ **2**) νεώτ. καθιστῶ τι μικρότερον, ἐλαττῶ τι κατὰ τὰς διαστάσεις, μικραίνω, ἀντίθ. μεγεθύνω˙ **3**) ὁμ. νεώτ. ἀναπαριστῶ τι ἐν σμικρῷ, ἐν σμικρύνσει.
**σμῖλα** (ἡ) μτγν. ποι. ἡ σμίλη βλ.λ. : Φίλιππ.Θεσσ. ΑΠ 6,62 σμῖλαν **δονάκων ἀκροβελῶν**, **γλυφίδα**, Φανί.ΑΠ 6,295.
**σμιλάκειος**-α-ον μσν. ὁ σμιλάκινος βλ.λ. : Θεόγνωστ.Καν.55.
**σμιλάκινος**-η-ον μτγν. ὁ ἐκ σμίλακος βλ.λ. : Πολυδ.5,32 **σμιλάκινον ξύλον.**
**σμιλακτεῖ** 'Ησ. «φωνὴν ἀποτελεῖ»˙ πρβλ. σμηλακεῖ.
**σμῖλαξ**-ακος (ἡ) κ. νεώτ., παλαιότ. ἀττ. **μῖλαξ** κ. **μῖλαξ** (ὁ) (Θεόφρ.Φ1 1,10,5) τὸ φυτὸν δρῦς ἢ ἀρία, δημ. ἀριά, ἀριός, ἀσίλακας : Θεόφρ.3,16,2, Πλίν.Φ1 16,19˙ **2**) τὸ φυτὸν τάξας ἢ ραγοφόρος, ἄ. σμῖλος, μῖλος : Πλάτ.Πολ.372B **ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυρρίναις** (δ ἀνάγν. μίλακι), Διοσκ.4,79, Πλούτ.'Ηθ.647F, Πλίν.Φ1 16,51˙ **3**) **σμῖλαξ ἡ κηπαία** τὸ φυτὸν φασίολος ὁ κοινός : Διοσκ.2,146˙ **4**) εἶδός τι θάμνου κληματώδους, ἀναρριχωμένου, οὗ ἡ ρίζα εἶναι φαρμακευτική, ἐκ τοῦ γένους τῶν **λειριοειδῶν** : Θεόφρ.Φ1 3,18,11, αὐτ.7,8,1, αὐτ.1,10,6, Πλίν.Φ1 24,83˙ ‖ **σμῖλαξ ἡ τραχεῖα** θάμνος ἐκ τοῦ ἀνωτέρου γένους, δημ. ἀϊλάκι, ἀρκουδόβατος, ζουλόβατος, ἀντζουλόβατος, ξυλόβατος : Εὐρ.Βάκχ.108, 'Αριστφ.Νεφ. 1007, ΨΔιοσκ.4,142˙ **5**) **σμῖλαξ ἡ λεία** τὸ φυτὸν περιαλλόκαυλον : Διοσκ.4,143, ΨΔιοσκ.4,143.
**σμιλάρι(ον)** (τὸ) μτγν. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ σμίλη, μικρὰ σμίλη : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.44,7,5˙ **2**) δημ. ξυλουργικὸν καὶ λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον.
**σμιλεία** (ἡ) μτγν. σμίλευσις βλ.λ. : 'Ηρωδιαν. 'Επίμ.127.
**σμίλευμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ διὰ σμιλεύσεως ἐξεργασθέν, ἔργον γλυφῆς : 'Αριστφ.Βάτρ. 819 **σκινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων** (ἔργα λεπτῶς διὰ σμίλης ἐξειργασμένα).
**σμίλευσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σμιλεύω, γλυφή, λάξευσις, σκάλισμα διὰ σμίλης : 'Ηρωδιαν.'Επίμ.127.
**σμιλευτός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ διὰ σμίλης κατειργασμένος, γεγλυμμένος, λαξευτός, σκαλιστός : Διοσκ.ΑΠ 7,411.
**σμιλεύω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατεργάζομαι διὰ σμίλης, σκαλίζω, λαξεύω : Γρηγ.Ναζ.4,535˙ ‖ κ.

μτφ. : Εὐστ.Πον.106,29 **σμιλεύειν ἐννοίας**· 2) ρηματ.π. σμιλεία, σμίλευμα, σμίλευσις, σμιλευτός.

**σμίλη** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. μάχαιρα, τομεύς πρὸς γλυφήν, γλύφανον : Ἀριστφ.Θεσμ.779 **ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὁλκούς**, Βάβρ.98,13· ‖ χαλύβδινον κοπτερὸν κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον αὐτοῦ ἐργαλεῖον, ἐν χρ. εἰς τὴν κατεργασίαν ἰδίᾳ τοῦ λίθου ὑπὸ τῶν γλυπτῶν καὶ τῶν λιθοξόων, σμιλάρι, κοπίδι, σκαρπέλο : Ἀλκ. ΑΠ 7,429· 2) μτγν. χειρουργικόν τι ἐργαλεῖον, χειρουργικὴ μάχαιρα, πρβλ. φλεβοτόμος : Λουκ. Ἀπαιδ.29, Πολυδ.4,181· ‖ νεώτ. εἰδ. ἐργαλεῖον χειρουργικὸν ἐν χρ. πρὸς ὁλικὴν ἢ μερικὴν ἐκκοπὴν ὀστῶν· 3) μαχαιρίδιον ὑποδηματοποιοῦ, φαλτσέτα : Πλάτ.Ἀλκ.Ι,129C **ὥσπερ σκυτοτόμος τέμνει που τομεῖ καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις ὀργάνοις**, Ἡρώνδ.7,119· 4) μσν. μαχαιρίδιον ἀμπελουργικόν : Γεωπ.5,35,1· 5) μτγν. κονδυλομάχαιρον : Ἰουλ.ΑΠ 6,67 **σμίλης τ' ὀξυτόμον κοπίδα.**

**σμιλιγλύφος**-ον Ἐπιγρ. ὁ διὰ σμίλης γλύφων ἢ χαράττων : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.402,3.

**σμίλινος τροχίσκος** (ὁ) μτγν. κατσπότιον δραστικωτάτης ἐπενεργείας : Ἀνδρόμ.π.Γαλ.13,835.

**σμιλίον** (τὸ) μτγν. κ. **σμηλίον** (πάπ.) ὑποκορ. τοῦ σμίλη, δθ. **ἰατρικὸν σμιλίον** γλυφὶς χειρουργική : Πλούτ.Ἠθ.60Α **ἰατρικῷ σμιλίῳ τὰς τρίχας τέμνοι**, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,207, Διοσκ.Εὐπορ.1,44· 2) μτγν. μον. κ. ἐπὶ φαρμάκου παράγοντος τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, δραστικοῦ : Παῦλ.Αἰγ.3,23,13, αὐτ.7,17,12· 3) εἶδός τι κολλυρίου (**smilion**) : Κέλσ.6,6,18· 4) κοπὶς τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, φαλτσέτα : Λουκ. Ὀνειρ.26 **εἰ παρολίσθοι τὸ σμιλίον καὶ ἁμάρτοι τῆς τομῆς**· 5) κονδυλομάχαιρον : Πάπ.

**σμιλιωτός**-ή-όν μτγν. ὁ ὁμοιάζων πρὸς σμιλίον, ὁ ἔχων τὸ σχῆμα αὐτοῦ : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46, 11,17· 2) τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. κοπίσκος, εἶδός τι λιβάνου : Διοσκ.1,68.

**σμιλοειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σμίλην, ἐν χρ. μ. τὸ ἐπίρρ. -**ῶς** : Γρηγ.Νύσσ.1,325C σμιλοειδῶς **κατεσκεύασται.**

**σμῖλος** (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν μῖλος βλ.λ., σμῖλαξ βλ.λ.2) : Καλλ.ἀπ.100F,48, Νίκ.Ἀλεξ.611, Διοσκ.4,79.

**σμινδυρίδια** (ὑποδήματα) (τὰ) μτγν. εἶδός τι πεδίλων : Πολυδ.7,89, Ἡσ.

**σμίνθα** (ἡ) Ἡσ. «κατοικίδιος μῦς».

**σμίνθεια** (τὰ) Ἐπιγρ. ἀγῶνες τελούμενοι καθ' ἑορτὴν ἀγομένην πρὸς τιμὴν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος : Ἐπιγρ.Τρῳάδος.

**σμινθεύς**-έως (ὁ) ὁ ἐκ τῆς Σμίνθου ἢ Σμίνθης πόλεως Τρωϊκῆς, ἢ ἐκ τοῦ σμίνθος βλ.λ., ὁ φονεὺς τῶν μυῶν, ποντικῶν, ἐπίθ.τοῦ Ἀπόλλωνος : Ἰλ.Α 39 **κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας . Σμινθεῦ**, Στράβ.13,1,48, Σχόλ.Ἰλ.Α 49.

**σμίνθιος** (ὁ) μτγν. ὁ Σμινθεύς βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 12,5, Σχόλ.Ἰλ.Α 39· 2) **Σμίνθιος** (μὴν) ὀνομασία μηνὸς ἐν Ῥόδῳ : Ἐπιγρ.

**σμίνθος** (ὁ) μῦς, ποντικός, ποντίκι : Ἀριστφ.ἀπ. 227, Λυκόφρ.1306, ΑΠ 9,410, Στράβ.13,1,48.

**σμίνθουροι** Ἡσ. «τὰς οὐρὰς οἱ σαίνοντες».

**σμίντα** Ἡσ «παλίουρος».

**σμινύδη** (ἡ) δ. τ. τοῦ **σμινύη βλ.λ.** : Ἀριστφ.ἀπ. 402Β (πιθ. ἐσφ. ἀντὶ σμινύας).

**σμινύη** (ἡ) εἶδός τι σκαλίδος, σκαπάνη μετὰ δύο μακρῶν πρὸς σκαφὴν ὀδόντων, δίκελλα : Ἀριστφ. Νεφ.1486, αὐτ.1500, αὐτ.Ὀρν.602, αὐτ.Εἰρ.546 **ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουΐ**, Πλάτ.Πολ.370D.

**σμίνυον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σμινύη βλ.λ. : Νίκ. Θηρ.386 (πιθ.).

**σμίξη** (ἡ) μσν. δημ. μεῖξις, συνάντησις, σμίξιμο· 2) γάμος : Ἐρωτόκρ.2,630 **στὸν κόσμο ἕτοια πεθυμιὰ καὶ σμίξη δὲν ἐγίνη.**

**σμίξιμο** (τὸ) δημ. ἀνάμειξις, ἀνακάτεμα : Σολωμ. Ἐθν.Ὕμν.44,2 **ἀκούω κούφια τὰ τουφέκια, ἀκούω** σμίξιμο σπαθιῶν· 2) σμίξη βλ.λ.

**σμιρεός**-έως (ὁ) ἀρχ. λεξ. κ. **σμηρεύς** Ἡσ. «μέτρον οἰνικὸν εἰς Πεντάπολιν Λιβύης».

**σμιρίνηα** (ἡ) πάπ. σμυρναία βλ.λ.

**σμίρις**-ιδος (ἡ) δ. γρ. τοῦ σμύρις βλ.λ.:Διοσκ.5,147.

**σμιρίς**-ίδος (ἡ) μτγν., γενικ. κ. σμίρεως (Ὀρειβ.15, 1,20), δ. τ. τοῦ σμύρις βλ.λ.· Ἡσ. «ἄμμου εἶδος, ᾗ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων» : Ἀέτ.2,26· 2) Ἡσ. «δένδρον τι».

**σμιρίτης** (ὁ) μτγν. δ.γρ. τοῦ σμυρίτης βλ.λ

**σμίριτος** (ὁ) μτγν. δ.ἀνάγν. τοῦ σμιρίτης βλ.λ.

**σμίς** Ἡσ. «μῦς».

**σμισιών**-ῶνος (ὁ) Ἐπιγρ. ὀνομ. μηνὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πισιδίας ἢ ἐν Μαγνησίᾳ τῇ ἐπὶ Μαιάνδρῳ : Ἐπιγρ.Χίου.

**σμιχτός**-ή-ό δημ. ὁ μεικτός, μεμειγμένος, ἀνάμεικτος, ἀνακατεμένος, ἰδ. ἐπὶ ἀλεύρων, οἷον ἐκ σίτου καὶ ἐκ κριθῆς· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν ὀφρύων, ἡνωμένος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.84,8 **κι οἱ παντρεμένες ξενυχτᾶν γιὰ τὰ σμιχτὰ γραφτά του φρύδια.**

**σμιχτοφρύδης**-α δημ. ὁ ἔχων τὰς ὀφρῦς ἡνωμένας εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ρινός.

**σμογερόν** Ἡσ. «σκληρόν, ἐπίβουλον, μοχθηρόν».

**σμοιός**-ά-όν κ. **σμοῖος-α-ον** (Θεόγνωστ.Καν.49), κ. **σμυός** (Ἡσ.) κ. **μοῖος** (αὐτ.), ὁ σκυθρωπός· Ἡσ. «χαλεπός, φοβερός, στυγνός» : Ἀνών. (πιθ. Αἰσχ.Ἀγ.639) π.Ἡσ.**σμοιῷ προσώπῳ**, Ἀριστφ.Ἐκκλ. 846 σμοῖος δ' **ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων.**

**σμόκιν** (τὸ) (ἀγγλ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. ἀνδρικὸν ἔνδυμα ἑσπερίδος λίαν ἀνοικτὸν κατὰ τὸ στῆθος, συνήθ. ἐκ μαύρου ὑφάσματος πολυτελείας.

**σμοκορδοῦν** Ἡσ.«τὸ σχηματίζεσθαι τὰς γυναῖκας».

**σμοκόρδους** Ἡσ. «τοὺς τὰς **ὀφρῦς ἐγκοίλους** ἔχοντας»

**σμορδοῦν** Ἡσ. «συνουσιάζειν».

**σμόρδωνες** Ἡσ. «πόσθωνες».

**σμόω** σμώχω βλ.λ. : ΕΜ 721,22, Ἀν.Ὀξ.2,407.

**σμπαράλια** (τὰ) δημ. τρίμματα, θρύφαλα : **τό 'ριξε κάτω τὸ πιάτο καὶ τὸ 'καμε σμπαράλια.**

**σμπαραλιάζω** (Ἰταλ.) δημ. μεταβάλλω τι εἰς σμπαράλια, τρίμματα, θρύφαλα : **ἔπεσε τ' αὐτοκίνητο πάνω στὸν τοῖχο καὶ τὸν ἐσμπαράλιασε**· ‖ συνεκδ. διασπῶ.

**σμπαράρω** (Ἰταλ.) δημ. πυροβολῶ, ρίχνω σμπάρο· 2) διαρρηγνύω· 3) ἀμτβ. ἐπὶ πυροβόλου ὅπλου, ἐκπυρσοκροτῶ· 4) ὁμ. ἀμτβ. διαρρηγνύομαι, σχίζομαι : **σμπαράρανε οἱ τοῖχοι.**

**σμπάρο** (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. κ. **σμπάρος** (ὁ) ἐκπυρσοκρότησις, πυροβολισμός· ‖ φρ. **μ' ἕνα σμπάρο δυὸ τρυγόνια** (ἐπὶ ἐπιτεύξεως δύο σκοπῶν, δύο ὠφελημάτων διὰ μιᾶς ἐνεργείας).

**σμυγερός**-ή-όν ποι. τ. τοῦ μογερὸς βλ.λ., **ὁ μετὰ** κόπου, μετὰ πόνου γινόμενος, ἐπίπονος : Σοφ.Φιλ. 166 **θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερῶς**, Ἀπολλ.Ρ 4,1065, αὐτ.2,374, Σχόλ.Σοφ.Φιλ.166, Ἡσ., Εὐστ.1463,44· ‖ ἐπίρρ. **σμογερῶς** : Σοφ. Φιλ.166, Ἀπολλ.Ρ 4,380.

**σμυδρός** Ἡσ. «διάπυρος σίδηρος».

**σμυκτήρ** Ἡσ. «μυκτήρ».

**σμύλη** (ἡ) μτγν., μσν. **σμύλος** (ὁ) (Γεωπ.20,7,1) εἶδός τι ἰχθύος : Ἀλέξ.Τραλλ.12.

**σμυλίχη** (ἡ) Ἡσ. «ἡ ἐν τῷ ζυγῷ ὀπή, ἐν ᾗ ὁ ρυμὸς ἦτο ἐμβεβλημένος».

**σμύλλα** Ἡσ. «σαύρα».

**σμυναριά** (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς μύραινα ἢ ἐλένη, σμέρνα : Γρυπ.Σκ.Τερρ.18,14 **γυρνοῦν τὰ φίδια στὴ στεριὰ κι οἱ σμυναριὲς στὸν πάτο.**

**σμύξων** (ὁ) ὁ μύξων βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΙ 543b,15 **καὶ ὁ σάργος καὶ ὁ σμύξων . . καὶ ὁ κέφαλος** (ἰδ. ἀνάγν. μύξων).

**σμυός-ά-όν** δ.γρ. τοῦ σμοιός βλ.λ. ῾Ησ.

**σμύραινα** (ἡ) ἡ μύραινα βλ.λ. : Πλάτ.Κωμ.151, Μνησιμ.4,39, ᾿Αριστλ.ΖΙ 504b,34 **ἔνια δὲ τῶν προμήκων οὐδὲ πτερύγια ἔχει, οἷον σμύραινα,** ᾿Αγαθρχ.33.

**σμυριγλᾶς** (ὁ) δημ. ὁ σμυοιδεργάτης βλ.λ.

**σμυρίγλι** (τὸ) δημ. κ. -ίγδι ἡ σμύρις βλ.λ.

**σμυριδεργάτης** (ὁ) νεώτ. ὁ ἐξορύσσων σμύριδα, σμυριδωρύχος.

**σμυριδόκονις-εως** (ἡ) νεώτ. κόνις σμύριδος.

**σμυριδόπανο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ὀθόνη ἐπικεχρισμένη διὰ σμυριδοκόνεως, χρήσιμος ὡς στιλβωτικὸν πρὸς κατεργασίαν τῶν μετάλλων.

**σμυριδοχάρτης** (ὁ) νεώτ. χάρτης ἐπίχριστος διὰ σμυριδοκόνεως.

**σμυριδόχαρτο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. σμυριδοχάρτης βλ.λ.

**σμυριδῶ-όω** νεώτ. κ. -ώνω ἐπιχρίω διὰ κόνεως σμύριδος.

**σμυριδωρυχεῖον** (τὸ) νεώτ. ὀρυχεῖον σμύριδος.

**σμυριδωρύχος** (ὁ) νεώτ. ὁ ἐν σμυριδωρυχείῳ ἐργαζόμενος ἐργάτης.

**σμυρίζω** ποι. τ. τοῦ μυρίζω βλ.λ., παθ.: ᾿Αρχίλ 30.

**σμύρις-ιδος** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **σμίρις** (᾿Ορειβ. 13 λ 24,Παῦλ.Αἰγ.7,3) κ. **σμιρίς** (᾿Αέτ.2,26) ὀρυκτὸν ἀποτελούμενον κυρίως ἐκ κορουνδίου καὶ μαγνησίου, σμυρίγλι, ἐν χρ. ὑπὸ τῶν λειαινόντων μάρμαρα, ὑπὸ ἐπεξεργαζομένων πολυτίμους λίθους ὡς καὶ ὑπὸ ἀκονιστῶν πρὸς τὴν διὰ τῆς τριβῆς ἐπ᾿ αὐτοῦ λείανσιν ἢ τρόχισιν : Διοσκ.5,147.

**σμυρίτης λίθος** (ὁ) μτγν. κ. σμιρίτης ἡ σμύρις βλ.λ. : ΠΔ ᾿Ιὼβ 41,6 **σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμυρίτης λίθος.**

**σμύρνα** (ἡ) κ. δημ., κ. **ζμύρνα** (πάπ.), τὸ φυτὸν βαλσαμόδενδρον ἡ μύρρα, καὶ ἡ ἀπ᾿ αὐτοῦ λαμβανομένη ἀρωματικὴ ῥητίνη, ἧς ἐποιοῦντο χρῆσιν εἰς τὴν ταρίχευσιν τῶν νεκρῶν : ῾Ηρ.2,40,αὐτ.86 **τὴν νηδὺν σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης .. πλήσαντες,** ΚΔ ᾿Ιω.19,39 **φέρων μεῖγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν·** ‖ ποι. λεγ. κ. **σμύρνης ἱδρώς** : Εὐρ.῎Ιων 1175· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς θυμίαμα : ῾Ιππ.Φύσ.Γυν.6,Σοφ.ἀπ.370 **βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς·** ‖ ὁμ. ἐν χρ. πρὸς ἐπάλειψιν τοῦ δέρματος εἰς ἀπ᾿ εὐθείας χρῖσιν ἢ ἐν παρασκευάσματι ἀλοιφῆς : ᾿Αριστφ. ῾Ιππ.1332 **σμύρνῃ κατάλειπτος·** ‖ κ. ὡς ἀλοιφὴ ἑλκῶν : ῾Ηρ.7,181 **σμύρνῃ ἰώμενοι τὰ ἕλκεα,** Θεόφρ.Φ Ι 9,1,2,αὐτ.9,4,3, αὐτ.10, Διοσκ.1,64· **2)** τὸ φυτὸν βαλσαμόδενδρον τὸ μουκούλ : ᾿Αρρ.᾿Αν.6, 22,4· **3)** δημ. ὁ ἰχθὺς μύραινα, ἄ. σμέρνα.

**σμυρναϊκός-ή-όν** μτγν. κ. νεώτ., δημ. **σμυρνέϊκος-η-ο** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σμύρνην, ὁ ἐκ Σμύρνης προερχόμενος, ὁ ἐκ Σμυρναίων ἀποτελούμενος : Δωρί.π.᾿Αθήν.7,319D **πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν,** - σμυρναϊκὰ προϊόντα, - σμυρναϊκὴ κοινωνία.

**σμυρναῖος-α-ον** κ. νεώτ. κ. **ζμυρναῖος** (᾿Επιγρ.), δημ. **σμυρνιός** ὁ κάτοικος τῆς Σμύρνης ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος : Πίνδ.ἀπ.204· **2)** ὁ ἐκ σμύρνης ἢ μύρρας : Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,29.

**σμυρνέϊκος-η-ο** δημ. ὁ σμυρναϊκὸς βλ.λ. : **σμυρνέϊκα σῦκα - φασόλια** (ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ δόλιχος, ἀμπελοφάσουλα).

**σμυρνεῖον** (τὸ) μτγν. τὸ σμύρνιον βλ.λ. : Νίκ. Θηρ.848,αὐτ.᾿Αλεξ.405.

**σμυρνηφόρος**-ον μτγν. δ. τ. τοῦ σμυρνοφόρος βλ.λ. : Γρηγ.Νύσσ.1,624Β **πῶς δένδρον ἦν σμυρνηφόρον ὁ Παῦλος;**

**σμυρνιά** (ἡ) δημ. σμύρνιον, ἀγριοσέλινο.

**σμυρνιάζω** μτγν. σμυρνίζω βλ.λ.(1) : ᾿Αλέξ.Τραλλ. 8,2 (ἀμφ.).

**σμυρνίζω** μτγν. παρασκευάζω ἢ συσκευάζω διὰ μύρρας, ἀρωματίζω διὰ σμύρνης, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΚΔ Μᾶρκ.15,23 **ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον·** **2)** εἶμαι ὅμοιος πρὸς σμύρναν : Διοσκ.1,66.

**σμύρνινος-η-ον** μτγν. ὁ ἐκ σμύρνης, μύρρας πεποιημένος, παρεσκευασμένος : ΠΔ ᾿Εσθ.2,12 **μῆνας ἓξ ἀλειφομέναις ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ,** Πάπ.· **2)** ὁ διὰ σμύρνης ἀληλιμμένος,ἀρωματισθείς:αὐτ.

**σμύρνιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. δημ. **σμυρνιά** (ἡ) τὸ φυτὸν ἱπποσέλινον, ἀγριοσέλινο : Διοσκ.3,68, Γαλ. 6,637, Αἰλ.π.᾿Αρ.Βυζ.᾿Επιτ.138,16· ‖ νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν φυτῶν ἐκ τῶν **σκιαδοφόρων.**

**σμύρνισις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ διὰ σμύρνης, διὰ μύρρας ταρίχευσις : ᾿Αέτ.16,143(153).

**σμυρνοβότανον** (τὸ) τὸ φυτὸν σμύρνιον βλ.λ. : Γεωπ.3,53.

**σμυρνοειδής-οῦς-ές** μτγν. ὁ ἐκ τοῦ εἴδους τῆς σμύρνης ἢ ὁ πρὸς αὐτὴν ὅμοιος : Διοσκ.4,7 (δ.ἀνάγν. μυρσινοειδής).

**σμυρνόμελαν-ανος** (τὸ) πάπ. κ. **ζμυρν-** (αὐτ.) παρασκεύασμα ἐκ μείξεως μελάνης καὶ σμύρνης ἐν χρήσει εἰς τὴν μαγικήν : Πάπ.

**σμυρνομελάνιον** (τὸ) πάπ. κ. **σμυρνομέλανον** (αὐτ.) τὸ σμυρνόμελαν βλ.λ.

**σμυρνοφόρος**-ον μτγν. ὁ φέρων, παράγων σμύρναν : Στράβ.16,4,4 **ἐγκολπίζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν,** αὐτ.16,4,25.

**σμυρνῶ-όω** μτγν. ταριχεύω, βαλσαμώνω μὲ σμύρναν : Κυραν.97.

**σμῦρος** (ὁ) εἶδός τι ἐγχέλεως διαφόρου τῆς σμυραίνης : ᾿Αριστλ.ΖΙ 543a,24 **ὁ δὲ σμῦρος ὁμόχρους καὶ ἰσχυρός.**

**σμυρτή** ῾Ησ. «σμυρτός».

**σμυστία** (ἡ) ἡ ὕλη δι᾿ ἧς αἱ μέλισσαι ἐπιχρίουν τὴν κυψέλην, πρόπολις βλ.λ. : Λυσιστράτης π. ῾Ησ.

**σμύχω,** ἀόρ. **ἔσμυξα** (᾿Ιλ.Ι 653 **κατ-,** Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,253 **κατ-**), ἀπαρφ. **σμῦξαι** (῾Ησ.), παθ. ἀόρ. α' **ἐσμύχθην** (Θεόκρ.8,90 **κατ-**), ἀόρ. β' **ἐσμύγην** (Λουκ.Νεκρ.Δ 6,3 **ἀπ-**), παθ. παρακ. **ἔσμυγμαι** (῾Ηλιόδ.Αἰθ.7,21 **κατ-**), ὑπαναλίσκω τι, ἰδίᾳ κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως καίω ἢ βράζω τι, κάμνω νὰ καῇ τι βραδέως καὶ ἡσύχως, σιγοκαίω, σιγοβράζω, κουφοβράζω· ‖ μτφ. ἐπὶ θλίψεως : ᾿Απολλ.Ρ 3,762 **τεῖρ᾿ ὀδύνη σμύχουσα,** αὐτ.446 **κῆρ ἄχεϊ σμύχουσα·** ‖ παθ. βραδέως καιόμενος φθείρομαι, σιγολειώνω : ᾿Ιλ.Χ 411 **῎Ιλιος πυρὶ σμύχοιτο·** ‖ τήκομαι διὰ τοῦ πυρὸς τοῦ ἔρωτος : Μόσχ.ἀπ.2,4· ‖ κ. ἐξ ὑποψίας, ὑπονοίας : ῾Ηλιόδ.Αἰθ.1,16· **2)** συστέλλω, ἐν χρ. τὸ παθ. : ᾿Αρετ. Χρον.Παθ.1,8 **σμύχονται σάρκες.**

**σμῶ-άω,** γ' ἑν. **σμῇ** (Κρατῖν.90 **ἐπι-,** ᾿Αριστφ.Θεσμ. 387), ἰων. κ μτγν. πεζ. **σμᾷ** (῾Ηρ.9,110,Λουκ.᾿Ανάχ.29), ἀπαρφ. **σμῆν** (αὐτ.Λεξιφ.3), παρατ. **ἔσμων** (῾Ηρ.3, 148 **ἐξ-**), ἀόρ. **ἔσμησα** (῎Αλεξ.187,5), **μέσ.** γ' **ἑν. σμῆται** (᾿Αντιφάν.148,4) κ. **σμᾶται** (῾Ηρ.9,110), μτχ. **σμώμενος** (᾿Αριστφ.ἀπ.360), ἀπαρφ. ἀορ. **ζμήσασθαι** (πάπ.), μτχ. **σμησάμενος** (῾Ηρ.4,73), δωρ.**σμασ-** (Καλλ.Λουτρ.Παλλ.32), μτχ.παθ. παρακ.**ἐζμησμένος** (πάπ.) (τὸ **σμῆσαι** κ. **σμῆμα** ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Φρύν. (228) ὡς ἀττικώτερα τοῦ σμῆξαι καὶ σμῆγμα· ὁ Μοῖρ. ὅμως ὡς τὰς γνησίας ἀττ. λς ἀναφέρει τὰς ῥύπτομαι κ.ῥύμμα) σπογγίζω ἢ καθαρίζω πλύνω διὰ σάπωνος ἢ δι᾿ ἀλοιφῆς : Διόδ.Σ 5,28 **ἀποπλύματι τὰς τρίχας σμᾶν·** κ. μέσ. · ῾Ηρ.4,73 **σμησάμενοι τὰς κεφαλάς,** ᾿Αριστφ.ἀπ.360 **κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην ἐν τῇ πυέλῳ,** Καλλ.Λουτρ. Παλλ.32,᾿Αντιφάν.148,4· ‖ γεν. πλύνω, καθαρίζω : ῎Αλεξ.187,5 **σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσὶ** (τὴν σηπίαν)· **2)** σπογγίζω, ἀποσπογγίζω, ξεπλένω : Λουκ.Λεξιφ.3 **εἰσιὼν ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα ἡδύνειν καὶ τὴν κάρδοπον σμῆν.**

**σμώγη** ῾Ησ. «ῥανίς, τὸ τυχόν»· **2)** ᾿Αμερίας π. ῾Ησ. «βούγλωσσον».

**σμώγω** πλήττω [μνημονεύεται ὡς ρίζα τοῦ σμῶδιξ] : ΕΜ 721,23.

**σμωδικός-ή-όν** μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς σμώδιγγας βλ.λ.· δθ. **σμωδικὸν φάρμακον** ἔμπλαστρον διὰ τὰ τοιαῦτα οἰδήματα : Γαλ.19,139.

**σμῶδιξ**-ιγγος [ἡ] ἐπ. οἴδημα, πρήξιμο, προερχόμενον ἐκ κτυπήματος, Ἡσ. «ὕφαιμος μώλωψ, ὁ τῆς πληγῆς τύπος» : Ἰλ.Β 267 **σμῶδιξ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη,** αὐτ.Ψ 716, Ὀππ.Ἀλ.2,428.

**σμώνη** [ἡ] μτγν. ἀνέμου καταφορά, ριπὴ ἀνέμου ἐν εὐδίᾳ, μπόρα στεγνή, σαγανάκι, σπιλιάδα : Ἡρωδιαν.1336, ΕΜ 721,28.

**σμώχω** ψήχω, τρίβω, κατατρίβω, λειανίζω : Ἀριστφ.Εἰρ.1309 **καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν,** Νίκ.Θηρ.530· **2)** μτφ. προσβάλλω δι' ὕβρεων : Διόδ.π.Σχόλ.Ἀριστφ.Θεσμ.396.

**σν χι** [τὸ] δημ. αὐχήν, σβέρκος, κούτικας.

**σνόμπ** (ἀγγλ.) δημ. ἐπίθ. ἄκλ. κοινοῦ γέν. κ. ἀριθμοῦ, ὁ ἐκ κουφότητος ἢ ματαιοδοξίας προσεταιριζόμενος ἀντιλήψεις, τρόπους καὶ ἔθιμα ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως ἢ ξένης προελεύσεως.

**σνομπαρία** [ἡ] δημ. τὸ σύνολον τῶν σνόμπ βλ.λ.

**σνομπισμός** [ὁ] νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης, ἡ συμπεριφορὰ τοῦ σνόμπ.

**σοβαρά** ἐπίρρ. δημ. σοβαρῶς βλ.λ.6).

**σοβαρεύομαι** μτγν., νεώτ. κ. δημ., παθ. ἀόρ. **ἐσοβαρεύθην,** δήμ. **(ἐ)σοβαρεύτηκα,** φέρομαι μετὰ σοβαρότητος βλ.λ.1) ἢ πομπωδῶς, ἀλαζονεύομαι, γαυριῶ, μεγαλοπιάνομαι, ἐπαίρομαι : Ἀγαθ. ΑΠ 5,272 **ἡ πλοκαμῖδας σειομένη πλεκτὰς καὶ σοβαρευομένη,** αὐτ.279, αὐτ.11,382· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐνεργῶ ἢ **φέρομαι** σοβαρῶς, ἔχω σοβαρὸν ὕφος, ἀντίθ. ἀστειεύομαι· **3)** ὁμ. ὁμιλῶ μετὰ σοβαρότητος βλ.λ.2), σοβαρολογῶ.

**σοβαρητικός-ή-όν** Ἡσ. «σοβαρός, σφοδρός».

**σοβαροβλέφαρος**-ον μτγν. ποι. ὁ ἔχων βλέφαρα ὑψωμένα καὶ ὑπερήφανα, δθ. ὑπερήφανος, γαῦρος, πομπώδης : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,216 **χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους.**

**σοβαροπρόσωπος-ον** μσν. ὁ ἔχων σοβαρόν, ὑπερήφανον, εὐγενὲς πρόσωπον : ΚΜανασσ.Χρον. 1048, αὐτ.3409, αὐτ.3781.

**σοβαρός**-ά-ό(ν) (σοβῶ-έω) **κ. μον.** κ. νεώτ., δημ. θηλ. **-ή,** ὁρμητικός, ταχύς : Ἀριστφ.Νεφ.406 **ἄνεμος . . φέρεται** σοβαρός, · αὐτ.Εἰρ.944 **σοβαρὰ κατέχει αὖρα,** αὐτ.Πλ.872 ὡς **σοβαρὸς εἰσελήλυθεν ὁ συκοφάντης,** Μέν.Περικ 52 **ὁ σοβαρὸς ἡμῖν ὀρτίως καὶ πολευικὸς . . κλάει κατακλινείς,** Ἀριστοφ.11,5 **λίαν ἦν θρασὺς καὶ σοβαρὸς** (ὁ Ἔρως)· **2)** ἀλαζονευόμενος, πομπώδης, μεγαλοπρεπής, ὑπερήφανος : Δημ.1357 **σοβαρὸς καὶ ὀλίγωρος,** ΑΠ 5,27 (τρίχας) **τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας,** αὐτ.91· ‖ ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. καθ' ἑνικ. ὡς ἐπίρρ. : Πλάτ.Ἐπιγρ.4,1 **σοβαρὸν γελᾶν,** Θεόκρ.20,15· ‖ ὑπερφίαλος, ἀλαζονικός : Πλούτ.Πύρρ.18 **λόγοι ἀδεεῖς καὶ σοβαροί·** **3)** ἐπὶ ἵππου, γαῦρος βλ.λ. : Ξεν.Ἱππ.10,17 **θυμοειδῆ καὶ** σοβαρὸν **καὶ ἅμα ἡδύν τε καὶ γοργὸν ἰδεῖν·** **4)** δθ. ἄφοβος, ἀτρόμητος : Ἐπίκ.Δόξ.45 (ἀμφ.)· **5)** ἐπὶ πραγμ., εὐκίνητος, πτερόεις, ἐλαφρός : Ἀριστφ.Ἀχ.674 **οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος, εὔτονον, ἀγροικότονον·** **6)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, ὁ αὐστηρὸς τὸ ὕφος, ἀξιοπρεπής, ἐπιβλητικός : **σοβαρὸς ἄνθρωπος, - σοβαρὸ κορίτσι·** **7)** μτγν. ἐπὶ πομπῆς, λαμπρός, μεγαλοπρεπής : Πλούτ. Σύλλ.34 **ὁ . . θρίαμβος αὐταῦ τῇ πολυτελείᾳ καὶ τῇ καινότητι τῶν . . λαφύρων σοβαρὸς . . όμενας·** **8)** ἐπὶ στολῆς, πολυτελής, λαμπρὸς καὶ αὐστηρὸς ἅμα : αὐτ.Ἀλέξ.45· **9)** νεώτ. ἐπὶ πραγμάτων, σημαντικός, ἄξιος προσοχῆς ἢ μελέτης : **σοβαρὰ ὑπόθεσις, - σοβαρὸν ζήτημα·** ‖ ὁμ. συνεκδ. **σοβαρὰ κατάστασις - ἀσθένεια** (ἡ ἐμπνέουσα φόβους, κινδύνους)· **10)** μτγν. μεγάλης ἀξίας, ἀκριβός : Αἰλ.ΖΙ 16,32 **σοβαρωτέρᾳ τιμῇ,** αὐτ. ἀπ.67 **σοβαρὰ ἀναθήματα·** **11)** νεώτ. ἀξιόλογος, ἐμβριθής, σπουδαῖος, ἐπιβλητικός, ἀντίθ. ἐλαφρός, ἐπιπόλαιος : **σοβαρὰ μουσική, - σοβαρὸν θέατρον - βιβλίον, - σοβαρὰ ἐφημερίς·** **12)** δημ. κ. ὁ ὀλιγόλογος, ὁ ἄνευ διαχυτικότητος, βαρύς : **τώρα τελευταῖα μᾶς κάνει τὸ σοβαρό!**

**σοβαρότης**-ητος (ἡ) μσν., νεώτ. κ. δημ. σοβαρότητα (ἡ) ἀλαζονεία, ἀγέρωχον ὕφος : Ἐφραίμ Σύρ.3,426D, Ζωναρ.Χρον.2,221· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ σοβαροῦ, ἀξιοπρέπεια, σπουδαιότης, ἐμβρίθεια, βαρύτης· **3)** συνεκδ. κ. ἐπὶ καταστάσεως ἢ ἀσθενείας : **ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως δὲν ἐπιδέχεται χρονοτριβήν.**

**σοβαροφανής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἐπιδεικνυόμενος ὡς σοβαρός, σπουδαῖος, σπουδαιοφανής.

**σοβαρόφρων**-ονος-ον μον. ἀλαζών, οἰηματίας : Κ Μανασσ. Χρον.1340 **σοβαρόφρανες λόγοι.**

**σοβαρῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ. ὁρμητικῶς, ταχέως, μετὰ βιαιότητος, ἀντίθ. ἡσύχως, ἠρέμα : Ἀριστφ. Εἰρ.83 **μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος·** **2)** μτγν. ἀλαζονικῶς, μετ' οἰήσεως, ὑπερηφανείας : Πολύβ.3,72,13, Πλούτ. Ἀλκ.4· **3)** μτγν. μεγάλως, ἐν ὑψηλῇ τιμῇ : Αἰλ. ἀπ.70· **4)** νεώτ. κατὰ τρόπον σοβαρὸν βλ.λ.6), μετὰ σοβαρότητος : **σᾶς ὁμιλῶ σοβαρῶς.**

**σοβάς-άδος** (ἡ) ποι. θηλ. τοῦ σοβαρός, ἐπὶ βακχῶν καὶ ἑταιρῶν, αὐθάδης, ἀναιδής : Εὐπ.344, Φιλ. 1,568, αὐτ.2,266· **2)** εἶδός τι ὀρχήσεως : Ἀθήν. 14629F **γελοῖαι . . ὀρχήσεις ἴγδις καὶ . . σοβάς.**

**σοβάς** (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. **σουβάς τὸ ἐκ** κονιάματος ἐπίχρισμα τοιχοδομῆς.

**σοβατζής** (ὁ) δημ. κ. **σουβατζής** ἀμμοκονιαστής.

**σοβατίζω** δημ. κ. **σοβαντίζω** κ. **σουβαντίζω** ἐπιχρίω δι' ἀμμοκονιάματος.

**σοβάτισμα** (τὸ) δημ. κ. **σο(υ)βάντισμα** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σοβατίζω, ἐπίχρισις τοιχοδομῆς δι' ἀμμοκονιάματος.

**σοβεντάρω** (ἰταλ.) δημ. ναυτ. **ἐπὶ πλοίων,** ὑπηνεμοῦμαι βλ.λ.

**σοβερτάρω** (ἰταλ.) δημ. ναυτ. **ἐπὶ πλοίων,** ἀνατρέπομαι.

**σόβη** (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἵππουρις, οὐρὰ **τοῦ ἵππου,** ἰδίᾳ τὸ μέρος **τῆς** οὐρᾶς ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται αἱ **τρίχες** δι' ὧν οὗτος τὰς μυίας ἀποσοβεῖ : Ἱππιατρ.55· ‖ κ. ἐπὶ τῆς οὐρᾶς βοός : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.2· **2)** Σουΐδ. «ὁ ἐξ ἱππείων τριχῶν λόφος περικεφαλαίας»· **3)** τριχωτὸς λόφος, τρίχωμα : Συνέσ.80B.

**σόβησις-εως** (ἡ) μτγν. ταραχή, τάραχος, ἀνακίνησις : Πλούτ.Ἠθ.671F, αὐτ.286C, Φίλ.2,428 (δ. ἀνάγν. τοῦ σόβητρον).

**σοβητής** (ὁ) μον. ὁ μακρὰν ἀποδιώκων, ἀποσοβῶν : Ἐπιφάν.3,53.

**σόβητρον** (τὸ) δημ. ῥιπίδιον, δι' οὗ ἀποδιώκονται αἱ μυῖαι, ξεμυγιαστήρι : Φίλ.2,428 **ουρα, σόβητρον τῶν ἐπιποτωμένων** (δ.ἀνάγν. σόβησις).

**σοβιέτ** (τὸ) (ρωσ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. ἕκαστον τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἀπὸ τοῦ 1918 συμβουλίων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργαζομένων τάξεων (λεγ. προλεταριάτου), τῶν ἀσκουσῶν τὴν ἐξουσίαν.

**σοβιετικός-ή-όν** νεώτ. ὁ τῶν σοβιέτ, ὁ διὰ τῶν σοβιὲτ διοικούμενος ἢ ἐπιτελούμενος : **Σοβιετικὴ Ρωσία, - σοβιετικὰ στρατεύματα.**

**σοβιετισμός** (ὁ) νεώτ. τὸ διὰ τῶν σοβιὲτ σύστημα διοικήσεως, ἡ σοβιετικὴ ἐξουσία· **2)** γενικώτ. κομμουνισμός, μπολσεβικισμός.

**Σόβος** (ὁ) μτγν. ὁ Σάτυρος : Οὐλπ. εἰς Δημ.21,158.

**σοβρανάρω** (ἰταλ.) δημ. ναυτ. ἔρχομαι, πηγαίνω (πρὸς τὸ) σοβράνο, προσηνεμῶ, φηλάρω.

**σαβράνος**-α-ο |ἰταλ.| δημ. ναυτ. προσήνεμος, ἀντίθ. σταβέντο, σοττοβέντο : **σαβράνος κάβος, - σοβράνα μπάντα**· || φρ. **παίρνω τὰ σοβράνα προσηνεμοῦμαι**· || ἐπίρρ. **σοβράνο** προσηνέμως : **πηγαίνω - περνῶ σοβράνο.**

**σοβῶ**-έω κ. νεώτ. πτοῶ, ἀπελαύνω, ἀποδιώκω πτηνά : Ἀριστφ.Ὄρν.34 **ἡμεῖς δὲ . . , οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς ἀνεπτόμεσθ᾽**, αὐτ.Σφ.211, Πλάτ.Κωμ. 20 **σοβεῖν τὰς ἀλεκτρυόνας,** Μεν.167 **οὐ σοβήσετ᾽ ἔξω τὰς ὄρνιθας ἀφ᾽** ἡμῶν;, ἈριστλΖΙ 556b, 14· || κ. ἐπὶ τῶν μυιῶν : Θεόφρ.Χαρ.25,5· || διώκω πρὸς τὰ ἐμπρός : Λουκ.Κατάπλ.3 **ὥσπερ αἰπόλιον . . αὐτοὺς τῇ ῥάβδῳ σοβεῖ**· || **σοβῶ τὴν ὕλην** πτοῶ, ἐκδιώκω τὰ ἐν τῷ δάσει πτηνά : Ἀριστλ.ΖΙ 620a,35 **ἔχοντες ξύλα σοβοῦσι τὴν ὕλην**· **2)** ἐπὶ ἀψύχων, ταχέως ἀπομακρύνω, ἐκποδὼν ποιοῦμαι, ἀπαλλάττομαι, ὅθ. **σοβῶ τὴν κόνιν** ἀποτινάσσω τὸν κονιορτόν : Ξεν.Ἱππ.5,5 **δεῖ τὴν τρίχα σοβεῖν τὴν κόνιν**· κ. παθ. : Ἱππ. Ἐπιστ.12 **τὰς ἄλλας φροντίδας . . σεσοβῆσθαι**· **3)** εἰς ταχεῖον κίνησιν τίθημι, κινῶ ὁρμητικῶς ἢ βιαίως, ὅθ. **σοβῶ πόδα** κραδαίνω, σείω ἰσχυρῶς : Ἀριστφ.Σφ.1523 **ταχὺν πόδ᾽ ἐν κύκλῳ σοβεῖτε**· || **σοβῶ τὴν κύλικα** ἀφήνω ἢ κάμνω τὸ ποτήριον νὰ φέρῃ γῦρον, νὰ στριφογυρίσῃ : Φιλόστρ. Νεώτ.Εἰκ.3· **4)** σοβῶ **τοῖς ποτηρίοις τινά** πλήττω, **κτυπῶ τινα** διὰ τῶν ποτηρίων : Ἄμφις 18· **5)** μτφ. ἐν τῷ παθ. τ. εὑρίσκομαι ἐν πολλῇ συγκινήσει, σφοδρῶς ταράττομαι : Ἀντίπ.Θεσσ. ΑΠ 6,219 **σεσοβημένος οἴστρῳ,** Φιλόστρ.Σοφ.1, 21,5, αὐτ.Εἰκ.1,8 **σεσόβηται ἐρωτικῶς**· **6)** ὁμ. μτφ. **σοβοῦμαι πρός τι ἢ περί τι** ὁρμητικῶς φέρομαι πρός τι, διακαῶς, ἐνθέρμως ποθῶ τι : Πλούτ.Πομπ.29 **μειρακίου παντάπασιν ἐμπλήκτου καὶ σεσοβημένου πρὸς δόξαν,** Φίλ.1,131· || **ῥυθμὸς σεσοβημένος** ταχύς, γοργός, ἄγριος : Λογγῖν.Ὕφ.41,1 **ὡς ῥυθμὸς κεκλασμένος λέγω καὶ σεσοβημένος**· || κ. **κίνησις σεσοβημένη** ταχεῖα, ὁρμητική : Φίλ.2,267· **7)** νεώτ. εὑρίσκομαι ἐν λανθανούσῃ καταστάσει, ἐπαπειλοῦμαι, ἐπίκειμαι : **σοβοῦσα πολιτικὴ κρίσις**· **8)** ἀμτβ. βαδίζω μὲ τρόπον πομπώδη, ἐπίσημον, σείομαι περιπατῶν, βαίνω ὑπερηφάνως καὶ μεγαλοπρεπῶς : Δημ.565 **διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ,** Πλούτ.Σόλ.27 **σοβοῦντες ἐν ὄχλῳ** προπομπῶν, Ἀλκίφρ.1,38 **μεθ᾽ ὅσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς ἐσόβει**· || **σόβει ἐς Ἄργος** τράβα στὸ Ἄργος : Λουκ.Θε.Δ 24,2· || **σοβῶ παρά τινα** βαδίζω, πηγαίνω πρός **τινα** : Λόγγ.3,29 **σοβεῖς παρὰ τὸν Δρύαντα**· **9)** ῥηματ. π. σόβησις, σοβητής, σόβητρον.

**σογκίτης** (ὁ) ἀ. σογχίτης βλ.λ.

**σόγκος** (ὁ) μτγν. δ. τ. τοῦ σόγχος βλ.λ.1) : Μάτρ. ἀπ.2,1, Θεόφρ.ΦΙ 4,6,10, Νίκ.ὀπ.71, Ἡγήσ.69· **2)** ὁ σόγχος βλ.λ 2), ἐν λατ. μεταγραφῇ **soncus niger** : Πλίν.ΦΙ 22,88.

**σογκώδης**-ους-ες **ὁ ὅμοιος τῷ φυτῷ** σόγκῳ βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 6,4,5.

**σογχίτης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν **ἱεράκιον** βλ.λ. τὸ **μέγα** : ΨΔιοσκ.3,64,75 (**Wellm.**).

**σόγχος** (ὁ) τὸ φυτὸν ἐλμινθία ἢ ἐχινοειδής, ἄγριος **σογχός** : Ἀντιφάν.224,4· **2)** **σάγχος τρυφερός** τὸ **φυτὸν** ὁ ζόχος ὁ λαχανώδης βλ. **κατωτ.** : ΨΔιοσκ.2,131· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **προσωπανθῶν,** οὗ γνωστότερα εἴδη εἶναι **σόγχος ὁ λαχανώδης,** ἁ. γαλατσίδα κ. ζοχός, σ- ὁ νυμάνιος κ. σ- **ὁ ἐλοχαρής.**

**σόδα** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀνθρακικὸν νάτριον· || τὸ διττανθρακικὸν νάτριον.

**σοδαία** (ἡ) νεώτ. βοταν. σουαΐδα βλ.λ.

**σοδ(ε)ιά** (ἡ) δημ. ἡ ἐσοδεία βλ.λ.: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 17,24 **σιχαίνεται τὴν τόση σοδιά, - καλὴ φέτος ἡ σοδιὰ τοῦ λαδιοῦ.**

**σοδιάζω** δημ. ἐσοδεύω βλ.λ., ἀντίθ. ξοδιάζω.

**σόδιασμα**-ατος (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σοδιάζω βλ.λ., τὸ ἐσοδεύειν, εἰσάγειν εἰς **τὸν οἶκον,** ἀποταμιεύειν : **ἐφέτος** τὸ σόδιασμά **μας εἶναι λιγώτερο τοῦ περσινοῦ.**

**σοδιαστής** (ὁ) δημ. ὁ ἐσοδεύων, ἀποταμιεύων.

**σόδιον** (τὸ) νεώτ. τὸ νάτριον βλ.λ.

**σοδομία** (ἡ) νεώτ. παιδεραστία, ὁμοφυλοφιλία.

**σοδομικός**-ή-όν νεώτ. ὁ τῆς σοδομίας βλ.λ.

**σοδομισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ σοδομία βλ.λ.

**σοδομιστής** (ὁ) νεώτ. ὁ παιδεραστής.

**σοδομίτης** (ὁ) νεώτ. ὁ ἔχων τὸ ἐλάττωμα τῆς σοδομίας βλ.λ., ὁ ῥέπων εἰς τὴν σοδομίαν

**σοδομιτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ σοδομικὸς βλ.λ., ὁ σχετικὸς πρὸς τὴν σοδομίαν.

**σόθεμα**-ατος (τὸ) μσν. δημ., πληθ. **σοθέματα** τάξις, διάταξις πραγμάτων, οἷον ἐπίπλων, κοσμημάτων κττ. : Ἐρωτόκρ.1,1453 **τὸ στόλισμα, τὸ σόθεμα, κι ὅ,τι ἦσαν᾽ ἐκεῖ μέσα**· || εἰδ. ἡ τοῦ σώματος ἀρτιότης ἢ συμμετρία : αὐτ.5,907 κι ὀχ τὰ **σοθέματά ντου . . ἤδειχν᾽ ἡ ὀμορφιά του.**

**σοθετός**-ή-όν μσν. δημ. σοθεμένος βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.1,1005.

**σοθέτω** μσν. δημ., μτχ. παθ. παρακ. σοθεμένος, τακτοποιῶ : Ἐρωτόκρ 1,1439 **ἦσανε μὲ λογαριασμὸ καὶ μέτρο σοθεμένα.**

**σόϊ** (τὸ) (τουρκ.) δημ., γενικ. **σογιοῦ,** πληθ. σόγια, γένος, καταγωγή, σειρά || φρς **εἶναι** ἀπὸ **σόϊ ἐξ εὐγενοῦς γένους**· ὁμ. **δὲν εἶμαι τόσο σόϊ** δὲν εἶμαι τόσο καλά· ὁμ. **δὲν τά ᾽χω τόσο σόϊ μ᾽ αὐτὸν** δὲν ἔχω μετ᾽ αὐτοῦ ἀγαθὰς σχέσεις· || ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, γένος, εἶδος, ποικιλία, ῥάτσα : **ἡ κατσίκα μας εἶναι ἀπὸ μαλτέζικο σόϊ, - ὅ,τι σόϊ κλῆμα ζητήσῃς θὰ τὸ βρῇς στὸ κτῆμά μου**· || κτ. ἐπέκτ. εἶδος, ποιόν : **δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τί σόϊ ἄνθρωπος εἶν᾽ αὐτός, - τί σόϊ κουβέντα εἶν᾽ αὐτή.**

**σοιδηύδεις** Ἡσ. «βάκχαι . . ».

**σοίθης** Ἡσ. «ψίθυρος, ἀλαζών, διάβολος».

**σοικίδες** Ἡσ. «κώνωπες».

**σοϊλής** (ὁ) (σόϊ) δημ. ἐπὶ ἀνθρ., ὁ εὐγενοῦς καταγωγῆς, ἀπὸ σόϊ.

**σοϊλήτικος**-η-ο δημ. κ. **-ήδικος** ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, ὁ ἐξ ἐκλεκτοῦ γένους, ἀπὸ καλὴ ῥάτσα : **φοράδα - κότα σοϊλήτικη, σοϊλήδικη μηλιά.**

**σοινίκι** (τὸ) δημ. μέτρον χωρητικότητος ἀνὰ τὰ Βαλκάνια διὰ σιτηρὰ καὶ ὄσπρια, ἴσον πρὸς τὸ ὄγδοον τοῦ κοιλοῦ βλ.λ.· πρβλ. χοῖνιξ.

**σοῖο** Ἰων. γενικ. τοῦ σός βλ.λ.

**σοΐς**-ίδος (ἡ) Ἡσ. «σοβάς».

**σοῖσφα** μτγν. κ. **σοῦσφα** πτηνόν τι ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ προαγγέλλον τοῖς ναυτιλλομένοις τὴν γειτνίασιν τῆς ξηρᾶς : Κοσμ.2,132D, αὐτ.133A.

**σοκᾶ** Ἡσ. «βροχίζει. ὀχλεύει».

**σοκακάς** (ὁ) (τουρκ.) δημ. ὁ γυρίζων εἰς τὰ σοκάκια, ἄνθρωπος τῶν τριόδων.

**σοκάκι** (τὸ) (τουρκ.) δημ. στενὴ ὁδὸς συνοικίας.

**σοκακιάρα** (ἡ) δημ. γυνὴ πλανωμένη ἀνὰ τὰς ὁδούς, ὅθ. ἡ ἐλευθέρων ἠθῶν.

**σοκακόπαιδο** (τὸ) (σοκάκι) δημ. ἀγυιόπαις, παιδὶ τοῦ σοκακιοῦ, τοῦ δρόμου,

**σοκακοῦ** (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ σοκακάς, σοκακιάρα.

**σοκάρισμα**-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ σοκάρω βλ.λ.1) κ. 2).

**σοκάρω** (γαλλ.) δημ., ἀόρ. **(ἐ)σόκαρα** κ. **(ἐ)σοκάρισα,** παθ. ἀόρ. **(ἐ)σοκαρίστηκα,** κ. ἐπὶ πραγμ., ἐνοχλῶ **τινα** δι᾽ ἀναρμόστου, ἀπρεποῦς πράξεως ἢ λόγου, κάμνω τινὰ νὰ στενοχωρηθῇ, δυσαρεστῶ, πειράζω : **τὸν ἐσοκάρισες μὲ τὰ λόγια σου**· κ. παθ. **σοκάρομαι** ἐνοχλοῦμαι ἔκ τινος ἐνεργείας, πράξεως ἢ ἔκ τινος γεγονότος ἢ πράγμ.· **2)** (ἱσπαν.) ἐντείνω σχοινίον σφίγγων

τὸ ἄλλο ἄκρον του πέριξ τύλου ἢ σκαλμοῦ, κυρ. ἐν χρ. ἡ προστ. **σόκα** ὡς κέλευσμα, ἔντεινον τὸ σχοινίον· πρβλ. κ. σόκκος, σωκάριον.

**σόκιν** (τὸ) (ἀγγλ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. πᾶν ὅ,τι προσβάλλει τὴν εὐαισθησίαν, εὐθιξίαν, αἰδημοσύνην: εἰκόνα σόκιν· || λόγος ἄσεμνος, αἰσχρολογία, βωμολοχία: μιλάει ὅλο σόκιν.

**σόκκος** (ὁ) εἶδος βρόχου καταλλήλου εἰς τὸ νὰ ἐμπλέκωνται καὶ κατακρημνίζωνται ἀπὸ τοῦ ἵππου οἱ ἱππεῖς, πρβλ. λάσσο: Ὀλυμπ. Ἱστ. 457 D.

**σοκόλ** (τὸ) (σλαυϊκ.) δημ. ἐθνικὴ ὀργάνωσις φυσικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων ἐν σλαυϊκαῖς χώραις.

**σοκολάτα** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. κ. τσο- κ. τσι- ἐδώδιμος συμπαγὴς ἢ ἐν κόνει ὕλη παρασκευαζομένη ἐξ ἀναμείξεως κακάου καὶ σακχάρεως· || ποτὸν ἢ γλύκισμα ἐκ σοκολάτας παρασκευαζόμενον.

**σοκολατένιος**-ια-ιο ὁ ἐκ σοκολάτας βλ.λ. κατεσκευασμένος· **2)** συνεκδ. σοκολατόχρους βλ.λ.: σοκολατένιο δέρμα· **3)** μτφ. **σοκολατένιος στρατιώτης** ὁ ἐν καιρῷ πολέμου εἰς τὰ γραφεῖα παραμένων, ἄμαχος, ἄ. κουραμπιές.

**σοκολατόχρους**-οος-ουν-οον νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῆς σοκολάτας.

**σοκολατύς**-ιά-ύ δημ. σοκολατόχρους βλ.λ.

**σόλ** (τὸ) (ἄκλητ.) νεώτ. μουσ. ὁ πέμπτος φθόγγος τῆς διατονικῆς μουσικῆς κλίμακος.

**σόλα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ἐκ παχέος, χονδροῦ δέρματος πέλμα ὑποδήματος, τὸ κάττυμα.

**σολανίνη** (ἡ) νεώτ. χημ. ἀλκαλοειδὲς δηλητηριῶδες ἀπαντῶν εἰς πλεῖστα εἴδη τῆς οἰκογεν. τῶν στρυχνωδῶν.

**σολανόν** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν σολανοειδῶν, οὗ γνωστότερα εἴδη εἶναι τὸ **σολανὸν τὸ φρυγανῶδες**, **σολανὸν τὸ μελανόν**, ἄ. βρωμοβότανο, στύφνο, **σολανὸν τὸ κονδυλῶδες**, γεώμηλον, πατάτα, καὶ **σολανὸν ἡ μελιζάνα** μελιτζάνα.

**σολαρία** (ἡ) δημ. ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ τῆς πρέφας, σόλο βλ.λ.

**σολδίον** (τὸ) (λατ.) μσν. κ. νεώτ., δημ. **σόλδι** χρυσοῦν νόμισμα παρὰ Βυζαντινοῖς· **2)** κ. δημ. νόμισμα χάλκινον εἰς πολλὰ κράτη τῆς Δ. Εὐρώπης κατὰ τὸν μεσαίωνα καὶ νῦν ἐν Γαλλίᾳ ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ εἰκοστὸν τοῦ φράγκου, πεντάρα.

**σολέας** (ὁ) κ. **σολέα** (ἡ) νεώτ. ἐν τοῖς βυζαντινοῖς ναοῖς, ὁ μεταξὺ τοῦ εἰκονοστασίου καὶ τῆς σημερινῆς θέσεως τοῦ ἄμβωνος χῶρος, συνήθ. πεφραγμένος διὰ κιγκλίδων.

**σολιάζω** δημ. μτβ. προσαρμόζω εἰς ὑπόδημα νέας σόλας βλ.λ.

**σόλιασμα**-ατος (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σολιάζω βλ.λ.

**σολῖνος** Ἐπιγρ. κ. **σολῖνον** εἶδος ὑποδήματος.

**σολινταρισμός** (ἰταλ.) νεώτ. ἡ θεωρία ὡς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ στενῆς κοινωνικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀλληλεγγύης, ἰδ. οἰκονομικῆς.

**σόλιον** (τὸ) πάπ. σανδάλιον, πέδιλον, ἐμβάς: Πάπ. σόλια παπύρινα· **2)** θρανίον, κάθισμα, σκαμνί; αὐτ. σόλιον σιδηροῦν.

**σόλλαξ** (ἀρμεν.) μτγν. κατωφερὴς βλ.λ.: Πλούτ. Ἠθ. 7,325,10.

**σόλο** δημ. ἡ μονῳδία βλ.λ.· **2)** ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ τῆς πρέφας, ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ παίκτης κάμνει οὐχὶ μίαν ἀλλὰ δύο ὀλιγωτέρας λήψεις τῶν ὅσων ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ χάνων οὕτω διπλάσια, ἄ. σολαρία.

**σολόδερμα**-ατος (ὁ) δημ. κατειργασμένον χονδρὸν δέρμα (πετσί) βουβάλου ἢ βοὸς χρησιμοποιούμενον διὰ καττύματα, διὰ σόλες· || συνεκδ. πλοκοῦς ἐκ καουτσοὺκ ἢ ἄ. ὕλης διὰ καττύματα.

**σολοειδής**-οῦς-ές Ἐπιγρ. πιθ. διορθ. θολοειδής. σολοειδὴς δάφνη.

**σολοικία** (ἡ) μτγν. σολοικισμὸς βλ.λ.: Λουκ. Ὀρχ. 80 σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται· || περὶ σολοικίας τίτλος ἔργου τοῦ Ἀμμωνίου.

**σολοικίζω** κ. νεώτ., μέλλ. σολοικιῶ (Ἀπολλ. Δύσκ. Συντ. 199,14) ὁμιλῶ ἢ γράφω πλημμελῶς, οὐχὶ ὀρθῶς, ὑποπίπτω εἰς συντακτικὸν σφάλμα, ὁμιλῶ παρὰ τοὺς γλωσσικοὺς κανόνας, κάμνω σολοικισμόν: Ἡρ. 4,117 φωνῇ Σκυθικῇ σολοικίζειν (ὁμιλεῖν κακῶς τὴν σκυθικὴν γλῶσσαν), Δημ. 1110 σολοικίζει τῇ φωνῇ· ἐ κτ. Ἀριστλ. Σοφ. Ἐλ. 165b,20 «σολοικίζειν .. τῇ λέξει βαρβαρίζειν»· ὁμ. συνεκφερόμενον μετὰ τοῦ βαρβαρίζειν: Φιλόδ. Ρητ. 1,154S, Πλούτ. Ἠθ. 59F σολοικίζοντος δὲ καὶ βαρβαρίζοντος οὐ δοκῶν ἀκούειν· **2)** περὶ σολοικιζόντων λόγων τίτλος πραγματείας ὑπὸ Χρυσίππου: Στωϊκ. ἀπ. 2,6· **2)** διαπράττω, κάμνω ἀνοησίας: Ἐπίκ. Φύσ. 14,9 σολοικίζειν ἐν δόξαις· || σφάλλομαι ὡς πρὸς τὴν διαγωγήν, τὴν συμπεριφοράν, φέρομαι ὡς ἀνάγωγος, οὐχὶ μὲ καλὸν τρόπον, δὲν ἔχω καλοὺς τρόπους: Ζήν. Κ 1,23, Πλούτ. Ἠθ. 46E ἀνευθύνως ἀσχημονεῖν καὶ πολλὰ σολοικίζειν περὶ τὴν ἀκρόασιν, Φιλόστρ. Σοφ. 1,25,9 σολοικίζειν τῇ χειρί.

**σολοικισμός** (ὁ) κ. νεώτ. ἁμάρτημα, σφάλμα περὶ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης, τὸ παραβαίνειν τοὺς γλωσσικοὺς κανόνας, τὸ σφάλλεσθαι περὶ τὴν σύνταξιν, περὶ τὴν ἔκφρασιν: Ἀριστλ. Σοφ. Ἐλ. 173b,17, Φιλόδ. Ρητ. 1,159S σολοικισμοὶ καὶ βαρβαρισμοί, Πλούτ. Ἠθ. 731F, Λουκ. Β Πρ. 23 σολοικισμῶν ἐμπιπλάμενον καὶ ἀτόπων ῥημάτων· || ὑπὸ Ἀπολλ. Δύσκ. Συντ. 198,8 διακρίνονται σολοικισμός ἁμάρτημα, σφάλμα περὶ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων κ. βαρβαρισμός σφάλμα περὶ τὴν χρῆσιν τῶν λέξεων· || συνεκδ. ἡ λ. ἐν χρ. ἐπὶ μὴ ὀρθοῦ συλλογισμοῦ: Στωϊκ. ἀπ. 2,6 περὶ σολοικισμῶν (τίτλος ἔργου ὑπὸ Χρυσίππου)· **2)** κ. νεώτ. κτ. πληθ. ἄξεστος, ἄγροικος τρόπος, χωριατιά: Πλούτ. Ἠθ. 520B· || νεώτ. ἀπρέπεια, πλημμελὴς τρόπος.

**σολοικιστής** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ συνεχῶς περιπίπτων εἰς σολοικισμούς, ὁ διαπράττων σφάλματα ἐν τῷ γραπτῷ ἢ τῷ προφορικῷ αὐτοῦ λόγῳ εἰς τὴν ἔκφρασιν, ὁ σφαλλόμενος συντακτικῶς περὶ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης, ἰδ. τῆς ἑλληνικῆς: Τίτλος διαλόγου τοῦ Λουκιανοῦ.

**σολοικοειδής**-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. ὁ ὅμοιος σολοικισμῷ βλ.λ., ὁ φαινόμενος σόλοικος: Σέρβ. ad Verg. A 10,10, Εὐστ. 1752,43.

**σολοικοειδῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον σολοικοειδῆ βλ.λ.: Ὠριγ. 3,438A.

**σόλοικος**-ον κ. νεώτ. ὁ λαλῶν, ὁ ὁμιλῶν, ὁ γράφων πλημμελῶς, ἐσφαλμένως, ὁ σφάλλων περὶ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης, ὁ μὴ ὀρθῶς γλωσσικῶς ἢ συντακτικῶς, ὁ ἡμαρτημένος· || Ἡσ. «σόλοικον· τὸ ἀμαθές» (λέγεται ἡ λ. ὅτι παρήχθη ἐκ παραφθορᾶς τῆς ἀττ. διαλέκτου, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποίκων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κιλικίας: Στράβ. 14,2,28, Διογ. Λ 1,51): Ἀνακρ. 79 σόλοικος φθόγγος, Μᾶρκ. Αὐρ. 1,10 βάρβαρον ἢ σόλοικόν τι· **2)** κτ. πληθ. οἱ σόλοικοι οἱ ξένοι: Ἱππῶν. 46· **3)** μτφ. ὁ σφαλλόμενος περὶ τοὺς τρόπους, ὁ ἄγροικος, ὁ χωριάτης· Ἡσ. «σόλοικος· ἐπισεσυρμένος, ἀδιάφορος»: Ξεν. ΚΠ 8,3,21 σολοικότερος ἄνθρωπος τῷ τρόπῳ, Κίκ. Ἀττ. 14,6,2, Πλούτ. Ἠθ. 817B· κ. συγκρ. μτ. ἀπαρφ.: Ἱππ. Ἀγμ. 15· || νεώτ. ἀνάρμοστος, ἀπρεπής: αὐτὸ ποὺ κάμνεις εἶναι πολὺ σόλοικον.

**σολοικοφανής**-οῦς-ές μτγν. ὁ φαινόμενος σόλοικος βλ.λ.): Διον. Ἀλ. Δειν. 8 σολοικοφανεῖς σχηματισμοί, Γαλ. 16,512, Σέρβ. ad Verg. A 4,355.

**σολοικοφανῶς** ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον σολοικοφανῆ βλ.λ.: Εὐστ. 630,46.

**σολοικώδης**-ους-ες μτγν. σολοικοειδὴς βλ.λ.: Γαλ. 16,511.

**σολοίκως** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἀξέστως, χονδροειδῶς, ἐπὶ νομισμάτων : Ζήν.Κ 123. **σολοίκως κεκομμένοι·** || νεώτ. κατὰ σολοικισμὸν βλ.λ.||.
**σολοιτύπος**-ον Ἡσ. ὁ σφυρηλατῶν σόλον βλ.λ., μυδροκτύπος· **2)** ὁ ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου σφυρηλατηθείς : Ἡσ. **σαλοιτύπος χαλκός.**
**σολόμη** ἐφθαρμ. λ. π. Ἱππ.Γυν.Ι,109 (γολόμης κτ. γενικ. κῶδ. Θ.).
**σολομός** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἰχθύων τῆς οἰκογεν. τῶν **σολομιδῶν**, οὗ γνωστότερον εἶδος εἶναι ὁ σολομὸς ὁ κοινὸς ἢ ἀτταταῖος.
**σολομωνιακὸς** λίθος (ὁ) μσν. συστατικόν τι φαρμάκου, ἀπάντων εἰς συνταγάς : Ἰππιατρ.130.
**σόλος** (ὁ) σιδηροῦς ὄγκος, δι' οὗ ὡς διὰ τοῦ δίσκου **ἔπαιζον** ἢ ἠγωνίζοντο· Ἡσ. «σόλον· δίσκον» : Ἰλ.Ψ 826 **σόλων αὐτοχόωνον,** Εὔμελ.9, Σωσίβ.3,2, Ἐπιγρ.(Ὀλυμπίας), Ἀπολλ.Ρ 3,1366 **μέγαν περιηγέα πέτρον .. σόλον Ἄρεος·** || διακρίνεται (οὐχὶ σαφῶς) ἀπὸ τοῦ δίσκου ὑπὸ Σχολ. εἰς Ἰλ.Β 774, Ψ 826· πρβλ.Νικ.Θηρ.905, Κόϊντ.4,436.
**σολφέζ** (τὸ) (γαλλ.) δημ. μελῳδικὴ μουσικὴ ἀνάγνωσις, γινομένη δι' ἐκφωνήσεως τῶν ὀνομάτων τῶν διαφόρων φθογγοσήμων.
**σόμα** (τὸ) νεώτ. ἱερὸν μεθυστικὸν ποτὸν ἀθανασίας, παρὰ τοῖς Ἰνδογερμανικοῖς φύλοις, ἀνάλογον πρὸς τὸ νέκταρ βλ.λ.
**σομακί** (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **σουμ-** πολύχρωμον ἴδ. μτ. ἐρυθρῶν καὶ πρασίνων ραβδώσεων μάρμαρον : **τὰ σομακιὰ τοῦ Ταΰγέτου·** || συνεκδ. πολύχρωμον περίζωμα τοίχου, θύρας, παραθύρου, δαπέδου : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.56 **καὶ τὰ ὁλάνοιχτα παράθυρα μὲ τὰ σομακιὰ στεφάνια.**
**σομόρ** Ζωναρ. μέτρον γῆς.
**σόμπα** (ἡ) δημ. ἡ θερμάστρα βλ.λ.
**σομπόξυλο** (τὸ) δημ. ξύλον μικρὸν τὸ μῆκος καὶ τετμημένον οὕτως ὥστε νὰ ἐμβάλλεται εὐχερῶς πρὸς καῦσιν εἰς τὴν θερμάστραν βλ.λ.
**σομπροπατῶ** μσν. δημ. ἰσοπροπατῶ, συμβαδίζω : Ἐρωτόκρ.Ι,37 **κι οἱ δυὸ σομπροπατούσανε στὴ ζυγαρὰν ἐσάξα.**
**σομφόξυλον** (τὸ) νεώτ. τὰ ἀμέσως ἔσωθεν τοῦ φλοιοῦ ζῶντα μέρη τοῦ ξύλου, ὧν προορισμὸς εἶναι νὰ μεταφέρωσιν ὕδωρ καὶ θρεπτικὰ ἅλατα εἰς τὰ μέρη τοῦ φυτοῦ.
**σομφός**-ή-όν κ. νεώτ. σπογγώδης, πορώδης, ἀραιός, χαλαρός, ὄχι σφικτός· Ἡσ. «σομφόν· χαῦνον» : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.2 **σ- οἷον** σπογγιά, Ἀριστλ.ΖΙ 492b,33 **ἡ γλῶττα σὰρξ μανὴ καὶ σομφή,** - **σομφὸν ξύλον (οἷον τὸ τοῦ φοίνικος)**· συχν. **ἐπὶ τῶν πνευμόνων** : Ἀριστλ.Μετ.496b,3 **ἅπας μὲν γὰρ ἐστι σομφός,** αὐτ.Ἀναπν.478a,13· || ἐπὶ τῆς κισήρεως (ἐλαφρόπετρας): Ἀλεξ.124,10· || ὁμ. ἐπὶ τῆς σαρκὸς ἰχθύων : Ἀρχέστρ.π.Ἀθήν.7,316Α **σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα·** || ὁμ. ἐπὶ ἐδάφους : Ἀριστλ.Μετ.366a,25 **χώρα σομφὴ καὶ ὕπαντρος,** αὐτ.352b,10· **2)** μτφ. ἐπὶ ἤχου, βαρύς, βαθύς, χονδρός, βραχνός : Ἱππ.Νούσ.2,33 **σομφὸν φθέγγεσθαι** (ἐπὶ προσώπων ἐχόντων πολύποδα εἰς τὴν ρῖνα), Διον.Ἀλ.Συνθ.11 **σομφὸν ἐμπνεύσας (ὁ αὐλητής)·** || ὁμ. μτφ. ἐπὶ ἤχων ὡς ἐπίθ. χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου ἤχου, ὡς τὸ τοῦ μεταξὺ τοῦ σαφῶς διακεκριμένου (λευκοῦ, Ἀριστλ.) καὶ τοῦ ὅλως συγκεχυμένου (μέλανος), ὡς ἐν τοῖς **χρώμασι τὸ φαιόν** : Ἀριστλ.Τοπ.106b,7· **3)** ὡς οὐσ. σομφός (ὁ) κολοκυνθίς βλ.λ. : Πλίν.Φι 20,13.
**σομφότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ. τὸ εἶναί τι σομφὸν βλ.λ., τὸ σπογγοειδές : Ἀριστλ.ΖΜ 669a,16 **σομφότης τοῦ πλεύμονος.**
**σομφώδης**-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ σομφοῦ βλ.λ., ὁ σπογγώδης, πορώδης **τὴν φύσιν** : Θεόφρ.Φι 14,1· κ. συγκρ. **σομφωδέστερος** : Παλλάδ.Ἱππ.Ἀγμ.12,283.
**σονάρισμα**-ατος (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σονάρω βλ.λ.
**σοναρόν** Ἡσ. «ῥωμαλέον» πιθ. σοβ- ἢ σθεν-).
**σονάρω** (ἰταλ.) δημ. ἠχῶ, εἶμαι ἠχηρός· **2)** παίζω μουσικὸν ὄργανον.
**σονάτα** (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. μουσικὴ σύνθεσις ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων μερῶν διαφόρου ρυθμικῆς ἀγωγῆς καὶ προωρισμένη δι' ἓν ἢ δύο ὄργανα.
**σονατίνα** (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. σονάτα βλ.λ. μικρᾶς, βραχείας ἐκτάσεως.
**σονέττο(ν)** (τὸ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. εἶδος ἐνδεκασυλλάβου ἰδ. κ. μεθ' ὁμοιοκαταληξιῶν, δεκατετραστίχου στιχουργήματος ἀποτελουμένου ἐκ δύο τετραστίχων καὶ δύο τριστίχων.
**σόντα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. καθετὴρ βλ.λ.· **2)** παρὰ ναυτικοῖς μακρὸς κοντὸς χρησιμοποιούμενος διὰ βυθομετρήσεις· || βυθομετρικὴ βολίς· **3)** ὄργανον δι' οὗ γίνονται δειγματοληψίαι ἐκ τοῦ βάθους ποσοτήτων διαφ. προϊόντων, ἰδ. σιτηρῶν.
**σοντάρω** δημ. καυτηριάζω βλ.λ.2|· **2)** βυθομετρῶ διὰ μακροῦ κοντοῦ, βαθμονομημένου ἢ μή· **3)** ἐνεργῶ δειγματοληψίαν.
**σόος**-η-ον ἐπ. κ. Ἰων. τ. τοῦ σῶος, σῶς βλ.λ.· || Ἡσ. «σόοι· σωτήριοι, ὑγιεῖς, ὁλόκληροι».
**σοοῦται** Ἡσ. «φεύγει, διώκεται».
**σοπάκιας** (ὁ) δημ. (χυδ.) ἀστυνομικὸς ἔχων ὑπόπτους σχέσεις μετὰ γυναικῶν ἐλευθέρων ἠθῶν καὶ ἐκμεταλλευόμενος αὐτάς· || σωματέμπορος, ἐκβιαστής.
**σόπρα** (ἰταλ.) ἐπίρρ. δημ. ἐπί, ἐπάνω, ὑπέρ· || φρ. **παίρνω σόπρα** προλαμβάνω τὸν ἄνεμον, ἅ. σοπράρω βλ.λ.
**σοπράνο** (ἰταλ.) δημ. ὑψίφωνος βλ.λ.
**σοπράρω** (σόπρα) δημ. προλαμβάνω τὸν ἄνεμον ἢ ἀντηνεμῶ, ἅ. παίρνω σόμπρα.
**σορβικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σόρβους ἢ Βένδους : **σορβικὴ γλῶσσα.**
**σοργόν** (τὸ) νεώτ. γένος ἀγρωστοειδῶν φυτῶν.
**σόρδιδος** γλωσσ. ρυπαρός.
**σορδισμός** Ἡσ. «τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι ἤτοι ἑλληνίζ · πρβλ. σαρδισμός.
**σορεῖον** (τὸ) Ἐπιγρ. κ. σόρ- τὸ σορίδιον βλ.λ.
**σορέλλη** παρωνύμιον γέροντος ἔχοντος τὸν ἕτερον πόδα ἐπὶ τῆς σοροῦ, τοῦ τάφου : Ἀριστφ. ἀπ.198· πρβλ. σοροδαίμων, σορόπληκτος.
**σορεύω** Ἡσ. σωρεύω.
**σορίδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σορὸς βλ.λ. : Ἱεροκλ.Ἀστ.97.
**σόριον** (τὸ) Ἐπιγρ. σορίδιον βλ.λ.
**σορίς**-ίδος (ἡ) μσν. **ἡ μάγισσα, ἡ φαρμακεύτρια** : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.275.
**σόρνιξα** Ἡσ. «εὔζωμον».
**σορόα** Ἡσ. «παλιούρου εἶδος» (κῶδ. παλινούρου).
**σοροδαίμων**-ονος (ὁ,ἡ) μτγν. σκωπτικὸν ἐπίθετον τοῦ ἐσχατογήρου, ἀνθρώπου εὑρισκομένου ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ τάφου, σαράβαλον, ἅ. σορέλλη : Κωμ.Ἀδέσπ.1151, Πλούτ.Ἠθ.13Β **κρονόληρος καὶ σοροδαίμων ἐστί.**
**σοροεργός**-όν μτγν. σοροπηγὸς βλ.λ. : Μαν. 4,191 **σοροεργὰ τέχνης κανονίσματα.**
**σορόκος** (ὁ) δημ. ἅ. σιρόκος βλ.λ.
**σοροπήγιον** (τὸ) μτγν. τὸ ἐργαστήριον τοῦ σοροπηγοῦ βλ.λ., φερετροποιεῖον : Πολυβ.7,160.
**σοροπηγός** (ὁ) (πήγνυμι) ὁ κατασκευάζων σορούς, φέρετρα, νεκροθήκας, κιβούρια, ὁ φερετροποιός : Ἀριστφ.Νεφ.846 **ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω ;,** ΑΠ ΙΙ,122.
**σοροπηγῶ**-έω μσν. κατασκευάζω σορούς, νεκροθήκας, φέρετρα : Μιχ.Ἀκομ.2,186, (ἐκδ.Λ.).
**σορόπληκτος**-ον μσν. σοροδαίμων βλ.λ. : Εὐστ.1431,43.

**σοροπλήξ**-ῆγος (ὁ,ἡ) μσν. σοροδαίμων βλ.λ.
**σοροποιός**-όν μτγν. σοροπηγὸς βλ.λ.: Πολυδ.10,150.
**σορός** (ἡ) κ. νεώτ. δοχεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἐναπέθετον πρὸς φύλαξιν τὰ λείψανα, τὰ ὀστᾶ νεκροῦ, κάλπη, τεφροδόχος: Ἰλ.Ψ 91 ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι· ‖ κ. νεώτ. λάρναξ, σαρκοφάγος, μνῆμα : Ἡρ.1,68 ὀρύσσων ἐπέτυχον σορῷ ἑπταπήχει, Θεόφρ.Πυρ.46, Διοσκ.5,124· ‖ γεν. φέρετρον, κάσσα : Ἡρ.2,78 νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον πεποιημένον, Ἀριστφ.Ἀχ.691 σορὸν πρίασθαι, αὐτ.Λυσ.650 σορὸν ὠνήσει· ‖ νεκροφόρος, ξυλοκρέβατο : ΚΔ Λουκ.7,14 ἥψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· ‖ κ. παροιμ. τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῇ σορῷ ἔχειν ἐπὶ ἐσχατογήρου ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ γήρατος παραλελυμένου : Λουκ.Ἑρμότ.73· ‖ νεώτ. συνεκδ. ὁ νεκρός : ἡ σορὸς τοῦ βασιλέως· 2) σκωπτικὸν ὄνομα γέροντος ἢ γραίας : Ἀριστφ.Σφ.1365 ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ, Μάχ.π.Ἀθήν.13,580C ἤδη τελέως ἦν ὁμολογουμένη σορός· 3) πάπ. αἱ δημόσιαι σοροὶ πιθ. οἱ κοινοὶ τάφοι· ἰδ. ἑρμ. οἱ τάφοι τῶν ἐπισήμων.
**σορώιον** (τὸ) πάπ. κηρόπανον, μουσαμάς.
**σορωνίς** Ἡσ. «ἐλάτη παλαιά» (πιθ. σαρωνίς).
**σός**-ή-όν (σύ) ἀντων. κτητ. β' προσ., ἐπ. κ. δωρ. τ. εἶναι τεός βλ.λ., ἐπ. γενικ. σοῖο (Ὀδ.Ο 511), ὁ εἰς σὲ ἀνήκων, ἰδικός σου : Ἰλ.Θ 420 ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι, Αἰσχ.Πρ.146 σὸν δέμας, αὐτ.635 σὸν ἔργον, αὐτ.557 λέχος σόν, Πλάτ.Λύσ.204Α σὸς ἑταῖρος· συχν. μτ. τοῦ ἄρθρου, ἰδ. π.Ἀττ. : Ἰλ.Α 185 τὸ σὸν γέρας, Αἰσχ.Πρ.1019 δέμας τὸ σόν, αὐτ. Ἀγ.1615 τὸ σὸν κάρα, Καλλ.Δῆλ.219 σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα (ἐγὼ εἶμαι ἰδική σου καὶ ὅλα τὰ πράγματά μου)· ‖ σὸν ἔργον μτ. ἀπαρφ. εἶναι ἰδικόν σου ἔργον, ἰδική σου δουλειὰ νά . . : Σοφ. Φιλ.15 ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν· κ. ἄνευ τῆς λ. ἔργον : Αἰσχ.Ἑπτ.232 σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων, Σοφ.Ἠλ.1470 σὸν τὸ ταῦθ' ὁρᾶν· ‖ ἀντικειμενικῶς, ὁ διὰ σὲ ἢ ἐκ σοῦ : Ἰλ.Τ 321 σῇ ποθῇ, Ὀδ.Λ 202 σός τε πόθος σά τε μήδεα, Σοφ.ΟΚ 332 σῇ προμηθίᾳ, Εὐρ. Ἀνδρ.660 προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ, Πλάτ.Γοργ. 486Α εὐνοίᾳ.. τῇ σῇ· 2) ἄνευ οὐσ. εἴτε καθ' ἑν. εἴτε κτ. πληθ., ἰδικός σου : Ὀδ.Ι 529 εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, αὐτ.Β 369 ἐπὶ σοῖσι καθήμενος, Σοφ.ΟΤ 1448 οἱ σοὶ (οἱ ἄνθρωποί σου, οἱ συγγενεῖς σου), αὐτ.Ἠλ.251 τὸ σὸν (τὰ κατὰ σέ, τὰ συμφέροντά σου), αὐτ.Αἴ.99 τὸ σὸν (οἱ λόγοι σου, ὁ σκοπός σου), αὐτ.491 εὖ φρονῶ τὰ σὰ (τὰ συμφέροντά σου), αὐτ.Ἠλ.522 καὶ σὲ καὶ τὰ σά, Ξεν.ΚΠ 3,1,37 σὺ μὲν ἀπάγουσα τὴν σήν, ΚΔ Λουκ.6,30 τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει, Πάπ. ἔγραψά σοι διὰ Μάρδωνος τοῦ σοῦ (διὰ τοῦ ἀνθρώπου σου, τοῦ πράκτορός σου)· ‖ κ. μτ. γενικ. τοῦ προσδιορισμοῦ : Ἰλ.Ζ 490 τὰ σ' αὐτῆς ἔργα, Ὀδ.Ξ 185 τὰ σ' αὐτοῦ κήδε(α), αὐτ. Χ 218 σῷ δ' αὐτοῦ κράατι, Σοφ.ΟΤ 416, αὐτ.Τρ. 775 τὸ σὸν μόνης δώρημα, Ἀριστφ.Ἀχ.93.
**σοσιαλδημοκράτης** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ὀπαδὸς τῆς σοσιαλδημοκρατίας βλ.λ.
**σοσιαλδημοκρατία** (ἡ) νεώτ. πολιτικὴ ἰδεολογία μὲ τάσεις πρὸς κοινωνικοποίησιν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἐκδημοκράτησιν πάντων τῶν θεσμῶν.
**σοσιαλδημοκρατικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σοσιαλδημοκράτην ἢ τὴν σοσιαλδημοκρατίαν βλ.λς : σοσιαλδημοκρατικὸν καμμα (κόμμα ἐπιδιῶκον τὴν πραγματοποίησιν τῆς σοσιαλδημοκρατίας ἢ παρεμφεροῦς ἰδεολογίας).
**σοσιαλεπαναστάται** (οἱ) νεώτ. ρωσικὸν κόμμα τῆς ἀριστερᾶς δρᾶσαν ἀπὸ 1900 ἕως 1917.
**σοσιαλισμός** (ὁ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ θεωρία δογματίζουσα ὅτι δέον νὰ ἐκλείψῃ ἡ εἰς τὸ νῦν ὑφιστάμενον ἀστικόν, ἀποκαλούμενον δὲ κεφαλαιοκρατικὸν καθεστὼς ἀνισότης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὀργανουμένης τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς οἰκονομικῆς, τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἰσότητος : ἡ θεωρία τοῦ σοσιαλισμοῦ ἀνεπτύχθη ὑπὸ διαφόρους μορφάς· ‖ οὐτοπιστικὸς σοσιαλισμός ἡ πρώτη μορφὴ τῆς θεωρίας ταύτης διατρίβουσα εἰς τὸν μετ' ἐξάρσεως προπαγανδισμὸν τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσότητος, τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τῆς δικαιοσύνης, στερουμένη δὲ στερεᾶς, πραγματιστικῆς βάσεως : ὁ Μαμπλύ, ὁ Σαὶν Σιμόν, ὁ Θωμᾶς Μούρ, ὁ Καμπανέλλας εἶναι οἱ διασημότεροι ἐκπρόσωποι τοῦ οὐτοπιστικοῦ σοσιαλισμοῦ· ‖ ἐπιστημονικὸς σοσιαλισμός οὕτως ἐκλήθη ὁ ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Καρόλου Μὰρξ στηριχθείς, ἐπιδιώκων τὴν κατάργησιν τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας ἥτις δέον νὰ ᾖ ἔργον βιαίας ἐπιβολῆς τῶν ἀκτημόνων τάξεων (προλεταριάτον)· ‖ χριστιανικὸς σοσιαλισμός ὁ δογματίζων τὴν λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ διακηρυχθεισῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἰσότητος· ‖ κρατικὸς σοσιαλισμός ἡ καθαρῶς ἀντεπαναστατικὴ μορφὴ τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἡ κυρίως ἀπὸ τῶν πανεπιστημιακῶν ἑδρῶν διδαχθεῖσα καὶ κηρύττουσα τὴν ἀνάγκην τῆς εὐρύνσεως τῆς κρατικῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἱκανοποιήσεως τῶν νομίμων διεκδικήσεων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀμβλύνσεως τοῦ ταξικοῦ ἀγῶνος, ὁ. ἀπὸ καθέδρας σοσιαλισμός : ὁ κρατικὸς σοσιαλισμός ἐν τῇ ἐξελίξει του ἀπετέλεσε τὸ περιεχόμενον τῆς πολιτικῆς τῶν μεταρρυθμιστῶν σοσιαλιστῶν καὶ τοῦ ριζοσπαστικοῦ δημοκρατισμοῦ.
**σοσιαλιστής** (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. σοσιαλίστρια, ὁ ὀπαδὸς τῶν δογμάτων τοῦ σοσιαλισμοῦ βλ.λ.
**σοσιαλιστικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς τὸν σοσιαλισμὸν βλ.λ., τὰς θεωρίας, τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ὁ ἐπιδιώκων τὴν διάδοσιν, τὴν ἐπικράτησιν τοῦ σοσιαλισμοῦ : σοσιαλιστικὰ κόμματα, - σοσιαλιστικὴ διδασκαλία - προπαγάνδα - ἐφημερίς· ‖ ὁ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ ἐρειδόμενος : σοσιαλιστικὴ ὀργάνωσις τῆς κοινωνίας.
**σόσσος** Ἡσ. «ἡ διόπτρα, καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα».
**σοταρχίζω** μσν. ὀρθοτ.γρ. σωταρχίζω π.Βυζαντ. ἐφοδιάζω πόλιν ἢ φρούριον διὰ τροφῶν.
**σοτάρχισις**-εως (ἡ) μσν. ὀρθ.γρ. σωτάρχισις π. Βυζαντινοῖς τὸ σοταρχίζειν βλ.λ.
**σόττο** (ἰταλ.) ἐπίρρ. δημ. ὑπό, ὑποκάτω, ἐν χρ. μ. εἰς τὰς φρ. σόττο (ἀ)λὰ πρίμα (τὸ πρῶτον κερδίζον παιγνιόχαρτον εἰς τὸ παίγνιον πασσέτα τὸ ἐμφανιζόμενον μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ πρώτου, ἤτοι τὸ δεύτερον φύλλον), - σόττο βότσε (μὲ χαμηλὴν φωνήν), ναυτ. σόττο βέντο (ὑπηνέμως).
**σόττος** (ὁ) (σόττο) δημ. μ. ἐν τῇ φρ. ἦρθα-ες-ε σόττος (ἐπὶ τῶν κερδιζόντων εἰς τὴν πασσέταν κττ. ἐπέκτ. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης ὁπωσδήποτε εὐνοηθέντων), ἀντίθ. τέρτσος.
**σοῦ** κ. νεώτ. κ. δημ. γενικ. του σὺ βλ.λ. : σοῦ ἔδωσα· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὂν κατόπιν οὐσ. τίθεται ἀντὶ τοῦ κτητ. ἐπιθ. σός - σή-σόν : ὁ ἄντρα σου, - ἡ ἀδελφή σου, - τὸ παιδί σου· 2) κ. νεώτ. γενικ. τοῦ σός βλ.λ. (π.Ὀμ. μ. οὕτω).
**σοῦ-σοῦ** κ. νεώτ. κ. δημ. κραυγὴ πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἢ ἀποσόβησιν πτηνῶν : Ἀριστφ.Σφ.209 σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ.
**σουβαδίζω** (σουβάς) δημ. κ. -ντίζω κ. σοκονιῶ, ἀσβεστοχρίω, ἐπιχρίω δι' ἀμμοκονιάματος.

**σουβᾶς** (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. **σοβάς** τὸ ἀμμοκονίαμα τοῦ τοίχου.
**σουβατζής** (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. **σο-** ὁ ἀμμοκονιατὴς βλ.λ.
**σουβάτισμα**-ατος (τὸ) δημ. κ. σο- ἡ πρᾶξις τοῦ σουβατίζω βλ.λ.
**σουβίτυλλος** (ὁ) (λατ.) μτγν. εἶδος πλοκοῦντος : Χρύσ.Τυαν.π.'Αθήν.14,647D **γίνεται δὲ καὶ ἐξ ἅλικος σουβίτυλλος.**
**σούβλα** (ἡ) δημ. κ. σούγλα ὀβελὸς πρὸς ἔψησιν κρεάτων **καὶ** σφαγίων ἀκεραίων : **ἀρνὶ τῆς σούβλας·** **2)** κοῖλος ὀβελὸς πρὸς δοκιμὴν βουτύρου, τυροῦ κτλ.
**σουβλάκι** (τὸ) δημ. μικρὸς ὀβελός, μικρὰ σούβλα· **2)** κτ. πληθ. **σουβλάκια** ὡς οὐσ. μικρὰ τεμάχια κρέατος ψηνόμενα εἰς μικρὸν ὀβελόν.
**σουβλέα** (ἡ) μσν. κτύπημα δι' ὀβελοῦ, διὰ σούβλας : Πρόδρ.1,157 **καὶ κρούω σουβλέαν τὸ χέρι μου καὶ διέβην ἀπεκεῖθε.**
**σουβλερός**-ή-ό δημ. κ. **σουγλερός** ὁ ἔχων σχῆμα σουβλίου βλ.λ., ὁ ἀπολήγων εἰς ὀξύ, ὀξύς, μυτερός : **σουβλερὸ σίδερο·** ‖ κ. συνεκδ. ἐπὶ τοῦ προσώπου κ. ἐπὶ τῆς ρινός : **σουβλερὸ μοῦτρο, - σουβλερὴ μύτη.**
**σουβλιά** (ἡ) δημ. κ. **σουγλιά** τρύπημα, πλῆγμα διὰ σουβλίου· **2)** μτφ. ὀξύς, διαπεραστικὸς πόνος, νυγμός : **νιώθω σουβλιὲς στὸ κεφάλι·** **3)** ἐπὶ τεμαχίων κρέατος ἐψημένων ἐν ὀβελῷ, ὅσον δύναται νὰ συγκρατήσῃ ὁ ὀβελός, ἡ σούβλα.
**σουβλίζω** μσν. κ. δημ. κ. -άω κεντῶ διὰ σουβλίου, μὲ τὸ σουβλί· **2)** διατρυπῶ, διαπερῶ διὰ σούβλας, περνῶ στὴ σούβλα, ὀβελίζω : Σουΐδ. ἐν λ. πείρω· ‖ κ. ἐπὶ ἀνασκολοπισμοῦ ἀνθρώπου : **τὸν Θανάση Διάκο τὸν ἐσούβλισαν·** κ. παθ. **σουβλίζομαι** διαπερῶμαι, διατρυπῶμαι διὰ σουβλίου : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.40,16 **εἶχαν ἀρνιὰ καὶ φέτανε, κριάρια σουβλισμένα·** **3)** μὲ **σουβλάει πόνος** αἰσθάνομαι πόνον ὀξύν.
**σουβλίν** (τὸ) μσν. τ. σουβλίον βλ.λ. : Πρόδρ.1,154 **καὶ ἀγόρασα σουβλὶν ἀπὸ τζαγγάρην.**
**σουβλίον** (τὸ) γλωσσ. κ. νεώτ., μσν. **σουβλίν**, δημ. **σουβλὶ** ὑποκορ. τοῦ σούβλα βλ.λ.· ‖ εἰδ. σιδηροῦν ὄργανον τῶν ὑποδηματοποιῶν, δι' οὗ τρυπῶσι τὸ δέρμα, ἠπητήριον· **2)** κτ. ἐπέκτ. πᾶν τὸ ὀξύ, μυτερόν, οἷον τὸ ξυλάριον δι' οὗ κεντοῦν τὸν ὄνον διὰ νὰ τρέξῃ.
**σούβλισμα**-ατος (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σουβλίζω βλ.λ., ἡ εἰς σούβλαν διαπέρασις, τὸ πέρασμα στη σούβλα· ‖ συνεκδ. ἐπὶ ἀνασκολοπισμοῦ ἀνθρώπων : **τὸ σούβλισμα τοῦ Διάκου.**
**σουβλιστός**-ή-ό δημ. ὁ σουβλισμένος, εἰς σούβλαν περασμένος, κυρ. ἐπὶ κρεάτων, ὁ οὕτω ἐψηθεὶς : **σουβλιστὸ ἀρνὶ** (ὀβελίας).
**σουβλομύτα** (ἡ) δημ. τὸ θηλ. τοῦ σουβλομύτης βλ.λ., ἡ ἔχουσα σουβλερὴ μύτη· **2)** ὁ ἰχθὺς ἔγχελυς ὁ λεπτόρυγχος, ἄ. σουβλομύτικο.
**σουβλομύτης** (ὁ) δημ. ὁ ἔχων σουβλερὴ μύτη.
**σοῦβος** (ὁ) μτγν. ἄγνωστόν τι ζῷον : 'Οππ.Κυν. 2,382, 'Ανέκδ.'Οξ.4,267.
**σουβρίκιον** (τὸ) γλωσσ. μικρὰ καλύπτρα.
**σουβρικομαφόρτιον** (τὸ) πάπ. ἐξωτερικὸς πέπλος· πρβλ. σουβρίκιον.
**σουβρικοπάλλιον** πάπ. ἐξωτερικὸς ἐπενδύτης (γρ. σουρικοπάλλιον).
**σουγιάς** (ὁ) δημ. μαχαιρίδιον τοῦ θυλακίου, τῆς τσέπης, διπλούμενον, κονδυλομάχαιρον : **τὸν τρύπησε μὲ τὸ σουγιά του·** ‖ φρ. **τρώει ψωμὶ καὶ σουγιὰ** (δηλ. ἄρτον ξηρὸν χωρὶς προσφάγιον).
**σουγλὶ** (τὸ) δημ. δ.τ. τοῦ σουβλί, σουβλίον βλ.λ.
**σούγλισμα**-ατος (τὸ) δημ. σούβλισμα βλ.λ.
**σουγλίζω** δημ. κ. σουγλάω σουβλίζω βλ.λ.
**σουγλιταρέα** (ἡ) μσν., δημ. σουγλιταριὰ κ σουβλιταριὰ περιληπτ. ἡ σούβλα μετὰ τῶν σουβλιστῶν βλ.λ. κρεάτων : Πρόδρ.1,334 **ἐκεῖ 'δρα κρέας καὶ ψήνασιν σουγλιταρέαν μεγάλην.**
**σουγχῖνος** (ὁ) μσν. ἤλεκτρον, κεχριμπάρι:Γεωπ. 15,1,29· πρβλ. σούκινος.
**σουγχώρεσις**-εως (ἡ) 'Επιγρ. συγχώρησις βλ.λ.
**σούδα** (ἡ) (λατ.) δημ. χάνδαξ, χαντάκι, αὐλάκι ἐν ᾧ ρέουν ἀκάθαρτα ὕδατα, συνήθ. τὰ νερὰ τῶν οἰκιῶν· **2)** στενὴ δίοδος.
**σουδάνι** (τὸ) δημ. τὸ σπέρμα τοῦ φυτοῦ ἀραχίς.
**σουδανικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ Σουδὰν (χώραν τῆς 'Αφρικῆς), ὁ τοῦ Σουδὰν ἢ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενος : **σουδανικὰ προϊόντα.**
**σουδάριον** (τὸ) (λατ.) μτγν. κ. νεώτ. ρινόμακτρον ἢ μανδήλιον ἐν χρ. πρὸς ἀπόμαξιν τοῦ ἱδρῶτος, εἰδ. πλατεῖα λωρὶς λευκῆς ὀθόνης, πανίου, πρὸς περιτύλιξιν τῆς κεφαλῆς τῶν νεκρῶν : ΚΔ Λουκ.19,20 **μνᾶ ἀποκειμένη ἐν σουδαρίῳ**, αὐτ. 'Ιω.11,44 **ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο,** Πολυδ.7,71, Πάπ. **σουδάριον ὁλόλιτον·** ‖ φρ. **λευκὸς ὡς σουδάριον** (κάτωχρος).
**σοῦζο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. σούζα (ἡ) στάσις τετραπόδου ζῴου, καθ' ἣν τοῦτο στηρίζεται ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων μόνον ποδῶν· **2)** μτφ. ἐν φρ. **στέκω σούζα** ἐκδηλῶ διὰ τῆς στάσεώς μου ὑποταγήν, ὑπακοὴν εἴς τινα, ἰδ. ἐκ φόβου ἢ δουλοπρεπείας, ὑποτάσσομαι, ὑπακούω τυφλῶς.
**σουΐτα** (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. εἶδος μουσικῆς δι' ὄργανα συνθέσεως ἀποτελουμένης ἐν διαδοχῇ ἐκ πλειόνων μουσικῶν τεμαχίων, κυρ.παλαιῶν χορῶν.
**σούκινος**-η-ον μτγν. ὁ ἐξ ἠλέκτρου πεποιημένος, κατεσκευασμένος, κεχριμπαρένιος : 'Αρτεμίδ. Δολδ.2,5 (ἰδ.γρ. σούνιχος), πρβλ. σουγχῖνος, σούχινον· **2)** 'Ησ. «σούκινος· εὔνουχος».
**σοῦκλαι** 'Ησ. «φοινικοβάλανοι».
**σουκρούτ** (τὸ) (γαλλ.) δημ. λάχανον λεπτοκομμένον, διατηρούμενον ἐντὸς ἅλμης.
**σουλαντίζω** (τουρκ.) δημ. καταβρέχω, ποτίζω.
**σουλάντισμα**-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ σουλαντίζω βλ.λ.
**σουλῆνα** (ἡ) μσν. κ. δημ. κ. **σουλῆνας ἢ σω-** (ὁ) ὁ σωλὴν βλ.λ. **2)** τὸ μαλάκιον σωλὴν βλ.λ. : Πρόδρ.2,345 **καὶ μισὸν γόμον, Δέσποτα, τὰ κτένια, τὰς σουλῆνας.**
**σουληνάρι** (τὸ) δημ. σωληνάριον βλ.λ.
**σουλιμᾶς** (ὁ) (τουρκ.) δημ. τὸ ψιμύθιον, τὸ λευκὸν τοῦ μολύβδου· ‖ **σουλιμᾶς κόκκινος** ὀξίδιον τοῦ μολύβδου, μίνιον.
**σουλτάνα** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ σύζυγος τοῦ σουλτάνου βλ.λ.· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς κύρ. ὄνομα.
**σουλτανάτον** (τὸ) νεώτ. τὸ ἀξίωμα τοῦ σουλτάνου· ‖ ἡ ἡγεμονία, τὸ κράτος, οὗτινος ὁ ἀνώτατος ἄρχων φέρει τὸν τίτλον τοῦ σουλτάνου.
**σουλτανικός**-ή-όν νεώτ. ὁ τοῦ σουλτάνου : **σουλτανικὸν διάταγμα.**
**σουλτανίνα** (ἡ) νεώτ. ποικιλία ἐκλεκτῆς λευκῆς ἢ ξανθῆς σταφυλῆς.
**σουλτάνος** (ὁ) (ἀραβ.) νεώτ. κυριάρχης ἡγεμών, ἄναξ, τίτλος ὃν ἔφερον οἱ ἄλλοτε αὐτοκράτορες τῆς Τουρκίας ὡς καὶ οἱ ἡγεμόνες μουσουλμανικῶν κρατῶν 'Ασίας καὶ 'Αφρικῆς.
**σούλφανο** (τὸ) (λατ.) δημ. τὸ θεῖον.
**σουλῶ** 'Επιγρ. βοιωτ. ἀντὶ συλῶ βλ.λ. : 'Επιγρ. **ταὶ ἱέραρχη . . σουλῶντες καὶ δαμιῶντες.**
**σοῦμα** (ἡ) (λατ.) δημ. τὸ ἐκ πρώτης ἀποστάξεως οἰνόπνευμα, στεμφυλόπνευμα, ἄ. τσίπουρο.
**σουμάδα** (ἡ) δημ. ἀναψυκτικὸν ποτὸν ἐκ γαλακτώματος ἀμυγδάλων, ἀμυγδαλόπομα.
**σουμαδάκιας** (ὁ) δημ. ὁ πίνων πολλὰς σουμάδας βλ.λ.· **2)** ἀθ. μτφ. ὁ χαλαρὸν χαρακτῆρα ἔχων, ὁ στερούμενος ἰσχυρᾶς θελήσεως.

**σοῦμαι** βλ.λ. σεύω· πρβλ. ἀπεασσοῦα.

**σουμάκι** (τὸ) δημ. τὰ φυτὰ ροῦς βλ.λ. ὁ βυρσοδεψικὸς καὶ κοριαρία βλ.λ. ἡ μυρτόφυλλος.

**σούμ(μ)α** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἄθροισμα, πρόσθεσις, τὸ ὁλικὸν ποσόν : **ἔκανα τὴ σούμα.**

**σουμ(μ)άρισμα**-ατος (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σουμάρω βλ.λ., τὸ ἐξαγόμενον ὁλικὸν ποσόν.

**σουμ(μ)άρω** (ἰταλ.) δημ. ἐξάγω τὸ ἄθροισμα, διαφ. κατὰ μέρος ποσῶν, κάμνω πρόσθεσιν.

**σουμπλιμά** (τὸ) (γαλ.) δημ. κ. **σουμπλιμές** (ὁ) διχλωριοῦχος ὑδράργυρος, ἄ. ἄχνη ὑδραργύρου.

**σουμπρέτ(τ)α** (ἡ) (γαλ.) δημ. πρόσωπον ὑπηρετρίας ἢ ἀκολούθου εἰς κωμῳδίαν ἢ ὀπερέτταν· || συνεκδ. ὡς ἐπίθ. εὐθύμου νέας γυναικός.

**σούμωρος** Ἡσ. «κεχορτασμένος, πλήρης».

**σούν** ἀντὶ σὸν βλ.λ. : Ἐπιγρ. Ὀρχομενοῦ.

**σουναμιτισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τῆς διαπνοῆς νεαρῶν ἀτόμων ἐπὶ γηραιοῦ καὶ ἐξησθενημένου ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἐπιμηκύνουσα τὴν ζωήν, κατὰ τὰ πιστευόμενα ὑπό τινων ἀσιατικῶν λαῶν (ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Δαυῒδ ἔλαβε σύζυγον νεαρὰν Σουναμίτιδα, ἵνα διὰ τῆς ἐπαφῆς τοῦ αφριγηλοῦ σώματός της ἀνακτήσῃ τὴν ὑγείαν του).

**σούνεδρυ** σύνεδροι : Ἐπιγρ. Ὀρχομενοῦ.

**σοῦνεκα** ἀττ. κρᾶσις ἀντὶ σοῦ ἕνεκα : Σοφ. Φιλ.554 (Aurat. σοῦ νέα).

**σουνεπτᾶσθαι** Ἡσ. «συνακολουθῆσαι».

**σουν(ν)έτι** (τὸ) (ἀραβ.) δημ. ἡ περιτομὴ τῶν Ἑβραίων καὶ Μωαμεθανῶν.

**σουνιακός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς Σούνιον : Ἡρ.4,99 **νεμοίατο τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακόν.**

**σουνιάρατος**-ον (Σούνιον) ὁ ἐν τῷ Σουνίῳ λατρευόμενος ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος : Ἀριστφ.Ἱππ. 560 **ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε.**

**σουνιάς**-άδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ τοῦ Σουνίου, σουνιακή : Διον.Περ.511, - **Σαυνιὰς ἄκρα.**

**σουνιέρακος** (ὁ) ἱέραξ τοῦ Σουνίου, κτ. παρῳδίαν τοῦ σουνιάρατος βλ.λ. : Ἀριστφ.Ὄρν.868 **ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.**

**σουνιεύς**-έως (-ῶς) (ὁ), πληθ. **σουνιεῖς (-ῆς)** ὁ ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Σουνίου : Πλάτ.Θεαίτ.144C **ὁ τοῦ Σουνιέως Εὐφρονίου ἐστί,** Ἀναξανδρ.4.

**σουννιοῦμαι** δημ. κ. **σουννιέμαι** διολογίζομαι ἀνησύχως, μὲ γνοιάση.

**σούννομοι** σύννομοι : Ἐπιγρ. Ὀρχομεν. Βοιωτ.

**σούπα** (ἡ) δημ. ρευστὸν ἔδεσμα ἢ ρόφημα ἐκ ζωμοῦ κρέατος, φαριοῦ ἢ ἁπλῶς ἐξ ὕδατος μετὰ ὀρύζης, ζυμαρικῶν, ὀσπρίων κττ.

**σουπέ** (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. μεταμεσονύκτιον δεῖπνον, καθ' ὃ παρατίθενται κρύα φαγητά.

**σουπιά** (ἡ) δημ. ἡ σηπία βλ.λ.· **2)** μτφ. ἄνθρωπος δόλιος, κρυφίνους, ὁ διαφεύγων τοὺς κινδύνους εὐκόλως, αὐτὸς ποὺ ξεγλιστράει εὔκολα : **ξέφυγε σὰ σουπιά·** **3)** γυνὴ λάγνος, μαχλάς.

**σουπιέρα** (ἡ) δημ. βαθὺ καὶ εὐρύχωρον ἀγγεῖον ἐν χρ. πρὸς παράθεσιν (σερβίρισμα) τῆς σούπας ἐπὶ τῆς τραπέζης.

**σουπῖνον** (τὸ) (λατ.) νεώτ. ρηματ. τ. τῆς λατινικῆς γλώσσης κτ. αἰτ. κ.ἀφαιρετ. πτῶσιν (-um κ.-u) φανερώνων σκοπὸν ἢ ἀναφοράν, ἄ. ὕπτιον.

**σούρα** (ἡ) δημ. πτυχὴ ὑφάσματος, ἐνδύματος, πτύχωσις, πιέτα, ἄ. σούφρα : **φόρεμα μὲ σοῦρες.**

**σουράντζι** (τὸ) δημ. εἶδος ἐρυθρᾶς φυτικῆς χρωστικῆς οὐσίας.

**σουραύλι** (τὸ) δημ. εἶδος ποιμενικοῦ αὐλοῦ.

**σουραυλίζω** δημ. παίζω σουραύλι βλ.λ.

**σοῦρβα** (τὰ) δημ. οἱ καρποὶ τῆς σουρβιᾶς βλ.λ.· **2)** λαογρ. κυρ. ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ περιφορὰ τῶν μικρῶν παιδιῶν ἅτινα ψάλλουν τὰ κάλανδα κατὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιάν, ὡς καὶ τὸ λαμβανόμενον φιλοδώρημα.

**σούριζει** ἀττ. κρᾶσις ἀντὶ σοι ὁρίζει : Αἰσχ. Χο.927 (δ.γρ. ἐπουρίζει ἢ σ' ὁρίζει).

**σουρίζω** δημ. συρίζω βλ.λ., σφυρίζω : Γρυπ. Σκ.Τερρ.62,5 **δὲ χουγιάζει, δὲ σουρίζει.**

**σουρλουλού** (ἡ) δημ. γυνὴ ὀρεσκομένη νὰ περιφέρεται ἐκτὸς τῆς οἰκίας της, ἡ τριγυρίστρα· || συνεκδ. ἡ μὴ ἀμέμπτου ἠθικῆς γυνή.

**σουρμές** (ὁ) (τουρκ.) δημ. μέλαινα, μούρη χρωστικὴ οὐσία ἐν χρ. πρὸς βαφὴν τῶν βλεφάρων καὶ βλεφαρίδων, τὸ παρ' ἀρχ. στίμμι· ὅθ. κ. ἐπιθ. **σουρμελής-ίδισσα.**

**σουρντίζω** (τουρκ.) δημ. μτβ. κ. ἀμτβ. βλέπω, διακρίνω : **δὲ σουρντίζει νὰ περάσῃ τὴ βελόνα, - ἐγέρασες καὶ δὲ σουρντίζεις πιά·** **2)** ἀμτβ. διαρκῶ, συνεχίζομαι : **ἡ βροχὴ σουρντίζει.**

**σουρντίνα** (ἡ) (γαλλ.) μουσ. ὅρος, ὁ πνιγεὺς βλ.λ.

**σούρντισμα**-ατος (τὸ) (σουρντίζω) δημ. παρατεινομένη κατάστασις, διάρκεια· **2)** συνεκδ. εὐκοιλιότης, διάρροια.

**σουρντιστικός**-ή-όν δημ. ὁ σχετικὸς **μὲ τὸ** σούρντισμα βλ.λ., μὲ τὴν διάρροιαν.

**σούρνω** δημ. μτβ. σύρω βλ.λ.

**σουρομαδῶ**-άω δημ. σύρω καὶ μαδῶ, **σουρομαλλιάζω** βλ.λ.· || τὸ μέσ. **σουρομαδιοῦμαι** κ. **σουρομαδιέμαι** τίλλω τὰς τρίχας τῆς **κεφαλῆς** μου, οἷον ἐκ λύπης ἢ ἀπελπισίας.

**σουρομαλλιάζω** δημ. μτβ. ἁρπάζω τινὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά· || τὸ μέσ. **σουρομαλλιάζομαι** ἀλληλοαρπάζομαι ἀπὸ τὰ μαλλιά, συμπλέκομαι.

**σούρουπα** ἐπίρρ. δημ. κατὰ τὴν **ὥραν τοῦ** σούρουπου· πρβλ. σύθαμπα, σύσκοτα.

**σούρουπο** (τὸ) δημ. ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ πρὸ τῆς νυκτὸς ὥρα, τὸ λυκόφως, σουρούπωμα, σύθαμπο : Μαβίλ.Ἀγάπη 4 **ρόδινο σούρουπο, ὥρα μυροφόρα.**

**σουρούπωμα**-ατος (τὸ) δημ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. σουρουπώματα τὸ λυκόφως, ἡ ἐπέλευσις τῆς νυκτός : **κοιμᾶται τὰ σουρουπώματα.**

**σουρουπώνει** δημ. ἀπρόσ. ἀόρ. **(ἐ)σουρούπωσε** κ. **(ἐ)σούρπωσε** κ. κτ. γ' πληθ. **(ἐ)σουρούπωσαν ἢ (ἐ)σούρπωσαν ἢ σουρπῶσαν,** ἐπέρχεται τὸ λυκόφως, ἀρχίζει νὰ γίνεται σκότος, νὰ νυχτώνῃ : Κρυστ.Τραγ.Ὁ Τρύγος 30 **ὁ ἥλιος χάθη ὁλότελα καὶ τὰ βουνὰ σαυρπῶσαν, - ἅμα σουρουπώσῃ, θὰ ἔλθω·** || κ. παροιμ. **ἀκόμα δὲν ἐσούρπωσε καὶ μᾶς καλημερίζεις** (πρὸς ἀνοηταίνοντα ἢ ἀπρεπῶς ἐπειγόμενον).

**σουρτάρι** (τὸ) δημ. συρτάρι βλ.λ.· **2)** μάχαιρα ἢ κάμα ἔχουσα μίαν μόνον κόψιν, μονόστομος.

**σουρταρόλα** (ἡ) δημ. πλῆγμα διὰ μαχαίρας, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀντίθ. κατεβαστή.

**σοῦρτα φέρτα** ἐπίρρ. δημ. (οὐσιαστικοποιηθὲν) τὸ πηγαινοέρχεσθαι· **2)** ἀτελεσφόρητος προσπάθεια, ἄσκοπος ἐνέργεια, μάταιος, χαμένος κόπος.

**σούρτης** (ὁ) δημ. σύρτης βλ.λ.· **2)** ὁ προπορευόμενος τῶν προβάτων καὶ ὁδηγῶν αὐτὰ κριός, ἄ. κεσέμι, μπροστάρης.

**σουρτούκα** (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ σουρτούκης βλ.λ.

**σουρτούκεμα**-ατος (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σουρτουκεύω βλ.λ.

**σουρτουκεύω** δημ. ἀμτβ. εἶμαι σουρτούκης βλ.λ.

**σουρτούκης** (ὁ) (τουρκ.) δημ. θηλ. -α ἀλήτης, πλάνης· || γεν. ὁ κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ μένων εἰς τὴν οἰκίαν του, ὁ συνηθίζων νὰ διατρίβῃ ἀνὰ τὰς ὁδούς· **2)** σουρτούκα (ἡ) ἐπὶ γυναικός, ἀκατάστατος, ἀνοικοκύρευτη.

**σουρτοῦκο** (τὸ) δημ. εἶδος βραχέος ἀνδρικοῦ ἐπενδυφορίου ἢ μακροῦ καὶ χονδροῦ σάκκου.

**σουρῶ** δημ. συρίζω βλ.λ. σουρίζω : Κρυστ. Ἀγροτ.Τραγούδι τοῦ πιστικοῦ 2 **καὶ μὴ σουρᾷς παράωρα, μὴ τραγουδᾷς τὴ νύχτα.**

**σούρωμα**-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ σουρώνω βλ.λ., διήθησις, διύλισις, στράγγισμα· **2)** ἐπὶ ὑφάσματος, πτύχωσις, πτύξις, σούρα.

**σουρώνω** δημ., ἀόρ. (ἐ)**σούρωσα,** μτχ. παθ. παρακ. **σουρωμένος,** διηθῶ, διυλίζω, κάμνω τι νὰ ἀποβάλῃ τὸ ἐν αὐτῷ ὑγρὸν ἢ τὰς ἐν αὐτῷ περιττὰς οὐσίας, περνῶ ἀπὸ τρυπητὸν ἢ ἀπὸ ἀραιὸν ὕφασμα πρὸς καθαρισμόν, στραγγίζω : **σουρώνω τά μακαρόνια - τὸ νερό·** ‖ μτφ. πίνω ὑπερβολικά, εἶμαι οἰνοπότης, ἐπὶ μεθυσμένου : **τά 'χει σουρώσει, - εἶναι σουρωμένος·** **2)** ἐπὶ ὑφάσματος, σχηματίζω ἐν αὐτῷ πτυχὰς (σοῦρες), πτύσσω, πτυχώνω, σουφρώνω : **πιάσε καὶ σούρωσε λιγάκι τό νωμίτη·** ‖ κ. ἀμτβ. κάμνω πτυχός, σοῦρες, πτυχοῦμαι, ζαρώνω : **τὸ φόρεμα σούρωσε καὶ θέλει σιδέρωμα·** **3)** κ. μτφ. ἐπὶ προσώπων, ἰσχναίνομαι, ἀδυνατίζω, ἐξασθενῶ, ζουριάζω : **ἦρθε πιὰ καὶ σούρωσε ἀπ' τὴν ἀρρώστια.**

**σουρωτήρι** (τὸ) δημ. διάτρητον δοχεῖον χρησιμεῦον διὰ σούρωμα, διυλιστήριον, ἠθμός, τρυπητό· **2)** μτφ. ἐπὶ οἰνοπότου, μεθύσου.

**σουρωτός**-ή-ό δημ. ὁ διυλισμένος, διηθημένος, σουρωμένος, στραγγισμένος : **σουρωτὸ νερό·** **2)** μτφ. ἐπὶ οἰνοπότου ἀντὶ σουρωμένος, οἰνόφλυξ, μεθυσμένος : **μᾶς ἦρθε σουρωτός.**

**σοῦς** (ὁ) ἡ πρὸς τὰ ἄνω κίνησις, ὁρμή, ὅρος τοῦ Δημοκρίτου : 'Αριστλ.Οὐρ.3136b,5· ‖ λακων. ἡ ταχεῖα ὁρμή : Πλάτ.Κρατ.412Β.

**σουσαμάτο** (τὸ) δημ. τὸ ἐκ σησάμου καὶ μέλιτος ἢ σακχάρεως γλύκισμα, τὸ παστέλι.

**σουσάμι** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν σήσαμον βλ.λ., ἰδίᾳ δὲ ὁ σπόρος τούτου, ἅ. σησάμι(ον).

**σουσαμόλαδο** (τὸ) δημ. σησαμέλαιον βλ.λ.

**σουσαμόπιττα** (ἡ) δημ. σησαμόπιττα βλ.λ.

**σοῦσθαι, σοῦσθε, σούσθω** βλ. σεύω.

**σουσῑγενής**-οῦς-ές ὁ ἐν Σούσοις γεννηθείς : Αἰσχ.Πέρσ.644 **Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν.**

**σούσῑνος**-η-ον (σοῦσον) ὁ ἐκ σούσων, ἐκ κρίνων κατεσκευασμένος : 'Ιππ.Γυν.Φύσ.32,74 **σσύσινον (ἔλαιον)·** συνεκφερόμενον μτ. τῆς λ. ἔλαιον : Διοκλητ. 'Εδικτ.13· πρβλ. Θεόφρ.'Οσμ.27, Διοσκ.1,52, 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.10, 25,2· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **σούσινον** (τὸ) κρίνον : Διοσκ.3,102.

**σοῦσις**-εως (ἡ) 'Ησ. δ. τ. τοῦ σοῦς βλ.λ.

**σοῦσον** (τὸ) κρίνον βλ.λ. : 'Αριστόβ. κ. Χάρ. π. 'Αθήν.12,513F **σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ 'Ελλήνων φωνῇ τὸ κρίνον** (φοινικικὴ κ. φρυγικὴ λ. κτ. τὸν Ζωναρ., πρβλ.ἑβρ. **shushan**· π. Συρίοις **σασά** κτ. ΨΔιοσκ.3,102).

**σουσούμι** (τὸ) μσν. δημ. σκωπτικὸν παρωνύμιον, παρατσούκλι, ἀρχ.αὔσσημον· **2)** διακριτικὸν γνώρισμα, χαρακτηριστικόν, σημεῖον, σημάδι : 'Ερωτόκρ.2,483 **δράκου σουσούμιν ἔχει,** δ. τραγ. **πές μου σουσούμια τοῦ κορμιοῦ, γιά νά σ' ἀνοίξω νά' μπης, - σουσούμια τοῦ προσώπου.**

**σουσουμιάζω** δημ. περιγράφω τὰ σουσούμια, τὰ χαρακτηριστικά· ‖ λέγω, ἐξαίρω τὰ σουσούμια βλ.λ., τὰ ὡραῖα χαρακτηριστικά : ΓΒλάχ.Θησαυρ. **στέκουν καὶ σουσουμιάζουν την,** Δουκάγγ.

**σουσουράδα** (ἡ) δημ. τὸ πτηνὸν σεισοπυγὶς βλ.λ.· **2)** μτφ. γυνὴ ἄκριτος, ἐπιπόλαιος, ἐλαφρόνους καὶ προθύμως μεταδίδουσα διεστρεβλωμένας καὶ ἐξωγκωμένας τὰς πράξεις τῶν ἄλλων, ἅ. ξομπλιάστρα, κουτσομπόλα, ἀνακατωσούρα.

**σούσουρο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ὑπόκωφος θόρυβος· **2)** λόγος κρυφίως διαδιδόμενος ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, φημολογουμένη ἐν εὐρεῖ κύκλῳ κακολογία, διαψυρμός, φήμη, σκάνδαλον : **ἔγινε μεγάλο σούσουρο εἰς βάρος τῆς κόρης της.**

**σούστα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ἐλατήριον βλ.λ.· **2)** εἶδος διτρόχου ὑψηλοῦ καὶ μονίππου ἀγροτικοῦ ἁμαξίου, οὗ τὸ πῆγμα, τὸ κασσόνι, στηρίζεται δι' ἐλατηρίων ἐπὶ τοῦ ἄξονος· **3)** ζεῦγος μεταλλικῶν δισκίων, ὧν τὸ μὲν φέρει κοιλότητα μετ' ἐλατηρίου, τὸ δὲ προεξοχὴν ἐφαρμόζουσαν ἐπὶ τῆς κοιλότητος τοῦ ἑτέρου δι' ἁπλῆς πιέσεως καὶ συγκρατουμένην διὰ τοῦ ἐλατηρίου, ἅτινα ἐπιρραπτόμενα ἐπὶ τοῦ ἐνδύματος χρησιμοποιοῦνται ἀντὶ κομβίων· **4)** ἑκάτερος τῶν κερούχων βλ.λ.2) ἐπιδρόμου ἢ ἡμιολίου· **5)** εἶδος γοργοῦ κρητικοῦ χοροῦ ἐκ τῶν καλουμένων πηδηχτῶν.

**σοὔστι** ἀττ. κρᾶσις ἀντὶ σοὶ ἐστί : Αἰσχ.Εὐμ.913, 'Αριστφ.'Αχ.339.

**σοῦσφα** ἀντὶ σαῖσφα βλ.λ.

**σούτ** ἢ **σούστ** ἐπιφών. δημ. **σιωπή!, σιγά!**

**σούτ** (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἀθλητ. ὅρος δηλῶν τὴν ἐξακόντισιν σφαίρας ἢ δίσκου, εἰδ. ἐπιτυχὲς λάκτισμα ποδοσφαίρας πρὸς τὸ τέρμα.

**σουτάρισμα-ατος** (τὸ) δημ. **ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ σουτάρω βλ.λ.

**σουτάρω** δημ. λακτίζω μὲ ὁρμὴν τὴν ποδόσφαιραν.

**σουτάς** (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. εἶδος μικροῦ γαϊτανίου, ἐκτελουμένου διὰ τῆς χειρὸς ἢ μηχανῆς, χρησιμεῦον δὲ πρὸς κατασκευὴν σειρητίων κοσμούντων πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς στολάς.

**σουτείρ** (ὁ) 'Επιγρ. ἀντὶ σωτὴρ βλ.λ.

**σουτζουκάκια** (τὰ) (τουρκ.) δημ. εἶδος ἐδέσματος ἀποτελουμένου ἐκ πολτοῦ κρέατος ἐζυμωμένου μετὰ ψίχας ἄρτου κ. διαφ. καρυκευμάτων καὶ εἰς μικροὺς βώλους ὀπτωμένου.

**σουτζούκι** (τὸ) δημ. εἶδος γλυκίσματος ἐκ καρύων καὶ μουσταλευριᾶς εἰς σχῆμα ἀλλᾶντος, ἅ. μουστολαμπάδα.

**σουτιέν** (γαλλ.) δημ. ἄκλ. εἶδος στηθοδέσμου τῶν γυναικῶν, ἀνάδεσμος τοῦ στήθους.

**σούτρας** (οἱ) (ἄκλ.) νεώτ. κ. σούδρας ἡ τελευταία τῶν τεσσάρων κοινωνικῶν τάξεων ἐν 'Ινδίαις.

**σουφήτης** (ὁ) (φοινικ.) νεώτ. κ. **σουφέτης** κριτής, ἑκάτερος τῶν δύο ἀνωτάτων ἀρχόντων ἐν ταῖς ἀρχ. φοινικικαῖς πολιτείαις (Τύρῳ, Καρχηδόνι κ.ἁ.).

**σουφισμός** (ὁ) νεώτ. μυστικοπαθὴς αἵρεσις τῶν Μουσουλμάνων ἀναπτυχθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Η' ἑκατονταετηρίδος, ἀσκοῦσα μοναχικὸν βίον.

**σούφρα** (ἡ) δημ. πτυχή, πτύχωσις, σούρα, συνήθ. ἡ ρυτίς· **2)** μαρασμὸς βρέφους ἐξ ἀθρεψίας.

**σουφραζέττα** (ἡ) (ἀγγλ.) δημ. γυνὴ ἐπιζητοῦσα τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἡ περιφρονοῦσα τὰς περιοριστικὰς τοῦ φύλου της κοινωνικὰς συνηθείας.

**σούφρωμα**-ατος (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σουφρώνω βλ.λ., πτύξις, πτυχή, πτύχωσις· **2)** τὸ κλέπτειν ἐπιτηδείως, ὑπεξαίρεσις.

**σουφρώνω** δημ. μτβ. πτύσσω, πτυχῶ, ρυτιδῶ, ἅ. ζαρώνω: **2)** μτφ. κλέπτω ἐπιτηδείως, ὑπεξαιρῶ : **σούφρωσε τὰ χρήματα τοῦ ταμείου.**

**σούχινον** (τὸ) μτγν. ἤλεκτρον, κεχριμπάρι : 'Αέτ. 2,35· πρβλ. σούκινος.

**σούχιον** (τὸ) μτγν. σούχνιον βλ.λ : Κλήμ.'Αλ.443.

**σοῦχος** (ὁ) μτγν. ὄνομα τοῦ κροκοδείλου ἔν τινι τόπῳ τῆς Αἰγύπτου : Στράβ.17,1,38· **2)** πάπ. ὄν. τοῦ κροκοδείλου θεοῦ τοῦ Φαγιούμ.

**σοφάς** (ὁ) (τουρκ.) δημ. χαμηλὸν ἀνάκλιντρον, κυρ. τὸ ἄνευ ἐρεισινώτου καὶ μετὰ παχέος στρώματος, χρησιμεῦον ὡς κάθισμα διὰ πλείονας τοῦ ἑνὸς καὶ ὡς κλίνη, ἅ. μεντέρι· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς οἰκίας μικρὰ ἐξέδρα, χρησιμεύουσα πρὸς κατάκλισιν, ἅ. κρέβατος.

**σοφία** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. **σοφίη** κυρ. εὐφυΐα, δεξιότης, ἐμπειρία ἔν τινι τέχνῃ, ὡς ἐν τῇ τεκτονικῇ : 'Ιλ.Ο 412 **τέκτονος, ὅς ῥά τε πάσης εὖ εἰδῇ σοφίης·** ἐπὶ τῶν Τελχίνων : Πίνδ.Ο 7,53 **δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἀδόλως τελέθει·** ἐπὶ τοῦ 'Ηφαίστου καὶ τῆς 'Αθηνᾶς : Πλάτ.Πρωτ.321D **κλέ-**

πτει Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί· ἐπὶ τοῦ Δαιδάλου καὶ Παλαμήδους : Ξεν.Ἀπομν.4,2,33 **ληφθεὶς ὑπὸ Μίνω διὰ τὴν σοφίαν,** αὐτ. **διὰ σοφίαν φθονηθείς·** || κ. εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ ᾠδικῇ μάθησιν ἅμα καὶ ἔντεχνον ἄσκησιν : Ὕμν.Ἑρμ. 483 **τέχνῃ καὶ σοφίᾳ·** ὁμ. ἐν τῇ ποιήσει : Σόλ. 13,52, Πίνδ.Ο 1,120 **πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾶ,** Ἀριστφ.Βάτρ.882 **ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη,** Ξεν.Ἀν. 1,2,8 **ἐρίζοντά οἱ περὶ σοφίας·** ὁμ. ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ χειρουργικῇ : Πίνδ.Π 3,54 **ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται·** ἐν τῇ μαντικῇ : Σοφ.ΟΤ 502 **σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνήρ·** κ. ἐν τῇ ἁρματηλασίᾳ : Πλάτ.Θεάγ.123C· **2)** ἡ μετὰ μαθήσεως γνῶσις καὶ πεῖρα ἐν εὐρεῖ κύκλῳ τοῦ ἐπιστητοῦ κ. ἡ ἐν ταύτῳ ἐμβρίθεια, πολυμάθεια, πολυγνωσία : Πλάτ.Πολ.406B **δυσθανατῶν ὑπὸ σοφίας εἰς γῆρας ἀφίκετο,** αὐτ.365D **σοφίαν δημηγορικήν τε καὶ δικανικὴν διδόντες,** αὐτ.Ἴων 542A **δεινὸς εἶ τὴν περὶ Ὁμήρου σοφίαν,** αὐτ.Ἀπολ. 22B, Ἀριστλ.ΗΝικ.1141a,12 **σημαίνοντες τὴν σοφίαν, ὅτι ἀρετὴ τέχνης ἐστίν·** σπαν. ἐν τῷ πληθ. : Πίνδ. Ο 9,107 **σοφίαι μὲν αἰπειναί·** συχν. π.Εὐρ οἷον αὐτ. Ἡρακλ.615 **μόρσιμα .. οὐ σοφία τις ἀπώσεται,** αὐτ.Βάκχ.395 **τὸ σοφὸν οὐ σοφία,** Ἀριστφ.Βάτρ. 676 **οὐ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,** Πλάτ.Ἀπολ.20E **μείζω τινὰ ἢ κατ' ἄνθρωπον σοφίαν σοφοὶ εἶεν·** ἀντίθ. ἀμαθία : αὐτ.22E, ΚΔ Πράξ.7,22 **ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων,** Ἐπιγρ.· || εἰδ. ἡ ὑψίστη ἐπιστήμη, ἡ γνῶσις τῶν αἰτίων, φιλοσοφία, μεταφυσική : Ἀριστλ.ΗΝικ.1141a,19, αὐτ.Μεταφ.982a,2, Στωϊκ.ἀπ. «θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων ἐπιστήμη», Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.2,160,14 «**Ξενοκράτης ἐν τῷ περὶ φρονήσεως τὴν σοφίαν ἐπιστήμην τῶν πρώτων αἰτίων καὶ τῆς νοητῆς οὐσίας εἶναί φησι**» || ἐπὶ τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν μαθηματικῶν : Ἀριστλ.Μεταφ.1005b,1 **σοφία τις καὶ φυσική,** αὐτ.1061b,33· || π. Ἰουδαίοις : ΠΔ Παροιμ. 1,7 «**ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου**» || ἡ **Σοφία** θεωρουμένη πρῶτον ὡς ἰδιότης τοῦ Θεοῦ, ἐταυτίσθη βραδύτερον πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ : ΠΔ Παροιμ.8 **σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ,** αὐτ.Σοφ.Σειρ.24· **3)** εἰδ. δεξιότης, ἱκανότης εἰς ζητήματα τοῦ καθημερινοῦ βίου, ὀρθοφροσύνη, ὀρθὴ κρίσις, πρακτικὴ καὶ πολιτικὴ φρόνησις, σύνεσις, οἵα ἀποδίδεται εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς, φρόνησις, ἅμα καὶ ἐμβρίθεια : Θέογν.790 **ἀντ' ἀρετῆς σοφίης,** αὐτ.876 **τίς δ' ἂν ἐπαινήσαι μέτρον ἔχων σοφίης,** Ἡρ.1,30 **καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς,** αὐτ.60 Πλάτ.Πρωτ. 360D **ἡ τῶν δεινῶν σοφία** (ἀντίθ. ἀμαθία), Πλούτ. Θεμ.2 **τὴν καλουμένην σοφίαν, οὖσαν δὲ δεινότητα πολιτικὴν καὶ δραστήριον σύνεσιν,** - **ἡ περὶ τὸν βίον σοφία·** **4)** κ. ἀντίθ. ἐν οὐχὶ ἀγαθῇ σημ., πανουργία, ἔξυπνη πονηράδα : Ἡρ.1,68 **ἀνεῦρε ἐν Τεγέῃ καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ·** **5)** ἐκκλ. τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, δημιουργικῆς αἰτίας τῶν πάντων· **6)** ἐν χρ. κ. ὡς τίτλος : Πάπ. **ἡ ὑμετέρα σοφία,** αὐτ. **ἡ ὑμῶν σοφία.**

**σοφιδόλος-ον** πάπ. ἠλίθιος : **τὴν κεφαλὴν σοφιδόλον ἔχω** (γρ. ἐν πάπ. -δωλον).

**σοφίζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. διδάσκω, ἐκπαιδεύω, ποιῶ τινα σοφόν : ΠΔ Ψαλμ.18(19),8 **ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια·** || σοφίζω εἴς τι ὁδηγῶ εἰς τὴν γνῶσίν τινος : ΠΔ Τιμ.2,3, 15 **τὰ ἱερὰ γράμματα τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν·** || παθ. εἶμαι, γίνομαι δεξιός, ἔμπειρος περί τι, μτ.γενικ. τοῦ πράγμ.: Ἡσίοδ.Ἔργ. 649 **οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν·** || κ. ἐμπροθ. : Ξεν.Κυν.13,6· πρβλ. σοφιστής· κ. ἀπολ. εἶμαι, γίνομαι σοφός : ΠΔ Ἐκκλ.7(24),23 **πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν σοφίᾳ.** εἶπα, σοφισθήσομαι, ΨΦωκυλ.130 **βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ·** **2)** μέσ. διδάσκω ἐμαυτόν, ἐκμανθάνω : Ξεν.Ἀπομν. 2,46 **τοιαῦτα γὰρ ἐμελετῶμεν καὶ ἐσοφιζόμεθα·** || μανθάνω, πληροφοροῦμαι εἴς τι : ΠΔ Βασ.1,3,8 **καὶ ἐσοφίσατο Ἠλὶ ὅτι κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. μέσ. μτ. μέσ. ἀορ. κ. παθ. παρακ. εὐφυῶς, δεξιῶς φέρομαι, μηχανῶμαι εὐφυᾶ τεχνάσματα : Θέογν.19 **Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω τοῖσδ' ἔπεσιν,** Εὐρ.ΙΑ 744 **σοφίζομαι δὲ κἀπὶ τοῖς φιλτάτοις τέχνας πορίζω,** Δημ.303· || ἐπὶ ὁμιλίας, λόγου, σοφιστεύομαι, χρησιμοποιῶ, ἐπινοῶ σοφιστικὰ ἐπιχειρήματα : Εὐρ.Βάκχ.200 **οὐδὲν σοφιζόμεθα τοῖσι δαίμοσι** (δὲν ὁμιλοῦμεν σοφιστικῶς περὶ τῶν θεῶν), Πλάτ.Πολ.509D **ἵνα μὴ δόξω σοι σοφίζεσθαι περὶ τὸ ὄνομα,** αὐτ.Πολιτ. 299B **σοφιζομένους ὁτιοῦν περὶ τὰ τοιαῦτα,** αὐτ. Φαῖδρ.229C, Ἀριστλ.Μεταφ.1000a,18 **οἱ μυθικῶς σοφιζόμενοι,** - **σοφίστηκε ἕνα σωρὸ φεύτικες δικαιολογίες·** || πανούργως, πονηρῶς φέρομαι, δολιεύομαι : Δημ.942 **κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους,** Πολύβ.6,58,12 **τὸν σοφισάμενον πρὸς τὸ λῦσαι τὸν ὅρκον δήσαντες ἀποκατέστησαν,** Πλούτ.Δημήτρ.27· || λεπτολόγως φέρομαι, κατοπιάνομαι μὲ λεπτομέρειες : Ἱππ.Ἀγμ.1 **οἱ ἰητροὶ σοφιζόμενοι ἔστιν οἳ ἁμαρτάνουσι·** **4)** ὁμ. μέσ. ἐν χρ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. μηχανῶμαι, ἐπινοῶ τι μετὰ πανουργίας, δεξιότητος, εὐφυΐας : Ἡρ.2,66 **πρὸς ὧν ταῦτα σοφίζονται τάδε,** αὐτ.8, 27, Σοφ.Φιλ.77 **ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων,** Ἀριστφ.Νεφ.547 **ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,** αὐτ.Ὄρν.1401· || εἰδ. ἐπινοῶ τὴν παραγωγὴν προϊόντος τινός : Φιλόστρ.Ἀπόλλ. 2,6 **οἶνον ἀπὸ τῶν φοινίκων σοφίζεσθαι,** αὐτ. Ἡρ.19,15 **σοφίζεσθαι πορφύραν παρὰ τῆς κόχλου·** || παθ. πανούργως ἐπινοοῦμαι : ΚΔ Πέτρ.2,1,16 **οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν,** Γρηγ.Νύσσ.1,612D **τὰς σεσοφισμένας ἀπάτας·** || σοφιστικῶς, πανούργως παραμορφῶ, παραλλάσσω: Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.3,547 **σοφίζεται τὴν ἀλήθειαν δι' ἀληθοῦς ψεῦδος κατασκευάζων·** || ἐμφανίζω τι ὑπὸ πλαστὴν μορφήν : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.3,262 **ἡγοῦνται ἀπεκδύσασθαι τὸ γῆρας, εἰ καὶ σοφίσονται τὰς τρίχας** (ἐὰν βάφουν τὰ μαλλιά τους)· || ἐκφεύγω διὰ τεχνασμάτων : Φιλόστρ.Ἀπόλλ.2,40 **δοκεῖς καὶ σοφίζεσθαι τὸν νόμον δι' ἐμέ·** || παραπλανῶ, ξεγελῶ : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,15 **σοφίζεσθαι τὴν αἴσθησιν,** Ἀθανάσ.1,14D **σοφίζεσθαι τὸ λυποῦν ἔδει παραμυθίας ῥήμασιν·** **5)** ὁμ. μέσ. μτ. αἰτ. προσ. ἀπατῶ, ξεγελῶ : Ἰώσ.ΠΙ 4,3,2, Στατύλλ. ἐν ΑΠ 12,25 **μή με σοφίζου,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,10,7 **αὐτοὶ τὸν δῆμον ἐσοφίσαντο,** Ἡσ.· κ. παθ. ἀπατῶμαι, ξεγελιέμαι : Γρηγ.Νύσσ.1,171D **τὴν σεσοφισμένην ἐκείνην μητέρα·** **6)** ὑπολογίζω, καταμετρῶ δι' ἐπινοήσεως : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,20 **σοφίζεται τὴν βίαν τοῦ μηχανήματος·** **7)** ῥηματ. π. σόφισμα, σοφισμός, σοφιστής.

**σοφικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς σοφίαν ἢ γνῶσιν : Ἀν.Βοασσ.4,366.

**σοφιοδότης** (ὁ) μσν. ὁ διδῶν σοφίαν : Λάσκ. Θεόδ.770 (ἔκδ. Mi.).

**σόφισμα-ατος** (τὸ) κ. νεώτ. δεξιότης, ἱκανότης διὰ μελέτης κτηθεῖσα, μέθοδος, ἐν τῇ ἰατρικῇ : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.41· **2)** εὐφυὲς τέχνασμα, ἐπινόημα, ἐφεύρημα : Πίνδ.Ο 13,17 **ἀρχαῖα σοφίσματα,** Ἡρ.3,85 **σόφισμα . . μηχανᾶσθαι,** αὐτ.152 **σοφίσματα καὶ μηχανάς,** Αἰσχ.Πρ.459 **ἀριθμὸν ἔξο-**

χον σοφισμάτων, αὐτ.470, Σοφ.Φιλ.14 μὴ .. κάκχέω τὸ πᾶν σόφισμα, Εὐρ.Φοίν.1407 τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα (τέχνασμα ἐν τῇ μάχῃ, πρβλ. Θεσσαλός), αὐτ.άπ.972 πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς, Ἀριστφ.Πλ.160 τέχναι .. καὶ σοφίσματα. αὐτ.Νεφ.205 τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον, Πλάτ.Συμπ.214A πρὸς μὲν Σωκράτη τὸ σόφισμά μοι οὐδέν, αὐτ. Λάχ.183D τὸ σόφισμα τὸ τοῦ δρεπάνου· **3)** ἐπὶ σημ. ἧττον ἀγαθῆς, πανοῦργον τέχνασμα : Εὐρ. Βάκχ.489 δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν, Θουκ.6,77 ἐφ' ἡμᾶς ταὐτὰ παρόντα σοφίσματα· ‖ τέχνασμα ὑποκριτοῦ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἢ τοῦ ποιητοῦ ὅπως ἐπευφημηθῇ : Ἀριστφ. Βάτρ.17 ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, αὐτ.872· ‖ ἐπὶ τεχνασμάτων ἐν τῇ ἀρχῇ, τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ κυβερνήσει πολιτείας : Ἀριστλ.Πολιτ. 1297a,35 ὀλιγαρχικὰ τὰ σοφίσματα τῆς νομοθεσίας, αὐτ.1308a,2 τῶν πολιτειῶν σοφίσματα· ‖ ἐν τῇ μαγειρικῇ, ἡ μετὰ δεξιότητος παρασκευή : Ξεν.Ἱέρ.1,23 οὐδὲν προσδέονται τούτων τῶν σοφισμάτων· **4)** κ. νεώτ. ἡμαρτημένος, ἐσφαλμένος συλλογισμός, ὅταν γίνεται ἐσκεμμένως πρὸς ἐξαπάτησιν ἢ καὶ χάριν παιδιᾶς : Πλάτ.Πολ.496A ἄμ' οὐχ ὡς ἀληθῶς προσήκοντα ἀκοῦσαι σοφίσματα, Δημ.775 εἰ τὰ τούτων σοφίσματα προσδέξεσθε, Ἐπίκ.Φύσ.28,9, Λογγῖν.17,2 σοφίσματα τῆς ῥητορικῆς· κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ἀληθὲς λογικὸν συμπέρασμα (φιλοσόφημα, ἐπιχείρημα) : Ἀριστλ.Τοπ.162a,16· ‖ ὁ Ἀριστφ. καλεῖ τινα σόφισμ' ὅλον ἐν Ὄρν.431· ‖ περὶ σοφισμάτων τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου.

**σοφισμᾰτίας** (ὁ) μσν. δεξιός, ἐπιτήδειος σοφιστὴς βλ.λ. : Νικ.Χων.Χρον.363A.

**σοφισμᾰτικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τὸ σόφισμα, σοφιστικός, ἐπὶ προσώπου : Γέλλ.18,13 (δ.γρ.).

**σοφισμάτιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σόφισμα βλ.λ.4), ὑποτιμητικῶς : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,18,17, Λουκ. Παράσ.43 σοφισμάτια προβάλλειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

**σοφισμᾰτώδης**-ους-ες πλήρης σοφισμάτων βλ.λ.4) : Ἀριστλ.Τοπ.158a,35, Πρόκλ.Παρμ.954S.

**σοφισμός** (ὁ) μτγν. τὸ σόφισμα βλ.λ. : Σιμπλίκ. Φυσ.1020,11.

**σοφιστεία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ σοφιστοῦ : Διόδ.Σ 12,53 κατὰ τὴν σοφιστείαν τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, Πλούτ.Ἠθ.78F ἐπισιτίζονται πρὸς σοφιστείαν, Διογ.Λ 2,113· ἀντίθ.σοφία : Φίλ.1,10· ‖ σοφιστεία μαντικὴ ἐπὶ τοῦ Βαλαάμ : Φίλ.1,609· ‖ τίτλος ἔργου Ἑρμαγόρου τοῦ Ἀμφιπολίτου : Στωϊκ.άπ.1,102 (κτ. Πολυδ.4,50 βαρβαρισμὸς ἀντὶ τοῦ σοφιστική).

**σοφίστευμα**-ατος (τό) μτγν. σόφισμα βλ.λ. : Οἰνόμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.6,7.

**σοφιστεύω** κ. νεώτ. φέρομαι ἢ συλλογίζομαι ὡς σοφιστής : Δημ.1415 τὴν τῶν σοφιστεύειν ἑλομένων δόξαν, Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.165a,28· ‖ κ. νεώτ. μέσ. κάμνω σοφιστικοὺς συλλογισμούς· **2)** ἀσχολοῦμαι εἰς σοφιστικὰ ζητήματα : Κικ.Ἀττ.2,9,3, αὐτ.9,9,1· **3)** ἀσκῶ τὸ ἔργον τοῦ σοφιστοῦ, εἶμαι σοφιστής : Ἐπίκ.άπ.172· ‖ διδάσκω ὡς οἱ σοφισταί, ἰδίᾳ δὲ τὴν ῥητορικήν : Πλούτ.Λούκ.22 δεομένων δ' αὐτόθι σοφιστεύειν ὑπεριδεῖν καταλαζονευσάμενον, αὐτ.Καῖσ.3 σοφιστεύοντος ἐπιφανῶς καὶ τρόπον ἐπιεικοῦς εἶναι δοκοῦντος, αὐτ.Ἠθ.1047F ἐπ' ἀργυρίῳ σοφιστεύειν· ὁμ. μτ. συστοιχ.αἰτ. : Φιλόδ.Ρητ.1,223S σοφιστεύω τὰ ῥητορικά (διδάσκω τὴν ῥητορικὴν ἐν πραγματείαις), Στράβ.13,1,66 δίκας λέγειν καὶ σοφιστεύειν τὰ ῥητορικά· **4)** μτβ. ἐπινοῶ τι ἐντέχνως : Ἡλιόδ.Αἰθ.6,9 δεινὴ δέ τις ἔοικας εἶναι σοφιστεῦσαι .. διαδύσεις τε καὶ ὑπερθέσεις **5)** κρύπτω, ἀποκρύπτω ἐντέχνως, ἐπιδεξίως : Ἡλιόδ.Αἰθ.1,10 οὐδὲ ἐσοφίστευεν ἔτι τὸν ἔρωτα.

**σοφιστήριον** (τὸ) μτγν. σχολή, διδασκαλεῖον σοφιστοῦ, τόπος ἔνθα διδάσκει σοφιστής : Οἰνόμ. π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,25.

**σοφιστής** (ὁ) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὁ κατέχων ἰδίαν τινὰ ἐπιτηδειότητα ἢ τέχνην, ὁ καλῶς κατέχων τὴν σοφίαν ἢ τὴν τέχνην του, ἐπὶ μάντεων : Ἡρ.2,49 οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφισταὶ μεζόνως ἐξέφηναν· κ. ἐπὶ ποιητῶν : Πινδ.Ι 5(4),28 μελέταν σοφισταῖς .. πρόσβαλον· κ. ἐπὶ μουσικῶν : Αἰσχ.άπ.314 σοφιστὴς .. παραπαίων χέλυν, Εὐρ. Ῥῆσ.924 κλεινῷ σοφιστῇ Θρῃκὶ (ἐνν. τῷ Ὀρφεῖ), Πλάτ.Κωμ.140, Αἰλ.ΖΙ 13,9 οἱ τὴν ἱππείαν σοφισταὶ (ἔμπειροι, δεξιοί, ἠσκημένοι)· κ. μτ. προσδιορισμῶν : Αἰλ.ΖΙ 11,1 οἱ σοφισταὶ τῶν ἱερῶν μελῶν· κ. ἐπὶ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος : Πλάτ.Πολ. 596D (δημιουργὸν) πάνυ θαυμαστὸν λέγεις σοφιστήν· κ. ἐπὶ μαγείρων : Ἄλεξ.149,14 εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω· ‖ κ. μτφ. σοφιστὴς πημάτων ἐπινοητής, ἐφευρέτης δυστυχιῶν : Εὐρ.Ἡρακλ.993· **2)** φρόνιμος, δεξιὸς εἰς τὰ τῆς καθημερινῆς ζωῆς πράγματα, γνωστικός, μυαλωμένος ἄνθρωπος, συνετὸς πολιτικὸς ἀνήρ· ἐν τῇ σημ. ταύτῃ καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοὶ καλοῦνται σοφισταί : Ἡρ.1,29 οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί· Ἰσοκρ.15,235 Σόλων τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν ἐκλήθη, Ἀριστλ.άπ.5, Δημ.1416· ‖ ὁ ἐν σοφίᾳ διαπρεπής, ὁ ἱδρυτὴς ἢ συμπληρωτὴς φιλοσοφικῆς θεωρίας, περίπου ἐν ᾗ σημ. ἐτέθη ἡ λ. φιλόσοφος ὑπὸ τοῦ Πυθαγόρου· ἐπὶ τῶν φυσικῶν φιλοσόφων, ἐπὶ τοῦ Πυθαγόρου, ἐπὶ τοῦ Πλάτωνος : Ἱππ. Ἀρχ.Ἰητρ.20, Διον.Ἀλ.Συνθ.25, Ἀριστείδ.2,311J· ‖ ὅθ. κ. συχν. ὡς τιμητικὸν ἐπίθετον, τίτλος ἐν ἐπιταφίοις : Ἐπιγρ.· ‖ κ. ὁ φιλοσοφίας ἢ ἐπιστήμης διδάσκαλος, ἐπὶ τοῦ Σωκράτους : Αἰσχίν. 1,173 Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε· ἐν τῇ σημ. ταύτῃ συχν. μετ' ἐπικριτικῆς εἰρωνείας : Αἰσχ.Πρ.62 ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος (ὁ Προμηθεύς), αὐτ.944, Σοφ.άπ.101 ψυχὴ .. κρείσσων σοφιστοῦ παντὸς εὑρέτις, Εὐρ.Ἱππ.921· κ. παροιμ. μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός· ‖ κ. ἐπὶ διδασκάλων τῆς ῥητορικῆς : Διον.Ἀλ. Συνθ.25 (π.τοῦ Ἰσοκράτους)· ‖ μτγν. κ. ἐπὶ τῶν Βραχμάνων ὡς διδασκάλων θεολογικῆς φιλοσοφίας : Ἀρρ.Ἀν.6,16,5· πρβλ. γυμνοσοφισταί· **3)** εἰδ. ὁ ἀντὶ χρηματικῆς ἀμοιβῆς διδάσκων γραμματικήν, ῥητορικήν, μαθηματικά, πολιτικὴν ἢ καὶ φιλοσοφίαν, ὡς ὁ Πρόδικος, ὁ Γοργίας, ὁ Πρωταγόρας, τῆς λ. βαθμηδὸν ἀπὸ τοῦ 5ου αἰ. ἐν Ἀθήναις καὶ εἶτα γενικῶς περιπεσούσης εἰς ὑποτιμητικὴν σημ., διότι καὶ μάλιστα πλεῖστοι τῶν ἐπ' ἀμοιβῇ σοφιστῶν δι' εὐγλωττίας τινὸς μόνον πεπροικισμένοι ἐστεροῦντο πραγματικῆς μαθήσεως ἢ εἰς τρόπους ἐξαπατήσεως, παραπλανήσεως δι' ὡραίων, γοητευτικῶν λόγων ἤσκουν τοὺς διδασκομένους «τὸν ἥττονα λόγον κρείττω ποιοῦντες»· Ξεν.Ἀπομν.1, 6,13 «τὴν σοφίαν τοὺς ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας σοφιστὰς ἀποκαλοῦσιν» : Θουκ.3,38 ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες, Λυσ.33,3 σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων, Πλάτ.Πρωτ.313C ὁ σοφιστὴς ἐπαινῶν ἃ πωλεῖ ἐξαπατήσει ἡμᾶς, αὐτ. Εὐθ.271C, Ἰσοκρ.15,148, Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.165a,22 ἔστι γὰρ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἀπὸ φαινομένης σοφίας, ἀλλ' οὐκ οὔσης· ‖ ὅθ. κ. γενικώτερον ἀπατεών, ξεπλανευτής, κατεργάρης, ἰδ. διὰ τοῦ λόγου ἐξαπατῶν : Ἀριστφ.Νεφ.331, αὐτ.1111, Δημ. 318 γόητα καὶ σοφιστήν· ἐν τῇ σημ. ταύτῃ ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ κ. ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ : Λουκ. Περεγρ.13 ἐπειδὰν .. τὸν ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖ-

νον σοφιστὴν **αὐτῶν προσκυνῶσιν·** 4) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν γραπτῷ ἢ προφ. λόγῳ προβάλλων σοφιστικὰ βλ.λ. ἐπιχειρήματα ἢ σοφιστικοὺς συλλογισμούς, ὁ σοφιστευόμενος.

**σοφιστικεύω** μσν. σοφιστεύω βλ.λ. : Θεοφύλ.Σ 6,10,14 **ὁ βάρβαρος λίαν σοφιστικεύει.**

**σοφιστικός-ή-όν** κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σοφιστήν, ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ σοφιστοῦ βλ.λ.3) : Πλάτ.Φαῖδρ.248E **βίος.. σοφιστικός,** αὐτ.Σοφ.224C **τὸ σοφιστικὸν γένος** (ἡ τάξις τῶν σοφιστῶν)· ‖ τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ σοφιστικὴ (ἐνν. τέχνη) ἡ τέχνη τῶν σοφιστῶν βλ.λ.3), τὸ σοφιστεύεσθαι : Πλάτ.Σοφ.224D **ἀρετῆς πωλητικὸν δεύτερον ἀνεφάνη σοφιστική·** ‖ **περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων** τίτλος ἔργου τοῦ Ἀριστοτέλους· **2)** κ.νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σοφιστὴν βλ.λ.,ὁ ἐν εἴδει σοφίσματος, ἀπατηλός, ψευδής : Ξεν.Κυν.13,7 **μὴ σοφιστικοὺς ποιεῖν ἀλλὰ σοφούς,** Πλάτ.Σοφ. 268B **ἐροῦμεν σοφὸν ἢ σοφιστικόν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1307b,36 **σοφιστικὸς λόγος** (σόφισμα), **- σοφιστικοὶ συλλογισμοί, - σοφιστικὸν ἐπιχείρημα.**

**σοφιστικῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. -ά διὰ σοφιστικοῦ τρόπου, διὰ σοφισμάτων : Πλάτ.Θεαίτ. 154E **ξυνελθόντες σοφιστικῶς εἰς μάχην.**

**σοφιστιῶ-ιάω** φέρομαι ὡς σοφιστής, ἐπιδεικνύομαι σοφιστικῶς, ὁμιλῶν ἢ γράφων μεταχειρίζομαι τεχνάσματα τοῦ λόγου, τῆς λογικῆς πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἄλλων : Εὔβουλ(ὁ).π.Ἀθήν.10,437D **σοφιστιᾷς κάκιστε,**Πλούτ.Ἠθ.42A **κηφήνων βοτάνην σοφιστιώντων ἡγούμενον ἐάν,** αὐτ.545C.

**σοφιστομανῶ-έω** μτγν. ἐμμανῶς ἀγαπῶ ἢ ἐπιζητῶ τοὺς σοφιστὰς ἢ τὴν σοφιστεῖον : Γρηγ. Ναζ.1,327A **σοφιστομανοῦσιν οἱ πλεῖστοι τῶν νέων καὶ ἀφρονέστεροι.**

**σοφιστορήτωρ-ορος** (ὁ) μσν. σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ : Τζέτζ.Χιλ.11,189.

**σοφίστρια** (ἡ) θηλ. τοῦ σοφιστὴς βλ.λ., λ. πλασθεῖσα ὑπὸ Πλάτ.ἐν Εὐθ.297C **σοφιστρίᾳ οὔσῃ καὶ διὰ τὴν σοφίαν ἀνιείσῃ.**

**σοφίτα** (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ὑπερῷον, τὸ ὑπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκίας διαμέρισμα.

**σοφοαμαθής-οῦς-ές** μσν. σοφὸς ἀμαθής, ἀπαίδευτος : Τζέτζ.Μουσ.Ρην.4,1,10.

**σοφοδότις-ιδος** (ἡ) μτγν. ἡ παρέχουσα, διδοῦσα σοφίαν : Διον.'Αρεοπ.περὶ Θ.'Ονομ.5,2,562.

**σοφόκλειος-α-ον** μτγν. ὁ τοῦ Σοφοκλέους : Διον.'Αλ.Συνθ.9.

**σοφολογιότης-ητος** (ἡ) νεώτ. τίτλος σοφοῦ ἅμα καὶ λογίου : **ἡ ὑμετέρα σοφολογιότης·** ‖ εἰρων. σχολαστικισμός, ὁ. λογιωτατισμός.

**σοφολογιωτατισμός** νεώτ. ἐν εἰρων. σημ. ἡ μίμησις τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ σοφολογιωτάτου, σχολαστικισμός.

**σοφολογιώτατος-η-ον** νεώτ. ὁ σοφώτατος ἅμα καὶ λογιώτατος· **2)** εἰρων. ὁ σχολαστικός.

**σοφόνους-οος-ουν-οον** μτγν. ὁ σοφὸν νοῦν ἔχων, ἀγχίνους, νουνεχής : Λουκ.Ρητ.Διδ.17 **τὸν συνετὸν σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρόσοφον.**

**σοφοποίησις-εως** (ἡ) μτγν. κ. σοφοποιία τὸ ποιεῖν ἢ ποιῆσαι σοφόν, διδασκαλία τῆς σοφίας : Διον.'Αρεοπ.421, αὐτ.54.

**σοφοποιός-όν** μτγν. ὁ ποιῶν τινα σοφόν : Διον.'Αρεοπ.25,119.

**σοφοποιῶ-έω** μτγν. σοφὸν ποιῶ, καθιστῶ τινα: Διον.'Αρεοπ.304.

**σοφός-ή-ό(ν)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ δεξιός, πεπειραμένος, ἱκανὸς ἔν τινι τέχνῃ, ὁ ἐπιστάμενος, ὁ καλῶς γνωρίζων τι, ἐν συνεκφορᾷ μετὰ λέξεων δηλουσῶν λειτούργημα ἢ ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα : Πινδ.Π 5,115 **ἁρματηλάτας σοφός,** αὐτ.Ν 7.17,Αἰσχ. Ἱκ.770 **φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ,** αὐτ.'Επτ.382, Σοφ.ΟΤ 484 **δεινὰ** ταράσσει σοφὸς **οἰωνοθέτας,** Εὐρ.ἀπ.372, Μαργίτ.ἀπ.2· ‖ ἀλλ' εἰδ. ἐν συχνῇ χρ. ἐπὶ ποιητῶν καὶ μουσικῶν : Πινδ. Ο 1,9 **ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι,** αὐτ.Π 1,42, αὐτ.3,113 **ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ ἅρμοσαν·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Μουσηγέτου Ἀπόλλωνος : Εὐρ.ΙΤ 1238 **χρυσοκόμαν ἐν κιθάρᾳ σοφόν·** ‖ μτ. προσδιορ. κτ. αἰτ. δηλοῦντος τὸ πρᾶγμα,τὴν τέχνην, τὸ ἐπιτήδευμα : Ἀριστφ.Βάτρ.766 **ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος ἕτερός τις αὐτοῦ·** κ. ἐμπροθ. : Πλάτ. Νόμ.696C **τεχνικὸν μὲν καὶ περὶ ταῦτα σοφόν·** ὁμ. μτ. δοτ. δηλούσης ἰδιότητα : Σοφ.ἀπ.88,10 **πλοῦτος.. δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν·** ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. : **σοφὸς ἰατρὸς - νομικός·** **2)** σώφρων, εὐφυής, φρόνιμος εἰς τὰ κοινά, τὰ πρακτικὰ τοῦ βίου : Αἰσχ.ἀπ. 390 **ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός·** ὁμ. ὁ εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα σώφρων, ἱκανὸς (ἐπὶ τῆς σημασίας ταύτης οἱ ἑπτὰ σοφοί) : Δικαίαρχ.π.Διογ.Λ 1,40· **3)** εὐφυής, ἔξυπνος, πανοῦργος : Θέογν.120, Πινδ.Ι 2,12 **ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός, οὐκ ἄγνωτ' ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,** Ἡρ. 3,85 **Δαρείῳ δὲ ἦν ἱπποκόμος ἀνὴρ σοφός,** αὐτ. 7,130 **σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί,** Σοφ.Φ λ.431 **σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος,** αὐτ.440, αὐτ.ΑΪ.1374 **ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν φῦναι.. μῶρός ἐστ' ἀνήρ·** ‖ θθ. κ. : Πινδ.Ο 11 (10),10 **σοφαῖς.. πραπίδεσσιν,** Σοφ.'Ηλ.1016 **νοῦ σοφοῦ,** Ἀριστφ.Σφ.1282 **ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν·** ‖ κ. ἐπὶ ζῴων : Ξεν.Κυν. 3,7, αὐτ.6,13 **μίαν κύνα, ἥτις ἂν ᾖ σοφωτάτη ἰχνεύειν·** **4)** ὁ πολυμαθής, ὁ κατὰ βάθος γιγνώσκων τι, βαθύς, ἐμβριθὴς κάτοχος τῆς ἐπιστήμης, τῆς γνώσεως : Πλάτ.Φαῖδρ.278D **τὸ μὲν σοφὸν.. καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ,** αὐτ.279C, αὐτ. Πρωτ.329F, αὐτ.'Απολ.21A **ἤρετο γὰρ δή, εἴ τις ἐμοῦ εἴη σοφώτερος,** αὐτ.28A, Χρύσ.Στωϊκ.2,42 **ὁ σοφός, τουτέστιν ὁ τὴν τοῦ ἀληθοῦς ἐπιστήμην ἔχων,** Παλαμ.Παράκ.112,14 **τῆς σκέψης του ὁ σοφὸς πιστός·** ‖ θθ. κ. σοφώτατος ὡς τίτλος νομομαθῶν, καθηγητῶν : Πάπ.· **5)** εἰδ. ἐπὶ τῶν σοφιστῶν βλ.λ. πολλάκις ἐν εἰρωνικῇ πως σημ. : Πλάτ.'Απολ.20A **ἐπεὶ καὶ ἄλλος ἀνὴρ ἐστι Πάριος ἐνθάδε σοφός,** αὐτ.Πρωτ.309D, Ξεν.'Απομν. 2,1,21 **Πρόδικος δὲ ὁ σοφός·** **6)** μτ. προσδιορ. τοῦ πράγμ. ὁ γνωρίζων, καλῶς κατέχων τι, μτ. αἰτ.: Εὐρ.Βάκχ.655 **σοφὸς σοφὸς σύ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν,** Πλάτ.Φιλ.17C **ἀλλ' οὔπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς ταῦτα μόνα·** κ.ἐμπροθ.: αὐτ.Συμπ.203A **καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς δαιμόνιος ἀνήρ·** μτ. δοτ. ἐμπροθ. : Εὐρ.ΙΤ 662 **τὸν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Κάλχαντ'·** σπον. μτ. γενικ. : Αἰσχ.'Ικ.453 **θέλω δ' ἀΐδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι·** κ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.ἀπ.524· **7)** ἐπὶ πραγμάτων, ὁ ἐπινοηθείς, εὐφυῶς, ἐντέχνως ἐπιτυχής, ὁ ὢν προϊὸν ὡρίμου, φρονίμου σκέψεως : Ἡρ.1,196 **νόμοι δὲ αὐτοῖσι ὧδε κατεστᾶσι· ὁ μὲν σοφώτατος ὅδε κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέρην,** Πινδ. Ο 7,72 **σοφώτατα νοήματ',** Σοφ.ΑΪ.1091 **μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ,** αὐτ.ἀπ.479 **χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε,** Εὐρ.Μήδ.675 **σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη,** αὐτ.'Ικ.151), **- σοφὸν ἐπιχείρημα, - σοφὴ σκέψις·** **8)** τὸ οὐδ. τὸ σοφόν εὐφυΐα, σωφροσύνη : Πλάτ.Πολ.502D.

**σοφοσυνήγορος-ον** μσν. ὁ μετὰ σοφίας συνήγορος : Τζέτζ.Χιλ.6,825.

**σοφοτέχνης** (ὁ) Ἐπιγρ., πληθ. **σοφοτεχνῆτες** (sic), ὁ σοφός, ὁ δεξιός, ἔμπειρος τὴν τέχνην, μάστορης : Ἑλλ.'Επιγράμμ.60 **σοφοτεχνῆτες ἄνδρες.**

**σοφουργικός-ή-όν** ὁ εἰς σοφουργὸν ἀνήκων : Παλλάδ.Ἰατρ.π.πυρετ.160.

**σοφουργός-όν** μτγν. ὁ σοφῶς, δεξιῶς ποιῶν: ΑΠ Ι,106 **τοῦ σοφουργοῦ Μιχαὴλ τὴν εἰκόνα.**
**σοφράς** (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. σουφράς ξύλινος δίσκος σπαν. σχήματος τετραγώνου, στηριζόμενος ἐπὶ ἑνὸς μόνου χαμηλοῦ ὀγκώδους ποδός, ὕψους 0,30 ἕως 0,40 μ. καὶ χρησιμεύων ὡς τράπεζα φαγητοῦ περὶ ἣν οἱ ἐσθίοντες κάθηνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ μαξιλαρίων.
**σοφτάς-ᾶ** (ὁ) (περσ.) δημ. ἱεροσπουδαστὴς Τοῦρκος.
**σοφῶ-όω** μτγν. σοφίζω βλ.λ. : ΠΔ Ψαλμ.145,8 **κύριος σοφοῖ τυφλούς.**
**σοφώδης-ους-ες** μσν. ὁ σοφίαν ἔχων, ὁ εἰδώς, ὁ ἐπιστάμενος : 'Ανδρ.Κρήτ.204.
**σοφῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. κ. σοφά, συγκρ. σοφώτερον, ὑπερθ. σοφώτατα, μετὰ σοφίας, δεξιῶς, συνετῶς, διὰ σοφοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ τρόπου : Εὐρ.'Αλκ.699 **σοφῶς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,** αὐτ.Βάκχ.1271,'Αριστφ.Βάτρ.1434 **ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν·** κ. συγκρ. : Εὐρ.'Εκ.1007 **καλῶς ἔλεξας τῆδε καὶ σοφώτερον'** κ. ὑπερθ. : Εὐρ.'Ελ. 1528 **σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ' ἀνέστενε,** 'Αριστφ.Νεφ.522 **ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν·** || ἐπὶ ἐπευφημιῶν ἢ ἐπιδοκιμασιῶν : Πλούτ.'Ηθ.45F **ὡς οὐκέτι τοῦ καλῶς καὶ τοῦ σοφῶς καὶ τοῦ ἀληθῶς ἐξαρκοῦντος** (οὐχὶ π.έπ. εἰ μὴ ἐν Μαργίτ.ἀπ.2, κ. ὡς ἀρχ. δ. ἀνάγν.ἐν 'Ιλ.Ψ 712 κτ. τὸν Εὐστ.1023,14).
**σόχος** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν σόγχος βλ.λ.
**σόω** σπαν. ἐπ. ρ. ἀντὶ σαόω βλ.λ., ὑποτ. **σόης, σόῃ,** γ' πληθ. **σόωσι,** διατηρῶ, σῴζω, λυτρώνω : 'Ιλ.Ι 424 **ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῳ,** αὐτ.393 **ἢν γὰρ δή με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι.**
**σοωδίνη** (ἡ) 'Επιγρ. ἡ σῴζουσα τὰς ὠδινούσας, τὰς τικτούσας, ἐπιθ. τῆς 'Αρτέμιδος.
**σοωναύτης** (ὁ) μτγν. ὁ σῴζων τοὺς ναύτας, ἐπὶ λιμένος : 'Απολλ.Ρ 2,746.
**σπᾶ** 'Ησ. «φλοιὸς ῥίζης ἢ ἐρυθρόδανον ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος. καὶ ὄργανον μουσικόν».
**σπαγέτ(τ)ο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. εἶδος ζυμαρικοῦ εἰς σχῆμα λεπτῶν μακαρονίων συμπαγῶν.
**σπαγκοθήκη** (ἡ) δημ. κ. σπαγγοθήκη τὸ μέρος ἐν ᾧ ἀποτίθεται ὁ σπάγκος πρὸς εὐκολωτέραν χρησιμοποίησίν του, ἰδ. ἐν ταῖς αὐτοδετικαῖς θεριστικαῖς μηχαναῖς.
**σπαγκορραμμένος-η-ο** δημ. ὁ ἐρραμμένος διὰ σπάγκου βλ.λ. : **σπαγκορραμμένα τσουβάλια σύκων·** **2)** μτφ. ὁ φιλάργυρος, ὁ τσιγκούνης.
**σπάγκος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ. κ. **σπάγγος** κ. **σπάγος** λεπτότατον σχοινίον, θῶμιγξ.
**σπαγυρία** (ἡ) νεώτ. κ. **σπαγειρία** ὅρος πλασθεὶς ὑπὸ τοῦ Παρακέλσου καὶ δηλῶν τὴν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος ὑποτυπωδῶς ἐμφανισθεῖσαν ἐκ τῆς ἀλχημείας νέαν ἐπιστήμην τῆς χημείας.
**σπαγυρικός-ή-όν** νεώτ. καὶ σπαγειρικός ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων εἰς τὴν σπαγυρίαν βλ.λ.: **σπαγυρικὴ ἀλχημεία.**
**σπάδακες** 'Ησ. **«κύνες»·** πρβλ. σπάκα.
**σπάδην** ἐπίρρ., νεώτ. ναυτ. ὡς κέλευσμα, ὅπερ ἐξεφωνεῖτο **μετὰ τὸ ἕλκε κ. ἔντεινον** πρὸς ἀποτόμους **ἕλξεις κατὰ τοὺς χειρισμοὺς** τῶν ἁρμένων, μὲ σκόλπο.
**σπαδίζω** ἀποσπῶ, ἐκδέρω : 'Ηρ.5,25 **σπαδίξας δὲ αὐτοῦ τὸ δέρμα.**
**σπαδικοφόρος** (ὁ) 'Επιγρ. **ὁ φέρων σπάδικα** φοίνικος (γρ. σπ[...]ικοφόρος).
**σπάδιξ** ῖκος (ἡ) μτγν., νεώτ. **κ.** βοταν. κλάδος ἀπεσπασμένος, ἰδ.κλάδος φοίνικος ἀπεσπασμένος μετὰ τοῦ καρποῦ· πρβλ. βάϊον· Πολυδ.7,147 «πρῶτος ἐν Δήλῳ Θησεὺς ἀγῶνα ποιῶν, ἀπέσπασε κλάδον τοῦ ἱεροῦ φοίνικος, ὃ καὶ σπάδιξ ὠνομάσθη» : Πορφ.'Αποχ.4,7 **σπάδιξ φοίνικος·** κ. ἀπολ. : Πλούτ.'Ηθ.724Α· κτ. πληθ. ἐν τῇ λατ. γραφῇ **spadica** : 'Αμμιαν.Μαρκ.24,3,12· || κ. ἐπὶ ἄλλων φυτῶν, οἷον σ- ῥυτῆς : Νίκ.'Αλεξ.528· **2)** ὡς ἐπίθ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα φοίνικος, δηλ. πυρρός, ξανθός, ξανθοκόκκινος: 'Επιγρ. **ποῖσω ἀργυρέ(α)ν σπάδικα·** ἐν λατ. γραφῇ **spadix** : Οὐεργίλ. Γεωργ.3,82, Γέλλ. 2,26,9· **3)** ἔγχορδον ὄργανον παρόμοιον **πρὸς** τὴν λύραν (οὗ ὁ ἦχος κτ. Κοΐντλ.1,10,31 ἐθεωρεῖτο **ἐκ**θηλυντικός) : Νικόμ.Γερ.'Αρμον.4, Πολυδ.4,59· **4)** ὁ φλοιὸς ἀποσπώμενος ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ πρίνου· **5)** νεώτ. βοτον. κ. εἶδος στάχυος βλ.λ.3) ἤτοι ἁπλῆς βοτρυοειδοῦς ἀνθοταξίας, ἔχων ῥάχιν παχεῖαν καὶ σαρκώδη.
**σπάδιον** (τὸ) δωρ. ἀντὶ στάδιον : 'Επιγρ.'Αργους **τετράκι τε σπάδιον νίκη καὶ πρὸς τὸν ὁπλίταν,** 'Ησ., ΕΜ 743,25, Γρηγ.Κορ.364S.
**σπαδοειδής-οῦς-ές** ὁ ὅμοιος πρὸς σπάδωνο, εὐνοῦχον : 'Ιππ.'Επιστ.19.
**σπαδονίζω** (σπάδων) μτγν. καθιστῶ τι χαῦνον, χαλαρόν, χαλαρώνω:Σωρ.1,118 **σ- περὶ τοῖς ὀδοῦσι . . τὰς τῆς πιμελῆς κτηδόνας·** **2)** μτφ. ἐν μτβ. ἐνν. σπῶ, διασπῶ, συγκόπτω, περικόπτω τὸν ἦχον, ἐπὶ τῶν βραχέων φωνηέντων : Διον.'Αλ.Συνθ.14 **σπαδονίζει τὸν ἦχον** (ὡς δ.ἀνάγν. ἀντὶ σπανίζει).
**σπαδόνισμα-ατος** (τὸ) μτγν. χαυνότης, χαλαρότης, μαλακότης : Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 5,203 **σπαδονίσματα μαστῶν.**
**σπαδονισμός** (ὁ) μτγν. μτφ. ἐπὶ ἤχων, ἐξασθένισις, διάσπασις : Διον.'Αλ.Δημ.40 **ἤχων σπαδονισμοὶ** (ἐκ τῆς συγκρούσεως πολλῶν συμφώνων).
**σπάδος** (ὁ) εὐνοῦχος : Στέφ.Βυζ.ἐν λ.Σπάδα (δ. ἀνάγν. σπάθοι).
**σπάδων-ωνος** (ὁ) (σπῶ) μτγν. κ. νεώτ., γενικ. κ. σπάδοντος, εὐνοῦχος, ἐκτομίας, μουνοῦχος, ἄνθρωπος, οὗ τοὺς ὄρχεις ἀπέσπασαν, ἐξέβαλον : Πολύβ.28,21,5, ΠΔ Γέν.37,36 **ἀπέδοντο τὸν 'Ιωσὴφ . . τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραὼ ἀρχιμαγείρῳ,** αὐτ.'Ησ.39,7, Διόδ.Σ 30,17, Φίλ.1,604, Πλούτ. Δημήτρ.25 **εἰ σπάδοντα νομίζει Δημήτριος αὐτόν,** 'Αρτεμίδ.Δαλδ.2,69.
**σπαδών-όνος** (ἡ) (σπῶ) (κτ. ἐαφ. τονισμὸν ἐνίοτε σπάδων) συστροφή, σύσπασις, σπασμός, σπάσις, σπάσμα : 'Ιππ.Νούσ.1,15, Νίκ.'Αλεξ.317· **2)** γεν. ἀπόσπασμα, τεμάχιον· 'Ησ.«σπαδόνα·τὸ σπάσμα».
**σπαδωνισμός** (ὁ) εὐνουχισμός, ἐκτομή : Ζωναρ.
**σπάζει** ἀχοϊκὴ λ. σκυζᾷ : 'Ησ. (κώδ. σκύζαι).
**σπάζω** νεώτ., δημ. κ. σπάω κ. **σπάνω,** ἀόρ.**ἔσπασα,** παθ. **σπάζομαι,** ἰδ. κτ. ἀόρ. (ἐ)σπάσθηκα κ. κτ. μτχ. παθ. παρακ. **σπασμένος,** σπῶ βλ.λ.5), κτ. ἐπέκτ. σημ. κ. χρ. ἐπὶ πραγμ. εὐθραύστων, κομματιάζω, συντρίβω, θρυμματίζω : οἱ μεθυσμένοι **σπάζουν ποτήρια - πιάτα, - ὁ ἄνεμος ἔσπασε τὸ τζάμι·** || ἐπὶ ἄ. πραγμ. γεν. θραύω, διαρρηγνύω, κατατέμνω : **νὰ σπάσουμε τὴν πόρτα νὰ μποῦμε, - μὲ τὴ βαριὰ σπάζουν τὶς πέτρες, - τὰ παλιόπαιδα σκαρφάλωσαν στὴ συκιὰ κι ἔσπασαν δυὸ κλαριά·** || εἰδ. ἐπὶ μηχανημάτων κ. συσκευῶν, φθείρω, καταστρέφω, χαλάω : **οἱ κλέφτες ἔσπασαν τὴν κλειδαριὰ καὶ μπῆκαν, - ἔσπασες τὸ ρολό(γ)ι - τὴ ραπτομηχανή·** || ἐν ταῖς σημ. ταύταις σπαν. κ. παθ. ἰδ. κτ. ἀόρ. κ. κτ. μτχ. παθ. παρακ. : **δὲν σπάζεται εὔκολα τόσο χοντρὴ πόρτα, - σπάσθηκε ὁ βράχος μὲ δυναμίτη, - πάνω στὸν καβγὰ σπάσθηκαν πιάτα, ποτήρια, τζάμια, - βρήκαμε σπασμένη τὴν κλειδαριὰ - τὴ στάμνα, - γυαλὶ - κλειδὶ - ρολό(γ)ι - μαχαίρι σπασμένο·** || φρ.**πληρώνω τὰ σπασμένα** ἐγὼ ὑφίσταμαι τὴν ζημίαν, τὴν ἐξ ὑπαιτιότητος ἄλλου· **2)** κ. ἀμτβ. ὁμ. ἐπὶ πραγμ. ἐν ᾗ χρ. τὸ παθ. : **ἔσπασε τὸ τιμόνι - ὁ καθρέφτης, - τὰ γυαλικὰ σπάζουν εὔκολα.**
**σπαής** (ὁ) νεώτ. **σπαχής βλ.λ.**

**σπάθα** (ἡ) δημ. μεγάλη σπάθη, μεγάλο σπαθί· **2)** ἐργαλεῖον τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ.

**σπαθαρία** (ἡ) ἀγὼν ξιφομαχίας : ΕΜ 212,10.

**σπαθαρίκιον** (τὸ) μσν. π.Βυζαντινοῖς, τόπος ἐν ᾧ συνήρχοντο οἱ σπαθάριοι, τὸ ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν βασιλικῶν παλατίων οἴκημα εἰς ὃ διέμενον οὗτοι : ΚΠορφ.Ἔκθ.Ι,21,125.

**σπαθαρικόν** (τὸ) μτγν. λεπτὸς ἐπενδύτης : Σύμμ. ἐν ΠΔ Ἠσ.3,23.

**σπαθάριος** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. π. Βυζαντ. δορυφόρος, σωματοφύλαξ τοῦ αὐτοκράτορος ὡς καὶ μεγάλων τινῶν ἀρχόντων τοῦ κράτους: Ἰω.Λυδ. Μην.4,28, Ἐπιγρ.· ‖ βραδύτερον τὸ ἀξίωμα τοῦ σπαθαρίου ἀπέβη ἁπλοῦς τιμητικὸς τίτλος.

**σπαθαρίσκος** (ὁ) μτγν. σπαθαρικὸν βλ.λ. : Ἑρμηνευταὶ ἐν ΠΔ Γέν.38,14 (δ.ἀνάγν.)· ‖ κτ. δ. ἑρμην. πέπλος ἢ νυμφικὴ καλύπτρα κρουστὴ καὶ συμπεπυκνωμένη : Πολυδ.7,36.

**σπαθαροκανδιδᾶτος** (ὁ) μσν. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **σπαθαροκανδιδᾶτοι** (οἱ) π.Βυζαντ. σῶμά τι τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, σχηματισθὲν ἐκ τοῦ σώματος τῶν σπαθαρίων καὶ τοῦ τῶν κανδιδάτων· ‖ βραδύτερον ἡ λ. ὡς ἁπλοῦς τιμητικὸς τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς διαφ. αὐλικούς, στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἄρχοντας.

**σπαθαροκουβικουλάριοι** (οἱ) μσν. π. Βυζαντ. οἱ φέροντες τὸν τίτλον τοῦ σπαθαρίου εὐνοῦχοι, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ θεῖον κουβούκλιον, ἤτοι εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν βασιλικῶν παλατίων τὸ περιλαμβάνον τοὺς κοιτῶνας τῶν βασιλέων.

**σπαθασκία** (ἡ) νεώτ. ἄσκησις εἰς τὸν χειρισμὸν τῆς σπάθης, ἄ. ξιφασκία.

**σπαθάτος-η-ο** δημ. ὁ φέρων σπάθην, σπαθοφόρος· ‖ εἰδ. ὁ ἀξιωματικὸς βλ.λ.3· **2)** μτφ. ὑψηλός, λεπτός, λυγερός : **σπαθάτη γυναίκα,-σπαθάτο ἄλογο**· **3)** π. Βυζαντ. ὁ σπαθάριος βλ.λ.

**σπαθᾱτός-ά-όν** δωρ. ἀντὶ σπαθητός : Ἡσ.

**σπάθη** (ἡ) κ. νεώτ., δωρ. αἰτ. πληθ. **σπάθᾱς** (ΑΠ 6,288) πᾶν πλατὺ ἔλασμα ὡς κοπὶς ἐκ ξύλου ἢ ἐκ μετάλλου· ‖ ὅθ.πλατὺ καὶ ἐπίπεδον ξύλον ἐν χρ. ὑπὸ τῶν ὑφαντῶν ἐν τῷ ἱστῷ (ἀντὶ τοῦ κτενὸς οὗ ἐγίνετο χρῆσις μετέπειτα ἐν τῷ ὁριζοντίῳ), ὅπως ἐπικρούωσι τὴν κρόκην καὶ καθιστῶσιν οὕτω πυκνὸν τὸ ὕφασμα : Αἰσχ.Χο.232· **ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς σπάθης τε πληγὰς ἔσιδε,** Φιλύλλ.12,Πλάτ.Λύσ.208D **τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος ἢ ἄλλου του τῶν περὶ ταλασιουργίαν ὀργάνων ἅπτεσθαι**· **2)** κ. νεώτ. εἶδος μικροῦ ἐργαλείου ἐξ ἐλάσματος μετὰ λαβῆς δι' οὗ ἀνακυκᾶταί τι, εἰδ. ἐν χρ. ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν πρὸς ἀνάμειξιν φαρμάκων, ἄ. σπαθίς, σπάτουλα : Ἀλεξ.60, Γαλ.13,378, Ἡρακλ.Ταρ.π.Γαλ.13,812· **3)** ὡς τὸ πλάτη, ἤτοι τὸ κάτω πλατὺ μέρος κώπης : Λυκόφρ.23· **4)** ἐν τῷ πληθ. αἱ πλατεῖαι πλευραί : Πολυδ.2,181· ὁμ. πιθ. π.Ἱππ.Ἀδ.14, Παῦλ.Αἰγ.3,78, Πάπ.μαγ.· **5)** ἡ πλατεῖα λεπὶς ξίφους : Ἀλκ.15,6 **Χαλκίδικαι σπάθαι,** Εὐρ.ἀπ.373 **σπάθῃ κολούων φασγάνου,** Φιλήμ.70 **σπάθην παραφαίνων . . χρυσένδετον,** Μέν.Περικ.165 **χλαμὺς καὶ σπάθη,** αὐτ.Σαμ.314· ‖ νεώτ. ἑτερόστομος μάχαιρα ἐξ ἐλάσματος πεπλατυσμένου, λίαν ἐπιμήκης καὶ στενὴ ἐν χρ. ὡς ἀγχέμαχον ὅπλον ἰδίᾳ τῶν ἱππέων· **6)** στλεγγὶς ἵππων, ξυστρίον, ξύστρα, ξυστρί : Πολυδ.1,185, Πάπ.· **7)** τὸ στέλεχος κλάδου φοίνικος, βαΐου : Ἡρ.7,69 **τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα**· ‖ ὁ μίσχος τοῦ ἄνθους πολλῶν φυτῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ὁμοίων πρὸς τὸν φοίνικα : Θεόφρ.Φ) 2,6,6, αὐτ.2,8,4, Πολυδ.1,244· **8)** ἐν τῷ πληθ. οἱ ὄνυχες τῆς ἀγκύρας : Πάπ. **πλοῖον σὺν ἀγκύραις σιδηραῖς δυσὶ σὺν σπάθαις σιδηραῖς**· **9)** κτ. πληθ. αἱ γωνίαι πολιορκητικῆς μηχανῆς : Ὀρειβ.49,4,10. **10)** νεώτ. γεωργ. μέρος τοῦ ἀρότρου, ξύλινος μοχλὸς κάθετος ἐπὶ τοῦ ἐλύματος (κουντουρίου), συνδέων μετ' αὐτοῦ τὸν ἱστοβοέα.

**σπάθημα-ατος** (τὸ) Ἡσ. τὸ διὰ τῆς κατοφορᾶς τῆς σπάθης πυκνὸν γινόμενον ὕφασμα, τὸ κρουστὸν ὕφασμα· ‖ μτφ. **σπάθημα φρενῶν** λίαν εὐφυὴς ἄνθρωπος, πανοῦργος· Φώτ., Σουΐδ.

**σπάθησις-εως** (ἡ) τὸ σπαθᾶν ἢ σπαθῆσαι βλ.λ., τὸ κρούειν, κτυπᾶν τὸ ὕφασμα διὰ τῆς σπάθης, ἡ διὰ τῆς σπάθης βλ.λ. πύκνωσις τοῦ ὑφάσματος : Ἀριστλ.Φυσ.243b,6· **2)** Σουΐδ. ἡ διασπάθησις, ἄσωτος κατανάλωσις, σπατάλη.

**σπᾰθητός-ή-όν** ἐπὶ ὑφασμάτων, ὁ ἐσπαθημένος, ὁ διὰ σπάθης κτυπηθείς, πυκνῶς ὑφασμένος, κρουστὸς : Αἰσχ.ἀπ.365, Δημόκρ.Ἐφ.1· ‖ Ἡσ. «σπαθητόν· γυναικεῖον».

**σπαθηφόρος** (ὁ) μτγν. ὁ φέρων σπάθην βλ.λ., πλατὺ ξίφος, ἀξιωματικὸς τῆς ἀστυνομίας, εἰδ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ : Φιλ.2,528.

**σπαθί** (τὸ) δημ. ἡ σπάθη βλ.λ. ἢ καὶ τὸ ξίφος : Λόρδ Μπάϋρ.1,2, Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.8,6 **ἦρθ' ὥρα τοῦ σπαθιοῦ κι ἄς πάψῃ τὸ τουφέκι,** Σολωμ. Ἐθν.Ὕμν.1,2 **σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή, - τὸ σπαθὶ τοῦ στρατιώτη**· ‖ φρ. **βάζω σπαθί** κατατάσσομαι εἰς τὸν στρατόν· ὁμ. **τὸ πῆρα ἢ τὸ ἀπέκτησα μὲ τὸ σπαθί μου** διὰ τῆς δυνάμεώς μου, ἄνευ μεσολαβήσεως ἢ ἐπικουρίας τινός· ὁμ. **εἶναι σπαθὶ ξεγυμνωμένο** ἐπὶ λίαν παρωργισμένου ἀνθρώπου· ὁμ. **κόβει τὸ σπαθί του** ἔχει πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ μέσα· παροιμ. **τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σπαθί** ἡ αὐτοπρόσωπος παρουσία φέρει ἄμεσον ἀποτέλεσμα· ‖ ἐπὶ τῶν παιγνιοχάρτων, μία τῶν τεσσάρων **φυλῶν**, ἔχουσα ὡς διακριτικὸν τρίφυλλα σήματα μελανοῦ χρώματος.

**σπᾰθιά** (ἡ) μσν., δημ. κ. **σπαθιά** κτύπημα διὰ σπάθης βλ.λ. : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.119, αὐτ.249, Legr. Chants pop.70 **κι ἀπὸ βολὲς κι ἀπὸ σπαθιὲς ἔπιπτον σὰν μπακάκοι.**

**σπαθίας** (ὁ) μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σπάθην βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,296 **σπαθίην κτένα** (αἱ πλατεῖαι πλευραί).

**σπᾰθίζω** κ. νεώτ. ἐξαπλώνω διὰ τῆς σπάθης βλ.λ.2), ἁπλώνω μὲ τὴν σπάτουλα : ΨΔημόκρ.Ἀλχ. 56Β **σπαθίζω ἰατρικῶς**· κ. παθ. : Ὀρειβ.ἀπ.85· ‖ μέσ. ἐπαλείφομαι μύρα διὰ τῆς σπάθης· Ἡσ. «μύρῳ ἀλείφεσθαι»· **2)** κ. νεώτ. παίζω τὴν σπάθην, κάμνω σπαθισμούς, ἀσκοῦμαι εἰς τὴν ξιφασκίαν : Κρατῖν.219 (δ.γρ.)· ‖ νεώτ. μτβ. πλήττω, κτυπῶ διὰ τῆς σπάθης· **3)** ἐν τῷ παθ. σπαταλῶμαι, ὅθ. καταστρέφομαι : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,1.

**σπᾰθίνης** (ὁ) (ἄγνωστος ἡ ποσότης τοῦ ι) μσν. κ. σχόλ., πληθ. **σπαθιναῖοι** (Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,175), νεβρὸς ἐλάφου, ἐλαφάκι, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν κεράτων : Ἡσ., Εὐστ.711,38 (κῶδ. σπαθήνης).

**σπάθιον** (τὸ) μτγν. κ. μσν. κ. **σπαθίον** ὑποκορ. τοῦ σπάθη βλ.λ.1) : ΑΠ 6,283 **μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει**· **2)** μαχαίριον, κοπίς, γλυφίς, γλύφανον : Σωρ.2,63· **3)** ἔλασμα γλυφάνου : Ἱππιατρ.20· **4)** μικρὰ λεπὶς ἐν μηχανῇ : Ἥρων Πνευμ.1,42· **5)** μέτρον χωρητικότητος : Πάπ. **ἐλαίου σπαθίον ἓν ἐσφραγισμένον.**

**σπαθίουρος** (ὁ) ὁ ἔχων οὐρὰν ὁμοίαν πρὸς σπάθην ἢ ξίφος, ὀνομασία ζῴου φονεύοντος τοὺς μῦς : Φιλήμ.Γυναικ.32,2 (=Ἀέτ.13,32).

**σπαθίς-ίδος** (ἡ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. σπάθη βλ.λ.2) τὸ ἐκ παντοίας ὕλης ἐν εἴδει πλατέος ἐπιπέδου ἐλάσματος ἐργαλεῖον, ἐν χρ. ἐν τῇ φαρμακοποιίᾳ, τῇ ζωγραφικῇ κττ., σπάτουλα : Ἀριστφ. ἀπ.205, Εὔβουλ.100, Ἐπιγρ. **σπαθὶς ἀργυρᾶ**· **2)** ἔνδυμα πυκνῶς ὑφασμένον : Πολυδ.7,36, Ἡσ.· **3)** νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν νηκτικῶν τῆς οἰκογεν. τῶν ἰβιδῶν.

**σπάθισμα-ατος** (τὸ) Ἡσ. σπαδόνισμα βλ.λ.

**σπαθισμός** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. τὸ διὰ τῆς σπάθης ἢ τοῦ ξίφους κατὰ τοῦ ἀντιπάλου ἐπιφερόμενον κτύπημα : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.119, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.93,23 **ποῦ 'ναι οἱ φωτιές, οἱ σπαθισμοί, τὰ βόλια.**

**σπᾰθιστήρ-ῆρος** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον : Ἐπιφάν.2,172C· **2)** νεώτ. **στρατ.** ἀορτεὺς βλ.λ.

**σπαθιστής** (ὁ) νεώτ. ὁ δεξιὸς περὶ τὴν χρῆσιν τῆς σπάθης, ὁ ἔμπειρος εἰς τὴν σπαθασκίαν.

**σπαθίτης** οἶνος (ὁ) μτγν. οἶνος ἐκ φοινίκων, παλματίας, φοινικίτης : Ἀλξ.ἐΤραλλ.2.

**σπαθόβεργα** (ἡ) δημ. μακρὸν ραβδίον ἐκ ξύλου κατάλληλον πρὸς θήραν τῶν λαγωῶν, ἄ. λαγοῦσα, ἀρχ. λαγωβόλον.

**σπαθοειδής-οῦς-ές** νεώτ. ὁ ὅμοιος μὲ σπάθην.

**σπαθολόγχη** (ἡ) νεώτ. λόγχη μετὰ πλατέος ἐλάσματος εὐθέος ἢ καμπύλου, μπαγιονέττα.

**σπαθοκοπῶ-έω** κ. νεώτ. κ. δημ. πλήττω, κτυπῶ διὰ σπάθης, παθ. σπαθοκοποῦμαι, μτχ. παθ. ἀορ. σπαθοκοπηθείς, κτυποῦμαι διὰ σπάθης βλ.λ. : Θεοφάν.Συνεχ.680.

**σπαθομάχαιρον** (τὸ) μσν. λόγχη, μικρὸν δόρυ, ἀκινάκης : Δουκάγγ. ἐν λ.

**σπαθομήλη** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. χειρουργικὴ μήλη πλατεῖα καὶ σπαθοειδής : Ζωρ.2,11, Γολ.2,724.

**σπαθοποιός** (ὁ) γλωσσ. ξιφοποιός, μαχαιροποιός.

**σπαθοφοίνικον** (τὸ) μτγν. τὸ φύλλον τοῦ φοίνικος, βάϊον.

**σπαθοφοῖνιξ-ικος** (ὁ) μσν. σπαθοφοίνικον βλ.λ.

**σπαθοφορία** (ἡ) νεώτ. ὁ τρόπος, καθ' ὃν κρατεῖται ἡ σπάθη κατὰ τὴν σπαθασκίαν.

**σπαθοφόριον** (τὸ) νεώτ. μικρὰ σκυτίνη θήκη εἰς τὸ ἀριστερὸν ὀπίσθιον μέρος τῆς σέλλας πρὸς ἔνθεσιν τῆς σπάθης

**σπαθοφόρος-ον** νεώτ. κ. δημ. ὁ φέρων σπάθην ὡς κύριον ὅπλον· **2)** μετά τινος εἰρωνείας γεν. ὁ ἀξιωματικός, ἄ. σπαθάτος.

**σπαθόχορτο** (τὸ) δημ. ὀνομασία **τῶν** φυτῶν κάρηξ, ξιφίον καὶ ὑπερικὸν βλ.λ.

**σπαθῶ-άω** κρούω, κτυπῶ τὸν στήμονα ἢ τὴν κρόκην διὰ τῆς σπάθης βλ.λ.1), ὅπως τὸ ὕφασμα καταστῇ πυκνόν, κρουστόν : Φιλύλλ.12 **σπαθᾶν τὸν ἱστόν,** Πολυδ.7,36· ‖ παθ. ἐν χρ. κ. μτφ. : Φιλόδ.Ποιήμ.2,4) **συλλαβαὶ πολλοῖς γράμμασιν ἐσπαθημέναι·** **2)** διασπαθίζω, καταναλίσκω, ἀσωτεύω· Ἡσ. «σπαθᾷ· τρυφᾷ· ἀναλίσκει ἀσώτως καὶ ἀφειδῶς, ἀλαζονεύεται» : Δίφιλ.43,27 **τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ,** Πλούτ.Περ.14 σπαθῶντος τὰ **χρήματα καὶ τὰς προσόδους ἀπολλύντος,** Λουκ.Κατάπλ.20 **ὅσα τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει παραλαβών,** Φιλόστρ.Ἀπολλ. 5,36, Ἀλκίφρ.3,34· ‖ μέσ. ἀφθόνως παρέχω τι : Δημ.354 **ἐσπαθᾶτο ταῦτα καὶ ἐδημηγορεῖτο** (σχόλ. τῷ ἐδαφιλεύετο)· ‖ μτφ. πιθ. μετὰ παιδιᾶς ἐπὶ τῆς λ. σπαταλῶ : Ἀριστφ.Νεφ.55 **θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς** (πολὺ κρουστὸ τὸ κάμνεις τὸ παννί)· **3)** ἀλαζονεύομαι : Μέν.847· **4)** κλαδεύω : Φιλόστρ.Εἰκ.2,17 **σπαθῶ τὰ μεγάλα τῶν φυτῶν.**

**σπαθώδης-ους-ες** νεώτ. ὁ πρὸς σπάθην ὅμοιος, σπαθοειδής.

**σπαθωτός-ή-ό** δημ. ὁ ἐν εἴδει σπάθης, ὁ ὅμοιος πρὸς σπάθην, σὰν σπαθί : Παπαντ.Εὐθανασία 16 **δυὸ μαῦρα σπαθωτὰ φτερὰ κατέβηκαν μπροστά του,** Μαλακ.Συντρ.80,3.

**σπαίρω** ἔχω σπασμούς, κινοῦμαι σπασμωδικῶς, σφαδάζω, σπαρταρῶ, τρέμω, τινάσσομαι· Ἡσ. «σπαίρει· ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ. σκορπίζει», καὶ «σπαιρόντων· τὴν ψυχὴν ἐκπνεόντων»· εἰδ. ἐπὶ ἰχθύος : Ἀριστλ.Ἀναπν.471a,30 (δ.γρ. ἀσπαρίζουσιν)· ‖ κ. ἐπὶ ἀνθρ. : Ἀπολλ.Ρ 4,874, Πολύβ. 15,33,5 **μεθ' ὕβρεως ἔτι σπαίροντα,** Διον.Ἀλ.Ρωμ. 4,39, ΑΠ 60,30 **θρέφον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον** (συχνότερον ἀσπαίρω βλ.λ.).

**σπάκα** μηδικὴ λ. σημ. κύων (ἡ) : Ἡρ.1,110 **τὴν γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι·** ὅθ. γραμμ. (Ἡρωδιαν.2,8) ἐσχηματίσθη ἡ λ. σπάξ· πρβλ. σπάδακες.

**σπάλα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ὀστοῦν τῆς ὠμοπλάτης, ἡ πλάτη· ‖ τὸ μέρος σφαγίου περιλαμβάνοντος τὴν ὠμοπλάτην ἢ τεμάχιον κρέατος ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέν.

**σπάλαγμα-ατος** (τὸ) γλωσσ. ἐν λατ. γραφῇ σύνθεσις, διάταξις, ταξινόμησις (ἀμφ.).

**σπάλαθο** (τὸ) δημ. κ. **σπαλαθιά** (ἡ) **τὸ φυτὸν** ἀσπάλαθος βλ.λ.

**σπάλαθρος** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν καλυκοτόμη βλ.λ.

**σπᾰλᾰκία** (ἡ) Ἡσ. «πήρωσις», ἀμαυρότης μεγάλη ἐξασθένισις τῆς ὁράσεως.

**σπαλακοειδῆ** (τὰ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. **τρωκτικῶν.**

**σπαλακορύπαινα** (ἡ) πάπ. ἀκαθαρσία ἔχουσα τὸ χρῶμα τοῦ ἀσπάλακος (πιθ. ἀνάγν.).

**σπαλακός-ή-όν** πάπ. πιθ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ἀσπάλακος.

**σπάλαξ-ᾰκος** (ἡ) κ. νεώτ., δ.γρ. **σφάλαξ** (Παυσ. 7,24,11) ἀσπάλαξ βλ.λ. : Ἀριστλ.Ψυχ.425a,11, ΠΔ Λευΐτ.11,30 (ἔνθα γρ. ἀσπάλαξ)· ὡς ἀρσ. π. Αἰλ.Ζ1 11,37· **2)** Ἡσ. «ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες» (πιθ. ὁ ἔχων χρῶμα σπάλακος)· πρβλ. σπαλακός **3)** τὸ φυτὸν κολχικὸν βλ.λ. τὸ ποικιλόγραμμον : Θεόφρ. ΦΙ 1,6,11 (ἐν δ.γρ.).

**σπάλαυθρον** σκάλαυθρον βλ.λ.

**σπᾰλείς** μτγν. αἰολ. ἀντὶ σταλείς, μτχ. **παθ. ἀορ.** τοῦ στέλλω : Φιλόπ.Ἰω.3,14.

**σπαλέτ(τ)α** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἡ ἐπὶ **στρατιωτικῆς** στολῆς ἐπωμίς.

**σπάλιον** αἰολ. ἀντὶ φάλιον βλ.λ.

**σπαλίς** παλαιὸς τ. ἀντὶ φαλίς βλ.λ. : **Σχόλ.** Διον.Θρ.320Η.

**σπᾰλίων-ωνος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. σκέπη ἢ **στέγη** ἐκ πλέγματος λύγου πρὸς προφύλαξιν τῶν στρατιωτῶν : Ἀγαθ.3,5, αὐτ.4,20· **2)** π. Βυζαντ. εἶδος πολιορκητικῆς μηχανῆς, ὑφ' ἧς καλυπτόμενοι ἄνδρες τινὲς ἐπλησίαζον τὰ ἐχθρικὰ τείχη καὶ ὑπέσκαπτον αὐτά.

**σπαλύσσομαι** Ἡσ. «σπαράσσομαι».

**σπαναδελφία** (ἡ) σπάνις, ἡ στέρησις ἀδελφῶν : Πτολ.Τετράβ.119, Ἀντίγ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 6,71.

**σπανάδελφος-ον** μτγν. ὁ ἔχων ὀλίγους ἀδελφούς : Μαν.4,390, Βέττ.Βάλ.17,10, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,101.

**σπᾰνᾰδελφῶ-έω** μτγν. ἔχω ὀλίγους ἀδελφούς : Πτολ.Τετράβ.119.

**σπαναιμία** (ἡ) νεώτ. ἡ σπάνις, ἡ πτωχεία **τοῦ** αἵματος, ἐλάττωσις τῶν στοιχείων αὐτοῦ.

**σπάνακα** Ἡσ. «ὀρίγανον» (κῶδ. σπάρνακα).

**σπανάκι(ον)** νεώτ. κ. δημ. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν χηνοποδιοειδῶν, οὗ ἀξιολογώτερον εἶδος σπανάκιον τὸ λαχανῶδες.

**σπανακόπιττα** (ἡ) ζ.ιμ. πίττα βλ.λ. ἀπὸ λεπτοκομμένα σπανάκια, μετὰ κρομμύων κ.ἄ.

**σπανακόρυζο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἔδεσμά τι ἀποτελούμενον ἐκ σπανακίων καὶ ὀρύζης.

**σπανανδρία** (ἡ) σπάνις ἀνδρῶν, λειψανδρία : Κύριλλ.Ὁμιλ.Πάσχα 25,300.

**σπᾰνανθρωπῶ-έω** πάπ. **ἐπὶ** χώρας, ἔχω σπάνιν, στεροῦμαι ἀνθρώπων.

**σπάνη** (ἡ) μτγν. σπάνις βλ.λ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,65 ἡ σπάνη τῶν ἀναγκαίων, Ἐπιφάν.1,511P.

**σπανία** (ἡ) κ. νεώτ. σπάνις βλ.λ. : Εὐρ.Ρῆσ.245 **σπανία τῶν ἀγαθῶν,** Διόδ.Σ 24,1, Φώτ.· **2)** νεώτ. ζῳολ. γένος **λεπτιδῶν** ἐντόμων.

**σπανιάκις** ἐπίρρ. ὀλιγάκις βλ.λ. : Ἀριστφ.Βυζ.30, 10, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.47,3, Λουκ.Ρητ.Διδ.17 **σπανιάκις εἰρημένα ὑπὸ τῶν πάλαι,** Ἑρμογ.Εὑρ.3,5.

**σπανιανθῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. τὰ φυτὰ τὰ σπανίως ἐκφύοντα ἄνθη.

**σπᾰνίζω** κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ., εἶμαι σπάνιος, ὀλίγος, λιγοστός, εὑρίσκομαι εἰς μικρὰν ποσότητα : Πίνδ.Ν 6,54 Βασσίδαισιν . . οὐ σπανίζει, Ἀριστφ.Σφ.252 τοῦ λαίου σπανίζοντος, Διόδ.Σ 2,54 τὰ παρ᾽ ἀμφοτέροις σπανίζοντα, - τὸ χρῶμα σπανίζει, - ἡ ἄμπελος εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην σπανίζει· ‖ κ. ἐπὶ βιβλίων : Γαλ.17(1),605· **2)** ἐπὶ προσ., ἔχω σπάνιν, ἔλλειψίν τινος, ἔχω ἀνάγκην πράγματός τινος, μτ. γενικ. : Ἡρ.2,108 σπανίζοντες ὑδάτων, αὐτ.1,187 ἢν σπανίσῃ χρημάτων, αὐτ.196, Αἰσχ.Χο.717 σπανίζοντες φίλων, Εὐρ.Μήδ. 960 σπανίζειν . . πέπλων, αὐτ.ΙΑ 352, Θουκ.1,41 νεῶν μακρῶν σπανίσαντες, αὐτ.4,6 ἐσπάνιζον τροφῆς· κ. ἐπὶ χώρας : Θεόφρ.ΦΙ 5,7,1 σπανίζειν πεύκης· σπαν. μτ. δοτ. : Δικαίαρχ.Γεωγ.1,2,3 (κῶδ.)· ‖ ὁμ. σημ. κ. ἐν παθ. τ. πάσχω ἔλλειψίν τινος, ἔχω ἀνάγκην, στεροῦμαι : Αἰσχ.Πέρσ.1024 ἐσπανίσμεθ᾽ ἀρωγῶν, Εὐρ.Ὀρ.1055 ὁρᾷς . . φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα, Ξεν.Ἑλλ.7,2,16 πάντων σπανιζόμεθα· κ. ἀπολ. εὑρίσκομαι εἰς ἀνάγκην : Εὐρ.Μήδ. 560 μὴ σπανιζοίμεσθα· κ. σπαν. μτ. δοτ. : Στράβ. 3,3,7 οἴνῳ δὲ σπανίζονται· **3)** μτβ. καθιστῶ τι σπάνιον ἢ ὀλίγον, ὀλιγοστεύω, ἐξαντλῶ : Φίλ.Βυζ. Θαυμ.4,1 σπανίζειν τὰ μέταλλα· **4)** μέσ. ἐξαντλοῦμαι, στειρεύω : ΠΔ Ἰὼβ 14,11 χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα· **5)** ἐπὶ περιουσίας, διασπαθίζω, δαπανῶ : Πάπ. ἐσπάνισε τὰ αὐτοῦ πάντα.

**σπανιόπτιλον** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν προσωπανθῶν.

**σπάνιος-α-ον** κ. νεώτ. κ. σπάνιος-ον (Ἀριστλ. ΖΙ 608b,2), Θεόφρ.Λίθ.3, Πολύβ.4,16,3), παραθ. -ιώτερος (Ἡρ.8,25, Θουκ.1,33), -ώτατος (Θουκ.7,68, Πλάτ.Κρατ.389Α, Λυρ.Ἀδέσπ.138,1), ἐπὶ προσ. κ. πραγμ., ὀλίγος, οὗτινος εἶναι σπάνις, ἔλλειψις, ὁ μὴ ἄφθονος, λιγοστός : Ἡρ.2,67 τὰς δὲ ἄρκτους ἐούσας σπανίας, αὐτ.5,29, Εὐρ.ΙΑ 1162 σπάνιον θήρευμα . . λαβεῖν (ὀλιγοστόν), Θουκ.7,4 τῷ ὕδατι σπανίῳ χρώμενοι (ἔχοντες ὀλίγον ὕδωρ), -εἰς σπανίας περιπτώσεις συμβαίνει αὐτό, - εἰς τὸν τόπον μας οἱ λύκοι εἶναι σπάνιοι· ‖ ἐπὶ προσ., ὁ κατ᾽ ἀραιὰ διαστήματα ἐμφανιζόμενος : Εὐρ. ΙΑ 345 δυσπρόσιτος ἔσω τε κλῄθρων σπάνιος, Πλάτ.Εὐθφρ.3D σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν· ‖ μτ. ἐπιρρ. σημ. : Ἡρ.2,73 σπάνιος ἐπιφοιτᾷ (σπανίως ἐμφανίζεται), Ξεν.ΚΠ 7,5,46 τοὺς σπανίους ἰδεῖν στρατηγούς, Πλάτ.Νόμ.953C ἂν ποτέ τις ἀφίκηται, σπάνιος μέν . . , Στράβ.15,1,4 σπάνιοι περιπεπλεύκασι· ‖ σπάνιόν ἐστι μτ. ἀπαρ ρ. σπανίως συμβαίνει νά : Ξεν.ΚΠ 1,3,3 ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν, Ἰσοκρ.10,13 σπάνιον εὑρεῖν ἀντίθ. ῥᾴδιον : Ἀρχύτ.3· ‖ κ. μτ. εἰδ. προτ. : Στράβ.7,3,4 σπάνιον δ᾽ εἴ τις ἀνὴρ καθ᾽ αὑτὸν ζῶν εὑρίσκεται τοιοῦτος· ‖ ὡς οὐσ. σπάνιον (τὸ) ἡ σπάνις, τὸ ὀλίγον, τὸ ὀλιγοστό : Εὔβουλ.114 ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται, Ἀριστλ. Μετ.372a,23, Αἰσχίν.3,180 διὰ τὸ σπάνιον . . ἐθέλουσί τινες . . διακινδυνεύειν· ‖ τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Στράβ.3,5,1 σπάνιον δὲ καὶ λελογχωμένον σιδήρῳ μικρῷ, Πλούτ.Κικ.8· **2)** νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. πολύτιμος, ἀνεκτίμητος, ἐκλεκτός : σπάνιος νέος, - σπάνιον βιβλίον.

**σπᾰνιόσπερμος-ον** γλώσσ. τοῦ σπανότεκνος βλ.λ. : Σχόλ.Παῦλ.Ἀλ.Ο 4.

**σπᾰνιότης-ητος** (ἡ) κ. νεώτ. σπάνις βλ.λ. : Ἰσοκρ.4,34 διὰ σπανιότητα τῆς γῆς, αὐτ.132· ἐν τῷ πληθ. σπανιότητες : Ἰώσ.ΠΙ 7,5,5.

**σπᾰνις-εως** (ἡ) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ., δοτ. σπάνει, Ἰων. σπάνι τὸ νὰ εἶναί τι σπάνιον βλ.λ., ἔλλειψις, σπανιότης, ὀλιγότης : Εὐρ.Ὀρ.942 τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται, Δημ.779 σπάνις ἀνδρῶν γένοιτο τῇ πόλει, Ἀριστλ.ΖΓ 746b,10, Στράβ.2,5,26 θηρίων δὲ σπάνιν, ΑΠ 9,53 σπάνις νεκύων· ‖ φρ. οὐ σπάνις (ἐστὶ) μτ. ἀπαρφ. δὲν εἶναι δύσκολον νά . . : Εὐρ.ΙΑ 1163 οὐ σπάνις γυναῖκ᾽ ἔχειν, Ἐπιγρ. οὐ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν (δύσκολον νὰ τὸ ἐπιτύχῃ τις)· κ. ἀπολ. σιτοδεία, λιμός, πεῖνα : Ἐπιγρ. τροφὰς ἐν τῇ μεγάλῃ σπάνει παρέσχε· **2)** τὸ στερεῖσθαί τινος, τὸ μὴ ἔχειν, ἔλλειψις, πενία μτ. γενικ. : Ἡρ.5,58 ἐν σπάνι βίβλων ἐχρέωντο διφθέρῃσι, Σοφ.ΟΤ 1461 σπάνιν σχεῖν τοῦ βίου, αὐτ.ΟΚ 506, Εὐρ.Ἐκ.12 σπάνις βίου, Ἀντιφ.4,1,2 σπάνις τῶν ἀναγκαίων, Θουκ.1,142 τῇ τῶν χρημάτων σπάνει, Λυσ.19,11 σπάνις ἀργυρίου, Φιλήμ. 157 ἡ . . σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά· **3)** Στωϊκ.ἀπ.3,97 «ἐπιθυμία ἀτελής».

**σπανισιτία** σπανοσιτία βλ.λ.

**σπανισμός** (ὁ) μσν. τὸ σπανίζειν, σπάνις βλ.λ. : Νικ.Χων.Χρον.24D.

**σπανιστικός-ή-όν** μτγν. ἐλλιπής, ἐστερημένος, πένης, πτωχός : Βέττ.Βάλ.15,12, αὐτ.18,8.

**σπᾰνιστός-ή-όν** (σπανίζω) ἐπὶ πραγμάτων, σπάνιος, ὀλίγος, μικρός, γλίσχρος, εὐτελής : Σοφ.ΟΚ 4 τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν, Φιλόστρ. Σοφ.2,25,5 σπανιστὸν ἄρωμα (ὀλιγοστόν), αὐτ.2, 21,3 ἐν σπανιστοῖς ἔκειτο· ‖ ἐπὶ χώρας, ἡ μὴ ἔχουσα ἀφθόνους καρπούς, ἄγονος, ἄφορος : Στράβ.15,3,1 σπανιστὴ καρποῖς ἐστι.

**σπανίως** ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον σπάνιον βλ.λ., κατ᾽ ἀραιὰ διαστήματα, οὐχὶ συχνῶς : Ξεν.Ἀγησ.31 ὁ μὲν τῷ σπανίως ὁρᾶσθαι ἐσεμνύνετο, Ἀριστλ.ΖΙ 488b,6 σπανίως τὴν ὀχείαν ποιεῖται, Πολύβ.2,15,6 σπανίως δὲ τοῦθ᾽ ὑπερβαίνουσι, Πρόδρ.2,443 μικρόν τι παρηγόρημα κεκτημένοι σπανίως· συγκρ. σπανιώτερον : Θουκ. 1,23· κ. σπανιαίτερον : Θεόφρ.ΦΙ 3,7,5 (κῶδ.). (Σπαν. π.ποι., οἷον Ἴων Χ Ἐλεγ.3,4).

**σπᾰνοκαρπία** (ἡ) μτγν. σπάνις, ἔλλειψις καρπῶν : Διόδ.Σ 5,39 διὰ τὴν σπανοκαρπίαν πίνουσι μὲν ὕδωρ, σαρκοφαγοῦσι δέ.

**σπανόουρος-ον** (οὐρά) μσν. ὁ ὀλίγην, μικρὰν οὐρὰν ἔχων : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.152.

**σπανόπνοια** (ἡ) νεώτ. μεγάλη βραδύτης τοῦ ἀναπνευστικοῦ ρυθμοῦ, ὀφειλομένη εἰς δηλητηριάσεις, ἐγκεφαλικὰς νόσους κττ.

**σπᾰνοπώγων-ωνος** (ὁ) ὁ ἔχων σπανὸν πώγωνα ἤτοι ἀραιὸν καὶ οὐχὶ δασύν, ὁ ἐν τῷ πώγωνι ἀραιὰς καὶ οὐχὶ πυκνὰς τρίχας ἔχων : Ἰων.Χ.Ἱστ. 10, Πάπ., Σουΐδ. ἐν λ. εἰς Τροιζῆνα.

**σπᾰνός-ή-ό(ν)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ὡς ἐκ τῆς σπανιότητός του ἔχων μεγάλην τιμήν· Ἡσ. «τίμιον, πολλοῦ ἄξιόν ἐστιν»· **2)** ὁ ἔχων ἔλλειψιν, ὁ στερούμενός τινος, ἰδ. ἐν συνθέσει, οἷον σπανοπώγων βλ.λ. : Πτολ.Τετράβ.144, Πολ.Φυσ.2,35· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀραιὰς ἔχων τὰς τρίχας τοῦ προσώπου ἢ ὅλως ἄτριχος· ‖ ἰδ. ἐπὶ ἀνδρός, ὁ μὴ ἔχων μύστακα καὶ γένειον : φρ. μόνο τοῦ σπανοῦ τὰ γένια δὲ γίνονται (ὅτι ὅλα εἶναι δυνατὰ καὶ κατορθωτά), λ. τραγ. τὴν πίττα ποὺ ᾽φαγε ὁ σπανός· ‖ ἐπὶ τόπων, ὁ ἐστερημένος βλαστήσεως, ψιλός : σπανὴ ἔκτασις - πλαγιά.

**σπανός-ή-όν** μτγν. ὁ κάτοικος τῆς Ἱσπανίας, Ἱσπανός : Πλούτ.Σερτ.11 Σπανὸς ἀνὴρ δημότης· **2)** φαιόχρους (λατ.pullus) : Νόν.Μ 882Σ.

**σπανοσιτία** (ἡ) κ. σπανισιτία (Ἐπιγρ.Δήλου) σπάνις, ἔλλειψις σίτου ἢ γεν. τροφῆς : Ξεν.Ἑλλ.4,8,7, Ἀριστλ.Θαυμ.832a,20, Ἐπιγρ.

**σπᾰνόσπερμος-ον** μτγν. ὁ ὀλίγον σπέρμα ἢ σπόρον ἔχων : Παῦλ.Ἀλ.4.

**σπανότεκνος-ον** μτγν. ὁ ἔχων ὀλίγα τέκνα : Σεξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,10), Βέττ.Βάλ.15,7, Παῦλ.Ἀλ.Ο 3.

**σπανοφιλία** (ἡ) μτγν. ἡ στέρησις φίλων : πιθ. π.Φιλοδ. ἐν Ἡρακλ.(25),21.

**σπανόφυλλος-ον** ὁ στερούμενος φύλλων, ὁ μὴ ἔχων φύλλα, ἐπὶ τῆς ἐλάτης, πεύκης κττ. : Θεόφρ. ΦΙ Ι,10,4 (κῶδ.)· πρβλ. ἀκανθόφυλλος.

**σπάνυδρος-ον** ὁ ὀλίγον ὕδωρ ἔχων ἢ περιέχων : Δίφιλ.Σ π.'Αθήν.3,80C **τά σπάνυδρα δ' εὐστομαχώτερα μέν, βαρύτερα δέ.**

**σπάνω** δημ. τ. τοῦ σπάζω βλ.λ.

**σπανῶς** γλώσσ. ἀραιῶς.

**σπαραβάραι** 'Ησ. «οἱ γερ[ρ]οφόροι».

**σπαράγγι** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἀσπάραγος βλ.λ., ἄ. σπαραγγιά· ‖ ὁ ἐδώδιμος καρπὸς αὐτοῦ.

**σπάραγμα-ατος** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ διὰ σπαραγμοῦ ἀπεσπασμένον, μέρος ἀπεσπασμένον, τεμάχιον ἐσχισμένον, λωρίς, ρῆγμα : Σοφ.'Αντ.1081, Εὐρ 'Ανδρ.826, 'Αριστλ.ΖΓ 761b,28 **γίνεται τὰ μὲν ἀπὸ σπέρματος τὰ δ' ἀπὸ σπαραγμάτων** (ἐκ κλάδων ἀπεσπασμένων)· κ. κτ. πληθ. : Πλούτ.Μάρ. 23 **σπαράγματα κρημνῶν** (κρημνώδεις ὄγκοι), αὐτ. 'Ηθ.463A **σπαράγματα στεφάνων** (τεμάχια), αὐτ. 1011D **γραμμάτων σπαράγμασι .. οἱ σπεύδοντες γράφουσι** (συντετμημέναι λέξεις)· **2)** κ. νεώτ. τὸ σπαράττειν, ἀποσπᾶν βιαίως, σπαραγμός : Εὐρ. Βάκχ.739 **δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν**· **3)** λατύπη βλ.λ. : 'Επιγρ.(Σμύρνης).

**σπαραγματώδης-ους-ες** μτγν. ὁ σπαράγματι ὅμοιος ἢ ὁ προκαλῶν, προξενῶν σπαράγματα, σπαραγμούς, σπασμούς : Πλούτ.'Ηθ.130D **κραυγὰς .. σπαραγματώδεις εὐλαβητέον.**

**σπαραγμός** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σπαράσσω βλ.λ., τὸ διασπαράττειν, βίαιος τεμαχισμός, κατασπάραξις, ξέσχισμα : Εὐρ.'Εκ.656, αὐτ. Βάκχ 735 **Βακχῶν σπαραγμὸν** (ὑπὸ τῶν Βακχῶν), αὐτ.Φοίν.1525· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. σπασμωδικὴ συστροφή, σπασμός : Αἰσχ.ἀπ.169, Σοφ.Τρ. 778 **σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο,** αὐτ.1254, δημ.φρ. **θρῆνος καὶ σπαραγμός**· **3)** ἀγωνία : 'Ανών.ἐν Ρήτ.Ι,613W (πληθ.).

**σπαραγμώδης-ους-ες** ἐσφ. γρ. ἀντὶ σπαραγματώδης π. 'Ιππ.'Επιδ.7,18.

**σπαράζω** δημ., ἀόρ. **ἐσπάραξα,** παθ. ἀόρ **(ἐ)σπαράχτηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **σπαραγμένος,** ὡς μτβ. σπαράσσω βλ.λ. : Κάλβ.82,13 **λείψανα σπαραγμένης ἐλάφου**· **2)** ἀμτβ. κινοῦμαι σπασμωδικῶς, ἀσπαίρω, σπαρταρῶ : Γρυπ.Σκ. Τερρ.111,2 **ἀνάμαλλη σπαράζει.**

**σπαράκτης** (ὁ) ὁ σπαράττων, διασχίζων εἰς τεμάχια, καταξεσχίζων : Ρήτ.3,606 (Walz).

**σπαρακτικός-ή-όν** μτγν. νεώτ., δημ. **σπαραχτικός-ή-ό** ὁ ἐπιτήδειος πρὸς σπαραγμόν, ὁ σπαράττων· **2)** ὁ προκαλῶν σπαραγμόν, ὁ προξενῶν βαθεῖαν, ἰσχυρὰν λύπην : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.22 **μὲ σπαρακτικὸν ἐν τῇ ἀθωότητι μειδίαμα,** - σπαρακτικαὶ **κραυγαί.**

**σπαρακτικῶς** ἐπίρρ. μτγν., δημ. **-ά** κατὰ τρόπον σπαρακτικὸν βλ.λ.

**σπαρακτὸν** (τὸ) μτγν. λίθος ἀκανονίστως τετμημένος, ἀκατέργαστος : 'Ηρων Στερεομ.2,33.

**σπαράκτρια** (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ σπαράκτης βλ.λ. : Κ Μανασσ.Χρον.3552.

**σπαραξικάρδιος-ον** νεώτ. ὁ σπαράσσων τὴν καρδίαν, λίαν ὀδυνηρός, ὁ εἰς ἄκρον θλιβερός, ὁ σπαρακτικὸς βλ.λ.2) : **σπαραξικάρδιοι θρῆνοι.**

**σπάραξις-εως** (ἡ) μτγν. κ. γλωσσ. ναυτίασις : 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.2,57· **2)** γλωσσ. ἀπόσπασις.

**σπαράσσω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. σπαράζω, ἀττ. **σπαράττω,** μέλλ. **σπαράξω,** ἀόρ. **ἐσπάραξα** (Ἀριστοφ.'Ιππ.729 **κατα-,** Βάβρ.95,40), μέσ. μέλλ. **σπαράξομαι** (π.Εὐρ.ΙΑ 1458 **σπαράσσεσθαι** ἐκ διορθ. ἀντὶ σπαράξεσθαι ἐν παθ. σημ.), παθ. παρακ. **ἐσπάρακται** (Εὔβουλ.15,3 **δια-**), σχίζω βιαίως διὰ τῶν ὀδόντων, ὀνύχων ἢ ἄλλως, κατασπαράσσω, ξεσχίζω, κατακομματιάζω, εἰδ. ἐπὶ κυνῶν, ἐπὶ σαρκοβόρων ζῴων κ.τ.ο. : Εὐρ.Μήδ.1217 **σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων,** 'Αριστφ.Βάτρ. 424 **σπαράττειν τὰς γνάθους**· **2)** μέσ. τίλλω, μαδῶ : Εὐρ.'Ανδρ.1209 **οὐ σπαράξομαι κόμαν**· **3)** διασχίζω, διαρρηγνύω, ἀνοίγω εἰς δύο : Αἰσχ. Πρ.1018 **φάραγγα βροντῇ .. πατὴρ σπαράξει τήνδε**· **4)** μτφ. ἐνοχλῶ τινα ὑπερβολικῶς, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι : 'Αριστφ.'Αχ.688 **ἄνδρα .. σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,** Πλάτ.Πολ.539B **ὥσπερ σκυλάκια .. σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί,** Δημ.785 **τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς σπαράττων**· κ. παθ. : Λυκόφρ.656 **λώβαισι .. ἐσπαραγμένους**· **5)** ἰατρ. σπαράσσω **τὸ στόμα τῆς κοιλίας** προκαλῶ νόσον, ἀσθένειαν : Γαλ.11,57· ‖ παθ. **σπαράσσομαι** ἀνημέτως ἀγωνιῶ χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ ἐμέσω : 'Ιππ.Κωακ.546· **6)** σφαδάζω, ἀσπαίρω, ἐπὶ δαιμονίου : ΚΔ Μᾶρκ.1,26 **σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν .. ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.**

**σπάραχνο** (τὸ) δημ., συνήθ. πληθ. **σπάραχνα** τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα τῶν ἰχθύων, τὰ βράγχια.

**σπαραχτός-ή-ό** δημ. σπαρακτικὸς βλ.λ.2) : Γρυπ.Σκ.Τερρ.17,10 **στριγγὴ φωνὴ καὶ σπαραχτὴν ἡ σάλπιγγά του βγάζει**

***σπάργανα*** 'Ησ. δεσμά. ράκη».

**σπαργανίζω** σπαργανῶ βλ.λ. : 'Ησίοδ Θ 485 **τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν**

**σπαργάνιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σπάργανον βλ.λ., τὸ φυτὸν σπαργάνιον βλ.λ. τὸ κλαδοφόρον : Διοσκ.4,21· ‖ νεώτ. γένος σπαργανιδῶν φυτῶν· **2)** ρίζα τοῦ φυτοῦ πενταφύλλου βλ.λ. : Πλίν.ΦΙ 25,109· **3)** σπάργανον βλ.λ.3).

**σπαργανιώτης** (ὁ) παιδίον ἐν τοῖς σπαργάνοις : 'Υμν.'Ερμ.301.

**σπάργανο(ν)** (τὸ) (σπάργω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. μακρὰ καὶ πλατεῖα ταινία ὑφάσματος δι' ἧς περιτυλίσσεται τὸ βρέφος, φασκιά : Πίνδ.Ν 1,38 **οὐ λαθὼν.. "Ηραν .. σπάργανον ἐγκατέβα,** 'Υμν.'Ερμ. 151, αὐτ.306· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **σπάργανα** (τὰ) τὸ σύνολον τῶν παννίων δι' ὧν σπαργανοῦσι τὸ βρέφος : Πίνδ.Π 4,114 **κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,** 'Υμν.'Ερμ.237, Αἰσχ.Χο 755 **παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,** αὐτ.'Αγ. 1606, 'Ηρωδιαν.7.1,2 **τὰ τῆς γεννήσεως εὐτελῆ σπάργανα** (ἡ ταπεινὴ καταγωγή), Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1, 41 **ἐκ πρώτων σπαργάνων** (ab incunabulis), 'Ελλ. 'Επιγράμμ. **εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν,** Μηνατ.1,1 'Εσπερινὸς **κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.52 **νὰ πλύνωσι τὰ σπάργανα,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.65,8· ‖ κ. νεώτ. φρ. **εὑρίσκομαι εἰς τὰ σπάργανα** εἰς πρωτόγονον κατάστασιν· **2)** π.τραγ. κ. κωμ. πᾶν ἀντικείμενον ἀναμιμνῆσκον εἴς τινα τὴν παιδικήν του ἡλικίαν· ‖ ἀντικείμενα, σημεῖα ἐξ ὧν δηλοῦται καὶ ἐξακριβοῦται ἡ καταγωγὴ ἢ ἡ οἰκογένεια προσώπου τινός : Σοφ.ΟΤ 1035 **δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην,** Μέν.Περικ.15· πιθ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ π. 'Αριστφ.'Αχ.431 **τούτου** (ἐνν. τοῦ Τηλέφου) **δός ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα**· **3)** τὸ φυτὸν ὠκιμοειδὲς βλ.λ., ἐσφ. γρ. ἀντὶ σπαργάνιον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,28.

**σπαργανῶ-όω** κ. νεώτ., δημ. **σπαργανώνω** σπάργω βλ.λ., περιβάλλω διὰ σπαργάνων, περιτυλίσσω ἐν σπαργάνοις, φασκιώνω, συνήθ. ἐπὶ βρέφους : Εὐρ."Ιων 955 **ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις** (τὸν παῖδα), 'Αριστλ.ΖΙ 584b,4 **σπαργοῦσιν ἐρίοις αὐτό,** Σωρ.1,83· ‖ κ. μτφ. : Κλέαρχ.'Ιστ.π.'Αθήν. 6,258A **παραγκωνίζων καὶ σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις,** Πλούτ.'Ηθ.691C **ἀχύροις σ-** (τὴν χιόνα), Σωτ.Κωμ.1,28 **θρίοισι ταύτην** (ἐνν τὴν ἀμίαν) **ἐσπαργάνωσα**· κ. παθ. : 'Ιππ.'Αέρ.20, αὐτ.'Αγμ.22, ΚΔ Λουκ.2,12 **βρέφος ἐσπαργανωμένον.**

**σπαργάνωμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. σπάργανον βλ.λ., τὸ δι' οὗ σπαργανοῦμεν, τὸ περιτύλιγμα : ΑΒ 304, Φώτ. **2**) νεώτ. κ. δήμ. ἡ ἐνέργεια τοῦ σπαργονῶ βλ.λ., τὸ φάσκιωμα.

**σπαργάνωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σπαργάνωμα βλ λ.1 : Σωρ.1,83, 'Ορειβ.Σύνοψ.9,9· **2**) νεώτ. σπαργάνωμα βλ.λ.2).

**σπαργή** 'Ησ. «σπαργαί. ὀργαί, ὁρμαί».

**σπάργησις-εως** (ἡ) μτγν. διόγκωσις ἐκ ζωϊκῶν χυμῶν ἢ ὑπεραιμώσεως: Διοσκ.3,34 **μαστῶν σπάργησις** (δ.ἀνάγν. σπάργωσις), Σωρ.1,76.

**σπαργνοῦμαι**-όομαι ἐπ. ἀντὶ σπαργονοῦμαι : Χρησμ.Σιβ.8,478 (εἰκ.).

**σπάργω** ἐπ. (μόν. ἅπαξ ἐν τῷ ἀορ. α') σπαργανῶ· 'Ησ. «σπάρξαι· σπαργανῶσαι» : 'Υμν.'Απόλλ. 121 **σπάρξαν ἐν φάρεϊ λευκῷ**· **2**) 'Ησ. «σπάρξαι· .. σπαράξαι»· πρβλ. σπάργανα.

**σπαργῶ**-άω κ. νεώτ. εἶμαι πλήρης χυμῶν, ἐξογκοῦμαι, ἐξοιδαίνομαι, φουσκώνω ἰδίως ἐκ ζωϊκῶν χυμῶν, σφριγῶ : Εὐρ.Βάκχ.701 **ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι**, αὐτ.Κύκλ.55, Βιζυην.Ποιήμ. 22,6 (ἔκδ.Φέξη) **στ' ὡραῖό της στῆθος, ποὺ σπαργᾷ**· || νεώτ. ἐπὶ γυναικὸς ἧς οἱ μαστοὶ εἶναι μεστοὶ γάλακτος : 'Ησ. «σπαργᾶν· ὅτε οἱ μασθοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος» : Πλάτ.Πολ.460C **τὰς τε μητέρας ἐπὶ τὸν σηκὸν ἄγοντες ὅταν σπαργῶσι**· ὅθ. κ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,79 **σπαργᾶν τοὺς μαστοὺς ὑπὸ γάλακτος**, Πλούτ.'Ηθ.320D· **2**) εἶμαι πλήρης ὑγρῶν: 'Ιππ.'Επιδ.2,6,21· πρβλ.Γαλ.19,82· **3**) ἐπὶ φυτῶν, εἶμαι πλήρης χυμῶν, ἀκμάζω : Πολυδ.1,230· **4**) μτφ. διογκοῦμαι ἐξ ἐπιθυμίας ἢ πάθους τινός, ὀργῶ, φουσκώνω ἀπὸ ἐπιθυμία : Πλάτ.Φαῖδρ.256A **σπαργῶν δὲ .. περιβάλλει τὸν ἐραστὴν καὶ φιλεῖ**· || κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημένας. ἐπιθυμητὰς καταστάσεις· ἔμπροθ. : Πλούτ.'Ηθ.1100A **πρὸς δόξαν σπαργᾶν**, αὐτ.'Αρτξ.3 **καὶ δι' ὀργὴν σπαργῶντα μᾶλλον ἢ πρότερον ἐπὶ τὴν βασιλείαν**· || ἀπολ. γίνομαι αὐθάδης, ἀκόλαστος : Πλάτ.Νόμ.692A **σπαργῶσαν .. τὴν ἀρχὴν ὁρῶν**, Πλούτ.Λυκ.7 **ἄκρατον ἔτι τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ ἰσχυρὰν οἱ μετ' αὐτὸν ὁρῶντες σπαργῶσαν καὶ θυμουμένην**, αὐτ.Συγκρ.Περ.Φάβ.1.

**σπαργῶ**-έω μτγν. σπαργῶ-άω **βλ.λ.** : Κόϊντ.14,283 (δ.ἀνάγν.), 'Ησ.· πρβλ. σπάργησις.

**σπάργωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ κατάστασις τοῦ σπαργῶντος, διόγκωσις, ἐξοίδησις ἐκ ζωϊκῶν χυμῶν, γάλακτος ἢ ὑπεραιμώσεως, ἄνευ φλογώσεως, ὀργασμός : Διοσκ.3,34 **σπάργωσις μαστῶν** (δ.ἀνάγν. σπάργησις)· **2**) εἰδ. νεώτ. ἡ διάτασις **τῶν φυτικῶν κυττάρων** οὖσα αἰτία **τῆς** διατάσεως **καὶ τῆς στερεᾶς** συστάσεως τῶν νεαρῶν βλαστῶν **τῶν φυτῶν, τῶν φύλλων καὶ** τῶν ἀνθέων.

**σπαργωτός-ή-όν** νεώτ. κ. δημ. ὁ σπαργῶν, ὁ πλήρης σφρίγους, ζωϊκῆς δυνάμεως, ἀναπάλσεως : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 68 **τὸ φῶς τοῦ μεγάλου ἄστρου, σπαργωτὸ σὰν κόρφος μεστωμένης κόρης.**

**σπαρίδαι** (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. ἰχθύων τελεοστέων τοῦ ἀθροίσμ. **τῶν ἀκανθοπτερυγίων ἀφθονούντων** εἰς πάσας τὰς θαλάσσας.

**σπαρίζω** σκαρίζω **βλ.λ.** : Λεξ.Ρητ.π.Εὐστ.416,37· πρβλ. αὐτ.947,13, **Φώτ.**

**σπάρμα** (τὸ) δημ. **τὸ** σπειρόμενον, ἡ σπορά : δ.τραγ. **ἐν** Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ. ἐν λ. : **αὐτὸ τὸ** σπάρμα ποῦ **'σπειρες, σκουλήκια νὰ φυτρώσῃ.**

**σπάρνιοι** 'Ησ. «ἐνθαλάττιοι πέτραι».

**σπαρνοπόλιος** 'Ησ. «ὀλιγοπόλιος».

**σπαρνός**-ή-όν ποι. ἀντὶ σπανός, ὁ σπάνιος, ὁ ἀραιῶς συμβαίνων : Αἰσχ.'Αγ 556 **μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας, σπαρνὰς** παρήξεις **καὶ κακοστρώτους**, Πλάτ.Κωμ.253, Καλλ.''Αρτ.19 **σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν**· || 'Ησ. «ἀραιός, διεσπαρμένος».

**σπαρνῶ**-άω δημ. ἅλλομαι, πάλλομαι· φρ. **σπαρνάει τὸ μάτι μου** ἤ. ξεπετάει, ἀναπετάει· **2**) ἀναπάλλομαι, ἀνατσράσσομαι **ἔμφοβος** : Γρυπ.Σκ. Τερρ.105,11 **κι ἐνῷ οἱ ἀνέγνωμοι σπαρνοῦν μέσ' σὲ κακὸ βραχνά.**

**σπάρος** (ὁ) κ. νεώτ. θαλάσσιος ἰχθὺς τοῦ γένος τῶν σάργων τῆς οἰκογεν. τῶν **σπαριδῶν** βλ.λ. : 'Επίχ.54, Μάτρ.Δεῖπν.8) **μόρμυρος ἄντα δ' ἔην, γαλέη, σπάρος**, 'Αριστλ.ΖΙ 508b,17.

**σπάρσιμο** (τὸ) δημ. **ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα** τοῦ σπέρνω βλ.λ., **ἡ σπορά.**

**σπαρταγενής-οῦς-ές** μτγν. ὁ παράγων, **γεννῶν** τὸν θάμνον σπάρτον **βλ.λ.** : 'Απп.'Ιβηρ.12.

**σπαρτάκειος**-α-ον μτγν. ὁ εἰς τὸν **Σπάρτακον** ἀνήκων, ἀναφερόμενος : Πλούτ.Πομπ.31.

**σπαρταρίζω** δημ. ἤ. σπαρταρῶ βλ.λ., **ἀναπάλλομαι** : Καρκβ.Λυγ.64 **καὶ ἡ λυγερή, μὲ σπαρταρίζον** μάτι .. **ἠτένιζε τὸν Γεώργιον Βρανᾶν.**

**σπαρτάρισμα** (τὸ) δημ. ἡ κατάστασις καὶ **τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ σπαρταρίζω βλ.λ., σφαδασμός : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.195 **καὶ τὸ σπαρτάρισμά μου τὸ πῆρες γιὰ καρδιά**· || παλμὸς ζωῆς : 'Εφταλ. 'Εκλ.Σελ.32 **ἡ δροσάτη αὐτὴ καρδιά σας φέρνει στὴν καρδιά μου .. κρυφὸ σπαρτάρισμα.**

**σπαρταριστός**-ή-ό δημ. ὁ ἀσπαίρων, σφαδάζων : **ἀγοράσαμε κάτι** φάρια **σπαρταριστὰ** (ἄρτι ἁλιευθέντα **καὶ εἰσέτι** ἀσπαίροντα)· **2**) μτφ. πλήρης ζωῆς, κινήσεως : **σπαρταριστὲς ἐντυπώσεις, - σπαρταριστὰ ἀνέκδοτα**· || **σπαρταριστὰ** γέλια λίαν ζωηρὸς **γέλως.**

**σπαρταρῶ**-άω δημ. κ. **σπαρταρίζω σπαίρω, ἀσπαίρω**, σπασμωδικῶς τινάσσομαι : **τὸ πουλὶ σπαρταράει ὕστερα ἀπὸ τὸ σφάξιμο, - σπαρταροῦσε τὸ κορμί της ἀπὸ ρίγη**· **2**) **ἀναπάλλομαι : σπαρταρᾷ ἡ καρδιά μου ὅταν τὴ συλλογιέμαι**· || φρ. **σπαρταρῶ ἀπὸ τὰ γέλια γελῶ** ἐξ ὅλης **καρδίας, σκάω στὰ γέλια**· **3**) σπαν. μτβ. δίδω τρομώδη, **κίνησιν** : **Γρυπ.Σκ.Τερρ.16,11 γέλιο ἀκράτητο τῆς σπαρταράει τὸ σῶμα.**

**σπάρτη** (ἡ) σχοινίον **ἐκ** σπάρτου βλ.λ. : '**Αριστφ.** ''Ορν.815 **σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμῇ πόλει** (μετὰ λογοπαιγνίου **ἐπὶ** τοῦ ὀνόματος τῆς **πόλεως** Σπάρτης)· πρβλ. Κρατῖν.110· **2**) σχοινίον **δι' οὗ** ὁρίζεται ἡ κάθετος, στάθμη· πρβλ. **σπάρτος 4**)· 'Ησ.· **3**) τὸ σπαρτίον **βλ.λ.4**) : Γαλ.12,129.

**σπάρτηθεν** ἐπίρρ. τοπ. **ἐκ τῆς πόλεως Σπάρτης** : 'Οδ.Β 327 **ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει .. ἢ ὅ γε καὶ** Σπάρτηθεν.

**σπάρτηνδε** ἐπίρρ. τοπ. **εἰς τὴν Σπάρτην** : '**Οδ.Α** 285 **κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον.**

**σπαρτιάς**-άδος (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ Σπάρτης **γυνή**, σπαρτιᾶτις : Στέφ.Βυζ.

**σπαρτιάτης** (ὁ) νεώτ. **κ.** δημ., ἰων. **-ήτης-εω** ('**Ηρ.** 1,65), ὁ κάτοικος τῆς Σπάρτης : 'Ηρ.1,65, Εὐρ.'Ορ. 457, Θουκ.1,128 **Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος .. μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ...**

**σπαρτιατικός**-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς** τοὺς Σπαρτιάτας : Παυσ. 6,4,10 **ταῦτα μὲν δὴ καὶ ἐν τοῖς** Σπαρτιατικοῖς **λόγοις ἐς πλέον ἡμῖν δεδήλωται**, Λουκ.'Ορχ.46, **-ἡ σπαρτιατικὴ νομοθεσία - πολιτεία.**

**σπαρτιᾶτις**-ιδος (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ σπαρτιάτης βλ.λ., γυνὴ **ἐκ** Σπάρτης, Σπαρτιάτισσα : Εὐρ. ''Ανδρ.596 **οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη**· || κτ. παράλ. τοῦ χώρα, γῆ, ἡ Λακωνία : Πλούτ.'Ηθ.219Β· **2**) ἐν χρ. κ. ὡς ἐπίθ. : Εὐρ.'Ελ.115 **ἦ καὶ γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν εἵλετε**, αὐτ.'Ορ.537 **ἦ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.**

**σπαρτικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ σπαρείς, βλαστήσας διὰ σπορᾶς : Πλάτ.π.'Ανων.Προλεγ.Πλάτ.10· **2**) νεώτ. ὁ κατάλληλος, ὁ **ἐν** χρήσει **εἰς** σπορὸν :

**σπαρτικαὶ μηχαναὶ** (μηχαναὶ διὰ μηχανικὴν-σποράν εἰς καταλλήλως παρασκευασθὲν ἔδαφος).

**σπαρτίνη** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ σπάρτη βλ.λ.1) : Αἰλ.ΖΙ 12,43· **2)** νεώτ. βοταν. γένος ἀγρωστοειδῶν φυτῶν.

**σπάρτινος-ίνη-ον** κ. νεώτ. -ος-ον ὁ ἐκ σπάρτου βλ.λ. πεπλεγμένος, κατεσκευασμένος : Κρατῖν. 110, Πολυδ.7,181, - **σχοινίον σπάρτινον** (δημ. βουρλιά, σπαρτσίνα).

**σπάρτιον** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν κοσμητικῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **χεδροπῶν** : **σπάρτιον τὸ κοινὸν ἢ τὸ βουρλοειδές** (δημ.σπάρτο, σπάρτος).

**σπαρτίον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σπάρτον βλ.λ.1), μικρὸν σχοινίον, σκοινάκι : Ἀριστφ.Εἰρ.1247 **ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην πλάστιγγα πρόσθες**, Αἰσχίν.Σωκρ.41D, Φιλιππίδ.12, ΠΔΓέν.14,23 **εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν·** ‖ ἐπὶ τῶν ἱμάντων, **ἐφ' ὧν ἐτίθεντο** τὰ στρώματα τῆς κλίνης : Ἀριστλ.Μηχ.856b,11, Πολυδ.10,36· **2)** εἰδ. σχοινίον ἐξ οὗ ἤρτηται ἡ φάλαγξ τῆς πλάστιγγος : Ἀριστλ.Μηχ.850a,3, αὐτ.852a,20· **3)** σχοινίον ἐν χρ. πρὸς **καταμέτρησιν**, σπάρτον βλ.λ.2) : ΠΔ Ἰὼβ 38,5 **τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς . .; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτήν;'** **4)** κοσμητικόν τι φυτόν, ἄ. σπάρτιον : Διοσκ.4,154.

**σπαρτιοχαίτης** (ὁ) ὁ ἔχων ἀραιὰν τὴν κόμην : Πλάτ.Κωμ.124.

**σπαρτόδετος-ον** (δέω) μτγν. ὁ διὰ σχοινίου ἐκ σπάρτου δεδεμένος : Ὀππ.Κυν.1,156, αὐτ.4,415.

**σπαρτομέταξα** (ἡ) γλωσσ. ὁ μεταξοσκώληξ.

**σπάρτο(ν)** (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. θαμνῶδες φυτόν, οὗ τὰ κλωνία χρησιμοποιοῦνται πρὸς κατασκευὴν **πλεκτῶν** εἰδῶν, σχοινίων, σαρώθρων, ἄ. σπάρτος, σπάρτιον : Ἀριστλ.ΖΙ 627a,9· ‖ τὸ φυτὸν μακροχλόη βλ.λ. : Πλίν.ΦΙ 19,26· **2)** σχοινίον, καλῴδιον σπάρτινον, **πεποιημένον** ἐκ σπάρτου (βλ. σπάρτος 1,2), γούμενα, παλαμάρι : Ἰλ.Β 135 **καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται** (μτφρ. Ζερβ. «κι οἱ δοῦγες σάπηκαν τῶν πλοίων κι ἐλειῶσαν τὰ σχοινιά», Ἡρ.5,16 **τὰ δὲ νήπια παιδία δέουσι τοῦ ποδὸς σπάρτῳ·** ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν ἱμάντων τῆς κλίνης ἐφ' ὧν ἐτίθεντο τὰ στρώματα, ἡ **κειρία** βλ.λ.: ; Θουκ.4,48 **καὶ ἐκ τῶν κλινῶν τινων . . τοῖς σπάρτοις καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες ἀπαγχόμενοι·** ‖ εἰδ. σχοινίον ἐν χρήσει ὡς μέσον μετρήσεως : Καλλ. ἀπ.158· **4)** νῆμα, κλωστή : Αἰν.Τακτ.18,17,19· **5)** τὸ σπαρτίον βλ.λ.2): Ἀριστλ.Μηχ.849b,23, αὐτ.849b,35.

**σπαρτοπλεκτική** (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τῆς κατασκευῆς πλεκτῶν εἰδῶν ἐκ κλωνίων σπάρτου βλ.λ.

**σπαρτοπλόκος-ον** μτγν. ὁ πλέκων, κατασκευάζων σχοινία ἐκ σπάρτου : Πολυδ.7,181.

**σπαρτοπόλιος-ον** ὁ ἔχων σποράδην τρίχας πολιάς, φαρομάλλης : Μέν.979, Πολυδ.4,133, αὐτ.4,151· πρβλ. σπορνοπόλιος.

**σπαρτοπώλης** (ὁ) μτγν. ὁ πωλητὴς πλεγμάτων, σχοινίων ἐκ σπάρτου : Πολυδ.7,181.

**σπάρτος** (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. εἶδος θαμνώδους φυτοῦ ἐξ οὗ κατασκευάζουσι σχοινία, καλῴδια, εἴδη πλεκτά, ἄ. σπάρτον βλ.λ.1) : Πλάτ.Πολιτ.280C **τὴν ἐκ τῶν λίνων καὶ σπάρτων καὶ πάντων, ὁπόσα φυτῶν ἄρτι νεῦρα κατὰ λόγον εἴπομεν**, Ξεν.Κυν. 9,13, ΨΔιοσκ.4,154· **2)** τὸ φυτὸν μακροχλόη βλ.λ., πρβλ. σπάρτον 1) : Στράβ.3,49· **3)** σχοινίον σπάρτινον, σπάρτη βλ.λ.1) : Ἥρων Πνευμ.1,17· **4)** ἡ στάθμη : Σχόλ.Πλάτ.Χαρμ.154Β, Ἡσ.

**σπαρτός-ή-ό(ν)** κ. νεώτ. κ. δημ. κ. σπαρτός-άν (Εὐρ.Ἰκ.578) ἐσπαρμένος, καλλιεργημένος : Θεόφρ.ΦΙ 6,8,2, Διοσκ.3,3,7· ‖ δημ. κτ. πληθ. τὰ σπαρτά ἀγροί, ἐκτάσεις ἐσπαρμέναι μὲ σιτηρά, μὲ δημητριακά : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 49 **ὅπως τὰ σκιάχτρα εἰς τὰ σπαρτά·** **2)** ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ διὰ σπορᾶς, διὰ γονῆς γεννηθείς : Αἰσχ.Εὐμ.410 **ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει**, Πλάτ.Σοφ.247C **οἵ γε αὐτῶν σπαρτοί τε καὶ αὐτόχθονες·** ‖ εἰδ. **σπαρτοὶ** ἐπὶ τῶν Θηβαίων οἱ ἀξιοῦντες ὅτι **ἐφύτρωσαν** ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κάδμου σπαρέντων ὀδόντων τοῦ δράκοντος : Πίνδ.Ι 1,30 **Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει**, αὐτ.7(6),10, Εὐρ.Ἡρ 5 **Θήβας . . ἔνθ' ὁ γηγενὴς σπαρτῶν στάχυς ἔβλαστεν·** ‖ δθ. κ. ποι. **λόγχη σπαρτός** ἡ λόγχη τῶν Θηβαίων, ὁ θηβαϊκὸς στρατός : αὐτ.Ἰκ.578· **3)** ὁ διεσπαρμένος : ΑΠ 7,383.

**σπαρτότονος-ον** πάπ. ὁ ἐκ σπάρτων, ἐκ σχοινίων ἠρτημένος : **σπαρτότονος κλίνη**.

**σπαρτοφόρος-ον** μτγν. ὁ φέρων, παράγων σπάρτους βλ.λ.1) : Στράβ.3,4,9 **χώραν δὲ .. ἔχουσι τὴν μὲν ἀγαθὴν τὴν δὲ σπαρτοφόρον.**

**σπαρτσίνα** (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. μονόπλοκον σχοινίον ἐκ σπάρτου, ἄλλως βουρλιά.

**σπαρτώδης-ους-ες** μτγν. ὁ ἐν εἴδει σπάρτου, ὁ προσόμοιος μὲ σπάρτον : ΑἰλΖΙ 1,19 (ἀμφίβ.).

**σπάσιμο** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπάζω βλ.λ., θραῦσις, θλάσις : **τὸ σπάσιμο τοῦ ξύλου - τοῦ γυαλιοῦ·** **2)** κάταγμα ὀστῶν : **δὲ μπορεῖ νὰ δουλέψῃ μὲ τὸ σπάσιμο τοῦ χεριοῦ του·** **3)** κήλη, κατέβασμα, ξύγκι.

**σπάσις-εως** (ἡ) ἡ ἀνάσπασις, ἀνέλκυσις, τράβηγμα : Ἀριστλ.Πρ.882b,27· **2)** ἡ ἐντὸς ἕλκυσις, ἀναρρόφησις, οἷον τῆς τροφῆς : αὐτ.ΖΜ 693a,17 **τὸ ῥύγχος . . πρός τε γὰρ τὴν ὄρυξιν χρήσιμον καὶ πρὸς τὴν τῆς τροφῆς σπάσιν.**

**σπάσμα-ατος** (τὸ) κ. νεώτ. σπασμώδης κίνησις, σύσπασις : Ἀριστλ.Πρ.885a,6· ‖ εἰδ. νεώτ. ἰατρ. πᾶσα ἀκουσία συστολὴ τῶν μυῶν τοῦ σώματος, προκαλουμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἐρεθισμοῦ δρῶντος εἴτε ἀμέσως ἐπὶ τῶν κινητικῶν νεύρων, εἴτε ἐμμέσως ἐπὶ τῶν αἰσθητικῶν· **2)** εἰδ. διάρρηξις μυϊκῆς ἰνός : Ἱππ.Ἀφ.5,25, Πλάτ.Τιμ.87Ε **πολλοὺς μὲν κόπους, πολλὰ δὲ σπάσματα**, Θεόφρ.ΦΙ 9,9,2, Γαλ.1,239· **3)** τὸ ἀποσπασθὲν τεμάχιον, σπάραγμα, θραῦσμα : Πλούτ.Λύσ.12, αὐτ. Σύλλ.21 **πολλὰ.. κράνη καὶ θωράκων σπάσματα.. τοῖς τέλμασιν εὑρίσκεται·** **4)** ἐν εἰδ. σημ. **σπάσμα ξίφους** ἡ κοπὶς τοῦ ξίφους ἀνειλκυσμένη ἀπὸ τῆς θήκης : αὐτ.Ὄθ.17· **5)** γεν. εἰδ. ὁ ξυλοδαρμός, σπάσιμο στὸ ξύλο : Πρόδρ.2,484 **πρὶν ἂν σὲ κοπανίσουσιν καὶ μάθουν σε τὸ σπάσμα.**

**σπασμάτιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σπάσμα βλ.λ.1) : Θεόφρ.ΦΙ 9,9,2 (δ.ἀνάγν.).

**σπασματώδης-ους-ες** σπασμώδης βλ.λ., σπασμωδικός : Ἀριστλ.Πρ.880b,18 (δ.ἀνάγν. σπερματώδης), Θεόφρ.Λειπ.15.

**σπασμένος-η-ο** δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ σπάζω βλ.λ., τεθραυσμένος· **2)** ἐν εἰδ. σημ. ὡς οὐσ. ὁ πάσχων ἐκ κήλης, ποὺ ἔχει πάθει σπάσιμο βλ.λ.· **3)** ὁμ. ἀσθενικός, ἀδύνατος δειμαλέος, φοβιτσιάρης, ἄτολμος.

**σπασμοποδία** (ἡ) νεώτ. κτηνιατρ. πάθησις τῶν ὀπισθίων ἰδίως ἄκρων τῶν ὑποζυγίων, κυρίως δὲ τοῦ ἵππου, χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἀποτόμου κατὰ τὴν βάδισιν κάμψεως τοῦ ταρσοῦ, δημ. καρακοῦσι : **σπασμοποδία ἰδιοπαθητικὴ - συμπτωματική.**

**σπασμοποδίζω** νεώτ. ἐπὶ ἵππων, ὑποζυγίων, πάσχω σπασμοποδίαν βλ.λ.

**σπασμός** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἰατρ. βιαία, ἀκουσία σύσπασις τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῶν μυῶν τοῦ σώματος : Ἡρ.4,187 **ἢν δὲ καίουσι τὰ παιδία σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος**, Σοφ.Τρ 805 **βρυχώμενον σπασμοῖσι**, Ἱππ.Ἀφ.2,26, Θουκ.2,49, Σωρ.1,46, Ζερβ.Μῦθ.Ζ 18 **τὸ κορμὶ τῆς γυναικὸς ἐφαίνετο . . νὰ συγκλονίζεται κάποτε ἀπὸ σπασμούς·** ‖ εἰδ. παροξυσμὸς ἐπιληψίας :

Ιππ.Κωακ.305, Σωρ.1,96· ‖ κ. μτφ. : Σοφ.Τρ.1082 ἔθαλψεν ἄτης σπασμός· 2) τανυσμὸς τοῦ αἰδοίου, πριαπισμός : Ἀριστφ.Λυσ.845· 3) γεν. βιαία, ταραχώδης κίνησις : Διόδ.Σ 3,44 τὸ δὲ καταπινόμενον κοίλωμα σπασμὸν ποιεῖ καταπληκτικόν, Πλούτ.Κικ.32 σεισμόν τε τῆς γῆς καὶ σπασμὸν ἅμα γενέσθαι τῆς θαλάττης, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ. 5,90· ‖ Ἡσ. «ἡ παλίρροια· καὶ τὸ πάθος»· 4) ἀνάσπασις, ἐξέλκυσις : ΠΔ Μακκ 2,5,3 μαχαιρῶν σπασμούς.

**σπασμοτοξίνη** (ἡ) νεώτ. τοξίνη ἐκ καλλιεργήματος βακτηριδίων τετάνου, ἀνήκουσα εἰς τὰς πτωμαΐνας, προκαλοῦσα δὲ συσπάσεις καὶ ἔντονον σιαλόρροιαν.

**σπασμοφιλία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. προδιάθεσις πρὸς σπασμωδικὰς καταστάσεις, ὀφειλομένη εἰς στιγμιαίαν αὔξησιν τῆς ἐγκεφαλικῆς πιέσεως, παρατηρουμένη ἰδίως εἰς παιδία μὲ βεβαρημένην κληρονομικότητα (σύφιλις, ἀλκοολισμός, ἀρθριτισμός), ἀλλ' ἄνευ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως.

**σπασμώδης**-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ἐν εἴδει, ὑπὸ μορφὴν σπασμοῦ, σπασμωδικός : Ἱππ.Προρρ.1,28, Σωρ.2,26. - σπασμώδης κίνησις, Καρκβ.Λυγ.73 σπασμώδης δέ τις τρόμος τοῦ κάτω χείλους· ‖ τὰ σπασμώδη παροξυσμοὶ σπασμῶν : Ἱππ. Κωακ.100· 2) ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ σπασμῶν : αὐτ.Προρρ.1,114 σπασμώδη ἀλγήματα, - σπασμώδης βήξ· 3) ὁ πάσχων ἐκ σπασμῶν : Σωρ.1,88.

**σπασμωδία** (ἡ) νεώτ. ἐλαφρὰ αὐτόματος σπασμωδικὴ κίνησις μέλους τινὸς τοῦ σώματος, γινομένη καθ' ἕξιν, τίκ.

**σπασμωδικός**-ή-όν νεώτ. ὁ μετὰ σπασμῶν γινόμενος, συμβαίνων, ὁ ὑπὸ σπασμῶν παρακολουθούμενος : καταλαμβάνεται συχνὰ ἀπὸ σπασμωδικὸν βῆχα· 2) ἐπειγόμενος, βιαστικός : Καρκβ. Λυγ.136 μία ζυγιὰ γύφτων . . ἐν σπασμωδικῇ βίᾳ προθυμουμένη νὰ σκορπίσῃ τὴν χαράν· 3) βίαιος, αἰφνίδιος· δθ. κ. ἀπροπαράσκευος, οὐχὶ μεθοδικός : προέβη εἰς σπασμωδικὰς ἐνεργείας αἵτινες μᾶλλον ἐπεδείνωσαν τὴν κατάστασιν.

**σπασμωδικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σπασμωδικοῦ βλ.λ. : σπασμωδικότης ἐνεργειῶν.

**σπασμωδικῶς** ἐπίρρ. νεώτ., δημ.-ά κατὰ τρόπον σπασμωδικὸν βλ.λ., μετὰ σπασμῶν : βήχει σπασμωδικῶς· 2) μετὰ σπουδῆς ἀλογίστου : ἐνήργησε σπασμωδικῶς χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ τίποτε.

**σπασμωδῶς** ἐπίρρ. μτγν. ἰατρ. μετὰ σπασμῶν, συσπάσεων : Γαλ.17(2),750, Ἀλέξ.Τραλλ.7,9.

**σπασογιατρός** (ὁ) δημ. ὁ εἰδικῶς περὶ τὰς κήλας (σπασίματα) ἀσχολούμενος ἐμπειρικὸς ἰατρός, κομπογιαννίτης.

**σπασόχορτο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἐλελίφασκος· 2) τὸ φυτὸν κολχικόν.

**σπαστικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ συνέλκων, ἀπορροφῶν : Ἀριστλ.ΖΜ 683a,22 τὸ δὲ γλωττικὸν σομφὸν καὶ σπαστικὸν τῆς τροφῆς· πρβλ. αὐτ.Πρ. 881b,15· 2) νεώτ. ὁ προκαλῶν σπασμούς· ‖ ἰατρ. σπαστικὸν ἐκτρόπιον ἡ ἐκστροφὴ τοῦ βλεφάρου συνεπείᾳ σπασμώδους συσπάσεως τῶν περιφερικῶν ἰνῶν τοῦ σφιγκτῆρος μυός.

**σπαστρεύω** μσν. τ. τοῦ παστρεύω, καθαρίζω, ἐν μέσ. τ. : Πρόδρ.2,227 καὶ μόλις νὰ μᾶς φέρουσιν θυννόκομαν δαμάκιν . . λέγουν ἡμᾶς «σπαστρεύεσθε».

**σπατάγγης** (ὁ) κ. νεώτ. εἶδος θαλασσίου ἐχίνου : Ἀριστφ.ἀπ.409, Ἀριστλ.ΖΙ 530b,4.

**σπαταγγίζειν** Ἡσ. «ταράσσειν».

**σπάταγγος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐχίνων, πρβλ. σπατάγγης : σπάταγγος ὁ πορφυρόχρους.

**σπάταλα** ἐπίρρ. δημ. μετὰ σπατάλης, ἀσώτως, ἀφειδῶς : σκόρπισε σπάταλα τὴν πατρική του περιουσία.

**σπατάλη** (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὑπέρμετρος ἀσωτεία, ματαία, ὑπερβολικὴ δαπάνησις πλούτου : Νίκαρχ. ἐν ΑΠ 11,17, Ἀγαθ.αὐτ.5,301,2 μαχλάδος .. χρυσομανῆ σπατάλην, - ἡ κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου πλούτου· ‖ εἰδ. ἐπὶ πλουσίου δείπνου : Λουκ. Ἐπιγρ.50 ἢ χορτασθείην τῆς παρά σοι σπατάλης, Δημοχ. ἐν ΑΠ 7,206· ‖ ὁμ. ἐπὶ πολυτίμων κοσμημάτων : Ρουφῖν. ἐν ΑΠ 5,26 καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη, Μακεδ.αὐτ.5,270· 2) δθ. κ. ἄσωτος, ἀκόλαστος βίος : ΠΔ Σοφ. Σειρ.27,13 καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας· 3) νεώτ. κ. δημ. γεν. ἄφρων, ἀνόητος χρῆσις, ἀνάλωσις : σπατάλη χρόνου - δυνάμεως.

**σπατάλημα**-ατος (τὸ) μτγν. ποσότης ἄφθονος, ἐν σπατάλῃ : Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 9,642,1.

**σπατάλιον** (τὸ) μτγν. εἶδος ψελίου : Ἰούβ.π. Πλίν.ΦΙ 13,142, Ἐπιγρ.· 2) τρόπος κουρᾶς τῆς κόμης : Ἀποστ.Διατ.1,3.

**σπαταλοκίναιδος** (ὁ) μτγν. ἀκόλαστος κίναιδος : Πετρών.23,3.

**σπαταλοκρομμύδης** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀπλήστως τρώγων τὰ κρόμμυα : Πρόδρ.2,319 κι οἱ πάντες νὰ μὲ κράζουσιν : Ὁ σπαταλοκρομμύδης.

**σπάταλος**(-η)-ο(ν) κ. σπαταλός-ή-όν (Ρουφῖν., Εὐσ., Σύμμ.) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ἀκόλαστος, φιλήδονος, ἄσωτος : Ρουφῖν.ΑΠ 5,26 ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.6,10,Εὐστ.1437,22· ‖ κ. ἐπὶ πραγμ.: Ρουφῖν.ΑΠ 5,17 σπαταλοῖς κλέμμασι· 2) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀφειδῶς, ματαίως δαπανῶν : σπάταλη γυναίκα· 3) ὁ ἐν σπατάλῃ τελούμενος, ὁ ὑπὸ σπατάλης χαρακτηριζόμενος : σπάτ. διαχείρισις.

**σπαταλῶ**-άω μτγν., νεώτ. κ. δημ. ζῶ ἀσώτως, ἀκολάστως : Πολύβ.36,7,7, ΠΔ Σοφ.Σειρ.21, 15 λόγον σοφὸν . . ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν, καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ, ΚΔ Τιμ.1,5,6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν, αὐτ.Ἰακ.5,5· ‖ εἰδ. τὰ σπαταλῶντα τῶν παιδίων τὰ λαβόντα κακὴν ἀγωγήν, κακοανατεθραμμένα : Θεανὼ ἐν Πυθαγ.Ἐπιστ.4,4· πρβλ. Διογ.Ἐπιστ.28,7· 2) νεώτ. κ. δημ. δαπανῶ ἀμέτρως, ἀσώτως, ἀφειδῶς : ἐσπατάλησε τὴν περιουσίαν του εἰς τὰς διασκεδάσεις· 3) ῥηματ. π. σπατάλη, σπατάλημα, σπάταλος.

**σπαταλώδης**-ους-ες μτγν. ἀκρατής : Σωρ.2,54.

**σπάτειος**-α-ον ὁ ἐκ σπάτους βλ.λ. : Ἡσ.

**σπατίακτον** (τὸ) Ἡσ. «διεσπασμένον καὶ εὔχροον».

**σπατίζω** μυζῶ, βυζαίνω : Ἡσ.

**σπατίλη** (ἡ) τὸ ὑγρὸν λεπτὸν ἀποπάτημα, ὡς ἐν διαρροίᾳ : Ἱππ.Διαίτ.28 ἐνίοισι δ' ἂν καὶ σπατίλη γένοιτο· ‖ γεν. κόπρος, ἀποπάτημα : Δίων Κ 46,5· 2) (σπάτος) ἀποξέσματα, κοψίδια δερμάτων : Ἀριστφ.Εἰρ.48 (μετὰ λογοπαιγνίου ἐπὶ τῆς α' σημασίας).

**σπατίλουρος**-ον λεξ. ὁ ἔχων οὐρὰν ἀκάθαρτον, ρερυπωμένην ὑπὸ ἀποπατημάτων : Ἡσ.

**σπατολειαστής** Ἐπιγρ. ἐν δωρ. τ. -ληαστάς βυρσοδέψης : Ἐπιγρ.Ἄργους.

**σπάτος**-εος-ους (τὸ) σχόλ. βοιωτ. βύρσα, δέρμα: Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.48, Ἡσ.

**σπάτουλα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ἐργαλεῖον σπαθὶς βλ.λ.· 2) τὸ πτηνὸν σπαθίς.

**σπαύλαθρον** (τὸ) σκάλαυθρον βλ.λ. : Ἡσ.

**σπαύονθες** Ἡσ. «Σαλαμίνιοι» (πιθ. ἔπαυον· ἐπίθες· πρβλ. Ἡσ. «ἔναυον. ἔνθες. Κύπριοι»).

**σπαχῆς** (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. σπαῆς ἱππεὺς ἀτάκτου τουρκικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος· 2) ὀνομασία τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἱππικοῦ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν γαλλικὸν ἀποικιακὸν στρατόν.

**σπεδίζω** δημ. δένω, δεσμεύω : Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 64 χέρια καὶ λαιμὸ μαζὶ θὰ σοῦ σπεδίσω· ἐν χρ. κ. παθ. μτχ. σπεδισμένος.

**σπεῖσμα** Ἡσ. «σχοινίον».

**σπεῖος** ἐπ. τ. τοῦ σπέος βλ.λ.

**σπεῖρα** (ἡ) κ. νεώτ. πᾶν τὸ ἑλικοειδῶς συνεστραμμένον, περιτετυλιγμένον, σύστρεμμα : Ἱππ. Νούσ.2,23 **ποιεῖν τι οἷον σπεῖραν**· **2**) ἑλικοειδής, σπειροειδὴς κίνησις· εἰδ. κτ. πληθ. οἱ ἑλιγμοὶ ὄφεως : Σοφ.ἀπ.535, Ἀριστφ.ἀπ.500, Εὐρ.Μήδ.481 **δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας σπείραις ἔσῳζε πολυπλόκοις ἄυπνος ὤν..**, αὐτ. Ἴων 1164· σπανιώτ. καθ' ἑνικόν : Νίκ.Θηρ.156, Ἀπολλ.Ρ 4,151, Ἀρατ.47,89· **3**) συνεστραμμένον δικτυωτὸν πλέγμα : Σοφ.Ἀντ 346 **θηρῶν ἀγρίων ἔθνη.. σπείραισι δικτυοκλώστοις** [ἄγει], Νίκ. ἀπ.74,21· ‖ εἰδ. καλῴδιον πλοίου, παλαμάρι : Πλούτ.Ἠθ.507Β· **4**) ἑλικοειδής, βοστρυχώδης διευθέτησις τῆς κόμης : Πολυδ.2,31, αὐτ.4,149· **5**) ἱμὰς ὃν ἔφερον οἱ πυγμάχοι περιδεδεμένον, συνεστραμμένον περὶ τοὺς γρόνθους : Θεόκρ 22,80 **οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις**· **6**) πλέγμα ἐν εἴδει κρίκου, ὅπερ ἔθετον εἰς τὴν κεφαλὴν αἱ γυναῖκες αἱ ἐπ' αὐτῆς κομίζουσαι βάρος τι : Ἀέτ.12,55· ‖ καὶ περὶ τοῦ Ἄτλαντος : Ἀπολλδ.2,5,11 **καὶ σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλει ποιήσασθαι**· **7**) κόμβος συνεστραμμένων ἰνῶν ξύλου, ρόζος : Θεόφρ.ΦΙ 5,2,3, Πλάτ ΦΙ 16, 198· **8**) εἶδός τι πλακοῦντος ἐκ τυροῦ : Χρύσ. Τυαν.π.Ἀθήν.14,647D· **9**) κόσμημα ὑπὸ μορφὴν στρογγύλης, κυκλοτεροῦς γλυφῆς, κοσμοῦν τὴν βάσιν τῶν κιόνων τοῦ ἰωνικοῦ καὶ τοῦ κορινθιακοῦ ρυθμοῦ : Πολυδ.7,121, Βιτρ.3,5,3, Ἐπιγρ Σάρδεων· **10**) κ. νεώτ. γεωμετρ. τὸ στερεὸν τὸ παραγόμενον ὅταν κύκλος περιστραφῇ περὶ εὐθεῖαν κειμένην ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου αὐτοῦ καὶ μὴ τέμνουσαν αὐτόν, κρίκος, δακτύλιος : Ἥρων Ὁρ.97, Πρόκλ. Εὐκλ.119F· **11**) στρατιωτικὴ μονὰς παρὰ Ρωμαίοις ἀποτελουμένη ἐκ δύο λόχων (manipulus) : Πολύβ.11,23,1 **τρεῖς ἴλας ἱππέων.. καὶ πρὸ τούτων γροσφομάχους τοὺς εἰθισμένους καὶ τρεῖς σπείρας**, Στράβ.12,3,18 **οἱ δὲ.. τρεῖς Πομπηΐου σπείρας κατέκοψαν**, Πλούτ.Αἰμ.17· ‖ ὁμ. μονὰς ἀντιστοιχοῦσα πρὸς μίαν κοόρτιν (cohors) : ΚΔ Πράξ. 10,1 **ἀνὴρ δέ τις.. ἑκατόνταρχος ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς**, αὐτ.Ματθ.27,27 **οἱ στρατιῶται.. παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν**, Ἰώσ.Πῑ 3,4,2, Ἐπιγρ.Αἰγύπτου· **12**) θρησκευτικὸς θίασος, ὅμιλος : Ἐπιγρ. **ἀγνῆς εὐσέμνοιο σπείρης Τραιανησίων**, Ἐπιγρ. Ρώμης, Περγάμου· **13**) νεώτ. ὁμὰς ὠργανωμένη κακοποιῶν : **σπεῖρα διαρρηκτῶν - πλαστογράφων σωματεμπόρων.**

**σπειραία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θαμνῶδες φυτὸν ἀνῆκον εἰς τὰ ροδοειδῆ : Θεόφρ.ΦΙ 1,14,2, αὐτ.6,1,4, **- σπειραία ἡ οἰνάνθη, - σπειραία ἡ πτελεοειδής.**

**σπειραϊκός-ή-όν** νεώτ. χημ. ὀνομασία τοῦ σαλικυλικοῦ ὀξέος καὶ τῶν παραγώγων αὐτοῦ.

**σπειραῖος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος κεφαλοπόδων.

**σπείραμα-ατος** (τὸ) κ. νεώτ., ἰων. **σπείρημα** ἑλικοειδὴς συστροφή, ἑλιγμός, κουλούριασμα : Αἰσχ.Χο.248 **ἀετοῦ πατρός, θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης**, Ἀριστλ.Θαυμ. 849a,22 **ὄφεων σπειράματα**, Διόδ.Σ 3,36 **τῷ δὲ σπειράματι καταπλέκοντα τὸν ὄγκον τῶν φανέντων ζῴων**, Πλούτ.Ἠθ.972F· οὕτω κ. ἐπὶ κοσμήματος δρακοντοειδοῦς : Ἀρχί.ἐν ΑΠ 6,207 **καλὸν σπείραμα περισφυρίοιο δράκοντος**· **2**) μτφ. ἡ ἀνακύκλησις τοῦ χρόνου : ΑΠ Παράρτ.3,168 **αἰῶνος σπείραμα**· **3**) εἰδ. συνεστραμμένον σχοινίον ἢ νῆμα : Ἡσ.,Φώτ.ἐν λ. μήρυμα· **4**) σπάργανον : Νίκ.Ἀλεξ.417· **5**) συνεστραμμένη ταινία ἐπιδέσμου : Γαλ.18(1),788, αὐτ.18(1),809· **6**) νεώτ. ἠλεκτρολ. γυμνὸς ἢ μεμονωμένος ἀγωγὸς κεκαμμένος κατὰ κύκλον ἢ ὀρθογώνιον τετράπλευρον ἀποτελῶν στοιχεῖον μηχανῆς ἢ οἱασδήποτε ἠλεκτροτεχνικῆς κατασκευῆς· **7**) νεώτ. ἀνατομ. **σπείραμα ἀγγειῶδες νεφρικόν** (δίκτυον ἀρτηριακῶν τριχοειδῶν ἀγγείων συνεστραμμένων εἰς μικροσκοπικὴν τολύπην ἐντὸς τοῦ βωμανείου ἐλύτρου τοῦ περιβάλλοντος τὸ νεφρικὸν σωμάτιον.

**σπειρανθής-οῦς-ές** νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ οὗ τὰ ἄνθη ἔχουσι τὰ μόρια σπειροειδῶς τεταγμένα· **2**) ὡς οὐσ. γένος κοσμητικῶν φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν ὀρχεοειδῶν, ἄ. γυρόσταχυς

**σπειραντικός-ή-όν** πάπ. ὁ ἔχων σπειροειδῆ, ὀδοντωτὴν τὴν τομήν, τὴν κόψιν : **μάχαιραι β σπειραντικαί.**

**σπειράρχης** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἄρχων σπείρας βλ.λ.11): Ἐπιγρ.Ρώμης, Δακίας (ἐν λατ. μορφῇ spirarches).

**σπείρασις-εως** (ἡ) μτγν. σπειροειδὴς σχηματισμός, κουλούριασμα : Πλούτ.Ἠθ.1077Β.

**σπειραχθής-οῦς-ές** μτγν. ὁ σπειροειδῶς κινούμενος : Νίκ.Θηρ.399 **σπειραχθῆ κνώδαλα.**

**σπειρηδόν** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ σπείρας, ἑλικοειδῶς : Ὀππ.Ἁλ.1,516, Φιλούμ.22,2· ‖ ἐν ἑλικοειδεῖ γραμμῇ : Σχόλ.Διον Θρ.484Η· **2**) ἐπὶ στρατιωτῶν, κατὰ σπείρας ἢ διλοχίας· πρβλ. σπεῖρα11) : Πολύβ.5,4,9 **τοὺς πελταστάς.. σπειρηδὸν τάξας**, ΠΔ Μακκ.2,5,2· ‖ οὕτω κ. : Στράβ.3,3,7 **τῇ σπειρηδὸν μάχῃ.**

**σπείρημα-ατος** (τὸ) ἰων. τ. ἀντὶ σπείραμα βλ.λ.

**σπειρίδια** (τά) νεώτ. μικροβιολ. ὑποδιαίρεσις σχιζομυκήτων ἐχόντων μορφὴν σπειροειδῆ, μορφολογικῶς ὁμοιαζόντων πρὸς τὰ βακτηρίδια.

**σπειρικός-ή-όν** μτγν. μαθημ. ὁ ἀνήκων ἀναφερόμενος **εἰς σπεῖραν** βλ.λ.10) : Πρόκλ.Εὐκλ.112F.

**σπειρίον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σπεῖρον βλ.λ., εἰδ. ἐλαφρὸν θερινὸν ἱμάτιον : Ξεν.Ἑλλ.4,5,4· **2**) ὑποκορ. τοῦ σπεῖρα βλ.λ.9), μικρὸν σπειροειδὲς κόσμημα παρὰ τὴν βάσιν κίονος : Ἥρων Αὐτομ.3,1.

**σπειρίτης** (ὁ) Ἐπιγρ. λίθος σχηματίζων τὴν βάσιν κίονος· πρβλ. σπεῖρα 9).

**σπειροβακτήρια** (τά) νεώτ. σπειρίδια βλ.λ.

**σπειροβόλος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος μυριαπόδων τῆς οἰκογεν. **τῶν ἰουλιδῶν.**

**σπειρογραφίς-ίδος** (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος σκωλήκων τῆς οἰκογεν. **τῶν ἑρπυλιδῶν.**

**σπειρογύρα** (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυκῶν τῶν γλυκέων καὶ τῶν ὑφαλμύρων ὑδάτων.

**σπειροδρακοντόζωνος-ον** μτγν. ὁ ἐζωσμένος μὲ σπείρας δράκοντος : Ἀν.Ὀξ.3,182.

**σπειροειδής-οῦς-ές** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἑλικοειδῶς συνεστραμμένος, κουλουριαστός : Ἑρμ.Τρισμ. ἐν Rev.Phil.32,258 **σπειροειδὲς σῶμα, - σπειροειδὲς ἐλατήριον**· ‖ **σπειροειδὴς γραμμὴ** ἀνοικτὴ καμπύλη γραμμὴ στρεφομένη περί τι σημεῖον, ἀφ' οὗ διαρκῶς ἀπομακρύνεται, ἕλιξ, σπεῖρα· **2**) νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ σπειροειδὲς** τὸ ἑλικοειδῶς περιειλιγμένον σύρμα τοῦ ἠλεκτρομαγνήτου· **3**) νεώτ. ἀνατομ. **σπειροειδὲς σωμάτιον** (τοῦ Χένσεν) κοκκῶδες σωμάτιον τῶν τριχωτῶν κυττάρων τοῦ κορτιανοῦ ὀργάνου τοῦ ἔσω ὠτός.

**σπειροειδῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ ἐν εἴδει σπείρας, σπειροειδῶς : Ροῦφ.Ἀνατ.45 (ἐσφ. ἀνάγν.).

**σπειροκέφαλον** (τὸ) Ἐπιγρ. ἡ βάσις καὶ ἡ κεφαλὴ κίονος.

**σπειρόκυκλος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος σκωλήκων ἑρμαφροδίτων τῆς οἰκογεν. **τῶν πολυχαιτῶν.**

**σπεῖρον** (τὸ) ἐπ. ἔνδυμα, ροῦχο : Ὀδ.Δ 245 **σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών**, αὐτ.Ζ 179 **εἴ τι που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα** Εὐφορ.107 **νυμφιδίου σπείροιο καλύπτρη**· **2**) εἰδ. νεκρικὸν ἔνδυμα, σάβανον : αὐτ.Β 102 **αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας**, αὐτ.Τ 147 αὐτ Ω 137· **3**) ἱστίον, πανὶ τοῦ καραβιοῦ : αὐτ Ε 318 **τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.**

**σπειρόνημα**-ατος [τὸ] νεώτ. όρος προταθείς πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ παθογόνου αἰτίου τῆς συφίλιδος, ἡ σπειροχαίτη βλ.λ.

**σπειρόπτερος** [ὁ] νεώτ. ζωολ. γένος σκωλήκων παρασιτικῶς ζώντων ἐπὶ τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος τῶν θηλαστικῶν.

**σπειρόπωλις**-ιδος [ἡ] μτγν. ἡ πωλοῦσα παλαιὰ ἐνδύματα· ὅθ. σπειρόπωλις ἀγορὰ ἡ ἀγορὰ ἔνθα ἐπωλοῦντο παλαιὰ ἐνδύματα : Πολυδ.7,78.

**σπεῖρος**-ους-εος [τὸ] μτγν: ἔνδυμα, περικάλυμμα, πρβλ. σπεῖρον : σπείρεα βολβῶν [οἱ φλοιοὶ τῶν κρομμύων], Νίκ.Θηρ.882.

**σπειροστομίδαι** (αἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια ἐγχυματικῶν πρωτοζώων τῶν γλυκέων ὑδάτων.

**σπειροῦχος**-ον μτγν. ὁ κυκλικῶς, σπειροειδῶς κινούμενος, ὁ διαγράφων κύκλον, σπεῖραν, περὶ διαβήτου : Φανί.ἐν ΑΠ 6,295 κάρκινά τε σπειροῦχα λεάντειράν τε κίσηριν.

**σπειροφόρος**-ον Ἐπιγρ. ὁ φέρων σπεῖρον βλ.λ.

**σπειροφύλαξ**-ακος [ὁ] γλωσσ. εἶδος χρυσοῦ κοσμήματος.

**σπειρύφυλλον** [τὸ] νεώτ. γένος μικροβίων.

**σπειροχαίτη** [ἡ] νεώτ. μικροβ. νηματοειδὴς ἢ ταινιοειδὴς μικροοργανισμός, μετ' ἰδίας ζωηρᾶς κινήσεως ποικιλωτάτης, σπειροειδῶς ἢ κυματοειδῶς περὶ τὸν ἐπιμήκη ἄξονα περιειλιγμένος : αἱ σπειροχαῖται εἶναι τὰ μέγιστα διαδεδομέναι ἐν τῷ περιβάλλοντι, εἴτε ὡς παράσιτα, εἴτε ὡς σαπρόφυτα ἐντὸς στασίμων ὑδάτων· ‖ οὕτω κ. ἐν εἰδ. ταξινομήσει, σχετικῇ πρὸς τὸ εἶδος τῆς νόσου ἣν ὁ μικροοργανισμὸς οὗτος προκαλεῖ : σπειροχαίτη ἡ βρογχῖτις. - σπειροχαίτη τῆς ἑλκώδους στοματίτιδος, - σ- ἡ ἰκτερογόνος, - σ- τοῦ ὑποστρόφου πυρετοῦ, - σ- τῆς φατνιακῆς πυορροίας κ. ἄ.· ‖ εἰδ. ὠχρὰ σπειροχαίτη μικροοργανισμὸς εὐκίνητος, λεπτός, νηματοειδὴς φέρων στενὰς καὶ κανονικὰς σπείρας, ἔχων ἰδίαν χαρακτηριστικὴν κίνησιν, ἐν ἀφθονίᾳ ἀνευρισκόμενος ἐπὶ τῶν πρωτοπαθῶν καὶ δευτεροπαθῶν συφιλιδικῶν ἐκδηλώσεων, ἐπὶ τῶν ἀλλοιώσεων, καθ' ἁπάσας τὰς περιόδους τῆς νόσου, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς συφίλιδος, τῆς προϊούσης γενικῆς παραλύσεως, τῆς νωτιάδος φθίσεως κ.ἄ.

**σπειροχαίτωσις**-εως [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐκ σπειροχαίτης βλ.λ. μόλυνσις κ. αἱ ἐξ αὐτῆς νόσοι.

**σπείρω** κ. νεώτ., δημ. σπέρνω, αἰολ. σπέρρω [Σχόλ.Διον.Θρ.117Η, ΕΜ 300,19], ἰων. παρατ. σπείρεσκον [Ἡρ.4,42], μέλλ. σπερῶ [Εὐρ.Ἠλ.79, Πλάτ. Φαῖδρ.276D. αἰολ. σπέρσω [Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.202], ἀόρ. ἔσπειρα [Αἰσχ.Ἑπτ.754, Ἡρ.7,107, Πλάτ.Τίμ. 41C], παρακ. ἔσπαρκα [Πολύαιν.2.1,1], μέσ. ἀπαρφ. ἀορ. σπείρασθαι [Ἀπολλ.Ρ 3,1028], ἀόρ. β' σπαρέσθαι [ἀμφίβ. ἐν Πολύαιν.8,26]. παθ. μέλλ. σπαρήσομαι [ΠΔ Να.1,14, Διοδ.Σ 13,69 δια-], ἀόρ. ἐσπάρην [Σοφ.ΟΤ 1498, Θουκ.2,27], δημ. (ἐ)σπάρθηκα, παρακ. ἔσπαρμαι [Εὐρ.Ἡρακλ.1098, Ἀριστφ. Βάτρ.1206, Πλάτ.Νόμ.693Α], δημ. μτχ. παρακ. σπαρμένος, ρίπτω σπόρον εἰς τὸ ἔδαφος, εἰς τὴν γῆν ἵνα βλαστήσῃ μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Ἡσίοδ.Α 399 ἦμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι, τοὺς τε θέρει σπείρουσιν, Ἡρ.4,17 σῖτον δὲ καὶ σπείρουσι καὶ σιτέονται, Εὐρ.Κύκλ.121 σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν; αὐτ. Βάκχ.204, Παλαμ.Τάφ.33,4 τίποτε ξεχωριστὸ | λουλοῦδι δὲ θὰ σπείρω, Ζερβ.Ἱστ.1 122 σπέρνω στάρια, σπέρνω χόρτα, σπέρνω ἀγκάθια· ‖ ὁμ.σημ. κ. μέσ. : Ἀπολλ.Ρ 3,1038 σπείρασθαι ὀδόντας (περὶ τοῦ Κάδμου)· 2) ὁμ.μτ.αἰτ. δηλούσης τὸν τόπον ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ σπορά : Ἡσίοδ.Ἔργ.463 νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν, Ἡρ.4,42 ὅκως δὲ γίνοιτο φθινόπωρον, προσίσχοντες ἂν σπείρεσκον τὴν γῆν, αὐτ.9.11 αὐτ.9,122, Αἰσχ.ἀπ. 158, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 43,6 ἀργάτες | ποὺ καλοργώσανε τὴ γῆ, τὴ σπείρανε· ‖ παροιμ. φρ. πόντον σπείρω μάταιον πονῶ πόνον, ἄδικο κοπιάζω : Θέογν.106-107· ὁμ.: Πλάτ.Νόμ.838Ε ἐς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντας· πρβλ Λουκ.Ἐρωτ.20· ‖ κ. παθ. ἐπὶ ἐδαφῶν, γαιῶν, δέχομαι σποράν : Ἡρ.2,77 οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην Αἴγυπτον οἰκέουσι (τὸ ἀράσιμον μέρος τῆς Αἰγύπτου), Ἀριστφ.Εἰρ.1140, Δείναρχ.1,24 ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ, - τὸ πετροτόπι εὔκολα δὲ μπορεῖ νὰ σπαρθῇ, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.93,1 ποιὸς εἶδε φάρι στὸ βουνὸ καὶ θάλασσα σπαρμένη;· 3) κ. ἀπολ. ἐνεργῶ σποράν : Ἡσίοδ.Ἔργ.391 γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν, Ἀριστφ.Ὄρν. 710, - δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμα γιὰ νὰ σπείρουμε· ‖ ἐν μτφ. φρ. : Γοργί.16 αἰσχρῶς μὲν ἔσπειρας κακῶς δὲ ἐθέρισας· 4) μτφ. ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς : Σοφ.Αἴ.1293 Ἀτρέα δ' ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον, αὐτ.Τρ.33, Πλάτ.Νόμ.841D ἄθυτα δὲ παλλακῶν σπέρματα καὶ νόθα μὴ σπείρειν· ὅθ. ὁ σπείρας ὁ πατήρ : Εὐρ.Ἴων 49 τὸν σπείραντα δὲ οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφυ· ὁμ. οἱ σπείραντες οἱ γενήτορες : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.· ‖ οὕτω κ. ἐν ποι. πλήρει μεταφορᾷ : Αἰσχ.Ἑπτ.754 Οἰδιπόδαν, ὅστε ματρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν, Εὐρ.Φοίν.18 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ, αὐτ.Ἴων 64· 5) διασκορπίζω ὡς σπόρον, διασπείρω, ξεχύνω : Ἡρ. 7,107 τὸν χρυσὸν ἅπαντα τὸν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα, Τραγ.Ἀδέσπ.85· ‖ κ. παθ. διασκορπίζομαι : Κρατῖν.228, Εὐρ.Ἡρ.1098 ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ, Πορφύρ.Σκ 18,1 χρυσοκόκκινα φύλλα σπαρμένα | στῆς .. Ἀθήνας τὸ χῶμα· ‖ παθ. φέρω κατεσπαρμένα, εἶμαι πλήρης : Σαλωμ.Ἑλ.Πολ.3,6,16 νύχτα σπαρμένη μάγια· 6) κ. περὶ ὑγρῶν, ραντίζω, περιρραίνω, διαχέω : Εὐρ. Ἀνδρ.167 ἐκ χρυσηλάτων τευχέων χερὶ σπείρουσαν Ἀχελῴου δρόσον· 7) ὁμ. ἐξαπλῶ, ἐκτείνω · Πίνδ.Ν 1,13 σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. κ. ἀναφ. πρὸς φήμας, διαδίδω, μεταδίδω, φημολογῶ : Σοφ.Ἠλ.642 μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ σπείρῃ ματαίαν βάξιν, - σπείρει ἀνατρεπτικὰς ἰδέας· κ. παθ. φημολογοῦμαι : Ἀριστφ.Βάτρ.1206 ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος, Σοφ.ἀπ 653 μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα (μὴ ὁμίλει εἰς πολλοὺς ἀδιακρίτως περὶ . .), Σολωμ.Ἰατροσυμβ.2 ποὺ ἐσπάρθηκε στὴ χώρα πὼς πεθαίνει· 8) εἰδ. παθ. σπείρομαι ἐπὶ προσ., διασκορπίζομαι, ξεχύνομαι, μτ. ἐμπροθ. αἰτ. δηλούσης τὸν τόπον : Θουκ.2,27 οἱ δὲ ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, Ξεν.Ἑλλ.6,2,17· ‖ ὁμ δηλούσης τὸν σκοπόν : αὐτ.3,4,22 ἐσπαρμένοι εἰς ἁρπαγήν.

**σπειρῶ**-όω [σπεῖρον] κ. νεώτ. περιελίσσω· εἰδ. σπαργανῶ : Καλλ.Δῆλ.6 Φοῖβον .. λοῦσέ τε καὶ σπείρωσε, αὐτ.Δία 33· ‖ παθ. συσπειροῦμαι, συστρέφομαι περί τι : Ἱππ.Ὀστ.15.

**σπειρώδης**-ους-ες μτγν. ὁ φέρων πολλὰ περιβλήματα, φλοιούς : Νίκ.Ἀλεξ.253 σπειρώδει κόρσῃ σκίλλης, αὐτ.527.

**σπείρωμα**-ατος [τὸ] νεώτ. σχοινίον, σύρμα σπειροειδῶς περιειλιγμένον· 2) τὸ ἐξέχον μέρος τῆς ἕλικος κοχλίου ἢ περικοχλίου.

**σπειρῶμαι**-όομαι [σπεῖρα] μτγν. κ. νεώτ. συσπειροῦμαι, συστρέφομαι, τυλίσσομαι : Ἐρατοσθ. 16,3 πέντε ζῶναι ἐσπείρηντο, Νίκ.Θηρ.457, Παυσ. 10,33,9 δράκοντα. . . ἐσπειραμένον περὶ τὸ ἀγγεῖον, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,227· κ.μτ. δοτ. : Σχόλ.Λυκόφρ.58 ὄφεις ἐσπειρημένους τοῖς παισίν· 2) μτφ. ἐπὶ λόγου, ὁ μετὰ φραστικῶν ἑλιγμῶν : Δημήτρ. Εὐγλωττ.8 λόγος ἐσπειραμένος πρὸς δεινότητα,

**σπείρωσις**-εως (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ. συστροφή, ἑλιγμός, κουλούριασμα : Σχόλ.'Αρατ.86, αὐτ.697· **2)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. **σπείρωσις σχοινίου** ἡ διευθέτησις σχοινίου, ἰδίως ἀγομένου, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου κατὰ κυκλικὰς ἕλικας, ὥστε νὰ εἶναι τοῦτο ἕτοιμον πρὸς χειρισμόν.

**σπειρωτός**-ή-όν νεώτ. σπειροειδής βλ.λ.

**σπεῖσαι** ἀπαρρ. ἀορ. τοῦ ρ. σπένδω βλ.λ.

**σπείσασκε** ἐπ. ἀορ. γ' ἑν. τοῦ ρ. σπένδω βλ.λ. : 'Οδ.Θ 89.

**σπεῖσις**-εως (ἡ) Ζωναρ. «σπονδὴ ἢ ἡ θυσία».

**σπείσω** μέλλ. τοῦ σπένδω βλ.λ. : ΠΔ 'Αρ.28,7, Χρησμ.Σιβ.7,81.

**σπεκλάριον** (τὸ) πάπ. σπέκλον βλ.λ.2).

**σπέκλον** (τὸ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. κάτοπτρον, καθρέπτης : 'Αλέξ.'Αφρ.Αἰσθ.29,7· **2)** εἶδος στιλπνοῦ σχιστολίθου : 'Ιππιοτρ.70,130,150.

**σπεκλοποιός** (ὁ) γλωσσ. ὁ κατασκευαστὴς κατόπτρων· πρβλ. σπέκλον.

**σπεκλῶ**-όω μτγν. ἀ. σπλεκῶ βλ.λ. : 'Αρκάδ.152,16.

**σπέκλωμα**-ατος (τὸ) Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.1082 «ὁ ἦχος τῆς συνουσίας».

**σπέκουλα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἡ κερδοσκοπία· πρβλ. σπεκουλάρω.

**σπεκουλαρία** (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν, κοσμητικῶν φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **κωδωνοειδῶν**· **σπεκουλαρία ἡ κοινή** δημ. ἄγριο γιούλι.

**σπεκουλάρω** (ἰταλ.) δημ. κερδοσκοπῶ.

**σπεκουλάτωρ**-ορος (ὁ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. ἐν τῷ ρωμαϊκῷ στρατῷ ὑπάλληλος παρὰ τῷ ἀρχηγῷ λεγεῶνος ἢ τῷ διοικητῇ ἐπαρχίας καὶ εἰς οὗ τὴν ἁρμοδιότητα ἀνῆκεν ἡ ἀναζήτησις τῶν προγεγραμμένων ἢ καταδεδικασμένων εἰς θάνατον : ΚΔ Μᾶρκ.6,27 **καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ**· **2)** σωματοφύλαξ τοῦ αὐτοκράτορος, δορυφόρος· Σουΐδ.

**σπεκούλιον** (τὸ) (λατ.) πάπ. μικρὸς καθρέπτης· πρβλ. σπέκλον.

**σπέλεθος** ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ πέλεθος : 'Αριστφ. 'Εκκλ.595.

**σπέλεκτος** 'Ησ. «πελεκάν».

**σπελεχός** (ὁ) δημ. κ. **σπελέχι** τὸ τρωκτικὸν ζῷον μῦς ὁ δασικός.

**σπέληξ** Σουΐδ. «γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοΐδιον».

**σπέλιον** (τὸ) μτγν. κ. **σπέλλιον** αἰολ. ἀντὶ φέλιον βλ.λ. : Σχόλ.Διον.Θρ.203, αὐτ.504Β, 'Αν.'Οξ.4,326.

**σπελλάμεναι** 'Ησ. «στειλόμενοι».

**σπέλληξι** 'Ησ. «σπελέθοις».

**σπένδαμνον** 'Ησ. «ξύλον».

**σπενδαυλῶ**-έω ἐσφ.γρ. ἀντὶ σπονδαυλῶ βλ.λ.

**σπενδεῖον** (τὸ) ἐσφ.γρ. ἀντὶ σπονδεῖον βλ.λ.

**σπενδοποιῶ**-έω ἐσφ. γρ. ἀντὶ σπονδοποιῶ βλ.λ.

**σπένδω**, ἐπ. ὑποτ. β' ἑν. **σπένδῃσθα** ('Οδ.Δ 591), ἰων. παρατ. **σπένδεσκον** ('Ιλ.Π 227, 'Οδ.Ζ 138), μέλλ. **σπείσω** (ΠΔ 'Αρ.28,7· ἐν συνθ. **κατα-** : 'Ηρ. 2,151, Εὐρ.'Ορ.1187), ἀόρ. **ἔσπεισα** ('Οδ.Ν 55, Σοφ. ἀπ.42), ἐπ. **σπεῖσα** ('Ιλ.Ι 177), **σπείσασκε** ('Οδ.Θ 89), ἐπ. ὑποτ. ἀορ. **σπείσομεν** (ἀντὶ σπείσωμεν 'Ιλ.Η 165,181), παρακ. **ἔσπεικα** (κατ- : Πλούτ.Σερτ. 14), μέσ. ἀόρ. **ἐσπεισάμην** ('Ηρ.3,144), παθ. ἀόρ. **ἐσπείσθην** (Πλούτ.Ρωμ.19), παρακ. **ἔσπεισμαι** (Εὐρ. Μήδ.1140, Θουκ.3,113), χύνω ἐκ τοῦ ποτηρίου μου μέρος τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου ὑγροῦ ὡς προσφορὰν εἴς τινα θεόν, τελῶ σπονδήν : 'Ιλ.Ι 177 **αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός**, 'Οδ.Γ 45 **αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστίν**, αὐτ.Γ 342, Ξενοφάν.1,15, Σοφ.Φιλ.1033, Εὐρ.Βάκχ.313 **τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κάρα**· ‖ μτ. δοτ. δηλούσης τὸν θεὸν εἰς ὃν ἡ προσφορὰ ἐγίνετο : 'Ιλ.Π 227 **οὔτε τεῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί**· 'Οδ.Γ 334, αὐτ.Θ 89 **καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσιν**, Θέογν.490· ‖ μτ. αἰτ. δηλούσης τὸ εἰς προσφοράν, εἰς σπονδὴν ἐκχυνόμενον ὑγρόν : 'Ιλ.Λ 775 **σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν**, 'Οδ.Σ 151 **καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον**· οὕτω κ. μτ. αἰτ. αὐστοίχου : Σοφ.'Ηλ.270, Εὐρ.'Ηλ.512 **σπονδάς τε.. ἔσπεισα**, αὐτ.'Ορ.1322 **σπείσασα νερτέροις χοάς**· ‖ ἐν σπαν. χρ. μετὰ δοτ. τοῦ πράγμ. : 'Οδ.Μ 363 **ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα**· οὕτω κ. ποι. : Πινδ.Ι.6(5),9 **'Ολυμπίῳ σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς**· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. δηλούσης τὸ ὄργανον δι' οὗ ἡ σπονδὴ τελεῖται : 'Ιλ.Ψ 196 **πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν**, 'Οδ.Ζ 137, Κρατῖν.124 **χρυσίδι σπένδειν**, 'Ηρ.2,147· ‖ σπαν. μτ. γενικ.: Σοφ.ἀπ.42 **σπένδειν βαιᾶς κύλικος**· κ. ἐμπροθ. : 'Ηρ.7,54· **2)** ἁπλῶς, χύνω : 'Ηρ.4,187 **τράγου οὖρον σπείσαντες ῥύονται σφεα**, ΑΠ 7,555Β **σπένδειν δάκρυα**, αὐτ. 9,184 **ξίφος 'Αλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων ἔσπεισεν**· **3)** μέσ. τελῶ σπονδὰς μετά τινος, δθ. συνθηκολογῶ, ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν, κλείω εἰρήνην ἢ συμμαχίαν : 'Ηρ.3,144 **καταινέσαντος δ' ἐπὶ τούτοισι 'Οτάνεω καὶ σπεισαμένου**, 'Αριστφ.'Αχ.199 **ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι**, αὐτ.'Ορν.1534, Θουκ.4,99, αὐτ. 4,119 **ξυνετίθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε**, Ξεν.'Αν.1,9,7· ‖ μτ. δοτ. προσ. συνάπτω εἰρήνην μετά τινος, συνθηκολογῶ μὲ.. : 'Αριστφ.'Αχ.225 **ὅστις τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο**, Θουκ.5,5 **μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων.. οὐκ ἐσπείσαντο 'Αθηναίοις**, αὐτ.5,14· ‖ ὁμ. **σπένδομαι πρός τινα** : αὐτ.5,17 **ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν καὶ ἐσπείσαντο πρὸς τοὺς 'Αθηναίους**, αὐτ.5,30, Ξεν.'Αν.3,5,16· ‖ ὁμ. μτ. προσδιορισμῶν δηλούντων τὸ περιεχόμενον, τοὺς ὅρους ἢ τοὺς σκοποὺς τῆς συνθήκης : Εὐρ.Φοίν.1240 **ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο**, Θουκ.6,7 **καὶ σπεισάμενοί τινα χρόνον ὥστε μὴ ἀδικεῖν 'Ορνεάτας**, αὐτ.4,118, αὐτ. 7,83, Ξεν.'Αν.4,4,6· ‖ σπαν. μτ. αἰτ. ὁμοίως δηλούσης τὸ ἀντικείμενον τῆς συνθήκης : 'Ηρ.7,198 **τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι** (συνομολογήσαντες τριακονταετῆ εἰρήνην), Θουκ.3,24 **ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς**, αὐτ.3,109· κ. παθ. : Πλούτ.Ρωμ.19 **ἐσπείσθησαν ἀνοχαὶ καὶ συνῆλθον εἰς λόγους**· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. δηλούσης τὴν διὰ τῆς συνθήκης λυομένην διαφοράν : Εὐρ. Μήδ.1140 **νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν**, Διόδ.Σ 9,36 **πόλεμον σπένδεσθαι**· **4)** τὸ παθ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ προσ., προσφέρομαι ὡς σπονδή, ὡς θῦμα : ΚΔ Φιλ.2,17 **ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως**.

**σπεντζάς** (τὸ) δημ. τὸ πτηνὸν φοινίκουρος.

**σπέος** (τὸ), ἐπ. κ. **σπεῖος**, γεν. **σπέεος** κ. **σπείους**, δοτ. **σπέεϊ** κ. **σπῆι** κ. μτγν. **σπεῖ** ('Οππ.Κυν.4,246), αἰτ. **σπεῖος** (μόν. ἐν 'Οδ.Ε 194), γεν. πληθ. **σπείων**, δοτ. **σπέεσιν, σπέσσι, σπήεσσι σπεέεσιν**, ἀνώμ. **σπεάτεσσι** (Ξενοφάν.37), σπήλαιον, ἄντρον, σπηλιά : 'Ιλ.Δ 279 **ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα**, αὐτ.Ν 32, αὐτ.Σ 50, 'Οδ.Α 15 **νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ.. ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι**, αὐτ.Β 20, αὐτ.Ι 440, 'Ησίοδ.Ο 297 **σπῆι ἔνι γλαφυρῷ**, Ξενοφ. 37, 'Υμν.'Αφρ.263, 'Οππ.Κυν.4,246.

**σπέραδος**-ους-εος (τὸ) μτγν., δοτ. πληθ. **σπεράδεσσι** (Νίκ.'Αλεξ.134) τὸ σπέρμα : Νίκ.Θηρ.649 **καὶ σπέραδος νεμεαῖον ἀειφύλλοιο σελίνου**, αὐτ.'Αλεξ.330 **καὶ σπέραδος κραμβῆεν** αὐτ.134.

**σπεράντζα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. βαρεια ἄγκυρα ποντιζομένη ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, ὅταν τὸ πλοῖον ἀδυνατοῦν νὰ συγκρατηθῇ ἀπὸ τῶν ἐπωτιδίων καὶ τῶν ἐφέδρων ἀγκυρῶν, κινδυνεύῃ νὰ ἐξοκείλῃ, ἱερὰ ἄγκυρα.

**σπερβέρι** (τὸ) δημ. κ. περβέρι παραπέτασμα κρεμάμενον ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ἄνωθεν τῆς νυμφικῆς κλίνης.

**σπεργανῆσαι** Ἡσ. «σπαράξαι».

**σπέργδην** (σπέρχω) ἐπίρρ. ἐν σπουδῇ, ταχέως, βιαστικά· Ἡσ.

**σπέργουλα** (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν καρυοφυλλοειδῶν.

**σπέργουλος** Ἡσ. «ὀρνιθάριον ἄγριον».

**σπέργυς** Ἡσ. «πρέσβυς», ΕΜ 723,17.

**σπερδούκλα** (ἡ) δημ. κ. **σπέρδουκλας** (ὁ) κ. σπερδούκλι (τό) τὸ φυτὸν ἀσφόδελος βλ.λ., ἰδίως δὲ τὸ στέλεχος αὐτοῦ, ἄ. ἀσπερδούκλα, ἀσπερδούκλι, ἀσφέρδουκλας, σφερδούκλα.

**σπερδουκλιά** (ἡ) δημ. κ. σφερδουκλιά κ. ἀσπερδουκλιά τό φυτὸν ἀσφόδελος βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 54,4 σά μιλητό ἀφοκράστη .. ἀπ' τὸ πιὸ ψηλὸ τῆς σπερδουκλιᾶς κλωνάρι.

**σπερηδών** Ἡσ. «εἴλησις, περιπλοκή».

**σπέρμα**-ατος (τὸ) (σπείρω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ σπειρόμενον, πᾶν ἐξ οὗ φύεται, παράγεταί τι, ἐπὶ τῶν φυτῶν, σπάρος : Ὑμν.Δημ.307, Ἡσίοδ.Ἔργ. 446 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι, Ἡρ.3,97, Ξεν.Οἰκ.17,8, Γεωπ.12,19,2 πρὶν τὸ σπέρμα καταβαλεῖν, Πρόδρ.2,571 ὁ μὲν ὑπάγει σ' ἀγοράν ἰατρικῶν σπερμάτων (σπόρων φαρμακευτικῶν φυτῶν)· ‖ παροιμ.: Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.1038,8 εἰς πέλαγος σπέρμα βαλεῖν (ματαιοπονῶ, εἰς μάτην κοπιάζω, χάνω τὰ ἔξοδα)· ‖ πυρὴν καρποῦ, κουκούτσι : Ἀντιφάν.58,4· ‖ σπέρματα γαίης οἱ καρποὶ τῆς γῆς, οἱ στάχυες : ΑΠ 9,89· **2)** ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῴων, τὸ γονιμοποιὸν ἔκκριμα τῶν γεννητικῶν ἀδένων τοῦ ἄρρενος, ἡ γονή : Πίνδ.Π 3,15 ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ, καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν, αὐτ.Ν 10,17, Τίμ.Λοκρ.100Β μυελὸν .. εἰς σπέρμα καὶ γόνον μερίζεσθαι, Εὐρ.Ὀρ.543, Πλούτ.Λυκ.15 πλήσαντα γενναίου σπέρματος· κ. κτ. πληθ. : Ἱππ.Ἐπιστ.2 κατ' ἀμφότερα τὰ σπέρματα θεῶν ἀπόγονος· **3)** ὀθ. κ. τέκνον, ἀπόγονος, βλαστὸς οἰκογενείας τινός, παιδί : Πίνδ.Π 9,61 ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον ἄλοχος, Αἰσχ.Χο.503 καὶ μὴ 'ξαλείφῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε, αὐτ.Πρ.909, αὐτ.Εὐμ.909, αὐτ.ἀπ.299, Σοφ.Φιλ.364 ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, αὐτ.ΟΚ 600 γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων, Πλάτ.Νόμ.853C· **4)** κατ' ἐπέκτ. γενεά, καταγωγή : Αἰσχ.Ἱκ.290 γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον, Σοφ.ΟΚ 215 τίνος εἶ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν, αὐτ.ΟΤ 1077, αὐτ.Ἀντ.981· **5)** κ. νεώτ. ἡ πρώτη ἀρχή, τὸ πρῶτον, τὸ γενεσιουργὸν στοιχεῖον πράγματός τινος : Ὀδ.Ε 490 ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε .. σπέρμα πυρὸς σῴζων, Πίνδ.Ο 7,48 καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ· ‖ φιλοσοφ. σπέρματα τὰ ἔσχατα στοιχεῖα τῶν ὄντων : Ἀναξαγ.4· πρβλ.Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,38Ü, αὐτ.ἀπ.750· ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημένα, οἷον καταστάσεις, διαθέσεις, ἡ γενεσιουργός, ἡ προκαλοῦσα αἰτία : Δημ.280 ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν τῶν φύντων αἴτιος, αὐτ.704, Πλούτ.Μάρ.10 καὶ τοῦτο πρῶτον ὑπῆρξεν αὐτοῖς σπέρμα τῆς ἀνηκέστου καὶ χαλεπῆς ἐκείνης στάσεως, Λογγῖν.16,3, - σπέρματα διαφθορᾶς - ἐγκληματικότητος.

**σπερμαγοραιολεκιθολαχανόπωλις** - ιδος (ἡ) κωμ. ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ γραῖα πωλήτρια ὀσπρίων καὶ λαχάνων : Ἀριστφ.Λυσ.457.

**σπερμαίνω** (σπέρμα) γονιμοποιῶ, ἐπὶ τοῦ Νείλου : Πλούτ.Ἠθ.366Α· **2)** ἐπὶ τοῦ ἄρρενος : Ὡραπ.2,115 ἑπτάκις μίγνυται τῇ θηλείᾳ ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἀθρόως σπερμαίνων· ‖ κ. μτ. συστ. αἰτ. : Θεοδοτ.ΠΔ Γεν.1,29 σπερμαίνειν σπέρμα· **3)** μτφ. γεννῶ, παράγω, τίκτω : Ἡσίοδ.Ἔργ.736 μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα σπερμαίνειν γενεήν, Καλλ.ἀπ.207 τὴν μὲν ὁ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐρινῦϊ τελφουσσαίῃ, Χριστόδ. Ἔκφρ.210· ἀπολ. : Ἀριστλ.Πρ.876b,39· ‖ κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Νόνν.Δ 3,295.

**σπερμακήτειον** (τὸ) νεώτ. κητόσπερμα βλ.λ., σπερματσέτο βλ.λ.(!).

**σπερμακητέλαιον** (τὸ) νεώτ. ἔλαιον ἄοσμον ἀπομένον μετὰ τὴν ἀπόψυξιν καὶ ἔκθλιψιν τοῦ κητοσπέρματος βλ.λ. ἐκ τοῦ ρευστοῦ λίπους τοῦ κρανίου τοῦ φυσητῆρος, χρησιμεῦον δι' ἀλοιφὰς κ. ὡς λιπαντικὸν λεπτῶν μηχανημάτων.

**σπερματαγωγός**-όν νεώτ. ὁ δι' οὗ ἄγεται, ἐξέρχεται τὸ σπέρμα : σπερματαγωγὸς πόρος (ἀγωγὸς μετάγων, διοχετεύων τὸ σπέρμα ἀπὸ τῶν ὄρχεων μέχρι τοῦ ἐκσπερματικοῦ πόρου, ἄ. σπερματικὸς πόρος).

**σπερματία** (ἡ) μτγν. ἡ σπορά : Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ. 64,10 (δ.ἀνάγν. πανσπερμία).

**σπερματίας** (ὁ) κ. νεώτ. καρπὸς ἀφιέμενος ὅπως ὡριμάσῃ πρὸς συλλογὴν σπόρων, ἄ. σπορίτης : Κρατῖν.136 σπερματίας σικυός.

**σπερματίζω** μτγν. κ. μσν. σπείρω, σπέρνω : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,21,9 σπερματίζειν εἰς γῆν· **2)** παθ. ἐπὶ γυναικός, δέχομαι σπέρμα, συλλαμβάνω : ΠΔ Λευΐτ.12,2 γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ, καὶ τέκῃ ἄρσεν .. · **3)** ἀμτβ. ἐπὶ φυτῶν, ὡριμάζω, κάνω σπόρο, δένω : αὐτ.Ἔξ.9,32· **4)** ἐν εἰδ. σημ. ἀνοζητῶ, ἀνατρέχω ἐρευνῶν τὴν καταγωγήν τινος : Εὐστ.1348,52.

**σπερματικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σπέρμα ἢ τὰ σπερματογόνα βλ.λ. ὄργανα καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν : Ἀριστλ. ΖΓ 717a,12 περὶ δὲ τῆς ἐν τοῖς ἄρρεσι διαφορᾶς τῶν σπερματικῶν ὀργάνων, αὐτ.717a,30, αὐτ.ΖΜ 681b,35· ‖ εἰδ. ἀνατ. σπερματικὸς πόρος ὁ ἐκφορητικὸς πόρος ἑκατέρου ὀρχικοῦ ἀδένος, ὁ διοχετεύων τὸ σπέρμα ἀπὸ τούτου εἰς τὸν ὄπισθεν τοῦ προστάτου ἐκσπερματιστικὸν πόρον : αὐτ.ΖΓ 716b,17· ‖ ὁμ. νεώτ. ἀνατ. σπερματικὰ σωληνάρια λεπτότατοι τριχοειδεῖς ἀδενοσωλῆνες τῆς ὑφῆς τοῦ ὄρχεως, συναποτελοῦντες τὰ ὀρχικὰ λόβια· ‖ σπερματικαὶ ἀρτηρίαι δύο ἀρτηρίαι, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἐκφυόμεναι ἐκ τῆς κοιλιακῆς ἀορτῆς καὶ κατερχόμεναι ἑκατέρωθεν τῆς σπονδυλικῆς στήλης· ‖ σπερματικὸς τόνος ἢ λῶρος σχοινιοειδὲς σῶμα, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἐκφορητικοῦ πόρου τοῦ ὀρχικοῦ ἀδένος, ἐκ τῶν ἀγγείων καὶ τῶν ἐλύτρων ἢ περιβλημάτων αὐτοῦ· ‖ σπερματικαὶ φλέβες αἱ συνοδεύουσαι τὴν σπερματικὴν ἀρτηρίαν· ‖ σπερματικὸν λοφίδιον ἐπιμήκης ἐξοχὴ τοῦ ὀπισθίου τοιχώματος τῆς προστατικῆς μοίρας τῆς ἀνδρικῆς οὐρήθρας· **2)** ὁ ἐκ σπέρματος προερχόμενος : Θεόφρ.ΦΑἰτ. 1,2,1 σπ- γένεσις· **3)** ὁμ. ὁ ἱκανὸς νὰ παραγάγῃ, νὰ γεννήσῃ : Ἀριστλ.ΖΓ 750a,13 τὸ δὲ σπερματικὸν ζῷον δεῖ θερμὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι, Σωρ.1,41· ‖ ὀθ. τὸ σπερματικὸν ἡ δύναμις τῆς γονιμοποιήσεως, τῆς ἀναπαραγωγῆς : Ζήν.Στωϊκ.1,39· **4)** ἐν τῇ βοταν. ὁ ἀφορῶν εἰς τὴν σπορὰν ἢ τοὺς σπόρους τῶν φυτῶν : σπερματικὴ βλάστη (τὸ ἐντὸς τῆς ᾠοθήκης τῶν ἀνθέων ἀναπτυσσόμενον μικροσποριάγγειον, τὸ φυτικὸν ᾠάριον)· ‖ εἰδ. τὸ σπερματικὸν τὸ περικάρπιον : Θεόφρ.ΦΙ 6,4,3· **5)** φιλοσοφ. ὁ περιέχων τὰ στοιχεῖα τῆς γενέσεως· εἰδ. σπερματικοὶ λόγοι : παρὰ Στωϊκοῖς, οἱ φυσικοί, οἱ ἀπὸ τῆς θεότητος ἐκπορευόμενοι νόμοι τῆς γενέσεως, οἱ κατευθύνοντες τὴν δημιουργικὴν ἐνέργειαν τῆς ὕλης : Διογ.Λ 7,148, Πλούτ.Ἠθ. 637Α· ‖ εἰδ. ἐν τῇ ἀριθμητικῇ : ἡ σπερματικὴ δυάς : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.31Ρ· **6)** ὁ ἐν περιλήψει, ὁ ἐν ταῖς κυρίαις, ταῖς βασικαῖς αὐτοῦ ἐννοίαις

διατυπούμενος, ἐμφαινόμενος, ἐκφραζόμενος : Οὐλπ.ἐν Δημ.9,6, Συριον.Ἑρμ.2,91R.

**σπερματικῶς** ἐπίρρ. μτγν. γενετικῶς, παραγωγικῶς : Θεολ.Ἀριθμ.3,4· 2) διὰ σπέρματος βλ.λ.2), διὰ γονῆς : Ἐπιφάν.Ι,849Α **τὸν υἱὸν μὴ σπερματικῶς καταβεβλημένον**· 3) μτφ. κατὰ τρόπον σπερματικὸν βλ.λ.6), σποράδην : Γαλ.7,764 **[εἴρηται]** σπερματικῶς.

**σπερματίνη** (ἡ) νεώτ. ὁ. σπερμίνη βλ.λ.

**σπερμάτιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σπέρμα βλ.λ.2), σπορίδιον : Θεόφρ.ΦΙ 9,20,1, Διοσκ.2, 120· ‖ νεώτ. βοτσν. τὸ μικροσκοπικὸν σπόριον κρυπτογομικῶν τινων φυτῶν, ἰδίως δὲ τῶν μυκήτων· 2) ἐν χρ. κ. περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σπέρματος, τῆς γονῆς : Μᾶρκ.Αὐρ.12,26 **οὐ γὰρ αἱματίου, ἢ σπερματίου, ἀλλὰ νοῦ κοινωνία.**

**σπερματίς**-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ἐπιθετ. ἡ τοῦ σπέρματος· ἡ τὸ σπέρμα παρέχουσα ἢ περιέχουσα : Διογ.Ἀπ.6 **σπερματίδες φλέβες** (δ.ἀνάγν. ἀντὶ σπερματίτιδες)· 2) νεώτ. ὡς οὐσ. κυτταρικὸν στοιχεῖον ἀποτελοῦν τὴν νεωτέραν ἢ τελευταίαν γενεὰν σπερματικῶν κυττάρων τοῦ ἐπιθηλίου τῶν σπερματικῶν σωληναρίων τοῦ ὄρχεως, καὶ ἐξ ἧς διὰ μεταπλάσεως παράγονται τὰ σπερμοτοζῳάρια.

**σπερματισμός** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ παραγωγὴ σπέρματος, σπόρου : Θεόφρ.ΦΙ 7,5,3 (τὰ λάχανα) **μεταφυτεύουσι πρὸς τοὺς σπερματισμούς**, αὐτ.7,4,3, ΚΜονασσ.Ἔρωτ.4,54 **τὸ δένδρον οὐ πλησθήσεται σπερματισμοῦ καὶ γόνου**· 2) ὁ ἐκσπερματισμός, ἡ συνουσία : ΠΔ Λευΐτ.18,23 **καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμόν**· 3) νεώτ. βιολ. θεωρία ἀποδίδουσα εἰς τὸ σπέρμα τοῦ ἄρρενος πάντα τὰ κύρια καὶ οὐσιώδη συστατικὰ τοῦ ἐμβρύου.

**σπερματιστής** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ πλήρης σπέρματος, ὁ ἐπιβήτωρ : Κοσμ.Ἱεροσ.ἐν Spicil.Rom.2, 328 **σπερματιστὴς ἄρσην**· 2) νεώτ. ὁ ἀκολουθῶν τὴν θεωρίαν τοῦ σπερμοτισμοῦ βλ.λ.3).

**σπερματίτης** (ὁ) μτγν. ὁ σπερματικὸς βλ.λ.5) : Νικόμ.π.Φῶτ.143Β **σπερματίτης λόγος** (δ. σπερματικὸς λόγος)· 2) τὸ θηλ. **σπερματῖτις-ιδος** ὡς ἐπίθ. ἡ σπερματική· πρβλ. σπερματίς : Διογ.Ἀπ.6 **σπερματίτιδες φλέβες.**

**σπερματοβλάστη** (ἡ) νεώτ. βιολ. κυτταρικὸν στοιχεῖον τοῦ ὄρχεως, **ἐξ οὗ** βλαστάνει τὸ σπερμοτοζῳάριον.

**σπερματογένεσις**-εως (ἡ) νεώτ. βιολ. **κ. σπερματογονία** σπερμογονία βλ.λ.

**σπερματογραφία** (ἡ) νεώτ. περιγραφὴ ἢ πραγματεία περὶ τῶν σπερμάτων τῶν φυτῶν.

**σπερματοδόχος**-ον νεώτ. κ. σπερμοδόχος ὁ εἰσδεχόμενος ἢ ἐγκλείων σπέρμα : **σπ. κύστις.**

**σπερματοζῳάριον** (τὸ) νεώτ. βιολ. **κ. σπερματοζῴδιον κ. σπερματοζῴφιον κ. σπερματόζῳον** τὸ ἄρρεν γεννητικὸν κύτταρον τὸ ἐμπεριεχόμενον ἐν τῷ σπέρματι, δ. ζωοσπέρμιον, σπέρμιον.

**σπερματοθήκη** (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἀποθήκη σπερμάτων : Ψελλ.Σύν.Νομ.1266 **ἐπί τε χρησιμότητι ἀγροῦ σπερματοθήκας**· 2) νεώτ. κ. σπερμοθήκη τὸ μέρος τοῦ φυτοῦ ἢ τοῦ καρποῦ τὸ ἐμπερικλεῖον τὸ σπέρμα ἢ τὰ σπέρματα· 3) ὁμ. νεώτ. θύλακος τοῦ γεννητικοῦ συστήματος ἐνίων θηλέων ἐντόμων, ἐν ᾧ φυλάσσονται τὰ σπερματοζῳάρια τοῦ ἄρρενος μέχρι τῆς γονιμοποιήσεως αὐτῶν.

**σπερματόκεντρον** (τὸ) **νεώτ. κ. σπερμόκεντρον** τὸ κεντρικὸν σῶμα τοῦ σπερματοζῳαρίου.

**σπερματοκήλη** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διόγκωσις τῆς ἐπιδιδυμίδος καὶ τοῦ σπερματικοῦ τόνου **ἐκ τῆς** ἐπισχέσεως σπέρματος ἐντὸς αὐτῶν.

**σπερματοκυστεοτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὴ ἀφαίρεσις τῆς σπερματοδόχου κύστεως.

**σπερματοκυστῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν σπερματοδόχων κύστεων, βλεννορροϊκῆς συνήθως προελεύσεως.

**σπερματοκύτταρον** (τὸ) νεώτ. βιολ. κ.σπερμοκύτταρον παράγον τὸ σπερματοζῳάριον.

**σπερματόλιθος** (ὁ) νεώτ. λιθοειδὲς σύγκριμα εὔθρυπτον σχηματιζόμενον ἐντὸς τῶν σπερματοδόχων κύστεων, δ. σύμπηξιον.

**σπερματολογία** (ἡ) νεώτ. ἡ περιγραφὴ ἢ ἔρευνα τοῦ ζωϊκοῦ ἢ φυτικοῦ σπέρματος.

**σπερματολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπερματολογίαν βλ.λ.

**σπερματολόγος**-ον σπερμολόγος βλ.λ.1): Ἐπίχ.45.

**σπερματολογῶ-έω** μτγν. συλλέγω, συναποτελῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ποθ. : Φιλόστρ.Σοφ.1,22,2 **μελέτας ὥσπερ ἐσπερματολογῆσθαι.**

**σπερματοποιῶ-έω** μτγν. μετατρέπω εἰς σπέρμα : Πορφ.Ἐμβρ.7,2.

**σπερματοπώλης** (ὁ) ὁ πωλῶν σπόρους, σπέρματα : Νικοφ.19, Κριτί.70.

**σπερματόρροια** (ἡ) νεώτ. **ἡ αὐτόματος ἄνευ** ἐρεθισμοῦ ῥύσις σπέρματος.

**σπερματορροϊκός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ **ἀναφερόμενος** εἰς τὴν σπερμοτόρροιαν βλ.λ.

**σπερματόσωμον** (τὸ) νεώτ. βιολογ. κυτταρικὸν ἐν ἐξελίξει στοιχεῖον τῶν σπερματαγωγῶν πόρων τοῦ ὄρχεως.

**σπερματοτοξίνη** (ἡ) νεώτ. ὁ. σπερμοτοξίνη βλ.λ.

**σπερματοῦχος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων, κρατῶν τὸ σπέρμα· **δθ.** κ. γόνιμος, καρποφόρος : Πορφ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,11, Ἰω.Λυδ.Μην.4,4,137.

**σπερματοφάγος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ τρώγων σπέρματα, σπόρους : Διόδ.Σ 3,24 **οἵ τε Ὑλοφάγοι καὶ οἱ Σπερματοφάγοι καλούμενοι.**

**σπερματοφόρος**-ον νεώτ. ὁ φέρων ἢ παράγων σπέρμα· ‖ ζῳολ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. εἰδικὴ κάψα, ἢ θύλακος περικλείων σπερματοζῳάρια ἐκβληθέντα ὑπὸ τῶν ἀρρένων διαφ. ζῴων.

**σπερματόφυτα** (τὰ) νεώτ. βοταν. τὰ ἀνώτερα φυτὰ τὰ παρουσιάζοντα ἐναλλαγὴν γενεῶν **μετὰ** σχηματισμοῦ σπερματικῆς βλάστης καὶ σπέρματος, δ. φανερόγαμα.

**σπερματσέτο** (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. τὸ σπερμακήτειον, δ. κητόσπερμα βλ.λ.· 2) κτ. συνεκδ. τὸ στεατοκήριον βλ.λ.

**σπερματῶ-όω** μτγν. σπείρω· εὐχρ. ἐν τῷ παθ. ἐπὶ γῆς, δέχομαι σποράν : Θεό ρρ.ΦΑΙτ.3,2,1 **περὶ τῆς ἀροσίμου δὲ καὶ σπερματουμένης**· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἄνθους, φυτοῦ, σχηματίζω σπόρον, δένω : αὐτ.6,8,2 **ἐὰν τις ἀποκνίζῃ καὶ ἀφαιρῇ τὸ ἄνθος καὶ οὐκ ἐᾷ σπερματοῦσθαι.**

**σπερματώδης**-ους-ες ὁ ἐν εἴδει σπέρματος, σπόρου : Σχόλ.Νίκ.Ἀλεξ.253· ‖ **σπερματώδης κίνησις** ἡ κίνησις, ἡ ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ σπέρματος : Ἀριστλ.Πρ.880b,18 (δ.ἀνάγν. **ἀντὶ** σπασματώδης)· 2) ὁ δημιουργικός, γόνιμος, μτφ. : Χαρώνδ.π.Στοβ.4,2,24 **τὸ κάλλιστον καὶ σπερματωδέστερον τῆς ἀρετῆς**· 3) ὁ οἱονεὶ ἐν καταστάσει σπέρματος, ὁ ἄνευ ἀναπτύξεως : Ἀρτεμίδ. Δολδ.4 Προοίμ. **ὅσα σπερματωδέστερα καὶ οὐκ ἐξειργασμένα συνέγραφαν οἱ παλαιοί.**

**σπερμάτωσις**-εως (ἡ) ὁ σχηματισμὸς σπέρματος : Φανί.Ἰστ.25 **τὰ δὲ οὐδὲ φύσει τὴν ἀνθίνην οὐδὲ . . ἴχνος . . σπερματώσεως.**

**σπερμεῖα** (τὰ) μτγν. τὰ σπέρματα, οἱ σπόροι: Νίκ.Ἀλεξ.201, αὐτ.Θηρ.599 **ἱππείου γε ταμὼν σπερμεῖα σελίνου,** αὐτ.804,

**σπερμεῖος** (ὁ) ὁ ἐπιβλέπων τὰ σπέρματα, προστατεύων τὴν σποράν, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Ὀρφ.Ἀργ.34,3· ‖ ὁμ. θηλ. **Σπερμείη ἐπίθ. τῆς** Δήμητρος : αὐτ.40,5.

**σπερμικός**-ή-όν νεώτ. **ὁ σπερματικὸς βλ.λ.**

**σπερμίνη** (ἡ) νεώτ. κ. **σπερματίνη** τὸ κύριον συστατικὸν τοῦ προστατικοῦ ὑγροῦ, εἰς ὃ ὀφείλεται ἡ ἰδιάζουσα ὀσμὴ τοῦ ζωϊκοῦ σπέρματος.
**σπερμιοβλάστη** (ἡ) νεώτ. ἄ. σπερμοβλάστη βλ.λ.
**σπέρμιον** (τὸ) νεώτ. τὸ σπερματοζωάριον βλ.λ.
**Σπέρμιος** (ὁ) Ἐπιγρ. ὀνομασία μηνὸς ἐν Κνωσῷ.
**σπερμοβόλημα-ατος** (τὸ) γλωσσ. σπορεῖον, φυτώριον.
**σπερμοβολία** (ἡ) πάπ. ἡ σπορά.
**σπερμοβόλος** (ὁ) ὁ ἐνεργῶν τὴν σποράν, ὁ σπορεύς : Ποιητὴς ἐν Πάπ.
**σπερμοβολῶ-έω** μτγν. τινάσσω, ρίπτω σπέρμα : Ὡραπ.Ι,46.
**σπερμοβόρος-ον** ὁ τρώγων, καταβιβρώσκων τὸ σπέρμα : Καισάρ.1096 (ἔκδ.Mi.).
**σπερμογονία** (ἡ) νεώτ. κ. **σπερματογ-** κ. **σπερματογένεσις** ἡ παραγωγὴ σπερματοζωαρίων ἐντὸς τῶν πρὸς τοῦτο ὀργάνων τοῦ ἄρρενος.
**σπερμογονικός-ή-όν** μσν. ὁ κατάλληλος πρὸς παραγωγὴν σπέρματος : Ἀναστ.Σιν.ἐν Mi.Patrol. 89,749 **σπερμογονικὴ δύναμις.**
**σπερμογόνιον** (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ἡ ἀρχικὴ βλάστη τοῦ σπερματοζωαρίου, μητρικὸν σπερματοκύτταρον· **2)** μυκητολογ. εἰδικὸν καρποφόρον τῶν μυκήτων ἔχον μορφὴν σφαιροειδῆ, ἐν ᾧ γεννῶνται μικρότατα σπόρια, ἄ. πυκνίδιον.
**σπερμογόνος-ον** σχόλ., μσν. κ. νεώτ. κ. **σπερματογόνος** ὁ γεννῶν, παράγων σπέρμα : Σχόλ. Λυκόφρ.352, ΚΜανοσσ.Χρον.4651 **τοὺς σπερμογόνους ἐνδακῶν καὶ παιδουργοὺς κυλίνδρους.**
**σπερμογονῶ-έω** μτγν. γεννῶ, παράγω σπέρμα, κάνω σπόρο : Θεόφρ.ΦΙ 7,14,3 **ἐν ἑαυτῷ πεττόμενον καὶ σπερμογονοῦν.**
**σπερμοδότις ὑλοτομία** (ἡ) νεώτ. ἐν τῇ δασοκομικῇ στάδιον τῆς βαθμιαίας ὑλοτομίας καθ' ὃ ἀραιοῦται τὸ δάσος, ἵνα διὰ τῆς μείζονος λήψεως φωτὸς παράγωσι τὰ δένδρα ἀφθόνους καὶ ὑγιεῖς σπόρους, οἵτινες πίπτοντες εἰς τὸ ἔδαφος ἐξασφαλίζουσι τὴν ἀναδάσωσιν μετὰ τὴν κοπὴν τῶν ὡρίμων δένδρων.
**σπερμοδόχος-ον** νεώτ. ἄ. σπερματοδόχος βλ.λ.
**σπερμοθήκη** (ἡ) νεώτ. ἄ. σπερματοθήκη βλ.λ.
**σπερμοκύτταρον** (τὸ) νεώτ. ἄ. σπερματοκύτταρον βλ.λ.
**σπερμολογία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ σπερμολόγου βλ.λ.2), διάθεσις πρὸς διάδοσιν ἀδεσπότων φημῶν, ἰδ. δυσφημιστικῶν : Πλούτ.Ἠθ.65B **διαμιλλώμενος ὑπερβαλέσθαι βωμολοχίᾳ καὶ σπερμολογίᾳ,** αὐτ.Ἀλκ.36.
**σπερμολογικός-ή-όν** μτγν. ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς σπερμολόγον βλ.λ.2), ὁ ἀποτελῶν ἀσήμαντον φλυαρίον : Πλούτ.Ἠθ.664A **τὰ σπερμολογικὰ καὶ περίεργα.**
**σπερμολόγος-ον** (λέγω) ὁ συλλέγων σπέρματα, σπόρους, ἐπὶ τῶν κοκκοφάγων πτηνῶν : Πλούτ. Δημήτρ.28 **ὥσπερ ὀρνίθων σπερμολόγων συνδρομήν,** Ἀλέξ Μύνδ.π.Ἀθήν.9,388A· ‖ οὕτω κ. ὡς οὐσ. : Ἀριστφ.Ὄρν.232 **σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,** Ἀριστλ.ΖΙ 592b,28· ‖ Ἡσ. «κολοιώδες ζῷον»· **2)** μτφ. ὁ συλλέγων καὶ διαδίδων ἀδεσπότους φήμας, ἰδ. δυσφημητικὰς ἢ ἀνησυχαστικάς : Διον.Ἁλ.Ρωμ.19,5 **ἄνθρωπος σπερμολογώτερος**· ‖ συνήθ. εὐχρ. ὡς οὐσ. : Δημ. 269 **ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμ' ἀγορᾶς,** ΚΔ Πράξ.17,18 **τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν,** Ἀθήν.Β,344C· **3)** οὕτω κ. ἐπὶ φημῶν, λόγων ἀποτελούντων ἀντικείμενον σπερμολογίας : Πλούτ.Ἠθ.456C **σπερμολόγα ῥήματα.**
**σπερμολογῶ-έω** κ. νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ἐπὶ πτηνῶν συλλέγω σπέρματα, σπόρους σποραλογάω : Ἱππ. Δι.2,47, Πλούτ.Ἠθ.473A **οὐ τὰ πάντα σαρκοφαγεῖν ἢ σπερμολογεῖν ἐποίησεν**· **2)** συλλέγω καὶ διαδίδω φήμας περὶ ἀλλοτρίων προσώπων, εἶμαι σπερμολόγος βλ.λ.2) : Φιλόστρ.Ἀπόλλ.5,20.
**σπερμονόμος-ον** μσν. ὁ συλλέγων, ἀναλέγων σπέρματα, σπόρους, σπερμολόγος βλ.λ. : Ἡσ., Εὐστ.1547,54.
**σπερμοτοκῶ-έω** μτγν. παράγω σπέρμα, εἶμαι σπερμοφόρος βλ.λ.2) : Θεόφρ.ΦΙ 6,4,8.
**σπερμοτοξικός-όν** νεώτ. ὁ καταστρέφων τὰ σπερματοζωάρια : **σπερμοτοξικὸς ὀρός.**
**σπερμοτοξίνη** (ἡ) νεώτ. κ. **σπερματοτοξίνη** οὐσία τοξικὴ κυτταροσπερμικῆς φύσεως περιεχομένη εἴς τινας ὀροὺς καὶ ἐνέχουσα σπερμοτοξικὰς βλ.λ. ἰδιότητας.
**σπερμοῦμαι-όομαι** μτγν. παράγω σπέρμα, σχηματίζω σπόρον : Θεόφρ.ΦΙ 3,18,8.
**σπερμοφάγος-ον** μτγν. κ. νεώτ. ὁ τρώγων σπέρματα, σπόρους, ὁ κοκκοφάγος, ἄ. σπερματοφάγος βλ.λ. : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,56.
**σπερμόφιλος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος κολεοπτέρων ἐντόμων τῆς οἰκογεν. τῶν **καραβιδῶν.**
**σπερμοφόρος-ον** μτγν. ὁ φέρων, ἐγκλείων σπέρμα : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,21,1· **2)** ἐπὶ φυτῶν, ὁ πλήρης σπερμάτων, σπόρων : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,104 **σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα.**
**σπερμοφορῶ-έω** μτγν. φέρω, περικλείω σπέρμο : Θεόφρ.ΦΙ 1,2,2. αὐτ.6,7,1 **ὅταν γὰρ σπερμοφορεῖν μέλλωσι, τότε ἐγκαυλοῦσι.**
**σπερμοφυής-οῦς-ές** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ σπέρματος ἀναπτυσσόμενος, βλαστάνων : Θεόφρ.ΦΙ 7,10,1, **σπερμοφυὲς δένδρον** (κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ διὰ παρασπάδος ἢ μοσχεύσεως ἀναπτυχθέν)· ‖ νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ δασολογ. **σπερμοφυὲς δάσος** τὸ ἀποτελούμενον ἐκ δένδρων προελθόντων ἐκ σπέρματος καὶ οὐχὶ ἐξ ἀναβλαστημάτων.
**σπερμοφυῶ-έω** μτγν. κ. νεώτ. παράγω σπόρον, σπέρμα : Θεόφρ.ΦΙ 7,4,7, αὐτ.ΦΑἰτ.1,16,4.
**σπερνός-ή-ό** δημ. ὁ ἑσπερινός, ὁ τῆς ἑσπέρας· ‖ ὡς οὐσ. ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἑσπερινὴ ἀκολουθία, ἑσπερινὸς βλ.λ.2) : Θεοτόκ.μτφρ.Σαίξπηρ Τρικυμία 153 **χαρά σας εἶναι τοῦ σπερνοῦ ν' ἀκοῦτε | τὴ σοβαρὴ καμπάνα νὰ σημαίνῃ.**
**σπέρνω** δημ. τ. τοῦ σπείρω βλ.λ.
**σπέρξομαι** μέσ. μέλλ. τοῦ σπέρχω βλ.λ.
**σπερούνι** (τὸ) δημ. κ. **σπιρούνι** βλ.λ., ὁ πτερνιστήρ : Γρυπ.Σκ.Τερρ.45,12 **φτερνοκοπάει τοὺς πόδους της | καβάλλα, μὲ χρυσὰ σπερούνια.**
**σπερύνειν** Ἡσ. «σπείρειν, θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν, διώκειν».
**σπερχνοποιός-όν** σπερχνὸς βλ.λ.2) : Ἡσ.
**σπερχνός-ή-όν** (σπέρχω) ὁ ταχέως, γοργῶς βαίνων, ὁ σπεύδων· Ἡσ. «ταχύς, σπουδαῖος, ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι ἢ ἐπειγόμενος» : Αἰσχ.Ἑπτ.286 **πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους λόγους ἱκέσθαι**· **2)** ἐπὶ νόσων, δεινός, ὀξύς, βαρείας μορφῆς : Ἱππ.Νούσ.2,64, αὐτ.Φύσ.Γυν.35· **3)** τὸ οὐδ. ἐν ἐπιρρ.χρ. σφοδρῶς, βιαίως : Ἡσιοδ.Α 454 **σπερχνὸν .. κοτέων**· **4)** Ἡσ. «σπερχνόν· εἶδος ἱέρακος».
**σπερχυλλάδην** (σπέρχομαι) ἐπίρρ. ὁρμητικῶς, ἐντόνως, ζωηρῶς : Κωμ.Ἀδέσπ.30 **σ. κέκραγας.**
**σπέρχω** ποι. ρ. ἐν χρ. κ. π. τῇ ἰων. πεζ., π. τῇ ἀττ. δὲ μ. ὡς σύνθ. **ἐπι-,κατα-σπέρχω,** μέσ. μέλλ. **σπέρξομαι** (Ἡσ.), ἀόρ. **ἐσπερξάμην** (αὐτ.), παθ. **σπέρχομαι** (Ἰλ.Τ 317), μτχ. παθ. ἀορ. **σπερχθείς** (Πίνδ. Ν 1,40, Ἡρ.1,32), θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν, μτ. ἀπαρφ. : Λουκ.Τραγῳδ.236 **ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, ἔσπερχεν τρέχειν**· κ. παθ. κινοῦμαι μεθ' ὁρμῆς ἢ μετὰ σπουδῆς, σπεύδω, βιάζομαι, μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Τ 317 **ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ .. φέρειν Ἄρηα,** Ὀδ.Ν 22, Εὐρ.Μήδ.1133 **μὴ σπέρχου** (μὴ βιάζεσαι), Ἀπολλ.Ρ 4,211, αὐτ.1,1255, Ὀρφ.Λιθ 706· ‖ π.Ὁμ. συχνοτ. χρ. τῆς μτχ. τοῦ παθ. ἐνεστ. : Ἰλ.

Ω 322 σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς ἑοῦ ἐπεβήσετο δίφρου, αὐτ.Ψ 870, 'Οδ.Ι 101, αὐτ.Ν 115· ‖ κ. ἀμτβ. ὡς τὸ παθ. : αὐτ.334 ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι (ὁρμητικῶς φέρονται), 'Οδ.Γ 283, 'Ομ.'Υμν.33,7, 'Οππ.Κυν.1,342, αὐτ.'Αλ.5,295· **2)** μτφ. τὸ παθ. εἶμαι βιαστικὸς ἐξ ὀργῆς, διατελῶ ἐν ἐξάψει, ἐν ὀργῇ : 'Ιλ.Ω 248 οἱ δ' ἴσαν ἔξω σπερχομένοιο γέροντος, Πίνδ.Ν 1,40 σπερχθεῖσα θυμῷ, 'Ηρ.1,32 Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς εἶπε, αὐτ.3,72,Καλλ. Δῆλ.60· ‖ **σπέρχομαί τινι** εἶμαι ὠργισμένος κατά τινος· 'Ησ. «σπέρξομαι· ὀργισθήσομαι» : 'Ηρ. 5,33 δεινὸν ἐποιήσατο ὁ Μεγαβάτης καὶ ἐσπέρχετο τῷ 'Αρισταγόρῃ, Καλλ.Δῆλ.158· **3)** ἐπὶ τῆς θαλάσσης, κυμαίνομαι ὁρμητικῶς, συνταράσσομαι βιαίως : 'Υμν.'Ισ.151.

**σπές, σπέτε** προστ. ἀόρ. τοῦ εἰπεῖν (ὡς τὸ σχές, σχέτε τοῦ ἔχω).

**σπέσθαι** ἀπαρφ. ἀορ. τοῦ ἕπομαι (ὡς τὸ σχέσθαι τοῦ ἔχομαι) : 'Ησ. «ἐπακολουθῆσαι».

**σπεσιαλιτὲ** (ἡ, τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. σύνθετον φάρμακον, προερχόμενον ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἄλλων φαρμάκων, οὗ ἡ σύνθεσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπινόησιν εἰδικοῦ χημικοῦ, ἰατροῦ ἢ φαρμακοποιοῦ, ἰδιοσκεύασμα.

**σπετσαρία** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ φαρμακεῖον.

**σπετσέρης** (ὁ) (ἰταλ.) δημ. κ. σπετσιέρης ὁ φαρμακοποιός : λ.τραγ. στὸ γιατρὸ καὶ στὸ σπετσιέρη | μὲ τὰ γιατρικὰ στὸ χέρι.

**σπευδόντως** ἐπίρρ. ἐν σπουδῇ, βιαστικά : 'Ησ. ἐν λ. ἠπειγμένως.

**σπεύδω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. ἀπαρφ. σπευδέμεν ('Οδ.Ω 324), μέλλ. σπεύσω (Εὐρ.Μήδ.153, 'Αριστφ. 'Ιππ.926), κρητ. σπευσίω ('Επιγρ.), ἀόρ. ἔσπευσα (Εὐρ.'Ικ.161, Πλάτ.Κρίτ.45C), ἐπ. σπεῦσα ('Οδ.Ι 250), ἐπ. ὑποτ. σπεύσομεν ('Ιλ.Ρ 121), παρακ. ἔσπευκα (Παυσ.7,15,11, 'Επιγρ.), μέσ. σπεύδομαι (Αἰσχ.'Αγ.151), μέλλ. σπεύσομαι ('Ιλ.Ο 402), παθ. παρακ. ἔσπευσμαι (Λουκ.'Ερωτ.33, Γαλ.12,895), ἐπισπέρχω, ἐπείγω, ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω μετὰ σπουδῆς ἢ προθυμίας, μετὰ σπουδῆς, προθύμως πράττω τι : 'Ιλ.Ν 236 ταῦτα δ' ἅμα χρὴ σπεύδειν, 'Οδ.Τ 137 οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν, 'Ηρ. 1,38, αὐτ.206 παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις, Εὐρ. 'Ιων 1226· ‖ παρασκευάζω, ἑτοιμάζω ταχέως : Σόλ.34(26) σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον οἱ δ' ὄξος, Εὐρ.ΙΤ 1352, 'Επιγρ.Κρήτης σπευσίω ὅ τι κα δύναμαι κακὸν τᾷ πάλει· κ. μέσ. : Αἰσχ.'Αγ.151 σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν' ἄδαιτον· **2)** συντόνως ἐφίεμαί τινος, θηρῶ τι, σπουδὴν ποιοῦμαι, σπουδάζω περί τι, προσπαθῶ, κοπιάζω διά τι μετὰ ζήλου ἢ προθυμίας : Θέογν.335 μηδὲν ἄγαν σπεύδειν, αὐτ.401, Πίνδ.Π 3,62 μὴ βίον ἀθάνατον σπεῦδε, αὐτ.Ι 3(4),13(31), Εὐρ.'Ικ.161 εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας, αὐτ.'Εκ.1175, αὐτ.'Ηρ.1133, Θουκ.5,16 σπεύδοντες τὰ μάλιστ' αὐτὴν (ἡγεμονίαν) Πλειστοάναξ . . καὶ Νικίας· κ. παθ. : 'Ηρ.7,53 ξυνὸν πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται· **3)** ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω νὰ ἐκτελέσω τι : Αἰσχ.'Ικ.599 πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος σπεῦσαί τι τῶν βούλιος φέρει φρήν, Σοφ.'Ηλ.251 καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα καὶ τοὐμὸν αὐτῆς, Εὐρ. 'Εκ.120, αὐτ.ΙΤ 201, Θουκ.1,141 τὸ ἐφ' ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδῃ, 'Ανδοκ.2,2, Πλάτ.Πρωτ.361Α, αὐτ. Νόμ.687Β, Μέν.Μον.344 μὴ σπεῦδ' ἃ μὴ δεῖ μηδ' ἃ δεῖ σπεύδειν μένε· ‖ μτ. δοτ. : Χαρίτ.6,1 οἱ μὲν Χαιρέᾳ σπεύδοντες, οἱ δὲ Διονύσῳ (οἱ ἐπιζητοῦντες νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἐπιθυμίας, νὰ βοηθοῦν τὸν Χαιρέαν, οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ)· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Φιλόστρ.'Απολλ.5,8 ἐς τὰ 'Ελλήνων σπεύδειν· ‖ συχνότ. τελ. προτ. : 'Αριστφ.'Ιππ.926 εἰς τοὺς πλουσίους σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς· **4)** νεώτ. ἐνεργῶ, πράττω τι ἐν τάχει, ἐπειγόντως : μόλις ἔλαβα τὸ γράμμα σας, ἔσπευσα νὰ σᾶς ἀπαντήσω· **5)** μτφ. παρορμῶ, παρακελεύομαι, προτρέπω, παραινῶ νὰ ἐκτελεσθῇ, νὰ γίνῃ τι ταχέως : 'Ηρ.8,46 ἀλογήσαντες δὲ τῶν ἐντολέων ἀπίκατο ἐς τοὺς 'Ελληνας Δημοκρίτου σπεύσαντος (δέον νὰ ὑπονοηθῇ ἀντικείμ. κτ. αἰτ.), Σοφ.ΑΙ. 804 σπεύσατε . . Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν, αὐτ. 1165 σπεῦσον .. κάπετόν τιν' ἰδεῖν· **6)** 'Ησ. «ἐρεθίζω»· **7)** κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν ἀμτβ. χρ. κινοῦμαι ταχέως, ἐπείγομαι, ἔρχομαι, μεταβαίνω που ταχέως, γρήγορα, βιάζομαι : 'Ιλ.Λ 119 διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην σπεύδουσ' ἱδρώουσα (ἔλαφος), αὐτ.Θ 191, αὐτ.Ω 414, 'Ησίοδ.Α 228 αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς Περσεὺς . . ἐτιταίνετο, Σοφ.ΟΚ 900 σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος (μὲ ἀφειμένον, ἐλεύθερον τὸν χαλινόν), Εὐρ.'Ιων 1556, Πλάτ. Θεάγ.122Α, αὐτ.Εὐθφρ.15D, Ξεν.'Αν.3,4,49, αὐτ.4,8, 14 μὴ εἶναι ἔνθα πάλαι σπεύδομεν, 'Ισοκρ.4,164 δεῖ σπεύδειν καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν,· ἔσπευσε πρὸς συνάντησίν των μόλις τοὺς ἀντελήφθη· **8)** μσν. ἔρχομαι, τρέχω ἵνα βοηθήσω, ἵνα παράσχω βοήθειαν εἴς τινα : 'Ακολ.Παρακλ. Κανόνος σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· **9)** καταβάλλω προσπαθείας, προσπαθῶ προθύμως ἢ ζωηρῶς, ἀγωνίζομαι, ἐπὶ μαχομένων πολεμιστῶν : 'Ιλ.Δ 232 ὃν μὲν σπεύδοντα ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων, αὐτ.Θ 293· ‖ κ. ἐπὶ σιδηρουργοῦ ἐργαζομένου : αὐτ.Σ 373 τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλισσόμενον περὶ φύσας, σπεύδοντα· ‖ κ. ἐπὶ φορτηγῶν ζῴων : αὐτ.Ρ 745 ἐν δέ τε θυμὸς τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν· ‖ κ. ἐπὶ μελισσῶν ἐργαζομένων : 'Ησίοδ.Θ 597· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : 'Ιλ.Ρ 121 περὶ Πατρόκλοιο θανόντος σπεύσομεν (θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ νὰ σώσωμεν τὸ σῶμα τοῦ πεσόντος Πατρόκλου)· ‖ κ. σπ- ὑπέρ τινος : 'Επιγρ.· ‖ κ. ἀπολ. ἐν παροιμ. : Αἰσχ.Πέρσ.742 ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς χὠ θεὸς συνάπτεται, Γέλλ.10,11,5 σπεῦδε βραδέως (νὰ ἐνεργῇς μὲν ταχέως ἀλλὰ καὶ μετὰ περισκέψεως)· ‖ συχν. μτ. μτχ : 'Οδ.Ι 250 σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα (προθύμως ἐξεπόνησε τὰ ἑαυτοῦ ἔργα), Σοφ.'Ηλ.935, Εὐρ.Μήδ.761, 'Αριστφ.'Αχ.179· ‖ ἡ μτχ. σπεύδων ἐν ἐπιρρ. χρ. μετὰ σπουδῆς, μετὰ προθυμίας : 'Ιλ.Ψ 506 τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην, Πίνδ.Π 4,95 ἵκετο σπεύδων, Αἰσχ.Πρ.193 εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ . . σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει, Ξεν.'Ελλ.4,3,1· **10)** μτ. ἀπαρφ. εἶμαι πρόθυμος νὰ . ., προθυμοποιοῦμαι νὰ .. : 'Ησίοδ.'Εργ.22, αὐτ.673 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι, Πίνδ.Ο 4,11(14), αὐτ.Ν 9,21, 'Ηρ.8,41 ἔσπευσαν δὲ ταῦτα ὑπεκθέσθαι, Αἰσχ. 'Αγ.601, Σοφ.ΑΙ.812 σῴζειν θέλοντας ἄνδρα γ' ὃς σπεύδῃ θανεῖν· κ. μέσ. : Αἰσχ.Εὐμ.360 σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινα τάσδε μερίμνας· **11)** εἶμαι ἀνυπόμονος, ἀνυπομονῶ, δὲν βλέπω τὴν ὥρα νά..: 'Ηρ.1,74 ἔσπευσαν καὶ ἀμφότεροι εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι, 'Αριστφ.Εἰρ.672, Πλάτ.Πρωτ.361Α, Ξεν.'Απομν.4,3,1· ‖ κ. μτ. ἐνάρθρ. ἀπαρφ. : 'Επιγρ. ἔσπευσεν τοῦ διατηρηθῆναι τὴν εὐφημίαν αὐτοῖς· ‖ κ. μτ. τελ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὡς, ὅπως, ἵνα : Αἰσχ.Πρ.205 οἱ δὲ τοὔμπαλιν σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτε ἄρξειεν θεῶν, Πλάτ. Γοργ.480Β, αὐτ.Πολιτ.264Α, 'Ισοκρ.4,164· ‖ κ. μτ. τοῦ ὥστε μὴ κ. ἀπαρφ. : Θεόφρ.'Οσμ.57· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ : 'Ιλ.Δ 225 μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν, 'Ησίοδ.'Εργ.24, Θέογν.403, Εὐρ.'Ιππ.182, αὐτ.'Ιων 599, Ξεν.ΚΠ 1,3.4, Λυκοῦργ.57· **12)** μτ. δοτ. προσ. σπουδάζω περί τινα ἢ ὑπέρ τινος, προσπαθῶ διά τινα, εὐνοϊκῶς διάκειμαι πρός τινα : 'Αλεξ.309· **13)** μτγν. περιπίπτω εἰς ψυχικὴν ταραχὴν καὶ πάθος, ἀνησυχῶ, ταράττομαι, ἐνοχλοῦμαι, ἐκπλήττομαι : ΠΔ·'Εξ 15,15 τότε

**ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ .. ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος,** οὐτ.Βασ.Ι,2Β,21· **14)** νεώτ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. **ἐσπευσμένος-η-ον** ὁ βιαστικὰ γινόμενος, δθ. συνεκδ. ἀπροπαρασκεύαστος, ἀμελέτητος· **15)** ἐπίρρ. νεώτ. **ἐσπευσμένως** βιαστικὰ, κατεπειγόντως.

**σπεῦσδος** (ὁ) Ἐπιγρ. ἀξιωματοῦχός τις ἐν Γόρτυνι.

**σπευσίνιοι** Πολυδ.8,132 «Σκύθαι, τοξόται».

**σπεῦσις-εως** (ἡ) γλωσσ. ἡ σπουδή.

**σπευστικός-ή-όν** ὁ σπεύδων, ὁ βιαστικός : Ἀριστλ.Η Νικ.1125a,14 **οὐ γὰρ σπευστικὸς ὁ περὶ ὀλίγα σπουδάζων.**

**σπευστικῶς** ἐπειγόντως, βιαστικά : ΕΜ 738,27.

**σπευστός-ή-όν** μτγν. ὃν πρέπει τις νὰ ἐνεργήσῃ ἐπειγόντως, προθύμως : Φρύν.Σοφ.Παρ.108Β.

**σπήεσσι** ἐπ. δοτ. πληθ. τοῦ σπέος βλ.λ.

**σπηλάδα** (ἡ) δημ. κ. -ιάδα ὀρθ. σπιλιάδα βλ.λ.

**σπηλάδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σπήλαιον βλ.λ. μικρὰ σπηλιά : Θεόπομπ.Κωμ.46 (δ.γρ. σπηλᾴδιον).

**σπηλαιόβιος-ον** νεώτ. ὁ βιῶν ἐν σπηλαίοις, τρωγλοδύτης· ‖ ἰδ. ἐπὶ ζώων, ὁ μονίμως ἐν ὑπογείοις σπηλαίοις διομένων, ἀ. τρωγλόβιος.

**σπηλαιοειδής-οῦς-ές** μσν. ὁ ἐν εἴδει σπηλαίου, σπηλαιώδης : Εὐστ.892,33.

**σπηλαιοζῳολογία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς σπηλαιολογίας βλ.λ. μελετῶν τὰ ἐν τοῖς σπηλαίοις διοβιοῦντο ζῷα· πρβλ. κ. σπηλαιόβιος.

**σπηλαιολογία** (ἡ) νεώτ. ἐπιστημονικὸς κλάδος τῆς γεωλογίας καὶ τῆς φυσικῆς γεωγραφίας μελετῶν τὴν γένεσιν, τὰς μορφὰς καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν σπηλαίων (ἀνόργανα καὶ ὀργανικὰ ἀποθέματα, προσχώματα, σταλακτῖται, ἀπολιθώματα ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν μορφῶν), τὰς ὑδρογραφικὰς συνθήκας τῶν ὑδάτων αὐτῶν, τὰς μετεωρολογικὰς συνθήκας τοῦ ἀέρος των ὡς καὶ τὴν φυσικὴν καὶ χημικὴν σύνθεσιν αὐτοῦ, ἐπίσης δὲ ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἔρευναν τῆς σχέσεως τῶν καρστίων φαινομένων πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἰδ. τὸν προϊστορικόν.

**σπηλαιολογικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπηλαιολογίαν βλ.λ. : **σπηλαιολογικαὶ μορφαί – ἔρευναι - μελέται.**

**σπηλαιολόγος** (ὁ) νεώτ. ἐπιστήμων γεωλόγος εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὴν σπηλαιολογίαν βλ.λ.

**σπήλαιον** (τὸ) νεώτ., δημ. **σπήλιο** (τὸ) κ. **σπηλιά** (ἡ) φυσικὸν βαθὺ κοίλωμα τῆς γῆς ἐντὸς βράχων ἢ καὶ ὑπὸ τὸ ἔδαφος, ἄντρον, σπηλιά : Πλάτ. Πολ.514Α, αὐτ.539Ε **μετὰ τοῦτο καταδιβαστέοι ἔσονταί σοι εἰς τὸ σπήλαιον πάλιν ἐκεῖνο,** Μοσχί.Τραγ.6,5, Σατυρ.Εὐρ.ἀπ.39 ΙΧ 6, ΚΔ Ἀποκ.6,15 **ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων,** Κάλβ. εἰς Μούσας 10,5, Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.13 **ὁ ἄνεμος ἐσύριζεν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σπηλαίου ὅπου εἶχε καταυλίσει μίαν χειμερινὴν νύκτα τὰ πρόβατά της·** ‖ εἰδ. κρησφύγετον, καταφύγιον : ΠΔ Ἱερ.7,11 **μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου,** ΚΔ Ματθ.21,13· ‖ ὄρυγμα γῆς· κ. ἐπὶ τάφου : ΚΔ Ἰω.11,38 **ἦν δὲ σπήλαιον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ᾽ αὐτῷ·** **2)** τόπος ὄπισθεν σκηνῆς ἐν τῷ θεάτρῳ : Πολυδ.4,124· **3)** ἐν εἰδ. σημ. κτ. πληθ. τὰ ἀπόκρυφα μέλη τοῦ σώματος, τὰ αἰδοῖα : ΠΔ Ἰὼβ 2,15 **καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν·** **4)** νεώτ. ἰατρ. κοιλότης ἀπομένουσα ἐντὸς ὀργάνου τινὸς μετ᾽ ἐκκένωσιν ἀποστήματος ἢ σύντηξιν φυματιώδους μάζης : **σπήλαιον πνεύμονος** (ἡ κοιλότης ἐκ τῆς καταστροφῆς πνευμονικοῦ ἱστοῦ, συνήθ. ἐκ φυματιώσεως ἢ ἀποστήματος ἢ γαγγραίνης).

**σπηλαιοπαλαιοντολογία** (ἡ) νεώτ. τμῆμα τῆς σπηλαιολογίας βλ.λ. ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἀπολιθώματα ζωϊκῶν ἢ φυτικῶν μορφῶν.

**σπηλαιοπροϊστορία** (ἡ) νεώτ. τμῆμα τῆς σπηλαιολογίας βλ.λ. ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἐν τοῖς σπηλαίοις εὑρισκομένων λειψάνων, εἰκαστικῶν χαραγμάτων, λιθίνων ἐργαλείων, ὀργάνων, ὅπλων κλπ. τῶν προϊστορικῶν ἀνθρώπων τῆς νεολιθικῆς ἰδ. περιόδου ὡς καὶ τῆς ἐν τῇ καθέκαστα χρησιμοποιήσεως τῶν σπηλαίων ὑπὸ τῶν προϊστορικῶν ἀνθρώπων.

**σπηλαιοφυτολογία** (ἡ) νεώτ. τμῆμα τῆς σπηλαιολογίας βλ.λ. ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν ἐν τοῖς σπηλαίοις ζώντων φυτῶν.

**σπηλαΐτης** (ὁ) μτγν. ὁ ἐν σπηλαίοις λατρευόμενος, ἐπίθ. θεῶν τινων : Παυσ.10,32,5.

**σπηλαιώδης-ους-ες** κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σπήλαιον βλ.λ.1), ὁ ἐν εἴδει σπηλαίου : Πλάτ.Πολ. 514Α **ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει,** Διοσκ.5,91, **- σπηλαιῶδες στόμιον - ὄρυγμα - ῥῆγμα·** **2)** νεώτ. ὁ ὡς ἐκ σπηλαίου προερχόμενος, ὑπόκωφος, βαθύς : **φωνὴ σπηλαιώδης·** **3)** νεώτ. εἰδ. ἰατρ. ὁ πλήρης σπηλαίων βλ.λ.4) : **πνεύμων σπηλαιώδης.**

**σπηλαιώτης** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. μοναχὸς ἀσκητεύων ἐντὸς σπηλαίων.

**σπηλιά** (ἡ) δημ. τὸ σπήλαιον βλ.λ.1) : Σολωμ. Θάνατος τοῦ Βοσκοῦ 2, Κρυστ.Ἀγροτ.Ἡ φλογέρα 100 **γύρνα καὶ κρύψου στὶς σπηλιές,** Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 60,27 **κι οἱ σπηλιὲς ἀχοῦν τριγύρα | τὸν ἀλλόκοτο ρυθμό,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.85,18.

**σπηλιάδα** (ἡ) δημ. ἀ. σπιλιάδα βλ.λ.

**σπήλιο** (τὸ) δημ. κ. **σπήλιος** (ὁ), πληθ. τὰ **σπήλια,** τὸ σπήλαιον βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.2,237 **κι ἐβγῆκε ἀπὸ 'να σπήλιο | ντυμένος ἄρματα χρυσά,** αὐτ.2,2354, Γρυπ.Σκ.Τερρ.85,13 **δένει τὴ μούλα στὴν ξινομηλιὰ | ποὺ ἠσκιώνει ἐμπρὸς στὸ σπήλιο·** ‖ εἰδ. περὶ τοῦ Ἅδου : Ἐρωτόκρ.2,1170 **πάει νὰ δῇ τοῦ Χάροντα τὰ μαυρισμένα σπήλια,** αὐτ.5,844.

**σπήλιος** (ὁ) δημ. σπαν. ἀντὶ σπήλιο βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.2,239.

**σπηλόν** Ἡσ. «σκληρόν».

**σπηλυγγοειδής-οῦς-ές** σχόλ. ὁ ἐν εἴδει σπήλυγγος βλ.λ., σπηλαιώδης : Σχόλ.Ὀδ.Ε 405.

**σπηλλυγγώδης-ους-ες** σπηλαιώδης βλ.λ. : ΕΜ 724,3· πρβλ. σπηλυγγοειδής.

**σπῆλυγξ-υγγος** (ἡ) τὸ σπήλαιον βλ.λ.2), ἡ σπηλιά· Ἡσ. «σπήλυγγες· τὰ κοῖλα τῆς γῆς σπήλαια» : Ἀριστλ.Ζ) 616b,26 **αἰγωλιὸς . . οἰκεῖ καὶ οὗτος πέτρας καὶ σπήλυγγας,** Διον.Τραγ.1, Θεόκρ.16,53 **σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος,** Ἀπολλ.Ρ 2,568· ‖ ἐπὶ παντὸς κοιλώματος, ὡς ἐν τῇ θαλάσσῃ : Ὑμν.Ἰσ.151 **πόντος ἐνὶ σπήλυγξι βαθείαις.**

**σπηρούνι** (τὸ) δημ. ὀρθότ. σπιρούνι βλ.λ.

**σπηρουνιά** (ἡ) δημ. ὀρθότ. σπιρουνιὰ βλ.λ.

**σπήτι** (τὸ) δημ. ἐσφ. ἀντὶ σπίτι βλ.λ.· ‖ δθ. κ. σπητήσιος, **σπητικός** ἀντὶ σπιτίσιος, σπιτικὸς βλ.λ.

**σπιάντζα** (ἡ) δημ. ναυτ. ἀκτὴ ἐν συνεχείᾳ ἀλιπέδου, ἀπολήγουσα εἰς αἰγιαλὸν καλυπτόμενον ὑπὸ ξηρᾶς ἄμμου ἢ ὑπὸ ψήφων καὶ λίθων, κογχυλίων ἢ ὀστράκων ὑποστάντων τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ κύματος καὶ τοῦ ἀνάρρου.

**σπίγγος** (ὁ) Ἡσ. σπίνος βλ.λ.1)· **2)** αὐτ. «ἰχθύς».

**σπιγέλειος** γραμμὴ (ἡ) νεώτ. ἀνατομ. γραμμὴ τοξοειδὴς ἀπὸ τῆς ξιφοειδοῦς ἀποφύσεως τοῦ στέρνου μέχρι τῆς ἡβικῆς συμφύσεως· ‖ ὁμ. σπιγέλειος **λοβός** ἡ μεταξὺ τῶν δύο ὀπισθίων ὀβελιαίων αὐλάκων τοῦ ἥπατος **μέση μοῖρα,** ἀ. λοβὸς κερκοφόρος.

**σπιγνόν** Ἡσ. «μικρόν, βραχύ».

**σπίδα** (ἡ) δημ. ὁ ἰοβόλος **ὄφις ἀσπὶς** βλ.λ.7), ἀ. ἀσπίδα : Ἐρωτόκρ.2,250.

**σπιδής-έος-ές** ἐπ. μακρός, ἐκτεταμένος (ἅπαξ μ. ἀπαντῶν) : Ἰλ.Λ 754 **τόφρα μὲν οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο.**

**σπίδιος-α-ον** ποι. μακρός· πρβλ. σπιδής : Αἰσχ. ἀπ.373 **σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.**

**σπιδνός** Ἡσ. «πυκνός, συνεχής, πεπηγώς».

**σπιδόεις** Ἡσ. «μέλας, πλατύς, σκοτεινός, μέγας, πυκνός».

**σπιδόθεν** ἐπίρρ. ἐπ. μακρόθεν· πρβλ. σπιδής: Ἀντίμ.77.

**σπίζα** (ἡ) κ. νεώτ. ζῳολ. γένος ᾠδικῶν πτηνῶν ξηροβατικῶν : Σοφ.ἀπ.431, Ἀριστλ.ΖΙ 592b,17 **τὰ δὲ σκωληκοφάγα, οἷον σπίζα, στρουθός, βατίς, χλωρίς**, αὐτ.613b,3, Τίμων Φλ.34, - σπίζα ἡ ἄγαμος (δημ. σπίνος, τσόνι, πίπιζο), - **πίζα ἡ ἀκανθὶς ἢ ἀκανθυλλίς** (καρδερίνα, γορδέλι), - σπίζα **ἡ χλωρίς** (φλῶρος, φιόρι),-**σπίζα ἡ κανάρια** (καναρίνι).

**σπιζάετος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἁρπακτικῶν ἱερακιδῶν πτηνῶν.

**σπιζίας** (ὁ) εἶδος μικροῦ ἱέρακος διώκοντος τὰς σπίζας βλ.λ. καὶ τὰ στρουθία : Ἀριστλ.ΖΙ 592b,2 **καὶ ἱέρακες ἄμφω, ὅ τε φαβοτύπος καὶ ὁ σπιζίας.**

**σπιζίδαι** (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογένεια ᾠδικῶν πτηνῶν περιλαμβάνουσα περὶ τὰ 600 εἴδη.

**σπιζίτης** (ὁ) εἶδός τι πτηνοῦ· Ἡσ. «εἶδος αἰγιθάλου ὀρνέου» : Ἀριστλ.ΖΙ 592b,18 **ἔστι δὲ τῶν αἰγιθαλῶν εἴδη τρία, ὁ μὲν σπιζίτης μέγιστος.**

**σπίζω** σχόλ. κ. μσν κ. νεώτ. ἐκτείνω, μηκύνω· πρβλ. σπιδής : Σχόλ.Ἀριστφ. Σφ.18, Εὐστ.996,22· **2)** φωνάζω ὡς ἡ σπίζα, κάνω σπῖ-σπῖ· πρβλ. πιπίζω, τιτυβίζω : Ἀρατ.1024, Θεόφρ.Σημ.39.

**σπίθα** (ἡ) δημ. ὁ σπινθήρ. : Ἐρωτόκρ.Ι,281 **ξύκολα καὶ τὰ κάρβουνα κι ἡ σπίθα ἀναλαμπάνει | τ' ἄχερα τὰ λινόξυλα**· **2)** μτφ. ἐπὶ ζωηρᾶς ἐκδηλώσεως, ἐσωτερικῆς ὁρμῆς, ἐνεργείας : Πολιτ.Ἐκλ.Τραγ.35,6 **τὰ μάτια του | σπίθες καὶ φλόγες βγάζασι**· ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ αἰσθημάτων δυναμένων νὰ προκαλέσωσι τὴν ἔκρηξιν πάθους, πόθου: Ἐρωτόκρ.Ι,506 **ἀπὸ μιὰ σπίθ' ἀπόμικρη φωτιὰ μεγάλη γίνη**, αὐτ.Ι,774· ‖ ὁμ. μτφ. ἐν φρ. **εἶναι** σπίθα περὶ προσώπου ἔχοντος οἱονεὶ σπινθηροβόλον εὐφυΐαν ἢ ἐνεργητικότητα.

**σπιθαμή** (ἡ) κ. νεώτ. δημ. κ. πιθαμή τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τοῦ ἄκρου τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς ἠνεῳγμένης χειρός· ἐν χρ. καὶ ὡς μέτρον μήκους (ἰσούμενον περίπου πρὸς 3 παλαιστὰς βλ.λ. ἢ σημερ.18 ἑκατοστόμετρα) : Ἡρ.2,106 **ἑκατέρωθι δὲ ἀνὴρ ἐγγέγλυπται μέγαθος πέμπτης σπιθαμῆς**, Ἱππ.Μοχλ.38, Πλάτ.Ἀλκ.Ι,126D, Ἀριστλ.ΖΙ 606a,14 ἐν . . **Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος πήχεως, τὰ δὲ ὦτα αἱ αἶγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς**, αὐτ.Πολιτ.1302b,18, Χρύσ.Στωϊκ.2,47, Πάπ.· ‖ φρ. **νεώτ. σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν** κατὰ μικρὰ διαδοχικὰ διαστήματα· **κ.** μτφ. ἐπὶ ἀγῶνος, ἰδ. πρὸς ἀνακοπὴν προελάσεως, ἐπιμόνως, καρτερικῶς : **ὑπερησπίσθησαν τὸ πάτριον ἔδαφος σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν**· **2)** κ. ἐν χρον. σημ. ἡ μικρὰ διάρκεια : Διογεν.8,17 **σπιθαμὴ τοῦ βίου.**

**σπιθαμιαῖος**-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων μέγεθος (ὕψος ἢ μῆκος) μιᾶς σπιθαμῆς : Ἱππ.Ἄρθρ.72, Ἀριστλ.ΖΙ 630a,33 **κέρατα δὲ γαμψὰ . . τῷ μεγέθει σπιθαμιαῖα**, αὐτ.Πολιτ.1326a,40, Πολύβ.6,22,4· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ λίαν βραχύσωμος· **ὅθ. κ. σπιθαμιαῖον ἀνάστημα.**

**σπιθαμώδης**-ους-ες μτγν. δ. γρ. ἀντὶ σπιθαμιαῖος βλ.λ. : Διοσκ.4,59.

**σπιθίαι** Ἡσ. «σανίδες νεώς».

**σπιθίζω** δημ. ἐκβάλλω σπινθῆρας, σπινθηρίζω, σπιθοβολῶ : **ἡ φωτιὰ σπιθίζει πολύ**· **2)** ὅθ. κ. ἀναλάμπω, φεγγρίζω : Ἐρωτόκρ.Ι,610 **σπιθίζου, λάμπου τὰ σπαθιὰ κι ἡ νύχτα γίνη μέρα**· **3)** μτφ. ἐπὶ οἴνου, εἶμαι ἀφρόεις.

**σπιθοβολή** (ἡ) δημ. ἡ σπινθηροβολία : Σολωμ. Λάμπρ.57,4.

**σπιθοβόλημα** (τὸ) δημ. τὸ ἐκπέμπειν σπινθῆρας, σπινθηροβόλημα· **οὕτω** κ. περὶ ὀφθαλμῶν **οἱονεὶ** σπινθηροβολούντων : Καρκδ.Λυγ.118.

**σπιθόβολος**-η-ο δημ. ὁ ἐκπέμπων σπινθῆρας, ὁ σπινθηροβολῶν, ποὺ βγάζει, πετάει σπίθες : Σολωμ.Λάμπρ.53,2 **στὸν ἀέρα ἀνακατώνονται | οἱ σπιθόβολοι καπνοί**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 62,32 **πολλὰ σφαχτὰ . . ροδίζουν σὲ φωτιὸ σπιθόβολη.**

**σπιθοβολῶ**-άω δημ. σπινθηροβολῶ, ἐκπέμπω σπινθῆρας : **δίπλα στὴ φωτιὰ ποὺ ἐσπιθοβόλαγε, ἄρχισε ἡ γιαγιὰ τὸ παραμύθι**, Ἐφταλ.Ἐκλ.Σελ.57 **τὰ πέταλα τοῦ ἀλόγου σπιθοβολοῦσαν ἀπάνω** στὶς **πέτρες τοῦ σοκακιοῦ**· κ. μτφ. οἱονεὶ ἐκπέμπω λάμψιν, φεγγοβολῶ : **τὰ μάτια της σπιθοβολοῦσανε μέσ' στὸ σκοτάδι.**

**σπίκανον** Ἡσ. «σπάνιον».

**σπικᾶτα** (τὰ) μτγν. (ἐνν. χρίσματα)· ἐντριβαὶ διὰ νάρδου : Γολ 6,427, αὐτ.8,292.

**σπίλα** (ἡ) πληθ. τοῦ ἀχρ. σπίλον βλ.λ.

**σπιλάδα** (ἡ) δημ. ἀ. σπιλιάδα βλ.λ.

**σπιλαδώδης**-ους-ες μτγν. ὁ πλήρης σπιλάδων βλ.λ.1), βραχώδης : Στράβ.16,4,18 **εἴθ' ὑπώρειαι σπιλαδώδεις μέχρι τῆς θαλάττης.**

**σπίλαξ** Ἡσ. «μῶλος ὁ πλατανώδης».

**σπιλάς**-αδος (ἡ) **1)** βράχος παράκτιος ἢ παρόχθιος δεχόμενος τὴν κροθσιν, τὴν διαβρωτικὴν ἐνέργειαν τῶν κυμάτων : Ὀδ.Γ 298 **νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν κύματα**, αὐτ.Ε 401, Σοφ.ἀπ.371 **ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι**, Ἀπολλ.Ρ 4,932 **πλαγκταὶ σπιλάδες**, Θεόκρ.Ἐπιγρ.4,6 **ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδος**· ‖ καθόλου, πέτρα, πλάξ : Σοφ.Τρ.678 **κατ' ἄκρας σπιλάδος**· **2)** κοῖλος βράχος, σπήλαιον : Σιμων.191· **3)** ἐν χρ. κ. ἐπιθετ. πετρώδης, ἀργιλώδης : Θεόφρ.Φ Αἰτ.2,4,4 **σπιλὰς γῆ.**

**σπιλάς**-άδος (ἡ) (2) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **σπιλιάδα** ἡ αἰφνιδίως πίπτουσα ἰσχυρά, θυελλώδης ῥιπὴ ἀνέμου : Πλούτ.Ἠθ.101 B **φροντίδος ἐκραγείσης ὥσπερ ἐν εὐδίᾳ σπιλάδος**, αὐτ.476 A, Ἡλιόδ. Αἰθ 5,32 **ἄνδρας αἰφνιδίῳ σπιλάδι κατασεισθέντας**· πρβλ.ΑΠ 7,382,4.

**σπιλάς**-άδος (ἡ) (3) κηλίς, στίγμα, λεκές : Ὀρφ. Λιθ.620 **κατάστικτον σπιλάδεσσι**· πρβλ.σπίλος (2).

**σπίλη** (ἡ) ὁ σπίλος βλ.λ.(2) : Ἡσ.

**σπιλιάδα** (ἡ) δημ. κ. σπιλάδα κ. **σβιλάδα** αἰφνιδίως πνέουσα ἰσχυρὰ καὶ παροδικὴ ῥιπὴ ἀνέμου, πλαγίως ἐπερχομένη σπιλὰς βλ.λ. (2) : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.143,27 **σπιλιάδα τοῦ 'ρθε ἀπὸ τὴ μιά, σπιλιάδα ἀπὸ τὴν ἄλλη.**

**σπιλιαδίτσα** (ἡ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σπιλιάδα βλ.λ., ἐλαφρὰ σπιλὰς βλ.λ.(2).

**σπιλίτης** (ὁ) νεώτ. πέτρωμα ἡφαιστειογενές, ἀποτελοῦν παραλλαγὴν τοῦ μελαφύρου, ἀπαντῶν ὁμοῦ μετὰ διαβασικοῦ πορφυρίτου.

**σπιλοκαρκίνωμα**-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. κακοήθης, καρκινωματώδης ἐκφύλισις λείου ἢ ὀζώδους μελαγχρωματικοῦ σπίλου βλ.λ.4).

**σπίλον** (τὸ) χορδὴ ἐξ ἐντέρου, μ. κτ. πληθ. : Ἡσ.· **2)** ὁμ. κτ. πληθ. τὰ στέμφυλα : αὐτ.

**σπίλορνις**-ιθος (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἁρπακτικῶν ἱερακιδῶν πτηνῶν.

**σπίλος** (ο) (1) κ. μσν. κ. νεώτ. στίγμα, κηλίς, λεκές : Ἱππ.Ἐπιστ.16, Ἀθήν.7,297C **Δωρίων . . τὸ ἐκ τῆς ἑψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρὸν φησι πάντα σπίλον καθαίρειν**, Ἰώσ.ΑΙ 13,11,3 **σπίλος αἵματος**· ‖ εἰδ. ἐν χρ.κ ἐπὶ τῶν κηλίδων τῶν φαινομένων ἐπὶ τῆς Σελήνης : Πλούτ Ἠθ.921F· ‖ εἰδ. ἀκαθαρσία, ῥύπος ἐπὶ τοῦ σώματος, λέρα : Διοσκ.1,33, Λουκ.Ἐρωτ.15 **ἐπὶ θατέρου μηροῦ σπίλον εἴδομεν ὥσπερ ἐν ἐσθῆτι κηλῖδα**, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.5,67, Λιβάν.Προγυμν.16,19, Γεωπ.2,26,2· **2)** μτφ. ἠθικὸς ῥύπος, ἠθικὸν στίγμα, μίασμα : Λύσις π. Ἰαμβλ. Πυθ.17,76, ΚΔ Ἐφ.5,27 **ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα**· **3)** εἰδ. οὕτω ἐπὶ προσ., ὁ ἠθικῶς ἐστιγματισμένος, φαῦλος : Διον. Ἁλ.Ῥωμ.4,24, ΚΔ Πέτρ.2,2,13 **σπίλοι καὶ μῶμοι ἐν-**

**τρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν·** **4**) νεώτ. ἰατρ. ἀλλοίωσις τοῦ δέρματος τοπική, περίγραπτος, φακοειδής : **σπίλοι μελαγχρωματικοί.**

**σπίλος** (ὁ) (2) ἀπορρώξ πέτρα, βράχος : Ἴων Χ Τραγ.19, Ἀριστλ.Κόσ.392b,30, Λυκόφρ.188, αὐτ.374, Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.20.

**σπιλῶ-όω** μτγν. κ. νεώτ. κηλιδῶ, ρυπῶ, λερώνω : Διον.Ἀλ.Ρωμ.9,ϛ' κ. παθ. : ΠΔ Σοφ.Σαλ.15,4 **εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις,** Λουκ. Ἐρωτ.15 **μέλαιναν οὖν ἐσπιλῶσθαι φυσικήν τινα κηλῖδα·** **2**) στίζω, σημειῶ : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4), 174· κ. παθ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,15 **μέλανι συνθήματι τὸ ὑπὲρ πῆχυν ἐσπίλωτο·** **3**) μτφ. μιαίνω, μολύνω : ΚΔ Ἰακ.3,6 **οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα.**

**σπιλώδης-ους-ες** (σπιλάς, σπίλος) βραχώδης, πετρώδης : Πολύβ.10,10,7 **τὰ δὲ λοιπὰ περιέχεται λόφοις . . πολὺ μὲν χθαμαλωτέροις, σπιλώδεσι δὲ καὶ δυσβάτοις·** δθ. κ. **τά σπιλώδη** οἱ βραχώδεις τόποι : Ἀριστλ.ΖΙ 548a,2 **φύεται μὲν οὖν τὰ ὄστρεα . . ἐν τοῖς σπιλώδεσι.**

**σπίλωμα**-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπιλοῦν βλ.λ. ἢ τοῦ σπιλοῦσθαι, ρύπανσις· κ. μτφ. ἠθικὸν στίγμα, καταισχύνη : Ἀκύλ.ΠΔ Ἡσ.13,22.

**σπιλωμάτωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄ. σπίλωσις βλ.λ.2).

**σπίλωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπιλῶ βλ.λ., ἡ κατάστασις τοῦ σπιλοῦμαι, κηλίδωσις, ρύπανσις· **2**) εἰδ. ἰατρ. νόσος δερματική, σπίλος βλ.λ.4).

**σπιλωτής** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἑρπετῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ὀφιδίων·** **2**) γένος ἐντόμων κολεοπτέρων τῆς οἰκογεν. **τῶν κουρκουλιονιδῶν.**

**σπιλωτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ σπιλῶν, ρυπαίνων, κηλιδῶν· κ. μτφ.

**σπιλωτός**-ή-όν γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ φέρων σπίλους, κηλῖδας ἢ στίγματα, βοῦλλες.

**σπίνα** (ἡ) εἶδος ἰχθύος : Ἄλεξ.84· **2**) ὁ σπίνος βλ.λ.2) : Ἡσ.

**σπίνδαλος** (ὁ) μτγν. εἶδος ἰνδικοῦ πτηνοῦ, συγγενοῦς πρὸς τὸ πτηνὸν ἀτταγᾶς βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 13,25.

**σπινδεῖρα** Ἡσ. «ἄροτρον».

**σπινέλλιος** (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν συστατικὸν πολλῶν πετρωμάτων, εἰδ. τῆς ναξίας σμύριδος, λάμψεως ὑαλώδους, οὗ αἱ διαυγεῖς παραλλαγαὶ εἶναι λίθοι πολύτιμοι.

**σπινέττα** (ἡ) (Ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. παλαιὸν ἔγχορδον μουσικὸν ὄργανον μετὰ πλήκτρων, πρόδρομον τοῦ κλειδοκυμβάλου.

**σπινθαρίς**-ίδος (ἡ) ποι. σπινθήρ : Ὑμν.Ἀπόλλ.442.

**σπινθάρυξ**-υγος (ἡ) μτγν. ποι. ὁ σπινθήρ· πρβλ. σπινθαρίς : Ἀπόλλ.Ρ 4,1544.

**σπινθεύω** σπινθηροβολῶ : Ἡσ.

**σπινθήρ**-ῆρος κ. νεώτ. μόριον ὕλης πεπυρακτωμένης ἐξακοντιζόμενον ἀπὸ πυρᾶς ἢ ἀπὸ πυρακτωθέντων σωμάτων κατόπιν κρούσεως, σπίθα : Ἀριστφ.Πλ.1053 **ἐὰν γὰρ αὐτὴν** (τὴν γραῦν) **εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται,** Ἀριστλ.Φυσ.205a,12, αὐτ. Οὐρ.276a,4· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ τῆς λάμψεως τῆς ἐκπεμπομένης ὑπὸ ἀστέρος : Ἰλ.Δ 77 **τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·** **2**) ποι. ἐπὶ πραγμ. ἐκπεμπόντων λάμψιν : Στράττ. ἐν ΑΠ 12,196 **ὀφθαλμοὺς σπινθῆρας ἔχεις·** **3**) μτφ. ἐπὶ πραγμ., γεγονότων ἀποτελούντων τὴν αἰτίαν, τὴν πρώτην ἀρχὴν ἐνεργείας τινος, ἰδ. πολεμικῆς συρράξεως : Ἀριστφ.Εἰρ.609 **ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος ἐξεφύσησεν πόλεμον,** Πολύβ.18,39,2 **ἐκ τούτου τοῦ σπινθῆρος ἐξεκαύθη πόλεμος·** **4**) νεώτ. μτφ. στιγμιαία, ζωηρὰ ἐκδήλωσις διανοητικῆς **ἐνεργείας : οἱ τελευταῖοι σπινθῆρες τῆς μεγαλοφυΐας του·** **5**) νεώτ. ἠλεκτρολ. ραγδαία ἕνωσις ἑτερωνύμων ἠλεκτρικῶν φορτίων, συνοδευομένη ὑπὸ λάμψεως καὶ κρότου.

**σπινθηρακίζω** μσν. ἐκπέμπω σπινθῆρας, σπιθοβολῶ : Νικήτ.Χων.Χρον.17D.

**σπινθηρίζω** μτγν. κ. νεώτ., δημ. σπιθηρίζω ἐκβάλλω, ἐκπέμπω σπινθῆρας, σπινθηροβολῶ, σπιθοβολῶ : Θεόφρ.Φι 3,8,6· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἐκπέμπω φωτεινὰς ἀκτῖνας, λάμψεις, ἀκτινοβολῶ, λαμποκοπῶ : **ἀστέρες - ἀδάμαντες σπινθηρίζοντες·** **2**) προκαλῶ τὴν ἐκπομπὴν σπινθήρων, κάνω κάτι νὰ σπιθοβολᾷ : αὐτ.Σημ.19, Πλούτ.Ἠθ.893D· **3**) νεώτ. μτφ. **ἐν φρ. πνεῦμα σπινθηρίζον** οἱονεὶ ἐκπέμπον σπινθῆρας εὐφυΐας, ἄ. σπινθηροβόλον· **4**) νεώτ. δημ. μτφ. ἐπὶ οἴνου, σπιθίζω βλ.λ.3).

**σπινθήρισμα**-ατος (τὸ) νεώτ. σπινθηρισμὸς βλ.λ.

**σπινθηρισμός** (ὁ) νεώτ.κ. **σπινθήρισμα** (τὸ) ἡ ἐκπομπή, ἐκσφενδόνησις σπινθήρων, σπινθηροβόλημα, σπιθοβόλημα· **2**) ἠλεκτρολογ. **σπινθηροβολισμὸς μηχανῆς** ἡ ἀνάπτυξις ἠλεκτρικῶν σπινθήρων μεταξὺ τῶν ψηκτρῶν καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανῶν συνεχοῦς ρεύματος ἢ μεταξὺ ψηκτρῶν καὶ περιστροφικῶν δακτυλίων τῶν μηχανῶν ἐναλλασσομένου ρεύματος· **3**) ἀστρονομ. σπινθηροβολία.

**σπινθηριστής** (ὁ) νεώτ. ἠλεκτρολ. ἠλεκτρικὸν ὄργανον δι' οὗ γίνεται ἡ ἀνάφλεξις τοῦ ἐξαερουμένου μίγματος βενζίνης καὶ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἰς τὰς μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως.

**σπινθηροβόλημα**-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπινθηροβολῶ βλ.λ., ἡ ἐκπομπὴ σπινθήρων, σπιθοβόλημα.

**σπινθηροβολία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκπομπὴ σπινθήρων, σπινθηρισμός, σπίθισμα· **2**) κτ. ἐπέκτ. ἡ ἐκπομπὴ λάμψεως, ἀκτινοβολία· ‖ εἰδ. ἀστρον. **σπινθηροβολία ἀστέρος** τὸ **φαινόμενον** τῆς ταχυτάτης **μεταβολῆς** τῆς λαμπρότητος καὶ τοῦ χρωματισμοῦ τοῦ ἀστέρος, ἄ. στίλβη.

**σπινθηροβόλος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκπέμπων σπινθῆρας, ποὺ σπιθοβολάει : Ἰω.Χρυσ.6,574· ‖ μτφ. **σπινθηροβόλον πνεῦμα** ἐπὶ ἀνθρώπου παρουσιάζοντος ἀνωτέραν διανοητικότητα, εὐφυΐαν.

**σπινθηροβολῶ**-έω πάπ. κ. νεώτ. ἐκπέμπω σπινθῆρας, σπιθοβολῶ· **2**) κ. ἐπὶ ἀστέρος, ἀποδίδω λάμψιν, ἀκτινοβολῶ : Πάπ.

**σπινθηροειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐν εἴδει σπινθῆρος : Ἀλέξ.Ἀφρ.Προβλ.1,72· ‖ ὁ σπινθηροβόλος : Γρηγ.Νύσσ.1,512B **ἐναύσματα σπινθηροειδῆ.**

**σπινθηροσκόπιον** (τὸ) νεώτ. συσκευὴ διὰ τὴν παρατήρησιν τῶν ἀναλαμπῶν τῆς ἀκτινοβολίας.

**σπινθηροφυλακτήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. συρμάτινον πλέγμα ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς καπνοδόχου ἁτμαμάξης πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἐκσφενδονίσεως σπινθήρων δυναμένων νὰ προκαλέσωσι πυρκαϊάν.

**σπινθηροψία** (ἡ) νεώτ. κ. **σπινθηρωπία** διαταραχὴ τῆς ὁράσεως καθ' ἣν ὁ πάσχων ἀντιλαμβάνεται **φωτεινὰ** σημεῖα ἐν εἴδει σπινθήρων.

**σπινθηρωπία** (ἡ) νεώτ. ἄ. σπινθηροψία βλ.λ.

**σπινθίον** (τὸ) Ἡσ. ὁ σπίνος βλ.λ.

**σπίνθραξ**-ακος (ὁ) μτγν. ὁ σπινθήρ, ἡ σπίθα : Σέξτ.Πυθ.8,6.

**σπινίδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σπίνος βλ.λ.1) : Ἀριστφ.ἀπ.387,7 **ὄψῳ τε χρῆσθαι σπινιδίοις.**

**σπινίον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σπίνος βλ.λ.1), ἄ. σπινίδιον : Εὔβουλ.123.

**σπινόζειος**-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν φιλόσοφον Σπινόζαν : **σπινόζειος ἠθικὴ - φιλοσοφία.**

**σπίνος** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ., γλωσσ. **σπίννος** τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν σπίζα βλ.λ. ἢ ἄγαμος, δημ. ἄ. τσόνι, πίπιζα : Ἀριστφ.Ὄρν.1079, αὐτ.Εἰρ.1149 **κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω,** Θεόφρ. Σημ.39 σπίνος στρουθὸς σπίζων **ἕωθεν χειμέρι-**

**ον**, 'Αρατ.1024 **σπίνος ἠῷα σπίζων**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.46,6 **καὶ τιτυβίζοντας τὰ φλώρια, οἱ σπίνοι** 2) εἶδος λίθου ἀνάπτοντος δι' ὕδατος : 'Αριστλ. Θαυμ.832b,29, Θεόφρ.Λιθ.13 **ὃν δὲ καλοῦσι σπίνον, ὃς ἦν ἐν τοῖς μετάλλοις . . ἐν τῷ ἡλίῳ τιθέμενος καίεται, καὶ μᾶλλον ἐὰν ἐπιψεκάσῃ.. τις.**

**σπινός**-ή-όν μτγν. ἰσχνός : Πρόκλ.Τετράβ.202 **σπινοὺς καὶ ἰσχνούς.**

**σπινώδης**-ους-ες μτγν. ἰσχνώδης, ἀδύνατος : Πρόκλ.Τετράβ.143 **τῇ μὲν μορφῇ . . σπινώδεις.**

**σπιοέλης** γλωσσ. τὸ βαβυλωνικόν, δέρματος εἶδος.

**σπιουνάρω** (ἰταλ.) δημ. ἀ. σπιουνιάρω βλ.λ.

**σπιουνιά** (ἡ) δημ. ἡ πρᾶξις, ἡ ἐνέργεια τοῦ σπιούνου βλ.λ., διαβολή, ῥᾳδιουργία, συκοφαντία· εὔχρ. ἐν φρ. **ἔβαλε σπιουνιὲς στ' ἀφεντικὸ γιὰ νὰ μοῦ χαλάσῃ τὴ δουλειά·** 2) ὁμ. ἡ ἰδιότης, τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ σπιούνου, τοῦ ῥᾳδιούργου : **ὅλο σπιουνιὰ καὶ ὑποκρισία εἶναι.**

**σπιουνιάρω** (ἰταλ.) δημ. κ. σπιουνάρω συκοφαντῶ, διαβάλλω, βάζω σπιουνιές· 2) μτβ. προδίδω τινὰ ἰδ. διὰ συκοφαντιῶν, διαβολῶν, καταδίδω.

**σπιοῦνος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ. ῥᾳδιοῦργος, συκοφάντης, διαβολεύς· 2) καταδότης, χαφιές : **εἶναι** σπιοῦνος **πληρωμένος ἀπὸ τὴν ἀστυνομία.**

**σπιροσκοπία** (ἡ) (γαλλ.) νεώτ. ἡ τῇ βοηθείᾳ τοῦ σπιροσκοπίου βλ.λ. ἐξέτασις τῆς ἀναπνοῆς.

**σπιροσκόπιον** (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. μηχάνημα πρὸς ἀναπνευστικὴν διαπαιδαγώγησιν, ἰδ. τῶν ἀναρρωνυόντων **ἐκ** θωρακικῶν ἀναπνευστικῶν παθήσεων.

**σπιρουνάρω** δημ. κεντῶ διὰ τοῦ πτερνιστῆρος.

**σπιρούνι** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **σπερούνι** ὁ πτερνιστήρ, ἡ ἐγκεντρίς.

**σπιρουνιά** (ἡ) δημ. κ. **σπερουνιά** ἡ διὰ τοῦ πτερνιστῆρος κέντησις.

**σπιρουνιάζω** δημ. κ. **σπερουνιάζω** κεντῶ διὰ τοῦ πτερνιστῆρος, μὲ τὸ σπιρούνι.

**σπιρουνίζω** δημ. κ. **σπερουνίζω** σπιρουνιάζω.

**σπιρούνισμα** (τὸ) δημ. **σπερ-** κ. **σπιρούνιασμα** κ. **σπερ-** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπιρουνίζω.

**σπιροφύρος** (ὁ) (γαλλ.) νεώτ. ἰατρικὸν ἐργαλεῖον χρησιμοποιούμενον πρὸς διενέργειαν τεχνητῆς ἀναπνοῆς εἰς τοὺς ἐξ ἀσφυξίας προσβεβλημένους.

**σπιρτάδα** (ἡ) δημ. ἡ καυστικὴ ὀσμὴ τοῦ οἰνοπνεύματος (σπίρτου), **ἡ** τῶν οἰνοπνευματωδῶν· ‖ ὁμ. ἡ δριμεῖα γεῦσις τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τῶν οἰνοπνευματούχων ποτῶν : ἡ **ρετσίνα του δὲν πίνεται ἀπὸ τὴν πολλὴ σπιρτάδα·** 2) μτφ. ὀξύτης τοῦ πνεύματος, **ἐξυπνάδα.**

**σπίρτο** (ἰταλ.) δημ. ἀπόσταγμα οἴνου, οἰνόπνευμα, ἀλκοόλη· 2) **κτ.** συνεκδ. ποτὸν περιέχον σημαντικὴν ποσότητα οἰνοπνεύματος, ἀλκοόλης (ὡς λ.χ. τὸ οὖζον, ἡ ρακή, **τὸ κονιάκ**) : **τὸν χτύπησαν στὸ μυαλὸ τὰ πολλὰ σπίρτα ποὺ πίνει·** 3) τὸ πυρεῖον· 4) εἰδ. **σπίρτο τοῦ ἅλατος** τὸ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ· 5) **μτφ. ἐν** φρ. **σπίρτο μονάχο** ἐπὶ ἀνθρώπου **εὐφυεστάτου** ἢ λίαν δραστηρίου.

**σπιρτόζος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ., θηλ. **σπιρτόζα**, οὐδ. σπιρτόζικο, ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ λίαν ὀξείας ἀντιλήψεως, εὐφυής, δραστήριος, ἔξυπνος.

**σπιρτοθήκη** (ἡ) θήκη τῶν πυρείων, τῶν σπίρτων.

**σπιρτολόγος** (ὁ) δημ. μεταλλίνη συσκευὴ **ἐν ᾗ καίεται οἰνόπνευμα, σπίρτο,** ἐν χρ. ὡς μικρὰ κινητὴ ἑστία, καμινέττο· 2) ἡ ἑστία τοῦ ἐμπροσθογεμοῦς πυροβόλου ὅπλου.

**σπιτάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σπίτι βλ.λ., μικρὰ οἰκία, οἰκίσκος : Πορφύρ.Σκ.20,1.

**σπιτάλι(ο)** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. τὸ νοσοκομεῖον.

**σπιτήσιος**-α-ο δημ. κ. σπιτήσος ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σπίτι βλ.λ., ὁ οἰκιακός, σπιτικός· ‖ εἰδ. ὁ ἐν τῷ οἴκῳ παρασκευαζόμενος : **σπιτήσιο φαΐ - γλυκὸ - φωμί.**

**σπίτι** (τὸ) (λατ.hospitium) δημ., μσν. **σπίτιν** οἰκία, οἶκος, κατοικία : Πρόδρ.1,181 **ἐσέβηκα στὸ σπίτιν της καὶ προσεκύνησά την**, αὐτ.1,282, 'Ερωτόκρ.1,55, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.84,5 **μᾶς χάλασε ὁ Βελῆ πασάς, μᾶς ἔκαψε τὰ σπίτια,** Παλαμ.Τάφ.8,14· ‖ φρ. **κάνω - ἀνοίγω σπίτι** ἐγκαθίσταμαι εἰς ἰδίαν κατοικίαν, συνιστῶ οἰκογένειαν, ἐπὶ νεογάμων· 2) οἰκογένεια, γένος· φρ. **εἶναι ἀπὸ σπίτι ἐξ εὐ**γενοῦς οἰκογενείας, ἀ. **ἀπὸ οἰκογένεια, ἀπὸ τζάκι·** παροιμ. **ἄνθρωπο ἀπὸ σπίτι καὶ σκύλο ἀπὸ μαντρί·** 3) ἐμπορικὸς ἢ βιομηχανικὸς **οἶκος : παραγγελιοδοχικὸ σπίτι.**

**σπιτικός**-ιά ὁ δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σπίτι βλ.λ., οἰκιακός, σπιτήσιος, ὁ **ἐν τῷ** οἴκῳ παρασκευαζόμενος : **σπιτικὸ φωμὶ - γλυκό·** 2) ὁ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἀνήκων, ὁ συγγενικός· 3) τὸ οὐδ. **σπιτικὸ** ὡς οὐσ. οἰκογένεια, γενιά : **εἶναι ἀπὸ παλιὸ σπιτικό·** ‖ ὁμ. **τὸ σπιτικό** ἡ οἰκογενειακὴ ἑστία : 'Εφταλ.'Εκλ.Σελ.58 **ὅλο τὸ ἔχει(ν) τοῦ σπιτικοῦ,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 55,17 **ν' ἀγναντέφῃ τοῦ σπιτικοῦ του τὸν καπνό.**

**σπιτονοικοκύρης** (ὁ) δημ., θηλ. **σπιτονοικοκυρά,** ὁ οἰκοδεσπότης, ὁ οἰκοκύρης τοῦ σπιτιοῦ ὁ ἐκμισθῶν τὴν οἰκίαν του ἐν σχέσει πρὸς τὸν μισθωτήν : Καρκβ.Λυγ.108 **εὑρίσκει μητρικὰς φροντίδας ἐκ μέρους τῆς σπιτονοικοκυρᾶς.**

**σπίτωμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπιτώνω βλ.λ. ἢ τοῦ σπιτώνομαι, ἡ **εἰς** ἰδίαν οἰκίαν **ἐγκατάστασις·** 2) **ἡ πρᾶξις τοῦ** σπιτώνω βλ.λ.2).

**σπιτώνω** δημ. **ἐγκαθιστῶ** τινα ἐν **οἴκῳ, σὲ** σπίτι, στεγάζω : Γρυπ.Σκ.Τερρ.114,13 **καὶ τὸ γλυκό μας ἔρωτα τῶν δυό, γιὰ νὰ σπιτώσω·** 2) εἰδ. ἐγκαθιστῶ γυναῖκα εἰς ἰδιαιτέραν κατοικίαν πρὸς παράνομον συνοίκησιν **μετ' αὐτῆς· κ.** παθ. **ἐν φρ. τὴν ἔχει σπιτωμένη·** 3) **τὸ μέσ.** -ομαι κτῶμαι ἴδιον οἶκον, **ἀποκτῶ σπίτι** δικό μου.

**σπλαγχναλγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πᾶσα διαταραχὴ τῆς ἐν γένει αἰσθητικότητος τῶν σπλάγχνων, νευρικὴν ἔχουσα τὴν προέλευσιν αὐτῆς.

**σπλαγχνεύω** ἐσθίω τὰ σπλάγχνα τοῦ θυομένου σφαγίου μετὰ τὴν θυσίαν : 'Αριστφ.'Ορν.984 **ἐπὴν ἄκλητος ἐλθὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,** πρβλ.Δίων Κ 37,30, 'Αθήν.9,410Β· κ. παθ. καταβιβρώσκομαι μετὰ τὴν θυσίαν : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,40 **ἐσπλαγχνευμένων τῶν ἱερῶν·** 2) προφητεύω, μαντεύομαι ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ θύματος, ἐνεργῶ σπλαγχνοσκοπίαν:Στράβ.7,2,3 **ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνευον ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις·** ‖ ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : αὐτ.3,3,6, Πολύβ.1,27.

**σπλαγχνίδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σπλάγχνον βλ.λ. κτ. πληθ. : Δίφιλ.14.

**σπλαγχνίζω** μτγν. ἐσθίω τὰ σπλάγχνα ἱεροῦ, σπλαγχνεύω βλ.λ.1), δῆ. τελῶ θυσίαν : ΠΔΜακκ.2,6,8· 2) τὸ μέσ. **σπλαγχνίζομαι** μτγν. κ. δημ. αἰσθάνομαι οἶκτον, συμπάθειαν, **εὐσπλαχνίζομαι** : αὐτ.Παροιμ.17,5 **ὁ δὲ σπλαγχνιζόμενος, ἐλεηθήσεται·** κ.μτ. προσδιορ. : ΚΔΜᾶρκ.6,34 **ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ εὐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς.**

**σπλα(γ)χνικός**-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ σπλάγχνα βλ.λ. : Διοσκ.1,68,3 **σπλαγχνικὰ φάρμακα·** ‖ εἰδ. νεώτ. ανατομ. **σπλαγχνικὰ νεῦρα** τὰ ἀξιολογώτερα νεῦρα τῆς θωρακικῆς μοίρας τοῦ συμπαθητικοῦ στελέχους, δύο ἑκατέρωθεν (τὸ ἔλασσον καὶ τὸ μεῖζον σπλαγχνικὸν νεῦρον) χαρακτηριζόμενα ὑπὸ τῆς λευκῆς αὐτῶν χροιᾶς· ‖ ὁμ. **σπλαγχνικὸν κρανίον** σπλαγχνοκράνιον βλ.λ.· ‖ νεώτ. παθολογ. **σπλαγχνικαὶ κρίσεις** περιληπτικὴ ὀνομασία τῶν γαστρικῶν, ἐντεραλγικῶν, οὐρηθρικῶν, **νεφρικῶν,** κλειτοριδικῶν καὶ ὀρχικῶν κρίσεων· ‖ ζῳολ

**σπλαγχνικός σκελετὸς ὁ** τοῦ στόματος ὁμοῦ μετὰ τῶν βραγχιακῶν φατνίων· **2)** δημ. εὐσπλαγχνικός, φιλελεήμων, οἰκτίρμων· πρβλ. σπλαγχνίζομαι: Θεοτόκ.μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 64 **σπλαχνικὸς εἶναι ὄχι τρομερός· 3)** τρυφερός : Πάπ. **σπλαγχνικὸς ἔρως·** || φιλόφρων : Ἐρωτόκρ.2,1747 **εἶπασι κι ἄλλα σπλαχνικὰ λόγια κι οἱ δυό ντως,**

**σπλαγχνίς**-ίδος (ἡ) πάπ. τὰ σπλάγχνα βλ.λ.

**σπλαγχνισμός** (ὁ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπλαγχνίζω βλ.λ., ἡ βρῶσις τῶν σπλάγχνων θυομένου σφαγίου, δθ. κ. θυσία, ἱεροτελεστία : ΠΔ Μακκ.2,6,8 **ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης ἐπὶ σπλαγχνισμόν.**

**σπλαγχνογραφία** (ἡ) νεώτ. ἡ περιγραφὴ τῶν σπλάγχνων.

**σπλαγχνογραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπλαγχνογραφίαν βλ.λ.

**σπλαγχνοκράνιον** (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. ὁ σκελετὸς τοῦ προσώπου κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν τοῦ κρανίου, ἄ. σπλαγχνικὸν κρανίον.

**σπλαγχνολογία** (ἡ) νεώτ. τὸ τμῆμα τῆς συστηματικῆς ἀνατομικῆς τὸ περιλαμβάνον τὸ ἐντερικόν, τὸ ἀναπνευστικόν, τὸ οὐροποιητικὸν καὶ τὸ γεννητικὸν σύστημα.

**σπλαγχνολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπλαγχνολογίαν βλ.λ.

**σπλαγχνολόγος** (ὁ) νεώτ. ὁ περὶ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ἀνατομίαν τῶν σπλάγχνων ἀσχολούμενος· || ἰατρὸς εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὰ νοσήματα τῶν σπλάγχνων.

**σπλάγχνον** (τὸ) κ.νεώτ., δημ. **σπλάχνο,** συνήθ. κτ. πληθ. σπλάγχνα τὰ ἐντόσθια, ἰδ. δὲ ἡ καρδία, οἱ πνεύμονες, τὸ ἧπαρ, οἱ νεφροὶ (ἅτινα κατὰ τὰς θυσίας ἐφυλάσσοντο τρωγόμενα ὑπὸ τῶν θυόντων κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς εὐωχίας, διακρινόμενα ἀπὸ τῶν ἐντέρων ἢ τῆς κοιλίας) : Ἰλ.Α 464 **αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,** Ὀδ.Γ 40 **δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν,** αὐτ.Γ 9, Ἡρ.2,40, Αἰσχ. Ἀγ.1221, Ἀριστφ.Εἰρ. 1105 **ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον,** Ἀριστλ.ΖΜ 667b,3· || δθ. κ. ἡ μετὰ τὴν θυσίαν εὐωχία : Ἀριστφ.Ἱππ.410 **ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην,** αὐτ.Σφ.654, Ἐπιγρ.· || ὁμ. ἐπὶ μαντείας ἐνεργουμένης διὰ σπλάγχνων : Αἰσχ.Πρ.493 **σπλάγχνων τε λειότητα,** Εὐρ.Ἱκ.212, Αἰσχίν.3,160· **2)** κ. νεώτ. ἐν χρ. ἐπὶ οἱουδήποτε ὀργάνου εὑρισκομένου ἐντὸς τῶν καιλοτήτων ταῦ σώματος (κρανιακῆς, θωρακικῆς, κοιλιακῆς), οἷον ἐπὶ τῆς μήτρας: Πίνδ.Ο 6,43 **ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος,** Σοφ.Ἀντ.1066 **τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.14,1977 **μητρὸς ἐν σπλάγχνοις·** κ. καθ' ἑνικ.: Αἰσχ.Ἑπτ.1031 **τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν·** || ὁμ. ἐπὶ τῶν πνευμόνων : αὐτ.Εὐμ.249 **πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀρθροκμῆσι φυσιᾷ σπλάγχνον·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ σπληνός : Πλάτ.Τίμ.73C· **3)** κ. δημ. τὸ τέκνον ὡς πρὸς τὸν μητέρα : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,44 **οἱ παῖδες σπλάγχνα λέγονται· 4)** μτφ. ἡ καρδία ὡς ἕδρα τῶν αἰσθημάτων, διαθέσεων, ἐπιθυμιῶν, ἰδίως δὲ τῆς ὀργῆς, ατενοχωρίας, ἀνησυχίας, τὰ σωθικά : Αἰσχ.Ἀγ.955, αὐτ.Χο. 413 **σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσᾳ,** Εὐρ.Ἄλκ.1009, Θεοτόκ. μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 140 **ἕνα πάθος δυνατὸ | δουλεύει στοῦ πατέρα σου τὰ σπλάχνα·** || ἐπὶ οἴκτου, αἰσθήματος φιλευσπλαγχνίας : ΚΔ Φιλ.2,1 **σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί·** || κ. ἐπὶ ἔρωτος: Ἡρώνδ.1,56 **ἐκύμηνε τὰ σπλάγχνα ἔρωτι καρδίην ἀνοιστρηθείς,** Σολωμ.Ἑλ.Πολ.2,7 **ἀγάπη κι ἔρωτας καλοῦ τὰ σπλάχνα τους τινάζουν·** || δημ. **τὸ σπλάχνο μου-σου-του** παιγνιωδῶς ἡ ἐρωμένη· **5)** ἡ ἐσωτέρα φύσις, διάθεσις, ἡ ψυχικὴ σύστασις : Εὐρ.Μήδ.220 **πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,** Μέν.Μον.31 **ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται· 6)** νεώτ. πληθ. τὰ ἔγκατα, τὰ βάθη τῆς γῆς : **ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς - τοῦ ὄρους· 7)** βρύον : Διοσκ.1,21.

**σπλαγχνόπλευρον** (τὸ) νεώτ. ἐμβρυολ. **πέταλόν** τι τοῦ μεσοδέρματος, **ἐφηρμοσμένον** πρὸς τὸ ἐνδόδερμα, προωρισμένον ὅπως **σχηματίσῃ** τὸ ἐπικάλυμμα τοῦ ἐντερικοῦ ἐπιθηλίου.

**σπλαγχνόπτης** (ὁ) μτγν. ὁ ὀπτῶν **σπλάγχνα,** ἐντόσθια : Πλίν.ΦΙ 22,44, αὐτ.34,81.

**σπλαγχνοπτωσία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ χαλάρωσις τῶν μέσων συγκρατήσεως ἢ καθηλώσεως τῶν διαφόρων κοιλιακῶν σπλάγχνων, ἤτοι τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων, τοῦ ἥπατος, τῶν νεφρῶν, μετατοπιζομένων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον καὶ ἐκδηλούντων διαταραχὰς ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτῶν.

**σπλάγχνος**-ους (τὸ) μσν. συμπάθεια ἰδίως ἐρωτική, πρβλ. δημ. σπλάχνος : Λίβ.Ροδ.1633 **ἔμαθα τῆς ἀγάπης σου τὸ σπλάγχνος τὸ εἰς ἐμέναν.**

**σπλαγχνοσκοπία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. μαντεία γινομένη δι' ἐξετάσεως τῶν σπλάγχνων θυσιαζομένου ζῴου : Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.109Α.

**σπλαγχνοσκοπικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπλαγχνοσκοπίαν βλ.λ.

**σπλαγχνοσκόπος** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. **ὁ ἐξετάζων** τὰ σπλάγχνα τῶν **σφαζομένων ζῴων,** ὅπως προφητεύσῃ, μαντευθῇ ἐξ αὐτῶν, ὁ ἐνεργῶν **σπλαγχνοσκοπίαν** : Θεοφάν.Χρον.43C.

**σπλαγχνοσκοπῶ**-έω μτγν. κ. νεώτ. μαντεύομαι ἐξετάζων τὰ σπλάγχνα τῶν θυομένων ζῴων, εἶμαι σπλαγχνοσκόπος : Σωκρ.Ἐκκλ.Ἱστ.3,13.

**σπλαγχνοτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἀνατομὴ τῶν σπλάγχνων.

**σπλαγχνοτομικός**-ή-όν μσν. κ. νεώτ. **ὁ ἀνήκων** ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπλαγχνοτομίαν **βλ.λ.:** Τζέτζ.Ἰλ.97,108.

**σπλαγχνοτόμος**-ον μτγν. ὁ **ἀνατέμνων τὰ** σπλάγχνα, ἐπίθ. τοῦ Διὸς ἐν Κύπρῳ : Ἡγήσ.30.

**σπλαγχνοφάγος**-ον μτγν. ὁ **ἐσθίων σπλάγχνα,** ἐντόσθια : ΨΠλούτ.Ποτ.5,3 **ἀετὸς σπλ-.**

**σπλαχνίζομαι** δημ. σπλαγχνίζομαι βλ.λ. ἐν σπλαγχνίζω 2), αἰσθάνομαι οἶκτον, **συμπάθειαν,** φιλευσπλαγχνίαν : **τὸ σπλαχνίστηκα τὸ παιδὶ καὶ τὸ πῆρα μαζί μου.**

**σπλαχνικά** ἐπίρρ. δημ. **μετὰ συμπαθείας :** Ἐρωτόκρ.2,1735 **καὶ σπλαχνικὰ τοῦ μίλειε.**

**σπλαχνικός**-ιά-ό δημ. σπλαγχνικὸς **βλ.λ.2),** φιλεύσπλαγχνος, οἰκτίρμων.

**σπλαχνικοῦλ(λ)α** (ἡ) δημ. θωπευτ. φιλόστοργος κόρη : Ἐρωτόκρ.2,1210 **καὶ τοῦ κυροῦ τζι σίμωσε** καὶ σπλαχνικοῦλλα γίνη.

**σπλάχνο** (τὸ) δημ., πληθ. **σπλάχνα κ. σπλάχνη,** τὸ σπλάγχνον βλ.λ. : Σαλωμ.Λόρδ Μπάϋρ.149,3 **τὸ νερὸ | ποὺ τοῦ δρόσισε τὰ σπλάχνα** (τὰ σωθικά)· || ἰδ. εὔχρ. περὶ **τέκνου ὡς πρὸς τὴν μητέρα :** **τὸ σπλάχνο μου.**

**σπλάχνος** (τὸ) δημ. **ἡ εὐσπλαγχνία, ὁ οἶκτος.**

**σπλαχνότητα** (ἡ) δημ. αἴσθημα συμπαθείας, φιλευσπλαγχνίας : Ἐρωτόκρ.1,1374 **ὁ κῦρις μὲ** σπλαχνότητα **τσὶ λέει μιὰν ἡμέρα.**

**σπλαχνοῦμαι** δημ. κ. σπλαχνίζομαι εὐσπλαγχνίζομαι, συμπαθῶς **ἔχω τινὶ :** Ἐρωτόκρ.4,422 **μπλιὸ δὲν τὴ τάσσει γιὰ παιδί, μπλιὸ δὲν τὴν** σπλαχνᾶται.

**σπλαχρός** Ἡσ. «μεμιασμένος».

**σπλεκῶ**-όω ἔρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν, συνουσιάζομαι : Ἀριστφ.Λυσ.152 **στύοιντο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπλεκοῦν** (δ.γρ. πλεκοῦν), Πολυδ.5,93.

**σπλέκωμα**-ατος (τὸ) σχόλ. ἡ σαρκικὴ **μεῖξις,** ἡ συνουσία : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.1083, Ἡσ.

**σπληθός** (ἡ) μτγν. ἡ σποδὸς βλ.λ. : Λυκόφρ. 483, Νικ.Θήρ.763.
**σπληθώ** (ἡ) Ἡσ. ἡ σποδὸς βλ.λ., ὅ. σπληθός.
**σπλήν-ηνός** (ὁ) κ. νεώτ., δημ. ἡ σπλήνα ἀδὴν ἀγγειώδης τοῦ ἀνθρώπου καὶ διαφ. ζώων, κείμενος ὑπὸ τὸ διάφραγμα καὶ ἄνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ νεφροῦ : Ἡρ.2,47 τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα, Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.22 **τὰ δὲ σπογγοειδέα τε καὶ ἀραιά, οἷον σπλὴν τε καὶ** πνεύμων, Ἀριστφ.ἀπ. 506,4, Ἀντιφάν.2,22,8· ‖ φρ. τὸν σπλῆνα **ἐκβάλλειν** ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς μερίμνης καὶ στενοχωρίας ἀποθνήσκοντος : Ἀριστφ.Θεσμ.3 **πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν·** **2)** κτ. πληθ. τὸ περὶ τὸν σπλῆνα πάθος, ἡ ὑποχονδρία : Ἱππ.Ἀφ.3,22 **μεγάλους σπλῆνας διὰ τὸ** μελαγχολικὸν **περίττωμα·** **3)** μτγν. **αἰγὸς σπλὴν** μολόχη : ΨΔιοσκ. 2,118· **4)** ὁ ἐπίδεσμος· Ἡσ. «τὰ παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐπιμήκη ὀθόνια» : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.12.
**σπλήν** (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἀκλ. μελαγχολία, ἀνία.
**σπλήνα** (ἡ) δημ. ὁ σπλὴν βλ.λ.1)· **2)** διόγκωσις τοῦ σπληνὸς ὀφειλομένη εἰς ἑλονοσίαν, ἡ σπληνῖτις : **ἔχει τὴ σπλήνα.**
**σπληναιμανία** (ἡ) νεώτ. ἡ σπληνικὴ λευχαιμία.
**σπληναλγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄλγος ἐντετοπισμένον εἰς τὴν σπληνικὴν χώραν, προκαλούμενον ἐκ φλεγμονώδους ἐπεξεργασίας τοῦ σπληνός.
**σπληνάνθραξ-ακος** (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ἡ νόσος ἄνθραξ τοῦ σπληνός.
**σπληνάντερο** (τὸ) δημ. ἔδεσμα παρασκευαζόμενον ἐκ τοῦ παχέος ἐντέρου ἀμνοῦ πληρουμένου διὰ μικρῶν τεμαχίων σπληνός, ἥπατος καὶ λίπους καὶ ἐψόμενον εἰς ὀβελόν.
**σπληνάριον** (τὸ) μτγν. ὁ ἐπίδεσμος, τὸ σπληνίον : Διοσκ.2,63 **βρέχων σπληνάρια ἢ ὀθόνια.**
**σπληνεκτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐκτομὴ ὁλοσχερὴς καὶ ἀφαίρεσις τοῦ σπληνός.
**σπληνεκτοπία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐκτόπισις, ἡ πτῶσις τοῦ σπληνός.
**σπληνέμφραξις-εως** (ἡ) νεώτ. κυκλοφορικὴ ἀπόφραξις ἢ διόγκωσις τοῦ σπληνός.
**σπληνιάζω** δημ. προσβάλλομαι ὑπὸ παθήσεως τοῦ σπληνός, σπληνιῶ· **2)** καταλαμβάνομαι ὑπὸ ὑποχονδρίας, γίνομαι καχεκτικὸς καὶ δύσθυμος· **3)** ρηματ.π. σπλήνιασμα.
**σπληνιάρης-α-ικο** δημ. ὁ σπληνιῶν, ὁ πάσχων τὸν σπλῆνα, ἰδίᾳ ἐξ ὑπερτροφίας αὐτοῦ· **2)** ὁ πάσχων ἐξ ὑποχονδρίας, ὁ καχεκτικὸς καὶ μελαγχολικός· ἐν χρ. κ. ὡς ὕβριστ. ἐπιθ.
**σπληνίδιον** (τὸ) μτγν. τὸ σπληνίον βλ.λ.1), ὁ ἐπίδεσμος : Ἀλέξ.Τραλλ.8,480.
**σπληνίζομαι** μτγν. σπληνιῶ βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ. 2,40 **οἱ πολλάκις ὑπὸ πλειόνων γελώντων κατασυρόμενοι σπληνίζεσθαί** φασι.
**σπληνικός-ή-όν** (σπλήν) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σπλῆνα : Ἱππ.Ἐπιδ. 2,23 **σπληνικὸς τρόπος,** Ἀν.Ὀξ.3,120 σπληνικὴ **ἀρτηρία** (ὁ ὀγκωδέστερος τῶν κλάδων τῆς κοιλιακῆς ἀρτηρίας), σπληνικὴ **φλέψ·** ‖ **τὰ σπληνικὰ** ὡς οὐσ. ἡ νόσος τοῦ σπληνός : Διοσκ.1,87· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ πάσχων τὸν σπλῆνα, ὁ ὑποχονδριακός, ὁ σπληνιάρης : Μάχ.π.Ἀθήν.8,348Ε **ὡς σπληνικοὺς εἴωθεν ἡ πόλις ποιεῖν ἐν τῷ βαλανείῳ,** Ἀρίστων X 1,88, Βέττ.Βάλ.127,27, Γεωπ.11,30,4.
**σπληνιοειδὴς** μῦς (ὁ) νεώτ. ἀνατ. μακρὸς καὶ πλατὺς ραχιαῖος μῦς κατὰ τὴν αὐχενικὴν καὶ τὴν **ἄνω** μεσοπλάτιον χώραν.
**σπληνίον** (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σπλήν, ἐπίδεσμος ἢ πτύγμα ἐκ λίνου βεβαμμένον εἰς φάρμακον ἢ ἀληλιμμένον μὲ ἀλοιφὴν πρὸς ἐπίθεσιν ἐπὶ πληγῆς, κατάπλασμα : Ἱππ.Ἀγμ.27, Φιλήμ.113 **ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθέν·** **2)** φυτὸν τι ἐκ τοῦ εἴδους τῆς πτερίδος, τὸ ἄσπληνιον : Διοσκ.3,134· ‖ ἡ ἡμιονῖτις βλ.λ.3) : αὐτ.3,135· ‖ τὸ περικλύμενον : **αὐτ.**4,14· ‖ τὸ κυνόγλωσσον : αὐτ.ΨΔιοσκ.4,127· **3)** νεώτ. ἀνατ. σπληνίον **μεσολοβίου** τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἐγκεφαλικῶν ἡμισφαιρίων μεσολοβίου.
**σπληνίσκον** (τὸ) Ἐπιγρ. ὁ σπληνίσκος.
**σπληνίσκος** (ὁ) ὑποκορ. τοῦ σπληνίον βλ.λ.1), μικρὸς ἐπίδεσμος : Ἱππ.Νούσ.2,18 **σπληνίσκον ἐπιθεὶς κάτω ἐπὶ τῷ ἕλκει.**
**σπληνίτης** (ὁ), θηλ. σπληνῖτις βλ.λ., αἱματοφόρον τι ἀγγεῖον : Διοκλ.Καρ.ἀπ.47· **2)** νόσος τοῦ σπληνός : Γαλ.18(1),145.
**σπληνῖτις-ιδος** (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ σπληνίτης βλ.λ., ἐπὶ τῆς φλεβός, ἡ **φέρουσα** τὸ αἷμα εἰς τὸν σπλῆνα: Ἱππ.Νούσ.1,26 σπλ· **φλέψ,** Ῥοῦφ.Ὀνομ.200· **2)** νεώτ. ἡ φλεγμονὴ τοῦ σπληνός, προερχομένη ἐκ διαφ. αἰτίων κ. ἰδ. ἐκ τραυματισμοῦ.
**σπληνιῶ-άω** κ. νεώτ. πάσχω τὸν σπλῆνα κ. ἰδ. ἐκ διογκώσεως αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ ἑλειογενοῦς καχεξίας, σπληνιάζω : Ἀριστλ.ΖΜ 670b,9 αἱ **κοιλίαι σκληραὶ γίνονται** σπληνιῶσιν, αὐτ.Πρ.890a 0, Πλούτ.Πύρρ.3 **τοῖς δὲ σπληνιῶσιν ἐδόκει βοηθεῖν ἀλεκτρυόνα θύων λευκόν.**
**σπληνοβότανο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν σκολοπένδριον, σπληνόχορτο.
**σπληνογραφία** (ἡ) νεώτ. ἡ περιγραφὴ τοῦ σπληνός.
**σπληνογραφικός-ή-όν** νεώτ. ὁ τῆς σπληνογραφίας βλ.λ.
**σπληνοδάπανος-ον** μσν. ὁ δαπανῶν, φθείρων τὸν σπλῆνα : Μυρεψ.Ν 8,82.
**σπληνοειδής-οῦς-ές** νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν σπλῆνα, ὁ ἔχων σχῆμα σπληνός.
**σπληνοκήλη** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πρόπτωσις καὶ προεξοχὴ τοῦ σπληνός.
**σπληνοκίρρωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἀνάπτυξις συνεκτικοῦ ἱστοῦ ἐντὸς τοῦ σπληνός, ἡ σπληνοσκλήρυνσις.
**σπληνοκλειστία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. **κ.** σπληνόκλεισις ἐγχείρησις συνισταμένη εἰς τὴν ἐπὶ τινας ἡμέρας περικάλυψιν τοῦ σπληνὸς διὰ γάζης ἀσήπτου ἢ ἐλαφρῶς ἰωδιοφορμιούχου.
**σπληνολογία** (ἡ) νεώτ. ἐπιστημονικὴ μελέτη τοῦ σπληνός.
**σπληνολογικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπληνολογίαν.
**σπληνομαλακία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ μαλάκυνσις τοῦ σπληνός.
**σπληνομεγαλία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διόγκωσις ἢ ὑπερτροφία τοῦ σπληνός.
**σπληνομυελικός-ή-όν** νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σπλῆνα καὶ τὸν μυελὸν τῶν ὀστῶν ἢ ἐξ αὐτῶν συγκείμενος : **σπληνομυελικὴ ἀποθεραπεία.**
**σπληνοπάθεια** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. γεν. ὀνομ. πασῶν τῶν παθήσεων τοῦ σπληνός.
**σπληνοπαθής-οῦς-ές** νεώτ. ὁ πάσχων τὸν σπλῆνα.
**σπληνόπεδον** (τὸ) πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀφηνόπεδον : Ἑρμιππ.70.
**σπληνοπηξία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ δι' ἐγχειρήσεως καὶ ραφῆς ἐπαναφορὰ τοῦ πεπτωκότος σπληνὸς εἰς τὴν φυσιολογικήν του θέσιν.
**σπληνοπνευμονία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πνευμονικὴ συμφόρησις, ἐξελισσομένη ὡς ὑποξεῖα πνευμονία καὶ ἔχουσα τὰ συμπτώματα πλευρίτιδος.
**σπληνοπτωσία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ πτῶσις τοῦ σπληνὸς εἰς χαμηλότερα **ἐπίπεδα** τῆς κοιλίας.
**σπληνορραγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ αἱμορραγία τοῦ σπληνός.
**σπληνορραφία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ραφὴ τοῦ σπληνός, γινομένη συνήθως ἐπὶ ὁμαλῶν, ὀλίγον **ἐκτετασμένων** τραυμάτων αὐτοῦ.

**σπληνοτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ χειρουργικὴ διάνοιξις τοῦ σπληνὸς πρὸς ἐξαίρεσιν ὄγκου ἢ πυώδους ἑστίας.

**σπληνοτυφοειδής-οῦς-ές** νεώτ. ἰατρ. εἶδος τυφοειδοῦς πυρετοῦ προκαλοῦντος μεγάλην διόγκωσιν τοῦ σπληνός.

**σπληνοφλεβῖτις-ιδος** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ φλεβῖτις τῆς σπληνικῆς φλεβός.

**σπληνόχορτο(ν)** (τὸ) λεξ. κ.δημ. τὸ σπληνοβότανο.

**σπληνοῦμαι** όομαι (σπληνίον) μτγν. περιβάλλομαι, φασκιώνομαι διὰ σπληνίου βλ.λ.1) : Ἡλιόδ. Χειρ.46,9,3 **πυριᾶν δεῖ τὸ τραῦμα ἢ καταντλεῖν, ἅμα τῇ τῶν φαρμάκων χρήσει διαμοτουμένου καὶ σπληνουμένου καὶ ἐπιδεομένου·** **2)** διαστέλλομαι, ἐξογκοῦμαι : Φιλόστρ.Ἀπολλ.8,7 (τὸ αἷμα) **ὑφ᾽ οὗ σπληνοῦται τὸ ἧπαρ·** **3)** ρηματ. π. σπλήνωσις, σπλήνωμα.

**σπληνώδης-ους-ες** ὁ ὅμοιος σπληνί, ὁ σπληνικός, ὁ σπληνιάρης : Ἱππ.Ἀφ.6,43, Ἡρόδ.Ἰατρ. π. Ὀρειβ.10,8,9.

**σπλήνωμα-ατος** (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ὄγκος τοῦ σπληνὸς ἀπαρτιζόμενος ἐκ κυττάρων, σπληνοκυττάρωμα.

**σπλήνωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πάθησις τοῦ πνεύμονος, προκαλοῦσα ἐκτεταμένην διήθησιν οἰδηματώδη τοῦ περὶ τὰς κυψελίδας συνδετικοῦ ἱστοῦ.

**σπλόνος** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν εὐφόρβιον τὸ δενδροειδές, ἄ. φλόμος.

**σπογγαλιεία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἁλιεία τῶν σπόγγων.

**σπογγαλιεύς-έως** (ὁ) νεώτ. ὁ ἁλιεὺς σπόγγων, ὁ σφουγγαράς.

**σπογγαλιευτικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σπογγαλιεῖον ἢ τὸν σπογγαλιέα, σφουγγαράδικος· ‖ **τὸ σπογγαλιευτικόν** ὡς οὐσ. πλοῖον ἐν χρ. εἰς τὴν ἁλιείαν τῶν σπόγγων, σφουγγαράδικο.

**σπογγάνθραξ-ακος** (ὁ) νεώτ. ἄνθραξ λαμβανόμενος δι᾽ ἀποτεφρώσεως σπόγγων.

**σπογγάριον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σπόγγος, μικρὸς σπόγγος, σφουγγάρι : Μᾶρκ.Αὐρ.5,9 **ὡς οἱ ὀφθαλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγάριον καὶ τὸ ᾠόν,** Σωρ.2,41· **2)** εἶδος ἀλοιφῆς τῶν ὀφθαλμῶν : Ἀλέξ.Τραλλ.2,127.

**σπογγεῖον** (τὸ) γλωσσ. τὸ σπογγάριον, τὸ σφουγγαράκι.

**σπογγεύς-έως** (ὁ) ὁ σπογγαλιεύς, σφουγγαράς : Ἀριστλ.ΖΙ 620b,34 **ᾧ καὶ σημείῳ χρώμενοι κατακολυμβῶσιν οἱ σπογγεῖς,** αὐτ.Πρ.960b,21.

**σπογγιά** (ἡ) κ. μσν., ἀττ. κ. **-ιά** (Γρηγ.Κορ.148S «οἱ Ἀττικοὶ τὴν σπογγίαν σπογγιὰν καλοῦσι») κ.**σφογγιά** (Ἀριστφ.Βάτρ.482), ἰων. **σπογγιή,** ὁ σπόγγος, τὸ σφουγγάρι : Ἀριστφ.Βάτρ.482 **οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν,** Ἀριστλ.ΖΙ 616a,24 **τὸ δὲ μέγεθος αὐτῶν ἐστι τῆς μεγίστης σπογγιᾶς μεῖζον,** Κωμ.Ἀδέσπ.125 **σπογγιᾶς μαλακώτερον· τὸ πρόσωπον,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,10· ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ἀπορροφητικὴν ἰδιότητα τοῦ σπόγγου, περὶ μεθύσου : Αἰσχίν.2,112 **οὐδ᾽ ὡς δεινὸς συμπιεῖν, σπογγιᾶς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι** (θεωρῶν ὅτι τὸ ἀθρόως πίνειν (ροφεῖν πολὺν οἶνον) εἶναι ἔπαινος διὰ σπόγγον)· πρβλ. ἐν ὁμ. χρ. δημ. σφουγγάρι.

**σπογγίας** (ὁ) ἡ σπογγία βλ.λ., ὁ σπόγγος : Ἀριστφ.ἀπ.856.

**σπογγιεύς-εως** (ὁ) ἀμφ. ἀντὶ σπογγεὺς βλ.λ., ὁ σπογγαλιεύς : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,4 τὸ πόντιον φῦκος, **ὃ οἱ σπογγιεῖς ἀνακολυμβῶσι.**

**σπογγίζω** κ. νεώτ. κ. **σφογγίζω,** δημ. **σφουγγίζω** ἀπομάσσω, καθαρίζω διὰ σπόγγου : Ἀριστφ. Θεσμ.247, Δημ.313 **τὸ μέλαν τρίβων καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,23,31 **σπογγίζων τὰ ὑποδήματα·** κ. παθ. : Ἀθήν.8,351A **ὡς εἶδεν ἐσπογγισμένα τὰ ὑποδήματα καλῶς·** **2)** κτ. ἐπέκτ. ἀπομάσσω τι δι᾽ οἱουδήποτε μέσου, ἐξαλείφω, καθαρίζω : Φερεκρ.53 **τὸν ἱδρῶτα . . ἀπ᾽ ἐμοῦ σπόγγισον·** ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. μέσ. σπογγίζομαι, σφουγγίζομαι : **σπογγίζομαι διὰ μάκτρου,-σφουγγίσου γιατὶ τρέχει ὁ ἱδρωτάς σου·** **3)** ρηματ. π. σπόγγισμα, σπογγιστικός.

**σπογγιλίδαι** (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογέν. σπόγγων ἐκ τῶν κερατοσπόγγων.

**σπογγίνι** (τὸ) δημ. μικρότερον σχῆμα σπόγγου.

**σπογγιοβλάσται** (οἱ) νεώτ. ἀνατ. κύτταρα κιονοειδῆ, ἀφορίζοντα ἐν τῇ ἀρχικῇ διαπλάσει τὸν αὐλὸν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος.

**σπογγίον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σπόγγος, μικρὸς σπόγγος, σφουγγάρι : Ἀριστφ.Ἀχ.463 **δός μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον,** Διοσκ.Εὐπ.1,197· **2)** εἶδος ἐπιθέματος : Παῦλ.Αἰγ.3,48.

**σπογγιόπλασμα-ατος** (τὸ) νεώτ. δικτυωτὸν πρωτόπλασμα τοῦ νευρικοῦ κυττάρου.

**σπόγγισμα-ατος** (τὸ) (σπογγίζω) μον. κ. νεώτ. τὸ διὰ σπόγγου ἀπομασσόμενον, τὸ σφουγγισμένο : Εὐστ.28,34· **2)** νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπογγίζω, ἡ ἀπόμαξις, τὸ σφούγγισμα.

**σπογγιστικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σπογγίζειν· **δθ. ἡ σπογγιστική ὡς οὐσ.** ἡ τέχνη τοῦ σπογγίζειν, τοῦ ἀπομάσσειν : Πλάτ. Σοφ.227A **ἀλλὰ γὰρ τῇ τῶν λόγων μεθόδῳ σπογγιστικῆς ἢ φαρμακοποσίας οὐδὲν ἧττον.**

**σπογγίτης** (ὁ) μτγτ., μσν. κ. νεώτ., θηλ. σπογγῖτις εἶδος λίθου σπογγώδους ἢ πορώδους, ἐν τοῖς σπόγγοις εὑρισκομένου καὶ φυσικοῦ : Πλίν.ΦΙ 37,182, Ψελλ. ἐν Ideler. Phys.I,244· **2)** ἐπὶ ἄρτου, ὁ ἀφρώδης· Ἡσ. ἐν λ. κύστη.

**σπογγιώδης ζώνη** (ἡ) νεώτ. ἀνατ. ἡ ὀπισθία μοῖρα τῆς ρολανδείου βλ.λ. οὐσίας.

**σπογγογενής-οῦς-ές** νεώτ. ὁ ἐκ σπόγγων γενόμενος, σχηματισθείς : **σπογγογενὴς ἀσβεστόλιθος** (πέτρωμα, ἐντὸς τῆς μάζης τοῦ ὁποίου διακρίνονται τεμάχια σπόγγων, ἐξ ὧν καὶ ἐσχηματίσθη διὰ τῆς συγκολλήσεώς των δι᾽ ἀσβεστιτικῆς ὕλης).

**σπογγοδετῶ-έω** μτγν. εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς, δένω σφόγγον, σφογγίον ἐπί τινος : Παῦλ.Αἰγ.3,22,22.

**σπογγοειδής-οῦς-ές** κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σπόγγον, ὁ σπογγώδης, ὁ πορώδης, ὁ ἀπορροφητικός : Ἱππ.Ὀστ.4, Γολ.Χρ.Μορ.7,8.

**σπογγοειδῶς** μτγν. κατὰ τρόπον σπογγοειδῆ βλ.λ. : Ἐπίκ.π.Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,20,14.

**σπογγοθήρας** (ὁ) μτγν. ὁ σπογγαλιεύς, ὁ σφουγγαράς : Πλούτ.Ἠθ.950B, αὐτ.981E.

**σπογγοθηρευτικός-ή-όν** μτγν. ἐπίθ. τοῦ σπογγοθήρα : Πολυδ.7,139.

**σπογγοθηρική** (ἡ) μτγν. ἡ τέχνη τοῦ σπογγοθήρα βλ.λ. : Πολυδ.7,139.

**σπογγοκολυμβητής** (ὁ) μτγν. ὁ διὰ σπόγγους καταδυόμενος, ὁ σπογγοθήρας, ὁ σπογγαλιεύς, ὁ σφουγγαράς : Λυκοῦργ.ἀπ.85.

**σπογγολογῶ-έω** μτγν. συνάγω διὰ σπόγγου, παίρνω μὲ τὸ σφουγγάρι : Παλλάδ.Λαυσ.41 **τὰς φίχας σπογγολογοῦσα τῶν τραπεζῶν** (τῷ σπόγγῳ τὸς ψίχος ἀπ᾽ αὐτῶν συλλέγουσα).

**σπόγγος** (ὁ) κ. νεώτ. στερεὰ καὶ πορώδης μᾶζα ἡ σχηματιζομένη ἐξ εἴδους θαλασσίων ζωοφύτων, σφουγγάρι : Ἰλ.Σ 414 **σπόγγῳ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ᾽ ἀπομόργνυ,** Ὀδ.Α 111 **σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας νίζον,** Αἰσχ.Ἀγ.1329 **βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν,** Ἀριστλ.ΖΙ 487b,9 **δοκεῖ δὲ καὶ ὁ σπόγγος ἔχειν τινὰ αἴσθησιν,** ΚΔ Ματθ.27,48 **λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους·** ‖ **ἐν χρ.** ἐν τῷ λουτρῷ : Κράτ.15,7, Ἀριστφ.ἀπ.55· ‖ πρὸς καθαρισμὸν ὑποδημάτων : Ἀριστφ.Σφ.600 **τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδ᾽ ἡμῶν περικωνεῖ·** **2)** πᾶ-

**σα** σπογγοειδής οὐσία : Ἱππ.Ἀφ.221· 3) κτ. πληθ. **οἱ** ἀδένες, αἱ ἀμυγδαλίδες, τὰ παρίσθμια τοῦ λαιμοῦ διὰ τὴν σπογγώδη καὶ πορώδη αὐτῶν φύσιν : Ἱππ.Ἐπιδ.4,7, Γαλ.19,140· 4) τὸ φυτὸν νήριον : ΨΔιοσκ.4,81· 5) νεώτ. ἀπομίμησις φυσικοῦ σπόγγου ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως· ‖ ὁμ. κ. σπεῖρα ἐκ λωρίδος ἐριούχου ἐν χρ. πρὸς σβέσιν τῶν ἐπὶ μουροπίνακος γραφομένων διὰ κιμωλίας.

**σπογγοτήρας** (ὁ) μτγν. ὁ τηρητής, ὁ φύλαξ τοῦ σπόγγου, θηρίδιόν τι ἐν τοῖς σπόγγοις : Πλούτ. Ἠθ.920B **τὸν σπογγοτήραν οὐχ ἱστόρηκεν . . τὸν δὲ σπόγγον ἠνιοχεῖ θηρίδιον οὐ καρκινῶδες, ἀλλ' ἀράχνῃ παραπλήσιον.**

**σπογγοτόμος**-ον μτγν. κ. σχόλ. ὁ ἀποτέμνων, κόπτων σπόγγους ὑπὸ τὴν θάλασσαν ἐκ τῶν πετρῶν : Ὀππ.Ἁλ.2,436, αὐτ.5,612, Σχόλ.Αἰσχ.Ἱκ.408· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.319.

**σπογγώδης**-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σπόγγον, ὁ πορώδης, ὁ ἀπορροφῶν ὑγρὰ ὡς ὁ σπόγγος : Ἱππ.Ἀδ.1, Ἀριστλ.Πρ.875b,22, Διοσκ. 5,118· ‖ νεώτ. ἀνατ. **σπογγώδης οὐσία ὀστῶν** ἡ ἑτέρα τῶν δύο ὀστεΐνων οὐσιῶν, ἐξ ὧν συνίστανται τὰ ὀστᾶ, ἡ ἀραιοτέρα· 2) ζωολ. **τὰ σπογγώδη** ὡς οὐσ. ἄθροισμα ζῴων κοιλεντερωτῶν.

**σποδά** (ἡ) λακων. ἀντὶ σπουδή βλ.λ. : Ἀριστφ. Λυσ.173 **οὐχ ἇς σποδᾶς κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες** (δ. ἀνάγν. πόδας).

**σπόδειος**-α-ον ἀ. σπόδιος βλ.λ.

**σποδεύνης** (ὁ) μτγν., δωρ. -νας ὁ ἐν τῇ σποδῷ τὴν κλίνην του ἔχων· Ἡσ. «ὁ ἐν σποδῷ καὶ πυρᾷ εὐναζόμενος παρὰ τῆς μητρός» : Δωσιάδ.3.

**σποδησιλαύρα** (ἡ) ἡ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς περιφερομένη, πόρνη τοῦ δρόμου : Κωμ.Ἀδέσπ.1352.

**σποδιά** (ἡ) κ. δημ., Ἰων. -ιή ἡ σωρὸς σποδοῦ, τέφρας : Ὀδ.Ε 488 **δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ**, Εὐρ.Κύκλ.615, Πλάτ.Κωμ.173,9, ΠΔ Λευϊτ.4,12 **οὗ ἐκχεοῦσι τὴν σποδιάν**, Καλλ.Ἄρτ.69 **σποδιῇ κεχριμένος**· ‖ συχν. ἐν ἐπιταφίοις ἐπὶ τῶν νεκρῶν : Νίκανδρ.ΑΠ 7,279, Ἀντίφιλ.ΑΠ 9,549 **διφὰς σποδιᾶς**· 2) ἡ σκωρία τῶν μετάλλων : Διοσκ.5,126.

**σποδιάζομαι** μσν. ὑπὸ τῇ σποδῷ ἕψομαι, ὀπτῶμαι : Ψελλ. ἐν Ἀν.Βοασσ.3,217 **ὁ δ' ἐγκρυφίας** ἄρτος τις **σποδιασθεὶς ἐν μέρει.**

**σποδιαῖος**-α-ον γλωσσ. ὁ σπόδιος, ὁ φαιός.

**σποδιακός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἐκ σποδίου, ὁ κατεσκευασμένος ἐκ σκωρίας : Ἀέτ.7,23, Ὀρειβ. Σύνοψ.3,129, Παῦλ.Αἰγ.3,22,6, αὐτ.6,16,17.

**σποδιάς**-άδος (ἡ) κ. νεώτ. δένδρον ὅμοιον τῇ κοκκυμηλέᾳ, προύμνη ἡ ἀκανθώδης : Θεόφρ.ΦΙ 3,6,4 **κοκκύμηλα καὶ σποδιάς.**

**σποδίζω** φρύγω, φλογίζω, ὀπτῶ ἐν σποδῷ : Πλάτ.Πολ.372C **μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ**· 2) καίων μεταβάλλω εἰς σποδόν : Ἀριστφ.Σφ.329 **ἤ με κεραυνῷ . . σπόδισον ταχέως** (Ἡσ. «ὄπτησον, φλέξον»)· 3) κατακαίω, τσουρουφλίζω : Διόδ.Σ 3,25 **σποδίσαντες δὲ τὰς τρίχας**· 4) ἀμτβ. εἶμαι σποδοειδὴς τὸ χρῶμα, τεφρόχρους : Διοσκ.5,152.

**σπόδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σποδός, ἡ σκωρία, τὸ ὀξίδιον τῶν μετάλλων : Ποσειδών.52 **χαλκὸς μόνος φέρει τὴν καδμείαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθὲς καὶ τὸ σπόδιον**, Διοσκ.1,105, αὐτ.5,75· 2) νεώτ. λίπασμα ἐκ ζωϊκοῦ ἄνθρακος.

**σπόδιος**-α-ον ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῆς σποδοῦ, τῆς τέφρας, **φαιός**, σταχτύς : Σιμων.Ἀμ 7,43 **ὄνος σπόδιος** (δ.ἀνάγν.), Ἀριστλ.ἀπ.347 **σπόδιον χρῶμα** (ἐπὶ τῆς περιστερᾶς), Πόπ. αἶγες σπόδιαι· 2) ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀ. σπόνδιος : Παυσ.9, 11,7 **βωμός ἐστιν Ἀπόλλωνος ἐπίκλησιν Σποδίου.**

**σποδιοῦμαι**-όομαι μσν. καίομαι βραδέως καὶ κατὰ μικρόν· ‖ μτφ. : Νικ.Χων.Χρον.166D **σποδιούμενον τοῦ θυμοῦ.**

**σποδίτης** (ὁ), γλωσσ. **σποντίτης**, ἐπὶ ἄρτου, ὁ ἑψημένος ἐπὶ τῆς θερμῆς τέφρας : Ἱππ.Γυν.2,118, Δίφιλ.26, Ἀθήν.3,111D **βάκχυλος δ' ἐστὶν ἄρτος** σποδίτης παρ' **Ἠλείοις καλούμενος.**

**σποδιώδης**-ους-ες μτγν. ὁ σποδοειδὴς βλ.λ., ὁ τεφρόχρους : Ἐρωτιαν. ἐν λ. τροφιωδέων.

**σποδοειδής**-οῦς-ές ὁ ὅμοιος πρὸς σποδόν, τέφραν, ὁ σταχτερός : Ἱππ.Ἐπιδ.7,92, Ἀριστλ.ΖΙ 592b,6 **ἔστι δὲ ἡ . . φήνη . . τὸ χρῶμα σποδοειδής**, αὐτ.617b,4, ΠΔ Γέν.30,39 **ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα . . καὶ σποδοειδῆ.**

**σποδόεις**-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ πλήρης σποδοῦ, ὁ κονιορτώδης : Χρησμ.Σιβ.4,178, Σουΐδ.

**σποδοκράμβη** (ἡ) μτγν. ἡ σποδὸς κράμβης : Ζώσ.Ἀλχ.226Β, Συνέσ. ἐν Φαβρίκ.Ἑλλ.Βιβλ.8,245.

**σποδονιτροποιός** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ κατασκευάζων σάπωνα ἐκ ποτάσσης βλ.λ.

**σποδόρχης** (ὁ) (σποδῶ) μσν. ὁ εὐνοῦχος, ὁ μουνοῦχος : Εὐστ.1431,47.

**σποδός** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἡμίσβεστος τέφρα καέντος ξύλου ἢ ξυλανθράκων, ἡ θερμοσποδία, ἡ χόβολη : Ὀδ.Ι 375 **τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς**, Ὑμν.Ἑρμ.238· 2) γενικ. ἡ τέφρα, ἡ στάχτη : Σοφ.ΟΤ 21 **ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ** (ἐπὶ τῆς τέφρας τοῦ βωμοῦ), Ἐπιγρ. **σποδὸς ἱερὰ ἡ ἐκ τοῦ βωμοῦ**· ‖ ἐπὶ τῶν νεκρῶν : Αἰσχ.Ἀγ. 435 **ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται**, αὐτ.443, αὐτ.Χο.687· ‖ κ. εἰς ἔνδειξιν πένθους : Εὐρ.Ἱκ.827 **ἀμφὶ δὲ σποδὸν κάρα κεχύμεθα**, Ἀλεξ.25,12· 3) π. Πέρσαις, θανατική τις ποινή, καθ' ἣν ἐνέκλειον τοὺς καταδίκους εἰς δωμάτιον πλῆρες τέφρας μετὰ φαγητοῦ καὶ ποτοῦ, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἠδύναντο νὰ φθάσωσι : Ἡρ.2,100 **ῥίψαι ἐς οἴκημα σποδοῦ πλέον**, Κτησ.ἀπ.29,48 **εἰς τὴν σποδὸν ἐμβάλλεται**, ΠΔ Μακκ.2,13,5 **ἔστι δὲ ἐν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πηχῶν πλήρης σποδοῦ . . ἐνταῦθα τὸν ἱεροσυλίας ἔνοχον ὄντα . . προσωθοῦσιν εἰς ὄλεθρον**· 4) ἡ κόνις, ὁ κονιορτός : Ἡρ.4,172 **τῆς χαμαῖθεν σποδοῦ λαβόντες**· 5) μτφ. ἐν φρ. **μετρῶ τὴν σποδόν**· ‖ ἐπὶ ματαίου κόπου : Ἀρρ. Ἐπικτ.3,26,17· 6) μτφ. ἐπὶ γραὸς μεθύσου : ΑΠ 6,291 ἡ **Βάκχου κυλίκων σποδός**, Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,455· 7) τὸ ὀξίδιον, ἡ σκωρία τῶν μετάλλων : Ἱππ.Γυν.1,103 **σποδὸς Κυπρίη**, αὐτ.Ἑλκ.13 **σποδὸς Ἰλλυριῶτις**, Διοσκ.5,75· 8) μτγν. κ. νεώτ. λεπτόκοκκον ἀνάβλημα τῶν ἡφαιστείων κατὰ τὸν παροξυσμὸν τῆς δράσεως αὐτῶν, ἡ λάβα : Στράβ. 2,3 ἡ **μὲν οὖν σποδὸς λυπήσασα πρὸς καιρὸν εὐεργετεῖ τὴν χώραν χρόνους ὕστερον.**

**σποδοῦμαι**-όομαι παθ. κατακαίομαι καὶ μεταβάλλομαι εἰς σποδόν, εἰς τέφραν : Ἱππ.2,191 **κάρδαμον ἄγριον καὲν καὶ σποδωθέν**, Λυκόφρ.178, Παλλδ.ΑΠ 10,90 **Ἕλληνές ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας**· 2) μέσ. καλύπτω ἐμαυτὸν διὰ σποδοῦ, τέφρας : ΠΔ Ἰουδ.4,11 **ἐσποδώσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.**

**σποδῶ**-έω τρίβω, συντρίβω, κοπανίζω : Ἀριστφ. Νεφ.1376 **κᾆπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγε**, αὐτ. Βάτρ.662, αὐτ.Λυσ.366 **τί δ', ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;**, Κρατῖν.Νεώτ. 187 **συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τὰς χόας, καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν**· κ. παθ. : Εὐρ.Ἀνδρ.1127 **νιφάδι . . σποδούμενος** (χιονιζόμενος), αὐτ.Ἱππ.1238 **σποδούμενος μὲν πρὸς πέτραις φίλον κάρα** (κτυπῶν τὴν κεφαλήν μου εἰς τὰς πέτρας)· 2) κ. ἀπολ. μτφ. ἐπὶ στρατοῦ, κατατρύχομαι, κατασυντρίβομαι, εὑρίσκομαι ἐν κακῇ καταστάσει : Αἰσχ.Ἀγ.670 **στρατοῦ καμόντος καὶ κατεσποδημένου**· 3) ἐπὶ αἰσχρᾶς σημ. βινῶ, παρανόμως συνουσιάζομαι : Ἀριστφ.Ἐκκλ.942 **οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις**· ‖ κ. παθ. ἐπὶ

γυναικός : αὐτ.908 τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποδάλοιο, βουλομένη σποδεῖσθαι, αὐτ.Θεσμ.492 οὐδ' ὡς ὑπό τῶν δούλων τε κώρεωκόμων σποδουμεθα· ‖ κ. ἐπὶ παίδων : αὐτ.'Εκκλ.113 λέγουσι γάρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι πλεῖστα σποδοῦνται· 4) τρώγω ἀπλήστως, κατατρώγω : Φερεκρ.55 σπ- ὀδελίαν, 'Αριστφ.Εἰρ.1306 ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον . . τῶν μενόντων φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν· 5) 'Ησ. «σποδέοντο· ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο».

**σποδώδης**-ους-ες μτγν. ὁ σποδοειδής βλ.λ., ὁ τεφρόχρους : 'Απп.'Εμφ.Παλ.5,114· ‖ ἰατρ.ἡ λ.ἐν χρ. καὶ πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς γεύσεως· Γαλ.14,293.

**σπολά** (ἡ) αἰολ. τ. ἀντὶ στολή : Σαπφ.55 (ἀμφ.).

**σπολάζω** (σπολάς) νεώτ. ἀσκοῦμαι εἰς τὴν ξιφασκίαν ἢ σπαθασκίαν φέρων σπολάδα καὶ μετ' ἀντιπάλου ὁμοίως προφυλασσομένου.

**σπολάς**-άδος (ἡ) κ. νεώτ. ἱμάτιον δερμάτινον, διφθέρα, σισύρα· 'Ησ. «χιτωνίσκος βαθὺς σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ» : Σοφ.ἀπ.11,'Αριστφ.'Ορν. 933 σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις, Ξεν.'Αν. 3,3,20 σπολάδες καὶ θώρακες οὗτοις ἐπορίσθησαν (ὃ γρ. στολάς)· ‖ νεώτ. ὁ ἐκ χονδροῦ λινοῦ ὑφάσματος ἢ ἐκ λεπτοῦ δέρματος θώραξ τῶν ἀσκουμένων εἰς τὴν ξιφασκίαν ἢ σπαθασκίαν.

**σπολεῖσα** 'Ησ. «Αἰολεῖς. σταλεῖσα».

**σπολεύς**-έως (ὁ) μτγν. εἶδος ἄρτου : Φιλητ.π. 'Αθήν 3,114E σπολέα καλεῖσθαί τιν' ἄρτον.

**σπόλια** 'Ησ. «τὰ παρατιλλόμενα ἐρίδια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων».

**σπολλάτη** (εἰς πολλὰ ἔτη) ἐπιφ. δημ. συνήθ. εἰρων. ἐκφερομένου, εὐχαριστῶ, εὖγε : σπολλάτη τῆς ἀφεντιᾶς σου.

**σπόλος** (ὁ) 'Επιγρ. αἰολ. τ. ἀντὶ στόλος.

**σπόμενος**-η-ον μτχ. ἀορ. β' τοῦ ἕπομαι βλ.λ.

**σπονδᾰγωγός**-όν μτγν. ὁ φέρων σπονδάς, συμμαχίας· Φρύν.Σοφ.Παρ.103B «σπονδαγωγοὶ κήρυκες· οἱ σπονδὰς φέροντες».

**σπονδάριον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σπονδή βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : ἐάν δέῃ τῷ ἀδελφῷ τῆς μητρός τῶν υἱῶν 'Αχιλλᾶ δοθῆναι σπονδάριον.

**σπονδαρχία** (ἡ) (ἀρχή, σπονδαί) ἡ ἔναρξις, ἡ ἀρχὴ τῆς ἱερᾶς τελετῆς καὶ θυσίας ἢ τῆς χύσεως ὑγρῶν ἐν ταῖς σπονδαῖς : 'Ηρ.6,57 σπονδαρχίας εἶναι τούτων καὶ τῶν τιθέντων τὰ δέρματα.

**σπόνδαρχος**-ον μτγν. Φρύν.Σοφ.Παρ.107B «ὁ ἐξάρχων τῆς σπονδῆς ἐν τοῖς συμποσίοις».

**σπονδαρχῶ**-έω μτγν. εἶμαι σπόνδαρχος βλ.λ.: Πολυδ.6,30.

**σπονδαύλης** (ὁ) 'Επιγρ. ὁ αὐλῶν κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν ἐπισήμων σπονδῶν καὶ ὅρκων.

**σπονδαυλῶ**-έω μτγν. ποιζω τὸν αὐλὸν ἐν καιρῷ τῆς σπονδῆς : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,56.

**σπονδειάζω** (σπονδεῖος) κ. νεώτ. συνίσταμαι ἐκ σπονδείων : Πλούτ.'Ηθ.1137B ὁ σπονδειάζων τρόπος· 2) ἐπὶ στίχων, ἐν οἷς κεῖται σπονδεῖος κατὰ τὴν πέμπτην χώραν, ἐν τῷ πέμπτῳ ποδὶ τοῦ δακτυλικοῦ ἑξαμέτρου, ἃ. σπονδειακός : Κικ.'Αττ. 7,2I· 3) νεώτ. ἐπὶ λέξεων, αἱ φύσει καθ' ἑαυτάς ἔχουσαι τὸ μετρικὸν σχῆμα τοῦ σπονδείου, οἷον μήτηρ, δήμου κττ.

**σπονδειακός**-ή-όν μτγν. κ. σχόλ. ὁ συνιστάμενος ἐκ σπονδείων βλ.λ.2) : Πλούτ.'Ηθ.1137B, 'Ερμογ.'Ιδ.1,6 σπονδειακαὶ συνθῆκαι, Πολυδ.4,81 σπονδειακοὶ αὐλοί, 'Ιάμβλ.Πυθ.25,112 σπονδειακὸν μέλος· 2) σχόλ. σπονδειακὸς (πούς), ὁ ἀντίσπαστος : Σχόλ.'Ηφαιστ.303C ὁ καὶ σπονδειακὸς καὶ βακχεῖος κατὰ ἴαμβον· 3) ρηματ.π. σπονδειασμός.

**σπονδειακῶς** ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον σπονδειακόν βλ.λ.1) : Εὔστ.546,16.

**σπονδειασμός** (ὁ) (σπονδειάζω) μτγν. ἡ χρῆσις τοῦ σπονδείου : Πλούτ.'Ηθ.1135A· 2) μουσ. ἡ ὕφωσις τῆς φωνῆς κατὰ τὸ διάστημα τριῶν τετάρτων τοῦ τόνου, διέσεων : 'Αριστείδ.K 1,11.

**σπονδειοδάκτυλος** (ὁ) ὁ σπονδεῖος καὶ δάκτυλος βλ.λς : Ρήτ.6,103.

**σπονδειοκατάληκτος**-ον σχόλ. ὁ καταλήγων εἰς σπονδεῖον : Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.243 σπονδειοκατάληκτος τῷ δευτέρῳ ποδί.

**σπονδεῖον** (τὸ) (ἐνν. σκύφος), ἰων. σπονδήϊον, ἀγγεῖον, φιάλη πρὸς λοιβήν, σπονδήν : Κλέαρχ.π. 'Αθήν.11,486A σπονδεῖον δὲ ᾧ τὸν οἶνον, ΠΔ 'Αρ. 4,7 τά σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, Φίλ.2,157, Πάπ.

**σπονδειοπαράληκτος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων σπονδεῖον ἐν τῇ παραληγούσῃ : Τζέτζ. ἐν 'Αν.'Οξ.3,311 τὸ σπονδειοπαράληκτον Λακωνικὸν καλεῖται.

**σπονδειοπύρρῖχος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ συνιστάμενος ἐκ σπονδείου καὶ πυρριχίου, ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος : Τζέτζ. ἐν 'Αν.'Οξ.3,305 ἰωνικὸς ἐκ μείζονος ἕβδομος ποὺς ὑπάρχει, ὅνπερ σπονδειοπύρριχον ἐκάλεσε δικαίως.

**σπονδεῖος**-α-ον μτγν. κ νεώτ. ὁ ἐν χρ. κατὰ τὴν σπονδήν : Διον.'Αλ.Δημ.22 ὥσπερ οἱ τῶν σπονδείων αὐλημάτων ἀκροώμενοι, Πολυδ.4,79 σπονδεῖον μέλος· ‖ ὁ σπονδεῖος ὡς οὐσ. ἐνν. νόμος, ἡ ἐν ταῖς σπονδαῖς συνήθης μουσική : Πλούτ. 'Ηθ.1135A· 2) εἰδ. ἐν τῇ μετρικῇ ὁ σπονδεῖος κ. νεώτ. ὡς οὐσ. μετρικὸς ποὺς τετράσημος γινόμενος ὁ μὲν ἀπὸ θέσεως διὰ συναιρέσεως τῶν δύο βραχειῶν συλλαβῶν ἢ τῶν δύο πρώτων χρόνων τῆς ἄρσεως τοῦ δακτύλου, -' -, ὁ δὲ ἀπ' ἄρσεως διὰ συναιρέσεως τῶν δύο βραχειῶν συλλαβῶν ἢ τῶν δύο πρώτων χρόνων τῆς ἄρσεως τοῦ ἀναπαίστου,- -' : Διον.'Αλ.Συνθ.17, 'Ηφαιστ.Ποιημ.3,1.

**σπονδειοτρόχαιος** (ὁ) μτγν. μσν. ποὺς ἐκ σπονδείου καὶ τροχαίου βλ.λ. : Τζέτζ. ἐν 'Αν.'Οξ.3,315.

**σπονδή** (ἡ) (σπένδω) κ. νεώτ. ἡ ἔκχυσις, ἡ χοὴ οἴνου ἐκ ποτηρίου πρὸ τῆς πόσεως : 'Ησίοδ.'Εργ. 338 σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι, 'Ηρ.1,132 οὐ σπονδῇ χρέωνται (οἱ Πέρσαι), Σοφ.ἀπ.398 ἦν δὲ κἀμπέλου σπονδή, Εὐρ.Κύκλ.469 ἐκ σπονδῆς θεοῦ, αὐτ.'Ελ.1668, 'Αριστφ.Εἰρ.1102 ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί, Ξεν.ΚΠ 2,3,1 τρίτας σπονδάς ποιήσαντες, Δημ.38 σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν (ἦτο μέτοχος τῶν ἑορταστικῶν τελετῶν), 'Ηρωδιαν.'Ιστ.4,11,4 περὶ σπονδάς καὶ κύλικας εἶχον (ἠσχολοῦντο εἰς εὐωχίας)· ‖ ἐπὶ τῶν τελετῶν τῆς ξενίας : Δημ.400 σπονδῶν, ἱερῶν ἐκοινώνησεν· ‖ νεώτ. ἐν φρ. μτφ. σπονδὴ ἢ -αὶ εἰς τὸν Βάκχον ἡ πόσις οἴνου καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἰδ. μέχρι μέθης : μετὰ γενναίας σπονδάς εἰς τὸν Βάκχον συνεπλάκησαν· 2) κτ. πληθ. αἱ πανηγυρικῶς καὶ ἐπισήμως γενόμεναι συνθῆκαι, ἡ οὕτω κληθεῖσα εἰρήνη, συμμαχία κ. ἰδίᾳ ἀνακωχή : 'Ιλ.Β 341 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν (ἡ συνθήκη ἡ γενομένη διὰ σπονδῆς ἀκράτου οἴνου), 'Ηρ.1,21, αὐτ.7,149 σπονδάς γενέσθαι τριηκοντοέτιδας, Εὐρ.Φοίν.97 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ κασιγνήτῳ φέρων (προσφέρων ἀνακωχήν), 'Αριστφ.'Ιππ.1389, Θουκ.5,21, αὐτ.6,7 ἄγοντας πρὸς 'Αθηναίους δεχημέρους σπονδάς, Λυσ.22,14 τάς σπονδάς μέλλων ἀπορρηθήσεσθαι, Ξεν.'Ελλ. 3,2,1 σπονδάς εἵλετο, αὐτ.'Αν.3,1,28, Πλάτ.Πολ.379E σπονδῶν σύγχυσις, Δημ.401 πότεροι οὖν τοὺς ἄλλας παρέβαινον καὶ τάς σπονδάς, Αἰσχίν.2,141 σπονδάς τοῖς σώμασι αἰτησάντων ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας (ἐγγύησιν σωματικῆς ἀσφαλείας)· 3) ἰδίᾳ ἡ ἐπίσημος εἰρήνη ἢ ἀνακωχὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων : Θουκ.5,49 ἐς Λέπρεον αὐτῶν ὁπλίτας ἐν ταῖς 'Ολυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐσπέμψαι, Αἰσχίν.2,133· 4) αὐτὴ ἡ εἰρήνη, τὸ κείμενον αὐτῆς : Θουκ.1,35 λύσετε δὲ οὐδὲ τάς Λακεδαιμονίων σπονδάς, Ξεν.'Ελλ.2,4,

36· **5)** πάπ. πληρωμή εἰς χρῆμα ἐπὶ πλέον τῆς καταβολῆς εἰς εἶδος· **6)** πάπ. δῶρον κατ' εὐχαρίστησιν, καλοῦδι : **ἐνοικίου δραχμῶν Χ καὶ σπονδῆς παιδαρίοις· 7)** όμ πάπ. ἀμοιβή, μισθός, πιθ. πρόσθετον ἐπίδομα εἰς ἀξιωματούχους : **σπονδῆς . . κατ' ἔτος δραχμῶν δέκα δύο.**

**σπονδήσιμος**-η-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων, ἰδιάζων εἰς τὴν σπονδήν : Φιλήμ.67 **σοὶ φέρω σπονδήσιμα** (διόρθ. σπονδὴν ἅμα).

**σπονδήτης** (ὁ), θηλ. **σπονδῆτις** ἀντὶ σπονδῖτις βλ.λ. : π. Σουΐδ.

**σπονδηφόρος**-ον μτγν. ἄ. σπονδοφόρος βλ.λ. : Μεθόδ.Συμπ.409Β.

**σπονδηφορῶ-έω** μτγν. ἄ. σπονδοφορῶ βλ.λ. : Λουκ.Συρ.42 **τῶν οἱ μὲν τὰ** ἱρήια **σφάζουσιν, οἱ δὲ σπονδηφορέουσιν** (δ.γρ. σπονδὴν φοροῦσι).

**σπονδιάς**-άδος (ἡ) ἐσφ.γρ. ἀντὶ σποδιὰς βλ.λ. : Ἀθήν.2,50Β.

**σπονδίζω** μτγν. κ. μσν. ἐκκλ. σπένδω βλ.λ.· κ. ποθ. : Ἰγνάτ.Διακ.167 **σπονδισθῆναι θεῷ, ὡς ἔτι θυσιαστήριον ἕτοιμόν ἐστιν· 2)** μσν. π.Βυζοντ. χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι σπονδεῖον βλ.λ.:Ψελλ. ἐν Ἀν.Βοασσ.3,205 **ἄσπαζε καὶ τὸν ἴαμβον,** ἀλλὰ **καὶ σπόνδιζέ μοι.**

**σπονδικός**-ή-όν **πάπ.** ἐπὶ οἴνου, ὁ προωρισμένος διὰ σπονδὴν βλ.λ.

**σπόνδιξ**-ικος (ὁ) ὁ προσφέρων σπονδήν· Ἡσ. «σπόνδικες· οἱ τὰς σπονδὰς χέοντες».

**σπονδιοφόροι** (οἱ) γλωσσ. οἱ π. Ρωμ. εἴκοσι εἰρηνοποιοὶ ἱερεῖς, οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης, ἀνακωχῆς, συμμαχίας, ὡς καὶ τὴν κήρυξιν πολέμου καὶ ταῦτα καθιεροῦντες.

**σπονδῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. ἡ ποιοῦσα σπονδήν : Γαίτ.ΑΠ 6,190 **σταγόνα σπονδῖτιν.**

**σπονδονόμοι** (οἱ) Ἐπιγρ. οἱ ἐπιβλέποντες τὴν τήρησιν τῶν σπονδῶν.

**σπονδοποιία** (ἡ) Ἐπιγρ. κτ. πληθ. ἡ διὰ σπονδῆς συνομολόγησις εἰρήνης ἢ ἀνακωχῆς : **ὅταν αἱ σπονδοποιίαι γείνωνται ἐν τῷ θεάτρῳ.**

**σπονδοποιός** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ συνομολογῶν σπονδήν, εἰρήνην, ἀνακωχήν.

**σπονδοποιοῦμαι-έομαι** συνομολογῶ σπονδήν, εἰρήνην ἢ ἀνακωχήν : Χάρ.Ἰστ.4J, Νίκ.ἀπ.f **κισσοῦ σπονδοποιέονται πετάλοισι· 2)** παριστῶ τινα **ὡς** σπένδοντα, ποιοῦντα σπονδάς : Ἀθήν.5,179C **σπονδοποιεῖταί γε τοὺς δαιτυμόνας.**

**σπονδοφαρία** (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἐπαγγελία σπονδῶν.

**σπονδοφόρος** (ὁ) ὁ προσφέρων σπονδάς, θυσίας **καὶ** μάλιστα λοιβὰς οἴνου : Φίλ.1,683· **2)** ὁ προτείνων, ὁ κάμνων προτάσεις ἀνακωχῆς, εἰρήνης : **Ἀριστφ.**Ἀχ.217 **ὧδε φαύλως** ἂν ὁ **σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος ἐξέφυγεν· 3)** κῆρυξ ἢ διάγγελος δημοσιεύων τὰς ἱερὰς σπονδὰς καὶ τὴν ἐκκεχειρίαν κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἀγῶνας : Πίνδ.Ἰ 2,23 **σπονδοφόροι Ζηνὸς Ἀλεῖοι,** Αἰσχίν.2,133 **οἱ σπονδοφόροι οἱ τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς ἐπαγγέλλοντες· 4)** οἱ σπονδιοφόροι βλ.λ. : Διον.Ἀλ. 1.2), Πλούτ.Ἠθ.279Β **τῶν λεγομένων** Φητιαλίων, **ἑλληνιστὶ δὲ οἷον εἰρηνοποιῶν, σπονδοφόρων.**

**σπονδοφορῶ-έω** μτγν. προσφέρω σπονδήν : Πολυδ.8,139 **σπονδοφορῆσαι καὶ σπονδὰς ἐπενεγκεῖν, σπείσασθαι.**

**σπονδοχόη** (ἡ) Ἐπιγρ. **σκεῦος,** χόη εἰδ. ἐν χρ. πρὸς τέλεσιν σπονδῶν.

**σπονδοχοΐδιον** (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ **σπονδοχόη** βλ.λ.

**σπονδόχους** (ὁ) Ἐπιγρ. ἡ σπονδοχόη βλ.λ.

**σπονδυλανθῆ** (τά) **νεώτ.** βοταν. κατηγορία **δικοτυληδόνων** φυτῶν.

**σπονδυλαρθρῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πάθησις **χρονία τῆς** σπονδυλικῆς στήλης εἰς τὰς ἀρθρώσεις **αὐτῆς, καταλήγουσα** σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἀγκύλωσιν **τῆς** σπονδυλικῆς στήλης.

**σπονδύλη** (ἡ) ἄ. σφονδύλη βλ.λ.· **2)** Ἡσ. «ἡ γαλῆ παρ' Ἀττικοῖς».

**σπονδυλικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς σπονδύλους, ὁ τῶν σπονδύλων, ὁ ἐκ σπονδύλων συγκείμενος : **σπονδυλικὴ στήλη** (ἡ ἐκ τῶν ὀστεωδῶν σπονδύλων ἐπ' ἀλλήλους ἐπιτιθεμένων, ραχοκοκκαλιά). - **σπονδυλικὸς σωλήν** (ἐπιμήκης πόρος ἔνδον καὶ κατὰ μῆκος τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἐγκλείων τὸν νωτιαῖον μυελόν) - **σπονδυλικὸν τρῆμα** (τὸ ἐν τῷ κέντρῳ ἑκάστου σπονδύλου σχηματιζόμενον κενόν).

**σπονδύλιον** (τὸ) ἄ. σφονδύλιον βλ.λ. : Γαλ.14,180.

**σπόνδυλος** (ὁ) ἄ. σφόνδυλος βλ.λ.

**σπονδυλῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. χρονία φλεγμονὴ καὶ ἀλλοίωσις τῶν σπονδύλων.

**σπονδυλοθεραπεία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ θεραπεία πάσης σπονδυλικῆς παθήσεως.

**σπονδυλοθολικὸς** σύνδεσμος (ὁ) νεώτ. **ἀνατ.** σύνδεσμος **ἐκ** μυϊκῶν δεσμίδων.

**σπονδυλολίσθησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐξάρθρημα τοῦ πέμπτου ἰδίᾳ ὀσφυϊκοῦ σπονδύλου.

**σπονδυλολυσία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ·όλυσις χαλάρωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

**σπονδυλοπάθεια** (ἡ) νεώτ. πάθησις τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

**σπονδυλοπτωσία** (ἡ) νεώτ. ἐλάττωσις τοῦ ὕψους τοῦ σπονδυλικοῦ σώματος, ὀφειλομένη **εἰς** τραυματικὴν ἢ φλεγμονώδη ἐπεξεργασίαν.

**σπόνδυλος** (ὁ) κ. νεώτ. ἄ. σφόνδυλος βλ.λ., ἕκαστον τῶν ὀσταρίων τῶν ἀποτελούντων τὴν σπονδυλικὴν στήλην· **2)** νεώτ. ἀρχιτ. ἕκαστος τῶν κυλινδρικῶν **λαξευτῶν** ὀγκολίθων, **ἐξ ὧν** ἀποτελεῖται ὁ κίων· **3)** νεώτ. μηχάν. στρογγύλον βαρὺ σῶμα προσαρμοζόμενον εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀτράκτου, ἵνα διὰ τῆς μάζης του κανονίζῃ τὴν περιστροφικὴν κίνησιν καὶ αὐξάνῃ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, τὸ σφοντύλι· **4)** ζωολ. γένος **κτενιδῶν** μαλακίων.

**σπονδυλοσχιδία** (ἡ) νεώτ. συγγενὴς δυσμορφία τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἐξ ἀπλασίας τοῦ τόξου τοῦ σπονδύλου.

**σπονδυλώδης**-ους-ες **ἄ.** σφονδυλώδης βλ.λ.

**σπονδύλωμα**-ατος (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ ἐπίπεδον ἐκφύσεως ὁμοειδῶν μορίων φυτοῦ καὶ τὸ σύνολον τῶν μορίων τούτων τῶν ἐκφυομένων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου.

**σπονδύλωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἀγκυλώσεις τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ τῶν μεγάλων ἀρθρώσεων.

**σπονδυλωτά** (τὰ) νεώτ. ζωολ. συνομοταξία ζῴων ἤτοι πάντων τῶν ἐχόντων σπονδυλικὴν στήλην.

**σπονδυλωτός**-ή-όν **νεώτ.** ὁ φέρων σπονδύλους, ὁ ἀποτελούμενος διὰ συναρθρώσεως σπονδύλων· || **σπονδυλωτά** (τὰ) ὡς οὐσ. βλ.λ.

**σπόντα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ἐξ ἐλαστικοῦ ἐσωτερικὸν πλευρὸν τοῦ σφαιριστηρίου : **καραμπόλα ἀπὸ σπόντα** (οὐχὶ **ἀπ'** εὐθείας βολῆς, ἀλλὰ διὰ **γωνίας ἐχούσης** κορυφὴν σημεῖόν τι τῆς σπόντας)· **2)** μτφ. ἐν φρ. ἀπὸ σπάντα ἐμμέσως, πλαγίως

**σποντίτης** (ἡ) γλωσσ. ὁ σποδίτης βλ.λ.

**σπόπια** Ἡσ. «πέμμα, ὅ τινες στατίας».

**σπόρ** (τὸ) δημ. ἄ. σπὸρτ βλ.λ.

**σπορά** (ἡ) (σπείρω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπείρω, ἡ διασκόρπισις τοῦ σπόρου ἢ σπερμάτων, τὸ σπάρσιμο : Πλάτ. Ἀντ.134Ε **τίνα δ' ἂν περὶ σπερμάτων σπορᾶς, ὁπόσον μέτριον,** Πάπ. ἡ σπορὰ τῆς γῆς· || κ. μτφ. : αὐτ. **τίνα δὲ περὶ μαθημάτων εἰς ψυχὴν φυτεύσεώς τε καὶ σπορᾶς ἐρωτῶντες δικαίως ἂν ἐροίμεθα,** αὐτ. **ἡ σπορὰ τῆς γῆς· 2)** ὁ καιρός, ἡ ἐποχὴ τοῦ σπείρειν, ὁ σπορητός : Εὐρ Ἠλ 1152 **φονεύεις φίλαν πατρίδα δεκέτεσι σποραῖ**·

σιν ἐλθόντ' ἐμάν», (κατὰ τὸ δέκατον ἔτος), Θεόφρ.ΦΙ 8,2,6 ἀπὸ τῆς σπορᾶς, Πάπ. ἡ ἐπικειμένη σπορὰ τῆς Χ ἰνδικτίωνος' **3)** τὸ ἐσπορμένον : Εὐρ.'Ανδρ.637 **πολλάκις δέ τοι ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορᾷ'** **4)** ἡ ἀρχή, ἡ καταγωγή, ἡ γενεά, τὸ σόϊ : Αἰσχ.Πρ.871 **σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς τόξοισι κλεινός**, Σοφ.Αἶ. 1298, ΚΠ Πέτρ.Ι,Ι,23 **ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου'** **5)** ἡ τεκνογονία : Πλάτ.Νόμ.729C **σεβόμενος εὔνους ἂν γενεθλίους θεοὺς ἐκ παίδων αὐτοῦ** σπορὰν ἴσχοι **κατὰ λόγον**, αὐτ.783Α, Πάπ. **πρὸς γάμον βίου κοινωνίαν καὶ παίδων σποράν'** **6)** κ. δημ. οἱ ἔκγονοι, οἱ ἀπόγονοι, τὸ τέκνον : Σοφ.Τρ.316 **Εὐρύτου σπορά τις ἦν**, αὐτ.420, Μέν 5/8 **γυναῖκα καὶ τέκνων . . σποράν**, Πλούτ.'Ηθ.320Β **τὴν Ρωμύλου σποράν, - Τούρκου-'Εβραίου σπορά** (ἀ.τουρκόσπορος, ἑβραιόσπορος)' || δημ. φρ. διαβόλου **σπορά** ἐπὶ κακοποιῶν ἢ διεφθαρμένων' **2)** κτ. πληθ. ἐπὶ ζῴων, τὰ μικρά, τὰ βυζασταρούδια. Εὐρ. Κύκλ.56 **δέξαι θηλαῖσι σποράς.**

**σποράγγειον** (τὸ) νεώτ. βοταν. κ. σποριάγγειον ἀγενὲς καρποφόρον τῶν κατωτέρων μυκήτων, ἐν ᾧ γεννῶνται εἰς μέγαν ἀλλ' οὐχὶ σταθερὸν ἀριθμὸν τὰ σποραγγειοσπόρια.

**σποραγγειοσπόριον** (τὸ) νεώτ. βοταν. κ. σποριαγ- ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς σποραγγείοις σπορίων.

**σποράδην** ἐπίρρ. κ. νεώτ. σποραδικῶς, διεσκορπισμένως, σκορπιστά, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Θουκ. 2,4 **ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο**, Πλάτ.Πρωτ.322Β **ἄνθρωποι ᾤκουν σποράδην**, 'Ισοκρ.4,39, 'Αριστλ.Πολιτ.1259α,4 **ἔτι δὲ καὶ τὰ λεγόμενα σποράδην**, Πλούτ.'Ηθ.269D **σποράδην ἀναγέγραπται**, ΑΠ 11,442 **σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενος** (ἀναμίξ, ἀτάκτως)' || οἱ σποράδην, ἀντίθ. οἱ ἐλλόγιμοι Πυθαγορικοί : Διον Λ 8.91.

**σποραδικός-ή-όν** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ διεσπαρμένος, ὁ εὑρισκόμενος ἢ ζῶν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἰδίᾳ **σποραδικὰ ζῷα** τὰ ζῶντα κατὰ μόνας, ἀντίθ. ἀγελαῖα : 'Αριστλ.Πολιτ.1256α,23 **τῶν τε γὰρ θηρίων τὰ μὲν ἀγελαῖα τὰ δὲ σποραδικά ἐστιν**, αὐτ.ΖΙ 488α,3' || ἐπὶ νοσημάτων, τὰ ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ ἐπικρατοῦντα, τὰ οὐχὶ ἐνδημικά : Γαλ.17, 1,2 **σποραδικὰ νοσήματα'** || κ. νεώτ. γενικ. ὁ κατ' ἀραιὰ διαστήματα ἀπαντῶν ἢ συμβαίνων : **σποραδικὰ κρούσματα τύφου - ἀπειθαρχίας - λιποταξίας'** || κ. ἐπίρρ. νεώτ. **σποραδικῶς**, δημ. **-ά** ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, σποράδην.

**σποραδικότης-ητος** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σποραδικοῦ βλ.λ.

**σποράζω** 'Επιγρ. ἐπὶ λέοντος, διασπαράττω, καταξεσχίζω : **τάμὰ θέλων σποράσας** (μέλη).

**σποραῖος-α-ον** μτγν. ὁ σπόριμος' || **τὰ** σποραῖα ὡς οὐσ. τὰ σπέρματα, οἱ σπόροι : Βάβρ. 13,2 **γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.**

**σποράς-άδος** (ὁ,ἡ) (σπείρω) κτ. ἑνικ. μ. ἐπὶ περιληπτ. οὐσ. οἷον γένος, ἀγέλη, στρατιὰ κτλ., ὡς κ. εἰδ. ἐπὶ τοῦ βίου, συνήθ. δὲ κτ. πληθ. ὁ διεσπαρμένος, ὁ διεσκορπισμένος: 'Ηρ.4,113 **ἐγίνοντο σποράδες κατὰ μίαν τε καὶ δύο** ('Αμαζόνες)' || κτ. πληθ. ἐπὶ πλοίων διεσκορπισμένων ὑπὸ τῶν πολεμίων ἢ τῆς τρικυμίας : Θουκ.1,49 **καταδιώξαντες σποράδας ἐς τὴν ἤπειρον**, αὐτ.3,69 **ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν**, αὐτ 3,77' || ἐπὶ ποιημάτων μὴ συνειλεγμένων ἐν ἑνὶ βιβλίῳ : 'Αρτεμίδ.Ταρσ.ΑΠ 9,205 **βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες ποκά'** || ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ βιῶν ζωὴν πλανητικήν, ὁ οὐχὶ ἐν κοινωνίαις : 'Αριστλ.Πολιτ.1252b,23 **σποράδες . . τὸ ἀρχαῖον ᾤκουν'** || ἐπὶ ζῴων, ὁ ζῶν κατὰ μόνας, ὁ σποραδικός, ἀντίθ. ἀγελαῖος : 'Αριστλ.ΖΙ 617b,21 **κορυδαλῶν δὲ ἐστὶ δύο γένη . . ἡ δὲ ἑτέρα ἀγελαία καὶ οὐ σποράς'** || κ. ἐπὶ ἀστέρων : 'Αριστλ. Μετ.344α,15 **σποράδες ἀστέρες'** || κ. ἐπὶ νοσημάτων, τὰ ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ ἐπικρατοῦντα, τὰ σποραδικά, ἀντίθ. ἐνδημικά : 'Ιππ.Διαίτ.5 **σποράδες ἔωσιν αἱ νοῦσοι'** || κ. ἐπὶ νήσων, οἱ διεσπαρμέναι καὶ μὴ ἀποτελοῦσαι ἐν σύνολον : Πίνδ. Παιάν.5,38 **σποράδας νάσοι**, Διόδ.Σ 3,44 **ἐπικειμένων αὐτῷ νήσων σποράδων'** || κ. ὡς κύρ. ὄν. **αἱ Σποράδες** π. ἀρχ. αἱ νῆσοι αἱ κατὰ τὸ Αἰγαῖον, Κρητικὸν καὶ Καρπάθιον πέλαγος, ἀντιδιαστελλόμεναι πρὸς τὰς Κυκλάδας, ἰδίως δὲ αἱ τῇ Μικρᾷ 'Ασίᾳ προσκείμεναι συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Δωδεκανήσων : 'Απολλ.Ρ 4,1711, Στράβ.2,5,21' || νεώτ. εἰδικώτ. **'Ανατολικαὶ Σποράδες** αἱ ἀνατολικῶς τῆς Δωδεκανήσου προσκείμεναι τῇ Μικρᾷ 'Ασίᾳ νῆσοι' **Θρακικαὶ Σποράδες** αἱ νῆσοι 'Ιμβρος, Σαμοθράκη, Θάσος, Λῆμνος, 'Αγιος Εὐστράτιος' **Θεσσαλικαὶ ἢ Βόρειαι Σποράδες** οἱ νῆσοι Σκίαθος, Σκῦρος, Σκόπελος κ. ἄ. παρακείμεναι ταύταις' **Δυτικαὶ Σποράδες** οἱ νῆσοι 'Υδρα, Σπέτσαι, Πόρος' **2)** ἐπὶ βίου, ὁ πλάνης, ὁ πλανητικός : Εὐρ.Ρῆσ.701 **νησιώτης σποράδα κέκτηται βίον'** **3)** ἐπὶ λόγων, οἱ ἄνευ εἱρμοῦ, ἄνευ συναφείας, ἄνευ συνοχεισέως, οἱ ἀσύνδετοι : Πλούτ.'Ηθ.431D **λόγοι σποράδες.**

**σποργαὶ** 'Ησ. «ἐρεθισμοὶ εἰς τὸ τεκεῖν».

**σπορεῖον** (τὸ) νεώτ. τόπος, ἐν ᾧ σπείρεται φυτόν τι ὁμαδικῶς, ὅπως βραδύτερον μετὰ τὴν φυὴν αὐτοῦ καὶ τὴν σχετικὴν ἀνάπτυξίν του μεταφυτευθῇ, οἷον καπνός κτλ., φυτώριον, φιντανότοπος : **σπορεῖον καπνοῦ - ντομάτας.**

**σπορέλαιον** (τὸ) νεώτ. ἔλαιον ἐξαγόμενον ἐκ τῶν ἐλαιούχων σπερμάτων διαφ. φυτῶν, οἷον βαμβακοσπόρου, ἡλιοσπόρου, λινοσπόρου κ. ἄ.

**σπορεύς-έως** (ὁ) (σπείρω) κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ σπείρων : Ξεν.Οἰκ.20,3 **διέφθαρται ὁ οἶκος, διότι οὐχ ὁμαλῶς ὁ σπορεὺς ἔσπειρεν**, Στουδ.Θεόδ. 25Β **σπορεὺς ζιζανίων'** **2)** γεννήτωρ, ὁ πατήρ : Θεμίστ.Λόγ.6,77Β' **3)** νεώτ. γεωργ. μηχάνημα ἢ ἐργαλεῖον,ρίπτουν τὸν σπόρον ἐπὶ ὀργωθείσης γῆς.

**σπορευτής** (ὁ) 'Ησ. ὁ σπορεὺς βλ.λ.Ι.

**σπορευτός-ή-όν** (σπορεύω) μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ ἐσπαρμένος, ὁ σπαρτὸς ἢ ὁ κατάλληλος πρὸς σποράν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,20,6 **τὴν σπορευτὴν χώραν.**

**σπορεύω** λεξ. σπείρω' **2)** ρηματ. π. σπορευτής, σπορευτός.

**σπορητός** (ὁ) κ. νεώτ. ἐπὶ σίτου, ὁ ἐσπαρμένος, ὁ φυόμενος : Αἰσχ.'Αγ.1392 **διοσδότῳ γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν'** **2)** κ.νεώτ. -ἡ σπορά, το σπάρσιμο : Ξεν.'Ελλ.4,6,13 **ἕως τὸν σπορητὸν διακωλύσῃ**, Θεόφρ.ΦΙ 8,2,8 **σπορητὸς ὀσπρίων, - ἤρχισεν ὁ σπορητός.**

**σπόρθυγγες** 'Ησ. «αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες».

**σπορθύγγια** 'Ησ. «τρίβολα, τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν, ἃ τινες σπυράδας καλοῦσιν».

**σπόρια** (τὰ) δημ. (προφ. δισύλλ.) πληθ. ὀνομαστ. τοῦ σπόρος, οἱ σπόροι καρποῦ : **πορτοκάλια - ντομάτες - ἀγγούρια μὲ πολλὰ σπόρια'** || ἰδ. οἱ ἀπορριπτόμενοι σπόροι τῶν ἐδωδίμων καρπῶν : **σπόρια πεπονιοῦ - καρπουζιοῦ.**

**σποριά** (ἡ) δημ. τὸ τμῆμα ἀγροῦ τὸ χωριζόμενον δι' αὔλακος : **μιὰ σποριὰ τόπο** (ὅσον περίπου ὁ γεωργὸς σπείρει ἐφάπαξ).

**σποριάγγειον** (τὸ) νεώτ. ἄ. σποράγγειον βλ.λ.

**σποριάζω** δημ. ἐπὶ φυτῶν, ἀναπτύσσω, ἀποκτῶ σπόρους : **σποριάσανε τὰ ραδίκια'** || ἐπὶ καρπῶν, ὧν ἡ ὡρίμανσις ἔχει προχωρήσει καὶ οἱ σπόροι μεστώνουσι καὶ ἀδρύνονται : **σποριάσανε τὰ κολοκύθια'** κ. μαν. : **σποριασμένες μελιτζάνες'** **2)** ρημ. π. σπόριασμα.

**σποριάρης**-α-ικο δημ. ἐπὶ καρπῶν, ὁ μειονεκτῶν ἕνεκα τῆς πλησμονῆς ἢ τῆς μεστώσεως τῶν σπόρων του, σπορίτης, σπερματίας : **σποριάρες μελιτζάνες**, - **σποριάρικα κολοκύθια.**
**σποριάς** (ὁ) δημ. ὁ σπορεύς, ὁ σπείρων· **2)** ὡς οὐσ. ὁ μὴν Νοέμβριος, διότι κατ' αὐτὸν γίνεται κατ' ἐξοχὴν ἡ σπορὰ τῶν ἀγρῶν, ὅ. Σπορίτης.
**σπόριασμα** (τὸ) δημ. ἐπὶ φυτικῶν προϊόντων τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σποριάζω βλ.λ., ἡ ἀνάπτυξις πλήθους σπόρων καὶ ἰδίᾳ ἡ μέστωσις αὐτῶν.
**σπορικό** (τὸ) δημ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ σπόρος τῶν διὰ καλλιεργείας φυομένων φυτῶν βρωσίμων ἢ κοσμητικῶν ; **πουλεῖ κάθε λογῆς σπορικό·** || εἰδ. ὁ ἐκλεκτός, ἁδρὸς σπόρος σιτηρῶν, ὁ χρησιμοποιούμενος πρὸς σποράν : **τόση ἦταν ἡ λείψη στὸ χωριό, ποὺ ἔφαγαν καὶ τὸ σπορικό·** **2)** ἐνάρθρ. κτ. πληθ. **τὰ σπορικά** ὡς οὐσ. τὰ ἐτήσια διὰ σπορᾶς φυόμενα καὶ ἀπ' εὐθείας συγκομιζόμενα φυτά, ἰδ. τὸ δημητριακά, ἀντίθ. φυτευτά.
**σπόριμος**-ον (σπείρω) κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. θηλ. -α (Ὑμν.Ἰσ.162), κ. -η-ον (Βέττ.Βάλ.50,31, Παῦλ. Ἀλ.R.1) ἐπὶ γαιῶν, ὁ κατάλληλος διὰ σποράν : Ξεν.Ἑλλ.3,2,10 **γῆ σπόριμος**, Θεόκρ.25, 219 **ἔργοις φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος**, Πάπ. **παραδώσω τὰς ἀρούρας σπορίμας·** || **ἡ σπόριμος** ὡς οὐσ. (ἐνν. γῆ) : Θεόφρ.Φ) 6,5,4· || **τὰ σπόριμα** ὡς οὐσ. οἱ πρὸς σποράν κατάλληλοι ἢ οἱ ἐσπαρμένοι ἀγροί : ΚΔ Ματθ.12,1 **ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων**, Γεωπ.1,12,37, Πάπ. **γένοιτο αὐτῷ τὰ σπόριμα ἄσπορα·** **2)** ἐπὶ σπόρου, ὁ κατάλληλος ὅπως σπαρῇ, ὅπως φέρῃ καρπόν : ΠΔ Γέν.1,29 **ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα·** **3)** ὁ μὴν καθ' ὃν σπείρουσι : Πλούτ. Ἀθ.378Ε· πρβλ. Σποριάς· || κ. μτφ. : Βέττ.Βάλ 50,31 **σπορίμη ἡμέρα**, Κοτ.Ἀστρλ.Κ 8,1,244 **σπόριμος γένεσις·** **4) μέτρον σπόριμον** μέτρον σίτου πρὸς σποράν : Ἀντίφιλ.ΑΠ 6,95 **πήραν μέτρου σιτοδόκον σπορίμου·** **5)** ἐνεργ. **αἰδὼς σπόριμος** τὸ αἰδοῖον : Μαν.3,396.
**σποριογόνιον** (τὸ) νεώτ. βοταν. ἡ καψοειδὴς ἀπόφυσις κρυπτογαμικῶν τινων φυτῶν, ἐν ᾗ ἀναπτύσσονται τὰ σπόριο.
**σπόριον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον : Πλούτ.Ἠθ.288F· **2)** νεώτ. βοταν. ἕκαστον τῶν μικρῶν ἀναπαραγωγικῶν ἀμεμβράνων κυττάρων τῶν φυτῶν καὶ τινων πρωτοζῴων.
**σπόριος**-ον ὅ. σπούριος βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.288Ε.
**σποριόφυλλον** (τὸ) νεώτ. βοταν. φύλλον σχηματίζον σπόρια.
**σποριόφυτον** (τὸ) νεώτ. βοταν. φυτικὸν μόριον ἀναπτύσσον σπόρια.
**σπόρισμα** (τὸ) δημ. συνήθ. κτ. πληθ. **σπορίσματα** τὸ σπορικὸ βλ.λ.1).
**σπορίτης** (ὁ) δημ. καρπὸς κηπευτικῶν τινων λαχάνων ἀφιέμενος ὅπως ὡριμάσῃ πρὸς συλλογὴν σπόρων, ὁ σπερματίας, ὁ σποριάρης· **2)** ἐπὶ κριοῦ ἢ τράγου, ὁ ἐπιβήτωρ· **3)** ὁ μὴν Νοέμβριος, ὅ. Σποριάς.
**σπόρκα** (ἰταλ.) ἐπίρρ. δημ. τὸ μικτοβαρές, τὸ μὴ καθαρόν· **2)** μτφ. φρ. **τά (ἔ)φερε - τοῦ ἦρθαν - τὰ ἦβρε σπόρκα** (τοῦ ἦλθαν δύσκολα)· **3)** ἐπὶ ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὁ μὴ καθαρὸς πρὸς ἐλευθεροκοινωνίαν : **ἔχει σπόρκα τὰ χαρτιά του.**
**σποροβλάστη** (ἡ) νεώτ. ζῳολ. τὸ ἀναπαραγωγὸν στοιχεῖον τῶν σποροζῴων.
**σποροβόλος** (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος ἀγρωστιδῶν φυτῶν.
**σπορογονία** (ἡ) νεώτ. βιολ. ὁ διὰ σπόρων πολλαπλασιασμὸς τῶν φυτῶν· **2)** ὁ δι' αὐτομάτου ἀναπτύξεως καὶ ἀποσπάσεως αὐτῶν πολλαπλασιασμὸς τῶν πρωτοζῴων.
**σπορογόνος**-ον νεώτ. ὁ γεννῶν σπόρους : **σπορογόνα βακτηρίδια.**
**σποροδιαλογεύς**-έως (ὁ) νεώτ. μηχανὴ γεωργικὴ διὰ τὴν διαλογὴν καὶ κατάταξιν κατὰ μέγεθος διαφόρων σπόρων ἐξ ἑνὸς μείγματος.
**σποροδοχεῖον** (τὸ) νεώτ. εἰδικὸν καρποφόρον τῶν μυκήτων ἐν εἴδει φυματίου ἀποτελούμενον ἀπὸ πυκνὸν πλέγμα ὑφῶν.
**σπορόζῳα** (τὰ) νεώτ. ζῳολ. συνομοταξία παρασιτικῶν πρωτοζῴων πολλαπλασιαζομένων διὰ σπορίων.
**σποροζῳΐδιον** (τὸ) νεώτ. μικροοργανισμὸς παριστῶν ἐν στάδιον τῆς σπορογενοῦς ἀναπαραγωγῆς τοῦ αἱματοζῴου τῆς ἑλονοσίας.
**σποροζῴωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ὅ. σποροζωαιμία, νόσος ἐκ μολύνσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ σποροζῴων, οἷον ἡ ἑλονοσία.
**σποροκαθαριστήριον** (τὸ) νεώτ. μόνιμος γεωργικὴ μηχανὴ διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν σπόρων ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ξένων σωμάτων.
**σποροκάρπιον** (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ πολυκύτταρον σῶμα τὸ ἀναπτυσσόμεναν εἰς τὰ ἐρυθροφύκη καὶ τοὺς ἀσκομύκητας ἐκ τοῦ γονιμοποιημένου φοκυττάρου.
**σποροκύστις**-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ἔμβρυον τῶν τρηματωδῶν σκωλήκων.
**σπορολογοῦμαι**-έομαι μτγν. παθ. ἐπὶ τῆς σιτοφόρου γῆς, καρπολογοῦμαι, συνάγονται οἱ καρποί μου : Διον.Ἀλ.Ρωμ.15,2(3) **ἀρούρας ἀκμαίας ἤδη σπορολογεῖσθαι** ἰδ.γρ. ὀπωρολογοῦμαι).
**σπόρος** (ὁ) (σπείρω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., πληθ. τὰ σπάρια βλ.λ., ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπείρειν, ἡ σπορά, τὸ σπάρσιμο : Ἡρ.8,109 **σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω**, Ξεν.Οἰκ.7,20 **καὶ γὰρ νεατὸς καὶ σπόρος καὶ φυτεία . . ὑπαίθρια . . ἔργα ἐστίν**, Πλάτ.Τίμ.42D **τὸ δὲ μετὰ τὸν σπόρον τοῖς νέοις παρέδωκε θεοῖς σώματα πλάττειν θνητά**, Θεόκρ.16,94 **νειοὶ δ' ἐκπολέοιντο ποτὶ σπόρον**, · **ἄρχισε ὁ σπόρος** (ἡ σπορά)· || κ. μτφ. : Θεόφρ. Φ) 7,5,5, Πλούτ.Ἠθ.144Β **τούτων δὲ πάντων ἱερώτερός ἐστιν ὁ γαμήλιος σπόρος καὶ ἄροτος ἐπὶ παίδων τεκνώσει·** **2)** καιρός, ἐποχὴ κατάλληλος πρὸς σποράν : Ξεν.Οἰκ.17,4 **πολλοὶ ἤδη διαφέρονται . . περὶ τοῦ σπόρου**, Θεόκρ.10,14 **τοιγὰρ τὰ πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα·** **3)** κ. νεώτ. πᾶν ὅ,τι σπείρεται πρὸς βλάστησιν, τὸ σπέρμα οἱουδήποτε καρποῦ : Ἱππ.Ἐπιδ.7, 65 **λίνου σπόρος**, Θεόκρ.25,25 **τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν ἔσθ' ὅτε βάλλοντες**, ΚΔ Μᾶρκ.4,26 **ὡς ἂν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς**, - **οἱ σπόροι τοῦ πεπονιοῦ·** || νεώτ. κ. δημ. ἰδίᾳ τὰ πρὸς σποράν προωρισμένα σπέρματα τῶν σιτηρῶν, τὸ σπορικό : **ἀστόχησαν τὰ σπαρτὰ καὶ δὲν πήραμε οὔτε τὸ σπόρο·** **4)** τὸ ἐκ τῆς σπορᾶς φυὲν γέννημα, ὁ καρπός, ἡ ἐσοδεία : Ἡρ.4,53 **σπόρος τε παρ' αὐτὸν ἄριστος γίνεται**, Σοφ.Φιλ. 706 **οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον**, Πάπ. **ὅταν ὁ πρώϊμος σπόρος παρασπῇ·** **5)** κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνθρώπων κ. ζῴων, τὸ γονιμοποιὸν ἔκκριμα τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἄρρενος, τὸ σπέρμα : Ἱππ.Δι.2,54· **6)** κ. νεώτ. συνεκδ. τέκνον, ἀπόγονος : Λυκόφρ.221, αὐτ.750 **τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτῆνα σπόρον·** πρβλ. σπορά· || δημ. **ὅρκος δὲ(ν) θά 'μαι τοῦ πατέρα μου σπόρος, ἂν τή(ν) γλυτώσῃς** (δὲν θὰ εἶμαι γνήσιον τέκνον)· **7)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. πᾶν ὅ,τι χρησιμεύει ὡς ἀρχή, ἀφετηρία τῆς γενέσεως πράγματος, καταστάσεως κττ. : **ὁ σπόρος τοῦ στασιαστικοῦ κηρύγματος.**
**σποροτριχίασις**-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ σποροτρίχωσις, δερματικὴ πάθησις ὀφειλομένη εἰς **τὸ σποριότριχον καὶ μεταδιδομένη** διὰ τραυματισμοῦ τοῦ δέρματος.

**σπορότριχον** (τὸ) νεώτ. μικροσκοπικὸς μύκης ὀναπτυσσόμενος ὡς εὐρὼς ἐπί τινων φυτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ δέρματος τῶν ἀνθρώπων, γεννῶν τὴν σπαροτριχίωσιν βλ.λ.

**σποροτρίχωσις-εως** (ἡ) ἄ. σποροτριχίασις βλλ.

**σποροτρόφος**-ον μσν. ὁ τρέφων, ὁ διατηρῶν ἐν αὐτῷ σπόρους, σπέρματα : Ψελλ. ἐν 'Αν.Βοασσ. 1,223 σποροτρόφος πόρος.

**σπόρτ** (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἄκλ. κ. σπόρ μεθοδικὴ ἐπίδοσις εἰς ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα, οἷον ἡ ξιφασκία, ἡ ἱππασία, τὸ κυνήγιον, ἡ πυγμαχία, ἡ λεμβοδρομία.

**σπορτία** 'Ησ. «ἑορτὴ ἀγομένη . .».

**σπόρτουλον** (τὸ) (λατ.) μσν. δῶρον, εἰσφορά, ἔρανος : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,59, Κῶδ.'Ιουστιν.1,4,26,15.

**σπόρτσμαν** (ὁ,ἡ) (ἀγγλ.) δημ. ἄκλ. ὁ ἐπιδιδόμενος εἰς τὰ σπόρτ βλ.λ.

**σποῦ** σκυθ. ὁ ὀφθαλμός : 'Ηρ.4,27.

**σποῦδα** (ἡ) μσν. κ. δημ. (ἰδιωμ.) ἡ σπουδή, ἡ βία, ἡ ταχύτης : 'Ερωτόκρ.1,1322 μὲ σπούδα μπαίνει 'ς ὀρδινιὰ ζιμιὸ τὴν ὥρα ἐκείνη.

**σπουδάζω** κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. σπουδάχνω, μέλλ. σπουδάσω (Πολύβ.3,5,8, Διόδ.Σ 1,58), ἀττ. μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ. σημ. σπουδάσομαι (Πλάτ. Εὐθφρ.3Ε, Δημ.583), ἀόρ. (ἐ)σπούδασα (Εὐρ.'Ηρ. 507, Πλάτ.Φαίδ.114Ε), δημ. κ. (ἐ)σπούδαξα, παρακ. ἐσπούδακα ('Αριστφ.Σφ.694, Πλάτ.Φαῖδρ.236Β), παθ. μέλλ. σπουδασθήσομαι (Αἰλ.ΖΙ 4,13), ἀόρ. ἐσπουδάσθην (Στράβ.17,3,15, Πλούτ.Περ.24), παρακ. ἐσπούδασμαι (Πλάτ.Λύσ.219Ε), δημ. μτχ. σπουδασμένος κ. -γμένος, εἶμαι σπουδαῖος, δραστήριος, σπουδαίως, ἐπισπερχῶς καὶ ἐνδελεχῶς ἀσχολοῦμαι περί τι, μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιμελῶς καταγίνομαι, μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΚ 1143 οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι, Εὐρ.'Εκ.817, 'Αριστφ.Θεσμ.572, Πλάτ.Εὐθ. 293Α καὶ παντὶ τρόπῳ σπουδάσαι καὶ σπουδάσαντας ἐπιδεῖξαι, ΚΔ Τιμόθ.2,4,9 σπούδασον ἐλθεῖν . . ταχέως: ‖ σπουδάζω ἄρχειν ἐπιμελῶς, ἐνδελεχῶς καὶ προθύμως ἀσχολοῦμαι περὶ τὸ ἄρχειν, εἶμαι πρόθυμος νὰ κυβερνήσω: Εὐρ.ΙΑ 337 οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς 'Ίλιον· κ. μτ. μτχ. : Ξεν.Οἰκ.9,) ἐσπούδαζε διδάσκων· ‖ συχνότ. σπουδάζω περί τινος ἢ περί τι : Πλάτ.Πολ.330C οἱ χρηματισάμενοι περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν ὡς ἔργον ἑαυτῶν, Ξεν.'Απομν.1,3,8· ‖ κ. σ- ὑπέρ τινος : Δημ.1371· ‖ κ. σ- εἴς τι : αὐτ.577· ‖ κ. σ- πρός τι : αὐτ. 617· ‖ κ. σ- ἐπί τινι : Ξεν.'Απομν.1,3,11· ‖ κ. μτ. δοτ. : 'Αρισταίν.2,3 σπουδάζω γάμῳ· ‖ ἡ μτχ. ἐσπουδακὼς ἐν ἐπιρρ. χρ. προθύμως, μετὰ σπουδῆς : Μέν.562· ‖ ὁμ. ἐσπουδακυῖα μετὰ σπουδῆς, μετὰ βίας, βιαστικά : 'Αριστφ.Θεσμ.572· **2**) μσν. βιάζω, ταχύνω : 'Ερωτόκρ.1,605 ἐγὼ δὲ θὲ νὰ καρτερῶ κι ἡ ὥρα μὲ σπουδάζει, αὐτ. 1163, αὐτ.1576· **3**) μτ. τελ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὅπως, προσπαθῶ νὰ . ., πασχίζω νὰ . . : Δημ. 1053 ἐσπούδαζεν ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰσποιηθῇ αὐτῷ υἱός, 'Επιγρ.Σάμου· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : ΚΔ Πέτρ.2,3,14 σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμηται αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ· **4**) ἐπὶ πρασ., σοβαρῶς προσβλέπω πρός τινα, δίδω προσοχὴν εἴς τινα, εἶμαι πολὺ ἀπησχολημένος εἴς τινα : Πλάτ.Γοργ.510C καταφρονεῖ γὰρ ἂν αὐτοῦ ὁ τύραννος καὶ οὐκ ἄν ποτε ὡς πρὸς φίλον σπουδάσειεν, 'Απολλωνίδ.ΑΠ 9,422· **5**) εἶμαι ἀνυπόμονος ἢ ἀνήσυχος περὶ τῆς ἐπιτυχίας τινός, ἐνεργῶ ὑπέρ τινος, ὑποστηρίζω τινά, σπουδαίως καὶ ἐπιμελῶς κήδομαί τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος, προσπαθῶ νὰ τὸν ὠφελήσω : 'Ισοκρ.1,10 ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, Ξεν.ΚΠ 5,4,13· ‖ δημ. σπουδάζω νὰ . . προσπαθῶ ἐπιμελῶς : σπούδασε νὰ μάθῃς τί σκοπὸ ἔχει· ‖ κ. σ- περί τινος : αὐτ.Λακ.4,1· ‖ κ. σ- ὑπέρ τινος : Δημ. 583· ‖ σ- τινὶ εἶμαι ὀπαδὸς ἢ ὑποστηρικτής τινος : Πλούτ.'Αρτξ.21, 'Αρρ.'Επίκτ.1,11,27, Πόπ.· **6**) σπουδαίως, σεμνῶς, σοβαρῶς καὶ οὐχὶ παίζων ἀσχολοῦμαι περί τι, εἶμαι σοβαρός, ἐμβριθής, σπουδαίως ὁμιλῶ ἢ πράττω τι : 'Αριστφ. Βάτρ.813, αὐτ.Πλ.557 σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας, Πλάτ.Γοργ.481Β σπουδάζει ταῦτα ἢ παίζει, αὐτ.Φαῖδρ.236Β, Δίων. 'Αλ.Λυσ.14 σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι τοῖς ὀνόμασι παίζειν· ‖ ἐσπουδάκατον εἰργάσθησαν σπουδαίως, προθύμως : 'Αριστφ.Σφ.694· ‖ μάλα ἐσπουδακότι τῷ προσώπῳ μετὰ προσώπου λίαν σπουδαίου, πλήρους σπουδαιότητος : Ξεν.Συμπ. 2,17· **7**) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἀσχολοῦμαι ἐπιμελῶς εἴς τι, καταγίνομαι, μελετῶ καὶ ἰδίᾳ ἐπιστήμην ἢ τέχνην ὅπως ἐκμάθω αὐτήν : Φιλόστρ.Σοφ. 1,7,2, - σπουδάζει ἰατρικὴν - νομικά, - ἐσπούδασε ζωγράφος - μηχανικός· ‖ νεώτ. κ. δημ. εἶμαι σπουδαστής : σπουδάζει στὸ Παρίσι· **8**) μτγν. διδάσκω, παραδίδω μαθήματα : αὐτ.1,21,5· **9**) δημ. ἐπὶ γονέων ἢ προστατῶν, παρέχω τὰ ἀναγκαῖα μέσα, δαπανῶ ὅπως σπουδάσῃ τις : τὸν ἐσπούδασε ὁ θεῖός του· **10**) πράττω τι μετὰ σπουδῆς ἢ προθυμίας : Εὐρ.'Ηρ.507, Πλάτ.Φαίδ.114Ε τὰς δὲ περὶ τὸ μανθάνειν ἐσπούδασε, αὐτ.Εὐθ. 273D, αὐτ.Τίμ.21C, Ξεν.Συμπ.8,7, αὐτ.'Ιππ.11,10· κ. παθ. σπουδάζεταί τι μετὰ ζήλου ἐπιδιώκεται : Εὐρ.'Ικ.761, Πλάτ.Πολ.485Ε χρήματα μετὰ πολλῆς δαπάνης σπουδάζεται, Ξεν.Λακ.10,3, 'Αριστλ. Ποιητ.1449b,1 ἡ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι . . ἔλαθεν (ἐπειδὴ δὲν ἀπεδίδετο πολλὴ ἐπιμέλεια εἰς αὐτήν), Λουκ.Ἰκάρ.11 οὐ πάνυ σπουδάζεται ὑπ' αὐτῶν (δὲν ἐκτιμᾶται πολύ)· ‖ συχν. ἐν τῇ μτχ. τοῦ παθ. παρακ. : Πλάτ.Λύσ.219Ε πᾶσα ἡ τοιαύτη σπουδὴ οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἐσπουδασμένη, αὐτ.Νόμ.722Ε προοίμια θαυμαστῶς ἐσπουδασμένα (μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐξειργασμένα), αὐτ.659Ε, αὐτ.'Επιστ.344C εἰ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασιν ἐτέθη (ἂν ἡ ἐπιμέλεια ἐκείνη μετὰ σπουδῆς ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὰ γράμματα), 'Αριστλ.Ρητ.1371a,3 αἱ ἐσπουδασμέναι παιδιαί· ‖ τὰ μάλιστα ἐσπουδασμένα τὰ ἐκλεκτότατα : Ξεν.ΚΠ 4,2,38 τὰ μάλιστα ἐσπουδασμένα σῖτα καὶ ποτά· ‖ τὰ ἐσπουδασμένα ἐπὶ γεγραμμένων πινάκων, ἡ καλυτέρα ποιότης : Θεόφρ.ΦΙ 3,9,7· **11**) τὸ παθ. ἐπὶ προσ., γίνομαι ἀντικείμενον σεβασμοῦ, ἀντίθ. καταφρονοῦμαι : 'Αριστλ.Ρητ.1380a,26· ‖ γίνομαι ἀντικείμενον ἀγάπης : Στράβ.17,3,15 μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς 'Ρωμαίοις ὁ Μασανάσσης δι' ἀρετήν, Πλούτ.Θεμ.5, Διογ.Λ 5,75· ‖ κ. ἐπὶ γυναικῶν : Πλούτ.Κιμ.4, αὐτ.'Αρτξ.26· **12**) μτγν. ταράσσω, θορυβῶ, ἐνοχλῶ τινα : ΠΔ 'Ιὼβ 22,10 ἐκύκλωσάν σε παγίδες καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος, αὐτ.23,16· **13**) ρηματ.π. σπουδαστής, σπούδασμα, σπουδαστός, σπουδαστέος.

**σπουδαιογέλοιος**-ον 'Επιγρ. ὁ ἀναμειγνύων τὸ σπουδαῖον μετὰ τοῦ γελοίου.

**σπουδαιογραφῶ**-έω μσν. γράφω μετὰ σπουδαιότητος, σοβαρῶς : Στουδ.Θεόδ.2,676Β.

**σπουδαιολόγημα**-ατος (τὸ) (σπουδαιολογῶ) νεώτ. λόγος σπουδαῖος.

**σπουδαιολογία** (ἡ) λεξ. κ. νεώτ. ἡ σπουδαία, ἡ σοβαρὰ ὁμιλία : 'Αν.'Οξ.2,318.

**σπουδαιολόγος**-ον μσν. κ. νεώτ. σπουδαιόμυθος βλ.λ. : Φώτ.Βιβλ.205Β σπουδαιολόγος ἀνήρ.

**σπουδαιολογῶ**-έω κ. νεώτ. ὁμιλῶ μετὰ σπουδαιότητος, σοβαρῶς, ποιοῦμαι λόγον περὶ σπουδαίων ζητημάτων : Ξεν.Συμπ.8,41 εἰ δ' ὑμῖν δοκῶ σπουδαιολογῆσαι μᾶλλον ἢ παρὰ πότον πρέπει,

Φιλ.Ι,218· ‖ κ. μέσ. διαλέγομαί τινι περὶ σπουδαίων πραγμάτων : Ξεν.Ἀν.1,9,28 **προσκαλῶν τοὺς φίλους ἐσπουδαιολογεῖτο**· ‖ κ. παθ. : αὐτ.Συμπ.4,50 **οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη** (σπουδαίως, μετὰ σοβαρότητος ἐλέχθη)· **2)** ρηματ. π. σπουδαιολόγημα.

**σπουδαιολόγως** μτγν. μετὰ σπουδαιολογίας σοβαρῶς : Φιλ.Ι,218.

**σπουδαιόμῦθος**-ον ὁ μετὰ σπουδαιολογίας ἢ περὶ σπουδαίων καὶ ἀξίων λόγου πραγμάτων ὁμιλῶν : Δημόκρ.104.

**σπουδαιοπάρῳδος** (ὁ) μτγν. ὁ συνθέτων σπουδαιοφανεῖς παρῳδίας βλ.λ. : Φιλόδ.Στωϊκ.Π 74.

**σπουδαῖος**-α-ο(ν) (σπουδή) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., συγκρ. κ. **-έστερος** (Ἡρ.1,8, Ἑκατ.π.Εὐστ.1441,15, Εὐσέβ.Μύνδ.4), ὑπερθ. κ. **-έστατος** (Ἡρ.1,133), ὁ σπουδὴν ποιούμενος, ὁ μετὰ σπουδῆς, ὁ σπεύδων, ὁ ταχύς : Πολυδ.1,197 **οὐ σπουδαῖος τοὺς πόδας** (ἵππος), αὐτ.3,149 **δρομεῖς σπουδαῖοι τοὺς πόδας**· ‖ τὸ οὐδ. **τὸ σπουδαῖον** ἡ ταχύτης, γρηγοράδα : Πολύαιν.6,24 **τὸ σπουδαῖον τῆς πορείας ἀνέντες**· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ σπουδαίως φερόμενος, ὁ ἔχων σοβαρὸν ὕφος, ἐπιβάλλων τὸν σεβασμόν, σοβαρός : Ξεν.ΚΠ 2,2,16 **ἄνδρα ἡμῖν τὸν σπουδαιότατον διαφθείρεις γελᾶν ἀναπείθων**, αὐτ.Συμπ.8,3· **3)** μτγν. ὁ μετὰ σπουδῆς, μετὰ ζήλου ποιῶν ἢ ποιούμενός τι, ἐπιμελής, δραστήριος, ἐνεργητικός, φιλόπονος : Πλούτ.Αἰμ.1· **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων σπουδαιότητα, ἄξιος σοβαρᾶς προσοχῆς, ἐξαίρετος, σημαίνων, ἐξέχων, πολὺ καλός : Ἡρ.8,69 **νομίζων ἔτι πρότερον σπουδαίην εἶναι τότε πολλῷ μᾶλλον αἴνεε**, Πλάτ.Νόμ.757Α **οὐδὲ ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγορευόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι**, αὐτ.814Ε, Ἰσοκρ.12,271, Ἀριστλ.Ποιητ.1448a,2, αὐτ.ΗΝικ.1098a,9, αὐτ.ΗΕὐδ.1219a,22, Ἀντισθ. π. Πλούτ.Περ.1 **σπουδαῖος αὐλητής**, ΚΔ Κορ.2,8,17, αὐτ.22 **ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα**, **- σπουδαῖος πολιτικός - στρατηγός - ἄνθρωπος**· ‖ κ. μτ. αἰτ. : Ξεν.Ἀπομν.4,2,2 **σπουδαῖος τὴν τέχνην**· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλάτ.Νόμ.817Α **τῶν δὲ σπουδαίων . . τῶν περὶ τραγῳδίαν ἡμῖν ποιητῶν**· ‖ δημ. φρ. **κάνει τὸν σπουδαῖο** φαντάζεται ὅτι ἔχει σπουδαιότητα καὶ συμπεριφέρεται ἀναλόγως· **5)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ἐξόχους νοητικὰς ἱκανότητος, λίαν εὐφυής : **σπουδαῖος νέος**· **6)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν ἠθικῇ ἐνν., ὁ δικαιοπραγής, χρηστός, ἠθικός, ἀγαθός, καλός· πρβλ.Ἀριστλ.Κατ.10b,8 «τῷ ἀρετὴν ἔχειν σπουδαῖος λέγεται» : Ξεν.Ἑλλ.2,3,19, αὐτ.ΚΠ 2,2,24 **πλείονας ὁμογνώμονας λαμβάνουσιν οἱ φαῦλοι ἢ οἱ σπουδαῖοι**, αὐτ.Ἑλλ.3,1,9, Ἰσοκρ.1,4, Ἀριστλ.ΗΝικ.1166a,13, αὐτ.Τοπ.131b,2, Ζήν.1,52· ‖ τὸ οὐδ. **τὸ σπουδαῖον** τὸ ἀγαθόν : Ἀριστλ.ΗΝικ.1136b,8, αὐτ.1137b,4· **7)** γεν. ὁ ἔχων ἐξαίρετον ἱκανότητα, ὁ ἐξόχου ποιότητος : αὐτ.Μεταφ.1021b,24, αὐτ.1051a,4, αὐτ.ΗΝικ.1151a,27· **8)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ. κ. πραγμ., ὁ ἐξαιρέτου ὡραιότητος, πάρα πολὺ ὡραῖος, πολὺ ὄμορφος : Ὑμν.Ἑρμ.332 **σπουδαῖον χρῆμα**, Σοφ.ΟΚ 577 **δῶρον οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν**, Ἀριστλ.Ποιητ.1449b,17, αὐτ.ΗΕὐδ.1219a,22 **σπουδαῖον ὑπόδημα**· **9)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πραγμ., ὁ ἄξιος τῆς προσοχῆς τινος, ἀξιόλογος, ἀξιοπαρατήρητος, ἐξόχως σημαντικός, ὁ ἔχων βαρύτητα καὶ σημασίαν : Θέογν.65, αὐτ.70, αὐτ.115 **ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι**, Ἡρ.1,8 **τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων** (δ. ἀνάγν. σπουδαιότερα), αὐτ.133, Ἀριστφ.Βάτρ.392, Πλάτ.Εὐθ.300Ε **τί γελᾷς ἐπὶ σπουδαίοις πράγμασιν;**, Ἰσοκρ.2,50, **- σπουδαῖα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα**· **10)** ὁ ἐξαίρετος εἰς τὸ εἶδός του, δθ. ποθητός, ἀξιέραστος, ἐξαιρετικός : Πινδ.Π 4,132, Ἡρ.4,23, αὐτ.5,78 **ἡ ἰσηγορίη χρῆμα σπουδαῖον**, αὐτ.2,86 **ἡ σπουδαιοτάτη** (τῶν ταριχεύσεων) (ὁ ἄριστος τρόπος ταριχεύσεων), Πλάτ.Νόμ.668Β, Ξεν.Ἀπομν.4,4,23· **11)** φρ. **σπουδαῖόν ἐστί μοι** φροντίζω, ἐνδιαφέρομαι περὶ τούτου : Δημ.701 **λέγων ὡς ταῦθ' ὑμῖν σπουδαιότατ' ἐστί.**

**σπουδαιότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σπουδαίου, σοβαρότης, ζῆλος, χρηστότης : Πλάτ.Ὅρ.412Ε **ἤθους σπουδαιότης**, ΠΔ Μακκ.3,1,9 **τῇ σπουδαιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ καταπλαγείς**, Διόδ.Σ 1,93 **σπουδαιότητα τῶν ἠθῶν οὐκ ἐκ τῆς τῶν ζώντων ὁμιλίας μόνον.**

**σπουδαιοτρίβησις**-εως (ἡ) μσν. ἡ δραστηριότης, ζῆλος : Παχυμ.Γ'Ἀνδρόν.Παλαιολ.406Ε **τὴν δ' ἐς τὸ κρεῖττον ἐπάνοδον ἐκ τῆς αὐτοῦ σπουδαιοτριβήσεως προσδοκᾶσθαι.**

**σπουδαιοτριβῶ**-έω μσν. σπουδάζω περί τι, εἶμαι δραστήριος, πολυάσχολος : Παχυμ.Γ 266D **σπουδαιοτριβῶν ἐς τέλος τὰ οἱ προσήκοντα καὶ ὑπὲρ δύναμιν οὐκ ἀνίει**· **2)** ρηματ. π. σπουδαιοτρίβησις.

**σπουδαιοφανής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ κατ' ἐπίφασιν, ὁ οὐχὶ πράγματι σπουδαῖος.

**σπουδαιόψυχος**-ον μσν. ὁ ἔχων σπουδαίαν, ἀγαθὴν ψυχήν : Στουδ.Θεόδ.888.

**σπουδαίως** ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σπουδαῖα**, συγκρ. **σπουδαιοτέρως** (Πλούτ.Εὐγ.15, Τζέτζ.Ἡσίοδ.14,8) κ. **-ότερον** (Ξεν.ΚΠ 2,3,20), ὑπερθ. **τὰ -ότατα** (Ἡρ.2,86) μετὰ σπουδῆς ἢ ζήλου, μετὰ σπουδαιότητος καὶ σοβαρότητος, προθύμως : Πλάτ.Κρατ.406Β, Ξεν.ΚΠ 1,3,9 **στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως**· **2)** τὸ ὑπερθ. **τὰ -ότατα** μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας, κάλλιστα, ἄριστα : Ἡρ.2,86 **οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι ἐν οἰκήμασι ὧδε τὰ σπουδαιότατα ταριχεύουσι**· **3)** μετὰ ταχύτητος, ταχέως, γρήγορα : Πολυδ.3,149· **4)** σοβαρῶς : Ξεν.ΚΠ 1,3,9 **στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως πως προσενεγκεῖν**· **5)** νεώτ., δημ. **σπουδαῖα** κατὰ τρόπον σπουδαῖον βλ.λ.9), μετὰ μεγίστης βαρύτητος καὶ σημασίας, ἐξαιρέτως, ἐξόχως.

**σπούδαξ** Ἡσ. «ἀλετρίβανος».

**σπουδαρχαιρεσίαι** (οἱ) οἱ λίαν ἀσχολούμενοι μὲ τὰς ἐκλογὰς ἀρχόντων· Ἡσ. «οἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες».

**σπουδάρχης** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ σπουδαρχῶν, ὁ σφόδρα ἐπιζητῶν νὰ καταλάβῃ ἀρχήν τινα ἢ ἐπίσημον θέσιν : Ξεν.Συμπ 1,4 **ὁ ἀνδρῶν κεκοσμημένος εἴη μᾶλλον ἢ εἰ στρατηγοῖς . . καὶ σπουδάρχαις** (διόρθ. σπουδαρχίαις)· **2)** μσν. ὁ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας ἀρχόμενός τινος : Στουδ.Θεόδ.22Β **οὓς καὶ ὡς κακῶν σπουδάρχας τῷ ἀναθέματι καθυπέβαλεν**, αὐτ.39Α **οἱ τῆς ἀσεβείας σπουδάρχαι.**

**σπουδαρχία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σφοδρὰ ἐπιθυμία καὶ σπουδὴ καὶ θήρευσις ἀρχῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ : Φιλ.1,290, Πλούτ.Αἰμ.33 **σπουδαρχίᾳ καὶ κραυγῇ πάντα πράγματα βιάσασθαι**, Δίων Κ 52,15.

**σπουδαρχιάζω** μσν. σπουδαρχιῶ βλ.λ. : Φώτ.

**σπουδαρχίας** (ὁ) ὁ σπουδάρχης βλ.λ.· Ἡσ. «οἱ κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες» : Ξεν.Συμπ.1,4 (διόρθ.).

**σπουδαρχίδης** (ὁ) κωμ. πατρωνυμικὸν τοῦ σπουδαρχίας, ὁ υἱὸς τοῦ ἐπιζητοῦντος ἀξιώματα, θέσεις, ὁ μικρὸς θεσιθήρας : Ἀριστφ.Ἀχ 595 **πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης**, Κωμ.Ἀδέσπ.5,38.

**σπουδαρχιῶ**-άω προσπαθῶ διὰ παντὸς τρόπου νὰ καταλάβω ἀξίωμα, θέσιν τινά, θεσιθηρῶ : Ἀριστλ.Πολιτ.1305a,31 **δημαγωγοῦντες οἱ σπουδαρχιῶντες εἰς τοῦτο καθιστᾶσιν ὡς κύριον εἶναι τὸν δῆμον καὶ τῶν νόμων**, Δίων Κ 55,8, Θεμίστ.Λόγ.18,224Α **σπουδαρχιῶν ὑπέσχον τὼ χεῖρε τῇ πολιαρχίᾳ.**

**σπουδαρχῶ-έω** ὅ. σπουδαρχιῶ βλ.λ.: Δίων Κ 36, 27, Θεμίστ.Λόγ.117Α **σπάνιν ἐποίησας τῶν σπουδαρχούντων.**

**σπούδασμα-ατος** (τὸ) (σπουδάζω) κ. νεώτ., δημ. κ. σπούδαγμα τὸ ἐσπουδασμένον, τὸ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας γινόμενον πρᾶγμα ἢ ἔργον, ἡ σπουδή : Πλάτ.Φαῖδρ.249D **ἐξιστάμενος δὲ τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων,** δ.δίστ. **καὶ** μαθαίνει γράμματα, γράμματα σπουδάσματα, τοῦ **Θεοῦ τὰ πράματα**· **2)** σπουδαία τεχνικὴ οἰκοδομή : 'Αρρ.'Αν.7,7,7 **οὐ χαλεπῶς διακόψας τῶν Περσῶν τὰ σπουδάσματα**· ‖ κ. ἐπὶ φιλολογικοῦ ἔργου : Φίλ.1,298, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.3,279 **πᾶν τὸ τῶν Πυρρωνείων ὑποτυπώσεων σπούδασμα**· **3)** δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπουδάζειν, διδάσκεσθαι ἐπιστήμην τινά, ἡ μόρφωσις.

**σπουδασμάτιον** (τὸ) μσν. ὑποκρ. τοῦ σπούδασμα, βραχεῖα, σύντομος πραγματεία, μελέτη, δοκίμιον : Φώτ.Βιβλ.99Β.

**σπουδασμένος-η-ο** κ. -γμένος δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ σπουδάζω, ὁ ἐπιστήμην μαθών : μαμμὴ **σπουδασμένη, - ὅλα του τὰ παιδιὰ εἶναι σπουδαγμένα.**

**σπουδασμός** (ὁ) (σπουδάζω) μτγν. ὁ ζῆλος, ἡ σπουδή : Θεοδοτ.ΠΔ'Ιεζ.27,36.

**σπουδαστήριον** (τὸ) νεώτ. δωμάτιον, διαμέρισμα **προωρισμένον** εἰς μελέτην, μελετητήριον.

**σπουδαστής** (ὁ) (σπουδάζω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ σπουδάζων πρός ἢ περί τινα, ὁ ἐπιζητῶν **τὸ** καλὸν τοῦ **ἄλλου**, ὁ φατριαστής, ὁ φίλος πολιτικός, θιασώτης, ὀπαδός : Πλούτ.Καῖσ.54 **σπουδαστὰς ἔχει τῶν λόγων ἑκάτερος διὰ** Καίσαρα **καὶ Κάτωνα πολλούς,** αὐτ.'Αρτοξ.26· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ σπουδάζων γράμματα, ἐπιστήμην ἢ **τέχνην,** ὁ μαθητής· ‖ ἰδίᾳ **ὁ ἀκολουθῶν** μαθήματα **ἀνωτέρας** σχολῆς, ὁ φοιτητής : **σπουδαστὴς Πολυτεχνείου**· **3)** νεώτ. θεολ. **σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν αἵρεσις ἀναφανεῖσα ἐν** 'Αμερικῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα Διεθνὴς σύλλογος τῶν σπουδαστῶν τῆς Γραφῆς, δεχομένη τὸν χιλιασμὸν βλ.λ.

**σπουδαστικός-ή-όν** ὁ ζηλωτής, ὁ πρόθυμος, **ὁ** δραστήριος, ὁ ἐπιμελής, ἀντίθ. φιλοπαίσμων : Πλάτ.Πολ.452Ε **εἴτε τις φιλοπαίσμων εἴτε σπουδαστικὸς ἐθέλει ἀμφισβητῆσαι**· ‖ κ. συγκρ. : 'Αριστλ.Ρητ.1391a,25 **σπουδαστικώτεροί εἰσι, διὰ τὸ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι, ἀναγκαζόμενοι σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν δύναμιν.**

**σπουδαστικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον σπουδαστικόν, μετὰ σπουδῆς, **προθύμως,** δραστηρίως : Πλούτ.'Ηθ.613Α.

**σπουδαστός-ή-όν** (σπουδάζω) ὁ ἄξιος νὰ ζητηθῇ μετὰ σπουδῆς ἢ νὰ δοκιμασθῇ μετὰ ζήλου : Πλάτ.'Ιππ.Μ 297Β **τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ τὸ ἔκγονον σπουδαστὸν ἐστι,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1163b,25 **φευκτὸν ἢ οὐ σπουδαστόν.**

**σπουδαχτικά** ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. μετὰ σπουδῆς, βιαστικά : 'Ερωτόκρ.1,1475 **σπουδαχτικά τὰ διάβασε,** αὐτ.1805, αὐτ.3,1732, Σολωμ. 'Η τρελλὴ Μάννα 15,6 **τὰ ἴχνη ἀλλάζοντας** σπουδαχτικά.

**σπουδαχτικός-ή-ό** μσν. κ. δημ. ὁ **ἐπείγων, ὁ** σπεύδων, ὁ βιαστικός : 'Ερωτόκρ.1,1420 **πέμπου καὶ τοῦ Ρωτόκριτου σπουδαχτικὸ μαντάτο**· ‖ ὁ ταχύς, ὁ γρήγορος.

**σπουδεργός-όν** μσν. ὁ **ἐπιμελῶς ἐργαζόμενος** : 'Ανν.Κομν.2,346 **τοὺς ἀμφὶ τὸν αὐτοκράτορα σπουδεργούς.**

**σπουδή** (ἡ) (σπεύδω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. σπουδά ('Επιγρ.'Επιδαύρου) ἔπειξις, ταχύτης, ὁρμή, βία, βιασύνη, γρηγοράδα : Θεάφρ.Χαρ.3,6 τοῖς **μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν**· ‖ **φρ.** σπουδὴν **ἔχω** σπουδάζω, σπεύδω, εἶμαι **βιαστικός,** βιάζομαι : 'Ηρ.9,89 **ἐπείγομαί τε κατὰ** τάχος **ἐλῶν ἐς** Θρηΐκην **καὶ** σπουδὴν **ἔχω,** αὐτ. 66, 'Αριστφ.Λυσ.238 **χωρίον . . , οἷ** σπουδὴν ἔχω (πρὸς ὃ σπεύδω)· ‖ **σπουδή ἐστί** μοι **τῆς ὁδοῦ** σπεύδω εἰς τὴν ὁδοιπορίαν : Θουκ.7,77 **σπουδὴ ἔσται τῆς ὁδοῦ**· ‖ ἡ δοτ. **σπουδῇ ἐν** ἐπιρρ. χρ. **ἐσπευσμένως,** κατεπειγόντως, βιαστικά : 'Οδ. Ν 279, αὐτ.Ο 209 **σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,** 'Ηρ.9,1, αὐτ.89,Εὐρ.'Εκ.216,Θουκ. 8,89, 'Επιγρ.'Επιδαύρου **σπουδᾷ ἐξελθοῦσα**· ‖ κ. νεώτ. **ἐν σπουδῇ** ἢ **μετὰ σπουδῆς** ταχέως, ἐσπευσμένως : Σοφ.Φιλ.1223, ΚΔ Μᾶρκ.6,25, 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.6,4,3, Πάπ.· ‖ **διὰ σπουδῆς, σὺν σπουδῇ** μετὰ τάχους : Εὐρ.Βάκχ 212, Ξεν.'Ελλ.6,2,28· ‖ ὁμ. κ. **κατὰ σπουδήν** : Θουκ.1,93, αὐτ.2,90, Ξεν.'Αν.7,6, 28· ‖ ὁμ. κ. **ἐκ σπουδῆς** : 'Αριστλ.Θαυμ.837a,15· **2)** συνεκδ. ἡ σύντονος **ἐπιμέλεια,** ἐπίμονος **ἐνέργεια,** δραστηριότης, φιλοπονία, προθυμία, προσπάθεια, ζῆλος : 'Οδ.Φ 409 **ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον 'Οδυσσεύς,** Αἰσχ.'Επτ.585, Σοφ.ΟΤ 778 **σπουδῆς ἀξία,** Πλάτ.Πολ.604C· ‖ **ἡ** σπουδὴ **τῆς ἀπίξιος** ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ ἔλθω : 'Ηρ.5,49· ‖ ἡ δοτ. σπουδῇ ἐν ἐπιρρ. χρ. **μετὰ** ζήλου, μετὰ συντόνου ἐπιμελείας καὶ φροντίδος, μετ' ἐνδιαφέροντος, προσεκτικά : Εὐρ.Φοίν.849 **τί με καλεῖς σπουδῇ,** Πλάτ.Πολ.388D· ‖ **ὅπλων σπουδῇ** μετὰ μεγάλης προσοχῆς πρὸς τὰ ὅπλα· ‖ **ὁμ.** ἡ δοτ. μετὰ δραστηριότητος, μετὰ ζήλου : 'Ηρ.1,88, 'Αριστφ.Θεσμ.791, Ξεν.ΚΠ 4,5,12· ‖ **ὁμ. σὺν σπουδῇ** : αὐτ.Νόμ.818C, Ξεν.'Αν.1,8,4· ‖ **ὁμ.** κ. **ἐπὶ σπουδῆς** : Πλάτ.Συμπ.192C· ‖ ὁμ. **κ. μετὰ σπουδῆς** : αὐτ.Χαρμ.175Β· ‖ **σπουδὴν ποιοῦμαι** σπουδάζω, ἐπιμελοῦμαι : 'Ηρ.3,4, αὐτ.7,205, αὐτ. 6,107 **σπουδὴν πολλὴν ποιέεσθαι,** Θουκ.4,30, Πάπ. **πᾶσαν σπουδὴν ποιήσασθαι ὅπως**· ‖ κ. μτ. **ἐμπροθ.διορ.** : Πλάτ.Συμπ.177C, αὐτ.179D,Λουκ. 'Ορχ.1· ‖ μτ. γενικ. **σπουδὴν τινος ποιοῦμαι** ἐπιδείκνυμι πολλὴν προθυμίαν περί τι : 'Ηρ.1,4· ‖ ὁμ. **σπουδὴν τίθημι ἀμφί τι** σπουδάζω, δεικνύω σπουδήν, ἐπιμέλειαν περί τι : Πίνδ.Π 4,276 **ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὴν ἅπασαν,** Σοφ.Αἴ. 13 **ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδ'**· ‖ **σπουδὴν ἔχω** μτ. ἀπαρφ. εἶμαι πρόθυμος νά : 'Ηρ.6, 120, αὐτ.7,149 **σπουδὴν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκοντοέτιδας**· ‖ κ. μτ. γενικ. **σπουδὴν ἔχω τινός** : Εὐρ.'Αλκ.778, αὐτ.1014· ‖ κ. μτ ἐμπροθ. διορ. : Εὐρ.Μήδ.557· ‖ κ. μτ. τελ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ **ὅπως** : Διον.'Αλ.Συνθ.22· ‖ **γίγνεται σπουδὴ περί τι** ἐπιδεικνύεται προθυμία, ζῆλος, ἐνδιαφέρον εἴς τι : Πλάτ.Φαῖδρ.276Β· ‖ ὁμ. κ. **σπουδή ἐστι περί τινος** : Δημ.90 **σπουδὴ ἐστι περὶ πραγμάτων**· ‖ **προσδεῖταί τι σπουδῆς ἔχει** ἀνάγκην ἐπιμελείας, φροντίδος : αὐτ.123· ‖ κτ πληθ. αἱ μετὰ ζήλου, πλήρεις ζήλου προσπάθειαι : Εὐρ.'Ιων 1061 **εἰ δ' ἀτελὴς θάνατος σπουδαί τε δεσποίνας,** 'Αριστλ.Ρητ.1370a,12· ‖ θρησκευτικὸς ζῆλος : 'Επιγρ. **σπουδὴ πρὸς τὴν θεάν,** ΚΔ Ρωμ.12,11 **τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες,** αὐτ.'Εβρ.6,11· **3)** ἐκτίμησις, σεβασμὸς πρός τινα : 'Αντιφ.6,41 **διὰ τὴν ἐμὴν σπουδήν,** Ξεν.Συμπ.1,6 **πάνυ πολλῆς σπουδῆς ἄξιος**· **4)** ἐνδιαφέρον φιλικόν, ἐξυπηρετικόν : ΚΔ Κορ.2,8,16 **χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν καρδίᾳ Τίτου**· **5)** μτγν. ὑποστήριξις **ἐν** τῇ πολιτικῇ ζωῇ : Πλούτ. Κράσσ.7 **σπουδαῖς καὶ συνηγορίαις καὶ δανεισμοῖς**· **6)** κτ. πληθ. **φατριαστικὰ** αἰσθήματα καὶ συμπάθειαι, ἀντιζηλίαι : 'Ηρ.5,5 **κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν καὶ φίλων σπουδαὶ ἰσχυραὶ περὶ τοῦδε,** 'Αριστφ.'Ιππ.1370, Αἰλ.ΠΙ 3,8· **7)** σπουδαὶ **ἐρώτων** ἐρωτικοὶ **ἐνθουσιασμοί** : Πλάτ.Νόμ. 632Α **ξυμπάντων τε ἐρώτων τὰς σπουδὰς ἐπεσκεμμένον**· **8)** μτγν. φιλονικία, ἐριστικὴ συ-

ζήτησις : Φιλόστρ.᾿Απολλ.4,27, αὐτ.34· **9)** σοβαρότης : Ξεν.Συμπ.1,13 **σπουδῆς μὲν μεστοὶ γέλωτος δὲ ἐνδεέστεροι,** ΚΔ Κορ.2,7,11· ‖ **σπουδὴν ἔχω - ποιοῦμαι** σπουδάζω βλ.λ.5) : Εὐρ.Φοίν. 901, ᾿Αριστφ.Βάτρ.522· ‖ συχν. ἐμπροθέτως ἐν ἐπιρρ.χρ. : ᾿Ιλ.Η 359 **ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,** αὐτ. Μ 233, Πλάτ.Πολιτ.288C **οὐ σπουδῆς χάριν, ἀλλὰ παιδιᾶς ἕνεκα,** Ξεν.Συμπ.1,1, ᾿Αριστλ Ρητ.1366a,29 **καὶ χωρὶς σπουδῆς καὶ μετὰ σπουδῆς ἐπαινεῖν·** **10)** ἀντικείμενον προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, σπουδαία ἀσχολία, ἀποσχόλησις σοβαρά : Εὐρ.᾿Ικ.1199 **σπουδὴν ἐπ᾿ ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμώμενος,** Πλάτ. Νόμ.647D **ἔν τε παιδιαῖς καὶ ἐν σπουδαῖς,** αὐτ. 732D· **11)** νεώτ. κ. δημ. ἡ περί τινα ἐπιστήμην ἢ τέχνην ἐνασχόλησις πρὸς ἐκμάθησιν καὶ ἄσκησιν αὐτῆς, σπούδασμα : **ἡ σπουδὴ τῶν μαθηματικῶν εἶναι εὐχάριστος, - συνεπλήρωσεν εὐδοκίμως τὰς σπουδάς του,** παροιμ. **ἡ πολλὴ σπουδὴ στραβώνει τὸν ἄνθρωπο** (ἡ πολλὴ ἀπὸ τῶν βιβλίων ἠντλημένη σοφία φονεύει ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ πρακτικόν του πνεῦμα)· **12)** νεώτ. ἀνεπεξέργαστον προσχεδίασμα καλλιτεχνικοῦ ἢ μουσικοῦ τινος ἔργου : **ὁ ζωγράφος αὐτὸς ἐκθέτει τρεῖς πίνακας καὶ δύο σπουδὰς κεφαλῶν·** **13)** ἡ δοτ. **σπουδῇ** ἐν ἐπιρρ. χρ. μετὰ μεγάλης προσπαθείας καὶ δυσκολίας, δυσκόλως, χαλεπῶς, σχεδόν, μόλις : ᾿Ιλ.Β 99 **σπουδῇ ἕζετο λαός,** αὐτ.Ε 893, ᾿Οδ.Γ 297· **14)** ὁμ. ἡ δοτ. ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προμελέτης, ἐπίτηδες : Πλάτ.᾿Απολ.24C **σπουδῇ χαριεντίζεται.**

**σπουδογέλοιος**-ον μτγν. μσν. κ. **σπουδαιογέλοιος** ὁ ἀναμειγνύων τὸ σπουδαῖον μετὰ τοῦ γελοίου, ὁ διδάσκων σοβαρὰ κατὰ χαρίεντα τρόπον, οἷον ὁ Μένιππος, ὃν ἐμιμήθησαν ὁ ᾿Οράτιος, ὁ Λουκιανός : Στράβ.16,2,29 **Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος,** Διογ.Λ 9,17, Εὐστ.Πον.89,47 **μετὰ τὰ σατυρικὰ σπουδογέλοια.**

**σπουδόγελως**-ων μτγν. ὁ σπουδογέλοιος βλ.λ.: Κατ.᾿Αστρλ.Κ 7,92.

**σπουδογιαγέρνω** μσν. δημ. ἐπιστρέφω ταχέως, συντόμως : ᾿Ερωτόκρ.1,2176 **νὰ συχνοπηαίνῃ στοῦ Ρηγὸς καὶ νὰ** σπουδογιαγέρνῃ.

**σπουδομαντεία** (ἡ) ᾿Επιγρ. ἡ σπουδὴ τῆς μαντικῆς τέχνης.

**σπουργίτης** (ὁ) νεώτ., δημ. κ. **σπουργίτι** (τὸ) τὸ πτηνὸν στρουθὸς ὁ οἰκόσιτος· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ μὴ ἀπομακρυνόμενος τοῦ τόπου, ὁ μὴ ἀποδημῶν πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας· **3)** ὁμ. δημ. ἐπὶ ἀνδρῶν ὡς ἐπίθ. τῶν ἄγαν ἀσκούντων τὰ ἀφροδίσια.

**σπούριος** (ὁ) πάπ. νόθος, μπάσταρδος.

**σπρωξιά** (ἡ) (σπρώχνω) δημ. ἡ ἐφάπαξ ἀπώθησις καὶ ἰδίᾳ ἡ διὰ τῶν ἀγκώνων ἢ τῶν χειρῶν πρὸς διάβασιν διὰ μέσου ἄλλων ἀπότομος ὤθησις, σκουντιά : **τὸν ἔβγαλε ἔξω μὲ τὶς σπρωξιές.**

**σπρώξιμο** (τὸ) (σπρώχνω) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπρώχνω, ὤθησις, σπρωξιά.

**σπρώχνω** (πρωθῶ) δημ., ἀόρ. **ἔσπρωξα,** μτχ. παθ. παρακ. **σπρωγμένος,** ὠθῶ, προωθῶ ἢ ἀπωθῶ, σκουντῶ : **τὸν ἔσπρωξε κι ἔπεσε·** **2)** μτφ. προτρέπω, παρασύρω : **αὐτὸς μ᾿ ἔσπρωξε νὰ τὸ κάνω·** **3)** ὁμ. ἐξωθῶ πρὸς τὰ ἄκρα : **μὴ τὰ σπρώχνῃς τὰ πράγματα·** **4)** μτφ. ἐπὶ αἰσχρᾶς σημ. συνουσιάζομαι, ὀχεύω· **5)** ρηματ.π. σπρώξιμο, σπρωξιά.

**σπύγγας** ᾿Ησ. «ὄρνις».

**σπύλων** γενικ. πληθ. ἀμφ.· ᾿Ησ. ἐν λ. σπεῖρα.

**σπυραθία** (ἡ) μτγν., ἀττ. **σφυραθία** σπύραθος βλ.λ. : Πολυδ.5,91.

**σπυράθιον** (τὸ) μτγν. σπύραθος βλ.λ. : Διοσκ. Θηρ.19 (ἀμφ. ἀντὶ σπυρίθιον).

**σπῠρᾰθος** (ὁ,ἡ) μ. κτ. πληθ. ἡ σπυράς, ἡ στρογγύλη καὶ σπειροειδὴς κόπρος, ἰδ. τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων, κακαράντζα: ᾿Ιππ.Γυν.Φύσ.32, Διοσκ.2,80.

**σπῠρᾰθώδης**-ους-ες (σπύραθος) ὁ ὅμοιος πρὸς τὴν τῶν προβάτων ἢ αἰγῶν κόπρον : ᾿Ιππ.Προρρ. 1,41, αὐτ.Κωακ.471 **σπυραθώδεις κοιλίας.**

**σπυράκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σπυρίον βλ.λ., μικρὸ σπυρί· **2)** τὸ φυτὸν ράμνος ἡ καθαρτική.

**σπῡράμινος**-η-ον ᾿Επιγρ. πυράμινος βλ.λ.

**σπῠράς**-άδος (ἡ), ἀττ. **σφῠράς** σπύραθος βλ.λ.· ὅθ. **σφυράδων ἀποκνίσματα** ἀποξύσματα ἐκ κόπρου προβάτων ἢ αἰγῶν : ᾿Αριστφ.Εἰρ.790, ᾿Ησ. ἐν λ. σφυράδες· **2)** ἰατρ. καταπότιον, χάπι : ᾿Ιππ.Γυν.2,147 **τρεῖς σπυράδας.**

**σπύρδαρον** (τὸ) μτγν. ὁ σπύραθος βλ.λ. : Πολυδ.5,91.

**σπυρθίζω** πυδαρίζω βλ.λ.· ᾿Ησ. «σπυρθίζειν· τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων» : ᾿Αριστφ.ἀπ.857 (δ. γρ. σπυρδίζω)· ‖ ᾿Ησ. «σπᾶσθαι καὶ ἀγανακτεῖν. πυδαρίζειν. καὶ σφύζειν».

**σπυρί** (τὸ) δημ. σπυρίον βλ.λ.

**σπυριάζω** δημ. γεμίζω τὸ δέρμα τινὸς μὲ ἐξανθήματα, σπυριά· ‖ συνήθ. ἀμτβ. καλύπτομαι ὑπὸ ἐξανθημάτων, βγάζω σπυριά· **2)** ρηματ.π. σπύριασμα, σπυριάρης.

**σπυριάρης**-α-ικο δημ. ὁ πλήρης ἐξανθημάτων, ὁ γεμάτος σπυριά· πρβλ. φειριάρης, μυξιάρης κττ.

**σπύριασμα** (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σπυριάζω βλ.λ., τὸ νὰ βγάζῃ ἢ νὰ ἔχῃ κανεὶς σπυριά.

**σπυριδάλιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σπυρίς βλ.λ.: Παλλάδ.Λαυσ.93 **τὰ σπῠριδάλια τὰ μικρά.**

**σπῠρίδιον** (τὸ), πάπ. **σφυρίδιον,** ὑποκορ. τοῦ σπυρίς βλ.λ : ᾿Αριστφ.᾿Αχ.453 **δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ** (σχόλ. «ὅτι οἱ πρεσβῦται διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν σπυρίδι κρύπτουσι τὸν λύχνον ὥστε σῴζειν τὸ πῦρ»), αὐτ.469 **εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός,** Φερεκρ.52 **συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ὠφελίαν.**

**σπῠρῐδόν** ἐπίρρ. σχόλ. ἐν εἴδει, δίκην σπυρίδος, κατὰ τὸ σχῆμα σπυρίδος, πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ σπειρηδὸν βλ.λ. : Σχόλ.Διον.Θρ.190Η **τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν σπυριδὸν ἔγραφον.**

**σπῠρῐδοφόρος**-όν πάπ. ὁ φέρων σπυρίδα, καλάθιον.

**σπῠρῐδώδης**-ους-ες σχόλ. ὁ ἐν εἴδει σπυρίδος, ὁ παρέχων ὄψιν σπυρίδος : Σχόλ.᾿Αριστφ.᾿Αχ.1096 **γυλιός, σπυριδῶδες πλέγμα.**

**σπυριδών**-ῶνος (ὁ) μτγν. ἡ σπυρίς, **τὸ** καλάθιον : Πολυδ.6,173 (ἐσφ.γρ.).

**σπυρίθιον** (τὸ) πιθ. σπυράθιον βλ.λ.:Διοσκ.Θηρ.19.

**σπυρίον** (τὸ) (πιθ. συγγ. τοῦ σπυράς) νεώτ., δημ. σπυρί πᾶν ἐξάνθημα ἢ τοπικὴ φλεγμονὴ τοῦ δέρματος, δοθιήν, σπιθούρι· ‖ δημ. **κακὸ σπυρὶ** ὁ ψευδάνθραξ· **2)** κόκκος φυτικός, σπόρος, σπερμάτιον : Σολωμ.᾿Ελ.Πολ.Σχεδ.Β΄, 1,2 **λαλεῖ πουλὶ παίρνει σπυρὶ κι ἡ μάννα τὸ ζηλεύει·** **3)** ἡ κατωτάτη μονὰς τῶν φαρμακευτικῶν σταθμῶν.

**σπῠρίς**-ίδος (ἡ) κ. νεώτ., **σφυρίς** (᾿Ιππ.᾿Αρθρ.78) κόφινος κυκλοτερῶς πεπλεγμένος χρησιμοποιούμενος πρὸς μεταφορὰν ἐδωδίμων, ἰχθύων, καθὼς κ. **ἐν** τῇ ἁλιείᾳ, φαροκόφινο : ῾Ηρ.5,16 **κατιεῖ σχοινίῳ σπυρίδα κεινὴν ἐς τὴν λίμνην,** ᾿Αριστφ. Εἰρ.1005 **Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας,** αὐτ.ἀπ.415, ᾿Αντιφάν.34, ΚΔ Ματθ.15,37 **τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας,** Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,5 **δισσὰς σχοινοτενεῖς σπυρίδας·** ‖ πάπ.εἰδικὸς κάλαθος ἐν χρ. πρὸς μεταφορὰν χρημάτων· **2)** κάλαθος περιέχων ἐδώδιμα : ᾿Αρρ.᾿Επικτ.4,10,21 **σπυρίσι δειπνίσας·** ‖ ἰδίᾳ φρ. **ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον** (εἰς ὃ πᾶς ὁ συμμετέχων φέρει τὸ φαγητόν του) : ᾿Αθήν.8,365A, ᾿Επιγρ. **σφυρίδος δηνάρια πέντε·** **3)** νεώτ. εὐρύστομος καὶ ἀβαθὴς σάκκος ἐκ ταινιῶν πλεκτῆς φάθης τετυλιγμένων καὶ συνερραμμένων, ζεμπίλ.

**σπῠρίχνιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σπυρίς βλ.λ.· Ἡσ. «πλεκτόν τι ἐξ οἰσυῶν» : Πολυδ.6,94.

**σπυρός** (ὁ) Ἐπιγρ. συρακόσ. τ. ἀντὶ πυρός βλ.λ.· ΕΜ 742,32 «πλεονασμῷ τοῦ σ ἀπὸ τοῦ πυρός, πυρίς· Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τοὺς πυροὺς σπυροὺς λέγουσιν οἱ Συρακόσιοι παρὰ τοὺς σπόρους» : Ἐπιγρ. **σπυρῶν τρεῖς τεταρτῆς.**

**σπυρόχορτο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν σχεραρδία ἡ ἀρουραία.

**σπυρωτός-ή-όν** δημ. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ κόκκων, σπυριῶν, χωριστῶν, ὁ κοκκώδης, οἷον ὁ σῖτος : **σπυρωτὸ πιλάφι** (οὗ οἱ κόκκοι τῆς ὀρύζης διακρίνονται χωριστοί, ἀντίθ. λαπαδιασμένο).

**σπῶ-άω** ποι. κ. δημ., μέλλ. **σπάσω** (Ἡρ.7,236 **δια-**, Σοφ.ΑΙ.769 **ἐπι-**, Λυκόφρ.484), ἀόρ. **ἔσπασα** (Ἰλ.Ν 178), ἐπ. **σπάσα** (αὐτ.Ε 859), παρακ. **ἔσπᾰκα** (Ἱππ. Ἐπικ.22 **ἀν-**, Ἀριστφ.Ἀχ.1069, Ἀριστλ.Πρ.930a,21), μέσ. μέλλ. **σπάσομαι** (Ἱππ.Δι.2,38), ἀόρ. **ἐσπασάμην** (Ἰλ.Τ 387, Ἡρ.3,29, Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,42) ἐπ. **σπασάμην** (Ὀδ.Κ 166) κ. **σπασσάμην** (αὐτ.Χ 74), μτχ. **σπασσάμενος** (Ἰλ.Π 473), παθ. μέλλ. **σπασθήσομαι** (Ξεν.Ἀν.4,8,10 **δια-**, Γαλ.16,760), ἀόρ. **ἐσπάσθην** (Ἰλ.Λ 458), παρακ. **ἔσπασμαι** (Ἱππ.Νούσ.1,20,Θουκ. 6,98 **δι-**) (ἐπὶ μέσ. σημ. : Ξεν.Ἀν.7,4,16, αὐτ.ΚΠ 7,5, 29), ἕλκω, σύρω τι βιαίως, ἐξέλκω, τραβῶ, ὁθ. ἀναφορ. πρὸς ξίφος ἐξάγω ἐκ τῆς θήκης, ἀνασπῶ: Εὐρ.Ὀρ.1194 **ξίφος σπάσαντα**,αὐτ.ΙΤ 322· κ.μέσ.:Ἰλ. Π 473 **σπασσάμενος .. ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ**, αὐτ.Τ 387 **ἐκ δ᾽ ἄρα σύριγγος .. ἐσπάσατ᾽ ἔγχος**, Ὀδ.Χ 74, Πάπ. **σπασαμένων τὰς μαχαίρας**· κ. παθ. : Ξεν.Ἀν.7,4,16 **ἐσπασμένοι τὰ ξίφη** (μὲ τὰ ξίφη ἔξω τῶν θηκῶν, δηλ. γυμνά), αὐτ.ΚΠ 7,5,29, Διόδ.Σ 4,52· ‖ ἀπολ. ἐν φρ. **σπᾶτ᾽ ἀνδρείως** σύρετε, **τραβᾶτε** τὰ ξίφη ὡς ἄνδρες : Ἀριστφ. Εἰρ.498· **2**) ἀποσπῶ, ἀποσύρω, ἀνασύρω, ἐξάγω (π. Ὀμ. τὸ μέσ.) Ὀδ.Β 321 **ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατο**, αὐτ.Κ 166, Αἰσχ.Ἀγ.333 **ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον**· **3**) ἐπὶ βιαίων πράξεων, ἀποτίλλω, μαδῶ : Σοφ.ΟΤ 1243, αὐτ.Τρ.690 **σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην**· **4**) ἐπὶ θηρίων, σπαράσσω, διασπαράσσω, καταξεσχίζω, κατακομματιάζω : αὐτ.Ἀντ.258, αὐτ.1003 **σπῶντες ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς** (ὄρνιθας), Εὐρ.ΙΑ 776, Ἀριστλ.ΖΙ 619b,31 **σπᾶν τοῖς ὄνυξιν** (τοὺς νεοττούς)· κ. παθ.: Ἱππ.Νούσ.1,17 **σάρκα σπασθῆναι**· **5**) μτγν. σύρων συστρέφω, ἐξαρθρῶ, στραμπουλίζω : Πλούτ. Ἀρατ.33 **τὸ σκέλος ἔσπασε φεύγων**· κ. παθ. : Ἡρ.6,134 **τὸν μηρὸν σπασθῆναι**, Εὐρ.Κύκλ.686· **6**) ἁρπάζω βιαίως, ἀποσπῶ, ἀποχωρίζω : Εὐρ. Ἀνδρ.441, Πλάτ.Νόμ.666Ε **παρὰ τῶν ξυννόμων σπάσας** (πῶλον) **σφόδρα ἀγριαίνοντα**· κ. παθ. : Εὐρ.Ἑκ.92 **ἔλαφον ἀπ᾽ ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν**, αὐτ.408 **ἐκ βραχίονος σπασθείς**· **7**) μτφ. παρασύρω, παραφέρω : Σοφ.Ἠλ.561 **ἀλλά σ᾽ ἔσπασεν πειθώ**, Πλάτ.Νόμ.644Ε **τὰ πάθη οἷον νεῦρα σπῶσιν ἡμᾶς**· **8**) **ἐν** τῇ ἰατρ. προξενῶ συστροφὴν ἢ **σπασμόν** : Ἱππ.Ἄρθρ.67· κ. παθ. συστρέφομαι, συσπῶμαι, σπασμωδικῶς κινοῦμαι : αὐτ.Παθ.5,5, Σοφ.Τρ.786 **ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος**, Θεόφρ.ΦΙ 4,4,13· **9**) μτγν. μτφ. στενοχωροῦμαι, ἀγωνιῶ, ἔχω περισπασμούς : Ἀρρ. Ἐπικτ.1,1,16· **10**) εἰσέλκω, ροφῶ, μυζῶ, βυζαίνω : Αἰσχ.Χο.533 **ὥστ᾽ ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι**, Εὐρ.Κύκλ.417 **ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας**, Ἄλεξ.5 **μεστὴν ἀκράτου Θηρίκλειον ἔσπασεν** ‖ **σπῶ τὸν μαστὸν** θηλάζω : Ἀριστλ.ΖΙ 587a,33· κ. μέσ. : Ἀπολλδ.1,9,27 **ταυρείου σπασάμενος αἵματος**· κ. παθ., ἐπὶ τοῦ θήλεος, θηλάζομαι : Ἀριστλ.ΖΙ 676b,11· ‖ γενικ. ροφῶ, ἀπορροφῶ, ἀπομυζῶ : Ἀριστλ.Πρ.930a,21 **ἕκαστον τῶν τοῦ σώματος τὸ αὐτῷ οἰκεῖον ἐσπακέναι**· **11**) δι᾽ εἰσπνοῆς **ροφῶ ἀέρα** ἐντὸς τῶν πνευμόνων μου : **αὐτ.**Ἀναπν.473ε,2 **σπᾶν τὸ πνεῦμα**, Μέν. 531,7 **τὸν ἀέρα τὸν κοινὸν σπᾶν**· **12**) ἀντλῶ, λαμβάνω δι᾽ ἀναρροφήσεως· Ἱππ.Δι.2,38 **τροφὴν σπᾶν**· ‖ κ. μτφ. : Ἐπιγρ. **πειθώ τε καὶ εἵμερον ἔσπασε ἐκ**· **13**) ἐπὶ ἔρωτος, ἀπολαύω : Ὀππ.Ἁλ.4,270· ‖ κ. ἐπὶ ὕπνου : Ἡλιόδ.Αἰθ.5,1 **ὀλίγον δὲ καὶ ὕπνον σπάσωμεν**· ὁμ.κ. μέσ. : αὐτ.2,16· **14**) σύρω, ἕλκω σφιγκτῶς τὰ ἡνία : Ξεν.Ἱππ.7,1 **χαλινῷ τὸ στόμα τοῦ ἵππου σπᾶν**· **15**) ἐπὶ ἁλιείας, ἀνασύρω δι᾽ ἁλιευτικοῦ ὀργάνου : Ἀριστφ.Θεσμ.928 **ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν**· κ. μτφ. : παροιμ. **οὐκ ἔσπασεν ταύτῃ γε** (δὲν ἔπιασε τίποτε διὰ τῆς προτάσεώς του), αὐτ.Σφ.175· **16**) μτγν. ἀφαιρῶ, λαμβάνω, οἰκειοποιοῦμαι : Φιλόστρ.Σοφ.2,10,6 **τὴν ἐπωνυμίαν παρ᾽ αὐτοῦ ἔσπασεν**, ΑΠ 9,184· κ. μέσ.: Αἰλ.ΖΙ 14,15· **17**) λαμβάνω, ἐξάγω, σχηματίζω, μορφῶ, παίρνω : Ἐπίκ.ἀπ.353 **ἔννοιαν θεοῦ σπᾶν ἐκ τῶν κατὰ τοὺς ὕπνους φαντασιῶν**· ‖ **σπῶ κλῆσιν ἀπό τινος** λαμβάνω τὴν προσωνυμίαν ἔκ τινος, ἐπονομάζομαι ἀπό τινος : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1, 46· **18**) **ρίζαν σπῶ τινος** ἔχω τὴν ἀρχὴν ἔκ τινος : Λυκόφρ.623· **19**) ρηματ.π. σπάσμα, σπάσις, σπασμός, σπαστέος.

**σταβάρι** (τὸ) δημ. ὁ ἱστοβοεὺς τοῦ ἀρότρου.

**στάβαρον** (τὸ) πάσσαλος : Σχόλ.Λυκόφρ.290.

**σταβατίνης** (ὁ) Ἡσ. «κωπεών, κωπεύς».

**σταβέντο** (Ἰταλ.) ἐπίρρ. δημ. ὑπηνέμως, ἀντίθ. σοβράνο· φρ. **περνῶ σταβέντο** διέρχομαι ὑπηνέμως, ὑποπλέω· ‖ ὡς ἐπίθ. ὁ ὑπήνεμος : **σταβέντο πόρτο** (λιμὴν ὑπήνεμος ἢ ἀγκυροβόλιον καταφυγῆς), **σταβέντο κόστα** (ὑπήνεμος ἀκτή).

**σταβεύς-έως** (ὁ) ὅ.τ. σταβατίνης βλ.λ.

**σταβλάριον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ στάβλον βλ.λ.

**σταβλησιᾶνοι** (οἱ) Ἐπιγρ. ἱππεῖς ἢ ἱπποκόμοι· πρβλ. σταβλίτης.

**σταβλίτης** (ὁ) πάπ. κ. νεώτ. ὁ ὑπηρετῶν εἰς στάβλον ἵππων ταχυδρομικοῦ σταθμοῦ : **σταβλίτης τοῦ ὀξέος δρόμου**, αὐτ. **σταβλίτης τοῦ βαδιστικοῦ στάβλου**· ‖ νεώτ. γεν. ὁ ἱπποκόμος.

**στάβλον** (τὸ) (λατ.) πάπ. κ. μσν. στάβλος, ταχυδρομικὸς σταθμός : Πάπ.**στάβλον τῶν ὄνων**, αὐτ. οἰκῶν ἐν τῷ **στάβλῳ τῆς Αἰωνίας**, Ἱππιατρ.34.

**στάβλος** (ὁ) (λατ.) μσν., νεώτ. κ. δημ., ὅ.γρ. **σταῦλος** ἐστεγασμένος περίφρακτος χῶρος ἐν χρ. πρὸς διαμονὴν κτηνῶν, οἷον βοῶν, ἡμιόνων, ὄνων, ἰδ. δὲ ἵππων, βουστάσιον, ἱπποστάσιον, ἀχοῦρι.

**σταβόλιχον** Ἡσ. «εὔστροβον».

**στάγδην** (στάζω) κ. νεώτ. κατὰ σταγόνας, στάλα στάλα, σταλαγματιὰ σταλαγματιά : Ἱππ.Ἐπιδ. 6,3,1 ὁ **ἱδρὼς ὁ ῥέων στάγδην**, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,2.

**σταγειρίτης** (ὁ) ὅ.γρ. τοῦ σταγιρίτης βλ.λ.

**στάγες** (αἱ) μτγν. ἀνώμ. ὀνομ., ὡς ἐξ ὀνόματος στάξ, ἡ σταγὼν βλ.λ.1) : Ἀπολλ.Ρ 4,626.

**στᾰγετός** (ὁ) (στάζω) μτγν. σταγών, **στάλα**, σταλαγματιά : Ἀκύλ.ΠΔ Παροιμ.19,13.

**στάγην** Ἡσ. «κάρδοπον».

**σταγιρίτης** (ὁ) μτγν., ἐσφ. **σταγειρ-** ὁ καταγόμενος ἐκ Σταγίρων, πόλεως τῆς Χαλκιδικῆς, εἰδ. ἐπὶ τοῦ Ἀριστοτέλους : Στεφ.Βυζ.

**σταγιρόθεν** ἐπίρρ. μσν. ἐκ Σταγίρων· πρβλ. σταγιρίτης : Τζέτζ. ἐν Ἀν.Ὀξ.4,131.

**στάγμα-ατος** (τὸ) (στάζω) κ. νεώτ. τὸ στάζον, ἡ καταπίπτουσα σταγών, ἡ σταλαγματιά : Αἰσχ. Πέρσ.612 **τῆς τ᾽ ἀνθεμουργοῦ στάγμα** (τὸ μέλι), Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,103 **μιλτείῳ στάγματι πειθόμενον**· **2**) μύρον, ἀρωματικὸν ἔλαιον : Πάπ. **κνίδια μέλιτος τρία καὶ στάγματος τρία**, Ἀέτ.8,22 **τὸ ἀπὸ τῶν φοινίκων στάγμα.**

**σταγματοπώλης** (ὁ) πάπ. ὁ πωλῶν στάγμα βλ.λ.2), ἀρωματικὸν ἔλαιον.

**σταγμοδόχη** (ἡ) νεώτ. ὑάλινος ἢ μετάλλινος δίσκος, κατὰ τὸ μέσον διάτρητος προστιθέμενος

εἰς τὰ κηροπήγια πρὸς ὑποδοχὴν τῶν στογμάτων τοῦ τηκομένου κηροῦ.

**σταγμός** (ὁ) (στάζω) πάπ. κ. λεξ. ἡ σταγών, σταλαξιά, σταλαγματιά : Πάπ. **τοὺς σταγμοὺς ἐπιτελέσαι**, ΕΜ724,52.

**στᾰγονιαῖος**-α-ον πάπ. κ. νεώτ. ὁ γινόμενος κατὰ σταγόνας : **σταγονιαῖαι δόσεις φαρμάκου.**

**στᾰγονίας** (ὁ) μτγν. ὁ ἐν σχήματι σταγάνων ὡς ὀνομασία λιβανωτοῦ : Διοσκ.1,68 **πρωτεύει δὲ ὁ ἄρρην λιβανωτὸς καλούμενος σταγονίας**, στρογγύλος **φυσικῶς.**

**σταγονίδιον** (τὸ) νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σταγών, μικρὰ σταγών : **τὰ ἐκ τοῦ βηχὸς σταγονίδια.**

**σταγονῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. ὁ ρητινώδης χυμὸς τοῦ ἐν Συρίᾳ νάρθηκος, χαλβάνη : Πλίν.Φ)12,126.

**στᾰγονόθαλπος** (ὁ) ὁ τήκων καὶ καθαρίζων μέταλλα· Ἡσ. «**τὸν ταῦτα** [ἐνν. **τὰ** μέταλλα] διαιροῦντα».

**σταγονομετρικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μέτρησιν τῶν σταγόνων, ὁ δι' οὗ μετροῦνται αἱ σταγόνες : **σταγονομετρικὸς σωλήν**· || κ. ἐπίρρ. -**ῶς** κατὰ σταγόνας.

**σταγονόμετρο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ὄργανον πρὸς μέτρησιν σταγόνων ὑγροῦ ἐν χρ πρὸς μέτρησιν χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν **διαλύσεων**· φρ. μτφ. **δίδω μὲ τὸ σταγονόμετρον** μετὰ ὑπερβολικῆς φειδοῦς καὶ εἰς ἐλαχίστας ποσότητας.

**σταγονοπαιητήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. ναυτ. δακτύλιος εἰς τὴν κορυφὴν **τῶν** αὐτοκινήτων τορπιλλῶν, ὅπου ἡ ὑγρὰ καύσιμος ὕλη σταγονοποιεῖται.

**σταγονόρροια** (ἡ) νεώτ. ἡ ροὴ σταγόνων· **2**) βοταν. τὸ φαινόμενον, **καθ'** ὁ ὑπὸ τὰ φύλλα **φυτῶν** τινων ἐξέρχεται ὕδωρ κατὰ σταγόνας.

**σταγονοφόρα** (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογ. **δικοτυληδόνων** φυτῶν.

**σταγρόν** Ἡσ. «ξηρόν, θερμόν, **ἀκμαῖον**».

**στᾰγών**-όνος (ἡ) (στάζω) κ. νεώτ., δημ. **σταγόνα** ἐλαχίστη ποσότης ὑγροῦ ἐν εἴδει **σφαιριδίου** καταπίπτουσα, κρεμαμένη ἢ ἐπικαθημένη που, σταλαγματιά, στόλα : Αἰσχ.Ἀγ.1122 **ἐπὶ δὲ καρδίαν κροκοβαφὴς δράμε σταγών** (ἐπὶ αἵματος), αὐτ. Χο.186 **ἐξ ὀμμάτων δὲ δίφιοι πίπτουσί μοι σταγόνες** (ἐπὶ δακρύων), Σοφ.ΟΤ1278, Εὐρ.Ἱκ.81 **ὡς ἐκ πέτρας ὑγρὰ ῥέουσα σταγὼν** (ἐπὶ ὕδατος), αὐτ. Κύκλ.67 **οἴνου χλωραὶ σταγόνες**, Ἀντιφάν.174,5 **τῆς .. ἀπὸ Λέσβου ..** σταγάνος, Ἔφιππ.29 **Λεσβία σταγὼν** (ὁ οἶνος ὁ Λέσβιος), Γαιτ ΑΠ6,190 **σταγόνα σπονδῖτιν** (ἡ σπονδή), Στράβ.16,2,44 **σταγόνας τε πίττης ἐκ λισσάδων λειβομένας**, Μᾶρκ. Αὐρ.6,36 **σταγὼν τοῦ κόσμου** (ἡ θάλοσσα), Αἰλ. ΖΙ 12,24 **σταγόσι κατέστικται** (εἶναι κατάστικτος μὲ σταγόνας), Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,90 **κατὰ σταγόνα**, Ἀγαθ.ΑΠ 7,552 **σταγὼν μαζῶν** (τὸ γάλα), Ἐπιγρ. **ψυχραῖσιν σταγόνεσσι** (μὲ σταγόνας δρόσου), Κάλβ.44,14 **καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνόμων ὡς αἵματος** σταγόνες **πέφτουν** στὸν **ᾅδην**· || δημ. φρ. **δὲν ἔμεινε οὔτε σταγόνα** (ἐπὶ πράγμ. ὁλοτελῶς ἐξαντληθέντος)· || **ἐν ἐπιρρ. φρ. κατὰ σταγόνας** στάγδην, ἀνὰ σταγόνα· κ. ἐν μτφ. σημ. κατ' ἐλαχίστας δόσεις· **2**) **νεώτ. κτ. πληθ. εἰδ. ἐν τῇ** ἀρχιτεκτονικῇ, κόσμημα μικροῦ σχήματος κωνικοῦ ἢ κυλινδρικοῦ ἐν εἴδει σταγόνων· **3**) ὀρείχαλκος ἢ ἄσπρον χάλκωμα : Τίμ.Λοκρ.99C· **4**) **νεώτ.** ἀστρον. **σταγὼν μέλαινα φαινόμενον** παρατηρούμενον κατὰ τὰς διαβάσεις **τοῦ** Ἑρμοῦ **ἢ τῆς** Ἀφροδίτης πρὸ τοῦ δίσκου τοῦ Ἡλίου.

**στάδα** μτγν. αἰτ. ἑν. θηλ. τοῦ στάδιος, σχηματισθεῖσα κτ. μεταπλασμόν· ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ λίμνην, **τὴν** τελματώδη· Χοιροβ.2,435,10 «**ἀπὸ τοῦ** Εὐστάδα λίμνην **ἔχομεν ἁπλοῦν τὸ** Στάδα λίμνην· σημαίνει δὲ τὴν καλῶς **ἱσταμένην**» : **Δράκ.36,15 λίμνην στάδα.**

**στᾰδαῖος**-α-ον (στάδην) **ὁ ἱστάμενος ὄρθιος** : Αἰσχ.Ἑπτ.513 **Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἧσται** (ὡς σύμβολον **ἐπὶ τῆς ἀσπίδος**), **αὐτ.Πέρσ.240 ἔγχη σταδαῖα** (δόρατα δι' ὧν **μάχεταί** τις ἐν **ἀνοικτῷ πεδίῳ** ἐκ τοῦ συστάδην), Τίμ.Λοκρ.98C **σταδαῖον σῶμα** (ἐπὶ **τοῦ κύβου**, σταθερόν, **εὐσταθές**), Ἰώσ.Π) 6,2,6, Ἀριστείδ. Κ2,9 βάθος **βραδὺ καὶ σταδαῖον.**

**στᾰδην** (ἵστημι) ἐπίρρ. ὀρθοστάδην, ὀρθίως : Πλάτ.Κωμ.130 **στάδην ἑστῶτες ὠρύονται** (ἱστάμενοι ὄρθιοι καὶ ἀκίνητοι)· **2**) **ἀναλόγως τοῦ βάρους**, ζυγιαστά : Νικ.Ἀλεξ.327.

**σταδία** λεξ. κ. **νεώτ.** Ἡσ. «**ἡ λυχνία**»· **2**) **νεώτ.** εἰδ. ἐν τῇ τοπογρ. ὀπτικὸν ὄργανον, δι' **οὗ ἐπιτυγχάνεται** ἡ ἀπ' **εὐθείας μέτρησις τῆς** ἀποστάσεως μεμακρυσμένου **τινὸς ἀντικειμένου ἄνευ μετακινήσεως** τοῦ παρατηροῦντος.

**στᾰδιᾰδρόμος** (ὁ) ἄ. σταδιοδρόμος βλ.λ.

**στᾰδιαδρομῶ**-έω ἄ. σταδιοδρομῶ βλ.λ.

**σταδιάζω** μτγν. μετρῶ κατὰ στάδια· **2**) **μτφ.** ὁ σταδιάζων **λόγος** ἡ εἰκασία : Μάρ.Βικτ.242C· **3**) ρηματ. π. σταδιασμός.

**σταδιαῖος**-α-ον (στάδιον) **μτγν., μσν. κ. νεώτ.** ὁ ἔχων μῆκος, **πλάτος ἢ ὕφος** ἑνὸς **σταδίου** : Πολύβ.34,11,14 **καθ' οὗ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης σταδιαῖον**, Διον.Ἀλ.Ῥωμ.7,73 **ὁ σταδιαῖος δρόμος**, Διόδ.Σ 1,52 **πυραμίδες σταδιαῖαι τὸ ὕψος**, Ἀθήν.12,539C **διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν**, Νικ.Χων.Χρον.2,43D **τὸ τῆς ἡλικίας σταδιαῖον.**

**σταδιάρχης** (ὁ) **μτγν. κ.** μσν. **ὁ ἄρχων, ὁ ἐπόπτης** τοῦ σταδίου ἢ **τῆς** σταδιοδρομίας : Πολυδ. 3,146, **Ἀρέθ.ἐν Ἀν.Βοασσ.5,47,) Θεὲ .. τροπαιοῦχε σταδιάρχα.**

**σταδιασμός (ὁ)** (σταδιάζω) **μτγν. κ. νεώτ.** ἡ κατὰ στάδια μέτρησις : Στράβ.1,32,αὐτ.2,1,17· **2**) Ἐπιγρ. **περίφημον γεωγραφικὸν καὶ ναυτιλιακὸν σύγγραμμα ἀνεξακριβώτου ἐποχῆς καὶ ἀνωνύμου συγγραφέως** τὰς ἀκτὰς ὅλης **τῆς** Μεσογείου **περιγράφον**· **3**) **εἰκασία, συμπέρασμα** : **Μάρ.Βικτ.εἰς Κικ.Ρητ.180**· **4**) **νεώτ. ναυτ. κτ. πληθ.** πίνακες **ἀποστάσεων εἰς** μίλια **δεικνύοντες ἀμέσως** τὴν ἀπόστασιν **τόπου** τινὸς ἀπὸ **ἄ.** τόπων.

**στᾰδιεύς**-έως (ὁ) μτγν. **ὁ ἐν τῷ σταδίῳ** ἀγωνιζόμενος εἰς τὴν σταδιοδρομίαν : Πολύβ.16,28,9 **καθάπερ οἱ κακοὶ τῶν σταδιέων**, Ἀντίπ.Σιδ. ΑΠ9,557, Ἐπιγρ.π.Πίνδ. Ο 14 **παιδὶ σταδιεῖ.**

**σταδιευτής** (ὁ) (σταδιεύω) μσν. ὁ **σταδιεὺς** βλ.λ., ὁ σταδιοδρόμος : Νικ.Χων.Χρον.158Β **ἵππος σταδιευτὴς** (ὁ κέλης, ὁ δρομικός).

**σταδιεύω** (σταδιεύς) κ. μσν. τρέχω **ἐν τῷ** σταδίῳ, ἀγωνίζομαι **εἰς** τὸν δρόμον : Ἀριστλ.ἀπ.11 **στ- δρόμους**, Φίλ.1,328 **ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους σταδιεῦσαι τὸν βίον μήτ' ὀκλάσαντι μήτ' ὀλισθήσαντι**, Ἐπιγρ. **στ- δόλιχον βιότου, Νικ.Χων.** Χρον.9,12· **2**) **ρηματ. π.** σταδιεύς, **σταδιευτής.**

**στᾰδίη** ἰων. **τ. θηλ.** τοῦ στάδιος βλ.λ.

**σταδινόν** Ἡσ. «**πολίτην**».

**σταδιοδρόμης** (ὁ) **ὁ σταδιοδρομῶν, ὁ σταδιοδρόμος** βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ.858.

**σταδιοδρομία** (ἡ) **νεώτ.** μτφ. **συνεχὴς ἅμιλλα καὶ** προσπάθεια **τοῦ ἀτόμου ἔν τινι βιοτικῷ**, ἐπαγγελματικῷ, **πολιτικῷ, ἐπιστημονικῷ ἢ ἄ. σταδίῳ** : σταδιοδρομία **ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, - ἡ πολιτικὴ σταδιοδρομία του.**

**σταδιοδρόμος** (ὁ) **κ. σταδιαδρόμος** (Ἐπιγρ.) ὁ ἐν τῷ σταδίῳ **ἀγωνιζόμενος**, ὁ δρομεύς : Σιμων.125, Πλάτ.Νόμ.833Α **σταδιοδρόμον δὴ πρῶτον ὁ κῆρυξ ἡμῖν, .. ἐν τοῖς ἀγῶσι παρακαλεῖ**, Αἰσχίν.1, 157 **Ἀντικλέα τὸν σταδιοδρόμον**, Ἐπιγρ.π.Πίνδ.Ο 13 **σταδιοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ.**

**στᾰδιοδρομῶ**-έω **κ. νεώτ.** κ. δημ. **δ.γρ. σταδιαδρομῶ**, ἀγωνίζομαι **εἰς** ἀγῶνα **δρόμου ἐν τῷ**

σταδίῳ, τρέχω ἐν τῷ σταδίῳ : Εὐρ.Ἡρ.863 (διόρθ. στάδια δραμοῦμαι), Πλάτ.Θεάγ.129Α **ἐκεῖνός τε καὶ εὔαθλος ὁ σταδιοδρομῶν**, Δημ.1386 **Ἀντιδωρίδην τὸν σταδιοδρομοῦντα** (δ. γρ. σταδιαδρομοῦντα)· **2)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἁμιλλῶμαι, ἀνταγωνίζομαι πρὸς προαγωγὴν ἐν σταδίῳ βιοτικῷ, ἐπαγγελματικῷ, ἐπιστημονικῷ κττ.

**σταδιομέτρησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ σταδιομετρία, ἡ μέτρησις διὰ τῆς σταδίας βλ.λ.2).

**σταδιομετρία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἔμμεσος μέτρησις ἀποστάσεων τῇ βοηθείᾳ ὀργάνων ἐφωδιασμένων διὰ τηλεσκοπικῆς διόπτρας.

**σταδιομετρικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σταδιομετρίαν βλ.λ. : **σταδιομετρικὰ ὄργανα.**

**σταδιόμετρον** (τό) νεώτ. πᾶν ὄργανον ἐν χρ. διὰ τὴν σταδιομετρίαν βλ.λ., ἡ σταδία.

**στάδιον** (τὸ) (ἵστημι) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **σπάδιον**, κτ. πληθ. **τὰ στάδια**, κ. ἑτερογ. **οἱ στάδιοι** (Ἡρ.1,26,Ἀριστφ.Βατρ.1319,Πλάτ.Κριτί.133C), μονὰς μήκους ἴση πρὸς 100 ὀργυιὰς ἢ 6 πλέθρα, ἢ 600 ἑλληνικοὺς ἢ 606 3/4 ἀγγλικοὺς πόδας ἢ πρὸς 184, 87 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου, περίπου 1/8 τοῦ ρωμαϊκοῦ μιλίου (Πολύβ.34,12,4) ἢ κτ. ἄ. ἐκτίμησιν (Δίων Κ 52, 21) 2/15 αὐτοῦ : Ἡρ.2,149 **τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰσὶ στάδιοι ἑξακόσιοι καὶ τρισχίλιοι**, αὐτ. **αἱ δ' ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον**, Ἥρων Ὅρ.131,Πολύβ.3,39,8, αὐτ.34,12,4 **τὸ μίλιον ὀκταστάδιον τετρακισχίλιοι ἂν εἶεν στάδιοι**, ΚΔ Λουκ.24,13 **πορευόμενοι . . εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλήμ**· ‖ κ. μτφ. κωμ. : Ἀριστφ.Νεφ.430 **δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτί.., τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον** (εἰς ὑπερβολὴν ἄριστον, ἴσα μὲ τὸν οὐρανό), αὐτ.Βάτρ.91 **πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα**· **2)** νεώτ. ναυτ. μονὰς μήκους ἴση πρὸς τὸ 1/10 τοῦ ναυτικοῦ μιλίου ἢ 185,2, λογιζομένη ὅμως ἐν τῇ τακτικῇ ὡς 200 μέτρων περίπου, ἡ **γουμενιά**· **3)** νεώτ. κ. δημ. τὸ χιλιόμετρον· **4)** δρόμος ἑνὸς σταδίου βλ λ.1), δρομικὸν ἀγώνισμα, ἀντίθ. δίαυλος : Πίνδ.Ο 13,37 **Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ' ἀελίῳ ἀμφ' ἑνί**, αὐτ.Ο 13,30,αὐτ.Π 11,49 **Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες** (ἀντίθ. ὁπλίτης δρόμος), Θέογν.1306 **ὠκύτερον σταδίου**, Ἡρ.5,22 **ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ** (τρέχων διαγωνιζόμενος), Ξεν.Ἑλλ.1,2,1 **τὸ στάδιον ἐνίκα Εὐβότας**, Πλάτ.Νόμ.833A **ὁ τὸ στάδιον ἁμιλλησόμενος**, Ἐπιγρ. **ἐν σταδίοις** (ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ)· **5)** νεώτ. κ.δημ. μτφ. βιοτικὸν ἐπάγγελμα ἢ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ἀκολουθεῖ τις ὡρισμένον ἔργον : **ἐν ἀρχῇ τοῦ διπλωματικοῦ - στρατιωτικοῦ-δημοσιογραφικοῦ - πολιτικοῦ του σταδίου**· **6)** πᾶς τόπος ἐπίπεδος καὶ ἀνοικτός, οἷον πρὸς ὄρχησιν : Εὐρ.Ἴων 497 **στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος ναῶν**· **7)** ἄβαξ τῶν πεσσῶν : ΑΠ 15,18 **ξύλινον στάδιον**· **8)** νεώτ. χῶρος εἰδικῶς διερρυθμισμένος πρὸς τέλεσιν ἀγώνων δρόμου κ. ἄ. ἀγωνισμάτων : Μηναῖ.10,26 Ἀπολ. **ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα,-Παναθηναϊκὸν στάδιον**· **9)** Ἐπιγρ. περίπατος εἰς κῆπον.

**σταδιονίκης** (ὁ) μσν. ὁ νικῶν ἐν τῷ σταδίῳ εἰς ἀγῶνας : Γεώργ.Σύγκ.197.

**στάδιος**-α-ον (ἵστημι), ἰων. θηλ. -ίη, ὁ ἱστάμενος ὁ σταθερός, εὐσταθής : Ἰλ.Ν 314 **ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ** (εἰς τὴν ἐκ τοῦ συστάδην συμπλοκήν, διὰ τῶν ἀγχεμάχων ὅπλων), Θουκ.4,38 **ἡ γὰρ μάχη οὐ σταδία ἦν** (δ.γρ. σταδαία) (ἀκίνητος, ἀμετασάλευτος), Ἀθήν.6,273F **ἔλαβον δὲ καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν ἐπιόντων**· **2)** ἐπὶ πηγῆς, ἀκίνητος, ἄνευ ροῆς, **ἐξ ἧς δὲν ρέει ὕδωρ** : Ὀππ.Κυν.4,326 **σταδίη μένει** (πῖδαξ)· **3)** ὁ σταθερός, ὁ συμπαγής, ὁ ἰσχυρός : Πίνδ.Ο 5,13 **κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος**· ‖ τὸ στάδιον ὡς οὐσ. ἡ ἀκινησία : Δίων Κ 39,43· **4)** ὁ εὐθύς, ὁ ἴσος, ὁ ὄρθιος, ὁ ἄκαμπτος, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ διπλωθῇ, ὁ κορδωτός, ἰδίᾳ ἐπὶ χιτῶνος, ὁ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὰ κάτω κατερχόμενος, ὁ ἄζωστος : Καλλ.ἀπ.95 **στάδιος χιτών**· ‖ ἐπὶ θώρακος, ὁ μὴ ἔχων ἁρμοὺς νὰ λυγίζῃ ἢ νὰ τυλίσσηται, ὁ ἀλύγιστος, ὁ στατός, ἀντίθ. ἁλυσιδωτός, στρεπτός : Ἀπολλ.Ρ 3,1226 **στάδιος θώραξ** **5)** ὁ ἐσταθμημένος, ὁ ζυγιασμένος : Νικ.Ἀλεξ.402.

**σταδισμός** (ὁ) μτγν. ἄ. σταδιασμὸς βλ.λ.:Πτολ.6,7.

**σταδιώτης** (ὁ) μσν. ὁ σταδιοδρόμος : Βαλσ. 3,476Β **τοῖς σταδιώταις συντάττεσθαι.**

**σταζοβολῶ** δημ. στάζω βλ.λ.:Γρυπ.Σκ.Τερρ.47,8.

**στάζω** κ. μσν., νεώτ. κ.δημ., μέλλ. **στάξω** (ΠΔ Ἰερ. 49(42),18) κ. αἰολ. γ' πληθ. **στάξοισι** (Πίνδ.Π 9,63) κ. δωρ. α' πληθ. **σταξεῦμες**, (Θεόκρ.18,46), ἀόρ. **ἔσταξα** (Εὐρ.Ἡρ.1355) κ. ἐπ. **στάξα** (Πίνδ.Ν 10,82), παθ. ἀόρ. α' **ἐστάχθην** (Ἱππ.Ἑλκ.21) κ. παθ. ἀόρ. β' **ἐστάγην**, (Διοσκ.1,19), μτ. αἰτ. πράγμ. ἀφήνω νὰ πέσῃ τι, χύνω κατὰ σταγόνας, σταλάζω : Ἰλ.Τ 39 **Πατρόκλῳ . . νέκταρ στάξε κατὰ ρινῶν**, Πίνδ.Ν 10,81 **σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ στάξεν**, Αἰσχ.Χο.1058, Εὐρ.Βάκχ.620 **ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο**, αὐτ.Ἡρ.1355, Πολ.Ἐκλ.Τραγ.20,7 **στάζουνε τὰ μάτια μου καὶ τρέχουν μαῦρα δάκρυα**, φρ. **ἔσταξαν τὰ χείλη μου φαρμάκι** (ὑπέστην πολλὰς ταλαιπωρίας ἢ θλίψεις)· ‖ κ. μτφ. : Εὐρ.Ἱππ.526 (δ.γρ.), Φιλόδ.ΑΠ 5,12 **ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων**, Καλλίστρ.14 **ἵμερον ἐξ ὀμμάτων στάζει**· ‖ κ. μτ. δοτ. πράγμ. : Αἰσχ.Εὐμ.42 **αἵματι στάζοντα χεῖρας**, Σοφ.Αἴ.10, Εὐρ.ΙΤ 308 **στάζων ἀφρῷ γένειον**· ‖ κ. ἄνευ αἰτ., ὅτε τὸ πάσχον μέρος ἐκφέρεται κτ. ὀνομαστ..: Εὐρ.Ἴων 876 **στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαί**· ‖ σπαν. μτ. γενικ. : Σοφ.Ἠλ.1423 **χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος**· **2)** κ. ἀπολ. διαρρέω, ἀφήνω νὰ χύνωνται σταγόνες : Αἰν.Τακτ.11,3 **τῶν νεωρίων ἐπεσκευάσθαι τὰ στάζοντα,-ἡ στέγη-τὸ μπρίκι στάζει**· ‖ παροιμ. **τὸν ἔχει μὴ στάξῃ καὶ μὴ βρέξῃ** (ἐπὶ ὑπερβολικῆς προφυλάξεως), οὔτ. **σιγὰ μὴ στάξῃ ἡ ούρίτσα του** (ποντικοῦ πνιγέντος ἐν πίθῳ καὶ ἀνασυρομένου) (πρὸς προσέχοντα ἀσημάντους ἢ γελοίας λεπτομερείας)· **3)** ἀμτβ. ἐπὶ πραγμ., ρέω, χύνομαι κατὰ σταγόνας : Ἡρ.6,74 **ὕδωρ ὀλίγον φαινόμενον ἐκ πέτρης στάζει ἐς ἄγκος**, Σοφ. Φιλ.783 **στάζει . . φοίνιον τόδ' . . αἷμα, - στάζει τὸ νερό**· ‖ κ.μτφ. : Αἰσχ.Ἀγ.179 **στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος**, Εὐρ.Ἀνδρ. 533, αὐτ.Ρῆσ.566 **κενὸς φόβος στάζει δι' ὤτων**· ‖ κ. μτ. γενικ. : Σοφ.ἀπ.534 **ὀπὸν στάζοντα τομῆς** (ἐκ τῆς τομῆς)· κ. γενικ. ἐμπροθ. (ἐκ, ἀπό) : Εὐρ.Μήδ.1199, Ἱππ.Ἐπιδ.1,14 **σμικρὸν ἀπὸ ρινῶν ἔσταξεν**· **3)** ἐπὶ ὡρίμων ὀπωρῶν, καταπίπτω : Αἰσχ.Ἱκ.1001 **καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις**· **4)** ἐπὶ οἰκιῶν, εἶμαι σαθρός : Αἰν.Τακτ.11.

**σταθείς**-έντος-εῖσα-έν μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ ἵστημι.

**σταθερά** ἐπίρρ. δημ. σταθερῶς βλ.λ.

**σταθερεύω** δημ. καθιστῶ τι σταθερόν.

**σταθερογνώμων**-ονος-ον μσν. ὁ ἔχων σταθερὰν γνώμην, νοῦν : Φώτ.Βιβλ.5,450.

**σταθεροθερμία** (ἡ) νεώτ. ἡ σταθερότης τῆς θερμοκρασίας, ἡ ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα διατήρησις σταθερᾶς θερμοκρασίας ἔν τινι τόπῳ.

**σταθεροποίησις**-εως (ἡ) (σταθεροποιῶ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ σταθεροποιεῖν, τοῦ νὰ κάνῃ τις τι σταθερόν, ἀμετάβλητον εἴς τινα κατάστασιν· **2)** ἰδ. ἐπὶ τοῦ νομίσματος, ἡ λῆψις μέτρων νομοθετικῶν ἢ ἰδιωτικῶν πρὸς τήρησιν σταθερᾶς τῆς ἀξίας τοῦ χαρτονομίσματος ἔναντι τοῦ χρυσοῦ.

**σταθεροποιῶ-έω** μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι σταθερὸν ἢ ἀναλλοίωτον, μονιμοποιῶ: Εὐσ.᾽Εκκλ.᾽Ιστ. 9,7· ‖ εἰδ. κάμνω σταθεροποίησιν βλ.λ.2)· **2)** ρηματ.π. σταθεροποίησις.

**σταθερός-ή-όν** (ἵστημι) κ. μαν. κ. νεώτ., Ιων. θηλ. -ή, δημ. -ός-ή-ό κ. μτγν. -ηρός, ὁ στερεῶς ἱστάμενος, ὁ ἀμετακίνητος, ὁ στερεός: ᾽Οππ.Κυν. 2,412 **σταθερὰ γαῖα** (ἀντίθ. ἄστατος)· **2)** ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀτάραχος, ἥσυχος, γαλήνιος: Αἰσχ. ἀπ.726 **σταθερὸν χεῦμα**, Διον.᾽Αλ.Ρωμ.Ι,71 **σταθερὸς βυθός**, ᾽Απη.Λιβ.99 **σταθερὸν ὕδωρ** (στάσιμον)· ‖ κ. ἐπὶ μελάνης: ΠαῦλΣιλ.ΑΠ 6,66 **μέλανος σταθεροῖο δοχήιον**· **3)** ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ μεσημβρίο, ἀκριβῶς μεσημβρία, ὅτε ὁ ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον, τὸ ζενίθ: Πλάτ. Φαῖδρ.242Α **οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ δὴ καλουμένη σταθερά;**, ᾽Απολλ.Ρ Ι,450 **σταθερὸν ἦμαρ** (ἡ μεσημβρία)· κ. ὑπερθ.: Συνέσ.202C **τὸ σταθερώτατον τῆς μεσημβρίας**· ‖ κτ. ἀναλογίαν κ. ἐπὶ τῆς νυκτὸς κ. ἐπὶ τοῦ θέρους: ᾽Αντίμ.95 **θέρος σταθερὸν** (τὸ μέσον τοῦ θέρους, ὅτε γίνονται τὰ κυνικὰ καύματα)· κ. ὑπερθ.: Εὐνάπ.ΒΣοφ.485Β **νυκτὸς τὸ σταθερώτατον** (τὸ μέσον τῆς νυκτός, τὸ μεσάνυχτα)· **4)** ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, ὁ μὴ μεταβαλλόμενος, ὁ ἀμετάβλητος: Διον.᾽Αλ.Δημ.7 **ἀὴρ εὔδιος σταθερός**, Πλούτ.᾽Ηθ.934Ε **οὐ σταθερὸν φῶς οὐδ᾽ ἠρεμοῦν**, αὐτ.Δίων 38, Μᾶρκ.Αὐρ.12,22· ‖ κ. μτφ.: ᾽Αριστφ.ἀπ.467 **σταθερὸς κάλυξ ἥβης**, Φὶλ. 2,26 **σταθερὸν βλέμμα**, ᾽Ιώα.ΠΙ 3,Ι,3 **σταθερὰ ἡλικία**, ΠαῦλΣιλ.ΑΠ 10,74 **ἀρετὴ σταθερά**, ᾽Επιγρ. **σταθερὰ σαοφροσύνη**, Κάλβ.23,14 **ὦ τῶν πρώτων μου χρόνων σταθερὰ παρηγόρησις**· κ.ὑπερθ.: Φὶλ.Ι,179 **σταθερωτάτη ἀνάληψις**, - **σταθεραὶ τιμαί**· **5)** ἐπὶ τοῦ λόγου, ὁ μετὰ περισκέψεως λαλούμενος, ὁ ἥσυχος: Διον.᾽Αλ.Συνθ.23 **τὸ βραδὺ καὶ σταθερόν**· **6)** ἐπὶ προσ., ὁ ἐμμένων εἴς τι: Φρύν.189, Θωμ.Μ 110R, - **σταθερὸς εἰς τὰς ἀρχάς**· **7)** νεώτ. χημ. ἐπὶ οὐσιῶν, ὁ ἀντέχων εἰς ὡρισμένας χημικὰς ἐπενεργείας, ἀντίθ. εὐπαθής.

**σταθερότης**-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ητα ἡ ἰδιότης τοῦ σταθεροῦ, ἡ ἀκινησία, ἡ μονιμότης, ἀντίθ. ἀστάθεια: Φὶλ.Ι,515, - **ἡ σταθερότης τῆς βάσεως - τῶν τιμῶν - τοῦ χαρακτῆρος.**

**σταθερῶ-όω** μαν., δημ. -εύω κ. -ώνω καθιστῶ τι σταθερόν, εὐσταθές, σταθεροποιῶ: Στουδ.Θεόδ.345Β **δόξα τῷ σταθερώσαντι τὰς τιμίας ὑμῶν ψυχὰς τῶν ἄλλων προκινδυνεῦσαι.**

**σταθερῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. -ά κατὰ τρόπον σταθερόν, καρτερικῶς, διαρκῶς: Κρατῖν.206· ‖ στερεῶς, ἀσφαλῶς: Πράκλ.Στοιχ.Θεολ.156· ‖ κ. συγκρ.: Φὶλ.Ι,372 **σταθερώτερον ὁ νοῦς ἵδρυτο**· ‖ μονίμως, ἀμετακινήτως.

**στάθευσις**-εως (ἡ) (σταθεύω) ἡ ὑπερβάλλουσα θέρμανσις, καῦσις, καψάλισμα: ᾽Αριστλ.Μετ.379b, 14, αὐτ.381b,16 (δ.γρ. στάτευσις).

**σταθευτός-ή-όν** (σταθεύω) ὁ εἰς ὑπερβολὴν θερμανθείς, κεκαυμένος, καψαλισμένος· ᾽Ησ. «πεφλογισμένος ἠρέμα»: Αἰσχ.Πρ.22 **σταθευτὸς δ᾽ ἡλίου φοίβου φλογὶ χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος.**

**σταθεύω** διαθερμαίνω, ὀπτῶ, τηγανίζω, ἰδ. ἐπὶ ἰχθύος· ᾽Ησ. «σταθεύειν· πυροῦσθαι· καὶ σταθεῦσαι· τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας, καὶ τὸ ὀπτῆσαι»: ᾽Αριστφ.᾽Αχ.1041 **τὰς σηπίας στάθευε**, ᾽Αριστλ.ΖΙ 534a,24 **καὶ τῶν σηπιῶν δὲ τὰ σαρκία σταθεύσαντες ἕνεκα τῆς ὀσμῆς δελεάζουσι τούτοις**, πρβλ.᾽Αριστφ.Λυσ.376· κ. παθ.: ᾽Αριστφ. ᾽Εκκλ.127 **σηπίαις . . ἐσταθευμέναις**, Θεόφρ ΦΙ 7,13,3 **ὁ ἀνθέρικος ἐδώδιμος σταθευόμενος**· **2)** ρηματ.π. στάθευσις, σταθευτός.

**σταθῆρι** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν στατικὴ ἡ κολπώδης, πόα **στατικὴ** βλ.λ.2).

**στᾰθηρός**-ά-όν μτγν. σταθερὸς βλ.λ.: Φὶλ.Ι,244.

**σταθηρότης**-ητος (ἡ) μτγν. τ. τοῦ σταθερότης βλ.λ.: ᾽Ιάμβλ.Μαθ.34.

**σταθηρῶς** ἐπίρρ. μαν. ἄ. σταθερῶς βλ.λ.: Μιχ. ᾽Εφ.᾽Ηθ.Νικ.592,24.

**στάθι** δωρ. τ. β᾽ ἀντὶ στῆθι τοῦ ἵστημι βλ.λ.

**σταθμά** (τὰ) νεώτ. ἑτερογεν. πληθ. τοῦ σταθμός, τεμάχια σιδήρου, χαλκοῦ ἢ ἄλλης ὕλης, ἔχοντα ὡρισμένην ὁλκήν, δι᾽ ὧν γίνεται ἡ μέτρησις τοῦ βάρους ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ, τὰ μέτρα τοῦ βάρους, βαρίδια, ζύγια· ‖ μτφ. **ἐν φρ. ἔχει δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ** (ἐπὶ τοῦ κρίνοντος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἄλλοτε ἄλλως).

**σταθμαρχεῖον** (τὸ) νεώτ. **τὸ γραφεῖον ἢ ἡ** κατοικία τοῦ σταθμάρχου βλ.λ.

**σταθμάρχης** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. διευθυντής, προϊστάμενος σταθμοῦ κ. ἰδίᾳ σιδηροδρομικοῦ.

**σταθμεία** (ἡ) μτγν. ἡ σύνθεσις κατὰ **βάρος**: Γαλ.13,413 **σταθμεία ἐμπλάστρου.**

**στάθμευσις-εως** (ἡ) (σταθμεύω) νεώτ., δημ. **-η** ἡ παραμονὴ εἴς τι μέρος πρὸς ἀνάπαυσιν, ἰδίᾳ **τὸ** μετὰ πορείαν ἢ πρὸς διανυκτέρευσιν.

**σταθμεύω** (σταθμός) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ποιοῦμαι σταθμόν, κατασκηνῶ, καταλύω: ᾽Απη.Μιθριδ. 20 **Μιθριδάτην σταθμεῦσαι**, αὐτ.Λιβ.99 **σταθμεῦον ἐπὶ τῇ λίμνῃ**, ᾽Ανών.π.Σουΐδ. **στ- ἐπὶ τοῦ ῥεύματος**· **2)** νεώτ. κ. δημ. διακόπτω τὴν πορείαν καὶ μένω ἐπί τι διάστημα ἢ ἔν τινι τόπῳ, κάνω σταθμόν: **ἡ ταχεῖα ἁμαξοστοιχία δὲν σταθμεύει εἰς τὰ Μέγαρα**· ‖ ἰδίᾳ ἐπὶ στρατοῦ, διακόπτω τὴν πορείαν πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ **καὶ** διανυκτέρευσιν· **3)** ρηματ.π. στάθμευσις.

**στάθμη** (ἡ) κ. μον. κ. νεώτ., δωρ. **στάθμα** (Πίνδ. Π 6,45), ὁ κανών, γνώμων τῶν τεκτόνων ἀποτελούμενος ἐκ λεπτοῦ σχοινίου, ὅπερ ἐπαληλιμμένον διὰ κιμωλίας γῆς ἢ ἐμβαπτόμενον ἐν ἐρυθρᾷ ἢ μελαίνῃ βαφῇ χρησιμεύει πρὸς σημείωσιν **ἐπὶ τῶν** ξύλων ἢ σανίδων τῶν εὐθειῶν γραμμῶν, **καθ᾽ ἃς** θὰ κοπῶσι ἢ θὰ πελεκηθῶσιν αὗται (ὑπὸ τοῦ Πλάτ.ἐνΦιλ.56C διακρίνεται ρητῶς ἀπὸ τοῦ κανόνος βλ.λ.): ᾽Ιλ.Ο 410 **ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει τέκτονος ἐν παλάμῃσι**, ᾽Οδ.Ε 245, αὐτ.Ψ 197, Θέογν.805 **τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμης.. ἰθύτερον**, Ξεν.᾽Αγησ.10, ᾽Αριστλ.ΖΜ 657a,10,Πλούτ. ᾽Ηθ.807D· ‖ παροιμ. **λευκῷ 〈ν〉 λίθῳ λευκὴ στάθμη** ἐπὶ ἐξηγήσεων ἀσαφῶν, αἵτινες δὲν ἐξηγοῦν τίποτε: Σοφ.ἀπ.330· ‖ ὁμ. **λευκὴ στάθμη εἰμὶ πρὸς τοὺς καλούς** ἀδυνατῶ νὰ διακρίνω τοὺς καλούς: Πλάτ.Χαρμ.154Β, Πλούτ.᾽Ηθ.513F· **2)** συνεκδ. ἡ εὐθεῖα γραμμή, ὅθ. μτφ. **παρὰ στάθμην** κατὰ τὴν στάφνην, ἀκριβῶς, κατ᾽αὐστηρὸν δίκαιον: Θέογν.945 **εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν**, αὐτ.543, Σοφ.ἀπ.474 **τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος**· ‖ **κατὰ στάθμην ἵσταμαι** εὑρίσκομαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου: Δημόκρ.π.Πλούτ.᾽Ηθ.929C· ‖ **κατὰ στάθμην νοῶ εἰκάζω**, συμπεραίνω, μαντεύω ὀρθῶς, καταλαβαίνω σωστά: Θεόκρ.25,194· ‖ ὁμ.**πρὸς στάθμη πέτρον τίθεσθαι** μὴ τι πρὸς πέτρῳ στάθμην (δέον νὰ κανονίζεται τι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιστάσεων καὶ οὐχὶ ἀντιστρόφως): Ποιητ.π.Πλούτ. ᾽Ηθ.75F· ‖ **στάθμα πατρῷα** τὸ μέτρον τῆς εὐσεβείας, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός: Πίνδ.Π 6,45· **3)** κ. νεώτ. νῆμα φέρον ἐξηρτημένον μικρὸν ἀντίβαρον ἀπὸ τοῦ κάτω ἄκρου, δι᾽ οὗ εὑρίσκεται ἡ κατακόρυφος, ἄ. νῆμα τῆς στάθμης, στάφνη, **ἀλφάδι** ἢ δι᾽ οὗ βυθομετρεῖται ὕδωρ, βολίς, νεροζύγι: Φίλιππ.Θεασ.ΑΠ 6,103 **στάθμην ἰθυντῆ μολιβαχθέα**· ‖ **κατὰ στάθμην ῥίπτομαι** καταβαίνω καθέτως: ᾽Αριστλ. Οὐρ.296b,24· **4)** **νεώτ. πᾶν μέσον, δι᾽ οὗ καθορίζεται ἢ ἐλέγχεται ἡ κατακόρυφος ἢ ἡ ὁριζοντία**

διεύθυνσις γραμμῆς ἢ ἐπιπέδου· 5) πάπ. ἔλεγχος: τάς στάθμας τῶν μέτρων· 6) ἡ γραμμή ἡ περιορίζουσα τὸν ἀγῶνα τοῦ δρόμου, τὸ τέρμα, ὅθ. μτφ. τὸ ὅριον, τὸ τέλος, ὁ σκοπός : Πίνδ.Ν 6,7 **οἷαν τινά ποτὶ στάθμαν**, Εὐρ.Ἴων 1514 **παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου**· 7) σημεῖον ἀναχωρήσεως : Ὀππ.Ἁλ.4,102 **στάθμης ὁρμηθέντες ἀπόσσυτοι**, Εὐστ.1023,5· 8) μτφ. κονών, νόμος : Πίνδ.άπ.1,4 **ὑπὸ στάθμᾳ νέμεσθαι**, αὐτ.Π 1,62 **Ὑλλίδος στάθμας ἐν νόμοις** (κατά τοὺς νόμους τῆς δωρικῆς κυβερνήσεως), αὐτ.Π 2,90 **στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι περισσᾶς** (μὲ ὑπέρμετρον αὐστηρότητα κρίνοντες, ἐπὶ φθονερῶν)· 9) δόρατος στάθμη τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτοῦ, σαυρωτήρ : Διόδ.Σ 17,35 **ταῖς στάθμαις τῶν δοράτων τύπτοντες**, Πάπ. 10) νεώτ. ἐπὶ ὕδατος, ἡ ἐπιφάνεια τῶν ἠρεμούντων ὑδάτων : **ἡ στάθμη τῆς θαλάσσης - τῆς λίμνης, - τὸν χειμῶνα ἀνέρχεται ἡ στάθμη τῶν ὑδάτων εἰς τὰ φρέατα.**

**σταθμηλάται** Ἡσ. «ἐξῶσται νεῶν».

**στάθμημα**-ατος (τὸ) (σταθμῶ) μτγν. ὑπολογισμός, ἐκτίμησις : Φίλ.1,614 **τὰ τῆς ἑκάστου ψυχῆς σταθμήματα.**

**στάθμησις**-εως (ἡ) (σταθμῶ) κ. νεώτ. ἡ μέτρησις, τὸ ζύγιασμα, ὁ καθορισμὸς τοῦ βάρους σώματός τινος : Ναυαιφ.2· ‖ νεώτ. κ. μτφ. : **ἡ στάθμησις τῶν παραστάσεων.**

**σταθμητικός**-ή-όν μτγν. κ. μον. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς στάθμησιν, μέτρησιν, ὁ σταθμώμενος, ὁ ζυγίζων : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,442 **ὁ ζυγὰς τε τῶν ἄλλων ἰσότητος καὶ τῆς ἰδίας σταθμητικὸς ὑπῆρχεν**, Εὐστ.81,17 **σταθμητικὴ λέξις** (ἐν χρ.κατὰ τὴν στάθμησιν, τὸ ζύγισμα).

**σταθμητός**-ή-όν (σταθμῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ μεμετρημένος, ὁ ζυγισμένος ἢ ὁ δυνάμενος νὰ ζυγισθῇ, περὶ οὗ δύναταί τις νὰ κρίνῃ : Πλάτ.Χαρμ. 154Β **ἐμοὶ μὲν οὖν οὐδὲν σταθμητόν**, Ἀρρ.Εὐξ.8 **οὔτε πλῆθας οὔτε μέγεθος σταθμητόν**, Νίκ.Χων. Χρον.81D **οὐ σταθμητός** (ἀνυπολόγιστος).

**σταθμία** Ἡσ. «ἐπίθετον Ἀθηνᾶς».

**σταθμίδιον** (τὸ) μτγν. μικρὸν κιβωτίδιον, κουτάκι : Γαλ.12,956 **ἔχε δὲ ἕτοιμον ἐν σταθμιδίῳ.**

**σταθμίζω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. εὑρίσκω, προσδιορίζω τὸ βάρος σώματος, ζυγοστατῶ, ζυγίζω : Ἀκύλ.ΑΠ'Ἰώβ 28,25, Εὐστ.114,6· 2) νεώτ. μεταχειρίζομαι τὴν στάθμην πρὸς ἔλεγχον ἢ ἐπιτυχίαν τῆς ὁριζοντιότητος· 3) μτφ. ὑπολογίζω ἐπακριβῶς, μελετῶ καλῶς, βασανίζω τὰ πράγματα πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεων : **δὲν ἐστάθμισε καλῶς τὰ πράγματα**· 4) ρηματ.π. σταθμιστής.

**σταθμικός**-ή-όν μτγν. ὁ σταθμητικὸς βλ. : Γαλ.13,417 **σταθμικὴ οὐγγία**, αὐτ.13,894.

**σταθμίον** (τὸ) κ. νεώτ. κ. στάθμιον ὑποκορ. τοῦ σταθμός, τὸ ὡρισμένον βάρος πρὸς ὃ συγκρίνων σταθμίζει τις τὰ ἀντικείμενα, βαρίδι, ζύγι : Ἱππ. Ἀγμ.Β (δ.γρ.)· 2) Ἐπιγρ. ἐπίσημον βάρος ἀνεγνωρισμένον καὶ ἰσχῦον, τὸ ζύγι, τὸ καντάρι : **σταθμία ἃ ὁ δῆμος σηκῶσαι ἐψηφίσαντο**, ΠΔ Λευϊτ. 19,35 **οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, . . ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς**· 3) ἡ πλάστιγξ : Λουκ.ΒΠρ. 27 **τί δαί σοι τὰ σταθμία ταυτὶ βούλεται**, Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.7,27· 4) ἡ βολίς : ΠΔ Βασ.4,21,13 **τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ**· 5) νεώτ. ρυμὸς ἁμάξης· 6) νεώτ. στρατ. ἐπὶ πυροβόλων ἐκστρατείας, τὸ ὀπίσθιον τμῆμα τοῦ κιλλίβαντος.

**σταθμίς**-ίδος (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἐν διαγράμματι πλοίων ἑκάστη τῶν γραφικῶν τομῶν, ἃς σχηματίζουσιν ἐπὶ τῶν τοίχων κεκλιμένα ἐπίπεδα παράλληλα πρὸς τὸ καταστρώματα.

**στάθμισις**-εως (ἡ) νεώτ. ὃ. στάθμησις βλ.

**σταθμιστής** (ὁ) (σταθμίζω) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ σταθμίζων, ὁ ζυγίζων, ὁ ὑπολογίζων.

**σταθμιστὶ** πάπ. διὰ σταθμίσεως, **μὲ τὸ ζύγι.**

**σταθμιστικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στάθμισιν : Σιμπλίκ.Φυσ.1110,3 **σταθμιστικὸν ὄργανον.**

**σταθμογράφος** (ὁ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ αὐτομάτως καὶ κατὰ τρόπον συνεχῆ προσδιορίζεται ἡ μεταβολὴ τῆς στάθμης ὑγρᾶς τινος ἐπιφανείας.

**σταθμοδείκτης** (ὁ) νεώτ. ὄργανον δεικνῦον τὴν στάθμην τοῦ ἐν λέβητι ἢ ὑδαταποθήκῃ περιεχομένου ὕδατος, ὁ ὑδροδείκτης.

**σταθμίτας οἶνος** (ὁ) οἶνος ἐκ Σταθμῶν, τόπου παρὰ τὴν Πιτάνην τῆς Λακωνίας : Ἀλκμ.117.

**σταθμοδοσία** (ἡ) πάπ. δελτίον καταλύσεως.

**σταθμοδότης** (ὁ) μτγν. ὁ διορίζων τὰ καταλύματα εἰς τοὺς στρατιώτας, ὁ καταλυματίας : Πλούτ.Δημήτρ.23 **τὸν στ- καταπεμψάμενος.**

**σταθμοδοτῶ**-έω πάπ. ὁρίζω κατάλυμα εἰς στρατιώτην, παθ. : **τοῦ δεῖνα σταθμοδοτηθέντος.**

**σταθμὸν** (τὸ) κ. νεώτ. κ.δημ., κτ.πληθ. σταθμά αἱ ζυγιστικαὶ μονάδες βάρους : Σοφ.άπ.432 **σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα**, Εὐρ.Ῥῆσ.541 **μέτρα . . καὶ μέρη σταθμῶν**, Ξεν.Ἀπομν.3,10,10 **πότερα μέτρῳ ἢ σταθμῷ ἀποδεικνύων πλείονος τιμᾷ ;**, Πλάτ.Νόμ.746Β· 2) τὸ ὡρισμέναν, **τὸ νόμιμον βάρος** ; Ἐπιγρ. **σταθμὰ τὰ ξυληρά** ‖ ὁμ. Ἐπιγρ. κ. κτ.ἑνικ.· 3) πάπ. κτ. ἑνικ. στῦλος ὄρθιος.

**σταθμόνδε** πρὸς τὸν σταθμόν, εἰς τὴν μάνδραν, εἰς τὸ κατάλυμα : Ὀδ.Ι 451 **πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι ἑσπέριος.**

**σταθμός** (ὁ) (ἵστημι) κ. μσν. κ. νεώτ., πληθ. **οἱ σταθμοὶ** π.Ὁμ. κ. Εὐρ.,π.Ἀττ. μεθ' ἑτερογεν. πληθ. σταθμά (Σοφ.Φιλ.1139), τόπος σταθερὸς πρὸς διαμονὴν ζῴων, στάβλος, μάνδρα, στάνη, ἱππόστασις : Ἰλ.Ε 557 **ἅρ', ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα, σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον**, αὐτ.Τ 377, Ἡσίοδ.Θ 294, Πάπ. **ἱππικὸς σταθμός**· ‖ ἐπὶ χοίρων : Ὀδ.Ξ 32 **ἔνθα κεν ᾧ πὰρ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος ;**· ‖ ἐνίοτε πρὸς δήλωσιν καταλύματος ἀνθρώπων ἐν χοιροστασίῳ : **αὐτ.Ξ 504 δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν**· ‖ κ. ἐπὶ τῆς φωλεᾶς ἢ κοίτης **ἐλάφου :** Ἀριστλ.Ζ) 578b,21 **εἴθισται δ' ἄγειν τοὺς νεβροὺς ἐπὶ τοὺς σταθμούς**· ‖ κ. ἐπὶ τῆς φωλεᾶς τοῦ ὠκεανείου γρυπός : Αἰσχ.Πρ.396 **ἄσμενος δὲ τὰν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ**· 2) ἐπὶ προσ., ἡ κατοικία, ἡ διαμονή : Θέογν.294 **ἀπὸ σταθμῶν** (Χείρωνος), Πίνδ.Ο 5,10 **ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐκράτων σταθμῶν**, αὐτ.Ο 10(11),92, αὐτ.Π 4,76· 3) κ. νεώτ. κτίριον, κατάλυμα πρὸς διαμονὴν ὁδοιπόρων ἢ στρατιωτῶν : Ἡρ.7,119, Ξεν.Ἀν.1,8,1 **πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς ἔνθα ἔμελλε καταλύειν**· ‖ **σταθμοὶ βασιλικοὶ ἐν Περσίᾳ**, τὸ οἰκήματα, ἐν οἷς κατέλυεν ὁ βασιλεὺς ὁδοιπορῶν : Ἡρ 5,52 **σταθμοί τε πανταχῇ εἰσι βασιλήιοι καὶ καταλύσιες κάλλισται**, αὐτ.6,119, Πλούτ. Ἀρτξ.25 **εἰς σταθμὸν κατέβη βασιλικόν**· 4) λιμὴν ἢ ὅρμος, ὅπου πλοῖα πολεμικὰ ἀνεφοδιάζονται καὶ δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι μικρὰς ἐπισκευάς : Εὐρ Ῥῆσ.43 **διωπετῆ δὲ νεῶν εὐρσοῖς σταθμά**, Λυκόφρ.290· 5) νεώτ. ναυτ. **σταθμὸς τορπιλλοβλητικὸς** ἐγκατάστασις ἐπὶ ξηρᾶς, χρησιμεύουσα διὰ τὰς δοκιμαστικὰς ἐκσφενδονήσεις αὐτοκινήτων τορπιλλῶν· ‖ νεώτ. καθωρισμένον μέρος πρὸς στάθμευσιν ἁμαξοστοιχιῶν, αὐτοκινήτων κττ. : **σιδηροδρομικὸς σταθμός**· ‖ τόπος συγκεντρώσεως προϊόντων, ἐναποθηκεύσεως, διαμετακομίσεως, ἡ βάσις χορηγιῶν ἢ ἀνεφοδιασμοῦ· ‖ **μετεωρολογικὸς σταθμὸς** ἐγκατάστασις ἐφωδιασμένη διὰ τῶν καταλλήλων ὀργάνων πρὸς μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις ‖ ὁμ. **σταθμοὶ γεωργικοὶ** ἢ ἀγρονομικοὶ κτήματα ἀγροτικὰ μὲ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια ἀποσκοποῦντα τὴν

ἔρευναν τῶν προβλημάτων τῆς γεωπονικῆς ἐπιστήμης ἢ τὴν διάδοσιν ἐπιστημονικῶν μεθόδων καλλιεργείας· ‖ ἠλεκτρικὸς σταθμός κέντρον παραγωγῆς καὶ διοχετεύσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος· ‖ νεώτ. τηλεγραφικὸς σταθμός τηλεγραφεῖον προχείρως ἐγκατεστημένον ἢ ἔχον περιωρισμένην ἀκτῖνα δράσεως· ‖ νεώτ. ἀστυνομικὸς σταθμός ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία χωρίου ἢ συνοικισμοῦ καὶ τὸ οἴκημα ἐν ᾧ αὕτη ἑδρεύει· ‖ ὁμ. σταθμὸς πρώτων βοηθειῶν ἰατρεῖον, ἐν ᾧ παρέχονται βοήθειαι εἰς τοὺς αἰφνιδίως παθόντας· **6)** μτφ. σημεῖον ἐξελίξεως, ἀφ' οὗ ἄρχεται νέα περίοδος : **τὸ γεγονὸς ἐσημείωσε σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ**· **7)** νεώτ. ἡ στάθμευσις, ἡ στάσις, ἰδίᾳ ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ κάμνω, σταθμεύω· **8)** εἰδ. δρόμος, πορεία μιᾶς ἡμέρας ἰσοδυναμοῦσα κατὰ μέσον ὅρον πρὸς 5 περίπου παρασάγγας, 150 στάδια : Ἡρ.5,52 **διὰ μὲν γε Λυδίης καὶ Φρυγίης σταθμοὶ τείνοντες εἴκοσί εἰσι**, Ξεν.Ἀν.1,2,10 **ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο παρασάγγας δέκα εἰς Πέλτας**· **9)** στῦλος ὄρθιος ἱστάμενος, ἐνίοτε ὁ κύριος στῦλος ὁ ὑποβαστάζων τὴν στέγην : Ὀδ.Α 333 **στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο**, αὐτ.Ρ 96· κ. κτ. πληθ. : Εὐρ.ΙΤ 49 **πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν**· ‖ ἐπὶ τοῦ παραστάτου τῆς θύρας : Ὀδ.Δ 838 **ὣς εἰπὼν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη**, αὐτ.Ρ 340· ‖ κ. κτ. πληθ. αἱ παραστάδες : αὐτ.Η 89 **σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ**, Ἡρ.1,179 **σταθμοί τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσαύτως**, Σοφ.Ἠλ.1331, Εὐρ.Ὀρ.1474, Ἀριστφ.Ἀχ. 449 **τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν**, Θεόκρ.24,15 **σταθμὰ κοῖλα θυράων οἴκου**· ‖ φλιά, κατώφλι, θύρα· πρβλ. σταθμών : ΠΔΒασ.4,12,9· **10)** ὁ ζυγός, ἡ ζυγαριά, τὸ καντάρι: Ἰλ.Μ 434 **γυνὴ .. σταθμὸν ἔχουσα**, Ἡρ.2,56 **ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας**, Ἀριστφ.Βάτρ.1365 **ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι**, αὐτ.1407· **11)** μονὰς βάρους : Ἡρ.1,14 **σταθμὸν ἔχοντες τριήκοντα τάλαντα**, αὐτ.2,168, Ἱππ.Ἀέρ.1 **διαφέρειν ἐν τῷ σταθμῷ**· ‖ συνήθ. ἀπολ. κτ. αἰτ. : Ἡρ.1,92 **ἀναθήματα ἴσα σταθμὸν τοῖς ..** (ἴσα κατὰ τὸ βάρος), αὐτ.1,50, αὐτ.3,89 **σταθμὸν βαβυλώνιον τάλαντον** (ἓν τάλαντον, κατὰ τὸ βαβυλωνιακὸν βάρος), Εὐρ.Βάκχ.812, Ἀριστλ ΖΙ 607b.32, αὐτ.Πολιτ.1257a,39 **νόμισμα .. ὁρισθὲν μεγέθει καὶ σταθμῷ**· **12)** μέσος ὅρος : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.9 **μέτρον δὲ οὔτε ἀριθμὸν οὔτε σταθμὸν ἄλλον**.

**σταθμοῦχος** (ὁ) (ἔχω) ὁ ἔχων σταθμόν, οἶκον, οἰκοδεσπότης : Αἰσχ.ἀπ.226, Ἀντιφάν.(7)· **2)** ὁ ἔχων κατάλυμα δι' ὁδοιπόρους, ταξιδιώτας : Πολύαιν.7,40)· **3)** ὁ ἐκμισθῶν ὁλόκληρον οἰκίαν ὅπως μετενοικιάσῃ αὐτὴν κατὰ μέρη : Πολυδ.1021· **4)** πάπ. ὁ ἰδιοκτήτης οἰκίας εἰς ἣν κατέλυσε στρατιώτης· **5)** πάπ. στρατιώτης ἔχων σκηνήν· **6)** ὁ σύσκηνος : Σύμμ.ΠΔ Ἐξ.3,22.

**σταθμῶ-άω** (στάθμη), ἰων. **σταθμέω** (Ἡρ.2,150, Ἱππ.Φύσ.Παιδ.30), μέσ. **σταθμῶμαι-άομαι** (Πίνδ. Ο 10(11),45), ἰων. **σταθμόομαι** (Ἡρ.9,37), μέσ. μέλλ. μτ. παθ. σημ. **σταθμήσομαι** (Ἀριστφ.Βάτρ.797), παθ. παρακ. **ἐστάθμημαι** (Ἄρατ.234), τῇ στάθμῃ μετρῶ, καταμετρῶ διὰ τοῦ κανόνος, ἐκτιμῶ διὰ μετρήσεως : Εὐρ.Ἴων 1137 **πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν** (σκηνήν)· κ. μέσ. : Πίνδ.Ο 10 (11),45 **σταθμᾶτο .. ἄλσος πατρί**, Ἐπιγρ.Ἀμοργοῦ **τὰς τράφας** (τ.ἐ. τάφρους) ὀρύξει .. ὅπου **ἂν σταθμήσωνται οἱ νεωποῖαι**· **2)** μετρῶ, ζυγίζω, λαμβάνω ἢ προσδιορίζω τὸ βάρος πράγματός τινος : Ἀθήν.2,43Β **σταθμήσας .. τὸ ὕδωρ κουφότερον πάντων εὗρον**· κ. παθ. : Ἱππ.Φύσ.Παιδ. 30, Ἀριστφ.Βάτρ.797 **ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται**, ΠΔ Βασ.3,6,23, Ἄρατ.234 **ἐπὶ τρισὶν ἐστάθμηται Δελτωτὸν πλευρῇσιν**· **3)** μτφ. τὸ μέσ. οἱονεὶ ζυγίζων εὑρίσκω, δοκιμάζω πόσον βάρος ἤτοι ἀξίαν, σημασίαν ἔχει τι ἢ πῶς δέον νὰ γίνῃ τι, ἐξετάζω, ἐκτιμῶ, κρίνω, τὸ νεώτ. σταθμίζω : Ἡρ.2,150, αὐτ.9,37 **σταθμησάμενος, ὅπως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός**, Πλάτ.Νόμ. 643C, Καλλ.Ἴαμβ.1,119 **σταθμήσασθαι τοὺς ἀστερίσκους**· **4)** ὁμ. μτφ. τὸ μέσ. ἐκτιμῶ τι ἔκ τινος ἰδιότητος, ἔκ τινος κριτηρίου, μτ. δοτ. : Πλάτ. Γοργ.465D **αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινε σταθμώμενον ταῖς χάρισι**, Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.63· **5)** ἀπολ. τεκμαίρομαι, εἰκάζω, συμπεραίνω : Σοφ.ΟΤ 1111 **εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω .. σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ**· **6)** πάπ. βεβαιῶ, πιστοποιῶ τι ὡς ὑπάρχον μέτρον· **7)** προσάπτω, ἀποδίδω βαρύτητα ἢ ἀξίαν εἴς τι, θεωρῶ λόγου ἄξιον, ἐκτιμῶ : Πλάτ.Λύσ.205Α **τούτων δέ τι .. σταθμῷ .. ὧν ὅδε λέγει**, Θεόκρ.Φ1 9,4,9 **εἴ τι δεῖ σταθμᾶσθαι τοῦτο**· **8)** ῥηματ.π. στάθμησις, στάθμημα, σταθμητός, σταθμητέα.

**σταθμῶ-όω** ἰων. τ. ἐν χρ. μ. π. Ἡρ. **ἀντὶ τοῦ** σταθμῶ-άω βλ.λ., μορφῶ, σχηματίζω ἐκτίμησιν, κρίσιν ἢ ἐξάγω συμπέρασμα ἔκ ἢ ἀπό τινος πράγματος, ἐν χρ. τὸ μέσ. μτ. δοτ. : Ἡρ.7,11 **εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων**, αὐτ.214· ‖ μτ. δοτ. κ. εἰδ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ **ὡς, ὅτι**, τεκμαίρομαι, εἰκάζω, συμπεραίνω ἔκ τινος ὅτι πρᾶγμά τι ἔχει οὕτω : αὐτ.3,15 **καὶ ἄλλοισι ἔστι σταθμώσασθαι ὅτι ..**, αὐτ.4.58.

**σταθμώδης**-ους-ες ὁ πλήρης καθιζημάτων, ἰλύος ἢ ἀκαθαρσίας, ὁ θολερός, ὁ θολός· κ. ὑπερθ. : Ἱππ.Ἀερ.8 **τὸ δὲ θολωδέστατον καὶ σταθμωδέστατον λείπεται**.

**στάθμωμα**-ατος (τὸ) μον. συμπέρασμα, κρίσις: Εὐστ.Πον.148,95.

**σταθμὼν**-ῶνος (ἡ) Ἡσ. «σταθμός, φλιά».

**σταθοῦρι** (τὸ) δημ. κ. **σταθώρι** τὸ φυτὸν ἀμάραντον τὸ κερκόφυλλον· **2)** τὸ φυτὸν ἑλίχρυσον τὸ ἀμοργῖνον.

**σταῖμεν** α' πληθ. εὐκτ. ἀόρ. β' τοῦ ἵστημι.

**σταινίον** Ἡσ. «τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, καὶ τὸ ὑπογάστριον».

**σταίνω** δημ. κ. **στένω** στήνω βλ.λ.

**σταιρόν** Ἡσ. «ξηρόν, θερμόν, ἄκρατον».

**σταῖς-σταιτός** (τὸ) κ. νεώτ. κ. σταίς ἄζυμον φύραμα ἀλεύρου, ἰδίᾳ ζειᾶς, ἐξ οὗ κατεσκευάζετο ὁ σταίτινος ἄρτος, ζυμάρι· Φώτ. «ατός· ἄνευ τοῦ ι ὁ Ἀττικὸς λέγει· ὁ δὲ Ἴων σταῖς» : Ἡρ.2,36 **φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί**, Ἱππ.Ἄρθρ 38, Εὐπ.332 **εἰ μὴ κόρη δεύσειε τὸ σταῖς**, Ἀριστλ. Μετ.386b,4, Θεόφρ.Ὀσμ.51 **σταῖς μέλιτι φυράσαντας**, ΠΔ Ἐξ.12,34 **ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα**· **2)** τὸ στέαρ, τὸ ἄλειμμα, τὸ ξύγκι : Ἱππ.Γυν.Φύσ.103 **οἷος σταῖς** (ἀμφ.), αὐτ.Γυν.1,84 **ἐν σταιτὶ τρίβειν**.

**σταιτήϊα** Ἡσ. «πέμματος εἶδος».

**στα⟨ι⟩τίας** Ἡσ. «ἄρτου εἶδος».

**σταιτινοκογχομαγής**-οῦς-ές πιθ. ὁ ἐν εἴδει σταιτὸς ἐκ κόγχου ἤτοι χυλοῦ ἐξ ἀλεύρου μεμαγμένος, ζυμωμένος : Φιλόξ.3,14.

**σταίτινος**-η-ον ὁ ἐξ ἀλεύρων ἢ φυράματος ζειᾶς : Ἡρ.2,47 **οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείης βίου σταιτίνας πλάσαντες ὗς**, Πλούτ.Λούκ. 10 ἠπόρουν **βοὸς μελαίνης .. καὶ σταιτίνην πλάσαντες τῷ βωμῷ παρέστησαν**.

**σταίτιον** (τὸ) πάπ. πλακοῦς ἐκ σταιτὸς βλ.λ.

**σταιτίτης** (ὁ) ὁ σταίτινος βλ.λ., ἰδίᾳ πλακοῦς ἐξ ἀλεύρου ἰδ. ζειᾶς : Σουΐδ. «σταιτίτης· εἶδος ἄρτου» : Ἐπίχ.52 **σταιτίτας πλακοῦς ποιὸς ἐκ σταιτὸς καὶ μέλιτος**, Σωφρ.28.

**σταιτουργός** (ὁ) πάπ. ὁ ποιῶν σταιτήϊα βλ.λ.

**σταιτώδης**-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρός φύραμα, ὁ ζυμώδης : Πολυδ.6,93 **τὸ σταιτῶδες τοῦ ἄρτου** (τὸ μαλακὸν μέρος τοῦ ἄρτου, ἡ ψίχα).

**στακκάτο** (τὸ) (ἰταλ.) μσν. διεθν. ὅρος καὶ σημεῖον δι' οὗ δηλοῦται ὅτι οἱ φθόγγοι πρέπει νὰ ἐκτελῶνται οὐχὶ δεδεμένοι, ἀλλὰ κεχωρισμένοι διακεκριμένως ἀπ' ἀλλήλων, ἀντίθ. λεγάτο.

**στακός** (ὁ) δημ. ὁ ἀστακὸς βλ.λ.

**στακουδάκι** (τὸ) δημ. ἡ καραβὶς βλ.λ.

**στακτερία** (ἡ) πάπ. δοχεῖον περιέχον ἀρωματικὸν ἔλαιον.

**στάκτη** (ἡ) δημ. ἄ. στάχτη βλ.λ.

**στακτή** (ἡ) (στάζω) κ. νεώτ. τὸ ἀπὸ τρυφερᾶς σμύρνης, κανέλλας ἐκπιεζόμενον καὶ κατὰ σταγόνας ἀποστάζον ἔλαιον, βάλσαμόν τι τεχνικῶς κατεσκευασμένον· Ἡσ.«τὸ ἀπὸ σμύρνης γινόμενον» : Ἀντιφάν.223, Πολύβ.13,9,5 **χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς**, Διοσκ.1, 60· ‖ κ. μτφ. : Μέν.Περινθ.16 **ἡ τῶν φρενῶν στακτή**· **2**) νεώτ. τὸ διὰ τῆς τέφρας διηθούμενον ὕδωρ, σταχτόνερο, ἀλισίβα, ἡ στακτὴ κονία.

**στακτικός**-ή-όν ὁ κατάλληλος πρὸς διήθησιν, διυλιστικός : Ἡσ. «στακτικόν· πεμμάτιον πλακουντῶδες· ἄλλοι δὲ ἀγγεῖα διυλίζοντα Νειλῷον ὕδωρ».

**στακτός**-ή-όν (στάζω) κ. νεώτ. ὁ βραδέως ἐκρέων κατὰ σταγόνας, ὁ σταλάζων, ὁ ἀποστάζων : Ἱππ.Ἑλκ.12, Ἀριστφ.Πλ.529 **οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς**, Πλάτ.Κριτί.115Α **χυλῶν στακτῶν**, Θεόφρ.Φ19,4,10 **τῆς σμύρνης δὲ ἡ μὲν στακτή, ἡ δὲ πλαστή**· **2**) ἐπὶ ἐλαίου, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπορρέον ἔλαιον, τὸ ἐκρέον ἄνευ μηχανικῆς πιέσεως, τὸ διυλισμένον : Γεωπ.7,12,20 **στακτὸν ἔλαιον**· **2**) ἐπὶ τῆς κονίας, τὸ διὰ τῆς τέφρας διηθούμενον ὑγρόν, ἡ στακτή, τὸ σταχτόνερο, ἡ ἀλισίβα : Γεωπ.6,7,1 **στακτὴ κονία**· **4**) **τὰ στακτά** ὡς οὐσ. πιθ. ἀγγεῖα χρήσιμα πρὸς διήθησιν, διυλιστικά : Ἀθην.Ἰατρ.π. Ὀρειβ.5,5,1 **διυλίζεται τὸ ὕδωρ τὸ μὲν τοῖς στακτοῖς**.

**στακτώδης**-ους-ες σχόλ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῆς τέφρας, ὁ τεφρόχρους : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,214.

**στάλα** (ἡ) (1) δωρ. τ. τοῦ στήλη βλ.λ.

**στάλα** (ἡ) (2) δημ. κ. **σταλιά** σταγών, ρανίς, σταλαγματιά : Σολωμ.Λάμπρ.25,19 **ζῇ τοῦ νεροῦ καὶ ἡ στάλα ὁποῦ κολλάει στὸ ποτήρι**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.52,7 **ἡ στάλα, ἡ στάλα τὸ φιχάλισμα**· ‖ φρ. **στάλα στάλα** κατὰ σταγόνας, στάγδην· ‖ φρ. **σάν τὴ στάλα στὸ κλαρὶ** ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς· **2**) μτφ. ἐλάχιστόν τι, σμικροτάτη ποσότης, ὀλίγον, ἀσήμαντον : **βάλε μιὰ στάλα κρασί**, - **μιὰ στάλα φαΐ**, - **ἐκοιμήθηκα μιὰ στάλα σήμερα**· ‖ **δὲν ἔχει στάλα μυαλό** εἶναι ἀπερίσκεπτος, ἀσυλλόγιστος· ‖ **οὔτε μιὰ στάλα** οὐδέν, οὐδόλως.

**στάλα** (ἡ) (3) δημ. ἡ κατάστασις τοῦ σταλίζω : **τὰ πρόβατα εἶναι στὴ στάλα**· **2**) ὁ χρόνος καθ' ὃν σταλίζουν τὰ πρόβατα : Γρυπ.Σκ.Τερρ.85,9.

**σταλαγεῖ** Ἡσ. «μαρμαρύσσει» (πιθ. σελαγεῖ).

**στάλα(γ)μα** (τὸ) (σταλάσσω) κ. δημ. τὸ πῖπτον κατὰ σταγόνας, σταλαγματιά : Αἰσχ.Εὐμ.802, Σοφ. Ἀντ.1239 **ῥοὴ φοινίου σταλάγματος**, Φιλόστρ. Σοφ.3,25· **2**) δημ. σταλαγμὸς βλ.λ.

**σταλα(γ)ματιά** (ἡ) δημ. ἡ πίπτουσα, ἡ καταφερομένη σταγών, στάλα ποὺ πέφτει : **σταλαγματιὰ σταλαγματιὰ ὡς καὶ τὸ μάρμαρο τρυπᾷ** (ἡ συνεχής, ἐπίμονος ἔστω καὶ ἀσθενὴς προσπάθεια εἶναι ἀποτελεσματική)· **2**) φρ. **ἔπεσε ἡ σταλαματιά του ἐξεψύχησεν**, ἰδίᾳ ἐπὶ βιαίου καὶ αἰφνιδίου θανάτου.

**σταλαγμιαῖος**-α-ον μτγν. ὁ μετρούμενος διὰ χρονομέτρου ὑδραυλικοῦ : Παῦλ.Ἀλ.Κ.4, Βέττ. Βάλ.274,2 **σταλαγμιαίας ὥρας**.

**σταλαγμίας** (ὁ) μτγν. ὁ σταλάζων, στάζων, δθ. ὄν. εἴδους τινὸς τῆς χαλκάνθου : Πλίν.Φ134,124.

**σταλάγμιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στάλαγμα· δθ. κτ. πληθ. εἶδος ἐνωτίων, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος : Πλοῦτ.Men. 542.

**σταλαγμίτης** (ὁ) νεώτ. τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σπηλαίων σχηματιζόμενον μαστοειδὲς ἢ κωνοειδὲς ἀπολίθωμα ἐκ τοῦ σταλαγμοῦ τῶν ἄνωθεν σταζόντων ὑδάτων, ἰδίᾳ τὸ κάτωθεν **σταλακτίτου** σχηματιζόμενον ἀντιθέτως πέτρωμα.

**σταλαγμόμετρον** (τὸ) νεώτ. ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὄγκου ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σταγόνων· πρβλ. σταγονόμετρον.

**σταλα(γ)μός** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ σταλάζῃ τι, στάλαξις, στάξιμο, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν πιπτουσῶν σταγόνων ἢ ρανίδων ἐκ τοῦ στόματος ἵππων ἢ ἐν θήρᾳ διωκομένων ζῴων : Αἰσχ.Ἑπτ.61, αὐτ.Εὐμ. 247 **τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν**, Εὐρ.Ἑκ.241, αὐτ.Ἴων 351, αὐτ.1003· ‖ κ. ἐπὶ ἀφθόνου ἱδρῶτος : Ἱππ.Ἀφορ.7,85· ‖ κ. γεν. : Ἀριστλ.Φυσ. 253b,15 **ὁ σταλαγμὸς κατατρίβει τοὺς λίθους**· ‖ κ. ἐν ἀνοφ. πρὸς σταλακτίτας : αὐτ.Θαυμ. 834b,32 **κίονες πεπήγασιν ἀπό τινων σταλαγμῶν**· κ. ἐπὶ τῶν δακρύων τῆς σμύρνης : Σοφ.ἀπ.370· ‖ δημ. κ. ἐπὶ τῶν δακρύων : Γρυπ.Σκ.Τερρ.23,14 **θερμοὺς δακρύων σταλαγμοὺς νὰ μὲ ραντίζῃς νιώθω**· ‖ νεώτ. νομ. **δουλεία σταλαγμῶν** τὸ δικαίωμα νὰ σταλάζῃ τὸ ὄμβριον ὕδωρ τῆς στέγης εἰς γειτονικὸν ἀκίνητον· **3**) δημ. τὸ γεῖσον τῆς σκεπῆς, ὁπόθεν σταλάζει τὸ ὕδωρ, ὑδρορρόη, ἄ. στάλαμα, σταλαμίδο· **4**) μτφ. ἐλαχίστη ποσότης, στάλα βλ.λ.2), δθ. **σταλαγμὸς εἰρήνης** ἡ ἐλαχίστη, ἀμυδροτάτη ἐλπὶς εἰρήνης : Ἀριστφ.Ἀχ.1033· ‖ **τύχης σταλαγμὸς** σπανία περίπτωσις τύχης : Διογ.Σιν.2, παροιμ. **δός μοι τύχης σταλαγμὸν καὶ δωρήσω σοι φρενῶν πίθον**· **5**) κ. σκωπτ. ἐπὶ ἀνθρώπου μικροῦ τὸ ἀνάστημα, μικροκαμωμένου : Ἀναξανδρ.34,3.

**σταλάζω** μτγν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐστάλαξα**, δημ. παθ. **σταλάζομαι**, ἀόρ. **σταλάχθηκα**, σταλάσσω βλ.λ. : Ἀκύλ.ΠΔ Μιχ.2,6 **μὴ σταλάζετε σταλάζοντες**, Πλούτ.Ἠθ.317, - **τοῦ στάλαξε φαρμάκι στὸ κρασί του**· ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. μτφ. **μοῦ στάλαξε βάλσαμο παρηγοριᾶς**· **2**) δημ. ἀμτβ. πίπτω κατὰ σταγόνας, ἐκρέω στάγδην : **στάλαζε ὁ ἱδρώτας ἀπὸ πάνω του**, παροιμ. **ἂν δὲ βρέξῃ, θὰ σταλάξῃ** (ἂν δὲν ἐκπληρωθοῦν πᾶσαι αἱ ἐπιθυμίαι μας ἢ αἱ προβλέψεις μας, ὁπωσδήποτε κάτι θὰ ἐπιτύχωμεν)· **3**) δημ. τὸ μτβ. συνεκδ. ἐμβάλλω εἴς τινα ἰδέαν τινὰ ἢ συναίσθημα βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ἐνσταλάζω, ἐμφυσῶ : **τοῦ στάλαξε μέσα στὴν ψυχὴ τὸ μῖσος**· **4**) ὁμ. δημ. τὸ ἀμτβ. συνεκδ. διαπερῶμαι διὰ μέσου τινὸς ὀλίγον κατ' ὀλίγον : **μέσ' ἀπ' τὰ δέντρα σταλάζει τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ**· ‖ δημ. παθ. ἐπὶ ὑγρῶν, διυλίζομαι, καθαρίζω διὰ στάγδην μεταγγίσεως μέσῳ ἀπορροφητικοῦ χάρτου ἢ ἀραιοῦ πανίου κττ. : **πάγωσε τὸ λάδι καὶ δὲ σταλάζεται**· ‖ ὁμ. μτχ. παρακ. **σταλα(γ)μένος** διὰ μεταγγίσεως διυλισθεὶς ἢ καθαρισθείς· **5**) δημ. εἰδ. ἐπὶ κηρίων ἀνημμένων, ἐκχέω ἀπὸ τῆς περὶ τὴν θρυαλλίδα στεφάνης ἀναλελυμένον κηρὸν καταρρέοντα : **τὰ κεριὰ τοῦ πολυελαίου σταλάζουν**, - **στάλαξε τὸ σπερματσέτο καὶ λέρωσε τὸ χαλί**· **6**) μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. ἰδ. κτ. ἀόρ. ἐστάλαξα ἔπαθα ἴσχνανσιν ἢ ἐξασθένησιν: **στάλαξε ἀπὸ τὴν ἀρρώστια - ἀπὸ τὴν πεῖνα**· κ. κτ. μτχ. παθ. παρακ. **σταλαγμένος** ὁ ἰσχνανθείς, ὁ κάτισχνος, ὁ ἐξηντλημένος : **ἕνας γέρος σταλαγμένος**· **7**) ρηματ.π. σταλαγμός, στάλα(γ)μα, σταλακτός.

**σταλαηδόνες** Ἡσ. «σταλαγμοί».

**σταλαημός** (ὁ) μτγν. δ. προφ. χάριν τοῦ μέτρου τοῦ σταλαγμός : Ἀρατ.966.

**σταλακτικός**-ή-όν μτγν. ὁ συνήθως ἢ εὐκόλως σταλάζων : Διοσκ.5,98 **χάλκανθον σταλακτικόν.**
**σταλακτίς**-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ σταλάζουσα, στάζουσα : Διοσκ.5,98 **σταλακτὶς καλεῖται ὑπὸ τῶν τὰ Κυπριακὰ μέταλλα ἐργαζομένων.**
**σταλακτίτης** (ὁ) νεώτ., δημ. προφ. σταλαχτίτης ὀσβεστολιθικὸς σχηματισμὸς διαμορφούμενος ἐν εἴδει κρεμαμένων στηλῶν εἰς τὴν ὀροφὴν σπηλαίων ἀπὸ τὴν στάγδην πτῶσιν ὑδάτων : **οἱ σταλακτῖται τοῦ σπηλαίου τῆς Πάρου**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.II,14.
**σταλακτός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ στακτός, ὁ ἐκ ἢ διὰ σταλάξεως προελθών : Διοσκ.5,98 **οἷόν ἐστι τὸ σταλακτὸν ὑπ' ἄλλων δὲ λογχωτὸν καλούμενον·** || **ἐπὶ ῥοῆς ὑγροῦ**, ὁ οἱονεὶ στάγδην ἐκρέων, χυνόμενος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 24,8 **ἐφτακάθαρο μὲ σταλαχτὸ ἔβγαινε τὸ ἀθάνατο νερό**, αὐτ.65,13.
**στάλαμα** (τὸ) δημ. προφ. τοῦ στάλαγμα βλ.λ.
**σταλαματιά** (ἡ) μσν. δημ. δ.προφ. τοῦ σταλαγματιὰ βλ.λ., σταγών : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 23,12 **νὰ πάρω ἀχνόχρυσες σταλαματιές·** **2)** μτφ. στάλα βλ.λ.2), σταλιά : Ἐρωτόκρ.4,218 **καὶ μιὰ σταλαματιὰ νερὸ στὸν ἀγαπῶ μὴ στάξῃ.**
**σταλαμίδα** (ἡ) δημ. σταγών, σταλαγματιά· **2)** κτ. πληθ. **σταλαμίδες** τὸ ἀπὸ τῆς στέγης καταρρέον ὄμβριον ὕδωρ καὶ ἡ ὅλη ὑδρορρόη, ὅ. σταλαμός, στάλαμα.
**σταλαμός** (ὁ) δημ. προφ. τοῦ σταλαγμὸς βλ.λ.
**σταλαξιά** (ἡ) δημ. σταλαγματιά, σταλαγμός : Παλαμ.Παρακ.125,3 **σταλαξιὰ πετροχάλαζου τ' ἀλαφρόγυρα.. τὸ λευκὸ κρινολούλουδο**, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 70,23 **τὴ δύναμη κρατάει τοῦ πεσωμοῦ της ἡ κάθε σταλαξιά.**
**στάλαξις**-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις τοῦ σταλάζω, ἡ κατὰ σταλαγμοὺς ῥοή· **2)** διύλισις.
**σταλάσσω** μτγν. κ. νεώτ. κ. -άττω (Πορφ.Χαρμ. 195,10W), δημ. σταλάζω, ἀόρ. **ἐστάλαξα** (Λυκόφρ. 37, ΠΔ Μιχ.2,11), ἀφήνω τι νὰ πίπτῃ ἢ νὰ καταπέσῃ, νὰ στάξῃ : Εὐρ.Ἑλ.733 **ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω**, αὐτ.Ἱππ.738, αὐτ.Ἀνδρ.1046· || **ἡμιτύβιον σταλάσσον** χειρόμακτρον κάθυγρον, ὁποστάζον : Σαπφ.116· || κ. μτφ. ἐκφέρω χωριστά, κατὰ διαλείμματα : Πορφ.Χαρμ.195,10W **τοὺς ἐν τῷ διαλέγεσθαι δυσφόρους καὶ κατ' ὀλίγας λέξεις σταλάττοντας·** **2)** στάζω, σταλάζω βλ.λ.3) : Εὐρ.Φοιν.1388 **πᾶσιν δὲ.. ἐστάλασσ' ἱδρώς·** **3)** ρηματ.π. στάλαγμα, σταλαγμός, -γμίας, σταλακτικός, σταλακτός, σταλακτίς.
**σταλαχτός**-ή-ό δημ. προφ. τοῦ σταλακτὸς βλ.λ.
**σταλάω** μτγν. ποι. τ. τοῦ σταλάσσω βλ.λ.1), ἀφήνω νὰ στάξῃ, νὰ πέσῃ στάγδην : Ἀπολλ.Ρ 4,1064, Μαιίστ.43, Ἀγαθ.ΑΠ 7,552, Λουκ.Ἀστρ.19 **αἴγειροι τὸ ἤλεκτρον ἐπ' αὐτέῳ δάκρυον σταλάουσιν·** || κ. ἐπὶ ὄφεως : Ἀνδρόμ.π.Γαλ.14,37 **λοίγια σταλάουσι σὺν αἵματι·** || σταλάοντα ὄμματα (δάκρυα) : Ἀγαθ.ΑΠ 5,236 (εἰκ.)· **2)** σταλάσσω βλ.λ.2) : Ἀρατ.962.
**σταλαηδόνες** Ἡσ. «σταλαγμοί».
**στάλη** Ἡσ. «ταμεῖον κτηνῶν».
**σταλία** (ἡ) (λατ.) νεώτ. τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὑποχρεοῦται πλοῖόν τι ν' ἀναμένῃ τὴν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἐν καθυστερήσει : **ἄργησαν νὰ φορτώσουν καὶ θὰ πληρώσουν σταλίες·** **2)** βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν χεδροπῶν.
**σταλιά** (ἡ) δημ. ἡ στάλα βλ.λ.1) : Μαλακ.Συντρ. 9,11 **στάζ' ἡ ροδάτη ἀνατολὴ σταλιὰ σταλιὰ τὸ μέλι·** **2)** μτφ. ἰδ. ἐπὶ ὑγροῦ, ἐλάχιστόν τι, ὀλίγον : **δῶσ' μου μιὰ σταλιὰ νερὸ - κονιάκ.**
**σταλιάζω** δημ., ἀόρ. (ἐ)στάλιασα κ. (ἐ)-στάλιαξα, μτχ. παθ. παρακ. **σταλιασμένος**, ἐπὶ ζῴων, ἰδ. ποίμνης, ἀναπαύομαι ὑπὸ σκιὰν τὴν μεσημβρίαν, σταλίζω βλ.λ. **2)** ἐπὶ ἀνθρώπων, μένω ἀκουσίως ἢ ἀναγκαστικῶς ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔν τινι τόπῳ, ὅ. ξεροσταλιάζω· δθ. φρ. **στάλιασα στὸ πόδια μου** ἀνέμεινα ὄρθιος ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἢ κατεκουράσθην ἐκ τῆς μακρᾶς ὀρθοστασίας, ὅ. ξεροστάλιασα.
**σταλίδα** (ἡ) δημ. σταγών, σταλαγματιά.
**σταλίδωμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σταλιδώνω βλ.λ., στήριξις διὰ σταλίκων, ἔμπηξις πασσάλων πρὸς ὑποστήριξιν.
**σταλιδώνω** δημ. στηρίζω διὰ σταλίδων **βλ.λ.1)**, ἐμπήγω πασσάλους πρὸς ὑποστήριξιν.
**σταλίζομαι** Ἡσ. «**ἐπὶ τῆς στήλης τρόπον ἕστηκας**» (sic).
**σταλίζω** δημ., ἀόρ. (ἐ)**στάλισα**, μτχ. παθ. **παρακ. σταλισμένος**, ἰδίᾳ ἐπὶ βοσκημάτων, ἀναπαύομαι, ὅ. στολιάζω βλ.λ.1)· || κ. μτβ. ἄγω ὑπὸ σκιὰν ποίμνην κτ. τὰς μεσημβρινὰς ὥρας πρὸς ἀνάπαυσιν : **σταλίζει ὁ τσοπάνος τὰ πράματα κάτω ἀπὸ ἕνα μεγάλο πεῦκο·** **2)** συνεκδ. μένω εἰς τόπον προφυλασσόμενον, προφυλαγμένον ἀπὸ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν, ἀναπαύομαι, παραμένω που· || παροιμ. φρ. **βαρεῖ κεῖ ποὺ σταλίζει ἡ φεῖρα** ἤτοι εἰς τὸ κρανίον καὶ δὴ τὸ ἰνιακὸν ὀστοῦν, ἐπὶ τοῦ καιρίως πλήττοντος.
**σταλίκι** (τὸ) δημ. ἐπιμήκης ξύλινος κοντὸς χρησιμοποιούμενος ὑπὸ τῶν ἁλιέων διὰ τὴν καθοδήγησιν τῶν λέμβων εἰς τὰ ἀβαθῆ ὕδατα : Μαλακ. Συντρ.101,8 **μονόξυλο μὲ τὸ μακρὺ σταλίκι γλεῖ καὶ ἀράζει·** **2)** πάσσαλος ἢ ἐπιμήκης λίθος ἐμπηγνυόμενος ἐν τῷ ἐδάφει ὡς ὁρόσημον.
**σταλικοποδιάζω** δημ. κατοπονοῦμαι, καταικουράζομαι, ἐκ τῆς ὀρθοστασίας ἰδίᾳ : Γρυπ.Σκ. Τερρ.57,11 **σταλικοπόδιασα τοῦ δρόμου, σφαλάει τὸ μάτι μου θαμπό.**
**σταλίκωμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ σταλικώνω, τοποθέτησις ὁροσήμων, σταλικιῶν : **κάναμε σταλίκωμα καὶ ἡσυχάσαμε.**
**σταλικώνω** δημ. τοποθετῶ ὁρόσημα, σταλίκια.
**στάλιξ**-ικος (ἡ) (στέλλω) μτγν. κ. νεώτ. πάσσαλος ἢ κάμαξ ὀρθίως ἐστημένος, ἰδίᾳ πάσσαλος εἰς ὃν προσδένονται δίκτυα : Θεόκρ.Ἐπιστ.3, Ἀντίπ. Θεσσ.ΑΠ 6,109 **πυρὶ θηγαλέως ὀξυπαγεῖς στάλικας**, Πλούτ.Πελ.8, Τρυφιόδ.222· || διακρίνεται ἀπὸ τοῦ σχαλὶς βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,151, αὐτ.157, Πολυδ.5,19, αὐτ.3), αὐτ.10,141· **2)** Ἡσ. «**στήλη**»· **3)** νεώτ. σταλίκι βλ.λ.· **4)** Ἡσ. «**ξύστρα**».
**σταλίς**-ίδος (ἡ) Ἡσ. «**κάμαξ ἢ χάραξ**»· **2)** ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ σχαλὶς ἐν Ξεν.Κυν.2,8.
**στάλισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ σταλίζω, σταλιάζω βλ.λ.
**σταλίστρα** (ἡ) δημ. τόπος σκιερὸς ἐν ᾧ σταλίζονται, σταλίζουν τὰ ποίμνια.
**σταλῖτις**-ιδος (ἡ) δωρ. **τ. τοῦ στηλῖτις βλ.λ.**
**στάλλα** (ἡ) Ἐπιγρ. αἰολ. **κ.** θεσσ. τ. τοῦ στήλη βλ.λ. : Ἐπιγρ.Μυτιλήνης, αὐτ.Λαρίσης.
**σταλουργός**-όν μτγν. δωρ. τ. τοῦ στηλουργός, ὁ ἔχων στήλην ἢ λίθον ἐπιτύμβιον, ἐπιτάφιον : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,423 **σταλουργὸς τύμβος.**
**στάλουχος**-ον μτγν. δωρ. τ. τοῦ στηλοῦχος βλ.λ. : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,423 (πιθ.ἀνάγν. τοῦ σταλουργός).
**στάλος** (ὁ) δημ. κ. **στάλος** (τὸ) κ. **σταλὸς** (ὁ) τόπος ἐν ᾧ ἀναπαύεται τὸ ποίμνιον τὴν μεσημβρίαν || εἰδικώτ. σταλὸς ἡ μάντρα τῆς ἀγέλης· **2)** συνεκδ. τόπος προφυλαγμένος ἀπὸ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν· **3)** ἰδ. κτ. οὐδ. **τὸ στάλος** ὁ χρόνος τῆς μεσημβρινῆς ἀναπαύσεως τῶν βοσκημάτων.
**στάλπη** (ἡ) δημ. κ. **στάρπη** τὸ ἐν τῷ τυροκομικῷ λέβητι πηκτὸν γάλα πρὸ τῆς μετατροπῆς αὐτοῦ εἰς χλωρὸν τυρόν, τυρόπηγμα.
**στάλσιμο** (τὸ) (στέλνω) δημ. ἀποστολή.
**στάλσις**-εως (ἡ) (στέλλω) μτγν. ἀναστολή, ἐπίσχεσις : Γολ.Αἱρ.Εἰσ.6 **ἐπὶ μὲν τῶν στεγνῶν τὴν χάλασιν, ἐπὶ δὲ τῶν ῥοωδῶν τὴν στάλσιν.**

**σταλτικός-ή-όν** κ. νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ περιστείλῃ, συστείλῃ, συσταλτικός: Ἀριστλ.Πο.863a,14· 2) κτ. ἐπέκτ. στυπτικός : Στράβ.5,30,10 οἶνος κοιλίας σταλτικώτατος, Διοκλ.άπ.141, Διοσκ.2,90, αὐτ. 5,87 δύναμις σταλτικὴ τῶν ἐνσαρκούντων, αὐτ. 1,68, αὐτ.105, - φάρμακα σταλτικά (τὰ ἄ. στυπτικά)· ‖ ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.

**στάλυξ** (ἡ) Ζωναρ. «σταλαγμός» (πιθ.ἀνάγν. τοῦ στάληξ)· πρβλ. σταλύζω, ἀσταλύζω, ἀνασταλύζω.

**στάμα** (τὸ) δημ. ἡ στήλη, ἣν σχηματίζουσιν ἐν τῷ ἐλαιοτριβείῳ αἱ περιέχουσαι πολτὸν ἐλαιῶν σπυρίδες· 2) στάγμα, σταξιά : στάματα τοῦ κεριοῦ (ἄ. σταλάματα)· 3) ἀπόσταγμα βλ.λ.

**στᾰμαγορίς-ίδος** (ἡ) (στήμων (I), ἀγείρω) δωρ. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος στημιιγορὶς ἢ στημᾰγορίς, συστροφὴ ἢ σύγκλωσις πολλῶν κλωστῶν τῆς κρόκης εἰς μίαν· Ἡσ.

**σταμάτημα** (τὸ) δημ. κ. σταμάτισμα τὸ νὰ σταματᾷ τι, στάσις, παῦσις λειτουργίας τινὸς ἢ ἐνεργείας, διακοπή · τὸ σταμάτημα τῆς μηχανῆς - τῆς καρδιᾶς - τῆς βροχῆς - τῆς δουλειᾶς· 2) τὸ νὰ σταματᾷ τίς τι(να), ἀναχαίτισις, ἀνάσχεσις, ἐπίσχεσις, παρεμπόδισις : σταμάτημα τῆς αἱμορραγίας - τῆς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως.

**σταματόχορτο** (τὸ) δημ. κ. σταματοχόρταρο τὸ φυτὸν ὀρίγανον ὁ δίκταμνος.

**σταματῶ-άω** μσν., δημ. κ. σταματίζω, ἀόρ. (ἐ)σταμάτησα κ. (ἐ)σταμάτηξα, μτχ. παθ. παρακ. σταματημένος κ. -ισμένος, ἀνακόπτω τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν μου, τὴν προχώρησίν μου, παύω περαιτέρω νὰ κινοῦμαι, νὰ λειτουργῶ, νὰ ἐνεργῶ, στέκομαι, διακόπτομαι, καταπαύω : Χρον. Μωρ.618 (ἔκδ. Smitt Index), Ἐρωτόκρ.2,240), αὐτ. 4,1715 πηδοῦν καὶ σταματίζουν, αὐτ.5,557, - ἐγὼ σταματῶ, δὲν μπορῶ νὰ κάνω πιὰ βῆμα, - ἐσταμάτησε τὸ τραῖνο - τὸ ρολόϊ - ὁ σφυγμός του - ἡ βροχὴ - τὸ κρύο - ἐσταμάτησαν οἱ πόνοι· ‖ σταματάει ἡ ἐφημερίδα διακόπτει τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς· ‖ φρ. σταματάει ὁ νοῦς τ' ἀνθρώπου μένει τις κατάπληκτος, ἐνεὸς πρό τινος πράγματος ἢ γεγονότος· ‖ κ. μτβ. κάμνω τι(νὰ) νὰ σταθῇ, νὰ διακόψῃ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν ἢ ἐνέργειαν αὐτοῦ : μ' ἐσταμάτησε μέσ' στὸ δρόμο νά μοῦ ζητήσῃ δανεικά· 2) ἀνακόπτομαι, ἀναχαιτίζομαι, ἀναστέλλομαι, εὑρίσκομαι ἐν ὑφέσει : δὲν ἐσταμάτησε τὸ κατρακύλισμα τοῦ ρουβλιοῦ - ἡ ὑποχώρησις τοῦ στρατοῦ, - σταμάτησαν οἱ δουλειὲς τοῦ μαγαζιοῦ· ‖ κ. μτβ. ἀνακόπτω, ἀναχαιτίζω : ὁ Κολοκοτρώνης σταμάτησε τοὺς Τούρκους στὰ Δερβενάκια· 3) καταπαύω τὸν λόγον, ἰδ. κτ. προστακτ. σταμάτα πιά, μᾶς ζάλισες· 4) ρηματ. π. σταμάτημα.

**στᾰμεν** δωρ. ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἵστημι βλ.λ.

**στάμενα** (τὰ) (ἐκ μτχ. ἱστάμενα, ζυγιζόμενα· λ. βυζ. κληρονομίας) μσν. δημ. τὰ νομίσματα· κ. κτ. συνεκδ. ἡ κινητὴ ἢ καὶ ὅλη ἡ περιουσία : παροιμ. τὰ στάμενα δὲν εἶναι στάμνες (ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων ἐχόντων τι κοινόν, ἀλλὰ διαφερόντων οὐσιωδῶς κατὰ τὴν ἀξίαν, τὴν ποιότητα κττ.), - τῶν ἀκριβῶν τὰ στάμενα σὲ χαροκόπου χέρια (ἡ περιουσία τῶν φιλαργύρων περιπίπτει συνήθως εἰς σπατάλους κληρονόμους).

**σταμίν-ῖνος** (ἡ) (ἵστημι) κ. νεώτ. κ. σταμίς-ίδος, ὀνομ. πληθ. σταμῖνες (Πολυδ.1,92, Ἡσ.), ἐπ. δοτ. στᾰμίνεσσι, αἰτ. σταμῖνας (Μοσχί.π.Ἀθήν.5,206F), κτ. πληθ. αἱ πλευραὶ ἢ τὰ κατὰ τὰ πλάγια τοῦ πλοίου ὀρθὰ ξύλα, τὰ ἐκ τῆς τρόπιδος πρὸς τὰ ἄνω ἀνορθούμενα καὶ ὑποβαστάζοντα τὸ σανίδωμα, τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου : Ὀδ.Ε 252 ἴκρια ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι (Ἀρίσταρχ. ἐν ΕΜ 724,5 «ὀρθὰ ξύλα, οἷον στήμοσιν ἐοικότα»), Πολυδ.1,92, Νόνν.Δ 40,446· 2) ἐπηγκενίδες βλ.λ. : Μοσχί π.Ἀθήν.5,206F, αὐτ.207B διὰ τρυπάνων δ' ἦσαν οὗτοι ἡρμοσμένοι τὰς σταμῖνας συνέχοντες· 3) νεώτ. ναυτ. ἕκαστον τῶν ὀρθῶν ξυλίνων ἢ σιδηρῶν τεμαχίων ἅτινα συγκροτοῦσι τὰ σκέλη τῶν νομέων (πόστες) εἰς τὸν σκελετὸν τοῦ σκάφους, δημ. σκαρμὸς τῆς πόστας.

**σταμινάριον** (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ ἐξέχον ἄνωθεν τῆς κουπαστῆς ἄκρον τῆς σταμῖνος, τὸ χρησιμεῦον συνήθως ὡς ποδοδέτης, μπαμπαδέλι.

**στάμνα** (ἡ) δημ. μετρίου μεγέθους πήλινον ἀγγεῖον δι' ὑγρὰ καὶ ἰδίᾳ δι' ὕδωρ, ἔχον λαιμὸν στενὸν καὶ κοντόν : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.27 ἂν ἐκατόρθωναν νά σπάσουν τὶς στάμνες των, Καρκβ.Λυγ.72, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 5,19 ὡς νὰ γεμίσ' ἡ πρώτη στάμνα ὅλες τους θά 'ναι φιλημένες· 2) μέτρον τι χωρητικότητος οἴνου ἢ ἐλαίου.

**σταμνάγκαθο** (τὸ) δημ. κ. σταμναγκάθι τὸ φυτὸν κιχώριον τὸ ἀκανθῶδες· 2) πῶμα στάμνας ἰδίᾳ ἐκ κλαδίσκου τοῦ ὡς ἄνω φυτοῦ.

**σταμνάδικο** (τὸ) δημ. μέρος ἢ κατάστημα, ὅπου κατασκευάζονται ἢ πωλοῦνται στάμνες, σταμνιά.

**σταμνάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σταμνὶ βλ.λ.

**σταμνάριον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στάμνος βλ.λ. : Εὔπ.204, Ἔφιππ.24.

**σταμνᾶς** (ὁ) δημ. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν στάμνες· πρβλ. κανατᾶς.

**σταμνίας** (ὁ) κωμ. ὄνομα κύριον, σχηματισθὲν κατὰ τὸ Καπνίας, ἐπὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Διονύσου : Ἀριστφ.Βάτρ.22.

**σταμνί(ον)** (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. σταμνάριον βλ.λ. : Ἀριστλ.Λυσ.196, αὐτ.199 φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον, Μέν.129, Ἐπιγρ.Δήλου· 2) δημ. στάμνα : δ. τραγ. νά σοῦ τσακίσω τὸ σταμνί, νὰ πᾶς στὴ μάννα σου ἀδειανή, Κρυστ.Ἀγροτ.Ἥλιος καὶ νύκτα 28, Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 7,28 φέρνεις ἀπὸ ἀστείρευτη πηγὴ σ' ὁλόγεμο σταμνὶ τὸν θεῖον ἰχῶρα· 3) μτγν. ἀμὶς βλ.λ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,234, Φρύν.377.

**σταμνίσκος** (ὁ) μτγν. σταμνίον βλ.λ.1) : Πολυδ. 7,162, Ἐπιγρ.Δήλου.

**σταμνίτσα** (ἡ) δημ. μικρὰ στάμνα, σταμνὶ βλ.λ.2).

**στάμνος** (ὁ) κ. στάμνος (ἡ) (Ἑρμιππ.82,7, Ἐρατοσθ.π.Ἀθήν.11,499Ε, ΚΔ Ἑβρ.9,4) πήλινον ἀγγεῖον, κάλπη ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐτίθετο οἶνος· πρβλ. Μοῖρ.44P «ἀμφορέα· τὸν δίωτον στάμνον Ἀττικῶς, στάμνον Ἑλληνικῶς» : Ἀριστφ.Πλ.454 ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, αὐτ. ἀπ.531, Ἑρμιππ.82,7, Δημ.933· 2) γεν. πήλινον ἀγγεῖον, στάμνα, λαγύνα : Ἱππ.Ἐπιδ.7,89, ΠΔ Βασ. 3,12,24Η λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου . . ἄρτους καὶ κολλύρια . . καὶ στάμνον μέλιτος, ΚΔ Ἑβρ.9,4 στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα· 3) πήλινον μικρὸν ἀγγεῖον πρὸς ἐναποταμίευσιν χρημάτων, κουμπαρᾶς : Ἐπιγρ.Δήλου, Πάπ.· 4) κληρωτίς : Ἐπιγρ.· 5) ἀγγεῖόν τι δι' οὗ μετρεῖται ἔλαιον : αὐτ.

**σταμνοστάτης** (ὁ) δημ. τεχνητὸν κοίλωμα ἐν τῷ τοίχῳ ἢ εἰδικὸν ἔπιπλον, ἐφ' οὗ τοποθετεῖται ἐπικλινῶς ἡ στάμνα πρὸς εὐκολωτέραν λῆψιν τοῦ ἐν αὐτῇ ὕδατος, ἄ. λα(γ)υνοστάτης.

**σταμνοῦρος** (ὁ) Ἡσ. «ὁ τηρῶν τὰς στάμνους τοῦ ἐλαίου ἐν τῇ παλαίστρᾳ».

**στάμπα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. σφραγίς, βοῦλλα, ξύλινος τύπος γραμμάτων, λέξεων, συνθηματικῶν σημείων, εἰκόνων κττ.· 2) τὸ διὰ τῆς σφραγῖδος ἢ τοῦ ξυλίνου τύπου ἀποτυπωθέν, ἀποτύπωμα· 3) πρότυπον σχέδιον, ἀχνάρι, χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν ὑποδηματοποιῶν κατὰ τὴν κατασκευὴν ὑποδημάτων· 4) τυπογραφικὴ τέχνη.

**σταμπάρισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σταμπάρω, ἐπίθεσις τῆς στάμπας ἐπί τινος, σφράγισις, ἀποτύπωσις· 2) μτφ. ἀποτύπωσίς τινος καλῶς ἐν τῇ μνήμῃ.

**σταμπάρω** (ἰταλ.) δημ., ἀόρ. (ἐ)σταμπάρισα κ. (ἐ)στάμπαρα, παθ. -άρομαι, ἀόρ. -ίσθηκα, μτχ. παρακ. **σταμπαρισμένος**, ἐπιθέτω τὴν στάμπα βλ. εἴς τι, σφραγίζω, ἀποτυπώνω, βουλλώνω· **2)** μτφ. διακρίνω τι(νὰ) καὶ τό(ν) ἀποτυπῶ καλῶς εἰς τὴν μνήμην μου, μαρκάρω, ἰδ. δυσμενῶς : τὸν **ἔχουνε σταμπαρισμένο πορτοφολά.**
**σταμπάτος**-η-ο δημ. ὁ σταμπωτὸς βλ.
**σταμπωτός**-ή-ό δημ. ὁ φέρων ἀποτυπώματα συνήθως ἔγχρωμα διὰ στάμπας, ὁ τυπωμένος μὲ στάμπα : **σταμπωτὸ πανί - τραπεζομάντηλο.**
**στάν** ἐπ. γ' πληθ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἵστημι βλ.
**στάνει** Ἡσ. «τείνεται, συμβέβυσται».
**στάνη** (ἡ) δημ. ποιμνιοστάσιον, μάντρα : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ. 35,3 **περάστε ἀπὸ τὴ στάνη καὶ τὰ πρόβατα,** Κρυστ.Τραγ. ὁ Γέννος 14 **κι εἶχαν τὸν γέννον ὄφιμο κι ἦταν μεγάλη ἡ στάνη.**
**στάνης** Ἡσ. «δύστηνος».
**στανικός**-ή-ό μσν. δημ. ὁ διὰ τῆς βίας, ἀκουσίως γινόμενος, ἀναγκαστικός, ἐκεῖνος, ποὺ γίνεται μὲ τὸ στανιό· **2)** μσν. δημ. **ἔσμιξες στανικές** οἱ ἀκούσιοι γάμοι : Ἐρωτόκρ.5,532 **τὲς ἔσμιξες τοὶ στανικὲς συχνιὰ τὲς ἀμποδίζει.**
**στανικῶς** ἐπίρρ. μσν., δημ. κ. -ά χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ τις, μὲ τὸ ζόρι : αὐτ.1,863 **τὸ πρᾶμα ποὺ 'ναι στανικῶς ὀγλήγορα σκολάζει,** αὐτ.5,359,**-τὸν παντρεύτηκε στανικά·** ‖ κ. μτ. γενικ. : αὐτ.4,422 **στανικῶς μου.**
**στανιό** (τὸ) μσν. δημ. τὸ ἀκούσιον, τὸ παρὰ τὴν θέλησιν, ὁθ. στανιό **στεφάνι** ὁ παρὰ τὴν θέλησιν γάμος: Ἐρωτόκρ.3,1142 **ἐγὼ καλλιά 'χω θάνατο παρὰ στανιὸ στεφάνι·** ‖ δημ. βία, καταναγκασμός· ‖ φρ. **μὲ τὸ στανιό** καταναγκαστικῶς, ἀκουσίως, στανικά· ‖ ὁμ. στανιό κ. **στανιῶς** μτ. γενικ. : αὐτ.1,525 **στανιό ντου,** αὐτ.4, 832,αὐτ.1,1706 **στανιῶς μ' ἀποφασίζεις.**
**στάννιον** (τὸ) μσν. ὁ κασσίτερος : Δουκάγγ.
**στάντζος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. ὁ πρότονος βλ.· ‖ ὁθ. **σταντζιέρα** (ἡ) ἡ προτονὶς βλ.
**στάντσα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. στροφὴ ποιήματος.
**στανύω** Ἐπιγρ. κρητ. τ. τοῦ ἵστημι βλ. μ. ἐν τῷ μέσ. τ., ὁρίζω ὡς διαιτητήν : **πόλιν στανυέσθων.**
**στάξ**-αγός (ἡ) μτγν. ἐπ. ἐν χρ. μ. ὁ πληθ. **στάγες** ἡ σταγών : Ἀπολλ.P 4,626.
**σταξιά** (ἡ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στάζω, σταγών, σταλαγματιά : Χατζόπ.Ἀπλ.Τρόπ.14,7 **καὶ βλέπω πῶς τὰ μάτια σου ζητοῦν σταξιὰ ἀπ' τὸ φῶς,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 71,3 **κι οἱ σταξιὲς ἀπὸ τὸ φῶς πέφτουν ὁλοένα.**
**στάξιμο** (τὸ) δημ. ἡ κατὰ σταγόνας, ἡ στάγδην ροή : **στάξιμο τῆς βρύσης - τοῦ ταβανιοῦ.**
**στάξις**-εως (ἡ) (στάζω) κ. νεώτ. τὸ στάζειν, ἡ στάγδην ροή, στάξιμο : Ἱππ.Κωακ.57,αὐτ.399 **στάξις ἀπὸ ῥινῶν αἵματος,** αὐτ.Προρρ.1,59, αὐτ.148.
**στάρ** (τὸ) (ἀγγλ.) δημ.ἀκλ. ἀστὴρ κινηματογράφου.
**σταρᾶς** (ὁ) δημ. δ. προφ. τοῦ σιταρᾶς βλ.
**σταράτος**-η-ο δημ. δ. προφ. τοῦ σιταράτος.
**σταρεῖ** Ἡσ. «βάπτει».
**σταρένιος**-α-ο δημ. δ. προφ. τοῦ σιταρένιος.
**σταρήθρα** (ἡ) δημ. δ. προφ. τοῦ σιταρήθρα βλ.
**στάρι** (τὸ) μσν. δημ. δ. προφ. τοῦ σιτάρι βλ. : Ἐρωτόκρ.3,573 **ἤσωσεν ὁ Ρωτόκριτος εἰς τοῦ σταριοῦ τὸ σπίτι.**
**σταροκόρακας** (ὁ) δημ. τὸ πτηνὸν κόραξ ὁ καρπολόγος, δ. χαβαρόνι.
**σταρόλυκος** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν βελλαρδία.
**σταρταγέτας** Ἐπιγρ. κρητ. τ. τοῦ στρατηγέτης, ὁ στρατηγός.
**στάρτοι** Ἡσ. «αἱ τάξεις τοῦ πλήθους».
**σταρτός** (ὁ) Ἐπιγρ. στρατός : Νόμ.Γόρτ.5,5.
**στασάμενον** Ἡσ. «δανεισάμενον».
**στασάνη** (ἡ) Ἡσ. «ἐγγύησις, ἐνέχυρον, ὑποθήκη».

**στασιάζω** (στάσις) κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **-άσω** (Ἡρ.6,3), ἐπανίσταμαι, ἐπαναστατῶ, ἀρνοῦμαι ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς νόμους, ἐγείρομαι εἰς ἀποστασίαν, ἀποστατῶ: Πλάτ.Πολ.545D, Ξεν.Ἀν.2,5,28 **στασιάζοντα αὐτῷ καὶ ἐπιβουλεύοντα·** **2)** ἐν τοῖς πολιτεύμασι τῆς Ἑλλάδος, σχηματίζω φατρίας ἢ μερίδα πολιτικήν, σπουδορχῶ· πρβλ. Ἀριστλ.ΗΝικ.1167a,34 «(στασιάζειν) ὅταν ἑκάτερος ἑαυτὸς (ἄρχειν) βούληται» : Ἡρ. 1,59 **στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων,** αὐτ.7,2,Κρατῖν.54,Ξεν.Ἀπομν.2, 6,17· ‖ κ. μ. ἐμπροθ. διορ. : Ἡρ.1,60,αὐτ.8,3 **εἰ στασιάζουσι περὶ τῆς ἡγεμονίης,** Λυσ.2,61,Ἀνδοκ. 2,26 **πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ δήμου στασιάζειν·** **3)** γεν. ἐρίζω, φιλονικῶ : Ἡρ.4,160 **ὃς βασιλεύσας πρῶτα τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἐστασίασε,** αὐτ.9,27· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλάτ.Πολ.464E, αὐτ.465B· **4)** **στασιάζω τινὶ μετά τινος** λαμβάνω τὸ μέρος τινὸς ἐναντίον ἄλλου : Ἀριστφ.Ἱππ.590 **τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει·** ‖ ὁμ. κ. **στασιάζω κατά τινα περί τινος** : Θουκ.4,84· ‖ ὁμ. κ. **στασιάζω πρός τινα περί τινος** : Πλάτ.Πολ.488B, Φιλόδ.Ρητ.2,220S· **5)** ἐπὶ πολιτειῶν, διχογνωμῶ, διχονοῶ, απαράττομαι ἐκ φατριαστικῶν ἐρίδων καὶ μερίδων πολιτικῶν : Ἀριστφ.Ὄρν.1014 **μῶν στασιάζετε ;**, Θουκ. 4,1, αὐτ.66, Πλάτ.Ἐπιστ.336B· κ. παθ. : ΔίωνΚ 40,32 **διὰ τὸ τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ στασιάζεσθαι,** Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.7,346· **6)** εὑρίσκομαι ἐν καταστάσει ἀσυμφωνίας, δὲν συμφωνῶ : αὐτ.Εὐθφρ.8D **εἴ περ στασιάζουσι περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων,** αὐτ. Πολ.556E, αὐτ.352A, αὐτ.586E,Ἀριστλ.ΗΝικ.1166b, 19· **7)** μτβ. κ. νεώτ. κ. δημ. διεγείρω εἰς στάσιν, ἐμβάλλω εἰς σύγχυσιν : Λυσ.18,18 **τὴν μὲν πόλιν στασιάσαι, τοὺς δὲ λέγοντας ταχέως πλουτῆσαι,** Δημ.157, Στοβ.4,31,84, Φιλόστρ.Ἀπολλ.6,38.
**στασιάρχης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ στασίαρχος βλ.2) : ΔίωνΚ 60,31 **αἰτῆσαί τινα παρ' αὐτοῦ ὥσπερ τινὰ στασιάρχην·** **2)** νεώτ. κ. ὁ σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος ὁ προϊστάμενος στάσεώς τινος σιδηροδρόμου.
**στασιαρχία** (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἀρχηγία ἐν στάσει βλ. 20), τὸ νὰ εἶναί τις στασιάρχης : Ἐπιγρ. Δελφῶν.
**στασίαρχος** (ὁ) (στάσις) κ. νεώτ. ἀρχηγὸς σώματος στρατιωτικοῦ, ἀποσπασματάρχης : Αἰσχ.Ἱκ. 12 **βούλαρχος καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν·** **2)** μτγν. κ. νεώτ. ἀρχηγὸς μερίδος, στάσεως, ἡγούμενος εἰς ἀποστασίαν, ἀρχηγὸς στασιαστικοῦ κινήματος : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,2, ΔίωνΚ ἀπ.96.
**στασίασις**-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ὁ στασιασμὸς βλ. : Ἐπιγρ.Τεγέας.
**στασιασμός** (ὁ) ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ στασιάζω, ἐξέγερσις εἰς στάσιν, ἀποστασίαν, ἐπανάστασιν, ἀνταρσίαν : Θουκ.4,130 **ἦν γάρ τι στασιασμοῦ ἐν τῇ πόλει,** αὐτ.8,94, Μέν.1066.
**στασιαστής** (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐξεγείρων εἰς στάσιν, ἐπανάστασιν : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6, 70, ΚΔ Μᾶρκ.15,7 **ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος** (δ.ἀνάγν. συστασιαστῶν), Ἰώ.ΑΙ 14,1,3, Πτολ.Τετράβ.162· **2)** νεώτ. ὁ μετέχων στάσεως : **οἱ στασιασταὶ τῆς Σάμου·** **3)** πάπ. ὁ ζυγιστὴς ἐν ἐργουργείῳ.
**στασιαστικός**-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς στασιαστήν, ὁ ἱκανὸς ἢ ὁ ἔχων κλίσιν εἰς τὸν στασιασμόν, εἰς στασιάσεις, ταραχοποιός, ἀντιθ. πολιτικός : Πλάτ.Πολιτ.303C **οὐκ ὄντας πολιτικοὺς ἀλλὰ στασιαστικούς,** Αἰσχίν.3,208, Πλούτ.Κορ.6 **πράττειν οὐδὲν στασιαστικόν, - στασιαστικὸν κίνημα, - στασιαστικὴ προκήρυξη·** ‖ ἐπίρρ. **-ῶς,** ὁθ. φρ. **στασιαστικῶς ἔχω** εἶμαι στασιαστικός, διάκειμαι, εὐκόλως **ῥέπω εἰς στασιασμόν, εἰς στάσιν** : Πλάτ.Φαῖδρ.

263A, Δημ.116, αὐτ.245 **κακῶς . . ἔχοντας πρὸς ἑαυτοὺς καὶ στασιαστικῶς**· ‖ στασιαστικῶς χρῶμαί τινι μεταχειρίζομαι τι μὲ πνεῦμα στασιαστικόν : Ἀριστλ.Πολ.1284b,2 **στασιαστικῶς χρῆσθαι τοῖς ὀστρακισμοῖς.**

**στασίδι(ον)** (τό) νεώτ. κ. δημ. ἕκαστον τῶν ξυλίνων θρονίων τῶν κατεσκευασμένων κατὰ μῆκος τῶν τριῶν πλευρῶν τοῦ κυρίως ναοῦ : Σολωμ. Λάμπρ.25,29 **μέσ' ἀπὸ τὸ στασίδι ἀγάλι βγαίνει.**

**στασίζω** Ἐπιγρ. στασιάζω βλ.λ., ὑποκινῶ, δημιουργῶ ἐμφύλιον στάσιν : Ἐπιγρ.Κρήτης.

**στασιμοποιός**-όν μτγν. ὁ γεννῶν, ὁ προξενῶν, ὁ ἐπιφέρων στερεότητα, σταθερότητα : Δομάσκ.Ἀρχ.298.

**στάσιμος**(-η)-ο(ν) (στάσις) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ κάμνων τι νὰ σταθῇ, νὰ σταματήσῃ : Ἱππ.Γυν.2,110 **τὰ στάσιμα τοῦ αἵματος** (τὰ στυπτικά)· **2)** ἐπὶ τροφῶν, ὁ στατικὸς βλ.λ.), ὁ ἐπιφέρων στάσιν, ὁ ἀναγκάζων εἰς ἀκινησίαν : αὐτ.Δι.2,54, αὐτ.55· **3)** κ. νεώτ. παθ. ὁ περιερχόμενος ἢ εὑρισκόμενος **ἐν στάσει**, ὁ μὴ μετακινούμενος, ἀκίνητος, ὅθ. **στάσιμα ὕδατα** τὰ λιμνάζοντα, τὰ στεκούμενα νερά : αὐτ.Ἀέρ.7. Ξεν.Οἰκ.20,11 **ποία δὲ γῆ ἐν ὕδατι στασίμῳ οὐ κόπρος γίγνεται ;**, Αἰν.Τακτ.8,4, Ἀριστλ.Μετ.353b,19· ‖ κ. ἐπὶ ποταμῶν : Ἱππ.Ἀέρ.15· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ αἵματος : αὐτ.Διαίτ.9· **4)** νεώτ. κ. δημ. ὁ μὴ μεταβάλλων κατάστασιν : **στάσιμος ἀξιωματικὸς - μαθητὴς** (ὁ κριθεὶς ἀνίκανος πρὸς προαγωγήν)· **5)** ὁ σταθερός, εὐσταθής, δυσκόλως κινούμενος, στερεός : Ἱππ.Γυν.2,111, αὐτ.Φύσ. Γυν.1, Διογ.Ἀπ.5, Πλούτ.Ἠθ.954F **τὸ ψυχρὸν ἔοικε στάσιμον εἶναι**· ‖ **στάσιμος κίνησις** ἡ σταθερά, ἡ ἐπὶ τόπου : Πλάτ.Σοφ.256B **οὐδὲν ἂν ἄτοπον ἦν στάσιμον αὐτὴν** (τὴν κίνησιν) **προσαγορεύειν ;**, αὐτ.Θεαίτ.180B, Ἀριστλ.ΖΓ 717a, 30, Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,12,11, Πάπ.· ‖ **στάσιμα ἄστρα** οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες : Πολυδ.4,156· **6)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, στερεός, σταθερός, ἀκλόνητος Πλάτ. Πολ.539D **φύσεις κόσμιοι καὶ στάσιμοι**, Ἀριστλ. Ρητ.1390b,30 **τὰ στάσιμα γένη ἐξίσταται εἰς νωθρότητα**, Πολύβ.27,15,10 **φρόνιμος καὶ στάσιμος ἄνθρωπος**, αὐτ 21,7,5· ‖ τὸ οὐδ. **τὸ στάσιμον** ἡ εὐστάθεια, ἡ σταθερότης : αὐτ 6,58,13· **7)** μτφ. κ. ἐπὶ τῆς μουσικῆς : Ἀριστλ.Πολιτ.1342b,13 **ἡ Δωριστὶ στασιμωτάτη καὶ μάλιστα ἦθος ἔχουσα ἀνδρεῖον**, αὐτ.1340b,9, αὐτ.Πρ.922b,15· ‖ **στασιμώτατον μέτρον** τὸ ἡρωϊκόν : αὐτ.Ποιητ.1459b, 34 **8)** κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **στάσιμον** ὡς οὐσ. χορικὸν ᾆσμα τῆς τραγῳδίας μὴ διακοπτόμενον ὑπὸ διαλόγου ἢ ἀναπαιστικῶν μέτρων καὶ κληθὲν οὕτως ἢ ἕνεκα τῆς ὁμαλῆς καὶ κανονικῆς ὑφῆς ἢ διότι ᾔδετο ἀφ' οὗ πλέον ὁ χορὸς ἐλάμβανε τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ μετὰ τὴν πάροδον (πρβλ. Σχόλ. Ἀριστφ. Βάτρ.1314) Ἀριστλ. Ποιητ. 1452b,23 «**μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου**» : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,17, Πολυδ.4,53, Ἀθήν. 13,592B· **9)** **τὸ στάσιμον τῆς ἵππου** τὸ βαρύ, τὸ βαρέως ὡπλισμένον ἱππικόν : Πολύβ.3,65,6 **τὴν μὲν κεχαλινωμένην ἵππον καὶ πᾶν τὸ στάσιμον αὐτῆς κατὰ πρόσωπον τάξας**· **10)** ἀργύριον **στάσιμον** χρήματα δανεισθέντα ἐπὶ τόκῳ : Νόμ. Σόλ.π.Λυσ.10,18 **τὸ στάσιμον** (ἀργύριον) **τοῦτό ἐστιν . . οὐ ζυγῷ ἱστάναι, ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι**· **11)** ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ἰδ. κτ. πληθ. **τὰ στάσιμα** τὰ σταθμία, τὰ ζύγια, κ. μτφ. : Κηφισόδ.13, Πολύβ.8,19,2 **θεωρῶν . . τὸν ἄνδρα . . ἕλκοντα τὸ τῆς πράξεως στάσιμον** (ἔχοντα μεγάλην πεῖραν, εἰδικότητα, ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα).

**στασιμότης**-ητος (ἡ) νεώτ ἡ ἰδιότης τοῦ στασίμου : **στασιμότης ἐπικρατεῖ εἰς τὸ μέτωπον** (δὲν μεταβάλλεται ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις ἢ **δὲν ἐνεργοῦνται πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις**).

**στασίμως** ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. **στασιμωτέρως** (Πλάτ.Τίμ.55E), ἐν στασιμότητι, στερεῶς, σταθερῶς, ἀκινήτως : Ἱππ.Δι 29.

**στασίνχαλκον** (τὸ) πάπ. χαλκοστάτης, μέρος εἰδικὸν ἢ ἔπιπλον ἐν ᾧ ἐναπετίθετο χάλκινον ἀγγεῖον ἔχον βάσιν κυρτήν.

**στασιοκοπῶ-έω** μσν. διεγείρω στάσιν, ἐπανάστασιν : Νικ.Χων.Χρον.157B.

**στασιοποιία** (ἡ) μτγν. ὑποκίνησις **εἰς στάσιν** βλ.λ.20), στασιασμός : Ὀλυμπ.Γοργ.251J.

**στασιοποιός**-όν μτγν. ὁ διενεργῶν στάσιν, ἀνταρσίαν, στασιαστικός, ἀνταρτικός : Ἰώσ.ΒΙ.27.

**στασιοποιῶ**-έω μτγν. διεγείρω στάσιν, ἐπανάστασιν ποιῶ : Ἰώσ.ΑΙ 17,5,5.

**στασιοφοβία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **στασοφοβία** ψυχοπάθεια, καθ' ἣν τις κατέχεται ὑπὸ ἀδικαιολογήτου φόβου ὁσάκις ἵσταται ὄρθιος.

**στάσις**-εως (ἡ) (ἵστημι, ἵσταμαι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **στάση** τοποθέτησις : Ξεν.Κυν.2,8, αὐτ.9,16, Πολύβ.5,60,7· **2)** ἀνέγερσις, ἀνίδρυσις, στήσιμο : Ἐπιγρ.Ὠρωποῦ **στάσις εἰκόνος**, Ἐπιγρ.Δήλου· ‖ ὄρθωσις, στήσιμο λίθου : ΠΔ Ἰουδ.9,6· ‖ κτίσις, ἀνέγερσις, κατασκευή : Πάπ.· **3)** τὸ ὄρθιον ἱστάνοι τι, ὄρθωσις, ἀνόρθωσις : Πολυδ.5,61 **ὤτων στάσις**· **4)** τὸ ἑδραίως καὶ σταθερῶς ἵστασθαι, ὁ τρόπος καθ' ὃν ἵσταταί τις : Αἰσχ.Εὐμ. 36 **ὡς μή με σωκεῖν μηδ' ἔτ' ἀκταίνειν στάσιν** (δ.γρ. βάσιν)· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ ἵσταταί τι(ς), ἀκινησία, σταμάτημα, ἀντιθ. κίνησις· πρβλ. Πλάτ.Κρατ.426D «ἀπόφασις τοῦ ἰέναι» : αὐτ.437A, αὐτ.438C, αὐτ.Σοφ.250A, αὐτ.251D, Ἀριστλ.Μεταφ. 1025b,21,- **στάσις ὀλίγων λεπτῶν, - οἱ ἐκδρομεῖς ἔκαναν στάση, - τὸ στράτευμα εὑρίσκεται ἐν στάσει** (ἀντιθ. ἐν πορείᾳ)· ‖ **ὡρία ἢ ὡριαία στάσις** ἡ μετὰ πορείαν πεντήκοντα λεπτῶν τῆς ὥρας διακοπὴ τῆς πορείας, καὶ ἀνάπαυσις τῶν στρατιωτῶν· ‖ ἀκινησία, ὡς κατηγορία νοητή : Πλωτῖν.6,2,8· ‖ **ὀμμάτων στάσιες** τὰ ἀτενῆ βλέμματα : Ἱππ.Διαίτ.6· ‖ **στάσις τῆς γαστρὸς** δυσκοιλιότης : Ὀρειβ. ἀδέδ.13,6· ‖ **στάσις τοῦ αἵματος** ἠρεμία αὐτοῦ : Ἱππ.Διαίτ.7· ‖ νεώτ. ἰατρ. αὔξησις τοῦ ποσοῦ τοῦ αἵματος ὀργάνου τινός· ‖ νεώτ. **στάσις τῶν οὔρων** ἐπίσχεσις αὐτῶν· ‖ **στάσις τοῦ ἀέρος** νηνεμία : Θεόφρ. Ἀν.18, Γαλ.9,908· **6)** νεώτ. διακοπὴ ἐνεργείας, ἀναστολὴ λειτουργίας, ἀπραξία : **στάσις πληρωμῶν, - παρατηρεῖται στάσις εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς**· **7)** δημ. σταθερότης, ἐμμονή : **δὲν ἔχει στάση στὶς γνῶμές του**· **8)** συνεκδ. ὁ τόπος, ἡ θέσις, τὸ σημεῖον, **ἐν ᾧ** ἵσταταί τις ἢ πρέπει νὰ ἵσταται : Ἡρ.9,21 **ἔχοντες στάσιν ταύτην ἐς τὴν ἔστημεν**, Αἰσχ.ἀπ.1 **λέβης . . φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν**, Εὐρ.ἀπ.308, αὐτ. Βάκχ.925, Ἀριστφ.Πλ.954, αὐτ.Ἱππ.527, Ἀντιδ.2,428· ‖ **στάσις ἵππων** ἱππόστασις, σταθμός, στάβλος : Εὐρ.ἀπ.442, Ἔφιππ.18 **ὄνων ἵππων τε στάσεις**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ τόπος, τὸ σημεῖον ἔνθα σταθμεύει κατὰ τὴν διαδρομὴν αὐτοῦ τροχιοδρομικὸν ὄχημα, ἁμαξοστοιχία, λεωφορεῖον : **πολὺς κόσμος περιμένει τὸ αὐτοκίνητο στὴ στάση, - 4η στάσις Γλυφάδας**· **9)** σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος : Ἡρ.2,26 **ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὡρέων**, αὐτ. **ἡ στάσις τοῦ νότου καὶ τῆς μεσημβρίης**· **10)** ἐπὶ τῶν πλανητῶν, συνάφεια : Βέττ.Βάλ.38,17· **11)** μτφ. ἡ θέσις ἢ ἡ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου : Πλάτ. Φαῖδρ.253D **ἐν τῇ καλλίονι στάσει εἶναι**· ‖ ἰδίᾳ ἐπὶ ἠθικῆς, κοινωνικῆς, πολιτικῆς καταστάσεως : Πολύβ.10,33,6, Ἐπίκτ.Ἐγχ.48, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,15,13, αὐτ. 1,21,1· **12)** μτγν. φιλοσοφική τις αἵρεσις : Πλούτ. Κικ.4· **13)** φιλοσοφικὴ θέσις ἢ γνώμη : Σέξτ. Ἐμπ.Πυρρ.2,48, αὐτ.3,33, αὐτ.37· ‖ ἡ κατάστασις πράγματός τινος, πορεία : Ἱππ.Κρισίμ.10 **ἡ στά-**

σις τῆς νόσου, αὐτ.Μόχλ.21· **14**) νεώτ. συμπεριφορά, διαγωγή, φέραιμο: **στάσις ὑπερήφανος** ὑβριστική · **ἄφογος**, · **ἀγνοεῖται τίνα στάσιν** θά τηρήση ἡ ἀντιπολίτευσις· **15**) ἐπὶ ἀνέμου, κόπασις, σταμάτημα: Πολύβ.5,5,3 **τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων**, αὐτ.1,48,2 **γίνεταί τις ἀνέμου στάσις**· **16**) **στάσις μελῶν** στάσιμον βλ.λ.81: 'Αριστφ.Βάτρ.1281 **πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν**· **17**) ἐν στρατιωτικῷ σχηματισμῷ, **κατάπυκνος στάσις** τάξις συμπεπυκνωμένη λίαν: 'Ασκλ.Τακτ.5,1· **18**) ἐπὶ ἀμπέλων, στοῖχος, σειρά: 'Ηρακλεωτ.Πίν.2,77, Πάπ.· **19**) σῶμα στρατιωτικόν, συμμορία: Αἰσχ.'Αγ.1117 **στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου**, αὐτ.Χο.114, αὐτ.Εὐμ.311· **20**) μερὶς ἢ συμμορία ἐσχηματισμένη ἐπὶ σκοπῷ φατριαστικῷ, παράνομος σύνδεσμος ἔχων πολιτικὰ σχέδια, φατρία: Θέογν.51, 'Ηρ.1,59 **καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν**, αὐτ.60, αὐτ.173, Θουκ. 4,71 **αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις φοβούμεναι**· **21**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως ἀνυπακοή, ἐξέγερσις, ἀνταρσία, ἐπανάστασις, ἔνοπλος ἐξέγερσις κατὰ τοῦ καθεστῶτος: Θέογν. 781, Σόλ.4,19, Πινδ.Ν 9,13, αὐτ.Ο 12,16, 'Ηρ.5,28, Δημόκρ.245, Αἰσχ.Πρ.202 **στάσις ἐν ἀλλήλοισι ὠροθύνετο**, Εὐρ.'Ηρ.34 **στάσει νοσοῦσα πόλις**, Λυσ.25,26, αὐτ.30,13, Πλάτ.Πολ.470B, αὐτ.Φαίδ.66C, Ξεν.'Απομν.4,6,14, αὐτ.4,11, 'Αριστλ.Πολιτ.1296a,8, Βάβρ.135 **σκεπτομένων πόθεν ἡ στάσις**, Πάπ. **ὅστις . . στάσιν ποιέοι περὶ γαδαισίας**· ‖ **στάσις λόγου** λογομαχία: Σοφ.Τρ.1180 **εἰς λόγου στάσιν ἐπελθών**· **22**) διαίρεσις, διαφορά, διαφωνία: Θουκ.2,20 **στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ**· **23**) φιλονικία: Αἰσχ.Πέρσ.738 **λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ ἔνι στάσις**· **24**) ἐπὶ ἀνέμων κττ., διεύθυνσις, φορά: Αἰσχ.Πρ.1087 **ἀνέμων πνεύματα .. στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα**· **25**) ζύγισις, ζύγισμα: 'Αριστφ.Βάτρ.1401 **αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις**, 'Επιγρ.Δελφῶν· **26**) ἐπὶ μισθοῦ, καταβολή, πληρωμή: 'Ιππ.Παραγγ.4, 'Επιγρ.Τροιζῆνος **ἀπὸ τᾶν κοινᾶν ποθόδων . . ἐπιλυθῆμεν τοὺς ἐρρυτιασμένους στάσι**· **27**) 'Ησ. «ἐργαστήριον»· **28**) **στάσεις τὰ πεφυκότα** σπέρματα: 'Αριστφ. ἀπ.859· **29**) μτγν. ἀπόφασις, ψήφισμα: ΠΔ Δαν. 6,7(8), αὐτ.Μακκ.1,7,18 **παρέβησαν γὰρ τὴν στάσιν καὶ τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσαν**.

**στασιώδης**-ους-ες ὁ στασιαστικός, φατριαστικός, κομματικός: 'Αριστλ.Πρ.956b 27, Πολύβ.1,9,6 **τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως**, Διον. 'Αλ.Ρωμ.8,15· **2**) ὁ φίλερις, ὁ φιλόνικος: Ξεν. 'Απομν.2,6,4 **στασιώδης τέ ἐστι καὶ θέλων πολλοὺς τοῖς φίλοις ἐχθροὺς παρέχειν**, Κατ.'Αστρλ. Κ 2,187 **στασιώδης πρὸς τοὺς γονεῖς**.

**στασιωρός** (ὁ) (ὤρα) ποι. ὁ φυλάττων τὴν στάσιν, φύλαξ θέσεώς τινος ἐπαύλεως, μάνδρας κττ., πρβλ. θυρωρός, πυλωρός. Εὐρ.Κύκλ.53 **ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κεράστα, μηλοβότα στασιωρὸν Κύκλωπος ἀγροβάτα**.

**στασιωτεία** (ἡ) ἡ κατάστασις ἐν ᾗ ἐπικρατεῖ στάσις, ἔρις, ἀνταρσία, φατριασμὸς ἢ κλίσις καὶ ἐπιθυμία τοῦ ποιεῖν (ἐπαναστάσεις, ταραχάς, φατριασμούς: 'Ανδοκ.4,8, Πλάτ.Νόμ.832C **στασιωτεῖαι δὲ πᾶσαι λέγοντ' ἂν ὀρθότατα**.

**στασιώτης** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. **μέλος** πολιτικῆς τινος μερίδος, ὁ ἀνήκων εἰς φατρίαν, πολιτικὸν κόμμα, ὀπαδός: 'Ηρ.1,60 **οἱ τοῦ Μεγακλέους στασιῶται**, αὐτ.59, αὐτ.173· **2**) ὁ ἐνεργῶν ὡς σωματοφύλαξ, ὁ ἀσκῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ: 'Αντιφ.ἀπ.1· **3**) νεώτ. ὁ στασιάζων, στασιαστής· **4**) **οἱ στασιῶται τοῦ ὅλου** οἱ φιλόσοφοι οἱ παραδεχόμενοι στασιμότητα, τὸ ἀμετάβλητον τοῦ παντός, ἀντίθ. **οἱ ῥέοντες**: Πλάτ.Θεαίτ.181A **ἐὰν δὲ οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται ἀληθέστερα λέγειν δοκῶσι**· ‖ **στασιῶται τῆς φύσεως καὶ ἀφύσικοι** ἐπὶ τοῦ Παρμενίδου καὶ τοῦ Μελίσσου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδέχοντο τὴν κίνησιν: 'Αριστλ.π.Σέξτ. 'Εμπ.Μαθ.10,46· **5**) 'Ησ. «στασιῶται· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως».

**στασιωτικός**-ή-όν ὁ ἔχων κλίσιν ἢ διάθεσιν, ὁ ῥέπων πρὸς στάσεις, στασιαστικός: Θουκ.4,130, αὐτ.7,57, αὐτ.8,92 **πολλῶν καὶ στασιωτικῶν λόγων καὶ ὑποψιῶν προσγενομένων**, 'Αριστλ.Πολιτ.1303a, 25 **στασιωτικὸν τὸ μὴ ὁμόφυλον**.

**στασιωτικῶς** ἐπίρρ. κατὰ τρόπον στασιωτικόν, στασιαστικῶς: Πλάτ.Φαῖδρ.263A, 'Αριστλ. Πολιτ.1306a,38 (δ.ἀνάγν. τοῦ στασιαστικῶς).

**στάσκε** Ἰων. γ' ἑνικ. ἀόρ. β' τοῦ ἵστημι βλ.λ.

**στατά** 'Ησ. «μακρὰ» (πιθ. μάκρα, πρβλ. στάγην).

**στατάριον** (τὸ) 'Επιγρ. ἀγορὰ αἰχμαλώτων, σκλαβοπάζαρο.

**στατέρα** (ἡ) δημ. κ. **στατέρι** (τὸ) ὁ στατὴρ βλ.λ.4).

**στάτευσις**-εως (ἡ) δ.γρ. τοῦ στάθευσις βλ.λ.: 'Αλέξ.'Αφρ.Μετ.186,4.

**στατή** 'Ησ. «πάρνη» (κῶδ. πόρνη, πρβλ. στρατή)· **2**) αὐτ. «κάρδοπος».

**στατὴρ**-ῆρος (ὁ) (ἵστημι) κ. νεώτ., δημ. **στατέρα** (ἡ) κ. **στατέρι** (τό), βάρος τι, λίτρα: Εὐπ.252 **κρόκης πέντε στατῆρας**, Πολυδ.4,173, 'Επιγρ., Φώτ.· ‖ **στατὴρ Αἰγιναῖος** ὡς μέτρον βάρους: 'Ιππ.Γυν. 1,78· **2**) νεώτ. μονὰς βάρους ἰσουμένη πρὸς 44 ὀκάδας: **πέντε στατῆρες ἀλεύρων**· ‖ ὁμ. **μετρικὸς στατὴρ** βάρος 100 χιλιογράμμων· ‖ **ἀγγλικὸς στατὴρ** βάρος 112 ἀγγλ. λιτρῶν· ‖ **ἀμερικανικὸς στατὴρ** βάρος 36 ὀκάδων· **3**) νόμισμα ὡρισμένου βάρους ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἰδίᾳ τὸ ἓν τρισχιλιοστὸν τοῦ ταλάντου βλ.λ., ὅθ. ὁ χρυσοῦς στατὴρ ὁ μάλιστα γνωστὸς ἐν 'Αθήναις ἦτο ὁ Περσικὸς ὁ ὁποῖος ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα Δαρεικὸς στατὴρ ἢ ἁπλῶς Δαρεικὸς κατὰ τὰς πλείστας μαρτυρίας ἐκ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον καθιέρωσε Δαρεῖος ὁ 'Υστάσπους, ἂν καὶ ὁ Περσικὸς στατὴρ εἶναι ἀρχαιότερος τοῦ Δαρεικοῦ· οἱ 'Αθηναῖοι ἔκοπτον στατῆρας χρυσοῦ ὀλίγον βαρυτέρους τῶν Περσικῶν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν τιμὴν ἔχοντας, ἀμφότεροι δ' ἐκαλοῦντο στατῆρες ἢ στατῆρες χρυσοῦ: 'Ηρ.7, 28 **χρυσίου δὲ τετρακοσίας μυριάδας στατήρων Δαρεικῶν**, 'Αριστφ.Πλ.816, Πλάτ.Εὐθ.299E, Θουκ. 8,28, 'Επιγρ.· ‖ ὁμ. νομισματικὴ μονὰς καὶ ἐν Λυδίᾳ: Πλούτ.'Ηθ.823A **στατὴρ Κροίσειος**, Πολυδ. 3,87, 'Ησ.· ‖ κ. τῆς Λαμψάκου: 'Επιγρ. **Χρυσοῦ στατῆρες Λαμψακηνοί**· ‖ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ 'Αλέξανδρος ἔκοψαν στατῆρας χρυσοῦς τοῦ αὐτοῦ βάρους πρὸς τοὺς 'Αττικούς, οἵτινες ἐκλήθησαν **Φιλίππειοι καὶ 'Αλεξάνδρειοι**: Πολυδ.9,59, 'Επιγρ.'Ερυθρῶν· ‖ ὁμ. κ. ὁ Πτολεμαῖος: 'Επιγρ.Δήλου **Πτολεμαϊκὸς στατήρ**· ‖ οἱ ἀρχαιότεροι χρυσοῖ στατῆρες ἦσαν πιθανῶς οἱ τῆς Κυζίκου καὶ Φωκαίας τῆς Μ.'Ασίας, οἱ καλούμενοι Κυζικηνοὶ καὶ Φωκαΐται, ἔχοντες βάρος διπλοῦν τοῦ Δαρεικοῦ, ἀλλὰ πολλάκις τοσοῦτον μετ' ἄλλων μετάλλων μεμειγμένοι, ὥστε ἡ τιμή των ἦτο πολὺ μικροτέρα· π. Δημ.914 ὁ Κυζικηνὸς στατὴρ λέγεται ὡς δυνάμενος μόνον 28 ἀττικὰς δραχμὰς ἀντὶ τῶν 40: Εὐπ.233, Θουκ.4,52, Λυσ.32,6, Δημ. 1019, 'Επιγρ. **χρυσίου Κυζικηνοῦ στατῆρες**, αὐτ. **Φωκαϊκὼ στατῆρε**· ‖ ὑπῆρχεν ἐν χρ. κ. ἀργυροῦς στατὴρ ἐν Μ. 'Ασίᾳ ἔχων βάρος τὸ ἓν τρισχιλιοστὸν τοῦ Βαβυλωνιακοῦ ταλάντου (ἤτοι τὸ 1/3 τοῦ Δαρεικοῦ)· ‖ ὁμ. κ. ἑλληνικὸς ἀργυροῦς στατὴρ ὅστις ἦτο τὸ ἓν τρισχιλιοστὸν τοῦ Αἰγινητικοῦ ταλάντου, διεκρίνετο δὲ εἰς Αἰγιναῖον, Κορίνθιον καὶ Κερκυραῖον: Ξεν.'Ελλ.5,2,22, Πολυδ.4, 175, 'Επιγρ.Αἰτωλίας· ‖ ἐν 'Αττικῇ ὁ στατὴρ κα-

λεῖται δεκάδραχμον : Φώτ.,Σουΐδ.· 4) νεώτ. δημ. **στατέρι** (τὸ) ὄργανον σταθμίσεως, ρωμαϊκὸς ζυγός, ρωμαϊκὴ πλάστιγξ, καντάρι· 5) ὁ ὀφείλων χρήματα, χρεώστης : Ἐπίγρ.116 πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες οὐδ' ἂν εἷς (διόρθ. οὐδαμεῖ).

**στατηριαῖος**-α-ον ὁ ἔχων ἀξίαν ἑνὸς στατῆρος. Θεόπομπ.Κωμ.21, Πάπ.· 2) ὁ ζυγίζων ἕνα στατῆρα βλ.λ.2) : Ἐπιγρ.

**στατηρίσκος** (ὁ) πάπ. κ. **στατηρισμός** ὀνομασία φόρου τινός, τέλους.

**στάτης** (ὁ) νεώτ. κ. **στάτωρ-ωρος** τὸ ἀκίνητον σύστημα τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανῶν ἐναλλασσομένου ρεύματος, ἀντίθ. δρομεύς, ρότορ.

**στατιαῖον** Ἡσ. «τὸ πενταμνοῦν».

**στατίας** (ὁ) Ἡσ. «στατίτης».

**στατίδας** Ἡσ. «ναύτας εἰς πόλεμον».

**στατίζω** ποι. τ. ἀντὶ ἵστημι, τοποθετῶ, θέτω : Σοφ.Ἴναχ. ἐν Πάπ.· κ. παθ. ἵσταμαι : Εὐρ.Ἀλκ.89 οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων στατίζεται ἀμφὶ πύλας· ‖ ἐν ὁμ. σημ. κ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. : αὐτ.Ἠλ. 316 πρὸς δ' ἕδραισιν Ἀσίδες δμωαὶ στατίζουσ'· 2) στατιωνίζω βλ.λ. : Πάπ.· 3) μτγν. ἐν τῷ μέσ. τ. προσδιορίζω, ἀποδεικνύω : Φιλόδ.Σημ.26.

**στατικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στάσιν, ὁ προκαλῶν αὐτήν, ὁ ἀναγκάζων τι(νὰ) νὰ σταθῇ ἀκίνητος, νὰ ἀκινητήσῃ : Ἀριστλ.Πρ.908a,24, Στράβ.17,2,5 ἄρτου γένος στατικὸν κοιλίας· ‖ ἀρχὴ στατικὴ ἡ ἀρχή, ἡ θεωρητικὴ ἄποψις, βάσις τῆς στάσεως : αὐτ.Μεταφ.1049b,8· 2) ὁ στυπτικός : Δίφιλ.Σίφν.π.Ἀθήν.3,80F κακοχυλότερα δὲ εἶναι τὰ ὀξέα καὶ στατικώτερα, - στατικὰ φάρμακα (τὰ στυπτικὰ ἢ συσταλτικά)· ‖ ἡ στατικὴ (πόα) τὸ φυτὸν ἀρμερία ἡ ὑπόλευκος, χαλαβόχορτα : Διοσκ.Εὐπορ.2,87, αὐτ.1,110· 3) νεώτ. ὁ ἐν ἀκινησίᾳ εὑρισκόμενος : στατικὸς ἠλεκτρισμὸς (ὁ ἐν ἀκινησίᾳ ἔν τινι ἠλεκτρισμένῳ σώματι εὑρισκόμενος, ὁ μὴ ἀποτελῶν ρεῦμα)· 4) ὁμ. μηχ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων· 5) νεώτ. κοινωνιολ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ κοινωνικὰ φαινόμενα ἅτινα θεωροῦνται ἐν στάσει, ἤτοι ἀσχέτως πρὸς τὴν προηγουμένην ἢ ἑπομένην αὐτῶν μορφήν, ἀντίθ. δυναμικός : στατικὴ ἐξέτασις τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν· ‖ ἡ στατικὴ ὡς οὐσ. μέρος τῆς μηχανικῆς πραγματευόμενον τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων ἢ μέρος τῆς χημείας πραγματευόμενον τὴν ἰσορροπίαν τῶν χημικῶν ἑνώσεων· 6) ἡ στατικὴ ποίησις ποίησις, σύνθεσις στασίμων, τίτλος ἔργου τοῦ Πτολεμαίου : Ἀν. Βοασσ,4,458· 7) ὁ ἔμπειρος εἰς ζύγισιν : Πλάτ. Δικ.373C, αὐτ.373E· ‖ ἡ στατικὴ (τέχνη) ἡ τέχνη τοῦ ζυγίζειν, ἀντίθ. μετρική : αὐτ.Χαρμ.166B, αὐτ.Φίλ.55E ἄν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικήν.

**στατικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ στατικὸν τρόπον βλ.λ.1) : τὰ γεγονότα ἐξετάζονται στατικῶς· 2) μτγν. μετὰ πείρας ὡς πρὸς τὴν ζύγισιν : Πολυδ.4,171.

**στατίνη** Ἡσ. «ἡ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἁπ(α)λή».

**στᾴτινος**-η-ον ἀττ. τ. τοῦ σταίτινος βλ.λ.

**στᾳτίτης** (ὁ) ἀττ. τ. τοῦ σταιτίτης βλ.λ.

**στατιστικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μεθοδικὴν συλλογὴν καὶ κατάταξιν τῶν διαφόρων φαινομένων τοῦ φυσικοῦ κόσμου ἢ τοῦ κοινωνικοῦ βίου· ‖ τὸ θηλ. στατιστικὴ ὡς οὐσ. ἡ μεθοδικὴ κατάταξις τῶν ὡς ἄνω φαινομένων καὶ ἡ ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτῶν συναγωγὴ συμπερασμάτων· ‖ τὸ ἀρσ. ὁ στατιστικὸς ὡς οὐσ. ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν στατιστικήν.

**στατιών-ῶνος** (ἡ) (λατ.) Ἐπιγρ. κ. μτγν. κ. στατιὼν (ὁ) (Ἐπιγραφὴ Μιλήτου), αἰτ. ἑν. στατιῶναν (Ἐπιγρ.Ὀλύμπου), σταθμός, κατάλυμα, νούσταυθμος, ἰδ. θέσις στρατιώτου, τάξις αὐτοῦ, φρουρά, φυλακή: Ἐπιγρ., Ἰουστ.Νεαρ.44,1,1, Ἡσ.ἐν λ.συνέδρα.

**στατιωνάριος** (ὁ) (λατ.) Ἐπιγρ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς στατιῶνος βλ.λ.

**στατιωνίζω** πάπ. ὑπηρετῶ ὡς φρουρός, ἐκτελῶ τὰ καθήκοντά μου ὡς φύλακος.

**στάτο** (τὸ) (ἰταλ.) μον. κ.δημ. κατάστασις, διάθεσις ψυχική : Ἐρωτόκρ.3,34 κι εἰς ἴντα στάτο βρίσκεται κανεὶς δὲν τὴ γνωρίζει.

**στατοβλάστη** (ἡ) νεώτ. ζωολ. παρὰ τοῖς βρυοζώοις, ἑκάστη τῶν μικρῶν κυτταρικῶν μαζῶν ἐν αἷς εἶναι ἐγκεκυστωμένα τὰ σπόρια.

**στατοκύστις**-εως (ἡ) νεώτ. ζωολ. ὄργανον ἰσορροπίας τῶν ὑδροβίων ἀσπονδύλων, ἀποτελούμενον ἐκ μικρᾶς κύστεως.

**στατόλιθος** (ὁ) νεώτ. μικρὸν στερεὸν σῶμα ἀσβεστολιθικῆς ἢ φωσφορικῆς συστάσεως εὑρισκόμενον ἐντὸς τῆς στατοκύστεως.

**στατόμετρον** (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ὄργανον δι' οὗ προσδιορίζεται ἡ θέσις τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ κόγχῃ.

**στάτος** Ἡσ. «σκάφη, ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς».

**στατός**-ή-όν (ἵστημι) ὁ κείμενος ἔν τινι μέρει, στημένος, τοποθετημένος, ὀθ. ἱστάμενος, στεκούμενος, ἀκίνητος, ποὺ δὲν κινεῖται ἢ δὲν ἐκινήθηκε ἀπὸ τὸν τόπο του, ὀθ. ἵππος στατὸς ὁ ἐν τῷ στάβλῳ ἱστάμενος ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ τρεφόμενος χωρὶς νὰ ἱππευθῇ ἢ νὰ τεθῇ εἰς ἐργασίαν τινά, ἀργός : Ἰλ.Ζ 506 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ· ‖ στατὸν ὕδωρ τὸ λιμνάζον : Σοφ.Φιλ.716 λεύσσων δ' εἴ που γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ· ‖ στατὸν λίκνον λίκνον ἀνατεθειμένον, ἀφιερωμένον : αὐτ.ἀπ.844· ‖ στατὸς λίθος ὁ ἑστημένος, ἱδρυμένος, ὄρθιος, στητός : ΑΠ 9,806· ‖ ἐπὶ ἀναφυκτήρων ἢ ἄλλων ἀγγείων, ὁ ἔχων βάσιν ἐπίπεδον ὥστε νὰ ἵσταται ὄρθιος : Ἐπιγρ.Δήλου φυκτήριον στατόν, Διοξ.5 στατοὺς δύο φυκτῆρας, Πάπ. φυκτηρίσκον τε στατὸν χωροῦντα χοᾶ καὶ μικρὸν πλέον· 2) τὸ ἀρσ. ὁ στατὸς ὡς οὐσ. εὐμέγεθες δοχεῖον ἔχον βάσιν καὶ δυνάμενον νὰ ἵσταται ὄρθιον : Ἐπιγρ. Δήλου στατὸς καὶ κάδος· 3) στατὸς (χιτὼν) ὀρθοστάδιον ἢ στάδιος χιτών : Δοῦρ.70J, Ἀρρ.Ἐπικτ.2,16,9· 4) στατὸς θώραξ στάδιος βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ Εἰρ.1227· 5) στατὰ αὐτόματα αὐτόματα ἱδρυμένα, στημένα ἐν εἴδει πίνακος καὶ ποιοῦντα κινήσεις τινάς : Ἥρων Αὐτομ.17, αὐτ.20,1 6) οἱ στατοὶ ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ, οἱ ἀγαθοεργοί : Ἐπιγρ.ΑΒ 305· 7) στατοὶ ἱερεῖς οἱ μόνιμοι ἱερεῖς ἐν Ρόδῳ : Ἐπιγρ.

**στατοσκόπιον** (τὸ) νεώτ. ὄργανον πρὸς σπουδὴν τῶν ἀποτόμων ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν.

**στατοῦτον** (τὸ) (λατ.) νεώτ. τὸ θέσμιον.

**στάτρια** Ἡσ. «ἐμπλέκτρια».

**στάτωρ**-ορος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. δικαστικὸς κλητήρ· 2) νεώτ. ὁ στάτης βλ.λ.

**σταυλάρχης** (ὁ) νεώτ., δημ. κ. **σταβλάρχης** ὁ διευθύνων καὶ ἐποπτεύων τοὺς σταύλους : σταυλάρχης ἱππικοῦ - πυροβολικοῦ· ‖ αὐλικὸν ἀξίωμα τοῦ ἐποπτεύοντος τοὺς σταύλους ἡγεμόνος.

**σταυλίζω** νεώτ. κ. **σταβλίζω** ἐγκαθιστῶ ζῷον ἐν τῷ σταύλῳ.

**σταύλισμα**-ατος (τὸ) κ. **στάβ-** σταυλισμὸς βλ.λ.

**σταυλισμός** (ὁ) (σταυλίζω) νεώτ. κ. **σταβ-** ἡ ἐγκατάστασις ζῴου ἢ ζῴων ἐν σταύλῳ.

**σταυλίτης** (ὁ) νεώτ. ὑπηρέτης σταύλου, ἱπποκόμος.

**σταῦλος** (ὁ) (λατ.) μον., νεώτ. κ. δημ. δ. γρ. στάβλος βλ.λ.

**σταυλοφύλαξ**-ακος (ὁ) νεώτ. στρατ. κ. **σταβ-** ἱππεὺς ἢ ἐλάτης φυλάσσων τὸν σταῦλον.

**σταυλοχιτών-ῶνος** (ὁ) νεώτ.κ. σταβ- ὁ ἐκ βαμβακεροῦ ὑφάσματος χιτών, ὁ φερόμενος ὑπὸ τῶν ἱππέων καὶ τῶν ἐλατῶν κατὰ τὴν περιποίησιν τῶν κτηνῶν καὶ εἰς πάσας τὰς σχετικὰς ἐργασίας.

**σταυνίξ** Ἡσ. «ἱέραξ».

**σταυράγκαθο** (τὸ) δημ. τὰ φυτὰ ἐχίνωψ ὁ ἰξώδης κ. ἀτρακτυλλὶς ἡ δικτυωτή.

**σταυραδερφός** (ὁ) δημ. κ. **σταυραδέρφι** (τὸ) ὁ ἀδελφοποιτὸς βλ.λ.

**σταυραετός** (ὁ) νεώτ., κ. δημ. **σταυραϊτός** τὸ πτηνὸν ἀετὸς ὁ νᾶνος· **2**) μτφ. τιμητικὴ προσηγορία τῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας κλεφτῶν, ὡς ἐχόντων ἔμβλημα εἰς τὸ μπάμπουρο τὸν ἀετόν· ‖ ὁμ. κ. τῶν μελῶν ἀνταρτικοῦ σώματος.

**σταυρανθής-οῦς-ές** νεώτ. ἐπὶ ἀνθέων, τῶν ὁποίων τὰ πέταλα σχηματίζουν σταυρόν· ‖ **τὰ** σταυρανθῆ ὡς οὐσ. οἰκογ. δικοτυληδόνων φυτῶν.

**σταυραξονικός-ή-όν** νεώτ. ἐπὶ ζῴων τῶν ὁποίων ὁ κύριος σωματικὸς ἄξων διασταυροῦται πρὸς ἄλλους δευτερεύοντας συμμετρικῶς.

**σταυραράχνη** (ἡ) δημ. τὸ ἔντομον ἀράχνη ἡ ἄπειρος.

**σταυραστήρ-ῆρος** (ὁ) νεώτ. κ. **σταύραστρον** (τὸ) εἶδός τι φύκους τῶν γλυκέων ὑδάτων.

**σταυρεπίστεγος-ον** νεώτ. ἐπὶ ναῶν, τῶν ὁποίων ἡ στέγη εἶναι σταυροειδής, σταυροθόλωτος.

**σταυρί** (τὸ) δημ. ἡ κατ' ἰσχίον διάρθρωσις τοῦ μηριαίου καὶ τοῦ λαγονίου ὀστοῦ.

**σταυρίδι** (τὸ) δημ. κ. **σαυρίδι** κ. **σαφρίδι** ὁ ἰχθὺς τραχύουρος.

**σταυρίδιον** (τὸ) μσν. τὸ σταυρίον βλ.λ.

**σταυρικός-ή-όν** μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σταυρόν, ὁ ἔχων σχῆμα σταυροῦ: Νικ.Χων.Χρον.13D **σταυρικὸν σημεῖον χειριζόμενος, - σταυρικὸς ναὸς** (ὁ σταυρεπίστεγος)· **2**) ὁ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἢ διὰ τοῦ σταυροῦ ὡς θανατικοῦ ὀργάνου γινόμενος : Τζέτζ.Χιλ.4,220 **σταυρικὸς θάνατος, - σταυρικὸν μαρτύριον.**

**σταυρικῶς** ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. διὰ σταυροῦ, ἐν σταυρῷ : Εὐστ.Πον.218,68 **γῆθεν ὑφοῦ σταυρικῶς ἐξηρμένος.**

**σταυρίον** (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ σταυρός, μικρὸς σταυρός : Θεόγνωστ.Καν.122.

**σταυρίτης** (ὁ) δημ. ὁ μὴν Σεπτέμβριος ὡς ἐκ τῆς κατ' αὐτὸν ἀγομένης ἑορτῆς τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

**σταυροαναστάσιμος-ον** μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σταυρικὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ, ὅθ. **σταυροαναστάσιμα** τροπάρια δι' ὧν μελῳδοῦνται ταῦτα: Τυπ.Σαβ.2 **καταλιμπάνεται ὁ σταυροαναστάσιμος κανὼν τῆς ὀχτωήχου.**

**σταυροβελονιά** (ἡ) δημ. εἶδός τι ραφῆς, βελονιᾶς ἐν χρ. **εἰς τὰ κεντήματα**, καθ' ἣν τὰ δύο περάσματα τοῦ νήματος διασταυροῦνται χιαστί.

**σταυροβότανο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἱεροβοτάνη.

**σταυρογάζι** (τὸ) δημ. ναυτ. τριγωνικὸν ἐπίραμμα τετραγώνου ἱστίου ἀμέσως ὑπὸ τὸ κορυφαῖον λῶμα, στῆθος.

**σταυρογραφῶ-έω** μσν. γράφω, σχηματίζω τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, σημειώνω σταυροειδῶς: Τζέτζ.ἐν Ἀν.Κρ.Ι,63 **καθὸ σταυρογραφοῦμεν.**

**σταυρόδεσμος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. εἶδός τι ἀσφαλοῦς δεσμοῦ δύο σχοινίων χιαστί, **πορτογκέζα.**

**σταυροδόχος-ον** μσν. ὁ δεχόμενος τὸν σταυρόν : Εὐφραὶμ Συρ.3,474Β· **2**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ μέρος ἔνθα στήνεται ὁ σταυρός : Θεόδ.'Αρχιμ. ἐν Συνόδ.Νικαί.2 Πράξ.4 **ἐν τῷ σταυροδόχῳ ἵστατο εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ**, Δουκάγγ.

**σταυροδρόμι(ον)** (τὸ) (ι) νεώτ. κ. δημ. τὸ σημεῖον ἔνθα διασταυροῦνται δύο ἢ πλείονες ὁδοί.

**σταυροειδής-οῦς-ές** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ κατὰ τρόπον ἢ σχῆμα σταυροῦ : 'Αέτ.7,37, - **σταυροειδὴς ναὸς** (ὁ σταυρεπίστεγος).

**σταυροειδῶς** μόν. κ.νεώτ. Ἡσ. «σταυροτύπως»· Εὐάγρ. Cotel. Mov.3,69A **σταυροειδῶς τοῖς ὤμοις περιπλεκόμενος.**

**σταυροθεοτόκιον** (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. κ. -ἰον τροπάριον ἐν ᾧ παρίσταται ἡ Θεοτόκος θρηνοῦσα πρὸ τοῦ Σταυροῦ : Εὐχολ.188 **θεοτόκιον ἢ σταυροθεοτόκιον.**

**σταυροθόλιον** (τὸ) νεώτ. εἶδός τι θολωτῆς ὀροφῆς σχηματιζομένης διὰ διασταυρώσεως δύο κυλινδρικῶν θόλων.

**σταυροθολοκτισμένος-η-ο(ν)** μσν. κ. δημ. ὁ σταυρόθολος : 'Ανών. Περὶ Τοπ.'Ιεροσολ.7 **καὶ ὁ Γολγοθᾶς σταυροθολοκτισμένος**, Δουκάγγ.

**σταυρόθολος-ον** μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐν εἴδει σταυροθολίου ἔχων ὀροφήν : Δουκάγγ.

**σταυροθόλωτος-η-ο** δημ. ἐπὶ ναοῦ, ὁ σταυρόθολος βλ.λ. : Σολωμ.'Ελ.Πολ.3,2,15 **ὁ σταυροθόλωτος ναὸς καὶ τὸ φτωχὸ ξωκκλήσι.**

**σταυροκόμιστος-ον** γλωσσ. ὁ τὸν στήριγγα βλ.λ. περιφέρων, περιενεγκών.

**σταυρόκομπος** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. εἶδός τι δεσμοῦ, ἄ. σταυρὸς βλ.λ.12).

**σταυροκόπημα** (τὸ) νεώτ., δημ. κ. **σταυροκόπι** ἐπανειλημμένη ἐκτέλεσις τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ.

**σταυροκόπι** (τὸ) δημ. συνεχὲς σταυροκόπημα.

**σταυροκοποῦμαι-έομαι** νεώτ., δημ. **-κοπιῶμαι** κ. **-ιέμαι** κάμνω ἐπανειλημμένως τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.40 **μιὰ γραῖα .. ἐσταυροκοπεῖτο καὶ ἔλεγε**, Καρκδ.Λυγ.43.

**σταυροκουνιάδος** (ὁ) δημ. ὁ ἀδελφοποιτὸς τοῦ συζύγου.

**σταυρολάτρης** (ὁ) μσν. ὁ λατρεύων, λάτρης τοῦ σταυροῦ : Cotel.Mon. 3,509A.

**σταυρόλεξο(ν)** νεώτ. κ. δημ. εἶδός τι παιγνίου σταυρωτῶς ἀναγινωσκομένων λέξεων.

**σταυρόλιθος** (ὁ) νεώτ. πυριτικόν τι ἅλας.

**σταυρομάννα** (ἡ) δημ. μήτηρ τοῦ σταυραδερφοῦ βλ.λ.

**σταυρόμορφος-ον** μσν. ὁ ἔχων μορφὴν σταυροῦ, ὁ **σταυροειδής** : Πισίδ.Γ 'Εξαήμ.429.

**σταυρομύτης** (ὁ) δημ. κ **στραβομύτης** τὸ πτηνὸν λοξίας ὁ σταυρορραμφής.

**σταυρόνημα-ατος** (τὸ) νεώτ. ἀστρον. σύστημα λεπτοτάτων νημάτων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμενικοῦ φακοῦ τοῦ τηλεσκοπίου.

**σταυρόξυλα** (τὰ) δημ. ξύλα σταυροειδῶς τοποθετημένα εἰς ξύλινόν τι κατασκεύασμα.

**σταυροπαγής-οῦς-ές** μσν. ὁ παγεὶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ὁ σταυρωθείς : Εὐδοκ.π.' Bandin.Bibl. Med. I,231, 201, αὐτ.232,282.

**σταυροπατέρας** (ὁ) δημ. ὁ πατὴρ τοῦ **σταυραδερφοῦ** βλ.λ.

**σταυροπάτης** (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πατῶν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ὅθ. ἀσεβής, ἀντίχριστος : Παράρτ.Συνόδ.8 **οἱ σταυροπάται τοὺς ἰδίους σταυροὺς ἠθέτησαν**· **2**) δημ. κλέπτης καὶ ἰδ. ζῳοκλέπτης, ὀνομασθεὶς ἐκ τῆς δεισιδαιμονίας τῶν παλαιοτέρων λῃστῶν νὰ χαράσσουν σταυρὸν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς διὰ νὰ μένουν ἀσύλληπτοι.

**σταυροπατία** (ἡ) μσν. τὸ καταπατεῖν τὸν σταυρόν, ἀποστασία ἀπὸ τῆς πίστεως, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἐπιορκούντων : Σίμων Βυζ. ἐν 'Επιστ. πρὸς Ἰω.Νικοφυλ. **εἰς σταυροπατίαν καταστήσει.**

**σταυροπατῶ-έω** μσν. καταπατῶ τὸν σταυρόν : 'Ανών. in Poenitent.n. Morin.119 **ἐσταυροπάτησας ποτε διὰ πορνείαν εἴτε δι' ἄλλον τρόπον.**

**σταυροπηγιακός-ή-όν** νεώτ. ἐκκλ. ἐπὶ μονῶν, ὁ ὑπαγόμενος οὐχὶ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐγχωρίου ἐπισκόπου, ἀλλὰ τοῦ πατριάρχου.

**σταυροπήγιον** (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ἡ εἰς τὰ θεμέλια κτιζομένης μονῆς πῆξις σταυροῦ πεμφθέντος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου πρὸς ἔνδειξιν ὅτι αὐτὴ ὑπάγεται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του : Basilic.1,1,4 **προσκαλεῖν . . τὸν ἐπίσκοπον καὶ ποιεῖν σταυροπήγιον· 2)** μσν. τὸ δικαίωμα τοῦ ποιεῖν οὕτω : Δουκάγγ.· **3)** ὁμ.μσν. σταυρὸς ἢ ὄργανον βασανιστικόν : Ms. S. Marini **ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη λίαν καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τὸ σταυροπήγιον.**

**σταυροπληγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **σταυροπληξία** σύγχρονος χιαστὶ παράλυσις τοῦ ἑνὸς ἄνω ἄκρου καὶ τοῦ ἀντιθέτου κάτω.

**σταυροπόδης** (ὁ) δημ. ὁ καθήμενος **μὲ ἐσταυρωμένας** τὰς κνήμας.

**σταυροπόδι** ἐπίρρ. δημ. τρόπος καθίσματος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ ἀνακλίντρου μὲ τοὺς πόδας ἐσταυρωμένους, ὅ. διπλοπόδι.

**σταυροπροσκύνησις-εως** (ἡ) μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ : Στουδ. Θεόδ.π.Gretzer.Περὶ Σταυρ.3,487· ‖ **Κυριακὴ τῆς σταυροπροσκυνήσεως** ἡ τρίτη Κυριακὴ τῶν νηστειῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ὁπότε προβάλλεται εἰς προσκύνησιν ὁ τίμιος Σταυρός : Δουκάγγ.

**σταυρός** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὄρθιος πάσσαλος ἢ ξύλον μακρὸν ἐστημένον ὄρθιον, χάραξ, σκόλοψ, παλούκι : Ἰλ.Ω 453, Ὀδ.Ξ 11 **σταυροὺς ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα πυκνοὺς καὶ θαμέας,** Θουκ.4,90, Ξεν.Ἀν.5,2,21· ‖ ἐπὶ πασσάλων ἐμπεπηγμένων ὅπως χρησιμεύσωσιν ἀντὶ θεμελίου : Ἡρ.5,16, Θουκ.7,25 (σταυροὺς) **πρὸ τῶν παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν· 2)** ὄργανον θανατικῆς ἐκτελέσεως ἐκ δύο δοκῶν κατ' ὀρθὴν γωνίαν συνδεδεμένων, ἐφ' οὗ προσεπασσαλοῦτο ὁ κατάδικος μὲ τὰς χεῖρας τεταμένας καὶ οὗ τὸ σχῆμα παρίσταται διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ γράμματος Τ (Λουκ.Δίκ.Φων.12) : Διόδ.Σ 2,18, ΚΔΜατθ.27,40 **εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ,** Πλούτ.Ἠθ.544Α· ‖ **ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπάγομαι** ὁδηγοῦμαι ἵνα σταυρωθῶ, ἵνα ὑποστῶ τὸ διὰ τοῦ σταυροῦ μαρτύριον : Λουκ.Περιγρ.34· σταυρὸν **λαμβάνω ἢ αἴρω ἢ βαστάζω** μτφ. ἐπὶ ἑκουσίων παθημάτων : ΚΔ Ματθ.10,38 **καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ,** αὐτ.16,24 **εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν . .** ἀράτω **τὸν σταυρὸν αὐτοῦ,** αὐτ.Λουκ.9,23, αὐτ.14,27· ‖ πάσσαλος πρὸς ἀνασκολόπισιν : Πλούτ.Ἀρτξ.17· ‖ μσν., νεώτ. κ. δημ. κατ' ἐξοχὴν τὸ σταυροειδὲς ξύλινον κατασκεύασμα, ἐφ' οὗ ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον ὁ Ἰησοῦς Χριστός· ‖ **τοῦ Σταυροῦ** ὀνομασία διαφόρων χριστιανικῶν ἑορτῶν οἷον τῆς εὑρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τῆς ὑψώσεως κ. ἄ.· ‖ δημ. φρ. **κάνω τὸ σταυρό μου** κάμνω τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, σταυροκοποῦμαι, δθ. μτφ. ἐκπλήσσομαι, διαπορῶ· ‖ ὁμ. **κάνε τὸ σταυρό σου καὶ τράβα** ἀποφάσισεν ἢ ἐπιχείρησον ἀνενδοιάστως τι, - **μὰ τὸ σταυρὸ** ὅρκος ἐπὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ· **3)** ὁμ. τὸ ἄνω ὄργανον ἢ τὸ σχῆμα αὐτοῦ γραπτόν, γλυπτὸν ἢ κεντητόν, ὡς ἱερὸν σύμβολον τῆς χριστιανικῆς πίστεως : Σολωμ.Λάμπρ.Τὸ **παράπονο τῆς Μαρίας** 4,2 **κάνω στὸ δεξί της χέρι αἱματώδη σταυρό· 4)** ὁμ. τὸ διὰ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς, φερομένων ἀπὸ τοῦ μετώπου εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ στήθους καὶ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου εἰς τὸν ἀριστερόν, ποιούμενον σχῆμα ὑπὸ τῶν προσευχομένων χριστιανῶν, ὅ. κυριακὸν σημεῖον ἢ σημεῖον τοῦ σταυροῦ· **5)** νεώτ. κ. δημ. πᾶν πρᾶγμα ἢ κατασκεύασμα ἔχον σχῆμα σταυροειδές, οἷον κόσμημα, παράσημον, σῆμα : **ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος, - σταυρὸς ἀπὸ μαργαριτάρια· 6)** μσν. τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ὡς σφραγὶς εἰς συμβόλαια, ὁμόλογα κττ. : Νικήτ.Θεασ.347 **σταυροὺς ἐν χάρτῃ οἰκειοχείρως ποιῶν· 7)** μσν. τὸ σκῆπτρον τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κων/πόλεως : Δουκάγγ.· **8)** διακριτικόν τι σημεῖον ἐν τοῖς ἀντιγράφοις· **9)** νεώτ. κ. δημ. **Ἐρυθρὸς Σταυρὸς** σταυρὸς ἐρυθροῦ χρώματος χρησιμοποιούμενος ὡς σῆμα μεγάλης διεθνοῦς φιλανθρωπικῆς ἰδ. νοσοκομειακῆς ὀργανώσεως : **νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ· 10)** δημ. σημεῖον τοῦ μετώπου κείμενον μεταξὺ τῶν ὀφρύων καὶ τῆς ῥίζης τῆς ρινός : **τόνε βάρεσε στὸ σταυρό· 11)** νεώτ. ζῳολ. τὸ θαλάσσιον ζῷον ἀστερίας· **12)** νεώτ. ναυτ. εἶδός τι δεσμοῦ, ὅ. σταυρόκομπος· **13)** νεώτ. μηχ. τὸ ζύγωμα τὸ συνδέον τὸ βάκτρον τοῦ ἐμβόλου μὲ τὸν διωστῆρα· **14)** νεώτ. κ. δημ. ἄστρον. **Σταυρὸς (Βάρειος)** (ὀνομασία τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κύκνου) : Κρυστ. Ἀγροτ. Τὸ νεραϊδόπαιδο 7 **στὸν οὐρανὸ μεσάνυχτα δείχνει ὁ Σταυρὸς κι ἡ Πούλια·** ‖ **Σταυρὸς νότιος** ἀστερισμὸς τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου.

**σταυρασκίαστος** (ὁ,ἡ) μσν. ὁ σκιαζόμενος ὑπὸ σταυροῦ : Στουδ.Θεόδ.138Α **σταυροσκίαστον ἐν κάρᾳ φοροῦν ἄορ.**

**σταυροσκόπιον** (τὸ) νεώτ. πλακίδιον ὡρισμένου ὀρυκτοῦ, τὸ ὁποῖον κόπτεται καταλλήλως καὶ εἰς ὡρισμένον πάχος καὶ δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῆς κατασβεστικῆς γωνίας τῶν ὀρυκτῶν εἰς τὸ πολωτικὸν μικροσκόπιον.

**σταυρότυπος-ον** ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸν τύπον, τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ· ‖ ἐπίρρ. -ως· Ἡσ.

**σταυρουδάκι** (τὸ) δημ. μικροσκοπικὸς σταυρός, καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῶν διανεμομένων κατὰ τὰς βαπτίσεις, σταυρίδιον : Μαλακ.Συντρ.105.

**σταυροφάνεια** (ἡ) μσν. ἡ ἐπιφάνεια, ἐμφάνισις τοῦ σταυροῦ : Ἐγκώμ.Ἁγ.Βαρβάρας **ἐξῆλθεν μετὰ σταυροφανείας εἰς τὸν τόπον.**

**σταυροφανῶς** ἐπίρρ., μσν. κατὰ τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ, ὡς φαίνεται ὁ σταυρός : ΑΠ 1,60 σταυροφανῶς **τανύεις παλάμας.**

**σταυροφορία** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ φέρῃ τις σταυρόν· ‖ ἑκάστη τῶν ὀκτὼ ἐκστρατειῶν, ἃς ἐπεχείρησαν οἱ σταυροφόροι βλλ. μὲ σκοπὸν ἢ μὲ πρόφασιν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἁγίας Γῆς ἀπὸ τῶν ἀλλοθρήσκων· **2)** μτφ. ἀγὼν σύντονος ὑπέρ τινος σκοποῦ καὶ ἰδίᾳ κατὰ κακοῦ τινος : **σταυροφορία κατὰ τῆς ἑλονοσίας.**

**σταυροφόρος-ον** Ἐπιγρ., μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων σταυρόν : Ἐπιγρ.Κωρύκου, ΑΠ 8,146, Ἐφραὶμ Σύρ.2,61Ε **ὅταν μὴ γενναία ψυχὴ τὰ πάθη ἀνατρέφῃ τῇ σταυροφόρῳ δυνάμει,** Στουδ.Θεόδ. 394D **ἀραμένη σταυροφόρον βίον· 2)** πολεμιστὴς τοῦ μεσαίωνος ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς τὰς πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἁγίας Γῆς ἐκστρατείας, οἵτινες ἔφερον ἐπὶ τοῦ στήθους ἢ τοῦ βραχίονος ἢ τοῦ ὤμου ἐπερραμμένον ἐρυθρὸν σταυρόν.

**σταυροφορῶ-έω** μσν. κ. νεώτ. φέρω, βαστάζω τὸν σταυρόν : Νικ.Χων.253Α **σταυροφορήσας οἴκοθεν· 2)** νεώτ. μετέχω σταυροφορίας.

**σταυροφύλαξ-ακος** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ φυλάττων τὸν σταυρόν, ὁ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἱεροσολύμων φυλάσσων τὸν Τίμιον Σταυρόν : Κύριλλ.Βί. Σάβ.π.Cotel.Mon.3,246Α, Βί.Εὐθυμ.2,273C.

**σταυροχαρής-οῦς-ές** μσν. ὁ ἀγαπῶν τὸν σταυρόν : Εὐδοκ.π.Bandin.Bibl.Med.1,231,204.

**σταυρῶ-όω** (σταυρός) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. σταυρώνω, ἀόρ. (ἐ)σταύρωσα, παθ. ἀόρ. ἐσταυρώθην, δημ. (ἐ)σταυρώθηκα, μτχ. παθ. παρακ. (ἐ)σταυρωμένος, περιβάλλω χῶρον διὰ σταυρῶν, περιφράσσω διὰ σκολόπων ἢ πασσάλων, περιχαρακῶ τόπον τινά : Θουκ.7,25 **ὅμως δ' αὖθις οἱ Συρακούσιοι ἐσταύρωσαν,** Διόδ.Σ 2,41 **ξύλοις μεγίστοις καὶ ἀγκύραις τὰ βάθη ἐσταύρωσαν·** κ. παθ. : Θουκ.6,100· **2)** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. καθηλῶ τινα ἐπὶ σταυροῦ, ἀνασκολοπίζω, προσ-

ηλώνω ἐπὶ σταυροῦ, θανατώνω διὰ σταυρικοῦ θανάτου : Πολύβ.1,86,4 τοὺς αἰχμαλώτους ἐσταύρωσαν, ΚΔ Ματθ.20,19 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, Κριτόδημ.ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),200· 3) δημ. συνεκδ. βασανίζω, τυραννῶ, ταλαιπωρῶ τινα πιλατεύω : τὸν ἐσταύρωσες μὲ τὰ πειράγματά σου· 4) μτγν. σταυρῶ τὴν σάρκα καταστρέφω τὴν δύναμιν αὐτῆς : ΚΔ Γαλ.5,24 οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· 5) ἧλος ἐσταυρωμένος ἧλος, καρφὶ ἀπὸ σταυρὸν ἐν χρ. ὡς περίαπτον : 'Ασκληπιάδ.Ν π.'Αλέξ.Τραλλ.Ι,15· 6) δημ. τοποθετῶ δύο πράγματα σταυροειδῶς, δένω εἰς σχῆμα σταυροῦ : φρ. τί σταύρωσες τὰ χέρια σου; (διατί μένεις ἀδρανής;)· 7) ὁμ. δημ. ποιῶ, κάμνω τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπί τινος πράγμ. ἢ προσώπου ὅπως εὐλογήσῃ ταῦτα ἡ θεία χάρις ἢ ἀποστρέφῃ ἀπ' αὐτῶν κακόν τι : σταύρωσα τὸ φωμὶ - τὸ παιδί· 8) ὁμ. δημ. συναντῶ, συντυχαίνω, διασταυροῦμαι πρός τινα : δ.τραγ. κάτω στὰ δασὰ πλατάνια στὴ κρυόβρυση σταύρωσε δυὸ παλληκάρια ὥρια λυγερή· 9) φρ. δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς χρήματα, εἰσπράττω, π.άνω : δὲ σταύρωσα φράγκο - δεκάρα σήμερα· || ὁμ. δὲν σταυρώνω φύλλο δὲν μοῦ τυχαίνουν, δὲν μοῦ ἔρχονται καλὰ χαρτιὰ εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον· 10) νεώτ. ναυτ. σταυρώνω κεραίαν διευθετῶ αὐτὴν σταυροειδῶς ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἱστόν· σταύρωσον! κέλευσμα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω διευθετήσεως τῆς κεραίας· 11) ρημστ π. σταύρωσις, σταύρωμα, σταυρωτής, σταυρωτός.

**σταύρωμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. περίφραξις διὰ πασσάλων, περιχαράκωσις : Θουκ.5,10, αὐτ.6,64 παρά τε τὰς ναῦς σταύρωμα ἔπηξαν, αὐτ.74, Ξεν.'Ελλ.3,2,3· 2) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σταυρώνω βλ.λ.2), καθήλωσις, ἐπὶ σταυροῦ, θανάτωσις διὰ σταυρικοῦ θανάτου· 3) δημ. ἡ πρώτη σχηματοποίησις τοῦ ἐμβρύου, ἰδ. τῶν πτηνῶν ἐν τοῖς ᾠοῖς.

**σταυρώσιμος**-ον ἀρχ. λεξ., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ : σταυρώσιμοι ἡμέραι (αἱ τῆς Μ 'Εβδομάδος)· || μσν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. σταυρώσιμον ὡς οὐσ. τροπάριον ἢ κανὼν πρὸς τιμὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· 2) 'Ησ. ἐν λ. ἀκολοπώνυμον «ἄξιος σταυρώσεως».

**σταύρωσις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ τοποθέτησις σταυρωμάτων ἢ χαρακωμάτων, ἡ διὰ σκολόπων περίφραξις : Θουκ.7,25· 2) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρόσπηξις ἐπὶ σταυροῦ, ὁ μαρτυρικὸς διὰ σταυροῦ θάνατος.

**σταυρωτής** (ὁ) νεώτ., δημ. ὀνομ. πληθ. -ῆδες, ὁ σταυρώνων, ὁ θανατῶν τινα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· 2) μτφ. ἐνοχλητικός, φορτικός, βασανιστής· || δημ.χλευαστικὴ προσωνυμία τῶν χωροφυλάκων.

**σταυρωτός**-ή-ό(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς σχῆμα σταυροῦ διατεθειμένος, σταυροειδής. εἶχε τὰ χέρια του σταυρωτά, - σταυρωτὸς ναὸς (ὁ σταυρεπίστεγος),-σταυρωταὶ λέξεις (εἶδος γρίφου)· 2) εἰδ.νεώτ. κ. δημ. ὁ σταυροειδῶς ἐρραμμένος, ὁ διπλούμενος εἰς τὸ στῆθος : σταυρωτὸ σακκάκι· || ἐπίρρ. -ά σταυροειδῶς.

**σταφίδα** (ἡ) δημ. προφ. τοῦ σταφίς βλ.λ.

**σταφιδάμπελος** (ἡ) νεώτ. ποικιλία ἀμπέλου, κλήματος, οὗ ὁ καρπὸς ξηραινόμενος εἶναι ἡ μαύρη κορινθιακὴ σταφίς· 2) κτ. ἐπέκτ. κτῆμα πεφυτευμένον διὰ τῶν ὡς ἄνω κλημάτων.

**σταφιδέμπορος** (ὁ) νεώτ. ἔμπορος σταφίδων.

**σταφιδεργοστάσιον** (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον καθαρισμοῦ, ἐπεξεργασίας καὶ συσκευῆς τῆς ξηρᾶς σταφίδος.

**σταφιδευταῖος**-α-ον (σταφίς) ὁ ἐκ ξηρῶν σταφυλῶν, ὁ στεμφυλίτης : 'Ιππ.Νούσ.3,17.

**σταφιδιάζω** δημ. ἐπὶ σταφυλῆς, ρικνοῦμαι, ξηραίνομαι, μεταβάλλομαι εἰς σταφίδα· 2) μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. καὶ πραγμ., ζαρώνω, ἀποσκελετοῦμαι, στεγνώνω, ἰδίᾳ λόγῳ γήρατος ἢ νόσου.

**σταφιδιασμα** (τὸ) δημ. ἡ ρίκνωσις τῶν σταφυλῶν καὶ μεταβολὴ αὐτῶν εἰς σταφίδας· 2) μτφ. ἐπὶ προσ., ρίκνωσις, ζάρωμα, στέγνωμα.

**σταφιδικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σταφίδα : σταφιδικὸν ζήτημα, - σταφιδικὸς ὀργανισμός, - σταφιδικὸν ἰνστιτοῦτον.

**σταφιδίνη** (ἡ) νεώτ κ. δημ. συμπεπυκνωμένον ἐκχύλισμα σταφίδος.

**σταφίδιος**-ον ὁ ἐκ σταφίδων, ὁ. στεμφυλίτης : 'Ιππ.Νούσ.3,17 σταφίδιος οἶνος.

**σταφιδίτης** οἶνος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ σταφίδιος οἶνος : 'Ορειβ.ἀπ.19, Γλωσσ.

**σταφιδόκαρπος** (ὁ) νεώτ. ὁ καρπὸς τῆς σταφιδαμπέλου, σταφίς, σταφίδα.

**σταφιδοκτήμων**-ονος (ὁ) νεώτ. ὁ ἰδιοκτήτης σταφιδαμπέλων, παραγωγὸς σταφίδος.

**σταφιδόπαν(ν)ο** (τὸ) δημ. ὀθόνη ἀπὸ καραβόπανον, διὰ τῆς ὁποίας καλύπτεται ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ξηραινομένη σταφὶς ἐν καιρῷ βροχῆς.

**σταφιδοπαραγωγός**-όν νεώτ. ὁ παράγων σταφίδα : σταφιδοπαραγωγοὶ περιφέρειαι· || τὸ ἀρσ. σταφιδοπαραγωγός ὡς οὐσ. σταφιδοκτήμων παράγων σταφίδα πρὸς ἐμπορίαν.

**σταφιδοποιία** (ἡ) μσν. παρασκευὴ σταφίδων, ξήρανσις αὐτῶν : Γεωπ.5,52.

**σταφιδοσάκχαρον** (τὸ) νεώτ. τὸ ἐν τῇ σταφίδι περιεχόμενον σάκχαρον.

**σταφιδόφωμο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἄρτος, πλακούντιον περιέχον σταφίδα.

**σταφιδῶ-όω** μτγν. κ. μσν. διὰ ξηράνσεως κάμνω τὰς ἀσταφίδας : Διοσκ.5,19· κ. παθ. : Γεωπ.5,45,4.

**σταφίς**-ίδος (ἡ) μσν. κ. νεώτ., δημ. -ίδα ἡ ἀσταφὶς βλ.λ.Ι), ὁ καρπὸς τῆς σταφιδαμπέλου : ΠΔ 'Αριθμ.6,3 σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγετε, 'Επιγρ.Δήλου, Πάπ.· || νεώτ. κ. δημ. ὁ καρπὸς τῆς σταφιδαμπέλου· 2) συνεκδ. τὸ φυτὸν σταφιδάμπελος· 3) κτ. ἐπέκτ. φυτεία σταφιδαμπέλων· 4) σταφὶς ἡ ἀγρία τὸ φυτὸν δελφίνιον ἡ ἀγρία σταφὶς ἢ φθειροκτόνον, φειροβότανο, φειρόχορτο, φειριάρικο, ἀγριοσταφίδα : 'Ιππ.Φύσ.Γυν.95, Διοσκ.4,152, Πλίν.Φι.23,17· 5) δημ. φρ. ἔγινε σταφίδα στὸ μεθύσι ἐμεθύσθη μέχρις ἀναισθησίας· πρβλ. ἔγινε φέσι-σκνίπα.

**σταφιδαγρία** (ἡ) νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν σταφὶς βλ.λ.4) ἡ ἀγρία.

**στάφνη** (ἡ) δημ. τὸ ὄργανον στάθμη.

**σταφνίζω** δημ. μετρῶ διὰ τῆς στάθμης.

**στάφνισμα** (τὸ) δημ. μέτρησις διὰ τῆς στάθμης βλ.λ.

**σταφνοκάκι** (τὸ) δημ. εἶδος μεγάλου τετραπλεύρου δικτύου.

**στάφος** 'Ησ. «σκάφος, λεκάνη».

**σταφυλάγρα** (ἡ) κ. νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὴ λαβίς, δι' ἧς συγκρατεῖται ἡ σταφυλίς, κιονὶς κατὰ τὰς ἐπ' αὐτῆς ἢ περὶ αὐτὴν ἐγχειρήσεις : 'Ιππ.'Ιητρ. 9, Παῦλ.Αἰγ.6,31.

**σταφυλαία** (ἡ) νεώτ. γένος σταφυλαιοειδῶν φυτῶν.

**σταφυλαιοειδῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογέν. σαπινδικῶν φυτῶν.

**σταφυλάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σταφύλι, μικρὸς βότρυς· 2) τὸ φυτὸν ἀείζωον.

**σταφυλεπάρτης** (ὁ) (ἐπαίρω) μτγν., μσν. ἡ σταφυλάγρα βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.3,26.

**σταφύλη** (ἡ) τὸ μετάλλινον βαρίδιον τῆς στάθμης τῶν τεκτόνων καὶ κτιστῶν καὶ αὐτὴ ἡ στάθμη,

ἄ. μολύβδοινα, ζύγι : Ἰλ.Β 765 [ἵππους] **σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας** [κατὰ τὸ ὕφος ἴσας μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ κανόνος], Καλλ.ἀπ.159, Ἡσ.

**σταφυλή** [ἡ] κ. μσν. κ.νεώτ., δημ. **σταφύλι** [τὸ], ὁ βότρυς βλ.λ., ὁ καρπὸς τῆς ἀμπέλου : Ἰλ.Σ 561 **σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν**, Ὀδ.Ε 69, αὐτ. Η 121, Πλάτ.Νόμ.844E, Θεόκρ.1,46· || κ. περιληπτ. καθ' ἑνικ. : ΚΔ Ἀποκ.14,18 **ὅτι ἤκμασεν ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς**, Πάπ.· || κ. ἐπὶ ὡρίμων, προσφάτων βοτρύων, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ὄμφαξ καὶ σταφίς : ΑΠ 5,303 **ὅτ' ἧς σταφυλή, παρεπέμφω**· **2**) **σταφυλὴ ἡ ἀγρία** τὸ φυτὸν μήλωθρον βλ.λ.II : Θεόφρ. ΦΙ 3,18,11, Πλίν.ΦΙ 22,21· **3**) κ. νεώτ. ἀνατομ. ἡ κιονὶς βλ.λ. τοῦ φάρυγγος, ὅταν κατὰ τὸ ἄκρον οὕτως οἰδαίνηται, ὥστε νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς σταφυλὴν κρεμαμένην ἐκ τῆς κληματίδος : Ἱππ.Προγν. 23, Νικοφ.28, Ἀριστλ.ΖΙ 493a,3 **ὃς ἐὰν ἐξυγρανθεὶς φλεγμήνῃ, σταφυλὴ καλεῖται καὶ πνίγει**· || γεν. ἡ κιονίς : Ἀρχιγ.π.Γαλ 12,969, οὐτ.974· **4**) φλεγμονὴ τῆς κιονίδος : Ἐπιγρ., Γαλ.7,731.

**σταφυληγῶ-έω** πάπ. μεταφέρω σταφυλάς.

**σταφυληκόμος-ον** [κομέω] μτγν. ὁ καλλιεργῶν σταφυλάς, ἀμπελουργός : Νόνν.Δ 9,29.

**σταφυλητομία** [ἡ] μτγν. τομὴ τῆς σταφυλῆς βλ.λ.3], τῆς κιονίδος, τοῦ σταφυλίτου : Πολυδ.4,185.

**σταφυλητόμος-ον** μτγν. ὁ τέμνων, κόπτων σταφυλάς : Νόνν.Δ 7,165.

**σταφυληφόρος** [ὁ] πάπ. ὁ συλλέγων σταφυλάς.

**σταφύλι** [τὸ] δημ. ἡ σταφυλὴ βλ.λ.II.

**σταφυλίζειν** Ἡσ. «τὸ συνι⟨σ⟩άζειν τὰς ὤας τοῦ ἱματίου».

**σταφυλικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σταφυλήν, ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : **σταφυλικὸν ὀξύ**.

**σταφυλῖνος** [ὁ] κ. μσν., μτγν. κ. θηλ. [Ἀθήν.9, 371(;)] εἶδός τι δαυκίου, καρρότο : Ἱππ.Ἀφ.242, Νίκ.ἀπ.71· || **σταφυλῖνος** κηπευτός ὁ ἥμερος δαῦκος : Διοσκ.3,52· || **σταφυλῖνος ἄγριος** ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς φυόμενος : αὐτ.· **2**) τὸ φυτὸν βρυωνία : Σχόλ.Νίκ.Θηρ 868· **3**) ἔντομον ἔχον μέγεθος σφονδύλης βλ.λ. : Ἀριστλ ΖΙ 604b,18 **καὶ ἐὰν σταφυλῖνον περιχάνῃ**, Ἱππιατρ 119, Ἡσ.

**σταφυλιοκαύστης** [ὁ] μτγν., μσν. ὄργανον πρὸς καυτηρίασιν τῆς σταφυλῆς, τῆς κιονίδος βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.6,31 [δ.ἀνάγν. σταφυλο-].

**σταφύλιον** [τὸ] μτγν. ὑποκορ. τοῦ σταφυλὴ βλ. λ.II : Μᾶρκ.Αὐρ.6,13 **ὁ Φάλερνος χυλάριόν ἐστι ἐκ σταφυλίου**, Πάπ.

**σταφυλίς-ίδος** [ἡ] σταφυλή, βότρυς, σταφύλι : Θεόκρ.27,9· **2**) ἡ **ἐξῳδηκυῖα** σταφυλή, κιονίς, σταφυλίτης: Ἱππ.Νούσ.2,29· **3**) Ἡσ. «γαργαρεών».

**σταφυλίτης** [ὁ] μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ τὰς σταφυλὰς φυλάττων, προσωνυμία τοῦ Διονύσου : Αἰλ.ΠΙ 3,41· **2**) νεώτ. κ. δημ. ἡ σταφυλή, ἡ κιονίς.

**σταφυλῖτις-ιδος** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῆς σταφυλῆς, τοῦ σταφυλίτου, κιονῖτις.

**σταφυλοβολεῖον** [τό] μτγν. κ. -βόλιον [Πολυδ. 1,245, ΑΒ 303] τόπος ἢ δοχεῖον ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς πάτησιν, ληνός, πατητήρι : Πολυδ.7,151, αὐτ.10,129.

**σταφυλόδενδρον** [τὸ] μτγν. τὸ φυτὸν σταφυλοειδὴς ὁ πτερωτός : Πλίν.ΦΙ 16,69.

**σταφυλοδρόμας** [ὁ] κ. -δρόμος [ΑΒ 305, Ἡσ.] ὁ δρομεύς, ὁ τρέχων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Καρνείων, ὀνομ. ἀξιωματούχου ἱερατικοῦ τινος ἀξιώματος ἐν Σπάρτῃ : Ἐπιγρ., ΑΒ 305· **2**) Ἡσ. «σταφυλοδρόμοι, παρορμῶντες τοὺς ἐπὶ τρύγῃ».

**σταφυλοειδής-οῦς-ές** νεώτ. ὁ ὁμοιάζων πρὸς σταφυλήν, πρὸς βότρυν.

**σταφυλοθεραπεία** [ἡ] νεώτ. ἡ πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν ἄφθονος κτ.ἰατρ. κανονισμὸν χρῆσις νωπῶν σταφυλῶν ἢ γλεύκους ὡς ἡμερησίου τροφῆς.

**σταφυλοκάτοχον** [τὸ] μτγν. ἡ σταφυλάγρα : Ἀέτ. π. J. G. Schneider, αὐτ. π. Νίκ. Ἀλεξ.511,243.

**σταφυλοκαύστης** [ὁ] μτγν. κ.μσν., νεώτ. κ. **σταφυλοκαυτήρ-ῆρος** δ. ἀνάγν. τοῦ σταφυλιοκαύστης βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.6,79.

**σταφυλοκλοπίδης** [ὁ] μτγν., δωρ. **-δας** ὁ κλέπτης σταφυλῶν : Λεων.Ἀλεξ.ΑΠ 9,348.

**σταφυλοκοκκίασις-εως** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ὀξεῖα πυοδερμῖτις ἐκ μολύνσεως διὰ σταφυλοκόκκου.

**σταφυλοκοκκικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σταφυλόκοκκον ἢ τὴν σταφυλοκοκκίασιν.

**σταφυλόκοκκος** [ὁ] νεώτ. μικροβιολ. γένος μικροβίων ἐκ τῶν στρεπτοκοκκοειδῶν.

**σταφυλολόγος** [ὁ] λεξ. ὁ συλλέγων σταφυλάς : Σουΐδ. ἐν λ. ποίην [δ.ἀνάγν. σταχυολόγος].

**σταφυλοπλασ[τ]ία** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. κ. **σταφυλοπλαστική** ἐγχείρησις δι' ἧς ἀποκαθίσταται ἡ ἀκεραιότης τῆς σταφυλῆς, τῆς κιονίδος.

**σταφυλοπλαστικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σταφυλοπλαστίαν· **2**) τὸ θηλ. **σταφυλοπλαστική** ὡς οὐσ. ἡ σταφυλοπλαστία.

**σταφυλορραφία** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἐγχείρησις δι' ἧς συρράπτεται ἡ ἐσχισμένη σταφυλή, ἡ κιονίς.

**σταφυλόρωγα** [ἡ] δημ. ἡ ῥὰξ σταφυλῆς.

**σταφυλοσάκχαρον** [τὸ] νεώτ. κ. δημ. ἡ γλυκόζη.

**σταφυλοτομία** [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. ἐγχείρησις καθ' ἣν ἐκτέμνεται ὅλη ἡ σταφυλή, ἡ κιονίς, ἢ μέρος αὐτῆς : Βέττ.Βάλ.110,3· **2**) νεώτ. ἰατρ. ἐγχείρησις καθ' ἣν ἐκτέμνεται τὸ σταφύλωμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

**σταφυλοτόμον** [τὸ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. χειρουργικὸν μαχαιρίδιον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν σταφυλοτομίας βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.6,31.

**σταφυλοτομῶ-έω** μτγν. κόπτω σταφυλάς· **2**) ἰατρ. ἐκτέμνω τὴν σταφυλήν, τὴν κιονίδα, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3,46, Βέττ.Βάλ.127,20.

**σταφυλοφαρυγγῖτις-ιδος** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ταυτόχρονος φλεγμονὴ τῆς σταφυλῆς, ἤτοι τῆς κιονίδος, καὶ τοῦ φάρυγγος.

**σταφυλοφόρος-ον** κ. μσν. ὁ φέρων σταφυλάς : Εὐστ.1625,14 **σταφυλοφόροι κόφινοι**· **2**) **τὸ σταφυλοφόρον** μόριον ἡ σταφυλή, κιονίς : Ἀριστλ. ΖΙ 493a,2 **ἔσω δὲ ἄλλο μόριον σταφυλοφόρον**.

**σταφύλωμα-ατος** [τὸ] μτγν. κ. νεώτ. οὐλώδης προεξοχὴ ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς ἢ τοῦ σκληρωτικοῦ χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ : Κέλσ.7,7,11, Διοσκ. 1,105, Γαλ.7,732, αὐτ.19,435, Ἀέτ.7,36, αὐτ.37.

**στάφφα** [ἡ] [ἰταλ.] δημ. λωρίον συγκρατοῦν ὑπὸ τὸ πέλμα τὴν περισκελίδα τῶν ἱππέων, ὑποπέζιον.

**σταχάνη** [ἡ] [ἵστημι, στήκω] μτγν. ζυγὸς βλ.λ. : Ζήν.3,16 **δικαιότερος σταχάνης** [ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων], Διογεν.4,28, Λιβάν.Ἐπιστ.1363, Σουΐδ.

**στάχι** [τὸ] μτγν. κ. δημ. εἶδός τι μίλτου : Θεοδοσ.Καν.343H· **2**) δημ.κ.-υ πληθ.-ια στάχυς βλ.λ.I): Χατζόπ.8ρ.Θρ.107, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 59,2 **τούτη ἡ γῆ ποὺ θὰ μᾶς λειώσῃ ξανὰ στάχια θὰ φυτρώσῃ**.

**σταχολόγημα** [τὸ] δημ. τὸ σταχυολόγημα βλ.λ.

**στάχος-ους** [τὸ] μτγν. ἰνδικὴ ἢ συριακὴ νάρδος : Ἱεροκλ.π.Ideler.Phys.1,409.

**στάχτερη** [ἡ] δημ. τὸ φυτὸν **φουμαρία ἡ μακρόκαρπος**.

**σταχτερός-ή-ό** δημ. ὁ γεμάτος στάχτη, πλήρης τέφρας· **2**) ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῆς στάχτης, σταχτόχρους, σταχτύς.

**στάχτη** [ἡ] δημ. τέφρα, σποδός· || φρ. **ρίχνω στάχτη στὰ μάτια τοῦ κόσμου** ἀποπλανῶ, ἐξαπατῶ ἐπιτηδείως· || **ὅλα γίνηκαν στάχτη** κατεστράφησαν τελείως· **2**) ὁ παρασιτῶν ἐπὶ διαφ. φυτῶν καὶ δὴ τῆς ἀμπέλου μικρομύκης ἐρυσίβη· **3**) ἡ ἐκ τῆς ἐρυσίβης προερχομένη ἀσθένεια τῶν ἀμπέλων, τὸ στάχτιασμα.

**σταχτής-ιά-ί** δημ. ἐσφ.γρ. τοῦ σταχτὺς βλ.λ.

**σταχτιάζω** δημ. ἐπὶ πυρᾶς, μεταβάλλομαι εἰς στάχτην, τέφραν· **2)** ἐπὶ φυτῶν, προσβάλλομαι ἢ πάσχω ἀπὸ τὴν νόσον στάχτην.
**στάχτιασμα** (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σταχτιάζω βλ.λ.2), ἡ νόσος στάχτη βλ.λ.3).
**σταχτοκουλ(λ)ούρα** (ἡ) δημ. κουλούρα ἐψημένη ἐπὶ τῆς τέφρας.
**σταχτόνερο** (τὸ) δημ. ἡ ἀλισίβα βλ.λ.
**σταχτόπαν(ν)ο** (τὸ) δημ.κ.σταχτοπάν(ν)ι χονδρὸν καννάβινον ὕφασμα, δι' οὗ διηθεῖται τὸ σταχτόνερο, ἡ ἀλισίβα, ἐπὶ τῶν ἀσπρορρούχων κατὰ τὴν πλύσιν, στὴ μπουγάδα.
**σταχτοποῦτα** (ἡ) δημ. ἐπὶ γυναικός, ἡ παρὰ τὴν ἑστίαν, ἤτοι οἴκοι ἀγαπῶσα νὰ μένῃ, δθ. νοικοκυρά, νοικοκυρούλα· ‖ εἰδ. ὄνομ. ἡρωΐδος ὁμωνύμου λαϊκοῦ παραμυθιοῦ.
**σταχτῦς**-ιά-ύ δημ. τεφρόχρους, φαιός.
**σταχυηκόμος** μτγν. ὁ καλλιεργῶν στάχυς σίτου, ἐπιμελούμενος σῖτον, γεννήματα : Νόνν.Δ 1,104.
**σταχυηκομῶ-έω** μτγν. εἶμαι πλήρης, κατακεκαλυμμένος ὑπὸ σταχύων σίτου, φέρω, παράγω στάχυς σίτου : Ὀππ.Κυνν.2,150.
**σταχυηλόγος**-ον μον. ὁ συλλέγων στάχυς σίτου : Εὐστ.100,14.
**σταχυηρός**-ά-όν ὁ φέρων, παράγων στάχυς σίτου : Θεόφρ.ΦΙ 9,16,4· **2)** **τὰ σταχυηρὰ φυτὰ** φέροντα στάχυς, δημητριακά : αὐτ.1,11,4.
**σταχυητόμος**-ον μτγν. ὁ κόπτων στάχυς σίτου, θεριστής : ΑΠ 6,95.
**σταχυητρόφος-ον** μτγν. ὁ τρέφων στάχυς σίτου : ΑΠ 7,209 **σταχυητρόφος αὖλαξ**.
**σταχυηφόρος** (ὁ) Ἐπιγρ. ἀ. σταχυηφόρος βλ.λ.
**σταχυΐτις**-ιδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν ποταμογείτων : ΨΔιοσκ.4,100 (δ.ἀνάγν. σταχυότης)· **2)** τὸ φυτὸν τριπόλιον : αὐτ.3,106, αὐτ.4,132 (δ. ἀνάγν. σταχυΐτης).
**σταχυμήτωρ**-ορος (ἡ) μτγν. ἡ μήτηρ τῶν σταχύων τοῦ σίτου, ἐπίθ. τῆς Ἴσιδος : ΑΠλ.4,264.
**σταχυοβολῶ-έω** μτγν. ἐκβάλλω, ἐκφύω στάχυς : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,20,2.
**σταχυοειδής**-οῦς-ές μτγν. **ὁ ἐν εἴδει στάχυος** : Διοσκ.4,15.
**σταχυόθριξ**-τριχος (ὁ) ὁ ἔχων σταχυοειδῆ φύλλα : Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,43.
**σταχυολόγημα**-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ σταχυολογῶ βλ.λ.
**σταχυολόγον** (τὸ) πιθ. ἐσφ. ἀντὶ σταφυλολόγον· Σουΐδ. ἐν λ. ποίην.
**σταχυολογῶ-έω** σχόλ. κ. νεώτ. δρέπω, συλλέγω στάχυς : Σχόλ.Θεόκρ.3,32· **2)** νεώτ. συνήθ. μτφ. ἐρανίζομαι, ἀπανθίζω, διαλέγω.
**σταχυοπλόκαμος**-ον ὁ φέρων στάχυς εἰς τοὺς πλοκάμους : Ὀρφ.Λιθ.242.
**σταχυοστέφανος-ον** μτγν. ὁ διὰ σταχύων ἐστεφανωμένος : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,104.
**σταχυοτόμος** (ὁ) μτγν. τὸ τρίβολον : Χαρίσ.554Κ.
**σταχυοτομῶ-έω σχόλ.** δρέπω στάχυς : Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 4,982.
**σταχυοτρόφος**-ον μτγν. ὁ τρέφων, δίδων ζωὴν εἰς τοὺς στάχυς : Ὀρφ.Ἀργ.4,3.
**σταχυοφορία** (ἡ) μον. τὸ φέρειν στάχυς, τὸ **σταχυοφορεῖν : Φώτ. ἐν Mai.**Coll.Vat.1,307 (δ.γρ. σταχυοφορεία).
**σταχυοφόρος**-ον γλωσσ. ὁ φέρων στάχυς σίτου.
**σταχυοφορῶ-έω** μτγν. φέρω στάχυς : Φίλ.2,400.
**στάχυς**-υος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **στάχυ** (τὸ) κ. στάχι, αἰτ. **στάχυν** (Καλλ.Ἄρτ.130), ὀνομ. πληθ. στάχυες (Ἐπιγρ.1, ἐπ. δοτ. σταχύεσσιν (Ἰλ. Ψ 598), αἰτ. **στάχυς** (Ἀριστφ.Ἱππ.393, Ἐπιγρ.1, μτγν. κ. **στάχυας** (ΠΔ Γέν.41,7), τὸ στέλεχος τῶν δημητριακῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ σίτου : Ἰλ.Ψ 598 ὡς **εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση ληΐου ἀλδήσκοντος**, Ἡσίοδ.Ἔργ.473, Αἰσχ.Ἱκ.761, αὐτ.ἀπ.304,7, Σοφ. ἀπ.395, Εὐρ.Ἑκ.593, Ἀριστλ.Πολιτ.1284a,30 **τοὺς ὑπερέχοντας τῶν σταχύων· 2)** νεώτ. φυτὸν ἐκ τῶν χειλανθῶν οὐ κοινότερον τὸ εἶδος στόχυς ὁ κρητικός· **3)** ὁμ. βοτον, τύπος βοτρυοειδοῦς ἀπλῆς ἀνθοταξίας βλ.λ.· **4)** μτφ. : Αἰσχ.Πέρσ. 821 **στάχυς ἄτης**· ‖ **ἐκ καλάμης . . στάχυες** ἐπὶ τῶν ποιημάτων τοῦ Βακχυλίδου : Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,34· ‖ κ. ἐπὶ τῶν Θηβαίων : Εὐρ.Φοίν.939 **στάχυες** Σπαρτοί, αὐτ.Ἡρ.5, αὐτ.Βάκχ.264· ‖ κ. ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς, ἣν ἔλαβεν ὁ Κλέων ὅταν ἐνίκησε τοὺς Σπαρτιάτας ἐν Σφακτηρίᾳ : Ἀριστφ.Ἱππ.393 τοὺς **στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν· 5)** μτφ. τέκνον, βλαστός, ἔκγονον : Εὐρ.ἀπ.362,22 **εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην**, Ὀρφ.Ἀργ.218 **δισσὸν Βορέου στάχυν**, Μαν.6,304, Νόνν.Δ 18,267, ΑΠ 9,362,25 **Ἑλλάδος ἀμώων ἄγαμον στάχυν· 6)** μτγν. κ. νεώτ. ἄστρον, ὄνομα τοῦ ἀστέρος α τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Παρθένου : Ἄρατ.97, Πτολ.Μαθ.7,5, Μαν.2, 134· **7)** μτγν. κ. μσν. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ὑπογαστρίου : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.50,26, Πολυδ. 2,168, Εὐστ.194,4, αὐτ.410,17· **8)** μτγν. τὸ φυτὸν στάχυς ὁ γερμανικός, φυτὸν ποῶδες πολυετὲς κοινὸν πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν τῆς Εὐρώπης : Διοσκ.3,106, Πλίν.ΦΙ 24,136· **9)** μτγν. κ. μσν. **νάρδου στάχυς** ναρδόσταχυς βλ.λ. : Γαλ. 6,267, Γεωπ.7,13,1· **10)** μτγν. χειρουργικός τις ἐπίδεσμος : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.48,46, Γαλ.18(1),814· **11)** Ἡσ. «παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς τὸ ἐπὶ τῆς **φάλαγγος μεριζόμενον**»· **12) ἐν** τῇ Βίβλῳ ὡς μετάφρ. τοῦ ἑβρ. **Shibboleth** : ΠΔ Κριτ.12,6 **καὶ εἶπαν αὐτῷ. εἰπὸν δὴ στάχυς.**
**σταχυοῦμαι**-όομαι παθ. μτγν. αὐξάνω ὡς στάχυς, ξεσταχιάζω: Διόσκ.4,1 **σπέρμα ἐσταχυωμένον.**
**σταχυώδης**-ους-ες ἐπὶ φυτοῦ, ὁ ὅμοιος πρὸς στάχυν σίτου, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους τῶν δημητριακῶν : Θεόφρ.ΦΙ 1,14,2 **τῶν σιτηρῶν τὰ σταχυώδη**, αὐτ. 8,3,3· **2)** ποι. **σταχυώδης κούρη ὁ** ἀστερισμὸς τῆς Παρθένου : Νόνν.Δ 2,655.
**σταχῶ-όω** μσν., δημ. -ώνω π. Βυζ. βιβλιοδετῶ χειρογράφους κώδικας κ. ἰδ. περιβάλλω διὰ προστατευτικοῦ περιβλήματος ἐκ δέρματος, ναστοχάρτου ἢ ξύλου· **2)** δημ. βιβλιοδετῶ.
**στάχωμα**-ατος (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ ἐκ δέρματος, ναστοχάρτου ἢ ξύλου περίβλημα βιβλίου.
**στάχωσις**-εως (ἡ) μον., δημ. -η εἰδικὸς ὅρος κατὰ τὸν μεσαίωνα καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς δήλωσιν τῆς βιβλιοδετήσεως κωδίκων ἢ καὶ τῆς ἁπλῆς πρὸς ἄλληλα συρραφῆς τῶν ἀποτελούντων αὐτοὺς τετραδίων· **2)** ἡ διὰ βύρσης ἢ καὶ ἄλλης ὕλης ἐπένδυσις τῶν πινακίδων τῶν κωδίκων, αἱ ὁποῖαι κατεσκευάζοντο συνήθως ἐκ ξύλου ἢ ἐκ ναστοχάρτου· **3)** δημ. βιβλιοδέτησις.
**σταχωτής** (ὁ) μσν. κ. δημ. ὁ βιβλιοδέτης.
**στεάζω** μτγν. παχύνω : ἙρμηνευταὶΠΔΨαλμ.19(20),4
**στέαρ**-ατος (τὸ) κ. νεώτ., μτγν. κ. **στεῖαρ** (Χοιροβ Θεο.1,35ι/Η), γενικ. **στείατος** (αὐτ.), ὁμ. μτγν. κ. συνηρ. στῆρ (Ἀρχιγ. π. Γαλ.12,861), γενικ. **στῆτος** (πάπ.), τὸ στερεὸν καὶ συμπαγὲς λίπος τὸ ὑπὸ τὸ δέρμα καὶ μεταξὺ τῶν νεφρῶν τῶν μηρυκαστικῶν, πάχος, ξύγκι, ἄλειμμα, ἀντίθ. πιμελὴ βλ.λ. : Ὀδ.Φ 178 **ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν** (ἀτρογγύλον πλακοῦντα ἐκ στέατος), Ἀριστλ.ΖΜ 651a,26 **οὔτε πιμελὴν οὔτε στέαρ**, αὐτ.ΖΙ 520a,21· **2)** κ. νεώτ. γεν. πᾶν εἶδος ζωϊκοῦ λίπους : Ξεν.Ἀν.5,4,28 **στέαρ δελφίνων**, Θεόφρ.Ὀσμ.63 **στέαρ τῆς ἄρκτου**, ΠΔ Λευϊτ.3,15, αὐτ.16, αὐτ.17 **πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε**, Διοσκ.2,76 **στέαρ χήνειον**, αὐτ. **στέαρ ὀρνίθειον**, Πάπ.· **3)** σταῖς βλ.λ., φύραμα ἐξ ἀλεύρου ζειᾶς : Ἱππ. Φύσ.Γυν.27 (πιθ.ἀνάγν. σταῖς), Ἀριστλ.Πρ.879a,10,

Θεόφρ.9,20,2, ΠΔ Ψαλμ.80(81),17 **ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ**, Στράβ.17,2,5.

**στεαρίνη** (ἡ) νεώτ. κ. στεατίνη, δημ. στεαρίνα κηρώδης, εὔτηκτος λευκὴ οὐσία ἐκ τοῦ στέατος, ἐν χρ. ἰδ. διὰ κατασκευὴν στεατοκηρίων.

**στεατικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ σχετιζόμενος μὲ τὸ στέαρ : **στεατικὸν ὀξύ, - στεατικὸν νάτριον.**

**στεάτινος-η-ον** [στέαρ 3] κ. νεώτ. ὁ σταίτινος βλ.λ. : Αἴσωπ.58 **στεατίνους ἑκατὸν πλάσας ἐπί τινος βωμοῦ κατέκαυσεν**· **2)** (στέαρ I) νεώτ. ὁ ἐκ στέατος ἀποτελούμενος ἢ παρεσκευασμένος· **3)** νεώτ. τὸ θηλ. **στεατίνη** ἡ στεαρίνη βλ.λ.

**στεάτιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στέαρ βλ.λ. : Ἀλεξ.84 **στεατίου μικρόν**· **2)** ζύμη βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.3,28,8 **ᾠοῦ ἐν στεατίῳ ὠπτημένου τὴν λέκιθον.**

**στεατίτης** (ὁ) ἀρχ.λεξ.κ.νεώτ. ὁ ἐκ στέατος βλ.λ.3)· ‖ Ἡσ. «στεάτινος, πίων, σταίτινος»· **2)** νεώτ. ὀρυκτὸν πυριτικὸν συγγενὲς πρὸς τὸν ὀφείτην.

**στεατοκήλη** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. λιπώδης ἢ σμηγματώδης κύστις, ὄγκος τοῦ ὀσχέου : Γαλ.14,780 **τῶν περὶ τὸν ὄσχεον . . ὄγκων εἴδη εἰσὶν ἑπτά, ὑδροκήλη.. στεατοκήλη**· **2)** νεώτ. στεάτωμα βλ.λ.

**στεατοκήριον** (τὸ) νεώτ. κηρίον ἐκ στεατίνης, στεαρίνης ἢ κ.ἄ. μετ᾿ αὐτῆς ὑλῶν, σπερματσέτο.

**στεατόκονις-εως** (ἡ) νεώτ. κονιώδης λιπαρὰ οὐσία ὑπόξανθος ἐξαγομένη ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου ζῴων τινῶν, ἐν χρ. εἰς τὴν ὀποθεραπευτικήν.

**στεατόλιθος** (ὁ) νεώτ. λιθοειδὲς σύγκριμα σχηματιζόμενον ἐκ σμήγματος ἢ λίπους μετ᾿ ἀσβεστούχων ἀλάτων, ἰδίᾳ τὸ ἐν τῷ ἔξω ἀκουστικῷ πόρῳ ἐκ σκληρυνθείσης κυψελίδος.

**στεατολυσία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐν τῷ ζωϊκῷ ὀργανισμῷ ἐπιτελουμένη διάλυσις καὶ πέψις τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν.

**στεατολυτικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἱκανότητα τοῦ διαλύειν τὰς λιπαρὰς οὐσίας.

**στεατονέκρωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἡ χαρακτηριστικὴ λιπώδης νέκρωσις, συχνάκις παρατηρουμένη ὑπὸ μορφὴν λευκῶν ἑστιῶν εἰς τὸ πάγκρεας.

**στεατοπυγία** (ἡ) νεώτ. ὑπέρμετρος ἀνάπτυξις τοῦ λιπώδους ἱστοῦ τῶν γλουτῶν.

**στεατοπυγικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στεατοπυγίαν.

**στεατόπυγος-ον** νεώτ. ὁ ἔχων στεατοπυγίαν βλ.λ.

**στεατόρροια** (ἡ) νεώτ. σμηγματόρροια βλ.λ.· **2)** ἡ ἐν τοῖς κοπράνοις παρουσία πολλοῦ στέατος, λίπους ἀπέπτου.

**στεατουργεῖον** (τὸ) νεώτ. ἐργαστήριον κατασκευῆς στεατίνων προϊόντων, ἰδίᾳ κηρίων.

**στεατῶ-όω** μτγν. κ. μσν. παχύνω, πιαίνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΠΔ Ἰεζ.39,18 **οἱ μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες**· **2)** μσν. ὁμ. τὸ παθ. ἔχω στεάτωμα βλ.λ. : Ἱππιατρ.26,11, αὐτ.27· **3)** κ. μτφ. : Ἀνών. π. Bandin. Bibl. Med.1,112B **εἰλικρινῶς ἐστεατωμένα ταῖς ἀρεταῖς προσφέρει τῷ Θεῷ τὰ τῆς ψυχῆς . . κινήματα.**

**στεατώδης-ους-ες** κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς στέαρ βλ.λ.2), πρὸς λίπος, πρὸς ξύγκι : Ἱππ.Ἑλκ.2, Ἀριστλ.ΖΜ 651b,30, Διοσκ.2,76,12 **στεατώδης ἀποφορά**, Ἀντυλλ.π.Σχολ.Ὀρειβ.45,2,3· **2)** ὁ πλήρης στέατος : Ἀριστλ.ΖΙ 520a,14 **γίγνεται τὸ ἐπίπλοον τοῖς μὲν πιμελώδεσι πιμελῶδες, τοῖς δὲ στεατώδεσι στεατῶδες.**

**στεάτωμα-ατος** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. στεατῶδες οἴδημα : Διοσκ.Εὐπορ.1,148, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,2,1, Γαλ.10,158, Πολυδ.4,203 **πιμελῆς παραρροὴν ὑπὸ τῷ δέρματι**· ‖ νεώτ. τὸ ἐξ ἀφθόνου συνδετικοῦ ἱστοῦ καὶ ὀλιγωτέρων λιποβολίων σκληρὸν λίπωμα· **2)** νεώτ. ζωολ. γένος ἀραχνοειδῶν.

**στεατωμάτιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στεάτωμα βλ.λ.: Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.45,5,3.

**στεάτωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιαιτέρα παθολογικὴ λιπώδης κατάστασις τῶν ὀργάνων καὶ τῶν ἱστῶν.

**στεγάζω** κ. νεώτ. στέγω, καλύπτω, σκεπάζω : Ξεν.ΚΠ 7,1,33 **αἱ ἀσπίδες στεγάζουσι τὰ σώματα**, αὐτ.Ἱππ.12,3· ‖ **τὸ στεγάζον** ἐπὶ τοῦ σώματος, ὡς περιβάλλοντος τὴν ψυχήν : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,21Ū **κἂν αὕτη (ἡ ψυχὴ) ξυναπόληται τοῦ στεγάζοντος λυθέντος**· **2)** κ. νεώτ. κατασκευάζω στέγην, καλύπτω χῶρον ἰδίᾳ τετοιχισμένον διὰ στέγης : ΠΔ Παραλ.2,34,11 **στεγάσαι τοὺς οἴκους, οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα**, Ἐπιγρ.Περγάμου **στεγάζειν γείσεσιν λιθίνοις**· κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,12,3, Πάπ. (οἰκία) **ἐστεγασμένη**, - **τὸ κτίριον δὲν ἔχει στεγασθῆ ἀκόμη,-θέατρον ἐστεγασμένον**· ‖ **πλοῖον ἐστεγασμένον** ἔχον κατάστρωμα : Ἀντιφ.5,22· **3)** πάπ. φρ. **στεγάζονται τὰ χώματα** καθίστανται τὰ χώματα στεγανά, ἀδιαπέραστα ὑπὸ τοῦ ὕδατος· **4)** μτφ. ἐπὶ ὕπνου, καλύπτω, καταλαμβάνω : Σοφ.Ἠλ.781 **ὥστ οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ᾿ ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν**· ‖ κ. ἐν. ἀναφ. πρὸς τὰς φρένας : Ἐμπ.3 **στεγάσαι φρενὸς εἴσω**· **5)** νεώτ. ἐγκαθιστῶ ὑπὸ στέγην, εἰς οἴκημα : **οἱ σεισμόπληκτοι θὰ στεγασθοῦν ὑπὸ σκηνάς**· **6)** ὁμ. νεώτ. κ. μτφ. περιθάλπω, προστατεύω· **7)** ρηματ.π. στέγασις, στέγασμα, στεγαστήρ, στεγαστής, στεγαστρίς, στεγαστός, στεγαστέον, στέγαστρον.

**στεγάνη** (ἡ) μτγν. ποι., δωρ. -α κάλυμμα, σκέπασμα : Φαν.ΑΠ 6,294,4 **συγχίδα καὶ στεγάναν κρατὸς ἐρημοκόμου Κάλλων Ἑρμείᾳ θέτ᾿ ἀνάκτορι.**

**στεγανίσαι** Ἡσ. «στέγῃ ὑποδεχθῆναι».

**στεγανογραφία** (ἡ) νεώτ. ὀνομασία εἴδους κρυπτογραφικῆς τινος γλώσσης τοῦ 16ου μ.Χ. αἰῶνος.

**στεγανογραφικός-ή-όν** νεώτ. ὁ τῆς στεγανογραφίας, κρυπτογραφικός.

**στεγανογράφος** (ὁ) νεώτ. ὁ ἔμπειρος εἰς τὴν στεγανογραφίαν βλ.λ.

**στεγανόμιον** (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἐνοίκιον, μίσθωμα οἰκίας : Πολυδ.1,75 **τὸν ὑπὲρ τῆς καταγωγῆς μισθὸν ναῦλον ἐκάλεσαν, ὥσπερ ἐνοίκιον, καὶ στεγανόμιον**, αὐτ.10,20, Ἀθήν.1,8D **ἵνα κἀγὼ τὸ στεγανόμιον κομίζων παραγένωμαι**· ‖ Εὐστ. 1761,25 «παρ᾿ Ἀττικοῖς μισθὸς τοῦ πανδοχείου»· **2)** μσν. αὐτ. «ὁ τόπος ἐν ᾧ ἑστιῶνται».

**στεγανόμος-ον** (στέγη, νέμω) μτγν. ὁ νεμόμενος στέγην, ὁ κατοικῶν ἐν οἰκίᾳ, ἔνοικος, κατοικίδιος : Λυκόφρ.1095 **τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς στεγανόμους ὄρνιθας**· **2)** **ὁ στεγανόμος** ὁ κύριος οἰκίας, ἰδιοκτήτης, σπιτονοικοκύρης : Πολυδ.1,74, αὐτ.10,20· **3)** ὁμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. τίτλος ἱερατικοῦ τινος ἀξιώματος : Ἐπιγρ.Ὀλυμπίας.

**στεγανομοῦμαι-έομαι** ἀπαθ. πάπ. λαμβάνω κατοικίαν ἐπὶ μισθώσει.

**στεγανόπους-οδος-ουν** κ. νεώτ. ὁ καλύπτων ἑαυτὸν διὰ τῶν ποδῶν του : Ἀλκμ.118· **2)** κ. νεώτ. ὁ ἔχων τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν συνηνωμένους διὰ μεμβράνης, ἀντίθ. σχιζόπους : Ἀριστλ. ΖΙ 504a,7, αὐτ.593a,27 **καὶ ὅσοι μὲν στεγανόποδες ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι ποιούμενοι τὴν πλείστην διατριβήν**· ‖ κ. νεώτ. ζωολ. στεγανόποδα (τὰ) ὡς οὐσ. ὑποδιαίρεσις τῶν νηκτικῶν εἰς ἣν ὑπάγονται πτηνὰ ἔχοντα τὴν ὡς ἄνω διαμόρφωσιν τῶν ποδῶν : αὐτ.ΖΜ 692b,24.

**στεγανός-ή-όν** (στέγω) κ. νεώτ. **ὁ ἑρμητικῶς** κλείων καὶ ἐμποδίζων τὴν εἴσοδον ἢ τὴν ἔξοδον ὑγροῦ ἢ ἀερίου, ἀδιάβροχος, ἀδιαπέραστος ὑπὸ ὑγροῦ, ὑδατοστεγὴς ἢ ἀεροστεγής : Ξεν.Κυν.5,10 **ἔχει δὲ καὶ τὴν τρίχα στεγανήν**, Ἀριστλ.ἀπ.554 **στεγανὰ πλοῖα,-στεγανὴ ἐπένδυσις φρέατος,-στεγανὰ διαφράγματα τοῦ κύτους ἢ στεγανὰ** (τὰ διαφράγματα τὰ διαχωρίζοντα τὸ κύτος τῶν πλοίων, ὥστε ἡ τυχὸν διάτρησις τοῦ σκά-

**φους ἐν** τινι σημείῳ νὰ μὴ συνεπάγηται τὴν καταβύθισιν αὐτοῦ]· || κ. ἐπὶ ἄ. πραγμ. : Ἀντίφιλ.ΑΠ 9,71 **κλῶνες κεράμων.. στεγανώτεροι,** Πλούτ.Ἠθ.692Α **πυκνὸν καὶ στεγανόν,** αὐτ.Ἀντ.45 **προβλημάτων στεγανώτατον πρὸς ὀϊστούς·** **2**) γεν. ὁ καλύπτων, περικλείων, περιορίζων : Αἰσχ.Ἀγ.358 **στεγανὸν δίκτυον·** **3**) ὁ καλῶς ἐστεγασμένος : Σοφ.Ἀντ.114 **λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς** [ἐπὶ τοῦ Πολυνείκους παριστανομένου ὡς ἀετοῦ κεκαλυμμένου διὰ τῆς λευκῆς αὐτοῦ Ἀργείας ἀσπίδος]· **4**) ἐπὶ οἰκοδομημάτων, ὁ διὰ στέγης κεκαλυμμένος : Εὐρ.ἀπ.472,6 **οὓς** [ναοὺς] .. **δοκὸς στεγανοὺς παρέχει,** Θουκ.3,21 **ἄνωθεν στεγανός,** Τραγ.Ἀδέσπ.115, Καλλ.Δημ.55, Διον. Ἀλ.Ρωμ.1,26· **5**) μτγν. ὁ ἰσχυρῶς ὠχυρωμένος : Ἀριστεῖδ.Λόγ.21(22),12, Λιβάν.Γνώμ.23,77· **6**) ὁμ. μτγν. ὁ κατ' οἶκον, κατοικίδιος : Φίλ.2,297· **7**) μτφ. ὁ ἄκρατος, ἔκδοτος : Πλάτ.Γοργ.493Β **τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ στεγανὸν** [διὰ τὴν ἀκολασίαν καὶ ἀκρασίαν του]· **8**) μτφ. ἐπὶ προσ., συγκεκλεισμένος, πεφυλαγμένος, προσεκτικός : Ἀλκίφρ. 1,13 **Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος,** Θεμίστ.Λόγ.21, 263Α **στεγανὸς εἶ καὶ Ἀρεοπαγίτου σιωπηλότερος,** αὐτ.26,323D· **9**) τὸ οὐδ. **στεγανόν, στεγανώτερον, στεγανώτατα** ἐν ἐπιρρ. χρ. κατὰ τρόπον στεγανόν, ἀδιαπέραστον, ἑρμητικῶς, δθ. ἰσχυρῶς, ἀνθεκτικῶς : Φίλ.2,513 **στεγανώτερον πρὸς τὰς τῶν ὑετῶν φορὰς ἀντέχειν,** Ἀριστεῖδ.Λόγ. 34(50),31· || κ. μτφ. : Ἀγαθ.ΑΠ 5,215 **ἀλλά τι καὶ φρονέεις στεγανώτερον.**

**στεγανότης**-ητος (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀδιάβροχον, τὸ ἀδιαπέραστον : Εὐστ.Διον.Περ.1166· || νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ στεγανοῦ βλ.λ. : **δακτύλιος στεγανότητος** (ἐκ μετάλλου ἢ δέρματος ἢ ἐλαστικοῦ προσαρμοζόμενος μεταξὺ τοῦ ἐμβόλου καὶ τοῦ κυλίνδρου εἰς τὰς ἐμβολοφόρους μηχανάς)· **2**) μσν. ἀσφάλεια, στερεότης : Νίκ.Χων. 265C **τῇ τῶν ὅπλων θαρρῶν στεγανότητι.**

**στεγανῶ**-όω μτγν. κ. μσν. στέγω βλ.λ. : Ἀλέξ. Τραλλ.3,2· || κ. παθ. καλύπτομαι πάντοθεν : Ἔφορ.65(Β)]· || κλείομαι στεγανῶς : Εὐστ.Πον. 286,57 **ἵνα στεγανωθὲν τὸ ἀγγεῖον ἔχῃ φυλάττειν τὸ πιστευθὲν ὕδωρ ἀσφαλῶς·** **2**) στεγάζομαι, ἐγκλείομαι πρὸς ἀσφάλειαν, ἐπὶ προσ. : αὐτ 273,46 **στεγανοῦνται μὲν οἱ τῆς ἐκκλησίας ἐντὸς ὡς ἐπὶ πολιορκίαν μεθ' ὅπλων·** **3**) ἐπὶ τῶν πόρων, τὸ παθ. ἀποφράττομαι : Ἱππιατρ.44.

**στεγάνωμα**-ατος (τὸ) ξυλεία ἡ χρησιμοποιουμένη πρὸς κατασκευὴν στέγης ἢ συνδέσμων τοίχων· Ἡσ. «**τὰ ἐν τοῖς τοίχοις,** οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι» : ΕΜ 725,43.

**στεγάνωσις-εως** (ἡ) γλωσσ. στέγης κατασκευή.

**στέγαρχος** (ὁ) ἄρχων τῆς στέγης, κύριος τῆς οἰκίας, οἰκοδεσπότης : Ἡρ.1,133 **τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στέγαρχος,** Ἀντιφάν.171.

**στεγάσιμος**-ον ἀρχ. λεξ., πάπ. κ. νεώτ. ὁ πρὸς στέγασιν κατάλληλος : Πάπ.· **2**) νεώτ. ὁ δεόμενος ἢ ὁ δεκτικὸς στεγάσεως : **στεγάσιμοι χῶροι·** **3**) Ἡσ. «κεκαλυμμένος· σκιερός».

**στέγασις**-εως (ἡ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. κ. **στέγασσις** [Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου] κ. **στέγαξις** [αὐτ.] κάλυψις, κατασκευὴ στέγης : Ἐπιγρ.Δήλου· **2**) νεώτ. ἡ ὑπὸ στέγην ἐγκατάστασις, ἐνοίκισις : **ἡ στέγασις τῶν προσφύγων · τῶν σεισμοπαθῶν.**

**στέγασμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ καλύπτον ἢ προφυλάσσον τι, σκέπη, κάλυμμα : Ξεν.Ἀν.1,5,10, Ἀντιφάν.181 **ἐν τεύτλου κρύπτεται στεγάσμασιν,** Ἐπιγρ.Ἀθηνῶν **στέγασμα ὤας ἢ διφθέρας·** || πάπ. **τὰ στεγάσματα** τοῖς πλοίοις **τὰ** σκέπαστρα, οἱ τέντες τῶν πλοίων· **2**) τὸ δι' οὗ στεγάζεταί τι, τὸ πρὸς στέγασιν χρήσιμον, στέγη, ἐπιστέγασμα : Πλάτ.Πολιτ.279D **τῶν δὲ ἀλεξιτηρίων τὰ μὲν στεγάσματα, τὰ δὲ σκεπάσματα,** αὐτ.Κριτί.111C· **3**) νεώτ. μικρὸν περίπτερον πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς· **4**) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στεγάζω βλ.λ.3], στέγασις βλ.λ.2].

**στεγαστήρ**-ῆρος (ὁ) μτγν. **ὁ καλύπτων, ὁ στεγάζων** : Πολυδ.7,124 **κέραμος στεγαστήρ,** αὐτ.10, 182, αὐτ.172 **ὁ στεγαστὴρ ὄροφος·** **2**) Ἡσ. «κέραμος»· **3**) αὐτ. «τὸ θριωτὸν ἔφημα».

**στεγαστής** (ὁ) γλωσσ. ὁ στεγάζων, ὁ σκεπάζων.

**στεγαστικὸς**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στέγασιν : **στεγαστικὸς σχιστόλιθος** (ἀργιλικὸς σχιστόλιθος σχιζόμενος εἰς λεπτὰς ὑδατοστεγεῖς πλάκας χρησιμευούσας διὰ τὴν πρώτην ἐπίστρωσιν στεγάσεως κτιρίων).

**στεγαστὸς**-ή-όν μτγν. ὁ κεκαλυμμένος, ὁ ἐστεγασμένος : Στράβ.16,4,13 **οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις ἢ μάνδραις στεγασταῖς,** Πολυδ.10,52.

**στεγάστριον** (τὸ) Ἡσ. «στέγαστρον».

**στεγαστρὶς**-ίδος (ἡ) ἡ χρησιμεύουσα ὡς κάλυμμα, ὡς στέγαστρον, σκέπαστρον : Ἡρ.1,194 **περιτείνουσι διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν·** **2**) ὡς οὐσ. πιθ. τὸ γεῖσον, ἡ κορνίζα οἰκοδομήματος : Ἐπιγρ.Ἀνταιοπόλεως.

**στέγαστρον** (τὸ) κ. νεώτ. κάλυμμα, σκέπασμα, εἴλημα, περιτύλιγμα ἰδίᾳ ἐκ δέρματος [Πολυδ.10, 180] : Αἰσχ.Χο.992(984) **ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατ',** αὐτ. ἀπ.367, Πλούτ.Κράσσ.3 **στέγαστρον ἐλάμβανεν εἰς τὴν ὁδόν, καὶ τοῦτο ἐπανελθὼν ἀπῃτεῖτο,** Πάπ.· **2**) νεώτ. τὸ δι' οὗ γίνεται στέγασις, στέγη, στέγασμα, σκεπή· **3**) κ. νεώτ. **ἐστεγασμένον** μέρος πρὸς ἀπόκρυψιν ἢ φύλαξιν **πραγμάτων,** ἀποθήκη ἢ δοχεῖον : Ἀντιφάν.52,9· **4**) μτγν. ἐστεγασμένη ἅμαξα : Βάρρ.L.L. 5,166· || **νεώτ.** στρατ. φορτηγὸν ὄχημα ἐστεγασμένον **ἢ κεκαλυμμένον** δι' ἀδιαβρόχου ὑφάσματος.

**στέγη** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. κ. αἰολ. **στέγα** ὁ καλύπτων ἐκ τῶν ἄνω τὰ κτίρια ξύλινος σκελετὸς μετὰ τῶν κεράμων, πλακῶν ἢ ἄλλου ὑλικοῦ, ὀροφή, σκεπή, στεγωσιά : Ἡρ.6,27, Αἰσχ.Ἀγ.897 **ὑψηλῆς στέγης στῦλον ποδήρη,** Ξεν.Ἀπομν.3,8,9, ΚΔ Μᾶρκ.2,4 **ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν·** || ὀροφή, ταβάνι : Ἀλκ.15 **μελάθρων στέγαι,** Καλλ. Ἰαμβ.1,115· **2**) τόπος κεκαλυμμένος διὰ στέγης, δωμάτιον : Ἡρ.2,2 **ἐν στέγῃ δὲ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κεῖσθαι αὐτά,** αὐτ.148, αὐτ.175, Εὐπ.347, Ξεν. Οἰκ.8,13· **3**) οἰκία, κατοικία, κατάλυμα, σπίτι : Αἰσχ.Ἀγ.3, αὐτ 518 **ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,** Νόμ.Γόρτ.3,46 **ἐπελεῦσαι ἀνδρὶ ἐπὶ στέγαν,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.46 **ἦσαν νύμφη καὶ ἀνδραδέλφη ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην·** || **κατὰ στέγας** οἴκαδε : Σοφ.ΟΤ 637· **4**) ἐστεγασμένη στοά : Ἐπιγρ.· **5**) σκηνή : Σοφ.Αἴ.108· **6**) στέγασμα, καταφύγιον : Ἀριστλ.ἀπ.631 **παρέχειν τινὶ στέγην,** Ἐπιγρ. **στέγῃ δέχεσθαί τινας·** **7**) τάφος : Σοφ.Ἀντ.1100 **ἐκ κατώρυχος στέγης·** **8**) φωλεὰ ἢ κοίτη λαγωοῦ : αὐτ.ἀπ.174· **9**) μτγν. ὄροφος οἰκίας, πάτωμα : Στράβ.15,3,7 **ἡ ἀνωτάτη** στέγη (**τὸ τελευταῖον** πάτωμα), Πάπ.· || **αἱ στέγαι** τὰ ἀνώτατα πατώματα, τὸ πλησιάζοντα πρὸς τὴν στέγην : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου, αὐτ.Τέω· **10**) ὁμ. μτγν. τὸ κατάστρωμα πλοίου (λατ. stega) : Πλαῦτ. Bacch.278, αὐτ.Stich.413.

**στεγήρης**-ους-ες ποι. ὁ ἔχων στέγην, ἐστεγασμένος : Μοσχί.6,7.

**στεγῖτις**-ιδος (ἡ) (στέγος 5) μτγν. πόρνη : Πολυδ. 7,201, Ἡσ.

**στέγνα** (ἡ) δημ. κ. **στέγνη** ἡ ἰδιότης τοῦ στεγνοῦ, τὸ νὰ εἶναί τι στεγνόν· || ἰδ. περὶ τῆς ἀτμοσφαίρας, ἀντίθ. ὑγρασία, ἢ περὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν ὁδῶν, ἀντίθ. λάσπη, λασπουριά.

**στεγνά** ἐπίρρ. δημ. ἀβρόχως, ξηρῶς.

**στεγναπαθῶ**-έω μτγν. πάσχω ἐκ στεγνότητος, δυσκοιλιότητος : Σωραν.1,29 **οὐ μόνον τοῖς ῥευματιζομένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀμυδρῶς στεγνοπαθοῦσι**, αὐτ.65, Κάσσ.Πρ.70.

**στεγνοποίησις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρόκλησις δυσκοιλιότητος : Σωραν.162.

**στεγνοποιῶ-έω** (στεγνός) Ἐπιγρ. κατασκευάζω σκέπαστρα, στεγανὰ μέρη, παραπήγματα, μπαράγκες : Ἐπιγρ.Περγάμου· **2**) ἰατρ. φέρω δυσκοιλιότητα : Ἑρμῆς ἐν Ideler.Phys.1,395 **πάντα τὰ ψύχοντα καὶ στεγνοποιοῦντα.**

**στεγνός**-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ στεγανός, ἀδιάβροχος, ἀδιαπέραστος ὑπὸ ὑγροῦ : Ἡρ. 4,23, Ἱππ.Ἀέρ.18 **οἰκήματα στεγνὰ πρὸς ὕδωρ καὶ πρὸς χιόνα,** Εὐρ.Κύκλ.324 **στέγν᾿ ἔχων σκηνώματα** (ἐπὶ σπηλαίου), Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,19,3, Ἐπιγρ. Ἀμοργοῦ **στεγνὰ τέγη,** αὐτ. **στεγνοὶ βοῶνες**· || κ. ἐπὶ πλοίου : Πάπ.· || κ. ἐπὶ κρηπιδώματος, ἀναχώματος : αὐτ.· || κ. ἐπὶ δεξαμενῆς, στέρνας : Ἐπιγρ.Περγάμου· **2**) τὸ οὐδ. **στεγνὸν** ὡς οὐσ. τὸ κεκαλυμμένον, ἐστεγασμένον οἴκημα : Ξεν.Ἀν.7,4,12 **ἐπειδὰν δὲ εἰσενεχθῇ εἰς τὸ στεγνόν,** Ἀριστλ.Θαυμ.844b,13 **ἐν τῷ στεγνῷ φυλάττειν,** Διόδ.Σ 18,25· || **ἐν στεγνῷ ποιεῖται τὰς νεοττιὰς** ὑπὸ στέγην ἢ σκέπην : Ἀριστλ.ΖΙ 618a,35· **3**) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ μὴ βεβρεγμένος, ξηρός : Ἐρωτόκρ.1,1106 **στεγνὸς καὶ σουρωμένος**· || νεώτ. κ. δημ. **στεγνὸς δρόμος** ἄνευ βορβόρου, χωρὶς λάσπη· || **στεγνὰ χείλη** ξηρὰ ἐκ δίψης· || μσν., νεώτ. κ. δημ. **μάτια στεγνὰ** ἀδάκρυτα : Ἐρωτόκρ.5,252, Κρυστ.Τραγ. Δίστιχα 7 **ὅλα τὰ μάτια εἶναι στεγνὰ καὶ τὰ δικά μου κλαῖνε**· κ. καθ᾿ ἑνικόν : Γρυπ.Σκ.Τερρ.11,9· **4**) ἰατρ. ὁ δυσκοίλιος : Ἱππ.Γυν.1,36, Διοσκ.5,9 **ἀδόκιμον ἐπὶ τῶν φλεγμαινόντων καὶ στεγνῶν**· **5**) μτγν. ὁ προκαλῶν δυσκοιλιότητα : αὐτ.1,3 **τὰ στεγνὰ περὶ τὴν κύστιν πάθη**· **6**) **στεγνὰ πτερὰ** πτέρυγες ἀποτελούμεναι ἐκ μεμβράνης, οἷον αἱ τῆς νυκτερίδος.

**στεγνότης**-ητος (ἡ) τὸ ἀδιάβροχον, ἀδιαπέραστον : Ἱππ.Τέχν.11 **ἡ τῶν σωμάτων στεγνότης**· **2**) δυσκοιλιότης : αὐτ.Διαίτ.46 **τυρὸς φῦσαν ἐμποιέει καὶ στεγνότητα.**

**στεγνοφυής-οῦς-ές** μτγν. ποι. ὁ στεγνήν, πυκνὴν φυὴν ἔχων, σφιγκτός : Ἀγαθ.ΑΠ 11,354,15 **εἰ ψυχὴ φύσις ἐστὶ στεγνοφυὴς ἢ ἄϋλος.**

**στεγνῶ-όω** μτγν., νεώτ. κ. δημ. **-ώνω** στεγνὸν ποιῶ, καλύπτω στεγνῶς, ἑρμητικῶς, κλείνω κολά : Γαλ.17(1),160, αὐτ.161· κ. παθ. : Ἥρων Πνευμ.1 Προοίμ.· || κ. ἐπὶ **τῶν πόρων τοῦ δέρματος** : Γαλ.18(1),145· **2**) καθιστῶ οἰκοδόμημά τι ὑδατοστεγές : Ἐπιγρ.Δήλου· κ. παθ. ἐπὶ ἀναχωμάτων : Πάπ. **χώματα ἐστεγνωμένα**· **3**) ἰατρ.παθ. καθίσταμαι δυσκοίλιος : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1 Προοίμ.· **τινὲς δὲ ὑπὸ μὲν τῶν καθαιρόντων στεγνοῦνται τὴν κοιλίαν**· **4**) ἐμποδίζω, σταματῶ αἱμορραγίαν ἢ ἄλλας ἐκκρίσεις : Διοσκ.2,81 **ὦτα πυορροοῦντα στεγνοῖ,** αὐτ.1,23 **μήτρα ἐστεγνωμένη,** αὐτ.· **5**) νεώτ. κ. δημ. **-ώνω** καθιστῶ τι στεγνόν, ξηρόν, ἀφαιρῶ τὴν ὑγρασίαν : **στεγνώνω τὰ ροῦχα στὸν ἥλιο - στὸν ἀέρα - στὴ φωτιά**· || κ. ἀμτβ. ἀποβάλλω τὴν ὑγρασίαν, γίνομαι στεγνός, ξηρός : Κρυστ.Ἀγροτ.Τὸ νεραϊδόπαιδο 20 **ἁπλώνουν τὰ μαντήλια τους στὶς πέτρες νὰ στεγνώσουν, - τὸ πάτωμα στέγνωσε**· || φρ. **στέγνωσε τὸ στόμα μου - τὸ χεῖλί μου** ἔγινε στεγνόν, ἐξηράνθη ἐκ τῆς δίψης· **6**) μτγν. συμπιέζω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διοσκ.1,86 **πάπυρος στεγνουμένη,** Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,19,2· **7**) ῥηματ.π. στέγνωσις, στέγνωμα, στεγνωτήρ.

**στέγνωμα**-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ δι᾿ ἐξατμίσεως ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς ὑγρασίας.

**στεγνώνω** νεώτ. κ. δημ. τ. τοῦ στεγνῶ βλ.λ.5).

**στέγνωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στεγνῶ βλ.λ.2) : Ἐπιγρ.Δήλου **στέγνωσις τοῦ ἱεροποίου**· **2**) ἰατρ. τὸ καθιστᾶν δυσκοίλιον, παρακώλυσις, ἐμποδισμὸς ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐκκενώσεων : Διοσκ.1,115 **τὰ δὲ ὠμὰ καταπλάσμασι μίγνυται, πρὸς στέγνωσιν κοιλίας**· **3**) ἔμφραξις τῶν πόρων τοῦ δέρματος : Γαλ.6,218, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,238 **ὑπὸ στεγνώσεως ἐπὶ τὴν χαύνωσιν**· **4**) νεώτ. ὅ. στέγνωμα βλ.λ.

**στεγνωτήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. ὀδοντιατρ. λεπτὸν φύλλον ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως τοποθετούμενον ἐπὶ τῶν ὀδόντων, δι᾿ οὗ ἀπομονοῦνται οἱ ὑπὸ θεραπείαν ὀδόντες καὶ τηρεῖται ἀσηψία.

**στεγνωτήρι** (τὸ) δημ. ἐργαλεῖον δι᾿ οὗ ἐπιτυγχάνεται στέγνωσις βλ.λ.4), στέγνωμα : **μηχανικὰ στεγνωτήρια**· || εἰδ. ξυλίνη ἐσχάρα ἢ τεταμένον ὕφασμα κτλ., ἐφ᾿ ὧν ἁπλοῦνται οἱ σταφυλαὶ πρὸς ξήρανσιν.

**στεγνωτικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀναστέλλων τὰς ἐκκρίσεις, στυπτικός, ἐπιφέρων δυσκοιλιότητα : Διοσκ.1,115, Μέγ. π. Ὀρειβ.44,24,9· **2**) νεώτ. γεν. ὁ καθιστῶν τι στεγνόν, ὁ προκαλῶν στέγνωσιν, ἀποξηραντικός· **3**) νεώτ. τὸ οὐδ. **στεγνωτικὸν** ὡς οὐσ. ξηραντικὴ οὐσία ἀναμειγνυομένη μετ᾿ ἐλαιοχρωμάτων πρὸς ταχεῖαν στέγνωσιν τῶν χρωματιζομένων πραγμάτων.

**στεγοκάρπιον** (τὸ) νεώτ. καψοειδὴς καρπὸς κρυπτογαμικῶν τινων φυτῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν βρύων.

**στεγόμυια** (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων διπτέρων ἐκ τῶν κωνωπιδῶν, οὗ κύριον εἶδος εἶναι ἡ στεγόμυια ἡ ταινιωτή, φορεὺς τοῦ μικροβίου τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ, ἴσως δὲ καὶ τοῦ δαγκείου.

**στεγονόμιον** (τὸ) μτγν. τὸ στεγανόμιον βλ.λ. : Ἰουστιν.Νεαρ.882.

**στεγοποιῶ**-έω μτγν. κ. μαν. στέγην ποιῶ, οἰκοδομῶ οἶκον : Σχόλ.Τζέτζ.Πρὸ Ὁμ.262 **ἐστεγοποίησαν .. αὐλὰς σταβάροις ταῦτα ὀχυρωσάμενοι**· || κ. μέσ. οἰκοδομῶ δι᾿ ἐμαυτὸν οἶκον : Πρόκλ. Ἡσίοδ 569 **στεγοποιεῖσθαι διὰ τοὺς χειμῶνας.**

**στέγος**-ους-εος (τὸ) τέγος βλ.λ., στέγη, σκεπή : Εὐρ.ΙΤ 48 **πᾶν δ᾿ ἐρείψιμον στέγος βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν,** ΠΔ Ἐπιστ.10, Διόδ.Σ 19,45, Πολυδ.1,81, Λιβάν.Λόγ.11,162· **2**) οἰκία, κατοικία, οἰκοδόμημα, οἰκίας πρόδομος : Αἰσχ.Πέρσ.141 **ἀλλ᾿ ἄγε, Πέρσαι, τόδ᾿ ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,** αὐτ.Ἀγ.310, Σοφ.ΑΙ.307· **3**) μτγν. τάφος : Λυκόφρ.1098 **ὃν νεοσκαφὲς κρύφει ποτ᾿ ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος**· **4**) κάλπη, τεφροδόχος : Σοφ.Ἠλ.1165 **δέξαι μ᾿ ἐς τὸ σὸν στέγος** (εἰς τὴν κάλπην τὴν περιέχουσαν τὴν τέφραν σου)· **5**) μτγν. πορνεῖον : Μαν.2,430, αὐτ.6,533.

**στεγύλλιον** (τὸ) μτγν. μικρὸν ὑπόστεγον, ποι. τὸ ἐργαστήριον : Ἡρώνδ.7,83.

**στέγω** κ. νεώτ., μέλλ. **στέξω** (Διόδ.Σ 11,29 ἀμφ. εἰκ.), ἀόρ. **ἔστεξα** (Πολύβ.8,12,5, Πλούτ.Ἀλέξ.35), γ' ἑν. μέσ. ἀόρ. α' **ἐστέξατο** (Φάλαικ.ΑΠ 13,27 εἰκ. ἀντὶ ἐδέξατο), παθ. ἀόρ. **ἐστέχθην** (Σιμπλίκ.Ἐπίκτ. 117D), καλύπτω, στεγάζω ἑρμητικῶς καὶ οὕτω ἀποκλείω ἢ ἐγκλείω ὑγρόν τι : Πλάτ.Τίμ.78A **πάντα ὅσα ἐξ ἐλαττόνων ξυνίσταται, στέγει τὰ μείζω**· **2**) στεγάζω, σκεπάζω κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ τὸ ὕδωρ : αὐτ.Πολ.415E **εὐνὰς τοιαύτας οἵας .. στέγειν .. ἱκανὰς εἶναι,** αὐτ.Κρατ.412D· || ποι. φρ. **δόμος ἅλα στέγων** οἰκία ἀποκλείουσα τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ἤτοι καλὸν πλοῖον : Αἰσχ.Ἱκ.135· || **νῆες οὐδὲν στέγουσαι** πλοῖα μὴ ἀποκλείοντα τὸ ὕδωρ, πλοῖα ποὺ κάνουν νερά : Θουκ.2,24· || **στέγουσα γῆ** ἡ ἀδιάβροχος, ἀδιαπέραστος ὑπὸ τοῦ ὕδατος : αὐτ Κριτ 111C **τῇ κεραμίδι στεγούσῃ γῇ διαταμιευομένη**· || **συμμύει καὶ στέγει ἐπὶ ξυλείας** :

Θεόφρ.Φ) 5,7,4, αὐτ.4,5· || νεώτ. στεγάζω, σκεπάζω· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. ἀποκλείω τι : Πινδ.Π 4,81 **στέγετο . . ὄμβρους**, Φάλαικ.ΑΠ 13,27 **νεῦς οὐκ ἐστέξατο κῦμα**, Ἡρακλεωτ.Πίν.Ι,142 **ταῦτα δὲ παρέξοντι οἰκοδομημένα καὶ στεγόμενα καὶ τεθυρωμένα·** **3)** ἀποκλείω, ἀποκρούω, ἀπωθῶ : Αἰσχ.Ἑπτ.216, αὐτ.1014, Ἀριστφ.Σφ.1295 **ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν**, Θουκ.4,34 **οὔτε οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα**, Ἀριστλ.Πρ.889α,11 **στέγει ἡ σὰρξ τὸ προσπῖπτον θερμόν·** **4)** ἀνέχω, βαστάζω, ὑποστηρίζω, ὑποβαστάζω : αὐτ.ἀπ.217 **ἡ θάλαττα . . στέγει τὰ βάρη**, Διόδ.Σ 3,34 **τοῦ κρυστάλλου στέγοντος τὰς διαβάσεις στρατοπέδων·** **5)** βαστάζω, ὑπομένω, ἐμμένω, ἀνθίσταμαι : Πολύβ.3,53,2 **στέγειν τὴν ἐπιφοράν**, Φίλ.2,526 **στέγειν τὰς ἐνδείας**, ΚΔ Κορ.Ι,13,7 **ἡ ἀγάπη . . πάντα στέγει·** **6)** ἀπολ. συνέχω, συγκρατῶ ἐμαυτόν, ὑπομένω : Λυρ.Ἀλεξ.Ἀδέσπ.Ι,3J, ΚΔ Θεσσ.3,1,5 **κἀγὼ μηκέτι στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν**, Πάπ. **ἔστεξα ἕως ἔλθῃς·** **7)** συγκρατῶ ὕδωρ ἢ ὑγρόν τι, ἐγκλείω ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ, κρατῶ : Εὐρ.ΙΑ 888 **δάκρυον ὄμματ᾽ οὐκέτι στέγει**, αὐτ.ἀπ.899 **οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι** (δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ γεμίσω ἀγγεῖα μὴ συγκρατοῦντα τὸ ὕδωρ), Πλάτ. Πολ.621Α **οὗ τὸ ὕδωρ ἀγγεῖον οὐδὲν στέγειν·** || στέγω **τὸ** πῦρ συγκρατῶ, φυλάσσω, διατηρῶ **ἐν** ἐμοί : αὐτ.Τίμ.78Α· || κ. μτφ. : αὐτ.Γοργ.493C **τὴν ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπῄκασε . . τετρημένῳ, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι᾽ ἀπιστίαν καὶ λήθην**, αὐτ.Νόμ.714Α· || **τὸ στέγον ἑαυτῶν** τὸ περιέχον τὸν ἄνθρωπον, τὸ σῶμα : αὐτ.Πολ.586Β **ἅτε οὐχὶ τοῖς οὖσιν οὐδὲ τὸ ὂν οὐδὲ τὸ στέγον ἑαυτῶν πιμπλάντες·** **8)** γεν. περιέχω, κρατῶ, περιλαμβάνω, βαστῶ, χωράω : Σοφ.Ἠλ.1118 **ἄγγος . . σῶμα τοὐκείνου στέγον**, Εὐρ.Ἴων 1412, αὐτ.Ἱππ. 843· **9)** προασπίζω, προστατεύω : Σοφ.ΟΚ 15 **πύργοι πόλιν στέγουσιν·** || κ. μτφ. : Πλούτ.Ρωμ. 20 **τὸ ξύλον ἔστεξεν ἡ γῆ** (τὸ περιέβαλε μετὰ στοργῆς ὥστε νὰ ριζώσῃ), αὐτ.Ἀλέξ.35, Διόδ.Σ 11, 29 **ὅρκος στέγει τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν·** **10)** καλύπτω, συγκαλύπτω, κρύπτω, ἀποκρύπτω : Σοφ. ΟΤ 341, αὐτ.Φιλ.136, αὐτ.ἀπ.679, Εὐρ.Φοίν.1214 **κακόν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ**, αὐτ.Ἠλ. 273, Πολύβ.4,8,2 **στέξαι τὸ κριθέν·** **11)** κρατῶ μυστικόν, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Σοφ.Τρ.596 **παρ᾽ ὑμῶν εὖ στεγοίμεσθ᾽**, Θουκ.6,72 **οὕτω γὰρ ἅτε κρύπτεσθαι δεῖ μᾶλλον ἂν στέγεσθαι καὶ τἄλλα κατὰ κόσμον καὶ ἀπροφασίστως παρασκευασθῆναι·** **12)** μτγν. μσν. κλείω, πωματίζω, βουλλώνω· κ. παθ. : Παῦλ.Αἰγ.6,7 **τὰ τῶν ἀγγείων στόματα στεγόμενα.**

**στεγωσιά** (ἡ) δημ. στέγη, ὀροφή.

**στέγωσις-εως** (ἡ) πάπ. στέγασις βλ.λ.

**στέθματα** Ἡσ. «τὰ στέμματα»· πρβλ. στέφω.

**στειβεύς** Ἡσ. «ὁδευτής».

**στείβω** κ. μσν., ἐπ. παρατ. **στεῖβον** (Ὀδ.Ζ 92), θαμιστ. **στείβεσκον** (Κόϊντ.Ι,352), ἀόρ. **ἔστειψα** (Σοφ. ΟΚ 467 κατ-), πατῶ, καταπατῶ ὑπὸ τοὺς πόδας μου: Ἰλ.Λ 534 **στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας**, αὐτ.Υ 499, Ὀδ.Ζ 92, Ἑρμοκρ.ΑΠ 9,327 **ποσὶν στείβειν δόμον·** κ. παθ. : Θεόκρ.17,122· || **στειβόμεναι ὁδοί** τὰ μονοπάτια : Ξεν.Ἀν.Ι,9,13· || κ. μτ. αἰτ. συστοίχ. πατῶ ἢ βαδίζω ὁδόν τινα : Εὐρ. Ἠλ.869, αὐτ.Ἴων 495 **χοροὺς στείβουσι ποδοῖν** (ἐρρύθμως κινοῦσι τοὺς πόδας), Ἀπολλ.Κ 3,836, Νίκ.Θηρ.609· || ἁπλῶς πατῶ, βαδίζω : Ὀμ. Ὕμν.19,4 **κατ᾽ αἰγίλιπος πέτρης στείβειν κάρηνα**, Εὐρ.Ἱππ.217, Ὀππ.Κυν.Ι,456.

**στειλαιός** (ὁ) ἡ στελεὰ βλ.λ. : Ἱππ.Ἀγμ.757.

**στειλειάριον** (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ στειλεὸς βλ.λ., στειλιάρι : Εὐστ.1331,38.

**στειλειή** (ἡ) ἐπ. τ. τοῦ στελεὰ βλ.λ. : Ὀδ.Φ 422.

**στειλειὸν** (τὸ) ἐπ. τ. τοῦ στελεὸν βλ.λ. : Ὀδ.Ε 236, Ψ Βάθρ. π. Σουΐδ. ἐν λ. στειλεόν.

**στειλειός** (ὁ) δ. τ. τοῦ στειλεὸς βλ.λ. : Αἴσωπ.122.

**στειλεός** (ὁ) ἰων. κ. νεώτ. τ. τοῦ στελεός, στελεά βλ.λ.) : Ἱππ.Ἀγμ.8 **οἱ στειλεοὶ τῶν σκαφίων**, αὐτ. Γυν.Ι,90, Παῦλ.Αἰγ.6,99, αὐτ.115, αὐτ.118.

**στει(ι)λιάρι** (τὸ) δημ. ὁ στειλεὸς βλ.λ. : **τὸ στειλιάρι τῆς ἀξίνας·** **2)** συνεκδ. πᾶν ξύλον ἔχον σχῆμα στειλεοῦ, ξυλίνη ράβδος, ρόπαλον· **3)** μτφ. ὁ διὰ στειλεοῦ, διὰ ροπάλου δαρμός, ἀνηλεὴς ραβδισμός : **τοῦ 'δωκε ἕνα στειλιάρι** (τὸν ἔδειρεν ἀνηλεῶς), - **τοῦ χρειάζεται στειλιάρι·** **4)** ὁμ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἀξέστου καὶ μὴ ἐπιδεκτικοῦ μορφώσεως : **αὐτὸς εἶναι μοναχὸ στειλιάρι·** κ. ἐπὶ ἀμελοῦς, ἀμαθοῦς μαθητοῦ.

**στειλιαρώνω** δημ. προσαρμόζω στειλιάρι εἰς ἐργαλεῖον· **2)** μτφ. δέρω διὰ ροπάλου, μὲ στειλιάρι, ξυλοκοπῶ κ. συνεκδ. δέρω πολύ.

**στειναύχην-ενος** (ὁ,ἡ) μτγν. ἰων. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος στεναύχην, ὁ ἔχων στενὸν αὐχένα, στενόλαιμος : Μᾶρκ.Ἀργ.ΑΠ 6 243 **Κύπριδι κεῖσο, λάγυνε μεθυσφαλὲς . . , στειναύχην.**

**στεινόπορος-ον** ἰων. τ. τοῦ στενόπορος βλ λ.

**στεῖνος-ους-εος** (τὸ) ποι. κ. στένος (Αἰσχ Εὐμ.521) στενὸν κεκλεισμένον ἢ περιωρισμένον διάστημα : Ἰλ.Ψ 419 **στεῖνος ὁδοῦ κοίλης**, Ὀδ.Χ 460· || κ. ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου:Καλλ.Σωθ 5· **2)** μτφ. στενοχωρία, δυσκολία : Ἰλ.Θ 462 **στεῖνει ἐν αἰνοτάτῳ**, αὐτ.Ο 426 **μάχης ἐν στείνει τῷδε**, Ὕμν.Ἀπολλ.533 **πόνοι καὶ στείνεα.**

**στεινός-ή-όν** ἰων. τ. τοῦ στενός βλ.λ.

**στεινότης-ητος** (ἡ) ἰων. τ. τοῦ στενότης βλ.λ. : Ἡρ.4,85 **Ἑλλήσποντον, ἐόντα στεινότητα μὲν ἑπτὰ σταδίους.**

**στείνω**, ἐπ. παρατ. στεῖνον (Ὀρφ.Ἀργ.114) (ἐν χρ. π. Ὀμ. κ. Ἡσίοδ. μ. ἐν τῷ παθ. τ. κ. τοῦτο μ. ἐν τῷ ἐνεστ. κ. παρατ.), καθιστῶ, κάμνω τι στενόν, στενεύω, στενοχωρῶ, περιορίζω, συμπυκνῶ, συστέλλω : Ὀρφ.Ἀργ.114, Νόνν.Δ 23,5· || ἐν τῷ παθ. τ. γίνομαι στενός, στενοῦμαι : Ὀδ.Σ 386 **θύρετρα φεύγοντι στείνοιτο·** || ἐπὶ προσ. περιορίζομαι, στενοχωροῦμαι, συνωστίζομαι δι᾽ ἔλλειψιν χώρου : Ἰλ.Ξ 34 **στείνοντο δὲ λαοί·** || κ. ἐπὶ προβάτων : Ἀπολλ.Ρ 2,128· **2)** εἶμαι ἢ γίνομαι πλήρης, γέμω, πληθύνομαι : Ἡσίοδ.Θ 160 **γαῖα στεινομένη·** κ. μτ. γενικ. τῆς ὕλης : Ὀδ.Ι 219 **στείνοντο δὲ σηκοὶ ἀρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων**, Κόϊντ.7,100 **νεκρῶν ἐστείνετο γαῖα·** κ. μτ. δοτ. : Ἰλ.Φ 220 (ποταμὸς) **στεινόμενος νεκύεσσι** (πλήρης νεκρῶν), Ἀπολλ.Ρ 4,335, Θεόκρ.25,97 **στείνοντο . . ἀγροὶ μυκηθμῷ** (ἦσαν πεπληρωμένοι ἀπὸ μυκηθμούς)· **3)** μτφ. στενοχωροῦμαι, ὑποφέρω : Ὀδ.Ι 445 **ἀρνειὸς λάχνῳ στεινόμενος.**

**στεινῶ-όω** μτγν. ἰων. τ. τοῦ στενῶ-όω βλ.λ.

**στείνων** Ἡσ. «ὡραϊστής, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ἀρέσκων».

**στεινωπός-όν** ἐπ. κ. ἰων. τ. τοῦ στενωπὸς βλ.λ. : Ἰλ.Η 143, αὐτ.Ψ 416, Ἀπολλ.Ρ 2,1191, Ἑρμ.2.

**στείομεν** ἐπ. α' πληθ. ὑποτ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἵστημι βλ.λ. : Ἰλ.Ο 297.

**στείοντες** Ἡσ. «ἱστάμενοι».

**στειπτός-ή-όν** δ.γρ. τοῦ στιπτός βλ.λ.

**στεῖρα** (ἡ) (στερεός) κ. νεώτ. ἰσχυρὰ δοκὸς ἀποτελοῦσα τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου, μάλιστα δὲ τὸ κεκαλυμμένον μέρος αὐτῆς τὸ διασχίζον τὰ κύματα : Ἰλ Α 482 **ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφύρεον μεγάλ᾽ ἴαχε**, Ὀδ.Β 428· || νεώτ. ναυτ. τμῆμα τοῦ πρωραίου μέρους τοῦ ἀκελετοῦ τῶν πλοίων, πρωραῖον στῆμα, κοράκι τῆς πλώρης· **2)** μτγν.εἶδός τι ἐπιδέσμου : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ. 48,20,12· **3)** ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ σπεῖρα : Πολύβ.2,31.

**στεῖρα** (ἡ) (2) κ. νεώτ. κ. δημ. βοῦς ἢ ἄλλο ζῷον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔτεκε νεογνόν : Ὀδ.Κ 522 στεῖραν βοῦν, . **ῥέξειν,** Πάπ. **αἶγα στεῖραν· 2)** ἐπὶ γυναικός, ἡ μὴ τεκνοποιοῦσα : Διοκλ.ἀπ.29,᾿Ορφ. Λιθ.459 **στείρῃσι γυναιξί,** ΠΔ Γέν.11,30 **καὶ ἦν Σάρα στεῖρα καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει,** αὐτ.25,21,ΚΔΛουκ. 1,7, αὐτ.36· ‖ κ. ἡ μὴ εἰσέτι τεκνοποιήσασα, παρθένος : Λυκόφρ.670· ‖ κ. ἐπὶ ὑπερβάσης τὸν πρὸς τεκνοποιίαν χρόνον : Ἱππ.Γυν.2,127· ‖ κ. ἐπὶ τῆς Μοίρας : Μελέαγρ.ΑΠ 7,468· **3)** μτφ. ἐπὶ διανοίας, φύσεως, ψυχῆς : Φίλ.1,441· **4)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἰχθὺς ὁ ὀνομ. ἐν τῇ ζωολ. πολυπρίων.

**στειράδι** (τὸ) δημ. ὁ ἄρρην, ὀρσενικὸς κέφαλος.

**στείρευμα**-ατος (τὸ) νεώτ., δημ. **στέρεμα κ. στερεμός** ἡ στείρευσις βλ.λ.

**στείρευσις**-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στειρεύω, τὸ νὰ στειρεύῃ ἢ νὰ στειρεύσῃ τι, παῦσις ῥοῆς, στείρευμα, στέρεμα.

**στε(ι)ρεύω** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. εἶμαι στεῖρος βλ λ., ἄγονος : Γαλ 7,943· ‖ μσν. κ. μτφ. : Εὐστ.113,27 στειρεύουσά **τις εὐεργεσία· 2)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ οἱασδήποτε πηγῆς ὑγροῦ, παύομαι ῥέων, ξηραίνομαι : **ἐστείρευσαν αἱ πηγαί - οἱ ποταμοί·** ‖ **στερέφανε τὰ** μάτια μου δὲν δακρύω, δὲν κλαίω πλέον (ἰδ. εἰς δήλωσιν ὑπερμέτρου ἐκ συνεχῶν συμφορῶν θλίψεως).

**στειροβότανο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἄγχουσα.

**στειρολόγημα** (τὸ) δημ. ἡ ἀπόσπασις, ἡ ἀποκοπὴ τῶν στείρων, τῶν μὴ φερόντων σταφυλὰς βλαστῶν τῆς ἀμπέλου.

**στειροποίησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ στειροποιῶ βλ.λ.

**στειροποιῶ**-έω νεώτ. καθιστῶ στεῖρον, στειρῶ

**στειρόπους**-οδος (ὁ) νεώτ. ναυτ. κυρτὸν τεμάχιον ξύλου συνδέον τὴν τρόπιν μετὰ τῆς στείρας.

**στεῖρος** (-α) ο(ν) κ.μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ μὴ γεννῶν, μὴ τεκνοποιῶν, ἄγονος, ἀτέρφος : Εὐρ.᾿Ανδρ. 711 **ἢ στεῖρος οὖσα μόσχος** (δ. ἀνάγν. στερρός), Μαν.1,125 **εὐνούχους στείρους,** ΚΔ Λουκ.1,7, αὐτ. 36 **οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ** στείρᾳ· **2)** νεώτ. ὁ μὴ καρποφόρος, ἀτελεσφόρητος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.101,6 **στεῖρα ζωή, - στεῖρον ἔδαφος, - στεῖρος** νοῦς.

**στειροσύνη** (ἡ) δημ. στείρωσις, στειρότης βλ.λ.

**στειρότης**-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. στείρωσις, ἀγονία : Πλούτ.᾿Ηθ.366C (εἰκ. τοῦ στερρότης).

**στειροφυής**-οῦς-ές (φυή) μσν. ὁ ἐκ φύσεως στεῖρος, ἄγονος : ᾿Ιω.Δαμασκ.2,855Β· **2)** ὁ ἐκ γυναικὸς πρότερον στείρας γεννηθείς : Στουδ. Θεόδ.957 στειροφυὴς **γόνος.**

**στειροχωρίζω** δημ. ἐπὶ ποίμνης, χωρίζω, ἀπομακρύνω τὰς στείρας ἀμνάδας : Κρυστ.Τραγ. Στάν.᾿Ο Κοῦρος I **στειραχωρίζουν στοῦ Κλαδᾶ, τυροκομοῦν στοῦ Ζέρβα.**

**στειρῶ**-όω μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι στεῖρον, στειροποιῶ : Φίλ.1,598· κ. παθ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.42,10 **καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε στειρώσῃ,** Φίλ.1,564· **2)** καθιστῶ ἄγονον, μὴ καρποφόρον, **ἐν** χρ. τὸ παθ.: Φιλόδ.᾿Ακαδ.24Μ **χώρας διά τινας αὐχμοὺς** στειρωθείσης· ‖ κ. μτφ. : Φίλ.1,409 **οἱ ἐστειρωμένοι σοφίαν.**

**στειρώδης**-ους-ες ὁ οἱονεὶ στεῖρος, ξηρός : ῾Ιππ.Γυν.2,158 **ἢν δὲ μὴ ἐνδέχηται τὸ στόμα τῶν ὑστερέων τὴν γονήν, ἀλλὸ στειρῶδες ᾖ καὶ συμμεμυκός,** ᾿Ιάμβλ.Πυθ.17,73· **2)** μτγν. στεῖρος : Βέττ.Βάλ.7,26, Μαν.1,49, Πτολ.Τετράβ.190.

**στείρωμα** (τὸ) ῾Ησ. «τρόπις» πρβλ. στεῖρα (1).

**στείρωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στειρῶ, στειροποίησις· **2)** ἡ κατάστασις τοῦ στείρου, ἀνικανότης πρὸς τεκνοποιίαν ἢ παραγωγήν, ἔλλειψις γονιμότητος, ἀκορπία : Φίλ. 2,310, ῾Ηφαιστ.᾿Αστρ.1,22.

**στειρωτικός**-ή-όν ποι. ρ. **ἐν** χρ. π. ἐπ., λυρ. τραγ. ποιήσει κ. τῇ αἰολ. πεζογραφίᾳ, μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στείρωσιν ἢ ὁ προκαλῶν στείρωσιν : Βέττ.Βάλ.17,25, - **στειρωτικὴ ἐγχείρησις.**

**στείχω** κ. στίχω (῾Ηρ.3,14, ῾Ησ.), γ' ἑν. ὑποτ. στίχῃ (῾Ηρ.1,9 (δ.ἀνάγν στείχῃ)), ἐπ. παρατ. **στεῖχον** (᾿Ιλ.I 86), ἀόρ. **α' ἔστειξα** (᾿Οδ.Δ 277 **περι-**), ● ἀόρ. β' **ἔστιχον** (᾿Ιλ.Π 258, Καλλ.Δῆλ.153, Θεόκρ.25,223), βαδίζω, περιπατῶ, **βαίνω,** ὑπάγω ἢ ἔρχομαι, **ὁριζομένης τῆς διευθύνσεως ἢ κατευθύνσεως ἐκ τῶν** συμφραζομένων, **δθ. ἐπὶ κινήσεως πρός τι ἢ εἴς** τι : ᾿Οδ.Λ 17, ῾Ηρ.1,9, Αἰσχ.᾿Επτ.297 **τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδαμὶ πανομιλὶ στείχουσιν, αὐτ.** ᾿Αγ.1657, Εὐρ.᾿Ορ.97, Μνηαίμ.4,2 **στεῖχ' εἰς ἀγορὰν πρὸς τοὺς ῾Ερμᾶς·** ‖ συχν. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἀνά, κατά, διά, εἰς) : ᾿Οδ.Ψ 136, αὐτ.Ρ 204, αὐτ.Η 72, Αἰσχ.᾿Ικ.496, αὐτ.Χο.675, Εὐρ.῾Ιππ.1366· ‖ κ. μτ. τοπ. ἐπιρρ. : ᾿Οδ.I 418 **εἴ τινά που μετ' δεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε,** Αἰσχ.Χο.554, Σοφ.ΟΚ 1151· **2)** μτ. αἰτ. τόπου, πορεύομαι, πηγαίνω εἴς τι μέρος, πλησιάζω εἰς αὐτό : Αἰσχ.Πρ. 708, αὐτ.955 **θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ** πόλιν, Σοφ.ΟΚ 643· ‖ κ. ἀπολ. : αὐτ.Τραχ.179, Εὐρ.Ρῆσ.992· **3)** ἐπὶ κινήσεως **ἔκ τινος τόπου,** δηλουμένου κτ. γενικ. ἐμπρόθ. (ἐκ, ἀπό) : ᾿Ιλ.Β 287 **ἀπ' ῎Αργεος στείχειν,** ῾Ησίοδ.Θ 690, Πίνδ.Ν 9,20, Σοφ.ΟΤ 632 **ὁρῶ τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν** ᾿Ιοκάστην· **4)** ἀπολ. ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι : Αἰσχ. Πρ.81 **στείχωμεν· ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει,** αὐτ.Χο.98, Σοφ.᾿Αντ.98, αὐτ.ἀπ.257· **5)** κτ. πληθ. βαίνομεν **κατὰ σειράν,** ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐν γραμμῇ ἢ ἐν τάξει : ᾿Ιλ.Π 258 **οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ ἔστιχον,** Πίνδ.Ν 1,25· ‖ **στείχω ἐπί τινα** βαίνω, πορεύομαι **ἐναντίον** τινός : ῾Ηρ.9,11 **ἐν ᾿Ορεστείῳ στείχοντας ἐπὶ τοὺς ξείνους·** ‖ **στείχω εἰς πόλεμον** βαίνω εἰς πόλεμον : ᾿Ιλ.Β 833· ‖ **κ.** μτ. αἰτ. συστοίχου : Αἰσχ.᾿Αγ.81, **Σοφ.᾿Αντ.808 τὰν νεάταν ὁδὸν στείχειν· 6) προσαμβάσεις κλίμακος στείχω** ἀναβαίνω τὴν κλίμακα : Αἰσχ.᾿Επτ. 467 **ἀνὴρ ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις στείχει πρὸς πύργον· 7)** μτφ. : Πίνδ.Ν 5,3 **ἀοιδὰ στείχει ἀπ'** Αἰγίνας, Αἰσχ.Πρ.1090, αὐτ.᾿Επτ.534 **ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων στείχει,** Σοφ.᾿Αντ.10 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα . . **κακά,** αὐτ.186.

**στέκα** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ειδικὴ μακρὰ **ῥάβδος δι'** ἧς ἐν σφαιριστηρίῳ οἱ παῖκται **κτυπῶσι τὰς** σφαίρας· **2)** ἐργαλεῖον τοῦ ὑποδηματοποιοῦ ἐκ σκληροῦ ξύλου, ἰδίᾳ **ἐλαίας,** χρήσιμον **εἰς τὴν** διὰ τριβῆς στίλβωσιν τῶν καττυμάτων.

**στεκάμενος**-η-ο δημ. κ. **στεκούμενος** (μτχ.ἐνεστ. τοῦ στέκομαι ἐν χρ. ὡς ἐπίθ.) ὁ **ἱστάμενος, ὁ** ἀκινητῶν : **στεκάμενα νερά** (τὰ λιμνάζοντα)· ‖ φρ. **στὰ καλὰ στεκούμενα** (ἃ. καθούμενα, ἐν ᾧ καλῶς εἶχον τὰ πράγματα)· **2)** ἐπὶ γερόντων, ὁ μήπω ἐξηντλημένος, ὁ γερὸς ἀκόμη : **ὁ παπποὺς εἶναι στεκάμενος ἀκόμη·** πρβλ. κολαστεκάμενος.

**στεκάρισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ στεκάρω, στίλβωσις τοῦ καττύματος διὰ στέκας βλ.λ.2).

**στεκάρω** δημ. στιλβώνω κάττυμα διὰ στέκας.

**στεκτικός**-ή-όν (στέγω) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ κατάλληλος **εἰς** τὴν ἀπόκλεισιν τοῦ ὕδατος, δθ. ὁ καθιστῶν ἀδιάβροχον, ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ στέγειν **:** Πλάτ.Πολιτ.280C **τέχναι** ῥευμάτων **στεκτικαὶ** (ἡ οἰκοδομικὴ τέχνη).

**στεκτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. μτφ. πεφυλαγμένως, προσεκτικῶς : Πολυδ.5,147.

**στέκω** μσν. κ.δημ., μέσ. **στέκομαι,** ἀόρ.(**ἐ**)**στάθηκα,** δημ. προστ. **στάσου** κ. **στέκα,** πληθ. **σταθῆτε,** ἵσταμαι, παύω πορευόμενος, σταματῶ : **στάσου νὰ σοῦ πῶ·** ‖ προστ. κ. ἀντὶ μεῖνε ἐδῶ : **στάσου νὰ φᾷς σῦκα·** ‖ **στάσου νὰ δῇς**

ὡς ὀπειλή, ἀντὶ·τώρα θὰ σοῦ δείξω· **2**) ἵσταμαι ὄρθιος, ἐν ἀκινησίᾳ : Πρόδρ.2,474 **πῶς στέκεσαι καὶ πῶς ἐμβλεμματίζεις,** Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.6,2, **- στεκότανε μπροστὰ στὸ σπίτι του, - δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ στὰ πόδια του ἀπὸ τὴν ἀδυναμία, - τί στέκεσαι σά χάχας ;**· || ἐπὶ κτισμάτων, ἀντέχω, ἵσταμαι εἰσέτι : ΖερβΤραγ.ΚΚ 55,19 **στὴν πλαγιά.. στέκει ρειπιωμένο τὸ καστρί**· **3**) ἐπὶ μηχανῶν ἢ ὀργάνων, παύω νὰ λειτουργῶ, νὰ ἐργάζωμαι : **στάθηκε τὸ ρολόϊ - ὁ ἀνεμόμυλος**· || φρ. **στάθηκε ὁ νοῦς** ἔμεινα ἐνεός, τὰ ἔχασα· **4**) διακόπτω τὴν παρείαν μου, κάμνω σταθμόν : **τὸ τραῖνο θὰ σταθῇ, - στάθηκε** τὸ τραῖνο δὲν προχωρεῖ· **5**) **ἐπὶ** ῥοῆς, σταματῶ, δὲν τρέχω : **μὲ τὸν πάγο καὶ τ' ἁλάτι στάθηκε ἡ μύτη του**· || ἐπὶ ἀκινητούντων, λιμναζόντων ὑδάτων : Γρυπ.Σκ.Τερρ.35,2 **ἡ ζωή μας νὰ σαπίζῃ | σάν τὰ στεκάμενα νερά**· **6**) μτφ. βοηθῶ : **μοῦ στάθηκε σ' ὅλες τίς δύσκολες στιγμές**· **7**) μτφ. δεικνύομαι, ἐμφανίζομαι, ἀποδεικνύομαι : **στάθηκε ἄνδρας, - δὲν στάθηκε ἱκανὸς νὰ τὰ βγάλῃ πέρα**· **8**) συνεκφ. μετὰ τοῦ **νὰ** εἶμαι εἰς τὸ σημεῖον, πρόκειται, μέλλει νὰ ..: Ἐρωτόκρ.2,146 **κι ὡς ἤσωσα, λαβώθηκα, στέκω νὰ παραδώσω,** αὐτ.1,1804· **9**) ἐπὶ θηλέων ζῴων, δέχομαι νὰ ὀχευθῶ : **δὲν στέκεται ἡ γίδα - ἡ προβατίνα - ἡ φοράδα**· || κ. ἐπὶ γυναικῶν, πορνεύομαι· **10**) ἀπροσ. εἶναι πρέπον, ἁρμόζον, ταιριάζει : **δὲν στέκει σὲ σένα νὰ τρέχῃς στίς ταβέρνες**· || φρ. **στέκει στὸν** εἶναι τῆς δικαιοδοσίας, τῆς ἐξουσίας του, τοῦ πρέπεται.: Ἐρωτόκρ.2,139, αὐτ.2,2180 **στέκει στὸ ρήγα ποιὸ νὰ πῇ πλιὰ ἄξο καὶ πλιὰ ἀντρειωμένο**· **11**) ἐπὶ φορέματος, ἐφαρμόζει ὡραῖα, πηγαίνει καλά, ταιριάζει, πρέπει : **σοῦ στέκει ὡραῖα τὸ φόρεμα**· **12**) μσν. κ. δημ. κτ. γ' πρόσ. ἀόρ. συνέβη : **στάθηκε ἕνα σπουδαῖο περιστατικό**· **13**) φρ. **δὲν στέκει καλὰ** δὲν εἶναι καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν του· || ἰδ. ἐπὶ ἐμπόρου ἢ ἐμπορικοῦ ἱδρύματος : **ἡ οἰκονομική του κατάστασις εἶναι ἐπισφαλής**· **14**) ναυτ. δημ. **στέκω ἀλὰ κάπα** ἢ **κάπα γάμπια** ἀνακωχεύω· ὁμ. **στέκω τραβέρσο** ἀντιμένω· || **στέκω στὰ κουπιά** πτερῶ τὰς κώπας.

**στειλέα** (ἡ) Ἡσ. «στειλέαν, τὴν μακρὰν ῥάφανον» (ἐξ ἀποσπ.Ἀντιφάν.).

**στελγιδολήκυθος** (ὁ) ὁ στλεγγιδολήκυθος.

**στελγιδοποιός**-όν δ. τ. τοῦ στλεγγιδοποιός βλ.λ.

**στελγίς-ίδος** μτγν. δημ. τ. τοῦ στλεγγίς βλ.λ. : Πολύβ.26,7,10, Σουΐδ.

**στέλγισμα-ατος** (τὸ) δ. τ. τοῦ στλέγγισμα βλ.λ.

**στέλγιστρον** (τὸ) δ. τ. τοῦ στλέγγιστρον βλ.λ.

**στελεά** (ἡ) ἐπ. τ. **στελεή** (Ἀπολλ.Ρ 4,957), κ. **στειλειή** (Ὀδ.Φ 422, Νίκ.Θηρ.387) λαβὴ γεωργικῶν, ξυλουργικῶν κτт. ἐργαλείων ἐκ σκληροῦ στρογγύλου ξύλου, στειλεός, στειλιάρι : Ὀδ.Φ 422 **πελέκων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων πρώτης στειλειῆς,** Αἰν.Τακτ.18,10, Ἀπολλ.Ρ 4,957, Νίκ.Θηρ.387.

**στελεόν** (τὸ), ἐπ. **στειλειόν** (Ὀδ.Ε 236, ΨΒάβρ.π. Σουΐδ. ἐν λ. στειλειὸν) ἡ στελεὰ βλ.λ.1 : Αἰν. Τακτ.18,11, Ἡσ.,ΕΜ 726,52· **2**) λαβή : Γλωσσ

**στελεός** (ὁ) κ. νεώτ. κ. **στειλειός** (Αἴσωπ.122) κ. **στειλεός** (Ἱππ.Ἀγμ.8, αὐτ.Γυν.1,90) κ. **στελειός** (Ἐπιγρ.), δημ. **στελιός** ἐπίμηκες ξύλον χρησιμεῦον ὡς ἄξων (π. Ἀναξίππῳ 6,3 **στελεόν** κτ. αἰτ. (ἀγνώστ. γέν.) πιθ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ) : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.67,13· || εἰδ. στελεὰ βλ.λ.1 : Ἐπίγρ.,ΕΜ 339, 57, αὐτ.725,49· || συνεκδ. λαβή, χερούλι : Φανί. ἐν ΑΠ 6,297 **φιλοδούπου φάρσος ἄμας, στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου** (ἀγγεῖον ἐστερημένον τῆς ἐκ ξύλου ἐλαίας λαβῆς)· **2**) λεῖον κυλινδρικὸν ξύλον ὀξύ, ὅπερ ὡς ὑπόθετον ἐμπαικτικῶς βασανιστικὸν ἐχρησιμοποίουν, ἰδ. κατὰ μοιχῶν αὐτοφώρων : Συμπλήρ.Παροιμ.5,43 **στελεοῖς ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων** (τῶν ῥαφανίδων)· **3**) σκυταλὶς βλ.λ.4) : Ἰώσ.ΑΙ 3,6,6.

**στελέφουρος** (ὁ) τὸ φυτὸν ἀρνόγλωσσον, ὄρτυξ : Θεόφρ ΦΙ 7,11,2, Πλίν ΦΙ 21,101.

**στελεχηδόν** ἐπίρρ. μτγν. ποι. κατὰ στελέχη, στοιχηδόν : Ἀπολλ.Ρ 1,1004.

**στελεχητόμος**-ον μτγν. ὁ κόπτων στελέχη, κορμοὺς δένδρων : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,103 **πέλεκυς στελεχητόμος.**

**στελεχιαῖος**-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς στέλεχος, ὁ ὡς στέλεχος ὤν, ὁ στελεχώδης. ὅθ. **φλὲψ στελεχιαία** ἡ φλὲψ τῶν πυλῶν, ἐξ ἧς κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐφύοντο οἱ λοιποὶ ὡς κλάδοι : Γαλ.2,574.

**στελέχιον** (τὸ) λεξ.ὑποκορ. τοῦ στέλεχος βλ.λ.· Ἡσ.

**στελεχόκαρπος**-ον ὁ ἐν τῷ στελέχει καρποὺς φέρων : Θεόφρ.ΦΙ 4,2,4.

**στέλεχος**-ους-εος (τὸ) νεώτ., μτγν. κ. **στέλεχος** (ὁ) (Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,8, Πολυδ.10,166, Ἀλκίφρ.3,55) βλαστὸς τοῦ φυτοῦ, τὸ μέρος τοῦ φυτοῦ ἢ τοῦ δένδρου τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης ἀρχόμενον καὶ ὑπεράνωθεν τῆς γῆς ὄν, ἀφ' οὗ ἐκφύονται οἱ κλῶνες, ἰδίᾳ δὲ τὸ κάτω τὸ πρὸς τὴν ῥίζαν, ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου ἢ φυτοῦ, τὸ πρέμνον : Πίνδ.Ν 10,61 **δρυὸς ἐν στελέχει,** Ἡρ.8,55, Ἀριστλ.Ἀθ.60,2, Λυρ. ἐν Philol.80,334 **αἴγειρος.. δεδιχασμένη ἑνὸς ἐκ στελέχους**· **2**) τμῆμα ξύλου ἀποκεκομμένον ἀπὸ κορμοῦ δένδρου, κούτσουρο : Ἀριστφ.Λυσ. 336 **στελέχη φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,** Δημ.1073 **ἐκπρεμνίζειν στελέχη**· || κοῖλος κορμός : Ἀριστλ.ΖΙ 559a,10 **εἰσδυόμενος εἰς τὰ στελέχη**· **4**) μτφ. ὁ ἄξεστος καὶ βλάξ, κούτσουρο, στειλιάρι : Λύσιππ.7· **5**) νεώτ. ῥάβδος ξυλίνη ἢ μεταλλίνη ἀποτελοῦσα λαβὴν ἐργαλείου ἢ μοχλὸν μηχανῆς ἢ ἄλλο μέρος αὐτῆς· **6**) νεώτ. ἀνατομ. ὁ κύριος κορμὸς νεύρων ἢ ἀγγείων, ἐξ οὗ ἀποσχίζονται ταῦτα· **7**) νεώτ. τὸ κύριον σῶμα διπλοτύπου βιβλίου ἀποδείξεων πληρωμῶν, εἰσιτηρίων, λαχείων κτт., τὸ ἀπομένον εἰς χεῖρας τοῦ ἐκδίδοντος καὶ περιέχον ὅσα καὶ τὸ ἀποκοπτόμενον τμῆμα στοιχεῖα πρὸς ἔλεγχον τῶν γενομένων πράξεων· **8**) νεώτ. στρατ. τὸ σύνολον τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν στρατιωτικῆς τινος μονάδος τῶν ἀποτελούντων τὴν κανονικὴν αὐτῆς δύναμιν.

**στελεχῶ-όω** μτγν. σχηματίζω στέλεχος, ὅθ. τὸ παθ. γίνομαι, μεταβάλλομαι εἰς στέλεχος : Στράβ. 15,1,21 **εἶτ' ἀναδοθέντας στελεχοῦσθαι,** Φίλ 1,9 **πρὸς ὕψος αἰρομένων ἢ στελεχουμένων**· **2**) μτφ. φέρω εἰς πλήρη αὔξησιν: αὐτ.2,456 **οὐρανομήκεις ἀρετὰς στελεχοῦν**· κ. παθ. : αὐτ.348.

**στελεχώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς στέλεχος ἢ ὁ ἔχων στέλεχος ἢ κορμόν : Θεόφρ.ΦΙ 3,15,1, αὐτ. 3,17,1, Διοσκ.4,72 **κλάδοι στελεχώδεις.**

**στελεῶ**-όω μτγν. ἐφοδιάζω τι διὰ στειλεοῦ, μὲ στειλιάρι, ἐν χρ. τὸ παθ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,205.

**στελίδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στελεόν: Βάβρ.21.

**στέλιον** (τὸ) γλωσσ. λαβή.

**στελίς** ίδος μτγν., αἰτ. λατ. **stelin** (Πλίν.ΦΙ 16,245), τὸ φυτὸν ἰξία ἡ λευκή : Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,17,1, Πάπ.

**στέλλα** (ἡ) λεξ. κ. δημ.· Ἡσ. «ζῶσμα»· **2**) δημ. τὸ γονάτιον βλ.λ.5).

**στελλάδο** (τὸ) δημ. ναυτ. πλοῖον ἔχον στενὰς καὶ ὀξείας τήν τε πρῷραν καὶ τὴν πρύμνην· **2**) τὰ στελλάδα αἱ ἑκατέρωθεν τῆς σπείρας καὶ τῆς γάστρας στενώσεις τοῦ πλοίου.

**στελλάνδρα** (ἡ) Ἡσ. «ἡ κόρη».

**στελλ διον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. ἐσφ. δ. ἀνάγν. τοῦ στελεόν : Βάβρ.143.

**στέλλω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **στέλνω**, μέλλ. **στελῶ** (Σοφ Φιλ.640), ἐπ. **στελέω** (Ὀδ.Β 287), ἀόρ. ἔστειλα (Θουκ.7,20), ἐπ. **στεῖλα** (Ὀδ.Ξ 248), παρακ. **ἔσταλκα** (Εὐρ.Φοίν.863 **ἐπ-**, Ἰσοκρ 1,2 **ἀπ-**,

Ἀρρ.Ἀν.2,11,9), ὑπερσ. **ἐστάλκειν** (Θουκ.5,37 ἐπ-, Ἀρρ.Ἀν.3,16,6), μέσ. **στέλλομαι** (Ἰλ.Ψ 285), μέλλ. **στελοῦμαι** (Λυκόφρ.604), ἀόρ. **ἐστειλάμην**, ἐπ. **στειλάμην** (Ἰλ.Α 433, Σοφ.ΟΤ 434), παθ. μέλλ. **σταλήσομαι** (Δημ.730, Αἰσχίν.3,114 ἀπο-, Ἰώσ.ΑΙ 2,4,2), ἀόρ. **ἐστάλθην** (Ἐπιγρ.Κρήτης), δημ. (ἐ)στάλθηκα (δ.προφ. -άρθηκα), συχνότ. **ἐστάλην** (Πίνδ.Ο 13,49, Ἡρ.4,159, Θουκ.1,91 ἐπ-), παρακ. **ἔσταλμαι** (Ἡρ.7,62, Πλάτ.Νόμ.833D), δημ. μτχ. **σταλμένος**, ὑπερσ. **ἐστάλμην** (Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,25), γ' πληθ. **ἐστάλατο** (Ἡσίοδ.Α 288) κ. **ἐσταλάδατο** κ. **ἐστελάδατο** (Ἡρ.7,89 ἀμφ.ἀνάγν.), τοποθετῶ, στήνω ἰδίᾳ ἐν τάξει, τάττω, διευθετῶ, παρατάσσω, εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω : Ἰλ.Δ 294 **οὓς ἑτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι**, αὐτ.Μ 325 **οὔτε κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν**· **2**) **ναῦν στέλλω** ἐξαρτύω, ἑτοιμάζω πλοῖον, ἀρματώνω καράβι : Ὀδ.β 287 **ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός**, αὐτ.Ξ 247, Θουκ.7,20 **στέλλειν ναῦς τριάκοντα**· ‖ κ. **στέλλω πλοῖον** : Ἡρ.3,52· **3**) ἐξοπλίζω : αὐτ.3,141, αὐτ.5,64, Αἰσχ.Πέρσ.177 **ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν Ἰαόνων γῆν οἴχεται**· κ. παθ. καθίσταμαι, γίνομαι ἕτοιμος, ἐξοπλίζομαι τελείως : Ἰλ.Ψ 285, Ἡρ.7,26 **στρατὸν κάλλιστα ἐσταλμένον**, αὐτ.3,14, αὐτ.7,93· **4**) **στέλλω τινὰ ἐσθῆτι - χιτῶνι** ἐφοδιάζω, περιβάλλω, ἐνδύω τινὰ μὲ ἔνδυμα : Ἡρ.3,14, Σοφ.Τρ.612 **εὖγμην πανδίκως στελεῖν χιτῶνι τῷδε**· κ. μτ. δύο αἰτ. : Εὐρ.Βάκχ.827· κ. ἀπολ. : Ξεν.Ἑλλ.5,4,5 **τρεῖς μὲν στείλας ὡς δεσποίνας**· κ.μέσ.: Εὐρ.Βάκχ.821 **στεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ .. πέπλους**· κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Νόμ.833D, Λουκ.Φιλοψ.32 **ἐσθῆτι στειλάμενοι**· ‖ ἐξαρτύω, κρεμῶ : Ἑρμησιάν.7,2 **στέλλειν κιθάρην**· **5**) **στέλλω ἕλκος** ὀλείφω, περιποιοῦμαι αὐτό : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.14· **6**) εὐτρεπίζω νεκρὸν πρὸς ταφήν : Ἀπολλ.Ρ 3,205· **7**) τὸ μέσ. ἑτοιμάζομαι, παρασκευάζομαι, εἶμαι ἕτοιμος, συχν. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Εὐρ.Βάκχ.1000 **περὶ τὰ .. ὄργια ματρός τε σᾶς μανείσᾳ πραπίδι παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται**, Ξεν.Ἀν.3,2,7, Λυκόφρ.604, Μελέαγρ.ΑΠ 7,535· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.3,124 **ἐστέλλετο ἀπιέναι**, Εὐρ.Τρῳ.181· **8**) κ. νεώτ., δημ. **στέλνω** κ. **στέρνω** πέμπω, ἀποστέλλω : Αἰσχ.Πρ.387 **ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν**, Σοφ.ΟΚ 737 **ἐξ ἑνὸς στείλαντος**, Εὐρ.ΙΑ 119, δ.τραγ. **σοῦ στέλνω χαιρετίσματα**, **-στέλλω ἐπιστολὴν - στρατιωτικὰς ἐνισχύσεις**, **- στεῖλέ μου ἕνα μάστορη νὰ μοῦ φτιάξῃ τὴν πόρτα**, **- τὸν ἔστειλα στὸ διάβολο** (τὸν ἀπέπεμψα σκαιῶς)· κ. μέσ. : Σοφ.ΟΤ 434 **ἐπεὶ σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην**· κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : αὐτ. Φιλ.1416, Ἀπολλ.Ρ 4,296· κ. παθ. : Πίνδ.Ο 13,49 **ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς**, Ἡρ.3,102, Σοφ.Αἴ.328 **τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην**, αὐτ.Ἠλ.404, Εὐρ.Τρῳ.1264, αὐτ.Ἑλ.1527, Ξεν.Ἀν.5,1,5, αὐτ.6,5 **ἐστάλησαν ἐνισχύσεις**· κ. μτ. αἰτ. τόπου : Εὐρ.Μήδ.668, αὐτ.Ἡρ.109 **μέλαθρα .. ἐστάλην ἰαλέμων γόων ἀοιδὸς** (ὥστε πολιὸς) **ὄρνις**· ‖ κ. ἀπολ. ὑβριστ. **στέλλου** χάσου ἀπ' ἐδῶ : Αἰσχ.Πρ.392 **στέλλου, κομίζου, σῷζε τὸν παρόντα νοῦν**· κ. ἐπὶ πραγμ. : Σοφ.Τρ.776· κ. μτφ. : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,27U **ἀέρα ἐκπέμπειν στελλόμενον ὑφ' ἑκάστων τῶν παθῶν**· **9**) τὸ ἐνεργ. ὀμτβ. ἑτοιμάζομαι νὰ ἀπέλθω, ἀναχωρῶ, ἐκκινῶ, φεύγω : Ἡρ.4,147 **ἔστελλε ἐς ἀποικίην**, αὐτ.148, αὐτ.5,125, Σοφ.Φιλ.571, αὐτ. 640 **οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ, τότε στελοῦμεν**· ‖ κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Αἰσχ.Πέρσ.609 **κέλευθον τήνδε .. ἔστειλα**· ‖ ὁμ. τὰ μέσ. μτ. ἐμπροθ. διορ. διευθύνομαι, βαδίζω : Εὐρ.Ἱππ.234 **ἐπὶ θήρας πόθον ἐστέλλου**, Ἀριστφ.Σφ.487, Πλάτ.Φιλ.50E **στέλλεσθαι πρός τι**, αὐτ.Σοφ.230B, αὐτ.Νόμ.892E **ἐπ' αὐτὸ δὴ τοῦτο στελλώμεθα;**· **10**) μεταπέμπομαι, στέλλω καὶ προσκαλῶ : Σοφ.ΟΤ 860 **τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς**, αὐτ.ΟΚ 298, αὐτ.Φιλ.623, αὐτ.Φιλ.60, αὐτ.495, Πλάτ.Ἐπιστ.313E· κ. μέσ.: Σοφ.ΟΤ 434· κ. παθ. : αὐτ.ΟΚ 550 (εἰκ.)· **11**) ἐπὶ ὁδοῦ, ἄγω : Λουκ.Ἑρμ.27 **ἡ ὁδὸς εἰς Κόρινθον στέλλει**· **12**) φέρω ἐπὶ τὸ αὐτό, συνάγω, συμπυκνῶ, ἰδ. ὡς ναυτικὸς ὅρος ἐπὶ ἱστίων, συστέλλω, μαζεύω : Ὀδ.Γ 11 **ἱδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης στεῖλαν ἀείραντες**, αὐτ.Π 353, Αἰσχ.Ἱκ.723 **στείλασα λαῖφος**· κ. μέσ. : Ἰλ.Α 433 **ἱστία μὲν στείλαντο**, Ἀριστλ.Μηχ.851b,8, Καλλ.Δῆλ.320· κ. ἀπολ. : Τέλ.10H, Πολύβ.6,44,6· ‖ κ. ἐπὶ τῆς περιβολῆς τοῦ ἀνθρώπου, συστέλλω, συμμαζεύω, ἀνασκουμπώνω : Ἡσίοδ.Α 288 **ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας ἐστάλατο**, Ἀπολλ.Ρ 4,45· ‖ κ. μτφ. : ΑΠ 11,149 **στειλάμενος σιγᾷς**· **13**) ἰατρ. συστέλλω, ἐμφράττω, ποιῶ τινα δυσκοίλιον, ἐπιφέρω δυσκοιλιότητα : Γαλ.1,221, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.Προοίμ.· **14**) ἐπὶ φλεβῶν, συστέλλω, μαζεύω, στενεύω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Νίκ.Ἀλεξ.193· ἐν ἀναφ. πρὸς ὁμιλοῦντα, περιστέλλω τοὺς λόγους μου, δὲν ὁμιλῶ ἐλευθέρως : Εὐρ.Βάκχ.669 **λόγον στειλώμεθα**· **15**) ἀναστέλλω, ἀνακόπτω, σταματῶ : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,70U· ‖ ἀναχαιτίζω, ἐμποδίζω : Φίλ.2,274· κ. μέσ. : Πολύβ.8,20,4· **16**) μτφ. ἀποκρύπτω, κρατῶ μυστικόν, παρασιωπῶ : αὐτ.3,85,7 **στέλλειν τὸ συμβεβηκός**· **17**) τὸ μέσ. ἐπὶ προσ., συστέλλω τὸ πρόσωπον, φαίνομαι τεθλιμμένος, οἰκτρός : Φρύν.Σοφ.Παρ.107B **πρόσωπον στέλλεσθαι**· **18**) ὁμ. τὸ μέσ. ἀπομακρύνομαι : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.5 **οὔτ' ἂν ἀπόσχοιντο ὧν ἐπιθυμέουσιν, οὔτε στείλαιντο**· **19**) ἀποφεύγω : ΚΔ Κορ.2,8,20 **στελλόμενοι τοῦτο μή τις ἡμᾶς μωμήσηται**, Ἐπιγρ.Τέω· **20**) ρηματ. π. στόλος, στολή.

**στέλμα-ατος** (τό) Ἡσ. «στέφος, στέμμα».

**στελμονίαι** (αἱ) εὐρεῖαι ζῶναι, δι' ὧν περιέβαλλον τοὺς πρὸς θήραν ἐξερχομένους κύνας: Ξεν.Κυν.6,1 **κυνῶν δὲ κόσμος δέραια, ἱμάντες στελμονίαι.**

**στέλνω** δημ. τ. τοῦ στέλλω βλ.λ.8).

**στελύπην** Ἡσ. «ἀσφόδελον».

**στεμβάζω** Ἡσ. «λοιδορῶ»· **2**) EM 158,37 «ὑβρίζω».

**στεμβάσεις** Ἡσ. «λοιδορίαι».

**στέμβω** κ. μσν. κινῶ ἐδῶ κι ἐκεῖ, σείω, ἀνακινῶ : Αἰσχ.ἀπ.440· **2**) μσν. κακῶς μεταχειρίζομαι, μετὰ τραχύτητος χειρίζομαι : Εὐστ.235,8.

**στέμμα-ατος** (τό) (στέφω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. στέφανος, στεφάνι, ἰδίᾳ ὁ τοῦ ἱκέτου ἐκ δάφνης στέφανος ὁ περιειλημμένος περὶ τὴν βακτηρίαν : Ἰλ.Α 14 **στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ .. χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ**, αὐτ.28, Εὐρ.Ἀνδρ.894 **στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς**· ‖ κ. ὁ περὶ τὴν κεφαλὴν φερόμενος στέφανος : Πλάτ.Πολ.617C **στέμματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐχούσας**· ‖ ἐν χρ. κ. ἐν διακοσμήσει ναῶν : Ἀριστφ.Πλ.39 **Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων** (ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ κεκοσμημένου διὰ στεφάνων), ΚΔ Πράξ.14,13 **στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας**· ‖ ἐν χρ. κ. ἐν θυτικαῖς τελεταῖς : Ἡρ.7,197 **στέμμασι πυκασθείς**, Ἐπιγρ.Κῶ· ‖ κ. ὁ στέφανος ὁ διδόμενος ὡς ἀμοιβή, ὡς βραβεῖον : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.247 **στέμματα πάλας**, αὐτ.881 **στέμματ' Ὀλυμπιάδων**· ‖ πάπ. ὁ ἐπὶ τῶν στεμμάτων ὁ ἔχων τὸ ἀξίωμα τοῦ στέφειν, τοῦ χορηγεῖν τὰ στέμματα· ‖ κτ. τὸν Σχολ.Σοφ.ΟΤ 3 τὰ στέμματα ἦσαν κατεσκευασμένα ἐξ ἐρίων περιτυλισσομένων εἰς κλάδον ἐλαίας, ὅθ. ἡ φρ. **στέμματα ξαίνω** : Εὐρ.Ὀρ.12· **2**) νεώτ. κ. δημ. τὸ δι' οὗ στέφεταί τις, ὅθ. ἰδίᾳ διάδημα τῆς κεφαλῆς ὡς σύμβολον βασιλικῆς ἐξουσίας, κορώνα· **3**) ὁμ. συνεκδ. ἡ βασιλικὴ ἐξουσία καὶ αὐτὸς ὁ βα-

σιλεύς : τὸ **Στέμμα δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως**· **4)** ὁμ. εἰκὼν στέμματος ἐπὶ τῶν δημοσίων σφραγίδων, ἐπὶ τῶν νομισμάτων, πηληκίων στρατιωτικῶν, ἐθνόσημον βασιλευομένου κράτους· **5)** εἰδ. **τὰ στέμματα** τὰ ἡμίση τῶν διχοτομηθέντων χαρτονομισμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους τὰ φέροντα τὸ στέμμα, τὸ ὁποῖα ἐκρατοῦντο ὡς δάνεια ὑπὲρ τοῦ δημοσίου κατὰ τὰ δύο ἀναγκαστικὰ ἐσωτερικὰ δάνεια, τὰ συναφθέντα τὴν τρίτην δεκαετηρίδα τοῦ 20οῦ αἰῶνος· **6)** ἄστρον. ἔγχρωμος δακτύλιος περιβάλλων πλησιέστατα τὸν δίσκον τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης· **7)** μτγν.γενεαλογίαι, γενεαλογικὸν δένδρον: Πλούτ. Νομ.Ι, Ἰουβεν.8,Ι **stemmata quid faciunt;**· **8)** σωματεῖον : Ἐπιγρ.Φιλίππων ὑπὲρ φιλοκυνηγῶν τοῦ στέμματος· **9)** πατριά : Ἐπιγρ. Σμύρνης.

**στεμματηφόρος-ον** μσν. ὁ φέρων στέμμα, κεκοσμημένος διὰ στέμματος : Τζέτζ.Χιλ.1,447.

**στεμματηφορῶ-έω** μσν φέρω στέμμα, κοσμοῦμαι διὰ στέμματος : Τζέτζ.Χιλ.1,447.

**στεμματιαῖον** Ἡσ. «δικηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπέων δαίμονος»· **2)** ΑΒ 305 «μίμημα σχεδιῶν, αἷς ἔπλευσαν οἱ Ἡρακλεῖδαι τὸν μεταξὺ τῶν Ρίων τόπον».

**στεμματίας** (ὁ) μτγν. ὁ φέρων στέμματα, ἐστεμμένος, ἐπίθ. **τοῦ** Ἀπόλλωνος : Παυσ.3,20,9.

**στεμμάτιον** (τὸ) γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ στέμμα.

**στεμματογύριον** (τὸ) μσν. ὁ δεσποτικὸς στέφανος : Κωδιν.18,4.

**στεμματοφορία** (ἡ) στεφανηφορία Βέττ.Βάλ.3,18.

**στεμματοφόρος-ον** μτγν. ὁ στεφανηφόρος βλ.λ.2) : Πτολ.Τετράβ.176.

**στεμματῶ-όω** ποι. ἐφοδιάζω ἢ κοσμῶ διὰ στέμματος, στεφανώνω : Εὐρ.Ἡρακλ.529 **σῶμα . . τόδε καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ'.**

**στεμφυλίας** (οἶνος) (ὁ) πάπ. κ. λεξ. ὁ στεμφυλίτης βλ.λ. : Πάπ., Ἡσ. ἐν λ. λάκυρος.

**στεμφυλίς-ίδος** (ἡ) στεμφυλῖτις βλ.λ.: Ἀθήν.2,56C.

**στεμφυλίτης** (ὁ) κ. νεώτ., θηλ. **στεμφυλῖτις-ιδος,** ὁ ἐκ σταφυλῶν,οἱ ὁποῖαι ἐπατήθησαν ἐν τῷ ληνῷ, δθ. **τρύγες στεμφυλίτιδες** οἶνος ἐκ στεμφύλων λαμβανόμενος, τὸ λάγκερο, λάγκιο : Ἱππ.Δι.2,52, αὐτ.Νούσ.3,17· ‖ νεώτ. **στεμφυλίτης** (οἶνος) **ἐν τῇ αὐτῇ** σημ.· **2) στεμφυλίτης** ὡς οὐσ. οἰνηρὸν ὄγγεῖον : Γλωσσ.

**στέμφυλον** (τὸ) (στέμβω) κ. νεώτ., δημ. **στράφυλο** μᾶζα, αωρὸς ἐλαιῶν, ἐξ ὧν ἔχει ἐξαχθῆ διὰ πιέσεως **τὸ** ἔλαιον, τὰ ἀποπιέσματα τῶν ἐλαιῶν : Ἱππ.Διαίτ.64, Ἀριστφ.Νεφ.45, αὐτ.Ἱππ 806 χῖδρα **φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ,** αὐτ.άπ.392, Φρύν.Κωμ.38 λιπῶσι στεμφύλοις, Ἀνδροκλ.π.Ἀριστλ.Ρητ.1400a,13, Ἀθήν.2,56D· **2)** κ. νεώτ., δημ. **στράφυλο** τὸ στερεὸν ὑπόλειμμα τῆς σταφυλῆς μετὰ τὴν ἔκθλιψιν τοῦ ὀποῦ αὐτῆς, τσίπουρο : Ἱππ.Νούσ.2,69, αὐτ.Παθ.27, Ἀριστλ.άπ.107 **σταφυλῆς στέμφυλα,** Λυκόφρ.678, ΠΔ Ἀριθμ.6,4 **ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου** οἶνον ἀπὸ **στεμφύλων ἕως** γιγάρτου **οὐ φάγεται,** Γολ.6,576.

**στεμφυλοπιεστήριον** (τὸ) νεώτ. πιεστήριον πρὸς ἔκθλιψιν τοῦ ἐν τοῖς στεμφύλοις περιεχομένου γλεύκους.

**στεμφυλόπνευμα-ατος** (τὸ) νεώτ. οἰνόπνευμα ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῶν στεμφύλων, τσίπουρο, σούμα, τσικουδιά, ντούζικο, στροφιλιά.

**στεμφυλούργιον** (τὸ) πάπ. στεμφυλοπιεστήριον.

**στεμφυλουργός** (ὁ) πάπ. ὁ ἐργαζόμενος ἐν στεμφυλουργίῳ.

**στέναγμα-ατος** (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ στενάζω, στεναγμός, γογγυσμός : Σοφ. ΟΤ 5 **ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων** (γέμει), Εὐρ.Ὀρ.1326 **τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων,** αὐτ.Ἡρακλ.478, Ἀριστφ.Ἐκκλ.367.

**στεναγματώδης-ους-ες** μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς στέναγμα ἢ γογγυσμόν, ὁ ἀκολουθούμενος ἀπὸ στεναγμόν : Γαλ.8,331.

**στεναγμός** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ στενάζω, γογγυσμός, ἀναστέναγμα : Πίνδ. ἀπ.168,4, Αἰσχ.Πέρσ.896, αὐτ.άπ.385, Σοφ.ΟΤ 30 **μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται,** αὐτ.1284, Εὐρ.Ὀρ 959, Πλάτ.Πολ.578A, Ἀκολ.Μ Τετάρτης Ὄρθρ.Δοξ. **κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας.**

**στεναγμώδης-ους-ες** μτγν., μσν. ὁ στεναγματώδης βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.3,20 **στεναγμώδης ἀναπνοή.**

**στενάζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **στενάξω** (Εὐρ.ΙΤ 656 **ἀνα-,** Αἰσχίν.3,259, Λυκόφρ.973), ἀόρ. (ἐ)**στέναξα** (Δίφιλ.33,6), παθ. παρακ. **ἐστέναγμαι** (Λυκόφρ.412), ρ. θαμιστικὸν τοῦ στένω, ἐκβάλλω βαθεῖαν καὶ ἠχηρὰν ἐκπνοήν, συχνάκις, βαρέως ἀναστενάζω, δθ. συνεκδ.γογγύζω, θρηνῶ, οἰμώζω : Αἰσχ.Πρ.696 **πρῴ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ,** αὐτ.Πέρσ.1046, αὐτ.Εὐμ.288, Σοφ.Φιλ.917, αὐτ.Ἠλ.1299, Εὐρ.Ἄλκ.199, αὐτ.Φοίν.1035,ΚΔ Μάρκ. 7,34, αὐτ.Ρωμ.8,23, αὐτ.Κορ.2,5,2, αὐτ.4 **καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν, - στενάζομεν ὑπὸ τὸν ζυγόν**· ‖ κ. μτ. τινος· διορ. κτ. οὐδ. : Εὐρ.Ἰκ.104, **αὐτ.**Μήδ.1184· κ. μτ. αἰτ. : αὐτ. Φοίν.334, Δημ.690 **πηλίκον τί ποτ' ἂν στενάξειαν;**· **2)** ἀναστενάζω διά τι, θρηνῶ τι : Σοφ. Ἀντ.882 **τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάζει,** αὐτ.ΟΚ 1672, Εὐρ.Φοίν.1640, αὐτ. Βάκχ.1027· **3)** μτγν. ἀγανακτῶ, γογγύζω : ΚΔ Ἰάκ. 5,9 **μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί**· **4)** ρηματ.π. στέναγμα, στεναγμός, στενακτέον, στενακτός, στεναξιά.

**στενάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ στενό, μικροῦ μήκους στενὸς δρομίσκος.

**στενακτικός-ή-όν** λεξ., μσν. κ. νεώτ., δημ. **στεναχτικός-ή-ά** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στεναγμόν, δθ. θλιβερός, θρηνητικός, λυπηρός : Ἡσ.ἐν λ. στενόεσσα, Στουδ.Θεόδ.358.

**στενακτός-ή-όν** ὁ δι' ὃν στενάζει τις, ὁ παρέχων αἰτίας πρὸς στεναγμούς : Σοφ.ΟΚ 1663 **ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινός, ἐξεπέμπετο,** Εὐρ.Ἡρ.917· **2)** στενακτικός, θρηνώδης βλ.λ. : αὐτ.Φοίν.1302 **ἰαχὰν στενακτάν.**

**στεναξιά** (ἡ) δημ. στέναγμα, στεναγμός.

**στενάσαι** Ἡσ. «τινὲς πλῆξαι καὶ παῖσαι».

**στεναύχην-ενος** (ὁ) μτγν., ἰων. **στειν-** ὁ στενὸν αὐχένα ἔχων, ἐπὶ ἀγγείου, ὁ στενόλαιμος : ΑΠ 6,248.

**στεναχεῖλαι** Ἡσ. «δαμάζεσθαι».

**στεναχή** (ἡ) Ἐπιγρ. δ. τ. τοῦ στοναχὴ βλ.λ. : Ἐπιγρ.Θάσου.

**στεναχίζω** ἐπ. κ. **στοναχίζω** (ἐπ. κτ. ἐπέκτ. τ. τοῦ στενάχω βλ.λ., **ἐν** χρ. μ. ἐν τῷ ἐνεστ. κ. παρατ.), στενάζω, ἀναστενάζω, θρηνῶ, ὀλοφύρομαι : Ἰλ.Τ 304 **ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων,** Ὀδ.Ι 13, αὐτ.Λ 214, Ἡσίοδ.Θ 858· ‖ κ. μτ. συστοιχ. αἰτ. : Ἰλ.Ψ 172 **μεγάλα στεναχίζειν,** αὐτ.225, Ὀδ.Ω 317· κ.μέσ. : Ἰλ.Β 784 **μέγα στεναχίζετο γαῖα,** αὐτ.495· **2)** μτβ. θρηνῶ, ὀδύρομαι, μτ. αἰτ. : Ὀδ.Α 243 **οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυράμενος στεναχίζω.**

**στενάχω** ποι. κτ. ἐπέκτ. τ. τοῦ στένω ἐν χρ. μ. ἐνεστ. κ. παρατ., ἐπ. παρατ. στενάχεσκον (Ἰλ.Τ 132, Κόϊντ.3,549), ἀναστενάζω, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι, θρηνῶ : Ἰλ.Ω 123, αὐτ.Θ 334, Ὀδ.Θ 95, αὐτ.534, αὐτ.Δ 516, αὐτ.Ψ 317 **πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα,** Σοφ.Ἠλ.141, αὐτ. 1076 **τὸν ἐὸν πάτμον δειλαία στενάχουσ'**· **2)** μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν πάταγον, πρὸς τὴν μετὰ κρότου ὁρμὴν τῶν χειμάρρων : Ἰλ.Π 391· **3)** τὸ μέσ. ἐπὶ ἵππων φυσιώντων καὶ φρυαττομένων : αὐτ.393· κ. ἐπὶ θηρός : ἈπρΛλ.Ρ.1,1247 **θὴρ . . στενάχων βρέμει**· **4) ἐπὶ στοᾶς,** ἀντηχῶ : Ἀριστφ.Ἀχ.548

**στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων**· 5) μτβ. θρηνῶ τινα, ὀδύρομαι, κλαίω (διά) τινα) : Ἰλ.Τ 132 **τὴν αἰεὶ στενάχεσκε**, Αἰσχ.Πρ.99 **τὸ παρὸν .. πῆμα στενάχω**, Εὐρ.Φοίν.1551· κ. μέσ. : Ὀδ.Ι 467 **τοὺς δὲ στενάχοντο.**

**στεναχῶ-έω** Ἐπιγρ. δ. τ. τοῦ στονοχῶ-έω βλ.λ.

**στενάχωρος-η-ο** δημ. ὁ στενόχωρος βλ.λ.

**στένεμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στενεύω : **τὸ σακκάκι σου θέλει στένεμα.**

**στενεύω** δημ., ἀόρ. **(ἐ)στένεφα,** μτχ. παθ. παρακ. **στενεμένος,** καθιστῶ τι στενόν, ἐλαττώνω τὸ πλάτος του : **πρέπει νὰ στενέφης τὸ σακκάκι**· 2) ἐπὶ εἰδῶν ἐνδυμασίας, ἐνοχλῶ, ταλαιπωρῶ τινα ἕνεκα τῆς στενότητός μου, τὸν κάμνω νὰ πονῇ, τὸν στενοχωρῶ : **μὲ στενεύει τὸ κολλάρο, - μὲ στενεύουν τὰ γάντια - τὰ παπούτσια**· 3) ἀμτβ. καθίσταμαι, γίνομαι στενός : **στενέφανε οἱ φανέλλες μου, - ὁ δρόμος στενεύει πρὸς τὰ κάτω**· 4) μτφ. φρ. **στενεύουν τὰ πράματα** αἱ περιστάσεις, αἱ συνθῆκαι ἐγένοντο δυσχερέστεραι.

**στένιον** Ἡσ. «στῆθος» (πρβλ. στέρνιον).

**στενόβουλος-ον** μτγν. ὁ ἔχων στενὴν βουλήν, γνώμην, ὁ ἐν ἀμηχανίᾳ : Χρησμ.Σεβ.5,241.

**στενοβριθής-οῦς-ές** μτγν. δ. ἀνάγν. τοῦ στερνοβριθής βλ.λ.

**στενόβρογχος-ον** μτγν. ἐπὶ ἀγγείων, ὁ ἔχων στενὸν βρόγχον, στενόλαιμος : Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,9,22 στενόβρογχον **κεράμιον.**

**στενογράφημα-ατος** (τὸ) **νεώτ.** πᾶν ὅ,τι εἶναι στενογραφικῶς γεγραμμένον.

**στενογραφία** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ τέχνη τοῦ στενογραφεῖν, τοῦ γράφειν ταχέως δι᾽ ἁπλῶν καὶ βραχέων γραφικῶν συμβόλων.

**στενογραφικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στενογραφίαν· || ἐπίρρ. -ῶς.

**στενογράφος** (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ γιγνώσκων στενογραφίαν καὶ ἰδίᾳ ὁ ἔχων αὐτὴν ὡς ἐπάγγελμα : **οἱ** στενογράφοι **τῆς Βουλῆς.**

**στενογραφῶ-έω** νεώτ. γραφω ταχέως δι᾽ ἁπλῶν καὶ βραχέων γραφικῶν συμβόλων τὰ παρὰ τῶν ἄλλων λεγόμενα ἢ τὰς ἰδίας μου σκέψεις.

**στενοεπιμήκης-ους-ες** μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων σχῆμα στενὸν καὶ ἐπίμηκες, στενόμακρος : Ἥρων Γεωμ.14,11, Εὐστ.849,8.

**στενόθερμος-ον** νεώτ. ἐπὶ ἰχθύων, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ὑφίσταται μεγάλας διακυμάνσεις τῆς θερμοκρασίας τῶν ὑδάτων, ἀντίθ. εὐρύθερμος.

**στενοθώραξ-ακος** (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων στενὸν θώρακα, στενὸν στῆθος : Γαλ.17(2),532.

**στενοκαρδία** (ἡ) νεώτ. ἡ στηθάγχη βλ.λ.

**στενόκαρδος-η-ο** δημ. ἐν μτφ. χρ. ὁ εὐκόλως ἀποθαρρυνόμενος, μικρόψυχος, ἀνυπόμονος.

**στενοκεφαλία** (ἡ) νεώτ., δημ. **στενοκεφαλιά** τὸ νὰ ἔχῃ τις στενὸν κρανίον καὶ ἰδίᾳ μέτωπον· 2) δημ. μτφ. **στενοκεφαλιά** πείσμων μικρόνοια.

**στενοκέφαλος(-η)-ο(ν)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων στενοκεφαλίαν· 2) μτφ. ὁ περιωρισμένης ἀντιλήψεως, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ σκεφθῇ εὐρύτερον, μικρόνους, καθυστερημένος εἰς τὰς γνώμας του.

**στενοκοίλιος-ον** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων στενὴν κοιλίαν : Αἰλ.π Πορφ.ἐν Harm.217 W.

**στενοκομιδή** (ἡ) πάπ. πενιχρὰ συγκομιδή : **πάνυ τὴν κώμην ἡμῶν εἰς στενοκομιδὴν ἐλθεῖν.**

**στενοκορίασις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ παρὰ φύσιν, πέρα τοῦ κανονικοῦ συστολὴ τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ : Βεγέτ.2,16.

**στενοκύμων-ονος** (ὁ,ἡ) μτγν. **ὁ ἐν στενοῖς κυ**μαινόμενος : Ἀρχέστρ.ἀπ.16.

**στενοκώκυτος-ον** κωμ. λ. ἐπὶ τῶν τριχῶν, αἱ ὡς ἐκ τῆς στερρᾶς συμφύσεως ἀναγκάζουσαι τὸν ὑφιστάμενον τὴν ἐκρίζωσίν των νὰ κωκύῃ: Ἀριστφ.Λυσ. 448 **ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.**

**στενόκωλος-η-ο** δημ. ὁ ἔχων στενοὺς γλουτούς, ἀσάρκους, ἀντίθ. φαρδύκωλος ἢ φορδιόκωλος ἢ φαρδοκώλης.

**στενολέσχης** (ὁ) λεξ. ὁ λαλῶν ἢ ὁμιλῶν μετὰ πανουργίας, σοφιστευόμενος, μικρολόγος : Σουΐδ.

**στενολεσχία** (ἡ) Ἡσ. «μικρολογία, λεπτολογία, ὀλίγη ὁμιλία», Σουΐδ.

**στενολεσχῶ-έω** λεπτολογῶ, σοφιστεύομαι : Ἀριστφ.Νεφ.320 **λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν.**

**στενολόγον** (τὸ) μσν. συμπίεσις κατὰ τὸν λόγον : Εὐστ.25,33 **τὸ στενολόγον τῆς συνεκφωνήσεως** (ἐν τῇ συνιζήσει).

**στενολογῶ-έω** Ἡσ. «στενολεσχῶ».

**στενόμακρος-(η)-ο(ν)** σχόλ. κ. δημ. ὁ στενομήκης : Σχόλ.Σοφ.Τρ.100.

**στενομετωπία** (ἡ) νεώτ. ἡ στενότης τοῦ μετώπου, τὸ εἶναί τινα στενομέτωπον.

**στενομέτωπος-ον** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων στενὸν μέτωπον.

**στενομήκης-ους-ες** σχόλ. ὁ στενὸς καὶ μακρὸς ὁμοῦ, στενοεπιμήκης, στενόμακρος : Σχόλ. Εὐρ.Ἑκ.29.

**στενομονία** (ἡ) (μονή) μσν. π. Βυζ. στενὴ κατοικία, στενόχωρον οἴκημα.

**στενομπόλι** (τὸ) δημ. στενὴ δίοδος, στενὴ μπασιά· 2) στενὴ ἀρδευτικὴ αὖλαξ, στενὴ ἀμπολή.

**στενοπαθῶ-έω** μτγν. πάσχω, ὑποφέρω : Κάσσ. Πρ.70 (πιθ. ἐσφ. ἀνάγν.).

**στενόπορθμος-ον,** θηλ. κ. -ίς -ίδος (Ἀρχέστρ. ἀπ.56,4) ὁ πλησίον στενοῦ πορθμοῦ, ὁ ἔχων στενὸν πορθμόν : Εὐρ.ΙΑ 167 **στενόπορθμος Χαλκίς.**

**στενοπορία** (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **στενοποριά** στενὸς πόρος, στενὴ δίοδος, στενωπός, στενὸν πέραμα : Ξεν.Ἑλλ.3,5,20 **δυσχωρία καὶ στενοπορία ὑπελάμβανεν αὐτούς,** Δίων Κ 48,41.

**στενόπορος-ον,** Ἰων. **στειν-** ὁ ἔχων στενὸν πόρον, στενὴν δίοδον, στενὸν πέραμα ἢ στενὴν ἔξοδον : Αἰσχ.Πρ.729 **ἐπ᾽ αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις . . ἥξεις,** Εὐρ.Ἀνδρ.1143, αὐτ.ΙΑ 1497, αὐτ. ΙΤ 890 **διὰ κυανέας στενοπόρου πέτρας,** Λυκ.π. Ἀριστλ.Ρητ.1405b,36, Σέξ.Ἐμπ.Πυρρ.1,126, Γαλ.6,759· 2) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ στενόπορα** ὡς οὐσ. αἱ στενωποί, αἱ στεναὶ δίοδοι, τὰ στενὰ περάσματα: Ἡρ.7,223, αὐτ.211, Θουκ.7,73, Ξεν.Ἑλλ.4,6,9 **χαλεπὸν δ᾽ ἡγησάμενος . . διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν,** αὐτ.Ἀθ.2,13.

**στενόπους-όποδος** (ὁ,ἡ) μτγν. **ὁ ἔχων στενὸν** ἢ στενοὺς πόδας : Πολ.Φυσ.2,85.

**στενοπρόσωπος-ον** ὁ ἔχων στενόν, μικρὸν πρόσωπον : Ἀριστλ.Φυσιογν.809b,5.

**στενόπρωκτος** Φώτ. «ὁ στενὸν πρωκτὸν ἔχων».

**στενόρρινος** μον. κ. νεώτ. ὁ ἔχων στενὴν ῥῖνα : Θεόφ.Πρωτοσπ.149· 2) νεώτ. ζωολ. ὡς οὐσ. κατηγορία πιθήκων, ἀ. ὀνομ. καταρρίνων.

**στενορρύμη** (ἡ) λ.μτγν. στενὴ δίοδος, στενωπός : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.123, Φώτ. ἐν λ. στενωπός.

**στενορρύμι(ον)** (τὸ) Ἐπιγρ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ στενορρύμη : Ἐπιγρ., Γρυπ.Σκ.Τερρ.59,6 **ἡ γνώση ἐπόντισε καὶ τρέχει στὰ στενορρύμια καὶ στὶς ροῦγες.**

**στένος-ους-εος** (τὸ) ποι. τ. **τοῦ στεῖνος βλ.λ.** : Αἰσχ.Εὐμ.521 **σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.**

**στενός-ή-ό(ν)** (τὸ) κ. μον., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **στεινός-ή-όν,** αἰολ. στένος (Ἀλκ.Λυρ.Συμπλ.24) (ὁ Χοιροβ.ἐν Θεο.2,76Η κ. τὸ ΕΜ 275,50 λέγων ὅτι τὸ **στενός** ὡς κ. τὸ **κενός** σχηματίζει τὰ παραθετικὰ εἰς **-ότερος-ότατος** ἐκ τοῦ τ. **στενϜός** ἢ ἐκ τοῦ Ἰων. **στεινός**· ὁμ. ἀπαντοῦν κ. **-ώτερος-ώτατος** : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.22, Ἀριστλ.ΖΜ 675a,35), ὁ ἔχων μικρὸν πλάτος, ὁ μὴ εὐρύς, πλατύς, ἐκεῖνος ποὺ δὲν εἶναι φαρδύς : Ἡρ.2,8, αὐτ.4,195, αὐτ.8,31, αὐτ.

7,175, αὐτ.176, Σοφ.όπ 367, Εὐρ.Τρῳ.435, Ἀριστφ. Ἱππ.720, αὐτ.Νεφ.161, Θουκ 7,51, Πλάτ.Νόμ 737Α οὔτ' εὐρεῖα οὔτε **στενὴ διαφυγή,** αὐτ.Τίμ.66Α, Τίμ.Λοκρ 101Α **στενοὶ πόροι,** Ξεν.Κυν.5,30, ΚΔ Ματθ. 7,14 **ἡ στενὴ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν,** - **στενὸς δρόμος,** - **στενὴ πόρτα·** || φρ. ἐν **στενῷ,** ἰων. **στεινῷ** ἐν στενῇ περιοχῇ : Ἡρ 8,606,β', Αἰσχ.Πέρσ.413· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **τὸ στενό(ν)** κ. ἰδίᾳ **τὰ στενὰ** ὡς οὐσ. στενὴ δίοδος μεταξὺ ὀρέων ἢ στενὴ λωρὶς θαλάσσης ἑνοῦσα δύο εὐρύτερα τμήματα πελάγους : Ἡρ.7,223, Θουκ.2,86 **οἱ δὲ μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενά,** Φιλόδ Ρητ.I,334S, - **τὰ στενὰ τῆς Κρέσνας** - **τῶν Θερμοπυλῶν** - **τῶν Δαρδανελλίων·** || κ. ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ : Στράβ.3,5,5· || κ. ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου : Λουκ.Ἐνάλ.Δ 9,1· || **τὸ** θηλ. **ἡ στενὴ** ὡς οὐσ. οὐχὶ πλατεῖα λωρὶς γῆς : Θουκ.2,99· **3)** δημ. **τὸ στενό** στενὴ ὁδός, ρύμη, σοκάκι· **4)** νεώτ. κ. δημ. ὁ μὴ εὐρύχωρος: **στενὸ παντελόνι** - **παπούτσι** - **κολλάρο·** || δημ. μτφ. **τὰ βρῆκε στενὰ** συνήντησε δυσκολίας· **5)** μτφ. συγκεκλεισμένος, περιωρισμένος : Ἡρ.9,34 **ἀπειληθέντες ἐς στεινὸν** [ὠθηθέντες εἰς γωνίαν], Μέν. 410 **στενὸν ζῶμεν χρόνον,** Δημ 15 **εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τινι καταστήσεται,** Ἀλκίφρ. 1,24 **εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθείρεσθαι·** **6)** ὀλίγος, ὀλιγοστός, παραμικρός : Πλάτ.Γοργ.497C,Πολύβ.7,7,6, Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,52 **στεναὶ ἐλπίδες,** Φιλόστρ.Σοφ.2,30· **7)** ἐπὶ ἤχου, ἀσθενής, λεπτός, ἀδύνατος : Ἀριστλ.Ἀκουστ.803b,24· || κ. ἐπὶ ὕφους, τὸ λεπτὸν τὴν **ἔκφρασιν** : αὐτ.Ρητ. 1413b,15, Φιλόδ.Ποι.2,15· **8)** νεώτ. φρ. **στενὸς φίλος ὁ μεθ' οὗ συνδέεταί** τις πολύ· ὁμ. **στενὴ φιλία·** || **στεναὶ σχέσεις** λίαν φιλικαὶ καὶ οἰκεῖαι· || **στενοὶ συγγενεῖς οἱ οὐχὶ ὁπομεμακρυσμένοι·** || **ὑπὸ στενὴν ἔννοιαν** ὑπὸ τὴν ἀκριβῆ, τὴν εἰδικήν, τὴν μὴ γενικωτέραν καὶ ἀόριστον.

**στενόσημος**-ον μτγν. ὁ ἔχων στενὴν παρυφήν, στενὸν κράσπεδον, όθ **ἡ στενόσημος** ὡς οὐσ. ἡ π.Ρωμαίοις tunica angusticlavis, ἀντίθ. πλατύσημος : Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,24,12.

**στενοσόκακο** δημ. τὸ στενὸ σοκάκι, στενό.

**στενόστομος**-ον κ. νεώτ. ἐπὶ ἀγγείων, ὁ ἔχων στενὸν στόμα ἢ στόμιον : Αἰσχ.ἀπ.108 **στενόστομον τεῦχος,** Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,66 **στενόστομα ποτήρια,** Ἡροδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,30,23· || κ. ἐπὶ μήτρας : Ἱππ.Γυν.1,2· || ἐπὶ λιμένος: Στράβ.7,4,2.

**στενοσχιδής**-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἔχων στενὴν σχισμήν, ὁ ὑπὸ στενῶν σχισμῶν ἐντετμημένος.

**στενότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. **στειν-** ἡ ἰδιότης τοῦ στενοῦ βλ.λ. I), τὸ εἶναί τι στενόν, ἀντίθ. εὐρύτης : Ἡρ.4,85 **Ἑλλήσποντον ἐόντα στεινότητα μὲν ἑπτὰ σταδίους,** Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.23 **θώρηκος στεινότητες,** Θουκ.7,62 **τῇ τοῦ λιμένος στενότητι,** Λυσ.2,30 **διὰ τὴν στενότητα τῶν χωρίων·** || κ. ἐπὶ τοῦ οἰσοφάγου : Ἀριστλ.ΖΙ 495a,20· || στενὸς πόρος : αὐτ.Μετ.354a,6 **ῥέουσα κατὰ τὰς στενότητας·** **2)** μτφ. κ. νεώτ. ὀλιγότης, σπάνις : Ἰώα.Αἱ 19,7,5 **στενότης δαπανημάτων,** - **στενότης χρήματος·** **3)** νεώτ. ὁμ. μτφ. **στενότης σχέσεων** μεγάλη φιλία, οἰκειότης.

**στενοτράχηλος**-ον σχόλ. ἐπὶ σκεύους, ὁ ἔχων στενὸν τράχηλον, στενόλαιμος : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2, 569 **στενοτράχηλον ποτήριον.**

**στενόφλεβος**-ον μτγν. μσν. ὁ ἔχων στενότητα φλεβῶν : Γαλ.1,339 **ὀλίγαιμον καὶ στενόφλεβον ἐργάζεται τὸ σῶμα,** Παῦλ.Αἰγ.1,67.

**στενοφλεβοτόμος** (ὁ) ὁ μτγν. στενὴ φλεβοτόμος, στενὸν μαχαιρίδιον, νυστέριον φλεβοτομίας : Παῦλ.Αἰγ.6,8 **πεταλίοις τισὶν τὸ πλάτος ὅσον στενοφλεβοτόμου.**

**στενοφυής**-οῦς-ές ὁ φύσει στενός: Ἀλεξ.268.

**στενοφυλλία** (ἡ) ἐπὶ φυτῶν, στενότης, λεπτότης τῶν φύλλων : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,18,8.

**στενόφυλλος**-ον κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων στενὰ ἢ λεπτὰ φύλλα, ἀντίθ. πλατύφυλλος : Θεόφρ.ΦΙ 8,4,1, Διοσκ.2,108, Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.118,31.

**στενόφωνος**-ον μτγν. ὁ ἔχων ἀσθενῆ, ἀδύνατον φωνήν : Πολύβ.2,111 **στενόφωνον ὄργανον.**

**στενόχωρα** ἐπίρρ. δημ. μετὰ στενοχωρίας, ἐν στενοχωρίᾳ ἰδ. οἰκονομικῇ : **περνοῦμε στενόχωρα.**

**στεναχώρημα**-ατος (τὸ) Ἡσ. «στενοχωρία, δυσκολία».

**στενοχωρής**-οῦς-ές ὁ στενόχωρος : Ἀριστλ.ΖΙ 755a,27 **διὰ τὸ στενοχωρῆ τὴν ὑστέραν εἶναι πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ᾠῶν.**

**στενοχώρησις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ στενοχωρία : Γαλ.8,120, Εὐστ.Πον.166,76 **τῆς καθείρξεως ἡ ζόφωσις καὶ στενοχώρησις φωσφορεῖ.**

**στενοχωρητικός**-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς στενοχωρίαν ἢ τὸ στενοχωρεῖν, ὁ ἐπιφέρων στενοχωρίαν, ὅθ. **τὸ στενοχωρητικὸν** ὡς οὐσ. θλῖψις, στενοχωρία : Στουδ.Θεόδ.479Α **κατὰ τὸ τοῦ διωγμοῦ στενοχωρητικόν·** **2)** ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἢ καθιστάμενος, ὅθ. δυσάρεστος : αὐτ.336Α **συνίημι βίον ἕλκειν σε στενοχωρητικὸν ἐν τῷ παρόντι διωγμῷ.**

**στενοχωρία** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. στενοχώρια κ. **σταναχώρια,** ἰων. -ίη στενότης, ἀνεπάρκεια χώρου, στενός, περιωρισμένος χῶρος, ἀντιθ. εὐρυχωρία : Ἱππ.Ἄρθρ 14 (κῶδ. στενυγροχωρίη), αὐτ.41· || ἔλλειψις,ἀνεπάρκεια χώρου ἐν τῇ θαλάσσῃ ἢ τῇ γῇ : Θουκ.2,89 **ἄμεινον πλεούσαις ἡ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει,** αὐτ.4,26, αὐτ.30, Πλάτ. Νόμ 708Β, αὐτ.Θεαίτ.195Α, Πλούτ.Ἠθ.679F, αὐτ. 182B, Λιβάν.Λόγ.64.10 **τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἐκεῖ στενοχωρίας εἰς πεδίον ἐξαγάγῃ·** **2)** μτφ. **στενοχωρία τοῦ βίου** ἡ βραχύτης τοῦ ὑπολοίπου διαστήματος τῆς ζωῆς : Αἰλ.Πἱ 2,41· **3)** ἡ ἐκ τῆς στενότητος χώρου ἢ πόρου δυσκολία, δυσχέρεια: Ξεν.Ἑλλ.1,3,7 **οὐ δυνάμενος συμμεῖξαι πρὸς τὸν Ἱπποκράτη διὰ τὴν στενοχωρίαν τοῦ ποταμοῦ** (ἰδ. ἀνάγν. **διὰ τὴν στενοπορίαν**)· **3)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. ψυχικὴ θλῖψις : ΠΔ Δευτ.28,53 **ὅσα ἔδωκέ σοι ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου,** Πολύβ.1,6,7,Δίων Κ 39, 34 **ἀρρώστησε ἀπ' τὴ στενοχώρια του·** **4)** μτγν. νεώτ. κ. δημ. δυσχέρεια, ἀμηχανία, ἔνδεια : ΚΔ Κορ.2,6,4 **ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,** - **βρίσκεται σὲ μεγάλη στενοχώρια.**

**στενόχωρος** (-η)-ο(ν) κ. νεώτ., δημ. κ. **στενάχωρος-η-ο** ὁ μὴ ἔχων ἐπαρκῆ χῶρον, πληκτικός, πνιγηρός : Ἱππ.Γυν.1,2,Γαλ.18(2),171 **στενόχωρο καφενεῖο** - **σπίτι·** || κ. μτφ. : Πάπ. **ἐν στενοχώροις καιροῖς·** **2)** νεώτ., δημ. κ. **στενάχωρος** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ εὐκόλως στενοχωρούμενος, δυσφορῶν, καταλαμβανόμενος ὑπὸ ἀδημονίας ἢ ἀνίας· **3)** ὁμ. ὁ προκαλῶν στενοχωρίαν, δυσφορίαν : **στενόχωρη δουλειά.**

**στενοχωρῶ-έω** κ. νεώτ., δημ. κ. **στεναχωρῶ-άω,** δημ. μέσ. **στενοχωριοῦμαι** κ. **στενοχωριέμαι** κ. **στενα-,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **στεναχωρημένος** κ. **στεναχ-,** εἶμαι ἐν στενοχωρίᾳ, δυσκολεύομαι λόγῳ ἀνεπαρκείας χώρου, δὲν ἔχω εὐρυχωρίαν : Μάχ.π.Ἀθήν.13,582Β· **2)** μτφ. εἶμαι ἐν στενοχωρίᾳ, εὑρίσκομαι **ἐν** ἀμηχανίᾳ, δυσκολεύομαι διά τι : Ἱππ.Παραγγ.Β,Πάπ. **εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἑρμηνείας στενοχωρεῖ ὁ λόγος·** **3)** μτγν, νεώτ. κ. δημ. προξενῶ στενοχωρίαν κ. ἰδ. μτφ. φέρω τινὰ εἰς ἀμηχανίαν, εἰς δύσκολον θέσιν, θλίβω, λυπῶ, πιέζω : ΠΔ Κρίτ.16,16 **καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτὸν καὶ ὠλιγοψύχησεν,** - **μὲ ἐστενοχώρησαν τὰ καμώματά του·** || τὸ μέσ. περιέρχομαι εἰς ἀμηχανίαν, θλίβομαι· κ. παθ. : ΠΔ Ἠσ.28,19(20), Πρόκλ. Στοιχ.Θεολ.98, **ΚΔ Κορ.2,6,12 οὐ στενοχωρεῖ-**

σθε ἐν ὑμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν, Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.57· **4)** μτβ. πληρῶ, γεμίζω, στενὸν ποιῶ, συμπυκνῶ : Λουκ.Νιγρ.13 **τοὺς ἀπαντῶντας στενοχωρεῖν,** Χαρίτ.5,3 **στενοχωρεῖς τὰς πύλας,** αὐτ.4,7,Λιβάν.Λόγ.59,15· || κ.παθ.μτ.μέσ. μέλλ. (Θεμίστ.Λόγ.25,310D), συμπυκνοῦμαι, συνέρχομαι στενῶς ὁμοῦ : Διόδ.Σ 20,29, Χαρίτ.3.2, 'Ιώσ. ΠΙ 4,3,10 **χῶραι στενοχωροῦνται ποσὶ μιαιφόνων,** Διον.'Αλ.Ρωμ.6 67 **ἀγορὰ στενοχωρουμένη ὄχλῳ·** **5)** περιορίζομαι : 'Ισίδ.Χαρ.1 **ὁ Εὐφράτης στενοχωρούμενος,** Πορφ.Δόξ.27· || κ. ἐπὶ εἰκόνος : Θεμίστ.Λόγ.25,310D· **6)** δημ. ἡ μτχ. **στενοχωρημένος-η-ο(ν)** ὁ εὑρισκόμενος εἰς δυσχέρειαν ἰδ. οἰκονομικήν· **7)** ὁμ. **ὁ ἐκ** μὴ δηλουμένων δυσαρεσκειῶν δύσθυμος· **8)** ρηματ. π. στενοχώρημα, στενοχώρησις.

**στενόψυχος(-η)-ο(ν)** μον. κ. δημ. ὁ ἔχων στενὴν ψυχήν, εὐκόλως στενοχωρούμενος, ἀδημονῶν, ἄ. ἀποθαρρυνόμενος : Στουδ.Θεόδ.615, ρδ' **μισοξενούντων τὸ στενόψυχον πάθος.**

**στεντόρειος-ον** κ. μσν. κ. νεώτ., νεώτ. θηλ. κ. **-εία** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν διαβόητον διὰ τὴν ἰσχυροτάτην αὐτοῦ φωνὴν ἥρωα τῆς 'Ιλιάδος Στέντορα, ὁ τοῦ στέντορος, ὁ ἔχων φωνὴν ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ Στέντορος : 'Αριστλ.Πολιτ.1326b,7 **κῆρυξ . . Στεντόρειος·** || νεώτ. ἐπὶ φωνῆς, ἡ ἰσχυρὰ ὡς τοῦ Στέντορος : **στεντορεία φωνή·** || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. στεντορείως : 'Αριστείδ.2, 28J **βοᾷ Στεντόρειον,** Εὐμάθ.'Υσμ.10,398 **Στεντόρειον πρὸς τὸ πλῆθός φησι.**

**στεντορείως** ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον στεντόρειον βλ.λ. διὰ φωνῆς ὁμοίας πρὸς τὴν τοῦ ὁμηρικοῦ ἥρωος Στέντορος.

**στεντορόφωνος-ον** μσν. ὁ ἔχων φωνὴν ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ ὁμηρικοῦ ἥρωος Στέντορος : Βάλσ. ἐν Κοτελ.2,508C **εὐρυβόας καὶ στεντορόφωνος.**

**Στέντωρ-ορος (ὁ)** κ. νεώτ. εἷς τῶν ἐπὶ Τροίαν 'Ελλήνων, περίφημος διὰ τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ φωνήν, ἐξ οὗ παράγ. στεντόρειος, στεντορόφωνος, βροντόφωνος: 'Ιλ.Ε 785 **Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,** Παροιμ. ἐν Λουκ.Πένθ.15 **οὐδ' ἂν μεῖζον ἐμβοήσῃ τοῦ Στέντορος·** **2)** νεώτ. ζῳολ. στέντωρ (ὁ) γένος **στεντοριδῶν** πρωτοζῴων.

**στενυγρός-ή-όν** ἰων. ἀντὶ στενὸς βλ.λ. : Σιμων. 'Αμ.14 **μοῦνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ,** 'Ιππ.'Επιδ.5,48, Μάξ.Τύρ.35,7 **στενυγρὸν ἰσθμόν·** || τὸ θηλ. **στενυγρή** στενὴ διάβασις ἢ πορθμός, στενωπός : Χρησμ.π. Οἰνομ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,20 **Νίκην σοι φαίνουσι θεοὶ δι' ὁδοῖο στενύγρων,** Χρησμ.π.'Απολλδ.2,8,2 (πιθ.γρ. ἀντὶ στενύστραν).

**στενυγροχωρίη (ἡ)** ἰων. ἀντὶ στενοχωρία βλ.λ. : 'Ιππ.ἰ'Αρθρ.14) π.Γαλ.18(1),411 **ἀθρόα τε τὰ ὀθόνια ἐν ταύτῃ τῇ στενυγροχωρίῃ γίνεται.**

**στενυγρῶ-όω** ἰων. ἀντὶ στενῶ, συστέλλω : 'Ιππ. Ἐπιδ.6,2,1 π. Γαλ.17(1),896.

**στένω** κ. νεώτ., ποι. ἐν χρ. μ.κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. (κυρ. ποιῶ, καθιστῶ τι στενόν, στενεύω· πρβλ. στείνω), στενάζω, ἀναστενάζω, βογγῶ : 'Ιλ.Κ 16 **μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ,** αὐτ.Σ 33, αὐτ.Υ 169, 'Οδ.Φ 247, Αἰσχ.'Επτ.967 **ἐν δὲ καρδίᾳ στένει·** || κ. μτ. γενικ. στενάζω, γογγύζω **διά** τι : Εὐρ.ΙΑ 370 **'Ελλάδος . . τῆς ταλαιπώρου στένω·** κ. μτ. δοτ. : Αἰσχ.Πέρσ.295 **στένεις κακοῖς·** κ. ἐμπροθ. (ὑπέρ τινος, ἀμφί, ἐπί τινι) : αὐτ.Πρ.68 **Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις ;** Σοφ.'Ηλ.1180 **ἀμφ' ἐμοὶ στένεις,** Εὐρ.'Ιππ.903 **τὸ . . πρᾶγμ' ἐφ' ᾧ σὺ νῦν στένεις,** Δημ.303 **ταύτῃ γαυριᾷς ἐφ', στένειν σε . . προσῆκεν·** || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ἐμπροθ. (περί τινα) : Αἰσχ.Πέρσ.62 **οὓς πέρι . χθὼν 'Ασιᾶτις . . στένεται·** || τὸ ἐνεργ. π. τραγικοῖς, ἐπὶ προσ., στενάζω, θρηνῶ μεγαλοφώνως, ὀδύρομαι : Αἰσχ.Πέρσ.285 **τῶν 'Αθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος,** αὐτ.'Αγ.445, Σοφ.'Αντ.1249· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Αἰσχ.'Επτ.873 **κλάω,** στένομαι, Εὐρ.'Ιων 721 **στενομένα . . πόλις·** || ὁμ. τὸ ἐνεργ. ἐπὶ ροχθούσης θαλάσσης ἢ ποταμοῦ, ἀντηχῶ, βογγῶ, βοΐζω 'Ιλ.Ψ 230 **νέεσθαι . . κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων,** Αἰσχ.Πρ.432 **στένει βυθός,** αὐτ.'Επτ.901, Σοφ.Αἴ.675 **ἐκοίμισε στένοντα πόντον·** || ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν θρηνητικῶν κραυγῶν τῆς τρυγόνας : Θεόκρ.7,141 **ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών·** **2)** κλαίω, θρηνῶ, ὀδύρομαι, συνήθ. π. τραγικοῖς, σπαν.π. κωμικοῖς, ἀπολ. : 'Αριστφ.'Εκκλ.462 **στένειν τὸν ὄρθρον,** Μέν.'Ηρ.5, αὐτ.Κιθ.ἀπ.1,2· συνήθ. π.τραγικοῖς, μτ. αἰτ. : Αἰσχ.Πρ.435 **στένουσιν ἄλγος,** Σοφ. ΟΤ 64, αὐτ.Φιλ.338, Εὐρ.ἀπ.44 **παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν·** κ. μτ. αἰτ. κ. γενικ. : αὐτ. Φοίν.1425 **κακῶν σῶν . . σ' ὅσων στένω·** **3)** μτ. αἰτ. προσ. κ. γενικ. αἰτ. οἰκτίρω, ἐλεεινολογῶ τινα διὰ τὴν τύχην, τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ : Αἰσχ.Πρ.398 **στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας·** || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Εὐρ Βάκχ.1372 **στένομαί σε** (δ.γρ. στέρομαί σε)· **4)** ρηματ.π. στενάχω, στόνος.

**στένω** μσν. κ. δημ., ἀόρ. **ἔστεσα,** μτχ. παθ. παρακ. **στεμένος,** ἵστημι, κάμνω τι νὰ σταθῇ ὄρθιον, ὀρθῶ, 'δρύω, ἐγκαθιστῶ, τοποθετῶ, στήνω : 'Ερωτόκρ.1,322 **ἐπιάστηκα στὸ βρόχι, | ποὺ στ' ὁμορφὸν τσι πρόσωπο πάντα στεμένο τό 'χει·** **2)** συγκρατῶ, σταματῶ, στέκω . 'Ερωτόκρ.2,233 **σὰν εἶδεν ὁ Ρωτόκριτος, κι ἤσφαλε τ' ἄλογόν του, | τὸ χαλινάριν ἤσεισε, στένει καὶ τὸ δικόν του·** **3)** ἐν τῇ μτχ παθ. παρακ. **στεμένος τοῦ καιροῦ** ἐπὶ προσ., ὁ καθεστηκώς, ὁ ὥριμος τὴν ἡλικίαν, ὁ στάμενος : 'Ερωτόκρ. 3,1597 **νιὲς καὶ στεμένες τοῦ καιροῦ καὶ γρές**

**στενῶ-όω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **στεινόω,** καθιστῶ τι στενόν, στενεύω, περιορίζω, συστέλλω : Γαλ.18(2),949 **στενοῦν αὐτήν,** Λιβάν.Προγ.31,20 **τὴν γαστέρα στενοῦν,** Δοσίθ.4,35K· συνήθ. ἐν τῷ παθ.: 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.22 **ἐς στενώτερον ἐστενωμέναι** (πιθ. ἐαφ.γρ. ἀντὶ συνηγμέναι), 'Ηρωδιαν.'Ιστ.8,1,6 **ὄρη . . τὰς . . διεξόδους ἐστένωται** (ἔχουσι στενὰς τὰς διαβάσεις, τὰς ἐξόδους), ΑΠ 9,656,13 **στεινούμενον αὐλαῖς . . ἄλσος·** **2)** μτγν. κ. μσν. μτφ. παθ. εὑρίσκομαι ἢ περιέρχομαι εἰς δύσκολον θέσιν, εἰς ἀμηχανίαν, πιέζομαι, στενοχωροῦμαι : Σχόλ.Λυκόφρ.324 **στενοῦσθαι τοῖς στιχουργήμασι,** Πάπ. **ἡ δεῖνα στενωθεῖσά τινι στρατιώτῃ,** Μαλάλ.1 483,7 **ἐγένετο σπάνις ἄρτου, καὶ πρὸς μὲν ὀλίγον ἐστενώθησαν οἱ ἄνθρωποι,** Πρόδρ.2, 631 **ἄρτι δὲ πράσχες εἰς ἐμὲν στενούμενον, πεινῶντα·** **3)** ρηματ.π. στένωμα, στένωσις.

**στενώδης-ους-ες** μτγν. ὁ πρὸς στενὸν ὁμοιάζων, ὁ κατά τι, ὀλίγον τι στενός, παρέμβλητον ἐν Περίπλ.'Ερ.Θαλ.58 **αὐχὴν ἰσθμοειδής** (τουτέστιν στενώδης), **τῇ ἠπείρῳ . . συνάπτει.**

**στένωμα-ατος (τὸ)** (στενῶ) μτγν. κ. νεώτ. **τὸ ἀποτέλεσμα** τοῦ στενῶ βλ.λ.1), τὸ σημεῖον ἔνθα στενοῦταί τι, στενὸς τόπος ἢ δίοδος : Περίπλ.'Ερ Θαλ.2 **Ἰχθυοφάγων μάνδραις ᾠκοδομημέναις ἐν στενώμασιν,** Σχόλ.'Ιλ.Α 126 **τὰ κατὰ Θεσσαλίαν στενώματα·** || νεώτ. ἰατρ. **ἐλάττωσις** τῆς διαμέτρου ἀγγείου τινὸς ἢ πόρου : **στενώματα τῆς οὐρήθρας, - στένωμα οἰσοφάγου.**

**στενωνιανὸς** πόρος (ὁ) νεώτ. ἀνατ. **ὁ ἐκφορητικὸς** ἢ σιαλοχόος πόρος τοῦ κυριωτέρου τῶν σιαλογόνων ἀδένων, τῆς παρωτίδος.

**στενώπαρχος (ὁ)** μτγν. ὁ ἐπόπτης, ἐπιστάτης τῶν στενωπῶν ἢ τῶν ὁδῶν : Δίων Κ 55,8.

**στενωπεῖον (τὸ)** μτγν. ἡ στενωπός : 'Αχιλλ.Τάτ 8,9 **ὀλίγον ἑαυτῷ μισθωσάμενος στενωπεῖον, εἶχεν ἐνταῦθα τὸ οἴκημα,** Σουΐδ.

**στενωπή** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὅ. στενωπὸς βλ.λ.2) : Πλούτ.Παροιμ.1,61 **ἡ Σαμιακὴ λαύρα στενωπὴ ἦν παρὰ Σαμίοις, ἐν ᾗ τὰ πέμματα ἐπιπράσκετο·** **2)** νεώτ. φωτογρ. μικρὰ ὀπὴ ἐπὶ μέλανος μεταλλικοῦ ἐλάσματος ἢ χαρτονίου ἥτις ἐφαρμοζομένη ἐν τῇ θέσει τοῦ φακοῦ φωτογραφικῆς μηχανῆς δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτόν.

**στενωπός**-όν (στενός, ὀπή) κ. ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ., Ιων. κ. ἐπ. στεινωπός ὁ ἔχων στενὴν ἔξοδον, ὁ στενόπορος, ὁ στενός, ὁ στενόχωρος : 'Ιλ.Η 143 **στεινωπῷ ἐν ὁδῷ,** αὐτ.4416, 'Ιππ.Δι.2,40 **στενωπότεραι αἱ διέξοδοι τροφῆς,** 'Εμπ.2 **στεινωποὶ παλάμαι,** 'Απολλ.Ρ 2,1191 **πόντος στεινωπός,** Διόδ.Σ 31,9 (κῶδ.) **ἐν οὕτω στενωπῷ** (ἐν τοσοῦτον στενῇ θέσει), Διον.Περ.515 **στενωπὸν ὕδωρ Ἕλλης,** Φώτ., Τζέτζ. **ἐν** 'Αν.Κρ.3,335,7· **2) στενωπός** (ὁ), κ. νεώτ. (ἡ), κ. **στενωπή** (ἡ), Πλούτ.Παροιμ.1,61), συνήθ. ὡς οὐσ. στενὴ δίοδος, στενὸς πόρος, τὸ στενόν, τὸ πέραμα, οἷον ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μεσσήνης : 'Οδ.Μ 234 **στεινωπὸν ἀνεπλέομεν,** Αἰσχ.Πρ.364 **στενωποῦ πλησίον θαλασσίου·** ‖ κ. νεώτ. στενὴ δίοδος μεταξὺ ὀρέων, στενοπορία, κλεισώρεια, δερβένι : Σοφ.ΟΤ 1399 **στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.8,1,6 **στενωποὶ γάρ εἰσι χειροποίητοι·** ‖ κ. νεώτ. στενὴ ὁδὸς ἐντὸς πόλεως, δρομίσκος, ἀγυιά, στενορρύμι, σοκάκι : Φερεκρ.108,4, Νικόστρ.24, Θεόφρ.'Αν.29, Διόδ.Σ 12,10, Λουκ.Νιγρ.22 **πλήρεις αὐτῶν ἐμούντων οἱ στενωποί,** Παυσ.5,15,2 **τοὺς γὰρ δὴ ὑπὸ 'Αθηναίων καλουμένους στενωποὺς ἀγυιὰς ὀνομάζουσιν οἱ 'Ηλεῖοι,** Λιβάν.Λόγ.62,11 **τὸ περιτρέχειν ἐν στενωποῖς·** ‖ πιθ. **στενωπὸς Ἅδου** ἡ στενὴ εἴσοδος τοῦ Ἅδου : Σοφ.ἀπ.832· **3)** γεν. στενὸς πόρος, εἰδ. **ἐπὶ τῶν** αἱμοφόρων ἀγγείων : Πλάτ.Τίμ.70Β **διὰ .. τῶν στενωπῶν πᾶν ὅσον αἰσθητικὸν ἐν τῷ σώματι τῶν τε παρακελεύσεων καὶ ἀπειλῶν αἰσθανόμενον γίγνοιτο ἐπήκοον.**

**στενῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. στενά κατὰ τρόπον στενόν, δύσκολον, δυσκόλως, δυσχερῶς : ΠΔ Βασ.1,13,6 **καὶ ἀνὴρ 'Ισραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν·** ‖ φρ. **στενῶς διακεῖσθαι** εὑρίσκεσθαι εἰς δυσχερείας : Διογ.Λ 8,86 **στενῶς διακείμενον·** **2)** νεώτ. κ. δημ. συγκεκλεισμένως, περιωρισμένως : **τοὺς ἐπολιόρκησαν στενῶς·** **3)** διὰ βραχέων : 'Αθανάσ.2,66.

**στένωσις**-εως (ἡ) (στενῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. **τὸ στενοῦσθαι** τὸ καθίστασθαί τι στενὸν ἢ στενώτερον : 'Ιω.Λυδ.Διοσ.19, Σχόλ.'Αριστφ.'Εκκλ.355, 'Αλέξ.Τραλλ.2 **στένωσις γλίσχρων χυμῶν** (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ στέγνωσις)· ‖ νεώτ. ἰατρ. ἐλάττωσις τῆς διαμέτρου σωληνοειδοῦς πόρου ἢ τοῦ στομίου ὀργάνου : **στένωσις καρδιακῶν στομίων - κόλπου·** **2)** κ. μσν. στενοχωρία : 'Εφραὶμ Σύρ. 2,104C **ὁρᾷς ἡμᾶς ἐν ποίᾳ στενώσει ἐσμὲν ἐν τοῖς τόποις τούτοις,** Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.1,186D.

**στέππη** (ἡ) (ρωσσ.) νεώτ. ἀχανὴς ἔκτασις μετὰ θαμνώδους καὶ ἀραιᾶς φυτείας ἕνεκα ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς ὑγρασίας.

**στεπτήριος**-ον μτγν. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν στέψιν, ὁ τῆς στέψεως ἢ ὁ διὰ τὴν στέψιν· 'Ησ. **«στεπτήρια· στέμματα ἃ οἱ ἱκέται ἐκ τῶν κλαδίων ἐξῆπτον»** ‖ τὸ οὐδ. **Στεπτήριον** ὡς οὐσ. ἑορτὴ τελουμένη κατ' ἐννεαετηρίδα ἐν Δελφοῖς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς αὐτόθι ἐπανόδου τοῦ 'Απόλλωνος ἐκ τῆς κοιλάδος τῶν Τεμπῶν, ὅπου κατέφυγε πρὸς ἐξαγνισμὸν μετὰ τὸν φόνον τοῦ Πύθωνος : Πλούτ.'Ηθ.293C.

**στεπτικός**-ή-όν (στέφω) ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν στέψιν, ὁ διὰ τὴν στέψιν· ‖ τὸ οὐδ. **στεπτικὰν** χρήματα καταβαλλόμενα εἰς τοὺς βασιλεῖς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων διὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχουσιν : Πάπ.

**στεπτός**-ή-όν (στέφω) μτγν. ὁ ἐστεμμένος, ὁ στεφανωμένος : Λεωνιδ.ΑΠλ.4,306 **πρέσβυν .. χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ θάεο, δινωτοῦ στεπτὸν ὕπερθε λίθου** (διορθ. ἀντὶ στρεπτόν).

**στέπτω** 'Επιγρ. ἀντὶ στέφω βλ.λ.

**στερατσά** (ἡ) δημ. κ. -ιά τὸ μικρὸν δένδρον στύραξ ὁ φαρμακευτικός.

**στεργάνος** (ὁ) 'Ησ. «κοπρών».

**στέργηθρον** (τὸ) (στέργω) κ. μσν. θέλγητρον, φίλτρον, μέσον στοργῆς, ἔρωτος, ἀγάπης, ὡς ὀνομασία διαφόρων φυτῶν, περὶ ὧν ἐνομίζετο ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐνεργήσωσι πρὸς διέγερσιν τοῦ ἔρωτος, οἷον τοῦ φυτοῦ ἀειζώου τοῦ μεγάλου : Διοσκ.4,88· ‖ κ. τοῦ φυτοῦ κοτυληδόνος : ΨΔιοσκ.4,91, Γλωσσ.· **2)** αὐτὸς ὁ ἔρως, ἡ ἀγάπη, ἡ στοργή : Αἰσχ.Χο.241 **τὸ μητρὸς ἐς αὲ μοι ῥέπει στέργηθρον,** αὐτ.Εὐμ.192 **ἑορτῆς .. στέργηθρ' ἔχουσαι,** Εὐρ.'Ιππ.256 **στέργηθρα φρενῶν,** Εὐστ.'Ιλ.156,6 **τὸ συγγενικὸν στέργηθρον.**

**στέργημα**-ατος (τὸ) τὸ στέργηθρον, φίλτρον ἔρωτος, θέλγητρον στοργῆς, μτ. γενικ. : Σοφ.Τρ. 1138 **στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν ἀπήμπλαχε** (Βερναρδ.Γρηγ. «νομίζουσα ὅτι θὰ βάλῃ ἐπάνω σου φίλτρα (μάγια), διὰ νὰ τὴν ἀγαπήσῃς, ἀπέτυχεν).

**στεργίς**-ίδος (ἡ) μτγν. ἀντὶ στλεγγὶς βλ.λ.· πρβλ. στελγίς : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,64 (κῶδ.).

**στεργοξύνευνος**-ον μτγν. ὁ στέργων, ὁ ἀγαπῶν τὸν σύνευνον, σύζυγον αὐτοῦ : Λυκόφρ.935.

**στέργω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. στρέ(γ)ω, παρατ. **ἔστεργον** ('Ηρ.9,117, Εὐρ.'Ιων 817), μέλλ. **στέρξω** (Σοφ.Φιλ.458, Δημ.264), ἀόρ. **ἔστερξα** (Σιμων. 'Αμ.7,45, Σοφ.ΟΤ 1023) κ. δημ. **ἔστρεξα,** παρακ. **ἔστοργα** ('Ηρ.7,104), παθ. ἀόρ. **ἐστέρχθην** (Λυκόφρ.1190, Πλούτ.'Αντ.31), παρακ. **ἔστεργμαι** ('Εμπ. 22,5, ΑΠ 6,120), ἀγαπῶ, αἰσθάνομαι στοργὴν πρός τινα, περιβάλλω τινὰ διὰ στοργῆς, ἀγάπης, ἰδ. ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης γονέων καὶ τέκνων : Σοφ. ΟΤ 1023, αὐτ.ΟΚ 1529, Εὐρ.'Ηλ.1102 **ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί,** αὐτ.ἀπ.1048 **στέργω .. τὸν φύσαντα,** Πλάτ.Νόμ.754Β **καθάπερ παῖς, στέργει τε καὶ στέργεται ὑπὸ τῶν γεννησάντων,** Ξεν.Οἰκ.7,24 **στέργειν τὰ νεογνὰ βρέφη,** Δημ.790 **στέργειν τοὺς γονέας,** 'Αριστλ.ΗΝικ. 1161b,18, Πάπ. **θυγάτηρ, ἣν ὁ πατὴρ στέρξας·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν λαὸν καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα : 'Ηρ.9,113 **ἔστεργόν τέ μιν καὶ ἦν ὕπαρχος τῶν Βακτρίων,** Σοφ.'Αντ.292 (ἄνδρες) **οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμὲ** (ἐπὶ τοῦ Κρέοντος)· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς ἐκ μέρους θεοῦ πρὸς τὸν προστατευόμενον λαὸν ἀγάπης : Αἰσχ.Εὐμ.911, 'Αριστφ.Βάτρ.229 **ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν .. Μοῦσαι·** ‖ κ. ἐπὶ δημαγωγοῦ κολακεύοντος τὸ πλῆθος : 'Αριστφ.'Ιππ.769 **ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω·** ‖ ἐπὶ τῆς ἀγάπης πόλεως καὶ τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς : Θουκ.1,38 **ὑπὸ τῶν ἀποίκων στεργόμεθα·** ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἀγάπης τῶν κυνῶν πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν : Ξεν.Κυν.7,12· ‖ ἐπὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλους : αὐτ.ΙΑ 502 **τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων·** ‖ κ. ἐπὶ τῆς μεταξὺ φίλων ἀγάπης : ΠΔ Σοφ.Σειρ.27,17 **στέρξον φίλον·** ‖ σπανιώτ. ἐπὶ τῆς ἀγάπης συζύγου πρὸς σύζυγον : 'Ηρ.2,181 **ὅκοτε ἔλθοι πρὸς αὐτήν, ἐμίσγετο καὶ κάρτα μιν ἔστερξε μετὰ τοῦτο,** αὐτ.7,69, Σοφ.Τρ.577, αὐτ.ΑΪ.212, Εὐρ.'Ανδρ. 907 **ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις,** αὐτ.ἀπ.1047· **2)** σπαν. ἐπὶ τοῦ σαρκικοῦ ἔρωτος, τῆς μεταξὺ τῶν δύο φύλων κλίσεως : Ξεν. Συμπ.8,14 **ἣν δὲ ἀμφότερα στέρξωσι, τὸ μὲν τῆς ὥρας ἄνθος ταχὺ .. παρακμάζει,** Σωσικρ.4· ὁμ. κ. ἐπὶ ζῴων : 'Ηρ.3,85 **τῶν θηλέων ἵππων μίαν,**

τὴν ὁ Δαρείου ἵππος ἔστεργε μάλιστα, Κρατεύ. π.Σχόλ.Νίκ.Θηρ.68) πρόβατα ἄρνα εἰ μὴ στέργωσιν· || τὸ μέσ. μτ. γενικ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Κωμ. Ἀδέσπ.284 δυοῖν γυναικοῖν εἷς ἀνὴρ οὐ στέργεται· **3)** γεν. ἀγαπῶ τινα σφοδρῶς, δεικνύω στοργὴν πρός τινα : Θέογν.87 μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλῃ, Σοφ.Ἀντ. 543 λόγοις.. ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην, αὐτ.277, Εὐρ.Μήδ.635, Ἀριστφ.Σφ.1054 τοὺς ζητοῦντας καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν στέργετε· || ἐν ἀναφ. πρὸς ἄψυχα : Ἡρ.7,104 οὐκ.. εἰκός ἐστι.. εὐνοίην.. διωθέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν μάλιστα (ἀποδέχεσθαι μετὰ χαρᾶς), Αἰσχ.Ἱκ. 273 μακράν γε.. ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις, Σοφ. Τρ.280 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες, αὐτ.ἀπ.770 ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην, Πλάτ. Πολ.485C τὴν δ' ἀλήθειαν στέργειν, Πολύβ.4,73,7 οὕτω στέργουσι τὸν ἐπὶ τὸν ἀγρὸν βίον· **4)** κ. νεώτ. εἶμαι εὐχαριστημένος ἢ ἱκανοποιημένος, ἀρκοῦμαι εἴς τι, δέχομαί τι, συγκατατίθεμαι εἴς τι, συναινῶ, ἀνέχομαι ἀδιαμαρτυρήτως, ὑπομένω: Σοφ.ΟΤ11 τίνι τρόπῳ καθέστατε, δείσαντες ἢ στέρξαντες, αὐτ.ΟΚ7, Πλάτ.Νόμ.849Ε στεργέτω ὡς οὐκέτι δίκης οὔσης τῶν τοιούτων περὶ συναλλάξεων· κ. μτ. αἰτ. : Ἡρ.9,117 ἔστεργον τὰ παρεόντα (ἤμουν εὐχαριστημένος μὲ τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων), Αἰσχ.Πρ.11 τὴν Διὸς τυραννίδα στέργειν (νὰ ὑπομένῃ τὴν..), αὐτ. Ἀγ.1570, αὐτ.Εὐμ.673, Σοφ.Φιλ.538 ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά, αὐτ.Τρ.486 στέργε τὴν γυναῖκα (ὑπόμενε, ὑπόφερε), Εὐρ.Φοίν.1685, αὐτ.ἀπ. 1061, αὐτ.Ἀνδρ.180, Ἰσοκρ.1,29 στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βέλτιστα, Δημ.1278 τὴν τύχην στέργειν, Πάπ. τὰ πορνεύματα τῶν θυγατέρων στέργειν, Ἀνν.Καμν.410C πάντα τὰ ἐγγεγραμμένα στέργωσιν ἀκριβέστατα· κ. μτ. δοτ. : Εὐρ.Ἱκ.257 στέργειν ἀνάγκῃ τοῖσι σοῖς, Πλάτ. Ἱππ.Μ 295Β στέρξω.. τῇ ἐμῇ τύχῃ, Ἰσοκρ.Ἐπιστ. 2,23 στέργειν τοῖς παροῦσιν, Δημ.802 στέργουσιν ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι, Πάπ. στέρξαι καὶ ἐμμεῖναι τῇ δίκῃ, αὐτ.. στέργειν τῇ δυνάμει τῶν διαλύσεων, Ἀνν.Κομν.410C στέργω τοῖς δεδομένοις καὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις ὡσαύτως· κ.ἐμπροθ. (ἐν, ἐπί τινι) : Εὐρ.Ἠλ.407 οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὅμως;, Δημ.996 στέργειν ἐπὶ τούτῳ· κ. μτ. μτχ. : Σοφ.Τρ.992 οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων, Εὐρ.Ἱππ.458 στέργουσι.. συμφορᾷ νικώμενοι, αὐτ.ἀπ.904 Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος στέργεις (εἴτε Ζεὺς προτιμᾷς νὰ ὀνομασθῇς εἴτε Ἅδης)· σπαν. κ. μτ. ἀπαρφ. : Εὐρ.Ἴων 817 οὐκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι· || κτ. προστ. στέρξον κάμε μου τὴν χάριν, θὰ μὲ ὑποχρεώσῃς : Σοφ.ΟΚ518 στέρξον, ἱκετεύω· || ἀνέχομαι, ὑπομένω· πρβλ. στρέγω : Ἰσοκρ.1,15 μήτε γέλωτα προπετῆ στέργε μήτε λόγον μετὰ θράσους ἀποδέχου· **5)** ἐπιθυμῶ, ἐξαιτοῦμαι, δέομαι, ἱκετεύω, παρακαλῶ· μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΚ1094 Ἀπόλλω καὶ κασιγνήταν.. στέργω.. μολεῖν (Βερναρδ.Γρηγ. «παρακαλῶ (εὔχομαι) τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν ἀδελφήν του νὰ ἔλθωσιν..»), Ὀρφ.Ἀργ.771 μειλιχίοις στέρξοι τε παραιφάμενος ἐπέεσσιν· πρβλ. στρέγω· **6)** ρηματ. π. στερκτικός, στερκτός, στέρξιμο, στοργή, στέρξις.

**στέρεα** ἐπίρρ. δημ. στερεῶς, εὐσταθῶς, σταθερῶς : κάρφωσε τὸ σανίδι στέρεα· || κ. μτφ. ἰσχυρῶς, ἀνδρείως, ἐρρωμένως, γερά, δυνατά : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.8,2 παιδιά, σταθῆτε στέρεα, σταθῆτε ἀντρειωμένα, | γιατ' ἔρχεται ὁ Μαυχτὰρ πασᾶς μὲ δώδεκα χιλιάδες.

**στερέινος**-ον ὁ στερεός, ὁ σκληρός, ὁ τραχύς : Πάπ. ἐν τοῖς στερεΐνοις τόποις.

**στέρεμα** (τὸ) δημ. ἐπὶ πηγῆς ἢ ποταμοῦ ἢ λίμνης, διακοπή, στομάτημα ῥοῆς, στείρευσις.

**στερεμνία** (ἡ) μον. ἡ στερεότης, σκληρότης, σταθερότης : Θεοφύλ.Σ 193,11 (ἔκδ. de Boor) στερεμνίαν.. καὶ ἀντίτυπον σιδήρῳ πατταλευθεῖσαν καὶ ἀντιχαλκευομένην.

**στερέμνιος**-α-ον κ. μαν. κ. στερέμνιος-ον (Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,10) ὁ στερεός, ὁ σκληρός, ὁ ἰσχυρός : Πλάτ.Ἐπιν.981D τῆς στερεμνίας φύσεως, Φιλόδ.Θε.γ' 11 στερέμνιον πύκνωμα, Πλούτ.Ἀρέσκ. Φιλ.2,11,2 στερέμνιον εἶναι τὸν οὐρανόν, Ἀρετ. Χρον.Παθ.2,10 στερέμνιοι ὠτειλαί, Ἀθήν.1,10C ἄνευ στερεμνίου σιτίου μίγματος, Κλήμ.Ἀλ.44,43 (Sylb.) στερεμνιωτέρα τροφή, Εὐστ.π Tafel Περὶ Θεσσαλ.415· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. στερέμνια τὰ στερεὰ ἀντικείμενα, πράγματα : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,9, Διόδ.1,7 ἐκ μὲν τῶν ὑγρῶν τὴν θάλασσαν, ἐκ δὲ τῶν στερεμνιωτέρων ποιῆσαι τὴν γῆν πηλώδη· ὁμ. κ. κτ. ἐν. : Ἐπίκ.Φύσ.2,3· || ὁμ. τὰ στερέμνια ὡς οὐσ. αἱ στερεαὶ τροφαί : Πάπ.· **3)** ὁ σταθερός : Βίτ.60,7 στερεμνία κίνησις· **4)** μτφ. ὁ ἰσχυρός, ὁ δυνατός : Κλήμ.Ἀλ.120 ἡ πίστις στερεμνιωτέρα τῆς ἀκοῆς.

**στερεμνιότης**-ητος (ἡ) μτγν. κ. μον. ἡ ἰδιότης τοῦ στερεμνίου βλ.λ.1, ἡ στερεότης, σταθερότης.

**στερεμνιοῦμαι**-όομαι μτγν. παθ. γίνομαι στερέμνιος, καθίσταμαι στερεός, σταθερός, ἰσχυρός, στερεώνομαι : Ζήν.Κ1,29.

**στερεμνιώδης**-ους-ες μτγν. ὁ στερεός, ἰσχυρὸς τὴν φύσιν : Πορφ.π.Στοβ.1,49,50.

**στερεμνίως** ἐπίρρ. κ. μον. κατὰ τρόπον στερέμνιον βλ.λ.1, στερεῶς, σταθερῶς, ἀσφαλῶς : Ἱππ.Τροφ.5 στερεμνίως πᾶσι μέλεσι διαπλακεῖσα (τροφή), Βίτ.60,7 κλῖμαξ στερεμνίως ἐνδεδεμένη.

**στέρεμνος** Ἡσ. «τέρεμνος».

**στερεμός** (ὁ) δημ. ἡ στέρησις· || ἡ στέρησις τῆς παρουσίας προσώπου τινός, ἡ ἀπουσία, ὁ χωρισμός : δ.δίστ. δὲν ταγιαντῶ, δὲν ταγιαντῶ, τὸν ἐδικό σου στερεμό· **2)** τὸ στέρεμα βλ.λ.

**στερεοβαρής**-οῦς-ές Ἡσ. διόρθ. στερροβαρής.

**στερεοβάτης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. βάθρον, θεμέλιον οἰκοδομῆς τινος : Βιτρ.3,4,1· **2)** νεώτ. ἀρχαιολ. ἀρχιτεκτ. βάθρον, ὑπόβαθρον ἄνευ ἐξεχούσης γλυφῆς, ἐφ' οὗ ἑδράζεται ἡ βάσις τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ναῶν.

**στερεοβόας** (ὁ) σχόλ. ὁ μεγάλως, ἰσχυρῶς φωνῶν, ὁ μεγαλόφωνος : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ1046 χαλκοβόαν, στερεοβόαν, μεγαλόφωνον.

**στερεογραφία** (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ παριστᾶν τὰ στερεὰ σώματα διὰ προβολῆς ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας.

**στερεογραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στερεογραφίαν, ὁ τῆς στερεογραφίας : στερεογραφικοὶ προβολαί.

**στερεογραφόμετρον** (τὸ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ εὑρίσκομεν τὸ ἐμβαδὸν σφαιρικῆς τινος ἐπιφανείας, ἧς εἶναι γνωστὴ ἡ στερεογραφικὴ προβολή.

**στερεογράφος** (ὁ) νεώτ. ἀνθρωπολογικὸν ὄργανον χρησιμεῦον ἄλλοτε πρὸς λῆψιν κρανιογραφημάτων κτλ. καμπύλων ὀστῶν, ἰδ. διὰ προβολῆς.

**στερεόδερμος**-ον σχόλ. ὁ ἔχων στερεόν, σκληρὸν δέρμα : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.376.

**στερεόδετος**-ον νεώτ. ὁ στερεῶς δεδεμένος.

**στερεοειδής**-οῦς-ές ὁ στερεός, ὁ ἰσχυρὸς τὴν φύσιν : Πλάτ.Τίμ.32Β στερεοειδῆ.. εἶναι.

**στερεοελλαδίτης** (ὁ) δημ., θηλ. -ισσα ὁ ἐκ Στερεᾶς Ἑλλάδος καταγόμενος, ὁ κάτοικος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

**στερεοελλαδίτικος**-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ὡς καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : στερεοελλαδίτικα τραγούδια - ἔθιμο - τυριά.

**στερεοϊσομέρεια** (ἡ) νεώτ. χημ. ἡ σχέσις ἡ συνδέουσα πρὸς ἀλλήλας δύο ἢ πλείονας χημικὰς ἑνώσεις ἐχούσας τὸν αὐτὸν μὲν συντακτικὸν τύπον, ἀλλὰ διαφόρους φυσικάς, ἐνίοτε δὲ καὶ χημικάς, ἰδιότητας.

**στερεοϊσομερής**-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ χημ. ἑνώσεων, ὁ ἔχων στερεοϊσομέρειαν βλ.λ. πρὸς ἄλλον.

**στερεοκάρδιος**-ον μτγν. ὁ ἔχων στερεάν, σκληρὰν καρδίαν, ὁ σκληροκάρδιος : ΠΔ Ἰεζ.2,4 **υἱοὶ σκληροπρόσωποι καὶ στερεοκάρδιοι** (ἰδ.γρ.).

**στερεολεπίς**-ίδος (ἡ) νεώτ. γένος ἀκανθοπτερυγίων περκιδῶν ἰχθύων.

**στερεομέτρης** (ὁ) μτγν. ὁ στερεομετρῶν, ὁ μετρῶν στερεά : Γαλ.Θρασ.47.

**στερεαμετρία** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ καταμέτρησις τῶν στερεῶν σωμάτων κατὰ μῆκος, πλάτος καὶ βάθος ἢ ὕψος, ἡ γεωμετρία τῶν τριῶν διαστάσεων : Πλάτ.Ἐπιν.990D, Ἀριστλ.Α' Ὑστ.78b,38, Φίλ.1,23, Θέων Σμ.ΙΗ, Συνέσ.71C **οἱ γεωμετρίας καὶ στερεομετρίας ἐπήβολοι**· || νεώτ. τμῆμα τῆς γεωμετρίας ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν σχημάτων τῶν ἐχόντων τρεῖς διαστάσεις ἐν τῷ χώρῳ.

**στερεομετρικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στερεομετρίαν : Ἥρων Γεωμ.3,18.

**στερεομετρῶ**-έω μτγν. μετρῶ τὰ στερεὰ σώματα, τὸ παθ. : Ὀνήσανδρ.10,16 **πᾶς κύκλος ἐλάττω τὴν** τοῦ σχήματος **ὄψιν ἔχει τῆς ἐξ ἀναλόγου** στερεομετρουμένης **θεωρίας**.

**στερεομηχανική** (ἡ) νεώτ. τμῆμα τῆς μηχανικῆς ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῆς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δυνάμεων κινήσεως καὶ ἰσορροπίας τῶν στερεῶν σωμάτων, ἀντίθ., ὑδρομηχανική, ὑδροδυναμικὴ καὶ ἀεροδυναμική.

**στέρεον** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος βασιδιομυκήτων θηλυφοροειδῶν μυκήτων.

**στερεοπαγής**-οῦς-ές στερεός, ἐπὶ βλημάτων ριπτομένων διὰ σφενδόνης : Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.26.

**στερεοπαραβλητής** (ὁ) νεώτ. ἀστρονομικὸν ὄργανον πρὸς ἀνεύρεσιν οὐρανίων σωμάτων ἐχόντων ἰδίαν κίνησιν, διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλας συγχρόνου παραβολῆς δύο φωτογραφικῶν πλακῶν τῆς αὐτῆς περιοχῆς τοῦ οὐρανοῦ, ληφθεισῶν κατὰ δύο διαφόρους ἐποχάς.

**στερεόπλασμα**-ατος (τὸ) νεώτ. μορφόπλασμα.

**στερεοποίησις**-εως (ἡ) (στερεοποιῶ) μτγν.κ.νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στερεοποιῶ : Σωρ.1,81.

**στερεοποιῶ**-έω μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι στερεόν, σκληρόν, σταθερὸν ἢ ἰσχυρόν : Σωρ.2,9· κ. παθ. : αὐτ.1,82· || νεώτ. ἰδ. μεταβάλλω ὑγρόν τι ἢ ἀέριον σῶμα εἰς στερεόν, πήγνυμι· **2**) ρηματ. π. στερεοποίησις.

**στερεόπους**-ποδος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων στερεοὺς πόδας : Ἱππιατρ.95· κ. ὡς γλῶσσ. τοῦ χαλκόπους : Σχόλ.Ἰλ.Θ 41.

**στερεόραμα**-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοπογραφικοῦ χάρτου ἀνάγλυφος ἀναπαράστασις τμήματος ἐπιφανείας τῆς γῆς.

**στερεός**-ά-όν κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **στερρός-ά-όν**, δημ. κ. **στέρεος-η-ο** ὁ ἔχων πυκνὴν σύστασιν, μεγάλην συνοχὴν καὶ ἀντοχὴν τῶν μορίων ἢ ὁ ἑδραῖος τὴν κατασκευήν, ὁ πάγιος, ὁ σκληρός, ὁ ἀκλόνητος, ὁ γερός : Ἰλ.Ρ 493 **βοέῃς εἰλυμένω ὤμους αὔῃσι, στερεῇσι**, Ὀδ.Ι 494 **ἔξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἠὲ σίδηρος**, Ἡρ.1,52 **αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην** (ὅλη ἐκ χρυσοῦ στερεοῦ), Ἱππ.Ἀγμ.33 **τὰ στερεώτερα τῶν ὀστέων** (ἀντίθ. τὰ ἀραιότερα), Εὐρ.Ἑλ.854 **ἔρμα στερεὸν . . γῆς**, Πλάτ.Πολιτ.282E **στερεὸν νῆμα**, αὐτ.Πρωτ.321A **στερεοῖς δέρμασιν**, Ξεν.Κυν.9,16· **γῆ στερεά**, Ἀριστλ.ΖΙ 500a,6 **στερεὸν κέρας** (συμπαγές, ἀντίθ. κοῖλον), Θεόφρ.Φ1 4,11,10 **ὁ μὲν κάλαμος ἄρρην, στερεός** (πλήρης, γεμάτος), Ἐπικ.Φύσ.14,2 **γῆ στερεὰ καὶ ἀδιάλυτος**, Θεόκρ.17,21 **στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος**, ΚΔ Τιμ.2,2,19 **στερεὸς θεμέλιος**, Πάπ. **στήλη στερεοῦ λίθου**, - **στερεὸν ἔδαφος - σκεῦος - ἔπιπλον - ὕφασμα - οἰκοδόμημα - ξύλον, - στερεὸς τοῖχος**· || ὁ πεπηγμένος, ὁ πηκτός, ἀντίθ. ρευστός, ὑγρός : Διόδ.Σ 2,4 **τοῦ παιδίου . . στερεωτέρας τροφῆς προσδεαμένου**, ΚΔ Ἑβρ.5,12 **χρείαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς**, αὐτ.14. Ἀρρ.Ἐπικτ.2,16,39 **ἅπτεσθαι τροφῆς στερεωτέρας**, Γαλ.15,463 **τὸ στερεὸν σῶμα** (ἀντίθ. ὁ χυλός)· || **στερεὴ κοιλίη** ἡ δυσκόλως ἐνεργοῦσα, ἡ δυσκοίλιος : Ἱππ.Διαίτ.(Νόθα) 56 **στερεὴν . . ποιεῖν τὴν κοιλίην**· || **τὸ στερεὸν** ἀντὶ τὸ κενόν : Δημόκρ.π.Ἀριστλ.Φύσ.188a,22· **2**) ὁ ἰσχυρός, ρωμαλέος, ὁ ἀκμαῖος, ὁ δυνατός, ὁ γερός : Πλάτ Φαῖδρ.239C **μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων**, αὐτ.Πολ.422D **κυσὶ πολεμεῖν στερεοῖς τε καὶ ἰσχνοῖς** (ἀντίθ. προβάτοις πίοσί τε καὶ ἁπαλοῖς), Ξεν.Κυν.5,30 **στερεοὺς πόδας**, Θεόκρ 22,48 **στερεοῖσι βραχίοσιν**, Διογ.Λ 2,132 **τὴν ἕξιν τὴν σωματικὴν οὐδὲν ἧττον ἀθλητοῦ στερεός**· **3**) ἐπὶ χρημάτων, ὁ ἔχων τὴν ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν εἰς ἣν ἀρχικῶς ἐξεδόθη, ὁ γερὸς βλ.λ.5) : Ἐπιγρ. **ἀργυρίου στερεὰ τάλαντα**· πρβλ. γρόσια γερά· || ὁμ. πιθ. ἐπὶ ποσῶν, ὁ ὀφειλόμενος εἰς εἶδος : Πάπ. **πυροῦ στερεοῦ**· || κ. ἐπὶ μέτρων μήκους καὶ ἐπιφανείας, ὁ κανονικός : Πάπ. **τῆς προσούσης αὐλῆς πηχῶν στερεῶν ὀκτὼ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος ἥμισυ πήχεις στερεοὺς τέσσερας** (ἀρχέτυποι, κλασσικοὶ πήχεις), Ἐπιγρ. **πόδες στερεοὶ** (ἀρχέτυποι, κλασσικοὶ πόδες)· || ὁμ. **ὠρύγη ποταμὸς ἐπὶ τὰ τρία στερεά** (πιθ. πρὸς τρία σολδία, λατ.μτφρ. soldum)· **4**) κ. μσν. μτφ. ὁ ἄκαμπτος, ὁ ἰσχυρογνώμων, ὁ ἀνένδοτος, ὁ τραχύς, ὁ σκληρός : Ἰλ.Μ 267 **ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν νείκεον**, Ὀδ.Ψ 103 **σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο**· || μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ μετὰ σταθεροῦ καὶ ἀμεταβλήτου φρονήματος, ὁ σταθερός, ὁ ἀσφαλής : ΚΔ Πέτρ.1,5,9 **ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει**, Πρόδρ 2,536 **εἰ δὲ πολλάκις στερεὸς ὁ μοναχὸς τυγχάνει, | καὶ φέρει ταῦτα νουνεχῶς**, - **ἄνθρωπος στερεᾶς θελήσεως**· **5**) ὁ δεινός, ὁ φοβερός, ὁ σκληρός, ὁ ἄσπλαγχνος, ὁ θηριώδης : Πίνδ.Ο 10(11),36 **στερεῷ πυρί**, αὐτ Π 4,221 **στερεᾶν ὀδυνᾶν**, Αἰσχ.Πρ.174 **στερεὰς . . ἀπειλάς** (τὰς χαλεπάς, δεινὰς ἀπειλάς), Σοφ.Ἀντ.1262 **ἁμαρτήματα στερεὰ θανατόεντα** (Βερναρδ.Γρηγ. «ἄκαμπτα (ἐξ ἰσχυρογνωμοσύνης προελθόντα), θανατηφόρα»), Ἀντιφάν.245 **οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμὸν ἔσθ' ὕδωρ**, Πλάτ Πολιτ.309B **τὸ στερεὸν ἦθος**, αὐτ.Πολ.348E **τοῦτο ἤδη στερεώτερον** (βαρύτερον, δυσκολώτερον), Τρυφιόδ.490 **στερεῇ δ' ἀπεπέμφατο φωνῇ**· || κ. ἐπὶ τῆς γλώσσης : Φιλόδ.Ποιημ.5,5 **στερεὰ ποιήματα**, Διον.Ἀλ.Δειν.8 **τὸ εὔτονον καὶ στερεὸν** (ἡ στερεότης τῆς γλώσσης)· **6**) **στερεὰ ζῴδια** τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν δημιουργίαν εὐναϊκῶν, ἰδ. οἰκονομικῶν, καταστάσεων : Πτολ.Τετρόβ.32, Σεραπ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,100,17, Πάπ.· **7**) ἐπὶ γεωμετρικῶν σωμάτων κ. ποσῶν, ὁ κυβικός, ἀντίθ. ἐπίπεδος : Πλάτ.Φίλ.51C **τά τε τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεά**, αὐτ.Μέν.76A, Ἀριστλ.Πολιτ.1316a,8 **ὅταν ὁ τοῦ διαγράμματος ἀριθμὸς γένηται στερεὸς** (κυβικός), Πάπ. **στερεὸς πῆχυς**· || **στερεὰ γωνία** γωνία στερεοῦ σώματος· Εὐκλ.11 Ὁρισμ.11 «στερεὰ γωνία ἐστὶν ἡ ὑπὸ πλειόνων ἢ δύο γραμμῶν ἁπτομένων ἀλλήλων καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ οὐσῶν ἡ πρὸς πάσαις ταῖς γραμμαῖς κλίσις», νεώτ. ἡ σχηματιζομένη ὑπὸ τριῶν ἢ περισσοτέρων ἐπιπέδων διερχομένων δι' ἑνὸς σημείου καὶ περατουμένων εἰς τὰς ἀνὰ δύο ἐφεξῆς τομὰς

αὐτῶν : Πλάτ.Τίμ.54Ε· || **τὰ στερεὰ** κυβικοὶ ἀριθμοὶ παριστῶντες σώματα τῶν τριῶν διαστάσεων : Πλάτ.Θεαίτ.148Β· || κ. νεώτ. γεωμ. τὸ οὐδ. **στερεόν** ὡς οὐσ. πᾶν σῶμα ἔχον τρεῖς διαστάσεις ἐν τῷ χώρῳ, ἤτοι μῆκος, πλάτος καὶ ὕψος· Εὐκλ.3,1 (ἔκδ.Peyer) «στερεόν ἐστι τὸ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ἔχον»· || νεώτ. τὸ οὐδ. **στερεόν** ὡς οὐσ. πᾶν σῶμα ὅπερ ὡς ἐκ τῆς συνοχῆς τῶν μορίων αὐτοῦ ἔχει σταθερὸν ὄγκον καὶ σχῆμα ὑπὸ τὴν συνήθη θερμοκρασίαν καὶ πίεσιν, κτ. ἀντιδ. πρὸς τὰ ὑγρὰ κ. τὰ ἀέρια· **ε**) μτγν. κ. νεώτ. τὸ θηλ. **στερεά** ὡς οὐσ. ἡ ξηρά, ἡ ἤπειρος, ἡ στεριά, κτ. ἀντιδ. πρὸς τὴν νῆσον : Κοσμ. 337Β, αὐτ.339C **τὴν στερεάν**.

**στερεόσαρκος**-ον ὁ ἔχων στερεάν, τραχεῖαν, σκληρὰν σάρκα, σφιγκτὰ κρέατα : Ἱππ.Γυν.1,1 ὁ ἀνὴρ **στερεοσαρκότερος ἐὼν τῆς γυναικός**.

**στερεοσκόπιον** (τὸ) νεώτ. ὀπτικὸν ὄργανον ἔχον δύο φακούς, δι' οὗ παρατηροῦντες δύο συγχρόνως στερεογραφικὰς εἰκόνας τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἔχομεν τὴν ἐντύπωσιν τῶν τριῶν ἐν τῷ χώρῳ διαστάσεων.

**στερεόσπερμα**-ατος (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος βιγνονιοειδῶν φυτῶν.

**στερεοστατικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στατικὴν ἰσορροπίαν τῶν στερεῶν σωμάτων· || τὸ θηλ. **στερεοστατική** ὡς οὐσ. τμῆμα τῆς μηχανικῆς ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῆς στατικῆς ἰσορροπίας τῶν στερεῶν σωμάτων.

**στερεόστρακος**-ον μτγν. ὁ ἔχων στερεόν, σκληρὸν ὄστρακον : Ζώσ.᾽Αλχ.107Β **τὰ στερεόστρακα τῶν μετάλλων** (τὰ στερεὰ μέρη, ἡ σκωρία).

**στερεόσφαιρα** (ἡ) νεώτ. οὐράνιον σῶμα ἐν στερεᾷ καταστάσει.

**στερεότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ κατάστασις τοῦ στερεοῦ, ἡ σκληρότης, ἡ σταθερότης : Πλάτ.Τίμ.74Ε **διὰ στερεότητα ἀναισθησίαν ἐμποιοῦσαι**, Ἀριστλ.ΖΜ 654b,2 **δεῖ δὲ τὸ φοφήσειν μέλλον λεῖον εἶναι καὶ στερεότητα ἔχειν**· κ. ἐπὶ τῶν ἀτόμων : Ἐπίκ.᾽Επιστ.1,8C· || νεώτ. ὁ βαθμὸς ἢ ἡ δύναμις τῆς ἀντοχῆς, τῆς ἀντιστάσεως ἀντικειμένου τινός : **ὑποδήματα μεγάλης κομφότητος καὶ στερεότητος**· **2**) μτφ. ἐπὶ προσ., εὐστάθεια, βεβαιότης : Κατ.᾽Αστλ Κ 5(3),34.

**στερεοτομία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς παραστατικῆς γεωμετρίας ἔχων ἀντικείμενον τὸν καταρτισμὸν σχεδίων ἐκτελέσεως πρὸς ἀπόδοσιν ὡρισμένου σχήματος εἰς στερεόν τι, ὅπως ἐπιτευχθῇ συναφὴ αὐτοῦ ἐν ὡρισμένῃ θέσει πρὸς ἄλλα παρόμοια στερεά.

**στερεοτρόπιον** (τὸ) νεώτ. ὄργανον δεικνύον κινουμένας στερεοσκοπικὰς εἰκόνας.

**στερεοτροπισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ εἰς ζῶν πλαστίδιον μεταδιδομένη κίνησις ἕνεκα ἐπαφῆς αὐτοῦ ἐπὶ στερεοῦ σώματος.

**στερεοτυπεῖον** (τὸ) νεώτ. ἐργαστήριον ἐν ᾧ ἐκτελεῖται ἡ τυπογραφικὴ στερεοτυπία.

**στερεοτύπης** (ὁ) νεώτ. τεχνίτης εἰδικὸς εἰς τὴν στερεοτυπίαν βλ.λ.

**στερεοτυπία** (ἡ) νεώτ. τυπογρ. ἡ ἐκ στοιχειοθετημένης τυπογραφικῆς σελίδος λῆψις ἀρνητικοῦ ἀντιτύπου, ἐφ' οὗ χύνεται μολυβδόκραμα ἐν ρευστῇ καταστάσει, ἀποτελοῦν μετὰ τὴν ψῦξιν τὴν ἔκτυπον μεταλλίνην πλάκα τὴν χρησιμοποιουμένην διὰ τὴν ἐκτύπωσιν· **2**) μτφ. τὸ νὰ εἶναί τι στερεότυπον, ἡ ἔλλειψις πρωτοτυπίας, ποικιλίας.

**στερεοτυπικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στερεοτυπίαν, ὁ τῆς στερεοτυπίας βλ.λ.1) : **στερεοτυπικὸν μηχάνημα**, - **στερεοτυπικὴ πλάξ**.

**στερεότυπος**(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. τυπογρ. ὁ διὰ στερεοτυπίας βλ.λ.1) παρασκευασθείς : **στερεότυπος πλάξ**· || συνεκδ. ὁ ἐκ στερεοτυπίας προερχόμενος, ὁ διὰ στερεοτυπίας ἐκτυπωθείς : **στερεότυπος ἔκδοσις**, - **στερεότυπον βιβλίον**· **2**) μτφ. ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάντοτε μορφὴν ἐμφανιζόμενος, ὁ μὴ ποικίλλων, ὁ μὴ μεταβαλλόμενος, ὁ ἀμεταβλήτως ἐπαναλαμβανόμενος : **στερεότυπα ἀστεῖα** - **εὐφυολογήματα**, - **στερεότυπος ἐρώτησις** - **ἀπάντησις** - **δικαιολογία**.

**στερεοτυπῶ**-έω νεώτ., δημ. **στερεοτυπώνω** κατασκευάζω στερεοτυπικὴν πλάκα· || ἐκτυπῶ τι διὰ στερεοτυπικῶν πλακῶν.

**στερεοτύπως** ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον στερεότυπον βλ.λ 2), ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάντοτε μορφήν, διὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε τρόπου ἢ διὰ τῶν αὐτῶν λόγων : **ὁσάκις τὸν ἐρωτήσῃς, σοῦ δίδει στερεοτύπως τὴν ἰδίαν ἀπάντησιν**.

**στερεόφρων**-φρονος (ὁ,ἡ) (φρήν) ὁ ἔχων στερεάς, σκληρὰς φρένας, ἄκαμπτον, ἰσχυρογνώμονα διάθεσιν, ὁ ἰσχυρογνώμων : Σοφ.Αἴ.926 **ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν . . μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων**.

**στερεόφωνος**-ον μσν. ὁ ἔχων στερεάν, τραχεῖαν, ἰσχυρὰν φωνήν : Βλεμμ.203.

**στερεοφωτογραμμομετρία** (ἡ) νεώτ. τοπογρ. κλάδος τῆς φωτογραμμομετρίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν λῆψιν φωτογραφιῶν ἐπιγείως.

**στερεοφωτογραφία** (ἡ) νεώτ. ταυτόχρονος λῆψις διὰ δύο φακῶν δύο φωτογραφιῶν τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πρὸς στερεοσκοπικὴν χρῆσιν.

**στερεοφωτογραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στερεοφωτογραφίαν, ὁ τῆς στερεοφωτογραφίας βλ.λ.

**στερεοχημεία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς χημείας ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῶν φαινομένων τῆς στερεοϊσομετρίας βλ.λ.

**στερεοχρωμία** (ἡ) νεώτ. τεχνικὴ μέθοδος στερεώσεως τῶν χρωμάτων τῶν τοιχογραφιῶν κ. γεν. τῶν ζωγραφικῶν ἔργων.

**στερέσιμος**-η-ον μτγν. ὁ ὑποκείμενος εἰς ἀφαίρεσιν, ἀπόσπασιν : Ἱεροκλ.᾽Αστ.246, Ἐπιγρ.· || γλωσσ. τὸ οὐδ. **στερέσιμον** τὸ ἄξιον τῆς ποινῆς τῆς στερήσεως τῶν πραγμάτων.

**στέρεσις**-εως (ἡ) (στερῶ) πάπ. ἀ. στέρησις βλ.λ.2) : **κτήνη ὑπὸ στέρεσιν ἄγειν**.

**στερεύω** δημ. ἀντὶ στειρεύω βλ.λ.· || σπαν. κ. μτβ. χέω ὑγρόν τι μέχρι τελείας ἐξαντλήσεως αὐτοῦ : Πορφυρ Σκ.52,4 **ἄσε τὸν οἶκτο τότε τὸν ἀνθρώπινον | τὰ ταπεινά του δάκρυα νὰ στερέψῃ**· **2**) ρηματ.π. στέρεμα, στερεμός, στέρεψη.

**στέρεψη** (ἡ) δημ. ἡ στέρησις· **2**) τὸ στέρεμα.

**στερεῶ**-όω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **στερεώνω** κ. στεριώνω, ἀόρ. **ἐστερέωσα** κ. δημ. **στέριωσα**, παθ. ἀόρ. **ἐστερεώθην** κ. δημ. **στερεώθηκα**, μτχ. παρακ. (ἐ)**στερεωμένος**, δημ. κ. **στεριωμένος**, καθιστῶ τι στερεόν, σταθερόν, ἀκλόνητον : Ξεν.᾽Ιππ. 4,3 **στερεοῦν τοὺς πόδας**, ΠΔ Ψαλμ.135(136),6 **τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων**, αὐτ.᾽Ησ. 45,12 **τῇ χειρί μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν**· κ. παθ. : Ἱππ.Δι.1,9, Ἀριστλ.ΖΓ 735b,2 **τὸ γάλα ἔδει.. ψυχούμενον στερεοῦσθαι**· **2**) καθιστῶ τι ἰσχυρόν, ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω : ΚΔ Πράξ.3,16 **τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ**· κ. παθ. : Ξεν.ΚΠ 8,8,8 **βουλόμενοι διὰ πόνων καὶ ἱδρῶτος τὰ σώματα στερεοῦσθαι**, ΚΔ Πράξ.3,7 **παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά**· || κ. μσν. κ. νεώτ. συνεκδ. καθιστῶ τι πάγιον, μόνιμον, ἀσφαλές, ἐξασφαλίζω, μονιμοποιῶ τι : ΠΔ Σοφ.Σειρ.3,2 **ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' υἱοῖς**, - **ὁ νέος νόμος ἐστερέωσε τὴν**

θέσιν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων· κ. παθ. : ΠΔ Βασ.1,2,1 **ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,** Διόδ.Σ 15,57, ΚΔΠρόξ.16,5 **αἱ μὲν . . ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει,** Μηναῖ.3,4 Ὄρθρ.Ὠδ.3 **ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου ἐστερεώθη ἡ καρδία μου·** **3)** νεώτ. κ. δημ. σπαν. ἀμτβ. στερεοῦμαι, καθίσταμαι σταθερός, πάγιος, μόνιμος, ἀκλόνητος : **δὲν ἠμπορεῖ νά στερεώσῃ** (ἄ. στεριώσῃ) **σὲ μιά δουλειά,** εὐχὴ **νά σᾶς στερεώσῃ** (ἐπὶ νεογεννήτου),**-στερεωμένοι ἢ στερεωμένα** (ἐνν. τὰ στέφανα, ἐπὶ εὐχῆς πρός νεονύμφους)·· **4)** ρηματ.π. στερέωμα, στερέωσις, στερεωτής.

**στερεώδης**-ους-ες μτγν. ὁ στερεοειδής βλ.λ.: Ἀλέξ.Τραλλ.8,436.

**στερέωμα**-ατος (τὸ) (στερεῶ) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στερεῶ βλ λ.1), ἐστερεωμένον, στερεὸν σῶμα : Ἀναξ.π.Πλούτ.Ἀρέσκ. Φιλ.2,25.9 **στερέωμα διάπυρον,** Ἱπη.Φυσ.8· || **ἄϋλα στερεώματα** (ἀσώματα στερεά)· **2)** συνήθ. **τὸ ἐφ᾽ οὗ** στερεοῦταί τι, βάσις, θεμέλιον, κραταίωμα : Ἀριστλ.ΖΜ 655a,22 **πρὸς τὴν ἰσχὺν ἰσχυροτέρων δεῖ τῶν στερεωμάτων,** Ἥρων Βελοπ. 95,8 **στερεώματος ἕνεκα τοῦ περιτρήτου, - τοῦ ᾽βαλα ἀπὸ κάτω στερεώματα ἀπὸ γερὸ ξύλο·** **3)** μτφ. τὸ στερεόν, τὸ ἰσχυρὸν μέρος, ἡ ἰσχὺς στρατεύματός τινος : ΠΔ Μακκ.1,9,14 **τὸ στερέωμα τῆς παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιοῖς·** || ἡ ἐπικύρωσις, ἡ νομιμοποίησις : ΠΔ Ἐσθ.9,29 **καὶ ἔγραφεν . . ὅσα ἐποίησαν, τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραί·** || στερεότης, σταθερότης, εὐστάθεια, τὸ ἀμετάβλητον : ΚΔ Κολ.2,5 **χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν·** || ἰσχύς, δύναμις, ἐνίσχυσις, στήριγμα : Μηναῖ.3,8 Ὄρθρ.Ὠδ.3 **σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων σοι·** **4)** ἡ στεῖρα, ἐπὶ **πλοίου** : Θεόφρ.ΦΙ 5,7,3· **5)** κ. **νεώτ. ὁ οὐρανός, τὸ** ἀχανὲς ἐν ᾧ εὑρίσκονται τὰ οὐράνια σώματα : ΠΔ Γεν.1,6 **γενηθήτω τὸ στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος,** αὐτ.Ἰεζ.1,22, Ἐπιγρ. **τὸν τῶν οὐρανίων στερεωμάτων δεσπότην,** Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.1,1· **6)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στερεοῦν, ἡ στερέωσις.

**στερεωματίζω** μτγν. καταπατῶ, ποδοπατῶ : Ἀκύλ.ΠΔ Βασ.2,22,43.

**στερεωπός**-ή-όν ὁ στερεός, ὁ ἰσχυρός : Ἐμπ.21,6.

**στερεῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. **στερεά κ. στέρεα** σταθερῶς, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, ἀμετακινήτως, γερά, δυνατά : Ἰλ.Κ 263 **πολέσιν δ᾽ ἔντοσθεν ἱμᾶσιν ἐντέτατο στερεῶς,** αὐτ.Ψ 715 **νῶτα . . ἑλκόμενα στερεῶς,** Ὀδ.Ξ 346 **ἐμὲ μὲν κατέδησαν . . ἐνὶ νηὶ . . στερεῶς,** Θεόκρ.25,268 **πρὸς δ᾽ οὔδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον·** **2)** μτφ. ἰσχυρῶς, ἰσχυρογνωμόνως, ρητῶς : Ἰλ.Ι 510 **ὃς δέ κ᾽ ἀνήνηται καί τε στερεῶς ἀποείπῃ,** αὐτ.Ψ 42 **αὐτὰρ ὁ γ᾽ ἠρνεῖτο στερεῶς.**

**στερέωσις**-εως (ἡ) (στερεῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στερεῶ, ἡ στερεοποίησις : Θεολ.Ἀριθμ.47 **εἰς στερέωσιν καὶ τελειότητα·** || στερεά, ἰσχυρὰ ἕνωσις θραυσθέντος ὀστοῦ : Κασσ. 38· **2)** μτφ. : ΠΔ Ἰὼβ 37,17 **στερεώσεις μετ᾽ αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἰσχυρά ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως·** **3) ἡ στερέωσις τῆς μάχης** ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀγῶνος : ΠΔ Σοφ.Σειρ.28,10 **καὶ κατά τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται·** **4)** εἰδ. νεώτ. φωτογραφ. **στερέωσις φωτοτύπου** ἡ ἐργασία δι᾽ ἧς ἡ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς φωτογρ. πλακὸς παρουσιασθεῖσα εἰκὼν καθίσταται μόνιμος, μὴ ἀλλοιουμένη ἐξ ἐπιδράσεως τοῦ φωτός.

**στερεωτής** (ὁ) (στερεῶ) κ. νεώτ. ὁ στερεῶν τι, ὁ ἐνισχύων τι : Σχόλ.Ὀππ.Ἀλ.4,421· || νεώτ. μικροβιολ. ἁ. εὐαισθητοποιὸς οὐσία· **2)** τίτλος **ἢ** ἀξίωμα ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Μίθρα : Ἐπιγρ.

**στερεωτικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στερέωσιν, ὁ συμβάλλων, ὁ συντελῶν εἰς τὴν στερέωσιν : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6, 32,3 **στερεωτικὸν σαρκός.**

**στέρημα**-ατος (τὸ) (στερῶ) κ. νεώτ. πρᾶγμα ἀφαιρούμενον ἢ ἁρπαζόμενον ἀπό τινος : Σοφ. ὀπ.241 **ναὸς στέρημα** (ἑσφ.γρ.)· || νεώτ. πᾶν ὅ,τι στερεῖταί τις, ὅ,τι δὲν ἔχει· **2)** ἡ στέρησις : ΨΚαλλισθ.2,4,3 **λυπηθῆναι δὲ καὶ τῷ τῆς ἀποδημίας στερήματι.**

**στερήσιμος**-ον (ἡ) (στερῶ) κ. **στερέσ-** ἐπὶ πραγμ. ὁ λόγῳ ποινῆς ὑποκείμενος εἰς κατάσχεσιν καὶ εἰς δήμευσιν : Πάπ. **τὸ πλοῖον στερήσιμον ἔστω.**

**στέρησις**-εως (ἡ) (στερῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **στέρεσις** ἡ ἐνέργεια τοῦ στερεῖν ἢ ἡ ἀφῃρημ. ἔννοια τοῦ στερεῖσθαι, ἀποστέρησις, ἀφαίρεσις, ἀπώλεια, ἔλλειψις, ἀνυπαρξία : Ἱππ.Κρισ.42 **στέρησις ὀφθαλμοῦ** (τύφλωσις), Θουκ.2,63 **ἀρχῆς στερήσεως,** Πλάτ.Νόμ.865B **στερήσει πνεύματος,** Ἐπίκ.Ἐπιστ.3,60U **στέρησις αἰσθήσεως ὁ θάνατος,** Γαλ.15,795 **στέρησις τῆς ἀναπνοῆς,** αὐτ.17(1), 401 **στέρησις ὀφθαλμῶν,** Νικ.Χων.Χρον.1,24D **τὴν τῶν βιωσίμων στέρησιν, - τά στερήσεως σημαντικά·** || νεώτ. ἰδ. ἔλλειψις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, ἔνδεια : **πέθανε ἀπὸ τὰς πολλάς στερήσεις, - στέρησις τοῦ ἡμερησίου ἄρτου·** **2)** ἡ ὡς ποινὴ ἀφαίρεσις πράγματός τινος, κατάσχεσις, δήμευσις τῶν πραγμάτων τοῦ παρανομήσαντος : Ἀριστλ.Οἰκ.1346,26 **τῶν τε νομισμάτων τὴν καταλλαγὴν ἀπέδοντο μιᾷ τραπέζῃ ἑτέρῳ δὲ οὐκ ἦν οὐθενὶ οὔτε ἀποδόσθαι ἑτέρῳ οὔτε πρίασθαι παρ᾽ ἑτέρου· εἰ δὲ μή, στέρησις ἦν,** Ἐπιγρ. **στέρησις πλοίου** (ἀμφ.γρ. ἀντὶ στέρεσις),**-στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων - τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας·** **3)** ἄρνησις : Ἀριστλ.Ρητ.1408a, 7, αὐτ.Κατ.12a,26, αὐτ.Μεταφ.1004b,27, Θεόφρ.ΦΙ 1,2,5, Χρύσ.Στωϊκ.2,5 **περὶ τῶν κατά στέρησιν λεγομένων** (τῶν ἀρνητικῶν, τίτλος ἔργου τοῦ Στωϊκοῦ Χρυσίππου),Φώτ.Κῶδ.125,94,25 **Ἰουστίνου πραγματεία .. κατά εἴδους καὶ ὕλης καὶ στερήσεως.**

**στερητικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στέρησιν, ὁ ἔχων στερητικήν, ἀρνητικὴν ἰδιότητα : Πλούτ.Ἠθ.947C **τά στερητικά·** **2)** ὁ ἐκφράζων στέρησιν, ὁ ἀποφατικός, ὁ ἀρνητικός, ἐπὶ προτάσεων, ἀντίθ. κατηγορικός, καταφατικός : Ἀριστλ.ΑΠρ.25a,6, Θεόφρ.ΦΑΙτ.6,6,3, Χρύσ.Στωϊκ.2,52, Γαλ.8,34 **στερητική φωνή·** || νεώτ. γραμμ. **στερητικά** τὰ ἀχώριστα μόρια α, αν κ. **νε** ἢ νη, ἐν χρ. ὡς πρῶτα συνθετικὰ διαφ. λέξεων πρὸς δήλωσιν στερήσεως, ἐλλείψεως, ἀνυπαρξίας τοῦ διὰ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ δηλουμένου, οἷον ἄ-γαμος, ἄ-νους, ἄ-παις, ἄ-πατρις, ἄ-πτερος, ἀργὸς (ἀ-(F)εργος), ἄοικος (ἄ-(F)οικος) κτт., ἀν-άριθμος, ἄν-αυδος, ἀν-ήθικος, ἀν-ούσιος, - ἀν-ώμαλος κτт., νήνεμος (νε-ἄνεμος), νηλεὴς (νε-ἔλεος), νώδυνος (νε-ὀδυνος), νωδὸς (νε-ὀδοὺς) κτт. νη-κερδής, νη-πενθής, νη-ποινεί κτт.

**στερητικῶς** ἐπίρρ. κατὰ στέρησιν βλ.λ.1), διό μετὰ στερήσεως : Ἀριστλ.Μεταφ.1056a,29· **2)** ἀποφατικῶς, ἀρνητικῶς : Ἀριστλ.ΑΠρ.26b,22, Γαλ.2, 16 **τά τούτοις ἀντικείμενα οἷαν στερητικῶς λεγόμενα,** Ἐπιφάν.1,960D **τυφλὸν στερητικῶς λέγεται.**

**στεριά** (ἡ) δημ. ἡ στερεά, ἡ ξηρά, ἡ ἤπειρος, ἀντίθ. θάλασσα, πέλαγος : **ἀρμενίζαμε δέκα μέρες χωρίς νά δοῦμε καθόλου στεριά,** κ. κτ.πληθ. ἰδ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ θάλασσες ἢ πέλαγα.

**στεριανός**-ή-ό δημ. ὁ ἐκ τῆς ξηρᾶς προερχόμενος : **στεριανὸ ἀεράκι** (ἀπόγειος αὔρα), ἀντίθ. θαλασσινός· **2)** τὸ ἀρσ. **στεριανός** ὡς οὐσ. ὁ ἐν τῇ ξηρᾷ ζῶν, ἀντίθ. θαλασσινός.

**στερίζω,** μ. ἀόρ. **ἐστέρισεν,** στερῶ βλ.λ. : Ἐπιγρ

**στέριος**-ια-ιο δημ. ὁ στερεὸς βλ.λ.

**στέριπο** ἀντὶ στέριφος βλ.λ., βαρβαρισμὸς ἐν Ἀριστφ.Θεσμ.1185 **οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί'.**

**στερίσκω** δ.τ. τοῦ στερῶ βλ.λ., ἀποστερῶ τινα τινος, μτ. αἰτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. : Θουκ.2,43 **τὴν πόλιν . . τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν,** Τέλ.π.22Η, Διόδ.Σ 1,60 **συχνοὺς δὲ τῶν οὐσιῶν ἐστέρισκε,** Γαλ.8,54· κ. μτ. αἰτ. κ. ἔμπροθ. : ΠΔ'Ἐκκλ.4,8 **στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης·** κ. παθ. μτ. γενικ. πράγμ : Ἡρ. 4,159 **τῆς . . χώρης στερισκόμενοι,** Εὐρ.Ἰκ.1093, Ἀγάθων 5, Θουκ.1,73, αὐτ.2,49, Πλάτ.Πολ.413Α **ἀληθοῦς δόξης στερίσκεσθαι,** Ξεν.ΚΠ 7,5,62, αὐτ. Ἱππαρχ.θ,8, αὐτ.Ἀγησ.11,5, Ἀριστλ.ΖΙ 487a,18 **τούτου δὲ στερισκόμενα οὐ δύναται ζῆν,** Γαλ.8,53, Πάπ. **στερίσκεσθαι αὐτὸν τοῦ ἀρραβῶνος.**

**στεριφεύομαι** εἶμαι στέριφος, στεῖρος, ἄγονος, ἄγαμος· Ἡσ. «παρθενεύομαι».

**στεριφνός**-ή-όν πιθ. π.Ἐρωτιαν. ἐξ Ἱππ.Διαίτ.Ὑγ.2 [γρ. κειμ.στρυφνούς], κ.Ἀριστφ.Ἀχ.180 [γρ.στιπτοί].

**στεριφόπεπλος** Σουΐδ. «ὁ μικρὸς πέπλος», Ζωναρ. «ἡ μικρὸν πέπλον καὶ ἱμάτιον ἔχουσα».

**στεριφοποιῶ-έω** Σουΐδ. στερεῶ, ποιῶ, καθιστῶ τι στερεόν, σκληρόν, ἰσχυροποιῶ.

**στέριφος**-η-ον κ. μσν. ὁ στερεός, ὁ στερρός, ὁ σταθερός, ὁ πάγιος, ὁ ἰσχυρός, ὁ ἀσφαλής : Θουκ.6,101 **διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ πηλῶδες ἦν καὶ στεριφώτατον,** αὐτ.7,36 **τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριφωτέρας ἐποίησαν,** αὐτ. **στερίφοις . . παίοντες τοῖς ἐμβόλοις** (μὲ τὰ ἔμβολα αὐτῶν πεποιημένα στερεά), Ἀνών.π.Σουΐδ. ἐν λ.· **2)** τὸ οὐδ. στέριφον ὡς οὐσ. ἡ ρίζα βράχου ἢ ἔδαφος τραχὺ καὶ πετρῶδες : Ἐπιγρ. **τὸ ἄλλο ἀνακαθαράμενος ἐπὶ τὸ στέριφον στρωματιεῖ,** αὐτ. **ἀνακαθήραντι τοῦ πύργου τὸ λιθολόγημα ἐπὶ τὸ στέριφον·** **3)** ἐπὶ γυναικός, στεῖρος, ἄγονος· Ἡσ. «στερίφοις· ἀνισχύροις, ἀγόνοις» : Ἀριστφ.Θεσμ.641 **στερίφη γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε,** Πλάτ.Θεαίτ.149Β **στερίφαις μὲν οὖν ἄρα οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι·** κ. ἐπὶ ζῴων, ἡ στεῖρος, ἡ στρέφα : Ἀριστλ.ΖΙ 611a,12 **πολλάκις γὰρ αἱ στέριφαι ἀφαιρούμεναι τὰς μητέρας τὰ πώλια αὐταὶ στέργουσι** || κ. ἐπὶ καρπῶν : Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,11,1· **4)** ἡ στεῖρα τοῦ πλοίου : Σουΐδ. ἐν λ. ἐπωτίσιν.

**στεριφότης**-ητος (ἡ) σχόλ. ἡ ἰδιότης τοῦ στερίφου βλ.λ.1), ἡ στερεότης, ἡ τραχύτης, ἡ σκληρότης : Σχόλ.Ἰλ.Λ 256 **ξύλον ἀνεμοτρεφές, στερεὸν.. διὰ τὴν στεριφότητα.**

**στεριφοῦμαι**-όομαι μτγν. παθ. γίνομαι στέριφος, καθίσταμαι στερεός, σκληρός, στερεοῦμαι : Φίλ.2,117 **ἀκροδρύων . . στεριφουμένων·** **2)** ρηματ.π. στερίφωμα.

**στερίφωμα**-ατος (τὸ) [στεριφοῦμαι] μτγν. τὸ στερέωμα, τὸ στερεὸν θεμέλιον : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4, 109 **τὸν χάρακα τοῖς στεριφώμασιν ἐπιτιθείς.**

**στεριώνω** δημ. κ. **στερεώνω** στερεῶ βλ.λ.3) : Κρυστ.Τραγ.Γεφύρι τοῦ Μανώλη 70 **γεφύρι δὲν στεριώνει | οὔτε θεμέλιο σταίνεται στὸν Ἄσπρο.**

**στερκτικός**-ή-όν [στέργω] ὁ διατεθειμένος, ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ στέργειν, ὁ πλήρης στοργῆς, τρυφερότητος, ὁ τρυφερός, ὁ φιλόστοργος : Ἀριστλ.ΖΙ 629b,11 **πρός τε τὰ . . συνήθη σφόδρα φιλοπαίγμων καὶ στερκτικός,** Πλούτ.Ἠθ.7Ε **πρὸς τὰς γυναῖκας σωφρονεῖν, τέκνων στερκτικοὺς εἶναι·** || τὸ οὐδ. **στερκτικὸν** ὡς οὐσ. ἡ στοργή : αὐτ.769C, αὐτ.Ἀλέξ.Β **αἱ φιλοφροσύναι τὸ σφοδρὸν ἐκεῖνο καὶ στερκτικὸν οὐκ ἔχουσαι,** Ἀρρ.Ἐπικτ.2,10,23 **ἔχομεν φύσει τι στερκτικόν.**

**στερκτός**-ή-όν [στέργω] ὁ ἄξιος ἀγάπης, ὁ ἀγαπητός : Σοφ.ΟΤ 1338 **τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτὸν ἢ προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ.**

**στερλίνα** (ἡ) [ἐνν. **λίρα**] νεώτ. ἡ ἀγγλικὴ λίρα.

**στέρνα** (ἡ) (1) [λατ.] δημ., ὑποκορ. **στερνί** (τὸ) κ. **στερνάκι** κτιστὴ δεξαμενὴ ἰδ. ὕδατος : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 53,30 **κι ἐπά στὴ ραϊσμένη | πλάκα τῆς στέρνας εὕρηκε τὴ σπερδουκλιὰ ἀνθισμένη.**

**στέρνα** (ἡ) (2) νεώτ. ζωολ. γένος στεγανοπόδων **λαριδῶν** νηκτικῶν πτηνῶν.

**στερνά** ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. **ἔπειτα, κατόπιν, ὕστερον, ὑστερώτερα, ἀργότερα.**

**στερναλγία** (ἡ) νεώτ.ἰατρ. νευραλγία τοῦ στέρνου.

**στέρναρχος** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος φυσοστόμων **γυμνωτιδῶν** ἰχθύων τῶν γλυκέων ὑδάτων.

**στέρνασπις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος **στερνασπιδῶν** μικροσώμων θαλασσίων σκωλήκων.

**στερνήσιος**-α-ο δημ. ὁ τῆς ἢ ἐκ τῆς στέρνας βλ.λ.(1) : **νερὸ στερνήσιο·** πρβλ. βρυσήσιο.

**στερνί** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ στέρνα βλ.λ.(1).

**στερνίδιον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στέρνον, μικρὸν στέρνον : Γλωσσ.· || νεώτ. ἀνατ. ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν ἐμβρυϊκὴν ἡλικίαν ὀσταρίων, ἅτινα συνενούμενα διὰ χόνδρου ἀπαρτίζουσι τὸ στέρνον· **2)** τὸ προστερνίδιον : Ἰάμβλ. μετὰ Πολ.Σοφ.50 [**Hinck.**] **στερνίδια.**

**στερνίζομαι** [στέρνον] μτγν. φέρω τι εἰς τὸ στέρνον, εἰς τὸ στῆθος, δέχομαι ἐπὶ τοῦ στήθους μου, λαμβάνω εἰς τοὺς κόλπους μου, ἐναγκαλίζομαι, περιπτύσσομαι, ἀγκαλιάζω, ἄ. ἐνστερνίζομαι : Κλήμ.Ρωμ.1,2.

**στερνικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στέρνον, ὁ τοῦ στέρνου : **στερνικὴ ταινία** (ἄ. ἡμίστερνον), **στερνικὴ γωνία.**

**στέρνιξ**-ικος (ἡ) Ἡσ. «ἐντεριώνη».

**στέρνιον** (τὸ) μτγν. ἢ **στερνίον** κ. **στέρνιν** (γλωσσ.) εἶδος δυσπέπτου ἐδέσματος, πιθ. ἐκ τοῦ στέρνου ζῴου : Ἀλέξ.Τραλλ.2, αὐτ.11,6 **τῶν κρεῶν βούλβιον καὶ στέρνιον καὶ πόδες .. τῶν βοῶν ἢ ρύγχη.**

**στερνίτης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. -ῖτις-ιδος, ὁ τοῦ στέρνου, ὁ τοῦ στήθους : Πολυδ.2,182 **στερνίτιδες πλευραὶ** (ἡ πέμπτη καὶ ἕκτη)· || νεώτ. ἀνατ. **στερνίτης** (μῦς) ὑπεράριθμος μῦς ἀπαντῶν ἐνίοτε μονοφυὴς ἢ διφυὴς ἐπὶ τοῦ **στέρνου** ἢ κατὰ μῆκος τοῦ προσθίου χείλους τοῦ μείζονος θωρακικοῦ μυός, ἄ. προστερνίτης.

**στερνο-** πρῶτον συνθετικὸν λέξεων τινων ἐχουσῶν τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ διὰ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ δηλούμενον ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ στέρνον, οἷον στερνοβραχιόνιος, στερνοδυνία, στερνοκλειδικός, στερνοθυρεοειδής, στερνοπλευρικὸς κττ.

**στερνοβραχιονικός**-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στέρνον ἅμα καὶ τὸν βραχίονα.

**στερνοβριθής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων ἰσχυρὸν στέρνον, δυνατόν, γερὸ στῆθος : Πολύαιν.4,7,12 **ἵπποι στερνοβριθεῖς** [ἰδ. γρ. στενοβριθεῖς].

**στερνοδυνία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ., ὀρθότ. **στερνωδυνία** ἄλγος κατὰ τὴν χώραν τοῦ στέρνου καὶ ἰδ. κατὰ τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

**στερνοθυρεοειδής** (μῦς) (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ὁ πρόσθιος τραχηλικὸς μῦς ὁ συνδέων τὰς δύο πρώτας πλευρὰς καὶ τὴν λαβὴν τοῦ στέρνου μετὰ τοῦ θυρεοειδοῦς χόνδρου.

**στερνοκλειδικός**-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στέρνον ἅμα καὶ τὸ ὀστοῦν τῆς κλειδὸς : **στερνοκλειδικὴ διάρθρωσις.**

**στερνοκλειδομαστοειδής**-οῦς (ὁ) μῦς νεώτ. ἀνατ. μῦς τοῦ τραχήλου ἐκτεινόμενος ἀπὸ τοῦ στέρνου μέχρι τῆς μαστοειδοῦς ἀποφύσεως.

**στερνοκοποῦμαι**-έομαι τύπτομαι τὰ **στέρνα,** πλήττω, κτυπῶ τὸ στῆθός μου ἕνεκα θλίψεως, λύπης, κόπτομαι, στηθοκοποῦμαι, στηθοδέρνομαι, στηθοχτυπιέμαι : Αἰσώπ.Μῦθ.351 **ἐπὶ τὸν δήμιον ἀπήγετο. τῆς δὲ μητρὸς ἐπακολουθούσης αὐτῷ καὶ στερνοκοπουμένης,** Σχόλ.Ἄρατ.195.

**στερνοκτυπία** (ἡ) μσν. κτύπος, δαρμὸς τοῦ στήθους ἕνεκα θλίψεως, κοπετός : ΚΜανασσ.Χρον. 3024, αὐτ.3324.

**στερνοκτύπος**-ον ὁ τυπτόμενος τὰ στέρνα, ὁ στερνοκοπούμενος, ὁ κοπτόμενος, ὁ ὀδυρόμενος : Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.112.

**στερνόμαντις**-εως (ὁ,ἡ) κ. μσν. ὁ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ στήθους μαντευόμενος, προλέγων τὰ μέλλοντα, ὁ ἐγγαστρίμυθος : Σοφ.ἀπ.59, Φώτ.'Επικτ. 150· πρβλ. θυμόμαντις.

**στέρνον** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ θώρακος, τὸ στῆθος, π. 'Ομ., πάντοτε ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν ἀρρένων (τὸ δὲ στῆθος ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων) : 'Ιλ.Δ 528 **βάλε δουρὶ στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο**, αὐτ.Γ 194 **εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν**, αὐτ.Β 479, αὐτ.Ν 282, 'Οδ.Ε 346, Πίνδ. Π 1,19 **στέρνα λαχνάεντα**, αὐτ.Ν 10,68, 'Ιππ.Φυσ. 10, Ξεν.'Αν.1,8,26 **παίει κατὰ τὸ στέρνον καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος**, αὐτ.ΚΠ 1,2,13, αὐτ.4,6, 4 **εἰς τὰ στέρνα παίσας τὸν . . παῖδα**, Σωρ.1,103, Γαλ.16,608, αὐτ.18(2),65, 'Επιγρ. **τὰ στέρνα μαχαίρᾳ ἀναχίσσαντα**, Πόπ. **ὁ δεῖνα οὐλὴ στέρνῳ**· κ. ἐπὶ ἵππων : 'Ιλ.Ψ 365, αὐτ.508· κ. ἐπὶ προβάτου : 'Οδ.Ι 443 **ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο**· ‖ π. τραγ. κ. ἐπὶ γυναικῶν : Αἰσχ.Πέρσ.1054 **στέρν' ἄρασσε**, Σοφ.'Ηλ.90 **στέρνων πληγάς**, αὐτ.Αἴ.633, Εὐρ.'Εκ.563 **ἰδού, τόδ' εἰ μὲν στέρνον . . παῖσον**, αὐτ.560· **2**) π. ποιηταῖς, ἰδ. τραγικοῖς μτφ. τὸ στῆθος ὡς ἕδρα τῶν συναισθημάτων καὶ τῶν παθῶν, πρβλ. καρδία, θυμός : Σιμων. 85 **στέρνοις ἐγκατοθέσθαι τι**, Αἰσχ.Χο.746 **ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα**, Σοφ.Τρ.482, αὐτ.ἀπ.195 **ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται**, αὐτ. 'Αντ.639 **οὕτω . . χρή . διὰ στέρνων ἔχειν** (οὕτω πρέπει νὰ αἰσθάνηταί τις), αὐτ.ΟΚ 487, Εὐρ.Φοίν. 134, 'Ισυλλ.16 **οἷς πολιοῦχος ὑπὸ στέρνοις ἀρετά τε καὶ αἰδώς**· **3**) μτφ. φρ. **στέρνα χθονὸς** χῶρο εὐρεία καὶ ἠρέμα ἐξογκουμένη : Σουΐδ.· πρβλ.Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 691· **4**) ὁμ. μτφ. φρ. ἐν Νίκ. Θηρ.924, Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 691 **ὑπὸ στέρνοισι καμίνου** (ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ πυρός)· **5**) μτγν. κ. νεώτ. ἀνατ. πλατὺ καὶ ἐπίμηκες, μονοφυὲς καὶ συμμετρικὸν ὀστοῦν τοῦ προσθίου τοιχώματος τοῦ θώρακος, ἐφ' οὗ ἁρμόζονται ἑκατέρωθεν οἱ πρόσθιοι χόνδροι τῶν ἑπτὰ πρώτων πλευρῶν : Γαλ.2,592, αὐτ.Χρ.Μορ.6,8· ‖ νεώτ. ἰατρ. **στέρνον ὀρνίθειον** ἀ. τροπιδοειδές, ἀνωμαλία περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ στέρνου προεξέχοντος γωνιωδῶς· **στέρνον χωνοειδὲς** ἀνωμαλία περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ στέρνου κοιλουμένου κατὰ σχῆμα χοάνης.

**στερνοπαγής**-οῦς-ές νεώτ. ἰατρ. ὅρος ἐν χρ. ἐπὶ τερατογενῶν διδύμων ἐμβρύων συγκεκολλημένων ἀπὸ τοῦ στέρνου.

**στερνοπαίδι** (τὸ) δημ. τὸ τελευταῖον γεννηθέν, τὸ ὑστερότοκον τέκνον.

**στερνοπλατιαῖος** (ὁ) **μῦς** νεώτ. ἀνατ. ὑπεράριθμος μῦς συνδέων τὸ στέρνον πρὸς τὸ ἄνω χεῖλος τῆς ὠμοπλάτης.

**στερνοπλευρικὸς** (ὁ) **σύνδεσμος** νεώτ. ἀνατ. ἰνώδεις δεσμίδες ἐνισχύουσαι τὰς μεταξὺ στέρνου καὶ πλευρικῶν χόνδρων διαρθρώσεις.

**στερνόπληκτος**-ον μσν. ὁ κατὰ τὸ στέρνον, τὸ στῆθος πληγείς : Νικήτ.Εὐγ.4.394.

**στερνὸς**-ή-ὸ δημ. ὁ κατόπιν ἐρχόμενος ἢ γινόμενος, ὁ ἐπακολουθῶν, ὁ κατοπινός, ὁ ὕστερος : φρ. **καλὰ στερνὰ** (ὡς εὐχή, ἀντὶ καλὰ γεράματα), Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 14,20 **καὶ μοῦ λὲν : καλὰ στερνά**, παροιμ. **στερνή μου γνώση νά σ' εἶχα πρῶτα** (ἐπὶ μεταμελουμένου διὰ προτέραν ἀπερισκεψίαν ἢ ἀνοησίαν),-**τὰ στερνὰ τιμοῦν** (ἢ νικοῦν) **τὰ πρῶτα**· **2**) ὁ ὕστατος, ὁ ἔσχατος, ὁ τελευταῖος : Σολωμ.'Ανάμν.4 **καὶ τὸ στόμα νὰ βαστάξῃ τὴν στερνή του ἀναπνοή**, Παλαμ.Τάφ.19,5 **τὸ στερνὸ τὸ χτένισμα | μὲ τὰ χρυσὰ τὰ χτένια**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.22,12 **ἦρθε ἡ στερνή σου ὥρα**.

**στερνοσώματος**-ον ἀντὶ στερροσώματος βλ.λ.

**στερνοτυπής**-οῦς-ές (τύπτω) ὁ τοῦ ἢ ὁ ἐκ τοῦ τυπτομένου στέρνου, στήθους : Εὐρ.'Ικ.604 **στερνοτυπεῖς τ' ἀνὰ τόπον πάλιν φανήσονται κτύποι**, 'Αντίπ.Θεσσ.7,711 **πάταγος στερνοτυπής**.

**στερνοτυπία** (ἡ) μτγν. τὸ τύπτειν τὸ στῆθος ἕνεκα θλίψεως, δαρμὸς τοῦ στήθους, ὡς ἐκδήλωσις βαθείας λύπης καὶ πένθους : Φίλ.2,5,79, Λουκ.Πένθ.19 **τί δὲ με ὁ κώκυτὸς ὑμῶν ὀνίνησι καὶ ἡ πρὸς τὸν αὐλὸν αὕτη στερνοτυπία καὶ ἡ τῶν γυναικῶν περὶ τὸν θρῆνον ἀμετρία**.

**στερνοτυποῦμαι**-έομαι στερνοκοποῦμαι, κόπτομαι, στηθοκοπιέμαι, δθ. ὀδύρομαι : 'Ιππ.'Ερ.1 **θρηνεῖν τοὺς ἀποθανόντας καὶ στερνοτυπεῖσθαι** μετὰ βίας, 'Ιώσ.ΑΙ 4,8,48, Πλούτ.'Ηθ.114F **ἀνοιμώζοντες καὶ στερνοτυπούμενοι**.

**στερνοτύπτης** (ὁ) λεξ. ὁ τὸ στῆθος τύπτων 'Ησ.,Φώτ.,Σουΐδ.

**στερνοτυπτοῦμαι**-έομαι Σουΐδ. ἀντὶ στερνοτυποῦμαι βλ.λ.

**στερνοῦχος**-ον (ἔχω) ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἔχων εὐρείας, ἐκτεταμένας καὶ εὐφόρους πεδιάδας : Σοφ. ΟΚ 691 **πεδίων ἐπινίσσεται . . στερνούχου χθονὸς** (σχόλ. «μεταφορικῶς γὰρ καὶ στέρνα καὶ νῶτά φασι τὰ πεδιώδη καὶ εὐρέα»)· πρβλ. στέρνον 3).

**στερνόφθαλμος**-ον ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς κατὰ τὸ στέρνον, τὸ στῆθος : Αἰσχ.ἀπ.441.

**στερνοφορῶ**-έω λαμβάνω τὸ στῆθος τῶν θυμάτων ὡς κέρδος, ὡς δῶρον, πιθ. ἐν 'Επιγρ. **στερνοφορείτο** (= -τω) (δηλ. ὁ ἱερεύς).

**στερνώδης**-ους-ες γλωσσ. ὁ πλατύστηθος.

**στερνωδυνία** (ἡ) νεώτ. δ. στερνοδυνία βλ.λ.

**στέρξιμο** (τὸ) (στέργω) δημ. κ. **στρέξιμο** ἡ ἐνέργεια τοῦ στέργω βλ.λ.4), ἡ συναίνεσις, ἡ συγκατάθεσις· **2**) **στέρξιμο ὀνείρου** ἡ ἐπαλήθευσις, ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὁράματος.

**στέρξις**-εως (ἡ) (στέργω) μτγν. τὸ στέργειν, ἡ στοργή, ἡ ἀγάπη : Κλήμ.'Αλ.451· πρβλ. στοργή.

**στέρομαι**, δωρ. προστ. γ' ἐν. σταρέστω ('Επιγρ.), ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. (τῶν λοιπῶν χρόνων λαμβανομένων ἐκ τοῦ στεροῦμαι, ὡς παθ. τοῦ στερῶ), στεροῦμαι, εἶμαι ἀπεστερημένος τινός, εἶμαι ἄνευ πράγματός τινος, ἐλλείπει μοί τι, μοῦ ἔχουσιν ἀφαιρέσει τι, ἀπόλλυμι, χάνω, μτ. γενικ. : 'Ησίοδ.'Εργ.211 **νίκης .. στέρεται**, 'Ηρ.8,140,α' **στέρεσθαι μὲν τῆς χώρης**, Αἰσχ.'Αγ.1429 **στερομένων φίλων**, αὐτ.Πέρσ.371, Εὐρ.'Ιων 865 **στέρομαι παίδων**, αὐτ.'Ηλ.1309 **φίλτρων στέρομαι**, 'Αντιφ.4,1,3, Θουκ.1,70 **οἰκείων στέρεσθαι**, Πλάτ.Νόμ.948Α **στερέσθω τῆς ἀρχῆς**, αὐτ.Πολ.433Ε, Ξεν.'Αν.3,2,2, 'Επιγρ. **στερέσθω τοῦ βοσκήματος**, Πάπ. **τῶν ὑπαρχόντων στέρεσθαι**· κ. ἀπολ. : Σοφ.Τρ.136 **χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι**, Ξεν.'Αγησ.4,1 **ὑπὸ..'Αγησιλάου στέρεσθαι μὲν οὐδεὶς . . ἐνεκάλεσεν**.

**στεροπεύς**-έως (ὁ) ἐσφ. γρ. (διορθ. ἠεροπῆας) ἐν Πλούτ.'Ηθ.1129D.

**στεροπὴ** (ἡ) ποι. ἀστεροπή, ἀστραπή, ἡ λάμψις τῆς ἀστραπῆς : 'Ιλ.Λ 66 **πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός**, 'Ησίοδ.Θ 845, Πίνδ. Π 4,198 **ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι**, αὐτ.6, 24 **Κρονίδαν . . στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν** (τὸν Δία), Αἰσχ.Προ.1084 **ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι**, αὐτ.'Ικ.34· **2**) γεν. ἐπὶ ἀπαστράπτοντος πραγμ., λάμψις, ἀκτινοβολία, ἀπαύγασμα, λαμπρότης : 'Ιλ.Λ 83 **χαλκοῦ . . στεροπήν**, 'Οδ.Δ 72· κ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Σοφ.Τρ.99 **ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων**.

**στεροπηγερέτα** (ὁ) (ἀγείρω ἢ ἐγείρω) ἐπ. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστου στεροπηγερέτης, ὁ ἀγείρων, ὁ συν-

άγων τὰς ἀστραπὰς ἢ δ. ἑρμ. (ἐκ τοῦ ἐγείρω) ὁ διεγείρων, ὁ ἐξεγείρων τὴν ἀστραπήν : Ἰλ.Π 298 **στεροπηγερέτα Ζεύς,** Κόϊντ.2,164, Νόνν.Δ 8,370· πρβλ. ἀστεροπαγερέτας, νεφεληγερέτα.

**Στερόπης** (ὁ) ὁ ἀστράπτων, ὄνομα ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν Κυκλώπων : Ἡσίοδ.Θ 140 **Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον,** Καλλ.Ἄρτ.68 **Ἄργην ἢ Στερόπην.**

**στερόπους**-οδος (ὁ) **νεώτ. ζῳολ.** γένος **καραβιιδῶν** ἐντόμων.

**στέροψ**-οπος (ὁ,ἡ) ὁ ἀστράπτων, ὁ ἀπαστράπτων, ὁ φωτίζων, ὁ ἀκτινοβολῶν : Σοφ.Ἀντ.1127 στέροψ . . λιγνύς.

**στερροβαρής**-οῦς-ές ὁ στερρός, σκληρὸς καὶ βαρύς· πιθ. Ἡσ. ἐν λ. κορύνη, ἀντὶ στερεοβαρής.

**στερροβόας** (ὁ) σχάλ. δ. γρ. ἀντὶ στερεοβόας βλ.λ. : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 1046.

**στερροβραχίων**-ονος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ἔχων στερρούς, ἰσχυρούς βραχίονας : ΚΜανασσ.Χρον.5242.

**στερρόγιαννη** (ἡ) δημ. τὸ ποῶδες, πολυετὲς καὶ ριζωματικὸν φυτὸν βέρατρον τὸ λευκόν.

**στερόγυιος**-ον μτγν. ὁ ἔχων στερρὰ γυῖα, ἰσχυρά, εὔρωστα μέλη : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠλ.4,52 **στερρόγυιον ὡς Ἄτλαντα δεύτερον.**

**στερροκαρδία** (ἡ) σκληροκαρδία : Cod.Coisl. 94 fol.212 r°.

**στερροκάρδιος**-ον ὁ σκληροκάρδιος : Cod. Coisl.94 fol. 27 v° 12r°.

**στερρομέταλλον** (τὸ) **νεώτ.** εἶδος ὀρειχάλκου περιέχοντος χαλκόν, ψευδάργυρον καὶ σίδηρον.

**στερρόνους**-ουν μσν. ὁ ἔχων στερρόν, σκληρόν, αὐστηρὸν νοῦν : Τζέτζ.Ἡσίοδ.129.

**στερροποιῶ**-έω μτγν. στερεοποιῶ, στερεῶ, σκληρύνω, τραχύνω, ἐνισχύω : Σχόλ.Ὀδ.Ι 393, Ἑρμητ.5,6 **τίς ὁ τὰ ὀστέα στερροποιήσας,** Πάπ.· κ. παθ. : Διοσκ.5,121· **2)** μτφ. ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω : Ἀππ.Λιβ.61 **στερροποιεῖν φίλον·** || τὸ μέσ. **στερροποιοῦμαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πολύβ.5,24,9 **στερροποιησάμενος τὴν οὐρανίαν.**

**στερρόπυργος**-ον μσν. ὁ ἔχων στερεοὺς πύργους : ΚΜανασσ.Χρον.1442.

**στερρός**-ά-όν (1) κ. νεώτ. κ. **στερρός-όν** (Εὐρ.Ἑκ. 296) δ. τ. τοῦ στερεός, ὁ σταθερός, ὁ δύσκαμπτος, ὁ πάγιος, ὁ συμπαγής, ὁ πηκτός, ὁ ἰσχυρός, ὁ γερός : Εὐρ.Ἰκ.711 **στερρὸν δόρυ,** Ἀριστφ. Ἀχ.218 **στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον** (δύσκαμπτον, δυσκίνητον ἐκ τῆς ἡλικίας), Τίμ.Λοκρ.101Α **διὰ . . στενῶν πόρων διαθεῖσθαι, στερροτέρων ὄντων,** Γαλ.6,32 **στερρότερον δέρμα·** κ. ἐπὶ τῆς γῆς, ἀντίθ. χαῦνος : Ἀριστλ.Πρ.934b,11 (δ.γρ.)· || ἐπὶ ὕδατος, ὁ πεπηγμένος, ὁ παγωμένος, ὁ πηκτός : Ἡρωδιαν.Ἱστ.6,7,7 **στερρὸν γίνεται τὸ ποτὲ ῥεῖθρον·** || συγκεκριμένος : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,8 **στερρὸν σῶμα** (ἀντίθ. πάθος)· **2)** ὁ τραχύς, σκληρός, ἀνώμαλος, ὅθ. ὁ μὴ δίδων ἡσυχίαν, ἀνάπαυσιν : Εὐρ.Τρῳ.114 **νῶτ' ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσα,** Πλούτ.Ἠθ.725D, Λουκ.Λεξιφ.23 **κατὰ τὸν τῶν ἀθλητῶν νόμον ἡ στερρά σοι τροφὴ συνήθης ἔστω** (σκληραγωγία)· || ὑπερθ. οὐδ. **στερρότατα** ὡς ἐπίρρ. λίαν σκληρῶς, μὲ πολλὰς στερήσεις : Λουκ.Μακρόβ.8 **φυγαδευθεὶς καὶ ἐπὶ Κύμης διατρίβων . . λέγεται στερρότατα βιῶσαι·** **3)** κ. νεώτ. μτφ. ὁ ἄκαμπτος, ὁ ἀκλόνητος, ὁ ἀνένδοτος, ὁ ἰσχυρογνώμων, ὁ σκληρός, ὁ ὠμός : Αἰσχ.Πρ.1052 **ἀνάγκης στερραῖς δίναις,** Εὐρ.Ἀνδρ.90 **στερρὸν . . δαίμονα,** αὐτ.Μήδ.1031 **στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας,** Ἀριστφ.Νεφ.420 **ἕνεκεν . . ψυχῆς στερρᾶς,** Γρηγ. Ναζ.1,347C **στερροτέρᾳ φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος,** Πάπ. **ἡ στερρωτάτη ὄχλησις πρόσκειται αὐτῷ,** - **ἔχομεν λάβει τὴν στερρὰν ἀπόφασιν νὰ ἀμυνθῶμεν.**

**στερρός**-όν (2) ἐπὶ ζῴων, ὁ ἄγονος, ὁ στεῖρος : Εὐρ.Ἀνδρ.711 **ἡ στερρὸς οὖσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλους,** Ἀριστλ.ΖΙ 773b,30 **τὸ ταὐτὸ πεπονθέναι τοῖς στερροῖς** (ζῴοις), αὐτ.33 **ἐν πᾶσι . . τοῖς ζῳοτοκοῦσι τὰ στερρὰ τῶν θηλειῶν ἀφροδισιαστικά.**

**στερροσώματος**-ον ὁ ἔχων στερεόν, ἰσχυρὸν σῶμα ἢ κατασκευήν : Ξέναρχ.1,10 **λοπάδος στερροσώματον κύτος** (διόρθ. ἀντὶ στερνοσώματον).

**στερρότειχος**-ον μσν. ὁ ἔχων στερεόν, ἰσχυρὸν τεῖχος : ΚΜανασσ.Χρον.3170.

**στερρότης**-ητος (ἡ) (στερρὸς (1)) κ. μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ στεροῦ (1) βλ.λ.1), ἡ δυσκαμψία, ἡ στερεότης, ἡ σκληρότης : Ἐπίκ.ἀπ.282 **στερρότης τῶν ἀτόμων,** Πλούτ.Ἠθ.969Λ **ἡ στερρότης τοῦ πάγου** (τὸ δύσκαμπτον τοῦ πάγου, ὅτε δύναται νὰ βαστάσῃ βάρος), Βασ.1,95 **ἐκ λίθου στερρότητα,** Νικ.Χων.Χρον.190 **στερρότητι τειχέων κομπάζουσα·** **2)** μτγν. κ. μσν. μτφ. ἡ σταθερότης, ἡ ἀκαμψία : Πλούτ.Ἠθ.446F **γίγνεταί τις ἐν τῇ ψυχῇ τοιαύτης στερρότητος αἴσθησις,** Μηναῖ.3,3 Ὄρθρ. Ὠδ.5 **στερρότητι νοὸς φληναφίαν ἐθραύσατε·** **3)** **ἡ σὴ στερρότης** ὡς τιμητικὴ προσωνυμία : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.10,6,1· **4)** (στερρὸς (2)) ἡ ἰδιότης τοῦ στερροῦ βλ.λ.(2), ἡ στείρωσις : Ἀριστλ.ΖΜ 773b,27 **διά τε τὴν φύσεως στερρότητα.**

**στερροῦμαι** παθ., κτ. ἀόρ. εὐκτ. **στερρωθείη** (Ἱππ.π.Ἐρωτιαν.), Βακχεῖ.π.Ἐρωτιαν. «ὀρθωθείη».

**στερρόψυχος**-ον μσν. ὁ ἔχων στερράν, εὐσταθῆ ψυχήν : Εὐγεν.Ἰω.Cod.Par.2075 fol.16 v°.

**στερρῶνυξ**-υχος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων στερρούς, ἰσχυροὺς ὄνυχας : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.204.

**στερρῶς** ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., ὑπερθ. **στερρότατα** (Κλήμ.Ἀλ.1831), κατὰ τρόπον στερρόν, σταθερῶς, ἀκάμπτως, ἐπιμόνως, ἀνενδότως : Ξεν.Ἀν. 3,1,22 **πολλὰ ὁρῶντες ἀγαθὰ στερρῶς αὐτῶν ἀπειχόμεθα,** Μέν.Μον.480 **στερρῶς φέρειν χρὴ συμφοράς,** Μηναῖ.3,6 Ὄρθρ. Ἐξαπ. **ἐνήθλησε στερρότατα μέχρι τέλους,** - **ἔχεται στερρῶς τῶν πατρίων,** Φώτ.Ἐπιστ.1,21· **2)** μσν. στενῶς, σφιγκτῶς : Παῦλ.Αἰγ.3,24 **στερρῶς ἐμφραττέτω τὰ ὦτα.**

**στερρωτικός**-ή-όν σχόλ. ὁ ποιῶν, καθιστῶν τι στερρόν, ὁ σκληρυντικός : Σχόλ.Νίκ.Ἀλεξ.31.

**στερτόρειας** (κ. -εία)-ον νεώτ. ἐπὶ ἀναπνοῆς, ὁ θορυβωδῶς ρεγχάζων.

**στερφεύω** δημ. ἀμτβ. κ. **στρεφεύω** ἐπὶ βοσκημάτων, παύομαι παράγων, παρέχων γάλα : **στέρφεψαν τὰ πρόβατα·** **2)** ἐπὶ πηγαίων ἢ φρεατίων ἢ ρεόντων ὑδάτων, παύομαι ρέων, ξηραίνομαι, στερεύω : **στέρφεψε (ἢ στέρεψε) τὸ πηγάδι - ἡ βρυσούλα - τὸ αὐλάκι.**

**στερφίνα** Ἡσ. «δερματίνη, οἱ δὲ δέρματα ὄνεια· οἱ δὲ στεῖρα ἢ σκληρά».

**στέρφινος**-η-ον Ἡσ. ὅ. στέρφνιος βλ.λ.

**στέρφνιος**-ον Ἡσ.«στέρφνιον· σκληρόν, στερεόν».

**στερφόγιδα** (ἡ) δημ. ἡ στερίφη, στεῖρα αἴξ, ἡ στέρφα (στρέφα) γίδα.

**στερφοκάλεσα** (ἡ) δημ. ἡ στερίφη ἀμνάς, ἡ τεταγμένη ὑπὸ τοῦ ποιμένος πρωτοπόρος τῶν χωριστὰ εἰς βοσκὴν ἀγομένων στερίφων ἀμνάδων.

**στερφόπεπλος**-ον ὁ ἐνδεδυμένος δοράν : Λυκόφρ.652 **τοῦ στερφοπέπλου σκαπανέως.**

**στερφοπροβατίνα** (ἡ) δημ. ἡ στερίφη ἀμνάς, στέρφα προβατίνα.

**στέρφος**-α-ο δημ. ἐπὶ θηλέων ζῴων, στέριφος, στεῖρος, ἰδ. ἐπὶ βοσκημάτων : **στέρφα πρόβατα - γίδα·** || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **στέρφα** γεν. τὸ σύνολον τῶν ἐν ποιμνίῳ τινὶ στερίφων, ἀντίθ. γαλάρια βλ.λ.2) : **χώρια τὰ στέρφα, χώρια τὸ γαλάρια.**

**στέρφος**-ους (τὸ) μτγν. δορά, **δέρμα** κ. ἰδ. τὸ σκληρὸν δέρμα τῆς ὠμοπλάτης τῶν **ζῴων·**

'Ησ. «δέρμα, βύρσα» : Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ.248,91 «ἔρφος δὲ τὸ δέρμα, ὅπερ οἱ Ἴωνες στέρφος λέγουσι», Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,298 αἰγὸς στέρφος, Λυκόφρ.1347 στέρφος ἐγχλαινούμενον, 'Απολλ.Ρ 4, 1348 στέρφεσιν αἰγείαις· πρβλ. τέρφος, ἔρφος· 2) κερόμιον : Σχόλ.'Απολλ.4,1348.

**στερφῶ-όω** (στέρφος) σχόλ. καλύπτω διὰ στέρφους βλ λ.1) : Σχόλ.'Απολλ.4,1348, Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ. 248· 2) ρηματ.π. στέρφωσις, στερφωτήρ.

**στέρφωσις-εως** (ἡ) (στερφῶ) ἡ ἐνέργεια τοῦ στερφοῦν, ἡ διὰ δορᾶς ἢ δέρματος κάλυψις· 'Ησ. «κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη».

**στερφωτήρ-ῆρος** (ὁ) (στερφῶ) ὁ ἐνδεδυμένος δοράν, μὲ προβιά : Ἴβυκ.59 στερφωτὴρ στρατός.

**στερχανά** 'Ησ. «περίδειπνον, 'Ηλεῖοι».

**στέρφανον** 'Ησ. «ἀξίνη, πέλεκυς».

**στέρω** ἀχρ.ἐνεργ. τοῦ στέρομαι βλ.λ.

**στερῶ-έω** κ. μον., νεώτ. κ. δημ., γ' ἑν. προστ. **στερείτω** (Πλάτ.Νόμ.958Ε) (ουνήθ. ὁ ἐνεστ. ἐν τῷ τ. **στερίσκω** κ. τῷ συνθέτῳ ἀποστερῶ), μέλλ. **στερήσω** (Σοφ.'Αντ.574) κ. **στερῶ** (Αἰσχ.Πρ.862), ἀόρ. **ἐστέρησα** (Εὐρ.'Ανδρ.1213, Πλάτ Νόμ.873Ε, Πάπ.), κ. **ἐστέρεσεν**('Επιγρ.) κ. **ἐστέρισεν** ('Επιγρ.),ἀπαρφ. **στερέσαι** ('Οδ.Ν 262), μτχ. **στερέσας**, παρακ. **ἐστέρηκα** (ἀπ-: Θουκ.7,6, Πολύβ.31,19,7), παθ.ἐνεστ. μ. ἐν τοῖς τύποις **στέρομαι** στερίσκομαι (στεροῖτο (Ξεν.ΚΠ 7,3,14), **στερουμένους** (Ξεν.'Αν.1,9,13) κ. **στερεῖσθαι** (Εὐρ.'Ικ.794), πιθ. ἐσφ.γρ., προστ. **στερείσθω** κ. **στερέσθω** ('Επιγρ.), γ' πληθ. **στερείσθων** ('Επιγρ.), μτχ. **στερούμενος** (Φίλ.ἀπ.29Η, 'Ιώα.ΑΙ 2, 7,3, Γαλ.18(2),19), μέλλ. **στερηθήσομαι** (Δίων Κ 41,7, κ. ὡς δ.γρ. ἐν 'Ισοκρ.6,28) κ. **στερήσομαι** (ἐν τοῖς ἀρίστοις κώδ. οἷον Σοφ.'Ηλ.1210, Θουκ 3,2, Ξεν. 'Αν.1,4,8, αὐτ.4,5,28, αὐτ.'Απομν.1,1,8), ἀόρ. **ἐστερήθην** κ. δημ. **(ἐ)στερήθηκα**, ποι. ἀόρ. β' μτχ. **στερείς** (Εὐρ.'Αλκ.622, αὐτ.'Εκ.623) παρακ. **ἐστέρημαι** κ. **ἐστέρεσμαι** ('Αν.'Οξ.1,394), μτχ. **ἐστερημένος** κ. δημ. **στερημένος**, ὑπερσ. **ἐστέρητο** (Θουκ.2,65), ἀφαιρῶ τι παρά τινος διὰ τῆς βίας ἢ ἀπάτης, ἀποστερῶ, ἁρπάζω, ἀπογυμνῶ τινά τινος κάμνω κάποιον νὰ χάσῃ τι, μτ. αἰτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. : 'Οδ.Ν 262 **οὕνεκα μὲ στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε**, Αἰσχ.Πρ.862 **γυνὴ .. ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ**, Σοφ.'Αντ.574, Εὐρ.'Ηρακλ. 807, Θουκ.7,71 **στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας**, Πλάτ.Νόμ.873Ε, αὐτ.958Ε **ὅσα τροφὴν .. ἡ γῆ .. πέφυκε βούλεσθαι φέρειν, .. μήτε τις ἀποθανὼν στερείτω τὸν ζῶνθ' ἡμῶν**, Πάπ. τοῦ **ἀνδρός με στερῆσαι ἐπεχειρῶν**· κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Παλλδ. ΑΠ 9,174,12 **στερεῖν μισθόν**· κ. παθ. μτ. γενικ. : Πίνδ.Ν 8,27 **στερηθεὶς ὅπλων**, 'Ηρ.6,117 **τῶν ὀμμάτων στερηθῆναι**, αὐτ.9,93, αὐτ.3,65, Αἰσχ.'Αγ. 1530, αὐτ.Εὐμ.755 **γαίας πατρῴας ἐστερημένον**, Σοφ.'Αντ.890, αὐτ.ἀπ.863, 'Ανδοκ.3,8 **ἀγαθῶν στερηθέντες**, Πλάτ.Φίλ.66Ε, Ξεν.'Απομν.1,1,8 **στερήσεται τῆς πόλεως**, 'Ισοκρ.5,133, Πάπ. **κινδυνεύω τῆς ἰδίας πατρίδος** στερηθῆναι, αὐτ. **στέρεσθαι τῆς φερνῆς**, Πρόδρ.Ροδ.1016 **οἴνου στερεῖσθαι**, - **στερεῖται τῶν πάντων**· κ. μτ. αἰτ. : Σοφ.'Ηλ.960 **πλούτου .. κτῆσιν ἐστερημένη**, Εὐρ.'Ελ.95 **φασγάνῳ βίον στερείς**· || νεώτ. τὸ παθ. ἔχω ἔλλειψίν τινος κ. ἰδ. τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων : **περνοῦσε μιὰ ζωὴ στερημένη**· || τὸ παθ. ἀπολ. **τὸ ἐστερῆσθαι** κατάστασις ἀρνήσεως ἢ στερήσεως : 'Αριστλ.Κατ.12a,35· **2)** ρηματ.π. στέρημα, στερήσιμος, στέρησις.

**στέρωμα-ατος** (τὸ) γλωσσ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ στερέωμα ἢ στέρρωμα (μὴ εὔχρ.).

**στεῦμαι** ἐπ. ἀποθ. ἐν χρ. π. 'Ομ. μ. ἐν τῷ γ' ἑν. ἐνεστ. **στεῦται** κ. παρατ. **στεῦτο**, τὸ γ' ἑν. **στεῦται** (ἅπαξ π.Αἰσχ.), **τὸ α' ἑν. στεῦμαι** (εἰκ. ἀντὶ ὑπισχνοῦμαι π.'Ορφ.Λιθ.821, γ' πληθ. παρατ. **στεῦντο** (Μαιΐστ.60) συναπτόμενον πρὸς τὸ ἵστημι κτ. 'Αρίσταρχ.π.Σχολ.'Ιλ.Β 597 «τὸ στεῦτο κατὰ διάνοιαν ὡρίζετο, οὐκ ἐπὶ τῆς τῶν ποδῶν στάσεως» ἐν τῇ 'Ιλ. πάντοτε μτ. ἀπαρφ. μέλλ., κυρ. ἵσταμαι οὕτως ἢ ἄλλως, λαμβάνω ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν στάσιν, παρίσταμαι, φαίνομαι ὡς .., προσποιοῦμαι ὡς ἐὰν ἤθελον .., κάμνω, καμώνομαι πὼς θέλω τάχα νὰ κάμω κάτι, ὑπισχνοῦμαι, κουχῶμαι ἢ ἀπειλῶ ὅτι θά .. : 'Ιλ Γ 83 **στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν**, αὐτ.Β 597, αὐτ.Ι 241 **στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα**, αὐτ.Σ 191, αὐτ.Φ 455 **στεῦτο .. ἀπολεψέμεν οὔατα**, αὐτ.Ε 832· ὅθ.κ.μτ.ἀόρ. ἀπαρφ. : 'Οδ.Ρ 525 **στεῦται δ' 'Οδυσῆος ἀκοῦσαι** (διατείνεται, ἰσχυρίζεται ὅτι ἤκουσε ..), Αἰσχ. Πέρσ.49 **στεῦται .. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον 'Ελλάδι** (ἐκαυχᾶτο. ἠπείλει ὅτι ..)· κ. μτ. ἐνεστ. ἀπαρφ : 'Απολλ.Ρ 2,1204 **στεῦται δ' 'Ηελίου γόνος ἔμμεναι** (καυχᾶται ὅτι ..)· κ μτ αἰτ.κ. ἐνεστ.ἀπαρφ.: Μαιΐστ.60 **στεῦντο θεοπληγέεσσιν ἐρικότας εἰδώλοισιν ἔμμεναι ἢ λάεσσιν** (ἰσχυρίζετο ὅτι ..)· κ. ἀπολ. ἅπαξ ἐν 'Οδ.Λ 584 **στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι** (εἶχε τὴν στάσιν τοῦ διψῶντος καὶ θέλοντος νὰ πίῃ).

**στεφαλίβανος** (ὁ) εἶδος μύρου, ἀλοιφῆς : Πάπ. μύρον στεφαλίβανος **δραχμαὶ Χ**.

**στεφάνη** (ἡ) (στέφω) κ. νεώτ., δημ. **στεφάνι** (τὸ), πᾶν ὅ,τι στέφει, περιβάλλει τι κυκλικῶς δίκην ταινίας πρὸς προφύλαξιν ἢ κόσμον, οἷον ὁ γῦρος, τὸ χεῖλος τῆς περικεφαλαίας **τὸ προεξέχον ὄπισθεν ὡς καὶ ἔμπροσθεν** : 'Ιλ.Η 12 **βάλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι αὐχέν' ὑπὸ στεφάνου εὐχάλκου**, αὐτ.Λ 96 **στεφάνη .. χαλκοβάρεια**· || αὐτὴ ἡ περικεφαλαία· Πλούτ.'Ηθ.726F «τὸν δὲ στέφανον, Κορώνον, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς· ὡς Ὅμηρος τὸ κράνος ἐκάλεσέ που στεφάνην» : 'Ιλ.Κ 30 **ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας θήκατο χαλκείην**· **2)** γυναικεῖον κόσμημα τῆς κεφαλῆς ὡς τμῆμα τοῦ κεφαλοδέσμου, διάδημα, στέμμα γυναικεῖον : 'Ιλ.Σ 597 **αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον**, 'Υμν.'Ομ 6,7, 'Ησίοδ.Θ 578, 'Αριστφ.'Εκκλ.1034 **ἢ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί**· κ. ἐπὶ ἀγαλμάτων : 'Επιγρ. **τὰ πορπάματα καὶ ἁ στεφάνα** (τοῦ ἀγάλματος) **χρύσεα ἐόντων**· ὁμ. διακρινομένη μεταξὺ τῶν ἀναθημάτων ἀπὸ τοῦ στεφάνου : 'Επιγρ.· κ. ἐπὶ ἀνδρῶν : 'Ηρ.8,118 **δωρήσασθαι χρυσέῃ στεφάνῃ τὸν κυβερνήτην** ἰδ.γρ. ἀντὶ χρυσέῳ στεφάνῳ)· || ὁμ. ὡς μέρος ξενικῆς πολυτελείας : 'Αριστφ.'Ιππ.968 **ἁλουργίδα ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην**· || **στεφάνη** τριχῶν ἡ περὶ κεκαρμένην ἢ φαλακρὰν κορυφὴν κεφαλῆς βοστρυχώδης σειρὰ τριχῶν, οἵα ἡ παριστανομένη ἐπὶ κωμικῶν προσωπείων· Πολυδ.4,144, αὐτ.2,40 «ἡ δὲ τελευταία τῶν τριχῶν περὶ τὴν κεφαλὴν περίοδος, στεφάνη»· || π.Βυζαντ.κ. ἐπὶ τῆς κουρᾶς τῶν κληρικῶν· **3)** ἡ στεφανιαία ραφὴ τοῦ θόλου τοῦ κρανίου· Πολυδ.2,39 «τὸ δὲ μεταξὺ τοῦ ἰνίου καὶ βρέγματος στεφάνην καλοῦσι» : 'Αρετ.Χρον.Νούσ. 1,2· || ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, τὰ ἄκρα τοῦ κερατοειδοῦς ἔνθα ἑνοῦται πρὸς τὸν σκληρωτικόν : Ροῦφ.'Ονομ.26, 'Ησ., Γαλ.18(2),47, αὐτ.Χρ Μορ.10,2· || τὰ ἄκρα τῶν βλεφάρων· 'Ησ. «αἱ τῶν βλεφάρων ἀπολήξεις» : Ροῦφ.'Ονομ 20, Γαλ.14,767· || ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ : 'Ιππ.'Οφ.4· || κυκλοτερὴς μῦς, οἷος ὁ σφιγκτὴρ τῆς ἕδρας· Πολυδ.2,211 «ὃν οἱ μὲν σφιγκτῆρα, οἱ δὲ στεφάνην καλοῦσι»· || ἡ στεφάνη τῆς βαλάνου (corona glandis) : Ροῦφ. Σατ.Γον.5, 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.50,3 **ἀκμῇ σμιλίου τὴν βάλανον κατὰ τὴν στεφάνην ἀποκόπτειν**· || ἐπὶ ζῴων, τὸ ἀνώτατον χεῖλος τῆς ὁπλῆς : 'Οππ.Κυν. 1,232· || κτ πληθ. **αἱ ταινίαι, αἱ ραβδώσεις** τῆς δορᾶς τοῦ ὀνάγρου : αὐτ.Κυν.3,188· **4)** εἶδος

δάφνης, ἐξ ἧς κατεσκευάζοντο στέφανοι, στέμματα : Διόδ.Σ 4,145 (δ γρ. ἀντὶ στέφανος)· **5)** κ. νεώτ. εἰδ. γεωμ. ἐπίπεδον σχῆμα περιλαμβανόμενον μεταξὺ δύο ὁμοκέντρων κύκλων : Ἥρων Ὅρ. 37· || νεώτ. μαθημ. τὸ κοινὸν τμῆμα δύο κύκλων τεμνόντων ἀλλήλους· || ἡ ἐξωτερικὴ περιφέρεια θόλου : Ἥρων Μέτρ.16· **6)** κτ. πληθ. οἱ ἀποτελοῦντες τὸ σύμπαν κύκλοι : Παρμ.π.Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.2,7,1 **στεφάνας εἶναι περιπεπλεγμένας ἐπαλλήλους**· || νεώτ. ἄστρον. τὸ πρὸς τὰ ἔξω μεῖζον μέρος φωτεινοῦ δακτυλίου περὶ τὸν δίσκον τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν ὁλικὴν ἔκλειψιν αὐτοῦ, ἄ. στέμμα **7)** κ. νεώτ. τὸ προέχον χεῖλος ἢ ἄκρον πράγματός τινος, οἷον ὄρους, κρημνοῦ, τείχους κττ. : Ἰλ.Ν 138 **ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ**, Εὐρ.Ἑκ.910 **ἀπὸ .. στεφάναν κέκαρσαι πύργων**, Πολύβ.1,56,4 **ὄρος .. τούτου δ' ἡ περίμετρος τῆς ἄνω στεφάνης οὐ λείπει τῶν ἑκατὸν σταδίων**, αὐτ.7,16,6 **τὴν τοῦ θεάτρου στεφάνην**, Κόνων 35, Ἐπιγρ. **στεφάνη Τειθρωνος**· || κ. νεώτ. γεν. τὸ ἄκρον, τὸ χεῖλος, τὸ κράσπεδον πράγματος : Θεόφρ.ΦΙ 5,6,2, ΠΔ Ἐξ.25,24 **καὶ ποιήσεις αὐτῇ** (τῇ τραπέζῃ) **στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ**, Ἀπολλ.Ρ 2,918 **στεφάνη τύμβου**, Μόσχ.2,55 **στεφάνην ταλάρου**, - **ποτήριον πλῆρες μέχρι στεφάνης**, - **στεφάνη τροχοῦ ἁμάξης**· || θριγκός, ἔπαλξις : ΠΔ Δευτ.22,8 **ἐὰν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινήν, καὶ ποιήσῃς στεφάνην τῷ δώματί σου**· || κτ. πληθ. Ἡσ. καὶ τῶν βωμῶν ὠλέναι· **8)** νεώτ. βοταν. **στεφάνη ἄνθους** τὸ ἐσώτατον τμῆμα τοῦ περιανθίου ἢ τὸ σύνολον τῶν ἀνθικῶν περιβλημάτων· **9)** νεώτ. ὀδοντιατρ. **στεφάνη ὀδόντος** τὸ ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ στόματος προέχον καὶ ὁρατὸν μέρος τοῦ ὀδόντος τὸ ὑπὸ τῆς ἀδαμαντίνης καλυπτόμενον, ἄ. μύλη· **10)** μέρος τῆς ποδοστράβης βλ.λ. : Ξεν.Κυν.9,12.

**στεφᾰνηδόν** ἐπίρρ., μτγν. δίκην στεφάνης, ἐν εἴδει στεφάνου, ὁμοίως πρὸς στεφάνην, κυκλοτερῶς : Μαν.4.429, Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.1,211 **στεφανηδὸν πεπταμένων**, αὐτ.6,8.

**στεφᾰνηπλόκια** (τὰ) μτγν. τόπος ἐν ᾧ πλέκονται ἢ πωλοῦνται στέφανοι : Στράτ.ΑΠ 12,8 **ἀντιπαρερχόμενος τὰ στεφανηπλόκια**.

**στεφᾰνηπλόκος** (ὁ,ἡ) κ. δωρ. **στεφᾰνᾱπλόκος** (Ἐπιγρ.) κ. **στεφανοπλόκος** (Διοσκ.3,75) ὁ πλέκων στεφάνους : Θεόφρ.ΦΙ 6,8,1, Πλούτ.Ἠθ.645F.

**στεφᾰνηπλοκῶ**-έω κ.αἰολ. **στεφᾰνᾱπλοκέω** πλέκω στεφάνους : Σαπφ.73, Ἀριστφ.Θεσμ.448 **ἀγὼ μόλις στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις**· **2)** ρηματ.π. στεφανηπλόκια, - πλόκος.

**στεφᾰνηφόρια** (τὰ) μτγν. τὸ στεφανηφορεῖν, ἡ στεφανηφορία : Κύριλλ.Ἱερ.212C **οὐδέποτε ἀγωνοθέτης τοὺς ἔτι ἀγωνιζομένους στεφανοῖ, ἀλλ' ἐκδέχεται πάντων τῶν ἀγωνιστῶν τὸ τέλος, ἵνα ὕστερον διακρίνας ἐπάγῃ τὰ βραβεῖα καὶ στεφανηφόρια**· **2)** πάπ. ἑορτὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

**στεφᾰνηφορία** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ **στεφανᾱφορία** τὸ στεφανηφορεῖν, τὸ φορεῖν στέφανον, ἰδ. νίκης : Πίνδ.Ο 8,10 **τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι**, Εὐρ.Ἠλ.862 **νικᾷ στεφαναφορίαν**, Ἐπιγρ. **πανήγυριν .. συντελεῖν μετὰ στεφανηφορίας καὶ θυσιῶν**, Πάπ. **στεφανηφορίαν ἄγειν**, Πλούτ.Ἠθ.558B, Πολυδ.3,152, Νικ Χων. Χρον.3,58C **μετὰ λαμπρᾶς στεφανηφορίας**· || ἑορτὴ ἢ θυσία, καθ' ἣν οἱ πολῖται ἔφερον στέφανον· **2)** τὸ δικαίωμα ἀρχόντων τινῶν ἢ ἱερέων νὰ φέρωσι στέφανον εἰς ἔνδειξιν τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν : Δημ.525 **περὶ πάντων οἷς ἂν ἡ πόλις τιν' ἄδειαν ἢ στεφανηφορίαν ἤ τινα τιμὴν δῷ**, Νόμος π. Αἰσχίν.1,21 **μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω**, Ἐπιγρ. **πολλάς .. στεφανηφορίας πεποιηκώς**.

**στεφανηφορικός**-ή-όν Ἐπιγρ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στεφανηφορίαν : **στεφανηφορικὸς νόμος**· **2)** ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς στεφανηφορίας βλ.λ.2) : **στεφανηφορικὸς ἀνήρ**.

**στεφᾰνηφόρος**-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων στέφανον ἢ στέμμα, ὁ περιβεβλημένος διὰ στεφάνου, ὁ στεφανωμένος : Βακχ.18,51 **στεφανηφόροι χοροί** (πιθ.γρ.), Εὐρ.Βάκχ.531 **στεφανηφόροις .. θιάσοις**, Θεόκρ.16,47 **οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων**, - **Ἱππόλυτος στεφανηφόρος** (τίτλος τραγῳδίας τοῦ Εὐριπίδου)· || μτγν. κ. μσν. μτφ. ὁ λαβὼν τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου : Μηναῖ.1,3 Ὄρθρ.Ὠδ.4 **τῇ καρτερίᾳ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ στεφανηφόρε**· || **στεφανηφόρος ἀγὼν** ὁ στεφανίτης, ὁ **καθ' ὃν ἐδίδετο** στέφανος ὡς βραβεῖον : Ἡρ.5,102 **στεφανηφόρους .. ἀγῶνας ἀναραιρηκότα**, Ἀνδοκ.4,2 **ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρὼν οὐ στεφανηφόρος**· || δθ. κ.π ΑΠ 9,362 **Ἀλφειέ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ**, ΑΠλ 4,62 **στεφανηφόρος νίκη**, Σκόλ.3 **στεφανηφόροι ὧραι**· **2)** τὰ ἀρσ. **στεφανηφόρος** ὡς οὐσ. τίτλος ἀρχόντων τινῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς πολιτείαις ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ στεφανηφορεῖν, ἐφ' ὅσον κατεῖχον τὸ ἀξίωμα, οἷον οἱ ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις : Αἰσχίν.1,19 **στεφανηφόρος ἡ ἀρχή**· || παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς παρὰ Ῥωμαίοις flamines ὑπὸ Διον.Ἀλ.Ῥωμ.2,64, Ἀθήν.5,215B **ὃς ὑπὸ τῆς πατρίδος στεφανηφόρος αἱρεθείς, τοῦτ' ἔστιν ἱερεὺς Ἡρακλέους**, αὐτ.12,533E, Ἐπιγρ. **Φοίβου στεφανηφόρος ἱερεύς**· κ. κτ. θηλ. ἀφῃρημένης ἐννοίας : Ἐπιγρ. **ὁ ἄρχων τὴν στεφανηφόρον ἀρχήν**, Πάπ. **στεφανηφόρος ἐξηγητεία**· **3)** Ἐπιγρ. **Στεφανηφόρου δραχμαί** αἱ κοπεῖσαι εἰς τὸ ἐπίσημον νομισματοκοπεῖον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ προσκεκολλημένον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Στεφανηφόρου ἥρωος· πρβλ.Ἀντιφ.ἀπ.36, αὐτ.44· || Ἐπιγρ. **δραχμὰς στεφανηφόρους** (φερούσας στέφανον ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν πλευρῶν).

**στεφᾰνηφορῶ**-έω κ. μσν., νεώτ., δωρ. **στεφανᾱφορῶ** φέρω, φορῶ στέφανον : Εὐρ.Ἡρ.781 **Ἰσμήν' ὦ στεφαναφόρει**, Δημ.530 **χοροὺς ἱστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγυιὰς καὶ στεφανηφορεῖν**, Ἐπιγρ. **στεφανηφοροῦντες καὶ πανηγυρίζοντες**, Πλούτ.Ἠθ.184A **τὰς πόλεις .. στεφανηφορεῖν ἐποίησε**, Ἀνών.Ἱστ.886J· **κ. μτ. συστοιχ.ἀντικειμ.** : Ἐπιγρ. **στεφανηφορεῖν κιττοῦ στέφανον**· || μτφ. ἐπὶ τῆς ἀρετῆς : ΠΔ **Σοφ. Σολ.4,2 στεφανηφοροῦσα πομπεύει τὸν τῶν ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα**· **2)** **εἶμαι** στεφανηφόρος βλ.λ.2) : Ἐπιγρ.

**στεφάνι** (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ **στεφάνη** βλ.λ.1), **ἰδ.** ἐκ μετάλλου ἢ ξύλου στεφάνη χρησιμεύουσα πρὸς περίσφιγξιν τῶν σανίδων βυτίων, κιβωτίων κττ., ἄ. βεργοστέφανο, βεργί, γῦρος, ζωνάρι, περβάζι, τσέρκι : **στεφάνι τοῦ βαρελίου**· || δημ. **ἐλαφρὰ στεφάνη ὡς παίγνιον τῶν παίδων**· **πρβλ.** κρικηλασία· **2)** δημ. **περίζωμα** οἰκοδομῆς, γεῖσον, **κορνίζα**· **3)** **μσν. κ.** δημ. γεν. οἱοσδήποτε στέφανος, οἷον στέφανος ὡς ἆθλον ἀγῶνος : Ἐρωτόκρ.1,1382 **κι ὁποὺ νικήσῃ .. ἕνα στεφάνι ὁλόχρυσο νὰ βάνῃ στὸ κεφάλι**, αὐτ.2,17, αὐτ.37, Σολωμ.Κατοατροφ.Ψαρῶν 4 **καὶ στὴν κόμη στεφάνι φορεῖ**· ὁμ. **ἐπὶ τοῦ** νεκρικοῦ στεφάνου : Ἐρωτόκρ.4,1956, Σολωμ.Λάμπρ.17,17,1 **θανάτου στεφάνι | τριγύρω στὴν κόμη**· κ. γενικῶτ. : Πορφύρ.Σκ.14,7, - **στεφάνι τῆς Πρωτομαγιᾶς**· **4)** εἰδ. ὁ γαμήλιος, ὁ νυμφικὸς στέφανος, τὸ στέφανο : Σολωμ.Λάμπρ.9,6,8 **καὶ πικρότατα κλαίω πὼς εἶναι δίχως τὸ στεφάνι, ποὺ μὄταξες, ὁ τοῖχος**, Μαλακ.Συντρ.43,7,1 **μὲ τὴ λευκὴ νυφιάτικη | στολὴ στολίσου, | καὶ τὸ στεφάνι φόρεσε | στὴν κεφαλή σου**, φρ. **τῆς ἔβαλε στεφάνι** (τὴν συνε-

ζεύχθη)· **5)** συνεκδ. μσν. κ. δημ. ὁ γάμος, τὸ στεφόνωμα : Ἐρωτόκρ.5,1274 **ἐθελημάτεφα κι ἐγὼ σὲ τοῦτο τὸ στεφάνι,** αὐτ.1512 ἀγαπημέν' ἀντρόγυνο **σάν τοῦτο δὲν ἐφάνη** | μουδ' ἔτοιο καλορρίζικο χαιράμενο **στεφάνι,** εὐχὴ καλὸ **στεφάνι,** φρ. **τὴν ἔχει χωρὶς στεφάνι** (συζῇ μετ' αὐτῆς παρανόμως)· **6)** δημ. συνεκδ. ὁ ἢ ἡ νόμιμος σύζυγος : εὐχὴ **νά χαρῇς τὸ στεφάνι σου** **7)** δημ. βράχος, κρημνός.

**στεφᾰνιαῖος**-α-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ τοῦ στεφάνου ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς στέφανον : Διόδ.Σ 2,59 **τοὺς δὲ καλάμους .. φασὶ στεφανιαίους ὄντας τὸ πάχος,** Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.7,14,1,Γαλ.Χρ.Μορ.9,7 **στεφανιαία ῥαφὴ** (ἐγκαρσία ἡμικυκλοτερὴς ῥαφὴ συνάπτουσα τὸ μετωπιαῖον ὀστοῦν πρὸς τὰ βρεγματικά), ἀνατομ. **στεφανιαία αὖλαξ τῆς καρδίας,** - **στεφανιαῖος σύνδεσμος τοῦ ἥπατος** κ.ἄ.· || ἐπὶ τῆς ἐπινεμήσεως ἐπιδέσμου, ὁ ὅμοιος πρὸς στέφος βλ.λ.(!) : Γαλ.18(1),786· || κ. ἐπὶ τῶν βλεφαρίδων : Γαλ.14,771 (τρίχες) **στεφανιαῖαι.**

**στεφᾰνίας** (ὁ) μτγν. ὁ στεφανηφόρος : Ὑπόθ. Εὐρ.Ἱππ. **Ἱππόλυτος δεύτερος, καὶ Στεφανίας προσαγορευόμενος.**

**στεφᾰνίζω** δωρ., ἀόρ. α' **ἐστεφάνιξα,** ἀττ.ἀόρ. ἀπαρφ. **στεφανίσαι** (Ἡσ.), στέφω, στεφανῶ : Ἀριστφ.Ἱππ.1225 **ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κάδωρησάμαν** (σχόλ. «μιμεῖται δὲ τοὺς Εἵλωτας, ὅταν στεφανῶσι τὸν Ποσειδῶνα»).

**στεφᾰνικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὸν στέφανον, εἰς τὸ στέμμα : Πάπ. **στεφανικὸν χρῆμα,** Σουΐδ. **στεφανικὸν τέλεσμα** (λατ. aurum coronarium, ἐν Ῥόδῳ καὶ Ἀγκύρᾳ)· || Πάπ. **πράκτωρ στεφανικῶν** (ὁ εἰσπράκτωρ τῆς φορολογίας τοῦ στεφάνου βλ.λ.10) κ. 11).

**στεφάνιον** (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στέφανος, μικρὸς στέφανος : Ἀλκίφρ.1,36 **στεφάνιά μοι καὶ ῥόδα .. πέμπει,** Ἐπιγρ. **στεφάνια χρυσᾶ,** Πάπ. **στεφάνια τῷ Ἀδώνει,** Μαλάλ.1 413,11, ΚΠορφ.Ἐκθ.311C· || νεώτ. ὑποκορ. κ. τοῦ στεφάνη, μικρὰ στεφάνη· || νεώτ. ἀνατ. σημεῖον τῆς ἔξω ἐπιφανείας τῆς κροταφικῆς χώρας τοῦ κρανίου, ἔνθα διασταυροῦται ἡ στεφανιαία ῥαφὴ μετὰ τῆς ἄνω κροταφικῆς γραμμῆς· **2)** πάπ. πλακοῦς ἔχων σχῆμα στεφάνου : **μελίτινα στεφάνια·** **3)** ὁμ. πάπ. ἐπίσημον δῶρον ἢ ἀμοιβή.

**στεφάνιος** βαθμὶς (ἡ) νεώτ. γεωλ. ἡ νεωτέρα τῶν δύο βαθμίδων εἰς ἃς ὑποδιαιρεῖται ἡ ἀνωτέρα λιθανθρακοφόρος ὑποδιάπλασις τῆς λιθανθρακοφόρου διαπλάσεως.

**στεφᾰνίς**-ίδος (ἡ) σχόλ. ἀντὶ στεφάνη βλ.λ.7), θωράκιον, χαμηλὸς τοῖχος χρησιμεύων ὡς προμαχών : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.922.

**στεφᾰνίσκη** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ στεφανίσκος βλ.λ. : Θεόγνωστ.Καν.110,5.

**στεφᾰνίσκος** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στέφανος, μικρὸς στέφανος, στεφανάκι : Ἀνακρ. 54, Διοσκ.1,30,4, Λόγγ.1,9, Ἐπιγρ., Ἀνακρεόντ.42,15 **ῥοδίνοισι στεφανίσκοις πεπυκασμένος χορεύσω·** **2)** νεώτ. ζῳολ. γένος ἀνιοβόλων ὑδριδῶν ὄφεων· **3)** νεώτ. βοταν. γένος **ἐλλοβοκάρπων** φυτῶν

**στεφᾰνίτης** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. στεφανείτης (Ἐπιγρ.), τὸ θηλ. **στεφανῖτις-ιδος** βλ.λ., ὁ τοῦ στεφάνου ἢ ὁ συνιστάμενος ἐκ στεφάνου, ἰδ. ἐπὶ ἀγῶνος, ὁ καθ' ὃν ἐδίδετο στέφανος ὡς βραβεῖον : Ξεν.Ἀπομν.3,7,1 **τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν** (ἀγῶνες, ἐν οἷς ἐδίδετο στέφανος ὡς βραβεῖον), Ἰσοκρ.15,301 **τοὺς ἐν τοῖς στεφανίταις ἀγῶσι νικῶντας,** Δημ 500, Λυκοῦργ 51,Λυγκ. π. Ἀθήν.13,584C **οὐ γὰρ στεφανίτης ὁ ἀγὼν ἐστιν ἀλλ' ἀργυρίτης,** Πλούτ.Ἠθ.820D, Ἐπιγρ **στεφανῖται ἀγῶνες·** **2)** μτγν. κ. μσν. ἐπὶ προσ., ὁ φέρων ὁ φορῶν στέφανον, ἐπὶ ἀρχόντων ἢ νικητῶν ἀθλητῶν : Ἐπιγρ., Πάπ. **ἡ σύνοδος τῶν ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἱερονικῶν καὶ στεφανιτῶν,** Πάπ. **οἱ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης περὶ τὸν Διόνυσον ἱερονεῖκαι στεφανεῖται,** Εὐμάθ.Ὑσμ.141 **ἤδη στεφανίτης ἐγώ·** κ. ἐπὶ στεφανηφόρων ἱερομαρτύρων : Μηναῖ 3,5 Ὀρθρ.Ὠδ.7 **ἐπὶ τῆς γῆς νικητής, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης** ἀνηγορεύθης **τοῦ Χριστοῦ·** **3)** στεφανίτης φόρος δ.γρ. ἀντὶ στεφανιτικὸς βλ.λ. : Ἰώσ.Α1 2,3,3· **4)** νεώτ. δενδροκ. **στεφανίτης ἐγκεντρισμός** τρόπος ἐμβολιασμοῦ τῆς ἐλαίας· **5)** νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν θειοαντιμονιῶδες ἅλας τοῦ ἀργύρου· **6)** νεώτ. ζωολ. γένος ἡμιπτέρων τιγκιδῶν ἐντόμων.

**στεφᾰνιτικός**-ή-όν μτγν. ὁ στεφανικὸς βλ.λ. 1 Ἰώσ.Α1 12,3,3 **στεφανιτικὸς φόρος.**

**στεφᾰνῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ στεφανίτης βλ.λ., ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς στέφανον, ὁ διὰ στεφάνους : Σχόλ.Ἰλ.Ρ 51 **στεφανῖτις μυρσίνη·** **2)** ἡ **στεφανῖτις** (ῥαφή) ἄ. στεφανιαία ῥαφή : Πολυδ.2,37· **3)** εἶδος ἀμπέλου : Πλίν.Φ1 14,42.

**στεφᾰνίων** Ἡσ. «εἶδος κολοιοῦ» (πιθ. κλοιοῦ).

**στέφανο** (τὸ) δημ., συνήθ. πληθ. **στέφανα,** ὁ γαμήλιος, ὁ νυμφικὸς στέφανος, τὸ στεφάνι : **κάτω ἀπὸ τὰ στέφανα** (τὴν ὥρα τῆς στέψεως), - **καλὰ στέφανα** (εὐχὴ πρὸς μεμνηστευμένους).

**στεφᾰνοδότης** (ὁ) μσν. ὁ δίδων στεφάνους, ὁ βραβεύων : Στουδ.Θεόδ 306D **ἐλεύσεται κύριος ὁ στεφανοδότης, ὁ μισθαποδότης.**

**στεφᾰνοειδής** οῦς-ές μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς στέφανον, ὁ στεφανώδης : Εὐστ.Πον.179,4 **τὸ τοῦ δακτύλου στεφανοειδές.**

**στεφανοθήκη** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. θήκη ἐκ ξύλου ἢ μετάλλου πρὸς φύλαξιν τῶν νυμφικῶν στεφάνων.

**στεφᾰνόκοσμος**-ον ὁ κοσμούμενος διὰ στεφάνων : Στεφ.π.Χρυσοπ. ἐν Ideler.Phys.II 206.

**στεφανοκράτωρ**-ορος (ὁ) μσν. ὁ τὰ στέφανα τῶν νυμφίων κρατῶν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου : Εὐστ Πον.369,33.

**στεφᾰνοπλοκία** (ἡ) σχόλ. τὸ στεφανηπλοκεῖν: Σχόλ.Ἀριστφ.Θεσμ.450.

**στεφανοπλόκιον** (τὸ) γλωσσ. τόπος ἔνθα πλέκονται ἢ πωλοῦνται στέφανοι, ἄ. στεφανηπλόκια.

**στεφᾰνοπλόκος**-ον μτγν. ἀντὶ στεφανηπλόκος βλ.λ : Παρμενί.π.Ἀθήν.13,608A **ἄνδρας στεφανοπλόκους,** Διοσκ.4,7,1, Πάπ.

**στεφᾰνοποιϊκή** (τέχνη) (ἡ) μτγν. ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν στεφάνους : Φιλόδ.Μουσ.83Κ.

**στεφᾰνοποιός** (ὁ) ὁ ποιῶν, ὁ κατασκευάζων στεφάνους, ὁ στεφανοπλόκος : Ἀριστλ.ΗΜ 1206a, 27, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.189,9.

**στεφᾰνοπώλης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., θηλ. **-όπωλις -ιδος** (Πάπ.), κ. **-πωλήτρια** (Πολυδ.7,199), ὁ πωλῶν στεφάνους : Πολυδ.7,199, Πάπ.,Σουΐδ.· κ.θηλ. : Ἀριστφ.Θυζ.64,15, Πλούτ.Ἠθ.646E **ταῖς στεφανοπώλισι,** Πάπ.· || **Στεφανοπώλιδες** ὄνομ. κωμῳδίας τινὸς τοῦ Εὐβούλου : Πολυδ.7,199.

**στεφᾰνοπωλήτρια** (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ στεφανοπώλης βλ.λ. : Πολυδ.7,199.

**στέφανος** (ὁ) (στέφω) κ. μσν κ. νεώτ., δημ. **στέφανο** κ. στεφάνι πᾶν ὅ,τι περιβάλλει, περικυκλοῖ, περικλείει, κύκλος, κλοιός : Ἰλ.Ν 736 **πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν** (Βερναρδ. Γρηγ. «πανταχοῦ περὶ σὲ ἄναψαν αἱ φλόγες τοῦ πολέμου καὶ σὲ ἔζωσαν ὡς στέφανος»), Εὐρ.Ἡρ. 839 **τὸν καλλίπαιδα στέφανον** (τὸν κύκλον ὡραίων τέκνων)· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ περιβάλλοντος τὴν πόλιν : Ἀνακρ.72 **στέφανος πόλεος,** Πίνδ. Ο 8,32 **Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι,** Ὀρφ.Ἀργ.761, αὐτ.897· πρβλ. στεφάνη· **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. κυκλοτερὲς πλέγμα ἐκ φυλλοφόρων κλάδων καὶ ἀνθέων ἢ κ. **ἐκ φύλλων χρυσοῦ** κττ. περιβάλλον τὴν κεφαλήν, στεφάνι, στέφανο : Ὑμν

Ὀμ.7,42, αὐτ.32,6 χρύσεος στέφανος, Ἡσίοδ.Θ 576 ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους .. ἄνθεσι ποίης, Σαπφ. 78 στεφάνους .. πέρθεσθαι .. φόβαισι, Ἀνακρ. 62 στέφανοι ἀνθεμεῦντες, αὐτ.83 ρόδινος στέφανος, Πίνδ.Π 4,240, αὐτ.Ν 7,77 εἴρειν στεφάνους, αὐτ.Ι 7(8),68, Εὐρ.Βάκχ.703 κισσίνους στεφάνους δρυός τε μίλακός τ᾽ ἀνθεσφόρου, αὐτ.Μήδ.1160, Ἀριστφ.Βάτρ.330 στέφανον μύρτων, αὐτ.Ἱππ.1227, Θουκ.4,121 χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν, Πλάτ.Ἴων 530D, αὐτ.Συμπ.212E κιττοῦ τε .. στεφάνῳ .. καὶ ἴων, Ἐφιππ.3,2, Ξέναρχ.13 στέφανος φιλύρας, Μέν.373 μύρα, στεφάνους ἑτοίμασον, Θεόκρ.7,64 ῥοδόεντα .. στέφανον, Πλούτ.Ἠθ.646E στέφανον ὑφαίνειν, ΚΔ Ἀποκ.4,4 καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς, αὐτ.14,14, Ἀθήν.15,673A καταλῦσαι δὲ καὶ τἆλλα γένη τῶν στεφάνων ἐπέταξε χωρὶς τῆς δάφνης, - νυμφικοὶ στέφανοι, -στέφανος ἑορταστῶν - συμποτῶν· **3)** κ. νεώτ. στέφανος παρεχόμενος ὡς ἔπαθλον εἰς τοὺς νικητὰς δημοσίων ἀγώνων : Πίνδ.Ο 8,76 ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ᾽ ἀγώνων, αὐτ.Ν 5,5 νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον, Ἡρ.8,26 τῆς ἐλαίης τὸν διδόμενον στέφανον, ΚΔ Κορινθ.Ι,9,25 ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον· ‖ ὁ ἐπὶ τοῦ στεφάνου τίτλος ἀξιωματούχου ἔχοντος ἔργον τὴν ἀπονομὴν τῶν στεφάνων εἰς τοὺς νικητὰς δημοσίων ἀγώνων κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους : Ἐπιγρ.· ‖ τιμητικὸς στέφανος συνήθ. ἐκ φύλλων χρυσοῦ ἀπονεμόμενος διὰ δημοσίας ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ : Πλάτ.Νόμ.943C στέφανον δὲ τὸ νικητήριον ἑκάστοις εἶναι θαλλοῦ, Αἰσχίν.2,46 ἡμᾶς στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ ἕκαστον εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν δῆμον, Καλλίξ.2, Ἐπιγρ., Κάλβ.Ὠδ.11,16· ‖ ὅμοιοι στέφανοι συνήθ. ἀφιερούμενοι εἰς ναούς : Ἐπιγρ.· ‖ περὶ τοῦ στεφάνου τίτλος λόγου τοῦ Δημ.220· πρβλ. Αἰσχίν.3,187· ‖ μτγν., μσν. κ. νεώτ. στέφανος ἀκάνθινος ἢ ἐξ ἀκανθῶν ὁ ἐξ ἀκανθῶν στέφανος, δι᾽ οὗ ἐμπαικτικῶς ἔστεφαν τὸν Ἰησοῦν οἱ στρατιῶται κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μαρτυρίου : ΚΔ Ματθ.27,29 πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, αὐτ.Μᾶρκ.15,17 καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, αὐτ.Ἰω.10,2, Ἀκολουθ.Μ.Παρασκ.Ἀντίφων. 15 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται· **4)** μτφ. γέρας, βραβεῖον, ἀνταμοιβή· Ἐπιγρ.π.Ἡρ.4,88 αὐτῷ μὲν στέφανον περιθείς, Σαμίοισι δὲ κῦδος, Σοφ. Φιλ.841 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος (τὸ βραβεῖον), Θουκ.2,46 ὠφέλιμον στέφανον .. τῶν .. ἀγώνων προτιθεῖσα· **5)** ἠθική, τιμητικὴ ἀμοιβή, τιμή, δόξα: Ὁμήρ.Ἐπιγράμμ.13 ἀνδρὸς στέφανος παῖδες, Σιμων.98 ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον, Πίνδ.Π Ι, 100, Σοφ.Αἴ.465 ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν, Εὐρ.Ἱκ.315, Λυκοῦργ.50, ΚΔ Τιμ.2,4,8 ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, αὐτ. Ἰακ.1,12 λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς (τὴν αἰώνιον ζωήν), αὐτ.Πέτρ.1,5,4, Πλούτ.Σύγκρ.Φιλ.κ. Τίτ.3 τὸν δικαιοσύνης καὶ χρηστότητος (στέφανον), Πάπ. μέγας γάρ σοι ὁ στέφανός ἐστιν ὑπὸ πάντων εὐλογεῖσθαι, Πάπ.ἡ δεῖνα μισθὸν ἔχουσα πόνων οὐρανίους στεφάνους· ‖ μτγν., μσν.κ.νεώτ. στέφανος μαρτυρίου ἡ ἐκ Θεοῦ ἀμοιβὴ τῶν ὑπὲρ πίστεως ἀθλησάντων : Μηναῖ.1,1 Ἑσπ.Εἰς τὴν Λιτὴν καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ· **6)** συνεκδ. σέμνωμα, ἐγκαλλώπισμα : ΚΔ Φιλ.4,1 ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, αὐτ.Θεσσ.1,2,19· **7)** στέφανος ὡς σημεῖον ἀρχῆς, ἀξιώματος : Δημ.524 τοῦτο ποιῶν προσυβρίζει καὶ τὸν ὑμέτερον κοινὸν στέφανον καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα, αὐτ.802, Ἀριστλ.Ἀθ. 57,4 ὁ βασιλεὺς ὅταν δικάζῃ περιαιρεῖται τὸν στέφανον, Φιλόστρ.Σοφ.1,21,2 ὁ στέφανος οὗτος (ἐπὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀρχιερέως Ἀσίας), Λιβάν.Λόγ.53,4 ἐν τῷ στεφάνῳ τούτῳ, Ἐπιγρ. ἔχειν τὸν στέφανον (εἶμαι ἐν τῇ ἀρχῇ, τῇ ἐξουσίᾳ), αὐτ. ἡ ἀπόθεσις τῶν στεφάνων, Πάπ. ἀναδήσασθαι τὸν στέφανον τοῦτον, Ἀχμ.Ὀνειροκρ.247 τὸ στέμμα εἰς πρόσωπον βασιλέως καθόλου κρίνεται, ὁ δὲ στέφανος εἰς δεύτερον ἀπὸ τοῦ βασιλέως· πρβλ. στεφανηφόρος 2)· **8)** κτ. πληθ. στέφανοι ἡ ἀγορὰ τῶν στεφάνων, ὁ τόπος ἔνθα ἐπωλοῦντο οἱ στέφανοι : Ἀντιφάν.83 περιπατεῖ ἐν τοῖς στεφάνοις· **9)** ἐν Ἐπιγρ. στέφανος πυργωτὸς καὶ οὐαλλάριος (λατ. corona muralis et vallaris ἐπὶ ρωμαϊκῆς στρατιωτικῆς διακοσμήσεως), Ἐπιγρ. στέφανος τεχνικός· **10)** χρηματικὴ δωρεὰ πρὸς ἀνώτατον ἄρχοντα ἐν Αἰγύπτῳ, εἰσπραττομένη ὑπὸ τῆς πολιτείας : Πάπ.· ὁμ. κ. ἐν Συρίᾳ : ΠΔ Μακκ.1,10,29 καὶ ἀφίημι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἁλὸς καὶ ἀπὸ τῶν στεφάνων· ‖ χρηματικὴ δωρεὰ εἰς βασιλικὸν εὐνοούμενον· Πάπ.· **11)** εἶδος φόρου : Ἐπιγρ. τὰς εἰς τὸν στέφανον ἐπαγγελίας οὐκ ἔλαβον (aurum coronarium non accepi)· **12)** δώρημα, προσφορά, κτ. εὐφημισμ. ἀντὶ δωροδοκία : Πάπ. διεθέντος μου ὑπάρξει σοι εἰς στέφανον τάλαντα δεκαπέντε· ‖ δῶρον, χάρισμα : Πάπ. ὑπὲρ τιμῆς στεφάνου δραχμὰς δέκα· **13)** κ. νεώτ. ὀνομασία ἀστερισμοῦ τινος : Ἐπιμενίδ.25, Ἀριστλ.Μετ.362b,10, Ἄρατ.71, Ἀπολλ.Ρ 3, 1003 στέφανον τόν τε κλείουσ᾽ Ἀριάδνης· ‖ νεώτ. ἀστρον. Στέφανος βόρειος ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ὄφεως· Στέφανος νότιος μικρὸς ἀστερισμὸς τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου, νοτίως τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Τοξότου· **14)** νεώτ. ἐκκλ. ὁ ἐνιαυτὸς ὡς περὶ τὰς αὐτὰς ἐποχὰς καὶ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀνακυκλούμενος καὶ καταλήγων εἰς τὸ σημεῖον ἀφ᾽ οὗ ἐξεκίνησεν, ὅ. κύκλος τοῦ ἐνιαυτοῦ : Βασ.Ἀκολουθ.Θ.Λειτ.Μυστικὴ εὐχὴ ἱερέως εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· **15)** ὀνομασία πηγῆς τινος ἐν τῷ χαλδαϊκῷ συστήματι : Δαμάσκ.Ἀρχ.96· **16)** νεώτ. ἀνατ. στέφανος ἀκτινωτὸς (τὸ σύνολον τῶν ἀκτινοειδῶν δοκίδων τῶν ἐκπεμπομένων ἀπὸ τῆς ἔσω κόφης τῆς λευκῆς οὐσίας τῶν ἡμισφαιρίων τοῦ ἐγκεφάλου, αἵτινες ἀποκλίνουσαι φέρονται ἀκτινηδὸν μέχρι τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἐγκεφάλου), - στέφανος ἀκτινωτὸς ᾠοθυλακίου (ὁ ἐσώτατος στοῖχος τοῦ ᾠοφόρου δίσκου τοῦ ᾠοθυλακίου)· ‖ νεώτ. ἰατρ. στέφανος Ἀφροδίτης (τριτοπαθὲς συφιλιδικὸν ἐξάνθημα)· **17)** τὸ ἀειθαλὲς δένδρον δάφνη ἡ Ἀλεξάνδρεια : Διοσκ.4, 145· ‖ Ἡλίου στέφανος τὸ ποῶδες φυτὸν ἅλιμος βλ.λ.2) : ΨΔιοσκ.· **18)** νεώτ. ζωολ. γένος ὑμενοπτέρων στεφανιδῶν ἐντόμων.

**στεφανοφορῶ**-έω κ. μσν. ἄ. στεφανηφορῶ βλ.λ.: Ἱππ.Ἐπιστ.17 (δ. γρ. ἀντὶ στεφανηφοροῦν), Ἐπίγρ. τοῦ Ἀπόλλωνος σ-, Κοσμ.295D, Θωμ.Μ 809.

**στεφανοφυής**-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ στημόνων, ὁ ἀπὸ τῆς στεφάνης τοῦ ἄνθους ἐκφυόμενος.

**στεφανύαλος** (ἡ) νεώτ. εἶδος ὑάλου.

**στεφᾰνῶ**-όω (στέφανος) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. στεφανώνω, παρακ. ἐστεφάνωκα (Ἀνδοκ.4,31, Δημ.257), μέσ. συρακ. προστ. β' ἑν. στεφάνουσο (Σχόλ.Θεόκρ.11,42), ἀόρ. ἐστεφανωσάμην (Θουκ.4, 80, Ξεν.Ἀν.3,17, Αἰσχίν.3,77), παθ. μέλλ. στεφανωθήσομαι (Αἰσχίν.3,20, Πάπ.) κ. στεφανώσομαι (Ἀριστείδ.1,496J), ἀόρ. ἐστεφανώθην, δημ. -ώθηκα, παρακ. ἐστεφάνωμαι, δημ. μτχ. παρακ. στεφανωμένος, π. Ὀμ. κ. Ἡσίοδ. ἐν χρ. μ. κτ. τὸ παθ. κ. ὡς μέσ., τίθεμαι πέριξ ἔν τινι κύκλῳ ἢ κεῖμαι

πέριξ τινὸς δίκην στεφάνης ἢ στεφάνου, ὡς γῦρος· δθ. τίθεμαι κύκλῳ, ὁλόγυρα περιτίθεμαι, περίκειμαι : Ἰλ.Ε 739 **ἣν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωται** |φόβος περιστέφει, περιβάλλει|, αὐτ. Λ 36 **τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ . . ἐστεφάνωτο** |Βερναρδ.Γρηγ. «ἐπὶ ταύτης |τῆς ἀσπίδος| περιέστεφε τὸν ὀμφαλὸν ἡ Γ-|, Ὀδ.Κ 195 νῆσον, **τὴν πέρι πόντος . . ἐστεφάνωται** |θάλασσα περιβάλλει τὴν νῆσον|· σπαν. μτ. αἰτ. : Ἰλ.Σ 485 **τείρεα . . , τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται** |ἀστερισμοὶ οὓς ἔχει περὶ ἑαυτὸν ὁ οὐρανός|, Ἡσίοδ.Θ 382 **ἄστρα . ., τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται** |δι' ὧν εἶναι περιβεβλημένος ὁ οὐρανός|. αὐτ.Α 204, Ἐπιγρ.· || μέσ. ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων ἐν χορῷ κυκλίῳ : Ὑμν.Ἀφρ. 120 **ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο**· κ. π. μτγν. ἐπ. : Ὀρφ.Ἀργ.45, Ἀπολλ.Ρ 3,1214, Κόϊντ.5,99· || μτγν. τὸ ἐνεργ. περιτίθημι τι δίκην στεφάνου : Ὀππ.Κυν.4,90 **περίτροχον ἐστεφάνωσαν αἱμασιὴν** |κατεσκεύασαν φραγμὸν ὁλόγυρα|· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. παθ. περιβάλλομαι, περικυκλοῦμαι ὡς διὰ στεφάνου : Ἡρ.1,132 **ἐστεφανωμένον τὸν τιάρην μυρσίνῃ** |ἔχων τὴν τιάραν ἐστεμμένην διὰ μυρσίνης|, Ἱππ.Ἀέρ.19 **τὰ πεδία . . καὶ οὐκ ἐστεφάνωται ὄρεσιν** |δὲν εἶναι περικυκλωμένα ὑπὸ ὀρέων|, Ἐπίγρ.π.Παυσ.9.15,6 **Θήβης δ' ὁπλοισιν . . πόλις ἐστεφάνωται,** Διον.Περ.4 **χθὼν ἅτε νῆσος ἐστεφάνωται,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.113,7 **ὁ Λίβανος καπνίζει | στεφανωμένος καταχνιά** || ὁμ. τὸ ἐνεργ. περιβάλλω : Διον.Περ.1006 |Βαβυλῶνα| **τεῖχεσιν ἐστεφάνωσεν**· **3)** μεθ' Ὁμ. κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐνεργ., δημ. **στεφανώνω** ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τινος στέφανον, στέφω, περιστέφω : Πίνδ. Ο 14,24 **ἐστεφάνωσε . . χαίταν,** αὐτ.Ν 11,21, Εὐρ. Ὀρ.924 **Ὀρέστην . . στεφανοῦν,** αὐτ.Βάκχ.177, Ἀριστφ.Ἐκκλ.538 **μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον** |ἐπὶ τῆς στέψεως νεκροῦ|, αὐτ. Ἱππ.647 **ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια** |μὲ ἐστεφάνωσε διὰ τὴν καλὴν ἀγγελίαν|, Ἀνδοκ.1,45 **Διοκλείδην ὡς σωτῆρα . . στεφανώσαντες,** Πλάτ.Νόμ. 946B **τὸν νικῶντα . . στεφανῶσαι θαλλῷ**· κ. μτ. γενικ. : Λόγγ.2,31 **στεφανοῦν πίτυος**· ὁμ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τάφον : Λουκ.Χάρ.22 **τί οὖν ἐκεῖνοι στεφανοῦσι τοὺς λίθους καὶ χρίουσι μύρῳ;,** Ἐπιγρ., Πάπ.· ὁμ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς πλοῖον : Πλούτ. Ἠθ.981E· κ. παθ. : Πίνδ.Ο 4,13 **ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθείς,** αὐτ.Π 8,19, Ἡρ.7,55 **ἐστεφανωμένοι πάντες,** αὐτ.8,59, Ἀνδοκ.2,18 **οὗτοι στεφανοῦνται . . ὑφ' ὑμῶν,** Ἀχιλλ.Τάτ.1,5 **φυτὸν στεφανούμενος,** Πάπ.· || **στεφανοῦσα** ὄνομ. ἀνδριάντος κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους : Πλίν.ΦΙ 34,70 |δ.γρ. στέφουσα|· πρβλ. Ἀθήν.12,534Γ· || τὸ μέσ. στέφω, στεφανώνω ἐμαυτόν, μτ. δοτ. : Σοφ. ἀπ.535 **στεφανωσαμένη δρυῒ καὶ . . σπείραισι δρακόντων,** Εὐρ.Βάκχ.106 **στεφανοῦσθε κισσῷ,** Ἀριστφ.Νεφ.1006 **στεφανωσάμενος καλάμῳ**· κ. μτ. αἰτ. : Φάλ.40 **στεφανωσάμενος αὐτὸν** |τὸν στέφανον|· κ. μτ. γενικ. : Δίων Χρ.9,10 **στεφανοῦσθαι πίτυος,** Φιλόστρ.Ἡρ.12a,2 **στεφανοῦνται τῶν ἀνθέων**· κ. ἀπολ. ἐπὶ θύτου : Θουκ.4,80 **οἱ μὲν ἐστεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον,** Ξεν. Ἑλλ.4,3,21· ὁμ. ἐπὶ μέλλοντος νὰ πολεμήσῃ Λακεδαιμονίου : Ξεν.Ἀν.4,3,17 **στεφανωσάμενος καὶ ἀποδὺς ἐλάμβανε τὰ ὅπλα**· κ. ἐν εὐωχίᾳ ἢ ἑορτῇ : Ἀριστφ.Ἀχ.1145 **τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,** Μέν.ἀπ.518,15· **4)** κτ. ἐπέκτ. στέφω τινὰ πρὸς τιμὴν ἢ ἀνταμοιβήν, ἀπονέμω τινὶ στέφανον τιμητικὸν ἢ πρὸς ἀνταμοιβήν, τιμῶ τινα διὰ βραβείου, ἐπιβραβεύω : Ἀριστφ.Ὄρν.1275 **στεφάνῳ σε χρυσῷ . . σοφίας οὕνεκα στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν,** Δημ.401 **στεφανῶν τοὺς νενικηκότας,** Θεόπομπ. Ἰατ.239, Μέν.ἀπ.84, Ἐπιγρ.· πρβλ. στέφανος 3)· || ἀμείβω τινὰ διὰ χρηματικοῦ δώρου, ἀνταμείβω διὰ χρημάτων : Λυκοῦργ.ἀπ.19 **στεφανοῦν Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς,** Πολύβ.13,9,5, Διόδ.Σ 14,53 **τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἐπὶ τὸ τεῖχος ἑκατὸν μναῖς ἐστεφάνωσε,** Πλούτ.Τιμ.16· κ. μτ. γενικ. : Ἐπιγρ. **ἐστεφανωκότος . . τὰς δυνάμεις χρυσῶν μυριάδων τριάκοντα**· || τὸ μέσ. ἐπὶ νικητοῦ ἐν ἀγῶσι, λαμβάνω στέφανον ὡς γέρας, βραβεῖον : Πίνδ.Ο 7,15, αὐτ.81 **Διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς,** αὐτ.Ν 6,21· κ. παθ. : ΚΔ Τιμ.2,2,5 **ἐὰν . . ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ**· κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἐπιγρ. **ἐστεφανώθη Ἐλεύθερος . . Ἀδριάνεια πάλην**· **5)** μτφ. ἀπονέμω τινὶ δόξαν, εὔκλειαν, παρέχω τιμήν, τιμῶ, κοσμῶ, γεραίρω : Πίνδ.Ο 1,103 **ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον . . μολπᾷ,** Εὐρ.Τρῳ.1030 **στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν σαυτοῦ,** Ἀριστφ.Νεφ.959 **τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,** Ἀνδοκ.4,26 **στεφανῶσαι . . ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν,** Διόδ.4,32, ΚΔ Ἑβρ.2,7 **δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,** Ἀκολουθ.Μυστηρ.γάμου, Εὐχὴ **Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς,** Φιλόστρ.Ἐπιστ.51 |τὸ ῥόδον| **ἐγκωμίῳ στεφανοῦν,** Ἐπιγρ. **ἔργοις γένος στεφανοῦν,** Μηναῖ.3,6 Ὀρθρ.Ὠδ.6 Κοντάκ. **τοὺς . . ὁπλίτας τῆς πίστεως . . ἐγκωμίων στέμμασιν ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν**· κ. παθ. : ΚΔ Ἑβρ.2,9 **δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον,** Φιλόστρ.Ἡρ.10,4 **σοφίας ἀριστεῖα ἐστεφανοῦτο,** Λιβάν.Λόγ.52,46 **ὁ τοῖς παρὰ σοῦ στεφανούμενος ἐπαίνοις**· || στέφω ἢ τιμῶ τινα διὰ σπονδῶν : Εὐρ.Ἑκ.126 **τύμβον στεφανοῦν αἵματι χλωρῷ**· **6)** στέφω τινὰ ἰδ. θύτην διὰ τῶν διασήμων ἀξιώματος : Λυσ. 26,8 κ. παθ. : Ξεν.Ἀν.7,1,40 **ἐστεφανωμένος ὡς θύσων**· || κ. ἐπὶ ἀρχόντων ἐν ἀξιώματι : Δημ. 520 **τὸν ἐστεφανωμένον ἄρχοντα διέφθειρε,** Πάπ. **οἱ τοῦ ἔτους ἐστεφανωμένοι ἄρχοντες,** Πάπ. **βούλεται στεφανωθῆναι ἐξηγητείαν**· **7)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπιθέτω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τινος τὸν γαμήλιον στέφανον : ΠΔ Ἆσμ.3,11 **ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ**· || νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἱερέως, τελῶ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, συζευγνύω ἄνδρα καὶ γυναῖκα διὰ τῆς νομίμου ἱεροτελεστίας· || ἐπὶ παρανύμφων, ἀνταλλάσσω τοὺς γαμηλίους στεφάνους : **μὲ παρεκάλεσε νὰ τοὺ στεφανώσω**· || ἐπὶ γονέων καὶ συγγενῶν κττ., τελῶ τοὺς γάμους τινός, νυμφεύω, ὑπανδρεύω : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.33 **τὰς ἐστόλισε καὶ τὰς ἐστεφάνωσε τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης, - ἐστεφάνωσαν χθὲς τὴν ἀδελφήν τους, - τοὺς ἐστεφάνωσαν διὰ τῆς βίας**· || τὸ παθ. **στεφανώνομαι** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τελῶ τοὺς γάμους μου, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι, λαμβάνω σύζυγον : Λιβάν.Λόγ.33,29 **κατηρῶντο τοῖς ἐστεφανωμένοις,** Ἐρωτόκρ.5,855 **στὸν ᾅδη στεφανώνομαι, μάρτυρας νά 'ν' ὁ Χάρος,** δ.τραγ. **σήμερα στεφανώνεται μιανῆς χήρας θυγατέρα, - χθὲς στεφανώθηκε ὁ ἀδερφός μου, - (ἐ)στεφανώθηκε τὴν ὑπηρέτριά του**· **8)** ῥηματ.π. στεφάνωμα, στεφάνωσις, στεφανωτής, στεφανωτρίς.

**στεφανώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς στέφανον, ὁ περιπεπλεγμένος ὡς στέφανος : Εὐρ.ΙΑ 1053 **ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόᾳ.**

**στεφάνωμα**-ατος |τὸ| (στεφανῶ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ περί τι δίκην στεφάνου κείμενον, τὸ περιβόλλον, τὸ περικυκλοῦν τι· ἐπὶ τῶν περιτειχισμάτων πόλεως : Σοφ.Ἀντ.121 **στεφάνωμα πύργων** |οἱ περιστέφοντες τὴν πόλιν πύργοι|· || τὸ δι' οὗ στεφανοῖ τίς τι, στέφανος, στέμμα : Θέογν.1001 **χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη,** Πίνδ.Ι 3 |4|,80|62| **νεόδματα στεφανώματα βωμῶν** |Βερ-

ναρδ.Γρηγ. «στεφάνους νεοπλέκτους, δι᾿ ὧν περιέβαλλον τοὺς βωμούς»), Σοφ.ΟΚ 684 **μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα** (τῶν δύο μεγάλων θεῶν τὸ παλαιότατον στέμμα)· **2**) στέφανος ὡς γέρας, βραβεῖον νίκης : Πίνδ.Π 12,5 **δέξαι στεφάνωμα τόδ᾿ ἐκ Πυθῶνος,** αὐτ.2,15· **3**) γεν. ἀνταμοιβή, κόσμημα, δόξα, τιμή : Πίνδ.Π 1,50 **πλούτου στεφάνωμ᾿ ἀγέρωχον,** αὐτ.9,4 **στεφάνωμα Κυράνας,** αὐτ.Ι 3(4),62(44) **παγκρατίου στεφάνωμα,** Εὐρ.Ἡρ.355 **παῖδα . . Διὸς . . ὑμνῆσαι στεφάνωμα μόχθων** (ὡς ἀνταμοιβή, ἀνταπόδοσις)· **4**) κτ. πληθ. ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπωλοῦντο στέφανοι ἢ στέμματα : Φερεκρ.2, Ἀριστφ.Ἐκκλ.303 **καθῆντο λαλοῦντες ἐν τοῖς στεφανώμασιν·** **5**) ἰδ. κτ. πληθ. φυτὰ χρήσιμα πρὸς κατασκευὴν στεφάνων ἢ στεμμάτων : Κρατῖν.150, Θεόφρ.ΦΙ 6,6,1, Ἀθήν. 15,672F **παρεκελεύσατο στεφανώματι χρωμένοις τῇ λύγῳ καταδεῖν τὴν ἑαυτῶν κεφαλὴν τοῖς κλάδοις·** **6**) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στεφανοῦν βλ.λ.3), στέψις· ‖ κ. μτφ. ἡ ἐπίστεψις: **ἀποτελεῖ τὸ στεφάνωμα τῶν προσπαθειῶν του·** **7**) μτγν. κ. δημ. ἡ τέλεσις τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, ὁ γάμος : Ἀστράμψ. ἐν Coelo Pythag. Ms 86 **εἶ ἔστιν ἡ ἐρώτησις περὶ στεφανώματος ἰσχυρόν ἐστι,** - **καλὰ στεφανώματα** (εὐχὴ πρὸς μεμνηστευμένους).

**στεφᾰνωμᾰτικός**-ή-όν ὁ χρήσιμος, ὁ κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν στεφάνων : Θεόφρ.ΦΙ 1,12,4, αὐτ.6,6,1, Διοσκ.3,100 **λυχνὶς στεφανωματική,** αὐτ. 38 **στεφανωματικὸς ἕρπυλλος.**

**στεφᾰνωσις**-εως (ἡ) (στεφανῶ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στεφανοῦν βλ.λ.3), ἡ στέψις : Ἀθήν.15, 673A **καταλῦσαι τὰς ἔμπροσθεν εἰθισμένας στεφανώσεις,** αὐτ.D, Ἐπιγρ. **μετὰ τὴν στεφάνωσιν τῶν δήμων** (ἀφ᾿ οὗ ἐστεφανώθης ὑπὸ τῶν δήμων), Ἐπιγρ. **ἀναγράφαι . . τὰς γενομένας στεφανώσεις.**

**στεφᾰνωτής** (ὁ) (στεφανῶ) μτγν. ὁ στεφανῶν, ὁ στέφων, ὁ ἐπιστέφων : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.211.

**στεφᾰνωτικός**-ή-όν ὁ στεφανωματικὸς βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 1,13,3· **2**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στέφανον, ὁ τοῦ ἢ περὶ τοῦ στεφάνου : Μέν.Ῥητ.422S· **3**) τὸ οὐδ. **στεφανωτικό(ν)** Ἐπιγρ. κ. δημ. ὡς οὐσ. τὰ διὰ διαθήκης πρὸς **στεφάνωσιν τάφου ὁρισθέντα χρήματα·** **4**) δημ. ἁ. στεφανοχάρτι βλ.λ.

**στεφᾰνωτίς**-ίδος (ἡ) ἁ. στεφανωτρὶς βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 5,8,3 **στεφανωτίδες μυρρίναι.**

**στεφανωτός**-ή-ό δημ. ἐπὶ συζύγων, ὁ διὰ νομίμου γάμου συζευχθείς : δ.τραγ. **γυναίκα του στεφανωτὴ μὲ τὸ χρυσὸ στεφάνι·** ‖ τὸ θηλ. **στεφανωτή** ἡ νόμιμος σύζυγος : Ἐφταλ.Ὀδ.Σ 201 **γέννησε γιοὺς κι ἀνάθρεφε μὲ τὴ στεφανωτή του.**

**στεφᾰνωτρίς**-ίδος (ἡ) ἡ τοῦ στεφάνου ἢ ἡ κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν στεφάνων : Ἀπολλφ.5, Θεόπομπ.Ἱστ.22(c), Θεόφρ.ἀπ.142.

**στεφέτην** Ἡσ. «ἱκέτην».

**στεφηπλόκος**-ον μτγν. ὁ στεφανηπλόκος βλ.λ.: Πλούτ.Ἠθ.41E **μιμεῖσθαι μὴ τὰς στεφηπλόκους ἀλλὰ τὰς μελίσσας** (δ.γρ. στεφανηπλόκους).

**στεφηφορία** (ἡ) μσν. ἡ στεφανηφορία βλ.λ. : Ἀνδρ Κρ.36, Γρηγορ.Ν 15,11,497E.

**στεφηφόρος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ στεφανηφόρος βλ.λ. : Λυκόφρ.327 **στεφηφόρον βοῦν,** Βέττ. Βάλ.45,32, Γρηγ.Ναζ.2,30,195, Τζέτζ.Χιλ.6,475.

**στεφηφορῶ-έω** μτγν. κ. μσν. στεφανηφορῶ : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.3,21 (κῶδ.), Ἀνν.Κομν.3,79C, Νικ.Χων. Χρον.15,295C.

**στεφίτην** Ἡσ. «ἱκέτην».

**στεφοδότης** (ὁ) μσν. ὁ δίδων, ὁ παρέχων στεφάνους : Φώτ.Ἐπιστ.234,456,16, ΚΠορφ.Ἐκθ.131B.

**στέφος**-ους (τὸ) (στέφω) κ. μσν. κ. νεώτ. ποι. ἀντὶ στέφανος βλ.λ.2), στέμμα, στέφανο, στεφάνι : Σιμων.158, Αἰσχ.Ἀγ.1265 **περὶ δέρῃ στέφη,** αὐτ. Ἑπτ.101, Σοφ.ΟΤ 913, Εὐρ.ΙΑ 1512 **ἐπὶ κάρεα στέφεα βαλομέναν,** Ἐμπ.112,6, Βέττ.Βάλ.248,28, Γαλ. 18(1),786· ‖ **τὸ στέφος τῶν φιλοσόφων** ἐπὶ τοῦ Ζωσίμου, χαρακτηριζομένου ὡς ἀνωτάτου πάντων τῶν φιλοσόφων : Ὀλυμπ.Ἀλχ.83B· ‖ ὁ στέφανος τοῦ μαρτυρίου : Μηναῖ.3,6 Ὄρθρ. Στίχ.3 **ὅλῳ βλέπων νῷ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη·** **2**) μτφ. ἡ εὔκλεια, ἡ δόξα, ἡ φήμη : Κάλβ.Ὠδ. 18,21 **προσμένουσιν | οἱ οὐρανοὶ τὸ στέφος του | καὶ τ᾿ ὄνομά του** (τοῦ ἥρωος)· **3**) ἐπὶ σπονδῶν : Αἰσχ.Χο.95 **ἴσ᾿ ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη·** **4**) Ἡσ. «στέφεα· στεφῶνες. ἐν Ὀπoῦντι τόπος στεφάνων καλεῖται».

**στέφω** κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **ἔστεφον** (Ἰλ.Σ 205, Αἰσχ.Ἑπτ.50) κ. **στέφον** (Ἡσίοδ.Ἔργ.75), μέλλ. **στέψω** (Σοφ.Αἴ.93, Εὐρ.Τρῳ.576), ἀόρ. **ἔστεψα** (Πλάτ.Φαίδ.58C), μέσ. μέλλ. **στέψομαι** (Ἀθήν.15, 676D), ἀόρ. **ἐστεψάμην** (Μελέαγρ.ΑΠ 9,363,3, Διον. Ἀλ.Ῥητ.1,6) (κ. ἐπ- : Ἰλ.Α 470), παθ. μέλλ. **στεφθήσομαι** (Γαλ.Προτρ.13), ἀόρ. **ἐστέφθην** (Εὐρ.Ἑλ. 1360), παρακ. **ἔστεμμαι** (Αἰσχ.Ἱκ.345, Πλάτ.Φαίδ. 58A), ἰων. παρακ. μτχ. **ἐστεφμένος** (Ἐπιγρ.) κ. νεώτ. **ἐστεμμένος,** στεφανῶ, ἐπιστέφω, περιστέφω, περιτίθημι, περιβάλλω, θέτω ὁλόγυρα· Ἡσ. «στέφει, στεφανοῖ» : Ἰλ.Σ 205 **ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων,** Αἰσχ.Ἑπτ.50 **μνημεῖα . . πρὸς ἅρμ᾿ Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον,** αὐτ. 279· ‖ τὸ μέσ. **στέφομαι** τίθημι, βάλλω τι περὶ τὴν κεφαλήν μου : Ὀρφ.Ἀργ.325 **κύκλους ἐλαίης στέψεσθαι,** Μελέαγρ.ΑΠ 9,363 **ποίην ἐστεψάμην,** Ἀθήν.15,676D **στέφονται ὁμοῦ σκορόδοις,** Ἀνακρεόντ.42,10 **στέφεται καλοὺς ἰούλους·** **2**) μτφ. σπαν. νέμω δαψιλῶς, παρέχω, σκορπίζω ἀφθόνως : Ὀδ.Θ 170 **θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει·** **3**) κ. νεώτ. περιβάλλω διὰ στεφάνου, περιστέφω, ἁ. στεφανῶ βλ.λ.3) : Ἡσίοδ.Ἔργ.75 **ἀμφὶ δὲ τήνγε Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν,** Σοφ. Αἴ.93 **καί σε παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις,** Εὐρ.Ἀλκ.759, αὐτ.Βάκχ.341, Πλάτ.Φαίδ.58C **ἐπειδὰν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στέψῃ τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου,** Λυκόφρ.799 **στέψειν νεκρόν,** Κολλ.Ἐπιγρ.8, - **ἔστεψαν τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βύρωνος·** κ.παθ.: Αἰσχ.Ἱκ.344 **αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ᾿ ἐστεμμένην·** κ. μτ. δοτ. ὀργαν. : αὐτ. Εὐμ.44 **λήνει μεγίστῳ . . ἐστεμμένον·** κ. μτ. γενικ. : Νόνν.Δ 5,282· ‖ **στέφουσα** ὀνομ. ἀγάλματος κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους : Πλίν. ΦΙ 34,70 (δ.γρ. ἀντὶ στεφανοῦσα)· πρβλ. στεφανῶ 3)· ‖ τὸ μέσ. στεφανῶ ἐμαυτόν : Εὐρ.Βάκχ. 313 **βάκχευε καὶ στέψου κάρα** (στέψον τὴν κεφαλήν σου), Ἀπολλ.Ρ 1,1124 **ἀμφὶ δὲ φύλλοις στεψάμενοι,** Νικ.ἀπ.130 **βάκχοισιν κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέψαντο·** **4**) τὸ μέσ. ἐπὶ νικητοῦ ἀγώνων, λαμβάνω στέφανον ὡς γέρας, ἔπαθλον, βραβεῖον : Ὀρφ.ἀπ.290 **Ἴσθμια καλλικόμοις στεψάμενον πίτυσιν,** ΑΠλ.5,371 **στεψάμενοι σταδίοις·** κ. παθ. μτ. αἰτ. τοῦ ἀγωνίσματος, καθ᾿ ὃ ἐλήφθη τὸ γέρας : Λουκ.Μισθ.Συν.13 **ἔστεψαι τὰ Ὀλύμπια,** Ἐπιγρ. **στεφθεὶς παγκράτιον,** αὐτ. **ποσσάκις ἐστέφθης δρόμον,** αὐτ. **στεφθεὶς στάδιν** (στάδιον)· **5**) ἐν ἀνσφ. πρὸς ἄρχοντας, διὰ στέψεως ἀποδείκνυμί τινα εἴς τι ἀξίωμα : Πάπ. **ὁ στρατηγὸς ἔστεψεν εἰς γυμνασίαρχον τὸν δεῖνα·** κ. παθ. : Πάπ. **στεψάσθω Ἀχιλεὺς κοσμητείαν·** **6**) νεώτ. ἐν ἀνσφ. πρὸς ἡγεμόνας, βασιλεῖς κττ., ἐπιθέτω τὸ στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡγεμόνος τινὸς ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, τελῶ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῆς ἀναρρήσεως ἡγεμόνος εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἰδ. ἐν τῷ παθ. : **ἐστέφθη αὐτοκράτωρ τῆς Αἰθιοπίας·** ‖ νεώτ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. κτ. πληθ. **ἐστεμμένοι** ὡς οὐσ. **οἱ βασιλεῖς**

καὶ ἡγεμόνες ἐκ πριγκιπικοῦ οἴκου· **7**) νεώτ. ἐπιθέτω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τινος τὸν γαμήλιον στέφανον κατὰ τὴν ἱεροτελεστίαν τοῦ γάμου, στεφανώνω· ‖ ἰδ. ἐν τῷ μέσ. **στέφομαι** : **στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ τάδε τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ δεῖνα**· **8**) ἐπιστέφω, στεφανώνω ποτήριον ἢ φιάλην διὰ φύλλων : Ἀριστφ.ἀπ.380, Ἀλεξ.119,6, Ἐπιγρ. **γυλλὸς ἐστεμμένος**, αὐτ. **γυλλοὶ ἐστεθμένοι**· **9**) τιμῶ, γεραίρω διὰ σπονδῶν : Σοφ.Ἀντ. 431 χοαῖσι τρισπόνδοισι **τὸν νέκυν στέφει**, αὐτ. Ἠλ.53 τυμβον . . **λοιβαῖσι . . στέψαντες**, αὐτ.458, Εὐρ.Ὀρ.1322 **10**) τὸ παθ. συστρέφομαι, περιτυλίσσομαι, πλέκομαι : Ἀθήν.15,676Ι) **στέφανον τὸν ἐκ τῆς βύβλου τῆς στεφανωτρίδος . . στεφόμενον**· **11**) ρηματ.π. στέφιμον, στέφις.

**στεφών** Ἡσ. «ὑψηλός, ἀπόκρημνος».

**στέφιμον** (τὸ) (στέφω) μσν. ἡ ἱεροτελεστία τῆς στέψεως, ἡ στέψις αὐτοκράτορος : Θεοφάν.Συνεχ 2,1 **Συμβατίῳ κατὰ στέφιμον μετονομασθέντι Κωνσταντίνῳ.**

**στέψις**-εως (ἡ) (στέφω) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ στέφειν βλ.λ.3), ἡ στεφάνωσις : Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 2,159, Πάπ. **στέψις τῶν ἀνδριάντων ἐν τῷ ἱερῷ**, αὐτ. **στέψις καὶ ἱματισμός μοσχίων**, - **ἡ στέψις τοῦ ἡρῴου τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων**, - **ἡ στέψις τοῦ βασιλέως - τοῦ αὐτοκράτορος** (ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον), - **ἡ στέψις τῶν νεονύμφων**· ‖ δημ. ἡ τελετὴ τοῦ γάμου : **ἤμουνα στὴ στέψη τους.**

**στέωμεν** α' πληθ. ὑποτ. ἀόρ. β' τοῦ ἵστημι βλ.λ. : Ἰλ.Χ 231 **ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.**

**στηβύσσειν** Ἡσ. «ἀδολεσχεῖν».

**στήγανον** γλωσσ. στέγασμα.

**στήγων** πάπ. ἀντὶ στήκων, μτχ. τοῦ στήκω βλ.λ. : **εἴπῃ αὐτὸς παρὼν καὶ στήγων.**

**στήδην** ἐπίρρ. μτγν. ἀντὶ στάδην βλ.λ., κατὰ τὸ βάρος, μὲ τὸ ζύγι : Νίκ.Ἀλεξ.327 **ἠὲ νίτρου στήδην ὀδελοῦ πόρε τριπλόον ἄχθος Εὐτριβέος.**

**στηδόν** Ἡσ. «γλαυκόν».

**στήῃς, στήῃ** ἐπ. β' κ. γ' ἑν. ὑποτ. ἀόρ. β' τοῦ ἵστημι βλ.λ. : Ἰλ.Ρ 30, αὐτ.Ε 598.

**στηθάγχη** (ἡ) νεώτ. πάθησις τῆς καρδίας χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἄλγους κατὰ τὴν προκάρδιον χώραν ἐξαπλουμένου πρὸς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ συνοδευομένου ὑπὸ αἰσθήματος μεγίστης ἀγωνίας, ἅ. στενοκαρδία.

**στηθαῖον** (τὸ) (στῆθος) σχόλ. κ. νεώτ. θωράκιον προφυλακτικόν, προμαχών, ἔπαλξις : Σχόλ.Εὐρ. Φοίν.1180· ‖ νεώτ. προπέτασμα ὀχυρώματος οὗ ὄπισθεν ἵστανται οἱ βάλλοντες· **2**) νεώτ. γεν. πᾶν ξύλινον, μετάλλινον ἢ λίθινον κατασκεύασμα περιβάλλον τὰ ἄκρα γεφύρας, ἐξώστου, παραθύρου, κρηπῖδος ἢ ἄλλου δομικοῦ ἔργου, ὕψους μέχρι περίπου τοῦ στήθους, ἅ. θωράκιον, δημ. παραπέτο, κουρτέλο.

**στηθάρι(ον)** (τὸ) μτγν., μσν. κ. δημ. προτομή, μποῦστος : Ἑρμ.Τρισμ. ἐν Rev.Phil.32,260 **στηθάριον ἐπὶ βάσεως**· **2**) μτγν. κ. μσν. προστερνίδιον, προφυλακτικὴ σκέπη πολεμικοῦ ἵππου : Λέων Σοφ.5,4· ‖ δημ. **στηθάρι** γεν. προστερνίδιον.

**στηθεῖον** (τὸ) μσν. ὀχυρωματικὸν ἔργον ὕψους μέχρι περίπου τοῦ στήθους, ἅ. στηθαῖον βλ.λ.1) : Μοσχόπ. «γεῖσσον καὶ γείσσωμα, τὸ προῦχον τοῦ ὑπερθύρου, ἤγουν τὸ κοινῶς στηθεῖον» : Ἀνών. Combefis.in Lecapeno 47 **συνέτριψαν τά τε βόθρα καὶ τὰ στηθεῖα λεγόμενα.**

**στήθειος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στῆθος, ὁ τοῦ στήθους, ἅ. στηθικός : Εὐστ.1189,54.

**στηθιαῖος**-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στῆθος, ὁ τοῦ στήθους, ὁ στηθικός : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ 765· **2**) γλωσσ. ὁ εὐρύστερνος· **3**) Ἐπιγρ. **στηθιαῖοι ἀνδριάντες** (πιθ ἀσπίδες ἢ θώρακες).

**στηθίας** (ὁ) εἶδος πτηνοῦ· Ἡσ. «ὄρνις ποιός».

**στηθίδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στῆθος βλ.λ., ἅ. στηθίον : Φρύν 361, Σουΐδ.

**στηθικός**-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στῆθος, ὁ τοῦ στήθους ἢ ὁ ἐπὶ τοῦ στήθους : Ἀριστλ ΖΜ 666b,7 **ἔστι δ' ἡ καρδία . . κατὰ μέσον τοῦ στηθικοῦ τόπου,-στηθικὰ νοσήματα, - στηθικὰ πτερύγια ἰχθύος**· **2**) νεώτ.κ.δημ ὁ φυματικός, ὁ χτικιασμένος βλ.λ.

**στηθίν** (τὸ) πάπ. πιθ. ἀντὶ στηθίον βλ.λ., κόσμημα τοῦ στήθους.

**στηθίον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στῆθος βλ.λ ἄνευ ὑποκορ σημ. : Ἀλεξ.98,13, Ἀριστλ.Φυσιογν.810a,23 **ὅσοι δὲ τὰ στηθία ἔχουσι μεγάλα καὶ διηρθρωμένα.**

**στηθιστήρ**-ῆρος (ὁ) προστερνίδιον, ἅ. στηθάριον· γλωσσ. ἱμὸς ἵππων περὶ τὸ στῆθος».

**στηθογράφος** (ὁ) νεώτ. φυσιολ. αὐτογραφικὸν ὄργανον πρὸς ἀναγραφὴν τῆς περιφερικῆς διαπτύξεως τοῦ θώρακος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀναπνευστικῶν κινήσεων.

**στηθοδέρνομαι** μσν. κ. δημ., ἀόρ. **ἐστηθοδάρθη(κα)**, κτυπῶ, δέρνω τὸ στῆθός μου ἕνεκα θλίψεως, στερνοκοποῦμαι, στηθοκοποῦμαι, ἅ. στηθοχτυπιέμαι : Ἐρωτόκρ.1,939 **ἐστηθοδάρθηκεν ὀμπρός, κι ἀπόκεις ἀρχινίζει.**

**στηθοδέσμη** (ἡ) ὁ στηθόδεσμος βλ.λ.1) : ΕΜ 749,44.

**στηθοδεσμία** (ἡ) μτγν. ὁ στηθόδεσμος : Σωρ.1,55.

**στηθοδέσμιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στηθόδεσμος βλ.λ.1) : ΕΜ 749,40.

**στηθοδεσμίς**-ίδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ στηθόδεσμος βλ.λ.1) : ΠΔ Ἱερ.2,32 **μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς**, Φλέγ ἀπ 36,1J **ἔλαβε παρ' αὐτῆς καὶ τὴν στηθοδεσμίδα**, Γαλ.18(1),823 **τὴν Σωστράτου ὀρθίαν στηθοδεσμίδα, ἣν τινες τέτρατον καλοῦσιν**, Ψελλ.Πον.183.

**στηθόδεσμος** (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ περὶ τὸ στῆθος τῶν γυναικῶν εἰδικὸς ἐπίδεσμος ὁ συγκρατῶν τοὺς μαστοὺς πρὸς τὰ ἄνω, στηθοπάννι, μποῦστος, σουτιέν : Πολυδ.7,66· **2**) εἶδος ἐπιδέσμου : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.48,49· **3**) νεώτ. ὁ περὶ τὸν θώρακα ἢ τὴν ὀσφὺν πλατὺς ἐλαστικὸς ζωστὴρ τῶν γυναικῶν, ὁ κορσές· **4**) νεώτ. ἰατρ. εἰδικὸν ὀρθοπεδικὸν ὄργανον περιβάλλον τὸν κορμὸν ἀπὸ τῆς λεκάνης μέχρι τῶν ὤμων πρὸς στήριξιν καὶ ἀκινητοποίησιν τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἐπὶ διαφόρων παθήσεων αὐτῆς ἢ καὶ πρὸς διόρθωσιν στρεβλοτήτων αὐτῆς.

**στηθοειδής**-οῦς-ές ὁ στρογγύλος δίκην στήθους, ὡς τὸ στῆθος : Ἱππ.Νούσ.2,47 **στ- μαχαιρίς.**

**στηθοκατάρρους** (ὁ) νεώτ. ἰατρ. κατάρρους τοῦ στήθους, τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἅ. τραχεῖτις, τραχειοβρογχῖτις : **χρόνιος στηθοκατάρρους** (ἡ χρονία βρογχῖτις).

**στηθοκοποῦμαι**-έομαι νεώτ., δημ. κ. **στηθοκοπιοῦμαι** κ. **-ἐμαι** μέσ. ἀμτβ. τύπτω, κτυπῶ, δέρω τὸ στῆθός μου ἐκ θλίψεως, λύπης, ἅ. στερνοκοποῦμαι, στηθοδέρνομαι.

**στηθοκόρυζα** (ἡ) μσν. εἶδος κορύζης : Δημήτρ.Πεπ.Ἱερακ.1,67 **εἴδη ἐστὶ κορύζης δ' . . λαθροκόρυζα καὶ στηθοκόρυζα.**

**στηθόκυρτος**-ον σχόλ. ὁ κυρτὸς τὸ στῆθος, ὁ ἔχων κύρτωσιν τοῦ στήθους : Σχόλ.Κλήμ.Ἀλ.132,30.

**στηθολαβῶ**-έω ΕΜ 200,37 ἀντὶ τιτθολαβῶ βλ.λ.

**στηθολαλιά** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παθολογικὸν στηθοσκοπικὸν ἢ στηθοακουστικὸν σημεῖον παρατηρούμενον κατὰ τὰς περιπτώσεις μεγάλων καὶ ἐκτεταμένων πλευριτικῶν ἐξιδρωμάτων, ἅ. σπηλαιώδης φωνή.

**στηθομελής-οῦς-ές** μτγν. κ. μσν. ἐπὶ τοῦ τέττιγος, ὁ ἐκ τοῦ στήθους ἐκπέμπων μελῳδίαν : Γρηγ. Νοζ.'Ωδ.2,86, 'Αν.Κρ.Παρ.4,350,8.

**στηθομετρικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μέτρησιν τοῦ στήθους, τοῦ θώρακος.

**στηθόμετρον** (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν τῆς περιμέτρου τοῦ θώρακος κ. ἰδ. τῆς ἀπολύτου καὶ τῆς σχετικῆς διασταλτικότητος τῶν ἡμιθωρακίων.

**στηθόπαννο** (τὸ) δημ. κ. **στηθοπάννι** (τὸ) ἰδ. κτ. πληθ. οἱ πρὸς συγκράτησιν τῶν γυναικείων μαστῶν δύο μικροὶ στηθόδεσμαι, σουτιέν.

**στηθόπονος** (ὁ) δημ. ἄλγος, πόνος κατὰ τὸ στῆθος, στερναλγία.

**στῆθος-ους-εος** (τὸ) (ἵστημι) κ.μσν. κ.νεώτ., δημ. κ. (ἀ)στήθι, πληθ. **στήθη** κ. **(ἀ)στήθια,** τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ θώρακος ἀμφοτέρων τῶν φύλων, διαιρούμενον εἰς δύο μαστοὺς (εὕρηται ἅπαξ π. Πίνδ., δὶς π. Βακχ., δὶς π. Αἰσχ. κ. οὐδέποτε π. Σοφ.κ. Εὐρ.) : 'Ιλ.Δ 480 **βάλε στῆθος παρὰ μαζόν,** αὐτ.Ε 41, αὐτ.19, αὐτ.Θ 326, αὐτ.Τ 285 **στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρήν,** Πλάτ.Τιμ.69Ε, αὐτ.79C, αὐτ.Πρωτ. 352Α **τὰ στήθη καὶ τὸ μετάφρενον ἐπίδειξον,** 'Αριστλ.Ζ| 493a,12 **μετὰ τὸν αὐχένα ἐν τοῖς προσθίοις στῆθος, διφυὲς μαστοῖς,** αὐτ.ΖΜ 688a,13, ΚΔ Λουκ.18,13 **ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων,** αὐτ.23,48, Πάπ. **ὁ δεῖνα οὐλὴ στήθι μέσῳ,** 'Ερωτόκρ.2,351 **ἐκρέμουνταν τοῦ λιονταριοῦ τὰ πόδι' ὀμπρὸς στὰ στήθη,** αὐτ.2287 **ὀμπρὸς στὸ στῆθος σφίγγουσι τὰ δυνατὰ κοντάρια,** Πολίτ. 'Εκλ.Τραγ.14,3 **τραβοῦν γυναῖκες τὰ μαλλιά, δέρνουν τ' ἄσπρα τους στήθια,** Σολωμ.Κρητ.19,2· κ. ἐπὶ τῶν ζῴων : 'Ιλ.Λ 282 **ἄφρεον δὲ στήθεα** (ἵππων), αὐτ.Π 163, Ξεν.Κυν.4,1, 'Αριστλ.Ζ| 496a,9 **κατὰ τὸ στῆθος ὁμοίως ἁπάντων τῶν ζῴων,** αὐτ.15, Σωρ.2,41 **στῆθος φάσσης ἐφημένης,** Πάπ. **κάμηλος ἐν τῷ στήθει καυτήριον·** ‖ ὡς ἕδρα τῆς φωνῆς καὶ τῆς πνοῆς : 'Ιλ.Γ 221 **ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἵη,** αὐτ.Δ 430 **ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν,** αὐτ.Ι 610 **εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ ἐν στήθεσσι μένῃ,** Βάκχ.1,15, Αἰσχ.'Επτ.563 **ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων·** ‖ συνηθέστ. ὡς ἕδρα τῆς καρδίας : 'Ιλ.Α 189 **ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσιν . . μερμήριξεν,** 'Οδ.Α 341 **ἥ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι . . κῆρ',** Σαπφ.2,6· ‖ συνεκδ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁλόκληρος ὁ θώραξ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὀργάνων : 'Ιππ.Προρρ.1,70, 'Αριστφ.Νεφ.1012, αὐτ.1017 **ἕξεις . . ὤμους μικρούς, στῆθος λεπτόν,** Θουκ.2,49 **κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ,** Διοκλ.Καρ.ἀπ.142, Σωρ.1,70Β, Πάπ., **- νοσήματα τοῦ στήθους·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἰδ. κτ. πληθ. **στήθη** κ. **(ἀ)στήθια,** κ. κτ. ἑν. **στῆθος** ἐπὶ γυναικός, οἱ μαστοὶ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοὺς πρὸς τὸν τράχηλον μέρος τοῦ θώρακος : 'Ιππ.Γυν.2,133, **- λευκὰ - μεγάλα - ἰσχνὰ στήθη·** **3)** νεώτ. κ. δημ. τὸ πρόσθιον μέρος ἐνδύματος τὸ καλύπτον τὸν θώρακα : **εἶχε τὸ στῆθος γεμάτο παράσημα, - πουκάμισο μὲ διπλὸ στῆθος·** **4)** κ. νεώτ. μτφ. τὸ στῆθος ὡς ἕδρα τῶν αἰσθημάτων, τῶν παθῶν καὶ τῆς διανοίας, συχν. π. 'Ομ. πάντοτε ἐν τῷ πληθ. : 'Ιλ.Α 83 **ἔχει κότον, . . , ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι,** αὐτ.Β 142 **θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,** αὐτ.Δ 309, αὐτ.Ε 125, αὐτ.Ρ 570 **θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,** 'Οδ.Γ 18, Πίνδ.ἀπ.21Β, Βάκχ.10,54, Πλάτ. Φαῖδρ.236C **πρὶν ἂν σὺ εἴπῃς ἃ ἔφησθα ἐν τῷ στήθει ἔχειν,** αὐτ.235C, Κάλβ.'Ωδ.7,2,4 **διαπρεπῆ σοὶ ἀθάνατοι | ἔδωσαν τῶν ἀνθρώπων | καὶ ἀτίμητα δῶρα | ἀγάπην, ἀρετήν, | εὔσπλαχνον στῆθος·** ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐν φρς **προτάσσω τὰ στήθη μου** ῥιψοκινδυνεύω, ἀγωνίζομαι ὑπέρ τινος : **στῆθος πρὸς (ἢ μὲ) στῆθος** (ἐπὶ πάλης, ἢ ἄλλου ἀγωνίσματος, ἐκ τοῦ συστάδην, οἱονεὶ ἐν ἐναγκαλισμῷ μετὰ τοῦ ἀντιπάλου)· ‖ μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. φρ. ἀπὸ ἢ ἐκ στήθους ἀπὸ μνήμης, ἀπέξω : Σωκρ.Σχ.'Εκκλ.'Ιστ.7,22 **τὰ ἱερὰ γράμματα ἀπὸ στήθους ἀπήγγειλεν,** Τζέτζ.Χιλ.1,277, αὐτ. 10,339 **ἐκ στήθους ταῦτα γράφειν·** πρβλ. ἀποστηθίζω· **4)** ἡ ἀγκάλη, ἡ ἀγκαλιά : ΚΔ 'Ιω.13,25 **ἐπιπεσὼν δὲ . . ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ 'Ιησοῦ λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν;,** αὐτ.21,20· **5)** τὸ στέρνον βλ.λ.5) : 'Ιππ.'Αρθρ.14· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ζῴων κ. ἰδ. πτηνῶν, αἱ περὶ τὸ στέρνον λευκαὶ σάρκες· **6)** τὸ πρὸς τὰ ἄνω προέχον μέρος τοῦ ποδός : 'Ιππ.'Αρθρ.55, αὐτ.58, αὐτ.'Επιδ.4,1, 'Αριστλ.Ζ| 494a,13 **τὸ δ' ἐμπρόσθιον τοῦ ποδὸς τὸ μὲν ἐσχισμένον δάκτυλοι πέντε, τὸ δὲ σαρκῶδες κάτωθεν στῆθος,** Ροῦφ.'Ονομ.125· ‖ τὸ ὑπὸ τὰς ἐκφύσεις τῶν δακτύλων ἐπανεστηκὸς σαρκῶδες μέρος τῆς παλάμης τῆς χειρός : Ροῦφ. 'Ονομ.86, Γαλ.14,704· ‖ παλάμη χειρός, ἀμφ. ἐν 'Ιππ.'Οστ.9· πρβλ. προστηθίς· **7)** οἴδημα, ἐξοίδημα, πρήξιμο : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,6 **στήθη ἐν τῷ ἥπατι·** **8)** λόφος ἢ ὕφωμα σχήματος στήθους, ἐκ συσσωρεύσεως ἄμμου ἢ χώματος παρὰ ποταμὸν ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν : Πολύβ.4,41,3 **καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ ναυτικοὶ Στήθη,** Πάπ. **στήθους ἐπιστάντος·** ‖ νεώτ. ναυτ. ἀμμώδης ἢ χαλικώδης ὑποβρύχιος ἔξαρσις τοῦ βυθοῦ ἐν ποταμῷ ἢ τῇ θαλάσσῃ, ἔχουσα συνήθ. ὁμαλὴν καὶ εὐρεῖαν τὴν ἐπιφάνειαν, ὁ μπάγκος· **9)** νεώτ. ναυτ. τριγωνικὸν ἰσοσκελὲς ἐπίρραμμα ῥαπτόμενον ἐκ τῆς βάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ μέσον τῆς κορυφαίας τετραγώνου ἱστίου, τὸ σταυρογάζι· ‖ ὁ κατὰ τὸ μέσον τῆς κεραίας σχηματιζόμενος ὄγκος παντὸς τετραγώνου ἱστίου ἐν πτύξει.

**στηθοσκόπησις-εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **στηθοσκοπία** ἡ δι' ἀκροάσεως, ἢ διὰ τοῦ στηθοσκοπίου ἐξέτασις τῆς θωρακικῆς κοιλότητός τινος πρὸς διάγνωσιν διαφόρων νοσημάτων τῶν βρόγχων καὶ τῶν πνευμόνων.

**στηθοσκοπία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ στηθοσκόπησις.

**στηθοσκοπικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στηθοσκόπησιν· ἐπίρρ. **-κῶς.**

**στηθοσκόπιον** (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ἰατρικὸν ὄργανον δι' ἀκρόασιν τῶν ἤχων τῶν ἐν τῷ θώρακι σπλάγχνων πρὸς διαγνωστικοὺς σκοπούς.

**στηθοσκοπῶ-έω** νεώτ. ἐπὶ ἰατροῦ, ἐξετάζω δι' ἐπικρούσεως καὶ ἀκροάσεως ἢ διὰ τοῦ στηθοσκοπίου τοὺς ἤχους τῶν ἐν τῷ θώρακι ὀργάνων πρὸς διαγνωστικοὺς σκοπούς· **2)** ῥηματ.π. στηθοσκόπησις, στηθοσκοπία.

**στηθούρι** (τὸ) δημ. τὸ στῆθος βλ.λ.5), αἱ περὶ τὸ στέρνον λευκαὶ σάρκες τῶν ζῴων καὶ τῶν πτηνῶν.

**στηθοῦχος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. ἀγόμενον διερχόμενον ὑπὸ τὸ πόδωμα, ἀπολῆγον εἰς φέλιον κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ στήθους βλ.λ.9) καὶ ἀνέλκον πρώραθεν τετράγωνον ἱστίον, ὅταν τοῦτο πτυσσόμενον συσσωρευθῇ κατὰ τὸ μέσον τῆς κεραίας.

**στηθοφωνόμετρον** (τὸ) νεώτ.ἰατρ. ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν τῆς ἐντάσεως τῶν ἤχων τῆς καρδίας.

**στηθοχτυπιοῦμαι** δημ. κ. **-ιέμαι** στηθοκοποῦμαι, στερνοκοποῦμαι, κόπτομαι.

**στηθύνιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στῆθος, μικρὸν στῆθος (ἀποδοκιμαζόμενον ὑπὸ τοῦ Φρυν.361), Πολυδ.2,162 «τὸ στηθῶν μέσον» : Εὔβουλ.150,4 **παχέων ἀρνίων στηθύνια,** 'Εφιππ.3,7, ΠΔ 'Εξ.29,26 **καὶ λήψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως,** 'Επιγρ.

**στηθωτός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἔχων στῆθος· ‖ ὁ ἔχων σχῆμα στήθους : **στηθωτὸν ἱστίον** (τὸ εἰς τὴν κεραίαν συνεπτυγμένον καὶ σχηματίζον κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς ἐξόγκωσιν).

**στήκω** μτγν. κ. μσν. ἐνεστ. σχηματισθεὶς ἐκ τοῦ ἕστηκα, παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ., ἵσταμαι, στέκω,

στέκομαι ΠΔ Βασ.3,8,11 οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ΚΔ Μᾶρκ.11,25 ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, αὐτ.Ρωμ.14,4, αὐτ.Κορινθ.1,16,13, Ἐφραὶμ Σύρ.1,195D, Ἱππιατρ.69, Στουδ.Θεόδ.359D, Φώτ.Βιβλ.62,33,35, ASS Μαΐου 3,37,25· κ. προστ. στῆκε : Πάπ.· κ. κτ. μτχ. : Πάπ. παρὼν καὶ στήγων [sic]· πρβλ. ἑστήκω.

**στήλη** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. στάλα, αἰολ. στάλλα ὀγκόλιθος χρησιμεύων ὡς στήριγμα ἢ ἀντηρὶς τοίχου : Ἰλ.Μ 259 στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον [ἀντηρίδας τοῦ τείχους]· || ὀγκόλιθος ἐκ βραχώδους κρυστάλλου, ἐν ᾧ κοιλαινομένῳ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον τοὺς τεταριχευμένους νεκρούς : Ἡρ.3,24 ἔπειτα δὲ οἱ περιστᾶσι στήλην ἐξ ὑέλου πεποιημένην κοίλην· . . ἐν μέσῃ δὲ τῇ στήλῃ ἐνεὼν διαφαίνεται ὁ νέκυς· || γεν. εὐμεγέθης λίθος ἢ καὶ ξύλον ὡς βάθρον, βάσις : Ἀνδοκ.1,38 καθέζεσθαι μεταξὺ τοῦ κίονος καὶ τῆς στήλης ἐφ' ᾗ ὁ στρατηγός ἐστιν ὁ χαλκοῦς, Ἐπιγρ. κόρη χρυσῆ ἐπὶ στήλης, Ἐπιγρ. στῆλαι ξύλιναι· 2) κ. νεώτ. λίθος εὐμεγέθης ἢ πλὰξ ἐκ λίθου ἢ καὶ ἄλλης ὕλης, ἑστημένος ὄρθιος μετ' ἐπιγραφῆς πρὸς οἱανδήποτε σήμανσιν, ἰδ. καλλιτεχνικῶς εἰργασμένη ἐπιμήκης πλάξ, συνήθ. ἐκ μαρμάρου, ἱδρυομένη ἐπὶ τοῦ τάφου, ἐπιτύμβιος στήλη : Ἰλ.Λ 371, αὐτ.Π 457 τύμβῳ τε στήλῃ τε, αὐτ.Ρ 434, αὐτ.Ν 437, Ὀδ.Μ 14 τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες, Ἱππῶν.15, Σιμων.183, Πίνδ.Ν 4,81 στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν [μτφ. ἐπὶ ποιητοῦ], Θουκ.1,93 στῆλαι ἀπὸ σημάτων, αὐτ.2,43, Πλάτ.Νόμ.873D μήτε στήλαις μήτε ὀνόμασι δηλοῦντας τοὺς τάφους· 3) λιθίνη ἢ μεταλλίνη ἐπιμήκης καὶ ὀρθογώνιος πλάξ, ἑστημένη ἐν δημοσίῳ τόπῳ καὶ φέρουσα ἐπιγεγραμμένας ἐξιστορήσεις μαχῶν, ἀφιερώσεις, εὐχαριστίας, συνθήκας, ψηφίσματα, νόμους, ἀποφάσεις ἢ τὰ ὀνόματα τῶν καταδικαζομένων ἐπὶ διαφόροις ἐγκλήμασιν κτλ. : Ἡρ.2,102 ὅτεων δὲ ἀμαχητὶ . . παρέλαβε τὰς πόλιος, τούτοισι δὲ ἐνέγραφε ἐν τῇσι στήλῃσι, αὐτ.106, αὐτ.4,87, αὐτ.6,14, Ἀριστφ. Ἀχ.727 ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην μέτειμ' ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τἀγορᾷ, αὐτ.Λυσ. 513, Θουκ.5,56, αὐτ.47 τὰς . . ξυνθήκας . . ἀναγράφας ἐν στήλῃ λιθίνῃ, Ἀνδοκ.1,51 ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν [πρὸς ἀτιμίαν καὶ ὄνειδος], αὐτ.96 καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης, αὐτ.3,34, Λυσ.30,17 τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβεων καὶ τῶν στηλῶν, Πλάτ.Κριτί.120A δικάσεις . . κατὰ τοὺς ἐν τῇ στήλῃ νόμους, Δημ.121 γράμματα τῶν ὑμετέρων προγόνων, ἃ . . κατέθεντ' εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες· 4) αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀναγραφόμενον ἐπὶ τῆς στήλης, συμβόλαιον, συμφωνία : Ἀριστφ. Ὄρν.1051 ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην, Λυσ.30,21 κατὰ τὰς στήλας ἃς οὗτος ἀνέγραψε [κατὰ τὴν συμφωνίαν], Ἰσοκρ.4,176, Δημ.209 τὰς στήλας καθελεῖν . . τὰς πρὸς Θηβαίους, αὐτ.495 λαβέ μοι .. τῆς στήλης τἀντίγραφα, Πολύβ.26,1,4 παραβῆναι τοὺς ὅρκους, . . τὰς στήλας· 5) λιθίνη πλάξ, τριγωνικοῦ συνήθ. σχήματος, ἐπιτιθεμένη ἢ ἐντειχιζομένη ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων ἀκινήτων, ἅ. ὅρος βλ.λ.3] : Πολυβ.3,85· πρβλ. στίζω· 6) τὸ ὁροθέσιον, τὸ ὁρόσημον, ἅ. ὅρος : Ξεν.Ἀν.7,5,13 οἱ κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες στήλας ὁρισάμενοι τὰ καθ' αὑτοὺς ἐκπίπτοντα ἕκαστοι λῄζονται, Ψήφισμα π. Δημ.278 στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους· || ἑκάτερον τῶν τερμάτων τοῦ σταδίου ἢ ἱπποδρόμου, ἅ. νύσσα, καμπτήρ, τέρμα : Σοφ.Ἠλ.720 κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, αὐτ.744, Ξεν.Συμπ.4,6 ἁρματηλατοῦντα δεῖ ἐγγὺς μὲν τῆς στήλης κάμψαι· ὅθ. φρ. π.Λυσ.ἀπ.1,4 περὶ στήλην διαφθείρεσθαι· 7) στῆλαι Ἡράκλειαι βλ. ἡράκλειος 1)· πρβλ. Στράβ.3, 5,5· || στῆλαι Διονύσου ὡς γεωγρ. ὄν. ὄρη ἐν Ἰνδίαις, δι' ὧν σημειοῦνται τὰ ὅρια περιηγήσεως τοῦ Διονύσου : Διον.Περ.623· 8) νεώτ. καταχρηστ. ἀντὶ στῦλος, κίων βλ.λ. : αἱ στῆλαι τοῦ Ὀλυμπίου Διός· 9) μτγν. κ. μσν. ἀνδριάς, ἄγαλμα κ. ἰδ. τὸ ἐπὶ λιθίνου βάθρου στήλης τεθειμένον : Θεοφάν.Συνεχ.4,34, ΚΜσνασσα.11 Σερούχ τε πρῶτος ἤρξατο χρῆσθαι γλυπτοῖς καὶ στήλαις· || κ. γεν. ἐπὶ παντὸς ἀπεικάσματος, ἀγάλματος, εἰκόνος : Κοσμ.335D στήλας αὐτοῦ χαλκᾶς ἑώρακα, Κωδ.Ὀφφ.6,25 καὶ ἕτερον δὲ [φλάμμουλον] τὴν τοῦ βασιλέως ἔχον στήλην ἔφιππον· 10) μτγν. κ. νεώτ. σωρὸς ὁμοειδῶν συνήθ. πραγμάτων τεθειμένων ἐπ' ἄλληλα εἰς σχῆμα στήλης : ΠΔ Γέν.19,26 καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐγένετο στήλη ἁλός, - στήλη ἅλατος, στήλη πλίνθων - βιβλίων· 11) μτγν. κ. μσν. μτφ. ὄγκος, μέγεθος : Μηναῖ.1,3 Ἑσπ.Ὠδ.8 στήλην κακίας τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες· 12) νεώτ. ἀνατ. στήλη σπονδυλικὴ βλ. σπονδυλικός· 13) νεώτ. ἠλεκτρικὴ στήλη δύο ἢ πλειότερα ἠλεκτρικὰ στοιχεῖα συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα καὶ μετατρέποντα εἰς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐνέργειαν ἀναπτυσσομένην ἐκ χημικῆς τινος ἀντιδράσεως· 14) νεώτ. τυπογραφ. ἕκαστον τῶν διαμήκων τμημάτων εἰς ἃ διαιρεῖται τὸ περιεχόμενον ἑκάστης σελίδος διὰ μελανῶν ἢ λευκῶν γραμμῶν, ἡ κολώνα· 15) νεώτ. ναυτ. στήλη ἱστοῦ τὸ κατώτερον τμῆμα τοῦ ἱστοῦ τῶν πλοίων τὸ στερεούμενον ἐπὶ τοῦ σκάφους καὶ πρὸς προέκτασιν τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται τὰ ἐπιστήλια, ἡ κολόμπα· 16) νεώτ. ναυτ. τακτικ. σχηματισμὸς πολεμικῶν πλοίων τεταγμένων ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς καὶ κατ' ἴσας ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις : στόλος τεταγμένος κατὰ στήλας (ὁ ἀποτελούμενος ἐκ μοιρῶν τεταγμένων εἰς στήλας ἀπεχούσας ἀπ' ἀλλήλων κατ' ἀπόστασιν ὀνομαζομένην διάστασιν), - στήλη τοῦ κέντρου - τῆς δεξιᾶς πτέρυγος - τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος [ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὁδηγόν].

**στήληκα** Ἡσ. «τὴν νύσσαν».

**στηλίδιον** (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στήλη βλ.λ.2), μικρὰ ἐπιτύμβιος στήλη : Θεόφρ.Χαρ.21,9 κυναρίου . . Μελιταίου τελευτήσαντος . . μνῆμα ποιῆσαι, καὶ στηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι· 2) ἀντὶ στήλη βλ.λ.6), ὁρόσημον· Ἡσ «σύνορον»· 3) νεώτ. ναυτ. ξύλινον ἢ ἐκ σιδηροσωλῆνος ἐπίμηκες καὶ κολουροκωνικὸν δοράτιον ἑστημένον ὑπὸ ἐλαφρὰν κλίσιν εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης τῶν πλοίων καὶ χρησιμεῦον πρὸς ἔπαρσιν τῆς ἐθνικῆς σημαίας, τὸ στοντάρδο· || ὅμοιον ἀλλὰ μικρότερον δοράτιον ἑστημένον εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς πρῴρας πρὸς ἔπαρσιν τοῦ ἐπισήμου.

**στηλιδωτός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἔχων στηλίδα : στ. πλοῖον [ἱστιοφόρον ἔχον στηλίδα ἢ παραστήλιον, δημ. καράβι μὲ πίπολο ἢ μὲ ἀρμπορέττο].

**στηλίον** (τὸ) Ἐπιγρ. ἅ. στηλίδιον βλ.λ.

**στηλίς-ῖδος** (ἡ) κ. νεώτ., γενικ. κ. στηλῖδος κ. στηλεῖδος, αἰτ. πληθ. στηλῖδας [Ἐπιγρ.] ὑποκορ. τοῦ στήλη, ἅ. στηλίδιον βλ.λ.1) : Ἐπιγρ. σὺ δολιχὴ παρ' ὁδὸν σε γραφὴ στηλεῖδος ἐρύξει, Στράβ.3,5,5 [ἰδ. γρ. ἀντὶ στυλίς]· 2) μικρὸς ἱστὸς ἐν τῇ πρύμνῃ πλοίου : Πολύβ.1,90 [ἰδ. γρ. ἀντὶ στυλίς]· || νεώτ. ναυτ. μικρὰ στήλη ἱστοῦ εἰς τὴν πρύμναν πλοίου ἢ μικρὸς ἐπίβολος ἱστός, τὸ πίπολο, ἀρμπορέττο· 3) εἶδος ἀριθμοῦ, ἅ. δοκίς βλ.λ.5) : Ἰάμβλ.Νίκ.Ἀριθμ.95P.

**στηλίτευμα-ατος** (τὸ) [στηλιτεύω] μτγν. κ. μσν. κ. νεώτ. δριμεῖα ἐπίπληξις, βαρεῖα κατάκρισις δημοσίᾳ γινομένη, ὀνειδισμός, στιγματισμός : Πολυβ.6,181, Ἐφραὶμ Σύρ.3,519B, Στουδ.Θεόδ.405B.

**στηλίτευσις-εως** (ἡ) (στηλιτεύω) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στηλιτεύω, ἡ ἀναγραφὴ τοῦ ὀνόματός τινος ἐπὶ στήλης πρὸς διασυρμόν, δυσφήμησιν : Εὐστ.Πον.225,21 **τὴν κατὰ μέρος ἠκριβωμένην ἐπὶ σοὶ στηλίτευσιν** : Βλ. Δαμασκ.ΙΙ,10Β· **2**) νεώτ. συνεκδ. δριμεῖα ἐπίπληξις, κατάκρισις, βαρὺς ὀνειδισμός, στιγματισμός.

**στηλιτευτής** (ὁ) (στηλίτευμα) μσν. ὁ στηλιτεύων, ὁ ἐπιπλήττων δριμέως, ὁ στιγματίζων : Ἀρσέν.Κερκ.ἐν Κερκυραϊκ.Ἀνεκδ.21,22 (ἔκδ.Λ) **στηλιτευτὴς τῆς πλάνης.**

**στηλιτευτικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στηλίτευσιν, ὁ στηλιτεύων, ὁ στιγματίζων, ὁ ὀνειδιστικός : Βασ.2,896Α **στηλιτευτικαῖς ἐπιστολαῖς,** Εὐστ.Πον 244,15 στ- ἀνήρ.

**στηλιτεύω** (στήλη) μτγν. κ. νεώτ. ἀναγράφω τι ἐπὶ στήλης πρὸς γνωστοποίησιν : Πλούτ.Ἠθ.354Β **στηλιτεῦσαι τὴν κατάραν**· ‖ κ. μσν. ἀναγράφω, δηλῶ, ἀναφέρω, ἐξιστορῶ : Θεοφύλ.Σ 1,11,8, αὐτ.3,14,11· κ. παθ. : Φιλόχ.ἀπ.111 **τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη,** Φίλ.2,2 **τὰς ἀρετὰς ἐν ταῖς γραφαῖς στηλιτεύεσθαι**· **2**) ἀναγράφω τὸ ὄνομά τινος μετὰ τῆς πράξεως αὐτοῦ **ἐπὶ** στήλης **πρὸς διασυρμόν, δυσφήμησιν** καὶ παραδειγματισμὸν αὐτοῦ, **ὁ.** στηλοκοπῶ : Εὐστ.Ἰλ.849,61 «στηλιτεύειν σκωπτικῶς τὸ στήλαις ἐγγράφειν τὰ κατά τινων»: Πολυδ.8,73 **ἐστηλίτευσαν,** Θεοφύλ.Σ 54,21 (ἔκδ.Bonn.) **οὐ στηλιτεύει τὰς δυνάμεις ἡ μάρτυς,** Εὐστ.Πον.339,86 **τὴν ἡμῶν στηλιτεύεις οὐθένειαν,** ASS Σεπτεμβρίου 8,152,62 **τὴν πολυσχιδῆ αὐτῶν ἀσέβειαν στηλιτεῦσαι** τὸ παθ. : Πολυδ.8,73 **ἐστηλιτευμένος** (ὁ ἐστιγματισμένος ὡς ἄτιμος), Ἰάμβλ. Πυθ.35,252 **οἱ ἀπογνωσθέντες ὑπ' αὐτῶν καὶ στηλιτευθέντες** (ἐκτεθέντες εἰς δημοσίαν περιφρόνησιν), Συνέσ.Ἐπιστ.58 **τῶν πρώην ἐστηλιτευμένων βαρύτερα,** Θεοφύλ.Σ 55,22 **τὸ βδέλυγμα στηλιτεύεται**· ‖ νεώτ. συνεκδ. στιγματίζω τινὰ φέρων εἰς τὴν δημοσιότητα ἐπονειδίστους πράξεις αὐτοῦ, ἐπιτιμῶ, **ἐπιπλήττω** τινὰ δημοσίᾳ διὰ κακὴν ἢ ἐπονείδιστον πρᾶξιν αὐτοῦ, ἐξευτελίζω, διασύρω, κατακρίνω μετὰ δριμύτητος· **3**) ρηματ. π. στηλίτευμα, στηλίτευσις.

**στηλίτης** (ὁ) κ. νεώτ., τὸ θηλ.-**ῖτις-ιδος,** ὁ ἀνήκων εἰς στήλην ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς στήλην : Ἀντίπ.Σιδ. ΑΠ 7,424 **ἐπὶ σταλίτιδι πέτρᾳ,** Λουκ.Φιλοφ.11 **ὁ στηλίτης . . λίθος**· **2**) **ἐκεῖνος οὗ τὸ ὄνομα εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ στήλης** πρὸς ὄνειδος, πρὸς διασυρμόν, στιγματισμόν : Ἰσοκρ.16,9 **ἔπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐτὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ στηλίτην ἀναγράφειν,** Δημ.122 **στηλίτας ποιεῖν,** Ἀριστλ.Ρητ.1400a,32 **στηλίτης γεγονὼς ἐν τῇ** ἀκροπόλει· πρβλ. στηλιτεύω· **3**) νεώτ. μοναχὸς ἀσκητεύων ἐπὶ στήλης, **ὁ.** στυλίτης βλ.λ.· **4**) νεώτ. κτ. πληθ. **στηλῖται** ὀνομασ. δοθεῖσα τῷ 1874 εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐξ Ὕδρας πολιτικοῦ Δημ. Βούλγαρη ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν.

**στηλιτικά** (τὰ) νεώτ. ὀνομ. πολιτικῆς ἀνωμαλίας προκληθείσης τῷ 1874 ἐπὶ κυβερνήσεως Δημ. Βούλγαρη, **καθ'** ἣν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ ἠπείλησαν **ὅτι θὰ ἀνεγείρωσι** πρὸ τοῦ βουλευτηρίου στήλην **ἀναγράφουσαν** τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τοῦ συντάγματος ἀσεβησάντων.

**στηλοβάτης** (ὁ) μσν. ὁ ἐπὶ τῆς στήλης **ἀναβαίνων, ὁ.** στηλίτης : Τζέτζ.Χιλ.9,330.

**στηλογράφημα**-ατος (τὸ) (στηλογραφῶ) μσν. ἡ **ἐν τῇ** στήλῃ γεγραμμένη, ἐκτετυπωμένη εἰκών : Κ Μανασσ.Χρον.4789 **τὰ στηλογραφήματα τῶν ἱερῶν προσώπων.**

**στηλογραφία** (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ στηλογραφεῖν, ἐν χρ ἰδ. ἐν **ἐπιγραφῇ** διαφόρων ψαλμῶν : ΠΔ Ψαλμ.55,αὐτ.56 **εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν,** αὐτ.57,αὐτ.58,αὐτ.59, Γρηγ. Ναζ.3,57D· **2**) κ. στηλογράφημα βλ.λ. : Γρηγ. Νύσσ.2,931D, Στουδ.Θεόδ.81Ε **ἡ διὰ τοῦ λόγου στηλογραφία τῆς ἐν πίναξιν ἀξιολογωτέρα,** ASS Αὐγούστ.2,437, 57 **τὴν τῶν εἰκόνων στηλογραφίαν.**

**στηλογραφικός**-ή-όν μσν. ὁ ἐπὶ στήλης ἢ οἱονεὶ ἐπὶ στήλης γεγραμμένος ἢ ἔκτυπος : Γερμ. Λοτρ.Σταυρ.253Β **συμβόλοις στηλογραφικοῖς.**

**στηλογραφῶ**-**έω** μτγν. κ. μσν. ἀναγράφω, ἐπιγράφω τι ἐπὶ στήλης ἢ οἱονεὶ ἐπὶ στήλης : Φίλ. 1,477 **τὸ πάθος τῆς ψυχῆς ἐστηλογράφησεν,** ΨΚωδ.176,4, (ἔκδ.Preg.), αὐτ.189,12, αὐτ.206,17· κ.παθ.: Ἰώσ.ΑΙ 16,6,2, Ἐπιγρ.Στουδ.Θεόδ.304C· ‖ μσν. γεν. γράφω, χαράσσω οἱονεὶ ἐπὶ στήλης : Γρηγ.Νύσσ. 2,1048Α, ASS Αὐγούστ.2,440,7 **στηλογραφοῦμεν τὴν εἰκόνα τοῦ σωτῆρος διὰ χρωμάτων**· κ. παθ.: Γρηγ.Νύσσ.1,294D **στηλογραφηθῆναι ἐν τῇ ἑκάστου ψυχῇ.**

**στηλοειδής**-οῦς-ές μτγν. δ. γρ. ἀντὶ στυλοειδὴς βλ.λ. : Ροῦφ.Ὀνομ.142.

**στηλοκόπας** (ὁ) μτγν. ὁ οἱονεὶ κατατρώγων τὰς στήλας, ἐπίθ. τοῦ **περιηγητοῦ** Πολέμωνος, ὅστις περιερχόμενος **ἀντέγραφε** τὰς **ἐπὶ** δημοσίων μνημείων ἐπιγραφάς : Ἡρόδικ.π.Ἀθήν.6,234D **ἐπεκαλεῖτο δὲ καὶ στηλοκόπας.**

**στηλοκοπῶ**-έω ἐπιγράφω, ἀναγράφω τι ἐπὶ στήλης πρὸς τιμωρίαν : Ὑπερείδ.ἀπ.239· ‖ κ.μτφ. : Δίων Κ 49,9 **αὐτὸς ἑαυτὸν τῇ συγγραφῇ ἐστηλοκόπησε**

**στηλόκρανον** (τὸ) νεώτ.ναυτ. περιφερικῶς σιδηρόδετον τεῦχος ἐκ λίαν σκληροῦ ξύλου ἔχον δύο ὀπὰς καὶ χρησιμεῦον πρὸς σύνδεσιν τοῦ ἐπιστηλίου μετὰ τῆς στήλης τοῦ ἱστοῦ, ὁ τεσταμόρος.

**στηλουργός** μ. ἐν τῷ δωρ. τ. σταλουργὸς βλ.λ.

**στηλοῦχος**-ον Ἐπιγρ. ὁ ἔχων, ἀνέχων στήλην.

**στηλύδριον** (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ στήλη βλ.λ.

**στηλῶ**-όω κ. μον. κ. δημ., δωρ. **σταλῶ-όω,** ἵστημί τι ὄρθιον ὡς στήλην, ἐγείρω, στήνω τι δίκην στήλης : ΠΔ Βασ.2,18,17 **ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων,** Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 7,394 **πέτρον στάλωσε ἐπ' ἠρίῳ,** Πάπ. **στηλοῦν τάφον**· κ. παθ. : ΠΔ Κριτ.18,16 **ἄνδρες . . ἐστηλωμένοι παρὰ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος,** Πισίδ.Γ 3,15,72 **ὥσπερ ἐστηλωμένοι,** Νικ.Χων.Χρον.154D· ‖ δημ. κ. **στυλώνω** κρατῶ, ἔχω τι κατακορύφως ὑψωμένον οἱονεὶ ὡς στήλην : Γρυπ.Σκ.Τερρ.8,12 **μὰ ἡ Ροδόπη ξέφωτη στηλώνει τὴν κορφή της | μεσουρανίς**· ‖ τὸ μέσ. **στηλοῦσθαί τινι** παραρτῶμαι, ἀφοσιοῦμαι **εἴς** τινα : Σουΐδ.· **2**) ἐπιγράφω, ἀναγράφω τι ἐπὶ στήλης : Ἐπιγρ.· κ. παθ. : Ἐπιγρ.· **3**) ὁρίζω, σημειῶ δι' ὁροσήμων : Ἐπιγρ. **στηλοῦν τὴν χώραν**· **4**) ρηματ. π. στήλωμα, στήλωσις.

**στήλωμα**-ατος (τὸ) (στηλῶ) μτγν. στῦλος, κίων : Ἀκύλ.ΠΔ Κριτ.9,6, Θεοδότ.ΔΠ Ἡσ.6,13.

**στήλωσις**-εως (ἡ) (στηλῶ) ἡ ἀναγραφὴ ἐπὶ στήλης, πινακῖδος : Ἐπιγρ. **στήλωσις τοῦ ψηφίσματος**· **2**) ἡ στήλη : ΠΔ Βασ.2,18,18 **ἔλαβε καὶ ἐστήλωσεν αὐτῷ . . τὴν στήλωσιν τὴν ἐν τῇ κοιλάδι.**

**στῆμα**-ατος (τὸ) (ἵστημι) μτγν. κ. νεώτ. τὸ προεξέχον, τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου : Ροῦφ.Ὀνομ.101, αὐτ.Σατ.Γον.5, Πολυδ.2,171· **2**) **ὁ στήμων ἄνθους**· Ἡσ.· **3**) ὡς ναυτ. ὅρος, πιθ. σταμὶν βλ.λ. : Ἡσ.· ‖ νεώτ. ναυτ. ἑκάτερον τῶν δύο ὀρθίων ἐπισήμων τεμαχίων τοῦ σκελετοῦ εἰς ἃ ἀπολήγει ἡ τρόπις τῶν πλοίων, ἤτοι ἡ στεῖρα καὶ τὸ ποδόστημα, δημ. κοράκι· **4**) ὑποστήριγμα, βάσις, βάθρον, ἐν **ᾧ περιστρέφεται ἄξων** : Ἥρων Βελοπ.76,6.

**στημαγορίς** ἀχρ. τ. μ. **ἐν τῷ δωρ. τ. σταμαγορίς.**

**στημάτιον** (τὸ) μτγν. προβολή, ἔμβολον πολεμικῆς τινος μηχανῆς : Ἥρων Διόπτρ.3· **2**) ὑποκορ. τ. τοῦ στῆμα βλ.λ.4) : Ἥρων Βελοπ.78,2.

**στήμεναι** έπ. άπαρφ. άορ. β' τοῦ ἵστημι βλ.λ. : 'Οδ.Ε 414 **οὔπως ἔστι πόδεσσιν στήμεναι.**
**στημίον** [τὸ] πάπ. ἀ. στημνίον βλ.λ.
**στημνίον** [τὸ] μτγν. νῆμα, κλωστή· 'Ησ. «δ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον» : 'Επιγρ., Πάπ.
**στημονάριον** (τὸ) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ στήμων, κάλως, σχοινίον : 'Αρχ.Μαθ.320C **δοκοὺς καὶ στημονάρια παχέα·** **2)** εἶδος μηχανήματος ἐν χρ. οἰκοδομ.· Εὐστ.'Οδ.1533,24 «ἀπὸ δὲ τῶν 'Ομηρικῶν τούτων σταμίνων καὶ τὰ τεκτονικὰ φαίνεται παρῆκται [-ῆχθαι] στημονάρια, ὡς εἴ τις εἴποι σταμινάρια».
**στημόνι** [τὸ] δημ. ὁ στήμων βλ.λ.1, ἀντίθ. ὑφάδι· ‖ φρ. **ποῦ φάδια, ποῦ στημόνια** [δὲν ὑπάρχει σύγκρισις μεταξὺ σαφῶς διαφερόντων πραγμάτων], - **τὰ 'φερε ἴσια ὑφάδι ἴσια στημόνι** [ἐπὶ τῶν σπαταλησάντων τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶν δαπανησάντων ὁλόκληρον τὸ ποσὸν χρημάτων, ὅπερ ἔλαβον διά τινα σκοπόν], παροιμ. **ὁλά 'ναι φάδια τῆς κοιλιᾶς καὶ τὸ ψωμὶ στημόνι, καὶ τὸ καημένο τὸ κρασὶ στῦλος κι ἀντιστυλώνει** [κυριωτέρα τῶν τροφῶν ὁ ἄρτος, καὶ ὁ οἶνος ἀναγκαῖον τονωτικὸν συμπλήρωμα].
**στημονιάζω** δημ. κ. **στημονίζω** ἐντείνω, τοποθετῶ καταλλήλως τὸν στήμονα εἰς τὸν ὑφαντικὸν ἱστὸν πρὸς ὕφανσιν, βάζω τὸ στημόνι στὸν ἀργαλειό· **2)** ρηματ.π. στημόνιασμα.
**στημονίας** [ὁ] [στήμων] ἐν τῇ φρ. **στημονίας κίκιννος** βόστρυχος ὅμοιος μὲ κλωστήν : Κρατῖν.ἀπ.353.
**στημόνιασμα**-ατος [τὸ] δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στημονιάζω βλ.λ.
**στημονίζω** κ.μσν. κ. δημ. Ζωναρ.1680 «λεπτύνω»· ‖ δημ. ἀ.στημονιάζω βλ.λ.1· **2)** μσν. κτ. μτχ. στημονίζων ὁ τρίβων· Εὐστ.'Οδ.1770,64«ἔστι δέ, φασί, ῥάκος μὲν τὸ διερρωγός, τρίβων δὲ τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκύδας, ὃ καὶ στημονίζων οἱ ἰδιῶται φασιν»· **3)** τὸ μέσ. **στημονίζομαι** δημ ὡς τὸ ἐνεργ. στημονίζω, ἐντείνω τὸν στήμονα εἰς τὸν ὑφαντικὸν ἱστὸν πρὸς ὕφανσιν, ἐπὶ τῆς ἀράχνης, ἀρχίζω νὰ ὑφαίνω : 'Αριστλ.Ζ) 623a,9 **ὑφαίνει γὰρ πρῶτον μὲν διατεῖναν πρὸς τὰ πέρατα πανταχόθεν· εἶτα στημονίζεται ἀπὸ τοῦ μέσου.**
**στημονικός**-ή-όν ὁ τοῦ στήμονος ἢ ὁ διὰ τὸν στήμονα : Πάπ. **λίνον στημονικόν.**
**στημόνιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στήμων βλ.λ.1) : 'Αριστλ.Πολιτ.1265b,20 **ἐξ ἑτέρου τὸ στημόνιον ἐρίου γίνεται τῆς κρόκης,** Μάξ.Τύρ.21, 'Απολλδ. Δαμ.Πολιορκ.169,7 **φιάθους ἐκ μικρῶν ξύλων ὑφασμένας, στημόνια ἐχούσας τοὺς κάλας** [ἐν περιθωρ. καλάμους] [δ.γρ. ἀντὶ στήμονα].
**στημόνιος**-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στήμονα βλ.λ.1) ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς στήμονα : Θεόφρ.Φ) 3,18,11 **τὰς στημονίους διαλήψεις φύλλου.**
**στημονονητικός**-ή-όν [στήμων, νέω (2)], μ. **ἐν τῇ** φρ. **τέχνῃ στημονονητικῇ** ἡ τέχνη τοῦ νήθειν, κλώθειν, ἡ κλωστική : Πλάτ.Πολιτ.282Ε, Πολυδ.7,30.
**στημονοφυής**-οῦς-ές ὁ τοῦ εἴδους ἢ τῆς φυῆς τοῦ στήμονος βλ.λ.2), ὁ ὅμοιος πρὸς τὰς κλωστὰς τοῦ στήμονος : Πλάτ.Πολιτ.309Β **στημονοφυὲς νομίσασ' αὐτῶν εἶναι τὸ στερεὸν ἦθος.**
**στημονῶ**-έω Σαλμάσ.π.Τερτυλλ. «στημονεῖν· στήμονα νεῖν, νῆμα κλώθειν».
**στημονώδης**-ους-ες μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς καὶ πυκνοὺς στήμονας βλ.λ.1) : Πλούτ.'Ηθ.966F **τῆς ὑφῆς τὸ μὴ διεχὲς μηδὲ στημονῶδες** [ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τῆς ἀράχνης].
**στημορραγῶ**-έω [ρήγνυμι] ἀμτβ. ρήγνυμαι εἰς τεμάχια, σχίζομαι εἰς ράκη : Αἰσχ.Πέρσ.836 **λακίδες ἀμφὶ σώματι στημορραγοῦσι . . ἐσθημάτων.**
**στήμων**-ονος [ὁ] [ἵστημι] κ. νεώτ., δωρ. **στάμων** ('Αντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,106,6) **τὸ** σύνολον τῶν νημάτων τῶν διατεταγμένων κατὰ μῆκος τοῦ ἱστοῦ καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων περιπλέκεται ἐγκαρσίως ἡ κρόκη βλ.λ. κατὰ τὴν ὕφανσιν, τὸ στημόνι τοῦ ὀρθίου παρ' ἀρχαίοις ὑφαντικοῦ ἱστοῦ : 'Ησίοδ.'Εργ.538 **στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι,** 'Ερμιππ.2, Πλάτ.Κωμ.221 **ἀκλώστους στήμονας,** Πλάτ.Κρατ.388Β **κερκίζοντες δὲ τί δρῶμεν ; οὐ τὴν κρόκην καὶ τοὺς στήμονας συγκεχυμένους διακρίνομεν ;·** **2)** νῆμα, κλωστή : Βατραχομ.183 **στήμονα ἔνησα,** 'Αριστφ.Λυσ.519 **εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,** Θεόφρ.Πυρ.43 **οἱ στήμονες οἱ ἐφόμενοι,** Μέν.ἀπ.892, Γαλ.18(2),73 **φαντασίαι . . οἷον τριχῶν ἢ κρόκης ἢ στήμονος,** Πάπ. **προσεμβαλόντες στήμονα καινόν,** Πάπ. **στήμονος ἡμιμναῖον·** ‖ νεώτ. ναυτ. κτ. πληθ. ἐπιμήκη τμήματα σχοινίου διπλουμένου, ἰδ. δὲ τὰ μεταξὺ δύο τροχίλων συσπάστου τεταμένα μέρη σχοινίου ἢ ἀγομένου· **3)** μτφ. π.Πλούτ.Φωκ.30 **ἐκ παλαιοῦ καὶ σαπροῦ κρεμαμένους στήμονος·** ‖ στήμων **ἐξεσμένος** παρωνύμιον λίαν ἰσχνοῦ ἀνθρώπου : 'Αριστφ.ἀπ.728· **4)** νεώτ. βοταν. τὸ ἄρρεν καὶ συνήθ. ἔμμισχον ὄργανον τοῦ ἄνθους τὸ φέρον τὸν ἀνθῆρα.
**στήνια** [τὰ] θρησκευτικὴ ἑορτὴ τελουμένη τὴν νύκτα τῆς δεκάτης τοῦ μηνὸς Πυανοψιῶνος ἐν τῷ δήμῳ τῆς 'Αττικῆς 'Αλιμοῦντι ὑπὸ τῶν 'Ατθίδων ἐγγάμων γυναικῶν μετ' εὐθυμίας καὶ ἀστεϊσμῶν πρὸς τιμὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἐκ τοῦ "Αδου ἐπανόδου τῆς θεᾶς Δήμητρος· 'Ησ. «ἑορτὴ 'Αθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσιν» : 'Αριστφ.Θεσμ.834 **προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,** Εὔβουλ.148, 'Επιγρ.· **2)** τόπος τις ἐν 'Αθήναις : 'Αλκίφρ.2,3.
**στήνιον** [τὸ] 'Ησ. «στῆθος».
**στηνιῶ**-όω [στήνια] κ. κτ. ἀόρ. ἀπαρφ. **στηνιῶσαι** λοιδορῶ, εἶμαι λοίδορος, ἐκστομίζω λόγους αἰσχροὺς καὶ ἀναιδεῖς· 'Ησ.
**στῆνος**-ους [τὸ] μτγν. τ. τοῦ στεῖνος βλ.λ. : Πάπ. **διὰ τὴν** [sic] τῶν χρημάτων **στῆνος** [ἡ μικρότης, ἡ ὀλιγότης, ἡ ἀπορία τῶν χρημάτων].
**στήνω** δημ. κ. **στένω,** ἀόρ. **ἔστησα,** παθ. **στήνομαι** κ. **στένομαι,** παθ. ἀόρ. **ἐστήθηκα,** παρακ. μτχ. **στημένος** κ. **σταμένος,** τίθημι, τοποθετῶ τι ὄρθιον, κάμνω τι νὰ σταθῇ ὄρθιον, ὀρθῶ, ἐγείρω, ἀνεγείρω, ἱδρύω, πήγνυμι, ἐγκοθιστῶ : Κρυστ. 'Αγροτ.Τραγ.Κλέφτικο 5 **νὰ στήσουμε λημέρι,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.24,2 **ἔχουν στήσει** | **δυὸ χελιδόνια μιὰ φωλιά,** - **ἔστησαν σκηνὴν** - **καλύβι-ἀναμνηστικὴν στήλην·** ‖ φρ. **στήνω ἐνέδραν** - **καρτέρι** [ἐνεδρεύω], - **στήνω** παγίδα - **ξόβεργα** [παγιδεύω], - **στήνω καβγά** [ἐρεθίζω], - **στήνω** χορὸ [χορεύω]· ‖ τὸ μέσ. στήνομαι ἐγείρομαι ὄρθιος· **2)** **ἐν** ἀναφ. πρὸς μηχανήματα κτπ., συναρμολογῶν τὰ διάφορα τμήματα αὐτῶν τοποθετῶ ταῦτα εἰς θέσιν λειτουργίας : **ἔστησαν κανόνια εἰς τοὺς λόφους,** - στήνω μηχανὴν - ἀργαλειό· **3)** ρηματ.π. στήσιμο, στητός.
**στηρ**-στητός συνηρ. τ. τοῦ στέαρ βλ.λ.
**στῆρα** 'Ησ. «τὰ λίθινα πρόθυρα».
**στήριγμα**-ατος [τὸ] [στηρίζω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐφ' οὗ στηρίζεταί τις, πᾶν τὸ στηρίζον ἢ ὑποβαστάζον τι, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα, ὑπόβαθρον : Εὐρ.ΙΑ 617 **καί μοι χερὸς τις ἐνδότω στηρίγματα, θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς,** Φιλ.1,644, Πλούτ.'Ηθ.649C περιπλοκῆς δεῖται καὶ **στηρίγματος·** κτ. πληθ. ἐπὶ πύργου : 'Ιώσ.Πl 2,17,8· ‖ νεώτ. χημ. σκεῦος τῶν χημ. ἐργαστηρίων **ἐκ** σιδηρᾶς ράβδου ἐστερεωμένης κατακορύφως ἐπὶ ὁριζοντίας σιδηρᾶς πλακὸς ἐφ' ἧς στερεοῦνται διάφοροι λαβίδες ἢ δακτύλιοι συγκρατοῦντες τμήματα σκευῶν· **2)** κ. μσν., νεώτ κ. δημ. κ. μτφ. τὸ ἐφ' οὗ δύναταί τις νὰ στηρι-

χθῇ, νὰ ἐμπιστευθῇ ἑαυτόν, κ. ἐπὶ προσ. ὁ παρέχων ἐγγυήσεις ἀσφαλείας, ἀκεραιότητος, ὁ ἐφ' οὗ δύναταί τις νὰ στηρίζῃ τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ, στῦλος : Τραγ.'Αδέσπ.427 **στηρίγματ' οἴκου** (ἐπὶ τῶν παίδων), 'Ορφ.'Υμν.19,7 **θνητῶν στήριγμα κρατοιόν,** 'Επιφάν.1,259C **εἰς στήριγμα τοῦ πληρώματος,** Μηναῖ.3,4 'Ορθρ.'Ωδ.4 Θεοτ. **ὡς στήριγμα πιστῶν δεδομένη, Παρθένε, - ὁ γυιός μου εἶναι τὸ στήριγμα τῶν γηρατείων μου - τοῦ σπιτιοῦ μας·** **3)** κτ. πληθ. χειρουργικὰ ὑποστηρίγματο, ἀποστήριγμα, διακρινόμενον τοῦ ἑρμάσματα : Γαλ.18(2),917· **4)** στήριγξ βλ.λ.2)· Φώτ. «στήριγμα, τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ δίκρουν» : Νικόστρ.39 (πιθ. εἰκ. στήριγγο), Πλούτ.Κοριολ.24 **ὃ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην καὶ στήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φοῦρκαν ὀνομάζουσιν·** **5)** ἡ στεῖρα πλοίου, στερέωμα βλ.λ.4) : Νόνν.Δ 40,451· **6)** ἀ. στερέωμα βλ.λ.5) : Πάπ.· **7)** συνεκδ. ἐν περιληπτ. σημ. πλῆθος, ὁμὰς φρουρῶν, φυλάκων ἢ θεραπόντων διατελούντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἄρχοντος ἢ δημοσίου ἱδρύματος : ΠΔ Βασ.4,25,11 **τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρε Ναβουζαρδάν·** **8)** νεώτ. στρατ. μικρὸν τμῆμα πεζικοῦ ἢ ἱππικοῦ εἰδικῶς διατεθειμένον πρὸς ὑπεράσπισιν μονάδος τινὸς πυροβολικοῦ, ἐκτελούσης βολὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως αὐτοῦ.

**στηριγμάτιον** (τὸ) νεώτ. μικρὸν στήριγμα βλ. λ.1)· **2)** εἰδ. βοταν. ἡ ἐπὶ τῆς διογκώσεως τοῦ μυκηλίου ἀναφυομένη νηματοειδὴς κεραία.

**στηριγμοθέτης** (ὁ) κτ. πληθ. οἱ θέτοντες τὰ στηρίγματα, τὰ θεμέλια, οἱ θεμελιωταί, ἐπίθ. τῶν δαιμόνων : Πάπ. **στηριγμοθέτας δαίμονας.**

**στηριγμός** (ὁ) (στηρίζω) κ. μσν., νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στηρίζειν, κ. ἰδ. τὸ νὰ εἶναί τι ἐστηριγμένον, ἀκίνητον, ἀκινησία, ἠρεμία, στάσις : Διόδ.Σ 1,81 **τάς τε τῶν πλανήτων ἀστέρων κινήσεις καὶ περιόδους καὶ στηριγμούς,** Πλούτ.'Ηθ.76D **ἐν δὲ τῷ φιλοσοφεῖν οὐκ ἔστι ληγούσης διάλειμμα προκοπῆς οὐδὲ στηριγμός,** ΘέωνΣμ.148Η, Πτολ.Τετράβ.22, Βέττ.Βάλ. 34,28, Παῦλ.'Αλ.G.1, Θεολ.'Αριθμ.15, Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),241· ‖ νεώτ. ἀστρον. τὸ σημεῖον τῆς φαινομένης τροχιᾶς πλανήτου, καθ' ὃ οὗτος, μεταβάλλων φορὰν κινήσεως, φαίνεται ἱστάμενος **2)** μτγν. κ. μσν. μτφ. ἑδραίωσις, ἐνίσχυσις : 'Αθανάσ.2,34 C **εἰς στηριγμὸν τῶν εἰς σὲ πεπιστευκότων,** ASS Μαΐου 3,39,45 **εἰς παραμυθίαν καὶ στηριγμὸν τῶν ἀγωνιζομένων·** **3)** ἡ εὐστάθεια, ἡ σταθερότης, τὸ μόνιμον, ἐπὶ σταθεροῦ ἢ ὁμαλοῦ φωτός, ἀντίθ. ἐξαστράπτον : 'Αριστλ.Κόσ.395b,7· ‖ μτφ. σταθερότης, βεβαιότης, ἀσφάλεια : ΚΔ Πέτρ.2,3, 17 **ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ·** **4)** εἰδ.ρητορ. ἡ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν ἐμφαντικωτέρα προφορὰ λέξεών τινων ἢ συλλαβῶν : Διον.'Αλ.Συνθ.20 **αἱ μακραὶ συλλαβαὶ στηριγμούς τινας ἔχουσαι καὶ ἐγκαθίσματα,** Λογγῖν.40,4 **στηριγμοὺς . . ἔχειν πρὸς ἄλληλα τὰ ὀνόματα** (συμπληροῦσιν ἄλληλα)· πρβλ. ἀντιστηριγμός.

**στήριγξ**-ιγγος (ἡ) κ. νεώτ. στήριγμα, ὑποστήριγμα, στῦλος, ἀντηρίς : Ξεν.'Ιππ.1,5 **τῶν κνημῶν τὰ ὀστᾶ· ταῦτα γάρ ἐστι στήριγγες τοῦ σώματος,** Διόδ.Σ 18,70 **αἱ στήριγγες τῶν πύργων·** **2)** ἀντὶ παρακερκίς βλ.λ.1)· Πολυδ.2,191 «τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ μείζονος ὀστοῦ, ὃ τὴν κνήμην φέρει, κερκὶς καλούμενον»· **3)** δικρανοειδὲς ὄργανον ἐκ ξύλου ἢ καὶ σιδήρου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ρυμοῦ τῆς ἀμάξης, ὅταν οἱ ἵπποι εἶναι ἀπεζευγμένοι· 'Ησ. «οἱ δὲ τὸ δίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασι τῷ τῆς ἀμάξης ζυγῷ» : Λυσ.ἀπ.330S, Πλούτ.'Ηθ. 280F **τὸ δὲ ξύλον ἡμεῖς μὲν στήριγμα, Ῥωμαῖοι δὲ φοῦρκαν ὀνομάζουσι,** 'Επιγρ. στήριγγαν·

**3)** νεώτ. ναυτ. ἕκαστος τῶν ἐκ μετάλλου στυλίσκων ἐφ' ὧν στηρίζονται οἱ χειραγωγοὶ τῶν κλιμάκων πλοίου, τὸ σκαντάλι· ‖ νεώτ. ἕκαστον τῶν ἐκ μετάλλου ἢ κ. ξύλου δικράνων τῶν τοποθετημένων κατὰ τὸ διάμηκες τῆς λέμβου πρὸς ἔνθεσιν τῶν ἱστίων αὐτῆς, ὅταν ἐλαύνεται διὰ τῶν κωπῶν, φουρκάς, φουρκάδα.

**στηρίζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **στηρίξω** ('Ιππ.Νοῦσ.4,52, ΚΔ Πέτρ.1,5,50) κ. **στηρίσω** (ΠΔ Σοφ.Σειρ.38,34) κ. **στηρισιῶ** (ΠΔ Σοφ.Σειρ.6,37), ἀόρ. **ἐστήριξα** ('Ιλ.Δ 443), ἐπ. κ. δημ. **στήριξα** ('Ησίοδ.Θ 498), μτγν. **ἐστήρισα** (ΠΔ Γέν.27,37, 'Απη. 'Εμφ.Πολ.1,98) εὐκτ. **στηρίξειεν** (Θουκ.2,49), προστ. **στηρισάτω** (ΑΠ 14,72), ἀπαρφ. **στηρίξαι** ('Οδ.Μ 434), Γαλ.19,192), μτχ. **στηρίξας** (Σωρ.2,57), μέσ. ἀόρ. **ἐστηριξάμην** ('Ιλ.Φ 242, 'Ιππ.'Αγμ.11), κ. μτγν. **ἐστηρισάμην** (ΠΔ 'Ησ.59,16, Πλουτ.Εὐμ.11), μέλλ. **στηρίξομαι** (Φιλόστρ.'Απολλ.5,35), παθ. μέλλ. **στηριχθήσομαι** (Γαλ.Χρ.Μορ.9,16), ἀόρ. **ἐστηρίχθην** (Τυρτ.11,12, Γαλ.15,126), κ. δημ. **(ἐ)στηρίχθηκα,** παρακ. **ἐστήριγμαι** ('Ησίοδ.Θ 779, 'Ιππ.Νοῦσ. 3,3), ἀπαρφ. **ἐστηρίσθαι** (ΠΔ Βασ.1,26,19), μτχ. **ἐστηριγμένος** κ. δημ. **στηριγμένος,** ὑπερσ. **ἐστήρικτο** ('Ιλ.Π 111, 'Ησίοδ.Α 218), ἐρείδω τι ἐπί τινος, καθιστῶ τι στερεόν, ἑδραῖον, σταθερόν, ἀκλόνητον, ἔμπεδον, στερεῶ, ὑποστηρίζω, ὑποβαστάζω : 'Ιλ.Λ 28 (ἴριδας) **ἐν νέφεϊ στήριξε** (ἔστησεν ἴριδας εἰς τὸ σύννεφον), αὐτ.Δ 443 **οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη,** 'Ησίοδ.Δ 498 (λίθον) **Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονός,** 'Αριστφ.Φυσ.205b,2 **στηρίζειν . . αὐτὸ αὑτό φησι τὸ ἄπειρον** (ὁ 'Αναξαγόρας), 'Αρατ.10 **στηρίζειν σήματ' ἐν οὐρανῷ,** Νίκ.ἀπ.74,49 **βάσιν ἐστήριξαν·** ‖ μέσ. κ. παθ. ἐρείδομαι στερεῶς ἐπί τινος, ἀκουμβῶ, ἵσταμαι στερεῶς ἢ εὐσταθῶς : 'Ησίοδ.Α 218 **οὐδαμῇ ἐστήρικτο,** αὐτ.Θ 779, Τυρτ. 11,22 **στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς,** 'Ιππ.'Αγμ.11, Εὐρ.Βάκχ.1073, 'Αριστλ.Ζ1 499a,17 **ὕδον, ἐφ' οὗ ἐστήρικται τὸ ἄλλο σῶμα** (εἶναι στερεωμένον), αὐτ.Κόσ.395b,4 (ἀντίθ. ἀκοντίζεσθαι), Καλλ.'Απόλλ.23 **ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ . . λίθος ἐστήρικται,** ΚΔ Λουκ.16,26 **μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται,** Λεωνίδ.ΑΠ 7,731 **ἄμπελος κάμακι στηριζομένη,** 'Επιγρ. **λίθον διορίζοντα ὅρους . . στηριχθῆναι ἐκέλευσαν·** ‖ τὸ παθ. μτφ. : 'Ιλ.Π 111 **κακὸν κακῷ ἐστήρικτο,** 'Υμν.'Ερμ.11 **δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο** (δέκατος μὴν εἶχε παρέλθει), 'Ηρων Γεωμ.3,25 **ὅροι ἐστηριγμένοι** (ὡρισμένοι, καθωρισμένοι), Διον.'Αλ.Συνθ.22 **ἀνάγκη στηριχθῆναι τὸ ν** (νὰ ἐκφωνηθῇ ἰσχυρῶς)· κ. ἐπὶ προσ. : Σοφ.Αἶ.194 **ὅπου . . στηρίζει ποτὲ** (ὅπου παραμένεις)· **2)** νεώτ. κ. δημ. στηρίζω τι ἐπί τινος : **στηρίζει τὴν γνώμην του ἐπὶ σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων, - ποῦ ἐστήριξες τὰς ὑπονοίας σου·** κ. παθ. : **ἡ κατηγορία στηρίζεται ἐπὶ ψευδῶν καταθέσεων·** **3)** ὑποστηρίζω, ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω τινὰ διὰ τῆς παροχῆς τροφῆς, τὸν στυλώνω : ΠΔ Γέν.27,37 **σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα αὐτόν,** αὐτ.Ψαλμ.103,14 **οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου .. καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει,** Γαλ.18(2),34 **στηρίζειν τὴν δύναμιν εὐστομάχοις τροφαῖς,** 'Αρετ. 'Οξ.Νοῦσ.1,1· ‖ ἐπιμελοῦμαι, περιποιοῦμαι, θεραπεύω τινά : Γαλ.19,192· **4)** μτφ. σταθεροποιῶ, ἐνισχύω : 'Απη.'Εμφ.Πολ.1,98 **στηρίζειν τὴν ἀρχήν,** Σωρ.2,57· ‖ ἐνισχύω τινὰ ἠθικῶς, ἰσχυροποιῶ, ἐνδυναμώνω ψυχικῶς : ΚΔ Λουκ.22,32 **στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου,** αὐτ.Θεσσ.1,3,2, αὐτ.13 **εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας,** αὐτ.Πέτρ.1,5,10· κ. παθ. : αὐτ.2,1,12 **καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ,** αὐτ.Ρωμ.1,11· **5)** τὸ μέσ.στηρίζομαι ἑδράζω, βασίζω, στερεῶ, θεμελιῶ, ἱδρύω δι' ἐμαυτόν : 'Ορφ.ἀπ.299 **κόσμον ἑαῖς στηρίξατο βουλαῖς,** ΑΠ 14,72 **πόδα ἐπὶ γαίης στη-**

**ρίζεσθαι**, 'Απολλωνίδ.αὐτ.9,271) **πόντος στηρίξατο κῦμα νήνεμον** (καθησύχασε τὸ κῦμα εἰς γαλήνην)· **6**) τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ἐρείδομαι, τοποθετοῦμαι στερεῶς ἐπί τινος, ἵσταμαι σταθερῶς, ἀκουμβῶ : 'Οδ.Μ434 **οὐδέ πη εἶχον . . στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον**· **7**) διήκω, φθάνω : Εὐρ.'Ιππ. 1207 **κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον** (ἀνυψούμενον μέχρις οὐρανοῦ), αὐτ.Βάκχ.972, Πλούτ.Σύλλ.6 **φλόγα λαμπρὰν στηρίξαι πρὸς τὸν οὐρανόν**· **8**) ἐπὶ νόσων ἢ τραυματισμῶν, ἀναφαίνομαι εἴς τι μέλος τοῦ σώματος. καταλήγω, κατοντῶ που, ἐγκαθίσταμαι, σταματῶ που : 'Ιππ.'Αφορ.4,33 **ἐνταῦθα στηρίζει ἡ νοῦσος**, αὐτ.Κεφ.Τρωμ.12 **εἰ . . εἰς τὸ ὀστέον στηρίξειε τὸ βέλος**, Θουκ.2,49 **ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν στηρίξειεν** (ἡ νόσος)· κ. ποθ. : 'Αρετ.'Οξ.Παθ.1,5, Γαλ.15,126 **μέχρις ἂν** (οἱ νοσοποιοὶ χυμοὶ) **ἔν τινι τῶν ἀσθενεστέρων στηριχθῶσιν**· πρβλ.στήριξις 2)· **9**) ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκινησίας τῶν πλανητῶν, παύομαι κινούμενος, σταματῶ:Γέμιν.12,23, Πλούτ.'Ηθ.76D **τοὺς . . πλανήτας . . στηρίζειν λέγουσι παυσαμένης τῆς εἰς τοὔμπροσθεν αὐτῶν πορείας**, Θέων Σμ.147Η, Πτολ.Τετράβ.75, Βέττ.Βάλ. 183,1, ·Παῦλ.'Αλ.Θ.2· κ. ποθ. : 'Αρατ.230, αὐτ.274· **10**) μτφ. ἔχομαί τινος στερρῶς, ἐμμένω σταθερῶς εἴς τι : Διογ.Λ2,136 **ἐπὶ δόγματος στηρίζειν**· **11**) τὸ παθ. ἐπὶ τόπων, κεῖμαι, εὑρίσκομαι : Διον. Περ.204· **12**) ρηματ. π. στήριγμα, στηριγμός, στηρικτής, στήριξις.

**στηρικτής** (ὁ) (στηρίζω) σχόλ.ὁ στηρίζων, γλῶσσ. τοῦ λίθον εὐναστῆρα : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.3,373.

**στηρικτικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ σταθερῶς προσηλωμένος, ὁ στάσιμος, ὁ ἀκίνητος, ἐπὶ τῶν πλανητικῶν φάσεων : Πρόκλ.'Υποτ.5,87 **περὶ τῶν στηρικτικῶν φαντασιῶν**· **2**) νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς στήριξιν : **στηρικτικὰ ὄργανα.**

**στηρικτός**-ή-όν (στηρίζω) μτγν. ὁ σταθερός, ὁ ἑδραῖος, ὁ ἀσάλευτος : 'Υμν.'Ισ.163 **ἄκραις στηρικταῖς**· **2**) νεώτ. ὁ στηρικτικός βλ.λ.1), ἐνισχυτικός : Κατ.'Αστρλ.Κ 1,100.

**στήριξις**-εως (ἡ) (στηρίζω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στηρίζειν βλ λ.1)· **2**) ἐπὶ νόσου, τὸ ἀπολήγειν, ἐκσπᾶν εἰς ἰδιαίτερόν τι μέρος τοῦ σώματος : 'Ιππ.'Επιδ.4,35 **στήριξις εἰς ὀφθαλμόν**· πρβλ. στηρίζω 7(· **3**) ἑδραία, ἐστηριγμένη, ἀκίνητος θέσις : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.1059 **τῆς σελήνης τὰς ἕδρας στηρίξεις.**

**στήριον** 'Ησ. «ἱεράκιον, Σέλευκος».

**στησίλειος**-α-ον 'Επιγρ. ὁ ὑπὸ τοῦ Στησίλεω ἱδρυθείς, ἀφιερωθείς : 'Επιγρ. **Στησίλειον σκάφιον**, αὐτ. **Στησίλειον ποτήριον**· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. Στησίλεια ὡς οὐσ. ἀγῶνες ἱδρυθέντες ὑπὸ τοῦ Στησίλεω : 'Επιγρ.

**στήσιμον**-ατος (τὸ) **νεώτ.**, δημ. **στήσιμο** ἡ ἐνέργεια **καὶ** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στήνω.

**στήσιος** (ὁ) (ἵστημι) μτγν. ἐπίθ. τοῦ Διός, λατ. **Jupiter Stator**, Πλούτ.Κικ.16 **ἐκάλει τὴν σύγκλητον εἰς τὸ τοῦ Στησίου Διὸς ἱερόν, ὃν Στάτορα 'Ρωμαῖοι καλοῦσιν**· πρβλ. ἐπιστάσιος.

**στησίφυλλον** (τὸ) 'Ησ. «τηλέφιλον».

**στησιχόρειος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν λυρικὸν χορικὸν ποιητὴν Στησίχορον, ὁ τοῦ Στησιχόρου : Πλούτ.'Ηθ.1135C **Στησιχόρειος καινοτομία**, Σχόλ.Εὐρ.'Ορ.970 **τὸ κε' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ α' ποδὸς χορείου, ὃ καλεῖται Στησιχόρειον, ἔχον τὸ Πινδαρικὸν ἔθος**, - **στησιχόρειον μέτρον** (δακτυλικὸν μέτρον ἀνάμεικτον μετὰ τροχαϊκῶν διποδιῶν).

**στησίχορος**-ον κ. **νεώτ.** ὁ ἱδρύων, διατάσσων, στήνων χορούς· ‖ ὡς κύρ. ὄν. **Στησίχορος, δωρ. Στασίχορος** (ὁ) λυρικὸς χορικὸς ποιητὴς ζήσας ἐν 'Ιμέρᾳ τῆς Σικελίας (640-555 π.Χ.), Σουΐδ. «**ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ** χορὸν ἔστησεν»: Σιμων.53, Πλάτ.Φαῖδρ.243A **ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ᾔσθετο, Στησίχορος δέ**, παροιμ. φρ. π. Διογεν.7,14 **οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις** (στροφήν, ἀντιστροφὴν κ. ἐπῳδόν, ἐν χρ. ἐπὶ τῶν ὅλως ἀπαιδεύτων)· **2**) ἡ βολὴ τῶν κύβων, καθ' ἣν ἐφαίνοντο ὀκτὼ στίγματα : Πολυδ.9,100 (ἐκ τοῦ ὀκταπλεύρου μνημείου τοῦ ποιητοῦ ἐν 'Ιμέρᾳ).

**στήτα** (ἡ) σπαν. δωρ. λ. ἀντὶ γυνή· 'Ησ. «στήτα· γυνή» (πιθ. προέκυψεν ἐξ ἐσφ. ἀναγνώσ. τοῦ στίχου 'Ιλ.Α 6 **διὰ στήτην ἐρίσαντε**, ἑρμ. φιλονικήσαντες περὶ γυναικός· πρβλ. Εὐστ.21,43, Σχόλ.Διον. Θρ.11Η) : Θεόκρ.Συρ.14 **στήτας οἶστρε Σαέττας**, Δωσιάδ.ΑΠ 15,26,1.

**στητός**-ή-ό δημ. ὁ ἱστάμενος ὄρθιος καὶ καμαρωτός : **διάβολος στητός** (ὁλοφάνερος)· ‖ ἐπὶ σαρκῶν, ὁ σφριγηλός : **στήθη στητά**, - **κρέατα στητά**· **2**) τὸ οὐδ. **στητό κ. στηστό** ὡς οὐσ. εἶδος παιδιᾶς.

**στητώδης**-ους-ες συνηρ. τ. τοῦ **στεατώδης** : 'Ιππ.π.Γαλ.19,140.

**στία** (ἡ) μτγν. κ. **στῖον** (τὸ) ('Ιππ.π.Γαλ.19,140) μικρὸς λίθος, λιθάριον, ψηφίς : 'Απολλ.Ρ 2,1172 **ἐσχάρη . . στιάων** (πρβλ.Σχολ.).

**στιά** (ἡ) δημ. ἡ ἑστία : Μαλακ.Μπαταριὰς 90,8 **καθὼς τὰ προσανάμματα στὴ στιά.**

**στιάζω** 'Ησ. βάλλω διὰ ψηφιδίων, λιθοβολῶ.

**στιβάδειον** (τὸ) ἀντὶ στιβάδιον βλ.λ. : 'Επιγρ.(πιθ.).

**στιβαδεύω** μτγν. χρησιμεύω ὡς στιβάς, στρωμνὴ διὰ τὰ ζῷα, τὸ παθ. : Διοσκ.3,24.

**στιβάδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στιβὸς βλ.λ. : Πλούτ.Φιλ.4 **καὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐπὶ στιβαδίου τοῦ τυχόντος ὥσπερ ἕκαστος τῶν ἐργατῶν ἀνεπαύετο**, 'Αππ.'Εμφ.Πολ.1,61,Λουκ.Τόξ.31 **στιβάδιόν τι ποιησάμενος καὶ φύλλα ὑποβαλόμενος.**

**στιβαδοκοιτῶ**-έω μτγν. κεῖμαι, κοίτομαι ἐπὶ στιβάδας, κοιμῶμαι ἐπὶ στρώματας ἐκ χόρτου, ἀχύρων, φύλλων : Πολύβ.2,17,10 **διὰ . . τὸ στιβαδοκοιτεῖν καὶ κρεαφαγεῖν**, Στράβ.3,3,7 **μελανείμονες ἅπαντες τὸ πλέον ἐν σάγοις, ἐν οἷσπερ καὶ στιβαδοκοιτοῦσι.**

**στιβαδοποιοῦμαι**-έομαι ποιῶ, κατασκευάζω δι' ἐμαυτὸν στιβάδα, στρῶμα ἐκ καλάμων ἢ φύλλων, ὑποστρώνω δι' ἐμαυτὸν ἄχυρα, φύλλα κττ. : Σοφ. ἀπ.1097 (πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ στιβάδα ποιούμενος), 'Αριστλ.ΖΙ 607b,20, αὐτ.612b,25 **στιβαδοποιεῖται καθάπερ οἱ ἄνθρωποι**, Σχόλ.Σοφ.Φιλ.1108 **στιβαδοποιούμενος** ἀντὶ **τοῦ στιβαδοποιῶν.**

**στιβάζω** κ. μσν. στείβω, πατῶ, καταπατῶ· 'Ησ. «ἐστίβακα· πεπάτηκα»· **2**) ἐκτείνω, ἁπλώνω ὡς στρωμνὴν ἢ ὑπόστρωμα, τὸ παθ. : Σχόλ.Θεόκρ.7, 67 **ἡ στρωμνὴ ἔσται ἐστιβασμένη ἔστ' ἐπὶ πῆχυν**· **3**) τὸ μέσ. στιβάζομαι βαδίζω κατὰ τὰ ἴχνη τινός, ἀκολουθῶ τὰ ἴχνη, ἀνιχνεύω, ἐξιχνιάζω : Αἰσ. π.Στοβ.1,49,27 **ἴχνια γὰρ ἐν αὐτῷ στιβαζόμενος εὕροιτό τις καὶ μαστευόμενος**· **4**) παθ. μτχ. **ἐστιβασμένος** ὁ φορῶν πολλὰ ἐνδύματα, ἀντίθ. ρυπαροφόρος : Στεφ.'Αθ.'Ιππ.2,251().

**στιβάλι** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **στιβάνι** εἶδος ὑποδήματος περιβάλλοντος καὶ τὴν κνήμην ἢ μέρος αὐτῆς, ἀ.πόδημα, μπόττο, μποτίνι· πρβλ. ἐνδρομίς.

**στιβανάς** (ὁ) δημ. ὁ κατασκευάζων στιβάνια, ὑποδηματοποιός· **2**) ὁ φορῶν στιβάνια.

**στιβάνι** (τὸ) μσν. κ. δημ. ἁ. στιβάλι βλ.λ. : 'Ερωτόκρ.4,780 **κουρφὴ γραφὴ τοῦ κάνει, | καὶ κάτω στὸ στιβάνιν του εἰς τσὶ ραφὲς τὴ βάνει**, αὐτ.820.

**στιβαρηδόν** ἐπίρρ. μτγν. διὰ συγκεντρώσεως, ἀντίθ. σποράδην : Χρησμ.Χαλδ.π.Δαμάσκ.'Αρχ.70.

**στιβάρι** (τὸ) δημ. ἁ. σταβάρι βλ.λ.

**στιβαρός**-ά-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., συγκρ. **στιβαρώτερος-α-ον**, ὑπερθ. **στιβαρώτατος**, κυρ. ὁ οἱονεὶ συμπεπιεσμένος, συμπεπυκνωμένος, ὁ συμπαγής, ὅθ. ὁ ἰσχυρός, ὁ **δυνατός**, ὁ **ρωμαλέ-**

ος, ὁ γερός, συνήθ. π. Ὁμ. κ. Ἡσίοδ. ἐπὶ τῶν σφιγκτῶν, λίαν μυωδῶν καὶ ἰσχυρῶν μελῶν τοῦ ἀνδρικοῦ σώματος: Ἰλ.Ε 400 **ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ,** αὐτ.Σ 415 **αὐχένα . . στιβαρόν,** Ὀδ.Σ 69 **στιβαροὶ . . βραχίονες,** αὐτ.Θ 189, Ἡσιόδ.Α 76 **ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν,** Πίνδ.ἀπ.111 **στιβαραὶ πλευραί**· ‖ κ. ἐπὶ ὅπλων, ὁ στερεὸς καὶ βαρύς: Ἰλ.Ε 746 **ἔγχος . . στιβαρόν,** αὐτ.Γ 335 **σάκος μέγα . . στιβαρόν τε,** Ὀδ.Θ 187 **δίσκον στιβαρώτερον** (βαρύτερον, ὀγκωδέστερον)· ‖ κ. ἐπὶ προσ.: Ἀριστφ.Θεσμ.639 **στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά,** ΠΔ Ἰεζ.3,6 **λαοὺς . . ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας,** Ἐπίγραμμ.π.Παυσ. 10,12,6 **μοίρᾳ ὑπὸ στιβαρᾷ τάνδε λαχοῦσα πέδαν,** Ἰώσ.ΠΙ 6,2,8 **στιβαρὸς τὸ σῶμα**· ‖ γεν. ἐπὶ ἀψύχων, ὁ βαρύς: Διον.Ἁλ.Θουκ.24 **στιβαρὰ λέξις** (λεκτικὸν συμπεπυκνωμένον, λίαν στριφνὸν ὕφος), αὐτ.Συνθ.22, Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 7,39 **στιβαρὰ εὐεπής** (ἐπὶ τοῦ Αἰσχύλου), Σωρ.1,2 **στιβαρώτερος λόγος** (ὀγκωδέστερον βιβλίον), Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ. 6,21,4 **γυμνάσια στιβαρώτερα** (πλέον βίαια), αὐτ. 6,35,2 **γυμνάσια στιβαρώτατα** (βιαιότατα), Ὑμν. Ἰσ.170 **στιβαρὰ ἀπειλά,** Στουδ.Θεόδ.251E **στιβαρᾶς καὶ πονηρᾶς αἱρέσεως.**

**στῐβᾰρότης**-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ στιβαροῦ, στερεότης, σταθερότης, εὐστάθεια, ἰσχύς, δύναμις, ρώμη, ὡς προσωνυμία ἀξιωματούχου ἢ ἄρχοντος: Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.9,9,11.

**στῐβᾰρόχειρ**-χειρος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων στιβαράν, δυνατὴν χεῖρα: Εὐστ.Ἰλ.1008,55.

**στῐβᾰρῶ**-όω μσν. καθιστῶ τι στιβαρόν, στερεόν, ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω: Ἀναστ.Σιν. εἰς Ψαλμ. 3,1.8C, Στουδ.Θεόδ.241D **ἐστιβάρωσε τὸ ἀδρανές.**

**στιβαρῶς** ἐπίρρ. κ. μσν. κατὰ τρόπον στιβαρόν, στερεῶς, ἰσχυρῶς, στερεὰ καὶ σφιγκτά: Ἰλ. Μ 454 **πύλας . . πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας**· ‖ βαρέως: ΠΔ Ἀμβ.2,6 **βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς**· 2) μτφ. σοβαρῶς, ἐμβριθῶς, συνετῶς: Μᾶρκ.Αὐρ.2,5 **πάσης ὥρας φρόντιζε στιβαρῶς, ὡς Ῥωμαῖος καὶ ἄρρην**· ‖ μτγν. κ. μσν. φιλοπόνως, δραστηρίως: Βασ.2,1062B **στιβαρῶς καὶ πρᾴως,** Νικήτ.Δαυΐδ. εἰς Γρηγ.Νάζ.128,12 (Dronk.) **ἐμβριθῶς ἄγαν καὶ στιβαρῶς.**

**στῐβάς**-άδος (ἡ) (στείβω) κ. νεώτ. ὑπόστρωμα, στρωμνὴ ἐξ ἀχύρων, σχοίνων, φύλλων κττ. χύδην ἡπλωμένων (πρβλ.ΚΔ Μᾶρκ.11,8), ἢ ἐστιβαγμένων ἐντὸς ἐρραμμένου στρώματος: Εὐρ.Ἑλ.798, αὐτ. Τρῳ.507 **στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ,** Ἀριστφ.Πλ. 541 **ἀντὶ δὲ κλίνης στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν,** Πλάτ.Πολ.372B **κατακλινέντες ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων μίλακί τε καὶ μυρρίναις,** Θεόκρ.7,67 **χἀ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα . . κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε,** αὐτ.13,34· ‖ ἄχυρα διεσκορπισμένα κατά τινα θυσίαν, ὅθ. κ. ἡ ὀνομασία τῆς τελετῆς: Ἐπιγρ.· 2) στρῶμα: Ἡρ.4,71 **ἐπεὰν θέωσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκῃσι ἐπὶ στιβάδος,** Ἀριστφ.Πλ.663 **ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο,** Ἐπίκ.ἀπ.207· ‖ χαμεύνη, χαμευνίς, ἰδ. ἐν χρ. παρὰ τοῖς στρατιώταις: Εὐπ.254, Ἀριστφ.Εἰρ.348 **πολλὰ . . ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας,** Ξεν.Ἑλλ.7,1,16, Πολύβ.5,48,4 **τῶν δὲ κοιμωμένων οἱ μὲν πλείους ἐν αὐταῖς ταῖς στιβάσι κατεκόπησαν**· 3) γεν. κλίνη, κοίτη: Θεόπομπ.Ἱστ.166· 4) **φωλεά,** τρώγλη μυῶν, ποντικοφωλιά: Ἄρατ.1140· ‖ ἡ κρύπτη τοῦ ἰχθύος φυκίς: Ἀριστλ.ΖΙ 607b,21 **ἡ φυκὶς . . μόνη . . τῶν θαλαττίων ἰχθύων στιβάδας ποιεῖται**· 5) Ἐπιγρ. συνεκδ. ὁ τάφος· 6) νεώτ. κτ. ἐπέκτ. σύνολον ὁμοειδῶν πραγμάτων ἀποτελούντων συμπεπυκνωμένον στρῶμα: **λευκόφαια νέφη κατὰ στιβάδας, - στιβὰς χιόνος - κυττάρων, - λιπώδης στιβάς**· ‖ **νεώτ. ἀνατ.** ἱστὸς συνυφασμένος ἐκ διαφόρων ὀργανικῶν στοιχείων καὶ ἀποτελῶν ὑμένα, πέταλον, ὑπένδυμα, στρῶμα κττ.: **βλαστική - κοκκώδης - κερατίνη στιβάς, - στιβάδες τοῦ κερατοειδοῦς**· ‖ νεώτ. ἀστρον. **στιβὰς ἀνατρεπτική** τὸ κατώτατον στρῶμα τῆς ἡλιακῆς ἀτμοσφαίρας τὸ ἐκτεινόμενον εἰς μικρὸν ὕψος ὑπὲρ τὴν φωτόσφαιραν καὶ ἀποτελούμενον ἐξ ἀτμῶν πλείστων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς χημικῶν στοιχείων.

**στιβᾰσις**-εως (ἡ) πιθ.γρ. ἀντὶ στοίβασις, ἡ ἐπάλληλος τοποθέτησις ἰδ. ὁμοειδῶν πραγμάτων: Πάπ. **ὑπὲρ στιβάσεως πλίνθου.**

**στιβδός** Ἡσ. «μαστιγίας, δραπέτης» (πιθ. στικτός).

**στῐβεία** (ἡ) (στίβος) μτγν. τὸ πατεῖν, τὸ περιπατεῖν, τὸ πάτημα, βάδισμα, περιπάτημα, ὅθ. ὁδός, δρόμος, ἀτραπός: Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.128 **στίβος, ἡ ὁδός· στιβεία τὸ αὐτό**· 2) ἡ ἰχνηλασία, ἡ ἀνίχνευσις διὰ κυνηγετικῶν κυνῶν: Διόδ.Σ 4,13 (τὴν ἔλαφον) **φασιν . . ἄρκυσιν ἑλεῖν· οἱ δέ, διὰ τῆς στιβείας χειρώσασθαι καθεύδουσαν**· πρβλ. στιβίη.

**στῐβεῖον** (τὸ) πάπ. τὸ ἔργον, ἡ ἐργασία τοῦ κναφέως.

**στῐβεύς**-έως (ὁ) (στιβῶ) μτγν. ὁ πατῶν, ὁ περιπατῶν, ὁ βαδίζων, ὁδοιπόρος, ὁδευτής, ταξιδιώτης· Ἡσ. (κῶδ. στιδεύς)· πρβλ. στειβεύς· 2) ὁ πλύνων καὶ λευκαίνων τὰ ἱμάτια πατῶν αὐτὰ διὰ τῶν ποδῶν, ὁ κναφεύς: Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,30, Σχόλ. Νίκ.Θηρ.376, Πάπ.· 3) ὁ βαδίζων κατὰ τὰ ἴχνη τινός, ὁ ἰχνηλατῶν, ὁ ἰχνηλάτης: Ὀππ.Κυν.1,463.

**στῐβευτής** (ὁ) (στιβεύω) μτγν. ὁ στιβεὺς βλ.λ.3), ὁ ἰχνευτής, ἰχνηλάτης: Σώστρ.π.Στοβ.4,20,70 **στιβευτὴς κύων.**

**στῐβεύω** μτγν. ἀνιχνεύω, ἰχνηλατῶ: Διόδ.Σ 5,3 **διὰ . . τὴν ἀπὸ τῶν . . ἀνθῶν εὐωδίαν, λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεύειν,** Πλούτ.Ἠθ.966C· 2) ἐξερευνῶ, ἐξετάζω: αὐτ.399A **στιβεύειν διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον**· κ. παθ.: αὐτ.918B **στιβευόμενος τόπος**· 3) ἀμτβ. περιπατῶ, βαδίζω, ὁδοιπορῶ, ταξιδεύω: Ἡσ.· 4) ρηματ.π. στιβευτής.

**στίβη** (ἡ) (1) (στείβω) ἡ πεπηγυῖα δρόσος, πάχνη κ. ἰδ. ἡ πρωϊνή, παγετός: Ὀδ.Ε 467 **μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση,** αὐτ.Ρ 25, Καλλ. Ἐπιγρ.33 **στίβῃ καὶ νιφετῷ** (ἰδ.γρ. ἀντὶ στείβῃ)· 2) ἡ ἀνδράχνη βλ.λ.: Ἡσ.

**στίβη** (ἡ) (2) μτγν. στίμμι βλ.λ.: Φρύν.Σοφ.Παρ. 118A, ΑΒ 114.

**στιβήεις**-εντος-εσσα-εν (στίβη (1)) μτγν. ὁ ἔχων πολλὴν πάχνην, ἀγιάζι, ὁ παγετώδης: Καλλ.Ἑκ.1,4, 10 **στιβήεις ἀγχοῦρος,** Σουΐδ. ἀὴρ στιβήεις.

**στίβι**-εως (τὸ) (λατ.) μτγν. ἀντὶ στίμμι βλ.λ.: ΠΔ Ἱερ.4,30 **ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς μάταιον ὡραϊσμός σου** (ἰδ.γρ. στίμμι), Διοσκ.5, 84 (ἰδ.γρ. στίμμι).

**στῐβίζομαι** μτγν. μέσ. ἢ παθ. βάπτω, χρωματίζω τὰ βλέφαρα καὶ τὰς ὀφρῦς μὲ τὴν μέλαιναν βαφὴν στίβι· πρβλ. στιμίζω: ΠΔ Ἰεζ.23,40 **ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου κόσμῳ,** Στράβ.16, 4,17 **στιβίζονται δ' ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες,** Κυραν. 64, Εὐστ.Ἐκκλ.Ἱστ.5,18 **προφήτης βάπτεται, προφήτης στιβίζεται.**

**στῐβίη** (ἡ) μτγν. ἐπ. ἀντὶ στιβεία βλ.λ.2): Ὀππ.Κυν.1,37.

**στῐβική** (ἡ) πάπ. φόρος ἐπὶ τοῦ στίβεως βλ.λ.

**στιβιλίς**-ίδος (ἡ) σχόλ. κτ. πληθ. ἀντὶ φῷδες βλ.λ.: Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.535.

**στῐβιῶ**-άω (στίβη (1)) Ἡσ. παχνίζω, κτ. γ' πρόσ. στιβιᾷ παχνίζει, γίνεται πάχνη.

**στίβος** (ὁ) (στείβω) κ. νεώτ. ὁδὸς στειβομένη ἢ γῆ πατουμένη, τρίβος, ἀτραπός: Ὑμν.Ἑρμ.352, Σοφ.Ἀντ.773 **ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,** αὐτ.Φιλ.157, αὐτ.163, Εὐρ.ΙΤ 67, αὐτ.Ὀρ.1274 **κενὸς . . στίβος,** Ἀπολλ.Ρ 1,1253 **ξύμβλητο κατὰ**

**στίβον Ἡρακλῆι·** 2) ἴχνος, πάτημα ποδός, τριμμός, πατημασιά : Ὑμν.Ἑρμ.353, Ἡρ.4,140 **τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἤισαν,** αὐτ.5,102 **ἑπόμενοι . . κατὰ στίβον** (κατὰ τὰ ἴχνη), αὐτ.9,59, Αἰσχ.Χο.205 **στίβοι . . ποδῶν,** αὐτ.210, αὐτ.Ἀγ.411, Σοφ.Φιλ.29, αὐτ.48, αὐτ.Ἰχν.109, Εὐρ.Ἴων 743, Ξεν.Ἀν.1,6,1 **ᾐκάζετο δ' εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων,** Διον.Ἀλ.Ρωμ. 11,27 **οὔτε στίβον ἵππων ὄντ' ἴχνος ἀνθρώπων οὐδὲν εὕρισκον,** Κριναγ.ΑΠ 9,516 **ῥινῶν ὀξὺς στίβος** (ἐπὶ κυνῶν ὀσφραινομένων τὰ ἴχνη)· 3) νεώτ. μέρος ἱπποδρομίου ἢ σταδίου καταλλήλως ἰσοπεδωμένον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀσκήσεων ἢ τῶν ἀγώνων, ξυστός, πίστα : **ἀθλητισμὸς στίβου·** || νεώτ. κ. μτφ. πολιτικὸν ἢ πνευματικὸν στάδιον : **νεώτατος κατῆλθεν εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον·** 4) τὸ στιβεῖον, τὸ ἔργον τοῦ κναφέως : Πάπ.

**στίβω** δημ. ἀντὶ στύβω βλ.λ.

**στῐβῶ-έω** (στίβος) κ. μσν. πατῶ, περιπατῶ, βαδίζω, διοδεύω, διέρχομαι : Εὐστ.Ἰλ.179,35 **στιβῆσαι·** ὅθ. τὸ παθ. : Σοφ.Αἴ.874 **πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν** (διερευνήθη, ἐξητάσθη ὅλη ἡ πλευρά).

**στιβῶ-όω** μτγν. θλίβω, καταθλίβω, κολάζω : Ἀποστ.Διατ.2,16,227Α **στιβώσας αὐτὸν ἡμέρας νηστειῶν . . δύο,** αὐτ.8,229Β **στιβεῖν ἐν τῇ νηστείᾳ·** 2) ρηματ.π. στίβωσις.

**στίβωσις-εως** (ἡ) (στιβῶ-όω) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στιβοῦν, θλῖψις, καταπίεσις, κολασμός : Ἀποστ.Διατ.6,20,353C **στιβώσει φορτιμοῦ καὶ σκληρότητι κλοιοῦ.**

**στιγγάρω** (ἰταλ.) δημ. ναυτ. συστέλλω ἱστίον.

**στίγγος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. ἕκαστος τῶν συστολέων ἱστίου, ἅ. μπρούλι.

**στῐγεύς-έως** (ὁ) (στίζω) κ. νεώτ. ὁ στίζων, ὁ διὰ καυτηριάσεως ποιῶν στίγματα : Ἡρ.7,35 **καὶ στιγέας ἅμα τούτοισι ἀπέπεμψε στίξοντας τὸν Ἑλλήσποντον·** 2) ὄργανον δι' οὗ στίζεται, στιγματίζεταί τι διὰ πυρακτώσεως· Σουΐδ. «κεντητήριον»· 3) νεώτ. ὄργανον ἐκ μετάλλου ἔχον αἰχμὴν τετραγωνικήν, τριγωνικήν, κωνικὴν κττ. πρὸς διάνοιξιν ὀπῶν ἢ κοιλωμάτων διαφόρων σχημάτων ἐπὶ τεμαχίων ἢ σκευῶν ἐκ μετάλλου, ὁ ζουμπάς.

**στίγμα-ατος** (τὸ) (στίζω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στίζω, τὸ διὰ στίξεως σχηματιζόμενον, τὸ ἐκ νύξεως δι' ὀξέος ὀργάνου ἢ ἐκ καυτηριάσεως ἀπομένον ἐπὶ τοῦ δέρματος ἀνεξίτηλον σημεῖον, σημάδι : Ἡρ.5,35 **τὰ δὲ στίγματα ἐσήμαινε . . ἀπόστασιν,** αὐτ.2,113 **στίγματα ἱερὰ** (δεικνύοντα ὅτι οἱ φέροντες αὐτὰ ἀνῆκον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναοῦ), Ἀριστλ.Ζ1585b,33 **οἷον ἔχοντός τινος στίγμα ἐν τῷ βραχίονι ὁ μὲν υἱὸς οὐκ ἐγένετο, ὁ δὲ υἱϊδοῦς ἔχων ἐν τῷ αὐτῷ τύπῳ συγκεχυμένον μέλαν,** αὐτ.Ζ1721b,32, Πολύαιν.1,24, Ζωναρ.118W **γράμματα δ' ἐτύπουν τὰ στίγματα· τὰ δ' ἦσαν ἴαμβοι·** ἰδ. ἐπὶ δούλου : Πλάτ.Κωμ. 187, ΨΦωκυλ.225· κ. ἐπὶ στρατιώτου : Διοσκ.Εὐπ. 1,110 **στίγματα ἐξαίρει βατράχειον καταπλασθέν,** Ἀέτ.8,12· || μτφ. : ΚΔ Γαλ.6,17 **ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ . . Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω** (τὰ ἴχνη τῶν διὰ τὸν Χριστὸν ποθημάτων καὶ πληγῶν), Δίων Χρ.80,5 **ἀνωφελῆ στίγματα** (ἐπὶ ἐγγράφων νόμων)· 2) γεν. σημεῖον, κηλίς, οἷον ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ δράκοντος καὶ ἄλλων ζῴων : Ἡσίοδ.Α 166 **στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,** Παυσ.8,2,7 **τοῖς γρυψὶ στίγματα ὁποῖα καὶ ταῖς παρδάλεσιν εἶναι,** αὐτ.8,4,7 **ὄφιν . . εἶδον· κατὰ ἔχιν ἐστὶ τὸν μικρότατον . . στίγμασιν οὐ συνεχέσι πεποικιλμένος·** 3) γλωσσ. τὸ ἐκ τραύματος ἢ ἑλκυδρίου ἢ φλυκταίνης ἀπομένον ἀνεξίτηλον σημεῖον, οὐλή· 4) ἧλος : ΠΔ Ἀσμ.1,11 **ὁμοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων ἀργυρίου·** 5) **στίγμα χρυσοῦν** τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ : ΨΔημόκρ.Ἀλχ.π.Ζώσ.Ἀλχ. 119Β, αὐτ.126Β· 6) νεώτ. κτ. ἐπέκτ. μικρὰ ἔγχρωμος κηλὶς ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἢ καὶ ἀλλαχοῦ ἐκ λιπαρᾶς ἢ καὶ ἄλλης οὐσίας· 7) νεώτ. μτφ. ἠθικὴ κηλίς, μείωσις, ὄνειδος, αἶσχος : **τὸ στίγμα τῆς πατρίδος - τῆς οἰκογενείας του·** 8) νεώτ. ἰατρ. λανθάνον σύμπτωμα νοσηρᾶς τινος καταστάσεως : **στίγματα ἐκφυλισμοῦ, - ὑστερικὰ στίγματα·** || **στίγματα ἐπαγγελματικὰ** τὰ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐπαγγέλματος σημεῖα· 9) νεώτ. ναυτ. σημεῖον στιζόμενον ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ χάρτου πρὸς ἔνδειξιν τῆς θέσεως ἣν κατέχει πλοῖόν τι ἐν δεδομένῃ στιγμῇ· || **στίγμα μεσημβρινὸν** τὸ κατὰ τὴν ἀληθῆ μεσουράνησιν τοῦ ἡλίου προσδιοριζόμενον στίγμα διὰ τῆς τομῆς τοῦ παραλλήλου τοῦ μεσημβρινοῦ πλάτους, ὑπολογιζομένου διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ ὕψους τοῦ ἡλίου καὶ τῆς μετενεχθείσης πρωϊνῆς εὐθείας ὕψους ἢ τοῦ ἐπίσης μετενεχθέντος πρωϊνοῦ θεωρητικοῦ μήκους· 10) νεωτ. τὸ ἕκτον γράμμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου Ϛ (F) ἐν χρ. μ. ὡς ἀριθμητικὸν δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν ἕξ (6)· 11) νεώτ. βοταν. τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ στύλου, ἐφ' οὗ ἐπικάθηνται καὶ βλαστάνουσιν οἱ γυρεόκοκκοι· 12) νεώτ. ζωολ. ἕκαστον τῶν τρημάτων ἢ ὀπῶν κατὰ τὰ πλάγια τοῦ σώματος τῶν ἐντόμων τῶν ἀραχνοειδῶν καὶ τῶν μυριαπόδων, δι' ὧν εἰσέρχεται ὁ ἀὴρ εἰς τὰς τραχείας καὶ δι' αὐτῶν εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμα.

**στιγμάρχης** (ὁ) μσν. ὁ τῆς νῦν τοῦ χρόνου στιγμῆς ἄρχων, ἐπίθ. τοῦ Θεοῦ : Λάσκ.Θεόδ.768.

**στῐγμᾰτηφορῶ-έω** μτγν. φέρω στίγματα βλ.λ.1), εἶμαι κατάστικτος : Λουκ.Συρ.59 **ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγματηφορέουσι.**

**στιγμᾰτίας** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **στιγματίης** ὁ ἔχων, ὁ φέρων στίγματα βλ.λ.1) : Ἱππ.Ἐπιδ.4,2· || ἰδ. δραπέτης, δοῦλος ἢ κακοῦργος ἐστιγμένος διὰ πεπυρακτωμένου στιγέως πρὸς ἀναγνώρισιν : Ἀσι.1, Εὔπ.159, Ἀριστφ.Λυσ.331 **δούλαισιν ὠστιζομένη στιγματίαις τε,** Ξεν.Ἑλλ.5,3,24 **στιγματίας τις . . ἀπέδρασεν νύκτωρ,** Δίων Κ 47,10, Ἀθήν.13, 612C **ὡς ἠνεχυράσθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας·** πρβλ. στίγων· || γεν. βδελυρὸς ἄνθρωπος, κακοποιός· 2) π. κωμ. ᾧ οὗ ἡ περιουσία εἶναι σεσημειωμένη ὡς ἐνεχυρασθεῖσα : Κρατῖν.333· 3) γραμματικὸς ἀσχολούμενος καθ' ὑπερβολὴν περὶ τὴν στίξιν, ὡς παρωνύμιον τοῦ Νικάνορος : Εὐστ.20,12, παρέμβλητον π. Σουΐδ. ἐν λ. Νικάνωρ.

**στιγματίζω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. στίζω, χαράσσω στίγματα δι' ἐγκαύσεως, διὰ καυτηριάσεως· τὸ παθ. : Πασχ.Χρον.25,8 **ὅπου ἐστὶν ἐστιγματισμένον β'·** || νεώτ. ἐπισημαίνω, σημαδεύω τινὰ διὰ στίγματος· 2) κ. μτφ. ἐγκολάπτω στίγματα βλ.λ.7) : Γρηγ.Νύσσ.1,595Α **ὁ διὰ τῶν τοῦ βίου κηλίδων τὴν ψυχὴν στιγματίσας·** || νεώτ. μτφ. χαρακτηρίζω τινὰ ἤ τι ὡς ἄτιμον, ἐπικρίνω δριμέως, κατακρίνω σφόδρα ἢ ἐκθέτω τινὰ εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν, προσάπτω τινὶ ὄνειδος : **ἐστιγμάτισε τὴν στάσιν του - τὴν διαγωγήν του·** 3) ρηματ.π. στιγματισμός.

**στιγματικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στίγμα, ὁ τοῦ στίγματος : **στιγματικὴ δέσμη.**

**στιγματισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στιγματίζω, ἡ δι' ἐγκαύσεως ἢ καυτηριάσεως κατασκευὴ στιγμάτων· || ἅ. δερματοστιξία βλ.λ.· 2) μτφ. σφοδρὰ ἐπίπληξις, δριμεῖα κατάκρισις.

**στιγμᾰτοφόρος-ον** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων, ὁ φέρων στίγματα βλ.λ.1), ὁ στιγματίας : Πολύαιν.1, 24· πρβλ. στιγματηφορῶ· 2) νεώτ. ζωολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος συγγναθιδῶν μικροσώμων ἰχθύων.

**στιγμάτωσις**-εως (ἡ) νεώτ. βοταν. νόσος προσβάλλουσα τὰ φύλλα ὀπωροφόρων τινῶν δένδρων καὶ προκαλοῦσα τὴν ἐμφάνισιν ἐπ' αὐτῶν κιτρινερύθρων κηλίδων μεγεθυνομένων καὶ συνενουμένων σὺν τῷ χρόνῳ.

**στιγμή** (ἡ) (στίζω) κ. μσν., νεώτ κ. δημ. σημεῖον, στίγμα, κηλίς, οἷον ἐπὶ τῶν πτερῶν πτηνοῦ : Ἀλέξ. Μύνδ.π.'Αθήν.9,398 D **τὸ χρῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος**' 2) στίγμα διὰ νύγματος ὀξέος ὀργάνου ἢ διὰ καυτηριάσεως γενόμενον : Διόδ.Σ 34/5,2,1'. 3) μαθηματικὸν σημεῖον : Ἀριστλ.Τοπ.108a,26, αὐτ.Η Νικ.1174b,12, αὐτ.Ψυχ.427a,10, αὐτ.Ζ1 561a,11 **καὶ ὅσον στιγμὴ αἱματίνη ἐν τῷ λευκῷ ἡ καρδία** (ὅσον μία σταγὼν αἵματος), Ἀπολλδ.Στ.3,259' 4) μτφ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ παντὸς πράγμ. λίαν μικροῦ, ἥκιστα σημαντικοῦ, σμικροτάτου' Φώτ. «στιγμήν, ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον»: Δημ.552 **εἰ γ' εἶχε στιγμὴν ἢ σκιὰν τούτων**, Μέν.ἀπ.1067' ‖ κ. ἐπὶ χρόνου, γεν. ἐλάχιστον διάστημα χρόνου : Σιμων.196, ΚΔ Λουκ.4,5 **ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου**, Πλούτ.'Ηθ.13B **στιγμὴ χρόνου πᾶς ἐστιν ὁ βίος**, Γλωσσ. **στιγμὴ καιροῦ** (puncto temporis)' κ. ἄνευ τοῦ χρόνου ἢ καιροῦ : ΠΔ 'Ησ.29,5 **καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ παραχρῆμα παρὰ κυρίου**, Βέττ.Βάλ.131,4, Πρόδρ.2,124 **στιγμὴν ἂν λείψω ταπεινὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν**, | **τὸ κρασοβόλιν μου πωλοῦν**, - **οὔτε στιγμὴ δὲν μπορεῖ νὰ λείψῃ**, - **περίμενε μιὰ στιγμή**' ‖ νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἡ οὐδεμίαν ἔχουσα διάρκειαν μονὰς χρόνου : **καθ' ἣν στιγμὴν ἠγείρετο ἐκ τῆς κλίνης**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 37,21 **στὴ στιγμὴ τῆς ἀγάπης σὰ ν' ἁπλώθη** ) **ἤσκιος θεοῦ βαρύς**, - **κατάλληλος** - **κρίσιμος στιγμή**, - **ὑστάτη** - **τελευταία στιγμὴ** (ἰδ. ἐπὶ θνήσκοντος), -**πέρασε στιγμὲς εὐτυχισμένες** - **ἀγωνίας** - **φρίκης**, - **πρὸς στιγμήν**, - **γιὰ μιὰ στιγμή**, - **στὴ στιγμὴ** (ἀμέσως)' 5) κ. νεώτ. γραμμ. ἓν τῶν σημείων τῆς στίξεως διακρινόμενον εἰς **στιγμὴν ἢ τελείαν στιγμὴν** (δι' ἧς χωρίζονται αἱ περίοδοι ἀπ' ἀλλήλων, ὅ. τελεία), -**εἰς μέσην** (ἢ **ἄνω**) **στιγμὴν** (δι' ἧς χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων τὰ κῶλα τῆς περιόδου, ὅ. ἄνω τελεία) : Διον.Θρ.630,6' **κ. εἰς ὑποστιγμὴν ἢ κόμμα** (δι' ἧς χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων αἱ προτάσεις)' κτ. Νικάνορα αἱ στιγμαὶ ἦσαν 8 : Σχόλ.Διον.Θρ.24Η' πρβλ. Σουΐδ. ἐν λ. Νικάνωρ' ‖ νεώτ γραμμ. **δύο στιγμαὶ ἢ διπλῆ στιγμὴ** (δι' ἧς διακρίνεται τὸ διασαφούμενον μέρος προτάσεώς τινος ἀπὸ τοῦ διασαφοῦντος αὐτό)' 6) νεώτ. μουσ. ρυθμικὸν σημεῖον ποικίλης σημασίας' 7) νεώτ. τυπογρ. μονὰς μετρήσεως τοῦ πάχους τοῦ σώματος τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων ἀντιστοιχοῦσα πρὸς 0,376 τοῦ χιλιοστομέτρου : **στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν**.

**στιγμιαῖος**-α-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ διαρκῶν μίαν μόνην στιγμήν, ὁ ἔχων διάρκειαν μιᾶς στιγμῆς, ὁ ἐλαχίστης διαρκείας, ὁ ἀκαριαῖος : Γέμιν. 2,23, Πλούτ.'Ηθ.117Ε **ὁ μακρότατος βίος ὀλίγος ἐστὶ καὶ στιγμιαῖος πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα** (ἐσφ.γρ. στιγμαῖος), Γαλ.19,187 **στιγμιαίας ὑποστάσεως**, Βέττ.Βάλ.527,10, Κλεομήδ.1,8, Εὐστ.Πον.21,62 **στιγμιαίαν ἀμέρειαν**' ἐπίρρ. νεώτ. -**ως**.

**στιγμικός**-ή-όν μσν. μ. **στιγμικαὶ μονάδες** γεωμετρικὰ σημεῖα : Σοφον.Ψυχ.31,17.

**στιγμικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. διὰ τοῦ στίζειν, κατὰ στίξεις : Εὐστ.399,44.

**στιγμιογράφησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ φωτογράφησις, ἐνσταντανέ.

**στιγμιότυπον** (τό) νεώτ. τὸ ἀκαριαίως τυπωθὲν ἢ εἰκονισθέν' 2) μτφ. περιγραφὴ πρόχειρος καὶ ἐπιτροχάδην.

**στιγμόμετρον** (τό) νεώτ. ναυτ. εἶδος χρονομέτρου ὡρολογίου πρὸς προσδιορισμὸν τῆς χρονικῆς στιγμῆς καθ' ἣν λαμβάνομεν ἀστρονομικὴν ἢ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν.

**στιγμός** (ὁ) τὸ στίζειν, τὸ νύττειν, νυγμός, κέντημα : Αἰσχ.'Ικ.839 **τιλμοὶ καὶ στιγμοί**.

**στίγος** (ὁ) μτγν. ἢ **στίγον** (τό) σημεῖον, στιγμή : Ἀρχιμ.Ψαμμ.1,16 (πιθ.γρ.).

**στίγων**-ωνος (ὁ) στιγματίας βλ.λ.1) : Ἀριστφ.ἀπ.97.

**στιδαῖος** ἀρχ.λεξ. ὁ ἐστιγματισμένος, ὁ καυτηριασμένος, ὁ στιγματίας : Σουΐδ.

**στιδεύς** 'Ησ. «ὀδευτής» (δ.γρ. στιβεύς).

**στίδιον** 'Ησ. «κόκκος ῥοιᾶς»' πρβλ. σίδιον.

**στίζω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **στίξω** ('Ηρ.7,35, Εὐπ. 259), ἀόρ. **ἔστιξα** ('Ηρ.5,35), τὸ μέσ. **στίζομαι** (Λουκ.Συρ.59), ἀόρ. **ἐστιξάμην** (Νόνν.Δ 43,232), παθ.ἀόρ.μτχ. **στιχθείς** (Πορφ.Πυθ.15), παρακ. **ἐστίγμαι** ('Ηρ.5,35, Ἀριστφ.'Ορν.760), μτχ. **ἐστιγμένος** (Ξεν.'Αν.5,4,32, Αἰσχίν.3,79), νύσσω, κεντῶ, χαράσσω δι' ὀξέος ὀργάνου ἢ διὰ καυτηριάσεως διάφορα σημεῖα ἐπὶ τοῦ σώματος, κάμνω στίγματα βλ.λ.1), διαστίζω, στιγματίζω, καυτηριάζω : 'Ηρ.5, 35 **τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀποξυρήσας τὴν κεφαλὴν ἔστιξε**' κ. παθ. : αὐτ.' ‖ ποικίλλω μέρος τι τοῦ σώματος διὰ στιγμάτων, καθιστῶ διάστικτον, κάμνω δερματοστιξίαν' τὸ παθ. : 'Ηρ.5,6 **τὸ . . ἐστίχθαι εὐγενὲς κέκριται, τὸ δὲ ἄστικτον ἀγεννές**, Ξεν.'Αν.5,4,32 **τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἐστιγμένους ἀνθέμια**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3,14,7 **τὰ . . σώματα στίζονται γραφαῖς ποικίλαις**' ‖ σπαν. μτ. διπλῆς αἰτ. ἐπιβάλλω εἴς τινα στίγμα διὰ καυτηριάσεως, σημεῖον ἢ ἔγκαυμα ποιῶ τινι : 'Ηρ.7,233 **τοὺς δὲ . . ἔστιζον στίγματα βασιλήια**' 2) ἰδ. χαράσσω ἢ ἐπιθέτω, κάμνω στίγμα ὡς σημεῖον ἀτιμίας, καταισχύνης, στιγματίζω τινὰ πρὸς ὄνειδος ἢ τιμωρίαν : 'Ηρ.7,35 **στιγέας . . ἀπέπεμπε στίξοντας τὸν Ἑλλήσποντον**, Εὐπ.259 **στίξω σε βελόναισιν τρισίν**, Ἀριστφ.Βάτρ.1511, Καλλ.'Ιαμβ. 1,235, Μέν.Σαμ.108, 'Ερμογ.Στάσ.11, Αἰλ.ΠΙ 2,9 **αἰχμαλώτους Σαμίων στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου** καὶ εἶναι τὸ στίγμα γλαῦκα, Πάπ. **στιξάτω τὸ μέτωπον**' κ. παθ. : Ἀριστφ.'Ορν.760 **εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος**, Αἰσχίν.2,79 **ἐστιγμένος αὐτόμολος**' ‖ σχηματίζω εἰκόνα ἢ σχῆμά τι δι' ἐγκαύσεως ἢ στίξεως ἐπὶ μέλους τινὸς τοῦ σώματος : Πλούτ.Νικ.29 **τούτους ὡς οἰκέτας ἐπώλουν στίζοντες ἵππον εἰς τὸ μέτωπον**, αὐτ. Περ.26 **τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας**' 3) σιγματίζω τι σημαδεύω τι, δι' ἐγκαύσεως ὡς ἴδιον ἰδιοκτησίαν' Φώτ. «**στίξαι ἵππον· ἐγκαῦσαι**»' ‖ στίζειν χωρίον σημειῶ μέρος τι γῆς **ὡς ὑποθηκευμένον ἱδρύων ἐν αὐτῷ στήλην ἐνεπίγραφον** πρὸς δήλωσιν τοῦ πράγματος, τὸ παθ. : Πολυδ.3, 85' 4) κ. μτφ. : Σιμων.78 **εἰσ' ἄλα στίζοισα** πνοά, Ἀριστφ.Σφ.1296 **ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ** (δερόμενος μέχρι μελανώσεως)' 5) στίζειν **τοὺς ὕμένας** ἐπιφέρω, προκαλῶ πόνους διὰ πλήξεως : Γαλ.17(1),400' 6) κ. μσν. κ. νεώτ. γραμμ. θέτω σημεῖον στίξεως : 'Ερμεί.'Αλ. Φαῖδρ.84Α **τελείαν δεῖ στίξαι**, Στέφ.'Αθ.'Ιππ.2, 496D, Κομητ.ΑΠ 15,38' 7) ρηματ.π. στίγμα, στίκτης, στικτός, στίξις, στιγεύς.

**στιθώρι** (τό) δημ. τὸ ποῶδες φυτὸν ἀστεροκέφαλος ὁ λεπτός.

**στίκτης** (ὁ) (στίζω) μτγν. ὁ στίζων, ὁ στιγματίζων, ὅ. στιγεὺς βλ.λ.1) : 'Ηρώνδ.5,65 **Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἐλθεῖν τὸν στίκτην ἔχοντα ῥαφίδα καὶ μέλαν**.

**στικτόλιθοι** (οἱ) νεώτ. γεωλ. ἰζηματογενῆ πετρώματα ἐκ σχιστολίθων ἢ φαμμιτῶν, ἐμφανίζοντα στίγματα ἐντὸς τῆς μάζης αὐτῶν.

**στικτόπους**-ποδος-ουν μτγν. ὁ ἔχων στικτούς, παρδαλοὺς πόδας : 'Οππ.Κυν.1,307 **στ- ἔλαφοι**.

**στικτός**-ή-όν (στίζω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐστιγμένος, ὁ ἐστιγματισμένος, ὁ πλήρης στιγμάτων βλ.λ.|| : ΑΠ 7,10 **στικτοὶ βραχίονες**· || ὁ διὰ στίξεως ἢ νύγματος γενόμενος : ΠΔ Λευϊτ.19,23 **γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν**, στικτὴ γραμμή (ἡ διὰ στιγμῶν σημειουμένη, πουαντιγιέ)· **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πλήρης σημείων, κηλίδων, ὁ κατάστικτος, ὁ ποικιλόχρωμος, ὁ παρδαλός : Αἰσχ. ἀπ.304,8 **στικτὴ πτέρυξ** (ἐπὶ τοῦ ἔποπος), Σοφ. Φιλ.184 **στικτῶν . . θηρῶν**, Εὐρ.Βάκχ.111, αὐτ.Φοίν. 1115 **στικτοῖς . . ὄμμασιν δεδορκότα** (σχόλ. «ποικίλοις»), Φιλόστρ.Εἰκ.2,31 **βασιλεὺς . . στικτὸς οἷον ταώς**, Ὀππ.Κυν.3,288 **στικταὶ ὕαιναι**, Φώτ.Βιβλ. 325,18 **στικταὶ φολίδες**.

**στῖλα** (ἡ) πάπ. ἄγνωστόν τι σκεῦος ἀναφερόμενον ἐν γαμικῷ συμβολαίῳ.

**στιλβαδάμας**-αντος (ὁ) νεώτ. ἀδάμας φέρων ἕδρας πρὸς ἁπάσας τὰς ὄψεις αὐτοῦ καὶ οἱονεὶ ἀποτελούμενος ἐκ δύο πυραμίδων ἡνωμένων διὰ τῶν βάσεων αὐτῶν, ἄ. ἔκλαμπρος ἢ αἰγληφάρος ἀδάμας, δημ. μπριλλάντι.

**στιλβαῖος** γλωσσ. χρωμάτινος.

**στιλβάς**-άδος (ἡ) μτγν. (ἐνν. γῆ) στίλβουσα γῆ, χῶμα λάμπον, στιλπνόν, πιθ. ἀντιμόνιον ἢ χρυσῖτις ἄμμος : Ζώσ.'Αλχ.226II, Πάπ.

**στίλβη** (ἡ) (στίλβω) κ. νεώτ. λαμπάς, λυχνία, λύχνος, λάμπα· Φώτ. «στίλβη· λύχνῳ τι ἐοικός» : Ἕρμιππ.28, Πλάτ.Κωμ.190 **φείδεσθε τοῦ ἐλαίου . . ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ ὠνήσομαι στίλβην . .**, ἥτις μὴ πότις, Ἀριστφ.ἀπ.561· || νεώτ. στιλπνότης, λάμψις, μαρμαρυγή, ἄ. στιλβηδών· || νεώτ. ἄστρον, τὸ φαινόμενον τῆς συχνῆς μεταβολῆς λαμπρότητος καὶ χρώματος τῶν ἀπλανῶν συνοδείᾳ σπινθηρισμῶν· **2)** Ἡσ. τὸ κάτοπτρον.

**στιλβηδόν** ἐπίρρ. Σουΐδ. μετὰ στίλβης, λαμπρῶς.

**στιλβηδών**-όνος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. στιλπνότης, λαμπρότης, λάμψις, γυαλάδα, λοῦστρο : Θεόφρ.Φί 5,4,2 **στιλβηδόνα δέχεται** (τὰ ξύλα)· || ἡ ἀκτινοβολία : Φιλόδ.'Ὀργ.5W **στιλβηδόνες ὀφθαλμῶν**· κ. ἐπὶ τῶν ἀστέρων : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.2,18,2 **τῶν ὁρώντων ὀφθαλμῶν . . στιλβηδόνας** (ἐπὶ τοῦ φωτὸς τῶν Διοσκούρων), Σιμπλίκ.Οὐρ.453,21, Νικ. Χων.Χρον.6,102A ἡ **τῶν ὅπλων στιλβηδών**:

**στίλβον**-οντος (τὸ) νεώτ. ζῳολ. γένος ὑμενοπτέρων κεντροφόρων χρυσιδῶν ἐντόμων.

**στιλβόντως** ἐπίρρ. σχόλ. στιλβηδόν, μὲ στίλβωσιν, γυαλιστερά : Σχόλ.'Αρατ.330.

**στιλβοποιῶ**-έω μτγν. καθιστῶ τι στιλβόν, στιλπνόν, κάμνω κάτι νὰ λάμπῃ : Διοσκ.1,70 **μίγνυται δὲ καὶ σμήγμασιν ὀδόντων καὶ ἐπιχρίσμασι προσώπου στιλβοποιοῦσα.**

**στιλβός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ἀντὶ στιλπνός, λαμπρός, γυαλιστερός : Διοσκ.5,84 (ἰδ.γρ.), Γαλ.6,804 **καὶ τι καὶ στίλβον ἔχειν ὁμοίως πυρί**, ΨΧρυσ.9, 949C, αὐτ.11,679D **τῆς ἁλουργίδος στιλβό**[illegible]**ος**.

**στιλβότης**-ητος (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἰδι[illegible]ς τοῦ στιλβοῦ βλ.λ., ἡ στιλπνότης : Πλούτ.'Αλέξ στιλβότητά **τε καὶ λιπαρότητα** (ἰδ.γρ. ἀντὶ [illegible]τιλπνότητα), Βασ.1,432C **τὴν τῶν ἀστέρων** [illegible] **λβότητα, τὴν λαμπηδόνα ἐκείνην καὶ στι**[illegible]**ητα**, Ψ Χρυσ.7,7,253, αὐτ.961D.

**στίλβω** κ. νεώτ. ἐν χρ. **ἰδ. κτ.** ἐνεστ. κ. παρατ., ἀόρ. **ἔστιλψα** (Χαρίτ.2,2, Ἀρισταίν.1,25), ἐκπέμπω στίλβην, στιλβηδόνας, λάμπω, ἀκτινοβολῶ, ἀπαστράπτω, μαρμαίρω, γυαλίζω, ἐπὶ λείων, στιλπνῶν ἐπιφανειῶν : Ἰλ.Σ 596 **χιτῶνας . . ἧκα στίλβοντας ἐλαίῳ**, αὐτ.Γ 392 **κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν**, Ὀδ.Ζ 237 **κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων**, Ὁμ.'Ὕμν. 31,11 **λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ αἰγλῆεν στίλβουσι** (ἐκπέμπονται, ἀκτινοβολοῦσιν), Βάκχ.17, 55 **ὀμμάτων στίλβειν ἄπο . . φλόγα**, Ἀχαι.4,3 **στίλβειν ἄνθει . . ἐπωμίδας**, Εὐρ.'Ανδρ.1146 δεσπότης **στίλβων ὅπλοις**, Εὐπ.359 **ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάβδα** (δηλ. τὸ γράμμα Λ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων τῶν Λακεδαιμονίων), Ἀριστφ.'Ὀρν.697 **στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν**, Πλάτ.Φαῖδ.110D **στίλβοντα ἐν τῇ τῶν ἄλλων χρωμάτων ποικιλίᾳ**, Θεόφρ.Αἰσθ.77, ΚΔ Μάρκ.9,3 **τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιών**· κ. ἀπολ. ἐπὶ χρυσοῦ : Πλάτ.Τίμ.59B **στίλβοντι καὶ ξανθῷ χρώματι**· κ. ἐπὶ τῶν στιλπνὴν δορὰν ἐχόντων ἵππων : Εὐρ.Ῥῆσ.618 **πῶλοι . . στίλβουσι . . ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν**· ὁμ. ἐπὶ λαμπρᾶς λείας ἐπιδερμίδος : Θεόκρ.2,79 **στήθεα . . στίλβοντα**· ὁμ. κ. ἐπὶ ὕδατος ἐν κινήσει εὑρισκομένου : Ἀριστλ. Μετ.370a,18· κ. ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ λευκῆς λάμψεως : Ἀριστλ.ΖΙ 561a.32 **ὑγρὸν . . λευκὸν . . στίλβον πρὸς τὴν αὐγήν**, Θεόφρ.Αἰσθ.26 **ὁρᾶν τῷ στίλβοντι**, Γαλ.16,610· || κ. ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς πλανήτας, ἀκτινοβολῶ, ἀπαστράπτω : Ἀριστλ.Οὐρ.290a,18,αὐτ.Α'Ὑστ. 78a,30· κ. μτ. αυστοιχ. αἰτ. **στίλβειν ἀστραπὰς** ἀστράπτειν, ἐξακοντίζειν ἀστραπάς : Εὐρ.'Ὀρ.480 **στίλβει νοσώδεις ἀστραπάς**· || κ. μτφ. : Ὀρφ. 'Αργ.1115 **στίλβειν ὁμηλικίην ἐρατεινήν**· **2)** μτφ. εἶμαι λαμπρός, ὡραῖος : Εὐρ.'Ἱππ.194 **δυσέρωτες.. φαινόμεθ' ὄντες τοῦδ' ὅ,τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν**· **3)** μτβ. καθιστῶ τι στιλπνόν, στιλπνῶ : Διοσκ.1,81 **στίλβει πρόσωπον** (ἰδ. γρ. ἀντὶ στιλβοῖ), Ἀρισταίν.1,25 **στίλψασα τὰς παρειὰς ἐντρίμμασι**· **4)** ρηματ π. στίλβη.

**στιλβῶ**-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. στιλβώνω καθιστῶ τι στιλπνόν, λεῖον καὶ λαμπρόν, στιλπνῶ, γυαλίζω, λουστράρω : ΠΔΨαλμ 7,13 **τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει**, Διοσκ.1,84, αὐτ.5,154, Εὐάγρ. ἐν Κοτελ.3,91A **στιλβωσάτω τὴν μάχαιραν**, ASS'Ἰουνίου 6,68,5 **ὁ τὸ οὐράνιον κάλλος στιλβώσας**· κ. παθ. : Ἐπιφάν.1,596A **ἐστιλβώθη ὁ ἥλιος**· **2)** ρηματ.π. στίλβωμα, στίλβωσις, στιλβωτής, στιλβωτήριον, στίλβωτρον.

**στίλβωθρον** (τὸ) μτγν. ὄργανον ἐπιπαστικὸν καλλωπιστικῆς οὐσίας ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ στιλβωτική, καλλωπιστικὴ οὐσία : Διοσκ.1,30 **χρῶνται δὲ αὐτῷ αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐπὶ στιλβώθρῳ** (ἰδγρ. στίλβωτρον).

**στίλβωμα**-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ στίλβωθρον βλ.λ : Διοσκ.1,47, Ἀέτ.8,6· **2)** μσν. ἀποστίλβον κόσμημα : Θησ.Στεφ.ἐν λ.· **3)** ἡ στίλβωσις, γυάλισμα, λουστράρισμα· || κ. μτφ. κτ. πληθ. καλλωπισμοί, λοῦσα : Πρόδρ.2,434 **ἐξάφες τὰ στιλβώματα καὶ τὰς ἀδρολαλίας.**

**στίλβων**-οντος (ὁ) ὁ λαμπρός, στιλπνός, ἐπὶ τοῦ πλανήτου Ἑρμοῦ : Ἀριστ[illegible] Κόσ.392a,26· || γενικ. κ. -ωνος : Πλούτ Ἠθ 2[illegible] [illegible] αἰτ. κ. **-ωνα** : αὐτ. 'Αρέσκ.Φιλ.2,15,4· πρβλ. κ. [illegible]λπων.

**στιλβώνω** νεώτ. κ. δημ. στιλβῶ βλ.λ.

**στίλβωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ στίλβω ἢ στιλβῶ, στιλπνότης, γυάλισμα, λουστράρισμα : ΠΔ'Ἰεζ.21,10 **ῥομφαία . . ὀξύνου ὅπως γένῃ εἰς στίλβωσιν**, Βασ.1,144,7 **στίλβωσις ὅπλων**· **2)** μσν. ἀναλαμπή, γυαλάδα : Πισίδ.Γ'Ακρ.2,10,134 **στίλβωσιν ἐξέπεμψεν.**

**στιλβωτήρ**-ος (ὁ) νεώτ. ἐργαλεῖον πρὸς στίλβωσιν τῶν ὀδόντων ἢ τῶν ἐμφράξεων αὐτῶν.

**στιλβωτήριον** (τὸ) νεώτ. τὸ κατάστημα τοῦ στιλβωτοῦ, ἰδ. ὑποδημάτων, λουστράδικο.

**στιλβωτής** (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ στιλβῶν διὰ τριβῆς ἢ διὰ στιλβωτικῶν οὐσιῶν ἀντικείμενα, ἰδ. ἐκ μετάλλου, μαρμάρου, ξύλου κττ.· || ἰδ. ὁ βάπτων ἢ στιλβῶν ὑποδήματα, λοῦστρος, ὑποδηματοβαφιστής.

**στιλβωτικός**-ή-όν νεώτ. ἐπὶ ὕλης ἢ ἐνεργείας, ὁ κατάλληλος πρὸς στίλβωσιν βλ.λ., ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ στιλβώνῃ : **στιλβωτικὴ ἀλοιφή- κόνις**.

**στίλβωτρον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. στίλβωθρον βλ.λ. : Διοσκ.Ι 33 (δ.γρ.)· **2)** νεώτ. ἐργαλεῖον πρὸς στίλβωσιν.

**στιλέτ(τ)ο** (τὸ) (Ιταλ.) δημ. κ. στε- εἶδος λεπτοῦ αἰχμηροῦ ἐγχειριδίου : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.251,13 **στελέττα δίκοπα, σπαθιὰ ξεγυμνωμένα.**

**στίλη** (ἡ) σταγών, στάλα, σταλιά, κ.μτφ. ἐν ἐπιρρ. σημ. τὸ ἐλάχιστον, μιὰ στάλα : Ἀριστφ.Σφ.213 **κατεκοιμήθημεν ὅσον στίλην.**

**στίλος** Ἡσ. «ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός» (πιθ. κτίλος).

**στιλπνός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ λάμπων, λαμπρός, γυαλιστερός : Ἰλ.Ξ 351 **στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι,** Ἀριστλ.Φυσιογν.812b,11 **στιλπνοὶ ὀφθαλμοί·** κ. παραθ. : Λουκ.Εἰκ.9 **στιλπνοτάτων μαργαριτῶν,** Ἰουλ.Λόγ.4,150C **αὐγὰς στιλπνοτέρας τοῦ χρυσίου·** ‖ ἐπὶ καλλυντικῶν : Διοσκ.5,84.

**στιλπνότης**-ότητος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ στιλπνοῦ, λαμπρότης, γυαλάδα : Πλούτ.Ἠθ.Φ[ 912A **στιλπνότης τῆς σελήνης,** Πλωτ.2,1,7, Ἀνν.Κομν.76Α **στιλπνότης τοῦ προσώπου.**

**στιλπνῶ**-όω μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι στιλπνόν, στιλβώνω, γυαλίζω : Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,8,25 **ἄγαλμα ὅταν στιλπνωθῇ,** Γαλ.12,198.

**στίλπνωσις**-εως (ἡ) νεώτ. στίλβωσις βλ.λ.

**στιλπνωτής** (ὁ) μτγν. στιλβωτὴς βλ.λ. : Ἰω.Λυδ. Ρωμ.1,56 **σαμιάριοι, οἱ τῶν ὅπλων στιλπνωταί.**

**στιλπνωτικός**-ή-όν μσν. ὁ κατάλληλος πρὸς στίλπνωσιν, στιλβωτικός, καλλωπιστικός : Ἰώσηπ. Ὑπόμν.361 **σάπφειρος ὀφθαλμοῖς στιλπνωτική.**

**στίλπων**-ωνος π.Συβαρίταις ὁ νᾶνος, σκωπαῖος βλ.λ. : Ἀθήν.12,518F· **2)** στίλβων βλ.λ.

**στίλψις**-εως (ἡ) (στίλβω) μτγν. κ. μσν. λάμψις, στιλπνότης : Ἀχμ.Ὀνειρ.127,33 **στίλψις τῆς σπάθης,** Τζέτζ.Χιλ.10,330· ‖ κ. μτφ. : Ὠριγ.3,560B **τὴν τῶν νοημάτων στίλψιν.**

**στίμα** (ἡ) (Ιταλ.) δημ. ἐκτίμησις, σέβας, ὑπόληψις : **δὲν ἔχει στίμα σὲ κανένα·** **2)** εἰδ. ναυτ. ἡ ἀναμέτρησις βλ.λ.3).

**στιμάρισμα** (τὸ) (στίμα) δημ. ἐκτίμησις, ἀγαθὴ ὑπόληψις, σεβασμός.

**στιμάρω** (Ιταλ.) δημ. τιμῶ, ἐκτιμῶ, σέβομαι.

**στίμη** (ἡ) (ἀγγλ.) δημ. ἀτμός, ὡς ἡ κινητήριος δύναμις ἀτμοπλοίου κτλ. κ. συνεκδ. ἡ ἀναπτυσσομένη ταχύτης : **ἔβαλε μεγάλη στίμη τὸ βαπόρι.**

**στίμμι ἢ στῖμι**-ιος ἢ -εως ἢ -ιδος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ὀρυκτὸν ἀντιμόνιον κ. ἡ ἐκ τούτου παρασκευαζομένη μέλαινα χρωστικὴ οὐσία ἐν χρ. πρὸς βαφὴν τῶν βλεφάρων, δημ. σουρμές, ρασπίκι : Πλίν.Φ[ 33,101, Πάπ.· ‖ ἕτερος τύπος **στίμμις ἢ στῖμις** (ἡ), αἰτ. **στίμμιν** : Ἴων Τραγ.25, Ἀντιφ.189· ὁμ. **στιμία** (ἡ) : Κυραν.64· ὁμ. **στίβι** : ΠΔ Ἰερ.4,30 (δ.γρ.στίμη), Διοσκ.5,84 (δ.γρ. στίμμι)· αἰτ. πλ. **στίβεις** : Ἐνώχ.1,8,1 (ἀμφ.).

**στιμμίζω** μτγν. κ. νεώτ. κ. στιμίζω βάπτω, φιμυθιῶ τὰ βλέφαρα ἢ τὰς ὀφρῦς διὰ στίμμεως : ΨΔημόκρ.Συμπ.Ἀντ.5G· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : ΠΔ Βασ. 4,9,30 **ἐστιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς,** αὐτ. Ἰεζ.23,40· **2)** μεταχειρίζομαι κολλύριον διὰ τοὺς ὀφθαλμούς : Ἀέτ.7,41 (παθ.)· πρβλ. στιβίζομαι· **3)** μτφ. εὐπρεπίζω πρὸς φενακισμόν : Θεοφύλ. Σ Ἱστ.28,3 **ῥυθμῷ τὸ ψεῦδος στιμμίζουσιν.**

**στίμμις** (ἡ) στίμμι βλ.λ. : Ἴων Τραγ.25.

**στίμμισμα**-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐκ στίμμεως παρασκευαζόμενον φιμύθιον : Κρίτων π.Γαλ.12,447 **στιμμίσματα τῶν ὀφθαλμῶν,** Ἡσ. ἐν λ. ὑπογράμματα.

**στιμμόλιθος** (ὁ) νεώτ. τὸ ὀρυκτὸν ἀντιμονίτης ἐξ οὗ παρασκευάζεται ἡ χρωστικὴ κ. καλλυντικὴ οὐσία στίμμι βλ.λ.

**στίξ** (ἡ) ποι. ἄχρ. ἐν τῇ ὀν., ἐν χρ. μ. κτ. γενικ. **στιχός,** αἰτ. **στίχα,** πληθ. ὀν. **στίχες,** αἰτ. **στίχας,** τῶν λοιπῶν πτώσεων λαμβανομένων ἐκ τοῦ **στίχος** ὅπερ εἶναι κ. ὁ συνηθέστ. τ. π. τοῖς πεζογράφοις· γραμμή, σειρά, τάξις, ἰδ. στρατιωτῶν : Ἰλ.Π 173 **τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος,** αὐτ.Υ 362 **στιχὸς εἶμι διαμπερές,** αὐτ.Δ 231, αὐτ.Δ 330 **στίχες Τρώων,** αὐτ.Δ 90· σπαν. κ. ἐπὶ ἵππων : Ἰλ.Υ 326 **πολλὰς στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων·** ‖ ἐν φρ. **κατὰ στίχας κατὰ σειρὰς ἢ γραμμάς** : Ἰλ.Γ 326 **ἵζοντο κατὰ στίχας·** ἀλλὰ κ. **διὰ μέσου** τῶν τάξεων : Ἰλ.Π 820 **ἦλθε κατὰ στίχας·** κ. ἐπὶ ὀρχηστῶν : Ἰλ.Σ 602 **θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι·** ‖ ὁμ. π.τραγ. κ.κωμ. : Αἰσχ.Ἑπτ.924 **ξένων στίχες,** Εὐρ.Ἡρακλ.676 **πολεμίων στίχες,** Ἀριστφ. Ἱππ.163 **στίχας . . λαῶν·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ζῴων : Ἡσίοδ.Α 170 **συῶν ἠδὲ λεόντων στίχες,** Ἀρατ. 1031 **γεράνων στίχες·** **2)** κ. μτφ. : Πινδ.Π 4,210 **ἀνέμων στίχες** (ἡ τάξις, ἀλληλουχία τῶν ἀνέμων), αὐτ.Π 4,57 **ἐπέων στίχες** (στίχοι, στροφαί), Διον.Π 515, ΑΠ 7,56 **στίχες βίβλων,** Ἀπολλ.Ρ 4,680 **τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν** (ἔφερεν εἰς τάξιν).

**στίξις**-εως (ἡ) (στίζω) μτγν. κ. νεώτ. κηλίς, στίγμα : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,221 **ταῖς στίξεσι, τοῖς ποικίλμασι τῶν πτερῶν·** **2)** ὁ δι' ὀξέος ὀργάνου στιγματισμός : Ἀκροπ.Κ.Ἐγκώμ.Θεοδ.ἐν Mai.7,79, 46 **ταῖς στίξεσι οὐ κατακαμπτόμενον·** **3)** μουσ. ἡ σημείωσις μουσικῶν φθόγγων : Ἀνών.Περὶ Μουσ. Bellerm.79,1 **οὐ ῥητῷ παραλέλειπται ἡ στίξις·** **4)** κ. νεώτ. γραμμ. ὁ δι' εἰδικῶν σημείων χωρισμὸς τοῦ λόγου εἰς περιόδους, κῶλα, προτάσεις κτλ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1,221,-**σημεῖα στίξεως.**

**στῖον** (τὸ) δ. τ. τοῦ στία βλ.λ. : Ἱππ.π.Γαλ.19,140.

**στιπένδιον** (τὸ) (λατ.) πάπ. μισθός, ἰδ. στρατιωτικός : **στρατιώτης . . στιπενδίων ις'.**

**στιπεουργός** (ὁ) πάπ. κ. **στιπουργός** στιππυουργὸς βλ.λ.

**στίπη** (ἡ) νεώτ. ποῶδες κοσμητικὸν φυτόν.

**στιππεῖον** (τὸ) πάπ. κ. στίππιον τὸ στυππεῖον.

**στίππιον** (τὸ) πάπ. τὸ στυππεῖον.

**στιππόϊνος**-η-ον πάπ. στιππύϊνος βλ.λ.

**στιπποκογχιστής** (ὁ) πάπ. ὁ διὰ πορφύρας βάπτων στύππινα ἤτοι χονδρὸ καννάβινα ὑφάσματα.

**στίππον** (τὸ) πάπ. στιππεῖον βλ.λ.

**στιπποπραγματευτής** (ὁ) πάπ. πραγματευτής, ἔμπορος στίππου, στύπ(π)ης βλ.λ.

**στιπποτιμητής** (ὁ) πάπ. ἐκτιμητής, ὁ ὁρίζων τὴν τιμὴν ἢ τὴν ποιότητα τῆς στύπ(π)ης βλ.λ.

**στιππουργός** πάπ. ἄ. στιππυουργὸς βλ.λ.

**στιπποχειριστής** (ὁ) πάπ. πράκτωρ ἐμπόρων στύπ(π)ης βλ.λ.

**στιππύϊνος**-η-ον μτγν. ὁ ἐκ στυππείου κατεσκευασμένος : ΠΔ Λευΐτ.13,47,59.

**στιππύον** (τὸ) μτγν. κ. **στίππυον** στυππεῖον βλ.λ., σχοινίον ἐκ στυππείου : ΠΔ Κριτ.15,14,Πάπ.

**στιππυουργός** (ὁ) πάπ. ὁ κατεργαζόμενος στύππων, στυππεῖον, ὁ κατασκευάζων χονδρὰ καννάβινα πλέγματα ἢ σχοινία.

**στιπτός**-ή-όν ὁ στερεῶς πεπατημένος, συμπεπιεσμένος : Σοφ.Φιλ.33 **στιπτὴ φυλλὰς** (στιβάς)· **2)** μτφ. **στιπτοὶ γέροντες** τραχεῖς, σκληραγωγημένοι : Ἀριστφ.Ἀχ.180 (περὶ τῶν Ἀχαρνέων, πιθ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ **ἄνθρακες στιπτοὶ** σκληροὶ ἄνθρακες μνημονευόμενοι π. Θεόφρ.Πυρ.37 κατασκευαζόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀχαρνέων) (δ.γρ.ἐν κώδ.τοῦ Σοφ. στειπτός, ὅπως κ. ἄστειπτος ἀντὶ ἄστιπτος).

**στιπύϊνος**-η-ον πάπ. ἄ. στιππύϊνος βλ.λ.

**στιτθόν** Ἡσ. «εἶδος ἀκρίδος».

**στιφάδο** (τὸ) (Ιταλ.) δημ., δ.γρ. **στυφάδο** εἶδος φαγητοῦ παρασκευαζομένου δι' ἐλαίου ἐκ βοείου κρέατος καὶ μικρῶν κρομμύων.

**στῖφος**-ους-εος (τὸ) κ. νεώτ. συμπαγὲς πλῆθος, ἰδ. ἀνδρῶν **ἐν πυκνῇ παρατάξει** : Ἡρ.9,57 **ἦγε βάδην πρὸς τὸ ἄλλο στῖφος,** αὐτ.9,70 **οὐδὲν ἔτι**

στῖφος ἐποιήσαντο πεσόντος τοῦ τείχεος, Αἰσχ. Πέρσ.20 πολέμου στῖφος, 'Αριστφ.'Ιππ.852 νεανιῶν στῖφος· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ πλοίων : Αἰσχ.Πέρσ. 366 νεῶν στῖφος (ἡ πυκνὴ παράταξις τῶν πλοίων)· ‖ κ. κτ. πληθ. πλήθη, ὁμάδες : Πολύβ.2,68,4 τὰ ἐκείνων στίφη συνταράττειν καὶ διαλύειν, Φίλ.1,445· **2)** μτφ. πλῆθος, πλησμονή : Φίλ.1,322 στίφη ἁμαρτημάτων· **3)** εἰδ. δύο ἐπιξεναγίαι ἐλαφρῶς ὡπλισμένων, ἤτοι τάξις ἐκ 4096 ἀνδρῶν : Αἰλ.Τακτ.16,3, 'Αρρ.Τακτ.14,5.

**στιφοστρόφος**-ον γλωσσ. ὁ κατὰ στῖφος καὶ συστροφὴν μαχόμενος.

**στιφρός**-ά-όν κ. μσν. κ. νεώτ. συμπαγής, στερεός, σφιχτός, πηχτός : 'Αριστφ.άπ.141 (ἐπὶ) ἐλαιῶν), Ξεν.Κυν.4,1 σκέλη στιφρά, Κρώβυλ.7 πλεκτάνη στιφρά, 'Αριστλ.ΖΙ 510b,28 καυλὸς σαρκώδης καὶ στιφρός, αὐτ.531b,13 σάρκα στιφράν, αὐτ.ΖΜ 754a,34 τὸ τῶν βατράχων ᾠὸν στερεὸν καὶ στιφρόν, - στιφρὸς καρπός, - στιφρὸν πέτρωμα (οὗ τὰ συστατικὰ ἀποτελοῦσιν ὁμοιόμορφον μᾶζαν)· **2)** ἐπὶ προσ., ρωμαλέος, σφιχτοδεμένος, γερός : Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.15 στιφρὸς νεανίας· **3)** μτφ. ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος : Εὐστ.Πον.115,49 καλοίμην αὐστηρὸς καὶ στιφρὸς (ὃ.γρ. στρυφνός).

**στιφρότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ στιφροῦ, τοῦ σφιχτοδεμένου, ἡ σφιγκτότης : Τιμοκλ. 22,3 κορίσκης στιφρότης.

**στιφρῶ**-όω γίνομαι στιφρός, σκληρύνομαι : 'Αθήν.7,323F ὅταν δὲ τέκωσι τὰ ᾠὰ ὁ ἄρρην . . καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ, Εὐατ.1913,45.

**στιχάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ στίχος, μικρὸς στίχος· ἰδ. στίχος δημοτικοῦ, λαϊκοῦ διστίχου.

**στιχάοιδός** (ὁ) μσν. ὁ ᾄδων στίχους ποιητής : Μιχαήλιος ἐν ΑΠλ.4,316.

**στιχάομαι** ἐπ. π. 'Ομ. ἐν χρ. μ. κτ. τὸ γ' πληθ. τοῦ παρατ. ἐστιχόωντο, βαίνω, προχωρῶ κατὰ στίχους, κατὰ σειρὰν μετ' ἄλλων πορεύομαι : 'Ιλ. Β 92 ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν, αὐτ.516 τριήκοντα νέες ἐστιχόωντο, Θεόκρ.25,126 τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο, 'Ορφ.Λιθ.272 κῆρας, ὅσαι στιχόωνται ἐπ' ἀγρούς· ‖ κ. μτγν. ἐπ. ἐνεργ. ἀμτβ. στιχόωσι : 'Αρατ.191,Μόσχ.2,142 οὐθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτε τι ταῦροι ἐν πόντῳ στιχόωσι· οὐδ. μτχ. στιχόωντα : 'Αρατ.372.

**στιχάριον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., μσν. κ. στιχάριν, δημ. -ρι ὑποκορ. τοῦ στίχη βλ.λ. πεποικιλμένος χιτὼν κ. εἰδ. τὸ ἐσώτατον ποδῆρες χειριδωτὸν ἄμφιον τῶν λειτουργούντων κληρικῶν : Πάπ. στιχάριον λινοῦν, - ἐρεοῦν - δίλωρον, 'Αθανάσ.2,604, Βαλσ.Καν.16,622 μετὰ φαινολίων καὶ στιχαρίων.

**στιχάρι(ν)** πάπ., μσν. κ. δημ. στιχάριον βλ.λ.

**στιχαρομαφόριον** πάπ. στιχάριον βλ.λ.

**στιχάς**-άδος (ἡ) ποι. κ. νεώτ. στίχος : 'Ελλ.'Επιγράμμ.1035,16 καὶ πίσυρας στιχάδεσσιν ἐφ' ἡγεμονῆας ὀπάσσαι· **2)** εἰδ. νεώτ. ἐπὶ νήσων, αἱ κείμενοι ἐφ' ἑνὸς στίχου, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰς κυκλάδας, ὃ. στοιχάδες βλ.λ.

**στιχελεγεῖον** (τὸ) μτγν. ἐλεγειακὸς στίχος : Χοιροβοσκ. εἰς 'Ηφαιστ.211C.

**στίχες** (αἱ) πληθ. τοῦ ἀχρ. τ. στίξ βλ.λ.

**στίχη** (ἡ) μτγν. εἶδος χιτῶνος· πρβλ. στιχάριον, στίχιον : Διοκλητ.'Εδικτ.7,56 ἐν στίχη ἀπὸ ἱστοῦ.

**στιχηδόν** ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατὰ στίχους, κατὰ σειράν, ἀραδιαστά : 'Ηρωδιαν.4,9,5 στιχηδὸν τοὺς νεανίας διαστῆναι, Κ.Πορφ.'Εκθ. 7Β ἵστανται στιχηδόν· **2)** ἐπὶ χειρογράφου εἰς στίχους, εἰς γραμμάς : Σχόλ.Διον.Θρ. ἐν ΑΒ 784,2 στιχηδὸν γεγραμμένα· **3)** ἐπιγραφὴ στιχηδὸν ἧς τὰ γράμματα εἶναι κεχαραγμένα ἐπὶ ὁριζοντίων κ. καθέτων στίχων.

**στιχηρικὸν μέλος** (τὸ) ἐκκλ. ἓν τῶν τριῶν εἰδῶν τῶν μελῶν τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

**στιχηράριον** (τὸ) ἐκκλ. βιβλίον περιέχον μαθήματα τοῦ στιχηραρικοῦ μέλους· Μονφ.Παλ.386,404.

**στιχήρης**-ους-ες μτγν. ὁ ὢν κατὰ στίχους, κατὰ σειράς, ἀραδιαστός : 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,2 πρὸς χορὸν στιχήρη .. ἀλλήλων εἴχοντο· **2)** ὁ ἐστιχουργημένος : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5(41) τὰ παρ' αὐτοῖς στιχήρη δι' ἐπῶν λέγεται· ‖ ἐκκλ. στιχήρη (τὰ) στιχηρὰ βλ.λ. : Lambec.Bibl.Caes.1,252E.

**στιχηροκάθισμα**-ατος (τὸ) μσν. ἐκκλ. ὑποδιαίρεσις τῶν στιχηρῶν : Lambec.Bibl.Caes.5,574D τὰ στιχηροκαθίσματα τῶν ὀκτὼ ἤχων.

**στιχηρός**-ά-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς στίχον, στιχικός : Εὐστ.1103,15 στιχηρὰ λαγάρωσις· **2)** ὁ γεγραμμένος κατὰ στίχους, ἔμμετρος : Γρηγ.Ναζ.'Ασμ.33,98 στιχηραὶ βίβλοι· ‖ εἰδ. ἐκκλ. κτ. οὐσ. στιχηρά (τὰ) ὡς οὐσ. τροπάρια ὧν προτάσσονται στίχοι ἐκ τῶν Ψαλμῶν τοῦ Δαβίδ : ΨΚωδιν.277,2 (ἐκδ.Prag.)· ‖ κ. ἐπίρρ. στιχηρῶς διὰ στίχων : Εὐστ.'Ιλ.55,39 τὰ πρόσωπα στιχηρῶς . . πρὸς ἄλληλα φθέγγονται.

**στιχίαμβος** (ὁ) μτγν. ἰαμβικὸς στίχος : Χοιροβοσκ. εἰς 'Ηφαιστ.211C.

**στιχίδιον** (τὸ) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ στίχος, στιχάκι : Πλούτ.'Ηθ.60Α περὶ γλώττης καὶ στιχιδίου μαχόμενοι, Εὐστ.Πον.326,60.

**στιχίζω** μτγν. κ. μσν. τάσσω, διευθετῶ κατὰ στίχους, ἀραδιάζω : ΠΔ 'Ιεζ.42,3 ἐξέδραι . . ἐστιχισμέναι (ὃ.γρ. ἐστοιχ-), 'Αναστ.Σιν.'Οδ.1,11 στιχίζεσθαι καὶ εἶθ' οὕτω καλλιγραφεῖσθαι· **2)** στιχουργῶ, ποιῶ στίχους : Πρόδρ.2,16 οἵτινες ὦσιν δυνατοὶ τοῦ γράφειν καὶ στιχίζειν.

**στιχικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς στίχον ἢ στίχους ἢ ὁ ἐκ στίχων : Σχόλ.'Αριστφ. 'Αχ.970 στιχικαὶ περίοδοι, Τζέτζ. ἐν 'Αν.Κρ.3,317.

**στίχινος**-η-ον μτγν. στιχικός, διὰ στίχων τελούμενος ἢ ἐξ αἰτίας στίχων : ΑΠ 11,(135 τὸν στιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.

**στίχιον** (τὸ) γλωσσ. εἶδος ἐνδύματος· πρβλ. στίχη, στιχάριον.

**στιχισμός** (ὁ) μσν. ἡ ἀρίθμησις τῶν στίχων βιβλίου : Τζέτζ.Χιλ.9,291 (πληθ.).

**στιχιστής** (ὁ) μσν. ὁ στιχουργός : Τζέτζ.Λυκόφρ.425 (ἀποδοκιμαζόμενον ὑπὸ Θωμ.Μαγ 189R).

**στιχογράφος** (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ συνθέτων, ὁ γράφων στίχους, ἤτοι ἐμμέτρως, ὃ. στιχουργός : ΑΠ Παράρτ.5,12.

**στιχολογία** (ἡ) πάπ. κ. μσν. ἡ ἀπαγγελία στίχων : Πάπ. ὑπὲρ μισθοῦ στιχολογίας (ἀμφ.)· ‖ ἰδ. ἐκκλ. ἀπαγγελία ἐν ἀντιδ. πρὸς τὴν ψαλμῳδίαν : Σχόλ.'Ιω.Κλίμ.270, Τυπικὸν 'Αγ.Σάβα 37 ἡ πρώτη ὥρα ἥτις στιχολογίαν μὲν οὐκ ἔχει, ψάλλεται δὲ συνήθως τρίψαλμος.

**στιχολόγος** (ὁ) γλωσσ. ὁ ἀπαγγέλλων στίχους κ. ἰδ. τὸ ἑλληνικὸν ἔνδυμα ἐνδεδυμένος, μιμολόγος.

**στιχολογῶ**-έω Πάπ. κ. μσν. λέγω, ἀπαγγέλλω στίχους : Πάπ.,Μόσχ.1 ἐν Κοτελ 2,897C νυκτὸς καὶ ἡμέρας στιχολογῶν· ‖ ἐκκλ. ἀπαγγέλλω ψαλμοὺς ἄνευ ψαλμῳδίας : Τριῳδ.Κανὼν ἡ πρώτη ὥρα οὐ στιχολογεῖται ἀλλὰ μόνον ψάλλεται.

**στιχομανία** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. εἰρων. ἐπὶ στιχοπλόκων, τὸ νὰ γράφῃ τις διαρκῶς στίχους, ἰδ. κακούς, οἱονεὶ ὑπὸ μανίας κατεχόμενος.

**στιχομετρία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ μέθοδος, δι' ἧς οἱ ἀρχαῖοι βιβλιογράφοι ἐμέτρουν τὸ ποσὸν τῶν στίχων τῶν χειρογράφων· ‖ ἐκκλ. πινάκιον, ἐν ᾧ εἶναι ἐκτεθειμένον τὸ μέτρον τῶν στίχων ὅλων τῶν βιβλίων τῆς Π κ. ΚΔ· **2)** νεώτ. ἡ κατὰ πεντάδας ἰδ. ἀρίθμησις τῶν στίχων ποιήματος ἢ κ. τῶν ἐδαφίων πεζοῦ κειμένου.

**στιχόμετρον** (τὸ) νεώτ. τυπογρ. ὄργανον πρὸς μέτρησιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐν ἐντύπῳ τινὶ στίχων, οἷον διατριβῆς, ἀγγελίας κτλ.

**στιχομυθία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. διάλογος γινόμενος δι' ἐναλλασσομένων στίχων· Πολυδ.·,113· πρβλ. στιχομυθῶ· || νεώτ. γεν. ζωηρὸς διάλογος διὰ συντόμων φράσεων.

**στιχομυθῶ-έω** μτγν. διαλέγομαι, ἀποκρίνομαι ἐναλλὰξ διὰ στίχων· Πολυδ.4,113 «στιχομυθεῖν δὲ ἔλεγον, τὸ παρ' ἓν ἰαμβεῖον ἀντιλέγειν· καὶ τὸ πρᾶγμα στιχομυθίαν».

**στιχοπαίγνιον** (τὸ) νεώτ. ποίημα γεγραμμένον διὰ στίχων διαφόρου μεγέθους, ὥστε νὰ σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸ σχῆμα τοῦ πράγματος, ὅπερ ἔχει ὡς θέμα.

**στιχοπλόκος** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ πλέκων, ποιῶν στίχους, στιχουργός (ἀποδοκιμαζόμ. ὑπὸ Θωμ. Μαγ.189R) : Πρόδρ.1,242 **ἐπεὶ γραμματικὸς εἶσαι καὶ μέγας στιχοπλόκος**· || νεώτ. ἰδ. ἐν καταφρον. σημ. ἀνάξιος λόγου ποιητής.

**στιχοπλοκῶ-έω** μσν. πλέκω, συντίθημι στίχους, στιχουργῶ : Ψελλ.'Ασμ.1,5.

**στιχοποιία** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ σύνθεσις στίχων, στιχουργία : Πλούτ.'Ηθ.45Α, Γλωσσ.

**στιχοποιός** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ποιῶν, συνθέτων στίχους, ἰδ. ἐν καταφρον. σημ. στιχοπλόκος : Τατιαν.Κατὰ 'Ελλ.264Ι1.

**στιχοποιῶ-έω** γλωσσ. κ. νεώτ. ποιῶ, συντίθημι στίχους, στιχουργῶ.

**στίχος** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. σειρὰ ἢ γραμμὴ προσώπων ἢ ὁμοειδῶν πραγμάτων, ἀράδα, ὅ. στοῖχος : Ξεν.Λακ.11.5,8 (ἐπὶ στρατιωτῶν), αὐτ.Οἰκ. 4,21 **στίχοι τῶν δένδρων**, Πλάτ.Φαίδ 104Β **ὁ ἕτερος στίχος τοῦ ἀριθμοῦ**, 'Αριστλ.ΖΙ 624ε,11 **ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς στίχους κύκλῳ** (περὶ κυψελίδων), Πάπ. **ὁ στίχος τῶν φυτῶν**· || ἡ σειρὰ τῶν δόμων ἐν τῇ τοιχοποιΐᾳ· 'Επιγρ.· **2)** λόχος : 'Ασκληπιόδ.Τακτ.2,2· **3)** γραμμ. ἔμμετρος γραμμὴ ποιήματος : 'Αριστφ.Βάτρ.1239 **ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον**, Πλάτ.Νόμ.959 **ἡρωϊκοὶ στίχοι**, Νικόστρ.Κωμ.28 **τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον** (περιέγραφες τὸν βίον εἰς ἕνα μόνον στίχον), Πρόδρ.1,138 **καὶ γὼ ὑπάγω κι ἔρχομαι πόδας μετρῶν τῶν στίχων**, 'Ερωτόκρ.5,1549 **οἱ στίχοι θέλου διόρθωσι καὶ σάσμ' ὅσο μποροῦσι**· || συνεκδ. κ. στροφὴ ποιήματος : 'Επιγρ.· **4)** γραμμὴ πεζοῦ συγγράμματος, περιλαμβάνουσα εἰς τὰ ἀρχαῖα συγγράμματα συνήθ. 15 - 16 συλλαβάς, ὅσας εἶχε καὶ ὁ στίχος τοῦ δακτυλικοῦ ἑξαμέτρου, ἰδ. ἐν χρ. κτ. τὴν στιχομετρίαν βλ.λ. τῶν χειρογράφων : Διον.'Αλ.Θουκ.10,13,Γαλ.2,227,'Αθήν.13,585Β· **5)** συνεκδ. κ. ἐδάφιον ἢ κεφάλαιον βιβλίου : Ζώσ.'Αλχ. 213Β· **6)** μσν. ὅρος ἐγγράφου συμφωνητικοῦ : Πασχ.Χρον.720,12 **λαβεῖν μὴ μόνον τὰ πάκτα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον στίχον ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἕως τοῦ τείχους**· **7)** πάπ. εἰδικὸς φόρος : **ὑπὲρ χρυσικῶν δημοσίων καὶ διαφόρων στίχων, - λόγῳ διαφόρων δημοσίων στίχων**· **8)** φιλοσ. π. νεοπλατ. τάξις, (ὡς π. πυθαγορείοις ὅροι), κανονικὴ ἀλληλουχία, κόσμος : Πλωτ.5,3,14 (ἰδ. γρ. στοῖχοι)· πρβλ. συστοιχία· || ἡ σειρὰ τῶν πραγμάτων : 'Ερωτόκρ.2,1201 **καλὰ κι ἐπόνεσε πολλῶ ὁ στίχος πῶς ἀλλάσσει**· || φρ. **ἐκτὸς τοῦ στίχου** οὐχὶ ὡς εἴθισται, ἔξω τοῦ κανονικοῦ (λατ. extra ordinem) : 'Επιγρ.

**στιχοταμία** (ἡ) νεώτ. ὁ χωρισμὸς τοῦ κειμένου εἰς στίχους, ἤτοι συντακτικὰς περιόδους ἢ κῶλα ἐν τῇ παλαιογραφίᾳ.

**στιχούργημα-ατος** (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. τὸ κτ. στίχους γεγραμμένον, τὸ ποίημα : Σχόλ.Λυκόφρ. 324· || νεώτ. ἰδ. ἐν καταφρ. σημ. οὐχὶ ποιητικὴ ἢ ἀναξία λόγου ἔμμετρος σύνθεσις.

**στιχουργία** (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ ποίησις, σύνθεσις στίχων : Σχόλ.Λυκόφρ.817· || νεώτ. ἰδ. ἡ τέχνη τοῦ στιχουργεῖν, ὅ. στιχουργικὴ βλ.λ.

**στιχουργικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στιχουργεῖν βλ.λ.· || ἰδ. τὸ θηλ. **στιχουργική** (ἐνν. τέχνη) ὡς οὐσ. μελέτη περὶ τῆς τέχνης τῶν στίχων ὡς κ. τὸ σύνολον τῶν κανόνων, καθ' οὓς συντίθενται οὗτοι.

**στιχουργός** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ποιῶν, συνθέτων στίχους, ἀποδοκιμαζόμ. ὑπὸ Θωμ.Μαγ.189R· || νεώτ. ἰδ. ἐν καταφρον. σημ. ὁ ποιῶν ἀναξίας λόγου ἐμμέτρους συνθέσεις.

**στιχουργῶ-έω** μσν. κ. νεώτ. ποιῶ, συντίθημι στίχους, ἐμμέτρως γράφω : Εὐστ.32,22.

**στίχω** ὅ. στείχω βλ.λ.

**στιχῳδός** (ὁ) μτγν. συνηρ. τ. τοῦ στιχαοιδὸς βλ.λ., ὁ ᾄδων στίχους : Μέναιχμ.9.

**στιώδης-ους-ες** (στῖον) μτγν. πετρώδης, σκληρός : Γαλ.19,140.

**στλεγγίδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στλεγγὶς βλ.λ.2) : Θεόπομπ.'Ιστ.240 **τὰ Συβαριτῶν ἀναθήματα, στλεγγίδια χρυσᾶ τέσσαρα**, 'Επιγρ.

**στλεγγιδολήκυθος** (ὁ) μτγν. δοῦλος φέρων στλεγγίδα καὶ λήκυθον τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰς τὸ λουτρὸν (ἀποδοκιμ. ὑπὸ Πολυδ.3,154)· πρβλ. ξυστρολήκυθος.

**στλεγγιδοποιός** (ὁ) μτγν. κ. στελγιδ- ὁ κατασκευάζων στλεγγίδας βλ.λ.:Στράβ.15,1,67,ΕΜ 730,36.

**στλεγγίζω** Σουΐδ. ἀπομάττω ἐν τῷ λουτρῷ ἢ ἐν τῇ παλαίστρᾳ διὰ τῆς στλεγγίδος βλ.λ.

**στλεγγίον** (τὸ) σχόλ. ὑποκορ. τοῦ στλεγγὶς βλ.λ. : Σχόλ Διον.Θρ.195Η.

**στλεγγὶς-ίδος** (ἡ) εἶδος ξύστρας μετὰ λαβῆς, δι' ἧς ἀπέματτον ἐν τῷ λουτρῷ ἢ τῇ παλαίστρᾳ τὸν ῥύπον τοῦ σώματος : 'Ιππ.Διαίτ.'Οξ.65 **σπόγγοισι χρῆσθαι ἀντὶ στλεγγίδος**, 'Αριστφ.ἀπ.207 **οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος** (παροιμ. φρ. ἐπὶ πραγμ. καθημερινῆς χρήσεως), Πλάτ.'Ιππ.Ε 368C· || π. τοῖς Λακεδαιμονίοις ἦσαν ἐκ καλάμου ἢ σιδηραῖ : Πλούτ.'Ηθ.239Β· || νεώτ. εἶδος ξύστρας μετὰ παραλλήλων ὀδοντωτῶν ἐλασμάτων ἐν χρ. πρὸς καθαρισμὸν τοῦ δέρματος τῶν ἵππων, δημ. ξυστρί· **2)** εἶδος διαδήματος ἐπικεκοσμημένου δι' ἐλασμάτων ἰδ. χρυσῶν· Πολυδ.7,149 «δέρμα κεχρυσωμένον, ὃ περὶ τῇ κεφαλῇ φοροῦσιν» : 'Επιγρ.,Πολύβ.26,7,10 **στλεγγίδα χρυσῆν ἑκάστῳ τῶν θρανιτῶν ἐδεδώρητο**· || ἐν χρ. ἐν τοῖς ἀγῶσι ὡς ἐπάθλου ἀντὶ στεφάνου : Ξεν.'Αν.1,2,10 **τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ**· || ὁμ. ἐν χρ. παρὰ τοῖς θεωροῖς, οἵτινες ἐπέμποντο εἰς μαντεῖον ἢ ἐπίσημον ἑορτὴν ἢ θυσίαν : 'Ηρακλείδ. Ταρ.π.'Ερωτιαν.,Σωσίβ.4 **καλάμοις στεφανοῦσθαι ἢ στλεγγίδι**· **3)** εἶδος ξυστρῶν κυρτῶν δι' ὧν ἐκ τοῦ ὄπισθεν κοίλου μέρους ἠντλεῖτο ὕδωρ· πρβλ. δημ. τάσι· Σουΐδ. «οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύεσθαι ἄν τις αὐτῇ χρήσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι : 'Αριστφ.Θεσμ.556 **στλεγγίδας λαβοῦσαι ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον**, 'Αριστλ. Τοπ.145a,23 **τῇ στλεγγίδι κἂν ἀρύσαιτό τις**· διάφ. τ. **στελγίς** : 'Ησ.,Σουΐδ.· δοτ. **στέλγει** : 'Ησ., **στελγὶξ** (sic) : 'Επιγρ.· **στεγγίς** : 'Ιππ.Διαίτ.'Οξ.65 (κῶδ.)· 'Ερωτιαν.· **στελεγγίς** : Γαλ.15,713 (δ.γρ.)· **στλέγγος** (ὁ) : Σχόλ.Διον. Θρ.195Η· **στεργίς** : 'Αρτεμίδ.1,64 (κῶδ.)· **στρεγγίς** : 'Ερωτιαν.· ὑποκορ. **στλεγγίον** : Σχόλ.Διον.Θρ.195Η.

**στλέγγισμα-ατος** (τὸ) ὁ διὰ τῆς στλεγγίδος ἀποσμηχόμενος ῥύπος, ὀπόμαγμα, ὅ. γλοιός, γλίτσα : 'Αριστλ.Θαυμ.839b,25· || διάφ. τ. **στέλγισμα** : Λυκόφρ.874.

**στλέγγιστρον** (τὸ) στλεγγίς, ξύστρα : ΕΜ 725,48· || διάφ. τ. **στέλγιστρον** κ. **στέργγιστρον**.

**στλεγγοποιός** (ὁ) μτγν. στλεγγιδοποιὸς βλ.λ. : 'Αρκάδ.72,10.

**στλέγγος** (ὁ) σχόλ. στλεγγὶς βλ.λ. : Σχόλ.Διον. Θρ.195Η.

**στλεγγύς** εἶδος σίτου : Θεόφρ.ΦΙ 8,4,3.

**στλὶξ** μον. δ. τ. τοῦ στρὶγξ βλ.λ. . Θεόγνωστ.Καν. 41,6 «στρὶξ εἶδος ὀρνέου· εὕρηται δὲ τοῦτο καὶ στλὶξ μετὰ τοῦ λ»· πρβλ. κ. αὐτ.132,15.

**στοά** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., ποι. κ. διαλ. κ. στοιά, Ἐπιγρ. κ. **στωϊά** ἐπίμηκες ἐστεγασμένον δημόσιον κτίριον ὑποβασταζόμενον κατὰ τὴν μίαν αὐτοῦ πλευρὰν ὑπὸ κιονοστοιχίας : Ἡρ.3,52 **διακαρτερέων ἐν τῇσι στοιῇσι ἐκαλινδέετο**, Θουκ.8,90, Ξεν.Ἑλλ.5,2,29, ΚΔ Ἰω.10,23 **περιεπάτει .. ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος·** ‖ ἰδ. ἐν Ἀθήναις ὡς τόπος συνεντεύξεων, συνδιαλέξεων ἢ ἄ. δημοσίων συγκεντρώσεων καὶ ὡς τόπος ἀποθηκεύσεως καὶ πωλήσεως ἐμπορευμάτων, οἷον ἡ **στοιὰ ἀλφιτόπωλις** (Ἀριστφ.Ἐκκλ.686)· ‖ **στοιὰ ἡ βασίλειος** τὸ δικαστήριον ἔνθα ἤδρευεν ὁ ἄρχων βασιλεύς : αὐτ.684· ὁμ. **ἡ τοῦ βασιλέως στοά** : Πλάτ.Θεαίτ. 210D· ‖ **στοὰ ἡ ποικίλη** περίφημος διὰ τὰς ἐπὶ τῶν τοίχων αὐτῆς ζωγραφίας τοῦ Πολυγνώτου : Αἰσχίν.3,186· κ. ἁπλῶς ἡ **στοά** : Ἀνδοκ.1,85· ἐπειδὴ δ' ἐν τῇ στοᾷ ταύτῃ ἐδίδασκε συνήθ. ὁ φιλόσοφος Ζήνων ὁ Κιτιεύς, ὠνομάσθησαν οἱ ἀπὸ τούτου φιλόσοφοι **οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς** : Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.1,5,1, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,11· ὁμ. **οἱ ἐκ τῆς στοᾶς** : Γαλ.18(1),259· ὁμ συνεκδ. **ἡ Στοά** ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ τῶν Στωϊκῶν : Φιλόδ.Ρήτ.2,68S· ‖ ἕτεραι στοαί : **ἡ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου στοά**, Πλάτ.Θεάγ.121Α· ἡ **στοὰ ἡ τῶν Ἑρμῶν** : Αἰσχίν.3,183· **ἡ μακρὰ στοά** : Δημ.918, Ἐπιγρ.Ἀττ.· ὁμ.νεώτ. **ἡ Ἀττάλου στοά, - ἡ ἐν Κεραμεικῷ μακρὰ στοά, - ἡ μακρὰ στοὰ** (χαλκοθήκης), **- ἡ τοῦ Ῥωμαίου στοά·** **2)** πολιορκητικὴ μηχανὴ ἐπιμήκους κατασκευῆς προφυλάσσουσα ὡς στέγη τοὺς ὑπ' αὐτὴν στρατιώτας : Ἐπιγρ., Πολύβ.1,48,2· **3)** νεώτ. δίοδος, συνήθ. κεκαλυμμένη διὰ μέσου μεγάλου οἰκοδομήματος, πέρασμα : **στοὰ Ἀρσακείου·** **4)** ὑπόγειος θολωτὸς διάδρομος ἢ ὑπόνομος ὀρυχείου, γαλαρία, λαγούμι : Φίλ.Βελ.83,32· **5)** μτφ. **τεκτονικὴ στοὰ** ἓν τῶν τμημάτων, εἰς ἃ ὑποδιαιρεῖται τὸ τεκτονικὸν τάγμα καὶ ὁ τόπος ὅπου συνεδριάζει τοῦτο.

**στοασροφή** (ἡ) Ἐπιγρ. ὀροφὴ στοᾶς : **τὴν μεσημβρινὴν στοασροφήν.**

**στοβάζω** Ἡσ. λοιδορῶ.

**στόβασμα**-ατος (τὸ) Ἡσ. λοιδορία, στόβος βλ.λ.

**στοβέω** λοιδορῶ : ΕΜ 385, Ἐπικ. ἐν Παπ.

**στόβος** (ὁ) Ἡσ. «λοιδορία, ὄνειδος»· **2)** ἀλαζονεία : Λυκόφρ.395 **κόκκυγα κομπάζοντα μαφαύρας στόβους.**

**στοιά** (ἡ) ποι. κ. διαλ. τ. τοῦ στοὰ βλ.λ. : Ἀριστφ. Ἐκκλ.676, Ἐπιγρ.

**στοίβα** (ἡ) δημ. σωρὸς ὁμοειδῶν πραγμάτων τοποθετημένων κατ' ἐπαλλήλους σειράς : **ἔκανε στοίβα τὰ ροῦχα - τὰ ξύλα - τὰ πακέτα - τὰ βιβλία·** ‖ γεν. σωρὸς ἢ στρῶμα, στιβάς, στοιβὴ βλ.λ.5) : Γρυπ.Σκ.Τερρ.52,3 **δέρνει τὶς στοῖβες τὰ ξερόφυλλα | τὸ πρωτοβρόχι, - ἦτανε στοῖβες τὸ χιόνι, - στοῖβες σιτάρι - σταφίδα·** **2)** ἐν ἐπιρρ. χρ. στοιβηδόν, στοιβαχτά : **ἦτανε στοίβα γεμάτο τὸ βαπόρι·** **3)** τὸ σύνολον τῶν οἰνοφόρων βυτίων οἰναποθήκης.

**στοίβαγμα** (τὸ) δημ. κ. -σμα ἡ στοιβασία βλ.λ.

**στοιβάζω** μτγν., νεώτ. κ.δημ. ἐπισωρεύω ὁμοειδῆ πράγματα, ἰδ. κατ' ἐπαλλήλους σειράς : ΠΔ Λευϊτ. 1,7 **στοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ**, Ἐπιφάν.1,272Β **στοιβάζοντες ἐπὶ τραπέζης ἄρτους, - στοίβαξε τὰ ροῦχα - τὸ σακκιά·** κ. παθ. : Πάπ. **τοῦ τειχίου κεράμοις ἐστοιβασμένου** (κατεσκευασμένου ἐξ ἐπαλλήλων σειρῶν κεράμων)· ‖ ἐπὶ χιόνος, ἐπιστρώννυμαι κατὰ στιβάδας : **στοιβάχτηκε πολὺ χιόνι·** **2)** τοποθετῶ ἐντὸς στενοῦ χώρου οἱονεὶ κατὰ στοιβάδας, συμπιέζω, συνωθῶ, στριμώχνω, ἰδ. μτφ. ἐπὶ προσ. : Λουκ.Κατάπλ.5 **σὺ δὲ παραλαμβάνων** (τοὺς νεκροὺς) **στοίβαζε καὶ συντίθει, - τοὺς στοιβάξανε, - ἦτανε στοιβαγμένοι σὰν τὶς σαρδέλες·** **3)** μτφ. ἐπὶ ἐπαναλήψεων ἐν τῷ λόγῳ, ἐπισωρεύω, ἐπαναλαμβάνω τὰ αὐτά, παραφορτώνω : Εὐστ.Ἰλ.264,3 **στοιβάσας συνεχεῖς τέσσαρας ἐπαναφοράς**, αὐτ.717,42· ‖ ὁμ. παθ. ἐπὶ τοῦ νοῦ, εἶμαι βεβαρημένος, παραφορτωμένος : Συνέσ.42Α **δόγμασι βάρος ἔχουσιν ἐστοιβαγμένης τῆς διανοίας.**

**στοιβακτής** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. στοιβαστὴς βλ.λ.

**στοιβακτός**-ή-όν νεώτ., δημ. -**χτός** στοιβαστός.

**στοιβάς**-άδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. στρωμνὴ ἐκ κλάδων ἢ φύλλων· Ζωναρ. «στοιβὰς ἡ στρωμνὴ ἢ τρυφῆς θρύψις, παρὰ τὸ στοιβάζω»· **2)** συνεκδ. κλάδος ἢ φύλλα δένδρων πρὸς στρῶσιν : ΚΔ Μᾶρκ.11,8 **ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν·** **3)** νεώτ. στοίβα βλ.λ.· πρβλ. κ. στοιβή, στιβάς.

**στοιβασία** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ κατ' ἐπαλλήλους ἰδ. σειρὰς τοποθέτησις, στοίβαγμα : ΕΜ 727,37, Βαρθολ.Μον.π.Δουκάγγ. ἐν λ. σανίδι **ἀλλὰ καὶ σανίδος ἐστὶ στοιβασία ἄνωθεν·** **2)** νεώτ. ναυτ. ἡ κανονικὴ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ πλοίου τοποθέτησις τοῦ ἕρματος ἢ τοῦ φορτίου πρὸς ἀποφυγὴν κλυδωνισμοῦ.

**στοιβάσιμος**-ον γλωσσ. ὁ κατάλληλος πρὸς στοιβασίαν, δεκτικὸς στοιβασμοῦ.

**στοίβασις**-εως (ἡ) μτγν. στοιβασία βλ.λ.1) κ. 2) : Σχόλ.ΠΔ Λευϊτ.24,6.

**στοίβασμα** (τὸ) νεώτ.,δημ. κ.-**γμα** στοιβασία βλ.λ.

**στοιβασμός** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. στοιβασία, στοίβαγμα : Νικ.Χων.Χρον.102C **τοῖς τῶν κοντῶν στοιβασμοῖς.**

**στοιβαστής** (ὁ) πάπ. κ. γλωσσ. ὁ στοιβάζων, ἐπισωρεύων ἢ γεμίζων στρώματα.

**στοιβαστός**-ή-όν πάπ., νεώτ. κ. -**κτός**, δημ. -**χτός** ὁ ἐστοιβασμένος, κατ' ἐπαλλήλους σειρὰς τοποθετημένος συμπεπιεσμένος, συσκευασμένος· ‖ ἐπίρρ. δημ. **στοιβαχτά** κατὰ στοιβάδας, στοίβα.

**στοιβαχτός**-ή-ό δημ. στοιβαστὸς βλ.λ.

**στοιβή** (ἡ) (στείβω) τὸ φρυγανῶδες φυτὸν ποτήριον τὸ ἀκανθῶδες, δημ. ἀστοιβή, στοιβίδα : Ἱππ.Γυν.2,186, Θεόφρ.ΦΙ 6,1,3, ΠΔ Ἡσ.55,13· ἐν χρ. ὡς σάρωθρον : Ἱππῶν.51 **τὴν στέγην ὀφέλλοντα .. πυθμένι στοιβῆς·** ἐν χρ. πρὸς περιφύλαξιν ἢ βύσμα οἰνοφόρων στάμνων : Τρύφων π. Ἀπολλ. Δυσκ.Συνδ.247,27· **2)** γέμισμα ἰδ. στρωμνῆς ἢ προσκεφαλαίου : Εὐπ.ἀπ.132Μ, Ἀριστλ.ΖΜ 654b, 26, Γαλ.Χρ.Μορ.2,Β **καθάπερ στοιβὴ** (ὥσπερ γέμισμα)· **3)** μτφ. παραπλήρωμα, παραγέμισμα : Ἀριστφ.Βάτρ.1178 **κἂν που δὶς εἴπω ταὐτόν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον·** **4)** Ἐπιγρ. τὸ κάτωθεν τοῦ στυλοβάτου τμῆμα τοῦ κρηπιδώματος τῶν ἀρχαίων οἰκοδομημάτων· **5)** μτγν. κ. μσν. γεν. σωρός, στοίβα βλ.λ. : ΠΔ Ρούθ 3,7, αὐτ.Κριτ.15,5 **ἐνεπύρισε τοὺς στάχυας καὶ τὰ προτεθερισμένα ἀπὸ στοιβῆς**, Εὐστ.Πον.184,39 **στοιβὴ λίθων**, αὐτ.309,41.

**στοιβηδόν** ἐπίρρ. κατὰ στοιβάς, σωρηδόν, στοιβαχτά· κ. μτφ. ἐπὶ ἐπαναλήψεων ἐν τῷ λόγῳ : Σιμπλίκ.Κατ.18,25 **στοιβηδὸν κεῖσθαι νομίζουσι τὰ κεφάλαια.**

**στοιβίδα** (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν στοιβὴ βλ.λ.

**στοιβίον** (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν στοιβὴ βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,12.

**στοιβοειδής**-οῦς-ές μτγν. ἀραιός, χαῦνος, πορώδης, σπογγώδης : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,72 **ἧπατος καὶ σπληνὸς ἡ στοιβοειδὴς σάρξ.**

**στοΐδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στοὰ βλ.λ. : Ἐπιγρ., Στράβ.9,1,15· πρβλ. κ. στῴδιον.

**Στοϊκός**-ή-όν δ.γρ. τοῦ στωϊκὸς βλ.λ.

**Στοιχἄδεύς**-έως (ὁ) ἐπίθετον τοῦ Διός ἐν Σικυῶνι : ΣχόλΔιον.Θρ.192Η.

**στοιχαδικός**-ή-όν μτγν. ὁ παρεσκευασμένος ἤ ἀρωματισμένος διά τοῦ φυτοῦ στοιχὰς βλ.λ 3) : Διοσκ.5,53 **στοιχαδικὸν ὄξος**.

**στοιχαδίτης** (ὁ) μτγν. ὁ ἀρωματισμένος διὰ τοῦ φυτοῦ στοιχὰς βλ.λ.3) : Διοσκ.5,42 στ· **οἶνος**.

**Στοιχαῖος** (ὁ) Ἐπιγρ. ἐπίθετον τοῦ Διός.

**στοιχάς**-άδος (ὁ.ἡ) (στοῖχος) ὁ κείμενος κατὰ στοίχους, **κατὰ** σειράς : Σόλων π. Πολυδ.5.36 **ἐλαῖαι στοιχάδες** (κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰς μορίας, αἱ μὴ καθιερωμέναι), Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.6,22 **ὁλκάδες στοιχάδες**, Εὐστ.1524 **ἄμπελος ἡ στοιχάς**· **2)** **Στοιχάδες** (ἐνν. νῆσοι) σειρὰ νήσων παρὰ τὴν Μασσαλίαν (**les îles d' Hyères**) : Ἀπολλών.Ρ 4,554, Στράβ.4,1,10· πρβλ. κ. νεώτ. στιχάδες· **3)** **στοιχάς** (ἡ) εἶδος τοῦ ἀρωματικοῦ φυτοῦ λοβαντίς, ὀνομασθὲν οὕτως ἐκ τῶν Στοιχάδων νήσων : Ὀρφ.Ἀργ.918, Διοσκ.3,26· πρβλ. στοιχαδίτης οἶνος κ. στοιχαδικὸν ὄξος.

**Στοιχεία** (ἡ) Ἐπιγρ Ἐπιδαύρ. ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς.

**στοιχειἄκός**-ή-ό(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ στοιχεῖα ἤτοι τὰς πρώτας ἀρχάς : Εὐστ.35,24 **στοιχειακὸς ὄλεθρος**· **2)** μσν. κ. δημ. ὁ τῶν στοιχείων, δημ στοιχειῶν, ἤτοι τῶν κατὰ λαϊκὴν πρόληψιν ἀοράτων ὑπάρξεων, τῶν ἐνδιαμενουσῶν εἰς πηγάς, φρέατα, σπήλαια, λίμνας, ποταμούς, ἐρείπια κττ., συνήθως δὲ κακοποιῶν· πρβλ. στοιχειωμένος : **στοιχειακὴ βρύση**, - **στοιχειακά καμώματα**· **3)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τὰ τῆς χημείας στοιχεῖα : **στοιχειακὴ (κοσμο)θεωρία** (ὑλιστικὴ δοξασία θεωροῦσα τὴν ζωὴν καθόλου καὶ συναφῶς τὴν νόησιν ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐν διαδοχικῇ ἐναλλαγῇ συνθέσεως τῶν χημικῶν στοιχείων)· κτ. πληθ. **στοιχειακαὶ θεωρίαι** αἱ παρὰ τοῖς φυσικοῖς φιλοσόφοις ἀπαντῶσαι, αἱ δοξάζουσαι ὅτι ὁ κόσμος σύγκειται ἐκ τεσσάρων ἤ πέντε στοιχείων (Θαλῆς, Ἐμπεδοκλῆς)· πρβλ. στοιχεῖον 3)· **4)** δημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ στοιχειὸ βλ.λ. : **τὸ στοιχειακὸ τοῦ σπιτιοῦ - τοῦ ρείπιου**· συνήθ. κτ. πληθ. : **ἔρ(η)μος ὁ τόπος, γεμάτος στοιχειακά**· || ἐπίρρ. δημ. στοιχειακά κατὰ τὸν τρόπον ἤ διὰ τῆς ἐνεργείας, ἐπεμβάσεως στοιχειοῦ ἤ στοιχείου.

**στοιχειακῶς** ἐπίρρ. μτγν., μσν κ. νεώτ. κατὰ τὰ πρῶτα στοιχεῖα : Εὐστ.83.39· **2)** κ. νεώτ. γραμμ. ὁ κατὰ στοιχεῖον, ἀλφαβητικὴν τάξιν τεταγμένος.

**στοιχειό** (τὸ) μσν. κ. δημ. στοιχεῖον βλ.λ.3), εἰδ. ὁ ἀήρ, ἡ θάλασσα, τὸ πῦρ ἐν τῇ δυναμικῇ ἐκδηλώσει αὐτῶν ἤτοι ὡς ἐνεργοῦσαι, ἀκατάβλητοι δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις : φρ. **κακὸ στοιχειό ἡ θάλασσα**· ἰδ. κτ. πληθ., τῆς λ. προσλαμβανούσης οὕτω γενικωτέραν τινὰ σημ., ἤτοι **τά στοιχειά** αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως : Ἐρωτόκρ.4,1829 **καὶ τὰ στοιχειά ἀνεκατωθοῦν καὶ τ' ἀστρικά μανίσου**, φρ. **ἀγριέψαν τὰ στοιχειά** (ἐπὶ μεγάλης θυέλλης ἤ τρικυμίας ἤ πλημμύρας ἐξ ὄμβρου)· **2)** κτ. λαϊκὴν πρόληψιν ἀόρατον ὑπερφυσικὸν ὄν, ἐπίδρασιν ἔχον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἤ κ. ἐπὶ πραγμ. (πρβλ. στοιχειώνω), ἐνίοτε δὲ καὶ εἴς τινα ἤ εἴς τινας φανερούμενον, συνήθ δὲ κακοποιόν, δαιμόνιο, (τελώνιο : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 66 **ἀπ' τὸ σούρπο τὰ στοιχειά βλέπαν τὴν κακὴ νυχτιά**, αὐτ.Τραγ. ΚΚ 12,9 **σβηοῦν οἱ νεράϊδες καὶ τὰ στοιχειά**, - **τὸ στοιχειὸ τοῦ ποταμοῦ - τῆς βρύσης**· **3)** εἰδ. ψυχὴ θανόντος κ. ἰδ. ψυχὴ φονευθέντος προσηλωθεῖσα διὰ τοῦ χυθέντος αἵματος εἰς τὸν τόπον ἤ τὸ κτίσμα ἔνθα ὁ φόνος ἐγένετο, φύλαξ συνήθως ἤ προστάτης τοῦ μέρους θεωρουμένη : **στοιχειὸ τοῦ σπιτιοῦ - τοῦ ρείπιου**· **4)** μτφ. ἐν φρ. ὁ δυσειδής, ὁ οἱονεὶ φάσματος μορφὴν ἤ ἐμφάνισιν ἔχον, ἀ. σκιάχτρο.

**στοιχειογραφῶ**-έω μτγν. ἐν τῷ παθ. εἶμαι γεγραμμένος ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ : Βέττ.Βάλ.162,34.

**στοιχειοθεσία** (ἡ) νεώτ. τὸ στοιχειοθετεῖν, ἡ σύνθεσις τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων εἰς λέξεις ἤ στίχους, ἀ. στοιχειοθέτησις.

**στοιχειοθετεῖον** (τὸ) νεώτ. διαμέρισμα τυπογραφείου ἔνθα γίνεται ἡ στοιχειοθεσία βλ.λ.

**στοιχειοθέτης** (ὁ) νεώτ. ἐργάτης τυπογραφείου ἔχων ὡς εἰδικότητα τὴν στοιχειοθεσίαν βλ.λ.

**στοιχειοθέτησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ στοιχειοθεσία.

**στοιχειοθετικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στοιχειοθεσίαν ἤ τὸν στοιχειοθέτην βλ.λ.

**στοιχειοθετῶ**-έω νεώτ. διὰ τῆς συνθέσεως τυπογραφικῶν στοιχείων ἀπαρτίζω τὰς λέξεις ἤ τοὺς στίχους τοῦ ὑπὸ ἐκτύπωσιν κειμένου.

**στοιχειοθήκη** (ἡ) νεώτ. εἰδικὴ θήκη διῃρημένη εἰς χωρίσματα ἐν χρ. ἐν τοῖς τυπογραφείοις πρὸς τοποθέτησιν τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων, ἀ. γραμματοθήκη, δημ. κάσσα.

**στοιχειοκράτωρ**-ορος (ὁ) μτγν. ὁ κρατῶν, ὁ ἄρχων τῶν στοιχείων τῆς φύσεως : Σιμπλίκ.Οὐρ. 107,15 **στοιχειοκράτορες θεοί**.

**στοιχειολάτρης** (ὁ) μτγν. ὁ λατρεύων τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως· πρβλ. πυρολάτρης : Ἀθανάσ.2, 172F **κατὰ στοιχειολατρῶν**.

**στοιχειολογία** (ἡ) νεώτ. τὸ πρῶτον μέρος τῆς λογικῆς τὸ πραγματευόμενον περὶ τῆς γνώσεως καθόλου καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ὀρθῆς νοήσεως.

**στοιχειομετρία** (ἡ) νεώτ. τὸ κεφάλαιον τῆς χημείας, τὸ πραγματευόμενον περὶ τῶν ποσοτικῶν ἀναλογιῶν, καθ' ἃς τὰ χημικὰ στοιχεῖα ἑνοῦνται πρὸς ἄλληλα ἤ ἐναλλάσσονται μεταξύ των.

**στοιχεῖο(ν)** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ στοῖχος βλ.λ., ὁ στῦλος ἤ γνώμων τοῦ ἡλιακοῦ ὡρολογίου, ὅστις διὰ τῆς σχηματιζομένης σκιᾶς δεικνύει τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας κ. συνεκδ. αὐτὴ ἡ σκιά· Φιλήμ.83 «στοιχεῖον· ἡ σκιά» : Ἀριστφ.Ἐκκλ.652 **ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον** (ὅταν ἡ σκιὰ εἶναι δέκα ποδῶν, ἤτοι περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καθ' ἣν ὥραν ἐδείπνουν), Εὔβ.119,7 **ὁπηνίκ' ἂν εἴκοσι ποδῶν τὸ στοιχεῖον ᾖ**· **2)** ἁπλούστατον συστατικὸν τοῦ λόγου, στοιχειώδης ἦχος ἤ γράμμα, φθόγγος, συνήθ. ἐν ἀντιδιαστ. πρὸς τὸ γράμμα· Ἀριστλ.Ποι.1456b,22 «στοιχεῖόν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος», αὐτ.Μεταφ.998a,23 «φωνῆς στοιχεῖα καὶ ἀρχαὶ δοκοῦσιν εἶναι ταῦτ' ἐξ ὧν σύγκεινται αἱ φωναὶ πρώτων» : Πλάτ.Κρατ.424D, αὐτ.426D **τὸ ῥῶ τὸ στοιχεῖον**, αὐτ.Θεαίτ.202Ε **τὰ τῶν γραμμάτων στοιχεῖά τε καὶ συλλαβάς**, Αἰν.Τακτ.31,21 **τὰ στοιχεῖα τῶν γραμμάτων τὰ τέτταρα καὶ εἴκοσι**, Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπιρρ.165,17 **ἀκουόμενα στοιχεῖα** (προφερόμενα γράμματα), Πάπ. **στοιχεῖον ε'** || ὅθ. **κατὰ στοιχεῖον** κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν : ΑΠ 11,15· || νεώτ. ἕκαστος τῶν ἐν τῇ τυπογραφίᾳ ἐν χρ. χαρακτήρων τῶν γραμμάτων, ἀ. **τυπογραφικὰ στοιχεῖα**· **3)** π. τοῖς φυσικοῖς ἰδ. φιλοσ. ἕκαστον τῶν ἁπλουστάτων συστατικῶν τοῦ φυσικοῦ κόσμου, ἅτινα κατὰ τὸν Ἐμπεδ. ἦσαν τέσσαρα, τὰ **ῥιζώματα** : Διογ.Λ 7, 69 «τὸ ἐξ οὗ πρώτου γίνονται τὰ γινόμενα καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύονται» : Πλάτ.Θεαίτ.201Ε **τὰ πρῶτα οἱονπερεὶ στοιχεῖα, ἐξ ὧν ἡμεῖς τε συγκείμεθα καὶ τἆλλα**, αὐτ.Πολιτ.278D **τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα**, αὐτ.Τίμ.48Β **στοιχεῖα τοῦ παντός**, Ἀριστλ.Μετεωρ.338a,22 **στοιχεῖα σωματικά**, Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,36U **ἄτομα στοιχεῖα**· πρβλ. Ἀριστλ. Μεταφ.1088b,27 **τὰ στοιχεῖα ὕλη τῆς οὐσίας**, αὐτ. Φυσ.189b,16 **τρία τὰ στοιχεῖα**· || ἐν ᾗ σημ. φιλοσοφ. κ. ἡ λ. ἀρχή : Θαλῆς π. Πλούτ.Ἠθ.875C, Ἀναξίμ.π. Διογ.Λ. 2,1, Ἀνών.π. Ἀριστλ.Φυσ.188b,28· || κ. ἐν ἀντιδιαστ. πρὸς τὸ ἀρχή ὡς ἧττον περιληπτικόν : Ἀριστλ.Μεταφ.1070b,23· πρβλ. Στωϊκ.2,

ΙΙ)· || γεν. πᾶσα φυσικὴ δύναμις αὐτομάτως ἐνεργοῦσα: Ὀρφ.Ὕμν.5,4 Αἰθήρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον, Βάβρ.71,4 ἀνηλεὲς στοιχεῖον (περὶ τῆς θαλάσσης), Πολέμ.Κυν.ΙΙ ἄμφω τὰ στοιχεῖα (ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα),-ἐμαίνοντο τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως, - τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον· || νεώτ. φυσ. πᾶν σῶμα, οὗ τὰ ἄτομα δὲν διασπῶνται εἰς ἁπλούστερα συστατικά, ἄ. χημικὸν στοιχεῖον ἢ ἁπλοῦν σῶμα· 4) θεμελιώδης ἀρχὴ πάσης ἐπιστήμης ἰδίᾳ ἐκ τῶν προβαινουσῶν διὰ παραγωγικῶν ἀποδείξεων, οἷον τῆς γεωμετρίας : Ἀριστλ.Μεταφ. 998a,26, αὐτ.1014a,36· || δθ. κ. τίτλος γεωμετρικῶν ἔργων, οἷον Ἱππ. τοῦ Χίου, Εὐκλείδου κ. ἄ. : Πρόκλ.Εὐκλ.66,68F· || ἰδ. μονάς, σημεῖον, γραμμή, ἐπιφάνεια, κύκλος κττ. : Ἀριστλ.Μεταφ.1014b,6, αὐτ.Τοπ.158b,35, αὐτ.Πολιτ.1257b,23 τὸ νόμισμα στοιχεῖον καὶ πέρας τῆς ἀλλαγῆς· || ἀριθμός, πρὸς ἑρμ. τοῦ Στοιχοδεὺς βλ.λ. : Σχόλ.Διον.Θρ. 192H· || ἐν τῇ Λογικῇ, οἱ πρῶτοι συλλογισμοί : Ἀριστλ.Μεταφ.1014b,1, αὐτ.Ρητ.1358a,35 «τὰ δὲ στοιχεῖα τῶν ἐνθυμημάτων λέγομεν· στοιχεῖον δὲ λέγω καὶ τόπον τὸ αὐτό» πρβλ.αὐτ.Μεταφ.1014b,10 «στοιχεῖα τὰ γένη λέγουσί τινες» || ἐν τῇ Γραμμ. στοιχεῖα τοῦ λόγου ἢ τῆς λέξεως τὰ μέρη τοῦ λόγου : Θεόφρ.π.Σιμπλίκ.Κατ.10,24, Διον.Ἀλ.Συνθ.2, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.7,1· 5) γεν. θεμελιώδης, βασικὴ ἀρχὴ πράγματός τινος: Ξεν.Ἀπομν.2,1,1 ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τροφῆς ὥσπερ ἀπὸ τῶν στοιχείων, Ἰσοκρ.2,16 στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα χρηστῆς πολιτείας, Ἀριστλ.Πολιτ.1309b,16 τὸ πολλάκις εἰρημένον μέγιστον στοιχεῖον, Νικόλ.Κωμ.1,30 στοιχεῖα τῆς ὅλης τέχνης, ΚΔ Ἑβρ.5,12 διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· 6) νεώτ. οὐσιώδης λεπτομέρεια ἢ συστατικὸν μέρος ὀργανικοῦ τινος ὅλου : στοιχεῖα μηχανῆς, - στοιχεῖα ἐνοχῆς, - ξένα γλωσσικὰ στοιχεῖα· 7) νεώτ. πᾶν τὸ συντελοῦν ἢ συμβάλλον πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος : σημαντικὸν στοιχεῖον προόδου, - ἐπιτυχίας· || ἐπὶ προσ., παράγων ὡρισμένης κοινωνικῆς ἢ πολιτικῆς δράσεως : στοιχεῖον μαχητικόν - ἐπαναστατικόν - συντηρητικόν - ἀναρχικόν - κακοποιόν - ταραχοποιόν· || φρ. εἶναι ἢ εὑρίσκεται εἰς τὸ στοιχεῖόν του εὑρίσκεται εἰς κατάλληλον περιβάλλον ἢ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους πρὸς ἐλευθέραν καὶ εὐδόκιμον ἀνάπτυξιν ὡρισμένης δράσεως· 8) νεώτ. ἠλεκτρικὸν στοιχεῖον ἁπλῆ συσκευὴ πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος διὰ χημικῆς ἐνεργείας· 9) μτγν. οὐράνιον σῶμα, ἰδ. πλανήτης : Μαν.4, 624 οὐρανίων ἄστρων στοιχεῖα, Πάπ. στοιχείῳ Διός, ΚΔ Πέτρ.2,3,10 στοιχεῖα καυσούμενα λυθήσεται, Νικ.Χων.Μαν.Κομν.7,6· πρβλ. Εὐστ.Ὀδ.1671, 53 «ἀναστείχειν πρὸς οὐρανὸν ἥλιος λέγεται διὰ τὴν κατὰ στοῖχον, ὅ ἐστι τάξιν, πορείαν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ στοιχεῖον τῶν τις μεγάλων ἡμετέρων λέγει αὐτόν» || ἀστερισμὸς τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου : Διογ.Λ 6,102, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ δώδεκα στοιχεῖα· 10) μσν. κτ. πληθ. σκότιαι δυνάμεις, δαιμόνια, ὑπερφυσικὰ ὄντα, στοιχειά : Σολωμονικὴ καὶ εἰσήλθεσαν πνεύματα . . καὶ εἶπον· ἡμεῖς ἐσμεν τὰ λεγόμενα στοιχεῖα, οἱ κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τούτου· πρβλ.ΚΔ Γαλ.4,3 ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· 11) ἐστοιχειωμένον μνημεῖον πρὸς φύλαξιν τόπου ἢ ὡς ἀποτρόπαιον, ἄ. τέλεσμα βλ.λ. : Κωδιν.Πάτρ. Κων.46 ὑποκάτω δὲ κίονος τοῦ φόρου ἐτέθη καὶ τὸ Παλλάδιον στοιχεῖον, αὐτ. ᾔτησε τὸν βασιλέα θεάσασθαι τὰ ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ στοιχεῖα· πρβλ. στοιχειῶ 2)· || στοιχειὸ βλ.λ.: Διγεν.Ἀκρ.3273 ἀλλὰ στοιχεῖον ἐκ παντὸς ἐτύγχανε τοῦ τόπου.

**στοιχειοχυτήριον** (τὸ) νεώτ. χυτήριον τυπογραφικῶν στοιχείων ἢ ἄ. τυπογραφικοῦ ὑλικοῦ.

**στοιχειοχύτης** (ὁ) νεώτ. ὁ εἰδικὸς εἰς τὴν κατασκευὴν τυπογραφικῶν στοιχείων διὰ τήξεως.

**στοιχειοχυτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν κατασκευὴν διὰ τήξεως τυπογραφικῶν στοιχείων : στοιχειοχυτικὴ μηχανή.

**στοιχειῶ**-όω μτγν. κ. μσν. διδάσκω τὰ στοιχεῖα, τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς μαθήματός τινος : Χρύσ.Στωϊκ.2,39 τὸ ἐναντία στοιχειοῦν· || παθ. καταρτίζομαι στοιχειωδῶς, λαμβάνω τὰ πρῶτα στοιχεῖα : Αἰλ.Τακτ.Προοίμ.5 στοιχειωθήσεται· || ἐφοδιάζομαι μὲ ὅ τι ἀπαιτεῖται, εἶμαι καλῶς συγκεκροτημένος : Μηναῖ.Ἰον.1 Εἱρμ. τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· 2) μσν. διὰ μαγικῶν ἢ γοητευτικῶν πράξεων ἀποτρέπω τὴν ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασιν διαφόρων ζῴων ἢ ὄντων ἢ καθιστῶ ταῦτα ἀποτρόπαια κ. φύλακας τόπου τινός: Κεδρ.Κλαυδ.197 ἐστοιχείωσεν ὄφεις μὲν καὶ σκορπίους μὴ πλήσσειν, κώνωπας δὲ μὴ παρεῖναι . . Λύκον δὲ τὸν ποταμὸν ἐστοιχείωσεν, ὥστε μὴ πλημμυρήσαντα τὸ Βυζάντιον καταλυμαίνεσθαι (περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως), Κωδ. Πάτρ.Κων.39 μέσον δὲ τοῦ σταυροῦ ἡ τύχη τῆς πόλεως, κατήνιον κλειδόμενον καὶ ἐστοιχειωμένον, αὐτ 2,62 τὰ ἀγάλματα ἐστοιχειώσατο· πρβλ. στοιχεῖον 11) κ. δημ. στοιχειώνω.

**στοιχειώδης**-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ἀποτελῶν τὰ πρῶτα στοιχεῖα, τὰς πρώτας βάσεις, ὁ θεμελιώδης, βασικός : Ἀριστλ.Μεταφ.988b,35 στοιχειωδέστατον πάντων γῆ, Πλούτ.Ἠθ.1004A στοιχειωδέστερον τοῦ κυκλικοῦ τὸ εὐθύγραμμον, Διον.Ἀλ. Θουκ.22 στοιχειωδῶν μορίων, Θεολ.Ἀριθμ.57 (ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν 1—9)· || νεώτ. ἰδ. ἐν τίτλοις βιβλίων παρεχόντων τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς μαθήματός τινος : στοιχειώδης γραμματική - ἀριθμητική - ἄλγεβρα· || στοιχειώδης ἐκπαίδευσις ἡ παρέχουσα τὰς πρώτας γραμματικὰς κ. φυσιογνωστικὰς γνώσεις, ἄ. δημοτικὴ ἐκπαίδευσις· 2) νεώτ., ὁ κατὰ πρῶτον λόγον ἀπαιτούμενος ἢ ἐπιβαλλόμενος, πρωταρχικός, οὐσιώδης : στοιχειώδης εὐγένεια, - συμπεριφορά - παράλειψις.

**στοιχειωδῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τὴν μορφὴν τῶν πρώτων στοιχείων : Γρηγ.Νύσσ. ἐν Mai.8,11D τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος καὶ πάντων στοιχειωδῶς ὑποβεβλημένων· || ἐν στοιχείοις, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, περιεκτικῶς : Διογ.Λ 7,131 ἐν κεφαλαίοις λελέχθω καὶ στοιχειωδῶς.

**στοίχειωμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια κ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στοιχειώνω βλ.λ.

**στοιχείωμα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. μσν. θεμελιώδης, βασικὴ ἀρχή, πρῶτα στοιχεῖα : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,40, Φιλόδ.Ρήτ.1,140S· || στοιχεῖον : Διογ.Λ 10,36 πρὸς ἁπλᾶ στοιχειώματα καὶ φωνάς.

**στοιχειωματικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ σημεῖα τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου· ἰδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. οἱ μαντευόμενοι τὴν τύχην τινὸς κατὰ τὴν γέννησίν του διὰ τῶν ἀστρολογικῶν ζῳδίων : ΨΠτολ.Καρπ.9· 2) μσν. ὁ στοιχειῶν βλ.λ.2), ὁ διὰ μαγικῶν τρόπων μεταβάλλων ἀνθρ. εἰς ζῷα ἢ εἰς στοιχεῖα βλ.λ.11) : Κεδρ.Κλαύδ.199 Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἦν . . στοιχειωματικός.

**στοιχειώνω** δημ. δημιουργῶ στοιχειὸ βλ.λ.3) διὰ θυσίας ζωντανοῦ ὄντος εἰς τὰ θεμέλια ἐγειρομένου κτίσματος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.89,10 ἃ δὲ στοιχειώσετε ἄνθρωπο, γιοφύρι δὲ στεριώνει· || μτφ. μιαίνω τόπον τινὰ διὰ φόνου ἢ ἄ. ἐναγοῦς πράξεως· 2) ἀμτβ. μεταβάλλομαι εἰς στοιχειό, ἢ συχνάζομαι ἀπὸ στοιχειά : Πορφύρ.Σκ 20 τὸ σπιτάκι μας ἐστοίχειωσεν· κ. παθ. : Παλαμ.Τάφ.31,12 στοιχειωμένα ρημάδια, Γρυπ.Σκ. Τερρ.86,1 μέσα στὴ στοιχειωμένη σπηλιά.

**στοιχείωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. στοιχειώδης διδασκαλία ἢ πραγματεία : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,40

στοιχείωσις τῶν ὅλων δοξῶν, Φιλόδ.Ῥήτ.1,104S στοιχειώσεις καθολικαί, Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.445Μ στοιχείωσις ἀρετῆς, Σιμπλίκ.Κατ.13,29 τὰ ἁπλᾶ πρὸς στοιχείωσίν ἐστιν ἐπιτήδεια· ‖ αἱ δώδεκα στοιχειώσεις τίτλος συγγράμματος τοῦ Ἐπικούρου : Ἐπίκ.ἀπ.56 ἠθικὴ στοιχείωσις· ὁμ. σύγγραμμα τοῦ Εὐδρόμου : Στωϊκ.3,268· **2**) ἡ περὶ τῶν στοιχείων ἐπιστήμη : Γαλ.7,678· **3**) ἀλφαβητικὴ διαίρεσις : Ἐπιφάν.1,629C εἴκοσι δύο στοιχείων τῶν κατὰ τὴν τῶν Σύρων στοιχείωσιν· **4**) μτγν. κ. μσν. ἀστρολογικὴ ἢ μαγικὴ πρᾶξις : Θεοφάν.4,7, Σκυλίτζ.537· πρβλ. στοιχειῶ 2)· **5**) νεώτ. στοίχειωμα βλ.λ.

**στοιχειωτής** (ὁ) μτγν. ὁ διδάσκων τὰ στοιχεῖα, τὰς πρώτας βάσεις μαθήματος, ἰδ. ἐπὶ τῶν γραμματικῶν : Ἀπολλ.Δύσκ.Σύνθ.309,5· ‖ πιθ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Εὐκλείδου, ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν θεμελιωτοῦ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης διὰ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ Στοιχεῖα : Ἠλ.Κστ.251,18.

**στοιχειωτικός**-ή-όν μτγν. στοιχειώδης βλ.λ. : Ἐπικ.ἀπ.242, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.673,22 στοιχειωτικὴ παίδων διδασκαλία, αὐτ.771 στ- προπαιδεία· **2**) ὁ ἀνήκων εἰς στοῖχον ἢ στοίχους, ὡρισμένην σειρὰν ἢ τάξιν : Παῦλ.Ἀλ.1,3 ὁ τῆς ἑπταζώνου στοιχειωτικὸς λόγος· πρβλ. στοιχικός· **3**) μσν. ἀστρολογικός, μαγικός : Σκυλίτζ. Μιχ.Θεοφ.537 στοιχειωτικοὶ λόγοι (μαγικαὶ ἐπῳδοί).

**στοιχειωτός**-ή-όν μτγν. ὁ ἐκ στοιχείων συνιστάμενος : Δαμάσκ.Ἀρχ.58· **2**) ὡς οὐσ. στοιχειωτὸν τὸ σύνολον τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου : Ὀλυμπ.Φίλ 246 ἀνάγοντι τὸ πλῆθος τῶν στοιχείων εἰς τὸ στοιχειωτόν.

**στοιχευτής** (ὁ) γλωσσ. στοιχειωτής βλ.λ.

**στοιχηγορῶ**-έω διηγοῦμαι στοιχηδόν, κατὰ κανονικὴν σειράν, τάξιν : Αἰσχ.Πέρσ.430 οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην.

**στοιχηδίς** ἐπίρρ. στοιχηδόν: Θέογν.Καν.163.

**στοιχηδόν** ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ στοίχους, καθ' ὡρισμένην σειρὰν ἢ τάξιν : Ἀριστλ.ΖΓ 770a,26, Θεόφρ.ΦΙ 3,12,7 τὰ φύλλα πεφύκασι στοιχηδόν, Ἀνν.Κομν.221Β τὰς ἁμάξας στοιχηδὸν καταστῆσαι.

**στοίχημα**-ατος (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. συμφωνία : Τίτλ.Λέοντ.κ.Κωνστ.21 κατὰ τὸ στοίχημα καὶ τὴν μεταξὺ ἀλλήλων προθεσμίαν ἀπολαμβανέτω ὁ δανειστὴς τὰ ἴδια· **2**) περίδοσις, ἤτοι συμφωνία μεταξὺ διχογνωμούντων, καθ' ἣν ἐκεῖνος, οὗ ἡ γνώμη ἢ πρόγνωσις ἐπαληθεύει, λαμβάνει παρὰ τοῦ ἑτέρου ὡρισμέναν χρηματικὸν ποσὸν ἢ ἄ. πρᾶγμα : Εὐστ.Ἰλ.Ψ 485 θῶμεν στοίχημα, Ἀρσέν.Σύνοψ.Καν.777,115 οὐ δεῖ κληρικὸν ἐγγύας διδόναι, ἤγουν στοιχήματα ποιεῖν ἐν ἱπποδρομίῳ ἢ ἐν παιγνίῳ τινί, - ἐβάλανε στοίχημα ποιὸς θὰ κερδίσῃ στὶς ἐκλογές· ‖ συνεκδ. κ. τὸ κατὰ τὴν τοιαύτην συμφωνίαν ὁριζόμενον ποσὸν ἢ πρᾶγμα : τί βάζεις στοίχημα.

**στοιχηματίζω** νεώτ. κ. δημ. περιδίδωμι, βάζω στοίχημα βλ.λ.· ‖ συνεκδ. εἶμαι ἀκραδάντως βέβαιος περί τινος πράγματος.

**στοιχηρός**-όν μσν. ἄ. στιχηρός : Κύριλλ.Ἱερ.37.

**στοιχητέον** μσν. συμφωνητέον μετά τινος : Θέογν.Καν 98, Εὐστ.Πον.49,80 μηδὲ στοιχητέον ταύτῃ τῇ δόξῃ ἀστεμφῶς.

**στοιχητής** (ὁ) γλωσσ. σταθερὸς (ἀλλ' ἴσως ἐσφ. γρ. ἀντὶ στυλίτης).

**στοιχιαῖος**-α-ον Ἐπιγρ. ἐν τῇ δομικῇ, ὁ ἔχων διαστάσεις στοίχου βλ.λ. : ὑπερτόναια .. πάχος στοιχιαῖα, μῆκος ὀκτώποδα.

**στοιχίζω** κ. νεώτ. τάσσω εἰς στοίχους, ἰδ. ἐμπήγνυμι κατὰ σειρὰν πασσάλους μετὰ βρόχων πρὸς ἄγραν θηράματος : Ξεν.Κυν.6,8 στοιχιζέτω δὲ ὑψηλά, ὅπως ἂν μὴ ὑπερπηδᾷ· ‖ παθ. εἶμαι τεταγμένος ἐν ὡρισμένῃ σειρᾷ : ΠΔ'Ἐζ.42,3 ἐξέδραι .. ὃν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς ἐστοιχισμέναι (δ.γρ. ἐστιχ-)· **2**) μτφ. κατατάσσω, διευθετῶ κατὰ σύστημα : Αἰσχ.Πρ.484 τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα· **3**) νεωτ. κ. δημ. ἀμτβ. ἀντιπροσωπεύω ὡρισμένην χρηματικὴν ἀξίαν ἢ δαπάνην, κοστίζω : στοιχίζουν πολὺ τὰ ὑλικά, - τοῦ στοίχισε ἀκριβὰ τὸ σπίτι **4**) μτφ. ἐπὶ γεγονότων ἢ καταστάσεων, ἰδ δυσαρέστων, ἐπιφέρω, προξενῶ λύπην : τοῦ στοίχισε πολὺ ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ του· ‖ φρ. δὲν τοῦ στοιχίζει τίποτα νά .. ἰδ. ἐπὶ ἀπειλῆς, δὲν τοῦ φέρει ἀνησυχίαν, ἢ δὲν ἀποδίδει σημασίαν εἰς τὸ νά ..· πρβλ. κοστίζω.

**στοιχικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς στοῖχον ἢ στοίχους, ὅθ. ὁ εἰς ὡρισμένην σειρὰν ἢ τάξιν ὑπαγόμενος : Κατ.Ἀστρλ.Κωδ 7,113 ὁ τῆς ἑπταζώνου στοιχικὸς λόγος· πρβλ. κ. στοιχειωτικὸς 2).

**στοιχισμός** (ὁ) μτγν. ἡ περίφραξις διὰ πασσάλων κ. βρόχων πρὸς ἄγραν θηράματος : Πολυδ.5,36· πρβλ. στοιχίζω 1)

**στοιχομυθῶ**-έω σχόλ. στοιχηγορῶ βλ.λ. : Σχόλ. Αἰσχ.Πέρσ.430· ‖ Ἡσ. «στοιχομυθεῖν· τὸ ἐφεξῆς λέγειν καὶ ἀδολεσχεῖν».

**στοῖχος** (ὁ) (στείχω, πρβλ. στίχος) κ. νεώτ. γραμμή, σειρά, εὐθύγραμμος διάταξις ἢ παράταξις, ἀράδα : Ἡρ.2,125 ὁ πρῶτος στοῖχος τῶν ἀναβαθμῶν, Αἰσχ.Πέρσ.366 τάξαι νεῶν στῖφος ἐν στοίχοις τρισίν, Θουκ.2,102 νῆσοι κατὰ στοῖχον κείμεναι (πρβλ. στοιχάδες), Ἡρωδιαν.8,4,14 δένδρων στοίχοις ἴσοις· **2**) κυρ.ἐν χρ.ἐπὶ προσ.ἰδ.στρατιωτῶν τεταγμένων τοῦ ἑνὸς ὄπισθεν τοῦ ἄλλου : Ἀριστφ.Ἐκκλ.756 τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; (περὶ πομπῆς), Θουκ.4,47 διῆγον διὰ δυοῖν στοίχοιν ὁπλιτῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων, Δίων Κ 63,4, Πολυδ.4,99 μέρη δὲ χοροῦ στοῖχος καὶ ζυγόν· **3**) ἐν τῇ δομικῇ ἑκάστη τῶν ἐπαλλήλων σειρῶν τῶν δόμων : Ἐπιγρ.· ‖ κ. κιονοστοιχία : Ἐπιγρ.· **4**) σειρὰ πασσάλων μετὰ βρόχων πρὸς ἄγραν θηράματος : Ξεν.Κυν.6,10,21· **5**) ποιητικὸς στίχος: Ἀφρικαν.Κεστ.Ὀξ.412,51 ἔπη ἀλλότρια τοῦ στοίχου τῆς ποιήσεως· **6**) ἀριθμητικὴ σειρά : Ἀριστλ.Μεταφ.1092b,34· πρβλ.Διον.Θρ.ἐν ΑΒ 790,30 «στοῖχος γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἀριθμός. τοιγαροῦν Σικυώνιοι κατὰ φυλὸς ἑαυτοὺς τάξαντες καὶ ἀριθμήσαντες Διὸς Στοιχέως ἱερὸν ἱδρύσαντο»· **7**) χρονολογικὴ σειρά : Παυσ.5,14,10 οὐ κατὰ στοῖχον τῆς ἱδρύσεως ἀριθμουμένους τοὺς βωμούς· **8**) χρονικὸν διάστημα : Ἡρώνδ.4,12 τοῦ ἀλέκτορος τοῦδ' ὄντιν' οἰκίῃ στοίχων κήρυκα θύω (Herw. ἐν λ.)· ‖ ὅθ. ὡρισμένη χρονικὴ περίοδος : Πάπ. τοῦ στοίχου καταλαβόντος τὴν ἡμετέραν βουλήν.

**στοιχούντως** ἐπίρρ. Ἐπιγρ. κατ' ἀναλογίαν.

**στοιχῶ**-έω (στοῖχος) κ. νεώτ. ἵσταμαι κατὰ στοῖχον, κατὰ σειρὰν πλησίον ἢ ὄπισθεν ἄλλου· Πολυδ.1,127 «ἐφεξῆς εἶναι κατὰ βάθος» : Ὅρκος τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων π.Στοβ.4,1,48 οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτῳ ἂν στοιχήσω· πρβλ. Πολυδ.8,105· ‖ ὅθ. ἐπὶ στρατ., βαίνω ἐν τάξει μάχης : Ξεν.ΚΠ 6,3,34 ἡ ἑκατοστὺς στοιχοῦσα ἑπέσθω, αὐτ.Ἱππαρχ.5,7· ‖ νεώτ. ἰδ. ὡς στρατ. παράγγελμα στοιχεῖτε! ἢ στοιχηθῆτε! παρατάχθητε κατὰ σειρὰν εἰς βάθος ὁ εἰς ὄπισθεν τοῦ ἄλλου· πρβλ. ζυγεῖτε· ‖ ἐπὶ χορευτῶν, ὀρχοῦμαι ἐν στοίχῳ, στὴν ἀράδα, πιασμένος χέρι μὲ χέρι : Ἰακώβ.Φιλόστρ.Εἰκ.647· ‖ γεν. εἶμαι διηυθετημένος καθ' ὡρισμένην σειράν : Θεόφρ.ΦΙ 3,18,5 (ἐπὶ φύλλων)· ‖ κατὰ τὸ στοιχοῦν ἐν συνεπείᾳ : Ἀριστλ.Ἑρμ.19b,24. **2**) ἀντιστοιχῶ : Ἐπιγρ. ὅπως ἀεὶ ἡ ἡμέρα στοιχῇ καθ' ἑκάστην πόλιν· **3**) ἰδ. μτ. δοτ. συμβαδίζω, συναινῶ, συμφωνῶ τινι : Πολύβ.28,5,6 στ- τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει, Διον.Ἀλ.

Ρωμ.6,65 στ- ταῖς πλείοσι γνώμαις,Σέξτ.'Εμπ.Μαθ. 11,59 στ- τοῖς προειρημένοις φιλοσόφοις, 'Επιγρ. στοιχοῦντα τοῖς κειμένοις, αὐτ. διά τῶν ἔργων στοιχεῖν αὐτοσαυτῷ, αὐτ. στοίχεις (αἰολ.) τοῖς προϋπαργμένοισι, ΚΔ Πράξ.21,24 στοιχεῖς τὸν νόμον φυλάσσων (φυλάττεις κανονικῶς), Πάπ. στοιχῶν πᾶσιν ὑπέγραφα· 4) εἶμαι εὐχαριστημένος, ἱκανοποιημένος, ἀρκοῦμαι εἴς τι: Σχόλ.'Αριστφ.Πλ. 773 στοιχεῖν μιᾷ γυναικί, Πάπ. στοιχοῦσί μοι κεράτια δύο.

**στοιχώδης**-ους-ες ὁ ἐν στοίχῳ, κατὰ σειρὰν τεταγμένος : Θεόφρ.ΦΙ 8,4,2 κριθὴ στοιχώδης (σπειρωτή) (χειρ. στοιχειώδης).

**στόκ** (τὸ) νεώτ. ἀπόθεμα, παρακαταθήκη διαθεσίμων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων.

**στοκάρω** (ἰταλ.) δημ ἐπιχρίω ἢ ἐμφράττω ὀπὴν ἢ ραγάδα διὰ στόκου βλ.λ.

**στοκάρισμα** (τὸ) ἡ πρᾶξις τοῦ στοκάρω βλ.λ.

**στόκος** (ὁ) (ἰταλ.) δημ. μεῖγμα γυψοκονίας καὶ ὀστεοκόλλης, ἁ. γυψομάρμαρον· 2) εἶδος πολεμικοῦ ξίφους μετ' ὀξυτάτης αἰχμῆς, στιλέττο βλ.λ.

**στοκοφίσι** (τὸ) δημ. παστὸς ἀπεξηραμμένος ἰχθύς, τοῦ εἴδους τῶν βακαλάων βλ.λ.

**στολαγωγός** (ὁ) μτγν. στολάρχης : Πολέμ.1,35.

**στολαγωγῶ-έω** μτγν. ὁδηγῶ στόλον : Διον. Βυζ.8 οἱ τὴν ἀποικίαν στολαγωγήσαντες.

**στολάζομαι** 'Επιγρ. στολίζομαι, ἐνδύομαι, φορῶ : πάντες ἐστολάδαντο . . φάρεα.

**στολάρχης** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἀρχηγὸς στόλου, ναύαρχος : ΑΠΣυμπλ.204,1, 'Ησ.,'Επιγρ. νεῶν στολάρχης, Πάπ., Πρόδρ.9,146.

**στολαρχία** (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ θέσις ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ στολάρχου : ΚΜανοσσ.Χρον 2911.

**στολαρχίς**-ίδος (ἡ) πάπ. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ στολάρχης, ὡς ἐπίθ. τῆς 'Ἴσιδος· 2) νεώτ. τὸ πλοῖον ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει ὁ στόλαρχος· πρβλ. ναυαρχίς· 3) συνεκδ. κ. τὸ σῆμα τοῦ στολάρχου.

**στόλαρχος** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἀρχηγὸς στόλου, στολάρχης : Πολυδ.1,119.

**στολάς**-άδος (ἡ) ἡ ἐν πυκνῇ παρατάξει κινουμένη : Εὐρ.'Ελ.1480 Λίβυες οἰωνοὶ στολάδες (δ. γρ. στοχάδες)· 2) εἶδος χιτῶνος ἐκ δέρματος : Αἰλ. Τακτ.2,8· πρβλ. σπολάς.

**στολή** (ἡ) (στέλλω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. σπολά καταρτισμός, παρασκευή : Αἰσχ.'Ικ.764 ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή· 2) ὁπλισμός, ἀρματωσιά : Αἰσχ.Πέρα.1018 ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς; 3) στολισμός, ἱματισμός, ἐνδυμασία : Αἰσχ.Πέρσ.192 χἠ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ· || ἰδ. ὁμοιόμορφος ἢ ἰδιόρρυθμος ἐνδυμασία ὡρισμένης χώρας, τάξεως, ἐπαγγέλματος κττ. : 'Ηρ.1,80 ἱππάδα στολήν, αὐτ.4,78 Σκυθικὴ στολή, Σοφ.Φιλ.224 σχῆμα 'Ελλάδος στολῆς, Εὐρ.Ῥῆσ.313 Θρῃκία στολή, αὐτ.'Ηρ.465 στολὴ θηρός (περὶ τῆς λεοντῆς τοῦ 'Ηρακλέους), 'Αριστφ.Θεσμ.851 γυναικεία στολή, Πλάτ.Νόμ.833Β τοξικὴ στολή, Ξεν.ΚΠ 8,1,40 Μηδικὴ στολή, Πολυδ.7,59 στολαὶ τετραγῳδημέναι, Πρακτ.Συνόδ. Χαλκηδ.11,690 στολὴ τοῦ ἀρχιερέως, Μαλακ. Συντρ.7,2 μὲ τὴ λευκὴ νυφιάτικη | στολὴ στολίσου, - στρατιωτική - ναυτική - διπλωματικὴ στολή· || μεγάλη στολή ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ φερομένη κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς· || εἰδ. ἐσθής, χιτών, φόρεμα : Σοφ.ΟΚ 1597 ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς, Μᾶρκ.Αὐρ. 1,7 μὴ ἐν στολῇ κατ' οἶκον περιπατεῖν (ἐντελῶς ἐνδεδυμένος), Πάπ. στολὴ λευκή - λινή - χρωματίνη· || μτφ. ἐκκλ. ἰδ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς : 'Ακολ.Μ. Δευτέρας 'Εξαποστ. λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς· 4) κόσμος, στολίδι : 'Ερωτόκρ.2, 169 στολὴ καὶ πλοῦτος κι ἀρχοντιὰ ἤτονε τὸ κορμίν του, - τοῦ ἔαρος στολή· 5) κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τοῦ πτερώματος τῶν πτηνῶν : 'Αχιλλ.Τάτ.1,15 τῇ τῶν πτερῶν ἀγλαϊζόμενον στολῇ· 6) ἡ ἐνέργεια τοῦ στολίζεσθαι, ἔνδυσις, ἀμφίεσις : 'Ορειβ.Σύνοψ.5,21 μετὰ τὴν στολήν· 7) συστολή, πίεσις : 'Επίκ.Φύσ.11,11 στολὴ τοῦ ἀέρος· 8) περιστολή, ἐπίσχεσις, ἐλάττωσις, περιορισμός : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Αέτ.5,129 στολὴ τῶν σιτίων.

**στολίδι(ον)** (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ στολίς, δερμάτινον χιτώνιον : Αἰν.Τακτ.29,4 θώρακες λιναῖοι, στολίδια, περικεφαλαῖαι· 2) νεώτ. κ. δημ. κόσμος, στόλισμα, κόσμημα : 'Ερωτόκρ.5,857 οἱ ἀράχνες τὰ στολίδια μου κι ἡ μαύρη γῆς παλάτι, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.68,17 γιὰ βγάλε τὰ στολίδια μου, δῶ μου τὴ λεβεντιά μου.

**στολιδοῦμαι**-όομαι κ.νεώτ. μέσ. στολίζομαι, ἐνδύομαι : Εὐρ.Φοίν.1755 νεβρίδια στολιδοσαμένα· 2) παθ. πτυχοῦμαι, ρυτιδοῦμαι, ζαρώνω : Σωρ. 'Επιδ.42· || νεώτ. ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, ὑφίσταμαι στολίδωσιν βλ.λ.

**στολιδώδης**-ους-ες κ. νεώτ. ὁ πλήρης πτυχῶν ἢ ρυτίδων, σουφρωτός : 'Ιππ.'Αρθρ.59, Σωρ. 1,18, 'Αέτ.14,3 στολιδώδης δακτύλιος, - στολιδώδης φλοιός τῆς γῆς.

**στολίδωμα**-ατος (τὸ) μτγν. πτυχή, πτύχωσις, σούφρα, πιέττα : ΑΠ 5,103 περισφίγγει λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος.

**στολίδωσις**-εως (ἡ) νεώτ. γεωλ. ἡ προϊοῦσα πτύχωσις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς ἐκ τῆς ψύξεως τῆς γηΐνης σφαίρας.

**στολιδωτός**-ή-όν ὁ φέρων στολίδας, πτυχάς, πτυχωτός : Ξεν.ΚΠ 6,4,2 χιτῶνα πορφυροῦν ποδήρη σταλιδωτὸν τὸ κάτω.

**στολίζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. παρασκευάζω, ἑτοιμάζω : 'Ησίοδ.'Εργ.628 στολίσας νηὸς πτερὰ (περιστείλας τὰ ἱστία)· || ἐξοπλίζω, ἀρματώνω : Εὐρ.'Ικ.659 ἐστολισμένος δορί· 2) ἐνδύω, κοσμῶ, διακοσμῶ, καλλωπίζω : 'Ανακρ.15,29 στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν ὑποπορφύροισι πέπλοις, Πλούτ.'Ηθ.366F τὸ ἀγαλμάτιον στολίζουσι καὶ κοσμοῦσι, Τζέτζ.Χιλ.5,402 νέον τινὰ στολίσαντες ὡς κόρην, 'Ερωτόκρ.2,101 καὶ μὲ χρυσὰ καὶ μ' ἀργυρὰ τριγύρω τὸν στολίζουν, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ. 135,51 ἀλλάχτε τη, στολίστε τη τὴν πρώτη τὴ στολή της, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 32 γιὰ νὰ στολίσῃ τοῦ "Ερωτα τὸν κάτασπρο βωμό· || μέσ. κ. παθ. κοσμοῦμαι, καλλωπίζομαι : Εὐρ.ΙΑ 255 νῆες σημείοισιν ἐστολισμέναι, 'Αχ.Τάτ.3,7 νυμφικῶς ἐστολισμένος, ΠΔ'Ησ.8,15 ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολήν, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.68,16 μὲ τὴ δική μου λεβεντιὰ νὰ στολιστῇς γυρεύεις;, Σολωμ.Κρητικ. 20,6 κάθε ὀμορφιὰ νὰ στολιστῇ καὶ τὸν θυμὸ ν' ἀφήσῃ· || κ. μτφ. : ΑΠ 9,214, Πισίδ.ΓΠερσ.1,130 λευκὴν ἄνωθεν ἐλπίδα στολίζεται· || δημ. μτφ. φρ. τὸν στόλισα γιὰ καλά τὸν ἐπετίμησα βαρέως· 3) 'Επιγρ. εἶμαι στολιστής.

**στόλιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στολή, ἔνδυμα, φόρεμα, ἰδ. τῶν φιλοσόφων : ΑΠ 11,'57, 'Αρρ.'Επίκτ.3,23,35 ἐν κομψῷ στολίῳ, Εὐσ.ἐν Μαι.3,1 περιβαλοῦ τὰ στολία σου τὰ ἐν ἐκκλησίᾳ.

**στολίς**-ίδος (ἡ) στολή, ἐνδυμασία : Εὐρ.Φοίν.1491 στολίδα κροκόεσσαν, αὐτ.'Ελ.1359 νεβρῶν στολίδες (νεβρίδες φορούμεναι ὡς ἐνδύματα), ΑΠ 7,27· 2) ἱστίον : ΑΠ 10,6 νηῶν στολίδες λεπταλέαι· 3) συνήθ. κτ. πληθ. πτυχαὶ ἐνδύματος, σοῦφρες· Πολυδ.7,54 «αἱ ἐξεπίτηδες ὑπὸ δεσμοῦ γιγνόμεναι κατὰ τὰ τέλη τοῖς χιτῶσιν ἐπιπτυχαί» : Εὐρ.Βάκχ. 936 πέπλων στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν, 'Αριστλ.'Ακουστ.802a,38 στολίδες τῶν ἀνδριάντων· 4) ρυτὶς τοῦ δέρματος, ζαρωματιά : Πλούτ.'Ηθ. 64Α κεκλασμέναις στολίσι καὶ ρυτίσι, Πολυδ.2, 46· || ἰδ. ἰατρ. ρυτίς, πτυχὴ διαφ. ὀργάνων τοῦ σώματος : Σωρ.1,14 ἡ μήτρα κατὰ τὸν πυθμένα

στολίδας ἔχει δύο, 'Αέτ.14.3 **ἐν τῷ δακτυλίῳ στολίδος τινὸς ἐπανισταμένης** (περὶ κονδυλώματος).
**στόλισις-εως** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἱματισμός, ἔνδυμα : Φίλ.2,157· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. στολισμός, καλλωπισμός : 'Ερωτόκρ.1,145 **καὶ τοῦ σπιτιοῦ τὴν ὀμορφιὰ καὶ στόλιση νὰ δείξῃ.**
**στολίσκος** (ὁ) νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στόλος, μικρὸς ναυτικὸς στόλος, ἰδ. στόλος ἀποτελούμενος ἐξ ἐλαφρῶν σκαφῶν· || **στολίσκος ἀεροπλάνων** ὁμάς, σμῆνος ἀεροπλάνων.
**στόλισμα-ατος** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. στολή, ἔνδυμα, φόρεμα : Εὐρ.'Εκ.1156 **γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος,** Πάπ.· **2)** κόσμημα, στολίδι : **τὰ στολίσματα τῆς νύφης**· || κ. μτφ.: **ἡ κόρη του εἶναι τὸ στόλισμα τοῦ σπιτιοῦ - τοῦ σχολείου· 3)** ἡ πρᾶξις τοῦ στολίζειν, στολισμός, καλλωπισμός, διακόσμησις : **τὸ στόλισμα τῆς νύφης - τοῦ 'Επιταφίου.**
**στολισμός** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ στολίζειν, ἔνδυσις, ἀμφίεσις : 'Επιγρ. **πρὸς στολισμὸν τῶν θεῶν· 2)** στολή, ἱματισμός, ἐνδυμασία : ΠΔ Σοφ.Σειρ.19,30 **σταλισμὸς ἀνδρός,** αὐτ.'Εζ.42,14 **μὴ ἅπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν**· || κ. μτφ. : Μηναῖ.Μαρτ.9 Θεοτοκ. **περιβέβλημαι στολισμὸν κατακρίσεως καὶ σκότους· 3)** κόσμος, καλλωπισμός, διακόσμησις : **στολισμὸς τῶν ὁδῶν.**
**στολιστεία** (ἡ) πάπ. τὸ ἀξίωμα τοῦ στολιστοῦ.
**στολιστήριον** (τὸ) μτγν. ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἱερεῖς περιβάλλονται τὰς ἱερατικὰς αὐτῶν στολὰς ἢ ἐνδύουσι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν:Πλούτ.'Ηθ.359A.
**στολιστής** (ὁ) μτγν. ὁ στολίζων τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἢ φυλάσσων τὰς ἱερὰς ἐνδυμασίας ἢ σκεύη, ἄ. ἱερατελεστής, ἱερόστολος βλ.λ. : ΠΔ Βασ.4,10,22, Πλούτ.'Ηθ.366F.
**στολίστρια** (ἡ) μσν., δημ. -**στρα** ἡ στολίζουσα, κοσμοῦσα, καλλωπίζουσα : ΚΜανασσ.Χρον. 6096 **αἱ τῆς ψυχῆς στολίστριαι καὶ τοῦ νοὸς λαμπάδες,** 'Ερωτόκρ.5,1209 **πέμπουν τὸ γληγορύτερο στολίστρα νὰ τὴ ντύσῃ**· || δημ. εἰδ. ἡ στολίζουσα, σαβανοῦσα νεκρόν.
**στολμός** (ὁ) στολή, ἱματισμός, στολισμός, στόλισμα : Αἰσχ.Χο.29 **πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων,** Εὐρ.'Αλκ 818**στολμοὺς μελαμπέπλους πέπλων,** αὐτ. 'Ανδρ.148 **στολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων**· || κ. ἐπὶ ἱστίων : Αἰσχ.'Ικ.717 **στολμοί τε λαίφους**· || ὁμ. κ. ἐπὶ στεφάνων : Εὐρ.Τρ.258 **στεφέων ἱεροὺς στολμούς.**
**στολοδρομία** (ἡ) **νεώτ.** πλοῦς στόλου καὶ ἰδ. ἐν τακτικαῖς κινήσεσιν ἢ ἑλιγμοῖς.
**στολοδρομικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στολοδρομίαν βλ.λ.
**στολοδρομῶ-έω** μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ πλοίου, πλέω μετ' ἄλλων πλοίων ὁμοῦ, ὥστε νὰ ἀποτελῶ στόλον : 'Ηρων Αὐτομ.265A **παρέπλεον αἱ νῆες στολοδρομοῦσαι.**
**στολοκρατές-οῦς** (τὸ) 'Ησ. «τὸ τῆς 'Ιοῦς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα» (πιθ. στολόκρου κράτος).
**στόλοκρον** 'Ησ. «κόλον, κολουστόν, μέγαν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα . . ταύτας δὲ καὶ στολόκρους ἔλεγον τὰς αἶγας»· **2)** αὐτ. «καὶ ἡ τῶν κεράτων ἔκφυσις»· **3)** Φώτ. «στόλοκρον, κορδύλη, τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμμένον»· **4)** 'Ησ. «τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας καὶ φιλόν».
**στόλοκρος-ον** ἐπὶ προσ. φαλακρὸς κ. μτφ. δυσειδής, ἄξεστος : 'Ησ.· || τὸ οὐδ. στόλοκρον ὡς οὐσ. βλ.λ.
**στόλος** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. παρασκευή, ἑτοιμασία, ἰδ. πρὸς πόλεμον, ἐξοπλισμός, ἐκστρατεία κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν : 'Ηρ.5,64 **στόλον . . οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον,** αὐτ.3,25 **ὁ ἐπ' Αἰθίοπας στόλος,** αὐτ.4,145 **ἐπὶ Λιβύην στρατιῆς μέγας στόλος,** Αἰσχ. Πέρσ.795 **λεκτὸν ἄρωμεν στόλον,** Σοφ.Φιλ.247 **ὁ πρὸς 'Ιλιον στόλος,** Εὐρ.'Ορ.989 **τεθριπποβάμονι στόλῳ,** Ξεν.'Αν.3,1,9 **ἐλέγετο ὁ στόλος εἶναι εἰς Πισίδας· 2)** γεν. πορεία, ταξίδιον, ἀποστολή : Πινδ.Π 8,98 **ἐλευθέρῳ στόλῳ,** 'Ηρ.6,39 **κοινῷ στόλῳ,** αὐτ.5,63 **εἴτε ἰδίῳ στόλῳ εἴτε δημοσίῳ,**Σοφ. Φοίν.490 **οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος,** αὐτ. Τρ.562, Συνέσ.'Επιστ.61 **τρίτον στόλον ἡ ναῦς . . στέλλεται· 3)** ὁ σκοπὸς ἢ αἰτία τῆς πορείας, τοῦ ταξιδίου, τῆς ἀποστολῆς : Σοφ.ΟΚ 358 **τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;,** αὐτ.Φιλ.244 **τίνι στόλῳ προσέσχες ; πόθεν πλέων;,** 'Αριστφ.'Ορν.46 **ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα**· || μτφ. : Διον.'Αλ.Ρητ.11,9 **τρίτος ἡμῖν στόλος ἐστὶ τοῦ λόγου ἐπὶ τὴν τέχνην· 4)** στρατιά, στρατός : Σοφ.ΟΚ 1305 **τὸν ἑπτάλογχον στόλον** (περὶ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας)· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. ναυτικὴ δύναμις, σύνολον πολεμικῶν πλοίων, ἀρμάδα : 'Ηρ. 5,43, Αἰσχ.'Αγ.45 **στόλος χιλιοναύτης,** Σοφ.Φοίν. 270 **ναυβάτῃ στόλῳ,** Θουκ.1,31 **νεῶν στόλος, - ὁ ἀγγλικὸς - ὁ ἐμπορικὸς στόλος** (ὁμὰς ἐμπορικῶν πλοίων ἢ τὸ σύνολον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων χώρας τινός)· **6)** γεν. συνοδεία, πλῆθος ἀνθρώπων : Αἰσχ.'Ικ.28 **ἱκέτην θηλυγενῆ στόλον,** αὐτ. Εὐμ.1027, Σοφ.ΟΤ 170 **νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος** (ἅπας ὁ λαός)· || θίασος, συντεχνία : 'Επιγρ. **ὁ στόλος τῶν σωληνοκεντῶν· 7)** ἐν περιφρ. οἷον **στόλος παγκρατίου** τὸ παγκράτιον : Πινδ.Ν 3,17 **λόγου στόλος** διήγημα : 'Εμπ.17,26· **8)** στολισμός, ἱματισμός : 'Επιγρ. **πραθέντος τοῦ στόλου εἰς βασίλεια,** ὁμ. **ἱερὸς στόλος· 9)** ἔκφυμα, ὄγκωμα, ἔπαρμα : 'Αριστλ.ΖΓ 752b,6 **στόλον μικρὸν ὀμφαλώδη**· || ἡ ἔκφυσις, τὸ στέλεχος τῆς οὐρᾶς τῶν ζῴων : 'Αριστλ.ΖΜ 658a,38 **τοῖς μικρὸν ἔχουσι τὸν στόλον μακραῖς** (ἐπεκόσμησεν ἡ φύσις θριξί), αὐτ.689b,5 **σμικροῦ γ' ἕνεκεν** (κέρκου) **ἔχουσί τινα στόλον· 10)** ἔμβολον πλοίου, ἀπόληγον κατὰ τὸ ἔσχατον αὐτοῦ ἄκρον εἰς τὸ ἀκροστόλιον βλ.λ. : Αἰσχ.Πέρσ.408 **εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν,** Εὐρ.ΙΤ 1134 **ἱστία ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι** (κατὰ πρῷραν)· πρβλ. ΨΕὐρ.ΙΑ 277 **δώδεκα στόλοι ναῶν** (ἔσφ.γρ. ἀντὶ δωδεκάστολοι νᾶες)· || **δρυοπαγὴς στόλος** πάσσαλος : Σοφ.ἀπ.702.
**στολυξώδης-ους-ες** 'Ησ. «μικρολόγος».
**στόλων-ωνος** νεώτ. βοταν. κλαδίσκος φυτοῦ φυόμενος παρὰ τὴν βάσιν τοῦ κορμοῦ καὶ σχηματίζων ρίζας ἐξ ὧν βλαστάνει νέον φυτόν.
**στόμα-ατος** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. **στύμα,** δημ. κ. **στόμας** (ὁ), γενικ. κ. **στομάτοιο,** γενικ. δημ. κ. **στομάτου,** τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἄνοιγμα, δι' οὗ εἰσάγονται αἱ τροφαί, ἐξέρχεται ἡ φωνὴ καὶ τελεῖται ἐν μέρει ἡ λειτουργία τῆς ἀναπνοῆς : 'Ιλ.Ξ 467 **τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλή, στόμα τε, ῥῖνές τε οὔδει πλῆντο,** 'Οδ.Λ 426, Σόλ. 25 **ἱμείρων γλυκεροῦ στόματος,** 'Ησίοδ.Α 146, αὐτ.389, Σοφ.Φιλ.1156 **νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας,** 'Απόλλ.Ρ 4,1607, Νίκ.'Αλ.910, - **τὸ στόμα τοῦ βοός,** Σόλωμ.Φαρμακωμένη 6,2 **ὄχ τὸ στόμα σου τί 'θελε βγῇ**· || κ. κτ. πληθ. ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ ἑν. : Σοφ. Τρ.938 **οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν** (ἐπὶ φιλημάτων)· || ὁμ. μτφ. **πτολέμοιο - ὑσμίνης στόμα** θεωρουμένων τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὑσμίνης μεταφορικῶς ὡς τεράτων : 'Ιλ.Κ 8 **ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,** αὐτ.Υ 359· || δημ. κτ. ἐπέκτ. πρόσωπον ἢ ἄτομον γεν. ἢ ζῷον, ἐν σχέσει μὲ τὴν κατανάλωσιν τροφῆς : **ἔχει νὰ θρέψῃ δέκα στόματα**· || φρ **περνῶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λύκου** διατρέχω μεγάλο κίνδυνο· || ἐν φράσεσιν ἐμπροθέτως, οἷον **ἐπὶ στόμα** κατὰ πρόσωπον, πίσταμα : 'Ιλ.Ζ 43 **ἐξεκυλίσθη πρηνὴς ἐν**

κονίῃσιν ἐπὶ στόμα, αὐτ.Π 410, Ἀρχίλ.Σιμπλ.2,9 ὡς κύων ἐπὶ στόμα κείμενος, Μέν.21 ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ στομάχου : Ἱππ.Καρδ.4 ἐπὶ στόμα κεῖται· ‖ ὁμ. ἐπὶ στόμα πρηνής : Γλωσσ.,Πλούτ.Ἀρτξ.29 ἐπὶ στόμα πεσόντα· ‖ κατὰ στόμα πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ἀπέναντι, κατάντικρυ : Ἡρ.8,11, Εὐρ.Ἡρακλ.801, αὐτ.Φοίν. 409, Ξεν.Ἀν.5,2,26· ‖ οἱ κατὰ στόμα θεοὶ ἐπὶ ἀγαλμάτων θεῶν, τὰ ἐν εἰσόδῳ κτιρίου κατ' ἀνατολὴν ἐστραμμένα· πρβλ. ἀντήλιοι : Εὐρ.ἀπ.781· ‖ κατὰ στόμα τινὸς συγκρουόμενος πρός τινα, ἀπέναντί τινος:Πλάτ.Νόμ.855D κατὰ τὰ στόμα τοῦ διώκοντός τε καὶ φεύγοντος ὁ δικαστὴς ἱζέσθω [μπροστά τους]· ‖ λαλεῖν στόμα κατὰ στόμα ὁμιλεῖν ἀντικρὺ ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου, πλησίον, κατὰ πρόσωπον : ΠΔ Ἀρ.12,8 στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ· ‖ ὁμ. στόμα πρὸς στόμα προφορικῶς, στοματικῶς : ΚΔ Ἰω.Ἐπ.2,12 πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν..ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, αὐτ.3,14, Πάπ.· ‖ δημ. φρ. τὰ λέμε στόμα μὲ στόμα ὁμιλοῦμεν ἐμπιστευτικῶς· **2**) εἰδ. τὸ στόμα ὡς ὄργανον τῆς φωνῆς, τῆς ὁμιλίας : Ἰλ.Β 489 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω· οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν, Θέογν.18, Πίνδ.Ν 10,20 βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', Αἰσχ.Πρ.1032 ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Δῖον, αὐτ.ἀπ.350 τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα· ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ προσώπων ποιητῶν, ἐν περιγραφικῇ ἐκφράσει : Θεόκρ.7,37 Μοισᾶν καπυρὸν στόμα [τὸ στόμα, τὸ ὄργανον δι' οὗ ἐκφράζονται αἱ Μοῦσαι], Μόσχ. 3,72, Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 7,4 Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα (ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου), Ἀντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 7,6· ‖ κ.μτφ. ἐπὶ φιλολογικῶν συνθέσεων, συγγραφῶν: Φιλόδ.Εὐσ.93 τὸ μισόχρηστον στόμα τῆς κωμῳδίας· ‖ ἡ ὁμιλία, λαλιά, λόγος, τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν : Σοφ.ΟΤ 706, αὐτ.ΟΚ 132 ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφάμου στόμα φροντίδος ἱέντες, αὐτ.ἀπ.930 κἂν καλὸν φυρῇ στόμα, Ἀριστφ.ἀπ.471 τοῦ στόματος τὸ στρογγύλον, ΚΔ Λουκ.21,15 ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, - ἔχει ἄσκημο στόμα [εἶναι βαναυσολόγος]· ‖ κτ. πληθ. ἐπὶ ὁμιλοῦντος : Σοφ.ΟΤ 1220 δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων ἐκ στομάτων· ‖ νεώτ. ἀπύλωτον στόμα χυδαιολόγος, ὑβριστής· ‖ κ. ἐν φρ. οἷον οἴγειν στόμα ὁμιλεῖν : Αἰσχ.Πρ.611· ὁμ. λύειν στόμα : Εὐρ.Ἱππ.1060, Ἰσοκρ.12,96 ἐπειδή περ οὖν ἐπελήλυθέ μοι τὸ παρρησιάζεσθαι, καὶ λέλυκα τὸ στόμα· ‖ ὁμ. φρ. διᾶραι τὸ στόμα : Δημ. 375· ‖ ὁμ. κοιμᾶν στόμα τηρεῖν σιγήν : Αἰσχ. Ἀγ.1247· ‖ ὁμ. δάκνειν στόμα τηρεῖν σιωπὴν ἐξ ἀνάγκης : Αἰσχ.ἀπ.327, Σοφ.Τρ.977 ἴσχε δακὼν στόμα σόν, αὐτ.ἀπ.827 ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα· ‖ ὁμ. κλείειν ἢ συγκλείειν τὸ στόμα σιωπᾶν : Εὐρ.Φοίν.865 κλῄσας στόμα, Ἀριστφ.Θεσμ.40 συγκλῄειν στόμα, - δὲν ἐννοεῖ νὰ κλείσῃ τὸ στόμα του· ‖ δημ.φρ. τοῦ 'κλεισα τὸ στόμα τὸν ἀπεστόμωσα ἀντειπών, ἢ τὸν ἔκαμα διά τινος τρόπου νὰ σιωπήσῃ, οἷον διὰ δωροδοκίας ἢ ἀπειλῆς· ὁμ. δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του εἶναι σιωπηλὸς ἢ ὀλιγόλογος· ‖ ὁμ. ἐπέχειν στόμα : Εὐρ.Ἑκ.1283 οὐκ ἐφέξετε στόμα;, αὐτ.Ἱππ.660 σῖγ' ἕξομεν στόμα· ‖ φρ. εὖ ἔχειν στόμα εὐφημεῖν : Εὔπ.381· ‖ δημ. φρ. ἀπὸ τὸ στόμα μου τὸ πῆρες εἶπες ὅ τι καὶ ἐγὼ νῦν θὰ ἔλεγα· ‖ δημ. εὐχὴ ἀπὸ τὸ στόμα σου καὶ στοῦ θεοῦ τ' αὐτὶ [εἴθε ὁ Θεὸς νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὑπὸ σοῦ λεγόμενον]· ‖ ἐμπροθέτως ἐν ἐκφράσεσιν οἷον ἀνὰ στόμα ἔχω ἔχω συνεχῶς εἰς τὸ στόμα μου εἴτε πρὸς καλὸν εἴτε πρὸς κακόν : Εὐρ.Ἠλ.80, αὐτ.Ἀνδρ.95· ‖ ὁμ. διὰ στόμα λέγω ἢ ἔχω πάντοτε εἰς τὸ στόμα μου ἔχω, ἀναφέρω : Αἰσχ.Ἑπτ.579 λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα, Εὐρ.Ὀρ.103, αὐτ.Λυσ.855 διὰ στόμα ἔχειν· ὁμ. κατὰ τὸ στόμα ᾄδειν: Ἀριστφ.Νεφ 158· ‖ ὁμ. διὰ στόμα εἶναι: Αἰσχ.Ἑπτ.51 οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα· ‖ φρ. πᾶσι διὰ στόματος [ἐνν. ἐστὶ] εἶναι ἡ κοινὴ ὁμιλία, ὅλοι ὁμιλοῦν δι' αὐτό : Θεόκρ.12,21· ‖ ὁμ. ἐν στόμασι ἔχω ἢ στόματι ἔχω ὁμιλῶ περί τινος, ἔχω τινὰ εἰς τὴν ὁμιλίαν μου : Ἡρ.3,157 Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες, αὐτ.6,136· ‖ ὁμ. ἐν στόμασιν κεῖμαι γίνομαι ἀντικείμενον ὁμιλίας τινός, ὁμιλοῦν περὶ ἐμοῦ : Θέογν.240 πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν· ὁμ. ἐν τῷ στόματι λέγειν : Ἀριστφ.Ἀχ.198· ὁμ. ἐπὶ στόμα φέρεσθαι : Τίμ.π.Πολύβ.12,8,4 ἐπὶ στόμα φερόμενον ἐν πᾶσι· ‖ δημ. βάζω κάποιον στὸ στόμα μου ὁμιλῶ περί τινος, ἰδ. κακοβούλως, κατακριτικῶς: μὴ σὲ βάλῃ στὸ στόμα της, γιατὶ χάθηκες· ‖ δημ. φρ. μπαίνω στὸ στόμα κάποιου γίνομαι ἀντικείμενον κακοβούλων σχολίων καὶ διαδόσεων εἰς βάρος μου· ὁμ. βγάζω τινὰ ἀπὸ τὸ στόμα μου κ. ἀμτβ. βγαίνω ἀπὸ τὸ στόμα τινάς παύω νὰ ὁμιλῶ κακοβούλως περί τινος καὶ παύω νὰ γίνωμαι ἀντικείμενον ὁμιλίας τινός : νὰ βγῇ ἀπὸ τοῦ κόσμου τὰ στόματα· ‖ ἀπὸ στόματος εἰπεῖν λέγειν ἀπὸ μνήμης, ἐκ στήθους, ἀπ' ἔξω· πρβλ. ἀπὸ γλώσσης, ἀπὸ χειρός : Πλάτ. Θεαίτ.142D, Ξεν.Ἀπομν.3,6,9 οὐκ ἂν ἔχοιμί σοι οὕτω γε ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, Φιλήμ.48, Πλούτ. Σόλ.8 ἐλεγεῖα δὲ κρύφα συνθεὶς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος· ‖ ὁμ. ἐξ ἑνὸς στόματος μιᾷ φωνῇ : Ἀριστφ.Ἱππ.670 ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀπέκραγον, Πλάτ.Πολ.364Α, Πάπ., Γαλ.15,763· ‖ ὁμ. ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος ὁμοφώνως : Λουκίλλ. ἐν ΑΠ 11,159· ‖ φρ. ὅτι ἦλθεν ἐπὶ στόμα, δημ. στὸ στόμα ἐπὶ ἀκρίτως λεγομένων : Αἰσχ.Ἀπ.351 ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα, - λὲς ὅ τι σοῦ 'ρχεται στὸ στόμα χωρὶς νὰ προσέχῃς· ‖ μτγν. ἐπὶ στόματος κατὰ διαταγήν : ΠΔ Βασ.4,23,35 ἐπὶ στόματος Φαραώ· **3**) ἐπὶ πράγμ., ἄνοιγμα κ. γεν. πᾶν ὁμοιάζον πρὸς στόμα, τὸ στόμιον, ἐπὶ ποταμῶν, αἱ ἐκβολαί : Ἰλ.Μ 24, Ὀδ.Ε 441 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο ἶξε νέων· ‖ ὁμ. ἐπὶ παραλίας, θαλάσσης κττ., τὸ στόμιον, ἡ ἔξοδος : Ἰλ.Ξ 36 καὶ πλῆσαν ἁπάσης ἠϊόνος στόμα μακρὸν [τὸ μακρόν στόμιον τῆς παραλίας], Ὀδ.Κ 90, Ἀριστφ.Ἐκκλ.1107, Θουκ. 4,75, αὐτ.4,49 ἢ κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου· ‖ ἐπὶ τάφρου, διώρυγος κττ., χάσμα, ῥῆγμα : Ἡρ.7,23 ἅτε γὰρ τοῦ τε ἄνω στόματος καὶ τοῦ κάτω τὰ αὐτὰ μέτρα ποιευμένων, αὐτ.7,37· ‖ γεν. τὸ ἄνοιγμα, ἔξοδος ἢ εἴσοδος, στόμιον : Ὀδ.Χ 137 αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης, Πίνδ.Π 4,44 εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον Ἅιδα στόμα, Ἀριστφ.ἀπ.581 καδίσκου στόμα, Ξεν.ΚΠ 2,4,4 στόμα τῆς ἀγυιᾶς, αὐτ.Ἀν.4,5,25 στόμα φρέατος, Πλάτ.Φαῖδρ.251D τὰ τῶν διεξόδων στόματα, - στόμα πηγαδιοῦ, - στόμα πυροβόλου· ‖ ἑπτάπυλον στόμα αἱ ἑπτὰ πύλαι τῶν Θηβῶν : Σοφ. Ἀντ.119· ‖ κ. νεώτ. εἰδ ἰατρ. στόμιον, ἄνοιγμα : Ἱππ.Γυν.1,36 στόμα τῶν μητρέων, αὐτ.Ἀφορ 5,46 στόμα τῶν ὑστερέων, Ἀριστλ.Α'Υστ.94b,15 στόμα τῆς κοιλίας, αὐτ.ΑΠρ.863a,4 στόμα ἕλκους, Νίκ.Ἀλ.20 στόμα γαστρός, Γαλ.5,274, - στόμα ἕλκους - τραύματος· **4**) τὸ πρόσθιον μέρος, ἡ ὄψις, τὸ πρόσωπον, ὅθ. ἐπὶ ὅπλων, τὸ ἄκρον, ἡ αἰχμή : Ἰλ.Ο 389, Ἀθήν.Μηχ.24,2 [ὁ κριὸς] ἔχει στόμα σιδηροῦν, Φιλόστρ.Ἡρ.19,4 τὸ στόμα τῆς αἰχμῆς, - τὸ στόμα τῆς ἀγκύρας [τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος τῆς ἀγκύρας]· ‖ κ. νεώτ. ἐπὶ μαχαίρας, τὸ ὀξύ, τὸ κοπτερὸν μέρος αὐτῆς, ἡ κόψη : Ἀσκλ. Τακτ.3,5, ΚΔ Λουκ.21,24 καὶ πεσοῦνται στόματι

μαχαίρας **καὶ αἰχμαλωτισθήσονται, - τὸ στόμα τοῦ μαχαιριοῦ εἶναι ἀτσαλωμένο·** || ὁμ. μτφ. **βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα·** **5)** εἰδ. αἱ κατὰ μέτωπον τάξεις τῆς μάχης, τὸ μέτωπον, αἱ πρῶται γραμμαί : Ξεν.'Αν.3,4,42 **κελεύει δὲ οἱ συμπέμψαι ἀπὸ τοῦ στόματος ἄνδρας** (ἀντίθ. ἀπὸ τῆς οὐρᾶς), αὐτ.3,4,43 **τὸ στόμα τοῦ πλαισίου,** αὐτ.'Ελλ.4,3,4· **6)** τὸ τῶν λοχαγῶν τάγμα : 'Ασκλ. Τακτ.2,5 **τὸ τῶν λοχαγῶν τάγμα στόμα καλεῖται·** **7)** γεν. τὸ ἄκρον, τὸ χεῖλος, ἡ κορυφὴ κττ. : Εὐρ. Φοίν.1166 **ἄκρον στόμα πύργων·** || ὁμ. μτφ. **στόμα τῆς ζωῆς** τὸ ἀκρότατον σημεῖον τῆς ζωῆς : Ξεν.'Αγησ.11,15 **πρὸς τὸ στόμα τοῦ βίου·** **8)** ἐν εἰδ. σημ. ὀμφαλός : Αἰλ.Τακτ.7,3.

**στομακάκη** (ἡ) νόσημα τοῦ στόματος - ἡ τῶν οὔλων καθ' ὃ οἱ ὀδόντες ἐκπίπτουσι, σκορβοῦτον: Στράβ.16,4,24 (κῶδ. -κάκκη), Πλίν.Φ125,20.

**στομαλγία** (ἡ) κ. νεώτ. ἄλγος τοῦ στόματος : Πολυδ.4,185· || νεώτ. ἰατρ. στοματῖτις ἀλγεινή, ἅ. στοματαλγία· **2)** μτφ. φλυαρία ἀχαλίνωτος : Πολυδ.2,101.

**στομαλγῶ-έω** ἔχω ἄλγος, πόνον εἰς τὸ στόμα, πάσχω ἐκ στομαλγίας : Πολυδ.4,185.

**στομαλίμνη** (ἡ) κ. νεώτ. λίμνη ἐκ θαλασσίου μὲν ὕδατος ἂν κεῖται πλησίον τῆς θαλάσσης, ἐκ γλυκέος δέ, ἂν κεῖται παρὰ ποταμόν, ἐπικοινωνοῦσα τούτῳ ἢ ἐκείνῃ διά τινος πόρου, λιμνοθάλασσα συνήθως ἐν χρ. ὡς ἰχθυοτροφεῖον : 'Ιλ.Ζ 4 **μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης** (πιθ. γρ. π. Σχολ.), Στράβ.4,1,8, αὐτ.13,1,31.

**στομάλιμνον** (τὸ) στομαλίμνη βλ. : Θεόκρ.4,23 **καὶ μάν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται.**

**στομαργία** (ἡ) μτγν. συνεχὴς φλυαρία : Σίλ.2,119.

**στόμαργος-ον** ὁ ἀτελευτήτως ὁμιλῶν, λίαν φλύαρος, πολύλογος : Αἰσχ.'Επτ.447 **ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν, αἴθων τέτακται λῆμα,** Εὐρ.'Ηλ.607· || φρ. **στόμαργος γλωσσαλγία** φλυαρία ἀηδής : Εὐρ.Μηδ.525· || οἱ τύποι **στομάργου** κ. **στυμάργου** καὶ **ατρυμάργου** δ.γρ. ἀντὶ **Στομάργεω** ἢ **Στυμάργεω** γενικ. τοῦ κυρ. ὀν. Στομάργης ἢ Στυμάργης : 'Ιππ.'Επιδ.2,2,4, αὐτ.2, 4,5, Διοσκ.,Γλωσσ.,Γαλ.19,141.

**στοματάκι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ στόμα βλ., μικρὸν στόμα· || ὁμ. μτ. τινος εἰρωνείας : **ἅμ' ἀνοίξῃ τὸ στοματάκι της, δὲν στοματᾷ.**

**στοματάς** (ὁ) μσν. αὐθάδης, ἀμετροεπής, φλύαρος : Πρόδρ.2,291 **τοῦ μοναχοῦ τοῦ στοματᾶ, τοῦ λάλου, τοῦ φλυάρου·** πρβλ. γλωσσάς.

**στοματεύω** 'Ησ. γλώσσ. τοῦ λεοβιάζω βλ.

**στοματικός-ή-όν** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τοῦ στόματος, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στόμα : **στοματικὴ κοιλότης, - στοματικὸν νόσημα·** || ὃθ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ στοματικὰ** κ. ὡς οὐσ. κτ. παράλ. τοῦ πάθη : Διοσκ.1,87· || ὁμ. κτ. πληθ. θηλ. **αἱ στοματικαὶ** κατὰ παράλ. τοῦ **φλεγμοναί** : Διοσκ.4,37· || ἐπὶ φαρμάκων, καλός, κατάλληλος διὰ τὸ στόμα : Διοσκ.3,5, 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.10,36,2, Γαλ.10,357, αὐτ.12,14· || **στοματικὰ πτερὰ** πτερὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς πρόκλησιν ἐμέτου ὡς θεραπευτικοῦ μέσου : 'Ηρόδ.'Ιατρ. ἐν Rh.Mus.58,87.

**στομάτιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στόμα, μικρὸν στόμα, στοματάκι : Σωρ.1,108, Γλωσσ.

**στοματῖτις-ιδος** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. γεν. ὀνομ. διαφ. φλεγμανωδῶν παθήσεων τοῦ στόματος : **βλεννορροϊκὴ - ἀφθώδης στοματῖτις.**

**στοματοδιαστολεύς-έως** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον χρησιμεῦον ὅπως διατηρῇ τὸ στόμα ἀνοικτὸν κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις : 'Ηλιόδ.π.'Ορειβ.44,14,13.

**στοματόκλειστρον** (τὸ) νεώτ. τὸ ἄκρον τοῦ ἀεραγωγοῦ σωλῆνος τῶν καταδυτικῶν μηχανημάτων τὸ ἐφαρμοζόμενον **εἰς τὸ στόμα** τοῦ δύτου.

**στοματολαλία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ.-ιά ἐλαττωματικὴ λαλιὰ ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν ρινοφωνίαν, προερχομένη ἐξ ἀποφράξεως τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων.

**στοματολογία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἰατρικῆς ἀσχολούμενος μὲ τὰς παθήσεις τοῦ στόματος.

**στοματολόγος** (ὁ) νεώτ. ὁ εἰδικὸς εἰς τὰς παθήσεις τοῦ στόματος ἰατρός.

**στοματοπάθεια** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πάθησις τοῦ στόματος.

**στοματοπλασία** (ἡ) νεώτ. στοματοπλαστία βλ.

**στοματοπλαστία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ κ. **στοματοπλασία** ἡ δι' ἐγχειρήσεως ἀνάπλασις μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς στοματικῆς κοιλότητος.

**στοματορραγία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. αἱμορραγία τῆς στοματικῆς κοιλότητος.

**στοματοσκόπιον** (τὸ) νεώτ. ἰατρ. στρογγύλον ἢ φοειδὲς μικρὸν κάτοπτρον μετὰ λαβῆς χρησιμεῦον πρὸς ἐξέτασιν τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων.

**στοματουργός-όν** ὁ διὰ τοῦ στόματος ἐργαζόμενος, ποιῶν τι, εἰδ. περὶ τῆς γλώσσης : 'Αριστφ. Βάτρ.826 **στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη γλῶσσα.**

**στομαυλῶ-έω** μιμοῦμαι τὸν ἦχον αὐλοῦ διὰ τῶν χειλέων, σφυρίζων : Πλάτ.Κρατ.417Ε, Πολυδ.2,101.

**στομαχαντλία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. συσκευὴ πρὸς κένωσιν καὶ πλύσιν τοῦ στομάχου, γαστραντλία.

**στομάχι** (τὸ) μσν. κ. δημ. στόμαχος βλ.· **2)** μσν. κ. δημ. τὸ ἐξωτερικὸν μέρος, ἡ θέσις τοῦ στομάχου : 'Ερωτόκρ.4,1845, **- τοῦ 'δωκε μιὰ γροθιὰ στὸ στομάχι·** || φρ. **ἔχω στομάχι** πάσχω ἀπὸ δυσπεψίαν· ὁμ. **ἔχω κακὸ στομάχι** κ. ἀντιθ. **καλὸ στομάχι εἶμαι** δυσκοίλιος,εὐκοίλιος· ὁμ. **μοῦ κάθεται στὸ στομάχι** ἐπὶ τροφῆς, δὲν ἐχώνευσα τὴν τροφήν· **3)** φρ. μτφ. ἀναφ. πρὸς ἄνθρ. ἢ πρᾶγμ.ἀντιπαθῶ τινα ἤ τι : **αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος-αὐτὸ τὸ χρῶμα - τὸ κτίριο μοῦ κάθεται στὸ στομάχι·** || ὁμ.μτφ. **ἔχει μεγάλο στομάχι** εἶναι ὑπομονητικός, ἀνέχεται ὅλα ἀδιαμαρτυρήτως· **4)** μσν. κτ.ἐπέκτ. τὸ προστατεῦον τὸν στόμαχον τμῆμα πολεμικοῦ θώρακος : 'Ερωτόκρ.2,1697 **οἱ κονταριὲς ἐδώκασι στὸ σιδηρὸ στομάχι.**

**στομαχιάζω** δημ. ἀμτβ. παθαίνω δυσπεψίαν, ἔχω βάρος εἰς τὸ στομάχι· || ὁμ. **τὸ μέσ. στομαχιάζομαι** τὸ ἐνεργ. ὡς ἀμτβ. κ. τὸ μέσ. μτφ. στενοχωροῦμαι, νευριάζω, δυσανασχετῶ : **ἐστομάχιασα - στομαχιάστηκα μὲ τὴν ἐπιμονή του.**

**στομαχικεύομαι** μτγν. εἶμαι ἐν ἀταξίᾳ στομαχικῶς, παθαίνω δυσπεψίαν, στομαχιάζω : 'Αέτ.3,109.

**στομαχικός-ή-όν** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τοῦ στομάχου, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν στόμαχον : 'Αρετ.Χρον. Νούσ.2,6 **στομαχικὸν πάθος,** Γαλ.7,128 **στομαχικὴ συγκοπή, - στομαχικὴ πάθησις,- στομαχικὴ θεραπεία·** **2)** κ. νεώτ. ὁ πάσχων τὸν στόμαχον : Διοσκ.4,38, 'Αρρ.'Επικτ.3,2,1, 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,6, Πλούτ.'Ηθ.732Α **οἱ στομαχικοὶ ἢ οἱ μελαγχολικοί, - ἔγινε στομαχικὸς ἀπὸ τὴν καθιστικὴν ζωήν·** **3)** μτγν. κ. νεώτ. κ. δημ. κατάλληλος, καλὸς διὰ τὸν στόμαχον, συντελεστικὸς εἰς τὴν πέψιν : Ρούφ.π.'Ορειβ.8,4,11, Γαλ.6,451, **- ποτὸ(ν) στομαχικόν.**

**στομαχικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ὑποφέρῃ ὁ στόμαχος : Γαλ.8,368· **2)** νεώτ. ἀπὸ ἀπόψεως στομαχικῆς βλ.λ.1).

**στομαχόπονος** (ὁ) δημ. κ. **στομαχόπονο** (τὸ) **ὁ** πόνος τοῦ στομάχου.

**στόμαχος** (ὁ) (στόμα) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **στομάχι** κυρίως στόμα, ἄνοιγμα, ὅθ. ὁ λαιμός, ὁ φάρυγξ : 'Ιλ.Γ 292 **ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ,** αὐτ.Τ 266, αὐτ.Ρ 47 **κατὰ στομάχους θέμεθλα νύξε·** **2)** ὁ οἰσοφάγος : 'Αριστλ. Ζ.'Ι 495b,19, Νίκ.'Αλεξ.22· **3)** ἰατρ. ὁ λαιμός, τὸ ἄνοιγμα τῆς οὐροδόχου κύστεως : 'Ιππ.'Αέρ.9·

|| όμ. ό λαιμός τῆς μήτρας : Ἱππ.Γυν.1,18, αὐτ.Ἀφ. 217· || όμ. τοῦ αἰδοίου : αὐτ.Γυν.1,36· **4)** μτγν. τὸ ἄνοιγμα, τὸ στόμιον τοῦ ὀργάνου **τῆς** πεπτικῆς συσκευῆς, τοῦ στομαχιοῦ : Πλούτ.Ἠθ.687D **στόμαχος.. στόμα τῆς γαστρός**, Γαλ.6,431 **στόμαχος.. στόμα τῆς κοιλίας**· **5)** κ. μσν. κ. νεώτ. ἀσκοειδὲς ὄργανον τῆς πεπτικῆς συσκευῆς τῶν θηλαστικῶν, τῶν πτηνῶν, τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν ἰχθύων, κείμενον εἰς τὸ κύτος τῆς κοιλίας μετὰ τὸν οἰσοφάγον, τὸ στομάχι : ΚΔΤιμ.1,5,23 **ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας**, Διοσκ.5,6, Πλούτ.Ἠθ. 698B, Σωρ.1,15, Γαλ.6,227, αὐτ.15,460, Μᾶρκ.Αὐρ. 10,31, Ἀθήν.3,79F, Πάπ. **ἀμφοτέρας** (ἐνν. τὰς χεῖρας) **ἐπὶ τοῦ στομάχου**, Πρόδρ.2,323 **ὁ δὲ δικός μου στόμαχος νὰ πάσχῃ ἀπὸ τὸ ξίδιν**· **6)** μτγν. ὀργή, δυσφορία, δυσανασχέτησις· πρβλ. στομάχι 3) : Βέττ.Βάλ.216,3 **γέγονε στόμαχος πρὸς δουλικὸν πρόσωπον**, Πάπ. **ἵνα μὴ ἔχωμεν στομάχους μηδὲ φθόνον.**

**στομαχόχορτο** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ὀρίγανον ἢ δίκταμνος βλ.λ.

**στομαυλῶ**-έω μιμοῦμαι αὐλὸν διὰ **τῶν χειλέων**: Πλάτ.Κρατ.417E, Πολυδ.2,101.

**στομαχῶ-έω** μτγν. κ. **-άω** (Βασ.1,436A) ἀηδιάζω, σικχαίνομαι· **2)** μτφ. χολοῦμαι, δυσανασχετῶ, δυσκόλως εὐχαριστοῦμαι : Γρηγ.Νύσσ.1,788A.

**στόμβος**-ή-ον βαρύηχος, βαρύφθογγος βλ.λ.: Ἱππ.Νούσ.2,33, Γαλ.19,144 (κῶδ. σομφόν).

**στομήρης**-ους-ες εὔστομος, στομώδης βλ.λ.

**στόμι** (τὸ) δημ. ὁ χάλυψ.

**στομίας** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἵππου, **ἃ.** στόμις βλ.λ. : Ἀφρικαν.Κεστ.21· Ἡσ. «καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς»· **2)** νεώτ. ὡς οὐσ. γένος φυσοστόμων ἰχθύων.

**στομίζομαι** λαμβάνω διὰ τοῦ στόματος : Ἀκύλ. ἐν ΠΔ Ἰὼβ 39,30.

**στόμιο(ν)** (τὸ) κ. μσν., **νεώτ. κ.** δημ. ὑποκορ. τοῦ στόμα, μικρὸν στόμα : Νίκ.Ἀλ.12 **στομίοισι δυσαλθές**, αὐτ.524, αὐτ.Θηρ.223· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἄνοιγμα, ὀπή, εἴσοδος : Αἰσχ.ἀπ.185 **κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένους**, Ἐμπ.100,3, Σοφ. Ἀντ.1217 **ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον**, Τίμ.Λοκρ.101D, Ἀριστλ.ΖΙ 623a,4, - **στόμιον φιάλης - λιμένος - σπηλαίου - πυροβόλου**· || **στόμιον ποταμοῦ** αἱ ἐκβολαὶ **τοῦ ποταμοῦ**· || όμ. διώρυγος : Πάπ.· **3)** τὸ σπήλαιον : Αἰσχ.Χο.807 **ὦ μέγα ναίων στόμιον**, Πλάτ.Πολ.615D· || ὁθ. κοιλότης : Ἀριστλ.Κοσμ.395b,27, Νίκ.Ἀλ. 509 **στόμιον γαστρός**, Σωρ.1,9 **στόμιον τῆς ὑστέρας**, Γαλ.6,65 **στόμιον τῆς κύστεως**· **4)** θήκη, ὑποδοχὴ μοχλοῦ : Βασσ.ἐν ΑΠ 7,391 **στομίοις κλεῖθρα δέχοισθε**· **5)** τὸ εἰς τὸ στόμα τοποθετούμενον σιδήριον **τοῦ** χαλινοῦ : Ἡρ.4,72 **χαλινοὺς δὲ καὶ στόμια ἐμβαλόντες** ἐς τοὺς ἵππους **κατατείνουσι**, αὐτ.1,215, Αἰσχ.Πρ.287, αὐτ.1009 **δάκνων δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος βιάζει**, Εὐρ.Ἱππ.1223 **ἐνδακοῦσαι στόμια**, Ξεν.Ἱππ.6,9 **συνδάκνειν στόμια**· || κ. μτφ. : Σοφ.Τρ.1261 **ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος λιθοκόλλητον** στόμιον **παρέχουσ'**· || όμ. **ἐν τῇ** σημ. χαλινός, δεσμός, ὁθ. δύναμις **ἐπιβολῆς** : **αὐτ.**Ἠλ.1462 **ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῄρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν στόμια δέχηται τἀμά**· || όμ. **στόμιον Τροίας** ἐπὶ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀχαιῶν, ὡς περιορίζοντος τοὺς Τρῶας διὰ τῆς πολιορκίας : Αἰσχ.Ἀγ.132 **προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν**· **6)** φορβειὰ βλ.λ. : Εὐστ.539,16· **7)** γυναικεῖον κόσμημα τοῦ τραχήλου : Πολυδ.598.

**στόμις**-εως (ὁ) σκληρόστομος, σκληροτράχηλος, δυσπειθής· Ἡσ. «στόμις· ὁ ἀπειθής· μέγα στόμα **ἔχων**» || εἰδ. **ἐπὶ ἵππου** : Αἰσχ.ἀπ.442· πρβλ. στομίας.

**στομίς**-ίδος (ἡ) κ. **νεώτ.** χαλύβδινον ἐξάρτημα τοῦ χαλινοῦ **τιθέμενον** ἐντὸς **τοῦ στόματος τῶν** ἵππων, στόμιον 3) : Πολυδ.10,56· **2)** **ἐσφ.γρ.** ἀντὶ τομίς : ΠΔ Παροιμ.24,37(30,14).

**στομοδόκος**-ον στωμύλος βλ.λ. : **Φερεκρ.234.**

**στομοκάκη** (ἡ) δ. τ. τοῦ στομακάκη βλ.λ.

**στομοκοπῶ**-έω γλωσσ. μασῶμαι, κοκκαλίζω.

**στόμον** (τὸ) στόμιον : Νίκ.Ἀλ.120 **περὶ στόμα νείατα γαστρός** (σχόλ. «περὶ τὰ νείατα καὶ ἔσχατα τῆς γαστρός, τουτέστι περὶ τὸ στόμα αὐτῆς, ἤγουν περὶ τὸν στόμαχον· **ἐκ** δὲ τοῦ στόμια κατὰ συγκοπὴν γίνεται στόμα, ὡς μηρία, μηρά»).

**στομοποιῶ**-έω σκληρύνω, στομῶ : Σχόλ.Ὀδ.ι 393.

**στομφάζω** (στόμφος) κ. νεώτ., μέλλ. **-άσω**, ὁμιλῶ μετὰ πλήρους τοῦ στόματος· κ. συνεκδ. καυχῶμαι, μεγαλαυχῶ : Ἀριστφ.Σφ.721, Κωμ.Ἀδέσπ. 10,11· **2)** ὁμιλῶ διάλεκτον τραχεῖαν, ἄξεστον : Ἑρμογ.Ἰδ.3,6· **3)** πάσχω αἱμωδίασιν (ἰδ. τοῦ στόματος, οἷον **ἐξ** ὄμφακος· πρβλ.ΠΔ Ἱερ.29 **οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων** αἱμωδίασαν) : Ἰω.Σικελὸς 6,225.

**στόμφαξ**-ακος (ὁ, ἡ) (στόμφος) ὁ ὁμιλῶν, **ὁ ἐκ**φραζόμενος μὲ λέξεις στομφώδεις, ἤτοι κυριολεκτ. ἐξογκούσας τὰς παρειὰς κατὰ τὴν προφοράν· || ὁθ. συνεκδ. **στόμφαξ** κομπορρήμων, παρ' Ἀριστφ. ἐπίθ. τοῦ Αἰσχύλου, ἕνεκα τῶν συχν. λίαν ἠχηρῶν **καὶ** μακροσυνθέτων ἐν παρατάξει λ. ὧν ποιεῖται χρ. οὗτος : Ἀριστφ.Νεφ.1367 **Αἰσχύλον.. ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα**· πρβλ.αὐτ. Σφ.721 (ἔνθα ὁ Σχολ. **τὸ** στομφάζοντας **ἑρμ.** σκληρούς, τραχεῖς).

**στομφασμός** (ὁ) (στομφάζω) μτγν. **κ.** μσν. ὁμιλία, ἔκφρασις στομφώδης, ἔχουσα στόμφον βλ.λ.2), πομπώδης : Νικ.Χων.17D· **2)** εἰδ. τὸ μηκύνειν ἠχηρῶς τὰς **λέξεις διὰ** προσθήκης γραμμάτων, ὡς ἀμφασία, γνάμπτω ἀντὶ ἀφασία, γνάπτω : Εὐστ.1123,41, αὐτ.1350,24.

**στομφαστής** (ὁ) μσν. **ὁ** μετὰ στόμφου βλ.λ. ὁμιλῶν, κομπορρήμων: Τιμαρ.ἐν Notices des Mess.9,229.

**στομφαστικός**-ή-όν μσν. ἐπὶ λ. ἢ φρ. ὁ ἔχων στόμφον, ἀποτελούμενος ἐκ στομφωδῶν λέξεων, μακρῶν τύπων πληρούντων τὸ στόμα : Εὐστ.12,4 στομφαστικὸς ὄγκος.

**στομφολογῶ**-έω π. Ἡσ. στομφάζω.

**στόμφος** (ὁ) (στόμα) κ. νεώτ. στόμα πεπληρωμένον τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐξογκοῦνται αἱ παρειαί, νὰ φουσκώνουν τὰ μάγουλα : Λυκόφρ.395· **2)** συνεκδ. κ. νεώτ. ἡ πομπώδης, ἡ στρογγύλως ἠχηρὰ ἔκφρασις, ἡ οἱονεὶ τὴν ἐξόγκωσιν τῶν παρειῶν προκαλοῦσα· **3)** ὁθ. μτφ. ἐν κακῇ σημ. ὁ φραστικὸς κόμπος, ὁ πρὸς ἐπίδειξιν καὶ μετ' ἀλαζονείας ἢ καὶ μετὰ καυχήσεων λόγος : Λογγῖν.Ὕψ. 32,7, - **ἡ** ἀγόρευσίς του ἦτο πλήρης **στόμφου**· || **κτ.** ἐπέκτ. ὁ ἀλαζονικὸς τρόπος, ὁ στομφώδης· **4)** κ. ἐν ἀγαθῇ σημ. τὸ ὑψηλὸν καὶ σεμνόν, μεγαλήγορον ὕφος, ὁ τραγικὸς καὶ διθυραμβώδης λόγος : αὐτ.3,1· **5)** ὕβρις, κακολογία, λοιδορία.

**στομφός**-ή-όν κ. **-ός-όν** ἠχηρός, πομπώδης, κομποστικός : Σχόλ.Ἑρμογ.Ρητ.7(2),963.

**στομφῶ**-όω μτγν. κομπάζω, μεγαλαυχῶ : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.1232,66V.

**στομφώδης-ους-ες** κ. νεώτ. ἠχηρός, πομπώδης, κομπαστικός, στομφὸς βλ.λ. : Σχόλ.Ἑρμογ.Ρητ.7(2), 963, Ἑρμεί. Ἀλ.Φαῖδρ.63A, - **στομφῶδες ὕφος.**

**στομῶ**-όω (στόμα) κ. νεώτ., δημ. στομώνω, **μέλλ.** -ώσω, φιμώνω, κλείω τὸ στόμα, ἐμφράττω : Ἡρ.4,69 **ἐμποδίσαντες τοὺς μάντιας καὶ χεῖρας ὀπίσω δήσαντες καὶ στομώσαντες κατεργνῦσι**· κ. παθ. : Αἰσχ.ἀπ.326 **ὃς εἶχε πώλους φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας** (ὧν τὰ στόματα ἦσαν κεκλεισμένα δι' ἐπιστομίδων, φιμώτρων)· **2)** δημ.

μτφ. κάμνω τινά νά σιωπήση, άποστομώνω : **τὸν ἐστόμωσε μὲ τὶς βρισιὲς της·** **3)** σχηματίζω στόμα ἢ ἄνοιγμά τινος : Πολυβ.2,100 **λιμένα στομοῦν·** || είδ. ἰατρ. ἀναστομῶ βλ.λ., πλατύνω, ἀνοίγω διὰ τῆς χειρουργικῆς μαχαίρας, εἴτε διὰ φαρμάκου : Ἱππ.Τεχν.40, Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.48,8,21· || ὁμ. εἰδ. ἰατρ. ἐπὶ τῆς κοιλίας, τῆς μήτρας, ἐκτείνω, πλατύνω : Ἱππ.Γυν.1,25· **4)** μτφ. προλέγω μετ' **εὐφραδείας** : Εὐρ.Ἡρ.44· **5)** [στόμα 4]) κ. νεώτ. ἐπὶ σιδήρου, σκληρύνω τὸν σίδηρον ὥστε ν' ἀκονηθῇ, καθιστῶ τὸν σίδηρον χάλυβα, ατηλικώνω : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.102,20, Πλάτ.Ἠθ.943E, Ἐπιγρ. **[ἔγχος] ἐστομωμένον·** || μτφ. ἐπὶ τῆς σκληρύνσεως τοῦ πνεύματος ἐν τῷ ψυχρῷ ἀέρι πρὸς δημιουργίαν τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν Χρύσιππον : Στωϊκ. 2,134,222· **6)** ὁμ. μτφ. γεν. σκληρύνω, ὀξύνω τινά, ὁθ. ἐπὶ λόγου, καθιστῶ τινα δεινὸν εἰς τὸ λέγειν : Ἀριστφ.Νεφ.1108· **7)** ὁμ. γεν. ἀσκῶ, παιδεύω τινὰ πρός τι, ἑτοιμάζω τινὰ εἴς τι : Ἀριστφ.Νεφ.1110, Μουσών.ἀπ.18a,97H **στομοῦσθαι στομάχους·** **8)** συνεκδ. ἐνδυναμώνω· κ. παθ. ἐνδυναμοῦμαι : Πλούτ.Λυκ.16 **στομοῦσθαι καὶ κρατύνεσθαι** [τὰ βρέφη]· **9)** μσν. κ. δημ. **στομώνω** ἀμβλύνω ἐργαλεῖον, ἰδ. μάχαιραν κλπ., καθιστῶν αὐτὸ ὀλιγώτερον ὀξύ : **στόμωσες τὸ μαχαίρι κόβοντας παλιοσάνιδα·** || ἀμτβ. καθίσταμαι ἀμβλύς, χάνω τὴν ὀξύτητά μου : **ἐστόμωσε τὸ φαλίδι·** κ. ἐπὶ μαχαίρας, ξίφους ἢ λόγχης κτλ. : Ἐρωτόκρ.4,479 **καὶ πῶς δὲν ἐστομώθηκε νὰ μὴ τὴν ἀσκημίση·** || κ. μτφ. **ἐστόμωσε τὸ μυαλό του·** **10)** σχηματίζω φραγμόν, στόμα, χαλινόν : Πλούτ.Ἀντ.42 **ἀκοντισταῖς τὴν οὐραγίαν καὶ τὰς πλευρὰς στομοῦν** [σχηματίζειν φραγμὸν μὲ ἄνδρας ἀκοντιστάς]· **11)** μέσ. στρέφομαι, κατευθύνομαι : Εὐρ.ΙΤ 287 [δράκαινα] **ὡς με βούλεται κτανεῖν δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη.**

**στομώδης**-ους-ες εὔφημος : Σοφ ἀπ.1098 [δ.γρ. στομήρη]· **2)** ἐπὶ τοῦ γάλακτος εὐχάριστος εἰς τὴν γεῦσιν : Σωρ.1,91 **γλυκὺ καὶ στομῶδες.**

**στόμωμα** (τὸ) [στομῶ] κ. νεώτ. κ. δημ. στόμιον, ἄνοιγμα : Αἰσχ.Πέρσ.878 **μύχιά τε Προποντὶς καὶ στόμωμα τούτου·** **2)** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στομῶ βλ.λ.4)· ὁθ. μέταλλον ἐσκληρυμμένον, σίδηρος μεταβληθεὶς εἰς χάλυβα, χάλυψ : Κρατῖν.247 **χαλυβδικὸν στόμωμα,** Δαΐμ.4, ΠΔ Σειρ.34(31),26, Πλούτ.Λυκ.9 **ὄξει διαπύρου σιδήρου στόμωμα κατασβέσας·** **3)** ἡ ἐνέργεια τοῦ στομοῦν, ἡ σκλήρυνσις, ἡ χαλύβδωσις : Ἀριστλ.Μετ.383a,33 **τὰ στομώματα ποιοῦσιν οὕτως,** Πλούτ.Ἠθ.510F, αὐτ.625B· **4)** ὁθ. σκληρὰ αἰχμὴ ἢ ἄκρα συγκεκολλημένη ἐπὶ τῆς κόψεως, ἡ χάλυψ χρησιμεύων πρὸς τοῦτο : Ἀρρ.Τακτ.12,2, Αἰλ.Τακτ.13,2, Πάπ.· **5)** εἰδ. χαλύβδινα ἐλάσματα χρησιμεύοντα πρὸς ἐπιδιόρθωσιν θυρῶν : Ἐπιγρ. **ταῖς πύλαις .. στομώματα·** **6) λεπὶς στομώματος** λεπὶς ἐκτινασσομένη ἀπὸ τοῦ σφυρηλατουμένου σιδήρου : Διοσκ. 5,78, Γαλ.12,416· || κ. **ἄνευ τοῦ** λεπίς : Διοσκ.4,48, Κέλσ.6,6,5, Πλίν.ΦΙ 34,108· **7)** μτφ. ἐπὶ στρατοῦ, τὸ στομοῦν βλ.λ.5), αἱ πρῶται τάξεις, τὸ ἔμπροσθεν τμῆμα τοῦ στρατοῦ : Πλούτ.Ἠθ.326B **τῆς Ἰταλίας τὴν ἐν Ῥώμῃ δύναμιν ὥσπερ στόμωμα προτεταγμένην,** Διόδ.Σ 19,30 **οἱονεὶ στόμωμα τῆς δυνάμεως·** || ὁθ. ἐπὶ μάχης, ἡ μετ' ἀνδρείας δρᾶσις : Πλούτ.Φλαμ.2 **στόμωμα εἰς μάχην ἡ ἀρχή·** πρβλ. αὐτ.Ἠθ.988D· **8)** ἐπὶ τοῦ οἴνου ὡς ἐπίθ. ὁ ἐκλεκτός, ὁ πρωτεύων : Πλούτ.Ἠθ.692D **στόμωμα οἴνου·** **9)** δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στομῶ βλ.λ.9), ἄμβλυνσις, ἀπώλεια τῆς ὀξύτητος τέμνοντος ἢ νύσσοντος ὀργάνου : **στόμωμα τοῦ μαχαιριοῦ - τοῦ φαλιδιοῦ.**

**στομωμάτιον** (τὸ) γλωσσ. τοῦ denticulum aciarium, βελονοθήκη.

**στόμωσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ δημιουργία στόματος, στομίου· ὁθ. εἰδ. ἰατρ. διάνοιξις χειρουργική· πρβλ. στομῶ 3) : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.44,10,4 **στόμωσις τοῦ ἀποστήματος,** αὐτ.13,4 **στόμωσις τοῦ σπλάγχνου·** **2)** σκλήρυνσις τοῦ σιδήρου ὥστε νὰ δύναται ν' ἀκονηθῇ, ἡ μεταβολὴ σιδήρου εἰς χάλυβα κ.γεν. ἡ βαφὴ ἐργαλείου : Πάπ., Ἐπιγρ., Πλούτ.Ἠθ.156B **στόμωσις πελέκεως,** αὐτ.Ἠθ.73C **ὁ σίδηρος δέχεται τὴν στόμωσιν,** Μουσών.ἀπ. 18a,97 **δεῖσθαι στομώσεως·** **3)** μτφ. ὄξυνσις, ὀξύτης : Σοφ.ΟΚ 795 **στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν** [ἔχον ὀξύτητα γλώσσης]· || κ. ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ψυχῆς διὰ συμπυκνώσεως ἐκ τῆς ψύξεως τοῦ πνεύματος κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν Στωϊκῶν : Χρύσ.Στωϊκ.2,222 **καθάπερ στομώσει τῇ περιψύξει τοῦ πνεύματος μεταβαλόντος·** **4)** ὁμ. ἐνδυνάμωσις, ἐνίσχυσις : Δαμάσκ.Πρ.414.

**στομωτήρ**-ῆρος (ὁ) μσν. στομωτὴς βλ.λ.

**στομωτής** (ὁ) γλωσσ. ὁ στομῶν, ὁ σκληρύνων, ὁ μετατρέπων σίδηρον εἰς χάλυβα, ὁ ὀξύνων.

**στομωτός**-όν ὁ ἐσκληρυμμένος, ὁ ὀξύς, κοπτερός : Αἰσχ.ἀπ.252 (εἰκ. τοῦ Hermann).

**στοναχή** (ἡ) [στενάχω] στεναγμός, θρῆνος : Ἰλ. Ω 512 **τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει,** αὐτ.696, Ὀδ.Π 144, Εὐρ.Φοίν.1499 **στοναχὴν ἀνακαλεῖσθαι·** κ. κτ. πληθ. : Ἰλ.Β 39 **θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε,** Πίνδ.Ν 10,75 **θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς ὄρθιον φώνησε,** Σοφ.Αἴ.203 **ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου·** || μτ. γενικ. προσ. δηλούσης τὴν αἰτίαν : Εὐρ.Ἀνδρ.1037· **2)** ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἡ βοή, ὁ ῥόχθος, ὁ βόγγος : ΑΠ 7,142.

**στονάχησις**-εως (ἡ) **μσν.** στοναχή, **στεναγμός** : Θεόδ.Στουδ.378A.

**στοναχίζω** στεναχίζω βλ.λ.

**στόναχος** (ὁ) Σουΐδ. «στοναχή».

**στοναχῶ**-έω, γ' πληθ. πρ. **στοναχεῦντι,** ἀόρ. **ἐστονάχησα** (οὗτος εἶναι ὁ μόνος π. Ὁμ. χρόνος), ἀπαρέμφ. **στοναχῆσαι,** ἐπ. τ. τοῦ στενάχω, στενάζω, ἀναστενάζω : Ἰλ.Σ 124 **δάκρυ' ὀμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην,** Κόϊντ.Σμ.1,573· || ὁμ. μτβ. στενάζω, θρηνῶ διά τινα : Σοφ.Ἠλ.133 **μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον** [γρ. κώδ.· διορθ. **στενάχειν**], Μόσχ.3,28 **καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος·** || **ἐπὶ** τῆς θαλάσσης, βογγῶ, στενάζω, βουΐζω : Ὀρφ.Ὕμν.38,17 **στοναχεῖν πόντος** (πρβλ. Ἰλ.Ω 79 **ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη**).

**στονόεις**-εντος-εσσα-εν (στόνος) ὁ παρέχων στεναγμούς, ὁ γενόμενος αἴτιος στεναγμῶν, θρήνων : Ἰλ.Θ 159 **ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο,** Ὀδ.Α 383 **ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀυτήν,** αὐτ.Φ 60 **στονόεντες ὀιστοί,** αὐτ.Ι,12 **στονόεντα κήδεα,** αὐτ.Ρ 102 **στονόεσσα εὐνή,** Ἡσιοδ.Α 127 **στονόεντες ἄεθλοι,** Πίνδ.Ι 8(7),25 **χάλκεον στονόεντ' . . ὅμαδον,** Αἰσχ.Πέρσ.1053 **στονόεσσα πλαγά,** Σοφ.Τρ.886 **στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου,** Τιμόθ.Περσ.199 **στονόεντα ἄλγη,** Ἐπιγρ. **στονόεις τύμβος·** **2)** ὁ πλήρης στεναγμῶν, θρήνων, ὁ τεθλιμμένος, μελαγχολικός, λυπηρός : Ἰλ.Ω 721 **ἀοιδοὺς οἵ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον,** Σοφ.ΟΤ 187 **Παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος·** || **στονόεσσα ὄρνις** ἡ ἀηδών : Σοφ.Ἠλ. 147 **ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας, ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται, ὄρνις ἀτυζομένα·** || **στονόεις πορθμός** ὁ θρηνώδης, ὁ βουερὸς πορθμός : Σοφ.Ἀντ.1145 **μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν·** || τὸ οὐδ. **στονόεν** ὡς ἐπίρρ. μετὰ θρήνων : Αἰσχ.Πρ.407 **πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα,** Ὀππ.Κυν.3,213.

**στόνος** (ὁ) (στένω) στεναγμός, γόγγυσμα, θρῆνος: Ἰλ.Δ 445 **Ἔρις ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν,** αὐτ.Τ 214, αὐτ.Κ 483, Ὀδ.Χ 308, αὐτ.Ψ 40 **στόνον.. ἀκουσα κτεινομένων,** Αἰσχ.Ἑπτ.900 **διήκει δὲ πόλιν** στόνος, Σοφ.Φιλ.752 **στόνον σαυτοῦ ποιεῖ;** || κ. κτ. πληθ. : Αἰσχ.Ἑπτ.146 **Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾶς** (κώδ.· διορθ. στονώναύτας), Θουκ.7,71 **ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες·** || ὁμ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ βόμβος, ὁ στεναγμός, ὁ βόγγος : Σοφ.Ἀντ.592.

**στόνυξ**-υχος (ὁ) ὀξεῖα ἄκρα, ἐπὶ βράχου : Ἡσ. «τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων καὶ τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα»:Εὐρ. Κύκλ.401 **πρὸς ὀξὺν στόνυχα πετραίου** λίθου, Ἀπολλ.Ρ 4,1679 **πετραίῳ στόνυχι,** Λυκόφρ.1181 νησιωτικὸς **στόνυξ·** || Οἰταῖος στόνυξ ὁ χαυλιόδους τοῦ ἀγριοχοίρου : Λυκόφρ.486· || λοίγιος στόνυξ τὸ κέντρον, τὸ κεντρίον τοῦ ἰχθύος τρυγών : Λυκόφρ.795 || κ. οἱ ὀξεῖς γαμφοὶ ὄνυχες ζῴου : Ὀππ.Κυν.3,232 **στονύχεσσι λεόντων·** **2)** μαχαιρίδιον ἢ φαλὶς ὀξεῖα διὰ τοὺς ὄνυχας : Φανί.ΑΠ 6,307 **συλόνυχας στόνυχας.**

**στόπ** (τὸ) (ἀγγλ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. ἰδ. εἰς τηλεγραφήματα, ἡ τελεία στιγμή, τέλος· **2)** εἰδ. ναυτ. κέλευσμα τοῦ κυβερνήτου πρὸς τὸν μηχανικὸν τοῦ πλοίου ὅπως διακόψῃ τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς, κ. κτ. τὸν ἑλλην. ναυτ. ὅρον **«κράτει»·** || κτ. ἐπέκτ. κέλευσμα πρὸς κατάπαυσιν κινήσεως· **3)** συνεκδ. παῦσις κινήσεως.

**στοπάρισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στοπάρω.

**στοπάρω** δημ. μτβ. σταματῶ τὴν κίνησιν μηχανῆς, κάνω στόπ βλ.λ.2)· || ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ μηχανῆς, παύω κινούμενος, σταματῶ.

**στόποδες** (οἱ) γλωσσ. ἱστόποδες.

**στορά** (ἡ) Ἐπιγρ.Ἐπιδ. ὑπόστρωμα λίθων ἐφ' οὗ ἐγίνετο ἡ πλακοστρωσία τοῦ ναοῦ.

**στόραξ**-ακος (ὁ) νεώτ. τὸ φυτὸν στύραξ βλ.λ.

**στορβάζειν** Ἡσ. «κακολογεῖν».

**στοργή** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀγάπη ἁγνὴ καὶ βαθεῖα, ἀφοσίωσις, ἀγάπη θερμή : Ἐμπ.109,3, Ἀντιφ.ἀπ.73, Ἐπιγρ. γνησίων πολιτῶν **στοργή,** Πάπ. ἐχόμενος **τῆς εἰς σὲ ἀεὶ στοργῆς·** || εἰδ. ἐπὶ τῆς ἀγάπης τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα : Φιλήμ.200 **ἡδύ γε πατὴρ τέκνοισιν, εἰ στοργὴν ἔχοι,** Πλούτ. Ἠθ.1100D **γονέων πρὸς ἔκγονα στοργή,** Κικ.Ἀττ. 10,8,9,Δημήτρ.Λάκ.Ἡρακλεωτ.1012,44 **στοργὴ φυσικὴ πρὸς τὰ τέκνα,** Μαν.4,378· **2)** σπαν.ἡ ἐρωτικὴ ἀγάπη, ὁ σαρκικὸς πόθος : Μελέαγρ.ΑΠ 5,165.

**στοργικός**-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. δ. γρ. τοῦ στερητικός ἐν Γαλ.Φυσ.Δυν.1,12· **2)** νεώτ. ὁ μετὰ στοργῆς γενόμενος, ὁ ἐνέχων στοργήν : **στοργικαὶ φροντίδες - περιποιήσεις·** **3)** ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων στοργὴν βλ.λ. : **στοργικὴ μήτηρ.**

**στοργικῶς** ἐπίρρ. νεώτ., δημ.**-ά** κατὰ τρόπον στοργικὸν βλ.λ.2).

**στοργῶ-έω** Ἡσ. «στέργω».

**στορέννυμι** ἄ. στόρνυμι, στρώννυμι βλ.λ.

**στόρεσμα** (τὸ) νεώτ. τὸ δι' οὗ ἐπιστρώννυταί τι, ἐπίστρωμα, ἐπίστρωσις, ταπετσάρισμα.

**στορεστής** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. στορεὺς βλ.λ. : ΑΠ 1, 118 **ζάλης στορεστής·** **2)** νεώτ. ὁ δι' ἐπιστρώσεων διακοσμητής, μτφρ. τοῦ ταπετσιέρης.

**στορεύς**-έως (ὁ) Ἡσ. ὁ καταστρώνων, ὁ στορεννύων· **2)** δθ. μτφ. ὁ καθησυχάζων· Ἡσ.«γαληνοποιός»· **3)** Ἡσ. «τὸ ἀντὶ τοῦ σιδήρου τρύπανον ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνου ἢ δάφνης»· **4)** Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,1182 «πυρήϊα γὰρ ταῦτά φησι τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγεννᾶν· **ὧν** τὸ μὲν ἐστιν **ὕπτιον,** ὃ καλεῖται στορεύς».

**στόρηση** (ἡ) δημ. ζωγραφιά, εἰκών : Ἐρωτόκρ.1,1222, αὐτ.1539· **2)** γεν. μορφή : **δὲν ἔχει στόρηση** (ἐπὶ ἰσχνῶν, **καταβεβλημένων** ἀνθρώπων).

**στόρθη** Ἡσ. «τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος, **καὶ** ἐπιδορατίς».

**στόρθυγξ**-υγγος (ὁ ἢ ἡ) ἡ ἀκίς, αἰχμή, τὸ ὀξὺ ἄκρον· δθ.ἐπὶ ξηρᾶς, ἄκρα, μύτη: Λυκόφρ.761,αὐτ. 1406· **2)** τὸ ἄκρον, τὸ δόντι τοῦ κέρατος τῆς ἐλάφου : Σοφ.ἀπ.89,4 **κερασφόρους στόρθυγγας ἄρασα,** Ἀντίπ.ΑΠ 6,111 **δικέραιος στόρθυγξ·** **3)** χαυλιόδους ἀγριοχοίρου : Λυκόφρ. 492· **4)** κόσμημά τι τῆς κόμης, σαυρωτὴρ βλ.λ.: Σχόλ.Ἰλ.Ν 443 (δ.γρ. στρύφιγξ).

**στόρι** (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. **κ. στόρ** (ἀκλ.) **παραπέτασμα** ἀναρτώμενον **πρὸ** παραθύρων **ἢ** θυρῶν **πρὸς** προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἡλίου **ἢ** τοῦ ἀπλέτου φωτὸς **ἢ** πρὸς παρεμπόδισιν τῆς **ἐκ** τῶν ἔξω θέας.

**στόρνη** (ἡ) ζώνη : Καλλ.Ἑκ.1,1,15, Λυκόφρ.1330.

**στόρνυμι** στορέννυμι, στρώννυμι βλ.λ.

**στορνυτέος**-α-ον Ἡσ. **«καταστρωτέος».**

**στορπάν** Ἡσ. «στορπὰν (κώδ. στορτίαν)· **τὴν ἀστραπήν»·** πρβλ. στροπά.

**στορπαῖος** ἐπίθ. τοῦ **Διὸς** τῆς Τεγέας, **ὁ τῆς** στορπᾶς, τῆς ἀστραπῆς : Ἐπιγρ.· **πρβλ.** στορπάν.

**στορύνη** (ἡ) μτγν. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον πιθ. ἀπολῆγον εἰς ὀξεῖαν ἀκωκήν : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2.

**στορχάζω** Ἡσ. ἐγκλείω εἰς σκεπαστὴν μάνδραν, τζάρκο, τὰ βοσκήματα, στρεχιάζω· Ἡσ. «στορχάζειν· **εἰς** σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα», αὐτ. «στορχάσω, συγκλείσω».

**στουμνά** Ἡσ. «αὐστηρά».

**στουμπανίζω** (στοῦμπος) δημ. κ. **-άω κ. στουμπίζω διὰ** στύπου, κοπάνου, μὲ τὸν στοῦμπο θλῶ, σπάζω, συνθλίβω : **στουμπανίζω σκόρδα - τὰ ρούχα·** **2)** συνεκδ. διὰ τῶν γρόνθων **ἢ** διὰ ῥάβδου **δέρω** : **τὸν ἐστουμπάνισα στὰ γερά·** **3)** μτφ. ἀναφ. πρὸς χρήματα, καταβάλλω, δίδω ἑκὼν ἄκων : **θὰ τοῦ στουμπανίσῃ θέλει δὲ θέλει δέκα χιλιάρικα·** πρβλ. στυπάζω.

**στουμπάνισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις **καὶ τὸ ἀποτέλεσμα** τοῦ στουμπανίζω βλ.λ.

**στουμπίζω** δημ. συνθλίβων, συμπιέζων ἐπάγω κάκωσιν : **ἔπεσε τὸ σίδερο στὸ πόδι μου καὶ μοῦ τὸ στούμπισε·** κ. ἀμτβ. : **στούμπισα τὸ χέρι μου - τὸ δάχτυλό μου·** **2)** ἀντὶ στουμπανίζω βλ.λ.

**στούμπισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις **καὶ τὸ ἀποτέλεσμα** τοῦ στουμπίζω βλ.λ.

**στουμπιστός**-ή-ό δημ. κοπανιστός : **σκόρδα** στουμπιστά· **2)** τὸ οὐδ. στουμπιστὸ ὡς οὐσ. νεοελληνικὴ παιδιά, τσικάκι· **3)** ἐπιρρ. **-ά.**

**στοῦμπος** (ὁ) δημ. κόπανος ξύλινος· **2)** μέγας λίθος : **τὸν ἔβαλε** στοὺς στούμπους, **- τὸν ἐχτύπησε μ' ἕνα** στοῦμπο στὸ στῆθος.

**στουμπώνω** δημ. κ. **στουπώνω,** ἀόρ. **ἐστούμπωσα,** παθ. **στουμπώνομαι,** ἀόρ. **-ώθηκε,** μτχ. παρακ. **στου(μ)πωμένος,** ἐπὶ δοχείου **ἢ** σάκκου, ἐνθέτων οἱονεὶ διὰ στούμπου βλ.λ. ὕλην **δεκτικὴν** συμπιέσεως, πληρῶ καθ' ὑπερβολήν : **στούμπωσε τὸν καφὲ στὸ βάζο, - (ἐ)στούμπωσες** τὸ **στρῶμα - τὸ μαξιλάρι κι ἔγινε** σκληρό· || ἐπὶ αωλῆνος ἢ ὀχετοῦ, ἐνρίπτων ὕλην μὴ διαρρέουσαν ἀποφράσσω, ἐμφράσσω, βουλλώνω : **ἔρριξες στάχτες στὸ νεροχύτη** καὶ **τὸν ἐστούμπωσες·** κ. παθ. : **στουμπώθηκε πολὺ τὸ παστὸ κρέας κι ἄναψε, - ὁ σωλήνας εἶναι στουμπωμένος·** κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ καπνοδόχης : **τζάκι στουμπωμένο** (ἔχον εἰς **τὸ ἐσωτερικὸν** τοίχωμα πολλὴν **αἰθάλην** παρακωλύουσαν τὴν ἔξοδον τοῦ καπνοῦ)· || ἐν ὁμ. σημ. κ. ἀμτβ. ἐπὶ σωλήνων, ὀχετῶν κττ. : **ἐστούμπωσε ἡ βρύση, - εἶναι** στενὸ **τὸ φουγάρο καὶ στουμπώνει εὔκολα·** **2)** συνεκδ. ἐν κωμ. ἔκφρ. ἐπὶ ἀνθρ. παρασύρω, οἱονεὶ ἀναγκάζω τινὰ νὰ φάγῃ ὑπερμέτρως, νὰ ὑπερπληρώσῃ τὸν στόμαχον, ἰδ. δι' ἐδωδίμων οὐχὶ ἐκλεκτῶν : **μᾶς ἐστούμπωσε μὲ φασολάδα - μὲ πατάτες·** κ. ἀπολ.·

τὸν ἐστούμπωσες τὸν ἄνθρωπο· || κ. ἀμτβ. : ἔρριξα ψωμιὰ στὴ σούπα μου καὶ στούμπωσα· 3) ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς, φράσσω, διακόπτω, ἐπιφέρω ἀποπνιγμὸν διὰ συνθλίψεως τοῦ στήθους, διὰ πλήγματος : Ἐρωτόκρ.2,1487 ἡ κονταρὰ .. τὴν ἀναπνιάν του στούμπωσε· 4) μτφ. ἀμτβ. ἀποκάμνω οἷον ἐκ θλίψεων, ἐκ δυστυχημάτων : στούμπωσα ἀπὸ τὰ βάσανα· 5) ρηματ.π. στούμπωμα, στούμπωση.

**σταύντια** (τὸ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. ἐργαστήριον καλλιτέχνου, ἀτελιέ· 2) εἰδ. τὸ ἐργαστήριον ἔνθα γυρίζονται αἱ κινηματογραφικαὶ ταινίαι.

**στούπα** (ἡ) δημ. στυπίον τιθέμενον ἐντὸς καλαμαρίων πρὸς συγκράτησιν τῆς μελάνης.

**στουπένιος**-ια-ιο δημ. ὁ ἐκ στυππίου βλ.λ, ἀπὸ στουπὶ κατεσκευασμένος.

**στουπέτσι** (τὸ) δημ. ἀνθρακικὸς μόλυβδος χρησιμεύων ἰδ. πρὸς παρασκευὴν λευκῶν χρωμάτων.

**στουπί** (τὸ) δημ. στυππεῖον, ἀπόξεσμα κανναβεως ἢ λίνου· 2) τὸ εὐτελέστερον νῆμα ἐκ τῆς κατεργασίας τοῦ λίνου, ἄ. κροκύδα (ἀντίθ. σκολλίδι)· 3) βύσμα ἐκ γναφάλων ἢ στυππείου κλπ., δι' οὗ φράσσεται ἡ δοκιμαστικὴ ὀπὴ τῶν οἰνοβαρελίων· || δθ. φρ. ἔγινε στουπὶ στὸ μεθύσι (διάβροχος ἐξ οἴνου, τελείως μεθυσμένος)· 4) μτφ. ἐπὶ καρπῶν ἢ ἄλλου ἐδέσματος, ὁ σκληρὸς καὶ ἐστερημένος χυμοῦ ἢ γευστικότητος : αὐτὸ τὸ κρέας εἶναι στουπί, - ἀχλάδι στουπί.

**στουπιάζω** δημ. ἀμτβ. ἐπὶ καρπῶν ἢ ἐδεσμάτων, γίνομαι ὡς στουπί : ἐστούπιασαν τὰ σῦκα.

**στοῦπος** Ἡσ. «ἡ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπὶ τῶν φορείων σκηνή».

**στουπόχαρτο** (τὸ) δημ. ἀπορροφητικὸς χάρτης.

**στούππινος**-η-ον μσν. στύππινος, στουπένιος βλ.λ : Πρόδρ.1,67 καβάδιν εἶχεν στούππινον.

**στούπωμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ στουπώνω, ἔμφραξις ὀπῆς διὰ βύσματος : τὸ στούπωμα τοῦ βαρελιοῦ· 2) τὸ δι' οὗ στουπώνομεν βύσμα, τὸ βούλλωμα : βγάλε τὸ σταύπωμα ἀπὸ τὸ βαρέλι· πρβλ. στουμπώνω, στούμπωμα· 3) ἐπίθεσις στουποχάρτου ἐπὶ χειρογράφου κττ. πρὸς ἀπορρόφησιν τῆς μελάνης.

**στουπώνω** δημ. φράττω ὀπήν, ραγάδα, στόμιον διὰ βύσματος : στουπώνω τὸ μπουκάλι - τὸ βαρέλι- τὶς χαραμάδες τῆς πόρτας· πρβλ. στουμπώνω· 2) ἐπιθέτω ἐπὶ χειρογράφου κττ. τὸν ἀπορροφητικὸν χάρτην καὶ ἀπορροφῶ τὴν μελάνην.

**στουπωτήρι** (τὸ) δημ. τὸ ὄργανον δι' οὗ ἐνεργεῖται τὸ στούπωμα βλ.λ.3).

**στουπωτός**-ή-όν δημ. στουπωμένος.

**στουράκι** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν στύραξ βλ.λ.

**στουρέκι** (τὸ) δημ. τὸ θαμνῶδες ἀειθαλὲς φυτὸν ἄλυπον τὸ φρυγανῶδες, οὗ τὰ φύλλα καὶ τὰ σπέρματα ἐν χρ. ὡς καθαρτικά.

**στουρνάρι** (τὸ) δημ. πυρίτης λίθος, τσακμακόπετρα : ἀνάβει φωτιὰ μὲ τὸ στουρνάρι· || κτ. ἐπέκτ. λίθος σκληρὸς καὶ αἰχμηρός : τόπος γεμάτος ἀγκάθια καὶ στουρνάρια.

**στόφ(φ)α** (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ὕφασμα· 2) εἰδ. εἶδος ἐκλεκτοῦ ὑφάσματος, ἔχων ἐνυφασμένα διὰ μετάξης ἢ δι' ἀργυρῶν ἢ χρυσῶν νημάτων προέχοντα σχεδιάσματα, ὡς τὸ δαμασκηνόν.

**στοχάζομαι** (στόχος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παρατ. ἐστοχαζόμην, μέλλ. στοχάσομαι, ἀόρ. ἐστοχασάμην, παθ. ἀόρ. ἐστοχάσθην, μτ. γενικ. σκοπεύω, σημαδεύω, τοξεύω κατά τινος : Πλάτ. Νόμ.706A δίκην τοξότου στοχάζομαί τινος, Ἀντιφ.2,1,4 ἄλλου στοχαζόμενος ἔτυχε τούτου, Ξεν. ΚΠ 1,6,24, Ἰσοκρ.Ἐπ.6,10 ὥσπερ σκοποῦ κειμένου στοχάζεσθαι τῆς ψυχῆς· 2) μτφ. ἐπιδιώκω, καταβάλλω προσπαθείας πρός τινα σκοπόν, ἐπιζητῶ νὰ ἐπιτύχω τι : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.9 στοχάζομαι μέτρου, Πλάτ.Γοργ.465A τοῦ ἡδέος στοχάζεται, ἄνευ τοῦ βελτίστου, αὐτ.Ξεν.ΚΠ 8,2,27 ἐστοχάζοντο .. τῶν μάλιστα φίλων κριτῶν (ἐπεζήτουν νὰ ἔχουν κριτὰς τοὺς μάλιστα φίλους), Μᾶρκ.Αὐρ.8,20 ἡ φύσις ἐστόχασται ἑκάστου οὐδέν τι ἔλασσον τῆς ἀπολήξεως ἢ τῆς ἀρχῆς, Ἀριστλ.ΗΝικ.1128a,6 στοχάζομαι τοῦ γέλωτα ποιῆσαι, αὐτ.Ζ1571a,27 τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινομένου ἐστόχασται τὰ εἰρημένα· ὁμ. ἐμπροθ. : Πλάτ.Νόμ.693C στοχάζεσθαι πρός τι, αὐτ.962D· ὁμ. μτ. τελ. προτ. : Ἱππ. Τεχν 4 οὕτω στοχάζεσθαι ὅπως . . , Διοκλ.ἀπ.136, Πάπ. στόχασαι ὅπως· ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Πάπ. σὲ γάρ τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι ἀκολουθεῖν ἐστοχασάμην· || προσπαθῶ νὰ εὕρω, νὰ εἰκάσω τι, μτ. γενικ. : Πλάτ.Νόμ.635A τῆς τότε διανοίας τοῦ τιθέντος αὐτὰ ἐστοχάσθαι, αὐτ.Λάχ.178B στοχάζεσθαι τοῦ συμβουλευομένου (προσπαθῶ νὰ εἰκάσω τὴν γνώμην τοῦ ζητοῦντος συμβουλήν), Ἰσοκρ. 1,50 στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας, Πολύβ.6,11,5 στοχάζομαι τῆς τοῦ δήμου βουλήσεως· 3) ἀπολ. σχηματίζω εἰκασίας, κρίνω : Σοφ.Ἀντ. 241 εὖ γε στοχάζει, Ξεν.Ἀπομν.2,2,5, Πλάτ.Γοργ. 464C οὐ γνοῦσα, ἀλλὰ στοχασαμένη, αὐτ.Φίληβ. 56A· || μσν. κ. δημ. φαντάζομαι, εἰκάζω : ΠΔ Ἐκκλ.9,14 στοχάζομαι τοῦ πλησίον, Διγεν.Ἀκρ.2059 στοχάσου τώρα τὴν φρικτὴν ἐμὴν ἀνδραγαθίαν· || συμπεραίνω, νομίζω, ἐμπροθ. : Ἐπιγρ. στοχάζεσθαι ἔκ τινος, Πολυβ.1,14,2,αὐτ.3,68,10 στοχάζεσθαι διά τινος, Ὀκελλ.1,1 στοχάζεσθαι ἀπό τινος· || ὁμ. μτ. αἰτ. σὺν ἀπαρφ. : Πάπ. στοχαζόμεθα τὸν Δημήτριον μὴ κατειληφέναι Ζηνόδωρον ἐν πόλει· || νεώτ. κ. δημ. μτ. εἰδ. προτ. : Σολωμ. Λάμπρ.17,34 πῶς εἶν' τῆς Αὐγούλας ὁ Ἀνθὸς ἐστοχάσθη· || ὁμ. μτ. αἰτ. φαντάζομαι, νομίζω : Πολ.Φυσ.2,60 τοιοῦτον τὸν κόσμον στοχάζου· 4) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀπολ. σκέπτομαι, διανοοῦμαι, συλλογίζομαι : Ἐρωτόκρ.3,376, αὐτ.5,963 ἀσάλευτη στοχάζετο μὲ δίχως νὰ μιλήσῃ· || διανοοῦμαι, σκέπτομαι νὰ πράξω τι, θέτω κατὰ νοῦν σκοπόν τινα : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 32,21 στοχάστη ὁ νοῦς μου σήμερα νὰ βρῇ τοῦ ἀγροῦ λουλούδια· || ὑπολογίζω, λογαριάζω : Κλεομ.2,1· || δημ. μτφ. ὑπολογίζω, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου : παροιμ. ὅ,τι θὰ κάμῃς κι ὅ,τι θὰ πῇς, τί θὰ συμβῇ νὰ στοχαστῇς (ζύγισε, ὑπολόγισε καλῶς τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους σου)· || ὁμ. λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου, σέβομαι, ἐκτιμῶ : Ἥρων Βελοπ.102,8 δὲν μὲ στοχάζεται καθόλου, μὲ περιφρονεῖ· 5) ἐξετάζω, ἐρευνῶ : ΠΔ Δευτ.19,3 στόχασαί σοι τὴν ὁδόν, καὶ τριμεριεῖς τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, αὐτ. Σοφ.Σαλ.13,9.

**στοχαζούμενος**-η-ο δημ. παθ. παρακ. τοῦ στοχάζομαι, ὁ στοχαστικός· || ἐπίρρ. -ούμενα στοχαστικά, μὲ φρόνησιν, μὲ περίσκεψιν : Ἐφταλ. Ὀδ.Ζ 148 κι ἀμέσως στοχαζούμενα γλυκομιλῶντας κρένει.

**στοχανδὸν** ἐπίρρ. κατ' εἰκασίαν : Θεόγνωστ. Καν.162· πρβλ. στοχάζομαι 3).

**στοχάς**-άδος (ἡ) μτγν. τεχνητὸν ὕψωμα, ἐφ' οὗ ἐνέπηγον τοὺς κοντοὺς τῶν θηρευτικῶν δικτύων (παγίδων) ἢ βρόχων ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους· πρβλ. στοῖχος : Πολυδ.5,36· 2) ὡς ἐπίθ. ὁ κατὰ σειράν, κατὰ στοῖχον βαίνων : Εὐρ.Ἑλ.1480 Λίβυες οἰωνοὶ στοχάδες.

**στοχασιά** (ἡ) δημ. περίσκεψις, φρόνησις, στόχασις βλ.λ.3) : Ἐφταλ.Ὀδ.Η 73 καὶ μήτε λείπει στοχασιὰ ποτὲς ἀπὸ τὸ νοῦ της.

**στόχασις**-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. στόχαση στοχασμὸς βλ.λ. : Πλάτ.Φίληβ.62C· 2) νεώτ. κ. δημ. τὸ στοχάζεσθαι, τὸ διανοεῖσθαι, ἡ σκέψις, ὁ νοῦς : Ζερβ.Τραγ ΚΚ 15,28 ὅμως κερὶ ν' ἀνάψῃ οὔτε καντήλι | στὴ στόχαση δὲν ἦρτε κανενός·

**3)** τὸ στοχάζεσθαι, τὸ κρίνειν, τὸ ὑπολογίζειν τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους, περίσκεψις, φρόνησις : **μιλεῖ χωρὶς στόχαση.**

**στόχασμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ δι' οὗ τις στοχάζεται, σκοπεύει, ὅθ. τὸ βέλος, ἀκόντιον κττ. : Εὐρ.Βάκχ.1205 **ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ στοχασμός, ὅ,τι τις στοχάζεται.

**στοχασμάτιον** (τὸ) νεώτ. ὄργανον χρησιμεῦον διὰ τὰς τοπογραφικὰς χωροσταθμήσεις, ἀποτελούμενον ἐκ ξυλίνου κανόνος μετὰ μετρικῶν ὑποδιαιρέσεων, δημ. μίρα (ἡ).

**στοχασμός** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ στοχάζεσθαι, τὸ σκοπεύειν, ὅθ. ἡ πρόθεσις, ἡ ἐπίνοια, ἡ δόξα, ἡ εἰκασία, δόκησις : Πλατ.Φίληβ. 56Α **μελέτης στοχασμός,** Γαλ.6,129 **τὸν στοχασμὸν ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἐξακριβοῦν·** || εἰδ. ὡς τεχνικὸς ὅρος ἐν τῇ ρητ. : Φιλόδ.Ρητ.1,167· || εἰδ. ἐπὶ οὐσιώδους τεκμηρίου : Ἑρμογ.Στάσ.2,3· **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. σκέψις, λογισμός : Σολωμ. Λάμπρ.25,28 **ἀπ' ἕνα εἰς ἄλλο στοχασμὸ πηγαίνει,** Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.69 **τόσο νὰ καρφώσω πρὸς ἐσὲ δύναμαι τὸ στοχασμό,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 30,24 **καὶ δοξασμένος ἀπὸ τότε ὁ στοχασμός σου ρήγας ἐστάθη,** αὐτ.19,11 **ἄς τὸν δέσουμε νὰ πῆ | μάντεφες καὶ στοχασμούς·** **3)** ἐκτίμησις, ὑπολογισμός τινος : Πλούτ.Ἠθ.981Β, αὐτ.616Β **στοχασμὸς τοῦ πρέποντος·** **4)** ἡ προσοχή : Φίλ.1,28 **στοχασμὸς τῶν εἰρημένων ἀστέρων·** **5)** τὸ στήνειν θηρευτικὸν δίκτυον : Πολυδ.5,36.

**στοχαστής** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ εἰκάζων, ὁ στοχαζόμενος, ὁ προβλέπων, ὁ συμπεραίνων : ΠΔ Ἡσ.3,2 **ἄνθρωπον πολεμιστήν, καὶ δικαστήν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστήν,** Ἰώσ.Π 14,4,6 **στοχαστὴς τῶν μελλόντων,** Φίλ.1,10 **τῶν πιθανῶν καὶ εἰκότων, ἀλλ' οὐχὶ τῆς ἀκραιφνοῦς ἀληθείας στοχαστής·** **2)** νεώτ. ὁ διανοούμενος, ὁ διανοητής, ὁ σκεπτόμενος : **βαθὺς στοχαστής.**

**στοχαστικός**-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ στοχαζόμενος, ὁ σκοπεύων, μτφ. ὁ ἐπιδιώκων, ὁ ἐπιτυγχάνων, μτ. γενικ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1141b,13 **στοχαστικὸς τοῦ ἀρίστου,** αὐτ.1106b,15 **ἀρετὴ τοῦ μέσου στοχαστική·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ στοχαστικὸν ἡ χάριν τινὸς σκέψις, μέριμνα : Μάρκ. Αὐρ.1,9 **τὸ στοχαστικὸν τῶν φίλων** (ἡ ὑπὲρ τῶν φίλων φροντίς)· **2)** ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ συμπεραίνειν, εἰς τὸ εἰκάσαι : Στωϊκ.3,6 **στοχαστικαὶ τέχναι,** Γαλ.14,685,Γαλ.6,365 **στοχαστικὴ διάγνωσις·** || **στοχαστικαὶ ἐπιστῆμαι,** ἀντίθ. πάγιοι : Φιλόδ.Ρητ.1,26· || ὅθ. τὸ θηλ. **ἡ στοχαστικὴ** ὡς οὐσ. κατὰ παράλ. **τοῦ τέχνη** ἡ ἱκανότης εἰς τὸ ἐπιτυγχάνειν τοῦ ὀρθοῦ : Πλάτ.Φίληβ.55Ε· **3)** ὅθ. ἐπιτυχής, εὐφυής : Πλάτ.Γοργ.463Α· **4)** νεώτ. κ. δημ. ὁ διανοούμενος, ὁ βαθέως σκεπτόμενος, ὁ προσεκτικός, ὁ μετὰ περισκέψεως ἐνεργῶν καὶ ὁμιλῶν.

**στοχαστικῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. **-ά** μετὰ στοχασμοῦ βλ.λ.II, κατὰ δόκησιν, εἰκαστικῶς : Ἀριστλ.Ρητ.1355a,17 **πρὸς τὰ ἔνδοξα στοχαστικῶς ἔχειν·** || κ. νεώτ. κατὰ προϋπόθεσίν τινα ἢ κατὰ συμπερασμόν : Γαλ.6,360 **στοχαστικῶς τὸ μέτρον λαμβάνεται,** Ἑρμογ.Στάσ.4 **στοχαστικῶς ἐξετάσομεν·** **2)** δημ. **-ά** μετὰ περινοίας, φρονήσεως, ἐμβριθοῦς σκέψεως, **μὲ στόχαση**

**στόχαστρον** (τὸ) νεώτ. μικρά, σταθερὰ προεξοχὴ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ σωλῆνος τῶν φορητῶν ὅπλων, χρησιμεύουσα πρὸς λῆψιν τῆς σκοπευτικῆς γραμμῆς κατὰ τὴν σκόπευσιν

**στόχος** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. σημεῖον ἢ ἀντικείμενον πρὸς **τὸ** ὁποῖον σκοπεύει τις κατὰ τὴν βολήν, σημάδι, σκοπός : Ξεν.Ἀγησ.1,25· || νεώτ. μτφ. πρόσωπον πρὸς ὃ κατευθύνει τις ἐχθρικοὺς λόγους, ἰδ. **εἰρωνείας,** προσβολῆς κττ. : ἐγινε ὁ στόχος τῶν σκωμμάτων τοῦ κόσμου· **2)** τὸ ριπτόμενον βλῆμα : Εὐρ.Βάκχ.1100 **θύρσους ἵεσαν δι' αἰθέρος Πενθέως, στόχον δύστηνον·** **3)** μτφ. συμπερασμός : Αἰσχ.Ἱκ.243 **μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ·** **4)** κίων ἐκ πλίνθων : Ἐπιγρ.· **5)** στοχὰς βλ.λ. : Πολυδ.5,36.

**στραβά** ἐπίρρ. δημ. λοξῶς, ἀκονονίστως : **ἔβαλες στραβὰ τὸ κλειδί, - τράβηξε στραβὰ τὴ γραμμή, - κάλλησε στραβὰ τὸ φύλλο·** || φρ. **τὸ βάνω στραβά** (ἐνν. τὸ καπέλλο μου), ἀδιαφορῶ διὰ τὰς κρίσεις τοῦ κόσμου, περιφρονῶ τοὺς ἄλλους, **κάνω τοῦ κεφαλιοῦ μου·** **2)** οὐχὶ κανονικῶς, κακῶς, λανθασμένως : **τὴν ἔκαμες στραβὰ τὴ δουλειά, - στραβὰ κατάλαβες·** || φρ. **τὸ παίρνω στραβά** παρεξηγῶ, ἀντιλαμβάνομαι κακῶς : **τὸ πῆρε στραβὰ τὸ ζήτημα·** || ὁμ.φρ. **κουτσὰ στραβὰ** μετρίως, ἔτσι κι ἔτσι : **κουτσὸ στραβὰ τὰ κατάφερε·** || φρ. **κουτσὰ στραβὰ κι ἀνάποδα** ἐπὶ συρροῆς πολλῶν ἀτυχιῶν, δυσμενῶν περιστάσεων ἢ ἀδεξιοτήτων : **πᾶμε κουτσά, στραβὰ κι ἀνάποδα.**

**στραβάδα** (ἡ) δημ ἡ ἰδιότης τοῦ στραβοῦ, τοῦ λοξοῦ : **πολεμάει νὰ ἰσάση τὴν στραβάδα τοῦ ξύλου, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ·** **2)** ἡ ἰδιότης τοῦ τυφλοῦ, τοῦ στραβοῦ, τυφλότης, στραβομάρα.

**στρᾰβᾰλοκόμας**-α (ὁ) ὁ ἔχων κόμην συνεστραμμένην, βοστρυχώδη, σγουρομάλλης : Σοφ.ἀπ.1027, π.Πολυδ.2,23 (ὅστις ἀποδοκιμάζει τὴν λέξιν)

**στραβαλός** Ἡσ. «ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος».

**στραβεύς** Ἡσ. «κωπεύς».

**στράβη** (ἡ) δεμός, δεσμά, πέδη, ποδοκάκκη.

**στραβή** (ἡ) δημ. εἶδος κονσίνας βλ.λ.

**στράβηλος** (ὁ,ἡ) ζωΰφιον συνεστραμμένον καὶ ἑλικοειδῶς βαῖνον, κοχλίας· Ἡσ. «στρόβηλαι· κοχλίαι» : Σοφ.ἀπ.324 **ἀλία στράβηλος,** Ἀριστλ.ἀπ. 304, Σπευσ.π.Ἀθήν.3,86(.· **2)** εἶδος ἀγρίας ἐλαίας· Πολυδ.6,45 «τὰς δὲ κοτινάδας ἐλάας στραβήλους ὠνόμασε Φερεκράτης» : Φερεκρ.13.

**στραβίζω** (στραβός) κ. νεώτ. εἶμαι στραβὸς βλ.λ., ἀλλοίθωρος· Ἡσ. ἐν λ. ἰλλώπτω, ΕΜ 713,13.

**στραβικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στραβισμόν.

**στραβισμός** (ὁ) κ. νεώτ. τὸ εἶναί τινα στραβόν, παραβλώπα, ἀλλοιθώρισμα, ἡ ἐκτροπὴ τοῦ ὀπτικοῦ ἄξονος τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν : Γαλ.19,436· κ. κτ. πληθ. : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,11.

**στραβο-** δημ.α' συνθετικὸν λέξεων ὅπερ προσδίδει εἰς τὸ δεύτερον συνθετικὸν τὴν ἔννοιαν **1)** τοῦ στρεβλοῦ, τοῦ σκαλιοῦ, οἷον **στραβόκλαδο, στραβοσουγιάς, στραβόστομος, στραβοπόδης, στραβοκάθομαι, στραβοκοιτάζω·** **2)** τοῦ λανθασμένου, τοῦ οὐχὶ ὀρθοῦ, οἷον **στραβοδουλειά - στραβοφκειασμένος, στραβογραμμένος·** **3)** τοῦ τυφλοῦ, κυρίως προστιθέμενον ὡς πρῶτον συνθετικὸν κυρίων ὀνομάτων, οἷον **στραβόγερος, στραβογιώργης, στραβομαριῶ.**

**στραβοδίβολος**-η-ο δημ. στρεβλός, διάστροφος· ὅθ. κ. μτφ. δύστροπος, ἀνοικονόμητος, δυσκόλως λαμβάνων ἀποφάσεις.

**στραβοκάνης** (ὁ) δημ., θηλ. **-α,** οὐδ. **-ικα,** ὁ ἔχων στρεβλάς, στραβὰς κνήμας, στραβὰ κανιά, στραβοπόδαρος : **στραβοκάνα καὶ καμπούρα.**

**στραβοκέφαλος**-η-ο δημ. ὁ ἔχων ἀκανόνιστον σχῆμα τῆς κεφαλῆς ἢ οὗ ἡ κεφαλὴ παρεκκλίνει τῆς κανονικῆς **θέσεως·** **2)** μτφ. ὁ ἔχων διάστροφον πνεῦμα, δύστροπος, ἰσχυρογνώμων.

**στραβοκοιτάζω** κοιτάζω, προσβλέπω λοξῶς, κυρ. πρὸς δήλωσιν περιφρονήσεως ἢ ἀπειλῆς : **μὴ μὲ στραβοκοιτάζῃς, γιατὶ δὲν σὲ φοβᾶμαι.**

**στραβολαίμης**-α-ικο δημ. ὁ ἔχων τὸν λαιμὸν στραβόν, διάστροφον, παρασπόνδυλος : **στραβο-**

λαίμης σά σαυγιάς· **2)** εἰδ. ὡς οὐσ. ὁ **στραβολαίμης** τὸ πτηνὸν Ἴυγξ.
**στραβολαιμιά** (ἡ) δημ. ραιβόκρανον βλ.λ.
**στραβολαιμιάζω** δημ. ατροβώνω τὸν λαιμόν τινος : **θά σὲ πιάσω καὶ θά σὲ στραβολαιμιάσω**· || ἀμτβ. ὁμ. κ. μέσ. **στραβολαιμιάζομαι** γίνομαι στραβολαίμης ἐκ τῆς συχνῆς ἢ ἐπὶ μακρὸν στροφῆς τῆς κεφαλῆς πρός τινα κατεύθυνσιν : **στραβολαιμιάστηκε νά σὲ κοιτάῃ ὅλην τὴν ὥρα**· || ὁμ. πάσχω συγγενῆ δυσμορφίαν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ λαιμοῦ, ραιβόκρανον βλ.λ.
**στραβολαίμιασμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στραβολαιμιάζω.
**στραβολέκα** (ἡ) δημ. ἡ κεκαμμένη ποιμενικὴ ράβδος, ἀγκλίτσα : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.33 **ἐπῆρε μίαν μακρὰν στραβολέκαν ἢ μαγκούραν.**
**στραβομάρα** (ἡ) δημ. δ.γρ. στραβωμάρα βλ.λ.
**στραβόμετρον** (τὸ) νεώτ. Ἰστρ. ὄργανον δι' οὗ μετρεῖται ὁ βαθμὸς τοῦ στραβισμοῦ.
**στραβομούρης**-α-ικο δημ. ὁ ἔχων ατραβὴν μούρην, ἀκανόνιστον καὶ δυσειδὲς πρόσωπον.
**στραβομουτσουνιάζω** δημ. ἀμτβ. γίνομαι στραβομούτσουνος, στραβομούρης βλ.λ. : **στραβομουτσούνιασε ἀπὸ τά βάσανα**· **2)** μορφάζω πρὸς ἔνδειξιν δυσαρεσκείας : **τί στραβομουτσουνιάζεις, ὅταν μὲ βλέπῃς;**.
**στραβομουτσούνιασμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στραβομουτσουνιάζω.
**στραβομούτσουνος**-η-ο δημ. στραβομούρης.
**στραβοξυλεία** (ἡ) νεώτ., δημ. στραβοξυλειά ναυτ. τὸ σύνολον τῶν ἐπικαμπῶν ξύλων τῶν χρησιμοποιουμένων **πρὸς** κατασκευὴν τῶν πλοίων, **τὰ** στραβόξυλα.
**στραβοξυλιά** (ἡ) δημ. ἐνέργεια, πρᾶξις τοῦ στραβόξυλου βλ.λ.2), πρᾶξις δύστροπος κακή : **ὅλο στραβοξυλιὲς μᾶς κάνει.**
**στραβόξυλο** (τὸ) δημ. γεν. ξύλον σκολιόν· **2)** εἰδ. ναυτ. ἐγκοίλιον, νομεὺς βλ.λ. : **τά στραβόξυλα τοῦ καραβιοῦ**· **3)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου, διεστραμμένος, δύστροπος, ἰσχυρογνώμων ἄνθρωπος : **ἔγινε ἰδιότροπος, ἐντελῶς στραβόξυλο, - δὲν μπορῶ νά συνεννοηθῶ μὲ στραβόξυλα.**
**στραβοπάτημα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στραβοπατῶ βλ.λ.1) : **στοὺς μεθυσμένους δὲν λείπουν τά στραβοπατήματα**· **2)** ὁμ. ἐπὶ ὑποδημ., ατρέβλωμα· πρβλ. στραβοπατῶ 2) : **τὸ στραβοπάτημα τῶν παπουτσιῶν.**
**στραβοπατῶ**-άω δημ. ἀμτβ. πατῶ στραβά, παραπαίω, παραπατῶ : **στραβοπατῷ ἀπ' τὸ μεθύσι, - στραβοπάτησε κι ἔπεσε φαρδὺς πλατύς**· **2)** ἀμτβ. ἀναφορ. πρὸς τὰ ὑποδήματα, διαστρέφω, στρεβλώνω τὰ ὑποδήματά μου λόγῳ τοῦ ἀκανονίστου βαδίσματος : **στραβοπάτησες τά παπούτσια σου καὶ δὲν ἔχουν διορθωμούς.**
**στραβοπόδαρος**-η-ο δημ. ὁ ἔχων στραβοὺς, στρεβλοὺς πόδας.
**στραβοπόδης** (ὁ) κ. νεώτ., δημ. θηλ. -α, ὁ ἔχων ραιβούς, στρεβλοὺς πόδας, στραβοπόδαρος : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.5,212.
**στραβός**-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. διεστραμμένος, ἐστρεβλωμένος κ. εἰδ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ λοξῶς βλέπων, ὁ στραβίζων, ὁ παραβλώψ, ὁ ἀλλοίθωρος : Σωρ.1,31,Γαλ.19,141,Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,124, Ἐπιγρ.· **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. σκολιός, στρεβλός : **στραβὸ σίδερο, - στραβὸ ξύλο**· **3)** ὁ μὴ εὑρισκόμενος εἰς τὴν κανονικήν του θέσιν, ὁ κεκλιμένος, λοξός : **στραβὸς τοῖχος, - στραβὴ γραμμή, - στραβὸ σοκάκι**· || μτφ. ἐπὶ ἀφηρ. ὁ μὴ ὀρθός, ὁ μὴ κανονικός, ἐσφαλμένος : **στραβὴ σκέψη, - στραβὴ ἀπόφαση**· || φρ. **παίρνω τὸ στραβὸ δρόμο** ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁδεύω πρὸς τὴν διαφθοράν : **ἀπὸ τότε ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι της πῆρε τὸ στραβὸ δρόμο**· || ὁμ. ἡ φρ. κ. ἐπὶ ὑποθέσεων, ἐπιχειρήσεων, προσλαμβάνω δυσάρεστον τροπήν : **ἡ δουλειά πῆρε τὸ στραβὸ δρόμο**· || ὁμ. μτφ. φρ. **στραβὴ στράτα** πονηρά, ἐστερημένη εὐθύτητος διαγωγή, ἀντίθ. ἴσιο στράτα : Ἐρωτόκρ.Ι, 277 **τὴν ἴσια στράτα δὲν πατεῖ, μά τὴ στραβὴ γυρεύγει**· || φρ. **στραβὸ κεφάλι** ἐπὶ ἀνθρώπου, στενοκέφαλος, δύστροπος καὶ πείσμων ἄνθρωπος· **4)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζῴων, τυφλός, ἀόμματος : Ἐρωτόκρ.Ι,1063 **αὐτὸς δὲν εἶ μηδὲ στραβὸς μηδὲ ζουγλός, - ἔμεινε στραβὸς σὲ ὅλη του τὴ ζωή, - εἶναι στραβὸς καὶ ἀπ' τά δύο μάτια**· || φρ. **πῆρε ὁ στραβὸς κατήφορο** ὥρμησε λίαν τολμηρῶς καὶ ἀπροσέκτως· || φρ. **ἄνοιξε τά στραβά σου** πρόσεξε καλὰ (φρ. ἐν ὀργῇ λεγομένη)· || ὁμ. φρ. **κάνω τά στραβά μάτια** προσποιοῦμαι ὅτι δὲν βλέπω : **ἐκάπνιζαν μπροστά του λαθραῖο κι ὁ ἀστυνόμος ἔκανε τά στραβά μάτια**· || ὁμ. φρ. **στά στραβά** ἀμελετήτως, ἀπροσέκτως, στὰ καυτουρού : **ἔτσι προχωρούσαμε στά στραβά χωρὶς νά ξέρουμε ποῦ πᾶμε**· **5)** ὁ ὑπὸ τὸ κράτος πάθους τινὸς ἔχων τεθολωμένην τὴν ὅρασιν ἢ τὴν σκέψιν : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 51 **κι ἀπὸ τὸ πεῖσμά της στραβὴ ζητᾷ ὡς ἀπάνω νά κλαδέψῃ**· **6)** ἐπὶ ὁδοῦ, ἀδιέξοδος : **στραβὸ σοκάκι.**
**στραβότης**-ητος (ἡ) ἡ διαστροφὴ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλοιθώρισμα: Εὐστ.915,31 **στραβότης ὀφθαλμῶν**, Ὀρειβ.Συν.8,51,1.
**στραβοτομία** (ἡ) νεώτ. Ἰατρ. ὀφθαλμολογικὴ ἐγχείρησις πρὸς διόρθωσιν τοῦ στραβισμοῦ.
**στράβωμα** (τὸ) δημ. διαστροφή, στρέβλωσις, λόξευσις : **τὸ στράβωμα τοῦ ξύλου, - θέλει λίγο στράβωμα ἀκόμα τὸ σίδερο**· **2)** μετατόπισις ἐκ τῆς εὐθείας, ἐκ τῆς ὀρθῆς θέσεως, λόξευσις : **θέλει λίγο στράβωμα ἀκόμα πρὸς τά δεξιά γιό νά 'ρθῃ καλά**· **3)** τύφλωσις : **θέλει στράβωμα μὲ βιτριόλι, γιά νά μάθῃ.**
**στραβωμάρα** (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ στραβοῦ, τοῦ τυφλοῦ, ἡ τυφλότης : **στραβωμάρα κι ἀπ' τά δυὸ μάτια**· || κατάρα (**τύφλα καὶ**) **στραβωμάρα**· **2)** μτφ. ἀπροσεξία, ἀπειροκεφία, ἀνοησία, μωρία, λανθασμένη ἐνέργεια : **ἔκαμα πολλὲς στραβωμάρες στὴ ζωή μου**· **3)** ὁμ. μτφ. ἀτυχία, κακοτυχία, δυσάρεστος περίπτωσις : **μοῦ 'τυχαν ἕνα σωρὸ στραβωμάρες.**
**στράβων**-ωνος (ὁ) ἀλλοίθωρος : Κωμ.Ἀδέσπ.334.
**στραβώνω** δημ. διαστρέφω, στρεβλῶ, κυρτώνω, καθιστῶ τι σκολιόν : **στράβωσες τὸ κλειδὶ καὶ δὲ μπαίνει στὴν κλειδαριά**· || κ. ἀμτβ. : **ἄφησες τὴ σανίδα στὴν ὑγρασία καὶ στράβωσε, - στράβωσε τὸ σύρμα**· || ὁμ. ἀναφορ. πρὸς μέλη τοῦ σώματος, στρεβλῶ, στραμπουλίζω : **ἔπεσα καὶ στράβωσα τὸ πόδι μου**· || ὁμ. ἀμτβ. καθίσταμαι στρεβλός : **ἐστράβωσαν τά πόδια του ἀπὸ τὴν ἀρρώστια**· **2)** μτφ. ἐκτρέπω τῆς κανονικῆς, εὐθείας ὁδοῦ, τῆς ὁμαλότητος καὶ κανονικότητος : **μοῦ στράβωσε τὴ δουλειά**· || τὸ ἀμτβ. ἐκτρέπομαι τῆς κανονικότητος, τῆς ὁμαλότητος : Ἐρωτόκρ.4,512 **ὅλα στραβῶσαν ὀγιά μέ, ἐκεῖν' ὁποὺ 'σαν ἴσα, - ἡ δουλειά ἐστράβωσε καὶ δὲν πάει καλά**· **3)** τυφλῶ, καθιστῶ τινα τυφλόν : **τὸν ἐστράβωσε κι ἀπὸ τά δύο μάτια, - ἔμπηξε τά νύχια της στά μάτια του καὶ τὸν στράβωσε**· || ὁμ. τὸ μέσ. κ. παθ. **στραβώνομαι** γίνομαι στραβός, τυφλώνομαι : **στραβώθηκε ἀπ' τὸ 'να μάτι**· **4)** συνεκδ. κουράζω καθ' ὑπερβολὴν τοὺς ὀφθαλμοὺς μέχρι τυφλώσεως : **στραβώθηκε στὸ διάβασμα, - στραβώθηκε στὴ δουλειά**· **5)** μτφ. περιπίπτω εἰς ἀδικαιολόγητον λάθος, δὲν βλέπω τι καταφανές : **στραβώθηκα καὶ δὲν τὸ πρόσεξα.**

**στραγάλι** (τὸ) δημ., συνήθ. κτ.πληθ. **-άλια** ἐρέβινθοι πεφρυγμένοι, ξεροψημένα ρεβίθια, τρωγάλια.

**στραγάλινος** (ὁ) ἄ. στραγαλῖνος βλ.λ.

**στραγαλῖνος** (ὁ) τὸ πτηνὸν ἀκανθίς, γαρδέλι : Τζέτζ. ἐν 'Αν.Κρ.3,359 **«ἀκανθίς, ὁ στραγαλῖνος παρὰ τὸ ἐν ἀκάνθοις διάγειν»** (δ.γρ. ἀστραγαλῖνος κ. στραγάλινος).

**στραγγάλη** (ἡ) κ. νεώτ. σχοινίον ἀγχόνης, βρόχος : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.3,15· **2**) συνεκδ. ἡ ἀγχόνη, δθ. κ. ἡ δι' αὐτῆς θανάτωσις : Πλούτ.'Αγ.20 **ἐπὶ τὴν στραγγάλην πορεύεσθαι**, 'Ιώσ.ΑΙ 9,4,6 **στραγγάλῃ διαφθείρειν**· **3**) νεώτ. ὄργανον θανατώσεως ἀποτελούμενον ἐκ πασσάλου φέροντος σιδηροῦν κλοιὸν ἢ σχοίνινον βρόχον συσφιγγόμενον διὰ συστροφῆς περὶ τὸν λαιμὸν τοῦ καταδίκου· **4**) νεώτ. μοχλὸς δι' οὗ περισφίγγομέν τι, συσφιγκτήρ· **5**) εἰδ. ναυτ. τεμάχιον ξύλου ἢ σκαλμὸς ὅστις ἐντιθέμενος εἰς βρόχον ἢ δεσμὸν σχοινίων, τοὺς συσφίγγει περιστρεφόμενος, στραγγούλα· **6**) μτγν.δεσμὸς σχοινίων:Δημοσθ.'Οφθ.π.'Αέτ.7,50.

**στραγγαλιά** (ἡ) στραγγαλὶς βλ.λ., κόμβος πολύπλοκος : Πτολ.Τετράβ.200, 'Ησ., Γλωσσ.· **2**) μτφ. δυσκολία, περιπλοκή : ΠΔ 'Ησ.58,6· **3**) σκίρρωμα, σκλήρυνσις τῶν μελῶν ὀφειλομένη εἰς τὰ ὑγρὰ τὰ σχηματιζόμενα περὶ τοὺς ἁρμούς : 'Ιππιατρ.51 (δ.γρ. στραγγάλιαι).

**στραγγαλίζω** κ. νεώτ. κ. δημ. πνίγω τινὰ διὰ στραγγάλης, ἀπαγχονίζω : Στράβ.6,1,8, Πλούτ.'Ηθ. 530D· || περισφίγγω μέχρις ἀποπνιγμοῦ τὸν τράχηλόν τινος διὰ σχοινίου ἢ διὰ τῶν χειρῶν ἢ ἄλλως : 'Αλκίφρ.3,49 **στραγγαλίζειν τὸν τράχηλον**, **ἐστραγγάλισε τὸ παιδί της μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια**· || μτφ. φρ. **στραγγαλίζω τὴν ἀλήθειαν** διαστρέφω, καταπνίγω, παραμορφῶ τὴν ἀλήθειαν : **εἰς τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἐργασίαν στραγγαλίζεται ἡ ἀλήθεια**· **2**) ναυτ. συσφίγγω δύο ἐντεταμένα σχοινία, συμπλησιάζω αὐτὰ διὰ στραγγάλης· **3**) ὁμ. ναυτ. συγκρατῶ παρεωμένην ἄγκυραν διὰ στραγγαλιστῆρος βλ.λ.

**στραγγαλὶς-ίδος** (ἡ) πολύπλοκος κόμβος : Στράττ.48 **2**) δθ. μτφ. σοφιστική, παγιδευτικὴ ἐρώτησις, δύσκολον πρόβλημα, δυσκολία : Φερεκρ.21 **ὑμεῖς . . ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε** (ἐδένετε κόμβους, ἤτοι σοφίσματα, σοφιστικὰς δυσκολίας), 'Αριστοκρέων π. Πλρύτ.'Ηθ.1033Ε **τῶν 'Ακαδημιακῶν στραγγαλίδων κοπίδα** (μάχαιραν κόπτουσαν τὰς ἀκαδημαϊκὰς δυσκολίας, σοφίσματα· οὕτως ὀνομάζει ὁ 'Αριστοκρέων τὸν Χρύσιππον)· **3**) σκίρρωμα, σκλήρωμα κατὰ τὸ στῆθος ἢ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ σώματος : 'Αριστλ.ΖΙ 587b,22· **4**) εἶδός τι κοσμήματος : ΠΔ 8,26, Πάπ. **στραγγαλὶς ἀργυρᾶ**.

**στραγγάλισμα-ατος** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στραγγαλίζω, στραγγαλισμός.

**στραγγαλισμὸς** (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στραγγαλίζω, θανάτωσις διὰ περισφίγξεως τοῦ λαιμοῦ τοῦ θύματος διὰ σχοινίου ἢ διὰ τῶν χειρῶν : Γλωσσ., - **ἐθανάτωσε τὸ βρέφος διὰ στραγγαλισμοῦ**· **2**) μτφ. **στραγγαλισμὸς τῆς ἀληθείας** στρέβλωσις, διαστροφὴ τῆς ἀληθείας· **3**) ναυτ. σύσφιγξις σχοινίων διὰ στραγγάλης· || ὁμ. ναυτ. συγκράτησις παρεωμένης ἁλύσεως διὰ στραγγαλιστῆρος.

**στραγγαλιστὴρ-ῆρος** (ὁ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ στραγγαλίζομεν· || ναυτ. μηχάνημα δι' οὗ στραγγαλίζομεν τὴν ἄλυσιν τῆς ποντισθείσης ἀγκύρας καὶ παρεμποδίζομεν οὕτω τὴν περαιτέρω ἔκχυσίν της εἰς τὴν θάλασσαν, πνίχτης.

**στραγγαλιστὴς** (ὁ), θηλ. **-ίστρια**, ὁ θανατῶν διὰ στραγγαλισμοῦ : **ἡ στραγγαλίστρια μαῖα στὴ Φόνισσα τοῦ Παπαδιαμάντη**· || μτφ. ἐν φρ. διαστροφεὺς ἢ παρερμηνευτὴς θεωρίας ἢ γεγονότος.

**στραγγαλιστικὸς-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στραγγαλίζειν, δθ. ὁ ἐπιφέρων στραγγαλισμόν : **στραγγαλιστικὴ μηχανή**.

**στραγγαλιῶ-άω** δένω κόμβους πολυπλόκους δθ. μτφ. προκαλῶ δυσκολίας : Πλούτ.'Ηθ.618F.

**στραγγαλιώδης-ους-ες** ὁ συνεστραμμένος εἰς κόμβον, δθ. μτφ. ὁ περίπλοκος, πολύπλοκος, δύσκολος : ΠΔ Παρ.8,8 **οὐδὲν σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες**, Κωμ.'Αδέσπ.904· **2**) Σουΐδ. **«διεστραμμένος»**.

**στραγγαλόδεσμος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. ναυτικὸς ἐπίδεσμος μετὰ διαδέσμου βλ.λ., σχηματιζόμενος ἐπὶ τοῦ ἄκρου σχοινίου χιαστὶ ἀναδιπλουμένου, δι' οὗ στερεοδετεῖται τριόπης εἰς ἐπίτονον ἢ φέλιον εἰς ἀρτάνην λέμβου ἢ κατασκευάζεται κρεμαστὴ διπλοῦ ποδὸς ἀρτέμονος ἢ ἡμιολίου, λιγαδούρα, τασπράτζι.

**στραγγαλόστροφος** (ὁ) νεώτ. ναυτ. εἶδος ναυτικοῦ συνδέσμου εἰς ὃν παρεμβάλλεται στραγγάλη.

**στραγγαλοῦμαι-όομαι** μτγν. συστρέφομαι, συνδέομαι εἰς κόμβους, περιπλέκομαι : Φιλ.Μηχ.Βελοπ.47D, 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.1,76 **ἡ οὐρὰ στραγγαλοῦται** (εἶναι σφιγκτῶς περιπεπλεγμένη,συνεστραμμένη).

**στραγγαλῶ-άω** στραγγαλίζω βλ.λ. : Μέν.1069· || τὸ παθ. **στραγγαλῶμαι** στραγγαλίζομαι : ΠΔ 'Ιὼβ 2,3, Διόδ.Σ 1,68.

**στραγγαλωτὸς-ή-όν** μσν. ὁ ἐστραγγαλωμένος, ὁ συνεστραμμένος εἰς κόμβον, ὁ φέρων κόμβους: Σουΐδ. **στραγγαλωτὴ μάστιξ**.

**στραγγεία** (ἡ) μτγν. δισταγμός, ὄκνος, χρονοτριβή : Πολύβ.9,137,Μάρκ.Αὐρ.4,51 (διορθ. ἀντὶ στρατεία)· 'Ησ. ἐν λ. τευτασμὸς (διορθ.ἀντὶ στρατηγία).

**στραγγεῖον** (τὸ) μτγν. χειρουργικὸν ὄργανον δι' οὗ ἀπομυζᾶται αἷμα ὡς διὰ σικύας, βεντούζας : 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.2,59.

**στράγγευμα-ατος** (τὸ) βραδύτης, μέλλησις, ἀργοπορία, ἄ. στραγγεία : Πλούτ.'Αλέξ 58 (πιθ.διόρθ. ἀντὶ στράτευμα, κώδ. τραῦμα Reiske).

**στραγγεύομαι** βλ. στραγγεύω.

**στραγγεύω** συστρέφομαι, στριφογυρίζω· δθ. μτφ. ὀκνῶ, βραδύνω, ἀργοπορῶ· 'Ησ. **«στραγγεύειν· τριφημερεῖν»** : Σχόλ.'Αριστφ.Λυσ.17 (κώδ. ἐστράγευσεν, ἐστράτευσεν), Σουΐδ. ἐν λ. κυπτάζειν, ΕΜ 330,56 (διόρθ. ἀντὶ στρατεύειν)· || ὁμ. σημ. τὸ μέσ. **στραγγεύομαι** : 'Αριστφ.'Αχ.126 **ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι** (διόρθ. Kuster ἀντὶ στραγεύομαι, κώδ. R στρατεύομαι), αὐτ.Νεφ. 131 **τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύει;** (τί μοῦ στριφογυρίζεις ἐδῶ, διόρθ. ἀντὶ στραγεύομαι, στρατεύομαι, κώδ.)· || ὁμ. ἔμπροθ. **στρ- περί τι** στριφογυρίζω, βραδύνω, ἐπιμένω περί τι : Μάχ. π. 'Αθήν.13,580Ε **στραγγευόμενον περὶ τὰς συμβολάς**· || ὡς διόρθ. ἀντὶ στρατεύομαι : Πλάτ.Πολ. 472Α, Ζων.4,19, Πτολ.'Ασκ.401, 'Ησ. ἐν λ. μαρηγηλλᾷ, αὐτ. ἐν λ. στρεύγει, Φῶτ., Σουΐδ. ἐν λ. **ἢ δεῖ χελώνης**· || γραφὴ **στραγεύομαι** ἐν 'Αριστφ. ἐνθ. ἀν., Πάπ., Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.131, Σουΐδ. ἐν λ. τευτάζειν, Εὐστ.1441,59· || ὁμ. γρ. **σταντεύομαι** : ΠΔ 'Ιουδ.19,8, Πάπ.· || **στραγγευομένη κάθαρσις** ἰατρ. βραδεῖα κάθαρσις, κένωσις : 'Ορειβ.άπ.138.

**στραγγίας** (ὁ) εἶδος σίτου : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,21,2 **στραγγίας πυρός**.

**στραγγίζω** (στρόγξ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δημ. ἀόρ. κ. **ἐστράγγιξα**, ἐξάγω διὰ συνθλίψεως, πιέσεως τὸ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενον ὑγρόν : Διοσκ. 1,30, ΠΔ Λευϊτ.1,15 **στραγγιεῖ τὸ αἷμα**· || δθ. πιέζω, ἐκπιέζω πρὸς ἐξαγωγὴν ὑγροῦ : Γεωπ.9,32,1 **στραγγίζω ἐλαίας**, - **ἐστράγγιξα τὰ βρεμένα ρούχα**· || ὁμ. τὸ παθ. : Διοσκ.3,76, 'Ιππιατρ.38 **ἐρεβίνθους στραγγιζομένους**· || ὁμ. ἀποσταλάζω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, κατὰ σταγόνας, διηθῶ : **στράγγισε τὸ κρασὶ γιατὶ ἔχει τσάχαλα μέσα,**

- στράγγισε τὰ λάχανα στὸ σουρωτήρι' || ὁμ. ἀμτβ. ἐστράγγισε τὸ τυρὶ στὶς τσαντίλες, - κρέμασε τὰ ροῦχα νὰ στραγγίσουν' || ὁμ τὸ μέσ. : Ἱππιατρ.38 ἐστραγγισμένου τοῦ ὕδατος, - νερὸ στραγγισμένο' **2)** χύνω ἐντελῶς ὑγρόν τι : Ζέρβ.Μῦθ.Ζ 94 ἤπιαμεν . . στραγγίζοντες τὶς ὑστερνὲς σταγόνες ἀπάνω εἰς τὴν ἀνθρακιάν' || δθ. πίνω μέχρι τελευταίας ρανίδος : στραγγίξαμε τὰ ποτήρια μας κι ἀρχίσαμε τὸ τραγοῦδι' **3)** νεώτ. ὁμτβ. μτφ. ἐξοντλοῦμαι, χάνω τὴν ἰκμάδα μου : ἐστράγγισα στὰ πόδια μου, - ἐστράγγισε ἀπὸ τὴν ἀρρώστια' **4)** τὸ μέσ. -ομαι στρεύγομαι βλ.λ. : Σχόλ.'Ιλ.Ο 511, ΕΜ 729,50' || ὁμ. σημ. τὸ ἐνεργ. : Σχόλ.'Οδ.Μ 351.

**στραγγίς**-ίδος (ἡ) στράγξ βλ.λ. : Φώτ. Ιὀμφ.Ι. .

**στράγγισις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στραγγίζω, τὸ στράγγισμα.

**στράγγισμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στραγγίζω βλ.λ. : τὸ στράγγισμα τῶν ρούχων, - τὸ στράγγισμα τοῦ τυριοῦ.

**στραγγιστήρι(ον)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ δι' οὗ στραγγίζομέν τι, σκεῦος πρὸς στράγγισιν διαβρόχων πραγμάτων' πρβλ. σουρωτήρι.

**στραγγιστός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἐκ στραγγίσεως προελθών, ὁ κατὰ σταγόνας ληφθεὶς κατόπιν ἐκθλίψεως : στραγγιστὸ λάδι ἀπὸ τὶς ἐλιές' || ὁμ. ὁ κατόπιν ἀποστάξεως ληφθείς : στραγγιστὸ νερό.

**στραγγός**-ή-όν μτγν κ. στραγός (Ἡσ., Φώτ. Σουΐδ.) συνεστραμμένος, σκολιός' Ἡσ., Φώτ., Σουΐδ. «στρεβλός»' **2)** δθ. ἀκανόνιστος, ἄτακτος' Φώτ. «στρεβλός, ἄτακτος» : Ρουφ.π.'Ορειβ. 8,24,30 στραγγοὶ πυρετοί' **3)** σφοδρός, σοβαρός, συγκρ : Κασσ.Πρ.14 αἱ μονοπάθειαι τῶν ὀφθαλμῶν στραγγότεραί εἰσιν' **4)** ἐπὶ ἀνθρώπου, ἀναιδής, δύστροπος : Φώτ., Σουΐδ.' **5)** (στράγξ) ὁ ρέων, σταλάζων σταγόνα πρὸς σταγόνα : Σωρ. Ι,2 στραγγὴ κάθαρσις (κῶδ. στραγκή).

**στραγγούλα** (ἡ) δημ. στραγγάλη βλ.λ.

**στραγγουλίζω** δημ. ὅ. σπανιώτ. στραμπουλίζω, ἀόρ. -ούλισα κ. -ούλιξα, παθ. κ. μέσ. -ίζομαι, ἀόρ. -ίσθηκα, μτχ. παρακ. παθ. στραγγουλισμένος, στραγγαλίζω βλ.λ.' **2)** εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς μέλη τοῦ σώματος ἀνθρ. ἢ ζῴου, συστρέφων στρεβλῶ, ἐξαθρῶ : τοῦ στραγγούλισε τὸ χέρι - τὸ πόδι, - ὁ κλεφτοκοτάς στραγγουλίζει τὸ λαιμὸ τῆς κότας' κ. ἀμτβ. στραγγούλισα τὸ σβέρκο' μου στὸν ὕπνο' ὁμ. κ. κτ. παθ. τ. : στραγγουλίσθηκε τὸ δάκτυλό μου (ἐξηρθρώθη)' || ἡ μτχ. στραγγουλισμένος σαφῶς παθ. : χέρια - πόδια στραγγουλισμένα' **3)** ρηματ.π. στραγγούλισμα, στραγγουλιξιά.

**στραγγουλιξιά** (ἡ) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στραγγουλίζω βλ.λ.2) : οἱ στραγγουλιξιὲς τοῦ σβέρκου κρατοῦν πολλὲς μέρες' ὅ. στραμπουλιξιά.

**στραγγούλισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στραγγουλίζω, ὅ.στραμπούλισμα.

**στραγγουρία** (ἡ) (ουρῶ), Ιων -ίη κ. νεώτ. ἡ κατὰ στράγγας, σταγόνας, στάγδην ἐκροὴ τῶν οὔρων, δθ. δυσουρία, ἐπώδυνος δυσκολία κατὰ τὴν οὔρησιν : Ἱππ.'Αφορ.3,16, 'Αριστφ.Σφ.810, Πλάτ. 'Επιστ.358Ε, Θεόφρ.ΦΙ 7,6,3, 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,9.

**στραγγουρικός**-ή-όν ὁ ὑποκείμενος εἰς στραγγουρίαν, ὁ πάσχων ἐκ στραγγουρίας : Ἱππ.Νούσ. 4,55' || τὰ στραγγουρικὰ πάθη αἱ ἐκ διαφόρων αἰτιῶν ἢ κατὰ διαφόρους ἐκδηλώσεις δυσουρίαι: 'Επίκ.ἀπ.138' ὁμ. κ. ἁπλῶς τὰ στραγγουρικά : Ἱππ. Κωακ.444.

**στραγγουριῶ**-άω πάσχω ἐκ στραγγουρίας βλ.λ. : 'Αριστφ.Θεσμ.616, Πλάτ.Νόμ.916Α, Διοσκ.4,4.

**στραγγουριώδης**-ους-ες ὁ ἔχων τὰ χαρακτηριστικὰ στραγγουρίας βλ.λ. : Ἱππ.'Επιδ.Ι,5,10' **2)** ὁ πάσχων ἐκ στραγγουρίας : αὐτ.2,2,17.

**στραγγουρῶ**-έω (στράγξ, οὖρον) πάσχω, ὑποφέρω ἐκ στραγγουρίας βλ.λ. : Ποιητ.Βοταν.Δυν.38.

**στραγγῶς** κατὰ σταγόνας, στάγδην, δθ. μτ. δυσκολίας : Σωρ.Ι,27 στραγγῶς καθαίρεσθαι.

**στραγεύομαι** δ.γρ. (κῶδ.) τοῦ στραγγεύομαι.

**στράγξ**-γγός (ἡ) τὸ διὰ πιέσεως λαμβανόμενον ὑγρόν, σταγών, σταλαματιά' Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ. 131 «ὁ διὰ λεπτοτάτης ὀπῆς σχολῇ κατιὼν σταλαγμός» : Μέν.238 ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων, Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,38 μικρὰς στράγγας ἀπ' ὠκεανοῦ' || κατὰ στράγγα στάγδην : Θεόφρ.ΦΙ 9,18,9 κατὰ στράγγα ρεῖν, Διον.'Αλ. Δημ.28, Γολ.16,750.

**στραγός** δ.γρ. (κῶδ.) τοῦ στραγγὸς βλ.λ.

**στράκα** (ἡ) δημ. κρότος ὀξὺς καὶ ξηρὸς ὡς ὁ παραγόμενος ὑπὸ τοῦ μαστιγίου τῶν ἁμαξηλατῶν' || μτφ. φρ. κάνω στράκες προκαλῶ ἐντύπωσιν.

**στρακαστρούκα** (ἡ) δημ. ὅ. τρακατρούκα βλ.λ.

**στράλιο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. ἀνάδρομος βλ.λ.

**στραμπουλίζω** δημ. δ.τ. τοῦ στραγγουλίζω βλ.λ.

**στραμπούλισμα** (τὸ) δημ. ὅ. στραγγούλισμο.

**στραμώνιον** (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος τῶν σολανοειδῶν φυτῶν, δημ. τάτουλο, πορδόχορτο.

**στραπατσάρης**-α-άρικο ὁ ἔχων τὴν τάσιν, τὸ ἐλάττωμα νὰ στραπατσάρῃ βλ.λ.1).

**στραπατσάρισμα** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στραπατσάρω βλ.λ.1).

**στραπατσάρω** (στραπάτσο) δημ., ἀόρ. -άρισα, παθ. -άρομαι, ἀόρ. -ίσθηκα, μτχ. παρακ. στραπατσαρισμένος, ἐν ἀναφ. πρὸς πρᾶγμα, ἐπιφέρω, κάμνω βλάβην, φθοράν, ρύπωσιν, δθ. κ. μείωσιν τῆς ἀξίας ἢ τῆς χρησιμότητος : στραπατσάρισες τὰ χαλιὰ - τὰ καινούργια ροῦχά σου - τὰ ἔπιπλα' κ. παθ. ἔσβησαν γρήγορα τὴ φωτιά, ἀλλὰ στραπατσαρίσθηκε ὅλο τὸ σπίτι, - χαρτὶ - βιβλίο - ὕφασμα στραπατσαρισμένο' **2)** μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ., προπηλακίζω, δι' ὕβρεων ἢ ὀνειδισμῶν ἢ περιφρονητικῶν τρόπων ἐξευτελίζω : τὴν ἐστραπατσάρισε 'μπρὸς σὲ ὅλους τοὺς καλεσμένους' **3)** παθ. μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς γυναῖκας, ὑφίσταμαι ἠθικὴν ἔκπτωσιν δι' ἀνηθικότητα ἢ ἐκ διασυρμοῦ : εἶναι πολὺ στραπατσαρισμένη καὶ δὲν βρίσκεται γαμπρὸς γι' αὐτήν' **4)** ρηματ. π. στραπατσάρης, στραπατσάρισμα.

**στραπάτσο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἐπὶ πραγμ., κακομεταχείρισις, ζημία, φθορά : ἡ μετακόμιση μᾶς ἔκαμε μεγάλο στραπάτσο στὰ ἔπιπλα' **2)** μτφ. περιφρόνησις, προπηλακισμός, ἐξευτελισμός : μὲ βρίζει κάθε μέρα καὶ μοῦ κάνει στραπάτσα.

**στραπή** (ἡ) ΕΜ 514,32 «ἀστραπή».

**στραπόρτο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. πλοῖον μεταγωγικόν, οἷον στρατοῦ ἢ γεν. φορτηγόν.

**στράπτω** ἀστράπτω βλ.λ. : Σοφ.ΟΚ 1515 αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλά τε στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη, 'Απόλλ.Ρ 1,544' || ὁμ.μτ. συστ. αἰτ. : 'Ορφ.'Υμν.19,2 στράπτειν αἴγλην, 'Οππ. Κυν.3,349 στράπτειν μαρμαρυγήν' || ὁμ. μτφ. : Δαμ.Πρ.122 νοεραῖς στράπτειν τομαῖς.

**στράς** (γερμ.) νεώτ. κ. δημ. (διεθν. ὅρος) πᾶσα ὕαλος κατειργασμένη κατ' ἀπομίμησιν πολυτίμου λίθου : ὕαλος στράς.

**στράτα** (ἡ) πάπ. μον. κ.δημ. δρόμος, ὁδός : Πάπ., Πρόδρ.Ι,330 τὴν στράταν ἤρχουμουν ποτὲ μὲ πεῖναν καὶ μὲ δίψαν, 'Ερωτόκρ.Ι,277 τὴν ἴσα στράτα δὲν πατεῖ, μά τὴ στραβὴ γυρεύει, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 8,1 τριαντάφυλλα στρωτὴ γιὰ σένα ἡ στράτα' || πάπ. φρ. κατὰ στράταν καθ' ὁδὸν' ὁμ. φρ. διὰ στράτας ἀμέσως, ἀνυπερθέτως : Πάπ. ὅπως ἐξέλθῃ διὰ στράτας, αὐτ. μέλλεις ταῦτα διὰ στράτας βαστάξαι' **2)** δημ. φρ. κάνω στράτα ἢ στράτες ἐπὶ νηπίου, κάμνω τοὺς πρώτους βηματισμοὺς : στράτα στράτα

παρακελευσματικὸν τῶν νηπίων ἀσκουμένων εἰς τοὺς πρώτους βηματισμούς· **3**) μτφ. **κακὴ στράτα** ὁ κακὸς δρόμος· εὐχὴ **στοῦ θεοῦ τὴ στράτα**: **4**) μτφ. τρόπος : Ἐρωτόκρ.1081 **μὲ πόσες στράτες μᾶς γελᾷ** (ὁ ἔρωτας).

**στραταγός** δωρ. τ. τοῦ στρατηγὸς βλ.λ.

**στραταγῶ-έω** δωρ. τ. τοῦ στρατηγῶ-έω.

**στραταρίζω** δημ. ἐπὶ νηπίου, κάμνω τοὺς πρώτους βηματισμούς.

**στραταρχεῖον** (τὸ) νεώτ. τὸ γενικὸν στρατηγεῖον, ἡ ἕδρα στρατάρχου· **2**) αἱ περὶ τὸν στρατάρχην ὑπηρεσίαι καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

**στρατάρχης** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ στρατοῦ, ὁ ἀρχιστράτηγος: Ἡρ.3,157 καὶ στρατάρχης **τε οὗτός σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο**, αὐτ.8,44, Αἰσχ.ἀπ.182, Φιλ.2,533,-**ὁ στρατάρχης τῆς Γαλλίας**· ‖ νεώτ. εἰδ. ὁ ἀνώτατος στρατιωτικὸς βαθμὸς εἴς τινα κράτη ὑπὲρ τὸν τοῦ στρατηγοῦ.

**στραταρχία** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ στρατάρχου : Φιλ.2,20, Βέττ.Βάλ.194,19.

**στραταρχικός-ή-όν** ὁ τοῦ στρατάρχου, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στρατάρχην : Βέττ. Βάλ.42,2,-**στραταρχικὴ ῥάβδος**.

**στράταρχος** (ὁ) στρατάρχης βλ.λ. : Πινδ.Π 6,31 **ἐναρίμβροτον ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα**, αὐτ.Ι 5(4),40.

**στραταρχῶ-έω** εἶμαι στρατάρχης, ὁθ. διοικῶ στρατὸν ὑπέρ τινος, μτ. δοτ. : Ἰώσ.ΠΙ 4,1,10 (ὁ.γρ. **τετραρχέω**)· κ. μτφ. ἀπολ. ἀσκῶ τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν : Φιλ.2,383 **θεοῦ στραταρχοῦντος**.

**στρατεία** (ἡ) (στρατεύω), ἰων. στρατηΐη ἐκστρατεία : Ἡρ.1,71 **ἐποιέετο στρατηΐην ἐς Καππαδοκίην**, αὐτ.1,17), Θουκ.2,11 **πολλὰς στρατείας ἐποιήσαντο**, Εὐρ.Ἱκ.116 **στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν**, Πλάτ.Συμπ.219Ε **στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτείδαιαν ἐγένετο**, Μέν.382 **στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν**· ‖ φρ. **ἀπὸ στρατείας** ἐπιστρέφων μετὰ τὴν ἐκστρατείαν : Αἰσχ.Ἀγ.603 **ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ πύλας ἀνοῖξαι**;, αὐτ.Εὐμ.631· ‖ ὁμ. φρ. **κατὰ τὴν στρατείαν** κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκστρατείας : Θουκ.2,101 **τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Σιτάλκου στρατείαν οὕτως ἐγένετο**· ‖ ὁμ. **εἰς στρατείαν ἄγειν** ὁδηγεῖν εἰς ἐκστρατείαν: Εὐρ.Ἱκ.229 **εἰς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων**· ‖ ὁμ. **ἐπὶ στρατείας εἶναι** εὑρίσκομαι εἰς ἐκστρατείαν, ἐκστρατεύω : Πλάτ.Συμπ. 220C **ἐκεῖ ποτε ἐπὶ στρατείας, ἄξιον ἀκοῦσαι** (κῶδ. **στρατιᾶς**)· ‖ ὁμ. κ. **ἐν στρατείᾳ εἶναι** : Ξεν.ΚΠ 5,2,19 **ἐν στρατείᾳ ὄντας**· ‖ κ. ἄνευ τοῦ εἶναι **ἐν τῇ στρατείᾳ** ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ, κατὰ τὴν ἐκστρατείαν : Πάπ.· ‖ **παραγγέλλειν τινὶ στρατείαν κατὰ γῆν** προπαρασκευάζειν ἐκστρατείαν κατὰ ξηράν : Ξεν.Ἑλλ.7,4,13· ‖ **ἐξιέναι στρατείας** ἐκστρατεύειν, κάμνειν ἐκστρατείαν : Θουκ.1,15 **ἐκδήμους στρατείας οὐκ ἐξῇσαν**· ‖ ὁμ. **στρατείαν συνεξελθεῖν** συνεκστρατεύειν : Θουκ.1,3 **ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατείαν . . ξυνεξῆλθον** (κῶδ. ξυνῆλθον)· ‖ φρ. **στρατεία ἐκ καταλόγου γίγνεται** ὁ πρὸς ἐκστρατείαν στρατὸς σχηματίζεται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν στρατευσίμων : Ἀριστλ.Ἀθ.26,1 **τῆς γὰρ στρατείας γιγνομένης ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἐκ καταλόγου**· ‖ φρ. **οἴκοι καὶ ἐκστρατείας** εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὴν ἐκστρατείαν, λατ. domi militiaeque : Πλάτ.Φαῖδρ. 260Β· **2**) εἰδ. **στρατεία ἡ ἐν τοῖς μέρεσιν** ἐκστρατεία πρὸς ἄσκησιν τῶν νέων ὅσοι ὑπηρέτησαν ὡς περίπολοι : Αἰσχίν.2,168, Σουΐδ.ἐν λ. τερθρεία· **3**) συχν. κτ. πληθ. ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, πόλεμος : Πλάτ. Πολ.404Α, αὐτ.Νόμ.878D **πρὸς τοῖς αὐτοῦ στρατείαις**, Ἀριστλ.Ἀθ.27,2 **ἐν ᾧ κατακλεισθεὶς ὁ δῆμος ἐν τῷ ἄστει καὶ συνεθισθεὶς ἐν ταῖς στρατείαις μισθοφορεῖν**, Ἐπιγρ. **ἀπὸ στρατειῶν ἱππικῶν**, Ἐπιγρ. **στρατείας στρατεύεσθαι**, Πλάτ.Ἠθ.274Α **ἀφημένος στρατείας** (ἀπαλλαγεὶς τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας)· **4**) **στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις** στρατολογία ἐξ ἐκείνων ὅσοι ὤφειλον νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς στρατιῶται κατὰ τὰ ἔτη τῶν διαφόρων ἐπωνύμων ἀρχόντων : Ἁρποκρ.· πρβλ. Ἀριστλ.Ἀθ.53,7 **χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσιν ἀπό τινος ἄρχοντος καὶ ἐπωνύμου μέχρι τίνων δεῖ στρατεύεσθαι**· **5**) στρατιωτικὴ ἀγωγή : Δίων Κ 78,36 **ἡ ἀκριβὴς στρατεία**· **6**) στρατιωτικὸν ὑπούργημα, ἀξίωμα : Δίων Κ 72,12 **ἐπώλησε στρατείας**· **7**) σπανιώτατα ἀντὶ τοῦ στρατιά : Εὐρ.ΙΑ 495· ‖ τὸ στρατιά συχνάκις **ἐν** τοῖς κώδιξιν ἀντὶ τοῦ **στρατεία**· πρβλ. στρατιά.

**στράτειος-α-ον** Ἐπιγρ. ὁ τοῦ στρατοῦ, ὁ πολεμιστής, ὡς ἐπίθ. τοῦ Διός· ‖ ὁμ. τὸ θηλ. **στρατεία** ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης.

**στράτεμα** (τὸ) (στρατεύω) μσν. κ. δημ. κίνησις, δρόμος, περιφορά, μτφ. : Ἐρωτόκρ.2,618 **στοῦ πόθου τὰ στρατέματα πολλὰ βασανισμένος**· ‖ φρ. **τοῦ κύκλου τὰ στρατέματα** αἱ στροφαὶ τῆς τύχης : αὐτ.4,618· **2**) δημ. στράτευμα βλ.λ.2).

**στράτευμα-ατος** (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **στράτεμα** ἐκστρατεία, στρατεία : Ἡρ.3,49 **οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον**, Αἰσχ.Πέρσ.758 **τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα**· ‖ **διέφυγον τὸ στράτευμα** διέφυγον τὴν ἐπικειμένην εἰσβολήν : Ἡρ.8,112 **Πάριοι δὲ Θεμιστοκλέα χρήμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα**, Ἀριστφ. Λυσ.1133· **2**) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὡπλισμένη στρατιά, δύναμις στρατιωτική, στρατός : Ἡρ.7,48 **καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα φαίνεται παλλαπλάσιον ἔσεσθαι**, Ἐπιγρ. **ὑγιαίνω . . μετὰ τοῦ στρατεύματος**, ΠΔ Μακκ.1,9,34, Ἐπιγρ. **ὑπὲρ τιμῆς ἐλαίου τῶν ἐνταῦθα στρατευμάτων**, ΚΔ Λουκ.23,11 **ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ**, - **τὸ στράτευμα διενυκτέρευσεν ὑπὸ σκηνάς**· ‖ ὁθ. μτ. ἐπιθ. οἷον **πεζὸν** στράτευμα πεζικόν : Αἰσχ.Πέρσ.469 **πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι**· ‖ **διαπόντιον στράτευμα** τὸ συνιστάμενον ἐκ μισθοφόρων Ἀσιανῶν : Ἕρμιππ.58· ‖ **ἱππικὸν στράτευμα** τὸ ἱππικόν : Ξεν.ΚΠ 3,3,26· **3**) τὸ ναυτικόν : Θουκ.6,74 **τὸ δ' ἐν τῇ Κατάνῃ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων ἔπλευσεν εὐθὺς ἐπὶ Μεσσήνην**· ‖ ὁμ. **τὸ ναυτικὸν στράτευμα** : Σοφ.Φιλ.59 **ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν**· **4**) λαός, πλῆθος· πρβλ. στρατὸς ἐν ὁμ.σημ. : Εὐρ.Ἱκ.601 **στράτευμα Παλλάδος**.

**στρατευσείω** ἐπιθυμῶ τὴν ἐκστρατείαν, τὸν πόλεμον : Δίων Κ 53,25, αὐτ.ἀπ.40,33.

**στρατεύσιμος-ον** κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν : Ξεν.Ἑλλ.6,5,12 **στρατεύσιμος ἡλικία**, Ἰώσ.ΙΑ 2,15,1, Ξεν.ΚΠ 1,2,4 **στρατεύσιμα ἔτη**· ‖ κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ πρὸς στράτευσιν ὑπόχρεως : Πολύβ.6,19,6 **οἱ στρατεύσιμοι προσῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος**· ‖ Πάπ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ στρατεύσιμον** μισθὸς στρατιωτικός.

**στράτευσις-εως** (ἡ) νεώτ. στρατεία, **ἐκστρατεία** : Ἡρ.1,189 **μετὰ δὲ τὴν ἀπειλὴν μετεὶς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα στράτευσιν διαίρεσε τὴν στρατιὴν δίχα**, Διον.Ἀλ.Θουκ.48, Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.59(60),12· **2**) νεώτ.ἡ εἰς τὸν στρατὸν κατάταξις,ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ : ὑπάγονται εἰς **στράτευσιν οἱ μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ πολῖται**.

**στρατευτής** (ὁ) μσν. ἀξίωμά τι βυζαντινόν : Μ Ἀτταλ.ἐν Σάθ.1,58 **ἀπρόσβατον εἶναι κριταῖς τε καὶ πράκτορσι καὶ στρατευταῖς**.

**στρατευτικός**-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος ἢ ὑποκείμενος εἰς στρατείαν, ἐκστρατείαν, πόλεμον, ἀ. στρατευτός : Ἀλεξ.234.

**στρατευτός** (ὁ) ὁ ὑπαγόμενος εἰς στρατείαν, ἐκστρατείαν, ἀντίθ. ἀστράτευτος : Ἀρκάδ.84,5.

**στρατεύω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέσ. κ. παθ. στρατεύομαι, μέλλ. -εύσομαι, ἀόρ.-ευσάμην, παθ. ἀόρ. ἐστρατεύθην, βοιωτ.γ' πλ. πρόσ. ἐστρατευάσθη, παρακ. ἐστράτευμαι, ἐπιστρατεύω, ὁδηγῶ στράτευμα ἢ στόλον ἐναντίον τινός : Ἡρ.1,77 ἐνένωτο (Κῦρος) . . στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, αὐτ.6,108 Θηβαῖοι . . ἐστράτευον ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας, Θουκ.3,7 πανδημεὶ στρατεύει ἐπ' Οἰνιάδας, αὐτ.2,Β οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν, Ξεν.Ἑλλ.1,1,37 Καρχηδόνιοι στρατεύσαντες ἐπὶ Σικελίαν, αὐτ.ΚΠ 7,4,9 στρατεύειν ὅποι Κῦρος ἀπαγγέλοι· κ. μτ συστ. αἰτ. : Εὐρ.Ἰκ 116 οἶσθ' ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν, Θουκ.1,112 Λακεδαιμόνιοι . . τὸν ἱερὸν καλούμενον πόλεμον ἐστράτευσαν· κ. μτφ. : Εὐρ.Ἡρ.825 ἑνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δώματα στρατεύοιεν· || ὁμ. τὸ μέσ. : Ἡρ.7,61 οἱ δὲ στρατευόμενοι οἵδε ἦσαν, αὐτ.7,11 στρατεύσονται ἐπὶ τὴν ἡμετέρην, αὐτ.3, 139 στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, Αἰσχ.Πέρσ. 790 εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, Ἀριστφ.Θεσμ.232 φιλὸς αὖ στρατεύσομαι· || ομ. μτ. ἐμπροθ. προσδ. ἐν ποικίλοις ἐκφράσεσιν : στρατεύεσθαι μετά τινων συνεκστρατεύω μετά τινος : Εὐρ.ΙΑ 967· || στρατεύεσθαι ὑπέρ τινος πρὸς ὑπεράσπισίν τινος : Πλάτ.Πολ.429Β στρατεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πόλεως· || στρατεύεσθαι ὑπό τινι ἐκστρατεύω ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τινός : Πλούτ.Κάμ.2 ὑπὸ δικτάτωρι Ποστουμίῳ Τουβέρτῳ στρατευόμενος· || μτ. γενικ. τῆς αἰτίας : Σοφ.ΑΙ.1111 οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο γυναικός· || μισθοῦ στρατεύεσθαι λαμβάνω μέρος εἰς ἐκστρατείαν ὡς μισθοφόρος : Ξεν.ΚΠ 3,2,7· || ὁμ. μτ. ἐπιρρ. ἐκφράσεως : Ἡρ. 4,28 ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται . . πέρην ἐς τοὺς Σίνδους, Πλάτ.Νόμ.814Α πανδημεὶ ἔξω στρατεύεσθαι· **2)** λαμβάνω μέρος εἰς ἐκστρατείαν, εὑρίσκομαι ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν στρατόν, ἀντίθ. ἐπιδημεῖν : Λυσ.20,21 τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων μὴ ἐπιδημεῖν ἀλλὰ στρατεύεσθαι· || ὁμ. ἀντίθ. τῷ δημηγορεῖν : Ἀνδοκ.4,22· || ἡ μτχ. στρατευσάμενος ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὸν στρατόν, εἰς πόλεμον: Ἐπιγρ.· **3)** μέσ. κ.παθ. ὑπηρετῶ εἰς τὸν στρατόν : Ἐπιγρ. τυἱ πρᾶτον ἐστροτευάσθη, Ξεν.Ἀπομν.3,4,1 Ἀντισθένην δέ, ἔφη, εἵλοντο τὸν οὔτε ὁπλίτην πώποτε στρατευσάμενον, Πάπ. μηδεὶς ἐαθῇ στρατεύσασθαι· || ἐκ καταλόγου στρατεύεσθαι ὑπηρετῶ εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς καταλόγους τῶν στρατευσίμων : Ξεν. Ἀπομν 3,4,1 ὥστ' ἐμὲ μὲν οὐχ εἵλοντο, ὃς ἐκ καταλόγου στρατευόμενος κατατέτριμμαι, Ἀριστλ. Ἀθ.53,7 ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσιν ἀπό τινος ἄρχοντος καὶ ἐπωνύμου μέχρι τίνων δεῖ στρατεύεσθαι· || πάπ. οἱ στρατευόμενοι Ἕλληνες οἱ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες· || ἡ μτχ. τοῦ παρακ. ἐστρατευμένος ὁ ἐκπληρώσας τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις, ὁ ὑπηρετήσας στρατιώτης : Ἀριστφ.Βάτρ.1113a,4 ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι· || νεώτ. κ. δημ. (ἐ)στρατευμένος ὁ ἐν ἐπιστρατεύσει ὤν· **4)** μτγν. τὸ ἐνεργ. συλλέγω στρατόν, στρατολογῶ, ἐγγράφω, κατατάσσω ὡς στρατιώτην : Διόδ.Σ 25,12, Ἀππ.Ἐμφ.1,42, αὐτ.2,141, αὐτ.5,137, Ἡρωδιαν.2,14,6· || μτγν. κ. νεώτ. ὁμ. τὸ μέσ. κ. παθ. προσκαλοῦμαι καὶ κατατάσσομαι ὡς στρατιώτης, στρατολογοῦμαι, ἐπιστρατεύομαι : Πάπ. τῶν νεολέκτων τῶν στρατευθέντων ὑφ' ἡμῶν, - ἐστρατεύθην κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν· || νεώτ. ἡ μτχ. στρατευόμενος μτφ. ὁ μετέχων ἀγῶνός τινος : ἡ στρατευομένη ἐκκλησία (ἡ ἐπὶ γῆς ἐκκλησία, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐν οὐρανοῖς, ἥτις περιλαμβάνει τοὺς Ἁγίους, ὡς ἀγωνιζομένη κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν ἐπηρειῶν τοῦ πονηροῦ)· **5)** δημ. τὸ ἐνεργ. στρατεύω (στράτα) μτφ. ὁδηγῶ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν : ὁ θεὸς νὰ τὸν στρατέφῃ.

**(σ)τ(ρ)ατή** Ἡσ. «πόρνη»· πρβλ. στατή.

**στρατηγεῖον** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ. τ. τοῦ στρατήγιον βλ.λ. : Διογ.Λ 1,50 (κῶδ.)· || νεώτ. ἡ ἕδρα τοῦ στρατηγοῦ βλ.λ.(2)· ὁμ. κ. τὸ σύνολον τῶν περὶ τὸν στρατηγὸν ὑπηρεσιῶν· **3)** ὁμ. νεώτ. μτφ. ἡ ἕδρα ἢ ὁ κύριος πυρὴν δράσεώς τινος : τὸ στρατηγεῖον τῆς λῃστοσυμμορίας, - τὸ στρατηγεῖον τῶν ἀπατεώνων.

**στρατηγέτης** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., κρητ. σταρταγέτας, θηλ.-έτις, στρατηγὸς βλ.λ. : Ψλουκ. Φιλόπ.9, Τζέτζ.Χιλ.12,967, Νικ.Χων.99D.

**στρατήγημα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. πρᾶξις τοῦ στρατηγοῦ, ἰδίᾳ πρᾶξις στρατηγικῆς εὐφυΐας, στρατηγικὸν τέχνασμα : Ξεν.Ἀπομν.3,5,22 καὶ πολλά μὲν οἶμαί σε τῶν πατρῴων στρατηγημάτων παρειληφότα διασῴζειν, Ἰσοκρ.12,78 τούτου δὲ κάλλιον στρατήγημα καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὠφελιμώτερον οὐδεὶς φανήσεται πράξας, Πολύβ.3,18,9, Ὀνήσανδρ.Προλ.7· || κτ. πληθ. στρατηγήματα τίτλος ἔργου τοῦ Πολυαίνου καὶ τοῦ Φροντίνου· πρβλ. Πάπ.· **2)** μτφ. πανούργημα, πανουργία : Κικ.Ἀττ.5,2,2, Πλούτ.Ἠθ.755D, Διον.Ἀλ.Ρητ.9,8 στρατήγημα τῶν λόγων, - προσπαθεῖ διὰ στρατηγημάτων νὰ κερδίσῃ τὴν ὑπόθεσιν.

**στρατήγησις**-εως (ἡ) μσν. τὸ στρατηγεῖν, ἡ στρατηγία : Νικ.Χων.6,99Β παρεθάρρυνεν εἰς τὴν στρατήγησιν.

**στρατηγητικός**-ή-όν ἀγρ. (κῶδ.) κτ. θηλ. ἀντὶ στρατηγικὴν ἐν Πλάτ.Φίληβ.56Β.

**στρατηγία** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. -ίη τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ, ὁ βαθμὸς καὶ τὸ ἔργον τοῦ στρατηγοῦ : Ἡρ.1,59 πρότερον εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένῃ στρατηγίῃ, αὐτ. 5,26, Εὐρ.Ἀνδρ.678, αὐτ.ΙΤ 17 ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας (ὢν ὁ πρῶτος στρατηγὸς τῆς Ἑλλάδος), Θουκ.1,95 καὶ τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετα μίμησις ἡ στρατηγία, Εὔπ.100, Φρύν.Κωμ.22, φρ. νεώτ. ἡ στρατηγία ἀνετέθη . ., τὴν στρατηγίαν ἀνέλαβεν . .· || φρ. παραλύειν τινὰ τῆς στρατηγίας παύειν τινὰ ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ στρατηγοῦ : Ἡρ.6,94 Μαρδόνιον μὲν δὴ φλαύρως πρήξαντα τῷ στόλῳ παραλύει τῆς στρατηγίης· || κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ ναυτικῆς ἀρχηγίας : Θουκ.5,26 μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, Ξεν.Ἑλλ.6,2,13· **2)** εἰδ. ἐν Ἀθήναις τὸ ὑπούργημα τοῦ στρατηγοῦ, ὅπερ ἦτο ἀρχὴ αἱρετὴ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ : Ἀριστφ.Πλοῦτ.192, Αἰσχίν.2,41, Πλάτ.ἀπ.36Β χρηματισμοῦ τε καὶ οἰκονομίας καὶ στρατηγιῶν καὶ δημηγοριῶν, αὐτ.Πολ.599C, Πλούτ.Περ.16 ἐν ταῖς ἐνιαυσίοις στρατηγίαις· || ὁμ. εἰδ. τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας : Πολύβ.4,37,1· || ὁμ. εἰδ. ἐν Αἰγύπτῳ τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ, ἀρχῆς στρατιωτικῆς ἅμα καὶ πολιτικῆς ἐν Αἰγύπτῳ : Πάπ.· || ὁμ. εἰδ. ἐν Ῥώμῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ πραίτωρος : Πλούτ. Κάτ.Νεώτ.39 ἥ τε βουλὴ . . ἐψηφίσατο τῷ Κάτωνι στρατηγίαν, αὐτ.Σύλλ.5· **3)** κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ περίοδος καθ' ἣν διατελεῖ τις στρατηγός, καθ' ἣν ἔχει τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ : Ξεν.Ἑλλ.6,2,39 ταύτην τὴν στρατηγίαν τῶν Ἰφικράτους οὐχ ἥκιστα ἐπαινῶ· **4)** Ἐπιγρ. στρατεύματα διοικούμενα ὑπὸ στρατηγοῦ, πιθ. ἐν Ἐπιγρ. Περγάμου· **5)** ἡ στρατηγικὴ ἱκανότης, εὐφυΐα, δεινότης, τέχνη τοῦ στρατηγεῖν : Ξεν.ΚΠ 1,6,14, αὐτ.Ἀπομν.3,1,

5 λέξον ἡμῖν πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν, Πλάτ.Εὐθ.307Α· 6) κ. δημ. στρατηγικὸν ἐπινόημα, στρατήγημα : Διόδ.Σ 17,23· 7) ἐπαρχία διοικουμένη ὑπὸ στρατηγοῦ : Στράβ.12,1,4, Πλίν Φί 6,27, Ἀππ.Μιθριδ.105· 8) φαλαγγαρχία βλ.λ., ἤτοι δύναμις 4096 ἀνδρῶν : Ἀρρ.Τακτ.10,7, Αἰλ Τακτ 9,8 9) στρατιὰ βλ.λ. : ΠΔ Ἰουδ.5,3.

**στρατηγικός**-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς στρατηγόν, ὁ τοῦ στρατηγοῦ: Ξεν.Οἰκ. 20,6 στρατηγικὰ ἔργα, Πλάτ.Πολιτ.304Ε ἡ στρατηγικὴ καὶ πᾶσα ἡ πολεμικὴ πρᾶξις,'Αριστλ.ΗΝικ. 1096a,32, Πάπ. στρατηγικὴ οἴκησις, Πλούτ.Λουκ.16 ἐπὶ τὴν στρατηγικὴν σκηνήν, αὐτ.Φάβ.5 ἐπὶ πᾶσαν ἰδέαν στρατηγικῶν σοφισμάτων, Ἡρωδιαν. 1,2,9 στρατηγικὴ ἀρετή, - τὸ στρατηγικὸν σχέδιον· || νεώτ. στρατηγικὸν σημεῖον θέσις παρέχουσα πλεονεκτήματα εἰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις· || τὸ θηλ. ὡς οὐσ. κτ. παράλ. τοῦ τέχνη ἡ στρατηγία βλ λ.5) : Εὐθ.290D· 2) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ στρατηγικὰ ὡς οὐσ. : Ξεν.ΚΠ 1,6,12, Πολύβ.10,44,1 Αἰνείας τὰ περὶ τῶν στρατηγικῶν ὑπομνήματα συντεταγμένος· || δθ. ἡ περὶ τῆς στρατηγίας πραγματεία : Διογ.Λ 5,80· || στρατηγικὰ βιβλία τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν στρατηγικὴν τέχνην : Αἰλ.Τακτ.6,2 Αἰνείας ὁ τὰ στρατηγικὰ βιβλία ἱκανῶς συνταξάμενος· || τὸ οὐδ. τὸ στρατηγικὸν βιβλίον, πραγματεία περὶ στρατιωτικῆς τέχνης : Βανδ.Βιβλ.Μεσ.2,235 Κωνσταντίνου στρατηγικόν, - τὸ στρατηγικὸν τοῦ Κεκαυμένου· 3) ἐπὶ προσ., ὁ ἐπιτήδειος, ἱκανὸς στρατηγός, πεπειραμένος εἰς τὸ στρατηγεῖν : Πλάτ.Γοργ.455C, αὐτ.Ἴων 540D ἴσως γὰρ εἶ καὶ στρατηγικός, Ξεν Ἀπομν.1,1,8 οὔτε τῷ στρατηγικῷ δῆλον εἰ συμφέρει στρατηγεῖν· κ. παραθ. : αὐτ.ΚΠ 8,4,7 διαφέρειν τῷ στρατηγικώτατον εἶναι, Φιλόδ.Μουσ. 76· || νεώτ. ὁ ἔχων ἐκ φύσεως ἢ ἐκ πείρας τὴν ἱκανότητα στρατηγοῦ : στρατηγικὴ ἰδιοφυΐα· 4) εἰδ. ἐν Ρώμῃ ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πραίτωρα : Στράβ.14,6,6 ἐπαρχία στρατηγική· || στρατηγικὸν βῆμα τὸ ἐξ οὗ ἠγόρευεν ὁ πραίτωρ (tribunal praetorum), Διον.Ἁλ.Ρωμ.5,28· || τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. οἱ στρατηγικοὶ οἱ πραιτωριανοὶ (milites praetoriani) : Πλούτ.Ὄθ.9· 5) Ἐπιγρ. ὁμ. ἐν Ρώμῃ ὁ πρώην πραίτωρ (praetorius).

**στρατηγικῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. -ά μετὰ στρατηγικῆς ἱκανότητος : Πολύβ.11,16 στρατηγικῶς ἕκαστα συλλογισάμενος· κ. παραθ. : αὐτ.4,19,5 πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο· 2) συνεκδ. μετὰ πανουργίας : Ἀριστφ.Ὄρν.362 εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς.

**στρατήγιον** (τὸ) μτγν. κ. μσν., νεώτ. στρατηγεῖον βλ.λ., ἡ σκηνὴ τοῦ στρατηγοῦ:Σοφ.Αἴ.721· 2) εἰδ. ἐν Ἀθήναις, ὁ τόπος ἔνθα συνεδρίαζον οἱ στρατηγοί : Αἰσχίν.2,85, Δημ.1043, Ἐπιγρ., Πλούτ.Περ. 37, αὐτ.Ἠθ.519D, Διογ.Λ 1,50· 3) εἰδ. τὸ ἵδρυμα ἐν ᾧ ἔμενεν ὁ πραίτωρ (praetorium) : Φίλ Βελοπ. 102,5, Πολύβ.6,31,1, Διον.Ἁλ.Ρωμ.5,28, Δίων Κ 53,16· 4) πάπ. τὸ σύνολον τῶν περὶ τὸν στρατηγὸν ὑπηρεσιῶν· 5) μσν. στρατόπεδον : Σουΐδ. (τινὲς ἑρμηνεύουσιν οὕτω κ. τὸ ἐν Σοφ.Αἴ.721).

**στρατηγίς**-ίδος ἐπίθ. θηλ. ὁ τοῦ στρατηγοῦ, στρατηγική : Παυσ.4,19,1 στρατηγὶς σκηνή, Σοφ. Αἴ.49 στρατηγίδες πύλαι (αἱ θύραι τῆς σκηνῆς τοῦ στρατηγοῦ)· || στρατηγὶς ναῦς ἐν Ἀθήναις τὸ πλοῖον τοῦ στρατηγοῦ : Θουκ.2,84 πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν,'Ανδοκ. 1,11· || δθ. ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ ναῦς : Ἡρ.8,92 ὡς δὲ ἐσεῖδε τὴν νέα τὴν Ἀττικὴν ὁ Πολύκριτος, ἔγνω τὸ σημήιον ἰδὼν τῆς στρατηγίδος· || ἐν Ρώμῃ στρατηγίδες σπεῖραι τὰ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πραίτωρος στρατιωτικὰ σώματα (cohortes praetoriae) : Πλούτ.Ἀντ.39, Ἀππ.Ἐμφ.3,45· || ὁμ. τάξεις στρατηγίδες, αὐτ.5,3· 2) ὡς οὐσ. τὸ θηλ. τοῦ στρατηγός γυνὴ στρατηγός : Ἀριστφ. Ἐκκλ 835, αὐτ.870, Φερεκρ.235

**στρατήγισσα** (ἡ) μσν. ἡ σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ, στρατηγίνα : ΚΠορφ.Ἔκθ.41Α.

**στρατηγιῶ**-άω ἐφετ. τοῦ στρατηγῶ, ἐπιθυμῶ τῆς στρατηγίας, ἐπιδιώκω νὰ γίνω στρατηγός : Φερεκρ.250, Ξεν.Ἀν.7,1,33, Δημ.435 οἱ στρατηγιῶντες καὶ προστασίας ἀξιούμενοι, Πλούτ.Εὐμ.14 τὰς ἐκείνων θύρας ἐθεράπευον δορυφορουμένων καὶ στρατηγιώντων· 2) ἐπιθυμῶ νὰ πολεμήσω: Στράβ.4,6,7· 3) ἔμπροθ. στ. ἐπί τινα ἐξέρχομαι εἰς πόλεμον ἐναντίον τινός : Στράβ.7,4,3.

**στρατηγός** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. (τὸ θηλ. ἡ στρατηγὸς ἐν Ἀριστφ.Ἱππ.491, αὐτ.500 κωμικῶς), ἀρκαδ.κ.δωρ.στρᾰτᾱγός (Ἐπιγρ.), αἰολ.στρότᾱγος ὁ ἀρχηγὸς ἢ διοικητὴς στρατεύματος : Ἀρχίλ.58,1, Αἰσχ.Ἑπτ.816 οἱ δ' ἐπιστάται, δισσὼ στρατηγώ, Πλάτ.Ἴων 540D· || ὡς ἀντίθ. ναύαρχος : Σοφ. Αἴ.1232 κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν διωμόσω· κ. μτ. γενικ. : Ἡρ. 7,83 οὗτοι ἦσαν στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος πεζοῦ χωρὶς τῶν μυρίων, αὐτ.5,25, Σοφ.Αἴ.1232, Ξεν.Ἀν. 1,7,12 στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες τέτταρες· 2) γεν. κυβερνήτης, ἀρχηγός, διοικητής : Σοφ.Ἀντ.8 πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν· 3) μτφ. ἀρχηγός : Ἀριστλ.Μουσ.398a,24 στρατηγοὶ κυνηγεσίων· 4) ὁμ. μτφ. οἶνος στρατηγὸς ἄριστος οἶνος : Ἀντιφ.18 παραλαβὼν .. οἶνον στρατηγόν· || ἐν λατ. φρ. κ. παραιμ. : Πλαῦτ.Stich. 702 strategum te facio huic convivio· 5) εἰδ. ἐν Ἀθήναις στρατηγοὶ ἐκαλοῦντο οἱ δέκα ἄρχοντες οἱ ἐκλεγόμενοι ἐτησίως διὰ ψηφοφορίας ὡς διοικηταὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου καὶ γενικῶς ὡς διευθυνταὶ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων· ἡ δικαιοδοσία τούτων ἦτο παρεμφερὴς πρὸς τὴν τῶν νῦν στρατηγῶν, ναυάρχων καὶ ὑπουργῶν τῶν στρατιωτικῶν : Ἡρ.6,109 τοῖσι δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖσι ἐγένοντο δίχα αἱ γνῶμαι, Θουκ.1,61 καὶ Καλλίαν τὸν Καλλιάδου πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν, αὐτ.4,2, Ἀριστλ.Ἀθ.26,1 καὶ στρατηγῶν ἐφισταμένων ἀπείρων μὲν τοῦ πολεμεῖν, αὐτ.44,4, αὐτ.61,1, Δημ.48 τὰς προφάσεις ἀφελεῖν καὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν, Ἀνδ.1,11 οἱ στρατηγοὶ οἱ εἰς Σικελίαν, Ξεν. Ἑλλ.5,16, Εὔπ.117,4, Πλάτ.Κωμ.185, Ἐπιγρ. τῷ στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τὰς συμμορίας ᾑρημένῳ· || ὁσάκις διακρίνεται ἀπὸ τοῦ ναυάρχου καὶ τοῦ ἱππάρχου ὁ στρατηγὸς εἶναι διοικητὴς τοῦ πεζικοῦ : Ψήφισμα π.Δημ.290 καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσίναδε ἐξάγειν, Ἀριστλ.Ἀθ 4,2 στρατηγοὺς δὲ καὶ ἱππάρχους οὐσίαν ἀποφαίνονται οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν μνῶν ἐλευθέραν, Ἐπιγρ. χειροτονηθεὶς στρατηγὸς ἐπὶ τὸ ναυτικόν, ἐπὶ τὰ ὅπλα, αὐτ. ἐπὶ τὴν παρασκευήν, αὐτ. ἐπὶ τὴν χώραν· 6) εἰδ. ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῶν πόλεων τῆς Μ. Ἀσίας : Ἡρ.5,38 Ἀρισταγόρης .. στρατηγοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν πολίων κελεύσας ἑκάστους καταστῆσαι· || ὁμ. ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἄλλων τινῶν ἑλληνικῶν πόλεων : Ἐπιγρ.Τεγέας, Ἐρετρίας, Αἰγίνης, Τίμ.Ἱστ.114, Πολύβ.2,43,1· 7) ἐν τῇ Πτολεμαϊκῇ καὶ Ρωμαϊκῇ Αἰγύπτῳ ὁ στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς διοικητὴς νομοῦ : Πάπ., Ἐπιγρ.· || ὁμ. εἰς ἕτερα μέρη τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Πτολεμαίων : Πάπ., Ἐπιγρ.· || ὁμ. Ἐπιγρ. ὁ στρατηγὸς τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης· || ὁμ. ἐν τῇ αὐτοκρατ. τῶν Ἀτταλιδῶν : Ἐπιγρ. (Πέργαμος)· || ὁμ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ : Ἐπιγρ. στρατηγοὶ τῆς Πόλεως· 8) στρατηγὸς ὕπατος ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς Ρωμαίων πολιτείας (consul) :

Ἐπιγρ., Πολύβ.1,52,5· ‖ ὁμ. κ. μ. **στρατηγός ἄνευ τοῦ ὕπατος** : Πολύβ.1,7,12, Ἐπιγρ.· ‖ κ. μ. ὕπατος ἄνευ τοῦ **στρατηγός**· ‖ **στρατηγὸς ἀνθύπατος** ὁ πρώην, τέως ἀνώτατος ἄρχων (proconsul): Ἐπιγρ.· **!)** **ἑξαπέλεκυς στρατηγός** ὁ πραίτωρ : Πολύβ.3,106,6· ‖ ὁμ. ἡ λ. ἐν χρ. καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα praetor urbanus (ἑλληνιστί) : Πολύβ.33, 1,5 **στρατηγὸς κατὰ πόλιν,** Ἐπιγρ.· ‖ ὁμ. ἡ λ. ἐν χρ. ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Ρώμῃ duumviri ὡς κ. ἐπὶ τῶν διοικητῶν τῶν ρωμαϊκῶν ἐπαρχιῶν : ΚΔ Πράξ.16,20 **καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς** (ἐν Φιλίπποις) **εἶπον**· ‖ μτγν. ὁμ. ὁ τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν ἀνώτατος διοικητὴς (comes orientis) : Λιβάν.Λόγ.56,21· **9)** ἀξιωματικὸς ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τοῦ ναοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις : ΚΔ Λουκ.22, 52 **εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους,** αὐτ.Πράξ.4,1 **οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ,** Ἰώσ.ΠΙ 6,5,3· **10)** **νυκτερινὸς στρατηγός** ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ : Στράβ.17,1,12· **11)** φαλαγγάρχης βλ.λ. : Ἀρρ.Τακτ.10,7, Αἰλ.Τακτ.9,8· **12)** νεώτ. ὁ ἀνώτατος στρατιωτ. βαθμὸς ἐν τῷ στρατεύματι· ‖ ὁμ. νεώτ. συνήθης προσαγόρευσις πάντων τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τῶν ἐχόντων βαθμὸν ὑποστρατήγων, ἀντιστρατήγων, στρατηγῶν.

**στρατηγῶ-έω** κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **στρᾱτᾱγέω,** αἰολ. **στροτᾱγέω** εἶμαι στρατηγός : Ἡρ.5,28 **οὗτος μέν νυν τοσαῦτα ἐξεργάσατο στρατηγήσας,** Εὐρ.Ἡρακλ.391· ‖ εἰδ. ἐν Ἀθήναις ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ βλ.λ.4) : Ἀριστφ.Ἱππ.288, αὐτ. Νεφ.586, Θουκ.1,57 **Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους μετ' ἄλλων τεσσάρων στρατηγοῦντος,** Αἰσχίν.1,27 **προγόνων εἶναι τῶν ἐστρατηγηκότων,** Δημ.922, Ἰσοκρ.5,140 **καὶ πολιτεύεσθαι καὶ στρατηγεῖν**· ‖ φρ. **στρατηγῶν ἀπὸ μεγάλων** (ἐνν. τιμημάτων) ἐκλέγομαι στρατηγὸς λόγῳ τῆς μεγάλης μου περιουσίας : Ἀριστλ.Πολιτ.1282a,31· ‖ εἰδ. ἐν Αἰγύπτῳ ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ βλ.λ.6) : Πάπ.· ‖ ὁμ. εἰδ. ἐν Ρώμῃ εἶμαι ὕπατος : Πολύβ. 2,21,7, αὐτ.3,314,6· ‖ ὁμ. εἰδ. ἐν Ρώμῃ εἶμαι πραίτωρ : Πλούτ.Ἀντ.6, αὐτ.Κάτ.Πρεσβ.4 **στρατηγῶν καὶ ὑπατεύων,** Ἀρρ.Ἐπικτ.4,1,149· **2)** μτ. γενικ. εἶμαι ἀρχηγὸς στρατεύματός τινος ἢ στόλου : Ἡρ.1,34 **στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν,** αὐτ.5,102, Θουκ.1,29 **ἐστρατήγει δὲ τῶν μὲν νεῶν Ἀριστεὺς ὁ Πελλίχου,** Δημ.482, Πλούτ.Περ.26 **στρατηγεῖν Σάμου,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,22 **στρατηγεῖν πολέμου** (δ.γρ. στρ- πόλεμον)· κ. μτ. δοτ. : Ἡρ.6,72 **ἐστρατήγησε Λακεδαιμονίοισι ἐς Θεσσαλίην,** Αἰσχ.Εὐμ.25 **ἐξ οὗ τε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,** Εὐρ.Τρ.926, αὐτ.Ἀνδρ.324, Λυσ.13,62 **οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν**· ‖ μτ. δοτ. προσ. **στρατηγῶ τινι** εἶμαι στρατηγὸς εἰς τὸ στράτευμά τινος : Παυσ.9,1,3 **στρατηγεῖν Ξέρξῃ**· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορισμοῦ εἶμαι στρατηγὸς εἰς πόλεμον ἐναντίον τινὸς ἢ διά τινα σκοπόν : Ἡρ.6,72 **ἐστρατήγησε . . ἐς Θεσσαλίην,** Σοφ.Ἠλ.1 **στρατηγεῖν ἐν Τροίᾳ,** Ἀνδοκ.4,13 **στρατηγεῖν ἐπὶ Δηλίῳ,** Ἰσοκρ. 7,154 **στρατηγεῖν ὑπὲρ τῆς Ἀσίας**· ‖ μτ. ἀπαρφ. ἐνεργῶ ὡς στρατηγός : Πλούτ.Πύρρ.21· ‖ κ. μτ. αἰτ. συστ. ἀντικ. : Ἀνδ.1,147 **στρατηγεῖν στρατηγίας,** Ψήφ.π.Δημ.172 **Θεμιστοκλέα τὸν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν στρατηγοῦντα**· ‖ μτ. οὐδ.ἐπιθέτου, πράττω τι ὡς στρατηγός: Ξεν.Ἀν.7,6, 40 **στρατηγεῖν τοῦτο,** Δημ.30 **θεάσασθ' ὃν τρόπον ὑμεῖς ἐστρατηγηκότες πάντ' ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππῳ** (διευθύνατε τὸν πόλεμον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Φιλίππου)· ‖ ἀθ. **στρατηγεῖν** τι διευθύνειν, διοικεῖν τὰ πράγματα ὡς στρατηγόν : Ἡρ.9,106 **ἄλλα τε καὶ γυναικὸς κακίω φὰς αὐτὸν εἶναι τοιαῦτα στρατηγήσαντα,** Ξεν.Ἑλλ.6,5,51 **εἰ μὲν ἄλλο τι καλῶς ἐστρατήγει**· ‖ ὁμ. τὸ παθ.:Δημ. 47 **ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγουμένων παρακαταστήσαντας**· **3)** παθ. στρατηγοῦμαι διοικοῦμαι ὑπὸ στρατηγοῦ : Πλάτ.Ἴων 541C **ἡ πόλις .. ὑπὸ ὑμῶν . . στρατηγεῖται,** Εὐρ.Ἡρακλ.39 **δυοῖν . . στρατηγεῖται φυγή,** Ἰσοκρ.4,185 **στρατιὰ ὑπό τινων στρατηγουμένη**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ προσ. στρατηγηθῆναι ὑπηρετῆσαι ὑπό τινα στρατηγόν : Ἀριστλ.Πολιτ.1277b,11· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ διοικητικῶν περιοχῶν, διοικοῦμαι ὡς ἐπαρχία : Ἀππ. Μιθρ.105· **4)** μτφ. διευθύνω, διοικῶ ὡς στρατηγός : Σοφ.Αἴ.1100 **ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε ;,** Ξεν. Ἀν.2,2,13 **ἡ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον,** αὐτ.3,2,27 **ἵνα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῇ,** Πλούτ.Ἠθ.506E **ἐστρατήγει ἡ σιωπὴ τὸν ἀγῶνα**· **5)** μτ. αἰτ. προσ. ὑπερβαίνω τινὰ εἰς στρατηγικὴν δεινότητα, ὑπερβάλλω στρατηγικῶς, κ. συνεκδ. νικῶ διὰ στρατηγημάτων· ὁμ. κ. τὸ παθ. : Δημ.52 **συμπαραθεῖτ' ἄνω κάτω, καὶ στρατηγεῖσθ' ὑπ' ἐκείνου,** Πολύβ.3,71,1, αὐτ.9,25,6 **μᾶλλον ἑαυτοὺς ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν,** ΠΔΜακκ.2,14,3), Διον. Ἀλ.Ρωμ.5,29· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου : Στράβ. 1,2,9 **δημαγωγῶν καὶ στρατηγῶν τὰ πλήθη**· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐπὶ τοῦ Πυθαγόρου : Σωκρ.Ἐπ.28· ‖ μτ. αἰτ. πράγματος : Ὀνήσανδρ.13,3 **τῷ σχήματι τοῦ προσώπου στρατηγεῖν τὴν τοῦ πλήθους εὐθυμίαν.**

**στρατηΐη** στρατεία βλ.λ.

**στρατηλασία** (ἡ), ἰων. -ίη ὁδηγία στρατοῦ εἰς τὸν πόλεμον, ἐκστρατεία : Ἡρ.4,105 **γενεῇ δὲ μιῇ πρότερον σφέας τῆς Δαρείου στρατηλασίης,** αὐτ.7,14, αὐτ.2,1 **ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην,** Πλούτ.Ἠθ.326B· **2)** καταχρηστικῶς ὁ στρατός : Ἡρ.8,140,α' **εἴδετε μὲν γὰρ τῆς Ξέρξεω στρατηλασίης τὸ πλῆθος καὶ τὰ ἔργα**· **3)** ἡ ὑπηρεσία τοῦ στρατηλάτου, τοῦ στρατηγοῦ (magister militum) : Ἰουστ.Νεαρ.38 Προοίμ.3· **4)** γεν. ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις : Πτολ.Τετράβ.177.

**στρατηλάτης** (ὁ) κ. μσν., **νεώτ. κ. δημ.** ὁ ὁδηγῶν στρατόν, στρατηγός, διοικητὴς στρατοῦ : Πρατίν.Λυρ.1,9, Σοφ.Αἴ.1223, Εὐρ.Φοίν.1240, Εὐρ. Ὀρ.970 **στρατηλάτης Ἑλλάδος,** Ἐπιγρ.,Πάπ.· ‖ τὸ λατ. magister militum : Ζώσ.2,33, Γλωσσ., Πάπ.· ‖ κ. ὁ ναύαρχος : Αἰσχ.Εὐμ.637 **τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.**

**στρατηλατία** (ἡ) μσν. στρατηγία : Θεοφάν.3.

**στρατηλατιαῖος**-α-ον μσν. ὑπηρέτης, θεράπων τοῦ στρατηλάτου : Θεοδώρ.79.

**στρατηλατικός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς στρατηλάτην : Πρόκλ.Τετράβ.247.

**στρατηλατικῶς** ἐπίρρ. μσν. ὡς στρατηλάτης : Εὐστ.Πον.254,60.

**στρατηλάτις**-ιδος (ἡ), κλητ. **-άτι,** τὸ θηλ. τοῦ στρατηλάτης βλ.λ., ἐπίθετον τῆς σελήνης : Πάπ.

**στρατηλατῶ-έω** ὁδηγῶ στρατὸν εἰς τὴν μάχην, εἰς τὸν πόλεμον, μτ. ἐμπροθ. προσδ. : Ἡρ.1,124 **Πέρσας γὰρ ἀναπείσας ἀπίστασθαι στρατηλάτεε ἐπὶ Μήδους,** αὐτ.5,31· ‖ κ. μτ. τοπικ. ἐπιρρ. : Αἰσχ.Πέρσ.717 **τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει,** Εὐρ.Ἡρακλ.465 **στρατηλατεῖν δεῦρο**· ὁμ. κ. ἀπολ. : Ἡρ.7,10,θ' **ἡμέων δὲ ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα στρατηλάτεε αὐτὸς σύ,** Αἰσχ.Εὐμ.687 **ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι,** Εὐρ.ΙΑ 1195· **2)** μτ.γενικ. εἶμαι στρατηλάτης, στρατηγός τινος, ἀθ. διοικῶ, εἶμαι διοικητής, ἄρχω : Εὐρ.Ἡρ.61, αὐτ.Ρῆσ.276· κ. μτ. δοτ. : Εὐρ.Βάκχ.52, αὐτ.Ἠλ.321.

**στρατί** (τὸ) μσν. κ. δημ. μικρὸ στράτα, δρομίσκος : δ.τραγ. **ἐπῆραν τὸ στρατὶ στρατί, στρατὶ τὸ μονοπάτι**· **2)** γεν. δρόμος.

**στρατιά** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. -ιή στρατός, στράτευμα : Πινδ.Ο 6,16, Αἰσχ.Πέρσ.534 **Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων στρατιὰν ὀλέ-**

σας, αὐτ.'Αγ.799, Θουκ.6,33 **πολλῇ στρατιᾷ ὥρμηνται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ,** αὐτ.7,15, 'Επιγρ. **ναύφρακτος στρατιά,** Εὐπ.31· || ἀπολ. ἡ κατὰ ξηρὸν στρατιωτικὴ δύναμις, ὁ κατὰ ξηρὰν στρατός, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ναυτικόν: 'Ηρ.6,12 **ἀλλ' οἷα στρατιὴ σκηνάς τε πηξάμενοι ἐν τῇ νήσῳ ἐσκιητροφέοντο** |ἐνν. οἱ ναῦται| **καὶ ἐσβαίνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐς τὰς νέας**· || γεν. δύναμις, σῶμα στρατιωτικόν: Πίνδ.Π 11,50, αὐτ.Ν 11,35 **Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων,** ΠΔ Νε.9,6 **αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν**· || νεώτ. πολυάριθμος στρατὸς τῆς ξηρᾶς : **ἡ δύναμις τῆς γερμανικῆς στρατιᾶς**· || ὁμ. νεώτ. εἰδ. σύνολον στρατευμάτων ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν : **ἡ Γαλλία διαθέτει τέσσαρας στρατιάς**· || **μεγάλη στρατιά** ὁ ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος συγκροτηθεὶς στρατὸς τῷ 1804· **2**) ἐνίοτε ὡς τὸ στρατεία βλ.λ., ἐκστρατεία : 'Ηρ.5,77 **στρατιὴν ποιεῦνται ἐπὶ Χαλκιδέας** (δ.γρ. -ηΐην, -είην), 'Αριστφ.'Ιππ.587 **ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις,** αὐτ.Θεσμ.828, Θουκ. 8,108 **καὶ ἐπαγγείλας στρατιὰν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις,** 'Επιγρ.· || φρ. **ἐπὶ στρατιᾶς** ἐν καιρῷ ἐκστρατείας : 'Αριστφ.Σφ.354 **ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους,** Πλάτ.Φαῖδρ.260Β, 'Ανδ.2,14· || ὁμ. **ἐπὶ στρατιὰν** εἰς τὴν ἐκστρατείαν : 'Αριστφ.'Αχ.1143 **ἴτε .. ἐπὶ στρατιὰν** (ὑπάγετε νὰ ὑπηρετήσετε ὡς στρατιῶται)· || ὁμ. **κατὰ στρατιὴν** : 'Ιππ.'Ιατρ.14· || φρ. **πολιτικαὶ - ξενικαὶ στρατιαί** : 'Ιππ.'Ιατρ.14· πρβλ. κ. στρατεία.

**στρατιάρχης** (ὁ) στρατάρχης βλ.λ. : Δίων Κ 55,28.

**στρατιαρχία** (ἡ) μσν. ἡ στρατηγία : Θεοφύλ.Σ'Ιστ.3,3,7.

**στρατίαρχος** (ὁ) στράταρχος βλ.λ. : Ξεν.Λακ.13,4, 'Επιγρ.· || μτφρ. τοῦ λατ. praefectus : Δίων Κ 42,4.

**στρατικός**-ή-όν μτγν. ὁ τῆς στρατιᾶς ἢ στρατείας, στρατιωτικός : 'Ιω.Λυδ.Σημ.106Α.

**στρατικῶς** μσν. κατὰ στρατιωτικὸν τρόπον : Θεοδόσ.Διάκ.'Ακρ.2,204.

**στράτιος**-α-ον κ. -ος-ον ὁ ἀνήκων εἰς στρατόν, εἰς πόλεμον, δθ. ὁ πολεμικός : 'Αλκ.26 **"Αρευος στρατιωτέροις** (δ.γρ. στρατ-)· || ἐπίθ. τοῦ Διός : 'Ηρ.5,119 **Κᾶρές εἰσι οἳ Διὶ στρατίῳ θυσίας ἀνάγουσι,** 'Αριστλ.Μουσ.401a,22· || ὁμ. ἐπίθ. τοῦ "Αρεως : Πλούτ.'Ηθ.757D· || ὁμ. τὸ θηλ. **στρατία** ἐπίθ. τῆς 'Αθηνᾶς : Λουκ.'Εταιρ.Δ 9,1· || ὁμ. ἐπίθ. τῆς "Ισιδος : Πάπ.· **2**) τὸ οὐδ. **στράτιον** ὡς ἐπίρρ. κατὰ τὸν στρατιωτικὸν τρόπον : 'Αριστφ. Σφ.618 **μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.**

**στρατιωτάριον** (τὸ) πάπ. στρατιωτικὸς σάκκος.

**στρατιώτης** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ στρατευόμενος πολίτης καὶ ὁ ἐν τῷ στρατῷ τεταγμένος, ὁ εἰς τὸν στρατὸν ὑπηρετῶν : 'Ηρ.9,134 **τῶν στρατιωτέων τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταλαιπωρίας ἐξαπατήσαντας,** Κρατῖν.143, 'Επιγρ., 'Αριστλ.'Αθ.15,2 **ὅθεν χρηματισάμενος καὶ στρατιώτας μισθωσάμενος**· || φρ. **στρατιώτας καταλέγειν** στρατολογεῖν : 'Αριστφ.'Αχ.1065· || ἐν ἀγορεύσει **ἄνδρες στρατιῶται** : Θουκ.7,61 **ἄνδρες στρατιῶται 'Αθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων**· || ὁμ. περιληπτ. ἐν τῷ ἑν. : Θουκ. 6,24 **ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος καὶ στρατιώτης**· || κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ στρατιωτῶν ὑπηρετούντων ἐν πλοίοις : Θουκ.2,88 **δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀρρωδίαν καὶ αἰσθόμενος ὅτι τὸ πλῆθος τῶν νεῶν**· || ὁ κατ' ἐπάγγελμα στρατιωτικός, μισθοφόρος : 'Αριστλ.ΗΝικ.1116a,15, 'Αρχέστρ.ἀπ. 61, Πάπ. **Κάσσανδρος τῶν 'Απολλωνίου στρατιωτῶν**· || νεώτ. εἰδ. ὁ ἁπλοῦς ὁπλίτης τοῦ στρατοῦ, ὁ μὴ φέρων οὐδένα στρατιωτικὸν βαθμόν : **δύο ἀξιωματικοὶ καὶ δέκα στρατιῶται**· || νεώτ. μτφ. ὁ ἀγωνιζόμενος ὡς στρατιώτης ὑπέρ τινος, δθ. ὁ πρόμαχος, ὁ ἀγωνιστής, ὁ προστάτης : **στρατιώτης τοῦ καθήκοντος - τῶν ἰδεῶν**· **2**) εἰδ. φυτόν τι φυόμενον ἐν τῷ ποταμῷ : Γαλ. 12,131 **στρατιώτης ἔνυδρος,** Μένων 6,22, Διοσκ. 4,101· || ὁμ. **στρατιώτης χιλιόφυλλος** τὸ φυτὸν ἀχίλλειος βλ.λ. τὸ χιλιόφυλλον : Διοσκ.4,102.

**στρατιωτικός**-ή-ό(ν) κ.μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στρατὸν ἢ τὸν στρατιώτην : Κριτί.34, Πλάτ.Πολ.415Ε **στρατιωτικαὶ οἰκήσεις,** Ξεν.ΚΠ 4,5,39 **στρατιωτικὴ σκηνή,** Δημ.14,18 **ἔστιν ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι χρήμαθ' ἡμῖν .. στρατιωτικά,** Διον.'Αλ.Ρωμ.6,23, Πάπ. **στρατιωτικὴ διδαχή,** Γαλ.6,810 **στρατιωτικὸς βίος,** Πάπ. **στρατιωτικὸν βαλλάντιον, - στρατιωτικὴ σχολή - στολή - δρᾶσις - πειθαρχία, - στρατιωτικὸς νόμος** |εἰδ. νόμος καθ' ὃν ἀναστέλλεται προσωρινῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρ. 11 ἕως 16, 18 κ. 100 τοῦ ἑλλ. συντάγματος, συνισταμένων πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ καὶ εἰδικῶν δικαστηρίων, κηρυσσόμενος δὲ ἐν περιπτώσει ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ ἐξωτερικῶν κινδύνων ἢ καθ' ἑρμηνευτικὴν ἐπέκτασιν κινδύνων τῆς ἀσφαλείας τοῦ καθεστῶτος κράτους· || ὁ ἁρμόζων εἰς στρατιώτην ἢ πρὸ τὸ στρατεύεσθαι, ὁ στρατεύσιμος βλ.λ. : Ξεν.ΚΠ 6,2,37 **στρατιωτικὴ ἡλικία**· || τὸ ἀρσ. κ. ὡς οὐσ. **ὁ στρατιωτικός** πᾶς ὁ ἀνήκων εἰς τὸν στρατόν, ὁ κατ' ἐπάγγελμα στρατιώτης, ἀντίθ. πολίτης, ἰδιώτης : Φοινίκ.4,5 **φίλον εἶχόν τινα στρατιωτικόν,** Γαλ.6,376 **νεανίσκος στρατιωτικός, - ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἡ χαρτοπαιξία**· **2**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ στρατιωτικόν** (ἐνν. ἀργύριον) τὰ διὰ τὸν στρατὸν χρήματα, ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτῶν : Δημ.167· || ὁμ κτ. πληθ. **τὰ στρατιωτικὰ** τὰ χρήματα τοῦ στρατοῦ : 'Αριστλ.'Αθ.47,2 **μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν**· || ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. παράλ. τοῦ ταμιεῖον, aerarium militare : Δίων Κ 55,25 **ταμιεῖον ὃ καὶ στρατιωτικὸν ἐπωνόμασε**· **3**) ὁμ. τὸ οὐδ. **τὸ στρατιωτικὸν** (κτ. παραλ. τοῦ πλῆθος) ὁ στρατός : Θουκ.8,83 **καί τινες καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξιολόγων ἀνθρώπων καὶ οὐ μόνον τὸ στρατιωτικόν,** Πάπ., 'Ηρωδιαν.'Ιστ.1,5,9· **4**) νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ στρατιωτικὸν** ὁ στρατὸς ἢ τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα· || δημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ στρατιωτικὴ θητεία : **ἅμα γυρίσῃ ἀπὸ τὸ στρατιωτικό του**· **5**) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κτ. πληθ. **τὰ στρατιωτικὰ** (ἐνν. ἔργα, πράγματα), αἱ στρατιωτικαὶ γνώσεις, τὰ τοῦ στρατοῦ πράγματα : Πλάτ."Ιων 540Ε, Ξεν.ΚΠ 2,1,22 **καὶ ἐπιστήμονα τῶν στρατιωτικῶν**· **6**) πολεμικός, φιλοπόλεμος, ἀρειμάνιος ὡς στρατιώτης : 'Αριστλ.Πολιτ.1269b,25 **στρατιωτικὰ γένη,** Πολύβ. 22,22,3, αὐτ.22,10,4 **στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος,** αὐτ.3,105,9 **στρατιωτικὴ προπέτεια** (ἀντίθ. στρατηγικὴ πρόνοια)· **7**) **στρατιωτικὸν κολλύριον** εἶδος ἀλοιφῆς τῶν ὀφθαλμῶν : 'Αέτ.7,79· || **στρατιωτικὴ ὕλη** ἀμφ.σημ. : Σευῆρ.'Ιατρ.Κλυστ. 3| **στρατι⟨ωτι⟩κωτέραις ὕλαις** (ἀμφ.).

**στρατιωτικῶς** ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -ά ὡς στρατιώτης : 'Ισοκρ.12,79 **καὶ βασιλικὸν βίον ἀφέντας στρατιωτικῶς ζῆν**· **2**) μτγν. κτ. ἐπέκτ. ἀγροίκως, βαρβάρως : Πολύβ.21,38,2· **3**) διὰ στρατόν, πρὸς χρῆσιν στρατοῦ ἢ μετὰ στρατοῦ, εἰδ. ἀναφ. πρὸς πλοῖα, τὸ συγκρ. : Θουκ 2,83 **ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι ἐς τὴν 'Ακαρνανίαν** (μᾶλλον πρὸς μεταφορὰν στρατιωτῶν ἢ πρὸς ναυμαχίαν).

**στρατιῶτις**-ιδος θηλ. τοῦ στρατιώτης ὡς ἐπίθ. στρατιωτική, πολεμική : Αἰσχ.'Αγ.47 **στόλον.. ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγήν** (στρατιωτικὴν βοήθειαν), Πλούτ. Μάρκελλ.14 **μία τῶν στρατιωτίδων τεχνῶν ἐγεγόνει**· || **λεχὼ στρατιῶτις** γυνὴ στρατιώτου ;

Εὔπ.256· ‖ **στρατιῶτις ναῦς** πλοῖον ὁπλιταγωγόν, πρὸς μεταφορὰν στρατιωτῶν : Θουκ.1,116 **ναυσὶν ἑβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες,** αὐτ.6,43, αὐτ.8,62, Ξεν.Ἑλλ.1,1,36· ‖ παιγνιωδῶς π. Λουκ.Μυί.Ἐγκ.12 στρατιῶτις (ἐνν. μυῖα)· **2)** φυτόν τι τῶν ποταμῶν **στρατιώτης** βλ.λ.2) : Γεωπ.2,5,4· **3)** κτ. πληθ. **στρατιώτιδες** ἀλοιφαὶ τῶν ὀφθαλμῶν βλ. στρατιωτικὸς 7) : Ἐπιγρ.

**στρατιωτύπιον** (τὸ) μσν. συγκεκ. τ. τοῦ στρατιωτοτόπιον βλ.λ.

**στρατιωτοτόπιον** (τὸ) μσν. συνήθ. κτ. πληθ. ἐν τῷ Βυζ. κράτει γαῖαι παρὰ τὰ σύνορα, ἐν αἷς ἐγίνετο ἐγκατάστασις στρατιωτικῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ αἵτινες δωρεὰν παρεχωροῦντο πρὸς προάσπισιν οὕτως ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν ἐπιδρομῶν· πρβλ. ἀκρίτας.

**στρατιωτός** (ὁ) μσν. ἀξιωματοῦχος ἐν τῷ Βυζ. κράτει, προϊστάμενος ἐν ἐπαρχίᾳ (θέματι) τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως καὶ στρατεύσεως : Ἰουστ.Ἔδικτ.13,13 **διὰ σκρινιαρίου τῆς σῆς ὑπεροχῆς, ὃν ἐκ τοῦ στρατιωτικὸ διοικεῖν στρατιωτὸν καλοῦσιν Αἰγύπτιοι.**

**στρατοδικεῖον** (τὸ) **νεώτ.** ποινικὸν δικαστήριον δικάζον τοὺς παντὸς βαθμοῦ στρατιωτικούς, ἐν τισι δὲ περιπτώσεσι δικάζων καὶ πολίτας διὰ παραβάσεις ἀναφερομένας εἰς τὰ τοῦ στρατοῦ ἢ καὶ ἐν περιπτώσει κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῆς δυνάμει τούτου εἰς τὸ στρατοδικεῖον ὑπαγωγῆς ὡρισμένων ἀξιοποίνων πράξεων.

**στρατοδίκης**-ου (ὁ) νεώτ. ἀξιωματικὸς ἀποτελῶν μέλος τοῦ στρατοδικείου.

**στρατοκαρτέρεμα** (τὸ) (στράτα, καρτερῶ) ἐνέδρα παρὰ τὴν ὁδόν, κ. γεν. ἐνέδρα.

**στρατοκήρυξ**-υκος (ὁ) στρατιωτικὸς κήρυξ, κῆρυξ στρατοῦ ἢ στρατοπέδου: ΠΔΒασ.3,22,36,Πάπ.· **2)** εἷς ἐκ τῶν πέντε ἐκτάκτων βλ.λ.1) τῶν προσκεκολλημένων εἰς τὴν σ' τάξιν ἢ σύνταγμα : Ἀρριαν. Τακτ.10,4, Αἰλ.Τακτ.9,4, Ἀσκλ.Τακτ.2,9· ‖ ἀμ. οἱ προσκεκολλημένοι εἰς ἑκατονταρχίαν βλ.λ. : Ἀρρ. Τακτ.14,4, Αἰλ.Τακτ.16,2, Ἀσκλ.Τακτ.6,3.

**στρατοκόπος** (ὁ) μσν. κ. δημ. ὁδοιπόρος, στρατολάτης : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.89 **ἀσπρογάλιαζε ἡ αὐγὴ καὶ γυρνοῦσα στρατοκόπος,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 73.

**στρατοκρατία** (ἡ) νεώτ. ἡ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἐκ τοῦ φανεροῦ ἢ ἐκ τῶν πολιτικῶν παρασκηνίων διακυβέρνησις χώρας τινός· **2)** ἡ ἐπικράτησις τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ χώρας τινός.

**στρατοκρατικός**-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στρατοκρατίαν : **στρατοκρατικὴ κυβέρνησις.**

**στρατοκρατῶ**-έω νεώτ. κυβερνῶ διὰ στρατοκρατίας βλ.λ.· ‖ συνήθ. παθ. **στρατοκρατοῦμαι ἐπὶ χωρῶν,** κυβερνῶμαι ὑπὸ στρατιωτικῶν ἢ κατὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀντιλήψεις· ‖ **εὑρίσκομαι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν στρατιωτικῶν.**

**στρατολάτισσα** (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ στρατολάτης.

**στρατολάτης** (ὁ) μσν. κ. δημ., θηλ. **-άτισσα,** ὁδοιπόρος, διαβάτης, στρατοκόπος : δ.τραγ. **διαβάτες μου, διαβάτες μου, καλοί μου στρατολάτες,** Ἐρωτόκρ.1,1803 **ὁ στρατολάτης φτάνει κι ἤμαθε γιὰ τὸν κύρη του, πῶς στέκει ν' ἀποθάνῃ,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.73,18· πρβλ. σχηματισμὸς τῆς λ. κτ. τὰ ἀρχ. ὀνηλάτης, στρατηλάτης.

**στρατολόγημα**-ατος (τὸ) μσν. στρατολογηθὲν πλῆθος, στρατιωτικὴ δύναμις, στρατός : Νικ.Χων. 570 **ἐκ τοῦ τῶν Βενετῶν στρατολογήματος·** **2)** ἐκστρατεία : Βαλσ.ἐν Κοτελ.3,484Β **ἀγγελικὸν δέξασθαι στρατολόγημα.**

**στρατολόγησις**-εως μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ στρατολογεῖν, στρατολογία : Βαλσ.ἐν Κοτελ.3,492Β **τοῦτο ὅπερ . . καὶ εἰς τὴν τοῦ ἐπιγείου βασιλέως στρατολόγησιν γίνεται.**

**στρατολογία** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στρατολογῶ, συλλογὴ στρατευσίμων, στρατοῦ : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,44,Ἑρμογ. Προγ.10, Πάπ., - **στρατολογία τῶν κληρωτῶν·** ‖ **ὑπηρεσία στρατολογίας ἢ στρατολογικὴ** στρατιωτικὴ ἢ πολιτικὴ ὑπηρεσία **ἐντεταλμένη τὴν** συλλογὴν καὶ κατάταξιν εἰς τὸν στρατὸν τῶν στρατευσίμων ὁπλιτῶν.

**στρατολογίζω** μσν. στρατολογῶ : Δαμασκ.Ι· Ἐπιστ.πρὸς Θεόφιλον 121.

**στρατολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στρατολογίαν βλ.λ. : **στρατολογικὸν γραφεῖον.**

**στρατολόγιον** (τὸ) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ στρατολογεῖν : Γερμ.Κ/πόλεως 737 (ἐκδ.Migne).

**στρατολόγος** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. εἰδικὸς ἀξιωματικὸς ἢ ὑπάλληλος ἀσχολούμενος μὲ τὴν στρατολογίαν : Θησ.Στεφ.ἐν λ.

**στρατολογῶ**-έω. κ. μσν. κ. νεώτ. συλλέγω στρατιώτας, κατατάσσω εἰς τὸν στρατόν : Διον. Ἀλ.Ρωμ.11,24, Ἰωσ.ΑΙ 5,1,28,-**ἐστρατολόγησεν ἐθελοντάς·** κ. παθ. : Διόδ.Σ 12,67 **εἰς συμμάχων στρατολογηθέντων·** **2)** νεώτ.μτφ. συναθροίζω, συλλέγω βοηθούς, ὀπαδούς, συνεργάτας, ἰδ. ἐν κακῇ σημ. : **ἐστρατολόγησε ὅσους ἠδυνήθη κακοποιούς - ψευδομάρτυρας.**

**στρατόμαντις**-εως (ὁ) μάντις παρὰ τῷ στρατῷ : Αἰσχ.Ἀγ.122 **κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασιν ἴσους Ἀτρείδας.**

**στρατονίκεια** (τὰ) Ἐπιγρ. Δήλου ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Στρατονίκης.

**στρατονικίς**-ίδας (ἡ) Ἐπιγρ. ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης ἐν Σμύρνῃ.

**στρατονομάρχης** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς νομοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

**στρατονομία** (ἡ) νεώτ. ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἐν καιρῷ πολέμου ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατεχομένης περιοχῆς.

**στρατονόμος** (ὁ) **νεώτ. κ. δημ.** ὁ ἀξιωματικὸς τῆς στρατονομίας βλ.λ.

**στρατοπεδάρχης** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. εἰδ. διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου (λατ. praefectus castrorum) : Ἐπιγρ.Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.22· **2)** στρατιωτικὸς διοικητής : Πάπ.,Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,36, Ἰωσ.ΠΙ 6,4,3,Πρόκλ.Τετράβ.245· **3)** μσν.εἰδ. τίτλος ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ ἐν τῷ Βυζ. στρατῷ· ‖ νεώτ. εἰδ. ἀξιωματικὸς ἔχων ἔν τινι ἐπισταθμείᾳ μεγάλης στρατιωτικῆς μονάδος καθήκοντα ἐπιστασίας ἀνάλογα πρὸς τὰ τοῦ φρουράρχου εἰς τὰς πόλεις.

**στρατοπεδαρχία** (ἡ) μτγν. τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατοπεδάρχου βλ.λ.2) : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,36.

**στρατοπεδαρχικός**-ή-όν λεξ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στρατοπεδάρχην βλ.λ. : Πτολ.Τετράβ.176 **ἀξιώματα στρατοπεδαρχικά,** Φώτ.

**στρατοπεδαρχῶ**-έω μσν. κ. νεώτ. εἶμαι στρατοπεδάρχης βλ.λ. : Εὐστ.Πον.273,92.

**στρατοπεδεία** (ἡ) κ. νεώτ. στρατοπέδευσις : Ξεν.Ἑλλ.4,1,24, Αἰν.Τακτ.16,15, ΠΔ Ἰων.4,3, Πολύβ.1, 48,10,Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,23,Αἰλ.Τακτ.3,3· **2)** νεώτ. ὑπηρεσία στρατοπεδείας ἡ μεριμνῶσα διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ κατάλληλον παρασκευὴν χώρου ἐπισταθμείας στρατιωτικοῦ σώματος.

**στρατοπέδευμα**-ατος μτγν. τὸ στρατόπεδον, συνεκδ. τὸ σύνολον τῶν ἐστρατοπεδευμένων, τὸ στράτευμα : Διόδ.Σ 15,83, Εὐστ.Πον.210,50.

**στρατοπέδευσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στρατοπεδεύω βλ.λ. : Ξεν.ΚΠ 8,5,6 **οἱ ὁπλοφόροι .. ἐν τῇ στρατοπεδεύσει χώραν τε εἶχον . . ἐπιτηδείαν·** **2)** ἡ θέσις στρατοῦ τινος, στρατόπεδον : Ξεν.Ἑλλ.4,1,25 **ἐπιπεσὼν τῇ Φαρναβάζου στρατοπεδείᾳ.**

**στρατοπεδευτικός**-ή-όν ὁ τῆς στρατοπεδεύσεως, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στρατοπέδευσιν : Πολύβ.6,30,3 **σχήματα στρατοπεδευτικά,** Αἰν. Τακτ.21,2 βίβλος **στρατοπεδευτική.**

**στρατοπεδεύω** κ. νεώτ. κ. δημ. καταλαμβάνω θέσιν τινὰ μετὰ τοῦ στρατοῦ, καταλύω, ἐγκαθίσταμαι ἐν τῷ στρατοπέδῳ : Ξεν.᾽Αν.7,6,24 **ὑπαίθριοι δ᾽ ἔξω ἐστρατοπεδεύετε·** || συχνότερον μέσ. : Ἡρ.1,62 **ἐν δὲ τούτῳ τῷ χώρῳ σφι στρατοπεδευομένοισι,** αὐτ.2,141, Θουκ.1,30 **ἐστρατοπεδεύοντο ἐπὶ Ἀκτίῳ καὶ περὶ τὸ χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος,** Ξεν.᾽Αν.2,12,15· || ἐπὶ στόλου, ναυλοχῶ : Ἡρ.7,124 **ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς αὐτοῦ περὶ Ἄξιον ποταμὸν .. ἐστρατοπεδεύετο·** || μτγν. γεν. σταθμεύω, προσωρινῶς ἐγκαθίσταμαί που : ΠΔ Γεν.12,9 **καὶ ἀπῆρεν Ἀβρὰμ καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.**

**στρατόπεδο(ν)** (τὸ) κ.νεώτ. κ. δημ. τόπος ἔνθα καταλύει, ἐγκαθίσταται ὁ στρατός : Ἡρ.5,63 **τοῦτον τὸν χῶρον ἐπῆκαν τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἵππον,** Αἰσχ.᾽Επτ.79 **στρατόπεδον λιπὼν ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας,** Σοφ.Φιλ.10, Γαλ.15,709· || κτ. πληθ. **Στρατόπεδα** τοπων. τῆς Αἰγύπτου : Ἡρ.2,154 **τοῖσι δὲ Ἴωσι καὶ τοῖσι Καρσὶ . . ὁ Ψαμμήτιχος διδοῖ χώρους ἐνοικῆσαι τοῖσι οὐνόματα ἐτέθη Στρατόπεδα·** **2)** νεώτ. **κατ᾽ ἐπέκτασιν,** τύπος ἐγκαταστάσεως ὠργανωμένου ὑπὸ τύπον στρατοῦ πλήθους : **στρατόπεδον συγκεντρώσεως πολιτικῶν καταδίκων, - στρατόπεδα ἐργασίας·** **3)** εἰδ. ἐν Ῥώμῃ οἱ καταυλισμοί, οἱ στρατῶνες τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πραίτωρος στρατοῦ (**castra praetoriana**) : Δίων Κ 60,1· **4)** στρατὸς ἐστρατοπεδευμένος, διαμένων ἐν στρατοπέδῳ : Ἡρ.4,114 **μετὰ δὲ συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα οἴκεον ὁμοῦ,** Γαλ.15,119· || περιληπτ. **ὅ τε** τόπος στρατοπεδεῖος καὶ ὁ ἐστρατοπεδευ**μένος** στρατός : Θουκ.2,81 **τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων οὐδέτερον ᾔσθετο τῆς μάχης·** **5)** γεν. στρατός, στράτευμα : Ἡρ.1,77 **καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτω ἠγωνίσατο,** αὐτ.9,51· **6)** στόλος πλοίων, ναυτικὴ μοῖρα : Ἡρ Β,94 **οὕτω δὴ ἀποστρέψαντα τὴν νέα αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπ᾽ ἐξεργασμένοισι ἐλθεῖν ἐς τὸ στρατόπεδον,** Θουκ.1,117 **ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐκπεσόντες τάς τε προφυλακίδας ναῦς διέφθειραν,** Λυσ.21,6 **ἡ ναῦς ἄριστά μοι ἔπλει παντὸς τοῦ στρατοπέδου,** Ἐπιγρ., Ξεν.᾽Ελλ.6,3,18 **στρατόπεδα ναυτικὰ καὶ πεζικά·** **7)** εἰδ. ἡ ρωμαϊκὴ λεγεών : Πολύβ.1,16,2, Πάπ.,Δίων Κ 55,23· **8)** μσν. ἡ ἀκολουθία **τοῦ** αὐτοκράτορος **ἢ τοῦ** ἀντιπροσώπου αὐτοῦ : Ἰουλ.᾽Επ.46.

**στρατόπλωτος**-ον (πλέω) μτγν. ὁ μεταφέρων διὰ θαλάσσης στρατόν : Λυκόφρ.1037 **ῥῆτραι στρατόπλωτοι** (διαταγαὶ πρὸς ἔκπλουν).

**στρατὸς** (ὁ) κ. μσν., **νεώτ.** κ. δημ., **αἰολ. στρότος,** ἐπ. γενικ. **στρατόφι,** κυρίως ἐστρατοπεδευμένον στράτευμα κ. καθόλου στρατιωτικὴ δύναμις, πολυπληθὲς ἄθροισμα ἐνόπλων καὶ ὠργανωμένων ἀνδρῶν πρὸς πολεμικοὺς σκοπούς : Ἰλ.Α 318 **ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν,** αὐτ.Ν 308 **ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ,** αὐτ.Σ 509 **πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἵατο λαῶν,** Ὀδ.Β 30, Αἰσχ. Πέρσ.255, Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.31 **στρατοὶ πολεμόχαρων αὐτοκρατόρων·** || **στρατὸς ἀνδρῶν** στρατιωτικὴ δύναμις : Ἡρ.1,53 **καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον·** || **νεώτ. εἰδ.** τὸ σύνολον τῶν εἰς ἄνδρας καὶ **εἰς** ὑλικὸν δυνάμεων, ἃς διαθέτει χώρα τις πρὸς πόλεμον : **ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος - τῆς Γαλλίας·** || **κ. ἐπὶ** ναυτ. δυνάμεως : Αἰσχ.᾽Αγ.987 **ναυβάτας στρατάς,** Εὐρ.᾽Ορ.352 **χιλιόναυς στρατός,** Θουκ.4,85 **ὥστε οὐκ εἰκὸς νηίτῃ γε αὐτοὺς τῷ ἐν Νισαίᾳ στρατῷ ἴσον πλῆθος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀποστεῖλαι,** αὐτ. 7,71· || ὁμ. **στρατὸς ἱππήων, πέζων, νάων** · Σοπφ.Συμπλ.5,1· || π.τοῖς πεζ.συμπληροῦται συνήθ. δι᾽ ἐπιθέτων **ὁ πεζός, ὁ** ναυτικός : Ἡρ.8,130 **ὁ δὲ ναυτικὸς** (ἐνν. στρατὸς) **ὁ Ξέρξεω,** Αἰσχ.Πέρσ.728 **ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν·** || **νεώτ. τὸ** στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς αὐτό : **προέρχεται ἐκ τοῦ στρατοῦ, - ὁ στρατὸς δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὴν πολιτικήν·** **2)** π. Ὁμ. στρατὸς σημαίνει τοὺς στρατιώτας, τὸν λαὸν χωρὶς τῶν ἀρχηγῶν· ὅθ. ἐν τοῖς μετέπειτα ποιητ. **ἐν τῇ** σημ. **ὁ** λαός, **ὁ** δῆμος ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς σοφούς : Πίνδ.Π 2,87, αὐτ.Ο 9,25, Αἰσχ.Εὐμ.683 **ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον,** Σοφ.᾽Ηλ.749· **3)** γεν. σῶμα ἀνδρῶν ὡς τὸ τῶν Ἀμφικτιόνων : Πίνδ Π 10,80· || εἰδ. ἐπὶ τῶν Κενταύρων, ἐπὶ τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῶν Ἀριμασπῶν : Πίνδ.Π 2,46, Αἰσχ.Πρ.723 **ἔνθ᾽ Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα,** αὐτ.804 **τόν τε μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπὸν ἱπποβάμονα·** **4)** κ. νεώτ. μτφ. : Πίνδ.Π 6,12 **ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος, - ὁ στρατὸς τῆς σωτηρίας.**

**στρατόσφαιρα** (ἡ) νεώτ. ἡ ἀνωτέρα ζώνη τῆς γηίνης ἀτμοσφαίρας, ἀπὸ ὕψους 12 περίπου χιλιομ. καὶ ἄνω.

**στρατούλα** (ἡ) δημ. ὑποκορ. τοῦ στράτα· || **εἰδ.** ἐπὶ τῶν νηπίων, οἱ πρῶτοι βηματισμοί· **2)** **τετράπλευρον** τροχοφόρον κιγκλίδωμα, δι᾽ οὗ **ὑποβοηθοῦνται** τὰ νήπια εἰς τὴν πρώτην των βάδισιν.

**στρατουλίζω** δημ. ἐπὶ νηπίων, ἀρχίζω **νὰ κάμνω** στρατούλα βλ.λ.1).

**στρατοϋπηρέτης** (ὁ) πάπ. ὑπηρέτης ἐν στρατῷ.

**στρατουργία** (ἡ) στρατολογία: Ἑρμογ.Προγυμν.10.

**στρατοφύλαξ**-ακος (ὁ) μτγν. ὁ διοικητὴς στρατοῦ : Στράβ.12,5,1, αὐτ.15,1,46.

**στράτσο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. χάρτης χονδρὸς πρὸς περιτύλιξιν, ἅ. στρατσόχαρτο.

**στρατσόχαρτο** (τὸ) δημ. στράτσο βλ.λ.

**στρᾰτύλλαξ**-ακος (ὁ) κωμ. ὑποκορ. τοῦ στρατηγός, στρατηγίσκος : Κικ.᾽Αττ.16,15,3.

**στρατῶ-όω** ἄγω εἰς πόλεμον : Ἀρκάδ.157· || τὸ μέσ. κ. παθ. στρατοπεδεύω, εἶμαι εἰς στρατόπεδον : Ἰλ.Γ 187 **οἵ ῥα τότ᾽ ἐστρατόωντο παρ᾽ ὄχθας Σαγγαρίοιο,** αὐτ.Δ 378 **οἵ ῥα τότ᾽ ἐστρατόωνθ᾽ ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,** Ἀπολλ.Ρ 2,387 **στρατόωντο·** || **κ. ἐπὶ** τόπου **κτ.** μτχ. **στρατωθὲν** κατέχομαι ὑπὸ στρατοπέδου : Αἰσχ.᾽Αγ.133 **οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν.**

**στρατὼν**-ῶνος (ὁ) νεώτ., δημ. **στρατώνας κ. στρατώνα** (ἡ) κτίριον πρὸς διαμονὴν στρατιωτῶν.

**στρατωνίζω** νεώτ. κ. δημ. ἐγκαθιστῶ στρατιώτας **εἰς** στρατῶνα **ἢ** εἰς λοιπὰ οἰκήματα· || τὸ παθ. **στρατωνίζομαι** ἐγκαθίσταμαι, τοποθετοῦμαι εἴς τι κατάλυμα ὡς **στρατιώτης : ὁ λόχος ἐστρατωνίσθη εἰς τὸ σχολεῖον.**

**στρατωνισμός** (ὁ) νεώτ. **ἡ** πρᾶξις τοῦ **στρατωνίζω** βλ.λ. : **στρατωνισμὸς τοῦ συντάγματος·** **2)** τὸ σύνολον τῶν διὰ τὴν ἐνοίκησιν τοῦ στρατοῦ χρησιμοποιουμένων καταλυμάτων.

**στράτωρ**-ωρος (ὁ) (λατ.) μσν. πωλοδάμνης, ἱπποκόμος· Γλωσσ. «πωλοδάμνης, ὁ στράτωρ, **ὁ** τοὺς πώλους δαμάζων» : Ἐπιγρ. **βασιλικοῦ στράτωρος καὶ δρουγγαρίου γεγονότος,** ΚΠορφ.᾽Εκθ. 11 **εἰς βασιλικοὺς κατέταξε στράτωρας.**

**στράφτω** (δημ.) ἀστράφτω βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.2, 1337 **κάθεται σὰ ζγουρσφιστὸς καὶ στράφτει μέσ᾽ στὰ κάλλη,** Πολίτ.᾽Εκλ.Τραγ.94,7 **καὶ τοῦ γυαλιοῦ ἡ πόρτα στράφτει μάλαμα.**

**στραχούρι** (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἀρτεμισία ἢ δρακόντειος.

**στραχύ** Ἡσ. «τραχύ».

**στρέβλα** (ἡ) Ἡσ. γλώσσ. τοῦ βέμβιξ βλ.λ.

**στρέβλευμα** (τὸ) (ὡς ἐκ ρ. στρεβλεύω) διαστροφή, στρέβλωμα, ἀναποδιά : Σύμμ.ΠΔ Πρ.6,12.

**στρέβλη** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὄργανον πρὸς συστροφὴν ἢ περιαγωγήν, στροφεῖον, ὄνος, μάγγανον· ὅθ. τροχαλία χρησιμοποιουμένη εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πλοίων : Αἰσχ.Ἱκ.441 καὶ γεγόμφωται σκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον (Ἡσ. «τὰ ξύλα τῶν νεῶν ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα», πιθ.γρ. -μεναι)· 2) εἰδ. κτ. πληθ. περιεστραμμένα σχοινία εἰς μηχανήν τινα, διὰ τῆς ἐκτυλίξεως τῶν ὁποίων προκαλεῖται ἡ κίνησις: Ἀριστλ.ΖΚ 701b,3· 3) ὕφασμά τι πιθανῶς κατεσκευασμένον διὰ στροφείου :Πλούτ.Ἠθ.950A· 4) ἑλικοειδές τι μέρος διϋλιστῆρος : Φώτ. ἐν λ. σακίζειν τὸν τρυγώδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἠθεῖν οἶνον (πιθανῶς κ. ἐνταῦθα ἔχει τὴν σημ.3)· 5) ὅθ. ὄργανόν τι βασανιστήριον, τὸ μάγγανον δι' οὗ ἐστρεβλοῦντο οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες τῶν καταδίκων : Πολύβ.18,54,7, ΠΔ Ἐκκλ.33,34 οἰκέτῃ κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι, Ἰώσ.ΙΑ 19,1,6, Λουκ.Νεκρ.Δ 14· 6) μτφ. βάσανος, λύπη : Δίφ. 88 λύπας, μερίμνας, ἁρπαγάς, στρέβλας, Διόδ.Σ 13,86, Φιλόδ Ρήτ.2,152 ζημίαι καὶ στρέβλαι.

**στρεβλοκάρδιος**-α-ον μτγν. ὁ στρεβλὴν ἔχων τὴν καρδίαν, ὁ διεστραμμένος : Ἀκύλ.,Σύμμ.,Θεοδοτ. ἐν ΠΔ Παροιμ.11,20.

**στρεβλοκαρδιῶ**-άω μσν. εἶμαι στρεβλοκάρδιος βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ 541E ὁ ἀγνώμων Ἰουδαῖος στρεβλοκαρδιάσει.

**στρεβλοκέρατος**-ον στρεβλόκερως βλ.λ.: Ἡσ. ἐν λ. ῥοικακερεῖς.

**στρεβλόκερως**-ων κ. -κέρατος μσν. ὁ ἔχων στρεβλὰ τὰ κέρατα : Εὐστ.1394,39.

**στρεβλολογία** (ἡ) μσν. τὸ στρεβλῶς ἤτοι σοφιστικῶς ἢ παραλόγως ὁμιλεῖν : Εὐστ.752.

**στρεβλόνους**-οος-ουν-οον μσν. ὁ διεστραμμένος τὸν νοῦν : Ἀκροπ.Γ 98.

**στρεβλόπους**-οδος-ουν μσν. ὁ ἔχων στρεβλοὺς τοὺς πόδας : Τζέτζ.Χιλ.10,623 δείξας τινὰ στρεβλόποδα καὶ παρετὸν ἐκ νόσου.

**στρεβλόρριν**-ινος (ρίς) μσν. ὁ ἔχων στρεβλὴν τὴν ῥῖνα : Τζέτζ.Μεθ' Ὅμ 663.

**στρεβλόρρινος**-ον μσν. ὅ. στρεβλόρριν, στραβομύτης : Μαλάλ.11,130.

**στρεβλός**-ή-όν (στρέφω) κ. μσν. κ. νεώτ. συνεστραμμένος, ἑλικτός, στραβός : Ἀριστφ.Θεσμ.516 πόσθιον .. στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον, Μέν.711 στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον, Νίκ.Ἀλ.442 στρεβλὸς μυκτήρ, Ἀριστλ.Ρητ.1354a,26, - στρεβλὸς κανών, - ῥάβδος στρεβλή· || ὁμ. ἐπὶ τῶν καρκίνων : Βατραχομ.295 λοξοβάται, στρεβλοί· 2) ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς διεστραμμένους, παραβλώψ, ἀλλοίθωρος· Φρύν.ΑΒ 62,23 «στρεβλὸς ὁ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' οὐχὶ στραβός» : Ἱππ.Ἀέρ.14, Ἡσ. ἐν λ. ἰλλός· || ἀλλὰ καὶ στραβός : Φώτ. «στρεβλὸν τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις» : Εὔπ.182· 3) ἐπὶ τῶν ὀφρύων καὶ τοῦ μετώπου, συνωφρυωμένος, ἐρρυτιδωμένος : Λεων.ΑΠ 7,440· 4) μτφ. σκολιός, διεστραμμένος, πανοῦργος, ἀνάποδος : Ἀριστφ.Βάτρ.878 στρεβλοῖσι παλαίσμασι (διὰ πανούργων τεχνασμάτων)· || διεστραμμένος τὸν χαρακτῆρα, κακός, αὐθάδης : ΠΔΨαλμ.17(18),27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις, αὐτ.Σοφ.Σειρ.36(22),25, Αἰσωπ. 66, - στρεβλὸς χαρακτήρ· || νεώτ. κ. ἐπὶ πνευματικῆς ἐκδηλώσεως, ὁ οὐχὶ ὀρθός, ὁ λανθασμένος, παράλογος : στρεβλαὶ ἀντιλήψεις- θεωρίαι-ἰδέαι.

**στρεβλόστομος**-ον μσν. ὁ ἔχων στρεβλὸν στόμα, ὁ διεστραμμένα ὁμιλῶν : Μαλάλ.11,395.

**στρεβλότης**-ητος (ἡ) ἡ διαστροφή, τὸ εἶναί τινα ἤ τι στρεβλόν, συνεστραμμένον: Πλούτ.Μάρ.25 ἡ στρεβλότης τῆς αἰχμῆς, αὐτ.Ἠθ.968B καμπαῖς καὶ στρεβλότησι· 2) μτφ. κ. νεώτ. δυστροπία, διαστροφή, παραλογισμός : Ἀκύλ.,Θεοδοτ.ΠΔΠαροιμ.4,24, - στρεβλότης ἀντιλήψεως - ἰδεῶν.

**στρεβλόχειλος**-ον μσν. ὁ ἔχων στρεβλὰ τὰ χείλη, ὅθ. μτφ. ὁ διαστρέφων τὴν ἀλήθειαν, διαβολεύς, συκοφάντης : Νικ.Χων.16,3,315A συγγραφέας ψεύδους καὶ στρεβλοχείλους.

**στρεβλῶ**-όω, νεώτ. -ώνω, μέλλ. -ώσω, ἀόρ. ἐστρέβλωσα, συστρέφω, περιελίττω, στρέφω κοχλίαν ἢ τροχόν, ἢ περιστρέφων τὴν στρέβλην ἐκτείνω, τεντώνω : Ἡρ.7,36 ταῦτα δὲ ποιήσαντες κατέτεινον ἐκ γῆς στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι τὰ ὅπλα (ἕλκοντες τὰ καλώδια διὰ ξυλίνων ὄνων ἢ κυλίνδρων μετὰ μοχλῶν)· || ὁμ. ἀναφ. πρὸς χορδὰς μουσ. ὀργάνου, ἐκτείνω διὰ περιστροφῆς τῶν κοχλιῶν : Πλάτ.Πολ.531B ἐπὶ τῶν κολλόπων στρεβλοῦν τὰς χορδάς· || ἐπὶ χειρουργοῦ, συστρέφω βιαίως ἐξηρθρωμένον μέλος, ὅπως ἐπαναφέρω αὐτὸ εἰς τὴν θέσιν του : Ἡρ.3,129 οἱ δὲ (ἰητροὶ) στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα κακὸν μέζον ἐργάζοντο· κ. ἐπὶ παλαιστῶν : Φιλόστρ.Εἰκ.2,6, αὐτ.)16· || ὁμ. τὸ μέσ. : Ἀλκίφρ.3,43 ἐς τοὐπίσω τὰς χεῖρας στρεβλοῦσθαι· || τὸ παθ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, διαστρέφομαι, στραβίζω, ἀλλοιθωρίζω, εἶμαι ἀλλοίθωρος : Ἡρόδ. Ἰατρ.ἐν Rh.Mus.58,78 ἐσχηκότες στρεβλουμένους τοὺς ὀφθαλμούς· 2) ἐκτείνω τὸ σῶμα ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦ βασανιστηρίου καὶ διὰ συστροφῆς ἐξαρθρῶ, στρεβλώνω, ὅθ. βασανίζω· τὸ τοιοῦτον ἐγένετο κυρίως εἰς τοὺς δούλους, ὅπως ἐξαναγκάσωσιν αὐτοὺς εἰς μαρτυρίαν : Ἀριστφ.Νεφ.620, αὐτ.Βάτρ.620 μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν, Ἀντιφ.5,32, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,89, Ἀντιφάν.277 στρεβλοῦν .. τοῦτον ὡς κατάσκοπον· || ὁμ. τὸ παθ., ὁ μέσ. μέλλ. στρεβλώσομαι ἐν παθ. σημ. : Ἀριστφ.Λυσ.846 ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενος, αὐτ.Πλ.875, Λυσ.13,54 ἀπέθανε στρεβλωθείς, Ἀνδοκ.1,44,Γαλ.6,312, - ἐστρέβλωσε καὶ ἔδειρε τοὺς δούλους του· 3) κ. νεώτ. μτφ. διαστρέφω, μεταβάλλω, μεταστρέφω : ΚΔ Πετρ.2,3,16 ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, - στρεβλώνει τοὺς λόγους μου· κ. παθ. : ΠΔΒασ.2,22,27,- στρεβλώνονται αἱ θεωρίαι του ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν.

**στρέβλωμα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στρεβλῶ, συστροφή : Ἐρωτ.ἐν λ. σχάσματα· || στρέβλωσις, στραγγούλισμα : Γρηγ.Ναζ.2,215.

**στρέβλωσις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ στρεβλῶ, συστροφή· || εἰδ. βάσανος διὰ στρέβλης, στραγγάλισμα, μαρτύριον, αἰκία : Ἰώσ. ΙΑ 19,1,5, Πλούτ. Ἠθ.1070B· 2) μτφ. ἐν ἠθικῇ ἢ πνευματικῇ ἐκδοχῇ, τὸ ποιεῖν τι στρεβλὸν βλ.λ.4).

**στρεβλωτήριος**-ον Ἡσ. ὁ βασανίζων, βασανιστικός· Ἡσ.ἐν λ. λυγῶδες || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. στρεβλωτήριον ἡ στρέβλη : ΠΔΜακκ.4,8,13.

**στρεβλωτής** (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ἡ στρέβλη, τὸ στρεβλωτήριον βλ.λ.· 2) νεώτ. θηλ. -ώτρια ὁ στρεβλῶν, διαστρέφων ἐν κυριολεκτ. κ. μτφ. σημ.

**στρέ(γ)ω** δημ. στέργω, συγκατατίθεμαι : δὲ στρέει νὰ τὸ δώσῃ .. τὸ χωράφι· 2) ταιριάζω, ἁρμόζω : δὲν στρένε σὲ σένα τέτοια πράγματα· 3) ἐπιτυγχάνω, φέρω τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα : τῆς στρένε οἱ προξενιές, - δὲν ἔστρεξαν τὰ μάγια.

**στρείδι** (τὸ) δημ. ὄστρεον τὸ ἐδώδιμον· || φρ. κολλῶ σὰ στρείδι εἶμαι προσκεκολλημένος στερρῶς εἴς τι ἢ εἴς τινα· || ἐν χρ. κ. μτφ. : ἐκόλλησε σὰ στρείδι στὶς ἰδέες του.

**στρειδολόγος** (ὁ) δημ. ὄργανον ἁλιευτικὸν πρὸς ἄγραν ὀστράκων, ἡ γαγγάμη.

**στρέμμα-ατος** (τὸ) (στρέφω) κ. νεώτ. τὸ συνεστραμμένον, κλῶσμα, κλωστή : ΠΔ'Ιουδ.16,9 **στυππίου στρέμμα**· **2**) πλακοῦς σχήματος συνεστραμμένου, περιφεροῦς, κολλίκιον· πρβλ. στρεπτὸς 2) : Ἡσ.· **3**) στροφή, καμπή : Διον.Π 395· **4**) ἐξηρθρωμένον μέλος : Ἱππ.Κατ'Ιητρ. 23, Δημ.24 **κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρῶν,** Διοσκ.1,85, Γαλ.10,890· **5**) Φώτ.«ἡ τοῦ στρογγύλου ἕλκους οὐλή»· **6**) συνωμοσία, μηχανορραφία : ΠΔ Βασ.4,15,30 **συνέστρεφε στρέμματα**· **7**) νεώτ. εἰδ. μέτρον ἐπιφανείας ἰσοδυναμοῦν πρὸς 1000 τετραγ. μέτρα· ‖ **νέον ἢ βασιλικὸν στρέμμα** τὸ παλαιὸν τουρκικὸν στρέμμα ἰσοδυναμοῦν πρὸς 1270 τετρ. μ.

**στρεμματικός-ή-όν** (στρέμμα 7)) ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ στρέμμα· ‖ **στρεμματικὸς φόρος** (ὁ κατὰ στρέμμα εἰσπραττόμενος φόρος).

**στρέξιμο** (τὸ) (στρέγω) δημ. ἡ συγκατάθεσις· **2**) ἐπίτευξις, ἐπιτυχία προβλέψεως.

**στρέπταιγλος**-α-ον (στρέφω, αἴγλη) ὁ περιδινῶν, περιστρέφων τὴν λάμψιν : Ἀριστφ.Νεφ.335 **στρεπταίγλαν.. ὁρμὰν νεφελῶν** (πεποιημένον κατὰ μίμησιν τοῦ στομφώδους ὕφους τῶν διθυράμβων), Φιλόξ.18.

**στρεπτάριον** (τὸ) μτγν. συνεστραμμένος μοτός, ξαντόν· πρβλ. στρεπτὸς 2) : Παῦλ.Αἰγ.650.

**στρεπτή** (ἡ) νεώτ. ναυτ. δεσμὸς ἐκ διπλῆς δηκτῆς, γυριστή, στριφτὴ θηλιά.

**στρεπτήρ**-ῆρος (ὁ) στροφεὺς βλ.λ., ὄργανον χρησιμεῦον πρὸς στρέψιν ἢ συστροφήν : Ἀγαθ.ΑΠ 5,294,7· **2**) νεώτ. εἰδ. ναυτ. ἀγκύλιον ἁλύσεως μετ' ἄξονος ἐπιτρέπον τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς περιστροφήν, γυριστὸ κλειδί· **3**) νεώτ. εἰδ. κόραξ μετ' ἄξονος, περὶ τὸν ὁποῖον δύναται νὰ περιστρέφεται ἐλευθέρως στρεπτὸς τρόχιλος.

**στρεπτίκιος-α-ον** μτγν. ἐπὶ τοῦ ἄρτου, στρεπτός, περιεστραμμένος, οἷον κολλίκιον : Ἀθήν.3,113D.

**στρεπτικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στροφήν, δθ. τὸ οὐδ. στρεπτικὸν ὡς οὐσ. μέρος τῆς ὑφαντικῆς : Πλάτ.Πολιτ.282D.

**στρεπτίνδα** ἐπίρρ. παιδιά, καθ' ἣν νόμισμα, ὄστρακον ἢ ἄλλο τοιοῦτον ἐτίθετο κατὰ γῆς καὶ ἐπλήττετο, ὅπως ἀναστραφῇ, ἀνάλογος πρὸς τὸ σημερ. τσικάκι : Πολυδ.4,110.

**στρεπτοδιφθερῖτις-ιδος** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μορφὴ διφθερίτιδος καθ' ἣν πλὴν τοῦ εἰδικοῦ βακίλλου ἀπαντᾷ καὶ στρεπτόκοκκος.

**στρεπτόθριξ**-τριχος (ὁ) νεώτ. μικροβιολ. γένος νηματομυκήτων, εἰς οὓς κατατάσσονται οἱ ἀκτινομύκητες ἀνθρώπων καὶ βοῶν.

**στρεπτόκαρπος** νεώτ. βοταν. εἶδος πόας τῶν τροπικῶν.

**στρεπτοκοκκίασις-εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. λοίμωξις ἐκ στρεπτοκόκκου.

**στρεπτόκοκκος** (ἡ) νεώτ. μικροβιολ. γένος βακτηρίων ἀπαντῶν εἰς πολλὰς νόσους.

**στρεπτόλυτον** (τὸ) (λύω) γραμματικὸν σχῆμα, καθ' ὃ αἱ προτάσεις εἶναι διαπεπλεγμέναι : Σχολ. Ἀριστείδ.π.Φώτ.Βιβλ.401Β.

**στρεπτοπέλεια** (ἡ) γένος πτηνῶν τοῦ ἀθροίσμ. τῶν περιστερωδῶν.

**στρεπτόπους**-οδος (ὁ) γένος λειριοειδῶν φυτῶν.

**στρεπτός**-ή-όν ὁ συνεστραμμένος, στριμμένος : Εὐρ.Κύκλ.225 **στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,** Θεόφρ.ΦΙ 3,13,2 **στρεπτὸς φλοιὸς ἐλιττόμενος,** Ὀρφ.Ἀργ.626 **στρεπτοὶ κάλωες,** Ἀντίπ. Σιδ. ἐν ΑΠ 6,160 **κλωστῆρα στρεπτὰς εὔδρομον ἁρπεδόνας,** Ἀντίπ.ἐνΑΠ 6,219,4, Μελέαγρ.ΑΠ 5,203 **στρεπτὰς ῥυτίδας,** Διογ.Οἰν.10 **στρεπταὶ ἐσθῆτες**· ‖ **στρεπτὸς χιτὼν** πεπλεγμένος, πλεκτὸς (κτ. Ἀρίσταρχον εἶδος χιτῶνος θωρακοειδοῦς ἐκ συμπεπλεγμένων σιδηρῶν κρίκων, ὅ. ἁλυσιδωτὸς χιτών) : Ἰλ.Ε 113 **αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος,** αὐτ.Φ 31 **τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν**· ‖ **στρεπτὸν κυμάτιον** ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα, ἐν σχήματι ἑλισσομένου κυματίου : ΠΔ Ἐξ.25,10(11) **καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια στρεπτὰ χρυσᾶ κύκλῳ**· ‖ κ. ὡς οὐσ. **τὰ στρεπτά** : ΠΔ Βασ.3,7,4 **τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων** αἱ γλυφαὶ αἱ περιεστραμμένως ἑλισσόμεναι· ‖ **στρεπτός** (π.Διοδ.Σ 5,45 **στρεπτὸς κύκλος**) περιλαίμιον, περιδέραιον ἐκ συνεστραμμένου μετάλλου ἢ ἐξ ἁλύσεως : Ἡρ.3,20 **καὶ δῶρα φέροντας πορφύρεόν τε εἷμα καὶ χρύσεον στρεπτὸν περιαυχένιον καὶ ψέλια,** αὐτ.9,80, Πλάτ.Πολ. 553C **τιάρας τε καὶ στρεπτοὺς καὶ ἀκινάκας παραζωννύντα,** Ξεν.ΚΠ 1,3,2, Ἰώσ.ΙΑ 11,6,10· ‖ δθ. ὁμ. τὸ οὐδ. **στρεπτόν** : Ἐπιγρ., Μέν.Ἐπιτρ.187, Πλούτ.Ἀρτξ.15· **2**) ὁμ. ὡς οὐσ. ἐπὶ πλακοῦντος, εἶδος πέμματος, συνεστραμμένον κολλίκιον : Δημ. 314 **λαμβάνων.. ἔνθρυπτα καὶ στρεπτοὺς καὶ νεήλατα,** Ἱππόλοχ.π.Ἀθήν.4,130D **στρεπτοὺς λήναια καὶ χύτρους θεωρῶν,** Πολυδ.6,77· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. **στρεπτόν** : Ἰουλ.Ἐπ.180· **3**) **στρεπτὸς μοτὸς ἢ στρεπτὸς τιλτὸς** περιεστραμμένον ξαντόν : Γαλ.14,795, Παῦλ.Αἰγ.6,6· **4**) κεκαμμένος, κυρτός : Εὐρ.Ἡρ.946 **στρεπτὸς σίδηρος** (ἐπὶ τῆς ὀξίνης), Θεόκρ.25,212 **δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ,** Θεαίτ. ἐν ΑΠ 6,27 **στρεπτὰ ἄγκιστρα**· **5**) μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ καμπτόμενος, ὁ τὴν γνώμην αὐτοῦ μεταβάλλων : Ἰλ.Ι 497 **στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ** (καὶ οἱ θεοὶ κάμπτονται), αὐτ.Ο 203 **στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν** (μεταβάλλονται αἱ φρένες)· ‖ **στρεπτὴ γλῶσσα** ἡ λόγου εὐστροφίαν ἔχουσα : Ἰλ.Υ 248 **στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν.**

**στρεπτοφόρος-ον** ὁ φορῶν στρεπτὸν περιδέραιον : Ἡρ.8,113 **ἔθνος Πέρσας αἱρέετο, ἄνδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψελιοφόρους.**

**στρεπτοτριχίασις**-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. στρεπτοτρίχωσις νόσος ἧς αἰτία εἶναι τὸ βακτήριον στρεπτόθριξ βλ.λ.

**στρευγεδών**-όνος (ἡ) θλῖψις, πάθημα, στενοχωρία : Νίκ.Ἀλεξ.313 **στρευγεδόνι προδέδουπε δαμαζόμενος καμάτοισι.**

**στρεύγω** Ἡσ. «στραγγίζω, ἐξαντλῶ»· **2**) μτφ. στενοχωρῶ, λυπῶ· **3**) μ. τὸ παθ. διὰ πιέσεως ἐκβάλλομαι κατὰ σταγόνας, στραγγίζομαι· πρβλ. στράγγω, στραγγεύω· **4**) ὁμ. κ. μτφ. ἐξαντλοῦμαι, ἐξασθενίζω, στραγγίζω, μαραίνομαι, κατατήκομαι : Ἰλ.Ο 512 **βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι, ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,** Ὀδ.Μ 351 **βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ,** Ἀπολλ.Ρ 4,1058, αὐτ.4,384, Τίμ.Περα.93 **ἄσθματι στρεύγεσθαι,** Καλλ.Δημ.68· ‖ κ. ἀπολ. θλίβομαι, πάσχω, ἀνάγκαις συνέχομαι, ταλαιπωροῦμαι : Νίκ.Ἀλεξ.291.

**στρέφανον** (τὸ) Ἡσ. «ἀξίνη καὶ πέλεκυς».

**στρεφεδινῶ**-έω περιστρέφω, περιδινῶ· κ. παθ. περιστρέφομαι : Ἰλ.Π 792 **στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε**· **2**) ἀμτβ. ἐν τῷ ἐνεργ. περιδινῶ, στριφογυρίζω, κλώθω : Κόϊντ.Σμ.13,7.

**στρεφοδικοπανουργία** (ἡ) λεξ. στρεφοδικία· Σουίδ. «συντέθειται ἡ λέξις παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν. Ἀριστφ. Ὄρνισι· πικρὸν τάχ' ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν».

**στρεφοδινῶ**-έω ὅ. στρεφεδινῶ βλ.λ.

**στρεφοποδία** (ἡ) νεώτ. δυσμορφία τοῦ ἄκρου ποδός· πρβλ. ῥαιβοποδία.

**στρέφος** (τὸ) Ἡσ. «στρέμμα, δέρμα, **βύρσα Δωριεῖς**» πρβλ. **στέρφος**, στρέψωσις.

**στρέφω** κ. μον., νεώτ. κ. δημ., δωρ. στράφω, αἰολ. στροφῶ [ἀνάγν.στρόφω], ἐπ.προστ. στρέφασκον, μέλλ. στρέψω, ἀόρ. ἔστρεψα, ἐπ. στρέψα, παρακ. ἔστροφα κ. ἔστραφα, μέσ. στρέφομαι, μέλλ. στρέψομαι, ἀόρ. ἐστρεψάμην, παθ. παρακ. ἐν μέσ. σημ. ἔστραμμαι, παθ. μέλλ. στραφήσομαι, μέσ. μέλλ. μὲ σημ. παθ. στρέψομαι, παθ.ἀόρ. α' ἐστρέφθην, δωρ. ἐστράφθην [ἀλλ' ἀπαρφ. στραφθῆναι], παθ. ἀόρ. β' ἐστράφην, παρακ. ἔστραμμαι κ. ἔστρεμμαι, μετακινῶ τι ἐπί τόπου πρός τινα διεύθυνσιν, μεταβάλλω τὴν στάσιν ἢ διεύθυνσίν τινος : Ἰλ.Θ 168 Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, ἵππους τε στρέψας, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, Ὀδ.Ο 205 στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης, αὐτ.Δ 520 ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, Πίνδ.ἀπ.40, Σοφ.Αἶ.575 ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος . . σάκος, Ἀναξανδρ.4,5 τὸν οἴακα στρέφειν, Μέν.482,4· ‖ τὸ παθ. κ. μέσ. στρέφομαι συστρέφομαι, περιστρέφομαι, κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ : Ἰλ.Ε 40 πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν, αὐτ.Μ 42, αὐτ.Ω 5, Ὀδ.Ι 435 αὐτὰρ χερσὶν ἄωτου θεσπεσίοιο νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ, Ἀριστφ.Νεφ.36 τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;, Ἄμφις 20,4· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀσθενῶν : Γαλ.7,664· ‖ ὁμ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. : Ἰλ.Σ 544 οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης [ἔνθα ὅμως δύναται νὰ νοηθῇ καὶ τὸ ζεῦγος], Ὀδ.Κ 528, Ξεν.Ἱππ.7,18 [ἔν·α δυνάμεθα νὰ νοήσωμεν ἵππους], - ἔστρεψε νὰ ἰδῇ· ‖ τὸ ἐνεργ. ἀναφ. πρὸς πρόσωπα : Αἰσχ.Πρ.708 ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν, Εὐρ.Φοίν.457 πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε, αὐτ.Ἑκ.344,αὐτ. Μήδ.1152, Ἀριστφ.Θεσμ.902 στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας, Ἐρωτόκρ.2,435 ὅλοι τὰ μάτια στρέψου, στρέφω τὰ νῶτα· **2)** διατάσσω τινὰ νὰ κάμῃ στροφήν : Ξεν.Λακ.11,9· **3)** ὁμ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. κάμνω κλίσιν, στροφήν, μεταβολήν : Ξεν.Ἀν.4,3,26 Ξενοφῶν δὲ στρέψας πρὸς τοὺς Καρδούχους ἀντία τὰ ὅπλα ἔθετο, αὐτ.Ἀγησ.2,3· **4)** τὸ παθ. κινοῦμαι, στρέφομαι πρός τι ἢ ἀπό τινος : Ἰλ.Ζ 516 ἔμελλε στρέψεσθ' ἐκ χώρης, Ὀδ.Π 352, Ξεν.ΚΠ 3,3,63 στραφέντες ἔφευγον· ‖ φρ. ποῖ στρέφει ; ποῦ φεύγεις ; : Ἀριστφ.Θεσμ.230, αὐτ.610· ‖ στρέφεσθαι μετόπισθεν ἐπιστρέφειν ὀπίσω : Ἰλ.Ο 645· ‖ ὁθ. κ. ἄνευ ἐπιρρ. ἐπιστρέφω : Σοφ. ΟΚ 1648 στραφέντες ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα, αὐτ.Ἀντ.315· ‖ νεώτ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ἐπιστρέφω: Ἐρωτόκ.2,1565 ὡσὰ γεράκια στρέψασι νὰ ξανατρέξουν πάλι, Σαλωμ.Λὸρδ Μπάϊρ.27,4 σ' ἐαὲ κίνησαν μὲ ἄχτι | ὅμως ἔστρεψαν εὐθύς· **5)** τὸ ἐνεργ. ἐπιστρέφω τι, δίδω ὀπίσω : ΚΔΜατθ.27,3 μεταμεληθεὶς ἔστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια [δ. γρ. ἀπέστρεψε]· **6)** τὸ μέσ. περιφέρω μετ' ἐμαυτοῦ, λαμβάνω ὀπίσω : Σοφ.ΟΚ 1416 στρέψαι στράτευμα ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε· **7)** τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ἀποσύρομαι· πρβλ. δημ. στρίβε το : Ἡρωδιαν.1,8 στρέψον τι, δούλη· ‖ φρ. στρέψας δεῦρο ἐπὶ κωμ.χοροῦ: Πλάτ.Κωμ.92· **8)** κατευθύνω ἀπό τινος καταστάσεως εἰς ἑτέραν : Εὐρ.Ἰκ.413 πόλιν πρὸς ἴδιον κέρδος στρέφειν, - ἔστρεψε τὴν προσοχήν του πρὸς ἄλλας μελέτας - ἐπιχειρήσεις· ‖ ὁμ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. στρέφομαι, κατευθύνομαι : Σοφ.Ἰχν.224 ποῖ στροφαὶ . . μανιῶν στρέφουσι· **9)** στρέφειν ἄνω καὶ κάτω κινῶ ἄνω κάτω, ἀνακατώνω : Αἰσχ.Εὐμ.651 τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφειν τίθησιν, Πλάτ. Γοργ.511Α στρέφειν λόγους ἄνω καὶ κάτω, Δημ.544 ἄνω κάτω τοὺς νόμους στρέφειν· ‖ ὁμ. κάτω στρέφειν : Σοφ.Ἀντ.717 ὑπτίους κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται, Εὐρ.Μήδ.411 ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται· ‖ κ. ἄνευ τοῦ ἄνω ἢ κάτω, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω· αὐτ.ΙΤ 1166 αὐτόματον ἥ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;, αὐτ.ἀπ.536· ‖ γῆν στρέφειν ἀνοίγειν, ἀνασκάπτειν τὴν γῆν διὰ τῆς σκαπάνης ἢ τοῦ ἀρότρου : Ξεν.Οἰκ.16,15 τὸν δὲ γῆν στρέφειν ὡς ἡ ὠμὴ αὐτῆς ὀπτᾶται· **10)** εἰδ. ἐπὶ παλαιστῶν ὡς τεχνικὸς ὅρος, ἀνατρέπω τὸν ἀντίπαλον : Πολυδ.3,155· ‖ ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. μτφ.: Πίνδ.Ν 4,93 οἷον αἰνέων Μελησίαν ἔριδα στρέφοι· **11)** ὁμ. κ. μέσ. ἐπὶ παλαιστῶν, περιστρέφομαι, στρέφομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἵνα ἐξαπατήσω καὶ καταβάλω τὸν ἀντίπαλον· ὁθ. μέσ. μτφ. σοφιστεύομαι μηχανῶμαι : Ἀριστφ.Ἀχ.385 τί ταῦτα στρέφει;, Πλάτ.Φαῖδρ.236Ε τί δῆτα στρέφει ; κ. μτ. συστ. αἰτ. : Πλάτ.Τίμ.43D πάσας στροφὰς στρέφεσθαι [μετέρχομαι πᾶν μέσον], αὐτ.Πολ. 405C ἱκανὸς πάσας μὲν στροφὰς στρέφεσθαι· **12)** τροποποιῶ, μετατρέπω : Πλάτ.Κρατ.414C στρέφειν πανταχῇ τὰ γράμματα· κ. μτ. ἀπαρφ. μετατρέπω τι οὕτως ὥστε νὰ . . : Εὐρ.Μήδ.416 εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν στρέψουσι φᾶμαι· **13)** μτγν. μεταβάλλω πρᾶγμά τι εἰς ἄλλο : ΠΔΨαλμ.113(114),8 τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων· κ.παθ.: αὐτ.Ἔξ.4,27 τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρί σου· **14)** τὸ μέσ. κ. παθ. μεταβάλλομαι, μεταστρέφομαι, μετατρέπομαι : Σοφ.Τρ.1134 κἂν σοῦ στραφείη θυμός· ‖ μτ. γενικ. τῆς αἰτίας : Σοφ.Αἶ.1117 τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην, ΠΔ Βασ.1,10,6 στραφείσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον· ‖ ἐπὶ λόγων τὰ στρεφόμενα οἱ δεκτικοὶ μεταβολῆς λόγοι, οἱ ἔχοντες διπλοῦν τὸ νόημα, τὴν σημασ. : Διον.Ἀλ.Ρητ.8,15 στρεφόμενα λέγων· **15)** κ. νεώτ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. μεταβάλλομαι : ΚΔ Πράξ.7,42 ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τῶν ἀγγέλων, Ἐρωτόκρ.5,504 στρέψου μηδ' ἀλλάσσου· **16)** στρέφω μακρὰν τῆς πρεπούσης φορᾶς, μεταστρέφω, ἀπαλλοτριῶ, ἀποξενώνω, ὁθ. ἰδιοποιοῦμαι ξένα χρήματα : Λυσ.32,20 ὥστε οὐκ ἔχων ὅποι στρέψοιε τὰ χρήματα [ἀναγν. τρέψοιε]· **17)** συστρέφω, ἐξαρθρῶ : Ἐπίχ.Ἐγχ.29,2 στρέφειν σφυρόν, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,15,4· κ. παθ. : Ἡρ. 3,129 ἐν ἄγρᾳ θηρῶν ἀποθρώσκοντα ἀπ' ἵππου στραφῆναι τὸν πόδα, Πλάτ.Νόμ.789Ε· **18)** μτφ. ἐπὶ πόνου, στρεβλώσεως κττ., βασανίζω, συστρέφω : Ἀντιφάν.177 κακὸν στρέφει με περὶ τὴν γαστέρα, Ἀριστφ.Πλ.1131 ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν, αὐτ.ἀπ.412, Αἰλ.ΖΙ 2,44 κλονοῦνται καὶ στρέφονται τὴν γαστέρα, Γαλ.19,141· ‖ ἀμτβ. ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέλους : Ἱππ.Ἐντ. Παθ.6 βρέμει ἡ κοιλίη καὶ στρέφει καὶ βορβυρίζει· ‖ μτφ. κ. ἐπὶ ψυχικῶν πόνων, βασάνων : Πλάτ.Πολ.330Ε οἱ μῦθοι στρέφουσι τὴν ψυχήν· **19)** εἰδ. ἐπὶ τῆς μουσ., διαστρεβλώνω, διαφθείρω, κάμνω λάθος : Φερεκρ.145,15 κάμπτων καὶ στρέφων· **20)** κάμνω τι νὰ περιστραφῇ περὶ τὸν ἄξονά του, περιστρέφω : Ἡρ.5,12 καὶ ἐπέλκουσα ἐκ τοῦ βραχίονος τὸν ἵππον καὶ στρέφουσα τὸν ἄτρακτον, Σαννν.4 κεραμικὴν γαῖαν στρέφειν [διὰ τοῦ κεραμεικοῦ τροχοῦ], Πλάτ.Πολιτ.269Ε τὸν κόσμον μήτε αὐτὸν στρέφειν ἑαυτόν, μήτε . . ὑπὸ θεοῦ στρέφεσθαι διττὰς περιαγωγάς, αὐτ.Ἐπιν.977Β,- στρέφω τροχόν, - στρέφω ἄτρακτον· **21)** ὁθ. περιστρέφω, συστρέφω, στρίφτω, πλέκω διὰ περιστροφῆς : Ξεν.Ἀν.4,7,15 σπάρτα ἐστραμμένα, Ὑμν.Ἑρμ.411 ἐμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι· ‖ ὁθ. κλώθω, νήθω : Λουκ.Ζ'Ἐλεγχ.7 ἀΐδιος δουλεία γίγνεται ὑπὸ μακρῷ λίνῳ στρεφομένη, αὐτ.Δραπ.12 κρόκην στρέφειν, Ἐπιγρ. ἔστρεψαν Μοιρῶν μία νήματα· ‖ κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.235Ε μεγάλας στρέφειν περιό-

δους· **22**) μτφ. ἀναστρέφω τι κατά νοῦν, διανοοῦμαι, σκέπτομαι, κλώθω ατὸ μυαλό μου : Εὐρ. Ἑκ.750 **τί στρέφω τάδε;**, Δημ.552 **τὸ πρᾶγμα πανταχῇ στρέφων ἀγαγεῖν εἴς τινα**, Λουκ.Ἀλεξ.8 **στρέφειν πρὸς ἀλλήλους**, Αἰλ.ΖΙ 10,48 **βουλὴν ἐν ἑαυτῷ στρέφειν**· **23**) τὸ παθ. ἐπὶ τῶν οὐρ. σωμάτων, περιστρέφομαι ἐν κύκλῳ : Ὀδ.Ε 274 **ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει**, Πλάτ. Τίμ.40Β· ‖ ὁμ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. : Σοφ.ἀπ.738 **τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου**, Εὐρ.Ἴων 1154 **ὕπερθε δὲ Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ**· **24**) ἐμπροθ. περιστρέφομαι περί τι, ὅθ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημένα, εἶμαι ἀπησχολημένος πάντοτε ἔν τινι : Πλάτ.Θεαίτ.194Β **ἐν τούτοις στρέφεται καὶ ἑλίττεται ἡ δόξα**, Ἀριστλ.Μεταφ. 1004b,22 **περὶ τὸ αὐτὸ γένος στρέφεται ἡ σοφιστική**, Φιλόδ.Ρητ.2,124· **25**) τὸ μέσ. κ. παθ. γεν. περιφέρομαι, ἀναστρέφομαι : Σολ.37,6 **ἐν κυσὶν.. ἐστράφην λύκος**, Σοφ.Ἠλ.516 **ἀνειμένη στρέφει**, Φιλόδ.Ρητ.2,134 **στρέφεσθαι περὶ τὰ δικαστήρια**· **26**) ὁμ. ἐπὶ πραγμ., εἶμαι πρόχειρος, ὅθ. ἐπιπολάζω, εἶμαι ἄφθονος : Σοφ.4,23 **ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τόπων, κεῖμαι, εὑρίσκομαι : Πολύβ.2,15,8 **τόπος ἐπὶ .. ἄρκτους ἐστραμμένος**.

**στρέφωσις** Ἡσ. «κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη» (πρβλ. στρέφος).

**στρεφαῖος** στροφαῖος βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ.123 (πιθ. κύρ. ὄν.).

**στρέφασκον** παρατ. θαμιστ. τοῦ στρέφω βλ.λ.

**στρεφαυχενία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. στροφὴ τῆς κεφαλῆς ἀκουσία μετὰ κλονικῶν σπασμῶν.

**στρεφαύχην**-ενος (ὁ,ἡ) ὁ στρέφων τὸν αὐχένα, ὅθ. κώθων στρεφαύχην δοχεῖον ἔχον περιεστραμμένον αὐχένα : Θεόπομπ.Κωμ.54.

**στρεφηλάκατος-ον** πάπ., ἐπίθ. τῶν **δαιμόνων**, ο περιστρέφων ἠλακάτην.

**στρεφιανθῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. φυτὰ δικοτυλήδονα συμπέταλα.

**στρεφίκερως**-ωτος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ζῳολ. ὄνομ. ἀφρικανικῆς ἀντιλόπης μετὰ συνεστραμμένων κεράτων : Πλίν.ΖΙ 11,124· **2**) νεώτ. ζῳολ. στρεφίκερα (τὰ) κατηγορία ἐντόμων κολεοπτέρων.

**στρεφίμαλλος**-ον ὁ ἔχων συνεστραμμένα ἢ περιπεπλεγμένα ἔρια κ. μτφ. ἐν κωμ. χρ. ἐπὶ τοῦ Εὐριπίδου ἀναφ. πρὸς τὰς περιπλόκους αὐτοῦ φράσεις : Ἀριστφ.ἀπ.638, Ἡσ., Φώτ., Σουΐδ. (διορθ. Δινδ. στρεφίμελος, ὡς ὁ σχολ. Ἀριστφ.Νεφ.787).

**στρεφίμελος-ον** ὁ διαστρέφων τὴν μελῳδίαν : Ἀριστφ.ἀπ.638· πρβλ. στρεφίμαλλος.

**στρέφιμο(ν)** (ἡ) (στρέφω) μσν. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ἐπιστροφή, ἐπάνοδος, γυρισμός : Δουκάγγ.· **2) κ.** δημ. ἐπὶ πραγμ. **κ.** ἰδ. χρημάτων, ἀπόδοσις : αὐτ.

**στρέφις-εως** (ἡ) **κ.** νεώτ. στροφή, περιστροφή : Ἀριστλ.ΖΜ 696b,28· **2**) νεώτ.εἰδ.μηχ.εἶδος μηχανικῆς ἐξαρτήσεως πρισματικοῦ σώματος, προκαλουμένης, ὅταν ἐνεργῇ ἐπὶ τοῦ σώματος ζεῦγος δυνάμενον ἐν ἐπιπέδῳ καθέτῳ ἐπὶ τὸν ἄξονα τοῦ σώματος, ἐνῷ τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἐλεύθερον νὰ περιστραφῇ ὁλόκληρον, ὡς μηχανικὸν στερεόν, λόγῳ πακτώσεως εἴς τι σημεῖον αὐτοῦ : **γωνία-ἀντοχὴ στρέφεως**· **3**) μτφ. ἀπάτη· Ἡσ.

**στρεφοδίκης** (ὁ) νεώτ., δημ. στρεφόδικος βλ.λ.

**στρεφοδικία** (ἡ) νεώτ. κ. δημ. χρῆσις κακοπίστων ἢ σοφιστικῶν ἐπιχειρημάτων ἔν τινι δίκῃ· **2) κτ. ἐπέκτ. σόφισμα, σοφιστικὸν ἐπιχείρημα.**

**στρεφοδικοπανουργία** (ἡ) πανουργία ἐν τῇ διαστροφῇ δίκης : Ἀριστφ.Ὄρν.1408 **πικρὰν τάχ' ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν.**

**στρεφόδικος-ον** νεώτ. κ. δημ. ὁ χρησιμοποιῶν στρεφοδικίας, σοφιστικὰ ἐπιχειρήματα : **στρεφόδικος ἀντίπαλος - δικηγόρος.**

**στρεφοδικῶ-έω** διὰ σοφιστικῶν ἐπιχειρημάτων προσπαθῶ νὰ μεταβάλω τὸ δίκαιον, τὸ ὀρθόν : Ἀριστφ.Νεφ.434 **ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεφοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.**

**στριγγ(ι)ός** (ὁ) δημ., θηλ. **στριγγιά, ἐπὶ** φωνῆς **ἢ** ἤχου, ὀξύς, διαπεραστικός.

**στρῆνα** (ἡ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. τὸ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους διδόμενον δῶρον, ἐπινομίς, στροῦνα : Ἀθήν.3,97D **ἢ οὐ σὺ εἶ ὁ καὶ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμένην στρῆναν κατά τινα πατρίαν παράδοσιν λεγομένην καὶ διδομένην τοῖς φίλοις ἐπινομίδα καλῶν**, Ἰω.Λυδ.Μήν.4,4.

**στρηνής**-οῦς-ές κ. νεώτ. ἐπὶ ἤχων, ἰσχυρός, δυνατός, ὀξὺς καὶ δυσάρεστος, στριγγός, ὅθ. τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. **στρηνὲς** ὀξέως καὶ δυσαρέστως : Ἀπολλ.Ρ 2,323 (ὕδωρ) **στρηνὲς περὶ στυφελῇ βρέμει ἀκτῇ**, Ἀντιφ.ΑΠ 7,287 **στρηνὲς φωνεῦσα** (θάλασσα), Κριν.ΑΠ 6,350 **σάλπιγξ στρηνὲς φθεγξαμένη**· πρβλ. στρηνός.

**στρηνιῶ-άω**, μέλλ. -άσω, ἀσωτεύω, ἀκολασταίνω, τρυφῶ : Ἀντιφάν.82, Σώφιλ.132, ΚΔ Ἀποκ.18,7 **ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος**, αὐτ.18,9, Πάπ.· **2**) ὑπερηφανεύομαι, ἀλαζονεύομαι, κομπάζω· Ἡσ. «στρηνιῶντες· πεπλεγμένοι· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν καὶ βαρέως φέρειν» : Λυκόφρ.ἀπ.1,2, Φρύν.357.

**στρῆνος** (ὁ) **κ. στρῆνος** (τὸ) ὑπερηφάνεια, ἀλαζονεία, ὕβρις : ΠΔ Βασ.4,19· **2**) ἀκολασία : ΚΔ Ἀποκ.18,3 **καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν**, Παλλ. ΑΠ 7,686· **3**) μτ. γενικ. θερμὴ ἐπιθυμία, πόθος : Λυκόφρ.438 **στρῆνας μόρου.**

**στρηνός**-ή-όν στρηνής βλ.λ. : Νικόστρ.Κωμ.42

**στρηνόφωνος**-ον ὁ ἔχων ὀξεῖαν, τραχεῖαν καὶ διαπεραστικήν, στριγγὴν φωνήν : Καλλ.Κωμ.30.

**στρηνύεται** Ἡσ. «στρηνιᾷ».

**στρηνύζω** (στρηνής) ἠχῶ ὡς σάλπιγξ, **φωνάζω** τραχέως καὶ ἠχηρῶς, ἐπὶ τῶν **ἐλεφάντων : Ἰούβ.** 37 (διόρθ. ἀντὶ στρυνύζω).

**στρῆξις** (ἡ) πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ στήριξις : **Ἀλέξ.** Τραλλ.Ἑλμ.26,9.

**στρηφογυρίζω** δημ. ἐσφ.γρ. **ἀντὶ** στριφογυρίζω.

**στρηφτός** ἐσφ.γρ. ἀντὶ στριφτός βλ.λ.

**στρηφώνω** ἐσφ.γρ. ἀντὶ στριφώνω βλ.λ.

**στρήφιμο** (τὸ) ἐσφ.γρ. ἀντὶ στρίφιμο βλ.λ.

**στριβιλίκιγξ** κωμ. λέξις, ἐλάχιστον : **Ἀριστφ.** Ἀχ.1035 **οὐ δ' ἂν στριβιλικίγξ** (οὐδ' **ἐλάχιστον** μέρος, οὐδὲ γρῦ· ὁ Σχόλ. παράγει ἐκ τοῦ στρίβος, ἀσθενής, λεπτὴ φωνή, καὶ λίκιγξ **«ἡ ἐλαχίστη** βοὴ ὀρνέου»).

**στρίβος** (ὁ) φωνὴ ἀδύνατος καὶ ὀξεῖα· Σχόλ. Ἀριστφ.Ἀχ.1035 «ἡ λεπτὴ καὶ ὀξεῖα βοή» **ἐν** διαστολῇ ἀπὸ τῆς πιππιστικῆς φωνῆς τῶν πτηνῶν).

**στρίβω** δημ. κ. **στρίφτω**, ἀόρ. **ἔστριψα**, παθ. ἀόρ. **ἐστρίφτηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **στριμμένος**, συστρέφω, περιστρέφω : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.11,31 **κι ἐκεῖνος τ' ἀποκρίθηκε καὶ στρίφτει τὸ μουστάκι**, **- στρίβω τ' ἀδράχτι, - στρίβω τὸ νῆμα**· ‖ ὁμ. ἀμτβ. συστρέφομαι : **ἔστριψε τὸ νῆμα καὶ ξεστριμμοὺς δὲν ἔχει**· ‖ **φρ. τοῦ 'στριψε ἡ βίδα** ἢ καὶ ἁπλῶς **τοῦ 'στριψε** παρεφρόνησε· ‖ **φρ.** μτφ. **στρίβω τὰ λόγια μου ἢ τὸ λόγο μου** ἀναιρῶ ὅσα προηγουμένως εἶπον ἢ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν· ‖ **στρίβω τὰ μοῦτρα** κάμνω κίνημα δυσφορίας, ἀποδοκιμασίας, ἀπαρεσκείας· **2**) τὸ ἐνεργ. **ἀμτβ.** δυστροπῶ, δυσφορῶ ἐκ σωματικῶν ἢ ψυχικῶν παθῶν, πεισματος : *στρίβει ἀπ' τὸ κακό του*· ‖ ἡ μτχ. **τοῦ** παρακ. **στριμμένος** ἐπὶ ἀνθρώπων, δύστροπος, διεστραμμένος, κακεντρεχής : **στριμμένη γυναίκα, - στριμμένο μοῦτρο**· κ. μτφ. φρ. **στριμμένο ἄντερο** κακεντρεχής, δύστρο-

πος· 2) ἀμτβ. κάμνω στροφήν, μεταβάλλω μέτωπον, κατεύθυνσιν : **ὁ δρόμος στρίβει δεξιά, - ἐπήγαινε κατ' εὐθεῖαν κι ἔπειτα ἔστριφε στὴ γωνία·** ‖ φρ. **τὸ στρίβω** ἢ ἁπλῶς **στρίβω** φεύγω δρομαίως ἢ κρυφίως· ‖ κτ. προστ. **στρίβε** ἢ **στρίβε το** μετά τινος περιφρονήσεως, φύγε.

**στριγγίζω** μσν. κ. δημ. ἐκβάλλω φωνὴν στριγγὴν βλ.λ., ἅ. στριγγλίζω : Πρόδρ.1,189 **κι ἀπὸ ψυχῆς νὰ στρίγγιζα περιπατῶν τὰς ρύμνας,** αὐτ.200.

**στρίγγλα** (ἡ) δημ. στρίγλα βλ.λ.

**στριγγλιά** (ἡ) δημ. κακία στρίγγλας, δθ. μοχθηρία, δυστροπία· ‖ εἰδ. φιλαργυρία : **ἀπὸ τὴ στριγγλιά του οὔτε νερὸ δὲ δίνει τοῦ γείτονα·** 2) ὀξεῖα καὶ διαπεραστικὴ φωνή : **ἔβγαλε κάτι στριγγλιὲς ποὺ μᾶς ξεκούφανε·** πρβλ. στρίξ.

**στριγγλίζω** δημ. κ. **στριγλίζω** φέρομαι σὰ στρίγγλα, εἶμαι δύστροπος, μοχθηρός· 2) κραυγάζω μὲ διαπεραστικὴν καὶ ὀξεῖαν φωνήν.

**στρίγγλος** (ὁ) δημ ἀρσ. τοῦ στρίγγλα, ἄνθρωπος δύστροπος, κακός.

**στριγγλόχορτο** (τὸ) δημ. κ. **τριγγλοχόρταρο** τὸ φυτὸν χηνοπόδιον τὸ τοιχόβιον.

**στρίγλα** (ἡ) μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **στρίγγλα** κατὰ λαϊκὴν πρόληψιν δαιμόνιον κακοποιὸν ὑπὸ μορφὴν ἰσχνῆς δυσμόρφου γραίας· 2) κακοῦργος μάγισσα, φαρμακεύτρια : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 49,9 **κι ἡ στρίγγλα ἡ μισερὴ γριά·** 3) γυνὴ δύστροπος, φίλερις : κτ. μτφρ. τίτλ. ἔργου τοῦ Σαίξπηρ **ἡ στρίγγλα ποὺ ἔγινε ἀρνάκι·** 4) γυνὴ λίαν ἰσχνὴ καὶ δύσμορφος· πρβλ. στρικτός.

**στρίγλος** (ὁ) λεξ. κ. μσν. κ. δημ. ἅ. **στρίγγλος** βλ.λ. 3) Ἡσ. «νυκτικόραξ».

**στριγχός** Ἡσ. «θριγκός».

**στρικτόριον** (τὸ) Ἡσ. «θριγκός».

**στρικτός**-ή-όν γλωσσ. ἰσχνός (λατ. strigosus)· 2) τὸ **στρικτὸν** ὡς οὐσ. εἶδος ὑποδήματος στενοῦ παρὰ Ρωμαίοις· Σουΐδ. «οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον καὶ ἀπλατὲς ἐπὶ παντὸς εἴδους, κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος» : Σχόλ. Λουκ.Ρητ.Διδ.15.

**στριμμένος**-η-ο δημ. μτχ. παρακ. τοῦ στρίβω.

**στρίξ** (ἡ), γενικ. **στριγός**, αἰτ. **στρίγα**, ἡ γλαῦξ, καλουμένη οὕτω ἐκ τῆς ὀξείας αὐτῆς φωνῆς : Θεόγνωστ.Καν.41,132· ‖ μυθολ. δύσμορφον καὶ πτερωτὸν ὄν, ἀπομυζῶν τὸ αἷμα τῶν βρεφῶν.

**στρίποδο** (τὸ) δημ. τρίπουν φορητὸν ἰκρίωμα ἔχον συνήθως ἀκίνητα τὰ δύο πρόσθια σκέλη καὶ κινητὸν τὸ ἐν συναρμογῇ τρίτον ὀπίσθιον σκέλος, ἐν χρ. πρὸς τοποθέτησιν ἐπ' αὐτοῦ πίνακος ἢ εἰκόνος· ‖ εἰδ. φορητὸς ἐλαφρὸς τρίπους, ἔχων καὶ τὰ τρία σκέλη μετακινούμενα, ἐν χρ. ἰδ. ὑπὸ τῶν ζωγράφων κ. τῶν φωτογράφων· 2) ἰδ. κτ. πληθ. τὰ δύο ξύλινα ἢ σιδηρᾶ τετράποδα στηρίγματα, ἐφ' ὧν ἐγκαρσίως τίθενται σανίδες, κατασκευαζομένης οὕτω προχείρου κλίνης· συνεκδ. κ. ἡ οὕτω κατασκευαζομένη κλίνη : **κοιμᾶται σὲ στρίποδα.**

**στριτσίδα** (ἡ) δημ. τὸ πτηνὸν καλαμόφιλος, ἅ. τιτιρλί.

**στρίφνος** (ὁ) σὰρξ τραχεῖα ἰνώδης καὶ σκληροὺς τένοντας ἔχουσα : ΠΔ Ἰὼβ 20,18 **στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος·** ‖ Σουΐδ. «τὸ νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἄβρωτος».

**στριφνός**-ή-όν σταθερός, τραχύς, στερεός, σφιγκτός, στιβρός, **στιβαρὸς** βλ.λλ : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.15 (κῶδ. στρυφν-), αὐτ.Γυν.2,11 **γυναῖκες στριφνότεραι** (κῶδ. στρυφνότεραι), αὐτ.Γυν.Φυσ.1 (δ.ἀνάγν. στριφν-, στρυφν-), αὐτ.Ἱερ.Νούσ.10 **ὁ ἐγκέφαλος συνέστηκε καὶ ἔστι στριφνὸς** (δ.ἀνάγν. στιφρός), αὐτ.Σαρκ.3 **ὀστέα στριφνότατα,** Μέν.Ἐπιτρ.168 **ἀλεκτρυὼν μάλα στριφνή,** Πλούτ.Ἠθ.642Ε **δέρμα στριφνόν,** Ὀππ.Κυν.1,411 **οὐρὴ στριφνή τ' ἐκτάδιός τε** (δ.ἀνάγν. στρυφνή)· 2) μτγν. ἀντὶ τοῦ ἀττικοῦ στιφρός : Μοῖρ.342P, Γλωσσ., Πάπ. 3) γλωσσ. δριμὺς τὴν γεῦσιν· 4) ὁμ. γλωσσ. μτφ. δριμὺς τοὺς τρόπους, δύστροπος, στριφνὸς βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἀχ.180 **στριφνοὶ γέροντες** (κῶδ. στέριφνοί)· πρβλ. στριφνός.

**στριφνότης**-ητος (ἡ) κ. νεώτ. μτφ. ἐπὶ τοῦ λόγου, ὕφος συνεπτυγμένον τὴν ἔκφρασιν καὶ δυσνόητον, πρβλ. στρυφνότης : Διον.Ἁλ.Δημ.34.

**στριφογυρίζω** δημ. μτβ., ἰδιωμ. προφ. **στρουφο-** περιστρέφω τι· 2) ὡς ἀμτβ. γυρίζω, στρέφομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀνησύχως, ἐν τῷ ἰδίῳ περιωρισμένῳ τόπῳ· κ. μέσ. κ. παθ. : Ἐρωτόκρ.2,1240 **ἐστρουφογυρίζονταν στό 'να κι εἰς τ' ἄλλο πλάϊ,** Σολωμ.Σκιὰ Ὁμήρου 14 **εἰς τὸ πολύαστρον τοῦ αἰθέρος τὰ μάτια ἐστριφογύριζε σβησμένα.**

**στριφογυρνῶ**-άω δημ. στριφογυρίζω **βλ.λ.** : Ἐφταλ.Ὀδ.Β 151.

**στριφοκέρι** (τὸ) δημ. στριφόκερος βλ.λ.

**στριφόκερος** (ὁ) δημ. κ. **στριφοκέρι** (τὸ) **εἶδος** προβάτου μὲ ὄρθια καὶ σπειροειδῆ κέρατα.

**στρίφος**-η-ον ἐπίθ. ἀμφ. σημ. ἐπὶ τῶν ἀστραγάλων, πιθ. ἡ ὄψις τοῦ ἀστραγάλου ἡ ἀπώλειαν τοῦ ρίψαντος ἐπάγουσα, ὁ γόμπος· Σουΐδ. ἐν λ. λίσπη **στρίφος ἀστράγαλος** (στρυφνοὺς Σχόλ.Ἀριστφ. Βάτρ.848)· 2) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. **τὰ** στρίφη ἀμφ. σημ. : Πάπ.

**στριφοῦ** Ἡσ. «λαμπόδικε, ἀπόκνισον».

**στριφτάλι** (τὸ) δημ. στριφτάρι βλ.λ.

**στριφτάρι** (τὸ) δημ. κ. **στριφτάλι** **στροφεύς·** ‖ εἰδ. ὁ στροφεὺς δι' οὗ ἐντείνονται αἱ χορδαὶ τῶν μουσικῶν ὀργάνων, κόλλαβος.

**στριφτός**-ή-ό δημ. συνεστραμμένος, **στριμμένος** : **στριφτὸ νῆμα.**

**στρίφω** δημ. στρίβω βλ.λ.

**στρίφωμα**-ατος (τὸ) δημ. **ἡ πρᾶξις τοῦ στριφώνω** βλ.λ.· ‖ ὡς οὐσ. **ἡ διὰ στρίφωμα χρησιμοποιουμένη ταινία.**

**στριφώνω** δημ. **περιρράπτω διὰ ταινίας ἢ** συρράπτω ἀναδιπλώνων **τὸ ἄκρον ὑφάσματος,** διὰ νὰ μὴ πάθῃ ἀπύφανσιν, **ξέφτισμα.**

**στρίψιμο** (τὸ) ἡ πρᾶξις τοῦ στρίβω, **συστροφή,** στροφή· ‖ εἰδ. ἡ κλῶσις νήματος.

**στροβάζω** Ἡσ. «στρέφομαι συνεχῶς»· Ἡσ. «στροβάζων· συνεχῶς στρεφόμενος».

**στροβάνικος**-ον Ἡσ. «ἡ τῷ στροβεῖν **νικῶσα**».

**στροβανίσκος** (ὁ) Ἡσ. ὁ τρίπους.

**στροβεία** (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἐργασία τοῦ **βαφέως.**

**στροβελός**-όν Ἡσ. «σοβαρός, **τρυφερός**» 2) αὐτ. «στροβελόν· σκολιόν, καμπύλον».

**στροβεύς**-έως (ὁ) ἐργαλεῖον τῶν **κναφέων χρησιμεῦον** εἰς ἀναστροφήν, **ἀνακύκησιν, μέγγενες** : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.385.

**στρόβησις**-εως (ἡ) μσν. διαστροφή: Ἐπιφάν.1,35.

**στροβητός**-ή-όν περιεστριμμένος : Λουκ.Τραγ.12.

**στροβητῶς** ἐπίρρ. Ἡσ. τεταραγμένως.

**στροβιλᾶς**-ᾶ (ὁ) πάπ. πωλητὴς **κώνων πεύκου,** κουκκουναριῶν· πρβλ. στροβιλέα.

**στροβιλέα** (ἡ) ἡ πίτυς, **ἡ πεύκη** : ΠΔ Ἐνὼχ 32,4.

**στροβιλεῖνόν** γλωσσ. ἐκ πεύκης.

**στροβιλεών**-ῶνος (ὁ) (στροβιλέα) γλωσσ. πευκών.

**στροβίλη** (ἡ) **μοτὸς ἐκ λίνου περιεστραμμένος** εἰς σχῆμα ᾠοειδὲς ὡς κῶνος πίτυος, **ὡς φιτίλι** : Ἱππ.Συρίγγ.3.

**στροβιλίζω** κ. νεώτ. κ. δημ. περιστρέφω, στρέφω ὁλόγυρα, στριφογυρίζω : Φίλιππ.ΑΠ 6,94 **αὐχένα στροβιλίζειν·** 2) νεώτ. ἀμτβ. χορεύω τὸν χορὸν στρόβιλον, βάλς.

**στροβίλινος**-η-ον ὁ ἐκ κώνου πίτυος, πεύκινος : Διοσκ 1,71, Γαλ.6,288· πρβλ. **στροβιλεῖνόν.**

**στροβίλιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ **στρόβιλος βλ.λ.6),** μικρὸς κῶνος πεύκης : Διοσκ.Εὐπ.2,112, Σωρ.1,123,

Πάπ.· || πάπ. ἄνευ ὑποκοριστικῆς σημ. **στροβίλια μεγάλα**· **2**) κωνοειδὲς ἐνώτιον: Κωμ.᾿Αδέσπ.1154.

**στροβιλισμός** (ὁ) νεώτ. τὸ στροβιλίζεσθαι βλ.λ. (μέσ.)· ἰδ. ἐπὶ χοροῦ.

**στροβιλιστικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στροβιλισμόν: **στροβιλιστικὸς χορός.**

**στροβιλίτης** (ὁ) ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὁ παρεσκευασμένος διὰ κώνων πίτυος (ρετσινάτο): Διοσκ.5,35 **οἶνος στροβιλίτης.**

**στροβιλοβλέφαρος**-ον ἑλικοβλέφαρος βλ.λ.: ᾿Ορφ.Λιθ.666.

**στροβιλοειδής**-οῦς-ές ὁ ὁμοιάζων μὲ στρόβιλον, ἤτοι κῶνον πεύκης κωνοειδής, κωνικός: Θεόφρ.Φ(3,12,9 **στροβιλοειδὲς σχῆμα,** Ροῦφ.᾿Ανατ.32, Στράβ.17,1,10 **στροβιλοειδὲς ὕφος.**

**στροβιλοειδῶς** ἐπίρρ. κωνικῶς: Ροῦφ.189.

**στρόβιλος** (ὁ) (στρόβος) κ. νεώτ. πᾶν περιεστραμμένον, ἐστρογγυλωμένον ἢ περιστρεφόμενον: ῎Ιων Τραγ.38,4 **στρόβιλος ἀμφάκανθον εἱλίξας δέμας κεῖται** (ἐπὶ τοῦ ἀκανθοχοίρου)· **2**) ὁμ. ἐπὶ ὀστράκου ἢ φλοιοῦ ᾠοῦ: Λυκόφρ.506· πρβλ. 89· **3**) ρόμβος, σβούρα: Πλάτ.Πολ.436D **ὡς οἵ γε στρόβιλοι ὅλοι ἑστᾶσί τε ἅμα καὶ κινοῦνται,** Πλούτ.Λύσ.12· **4**) εἶδος θαλασσίου κοχλίου, θαλάσσιος κῆρυξ: Σχόλ.᾿Αριστφ Εἰρ.864 **ὀστρακόδερμον γὰρ οἱ καρκίνοι καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι, τουτέστιν οἱ κοχλίαι ἢ οἱ θαλάττιοι κήρυκες**· **5**) κῶνος τῆς πίτυος, κουκκουνάρα: Θεόφρ.Φ(3,9,1, Πάπ.,᾿Επιγρ. **κόκκος στροβίλου**· **6**) τὸ δένδρον πίτυς, πεύκη: Πάπ., Πλούτ.᾿Ηθ.648D· **7**) ὁ κόκκος τοῦ κώνου τῆς πίτυος, τῆς κουκκουνάρας: Διοσκ.1,69,Γεωπον.11,11,1· **8**) τροχαλία κ. γεν. μηχάνημα περιστροφικόν: Πάπ. **τὸ μυλαῖον σὺν τῷ στροβίλῳ**· **9**) νεώτ. τροχὸς στρεφόμενος διὰ τῆς ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπενεργείας ἀτμοῦ (ἀτμοστρόβιλος) ἢ ὕδατος (ὑδροστρόβιλος)· **10**) νεώτ. βοτσν. κωνοειδὲς συσπείρωμα σποροφύλλων· **11**) κ. νεώτ. στροφή, δίνη ἀνέμου ἢ ὕδατος, ἀνεμοστρόβιλος, κυκλών: ᾿Αριστλ.Κόσ.395a,7, ᾿Επικ.᾿Επ.2,47, Μέν.536,4, Λουκ. Τόξ.19 **τρικυμίαι καὶ στρόβιλοι,** Πολυδ.4,159 **12**) συνεκδ. ὄρχησις, χορός: ᾿Αριστφ.Εἰρ.864 **εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν Καρκίνου στροβίλων**· || εἰδ. ὡρισμένον εἶδος ὀρχήσεως μετὰ στροφῶν, βαλλισμός: ᾿Αθήν.14,630A· || νεώτ. ὁ εὐρωπαϊκὸς χορὸς βάλς· **13**) εἰδ.ἐν τῇ μουσ. ἡ στροφή: Φερεκρ.145,14, Πλάτ.Κωμ.254.

**στροβιλός**-ή-όν ὁ περιδινούμενος, περιστρεφόμενος: Βησαντ. ΑΠ 15,25 **λιγνὺς στροβιλός.**

**στροβιλοφόρος**-ον ῾Ησ. ἐν λ. κωνοφόρος, ἐπὶ δένδρου, ὁ φέρων, παράγων στροβίλους βλ λ.61.

**στροβιλῶ**-έω στροβιλίζω, συστρέφω βλ.λ.: Φρύν.374 (ἀμφ.).

**στροβιλῶ**-όω περιστρέφω, περιδινῶ, ταχέως κινῶ: Πλούτ.᾿Ηθ.235E **στροβιλῶ τὴν γλῶσσαν.**

**στροβιλώδης**-ους-ες κωνικός, στροβιλοειδής βλ.λ.: Πλάτ.Σύλλ.17 **ὄρος στροβιλῶδες,** ᾿Αθήν. Μηχ.37,4 **στροβιλώδεις τόποι.**

**στρόβος** (ὁ) συστροφή, περιστροφή, δίνη: Αἰσχ. ᾿Αγ.657 **ᾤχοντ᾿ ἄφαντοι** (αἱ νῆες) **ποιμένος κακοῦ στρόβῳ** (ἐπὶ τοῦ ἀνεμοστροβίλου ἐν θαλάσσῃ).

**στροβοσκοπία** (ἡ) νεώτ. ἐξέτασις περιοδικῆς κινήσεως διὰ διακοπτομένου φωτισμοῦ προσπίπτοντος ἐπὶ τοῦ κινουμένου σώματος.

**στροβοσκοπικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν στροβοσκοπίαν.

**στροβοσκόπιον** (τὸ) νεώτ. ὀπτικὸν ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ παρατηρούμεναι στιγμιότυποι εἰκόνες ἀντικειμένου τινὸς ἐμφανίζουν τὸ ἀντικείμενον ὡς κινούμενον ἐν συνεχείᾳ.

**στροβοῦμαι**-όομαι ἰλιγγιάω: Μοῖρ.169.

**στρογγυλάδα** (ἡ) δημ. στρογγυλότης.

**στρογγυλαίνω** μτγν., μσν. κ. δημ. ποιῶ τι στρογγύλον ἢ σφαιρικόν, στρογγυλεύω: ᾿Ιππιατρ. 104, - **ἐστρογγύλυνε τὸ σχέδιο**· κ. παθ.: Πλούτ. ᾿Αρέσκ.Φίλ.3,4,5· **2**) ἀμτβ. καθίσταμαι στρογγύλος: **ἦταν μακρουλὰ κι ἐστρογγύλυναν.**

**στρογγυλεύω** δημ. στρογγυλαίνω βλ.λ.

**στρογγύλευμα**-ατος (τὸ) ῾Ησ. κ. νεώτ., δημ. -ύλεμα: ῾Ησ. «γογγύλωμα»· **2**) τὸ στρογγυλεύειν: **θέλει λίγο στρογγύλεμα στὶς ἄκρες.**

**στρογγυλίασις**-εως (ἡ) νεώτ. κτηνιατρ. νόσος τῶν κατοικιδίων ζώων προερχομένη ἐκ νηματοειδῶν ἑλμίνθων (στρογγυλιδῶν).

**στρογγυλίζω** στρογγύλλω, ποιῶ τι στρογγύλον· κ. μτφ. ἐπὶ φράσεως, νοήματος καθιστῶ στωμύλον, κομψόν: Διον.᾿Αλ.Συνθ.14.

**στρογγύλιον** (τὸ) πάπ. **στρογγύλη φιάλη**: Πάπ.

**στρογγύλισμα**-ατος (τὸ) (στρογγυλίζω) μτγν. τὸ στρογγύλον, ὅθ. κ. ἐπὶ τοῦ λόγου, ἔκφρασις στρογγύλη, κομψή, ἰσχυρά: ᾿Ανών.Εἰκ.111.

**στρογγυλιστής** (ὁ) μτγν. ὁ ποιῶν τι στρογγύλον ἢ ὁ περιστρέφων τι: Mai.Spicil 2,205.

**στρογγύλλω** ποιῶ τι στρογγύλον, στρογγυλεύω: ᾿Αρετ.᾿Οξ.Παθ.1,8· **2**) κλώθω, νήθω: Λεων.ΑΠ 7,726 **χειρὶ στρογγύλλειν κρόκην.**

**στρόγγυλμα**-ατος (τὸ) μτγν. σφαιρικὸν τεμάχιον, κόκκος: ᾿Αγλ.(1).

**στρογγυλόγλυφος**-ον μτγν. ὁ γεγλυμμένος στρογγύλως: ῞Ηρων Αὐτομ.25,7.

**στρογγυλοδίνητος**-ον μτγν. ὁ συνεστραμμένος εἰς σχῆμα στρογγύλον: ᾿Αρχέστρ.ἀπ.41,11.

**στρογγυλοειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων σχῆμα στρογγύλον: Πλούτ.᾿Ηθ.2,1121C **στρογγυλοειδὲς τύπωμα,** Διοσκ.3,54.

**στρογγυλοειδῶς** ἐπίρρ.μτγν. ἐν σχήματι στρογγύλῳ: ᾿Αλέξ.᾿Αφρ.Πρ.1,157, ᾿Αλέξ.Τραλλ.2.

**στρογγυλοευμορφοπώγωνος**-η-ον μσν. ὁ ἔχων στρογγύλον καὶ εὔμορφον, ὡραῖον πώγωνα γενειάδα: Διγεν.᾿Ακρ.153.

**στρογγυλοκάθομαι** δημ. ἀμτβ. κάθημαι ἀνέτως καὶ ἐπὶ μακρόν· κυρ. ἢ λ. εἰρων.: **μᾶς ἦρθε τὴν ὥρα τοῦ δείπνου καὶ στρογγυλοκάθισε.**

**στρογγυλόκαυλος**-ον ὁ ἔχων στρογγύλον καυλόν, κοτσάνι: Θεόφρ.Φ(7,4,5.

**στρογγυλόλοβος**-ον ὁ ἔχων στρογγύλους λοβούς: Θεόφρ.Φ(8,5,2.

**στρογγυλοναύτης**-ο(υ) (ὁ) ὁ ναύτης ἐμπορικοῦ πλοίου: ᾿Αριστφ.ἀπ.861.

**στρογγυλόπλευρος**-ον ὁ ἔχων στρογγύλας πλευράς: Στράττ.44.

**στρογγυλόπους**-οδος-ουν ᾿Επιγρ. ὁ ἔχων στρογγύλους πόδας, ἄξονας: **στρογγυλόπους δίφρος.**

**στρογγυλοπρόσωπος**-ο(ν) κ.νεώτ. κ. δημ., θηλ. -η, ὁ ἔχων στρογγύλον πρόσωπον: ᾿Αριστλ.ΖΙ 495a,2, αὐτ.Φυσιογν.807b,33, Πάπ., Καρκβ.Λυγ.48.

**στρογγύλος**-η-ον κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **στρογγυλός-ή-ό** κυκλοτερής, σφαιρικός, ἀντίθ. τῷ πλατύς: ῾Ιππ.᾿Αρχ.᾿Ιητρ.22, αὐτ.῎Αρθρ.61, ῾Ηρ.2,92 **ἐὸν στρογγύλον, μέγαθος κατὰ μῆλον,** ᾿Αριστφ. Νεφ.676, Πλάτ.Φαίδ.97E **πότερον ἡ γῆ πλατεῖά ἐστιν ἢ στρογγύλη;**· || ὁμ. ἐπὶ τῆς σφαίρας: ῞Ερμιππ.4 **στρογγύλος τὴν ὄψιν**· || κ. ἐπὶ κολοκύνθης: ᾿Επικρ.11,25· || ἐπὶ τῶν ἀτόμων: ᾿Επικ. ᾿Επ.1,21 **ἄτομοι στρογγυλώταται**· || **λίθας στρογγύλος** οἱ χάλικες, χαλίκια: Ξεν.᾿Ιππ.4,4· || **ξύλα στρογγύλα** κορμοὶ δένδρων ἀπελέκητοι, ἀντίθ. σχιστὰ καὶ πελεκητά: Θεόφρ.Φ(5,5,6· **2**) κυκλοτερής, περιφερής, ἀντίθ. εὐθύς: Πλάτ.Τίμ. 73D **στρογγύλα καὶ προμήκη σχήματα,** ᾿Επιγρ. **δίφρος στρογγύλος, - στρογγύλη τράπεζα**· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ στρογγύλον,** ἀντίθ. **εὐθύ**: Πλάτ.Μέν.74D· || δημ. παροιμ. ἐπὶ τῶν χρημάτων: **στρογγυλά 'ναι καὶ κυλᾶνε** (πρὸς δήλωσιν

ὅτι ταχέως τὰ χρήματα ἐξοδεύονται)· ‖ **στρογγύλη ἀνάτριφις** ἐγκάρσιος : Γαλ.6,93· **3)** ἐπὶ προσ., κυκλοτερής, κυκλοτερῶς ἐσχηματισμένος : Ξέναρχ.4,8· ‖ ὁθ. κ. ἐπὶ λεόντων, ἀντίθ. τῷ μακρός, κυκλοτερής, παχύς, κοντόχοντρος : Ἀριστλ. ΖΙ 629b,34· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν κυνῶν: Ξεν.Κυν.4,1 **σκέλη στρογγύλα**· **4)** ἐπὶ πλοίων **στρογγύλαι νῆες**, ἀντίθ. μακραὶ νῆες, τὰ φορτηγὰ πλοῖα, λόγῳ τῆς στρογγυλότητος αὐτῶν χάριν πολλῆς χωρητικότητος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ μακρόν καὶ στενὸν πολεμικὸν πλοῖον : Ἡρ.1,163 **ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλῃσι νηυσὶ ἀλλὰ πεντηκοντέροισι**, Θουκ. 2,97 **νηὶ στρογγύλῃ τεσσάρων ἡμερῶν καὶ ἴσων νυκτῶν**, Ξεν.Ἑλλ.5,1,21 **πλοῖον στρογγύλον**, Δημ. 20,162· **5)** κ. ἐπὶ ποτηρίων κ. γεν. σκευῶν : Ἀλεξ.270, Μέν.30· **6)** ἐπὶ ἱστίων, πλήρες, φουσκωμένον : Ἀππ.Ἐμφ.4,86 **ἱστία στρογγύλα**· **7)** νεώτ. ἐπὶ ἀριθμ. ἀκέραιος κατὰ παράλειψιν τῶν μονάδων ἢ τοῦ κλάσματός του:φρ.**εἰς στρογγύλον ἀριθμὸν εἶναι**· **8)** μτφ. ἐπὶ λόγων καὶ ἐκφράσεων, συμπεπυκνωμένος, ἐπιμεμελημένος καὶ σαφής, τετορνευμένος, γλαφυρός : Ἀριστφ. Ἀχ.686 **στρογγύλα ῥήματα**, Πλάτ.Φαῖδρ.234E **στρογγύλα ὀνόματα ἀποτετόρνευται**, Πλούτ.Ἠθ. 45A, Διον.Ἁλ.ΣυνΒ.7 **στρογγύλη λέξις**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ στόματος, ὁ ὁμιλῶν δι᾽ ἐκφράσεων, λόγων στρογγύλων : Ἀριστφ.ἀπ.471 **αὐτοῦ τοῦ στόματος τὸ στρογγύλον** (τὸ τετορνευμένον ὕφος, ἐπὶ τοῦ Εὐριπίδου)· ‖ δημ. **στραγγυλὰ λόγια** λόγοι σαφεῖς καὶ ἀπερίφραστοι.

**στραγγυλόστεγος-ον** μσν. ἐπὶ ναοῦ, ὁ ἔχων στέγην στρογγύλην : Κωδ.Πάτρ.116.

**στρογγυλότης-ητος** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τι στρογγύλον, τὸ σχῆμα τοῦ στρογγύλου, στρογγυλάδα : Πλάτ.Μέν.73E, Θεόφρ.ΦΙ 4,12,2 **τοὺς μίσχους, ἐφ᾽ ὧν ἄκρων τὰς τῶν ἀγγείων ἔχει στρογγυλότητας ἐπιχασκαζούσας**.

**στρογγυλούτσικος-η-ο** δημ. ὁ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον στρογγύλος.

**στρογγυλοφέγγαρος-η-ο** δημ. ὁ ἔχων σχῆμα στρογγύλον ὡς τὸ τῆς πανσελήνου.

**στρογγύλοφις-εως** (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ἔχων ὄφιν στρογγύλην, στρογγυλοπρόσωπος : Ἰσαὰκ Πορφ.π.Ἀλλατ.Exc.310, Μαλάλ.11,125.

**στρογγυλῶ-όω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-ώνω** κ. **-αίνω** κ. **-εύω** καθιστῶ, κάμνω τι στρογγύλον, στρογγυλεύω, στρογγυλαίνω : ΠΔ Βασ.3,7,31 **τὸ στόμα αὐτοῦ στρογγυλοῦν**· ‖ κ. παθ. εἶμαι ἢ γίνομαι στρογγύλος, σφαιρικός : Ἀναξ. ἐν Στοβ. Συμπλ.4,6, Ὀππ.Ἁλ.1,317· **2)** μτγν. παθ. παρέχω μαι, τὴν ἐντύπωσιν στρογγύλου κατ᾽ ἀντίθ. πρὸς τὸ εἶμαι ὄντως στρογγύλος: Πλούτ.Ἠθ.1121A **τὸ στρογγυλοῦσθαι καὶ τὸ σκαληνοῦσθαι τὴν ὄψιν**.

**στρογγύλωμα-ατος** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. κ. **-εμα** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στρογγυλῶ, ὁθ. ἐπὶ τριχῶν, βοστρύχωμα, κατσάρωμα : ΠΔ Βασ.1,13,16 **στρογγύλωμα τῶν τριχῶν**.

**στρογγύλως** ἐπίρρ. κ. νεώτ., ὑπερθ. **στρογγυλώτατα**, μετὰ στρογγυλότητος· **2)** μτφ. γλαφυρῶς, κομψῶς καὶ ἐπιμελῶς : Διον.Ἁλ.Ἰσοκρ.11 **συστρέφειν τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρειν**· **3)** μτγν. ἐν φρ. **στρογγύλως βιῶ** ζῶ ἁπλῶς καὶ λιτῶς : Πλούτ.Ἠθ.157C **ὡς στρογγύλως καὶ Λακωνικῶς βιωσόμενος**.

**στρογγύλωσις-εως** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ νὰ κάμω τι στρογγύλον, στρογγύλεμα : Ἱππ.Ἀρθρ.827D **στρογγύλαι αἱ κεφαλαὶ ἐοῦσαι .. ἁπλῆν τὴν στρογγύλωσιν καὶ φαλακρὴν ἔχουσιν**.

**στρογγυλώψ-ῶπος** (ὁ) σχόλ. κ. μσν. ὁ ἔχων στρογγύλους ὀφθαλμούς, συνών. τοῦ Κύκλωψ : Σχόλ Βεργ.Αἰν.8,649, Χρον.Πασχ.699,21.

**στοίβηλος** Ἡσ. «ἔξαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ».

**στροιβός** δ. ἀνάγν. τοῦ **στρόβος** βλ.λ.

**στροιβῶ-άω** δ.ἀνάγν. τοῦ στροβῶ-έω βλ.λ.

**στρομβεῖον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στρόμβος βλ.λ.4) : Νίκ.Θηρ.629 **αὖά τε θύμβρης στρομβεῖα φώχοιο, κακῆς ἐμφόρβια νούσου**.

**στρομβηδόν** ἐπίρρ. μτγν. ὁμοίως πρὸς στρόμβον, σβούρον, κοχλιοειδῶς, **περιστροφικῶς** : ΑΠλ. 300,4 Ἀχαιῶν **στραμβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει**, Σχόλ.Πίνδ.Ο 13,133.

**στρόμβησις-εως** (ἡ) σχόλ. δ.γρ. τοῦ **στρόβησις** βλ.λ. : Σχόλ.Πίνδ.Ο 13,133 «**ἐνταῦθα** ῥόμβον **λέγει** ἀντὶ τοῦ στρόμβησιν· λέγει δὲ οὕτω τὴν βολὴν τῶν ἀκοντίων διὰ τὸ μετὰ δινήσεως αὐτὴν **γίνεσθαι**».

**στρόμβιλον** Ἡσ. «περιδεδινημένον».

**στρομβοειδής-οῦς-ές** κ. νεώτ. **ὁ ἐν εἴδει στρόμβου**, ὁ ἔχων σχῆμα στρόμβου, στρομβώδης, κωνοειδής· ‖ ὁθ. τὰ **στρομβοειδῆ** ζωΰφια ἔχοντα σπειροειδὲς ὄστρακον : Ἀριστλ.ΖΙ 4,4,18.

**στρομβοπαίκτης** (ὁ) νεώτ. ὁ παίζων **στρόμβον**, σβούραν.

**στρόμβος** (ὁ) κ. **νεώτ.** στρόβος, στρόβιλος, σῶμα συνεστραμμένον, **κυκλοτερὲς** ἢ **σπειροειδές**, οἱονδήποτε βαρὺ σφαιρικὸν ἢ κυλινδρικὸν σῶμα περιστρεφόμενον περὶ τὸν ἄξονά του, ὁθ. στρόβιλος, σβούρο : Ἰλ.Ξ 413 **στρόμβον δ᾽ ὣς ἔσσευε βαλών**, Λουκ.Ὄν.42 **ὥσπερ στρόμβον στρέφεσθαι**· **2)** στρομφάλιγξ, ἀνεμοστρόβιλος : **Αἰσχ.** Πρ.1085 **στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσιν**· **3)** **κ.** νεώτ. τὸ συνεστραμμένον ἤτοι σπειροειδὲς **καὶ** πρὸς τὰ ἄνω εἰς ὀξὺ στενούμενον ὄστρακον **τῶν** κοχλιῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 1,11,1, Μετοχ.ΘΣύμμ.573B **μετατιθέμενα καὶ περιιόντα στρόμβων δίκην**· **5)** ὄστρακον χρησιμεῦον ὡς σάλπιγξ : **Λυκόφρ.** 250, Πλούτ.Ἠθ.731B **τὰ θρέμματα σύριγξι καὶ στρόμβοις ἐγείρουσι καὶ κατευνάζουσι πάλιν οἱ νέμοντες**· **5)** ὁ κοχλίας : Ἀριστλ.ΖΙ 5,15,22, Θεόκρ.9,25· **6)** **ὁ καρπὸς τῆς πίτυος** ἢ ἐλάτης, στρόβιλος βλ.λ.2), **κῶνος, κουκκουνάρι** : Νίκ.**Θηρ.** 874 **ἠδ᾽ ὅσα πεῦκαι ἀγρότεραι στρόμβοισιν ὑπεθρέψαντο ναπαίοις**· **7)** ἄτρακτος, ἠλακάτη, ῥόκα : Λυκόφρ.585 **καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι στρόμβων ἐπιρροιζοῦσι κόραι**· **8)** νεώτ. εἰδικὸν ἐργαλεῖον συστροφῆς σχοινίων.

**στρομβῶ-όω** μτγν. περιστρέφω : **Φιλόστρ.2**, 815,11 στρομβούσης **αὐτὸν ἔτι τῆς δίνης**, Ἡσ.

**στρομβώδης-ους-ες** ὁ στρομβοειδής **βλ.λ.** : Ἀριστλ.ΖΙ 4,4,2, αὐτ.ΖΜ 4,9,2.

**στρόμπος** (ὁ) δημ. μανδήλιον **φέρον κόμβον** εἰς τὴν μίαν του ἄκραν, δι᾽ οὗ ὁ **ἐπιτυχὼν παῖς εἰς** τοὺς ἀστραγάλους (στὰ κότσια) πλήττει εἰς **τὴν παλάμην** τοὺς ἀποτυγχάνοντας συμπαίκτας του.

**στρόντιον** (τὸ) νεώτ. χημ. στοιχεῖον **μεταλλικὸν** λευκὸν στιλπνόν, μαλακώτερον **τοῦ** μολύβδου.

**στροπά** Ἡσ. «ἀστραπή· Πάφιοι».

**στρόπος** (ὁ) δημ. ὁ **στρόφος βλ.λ.1)**.

**στρόταγος** (ὁ) αἰολ. **τ. τοῦ στρατηγὸς βλ.λ.**

**στροταγῶ-έω** αἰολ. **τ. τοῦ** στρατηγῶ-έω βλ.λ.

**στροτιώτης** (τοῖς) Ἐπιγρ. βοιωτ. δοτ. πληθ. **τοῦ** στρατιώτης : Ἐπιγρ.Θηβῶν.

**στρότος** (ὁ) αἰολ. τ. τοῦ **στρατὸς** βλ.λ.

**στρούγγα** (ἡ) (σλαυ.) δημ. τὸ **μέρος** ἔνθα διαμένουσι τὰ ποίμνια, ποιμνιοστάσιον· **2)** συνεκδ. τὸ ποίμνιον, τὸ κοπάδι· **3)** μτφ. σκωπτ. σύνολον ὀπαδῶν **τυφλῶς ὑπακουόντων** εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ ἀρχηγοῦ **των**.

**στροῦγκος** (ὁ) δημ. **κ.** **στρουγκιά** (ἡ) πλῆγμα, κτύπημα ἰσχυρόν.

**στρουθάριον** (τὸ) ὑποκορ. **τοῦ** στρουθός βλ.λ.1): Εὔβουλ.π.Ἀθήν.2,65D **στρουθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά** (δ.ἀνάγν. ὀρνιθάρια).

**στρούθειος-ον** ὁ ἐκ στρουθοῦ **ἢ τῷ** στρουθῷ **ἢ** στρουθοκαμήλῳ **ἀναφερόμενος**· **2)** **στρου-**

θειον μῆλον εἶδός τι κυδωνίων : ΑΠ 6,252 **μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης·** ‖ κ. ἁπλῶς **στρούθειον** : Θεόφρ.ΦΙ 2,2,5 (δ.γρ. στρούθιον), Νίκ.᾿Αλεξ.234 **ἄλλοτε δὲ στρούθεια·** **3)** στρούθ(ε)ιον (τό) κ. στρουθίον σμηκτρὶς βοτάνη, φυτὸν χρήσιμον εἰς κάθαρσιν ἐρίων καὶ ὑφασμάτων, σαπουνόχορτο, σαπουνόρριζα, τσουένι : ᾿Ορφ.᾿Αργ.963.

**στρουθί** (τό) δημ. **τὸ φυτὸν** σιληνή.

**στρουθίας** (ὁ) **τὸ** πτηνὸν στρουθός : Κωμ.᾿Ανών.π.῾Ησ.

**στρουθιασμός** (ὁ) γλωσσ. φωρίασις, φώρο.

**στρουθίζω** κ. μσν. λαλῶ ὡς στρουθός, ᾄδω, κελαδῶ ὡς στρουθίον, σὰν σπουργίτης : ᾿Αριστφ. **όπ.717·** ‖ Εὐστ.228,40 «εὐτελῶς πως ᾄδω» ‖ **μτγν.** καθαίρω, καθαρίζω διὰ τῆς βοτάνης τῆς **καλουμένης** στρουθίον βλ.λ.3) : Διοσκ.2,84 **λαβὼν ἔρια μαλακὰ οἰσυπηρά, ἔκπλυνον, ἐστρουθισμένα θερμῷ ὕδατι.**

**στρουθιοκάμηλος** (ὁ,ἡ) δ.γρ. τοῦ στρουθοκάμηλος βλ.λ. : Θεοδοτ.σχολ.᾿Ησ.13,21, Πλίν.ΦΙ 10,1,1.

**στρουθιομήτωρ**-ορος (ὁ,ἡ) μσν. μήτηρ τῶν στρουθῶν, τῶν πτηνῶν : ΚΜανασσ.3,67 **λέγεται γὰρ ὁ βασιλεὺς στρουθιομήτωρ ὄρνις.**

**στρουθίον** (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στρουθὸς βλ.λ.1), μικρὸς στρουθός, σπουργιτάκι : ᾿Αριστλ. ΖΙ 5,2,4, αὐτ.9,7,10· ‖ μτγν. κ. νεώτ. ἄνευ ὑποκορ. σημ. στρουθός, σπουργίτης : ΚΔ Ματθ.10,29 **οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται,** ᾿Αθήν.14, 654Β **περιστέρια εἰσάγων καὶ στρουθία,** αὐτ.13, 571Ε· **2)** κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στρουθὸς βλ.λ.6), στρούθειον βλ.λ.3) : Θεόφρ.ΦΙ 6,4,3.

**στρούθιος** (ὁ) ὁ ἐξ ἀνθέων τοῦ φυτοῦ στρουθίον βλ.λ.2) πεποιημένος στέφανος : Εὔβουλ.π.᾿Αθήν.15, 679Ι **ἔχουσ᾿ ἐν δωματίῳ στρούθιον ἀεροφόρητον λεπτότατον περὶ σῶμα.**

**στρουθιοφόντης** (ὁ) μσν. ὁ τῶν στρουθίων, τῶν πτηνῶν φονεύς : ΚΜανασσ.Χρον.6559 **στρουθιοφόντης** ἱέραξ **ὠκυπέτης.**

**στρουθίς**-ίδος (ἡ) μσν. ὑποκορ. τοῦ στρουθὸς βλ.λ.1), μικρὸς στρουθός, πουλάκι : Εὐστ.Πον.312,1 **καλαὶ μὲν αἱ στρουθίδες . . αὗται.**

**στρουθίσκος** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. στρουθάριον, στρουθίς, σπουργιτάκος : Πρόδρ.᾿Ανδρόν.Κομν.125.

**στρουθίων**-ωνος (ὁ) μτγν. ἡ στρουθοκάμηλος : Γρηγ.Ναζ.C Κατ᾿ ᾿Αστρον., Matth.Lecit.Mosp.2,40 **οἷον γίνονται χαῖροι καὶ στρουθίωνες.**

**στρουθοδικοπανουργία** (ἡ) δ.ἀνάγν. τοῦ στρεφοδικοπανουργία ἢ στρεφοδικοπανουργία βλ.λς.

**στρουθοκάμηλος** (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. μέγα πτηνὸν τῆς ᾿Αφρικῆς ἔχον μακρὸν καμηλοειδῆ λαιμόν, ὑψηλοὺς πόδας καὶ βραχυτάτας πτέρυγας : Διόδ. Σ 2,50, Στράβ.16,4,11 **θέοντες δὲ ὀξέως καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι,** Πλίν.ΦΙ 10,1,1· **2)** στρουθίον βλ.λ.2) : Διοσκ.2,192.

**στρουθοκέφαλος**-ον μτγν. **ὁ** στρουθοῦ ἢ στρουθοκαμήλου κεφαλὴν ἔχων, ὀξυκέφαλος, στενοκέφαλος, πετεινοκέφαλος : Πλούτ.᾿Ηθ.520C **τοὺς ἀκνήμους . . καὶ τοὺς τριοφθάλμους καὶ τοὺς στρουθοκεφάλους καταμανθάνοντες.**

**στρουθοκόμος** (ὁ) μσν. ὁ περιποιούμενος στρουθούς : Κ Παντεχν. ἐν Anna.6,48.

**στρουθόνι** (τό) δημ. τὸ φυτὸν στρουθί βλ.λ.

**στρουθοπάτωρ**-ορος (ὁ) μσν. ὁ πατὴρ τῶν στρουθῶν : Πρόδρ.193.

**στρουθοπιαστής** (ὁ) (πιάζω) λεξ. ὁ συλλαμβάνων διὰ παγίδων ἢ δι᾿ ἰξοῦ στρουθούς, πτηνὰ ἀνόμευτα, πουλοπιάστης : ῾Ησ.,ΕΜ ἐν λ. ἰξευτής.

**στρουθόπους**-οδος-ουν μτγν. ὁ ἔχων πόδας στρουθοῦ, στρουθίου, ὅθ. ὁ ἔχων μικροὺς πόδας : Πλίν.ΦΙ 7,2· **2)** σχόλ. **ὁ** ἔχων πόδας στρουθοκαμήλου, ἤτοι **μακρὰ** σκέλη : Σχόλ.᾿Αριστφ.῎Ορν.876.

**στρουθός** (ὁ,ἡ) νεώτ. μ.ἀρσ. γένος πτηνῶν ξηροβατικῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **σπιζιδῶν,** μικροῦ ἢ μετρίου μεγέθους κ χρώματος κυρ. φαιοῦ, ὁ σπουργίτης : ᾿Ιλ.Β 311 **ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,** ῾Ηρ.1,159 **τοὺς στρουθοὺς καὶ ἄλλα ὅσα ἦν ὀρνίθων γένεα,** ᾿Αριστφ.Σφ.207, αὐτ.῎Ορν.578, αὐτ.Λυσ.724, Θεόφρ.Σημ.2,3, ᾿Αθήν.9,391Ε **καὶ οἱ στρουθοὶ δ᾿ εἰσὶν ὀχευτικοί·** **2)** γεν. ὀνομ. τῶν ἀνομεύτων πτηνῶν : Αἰσχ.᾿Αγ.143· **3)** **στρουθός** (ὁ,ἡ) **ἡ στρουθοκάμηλος** βλ.λ.1) : ῾Ηρ.4,175 στρουθὸς **κατάγαιος** (ὁ τρέχων ἐν τῇ γῇ, ὁ μὴ πετόμενος), **αὐτ.**192, ᾿Αριστφ.᾿Αχ.1106, αὐτ.῎Ορν.875, Ξεν.᾿Αν 1,52 **πολλοὶ δὲ στρουθοὶ οἱ μεγάλοι,** ᾿Αριστλ.ΖΙ 9,15,2, ΑΙλ.ΖΙ 14,13 **στρουθῶν τῶν χερσαίων·** **4)** κτ. πληθ. τὰ μυθικὰ πτηνὰ τὰ διαιτώμενα ἐν τῇ λίμνῃ Στυμφαλίδι : ᾿Ελλ.᾿Επιγράμμ 1032,5· **5)** μτγν. **στρουθὸς κατοικάς** κατοικίδιος ὄρνις, ὄρνιθα, κόττο : Νίκ.᾿Αλεξ.535 **στρουθοῖο κατοικάδος·** **6)** στρουθός (ἡ) ἡ βοτάνη στρούθειον, στρουθίον βλ.λ.2) : Θεόφρ.ΦΙ 9,12,5· **7)** **στρουθός** (ὁ) λάγνος, ἀσελγής, ἐρωτομανὴς καὶ ἀκόλαστος ἄνθρωπος, ὡς ἐκ τῶν στρουθῶν, οἵτινες εἶναι ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια : ῾Ησ.

**στρουθοτρόφος**-ον μσν. ὁ τρέφων στρουθούς, πτηνά : Φιλῆς 1,320 (ἔκδ.Mil.).

**στρουθοφάγος**-ον μτγν. ὁ τρώγων στρουθούς, ἰδ. κρέας στρουθοκαμήλου : Διόδ.Σ 3,28, Στράβ.16, 4,11 **ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος.** στρουθοφάγων.

**στρουθώδης**-ους-ες σχόλ. ὁ ὅμοιος πρὸς στρουθόν, στρουθοκάμηλον: Σχόλ.᾿Αριστφ.῎Ορν.877.

**στρουθωτός**-ή-όν εἰδ. ἐπὶ ζωγραφίας, γλυφῆς, χαράγματος, ποικίλματος, ὁ ἔχων στρουθῶν, ἤτοι πτηνῶν ἀπεικονίσεις : Σώφρ.π.᾿Αθήν.2,48C **στρουθωτὰ ἐλίγματά φησιν ἐντετμημένα** (ἐπὶ ποικίλματος στρώματος, τάπητος).

**στρουμπάρα** (ἡ) δημ. **τὸ φυτὸν ὑοσκύαμος** βλ.λ. ὁ μέλας.

**στ(ρ)οῦμπος** (ὁ) δημ. **ὁ κόπανος.**

**στρουμπουλός**-ή-ό δημ. ὁ μικρόσωμος **ἅμα** καὶ πως παχύς : **στρουμπουλὸ** κορίτσι.

**στροῦνος** (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν κληματὶς ἡ κιρρώδ ις.

**στροῦς** ῾Ησ. «ὁ στρουθὸς καὶ ὄσπριον».

**στροφάδην** ἐπίρρ. μσν. περιστροφικῶς, δι᾿ ἀλλεπαλλήλων στροφῶν ἢ ὀπισθοδρομικῶς, ἐπιστροφικῶς : Νικ.Χων.7,128Α **στροφάδην τοὺς ὑποντιάζοντας ἔκτεινεν.**

**στροφαῖος**-α-ον (στροφεύς) ὁ τῶν στροφέων **τῆς θύρας·** ‖ προσηγορία τοῦ ῾Ερμοῦ, ὁ ἱστάμενος **ὡς** θυρωρὸς παρὰ τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας, **ὁ προστάτης** τῆς θύρας : ᾿Αριστφ.Πλ.1153 **παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με·** **2)** **σχόλ.** μτφ. ὁ εὔστροφος, ὁ πανοῦργος· Σχόλ. «ὁ **εἰδὼς** συμπλέκειν καὶ στρέφειν λόγους καὶ μηχανάς» : Σχόλ.᾿Αριστφ.Πλ.1153.

**στροφάλιγξ**-ιγγος (ἡ) (στρέφω, στροφαλίζω) κ. νεώτ. περιστροφή, δίνη, ὅθ. **στροφάλιγξ κονίης** κονιορτοῦ στρόβιλος : ᾿Ιλ.Π 775, αὐτ.Φ 505, ᾿Οδ. Ω 39 **σὺ δὲ στροφάλιγγι κονίης κεῖσο μέγας μεγαλωστί·** ‖ **στροφάλιγξ ἀελλῶν** ἀνεμοστρόβιλος : ᾿Οππ.᾿Αλ.1,446· ‖ κ. ἐπὶ καπνοῦ : ᾿Απολλ. Ρ 4,140 **αἰθαλόεσσαι καπνοῖο στροφάλιγγες·** ‖ κ. ἐπὶ ὕδατος ἐντὸς ἀντλήματος : **αὐτ.**3,759 **ἡ δ᾿ ἔνθα καὶ ἔνθα ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσουσα·** ‖ κ. μτφ. ἐπὶ μάχης : ΑΠ 7,226· **2)** μτγν. καμπύλωμα, καμπὴ **ἐν εἴδει τόξου** : Διον.Περ.162, αὐτ.584 **λοξοτέρη γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι·** **3)** μτγν. τροχιὰ ἀστέρος : ῎Αρατ.443· **4)** μτγν. πᾶν πρᾶγμα ἔχον σχῆμα κυκλικὸν ἢ κυκλοτερές, οἷον ἡ στρογγύλη πλὰξ τυροῦ, κεφάλι τυρί : Νίκ.Θηρ.697 **στροφάλιγγα περιξήροιο γάλακτος·** **5)** ᾿Επιγρ. κ. νεώτ. ἄξων κυλινδρικὸς περὶ ὃν στρέφεταί τι, στρόφιγξ : ᾿Επιγρ. ἐν ᾿Αν.Κρ.

4,385 **παρά στροφάλιγγα θυράων, κλεπτομένην χάριααι Κύπριδος εὐφροσύνην.**

**στροφαλίζω** (στρόφαλος) συχνὰ ἢ πολὺ στρέφω τι, στριφογυρίζω κάτι ὁλοένα ἢ γρήγορα, ὅθ. **στροφαλίζω ἠλακάτην** στρέφω τὴν ἄτρακτον, κλώθω, νήθω : Ὀδ.Σ 315 **τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε.**

**στρόφαλον** (τὸ) νεώτ. μηχαν. τμῆμα μηχανισμοῦ, δι' οὗ μετατρέπεται παλινδρομικὴ κίνησις εἰς περιστροφικὴν καὶ ἀντιστρόφως.

**στρόφαλος** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. στρόβιλος, ῥόμβος, τροχός, πᾶν πρᾶγμα περιστρεφόμενον, ὅθ. **στρόφαλος Ἑκατικός** στρόβιλος ἢ τροχὸς ἐν χρ. κατὰ τὰς γοητείας ἢ μαγείας : Σχόλ.Συνέσ. 361D **ἐνέργει, φησί, περὶ τὸν Ἑκατικὸν στρόφαλον· 2)** μσν. κ. νεώτ. λαβὴ κεκαμμένη δι' ἧς **στρέφομέν τι, στροφεῖον, χερούλι,** ἰδίᾳ καταπέλτου : Νικ.Χων.Χρον.88Β **αὐτὸς τὴν σφενδόνην τόν τε στρόφαλον καὶ τὸν λύγον διατιθέμενος· 3)** νεώτ. ἰατρ. εἶδός τι δερματοπαθείας τῶν παίδων, στρόφιον βλ.λ.5).

**στροφαλοφόρος**-ον νεώτ. ὁ φέρων στρόφαλον ἢ στρόφαλα : **στροφαλοφόρος ἄτρακτος.**

**στροφάς**-άδος (ὁ,ἡ) (στρέφω) κ. νεώτ. ὁ περιστρεφόμενος, περιδινούμενος, ὁ περιφερόμενος κυκλικῶς, περιστροφικός, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀστερισμῶν, ὅθ. **ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι** (ἡ κυκλικὴ τροχιὰ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Ἄρκτου) : Σοφ. Τρ.131· **2) ἄελλα στροφάς** ἀνεμοστρόβιλος : Ὀρφ.Ἀργ.675 **στροφάδεσσιν ἀέλλαις· 3)** κ. ἐπὶ τῶν ἐπανερχομένων, τῶν ὀπίσω ἐπιστρεφόντων γεράνων : Ἄρατ.1032· || κ. ἐπὶ ἰχθύος, οἵτινες στρέφονται, στριφογυρίζουν πέριξ τινός : Νουμήν. π. Ἀθήν.7,319Β **στροφάδες παρὰ πέτρην φυκίδες·** || Ἡσ. «στροφάδες. σκώληκες»· **6)** κ. νεώτ.τοπωνυμ. **Στροφάδες** (νῆσοι) (αἱ), δημ. **Στροφάδια** (τά), μικραὶ παρὰ τὴν Ζάκυνθον νῆσοι ὀνομασθεῖσαι οὕτω διότι ἐθεωροῦντο ὡς ἐπιπλέουσαί ποτε καὶ περιστρεφόμεναι : Ἀπολλ.Ρ 2,296.

**στροφεῖον** (τὸ) κ. νεώτ. συνεστραμμένος βρόχος, στριμμένο σχοινί, θηλειά : Ξεν.Κυν.2,6 **τὰ δίκτυα (ἐχέτω) δακτυλίους, τοὺς δὲ περιστρόφους ἀπὸ στροφείων,** Πολυδ.5,29· **2) ὄργανον** δι' οὗ στρέφεταί τι, ἰδίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανή τις, δι' ἧς δρῶν τι πρόσωπον ἐγίνετο ἄφαντον εἰς τοὺς θεατάς : αὐτ.4,127, αὐτ.132· **3)** μτγν. ξύλινος ὄνος, ξύλινος κύλινδρος μετὰ μοχλῶν, ἐφ' οὗ περιετυλίσσετο καλῴδιον, μποζαργάτης : Λουκ.Πλ.5 **καὶ ἄγκυραι καὶ στροφεῖα καὶ περιαγωγεῖς· 4)** νεώτ. ἐργαλεῖον, τῶν σχοινοπλόκων, δι' οὗ συστρέφονται τὰ κλώσματα σχοινίου, σβίγα· **5)** νεώτ. ἐργαλεῖον δι' οὗ τίθεταί τι εἰς περιστροφικὴν κίνησιν.

**στροφεύς**-έως (στρέφω) κ. νεώτ. ὁ αὐχενικὸς σπόνδυλος· Πολυδ.2,130 **«ὀνομάζονται δὲ καὶ οἱ σπόνδυλοι καὶ στροφεῖς παρὰ τὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ τραχήλου στροφήν»· 2)** κ. νεώτ. ὁ γίγγλυμος **τοῦ θυροφύλλου,** βαλανοειδές τι σιδήριον ἢ ξυλάριον, θηλυκωτήρι, ἅπερ συνέχει τὰ θυρόφυλλα πρὸς τοὺς παραστάτας καὶ ἐφ' οὗ στρεφόμενα ἀνοίγουσι καὶ κλείουσι : Ἀριστφ.Θεσμ.487 **καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,** αὐτ.ἀπ 251, Θεόφρ. ΦΙ 5,6,4· || **εἰδ. ἐπὶ πυλῶν** τείχους : Πολύβ.7,16,5.

**στροφή** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ στρέφῃ τίς τι, **περιστροφή,** ἀλλαγὴ μετώπου ἢ κατευθύνσεως, γύρισμα : Ξεν.Ἱππ.7,15 **δεῖ δέ, καὶ ὑπολαμβάνειν ἐν ταῖς στροφαῖς· 2)** τὸ νὰ στρέφεται ἢ νὰ στραφῇ τι, **περιστροφή,** ὅθ. κ. ἡ κατὰ **περιόδους ἐπάνοδος, ἐπιστροφή** : Πλάτ.Νόμ.782Α **στροφαὶ τῶν ὡρῶν,** Πολυβ.9,132,αὐτ.137· || νεώτ. **περιστροφή, βόλτα : ὁ κινητὴρ ἔχει ταχύτητα ἑκατὸν στροφῶν κατὰ λεπτόν·** || ἀναφ. πρὸς τὰ **βλέμματα, τὸ περιφέρειν ταῦτα** : Εὐρ.Ἡρ.932 **ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων· 3)** νεώτ. κ. δημ. καμπὴ τῆς ὁδοῦ : **ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι ὅλο στροφές· 4)** συστροφή, ἑλιγμός, καμπή, οἵας ἐμηχανῶντο οἱ πολέμιοι πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἀντιπάλου : Πλάτ.Πολ.405C **ἱκανὸς πάσας στροφὰς στρέφεσθαι· 5)** μτφ. τέχνασμα πρὸς διαφυγὴν ἢ ἐξολίσθησιν, εὐστροφία, πανουργία, πολυτροπία : Αἰσχ.Ἱκ.623 **δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς δῆμος.** Ἀριστφ.Πλ 1154 **οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν,** αὐτ.Ἐκκλ.1026· **6)** ἐν τῇ μουσ. συστροφή, κάμψις : αὐτ.Θεσμ.68 **μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον· 7)** ὀρχηστρικὴ κίνησις τοῦ χοροῦ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ, τὸ ὀρχεῖσθαι πρὸς **τὸ ἓν** μέρος τῆς ὀρχήστρας· ὁμ.καὶ τὸ μέλος τὸ ᾀδόμενον κατὰ τὴν κίνησιν ταύτην, ἡ στροφὴ τοῦ ᾄσματος εἰς ἣν ἀνταποκρίνεται ἡ ἀντιστροφή : Φερεκρ. ἐν Πλούτ.Ἠθ.1 41D **ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς ἀπολώλεκέ μ' οὕτως,** Διον.Ἁλ.Συνθ.19· **8)** νεώτ. κ. δημ ὁμὰς δύο ἢ περισσοτέρων στίχων μὲ πλήρη ρυθμικὴν καὶ λογικὴν ἑνότητα, ἀποτελοῦσα τὴν βασικὴν μονάδα τῶν στιχουργικῶν συστημάτων.

**στροφίγγιον** (τὸ) λεξ. ὑποκορ. τοῦ στρόφιγξ βλ.λ. : Ζωναρ.1675 **τὸ τῆς θύρας στροφίγγιον.**

**στροφιγγοειδής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς στρόφιγγα ἢ ὁ ὁμοιόσχημος ταύτης : Ἀπολλδ. Δαμ.Πολιορκ.44Β **τὸ κάτω ἄκρον τοῦ τοιούτου ῥώστακος στροφιγγοειδῶς λεπτυνθέν.**

**στροφιγγωτός**-ή-όν νεώτ. ἐπὶ ἥλων, ὁ φέρων **εἰς** τὸ ἄνω ἄκρον δακτύλιον καὶ εἰς τὸ κάτω κοχλίαν.

**στρόφιγξ**-ιγγος (ὁ,ἡ) (στρέφω) κ. νεώτ. ὁ ἄξων ἢ τὸ σημεῖον, ἐφ' οὗ τι στρέφεται, στροφεύς : Εὐρ.Φοίν.1126 **εὖ πως στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι· 2)** κ. νεώτ. κτ. πληθ. ἀξονίσκοι, μικροὶ μοχλοὶ στρεφόμενοι ἐντὸς θήκης ἀκινήτου κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος τῆς θύρας, ἐφ' ὧν αὕτη ἐστρέφετο, κατεσκευασμένοι δὲ ἐκ τῆς καρδίας τοῦ ξύλου λωτοῦ, πύξου ἢ πρίνου, ἐν συναρτήσει πρὸς τοὺς στροφεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσαν πεποιημένοι ἐκ πτελέας καὶ ἀπετέλουν τὴν θήκην ἐν ᾗ ὁ στρόφιγξ ἐστρέφετο : Θεόφρ.ΦΙ 5,5,4 **τοὺς στρόφιγγας τῶν θυρῶν,** Πλούτ.Ρωμ.23, Βιτρ.4,6· **3)** ἡ λ. ἐν χρ. κ. ἐπὶ τῶν σπονδύλων θεωρουμένων ὡς στροφίγγων, ἐφ' ὧν τὸ σῶμα στηριζόμενον κινεῖται (Πλάτ.Τίμ.74Α) : Φερεκρ.Ἀδηλ.715, Πλάτ.Τίμ.74Β **περὶ τοὺς στρόφιγγας καμπτόμενον τὸ σῶμα· 4)** μτφ. στρόφιγξ γλώσσης ἐπὶ γλώσσης εὐχερῶς κινουμένης : Ἀριστφ.Βάτρ.892 **αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα καὶ γλώσσης στρόφιγξ· 5)** σχόλ. κ. νεώτ. κρουνός, πῶμα σωλῆνος ὕδατος, ἐπιστόμιον, κάνουλα· Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.450 «τὸ τοῖς σωλῆσιν ἐμβαλλόμενον ὥστε τὴν τοῦ ὕδατος ἐπέχειν καὶ οὐ πάλιν ἀνιέναι φοράν».

**στροφίδι** (τὸ) μσν. δημ. στροφεύς, **στροφεῖον** : Ἐρωτόκρ.4,1851 **στροφίδι μάγγανου.**

**στροφικός**-ή-όν μτγν. ὁ εἰς στροφὴν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ στρεφόμενος, ὅθ. **στροφικὰ** ἐκαλοῦντο φυτά τινα, ἅτινα ἀνθοῦντα ἔτι ἀνετρέποντο καὶ παρεχώννυντο διὰ τοῦ ἀρότρου ἐντὸς τῆς γῆς πρὸς πάχυνσιν, λίπανσιν αὐτῆς· Ἡσ. ἐν λ. λίσχροι· **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς μετρικὴν στροφήν, ὁ ἐκ στροφῶν συγκείμενος.

**στροφίλι** (τὸ) δημ. κ. **-ύλι** στέμφυλον, τσίπουρο.

**στροφιλιά** (ἡ) δημ. ἀπόσταγμα στεμφύλων, τσίπουρο, ὁ.γρ. στροφυλιά· **2)** στροβιλιὰ βλ.λ.

**στροφίολος** (ὁ) μτγν. ἱμάς, λωρίον, λουρί : Salmas. Plin.Ex.262.

**στρόφιον** (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στρόφος, μικρὸς δεσμὸς ἢ ταινία δι' ἧς αἱ γυναῖκες ἔδεναν τὴν κόμην ἢ ἀνεῖχον τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, κεφαλόδεσμος, στηθόδεσμος : Φερεκρ.Λήρ.1, Ἀριστφ.

Λυσ.931 τὸ **στρόφιον ἤδη λύομαι**, αὐτ.Θεσμ.139, αὐτ.255, αὐτ.ἀπ.509, 'Επιγρ.' **2)** κοσμητικὴ ταινία, ἣν ἐφόρουν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς, πρβλ. μίτρα : Πλούτ.'Αρατ.53 **στρόφιον οὐχ ὅλον λευκόν, ἀλλὰ μεσοπόρφυρον ἔχων**' **3)** 'Ησ. «στρογγύλη ζώνη»' **4)** νεώτ. ναυτ. πλεκτὸς δακτύλιος ἐκ πολλῶν κλωσμάτων συνδεδεμένων ὁμοῦ δι' ἄλλου κλώσματος, κουλούρο' **5)** ὁμ. νεώτ. ἰατρ. εἶδός τι δερματοπαθείας, στρόφαλος.

**στρόφις**-ιος (ὁ) κ. μσν. ἄνθρωπος εὔστροφος, εὐκόλως διολισθαίνων, πολυμήχανος καὶ πανοῦργος' 'Ησ. «σκολιός, οὐχ ἁπλοῦς, πολύπλοκος» : 'Αριστφ.Νεφ.450 **στρόφις, ἀργαλέος, ματτυαλοιχός**, Πολυδ.6,130, Εὐστ.1561 στρεφίμαλλος **ἄνθρωπος .., ὁ μὴ ἁπλοῦς ἀλλ', ὡς εἰπεῖν, στρόφις.**

**στροφὶς**-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. στρόφιον βλ.λ.1) : Εὐρ. 'Ανδρ.718 **πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι**' **2)** νεώτ. στρόφος, στρόπος, σμπεῖρος.

**στροφοδίνη** (στρέφω, δίνη) **νεώτ.** ταχεῖα περιστροφή.

**στροφοδινοῦμαι-έομαι κ. νεώτ.** περιστρέφομαι μετὰ μεγίστης ταχύτητος περί τι σημεῖον, περιδινοῦμαι, ἰδίᾳ ἐπὶ πτηνῶν περιιπταμένων **περὶ** τὴν **φωλεὰν αὐτῶν**, κλωθογυρίζω : Αἰσχ.'Αγ.51 **ὕπατι λεχέων στροφοδινοῦνται.**

**στροφολογία** (ἡ) μτγν. **συστροφή, περιπλοκὴ** λέξεων ἢ ῥήσεων.

**στροφόμετρον** (τό) νεώτ. ὄργανον, δι' οὗ μετροῦνται αἱ στροφαὶ τῆς ἀτράκτου μηχανῆς τινος, μαρκαδόρος.

**στροφοποδίζω** νεώτ. βουποδίζω βλ.λ.

**στροφοποδισμός** (ὁ) νεώτ. ὁ **βουποδισμὸς βλ.λ.**

**στροφοποιός** (ὁ) γλωσσ. ὁ διὰ συστροφῆς κατασκευάζων σχοινία, σχοινοποιός, σχοινοπλόκος.

**στρόφος** (ὁ) (στρέφω) κ. νεώτ. ὁ συνεστραμμένος λῶρος, ὁ ἐκ δέρματος, ἐρίου ἢ λίνου συνεστραμμένος ἱμὰς ἢ δεσμός, ταινία, σχοινίον, τριχιά : 'Οδ.Ν 438, αὐτ.Σ 109 **ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ**, αὐτ.Ρ 198' ‖ γεν. σχοινίον : 'Ηρ.4,60 **σπάσας τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου καταβάλλει μιν**' **2)** ζώνη παρθενική, ζώνη παρθένου : Αἰσχ.'Επτ. 871' **3)** λωρὶς ὑφάσματος διὰ σπαργάνωσιν βρέφους, φασκιά : 'Υμν.'Απόλλ.122,αὐτ.128' **4) νεώτ.** σχοινίον μὲ συνδεδεμένα τὰ ἄκρα, χρησιμεῦον ὡς ἀρτάνη κατὰ τὰς φορτώσεις βαρέων ἀντικειμένων, στροφίς, στρόπος, σμπεῖρος' **5)** κ. νεώτ. ἰσχυρὸς κολικόπονος **ἐκ** συστροφῆς **τῶν** ἐντέρων : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.12, '**Αριστφ.Θεσμ.484 στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ'.**

**στροφουργία** (ἡ) μσν. πανουργία, δολοπλοκία, πλεκτάνη : Θεοδόσ.Διάκ.'Ακρ.2,132 **ὥσπερ παρέλκων ἔπλεκε στροφουργίας.**

**στροφύλι** (ἡ) δημ. τὸ κτηνοτροφικὸν **φυτὸν** τριγωνίσκος' **2)** δ.γρ. τοῦ στροφίλι βλ.λ.

**στροφυλιά** (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ στροφιλιά.

**στρόφω** αἰολ. τ. τοῦ στρέφω.

**στροφῶ**-έω πάσχω ἐκ στρόφου βλ.λ.6), ἔχω πόνους κατὰ τὴν γαστέρα κολικόπονον : 'Αριστφ. Εἰρ.175 **ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν.**

**στροφῶ**-όω μτγν. κ. μσν. στροφῶ-έω βλ.λ.' ἐν χρ. τὸ παθ. : Διοσκ.1,30 **στροφουμένοις ἐν ποτῷ ὠφελίμως δίδοται μετὰ πηγάνου**, 'Αρρ.'Επικτ. 4,9,4, Γεωπ.17,19,1.

**στροφώδης**-ους-ες **ὁ ὅμοιος πρὸς** στρόφον βλ.λ.6), πρὸς κολικόπονον: 'Ιππ.Προρρ.81' ‖ ἐπίρρ. -ῶς : 'Αρχιγ.π.Γαλ.7,415 **ὀξέσι** (χρῆται ἀλγήμασι) **νυγματώδεσι .. ἐμπίπτουσι στροφωδῶς.**

**στρόφωμα**-στος (τό) μτγν. στρόφιγξ βλ.λ.2): 'Ηρων Βελοπ.130Α **ξύλον ἐν στροφώματι κινούμενον.**

**στροφωμάτιον** (τό) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στρόφωμα βλ.λ. : 'Ηρων Πνευμ.166Α **συλλαμβάνεται πρὸς ἄλληλα τὰ πλινθία στροφωματίοις.**

**στροφωτός-ή-όν** μτγν. στρεπτός, περίστροφος, **ἐφωδιασμένος** διὰ στροφίγγων, ὁ στρεφόμενος **ἐπ' αὐτῶν**, γυριστός : ΠΔ 'Ιεζ.41,24 **τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς.**

**στρύζω** σπάν. τ. τοῦ τρύζω βλ.λ. : 'Ερωτιαν.

**στρυθίον** (τό) αἰολ. τ. τὸ ἄνθος τοῦ φυτοῦ στρουθίον : Γαλήνη Σμυρν.π.'Αθήν.679C.

**στρύμαργος**-ον Γαλ.Λεξ.'Ιππ. «**ὁ μανικός, ἐπτοημένος** περὶ τὰ ἀφροδίσια».

**στρυμονίας** (ὁ) ὀνομασία ἀνέμου **καταφερομένου** ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος' 'Αριστλ.'Αν.973a,17 «**Θρᾳκίας κατὰ μὲν** Θρᾴκην **Στρυμονίας**' πνεῖ γὰρ ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ».

**στρυμονικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς τὸν** Στρυμόνα, ὁ τοῦ Στρυμόνος : Στράβ.330, - **Στρυμονικὸς κόλπος.**

**στρυμόνιος**-α-ον ὁ στρυμονικὸς βλ.λ. : Αἰσχ. Πέρσ.869, Εὐρ.Ῥῆσ.387, 'Ορφ.'Αργ.80 **στρυμονίους** ῥοάς, 'Ησ.

**στρυμονὶς**-ίδος (ἡ) ἀνώμ. θηλ. τοῦ στρυμόνιος βλ.λ., δθ. **στρυμονὶς** γῆ ἡ περὶ τὸν ποταμὸν Στρυμόνα χῶρο : Στεφ.Βυζ.

**στρύμοξ** 'Ησ. «**ξύλον μεμηχανημένον ἐν τοῖς ληνοῖς** πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἐκθλιψιν».

**στρύμω(γ)μα** (τό) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στρυμώχνω, συμπίεσις, συνώθησις.

**στρυμωξιά** (ἡ) δημ. συνωθισμός, στρύμωγμα.

**στρυμώ(χ)νω** δημ., ἀόρ. (**ἐ**)**στρύμωξα**, παθ. ἀόρ. (**ἐ**)**στρυμώχτηκα,** μτχ. παθ. παρακ. στρυμωγμένος, συμπιέζω, συνωθῶ : **μᾶς στρυμώξανε στὸν τοῖχο καὶ παρὰ λίγο νὰ σκάσουμε**' **2)** μτφ. στενοχωρῶ τινα, φέρω, ἄγω εἰς ἀδιέξοδον, τὸν καθιστῶ ἀναπολόγητον' **3)** ῥηματ. π. στρύμω(γ)μα, στρυμωξιά, στρυμωχτός.

**στρυμωχτός**-ή-ό δημ. ὁ **δεκτικὸς** συνωθισμοῦ, ὁ συμπεπιεσμένος' ‖ ἐπίρρ. **-ά.**

**στρυφνοπάθεια** (ἡ) μτγν.. κρᾶσις στρυφνή, σκληρά, γερή, κρᾶσις καθ' ἣν ὁ ὀργανισμὸς δὲν εἶναι εὐεπίφορος εἰς διαφόρους ἀσθενείας : Mai. Anet. class.6,586.

**στρύφνος** (ὁ) δημ. **τὸ φυτὸν** στρύχνος.

**στρυφνός**-ή-όν κ. νεώτ. ἐπὶ χυμοῦ φέροντος, προκαλοῦντος σύσπασιν τῶν μυῶν τοῦ στόματος, στυφός, δριμὺς τὴν γεῦσιν, ὁ στυπτικῆς γεύσεως ὤν, στυπτικός : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.13, Πλάτ.Τίμ. 65D, Ξεν.'Ιέρ.1,22 **ὀξέα καὶ δριμέα καὶ στρυφνά**' ‖ **τὸ στρυφνὸν** ἡ στρυφνότης : Τίμ.Λοκρ.101C **τὸ στρυφνὸν συνάγειν τὰν γεῦσιν πέφυκεν**' **2)** μτφ. ἐπὶ τρόπου ἢ ἤθους, ὁ τραχύς, αὐστηρός, δύσκολος, δύστροπος, κατηφής : 'Αριστφ.Σφ.877 **παῦσον τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος**, 'Αριστλ.Ζ11,9,1' ‖ νεώτ. ἐπὶ ὕφους, λόγου, δυσνόητος, ἀνώμαλος' **3)** συνεκδ. ἐπὶ ἀνθρώπων, δύστροπος, ἀνοικονόμητος : Ξεν.ΚΠ 2,2,11 **ἀνὴρ τὸν τρόπον τῶν στρυφνοτέρων ἀνθρώπων**' **4)** στριφνός, δύσκαμπτος, τσιτωμένος : 'Ιππ.'Αέρ.282, 'Oππ.Κυν.1,411 **αὐτὰρ ὄπισθε στρυφνὴ τ' ἐκτάδιός τε πέλοι δολιχόσκιος οὐρή**' ‖ ἐπίρρ. -ῶς : Εὐστ.931,45, 'Ησ.

**στρυφνότης**-ητος (ἡ) κ.νεώτ. ἡ τραχεῖα, στρυφνὴ γεῦσις, στυφάδα : 'Αριστλ.Κατ.8,8, αὐτ.Πρ.1,42,4' **2)** μτφ. σκυθρωπότης, κατήφεια, δριμύτης, ξινίλα : Πλούτ.Μάρ.2 εἰκόνα .. πάνυ **τῇ λεγομένῃ περὶ τὸ ἦθος στρυφνότητι καὶ πικρίᾳ πρέπουσαν**' ‖ στρυφνότης τῆς **λέξεως** ἡ δριμύτης, τὸ δηκτικὸν τοῦ λόγου : Διον.'Αλ.Δημ.34 **τῷ βάρει καὶ τῇ στρυφνότητι καὶ τῷ πικραίνειν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.**

**στρυφνῶ**-όω (στρυφνός) μτγν. κ. μσν. ἐνεργῶ ὡς στυπτικόν, στρυφνόν, στυφὸν ποιῶ, στύφω : Πλούτ.'Ηθ.624Ε **τοῦ στρυφνοῦντος πικροῦ**' **2)** μσν. μτφ. ἐπὶ ὕφους, ποιῶ τι στρυφνόν, τραχύ, δυσνόητον: Εὐστ.1181,28 **στρυφνοῖ τὰ ἐφεξῆς τοῦ λόγου.**

**στρύχνη** (ἡ) μσν. ὁ στρύχνος βλ.λ. : Θεοφάν. Νόνν.2,146 **πολυγόνου ἢ στρύχνης.**

**στρυχνίνη** (ἡ) νεώτ. δηλητηριῶδες ἀλκαλοειδὲς ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ στρύχνου.

**στρυχνισμός** (ὁ) νεώτ.ἰατρ. κ. στρυχνινισμός τὰ ἐκ τῆς λήψεως στρυχνίνης ἐμφανιζόμενα δηλητηριώδη συμπτώματα.

**στρυχνοειδῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογ. φυτῶν ἐκ τῶν δικοτυληδόνων, περιλαμβάνουσα πόας ἐτησίας ἢ πολυετεῖς, ἄ. σολανίδαι.

**στρύχνον** (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν στρύχνος : Νίκ. Θηρ.878, Διοσκ.4,72.

**στρύχνος** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. φυτὸν ἐκ τῶν **στρυχνοειδῶν ἐξ οὗ** λαμβάνεται ἡ στρυχνίνη, **στρύφνος**, στύφνος, μαυρόχορτο, βρωμόχορτο, ἀγριοντομάτα : Θεόφρ.Φ 7,15,4 **τὰ δὲ ἐν ἐλάττοσιν, ὥσπερ ὁ στρύχνος**, Διοσκ.4,71.

**στρῶμα-ατος** (τὸ) (στρώννυμι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν ὅ,τι στρώννυται, ἵνα ἐπ' αὐτοῦ κατακλιθῇ **ἢ καθεσθῇ** τις, ὑπόστρωμα, ὕφασμα ἐκτεινόμενον, ἐξαπλούμενον, τάπης, ἐφ' οὗ τις πλαγιάζει ἢ κοιμᾶται, στρωμνή : Θέογν.1193 **ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν** ὁμοῖον **στρῶμα** θανόντι, - ἀχύρινον **στρῶμα·** || δημ. φρ. **(εἶμαι) στὸ στρῶμα** (εἶμαι) κλινήρης, ἀσθενής : **εἶναι δυὸ μῆνες στὸ στρῶμα, - ὅσα μοῦ ἔκλεψε νὰ τὰ φάῃ στὸ στρῶμα** (νὰ τὰ δαπανήσῃ εἰς ἀσθένειάν του)· || κτ. πληθ. τὰ ὑφάσματα τῆς κλίνης, τὰ καλύμματα, τὰ σκεπάσματα τῶν ἀνακλιντρῶν πρὸς δεῖπνον : Ἀριστφ. Ἀχ.1000, αὐτ.Νεφ.37, αὐτ.1069 **οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν**, Πλάτ.Κωμ. Ἀδήλ.8 **στρώματα πορφυρόβαπτα**, Λυσ.142,5· ||. **στρώματα ὑποσπῶ** σύρω, τὰ στρώματα κάτωθέν τινος : Δημ.762· **2)** κάλυμμα, σκέπασμα, ἰδίᾳ ἵππου, σάγμα, ἐπίσαγμα : Ξεν.ΚΠ 8,8,19 **νῦν δὲ στρ- πλείω ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἵππων**, Πόλυδ.1,183· **3)** νεώτ. **πᾶν** τὸ καλύπτον ἐκτεταμένην τινὰ ἐπιφάνειαν : στρῶμα **ἄμμου - χρώματος - χιόνος - οἱ ἐλιὲς - τὰ φύλλα εἶναι** στρῶμα (κατακαλύπτουν τὸ ἔδαφος)· **4)** ὁμ. νεώτ. νοητὴ ζώνη τῆς γηΐνης μάζης, τῆς θαλάσσης ἢ τῆς ἀτμοσφαίρας· **5)** νεώτ. μτφ. ἑκάστη τῶν κοινωνικῶν τάξεων : **τὰ ἀνώτερα - τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα·** **6)** Ἐπιγρ. πάτωμα· **7)** μτγν. κτ. πληθ. ὄγκοι ἐφ' ὧν θεμελιοῦνται ξύλιναι γέφυραι : Πολύαιν.8,23,9.

**στρωματάδικο** (τὸ) δημ. ἐργαστήριον κατασκευῆς στρωμνῶν.

**στρωματαῖος** (ὁ) μτγν. εἶδός τι ἰχθύος, στρωματεύς βλ.λ.4) : Ἰερόφιλ.Notices 11,213 **τοὺς πετραίους τῶν ἰχθύων οἷον λαπίνας, σκάρους, στρωματαίους.**

**στρωματᾶς** (ὁ) δημ., θηλ. **-οὺ, ὁ κατασκευάζων** ἢ πωλῶν στρώματα, στρωμνάς.

**στρωματεύς-έως** (ὁ) στρῶμα ἢ κάλυμμα **τῆς** κλίνης : Ἀντιφάν.Ἀποκαρτ.1,Ἀλεξ.Κρατ.4, Θεόφρ. Φ 4,2,7 **ἐξ οὗ τοὺς κρίκους τορνεύουσι τοὺς εἰς τοὺς στρωματεῖς τοὺς διαποικίλους·** **2)** μτγν. στρωματόδεσμος : Πολυδ.7,79· **3)** κτ. πληθ. **οἱ** στρωματεῖς ἔργον **ἐκ** πολλῶν συνηρμολογημένον, ὡς τὰ σκεπάσματα τὰ ὁποῖα συχνάκις ἐρράπτοντο ἐκ πολλῶν τεμαχίων ποικίλων ὑφασμάτων, ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω συγγράμματα ποικίλα τὴν ὕλην καὶ τὰς πηγάς : Γέλλ.Ἐπιτ.7· || Στρωματεῖς ἔγραψε κ. ὁ Πλούταρχος : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.22Α, ἀλλὰ περίφημοι ἦσαν οἱ **Στρωματεῖς** Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως· **4)** μτγν. πλατὺς ἰχθὺς ἔχων ποικίλα χρώματα : Φίλ.π.Ἀθήν.7,322Α **ἰχθὺς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ὁ καλούμενος** στρωματεύς.

**στρωματιά** (ἡ) δημ. στρωμνὴ κτηνῶν.

**στρωματίζω** μτγν. στρώννυμι, στρώνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πολυδ.10,14 **ἐπεσκευασμένα ἦν τὰ ὑποζύγια, οἷον ἐστρωματισμένα.**

**στρωμάτιον** (τὸ) μτγν. κ.νεώτ. ὑποκορ. τοῦ **στρῶμα** βλ.λ.1), στρωματάκι : Μάρκ.Αὐρ.5,1 **κατακείμενος τοῖς** στρωματίοις **ἐμαυτὸν θάλπω.**

**στρωματίτης** (ἔρανος) (ὁ) συμπόσιον **ἐξ ἐράνου ἐν ἐξοχῇ** γινόμενον, **καθ'** ὃ ἕκαστος τῶν συνδαιτυμόνων ἔπρεπε νὰ **φέρῃ τὸ ἑαυτοῦ** στρῶμα : Κρατῖν.Ἀδηλ.88, Ἡσ., Φώτ.

**στρωματογραφία** (ἡ) **νεώτ. γεωλ.** ἡ κατ' ἐπιστήμην μελέτη τῶν διαφόρων **στρωμάτων** τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς.

**στρωματόδεσμον** (τὸ) μτγν. κ. **στρωματόδεσμος** (ὁ) (Πλούτ.Καισ.49) δερμάτινος ἢ λινοῦς σάκκος, ἐν ᾧ οἱ δοῦλοι ἐτύλισσον καὶ ἔδενον τὰ στρώματα : Ἀριστφ.δπ.249, Φερεκρ.Κραιπ.9, Ξεν. Ἀν.5,4,13 **χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λίνου στρωματοδέσμου**, Πλάτ. Θεαίτ.75Ε, Ἀριστλ.Κόσ.6,8, Αἰσχίν.41,10, Πλούτ. Καισ.49 **εἰς στρωματόδεσμον ἐνδῦσα.**

**στρωματοθήκη** (ἡ) μσν. κ. νεώτ. θήκη, ἑρμάριον, ἐν ᾧ ἢ ἐφ' οὗ τίθενται πρὸς φύλαξιν στρώματα : Νικ.Χων.Χρον.189D **τάπησιν ἐνειλήσαντες ἐφ' ὧν αἱ τοῖς ἡμιόνοις ἀνατιθέμεναι στρωματοθῆκαι** σκέπονται

**στρωματοφθορῶ-έω** φθείρω τὰ στρώματα : Αἰσχ.Ἀγ.948 (διόρθ. τοῦ σωματοφθορῶ).

**στρωματοφύλαξ-ακος** (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ φύλαξ τῶν στρωμάτων, ὁ ἔχων τὴν ἐπιστασίαν ἐπὶ τῶν κλινῶν, τῆς τραπέζης κτλ. : Πλούτ.Ἀλέξ.57 **ὁ ἐπὶ τῶν στρωματοφυλάκων τεταγμένος ἀνήρ.**

**στρωματσάδα** (ἡ) δημ. στρωμνὴ ἐπὶ τοῦ δαπέδου· **2)** ἡ ἐπὶ στρωμνῆς ἐξηπλωμένης ἐπὶ τοῦ δαπέδου κατάκλισις.

**στρωμάτσο** (τὸ) δημ. τὸ **στρῶμα, ἡ στρωμνή·** **2)** ναυτ. παράδλημα ἐξαρτώμενον ἐκ τῶν πλευρῶν πλοίου, ὅπως προφυλάττῃ αὐτὰς ἀπὸ συγκρούσεις, μάλαγμα κτλ.

**στρωματσόπανο** (τὸ) δημ. ὕφασμα κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν στρωμάτων.

**στρωμάτωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἡ τοποθέτησις τῶν σπόρων κατὰ στρώματα ὑπερκείμενα ἐντὸς ποταμίας ἄμμου διατηρουμένης ὑγρᾶς.

**στρωμίδι** (τὸ) δημ. καλαμωτὸν πλέγμα τιθέμενον ὑπὸ τὴν στρωμνὴν ἢ ἐν χρ. ἀντὶ στρωμνῆς.

**στρωμνή** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐστρωμένον, τὸ παρεσκευασμένον στρῶμα, ἐστρωμένη κλίνη ἢ παρεσκευασμένη, δθ. γεν. κλίνη, ἀνάκλιντρον : Πίνδ.Π 1,54, αὐτ.28 **στρωμνὰ χαράσσοισι νῶτον κεντεῖ**, Αἰσχ.Χο.671, Εὐρ.Φοίν.421, Θουκ.8,81 **οὐδ' ἣν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι**, Ξεν.Συμπ.4,38· **2)** κ. νεώτ. πᾶν ὅ,τι στρώνεται **ἐπὶ** τῆς κλίνης ἢ τοῦ δαπέδου διὰ τὴν **πρὸς** ὕπνον κατάκλισιν, στρῶμα ἢ σκέπασμα, εἰδικώτ. ἐπίπεδος ὀρθογώνιος σάκκος ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος πεπληρωμένος δι' ἐρίου ἢ βάμβακος ἢ ξηροῦ λεπτοῦ χόρτου, ἐφ' οὗ κατακλινόμεθα : αὐτ.Ἀπομν.2,1,30 **οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακὰς .. παρασκευάζεις·** **3)** νεώτ. παχὺ στρῶμα φυτικῶν οὐσιῶν, ἐφ' οὗ κατακλίνονται τὰ κτήνη, στρωματιά· **4)** ποι. φρ. **στρωμνὴ ἄφθιτος** τὸ χρυσοῦν δέρας : Πίνδ.Π 4,410.

**στρωμνηφόρος-ον** μσν. ὁ φέρων τὴν στρωμνήν, τὰ στρώματα, τὰ σκεπάσματα : Θεόγνωστ. Καν.96,31 στρωμνὴ **στρωμνηφόρος.**

**στρωμνῶ-όω** λεξ. θέτω τινὰ ἐν στρωμνῇ, στρωματώνω, δθ. **ἐστρωμνημένος** ὁ ἐν τῇ στρωμνῇ, τῇ κλίνῃ μένων : **Φώτ.** (δ.γρ. ἐστρωμνισμένος).

**στρώννυμι** κ. **στρωννύω**, νεώτ. κ. δημ. στρώνω (Ἀριστεῖδ.1,216) κ. **στορέννυμι** κ. **στόρνυμι** (Ὀδ.Ρ 32 κατα-, Εὐρ.Ἡρακλ.702), β' προσ. προστ. **στρώννυ** (Κωμ.Ἀνών.171 κ. **στόρνυ** (Ἀριστφ Εἰρ. 844), μτχ. **στορνύντες** (Ἡρ.7,54), οὐδ. στορνύντα (Σοφ.Τρ.902), παρατ. **ἐστρώννυον** (ΚΔ Ματθ.21,8,

αὐτ Μᾶρκ ,8), μέλλ. **στορέσω** (Θεόκρ.6,32), ἀττ. **στορῶ** (Ἀριστφ.Ἱππ.481 παρα-) κ. **στρώσω** (Εὐρ. Ἑλ.59 ὑπο-) κ. **στρωννύσω** (Λουκ.Φιλόπ.24 ἐπι-), ἀόρ. **ἔστρωσα** (Ἡρ.6,139) κ. **ἐστόρεσα**, ἐπ. **στόρεσα**, ὑπερσ. **ἐστρώκειν** (Ἡλιόδ.Αἰθ.4,16, Βάβρ.34 κατ-), μσν. **στόρνυμαι** (Ξεν.ΚΠ 8,8,16 ὑπο-), γ' πληθ. παρατ. **ἐστόρνυντο** (Θεόκρ 22,33), μέλλ. **στρώσομαι**, ἀόρ. **(ἐ)στορεσάμην** (Ἀριστφ.Ἐκκλ.1030 ὑπ-, Θεόκρ.13,33, Ἀπολλ.Ρ 1,375) κ. **ἐστρωσάμην** (Θεόκρ.21,7), παθ. ἀπαρφ. **στόρνυσθαι** (Ξεν.ΚΠ 8,8,16), μέλλ. **στρωθήσομαι** (Χρησμ.Σιβ.5,437), ἀόρ. **ἐστορέσθην** (Πλούτ.Ἠθ.787Ε, Δίων Κ 74,13) κ. **ἐστορήθην** (Ἡσ.) κ. **ἐστρώθην** (Διόδ.Σ 14,114 κατ-), παρακ. **ἐστόρεσμαι** κ. **ἔστρωμαι** (Ὕμν.Ἀφρ.159,Εὐρ.Μήδ. 380), ὑπερσ. **ἐστόρεστο** (Δίων Κ 74,13, Ἱμέρ.π.Φώτ. Βιβλ.369,22) κ. **ἔστρωτο** (Ἰλ.Κ 155), ἐξαπλώνω ἐπὶ κλίνης τὰ σκεπάσματα, στρώνω τὸ κρεβάτι : Ἰλ. Ι 621, αὐτ.660 **αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος**, Ἡρ.6,139 **κλίνην στρώσαντες ὡς εἶχον κάλλιστα**, Ἀριστφ.Εἰρ.844· ‖ γεν. ἐξαπλώνω τι, οἷον τάπητας, δέμνια, κώεα : Ἰλ.Ω 798, Ὀδ.Δ 301 **δέμνια δὲ στόρεσαν**, αὐτ.Ν 73, Σοφ.Τρ.902 **στορνὺς δέμνια**· ‖ κ. ἀπολ. στρώνω, ἑτοιμάζω κλίνην : Ὀδ.Τ 599 **χαμάδις στορέσας**, Μάχ.π.Ἀθήν. 581Β **στρῶσον ἡμῖν ἔνδον**, ΚΔ Πράξ.9,34· **2)** καταστρώνω, ἐξαπλώνω, διασπείρω : Ἀπολλ.Ρ 1,405 **φιτροὺς στ- καθύπερθεν ἐλαίης**, ΚΔ Μᾶρκ.11,8 **πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν**· κ. μέσ. : Θεόκρ.13,33 **πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν**· **3)** ἐξαπλῶ ὁμαλῶς, ὁμαλίζω, ἐξομαλύνω, ἐπιπεδώνω, ἰσοπεδώνω : Ὀδ.Γ 158 **ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον**, Ὕμν. Ὁμ.33,15, Θεόκρ.7,57, Ἀπολλ.Ρ 1,1155, Ἀλκίφρ.1,1· κ. παθ. : Ἡρ.7,193 **ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ κῦμα ἔστρωτο**· **4)** μτφ. πραΰνω, καταπραΰνω, καθησυχάζω : Αἰσχ.Πρ.190 **ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν**· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.787Ε (φθόνου) **στορεσθέντος**· **5)** καταβάλλω, ἐξαπλῶ εἰς τὸ ἔδαφος, καταρρίπτω : ΑΠ 9,247· ‖ κ. μτφ. : Σιμων. 93 **Μήδων στορέσας δύναμιν**, Εὐρ.Ἡρακλ.702 **λῆμα στόρνυσι χρόνος τὸ σόν**, Θουκ.6,18 **ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα**· **6) ὁδὸν στ-** καταστρώνω, ἐπιστρώνω ὁδόν : Δίων Κ 67,14· κ. παθ. : Λουκ.Ἔρωτ.12 **τὸ γὰρ αἴθριον οὐκ εἰς ἔδαφος ἄγονον μάλιστα λίθων πλαξὶ λείαις ἐστρωμένην**, Ἐπιγρ., Ἑλλ.Ἐπιγράμμ 818 7· κ. παθ. : Ἡρ.2,138 **ἐστρωμένη ὁδός**· **7)** ἐπικαλύπτω τὴν ἐπιφάνειαν πράγματός τινος δι' ὕλης τινός : αὐτ.7, 54 **μυρσίνῃσι στορνύντες τὴν ὁδόν**, Αἰσχ.Ἀγ.209, Πλάτ.Πολ.372Β· ‖ παθ. ἐπὶ δωματίου, εἶμαι ἐστρωμένος, ἔχω καλυφθῆ διὰ στρωμάτων, διὰ ταπήτων : ΚΔ Μᾶρκ.14,15 **ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον**· **8)** ἀμτβ. ἐκτείνομαι μέχρι τινός : Νίκ.Θηρ.25, Ἀνακρεόντ.30,3.

**στρώνω** νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἔστρωσα**, παθ. ἀόρ. **ἐστρώθην**, **δημ. (ἐ)στρώθηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **(ἐ)στρωμένος**, στρώννυμι, ἁπλώνω τι ὥστε νὰ καλύψῃ ἐπιφάνειάν τινα : **στρῶσε τὸ χαλί, - τὸ 'στρωσε τὸ χιόνι**· ‖ καλύπτω ἐπιφάνειάν τινα ἁπλώνων ἢ διασπείρων ἐπ' αὐτῆς τι : **ἔστρωσα τὴν αὐλὴ μὲ πλάκες**· κ. παθ. : **οἱ δρόμοι ἦταν** στρωμένοι **μὲ λουλούδια**· ‖ **στρώνω τὸ κρεβάτι** διευθετῶ τὴν κλίνην ἁπλώνων ἐπ' αὐτῆς κλινοσκεπάσματα· ‖ κ. ἀπολ. ἐν παροιμ. : **κατὰ ποὺ στρώσεις θὰ κοιμηθῇς** (ἡ ἄνεσίς σου, ἡ εὐτυχία σου θὰ ἐξαρτηθοῦν ἐκ τῶν φροντίδων τὰς ὁποίας δι' αὐτὰς κατέβαλες)· ‖ **στρώνω τὸ τραπέζι** διευθετῶ, παρασκευάζω τὴν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ διὰ τοποθετήσεως ἐπ' αὐτῆς τοῦ τραπεζομανδήλου, τῶν πινακίων καὶ τῶν λοιπῶν χρειωδῶν· **2)** τὸ μέσ. **στρώνομαι** κατακλίνομαι, ξαπλώνομαι : **στρώθηκα κατὰ γῆς**· **3)** ἀμτβ. ἐπὶ ἐνδυμάτων, περιβλημάτων κττ., ἐφαρμόζω καλῶς ἐπί τινος : **δὲν στρώνει αὐτὸ τὸ φόρεμα** (σχηματίζει πτυχάς, δὲν εἶναι στρωτό, ἐφαρμοστό)· **3)** μτφ. παύω νὰ ἐμφανίζω ἀνωμαλίας, ἀτελείας ἢ κακὰς ἕξεις : **ἔστρωσε ἡ δουλειά - ἡ μηχανή** (προχωρεῖ, λειτουργεῖ κανονικῶς, ἀπροσκόπτως),-**ἔστρωσε ὁ καιρός** (ἔπαυσε νὰ παρουσιάζῃ δυσαρέστους ἐναλλαγὰς καὶ ἐβελτιώθη),-**εἶναι ἀσυνήθιστο τὸ μουλάρι στὰ φορτώματα ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸ θὰ στρώσῃ**· **4)** ἀμτβ. κ. τὸ μέσ. ἐπιδίδομαι μετὰ ζήλου εἴς τι : **τὸ 'στρωσαν στὴ δουλειά - στὸ τραγούδι, - ἐστρώθηκε στὴ δουλειά - στὸ παιγνίδι - στὸ φαΐ**· **5)** ὁμ. ἐγκαθίσταμαι αὐθαιρέτως εἴς τι μέρος : **ἦρθε καὶ μοῦ στρώθηκε στὸ σπίτι**· **6)** φρ. **στρώνω κάποιον στὸ ξύλο** δέρω τινὰ ἐπὶ πολύ· **7) στρώνω στὴ δουλειά κάποιον** ἀναγκάζω τινὰ νὰ ἐργασθῇ, τὸν βάζω νὰ δουλέψῃ.

**στρώση** (ἡ) δημ. τ. τοῦ **στρῶσις** βλ.λ., στρώσιμο· **2)** στρῶμα, στρωμνή· **3)** ὕλη ἐπιστρώματος, οἷον ὁδοῦ, δαπέδου κττ.· ‖ κ. αὐτὴ ἡ ἐπίστρωσις : **δὲν ἔγινε καλὰ ἡ στρώση τοῦ δρόμου**· πρβλ. πλακόστρωση· **4)** κλινοσκέπασμα, στρωσίδι.

**στρώσια** (τὰ) μτγν. κ. δημ. Κωδ.Ὀφφ.5,7 «δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἔθος ἐστὶ καθ' ἑκάστην ἑτοίμους εἶναι ἵππους ἑπτά, οἳ καλοῦνται στρώσια»· **2)** δημ. τάπητες πρὸς κάλυψιν δαπέδου, ὅ. στρωσίδια.

**στρωσιγενὲς πέτρωμα** (τὸ) νεώτ. τὸ προερχόμενον ἐξ ἀποσαθρώσεως τῶν πυριγενῶν ἢ κρυσταλλοσχιστωδῶν πετρωμάτων τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς.

**στρωσίδι(ον)** (τὸ) μσν. κ. δημ. τάπης, ταπέτο, χαλί· **2)** κλινοσκέπασμα· **3)** δημ. κ. ἐπικάλυμμα ἐπίπλων.

**στρώσιμο** (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στρώνω, στρῶσις.

**στρῶσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στρωννύω ἢ στρώνω, στρώσιμο : Ἀθήν.2,48D **ἵνα κόσμον ἔχῃ ἡ στρῶσις καὶ εὐάφειαν**· **2)** ἐπίστρωσις, ὅθ. **στρῶσις ὁδῶν** λιθόστρωσις : Διον.Ἁλ.Ρωμ.3,67, Ἰώσ.ΠΙ 7,8,3 **λίθου στρώσει πεποικιλμένα**· **3)** μσν. ἡ στρωμνή : Ἀποφθ.Πατρ.Κοτελ.Μον.1,414Β **ἀνακλίνας τοῦτον ἐν τῇ ἰδίᾳ στρώσει**· **4)** νεώτ. μεταλλ. τὸ δάπεδον ὑπογείου στοᾶς καὶ τὸ πέτρωμα τὸ κείμενον κάτωθι φλεβὸς ἢ κοιτάσματος.

**στρωτήρ**-ῆρος (ὁ) (στρώννυμι) κ. μσν. κ. νεώτ. πλαγία δοκὸς τῆς στέγης προσηλωμένη ἐπὶ τῆς μεγάλης ἢ κεντρικῆς δοκοῦ : Ἀριστφ.ἀπ.54 **ὅταν μὴ δύνηταί τις τοὺς στρωτῆρας ἢ τὰς δοκοὺς ἀριθμεῖν** (ἐπὶ ἀνθρώπου ἄγαν μεμεθυσμένου), Θεόφρ.ἀπ.8,12, Πολύβ.5,89,6· **2)** γεν. δοκὸς ἐγκαρσία σταυροειδῶς ἐπικειμένη ἑτέρᾳ : Ἱππ.Ἄρθρ. 783, αὐτ.838· **3)** κτ. πληθ. αἱ σανίδες ἢ τὰ πέταυρα, ἡ καλαμωτή, ἐφ' ἧς ἐπετίθετο ὁ πηλὸς καὶ αἱ κέραμοι : ΑΒ 302· **4)** νεώτ. δοκὸς ἐφ' ἧς στερεοῦνται αἱ σιδηροτροχιαί, τραβέρσα· **5)** μτγν. **στρώτης** βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.ἐν Σκιαστής.

**στρωτηρίδιον** (τὸ) Ἡσ. «στρωτήριον».

**στρωτήριον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στρωτήρ : ΕΜ 228, 49 **δέρρα καὶ τὰ στρωτήρια**.

**στρώτης** (ὁ) μτγν. ὁ στρωννύων, ἰδίᾳ ὁ παρασκευάζων τὰς κλίνας καὶ τὰ δειπνητήρια ἀνάκλιντρα, ὁ διευθετῶν τὰ τῶν κλινῶν καὶ τῶν τραπεζῶν στρώματα καὶ ἐπιστρώματα, δοῦλος ἔργον ἔχων τὸ στρωννύειν καὶ ἐκστρωννύειν ταῦτα : Ἡρακλ.π.Ἀθήν.2,48D **πρῶτοι δὲ Πέρσαι τοὺς λεγομένους στρώτας ἐφεῦρον**, Πλούτ.Πελοπ.30.

**στρωτός**-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐστρωμένος, ἐκτεταμένος, κεκαλυμμένος, ὑπεστρωμένος : Ἡσίοδ.Θ 798 **κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι**, Σοφ.Τρ.916 **στρωτὰ βάλ-**

**λουσαν φάρη** (στρώματα), Εὐρ.᾿Ορ.313, **αὐτ.**᾿Ελ. 1261· **2**) νεώτ. συνεκδ. ὁ ὁμαλός : **στρωτὸς δρόμος, - στρωτὸ βάδισμα - γράφιμο, - στρωτὰ** μαλλιά (τὰ μὴ σχηματίζοντα βοστρυχώσεις), **-στρωτὸ φόρεμα** (τὸ ἐφαρμόζον καλῶς)· ‖ ἐπίρρ. δημ.**-τά** ὁμαλῶς, ἐν κανονικῇ πορείᾳ ἢ **ἐξελίξει : πάει στρωτὰ ἡ δουλειά** (προχωρεῖ κανονικῶς).

**στρωφῶ**-άω ποι. κ. ἰων. τ. θαμ. τοῦ **στρέφω** (πρβλ. τρωπῶ-άω - τρέπω), συχνὰ ἢ πολλάκις στρέφω, συνεχῶς περιστρέφω, ὅθ. **στρωφῶ ἠλακάτην** στρέφω διαρκῶς τὴν ἠλακάτην, τὴν ἄτρακτον, νήθω, κλώθω : ᾿Οδ.Ζ 53, αὐτ.306 **ἠλάκατα στρωφῶσ᾿ ἁλιπόρφυρα**· κ. **ἀμτβ.** : ᾿Απολλ.Ρ 3,893· **2**) τὸ μέσ. στρέφομαι πέριξ, ὥστε νὰ ἔχω **τὸ** μέτωπον πρὸς τὸν πολέμιον : ᾿Ιλ.Ν 557 **ἀλλὰ κατ᾿ αὐτοὺς στρωφᾶτ᾿**· **3**) **στρωφῶ παλάμῃ πηδάλιον** διοικῶ, διευθύνω, **κυβερνῶ** : ΑΠ 9,242 κ μτφ.: ᾿Απολλ.Ρ 3,424· **4**) τὸ μέσ. περιφέρομαι, περιπλανῶμαι : ᾿Ιλ Υ 422 **οὐδ᾿ ἄρ᾿ ἔτ᾿ ἔτλη δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ᾿**· **5**) ἐπισκέπτομαί τι καὶ διαμένω ἐν αὐτῷ : ῾Ησίοδ.῎Εργ.526, Θέογν.247, ῾**Ηρ.** 2,85 **ἀνὰ τὴν πόλιν στρωφώμεναι,** Σοφ.Τρ.907, Εὐρ.῎Αλκ.1052, Λυκόφρ.1372 **ἐν νεκροῖς στρωφωμένη**· **6**) κινοῦμαι **ἐλευθέρως** ἔν τινι τόπῳ, διαμένω, κατοικῶ : ᾿Ιλ.Ι 463(459) **πατρὸς . . κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι,** ῾Ιππ.῎Αρθρ.826· **7**) **ἐπὶ** τῶν οὐρανίων σωμάτων, **περιστρέφομαι, κινοῦμαι περιατροφικῶς** : Μον.2,34.

**στύβω** δημ., ἀόρ. **ἔστυφα,** παθ.ἀόρ. **(ἐ)στύφτηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **στυμμένος,** σφίγγω, πιέζω τι, συνθλίβω, ὅπως ἐκρεύσῃ **τὸ** ἐν αὐτῷ ὑπάρχον ὑγρόν· πρβλ. στύφω : **στύβω τὰ λεμόνια - τὶς ντομάτες**· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ νοῦ : **στύβω τὸ μυαλό μου γιὰ νὰ βρῶ - νὰ θυμηθῶ** (πιέζω, καταπονῶ τὴν σκέψιν μου, τὴν μνήμην μου)· **2) ἀμτβ.** ξηραίνομαι, στειρεύω.

**στυγάνωρ**-ορος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ στυγῶν, **μισῶν** τοὺς ἄνδρας, τὸ ἀνδρικὸν φῦλον : Αἰσχ.Πρ.724 **᾿Αμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορ᾿.**

**στύγαξ**-ακος (ὁ) **ἐσφ. γρ. ἀντὶ στύπαξ βλ.** : Εὐστ.1650,60.

**στυγερός**-ή όν (στυγῶ-έω) **κ.** νεώτ. **μεμισημένος,** ἐβδελυγμένος, μισητός, μισαρός, βδελυρός, ἄξιος ἀποστροφῆς, **ἐπί τε** προσώπ. κ. ἐπὶ πραγμ. : ᾿Ιλ.Θ 368 **προὔπεμψεν ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα** στυγεροῦ **᾿Αΐδαο, αὐτ.**Δ 240, ᾿Οδ.Β 135, **αὐτ.Ε 396,** Αἰσχ.Πέρσ.909,αὐτ.Εὐμ.308, **Σοφ.**Φιλ.1174, Εὐρ.Μήδ. 113 **ὦ κατάρατοι παῖδες ὄλοισθε στυγερᾶς ματρός,** - στυγερὰ **δολοφονία, - στυγερὸν ἔγκλημα**· ‖ **μτ.** δοτ. ὁ πλήρης μίσους **κατά** τινος : ᾿Ιλ.Ξ 168 **στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ** (ἦτο πλήρης μίσους **κατ᾿ αὐτοῦ**), **Σοφ.**ἀπ.146· **2)** μεμισημένος, μισητός, ἄθλιος, **ἐλεεινός** : Πίνδ.Ο 10(11),108 **πλοῦτος .. θνάσκοντι στυγερώτατος,** Σοφ.Τρ.1016,᾿Αριστφ. Αχ.1191,αὐτ.1207 **στυγερὸς ἐγὼ** (κακομοίρης).

**στυγερότης**-ητος (ἡ) **νεώτ.** τὸ νὰ **εἶναί τι στυγερόν,** τὸ ἐμποιεῖν μῖσος, ἀποστροφήν, **φόβον ἢ** φρίκην, μυσαρότης, βδελυρότης

**στυγερώπης**-ους-ες (ὤψ) **ποι.** ὁ **ἔχων στυγερόν,** μισητὸν τὸ ὄμμα, ἀποτρόπαιος τὴν **ὄψιν** : ῾Ησίοδ.῎Εργ.194 **ζῆλος δ᾿ ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν .. κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης.**

**στυγερωπός-όν** μτγν. ποι. ὁ στυγερώπης **βλ.**: ΑΠ 9,662 **στυγερωπὸς ἰδέσθαι χῶρος,**

**στυγερῶς** ἐπίρρ. πρὸς λύπην τινός, **ἐλεεινῶς,** ἀθλίως : ᾿Ιλ.Π 723 **τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας,** ᾿Οδ.Ψ 23,Σοφ.Φιλ.166.

**στύγημα**-ατος (τὸ) **ποι.** τὸ ἐστυγημ**ένον, μεμισημένον,** τὸ ἀντικείμενον τοῦ μίσους, μίσημα, **βδέλυγμα** : Εὐρ.᾿Ορ.480 **ὁ μητροφόντης . . δράκων .. στύγημ᾿ ἐμόν,** Βάβρ.95,62.

**στυγηρός** ῾Ησ. «**στυγερός**».

**στυγητός**-ή-όν ὁ μεμισημένος, ἐστυγημένος, μισητός, στυγερός : Αἰσχ.Πρ.592 **῞Ηρα στυγητός**· κ. ἀπολ. : ΚΔ Τίτ.3,3 **φθόνῳ διάγοντες στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους,** ῾Ηλιόδ.Αἰθ.5,29.

**στύγιος**(-α)-ον ποι. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Στύγα, ὁ τῆς Στυγός, ὁ ἐκ τοῦ Κάτω Κόσμου : Αἰσχ.Πέρσ. 668 **στυγία γὰρ τις ἐπ᾿ ἀχλὺς πεπόταται,** Σοφ. ΟΚ 1564,Πλάτ.Φαίδ.113C· **2**) στυγητός, μισητός, ἀπεχθής : Εὐρ Μήδ.195 **στυγίους βροτῶν λύπας,** αὐτ.᾿Ελ.1355,Πλούτ.᾿Ηθ.828Α.

**στυγνάζω** μτγν. κ. μσν. **εἶμαι ἢ** φαίνομαι στυγνός, λυπημένος, τεταραγμένος, κατηφής, **ἔχω ὄψιν** στυγνήν, σκοτεινήν, κατηφῆ : ΚΔ Μᾶρκ.10,22 **ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν,** Εὐμάθ.98· ‖ κ. ἀπολ. ἐπὶ ἐπικειμένης θυέλλης : ΚΔ Ματθ.16,3 **πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός.**

**στύγνασις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ στυγνότης, λύπη, κατήφεια : ᾿Απολλδ.ἐν Στοβ 1,1012 **κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν, ὅς ἐστιν Στυγὸς καὶ στυγνάσεως ἀπορρώξ.**

**στυγνηγόρος**-ον μτγν. ὁ στυγνὰ ἀγορεύων, ὁ λέγων σκοτεινά, δυσάρεστα· ‖ **ἐπὶ χρόνου, ὁ** καθ᾿ ὃν **ἐπιβάλλεται** τὸ στυγνά, λυπηρὰ **λέγειν** : Γρηγ.Ναζ.2,251C **ἡμέρα στυγνηγόρε.**

**στυγνία** (ἡ) σχόλ. στυγνότης, μελαγχολία, κατήφεια : Σχόλ.᾿Ιλ.Ω 253 **εἰς μαλοκίαν δὲ αὐτοὺς** ἐπισκώπτει ὡς στυγνίας **αἰτίους.**

**στυγνοποιός**-όν σχόλ. ὁ ποιῶν τινα στυγνόν, κατηφῆ, μελαγχολικόν : Σχόλ.᾿Ιλ.Ξ 158.

**στυγνοποιῶ**-έω γλωσσ. ποιῶ τινα στυγνόν, θλίβω, ἐπιφέρω κατήφειαν **καὶ** μελαγχολίαν.

**στυγνοπρόσωπος**-ον μτγν. ὁ κατηφὴς τὸ πρόσωπον, μελαγχολικός, **περίλυπος** τὴν ὄψιν, σκυθρωπός : Γρηγ.Ναζ.2,264.

**στυγνός**-ή-όν κ. νεώτ. ἐπὶ **προσ.** κ. πραγμ., στυγερός, μεμισημένος, βδελυκτός, μισητός : ᾿Αρχίλ. 74,Αἰσχ.Πρ.886 **στυγνὰ πρόκακα λέγων,** αὐτ.Πέρσ. 472,Σοφ.Φιλ.1348, αὐτ.Αἴ.561· 2) μτ. δοτ. ὁ μισῶν τινα, ἐχθρικὸς πρός τινα : Αἰσχ.Πέρσ.286, **Σοφ.**᾿Ηλ.918 **νῷν δ᾿ ἦν τὰ πρόσθεν στυγνὰς** (δαίμων)· **3**) **κ. νεώτ.** κατηφής, δυσηρεστημένος, σκυθρωπός, σκαιός : Αἰσχ.᾿Αγ.679, Εὐρ.῎Αλκ.777, αὐτ.῾Ιππ.173 **στυγνὸν δ᾿ ὀφρύων νέφος αὐξάνεται,** Ξεν.᾿Αν.2,6,9, αὐτ.11, Μόσχ.3,67 **στυγνοὶ κλαίουσιν ῎Ερωτες, - στυγνὸν βλέμμα, - στυγνὴ μελαγχολία**· **4**) δυσάρεστος, δύστροπος ἢ λίαν ἄθυμος : Σοφ. ΟΤ 673· **5**) ἡ αἰτ.ἑν. τοῦ οὐδ. στυγνὸν ὡς ἐπίρρ. λυπηρῶς : αὐτ.᾿Αντ.1226 **στυγνὸν οἰμώξας ἔσω χωρεῖ πρὸς αὐτόν.**

**στυγνότης**-ητος (ἡ) **κ. νεώτ.** κατήφεια, σκυθρωπότης : ᾿Αλεξ.Πυθαγορίζ.3, Πολύβ.3,20,3, Πλούτ. Θησ.20 **τὰς δὴ ταύτῃ δρωμένας θυσίας εἶναι πένθει τινὶ καὶ στυγνότητι μεμιγμένας,** αὐτ.Μάρ. 43,**-στυγνότης τοῦ βλέμματος** (ἡ σκυθρωπὴ καὶ ἀπροσήγορος ὄψις)· ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς **καταστάσεως** : Πολύβ.4,21,1 **τὴν τῶν ἠθῶν αὐστηρίαν ἥτις . . παρέχεται διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ψυχρότητα καὶ στυγνότητα.**

**στυγνόχρους**-οος-ουν-οον μσν. ὁ ἔχων χρῶμα στυγνόν, λυπηρόν, μελανωπόν, πένθιμον, μέλας : Νικ.Χων.Χρον.352D **ὅσον χρόνον τὴν στυγνόχρουν πορφύραν ἐνεδέδυτο.**

**στυγνῶ-όω** μτγν. στυγνόν, **σκυθρωπόν,** περίλυπον ποιῶ τινα, **ὅθ. τὸ παθ. περίλυπος** γίνομαι, ἀθυμῶ : ΑΠ 9,573 **κλαίοντι καὶ ἐστυγνωμένῳ.**

**στυγνόδεμνος**-ον μτγν. ποι. ὁ στυγῶν, ὁ μισῶν τὸν γάμον, τὴν συζυγικὴν **ζωήν,** τὴν παντρειά : ΑΠ 10,68 **νόος στυγνόδεμνος.**

**στύγος**-ους-εος (τό) ποι. **μῖσος, ἀποστροφή,** ἀντιπάθεια, ἰδίᾳ δὲ ὡς **ἐκφαίνεται διὰ** τῶν ὀφθαλμῶν **καὶ** τοῦ προσώπου, ἀπέχθεια, δυσαρέσκεια, κατήφεια : **Αἰσχ.᾿Αγ.547 πόθεν τὸ δύσφορον τοὖτ᾿**

ἐπῆν στύγος στρατῷ, αὐτ.Χο.81, αὐτ.'Αγ.1308· **2)** τὸ ἀντικείμενον τοῦ μίσους ἢ τῆς ἀποστροφῆς, βδέλυγμα : αὐτ.558,αὐτ.Χο.392 **δριμὺς καρδίας θυμός, ἔγκοτον στύγος·** || κ. ἐπὶ προσ. **δεσπότου στύγος** ὁ ἀπεχθής, μισητὸς κύριος : αὐτ.770· || **στύγη θεῶν** αἱ 'Ερινύες : αὐτ.Εὐμ. 644 **ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν·** **3)** ἐπὶ πραγμ., πρᾶξις βδελυρά, ἀποστροφῆς ἀξία : αὐτ. 991 **ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.**

**στυγῶ-έω,** ἀόρ. **ἐστύγησα** (Αἰσχ.'Ικ.538, Εὐρ.Τρφ. 705) ἐπ. **ἔστυξα,** εὐκτ. **στύξαιμι** ('Οδ.Λ 503), ἀόρ. β' **ἔστυγον** (αὐτ.Κ 113), παρακ. **ἐστύγηκα,** παθ. μέλλ. **στυγήσομαι** (Σοφ.ΟΤ 672), ἀόρ. **ἐστυγήθην,** παρακ. **ἐστύγημαι** (Λυκόφρ.421), μισῶ, βδελύσσομαι, ἀποστρέφομαι : 'Ιλ.Η 112 **μηδ' ἔθελ'.. ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι .. τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι,** αὐτ.Θ 370,αὐτ.Υ 65, 'Οδ.Κ 113, Θέογν.278, Πινδ.άπ. 217,2,'Ηρ.7,236 **τοῦ τε εὐτυχέειν φθονέουσι καὶ τὸ κρέσσον στυγέουσι,** Εὐρ.'Ηλ.1016 **τὸ πρᾶγμα .., ἣν μὲν ἀξίως ἔχῃ στυγεῖν δίκαιον·** κ. παθ. εἶμαι, καθίσταμαι ἀντικείμενον ἀποστροφῆς, μισοῦμαι : Αἰσχ.Πρ.1004 **τὸ μέγα στυγούμενον,** αὐτ.'Επτ.791, Σοφ.Τρ.738 **τί δ' ἐστὶ .. πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον·** **2)** καθιστῶ μισητόν, ποιῶ, κάμνω τι φοβερόν : 'Οδ.Λ 502 **τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας** (θὰ ἔκαμνα εἴς τινα φοβερὰν τὴν τόλμην καὶ τὰς χεῖράς μου)· **3)** μτ. ἀπαρφ. ἀποφεύγω, φοβοῦμαι νὰ πράξω, νὰ κάμω τι : 'Ιλ.Α 186 **στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι,** αὐτ.Θ 515, 'Απολλ.Ρ 2,628, αὐτ.4,512,ΑΠ 430, Διοσκ.7,430, 'Ησ.' **4)** ρηματ. π. στύγημα, στυγητός.

**στύλ** (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἀκλ. ρυθμὸς καλλιτεχνικὸς ἢ λογοτεχνικός, τεχνοτροπία ἐπὶ εἰκαστικῶν κ. ἄ. τεχνῶν, ὕφος ἐπὶ λόγου : **διακρίνεται νὰ τὸ στύλ του, - ἔχει καλό - κακό στύλ.**

**στυλά** ἐπίρρ. δημ. ἀτενῶς : **μὲ κοίταζε στυλά.**

**στυλάριον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ στῦλος, **στυλίς,** στυλίσκος : 'Ηρων Μαθ.119Α.

**στυλιάρι** (τὸ) δημ. δ. γρ. τοῦ στειλιάρι βλ.λ.

**στυλίδιον** (τὸ) μτγν. στυλάριον βλ.λ. : Στράβ.1,3,4 **καὶ ἐπὶ στυλιδίων ἀνακεῖσθαι δελφῖνας.**

**στυλιζάρισμα** (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στυλιζάρω βλ.λ.

**στυλιζάρω** (στύλ) δημ., μτχ. παθ. παρακ. **στυλιζαρισμένος,** θέτω εἰς ρυθμόν τι, εἰς στὺλ βλ.λ.· **2)** ἐν τῇ εἰκαστ. γλύφω ἢ ἀπεικονίζω διὰ χρωστῆρος ἀντικείμενα τῆς φύσεως, οἷον ζῷα, φυτὰ κτλ. στατικῶς ἄνευ τῆς ἀποδόσεως τῶν λεπτομερειῶν κ. μ. κατὰ τρόπον διακοσμητικόν.

**στυλίς-ίδος** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ στῦλος, μικρὸς στῦλος, κιονίσκος : Διον.'Αλ.Ρωμ.3,21· **2)** μτγν. ἱστὸς μεθ' ἑνὸς ἱστίου κατὰ τὴν πρύμνην πλοίου κείμενος : Πλούτ.Πομπ.24 **στυλίσι χρυσαῖς καὶ περιπετάσμασιν ἁλουργοῖς,** Πολυδ.1,90· **3)** 'Ησ. «μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς»· **4)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ χόνδρος ὁ μεταξὺ τῶν ρωθώνων, πτυχὴ δέρματος χωρίζουσα τοὺς μυκτῆρας : Πολυδ. 2,79 **τὸ δὲ τὰ τρυπήματα διαιροῦν ὥσπερ τειχίον κίων καὶ διάφραγμα καὶ στυλίς.**

**στυλίσκος** (ὁ) κ. μον. κ. νεώτ. μικρὸς στῦλος, στυλὶς βλ.λ.1), ὅθ. βακτηρία ἢ ῥάβδος : 'Ιππ.Μοχλ. 865,Στράβ.3,4,17 **ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένας στυλίσκον·** **2)** μτγν. μέρος χειρουργικοῦ τινος ἐργαλείου : 'Ορειβ.128· **3)** στυλὶς βλ.λ.2) : Εὐστ. 1039,38 **ὑπηρεισμένου στυλίσκου.**

**στυλίστας** (ὁ) (στύλ) δημ. λογοτέχνης διακρινόμενος ἰδίᾳ διὰ κομψότητα καὶ γλαφυρότητα ὕφους : **ὁ Παπαδιαμάντης ἦτο στυλίστας.**

**στυλίτης** (ὁ) μτγν., μον. κ. νεώτ. ὁ συνήθως κ. ἐπὶ μακρὸν διατρίβων ἢ διαρκῶς κατοικῶν ἐπὶ στύλου, ἰδ. ἀσκητὴς μονάζων ἐπὶ τῆς κορυφῆς στύλου : Εὐάγρ.1,13, - **Συμεὼν ὁ στυλίτης.**

**στυλιτικός-ή-όν** μον. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν στυλίτην ἢ τοὺς στυλίτας, ὁ τοῦ στυλίτου ἢ τῶν στυλιτῶν : Εὐστ.Πον.97,98 **ἡ νῦν γενεὰ .. τὸ στυλιτικὸν φῦλον ἀναδίδωσιν.**

**στυλό** (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἀκλ. στυλογράφος βλ.λ.

**στυλοβάτης** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ πούς, βάσις στύλου, ὑπόβαθρον, στυλοπάτι : Πλάτ.Κωμ.π.Πολυδ.7, 121, 'Ηρων Αὐτομ.259Β, Βιτρ.38, αὐτ.4,7· **2)** νεώτ. μτφ. κύριος ὑποστηρικτής, θεμελιωτής : **στυλοβάτης τοῦ θρόνου - τῆς ἐλευθερίας.**

**στυλογλύφος-ον** μτγν. ὁ γλύφων, σκαλίζων, κατασκευάζων στύλους : Φίλ.Βυζ.Θαυμ.1 **καὶ πᾶς ὁ κατάγειος τόπος ἐστὶ διὰ στυλογλύφων.**

**στυλογραφία** (ἡ) νεώτ. βαθύτυπος μέθοδος κατασκευῆς κλισέ.

**στυλογράφος** (ὁ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. κονδυλοφόρος φέρων μικρὰν ἀποθήκην μελάνης καταρρεούσης αὐτομάτως εἰς τὴν γραφίδα, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ γραφή· συγκεκ. τ. στυλό.

**στυλοειδής-οῦς-ές** μτγν., μον. κ. νεώτ. **ὁ ὅμοιος** πρὸς στῦλον ἢ γραφίδα · Γαλ.4,43,2.

**στυλοκέφαλο** (τὸ) δημ. κιονόκρανον, **κεφαλοκόλωνο.**

**στυλόλιθος** (ὁ) νεώτ κυλινδρικὸς **μὲ κατὰ** μῆκος ραβδώσεις ὄγκος ἀσβεστολίθου διασκεχωρισμένος κατόπιν κατατμήσεως τοῦ πετρώματος.

**στυλοπάτι** (τὸ) δημ. ὁ στυλοβάτης βλ.λ.1).

**στυλοπινάκιον** (τὸ) μτγν. στῦλος μετὰ εἰκονογραφιῶν : ΑΠ 1,3 **ἐπιγράμματα, ἃ εἰς τὰ στυλοπινάκια ἐγέγραπτο.**

**στῦλος** (ὁ) κ. μον., νεώτ. κ. δημ. **πᾶν ἐπίμηκες** στερεὸν σῶμα χρησιμεῦον ἐν ὀρθίᾳ στάσει πρὸς ὑποστήριξιν στέγης κτλ. ἢ πρὸς στερέωσιν ἐπ' αὐτοῦ ἀντικειμένου τινός, στήλη, κίων, κολώνα : 'Ηρ. 2,169 **παστὰς λιθίνη μεγάλη καὶ ἠσκημένη στύλοισι,** Αἰσχ.'Αγ.898 **λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε .. ὑψηλῆς στέγης στῦλον ποδήρη,** Εὐρ.ΙΤ 50 **μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος .. δόμων πατρῴων, - οἱ στῦλοι τοῦ 'Ολυμπίου Διός, - τηλεγραφικὸς στῦλος·** || στήλη χωρὶς νὰ ὑποβαστάζῃ ἢ ὑποστηρίζῃ τι · 'Ιππ.'Αρθρ.813,Εὐρ.άπ.202,Πολύβ.1,22,4 **στῦλος ἐν πρῴραις στρογγύλος εἱστήκει·** **2)** γραφίς, γραφίον, κέντρον σιδηροῦν ἢ εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον ὀστοῦν, διὰ τοῦ ὁποίου ἔγραφον εἰς πινάκιον κηρωτόν : ΑΠ 7,648, Παυσ.5,20,7· **3)** νεώτ. **βοταν.** τμῆμα τῆς φοθήκης τοῦ ἄνθους φέρον τὸ στίγμα· **4)** κ. μον. κ.νεώτ. κ. δημ. μτφ. σταθερὸς προστάτης, ὑποστηρικτής, ἔρεισμα ἰσχυρόν : Εὐρ.ΙΤ 57 **στῦλοι οἴκων .. εἰσὶ παῖδες ἄρσενες,** Μηναῖ.1,18, 'Απολυτ. **στῦλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων τὴν 'Εκκλησίαν, - στῦλος τοῦ κόμματος - τοῦ σπιτιοῦ του.**

**στυλοσπόριον** (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ σπόριον τοῦ μύκητος τὸ σχηματιζόμενον **ἐντὸς** τοῦ πυκνιδίου του **καὶ ἐξερχόμενον** δι' **εἰδικοῦ πόρου.**

**στυλοστήμων-ονος** (ὁ) νεώτ. βοταν. ὁ στήμων, ὅστις φέρεται **ἐπὶ** στυλοειδοῦς ποδίσκου.

**στυλότυπος** (ὁ) νεώτ. σπάνιον ὀρυκτὸν **τοῦ** χαλκοῦ ἡνωμένου μὲ ἀντιμόνιον καὶ θεῖον.

**στυλοφόρος-ον** νεώτ. **ἐπὶ** φυτῶν, **ὁ ἔχων** ἄνθη τῶν ὁποίων αἱ φοθῆκαι φέρουν στῦλον.

**στυλῶ-όω** μτγν. κ.νεώτ., δημ. στυλώνω, παθ.**-οῦμαι,** δημ. -ώνομαι, ἀόρ. (ἐ)στυλώθηκα, δημ. μτχ. παθ. παρακ. **στυλωμένος,** ὑποστηρίζω διὰ στύλων: 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.17Β· || μτφ.**ζωὴν στυλοῦμαι** παρέχω στήριγμα εἰς τὴν ζωήν μου (διὰ τῆς παιδοποιίας) : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,648· **2)** δημ. συνεκδ. **ἐπὶ φαγητῶν καὶ ποτῶν, κρατῶ** τινα ὡς στῦλον ὄρθιον, ἐπαναδίδω δυνάμεις εἴς τινα, καρδαμώνω : **αὐτὴ ἡ σούπα μὲ στύλωσε·** πρβλ.τυλώνω· **3)** δημ. φρ. **στυλώνω τὰ μάτια μου** προσηλῶ τοὺς ὀφθαλμούς· **4)** ρηματ.π. στύλωμα, στύλωσις, **στυλωτός.**

**στύλωμα-ατος** (τό) μτγν., νεώτ. κ. δημ. στήριγμα, ὑποστήριγμα : Ἀπολλδ.Δημ.Πολιορκ.17Α **ἵνα μὴ ἐπισυμπέσῃ τοῖς ἐργαζομένοις τὸ τεῖχος, στυλώμασιν ἐρειδέσθω·** 2) νεώτ. κ. δημ. στύλωσις βλ.λ., ὑποστήριξις ἢ ὑποστήριγμα, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεμα τοῦ στυλῶ βλ.λ.
**στυλώνω** δημ. τ. τοῦ στυλῶ βλ.λ.
**στύλωσις-εως** (ἡ) (στυλῶ) νεώτ. **ὑποστήριξις**, στήριξις διὰ στύλων, πουντέλιασμα.
**στυλωτός-ή-όν** σχόλ. ὁ ἐστυλωμένος, ὁ διὰ στύλων ὑποστηριζόμενος, ὁ ἔχων στύλους : Σχόλ. Ἰλ.Υ 11 **ἕδραι στυλωταί, περίπτερα ἔχουσαι.**
**στύλωψ-οπος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων τῆς οἰκογ. τῶν **στρεψιπτέρων.**
**στύμα-ατος** (τό) αἰολ. στόμα : Θεόκρ.29,25.
**στῦμα-ατος** (τό) (στύω) πριαπισμός, ἔντασις, σήκωμα τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου, στῦσις : Πλάτ.Κωμ. π.Ἀθήν.1,5D, αὐτ.7,325Α **Παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα ποιεῖ.**
**στῦμμα-ατος** (τό) (στύφω) μτγν. τὸ στύφον, τὸ συσφίγγον καὶ ποιοῦν τι πάγιον καὶ στερεόν, ὅθ. ὕλη τις χρήσιμος εἰς σύμπηξιν ἐλαίων καὶ μύρων, **ἵνα κάλλιον καὶ ἐπὶ μακρότερον χρόνον διατηρῶσι τὴν εὐωδίαν αὐτῶν** : Διοσκ.1,76· ‖ ὁμ. βαφική τις ὕλη δι' ἧς τὰ ἔρια προεστύφοντο προπαρασκευαζόμενα οὕτω εἰς τὸ νὰ βαφῶσι μετὰ ταῦτα διὰ τῆς κυρίας βαφῆς μᾶλλον ἀνεξιτήλως· προλ. στύφω 2)· **2)** μτφ. προκαταρκτικὸν μέσον ἄγον εἰς ἐνώτισιν : Κλήμ.Ἀλ.144 **στύμματι αὐστηροτάτῳ παρ' ἕκαστα προσχρῆται τῷ φόβῳ.**
**στυμνός-ή-όν** (στύφω) μτγν. ἐστυμμένος, συμπαγής, σκληρός, στερεός : Ἡρωδιαν.174,7, Ἡσ.
**στυμφάλιος-α-ον** κ.νεώτ., ἰων.-ήλιος-η-ον (Ἡρ.6, 76), ἀνώμ. θηλ. **στυμφαλίς-ίδος** (Ἀπολλ.Ρ 2,1054, Στράβ.371, αὐτ.389), ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὄρος Στύμφαλον, ὁ τοῦ Στυμφάλου ἢ ὁ κατοικῶν, ὁ πλησίον τοῦ ὄρους τούτου κείμενος : Ἡρ.6,76, Ξεν.Ἀν.1,1,11, Πολύβ.4,68,1.
**στύξ-υγός** (ἡ) (στυγῶ-έω) ποταμὸς ἢ κρήνη τοῦ Ἅδου εἰς ἣν ὤμνυον οἱ θεοὶ τοῦ Ὁμήρου τοὺς φρικωδεστέρους τῶν ὅρκων : Ἰλ.Θ 369· **2)** ὄνομα νύμφης τοῦ ποταμοῦ ἢ τῆς κρήνης ταύτης, οὔσης πρεσβυτάτης τῶν θυγατέρων τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος : Ἡσίοδ.Θ 361, αὐτ.776 **δεινὴ στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο·** **3)** πηγή τις λίαν ψυχρὰ ἐν Ἀρκαδίᾳ καὶ ὡς ἐκ τούτου θανατηφάρος : Ἡρ.6,74, Στράβ.389, Παυσ.8,18· **3)** τρομερὸν τέρας, ἑρπετόν : Αἰσχ.Χο.532 **καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός** (δ.γρ. στύγους)· **5)** παγερὸν καὶ διαπεραστικὸν ψῦχος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5, 14,4 **αἱ στύγες εἰσδύονται εἰς τὰ σώματα·** **6)** μτγν. μῖσος, ἀποστροφή, στύγος, μάλιστα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους : Ἀλκίφρ 3,34 **εἶτ' ἐκ φιλανθρώπου μισάνθρωπος ἐγένετο καὶ τὴν Ἀπημάντου ἐμιμήσατο στύγα.**
**στυπάγρα** (ἡ) νεώτ. μικρὸν ἀγκιστροειδὲς ἐργαλεῖον πρὸς ἐξαγωγὴν βύσματος φράσσοντος σωλῆνα ἢ τοῦ μεταξὺ πυρίτιδος **καὶ** ρίμματος στυπείου κατὰ τὴν ἀπογέμισιν πυροβόλων **ὅπλων.**
**στυπάζω** Ἡσ. «βροντῶ, ψοφῶ, ὠθῶ».
**στυπειοθλίπτης** (ὁ) νεώτ. μηχαν. δακτύλιος μεταλλικὸς πιέζων στυππεῖον, δέρμα ἢ μαλακὸν μέταλλον, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται ἡ διαφυγὴ ὑγροῦ ἢ ἀερίου μεταξὺ βάκτρου τινὸς ἢ ἄξονος καὶ τῆς δι' ἧς ταῦτα διέρχονται ὀπῆς : **στυπειοθλίπτης ὑδραντλίας - ἀτμοκυλίνδρου.**
**στυπεῖον** (τό) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. κ. **στυπίον** δ. **γρ.** τοῦ στυππεῖον βλ.λ.
**στύπη** (ἡ) κ. νεώτ. Ἡσ. στύπος **βλ.λ.**· ‖ **νεώτ.** τὸ φυτὸν στίπη βλ.λ.
**στύπινος-η-ον** νεώτ. **ὁ κατεσκευασμένος ἐκ** στυπείου.
**στυπογλύφος-ον** Ἡσ. «ξυλογλύφος· στύπος γὰρ ὁ στέλεχος ἤγουν τὸ πρέμνον».
**στυπόπλεκτος-ον** νεώτ. ἐπὶ ἀγκύρας, **ἧς** ἡ ἅλυσις εἶναι περιπεπλεγμένη περὶ τὸν στύπον βλ.λ., τσυπάδο.
**στύπος-ους-εος** (τό) μτγν. κ. νεώτ. στέλεχος, κορμός, πρέμνον, κούτσουρο : Ἀπολλ.Ρ 1,1117 **στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου,** Λυκόφρ.1110 **στύπος δρυός·** ‖ στύλος ξύλινος : Πολύβ.1,48,9 **ὥστε τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ στύπη τῶν κριῶν ὑπὸ τοῦ πυρός,** αὐτ.21,27,4· ‖ νεώτ. ὁ ὡς στῦλος εὐθυτενὴς κορμὸς δένδρου **φέρων κατὰ τὴν κορυφὴν** ἕνα μόνον θύσανον βλαστῶν, ὡς ὁ κορμὸς τοῦ φοίνικος· **2)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. πρόσθετον τεμάχιον **τῆς** ἀγκύρας, συνήθ. **ἐκ** ξύλου, προσαρμοζόμενον **κατ'** ὀρθὰς γωνίας ἐπὶ τῆς **κεφαλῆς** τῆς ἀτράκτου, **καθέτως** δὲ ὡς πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῶν βραχιόνων τῆς ἀγκύρας, τσύπος· **3)** κύτος βλ.λ., κοίλωμα· Ἡσ. «τοῦ ὀφθαλμοῦ **τὸ** σῶμα καὶ τὸ κύτος καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς» : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.951 **ἐν στύπει τῷ κύτει καὶ τῇ γαστρὶ τοῦ ὅλμου.**
**στύπος** (ὁ) **μτγν.** στύππη **βλ.λ.** : Γαλ.19,126 **κάλοι** ἀπὸ στύπου.
**στυπόχαρτον** (τό) νεώτ., **δημ. στουπόχαρτο** ἀπορροφητικὸς χάρτης ἐν χρ. πρὸς **ἀπορρόφησιν** τῆς μελάνης τῶν νωπῶν χειρογράφων.
**στύππαξ-ακος** (ὁ) στυππειοπώλης βλ.λ., **σκωπτ.** πορωνύμιον τοῦ Ἀθηναίου στρατηγοῦ Εὐκράτους: Ἀριστοφ.ἀπ.696 (δ. γρ. στύπαξ, στύγαξ).
**στυππεῖνος-η-ον** μτγν. ὁ ἐκ στυππείου : Πα Λευϊτ.13,47 **ἐν ἱματίῳ στυππείνῳ** (δ.γρ. στυππυΐνῳ)· **2)** μτφ. ὁ ὅμοιος πρὸς **στυππεῖον,** ἀσθενής, ἀδύνατος : Διογενιαν.8,14.
**στυπ(π)εῖον** (τό) κ. **νεώτ.** κ. **στυπ(π)ίον** κ. στιππύον κ. **στιππεῖον** (ἐν πάπ. κ. κώδ.) ἀπόξεσμα κανάβεως, χονδρὸν καὶ ἀκατέργαστον λινάριον, στουπί : Ἡρ.8,52 **ὅκως στυππεῖον περὶ** τοὺς ὀι-**στοὺς περιθέντες ἅψειαν,** Ξεν.ΚΠ 7,5,23 **πίτταν καὶ στυππεῖον,** Αἰν.Τακτ.33,35, Δημ.1145 **στυππεῖον καὶ σχοινία,** Πολύβ.1,45,12 **δᾷδα καὶ στυππεῖον καὶ πῦρ ἔχοντες,** Διόδ.Σ 14,51 **στυππεῖα καιόμενα μετὰ πίττης,** Πλούτ.Κικ.18 **στυππεῖα καὶ θεῖον . . ἀπέκρυψαν,** Ἀπп.Ἀννιβ.33, **Λουκ.**Ὀν.31 **στυππεῖον . . μετενεγκεῖν,** Γαλ.16,622.
**(στυπ)πειοπλόκος** (ὁ) Ἐπιγρ. **ὁ πλέκων στυπ**πεῖα, σχοινία, στυππειοποιὸς **βλ.λ.**
**στυππειοποιός** (ὁ) ὁ κατασκευάζων **ἐκ στυππεί**ου σχοινία : ΕΜ 339,56 (στυππιοποιός).
**στυππειοπώλης** (ὁ) ὁ πωλῶν στυππεῖον: **Ἀριστοφ.** Ἱππ.129, Κριτί.70D, Ἐπιγρ.
**στυππειουργός** (ὁ) πάπ. κ. **στυππεουργός,** κ. στιππυουργός, κ. **στιπεουργός,** κ. **στιπ(π)ουργός** ὁ κατεργαζόμενος στυ(π)πεῖα, ὁ **κατασκευάζων** σχοινία **ἢ** ὑφάσματα **ἐκ** στυπ(π)είου.
**στύππη** (ἡ) μτγν. στυππεῖον : Ἰώσ.π.Σουΐδ. ἐν λ.
**στύπ(π)ινος-η-ον** μτγν. κ.Ἐπιγρ.κ. νεώτ. κ.**στυππεῖνος** (ἀποδοκιμάζεται ὑπὸ τοῦ Φρυν.233) κ. **στυππύϊνος,** κ. **στιππύϊνος** κ. **στιπ(π)ύϊνος** (πάπ.) ὁ **ἐκ** στυππείου κατεσκευασμένος, στουπένιος : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.102,15, Διόδ.Σ 1,35 **ἐνάπτοντες ἀρχὰς στυπίνας·** **2)** μτφ. ὁ ὅμοιος πρὸς στυππεῖον βλ.λ., ἀσθενής : Κωμ.Ἀδέσπ.855 **γέρων στύππινος.**
**στυπτηρία** (ἐνν. γῆ) (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. **στυπτηρίη** ὀνομ.ὁμάδος τινὸς στυπτικῶν οὐσιῶν, περιεχουσῶν κυρ. χαλκῖτιδα βλ.λ. : Ἡρ.2,180 **ἔδωκε χίλια στυπτηρίης τάλαντα,** Ἱππ.Ἑλκ.14, Τίμ.Λοκρ.99D, Ἀριστλ.Ζ 1547a,20 **ἡ δ' ἄλλη φύσις οἷον στυπτηρία,** αὐτ.Θαυμ.842b,22, Ἀρετ.Ὀξ.Νοῦσ.1,9, Σωρ. 1,50,Πάπ.μισθωτὴς **ἀσχολήματος στυπτηρίας,** αὐτ. **ὑπὲρ στυπτηρίας τάλαντα 10·** **2)** νεώτ. ὀρυκτὸν διπλοῦν θεϊκὸν ἅλας, **στύψις, στύψη·** **3)** ἐν Αἰγύπτῳ **τὸ** μονοπώλιον **τῆς στυπτηρίας** : **Πάπ.**

**στυπτηριἄκόν** δέρμα γλωσσ. δέρμα ἐπεξειργασμένον, βύρσα.

**στυπτηρίζουσα** γλωσσ. ὑγρὸν διάλυμα πρὸς πλύσιν τῆς στυπτηρίας.

**στυπτήριος**-α-ον πάπ. ὁ ἐπεξειργασμένος διὰ στυπτηρίας : **στυπτήριον φῦκος.**

**στυπτηριοῦχος**-ον νεώτ. ὁ περιέχων στυπτηρίαν βλ.λ.2).

**στυπτηριώδης-ους-ες** ὁ πρὸς στυπτηρίαν βλ.λ.1) ὅμοιος, ὁ περιέχων στυπτηρίαν : Ἱππ.Ἀέρ.9 **στυπτηριώδη ὕδατα,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,5,1, Ἀριστλ.Πρ. 937b,23 **στυπτηριώδης γῆ,** Στράβ.3,2,8 **στυπτηριώδει τινὶ γῇ,** Γαλ.6,35 **τὰ στυπτηριώδη,** Ἀντυλλ. π.Ὀρειβ.10,3,1 **στυπτηριῶδες λουτρόν.**

**στυπτικός**-ή-όν (στύφω) κ. νεώτ., δημ. **στυφτικός** ὁ στύφων, ὁ ἐπιφέρων, προξενῶν στύψιν, συστολήν : Διοκλ.Καρ.130, Θεόφρ.Ὀσμ.21, Πλούτ. Ἠθ.624E, Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.ἀβέβ.23,27, Γαλ.6, 426, Ἀντυλλ π.Ὀρειβ.10,24,6, Σωρ.1,61, Καρκβ.Λυγ. 14 **διά τῆς.. στυπτικῆς καὶ καυτηριώδους ἀλοιφῆς ἐπέχριε·** ὁμ. κ. συγκρ. : Διοσκ.1,168 **δύναμιν δὲ ἔχει** (ἡ ἀχρὰς) **στυπτικωτέραν ἀπίου·** || κ. νεώτ. ἰατρ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κτ. πληθ. **τὰ στυπτικὰ** τὰ ἐπιφέροντα στύψιν, συστολήν, τὰ συσταλτικά : Ἱππ. Ἀφορ.7,37, Θέων Σμ.14Η, - **στυπτικά φάρμακα** (τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς περιστολὴν τῆς παθολογικῆς ἐκκρίσεως τῶν βλεννομεμβρανῶν κ. ἰδ. τὰ κατὰ τῆς εὐκοιλιότητος).

**στυπτικότης-ητος** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ στύφειν βλ.λ., τὸ γνώρισμα τοῦ στυπτικοῦ βλ.λ. : **ἡ στυπτικότης τῶν δεψικῶν ἐκχυλισμάτων.**

**στύπωμα-ατος** (τὸ) νεώτ., δημ. **στούπωμα** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στυπώνω βλ.λ., ἔμφραξις ὀπῆς, ραγάδος κτπ. διὰ βύσματος· || τὸ δι' οὗ στυπώνομεν, βύσμα, βούλλωμα· **2)** τὸ διὰ στυποχάρτου στέγνωμα τῆς νωπῆς μελάνης.

**στυπτικῶς** ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον στυπτικὸν βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.3,18.

**στυπώνω** νεώτ.,δημ. **στουπώνω** μτβ. φράσσω ὀπήν, στόμιον, ρογάδα κτπ. διὰ στυππείου, χάρτου, ράκους κτπ. : **στυπώνω τὴν φιάλην,** - **στουπώνω τὸ σωλῆνα τῆς βρύσης·** **2)** στεγνώνω δι' ἀπορροφητικοῦ χάρτου τὰ διὰ μελάνης γραφέντα : **στυπώσατε τὰ γραπτά σας.**

**στῠρᾰκᾶτον** (τὸ) μτγν. εἶδος οἴνου περιέχοντος στύρακα βλ.λ.1) : Ὀρειβ.5,33,12 (παρεμβολή).

**στῠρᾰκίζω** (στύραξ 2)) μτγν. κ. μσν. κεντῶ, κτυπῶ διὰ τοῦ στύρακος βλ.λ.· Ἡσ. «στυρακίζει· κεντρίζει», ΕΜ 732,6· **2)** (στύραξ 1)) εἶμαι ὅμοιος πρὸς τὸ κόμμι τοῦ δένδρου στύρακος βλ.λ., ἰδ. κατὰ τὴν ὀσμήν : Διοσκ.2,106 **πρόπολιν.. εὐώδη καὶ στυρακίζουσαν.**

**στυρἄκῖνος**-η-ον (στύραξ 1)) μτγν. ὁ κατεσκευασμένος ἐκ στύρακος βλ.λ. : Διοσκ.1,66 **χρῖσμα στυράκινον,** Διοκλητ.Ἐδικτ.8 **ἔλαιον στυράκινον·** **2)** ὁ κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου τοῦ δένδρου στύρακος : Στράβ.12,7,3 **στυράκινα ἀκοντίσματα,** ΠΔ Γέν.30,37 **ράβδον στυρακίνην.**

**στυράκιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ στύραξ βλ.λ.2) : Θουκ.2,4 **στυρακίῳ ἀκοντίου** (δ.γρ. στύρακι), Αἰν. Τακτ.18,20, πιθ. εἰκ. π. Λουκ.Τόξ.55· **2)** πάπ. ὑποκορ. τοῦ στύραξ βλ.λ.1)

**στυρακοειδῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. κ. **στυρακίδαι** (οἱ) οἰκογ. φυτῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **δικοτυληδόνων** ἧς κυρ. εἶδος ὁ στύραξ βλ.λ.2).

**στῠραξ-ᾰκος** (ὁ) κ. νεώτ. εὐῶδές τι ρητινῶδες κόμμι χρησιμεῦον ὡς θυμίαμα μόνον ἢ συνηθέστ. ἐν μείξει μετ' ἄ. ὑλῶν : Μνησίμ.4,62 **ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ λιβάνου . . σμύρνης . . στύρακος.** Ἀριστλ.ΖΙ 534b,26 **φεύγουσι θυμιωμένου τοῦ στύρακος,** Θεόφρ.ΦΙ 9,7,3, Διοσκ.1,66, Ἀρετ. Χρον.Νοῦσ.61,2, Σωρ.2,29, Πάπ. **2)** κ. νεώτ. **στύραξ** (ὁ,ἡ) τὸ δένδρον τὸ παράγον τὸν στύρακα βλ.λ.1), δηλ. τὸ εὐῶδες κόμμι : Ἡρ.3,107 **λιβανωτὸν συλλέγουσι τὴν στύρακα θυμιῶντες·** ἀλλ' ἀρσ. π. Στράβ.12,7,3 **πλεῖστος δ' ὁ στύραξ φύεται παρ' αὐτοῖς,** Πλούτ.Λύσ.28 **στύρακες . . περιπεφύκασιν·** **2)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **στυρακοειδῶν,** οὗ ἀξιολογώτατα εἴδη εἶναι **στύραξ ὁ βενζοϊκὸς** κ. **στύραξ ὁ φαρμακευτικός** (ἀστύρακας, στουράκι), καλλιεργούμενα πρὸς κόσμον· **3)** κ. νεώτ. τὸ κάτω αἰχμηρὸν ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ εἰς τὸ ἔδαφος πηγνυόμενον, ὁ σαυρωτὴρ βλ.λ. : Ξεν.Ἑλλ.6,2,19, Πλάτ.Λάχ.184Α **ἕως ἄκρον τοῦ στύρακος ἀντελάβετο·** || τὸ στέλεχος, τὸ κοντάρι : Ὀνήσανδρ.10,4 **στύρακες . ἀκοντίων·** || νεώτ. τὸ κάτω αἰχμηρὸν μέρος τοῦ ξυστοῦ σηματοφόρου κοντοῦ, τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ σκοπεύσεις.

**στυρβάζω** δ. τ. τοῦ τυρβάζω βλ.λ. : ΑΒ 303.

**στυριῶ-όω** πάπ. ἐγγυῶμαι δι' ἐνόρκου ὑποσχέσεως (πιθ.) : **συγγραφὴ . . μὴ ἐστυριωμένη.**

**στυρίωσις** εως (ἡ) πάπ. τὸ στυριοῦν βλ.λ., ἡ δι' ἐνόρκου ὑποσχέσεως παροχὴ ἐγγυήσεως.

**στῦσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἡ διόγκωσις καὶ σκλήρυνσις τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου ἐξ ὁρμῆς πρὸς συνουσίαν, ἄ. σήκωμα, καύλα· || ἀντίστοιχος διόγκωσις τῆς κλειτορίδος τῶν θηλέων.

**στυτικός**-ή-όν (στύω) μτγν. ὁ προκαλῶν στῦσιν τοῦ πέους, πριαπισμόν, ὁ διεγερτικὸς τῆς ἀφροδισίου ὁρμῆς : Φύλαρχ.π.Ἀθήν.1,18Ε **ἀποτελεῖν τινας δυνάμεις στυτικάς.**

**στυφάδα** (ἡ) δημ., δ.γρ. στι- ἡ ἰδιότης, τὸ γνώρισμα τοῦ στυφοῦ βλ.λ., στυφότης : **τὰ ἀχλάδια ἔχουν κάποια στυφάδα.**

**στυφάδο** (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **στυφάτο** δ.γρ. **στι-** εἶδος φαγητοῦ ἐν ἐλαίῳ ὀπτωμένου καὶ συγκειμένου ἐκ κρέατος μετὰ πολλῶν κρομμύων.

**στυφαλμεῖν** Ἡσ. «σκυβαλίζειν».

**στυφᾶν** Ἡσ. «βροντᾶν».

**στύφαξ-ακος** (ὁ) νεώτ. κοντός, **εἰς τὸ ἄκρον** τοῦ ὁποίου ὑπάρχει λόγχη ἢ πέλεκυς.

**στυφεδανός** (ὁ) δ. τ. τοῦ τυφεδανὸς βλ.λ.

**στῠφελιγμός** (ὁ) ὑβριστική, προσβλητικὴ διαγωγή, κακομεταχείρισις : Ἀριστφ.Ἱππ.537 **ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς.**

**στυφελίζω** πλήττω, κτυπῶ τι ἰσχυρῶς, κτυπῶν διασείω, τραντάζω : Ἰλ.Ε 437 **τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων,** αὐτ.Π 774, αὐτ.Λ 305 **ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίζῃ,** Ὀδ.Ρ 234, Ἀλκ.26 **Ποσείδαν .. ἐστυφέλιξε πόντον,** Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 7,665 **κῦμα . . ναύτας ἐς κοίλην ἐστυφέλιξεν ἅλα,** αὐτ.15,22, Ἀπολλ.Ρ 2,115 **στυφελίζειν τινὰ κορύνῃ·** **2)** γεν. σκληρῶς μεταχειρίζομαί τινα διὰ λόγων ἢ ἔργων, κακομεταχειρίζομαι : Ἰλ.Φ 380, αὐτ.512, Ὀδ.Σ 416 **μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον,** Ἀπολλ.Ρ 1, 273 **στυφελίζειν τινὰ ὀνείδεσι.** (Ἐπ. λ. ἐν χρ. ὑπὸ τοῦ Πίνδ. ἐν ἀπ.227, Σοφ.Ἀντ.139· ὁμ. κ. π. Ἱππ. Ἀγμ.31, ὡς καὶ παρὰ μτγν. πεζ.)

**στυφελισμός** (ὁ) δ.γρ. ἀντὶ στυφελιγμὸς βλ.λ.

**στῠφελός**-ή-όν κ. -ός-όν τραχύς, σκληρός : Αἰσχ.Πέρσ.965 **στυφελοῦ . . ἐπ' ἀκτάς·** ὁμ. π. μτγν. ποι. : Ἀπολλ.Ρ 2,323 **ἀκτὴ στυφελή,** ΑΠ 11,31 **στυφελὸς σκόπελος,** Ὀππ.Κυν.3,442 **στυφελὰς ὁδούς·** **2)** ἐπὶ γεύσεως, στυφός, ὀξινός, ξινισμένος : Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,22 **στυφελοῦ . . μέλιτος,** αὐτ.9,561 **στυφελὴ σταγών·** **3)** μτφ. αὐστηρός, σκληρός : Αἰσχ.Πέρσ.79 **πεποιθὼς στυφελοῖς ἐφέταις,** Ὀρφ. Ἀργ.1012 **ἐπὶ στυφελῶν Κόλχων εὐανθέα χῶρον.**

**στυφίζω** δημ. μτβ. παρέχω, προσδίδω γεῦσιν στυφὴν βλ.λ. : **τὸ κυδώνι - τὸ κρασὶ στυφίζει·** || ἀμτβ. κτῶμαι ἢ ἔχω γεῦσιν στυφήν : **ἔφαγε μούσμουλα καὶ στύφισε τὸ στόμα μου.**

**στυφλάριος**-α-ον Ἐπιγρ. τραχύς, βραχώδης.

**στύφλος**-ον κ.-ός-όν στυφελὸς βλ.λ.]· Ἡσ.«στυφλὸν ἢ στυφελόν· τραχύ, σκληρόν. βαρύ. ἀργόν. στερρόν» : Αἰσχ.Πέρσ.303 **στυφλοὺς παρ' ἀκτάς,** αὐτ.Πρ.748 **ἀπὸ στύφλου πέτρας,** Σοφ.Ἀντ.250 **στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος,** Εὐρ.Βάκχ.1137 **ὑπὸ στύφλοις πέτραις,** αὐτ.ΙΤ 1429, Λυκόφρ.737.

**στυφλώδης**-ους-ες μτγν στυφλός : Κόϊντ.12,449.

**στύφνο** [τὸ] δημ. κ. στρύφνο τὸ φυτὸν σολανὸν βλ.λ. τὸ μελανόν, ἄ. βρωμοβότονο.

**στυφόεις**-εντος-**εσσα-εν** μτγν. στυπτικὸς βλ.λ. : Νίκ.Ἀλεξ.375 (δ.γρ.).

**στυφοκόμπος** [ὁ] ἢ στυφόκομπος δ γρ. τοῦ στυφοκόπος βλ.λ. : **ὁ** διὰ τὰς ἀλεκτορομαχίας ἠακημένος ἀλέκτωρ· Ἡσ. «στυφοκόμπος· ὁ μάχιμος ἀλεκτρυών»· **2)** ὁ ὄρτυξ· Ἡσ. «στυφοκόμπος . . ὄρτυξ»· Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1299 «στυφόκομπος δὲ λέγεται ὁ μάχιμος ὄρτυξ, παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν . . ἢ παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλήν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν».

**στυφοκόπος** [ὁ] ὁ στύπει τύπτων, κ. γεν. ὁ πλήττων, ἐν χρ. π. κωμ. ἀντὶ ὀρτυγοκόπος· Πολυδ.7,136, αὐτ.9,107 «ὀρτυγοκόποι καὶ στυφοκόποι ἐκαλοῦντο» : Ἀριστφ.Ὄρν.1299 **ὄρτυγι ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.**

**στύφος** Ἡσ. «κέρδος».

**στῦφός**-ή-ό(ν) μτγν., μσν., **νεώτ. κ.** δημ. στυπτικός, ὁ παρέχων γεῦσιν στυπτικήν, ὁποίαν τὸ κυδώνι, τὸ μούσμουλο, τὰ ἄωρα ἄπια κττ.: Γλωσσ., -**στυφὸς οἶνος, - ἀχλάδι στυφό·** κ. συγκρ. : Γεωπ. 6,11,2 **στυφότερος οἶνος·** ‖ κ. μτφ. : Βέττ.Βάλ. 2,23 **Νεμέσεως ἀστὴρ . . τῇ γεύσει στυφός.**

**στυφότης**-ητος [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. πυκνότης, στερεότης : Πλούτ.Ἠθ.96F **στυφότητι καὶ μανότητι τὰς ἀπορροὰς τῶν πλησιαζόντων ἀναλαμβάνουσαν·** **2)** τὸ γνώρισμα, ἡ ἰδιότης τοῦ στυφοῦ βλ.λ., ἄ. στυφαδα : Συνέσ.53C, - **ἡ στυφότης τῶν ἀώρων ἀπίων.**

**στυφρός**-ά-όν ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. πυκνός, συμπαγής, συνεστώς, στερεός, σφικτός, ἀντίθ. μαλακός, πλαδαρός : **στυφραὶ σάρκες** (ὁποῖαι τῶν ἀθλητῶν)· ‖ Ἡσ. «στυφρόν· στερέμνιον· βαρύ».

**στύφω** κ. νεώτ., ἀπαρφ. ἀορ. **στῦφαι** [Ἡσ.], συστέλλω, συμμαζεύω, συμπυκνώνω : Ἱππ.Ἀέρ.7 **τὴν κοιλίαν στύφεσθαι** (καθίσταμαι δυσκοίλιος, δὲν ἐκτελῶ κανονικὰς κενώσεις), Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ. 1,1 **στῦφαι πλάδον·** ‖ εἰδ. ἐπὶ στυφούσης γεύσεως : ΑΠ 9,375 **χείλεα στυφθεὶς** Ἰούτινος τὰ χείλη συνεστάλησαν, ἐμαζεύτηκαν ἐκ τῆς στυφότητας καὶ ὀξύτητος τοῦ πράγματος, οὗ ἐγεύσατο), Γαλ.12,846 **δέρμα ἐστυμμένον** (συρρικνωμένον)· **2)** κ. νεώτ. ἐμβαπτίζω τι προπαρασκευαστικῶς εἰς στυπτικὴν διάλυσιν πρὸ τῆς κυρίως βαφικῆς ἐπεξεργασίας : Λύσις π.Ἰάμβλ.Πυθ.17,76 **στύφειν τὰ βάφιμα τῶν ἱματίων,** Πάπ. **στῦφον τῇ ἰσάτι,** αὐτ. **στύφειν [τὴν ἄγχουσαν]·** ‖ γεν. μειγνύω, ἀναμειγνύω μετὰ στυπτηρίας : Πάπ.Μαγ.· ὁμ. σημ. κ. κτ. μτχ. παθ. ἀορ. β' : Πάπ. **στυφέντα·** **3)** μτφ. ἐπὶ ἤχων, ἐνοχλῶ διὰ τῆς ὀξύτητος : Διον.Ἁλ.Συνθ. 15 **φωναὶ στύφουσαι τὴν ἀκοήν** (ἀντίθ. διαχέουσαι)· **4)** ἀμτβ. ἐλαττοῦμαι : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.14 **στύφει κατ' ὀλίγον τὸ οὖρον** (βαθμηδὸν ἐλαττοῦται)· **5)** ἀμτβ. ἔχω ἢ παρέχω γεῦσιν στυφήν, εἶμαι στυφὸς βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.863b,17, Φιλόδ.π. Ἀθήν.15,675E **μυραίνης στέφανον στύφοντα καὶ τὴν οἴνων ἀναθυμίασιν ἀποκρουόμενον,** Ἱκέσ.π. Ἀθήν.7,321Α **σαργοὶ . . στύφουσι,** Διοσκ.1,116, αὐτ. 118, Γαλ.6,68, Σωρ.1,81· **6)** μτφ. εἶμαι τραχύς, αὐστηρός, κατηφής, μελαγχολικός : Θεμίστ.Λόγ. 27,339a, Ἡσ ἐν λ. **στύφαι** [ῦ π.Νίκ.Ἀλεξ.378].

**στυφώδης**-ους-ες ὁ ἔχων χαρακτῆρα ὁπωσοῦν στυφόν, κακότροπον : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(1),184.

**στυφωνία** [ἡ] μτγν. τὸ φυτὸν στοιχὰς βλ.λ. : Ψ Διοσκ.3,26 (ἀλλὰ πιθ. τυφωνία : Ἀπούλ.42).

**στύφη** [ἡ] δημ. στυπτηρία βλ.λ.

**στύφιμο** [τὸ] δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ στύβω βλ.λ. : **στύφιμο λεμονιοῦ - ρούχων·** ‖ **ἐν χρ. κ. μτφ.**

**στῦψις**-εως [ἡ] κ. νεώτ. συστολή, στυπτικότης, στυφάδα : Θεόφρ.Ὀσμ.32, Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.3,80F **τῶν δὲ πεπόνων εὐχυλότερα μὲν εἶναι τὰ γλυκέα καὶ εὐεκκριτώτερα διὰ τὸ στῦψιν μὴ ἔχειν,** Διοσκ.1,39, Σωρ.1,81, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,2, Φυλότ.π. Ὀρειβ.4,10,2· ‖ ἐπὶ τροφῆς προξενούσης δυσκοιλιότητα : Ἱππ.Διαιτ.10· ‖ ἐπὶ δέρματος, συστολή, συρρίκνωσις : Σχόλ.Ἰλ.Ξ 216· **2)** κ. νεώτ. ἐν τῇ βαφικῇ, τὸ ἐμβάπτειν εἰς στυπτικήν τινα διάλυσιν τὸ πρὸς βαφὴν ὕφασμα, οἷον ἐντὸς στυπτηρίας, ὅπως καλῶς προσλάβῃ τὴν βαφήν, τὸν χρωματισμόν, ἡ προπαρασκευὴ στυπτικῶν μέσων διὰ τὴν ἀνεξίτηλον βαφήν : Ἀριστλ.Χρωμ.794a,29 (πληθ.)· **3)** ἐν τῇ μυρεψικῇ, ἡ διὸ στυπτικῶν φαρμάκων συμπύκνωσις τοῦ ἐλαίου, ὅπως συγκρατῇ ἐπὶ μακρότερον χρόνον τὴν εὐωδίαν τοῦ ἀρωματικοῦ μίγματος : Διοσκ.1,6 (πληθ.)· **4)** νεώτ. ἡ στυπτηρία βλ.λ., στύφη.

**στύω** κ. νεώτ., μέλλ. **στύσω** (ΑΠ 10,100), ἀόρ. **ἔστυσα, παθ.ἀόρ. ἐστύθην** (Διογ.Ἐπιστ.35,3), **παρακ. ἐνεργ.** ἀμτβ. μτ. παθ. σημ. **ἔστυκα** (λακων. γ' πληθ. **ἐστάκαντι** : Ἀριστφ.Λυσ.996), ποιῶ τι στερεόν, σκληρὸν ἢ ὀρθόν, κάμνω τι νὰ σηκωθῇ, νὰ σταθῇ ὄρθιον, τεντώνω, τσιτώνω, ἐν αἰσχ. σημ. ἐπὶ τοῦ πέους : Ἀριστφ.Λυσ.598 **ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός·** ‖ μέσ. κ. νεώτ. **στύομαι** ἔχω τὸ πέος ἐντεταμένον, ἔχω συνήθως ἐρεθισμὸν τοῦ γενετησίου μορίου, παθαίνω στύση : Ἀριστφ.Ὄρν.1256 **οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον,** αὐτ.Λυσ.989 **ἀλλ' ἔστυκας, ὦ μιαρώτατε,** Λουκ.Ἀλέξ.11 **στύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα·** ‖ ὁμ. νεώτ., ἐν ἰατρ. χρ., ἀμτβ. ἔχω τὸ γεννητικὸν μόριον ἐντεταμένον, ὀργῶ πρὸς συνουσίαν, ἔχω στῦσιν, **καυλώνω.**

**στῳά** [ἡ] δ.γρ. τοῦ στοὰ βλ.λ.

**στώαξ**-ᾶκος [ὁ] (στοά) εἷς τῶν ἐκ τῆς Στοᾶς, στωικός : Ἑρμεί.Ἰαμβ.π.Ἀθήν.13,563D **ἀκούσατ', ὦ στώακες, ἔμποροι λήρου.**

**στωίδιον** [τὸ] μτγν. κ. Ἐπιγρ. [ἢ **στῴδιον** : ΕΜ 486,20, αὐτ.550,6] ὑποκορ. τοῦ στοὰ βλ.λ. : Διογ. Λ 5,51, Ἐπιγρ.Δήλου· **2)** γεῖσον, στέγη πρὸς προφύλαξιν τῶν πολιορκητῶν : Ἀθήν.Μηχ.31,6.

**στωικεύομαι** μτγν. κ. νεώτ. ἐμφανίζω ἐμαυτὸν ὡς στωικόν, κάμνω τὸν στωικόν : Νουμήν.Ἀπ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14 **αὐτὸς ἂν ἐστωικεύετο πρὸς τοὺς παῖδας·** **2)** νεώτ. ἔχω ἢ προσπαθῶ νὰ ἔχω ἀπάθειαν, ἀταραξίαν στωικοῦ βλ.λ.

**στωικισμός** [ὁ] νεώτ. ὡς φιλοσ. ὅρος ἡ θεωρία τῶν ἀρχ. στωικῶν βλ.λ. φιλοσόφων· ‖ ἡ ἀποδοχὴ τῆς τῶν στωικῶν θεωρίας καὶ μάλιστα τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρευσάντων ἠθικῶν κανόνων· **2)** συνεκδ. ἐν φρ. ἡ οἱονεὶ ἐξ ὑποσυνειδήτου ἐπικράτησις στωικῶν ἠθικῶν ἀρχῶν ἢ παρεμφερῶν ταύταις κατ' ἐποχήν τινα ἢ ἐν κοινωνίᾳ τινί, ἰδίως ἐν χρ. τοῦ ὅρου ἐν ἱστορικαῖς ἐπισκοπήσεσι· **3)** κτ. ἐπέκτ. ἡ ψυχικὴ ἀπάθειά τινος, ἡ ἀταραξία, ἡ ἀνεκτικότης πρὸ τῶν ἐναντιοτήτων τῆς τύχης ἢ τῶν ἀδικιῶν, τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἀνθρώπων.

**στωικός**-ή-όν (στοά) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων, ὁ ἀναφερόμενος, ὁ ὑπαγόμενος, ὁ ἰδιάζων εἰς τὴν φιλοσοφικὴν θεωρίαν [κτ. ἀρχ. ὅρον αἵρεσιν] τὴν ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως συσταθεῖσαν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον διδαχθεῖσαν ἐν τῇ Στοᾷ [τῇ Ποικίλῃ τῶν Ἀθηνῶν], ὁ διδάσκων, ὁ ἀποδεχόμενος τὰς δοξασίας, τὰς ἀρχὰς τῆς **ἐκ Στοᾶς** φιλοσοφίας : Διον.Ἁλ.Συνθ.2 **οἱ τῆς Στωικῆς αἱρέσεως ἡγεμόνες,** Φιλόδ.Ρητ.2,296S, Διογ.Λ 7,5, ΚΔ Πράξ.17,18 **τινὲς . . τῶν στωικῶν φιλοσόφων συν-**

ἐβαλλον αὐτῷ, - ὁ Σενέκας, ὁ Μᾶρκος Αὐρήλιος ἦσαν Στωικοί· δ.γρ. (ἐν ΑΠ 9,496) στοϊκός (πιθ. χάριν τοῦ μέτρου)· || στωικὴ φιλοσοφία ἡ ὑπὸ τοῦ Ζήνωνος, ὡς εἴρηται, ἱδρυθεῖσα (Β' αἱ. π.Χ.) ἡ ἀρχαιοτέρα Στοά, εἶτα δὲ (Β' αἱ.) εἰς βασικάς τινας δοξασίας ἐξελιχθεῖσα ἐν τῇ μεταφυσικῇ εἰς πανθεϊστικήν τινα ἀντίληψιν πρὸς τὴν ὑλιστικὴν δοξασίαν ῥέπουσα, ἡ μέση Στοά, καὶ τέλος (Α' αἱ. μ. Χ.) εἰς τὰς ἠθικὰς κυρίως ἀπόψεις ἐνδιατρίψασα, ἡ νεωτέρα Στοα· **2)** νεώτ. κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ προσ., ἀπαθής, ἀσυγκίνητος, ἀτάραχος.

**στωικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης, τὸ γνώρισμα τοῦ στωικοῦ βλ.λ.2), ἀπάθεια, ἀδιαφορία, ἀταραξία, ἰδ. πρὸ τῶν ἀτυχιῶν ἢ πρὸ τῶν ὑπ' ἄ. προσ. ἐπιθέσεων : ἐδέχθη μετὰ στωικότητος τὸ πλῆγμα - τὴν ἀπόρριψίν του - τὴν ὕβριν.

**στώμιξ**-ικος (ἡ) Ἡσ. ξυλίνη δοκός.

**στωμοδόκον** Ἡσ. «στωμύλον».

**στωμῠλεύομαι** μτγν. κ. μαν. μέσ. στωμύλλομαι βλ.λ. : Ἀλκίφρ.2,2, Φώτ.Βιβλ.415Β στωμῠλεύσαμαί τι περί τινος.

**στωμυλήθρα** (ἡ) μτγν. κ. στωμυλλήθρα (Φρύν. Σοφ.Παρ.5Β) στωμυλία βλ.λ. : Νουμήν.ἀπ.π.Εὐσ. Εὐαγγ.Προπ.14,7 ἐκ τῆς Δακικῆς λαλεῖν στωμυλήθρας κατεγλωττισμένοι.

**στωμυλήθρας** (ὁ) μτγν. στωμύληθρος βλ.λ. : Ἀθήν.9,381Β ὦ στωμυλῆθραι διατελεῖς.

**στωμῠληθρος**-ον μτγν. φλύαρος, λάλος, ἀδόλεσχος, πολυλογάς : Ἀρισταίν.1,1.

**στωμῠλία** (ἡ) κ. νεώτ. πολυλογία, φλυαρία, εὐτραπελία : Ἀριστφ.Βάτρ.1069 λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας, Πολύβ.9,20,6 τῆς .. ἐπιφάσεως καὶ στωμυλίας πολύ τι μᾶλλον ἀποδοκιμάζων· || ὁμιλία ἐπὶ μηδαμινῶν, ἀσημάντων πραγμάτων, φληνάφημα : ΑΠ 7,222 στωμυλίας Ἀττικῆς ὅλως ἀπηλλάχθαι· **2)** νεώτ. εὐχερής, ἰδ. εὐχάριστος πολυλογία.

**στωμῠλιοσυλλεκτάδης** (ὁ) ὁ συλλέγων πολυλογίας, φλυαρίας : Ἀριστφ.Βάτρ.841 ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη καὶ πτωχοποιέ.

**στωμύλλω** (στωμύλος) συνηθέστ. τὸ μέσ. στωμύλλομαι, μέλλ. στωμυλοῦμαι, ἀόρ. ἐστωμυλάμην, εἶμαι στωμύλος βλ.λ., λάλος, πολυλόγος, λέγω πολλά, φλυαρῶ : Ἀριστφ.Νεφ.1003 οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελα· κωμ. ἐπὶ τῶν πτηνῶν : Ἀριστφ.Βάτρ.1310 ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσας κύμασι στωμύλλετε· ὁμ. κ. μέσ. : Ἀριστφ.Θεσμ.1073 ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη, αὐτ.Βάτρ.1071, αὐτ.Ἱππ.1376 ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα, αὐτ.Ἀχ.579 εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην· || κ. ἐν καλῇ σημ. συνδιαλέγομαί τινι : Ἀριστφ.Εἰρ.995 αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους.

**στώμυλμα**-ατος (τὸ) στωμυλία βλ.λ.· Ἡσ.·«στωμύλματα· περιλαλήματα» : Ἀριστφ.Βάτρ.943 χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων· || ὡς χαρακτηρισμὸς προσ., λάλος, πολυλογάς : Ἀριστφ.Βάτρ. 92 ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα.

**στωμύλος**-ον (στόμα) κ. νεώτ., θηλ. κ. -η, λίαν ὁμιλητικός, λάλος, πολυλόγος, φλύαρος : Ἀριστφ. Ἀχ.429 στωμύλος, δεινὸς λέγειν, Πλάτ.Ἐρυξ. 397D μειράκιόν τι σφόδρα νέον προσελθὸν καὶ στωμύλον, Θεόκρ.5,79 ἦ στωμύλος ἧσθα, ΑΠ 9,39 τὰ στωμύλα ταῦτα (ἀνοησίαι, φληναφήματα)· κ. μτ. απαρφ. : Λουκ.Εἰκ.15 ὁμιλῆσαι στωμύλη, Ἀλκίφρ.3,65 λαλῆσαι στωμύλος· || κ. νεώτ. ἐπὶ καλ. σημ. ὁ εὐφραδής, γλυκύς, ὁ σαφῶς καὶ εὐαρέστως διηγούμενος, ἐπὶ τοῦ Μενάνδρου : ΑΠ 9,187 στωμύλος εὐτυχίη· || ὁμ. ἐπὶ λόγου, χαρίεις, ἐπίχαρις, κομψός, γλαφυρός : Γλωσσ.· ὁμ. ἔχουσί τι στωμύλον ἔχουν εὐάρεστον φλυαρίαν : Δημήτρ.151.

**στωμύλως** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς στωμύλον βλ.λ. : Πολυδ.5,161· κ. συγκρ. στωμυλωτέρως : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,73· || νεώτ. μτ. στωμυλίας βλ.λ.2).

**στωνευμέναν** Ἡσ. «διαστρέφουσαν συντόνως».

**σύ** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. ἐσύ προσωπ. ἀντων. β' προσ., ἐπ. ὀνομαστ. τύνη (Ἰλ.Ε 485 κ. ἀ.), αἰολ. κ. δωρ. τύ (Σαπφ.1,13,Πίνδ.,Ἐπίχ.,Θεόκρ. κ. ἄ.), βοιωτ. τού (Κόριvν.1), λακων. τούνη (Ἡσ.), γενικ. σοῦ, ἐγκλιτ. σου, παρ' Ὁμ. σεῦ, σέο, σεῖο, σέθεν (ὁμοίως ἀπαντῶντος παρὰ τραγικοῖς καὶ λυρικοῖς) κ. ἐγκλιτ. σευ, σεο· παρ' Ἡροδότῳ μ. σεῦ κ. ἐγκλιτ. σεο, δωρ. τεῦ, τευ (Θεόκρ.5,19), σπαν. τέο (Ἀλκμ.51), ἐκτεταμ. τεοῦ (Ἐπίχ.157 διόρθ.,Σώφρ.76) κ. τεοῖο (Ἰλ.Ο 37,468), ἀπολ. κ. δωρ. τεῦς (Κόριvν.24), κ. τεοῦς (Σωφρ.ἀπ.76), ἐγκλιτ. τεος (αὐτ. 77), κρητ. τέορ (Ἡσ.). ὁμ. δωρ. τίω, τίως, τίος (Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.96C), δοτ. σοί, ἰων. κ. δωρ. τοί, δημ. σοῦ κ. (ἐ)σένα· παρ' Ὁμ. κ. Ἡρ. ἡ δοτ. τοι μόν. ὡς ἐγκλιτ, σοί δὲ μόν. ἐπὶ ἐμφάσεως, παρ' Ἀττ. ἐν χρ. ἀμφότεροι οἱ τύποι σοί κ. σοι (ἐγκλιτ. π.Ἀριστφ.Ἀχ.87), ἐπ. κ. λυρ. ἄ. τεΐν (Ἰλ.Λ 201, Ὀδ.Δ 619,Ἐπιγρ. π.Ἡρ.5,60, αὐτ.5,61, Ἀριστφ. Ὀρν.930), ὁμ. κ. τίν (Ἀλκμ.16, Πίνδ.Π 1,29,αὐτ.8,68, Θεόκρ.2,60), τεΐ (Ἀλκμ.53), τίνη (Ρίνθ.13), αἰτ. σέ (Ἰλ.Ζ 256), ἐγκλιτ. σε (αὐτ.Λ 26, Σαπφ.1,2,αὐτ.Λυρ. Συμπλ.23,9,Ἡρ.3,42)· μτγν. π. γραμματικοῖς σέν (Anatolian Studies 76), δωρ. τέ (Ἀλκμ.52,Πίνδ.Ο 1,48,Θεόκρ.1,5,Καλλ.ἀπ.114), τ' (Ἀριστφ.Ἀχ.779), τρέ (=τϝέ,Ἡσ.), ἐγκλιτ.τύ (Ἀριστφ.Ἱππ.1225,Θεόκρ.1,56) κ. τίν (αὐτ.11,55), δημ. ἐσέ, ἐσένα, σένα (ἐ)σέναν, (ἐ)σέναvε· || ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ἐγκλιτικοῦ γέ πρὸς ἐπίτασιν, βεβαίωσιν : σύ γε, σοῦ γε (πρβλ. ἔγωγε)· πολλάκις παρ' Ὁμ. καὶ παρ' Ἀττ., δωρ. τύγε (Ἐπίχ.272,Τιμοκρ.1, δ. ἀνάγν. τύ γα), τύγα (Θεόκρ.5,69,αὐτ.5,71) βοιωτ. τούγα (Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.55,6), δοτ. σοίγε (Ἰλ.Α 557), αἰτ. σέγε (αὐτ. Κ 96)· || ὁμ. ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ περ πρὸς βεβαίωσιν : σύπερ (Ἰλ.Ω 398)· || ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ τοῦ Ἡροδότου τὸ σύ ἐν συντάξει μετ' ἀπαρφ. ἀντὶ προστακτ. : Ἡρ.3,134, αὐτ.4,163)· **2)** δυϊκ. ὀνομ. κ. αἰτ. σφῶϊ (Ἰλ.Α 336,αὐτ.Δ 286) ὑμεῖς οἱ δύο, οἱ δυό σας· ὁμ. σφώ (κ. οὐχὶ σφῴ· πρβλ. Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.85,17), (Ἰλ.Α 574,αὐτ.Λ 782,Σοφ. ΟΚ 344,αὐτ.1543 κλπ.)· γενικ.κ.δοτ. σφῶϊν (Ἰλ.Δ 341), συνηρ. σφῷν ἅπαξ μ. παρ' Ὁμ. (Ὀδ.Δ 62), πάντοτε δὲ παρ' Ἀττ. κ. τραγ. (Αἰσχ.Πρ.12, Σοφ.ΟΚ 342,αὐτ.ΟΤ 1495,Πλάτ. Νόμ.892Ε), σφῶν (Πλάτ.Εὐθύδ.273Α)· || οὐδεὶς τῶν τύπων τούτων εἶναι ἐγκλιτικός (πρβλ. Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.38,9, αὐτ. 85,12)· ὁ τ. σφῶϊ οὐδέποτε εἶναι δοτική· ἐν Ἰλ.Δ 286 εἶναι αἰτιστ. ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ κελεύω· τὸ σφῶϊν οὐδέποτε εἶναι αἰτιατική· ἐν Ὀδ.Ψ 52 θεωρητέον ὡς δοτ. χαριστική· **3)** πληθ. ὑμεῖς (Ἰλ. Β 75, Φερεκ.Συρ.11, Δημόκρ.29Α, Ἡρ.3,72) ἰων. κ. ἐπ. ὕμμες (Ἰλ.Α 274,Σαπφ.24,25), δωρ. ὑμές (Σώφρ. 60,Ἀριστφ.Ἀχ.760), ὑμέν (Ἐπιγρ. Κρήτης), βοιωτ. οὐμές (Κόριvν.6)· ἀσυναίρετος τ. ὑμέες (Παρθέν.ἀπ.14), νεώτ. κ. σεῖς, δημ. ἐσεῖς· γεν. ὑμῶν : (Ἀριστφ.Ἀχ.143 κ.ἄ.), ὑμέων (δισύλλαβος προφ. Ἰλ.Η 159,Ὀδ.Ν 7,Ἀρχίλ.74,6, Σόλ.11,5, Ἡρ.3,73,αὐτ. 6,130· κ. τρισύλλαβ. προφ. : Ἡρώνδ.2,27), ὑμείων (Ἰλ.Δ 438,αὐτ.Η 195, αἰολ. ὑμμέων (Ἀλκ.96), βοιωτ. οὐμίων (Κόριvν.22), δημ. σᾶς, δοτ. ὑμῖν (Ὀδ.Β 46, Ἡρ.1,126 κ.ἀ.)· ἰων. ἐγκλιτ. ὕμῖν (Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.97,28)· ὁμ. κ. δωρ. (Σώφρ.91)· ὁμ. δοτ. δωρ. (οὐχὶ ἐγκλιτ.) ὑμῖν (αὐτ.92)· ὁμ. δοτ. ὑμίν κ. παρὰ τραγ. (Σοφ.ΟΤ 991, αὐτ.1402, αὐτ.Αἴ.864, αὐτ. Ἀντ.308 κ.ἀ.), ὕμιν (ὡς ἐγκλιτ.) ὑπὸ γραμματικῶν (Ἰλ.Ψ 412,Ὀδ.Λ 376 κ. ἄ.), αἰολ. κ. ἐπ. ὔμμι, ὔμμιν (Ὀδ.Β 316,αὐτ.Λ 336, Ἡσίοδ.Α 328, Σαπφ.14,Ἀλκ. Λυρ.Συμπλ.26,9, Πίνδ.Ο 11(10),7)· δοτ. (ἐ)σᾶς, αἰτ.

ὑμᾶς ('Αριστφ.'Αχ.325 κλπ.), ὔμας κ. πιθανώτ. ὗμας (ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ μέτρου ἐν Βάβρ.9,9, αὐτ.47,11), ἰων. **ὑμέας** ('Ηρ.1,126· δισύλλαβον ἐν 'Οδ. Φ 198), ἐγκλιτ. **ὕμεας** (δισύλλ.ἐν 'Ηρώνδ.2,60)· αἰολ. κ. ἐπ. **ὔμμε** ('Ιλ.Ψ 412, Πίνδ.Ι 6(5),19, Αἰσχ.Εὐμ.620, Σοφ.'Αντ,846), δωρ. **ὑμέ** ('Αλκμ 3.Σωφρ.52,'Αριστφ. 'Αχ.737,'Επιγρ. Κρήτης), δημ. ἐσᾶς κ. σᾶς.

**σῦάγρειος-ον** ὁ τοῦ συάγρου βλ.λ.2), ὁ τοῦ ἀγριοχοίρου : Πάπ. **συάγρεια πέλματα,** αὐτ. **συάγρεια κρέα·** κ. ἄνευ τῆς λ. κρέα : Λυγκ.π.'Αθήν. 9,402Α **τὰ δὲ συάγρεια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχῃς,** Διοσκ.2,76,8 **συάγρειον στέαρ.**

**συαγρεσία** (ἡ) μτγν. ἄγρα, κυνήγιον ἀγριοχοίρων : Ριαν. ἐν ΑΠ 6,34 **θῆκεν ὀρειάρχᾳ δῶρα συαγρεσίης.**

**συαγρευτής** (ὁ) μσν. ὁ κυνηγῶν συάγρους, ἀγριοχοίρους : Τζέτζ.Χιλ.7,69.

**συαγριόμορφος-ον** ὁ ὅμοιος πρὸς σύαγρον, ἀγριόχοιρον· πιθ. ἐν 'Ορφ.'Αργ.979.

**συάγριος** ὀνομ. εἴδους λιβάνου, ἐκ Συάγρου τῆς 'Αραβίας (εἰκ.)· δ.γρ. σύαγρος βλ.λ.3) : Διοσκ.1,68.

**συαγρίς-ίδος** (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ συνοαγρίς : 'Επίχ.28,69.

**σύαγρος** (ὁ) κ. νεώτ. ὀνομ. θηρευτικοῦ κυνάς, ὁ ἀγρευτής, κυνηγὸς ἀγριοχοίρων : Σοφ.ἀπ.154· **2)** κ. νεώτ. σῦς ἄγριος ἢ ἀγρία βλ.λ., ἀγριόχοιρος : 'Αντιφάν.42, Διον.Τραγ.1,2, Γαλ.12,633 **συάγρειος ἄρρην** (οὐδέποτε ἐν τῷ δοκίμῳ ἀττ. λόγῳ κτ. τὸν Φρύν.358)· **3)** εἶδος λιβάνου : Διοσκ. 1,68 (κῶδ.)· πρβλ. συάγριος· **4)** μτγν. κ. νεώτ. εἶδος φοινικοβαλάνου : Πλίν.ΦΙ 13,42.· || βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **φοινικιδῶν**

**συαγρώδης-ους-ες** μτγν. ὁ ὅμοιας πρὸς σύαγρον, ἀγριόχοιρον : Πολύβ.39,3,8 **συαγρώδη εἶναι καὶ τὴν θήραν.**

**σύαγχος** 'Ησ. «ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται».

**συαγών** πάπ. δ.γρ. τοῦ σιαγὼν βλ.λ.

**σύαινα** (ἡ) (σῦς) μτγν. κυρ. ἡ σῦς, θῆλυς χοῖρος, γουρούνα, σκρόφα· **2)** εἶδος θαλασσίου ἰχθύος, τὸ γουρουνόψαρο : 'Οππ.'Αλ.1,129.

**συάκι** (τὸ) δημ. ὁ ἰχθὺς σύαξ βλ.λ.

**συάκιον** (τὸ) **κ. συάκιν** γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ σῦαξ βλ.λ.2).

**συᾱνία** δωρ. τ. τοῦ συηνία βλ.λ.

**σῦαξ-ᾶκος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. φασηλοειδὲς ὄσπριον : Χοιροβ.Θεο 1,288Η· πρβλ. σαῦσαξ· **2)** εἶδος ἰχθύος, ὁ ρόμβος βλ.λ.9) : Γλωσσ., Νικ. Χων.Χρον.99Β **ἰχθύας σύακα καὶ λαύρακα ὡς μὲν μεγίστους ὡς δὲ πίονας.**

**σύαρον** 'Ησ. «τὸν κλῶνα».

**σύαρτον** 'Ησ. «βούγλωσσον».

**συάς-άδος** (ἡ) 'Ησ. θῆλυς χοῖρος, γουρούνα (πληθ.).

**συβάζω** μσν. δημ., ἀόρ. (ἐ)σύβασα, παθ. ἀόρ. (ἐ)συβάστηκα, μτχ. παθ. παρακ. **συβασμένος,** συμβιβάζω, συνταιριάζω : 'Ερωτόκρ.1,270 **ποιὸς μπορεῖ νὰ τὰ συβάσ' ὁμάδι,** αὐτ.1685· συνήθ. τὸ μέσ. **συβάζομαι συμφωνῶ,** πείθομαι καὶ παραδέχομαι : 'Ερωτόκρ.1,1180 **μοὺδ' οἱ καρδιὲς συβάζουνται, μηδὲ τὰ μάτια μοιάζου,** αὐτ.5,390· || ἔρχομαι, καταλήγω εἰς συμφωνίαν μετ' ἄ. ἐπὶ τινος διαφορᾶς ἢ ζητήματος : **χάλασε ὁ ἀρραβώνας, γιατί δὲ(ν) συβαστήκανε στὴν προῖκα,** φρ. **δὲ(ν) συβάζεται μὲ κανένα** (εἶναι ἀκοινώνητος).

**σῠβάλλας** 'Ησ. «ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια».

**σύβαξ-ᾶκος** (ὁ,ἡ) (σῦς) 'Ησ. «σύβακα· συώδη».

**σῠβάρειος-α-ον** **συβαριτικὸς** βλ.λ. : 'Επίχ.215.

**συβαρίζω** ζῶ συβαριτικῶς, ὡς συβαρίτης, ζῶ τρυφηλῶς, **εἶμαι ἀβροδίαιτος,** τρυφῶ : 'Αρχύτ.π. Στοβ.4,1,138.

**Σῠβᾰρις-εως** (ἡ), **ἰων. γενικ. Συβάριος** κ. Συβάριδος (Στράβ.8,7,5) **ἀρχαία ἑλλην.** ἀποικία ἐν Λευκανίᾳ **τῆς κάτω Ἰταλίας,** διάσημος ἐπὶ τῇ φιληδονίᾳ καὶ τρυφηλότητι τῶν κατοίκων αὐτῆς : 'Ηρ. 5,44 **στρατεύεσθαί τε δὴ ἐπὶ Σύβαριν·** **2)** ὡς προσηγορικόν, ἡδυπάθεια, φιληδονία, τρυφηλότης : Φιλόστρ.'Απολλ.4,27 **συβάριδος μεστοί.**

**συβαρισμός** (ὁ) σχόλ. κ. νεώτ. τὸ συβαρίζειν βλ.λ., τὸ ζῆν τρυφηλῶς, φιληδόνως : Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.344.

**Συβαρίτης** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ κάτοικος τῆς Συβάρεως βλ.λ. : 'Ηρ.5,44, 'Αριστφ.Σφ.1427 **ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος·** || νεώτ. μτφ. ἄνθρωπος φιλήδονος καὶ ἐκτεθηλυμμένος, μαλθακός, τρυφηλός· πρβλ. συβαρίζειν.

**σῠβᾰρῑτικός-ή-όν** κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πόλιν Σύβαριν βλ.λ. : 'Αριστφ. Σφ.1259 **λόγον Συβαριτικὸν** (μικρὸν διήγημα παιγνιῶδες καὶ γελοῖον ἀλλὰ διδακτικὸν ἀναφερόμενον εἰς τοὺς Συβαρίτας),-συνήθειαι **συβαριτικαὶ** (τρυφηλαί)· ὁμ. **ἤθη συβαριτικά.**

**συβαριτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς Συβαρίτην βλ.λ. : Μάλχ.397D.

**Συβαρῖτις-ιδος** (ἡ) θηλ. τοῦ Συβαρίτης βλ.λ. : 'Αριστφ.Σφ.1438 **εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν·** || κ.ὡς ἐπίθ. **Συβαρίτιδες εὐωχίαι** συβαριτικὰ συμπόσια : 'Αριστφ.ἀπ.216, Θεόκρ.5,146 λουσῶ **Συβαρίτιδος . . λίμνας.**

**συβαριτισμός** (ὁ) νεώτ. τρυφηλότης, μαλθακότης.

**συβαρνίς** 'Ησ. «περίκομμα».

**σύβας** συβάλλας βλ.λ.

**σύβαση** (ἡ) μσν. δημ. συμβιβασμός, συμφωνία : 'Ερωτόκρ.1,1306 **σύβαση μὲ τὸν ἔρωτα,** αὐτ.4,1237.

**συβαύβαλος** (ὁ) δ. τ. τοῦ συοβαύβαλος βλ.λ.

**σύββολον** δ. τ. τοῦ σύμβολον βλ.λ.

**σῡβήνη** (ἡ) κ. 'Επιγρ. θήκη αὐλοῦ· 'Ησ. «αὐλοθήκη» : 'Αριστφ.Θεσμ.1197 **τὸ συβήνην λαβέ,** αὐτ. 1215 **ὀρτῶς δὲ συβήνη 'στί** (δ.γρ. συβίνη), Πολυδ. 7,153, αὐτ.10,153, ΕΜ 732,25· **2)** 'Ησ. «συβήνη· τοξοθήκη»· **3)** 'Ησ. «συβήνη· ναυτικὸς χιτών».

**συβηρίτης** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος σπόγγων τῆς οἰκογ. τῶν **μονακτινελλιδῶν** οὗ γνωστότερον εἶδος εἶναι **συβηρίτης ὁ οἰκίσκος.**

**συβίνη** (ἡ) πάπ. δ.γρ. ἀντὶ σιβύνη βλ.λ.· 'Ησ. «συβίνη· καπροβόλου ἐμβόλιον».

**σῠβόσιον** (τὸ) (σῦς, **βόσκω**), πληθ. -εια κ. -ια (τὸ ι μακρὸν χάριν τοῦ μέτρου), ἀγέλη συῶν, χοίρων : 'Ιλ.Λ 679 **τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ'** αἰγῶν (δ.γρ. συβόσεια), 'Οδ.Ξ 101, Πολύβ. 12,4,8, Λιβάν.Προγ.31,16· **2)** χοιροστάσιον, στάβλος χοίρων· Σουΐδ.

**σῠβότης** (ὁ) δ.γρ. τοῦ συβώτης βλ.λ.· 'Ησ. «συβότας· χοιροβοσκούς» : 'Αριστλ.Ποιητ.1454b.28.

**σύβοτον** (τὸ), συνήθ. κτ. πληθ. **σύβοτα** (τὰ), τόπος ἐν ᾧ βόσκουσι, τρέφονται χοῖροι, μ. ὡς τοπωνύμ. : Θουκ.1,47, αὐτ.50 **προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα.**

**συβουλάτορας** (ὁ) μσν., δημ. κ. συμβ-, πληθ. **συ(μ)βουλάτορες κ. -όροι** ὁ σύμβουλος βλ.λ., ὁ παρέχων συμβουλὴν ἢ συμβουλάς : 'Ερωτόκρ.1,72, **- ἄς σοῦ λείπουν οἱ συ(μ)βουλάτορες·** || ὁ ἔχων παρά τινι θέσιν συμβούλου : αὐτ.1417 **γιατ' ἦτο συβουλάτορας τ' ἀφέντη, - συβουλάτορα θὰ σὲ βάλω στὶς ὑποθέσεις μου.**

**σύβρα** (ἡ) 'Ησ. «ἐπὶ βοῶν, σημαίνει δὲ τὰ πρὸς ῥυπαρόν τι ἐχούσας».

**σῠβριάζω** 'Ησ. «σοβαρεύομαι, τρυφάω» (ἐξηγούμενον ὡς προελθὸν διὰ μεταθέσεως ἐκ τοῦ συβαρίζω· ΕΜ 732,26)· ὅθ. διορθ. σῠβᾰρίζειν.ἐν 'Αριστφ.Εἰρ.344.

**συβριακός-ή-όν** 'Ησ. «πολυτελής».

**συβριασμός** (ὁ) 'Ησ.«ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος»· ὅθ. διόρθ. ἀντὶ σῠβᾰρισμός (δ.γρ. συβαριασμός) ἐν Φρύν.Κωμ.64.

**συβροί** 'Ησ. «ἰσχνοί, λαγαροί,τάφροι»(δηλ.ταῦροι).

**σύβρος** 'Ησ. «κάπρος».

**σῠβώτης** (ὁ) (σῦς, βόσκω) χοιροβοσκός (π.Ὅμ. μ. ἐν Ὀδ.): Ὀδ.Δ 640 ἀγρῶν ἤ μήλοισι **παρέμμεναι, ἠὲ συβώτη**, Ἡρ.2.47 **οἱ συβῶται ἐόντες** Αἰγύπτιοι **ἐγγενέες**, Πλάτ.Πολ.373C.

**σῠβωτικός**-ή-όν ὁ εἰς συβώτην ἀνήκων, ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ συβώτου βλ.λ. : Πλάτ.Κωμ.211 **μέλος συβωτικόν** (τὸ ᾆσμα συβώτου).

**συβώτρια** (ἡ) θηλ. τοῦ συβώτης βλ.λ.:Πλάτ.Κωμ.211.

**σῠβωτῶ**-έω μτγν. ἀττ. ἀντὶ βοσκῶ, εἶμαι συβώτης, χοιροβοσκός : Μοῖρ.3.01 (δ.γρ. συβοτεῖν).

**συγγάλακτος**-ου γλωσσ. κ. μσν. ὁμογάλακτος: Θεοφάν.500.

**συγγᾰλακτοτροφῶ**-έω πάπ. ἐπὶ γυναικός, μετὰ τοῦ ἰδικοῦ μου **τέκνου** γαλακτοτροφῶ καὶ τὸ τέκνον ἄλλου τινός.

**συγγᾰληνιῶ**-ιάω μσν. εἶμαι γαλήνιος, ἥσυχος ὁμοῦ μετά τινος : Εὐστ.1233,64.

**συγγαμβρεύω** μσν. συμπεθερεύω, συμπεθεριάζω : Καν.τῆς Δ' Συνόδου ιδ' (ἐν τῷ ἀναλυτ. πίνακι τῶν Ἱερῶν Κανόνων 2,722) μὴ **συγγαμβρεύειν αἱρετικοῖς ἢ Ἰουδαίοις**.

**συγγαμβρικός**-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συγγάμβρους βλ.λ. : ποι. π. Δουκάγγ. εἰς Ζωναρ.2,122.

**σύγγαμβροι** (οἱ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **σύγαμπροι** ὁμόγαμβροι· Πολυδ.3,32 «οἱ δὲ δύο ἀδελφὰς γήμαντες ὁμόγαμβροι ἢ σύγγαμβροι ἢ μᾶλλον συγκηδεσταί»· **2)** καθ' ἑν. ἐν Ἐπιγρ. κ. πάπ. γαμβρὸς ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς νύμφης.

**συγγᾰμέτης** (ὁ) Ἐπιγρ., δωρ. **συγγαμέτας** σύζυγος : Ἐπιγρ.Πάρου.

**συγγαμία** (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. ἡ διὰ γάμου ἕνωσις· **2)** νεώτ. βιολογ. τὸ φαινόμενον, καθ' ὃ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ εἴδους τινὸς παραμένουν καθ' ὅλην τὴν ζωήν των ἡνωμένα ὑπὸ τὸ αὐτὸ σωματικὸν περίβλημα ἢ δέρμα.

**σύγγᾰμος**-ον κ. νεώτ. ὁ γάμῳ συνεζευγμένος, ἔγγαμος : Εὐρ.Ἠλ.212 **ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ** (ἡνωμένος μὲ ἄλλον), Λυκόφρ.1220 **σύγγαμος δάμαρ**· ‖ ὡς οὐσ. **σύγγαμος** (ὁ,ἡ) ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος : Ὀρφ. Ἀργ.595, Ἐπιγρ.· **2)** γεν. ὁ διὰ γάμου συνδεδεμένος, ἐσχετισμένος : Εὐρ.Φοίν.428 (ὁ στίχ. πιθ. εἶναι νόθος)· **3)** ὁ μετέχων τῆς συζυγικῆς παστάδος ἄλλου : Εὐρ.Ἡρ.149 **ὡς σύγγαμός σοι Ζεύς** (ἐπὶ τοῦ Ἀμφιτρύωνος)· **4)** ἐν τῷ πληθ. αἱ ἀντίζηλοι σύζυγοι τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός : Εὐρ.Ἀνδρ.182 **καὶ συγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί**· **5)** νεώτ. ζωολ. σύγγαμος γένος νηματωδῶν σκωλήκων τῆς οἰκογεν. τῶν **στρογγυλιδῶν**.

**συγγᾰμῶ**-έω μτγν. ἔρχομαι εἰς γάμον ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, νυμφεύομαι ἢ ὑπανδρεύομαι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,99, Ζώσ.Ἀλχ.153B.

**συγγάνυμαι** μσν. δ. τ. τοῦ συγγανύσκομαι βλ.λ. : Μιχ.Ἀκομ.2,85,20 (ἐκδ. Λ.).

**συγγᾰνύσκομαι** μτγν. μέσ. χαίρω καὶ ἐγὼ ὁμοῦ : Θεμίστ.Λόγ.4,57D.

**συγγαυριῶ**-όω μτγν. γαυριῶ σύν τινι, συνεπαίρομαί τινι : Βασ.Σελ.136.

**συγγείτνιος**-ον πάπ. συγγείτων βλ.λ.

**συγγείτων**-ονος (ὁ,ἡ) κ. Ἐπιγρ. κ. πάπ. ὁ γειτνιάζων, γείτων, ὅμορος : Εὐρ.Ἰκ.386 **συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν**· ‖ ὡς οὐσ. : Ἐπιγρ. **Γλῆμις ὁ συγγείτων**, Πάπ.

**συγγελοιάζω** μτγν. παίζω καὶ γελῶ μετά τινος : Ἰω.Χρυσ.6,979 **γυναιξὶν ἀσέμνοις μὴ συγγελοιάζειν**.

**συγγελῶ**-άω γελῶ ὁμοῦ μετά τινος : Εὐρ.ἀπ. 362,22, Καλλ.Ἐπιγρ.23,8 **οἴνῳ καίριος συγγελᾶν**, Ἡγήσ.6, ΠΔ Σοφ.Σειρ.30,10 **μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς**.

**συγγεμίζω** μσν. γεμίζω, πληρῶ, φορτώνω ὁμοῦ μετά τινος : Ἀποφθέγμ.Πατέρων 281A **συγγέμιζε μετ' αὐτοῦ τὴν κάμηλον**.

**συγγενάδι** (τὸ) δημ. ὁ συγγενής, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.33,9 **νά 'χα τὰ βράχια ἀδέρφια μου, τὰ δέντρα συγγενάδια**, Παλαμ. Τάφ.7,10 **τοῦ χάρου συγγενάδια**.

**συγγένεια** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ συγγενοῦς βλ.λ., οἱ ἐξ αἵματος δεσμοὶ μεταξὺ προσώπων : Εὐρ.ΙΑ 492, Θουκ 3,65 **ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες**, Ξεν.Ἑλλ.2,4,21 **πρὸς θεῶν πατρῴων καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἑταιρείας**· μτ. γενικ. προσ. : Πλάτ.Πρωτ.322A, αὐτ.Λύσ.205C **ὡς διὰ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ξυγγένειαν ὁ πρόγονος αὐτῶν ὑπεδέξατο τὸν Ἡρακλέα**· ὁμ. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ.Πολιτ.307D **κατὰ γὰρ οἶμαι τὴν αὐτῶν ἑκατέροις ξυγγένειαν**, αὐτ. 257D· κ. μτ. αἰτ. ἐμπροθ. : Ἰσοκρ.6,18 **διά τε τὴν εὐεργεσίαν ταύτην καὶ διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τοὺς παῖδας**, αὐτ.4,43· ‖ εἰδ. ἐν διακρίσει ἀπὸ τῆς στενῆς συγγενικῆς σχέσεως τῶν γονέων καὶ τέκνων : Ἰσαῖ.8,33 **γένος γάρ, ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια τοῦτ' ἔστιν**· **2)** τὸ σύνολον τῶν πρὸς ἄλληλα συγγενῶν προσώπων, ἡ οἰκογένεια : Εὐρ.Ὀρ.733 **φίλταθ' ἡλίκων ἐμοὶ καὶ φίλων καὶ συγγενείας**, Πλάτ.Γοργ.472B **ἡ Περικλέους ὅλη οἰκία ἢ ἄλλη συγγένεια**, Μέν.923,1, ΚΔ Λουκ.1,61 **οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ**· κτ. πληθ. οἰκογένεια : Δημ. 796 **ὥσπερ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας**· **3)** ἐν εἰδ. σημ. οἰκογενειακοὶ δεσμοί, σχέσεις· κ. εἰδ. ἐπιβολή, κῦρος πηγάζον ἐκ τῆς ἰδιότητός τινος ὡς ἀποτελοῦντος μέλος γένους, οἰκογενείας : Πλάτ.Συμπ.178C **τοῦτο οὔτε συγγένεια οἷα τε ἐμποιεῖν οὕτω καλῶς οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος**, αὐτ.Πολ.491C· **4)** ἐν χρ κ. ἐπὶ ζῴων, γένος ἢ εἶδος : Ἀριστλ.ΖΙ 566a,26 **παρὰ τὰς συγγενείας συνδυάζεσθαι**· ‖ γενικώτ. τάξις : αὐτ. Α'Ὑστ.76a,9, Χρύσ.Στωϊκ.ἀπ.2,39· **5)** κ. νεώτ. ὁμοιότης προελεύσεως ἢ ἰδιοτήτων μεταξὺ πραγμάτων, καταστάσεων : Ἀριστλ.ΖΙ 539a,22, Πλούτ. Ἠθ.702F **ἡ πρὸς τὸ . . ἱερὸν πῦρ συγγένεια** (παντὸς πυρός), Λουκ.Ἡρακλ.5· **6)** εἰδ. κατὰ τοὺς ἀλχημιστὰς ἰδιάζουσα σχέσις ἢ ἀλληλεπίδρασις μεταξὺ μετάλλων : Ζώσ.Ἀλχ.197B· ‖ νεώτ. **χημικὴ συγγένεια** τὸ αἴτιον τὸ προκαλοῦν μεταξὺ τῶν χημικῶν στοιχείων ἀντιδράσεις τοιαύτας, ὥστε ἑνούμενα ταῦτα νὰ σχηματίζωσι χημικὰς ἑνώσεις: **τὸ ὀξυγόνον ἔχει πρὸς τὸ ὑδρογόνον χημικὴν συγγένειαν**· **7)** νεώτ. νομ. ἐν εἰδ. διακρίσει **συγγένεια ἐξ αἵματος ἢ ὁμαιμίας ἢ φυσικὴ ἢ κυρίως συγγένεια** ἡ βάσιν ἔχουσα τοὺς δεσμοὺς ἐξ αἵματος καὶ παραγομένη ὡς πρὸς μὲν τὸν ἄνδρα διὰ τῆς γεννήσεως, ὡς πρὸς δὲ τὴν γυναῖκα διὰ τοῦ τοκετοῦ, διακρινομένη δὲ εἰς **νόμιμον** (παραχθεῖσαν ἐκ γάμου) καὶ **ἐξώγαμον ἢ φυσικὴν** (ἐκ παρανόμου συμβιώσεως ἢ κ. μ. συνουσίας)· ‖ **συγγένεια ἐξ ἀγχιστείας ἢ κηδεστίας** ἡ βάσιν ἔχουσα τὸν γάμον, ἡ ἀρχικῶς μόνον μεταξὺ τῶν συζύγων παραγομένη, βραδύτερον δ' ἐπεκταθεῖσα, θεωρηθέντων ἀγχιστέων καὶ τῶν ἑκατέρωθεν συγγενῶν· ‖ **συγγένεια ἐξ οἱονεὶ ἀγχιστείας** ἡ παραγομένη ἐκ σχέσεως **παρεμφεροῦς** πρὸς τὸν γάμον ἢ προερχομένη ἐξ αὐτοῦ, ὡς λ.χ. ἡ προερχομένη ἐκ μνηστείας, διαζυγίου ἢ παρανόμου συμβιώσεως· ‖ **πολιτικὴ συγγένεια** ἡ βάσιν ἔχουσα νομικὴν πρᾶξιν εἰσποιήσεως, υἱοθεσίας ἢ ἐπιτροπείας· **8)** **πνευματικὴ συγγένεια** ἡ ἐκ τοῦ Ἁγίου βαπτίσματος σχέσις μεταξὺ **βαπτιζομένου** καὶ ἀναδόχου· **9)** εἰδ. ἰατρ. τὸ ἐγγενές, ὁ συγγενὴς χαρακτὴρ νόσου τινός : Ἱππ.Γυν.2,125.

**συγγενειάζω** μτγν. κ. δημ. εἶμαι συγγενὴς πρός τινα, συγγενεύω : Ἐπιφάν.1,986A **ἴσον γάρ ἐστι τῷ ἀνωτάτῳ συγγενειάζον τῷ κτίσματι**· ‖ δημ. γίνομαι συγγενὴς πρός τινα δι' ἀγχιστείας.

**συγγένειος**-ον συγγενής, ουγγενικός : Εὐρ.ἀπ. 1000 **Ζεὺς συγγένειος** (ὁ **ἐφορῶν** τὰ τῆς συγγενείας δίκαια).

**συγγένεσις**-εως (ἡ) **νεώτ. ἡ** ἀναπαραγωγή, ὁ πολλαπλασιασμὸς καθ' ὃν λαμβάνουσι μέρος ἀμφότερα τὰ γένη (ἄρρεν καὶ θῆλυ), ἤτοι ἐγγενὴς ἀναπαραγωγή· ‖ **βοτον.** ἡ 19η τάξις τοῦ συστήματος τοῦ Λινναίου περιλαμβάνουσα φυτὰ μὲ ἄνθη ἑρμαφρόδιτα, ὧν οἱ στήμονες ἑνοῦνται πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν **ἀνθήρων** αὐτῶν.

**συγγενέτειρα** (ἡ) κοινὴ μήτηρ : Εὐρ.'Ηλ.746 **κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.**

**συγγενεύς**-έως (ὁ) μτγν. συγγενὴς βλ.λ., μ. κτ. δοτ. πληθ. : ΠΔ Μακκ.Ι,10,84 **δίδοσθαι τοῖς συγγενεῦσι τῶν βασιλέων** (κῶδ. Α), ΚΔ Μᾶρκ.6,4 αὐτ.Λουκ.2,44 (δ.γρ. συγγενέσι), Μαλάλ.Ι 326,14.

**συγγενεύω** νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐσυγγένευσα,** δημ. **(ἐ)συγγένεψα,** εἶμαι συγγενής τινος, συνδέομαι διὰ συγγενείας μετά τινος : **συγγενεύομε ἀπὸ τὶς μητέρες μας.**

**συγγένημα**-ατος (τὸ) μτγν. σημεῖον γεννήσεως, γνώρισμα : Βέττ.Βάλ.111,1 (πληθ.).

**συγγενής**-οῦς-ές κ. μαν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. μσν. κ. δημ. κ. **-ένισσα,** δημ. οὐδ. **συγγενάδι,** ὁ ὁμοῦ γεγεννημένος, συμπεφυκώς, ὁ συνυπάρχων ἐκ γενετῆς, φυσικός, ἔμφυτος, σύμφυτος : Πίνδ.Ο 13,13 **ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος,** αὐτ Ν 3,40, Αἰσχ.'Αγ.832 **παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,** αὐτ.Εὐμ.691,'Ιππ.Προρρ.2,2 **νόσημα συγγενὲς ἐστί τινι,** 'Αριστλ.Ζ) 518a,18 **εἰσὶ τῶν τριχῶν αἱ μὲν συγγενεῖς** (αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν γενειάδα), αὐτ.Μεταφ.1047b,31 **δυνάμεις αἱ συγγενεῖς** (ἀντίθ. αἱ ἔθει, αἱ ἐν μαθήσει), Φιλήμ.10 **ἡ τύχη προσγίγνεθ' ἡμῖν συγγενὴς τῷ σώματι,** - **συγγενὴς διαμαρτία περὶ τὴν διάπλασιν·** ‖ **τὸ συγγενὲς** ὡς οὐσ. ἐν ἀναφ. **πρὸς τὴν ἐκ φύσεως ὑπάρχουσαν ἰδιότητα,** τὸ ἐξ ὑπαρχῆς συγγεγενημένον : 'Αριστλ.ΗΝικ.1119b,9 **αὔξει τὸ συγγενές·** **2)** **κ.** μσν., **νεώτ.** κ. δημ. ὁ **ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, τῆς αὐτῆς οἰκογενείας,** ὁ ἔχων δεσμοὺς **συγγενείας** βλ.λ.2) μετά τινος, **μτ.** δοτ. **προσ.** : 'Ηρ.1,109 **καὶ ὅτι αὐτῷ μοι συγγενής ἐστι ὁ παῖς,** αὐτ.3,2, Εὐρ.'Ηρακλ.229· ‖ ὁμ. κ. νεώτ. κ. δημ. **μτ. γενικ.** προσ. : 'Αριστφ.Εἰρ.618 **ταὔτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν, οὖσα συγγενὴς ἐκείνου,** αὐτ.'Ορν.368,Πλάτ.Πολ.378C **πρὸς συγγενεῖς τε καὶ οἰκείους αὐτῶν,** Μέν.4, - **πῆρε μιὰ συγγένισσά μου·** κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Πρ.14, Εὐρ.'Ανδρ. 887 **ξυγγενοῦς περὶ γυναικός·** ‖ κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κτ. πληθ. **συγγενεῖς** οἱ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἀνήκοντες, οἱ δικοὶ : Πίνδ.Π 4,133,'Ηρ.2,91,-**οἱ συγγενεῖς ἐναντιώθηκαν στὸ γάμο του·** ‖ **συγγενὴς γάμος** γάμος μετὰ προσώπου συγγενικοῦ : Αἰσχ.Πρ.835· ‖ **εἰδ. ἐπὶ τῶν τέκνων** ἐν σχέσει **πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, πρβλ.** ἔκγονος : 'Ιααΐ.8,30, παροιμ. φρ. αὐτ.4,23 **τοῖς συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς·** ‖ **τὸ οὐδ. τὸ συγγενὲς** ὡς οὐσ. ἡ συγγενικὴ **σχέσις** : Αἰσχ.Πρ.291 **τὸ γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως ἐπαναγκάζει,** Σοφ.'Ηλ.1469, Θουκ.3,82· ‖ ὁμ. **τὸ συγγενὲς** τὸ πνεῦμα, ἡ διάθεσις, ἡ ῥοπὴ οἰκογενείας ἢ γενεᾶς τινος : Πίνδ.Π 10,12 **τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς 'Ολυμπιονίκα δίς·** **3)** κ. νεώτ. μτφ. ὁ ἔχων ἀνάλογον, ὁμοίαν τὴν προέλευσιν ἢ ἀναλόγους, σχετικὰς ἢ συναφεῖς ἰδιότητας, παραπλήσιος· πρβλ. συγγενικός : 'Αριστφ.'Ιππ.1280 **ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενής,** Πλάτ.Πολ.611F **ἡ ψυχὴ συγγενὴς οὖσα τῷ θείῳ,** αὐτ Νόμ.814D· κ. μτ. γενικ. : Πλάτ.Φίλ.31Α **νοῦς μὲν αἰτίας ἦν ξυγγενὴς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ γένους·** κ. ἀπολ. : Στωϊκ.ἀπ.2,30 **συγγενεῖς τέχναι - ἐπιστῆμαι,** - **συγγενὴς διάθεσις - ψυχοσύστασις·** ‖ ὁμ. **τὰ συγγενῆ πράγματα ὁμοειδῆ,** ὁμογενῆ : 'Αριστλ. Α 'Υστ.76a,1,αὐτ.Ῥητ.1405a,35 **τὰ συγγενῆ καὶ τὰ ὁμοειδῆ·** **4)** **εἰδ. ἐν τῇ** περσικῇ αὐλῇ, προσωνυμία ἀπονεμομένη ὡς σημεῖον τιμῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως : Ξεν.ΚΠ 1,4,27,αὐτ.2,2,31,Διόδ.Σ 16,50· ‖ ὁμ. ἐν τῇ αὐλῇ τῶν Σελευκιδῶν καὶ τῶν Πτολεμαίων : ΠΔ Μακκ.Ι,10,89,'Επιγρ.Δήλου.

**συγγένησις**-εως (ἡ) τὸ συγγίγνεσθαι, **συναναστροφή,** συνάντησις, **συνέντευξις** : Πλάτ.Νόμ.948E **ἐν ἄλλαις συνουσίαις καὶ ἰδιωτικαῖς συγγενήσεσιν ἑκάστων.**

**συγγενικός**-ή-όν κ. 'Επιγρ. κ. νεώτ. **συμπεφυκώς,** σύμφυτος ἢ κληρονομικός, **ἐπὶ προδιαθέσεως** πρὸς νόσον : 'Ιππ.'Επιδ.3,1,στ' **ἦν δέ τι καὶ** συγγενικὸν **φθινῶδες,** 'Αριστλ.Πρ.878b,27 **συγγενικαὶ τρίχες,** Πολύστρ.346,86V, Διογ.Λ 10,129· **2)** κ. νεωτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς συγγενῆ, ὁ τοῦ συγγενοῦς βλλ, ὁ ἰδιάζων εἰς συγγενῆ ἢ εἰς τὴν συγγένειαν : 'Αριστλ.ΗΝικ.1161b,12 **συγγενικὴ φιλία** (ἡ μεταξὺ συγγενῶν, ἀντίθ. ἑταιρική), Διον.'Αλ.Ῥωμ. 2,21 **συγγενικαὶ ἱερωσύναι** (τὰ ὑπὸ συγγενῶν κατεχόμενα ἱερατικὰ ἀξιώματα)· **3)** 'Επιγρ. ὁ προσομοιάζων, **ὁ παρεμφερής,** ὁ τῆς αὐτῆς φύσεως : αὐτ. **τὰ ἀρχῆθεν ὑπάρχοντα ταῖς πόλεσιν πρὸς ἀλλήλας συγγενικὰ δίκαια.**

**συγγενίς**-ίδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ συγγενὴς βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.265C, Συνέσ.'Επιστ.155 **συγγενίδα τε οὖσαν ἐμὴν καὶ τεθραμμένην** ὑπὸ **μητρί,** 'Επιγρ.

**συγγένισσα** (ἡ) μτγν. κ. δημ. θηλ. τοῦ συγγενὴς βλ.λ. : 'Επιφάν.728B.

**συγγενοκτόνος**-ον μσν. ὁ **τοὺς συγγενεῖς ἀποκτείνας** : Γζέτζ.Χιλ.9,391.

**συγγενολό(γ)ι** (τὸ) δημ. τὸ σύνολον τῶν συγγενῶν τινος : **βρῆκε (ἐ)μπόδια στὸ γάμο του ἀπὸ τὸ συγγενολόϊ του.**

**συγγενῶς** ἐπίρρ. ἐκ γενετῆς, ἀπὸ γεννησιμιοῦ : Εὐρ.'Ηρ.1293 **ᾧ δ' ἀεὶ κακῶς ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὤν·** **2)** ὁμοειδῶς, **κατὰ** τὸν αὐτὸν τρόπον, **ὅμοια** : Πλάτ.Νόμ.897C **ὁμοίαν φύσιν ἔχει καὶ συγγενῶς ἔρχεται,** 'Αλεξ.Ι **συγγενῶς τρέχων Πλάτωνι** (κῶδ.), Φιλόδ.Μουσ.92K **τὰ** συγγενῶς **εἰρημένα.**

**συγγεοῦχος** (ὁ) συγκύριος, συνιδιοκτήτης γαιῶν, κτημάτων : 'Επιγρ. **τῇ συνόδῳ τῶν συγγεούχων Πτολεμαῖος 'Αλεξάνδρου Αἰακιδεύς.**

**συγγεραίρω** μτγν. γεραίρω, τιμῶ, δοξάζω ὁμοῦ : Καισάρ.1137 (ἔκδ.**Mi.**).

**συγγέρων**-οντος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ ὁμοίως, ὁ ἐπίσης γέρων : Βάβρ.22,7 **νέον μὲν αὐτὸν ἡ νεᾶνις ἐζήτει βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἡ γραῖα,** Εὐστ.Πον.306,34.

**συγγεύομαι** σχόλ. ὁμοίως, ἐπίσης γεύομαί τινος, μτ. γενικ. : Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.1115 **συγγεύεσθε τῶν σπλάγχνων.**

**συγγέωργος** (ὁ) ὁ ὢν γεωργὸς ὁμοῦ **μετ' ἄλλων** : 'Αριστφ.Πλ.223 **τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον,** εὑρήσεις **δ' ἴσως ἐν τοῖς** ἀγροῖς **αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,** 'Επιγρ.Αἰγύπτ., Πάπ.

**συγγεωργῶ**-έω εἶμαι συγγέωργος βλ.λ. τινός : 'Ισαΐ.9,18· **2)** μτβ. ὁμοῦ μετά τινος γεωργῶ, καλλιεργῶ τόπον **τινά** : Εὐνάπ.ΒΣοφ.467B τοῖς συγγεωργοῦσι **τὸ χωρίον,** Πάπ.· κ. παθ. : Πάπ. μετὰ τῶν **συγγεωργουμένων αὐτῇ** (τῇ μηχανῇ) ἀρουρῶν.

**συγγήθω** μσν. συγγηθῶ βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.369D.

**συγγηθῶ**-έω, παρακ. **συγγέγηθα,** χαίρω ὁμοῦ μετά τινος, συγχαίρω τινί : Εὐρ.'Ελ.727 **κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὸ δεσποτῶν καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς.**

**συγγηραλέος** (ὁ) μσν. σύγγηρος βλ.λ.: Πρόδρ. Ῥοδ.Δωσ.413C **συμπρεσβῦται, .. συγγηραλέοι.**

**συγγηράσκω** κ. νεώτ., μέλλ. συγγηράσομαι (Εὐρ.ἀπ.1053), ἀόρ. **συνεγήρασα** ('Αλκίφρ.2,3), **γη-**

ράσκω ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ.3,134 αὐξομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, Αἰσχ.Χο.908 ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω (κτ. τμῆσιν), Εὐρ. ἀπ.1058, Ἰσοκρ.1,7, Ἀλκίφρ.2,3 συννεάσαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν.

**σύγγηρος**-ον μτγν. ὁ ὁμοῦ γηράσκων, ὁ ὁμοίως, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ γέρων : Καρφυλλ.ΑΠ 7,260 μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς συγγήρου, Ἀντίφιλ.αὐτ. 7,635, Αὐτομ.αὐτ.11,361.

**συγγηρῶ**-άω μτγν. ὁμοῦ γηράσκω, εἰδ. ἐπὶ νόσων, κατέχω τινὰ μέχρι τοῦ γήρατος : Ἀρετ. Ὀξ.Νοῦσ.1,5 ξυγγηρᾷ τε καὶ ξυναποθνῄσκει (περὶ τῆς ἐπιληψίας).

**συγγίγνομαι** Ἰων. κ. μτγν. συγγίνομαι, μέλλ. συγγενήσομαι, ἀόρ. συνεγενόμην, παρακ. συγγέγονα κ. συγγεγένημαι [Ἀριστφ.Ἱππ.1293], γενῶμαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.ΖΙ 547b,13, Διόδ.Σ 2,56, Μαν.1,200 γένεσιν, ἣ θ' ἅμα νηπιάχοις συγγίγνεται ἀνθρώποισιν· 2) διοτρίβω μετά τινος, συναναστρέφομαί τινι, μτ. δοτ. προσ. : Ἡρ.3,55 Ἀρχίῃ τῷ Σαμίου τοῦ Ἀρχίεω αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην, Εὐρ.Ἠλ.603, αὐτ. Βάκχ.237 ὃς ἡμέρας τε κεὐφρόνας συγγίγνεται τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν, Ἀριστφ.Νεφ. 1317 ὥστε νικᾶν [ἅπαντες] οἷσπερ ἂν ξυγγένηται, αὐτ.Σφ.1468, Θουκ.2,12· ‖ κ. ἐμπροθ. : Ἀριστφ.Νεφ.253· κ. μτ. συστ. αἰτ. : Πλάτ.Νόμ. 672A πᾶσαν τὴν ξυνουσίαν ξυγγενόμενοι· κ. ἀπολ. : αὐτ.Πολ.330C χαλεποὶ οὖν καὶ ξυγγενέσθαι εἰσίν· 3) εἰδ. ἐπὶ μαθητῶν, ὀπαδῶν τινος, μαθητεύω, φοιτῶ παρὰ τῷ διδασκάλῳ : Ἀριστφ. Ὄρν.113 σοὶ συγγενέσθαι . . τίνος πέρι ;, Πλάτ. Φαίδ.61D, αὐτ.Μέν.91E Πρωταγόρας . . διαφθείρων τοὺς συγγιγνομένους καὶ μοχθηροτέρους ἀποπέμπων, Ξεν.Ἀπομν.1,2,27 ὕστερον δὲ [ὁ παῖς] ἄλλῳ τῷ συγγενόμενος πονηρὸς γένηται· ‖ κ. ἐπὶ διδασκάλου : Πλούτ.Περ.4 ὁ δὲ πλεῖστα Περικλεῖ συγγενόμενος καὶ μάλιστα περιθεὶς ὄγκον αὐτῷ καὶ φρόνημα δημαγωγίας· 4) ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, ἐπικουρῶ, μτ. δοτ. : Αἰσχ.Χο.245 μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτο νῷν, αὐτ.456· κ. ἀπολ. : Σοφ.Ἠλ.411 ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγγενέσθε γ' ἀλλὰ νῦν· οὕτω κ. : Αἰσχ.Χο.460 ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς (κτ. τμῆσιν)· 5) συνοντῶ : Θουκ.4,83 ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται, αὐτ. 5,37· ‖ οὕτω κ. συγγίνομαι εἴς τι : Ἡρ.1,172· 6) συνευρίσκομαι, ἔρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν, συνουσιάζομαι, μτ. δοτ. προσ. : Ἡρ.2,121,ε', Ξεν. Ἀν.1,2,12 ἐλέγετο δὲ καὶ συγγενέσθαι Κῦρον τῇ Κιλίσσῃ· κ. ἐπὶ γυναικός : Πλάτ.Νόμ.930D· 7) γνωρίζω τι, γίνομαι γνώστης τινός· κ. μτ. δοτ. : Εὐπ.108 ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα· πρβλ. αὐτ.38, Πλάτ.Φίλ.45B, Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1420b,28.

**συγγιγνώσκω** κ. μσν., Ἰων. κ. μτγν. τ. συγγινώσκω, μέλλ. συγγνώσομαι (Εὐρ.Ἴων 1440), ἀόρ β' συνέγνων (Αἰσχ.Ἱκ.215), παρακ. συνέγνωκα, εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης, τὰ αὐτὰ φρονῶ, συμφωνῶ, μτ. δοτ. προσ. : Ξεν.ΚΠ 7,2,27 ἣν ἄλλοι τε μακαριωτάτην ἐνόμιζον εἶναι βιοτὴν καὶ ἐγὼ συνεγίγνωσκον αὐτοῖς· ὁμ. μτ. γενικ. ἐμπροθ. δηλούσης τὸ πρόσωπον : Θουκ.8,24 μετὰ πολλῶν οἷς τὰ αὐτὰ ἔδοξε . . τὴν ἁμαρτίαν ξυνέγνωσαν· ‖ κ. μτ. αἰτ. τοῦ κατά τι : Ἰσαῖ.8,38· κ. ἐμπροθ. : Ἡρ.4,5 καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀδελφοὺς πρὸς ταῦτα συγγνόντας τὴν βασιληίην πᾶσαν παραδοῦναι τῷ νεωτάτῳ, Θουκ.2,60 καὶ ἐμέ τε τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς οἳ ξυνέγνωτε δι' αἰτίας ἔχετε· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Ἡρ.3,99 οἱ δὲ οὐ συγγιγνωσκόμενοι ἀποκτείναντες κατευωχεῦνται, αὐτ.7,12· 2) εἰδ. νομ. ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν, εἰς σύμβασιν μετά τινος : Ἐπιγρ.Ἄργους, Νόμ.Γόρτυνος 5,46, Πάπ.· 3) μυοῦμαι εἰς τὴν γνῶσίν τινος μετ' ἄλλων, δθ. κ. λαμβάνω μέρος εἰς συνωμοσίαν μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.2,6· μτ. αἰτ. δηλούσης τὸ ἀντικείμενον τῆς συμφωνηθείσης πράξεως : Δίων Κ 44,13, Κατ. Ἀστρλ.Κ 1,98· κ. μτ. δοτ. : Πασχ.Χρον.316D ἐπωμόσατο μὴ συγγινώσκειν τῇ κατηγορίᾳ τῇ γενομένῃ· ‖ δθ. κ. οἱ συνεγνωκότες οἱ συνωμόται : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,5 ληφθέντων τῶν συνεγνωκότων· 4) συγγιγνώσκω ἐμαυτῷ ἔχω τὴν συναίσθησιν, τὴν συνείδησιν ὅτι, μτ. μτχ. κατ' ὀνομ. : Σοφ.Ἀντ.926 παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες, Λυσί.9,11 συνέγνωσαν δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ὡς ἠδικηκότες, Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,55 συγγιγνώσκοντες ἑαυτοῖς κακῶς βουλευόμενοι [ἴδ. ἀνάγν. ἀντὶ βουλευομένοις]· ὁμ. μτ. μτχ. κτ. δοτ. : Ἡρ.5,91 ἄνδρες σύμμαχοι, συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι ὀρθῶς· πρβλ. Διον.Ἀλ. Ρωμ.3,60· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Ἡρ.3,53 ὁ τε Περίανδρος παρηβήκεε καὶ συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πρήγματα ἐπορᾶν, αὐτ.4, 120· 5) ἀναγνωρίζω, ὁμολογῶ, παραδέχομαι, μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Ἡρ.4,3, Θουκ.7,73 οἱ δὲ ξυνεγίνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἧσσον ταῦτα ἐκείνου· κ μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.1,89 καὶ ἐκεῖνοι συγγνόντες ποιέειν σε δίκαια ἑκόντες προήσουσι, αὐτ.1,91· ὁμ. μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : αὐτ.4,43 Ξέρξης δὲ οὔ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα· κ. μτ. πλαγίας προτάσεως: Πλάτ.Νόμ.717D ξυγγιγνώσκοντα ὡς . .· ‖ κ. ἀπολ. ὁμολογῶ τὸ σφάλμα, τὸ παράπτωμά μου, μεταμελοῦμαι : Ἡρ.7,13 νῦν μένται συγγνοὺς χρήσομαι τῇ ἐκείνου γνώμῃ· πρβλ. αὐτ.9,112· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : αὐτ.5,94 Ἀθηναῖοι δὲ οὔτε συγγινωσκόμενοι . .· πρβλ. αὐτ.6,92· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.6,61 καὶ οὐ γὰρ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτων εἶναι· πρβλ. αὐτ.1,45, αὐτ.4,126· 6) συνάγω, συμπεραίνω ἐκ δεδο[illegible]νων τινων, ἐμπροθ. : Ἀριστφ.Ἱππ.427 εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω, Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,4 ἐκ πολλῶν . . συνεγνωκυῖα θεσφάτων ὅτι βασιλεῦσαι . . εἵμαρτο· 7) εἰδ. σημ. συνεγνωσμένος ὁ κοινῶς ἀναγνωριζόμενος, καταληπτός : Πορφ.Γνῶμ.9, Δαμάσκ.Ἀρχ.139 ἡ συνεγνωσμένη ζωὴ [ἀντίθ. οὐσιώδης], αὐτ.38 τὰ κατ' αἴσθησιν συνεγνωσμένα, Συριαν.Μεταφ.26,14 τῶν συνεγνωσμένων τοῖς πολλοῖς· 8) αἰσθάνομαι ὁμοίως, ἔχω τὰ αὐτὰ αἰσθήματα· δθ. κ. συμπαθῶ πρός τινα, συγχωρῶ τινα : Σοφ.Ἠλ.257 ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν, σύγγνωτε, Εὐρ.Ἴων 1440, Ξεν.ΚΠ 5,1,13 αἰτιᾷ τὸν κλέπτοντα καὶ ἁρπάζοντα, καὶ οὐ συγγινώσκεις, ἀλλὰ κολάζεις· ‖ μτ. δοτ. προσ. : Σοφ.Τρ.279 Ζεὺς τἂν συνέγνω ξὺν δίκᾳ χειρουμένῳ, Εὐρ.Ἠλ.1105· κ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : αὐτ.Ἀνδρ.840 συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις· πρβλ. Αἰσχ.Ἱκ.215· κ.μτ.γενικ.: Πλάτ. Εὐθ.306C συγγινώσκειν μὲν οὖν αὐτοῖς χρὴ τῆς ἐπιθυμίας καὶ μὴ χαλεπαίνειν· κ. μτ. πλαγ. προτάσεως : Ἀριστφ.Σφ.959 εἰ δ' ὑφείλετο, ξύγγνωθι· ὁμ. μτ. δοτ. προσ. κ. πλαγίας προτ.: Πλάτ. Μενξ.244B ἡσυχίαν ἦγεν ἡ πόλις, τοῖς μὲν βαρβάροις συγγινώσκουσα, ὅτι παθόντες ὑπ' αὐτῆς..· ‖ κ. μτ. δοτ. δηλούσης τὴν πρᾶξιν δι' ἣν δίδεται συγγνώμη : Εὐρ.Ἠλ.348, αὐτ.ΙΤ 1400 κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς, αὐτ.Ἑλ.82, Ἀριστφ.Ἱππ.1299, Πλάτ. Συμπ.218B· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Αἰσχ.Ἱκ.216 συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων, Ἡρ.7,12 οὔτε ὢν μεταβουλευόμενος ποιέεις εὖ, οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα, Δημόκρ.253· 9) ρηματ.π. συγγνώμη, συγγνώμων, συγγνωστός.

**συγγλοιοῦμαι** μτγν. συγκολλῶ : Ἰω.Λυδ.Μην. 4,26 [τὸ σπέρμα] εἰς σάρκα . . συγγλοιοῦται.

**συγγλίχομαι** μσν. ὁμοῦ γλίχομαι : Νικ.Χων. Θησ.'Ορθοδ.280 (ἐκδ. Mi.).

**συγγλυκαίνω** ὁμοῦ, προσέτι γλυκαίνω : Νικήτ. Εὐγ.5,202 **Μοῦσαι γάρ αὐταὶ νέκταρ ἐγχέουσαί σοι καὶ σὸν μελιχρὸν συγγλυκαίνουσι στόμα.**

**σύγγνοια** (ἡ) ποι. συγγνώμη βλ.λ.3), ἄφεσις, συχώρεση : Σοφ.'Αντ.66 **ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς ξύγνοιαν ἴσχειν.**

**συγγνώμη** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. ξυγγνώμη, δημ. προφ. συγνώμη συμπαθής, εὐμενὴς διάθεσις ἐναντί τινος, ἐπιείκεια : 'Αριστφ.Εἰρ.997 **καὶ συγγνώμη τινὶ προτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν,** Πλάτ. Κριτί.107Α, 'Αριστλ.ΗΝικ.1143a,23, ΚΔ Κορ.Ι,7,6 **τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν·** **2)** φρ. συγγνώμην ἔχω συγχωρῶ, παρέχω ἄφεσιν πλημμελήματος : Εὐρ.'Ορ.661 **δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τὰ νῦν πλέον φέρεσθαι, κἀμὲ συγγνώμην ἔχειν,** 'Αριστφ.Εἰρ.668 **ἡμάρτομεν ταῦτ'·** ἀλλὰ **συγγνώμην ἔχε·** || μτ. δοτ. τοῦ προσ. : 'Ηρ.1,116,αὐτ.1,155 **Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην ἔχων τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον,** Σοφ. Φιλ.1319 **τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινά,** Λυσί.12,29, Πλάτ. Φαίδ.88C **νὴ τοὺς θεούς, ὦ Φαίδων,** συγγνώμην **γε ἔχω ὑμῖν,** Ξεν.'Ελλ.6,2,13· οὕτω κ. : Πλάτ.Πολ. 391Ε **πῶς γὰρ ἑαυτῷ ξυγγνώμην ἕξει κακῷ ὄντι;** || ὁμ. μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. συγγνώμην ἔχω τινός παρέχω συγχώρησιν, ἄφεσιν διά τι : 'Ηρ.6,86,γ' **ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος** συγγνώμην τὸν θεὸν **παραιτέετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ῥηθέντων,** Σοφ.'Ηλ. 400 **πατὴρ δὲ τούτων .. συγγνώμην ἔχει,** 'Αριστφ. Σφ.368, Λυσί.10,2, Πλάτ.Φαῖδρ.233C· || ὁμ μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. ἐμπροθ. : 'Αριστλ.ΗΝικ 1143a,22 **συγγνώμην ἔχειν περί τι·** || ὁμ. μτ. πλαγίας προτάσεως : 'Ηρ.7,13 **ἄνδρες Πέρσαι, συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι ἀγχίστροφα βουλεύομαι,** Εὐρ.'Ιππ. 117 **χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν εἴ τις σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων** μάταια **βάζει,** Πλάτ. Πολ.472Α· κ. μτ. γενικ. ἀπολύτου : 'Αριστφ. Νεφ.1479 **μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ** συγγνώμην **ἔχε ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·** κ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.Αἴ.1322 **ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά·** **3)** ὁμ. ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τῶν ῥημάτων διδόναι, ποιεῖσθαι, **νέμειν, ἀπονέμειν,** συγχωρῶ : 'Ηρ.2,110 **Δαρεῖον μὲν νυν λέγουσι πρὸς ταῦτα συγγνώμην ποιήσασθαι,** Μουκ.Νιγρ.14 **ἀναβοῆσαι .. συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ τοιαῦτά γε ἀμπεχομένῳ,** Παυσ.2,27,4, 'Ιουλ.Λόγ.2,50C· **4)** συγγνώμης τυγχάνω συγχωροῦμαι : 'Ανδοκ.1,141 **σῴζοιντο συγγνώμης παρ' ὑμῶν τυγχανοντες,** Λυσ.1,3. Ξεν.'Απομν.1,7,4· || μτ. γενικ. ἐμπροθ. δηλούσης τὸ συγχωροῦν πρόσωπον : Λυσ.24,17 **καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων,** 'Ισοκρ.12,38· κ. μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Εὐρ.'Ιππ.1326 **ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἔστι σοὶ καὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν·** κ. ἐμπροθ. : 'Ισοκρ.12,271· || ὁμ. **συγγνώμην λαμβάνω** συγχωροῦμαι : Θουκ. 3,40 **ὡς ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται·** || ὁμ. **συγγνώμην** αἰτοῦμαι ζητῶ ὅπως τύχω συγχωρήσεως : Πλάτ.Κριτί.106Β· κ. νεώτ. κ. δημ. ζητῶ συγγνώμην· **5)** συγγνώμη **ἐστὶ - γίγνεταί τινι** συγχωρεῖταί τις : 'Ηρ 9,58 **καὶ ὑμῖν μὲν ἐοῦσι Περσέων ἀπείροισι πολλὴ ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη,** αὐτ.1,39· || ξυγγνώμη (ἐστί) εἶναι συγγνωστέον : 'Ηρ.4,61 **καὶ τοὺς μὲν 'Αθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προνοεῖσθαι πολλὴ ξυγγνώμη,** Δημ.415· κ. μτ. μτχ. : Λουκιλλ.ἐν ΑΠ 11,389 **συγγνώμη** (ἐστὶ τινι) πλοῦτον ἀγειρομένῳ· κ. μτ. πλαγίας προτάσεως : Θουκ.1,32, αὐτ. 4,114 **καὶ ξυγγνώμην εἶναι εἴ τι ἠναντιοῦντο,**Πλάτ. 'Ιππ.Μ 372Α· || ὁμ. **συγγνώμην ἔχει** εἶναι συγγνωστόν : Σοφ.Τρ.328 **ἡ δὲ τοι τύχη κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει·** **6)** εἰδ. ρητ. ὁμολογία ἢ κ. ἀντιθέτως ἀναίρεσις : 'Ερμογ.Στάσ.2.

**συγγνωμονικός-ή-όν** ὁ πρόθυμος εἰς τὸ νὰ παρέχῃ συγγνώμην, ποὺ τοῦ ἀρέσει νὰ συγχωρῇ : 'Αριστλ.Ρητ.1384b,3, αὐτ.ΗΝικ.1143a,21 **οὐ γὰρ τιμωρητικὸς ὁ πρᾶος ἀλλὰ συγγνωμονικός·** **2)** ἐπὶ πραγμάτων, ὁ ἄξιος **συγγνώμης,** συγχωρήσεως, ὁ συγγνωστός : αὐτ.1136a,5,αὐτ.1150b,8 **οὐ θαυμαστόν, ἀλλὰ συγγνωμονικόν·** **3)** εἰδ. ἐν τῇ ρητ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς τὴν συγγνώμην** βλ.λ.6), τὴν ὁμολογίαν ἢ τὴν ἀναίρεσιν : 'Ερμογ.Στάσ.5.

**συγγνωμονικῶς** ἐπίρρ. μτγν. μετὰ διαθέσεως πρὸς συγγνώμην : Γρηγ.Νύσσ 2,165D **συγγνωμονικῶς λίαν τοῖς κατεγνωσμένοις συναναστρεφόμενον,** 'Ιεροκλ.Χρ.'Επ.12,477Μ.

**συγγνωμονῶ-έω** μτγν. συγγιγνώσκω βλ.λ.8), συμπαθῶ, συγχωρῶ, μτ. δοτ. : 'Απολλδ.2,7,6, 'Ιώσ.ΑΙ 11,5,3, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,126, 'Επιφάν.1,410C **ὁ θεὸς λόγος συγγνωμονῶν τῇ τῶν ἀνθρώπων πλάσει καὶ ἀσθενείᾳ·** || κ. παθ. συγχωροῦμαι, τυγχάνω ἀφέσεως : Βίος Δαμασκ.11,17C **εἴγε βούλεται συγγνωμονηθῆναι αὐτῷ τὴν παρακοήν.**

**συγγνωμοσύνη** ποι. ἡ συγγνώμη : Σοφ.Τρ.1265 **μεγάλην μὲν ἐμοὶ . . θέμενοι συγγνωμοσύνην.**

**συγγνώμων-ονος-ον** (συγγιγνώσκω), ἀττ. ξυγγνώμων ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην, ὁμογνώμων, σύμφωνος, μτ. δοτ. : Πλάτ.Νόμ.770C **ὑμᾶς δὲ ἡμῖν βουλόμεθα ξυγγνώμονάς τε ἅμα καὶ μαθητὰς γίγνεσθαι,** 'Αππ.'Εμφ.Πολ.2,122 **ὡς καὶ στρατηγοῦ καὶ ὑπάτου σφίσι συγγνωμόνων ὄντων·** κ.μτ γενικ. τοῦ πράγμ. **συγγνώμων τινὸς** σύμφωνος ὡς πρός τι : Πλούτ.Κλεομ.10 **νῦν δὲ τῆς ἀνάγκης ἔχειν συγγνώμονα τὸν Λυκοῦργον·** **2)** ὁ ὁμοῦ μετά τινος γνωρίζων τι : 'Ιππ.Δι 1,6· **3)** ὁ διατεθειμένος εἰς τὴν παροχὴν συγγνώμης, ἐπιεικής : Πλάτ.Νόμ. 921Α **ἡγούμενος ὡς οἰκεῖον συγγνώμονα εἶναι θεόν·** || μτ. δοτ. προσ. **συγγνώμων εἰμί** τινι δεικνύω εὔνοιαν πρός τινα, εἶμαι εὐμενής, χαρίζομαί τινι : Εὐρ.ἀπ.645 **συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,** Ξεν.'Απομν.2,2,14 **τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσει συγγνώμονάς σοι εἶναι·** || φρ συγγνώμων **εἰμί** τινος εἶμαι διατεθειμένος νὰ συγχωρήσω τι : Εὐρ Μήδ.870 **'Ιᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι,** Θουκ.2,74 **ξυγγνώμονες δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις·** πρβλ.Ξεν.ΚΠ 6,1,37· || ὁμ. **συγγνώμων** εἰμί τινί τινος : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,58 **θεοὺς συγγνώμονας ἡμῖν γενέσθαι ὧν δρῶμεν·** **4)** ἐν παθ. σημ. ὁ ἄξιος συγγνώμης, συγχωρήσεως, ὁ συγγνωστός : Θουκ.3,40 **ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον,** αὐτ.4,98· **5)** τὸ οὐδ. **τὸ ξύγγνωμον** ἡ συγγνώμη, ἡ πρὸς τὸ χαρίζεσθαι διάθεσις : Πλάτ.Νόμ.757D **τὸ γὰρ ἐπιεικὲς καὶ ξύγγνωμον.**

**συγγνωρίζω** ὁμοῦ μετά τινος γνωρίζω, εἶμαι ἐπίσης γνώστης : 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1244b,26· **2)** παθ. **οἱ συγγνωριζόμενοι** ἐν εἰδ. σημ. πρόσωπα ἀλλήλοις γνώριμα : Πολ.Φυσ.1,1.

**σύγγνωσις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ συνείδησις, ἡ ἐπίγνωσις : Φιλόδ.Θαν.34· **2)** ἡ πλήρης γνῶσις : Κλήμ. 'Αλ.Στρωμ.1,327 **μὴ συμβαίνοντας εἰς τὴν .. ἄχρι συγγνώσεως ἐκκάλυψιν.**

**συγγνωστός-όν** κ. νεώτ., θηλ. κ. συγγνωστή, (Σχολ.Σοφ.Τρ.727· ὁμ. νεώτ.), ρηματ.ἐπίθ. τοῦ συγγιγνώσκω βλ.λλ., ὁ ἄξιος συγγνώμης, συγχωρήσεως, ποὺ πρέπει ἢ δύναται νὰ συγχωρηθῇ : Εὐρ.'Ηρακλ.435 **συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ' εἰ μὴ θέλει κτείνειν πολιτῶν παῖδας,** αὐτ.981, 'Αριστφ Θεσμ.418 **καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ',** Φιλόσ.Θαν. 20. - συγγνωστὴ πλάνη-πρᾶξις· || συγγνωστὸν ἢ συγγνωστά (ἐστί) μτ. ἀπαρφ. ἄξιον συγχωρήσεως εἶναι τὸ νά . : Σοφ.ἀπ.252, Εὐρ.'Αλκ.139 **πενθεῖν**

μέν, εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει, συγγνωστόν, αὐτ. Μήδ.491, αὐτ.703· κ. μτ. μτχ. : Πλούτ.'Ηθ.1083F οὗτοῖς συγγνωστά πλάττουσιν . . [δ. ἀνάγν.]· 2) ἐπὶ προσ., ὁ ὃν πρέπει νά συγχωρήσῃ τις, συχωρεμένος : Φιλόστρ.Σοφ.1,8,3· πρβλ.Μάξ.Τύρ.4,3· κ.μτ.μτχ. : Πλούτ.Κοριολ.36 τὸν Μάρκιον οὐ πονηρὸν ἐνόμιζον, ἀλλά συγγνωστόν, ἐπικλασθέντα τηλικαύταις ἀνάγκαις· πρβλ. Λουκ.'Ανάχ.34· || κ. μτ. πλαγίας ὑποθετ. προτ. : αὐτ.Λουκ.Θε.Δ 6,3 συγγνωστοὶ οὖν, εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν...

**συγγνωστῶς** ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον συγγνωστὸν βλ.λ. : Μετοχ.Θ 498B συγγνωστῶς καὶ ἀνεμεσήτως.

**συγγογγυλίζω** στρέφω κύκλῳ, ὁλόγυρα, συστρέφω : 'Αριστφ.Θεσμ.61 συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι (γρ. κωδ.) : αὐτ.Λυσ.975 πρβλ. συγγογγύλλω.

**συγγογγύλλω** δ. γρ. τοῦ συγγογγυλίζω βλ.λ. : 'Αριστφ.Λυσ.975.

**συγγομή** (ἡ) μσν. πρόσθετον φορτίον : Ψελλ.ἐν Σάθ.5,410 συγγομὴ αὐτῷ ἐπιπεφόρτισται.

**συγγομφῶ**-όω συνάπτω, συναρμόζω διὰ γόμφων· κ. παθ. : Διόδ.Σ 14,72 τὰς συγγεγομφωμένας σανίδας, 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,6, Πλούτ.Νομ.9 λέγεται δὲ καὶ τὸ πάμπαν ἄνευ σιδήρου κατά δή τι λόγιον συγγεγομφῶσαι διὰ τῶν ξύλων [τὴν γέφυραν]· κ. παθ. μτφ. : αὐτ.Πύρρ.33 ὥσπερ ἓν σῶμα συγγεγομφωμένον ἑαυτῷ.

**συγγονή** (ἡ) ἡ σύστασις : Δημόκρ.137.

**σύγγονος**-ον ποι. συγγενὴς βλ.λ.1, ὁ ἐκ γενετῆς, ἔμφυτος, σύμφυτος, φυσικός : Πίνδ.Ν 11,12 καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον, Αἰσχ. 'Αγ.884· 2) ὁ δι' αἵματος ἐσχετισμένος, ὁ ἔχων δεσμοὺς συγγενείας μετά τινος : Πίνδ.Π 9,108 κούραν τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων, Εὐρ.'Ιππ.1379 μιαιφόνων τε συγγόνων, παλαιῶν προγεννητόρων· || οὕτω κ. ὁ ἀνήκων εἰς γένος τι : Πίνδ.Ο 12,14 συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ, αὐτ.Π 8,60 μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις· 3) ἐγχώριος, ἐντόπιος : Σοφ.ἀπ.911 σύγγονον ὕδωρ· 4) ὡς οὐσ. σύγγονοι οἱ συγγενεῖς : Πίνδ.Ο 8,80 κατατρύπτει δ' οὐ κόνις συγγόνων κεδνὰν χάριν, αὐτ.Π 3,39, Εὐρ.ΙΑ 1153· || εἰδ. σύγγονος ὁ ἀδελφός : αὐτ.ΙΤ 805 οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σοί, ὦ τάλαινα, σύγγονος, αὐτ.'Εκ.441 σύγγονος Διοσκάροιν 'Ελένη.

**συγγονυκλιτῶ**-έω μσν. ὁμοῦ γονυκλιτῶ γονατίζω μὲ ἄλλους μαζί : Στουδ.Θεόδ.387A.

**σύγγραμμα**-ατος (τὸ) [συγγράφω] κ. μσν. κ.νεώτ. ὁ συγγεγραμμένος, χάρτης γεγραμμένος : 'Ηρ.1,48 ὡς δὲ . . παρῆσαν φέροντες τοὺς χρησμούς, ἐνταῦθα ὁ Κῦρος ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμμάτων, Ξεν.ΚΠ 8,4,25· 2) κ. νεώτ. ἔργον διανοητικὸν διατετυπωμένον ἐν ἐγγράφῳ λόγῳ: αὐτ.'Απομν.2,1,21 καὶ Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ 'Ηρακλέους, αὐτ.4,2,10, Πλάτ.Θεαίτ.166C, αὐτ.Γοργ.462B, - ἐξέδωκε περισπούδαστον νομικὸν σύγγραμμα· || εἰδ. πραγματεία ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ ἐμμέτρως συντεταγμένον ἔργον : αὐτ. Νόμ.810B τοῖς μὲν μετὰ μέτρων, τοῖς δ' ἄνευ ῥυθμῶν τμημάτων ἃ δὴ συγγράμματα κατὰ λόγον εἰρημένα μόνον, 'Ισοκρ.2,7· || γραπτὸς λόγος : αὐτ.'Επιστ.1,5· 3) ἔγγραφος διάταξις, κανονισμός : Πλάτ.Πολιτ.299D ἢ καί τινα ἱπποφορβίαν αὖ κατὰ συγγράμματα θεασαίμεθα γιγνομένην, αὐτ.Φαῖδρ.258D· || ἄρθρον, διάταξις νόμου · Αἰσχίν.3,127 καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον σύγγραμμα γράφει.

**συγγραμματεύς**-έως (ὁ) πάπ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου ὢν γραμματεύς.

**συγγραμματεύω** πάπ. κ.'Επιγρ. εἶμαι συγγραμματεὺς βλ.λ.

**συγγραμμάτιον** (τὸ) μτγν. μικρὸν σύγγραμμα : Λουκ.'Ηρ.1, Λογγῖν.'Υψ.1,1 τὸ τοῦ Καικιλίου συγγραμμάτιον ὃ περὶ ὕψους συνετάξατο.

**συγγραμματοφύλαξ**-ακος (ὁ) σχόλ. βιβλιοφύλαξ : Σχόλ.Λουκ.'Απολ.2, Σουΐδ. ἐν λ. ῥῆτραι.

**συγγραφεύς**-έως (ὁ) κ. νεώτ., δημ. -έας ὁ συλλέγων καὶ καταγράφων ἱστορικὰ γεγονότα, ὁ ἱστοριογράφος : Ξεν.'Ελλ.7,2,1 ἀλλὰ γὰρ τῶν μεγάλων πόλεων, εἴ τι καλὸν ἔπραξαν, ἅπαντες οἱ συγγραφεῖς μέμνηνται, Διον.'Αλ.Θουκ.5· 2) γεν. κ. νεώτ. ὁ ἐν ἐγγράφῳ λόγῳ διατυπώσας ἔργον διανοητικόν, ἰδ. ἐπιστημονικὸν ἢ φιλοσοφικόν : 'Αριστφ.'Αχ.1150 'Αντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφῆ τῶν μελέων ποιητήν, Πλάτ.Φαῖδρ. 272B, Φιλόδ.Μουσ.68K, Γαλ.15,593 συγγραφεὺς ἱστορικοῦ ἔργου, - δόκιμος συγγραφεύς· || εἰδ. κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ ποιητὴς ὁ ἐν πεζῷ λόγῳ διατυπώσας τὰ διανοήματα αὐτοῦ, ὁ πεζογράφος : Πλάτ.Φαῖδρ.235C ἀκήκοα ἤ που Σαπφοῦς . . ἢ 'Ανακρέοντος τοῦ σοφοῦ ἢ καὶ συγγραφέων τινῶν, αὐτ.278E, 'Ισοκρ.15,35· 3) εἰδ. συγγραφεῖς ἐν τῇ ἀρχ. 'Αθηναϊκῇ πολιτείᾳ, οἱ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου ἐγγράφως ὑποβάλλοντες καὶ εἶτα ἐν τῇ συζητήσει ὑποστηρίζοντες ποικίλας προτάσεις, εἰδ. δὲ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν ἔγγραφον διατύπωσιν προτάσεων ἀναφερομένων εἰς μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος [ὡς οἱ κατὰ τὰ ἔτη 414—411 ἐκλεγέντες ὅπως μετὰ τῶν δέκα προβούλων συντάξωσι τὸ ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα τοῦ 'Αθηναϊκοῦ κράτους] : Θουκ.8,67 καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας, Φιλόχ.122, 'Ισοκρ.7,58· || AB 301,13 «συγγραφεῖς οἱ ᾑρημένοι παρὰ τῆς πόλεως ἵνα συγγράφωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν τετρακοσίων ἀρχῆς, οἱ δ' αὐτοὶ ἐκαλοῦντο καὶ καταλογεῖς»· 4) ὁ μετέχων συμβάσεως, εἷς ἐκ τῶν συμβαλλομένων : Πάπ.

**συγγραφή** (ἡ) κ. νεώτ., ἀττ. ξυγγραφή τὸ καταγράφειν, σημειοῦν τι : 'Ηρ.1,93 θώματα δὲ γῆ ‹ἡ› Λυδίη ἐς συγγραφὴν οὐ μάλα ἔχει, 'Αριστείδ.Λόγ. 47,(23),3· 2) τὸ σύγγραμμα, ἀφήγησις, ἱστορία διατετυπωμένη γραπτῶς ἐν πεζῷ λόγῳ : Θουκ.1,97 τούτων δὲ . . καὶ ἥψατο ἐν τῇ 'Αττικῇ ξυγγραφῇ 'Ελλάνικος· κ. ὡς τίτλος : Θουκυδίδου ξυγγραφῆς Βιβλίον Β· || ἐξιστόρησις, περιγραφὴ ἐν ἱστορικῷ, γεωγραφικῷ κττ. ἔργῳ : 'Αρρ.'Αν.6, 16,5, Παυσ.10,19,5 ἡ μὲν οὖν πόλις ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσῃ μέγα οὐδὲν ἐς συγγραφὴν παρεχομένη [πρὸς ἐξιστόρησιν]· 3) ἔγγραφος συμφωνία, συμβόλαιον : 'Ιππ.'Ορκ. ἐπιτελέα ποιήσειν κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν ὅρκον τόνδε καὶ ξυγγραφὴν τήνδε, Θουκ.5,35 χρόνους τε προὔθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς ἐν οἷς χρῆν τοὺς μὴ ἐσιόντας ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι, Πλάτ.Νόμ.953B τὴν πρᾶξιν πᾶσαν διομολογούμενοι ἐν ξυγγραφῇ καὶ ἐναντίον μαρτύρων, 'Επιγρ.'Αμοργοῦ, Πάπ.· || εἰδ. συγγραφαὶ ναυτικαὶ συμβόλαια πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν χρημάτων ναυτικοῦ δανείου ἐπὶ ὑποθήκῃ τοῦ πλοίου : Δημ.932 τὰ δὲ παρ' ἀμφοτέρων ἀπολογηθέντα τῶν συντιθεμένων, καὶ περὶ ὧν συγγραφαὶ κεῖνται ναυτικαί, αὐτ.882· || φρ. κατὰ συγγραφὴν διὰ συμβολαίου : Δημ. 268 ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν· || οὕτω κ. κατὰ τὴν συγγραφὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συμβολαίου, τοῦ συμφωνητικοῦ : 'Επιγρ.Δήλου ἐπειδὰν δοκιμασθῇ [τὸ ἔργον] κατὰ τὴν συγγραφὴν ταύτην· || ὁμ. κατὰ τὰς συγγραφὰς κατὰ τὰ συμβόλαια, συμφώνως τῷ περιεχομένῳ τοῦ συμφωνητικοῦ : Λυσ.30,17· || συγγραφὴν ἔχω παρά τινος ἔχω ἔλθει εἰς ἔγγραφον συμφω-

νίαν μετά τινος : 'Ανδοκ.4,17· || μτ. είδικωτέρου καθορισμοῦ τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως, τῆς ἐγγράφου συμφωνίας : **συγγραφὴ μισθώσεως - γαμική**· || νεώτ. διοικητ. δίκ. **συγγραφὴ ὑποχρεώσεων** διοικητικὴ πρᾶξις, περιέχουσα τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀναδόχου ἐκτελέσεως δημοσίου τινὸς ἔργου ὡς καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἔναντι τῆς διοικήσεως· || ὁμ. νεώτ. διοικητ. εἰδικώτ. **συγγραφὴ γενικῶν ὅρων** ἡ περιλαμβάνουσα ἰδίως τοὺς νομικοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις συμμετοχῆς εἰς διαγωνισμὸν ἀναλήψεως δημοσίου τινὸς ἔργου· || ὁμ. κ. ἑταιρείας ἢ ἰδιώτου· **4)** εἰδ. σημ. στίγμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, ματοκοκκίδα : 'Ερωτιαν. ἐν λ. οὖρει αἱμαλῶδες **συγγραφὴ ὕφαιμος** |ὡς ἑρμηνεία τοῦ αἱμάλωψ|.

**συγγραφία** (ἡ) μτγν., Ἰων. **-η** ἡ συγγραφή : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,11 (δ.γρ.).

**συγγραφικός-ή-όν** κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγγραφὴν ἢ τὸν συγγραφέα : Λουκ.'Αλ.23 **οὐ γὰρ δὴ κάλλους ἐν τῷ παρόντι καὶ δεινότητος συγγραφικῆς ὁ καιρός**, αὐτ.'Ιστ.Συγγρ.42, **-συγγραφικὸν ὕφος, - συγγραφικὴ ἱκανότης**· || **εἶδος συγγραφικώτερον** μᾶλλον ἁρμόζον εἰς πεζὸν λόγον· || νεώτ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ συγγραφική ἡ τέχνη τοῦ συγγράφειν : Μέν.Ρητ. 411S· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν συγγραφήν, μάλιστα δὲ ὁ πεζογράφος : Λουκ. Μισθ.Συν.35 **ἦν δὲ ποιητικὸς αὐτὸς ἢ συγγραφικὸς ὁ πλούσιος ᾖ**.

**συγγραφικῶς** ἐπίρρ. ἐν εἴδει συγγραφῆς βλ.λ.3), μετ' ἀκριβείας, λεπτομερείας, ἀπαντώσης μόνον ἐν τοῖς συμβολαίοις : Πλάτ.Φαίδ.102D **ἔοικα, ἔφη, καὶ συγγραφικῶς ἐρεῖν**· || εἰδ. κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ ὑπομνηματικῶς : Γαλ.18(1),259.

**συγγράφιον** (τὸ) πάπ. ἀπόδειξις παραλαβῆς.

**συγγραφιοθήκη** (ἡ) πάπ. προικοσύμφωνον.

**σύγγραφον** (τὸ) 'Επιγρ. μ. κτ. πληθ. **σύγγραφα** ἡ ἔγγραφος συμφωνία : 'Επιγρ.'Ερετρίας.

**σύγγραφος** (ἡ) 'Επιγρ., βοιωτ. **σούγγραφος** ('Επιγρ.'Ορχομενοῦ), δωρ. **σύγγροφος** ('Επιγρ.Δελφῶν. Τροιζῆνος, 'Επιδαύρου) ἡ συγγραφή : 'Επιγρ. 'Ορχομενοῦ **χρίος ἀπέδωκα ἀπὸ τᾶς σουγγράφω**.

**σύγγραφος-ον** πάπ. ὁ δι' ἐγγράφου συμφωνίας δοθείς : **σύγγραφος ἀσφάλεια**.

**συγγραφοφύλαξ**-ακος (ὁ) πάπ. ὑπάλληλος ἐν Αἰγύπτῳ φυλάσσων τὰ συμβόλαια, ἔγγραφα συμβάσεων, ὁμολόγων κττ.

**συγγράφω** κ. μσν. κ. νεώτ. καταγράφω, σημειῶ, παθ. : Ξεν.ΚΠ 8,4,16 **ἦ μὴν . . πολλά γέ μοί ἐστι τοιαῦτα συγγεγραμμένα**· || ὁμ. κ.μέσ. : 'Ηρ. 1,47 **ἅσσα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ, συγγραψαμένους ἀναφέρειν παρ' ἑωυτόν**, αὐτ.1,48,αὐτ.7,142· **2)** περιγράφω : αὐτ.3,103 **τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμηλος, ἐπισταμένοισι τοῖσι Ἕλλησι οὐ συγγράφω**· πρβλ. αὐτ.6, 14· **3)** κ. νεώτ. γράφω, συντάσσω ἔργον διανοητικὸν ἐν ἐντέχνῳ λόγῳ, ἰδίως πεζῷ, μτ.γενικ.τοῦ πράγματος Ξεν.'Ιππ.1,1 **συνέγραψε Σίμων περὶ ἱππικῆς**, Πλάτ.Μίν.316D **οἱ ἰατροὶ συγγράφουσι περὶ ὑγιείας**· || μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. πραγματεύομαι, περιγράφω τι ἐν συγγράμματι : Θουκ.1,1 **Θουκυδίδης 'Αθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ 'Αθηναίων**, Πλάτ.Γοργ.518D, αὐτ.Νόμ.858C **καὶ ὅσοι ἄνευ μέτρων καὶ μετὰ μέτρων τὴν αὐτῶν εἰς μνήμην ξυμβουλὴν περὶ βίου κατέθεντο συγγράψαντες**, αὐτ.Συμπ.177B, Διον.'Αλ.Συνθ.1· κ. παθ. : Μηναῖ.3,5 Συνξ. **οἵ τε συγγραφέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι**· **4)** εἰδ. συντίθημι λόγον ὃν ἄλλος τις μέλλει νὰ ἀπαγγείλῃ : 'Ισοκρ. 1,3 **ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους συγγράφουσι**· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Πλάτ.Εὐθύδ.272A **καὶ ἄλλον διδάξαι λέγειν τε καὶ συγγράφεσθαι λόγους οἵους εἰς τὰ δικαστήρια**· κ. παθ. : αὐτ.Φαῖδρ.258A· **5)** μέσ. συγγράφομαί τι συντάσσω συμβόλαιον ἢ ὁμόλογον : Ξεν.'Ιππ.2,2 **συγγραψάμενος ἃ δεήσει ἀποδοῦναι**· πρβλ.Πλάτ.Γοργ.451B· μτ. αἰτ. δηλούσης τὸ περιεχόμενον τῆς συμφωνίας : Πλούτ.'Ηθ. 1034A **συγγράφειν γάμον**· κ. ἐμπρόθ. : Δημ. 1286 **αὐτοὶ δ' οὐδὲν μᾶλλον τὴν ναῦν ἥκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον εἰς ὃ συνεγράψαντο** |εἰς τὸν λιμένα εἰς ὃν συνεφώνησαν|, Πάπ. **δραχμαὶ ἃς συνεγραψάμην Διονυσοδώρῳ**· κ. μτ. ἀπαρφ. : 'Επιγρ. **συνεγράψατο πρὸς Διόδωρον Εὐτέλῃαν γαμήσειν**· || εἰδ. συγγράφομαι **εἰρήνην** γράφω τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης : 'Ισοκρ.12,158· κ. ἀπολ. συνομολογῶ, ὑπογράφω συνθήκην : Θουκ.5,41 **ἔπειτα . . ξυνεχώρησαν ἐφ' οἷς ἠξίουν καὶ ξυνεγράψαντο**· || **ὁ συγγεγραμμένος** ὁ διὰ συμβολαίου ὑποχρεούμενος : 'Ιππ.'Ορκ.· || κτ. πληθ. **οἱ συμβαλλόμενοι** : Πάπ.· **6)** εἰδ. συντάσσω σχέδιον ψηφίσματος νόμου ὑποβληθησομένου πρὸς ἐπιψήφισιν : Νόμ.π.'Ανδοκ.1,96 **τάδε Δημόφαντος συνέγραψεν**, Ξεν.'Ελλ.2,3,2 **ἄνδρας οἳ τοὺς πατρίους νόμους συγγράψουσι, καθ' οὓς πολιτεύσουσι**, 'Επιγρ.· κ. μέσ. : 'Αριστφ.Θεσμ.432 **τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι**, Ξεν.'Ελλ.1,7,12 **τὸν δὲ Καλλίξεινον προσκαλέσαντα παράνομα φάσκοντες συγγεγραφέναι**· **7)** εἰδ. **πατέρες συγγεγραμμένοι** οἱ συγκλητικοὶ (κατὰ μετάφρασιν τοῦ Λατινικοῦ **patres conscripti**) παρὰ Ρωμαίοις : Πλούτ.Ρωμ.13· **8)** ἀναπαριστῶ ἐν ζωγραφίᾳ, ζωγραφίζω, εἰκονίζω : Λουκ.'Ηρ.4· κ. παθ. : 'Αριστφ.'Ορν.805 **οἶσθ' ᾧ μάλιστα ἔοικας ἐπτερωμένος; εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ**· **9)** ζωγραφῶ ὁμοῦ : Δίων Κ 58,4 **χαλκοῦς τε αὐτοὺς ἁπανταχοῦ ἐκ τοῦ ἴσου ἵστασαν κἀν ταῖς γραφαῖς συνέγραφον**· κ.παθ.: αὐτ.50,5· **10)** ρηματ.π. συγγραφεύς,συγγραφή,-ία, σύγγραμμα,σύγγραφος.

**σύγγροφος** (ἡ) δωρ. τ. τοῦ σύγγραφος βλ.λ. : 'Επιγρ.'Επιδαύρου, Τροιζῆνος, Δελφῶν.

**συγγυμνάζω** μτγν. γυμνάσκω, ἐξασκῶ ὁμοῦ, ἐν συνόλῳ : Πολύβ.5,63,5 **συνεγύμναζον μὲν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας**· || εἰδικώτ. γυμνάζω, ἀσκῶ τινα πρός τι : Διογ.Λ 5,3 **συγγυμνάζειν πρὸς θέσιν τοὺς μαθητάς**· || ὁθ. κ. : αὐτ.6,90 **συγγυμνάζων ἑαυτὸν πρὸς τὰς βλασφημίας**· || κ. παθ. μτ. δοτ.: Γαλ.19,217 **τοῖς ἔργοις συγγεγυμνασμένος**· κ.ἀπολ.: Σωρ.Βί.'Ιπποκρ.4 **συγγυμνασθῆναι ποικιλώτερον**· **2)** μέσ. γυμνάζομαι, ἀσκοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Πλάτ.Συμπ.217C **συνεγυμνάζετο οὖν μοι καὶ προσεπάλαιε πολλάκις**, 'Αριστλ.Η Νικ.1172a,4, Φιλόδ.Στωικ.Π 339,9, 'Επιγρ. **συγγυμνάσθητι ἐμπείροις**· **3)** παθ. ἐν εἰδ. σημ. εἶμαι ὠργανωμένος, διωργανωμένος : Ζήν.Κ Στωικ.1,21· **4)** ρηματ.π. συγγυμνασία, συγγυμναστής.

**συγγυμνασία** (ἡ) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ, ἡ συνολικὴ ἄσκησις, γύμνασις : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.4,2,8 **συγγυμνασίαν αἰσθήσεων**, ΠΔ Σοφ.Σαλ.8,18 **καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς**· || ἁπλῶς ἄσκησις, γύμνασις : Διοσκ.1,42, Σωρ.1,3, Μαρκελλῖν.'Ιατρ.Σφυγμ.164· **2)** εἰδ. ἐξαναγκασμὸς πρὸς σύζευξιν, συνουσίαν : Ζήν.Στωικ.1,36.

**συγγυμναστής** (ὁ) ὁ ὁμοῦ γυμναζόμενος, ὁ σύντροφος εἰς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις : Πλάτ.Σοφ. 218B **τὸν Σωκράτους μὲν ὁμώνυμον, ἐμὸν δὲ ἡλικιώτην καὶ συγγυμναστήν**, αὐτ.Νόμ.830B, Χαρίτ.8,6· κ. μτ. ἐμπρόθ. προσδιορ. : Ξεν.Λακ.9,4.

**συγγυμνοῦμαι-όομαι** μτγν. παθ. ὁμοίως, ἐπίσης καὶ ἐγὼ γυμνοῦμαι : Γαλ.18(1),119.

**συγγυναικονόμος** (ὁ) ὁ ἐπίσης, ὁ ὁμοῦ γυναικονόμος : 'Επιγρ.Σπάρτης.

**συγγώνιον** (τό) ἀμφιβ. σημ., πιθ. γωνία ἐν δωματίῳ, ἡ γωνία ὁδοῦ : Ἐπιγρ.Δήλου.

**συγκαθαγίζω** μτγν. ὁμοῦ καίω, κατοκαίω : Πλούτ.Αἰμ.24 **κεραυνὸς ἐνσκήψας εἰς τὸν βωμὸν ἐπέφλεξε καὶ συγκαθήγισε τὴν ἱερουργίαν**· κ. μτ. δοτ. : αὐτ.Ἠθ.141Ε **οἱ τῇ γαμηλίᾳ θύοντες Ἥρᾳ τὴν χολὴν οὐ συγκαθαγίζουσι τοῖς ἄλλοις ἱεροῖς**· **2)** συνεργῶ, συμπράττω εἰς τὸν διὰ τελετῆς ἀγνισμόν : Φιλόδ.Ἡρακλ.1232,70V.

**συγκαθαίρω** μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως καθαρίζω· παθ. : Φίλ.1,647.

**συγκαθαιρῶ-έω**, ἰων. συγκαταιρῶ, ἀόρ. συγκαθεῖλον, ὁμοῦ καθαιρῶ, καταβάλλω : Θουκ.Ι, 132 **καὶ ἐπέγραφαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον ἔστησαν τὸ ἀνάθημα**, αὐτ.6,6, αὐτ.8,46· **2)** καταβάλλω ἐν συμπράξει μετ' ἄλλων : Πλούτ.Ἆγ.20 **ἐκείνην τοῖς ὑπηρέταις συγκαθεῖλε** (μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ὑπηρετῶν κατεβίβασε)· ‖ **φορτίον συγκαθαιρῶ** βοηθῶ τινα ὅπως καταβιβάσῃ τὸ φορτίον, ἀντίθ. συναντίθημι : Πυθαγ.π.Παρφ.Πυθ.42, πρβλ.Διογ.Λ 8,17· **3)** γεν. ἐνεργῶ ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ.9,35.

**συγκάθαμμα-ατος** (τό) μσν. ὁ δεσμός : Εὐστ. Ἰλ.1280,45 **ἄμπυξ χαλινός, συγκάθαμμα.**

**συγκαθαρεύω** μσν. ὁμοίως, ἐπίσης καθαρεύω· ἐν εἰδ. χρ. ἐπὶ γραμματικῶν τύπων, ἀνήκω ἐπίσης εἰς τὴν δόκιμον γλῶσσαν : Εὐστ.143,6 **καθαρεύοντι τῷ ἐνεστῶτι συγκαθαρεύειν καὶ τὸν μέσον παρακείμενον.**

**συγκαθαρμόζω** βοηθῶ εἰς τὴν ἑτοιμασίαν νεκροῦ τινος πρὸς ταφήν, μτ.αἰτ. : Σοφ.Αἶ.922 **πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.**

**συγκαθαρπάζω** μσν. ὁμοῦ ἁρπάζω, ἐνεργῶ διαρπαγήν : Νικήτ.Εὐγ.1,28.

**συγκαθεδρία** (ἡ) μσν. τὸ ἀφηρημ. οὐσ. τοῦ συγκάθεδρος βλ.λ. : Γεώργ.Λαπίθ.Ποιήμ.Ἠθ.272.

**συγκάθεδρος** μτγν. ὁ εἰς τὴν αὐτὴν ἕδραν παρακαθήμενος ὁ πάρεδρος : Οὔλπ.εἰς Δημ.21,178, Παλλάδ.Λαυσ.1233C, Ἡσ. ἐν λ. συνθάκων.

**συγκαθέζομαι**, μέλλ. συγκαθεδοῦμαι, ὁμοῦ καθέζομαι : Πλάτ.Θεαίτ.162D **ὦ γενναῖοι παῖδές τε καὶ γέροντες, δημηγορεῖτε συγκαθεζόμενοι**, αὐτ. Πρωτ.317F, Ἰσοκρ.12,18· ‖ ἐπὶ σωματείου, συλλόγου, συνεδριάζω : Πλούτ.Μάρκελλ.23 **ἔτι δὲ συγκαθεζομένῃ τῇ γερουσίᾳ**, Ἐπιγρ.· **2)** ὑποπτήσσω, μαζεύομαι, ζαρώνω : Πλούτ.Ἠθ.970Ε.

**συγκαθείμαρμαι** μτγν. παθ. παρακ. ἐν ἐνεστ. σημ. συνδέομαι μετά τινος διὰ τῆς αὐτῆς τύχης, ὑπόκειμαι εἰς κοινὴν εἱμαρμένην : Ἱεροκλ.54Α **ζεῦγος ἀνδρὸς καὶ γυναικός, συγκαθειμαρμένων τοῖς φίλοις.**

**συγκαθείργνυμι** δ. τ. τοῦ συγκαθείργω βλ.λ. : Πλούτ.Σόλ.20, αὐτ.Κάτ.Νεώτ.63.

**συγκαθείργω** ἀττ. ἀντὶ συγκατείργω, ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἐγκλείω τινά που : Ξεν.ΚΠ 6,1,36 **ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τούτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι**· κ. παθ. : Αἰσχίν.1,182 **εἰς ἔρημον οἰκίαν συγκαθειργμένη**· κ. μτ. δοτ. : Λουκ. Μὴ Πίστ.Διαβ.18 **λέοντι συγκαθείρχθη.**

**συγκαθέλκω**, μέλλ. **συγκαθέλξω**, ἀόρ. συγκαθείλκυσα, καθέλκω ὁμοῦ, συγκαταβιβάζω : Νικήτ.Εὐγ.6,396, Ἰώβιος ἐν Φώτ.Βιβλ.206,4 **τὸ δὲ γεῶδες βρίθει τε καὶ συγκαθέλκει πρὸς τὴν γῆν**· κ. παθ. : Αἰσχ.Ἑπτ.614 **οὕτως δ' ὁ μάντις . . Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.**

**συγκάθεσις-εως** (ἡ) μτγν. δ.γρ. ἀντὶ συγκατάθεσις : Πλούτ.Ἀντών.24.

**συγκαθεύδησις-εως** (ἡ) (εὕδω) σχόλ. συγκοίμησις, δθ. σαρκικὴ μεῖξις : Σχόλ.Ὀδ.Ψ 346, Εὐστ. Ὀδ.1530,51.

**συγκαθεύδω** κ.μσν., μέλλ. **συγκαθευδήσω**, κοιμῶμαι μετά τινος, συγκοιμῶμαι, μτ. δοτ. προσ. : Αἰσχ.Χο.906 **τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς τὸν ἄνδρα τοῦτον**, Νικήτ.Εὐγ.1,177· ‖ κυρίως ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως, συνουσιάζομαι, πλαγιάζω μαζί : Κρατῖν.279, Ἀριστφ.Ἐκκλ.1009 **ὡς ἐγὼ τοῖς τηλικούτοις συγκαθεύδουσ' ἥδομαι**, Πλάτ.Νόμ.828Β, Ἡλιόδ.Αἰθ.1,16 **καὶ ἔλεγον ὡς μοιχὸς ἅμα τῇ δεσποίνῃ συγκαθεύδοι.**

**συγκαθέψω** μτγν. κ. συγκαθεφῶ ὁμοῦ βράζω : Διοσκ.2,107 **δεῖ δὲ τὸ ὄξος ἐπιμελῶς συγκαθεψεῖν αὐτῷ**· κ. παθ. : αὐτ.1,128, αὐτ.Εὐπ.2,69.

**συγκάθημαι**, ἰων. συγκάτημαι (ἐν χρ. κ. ὡς παρακ. τοῦ συγκαθίζομαι) κάθημαι πλησίον, παραπλεύρως τινός, κάθομαι κοντὰ σὲ κάποιον, ἐν χρ. κ. ἐπὶ ὁμάδος προσώπων : Εὐρ.Βάκχ.811 **βούλει σφ' ἐν ὄρεσι ξυγκαθημένας ἰδεῖν;**, Ξεν.Ἀν.5,7,21 ‖ ἰδίως ἐν χρ. ἐπὶ πολλῶν συνερχομένων που ὅπως συσκεφθῶσι, συνεδριάζω, μτ.τοπ. προσδιορ.: Ἀριστφ.Σφ.32 **ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πυκνὶ ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθημενα**, Ξεν.Ἑλλ.2,4,23 **τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν τριάκοντα . . συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῳ**· μτ. ἐμπροθ. προσδιορισμοῦ δηλοῦντος τὸ θέμα τῆς συσκέψεως : Θουκ.5,55 **σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι**· κ. ἀπολ. : Αἰσχίν.3,115· **2)** κάθημαι στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ποδῶν μου, κοντοκαθίζω : Στράβ. 16,4,16 **τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστὶν ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει** (περὶ καμηλοπαρδάλεως)· εἰδικώτ. : Λουκ.Ψευδολ.20 **ἐς γάνυ συγκαθήμενος.**

**συγκαθιδρύω** καθιδρύω, ἀφιερῶ εἴς τινα : Πλούτ.Ἠθ.44D **ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑρμῆν ταῖς Χάρισιν οἱ παλαιοὶ συγκαθίδρυσαν**, Ἰουλ.Λόγ.4,150D, Ἐπιγρ.· κ. παθ. : Ἐπιγρ.Σπάρτης **Ἀρτέμιδος καὶ τῶν συγκαθιδρυμένων αὐτῇ θεῶν**, Πάπ.

**συγκαθιερῶ-όω** μτγν. ἀφιερῶ προσέτι, πρὸς τοῖς ἄλλοις : Πλούτ.Κάμ.8 **συγκαθιέρωσε τὸ ἀνάθημα**· **2)** ἀφιερῶ ὁμοῦ μετ' ἄλλου : Φίλ.1,451, Πλούτ.Ἠθ.612D.

**συγκαθίζω** καθίζω τινὰ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων, ὁμοῦ, πλησίον· πρβλ. Λουκ.Ψευδοσ.11· **2)** ἀμτβ. κάθημαι καὶ ἐγὼ μετά τινος ἢ μετά τινων : ΠΔ Ἐξ.18,13 **μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισε Μωϋσῆς κρίνειν τὸν λαόν** (δ.ἑρμ. κτ. μτβ. σημ. **συνεκάθισε τὸν λαὸν κρίνειν** συνήγαγεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸν λαὸν διὰ νὰ κρίνῃ αὐτός, ὁ Μ.), Λιβάν.Λόγ.11,216· ‖ ὁμ. μέσ. κάθημαι πρὸς διάσκεψιν μετ' ἄλλων κ. ἐπὶ ὑποκ. περιληπτ. σημ. συνεδριάζω : Ξεν.Ἑλλ.5,2,35 **ἐπεὶ δὲ συνεκαθίζετο τὸ δικαστήριον**· πρβλ.Δημ. 1434 (ἔνθα **συγκαθεζόμενος** = συνάρχων, συμπάρεδρος)· **3)** ὁμ.ἀμτβ. καθίζω κάτω, ἐπὶ τῶν τετραπόδων ὅσα καθίζουσι κάμπτοντα τοὺς πόδας ὑπὸ τὸ σῶμα : Ἀριστλ.Ζ1 498a,9 **ὁ δ' ἐλέφας . . συγκαθίζει καὶ κάμπτει τὰ σκέλη**, αὐτ.578a,21· ‖ **σῶμα συγκεκαθικός** συγκεκλιμένον, κεκυρτωμένον : Ἀριστλ.Φυσιογν.807b,5· **4)** ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὑποπτήσσω, μαζεύομαι, συσπειροῦμαι, χαμηλώνω, οἷον γονατίζων ἢ πολὺ κύπτων : Πλούτ. Ἄρατ.21 **ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν ἄλλοι συγκαθίσαντες ὑπελύοντο τὰς κρηπῖδας.**

**συγκαθίημι**, μέλλ. συγκαθήσω (Εὐρ.Ἑλ.1068), καθίημι, ρίπτω ὁμοῦ : Εὐρ.Ἑλ.1068 **εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει**, Πλάτ.Θεαίτ.174Α, Πλούτ.Ἠθ.163C **ὁμοῦ συγκαθῆκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλατταν**· ‖ παρεμβάλλω ὁμοῦ· κ. παθ. : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.44,14,3 **τῷ λιχανῷ δακτύλῳ συγκαθιέσθω ἡ ἀκμὴ τοῦ συριγγοτόμου**· πρβλ.Διοσκ.2,76, αὐτ.5,40· **2)** εἰδ. συγχρόνως παρουσιάζω ἀπὸ σκηνῆς : Ὑπόθ. β' εἰς Σοφ.ΟΚ **Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ᾧς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις**· **3)** ἀμτβ (ἐξυπονοουμένου τοῦ ἑαυτόν) ὀκλάζω, ὑποπτήσσω : Ἀριστλ.Πρ.869b,11 **καὶ τρίβουσι τὰς χεῖρας καὶ συγκαθιᾶσι, καὶ**

ἐκτείνονται καὶ ἐξάλλονται, Διόδ.Σ 20,51· ‖ κατακλίνομαι, χαμηλώνω, κύπτω, γέρνω: 'Αριστλ.ΖΙ 539b,29 συγκαθείσης τῆς θηλείας ἐπιβαίνει τὸ ἄρρεν· ‖ παθ. κύπτων εἰσέρχομαί που: Πολύβ.8,24,4· 4) συγκατανεύω, συγκαταβαίνω: Πλάτ.Πολ.563Α οἱ γέροντες συγκαθιέντες τοῖς νέοις· ἔμπροθ.: Διον.'Αλ.Δαμ.6,56 εἰς ἐπιεικεστέρας συγκαθήσουσιν αἱρέσεις· κ. ἀπολ.: Πλάτ. Πρωτ.336Α εἴ τι δέει θεάσασθαι ἐν τῷ αὐτῷ ἐμέ τε καὶ Κρίτωνα θέαντας τούτου δέον συγκαθεῖναι, αὐτ.Θεαίτ.168Β· 5) εἶμαι συγκαταβατικός, ὑποχωρητικὸς εἴς τι· ἐπὶ πωλητοῦ, ἐκπίπτω τὴν τιμὴν ἐμπορεύματος: 'Αθήν.7,313F.

**συγκάθισις**-εως (ἡ) μσν. τὸ συγκαθίζειν, ἡ συνεδρίασις: Παχυμ.Γ π.Θησ.Στεφ.ἐν λ. αὗται γραφέως ὁμιλίαι, αὗται συγκαθίσεις.

**συγκάθισμα**-ατος (τὸ) μσν. συγκάθισις βλ.λ.: 'Εφραὶμ Σύρ.1,215C, αὐτ.1,223Β.

**συγκαθίστημι** ὁμοῦ καθίστημι ἔν τινι τόπῳ: Δημ.509 ὑπολειφθεὶς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ μόνος καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων· 2) ἐγκαθιστῶ, καθιδρύω: Αἰσχ.Πρ.305 τόνδε τὸν Διὸς φίλον τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα, 'Ισοκρ.4,125, Νόμ.π. 'Ανδοκ.1,97, Θουκ.8,68 τὰ τῶν τετρακοσίων.. αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, Πλάτ.Πολ.567Β, Ξεν. 'Αγησ.2,31· 3) ἐπαναφέρω εἰς τάξιν, ἠρεμίαν, ἑδραιῶ τι: Θουκ.4,107 παρὼν δὲ καὶ Περδίκας εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν ξυγκαθίστη ταῦτα, Πλούτ. 'Ηθ.62F ὅταν δοκιμάσῃ καὶ συγκαταστήσῃ τὴν πρᾶξιν· 4) βοηθῶ, γίνομαι συμπαραστάτης τινὸς εἰς θεραπείαν: Εὐρ.'Ιππ.294 κεἰ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν, γυναῖκες αἵδε ξυγκαθιστάναι νόσον· 5) παθ. κ. ἀμτβ ἐνεργ. καταλαμβάνω θέσιν ἐν τῇ παλαίστρᾳ, τῇ κονίστρᾳ ὅπως ἀγωνισθῶ μετά τινος· ὅθ. κ. λαμβάνω θέσιν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, μτ. δοτ.: Πολύβ.11,23,4 συγκαθίστασθαι τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, αὐτ.9,3,6· κ.μτ. αἰτ. ἔμπροθ.: αὐτ.31,12,8· ‖ οἱ συγκαθεστῶτες τὰ ἀντίπαλα μέρη: αὐτ.4,12,6.

**συγκαθορμίζομαι** μτγν. καθορμίζομαι ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως μετά τινος: Πολύβ.5,95,3 συγκαθορμισθεῖσιν ὡς φίλοις μετὰ τεττάρων πλοίων.

**συγκαθορῶ**-άω μτγν. ὁρῶ, βλέπω τι ἀμέσως ἢ ὁμοῦ: Βασ.3,54Α· κ. παθ.: Γαλ.11,553 συγκατοφθήσεται αὐτῷ ὁ λόγος.

**συγκαθοσιῶ**-όω μτγν., παθ. παρακ. συγκαθωσίωμαι, καθοσιῶ ὁμοῦ μετά τινος, ἀφιερώνω, μ. παθ.: 'Ιώσ.ΑΙ 16,2,4 τῇ σωζούσῃ δικαιοσύνῃ συγκαθωσιωμένα, Πλούτ.'Ηθ.636Ε τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς.. συγκαθωσίωται.

**συγκαθυβρίζω** μτγν. κ. μσν. καθυβρίζω ὁμοῦ μετά τινος: Γρηγ.Νύσσ.2,305D οὕτω γ' ἂν καὶ ἡμεῖς συγκαθυβρίζειν δοκοίημεν τὸν ἀντὶ φωστῆρος τῇ γενεᾷ διαλάμψαντα· κ. παθ.: αὐτ.2, 21C ἡ θεία φύσις συγκαθυβρίζεται.

**συγκαθυφαίνω** μτγν., μέλλ. συγκαθυφανῶ, μτχ. παθ. παρακ. συγκαθυφασμένος, καθυφαίνω ὁμοῦ μετά τινος, συνυφαίνω: ΠΔ 'Εξ.28,17 καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· κ. παθ.: αὐτ. 'Ησ.3,23 σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα, 'Ιω.Χρυσ.1,1049,23 τὴν βύσσον σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένην· ‖ κ. μτφ.: Μεθόδ.Συμπ.8,130,S συγκαθυφασμένα ἀπὸ θεορρήτων λόγων δῶρα.

**συγκαινοτομῶ**-έω μτγν. καινοτομῶ ὁμοῦ μετά τινος: Σευῆρ.ἐν Mai.Coll.Vet.7,71.

**σύγκαιρα** ἐπίρρ. δημ. συγχρόνως, εἰς τὸν ἴδιον καιρόν: Ζερβ.Μῦθ.Ζ 8 ἐνῷ σύγκαιρα ὡσὰν θρόϊσμα.. ἔφθανεν.. ὁ ὕμνος.

**συγκαιριανός**-ή-ό δημ. ἐπὶ προσ., ὁ τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου ἢ τῆς αὐτῆς περίπου ἡλικίας, ὁ σύγχρονος: Βάρν.'Απολ.Σ 74 ὁ μετανιωμός γιὰ τὸ κακό, ποὺ ἔκανα καὶ στούς συγκαιριανούς μου· ‖ ἐπὶ ὀπωρῶν ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν γινόμενος, παραγόμενος.

**σύγκαιρος**-ον μτγν. ὁ ἔγκαιρος, ὁ καίριος, ὁ κατὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἢ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἐποχὴν φαινόμενος: 'Αλκίφρ.3,1 ἄνθη ὅσα σύγκαιρα· 2) ὁ ἁρμόδιος, ὁ κατάλληλος, ὁ πρόσφορος: 'Ανών.π.Σουΐδ. χειμῶνος ὥρα ἦν, καὶ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

**συγκαίω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. συγκάω, μέλλ. συγκαύσω, ἀόρ. συνέκαυσα (Πλάτ.Τίμ.22C), κ. παθ. συνεκαύθην (αὐτ.49C), δημ. συγκάηκα, παθ παρακ. συγκέκαυμαι (Πρόδρ.4) κ.δημ. ἐν μτχ. συγκα(η)μένος, καίω, θερμαίνω μετά τινος ἢ ἀμέσως: Πλάτ.Τίμ.22C διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν τά τ' ἐπὶ γῆς ξυνέκαυσε· ‖ κ. παθ. κατακαίομαι, μεταβάλλομαι εἰς τέφραν ἢ κόνιν: αὐτ.49C ξυγκαυθέντα δὲ ἀέρα πῦρ, Πάπ. ὅπως μὴ ἡ κριθὴ συγκαυθεῖσα γίνηται ἄχρειος· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους: Διογ.Λ 2,118· 2) ὑπερθερμαίνω, φλογίζω: 'Ιππ.'Αέρ.9 ἧσσον γὰρ τὰς φλέβας συγκαίει (οἶνος), αὐτ.'Αρχ.'Ιητρ.10 ταῦτα δὲ.. συγκαίει τὴν κοιλίην· κ. παθ.: 'Ιππ.'Επιδ.1,26,δ' κοιλίη συνεκαύθη, Πρόδρ.4· ‖ κ. ἀμτβ. ὑπόκειμαι εἰς φλόγωσιν: 'Ιππ.'Αέρ.7 ὁκόσων μὲν αἱ κοιλίαι σκληραί εἰσι καὶ συγκαίειν ἀγαθαί· 3) δημ. ἀμτβ. πάσχω ἐρεθισμὸν τοῦ δέρματος ἐκ τῆς προστριβῆς τῶν μελῶν, οἷον κατὰ τὰ σκέλη· κ. παθ.: πήγαμε παρέα καὶ συγκάηκα, - εἶμαι συγκαημένος καὶ δὲ μπορῶ νὰ περπατήσω· 4) ρηματ.π. σύγκαμα.

**συγκακοπαθῶ**-έω μτγν. κ. μσν. μετέχω τῆς κακοπαθείας, τῶν παθημάτων τινός: ΚΔ Τιμ.2,1,2 συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 'Ιω.Χρυσ.246,3 ἀγαλλιώμενοι σφόδρα, ὅτι τοιούτῳ ἀνδρὶ.. συνεκακοπάθησαν, Στουδ.Θεόδ.362Α· 2) συμπάσχω, συμπαθῶ, συμπονῶ: Βασ.3,208.

**συγκακοπράγημα**-ατος (τὸ) μσν. ἡ κοινὴ μετ' ἄλλων δυστυχία, συμφορά τινος: Νικήτ.Εὐγ.7,47 τῶν πρὸς Χαρικλῆ συγκακοπραγημάτων.

**συγκακούργημα**-ατος (τὸ) (συγκακουργῶ) λεξ. τὸ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων διαπραχθὲν κακόν, κοινὸν κακούργημα: Θησ.Στεφ. ἐν λ.

**συγκακουργία** (ἡ) λεξ. τὸ κακοποιεῖν ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων: Θησ.Στεφ. ἐν λ.

**συγκακοῦργος**-ον μσν. ὁ συγκακουργῶν, ὁ συνεργὸς ἐν τῇ κακουργίᾳ: Εὐστ.Πον.280,5.

**συγκακουργῶ**-έω μτγν. κακοποιῶ τινα ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων: Διον.'Αλ.Ρωμ.1,78 ᾐτιᾶτο συγκακουργεῖν τῇ κόρῃ τοὺς γονεῖς· κ. παθ.: Γρηγ.Νύσσ.2,334C ἵνα καὶ ὁ τῆς ἀπλάτητος συγκακουργῆται λόγος· 2) ἀπολ. ἐνεργῶ, βοηθῶ εἰς τὴν βλάβην: Δημ.881 τὸν Πρῶτον ἐξ ἐρήμης ἑλὼν ἐκόνθ'.. καὶ συγκακουργοῦντα εἰσάγει· 3) ρηματ.π. συγκακούργημα.

**συγκακουχοῦμαι**-έομαι μτγν. παθ. κακουχοῦμαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων, συμπάσχω, συνταλαιπωροῦμαι: ΚΔ 'Εβρ.11,25 μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, Γρηγ.Νύσσ.1,649Α.

**συγκακύνω** μτγν. συγκακῶ βλ.λ.: Θεόφρ.'Οσμ.56.

**συγκακῶ**-όω ὁμοῦ κακὸν ποιῶ τι, λυμαίνομαι, βλάπτω, διαφθείρω: Πτολ.Τετράβ.201, Βέττ.Βάλ. 117,13· ‖ κ. παθ. βλάπτομαι, ζημιοῦμαι ἐπίσης: 'Ιππ.Μοχλ.23 τὸ γόνυ συγκακοῦνται.

**συγκαλά** (τὰ) δημ. ἄκλ. μ. ἐν φρ. στὰ συγκαλά διανοητικὴ ἰσορροπία ἢ καλὴ φυσιολογικὴ κατάστασις: μ' αὐτὰ ποὺ λέει φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι στὰ συγκαλά του, - ἔπαθα ἀπὸ ἑλονοσία κι ἀκόμα δὲν μπορῶ νὰ 'ρθῶ στὰ συγκαλά μου.

**συγκάλεσις** (ἡ) νεώτ. ἡ σύγκλησις βλ.λ.

**συγκᾰλινδοῦμαι**-έομαι μτ. δοτ. συγκυλίομαι, σχηματίζω κυματισμοὺς περί τι : Ξεν.Συμπ.8,32 (δ.γρ.), Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.4,19,3 τὸν ἀέρα συγκαλινδεῖσθαι τοῖς ἐκ φωνῆς θραύσμασι.

**συγκαλλιερῶ**-έω ὁμοῦ, σύναμα καλλιερῶ βλ.λ., διὰ θυσίας προοιωνίζομαι : Φώτ.'Αμφ.197.

**συγκαλλύνω** καλλύνω ὁμοῦ, σαρώνω μαζί τὰ διαρριπτόμενα : 'Αριστλ.Πρ.936b,37.

**συγκᾰλυμμα**-ατος (τὸ) (συγκαλύπτω) μτγν. τὸ συγκαλύπτον, τὸ τύλιγμα, τὸ περικάλυμμα ἢ στέγασμα πανταχόθεν, τὸ σκέπασμα : ΠΔ Δευτ.22,30 (23,1) οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, αὐτ.27,20.

**συγκᾰλυμμός** (ὁ) (συγκαλύπτω) ἡ συγκάλυψις, ἡ πανταχόθεν περικάλυψις : 'Αριστφ.'Ορν.1496 ἔα, τουτὶ τί ἦν ; τίς ὁ συγκαλυμμός ; (διόρθ. σύγκαλυμμός).

**συγκαλυπτός**-ή-όν (συγκαλύπτω) ὁ περικεκαλυμμένος, περιτετυλιγμένος, ὁ πανταχόθεν σκεπασμένος : Αἰσχ.Πρ.496 κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά.

**συγκαλύπτρα** (ἡ) (συγκαλύπτω) μον. τὸ συγκάλυμμα βλ.λ., ἡ καλύπτρα, τὸ κάλυμμα : Στουδ. Θεόδ.606, μβ'.

**συγκᾰλύπτω** κ. νεώτ., ἀόρ. συνεκάλυψα, μέσ. συνεκαλυψάμην, παθ συνεκαλύφθην, μτχ. παθ. παρακ. συγκεκαλυμμένος, καλύπτω, σκεπάζω ἐντελῶς: 'Οδ.Ε 293 σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν, Εὐρ.Φοίν.872 ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ χρῄζοντες, Πάπ. συγκαλύψαντές μου τὴν κεφαλήν· κ. παθ. : Πλούτ.Νομ.10 ἐξάγει συγκεκαλυμμένην· || ὁμ. κ. μέσ. : Ξεν.ΚΠ 8,7,28 (δ.γρ.), 'Επιγρ. συνκαλύψασθαι κεφαλήν· 2) κ. ἀμτβ. ὡς ἐνεργ. καθιστῶ τι ἀσαφές : Θεμίστ.Λόγ.4,59Β ὑπ' εὐλαβείας ζόφῳ καὶ ἀσαφείᾳ συγκαλύψας ὥσπερ ἀχλύϊ (λόγος)· 3) μτγν. κ.νεώτ. ἀναφ. πρὸς πρᾶξιν ἔνοχον ἢ ἐγκληματικήν, καλύπτω, ἀποκρύπτω, ἀποσιωπῶ ἐνοχήν, διαστρέφω τὰ γεγονότα, ἀποσκεπάζω : 'Ολυμπ.'Αλχ.70Β σ- τὴν ἀλήθειαν, - οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσπαθοῦν νὰ συγκαλύψουν τὴν κατάχρησιν· 4) ρηματ. π. συγκάλυμμα, συγκαλυμμός, συγκαλυπτέος, συγκαλυπτός, συγκαλύπτρα, συγκάλυψις.

**συγκάλυψις**-εως (ἡ) (συγκαλύπτω) μαν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συγκαλύπτειν βλ.λ.|| : Μάξ.'Ομολ.2, 96Α πρὸς τὴν τῶν οἰκείων συγκάλυψιν· 2) νεώτ. συνεκδ. ἡ ἀπόκρυψις, ἀποσιώπησις· πρβλ. συγκαλύπτω 4) : ἡ συγκάλυψις τοῦ σκανδάλου.

**συγκαλῶ**-έω κ. νεώτ., μέλλ συγκᾰλέω ('Ελλ.'Επιγραμμ.14,8) κ. ἀττ. συγκαλῶ (Ξεν.'Αν.3,1,46), ἀόρ. συνεκάλεσα κ. παθ συνεκλήθην, μτχ. παθ. παρακ. συγκεκλημένος, καλῶ πολλούς τινος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καλῶ εἰς συνεδρίαν : 'Ιλ.Β 55 τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν, αὐτ. Κ 302, Αἰσχ.'Ικ.517 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους πατῶ, 'Ηρ.1,206 ὁ Κῦρος συνεκάλεσε Περσέων τοὺς πρώτους, 'Αριστφ.'Ορν.201 πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας ;, αὐτ.Λυσ.22, Ξεν.'Αν.3, 1,46 ἔπειτ' ἐκεῖ συγκαλῶμεν τοὺς στρατιώτας, Λουκ.ΒΠρ.1 ξυγκάλει ἀγαθῇ τύχῃ τοὺς ὠνητὰς ἤδη παρεῖναι πρὸς τὸ πωλητήριον, - συνεκάλεσε τὴν βουλὴν - τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας· || κ. μέσ. καλῶ παρ' ἐμαυτῷ : 'Ηρ.2,160 ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς οὗτος συγκαλέεται Αἰγυπτίων τοὺς λεγομένους εἶναι σοφωτάτους, ΚΔ Λουκ.9,1 συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ· κ. παθ. : ἡ βουλὴ θὰ συγκληθῇ εἰς ἔκτακτον σύνοδον· 2) προσκαλῶ μετ' ἄλλων εἰς συμπόσιον : Ξεν.ΚΠ 8,4,1 συνεκάλεσε δὲ αὐτοῖς καὶ 'Αρτάβαζον τὸν Μῆδον.

**σύγκαμα** (τὸ) (συγκαίω) δημ. ἀποτέλεσμα τοῦ συγκαίω βλ.λ.2), ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ δέρματος συνεπείᾳ τριβῆς, παράτριμμα.

**σύγκαμμα**-ατος (τὸ) (συγκάμπτω) γλῶσσ. τοῦ λύγισμα π. 'Ησ.

**συγκάμνω**, ἀόρ.β' συνέκαμον (Εὐρ.Ρῆσ.326), συμπάσχω, συμπαθῶ, συμπονῶ : Αἰσχ.Πρ.414 μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνατοί, Εὐρ. 'Αλκ.614, Πλούτ.'Ηθ.137D ἀναγκάζεται συννοσεῖν ἐκείνῳ καὶ συγκάμνειν (ἡ ψυχή), Γαλ.15,599 συγκαμνούσης τῆς ζωτικῆς δυνάμεως (τῇ γαστρί)· 2) ἐργάζομαι, ὑποφέρω μετά τινος, συγκαπιάζω : Σοφ.'Ηλ.987 σύγκαμν' ἀδελφῷ, Εὐρ.Ρῆσ.396 πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ ἐλθόντα, αὐτ. 'Ηρ.1386 ἔν μοι . . σύγκαμε, Παυσ.8,14,9 'Ιόλαον μὲν δὴ τὰ πολλὰ 'Ηρακλεῖ συγκάμνειν· κ. ἀπολ. : Σοφ.Αἶ.988 ἰθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε, Εὐρ. Ρῆσ.326 συγκαμὼν δορὶ (διὰ τοῦ δόρατος).

**συγκαμπή** (ἡ) (συγκάμπτω) ἡ σύγκαμψις, τὸ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος ἐκ τῶν ἄκρων κεκαμμένον ἢ καμπτόμενον, ἡ ἄρθρωσις, κλείδωσις, ἁρμός : 'Ιππ.Φύσ.'Ανθρ.11 (ἐπὶ τῶν ἀρθρώσεων τοῦ ὤμου), Ξεν.'Ιππ.1,8 αὐχὴν λαγαρὸς τὰ κατὰ τὴν συγκαμπήν· || ἐπὶ τῶν δακτύλων : 'Αριστλ.ΖΙ 513a,3 διὰ τῶν πήχεων ἐπὶ τοὺς καρποὺς καὶ τὰς συγκαμπάς, Πολυδ.2,234 τὰς τῶν ἄρθρων συγκαμπάς.

**συγκαμπτός**-ή-όν κ σχόλ. ὁ συγκεκαμμένος, καμπύλος, λυγισμένος : 'Αριστλ.ΖΠ 709b,7, Σχόλ. 'Ιλ.Μ 258 συγκαμπτῶν οὐσῶν τῶν κλιμάκων.

**συγκάμπτω** κ.νεώτ. κάμπτω ὁμοῦ, κάμπτω τὰ ἄκρα πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, καμπυλώνω, συγκλείω: 'Ιππ.'Αρθρ.14, Πλάτ.Φαίδ.60Β ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν κλίνην συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος, ΠΔ Ψαλμ.68(69),24 τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαψον, 'Επιγρ.· || κ. ἀμτβ. κάμπτω λυγίζω πρὸς τὰ κάτω : ΠΔ Βασ.4,4,35 συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἑπτάκις· || κ. παθ. ἀντίθ. ἐκτείνεσθαι : Ξεν.'Ιππ.12,5 ἐκτείνεται καὶ συγκάμπτεται (ἡ καλουμένη χείρ)· || ὁμ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντος ἵππον : αὐτ.7,2 συγκεκαμμένῳ τῷ σκέλει· || ἐπὶ τῶν δακτύλων : Διογ.Λ 6,29 συγκεκαμμένοις τοῖς δακτύλοις· || ἐπὶ τοῦ καθίζεσθαι : Πλάτ.Φαίδ.98D συγκαμφθεὶς κάθημαι· πρβλ.'Αριστλ.Πρ.885b,34· || ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου ἐν τῇ μήτρᾳ : 'Αριστλ.ΖΙ 586b,1 ἄνθρωπος συγκεκαμμένος ῥῖνα μὲν μεταξὺ τῶν γονάτων ἔχει· || ἐπὶ τοῦ θώρακος, τοῦ στέρνου, κατὰ τὴν νόσον φθίσιν : 'Ιππ.Τόπ.'Ανθρ.14· || ἐπὶ ζῴων καθημένων μὲ τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἔσω : 'Αριστλ.ΖΙ 575a,14 βαίνει δὲ σφοδρῶς, ὥστε συγκάμπτεσθαι τὴν βοῦν· 2) μέσ. λυγίζω τι ὁμοῦ μὲ ἄλλο : Πλούτ.'Ηθ.63C ἐπιφανείας συγκάπτεσθαι τοῖς σώμασιν· 3) ρηματ. π. σύγκαμψις, συγκαμπή, συγκομπτός.

**σύγκαμψις**-εως (ἡ) (συγκάμπτω) ἡ πρᾶξις τοῦ συγκάμπτω, ἡ καμπύλωσις : 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.15, αὐτ. 'Αγμ.3 ἐν τῇ συγκάμψει (κατὰ τὴν κομπὴν τοῦ βραχίονος), 'Αριστλ.ΖΠ 711b,2 ἡ σύγκαμψις τοῦ σκέλους, αὐτ.Πρ.870b,1, Πολυδ.2,234 ἡ σύγκαμψις τῶν κώλων (δ. γρ. ἀντὶ κάμψεις).

**συγκᾰνηφορῶ**-έω σχόλ. φέρω μετ' ἄλλων τὸν ἱερὸν κόφινον, κανηφόρον, κανηφορῶ ὁμοῦ: Σχόλ. π.Εὐστ.1574,21.

**συγκᾰπηλεύομαι** μτγν. ἀποθ. καπηλεύομαι ὁμοῦ, νοθεύω : Φιλοστόργ.'Εκκλ.'Ιστ.3,18 οὐδὲν ἠνέσχετο τοῖς καιροῖς συγκαπηλεύσασθαι.

**σύγκαπνος** (ὁ) μαν. ὁ σὺν φλογὶ καπνός, ὁ πολὺς καπνός : Βέλθ.Χρυσ.6,413.

**συγκαρβαλώσας** 'Ησ. «συστρέψας»

**συγκαρδιώσσω** μαν. πονῶ τὴν καρδίαν ὁμοῦ : Πρόδρ.εἰς 'Ανδρόν.Κομν.283.

**συγκαρκῖνοῦμαι**-όομαι παθ. ἐπὶ σίτου, ῥιζοβολῶ, διακλαδίζω καὶ συμπλέκω τὰς ῥίζας μου καὶ οὕτω ποιῶ ἑδραῖον στέλεχος : Φερεκρ.20, Πολυδ.7,150 τὸ μὲν ῥιζοῦσθαι τὸν σῖτον, συγκαρ-

κνοῦσθαι **ἔλεγον,** Ἀρποκρ. ἐν λ. καρκίνος, **ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινωθῇ.**

**συγκαρπία** (ἡ) νεώτ. βοταν. συνένωσις πολλῶν καρποφύλλων εἰς μίαν μόνην ᾠοθήκην.

**συγκάρπιον** (τὸ) νεώτ. τὸ σωροκάρπιον βλ.λ.

**σύγκαρπος**-ον μσν. ἐπὶ κλώνου ὁ μετὰ τοῦ καρποῦ (κοπείς) : Λίβ.Ροδ.2790 **σύγκαρπος μυρσίνη.**

**συγκαρτερῶ-έω** μσν. καρτερῶ, ὑπομένω ὁμοῦ : Πρόδρ.Ἐπ.83.

**συγκάρυον** (τὸ) νεώτ. βοταν. ὁ ἐκ τῆς συνενώσεως τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος πυρῆνος προελθὼν πυρὴν γονιμοποιηθέντος ᾠοκυττάρου.

**συγκᾰσιγνήτη** (ἡ) ἡ αὐταδέλφη : Εὐρ.ΙΤ 800 **ὦ συγκασιγνήτη τε κἀκ ταὐτοῦ πατρὸς . . γεγῶσα.**

**σύγκᾰσις-εως** (ἡ) ἡ αὐτάδελφος, ἡ αὐταδέλφη : Εὐρ.Ἀλκ.410 **σύγκασί μοι κούρα.**

**συγκαταβαίνω** κ.μσν. κ.νεώτ., μσν.κ.δημ. συγκατεβαίνω, μέλλ. **συγκαταβήσομαι,** ἀόρ. β' **συγκατέβην** κ. μσν. **ἐσυγκατέβη(κα)** (Ἐρωτόκρ.2,797), καταβαίνω, κατέρχομαι μετά τινος : Εὐρ.Ἀνδρ. 505 **ἐγὼ δὲ σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω,** Ἀριστλ. ΖΓ 756a,25 **σ- ἅμα τοῖς ᾠοῖς·** **2)** ἐπὶ τῆς κόμης, ἀνειμένος εἰμί, κρέμαμαι κάτω : Φιλόστρ.Γυμν.Ἐπιστ 58 **μελέτω σοι τῶν βοστρύχων, ὡς τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνειν ἠρέμα·** **3)** κατέρχομαι ὁμοῦ, ἀντίθ. ἀνέρχομαι: Ἀριστλ.Μετ.358b,32· || ἰδίᾳ κατέρχομαι ὁμοῦ εἰς τὴν παραλίαν : Θουκ. 6,30 **ξυγκατέβη δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ἅπας ὡς εἰπεῖν·** κ. γεν. : Πολύβ.1,39,12 **οὐδ' εἰς τοὺς ὁμαλοὺς καθόλου συγκαταβῆναι τόπους,** Πλούτ.Κράσσ 31· **4)** μτφ. συμβαίνω, γίνομαι ταυτοχρόνως : Ἀριστλ.Πολιτ.1334b,34 **ἵνα συγκαταβαίνωσι ταῖς ἡλικίαις ἐπὶ τὸν αὐτὸν καιρόν·** **5)** κατέρχομαι εἰς βοήθειάν τινος : Αἰσχ.Εὐμ.1046 **Ζεὺς . . Μοῖρά τε συγκατέβα·** **6)** εἰσέρχομαι, λαμβάνω μέρος εἰς ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησιν· πρβλ. λατ. descendere in arenam : Πολύβ.3,89,8 **εἰς μὲν τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον οὐχ οἷός τ' ἦν συγκαταβαίνειν,** Διόδ.Σ 12,30 **συγκατέβησαν εἰς πόλεμον ἀμφότεροι·** || ὅθ. κ. κατέρχομαι εἰς ἐνεργείας κατά τινος : Φιλόδ.Ρητ.1,383S **σ- ἐς λοιδορίαν·** **7)** σύμφωνῶ τινι : Πολύβ.3,90,5 **εἰς ὁλοσχερῆ δὲ κρίσιν ἐξ ὁμολόγου συγκαταβαίνειν οὐδαμῶς οἷός τ' ἦν·** **8)** μτφ. παρέχω ἐμαυτὸν πρόθυμόν τινι, γίνομαι συγκαταβατικός : Πολύβ.3,10,1 **τὸ μὲν πρῶτον εἰς πᾶν συγκατέβαινον** (συνεφώνουν ὡς πρὸς πάντας τοὺς ὅρους), αὐτ.4, 45,4 **συγκαταβάντες εἰς φόρους καὶ συνθήκας οὐδὲν ποιοῦσι πλέον·** || γεν. κ. νεώτ. ἔχω καταδεκτικοὺς τρόπους : αὐτ.26,10,4 **μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταβαίνων ὡμίλει ᾧ τύχοι·** **9)** κ. νεώτ. κ. δημ. μτφ. γίνομαι συγκαταβατικὸς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μου, εἰς τὴν τιμήν, ἣν ἀπαιτῶ : Πολύβ. 22,9,12 **συγκαταβάντες τρία τάλαντα πάλιν ἀπήτουν ἕκαστον·** **10)** μσν. κ. δημ. καταδέχομαι : Ἐρωτόκρ.2,797 **μὰ ποῦρ' ἐσυγκατέβηκα κι ἦρθα νὰ σὲ τιμήσω,** Χρον.Μορ.201· **11)** ρηματ. π. συγκατάβασις, συγκαταβατικός, συγκαταβάτης.

**συγκαταβάλλω** μτγν.κ.μσν. καταβάλλω, καταρρίπτω ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Πλούτ.Λουκ.23 **τοῖς ἀναστῆσαι δυναμένοις συγκαταβάλλων ἑαυτόν·** **2)** ἐν ἀναφ. πρὸς χρήματα, συνεισφέρω : Δίων Κ 48,53 **λόγος ἔχει τινὰς συγκαταβάλλειν τὰ χρήματα,** Ἀγαθ.ΑΠ 4,3a,24 **καὶ συγκαταβαλεῖν καὶ συνεστιᾶν πλέον·** **3)** τοποθετῶ ὡς θεμέλιον, βασίζω· κ. παθ. : Φιλόπ.Ἰω.π.Φώτ.Βιβλ.323,27 **ἐκ τούτου μηδὲ τὰς ἀλόγους ψυχὰς συγκαταβεβλῆσθαι τοῖς σώμασι,** Χοῦμν.Ν. π. Ἀν.Βοασσ.5, 302,2 **τὰς φυσικὰς ἀνάγκας ἐξ αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ταύτας συγκαταβληθείσας τῇ φύσει·** || κ. παθ. μτφ. ἐπὶ τῶν στερεῶν μερῶν τοῦ ἐμβρύου : Γαλ.6,4.

**συγκατάβᾰσις**-εως (ἡ) (συγκαταβαίνω) μτγν. κ. νεώτ., δημ.-η ἡ συγκατάθεσις, ἐπιείκεια, ἐνδοτικότης : Φιλόδ.Ρητ.2,25S· **2)** ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ἡ μακροθυμία : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.7,24 **ἔχαιρον ἐπὶ τῇ κοινολογίᾳ καὶ τῇ πρὸς πάντας συγκαταβάσει καὶ συνδιαθέσει,** Γρηγ.Ναζ. **ἡ πρὸς τὸ ταπεινὸν συγκατάβασις,** Μηναῖ.1,1 Θεοτ. **θείου ἀγγέλου συγκατάβασις·** **3)** δημ. καταδεκτικὸς τρόπος.

**συγκαταβάτης** (ὁ) (συγκαταβαίνω) μσν. ὁ συγκαταβαίνων, ὁ προσκλίνων, ὁ κύπτων : Στουδ. Θεόδ.448B.

**συγκαταβᾰτικός**-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ συγκαταβαίνων, ὁ ἐπιεικής : Ἰω.Χρυσ.4,148 **ὥστε ἐκεῖ συγκαταβατικὸν εἶναι δεῖ,** Στουδ.Θεόδ.379C· **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκατάβασιν, ὁ γινόμενος μὲ συγκατάβασιν : τιμαὶ συγκαταβατικαὶ (οὐχὶ ὑψηλαί, συμφέρουσαι),-**συγκαταβατικαὶ προτάσεις.**

**συγκᾰταβατικῶς** ἐπίρρ., μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -ά κατὰ τρόπον συγκαταβατικόν, μετ' ἐπιεικείας : Ὠριγ.1,992, Καισάρ.908· κ. συγκρ. : Ἀρέθ.903 **τοῦτο δὲ ὡς ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης προσλήψεως τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ συγκαταβατικώτερον προήνεκται·** **2)** δημ. εἰδ. ἐν ἀναφ. **πρὸς** πωλούμενον πρᾶγμα εἰς χαμηλὴν τιμήν.

**συγκαταβῐβάζω** μτγν. παραπλανῶ, προσελκύω καὶ ἄγω μετ' ἐμαυτοῦ : Πολύβ.5,70,8 **συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς προκινδυνεύοντας·** **2)** γραμμ. μεταφέρω τὸν τόνον εἰς τὴν τελευταίαν συλλαβήν : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.173,11.

**συγκαταβῐῶ**-όω μτγν., μέλλ. **συγκαταβιώσομαι,** ζῶ μετά τινος, ὁμοῦ, συζῶ : Πλούτ.Ἠθ.500F **ἡ κακία τοῖς πολλοῖς συγκαταβιοῖ,** αὐτ.754A **συγκαταβιοῖ μετ' εὐνοίας,** Ἀλκίφρ.1,32.

**συγκαταβρώξας**-αντος-ασα-αν μσν. μτχ. ἀόρ. ὁ καταβροχθίσας ὁμοῦ : Σωφρ.Ἱεροσ.3,512.

**συγκατᾰγᾰπῶ**-άω μτγν. εἶμαι εὐχαριστημένος μέ τι : Φιλόδ.Ρητ.1,135S.

**συγκαταγήρᾱσις**-εως (ἡ) (συγκαταγηράσκω) ἡ συγγήρασις, ἡ μετά τινος μέχρι γήρως συμβίωσις : Πλάτ.Νόμ.930B **τῆς συγκαταγηράσεως ἕνεκα καὶ ἐπιμελείας ἀλλήλων τὴν διάζευξίν τε καὶ σύζευξιν ποιεῖσθαι χρεών.**

**συγκαταγηράσκω,** μέλλ. -**γηράσομαι,** ἀόρ. -**εγήρασα** (ΠΔ Τωβ.8,7), παρακ. -**γεγήρακα** (Ἐπίκ. ἀπ.217), καταγηράσκω ὁμοῦ μετά τινος, συζῶ μέχρι γήρως : Ἰσαῖ.2,7 **συγκαταγηράσασαν αὐτῷ,** Ἐπίκ.ἀπ.217, Μέν.Κιθ.ἀπ.1 **ἀπόρῳ συγκαταγηράσκει βίῳ** (ἡ λύπη διαμένει ἀναπόσπαστος ἀπ' αὐτοῦ μέχρι τέλους), ΠΔ Τωβ.8,7 **καὶ αὐτῇ συγκαγηρᾶσαι·** || ἐπὶ ἀνεξιτήλων χρωμάτων : Ἡρ.1,203 **συγκαταγηράσκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ κατά περ ἐνυφανθέντα ἀρχήν·** || ἐπὶ κακοήθους ὄγκου : Ἀριστλ.ΖΓ 776a,5· || κ. ἀπολ. : Ἱππ.Ὀδοντ.12 **οἱ μεταφύντες ὀδόντες συγκαταγηράσκουσιν·** **2)** ρηματ. π. συγκαταγήρασις.

**συγκαταγίγνομαι** μτγν. σύνειμι, ἐνασχολοῦμαι, καταγίνομαι : Ἐπιφάν.1,199B **τὸ πνευματικὸν θέλουσιν εἶναι ἀδύνατον φθορὰν καταδέξασθαι, κἂν ὁποίαις συγκαταγένωνται πράξεσιν.**

**συγκαταγιγνώσκω** μτγν. κ. **συγκαταγινώσκω** καταγινώσκω, καταδικάζω ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἀμέσως : Ἀριστείδ.1,495J **μηδὲ συγκαταγνῶτε ὑμῖν αὐτῶν παθεῖν ἅπερ Φωκεῖς·** κ. παθ. : Διόδ.Σ 17,30 **μετὰ τῶν συγκαταγνωσθέντων ἐθανατώθη,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,62 **τῶν συγκατεγνωσμένων.**

**συγκατάγνυμι** μτγν. κατασυντρίβω ὁμοῦ, συνθραύω : Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.28(29),5· || **σπῶ, τσακίζω** : Ἰουλ.Λόγ.2,60A.

**συγκαταγομφῶ**-όω μτγν. γομφῶ ὁμοῦ, συνάπτω, συνδέω : Πλούτ.Ἠθ.426B **συγκαταγεγομφωμένοι καὶ ἐγκεκλεισμένοι εἰς τὸ σωματικόν.**

**συγκαταγράφω** μτγν. καταγράφω ὁμοῦ εἴς τι : Γέμ.5,14 **Μίθαικος ὁ τὴν ὀψοποιΐαν συγκαταγεγραφώς** [έσφ.γρ.]· κ.παθ. : Πρόκλ.Σφαιρ.19 **συγκαταγράφονται πάντες εἰς τὴν σφαῖραν**· **2)** πάπ. συγκαταριθμῶ κατά τὴν ἐκτέλεσιν μεταφορᾶς· **ὁ δεῖνα συγκατέγραφα ἅμα τῷ ἀδελφῷ μου τὰ δοῦλα σώματα.**

**συγκατάγω** κατάγω ὁμοῦ : Ἀριστλ.ΖΙ 620b,18 **κοπτόντων δὲ τῶν ἰχθυδίων συγκατάγει**, αὐτ. Μετ 371a,12· || πάπ. κομίζω, φέρω μετά τινος εἰς τὸν λιμένα : **συνκατάγαγε μεθ' αὐτοῦ τὸν σῖτον**· **2)** βοηθῶ εἰς τὸ να ἐπαναφέρῃ τίς τινα : Ἀριστφ.Θεσμ.339 **τὸν τύραννον συγκατάγειν**, Αἰσχίν 2,78 **συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον**· || ἐν ἀναφ. πρὸς ἐξόριστον, ἐπαναφέρω εἰς τὴν πατρίδα : Πλάτ.Ἐπιστ.333Ε **καὶ δὴ καὶ τούτω τὼ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω ἐκ τούτων τε**· **3)** ρηματ.π. συγκαταγωγή.

**συγκατᾰγωγή** (ἡ) [συγκατάγω] μτγν. κ. νεώτ. τὸ συγκατάγειν βλ.λ. : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.74,50 **ἡ συγκαταγωγὴ τῆς τοξίτιδος καὶ ἡ ἀπόσχασις** [έσφ. γρ.]· **2)** νεώτ. ἡ αὐτή, ἡ κοινὴ καταγωγὴ βλ.λ.

**συγκαταδαρθάνω,** ἀόρ. β' **συγκατέδαρθον**, καταδαρθάνω ὁμοῦ, συγκαθεύδω, συγκοιμῶμαι : Ἀριστφ.Ἐκκλ.612 **τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει ξυγκαταδαρθών**, αὐτ.622 **οὐχὶ μαχοῦνται. - Περὶ τοῦ ;. - Τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.**

**συγκαταδεσμῶ**-έω μσν. ὁμοῦ **ἐν τῷ** αὐτῷ δεσμῷ ἑνώνω, δένω : Παῦλ.Αἰγ.6,114.

**συγκαταδέχομαι** μσν. καταδέχομαι **ὁμοῦ** : Ἀατερ.Ἀμασ.ἐν Mi.40,280.

**συγκαταδηῶ**-όω μτγν. καταδηῶ, λεηλατῶ ὁμοῦ : Κύριλλ.741D.

**συγκαταδῐκάζω** μτγν. κ. μσν. καταδικάζω ὁμοῦ· κ. παθ. : Κύριλλ.2,28Β **ἵνα μὴ τῷ ἀργῷ συγκαταδικασθῶμεν**, Γρηγ.Νύσσ.2,39Β **οὓς οὐκ ἔστι δίκαιον** συγκαταδικασθῆναι **τοῖς ὑπαιτίοις,** Χοῦμν.Γ ἐν Ἀν.Κρ.5,528,6.

**συγκαταδῐώκω,** παθ.ἀόρ. **συγκατεδιώχθην**, καταδιώκω μετά τινος, ὁμοῦ· κ. παθ. : Θουκ.8,28 **ξυγκαταδιωχθείσας ἐβούλοντο πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη** [ναῦς].

**συγκαταδουλῶ**-όω ὑποδουλῶ μετά τινος, βοηθῶ εἰς ὑποδούλωσιν : Θουκ.8,46 **τοὺς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος**, Ἀριστείδ.1,411 J **φυγόντας τοὺς Θηβαίους τοῖς Λακεδαιμονίοις** συγκαταδουλοῦν· || ὁμ.σημ. κ.μεσ. : Θουκ.3,64 **παραβάντες ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας**, Ὑπερείδ.ἀπ.272.

**συγκαταδῡνω** κ. μσν. κ. **συγκαταδύω,** ἀόρ. β' **συγκατέδυν,** καταδύομαι ὁμοῦ μετά τινος, καταβυθίζομαι, βασιλεύω : Αὐτομ.ΑΠ 7,534 **Πλειάδι συγκατέδυς**· || κ. μτβ. : Εὐατ.182,28 **συγκαταδύων τὸν ἥλιον**· **2)** μέσ. καταβυθίζομαι, πνίγομαι : Πλούτ.Ἠθ.599Β, Λουκ.Τόξ.18 **παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς πορφυρεῦσι συγκατεδύετο**· **3)** ρηματ. π. συγκατάδυσις.

**συγκατάδῠσις**-εως (ἡ) [συγκαταδύνω] μτγν. ἡ σύγχρονος δύσις, ἡ καταβύθισις : Ἵππαρχ.1,1,10, Στράβ.1,1,21 **ὥστε τὰς πανταχοῦ συνανατολάς τε καὶ συγκαταδύσεις . . καὶ τῶν ἀρκτικῶν διαφέροντα ἀπαντᾷ**, Πτολ.Μαθ.8,4.

**συγκαταζεύγνῡμι,** ἀόρ. **-έζευξα,** παθ. παρακ. **-έζευγμαι,** ἐπὶ τοῦ γάμου, συζευγνύω, συνδέω εἰς γάμον : Πλούτ.Κάμ 2 **τοὺς ἀγάμους . . ζημίαις ἀπειλοῦντα συγκαταζεῦξαι ταῖς χηρευούσαις γυναιξί**· κ.παθ. : Λουκ.Τόξ.25 **κόρῃ αἰσχρᾷ συγκαταζευγνύμενον**· πρβλ. συγκεράννυμι· || κ. μτφ. : Σοφ.Αἶ.123 **ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ** [εἶναι συνεζευγμένος μετὰ δεινῆς δυστυχίας].

**συγκαταζῶ**-άω μτγν. συζῶ, διέρχομαι : Πλούτ. Ἠθ.749Ε, αὐτ.1129Β.

**συγκαταθάπτω** καταθάπτω ὁμοῦ μετά τινος, συνθάπτω, παραχώνω : Ἡρ.5,92:7 **τῶν γὰρ οἱ συγκατέθαφε εἱμάτων ὄφελος εἶναι οὐδὲν οὐ κατακαυθέντων**· κ. παθ. : Ἡρ 2,81 **οὐδὲ συγκαταθάπτεταί σφι**, Λυσ.2,60 **ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ.**

**συγκατάθεσις**-εως (ἡ) [συγκατατίθημι] κ. νεώτ., δημ. **-η** ἡ ἐπιδοκιμασία, ἡ συναίνεσις, ἡ συγκατάνευσις : Πολύβ.2,58,11 **ἔπαινον δὲ καὶ συγκατάθεσιν μᾶλλον τοῖς πράττουσι**, Ἀνδρόν.Ρ 577Μ, **- ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔδωκε τὴν συγκατάθεσίν του, - ἔχω τὴ συγκατάθεσή του**· || ἀντίθ. ἀντίφασις : Διογ.Οἰν.18· **2)** ἡ συμφωνία : ΚΔ Κορινθ.2,6,16 **τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων ;**· **3)** φιλοσ. εἰδ. ἐν τῇ στωικῇ φιλοσοφίᾳ, ἡ συναίνεσις, ἡ συγκατάνευσις τοῦ νοῦ πρὸς τὰς διδασκαλίας αὐτῆς, λατ. **assensus** : Ζήν.1,39, Πλούτ. Κικ.40 **ὁ καὶ τὴν φαντασίαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τὴν ἐποχὴν . . ἄλλα τε πολλὰ τῶν τοιούτων ἐξονομάσας**, αὐτ.Ἠθ.1055F· **4)** ἡ ὑποταγή : Πλούτ.Ἀντ.24 **συγκατάθεσιν μὴ πρὸς χάριν ὁμιλούντων, ἀλλὰ τῷ φρονεῖν ἡττωμένων φαίνεσθαι**, Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.7,24· **5)** γραμμ. ἐπιρρήματα συγκαταθέσεως, καταφάσεως, οἷον τὸ ναί, ναίχι : Διον.Θρ.642,5 **ἐκεῖνα δέ με ἀνθέλκει καὶ πρὸς τὴν ἑτέραν ἄγει συγκατάθεσιν**, Σχόλ. Σοφ.ΟΤ 1053 **αἱ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦσι.**

**συγκαταθετικός**-ή-όν μτγν. ὁ εὐκόλως συγκατατιθέμενος, ὁ ἐπιδοκιμάζων, ὁ συγκατανεύων : Πλούτ.Ἠθ 1122Β **κίνημα συγκαταθετικόν**, Ἀρρ. Ἐπικτ.1,17,22, Ἐπιφάν.1,1021Β **οὔπω δὲ συγκαταθετικὸς (ὁ νοῦς) τῶν ἀεὶ γινομένων, ἐὰν μὴ θέλῃ ὁ ἄνθρωπος**· **2)** ὁ καταφατικός, ὁ βεβαιωτικός : Σουΐδ.ἐν λ. ἀππαπαί.

**συγκαταθετικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον συγκαταθετικὸν βλ.λ.2), καταφατικῶς : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,14,7.

**συγκαταθετός**-ή-όν [συγκατατίθημι] γλώσσ. τοῦ συγκάτοινος [ἐν τῷ περιθωρίῳ] : Διόδ.Σ 4,40.

**συγκαταθέω** καταθέω, ἐφορμῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, κάμνω εἰσβολήν : Ξεν.ΚΠ 5,3,1 **τοὺς δ' ἄλλους ἱππεῖς ἀφῆκε καταθεῖν.**

**συγκαταθλῶ**-άω καταθραύω, κατασυντρίβω ὁμοῦ : Μάχ.π.Ἀθήν.8,348F **συγκατέθλα τὸ ποτήριον.**

**συγκαταθνῄσκω** μτγν.ποι., ἀόρ.β' συγκάτθανον, ἀποθνήσκω μετά τινος, συναποθνήσκω : Μόσχ.3, 65 **πάντα τοι, ὦ Βῶτα, ξυγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν**, ΑΠ 7,139 **Ἕκτορι μὲν Τροίη συγκάτθανεν.**

**συγκαταθύω** μτγν. κ. μσν. καταθύω, θυσιάζω ὁμοῦ, συγχρόνως · Φίλ.2,398, Εὐστ.1875,10

**συγκαταίθω** καταίθω, κατακαίω ὁμοῦ, συγκατακαίω : Σοφ.Ἀντ.1202 **ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν.**

**συγκάταινος**-ον ὁ συμφωνῶν μετά τινος, ὁ συναινῶν, ὁ συγκατανεύων : Δημ.284 **βουλόμενοι ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις**, Διόδ.Σ 4,40 **ταχέως λαβεῖν αὐτὸν συγκάταινον**, αὐτ.15,92, Ἰώσ.ΑΙ 4,8,23 **ὁ κόρην φθείρας, εἰ μὲν πείσας καὶ πρὸς τὴν φθορὰν συγκάταινον λαβών.**

**συγκαταινῶ**-έω συναινῶ, συμφωνῶ μετά τινος : Ξεν.ΚΠ 3,3,20 **ἢν τὰ τῶν θεῶν ἡμῖν θᾶττον συγκαταινῇ, ἐξίωμεν ὡς τάχιστα**, Πολύβ.36,9.3· κ. ἀπολ. : Φιλόδ.Ρητ.2,135 **βουλομένους ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις**· **2)** μτ. αἰτ. πράγμ. ἐπικυρῶ, ἐπιδοκιμάζω : Ἱππ.Παραγγ.1, Πολύβ.24,11,6· κ.ἀπολ.: αὐτ. 15,8.9 **ὁ δὲ δῆμος συγκατῄνεσε**, Πλούτ.Κάμ.6 **εἰπεῖν ὅτι καὶ βούλεται καὶ συγκαταινεῖ**· **3)** παρέχω, χορηγῶ, χαρίζω : Λυκόφρ.1223.

**συγκαταίρω** μτγν. κατάγομαι εἰς λιμένα, προσορμίζομαι ὁμοῦ, ταυτοχρόνως : Πλούτ.Κράσσ.20 **τὰ σιτηγὰ συγκαταίροντι πρὸς τὸ στρατόπεδον,** Λιβάν.Λόγ.61,4· ‖ κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.3, 42B **αἱ νῖκαι . . συγκαταίρουσι τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν Τροπαίων.**

**συγκαταιρῶ**-έω Ιων. τ. ἀντὶ συγκαθαιρῶ βλ.λ.

**συγκατιῶμαι**-άομαι μτγν. κατηγοροῦμαι ὁμοῦ μετά τινος, συγκατηγοροῦμαι : Ἰώσ.ΑΙ 15,7,10 **τοὺς συγκαταιτιαθέντας ἀπέκτεινεν.**

**συγκατακαίνω** μτγν. συγκατακτείνω βλ.λ. : Άππ.Έμφ.Πολ.4,42 **δι' ἐκεῖνον ἐμὲ συγκατακανεῖν.**

**συγκατακαίω,** ἀττ. συγκατακάω κατακαίω ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.Ἀν.3.2,27 **τὰς σκηνὰς συγκατακαῦσαι,** Λουκίλλ.ΑΠ 11,133· ‖ κ. παθ. καίομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ.4,69 **πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες,** Διόδ.Σ 2,28 **διὰ τὸ πάντας τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις συγκατακαῆναι τῷ βασιλεῖ,** αὐτ.19,33.

**συγκατακαλύπτω** μτγν. συγκαλύπτω, κατασκευάζω, ἀποκρύπτω : Διόδ.Σ 18,46 **συγκατακαλύψαντες εὐτελεῖ τρίβωνι.**

**συγκατάκειμαι** κ. μσν. ἐπὶ σαρκικῆς μίξεως, κεῖμαι ἐν ταὐτῷ μετά τινος, συγκοιμῶμαι : Ἀριστφ.Ἐκκλ.614 **ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι,** Νικ.Χων.Χρον.4,69A **ὁ Ἀνδρόνικος ἐξαδέλφου παιδὶ συγκατέκειτο·** κ. ἀπολ. : Πλάτ.Συμπ.191E **φιλοῦσι τοὺς ἄνδρας καὶ χαίρουσι συγκατακείμενοι,** αὐτ. Φαῖδρ.255E· **2)** ἀνάκειμαι ὁμοῦ, παρακάθημαι ἐν δείπνῳ : Γαλ. 18(1),291· ‖ ὁθ. **οἱ συγκατακείμενοι** οἱ συνδαιτυμόνες : Πλούτ.Ἠθ.660A.

**συγκατακεράννυμι** μτγν. συναναμειγνύω, συγκιρνῶ : Γρηγ.Νύσσ.1,135· κ. παθ. : Αἰσ.π.Στοβ.1,49, 29 **ὄκκα τὸ ἀδὺ τῷ σπουδαίῳ συγκατακραθῇ.**

**συγκατακερματίζω** μσν. κατακερματίζω, κατακομματιάζω συγχρόνως εἰς μικρὰ τεμάχια· κ. παθ. : Εὐστ.Πον.206,65 **τὴν θειότητα συγκατακερματιζομένην τοῖς οὕτω πολυσχιδέσι.**

**συγκατακλείω** κ. μσν., Ιων. **συγκατακληΐω,** δωρ. **συγκατακλαΐζω,** δωρ. μτχ. παθ. ἀόρ. **-κλαιχθείς** (Χρον.Λίνδ.D 62), κατακλείω πολλὰ ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ : Λουκ.Νεκρ.Δ 14,4 **λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους ἄνδρας·** κ. παθ. : Ἡρ.1,182 **ἐπεὰν δὲ γένηται, τότε ὦν συγκατακληΐεται τὰς νύκτας ἔσω ἐν τῷ νηῷ,** Ἀλκ.Κωμ.23 (ἀμφ.γρ.), Ἀριστλ.ΖΙ 557b,4 **μάλιστα δὲ γίγνονται, ἂν ἀράχνης συγκατακλεισθῇ,** Ζωναρ.Ἐπιτ. Ἱστ.1,261C **κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἑορτὴν . . οἱ Ῥωμαῖοι συγκατεκλείσθησαν·** κ. μτφ. : Λουκ.ΒΠρ.9 **παραλαβὼν σε ἀπορίᾳ συγκατακλείσας τριβώνιον περιβαλῶ.**

**συγκατακληρονομοῦμαι**-έομαι μτγν. ἀποθ. κληρονομῶ ὁμοῦ μετ' ἄλλων : ΠΔ Ἀρ.32,30 **συγκατακληρονομηθήσανται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.**

**συγκατακληρῶ**-όω μτγν. κατακληρῶ, ἀπονέμω προσέτι ἢ καὶ ἐγὼ ὡς κλῆρον: Ἐφραὶμ Σύρ.3,199D, Ψελλ.37,10 **ταῖς δὲ πρὸς τῷ λόγῳ συγκατακληροῖ καὶ τὸ ἄλογον.**

**συγκατακλίνω** κ. μσν. κ. νεώτ. κατακλίνω ἐν ταὐτῷ ἢ παρ' ἀλλήλοις, βάζω νὰ πλαγιάσουν ἢ νὰ καθίσουν μαζί : Πλούτ.Ἠθ.655A **οὔτε γαμετῇ τινα οὔτε παλλακίδι συγκατέκλινε,** Ζωναρ.Ἐπιτ. Ἱστ.1,268D **τὴν Παυλῖναν . . τῷ Μούνδῳ συγκατακλῖναι·** ‖ παθ. κατακλίνομαι ὁμοῦ, πλαγιάζω μετά τινος : Ἀριστφ.Νεφ.49 **συγκατεκλινόμην ἐγὼ ὄζων τρυγός,** Ἀριστλ.ΖΙ 546a,26 **συγκατακλιθέντες πλησιάζειν·** κ. μτ. δοτ. : Κλέαρχ.Ἱστ.6 **Ὀμφάλης δὲ πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξενοκτονούσης,** Πλούτ.Ἠθ.138D **ἐκέλευε τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ συγκατακλίνεσθαι μήλου κυδωνίου κατατραγοῦσαν·** **2)** θέτω τινὰ νὰ κατακλιθῇ, νὰ καθίσῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνακλίντρου μετ' ἄλλου κατὰ τὸ δεῖπνον : Πλούτ.Ἠθ.618E **σ- νέῳ νέον·** κ. παθ. : Ἀριστφ.Ἀχ.981 **ᾄσεται ξυγκατακλινείς·** **3)** ρημστ.π. συγκατάκλισις.

**συγκατάκλῖσις**-εως (ἡ) (συγκατακλίνω) κ. νεώτ. ἡ εἰς τὸ αὐτὸ ἢ παρ' ἀλλήλοις κατάκλισις, ἡ συγκοίμησις ἐν τῇ κλίνῃ : Πλούτ.Ἠθ.768B **φαῦσιν ἀνδρὸς ἀλλοτρίου καὶ συγκατάκλισιν.**

**συγκατακλύζω** μσν. καταπλημμυρῶ, χύνομαι ὁμοῦ ἢ διὰ μιᾶς : Ψελλ.ἐν Ideler.Phys.1,238 **εἰ δ' αὖ τὸ σύμπαν σῶμα συγκατακλύσει,** Ἀνν.Κομν. 507C **τὰ τῶν δυστυχημάτων ῥεύματα ὡς εἰς μίαν χαράδραν συγκατακλύζουσιν.**

**συγκατακλῶ**-άω μσν. κατοθραύω, κατασυντρίβω ἀμέσως : Νικήτ.Εὐγ.1,26 **πᾶν συγκατέκλων δένδρον ἐξ ἀπληστίας,** Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,825.

**συγκατακοιμίζω** μτγν. συγκατακλίνω, θέτω τινὰ νὰ κοιμηθῇ μετά τινος : Ἰώσ.ΑΙ 12,4,6 **κοιμήσας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νυκτὸς ἤγαγε πρὸς αὐτὸν καὶ συγκατεκοίμισεν** (δ.γρ. συγκατεκοίμησεν).

**συγκατακοιμῶ**-άω μτγν. δ. γρ. τοῦ **συγκατακοιμίζω** βλ.λ. : Ἰώσ.ΑΙ 12,4,6.

**συγκατακολουθῶ**-έω μτγν. ἀκολουθῶ ὁμοῦ : Στράβ.17,1,34 **κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάῳ συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων.**

**συγκατακομίζω** μτγν. κ. μσν. κατακομίζω ὁμοῦ εἴς τινα τόπον : Διον.Ἁλ.Ρωμ.7,12 **κέγχρους τε καὶ ζέας συνωνησάμενοι τοῖς ποταμηγοῖς σκάφαις συγκατεκόμισαν εἰς τὴν πόλιν,** Πλούτ.Ἠθ.846B, Φώτ.Βιβλ.494,32 **λέγοντος Ἁρπάλου φ' συγκατακομίσαι τάλαντα.**

**συγκατακόπτω** μτγν. κατακόπτω τι ὁμοῦ μετά τινος : Μνησίθ.Κυζ. π. Ὀρειβ.4,4,1· κ. παθ. : Πλούτ.Σύλλ.22, αὐτ.Κοϊσ.18 **παῖδες αὐτῶν καὶ γυναῖκες ἀμυνόμενοι μέχρι θανάτου συγκατεκόπησαν,** αὐτ. Ἠθ.816A **συγκατεκόπη τοῖς πολίταις.**

**συγκατακόσμησις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ καλὴ τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα διάταξις : Φιλόδ.Μουσ.111K.

**συγκατακοσμῶ**-έω μτγν. κατακοσμῶ ὁμοῦ, βάλλω εἰς συναρμογὴν καὶ εὐταξίαν, συναρμολογῶ· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.938F **ἡ δίνη πολλὴν ἔχουσα πραότητα καὶ γαλήνην ἐπιλεαίνει τὸν ἀέρα καὶ διανέμει συγκατακοσμούμενον·** **2)** ρηματ.π. συγκατακόσμησις.

**συγκατακρημνίζω** μτγν. κατακρημνίζω ὁμοῦ μετά τινος· κ. παθ. : Ἰώσ.ΠΙ 4,1,9 **συγκατακρημνίζονται οἱ φύλακες αὐτῷ·** ‖ κ. μτφ. : Φίλ.1,408.

**συγκατακρίνω** μτγν. μσν. **κατακρίνω,** καταδικάζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.1,83· κ. παθ. : Ἐφραὶμ Σύρ.2,89E **ὅπως μὴ συγκατακριθῶμεν·** **2)** ρηματ.π. συγκατάκριτος.

**συγκατάκρῖτος**-ον (συγκατακρίνω) σχόλ. ὁ ὁμοῦ κατακεκριμένος, καταδεδικασμένος, ὁθ. κ. ὁ συνένοχος : Σχόλ.Ἰω.Κλίμ.114.

**συγκατακροτῶ**-έω μσν. κατακροτῶ χειροκροτῶ, κ. μτφ. ἐπιδοκιμάζω ὁμοῦ : Ψέλλ.277,21.

**συγκατακρύπτω** μσν. κατακρύπτω ὁμοῦ : Φιλῆς 2,361.

**συγκατακτείνω,** ἀόρ. β' **συγκατέκτανον** κ. μτχ. **συγκατακτάς** (Σοφ.Αἴ.230), κτείνω, φονεύω ὁμοῦ : Σοφ.Αἴ.230 **παραπλάκτῳ χερὶ συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας,** Εὐρ. Ὀρ.1089 **συγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι.**

**συγκατακτῶμαι**-άομαι ἀποθ. κατακτῶμαι κυριεύω τι σύν τινι : Δημ.246 **Δολόπων τάξει συγκατακτᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν,** Διόδ.Σ 14,98 **τὴν δὲ νῆσον ὡμολόγησαν αὐτῷ συγκατακτήσασθαι·** **2)** πλήρως κτῶμαι συγχρόνως : Στράβ.6,4,2 **τούτους οὖν ἅμα συγκατακτᾶσθαι προήχθησαν.**

**συγκατακυλίνδομαι** μτγν., παθ. παρακ. συγκατακεκύλισμαι, κατακυλίομαι ὁμοῦ μετά τινος :

Διον.᾿Αλ.Συνθ.20 **οὐχὶ συγκατακεκύλισται τῷ βάρει τῆς πέτρας ἡ τῶν ὀνομάτων σύνθεσις.**

**συγκαταλαγχάνω** μτγν. καταλαμβάνω ὁμοῦ, γίνομαι κύριος μετά τινος : Δαμάσκ.᾿Αρχ.58.

**συγκαταλαμβάνω** καταλαμβάνω ὁμοῦ, λαμβάνω καὶ κατέχω ὁμοῦ : Ξεν.ΚΠ 4,2,42 **ὧν οὐκ ἀγνοῶ ὅτι δυνατὸν ἡμῖν κοινῶν ὄντων τοῖς συγκατειληφόσι νοσφίσασθαι·** ‖ ἐν στρατιωτικῇ ἐνν. λαμβάνω ὑπὸ τὴν κατοχήν μου συγχρόνως, καταλαμβάνω, κυριεύω : Θουκ.7,26 **ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον παρέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας,** ᾿Ισοκρ.19,19 **συγκατειληφότες δ᾿ ἦσάν τινες τῶν ἡμετέρων φυγάδων τὴν πόλιν·** **2**) συμπεριλαμβάνω· κ. παθ. : Διογ.Λ 9,97 **φαινόμενον δὲ ἀφανοῦς οὐκ ἔστιν, ὅτι τὸ σημεῖον τῶν πρός τι ὂν** συγκαταλαμβάνεσθαι **ὀφείλει τῷ οὗ ἐστι σημεῖον·** **3**) λαμβάνω τι ὁμοῦ μετ᾿ ἄλλου, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διοκλ.Καρ.ἀπ.141 **τὰ συγκαταλαμβανόμενα τῶν πνευμάτων αὐτοῖς** (ὁ ἀὴρ ὃν καταπίνει τις μετὰ τῆς τροφῆς).

**συγκαταλγύνω** μτγν. καταλγύνω, ἐπιφέρω ἄλγος ὁμοῦ : Κύριλλ.384Ε.

**συγκαταλέγω** (1) μτγν. συγκαταλέχω βλ.λ., γ' ἑν. μέσ. ἀόρ. συγκεκομ. **συγκατέλεκτο** : Λουκ.Χαρίδ.4.

**συγκαταλέγω** (2) κ. μσν. κ. νεώτ. διευθετῶ, τακτοποιῶ : ᾿Αριστλ.Ρητ.᾿Αλ.1434a,38· **2**) ἐκλέγω μετά τινος, ὁμοῦ : Κλέαρχ.᾿Ιστ.1 **καὶ τήμερον ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖςσυγκαταλέγουσι παρασίτους,** Πλούτ.᾿Ηθ.819Α· **3**) κ. νεώτ. καταλέγω, κατατάσσω, συγκαταριθμῶ τινα μετ᾿ ἄλλου : Στράβ. 8,4,1 **τὸν δὲ Οἴτυλον καὶ συγκαταλέγει τῷ Λακωνικῷ καταλόγῳ,** αὐτ.13,3,1 **ὑπὸ τῷ Ἕκτορι καὶ τούτους συγκαταλέγων οὕτως ὄντας οἰκείους,** Γαλ.15,454· κ. παθ. : ῎Ανν .Κομν.221Β **τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατεύματι συγκατειλεγμένοι,** - **συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν συλληφθέντων - τῶν προαχθέντων·** ‖ παθ. κ. μτ. γενικ. : Στράβ.11,12,1 **τοῦδε ἢ τοῦδε τοῦ κλίματος συγκαταλεχθέντα.**

**συγκαταλείπω** καταλείπω ὁμοῦ, συγχρόνως : Θουκ.5,75 **συγκαταλιπόντες ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουράν.**

**συγκαταλέχω** (λέχος) μτγν., ἀόρ. α' **συγκατέλεξα,** μέσ. ἀόρ. συγκεκομμ. ἐν τῷ ἑν. **συγκατέλεκτο,** κοιμῶμαι μετά τινος, συγκοιμῶμαι: ᾿Επιγρ. **συγκατέλεξε κόρῃ·** ‖ κ. μέσ. ἀνακλίνομαι πλησίον ἄλλου ἢ ἄλλων : Λουκ.Χαρίδ.4 **συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος.**

**συγκαταλήγω** καταλήγω ὁμοῦ : Δημήτρ.2 **ἄμφω συγκαταλήγουσιν,** Γρηγ.Νύσσ. ἐν Mai.8,2,14D **ὥστε τῇ ἡμετέρᾳ προαιρέσει συγκαταλήγειν τὴν θείαν τιμήν.**

**συγκαταλλάσσω** μτγν., ἀττ. -ττω συνδιαλλάττω, συμβιβάζω, συμφιλιώνω πρὸς ἀλλήλους : Διον. ᾿Αλ.Ρωμ.2,2 **εἰκὸς δὲ τι βαρβαρικὸν τῷ ῾Ελληνικῷ συγκαταλλαγῆναι** (δ.γρ. συγκαταλεγῆναι).

**συγκαταλογίζομαι** μτγν. ἀποθ. ὑπολογίζω ὁμοῦ, λαμβάνω ἐπίσης ὑπ᾿ ὄψιν : ᾿Ιώσ.ΑΙ 15,7,4 **οὐ συγκαταλογιζομένη τῷ καιρῷ,** αὐτ.16,4,1.

**συγκαταλύω** κ. νεώτ. καταλύω, καταστρέφω ὁμοῦ, ἰδίᾳ ἐν ᾿Αθήναις, ἀνατρέπω τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα : Θουκ.8,68 **Θηραμένης . . ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν,** ᾿Ανδοκ. 1,101 **οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον,** Λυσ.16,5· κ. μτ. αἰτ. προσ. : Πλούτ.Πομπ.67 **ὡς χρὴ τάχιστα τρεψαμένους Καίσαρα συγκαταλύειν κἀκεῖνον αὐτόν·** ‖ ἐν φρ. **συγκαταλύω τὸν ἐμαυτοῦ βίον** τελειώνω ὁμοῦ, θέτω τέρμα συγχρόνως στὴν ζωήν μου : Διον.᾿Αλ.᾿Ισοκρ.1 **ἅμα τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλεως ξυγκαταλῦσαι τὸν ἑαυτοῦ βίον·** **2**) βοηθῶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν : Γαλ.18(1),725 **σ- πληθώραν,** αὐτ.15,607 **σ- τὴν δύναμιν ἑαυτῷ·** κ. παθ. : αὐτ.16,598· **3**) ἀμτβ. καταλύω μετά τινος ἐν τῷ αὐτῷ πανδοκείῳ, κάνω κατάλυμα μετά τινος, κονεύω : Πλούτ.᾿Ηθ.94Α **ὥσπερ νῦν πολλοὶ φίλοι λεγόμενοι συμπιόντες ἅπαξ ἢ συγκαταλύσαντες ἐκ πανδοκείου . . φιλίαν συλλέγουσιν·** **4**) παύω ὁμοῦ, μετά τινος : Λιβάν.Λόγ.64,118.

**συγκαταμαρτυρῶ-έω** μαρτυρῶ καὶ ἐγὼ μετ᾿ ἄλλου ἢ κατόπιν ἄλλου, συνεπιβεβαιώνω : Δημ. 855 **ἐν τῷ λόγῳ τοῦτ᾿ ἔγραφας, συγκατεμαρτύρησαν δ᾿ οἱ μάρτυρες.**

**συγκαταμειγνῦμι** κ. -μίγνυμι καταμειγνύω ὁμοῦ, συνενώνω, συμπλέκω : Εὐρ.᾿Ηρ.674 **χάριτας Μούσαις συγκαταμειγνύς·** ‖ κ. μτφ. ἐν ποιητ. ἐκφρ. : Ξεν.᾿Ιέρ.6,2 **ᾠδαῖς καὶ θαλίαις τὴν ψυχὴν συγκαταμειγνύναι·** κ. παθ. : Πλάτ.Πολιτ.288Ε **ὅσα εἰς τὸ σῶμα συγκαταμειγνύμενα** (συνενούμενα).

**συγκαταμένω** μτγν.. διαμένω, περιμένω καὶ ἐγὼ ὁμοῦ : Συνέσ.149D.

**συγκαταμετρῶ-έω** μσν. καταμετρῶ καὶ ἐγὼ ὁμοῦ : Τζέτζ.᾿Εξήγ.᾿Ιλ.Γ 141 (δ.γρ. **ἐγκαταμετρῶ**).

**συγκαταμηνύω** μσν. καταμηνύω βλ.λ. καὶ ἐγὼ ὁμοῦ, ἀναγγέλλω : Φώτ.Βιβλ.261 **οἷς καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συγκατεμήνυσεν.**

**συγκαταμίγνυμι** δ γρ. τοῦ συγκαταμείγνυμι βλ.λ.

**συγκαταμύω** μτγν. κ. μσν. συγκλείω τι : Εὐθύμ. Γεωργιαν.394 **ὃν ἔδει τὰ χείλη συγκαταμύσαι·** ‖ κ. ἀμτβ. συγκλείομαι ἐντελῶς, κατακλείομαι : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 9,311 **πᾶσα συγκατέμυσε γένεσις.**

**συγκαταναγκάζω** κ.μσν. καταναγκάζω ὁμοῦ : ᾿Ιππ.῎Αρθρ.71 (δ.γρ.συναναγκάζω), Νικηφ.Πατρ.500.

**συγκαταναυμᾰχῶ-έω** καταναυμαχῶ ὁμοῦ, νικῶ ὁμοῦ μετ᾿ ἄλλων ἐν ναυμαχίᾳ : Αἰσχίν.2,78 **Κλεόβουλος . . συγκατεναυμάχησε Χίλωνα τὸν . . ναύαρχον,** Διόδ.Σ 5,52 **ἐκ τοῦ ναυτικοῦ συγκαταναυμαχῆσαι τὸν βάρβαρον.**

**συγκατανέμω** περιλαμβάνω ἐπ᾿ ἴσης, ὁμοίως, συνυπολογίζω : Λογγῖν.π.Πορφ.Πλωτ.20 **οἷς καὶ τὸν ῾Ηλιόδωρον συγκατανείμειέ τις·** **2**) μέσ. διανέμομαι, διομοιράζομαί τι μετά τινος, ἀπὸ κοινοῦ, μετ᾿ ἄλλου νέμομαι : Θουκ.6,4 **ἀπὸ Χαλκίδος . . πλῆθος ἐλθὸν ξυγκατενείμαντο τὴν γῆν,** Στράβ. 10,3,4 **χωρὶς πολέμου τὴν ἀλλοτρίαν ἐπελθόντας συγκατανείμασθαι τοῖς ἔχουσι.**

**συγκατάνευσις**-εως (ἡ) (συγκατανεύω) **νεώτ. ἡ** συγκατάθεσις, συναίνεσις.

**συγκατανευσῐφάγος**-ον κωμ. ἐπίθ. παρασίτου καὶ κόλακος, ὁ διατρεφόμενος, ὁ ἀποζῶν ἐκ τῆς συγκατανεύσεως εἰς πᾶν ὅ,τι ἂν λέγῃ τις αὐτῷ : Κράτ.Θηβ.11D.

**συγκατανεύω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατανεύω, συμφωνῶ εἴς τι, συναινῶ, συγκατατίθεμαι, στέργω : Πολύβ.3,52,6 **συγκατένευσε τοῖς λεγομένοις,** ῎Ανν.Κομν.432C **συγκατανεύειν τοῖς θελήμασιν·** κ. ἀπολ. : ᾿Αγαθ.ΑΠ 5,286,8 **ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθὴς ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα μόνον·** **2**) παρέχω, χορηγῶ, παραχωρῶ συγχρόνως : Πολύβ.7,4,9 **ἐκείνῳ μὲν ἅπαντα συγκατένευον.**

**συγκατανοῶ**-έω μτγν. κατανοῶ ἐν ταὐτῷ, ὁμοῦ· κ. παθ. γίνομαι, εἶμαι κατανοητὸς ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : Γρηγ.Νύσσ.1,666Β **τὸν τῇ ἀρχῇ συγκατανοούμενον λόγον εὐαγγελίσασθαι,** αὐτ.2,39C.

**συγκαταπαίζω** μτγν. παιγνιωδῶς, διὰ φράσεως ἀστείας ποιοῦμαι λόγον περί τινος πράγματος συγχρόνως : Εὐστ.1653,26 **τὸ Αἰθέρα, Διὸς δωμάτιον, καθ᾿ οὗ ᾿Αριστοφάνης ἔπαιξε, συγκαταπαίξας ἅμα καὶ τὸ Χρόνου πάδα.**

**συγκαταπᾰτῶ**-έω μτγν. κ. μσν. καταπατῶ τι πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὁμοῦ μετ᾿ ἄλλων : Διόδ.Σ 17,34 **ἀλλήλους συγκατεπάτουν,** Εὐστ.Πον.267,7.

**συγκαταπαύω** μσν. καταπαύω συγχρόνως, φέρω ἐν ταὐτῷ εἰς πέρας, σταματῶ : Εὐστ.1393,57 **τὴν μνηστηροφονίαν ἀνύσας ὁ ποιητὴς συγκαταπαύει καὶ τὸ βιβλίον·** κ.παθ. : ᾿Ολυμπ.Μετ.34,6.

**συγκαταπέμπω** μτ. δοτ. πέμπω όμοῦ μετά τινος : Ἰουλ.Λόγ.4,153Β· κ. παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 18,1,1.

**συγκαταπίμπλημι** πληρῶ ὁμοίως μιασμάτων, συγκαταμολύνω : Ἀντιφ.2,1,10 ἐπί τε τὰς .. τραπέζας ἰόντα συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους.

**συγκαταπίμπρημι** μτγν., παθ. άόρ. -επρήσθην, δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐμπρησμοῦ καίω, συγκατακαίω : Αἰλ.ΖΓ 7,40· κ. παθ. κατακαίομαι μετά τινον όμοῦ : Φίλ.2,21,27 ὅσα ἐν οἰκοδομαῖς ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια πάντα συγκατεπίμπρατο, Παυσ. 2,35,4 Κολόνταν μὲν οὖν φασιν ἀντὶ τούτων συγκαταπρησθῆναι τῇ οἰκίᾳ, Δίων Κ 44,50.

**συγκαταπίνω** μτγν. καταπίνω όμοῦ : Γαλ.6,695· κ. παθ. καταπίνομαι ὁμοῦ Φίλ.1,311 συγκαταπινομένας οἰκίας, Γαλ.Φυσ.Δυν 3,8, Κλήμ.Ἀλ.14 τὰς ὗς .. τὰς συγκαταποθείσας ταῖν θεοῖν.

**συγκαταπίπτω,** μέλλ. συγκαταπεσοῦμαι, καταπίπτω ὁμοῦ μετά τινος : Διον.Ἀλ.Ἰσοκρ.9 παραινεῖ μὴ συγκαταπίπτειν ταῖς τύχαις (καταπιπτούσης τῆς εὐτυχίας, νὰ μὴ χάνωμεν καὶ τὸ θάρρος μας).

**συγκαταπλέκω** συμπλέκω, συναναμειγνύω : Ἀριστλ.ΖΙ 612b,23 συγκαταπλέκει τοῖς κάρφεσι πηλόν, Διον.Ἀλ.Πομπ.1 συγκαταπλέκω τοῖς ἐπαίνοις νόμους, Πλούτ.Σόλ.3 καὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ συγκατέπλεκε τοῖς ποιήμασιν· κ. παθ. : Φίλ.2,151, Πλούτ.Ἠθ.648Β, Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,31 Αἰθιοπικοῦ δραχμαί γ' μέλιτι συγκαταπλεκόμεναι, Σωρ.Κατ.57C συγκαταπλεκομένου στέατος χηνείου ἢ ὑείου.

**συγκαταπλέω** πάπ. κ. μον. ἐπὶ τοῦ πλοηγοῦ, πλέω εἰς τὸν λιμένα μετά τινος· ‖ πάπ. καταπλέω, κατέρχομαι εἰς τὸν Νεῖλον ὁμοῦ μετά τινος· ‖ κ. γεν. καταπλέω ὁμοῦ : Ψελλ ἐν Σάθ.5,321.

**συγκαταπλήσσω** μσν. καταπλήττω, κτυπῶ ὁμοῦ μετά τινος, καταβάλλω : Ἰστ.Τρω.Πολ.π.Mai.Bibl. Uffen.1,667Α συγκαταπλήττουσι τῆς μάχης τὸν ἀρχηγόν.

**συγκαταπνίγω** μον. καταπνίγω ὁμοῦ, μετά τινος : Ψελλ. ἐν Ἄσματι Ἀσμάτων 2,2.

**συγκαταπολεμῶ**-έω μτγν. κ. μσν. καταπολεμῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Διόδ.Σ 16,22 αὐτ.19,15 τοῖς μετ' αὐτοῦ Μακεδόσι συγκαταπεπολεμηκόσιν Ἀλεξάνδρῳ τὴν Ἀσίαν, Στράβ.13,4,2 Δημήτριον .. συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου, Ἰώσ.ΑΙ 13,5,11, Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἰστ.1,214 συγκαταπολεμήσειν Ἀρσάκην.

**συγκαταποντῶ**-όω καταποντίζω εἰς τὴν θάλασσαν ὁμοῦ· κ. παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,12 οἱ ἀπὸ Τροίας ἀνακομιζόμενοι .. συγκατεποντώθησαν.

**συγκαταπράσσω,** ἀττ. -ττω ἐνεργῶ ἀπὸ κοινοῦ, κατορθώνω συγχρόνως : Δημ.63 τῷ δὲ τούτων γλίχεσθαι τάδε συγκατέπραξαν, Δίων Κ 59,10 ὑπὸ τῆς νεωτεροποιίας ὑφ' ἧς ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν συγκατέπραξαν· κ. παθ. : Δημ.96 μή τι ποιήσαντί γε ἢ συγκαταπραξαμένῳ (δ.γρ. καταπραξαμένῳ).

**συγκαταρίθμησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συγκαταριθμῶ βλ.λ., συγκαταλέγω, συγκατάλεξις.

**συγκαταριθμῶ**-έω κ. νεώτ. ἀριθμῶ τι μετ' ἄλλων, 6θ. συγκατατάττω, συγκαταλέγω : Στράβ. 4,1,8 ταύτην δ' ἔνιοι συγκατηρίθμησαν τοῖς στόμασι τοῦ Ροδανοῦ, Γαλ.6,728, Αἰλ.ΠΙ 2,41 καί τι ἐπιχώριον ἀγώνισμα συγκατηρίθμησε τοῖς ἄθλοις, Σχόλ.Ἰλ.Α 260 συγκαταριθμεῖ πάντας· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Ἀριστλ.Κατ.11a,22· ‖ κ. παθ. συγκαταλέγομαι : Φίλ.1,83 συγκαταριθμουμένων δυοῖν, Πλούτ.Ἠθ.120Β καλὰς ἐλπίδας ἔχειν σε δεῖ περὶ τοῦ .. υἱέος σου, ὅτι τούτοις συγκαταριθμηθεὶς συνέσται, Γαλ.6,78, - συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν εἰσαχθησομένων καθ' ὑπέρβασιν εἰς τὴν σχολήν· 2) ρηματ. π. συγκαταρίθμησις.

**συγκαταρραίνω** μσν. καταρραίνω ὁμοῦ : Ἰγνάτ.Διάκ.Βί.Νικηφ.Πατρ.206,2.

**συγκαταρράπτω** μτγν. ράπτω ὁμοῦ, μετά τινος· κ. παθ. : Κυρον.27 (πιθ.).

**συγκαταρρέω** μτγν. κ. μσν. καταρρέω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, καταπίπτω, κατολισθαίνω : Ὀνήσανδρ.4,4, Διοσκ.5,88 (δ.γρ.), Φώτ.Ἐπιστ.164.

**συγκαταρρίπτω** μτγν. καταρρίπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Διόδ.Σ 29,32 ἐφιλοτιμεῖτο μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταρριπτεῖν οἷς τύχοι, Εὐστ. Ἰλ.25,31 ὃν τινὰ Τένην διαβολῇ μητρυιᾶς .. συγκατέρριψε διὰ τοῦ πατρὸς Κύκνου εἰς θάλασσαν· κ. παθ. : Λουκ.Χάρ.5 εἶτα συγκαταρριφέντες αὐτῷ πικρᾶς τῆς Ὁμήρου οἰκοδομητικῆς πειραθῶμεν ξυντριβέντες τῶν κρανίων.

**συγκαταρροφῶ**-άω μσν. κ. -έω καταρροφῶ μετά τινος, ὁμοῦ μὲ ἄλλο τι : Πρόδρ.257Β.

**συγκαταρτίζω** μσν. καταρτίζω ὁμοῦ, συναποτελῶ : Χοῦμν.Ν ἐν Ἀν.Βοασο.2,21,9 τοῦ τὰς πράξεις συγκαταρτίζοντος.

**συγκατάρχω** ἄρχω, κυβερνῶ μετά τινος : Κύριλλ.3,240 ὁ υἱὸς .. συγκατάρχει παντὸς γενητοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί· 2) μέσ. ἄρχομαι τῆς θυσίας ὁμοῦ : Δεἰν.ἀπ.89,34.

**συγκατασβέννυμι** μτγν. κ. μσν. κατασβεννύω ὁμοῦ, συγχρόνως, ποιῶ τι ἀφανές, ἐξαλείφω, ἐξαφανίζω : Πλούτ.Ἠθ.648Β, Νικήτ.Εὐγ.4,392· κ. παθ. μτ. δοτ. κατασβέννυμαι ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ. 973D τῇ ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν.

**συγκατασείομαι** μτγν. κ. μσν. ἰδίᾳ ἐπὶ κτιρίων καταπεσόντων ἐκ σεισμοῦ, κατασείομαι ὁμοῦ : Γρηγ.Νύσσ.277D τῶν οἰκητόρων συγκατασεισθέντων τῷ πώματι· 2) μτφ. συνταράσσομαι, συγχύζομαι : ΚΜανασσ.Χρον.4826 συγκατεσείσθη τῇ ψυχῇ ἐπὶ τῷ γεγονότι.

**συγκατασημαίνω** μτγν. κατασημαίνω συνάμα, συγχρόνως : Κύριλλ.9,904D ὁ πατέρα εἶναι λέγων τὸν θεὸν συγκατεσήμηνεν αὐτῷ καὶ τὸν υἱόν.

**συγκατασήπω** λεξ. σαπίζω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, κάνω τι νὰ σαπίσῃ.

**συγκατασιτοῦμαι**-έομαι μτγν. σιτοῦμαι, τρέφομαι ὁμοῦ μετά τινος : Φιλόδ.Στωικ.Π 339,9.

**συγκατασκάπτης** (ὁ) (συγκατασκάπτω) μτγν. ὁ συγκατασκάπτων, ὁ συγκαταστροφεύς, ὁ συνεργὸς εἰς καταστροφήν : Λυκόφρ.222 τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν.

**συγκατασκάπτω** κατασκάπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, καταστρέφω, ἐξαφανίζω : Εὐρ.Ὀρ.735 συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, αὐτ.Ρῆσ.884, αὐτ. Φοίν.391, Ἀνδοκ.1,101 οὐδὲ συγκατέσκαφας τὰ τείχη· 2) ρηματ.π. συγκατασκάπτης.

**συγκατασκεδάννυμι** ἐπιχέω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, σκορπίζω ἐπάνω εἴς τι· ‖ κ. μέσ. : Ξεν. Ἀν.7,3,32 ἀναστὰς ὁ Σεύθης .. συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας (διόρθ. κατεσκεδάσατο), Ἀθήν.4,151D ἀναστὰς ὁ Σεύθης συνεξέπιε καὶ συγκατεσκεδάσατο μετὰ τοῦτο τὸ κέρας.

**συγκατασκευάζω** παρασκευάζω μετά τινος, συντελῶ εἰς τὴν ὀργάνωσίν τινος : Θουκ.1,93 τὴν ἀρχὴν εὐθὺς ξυγκατεσκεύαζεν, Πλάτ.Πολιτ. 274D, αὐτ.Νόμ.920Ε· ‖ Φιλόδ. ἐν ἀναφ. πρὸς πόλεμον, βοηθῶ, συνεργῶ εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ : Δημ.275 οὗτός ἐστι ὁ συγκατασκευάσας καὶ πάντων εἷς ἀνὴρ τῶν μεγίστων αἴτιος κακῶν· 2) μτ. δοτ. κ. αἰτ. βοηθῶ τινα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν : αὐτ.33 πάντ' ἐάσαντες καὶ μόνον οὐχὶ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ.

**συγκατασκηνῶ**-όω βάλλω εἰς τὴν αὐτὴν σκηνὴν μετ' ἄλλων, συσκηνῶ : Ξεν.ΚΠ 5,7,17 τοὺς δ' ἄλλους συγκατεσκήνου.

**συγκατασκήπτω** μτγν. κατασκήπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, φέρομαι μεθ' ὁρμῆς κατά τινος : Πλούτ.Βροῦτ.37 ἐπὶ τὰς πρώτας σημαίας ἀετοὶ δύο συγκατασκήψαντες ὁμοῦ συνδιεκομίζοντο.

**συγκατάσκοπος** (ὁ) μσν. ὁ κατασκοπῶν μετ' ἄλλων, ὁ πεμπόμενος εἰς κατασκοπὴν μετ' ἄλλων κατασκόπων : Γεώργ.Σύγκ.260,3 δέκα ἄνδρες οἱ συγκατάσκοποι Ἰησοῦ.

**συγκατασμικρύνω** μην. κατασμικρύνω ὁμοῦ : Νικηφ.Πατρ.241D, Εὐστ.Ἰλ.Ω 781.

**συγκατάσπασις** (ἡ) δ.γρ. συγκατάστασις βλ.λ.

**συγκατασπείρομαι** μτγν. κατασπείρω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, διασκορπίζω ἢ σπέρνω : Γαλ.19,168, Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.251D· ‖ κ. παθ. κοτασπείρομαι ὁμοῦ : Ἡλιόδ.Αἰθ.3,12 (δ. γρ. ἐγκατασπ-), Ἐπιφάν. 188Α ὁ συγκατασπαρεὶς τῷ ἐμφυσήματι αὐτοῦ.

**συγκατασπορά** (ἡ) μτγν. σπορὰ γινομένη ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ συγχρόνως : Εἰρην.26.

**συγκατασπῶ-άω** κατασπῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συνέλκω, συμπαρασύρω : Λουκ.Νιγρ.11 ἵνα μὴ συγκατασπάσω που πεσὼν τὸν ἥρωα· ‖ κ. παθ. συμπαροσύρομαι : Πλούτ.Ἠθ.914Ε,Λουκ.Ἀλ.32 ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατεσπᾶσθε· 2) παθ. ἐπὶ φρουρίων, ὑπάγομαι εἰς τὴν κυριαρχίαν τινός: Ξεν.ΚΠ 5,5,24 τά φρούρια τὰ εἰς τὴν Σύρων ἐπικράτειαν συγκατασπασθέντα (δ.γρ.)· 3) καταπίνω, καταβροχθίζω : Λουκ.Νεκρ.Δ 8 τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκατασπάσας.

**συγκαταστασιάζω** μτγν. διεγείρω ὁμοῦ εἰς στάσιν : Πλούτ.Φιλ.13 συγκατεστασίασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῶν Ἀχαιῶν.

**συγκατάστασις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ συμπλοκὴ εἰς ἀγῶνα, ἡ σύγκρουσις : Πολύβ.4,12,8 τοὺς μὲν ἐκ τῆς συγκαταστάσεως ἡττηθέντας μὴ πλείους εἶναι πεντακοσίων· ‖ εἰδ. ὁ πρὸς θηρία ἀγών : Πολύβ.4,8,9 τινὲς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσὶ τολμηροὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκαταστάσεις [Σουΐδ. συγκατάσπασις].

**συγκαταστέλλω** μσν. καταστέλλω, περιορίζω, κατοπαύω πως : Πρόδρ.Ροδ.1,69 οὕτως τὰ θαυμάσια τῶν θεαμάτων καὶ βαρβαρικὸν συγκαταστέλλει θράσος.

**συγκαταστενάζω** μσν. λίαν θρηνῶ καὶ ἐγὼ ὁμοῦ μετά τινος, συνθρηνῶ : Νικήτ.Εὐγ.1,73 συγκατεστέναζε τοῖς πεδουμένοις.

**συγκαταστερίζω** μσν. καταστερίζω ὁμοῦ : Νικήτ.Παφλ.ἐν Mi.105,212.

**συγκαταστορέννυμι** μσν. κατσστορέννυμι, καταρρίπτω, ἐξαπλώνω κατὰ γῆς ὁμοῦ : Εὐστ. Πον.295,5 συγκατεστρωμένοι αἰχμάλωτοι.

**συγκαταστρατεύω** μτγν. ἐκστρατεύω μετά τινος, συνεκστρατεύω : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.410.

**συγκαταστρέφω** κ. μσν. φέρω εἰς πέρας, συντελευτῶ : Πλούτ.Δημ.3 ἅμα δὲ παυσαμένῃ τῇ τῶν πολιτῶν ἐλευθερίᾳ τὸν βίον συγκαταστρέφαντας· 2) μέσ. καθυποτάσσω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συνυποδουλῶ ἐμαυτῷ : Θουκ.6,69 εἴ τι ἄλλο ξυγκαταστρεψάμενοι ῥᾷον αὐτοῖς ὑπακούσονται, Ἰσοκρ.5,126 τοὺς ἀφισταμένους τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλέως συγκαταστρεφόμεθα, Φώτ.Βιβλ.173,1 δῆλον ὅτι συγκαταστρέφεται τῷ δι' ἐκείνων ταῦτα πραγματευομένῳ καὶ ἡ πρόνοια.

**συγκατασύρομαι** μτγν. συμπορασύρομαι, παρασύρομαι ὁμοῦ καὶ ἐγὼ πρὸς τὰ κάτω : Φίλ. ἀπ.101Η μὴ συγκατασυρῇς τῇ φορᾷ.

**σπγκατασφάττω** μσν. κατασφάζω ὁμοῦ, διὰ μιᾶς : Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.2,224.

**συγκατασχηματίζομαι** μτγν. παθ. συμμορφοῦμαι, λαμβάνω τὸ αὐτὸ σχῆμα πρός τι : Πλούτ. Ἠθ.442D ἄριστα δὲ ὁ ποιητὴς τὸ συμπαθοῦν καὶ συγκατασχηματιζόμενον τῷ λόγῳ τοῦ ἀλόγου παρίστησι, Πτολ.Τετράβ.63 ὅθεν οἱ κατοικοῦντες τὰς χώρας ἐκείνας συγκατεσχηματισμένοι μᾶλλον ἀπέβησαν.

**συγκατασχίζω** μτγν. κατασχίζω, σχίζω πρὸς ἄλληλα· κ. παθ. : Γαλ.15,532 συγκατασχίζεται τῇ ἀρτηρίᾳ, Νεμέσ.24,112 συγκατασχίζεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλλήλοις τὰ τρία ταῦτα.

**συγκατατάσσω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. -ττω κατατάσσω ὁμοῦ, συγχρόνως : Ξεν.ΚΠ 6,3,32 τὴν τῶν ἱππέων χιλιοστὺν . . μὴ συγκατατάττετε εἰς τὴν φάλαγγα· κ.παθ. : Ἐπιγρ. συγκατατάσσεσθαι μετὰ Ἀθηναίων· ‖ μτφ. συγκαταλέγω, συγκαταριθμῶ : Πολύαιν.5,2,22 εἰς τὴν ἑαυτῶν φιλίαν συγκατατάττειν, Φώτ.Βιβλ.180,27 πρὸς αἱμορραγίας ἰάσεις συγκατατάττει· ‖ κ. παθ κατατάσσομαι ἁρμονικῶς : Μᾶρκ.Αὐρ 7,9 συγκατέτακται γάρ, καὶ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον· 2) ρηματ. π. συγκατάταξις.

**συγκατατεθειμένως** [ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ συγκατατίθημι] ἐπίρρ. μετὰ συγκαταθέσεως, ἁρμονικῶς, κοσμίως : Ἡσ. ἐν λ. ἀθέτως ἀθέσμως οὐ συγκατατεθειμένως.

**συγκατατείνω** ἐκτείνω, τεντώνω, σύναμα : Ἱππ. Ἄρθρ.71 ἅμα μὲν συγκατατεινέτω τὸ σκέλος.

**συγκατατήκομαι** μτγν. παθ. τήκομαι μετά τινος· 2) μτφ. φθείρομαι, φθίνω, λειώνω διά τι πρᾶγμα, ἐμμανῶς καὶ μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεών μου καταγίνομαι εἴς τι ἀδιαλείπτως : Μᾶρκ.Αὐρ.5,1 συγκατατήκονται τοῖς κατ' αὐτὰς ἔργοις.

**συγκατατίθημι** κ. μαν., νεώτ. συγκαταθέτω, καταθέτω ὁμοῦ, συγχρόνως : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.367 ἐμαυτὴν συγκατέθηκα τάφῳ, Πολυδ.8,157· ‖ ὁμ.κ. μέσ. : Ἰσσῖ.6,32· 2) μέσ. κ. νεώτ. συμμερίζομαι ἐντελῶς μετά τινος, στέργω, παραδέχομαι : Πλάτ. Γοργ.501C σὺ δὲ δὴ πότερον συγκατατίθεσαι ἡμῖν περὶ τούτων τὴν αὐτὴν δόξαν· ‖ κ. μτ. δοτ. συναινῶ, συμφωνῶ μετά τινος : Δημ.283 ἐγὼ μέντοι ἀκούσας τῶν πρεσβευτῶν συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, Πολύβ.3,71,5 συγκατατιθεμένων αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς, Πάπ. οἱ δεῖνα συγκατατεθείμεθα πᾶσι, Ζωναρ.Ἐπιτ. Ἱστ.1,88Β ἵνα . . αὐτὸς διαφύγῃ τὴν ὕβριν, εἰ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ συγκατατεθῇ· ‖ κ. μτ.ἐξηρτ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὅτι : Ἀριστλ.Τοπ.116a,11· κ. ἀπολ. : Φιλόδ.Σημ.38, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων. 49,12, Πάπ. τοῦ δεῖνα συγκατατιθεμένου· 3) ρηματ. π. συγκατάθεσις, συγκατάθετος, -ετικός.

**συγκατατρέχω** τρέχω ὁμοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, συμπίπτω : Λεύκιππ.π.Διαγ.Λ 9,31 περιπλεκόμενα συγκατατρέχειν ἄλληλα.

**συγκατατρίβω** μτγν. κατατρίβω ὁμοῦ, συντρίβω : Πλούτ.Κλεομ.26 ὡς ἐπὶ παιδιᾷ χρωμένους ἐν τῷ πορεύεσθαι σὺν μηδενὶ πόνῳ πάντα συγκατατρῖψαι [δ. γρ. συγκαταρρῖψαι].

**συγκατατρυφῶ-άω** μσν. κατατρυφῶ βλ.λ.2) κ. 3) ὁμοῦ, ἐπίσης : Μιχ.Ἀκομ 2,313,18.

**συγκατατρώγω** μτγν., ἀόρ. β' συγκατέτραγον, κατατρώγω ὁμοῦ, συγχρόνως : Πλούτ.Σόλ.20 εἰς τοῦτο δὲ συντελεῖ καὶ τὸ τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ συγκαθείργνυσθαι μήλου κυδωνίου συγκατατραγοῦσαν [δ. γρ. κατατραγοῦσαν].

**συγκαταυλίζομαι** μτγν. καταυλίζομαι βλ.λ. μετά τινος : Κύριλλ.1,698Α.

**συγκαταφαγεῖν** ἀπαρμφ. ἀόρ. β' τοῦ συγκατεσθίω βλ.λ. : Πλούτ.Θησ.22.

**συγκαταφέρω** κ. μσν. φέρω πρὸς τὰ κάτω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.994D παραρρήσεις, ἃς κατιὼν ὁ λόγος συγκατήνεγκε· ‖ κ. παθ. φέρομαι πρὸς τὰ κάτω ὁμοῦ, συγκατέρχομαι : Ἀριστλ.Πρ.931b,21, οὑτ.Μετ.357a,17 ὑπὸ τῶν ποταμῶν συγκαταφερομένην [τὴν γῆν], ΠΔ Ἡσ.30,30 ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ, Ἡλιόδ.Αἰθ.8,16 ὁ δὲ Βαγώας ἁλίσκεται προσπταίσαντι τῷ ἵππῳ συγκατενεχθείς, Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.1,261D οἱ ἐπὶ τῶν στοῶν οἱ μὲν τῷ ὀρόφῳ καταρρηγνυμένῳ συγκατεφέροντο· ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς κτύπημα, καταπίπτω ἐκ τῆς σφοδρότητος τοῦ κτυπήματος :

Διόδ.Σ 16,12 συγκατηνέχθη τῷ βάρει τῆς πληγῆς· 2) μτ. δοτ. ἐπὶ τῶν ἀρτηριῶν, λαμβάνω τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, ὅπως εἷς ἄλλος : Γαλ.2,376· 3) μτφ. συνενοῦμαι, συμφωνῶ : Πολύβ.10,5,9 ἵνα μὴ συγκαταφερόμενοι ψευδῶς τῇ καθωμιλημένῃ δόξῃ περὶ αὐτοῦ παραπέμπωσι τὰ σεμνότατα.

**συγκαταφεύγω** μτγν. καταφεύγω χάριν ἀσφαλείας εἰς τὸ αὐτὸ καταφύγιον : Δίων Κ 38,33 σπρός τὰς ἁμάξας, 'Αθήν.13,593Β εἰς τὸ τῆς 'Αρτέμιδος ἱερὸν συγκατέφυγε.

**συγκαταφθείρω** μτγν. καταστρέφω, καταφθείρω ὁμοῦ : Πολυβ.9,26,6 ἀγωνιῶν μὴ κατὰ τὰς μεταβολὰς τῶν πραγμάτων συγκαταφθείρῃ τοὺς ἰδίους στρατιώτας.

**συγκαταφλέγω** μτγν. κ. μσν. καταφλέγω ὁμοῦ, συγχρόνως, συγκατακαίω : Φίλ.2,527, Λουκ. Πενθ.14 ἐσθῆτα καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατέφλεξαν, Νικ.Χων.Χρον.43Α· κ. παθ. : Πλούτ. 'Ηθ.499C, Λουκ.Νιγρ.30 οἱ μὲν ἐσθῆτας ἑαυτοῖς κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι, Πολύαιν.7,24 αὐτὸς καὶ πόλις ὁμοῦ συγκατεφλέγησαν.

**συγκαταφοιτῶ-άω** μτγν. κατέρχομαι ὁμοῦ, πηγαίνω μὲ ἄλλους : Κύριλλ.9,724D συγκαταφοιτῆσαί τινας τῷ θεῷ.

**συγκαταφονεύω** μτγν. φονεύω ὁμοῦ, συγχρόνως, συναποκτείνω : Πολύαιν.8,69.

**συγκατάφυρτος-ον** (φύρω) ὁ συμπεφυρμένος, ὁ σύμμικτος, ὁ ἀνακατωμένος : Φιλόξ.3,17 γάλακτι καὶ μέλιτι συγκατάφυρτος ἄμυλος.

**συγκαταχορεύω** μσν. χορεύω ἐπί τινι, καθυβρίζω, ἐμπαίζω ὁμοῦ : Εὐστ.Πον.298,29 πόρναις, αἳ τοῖς ἱεροῖς πεπλώμασιν ἠγλαΐζοντο .. συγκαταχορεύουσαι ὦ κἀνταῦθα θείας ἀνοχῆς.

**συγκαταχρῶμαι-άομαι** μτγν. ἀποθ. καταχρῶμαι συγχρόνως, κακομεταχειρίζομαι : Κλήμ. 'Αλ.Στρωμ.615 ἡ γὰρ ὄναρ τῇ φαντασίᾳ συγκαταχρῆται ἤδη καὶ τῷ σώματι.

**συγκαταχρώννυμι** μτγν. κ. μσν. καταχρώννυμι, καταχρωματίζω ὁμοῦ, συμβάφω : Γρηγ.Νύσσ. 1,515D οὐ τὸν οἰκεῖον ἀτμὸν ἐκδιδόντος καὶ τὸ σῶμα τῇ ταῦ ἀρώματος εὐπνοίᾳ συγκαταχρώννυται· κ. παθ. : Γεωπ.1,6,3.

**συγκαταχωρίζω** μτγν. μεταχειρίζομαι κάτι ὡς τὸ ἴδιον μὲ κάποιο ἄλλο· ἀντίθ. διαζευγνύναι : Φιλόδ.Ποιημ.5,30· 2) πάπ. κ. νεώτ. καταχωρίζω ἔγγραφόν τι ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἐγγράφου : Πάπ. συγκαταχωρίσαι αὐτὸ τὸ χειρόγραφον τῷδε τῷ ὑπομνήματι, εἰς ἀμφοτέρας τὰς βιβλιοθήκας.

**συγκαταψέγω** μτγν. ψέγω, κατακρίνω ὁμοῦ : Κύριλλ.5,154Α τοῖς ἡμετέροις προγόνοις συγκαταψέγων τοὺς ἑαυτοῦ, 'Ωριγ.7,25C.

**συγκαταψεύδομαι** καταψεύδομαι ὁμοῦ, λέγω καὶ ἐγὼ μετ' ἄλλου ψευδῆ περὶ ἢ κατά τινος : Αἰσχίν.2,153 ἢ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε ἢ 'Αριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο.

**συγκαταψηφίζομαι** μτγν. ἀποθ. καταψηφίζω ὁμοῦ, διὰ ψήφου μου συγκαταδικάζω τινά : Πλούτ.Θεμ.21 λέγεται δ' ὁ Τιμοκρέων ἐπὶ μηδισμῷ φυγεῖν συγκαταψηφισαμένου τοῦ Θεμιστοκλέους· 2) μτγν. παθ. συγκαταλέγομαι, συγκαταριθμοῦμαι δι' ἐκλογῆς, διὰ ψήφου : ΚΔ Πράξ. 1,26 συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων, Γρηγ.Νύσσ.3,587Α ὁ νέος ἀπόστολος ὁ συγκαταψηφισθεὶς μετὰ τῶν ἀποστόλων.

**συγκαταψύχω** μτγν. κ. μσν. καταψύχω ὁμοῦ, μετ' ἄλλων, ποιῶ ψυχρὸν ἢ ξηρόν : Γαλ.1,674· κ. παθ. : Πλαν.'Οβιδ.Μεταμ.12,422, Εὐδοκ.379 καὶ ἡ κατὰ τὸν μῦθον δὲ Πλουτώνειας Στὺξ τῷ Ταρτάρῳ συγκατέψυκται.

**συγκατέδομαι** μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ. σημ. τοῦ συγκατεσθίω βλ.λ. : 'Αθήν.9,386Ε ὠνήσομαι φασιανικόν, ὃν συγκατέδομαί σοι.

**συγκάτειμι** (εἶμι) κάτειμι, κατέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος, συγκαταβαίνω : Λουκ.Νεκρ.Δ 27,7 Λάμπις .. καὶ Δάμις ὁ πλούσιος ὁ ἐκ Κορίνθου συγκατῄεσαν· ‖ κ.ἀπολ. : 'Αριστλ.Πρ.907b,11· 2) ἐπὶ τῆς κόμης, κρέμαμαι, εἶμαι ὀφειμένος πρὸς τὰ κάτω : Φιλόστρ.Εἰκ.1,10 ἡ κόμη συγκατιοῦσα τῷ ἰούλῳ παρὰ τὸ οὖς.

**συγκατείργω** ἀττ. συγκαθείργω βλ.λ.

**συγκατεξανίσταμαι** μτγν. παθ. μτ. ὁμτβ. ἐνεργ. ἀορ. β' συγκατεξανέστην, ἐξανίσταμαι κατά τινος σύν τινι : Πλούτ.Καῖσ.8 συγκατεξαναστάντος ἐρρωμένως.

**συγκατεπείγω** μσν. κατεπείγω, ἐπισπεύδω ὁμοῦ· κ. παθ. : Εὐστ.682,61 ἐνταῦθα δὲ καὶ διασκευὴ στενὴ ἐπελευστικῶς κεῖται συγκατεπειγομένη τῷ καιρῷ.

**συγκατεργάζομαι** ἀποθ., παρακ. συγκατείργασμαι, βοηθῶ τινα εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν ἔργου, συνεργῶ : 'Ηρ.1,162 ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιληίην συγκατεργασάμενος, Εὐρ.'Ορ.33 φόνου Πυλάδης θ' ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε, Θουκ.1,132 ἢν ξυνεπαναστῶσι καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται· ‖ μτ. μ. δοτ. βοηθῶ τινα, ἐπικουρῶ : 'Ηρ.2,154 τοῖσι Καρσὶ τοῖσι συγκατεργασαμένοισι αὐτῷ, αὐτ.8,142· 2) βοηθῶ εἰς τὴν καθυπόταξιν χώρας τινός : Πλούτ.Πύρρ.18 συγκατεργάσασθαι τὴν 'Ιταλίαν ἐπαγγελλομένου· 3) φονεύω ὁμοῦ μετά τινος, δθ. συνεργῶ εἰς τὸν φόνον τινός : Εὐρ.'Ηρ.1024 σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος, .. λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ.

**συγκατερεύγομαι** μσν. ἐρεύγομαι, ξερνῶ ὅλα ὁμοῦ· κ. μτφ. : Εὐθύμ.Γεωργιον.394,7.

**συγκατέρχομαι** κ. μσν. ἀποθ. κατέρχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : 'Αριστλ.'Ενυπν.461b,12,Γαλ.15,686 τὸ συγκατερχόμενον αὐτῷ χολῶδες περίττωμα, Νικήτ.Εὐγ.3,273· 2) ἐπανέρχομαι ὁμοῦ, ἐπιστρέφω ὁμοῦ ἐκ τῆς ἐξορίας : Λυσ.31,9, 'Αριστλ. Πολιτ.1300a,18 ὥσπερ ἐν Μεγάροις ἐκ τῶν συγκατελθόντων καὶ συμμαχεσαμένων πρὸς τὸν δῆμον· κ. μτ. δοτ. : Λυσ.31,13 οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν· κ. ἐμπροθ. : Πλούτ.Δίων 29 ὧν ἡμίσεις ἦσαν ἐκ τῶν μετὰ Δίωνος ἀπὸ τῆς φυγῆς συγκατερχομένων.

**συγκατεσθίω** μέλλ.συγκατέδομαι ('Αθήν.9,386Ε), κ. συγκαταφάγομαι (ΠΔ 'Ησ.4,18(17)), ἀόρ. β' συγκατέφαγον ('Ιουλ.Μισ.338C), παρακ. συγκατεδήδοκα (Πλούτ.'Ηθ.94Α), κατεσθίω ὁμοῦ ἢ μετά τινος, συντρώγω ἢ τρώγω πολλὰ ὁμοῦ : Μνησίθ. 'Αθ.π.'Αθήν.8,357Ε τριχίδες καὶ τἆλλα ὅσων συγκατεσθίομεν τὰς ἀκάνθας, ΠΔ 'Ησ.9,18(17) συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα, Πλούτ.'Ηθ.94Α τὸν θρυλούμενον ἐκεῖνον χρόνῳ τῶν ἁλῶν συγκατεδηδοκὼς μέδιμνον, αὐτ.Θησ.22· κ. παθ. : 'Αθανάσ.2,708Β ὥστε αὐτοὺς εἰς τὸ ἡτοιμασμένον πῦρ .. συγκατεσθίεται μετ' αὐτοῦ.

**συγκάτευγμα-ατος** (τὸ) (συγκατεύχομαι) λεξ. κοινὴ εὐχή, τὸ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γενόμενον, τὸ κοινὸν τάξιμον θεῷ τινι : Θησ.Στεφ. ἐν λ.

**συγκατευθύνω** μτγν. κ. μσν. κατευθύνω ὁμοῦ : Πλούτ.'Ηθ.77ΒF γνώμην ἐφ' ὃ δεῖ συγκατευθύνων, Εὐστ.Πον.138,17 συγκατευθύνειν τὸ δόρυ κατὰ πάσης παλαμναίας φάλαγγος ἀντιμάχου.

**συγκατευνάζομαι** μσν. συγκοιμῶμαι, πλαγιάζω μὲ ἄ. : Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.1,183D τῷ Φιλίππῳ συγκατηυνάσθη ('Ολυμπιάς)· 2) ρηματ.π.συγκατεύνασις.

**συγκατεύνασις-εως** (ἡ) μσν. συγκατάκλισις, συγκοίμησις : Καισάρ.1,48 πῶς εὐτελῆ γύναια τὴν ἀγγέλων ἀφὴν ἢ συγκατεύνασιν φέρειν οἷά τε.

**συγκατεύχομαι** ἀποθ. κατεύχομαι ὁμοῦ, δέομαι, παρακαλῶ : Σοφ.'Αντ.1336 ἀλλ' ὧν ἐρῶ μέν, ταῦτα συγκατευξάμην· 2) προσεύχομαι μετά τινος, ὁμοῦ εἴς τινα : Πλούτ.'Ηθ.492C.

**συγκατέχω** κ. μον. κ. νεώτ. κατέχω τι κοινῶς μετ᾽ ἄλλου : Πλάτ.Κρατ.404Α **μανίαν οὐδ᾽ ἂν ὁ Κρόνος δύναιτο ὁ πατὴρ συγκατέχειν αὐτῷ**, Νικήτ.Εὐγ.1,346· **2**) καταλαμβάνω τι ὁμοῦ μετά τινος : Λιβάν.Προγ.22,33· **3**) Ἐπιγρ. συγκρατῶ καὶ ἐγὼ μετ᾽ ἄλλου τι, ἐπικουρῶ εἰς τὴν συγκράτησιν· **4**) ρηματ.π. συγκατοχή, συγκάτοχος.

**συγκατηγόρημα**-ατος (τὸ) (συγκατηγορῶ) λεξ. κ. νεώτ. τὸ συγκατηγορούμενον, πᾶν ὅ,τι κοινῶς λέγεται περί τινος προσ. ἢ πράγμ. : Θησ.Στεφ. ἐν λ.· **2**) νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ λογικῇ, τὸ κοινὸν κατηγόρημα δύο ἢ πλειόνων ὑποκειμένων.

**συγκατηγορηματικός**-ή-όν λεξ. ὁ δυνάμενος νὰ χρησιμεύσῃ ὡς συγκατηγόρημα βλ.λ.

**συγκατηγόρησις**-εως (ἡ) ἡ πρᾶξις τοῦ συγκατηγορῶ βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.826 **κλοπῆς συγκατηγορήσεως**.

**συγκατήγορος** (ὁ) ὁ ἀπὸ κοινοῦ κατήγορος, ὁ πρὸς τῷ δημοσίῳ κατηγόρῳ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ μηνυτοῦ : Ὑπερείδ.Εὐξ.13.

**συγκατηγορῶ**-έω κ. νεώτ. κατηγορῶ ὁμοῦ : Δημ.434 **συγκατηγόρει μετ᾽ ἐκείνου σου καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν**, αὐτ.1232· ‖ μτ. δοτ. κατηγορῶ τινα μετά τινος : Δημ.302 **οὔτε τῷ γραψαμένῳ συγκατηγόρησεν**· κ. ἀπολ. : Ὑπερείδ.Εὐξ.12, Λυκόφρ.ἀπ.3· ‖ νεώτ. κ. παθ. κατηγοροῦμαι ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλου, ὑπέχω τὴν αὐτὴν κατηγορίαν : **εἴμεθα συγκατηγορούμενοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, - συγκατηγορούμεθα ἐπὶ ἐξυβρίσει**· **2**) κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ Λογικῇ, ἀποφαίνομαί τι μετ᾽ ἄλλων περί τινος προσώπου ἢ πράγματος, λέγω ἀπὸ κοινοῦ μετ᾽ ἄλλων ὅτι εἶχε τὴν δεῖνα ἰδιότητα· κ. παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.201,5· **3**) ρηματ.π. συγκατηγόρημα, συγκατηγόρησις, -ορηματικός.

**συγκατηρεφής**-οῦς-ές μτγν. ὁ πανταχόθεν κατηρεφής, κεκαλυμμένος, ἐστεγασμένος: Λυκόφρ. 1280 **γρώνῳ . . συγκατηρεφὲς στέγης** (οἰκητήριον).

**συγκατισχναίνω** μσν. ἰσχναίνω, λεπτύνω ὁμοῦ : Πρόδρ.Ἐπιστ.96.

**συγκατοίκησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συγκατοικῶ, κατοίκησις ὁμοῦ **μετ᾽ ἄλλου** εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν· πρβλ. συνοίκησις.

**συγκατοικία** (ἡ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. συγκατοίκησις βλ.λ. : Ἐπιγρ. Λυδίας.

**συγκατοικίζω**, ἀττ. ξυγκατοικίζω, συνοικίζω, φέρω κατοίκους εἰς χώραν ἔρημον καὶ ἱδρύω ἀποικίαν, ἑνώνω εἰς ἀποικίαν : Ἡρ.3,149 **συγκατοίκισε αὐτὴν ὁ στρατηγὸς Ὀτάνης**· ‖ ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλου κατοικίζω, ἀνιδρύω, βοηθῶ τινι εἰς οἴκισιν : Θουκ.6,4 **ἐκ Μεγάρων τῆς μητροπόλεως οὔσης αὐτοῖς ἐπελθὼν ξυγκατῴκισεν**· **2**) κατοικίζω ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἢ οἰκίᾳ ὁμοῦ, βάζω νὰ κατοικήσουν μαζί: αὐτ.79 **Ῥηγῖνοι ὄντες Χαλκιδῆς Χαλκιδέας ὄντας Λεοντίνους ἐθέλουσι ξυγκατοικίζειν**· ‖ ὁρίζω, θέτω τινὰ ὡς σύνοικον ἄλλου : Εὐρ.Ἱππ.646 **ἄφθογγα δ᾽ αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη**· ‖ κ. μτφ. : Μάξ.Τύρ.7,5 **συγκατῴκισε δὲ ὁ θεὸς τοῖς λογισμοῖς ἔρωτα καὶ ἐλπίδα**· **3**) ὁμ. μτφ. ἀπὸ κοινοῦ ἱδρύω : Θουκ. 2,41 **ξυγκατοικίζειν μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν**.

**συγκάτοικος**-ον μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ κατοικῶν ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων, ὁ διαμένων ἐν τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ· πρβλ. σύνοικος : Πρόδρ.Ροδ.41.

**συγκατοικῶ**-έω κ. νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συγκατῴκησα**, δημ. **(ἐ)συγκατοίκησα**, κατοικῶ ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ : Πλούτ.Περ.20 **ἐψηφίσατο συγκατοικεῖν Σινωπεῦσι**· ‖ νεώτ. κατοικῶ ὁμοῦ μετά τινος ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, εἶμαι συγκάτοικός τινος· ‖ κ. μτφ. : Σοφ.ΟΚ 1259 **γέρων γέροντι συγκατῴκησεν πίνος**.

**συγκατοικτίζομαι** μέσ. συνοικτίρω, θρηνολογῶ λίαν ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλου ἢ ἄλλων : Σοφ.Τρ.535.

**συγκατοιμώζω** μσν. οἰμώζω ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων : Πρόδρ. εἰς Ἀνδρόν.Κομν.224.

**συγκατολισθαίνω** μτγν. κατολισθαίνω ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων, γλιστρῶ, καταπίπτω καὶ ἐγὼ μαζὶ μὲ ἄλλους, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διόδ.Σ 1,30 **συγκατολισθαινούσης τῆς ἄμμου τῆς παρὰ τὰ χείλη**.

**συγκατοίχομαι** ἀποθ. καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων : Εὐστ.Πον. 289,34 **ἓν ἐκεῖνο σκέμμα στήσας ἐν ἑαυτῷ τῇ Θεσσαλονίκῃ συγκατοιχήσεσθαι**.

**συγκατονομάζω** μτγν. τῷ αὐτῷ ὀνόματι ὀνομάζω, κ. παθ. ἔχω τὸ αὐτὸ ὄνομα : Ἀθανάσ.1,218.

**συγκατορθῶ**-όω ὁμοῦ κατορθῶ, φέρω εἰς τάξιν ἢ καλὴν κατάστασιν, κατορθώνω ἢ ἐπανορθώνω τι μαζὶ μὲ ἄλλον, συνεργῶ εἰς ἐπανόρθωσιν ἢ διόρθωσιν : Ἰσοκρ.5,151 **εἰ μή τις θεῶν αὐτὰ συγκατώρθωσεν**, Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,86, Στράβ.13,2,3, Πλούτ. Ἠθ.53C, αὐτ.746C.

**συγκατορύσσω** μτγν., ἀττ. -ττω κατορύσσω ὁμοῦ, παραχώνω τι μαζὶ μὲ ἄλλο : Πλούτ.Λύσ.30, Λουκ.Πένθ.14 **καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν**· κ. παθ. : Σάτυρ.π.Ἀθήν.6,249Α **ἀποθανόντι συγκατορύττεσθαι**· **2**) θάπτω, ἐνταφιάζω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : Πλούτ.Ἠθ.1113Ε **ἐφεξῆς τῷ Δημοκρίτῳ τὸν Παρμενίδην συγκατορύττειν**.

**συγκατουσιῶ**-όω μτγν. ἐν ἑνὶ σώματι καὶ μιᾷ οὐσίᾳ πλάττω, ἡνωμένον μὲ ἄλλο τι εἰς τὸ εἶναι παράγω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,848Α **ἴδιον ἄνωθεν συγκατουσιωμένον τῇ φύσει**.

**συγκατοχή** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγκατέχω, κατοχὴ ἀπὸ κοινοῦ μετ᾽ ἄλλου ἢ ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων : **συγκατοχὴ οἰκίας - οἰκοπέδου - ἀμπέλου**.

**συγκάτοχος**-ον νεώτ. ὁ κατέχων τι, ὁ νεμόμενός τι ὁμοῦ μὲ ἄλλους.

**συγκάττυσις**-εως (ἡ) μτγν. συρραφή, μπάλωμα, ὅθ. γεν. παρασκευή, ἑτοιμασία, μαγείρευμα : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.7,852,18 **συγκάττυσις βρωμάτων**.

**συγκαττυστής** (ὁ) γλωσσ. κοσμητής, πλάστης.

**συγκαττύω** μτγν. ἐπὶ ὑποδηματοποιῶν, σελλοποιῶν κττ., συρράπτω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Λουκ.Ἱστ. Συγγρ.23 **θώραξ ἐκ δερμάτων συγκεκαττυμένος**· ‖ κ. μτφ. **ψεύσματα συγκαττύειν** συρράπτειν ψεύδη : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.7,893, Ἰουστ.414Α.

**σύγκαυσις**-εως (ἡ) (συγκαίω) τὸ συγκαίειν ἢ συγκαίεσθαι, κατάκαυσις ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων : Πλάτ. Τίμ.83Α **ὑπὸ παλαιᾶς ξυγκαύσεως**, Πτολ.Τετράβ. 86Β **καρπῶν σπάνιν καὶ φθορὰν ἐκ τῆς ἐν ταῖς ἀποθέσεσι συγκαύσεως**· **2**) ὄπτησις ἰδίᾳ πλίνθων καὶ πηλίνων ἀγγείων : Ἀριστλ.Ἀκουστ.802b,4· **3**) μτγν. κατάστασις τοῦ σώματος προερχομένη ἐκ καύσεως : Γαλ.15,895, αὐτ.Φυσ.Δυν.2,9.

**συγκαχρύω** λεξ., ἀπαρφ. ἀορ. **συγκαχρῦσαι**, πιθ. εἰκ. ἀντὶ τοῦ συγκαγχρῆσαι Ἡσ. · «συγχέειν, συμφῦραι, συφρύξαι».

**σύγκειμαι** κ. νεώτ. κεῖμαι ὁμοῦ, μαζὶ μέ τινα ἢ παρά τινι : Σοφ.Αἴ.1309 **βαλεῖτε χημᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους**, Θεόφρ.Φ 1,2,1 **καρπὸς δ᾽ ἐστὶ τὸ συγκείμενον σπέρμα μετὰ τοῦ περικαρπίου**· **2**) κ. νεώτ. ἐν χρ. ὡς παθ. τοῦ συντίθημι, εἶμαι σύνθετος ἐκ πολλῶν μερῶν, συναποτελοῦμαι, συνίσταμαι, εἶμαι συντεθειμένος : Πλάτ.Φαίδ. 98C **σύγκειται τὸ σῶμα ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων**, αὐτ.Θεαίτ.201Ε, αὐτ.Πολ.398D **μέλος ἐκ τριῶν συγκείμενον, λόγου, ἁρμονίας, ῥυθμοῦ**, αὐτ.Φαίδ. 92Α, Ξεν.Κυν.5,29, αὐτ.Οἰκ.8,3 **χορὸς ἐξ ἀνθρώπων συγκείμενος**, Ἰσοκρ.15,180 **τὴν φύσιν ἡμῶν ἔκ τε τοῦ σώματος συγκεῖσθαι καὶ τῆς ψυχῆς**, Ἀριστλ.Πολιτ.1266a,1 **δέον συγκεῖσθαι τὴν ἀρίστην πολιτείαν ἐκ δημοκρατίας καὶ τυραννίδος**, Αἰσχίν.3,229, Πλούτ.Σύλλ.13, - **ἡ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ δύο μηχανικῶν καὶ ἑνὸς πραγματογνώμονος**·

|| **οἱ ἐξ ἀδοξίας συγκείμενοι** ἐπὶ ἰατρῶν ἀπατεώνων : Ἱππ.Νόμ.1· || κ. μ. μτ. γενικ. : Φιλόστρ. Εἰκ.1,17 **ἅρμα ἵππων συγκείμενον τεττάρων**· || **εἰς ἓν συγκείμενος** συντεθειμένος, σύνθετος εἰς ἓν σῶμα : Πλάτ.Φίλ.29Ε· **2)** μτ γενικ. ἀνήκω εἰς..: Πάπ. **σύγκειται πολιτείας**· **3)** ἐπὶ γραπτοῦ λόγου, συντίθεμαι, γράφομαι : Θουκ.1,22 **κτῆμα ἐς αἰεὶ . . ξύγκειται** [ὁ λόγος], Πλάτ.Ἱππ Μ 286 , αὐτ. Λύσ.221 D, Αἰσχίν.2,47 **λόγοι πρὸς Δημοσθένην αὐτῷ συγκείμενοι**· **4)** πλάττομαι, ἐπινοοῦμαι, δημιουργοῦμαι : Ἰσοκρ.4,168 **συμφοραὶ ὑπὸ ποιητῶν συγκείμεναι**· **5)** ἔχω ὁρισθῆ, εἶμαι καθωρισμένος, κανονισμένος : Ἀριστλ.Ρητ.1408b,35 **οὔπω σύγκειται τέχνη περὶ αὐτῶν**, αὐτ 1402a,17 κ. ἐπὶ προσ. : Φιλόστρ.Ἀπολλ.4,36· **6)** ἔχω δημιουργηθῆ, ἐπινοηθῆ, παρασκευασθῆ : Εὐρ.Ῥῆσ.215 **τῇδε σύγκειται δόλος**, Ἀντιφ.3,3,4 **πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκειται**, Λυσ.3,26 **πάντα αὐτῷ σύγκειται καὶ μεμηχάνηται**, αὐτ.12,48· **7) ἡ συγκειμένη οὐσία** ἡ σύνθετος, ἡ συντεθειμένη ἐξ ὕλης καὶ μορφωθεῖσα, λαβοῦσα μορφὴν : Ἀριστλ. Μεταφ.1054b,5· || **τὸ συγκείμενον** τὸ σύνθετον : αὐτ.1051b,4, αὐτ.1076b,18· πρβλ. σύνθετος 3]· **8)** μαθ. εἶμαι, ἀποτελῶ ἄθροισμα : Δημόκρ.155 **ὁ κῶνος ἐξ ἴσων συγκείμενος κύκλων**, Ἀρχιμ Κων Σφαιρ.21 **οἱ κύλινδροι ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἐγγραφὲν σχῆμα**, αὐτ.Σφαίρ.Κυλ.1,11, αὐτ.Ἑλ.1 **ὁσάκις σύγκειται ἁ ΓΔ γραμμὰ ἐν τᾷ ΑΔ** [ὅσες φορὲς ἡ ΓΔ ἐμπεριέχεται, εἰσέρχεται εἰς τὴν ΑΔ]· || εἶμαι ἀναλογία, ἀποτελῶ ἀναλογίαν ἥτις περιέχει δύο ἄλλας : Εὐκλ.6,23, Ἀπολλ.Περγ.Κων.1,11· **9)** εἶμαι συμπεφωνημένος ἐκ δύο μερῶν, ἐκ δύο μερίδων, συμφωνοῦμαι ὑπ' αὐτῶν : Θουκ.4,111 **σημεῖον ὃ ξυνέκειτο**, αὐτ.8,43 **τὰς σπονδὰς οὐδετέρας ἔφη καλῶς ξυγκεῖσθαι**, Πλάτ.Νόμ.822C **ταῦτα ἡμῖν οὕτω συγκείσθω**· || συχνότ. κτ. μτχ. ὁ συμπεφωνημένος, ὁ ἀπὸ κοινοῦ προσδιωρισμένος : Ἡρ.3,157 **ἡμέραι αἱ συγκείμεναι**, αὐτ.4,152, αὐτ.6, 89 **ὑστέρησαν ἡμέρῃ μιῇ τῆς συγκειμένης**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.6 **φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα**· || **κατὰ τὰ συγκείμενα** συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας : Ἡρ.3,158· || **κατὰ τὰ συγκείμενα πρός τινα** κατὰ τὰ συμπεφωνημένα πρός τινα : αὐτ.6,14, Ἀριστλ.Πολιτ.1308a,1 || **παρὰ τὰ συγκείμενα** ἔξω τῶν συμφωνιῶν, παρὰ τὰς συμφωνίας μας : Λουκ.ΖΤραγ.37· || ἀπροσ. **σύγκειται** ἔχει συμφωνηθῆ, εἶναι συμπεφωνημένον : Ἡρ.9,52 **τῆς ὥρης ἐς τὴν συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι**· || κ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.61 **καθάπερ ἦν ξυγκείμενον**, Θουκ.4,23 **καθάπερ ξυνέκειτο**, Πλάτ.Κρατ.433E, Ξεν.Ἑλλ.5,1,10· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.5,62· **10)** νεώτ. ναυτ. **συγκείμενον στίγμα** τὸ σημεῖον εἰς ὃ πρέπει νὰ συναντηθοῦν τὰ πλοῖα στόλου τινός, ἐὰν ἤθελον διαχωρισθῆ ἐξ ἀνωτέρας βίας.

**συγκειμένως** ἐπίρρ μσν. συχνῶς, ἄνευ διαλείμματος : Εὐστ.1634,54 **τῶν Κυκλώπων συγκειμένως νοησάντων, οὖτίς με ἐν δόλῳ κτείνει.**

**συγκεκαλυμμένως** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συγκαλύπτω], λάθρα, κρυφίως, σκεπαστά : Ἀθανάσ.2,281.

**συγκεκομμένως** ἐπίρρ. ΑΒ κ. μσν. [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συγκόπτω] κατὰ συγκοπὴν ἢ συντόμως· ΑΒ 751 **ὡς ὁρᾷς τὰ τοῦ Πινδάρου συγκεκομμένως ἐκφερόμενα**· || εἰδ.π.γραμμ.κατὰ συγκοπήν, ἐν συγκεκομμένῳ τύπῳ : ΕΓουδ.631,57· **2)** μσν. ἐν λιποθυμίᾳ ἢ συγκοπῇ τῆς καρδίας : Ψελλ. ἐν Ideler Phys 1,231,1004 **δεινῶς τ' ἐφιδρώσουσι συγκεκομμένως.**

**συγκεκραμένως** ἐπίρρ. γλωσσ. [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συγκεράννυμι] κατὰ συγκερασμόν, **κατ' ἀνάμειξιν**, ἀναμείξ, ἀνακατωμένα.

**συγκεκριμένος-η-ον** νεώτ. [μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συγκρίνω βλ.λ.] ὁ ὑποκείμενος εἰς τὰς αἰσθήσεις, αἰσθητός, ἀντίθ. ἀφῃρημένος : **συγκεκριμένη ἔννοια** [ἡ ἐκφράζουσα ἀντικείμενον ἢ γεγονὸς αἰσθητόν]· || γραμμ. **συγκεκριμένον οὐσιαστικὸν** προσηγορικὸν δηλοῦν ἀντικείμενον αἰσθητόν, ἀντίθ. ἀφῃρημένον· **2)** συνεκδ. σαφής, κατηγορηματικός, ἀντίθ. ἀσαφής, ἀόριστος· || ἐπίρρ. **-ως**, δημ. **-α** σαφῶς, ὡρισμένως.

**συγκεκροτημένως** ἐπίρρ. μτγν. [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συγκροτῶ] συνεσφυρηλατημένως, συμπαγῶς, στερρῶς, σταθερῶς : Λουκ.Μισθ.Συν. 35 **μελετήσαντα . . οὐκ ἀπαιδεύτως, ἀλλὰ πάνυ τορῶς καὶ ξυγκεκροτημένως.**

**συγκελαρύζω** μτγν. κελαρύζω ὁμοῦ, μαζὶ μὲ ἄλλον: Ποιητ.ἐν Ἀν.Κρ.4,323 **συγκελαρύζουσα κρήνη.**

**συγκελεύω** κελεύω ὁμοῦ, προστάζω μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους : Εὐρ ΙΑ 892 **οὐκ ἐῶν ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην ;**, Θουκ.8,31 **ξυνεκέλευσε δὲ καὶ Ταμώς, Ἰωνίας ὕπαρχος ὤν.**

**συγκελλάριος** (ὁ) [λατ.] Ἐπιγρ. ἐπὶ τῶν μονομάχων, σύσσκηνος, σύνοικος, ἑταῖρος, σύντροφος.

**σύγκελλος** (ὁ) [σύν, κέλλα] μσν. κ.νεώτ. ἐκκλ. ὑπηρέτης ἐπισκόπου ἢ ἡγουμένου, ὅθ. κληρικὸς βαθμοῦχος ὑπηρετῶν πλησίον ἐπισκόπου ἢ πατριάρχου καὶ ἀποτελῶν μετ' ἄλλων τὴν ἐπισκοπικὴν ἢ πατριαρχικὴν αὐλήν : Πάσχ.Χρον.721, Θεοφάν.3.

**συγκέλλω** μτγν. ποι. συνωθῶ, ὠθῶ ὁμοῦ, σπρώχνω, χώνω ἢ σωρεύω, μαζεύω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Ὀππ.Ἁλ.5,602 **ἐν δ' ἄρα τῇσι** [κυρτίσι] **στρόμβους συγκέλσαντες, ὁμοῦ χήμῃσι τίθενται.**

**συγκεντρικός-ή-όν** νεώτ. ἐπὶ κύκλου ἢ καμπύλης ἢ ἐπὶ ἀντικειμένου κυκλικοῦ σχήματος, ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ μετ' ἄλλου κέντρον, ὁμόκεντρος.

**συγκεντρογραφῶ-έω** μτγν. ἀστρολ. γράφω, ζωγραφῶ ἐν συγκεντρώσει βλ.λ.|| τὸν ἥλιον καὶ δοθέντα ἀστέρα : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(1),174.

**συγκεντρῶ-όω** νεώτ., δημ. **συγκεντρώνω**, ἀόρ. **συνεκέντρωσα**, δημ. **(ἐ)συγκέντρωσα**, παθ. ἀόρ. **συνεκεντρώθην**, δημ. **(ἐ)συγκεντρώθηκα**, μτχ.παθ. παρακ. **συγκεντρωμένος**, συνάγω, μαζεύω πολλὰ πρόσωπα ἢ πράγματα ἐπὶ τὸ αὐτό, ὡς **εἰς** κέντρον, συναθροίζω ἐκ πολλῶν μερῶν **εἰς ἕν** : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 25 **νὰ . . συγκεντρώσῃ ἀμέτρητο . . πλῆθος ἄλλων ἐνεργειῶν**, - **νὰ συγκεντρώσετε τοὺς μαθητὰς καὶ νὰ τοὺς μιλήσετε περὶ ἀεραμύνης**, - **θὰ ὁμιλήσω ἀφ' οὗ συγκεντρώσω τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα**· || ὁμ. μέσ. κ. παθ. : **οἱ διαδηλωταὶ θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός**, **-δὲν συνεκεντρώθησαν ἀκόμη τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα**· **2)** συνεκδ. ἐν φρ. **συγκεντρῶ-ώνω τὰς σκέψεις μου-τὰς ἰδέας μου** σκέπτομαι ἀπερισπάστως· **3)** τὸ μέσ. ἀπολ. ἀφοσιοῦμαι ἀπερίσπαστος εἴς τι: **προσπάθησε νὰ συγκεντρωθῇς καὶ τότε κάτι θὰ καταφέρῃς**· **4) συγκεντρῶ-ώνω τὰς δυνάμεις μου** ἀπασχολῶ ἐξ ὁλοκλήρου τὰς δυνάμεις μου εἴς τι, ἐντείνω αὐτάς· || **συγκεντρῶ τὰς προσπαθείας μου** ἐντείνω αὐτὰς καὶ τὰς κατευθύνω **εἴς τι**· || **συγκεντρῶ τὴν προσοχήν μου** προσέχω ἐντατικῶς καὶ ἀπερισπάστως εἴς τι : **νὰ συγκεντρώσετε τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ ἑξῆς προβλήματος.**

**συγκέντρωσις-εως** [ἡ] μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-η** ἡ τοποθέτησις τῶν κέντρων διαφόρων σωμάτων ὥστε νὰ συμπίπτουν, ὅθ. σύμπτωσις τῶν κέντρων τοῦ ἡλίου καὶ δοθέντος ἀστέρος, ἤτοι ὅταν τὸ κέντρον τοῦ ἡλίου εὑρίσκεται εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἐκλειπτικῆς τὸ ὁποῖον ἀνατέλλει, δύει ἢ μεσουρανεῖ ἐν συμπτώσει μὲ τὴν ἀνατολήν, τὴν δύσιν ἢ τὸ μεσουράνημα δοθέντος ἀστέρος : Πτολ. Μαθ.8,5· **2)** νεώτ. κ. δημ. **ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀ-**

τέλεσμα τοῦ συγκεντρῶ βλ.λ.1), συναγωγή, συνάθροισις, μάζεμα πολλῶν ἀνθρ. ἢ πραγμ. εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος : ἡ **συγκέντρωσις τῶν φοιτητῶν ἐπετράπη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, - κατόπιν τῆς συγκεντρώσεως τῶν νέων** στοιχείων θὰ παραπεμφθῇ **εἰς δίκην**' **3)** νεώτ. **ἐπὶ** ψυχικῶν ἢ νοητικῶν λειτουργιῶν ἰδιοτήτων, οἷον ἐπὶ τῆς προσοχῆς, περιορισμός αὐτῆς εἰς **ἓν** μόνον· **ἀντικείμενον,** ὥστε νὰ καθίσταται ἱκανὴ ὅπως ἐμβαθύνῃ εἰς αὐτό' **4)** νεώτ. **ἀπασχόλησις ἐξ** ὁλοκλήρου εἴς τι : ἡ **πνευματικὴ ἐργασία ἀπαιτεῖ συγκέντρωσιν.**

**συγκεντρωτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκέντρωσιν : **συγκεντρωτικὸν** σύστημα (ἄσκησις τῆς πολιτικῆς **ἐξουσίας** ὑπὸ τῆς κεντρικῆς διοικήσεως ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀποκεντρωτικὸν ἢ τὴν αὐτοδιοίκησιν)' ‖ **ἐπίρρ.-ῶς.**

**συγκεντῶ-έω** κεντῶ ὁμοῦ, διατρυπῶ, σουβλίζω συγχρόνως : Ἡρ.3,77 **σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια τούτους μὲν τοὺς ἴσχοντας .. συγκεντέουσι,** Πολύβ.4,22,11, ΠΔ Μακκ.2,12,23 **ἐποιεῖτο δὲ τὸν διωγμὸν ἐντονώτερον** . ., **συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους**' κ. παθ. : Ἡρ.6,29 **ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι.**

**συγκενῶ-όω** μτγν. κ. μσν. ἐκκενῶ ὁμοῦ, ἀδειάζω μαζί, συγχρόνως : Γαλ.4,712, Πορφ.᾽Αρμον. 183, ᾽Αλέξ.Τραλλ.1,17, Νικήτ.Εὐγ.7,80 **τῆς ἡδονῆς ἐκεῖσε συγκενουμένης**' κ. παθ. : Ρούφ.ἀπ.80,5.

**συγκεράννυμι,** νεώτ. **συγκεραννύω,** μτγν. ποι. **συγκερῶ-άω,** μσν. **δημ.** συγκερνῶ (Ἐρωτόκρ.1, 388, αὐτ.2206, αὐτ.4,813, αὐτ.5,756), παθ. μέλλ. **συγκραθήσομαι** (Εὐρ.᾽Ιων 406), ἀόρ. α' **συνεκράθην,** ἰων. **συνεκρήθην** (᾽Ιππ.Δι.1,32) κ. **συνεκεράσθην** (Πλάτ.Νόμ.889C), παρακ. **συγκέκραμαι** (᾽Αριστφ.Πλ.853), ἰων. **συγκέκρημαι** (Ἡρ.9,37), ἀναμειγνύω, συγκιρνῶ μετά τινος, ἀνακατώνω : Πλάτ. Κρατ.424D, αὐτ.Τίμ.68D **ὅτι θεὸς μὲν τὰ πολλὰ εἰς ἓν ξυγκεραννύναι** (ἠγνοηκὼς ἂν εἴη διάφορον)' κ.μέσ. ἀναμειγνύω, συγκιρνῶ, ἀνακατεύω δι' ἐμαυτόν: αὐτ.35A **τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ ξυνεκεράσατο οὐσίας εἶδος,** αὐτ.69D, αὐτ.Νόμ. 961E' κ. παθ. : αὐτ.Τίμ.68C, αὐτ.Πολ.618D' ‖ συμμειγνύω : αὐτ.Κρατ.424E **ἔστι δ' ὅτι πολλὰ συγκεράσαντες,** Ποσειδ.᾽Επιγρ.ΑΠ 12,168, ᾽Ανακρεόντ. 20,4 **μέλος συγκεράσας τις ἐγχέοι**' ‖ **ἐξ ἀμφοτέρων συγκεράννυμι** κατασκευάζω μεῖγμα ἐξ ἀμφοτέρων : Πλάτ.Πολ.397C **οἱ ποιηταὶ . . ἢ τῷ ἑτέρῳ τούτων ἐπιτυγχάνουσι τύπῳ τῆς λέξεως .. ἢ ἐξ ἀμφοτέρων τινὶ ξυγκεραννύντες**' ‖ τὸ παθ. μτφ. : Αἰσχ.Χο.744 **τὰ παλαιὰ συγκεκραμένα ἄλγη,** Εὐρ.᾽Ιων 406, Θουκ.6,18 **ὁμοῦ τό τε φαῦλον καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς . . ξυγκραθέν,** Πλάτ.Νόμ.889C, αὐτ.Τιμ.37A, αὐτ. Φαίδ.59A, Ξεν.Κυν.3,1 **συγκέκραται αὐτῶν ἡ φύσις** (ἐπὶ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς ἀλώπεκος), Δημ.1414 **παιδεία εὐκαίρως συγκεκραμένη**' κ. μτ. δοτ. : Κολλ.Αἴτ.3,1,75' **2)** μτγν. συντίθεμαι, συνθέτω, κατασκευάζω δι' ἀναμείξεως, συναποτελῶ : ΚΔ Κορ.1,12,24 **ὁ θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα**' **3)** μτφ. συγκιρνῶ, μετριάζω τὴν δύναμιν, τὴν σφοδρότητα δι' ἀναμείξεως μετά τινος ἄλλου : Πλάτ.Φίλ.50A **λύπῃ τὴν ἡδονὴν ξυγκεραννύναι,** Μελέαγρ.ΑΠ 12, 154 **τὸ πικρὸν μέλιτι συγκεραννύναι**' **4)** ἐπὶ φιλίας, σχηματίζω ἐκ τῆς στενῆς ἑνότητος καὶ σχέσεως αἴσθημα φιλίας, συνάπτω, δημιουργῶ φιλίαν, ἐν χρ. τὸ μέσ.: Ἡρ.7,151 **εἴ σφι ἔτι ἐμμένει τὴν πρὸς τὸν** Ξέρξην **φιλίην συνεκεράσαντο,** Διον.᾽Αλ.Ρωμ. 6,7' κ. παθ. : Ἡρ.4,152 **φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν**' ‖ κ. ἐπὶ ἔχθρας : αὐτ.9,37 **τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκεκρημένον** (εἰκ. τοῦ Reiske ἀντὶ συγκεκυρημένον)' ‖ ἐπὶ προσ., συνάπτω στενὴν φιλίαν μετά τινος, γίνομαι στενὸς φίλος αὐτοῦ : Ξεν.ΚΠ 1,4,1 **ταχὺ τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι**' **5)** ἐπὶ συζύγου, συζεύγνυμαι : ᾽Επιγρ.Μαντινείας' **6)** συνδέομαι στενῶς μετά τινος, ἔρχομαι εἰς στενὴν συνάφειαν μέ τι, εἶμαι ἀρρήκτως, ἀχωρίστως συνδεδεμένος μετά τινος : Σοφ.᾽Αντ.1311 **δειλαίᾳ συγκέκραμαι δύᾳ,** αὐτ.ἀπ.944 **πενίᾳ δὲ** συγκραθεῖσα **δυσσεβεῖ τρόπῳ**' **7)** **συγκέκραμαι οἴκτῳ** βαρέως πάσχω : αὐτ.Αἴ.895 **οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένη**' **8)** μτγν. γραμμ. **ἐπὶ** φωνηέντων, συγχωνεύομαι, συνενοῦμαι **εἰς ἕν,** πάσχω συνολοιφήν, κρᾶσιν : Δράκ.' **9)** ρηματ. n. συγκερασμός, συγκέρασμα, συγκεραστός, **σύγκρασις,-αμα,-ατος.**

**συγκέρασμα-ατος** (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐκ συγκερασμοῦ προελθόν, τὸ συγκεκραμένον ἢ συγκεκερασμένον, κρᾶμα : ᾽Εφραὶμ Σύρ.1,16 **κατεσκευασμένων συγκερασμάτων ἡδονάς**' **2)** δημ. ὁ συγκερασμὸς βλ.λ.

**συγκερασμός** (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συγκεράννυμι βλ.λ.1) : **συγκερασμὸς τοῦ οἴνου**' **2)** μετριασμός, καταπράϋνσις.

**συγκεραστός**-ή-ό(ν) γλωσσ., μσν. κ. δημ. ὁ μεμετριασμένος διὰ κράσεως, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις, ἡ σφοδρότης **ἐμετριάσθη** δι' ἀναμείξεως μετ' ἄλλου, δθ. **τὸ συγκεραστὸν** τὸ μεμειγμένον ποτόν : Γλωσσ.,᾽Εφραὶμ Σύρ.1,3064' **2)** μσν. δημ. ὁ ἀνάμεικτος : ᾽Ερωτόκρ.1,2008, αὐτ.2128 **μὲ τὴν πρίκα ἦτονε** συγκεραστὴ ἡ χαρὰ τζι.

**συγκερατίζομαι** μτγν. συνωθοῦμαι τοῖς **κέρασι,** συγκρούομαι, συμπλέκομαι, διαπληκτίζομαι, μάχομαι διὰ τῶν κεράτων : ΠΔ Δαν.11,40.

**συγκεραυνῶ-όω** πλήττω διὰ κεραυνοῦ ἢ ὡς διὰ κεραυνοῦ τὰ πάντα, κατακεραυνώνω ὅλα μαζί : Κρατῖν.187, Εὐρ.Βάκχ.1103 **δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,** ΠΔ Μακκ.2,1,16' **2)** μτφ. τὸ **παθ.** ἐμβρόντητον καὶ ἀναίσθητον ποιῶ : ᾽Αρχίλ.77 **οἴνῳ φρένας συγκεραυνωθείς.**

**συγκερκίζω** συνυφαίνω, συγκατακαλύπτω: **Πλάτ,** Πολιτ.310E **ξυγκερκίζοντα δὲ ὁμοδοξίαις.**

**συγκερνῶ-άω** μσν. δημ., παθ. **συγκερνοῦμαι,** ἀόρ. **ἐσυγκεράστη(κα),** συγκεράννυμι, συγκιρνῶ, ἀναμειγνύω, **μετριάζω** : ᾽Ερωτόκρ.1,388 **ἐβάλθηκε τοὶ πόνους του νὰ συγκερνῷ ὡς ἐμπόρει.**

**σύγκερος**-η-ο δημ. ἐπὶ **μέλιτος,** ὁ **μετὰ τοῦ** κηροῦ, τῆς κηρήθρας αὐτοῦ πωλούμενος : Γρυπ. Σκ.Τερρ.86,14 **τέτοιες μὲ μέλι σύγκερο μεστὲς οἱ Ὑβλαῖες κερήθρες.**

**συγκερῶ**-άω μτγν. ποιητ. τοῦ συγκεράννυμι βλ.λ.1) : Νικ.᾽Αλεξ.321 **τὸ** δ' ἀθρόον ὕδασι **συγκεράων νύμφας τε καὶ ἔνστυφον ποτὸν ὄξους.**

**συγκεφαλαιῶ-όω** κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **συγκεφαλαιώνω** τὰ κεφάλαια, τὰ κεφαλαιώδη τὰ κύρια καὶ ὁλικὰ συνάπτω **εἰς ἓν** ἄθροισμα, ὑπάγω ταῦτα εἰς ἓν κεφάλαιον, ἐπαναλαμβάνω ἐν περιλήψει, συνοπτικῶς ὅσα **ἐν** ἐκτάσει εἶπον ἢ ἔγραφα, συνοψίζω : ᾽Αριστλ.Ψυχ.431b,20 **νῦν περὶ ψυχῆς τὰ λεχθέντα συγκεφαλαιώσαντες**' συχνότ. τὸ μέσ. : Πλάτ.Φίλ.11B **βούλει συγκεφαλαιωσόμεθα ἑκάτερον;,** αὐτ.Σοφ.219B, **Ξεν.**ΚΠ 8,1,15, ᾽Αριστλ.**Πολιτ.** 1322b,30 εἰπεῖν **συγκεφαλαιωσαμένους**' ‖ **κ. παθ.** ὑπάγομαι εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον, **ἐκτίθεμαι περιληπτικῶς, ἐν** συνόψει : Αἰσχίν.3,59, ᾽Αριστλ.**Μεταφ.** 1052a,17' **2) ἐπὶ ἐργασίας, ἐκτελῶ** κεφαλαιωδῶς, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ξεν.ΚΠ 8,6,14 **συγκεφαλαιοῦνται πολλὰς πράξεις εἰς ὀλίγους ἐπιστάτας**' **3) ἐκ πολλοῦ ὀλίγον συγκεφαλαιοῦται μικρὰ ποσότης** λαμβάνεται ἐκ μεγάλης : ᾽Αριστλ.Πρ.877b,31' **4)** μτγν, μσν. συντίθεμαι, **ἐν** χρ. τὸ μέσ. : ᾽**Αθανάσ.**1,2561 **τὴν τριάδα εἰς μονάδα συγκεφαλαιοῦσθαι,** Φώτ.Βιβλ.161,29' **5)** ρηματ.n.**συγκεφαλαίωμα, συγκεφαλαίωσις, συγκεφαλαιωτέον.**

**συγκεφαλαίωμα**-ατος μτγν. **τὸ κεφάλαιον,** τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα **συμπροστεθέντων ἀριθμῶν :** Νικόμ.Γερ.᾽Αριθμ.1,16, ᾽Ιάμβλ.Νικ.᾽Αριθμ.**64P.**

**συγκεφαλαίωσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η τὸ συγκεφαλαιοῦν ἢ συγκεφαλαιῶσαι, ἡ δι' ὀλίγων καὶ περιεκτικῶν ἔκφρασις, ἡ εἰς ἓν κεφάλαιον ὑπαγωγή, σύνοψις, συνοπτικὴ ἐπανάληψις: Πλάτ.Ὅρ. 415B ὑπόθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος· συγκεφαλαίωσις λόγου, Πολύβ.9,32,6, Φιλόδ.Ρητ.1,79S συγκεφαλαίωσις τῶν εἰρημένων, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,224 συγκεφαλαίωσις τῶν ἐπὶ μέρους εἰς τὸ καθόλου, Ζερβ.Μῦθ.Ζ 10 συγκεφαλαίωσιν καὶ συμπέρασμα τελειωτικὸν τῆς ῥοπῆς αὐτοῦ· 2) μτγν. ἄθροισμα ἀριθμῶν: Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,8, Γαλ.18|2|,652· 3) πάπ. ἐγγραφὴ εἰς κατάλογον ἢ κατάστιχον.

**συγκεφαλαιωτικός**-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκεφαλαίωσιν, ὁ συγκεφαλαιῶν ὁ περιληπτικῶς ἐκτιθέμενος τὰ σπουδαιότατα καὶ κύρια, συνοπτικός: Στωικ. ἀπ.3,64, Ἀνδρόν.P 578M, Εὐστ.1521,19 ἡ ῥηθεῖσα προέκθεσις ὀκτὼ ῥαψῳδιῶν συγκεφαλαιωτική· || νεώτ. ἐπίρρ. -ῶς.

**συγκεχυμένως** ἐπίρρ. κ. νεώτ. |ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συγχέω|, ἀναμείξ, ἀνακατωμένα, φύρδην μίγδην, ἀτάκτως, ἄνευ σαφοῦς διακρίσεως, ἀσυνορτήτως, ἀσαφῶς: Ἀριστλ.ΗΝικ.1145b,16 οἱ μὲν τὸν ἀκόλαστον ἀκρατῆ καὶ τὸν ἀκρατῆ ἀκόλαστον συγκεχυμένως, οἱ δ' ἑτέρους εἶναί φασιν, Πλούτ.Ἠθ.168A πάντα συγκεχυμένως καὶ ἀκρίτως φέρεται καὶ σπαθᾶται τὰ ἀνθρώπων, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,171, Ἰώσ.ΑΙ 13,4,4, Ἑρμογ.Ἰδ.1,11, Ἰω.Ἀλεξ.2,349,5, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.12A.

**συγκηδεστής** (ὁ) ὁ ἐξ ἐπιγαμίας συγγενής, σύγγαμβρος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἀδελφῆς τῆς συζύγου τινός: Δημ 949. τῷ τε τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατρὶ καὶ τῷ συγκηδεστῇ τῷ αὐτοῦ, Κωμ.Ἀδέσπ.1157· 2) μτγν. συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας, συμπέθερος: Διόδ.Σ 33,7, Πολυδ.3,30,32.

**συγκηδεύω** μτγν. κηδεύω ὁμοῦ, συνθάπτω δύο ἢ περισσοτέρους νεκρούς: Φύλαρχ.π.Ἀθήν. 13,606F συγκηδευόντων τὸν ἄνθρωπον, Σχόλ.Πίνδ. Ν 7,155· || θάπτω ὁμοῦ μετά τινος πρᾶγμά τι: Ἰώσ.ΑΙ 7,15,3, Ζωναρ.Χρον.1,81D πλοῦτον ἄφθονον αὐτῷ συνεκήδευσεν· || τὸ παθ. μτφ.: Πλούτ.Ἠθ.114E τῶν ἐκ τῆς ἀλογιστίας κακῶν συγκηδευομένων αὐτοῖς.

**συγκηρύσσω** μτγν. κηρύττω ὁμοῦ μετά τινος: Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.577.

**συγκηρῶ**-έω μτγν. συγκαταστρέφω: Κατ. Ἀστρλ.Κ 8|3|,119 |πιθ.ἐσφ. ἀνάγν.. τοῦ συγκυρεῖν|.

**συγκινδυνεύω** κ. νεώτ. κινδυνεύω ὁμοῦ μετά τινος, τὸν αὐτὸν μετά τινος κίνδυνον ὑφίσταμαι, συμμετέχω τοῦ κινδύνου: Θουκ.θ,22 βουλόμενοι ἅμα ὡς πλείστους σφίσι ξυγκινδυνεύειν, Πλάτ. Νόμ.969A, Πλούτ.Ἀρτξ 8· 2) συνεκδ. συναγωνίζομαι, συμπολεμῶ: Πλάτ.Φίλ.29A συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ φόγου, Ξεν.Ἀγησ.11,13, Δημ.196, Πολύβ.2,3,5 οἱ μετὰ εὐζώνων συγκινδυνεύοντες· κ. μτ. δοτ.: Ἰσοκρ.δ,97 ταύτῃ (τῇ δίκῃ) τὸ κοινὸν τῆς πόλεως συγκινδυνεύει.

**συγκίνημα**-ατος (τὸ) μτγν. ἡ συγκίνησις βλ.λ.: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,170, Σχόλ.Αἰσχ.Πέρσ.412 ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ τὸ συγκίνημα.

**συγκινησία** (ἡ) νεώτ. παθολ. ἡ κατὰ συμπάθειαν κίνησις καὶ τοῦ ἑτέρου σκέλους ἢ μέλους.

**συγκίνησις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ σύγχρονος, ταυτόχρονος κίνησις, συμπάθεια: Ἀριστλ.Πρ.945b,9, Σωρ.1,31, Ἀπολλ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.7, 19,5· 2) μτγν. κίνησις πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν: Ἑρμητ.2,6· 3) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ταραχὴ τῆς ψυχῆς, ψυχικὴ διέγερσις, ἐκδήλωσις συναισθήματος λύπης ἢ χαρᾶς· Λογγῖν.Ὕψ.20,2 «πάθος ψυχῆς συγκίνησίς ἐστιν»: Σωραν.1,31 ἡ περὶ τὰ γυναικεῖα μόρια συγκίνησις ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, Ἀνν.Κομν.285C γέγονε συγκίνησις οἵαν οὐδέπω τις μέμνηται ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, αὐτ. 238A, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.50 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐπίδρασιν προγενεστέρων κόπων καὶ συγκινήσεων· 3) μσν. ἔφοδος, ἐκστρατεία: Ἱστ. Τρω.Πολ.π.Μαι.1,661,7 περὶ τῆς κατὰ τῶν Τρώων συγκινήσεως τῶν Ἑλλήνων.

**συγκινητικός**-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκίνησιν βλ.λ.1), ὁ συγκινῶν, διεγερτικός: Ἡρόδ.Ἰατρ.ἐν Rh.Mus.58, 86, Πτολ.Τετράβ.87, Κάσσ.Πρ.16· 2) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιφέρων, ὁ προκαλῶν συγκίνησιν βλ.λ.3): Καρκβ.Λυγ.124 αἱ νεάνιδες ἐτραγούδησαν τὸ συγκινητικὸν τραγούδι, · συγκινητικοὶ λόγοι· || νεώτ. ἐπίρρ. -ῶς, δημ. -ά.

**συγκινητικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συγκινητικοῦ βλ.λ.2).

**συγκινῶ**-έω κ. νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. συνεκίνησα, δημ. (ἐ)συγκίνησα, παθ. ἀόρ. συνεκινήθην, δημ. (ἐ)συγκινήθηκα, μτχ. παθ. παρακ. συγ(κε)κινημένος, ὁμοῦ μετά τινος κινῶ, συνταράσσω: Πολύβ.15,17,1, ΚΔ Πράξ.6,12 συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους· κ. παθ. κινοῦμαι μετά τινος ἢ ὁμοῦ: Ἀριστλ.Τοπ.113a,30, αὐτ.Πρ.921b,28, Γαλ. 16,250, Πλούτ.Ἠθ.704D· 2) μτγν. ἀνακινῶ, ἀναταράσσω μεῖγμά τι: Γαλ.13,1041· 3) μτγν., νεώτ. κ. δημ. κινῶ, ταράσσω τινὰ ψυχικῶς, διεγείρω τὸ συναισθηματικὸν αὐτοῦ, προκαλῶ συναίσθημα λύπης ἢ χαρᾶς: Γλωσσ., Πολύβ.15,17,1, -τὰ λόγια σου μὲ συνεκίνησαν πολύ· || κ. παθ. ὑφίσταμαι, πάσχω συγκίνησιν βλ.λ.3): συνεκινήθη ἐκ τοῦ ἀτυχήματος, · εἶναι ζωηρὰ συγκινημένος.

**συγκίρνημι** κ. συγκιρνῶ-άω (Τζέτζ.Λυκόφρ.28) συγκεράννυμι βλ.λ.1): Ἀθήν.2,38F οἶνον καὶ κηρία συγκιρνάντας εἰς ταὐτά· κ. παθ.: Τίμ.Λοκρ. 96A ἃ καὶ δύσμεικτος ἐᾶσα οὐκ ἐκ τῶ ῥᾴστω συνεκίρνατο, Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.10.

**συγκιρνῶ**-άω μτγν., μσν. κ. νεώτ. συγκίρνημι, συγκεράννυμι: Τζέτζ.Λυκόφρ.28 ἡ σατυρικὴ ποίησις συγκιρνᾷ ταῖς ὀλοφύρσεσιν ἱλαρώτατα· κ. μέσ.: Ἀθήν.11,476A ἀπὸ τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ, Διογ.Λ 7,158· κ. παθ.: Πορφ.Γνῶμ. 4, Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 159 κρατὴρ ὕδατος πλήρης συγκιρνᾶται ῥεύματι γλυκέων πότων.

**συγκλάδεμα** (τὸ) δημ. δέμα, συναρμογή, ἕνωσις κεκομμένων κλάδων εἰς μικρὰ δεμάτια πρὸς φόρτωσιν ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων.

**συγκλαδίζω** δημ. κεκομμένους κλάδους δένδρων συναρμόζω εἰς μικρὰ δεμάτια πρὸς φόρτωσιν καὶ μεταφορὰν δι' ὑποζυγίων.

**συγκλάζω** μτγν. ποι. συνηχῶ, συναποτελῶ ἦχον καὶ κλαγγήν: Νόνν.Δ 5,286.

**συγκλαίω** μτγν. κλαίω ὁμοῦ, συνδακρύω: Λουκ.Ὄν.22 συνέκλαιον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ, Ἀμμιαν.ΑΠ 9,573.

**σύγκλασις**-εως (ἡ) μτγν. σύνθλασις, τσάκισμα, σπάσιμο: Θεοδοτ.ΠΔ Παροιμ.19,29.

**σύγκλασμα**-ατος (τὸ) Ἡσ. «σύντριμμα, λύγισμα».

**συγκλασμός** (ὁ) μτγν. σύνθλασις, θραῦσις πολλῶν ὁμοῦ πραγμάτων: ΠΔ Ἰωλ.1,7 ἔθετο . . τὰς συκᾶς μου εἰς συγκλασμόν.

**σύγκλεις**-εῖτος (ἡ) Ἐπιγρ. θεσσ.τ. σύγκλητος βλ.λ.

**σύγκλεισις**-εως (ἡ) |συγκλείω| κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξύγκλησις ἡ πρᾶξις τοῦ συγκλείω, τὸ συγκλείειν, ἡ συνένωσις δύο πραγμάτων ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐνδιάμεσον κενόν, ἰδίᾳ ἐπὶ γραμμῶν στρατευμάτων: Θουκ.5,71 τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλῄσεως, Ἀρρ.Ἀν.1,4,3 τῆς φάλαγγος ἡ σύγκλεισις· || νεώτ. σύγκλεισις τῶν σιαγόνων ἀνικανότης πρὸς διάνοιξιν τοῦ στόματος ὀφειλομένη εἰς ἀδυναμίαν μικρὰν ἢ μεγάλην τῆς κάτω γνάθου νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν κίνησιν· 2) ἔμφραξις, κλείσιμο: Θεόφρ.Ὀσμ.36 συγκλείσει κωλύειν

τὴν δίοδον· 3) ἀποκλεισμός : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.6, Πλάτ.Τίμ.81Β ἰσχυρὰν . . τὴν σύγκλεισιν αὐτῶν πρὸς ἄλληλα κέκτηται, Ἀριστλ.Πνεύμ.484b,22 ἐπὶ συναφῆς καὶ συγκλείσεως χάριν· ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἀσπίδων τῆς χελώνης : Ἀρρ.Τακτ.11,6· 4) πάπ. ἀσφαλὴς ἐναποθήκευσίς τινος, κλείσιμο, κλείδωμα : σύγκλεισις σίτου· 5) μτγν. στενὴ δίοδος, στενωπός, κλεισούρα : Πολύβ.5.44,7, Πλούτ.Κάμ.41 νάπης μαλακῆς καὶ συγκλείσεις πολλὰς ἐχούσης (δ.γρ. συγκλίσεις).

**σύγκλεισμα**-ατος (τὸ) μτγν. τὸ συγκλεῖον, σύνδεσμος, συνδεδεμένον, συναπηρτισμένον τι : ΠΔ Βασ.3,7,29 ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀναμέσον ἐξερχομένων λέοντες καὶ βόες.

**συγκλεισμός** (ὁ) μτγν. ἡ σύγκλεισις βλ.λ.1) : ΠΔ Ἰεζ.4,3, αὐτ.7, Σύμμ.ΠΔ Ἠσ.24,22· 2) μτφ. συγκλεισμὸς καρδίας σκληροκαρδία, ἀπονιά : ΠΔ Ὠσ.13,8· 3) ὁμ. ἐπὶ χρόνου, πέρας, τελείωμα, συμπλήρωσις : Πάπ. σύγκλεισις τοῦ ὅλου χρόνου.

**συγκλειστός**-ή-όν ὁ κεκλεισμένος ὁμοῦ, ὁ συγκεκλεισμένος : Λουκ.Τραγῳδ.64 ἐξ οὗ ζάφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα· 2) ὁ ἔχων τὴν δύναμιν νὰ κλείῃ : Ἀριστλ.ΖΙ 528b,15· 3) ἔργον συγκλειστόν σύγκλεισμα βλ.λ. : ΠΔ Βασ.3,7,28.

**συγκλείω** κ. μσν. κ.νεώτ., ἰων. συγκληΐω, ἀττ. κ. ξυγκλῄω, μέλλ. συγκλείσω, ἰων. συγκληΐσω, ἀττ. κ. ξυγκλῄσω, ἐπ. ἀόρ. συνεκλήισσα (Νόνν.Δ 48, 309), παθ. ἀόρ. συνεκλείσθην, αὐτ. κ. ξυνεκλῄσθην, παρακ. συγκέκλειμαι (Ἰσοκρ.15,68) κ. συγκέκλεισμαι (Μέν.670, Διόδ.Σ 15,63), ἀττ. κ. ξυγκέκλῃμαι (Εὐρ.Ἑκ.487), ἰων. συγκεκλήιμαι (Ἡρ.7,129, Ἱππ.Ἀέρ.21), ὑπερσ.συνεκεκλεί(σ)μην (Ἀνδοκ.1,48), κλείω ὁμοῦ, περικλείω, ἐγκλείω ἐντός, κατακλείω : Ἀρρ.4,157, αὐτ.7,41 καὶ πέριξ συνεκλήιον τοὺς ἄλλους, Θουκ.8,67 ξυνέκλῃσαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν, Ἀριστλ.ΖΙ 533b,26 πρὶν συγκλεῖσαι (τοὺς ἰχθῦς τοῖς δικτύοις), αὐτ.ΖΜ 654b,35 αἱ συγκλείουσαι πλευραὶ τὸ στῆθος, Πολύβ.1,17,8· κ. παθ.:Διόδ.Σ 1,32 (ὁ Νεῖλος) συγκλειόμενος εἰς στενὴν ἐντομήν· ‖ περιλαμβάνω : Πλούτ.Ἠθ.426Β συγκλείειν θεοὺς τῇ ὕλῃ· 2) ἀποκλείω, ἀποχωρίζω, φράσσω : Θουκ.5,64 (ἡ πολεμία) ξυνέκλῃε διὰ μέσου· κ. παθ. : Ἡρ.7,129 λίμνη συγκεκλημένη πάντοθεν ὄρεσι, Ἱππ.Ἀέρ.21 τὸ στόμα τῶν μητρέων ὑπὸ πιμελῆς συγκλείεται· 3) ἐν ἀναφ. πρὸς ἐνδυμασίαν, πέπλους κττ. περικαλύπτω, σκεπάζω ἀπ' ὅλες τὶς μεριές, ἐν χρ. τὸ παθ. : Εὐρ.Ἑκ. 487 κεῖται ξυγκεκλῃμένη πέπλοις· 4) μτφ. περικλείω, ἐγκλείω, ἐμπλέκω : Πολύβ.3,63,3 εἰς παραπλήσιον γὰρ αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν τὴν τύχην συγκεκλεικέναι, αὐτ.11,2,10· κ. παθ. : Μέν. 670 εἰς χαλεπὸν . . συγκεκλεισμένος βίον, Πολύβ.2,60,4, αὐτ.11,20,7· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἔριδα, ἔχθραν κττ. ἐμπλέκω, κάμνω ὥστε νὰ ἐμπλακῇ τις : Εὐρ.Ἀνδρ.122 οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι . . ξυνέκλῃσαν· 5) μτγν. κλείω κάμπτων τὰ ἄκρα πράγματός τινος, ἰδ. μετάλλου, πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅθ. ὁ συγκλείων ὡς οὐσ. ὁ σιδηρουργός : ΠΔ Βασ.4,24,14 δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ .. τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα· κ. παθ. : αὐτ.3,6,20· 6) κλείω στενῶς, κλείνω σφικτά : Εὐρ.Ἱππ.498 ὢ δεινὰ λέξασ', οὐχὶ συγκλῄσεις στόμα ;, αὐτ.Ἑκ.430, αὐτ.Ἴων 241, Δημ.1259 τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι· κ. παθ. : Ξεν.Ἀπομν.1,4,6· ‖ κ. ἐπὶ διφύλλου ὀστράκου : Ἀριστλ. ΖΙ 528a,16· 7) κ. ἁπλῶς κλείω, κλείνω, σφαλνῶ : Ἀριστφ.Ἱππ.1317, Θουκ.4,67 πρὶν ξυγκλῃσθῆναι πάλιν τὰς πύλας, Λυσ.άπ.1,3, Αἰσχίν.1,74, Γαλ.16 578· κ.παθ.: Ἀνδοκ.1,48 τὸ δεσμωτήριον συνεκέκλειστο (διορθ.Sauppe συνεκέκλῃτο)· κ.ἀπολ.ἐν ἀναφ. πρὸς θύραν σύγκλῃε κλεῖσε (τὴν πόρτα) : Ἀριστφ.Ἀχ. 1096· 8) ἐπὶ τῶν ὀφρύων, κλείω ἐπικαλύπτων τι, σφαλνῶ : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.3· 9) μτγν. ἐπὶ τραύματος, ἐπουλῶ, κλείω : Διοσκ.Θηρ.2· 10) μτγν. ἐν ἀμτβ. χρ. κλείνω, πλησιάζω νὰ κλείσω κύκλον τινά. πλησιάζω πρὸς τὸ τέρμα, κοντεύω νὰ τελειώσω : Πολύβ.18,7,3 ὥρας ἤδη συγκλειούσης (ὅτε ἡ ὥρα πλέον ἦτο πρὸς τὸ τέλος της, ὅτε αἱ ἡμέραι ἐγίνοντο βραχύτεραι), Διόδ.Σ 10,4, Ἐπιγρ.Χερσονήσου τοῦ καιροῦ συγκλείοντος εἰς χειμῶνα· 11) Ἐπιγρ. κλείω ὁμοῦ, κλείνω πολλὰ πράγματα μαζί· 12) εἰδ. φρ. συγκλείειν τὰς ἀσπίδας συμπυκνοῦν, ὅθ. πυκνοῦν τὴν παράταξιν : Ξεν.ΚΠ 7,1,33 συγκλείσαντες οὖν τὰς ἀσπίδας ἐχώρουν καὶ ἐώθουν· ‖ κ. ἀπολ. συμπυκνῶ : Θουκ.4,35 ξυγκλῄσαντες ἀνεχώρησαν εἰς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου· κ. παθ. : αὐτ.5,72 τὸ διάκενον καὶ οὐ ξυγκλῃσθὲν (τὸ μέρος,τὸ ὁποῖον δὲν συνεπυκνώθη, τὸ ὁποῖον ἔμεινε κενὸν ἢ ἀραιόν)· 13) συνδέω, συνάπτω, ἑνώνω στενῶς ὁμοῦ : Πλάτ.Κριτί.117Ε αὐτ.Τίμ.76Α, Ἰσοκρ.12,24 συγκλείειν τὴν ἀρχὴν τῶν ῥηθήσεσθαι μελλόντων τῇ τελευτῇ τῶν προειρημένων· κ. παθ. : Εὐρ.Βάκχ.1300 ἐν ἄρθροις συγκεκλῃμένον καλῶς, Ξεν.Ἑλλ.5,2,19 συγκλεισθήσονται ταῖς τε ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι παρ' ἀλλήλοις, Φιλόλ.6 τὰ ἀνόμοια ἁρμονίᾳ συγκεκλεῖσθαι, Ἰσοκρ.15,68· 14) μτγν. περαίνω, τελειώνω : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.121,1 συγκλείειν τὸν λόγον, αὐτ.Συντ.66,8· κ. παθ. : αὐτ 11,9· 5) ῥηματ.π. σύγκλεισις, σύγκλεισμα, συγκλεισμός, ατός.

**συγκλέπτης** (ὁ) μτγν. ὁ συγκλέπτων, ὁ συνεργὸς ἐν κλοπῇ, σύντροφος κλέπτου : Πολυδ.6,158.

**συγκλέπτω** ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος κλέπτω, διαπράττω κλοπὴν ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ μετ' ἄλλων : Ἀντιφ.6,35 τοῦ ὑπογραμματέως τῶν θεσμοθετῶν, μεθ' οὗπερ συνέκλεπτον, Σέξτ.Ἐμπ Μαθ.2,39· 2) ἐξαπατῶ, ἀπατῶ : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.12 συγκλέπτουσι τὴν γνώμην καὶ τὴν ὄψιν αἱ ῥαφαί.

**συγκληρία** (ἡ) τυχαία διὰ κλήρου σύνδεσις, σύναψις δύο ἢ περισσοτέρων, σύμπτωσις, σχέσις, ὁμοιότης : Ἱππ.Ἐπιδ.6,7,1, αὐτ.2,7 ὡς γέγραπται, οὕτως αἱ συγκληρίαι τῶν παθημάτων ἦσαν.

**συγκληρικός**-ή-όν μσν. ὁ τοῦ αὐτοῦ κληρικοῦ τάγματος : Σύν.Χαλκηδ.Καν.18.

**συγκληροδόχος** (ὁ) νεώτ. νομ. ὁ μετ' ἄλλων διὰ τῆς αὐτῆς κληροδοσίας τετιμημένος.

**συγκληρονομία** (ἡ) νεώτ. κληρονομικὴ περιουσία περιελθοῦσα εἰς πολλοὺς κληρονόμους· 2) νομ. ἡ μεταξὺ συγκληρονόμων νομικὴ σχέσις.

**συγκληρονόμος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου ἢ ἄλλων κληρονομῶν, ὁ μέτοχος μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων κληρονομίας τινός : ΚΔ Ρωμ.8,17 κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, αὐτ.Ἐφ.3,6.

**συγκληρονομῶ**-έω μτγν. κ. νεώτ. ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων κληρονομῶ τι, εἶμαι συγκληρονόμος : ΠΔ Σοφ.Σειρ.22,23(29) ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς.

**σύγκληρος**-ον ὁ ὁμόκληρος, ὁ τοῦ αὐτοῦ κλήρου μετέχων, ὁ κατὰ τύχην συμπίπτων, συνηνωμένος, γειτνιάζων, συνορεύων : Εὐρ.Ἡρακλ.32 Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντα χθόνα, Νίκ.Ἀλεξ.1· 2) πάπ. ὁ μέτοχος κλήρου· 3) μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κλήρου ὁριζόμενος, ὁ τὴν αὐτὴν τύχην ἔχων ἢ λαβών : Πλούτ.Ἠθ.103F ὅτι θνητῷ σύγκληρός ἐστι βίῳ, Λουκ.Ἐρωτ.24· 4) μτ. γενικ. ὁ ἀνήκων ὡς μερίδιον εἴς τι : Λυκόφρ.995.

**συγκληρῶ**-όω, δωρ. συγκλᾱρόω (Ἐπιγρ.Ρόδου) συνενῶ ἢ περιλαμβάνω εἰς ἕνα κλῆρον : Πλάτ. Νόμ.745C τούτων δὲ αὖ δίχα τεμεῖν ἕκαστον καὶ ξυγκληρῶσαι δύο τμήματα· 2) ἐκλέγω διὰ κλήρου τινὸς πρὸς συγκρότησιν ἀρχῆς τινος : Πλούτ.Ἀλκ.19 συγκληροῦντες δικαστήριον· 3) μτγν. τὰ μέσ. σύρω κλῆρον, μετέχω κληρώσεως : Ἰώσ.

Πἰ 3,8,7· 4) μτγν. ἀστρολ. κτῶμαι, ἀποκτῶ κλῆρον ὁμαῦ μετά τινος : Βέττ.Βάλ.68,5· 5) σύγκληρον ποιῶ, ἀπονέμω διὰ κλήρου, κάμνω τινὰ διὰ κλήρου νὰ συμμετέχῃ : Δημ.183, Αἰσχίν.2,133 ἡ τύχη, ἡ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, Ἰουλ.Λόγ.5,162A αὐτόμστας φορὰ καὶ τύχη τὸς ἀρχὰς συνεκλήρωσεν· κ. παθ. : Αἰλ.ΖΙ Προοίμ. τὰ ἄλογα πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων . . ἔχει συγκεκληρωμένα (συγκέκτηνται μετὰ τῶν ἀνθρώπων), αὐτ.15,28 τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ συγκεκληρῶσθαι σιωπῇ, Δαμάσκ.Ἀρχ.257.

**συγκλήρωσις-εως** (ἡ) γλωσσ. κοινότης, συμμετοχὴ εἰς τὴν αὐτὴν τύχην : Μοδεστ.ἐν Ἰουστιν. Πανδ.γάμος ἐστὶ.. συγκλήρωσις τοῦ βίου παντός.

**σύγκλησις-εως** (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συγκαλῶ, πρόσκλησις ἐπὶ τὸ αὐτὸ πολλῶν ἀτόμων : ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον.

**σύγκλησις-εως** (ἡ), ἀρχ. ἀττ. ξύγκλησις, ἀττ. τ. τοῦ σύγκλεισις βλ.λ.

**συγκλητικός-ή-όν** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς τάξεις τῆς συγκλήτου βλ.λ.4), εἰς τὴν σύγκλητον, ὁ τῆς συγκλήτου : Διόδ.Σ 20,36, Πλούτ.Γάλβ.9 συγκλητικῶν ἀνδρῶν κρύφα συλλαμβανομένων, Λουκ.Ἀλέξ.25, Ἐπιγρ.Πόντου, -συγκλητικὸν δόγμα, - συγκλητικὴ τάξις, - συγκλητικοὶ πατέρες (τὰ μέλη τῆς Ρωμ. συγκλήτου, padrea conscripti)· || νεώτ. ὁ συγκλητικός ὡς οὐσ. τὸ μέλος τῆς συγκλήτου· || Ἐπιγρ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ μέλη τῆς συγκλήτου: Ἐπιγρ.Σμύρνης συγκλητικαὶ οἰκίαι· || συγκλητικὸν μέλος προσκλητήριον μέλος τῆς συγκλήτου : Αἰλ.ΠΙ 8,7· 2) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύγκλητον βλ.λ.5) : συγκλητικὴ ἀπόφασις· || νεώτ. οἱ συγκλητικοὶ ὡς οὐσ. οἱ μετέχοντες τῆς συγκλήτου τοῦ πανεπιστημίου, οἱ ἀποτελοῦντες αὐτήν.

**σύγκλητος-ον** κ. νεώτ. ὁ συγκεκλημένος, ὁ διὰ προσκλήσεως συναθροισθεὶς ἐπὶ τὸ αὐτό : Σοφ.Ἀντ.160 σύγκλητον τήνδε γερόντων . . λέσχην, Εὐρ.ΙΑ 301 σύγκλητον στράτευμα· || οἱ σύγκλητοι ὡς οὐσ. οἱ προσκεκλημένοι : Πολύβ.6, 12· 2) σύγκλητος ἐκκλησία ἡ ἐν Ἀθήναις ἔκτακτος ἐκκλησία τοῦ δήμου κατ' ἀντίθ. πρὸς τὴν κυρίαν : Ψήφ.π.Δημ.238 σύγκλητος ἐκκλησία ὑπὸ στρατηγῶν καὶ πρυτάνεων [καὶ] βουλῆς γνώμη, Ἐπιγρ.· 3) ἡ σύγκλητος (βουλή) ὡς οὐσ. νομοθετικὸν σῶμα διαφ. πολιτειῶν, ἡ βουλή, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν : Ἀριστλ.Πολιτ.1275b,8 οὐδ' ἐκκλησίαν νομίζουσιν ἀλλὰ συγκλήτους· || κ.ἐν Καρχηδόνι : Πολύβ.10,18,1· || ἐν τῇ Ἀχαϊκῇ συμπολιτείᾳ : αὐτ.29,24,6, Ἐπιγρ.Ὠρωποῦ· 4) εἰδ. ἐν Ρώμῃ σῶμα συμβουλευτικὸν ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ τοὺς μᾶλλον προβεβηκότας τὴν ἡλικίαν ἐκ τῶν πατρικιανῶν γενῶν, ἐκλεγομένους κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἶτα δὲ ὑπὸ τῶν ὑπάτων : Πολύβ.21,1,3, Στράβ.3,4,20, Διόδ.Σ 4,83 ἡ σύγκλητος τῶν Ρωμαίων, Ἐπιγρ.Λαμψάκου, αὐτ. Χίου· || κ. ἐν προσωποποιήσει : αὐτ.Δορυλαίου θεὸς Σύγκλητος· 5) νεώτ. τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ἐνιαύσιον ἐκ καθηγητῶν σῶμα τῶν παρ' ἡμῖν πανεπιστημίων καὶ τῶν ἄλλων ἰσοτίμων πρὸς αὐτὰ σχολῶν : ἡ σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης - τοῦ Πολυτεχνείου· 6) πάπ.ἀμφ. σημ. : πρὸς τὴν σύγκλητον.

**συγκλινής-οῦς-ές** (κλίνω) ὁ συγκλίνων, ὁ κλίνων ὁμοῦ μετά τινος : Αἰσχ.ἀπ.84 τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι (ὁ συνασπισμὸς ἐναντίον τοῦ Αἴαντος).

**συγκλινίαι** (αἱ) μτγν. αἱ κλιτύες, τὰ ἐπικλινῆ μέρη τοῦ ἐδάφους : Πλούτ.Πομπ.32 ταῖς συγκλινίαις τῶν τόπων τεκμαιρόμενος ἔχειν πηγὰς τὸ χωρίον, αὐτ.Πύρρ.28.

**σύγκλινος(-η)-ο(ν)** κ. νεώτ. ὁ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνακλίντρῳ ἀνακλινόμενος, ὁ συντρώγων ἐν συμποσίῳ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων, συγκλίτης : Μέν.1070· 2) νεώτ. τὸ σύγκλινον ὡς οὐσ. τὸ κοῖλον μιᾶς πτυχῆς τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ἀντίκλινον.

**συγκλίνω** κ. μσν, δημ. κ. νεώτ. συγκατακλίνω, ἀθ. ἐν χρ. μ. τὸ παθ. συγκατακλίνομαι, κοιμῶμαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ.2,181, Εὐρ.Ἄλκ.1090 οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται, Εὐνάπ.20· 2) κ. νεώτ. κλίνω μαζὶ μὲ ἄλλον πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰ ἔσω, ἀντίθ. ἀποκλίνω : συγκλίνοντες ὀφθαλμοὶ ἢ συγκλίνων στραβισμός (περίπτωσις στραβισμοῦ καθ' ἣν καὶ οἱ δύο ὀφθαλμοὶ κλίνουσι πρὸς τὴν ρῖνα)· || συγκλίνων φακός ὁ προκαλῶν σύγκλισιν τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων πρὸς τὸν ἄξονά του· || τὸ παθ. συγκλίνομαι συγκάμπτομαι : Ἱππ.Ἄρθρ.60 συγκεκλιμένου τοῦ σκέλεος· 3) μτγν ἀμτβ. ὑπείκω εἴς τι(να) : Πολύβ.7,12,4 τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν οὕτως ὑπετέτακτο καὶ συνέκλινε ταῖς εὐνοίαις· 4) μσν. δημ. συγκατανεύω, συναινῶ : Ἐρωτόκρ 3,535 πολλὰ στανιό τζ' ἐσύγκλινε κι ἐθεληματεφὲ τζι, Ἐρωφ.1,89, Γύπ.2,641· 5) μτγν. γραμμ. κλίνομαι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίσιν μὲ ἄλλο τι, ὑπάγομαι ὁμοῦ μετά τινος εἰς τὴν αὐτὴν κλίσιν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.102,11 κλιθεῖσα γὰρ συγκλίνει τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἑξῆς πτώσεις.

**σύγκλισις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ συγκλίνειν, ἡ διαμόρφωσίς τινος, ἰδίᾳ τοῦ ἐδάφους, ὥστε νὰ συγκλίνουν πάντα τὰ μέρη καὶ νὰ σχηματίζεται κοιλότης : Πλούτ.Κάμ.41 ἵδρυσε κατὰ νάπης μαλακῆς καὶ συγκλίσεις πολλὰς ἐχούσης· 2) νεώτ. σύγκλισις τηλεσκοπίου ἡ ρύθμισις τοῦ τηλεσκοπίου πυροβόλου τοῦ κατὰ διεύθυνσιν σκοπευτοῦ εἰς τρόπον ὥστε ἡ σκοπευτική του γραμμὴ νὰ διέρχεται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δι' οὗ διέρχεται καὶ ἡ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ καθ' ὕψους σκοπευτοῦ δι' ὡρισμένην τινὰ ἀπόστασιν.

**συγκλίτης** (ὁ) μτγν. ὁ μετά τινος ὁμοῦ ἀνακλινόμενος ἐν συμποσίῳ, συντρώγων, συνδαιτυμών : Πλούτ.Ἠθ.149B ὡς ὅ γε τοποκλισίας δυσχεραίνων δυσχεραίνει τῷ συγκλίτῃ μᾶλλον, αὐτ 503A.

**συγκλιτισμός** (ὁ) νεώτ. παραλληλισμὸς ἢ συναρμογὴ τῆς ἐγκαρσίας διαμέτρου τοῦ ἐμβρυϊκοῦ κρανίου πρὸς τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἄνω στομίου τῆς πυέλου κατὰ τὸν τοκετόν.

**συγκλονίζω** νεώτ. συγκλονῶ βλ.λ. : τὰ γεγονότα αὐτὰ μὲ συνεκλόνισαν· κ. παθ. : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 18 νὰ συγκλονίζεται .. ἀπὸ σπασμοὺς ἀπροόπτους.

**συγκλονιστικός-ή-όν** νεώτ. ὁ συγκλονίζων, συνταρακτικός : συγκλον- εἰδήσεις - γεγονότα.

**σύγκλονος** (ὁ) νεώτ. σπασμώδης πάθησις μεταδιδομένη κατὰ συμπάθειαν ἢ αὐτόματον μίμησιν, οἷα ἡ χορεία.

**συγκλονῶ-έω** κ. νεώτ. συνταράσσω, συγχέω, ἐπιφέρω εἰς συνωθούμενον πλῆθος κλόνον, ταραχήν, σύγχυσιν : Ἰλ.Ν 722 συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοὶ (τοὺς Τρῶας)· 2) κ. νεώτ. κλονῶ, σείω, ταράσσω τι σύσσωμον, ἐκ βάθρων : ΑΠ 9,755,6 οἷον ἀπὸ πελάγευς συγκλονέουσα νέας, Εὐσ.Μύνδ.12 ἀκολασίη ψυχήν, ὥσπερ νῆα ἄνεμοι . . συγκλονέει, ΕΜ 378,48· 3) μτγν. κ. ἐπὶ τρομωδῶν κινήσεων τῶν μελῶν : Γαλ.7,185.

**συγκλυδάζομαι** μτγν. συγκλύζω βλ.λ., ἐν χρ. μ. μτφ. : Ἰάμβλ.Πυθ.15,65 διεκάθαιρε συγκεκλυδασμένον τὸ νοητικόν.

**συγκλυδωνίζομαι** μσν. συγκυμαίνομαι, συνταράσσομαι, ὑπὸ τοῦ κλύδωνος ριπτάζομαι : Εὐμάθ.254 ἄνδρες συγκλυδωνιζόμενοι.

**συγκλύζω** μσν. κατακλύζω, καταπλημμυρῶ πάντοθεν : ΠΔ Ἠσ 43,2 ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.206D, αὐτ.467D· 2) μτφ. ἐν χρ. τὸ παθ. πνίγομαι εἴς τι : Φιλόδ.Ρητ.2, 303S· || πνίγομαι εἰς τὰ χρέη : Πλούτ.Ἠθ.831E

ὁ δὲ συγκλυζόμενος ἀντέχεται τῶν βαρυνόντων· 3) ἀνοταράσσω πανταχόθεν, συνταράσσω, ἀνακινῶ ὅλως : Διοσκ.Εὐπορ.1,57· 4) μτγν. τὸ παθ. μτφ. ἐπὶ καταστάσεως, διατελῶ ἐν συγχύσει, ἐν ταραχῇ, ἐν ἀνωμαλίᾳ : Φιλόστρ.Σοφ.1,18,2 τὰ τῆς 'Ασίας συγκεκλυσμένα πράγματα.

**σύγκλυς**-υδος (ὁ,ἡ) κ. νεώτ., ἀττ. ξύγκλυς, πληθ. οὐδ. σύγκλυδα (Φίλ.2,312, 'Ησ.), ὁ συγκεκλεισμένος, ὁ πανταχόθεν συρρεύσας, κυρ. ἐπὶ τῶν κυμάτων, μτφ. δὲ ὁ κατὰ τύχην συνηθροισμένος, ὅθ. ξύγκλυδες ἄνθρωποι ὄχλος ἀνθρώπων κατὰ τύχην συρρυέντων, τυχαίως συναθροισθέντων, συρφετός, σύρφακες, μαζώματα : Θουκ.7,5 νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες· ‖ ὁμ. σύγκλυς ὅμιλος : Πλούτ.Μάρ.45· ‖ ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. σύγκλυδες ὡς οὐσ. : Πλάτ.Πολ. 569Α δούλοις τρέφοι ἐκεῖνόν τε καὶ τοὺς δούλους μετὰ ξυγκλύδων ἄλλων, Στράβ.4,2,1· 2) μτγν. ὁ τοῦ ὄχλου, ὁ τοῦ συρφετοῦ : Φίλ.2,312 συγκλύδων καὶ μιγάδων ἠθῶν ἀνάπλεοι.

**σύγκλυση** (ἡ) μον. δημ. συγκλυσμός, πλήμμυρα: 'Ερωτόκρ.4,1039 ὁπού 'λαχε νὰ δῇ ποτὲ σύγκλυση νὰ φουσκώσῃ· 2) δημ. πολυομβρία, βροχὴ ραγδαιοτάτη : παροιμ. ὅταν ἀστράφτῃ καὶ βροντᾷ, σύγκλυση μὴ φοβᾶσαι.

**συγκλυσμός** (ὁ) συνωθισμός, σύγκρουσις κυμάτων : Μέν.536,6, 'Αριστλ.Θαυμ.843a,14.

**συγκλύω**, ἀττ. ξυγκλύω εἰσακούω, δίδω ἀκρόασιν εἴς τι, ὅθ. συμφωνῶ : Σοφ.ΑΙ.960 ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες 'Ατρεῖδαι.

**συγκλῶ**-άω συνθλῶ, συγκάμπτω, λυγίζω, τσακίζω : 'Αριστφ.'Εκκλ.1031 κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα, Χαιρήμ.14,13, Θεόφρ.ΦΙ 4,7,3, ΠΔ Ψαλμ.54(46),10 τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον· ‖ κ. ἐπὶ γραμμῶν τὸ παθ. εἶμαι τεθλασμένος : 'Αριστλ.Πρ.892a,15· 2) ἐπὶ ἀδαοῦς γλύπτου, κατασυντρίβω, καταθραύω : 'Ερμεί.'Αλ. Φαῖδρ.189Α συγκλᾶν τὰ μέρη· 3) μτφ. τὸ παθ. ἐπὶ ἀνθρώπων ἐνασχολουμένων εἰς δουλικὰς ἐνασχολήσεις, συντρίβομαι, συγκάμπτομαι, κατατσακίζομαι : Πλάτ.Πολ.495Β τὰς ψυχὰς συγκεκλασμένοι τε καὶ ἀποτεθρυμμένοι διὰ τὰς βαναυσίας, αὐτ.Θεαίτ.173Α.

**συγκλώθω** μτγν. κ. μσν. κλώθω ὁμοῦ, μαζί, συνδέω διὰ συρραφῆς, ἐν χρ. τὸ παθ. : Σχόλ.Πίνδ. Ο 1,38 συγκεκλωσμένων ἦν αὐτῷ· 2) μτφ. διὰ κλήρου ἢ κατὰ τύχην συνδέω, συνάπτω, ἑνώνω, συνυφαίνω : Μᾶρκ.Αὐρ.10,5 ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν αἰτίων συνέκλωθε τήν τε σὴν ὑπόστασιν ἐξ ἀϊδίου καὶ τὴν τούτου σύμβασιν, Δαμάσκ.'Αρχ. 251· κ. μέσ. : Εὐστ.Πον.276,37· κ. παθ. εἶμαι συνυφασμένος : Χρύσ.Στωικ.2,265, Πλωτῖν.2,3,15 πάντα ὁμοῦ γενόμενα καὶ οἷον συγκλωσθέντα.

**σύγκλωσις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγκλώθω βλ.λ., κ. μτφ. ἡ μοιραία, τυχαία ἕνωσις : Μᾶρκ.Αὐρ.2,3 τὰ τῆς τύχης οὐκ ἄνευ φύσεως ἢ συγκλώσεως καὶ ἐπιπλοκῆς τῶν προνοίᾳ διοικουμένων, αὐτ.3,11.

**συγκνισῶ**-όω μτγν. πνικτὸν ποιῶ, μαγειρεύω ὁμοῦ ἐν κλειστῷ ἀγγείῳ, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Αθήν.9, 375F συγκεκνισωμένων ζωμῷ κρεῶν.

**συγκόβ(γ)ω** μσν. δημ. συγκόπτω, συντέμνω, ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς κοπῆς ὑφάσματος πρὸς κατασκευὴν φορέματος : 'Ερωτόκρ.4,561 ἡ μιὰ συγκόβγει, σὰ θωρῶ, κι ἡ ἄλλη τὰ τροπώνει· 2) μτφ. ἐπὶ τοῦ νοῦ, στοχάζομαι, ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι : φρ. δὲν τὸ συγκόβ(γ)ει ὁ νοῦς μου.

**συγκοιλαίνω** μσν. ὁμοῦ κοιλαίνω, ὅθ. ἐπὶ ἐπαίτου συγκοιλαίνω χεῖρα ἐκτείνω τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων : Φώτ.Νομοκ. 865 τοῦ αἰτοῦντος λαμβάνοντος, ἵσταται ὁ Χριστὸς συγκοιλαίνων τούτῳ τὴν χεῖρα.

**σύγκοιλον** (τὸ) 'Επιγρ. τὸ ἐντελῶς κοῖλον.

**συγκοίμημα**-ατος (τὸ) τὸ συγκοιμώμενον πρόσωπον, συγκοιμητής, παρακοίτης, σύνευνος : Εὐρ. 'Ανδρ.1273 ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα.

**συγκοίμησις**-εως (ἡ) τὸ συγκοιμᾶσθαι, ἡ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων κοίμησις, συνεύνασις : Πλάτ.Πολ. 460Β τῆς τῶν γυναικῶν ξυγκοιμήσεως (ἐξουσία), αὐτ.Φαῖδρ.255F, Δίων Κ 79,13.

**συγκοιμητής** (ὁ) λεξ. ὁ συγκοιμώμενος μετά τινος, σύνευνος : 'Ησ. ἐν λ. ἐπευνακταί.

**συγκοιμίζω** κοιμίζω ὁμοῦ, συγκοιμᾶσθαι ἢ συγκοιμηθῆναι ποιῶ, συνευνάζω, συνδέω διὰ γάμου, νυμφεύω : 'Αριστφ.'Ορν.1734 ἄρχοντα θεοῖς μέγαν Μοῖραι ξυνεκοίμισαν ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

**συγκοιμῶμαι**-άομαι ἀποθ. κ. νεώτ. κοιμῶμαι μετ' ἄλλου ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης, συγκατακλίνομαι, εἶμαι σύγκοιτος, ἐπὶ ἀνδρῶν κ. γυναικῶν : 'Ηρ.3, 69 οὗτοι μιν σοί τε συγκοιμώμενον, Αἰσχ.'Αγ.1258, Σοφ.'Ηλ.274, Εὐρ.Φοίν.54, Λυσ.ἀπ.4· ‖ κ. ἐπὶ βρέφους : Σωρ.1,106 συγκοιμάσθω τὸ βρέφος αὐτῇ· ‖ κ. ἀπολ. ἐπὶ παίδων : 'Αρρ.'Επίκτ.2,22, 13· 2) μτφ. ἀσχολοῦμαι εἴς τι καὶ καθ' ὕπνον ἀκόμη, ἀσχολοῦμαι λίαν, ὑπερβαλλόντως : Πολύβ. 12,26D,3 ὥστε δοκεῖν .. τοὺς μὲν ἄλλους συγγραφέας ἅπαντας συγκεκοιμῆσθαι τοῖς πράγμασι, Δίων Κ 60,28 τῷ 'Ορέστῃ συγκεκοίμηται· 3) ρηματ.π. συγκοίμημα, συγκοίμησις, συγκοιμητής.

**συγκοινοβιώτης** (ὁ) μσν. ὁ ἐν κοινοβίῳ διαβιῶν ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων, ὁ ἐν κοινοβίῳ ἑταῖρος, ὁ συμβιῶν τινι:Cotelier.Eccl.Gr.monum.4,121.

**σύγκοινος**-ον ὁ κοινός : Αἰσχ.ἀπ.π.Πλούτ.'Ηθ. 389Α μιξοβόαν .. διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκοινον Διονύσῳ (διόρθ. σύγκωμον), 'Επιγρ. Κρήτης.

**συγκοινῶ**-όω κοινοποιῶ, κοινολογῶ, ἀνακοινῶ, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Θουκ.8,75 τὰ πράγματα πάντα .. ἐκ τῶν κινδύνων ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίοις· 2) τὸ παθ. συνδέομαι στερρῶς, συνάπτομαι σφιγκτά : "Ηρων Αὐτομ.13,9.

**συγκοινωνία** (ἡ) μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ συγκοινωνεῖν ἢ συγκοινωνῆσαι, συμμετοχή, μέθεξις : Στουδ.Θεόδ.257C ἵνα μὴ ὑπόδειγμα τοῖς λαϊκοῖς προτιθέμενοι αἱρέσεως καὶ αἱρετικῆς συγκοινωνίας τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπωλείας λόγον ὑφέξωσι· 2) νεώτ. τὸ νὰ κοινωνῇ τις μετ' ἄλλων, ἐπικοινωνία, ἡ μεταξὺ δύο ἀντικειμένων σύνδεσις διά τινος : συγκοινωνία ἠλεκτρική - ἀγγείων - δωματίων - τηλεφωνική - ταχυδρομική· 3) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὰ μέσα πρὸς μετάβασιν καὶ μεταφορὰν ἀνθρώπων ἢ ἀντικειμένων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον : συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων, - θαλασσία - σιδηροδρομική - ἀεροπορική συγκοινωνία, - ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας.

**συγκοινωνιακός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκοινωνίαν βλ.λ.3) : συγκοινωνιακὴ γεωγραφία (κλάδος τῆς οἰκονομικῆς γεωγραφίας, ὁ ὁποῖος ἐρευνᾷ τοὺς λόγους τῆς διαδόσεως τῶν μέσων συγκοινωνίας χερσαίων, θαλασσίων καὶ ἐναερίων), - συγκοινωνιακὰ μέσα.

**συγκοινωνός**-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ μετ' ἄλλου κοινωνῶν, μετέχων τινός : ΚΔ Ρωμ.11,17 συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς ποιότητος τῆς ἐλαίας, αὐτ.Κορ.1,9,23, αὐτ.'Αποκ.1,9, Στέφ.'Αθ.'Ιππ.1,76D συγκοινωνοὶ τῆς βασιλείας μου, - ὑπήρξαμεν συγκοινωνοὶ τῶν θλίψεών σου· ‖ πάπ. ὁ συγκοινωνὸς ὡς οὐσ. ἑταῖρος, σύντροφος.

**συγκοινωνῶ**-έω κ. νεώτ. κ. δημ. εἶμαι συγκοινωνός, συμμετέχω πράγματός τινος μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων : Δημ.1299 συγκεκοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι· 2) μετέχω τινὸς ὅλου, λαμβάνω, παίρνω μερίδιον : "Αλεξ.162,5· 3) μτγν. μτ. δοτ. λαμβάνω μέρος εἴς τι, μετέχω, κοινωνῶ : ΚΔ 'Αποκ.18,4 ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε

ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, αὐτ.᾽Εφ.5,11, αὐτ.Φιλ.4,14· **4**) συνδέω : ᾿Ιππ.᾿Αρθρ.35· **5**) νεώτ. κ. δημ. ἔχω συγκοινωνίαν, ἐπικοινωνίαν μετά τινος : **τὰ δοχεῖα συγκοινωνοῦσι μέσῳ ἐλαστικοῦ σωλῆνος, - τὸ γραφεῖόν μου συγκοινωνεῖ μὲ** τὸ **ἰδικόν του, - ἡ Κρήτη συγκοινωνεῖ μὲ τὴν πρωτεύουσαν ἀεροπορικῶς.**

**συγκοιτάδιος**-ον ῾Ησ. «σύγκοιτος».

**συγκοιτάζω** μτγν. κ. μσν. συγκοιμίζω, συγκατακλίνω, τοποθετῶ τινα ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλου ἐπὶ τῆς αὐτῆς κοίτης, βάζω νὰ κοιμηθῇ στὸ ἴδιο κρεβάτι : Τζέτζ.Χιλ.2.773· κ. μέσ. συγκοιμῶμαι : ᾿Ακύλ. ΠΔ Δευτ.28,30, Κυραν.63, Τζέτζ.Λυκόφρ.848, Ζωναρ.1,80C **ἡ κόρη συγκοιταζομένη τῷ βασιλεῖ.**

**συγκοίτιον** [ἀργύριον] [τὸ] ῾Ησ. «μίσθωμο ἑταίρας συγκοιμηθείσης».

**σύγκοιτις**-ιδος (ἡ) γλωσσ. ἀνώμ. θηλ. τοῦ σύγκοιτος βλ.λ.

**σύγκοιτος-ον,** ἀνώμ. θηλ. -ις-ιδος [γλωσσ.], ὁ μέτοχος τῆς αὐτῆς κοίτης, σύνευνος : Κωμ.᾿Αδέσπ. 1203,7, ΠΔΜιχ.7,5 **ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι,** Μελέαγρ.ΑΠ 5,151, αὐτ.190, ᾿Επιγρ.Φρυγίας· **2**) μτφ. ὁ σύντροφος : Πίνδ.Π 9,23 **τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ᾽ ἀναλίσκοισα,** Πλούτ.᾿Ηθ.100F **σύνδειπνος ὑπὸ λιχνείας καὶ σύγκοιτος ὀδυνηρά·** **3**) ὡς ἐπίθ. κτ. οὐδ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ ἁρμόζων εἰς σαρκικὴν μεῖξιν : Μελέαγρ.ΑΠ 5,195 **σύγκοιτα δὲ φίλτρα Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν.**

**συγκολάζω** κ. μσν. συντιμωρῶ, τιμωρῶ, ἐπιβάλλω τιμωρίαν εἴς τινα ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλου ἢ ἄλλων : Πλάτ.Νόμ.730D **ξυγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν,** Πλούτ.᾿Οθ.3, ᾿Ιω.Χρυσ.6,673,25· || μσν. κ. παθ. : Στουδ.Θεόδ.446B **συγκολαζομένης αἰώνια·** **2**) μτγν. τιμωρῶ ἐπίσης, ὡσαύτως : ᾿Ιώσ.Αἰ 2,6,8· κ. παθ. : Φίλ.2,326.

**συγκολάπτω** μτγν. συγκλῶ, συνθλῶ, συντρίβω, ἐκτέμνω, ὅθ. **ὁ συγκεκολαμμένος** ὁ σπάδων, ὁ ἐκτομίας : ᾿Ακύλ.ΠΔ 22,24.

**συγκόλλημα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγκολλῶ, σύνθεσις δύο ἢ πλειοτέρων ἀντικειμένων ἢ μερῶν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου· **2**) μτγν. συνδετική, συνδέουσα ῥάβδος : Θεοδοτ.ΠΔ ᾿Εξ.38,11|37,9₁, αὐτ.121|10₁· **3**) νεώτ. μεταλλ. εὔτηκτος τέφρα ἐπικολλωμένη εἰς τὴν ἐσχάρον τῶν ἑστιῶν ἢ σκωρία σχηματιζομένη εἰς τὸν φάρυγγα φρεατοειδοῦς καμίνου.

**συγκολλήσιμος**-ον πάπ. ὁ συγκεκολλημένος, κολλημένος μαζί : **τόμος συγκολλήσιμος,** αὐτ. **βιβλείδια συγκολλήσιμα.**

**συγκόλλησις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συγκολλῶ, σύνδεσις δύο ἢ περισσοτέρων πραγμάτων διά τινος κολλητικῆς οὐσίας ἢ τετηκότος μετάλλου : Κλέαρχ.π.᾿Αθήν.9,393A **ἡ τῶν πτερῶν συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἁλώσεως·** **2**) μτγν. προσκόλλησις : Σωραν.1,43 **συγκόλλησις τοῦ σπέρματος·** **3**) μτφ. ἀφοσίωσις : Θεμίστ.Λόγ.22,268A.

**συγκολλητήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. μέσον ἢ ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ συγκόλλησις βλ.λ.[1].

**συγκολλητής** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ συγκολλῶν, ὁ συγκατασκευάζων, ἐπινοῶν, ἐπινοητής τινος : ᾿Αριστφ. Νεφ.446 **ψευδῶν ξυγκολλητής, εὑρησιεπής, περίτριμμα δικῶν·** **2**) νεώτ. ἐργάτης μεταλλοτεχνίτης εἰδικὸς διὰ τὰς συγκολλήσεις.

**συγκολλητικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκόλλησιν, ὁ δυνάμενος νὰ συγκολλήσῃ ἢ νὰ συγκολληθῇ : **συγκολλητικαὶ οὐσίαι.**

**συγκολλητίνη** (ἡ) νεώτ. μικροβ. οὐσία ἐνυπάρχουσα **ἐν τῷ ὀρῷ τοῦ αἵματος,** ἡ ὁποία προστιθεμένη **εἰς** καλλιεργήματα **μικροβίων τὰ μεταβάλλει εἰς σωροὺς ἢ ἀθροίσματα.**

**σύγκολλος**-ον (κόλλα) μτγν. ὁ διὰ κόλλης συνδεδεμένος, συγκεκολλημένος : Νικ.ἀπ.78 **οἰδαλέα ξύγκολλα βάρη πνιγόεντα μυκήτων·** || **σύγκολλα** ἐπίρρ. συγκόλλως βλ.λ. : Σοφ.ἀπ.867 **λόγος σύγκολλα . . τεκταίνεται.**

**συγκολλῶ**-άω κ. νεώτ., ἀόρ. **συνεκόλλησα,** παθ. ἀόρ. **συνεκολλήθην,** μτχ. παθ. παρακ. **συγκεκολλημένος,** κολλῶ ὁμοῦ, συνδέω, συνάπτω διὰ κόλλης, διά τινος κολλητικῆς οὐσίας ἢ διὰ τετηκότος μετάλλου δύο ἢ περισσότερα ἀντικείμενα πρὸς ἄλληλα ἢ μέρη τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου : Λουκ. ᾿Αλέξ.14, αὐτ.21 **ἐπιχλιάνας τὸν κηρὸν ῥᾳδίως συνεκόλλα,** ᾿Επιγρ.· **2**) τὸ παθ. ἐπὶ πληγῆς, ἐπουλοῦμαι : Σωρ.1,36· **3**) μτφ. συνάπτω, συνθέτω : ᾿Αριστφ.Σφ.1041 **ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,** Πλάτ.Μενξ.236B **περιλείμματ᾽ ἄττα ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα,** αὐτ. Τίμ.43A· **4**) ρηματ.π. συγκόλλησις, συγκόλλημα, συγκολλητής, συγκολλητήρ.

**συγκόλλως** ἐπίρρ. συγκεκολλημένως, συνηρμοσμένως, συμφώνως, **ἐν συμφωνίᾳ,** ταιριαστά : Αἰσχ.᾿Ικ.310 **κἂν ταῦτ᾽ ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί,** Συμπλ.᾿Ανθ.7,6· || ὅθ. **συγκόλλως ἔχω** συμφωνῶ, συναινῶ : αὐτ.Χο.542.

**συγκολυμβῶ**-άω κολυμβῶ μετά τινος ἢ ὁμοῦ : ᾿Αντισθ.π.Διογ.Λ 6,6 (᾿Αρίστιππ.π.Γολ.Προτρ.5) **ἅτινα αὐτοῖς καὶ ναυαγήσασι συγκολυμβήσει,** ᾿Αντικλ.7.

**συγκομιδή** (ἡ) κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυγ- συλλογὴ γεωργικοῦ προϊόντος καὶ μεταφορὰ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς καλλιεργείας εἰς τὰς ἀποθήκας, ἐσοδεία, σοδειά : Θουκ.3,15 **ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν,** Πλάτ.Θεαίτ.149E **συγκομιδὴ τῶν ἐκ τῆς γῆς καρπῶν,** αὐτ.Νόμ.845E, Ξεν.᾿Ελλ.7,5,14, Πάπ. **μετὰ τὸν χρόνον παραδώσω τὰς ἀρούρας ἀπὸ συγκομιδῆς τῶν σπαρησομένων·** **2**) ἁπλ. θερισμός : ᾿Επιγρ.· **3**) ἐν παθ. σημ. τὸ συγκομίζεσθαι, συνέρχεσθαι ἢ συσσωρεύεσθαι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον : Θουκ.2,52 **ἐπίεσε δ᾽ αὐτοὺς καὶ ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὸ ἄστυ·** **4**) νεώτ. κτ.ἐπέκτ. αὐτὸ τὸ συγκομιζόμενον προϊόν· **5**) ὁμ. νεώτ. μτφ. πᾶσα θησαύρισις, συσσώρευσις : **πλουσία συγκομιδὴ κερδῶν·** **6**) μτγν. **συγκομιδὴ ἱστορίας** ἡ διὰ συγκεντρώσεως στοιχείων συγγραφή, συγγραφὴ ἱστορίας : ῾Ηρωδιαν.᾿Ιστ.1,1,1 **οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων.**

**συγκομίζω** κ. μσν. κ. νεώτ. συλλέγω τι, ἰδίᾳ καρποὺς καὶ μεταφέρω αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συνάγω, συλλέγω, συναθροίζω : ῾Ηρ.1,21 **τοῦτον** [τὸν σῖτον] **πάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορήν,** αὐτ.2,121,δ', αὐτ.9,80, Θουκ.7,85· κ. παθ. : αὐτ.8,25 **ἐκέατο ἁλέες συγκεκομισμένοι·** κ. μέσ. : ῾Ηρ.2,94 **καὶ τὸ ἀπορρέον ἀπ᾽ αὐτοῦ συγκομίζονται·** **2**) ἀναφ. πρὸς τὸν ἐκ τοῦ θερισμοῦ καρπόν, συνάγω εἰς τὰς ἀποθήκας, ἐναποθηκεύω, ἀποθηκιάζω, σοδιάζω : Ξεν.᾿Απομν.2,8,3 **ἔργων τε ἐπιστατοῦντα καὶ συγκομίζοντα καρπούς,** Διόδ.Σ 5,68, **- ἐφέτος οἱ χωρικοὶ συνεκόμισαν ἄφθονα προϊόντα·** || μσν. κ. ἐπὶ τῆς ἐρήμου : Μηναῖ.3,4 ᾿Ορθρ.᾿Ωδ.4,4 **ἔρημον . . καρποφόρον ἔδειξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν·** συχνότ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ξεν.᾿Αν.6,6,37· κ.παθ.: ῾Ηρ.4,199 **ὀργᾷ συγκομίζεσθαι** (εἶναι ἕτοιμος πρὸς συγκομιδήν), Πάπ. **τοὺς καρποὺς συγκομίσασθαι·** **3**) πάπ. κομίζω, φέρω ὁμοῦ, μαζί : **συνεκομίσαμεν τὰ παιδάριά σου·** **4**) τὸ μέσ. μτ. παθ. παρακ. φέρω ὁμοῦ πρὸς ἐμαυτόν, συλλέγω, συνάγω περὶ ἐμαυτόν : Ξεν.ΚΠ 8,2,24 **συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν καὶ ὁπόσα . . ὄργανα χρήσιμα·** **5**) ὁμ. τὸ μέσ. ἀποθησαυρίζω : αὐτ.1,5,12 **πολεμικώτατον κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε,** Λουκ.Νιγρ. 10· || νεώτ. κ. ἐν τῷ ἐνεργ. τ.: **συγκομίζω πλούσια κέρδη·** **6**) ὁμ. προσποιῶ ἐμαυτῷ, ἀποκτῶ,

οἰκειοποιαῦμαι, ἰδιοποιοῦμαι : Ξεν.ΚΠ 4,3,17 **ταῦτα ἱππεὺς γενόμενος συγκομίζομαι πρὸς ἐμαυτόν**· **7**) συγκεντρῶ, συγκεφαλαιῶ, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Σοφ.ΟΚ 585 **ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται**· **8**) συγκηδεύω, κομίζω, σηκώνω ὁμοῦ μετά τινος ἢ μετά τινων πρὸς ταφὴν ἢ καῦσιν : Σοφ. ΑΪ.1048 **τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει**· κ. παθ. : Πλούτ.Σύλλ.38 **ἐφθη τὸ σῶμα συγκομισθέν,** αὐτ.'Αγησ 19· **9**) ρηματ.π. συγκομισμός, συγκομιστής, συγκομιστός, συγκομιστέον.

**συγκομισμός** (ὁ) μσν. συγκομιδή : Εὐστ.Πον. 178,58 **καρποφορεῖν ἡμῖν σωτήριον συγκομισμόν τοῖς δρέπεσθαι θέλουσιν.**

**συγκομιστήρια** (τὰ) (ἱερά) ἐτησία ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις καὶ πολλαχοῦ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος μετὰ τὸν ἀλωνισμὸν κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν πρὸς τιμὴν τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Διονύσου ἀγομένη, καθ' ἣν προσεφέροντο ἀναίμακτοι θυσίαι ἤτοι ἀπαρχὴ δημητριακῶν : Εὐστ.772,22, Σχόλ.'Ἰλ. Α 534 **ἃ ἡμεῖς φαμεν συγκομιστήρια**· **2**) 'Ησ. «θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομιδῇ».

**συγκομιστής** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ συγκομίζων, ὁ συνάγων, συλλογεύς : Εὐστ.1488,59 **εἰ καὶ ἄλλως Δημητριακοῦ καρποῦ συγκομιστὴς ὁ κάλαθος.**

**συγκομιστός**-ή-όν ὁ συγκεκομισμένος, συνηγμένος, ὁθ.**ἄρτος συγκομιστὸς** αὐτόπυρος· Ἀθήν. 115C «ἄρτων .. συγκομιστοί, ἐξ ἀσήστων ἀλεύρων γινόμενοι» : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.14, αὐτ.Διαίτ.37, Διοκλ. π.'Ησ., Τρύφ. κ. Δίφιλ.Σίφν.π.'Αθήν.3,109C **ζυμίτην, ἄζυμον, σεμιδαλίτην, χονδρίτην συγκομιστόν,** αὐτ.115D,Διοσκ.2,85· ‖ **συγκομιστὰ διαιτήματα** τροφὴ ἀνάμεικτος : Ἱππ.Δι.3,68, αὐτ.2,56.

**σύγκομμα-ατος** (τὸ) (συγκόπτω) μτγν. εἶδός τι φαρμάκου ἢ ἐδέσματος : Ἀλέξ.Τραλλ.9,525.

**συγκομμάτιον** (τὸ) 'Ησ. «σκευασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς».

**συγκόμωσις-εως** (ἡ) νεώτ. δοσολ. ἡ πρὸς ἀλλήλας ἐποφὴ τῶν κομῶν τῶν δένδρων δασικῆς τινος συστάδος.

**συγκονίομαι** μτγν. κυλίομαι εἰς τὴν κόνιν μετά τινος ἄλλου, συναγωνίζομαι ἢ ἀνταγωνίζομαι πρός τινα, συμπαλαίω : Πλούτ.'Ηθ.52Β **τῷ μὲν συνορχούμενος καὶ συνᾴδων τῷ δὲ συμπαλαίων καὶ συγκονιόμενος,** αὐτ.97Α, Μάξ.Τύρ.7,6.

**συγκοπή** (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συγκόπτω, κοπὴ εἰς μικρὰ τεμάχια : Πλούτ.'Ηθ. 912Ε **ὑγείας ἕνεκα καὶ συγκοπῆς πλήθους τὸν ἅλα λείχειν,** Πάπ., Σχόλ.Λουκ.ΒΠρ.19· **2**) κοπὴ μετάλλου εἰς πλείονα καὶ ὁμοιόμορφα τεμάχια πρὸς ἐκτύπωσιν νομισμάτων : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.6 **ὀρείχαλκος, ᾧ χρῶνται πρὸς κόσμον καὶ εἰς συγκοπὴν ἀντὶ νομίσματος**· **3**) μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. ἔκκρουσις, ἀποβολὴ ἑνὸς ἢ πλειόνων γραμμάτων ἐκ τοῦ μέσου λέξεως ἢ ἀποβολὴ φωνήεντος εὑρισκομένου μεταξὺ δύο φωνηέντων : Ἀπολλ. Δύσκ.'Επιρρ.169,15, Πλούτ.'Ηθ.1011Ε, αὐτ.Ρωμ.11 **καλεῖται κατὰ συγκοπὴν πωμήριον**· **4**) μτγν. ἀποβολὴ γράμματος ἢ συμπλέγματος γραμμάτων ἐκ τοῦ τέλους ἰδίᾳ λέξεως χάριν συντομίας, ἀποκοπὴ βλ.λ.6) : Λογγῖν.'Υφ.39,4· **5**) μτγν. διακοπή, στάσις, ἀναστολή, ἀνακοπή, παῦσις, σταμάτημα : Διον.'Αλ.Συνθ.15 **ἡ τοῦ πνεύματος συγκοπή,** αὐτ. 22 **αἱ συγκοπαὶ τῶν ἤχων**· **6**) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἰατρ. σύνδρομον ἰδιαίτερον, καθ' ὃ τὸ προσβαλλόμενον ἄτομον παρουσιάζει ἀποτόμως ἐξαιρετικὴν ἐξασθένησιν καί, εἰς τὰς βαρυτάτας περιπτώσεις, ἀναστολὴν τῶν καρδιακῶν συστολῶν, τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῶν κινήσεων : Ἀρετ.'Οξ.Παθ. 2,3, Γαλ.9,290, αὐτ.10,837, Φιλάγρ. π. 'Ορειβ.5,21,7· **7**) μτγν. ἐσχάτη βραδύτης, ἐντελὴς περιεκτικότης, ἀντίθ. συντομία : Λογγῖν.'Υφ.42 **συγκοπὴ μὲν γὰρ κολούει τὸν νοῦν**· **8**) νεώτ. μουσ. μετατροπὴ τοῦ φυσικοῦ ρυθμικοῦ τονισμοῦ τῶν φθόγγων, ἤτοι ἐπέκτασις τῆς διαρκείας ἑνὸς φθόγγου ἀρχομένου ἀπὸ ἀσθενεστέρου μέρους τοῦ μέτρου εἰς ἰσχυρότερον μέρος αὐτοῦ.

**συγκοπιάτης** (ὁ) πάπ. ὁ μετ' ἄλλου κοπιῶν.

**συγκοπιῶ**-άω 'Επιγρ. κ. νεώτ. συγκάμνω τινί, κοπιῶ, κοπιάζω, κουράζομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων : 'Επιγρ. Λυκαονίας.

**σύγκοπος**-ον (συγκοπή 6)) μτγν. ὁ πίπτων κάτω ἐκ συγκοπῆς βλ.λ.6), κατάκοπος, λιπόθυμος : Διόδ. Σ 3,57 **τὴν δὲ μητέρα, ζητοῦσαν τὸ σῶμα παρὰ τὸν ποταμόν, σύγκοπον γενέσθαι.**

**συγκοπτικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκοπὴν βλ.λ.6), ὁ τῆς συγκοπῆς : Γαλ.15,462· **2**) ὁ ἐπιφέρων συγκοπήν, λιποθυμίαν : αὐτ.7,467, Εὐστ.Πον.9,10,Ψελλ.π.Ideler. Phys.1,231 **συγκοπτικὸν πάθος.**

**συγκοπτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. καθ' ὃν τρόπον ὑφίσταταί τις συγκοπὴν βλ.λ.6), ὡς ὁ ὑποστὰς συγκοπήν : Γαλ.18(2),6.

**συγκοπτός**-ή-όν μτγν. συγκεκομμένος, κατακεκομμένος εἰς μικρὰ τεμάχια, λιανισμένος : Ἀθήν. 9,373Α **οὕτως δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ συγκοπτὰ λάχανα «κνίστ' ἢ στέμφυλα».**

**συγκόπτω** κ. μσν. κ. νεώτ., μσν. δημ. συγκόβ(γ)ω ('Ερωτόκρ.4,561), ἀόρ. **συνέκοψα** ('Ηρ.7,34), παρακ. **συγκέκοφα** (Πλάτ.Θεαίτ.169Β), παθ. ἀόρ **συνεκόπην** ('Υπερείδ.ἀπ.272Α Jensen), παρακ. **συγκέκομμαι** (Εὐρ.Κύκλ.228), ἀπαρφ. **συγκεκόφθαι** (Ἀριστφ.Νεφ.1426), κόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια, κατακόπτω, κατακερματίζω, λιανίζω : Ξεν.ΚΠ 6,4,3 **συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον τὰ ὅπλα μοι ἐποιήσω**· ‖ παθ. κατακόπτομαι, κατασυντρίβομαι, θραύομαι : 'Επιγρ. συγκεκομμένα μέρη τοῦ σώματος· ‖ κ. μτφ. : Λουκ.Μὴ Πιστ.Διαβ.1 **πολλαὶ φιλίαι συνεκόπησαν**· **2**) καταστρέφω : 'Ηρ.7,34 **χειμὼν .. συνέκοψε πάντα καὶ διέλυσε**· **3**) κόπτω, πλήττω συντόνως, δέρω, κτυπῶ δυνατά : Λυσ.3,16 **Μόλωνα ἐπαμύνειν ἐπιχειροῦντα συνέκοψαν,** Ξεν.Συμπ.8,6 **πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Ἀντίσθενες, μόνον μὴ συγκόψῃς με,** Μεταγ 9, Δημ. 532, Δοῦρις 67 J **ξύλοις τὰς κεφαλὰς συγκόπτειν**· ‖ κ. ἐπὶ ἀλεκτόρων μαχομένων : Αἴσωπ. 22· ‖ κ. παθ. : Εὐρ.Κύκλ.228, Ἀριστφ.Νεφ.1426, 'Υπερείδ.ἀπ.272Α· **4**) ἐν τῷ μέσῳ τι κτυπῶ ἐμαυτόν, κόπτομαι, ὀδύρομαι συντόνως : Σχόλ.Αἰσχ. Χο.23, Εὐμάθ.390· **5**) μτγν., μσν. κ. νεώτ. βραχύνω ἦχον ἢ λέξιν δι' ἐκκρούσεως, διὰ συγκοπῆς βλ.λ.3) : Διον.'Αλ.Σύνθ.16, ΕΜ 299,28· κ. παθ. : Φιλόδ.Ποιήμ. ἐν 'Ηρκλ.1676,9· ‖ νεώτ. **συγκοπτόμενα ὀνόματα** κατηγορία ὀνομάτων τῆς τρίτης κλίσεως, εἰς ἃ ἐκκρούεται, ἀποβάλλεται εἰς ὡρισμένας πτώσεις φωνῆέν τι· **6**) κόμνω τινὰ νὰ ἀπολέσῃ, νὰ χάσῃ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς αἰσθήσεις, τὸν κάμνω νὰ λιποθυμήσῃ, νὰ μείνῃ λιπόθυμος : Γαλ.15,504 **τὸν μὲν ἀποπνίξας τάχιστα, τοῦ δὲ συγκόψας τὴν δύναμιν**· ‖ τὸ παθ. ἰδ. ἐν παρακ. ἐξασθενοῦμαι τελείως, ἐξουθενοῦμαι, ὡσεὶ νὰ πάσχω ἐκ συγκοπῆς βλ.λ.6) : Θεόφρ.Κόπ.2, Διον.'Αλ.Ρωμ.5,44 **συγκεκομμένοι τὰ πνεύματα,** Πλούτ.Σύγκρ.Κίμ.Λούκ.3 **συγκεκομμένοι ὑπὸ τῶν ἀγώνων,** Γαλ.9,291, αὐτ.10,846.

**συγκοπώδης**-ους-ες μτγν. ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ συγκοπῆς βλ.λ.6) : Γαλ.7,688, αὐτ.10,542 **συγκοπώδης μαρασμός.**

**συγκορδυλίζω** 'Ησ. «συναθροίζω, συλλαμβάνω, συστρέφω» (ἰδ.ἀνάγν. συγκορδυλῶ-έω)

**συγκορδυλῶ-έω** Φώτ. «περιτυλίσσω στενῶς»

**σύγκορμος**-η-ο δημ. ὁλόκορμος, μονοκόμματος· **2**) ὁ περιλαμβάνων ὅλον τὸ σῶμα, ὁ εἰς ὅλον τὸ σῶμα ἐπεκτεινόμενος : Βάρν.'Απολ.Σωνρ.

59 κουλουριάζεται ξεφωνίζοντας στὸ πάτωμα καὶ τρέμει σύγκορμη.

**συγκορυβαντιῶ**-άω ὁμοῦ μετ' ἄλλων κορυβαντιῶ, μετέχω τοῦ τῶν Κορυβάντων ἐνθουσιασμοῦ ἢ μανίας, συνενθουσιῶ, συμμαίνομαι : Πλάτ. Φαῖδρ.228B ὅτι ἕξοι τὸν συγκορυβαντιῶντα καὶ προάγειν ἐκέλευσε, Νουμήν.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14,8, Ἀνών.π.Σουΐδ.ἐν λ. κορυβαντιᾷ, Εὐνάπ.ΒΣοφ.503B.

**συγκορύνη** (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ὑδροζώων ἐκ τῶν συγκορυνιδῶν, εἶδος πολύποδος.

**συγκορυνίδαι** (οἱ) νεώτ. ζωολ. ὁμοιογ. ὑδροζώων περιλαμβάνουσα διάφορα γένη, ὧν κυριώτερον εἶναι ἡ συγκορύνη.

**συγκορυφαῖος** (ὁ) μσν. ὁ ὁμοῦ μετ' ἄλλου κορυφαῖος : Γερμ.Α' 368C.

**συγκόρυφος**-ον ὁ συνδεδεμένος κατὰ κορυφὴν μὲ τὴν κορυφὴν ἄλλου τινός, οὗ ἡ κορυφὴ ἑνοῦται μετ' ἄλλης κορυφῆς : Ἀριστλ.Πρ.912b,18 ὅ τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ὀπὴν καὶ ὁ ἐντεῦθεν πρὸς τὴν γῆν καὶ συγκόρυφοι (κῶνοι).

**συγκορυφῶ**-όω μτγν. φέρω εἰς ἐπαφήν, συνδέω, συνάπτω δύο τινὰ κατὰ κορυφάς : Λογγῖν. Ὑφ.24,4 συγκορυφοῦν εἰς ἕν τι· 2) συγκεφαλαιῶ, συμπληρῶ : Διον.Ἁλ.Θουκ.9· κ.παθ. : Φιλόδ. Ρητ.2,229S, Δαμάσκ.Ἀρχ.54, Θεολ.Ἀριθμ.16.

**συγκορύφωσις**-εως (ἡ) μτγν. συγκεφαλαίωσις βλ.λ. : Θεολ.Ἀριθμ.25 ὧν ἡ συγκορύφωσις .. τῶν βάσεων εἰς τὸν πεντάδος διπλασιάζεται λόγον.

**συγκόσμησις**-εως (ἡ) Ἐπιγρ. τελεία κόσμησις, στολισμός : Ἐπιγρ.Σάμου.

**σύγκοσμος** (ὁ) Ἐπιγρ. ἐν Πρσισῷ, ὁ ἔχων ὁμοῦ μετά τινος τὸ ἀξίωμα τοῦ κόσμου βλ.λ.5), ὁ ὢν μετά τινος ἄλλου κόσμος.

**συγκοσμῶ**-έω συναρμόζω ὁμοῦ, συντάττω, διευθετῶ, τακτοποιῶ, συγυρίζω : Ἀριστλ.Οὐρ.293a, 27, Ἐπιγρ.Ὀλυμπίας· κ. παθ. : Μᾶρκ.Αὐρ.7,48 τὸ ἐκ τῶν ἐναντίων συγκοσμούμενον· 2) περιποιῶ τιμὴν εἴς τινα, κοσμῶ τινα : Ξεν.ΚΠ 2,2,26 συνισχυριεῖν τε ὑμᾶς καὶ συγκοσμήσειν· κ. παθ. : Βέττ.Βάλ.46,28· 3) μτγν. τιμῶ : Πολ.Σοφ.Κυν.49.

**συγκοτταβίζω** μτγν. παίζω ὁμοῦ τὸν κότταβον : Κωμ.Ἀδέσπ.586.

**συγκουφίζω** μτγν. ὁμοῦ καυφίζω, σηκώνω, ἐλαφρύνω μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους : Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.3,15· 2) βοηθῶ, συνεργῶ εἰς ἐλάφρυνσιν, βοηθῶ ὥστε νὰ μείνῃ τις ὑπεράνω τοῦ ὕδατος : Λουκ.Τοξ.20 συμπαρανήχεσθαι καὶ συγκουφίζειν.

**συγκραδαίνω** κραδαίνω, σείω ὁμοῦ : Ἀριστλ. Κόσ.395b,33 πολλὰ μέρη συνεκράδανε πνεῦμα κ. παθ. : Ὑφαῖ.π.Στοβ.4,31,45.

**συγερἁζω** μτγν. δ.γρ. τοῦ συγκρέκω βλ.λ.: Αἰλ.ΖΙ 11,1.

**συγκραιπαλῶ**-άω μσν. κραιπαλῶ μεθύω ὁμοῦ μετά τινος, ἢ τινων : Ἐφραὶμ Καια.6965,167.

**σύγκρᾶμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ συγκεκραμένον, κρᾶμα, μεῖγμα : Ἀριστλ.Θαυμ.832b,26, Πλούτ.Ἠθ. 943E οἷον ἄστρου σύγκραμα, Γρηγ.Νύσσ.2,482C.

**συγκραματικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σύγκρασιν, ὁ χρήσιμος εἰς ταύτην : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.5,2,3 τοὺς δὲ συγκραματικοὺς ἐκ τοῦ αὐτομάτου κατ' εἰδώλων πρόπτωσιν.

**σύγκρᾶσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. σύγκρησις ἡ πρᾶξις τοῦ συγκεράννυμι, σύμμειξις : Ἱππ.Ἀρχ. Ἰητρ.24, Εὐρ.ἀπ.21,4, Πλάτ.Φίλ.64D, αὐτ.Πολιτ.277C τῇ συγκράσει τῶν χρωμάτων, Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ. 5,21,2, αὐτ.Ἄρατ.10 ἡ .. ὑγρότης μὴ φέρουσα τὴν πρὸς τὸ φῶς σύγκρασιν· ‖ ἡ εἰς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς σύγκρασις μεῖξις, κρᾶμα ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας : Θουκ.8,97 ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο· ‖ κ. ἐπὶ τῆς φιλίας : Πλούτ.Ἀντών. 31, Ἐπιγρ.Δελφῶν· ‖ κ. ἐπὶ ἰδιοσυγκρασίας τῶν σωμάτων : Πτολ.Τετράβ.8, αὐτ.10· ‖ κ. ἐπὶ ἐπηρείας τῶν οὐρανίων σωμάτων : Ἑρμεί.π.Στοβ 1,49,3, Πτολ.Τετράβ.83, αὐτ.121, Μαν.2,400· 2) ἡ σύγκρασις τοῦ ἔτους ἡ ἐποχή, τὸ κλῖμα : Διοσκ.1 Προοίμ.7· 3) κρᾶσις, μεῖξις, σύνθεσις : Ἀλεξ. 240,2 οὐ θνητός, οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ σύγκρασιν, Μέν.685 τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν· ‖ ὁ καιρὸς τῆς συγκράσεως ἡ στιγμὴ καθ' ἣν τὸ ἔδεσμα δὲν εἶναι οὔτε πολὺ θερμὸν οὔτε πολὺ ψυχρόν : Ἀλεξ.173,10.

**συγκράτησις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συγκρατῶ, συνοχή, συγκόλλησις, ὅθ. συγκράτησις σπέρματος σύλληψις : Σωρ.1,43· 2) μτγν. κ. νεώτ. ἀναχαίτισις, διακοπή : Διογ.Λ 6,77.

**συγκρατητικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ συγκρατῇ τι, εἰς τὴν συγκράτησίν τινος : συγκρατητικὴ δύναμις τῆς ποινῆς.

**συγκρατικός**-ή-όν μτγν. ὁ συγκραματικὸς βλ.λ. : Πτολ.Τετράβ.82 ἡ δὲ τῶν κυρίων λαβόντων συγκρατικὴ θεωρία, Βέττ.Βάλ.55,5, αὐτ.359,14.

**συγκρατικῶς** ἐπίρρ. μτγν. ἐν συνδυασμῷ, διὰ συνδυασμοῦ : Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,168.

**σύγκρατος**-ον (1) κ. μσν. ὁ συγκεκερασμένος, συγκεκρομένος, σύμμεικτος, ἀνάμεικτος : Λουκ.Ἐρωτ.12 τερπνοτέρα γὰρ Ἀφροδίτη μετὰ Διονύσου καὶ τὸ παρ' ἀμφοῖν ἡδὺ σύγκρατον, Ἡλιόδ.Α'9.3,15· 2) ὁ στενῶς ἡνωμένος : Εὐρ. Ἀνδρ.495 ἐσορῶ τόδε σύγκρατον ζεῦγος.

**σύγκρατος**-η-ο (2) (συγκρατῶ) μσν. κ. δημ. ἐπὶ μικρῶν ἢ λεπτῶν πραγμ. ἅτινα δυνατὸν εἶναι νὰ κρατηθῶσιν ὁμοῦ ἐν δράγματι, οἷον κλωστῶν, σχοινίων, σφαιριδίων κττ. ὡς κ. ἐπὶ πραγμ. ἅτινα δυνατὸν ἐν ἀγκαλισμῷ ὁμοῦ νὰ κρατηθῶσιν, ὁ ὁμοῦ ὁμαδικῶς κρατούμενος, χεριασμένος : πῆρε τὰ κλαριὰ - τὰ στάχια μιὰν ἀγκαλιὰ σύγκρατα, Ἐρωτόκρ.4,469 κόβγει καὶ ρίχνει τσι (πλεξοῦδες) σύγκρατες δίχως πόνο· 2) κτ. ἰδιωμ. προφ. ὡς συγκεκ. ὁ συγκρέατος, ὁμοῦ μετὰ τοῦ κρέατος.

**συγκρατύνω** συντελῶ εἰς τὴν κράτυνσιν, δίδω εἴς τι καὶ ἐγὼ δύναμιν, ἐνδυναμώνω, ἰσχυρὸν καὶ στερεὸν ποιῶ : Πλούτ.Ἠθ.656E τὸ πῦρ συγκρατύνει τὸν κέραμον· κ. παθ. κρατύνομαι, καθίσταμαι, γίνομαι ἰσχυρός : Ἱππ.Ἐπιδ.2,1,8.

**συγκρατῶ**-έω κ. νεώτ., ἀόρ. συνεκράτησα, παθ. ἀόρ. συνεκρατήθην, μτχ. παθ. παρακ. συγκεκρατημένος, κρατῶ ὁμοῦ, μαζί, συνέχω, σφιγκτὰ ἢ συνηνωμένα κρατῶ : Ἀναξιμέν.2 ἡ ψυχὴ συγκρατεῖ ἡμᾶς· 2) συνεξουσιάζω : Πλούτ.Φωκ.12 συνεκράτει τὸ μοχιμώτατον τῆς δυνάμεως· 3) μτγν. κ. νεώτ. ὑποστηρίζω, ἐνισχύω τι ἵνα μὴ πέσῃ: Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,5,-ἡ λιθοδομὴ θὰ συγκρατήσῃ τὰ χώματα· 4) μτγν. κ. νεώτ. διατηρῶ, κρατῶ ἐντός μου, δὲν ἀφήνω νὰ διαφύγῃ : Πλούτ. Ἠθ.508D ἀπορρήτους λόγους συγκρατεῖν, Διογ. Λ 6,76 ὁ σπόγγος συγκρατεῖ τὸ ὕδωρ, - τίποτα δὲν συγκρατεῖ τὸ μυαλό του· 5) νεώτ. κρατῶ καλῶς, παρεμποδίζω, ἀναχαιτίζω : συνεκράτησε τὸν ἵππον ἐγκαίρως· 6) ὁμ. νεώτ. συγκρατοῦμαι εἶμαι κύριος τῶν ὁρμῶν ἢ παθῶν μου : ὅταν θυμώνῃ, δὲν συγκρατεῖται.

**συγκρέκω** μτγν. ᾄδω ὁμοῦ, συνοδεύω ᾆσμα παίζων πλαγίαυλον ἢ κρούων κιθάραν, ἀκκομπανιάρω : Αἰλ.ΖΙ 11,1 (δ. ἀνάγν. συγκράζω).

**συγκρέμαμαι** μσν. κρέμαμαι ὁμοῦ, μαζὶ μὲ κάποιον : Ἀνδρ.Κρ.300.

**συγκρημνίζω** μτγν. ὁμοῦ κατακρημνίζω, μ. τὸ παθ. : Πολύβ.8,32,7 τὸ πλεῖον.. μέρος ἀπωθούμενον καὶ συγκρημνιζόμενον, Νικήτ.Εὐγ.6,25.

**συγκρητίζω** (Κρής) λεξ. ἑνοῦμαι, συνασπίζομαι μεθ' ὁμοεθνῶν, μεθ' ὧν ἐχθρικῶς διεκείμην, πρὸς ἀντιμετώπισιν πολέμου· ΕΜ 732,55 «συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρῆτες, ὅταν ἑνωθεῖσιν αὐτοῖς γένοιτο πόλεμος· ἐστασίαζον γὰρ ἀεί».

**συγκρητισμός** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. αυγένωαις δύο ἀντιφερομένων μερίδων κατά τινος τρίτου ἐχθροῦ : Πλούτ.'Ηθ.490Β· **2)** νεώτ. τὸ φαινόμενον τῆς ἀναμείξεως καὶ συγχωνεύσεως διαφόρων θρησκειῶν καὶ τύπων λατρείας, ἐν στενοτέρᾳ δ' ἐννοίᾳ τὸ φαινόμενον τῆς εἰσδύσεως τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν εἰς τὸν ἑλληνορρωμαϊκὸν κόσμον.

**συγκρικῶ**-όω νεώτ. συνδέω διὰ κρίκων.

**σύγκριμα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σῶμα σύνθετον, σύγκραμα : 'Επίκ.ἀπ.76,345U, Πολύβ.34,5,3, Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.1,15,8,Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.2,24 **οὐ μόνον τοῖς ζῴοις, ἀλλά καὶ πᾶσι τοῖς συγκρίμασιν ὑπάρχειν,** Σωρ.1,22, Γαλ.8,928· ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τοῦ σώματος καὶ τῆς φυχῆς : Ζήν.Στωικ. 1,40· **2)** νεώτ. σῶμα στερεὸν ἀποτελεσθὲν ἐκ καθιζήσεως διαλυμάτων· ‖ νεώτ. γεωλ. ὄγκος ἀκανόνιστος ὀρυκτῶν οὐσιῶν, ὧν ἡ σύστασις εἶναι διάφορος τῶν ἐγκλειόντων αὐτὰς πετρωμάτων· **3)** μτγν. ἀνατομικὸς σχηματιαμός, ἀνατομική κατασκευή : Γαλ.2,899,Φιλούμ.Γυναικ.18,2· **4)** μτγν. **σύγκριμα μουσικῶν** μουσική συναυλία, κοναέρτο : ΠΔ Σοφ.Σειρ.35(32),(7)5 **σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου·** **5)** ὁμ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγκρίνω, ἀπόφασις, κρίσις : αὐτ.Μακκ.1,1,57, Θεοδοτ ΠΔ Δαν.4,21 **τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ, βασιλεῦ; καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστίν·** **6)** ὁμ. αύγκρισις βλ.λ., ἑρμηνεία, ἐξήγησις : ΠΔ Δαν.5,26.

**συγκριματικός**-ή-όν μτγν. ὁ συγκραματικὸς βλ.λ. : Γαλ.Φίλ.'Ιστ.106, Σχόλ.Εὐρ.Ρῆσ.346.

**συγκριμάτιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σύγκριμα βλ.λ.1) : Μᾶρκ.Αὐρ.8,25 **ἤτοι σκεδασθῆναι τὸ συγκριμάτιόν σου,** Φιλούμ.π.'Αέτ.16,105(115).

**συγκρίνω** κ. νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συνέκρινα,** παθ. ἀόρ. **συνεκρίθην,** μτχ. παθ. παρακ. **συγκεκριμένος,** χωρίζω καὶ ἐκ νέου συντίθημι, αχηματίζω διὰ αυμπήξεως, συντίθημι, ἀντίθ. διακρίνω : 'Εμπ. π.'Αριστλ.Μεταφ.985a,24, αὐτ.984a,10, 'Επίχ.(245), Πλάτ.Τίμ.67D, Τίμ.Λοκρ.101C **τὸ μὲν ὢν λευκόν διακρίνει τὴν ὄφιν, τὸ δὲ μέλαν συγκρίνει·** κ.παθ.: 'Ιππ.'Επιδ.6,2,25, 'Αριστλ.Μετ.370a,30 **συγκρίνεσθαι εἰς ὕδωρ** (ἐπὶ τῶν ὑδρατμῶν), Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ. 5,3,1 **ἐξ οὗ συνεκρίθη·** ‖ **τὰ συγκρινόμενα** σώματα σχηματιζόμενα διὰ συμπήξεως : 'Αναξαγ.4, Πλάτ.Παρμ.157A· ‖ νεώτ. σχηματίζω στερεάν τινα οὐσίαν διὰ συμπήξεως, διὰ καθιζήσεως· **2)** μτγν. αυνδυάζω : Κατ.'Αστρλ.Κ 2,164 **συγκρινόμενος τούτοις καὶ ὁ 'Ερμῆς·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. παραβάλλω τι πρὸς ἄλλο ἐξετάζων τὰς μεταξύ των διαφοράς · 'Αριστλ.Ρητ.1368a,21, αὐτ.Πολιτ.1295e,27 **μή τε προς ἀρετὴν συγκρίνουσι τὴν ὑπὲρ τοὺς ἰδιώτας,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,8,2, Φιλήμ.109 **σὺ τὴν σεαυτοῦ πατρίδα μὴ σύγκριν',** Πολύβ.12, 9,1, Στράτ.ΑΠ 12,204 **κάλυκας βάτῳ συγκρίνειν,** Πλούτ.ΓΓράκχ.4· ‖ **συγκρίνω τὰ λεγόμενα** παραβάλλω καὶ ἐξετάζω ὅσα λέγονται ἢ ὅσα ἐλέχθησαν : Πολύβ.14,3,7 **συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα·** πρβλ.'Αριστλ.ΗΝικ.116a,32· κ. παθ. : 'Επικ.Δοξ.36 **ὁ 'Επικούρου βίος τοῖς τῶν ἄλλων συγκρινόμενος·** **4)** μτγν. μετρῶ, ἐκτιμῶ, κρίνω : ΑΠ 7,137 **μή με τάφῳ σύγκρινε·** **5)** τὸ μέσ. μετρῶ ἐμαυτὸν πρὸς ἕτερον, παραβάλλω ἐμαυτὸν πρὸς ἄλλον, ἀγωνίζομαι, ἁμιλλῶμαι, παραβγαίνω : Διόδ.Σ 4,14 **μηδενὸς τολμήσαντος αὐτῷ συγκριθῆναι διά τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς,** αὐτ.1,58 (ἡ χρ. αὕτη φέγεται ὑπὸ τοῦ Λουκ.ἐν Ψευδοσ.5, κ.τοῦ Θωμ.Μ 345R)· **6)** μτγν. ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ : ΠΔ Γέν.40,8 **ἐνύπνιον εἴδομεν καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό,** ΚΔ Κορ.1,2,13· **7)** πάπ. ὁρίζω, ψηφίζω, θεσπίζω : **ζημίας, ἧς ἂν ὁ στρατηγὸς συγκρίνῃ·** **8)** ἀποφασίζω : ΠΔ'Αριθμ.15,34 **οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν,** 'Επιγρ.Πριήνης **ἐν τόπῳ ὃν ἂν συγκρίνῃ ὁ ἀρχιτέκτων·** κ. παθ. : 'Επιγρ. **ἐπιτελέσαι καθότι συγκέκριται,** Πάπ. **τῶν συγκεκριμένων ἀπαιτεῖν α (ἔτους) ἐκφάριον** (αἱ γαῖαι δι' ἃς θὰ ζητηθῇ ἐνιαύσιον μίσθωμα)· ‖ **ἡ συγκριθησομένη τροφὴ** (ἡ τροφὴ ἥτις θὰ κατοχυρωθῇ εἴς τινα), 'Επιγρ.

**συγκρισία** (ἡ) μτγν. πιθ. ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ σύγκρισις ἢ ἰδιοσυγκρασία : Σωρ.2,56.

**σύγκρισις**-εως (ἡ) κ. μαν. κ. νεώτ., δημ. **-η** παραγωγή συγκρίματος βλ.λ.1), σύγκρασις, σύνθεσις, συνένωσις, ὁ διὰ συνενώσεως στοιχείων σχηματισμός, ἀντίθ. διάκρισις : Τίμ.Λοκρ 100E, Πλάτ. Τίμ.64E **βία οὐκ ἔνι τῇ διακρίσει αὐτῆς καὶ συγκρίσει,** αὐτ.65C, 'Αριστλ.Φυσ.260b,11, αὐτ.Μεταφ. 984a,15, Θεόφρ.Αἰσθ.84,'Επίκ.'Επιστ.1,19U· ‖ κ. ἐπὶ τῆς μορφώσεως, τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς γενέσεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν διάλυσιν : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,56, Σωρ.2,4 **διά τῆς ποιᾶς συγκρίσεως τῶν ἀγγείων·** **2)** σύστασις : Διόδ.Σ 1,7 **γεώδους ἀντεχόμενα συγκρίσεως·** **3)** σύνθετος οὐσία : 'Αριστλ.Μετ. 346a,16, αὐτ.ΖΓ 728b,2, Θεόφρ.Αἰσθ.75, 'Επίκ.'Επιστ. 1,6U, Μητρόδ.ἀπ.9· **4)** μτγν. ὕλη, μᾶζα, ὑλικόν : Σωρ.2,63 **τὴν ὅλην ἐξενεγκεῖν σύγκρισιν,** 'Ηρόδ. 'Ιατρ.π.'Ορειβ.5,27,1 **ῥέουσαν σύγκρισιν στῆσαι·** **4)** γλωσσ. εἰσφορά, συντέλεια· **5)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀντιπαραβολή : Φιλήμ.109, Λυρ. 'Αλεξ.'Αδέσπ.32,'Αριστλ.Τοπ.102b,15, Πολύβ.6,47,10, 'Αθήν.14,658B **οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρός τι** (μὴ ἐπιδεχόμενος σύγκρισιν, ἀνώτερος συγκρίσεως, ἀσυγκρίτως καλύτερος), Φιλόδ.Ρητ.2,146S **συγκρίσεις τῆς ῥητορικῆς τῇ φιλοσοφίᾳ, - οὔτε σύγκρισις μεταξύ των** (ἐπὶ ἀνομοιοτάτων)· ‖ ἡ δοτ. **συγκρίσει** ἐπιρρ. διὰ παραβολῆς, δι' ἀντιπαραβολῆς : Βάβρ.101,8· ‖ **κατὰ σύγκρισιν** συγκριτικῶς: Φρύν. Σοφ. Παρ.18 Σουΐδ. ἐν λ. συγκριτικῶς· **6)** μτγν. ἑρμηνεία, ἐξήγησις : ΠΔ Γέν.40,12 **σύγκρισις τῆς γραφῆς,** αὐτ.17,Θεοδοτ.ΠΔ Δαν.5 **ἐγὼ δὲ τὴν ἀναγραφὴν ἀναγνώσομαι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι·** **7)** πάπ. ἀπόφασις.

**συγκρίτης** (ὁ) 'Επιγρ. κ. λεξ., δωρ. **συγκρίτας** ('Επιγρ.Κρήτης), πάρεδρος κριτοῦ, δικαστοῦ, δικαστικὸς πάρεδρος : ΕΜ 779,17.

**συγκριτικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύγκρισιν βλ.λ.1), συγκρίνων, συνάπτων, συνθέτων, συνδετικός, ἑνωτικός, ἀντίθ. διακριτικός : Πλάτ.Πολιτ.282C **ἡ συγκριτική τε καὶ διακριτική,** 'Αριστλ.Τοπ.107b,30, Θεόφρ.Αἰσθ. 86 **λευκὸν μὲν τὸ διακριτικόν, μέλαν δὲ τὸ συγκριτικόν·** ‖ **ἡ συγκριτική** (τέχνη) ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τῆς συνθέσεως : Πλάτ.Πολιτ.282B· **2)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σύγκρισιν βλ.λ.2) : Πλούτ.'Ηθ.616D **καθάπερ ὑπόθεσιν μελετῶντα συγκριτικήν·** ‖ νεώτ. **συγκριτικὸς βαθμός** ἐπιθετικὸς τύπος δηλῶν ὑπεροχὴν οὐσιαστικοῦ τινος ἀπέναντι ἄλλου· ‖ μτγν. **τὰ συγκριτικὰ** (ὀνόματα) ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς τῶν ἐπιθέτων : Διον.Θρ.635,9, Πλούτ.'Ηθ.677D **χρῆσθαι γὰρ ἐπιεικῶς ἀντὶ τῶν ἁπλῶν τοῖς συγκριτικοῖς,** 'Απολλ.Δύσκ.Σύντ.58,28· **3)** μτγν. ὁ μετασυγκριτικὸς βλ.λ. : Γαλ.2,343· ‖ **τὰ συγκριτικά** τίτλος ἔργου τοῦ Θεσσαλοῦ : αὐτ.10,7.

**συγκριτικῶς** μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-ά** ἐν συγκρίσει βλ.λ.2), ἐκ παραβολῆς ἢ ἀντιπαραβολῆς : Διογ.Λ 9,75, Σχόλ.Πίνδ.Ο 1,1 **τεσσάρων ὄντων τῶν ἱερῶν ἀγώνων συγκριτικῶς ἐπιδοξότερον τὸν 'Ολυμπιακὸν ἀποφῆναι.**

**σύγκριτος**-ον μτγν. ὁ ἐσχηματισμένος διὰ συμπήξεως, συμπαγής : Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,44· **2)** ὁ δυνάμενος νὰ παραβληθῇ, νὰ συγκριθῇ : Πολύβ. 12,23,7 **τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων σύγκριτος,** Φιλόδ.Θε.1,21, Φιλ.2,440, Διον.'Αλ.Θουκ.51.

**συγκρίτως** ἐπίρρ. μτγν. συγκριτικῶς βλ.λ., μετὰ συγκριτικῆς ἱκανότητος ἢ δυνάμεως:'Αθανάσ.2,239.

**συγκροταλίζω** μσν. συγκροτῶ βλ.λ.1) : Θεοφύλ. Βουλγ.3,712Α τάς χεῖρας συνεκροτάλισαν.

**συγκρότημα**-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σῶμα συμπαγές, κατηρτισμένον καλῶς. συγκεκροτημένον ἐν μεθοδικῇ διατάξει ἄθροισμα : Γρηγ Νύσσ. 1,81Α ὥστε συγκρότημά τι πολλῶν ψυχῶν, Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.325· 2) νεώτ. μτφ. ὁμάς ἀνθρώπων ἀμοιβαίως ὑποστηριζομένων, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ κοινῇ ἀνηθίκῳ ὠφελείᾳ : συγκρότημα κερδοσκόπων -ἐκμεταλλευτῶν· 3) νεώτ.στρατ. ἄθροισμα μεγάλων μονάδων ἐν πολέμῳ, ἐχουσῶν κοινὴν ἀποστολὴν καὶ τεθειμένων ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν : τὸ βόρειον ἑλληνικὸν συγκρότημα· 4) μτγν. τέχνασμα, δόλιον ἐπινόημα : Οὐλπ.Δημ.21,139· || ἐπινόημα : Σχόλ.Εὐρ.Ρῆσ.499 οἷον συγκρότημα, μηχάνημα καὶ ἱκανῶς τὸ φρόνημα θρασύς.

**συγκρότησις**-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ διὰ σφυρηλασίας εἰς ἓν σῶμα ἕνωσις, ὀθ. μτφ. ἡ εἰς ἁρμονικὸν ὅλον συνένωσις,σχηματισμός, σύστασις: Εὐστ.εἰς Διον.Περ.558, αὐτ.Πον.199,62 τὴν τοῦ βασιλικοῦ στέμματος συγκρότησιν ἐτεχνήσατο, - συγκρότησις στρατιᾶς - στόλου - τοῦ προσωπικοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου· || νεώτ. συγκρότησις συλλαλητηρίου - συνεδριάσεως - συνελεύσεως σύνοδος προσώπων εἰς συλλαλητήριον, συνεδρίασιν, συνέλευσιν· 2) πάπ. ἐπιδοκιμασία, ἔγκρισις, ἐνθάρρυνσις, ὑποστήριξις.

**συγκροτησμός** (ὁ) μσν. τὸ συγκροτεῖν τὰς χεῖρας εἰς σημεῖον ἐπαίνου : Παχυμ.Γ 2,519,12 (ἐκδ.2ο).

**συγκροτητικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκρότησιν βλ.λ.1), ὁ κατάλληλος πρὸς τὸ συνάπτειν, συναρμόζειν, συνθετικός : Ἰω.Χρυσ.2,898,43 ὥσπερ ἡ ἔρις διαλυτικόν, οὕτως ἡ συμφωνία συγκροτητικόν.

**συγκροτῶ**-έω κ. μσν. κ. νεώτ. κροτῶ, κρούω ὁμοῦ, κτυπῶ μαζί : Ξεν.ΚΠ 2,2,5 συνεκρότησε τὼ χεῖρε καὶ τῷ γέλωτι εὐφραίνετο, ΠΔ Ἀριθμ.24,10 καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, Λουκ.Ἐνύπν. 14, Ἀθήν.10,420C ἀνακαγχάσας καὶ τὼ χεῖρε συγκροτήσας· || κ. ἐπὶ ὀδόντων συγκρουομένων ὑπὸ τρόμου ἢ ψύχους.: Λουκ.ΖΤραγ.45, αὐτ.Κατάπλ.20· 2) μτγν. χειροκροτῶ, ἐπικροτῶ, ἐπιφημῶ, ἐπιδοκιμάζω : Πολ.Σοφ.Καλλ.62· κ. παθ. χειροκροτοῦμαι, ἐπευφημίας τυγχάνω : Ξεν.Συμπ.8,1· 3) συμμετέχω, λαμβάνω μέρος εἰς χειροκροτήματα, ἐπιδοκιμασίας : Εὐνάπ.ΒΣοφ.484Β· 4) σφυρηλατῶ, διὰ σφυρηλασίας ἑνώνω : Ἀριστφ.Ἱππ. 471 καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὖτ᾽ ἐκεῖθεν αὖ, Πλούτ.Νικ.28· 5) μτγν. μτφ. συγκροτῶ ὀνόματα συνάπτω λέξεις διὰ συνθέσεως : Πλάτ.Κρατ.409C, αὐτ.415D, αὐτ.416Β· || κ. ἐπὶ ὕφους λέξις συγκεκροτημένη τετορνευμένον καὶ νευρῶδες λεκτικόν, ὕφος : Διον.Ἁλ.Δημ.18, αὐτ.Ἰσοκρ.2· 6) μτγν. χαλκεύω, κατασκευάζω, φτειάνω : Λουκ.Συμπ.18 ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ· || κ. μτφ. : αὐτ.Εὐν.13· 7) γυμνάζω, καταρτίζω, ὀργανώνω, σχηματίζω : Δημ.520 συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν ᾤετο δεῖν τὸν χορόν, Λουκ.Φάλ.1,4, Ἀχιλλ.Τάτ.2,1)· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ. 528Β, Λουκ.Ὄνειρ.12· || παρασκευάζω, ἑτοιμάζω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Δημ.23 συγκεκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου, Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,2,2· || κ. ἐπὶ πολέμου ἢ ἔριδος, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω, ὑπεγείρω : Χορίκ.29,80F μίαν Λάκαινάν τις ὑβρίζων κοινὸν πόλεμον ἐφ᾽ ἑαυτόν συγκροτεῖ· κ. παθ. : Λουκ.ΖΤραγ.33 ἐκεῖνό μοι φράσον, εἰ πάλαι ξυγκροτεῖται αὐτοῖς ἡ ἔρις, Χορίκ.3,11F· 8) μτγν., μσν. κ. νεώτ. συνιστῶ τι ἐκ πολλῶν ἁρμονικῶς ἡνωμένων ἢ διατεταγμένων, συνθέτω, συναποτελῶ : αὐτ.1,9,1, αὐτ.2,14,6 συνεκρότει τε καὶ πανταχόθεν στράτευμα, Ἀριστείδ.2,157J, - συγκροτῶ στράτευμα - στόλον, - τὸ συμβούλιον συνεκροτήθη ἐκ τοῦ τάδε προέδρου καὶ τῶν δεῖνα μελῶν· κ. παθ. : Ξεν.Ἑλλ.6,2,12 οὐ φαῦλον ἡγούμενος εἶναι ἐπὶ συγκεκροτημένας ναῦς εἰκῇ περιπλεῦσαι, Πολύβ.1,61,3, Πλούτ.Λυσ.13· || νεώτ. συγκροτῶ συνεδρίασιν συνεδριάζω· || ὁμ. συγκροτῶ συλλαλητήριον - διαδήλωσιν συνέρχομαι εἰς συλλαλητήριον· 9) μτγν. κ. νεώτ. συγκροτῶ μάχην συνάπτω μάχην· κ. παθ. : Κύριλλ.· 10) μτγν. διδάσκω, καλλιεργῶ : Διόγ.Λ 7,185· κ. παθ. : αὐτ.31· 11) πάπ. βοηθῶ, ἐπικουρῶ, συμπράττω· Σουΐδ. «συγκροτεῖ, συμπράττει» : Πάπ. συγκροτῆσε (ἀντὶ -ῆσαι) τὸν εὐγενῆ Παῦλον· 12) ρηματ. π. συγκρότημα, συγκρότησις.

**σύγκρουμα**-ατος (τὸ) Ἡσ. «χρέος, δάνειον, τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα».

**συγκρούσιος** γέλως (ὁ) μτγν. κ. συγκροτούσιος γέλως (Σουΐδ.) γέλως ἄκοσμος καὶ ἄτακτος ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ γελῶντες συγκρούουν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας : Ζηνόβ 2,100, Διογενιαν.3,76.

**σύγκρουσις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγκρούω, τὸ συγκρούειν ἢ συγκρούεσθαι, κροῦσις, κτύπημα μεταξὺ δύο ἀντιφερομένων σωμάτων, πρόσκρουσις, τρακάρισμα : Θεόφρ.Ἀν.53 σύγκρουσις γίγνεται τῶν ἀνέμων, Ὀνήσανδρ.26,1, Ἐπίκ.Ἐπιστ. 1,87, αὐτ.2,45U, Διογ.Λ 2,9 βροντάς, σύγκρουσιν νεφῶν· || μτγν. κ. νεώτ. κ. ἐπὶ πλοίων : Δίων Κ 49,1 ἅτε καὶ βιαιοτέραν τὴν σύγκρουσιν ποιουμένων· || νεώτ. κ. ἐπὶ ὀχημάτων : σύγκρουσις τροχιοδρομικοῦ ὀχήματος καὶ αὐτοκινήτου· 2) μτγν. κ. νεώτ. συνωθισμός, συνάντησις, συμπλοκὴ ἰδίᾳ δύο στρατιῶν ἀντιπάλων, μάχη : Πλούτ. Νομ.17 συγκρούσεις ἀπαύστους καὶ φιλονικίας τῶν μερῶν ἐχούσης· || νεώτ. σύγκρουσις καθηκόντων ἡ περίπτωσις καθ᾽ ἣν ἡ ἐκτέλεσις ἑνὸς καθήκοντος συνεπάγεται παράβασιν ἄλλου· 3) μτγν. μουσ. ταχεῖα ἐναλλαγὴ δύο μουσικῶν φθόγγων, τρίλλια : Πτολ.Ἁρμον.2,12· 4) μτγν. χασμῳδία ἢ συνήχησις, ἰδίᾳ φωνηέντων : Χρύσ. Στωϊκ.2,96, Δημήτρ.68, Διον.Ἁλ.Σύνθ.22, Ἑρμογ. Ἰδ.1,3· 5) μτγν. ρητ. ἡ ἀντίθεσις ἐν ταῖς ἐπιχειρήμασι : Ἀψίν.Ρητ.270Η.

**συγκρουσμός** (ὁ) μτγν. ἡ σύγκρουσις βλ.λ.1) : ΠΔ Μακκ.1,6,41 ἐσαλεύοντο πάντες οἱ ἀκούοντες .. συγκρουσμοῦ τῶν ὅπλων, Πλούτ.Μάρκελλ.16, αὐτ.Ἀρέσκ.Φιλ 3,3,12, Σιμπλίκ Οὐρ.470,3, Νεχέφ.ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,148· 2) σύγκρουσις βλ.λ.2), συμπλοκή, σύρραξις : Ἀν.Βοασσ.5,54 συγκρουσμοῦ μεγάλου γενομένου.

**συγκρουστά** Ἡσ. «ἱμάτια, ὧν ἡ κροκὶς ἀνατέτριπται».

**συγκρουστήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. δίσκος ἐξέχων ἐπὶ τοῦ μετώπου σιδηροδρομικοῦ ἢ τροχιοδρομικοῦ ὀχήματος ἐρχόμενος εἰς ἐλαστικὴν ἐπαφὴν μὲ ὅμοιον δίσκον τοῦ ἑπομένου ὀχήματος πρὸς ἀμβλυνσιν τῶν μεταξὺ τῶν ὀχημάτων κρούσεων.

**συγκρουστής** (ὁ) μτγν. ὁ συγκρούων ἢ συγκρουόμενος : Ἐφραὶμ Σύρ.3,440.

**συγκρουστικός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σύγκρουσιν βλ.λ.5) : Ὑπόθ.Δημ.19,14.

**σύγκρουστον** (τὸ) Ἐπιγρ. θολωτὸν ὑπόγειον.

**συγκρούω** κ. νεώτ. κρούω ὁμοῦ δύο πράγματα, τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου : Ἀριστφ.Βάτρ.1029 τὼ χεῖρ᾽ ὡδὶ ξυγκρούσας, Πλούτ.Λούκ.12 φεύγοντας ἐκ τῆς γῆς ἀλλήλοις τε συγκρούειν τὰ πλοῖα, Ἀπολλδ.1,1,5, Φιλόστρ.Σοφ.2,13· || ἀμτβ. κ. παθ. ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν, ἐπιπίπτω πρός τι ἀντιθέτως κινούμενος : Θουκ.7,36 τὸ ἀντίπρῳρον ξυγκροῦσαι, Ἀριστλ.ΖΙ 604b,2, Πολύβ.1,50,3 νῆες ἀλλήλαις συγκρούουσαι, Διόδ.Σ 3,51· || μτγν. κ. νεώτ. τὸ παθ. συμπλέκομαι : Δοσίθ.433Κ, - συνεκρούσθησαν οἱ διαδηλωταὶ μετὰ τῆς ἀστυνο-

μίας· ‖ μτφ. ἔρχομαι εἰς ἀντίθεσιν : Θεόφρ. Χαρ.12,14, Ἐπίκ.Φυσ.114G, Φιλόδ.Σημ.38, Πλούτ. Ἀλέξ.47· ‖ νεώτ. παθ. : συγκρούονται τά συμφέροντά των· 2) ἄγω, φέρω, ὁδηγῶ εἰς σύγκρουσιν : Θουκ.1,44, Δημ.231 ὁ Φίλιππος . . πάντας συνέκρουε, Ἀριστλ.Πολιτ.1313b,17 συγκρούει φίλους φίλοις καὶ τὸν δῆμον τοῖς γνωρίμοις, Μέν.Μον.122 διάλυε, μὴ σύγκρουε μαχομένους φίλους, Λουκ.Ἰκαρομ.20, Βάβρ.44,4, Ἰάμβλ.π.Στοβ. 2,2,7· 3) φέρω εἰς σύγχυσιν, συνταράσσω : Ἰσοκρ.4,134 ἡμεῖς δὲ τοσούτου δέομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκείνου πραγμάτων· 4) συγκροτῶ, σφυρηλατῶ ὁμοῦ, ὅθ. μτφ. : Στράβ.11,7,4 πολλά δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγκρούειν .. πειρᾶται.

**συγκρυβή** (ἡ) μσν. τὸ συγκρύπτειν ἢ συγκρύφαι : Τζέτζ.Ἀλλ.Ἰλ.Ο 30.

**σύγκρυο** (τό) δημ. ρῖγος, κρυάδα : Γρυπ.Σκ. Τερρ.18,10 ἀνάρια ἡ θάλασσα ἡ στρωτὴ στὸ σύγκρυο μελανιάζει.

**σύγκρυος**-α-ο δημ. ὁ ὑπὸ ρίγους συνοδευόμενος ριγηλός : Γρυπ.Σκ.Τερρ.71,6 νιώθω νά ζυγώνῃ τὸ σύγκρυο ἀναφτέριασμα τοῦ τρόμου.

**συγκρύπτω** κρύπτω, κατακαλύπτω, συγκαλύπτω, σκεπάζω ἐντελῶς : Εὐρ.Ἡρακλ.721 φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας (δ.ἀνάγν. σὸν κρύπτων)· 2) κρύπτω παντελῶς, ἀποκρύπτω : Ἱππ.Ἀγμ.20, Εὐρ.ΙΤ 1052 ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύφαι τάδε, αὐτ.ἀπ.683, Ξεν.ΚΠ 8,1,40 αὕτη δὲ ἡ στολὴ συγκρύπτειν ἐδόκει εἴ τίς τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχοι, Δημ.23, Ἄμφις 17, Πλούτ.Γάλβ.18· 3) συντελῶ, συνεργῶ εἰς ἀπόκρυφιν : Ἀνδοκ.1,67 ὁπόταν ἢ κλέφαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρύπτωσι τοῖς δεσπόταις, Ἰσοκρ. 3,53, αὐτ.17,18, Μέν.Σαμ.93, Ἐπιγρ.Χερσονήσου.

**συγκτερεΐζω** μτγν. ποι. ἀποδίδω μετ' ἄλλου τὸς τελευταίας τιμὰς εἰς νεκρόν, συνθάπτω νεκρούς : Ἀπολλ.Ρ 2,838 συγκτερέϊξε δὲ λαός.

**συγκτησ(ε)ίδιον** (τό) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σύγκτησις βλ.λ. : Ἰουλ.Ἐπιστ.4 συγκτησείδιον μικρὸν ἀγρῶν τεττάρων .. τῇ σῇ διαθέσει δῶρον δίδωμι.

**συγκτησία** (ἡ) μσν. ἡ σύγκτησις βλ.λ. : Κῶδ. Ἐκκλ.Κανόν.Ἀφρ.καν.56 ἵνα ἐκ τῆς συγκτησίας τῶν παροικιῶν μηδὲν ἀποδρεφθείη.

**σύγκτησις**-εως (ἡ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ κτῆσις ἢ κατοχὴ κτημάτων ἢ συναπόκτησις, κοινὸν κτῆμα : Ἐπιγρ.Ὑπαίρας, Νικ.Χων.Χρον.3,61Α πολλὰς μὲν συγκτήσεις πυρὶ παραδούς.

**συγκτητορία** (ἡ) μτγν. σύγκτησις, συνιδιοκτησία : Διόδ.Ἀλεξ.897 (ἔκδ. Mi.).

**συγκτήτωρ**-ορος (ὁ) γλωσσ. ὁ κοινοῦ κτήματος κτήτωρ, συνιδιοκτήτης.

**συγκτίζω,** μέλλ. συγκτίσω, παρακ. συνέκτικα, κτίζω, ἱδρύω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνεργῶ μετά τινος εἰς τὴν κτίσιν πόλεως ἢ τὴν ἵδρυσιν ἀποικίας : Ἡρ.4,156 συγκτίζουσι Βάττῳ Κυρήνην, Θουκ.7,57 ξυνέβη . . τοῖς Κρησὶ τὴν Γέλαν Ῥοδίοις ξυγκτίσαντας, Ἐπιγρ. τῶν συνεκτικότων τὴν πατρίδα, Ἐπιγρ. τῶν συνεκτικότων τὸν δῆμον" ‖ τὸ παθ. ποιοῦμαι, δημιουργοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : ΠΔ Σοφ.Σειρ.1,14 μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς, Ἀθανάσ.1,249· 2) κτίζω, ἱδρύω : Ἰώσ.ΑΙ 15,8,5 χωρίον συνέκτισε Γάβα καλούμενον· 3) τὸ παθ. καλλιεργοῦμαι : Στράβ.4,6,9 χωρία καλῶς γεωργεῖσθαι δυνάμενα καὶ αὐλῶνες εὖ συνεκτισμένοι· 4) ρηματ.π. σύγκτισις, συγκτίστης.

**σύγκτισις**-εως (ἡ) (συγκτίζω) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος κτίσις, σύστασις, ἵδρυσις πόλεως ἢ κτίσματος : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,3 πρὸς πόλεών τε καὶ ἱερῶν συγκτίσεις.

**συγκτίστης** (ὁ) (συγκτίζω) ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος κτίζων ἢ ἱδρύων πόλιν ἢ ἀποικίαν : Ἡρ.5,46 συνέπλεον δὲ Δωριέϊ καὶ ἄλλοι συγκτίσται Σπαρτιητέων.

**συγκτῠπῶ**-έω μτγν. κρούω, κροτῶ ὁμοῦ, κτυπῶ μαζί, συγκρούω : Νόνν.Δ 3,240 συγκτυπεῖν κύμβαλα, Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,194.

**συγκῠβέρνησις**-εως (ἡ) (συγκυβερνῶ) μσν. τὸ συγκυβερνᾶν, ἡ ἀπὸ κοινοῦ κυβέρνησις : Ἐπιγρ. ἐν Maji Col.Vet.5,19.

**συγκῠβερνῶ**-άω μσν. κυβερνῶ ὁμοῦ μετά τινος : Πλαν. ἐν Θησ.Στεφ.

**συγκῠβευτής** (ὁ) (συγκυβεύω) ὁ μεθ' οὗ παίζει τις κύβους, ὁ συμπαίκτης τῶν κύβων : Αἰσχίν.1,57 φοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον συγκυβευτὴν ὄντα, αὐτ.60, Δίων Κ 45,47.

**συγκῠβεύω** κυβεύω μετά τινος, παίζω τοὺς κύβους, τὰ ζάρια μὲ κάποιον : Ἡρ.2,122 συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι, Ἀριστλ.ΗΝικ.1172a,4, Πλούτ.Ἀρτξ. 17 διὸ καὶ βασιλεῖ πρὸ τοῦ πολέμου πολλάκις συνεκύβευε, αὐτ.1019D· 2) ρηματ.π. συγκυβευτής.

**συγκυδάζομαι** μσν. ὀνειδίζω, λοιδορῶ μετά τινος, συνονειδίζω : Μιχ.Ἀκομ.1,173,23 (ἔκδ.Λ).

**συγκῠΐσκομαι** μτγν. ἀ. συγκυοῦμαι βλ.λ. : Πορφ. Ἔμβρ.9,3.

**συγκυκλίζομαι** μτγν. κυκλίζομαι, περιστρέφομαι μετά τινος : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Μετ.31,32.

**συγκυκλοῦμαι**-όομαι μέσ. περικυκλῶ τι ἐντελῶς,τελείως, συγκλείω,περικλείω:Ἀριστλ.ΖΙ 533b,22.

**συγκυκλῶ**-έω περικυλίω, περιστρέφω, συστρέφω ὁμοῦ : Πλάτ.Πολιτ.269C πᾶν τόδε τοτὲ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ξυμποδηγεῖ .. καὶ συγκυκλεῖ.

**συγκύκλωψ**-ωπος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ ὢν καὶ αὐτὸς Κύκλωψ : Εὐστ.1622,49.

**συγκῠκῶ**-άω ἀναμειγνύω τι μετά τινος καὶ ταράσσω, συγχέω : Ἀριστφ.Πλ.1108 ὁ Ζεὺς . . βούλεται εἰς ταὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον . . ἐς βάραθρον ἐμβαλεῖν, Πλάτ.Νόμ.669D σφόδρα τὰ τοιαῦτα ἐμπλέκοντες καὶ συγκυκῶντες (φέροντες σύγχυσιν)· ‖ κατασκευάζω, κάμνω κυκεῶνα : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.12· 2) ἐμβάλλω εἰς σύγχυσιν ἢ ἀταξίαν, ἀναταράσσω, συνταράσσω, κάμνω τι ἄνω κάτω, ἀνακατεύω : Ἀριστφ.Ἀχ.531 ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, Πολυδ.6,129 συγκυκῶν τὸ δημόσιον, Γρηγ.Νύσσ.1,346Β συγκυκῶν κατ' αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον, Παλλδ.ΑΠ 9,180,3· κ. παθ. : Σαβῖν.π.Ὀρειβ.9,20,6.

**συγκῠλίνδομαι** μτγν. ἀ. συγκυλινδοῦμαι βλ.λ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,291.

**συγκῠλινδοῦμαι**-έομαι παθ. κυλίομαι μετά τινος ἢ κυλίομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τῶν κατωφερῶν εἰς ἡδονάς, ἀ. συγκυλίομαι : Ξεν.Συμπ.8,32 ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκυλινδουμένων.

**συγκῠλίομαι** παθ. κυλίομαι μετά τινος, ἐπὶ χαμερποῦς ἀπολαύσεως : Ἀρίστιππ.π.Ἀθήν.13,588Ε ἡ δὲ προῖκα Διογένει τῷ κυνὶ συγκυλίεται, Διόδ.Σ 5,32 ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγκυλίεσθαι· 2) ἐπὶ ἀετοῦ, καταφέρομαι, φέρομαι ὁρμητικῶς πρὸς τὰ κάτω : Διόδ.Σ 16,27 συγκυλισθεὶς ἐπὶ τὴν γῆν τὰς τρεφομένας . . περιστεράς ἐθήρευεν.

**συγκῠμαίνομαι** μτγν. ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, ὑφοῦμαι εἰς κύματα, ἐξογκοῦμαι διὰ τῶν κυμάτων τῆς πλημμυρίδος : Σέλευκ.π.Στοβ.1,38,9 πνεύματος ἐμπίπτοντος εἰς τὸ . . πέλαγος, κατὰ λόγον οὕτω συγκυμαίνεσθαι τὴν θάλασσαν.

**συγκῠνηγέτης** (ὁ) (συγκυνηγῶ) ἀ.συγκυνηγός βλ.λ.: Ξεν.Κυν.10,3, Αἰσχίν.3,255 πρότερον οἱ συγκυνηγέται, ἢ συγγυμνασταὶ αὐτοῦ, Πολυδ.5,9· ‖ κ. μτφ. συνεργός, σύντροφος : Δαμάσκ.π.Φώτ.Βιβλ.350, 38 συνεργὸς καὶ συγκυνηγέτης τῆς ἐν βυθῷ κεκρυμμένης ἀληθείας.

**συγκῠνηγετῶ**-έω μτγν. θηρεύω ὁμοῦ, μετά τινος, κυνηγῶ μαζί : Πλούτ.Ἀλέξ.41 μὴ τινές σε τῶν

συγκυνηγούντων ἐγκατέλιπον, αὐτ.'Ηθ.97A φιλοθήροις συγκυνηγετοῦντος, αὐτ.173D.

**συγκῡνηγός** (ὁ,ἡ), δωρ. κ. τραγ. συγκῡναγός ὁ μετά τινος ἄλλου θηρεύων, ὁ συγκυνηγῶν, ὁ σύντροφος ἐν τῷ θηρεύειν : Εὐρ.ΙΤ 709 ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί, αὐτ.Βάκχ.1146, αὐτ.'Ιππ. 1093 Λητοῦς κόρη σύνθακε συγκύναγε, Πλούτ.'Ηθ. 749E, Σχόλ.'Αρατ.27.

**συγκῡνηγῶ-έω** θηρεύω, κυνηγῶ μετά τινος ἄλλου, κυνηγῶ μαζί, συγκυνηγετῶ : 'Αριστλ.ΗΝικ. 1172a,4, Παρθ.36,2, Διόδ.Σ 4,34 ἐπὶ δὲ τοῖς πραχθεῖσιν οἱ Θεστίου παῖδες συγκυνηγοῦντες ἠγανάκτησαν· **2)** ρηματ. π. συγκυνηγέτης.

**συγκῡνίζω** κυνίζω βλ.λ., ζῶ ὡς κύων, ὡς κυνικὸς μετά τινος : Κράτ.Θηβ 28,29.

**συγκυοῦμαι-έομαι** μτγν. παθ. κυοφοροῦμαι, γονιμοποιοῦμαι ταυτοχρόνως, ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ.· **2)** κ. μτφ. γεννῶμαι ὁμοῦ μετά τινος : Πορφ.Νυμφ.28 ὡς ἂν δι'ἡδονῆς εἰς γένεσιν μεμελετηκυίαις ἔρχεσθαι (ψυχαῖς)· αἷς συγκυεῖσθαι τὸ γάλα πέφυκεν.

**συγκύπτης** (ὁ) μτγν. κτ. πληθ. ἐπικλινεῖς δοκοὶ τῆς στέγης μηχανῆς τινας : 'Αθήν.Μηχ.18,10.

**συγκύπτω,** μέλλ. συγκύψω, κύπτω μετά τινος πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, κλίνω πρὸς τὰ πρόσω καὶ κάτω καὶ συνενῶ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἄλλων : 'Αριστφ.Σφ.570 τὰ δὲ συγκύπτοντ' ἀμβληχᾶται, 'Αριστλ.ΖΙ 572a,23 περὶ δὲ τὴν ὥραν τῆς ὀχείας συγκύπτουσί τε πρὸς ἀλλήλας (ἐπὶ φορβάδων)· ‖ μτφ. συμπράττω, πράττω ἀπὸ συμφώνου μετά τινος ἄλλου : 'Ηρ.3,82 οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες ποιεῦσι (ἀπὸ κοινοῦ πράττουσι), αὐτ.7,145, Φρύν.Κωμ.3,6 καὶ συγκύψαντες ἅπαντες γελῶσιν, 'Αριστφ.'Ιππ.854 τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφὸς (ὅλοι αὐτοὶ εἶναι μιὰ φάρα)· **2)** συγκύπτων πλησιάζω : Ξεν.'Αν.3,4,19 ἢν συγκύπτῃ τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου· **3)** κύπτω, κάμπτομαι, οἱονεὶ ὑπὸ φορτίον, βάρος, καμπουριάζω: ΠΔ 'Ιὼβ 9,27 συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω, αὐτ.Σοφ.Σειρ.19,26, ἔστι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανίᾳ, ΚΔ Λουκ.13,11 ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές, Φιλόστρ.Εἰκ.2,20, Θεμίστ.Λογ.7,90B ἀεὶ συγκεκυφώς· **4)** δθ. ἐργάζομαι μετὰ κόπου : Συνέσ.273A περὶ ἧς πολλὰ συγκεκύφαμεν.

**συγκύρημα-ατος** (τὸ) (συγκυρῶ) μτγν. κ. μσν. τὸ συγκυρεῖν, ἡ συγκυρία, ἡ σύμπτωσις, συντυχία, συμβάν, περιστατικόν : Πολύβ.4,86,2 τοῖς .. περὶ τὸν Ἄρατον ἐγένετό τι συγκύρημα τοιοῦτον, Διον.'Αλ.Ρωμ.9,38 δαιμόνιόν τι κωλύσεως συγκύρημα, Πορφ.Μᾶρκ.5, Εὐστ.Παν.261,50 ὅσα τοῖς νῦν συγκυρήμασι χρήσιμα· ‖ τυχαία ἐπέλευσις, σύμπτωσις, περίπτωσις: 'Επίκ.'Επιστ.2,54U· ‖ συγκύρημα καιροῦ συγκυρία· πρβλ. συγκύρησις : Κικ. 'Αττ.2,12,2· **2)** μσν. συνδυασμός : Εὐστ.1363,15.

**συγκύρησις-εως** (ἡ) (συγκυρῶ) μτγν. ἡ συγκυρία βλ.λ. : 'Επίκ.'Επιστ.2,43U κατὰ συγκυρήσεις καιρῶν· ‖ σύμπτωσις, συνδρομὴ περιστάσεων : Πολύβ.9,12,6 ἁρμόζει λέγειν, περιπετείας .. καὶ συγκυρήσεις μᾶλλον.

**συγκυρία** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τυχαία σύμπτωσις, συντυχία : 'Ιππ.Χυμ.9 τὰ ἀπὸ συγκυρίης λυπήματα (τὰ τυχαῖα), αὐτ.'Αρχ.'Ιητρ.10 διὰ συγκυρίην, ΚΔ Λουκ.10,31 κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ (κατὰ τύχην, τυχαίως), Εὐστ.378,12, αὐτ.Πον.186,93.

**συγκυριαρχία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου κυριαρχία ἐπί τινος τρίτου· ‖ εἰδ. ἡ ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας ἄσκησις πολιτικῆς ἐξουσίας ὑπὸ δύο ἢ καὶ πλειόνων κρατῶν συγχρόνως : ἡ συγκυριαρχία τῆς 'Αγγλίας καὶ τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τοῦ Σουδάν.

**συγκῡριολογοῦμαι-έομαι** μτγν. παθ. λέγομαι κύριος ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου : 'Αθανάσ.2,514 τελείως ἐνταῦθα καὶ συμπροσκυνεῖται καὶ συγκυριολογεῖται τῷ υἱῷ.

**συγκύριος** (ὁ) νεώτ. ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου κύριος πράγματός τινος, ὁ μετέχων τῆς κυριότητος πράγματός τινος, ὁ συγκάτοχος, ὁ συνιδιοκτήτης.

**συγκυριότης-ητος** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης ἢ τὸ δικαίωμα τοῦ συγκυρίου, τὸ νὰ εἶναί τις ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων κύριος τοῦ αὐτοῦ πράγματος.

**συγκυρκᾰνῶ-άω** μτγν. συγκυκῶ βλ.λ. : 'Επίν.1,8 συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου.

**σύγκυρμα-ατος** (τὸ) μσν. ἀ. συγκύρημα βλ.λ. : Νικήτ.Εὐγ.1,60 ὦ κακῶν συγκυρμάτων, Θεόδ. 'Υρτ.ἐν 'Αν.Βοασσ.3,57 δεινῶν συμπτωμάτων καὶ συγκυρμάτων πονηρῶν ἀπηλλάγμεθα.

**σύγκυρσις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ συγκύρησις βλ.λ. : Φιλόδ.Ποιημ.ἐν 'Ηρακλεωτ.Πάπ.994,24, Συνέσ.134B φωναί τε καὶ συγκύρσεις .. γενόμεναι.

**συγκύρω** 'Επιγρ. κ. πάπ. ἀνήκω, ὑπάγομαι εἴς τι(να) : 'Επιγρ. τὸ ἱερὸν καὶ τὰ συγκύροντα (τὰ προσαρτήματα), Πάπ. οἰκία καὶ αὐλὴ καὶ τὰ συγκύροντα, Πάπ. τὰ φορτία τὰ συγκύροντα εἰς τὴν ἐλαικήν.

**συγκῠρῶ-έω** κ. μσν., ἀόρ. συνεκύρησα κ. συνέκυρσα, συντυγχάνω, συμπίπτω, συναντῶμαι, ἀνταμώνομαι, συγκρούομαι : 'Ιλ.Ψ 435 μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι (Γαζ.Θ «συμπέσειαν καὶ συγκρούσειαν ἐν τῇ ὁδῷ οἱ μονώνυχες ἵπποι)· κ. ἐπὶ πλοίων : 'Ηρ.8,92 ἐνταῦθα συνεκέρεον νέες· ‖ Διόδ.Σ 17,106 κήτεσι πολλοῖς συγκεκυρηκέναι· ‖ συναντῶ, ἀπαντῶ τι δυσάρεστον ἢ κ. εὐχάριστον : Σοφ.ΟΚ 1004 ὄντ' ἄναυδον τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ, Εὐρ.'Ανδρ.1172, Φιλόδ.Θον.38 εὐτυχίᾳ συγκυρεῖν, Διόδ.Σ 20,21 τραγικοῖς συγκυρήσασα πάθεσι· **2)** μτ. μτχ. ὡς τὸ τυγχάνω, συμβαίνει νὰ εἶμαι, ἔλαχα : 'Ηρ.8,87 εἰ συνεκύρησε .. παραπεσοῦσα νηῦς (ἂν κατὰ τύχην συνέπεσεν ..), 'Εμπ.53 συνέκυρσε θέων (συνέπεσε νὰ τρέχῃ)· **3)** κ.μσν. ἐπὶ γεγονότων κ. συμβάντων, ἐπέρχομαι κατὰ τύχην, συμβαίνω : Θέογν.698 ἢν δέ τι δεινὸν συγκύρσῃ, 'Ηρ.4,15 τάδε οἶδα .. τοῖσι ἐν 'Ιταλίῃ συγκυρήσαντα, αὐτ.1,119 φράζει τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα (τὰ διατρέξαντα, τὰ συμβάντα), Εὐρ.'Ιων 1448 πόθεν μοι συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά ;, αὐτ.ΙΤ 874, Πολύβ.2,65,7 ὃ καὶ συνεκύρησε, αὐτ.2,20,8, Διον.'Αλ.Ρωμ.5,56 τὰ παρὰ τοῦ δαιμονίου συγκυρήσαντα, Διόδ.Σ 11, Ἄνν. Κομν.444B ὅσα τότε ξυνέκυρσε κατὰ τοῦ 'Ρωμαϊκοῦ στρατεύματος· κ. παθ. : 'Ηρ.9,37 τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκεκυρημένον (πιθ. ἀνάγν. συγκεκρημένον)· ‖ κ. ἀπροσ. μτ. ἀπαρφ. : 'Ηρ.9,90 συνεκύρησε γενέσθαι (συνέπεσε, κατὰ τύχην ἔγινε)· **4)** ἐπὶ τόπων, εἶμαι ὅμορος, γειτονικός, γειτνιάζω πρός τινα : ΠΔ 'Αρ.21,25 ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι .. ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ, Πολύβ.3,59,7 τὴν ἔξωθεν ταύταις ταῖς χώραις συγκυροῦσαν θάλατταν, Στράβ.8,3,17, Πλούτ.'Αριστ.11 τὰ συγκυροῦντα τοῦ πεδίου πρὸς τὸ ἱερόν· **5)** ὑπάγομαι, ἀνήκω εἴς τι, ἀ. συγκύρω : Φιλόδ.Ρητ.2,64S πᾶν τὸ συγκυροῦν, Πάπ. οἰκία σὺν εἰσόδοις καὶ ἐξόδοις καὶ τοῖς συγκυροῦσι· **6)** ρηματ. π. συγκύρημα, συγκύρησις, συγκυρία.

**συγκῡρῶ-όω** μτγν. ἐπικυρῶ τι μετά τινος, συνεπικυρῶ, συνεπιδοκιμάζω, ἐπιτρέπω ἀπὸ κοινοῦ : Μέν.Ρητ.404S ἔρωτας .. φαρμάκοις πόθων τὰς ἀκίδας χρίσαντας, δι' ὧν τὰς ψυχὰς συγκυρώσουσιν ἀναπνεῖν ἀλλήλαις.

**συγκύτιον** (τὸ) νεώτ. κύτταρον ἔχον πολλοὺς πυρῆνας καὶ προελθὸν ἐκ τῆς συντήξεως πολλῶν ἄλλων κυττάρων· **2)** πολυπύρηνος πρωτοπλασμα-

τική μάζα έπολείφουσα τάς λάχνας τοῦ χορίου έν τῇ μήτρᾳ ἐγκύου γυναικός.

**συγκυτίωμα**-ατος [τό] νεώτ. ἰατρ. κοκόηθες νεόπλασμα τῶν περί τὸ ἔμβρυον ὑμένων ἢ τοῦ πλακοῦντος αὐτοῦ.

**συγκωθωνίζομαι** μτγν. κωθωνίζομαι μετά τινος, συμπίνω, τὸ τσούζω μαζί μὲ κάποιον : 'Αθήν.I,19D διά τί οἱ σπόγγοι συμπίνουσι μὲν συγκωθωνίζονται δ' οὔ, 'Επιγρ. τούτων συνελθόντων εἰς τὴν 'Ερμῶνθιν καὶ συνκωθωνισθέντων.

**σύγκωλος**-ον ὁ ἔχων τὰ κῶλα στενῶς συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα : Ξεν.Κυν.5,30 σκέλη τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐλαφρά, σύγκωλα.

**συγκωλύω** μτγν. κωλύω, ἐμποδίζω ταυτοχρόνως : 'Αριστείδ.2,62J συγκωλύειν τὸ ἀδικεῖν.

**συγκωμάζω** κ. μσν., μέλλ. συγκωμάσω κ. δωρ. σύγκωμάξω, βαίνω ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἐν κώμῳ βλ.λ.1), πηγαίνω μαζί μὲ ἄλλους εἰς πατινάδες καὶ ξεφαντώματα : Πίνδ.Ο ΙΙ(10),16 ἔνθα συγκωμάξατ', 'Αντίγ.Καρ.π.'Αθήν.13,603E ἔπεισεν αὐτὸν συγκωμάσαι αὐτῷ πρὸς . . τὸν κιθαρῳδόν, Ζωναρ.'Επιτ. 'Ιστ.I,254D· ‖ γεν. εὐθυμῶ, κραιπαλῶ, παραδίδομαι εἰς κραιπάλην μετά τινος ἄλλου, διασκεδάζω μὲ κάποιον : Ποσείδ.'Επιγρ.π.'Αθήν.10,414E εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν, 'Ιώσ.Α1 17,3,1, Λουκ.'Ορχ.11 ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῖντο' 2) ρηματ. π. συγκωμαστής.

**συγκωμαστής** [ὁ] [συγκωμάζω] μσν. ὁ σύγκωμος βλ.λ. : Τζέτζ Χιλ.6,895.

**σύγκωμος** [ὁ,ἡ] ὁ συγκωμάζων, ὁ μετέχων κώμου μετά τινος ἄλλου, ὁ λαμβάνων μέρος εἰς κῶμον βλ.λ.1) : Εὐρ.Βάκχ.1172 ὁρῶ καί σε δέξομαι σύγκωμον, 'Αριστοφ.'Αχ.264 ἑταῖρε Βακχίου, ξύγκωμε νυκτοπεριπλάνητε, Λεωνίδ.ΑΠ 5,205,5 τὸν ἕσπερον οἰνοποτήρων σύγκομον' κ. μτ. δοτ. : Αἰσχ.ἀπ.355 σύγκωμος Διονύσῳ.

**συγκωμῳδῶ**-έω μτγν. κωμῳδῶ, διακωμῳδῶ, ἐμπαίζω, σκώπτω, περιπαίζω τινὰ μετά τινος ἄλλου : Λουκ.'Αλ.26 Μένιππον ἀναπείσας ἑταῖρον ἡμῶν ἄνδρα ξυγκωμῳδεῖν αὐτῷ τὰ πολλά.

**συγλίγουρος** [ὁ] δημ. τὸ καλοβατικὸν πτηνὸν νουμήνιος βλ.λ. ὁ φαιόπους.

**σύγνεφο** [τό] δημ. ἄ. σύννεφο : Πολιτ.'Εκλ.Τραγ. 56,1 τρία μεγάλα σύγνεφα στὸ Καρπενήσι πάνε.

**συγξαίνω** ξαίνω ἔρια διά τινος ὀργάνου ἢ μετά τινος ἄλλου . Κράτ.Θηβ.ἀπ.3D.

**συγξενιτεύω** μτγν. κ. μσν. ζῶ ἐν τῇ ξένῃ μετά τινος ἄλλου : 'Επιγρ.,'Ιω.Χρυσ.4,307,4, Νικήτ.Εὐγ.9, 218 τοῦ συνξενιτεύσαντος ἡμῖν ὡς ξένοις.

**συγξέω**, μέλλ. συγξέσω, καθιστῶ τι λεῖον, ὁμαλὸν διὰ ξέσεως ἢ ρυκανήσεως· ‖ τὸ παθ μτφ. ἐπὶ ὕφους, λειοῦνομαι, ὁμαλίζομαι, τορνεύομαι : 'Αλκίδ.20 εὐλύτου.. τῆς ἑρμηνείας οὔσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμένων, Διον.'Αλ. Συνθ.22, αὐτ.Δημ.40, Πλούτ.'Ηθ.853D ἡ Μενάνδρου φράσις οὕτω συνέξεσται καὶ συμπέπνευκε.

**συγξηραίνω** μτγν. ξηραίνω ὁμοῦ, καθιστῶ τι ξηρὸν μετά τινος : Γαλ.11,585, αὐτ.15,487.

**συγξυροῦμαι**-έομαι μσν. ξυρίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πρόδρ.ἐν Notitt.Mss.8,119 τήμερον τῷ γενείῳ καὶ αἱ λέξεις συνεξυρήθησαν.

**συγξύω**, μέλλ. συγξύσω, ξέω, ξύω ὁμοῦ : 'Ιππ. Αἰμ.3 ὅταν δὲ ξηρὸν γένηται [τὸ φάρμακον] συγξύσας τρῖφον λεῖαν' 2) μτφ. φθείρω, δαπανῶ, ἀπαταλῶ : Διογ.Λ 4,47 πάντα συγξύσας.

**συγύρι** [τό] δημ. κ. συγύριο, ἰδ. κτ. πληθ. συγύρια τὰ οἰκιακὰ σκεύη.

**συγυρίζω** δημ. τίθημί τι ἐν τάξει, τοποθετῶ ἕκαστον πρᾶγμα ἐν τῇ οἰκείᾳ ἢ καταλλήλῳ θέσει, διευθετῶ, εὐπρεπίζω, τακτοποιῶ : συγυρίζω τὸ σπίτι - τὸ δωμάτιο' 2) συνεκδ. καλλωπίζω, ὡραΐζω, διακοσμῶ : ὅταν συγυριστῇ λιγάκι φαίνεται σὰν κούκλα' 3) μτφ. ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, τιμωρῶ : θὰ σοῦ τὸν συγυρίσω ἐγὼ ὅπως πρέπει' 4) ρημ π. συγύρισμα.

**συγύρισμα** [τό] δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγυρίζω, εὐτρεπισμός, διευθέτησις.

**σύγυρο** [τό] δημ. κ. συγύριο πᾶν παράρτημα τῆς οἰκίας, οἷον αὐλή, κῆπος κτλ.

**συγχάζω** 'Ησ. «συγχάσαι, συγχωρῆσαι».

**συγχαίρω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. συγχαρήσομαι, ἀόρ. συνεχάρην [Πολύβ.15,5,13, αὐτ.30, 18,1), προστ. συγχάρηθι ['Ανακρεόντ.31,30], χαίρω μετά τινος, ἐπὶ τῇ χαρᾷ ἄλλου τινός, μετέχω τῆς χαρᾶς τινος· Γλωσσ. «συνήδομαί τινος ἀγαθοῖς» : Αἰσχ.'Αγ.793 ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι, 'Αριστφ.Εἰρ.1317· μτ. δοτ. πράγμ. : Πλάτ.'Επιν.988B οὐ συγχαῖρον ἄνευ φθόνου διὰ θεὸν ἀγαθῷ γενομένῳ' κ. ἐμπροθ. [ἐπί τινι] : Ξεν.' ερ.II,12 πάντας . . συγχαίροντας ἔχων ἐπὶ τοῖς σοῖς ἀγαθοῖς' κ. μτ. δοτ. προσ. : 'Αριστφ.'Ιππ.1333 χαῖρε, . . καὶ σοὶ ξυγχαίρομεν ἡμεῖς,'Αριστλ.ΗΝικ.1166a,8· ‖ τὸ μέσ. συγχαίρομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Επιγρ. καὶ ὀρθόν ἀνέβλεφε τοῦ δήμου παρεστῶτος καὶ συνχαιρομένου' 2) κ. νεώτ. ἐκφράζω τὴν χαράν μου πρός τινα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ εὐφροσύνου δι' αὐτὸν γεγονότος, προσφέρω εἴς τινα τὰ συγχαρητήριά μου, ἀντίθ. συλλυποῦμαι : Δημ.194 συγχαίρω τῶν γεγενημένων [διὰ τὰ γεγενημένα]' κ. μτ. δοτ. κ. ἑπομένης εἰδ. προτ. : Αἰσχίν.2,45 συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι' κ. ἐμπροθ. : Πολύβ.30,16,1 συγχαρησόμενος τῇ συγκλήτῳ . . ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, - σᾶς συγχαίρω ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ σας, - τὸν συνεχάρη διὰ τὴν προαγωγήν του - διὰ τὸν γάμον του' 3) ρηματ. π. συγχαρητήριος, συγχαρητικός, συγχαρτικός.

**συγχαλεπαίνω** μτγν. χαλεπαίνω ὁμοῦ, ὀργίζομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Μέμν.51 συνεχαλέπαινε δὲ καὶ τὸ στράτευμα.

**συγχαλκεύω** μτγν. κ. μσν. συγκολλῶ διὰ σφυρηλασίας, τὸ παθ. : 'Αθήν.11,488F ἕνα πυθμένα.. συγκεχαλκευμένον τῷ ὅλῳ ποτηρίῳ, Πολυδ.5,4, Πλαν.'Οβιδ.Μετομ.13,683.

**συγχαλῶ**-άω ἀνίημι, χαλαρώνω τι ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως : 'Αρχύτ.1, Κλήμ.'Αλ.Παιδ.2,221 τὰ μὲν οὖν ἀντίαν φορὰν φερόμενα ἀπαντάξαντα αὐτὰ αὐτοῖς συγχαλᾶν.

**συγχαρακτηρίζω** μτγν. χαρακτηρίζω, ἐντυπῶ τοὺς χαρακτῆρας ὁμοῦ : 'Αμφιλ.49.

**συγχαράσσω** μτγν. χαράσσω, σπαράττω, σχίζω συγχρόνως, τὸ παθ. : 'Αρέτ.Χρον.Ναύσ.1,2 ἀμφοτέραισι κινέειν, ὡς ξυγχαράσσοιτο ὑπὸ τῶν ὀδόντων ὁ χῶρος' 2) σημειῶ, τὸ παθ. : Φιλούμ.22,1 συγκεχάρακται στιγμαῖς.

**συγχαρητήριος**-ον νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ συγχαίρειν βλ.λ.2), ἢ ὁ δι' οὗ συγχαίρει τις : συγχαρητήριος ἐπιστολή, - συγχαρητήριον τηλεγράφημα - γράμμα ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. συγχαρητήρια ὡς οὐσ. προφορικὴ ἢ ἔγγραφος ἔκφρασις τῆς χαρᾶς μας πρός τινα δι' εὐφρόσυνον εἰς αὐτὸν γεγονός : τὰ θερμά μου συγχαρητήρια διὰ τὴν λαμπρὰν σας ἐπιτυχίαν.

**συγχαρητικός**-ή-όν μτγν. ἀ. συγχαρτικὸς βλ.λ. : Ζωναρ.1688 «συγχαρητικόν, τὸ μετὰ χαρᾶς» : Φίλ. 1,81, 'Επιγρ. συγχαρητικὸς ὕμνος.

**συγχαριάρια** [τά] μσν. ὁμοιβὴ ἢ δῶρον πρὸς τὸν πρῶτον ἀναγγείλαντα εὐφρόσυνόν τινα εἴδησιν, τὰ συχαρίκια : Βασιλ.56 τίτλ.17 περὶ .. τῶν ἐν ταῖς πόλεσι τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιζόντων καὶ περὶ συγχαριαρίων.

**συγχαρίζομαι** μτγν. ἀποθ. χαρίζομαι, ἀρέσκω τινί, ἀρέσκω συγχρόνως μετά τινος ἄλλου : Πλούτ. 'Ηθ.44E τοῦ λόγου τὸ συγκεχαρισμένον καὶ προσφιλὲς [ἰδ. γο. ἀντὶ κεχαρ-] 'Αθανάσ.1,261.

**συγχαρίκια** |τὰ| μτγν. κ.μσν.κ. συγχαρίκεια, δημ. συχαρίκια συγχαρητήρια δῶρα, ἀμοιβὴ ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ εὐφροσύνου τινὸς γεγονότος : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.764, Θεοφάν.514,17 **ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγχαρίκια τῷ Ἡρακλείῳ ἐν τῇ Περσῶν νίκῃ μαργαρίτας καὶ λίθους τιμίους.**

**συγχαριστικός**-ή-όν μσν. ὁ συγχαρτικὸς βλ.λ. : 'Επιστολ.Χαρακτῆρ.ἐκδ. Epistolograph.Ald.part.II.

**συγχαρτικός**-ή-όν μτγν. ὁ συγχαρητήριος βλ.λ.: 'Ιώσ.ΠΙ 4,10 **πρεσβεῖαι συγχαρτικὰ προσφέρουσαι ψηφίσματα** |δ. γρ. συγχαρητικά|.

**συγχάσκω** μσν. χάσκω ὁμοῦ μετ'ἄλλου : Εὐστ. Πον.292,57 |ἐκδ.Taf.| συγχάσκειν θηριριωδῶς.

**συγχαυνοῦμαι**-όομαι μσν. ἐξογκοῦμαι, ἐπαίρομαι, ὑψηλοφρονῶ, μτ. δοτ. : Τζέτζ.Χιλ.10,932 **οὕτω τῇ τῶν χρημάτων δὲ μέθῃ συγχαυνωθέντες.**

**συγχειλίαι** |αἱ| κ. νεώτ. τὰ σημεῖα ἔνθα συνάπτονται τὰ χείλη : 'Αριστλ.Φυσιογν.811ε,18· **2**) νεώτ. ἰατρ. κτ. ἐν. **συγχειλία** ἀνωμαλία περὶ τὴν διάπλασιν ἐμβρύου, καθ' ἣν τοῦτο ἔχει συμπεφυκότα τὰ χείλη τοῦ στόματος.

**συγχειλῖτις**-ιδος |ἡ| νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐξ ἀνωμάλου διαπλάσεως τοῦ ἐμβρύου σύμφυσις τῶν χειλέων τοῦ στόματος αὐτοῦ.

**συγχειμάζω** διαχειμάζω μετά τινος, μτ. δοτ. : 'Απп.'Εμφ.Ι Ιολ 5,77· || τὸ μέσ. **συγχειμάζομαι** διέρχομαι τὸν χειμῶνα μετά τινος : 'Αριστφ.Πλ. 847 **τὰ δ' ἐμβάδια.., καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.**

**συγχειρίζω** μτγν. διαχειρίζομαι, διοικῶ ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Πολύβ.6,2,14 **συνδιοικεῖν καὶ συγχειρίζειν τῷ Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν· 2**) τὸ παθ. ἐπὶ νόσου, θεραπεύομαι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου : Γαλ.14,787.

**συγχειραγραφῶ**-έω πάπ. ἐκτελῶ χειρόγραφον ἢ ἔγγραφόν τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : **ἡ δεῖνα ἔδωκεν καὶ γνωστῆρας τοὺς δεῖνα συγχειρογραφοῦντας αὐτῇ.**

**συγχειραπονῶ**-έω μτγν. κοπιάζω διὰ τῶν χειρῶν μετά τινος, συντελῶ τι δι' ἐργασίας τῶν χειρῶν : Λουκ.Λεξιφ.2 **ὀλίγα συγχειροπονήσας.**

**συγχειροτονῶ**-έω μτγν. χειροτονῶ τινα ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, ἐκλέγω τινὰ συγχρόνως πρὸς ἄλλον, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.1,144A **πρῶτα ἡμῖν συνεχειροτονήθη ἡ τοῦ ἄρχειν δύναμις,** 'Επίγρ.

**συγχειρουργοί** (οἱ) μτγν. κ. μσν. οἱ συγχειρουργοῦντες : Δίδ.'Αλ.565 |ἐκδ.Mi.|, Σκυλίτζ.'Ιω.ἐν Κεδρ, Γεωργ.2,733,2 |ἐκδ. B.|.

**συγχειρουργῶ**-έω ποιῶ, ἐκτελῶ τι διὰ τῶν χειρῶν ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετ'ἄλλου τινός, συνεργῶ, συμπράττω : 'Ισαῖ.8,16 **τὰ ἱερὰ συνεχειρουργοῦμεν καὶ συνετίθεμεν,** Φίλ.2,15 **συγχειρουργησάντων τὸ ἀδίκημα,** 'Ιώσ.ΑΙ 17,3,2.

**συγχέρεια** (ἡ) μσν. ἡ διὰ τῆς χειρὸς παρεχομένη βοήθεια, τὸ παρέχειν, διδειν τινὶ χεῖρα βοηθείας : Λέων Βουλγ.ἐν Συντ.Κον.4,411.

**συγχερσεύω** ἐρημῶ χώραν τινά : Πάπ. **εἰς πρᾶσιν ὑπόλογον τοῦ ἐπ(ε)ιτα** συνχερσεύοντ(ας).

**συγχέω** κ. νεώτ. π 'Ομ. ἐν χρ τὸ ἐνεργ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. κ. β' ἐν. ἀορ. **σύγχεας** ('Ιλ.Ο 366), συνηθέστ. ἐπ. ἀορ. **συνέχευα,** ἀπαρφ. **συγχεῦαι,** ἀόρ. νεώτ. **συνέχυσα,** γ' ἐν. παθ. ἀορ. **σύγχυτο,** παθ. ἀόρ. **συνεχύθην** κ. μτγν. **συνεχέθην** |ἐσφ. γρ. Λουκ.'Ενάλ.Δ 9,2|, παρακ. **συγκεχυμένος,** χέω ὁμοῦ, συμμείγνυμι τί τινι, ἀναμειγνύω ἀτάκτως, ἀνακατώνω, ἀνατρέπω : 'Ιλ.Ο 364 **ἀθύρματα .. συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων,** Εὐρ.Βάκχ.349 **ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,** Πλάτ.Φίλ.46Β **τὰ συγκεκριμένα βίᾳ διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα συγχεῖν,** 'Ισαῖ.5,18 **μὴ συναριθμεῖν, ἀλλὰ συγχέαι τὰς ψήφους,** Δημ.570 **ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ σύμβολα συγχέων,** Πολύβ.1,40,13 **τὰς .. τάξεις συγχέοντα,** Πολυδ.1,118 **συγχέας τὰς ὄψεις** |ἐπὶ ἀστραπῆς|· κ. παθ. : 'Ιλ.Π 471 **ἡνία δέ σφιν σύγχυτο,** Πλάτ.Νόμ.678D **σίδηρος γὰρ καὶ χαλκὸς καὶ πάντα τὰ μεταλλεῖα συγκεχυμένα ἠφάνιστο** |ὅλα μαζὶ ἀνακατωμένα|, αὐτ.Κρατ. 388Β **κρόκην καὶ τοὺς στήμονας συγκεχυμένους διακρίνομεν· 2**) ἐξαλείφω, ἐξαφανίζω, καθαιρῶ, καταστρέφω : 'Ηρ.4,127 **συγχέειν πειρᾶσθε** |τοὺς τάφους|, αὐτ.7,115 **τὴν .. ὁδὸν ταύτην .. συγχέουσι,** Εὐρ.'Ιων 615 **τἀμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχῃς;** **3**) κ. νεώτ. ἐκλαμβάνω τι ἀντὶ ἄλλου, δὲν ἔχω σαφῆ ἀντίληψιν τῶν γνωρισμάτων τινός, δὲν διακρίνω τι καλῶς : Εὐρ.ΙΑ 37 **ταὐτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς,**-συγχέει τὰ πράγματα |δὲν ἔχει σαφῆ ἀντίληψιν τῶν ..|· κ.παθ. : 'Αριστλ.ΖΙ 721b,34 **συγκεχυμένον μέντοι καὶ οὐ διηρθρωμένον τὸ γράμμα,** αὐτ.'Ακουστ.801b,18, ΖΙ 585b,34 **ἔχοντός τινος στίγμα ἐν τῷ βραχίονι ὁ μὲν υἱὸς οὐκ ἐγένετο, ὁ δ' υἱιδοῦς ἔχων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ συγκεχυμένον μέλαν** |μέλαν σημεῖον, ἀμαυρόν, ἀσαφές|, Διόδ.Σ 1,8 **τῆς φωνῆς δ' ἀσήμου καὶ συγκεχυμένης οὔσης,** Θέων π.Γαλ.6,96 **πλαδαρὰ καὶ συγκεχυμένη σάρξ** |μὴ ἔχουσα αὐστηρῶς καθωρισμένα ὅρια|, Γαλ.15,30 **συνεκέχυτο δ' ἔτι τοῦτο** |δὲν διεκρίνετο ἀκόμη|, Συνέσ.'Επιστ.132,269A **συγκεχύσθαι τὰ πλείονα τῶν γραμμάτων· 4**) κ. νεώτ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸν νοῦν, φέρω εἰς σύγχυσιν, ἐμβάλλω εἰς ταραχήν, ταραχὴν ἐμποιῶ τινι, συγχύζω, ταράττω, διαταράσσω· 'Ησ. «σύγχει, τάραττε». 'Ιλ.Ι 612 **μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,** Σοφ.ΟΚ 609 **τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ χρόνος,** Εὐρ.'Ιππ.813 **τούσδε συγχέαι δόμους,** Πολύβ.4,21 **συγχέαι τὴν γνώμην·** κ. μτ. τοῦ προσ. ὡς ἀντικειμ. : 'Οδ.Θ 139 **ἄνδρα γε συγχεῦαι,** 'Ηρ.8,99· κ. παθ. : 'Ιλ.Ω 358 **σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο,** 'Ηρ. 7,142 **συνεχέοντο αἱ γνῶμαι τῶν φαμένων,** Εὐρ. Μήδ.1005 **τί συγχυθεῖσ' ἕστηκας,** 'Επίκ.Δοδ.57 **ὁ βίος δι' ἀπιστίαν συγχυθήσεται,** Γαλ.15,584 **μὴ ἀθυμείτω τις, ἐὰν συγχέηται,** Δημοκρ.'Επιγρ.ΑΠλ. 180,6 **συγχείσθω θυμός· 5**) καθιστῶ τι μάταιον, ἀνωφελές, ματαιώνω : 'Ιλ.Ο 366 **κάματον καὶ ὀιζὺν συγχέας 'Αργείων,** αὐτ.473, Σοφ.Τρ.1229 **τὴν πάρος συγχεῖ χάριν·** || ἰδ. ἐπὶ συμβολαίων, συμφωνιῶν, ὑποχρεώσεων κττ., ἀκυρῶ, ἀθετῶ, ματαιῶ, παραβιάζω : 'Ιλ.Δ 269 **ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευαν Τρῶες,** 'Ηρ.7,136 **συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα,** 'Ιππ.'Ορκ., Εὐρ.'Ιππ.1063 **μάτην δ' ἂν ὅρκους συγχέαιμ' οὓς ὤμοσα,** 'Αντιφ 4,1,2, Πλάτ. Πολ.379Ε **τὴν δὲ τῶν ὅρκων καὶ σπονδῶν σύγχυσιν, ἣν ὁ Πάνδαρος συνέχεεν,** Δημ.729 **συγχεῖ τὴν πολιτείαν,** Μέν.ἀπ.781 **συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος,** Λουκ.Δὶς Κατ.17 **ξυγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν ξυνουσίαν,** 'Επιγρ. **ξυγχεῖν φιλίαν·** κ. παθ. : Δημ.777 **λέλυται πάντ', ἀνέῳκται, συγκέχυται· 6**) **πόλεμον συγχέειν** ἐγείρειν, διεγείρειν πόλεμον : Πολύβ.4,10,3, **τὰ δὲ σπουδάζοντες συγχέαι τὸν πόλεμον,** αὐτ.15,2,4, αὐτ.28,17,6· **7**) ρηματ. π. σύγχυσις, συγχυσμός.

**συγχήρα** (ἡ) μτγν. ἡ οὖσα καὶ αὐτὴ χήρα ὡς καὶ ἄλλη τις, ἡ ὁμοίως χήρα : 'Αποστ.Διατ.313.

**συγχηρεύω** μσν. χηρεύω, διατελῶ ἐν χηρείᾳ ὁμοίως, ἐπίσης καὶ ἐγώ, ὡς ἄλλος ἢ ἄλλη τις : Μιχ.Νικήτ.π.Tafel Thessal. 386D **συγχηρευούσας ἐμοὶ νυμφίου κοινοῦ.**

**συγχίζω** νεώτ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ συγχύζω βλ.λ.

**συγχιλίαρχος** (ὁ) μτγν. ὁ συνάδελφος χιλιάρχου, ὁ καὶ αὐτὸς χιλίαρχος ὤν : 'Ιώσ.ΑΙ 19,1,5.

**συγχίς**-ίδος (ἡ) μτγν. εἶδος ὑποδημάτων ἢ περικνημίδων : Φανί.ΑΠ 6,294 **μονόπελμον συγχίδα,** Σουΐδ.· πρβλ. συκχάς, σύκχοι.

**συγχιτωνῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. ὀφθαλμολ. ἡ σύμφυσις τοῦ ἐπιπεφυκότος.

**συγχλευάζω** μτγν. χλευάζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, περιγελῶ τινα ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : Ἰω. Χρυσ.2,537,14 **ἐπῄνουν ἅπαντες, καὶ συνεχλεύαζον, καὶ συνέσκωπτον.**

**συγχλοάζομαι** μσν. βόσκομαι ἐν τῇ αὐτῇ χλόῃ μετά τινος ἄλλου, κ. μτφ. συνευωχοῦμαι : Ψ Χρυσ.7,480,18 **συνδιαιτᾶται αὐτῷ, συννέμεται,** συγχλοάζεται.

**συγχόνδρωσις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ σύμφυσις δύο ὀστῶν εἰς χόνδρον ἢ διὰ χόνδρου : Γαλ.2,738.

**συγχορδία** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ συμφωνία, ἡ ἁρμονία : Σοφ.άπ.412 **ἀντίσπαστά τε λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία·** ‖ νεώτ. ἡ συνήχησις τριῶν ἢ περισσοτέρων φθόγγων.

**σύγχορδος**-ον ἐπὶ μουσικῶν χορδῶν, ὁ ἀποτελῶν συμφωνίαν, ἁρμονίαν, ὁ ἁρμονικός : Ἡσ. ἐν λ. ἀντίχορδα.

**συγχορεία** (ἡ) Ἡσ. συγχορδία, συνῳδία.

**συγχορευτής** (ὁ) [συγχορεύω] κ. νεώτ. ὁ ὀρχούμενος μετά τινος, ὁ μεθ' οὗ τις χορεύει, ὁ σύντροφος, ὁ συνοδὸς ἐν τῷ χορῷ : Πλάτ.Νόμ.653E **ἡμεῖς δὲ οὓς εἴπομεν τοὺς θεοὺς συγχορευτὰς δεδόσθαι,** αὐτ.665a, Ξεν.Ἑλλ.2,4,20.

**συγχορεύτρια** (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ συγχορευτής βλ.λ., ἡ μεθ' ἧς χορεύει τις, ἡ σύντροφος, συνοδὸς ἐν τῷ χορῷ, ἡ ντάμο : Ἀριστφ.άπ.863.

**συγχορεύω** κ. νεώτ. ὀρχοῦμαι, χορεύω μετά τινος : Ἀριστφ.Ὄρν.1761 **ὄρεξον . . σὴν χεῖρα πτερῶν ἐμῶν καὶ λαβοῦσα συγχόρευσον,** Φίλ.2, 135, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.14· κ. μτ. δοτ. : Φίλ.2,242 **ψυχὴ συγχορεύει ἡλίῳ·** **2**) μετέχω μετ' ἄλλου εἴς τινα χορόν, ἀνήκω εἰς τὸν αὐτὸν χορόν : Ἀριστλ.Πολιτ.1284b,12 **οὐδὲ δὴ χοροδιδάσκαλος τὸν μεῖζον καὶ κάλλιον τοῦ παντὸς χοροῦ φθεγγόμενον ἐάσει συγχορεύειν,** Πλούτ.Ἠθ.94B **εἰ δυνατόν ἐστιν ἐν βραχεῖ χρόνῳ δοκιμάσαι χορευτὰς συγχορευσομένους** [δ. γρ.]· **3**) ρηματ. π. συγχορευτής.

**συγχορηγός**-όν ὁ μετά τινος ἄλλου χορηγῶν, ὁ συγχορηγῶν : Δημ.853 **συγχορηγὸν ἔχων Ὀνήτορα τὸν κηδεστήν,** Κύριλλ.εἰς ΚΔ Ἰω.17,2,949.

**συγχορηγῶ**-έω μτγν. χορηγῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου : Πολύβ.4,46,5 **σφίσι βοηθεῖν καὶ συγχορηγεῖν εἰς τοὺς περιεστῶτας καιρούς,** αὐτ.5,55,1 **συγχορηγεῖν . . τοῖς ἀποστάταις·** κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Πλούτ.Ρωμ.6 **συγχορηγοῦντος τροφὰς . . τοῖς τρέφουσι·** κ. ἀπολ. : αὐτ.Κλεομ.6 **τῆς μητρὸς . . ἀφειδῶς συγχορηγούσης·** **2**) συμβάλλω, συνεισφέρω πρός τι : Πλούτ.Φωκ.30 **τοῖς δὲ σοῖς γάμοις καὶ βασιλεῖς .. συγχορηγοῦσιν.**

**σύγχορος**-ον ὁ μετέχων τοῦ αὐτοῦ χοροῦ μετ' ἄλλων, ὁ εἰς τὸν αὐτὸν χορὸν μετ' ἄλλων ὤν, ὁ σύντροφος ἐν τῷ χορῷ : Ὀρφ.Ὕμν.11,9 **σύγχορος Νυμφῶν,** Ἐπιγρ. **σύγχορος Ἑλικωνιάσιν.**

**σύγχορτος**-ον ὁ συνορεύων, ὁ ὅμορος, ὁ γειτονικός : Αἰσχ.Ἱκ.6 **Δίαν δὲ λιποῦσαι χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,** Εὐρ.άπ.179 **Οἰνάη σύγχορτα . . πεδία·** κ. μτ. γενικ. : αὐτ.Ἡρ.371 **σύγχορτοί θ' Ὀμόλας ἔναυλοι,** αὐτ.Ἀνδρ.17 **Φθίας.. καὶ πόλεως Φαρσαλίας σύγχορτα ναίω πεδία** [τὰ παρὰ τὰ σύνορα].

**συγχόω** ἀχρ. τ. τοῦ συγχώννυμι βλ.λ. ἀπαντῶν μ. ἐν ἀπαρφ. **συγχοῦν** : Ἡρ.4,120,Ξεν.Ἑλλ.3,1,18 **ἐπειρᾶτο τὴν κρήνην συγχοῦν.**

**συγχραίνομαι** μσν. μολύνομαι διὰ συγχρωτισμοῦ : ΚΜανασσ.Χρον.5907, Εὐστ.Πόν.34,38 **συγχρᾶσθαι,** συγχραίνεσθαι.

**συγχρηματίζω** μτγν. εἶμαι ἐν χρήσει συγχρόνως μετά τινος, συνδέομαι μετά τινος: Πτολ.Στράβ. 79, Βέττ.Βάλ.278,11, Ἐπιγρ. **συγχρηματίζειν τῇ Ῥωμαϊκῇ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἡμέραν·** **2**) ἐνεργῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἐπιγρ., Πάπ. **συγχρηματίζειν τινὶ ἐν τοῖς τῆς πόλεως λόγοις·** κ. ἀπολ. : Πάπ.· κ. παθ. : Ἐπιγρ. **ἐπιγράφεσθαι ἐπὶ τῶν συγχρηματιζομένων** [ἔχω γεγραμμένον τὸ ὄνομά μου ἐπὶ κεφαλῆς συμβολαίων]· **3**) καλοῦμαι διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος μετά τινος ἄλλου, ἀκούω ἢ ὀνομάζομαι ὁμοῦ, μτ. δοτ. : Ὠριγ.1,911 **τὸν μηδέποτε κεχωρισμένον τοῦ μονογενοῦς συγχρηματίσαι τῷ μονογενεῖ·** **4**) ρηματ. π. συγχρηματισμός.

**συγχρηματισμός** (ὁ) [συγχρηματίζω] συμφωνία, συνεννόησις : Πάπ. **διὰ δημοσίου συγχρηματισμοῦ αὐτῷ δανείσας.**

**σύγχρησις**-εως (ἡ) [συγχρῶμαι] μτγν. τὸ ὁμοῦ χρῆσθαι, ἡ κοινὴ ἢ ἀπὸ κοινοῦ χρῆσις : Περίπλ. Ἐρ.Θαλ.27 **σύγχρησιν .. τῶν ἐμπορίων,** Κλήμ.Ἀλ. 376 **σύγχρησις τῶν ἀρετῶν·** **2**) **σύγχρησις ὀνομάτων** ἡ χρῆσις τῶν λέξεων ὡς συνωνύμων : Ἀθήν. 11,447C **διαμαρτάνειν ἐν τῇ συγχρήσει τῶν ὀνομάτων** [δ. γρ. **συγχύσει**]· **3**) συγχρωτισμός, συναναστροφή, ἐπιμειξία.

**συγχρηστηριάζομαι** μτγν. κ. μσν. χρηστηριάζομαι, συμβουλεύομαι τὸ μαντεῖον μετά τινος ἄλλου : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.1089, Εὐστ.Διον.Περ.369.

**συγχρηστήριον** (τὰ) ἡ οἰκοσκευή : Πάπ. [κατ' ἄλλους πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ χρηστήριον].

**συγχρίμπτω** συγκρούω· Ἡσ. «**συγχριμφθέντα·** συνενεχθέντα».

**σύγχρισμα**-ατος (τὸ) [συγχρίω] μτγν. κ. μσν χρῖσμα, ἀλοιφή : Διοσκ.1,99 **χρῶνται δὲ καὶ λείοις ἐν διαπλάσμασι καὶ συγχρίσμασι μετὰ τὸ λουτρόν,** Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,46, Θεοφάν.Νόνν.1,180.

**συγχριστιανίζω** μσν. ἅ. συγχριστιανῶ βλ.λ.

**συγχριστιανῶ**-έω μσν. εἶμαι καὶ ἐγὼ χριστιανός : Πλαν. ἐν Θησ.Στεφ. ἐν λ.

**συγχριστός**-όν [συγχρίω] μτγν. κ. μσν. ὃν δύναταί τις νὰ ἐπιχρίσῃ ἢ ὁ χρησιμεύων ὡς σύγχρισμα βλ.λ. : Παυλ.Αἰγ.3,18 **λιπάσματα συγχριστά.**

**συγχρίω** μτγν. κ. μσν. ἐπιχρίω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,2 **συγχρίειν . . τὼ χεῖρε·** ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἀθήν.2,46A **μετὰ δὲ τὴν προσφορὰν ταύτην συγχρίεσθαι τὴν κεφαλὴν μύρῳ,** Θεοφάν.Νόνν.1,460· ‖ τὸ παθ. τρίβομαι, ἐντρίβομαι, ἐπιχρίομαι : Διοσκ.1,19.

**συγχροΐζω** συγχρῴζω βλ.λ. : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ. 4,13,7 [κώδ. ἀντὶ συγχρῴζω], Στοβ. ἐν Παραρτ.24 [ἔκδ. Gaisford.] **χρώματά φησιν ἀπὸ τῶν σωμάτων φέρεσθαι συγχροΐζοντ' αὐτοῖς τὸν μεταξὺ ἀέρα** [δίδοντα εἰς τὸν μεταξὺ ἀέρα τὸ ἴδιον χρῶμα]· κ. παθ. συγχρωτίζομαι, συγχρωματίζομαι : Σαπφ.ἐν Λυρ.Συμπλ.3,9 **συγχροΐσθεις** [ἀμφ.διόρθ.].

**συγχρονι(α)στά** ἐπίρρ. δημ. συγχρόνως, ταυτοχρόνως, μαζί : Ζερβ.Λυρ.Σάτ.4,239 **συγχρονιαστὰ νὰ ἀρχίσουνε τὸ κουπιοκόπι.**

**συγχρονίζω** μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **συνεχρόνισα,** παθ. παρακ. μτχ. **συγχρονισμένος,** εἶμαι σύγχρονός τινος, ἅ. συγχρονῶ βλ.λ.1), μτ. δοτ. : Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.2,245, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.850, Βί. Αἰσχίν.Εὐστ.Πον.334,21· **2**) εἰδ. ἄστρον. ἀνατέλλω συγχρόνως **μετά τινος** : Πτολ.Μαθ.1,16· **3**) δαπανῶ, διέρχομαι χρόνον τινὰ ἔν τινι τόπῳ : ΠΔ Σοφ.Σειρ.Προλ. **παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίσας·** **4**) τὸ παθ. ἵσταμαι, σταθμεύω, παραμένω ἐπὶ μακρόν : Ἰάμβλ.Προτρ.20· **5**) χρειάζομαι τὸν αὐτὸν πρός τινα χρόνον, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς μείγματός τινος : Γαλ.13,1044 **συγχρονισάτω** (πιθ. γρ. ἀντὶ συγχρονησάτω)· **6**) νεώτ. μτβ. συντελῶ, κατορθῶ, κάμνω ὥστε νὰ συμπέσῃ τι χρονικῶς πρὸς ἄλλο . **οἱ κωπηλάται συγχρονίζουσι τὰς κινήσεις των ἐν τῇ κωπηλασίᾳ·** **7**) νεώτ. καθιστῶ τι σύγχρονον, προσαρμόζω τι πρὸς τὴν σύγχρονον κατάστασιν, πρὸς τὰς συγχρόνους ἰδέας, ἀντιλήψεις : **ἐπιδιώκει νὰ συγχρονίσῃ τοὺς συμπατριώτας του, - συγχρον- ἀντιλήψεις, - ἐκ-**

**παιδευτικά συστήματα - κράτος, - συγχρονισμένος ἄνθρωπος** (ὁ ἀκολουθῶν τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις, **ἰδέας**, ἤθη κττ.)· **8)** ρηματ.π. συγχρόνισις, συγχρονισμός.

**συγχρόνισις**-εως (ἡ) νεώτ. ἀ. συγχρονισμὸς βλλ.

**συγχρονισμός** (ὁ) (συγχρονίζω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ συμφωνία, σύμπτωσις τοῦ χρόνου : Γέλλ.17,21,1· ‖ νεώτ. τὸ νὰ εἶναι, νὰ γίνεται ἢ νὰ κινῆταί τι συγχρόνως πρὸς ἄλλο : **συγχρονισμὸς ἐνεργειῶν - κινήσεων, - συγχρονισμὸς μηχανῶν** (ἐπὶ ἠλεκτρικῶν μηχανῶν παραλλήλως ἐζευγμένων ἔν τινι δικτύῳ, σύγχρονος πορεία γεννητριῶν ἢ μετασχηματιστῶν ἐναλλασσομένου ρεύματος, χαρακτηριζομένη διὰ τῆς ἰσότητος τῶν τάσεων, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιόδων καὶ τῆς ταυτότητος τῶν φάσεων)· **2)** νεώτ. τὸ νὰ εἶναι ἢ νὰ γίνῃ τι σύμφωνον πρὸς τὴν σύγχρονον κατάστασιν, πρὸς τὰς συγχρόνους ἰδέας, ἀντιλήψεις.

**συγχρονιστικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συγχρονισμόν, ὁ τοῦ συγχρονισμοῦ : **συγχρονιστικὴ κίνησις.**

**σύγχρονος**(-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπάρχων, ζῶν, ὁ τῶν αὐτῶν χρόνων, ὁ τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου ἢ καὶ τῆς αὐτῆς περίπου ἡλικίας : Μάξ.Τύρ.15,1, Νόνν.Δ 3,385, αὐτ.41,364, - **ὁ Ἡρόδοτος ἦτο σύγχρονος τοῦ Ἱπποκράτους**· **2)** νεώτ. ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γινόμενος, ὁ ὁμόχρονος, ὁ ταυτόχρονος : **ἡ σύγχρονος ἄφιξις τῶν δρομέων εἰς τὸ τέρμα**· **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχήν, ὁ τῆς παρούσης ἐποχῆς : **σύγχρονος ἱστορία - κοινωνία - ἐκπαίδευσις - σκέψις, - αἱ σύγχρονοι ἰδέαι - ἀντιλήψεις**· ‖ παλαιοντολ. σύγχρονος αἰών τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐξελικτικῆς ἱστορίας τῆς γῆς τὸ περιλαμβάνον τὴν σημερινὴν ἢ ἱστορικὴν ἐποχήν.

**συγχρονοσκόπιον** (τὸ) νεώτ. ἠλεκτρικὸν ὄργανον διὰ τὸν συγχρονισμὸν τῶν μηχανῶν.

**συγχρονῶ**-έω μτγν. κ. **συγχρονίζω** εἶμαι σύγχρονος πρός τινα, μτ. δοτ. : Ἐρωτιαν.5Ν, Κλήμ. Ἀλ.382 **συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς**, Ἰάμβλ.Προτρ. 21, Θεολ.Ἀριθμ.40, Σουΐδ. ἐν λ. Φερεκύδης· κ. ἐπὶ πολλῶν προσ., εἴμεθα σύγχρονοι : Ἀθήν.13,599C **σφάλλεται συγχρονεῖν οἰόμενος Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέοντα**· κ. ἀπαλ. : Διογ.Οἰν.26· **2)** εἰδ. ἄστρον. ἀνατέλλω συγχρόνως μετά τινος : Πτολ. Μαθ.1,16C **καὶ τὸ τρίτον δὲ δωδεκατημόριον συγχρονήσει ταῖς λοιπαῖς**· **3)** τὸ μέσ. εἰδ. γραμμ. κεῖμαι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 205,1 **ὃ δύναται διελέγξαι τὸ ῥῆμα μὴ συμπληθυνόμενον ἢ συγχρονούμενον.**

**συγχρόνως** ἐπίρρ. νεώτ., δημ. **σύγχρονα** κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

**σύγχρους**-οος-ουν-οον (χρόα) μτγν. ὁ ἔχων ὁμοίαν χροιὰν ἢ ὄψιν, ὁ τοῦ αὐτοῦ χρώματος : Πολύβ.3,46,6 **χοῦν ἔφερον ἐπὶ πάσας πολύν, ἕως ἐπιβάλλοντες ἐξωμοίωσαν, ὁμαλὴν καὶ σύγχρουν ποιοῦντες τῇ διὰ τῆς χέρσου φερούσῃ πρὸς τὴν διάβασιν ὁδῷ**· **2)** ὁ συγχρωτιζόμενος : Ποσείδ.π.Ἀθήν.13,596C **ἥ τε μύρων ἔμπνοος ἀμπεχόνη, ᾗ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον σύγχροος ὀρθρινῶν ἥψαο κισσυβίων**, Νίκ. ἀπ.32 **ἐῶν ἀπὸ σύγχροα γυίων.**

**συγχρῴζω** μτγν. κ. μσν. δίδω εἴς τι τὸ αὐτὸ πρὸς ἄλλο χρῶμα, χρωματίζω τι διὰ τοῦ αὐτοῦ χρώματος πρὸς ἄλλο τι : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,13,7 **τοῖς σώμασι τὸν μεταξὺ ἀέρα συγχρῴζειν**· ‖ τὸ παθ. λαμβάνω τὸ αὐτὸ ἢ ὅμοιον χρῶμα πρὸς ἄλλον τινά : Ἀριστφ.Βυζ.Ἐπιτ.17,5, Διόδ.Σ 2,52 **διὰ τὴν ἀπὸ τῶν θείων βαφὴν καὶ σύνθεσιν συγχρώζεσθαι**, Πλούτ.Ἠθ.934D, Εὐστ.Πον.296,25 **μιᾷ μὲν ἕνα τινὰ συγχρωσθῆναι εἴη ἂν μεῖόν τι κακόν**· **2)** τὸ παθ. εἶμαι στενῶς συνημμένος, συνηνωμένος : Κωμ.Ἀδέσπ.285, Διον.Ἀλ.Συνθ.23.

**συγχρῶμαι**-άομαι μτγν. κ. νεώτ. ἀποθ. χρῶμαί τινος ἀπὸ κοινοῦ, ποιοῦμαι χρῆσίν τινος ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, κ. γεν. μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ τι, ὠφελοῦμαι ἔκ τινος, μτ. δοτ. : Πολύβ. 1,8,1 **ἕως μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν Ῥωμαίων συμμαχίᾳ . . τῆς . . χώρας ἀσφαλῶς κατεκράτουν**, αὐτ.18,51,6 **τοῖς . . καιροῖς . . συγχρώμενος**, αὐτ.4, 6,2 **συγχρώμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν Κεφαλλήνων ναυσίν**, αὐτ.3,14,5 **συγχρησαμένου συναγωνιστῇ τῷ ποταμῷ** (μεταχειρισθέντος ὡς βοηθόν), Ἐπιγρ. **συγχρᾶσθαι τῇ ἀπὸ τῶν φίλων εὐνοίᾳ**, Ἐπιγρ. **συγχρᾶσθαι πόρῳ**· κ. ἐπὶ ἐμπορικῶν σχέσεων : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.31 **συγχρᾶσθαι τῇ νήσῳ**· **2)** κ. νεώτ. ἔχω σχέσεις πρός τινα, μετά τινος, συναναστρέφομαι μετά τινος, μτ. δοτ. προσ.: ΚΔ Ἰω.4,9 **οὐ . . συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις**, Διογ.Οἰν.ἀπ.64· **3)** δανείζομαι παρά τινος ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου : Πολύβ.1,20,14 **Νεαπολιτῶν συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους καὶ τριήρεις** (παρὰ τῶν Ν)· κ. παθ. : Πάπ. **σιτικὰ τὰ συγχρησθέντα**· **4)** ρηματ.π. σύγχρησις.

**συγχρωματίζομαι** μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ συγχρωτίζομαι βλλ. : Ἑρμητ.10,17· ‖ τὸ **ἐνεργ.** ὡς ἐσφ.γρ. : αὐτ.12,10· **2)** ρηματ.π. συγχρωματισμός.

**συγχρωματισμός** (ὁ) (συγχρωματίζομαι) ἡ ὁμόχροια βλλ.) : Ἡσ. ἐν λ. ἀχροίην **ὁμόχροιαν, συγχρωματισμόν.**

**συγχρῶτα** ἢ **σύγχρωτα** ἐπίρρ. μτγν. (ὡς ἐξ ἐπιθ. σύγχρως), σῶμα μὲ σῶμα, κολλητά : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,79 **εἴ τις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα συγχρῶτα . . ζῶσαν ἔτι περαίνοι.**

**συγχρωτίζομαι** μτγν., μσν. κ. νεώτ. εὑρίσκομαι ἢ ἔρχομαι εἰς στενὴν σχέσιν πρός τινα, σχετίζομαι στενῶς μετά τινος, συναναστρέφομαί τινα, μτ. δοτ. : Ἑκάτων ὁ Ρ. π.Διογ.Λ 17,2 **εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, ὅ ἐστι τοῖς βιβλίοις τῶν ἀρχαίων**, Ἑρμητ.10,17 (κῶδ.), - **συγχρωτίζεται μὲ τὰ κοινωνικὰ ἀποβράσματα**· **2)** μσν. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως, συνευρίσκομαι, **συνουσιάζομαι** : Εὐστ.1069,1· **3)** ρηματ. π. συγχρωτισμός.

**συγχρωτισμός** (ὁ) νεώτ. τὸ συγχρωτίζεσθαι, ἡ στενὴ πρός τινα ἐπαφή, σχέσις, συναναστροφή.

**συγχύζω** νεώτ., δημ. **συχύζω**, ἀόρ. **ἐσύγχυσα**, κ. δημ. (ἐ)σύχυσα, παθ. ἀόρ. **ἐσυγχύσθην** κ. δημ. **συχύστηκα**, παρακ. μτχ. **συγκεχυμένος** κ. δημ. **συχυσμένος**, συγχέω, ἀνακατεύω, ἀνακατώνω, μπερδεύω, τὸ παθ. : Κάλβ.Ὠδ.15,13 **χιλιάδας | βλέπω συγκεχυμένων | πεζῶν καὶ ἱππέων**· ‖ ἀδυνατῶ νὰ διακρίνω τι καλῶς ἢ νὰ διευκρινίσω τι : **συγχύζει τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα - τὰς ἐννοίας**· **2)** ἐπιφέρω, προκαλῶ εἴς τινα σύγχυσιν, ἐμβάλλω τινὰ εἰς ψυχικὴν ταραχήν, ταράσσω, ἐξοργίζω τινά : **τὰ παλιόπαιδα μὲ συγχύζουν καθημερινῶς, - ἦταν συχυσμένος ὅταν τὸν εἶδα.**

**συγχυλοῦμαι**-όομαι μτγν. παθ. μεταβάλλομαι, μετατρέπομαι εἰς χυλόν : Διοσκ.Εὐπ.2,141 **ὄρνιθος συγχυλωθείσης ζωμός.**

**σύγχυμος**-ον ὁ εὐκόλως μεταβαλλόμενος, μετατρεπόμενος εἰς θρεπτικὸν χυμόν· Ε Γουδ.571,34 «**τὸ μὲν γὰρ καλῶς ἑφθὸν σύγχυμον καλεῖται, τὸ δὲ ἀνέψητον ἀσύγχυμον**».

**συγχύνω** μτγν. ἐπιφέρω εἴς τινα σύγχυσιν, ἐμβάλλω τινὰ εἰς ψυχικὴν ταραχὴν ἢ ἀπορίαν διὰ τῆς λογικῆς συζητήσεως, συγχύζω : ΚΔ Πράξ.9,22 **Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους**· κ. παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.104, 12 **συγχύνου**, Εὐφραὶμ Σύρ.1,221D.

**σύγχυσις**-εως (ἡ) (συγχέω) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σύχυση** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγχέειν βλλ., σύμμειξις, ἀνακάτωμα· Γλωσσ. «**τῶν ὑγρῶν ἀνα-**

σις καὶ μεῖξις» : Ἱππ.Ἐπιδ.6,3,1 ἡ τῶν ἄλλων σύγχυσις, ΠΔ Γέν.11,9 διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεε κύριος τὰ χείλη πάσης τῆς γῆς (ἐπὶ τῆς Βαβέλ), Κικ. Ἀττ.6,9,1 σύγχυσις litterularum, Πλούτ.Ἠθ.990A σύγχυσιν λαβεῖν, αὐτ.122C σύγχυσιν ὅρων, ΑΠλ.300,4 νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει, Εὐστ.Πον.105,76 διαιρῶν τὴν καθ' ὁμωνυμίαν σύγχυσιν, - σύγχυσις γλωσσῶν· || ὁ σχηματισμὸς ἑνώσεως : Χρύσ. Στωικ.2,153· **2)** ἀνατροπή, καταστροφή, ὄλεθρος : Εὐρ.Ἀνδρ.291 σύγχυσιν βίου Φρυγῶν, αὐτ. 959 σύγχυσιν δόμων, Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,8,1 σύγχυσις τοῦ κατὰ φύσιν ἡ νόσος, Ἐπίκ.ἀπ.300 σύγχυσιν λήψεται, ΠΔ Βασ.1,5,6 καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου.. ἐν τῇ πόλει, Διόδ.Σ 1,75 ἐσομένην ἑώρων τοῦ κοινοῦ βίου σύγχυσιν· **3)** κ. νεώτ. εἰδ. γραμμ. ἐπὶ ὕφους, ἡ ἔλλειψις σαφηνείας, ἀσάφεια : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.12,15, αὐτ.Συντ.24,18,Ἑρμογ.Ἰδ.1,4 (ἀντίθ. εὐκρίνεια), - σύγχυσις ἐννοιῶν· **4)** κ. ἐπὶ βλάβης, παθήσεώς τινος τοῦ ὀφθαλμοῦ, synchysis : Διοσκ.4,12, αὐτ.Εὐπ.1,33, Γαλ.14,776, Ἀέτ.7,58· || νεώτ. ἰατρ. ρευστοποίησις τοῦ ὑαλοειδοῦς σώματος τοῦ ὀφθαλμοῦ, καθ' ἣν βλέπει τις διὸ τοῦ ὀφθαλμοσκοπίου θολερότητας ἐλευθέρως κινουμένας ἐν αὐτῷ : σύγχυσις σπινθηροβόλος (πάθησις τοῦ ὀφθαλμοῦ καθ' ἣν διὰ τοῦ ὀφθαλμοσκοπίου παρατηροῦνται πολυάριθμα στίλβοντα σημεῖα ἐν τῷ ὑαλοειδεῖ σώματι κινούμενα ὡς χρυσῆ βροχή)· **5)** κ. νεώτ. συντάραξις, διατάραξις, ταραχή, θόρυβος : Πολύβ.30,13,7, ΚΔ Πράξ.19,29 καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσεως, Ἐπιγρ.· || πολιτικὴ ταραχὴ καὶ ἀκαταστασία, στάσις : Κικ.Ἀττ.7,8,4 σύγχυσις πολιτείας, Διόδ.Σ 18,63 τοιαύτης.. συγχύσεως ἐπεχούσης τὰ πλήθη, Πολυδ.6,178 σύγχυσις πολιτείας· || νεώτ. νομ. σύγχυσις εἰρήνης (ἡ διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας)· **6)** κ. νεώτ., δημ. -η ἐπὶ προσ., ἡ διατάραξις τῆς ψυχικῆς ἠρεμίας, τῆς πνευματικῆς γαλήνης, ψυχικὴ ταραχή : Εὐρ.ΙΑ 1128 σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων, Πολύβ.14,5,8 διὰ τὴν ταραχὴν καὶ σύγχυσιν ἀνέλπιστον εἶναι τὴν σωτηρίαν, Μαικ.ΑΠ 5,129, Λουκ.Νιγρ.35 πολλῇ συγχύσει καὶ ἰλίγγῳ κατειλημμένος, - μᾶς ἔβαλε σὲ μεγάλη σύχυση· || νεώτ. νομ. συσκοτισμὸς τῆς διανοίας, τῆς συνειδήσεως αἴρων ἢ ἐλαφρύνων τὸν καταλογισμόν : διέπραξε τὸ ἔγκλημα διατελῶν ἐν πλήρει ἢ ἐν μετρίᾳ συγχύσει· **7)** νεώτ. ἰατρ. σύγχυσις διανοητική· ἡ ψυχικὴ συνδρομὴ ἐξελισσομένη συνήθ. πρωτοπαθῶς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν λοιμώδους ἢ τοξικολοιμώδους παράγοντος, χαρακτηριζομένη δὲ διὰ τελείας ἀναστολῆς τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνωτέρου ψυχισμοῦ· **8)** ἐπὶ συνθηκῶν, συμφωνιῶν κττ., ἀθέτησις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, παράβασις, ματαίωσις : Θουκ.1,146 σπονδῶν.. ξύγχυσις τὰ γιγνόμενα ἦν, αὐτ.5,26 ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, Πλάτ.Πολ.379E τὴν δὲ τῶν ὅρκων καὶ σπονδῶν σύγχυσιν, Ἰσοκρ.4,114 νόμων συγχύσεις καὶ πολιτειῶν μεταβολάς, Πλούτ.Ἀλκ. 14 σύγχυσιν ὁρκίων.

**συγχυσμός** (ὁ) (συγχέω) ἡ χύσις ἐλαίου ἐν τῇ λυχνίᾳ : Πάπ. εἰς συγχυσμὸν ἱερεῦσι .. ταῖς κωμασίαις τῶν θεῶν ἐλαίου μετρηταί.

**συγχῠτικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ συγχέων : Φίλ. 1,696 τί γὰρ ἀναρχίας συγχυτικώτερον, Πλούτ. Ἠθ.948D τὸ ψυχρὸν ἀφῆς συγχυτικόν, αὐτ.611A (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ συντυχικόν), Μάξ.Ὁμολ.2,80C· **2)** μσν. ἐκκλ. χαρακτηρισμὸς αἱρετικῶν συγχεόντων τὰς δύο φύσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ : Ψ'Ἀθανάσ.4,544D, Ταράσ.1432.

**συγχυτρῶ**-όω καταστρέφομαι, καταρρέω, μ. παθ. : Πάπ. τὸ ἐλαιουργεῖον συνεχυτρώθη.

**συγχωλαίνω** μτγν. κ. μσν. χωλαίνω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Εὐστ.Διον.Περ.742 ἀλλ' ἔοικε θελῆσαι μᾶλλον συγχωλᾶναι τῷ ὁμηρικῷ μέτρῳ.

**συγχωλεύω** μτγν. ἀντὶ συγχωλαίνω βλ.λ. : Βασ.2, 139D οὐδὲ ταῖς συλλαβαῖς συγχωλεύων ὁ λογισμὸς ἑωρᾶτο.

**σύγχωμα**-ατος (τὸ) (συγχώννυμι) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγχώννυμι, τὸ ὁμοῦ συσσωρευόμενον, σωρός : Χρησμ.Σιβ.1,508 σύγχωμα λίθων.

**συγχώνευμα**-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἐκ συγχωνεύσεως προερχόμενον μεῖγμα, κρᾶμα.

**συγχώνευσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συγχωνεύω βλ.λ.2), ἡ εἰς ἓν ἕνωσις πολλῶν ὁμοειδῶν πραγμάτων : συγχώνευσις ἑταιρειῶν - ὑπηρεσιῶν - τραπεζῶν.

**συγχωνεύω** κ. νεώτ., ἀόρ. ἐσυγχώνευσα, χωνεύω ὁμοῦ, συντήκω δύο ἢ πλείονα μέταλλα, λειώνω μαζί : Δημ.615 τὰ φύλλα τῶν στεφάνων.. συγχωνεύειν ἔπεισεν, Λυκοῦργ.117 τὴν εἰκόνα.. συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαντες στήλην, Ἐπιγρ.· κ. παθ. : Πλούτ.Φλαμ.14 χρυσίου συγκεχωνευμένου· || συντήκω, τήκω ὁμοίως : Πάπ.· **2)** ἑνώνω, συνάπτω, συνδέω ἐν τῇ κατασκευῇ πηλίνων ἀγγείων : Πάπ.· **3)** νεώτ. συμμειγνύω, συνενῶ πολλὰ ὁμοειδῆ εἰς ἕν : συγχωνεύω ὑπηρεσίας - ἑταιρείας - τραπέζας· κ. παθ. : συνεχωνεύθησαν αἱ ποιναί του· **4)** ρηματ.π. συγχώνευμα, συγχώνευσις.

**συγχώννῡμι** κ. συγχωννύω κ. μσν., ἐνεστ. ἀπαρφ. κ. συγχοῦν (Ἡρ.4,120, Ξεν.Ἑλλ.3,1,18), παθ. παρακ. συγκέχωσμαι (Ἡρ.8,144), ἐπισωρεύω χῶμα ἐπί τι, καλύπτω τι διὰ σωροῦ χώματος : Ἡρ.1,68 (τὴν σορὸν) συνέχωσα, αὐτ.4,120 τὰς κρήνας συγχοῦν, αὐτ.140 τὰ ὕδατα συγχώσαντες, Ξεν.Ἑλλ.3,1,18· **2)** κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πρόσ., θάπτω, ἐνταφιάζω : Διόδ.Σ 19,107 τοὺς.. ἀποσφαγέντας εἰς τὰς .. τάφρους συνέχωσαν, Πλούτ.Ἀλέξ.77 τοὺς νεκροὺς εἰς τὸ φρέαρ κατέβαλε καὶ συνέχωσεν· **3)** μτγν. κ. μσν. μτφ. χωννύω τι ἢ εἰς βάθος, κατακαλύπτω : Μηναῖ.1,2 Ὄρθρ.Ὠδ.7 τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα· **4)** μεταβάλλω εἰς σωρὸν ἐρειπίων, καταστρέφω, κατεδαφίζω : Ἡρ.7,225 τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος συγχώσαντες, αὐτ.9,13 (τὰ τείχεα καὶ τὰ οἰκήματα) συγχώσας, αὐτ.8,71 συγχώσαντες τὴν.. ὁδόν· κ. παθ. : αὐτ.144 οἰκήματα ἐμπεπρημένα τε καὶ συγκεχωσμένα, Ἐπιγρ. τὰ συγχωσθέντα τῶν ἐρειπίων· **4)** γεν. ἐπάγω, προκαλῶ σύγχυσιν : Αἰσχ. Πρ.1049 κῦμα.. πόντου.. συγχώσειεν τῶν οὐρανίων ἄστρων διόδους· **5)** ρηματ.π. σύγχωσις, σύγχωσμα, συγχωσμός.

**συγχώρημα**-ατος (τὸ) (συγχωρῶ) μτγν. τὸ συγκεχωρημένον, τὸ εἰς ὅ τις ἐνέδωκεν, παραχώρησις, συγκατάνευσις, συγκατάθεσις, ἔνδοσις, ἄδεια : Πολύβ.5,67,8, αὐτ.4,73,10 λαβόντες παρὰ τῶν Ἑλλήνων συγχώρημα διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.80,12 λαβόντες.. συγχώρημα.. ποιήσασθαι τὴν ἀπόλυσιν· κ. ἐμπροθ. : αὐτ.1,85,3 λαβόντες συγχώρημα περὶ πρεσβείας· κ. μτ. δοτ. : αὐτ.6,13,3 διὰ ταύτης γίγνεται τὸ συγχώρημα τοῖς τιμηταῖς· κ. μτ. γενικ. : Πλούτ. Ποπλ.20 κατὰ τὸ συγχώρημα τῆς τιμῆς· **2)** συμφωνία, συνεννόησις : Πάπ. ὁμολογῶ πεπρακέναι τὸ ὑπάρχον μοι ἀπὸ δικαίου συγχωρήματος Κοπρέου ψιλὸν τόπον.

**συγχώρησις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. σ(υ)χώρεση ἡ ἐνέργεια τοῦ συγχωρῶ, παραχώρησις, ἔνδοσις, συγκατάθεσις, συναίνεσις, συμφωνία : Πλάτ.Νόμ.770C ἣν δὲ ἡ συγχώρησις ἓν ἔχουσα κεφάλαιον, αὐτ.837E τὴν τῷ λόγῳ συγχώρησιν (συγκατάθεσιν δηλουμένην διὰ λόγου), αὐτ. Κρατ.435B τὴν .. σιγήν σου ξυγχώρησιν θήσω

ιθά θεωρήσω τὴν σιωπήν σου ὡς συγκατάθεσιν), Ἑρμογ.Ἰδ.2,1 συγχώρησις, συνδρομή, Ἀριστεῖδ.Κ 2,10· **2)** συμφωνία ὑποβληθεῖσα εἰς δικαστήριον συμφώνως πρὸς ἐτυμηγορίαν, ἀπόφασιν, συμβιβασμός, συνομολόγησις ἐπί τινος πράξεως : Πάπ. **συνεισέδωκέ μοι συγχώρησιν, καθ' ἣν ἐδηλοῦτο μήτε πρότερον μήτε νῦν ἀντιποιεῖσθαι τῆς οἰκίας**· || νομικὴ συμφωνία ὑπὸ τύπον ὑπομνήματος προσαγομένη εἰς τὸ καταλογεῖον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ : Πάπ. **κατὰ συγχώρησιν τελειωθεῖσαν διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καταλογείου**· || παράδοσις, παραχώρησις ἰδιοκτησίας τοῦ αὐτοῦ τύπου : Πάπ.· **3)** μσν. κ. νεώτ., δημ σ(υ)χώρεση ἡ ἐνέργεια τοῦ συγχωρῶ βλ.λ.ΙΙΙ, ἡ παροχὴ συγγνώμης, συγγνώμη, ἄφεσις, συμπάθιο : Βασ.3,107Α, Ἰω.Χρυσ.9,502D, αὐτ.678Ε, Ἐπιφάν.1,1103Α **ἵνα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων .. συγχώρησιν ποιήσηται**, Εὐστ.ΗΝικ.374,4, φρ. **μετὰ συγχωρήσεως** (μὲ τὸ συμπάθιο), - **ζητᾶς ἐσὺ συχώρεση γιὰ τὸ κακὸ ποὺ σοῦ 'χουν κάνει.**

**συγχωρητήριος**-ία-ιον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγχώρησιν βλ.λ 3), ὁ δι' οὗ παρέχεται, δίδεται συγχώρησις, συγγνώμη, συγχωρητικός· || τὸ οὐδ. **συγχωρητήριον** ὡς οὐσ. ἡ ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς παρεχομένη ἐγγράφως ἄφεσις ἁμαρτιῶν, τὸ συ(γ)χωροχάρτι, ἄ. συγχωρητικόν.

**συγχωρητής** (ὁ) (συγχωρῶ) μτγν. ὁ συγχωρῶν, ὁ συμφωνῶν, ὁ ἐπιτρέπων: Ἐφραὶμ Σύρ.3.248Β

**συγχωρητικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως συγχωρῶν, ὁ παραχωρητικός, ὁ ἐνδοτικός, ὁ ἐπιεικής, ὁ συγγνωμικός : Ὠριγ.3,1193C, Ἑρμ.Τρισμ.π. Στοβ.1,18,3 **νοῦς συγχωρητικὸς πάντων**· **2)** νεώτ. ὁ συγχωρητήριος βλ.λ.

**συγχωρητός**-ή-όν νεώτ. ὁ ὃν δύναταί τις νὰ συγχωρήσῃ, ὁ συγγνωστός.

**συγχωρία** (ἡ), Ἰων. **-ίη** συγχώρησις, συγκατάβασις, ἐπιείκεια **ἐν τῇ διαίτῃ** : Ἱππ.Παραγγ.14.

**συγχωριανός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου καταγόμενος, ὁ συχωριανός.

**συγχωρίζω** μτγν. χωρίζω, ἀποχωρίζω, διαχωρίζω : Πάπ.· **2)** μτ. δοτ. μετακινῶ, μετοθέτω, ἀπομακρύνω τι μετά τινος : Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.33,17.

**συγχώριο** (τὸ) δημ. ἄ. συχώριο βλ.λ.

**συγχωρνῶ**-άω δημ. ἄ. συχωρνῶ βλ.λ.

**σύγχωρος**-ον (χώρα) ὁ τῆς αὐτῆς χώρας, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἰδίαν χώραν : Ἐπιγρ. **αἱ πόλεις αἱ σύγχωροι**· **2)** γλωσσ. ὁ ὅμορος, ὁ γειτονικός.

**συ(γ)χωροχάρτι(ον)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἄ. συγχωρητήριον, συγχωρητικόν : φρ. μτφ. **τοῦ 'δωκαν συχωροχάρτι** (ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ δίπλωμα παρ' ἀξίαν).

**συγχωρῶ-έω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **συχωρῶ** κ. **-άω** κ. **συχωρνῶ** κ. **-άω**, μέλλ. **συγχωρήσω** (Ξεν. Ἑλλ.3,2,12, Ἰσοκρ.6,13) κ. **συγχωρήσομαι** (Εὐρ.ΙΤ 741, Πλάτ.Θεαίτ.191C), ἀόρ. **ἐσυγχώρησα** κ. δημ. **σ(υ)χώρεσα**, παθ. παρακ. μτχ. **συγκεχωρημένος** δημ. **σ(υ)χωρεμένος**, χωρῶ **ἐπὶ** τὸ αὐτό, συνέρχομαι **εἰς** τὸ αὐτό, συναντῶμαι : Εὐρ.ΙΤ 124 **πόντου δισσὰς συγχωρούσας πέτρας Εὐξείνου** (ἐπὶ τῶν Συμπληγάδων)· || **συγχωρῶ λόγοις** συμφωνῶ εἰς τοὺς λόγους, μετά τινος ὁμοφωνῶ, λέγω τὰ αὐτά : Εὐρ.Ἱππ.703 **τρώσασαν ἡμᾶς εἶτα συγχωρεῖν λόγοις**, Ἀντιφ.5,27 **συγχωρῶ τῷ τούτων λόγῳ** (συναινῶ, συγκατατίθεμαι)· **2)** συναντῶμαι, συναρμόζομαι, ἀντίθ. ἐκχωρῶ : Ἀναξ.15, Ἀριστλ.Οὐρ.297a,11 **συγχωρεῖν ἕτερον ἑτέρῳ**· **3)** ὑπείκω τῆς ὁδοῦ, παραμερίζω, ἀποτραβιοῦμαι, κάμνω τόπον, μτ. δοτ. : Ἀριστφ.Σφ.1516 **φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες**· || ὑπείκω, ἐνδίδω, ὑποχωρῶ, παραχωρῶ, μτ.δοτ.: Ἡρ.7,161 **εἰ Συρηκοσίοισι ἐόντες Ἀθηναῖοι συγχωρήσομεν τῆς ἡγεμονίης** (ἂν κάμωμεν παραχωρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἡγεμονίαν), Ἀριστφ.Λυσ.1111 **συνεχώρησάν σοι .. τἀγκλήματα**, Δημόκρ.289 **ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις συγχωρεῖν**, Θουκ. 1,140 **οἷς εἰ ξυγχωρήσετε**, Πλάτ.Θεαίτ.191C **ὧδε ἴσως πῃ ἡμῖν συγχωρήσετε**· **4)** ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν πρός τινα, συμβιβάζομαι, μτ. ἀπαρφ.: Θουκ.375 **συγχωρῆσαι ἀλλήλοις δέκα μὲν ἄνδρας τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι**· κ. ἐμπροθ. (πρός τινα) : αὐτ.2,59 **πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ὥρμηντο ξυγχωρεῖν**, αὐτ.3,27· κ. ἀπολ. : αὐτ.2,66 **οὐ ξυνεχώρουν** (ἠρνοῦντο νὰ συμβιβασθῶσιν), Ξεν. Ἑλλ.7,1,27· || ἐπὶ κακῆς σημ. ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν μετά τινος πρὸς ἐξαπάτησιν, συνεργῶ, συμπράττω μετά τινος κακοῦ, μτ.δοτ. προσ. : Δημ.922 **μὴ συγχωροῦντας τοῖς πονηροῖς**· **5)** προσχωρῶ, συμφωνῶ, συναινῶ, στέργω, παραδέχομαι, συγκατατίθεμαι, συγκατανεύω, μτ. δοτ. : Ἡρ.4,148 **συγχωρησάντων τῇ γνώμῃ**, Εὐρ.Ἱππ.299 **τοῖσιν εὖ λεχθεῖσιν συγχωρεῖν λόγοις**, Θουκ.7,72 **ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ**· κ. ὡς ἀντίθ. τοῦ ἐναντιοῦσθαι : Ἀνδοκ.3,1, Πλάτ.Φαίδ.94Β **ξυγχωροῦσαν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα πάθεσιν ἢ καὶ ἐναντιουμένην**· κ. μτ.ἀπαρφ. : Εὐρ.Ἑκ.125 **γνώμῃ δὲ μιᾷ συνεχωρείτην τὸν .. τύμβον στεφανοῦν** (συνεφώνουν)· κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.2,2 **συνεχώρησαν .. τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι ἑωυτῶν**· κ. ἀπολ. : Ἡρ.5,40 **ταῦτά κῃ λεγόντων συνεχώρησε ὁ Ἀναξανδρίδης**, Σοφ.Φιλ.1343 **συγχώρει θέλων**, Πλάτ.Νόμ.794C **ἐὰν δέ πῃ ξυγχωρῶσι**, Δημ.303 **ἂν καθαιρῶσιν αἱ ψῆφοι κἂν μηδὲν περιῇ συγχωρεῖτε**, αὐτ.533 **τῆς εὐσεβείας .. τὸ συγκεχωρηκός** (ἡ ἠπία διάθεσις εὐσεβείας), Γαλ. 16,712 **συγχωρηθείσης τῆς .. γραφῆς** (γενομένης ἀποδεκτῆς), Πάπ. **ἡ συγχωρηθεῖσα τιμή**· **6)** παραχωρῶ, ἀφήνω, ἐπιτρέπω· μτ. αἰτ. πράγμ. : Ἡρ. 9,35 **συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων**, Εὐρ.ΙΤ 741 **ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται**· κ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : αὐτ. Ἠλ.1052 **γυναῖκα χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει**, Ἀριστφ.Νεφ.1438 **συγχωρεῖν .. τούτοισι τἀπιεικῆ**, αὐτ.Ὄρν.1685, Ξεν.Ἑλλ.7,4,10 **συγχωρεῖν τινι τὴν εἰρήνην**, Δεῖν.1,8 **συγχωρεῖν θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν** (δέχομαι νὰ εἶναι θάνατος ἡ τιμωρία)· κ. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. ἐμπροθ. (περί τινος) : Ἰσοκρ. 6,70 **παρὰ τὸ δίκαιον συγχωρήσαιμέν τι περὶ αὐτῆς**· κ. παθ. : Δημ.231 **συγχωρηθεῖσ' εἰρήνη**, αὐτ. 985 **τὰ συγχωρηθέντα χρήματα**, αὐτ.1042 **ἡμέρα.. συγχωρηθεῖσα**, Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,3,5 **τὰ δ' ἄλλα ὡς συγκεχωρημένα τῇ φύσει τίθεται**, αὐτ.5,3,3, Πάπ. **τέως οὐ συνεχωρήθην ἐξελθεῖν**, - **δὲν συγχωρεῖται ἄγνοια νόμου**· || κ. ἐπὶ πραγμ. : Γαλ.14, 47 **οἱ παχεῖς** (κυκλίσκοι) **τὰς .. σάρκας σήπεσθαι συγχωροῦσι**· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Ἐπιγρ. **συγχωρεῖσθαι τόπου τισί**· **7)** παραχωρῶ τι ἐν συζητήσει, ἀποδέχομαί τι, μτ. αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ. : Πλάτ.Νόμ.811Β **ὃ καὶ πᾶς ἄν μοι συγχωρήσειε**· κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. λαμβάνω ὡς δεδομένον ὅτι, δέχομαι ὅτι : αὐτ.Πολ.489D **καὶ ἐγὼ συνεχώρησα ἀληθῆ σε λέγειν**, αὐτ.Θεαίτ.169D, αὐτ. 183Β· ὁμ. ἑπομένης εἰδικ. προτάσεως : αὐτ.Νόμ. 705Β **οὐ πάνυ ξυνεχώρουν .. ὅτι**, αὐτ.Πολ.543Β **τάδε ξυνεχωρήσαμεν, ὡς**, αὐτ.Εὐθφρ.13C **σὺ τοῦτο ξυγχωρήσαις ἄν, ὡς**· κ. παθ.: αὐτ.Φίλ.14D **συγκεχωρημένα δὲ .. ὑπὸ πάντων**· **8)** κ. ἀπροσ. **συγχωρεῖ** εἶναι συμπεφωνημένον, ἐπιτρέπεται, εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ : Θουκ.5,40 **πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιησάμενοι ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν**, Ξεν.Ἱππ.9,1) **εἰ συγχωροίη** (ἰδ.γρ.) (ἂν θὰ ἦτο δυνατόν)· **9)** κ. μσν. ἀφίημι ὀφειλήν, δωρίζω, χαρίζω χρέος : Δημ.1289 **ἑτέρους τινὰς δανειστὰς συγκεχωρηκέναι αὐτῷ τοὺς τό-**

κους, Διογ.Λ 1,45 ἑπτά.. ταλάντων ὀφειλομένων αὐτῷ.. συνεχώρησε, Μολάλ.I 406,17 συνεχώρησε.. ταῖς ἐπαρχίαις τὰς συντελείας εἰς τέλειον ἐπὶ ἔτη γ'· **10)** μτγν., μσν. κ.νεώτ., δημ. σ(υ)χωρῶ-άω, συχωρνῶ-άω ἀπαλλάσσω τινά πταίσματός τινος, ἀφίημι ἁμάρτημα, δίδω ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, παρέχω συγγνώμην : 'Αποφθέγμ.Πατέρ.ἐν ΚοτελI,400A συγχωρεῖν ἁμαρτήματα, ASS 'ΑπριλI,16B συγχώρησον,-δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν συγχωρέσῃ, - σοῦ τὸ συγχωρῶ διὰ τελευταίαν φοράν, φρ.συχώρα μα κι ὁ Θεὸς σ(υ)χωρέσ' σου, - μὲ συγχωρεῖτε (συγγνώμην), - ὁ Θεὸς συχωρέσοι τον, - νὰ συχωρεθοῦν τὰ παθαμένα σας (συνήθ. ἐπίκλησις τῶν ἐπαιτούντων), - αὐτὸ πάει, συχώρα το (ἐπὶ πράγμ. θεωρουμένου ὡς ἀπολεσθέντος)· || δημ. μτχ. παθ. παρακ. συχωρεμένος-η-ο συνήθ. ἀντὶ τοῦ μακαρίτης βλ.λ.): ὁ συχωρεμένος ὁ πατέρας του, - ἡ συχωρεμένη ἡ μάνα μου· || κ. ποικτικῶς ἐπὶ πράγμ. ἀπολεσθέντος: γιὰ τὸ συχωρεμένο τὸ παλτὸ μιλᾷς τώρα!· **11)** ρηματ.π. συγχώρημα, συγχώρησις, συχώριο.

**σύγχωσις-εως** (ἡ) (συγχώννυμι) μτγν. ἡ διὰ χώματος πλήρωσις τάφρων : 'Αθήν.Μηχ.16,2, Πλούτ. 'Ηθ.434C (πιθ. ἀντὶ σύγχυσιν).

**σύγχωσμα-ατος** (τὸ) (συγχώννυμι) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συγχώννυμι, τὸ συσσωρευθὲν χῶμα, τόπος διὰ χώματος κεκαλυμμένος : Γρηγ.Ναζ.

**συγχωσμός** (ὁ) (συγχώννυμι) μσν. τὸ σύγχωσμα βλ.λ. : Φώτ.ἐν Maji Coll. Vat.I,305.

**συδαυλίζω** δημ. ἀντὶ συνδαυλίζω βλ.λ.

**σύδειπνος-η-ο** δημ. ὁ σύνδειπνος, ὁ συνδαιτυμών : 'Εφταλ.'Οδ.Η 103 λαμπάδες ἀναμμένες, | ποὺ φέγγανε τῶ σύδειπνων τὴ νύχτα.

**σύδην** (σεύω) ἐπίρρ. μεθ' ὁρμῆς, σφοδρῶς, ὁρμητικῶς, κατεσπευσμένως : Αἰσχ.Πέρσ.480 ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην.

**συδυό** ἐπίρρ., δημ. σὺν δύο, ἀνὰ δύο, ὁμοῦ.

**σύειος-α-ον** (σῦς) ὁ τοῦ, ἐκ τοῦ συός, ὁ χοίρειος, ὁ χαιρινός, ὁ γουρουνήσιος : Ξεν.'Αν.4,4,13 χρῖμα.. σύειον, Αἰν.Τακτ.II,6 σύεια δίκτυα (δίκτυα θηρευτικά, βρόχοι), Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.20 (κρεῶν) συείων καὶ λαγῴων προκειμένων.

**συϜοικία** (ἡ) ἀντὶ συνοικία βλ.λ. : 'Επιγρ. ἀφευδήων ἂν τὰν συϜοικίαν 'Ερχομενίοις.

**συζάω** μ. ἐν τῷ τ. συζῶ βλ.λ.

**σύζευγμα-ατος** (τὸ),(συζεύγνυμι) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συζευγνύειν, πᾶν τὸ συνεζευγμένον, τὸ ἐκ συζεύξεως δύο ἢ πλειόνων προερχόμενον.

**συζεύγνυμι** κ. νεώτ. κ. συζευγνύω, μέλλ. συζεύξω, ἀόρ. συνέζευξα, παθ. ἀόρ. συνεζεύχθην,παρακ. μτχ. συνεζευγμένος, ζεύγνυμι, ζευγνύω ὁμοῦ, ὑποβάλλω ὁμοῦ εἰς ζυγόν, ζεύγω μαζί : 'Ηρ.4,189 τέσσερας ἵππους συζευγνύναι· κ. παθ. : Ξεν.ΚΠ 2,2,26 οὔτε.. ἅρμα δήπου ταχὺ γένοιτ' ἂν βραδέων ἵππων.. συνεζευγμένων· || τὸ μέσ. συζεύγνυμαι ζευγνύω δι'ἐμαυτόν : Ξεν.ΚΠ 6,1,51 συνεζεύξατο δὲ τὸ ἑαυτοῦ ἅρμα.. ἵππων ὀκτώ· **2)** κ. νεώτ. εἰδ. συνδέω πρόσωπα διὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ γάμου, συνάπτω εἰς γάμον, παντρεύω : Εὐρ.'Αλκ.166 τῷ μὲν φίλην σύζευξον ἄλοχον, Ξεν.Οἰκ.7,30 ὁ νόμος.. συζευγνὺς ἄνδρα καὶ γυναῖκα, 'Αριστλ.Πολιτ.1335a,16 τὸ νέους συζευγνύναι καὶ νέας, αὐτ.1269b,28 συζεῦξαι τὸν 'Αρην πρὸς τὴν 'Αφροδίτην, ΚΔ Ματθ.19,6 ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, αὐτ. Μᾶρκ.10,9· κ. παθ. : 'Αριστλ ΖΙ 585b,9 συμβαίνει δὲ πολλοῖς ἀνδράσι καὶ πολλαῖς γυναιξὶ μετ' ἀλλήλων μὲν συνεζευγμένοις μὴ δύνασθαι τεκνοποιεῖσθαι, Πάπ.ἐπειδήπερ συνεζεύχθημεν ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν· **3)** κ. νεώτ. γεν. συνδέω, ἑνώνω παραλλήλως δύο πράγματα ὁμοῦ, τὸ παθ. : Πολύβ.8,6,2 ὀκτὼ πεντήρεσι.. συνεζευγμέναις πρὸς ἀλλήλας σύνδυο· || μτφ: συνδέω, συναπτω, τὸ παθ. : Εὐρ.'Αλκ 482 τῷ συνέζευξαι πότμῳ (δ.γρ. ἀντὶ προσέζευξαι), αὐτ.'Ανδρ. 98 τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην, αὐτ.'Ελ.255, αὐτ.'Ιππ.1389 οἵαις συμφοραῖς συνεζύγης, Φιλόδ. 'Οργ.57W συνέζευκται τὸ πάθος τισί· κ. ἀπολ. : Ξεν Λακ.2,12 συζυγέντες ὁμιλοῦσι (ζῶσιν ἐν στενῇ οἰκειότητι)· **4)** σπανιώτ. ἐν τῷ παθ. ἐπὶ πράγμ. εἶμαι στενῶς συνημμένος, συνηρμοσμένος, ἡνωμένος : Πλάτ.Πολ.546C ὧν ἐπίτριτος πυθμὴν πεμπάδι συζυγεὶς δύο ἁρμονίας παρέχεται, Φιλόλ.14 ἁ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται, 'Αριστλ.ΗΝικ. 1178a,16 συνέζευκται ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ, αὐτ.1175a,19,Γαλ.16,535 συνεζευγμένοις συμπτώμασι· **5)** ρηματ. π. σύζευγμα, σύζευξις.

**συζευκτικός-ή-όν** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύζευξιν, ὁ πρὸς σύζευξιν, ὁ συνδετικός : Δοσίθ.406Κ συζευκτικὴ ἔγκλισις, Πισίδ.Γ'Εξαήμ.425,-συζευκτικοὶ λίθοι (οἱ ἐν τῇ τοιχοποιίᾳ ἐν προεξοχῇ ἀφιέμενοι λίθοι, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς σύνδεσιν νέου τοίχου ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ).

**σύζευξις-εως** (ἡ) (συζεύγνυμι) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συζευγνύναι, ἰδ. ἡ διὰ γάμου σύνδεσις, ἕνωσις, γάμος, παντρειά : Πλάτ.Νόμ.930Β ὅσοι δ' ἂν ἱκανῶν ὄντων παίδων, τῆς συγκαταγηράσεως ἕνεκα καὶ ἐπιμελείας ἀλλήλων τὴν διάζευξίν τε καὶ σύζευξιν ποιεῖσθαι χρεών, 'Αριστλ. Πολιτ.1253a,10 ἡ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς σύζευξις, αὐτ.1335a,10· **2)** ἐπὶ πραγμάτων, στενὴ σύνδεσις, συναφή, συνένωσις, συναρμογή : 'Ιππ.''Αρθρ. 14, Πλάτ.Πολ.508 \ οὐ σμικρᾷ.. ἰδέᾳ ἡ τοῦ ὁρᾶν αἴσθησις καὶ ἡ τοῦ ὁρᾶσθαι δύναμις τῶν ἄλλων ξυζεύξεων τιμιωτέρῳ ζυγῷ ἐζύγησαν, 'Αριστλ.Πολιτ.1290b,32 ὁ τῆς συζεύξεως τῆς τούτων ἀριθμός (ὁ ἀριθμὸς τῶν συζυγιῶν ἢ συνδυασμῶν αὐτῶν), αὐτ.36 τοσαῦτ' εἴδη τοῦ ζῴου ὅσαι περ αἱ συζεύξεις τῶν ἀναγκαίων μορίων εἰσίν, Σωρ. I,84 αἱ μέχρι πλείονος τῶν ἄρθρων συζεύξεις (ὁ περιορισμὸς τῶν ἀρθρώσεων ἐντὸς τῶν σπαργάνων)· || φρ. κατὰ σύζευξιν ἐπὶ στρατιᾶς πορευομένης κατὰ παραλλήλους στήλας : 'Ασκληπιόδ.II,2· **3)** νεώτ. μικροβ. εἷς ἐκ τῶν τριῶν τρόπων, καθ' οὓς τελεῖται ἡ γονιμοποίησις τῶν πρωτοζῴων· **4)** νεώτ. ἠλεκτροτεχν. ἡ μαγνητικὴ ἢ χωρητικὴ ἀλληλένδεσις δύο ἠλεκτρικῶν συστημάτων· **5)** νεώτ. μουσ. μουσικὸν σημεῖον ἑνῶνον δύο φθογγόσημα τῆς αὐτῆς ὀξύτητος καὶ δηλοῦν ὅτι ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἑνὸς φθόγγου εἰς τὸν ἕτερον δέον νὰ γίνῃ ἄνευ διακοπῆς τοῦ ἤχου.

**συζέω** μτγν., μέλλ. συζέσω, ζέω ὁμοῦ, βράζω μαζί : Διοσκ.2,76,9 σύζεσον τρίς.

**σύζηλο** (τὸ) μον. δημ. ζηλοτυπία, φθόνος, ζήλεια: 'Ερωτόκρ.2,2209 σύζηλο τὸν ἤπιασε.

**συζηλῶ-όω** μτγν. ζηλῶ ὁμοῦ, ζηλεύω μαζί : Παχυμ.Γ I,315,II (ἐκδ.Β.).

**συζημιῶ-όω** μτγν. τιμωρῶ τινα ὁμοῦ μετά τινος, τὸ παθ. : 'Αριστείδ.I,396 συζημιοῦσθαι μετὰ τούτων (δ.γρ. ἀντὶ ζημιοῦσθαι).

**σύζησις-εως** (ἡ) (συζῶ) μτγν. τὸ συζῆν, τὸ ὁμοῦ μετά τινος ζῆν, ἡ συμβίωσις : 'Αθανάσ.I,2Β τῆς τῶν ἁγίων συζήσεως, Συριαν.Μεταφ.156,7.

**συζήτημα-ατος** (τὸ) (συζητῶ) μσν. κ. δημ. ἡ συζήτησις βλ.λ.2) : Βασ.Πεδιαδ.ἐν Κερκυραϊκ.'Ανεκδ.49,16 (ἐκδ.Λ),-νὰ πάψῃ τὸ συζήτημα.

**συζήτησις-εως** (ἡ) (συζητῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐξέτασις, ἔρευνα πρὸς διαλεύκανσιν ἀμφισβητουμένου τινὸς ζητήματος : 'Επίκ.Δόξ.74, Κικ.Οἰκ.16,21,4, Φιλόδ.'Οργ.44W· **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. ἀμφισβήτησις, ἀντιλογία, φιλονικία, ζωηρὸς διάλογος : Φιλόδ.Ρητ.2,240S, Φιλ.I,191, ΚΠ Πράξ.15,7 πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀ-

**ναστάς Πέτρος εἶπε,** αὐτ.28,29,"Ανν.Κομν.147C **τὰς φυσικὰς συζητήσεις,** Εὐστ.Πον.250,6 **θεολογικὰ νοήματα, δι' ὧν .. αἱ στρεβλούμεναι συζητήσεις λύονται·** ‖ νεώτ. νομ. **συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίῳ** ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διαδικασία.

**συζητητής** (ὁ) (συζητῶ) μτγν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. **-ήτρια,** ὁ συζητῶν, ὁ διεξάγων συζήτησιν ἢ ὁ ἔχων δεξιότητα ἢ διάθεσιν εἰς τὰς συζητήσεις: ΚΔ Κορινθ.Ι1,20 **ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου;**· - **σπουδαῖος συζητητής.**

**συζητητικός-ή-όν** μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συζήτησιν, ὁ τῆς συζητήσεως: Φιλόδ.Ρητ.1,241S **ὁ δὲ συζητητικὸς τρόπος .. τοῦ τοιούτου προσδεῖται χαρακτῆρος** (ὁ τρόπος τῆς συζητήσεως βλ.λ.Ι1, - **συζητητικὸν σύστημα** (τὸ διαδικαστικὸν σύστημα, καθ' ὃ οἱ διάδικοι καὶ οὐχὶ ὁ δικαστής ὀφείλουσι νὰ προτείνωσι τὰ οὐσιώδη πραγματικὰ γεγονότα τῆς δίκης), - **ἔχει σπουδαίας συζητητικὰς ἱκανότητας·** **2)** νεώτ. ὁ δεξιὸς περὶ τὴν συζήτησιν, ὁ ἱκανὸς συζητητής.

**συζητητικῶς** ἐπίρρ. νεώτ., δημ. -ά διὰ συζητήσεως, μὲ διαλογικὴν συζήτησιν: **τὰ παγκόσμια προβλήματα δύνανται νὰ λυθῶσι συζητητικῶς καὶ οὐχὶ διὰ πολέμου.**

**συζητῶ-έω** κ. νεώτ., δημ. κ. **συζητάω,** ἀόρ. **συνεζήτησα** κ. δημ. **(ἐ)συζήτησα,** παθ. ἀόρ. **συνεζητήθην** κ. δημ. **(ἐ)συζητήθηκα,** ἐρευνῶ, ἐξετάζω ζήτημά τι μετά τινος ἄλλου, ἀνταλλάσσω σκέψεις, γνώμας ἐπὶ θέματός τινος μετά τινος ἄλλου, μτ. δοτ. προσ.: Πλάτ.Κρατ.384C **συζητεῖν .. ἕτοιμός εἰμι καὶ σοί·** κ. μτ. δοτ. προσ. κ. ἐμπροθ. (περί τινος): αὐτ.Μέν.90B **συζήτησον, ἐμοὶ .. περὶ τούτου τοῦ πράγματος,** - **συνεζήτησαν περὶ τῆς ὑποθέσεώς των·** κ. παθ.: Δημήτρ.Λάκ. ἐν Ἡρακλ.Πάπ.1006, - **συνεζητήθη χθὲς τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν·** **2)** κ. νεώτ. φιλονικῶ, λογομαχῶ μετά τινος, φέρω, προβάλλω ἀντιρρήσεις εἴς τινα, μτ. δοτ. προσ.: ΚΔ Μᾶρκ.8,11 **ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ,** αὐτ.Πράξ.6,9 **συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ,** Πάπ. **τοῖς τὸν ὄνον λαβοῦσι συνεζήτησα πολλὰ καὶ κατέπλεξα·** κ. ἐμπροθ.: ΚΔ Λουκ.22,23 **ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη,** αὐτ.Μᾶρκ.1,27· **3)** ρηματ.π. συζήτημα, συζήτησις, συζητητής.

**συζοφῶ-όω** μτγν. κ. μσν. ζοφῶ τι ἐντελῶς, ὅλως ζοφερόν, σκοτεινὸν ποιῶ τι, συσκοτίζω τι: Ἄνν. Κομν.1,35· κ. παθ. ζοφοῦμαι ὅλως: Φίλιππ.Θεσσ. ΑΠ 9,290 **συνεζοφώθη πόντος.**

**συζυγαρχία** (ἡ) νεώτ. στρατ. στρατιωτικὴ μονὰς ὑπαγομένη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἔχουσα ἔργον τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν διαφόρων μονάδων εἰς πυρομαχικά.

**συζυγή** (ἡ) μτγν. ἡ συζυγία, ὡς μτφρ. τοῦ Χεβρών: Φίλ.1,194, **αὐτ.236.**

**συζυγής-οῦς-ές** μτγν. κ. νεώτ. σύζυγος: ΠΔ Μακκ.3,4,8 **οἵ τε ταύτων συζυγεῖς βρόχοις ἀντὶ στεφέων τοὺς αὐχένας περιπεπλεγμένοι·** **2)** ὡς ἐπίθ. ὁ συνεζευγμένος, ἀ. σύζυγος βλ.λ.1): Πλωτῖν.6,6,5, Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.42· **3)** εἰδ. γεωμ. ὁ συνεζευγμένος, συνδεδεμένος μετ' ἄλλου τινός: Ἀπολλ.Περγ.Κών.1 Ὅρ.6 **συζυγεῖς διάμετροι,** αὐτ. Ὅρ.8 **συζυγεῖς ἄξονες·** ‖ νεώτ. μαθημ. **συζυγεῖς ἀριθμοί** (οἱ ἀλγεβρικοὶ ἀριθμοί, οἵτινες εἶναι ῥίζαι τῆς αὐτῆς ἀναγώγου ἐξισώσεως), - **συζυγεῖς ἐξισώσεις ἑνὸς ἀγνώστου** (αἱ περιέχουσαι τὴν τετραγωνικὴν ῥίζαν τοῦ ἀγνώστου μὲ ἀντίθετα σημεῖα)· **4)** νεώτ. βοταν. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **συζυγῆ** ὡς οὐσ. ὑποκατηγορία μονοκυττάρων θαλλοφύτων κρυπτογάμων φυκῶν· **5)** νεώτ. μτφ. ὁ ἐν ἀντιστοιχίᾳ πρὸς ἄλλον εὑρισκόμενος, ὁ ἀνάλογος, ὁ παράλληλος.

**συζυγία** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγὸν ὑπαγωγή, σύνδεσις, ἕνωσις, σύζευξις: Εὐρ. Ἡρ.675 **Μούσαις συγκαταμιγνύς, ἀδίσταν συζυγίαν·** ‖ ἡ ἕνωσις τῶν κλάδων μετὰ τοῦ κορμοῦ: Ἀριστλ.ΖΙ 586b,21 **εἰσὶ δὲ περὶ τὴν συζυγίαν ἑκατέραν τῶν φλεβῶν ὑμένες·** **2)** ζεῦγος ζῴων συνεζευγμένων εἰς ζυγόν, ξυνωρίς: Εὐρ.Ἱππ.1131 **συζυγίαν πώλων·** ‖ ζεῦγος προσώπων, δύο πρόσωπα ὁμοῦ: Πλούτ.Δημήτρ.1 **τῶν .. ἐπιφανῶν εἰς κοκίον οὐ χεῖρον ἴσως ἐστὶ συζυγίαν μίαν ἢ δύο παρεμβαλεῖν εἰς τὰ παραδείγματα τῶν βίων** (ἐπὶ τῶν παραλλήλων βίων)· ‖ γεν. ζεῦγος, ζευγάρι: Πλάτ.Φαίδ.71C **τὴν .. ἑτέραν συζυγίαν ὧν νῦν .. ἔλεγον ἐγώ σοι,** αὐτ.Παρμ. 143D **συντεθέντος ἑνὸς ὁποιουοῦν ἡτινιοῦν συζυγίᾳ οὐ τρία γίγνεται τὰ πάντα,** Ἀριστλ.ΖΠ 704b,20, Θεαίτ.ΑΠ 6,27 **τῶν .. ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,** Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,267,6 **συζυγίην κειράμενος πτερύγων,** αὐτ.289 **συζυγίην μήλων δῶκεν ἐμοί,** Ἐπιγρ. **ἄρσενα συζυγίαν** (ἐπὶ δύο υἱῶν)· ‖ φρ. **κατὰ συζυγίας** κατὰ ζεύγη, ζευγαρωτά, ἰδ. ἐπὶ ζῴων: Ἀριστλ.ΖΙ 599b,6 **κατὰ συζυγίας .. οἱ πετραῖοι φωλεύουσιν οἱ ἄρρενες τοῖς θήλεσιν,** αὐτ.631b,1· κ. ἐπὶ φυτῶν: Θεόφρ.ΦΙ 3,11,3· **3)** δθ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. σύζευξις ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ζευγάρωμα, συνουσία: Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,220 **κἢν τις ἐρύξῃ μαλθακὰ λυσιπόνου πλέγματα συζυγίης, φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται,** Ἀγαθ.αὐτ.10,68· ‖ εἰδ. ἡ διὰ τοῦ γάμου σύζευξις, ὁ δεσμὸς τοῦ γάμου: Πάπ. **ἐθέμην τοῦτο τὸ τῆς συζυγίας σύμφωνον,** ἤτοι γαμικὸν συμβόλαιον· **4)** εἰδ. ἐν πολέμῳ, ἀπόσπασμα ἀποτελούμενον ἐκ τεσσάρων πολεμικῶν ἁρμάτων, δύο ζυγαρχίαι βλ.λ.: Ἀσκληπιόδ.8, Αἰλ.Τακτ.22,2· **5)** ἕνωσις, σύνδεσις λέξεων ἢ πραγμάτων κατὰ ζεύγη: Ἀριστλ.Τοπ.113a,12, αὐτ. Γεν.Φθορ.332b,3, αὐτ.Μετ.378b,11, Στωικ.ἀπ.2,132, Γαλ.6,95· ‖ γενικώτ. ὁ συνδυασμὸς τῶν λέξεων: Διον.Ἁλ.Συνθ.3 **οὐκ ἐν τῷ κάλλει τῶν ὀνομάτων ἡ πειθώ, ἀλλ' ἐν τῇ συζεύξει·** κ. ἐπὶ γραμμάτων: αὐτ.22· ‖ ἡ σύζευξις, ἡ σχέσις τῶν ὅρων πρὸς ἀλλήλους ἔν τινι συλλογισμῷ: Χρύσ.Στωικ.2,50· **6)** κ. νεώτ. γραμμ. τὸ σύστημα κλίσεως τῶν ῥημάτων, τὸ σύνολον τῶν τύπων τάξεώς τινος ῥημάτων, καθ' οὓς κλίνονται ταῦτα κανονικῶς: Διον. Θρ.638, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.161,28, Πάπ., - **συζυγία τῶν βαρυτόνων - τῶν περισπωμένων ἢ συνῃρημένων - τῶν εἰς -μι·** ‖ κλίσις: Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπιρρ.198,6, αὐτ.Συντ.271,16, Ἀθήν.9,392B **ἡ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ κ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος·** ‖ πᾶν σύστημα συγγενῶν λέξεων, οἷον **sapiens, sapienter, sapientia**: Κικ.Τοπ.3,12, αὐτ.9,38· **7)** εἰδ. ἐν τῇ προσῳδίᾳ, τὸ μικρότερον τῶν ἐν τῇ μετρικῇ παραθέσει τῶν ποδῶν σύστημα, ἡ διποδία: Ἡφαιστ.7,8, Ἀριστείδ.Κ 1,14, Συριαν.Ἑρμ.1,31R· ‖ συγκοπή: Ἀνών.Ρυθμ.3,19· **8)** κ. νεώτ. ἄστρον. ἐπὶ δύο ἀστέρων, ὧν ὁ εἷς ἀνατέλλει καὶ δύει καθ' ὃν χρόνον ἀντιθέτως ὁ ἕτερος δύει καὶ ἀνατέλλει: Αὐτόλ.1,4· ‖ κ. ἐπὶ ζῳδιακῶν σημείων ἀνατελλόντων καὶ δυόντων μεταξὺ τῶν αὐτῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος: Γέμιν.2,27· ‖ κ. ἐπὶ τῶν συνόδων καὶ ἀντιθέσεων τῆς σελήνης πρὸς τὸν ἥλιον: Πτολ.Μαθ.5,1, Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,131· ‖ κ. ἐπὶ τῶν πλανητῶν: Πτολ.Μαθ.5,10· ‖ νεώτ. ἄστρον. αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸν Ἥλιον θέσεις τῆς Σελήνης ἢ τῶν πλανητῶν, καθ' ἃς ἡ ἀπ' αὐτοῦ κατὰ μῆκος ἀπόστασις τῶν σωμάτων τούτων ἰσοῦται πρὸς 0° ἢ 180°· **9)** εἰδ. μαθ. ἐν Ἀπολλ.Περγ.2,17 **αἱ κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι** (τομαί) (αἱ συζυγεῖς ἀντίθετοι τομαί, δηλ. αἱ συζυγεῖς, ἀντίστοιχοι ὑπερβολαί, ἕκαστος ἐκ τῶν δύο κλάδων).

**συζυγικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς συζύγους, ὁ τῶν συζύγων : **συζυγικὰ καθήκοντα.**

**συζυγιολογία** (ἡ) νεώτ. βιολ. κλάδος τῆς βιολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν σπουδὴν τῶν σχέσεων τῶν λειτουργιῶν ὀργανικοῦ τινος ὄντος πρὸς τοὺς μορφολογικοὺς αὐτοῦ χαρακτῆρας.

**συζύγιον** (τὸ) μσν. συζυγία, ζεῦγος, ζευγάρι : Θεόδ.'Υρτ. ἐν 'Αν Βοασσ.2,421,2 **τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο καὶ σύμπνουν συζύγιον** (ἐπὶ δύο μοναχῶν).

**συζύγιος**-α-ον ποι. ἀντὶ σύζυγος βλ.λ., ὁ συνδεδεμένος, ὁ συνημμένος, ὁ ἡνωμένος : Εὐρ.'Ιππ. 1148 **ἰὼ ἰὼ συζύγιαι Χάριτες**· **2**) ὡς ἐνεργ. ὁ συζευγνύων, ὁ συνδέων, ὁ συνάπτων, ἐπίθ. τῆς "Ηρας ὡς προστάτιδος τοῦ γάμου : Στοβ.2,7,3Α **"Ηρα συζυγία**· πρβλ.Πολυδ.3,38.

**συζυγίτης** (ὁ) μσν., θηλ. **συζυγῖτις-ιδος** σύζυγος : Νικ.Χων.343Α.

**σύζυγος**-ον (συζεύγνυμι) κ. νεώτ. ὁ εἰς τὸν αὐτὸν ζυγὸν ἐζευγμένος, ὁ συνεζευγμένος, ὁ συνδεδεμένος, ὁ συνηνωμένος εἰς ζεῦγος κ. ἰδ. διὰ τοῦ γάμου, ὁ νυμφευμένος, ὁ ὑπανδρευμένος : Αἰσχ. Χο.599 **συζύγους ὁμαυλίας** (ἑνώσεις διὰ γάμου)· **2**) εἰδ. ἐπὶ ἰχθύων, ὁ κολυμβῶν κατὰ ζεύγη : 'Αριστλ.ΖΙ 610b,8 **τούτων ἔνιά ἐστιν οὐ μόνον ἀγελαῖα ἀλλὰ καὶ σύζυγα**· **3**) κ. νεώτ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. γυνὴ συνδεδεμένη διὰ γάμου πρὸς ἄνδρα ἐν σχέσει πρὸς αὐτόν, γυνὴ ἀνδρός τινος : Εὐρ."Αλκ.314 **ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;**, αὐτ.342 **ἆρά μοι στένειν πάρα τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;**· || νεώτ. ὁμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἀνὴρ συνδεδεμένος διὰ γάμου πρός τινα γυναῖκα ἐν σχέσει πρὸς αὐτήν, ὁ ἀνὴρ γυναικός τινος· || νεώτ. κτ. πληθ. **σύζυγοι** ὡς οὐσ. ἀνὴρ καὶ γυνὴ συνδεδεμένοι διὰ γάμου, **τὸ ἀντρόγυνο**· **4**) τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. σύντροφος, ἑταῖρος : Εὐρ.ΙΤ 250 **τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοὔνομ' ἦν;**, 'Αριστφ.Πλ.945 **ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ καὶ σύκινον**, ΚΔ Φιλ.4,3 **ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, Σύζυγε γνήσιε**· **5**) τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἀδελφός : Εὐρ.Τρῳ.1001 **Κάστορος νεανίου τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρα πω;**· || κ. ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου, ὁ ἀνταγωνιστὴς μονομάχου : 'Επιγρ. **νικήσας καὶ ἀποκτείνας τὸν σύνζυγον**· **6**) κ. ἐπὶ πραγμ., ὁ οἰκεῖος, ὁ συγγενής, ὁ σχετικός : Πλούτ. 'Ηθ.10D **ἀδελφὰ δὲ τούτοις καὶ σύζυγα φανήσονται πεποιηκότες**· **7**) ὁ κοινός : ΑΠ Συμπλ. 2,26 **σύζυγος πᾶσι πατρίς.**

**συζυγοστατῶ**-έω μσν. ζυγοστατῶ, σταθμίζω τι μετά τινος ἄλλου, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Στουδ.Θεόδ.808 (ἔκδ. Mi.) **συζυγοστατῶν τινι τὰ βασιλικὰ χρήματα.**

**συζύγως** ἐπίρρ. μτγν. συνημμένως μετά τινος, ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : 'Απολλ.Δύσκ. 'Αντων.51,9, Γρηγ.Ναζ.2,9D.

**συζυμῶ**-όω σχόλ. ζυμῶ, καθιστῶ τι ζύμην : Σχόλ.Λυκόφρ.640 (δ.γρ. ἀντὶ ζυμῶ).

**σύζυξ**-ῠγος (ὁ,ἡ) ὁ εἰς τὸν αὐτὸν ζυγὸν ἐζευγμένος, ὁ σύζυγος βλ.λ.1) : Πλάτ.Φαῖδρ.254Α **πάντα πράγματα παρέχων τῷ σύζυγι** (ἵππῳ)· || ἐπὶ ζευγῶν συνδεδεμένων διὰ γάμου : Εὐρ."Αλκ.921 **ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων ὄντες ἀριστέων σύζυγες ἦμεν**, 'Επιγρ.· **2**) ὁ ἡνωμένος : 'Ισοκρ. 15,182 **περὶ ἧς ἐγὼ μέλλω ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἀντιστρόφους καὶ σύζυγας.**

**συζῶ**-άω κ. νεώτ. κ. δημ., προστ. **σύζηθι** (Φιλήμ. 69 Demianczuk), ἀόρ. **συνέζησα**, ζῶ μετά τινος, συμβιῶ, συνδιαιτῶμαι, μτ. δοτ. προσ. : 'Αριστφ. ἀπ.580, Δημ.363 **οἷς συζῆν ἀνάγκη τὸν λοιπὸν βίον**· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : 'Αριστλ.ΗΝικ.1156a, 27 **συζῆν μετ' ἀλλήλων**· κ. μτ. δοτ. πράγμ. : Δημ.13 **τὴν φιλοπραγμοσύνην ᾗ χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος** (διέρχεται τὴν ζωήν του πολυπραγμονῶν, ἀναμειγνυόμενος εἰς ὑποθέσεις), Λουκ.'Ορχ 1 **βίῳ αἰχμηρῷ συζῶν**, Φρύν.Σοφ.Προ.6Β **θηρίον ὕδατι συζῶν** (ζῶν ἐν τῷ ὕδατι)· **2**) νεώτ κ. δημ. ἰδ. ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός : **συζοῦν παρανόμως ἐπὶ διετίαν**· **3**) ἀπολ. ζῶ μετά τινος ἐν τῇ αὐτῇ κοινωνίᾳ : Πλάτ.Πολιτ.302Β **τίς . . τῶν οὐκ ὀρθῶν πολιτειῶν τούτων ἥκιστα χαλεπὴ συζῆν**, 'Αριστλ.ΗΝικ.1126b,11, αὐτ.1170b,11, αὐτ.1157b,7 **οἱ συζῶντες**, αὐτ.Πολιτ.1278b,21,αὐτ.1280b,38 **ἡ γὰρ τοῦ συζῆν προαίρεσις φιλία.**

**συζωγραφῶ**-έω ζωγραφῶ ὁμοῦ, μαζί : Θεοφύλ.Βουλγ.3,541Α.

**σύζωμα**-ατος (τὸ) (συζώννυμι) ζώνη, ζωστήρ : Αἰσχ.'Ικ.462 **τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων.**

**συζώννῡμι** κ. μσν., μέλλ. **συζώσω**, ζώννυμι ὁμοῦ, ζώνω μαζί : 'Αριστφ.Θεσμ.255 **σύζωσον ἀνύσας** (κροκωτόν)· || τὸ μέσ. ζωννύω τὰ ἰσχία, περιζωννύω ἐμαυτόν, ζώνομαι : αὐτ.656 **ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν ἱματίων ἀποδύσας ζητεῖν**, αὐτ.Λυσ.536, Γεωπ.10,83,1 **συζωσάμενος καὶ ἀνακομβωσάμενος**· **2**) τὸ μέσ. περιζώννυμαι τὴν πανοπλίαν μου : ΠΔ Μακκ.1,3,3 **συνεζώσατο τὰ σκεύη αὐτοῦ τὰ πολεμικά**· **3**) ρηματ.π. σύζωμα.

**συζωογονῶ**-έω μσν. ζωογονῶ τι(να) ὁμοῦ, συγχρόνως, ἐν ταυτῷ : Εὐστ.Πον.263,9 **συζωογονεῖν τοὺς περιγείους.**

**συζωοποιῶ**-έω μτγν. ζωοποιῶ τινα ὁμοῦ μετά τινος : ΚΔ 'Εφεσ.2,5 **καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ**, αὐτ. Κολ.2,13, Κύριλλ.1,1,354Β.

**σύζωος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ συζῶν μετά τινος, ὁ σύμβιος : Γρηγ.Νύσσ.2,30Β **ὡς ζωὴν τὸν σύζωον αὐτῇ λόγον φέρουσα**, Πρόδρ.'Επιστ.68.

**σύζωσμα** 'Ησ. ὁ ἐκρέων χαλκός.

**συηβόλος**-ον μτγν. ὁ βάλλων ἢ φονεύων αὗς, χοίρους : 'Οππ.Κυν.2,27 **συηβόλος κούρη.**

**συῆλαι** χοιροστάσιον, στάβλος χοίρων· 'Ησ. «τόποι βορβορώδεις».

**συήνη** Σουΐδ. «δερματοθήκη».

**συηνία** (ἡ) μτγν. ἀντὶ ὑηνία βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.988F **ἐκ τῆς συηνίας φθεγγόμενος**, Φώτ.

**συηνίτης** (ὁ) νεώτ. πλουτώνιον πυριγενὲς **πέτρωμα** συγγενὲς πρὸς τὸν γρανίτην.

**συηνῶ**-έω ἀντὶ ὑηνῶ βλ.λ.· Φώτ. «συηνεῖν· τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδές τι ποιεῖν».

**σύθαμπο** (τὸ) δημ. ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ περὶ λύχνων ἀφὰς ὥρα, **τὸ σούρουπο**· || κτ. πληθ. **σύθαμπα** κ. ὡς ἐπίρρ. κατὰ τὸ σούρουπο : Γρυπ.Σκ.Τερρ.10,2 **τὸ μούχρωμο ἢ σύθαμπα μέσα στ' ἀπόσκια δάση.**

**σύθεμα** (τὸ) μσν. δημ. σύνθεσις, σύνθεμα : 'Ερωτόκρ.1,487 **τὸ σύθεμα τοῦ τραγουδιοῦ.**

**σύθην** ποι. παθ. ἀόρ. τοῦ σεύω βλ.λ : Αἰσχ.Πρ. 135 **σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.**

**σύθι** προστ. παθ. ἀορ. β' τοῦ σεύω βλ.λ.· 'Ησ.

**συΐδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σῦς βλ.λ., μικρὸς χοῖρος, χοιρίδιον, γουρουνάκι : 'Αρρ.'Επικτ.4,11,11, Μᾶρκ.Αὐρ.10,10 **ἀράχνιον μυῖαν θηράσαν μέγα φρονεῖ, ἄλλος δὲ λαγίδιον, . . ἄλλος δὲ συΐδια, ἄλλος δὲ ἄρκτους.**

**συϊκός**-ή-όν 'Επιγρ. ἀντὶ σύειος, χοιρινός.

**συΐνη** (ἡ) Σουΐδ. συκέα.

**σύϊνος**-η-ον ἀντὶ σύειος βλ.λ. : Ξεν.'Αν.4,4,13 **χρῖμα σύϊνον** (δ.γρ. ἀντὶ σύειον).

**σύϊος** τόπος (ὁ) 'Επιγρ. ὁ σύειος βλ.λ.

**σῡκάζω** (συκῆ) κ. μσν. συλλέγω, δρέπω ὥριμα σῦκα· ΑΒ 63,31 «συκολογεῖν, οὐ μόνον συκάζειν» : 'Αριστφ."Ορν.1699 **σπείρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτταις συκάζουσί τε**, Ξεν.Οἰκ.19,19 **ὥσπερ τὰ σῦκα συκάζουσι**, Πολυδ.1,24, Δίων Κ 56,30 **σῦκα ἐπὶ δένδροις, ἀφ' ὧν ὁ Αὔγουστος . . συκάζειν**

**ειώθει,** Εύστ.'Οδ.1572,57· || **συκάζειν τάς συκάς** συλλέγειν σῦκα έκ τῶν συκῶν : Πολυδ.Ι,226· **2)** ἐρευνῶ μετὰ περιεργίας καὶ προσοχῆς, ἐξετάζω ὑπερακριβῶς : 'Αρισταίν.Ι,22 **συκάζειν τῆς ἐρωμένης τὸν τρόπον,** ΘεοφύλΣ 3,7 **στρατιὰν ἀθροίσας ἐσύκαζεν ὅπως ἔχει γνώμης τὰ τῶν 'Ρωμαίων συντάγματα·** || δθ. ἐν αἰσχρ. σημ. βλιμάζω βλ.λ.2), ἐπιτρίβω ἐλαφρῶς καὶ θωπεύω· 'Ησ. «κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις» : Στράττ.3 **Λαγίσκαν τὴν 'Ιπποκράτους παλλακὴν εὑρεῖν με συκάζουσαν·** πρβλ. συκοφαντῶ.

**συκαλάς** (ὁ) δημ. ἅ. συκοφάγος, συκάς.

**σῦκαλίς**-ίδος (ἡ) (σῦκον) κ. νεώτ. κ. **συκαλλίς** ['Επίχ.46] μικρόν τι πτηνόν, ὁ συκοφάγος : 'Αριστλ. ΖΙ 592b,21 **συκαλίς, μελαγκόρυφος, πυρρούλας,** 'Αλέξ.Μύνδ.π.'Αθήν.2,65Β **συκαλὶς δ', ὅταν ἀκμάζη τὰ σῦκα,** Διοσκ.2,56 (δ.γρ.), Γαλ.15,882, Πολυδ. 6,77 **συκαλίδες ὀπταί,** ΑΙλ.ΖΙ 13,25.

**συκαλλίς**-ίδος (ἡ) ἅ. συκαλὶς βλ.λ. : 'Επίχ.46, 'Ηρωδιαν.Ι,91, 'Ορειβ.άδέδ.4,22 (κῶδ.).

**συκαλλός** γλωσσ. ἀντὶ συκαλὶς βλ.λ.

**συκαλόβον** 'Ησ. ἐν λ. καράμβας «**ράβδον ποιμενικήν,** Μυσοί».

**συκαμενέα** (ἡ) ἀντὶ συκαμινέα βλ.λ. : Πάπ. **ὑπὲρ τῆς συκαμενέας.**

**συκαμήδωρος** 'Ησ. «**μωρός**».

**σῦκἄμῑνέα** (ἡ) κ. νεώτ., δημ. συκαμ(ι)νιά ἅ. συκάμινος, μορέα, μουριά : Αἴσωπ.71 **συκαμινέαν, μῆτερ, ὁρῶ,** Διοσκ.Ι,126 (δ.γρ.), Γαλ.6,589.

**συκαμῖνεον** (τὸ ;) ἀντὶ συκάμινος βλ.λ. : Πάπ. **καὶ συκαμινέων ὄντων ἐξ ἀπηλιώτου τῆς εἰσόδου τῆς κώμης.**

**συκαμῑνεών**-ῶνος (ὁ) γλωσσ. κ. πάπ. τόπος κατάφυτος ἐκ συκαμίνων, μορεών.

**σῦκαμίνῑνος**-η-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συκάμινον, ὁ τῆς συκαμίνου : Σωτ.Κωμ.Ι,4 **συκαμίνινον τρῖμμα,** Πάπ. **συκαμίνινον ξύλον·** || ὁ ἐκ συκαμίνου : Πάπ. **συκαμίνινον πλοῖον.**

**συκαμινοἄκάνθινος**-ον πάπ. ὁ φύων συκαμίνους βλ.λ.2) καὶ ἀκάνθους.

**συκαμινόβεργα** (ἡ) δημ. ράβδος συκαμινέας.

**σῦκάμινο(ν)** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου συκάμινος, συκαμινέα, τὸ μόρον, μοῦρο : "Αμφις 38, 'Αριστλ.Ρητ.1413a,21, Διοκλ. Καρ.άπ.140, ΠΔ 'Αμ.7,14 **αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα·** πρβλ.'Αθήν.2,51Β· **2)** συνεκδ. ὁ ὀπὸς τῶν συκαμίνων, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀντὶ φύκους πρὸς ἐντριβὴν τοῦ προσώπου : Εὔβουλ.98,2 **συκαμίνῳ τὰς γνάθους κεχριμέναι,** Φιλιππδ.19,1 **τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον τὸ πρόσωπον·** **2)** τὸ συκόμορον βλ.λ. : Διοσκ.Ι,127· **3)** Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.1278 «**σῦκον εἶδος παθήματος ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς..** ὃ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον»· **4)** μσν. νόσος τις τῶν ἵππων ἐξανθηματική : 'Ιππιατρ.127.

**σῦκάμινος** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ δένδρον μορέα, μουριά, ἅ. συκαμινέα : "Αμφις 38 **ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φέρει,** Κωμ.'Αδέσπ.1269, Θεόφρ.ΦΙ 5,3,4, αὐτ.1,6,1, αὐτ.ΦΑΙτ.6,6,4· **2)** συκάμινος ἡ Αἰγυπτιακὴ ἡ συκόμορος βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 1,1,7, Στράβ.17,2,4 **ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον,** Διόδ.Σ 1,34 **τῶν δὲ συκαμίνων αἱ μὲν τὸν τῶν μόρων καρπὸν φέρουσιν, αἱ δὲ τὸν τοῖς σύκοις ἐμφερῆ,** ΚΔ Λουκ.17,6 **ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ·** **3)** συκάμινος ἀγρία ἡ βάτος βλ.λ.1) : Φανί.'Ιστ.33.

**σῦκἄμινώδης**-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς συκάμινον : Φανί.'Ιστ.33 **τῆς σφαίρας τῆς συκαμινώδους,** αὐτ. **συκαμινώδεις διαγονάς·** || ἐπί τινος εἴδους δρυός : Θεόφρ.ΦΙ 3,7,4.

**σῦκάριον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σῦκον βλ.λ. : Εὔπ.179.

**συκάς** (ὁ) δημ. ὁ πωλητὴς σύκων· **2)** τὸ πτηνὸν ὀρίολος ἢ γαλβοῦλη, ἅ. συκοφάγος.

**συκάς**-άδος (ἡ) μτγν. ἡ συκὶς βλ.λ.1)· Πολυδ.Ι, 242 «**αἱ μέντοι νέαι συκαῖ, συκάδες ἐκαλοῦντο·** ἔνιοι δὲ καὶ τὰς τελείας οὕτως ἐκάλουν», Γλωσσ.

**συκάσιος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ σῦκα, ὁ τῶν σύκων· δθ. **Ζεὺς συκάσιος καθάρσιος,** ἐπειδὴ μετεχειρίζοντο τὰ σῦκα ἐν τοῖς καθαρμοῖς : Εὔστ.1572,56· ἢ ὁ θεὸς τῶν συκοφαντῶν· 'Ησ. ἐν λ. **Διὶ Συκασίῳ,** «**παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν**».

**συκαστής** (ὁ) λεξ., θηλ. συκάστρια ['Ησ.], ὁ συκοφάντης : ΕΜ 733,55.

**συκάστρια** (ἡ) 'Ησ. θηλ. τοῦ συκαστής βλ.λ.

**συκέα** (ἡ) μ. δωρ., ἐπ. πληθ. ὀνομαστ. **συκέαι** ['Οδ.Η 116], αἰτ. **συκέας** ['Οδ.Ω 341], ἰων. αἰτ. ἑν. **συκέην** ['Ηρ.Ι,193, αὐτ.4,23], γενικ. πληθ. **συκέων** ['Ηρ.Ι,193], συνήθ. ἐν τῷ συνῃρ. τ. συκῆ βλ.λ.

**σύκειον** ξύλον (τὸ) γλωσσ. τὸ σύκινον ξύλον.

**συκεών**-ῶνος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **συκών-ῶνος** τόπος κατάφυτος ἐκ συκῶν : ΠΔ 'Αμ.4,9 **ἐπληθύνατε κήπους ὑμῶν, . . καὶ συκεῶνας ὑμῶν.**

**σῦκηγορία** (ἡ) (σῦκον, ἀγορεύω) 'Ησ. συκοφαντία, ψευδὴς κατηγορία, διαβολή.

**συκῆ** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. κ. ἰων. συνῃρ. τ. τοῦ συκέα βλ.λ., δημ. **συκιά** τὸ δένδρον συκῆ ἡ κοινὴ ἢ καρική· || νεώτ. βοταν. γένος κνιδωδῶν μορεοειδῶν φυτῶν περιλαμβάνον πλεῖστα εἴδη ὀπωροφόρων δένδρων τῶν τροπικῶν καὶ τῶν παραμεσογειακῶν χωρῶν, ἅτινα παράγουσι σφαιροειδεῖς, σαρκώδεις καὶ γλυκεῖς καρπούς : 'Οδ.Η 116 **συκέαι . . γλυκεραί,** Ξεν.Οἰκ.19,12 **συκῆν . . οὕτω δεῖ φυτεύειν·** κ. ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν συκῆς : Θεόφρ.ΦΙ 1,3,1, αὐτ.3,9,3, αὐτ.4,2,3, αὐτ.4, 4,4, ΚΔ Ματθ.21,19 **ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν,** αὐτ.Μάρκ.11,20. αὐτ.Λουκ.13,6, αὐτ.'Ιω.Ι,49, 'Αθήν.3,74C, 'Ακολουθ.Μεγ.Δευτ.'Απόστιχα **τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν·** **2)** ἱερὰ συκῆ προάστιον τῆς 'Ελευσῖνος ἔνθα ἡ Δημήτηρ παρήγαγε τὸ πρῶτον τὴν συκῆν· 'Αθήν. 3,74D «**ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς 'Αθηναίους ἱερὰν μὲν συκῆν τὸν τόπον ἐν ᾧ πρῶτον εὑρέθη**» : Παυσ.Ι, 37,2 **ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ . . οἴκῳ Δήμητρα δέξασθαι τὴν θεὸν ἀντὶ τούτων δοῦναί οἱ τὸ φυτὸν τῆς συκῆς,** Φιλόστρ.Σοφ.2,20,3· **3)** συκῆ Αἰγυπτία τὸ δένδρον κερωνία, κερατέα : Θεόφρ.ΦΙ 1,11,2· || ἡ συκάμινος βλ.λ.2) ἡ Αἰγυπτία : 'Αθήν. 2,51Β· πρβλ. συκόμορον )· **4)** συκῆ περὶ τὴν 'Ιδην τὸ φυτὸν ἀρωνία ἡ κοινὴ ἢ κρητική: Θεόφρ. ΦΙ 3,17,4· **5)** τὸ ἀειθαλὲς ὑψηλὸν δένδρον συκῆ ἡ βεγγαλικὴ ἢ ἰνδική : αὐτ.ΦΙ 4,4,4· **6)** τὸ φυτὸν χαμαισύκη βλ.λ. : Διοσκ.4,169· **7)** τὸ σῦκον βλ.λ.1) : 'Αριστφ."Ορν.590 **οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται·** **8)** ἡ ρητίνη τῆς πίτυος ἢ τῆς πεύκης : Θεόφρ.ΦΙ 3,9,3, Πλίν.ΦΙ 16,44· **9)** εἶδος τοῦ φυτοῦ εὐφορβίου, ἅ. πέπλιον : Πλίν. ΦΙ 27,119, ΨΔιοσκ.4,168· **10)** κ. μσν. οἴδημα, ἐκφυμά τι ἐπὶ τοῦ σώματος, ἅ. σῦκον βλ.λ.2) : Διοσκ.2,170, Πολυδ.4,203, 'Ιππιατρ.82· **11)** εἶδος φύκους : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,2.

**συκήσιος**-α-ο δημ. ὁ τῆς συκῆς ἢ ἐκ τοῦ ξύλου τῆς συκῆς, ὁ σύκινος.

**σῦκία** (ἡ) 'Ηρακλεωτ. δωρ. κ. αἰολ. ἀντὶ συκῆ βλ.λ.1) : 'Ηρακλεωτ.Πίν.Ι,172, 'Επιγρ.

**συκιά** (ἡ) δημ. τὸ ὀπωροφόρον δένδρον συκῆ κ. ἰδ. ἡ κοινὴ ἢ καρική : Σερβ.Τραγ.ΚΚ 29,14 **γιορτάστης τὸ ἀμπέλι, | ἡ συκιὰ δρογάτης·** || φρ. **συγγενεῖς ἀπ' τῆς συκιᾶς τὸ γάλα** (εἰρων. ἐπὶ ἰσχυριζομένων ἀνύπαρκτον συγγένειαν πρός τινα).

**συκιδαφόρος** 'Ησ. «**ἐνίοτε ὁ συκοφάντης· ποτὲ δὲ ὁ συκόπρωκτος**», Φώτ. «**συκιδαφόρος ἐστὶν ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος**».

**σῡκίδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σῦκον ἢ τοῦ συκῆ : Ἀριστφ.Εἰρ.598 **τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια τἆλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτά.**

**σῡκίζω** μτγν., μέλλ. συκίσω, τρέφω, πιαίνω, παχύνω διὰ σύκων, τὸ παθ. : ΠαλλΔ ΑΠ 9,487 **βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων.**

**σύκῐνος-η-ον** κ. νεώτ. ὁ τῆς ἢ ὁ ἐκ τῆς συκῆς, ὁ συκήσιος : Ἱππ.Ἑλκ.12 σύκινον **ξύλον** (τὸ ξύλον τοῦ φυτοῦ συκῆ), Ἀριστφ.Σφ.145, αὐτ.897 **κλῳὸς σύκινος,** Πλάτ.Ἱππ.Μ 290D **χρυσῆ τορύνη αὐτῇ ἢ συκίνη,** Πάπ. **σύκινον ξυλάριον,** Πάπ. σύκινα χία (συκαῖ χίαι)· ‖ τὸ ξύλον τῆς συκῆς ὡς σπογγώδες ἦτο παροιμιωδῶς ἄχρηστον : Ζηνόβ.3,44, Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.947· **2)** δθ. κ. μτφ. ὁ ἀνάξιος, ὁ ἄχρηστος, ὁ ἀνωφελής, ὁ ἀνίκανος : Ἀριστφ. Πλ.946 **ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ καὶ σύκινον** (σύντροφον ἀκόμη καὶ ἐκ ξύλου συκῆς, λογοπαικτικῶς ἐπὶ τῆς λ. συκοφαντικός), Ἀντιφάν.122,4 **σύκινος σοφιστής,** Θεόκρ.10,45 **Σύκινοι ἄνδρες** (ἀνάξιοι, μηδαμινοί), Λουκ.Ἀπαιδ.6 **χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην** (ὄχι γερὸ νοῦ), παροιμ. π. Ἡσ. **συκίνη ἐπικουρία** (ἐπὶ ἀσημάντου, ἀνωφελοῦς βοηθείας)· ‖ π. Φώτ. «συκίνη μάχαιρα· συκοφαντία»· **3)** κ. νεώτ. ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ σύκου βλ.λ.) : Πλούτ.Ἠθ.752B **πῶμα σύκινον** (ποτὸν ἢ οἶνος ἐκ σύκων, ἀφέψημα σύκων), Πάπ. **ὁ σύκινος καρπὸς** (ἡ συγκομιδὴ τῶν σύκων).

**σῡκινόφυλλον** (τὸ) γλωσσ. τὸ φύλλον τῆς συκῆς, τὸ συκόφυλλον.

**σῡκίον** (τὸ) τὸ ἀφέψημα τῶν ἰσχάδων, τῶν σύκων : Ἱππ.Νούσ.2,28, αὐτ.31.

**σῡκίς-ίδος** (ἡ) παραφυάς, νέον βλάστημα συκῆς, φιντάνι· Πολυδ.7,152 «τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σύκων συκίδας Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις» : Ἀριστφ.Ἀχ.996 **νέα μοσχίδια συκίδων,** αὐτ.ἀπ. 374· **2)** ἡ πάσχουσα ἐκ σύκων βλ.λ.3)· Ἡσ. «συκίδας, **τὰς ἐχούσας** ἐν τοῖς δακτυλίοις συκᾶς».

**σῡκίτης** (ὁ) μτγν., θηλ. -ῖτις-ιδος, ὁ τῶν ἢ ὁ ἐκ τῶν σύκων : Διοσκ.5,32 **συκίτης οἶνος** (ὁ ἐκ σύκων κατεσκευασμένος)· **2)** εἶδος πολυτίμου λίθου ἔχοντος τὸ χρῶμα τοῦ σύκου : Πλίν.Φ1 37,191· **3)** ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου ἐν Λακεδαίμονι : Ἀθήν. 3,78C **Λακεδαιμονίους συκίτην Διόνυσον τιμᾶν.**

**σῡκοαιτῶ-έω** ἀρχ. λεξ. κολακεύω (πιθ. ἀντὶ σῦκον αἰτεῖν).

**σῡκοβασίλεια** (τὰ) μτγν. εἶδος σύκων ἐκ τῶν ἀρίστων, τὰ βασιλικὰ σῦκα : Ἀθήν.3,78A **καὶ ἄλλα σύκων ὀνόματα .. βασίλεια, συκοβασίλεια.**

**σῡκόβιος-ον** λεξ. ὁ ἐκ σύκων, ὁ διὰ σύκων ζῶν, δηλ. διὰ συκοφαντίας : ΕΜ 733,56, Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.874 **συκαστὰς τοὺς φιλεγκλήμονας.. καὶ συκοβίους καὶ συκωρούς·** πρβλ. συκολόγος 2).

**σῡκοκλέπτης** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ κλέπτων σῦκα βλ.λ.) : Εὐστ.Ὀδ.Δ 254 **φαίνει ὁ συκοφάντης τοὺς συκοκλέπτας.**

**συκολέβι** (τὸ) δημ. τὸ πτηνὸν συκοφάγος, συκὰς βλ.λ.2).

**συκολόγος-ον** λεξ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ συλλέγων σῦκα, ὁ δρέπων τὰ σῦκα ἀπὸ τῶν συκῶν· **2)** ὁ περὶ σύκων λόγον ποιούμενος, ὁ ἐπινοῶν, ἐξευρίσκων συκοφαντίας, ὁ συκοφάντης· ΕΜ 733,57, Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.874· **3)** δημ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ μὴν Αὔγουστος, διὰ τὴν κατ' αὐτὸν ὡρίμανσιν τῶν σύκων· **4)** ὁμ. δημ. τὸ πτηνὸν συκοφάγος.

**συκολογῶ-έω** κ. νεώτ. κ. δημ. συλλέγω, δρέπω τὸ σῦκα ἀπὸ τῶν συκῶν : Ἀριστφ.Εἰρ.1346 **οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες·** **2)** λόγον ποιοῦμαι, ὁμιλῶ περὶ σύκων : Ἀθήν.3,79A **τοσαῦτα τοῦ Μάγνου συκολογήσαντος.**

**συκολὸς** (ὁ) δημ. **ὁ συλλέγων,** ὁ δρέπων τὰ σῦκα ἀπὸ τῶν συκῶν, **ὁ συκολόγος** βλ.λ.1)· **2)** τὸ πτηνὸν συκὰς βλ.λ.2).

**συκομαγίς-ίδος** (ἡ) μσν., δημ. συκομαΐδα μᾶζα, πίττα ἐκ σύκων : Εὐστ.Πον.259,12.

**συκομάμμας** (ὁ) σχόλ. ὁ ἐσθίων εὐήθως σῦκα, εὐήθης, βλὰξ καὶ ἄνανδρος, πρβλ. βλιτομάμμας· Σχόλ.Πλάτ.Ἀλκ.1,118E «ἐκ τούτων οὖν σύνθετον ὁ βλιτομάμμας ὁ ἐσθίων εὐήθως ὡς καὶ ὁ συκομάμμας ὁ συκοφάγος».

**συκομαντεία** (ἡ) νεώτ. μαντεία διὰ φύλλων συκῆς, ἐφ' ὧν ἀνεγράφοντο τὰ ἐρωτήματα.

**συκομορέα** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κ. -αία ἡ συκόμορος βλ.λ. : ΚΔ Λουκ.19,4 **καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν.**

**συκομορίτης οἶνος** (ὁ) μτγν. ὁ **ἐκ** συκομόρων παρασκευαζόμενος οἶνος : Διοσκ.5,42.

**συκόμορον** (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ καρπὸς τῆς συκομόρου, δημ. τουμπέτσι· Στράβ.17,2,4 «ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον» : Διοσκ.1,127, Γαλ.6,617, Ἀθήν.2,51B **συκάμινα δὲ οὐ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας συκῆς, ἅ τινες συκόμορα λέγουσι,** Γεωπ.10,3,7· **2)** τὸ φυτὸν συκόμορος βλ.λ. : Διοσκ.1,127.

**συκόμορος** (ἡ) (σῦκον, μόρον) μτγν. **τὸ** φυτὸν συκῆ ἡ συκομορέα, πρβλ. συκάμινος 2), δένδρον τῆς Β. Ἀφρικῆς ἀειθαλές, μακρόβιον, φέρον καρπὸν ὅμοιον πρὸς μικρὸν σῦκον φυόμενον ἐπὶ ἀφύλλων κλωνίων, τουμπετσιά : Κέλσ.5,18,7.

**σῦκο(ν)** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., βοιωτ. **τῦκον** (Στράττ.47,5), ὁ καρπὸς τῆς συκῆς βλ.λ. : Ὀδ. Η 121 **αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ,** Ἡρ.2,40, Ἡνίοχ.4,2 **ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων** (ἐπὶ παντελοῦς ἀνομοιότητος), Ποιητ. π.Κικ.Ἀττ.4,8b,2 **σύκῳ σῦκον οὐδὲ ἓν οὕτως ὅμοιον γέγονεν,** ΚΔ Ματθ.7,16 **μήτε συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα·** ‖ παροιμ. φρ. **ὀνομάζω τὰ σῦκα σῦκα** κ. νεώτ. κ. δημ. **λέ(γ)ω τὰ σῦκα σῦκα τή(ν) σκάφη(ν) σκάφη(ν)** ὁμιλῶ παρρησίᾳ, εἶμαι εἰλικρινής, ντόμπρος : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.41 **τὰ σῦκα σῦκα .. ὀνομάζων·** ‖ **σῦκα αἰτεῖν** τρυφᾶν : Ἀριστφ.Σφ.302 **σὺ δὲ σῦκα μ' αἰτεῖς·** ‖ **σῦκον αἰτῶ** Ἡσ. «κολακεύω»· ‖ **σῦκον χειμῶνος αἰτῶ** ἐπὶ ἀνοήτου ἐπιχειρήσεως : Μᾶρκ.Αὐρ.11,33· ‖ **σῦκα βασίλεια ἢ βασιλικὰ** εἶδός τι ἐκλεκτῶν καὶ μεγάλων σύκων : Φιλήμ.241· ‖ τὸ ἐσθίειν σῦκα κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἐνομίζετο πρόξενον πυρετοῦ : Φερεκρ.80, Ἀριστφ.ἀπ.463, Νικοφ.12· ‖ ξηρὰ σῦκα τὰ ἀπεξηραμμένα, τὰ ὡς ξηροὶ καρποὶ λαμβανόμενα : Πλάτ.Νόμ.845B **εἰς ἀπόθεσιν ὀσταφίδος οἴνου τε καὶ ξηρῶν σύκων,** ΚΔ Ματθ.7,16· **2) σῦκον Αἰγύπτιον** ὁ καρπὸς τῆς κερωνίας : Θεόφρ.Φ1 4,2,4· **3)** ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος, σαρκώδης τις ἐπίφυσις, συκῶδες ἐξάνθημα ἢ σάρκωμα **εἰς** τὰ βλέφαρα : Ἱππ.Ἐπιδ. 3,7 «ἐπιφύσιες βλεφάρων ἔξωθεν, ἔσωθεν, πολλῶν φθείροντες (sic) τὰς ὄψιας, ἃς σῦκα ἐπονομάζουσι» : Ἀριστφ.Βάτρ.1247 **ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς·** ‖ σάρκωμα καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ σώματος· Πολυδ.4,200 «σῦκον σὰρξ ἑλκώσει ἐπανθοῦσα· ἄνωθεν πλατυνομένη, ἐπίπονος, βουβῶνας ἐγείρουσα» : Ὀρειβ.Συν.7,40· **4)** τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον : Ἀριστφ.Εἰρ.1350 **τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.**

**συκοπέδιλος** (ὁ) ποι. ὁ ἔχων σύκινα πέδιλα, παρῳδία τοῦ ὁμηρικοῦ χρυσοπέδιλος, μετὰ παιδιᾶς ἐπὶ τῆς λέξεως συκοφάντης : Κρατῖν.69, Ἀριστφ.Ἱππ.529 **ᾄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε.**

**συκοπερίβολο** (τὸ) δημ. ὁ συκεὼν βλ.λ.

**συκοπιτταρίδα** (ἡ) δημ. συκομαγὶς βλ.λ.

**συκοπρατῶ-έω** μσν. πωλῶ σῦκα : Τζέτζ. **ἐν** Ἀν.Κρ.4,77 **ὁ ἐλέγχων ἔκτοτε τινὰ τῶν Ἀθηναίων συκοπρατεῖν ἐλέγετο δεόντως συκοφάντης.**

**συκοπρίστης** (ὁ) λεξ. ὁ πριονίζων, διχοτομῶν τὰ σῦκα καὶ οὕτω παρατιθέμενος τῷ συνδείπνῳ εἰς τεμάχια, δθ. λίαν φιλάργυρος, πάρα πολὺ τσιγκούνης· πρβλ. κυμινοπρίστης : Θησ.Στεφ.

**συκόπρωκτος-ον** Ἡσ. «ὁ συκώδη σαρκώματα ἔχων εἰς τὸν πρωκτόν».

**συκοπώλης** (ὁ) πάπ. ὁ πωλητὴς σύκων.

**συκοσκόπος** (ὁ) μτγν. ὁ συκωρὸς βλ.λ. : Ζηνόδ. π.Miller Mélanges 412.

**συκοσπαδίας** (ὁ) |σπῶ-άω| σχόλ. συκοφάντης βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.874.

**συκοτραγίδης** (ὁ) ὁ διὰ σύκων τρεφόμενος, κωμ. ὄν. φιλαργύρου : Ἀρχίλ.194, Ἱππῶν.134.

**συκοτράγος-ον** |τραγεῖν| μτγν. ὁ τρώγων σῦκα : Αἰλ.ΖΙ 17,31 **συκοτράγα ταῦτα τὰ ζῷά ἐστιν.**

**συκοτραγῶ-έω** τρώγω σῦκα : Θεόφρ.Χαρ.10,8 **συκοτραγῆσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου,** Πολυδ.6,40, αὐτ.49 **ἤπατα συῶν σεσυκοτραγηκότων.**

**συκοτρώκτης** (ὁ) ὁ συκοφάγος βλ.λ.

**συκοτύπος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος μαλακίων.

**συκοῦμαι-όομαι** μτγν. μσν. τρέφομαι διὰ σύκων : Παλλδ.ΑΠ 9,487.

**συκοφαγάς** (ὁ) δημ. ὁ συκοφάγος βλ.λ.1) κ. 2).

**συκοφά(γ)ος-ον** σχόλ., νεώτ. κ. δημ. ὁ συκοτράγος βλ.λ., ὁ λίαν ἀγαπῶν τὰ σῦκα, συκοφαγάς : Σχόλ.Πλάτ.Ἀλκ.Ι,118Β· **2)** νεώτ. κ. δημ. **συκοφά(γ)ος** ὡς οὐσ. τὸ πτηνὸν ὁρίολος ἢ χλωρίων, δ. συκαλάς, συκάς, συκολέβι, κιτρινοπούλι.

**συκοφαγῶ-έω** μσν. τρώγω σῦκα, εἶμαι συκοφάγος βλ.λ.1) : Θεόδ.Ὑρτακ. ἐν Notitt.Mss.6,31 **γραῦς μεμαθηκυῖα συκοφαγεῖν.**

**συκοφάντημα-ατος** (τὸ) κ. μσν. τέχνασμα, ἐπινόημα συκοφάντου, ψευδὴς κατηγορία, διαβολή, συκοφαντία : Αἰσχίν.2,39 **ἐπειδὴ τὸ συκοφάντημα διέπιπτεν αὐτῷ,** Ἰώσ.ΑΙ 16,10,8, Πλούτ.Περ.37 **πολλοὶ δὲ καὶ συκοφαντήμασι περιέπιπτον,** Ἐπιγρ. Αἰγύπτου, Πάπ., Βί.Ἀθανάσ. ἐν Φώτ.Βιβλ.4/9,5 **καὶ ἄλλα πάλιν κατὰ Ἀθανασίου συκοφαντήματα ράπτεται·** **2)** σοφιστικὸν τέχνασμα, σόφισμα : Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.174b,9.

**συκοφάντης** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. (ἐκ τοῦ **σῦκον φαίνειν** φρ. χρησιμοποιουμένης ἐπὶ τῶν μηνυτῶν κατὰ τῶν ἀποπειρωμένων ἐξαγωγὴν σύκων ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν Ἀθηνῶν |Πλούτ.Σόλ.24, αὐτ.Ἠθ. 523Β|· ἢ ἐπὶ τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνελάμβανον τὴν συλλογὴν τῶν σύκων, τὰ ὁποῖα ἐλογίζοντο δημόσιον ἔσοδον, καὶ τὴν καταγγελίαν τῶν φοροκλεπτῶν |Φιλόμν.|, τρίτον δὲ ἐπὶ μηνυτῶν διὰ τὰ σῦκα τὰ κλαπέντα ἀπὸ τὰς ἱερὰς συκᾶς κατά τινα λιμόν, τὰ ὁποῖα ἐπωλοῦντο εὐθηνὰ ὅταν παρῆλθεν ὁ λιμός), ἄνθρωπος ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰ δημόσια συμφέροντα καὶ καταγγέλλων τὰς σχετικὰς παραβάσεις, κοινός, ἐθελοντὴς μηνυτής, μὴ ὑπάρχοντος δημοσίου κατηγόρου, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν λαθρεμπορικῶν εἰσαγωγῶν : Ἀριστφ.Ἀχ.559 **καὶ συκοφάντης εἶ τις ἦν ὠνείδισας;,** αὐτ.725, αὐτ. 825· ‖ κ. ἐπὶ μηνυτῶν ἐναντίον παρανόμως καρπουμένων ξένην ἰδιοκτησίαν : αὐτ.Πλ.873, αὐτ.879, αὐτ.885 **ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος·** ‖ κ. ἐπὶ μηνυόντων ἀνθρώπους δυσμενῶς διακειμένους πρὸς τὰς Ἀθήνας : Ἰσοκρ.15,513 **τοὺς δὲ συκοφάντας πλείστων κακῶν αἰτίους ἐνόμιζον·** **2)** ψευδής, ἀπατηλὸς σύμβουλος : Λυκοῦργ.31, Δημ.475 **συκοφάντην ἂν τὸν ταῦτα λέγονθ' ἡγοῖσθε·** **3)** διώκτης ἀθῴων προσώπων μὲ σκοποὺς ἐκβιαστικούς, πρὸς ἐκβιασμόν, ἰδ. ἂν ἐπρόκειτο περὶ πλουσίων : Λυσ.25,3 **μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς συκοφάνταις,** Δημ.57,34· **4)** ἐκβιαστής : Ἀντιφ.5,78, αὐτ.80, Λυσ.7,20 **οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης,** Ἀνδοκ.1,105, Δημ.548, Αἰσχίν.2,5, αὐτ.3,256, Ὑπερείδ.Λυκ.2, Θεόπομπ.Ἱστ.107, αὐτ.267, ΠΔ Παροιμ.28,16 **βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης,** Λουκ.Τίμ. 36· ‖ ἄρχων, ὑπάλληλος δημόσιος ψευδεῖς μηνύσεις κατὰ πολιτῶν εἰσάγων : Ἀριστλ.Ἀθ.35,3 **οἱ τριάκοντα τοὺς συκοφάντας ἀνῄρουν,** αὐτ.43,5 **συκοφαντιῶν προβολαί,** Αἰσχίν.2,145, Θεόφρ.Χαρ. 26,5, Πλούτ.Τιμ.37 **χρῆν . . ἐγγίγνεσθαι . . πάσῃ δημοκρατίᾳ συκοφάντας,** Διόδ.Σ 11,87 **δημαγωγῶν πλῆθος καὶ συκοφαντῶν·** **5)** ἐν τῇ νέᾳ κωμ. ἐπαγγελματίας ἀπατεὼν ἢ μυστικὸς πράκτωρ, κατάσκοπος : Μέν.223,17 **πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων δεύτερα δ' ὁ συκοφάντης,** Πλαῦτ. Poen.1032· **6)** νεώτ. κ. δημ. γεν. ὁ ψευδῆ κατηγορῶν ἐναντίον τινός, ὁ δυσφημῶν τινα, διαβολεύς· **7)** μτγν. ἀγύρτης : Φαβωρ.π.Γέλλ.14,1,32.

**συκοφάντησις-εως** (ἡ) μσν. ἡ συκοφαντία βλ.λ.: Νικ.Χων.Χρον.74Α **εὐπορήσειν .. συκοφαντήσεων.**

**συκοφαντητός-ή-όν** σχόλ. ἐπὶ πράξεως, ὁ δεκτικὸς συκοφαντίας, ὁ ὑποκείμενος εἰς ψευδῆ κατηγορίαν : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.53 **οὐ συκοφαντητὰ ἦν τὰ τοιαῦτα·** ‖ ὁ συκοφαντημένος : Ἰουστ. Διάλ.κτ.Τρυφ.191Ε **καὶ τὰ τῶν προφητῶν διδάγματα συκοφαντητά ἐστιν.**

**συκοφαντία** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συκοφάντου, τὸ νὰ εἶναί τις συκοφάντης, ψευδὴς κατηγορία, διαβολή : Λυσ.4,14, αὐτ. 28,6 **«ἵνα αὐτῶν ἐκκόψῃς» ἔφη «τὰς συκοφαντίας»,** Ξεν.Ἑλλ.2,3,12, Δημ.18,249, Χαρώνδας π.Διόδ.Σ 12,12· ‖ δίδωμί τινι συκοφαντίαν παρέχω ἀφορμὴν εἰς ψευδῆ κατηγορίαν ἐναντίον τινός : Δημ.642· ‖ **συκοφαντίαν τινὶ προσάγω** μεταχειρίζομαι ψευδεῖς ἀποδείξεις ἢ ἰσχυρισμοὺς εἰς ὑπόθεσίν τινα : αὐτ.372 **τοσοῦτ' ἀπέχω τοῦ συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι τούτοις προσάγειν·** ‖ κ. ἐν δικαστικοῖς ὅροις : Ἀριστλ.Ἀθ. 59,3 |γραφή| **συκοφαντίας,** Διογ.13,65 **συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε,** Πάπ. **τὸ τακτὸν εἰς τὸ πρόστιμον τῆς συκοφαντίας·** **2)** λογικὴ ἀπάτη, σόφισμα : Ἀριστλ.Ρητ.1402,15· **3)** μτγν. καταπίεσις, στενοχωρία : ΠΔ Ἐκκλ.5,7 **ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος . . ἴδῃς.**

**συκοφαντίας** |ἄνεμος| (ὁ) συκοφαντικὸς ἄνεμος, κωμ. λ. πλασθεῖσα ἀναλόγ. πρὸς τὸ καικίας βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἱππ.437 **καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.**

**συκοφαντικός-ή-όν** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συκοφάντην ἢ συκοφαντίαν : Δημ.967 **δίκην οὔτ' ἀναιδεστέραν οὔτε συκοφαντικωτέραν,** Θεόδ.Βαλσ.Cotel.Monum.3,477Α **μάτην καὶ συκοφαντικῇ προαιρέσει καταφεύδονται,** - **συκοφαντικὴ συμπεριφορά** - **συκοφαντικὸν ἄρθρον ἐφημερίδος·** ‖ **συκοφαντικὰ πνεύματα** ὁ συκοφαντίας : Λιβάν.Λόγ.13,16· **2)** ὁ ἐπιδέξιος εἰς τὸ νὰ προκαλῇ ἄλλου ἐκμυστηρεύσεις ἀξιοποίνων πράξεων ἢ ἰδεῶν προσποιούμενος τὸν ὁμόφρονα· **3)** μτγν. σοφιστικός : Φιλόδ.Οἰκ.65J.

**συκοφαντικῶς** ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. διὰ συκοφαντίας : Ἰσοκρ.15,30, Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.10, Εὐστ. Ἰλ.106,18 **βαλεῖν δὲ καὶ ἐνδιαβαλεῖν τὸ διαμπὰξ βαλεῖν συκοφαντικῶς.**

**συκοφάντις-ιδος** (ἡ) Σουΐδ.ἐν λ. συκίνη μάχαιρα «συκοφάντρια».

**συκοφάντρια** (ἡ) θηλ. τοῦ συκοφάντης βλ.λ. : Ἀριστφ.Πλ.970 **ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα;**

**συκοφαντῶ-έω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. εἶμαι συκοφάντης βλ.λ.1) : Ἀριστφ.Ὄρν.1452 **παππῷός ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι,** αὐτ.Ἐκκλ.562, Λυσ.22,1, Ἰσοκρ.15,2,3, αὐτ.21,5, Δημ.53,1, αὐτ.55,1, Μέν.Ἐπιτρ.1, Δίφιλ.32,13 **συκοφαντεῖ κατ' ἀγοράν·** **2)** καταδιώκω ἐνοχλητικῶς, ἀποσπῶ χρήματα δι' ἀπειλῶν ἐκβιαστικῶς, μτ. αἰτ. προσ. : Ἀριστφ.Ὄρν. 1431 **συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;,** Ἰσοκρ.15,318, Ἀντιφ.6,43 **ἑτέρους ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει,** Ἀ-

ριστλ.Πολιτ.1304b,22 **συκοφαντεῖ τοὺς τὰς οὐσίας ἔχοντας**· κ. παθ. : Λυσ.19,9, αὐτ.άπ.43 **συκοφαντοῦμαι νῦν ὑπ' αὐτῶν ἀδίκως**, Ξεν.Οἰκ.11,21, Θεόφρ.Χαρ.23,4, Πάπ. **ἰδόντες . . σε ὑπὸ Δημέου συκοφαντούμενον**· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. κατηγορῶ τινα ψευδῶς, διαβάλλω : ΠΔ Γέν.43,18, αὐτ.Παροιμ.14,31 **ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν**, ΚΔ Λουκ.3,14 **μηδένα διασείσητε μηδὲ συκοφαντήσητε**· κ. τὸ παθ.: Φιλόστρ. Ἡρ.12B **ταυτὶ γὰρ συκοφαντεῖσθαι τὸν Ἕκτορα ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου**, Φἰλ.7,598 **κύριε Γάϊε, συκοφαντούμεθα**, αὐτ.1,145, Δίων Κ 38,28· || μτ. αἰτ. κ. γενικ.: Αἰλ.άπ.40· **4)** εἰδ. καταγγέλλω τινὰ ψευδῶς ὡς λαθρέμπορον : Ἀριστφ.Ἀχ.519 **ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια**· **5)** ἐκβιάζω διὰ ψευδῶν μηνύσεων ἢ ἀπειλῶν καὶ λαμβάνω τι, λαμβάνω ἐκβιαστικῷ τῷ τρόπῳ : Λυσ.26,24 **τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν**, ΚΔ Λουκ.19,8 **εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν**· κ. ἀπολ. : Ἰσοκρ.18,10· **6)** ἐπικρίνω μεταχειριζόμενος στρεφοδικίας : Ἀριστλ.Ποιητ.1456a,5 **συκοφαντεῖν τοὺς ποιητάς**, Διον.Ἁλ.Θουκ.52, αὐτ. Δημ.34, Διόδ.Σ 26,1· || ψέγω, κατηγορῶ : αὐτ.18, 232 **συκοφαντεῖ τὸν ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἔργοις ἔπαινον**· **7)** ἀσχολοῦμαι εἰς συκοφαντίας, εἰς ψευδεῖς κατηγορίας ἢ διαβολάς : Πλάτ.Πολ.341B **πρὸς ταῦτα κακούργει καὶ συκοφάντει**· **8)** ψευδολογῶ, ψευδῆ γνώμην ἢ συμβουλὴν παρέχω : Δημ.475 **τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν**· **9)** σοφιστεύομαι, στρεφοδικῶ : Ἀριστλ.Τοπ.139b,25, αὐτ.157a,32· **10)** κνίζω ἐρωτικῶς : Πλάτ.Κωμ.255, Μέν.1071.

**συκοφαντώδης**-ους-ες ὁ συκοφαντικὸς βλ.λ.ΙΙ : Λυσ.άπ.1,1, Διόδ.Σ 15,40 **κρίσεις συκοφαντώδεις**, Δικαίαρχ.1,4 **οἱ Ἀττικοὶ συκοφαντώδεις**,

**συκόφασις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ συκοφαντία βλ.λ.: Διογ.Λ ΑΠ 7,107 **πιὼν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε τοῦτ' ἀκονιτί· ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσεις ἀδίκους**.

**συκοφορεῖον** (τὸ) γλωσσ. κ. συκοφόρον κάλαθος κόφινος πρὸς μεταφορὰν σύκων.

**συκοφόρος**-ον μτγν. ὁ φέρων, παράγων σῦκα : Στράβ.4,1,2· **2)** γλωσσ. τὸ οὐδ. **συκοφόρον** ὡς οὐσ. **συκοφορεῖον βλ.λ.**

**συκοφορῶ**-έω μτγν. φέρω, παράγω σῦκα : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,563 **συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους** (διαφ. ἑρμ. Lyddel μεταφέρω).

**συκόφυλλο(ν)** (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. φύλλον συκῆς : Ἀπούλ.Herb.38, Ἡσ.

**συκχάς**-άδος (ἡ) μτγν. ἡ συγχίς βλ.λ.· Πολυδ. 7,86 «**ἡ δὲ συκχὰς κρηπῖδι μὲν ἔοικεν, ὠνόμασται δὲ ἐκ τοῦ συνέχειν τὸν πόδα**», Ἡσ.

**σύκχος** Ἡσ. «ὑπόδημα Φρύγιον».

**συκώδης**-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σῦκον ἢ πρὸς ἰδιότητά τινα τοῦ σύκου : Ἀριστλ.Ζ1 623b,24 **ἔστι δὲ τοῦτο ὑποδεέστεραν καὶ γλυκύτητα συκώδη ἔχον**· **2)** μτγν. ὁ πρὸς σῦκον βλ.λ.3| ὅμοιος : Ὀρειβ.Συν.8,37 **ἰόνθους καὶ τὰς ἐν τῷ γενείῳ συκώδεις ἐπαναστάσεις** (σαρκώδη ἐκφύματα), Διοσκ.1,128,5, Γαλ.12,822 **συκώδης ὄγκος**· **3)** σχόλ. συκοφαντώδης βλ.λ., συκοφαντικός: Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.874, ΕΜ 733,56.

**σύκωμα**-ατος (τὸ) μτγν. ἡ σύκωσις βλ.λ. : Γαλ. 14,778, Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1278 «**σῦκον ἢ σύκωμα καὶ ἰδιωτικῶς συκάμινον, τὸ σάρκωμα ἢ ἕλκος γινόμενον ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει**»,

**συκών**-ῶνος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ συκεών, κῆπος πλήρης, κατάφυτος ἐκ συκῶν : ΠΔ Ἰερ.5,17 **κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας**.

**συκωρός** (ὁ) μτγν. φύλαξ σύκων ἢ συκῶν· Πολυδ.7,143 «**καὶ συκωροὶ μὲν οἱ τὰ σῦκα φυλάττοντες καλοῖντ' ἂν καὶ τὸ ἔργον συκωρεῖν**» : αὐτ.140, **Φώτ.**· **2)** συκοφάντης : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.874.

**συκωρῶ**-έω μτγν. εἶμαι συκωρὸς βλ.λ.ΙΙ, φυλάττω σῦκα ἢ συκᾶς· Πολυδ.7,143.

**σύκωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σάρκωμα, ἕλκος σκληρὸν καὶ ὅμοιον πρὸς σῦκον ὥριμον καὶ ἀρξόμενον νὰ σχίζηται, ἔχον δηλ. χείλη προεξέχοντα, ἰδ. ἐπὶ τῶν βλεφάρων, πρβλ.Παῦλ.Αἰγ.7,22 «**τὰ τραχώματα ἐπιτεινόμενα, ὥστε καὶ οἷον ἐντομὰς ἔχειν καλοῦνται συκώσεις**» : Κέλσ.6,3, Γαλ.12,348, αὐτ. 716, Σεβῆρ.π.Ἀέτ.7,45 **ἡ σύκωσις λεγομένη ὑψηλοτέρας τὰς ἐξοχὰς ἔχει καὶ οἷον ἐντετμημένας**· **2)** φλυκταινώδης δερματοπάθεια ἀναπτυσσομένη εἰς τὰς ῥίζας τῶν τριχῶν, ἰδία τοῦ μύστακος καὶ τοῦ γενείου : Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.8,14.

**σ(υ)κωταριά** (ἡ) δημ. περιληπτ. τὸ ἧπαρ τῶν σφαγίων ὁμοῦ μετὰ τῶν πνευμόνων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων ἄλλων σπλάγχνων.

**σ(υ)κῶτι** (τὸ) δημ. τὸ ἧπαρ βλ.λ.· || μτφ. φρ. **μοῦ 'πρηξε τὸ συκῶτι** μὲ ἐστενοχώρησε πολύ, καθ' ὑπερβολήν· ὅμ. **θὰ σοῦ φάω τὸ συκῶτι** θὰ σ' ἐκδικηθῶ σκληρῶς· φρ. **ἔβγαλε τὰ συκώτια** ὑπέστη παρατεταμένον ἐμετόν.

**συκωτικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς αἱμορροΐδας : Κάσσ Φ 74.

**συκωτός**-ή-όν μτγν. ὁ διὰ σύκων **τεθραμμένος**, ὁ παχυνθεὶς μὲ σῦκα· Ἀέτ.2,127 «**τῶν σύκοις σιτευθέντων χοίρων καὶ διὰ τοῦτο συκωτῶν καλουμένων**» : Ὀρειβ.39,2, Γαλ.15,657, αὐτ.6,679 **ἧπαρ συκωτὸν** (ἧπαρ ζῴου τραφέντος καὶ παχυνθέντος διὰ σύκων), αὐτ.704.

**συλαγωγία** (ἡ) (συλαγωγῶ) μτγν. ἡ διαρπαγή, λαφυραγωγία, λῃστεία : Ἐπιφάν.2,56D **πεμφθεῖσαν εἰς συλαγωγίαν τῶν ἀρχόντων τῶν τὸν κόσμον τοῦτον κτισάντων**.

**συλαγωγῶ**-έω (σῦλον) μτγν. κ. μσν. ἀπάγω, ἀποκομίζω ὡς λάφυρον, παίρνω αἰχμάλωτον, αἰχμαλωτίζω : ΚΔ Κολ.2,8 **βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας**, Ἡλιόδ.Αἰθ.10, 35 **οὗτός ἐστιν ὁ τὴν ἐμὴν θυγατέρα συλαγωγήσας**, Νικ.Χων.Χρον.5,96D **τοῦ τὰς παρθένους συλαγωγοῦντος**· **2)** αὖλα ἤτοι λάφυρα λαμβάνω, λαφυραγωγῶ, διαρπάζω : Ἀρισταίν.2,22.

**σύλαρδος**-ον μσν. δημ. ὁ ὁμοῦ μετὰ τοῦ λαρδίου, μετὰ τοῦ χοιρείου λίπους : Πρόδρ.1,270 **ἀπάκιν σύμπλευρον ἐμαγέρευσαν, σύλαρδον**.

**συλβία** (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος ᾠδικῶν πτηνῶν ἐκ τῶν συλβιιδῶν περιλαμβάνον πλεῖστα εἴδη, ἐν οἷς τὴν **συλβίαν τὴν φλύαρον** (δημ. κομπογιάννης) καὶ **συλβίαν τὴν μελανόκομον** (δημ. τιρλιλί).

**συλβίνης** (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν χλωριοῦχον κάλιον, κρυσταλλούμενον εἰς τὸ κυβικὸν σύστημα ὑπὸ μορφὴν ἑξαεδρικὴν ἐν συνδ. μετὰ ὀκταέδρου

**συλεύς**-έως (ὁ) Ἐπιγρ. καταδρομικὸν πλοῖον : Ἐπιγρ.Δελφῶν.

**συλεύω** ἐπ. τ. τοῦ συλῶ-άω βλ.λ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., ἀφαιρῶ τὰ ὅπλα τινός : Ἰλ.Ε 48 **τὸν μὲν ἄρ'.. ἐσύλευον**· **2)** κρυφίως λαφυραγωγῶ, ἐξαπατῶ διὰ τεχνασμάτων : αὐτ.Ω 436 **τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι συλεύειν**· **3)** μτγν. ἀφαιρῶ, ἀποστερῶ : Μακεδ.ΑΠ 5,230 **συλεύεις βλεφάρων φάος ὄμμασιν**.

**σύλη** (ἡ) συνήθ. κτ. πληθ., ὅ. σῦλον (τὸ) βλ.λ. ἡ σύλληψις καὶ κατάσχεσις φορτίου ἢ καὶ τοῦ κομίζοντος τοῦτο πλοίου ἀσκουμένη ἐπ' ὀνόματι πολιτείας· συναφὴς ταύτῃ πολλάκις ἡ ἀνδροληψία (τῶν ἐπιβαινόντων αἰχμαλωτισμός) : Δημ.1232 **διὰ τὰς ὑπὸ τούτων** (τῶν μισθωσαμένων τριηραρχίαν) **ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατεσκευασμένας**· **2)** γεν. τὸ δικαίωμα κατασχέσεως πλοίου ἢ τοῦ ἐν αὐτῷ φορτίου ἀνήκοντος εἰς ξένον ἔμπορον ἐπὶ τῷ τέλει ἀποζημιώσεως διὰ βλάβην ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἢ καὶ δι' ὀφειλὴν ληξιπρόθεσμον, ὡς καὶ ἡ πρὸς τοῦτο δρᾶσις, ἡ τοῦ δικαιώματος

τούτου ἄσκησις : αὐτ.927 **ἐξελόμενοι ὅπου ἂν μὴ** σῦλαι ὦσιν **Ἀθηναίοις** [ὅπου δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ τὸ δικαίωμα κατασχέσεως, κατακρατήσεως], αὐτ.93[ **πεπόνθαμεν καινότατον, . . σεσυλήμεθα τά ἡμέτερ' οὔτων ὑπὸ Φασηλιτῶν, ὥσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων**· ↄ) Ἐπιγρ. γεν. τὰ λάφυρα, ἡ λεία.

**σύλημα-ατος** [τὸ] μσν. τὸ σεσυλημένον, λεία, λάφυρον : Πρόδρ.34Λ.

**σύλησις-εως** [ἡ] κ. νεώτ. λεηλασία, λαφυραγωγία, διαρπαγή : Σοφ.Ἰχν.75, Πλάτ.Νόμ.853D, Μάξ.Τύρ.583 **κτῆσιν δ' ἁλιώσεται ἄλλην, ἥτις ἂν ἐκ μεγάρων συλήσιος ἰχνεύσειεν** [κτ. τινας τὸ συλήσιος ὡς ἐπίθ.=κλοπιμαῖος]· **2)** νεώτ. κλοπὴ ἱερῶν πραγμάτων, ἰδ. ἐκκλησίας : **ἡ σύλησις τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως.**

**συλητήρ** (ὁ), θηλ. **συλήτειρα,** ὁ συλήτωρ βλ.λ. : Εὐρ.Ἡρ.377 **δόρκα . . συλήτειραν ἀγρωστᾶν,** Ἐπιφάν.Ι,336Β **τούτων πάντων ἐποιήσατο τὴν ἀφαίρεσιν ὁ συλητήρ,** Γλωσσ.

**συλητής** [ὁ] γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ συλήτωρ βλ.λ.· Γλωσσ.· **2)** νεώτ. ὁ διαπράττων συλήσεις βλ.λ.2].

**συλήτωρ-ορος** [ὁ] ὁ συλῶν, ἅρπαξ, κλέπτης, ληστής : Αἰσχ.Ἱκ.927 **οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν ·υλήτορας,** Νόνν.Διον.24,306.

**συλικός**-ή-όν Ἐπιγρ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς λείαν, εἰς λάφυρα : Ἐπιγρ.Μεγαλοπόλεως.

**συλίγουρδον** (τὸ) μσν. δημ. ἥδυσμά τι : Πρόδρ. 2,569 **καὶ ἄς φέρουσι συλίγουρδον καὶ ἄς βάλουσιν ἀπέσω.**

**συλλαβή** [ἡ] [συλλαμβάνω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. σύλληψις, ἐγκυμοσύνη : Μέν.1085· **2)** μτγν. λαβὴ κατὰ τὴν πυγμαχίαν : Σιμπλίκ.Οὐρ.354,5· **3)** μτγν. σύλληψις ὑπὸ τοῦ νοῦ τινος, ἀντίληψις : Φιλόδ. Μοῦσ.103Κ· **4)** ἐνεργ. τὸ συλλαμβάνον, τὸ συγκρατοῦν, τὸ ὁμοῦ κατέχον, δεσμός, ζώνη : Αἰσχ.Ἱκ.457 **ἔχω στρόβους ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων**· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. παθ. τὸ ὁμοῦ εἰλημμένον, κ. εἰδ. τὰ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ, ἀναγνώσει καὶ γραφῇ ὁμοῦ συλλαμβανόμενα γράμματα, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ἕνα ἦχον, φωνῆεν ἢ δίφθογγος ἁπλῆ ἢ μετὰ συμφώνου μεθ' ὧν συμπροφέρεται διὰ μιᾶς πνοῆς ὡς πλήρης λέξις ἢ ὡς μέρος λέξεως : αὐτ. Ἑπτ.468 **βοᾷ . . γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,** Εὐρ. ἀπ.578,2 **ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβάς τε θείς,** Πλάτ.Θεαίτ.202Β,Δημ.253 **γράφαντος τὰς αὐτὰς συλλαβάς, ἅσπερ Κτησιφῶν νῦν γέγραφε** [verbatim et liberatim], Ἀριστλ.Κατ.4b,33, Ζήν. Στωικ.Ι,70,Φιλόδ.Ποιημ.2,15,Γαλ.15,6· **6)** γράμμα, ἐπιστολή : Μέν.Προτ.41D, Κῶδ.Ἰουστ.Ι,Ι,7,Προοίμ.,Πάπ.· **7)** ἐν τῇ μουσ. ἡ χορδὴ ἡ καλουμένη τετάρτη : Φιλόλ.6, Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.9, Ἀριστείδ.Κ Ι,8· **8)** μτγν. ἀριθμ. ἄθροισμα, σύνολον δύο ἢ περισσοτέρων ἀριθμῶν : Θεολ.Ἀριθμ.54.

**συλλαβιαῖος**-α-ον μσν. συλλαβικὸς βλ.λ. : Τζέτζ. ἐν Ἀν.Κρ.3,323,30.

**συλλαβίζω** μτγν., νεώτ. κ. δημ. συνάπτω τὰ γράμματα εἰς συλλαβάς, προφέρω ἢ ἀναγινώσκω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.496F, Λουκ.Ὄνειρ.23 **παιδία συλλαβίζειν διδάσκων**· **2)** νεώτ. κ. δημ. προφέρω ἢ ἀναγινώσκω διαχωρίζων τὰς λέξεις εἰς τὰς συλλαβάς των· **3)** ὁμ. συνεκδ. ἀναγινώσκω μὲ δυσκολίαν, μόλις γνωρίζω ἀνάγνωσιν· **4)** ρηματ. π. συλλάβισμα, συλλαβισμός, συλλαβιστός.

**συλλαβικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συλλαβὴν βλ.λ.4] : Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.86,20,αὐτ.Σύντ.7,25,-**συλλαβικὴ γραφὴ** [συλλαβογραφία]· **2)** μτγν. **συλλαβικὸς τόνος** ἡ βαρεῖα : Διον.Θρ.674,31, Πορφ. ἐν Ἀν.Βιλλ.2,111 **διατί ἐλέγετο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συλλαβικὸς τόνος ἡ βαρεῖα ;**· **3)** νεώτ. **συλλαβικὴ αὔξησις** ἡ κατὰ μίαν συλλαβὴν αὔξησις : **οἱ ἱστορικοὶ χρόνοι τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων ρημάτων λαμβάνουσιν αὔξησιν συλλαβικήν.**

**συλλαβικῶς** ἐπίρρ. διὰ συλλαβῶν : ΕΜ 820,17 συλλαβικῶς **μεγεθύνεσθαι.**

**συλλάβισμα** (τὸ) νεώτ.κ.δημ. ὁ συλλαβισμὸς βλ.λ.

**συλλαβισμός** [ὁ] νεώτ. κ. δημ. ἡ διάκρισις τῶν λέξεων εἰς τὰς ἐξ ὧν συνίστανται συλλαβάς.

**συλλαβιστικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συλλαβισμόν : **συλλαβιστικὴ μέθοδος τῆς ἀναγνώσεως.**

**συλλαβιστός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ κατὰ συλλαβὰς ἐκφωνούμενος· || ἐπίρρ. **συλλαβιστά** κατὰ συλλαβήν : **διαβάζει συλλαβιστά.**

**συλλαβογραφία** (ἡ) νεώτ. πρωτόγονον σύστημα γραφῆς, καθ' ὃ ἕκαστον **σύμβολον** παριστᾷ ὁλόκληρον συλλαβήν.

**συλλαβογραφικός**-ή-όν νεώτ. **ὁ ἀνήκων** ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συλλαβογραφίαν.

**συλλαβόγριφος** [ὁ] νεώτ. **εἶδος αἰνίγματος** καθ' ὃ **ἐκ** τῶν διδομένων ἐννοιῶν τῶν τμημάτων λέξεώς τινας ζητεῖται ἡ εὕρεσις **τούτης.**

**συλλαβομαχῶ-έω** μτγν. μάχομαι περὶ συλλαβῶν : Φίλ.Ι,526,αὐτ.ἀπ.73Η.

**συλλαβοπευσιλαλητής** (ὁ) [συλλαβή, πεύθομαι, λαλῶ] ὁ ἐξετάζων ἑκάστην συλλαβὴν πρὶν ἢ προφέρῃ αὐτήν : Ἐπιγρ.π.Ἡγησάνδρ.2.

**σύλλαβος** [ὁ] μσν. κ. νεώτ. πίναξ ὀνομάτων, εὑρετήριον : Bud.567· **2)** νεώτ. ἐν τῇ δυτικῇ ἐκκλησίᾳ, κατάλογος περιέχων τὰς αἱρέσεις.

**συλλαγνεύω** Ἡσ. «συμπορνεύω».

**συλλαγχάνω** διὰ κλήρου ὁμοῦ ἀπονέμομαι ἢ συνάπτομαι, ἑνοῦμαι μετά τινος διὰ κλήρου : Πλάτ.Πολιτ.266C, αὐτ.Τίμ.18Ε **οἱ ἀγαθοὶ τοῖς ὁμοίοις ξυλλήξονται,** αὐτ.Πολιτ.266Ε, Πλούτ.Νομ.7 **ὁ ταῖς ὥραις ἐκείναις συνειληχὼς μεσοβασιλεύς** [ὁ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐκλεγεὶς νὰ γίνῃ βασιλεύς], αὐτ.Ἠθ.363Β, Πολυδ.3,149.

**συλλάλημα**-ατος [τὸ] Ἡσ. «συνδιάλεξις».

**συλλάλησις**-εως [ἡ] μτγν. τὸ συλλάλημα βλ.λ. : Φιλόδ.Ὀργ.47W.

**συλλαλητήριο(ν)** [τὸ] νεώτ. κ. δημ. δημοσία πολυπληθὴς συνάθροισις πολιτῶν πρὸς διαδήλωσιν τῆς γνώμης των εἴτε τῶν διαθέσεών των ἐπὶ σοβαροῦ τινος ζητήματος.

**συλλαλιά** [ἡ] γλωσσ. τὸ συλλάλημα βλ.λ.

**συλλαλῶ-έω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. λαλῶ μετά τινος ἢ ὁμοῦ, συνομιλῶ ἢ ὁμιλῶ ταυτοχρόνως μὲ ἄλλους : ΠΔ Ἔξ.34,35 **ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ,** Πολύβ.4,22,8, ΚΔ Ματθ.17,3, αὐτ.Λουκ.4,36, Ἀποφθ. Πατρ. [Cotel. Mon.Ι,392Β **εὐλαβούμεθα συλλαλῆσαι ἀλλήλοις**· κ. παθ. : Νίκ.Χων.Χρον.3, 54Β **τὰ ἐφ' ἡλίῳ συλλαλούμενα μάρτυρι.**

**συλλαμβάνω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **συλλήψομαι,** παρακ. συνείληφα, παθ. παρακ. **συνείλημμαι,** ἀόρ. β' **συνέλαβον,** παθ. ἀόρ. **συνελήφθην,** λαμβάνω **καὶ** φέρω ὁμοῦ, φέρω ἐπὶ τὸ αὐτό, **συνάγω,** συναθροίζω, ἰδίᾳ περισυνάγω, συμμαζεύω δ ἐσπαρμένα στρατεύματα : Ἡρ.5,46 **συλλαβὼν δὲ οὗτος τῆς στρατιῆς τινάς περιγενομένους,** Εὐρ. Ἴων 1217, Πλάτ.Γοργ.456Α, Ξεν.ΚΠ 3,3,1 **ἀπῄει συλλαβὼν τὸ στράτευμα ὅσον τε ἦλθεν ἔχων**· **2)** λαμβάνω μετ' ἐμαυτοῦ, ἀπάγω, παίρνω μαζί μου : Σοφ.ΟΤ 971, αὐτ.ΟΚ 1384 **ἔρρε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς**· κ. ἐν ἐκφρ. παραστατικῇ:αὐτ.Φίλ.577 **ἔκπλει σεαυτὸν συλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς** [πάρε τὸν ἑαυτόνσου καὶ φύγε],αὐτ.Τρ.1153, Ἀριστφ Σφ.122 **ξυλλαβὼν κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,** Διοσκ.ΑΠ 5,52· **3)** συνάπτω, ἑνώνω, σφαλνῶ : Πλάτ.Φαίδ.118Α **ξυνέλαβε τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς**· || κλείνω : Ἀριστφ.Ἀχ.926 **ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα,** Ἀριστλ.ΖΙ 623b,2· **4)** ἐγκλείω, ἐσωκλείω : Σωρ.2,86 **τῇ ἐπιδέσει συλλαμ-**

βάνονται συνάγειν τοὺς μηρούς, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ. 1,6 ξυλλαμβάνει τένοντας τοῖσι ἐρίοισι· 5) ἐν ὁμιλίᾳ, περιλαμβάνω, περικλείω : Ἡρ.3,82 ἐνὶ ἔπεϊ πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, αὐτ.7,16,γ' πᾶν . . συλλαβὼν εἴρηκας, Πλάτ.Σοφ.234B, αὐτ.Θεαίτ.147D, αὐτ.Πολιτ.263D· κ.παθ.περιλαμβάνομαι, περιέχομαι: Ἀριστλ.Μεταφ.1037b,31 μετὰ τοῦ γένους αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί, αὐτ.998b,28, αὐτ.1039b,21 σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος (τέ. συγκεκριμένος, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ἀφῃρημένος)· 6) συνάπτω, συνδυάζω κατὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὴν προφοράν : Ἀριστφ.Ἱππ.21 λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών· 7) ἐπιθέτω χεῖρα, λαμβάνω, πιάνω, ἁρπάζω, ἐπιλαμβάνομαι : Ἡρ.6,26 συλλαμβάνουσι τὰς Ἰώνων ὁλκάδας, Σοφ.ΑΙ.310 κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί, Ἀρχίλ.143, Θεόκρ.29,30 τὰ ποτήμενα συλλαβῆν· κ. μέσ. : Ἀριστφ.Λυσ.313 τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου ;, αὐτ.Εἰρ.465·' 8) κρατῶ τι : αὐτ.437 χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων· 9) κ. νεώτ. δράττομαί τινος, ἀνθρώπου ἢ ζῴου, πιάνω καὶ κρατῶ αὐτὸν ἐμποδίζων τὴν φυγήν του : Ἡρ.2,121,ε', Εὐρ.Ῥῆσ.513, αὐτ.Ὀρ. 1189, Ἀριστφ.Ἀχ.206, Ἀντιφ.5,29, Ἀνδοκ.1,45, Ἰσοκρ.4,154, ΚΔ Ματθ.26,55 ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;, Πάπ. συνέλαβον αὐτὸν καὶ ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμωτήριον, - συνέλαβον πολλοὺς αἰχμαλώτους,- συνελάβομεν διὰ παγίδος τρεῖς ἀλώπεκας, - τὸν συνέλαβον ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτοντα· κ. παθ. : Ἡρ.1,80, Θουκ.1,20 βουλόμενοι πρὶν ξυλληφθῆναι δράσαντές τι, Ἀνδοκ.1,101, Πάπ. οἱ δραπέται συνελήφθησαν· 10) ἐπὶ τῆς διανοίας, συναρπάζω τὴν σημασίαν τινός, ἀντιλαμβάνομαι ὀξέως, πιάνω μὲ τὸν νοῦν μου, ἐννοῶ, καταλαβαίνω : Πινδ. Ο 13,73 παρκείμενον συλλαβὼν τέρας, Ἡρ.1,63, αὐτ.91, αὐτ.4,114, Πλάτ.Σοφ.218C· 11) λαμβάνω ὁμοῦ, συγχρόνως, δέχομαι, ἀπολαύω ὁμοῦ : Ἡρ. 1,32 τὰ πάντα μέν νυν ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον· 12) κ. νεώτ. ἐπὶ γυναικός, μένω ἔγκυος, γγαστρώνομαι : Ἱππ.Ἀφορ.5,46, αὐτ.Ἐπικ.220 ξυλλαβοῦσα τὴν γυνήν, Ἀριστλ.ΖΙ 582a,19 ἐὰν δὲ συλλάβωσιν ἐν τοῖς τόκοις πονοῦσι μᾶλλον, αὐτ.ΖΓ 727b,8, Σωρ.1,28, ΚΔΛουκ.1,24 μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· ‖ κ. ἐπὶ τῆς μήτρος : Ἀριστλ.ΖΙ 583b, 29 ὅταν δὲ συλλάβῃ ἡ ὑστέρα τὸ σπέρμα· 13) λαμβάνω ὁμοῦ ἢ προσέτι, λαμβάνω, παίρνω ὡς βοηθόν : Εὐρ.ἀπ.584, αὐτ.Ἡρ.833 ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν· 14) μτ. δοτ. προσ. λαμβάνω μέρος μετά τινος ἄλλου, βοηθῶ τινα, παρίσταμαί τινι, βάζω καὶ ἐγὼ χέρι : Ἡρ.6,125, Σοφ. ἀπ.927 οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει, Εὐρ.Μήδ.813, Ἀριστφ.Ἐκκλ.861 τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν· ‖ μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. λαμβάνω μέρος εἴς τι μετά τινος ἄλλου, βοηθῶ τινα εἴς τι : αὐτ.Λυσ.540, Ξεν.ΚΠ 7, 5,49 εἰ ταῦτα προθύμως σοι συλλάβοιμι· κ. μτ. αἰτ. προσ. κ. δοτ. πράγμ. : Εὐρ.Μήδ.946, Ἀριστφ.Σφ.734· κ. μτ. διπλ. δοτ. : Δημ.231· 15) μτ. γενικ. πράγμ. ἐν τῷ μέσ. τ. λαμβάνω μέρος εἴς τι, συμμετέχω τινός : Ἡρ.3,49 συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος, Σοφ.Φιλ.282 ὅστις νόσου κάμνοντι συλλάβοιτο· 16) συντελῶ εἴς τι, διευκολύνω τι : Ἡρ.7,6 συνέλαβε γὰρ καὶ ἄλλα οἱ σύμμαχα γενόμενα, Αἰσχ.Χο.812, Σοφ.Τρ.1019, Ἀριστφ.Ἱππ.229, Θουκ.1,118 αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος ἄκλητος, Ξεν.Ἀπομν. 2,6,28· κ. μέσ. : Θουκ.4,47 ξυνελάβοντο τοῦ τοιούτου οὐχ ἥκιστα, ὥστε· κ. μτ. δοτ. : Πλάτ. Νόμ.709C καιρῷ χειμῶνος συλλαβέσθαι κυβερνητικήν· ‖ κ. ἐν τμ. : αὐτ.Φαῖδρ.237Α ξύμ μοι λάβεσθε τοῦ μύθου, Κριναγ.ΑΠ 9,559· 17) ἀγοράζω ὁλικῶς : Ἀριστφ.Ἱππ.650 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια· 18) ῥηματ.π. σύλληψις, συλλήβδην, συλληπτήριος, σύλληπτρα.

**συλλάμπω** μτγν. λάμπω ὁμοῦ μετά τινος : Συνέσ. Ὑμν.5,13 συλλάμψασ' ἀκτὶς πατρί.

**σύλλαμψις**-εως (ἡ) (λάμπω) μτγν. συναυγασμός, ὁ ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν φωτισμὸς σώματός τινος : Πλούτ.Ἠθ.941Ε, αὐτ.929C κατὰ σύλλαμψιν καὶ συναυγασμόν, ὥσπερ αἱ δᾶδες.

**συλλανθάνω** μτγν. κ. μσν. διαλανθάνω, διαφεύγω συγχρόνως, ὁμοῦ εἶμαι κεκρυμμένος : Ἀφρικάν.Κεστ.23V λοχῶσιν αὐτοῖς συλλαθεῖν, Γεωπ.11,12,1 συλλαθεῖν ἐπειρᾶτο τὴν Ἥραν καὶ τὸν ἔλεγχον (ὁ Ζεύς).

**συλλατρεύω** μτγν. λατρεύω ὁμοῦ ἢ μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ.941Ε τοὺς τῷ θεῷ νγ' ἔτη συλλατρεύσαντας, Βασ.Ἐπιστ.3,182· κ. παθ. : Στουδ. Θεόδ.175Β συλλατρεύεσθαι τὴν εἰκόνα Χριστοῦ τῇ ἁγίᾳ Τριάδι.

**συλλαφύσσω** μτγν. ποι. συναρπάζω, ὁμοῦ καταβροχθίζω, ἀπλήστως συναρπάζω : Λυκόφρ.1267 τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ.

**σύλλαψις**-ιος (ἡ) Ἰων. τ. τοῦ σύλληψις βλ.λ. : Ἡράκλειτ.10.

**συλλεαίνω**, Ἰων. συλλειαίνω λειαίνω, λεῖον ποιῶ, τρίβων ὁμοῦ, καθιστῶ τι λεῖον : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,1 ἀψινθίου χυλὸν ἢ κόμην ξυλλεαίνειν, Ὀρειβ.ἀπ. 85, Ἀνδρόμ.π.Γαλ.13,133· ‖ ἁπλῶς λειαίνω, ἀλέθω, συντρίβω : Πάπ.· 2) μτφ. ἀφομοιοῦμαι ἐν χρ. τὸ παθ. : Διον.Ἀλ.Δημ.43 τὸ μὴ συλλεαίνεσθαι ⟨τὸ ν⟩ τῷ ἑξῆς· 3) ἐπὶ σάλου, κοπάζω, καθησυχάζω : Ἱππ.Ἐπιδ.2,2,6.

**συλλέγδην** ἐπίρρ. μσν. συλλήβδην : Ἀκροπ. Γ'Ἱστ.93Α.

**σύλλεγμα**-ατος (τό) μτγν. συλλογή, σωρός : Ἡσ.· 2) γλωσσ. ἀγέλη, κοπάδι· 3) σταχυολογία : Σχολιασταὶ ΠΔ Λευϊτ.23,22.

**συλλέγω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. συνέλεξα (Ἀριστφ.Βάτρ.1297), παρακ. συνείλοχα (Δημ.328,αὐτ. 522, Διοσκ.Εὐπορ.2,168), μέσ. μέλλ. συλλέξομαι (Ὀδ.Β 292), ἀόρ. συνελεξάμην, γ' ἑν. ἐπ. συλλέξατο (Ἰλ.Σ 413), παθ. μέλλ. συλλεγήσομαι (Αἰσχίν. 3,100), ἀόρ. συνελέχθην (Ἡρ.1,97), ἀόρ. β' συνελέγην (Ἡρ.7,173, αὐτ.9,27, Ἀριστφ.Σφ.1107, αὐτ. Ἐκκλ.116, Θουκ.4,25), παρακ. συνείλεγμαι (Ἀριστφ. Ὀρν.294, Θουκ.3,94, Ξεν.Ἀπομν.4,2,1, Ὑπερείδ. Εὐξ.32, Δημ.1351), μτχ. συλλελεγμένος (Ἡρ.7,26, αὐτ.9,41, Ἀριστφ.Ἐκκλ.58, Πάπ.), γ' πληθ. ὑπερσ. συνειλέχατο (Ἰώσ.ΑΙ 17,10,2) φέρω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συναθροίζω, συνάγω, μαζεύω : Ἰλ.Σ 301 συλλέξας λαοῖσι δόμεν καταδημοβορῆσαι, Ἀλκ. Συμπλ.Λυρ.5,12, Ἡρ.1,68, αὐτ.3,107, αὐτ.1,93 συλλέγουσαι σφίσι φερνάς, Σοφ.ἀπ.225, Εὐρ.Ἠλ.81, Ἀντιφ.2,2,9 παρὰ τῶν φίλων ἔρανον συλλέγειν, Ξεν.Ἀν.4,3,11, Δημ.574, ΚΔ Ματθ.7,16 μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα, Διοσκ.5,118, Ἀέτ.15,12, Ἐπιγρ. ἀργύριον . . τοῦ ἐπετείου οὗ αὐταὶ ξυνελέξαμεν, αὐτ. χαλκία συνλέξαντες, - συλλέγω ἄνθη - αὐτόγραφα - γραμματόσημα· ‖ κ. ἀπολ. συνάγω, συναθροίζω, συσσωρεύω: Μέν.Κολ.43 ὁ μὲν γὰρ αὐτῷ συλλέγει, Δημ.525 περιιόντα συλλέγειν· ‖ τὸ μέσ. συνάγω, συναθροίζω δι' ἐμαυτόν : Ἰλ.Σ 413 ὅπλα τε πάντα λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, Ἀριστφ.Εἰρ.1327, Πλάτ.Πολ.553C, αὐτ.Νόμ.936C· κ. παθ. : Ἱππ.Ἐπιδ.2,6,32 αἷμα συλλέγεταί τινι ἐπὶ τοὺς τιτθούς· ‖ ἐπὶ στρατοῦ, συνάγω στράτευμα, προβαίνω, κάμνω στρατολογίαν, στρατολογῶ : Θουκ.4,77 στρατὸν ξυλλέξας, Ξεν.Ἀν.1,1,7· κ. μέσ. : Ὀδ.Β 292 ἑταίρους . . συλλέξομαι, Ξεν. Ἀν.7,4,8 λόχον συνελέξατο· ‖ μτφ. ἐν φρ. συλλέγω ἐμαυτὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀναλαμβάνω

ἐκ νόσου, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, συνέρχομαι : Πλάτ.'Αξ.370Ε· || κ. μέσ. συλλέγομαι σθένος συλλέγω τὰς δυνάμεις μου : Εὐρ.Φοίν.850 ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος· κ. παθ. : Πλάτ.Φαίδ.83Α ψυχὴν αὐτὴν εἰς αὑτὴν συλλέγεσθαι· 2) ἐπὶ προσ., συναθροίζω, συγκαλῶ, συγκεντρώνω, συνάζω : 'Ηρ.1,59 ξυλλέξας δὲ στασιώτας, Εὐρ.ΙΤ 303, 'Αντιφ.6,11, Ξεν.'Ελλ.3,3,8 οὐδὲ τὴν μικρὰν καλουμένην ἐκκλησίαν συλλέξαντες· || κ. παθ. συνέρχομαι, συναθροίζομαι : 'Ηρ.1,81 προερέοντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις, Λυσ.24,19, 'Ανδοκ.1,133, Πλάτ.Νόμ.961Α· 3) τὸ μέσ. ἔρχομαι ὁμοῦ, καθίσταμαι, γίνομαι συνήθης: Ξεν.ΚΠ 1,4,3 ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ· 4) συνθέτω, συναρμόζω, ἀποτελῶ τι ὅλον ἐκ πολλῶν ἀποσπασμάτων, τεμαχίων : 'Αριστφ.Βάτρ.1297 πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη ;, Δημ.328 συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους, αὐτ.522· 5) ῥηματ.π. σύλλεξις, συλλογή, σύλλεγμα, συλλέγδην, σύλλεκτος.

**συλλεῖα** [τὰ] 'Επιγρ. θυσία πρὸς τιμὴν τοῦ Σύλλα.

**συλλειαίνω** ἰων. τ. τοῦ συλλεαίνω βλ.λ.

**συλλείβω** λείβω, χύνω ἢ λειώνω ὁμοῦ, ἀφήνω νὰ πίπτῃ τι στάγδην : 'Αριστλ.Μετ.350α,9 οἱ ὀρεινοὶ καὶ ὑψηλοὶ τόποι, οἷον σπόγγος πυκνὸς ἐπικρεμάμενος, κατὰ μικρὰ μέν, πολλαχῇ δὲ διαπιδῶσι καὶ συλλείβουσι τὸ ὕδωρ· κ. παθ. : αὐτ.ΖΓ 751a,5 [τὸ καταμηνιῶδες περίττωμα] συλλείβεται εἰς αὐτὴν τὴν ὑστέραν· || λείβω ὁμοῦ, κάμνω τι νὰ συρρεύσῃ, νὰ τρέξῃ κατὰ σταγόνας, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Ιππ.'Οστ.15 συλλείβεται δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν σώματος εἰς ταύτην· || κ. ἐπὶ ποταμῶν : Δημήτρ.Σκήψ.π.Στράβ. 13,1,43 ἐκ πλειόνων πηγῶν συλλειβόμενοι.

**συλλειοτριβῶ-έω** μτγν. λειοτριβῶ, κονιοποιῶ ὁμοῦ : Γαλ.13,800· κ. παθ. : Σωρ.2,13, 'Ορειβ. Συν.9,48,5.

**συλλειτούργησις-εως** [ἡ] μσν. ἡ συλλειτουργία, τὸ συλλειτουργεῖν : Στουδ.Θεόδ.288D διὰ τῆς ἀλληλούχου συλλειτουργήσεως.

**συλλείτουργο(ν)** [τὸ] νεώτ. κ. δημ. λειτουργία, ἐπιμνημόσυνος ἰδίᾳ, τελουμένη ὑπὸ περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς ἱερέων.

**συλλειτουργός** [ὁ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ λειτουργῶν ὁμοῦ μετ' ἄλλου λειτουργοῦ, ὁ ὢν ὡσαύτως λειτουργός, ὁ ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἐκτελῶν δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν : 'Επιφάν.1,303C, Πέτρ.'Αλεξ.Καν.14, 'Αλέξ.'Αλ.572Α, Εὐσ.2,1136, αὐτ.6,824· || συνάδελφος ἔν τινι ὑπηρεσίᾳ : Θεοδοτ.ΠΔ Δαν. 4,5· 2) νεώτ. κληρικὸς συλλειτουργῶν μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων κληρικῶν.

**συλλειτουργῶ-έω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. εἶμαι συλλειτουργὸς βλ.λ.) : Φίλ.2,227, 'Επιγρ.· 2) λειτουργῶ ὡς κληρικὸς μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων κληρικῶν : 'Αθανάσ.1,333C, Δαμασκ.1 2,261D, Παχυμ.Γ 11, 20 Πατριάρχην μὲν αὐτὸν μὴ συλλειτουργεῖν ὅλως, ὡς ἂν μὴ συλλειτουργούντων κατὰ τὸ εἰκὸς διακόνων.

**συλλειῶ-όω** μτγν. κ. μσν. λειῶ ὁμοῦ, ποιῶ τι λεῖον τρίβων ἢ μειγνύων αὐτὸ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, λειώνω μαζί : Γεωπ.17,5,3 καύσας ἐλάφου οὐρὰν καὶ συλλειώσας, Πάπ.· κ. παθ. : 'Ορειβ. Σύν.8,3,10, Γεωπ.13,14,1 σκίλλα συλλειωθεῖσα ὄξει.

**συλλέκτης** [ὁ] νεώτ., θηλ. -έκτρια ὁ συλλέγων ἀντικείμενα ὡρισμένου εἴδους, συλλογεύς : συλλέκτης γραμματοσήμων· 2) συσκευὴ ἐν ᾗ συλλέγεται ὕδωρ, ἀτμὸς κτλ. κατὰ τὴν λειτουργίαν μηχανῆς τινος· 3) ἠλεκτρικὸς συλλέκτης τὸ μέρος τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς ἐξ οὗ παραλαμβάνομεν ἢ δι' οὗ μεταδίδομεν εἰς αὐτὴν ῥεῦμα.

**συλλεκτικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συλλέκτην, ὁ τοῦ συλλέκτου : Ξερβ.Μῦθ.Ζ 24 τῇ συλλεκτικῇ μανίᾳ μυρμηκιῶν,

**σύλλεκτος-ον** ὁ συνειλεγμένος, ὁμοῦ συνηθροισμένος, σύγκλυς: 'Εκατ.'Αβδ.π.'Ιώσ.'Απ.1,22 σύλλεκτοι λίθοι, Στράβ.7,7,2 συλλέκτους γενομένους [λάους] ἐκ παλαιοῦ, 'Ησ. ἐν λ. συγκλύδων.

**σύλλεκτρος** [ὁ,ἡ] κ. μσν. κοινολεχής, ὁ συμμετέχων τοῦ αὐτοῦ λέκτρου, σύνευνος, σύζυγος : Εὐρ.'Ηρ.1268 ἐπεισέφρηκε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, Μαριαν.ΑΠ 9,657, Νικ. Χων.Χρον.6,101Β τέκνα καὶ συλλέκτρους, ΚΜανασσ.Χρον.5113· || ὁ Διὸς σύλλεκτρος ἐπὶ τοῦ 'Αμφιτρύωνος ὡς κοινωνοῦντος τῆς κοίτης τῆς 'Αλκμήνης καὶ τοῦ Διός : Εὐρ.'Ηρ.1· || κ. ἐπὶ τοῦ 'Ιξίονος : Λουκ.Θε.Δ 6,5 συγγεγενῆσθαι τῇ 'Ηρᾳ καὶ σύλλεκτρον εἶναι τῷ Διί.

**σύλλεξις-εως** [ἡ] συλλογή, σύναξις, συνάθροισις : Πολυβ.6,179 σύλλεξις χρημάτων· 2) συνεισφορά, ἔρανος : 'Αντιφάν.210.

**συλλεπτύνω** μτγν. καθιστῶ τι λεπτὸν ὁμοῦ μετά τινος : Γαλ.18(2),912.

**συλλεσχηνεύω** μτγν. συναναστρέφομαι, συνομιλῶ, συνδιαλέγομαι μετά τινος : 'Απп.'Εμφ.Πολ. 2,98 συνελεσχήνευε τοῖς παροῦσι.

**συλλήβδην** ἐπίρρ. κ. νεώτ. περιληπτικῶς, ἐν συνόλῳ, συνολικῶς, ὅλα μαζί : Θέογν.147, Αἰσχ.Πρ.505 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε, 'Αριστφ. Πλ.646, αὐτ.Σφ.657, Πλάτ.Πρωτ.324Α ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἀσέβεια καὶ συλλήβδην πᾶν τὸ ἐναντίον τῆς ἀρετῆς, αὐτ.325C, Ξεν.Οἰκ.19,14, 'Ισοκρ.4,29 συλλήβδην τάς τε χρείας καὶ τὰς ἐργασίας.. ἐδίδαξεν, 'Επιγρ. ταῦτα ἐπράθη συλλήβδην ἅπαντα.

**συλλήγω** μτγν. κ. μσν. λήγω, τελευτῶ ὁμοῦ, συντελευτῶ, ὅθ. μτφ. συγκαταστρέφομαι : 'Ιουλ. ΑΠ 7,585 εὖ τε τελευτὴν εὕρετο συλλήξας ὁλκάδι καιομένῃ, Χορίκ.23,9F-R· 2) μτγν. λήγω ὁμοίως, ἔχω τὴν αὐτὴν κατάληξιν : 'Απολλ.Δύσκ. Σύντ.168,13 συνάρξασθαι καὶ συλλῆξαι.

**συλληΐζομαι** μτγν. κ. μσν. ληΐζομαι, λεηλατῶ, ληστεύω μαζὶ καὶ ἄλλους : 'Ιώσ.ΠΙ 2,22,2, Εὐμάθ. 'Υσμ.496 συνέχει τούτους, σφάττει, καταληΐζεται καὶ ἡμᾶς αὐταῖς συλληΐζεται.

**σύλλημα-ατος** [τὸ] μτγν. οἴδημα, πρήξιμο : Γαλ.14,154, ΨΚάλλισθ.1,4, αὐτ.10,Σχόλ.'Ορειβ.3,681D.

**σύλληξις-εως** [ἡ] [λαγχάνω] τὸ συλλαγχάνειν ἢ συλλαχεῖν, ἡ διὰ κλήρου ἢ κατὰ τύχην σύμπτωσις, συνδυασμός, συνένωσις : Πλάτ.Τίμ.18Ε τύχην ἡγουμένοις αἰτίαν τῆς ξυλλήξεως, Πλούτ.'Ηθ.390Β, Μᾶρκ.Αὐρ.3,11· 2) σύλληξις πυκτῶν ἡ διὰ κλήρου ἐκλογὴ πυγμάχων : Πλάτ.Νόμ.819Β.

**συλληπτήριος-ον** νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς σύλληψιν, ὁ δι' οὗ συλλαμβάνει τις τι : συλληπτήριοι πόδες τῶν ἐντόμων.

**συλληπτικός-ή-όν** κ. μσν. ὁ περιληπτικός : Εὐστ.219,45 συλληπτικὰ ὀνόματα, Σχόλ.'Ιλ.Α 424 τὸ πάντες συλληπτικὸν [ὄνομα]· || μσν. περιεκτικός : ΚΠορφ.Εἰσαγ.2· 2) συλληπτικὸν σχῆμα ἡ σύλληψις βλ.λ. : 'Ανών.Εἰκ.158S· 3) ὁ ἐπιδεκτικὸς ἢ ἱκανὸς εἰς κύησιν, σύλληψιν : 'Αριστλ.ΖΓ 748a,18 οὐ συλληπτικὰ τὰ θήλεα ἐκ τῶν ἀρρένων ὑεῖ· 4) μτγν. ὁ συντελῶν εἰς τὴν σύλληψιν, εἰς κύησιν, κυοφορίαν : 'Αέτ.π.Φώτ.Βιβλ.180Β ὑποθυμιάματα συλληπτικά· 5) μτγν. ὁ βοηθητικός : Νικόμ.'Αριθμ.2,19· || τὸ οὐδ. συλληπτικὸν ὡς οὐσ. βοήθεια, ἀρωγή : Πλούτ.'Ηθ.486Α.

**συλληπτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν., συγκρ. -ώτερον [Εὐστ.5,7] περιληπτικῶς, περιεκτικῶς : Εὐστρ. ΗΝικ.74,34· 2) τακτικῶς, ἄνευ καθυστερήσεως : Πτολ.Φάσ.11Η.

**συλληπτός-ή-όν** μτγν. κ. νεώτ. ὁ συνειλημμένος, ὁ ὁμοῦ συνημμένος.

**συλλήπτρια** [ἡ] θηλ. τοῦ συλλήπτωρ βλ.λ. : 'Αριστφ.άπ.864, Ξεν.'Απομν.2,1,32 ἀγαθὴ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.7.

**συλλήπτωρ**-ορος (ὁ) κ. μσν., θηλ. συλλήπτρια (Ἀριστφ.άπ.864), βοηθός, ἀρωγός, συνεργός: Αἰσχ.Ἀγ.1507, αὐτ.1516 **πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ** ‖ κ. μτ. γενικ. πράγμ.: Εὐρ.Ὀρ.1230 **σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ,** Ἀντιφ.3,3,10, Πλάτ.Συμπ.218D, Ξεν.Ἀπομν.2,2,12 **ἀγαθοῦ τέ σοι γίγνηται συλλήπτωρ.**

**συλληρῶ**-έω μτγν. ληρῶ, φλυαρῶ μετά τινος, εἶμαι καὶ ἐγὼ μετ' ἄλλων μωρὸς καὶ ἀνόητος, ὁμοῦ ἀνοηταίνω, λέγω φλυαρίας καὶ μικρολογίας: Γρηγ.Ναζ. (Stel.1,70 Montac.).

**συλλῃστεύω** μσν. εἶμαι μετ' ἄλλων λῃστής, ἐν συνεργασίᾳ, μαζὶ μὲ ἄλλους λῃστεύω: Ἀφρικαν.π.Γεώργ.Σύγκ.296,Εὐνάπ.Ἱστ.218D ‖ κ. μτ.δοτ.: Εὐστ. εἰς Διον.Περ.680,Σχόλ.Λυκόφρ.7.

**συλλῃστής** (ὁ) μτγν., θηλ. -ρια (δ. ἀνάγν. τοῦ συλλήπτρια ἐν Ἀριστφ.άπ.864), ὁ συλλῃστεύων, σύντροφος λῃστοῦ ἢ μέλος λῃστρικῆς συμμορίας: Ξεν.Ἐφ.1,15,Χαρίτ.3,3.

**σύλληψις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., Ιων. σύλλαφις (Ἡράκλειτ.10), δημ. **σύλληψη,** ἡ πρᾶξις τοῦ συλλαμβάνω βλ.λ.1), τὸ λαμβάνειν ὁμοῦ, σύναψις, σύνθεσις, ἐπὶ ἤχων: Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.9· ‖ όμ. κ. ἐπὶ δύο συμφώνων: Σχόλ.Ἡφαιστ.104C· **2)** μτγν. τὸ συμπεριλαμβάνειν, περίληψις: Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.19,20,αὐτ.Σύντ.216,17, Δαμάσκ.Ἀρχ.427,Διον.Θρ.642,14 **συλλήψεως ἐπιρρήματα** (οἷον τὸ ἅμα)· **3)** μτγν. συγκεφαλαίωσις: αὐτ.643,9· **4)** μτγν. ἐπίτομος ἔκθεσις: Γαλ.18(2),848 **σύλληψις διὰ βραχέων τῆς ὅλης θεωρίας·** **5)** μτγν. ἐν τῇ ρητ. σχῆμα καθ' ὃ τὸ εἰς ἓν ὑποκείμενον ἀνῆκον κατηγορούμενον ἀποδίδεται εἰς πολλά· Ἡρωδιαν.Εἰκ.100S «σύλληψις δὲ ὅταν τὸ τῷ ἑτέρῳ συμβεβηκὸς κἀπὶ θατέρου λαμβάνηται, οἷον Βορέης **καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον** (Ἰλ.Α 5), μόνος γὰρ ὁ Βορέας ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἐκπνεῖ»· ‖ ὁ **κατὰ σύλληψιν ὅρος** ὁ ὅρος ὁ περιλαμβάνων τὸ ἀντισχέδιον τοῦ ἀντιπάλου καθὼς καὶ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον: Ἑρμογ.Στάσ.4· **6)** κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συλλαμβάνω βλ.λ.9), βιαία, αἰφνίδιος κατακράτησις προσώπου ἢ ζῴου, πιάσιμο: Θουκ.1,134 **βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες ἐν τῇ πόλει ξύλληψιν ἐποιοῦντο,** Αἰσχίν.3,223, Λυσ.19,7, Πολύβ.1,46,9 **σύλληψις τῆς νεώς,** αὐτ.85,6, - ἡ **σύλληψις τῶν δολοφόνων·** **7)** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σύλληψη,** ἐπὶ γυναικός, γονιμοποίησις, ἐγκυμοσύνη: Ἀριστλ.ΖΙ 582b,11 **ἡ σύλληψις γίνεται μετὰ τὴν τούτων ἀπαλλαγὴν ταῖς γυναιξί,** Σωρ.1,23, Πλούτ.Ῥωμ.12 **ἀπεφήνατο τὴν μὲν ἐν τῇ μητρὶ γεγονέναι Ῥωμύλου σύλληψιν ἔτει πρώτῳ,** Πλωτῖν.4,4,30 **ἀκόλαστοι συλλήψεις,** Μηναῖ.12,9 Κοντ. **ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν,- ἡ ἄσπιλος σύλληψις τῆς Παρθένου·** **8)** μτγν. βοήθεια, ἐπικουρία, ἀρωγή: Πλούτ.Ἠθ.808F.

**συλλιάζομαι** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως καταπίπτω, πέφτω, γέρνω πρὸς τὰ κάτω: Ἰλ.Ψ 879 **σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.**

**συλλιθηγία** (ἡ) Ἐπιγρ. ἀρωγή, βοήθεια παρεχομένη εἰς τὴν μεταφορὰν λίθων: Ἐπιγρ.Διδύμων.

**σύλλιθος**-ον μσν. ὁ λιθόστρωτος, λιθοστρωμένος: Ἱππιατρ.52 **σύλλιθος τόπος.**

**συλλιθῶ**-όω μσν. μεταβάλλω ὁμοῦ μετ' ἄλλων εἰς λίθον: Πισιδ.Γ'Ἀκρ.15,36.

**συλλιμώττω** μσν. λιμώττω, πεινῶ μεγάλως: Θεοφύλ.Σ Ἐπιστ.65.

**συλλιπαίνω** μτγν. κ. νεώτ. συντήκω, ὁμοῦ χωνεύω, λειώνω ἐντελῶς ἢ καμινεύω μετά τινος μετάλλου ἄλλας οὐσίας πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποδόσεως, ἐν χρ. τὸ παθ.: Στράβ.5,2,6 **συλλιπαίνεσθαι οὐ δύναται** (σίδηρος) **καμινευόμενος ἐν τῇ νήσῳ,** Πλούτ.Ἠθ.1011B **τὸν συλλιπαινόμενον διὰ τοῦ πυρὸς σίδηρον.**

**συλλίπασμα**-ατος (τὸ) νεώτ. οὐσία προστιθεμένη εἰς τὸ μεῖγμα τῶν πρὸς κατεργασίαν οὐσιῶν ἐντὸς τῆς μεταλλουργικῆς καμίνου πρὸς σχηματισμὸν εὐτηκτοτέρων σκωριῶν.

**συλλίρ** Ἡσ. «θύλακος» (πιθ. λακων. τ. τοῦ θυλλίς).

**συλλογάριθμος** (ὁ) νεώτ. μαθ. ἀριθμός, ὅστις προστιθέμενος εἰς τὸν λογάριθμον ἀριθμοῦ τινος δίδει ὡς ἄθροισμα τὸ μηδέν.

**συλλογεύς**-έως (ὁ) κ. νεώτ. ὁ συλλέγων, συλλέκτης: Πολύαιν.2,34 **συλλογέας τῶν δεκατευομένων καρπῶν,** Ἐπιγρ.Ὠρωποῦ· **2)** νεώτ. ὁ συλλέγων, ὁ καταρτίζων συλλογὴν ὡρισμένου εἴδους ἀντικειμένων: **συλλογεὺς γραμματοσήμων·** **3)** ἐν Ἀθήναις, ὁ εἰσπράττων φόρους, εἰσπράκτωρ φόρων: Ἰσαῖ.άπ.103, Ἐπιγρ.

**συλλογευτικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συλλογήν, εἰς τὸ συλλέγειν, τὰ συλλεγόμενα ἢ εἰσπραττόμενα: Διαθ.Ἐπικτ. ἐν Ἐπιγρ.5,9 **τὸ συλλογευτικὸν** (ἀργύριον), αὐτ.7,10.

**συλλο(γ)ή** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συλλέγω, σύλλεξις, μάζεμα: Θουκ.3,111 **ἐπὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐλθόντες,** Ἀριστλ.ΖΜ 662b,8, Θεόφρ.Ὀσμ.37, Διοσκ.1 Προοίμ.6, - **ἐξῆλθον πρὸς συλλογὴν ἐράνων - βοηθημάτων διὰ τὰς ἑορτάς·** κ. ἀπολ.: Ἐπιγρ.· ‖ **συλλογὴ τοῦ βίου** σύλλεξις τῶν μέσων τοῦ βίου: Ἀντιφ.Σοφ.49, Φιλήμ.92,4· ‖ κ. μτφ. **ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος** κατὰ τὴν πρώτην ἀνδρικὴν ἡλικίαν: Αἰσχ.Ἑπτ.666· **2)** γεν. κτῆσις, ἀπόκτησις: Μητρόδ.Ἡρακλ.Πάπ.831,7,Λιβάν.Λόγ.9,6· **3)** τὸ συλλέγειν στρατιώτας, στρατολόγησις, στρατολογία: Ξεν.Ἀν.1,1,6 **ὧδε οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογήν·** **4)** περίληψις, ἀνακεφαλαίωσις: Δημ.522 **ἦν δ' ἡ συλλογὴ ῥᾳδία·** **5)** (ἐκ τοῦ παθ.) σύλλογος, συνάθροισις, σύναξις, συνέλευσις: Ἡρ.5,105 **τὸν δὲ ἡγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς,** Λυσ.20,26· **6)** ἐπὶ πραγμ., ἐπισώρευσις, συσσώρευσις: Ἀριστλ.ΖΜ 688b,26,Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,44U,αὐτ.46U· ‖ κ.ἐπὶ νοσώδους ἐπισωρεύσεως: Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,1,Ἀέτ.15,12· **7)** νεώτ. τὸ σύνολον τῶν συλλεγέντων πραγμάτων: **συλλογὴ σπανίων βιβλίων - γραμματοσήμων - φωτογραφιῶν·** **8)** δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συλλογίζομαι, ἐπίμονος σκέψις, ἔμφροντις πνευματικὴ ἀπασχόλησις, σύννοια: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 10,14 **νὰ γελάσῃς, νὰ παίξῃς χωρὶς συλλογή, - ἔπεσε σὲ συλλογή·** ‖ **μπῆκα σὲ συλλογὴ ἤρχισα νὰ εἶμαι ἔμφροντις, νὰ συλλογίζωμαι, νὰ ἔχω ἔννοια.**

**συλλογίζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. μ. τὸ μέσ. **συλλογίζομαι,** δημ. κ. **συλλογιέμαι** κ. **συλλογιῶμαι** κ.-**ιοῦμαι,** παρατ. **(ἐ)συλλογιζόμουνα** κ. **συλογιόμουνα** κ.-**ούμουνα,** μέσ. ἀόρ.α' **συνελλογισάμην** (Πλάτ.Πολ.618D), σπάν. παθ. ἀόρ. **συνελογίσθην** (αὐτ.531D), νεώτ. **ἐσυλλογίσθην,** δημ. **(ἐ)συλλογίστηκα,** παρακ. **συλλελόγισμαι·** (Ἀριστλ.Ρητ. 1357a,8, Πολύβ.14,4,4), δημ. μτχ. **συλλο(γ)ισμένος,** συλλέγω, συναθροίζω, συνάγω, μαζώνω: Διον.Ἀλ.Κρίσ.1 **κἀκ πολλῶν μερῶν συλλογίσαντες συνέθηκεν ἡ τέχνη τέλειον καλόν·** **2)** τὸ μέσ. συλλέγω καὶ παρουσιάζω ὁμοῦ εἰς τὸν νοῦν, συλλαμβάνω κατὰ νοῦν, συνάπτω κατ' ἐμαυτὸν καὶ συνεξετάζω, ὑπολογίζω ὁμοῦ, συγκεφαλαιῶ: Ἡρ.2,148 **εἰ γάρ τις τὰ .. τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδειξιν συλλογίσαιτο,** Λυσ.32,22 **ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο,** Πλάτ.Νόμ 799Α, αὐτ.Χαρμ.160D· ‖ ἀνακεφαλαιῶ: Δημ.396 **συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα,** αὐτ.356, Ἀριστλ.Μεταφ.1042a,3 **ἐκ τῶν εἰρημένων συλλογισαμένους καὶ συναγαγόντας τὸ κεφάλαιον,** αὐτ.Ποιητ.1448b,16 **μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον,** Πολύβ.1,44,1, Πλούτ.Πομπ.60· **3)** μσν., νεώτ. κ. δημ. φέρω εἰς τὸν νοῦν μου, εἰς τὴν μνήμην μου, σκέπτομαι, **ἀναπολῶ:** Πρόδρ.1,285 **ἀρξάμην συλλο-**

γίζεσθαι **καὶ εἰς τὸν νοῦν μου λέγω,- τί συλλογίζεσαι τόσην ὥραν;, - τώρα δὰ σὲ συλλογιζόμουνα·** **4)** μετρῶ ἢ λογαριάζω μαζί, συνάπτω τὰ διδόμενα ἢ λήμματα καὶ οὕτω τεκμαίρομαι, ποçίζομαι, συνάγω συμπεράσματα, συμπεραίνω ἐκ δεδομένων : Πλάτ.Γοργ.479C **τὰ συμβαίνοντα ἐκ τοῦ λόγου συλλογίζεσθε,** αὐτ.498E, αὐτ. 365A, Δημ.285 **παρακολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς,** Φιλόδ. Ρητ.2,40S, 'Επίκ.Φύσ.14,4· κ. μτ. ἀπαρφ. : Σωρ. Βί.'Ιππ.7 **συλλογίζεσθαι τὴν νόσον ἐπὶ τὴν 'Αττικὴν ἥξειν,** Γαλ.18(2),108, 'Επιγρ.Πριήνης **συλλογισάμενος τὸ ἄλειμμα οὐκ ἄξιον ἔσεσθαι·** **5)** ἐν τῇ Λογικῇ τοῦ 'Αριστλ. συμπεραίνω διὰ συλλογισμοῦ, λογικῶς συμπεραίνω διὰ συλλογιστικοῦ τύπου : 'Αριστλ.ΑΠρ.40b,30, αὐτ.68b,16, αὐτ.Ρητ. 1357a,8, Α'Υστ.79b,30· ‖ ὁ παροκ. ἐν παθ. σημ. : αὐτ.ΑΠρ.42a,39 **οὗτος ὁ λόγος οὐ συλλελόγισται** (δὲν εἶναι συλλογιστικός), αὐτ.Ρητ.1357a,8 **τὰ συλλελογισμένα** (ὰ συμπεραίνει τις λογικῶς, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἀσυλλόγιστα)· **6)** νεώτ. κ. δημ. συνδυάζω ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις πρὸς ἐξαγωγὴν συμπεράσματος : **δὲν συλλογίζεται ὀρθῶς·** **7)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἀναμετρῶ, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν, ὑπολογίζω σπουδαίως, λογαριάζω : ΚΔ Λουκ. 20,5 **οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες, - συλλογίζομαι τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδίου - τοῦ γάμου, - δὲν συλλογιέσαι τὰ παιδιά σου;·** ‖ δημ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. συλλογισμένος-η-ο ὁ σύννους, κατηφής : **καθόταν στὴν ἄκρη συλλογισμένος·** **8)** μτγν. λαμβάνω ἀπόφασιν, ἀποφασίζω : Πολύβ.14,4,4 **συλλελογισμένον ἦν αὐτῷ μὴ πρότερον ἐγχειρεῖν ἕως..·** **9)** ρηματ.π. συλλογισμός, συλλογιστέος.

**συλλογικός**-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σύλλογον, εἰς συντεταγμένην ὁμάδα, ὁ περιλαμβάνων ἢ ἀφορῶν πολλὰ πρόσωπα ἢ πράγματα ἢ ὁ ἀπὸ πολλῶν ὁμοῦ προερχόμενος : **συλλογικὸν διάβημα τῶν πρεσβευτῶν, -συλλογικὴ σύμβασις** (ἐργασίας) (ἐκείνη καθ' ἣν ὁ ἐργοδότης συμβάλλεται οὐχὶ μετ' ἀτόμου, ἀλλὰ μεθ' ὁλοκλήρου ὁμάδος), - **συλλογικαὶ διαφοραὶ** (αἱ ἀναφυόμεναι μεταξὺ ἐργοδότου καὶ τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ)· **2)** δημ. τὰ συλλο(γ)ικὰ ὁ νοῦς, **αἱ φρένες,** τὸ μυαλό : Ζερβ.Λυρ.Σάτ.Πρόλ.14 **μονάχος λογοφέρνοντας μὲ τὰ συλλογικά μου.**

**συλλογιμαῖος**-α-ον ὁ συνήθως συλλεγόμενος, συμφερόμενος, ὁ διατεθειμένος εἰς ἕνωσιν, συνειλεγμένος ἐκ διαφόρων τόπων : 'ΑριστλΜετ.353b, 23 **συλλογιμαῖα ὕδατα** (ἀντίθ. πηγαῖα), Λουκ.Τοξ. 19 **συλλογιμαίους τινὰς ἀνθρώπων.**

**συλλογιμαίως** ἐπίρρ. μσν. διὰ συλλογῆς ἐκ διαφόρων τόπων, ἐκ παντοίων μερῶν : Νικ.Χων. Χρον.150Β **ἅπερ οἱ πρότεροι βασιλεῖς.. συλλογιμαίως ἀπεθησαύρισαν χρήματα.**

**συλλογισμός** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ὑπολογίζειν πάντα ὁμοῦ, συνυπολογισμός : Διόδ.Σ 17,94 **κατὰ τοὺς τῶν πατέρων συλλογισμοὺς** (κατ' ἀναλογίαν πρὸς ὅσα συνυπολογίζοντο ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτῶν), 'Επιγρ.'Εφέσου **κατὰ τὸν συλλογισμὸν τοῦ κοινοῦ πολέμου ἔχειν τὰ κτήματα·** **2)** τὸ συλλογίζεσθαι, σκέπτεσθαι λογικῶς : 'Ιππ.Εὐσχ.11, Πλάτ.Θεαίτ.186D **ἐν δὲ τῷ περὶ ἐκείνων συλλογισμῷ,** 'ΑριστλΖΜ 656a,27· **3)** κ. νεώτ ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συλλογίζομαι, ἡ **κατὰ** λογικὴν συνάφειαν δύο ἢ πλειοτέρων κρίσεων ἐξαγωγὴ ἄλλης, συμπέρασμα ἐκ δεδομένων : Πλάτ.Κρατ.412Α **σύνεσις δ' αὖ οὕτω μὲν δόξειεν ἂν ὥσπερ συλλογισμὸς εἶναι,** 'Αριστλ.Ρητ.1371b,9· ‖ γεν. συμπέρασμα, πόρισμα : Φιλόδ.Σημ.14· **4)** μτγν. συλλογιστικὸν σχῆμα : Πολύβ.3,98,3 **συνελογίσατο.. συλλογισμὸν 'Ιβηρικὸν καὶ βαρβαρικόν,** αὐτ.10,7,3 **οὐ τῇ τύχῃ πιστεύων ἀλλὰ τοῖς συλλογισμοῖς·** **5)** ἐν τῇ Λογικῇ τοῦ 'Αριστλ. συλλογισμὸς ἢ ἀποδεικτικὴ συζήτησις καθ' ἣν τὸ συμπέρασμα συνάγεται διὰ συγκρίσεως τῶν δεδομένων ὅρων πρὸς τρίτον ἢ μέσον ὅρον, διατυπωθεῖσα ὑπὸ τούτου καὶ ἐπεξεργασθεῖσα ἐν τῷ ὀργάνῳ, ἀντιτιθεμένη δὲ ἰδίᾳ τῇ ἐπαγωγῇ καὶ διακρινομένη εἰς διάφορα εἴδη, οἷον **ὁ ἀποδεικτικὸς συλλογισμὸς** ('Αριστλ.Α'Υστ. 74b,11), **ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμὸς** (αὐτ.Τοπ.100a, 22), **ὁ ἐριστικὸς συλλογισμὸς** (αὐτ.6,24) : αὐτ.Α Πρ.24b,18, αὐτ.47a,34, αὐτ.Ρητ.1355a,8 **τὸ ἐνθύμημα συλλογισμός τις·** ‖ **ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογισμὸς** ἢ μέθοδος τῆς **ἐπαγωγῆς** : αὐτ.ΑΠρ. 68b,15· **6)** ἐν τῇ ρητ. συμπέρασμα ἐξαγόμενον ἐκ γραπτοῦ ἢ ἀγράφου νόμου : 'Ερμογ.Στάσ.2· **7)** δημ. ἔμφροντις πνευματικὴ ἀπασχόλησις, σύννοια, κατήφεια, συλλογὴ βλ.λ.8).

**συλλογιστής** (ὁ) γλωσσ. ὁ συλλογιζόμενος, ὁ ποιούμενος συμπεράσματα.

**συλλογιστία** (ἡ) μτγν. τὸ συλλογίζεσθαι, ὑπολογίζειν, συνυπολογισμός, συλλογισμὸς βλ.λ.1) : 'Επιφάν.1,975B **ἵνα φανῇ διαλεκτικῆς ἐφευρετὴς εἶναι συλλογιστίας.**

**συλλογιστικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συλλογισμόν, συμπερασματικός : Πλάτ.'Ορ.414E **ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθής,** Διον.Θρ.642,26 **συλλογιστικοὶ σύνδεσμοι,** Γαλ.15,419 **συλλογιστικὸν σημεῖον·** **2)** ὁ διὰ συλλογισμοῦ γινόμενος : 'ΑριστλΑΠρ.42a,36· **3)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συλλογισμὸν βλ.λ.3) : **συλλογιστικὸς τρόπος·** **4)** μτγν. οἱ **συλλογιστικοὶ** οἱ διαλεκτικοί : Φιλ.1,346.

**συλλογιστικῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον συλλογιστικὸν βλ.λ.2), διὰ συλλογισμοῦ : 'Αριστλ. Ρητ.1401a,8 **ἔστι δὲ εἰς τὸ τῇ λέξει συλλογιστικῶς λέγειν χρήσιμον, τὸ συλλογισμῶν πολλῶν κεφάλαια λέγειν.**

**σύλλογος** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. συλλογή, σύναξις, συναγωγή, συνάθροισις, συνέλευσις, συνάθροισις ἀνθρώπων εἴτε νόμιμος εἴτε ὀχλοκρατική, στασιώδης : 'Ηρ.8,74 **σύλλογός τε δὴ ἐγίνετο,** Εὐρ.'Αλκ.951 **ἔξωθεν δὲ με γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς,** αὐτ.(Α 514, αὐτ.825, αὐτ.'Ελ.878, Θουκ.1,67 **ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες·** ‖ **σύλλογον** ποιοῦμαι συλλέγω : 'Ηρ.7,8, αὐτ.8,24 **σύλλογον ποιησάμενος παντὸς τοῦ στρατοπέδου·** ‖ κ. **σύλλογον** διαλύω διαλύω τὴν συνέλευσιν, τὴν συνάθροισιν : αὐτ.7,10,δ'· ‖ κ. **ἐπὶ** τοῦ λαοῦ : αὐτ.3,73 **διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου·** ‖ **'Αχαιῶν σύλλογος** τίτλος ἔργου τοῦ Σοφοκλέους· **2)** ἐν 'Αθήναις, πᾶσα ἔκτακτος συνέλευσις τοῦ λαοῦ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν συνήθη συνέλευσιν ἢ ἐκκλησίαν : Θουκ.2,22 **οὐκ ἐποίει αὐτῶν οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα,** Πλάτ.Νόμ.764Α, αὐτ.Γοργ.452E **ἐκκλησίᾳ καὶ ἄλλῳ συλλόγῳ παντί, ὅστις ἂν πολιτικὸς σύλλογος γένηται,** Ξεν.'Αν.5,7,2, Δημ.378· **3)** συλλογὴ στρατευμάτων, συνάθροισις στρατοῦ ἐκ στρατολογίας : Ξεν.ΚΠ 6,2,11 **ὁ σύλλογος τῶν ὑπὸ βασιλέα βαρβάρων·** **4)** **σύλλογος** νεῶν ὁ στόλος : 'Ανδοκ.3,38· **5)** **σύλλογος θεραπείας** ἰατρικὸν συμβούλιον:'Ιππ.Παραγγ.13· **6)** νεώτ. κ. δημ. ὠργανωμένη ὁμὰς προσώπων ἀποβλέπουσα πρὸς ὡρισμένον σκοπόν : **ἐμπορικὸς σύλλογος, - σύλλογος δημοσίων ὑπαλλήλων·** ‖ **ἐκλογικὸς σύλλογος** τὸ σύνολον τῶν ἐκλογέων περιφερείας τινός· **7)** μτφ. **σύλλογον ψυχῆς** λαμβάνω συνέρχομαι, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, εἰς τὰ σύγκαλά μου, ἀνακτῶ, παίρνω τὸ θάρρος μου : Εὐρ.'Ηρ.626 **σύ τ', ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λαβέ, τρόμου τε παῦσαι.**

**συλλογχεύομαι** μσν. λογχεύομαι ὁμοῦ μετά τινος, συγχρόνως : Στουδ.Θεόδ.3)(Β **συσταυρωθῆναι, συλλογχευθῆναι δοῦλος δεσπότη.**

**συλλοιδορῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ λοιδορῶ, ὑβρίζω, κατηγορῶ μαζί : ΠΔ Ἰερ.36(29),27 **διατί συνελοιδορήσατε Ἰερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθώθ.**

**συλλοξοβλεπτῶ**-έω μσν. βλέπω λοξῶς ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως, λοξῶς προσβλέπω, στραβοκοιτάζω : Πρόδρ.Ἐπιστ.95.

**συλλούομαι** μτγν. λούομαι ὁμοῦ : Πλούτ.Κάτ. Πρεσβ.20 **καὶ γάρ πενθεροῖς γαμβροὶ ἐφυλάττοντο συλλούεσθαι,** Ἐπιγρ.Πριήνης· **2)** λούομαι φέρων ἔμπλαστρόν τι : Γαλ.13,249.

**σύλλουτρον τὸ Ἀπολλιναρίου** μτγν. ὄν. ἀλοιφῆς τινος διὰ τοὺς ὀφθαλμούς : Ὀρειβ.Σύν.3,118.

**συλλοχία** (ἡ) ἄθροισμα στρατιωτῶν κατ' ἀλλεπαλλήλους λόχους, ἡ σύνταξις, διαχωρισμὸς τῶν στρατιωτῶν κατὰ λόχους, ὁθ. μτφ.· πρβλ. Γαλ. 19,143 : Ἱππ.Oct.12 **κατὰ τὰς συλλοχίας.**

**συλλοχίζω** μτγν. συγχωνεύω, συνενώνω εἰς λόχους, εἰς σῶμα : Πλούτ.Βάλβ.15 **οὓς εἰς ἓν τάγμα ὁ Νέρων συλλοχίσας,** αὐτ.Ἠθ.761Β, Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.5,3· **2)** διαμοιράζω εἰς λόχους, παθ. : Πλούτ. Ρωμ.8 **δύναμις συλλελοχισμένη εἰς ἑκατοστύας·** **3)** θέτω λόχους εἰς τάξιν, παρατάσσω εἰς συλλοχισμὸν βλ.λ.1) : Αἰλ.Τακτ.3,2,4, Ἀρρ.Τακτ.5,2.

**συλλοχισμός** (ὁ) μτγν. παράπλευρος, παράλληλος κατὰ λόχους συγκέντρωσις στρατεύματος : Ἀσκληπιόδ.2,4, Αἰλ.Τακτ.6,1, αὐτ.2, Ἀρρ.Τακτ.7,1, αὐτ.2· **2)** ἀπογραφὴ ἐν στρατολογικῷ καταλόγῳ, ἡ κατὰ λόχους καταγραφή : ΠΔ Παραλ.1,9,1 **καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν.**

**συλλοχίτης** (ὁ) κ. νεώτ. στρατιώτης ἀνήκων εἰς τὸν αὐτὸν λόχον μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων : Ἡρ.1,82 **τῶν οἱ συλλοχιτέων διεφθαρμένων.**

**συλλοχῶ**-άω μτγν. ἐνεδρεύω ὁμοῦ μετ' ἄλλων· Ἠσ. ἐν λ. συνελόχησε· **2)** ἐσφ.γρ. τοῦ συλλοχίζω βλ.λ.1) : ΠΔ Μακκ.1,4,28 **ἐν τῷ ἐρχομένῳ ἐνιαυτῷ συνελόχησεν ὁ Λυσίας . . ἑξήκοντα χιλιάδας.**

**συλλυπητήριος**-ον νεώτ. κ. δημ. ὁ χρησιμοποιούμενος ὅπως συλλυπηθῇ τίς τινα : **συλλυπητήριος ἐπιστολή, - συλλυπητήριον γράμμα - τηλεγράφημα·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ συλλυπητήρια** ὡς οὐσ. λόγοι, ἢ ἐπιστολή, ἐκφράσεως πρός τινα λύπης διά τι πένθος του.

**συλλυπῶ**-έω, νεώτ. κ. δημ. μ. ἐν χρ. τὸ μέσ. συλλυποῦμαι, μέσ. μέλλ. **συλλυπήσομαι** (Πλάτ.Πολ. 462Ε), παθ. μέλλ. **συλλυπηθήσομαι** (Ἡρ.6,39), ἀόρ. **συνελυπήθην,** δημ. **(ἐ)συλλυπήθηκα,** λυπῶ ὁμοῦ μετά τινος, πικραίνω ὁμοίως : Ἀριστλ.ΗΝικ.1171b,7 **οἱ μὲν ἀνδρώδεις τὴν φύσιν εὐλαβοῦνται συλλυπεῖν τοὺς φίλους αὐτοῖς·** ‖ τὸ παθ. αἰσθάνομαι λύπην ἢ ὀδύνην διά τινα, συμπάσχω, μετέχω τῆς λύπης τινός : Ἡρ.6,39 **ἀπικόμενοι ὡς συλλυπηθησόμενοι ἐδέθησαν,** αὐτ.9,97, Ἀντιφ.3,2,8· κ. μτ. δοτ. προσ. : Θεόφρ.Χαρ.1,2, ΠΔ Ἠσ.51,19 **τίς σοι συλλυπηθήσεται;,** ΚΔ Μᾶρκ.3,5 **συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐκφράζω πρός τινα τὴν λύπην μου δι' ἐπισυμβὰν εἰς αὐτὸν δυστύχημα· **3)** ὁμ. κτ. ἐπέκτ. ἐκφράζω πρός τινα τὴν λύπην μου διά τι τὸ ἐπίφογον : **σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὴν ἀγνώμονα συμπεριφοράν σου.**

**σύλλυσις**-εως (ἡ) (συλλύω) μτγν. διάλυσις κοινῇ προσπαθείᾳ ἰδίᾳ τῆς ἔχθρας, συνδιαλλαγή, συμβιβασμός, συμφωνία, συμφιλίωσις, συνθήκη : Διόδ. Σ 12,4, αὐτ.25, Ἐπιγρ.Μιλήτου, Ἐπιγρ.Ὀλυμπίας.

**συλλυσσῶμαι**-άομαι μτγν. περιέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος εἰς λύσσαν, λυσσάζω καὶ ἐγὼ ὁμοῦ : ΑΠλ.83 **συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι.**

**συλλύται** (οἱ) Ἐπιγρ. ἐξιλεωταί, συμφιλιωταί.

**συλλύω** βοηθῶ εἰς τὴν λύσιν τινός, λύνω μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους : Εὐρ.Ἀνδρ.723 **ξύλλυε μητρὸς δασμόν·** ‖ τὸ μέσ. βοηθῶ ἵνα λυθῇ τις, λυτροῦμαι : Ἀριστφ.ὀπ.678 **τῷ Πριάμῳ συλλυσάμενοι τὸν παῖδ'·** **2)** λύω, διαλύω δυσκολίας, βοηθῶ εἰς τὴν λύσιν, τὴν κατάπαυσίν τινος : Διόδ. Σ 3,64, αὐτ.29,22· **3)** διαλύω ἰδίᾳ ἔχθραν, συνδιαλλάσσω, συμφιλιώνω : Φιλόδ.Ρητ.1,268δ, Ἐπιγρ. Μεγάρων, αὐτ. Πριήνης, αὐτ. Δελφῶν· ‖ τὸ χωρ. ἐν Σοφ.Αἶ.1317 **εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει** δυνατὸν νὰ ἐξηγηθῇ καὶ κατὰ τὰς δύο ἑρμηνείας, ἤτοι, ἐὰν ἦλθες ἐδῶ οὐχὶ νὰ φέρῃς ταραχήν, ἀλλὰ νὰ συνδιαλλάξῃς, ἢ ἐὰν ἦλθες ἐδῶ οὐχὶ διὰ νὰ δέσῃς, ἀλλὰ διὰ νὰ βοηθήσῃς εἰς τὴν λύσιν τοῦ κόμβου· ‖ μέσ. κ. παθ. ἔρχομαι εἰς συμβιβασμόν, συμφιλιοῦμαι : ΠΔ Μακκ. 1,13,47 **καὶ συνελύθη Σίμων αὐτοῖς,** αὐτ.2,11,14, Διόδ.Σ 12,4· **4)** ποι. συγκαταλύω, συνοικῶ, καταλύω ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην : Αἰσχ.Χο 294 **δέχεσθαι ⟨δ'⟩ οὔτε συλλύειν τινά.**

**συλολωπία** (ἡ) μτγν. τὸ κλέπτειν τὰ σῦλα, κλοπή, λωποδυσία τῶν σύλων, τῶν ἐνδυμάτων : Πολυβ.7,42.

**σῦλον** (τὸ) κ. νεώτ. ἡ σύλη βλ.λ.2), ἡ κατάσχεσις ἢ τὸ δικαίωμα κατασχέσεως φορτίου πλοίου : Ἀριστλ.Οἰκ.1347b,23 **σῦλον ἔχειν κατά τινος·** **2)** τὸ κατασχεθὲν φορτίον πλοίου : Ἐπιγρ.Λοκρίδος· **3)** κατακράτησις πραγμάτων, οἷον προϊόντων, ἐμπορευμάτων· κ. ἐν φρ. **σῦλα ποιοῦμαι** κατακρατῶ : Λυσ.30,22 (ὁρῶν) **Βοιωτοὺς σῦλα ποιουμένους·** **4)** μτγν. λεία, λάφυρον : Στράβ. 17,1,18 **ὥστε ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι·** ‖ εἰδ. σύλησις βλ.λ. : Βάβρ 2,12 **μήνυτρα σύλην ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη,** Ἐπιγρ.

**συλόνυξ**-υχος (ὁ,ἡ) (συλῶ-άω) μτγν. ποι. ἐπὶ ψαλίδος, ὁ τοὺς ὄνυχας συλῶν, ἀποκόπτων : Φανί.ΑΠ 6,307 **στόνυχες συλόνυχες** (ψαλίδες τῶν ὀνύχων).

**συλοχρηματῶ**-έω μτγν. συλῶ, κλέπτω χρήματα, χρηματίζομαι, πορίζομαι χρήματα διὰ συλήσεως, διὰ κλοπῆς : Βοα.3,132.

**σύλφη** (ἡ) νεώτ. ἐναέριον δαιμόνιον τῆς κελτικῆς καὶ γερμανικῆς μυθολογίας, ἐμφανιζόμενον διὰ μαγικῶν ἐπικλήσεων ὑπὸ μορφὴν νέας εὐλυγίστου γυναικός, ἀερικό, ὅ. συλφίς.

**συλφίς**-ίδος (ἡ) νεώτ., δημ. **συλφίδα** ἡ σύλφη, νεράϊδα, ἀερικό : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 42,11 **καὶ γινῆκαν ποιὸς σαῦρα, ποιὸς συλφίδα καὶ ποιὸς λάμια·** **2)** συνεκδ. νέα ὡραία γυνὴ ἔχουσα κομψόν, εὐλύγιστον σῶμα.

**συλῶ**-άω κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **ἐσύλων** (Ἰλ.Ζ 28), ἐπ. γ' ἑν. **σύλα** (αὐτ.Δ 116), ἰων. θαμ. **σύλασκε** (Ἡσίοδ.Α 480), μέσ. μέλλ. **συλήσομαι** (Παυσ.4,7,10), παθ. μέλλ. **συληθήσομαι** (Αἰσχ.Πρ.761), παθ. ἀόρ. **ἐσυλήθην,** ἀφαιρῶ ἰδίᾳ ἀπὸ πολεμίου φονευθέντος τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἐνδύματά του, μτ. αἰτ. προσ. κ. πράγμ., ἀπεκδύω, ἀπογυμνῶ τινα, ἀφαιρῶ ἔκ τινος τὸν ὁπλισμόν του, σκυλεύω : Ἰλ.Ο 428 **μή μιν Ἀχαιοὶ τεύχεα συλήσωσι,** αὐτ.Π 500, αὐτ.Ζ 71 **ἔπειτα δὲ καὶ τὰ** (ἔναρα) . . **νεκροὺς ἂμ πεδίον συλήσετε,** Εὐρ.ΙΤ 157 **με κασίγνητον συλᾷς,** Δημ. 616 **τὴν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασιν·** ‖ τὸ παθ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Αἰσχ.Πρ.761 **σκῆπτρα συληθήσεται,** Σοφ.Φιλ.413 **ταῦτ'** (τόξα) **ἐσυλήθην ἐγώ,** Εὐρ.ΙΑ 1275 **λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ,** Ἰσοκρ. 6,19 **συληθεὶς βοῦς,** Δημ.931 **σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα ὑπὸ τούτων·** ‖ κ. μτ. αἰτ. προσ. μόνον : Ἰλ.Κ 343 **ἤ τινα συλήσων νεκύων·** **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ, διαρπάζω, ἰδίᾳ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, κλέπτω, ληστεύω ναούς : Ἡρ.6,101 **τὰ ἱερὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν,** Αἰσχ. Περσ.810 **ᾐδοῦντο συλᾶν . . νεώς,** Πλάτ.Νόμ.864, ΚΔ Κορ.2,11,8 **ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν·** κ. παθ. : Εὐρ. Ἑλ.600· **3)** μτ. αἰτ. πράγμ. ἀφαιρῶ, ὑφαιρῶ,

βγάζω : Ἰλ.Δ 466 ὄφρα . . τεύχεα συλήσειε· συχν. μτ. διορ. : αὐτ.Ζ 28 ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα, αὐτ.Ν 641 τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς . . συλήσας, αὐτ.Δ 116 σῦλα πῶμα φαρέτρης· ‖ μτ. τῆς ἐνν. ὁρμῆς ἢ τοῦ αἰφνιδίου : Πίνδ.Π 12,16· 4) ἐξάγω, βγάζω ἔξω : Ἰλ.Δ 105 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰτοξον· 5) ἀποκομίζω, λαμβάνω, παίρνω μαζί μου καὶ φεύγω : Ἡρ.5,36, αὐτ.9,116 τὰ Ἀρταΰκτης ἐσύλησε βασιλέος δόντος, Αἰσχ.Πρ.83, Σοφ.ΟΚ 922, αὐτ.Φιλ.1365, Δημ.422 λόγοις τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ διασύρας, Στέφ.Ἀθ.Γαλ. 1,295D· κ. παθ. : Ἡρ.6,118 ἄγαλμα σεσυλημένον· 7) ἀφαιρῶ τι βιαίως, ἐξαρπάζω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Εὐρ.Ἱππ.799 οἴμοι τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; ‖ κ. μτφ. : Βακχ.ἀπ.3,10 συλᾶται ὕπνος ἀπὸ γλεφάρων· 8) ἀσκῶ, ἐνασκῶ νόμιμον σύλην βλ.λ.1), κατάσχω συμφώνως τῷ πρὸς τοῦτο δικαιώματι : Ἐπιγρ.Λοκρίδος· κ. παθ. : Ἰσοκρ.3,33 πανταχοῦ συλωμένων ἡμῶν· 9) φέρω μακρὰν ἀπό τινος : Εὐρ.Ἑλλ.669 τίς σε δαίμων συλᾷ πάτρας; 10) μτ. γενικ. ὑπεξέρχομαι ἔκ τινος, φεύγω ἀπό τινος, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πίνδ.Ο 9,89 συλαθεὶς ἀγενείων (ὑπεξελθὼν ἐκ τῆς τάξεως τῶν παιδίων καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας χωρήσας, ἤτοι καταταγεὶς μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν)· 11) ῥηματ.π. σύλησις, συλητής, συλήτειρα, συλήτωρ.

**σῦμα** (τὸ) λακων. τ. τοῦ θῦμα βλ.λ. : Συνθ.π.Θουκ. 5,77 περὶ δὲ τῶ σιῶ σύματος.

**συμβάδην** ἐπίρρ. μσν. μὲ τοὺς πόδας ἡνωμένους, ἀντίθ. τῷ περιβάδην (μὲ διεστηκότας τοὺς πόδας, οἷον ὅταν τις ἱππεύῃ) : Νικ.Χων.41Α.

**συμβαδίζω** μτγν.κ. νεώτ., ἀόρ. συνεβάδισα, βαδίζω ὁμοῦ μετά τινος, βαίνω μαζί, συμπορεύομαι : Ἰώσ.ΑΙ 2,20,3, Δίων Κ 77,13 εἶτ' ἀδυνατοῦντες συμβαδίζειν ὑπ' αὐτῶν τῶν οἰκείων ἐφονεύοντο, Αἰλ.ΖΙ 7,41· 2) νεώτ. μτφ. εἶμαι συναφὴς πρός τι, συνυπάρχω μετά τινος : ὁ πλοῦτος δὲν συμβαδίζει πάντοτε μὲ τὴν εὐτυχίαν.

**συμβαίνω** κ. μον., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. συμβήσομαι (Ἡρ.2,31), ἀόρ. β' συνέβην (Ἐμπ.21,8), δημ. συνέβηκα κ. ἐσύμβηκα, παρακ. β' συμβέβηκα, γ' πληθ. συμβεβᾶσι (Εὐρ.Ἑλ.622), ἰων. ἀπαρφ. συμβεβάναι (Ἡρ.3,146), ἀπαρφ. παθ. παρακ. ξυμβεβάσθαι (Θουκ.8,98), α' ἑν. ὑποτ. παθ. ἀόρ. α' ξυμβαθῇ (αὐτ.4,80), ἵσταμαι ἔχων τοὺς πόδας ἡνωμένους, οὐχὶ διεστηκότας, στέκω μὲ κολλητὰ τὰ πόδια: Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.3, Ξεν.Ἱππ.1,14 διαβαίνοντες μᾶλλον ἢ συμβεβηκότες, Πολυδ.3,91 συμβεβηκὼς τὼ πόδε, Ἀχιλλ.Τάτ.1,1, Ἀπολλδ.3,12,3 Παλλάδιον τοῖς ποσὶ συμβεβηκὸς (ἔχον τοὺς πόδας κολλητούς, ἡνωμένους, μὲ οὐχὶ διεστῶτα σκέλη, ὡς τὰ παλαιότατα ἀγάλματα τῆς πρώτης περιόδου τῆς ἑλληνικῆς τέχνης)· 2) βαίνω ὁμοῦ, συμβαδίζω ἢ συναντῶ : Ἐμπ.21,8 σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι, Εὐπ. 136 τὸν συμβαίνοντά σοι, Ξεν.Ἑλλ.1,2,17 ἐκ δὲ τῆς μάχης ταύτης συνέβησαν οἱ στρατιῶται αὐτοὶ αὐτοῖς· ‖ κ. ἀμτβ. συναντῶμαι, συμβαδίζω : Εὐρ.Ἑλ.1007 ἡ Κύπρις δέ μοι ἵλεως μὲν εἴη, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ (οὐδαμοῦ συνηντήθη μετ' ἐμοῦ, οὐδεμίαν σχέσιν ἔσχον μετ' αὐτῆς)· 3) συχνότ. μτφ. ἔρχομαι ἢ βαδίζω ὁμοῦ, ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν ἢ συνεννόησιν, συμφωνῶ : Ἡρ.1,32, αὐτ.82 συνέβησαν . . ὥστε τριηκοσίους μαχέσασθαι, Εὐρ.Φοίν.71 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος φεύγειν· κ. μτ. δοτ. : Θουκ.3,52, αὐτ. 4,128 ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται· κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : αὐτ.61· κ. μτ. αἰτ. οὐδ.: Ἀριστφ.Βάτρ.175 ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, Θουκ.2,5 ἤν τι ξυμβαίνωσι, αὐτ.4,117, αὐτ.5,36, αὐτ.8,98· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.1,13 συνέβησαν ἐς τωὐτό.., τὸν δὲ βασιλεύειν, Θουκ.1,117, αὐτ.103, αὐτ.2,4, αὐτ.4,5· ‖ συμβαίνω εἰς τὸ μέσον συμφωνῶ πρός τινα συμβιβασμόν : Πλάτ.Πρωτ.337Ε· ‖ λόγοις συμβαίνω ἐπὶ προφορικῆς συμφωνίας ἢ συνεννοήσεως : Εὐρ.Μήδ.737, αὐτ.Ἀνδρ.233· ‖ γεν. συμπορεύομαι ἵνα εἰς λόγους ἔλθω, ἵνα διαπραγματευθῶ πρός τινα, συνδιαλλάττομαι, συμφιλιοῦμαι : Εὐρ.Φοίν.590, Ἀριστφ.Σφ.867 ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον, Θουκ. 4,19· ‖ ἐν τῷ παρακ. συμβεβάναι κ. τῷ παθ. ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας, ἔχω συμφωνηθῆ, εἶμαι συμπεφωνημένος : Ἡρ.3,146 δοκέοντες πάντα συμβεβάναι (ἂν καὶ τὸ πάντα δύναται νὰ εἶναι οὐδέτερον ἐπιθέτου ἀποδιδόμενον εἰς τὸ συμβεβάναι), Θουκ.8,98 ἐπὶ τούτοις ξυμβεβάσθαι, αὐτ.4, 30 ἕως ἄν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ· ‖ γεν. συμφωνῶ : Ἀριστφ.Ἱππ.220 χρησμοί τε συμβαίνουσι· 4) συμπίπτω, συμφωνῶ, ἰδ. ἐπὶ ἐξαγομένων ἐξ ἀριθμητικῶν λογαριασμῶν : Δημ.360 συμβαίνει αὐτὸ εἰς τούτην εἶναι πέμπτην, Ξεν.Ἑλλ. 6,4,12, Ἀριστείδ.Λόγ.50(26),94 αἱ πεντακόσιαι μάλιστά πως συνέβαινον δραχμαί, Γαλ.15,501 τὸ φαρμακεύεσθαι τῷ καθαίρεσθαι εἰς ταὐτὸν συμβαίνει· 5) συμφωνῶ κατὰ τὸ ἐξωτερικόν, ὁμοιάζω, ἁρμόζω, ταιριάζω : Μᾶρκ.Αὐρ.5,8 τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσιν . . συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι· 6) συμφωνῶ μετά τινος, διάκειμαι φιλικῶς, συναναστρέφομαι, εὑρίσκω εὐχαρίστησιν, διατελῶ ἐν φιλίᾳ : Ἀριστφ. Βάτρ.807 οὐ . . Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος· 7) μτγν. λαμβάνω τὸ μέρος τινός, ἀκολουθῶ τινα : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,62 συμβαίνειν ἑκατέρᾳ τῶν στάσεων (λαμβάνειν τὸ μέρος τῆς μιᾶς τῶν μερίδων)· 8) βαίνω ὁμοῦ ἢ πλησίον ὥστε νὰ βοηθῶ τινα, παραστέκω, βοηθῶ : Σοφ.ΑΙ.1281 ὃν οὐδαμοῦ φῄς οὐδὲ συμβῆναι ποδί; ‖ συμβαίνω κακοῖς ἑνοῦμαι μετ' αὐτῶν, συνεργῶ εἰς αὔξησιν τῶν κακῶν : Εὐρ.Ἑλ.37· 9) ἐπὶ πραγμ., ἀντιστοιχῶ πρός τι : Ἡρ.1,116 ὁ χρόνος ἐδόκεε τῇ ἡλικίῃ συμβαίνειν, αὐτ.2,3, Αἰσχ.Χο.210, Λυσ.8,9 ξυμβαίνει ταῦτα τοῖς πρὸ τοῦ· κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Χο. 580 ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε· 10) πίπτω εἰς τὸν κλῆρόν τινος, μτ. δοτ. προσ. : Εὐρ.ΙΤ 148 αἵ μοι συμβαίνουσ' ἆται, Ἰσοκρ.15,222, Δημ. 1154, αὐτ.1319, αὐτ.493 εὐεργεσιῶν συμβαίνειν καιρόν· 11) εἶμαι ὡς σύμβολον ἢ χαρακτηριστικόν τινος : Θουκ.2,15 ξυνεβεβήκει . . Ἀθηναίοις τοῦτο, Σωρ.1,87 τὰ ὀφείλοντα ταῖς ἀρίσταις συμβεβηκέναι τιτθαῖς, αὐτ.91, αὐτ.2,6· 12) κ. νεώτ. κ. δημ. γίνομαι, λαμβάνω ὑπόστασιν, λαμβάνω χώραν ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ κατὰ τύχην, τοῦ συμπτωματικοῦ : Αἰσχ.Πέρσ.802 συμβαίνει δ' οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ, Σοφ.Τρ.173, Πλάτ.Πολ.592Α ἐὰν μὴ θεία τις συμβαίνῃ τύχη, αὐτ.Κριτί.120Ε αἱ ἀεὶ συμβαίνουσαι τύχαι, Ξεν.Ἱππ.2,5, Δημ.12 χρηστόν τι συμβαίνει παρὰ θεῶν, Γαλ.15,460 τοὐναντίον συμβαίνειν πέφυκε, - αἱ βροχαὶ διαττόντων ὑστέρων συμβαίνουν ἰδίως τὸν Ἰούλιον, - συνέβησαν μεγάλα γεγονότα· κ. μτ. δοτ. : αὐτ.67, αὐτ.16,724· ‖ κ. ἐπὶ συμφορᾶς, ἄν τι συμβῇ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε γίνει τι (λίαν συνήθης εὐφημισμὸς ἀντὶ τῆς φρ. ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐπισυμβῆ κακόν τι, συμφορά τις) : Δημ. 551· ‖ συχνότ. ἀπροσ. μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ. 6,103 αὐτῷ Ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι συνέβη, αὐτ. Θουκ.1,1, Ἀριστλ.Μεταφ.1017a,11 συμβαίνει τῷ οἰκοδόμῳ μουσικῷ εἶναι, Πάπ. συμβαίνει τῷ πλοίῳ ἀργεῖν· μτ. ἀπαρφ. μ. : Ἡρ.7,166 συνέβη Γέλωνα νικᾶν, Θουκ.8,25, Πάπ. συμβαίνει διὰ παντὸς ἡμᾶς περιφόβους εἶναι· κ. μτ. ἀπαρφ. εἰσαγομένου διὰ τοῦ ὥστε : Σοφ.Τρ.1152, Θουκ.4,79, Ἀριστλ.Πολιτ.1261a,34· κ. μτ. μτχ. : Πλάτ.Σοφ. 244D, αὐτ.Φίλ.42D, αὐτ.Κράτ.412Α· ‖ νεώτ. κ. δημ. μτ. ἐξηρτ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ νά : συνέβη

νά άρρωστήσω-νά φύγω νωρίτερα· || κ. νεώτ. τὸ συμβαῖνον, κ. ὡς ούσ. τὸ συμβάν, τὸ συμβεβηκὸς τὸ κατὸ τύχην γενόμενον, τὸ γεγονός, τὸ περιστατικόν : ούτ.Πορμ.128C, Ξεν.ΚΠ 1,6,43 δεῖ οὖν πρὸς τὰ συμβαίνοντα .. τούτοις χρῆσθαι, αὐτ.'Αν.3,1,18, Πολύβ.10,28,7 ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ὁ τόπος εἴληφε τὴν προσηγορίαν, - ἀπροσδόκητον συμβάν,- ἀνακριβῶς λεπτομερῶς ἐξέθεσε τὰ συμβεβηκότα· || κατά συμβεβηκὸς τυχαίως, κατὰ τύχην : 'Αριστλ.Φυσ.192b,22, αὐτ.Μεταφ.1052a,18, Θεόφρ. Αἰσθ.22· || τοῦ συμβαίνοντός ἐστι εἶναι ὑπόθεσις τρέχουσα, τυχαία, καθημερινή : 'Ισαῖ.4,18· || συμβαίνει εἶναι ἢ γίγνεσθαι λαμβάνει χώραν, εἶναι : Πλάτ.Φαίδ.67C κάθαρσις εἶναι τοῦτο συμβαίνει, αὐτ.Κρατ.396A, αὐτ.Φιλ.55A, αὐτ.Πολιτ.301E· **13)** συχν. μτ ἐπιρρ. ἢ ἐπιθ., γίνομαι, ἀποβαίνω κατά τινα τρόπον : 'Ηρ.9, 01 ὀρθῶς σφι ἡ φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα, Σοφ.'Ηλ.262 τὰ μητρὸς .. ἔχθιστα συμβέβηκεν, αὐτ.Τρ.1174, Εὐρ.'Ελ.622, αὐτ. ΙΤ 1055, αὐτ.άπ.396, Πλάτ.Γοργ.479C, αὐτ.'Αλκ.1, 130C, αὐτ.Κράτ.398E, Ξεν.'Απομν.1,2,63, αὐτ.ΚΠ 5, 4,14 τῶν καλῶς πεποιημένων καὶ καλῶς συμβάντων· || ἀποβαίνω καλῶς : Θουκ.3,3 ἢν ξυμβῇ ἡ πεῖρα, Πλάτ.Νόμ.744E εἴ μοι συμβαίνει τοῦτο· **14)** ἐπὶ χρησμοῦ, ἐκπληροῦμαι : Θουκ.2,17 καὶ δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο· **15)** ἐπὶ ἐπακολουθήματος, ἐπακολουθῶ, ἕπομαι ὡς ἀποτέλεσμα : Θουκ.8,45 δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει, αὐτ.6,33, Πάπ. ἐὰν μὴ ὅτι τάχος ἀποσταλῇ τὰ ὑποζύγια, συμβήσεται τὰ μελίσσεια ἀπολέσθαι· || τὸ συμβὰν τὸ ἐπακόλουθον, τὸ ἀποτέλεσμα : Δημ.292 μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει, Γαλ.16,583 δηλοῦται ἐκ τοῦ συμβάντος· || ἐπὶ λογικῆς ἀκολουθίας, ἀκολουθῶ ὡς ἀποτέλεσμα, ἕπομαι ὡς συμπέρασμα : Πλάτ.Γοργ.459B τοῦτο συμβαίνει ἢ ἄλλο τι, 'Αριστλ.Τοπ.156b,38· || κ. ἀπροσ. ἕπεται, ἀκολουθεῖ, μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Θεαίτ.170C, αὐτ.Φαίδ.74A, 'Αριστλ.ΗΝικ.1152b,25, αὐτ.Οὐρ. 270a,5· **16)** ἐν τῇ φιλοσ. τὸ συμβεβηκός ὡς ούσ. τὸ κατὰ τύχην συμβαῖνον, τυχαῖον γεγονός : 'Αριστλ.Α'Υστ.73b,4, αὐτ.Τοπ.102b,4· || κατὰ συμβεβηκὸς τυχαίως, ἀντίθ. καθ' αὑτό : αὐτ.Φυσ. 192b,10 ἀντίθ.φύσει : αὐτ.Ψυχ.406a,14· ἀντιθ.κυρίως: Γαλ.15,629· ἀντίθ ἄντικρυς : αὐτ.18(2),180· **17)** ὁμ. τὸ συμβεβηκός πᾶν τὸ ἐνυπάρχον ἔν τινι, εἴτε ποιότητα ἐκφέρον εἴτε τυχαίαν ἰδιότητα, ἀναγκαίως ἐπακολουθοῦσαν ἐκ τῆς ἐννοίας πράγματός τινος, ὥστε νὰ μὴ εἰσέρχηται εἰς τὴν οὐσίαν ἢ τὸν ὁρισμὸν αὐτοῦ, οἷον «τῷ τριγώνῳ τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν» ('Αριστλ.Μεταφ.1025a,31), διακρίνεται δὲ προστιθεμένου τοῦ καθ' αὑτό : αὐτ.Α'Υστ.83b, 19· **18)** ἐν τῇ φιλοσ. τοῦ 'Επικουρ. τὸ συμβεβηκός οὐσιῶδες κατηγόρημα, ἰδιάζων χαρακτήρ, ἀντίθ. σύμπτωμα : 'Επίκ.'Επιστ.1,6U τὰ τούτων συμπτώματα ἢ συμβεβηκότα, αὐτ.Φύσ.40, Φιλόδ. Σημ.3 συμβεβηκὸς ἀνθρώπου τὸ θνητὸν εἶναι· **19)** ὁμ. τὸ συμβεβηκός ἐν τῇ στωικ. φιλοσ. ἐπακόλουθον, ἐπακολούθημα : Ζήν.Στωικ.1,25· **20)** ρηματ. π. σύμβαμα, σύμβασις.

**συμβακχεύω** ὁμοῦ μετ' ἄλλων βακχεύω, ἑορτάζω τὴν ἑορτὴν τοῦ Βάκχου, ἔχω καὶ ἐγὼ βακχικὸν ἐνθουσιασμόν, συνενθουσιῶ, συνεορτάζω ἐν βακχικῇ ἑορτῇ, κωμάζω : Εὐρ.Βάκχ.726 πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ θῆρες, Πλάτ.Φαῖδρ.234D, Φιλόστρ.Εἰκ.1,14 ἡ γῆ συμβακχεύει τῷ Διονύσῳ.

**σύμβακχος** (ὁ,ἡ) ὁ συμβακχεύων, μέτοχος, συμμέτοχος βακχικῶν ὀργίων : Φιλόμν.2, Εὐρ.Τρῳ.500 ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς.

**συμβαλανεύομαι** μσν. λούομαι μετά τινος, συλλούομαι ἐν βαλανείῳ : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,62 πορνῶν ταῖς ἀκολάστοις συμβαλανευόμενος.

**συμβαλομαχία** (ἡ) γλωσσ. συμβολή, συνέργεια εἰς μάχην, εἰς φιλονικίαν.

**συμβαλομάχος-ον** μτγν. ὁ συμβάλλων τινὰ ἢ συμβαλλόμενος εἰς μάχην, διαπληκτιζόμενος, Εἰουδ., «μάχιμος πρὸς φιλονικίαν» : Κύριλλ. ἐν 'Αν.Κρ.4,191,19.

**συμβαλομαχῶ-έω** γλωσσ. συμβαλλόμενος μάχομαι, συμπλέκομαι, διαπληκτίζομαι.

**συμβάλλω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **συμβαλῶ**, ἀόρ. β' **συνέβαλον**, ἀπαρφ. **συμβαλεῖν**, παρακ. **συμβέβληκα**, παθ. ἀόρ. α' **συνεβλήθην**, μτχ. παθ. παρακ. **συμβεβλημένος** (ἐκ τῶν χρ. τούτων ὁ 'Ομ. μεταχειρίζεται μ. τὸν ἐνεργ. ἐνεστ., ἐνεργ. ἀόρ. κ. μέσ., συνήθ. ὅμ. τὸν ἀμτβ. ἐπ. ἀόρ. **συμβλήτην**, ἀπαρφ. **συμβλήμεναι**, μέσ. γ' ἑν. **σύμβλητο**, γ' πληθ. **σύμβληντο**, μτχ. **συμβλήμενος**, ὑποτ. β' ἑν. **συμβλήεαι**, γ' ἑν. **σύμβληται** ('Οδ.Η 204)), ἐπὶ ἀνδρῶν ἐν πυκνῇ τάξει μάχης, συγκρούω : 'Ιλ.Δ 447 σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, Εὐρ.Φοίν.1405, 'Αριστφ. Εἰρ.1274, Ξεν.'Ελλ.4,3,19 καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἐωθοῦντο· **2)** νεώτ. βάλλω ὁμοῦ, ἑνώνω δύο ἢ πλειότερα πράγματα διὰ συμβλήματος, παραλώνω, ἰδ. ἐπὶ ποταμῶν, βάλλω, χύνω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συμμίσγω : 'Ιλ.Δ 453 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ, αὐτ.Ε 774 ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος, - ὁ Λάδων συμβάλλει εἰς τὸν 'Αξιόν· || κ. τὸ μέσ. : 'Ηρ.4,50 πολλοὶ ποταμοὶ συμβάλλονται τὸ σφέτερον ὕδωρ, 'Αρρ.'Αν.6,1,5 ὁ 'Ακεσίνης τῷ 'Ινδῷ τὸ ὕδωρ συμβάλλεται· || κ. ἐπὶ ἄλλων πραγμ., καταλήγω ἐπὶ ἄλλου τινὸς καὶ ἑνοῦμαι μετ' αὐτοῦ : τὰ νεῦρα τοῦ σώματος συμβάλλουν εἰς τὸν νωτιαῖον μυελόν· κ. παθ. : Σωρ.2,60 κατὰ τὰς ῥᾶγας συμβεβλημένων (τῶν δακτύλων)· **3)** βάλλω ὁμοῦ, συνάγω, συλλέγω : Ξεν.ΚΠ 2,1,5 τοὺς δὲ ἀπὸ Φρυγίας συμβαλεῖν φασι· κ. παθ. : αὐτ.'Αν.2,1,5 κριθὰς ἵπποις συμβεβλημένας πολλάς· **4)** ἀναμειγνύω μαζί, συμμειγνύω : Πλάτ.Πολιτ.285A διαφέροντα συμβάλλει εἰς ταὐτόν· **5)** συνέρχομαι: 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1239b,14· **6)** εἶμαι κατάλληλος, ἔρχομαι, πηγαίνω σὲ κάτι : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,20,7 τὰ χεδροπὰ συμβάλλει εἰς τὰς νέας· **7)** εἶμαι ἐπικερδής, ἐπωφελής, συμφέρω : Φιλόδ.Ρητ.2,285S συμβάλλει τῷ πολιτικῷ .. δικαίῳ εἶναι, Γαλ.16,496 συμβάλλει ἀναμένειν ἡμέραν μίαν· **8)** συνέρχομαι, ἑνοῦμαι εἴς τι σημεῖον : Σοφ.ΟΚ 901 ἔνθα δίστομοι συμβάλλουσιν ὁδοί, 'Αριστλ.ΖΙ 514a,12 (φλὲψ) συμβάλλει τῇ ἀποσχίσει, Στράβ.6,3,7· || τὰ συμβάλλοντα αἱ συμβολαί : 'Επιγρ.Δελφῶν· **9)** συμπλέκομαι, συνάπτομαι: Θεόφρ.Αἰσθ.52 τοὺς τύπους ἀνάγκη συμβάλλειν ἑαυτοῖς· **10)** γεωμ. συναντῶμαι : 'Αρχιμ.Σφαίρ. Κυλ.1,23 τὸ σημεῖον καθ' ὃ συμβάλλουσιν· **11)** συμβάλλω βλέφαρα συνάπτω, κλείω τὰ βλέφαρα, κλείω τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς ὕπνον: Αἰσχ.'Αγ. 15 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ· || συμβάλλω ὄμμα κλείω τὰ ὄμματα θανόντος, σφαλνῶ τὰ μάτια πεθαμένου : αὐτ.1294· **12)** γεν. συνάπτω, ἑνώνω : 'Ιππ.Συρίγγ.4 ὠμόλινον συμβάλλει πεντάπλουν, 'Αριστφ.Εἰρ.37 οἱ τὰ σχοινία τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας, Φιλόστρ. 'Ηρ.Προοίμ.· κ. παθ. : Πάπ. κεραῖαι συμβεβλημέναι· || δεξιὰς συμβάλλω τινὶ συνάπτω μετά τινος τὰς χεῖρας, δίνω τὸ χέρι μου σὲ κάποιον : Εὐρ.ΙΑ 58 ὅρκους συνάψαι δεξιάς τε συμβαλεῖν· **13)** συμβάλλω συμβόλαιά τινι ἢ πρός τινα κάμνω συμβόλαιον μετά τινος, ἰδίᾳ δὲ δανείζω χρήματα διὰ συμβολαίου ἢ ὁμολόγου μετὰ κ.ἐπὶ ἐνεχύρῳ: Πλάτ.Πολ.425C τὰ ἀγοραῖα ξυμβολαίων τε πέρι κατ' ἀγορὰν ἕκαστοι ἃ πρὸς ἀλλήλους ξυμβάλλουσιν, Δημ.907· κ. μέσ : Θουκ.5,77· κ. παθ. : Δημ.822 συμβόλαιον εἰς τ' ἀνδράποδα συμβεβλη-

μένον [δάνειον γενόμενον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν δούλων]· κ. ἀπολ. : Ἰσοκρ.21,13, Πλάτ.Ἀλκ.1,125D, Κῶδ.Ἰουστ.1,3,55,4· 14) προτείνω, παρέχω, δανείζω : Ἀριστφ.Ἐκκλ.446, Ἰσαΐ.10,10 πέρα μεδίμνου κριθῶν συμβάλλει, Διον.Ἀλ.Ῥωμ.6,29· ‖ ὁ συμβαλὼν ὡς οὐσ. ὁ δανειστής : Δημ.1283 ἢ ὑμᾶς δεδιὼς ἢ τὸν συμβαλόντα αἰσχυνόμενος, Διον.Ἀλ.Ῥωμ.5,63· 15) νεώτ. τὸ μέσ. συνάπτω συμβόλαιον, συμφωνίαν, σύμβασιν μετά τινος : ἡ ἑταιρεία συνεβλήθη μετὰ τοῦ κράτους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων· ‖ οἱ συμβαλλόμενοι οἱ συνάπτοντες μεταξύ των σύμβασίν τινα ἢ συμβόλαιον· 16) τὸ μέσ. μτ. παθ. παρακ. προσφέρω ἢ προστίθημι ἐπὶ πλέον : Ἡρ 3,135 πρὸς δὲ ἐς τὰ δῶρα ὁλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέσθαι· 17) συνεισφέρω : Ξεν.Ἀν.1,1,9 ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν, Ἰσοκρ.4,98, Ἐπιγρ., Πάπ. συμβάλλεσθαι ἐφόδιον· 18) κ.νεώτ. ἑνοῦμαι μετ' ἄλλων ἔν τινι προσπαθείᾳ, ὅθ. συνεκδ. συντείνω, συντελῶ εἴς τι : ἡ συμμετοχή σας συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν· ‖ ἀλλ' ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κυρ. τὸ μέσ. : Πινδ.Ι 1,59 τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι, Ἱππ.Ἀέρ.2, Θουκ.3,45 ἡ τύχη οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν, Πλάτ.Ἀπολ.36A τὸ μὴ ἀγανακτεῖν .. ἄλλα τέ μοι πολλὰ συμβάλλεται, καὶ .. (πολλοὶ περιστάσεις συντελοῦν εἰς τὸ νὰ μὴ ἀγανακτῶ καὶ μάλιστα..), αὐτ.Νόμ.836B, Ἰσοκρ.Ἐπιστ.8,6, Ξεν.Οἰκ.7,13 οὐδεὶ λογίζεσθαι πότερος πλείω συμβέβληται· ‖ συχνότ. μτ. τῆς αἰτ. μέρος ὡς ἀντικ. : Ἀνδοκ. 1,143 ἔργων οὐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλεσθαι, Πλάτ.Νόμ.836D, αὐτ.Πολ.331B, Ἰσοκρ.7,79, Δημ. 1031, Πάπ. συμβαλλέσθω τὸ μέρος ἕκαστος εἰς τὸ ἀνάλωμα· κ. ἀπολ. : Ἡρ.4,50 οὔτε ποταμὸς οὔτε κρήνη οὐδεμία ἐσδιδοῦσα ἐς πλῆθός οἱ συμβάλλεται [συντελεῖ εἰς τὸ μέγεθος αὐτοῦ]· κ. μτ. μτχ. : Αἰσχ.Χο.1012 φόνου κηκὶς ξυμβάλλεται φθείρουσα [συντελεῖ εἰς τὴν καταστροφήν]· ‖ σπαν. μτ.γενικ.διαιρ.: Εὐρ.Μήδ.284 ξυμβάλλεται πολλὰ τοῦδε δείματος· 19) βοηθῶ, παρέχω ὠφέλειαν, ὠφελῶ : Ἀντιφ.5,79 πολλά ἐστι τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις, Πλάτ.Νόμ.905B, Δημ.558· 20) προστίθημι, δίδω καὶ ἐγώ : Ἡρ. 8,61 οὕτω ἐκέλευε γνώμας συμβάλλεσθαι, Σοφ. ΟΚ 1151 συμβαλοῦ γνώμην, Πλάτ.Πολιτ.298C, αὐτ. Νόμ.905C, αὐτ.Ἴων 532C, αὐτ.Συμπ.185C· 21) ἐπὶ λόγων, διακοινῶ, κοινολογῶ, λέγω : Ἐπιγρ. συμβάλλεσθαι τὴν γνώμην τῆς βουλῆς· 22) συμβάλλω (λόγους) διαλέγομαι, συνομιλῶ, μτ. δοτ. ἢ ἐμπροθ. διαρ. : Πλούτ.Ἠθ.222C, ΚΔ Πράξ.4,15 συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· κ. μέσ. : Ξεν. Ἀν.4,6,14 ἀτὰρ τί ἐγὼ περὶ κλοπῆς συμβάλλομαι· 23) συνίημι, ἄγω, φέρω εἰς συνάφειαν, ἐπαφήν, ἰδ. ἐχθρικήν, ἄγω εἰς σύγκρουσιν, κάνω νὰ ἐμπλακοῦν, νὰ πιαστοῦν : Ἰλ.Υ 55 ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες σύμβαλον, αὐτ.Γ 70 ἐμὲ .. καὶ Μενέλαον συμβάλετε .. μάχεσθαι, Ἡρ.3, 32, αὐτ.5,1, Ξεν.Λακ.4,2, αὐτ.Συμπ.4,9, αὐτ.ΚΠ 6,1, 32, Φιλήμ.206 εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότῃ μὴ συμβάλῃς· ‖ κ.μτφ. ἀναισχυντίᾳ συμβάλλω τινά κάμνω τινὰ νὰ ἀγωνισθῇ κατὰ τῆς ἀναισχυντίας : Πλάτ.Νόμ.647C· ‖ κ. ἀμτβ. ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι : Ἡρ.1,77, αὐτ.82, αὐτ.80, αὐτ.104, Αἰσχ.Χο.461 Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Σιμων.136 Ἕλληνες Μήδοις συνέβαλον, Ξεν.ΚΠ 7,1,20, Ἰσοκρ.4,69, Στράβ.14,5,16· ‖ ἡ μτχ. ξυμβάλλων ἀπολ. ὁ συμπλεκόμενος, ὁ συγκρουόμενος : Πλάτ.Πολιτ.273A, Ἐπιγρ.· 24) τὸ μέσ. ἐν καλῇ σημ. ἑνοῦμαι μετά τινος ἵνα πράξω τι, ἰδίᾳ ἵνα πολεμήσω : Ἰλ.Μ 377 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον· 25) ἔρχομαι : αὐτ.181 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι καὶ δηϊοτῆτα, Εὐρ.Βάκχ.837 συμβάλλειν Βάκχαις μάχην, αὐτ.Μήδ.44, αὐτ.521· ‖ μτφ. συμβάλλω ἔπη κακὰ ἔρχομαι, ἀναγκάζομαι νὰ μεταχειρισθῶ κακοὺς λόγους : Σοφ.Αἴ.1323 ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά· 26) τὸ μέσ. συναντῶ τινα, ἀπαντῶ κατὰ τύχην, ἰδ. μτ. δοτ. : Ἰλ.Ξ 27 Νέστορι δὲ ξύμβληντο, Ὀδ.Η 204 εἰ δ' ἄρα τις .. ξύμβληται ὁδίτης, αὐτ.Λ 127, αὐτ.Φ 15· ‖ κ. ἐν τῷ ἐνεργ. ἐν χρ. ἡ μτχ. συμβαλὼν συναντήσας : Αἰσχ.Χο.677· ‖ ἔρχομαι εἰς ἐπαφὴν μτ. τινος : Πλούτ.Μάρκελλ.20, Ἀρρ. Ἐπικτ.3,9,13· 27) παραβάλλω, τοποθετῶ τὸ ἓν ὁμοῦ μὲ τὸ ἄλλο, συγκρίνω : Ἡρ.2,10 ὥς γε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλεῖν, αὐτ.3,160, αὐτ.4,50, Λυκοῦργ.68, Πλάτ.Θεαίτ.186B Φοινικίδ.2,5 οὐδὲν ἦν τούτων .. πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν· κ. παθ. : Ἡρ.2,10, αὐτ.3,125, αὐτ.95 τὸ ἀργύριον τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον τάλαντον· 28) ἐν τῷ μέσ. τ. βάλλω ὁμοῦ, ὑπολογίζω, λογαριάζω : Ἡρ 2,31, αὐτ.4,15, αὐτ.6, 63, αὐτ.65 ὁ δὲ συμβαλλόμενος τοὺς μῆνας ἀπώμοσε· κ. παθ. : αὐτ.4,101 ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι· 29) παραβάλλω τὴν ἰδίαν μου γνώμην πρὸς τὰ γεγονότα, ὅθ. συμπεραίνω, εἰκάζω, ἑρμηνεύω : Πίνδ.Ν 11,33, Σοφ ΟΚ 1474 πῶς οἶσθα ; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ ;, Εὐρ.Μήδ.675, αὐτ.ΙΤ 55, Ἀριστφ.Ἱππ.427 εὖ ξυνέβαλεν αὐτά, αὐτ.Σφ.72 ἣν [νόσον] οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι, Πλάτ.Κρατ. 412C, αὐτ.384A, Ἀριστλ.ἀπ.532, Ἄρατ.1146· κ. ἀπολ. : Σωρ.2,63 καθὼς συμβάλλομεν αὐτῷ· ‖ κ. τὸ μέσ. ἀπολ. : Ἡράκλειτ.47, Ἡρ.2,33, αὐτ.4,87· 30) μτ. αἰτ. εὑρίσκω, καταλαμβάνω, ἐννοῶ : αὐτ. 111 οἱ δὲ Σκύθαι οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα· μτ. αἰτ. πράγμ. κ. ἐμπροθ. διορ. : αὐτ.6, 107· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.1,68, αὐτ.2,33, αὐτ.112· κ. μτ. πλαγ.ἐρωτ. : αὐτ.4,45· 31) συμφωνῶ, ὁρίζω, προαδιορίζω ἀπὸ κοινοῦ : Ξεν.ΚΠ 6,2,41 πρὸς ἐμὲ πάντες συμβάλλετε, Ἐπιγρ. καθάπερ ξυνέβαλον ἢ διέθεντο· κ. μέσ. : Συνθ.π.Θουκ.5,77, Ξεν. Ἀν.6,3,3, Πάπ. ἔδει σε, καθότι συνεβάλου ἡμῖν Ἡρακλείδην .. ἀπεσταλκέναι· 32) ρημοτ.π. σύμβλημα, σύμβλησις, συμβλής, συμβλητός, -τέον.

**σύμβαμα**-ατος (τὸ) [συμβαίνω] μτγν. κ. νεώτ. τὸ κατὰ τύχην συμβαῖνον, συμβεβηκός : Λουκ.ΒΠρ. 21 ἀλλὰ καὶ σύμβαμα καὶ παρασύμβαμα ὁποῖα καὶ ὁπόσον ἀλλήλων διαφέρει, Μᾶρκ.Αὐρ.7,58 ἐφ' ἑκάστου συμβάματος ἐκείνους πρὸ ὀμμάτων ἔχειν, Παλαίφ.21(51· 2) δυστύχημα, ἀτυχία : Προκ. Γοτθ.1,12· 3) ὡς φιλοσοφ. ὅρος τῶν Στωικῶν, κατηγόρημα, πλῆρες ρηματικὸν κατηγορούμενον, τέλειον, ἤτοι μὴ χρῆζον προσδιορισμῶν, οἷον τὸ ἀμετάβατον ρῆμα, π. χ. Σωκράτης περιπατεῖ· τὸ δὲ ἀπρόσ. ρ. ἐνομίζετο ὡς ἀτελὲς κατηγορούμενον, οἷον Σωκράτει μέλει καὶ ἐκαλεῖτο παρασύμβαμα, παρακατηγόρημα : Στωικ.ἀπ.2,59.

**συμβαματικός**-ή-όν μτγν. ὁ τυχαῖος : Πτολ. Τετράβ.203, Βέττ.Βάλ.112,19.

**συμβάν**-άντος (τὸ) κ. νεώτ. μτχ. ἀόρ. β' τοῦ συμβαίνω· ‖ νεώτ. ὡς οὐσ. γεγονός, ἰδ. τυχαῖον.

**συμβαπτίζω** μτγν. βαπτίζω, βυθίζω, ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.4,20.

**συμβάπτω** μον. βάπτω ὁμοῦ: Cod.Par.2260 fo 119v°.

**συμβαρβαρίζω** μτγν. βαρβαρίζω καὶ ἐγὼ ὡσαύτως, ἐπίσης : Βασ.2,139C οὐ γὰρ συνεβαρβάριζεν ὁ τρόπος τῷ τῆς γλώττης ὀργάνῳ.

**συμβάρβαρος**-ον μον. ὁ ὢν καὶ αὐτὸς μετ' ἄλλου βάρβαρος : Εὐστ.Πον.292,28.

**συμβαρύνομαι** μτγν. βαρύνομαι ἐπίσης, λαμβάνω ἐπίσης τὸν βαρὺν τόνον, τὴν βαρεῖαν : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπίρρ.170,9 ἔνθεν καὶ τὸ συνὸν ἐπίρρημα συμβαρύνεται.

**συμβαρῶ**-έω μτγν. πιέζω, βαρύνω όμοῦ, ζυγίζω μαζί, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἡφαιστ.Ἀστρ.3,10, ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(1),152.

**συμβασείω** ἐφετ. τοῦ συμβαίνω, ἐπιθυμῶ νὰ κάμω σύμβασιν ἢ συνθήκην μετά τινος : Θουκ.8,56 **ἐπειδὴ ἑώρα ἐκεῖνον καὶ ὣς οὐ ξυμβησείοντα.**

**συμβασιλεύς**-έως (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ βασιλεύων ὁμοῦ μετ' ἄλλου : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.10,8,395.

**συμβασιλεύω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. βασιλεύω ἢ κυβερνῶ ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.30,2,4, Πλούτ. Λυκ.5 **ὥς που καὶ λέγεται συμβασιλεύοντα τὸν Ἀρχέλαον αὐτῷ**, Λουκ.Θε.Δ 16,2· ‖ κ. μτφ. : ΚΔ Κορ.Ι,4,8 **ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν**· κ. ἀπολ. : αὐτ.Τιμόθ.2,2,12.

**συμβασιλιστής** (ὁ) πάπ. μέλος τοῦ θιάσου τῶν βασιλιστῶν.

**σύμβασις**-εως (ἡ) (συμβαίνω) κ. νεώτ. τὸ κινεῖν τὸν ἕνα πόδα πρὸς τὸν ἕτερον κατὰ τὸ βάδισμα : Ἱππ.Ἄρθρ.58· **2)** μτγν. ἁρμογὴ τῶν πλευρῶν : Ροῦφ.Ὀστ.25· **3)** συμφωνία, συνεννόησις, συνθήκη : Ἡρ.1,74 **συμβάσιες.. οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν**, Εὐρ.Ἱκ.739, Θουκ.3,28· ‖ δίδωμί τινι σύμβασιν διαλλάττω τινά : αὐτ.Φοίν.85 **δὸς σύμβασιν τέκνοις**· ‖ νεώτ. συμφωνία, συμβόλαιον : **διεθνὴς σύμβασις - σύμβασις ἐργασίας**· **4)** σύμβασμα, τυχαῖον συμβεβηκός : Πλάτ.Ἐπιστ.359Β **ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων**· **4)** σύμπτωσις, συμφωνία : Πλωτῖν.5,4,1 **συμβάσεως ἔξω πάσης καὶ συνθέσεως**, αὐτ.6,1,26, αὐτ.8,14· ‖ **κατὰ σύμβασιν** ὅρος τῶν Ἐμπειρικῶν : Γαλ.10,164.

**συμβαστάζω** μτγν. κ. νεώτ. βαστάζω, φέρω ὁμοῦ μετ' ἄλλου : Ἀπη.Ἐμφ.Πολ.4,27· **2)** μτγν. παραβάλλω, συγκρίνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΠΔ Ἰὼβ 28,16 **καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ Σωφίρ.**

**συμβατεύω** μτγν. βατεύω, συνουσιάζομαι μετά τινος : Παλαίφ.39(40) **ἀφίησιν αὐτῷ κύνας θηλείας συμβατεύειν.**

**συμβατήριος**-ον ὁ συμβατικὸς βλ.λ. : Θουκ.5,76 **λόγους προύπεμπον ἐς τὸ Ἄργος ξυμβατηρίους**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,45, Φίλ.1,390.

**συμβατικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ τείνων ἢ ἄγων εἰς συμφωνίαν, συμβιβαστικός : Θουκ.6,103, αὐτ.8,91 **οὐδὲν πράξαντες ξυμβατικόν**, αὐτ.71· **2)** νεώτ. ὁ κατὰ συνθήκην, κατὰ σύμβασιν, κατὰ συμφωνίαν καθωρισμένος : **συμβατικὸς τόκος**· **3)** μτγν. πρόσφορος κατάλληλος : Πτολ.Τετράβ.117.

**συμβατικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. τὸ εἶναί τινα ἢ τι συμβατικὸν βλ.λ.2), καθορισμὸς διὰ συμφωνίας.

**συμβατικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. συμβιβαστικῶς : Πλούτ.Φλαμ.5· **2)** νεώτ. κατὰ τρόπον συμβατικὸν βλ.λ.2)· **3)** μτγν. κατὰ τύχην : Εὐσ. Εὐαγγ.Προπ.248C.

**συμβατός**-ή-όν μτγν. ὁ ὑποκείμενος εἰς σύμβασιν, σύμπτωσιν : Φίλ.1,277 **οὐδ' ἡ τῶν μελλόντων ἀδηλότης αὐτῷ συμβατή**· ‖ **συμβατόν ἐστι** συμβαίνει : Πολύβ.9,2,4.

**συμβδελύσσω** μσν. ὁμοῦ βδελύσσω, μυσάττομαι : Πρόδρ. κατὰ Ροδάνθ. καὶ Δοσικλ.2,310.

**συμβεβαιῶ**-όω μτγν. ἐπιβεβαιῶ τι ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων, συνεπιβεβαιῶ : Βέττ.Βάλ.213,22· **2)** δίδω καὶ ἐγὼ ἐγγύησιν, βεβαίωσιν μετ' ἄλλου : Ἐπιγρ.Ἁλικαρνασσοῦ, Πάπ.

**συμβεβαιωτής** (ὁ) πάπ. ὁ συνεγγυητής.

**συμβεβηκός**-ότος (τὸ) κ. νεώτ. μτχ. παρακ. τοῦ ρ. συμβαίνω βλ.λ., ὡς οὐσ.

**συμβεβηκότως** ἐπίρρ. μτγν. (ἐκ μτχ. παρακ. τοῦ συμβαίνω) κατὰ συμβεβηκός, ἐκ τύχης, κατὰ τύχην : Νικόμ.Ἀριθμ.11, Συριαν.Μεταφ.169,24.

**συμβεβηλῶ**-όω μτγν. βεβηλῶ ὁμοῦ, ποιῶ ἐπίσης τι βέβηλον : Νεμέσ.Φύσ.Ἀνθρ.356.

**συμβελής**-οῦς-ές (βέλος) μτγν. ὁ ὑπὸ πολλῶν ὁμοῦ βελῶν πεπληγμένος, κτυπημένος : Πολύβ.1,40,13 **συμβελῆ γιγνόμενα καὶ κατατραυματιζόμενα ταχέως διεταράχθη.**

**συμβελτιοῦμαι**-όομαι μσν. βελτιοῦμαι, διορθώνομαι ὡσαύτως, ἐπίσης : Φώτ.Βιβλ.94Β.

**συμβέννιον** (τὸ) πάπ. δ.τ. τοῦ σεβέννιον βλ.λ.

**συμβηματίζω** μτγν. βηματίζω ὁμοῦ μετά τινος : Δαμάσκ.π.Σιμπλίκ.Φυσ.797,4.

**συμβία** (ἡ) πάπ. κ. νεώτ. ἡ σύμβιος, ἡ σύζυγος.

**συμβιάζομαι** κ. μσν. συνάπτω διὰ τῆς βίας, συναναγκάζω : Λογγῖν.Ὕψ.10,6, Εὐνάπ.Ἱστ.259D· κ. παθ. : Δημ.100 **πάντα τὰ νῦν συμβεβιασμένα** (τὰ διὰ τῆς βίας γενόμενα).

**συμβιβάζω** κ. νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συνεβίβασα**, δημ. (ἐ)**συμβίβασα**, παθ. ἀόρ. **συνεβιβάσθην**, δημ. (ἐ)**συμβιβάστηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **συμ(βι)βασμένος**, μεταβατικὸν τοῦ συμβαίνω, φέρω, ἄγω εἰς τὸ αὐτό, ὅθ. τὸ παθ. φέρομαι εἰς τὸ αὐτό, συμπλέκομαι, συναρμόζομαι : ΚΔ Ἐφέσ.4,16, αὐτ.Κολ.2,19 **ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ**· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. διαλλάττω, συμφιλιώνω : Ἡρ.1,74 **οἱ δὲ συμβιβάσαντες αὐτοὺς ἦσαν οἵδε**, Θουκ.2,29, Πλάτ.Πρωτ.337Ε **συμβιβάζειν τινὰς εἰς τὸ μέσον** (ὡς μεσίτης)· κ. παθ.: Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.179a,30· ‖ φρ. δημ. **τὰ συμβάσαμε, - θὰ τὰ συμβιβάσουμε** ἤλθομεν ἢ θὰ ἔλθωμεν εἰς συμφωνίαν ἢ διαλλαγήν· ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. **συμβιβάζομαι** συγκατατίθεμαι, ὑποχωρῶ, διαλλάττομαι, συμφιλιοῦμαι : **δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς νεωτεριστικὰς ἰδέας**· **3)** νεώτ. κ. δημ. εὑρίσκομαι εἰς ἁρμονίαν, συμπίπτω : **ἡ συμπεριφορά του δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ὑψηλόν του ἀξίωμα, - δὲν συμβιβάζονται αἱ ἀντιλήψεις μας**· **4)** θέτω, βάλλω ὁμοῦ, παραβάλλω, συγκρίνω, ἐξετάζω : Πλάτ.Ἱππ.Μ 369D, αὐτ.Πολ.504Α **τριττὰ εἴδη ψυχῆς διαστησάμενοι ξυνεβιβάζομεν**, Φιλόδ.Ρητ.1,174S· **5)** ἀποδεικνύω λογικῶς : Ἀριστλ. Τοπ.155a,25, αὐτ.Σοφ.Ἐλ.181a,22, αὐτ.Τοπ.161b,37, αὐτ.154a,36, αὐτ.Ρητ.Ἀλ.1426a,37, αὐτ.1441a,6, αὐτ. Τοπ.158b,27, ΚΔ Πράξ.9,22 **Σαῦλος.. συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός**· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ὄκελλ.3,3· κ. παθ. : Φιλόδ.Ρητ.1,172S· **6)** μτγν. διδάσκω : ΠΔ Ἔξ.4,15 **συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε**, αὐτ.Δευτ.4,9 **συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου**, αὐτ.Ἠσ.40,14· **7)** ρηματ.π. συμβίβασις, συμβιβασμός, συμβιβαστής.

**συμβίβασις**-εως (ἡ) μτγν. διαλλαγή, συμφιλίωσις, συμβιβασμός· Ἡσ., Σουΐδ.· **2)** συμφωνία, ἕνωσις : Πτολ.Τετράβ.182, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,67 **φιλίαι καὶ συμβιβάσεις**· **3)** Ἡσ. «πεῖσις, πίστις»· **4)** αὐτ. «διδαχή, διδασκαλία».

**συμβίβασμα**-ατος μσν. κ.δημ. συμβίβασις, συμβιβασμός : Pactum.Ms.n.Pasin.Codd.Taur.1,222B.

**συμβιβασμός** (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἕνωσις, σύνδεσις : Πισίδ.Γ'Ἑξαήμ.1409· **2)** συμβίβασις, συμφωνία διαμεσχομένων δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων, συνεννόησις ἐπὶ διαφορᾶς τινος : Ἰάμβλ.Πυθ.16,69, αὐτ.33,229, Ἐπιγρ.

**συμβιβαστής** (ὁ) γλωσσ. ὁ συμβιβάζων, συμφιλιωτής, ἢ ὁ παραβάλλων.

**συμβιβαστικός**-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄγων, ὑποβοηθῶν εἰς συμβιβασμὸν βλ.λ.2), εἰς συνδιαλλαγήν : Πλούτ.Ἀλκ.14 **καὶ πρὸς πᾶν συμβιβαστικὸν καὶ δίκαιον αὐτοκράτορες ἥκειν λέγοντες**· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐκόλως συμβιβαζόμενος, ὑποχωρητικός, διαλλακτικός.

**συμβιβαστικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συμβιβαστικοῦ, τὸ νὰ εἶναί τις συμβιβαστικός, διαλλακτικός, ροπὴ πρὸς συμβιβασμόν, πρὸς διαλλαγήν.

**συμβιβαστικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. διὰ συμβιβασμοῦ βλ.λ.2), διαλλακτικῶς : Ὀλυμπ.Ἀλκ.22C.

**σύμβιος**-ον ὁ ζῶν ὁμοῦ μετά τινος : Θεόφρ. ΦΑἴτ.2,17,5 **προσφιλῆ ἀλλήλοις καὶ σύμβια**·

2) ὡς οὐσ. σύντροφος, ἑταῖρος : 'Αριστλ.ΗΝικ. 1171a,23, 'Επιγρ.Κυζίκου· 3) ὁ σύζυγος : 'Ελλ. 'Επιγράμμ.399· ‖ ὁμ. τὸ θηλ. : Διόδ.Σ 4,46, Πάπ.

**συμβιότευσις**-εως (ἡ) μσν. ἡ κατάστασις τοῦ συμβιοτεύειν, συζῆν : Εὐστ.Πον.16,14.

**συμβιστεύω** συμβιῶ βλ.λ. : Θέων Συμπλ.'Ανθ.3,146.

**συμβιότη** (ἡ) 'Επιγρ. ἡ σύζυγος, συμβία : 'Επιγρ. Παφλαγονίας.

**συμβιῶ**-όω κ. νεώτ., μέλλ. **συμβιώσαμαι**, ἀόρ. **συνεβίων**, ἀπαρφ. **συμβιῶναι** κ. ἐξ ἀορ. α' **συμβιῶσαι** [Θεόφρ.Φ] 2,1,2, Διόδ.Σ 4,54, Σωρ.2,89], παρακ. **συμβεβίωκα**, ζῶ ὁμοῦ μετά τινος, συζῶ : Πλάτ.Συμπ.181D **ὡς κοινῇ συμβιωσόμενοι**, 'Ισοκρ. 15,97, αὐτ.'Επιστ.4,4 **ἥδιστος συμβιῶναι**, 'Αριστλ. ΗΜ 1212b,31, αὐτ.ΗΝικ.1126a,31 **χείρους πρὸς τὸ συμβιοῦν**· ‖ κ. ἐπὶ συζύγου : 'Επιγρ.· ‖ κ. ἐπὶ παλλακίδος : αὐτ.· ‖ κ. ἐπὶ ζεύγους ἡνωμένου, κτ. ἀντιθ. πρὸς τὴν ἁπλῆν συγκατοίκησιν : Πλούτ. 'Ηθ.142F· ‖ κ. ἐπὶ φυτῶν : Θεόφρ.Φ] 2,1,2 **(ἐλάαι φασὶ) πρὸς κιττὸν συμβιοῦν**· ‖ κ. μτφ. : Κλέαρχ.15, Δημ.315 **ἀγαθῇ γ', οὐχ ὁρᾷς; τύχῃ συμβεβιωκώς**, Πλούτ.'Ηθ.1099F, 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,4 **συμβιοῦν μέσφι θανάτου** [ἐπὶ νόσου].

**συμβίωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ζῆν ὁμοῦ μετά τινος, τὸ συζῆν, συνδιαίτησις, συνδιαμονή : Πολύβ.5,81,2, αὐτ.31,25,10, ΠΔ Σοφ.Σολ.8,3 **εὐγένειαν δοξάζει συμβίωσιν θεοῦ ἔχουσαν**, Φιλόδ. 'Οργ.78W **συμβίωσις μετὰ φίλων**· ‖ κ. ἐπὶ ἐγγάμου βίου : Διόδ.Σ 4,54, Βέττ.Βάλ.1,17, 'Επιγρ. Σπάρτης· ‖ **περὶ γυναικὸς συμβιώσεως** τίτλος ἔργου 'Αντιπάτρου τοῦ Ταρσέως : Στωικ.ἀπ.3,254· 2) νεώτ. φυσιολ. ἡ γειτνίασις διαφόρων ὀργανισμῶν ζώντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας χωρὶς νὰ παρενοχλοῦν ἀλλήλους, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπωφελουμένων ἀμοιβαίως ἐκ τῆς γειτνιάσεως ταύτης· 3) συμβία βλ.λ. : 'Επιγρ.· 4) λέσχη : 'Επιγρ.Σμύρνης.

**συμβιωτάριον** (τό) μτγν. εἶδός τι ἐλιξιρίου βλ.λ. : Ροῦφ. π.'Ορειβ.8,47,19.

**συμβιωτής** (ὁ) ὁ ζῶν μετά τινος, σύντροφος, ἑταῖρος : Εὐπ.448, Πολύβ.8,12,3 **Σαρδαναπάλου ἢ τῶν ἐκείνου συμβιωτῶν**, Κικ.Οἰκ.9,10,2· 2) ἑταῖρος ἢ εὐνοούμενος Ῥωμαίου αὐτοκράτορος : Πλούτ.'Ηθ.207C, 'Ιουλ.Καῖσ.326B· ‖ κ. ἄλλων βασιλέων : ΠΔ Βὴλ 2 **συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως**.

**συμβιωτικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἐπιτήδειος, κατάλληλος εἰς συμβίωσιν : Γρηγ.Νύσσ.2, 588C **ὁμολογίαν τινὰ συμβιωτικὴν καταθεμένη**.

**συμβλάπτω** κ. μσν. βλάπτω ὡσαύτως ἢ ὁμοῦ : Γέμιν.2,6· κ. παθ. : 'Αριστλ.ΖΜ 690b,6, Εὐστ.1946,32.

**συμβλαστάνω** μτγν. βλαστάνω ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως : Μᾶρκ.Αὐρ.11,8 **κλάδος ὁ ἀπ' ἀρχῆς συμβλαστήσας**, Γαλ.19,169 **ἡ τῶν νεύρων φύσις .. ἅμα τῷ πνεύματι συμβλαστάνουσα**.

**συμβλασφημῶ**-έω βλασφημῶ, κακολογῶ ὁμοῦ, ἐν χρ. τὸ παθ.: 'Αν.'Οξ.3,221 **τοῦ σιδηρέου βλασφημουμένου καὶ τὸ μέλαν συμβλασφημεῖσθαι**.

**συμβλέπω** μτγν. βλέπω συγχρόνως **δύο ἢ** πλειότερα ἀντικείμενα : Φιλόδ.Σημ.36.

**συμβλέφαρον** (τό) νεώτ. ὀφθαλμ. οὐλώδης σύμφυσις τοῦ βλεφάρου μετὰ τοῦ ἐπιπεφυκότος.

**συμβλήδην** ἐπίρρ. μτγν. συλλήβδην βλ.λ. : 'Αρετ. Χρον.Νούσ.1,2.

**σύμβλημα**-ατος (τό) μτγν. κ. νεώτ. ἕνωσις, συναφή, ῥαφή : ΠΔ 'Ησ.41,7 **πότε μὲν ἐρεῖ, σύμβλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις**· 2) νεώτ. ἕκαστον τῶν τεμαχίων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται σύνολόν τι, οἷον ὁ ἱστὸς τοῦ πλοίου· 3) ὁμ. συνεκδ. ὁ δεσμός, σύνδεσμος συνδέων **τὰ τεμάχια** ταῦτα· 4) πάπ. γυμναστικὸς ἀγών.

**συμβλής**-ῆτος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ συμβαλλόμενος, συγκρουόμενος : 'Ορφ.'Αργ.686 **ξυμβλῆτες πίπτουσιν (αἱ Κυάνεαι) ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἰοῦσαι**.

**σύμβλησις**-εως (ἡ) μτγν. συμβολή, ἕνωσις, συναφή : ΠΔ 'Εξ.26,24 **κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν**· 2) παραβολή, σύγκρισις : Φιλόδ.Σητ.1,2178, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ. 7,375· 3) ἀναφορά : Διογ.Λ 9,87 **ἡ πρὸς ἄλλα σύμβλησις**· 4) ἑρμηνεία : 'Αρρ.'Αν.1,18,7 **σύμβλησις τοῦ σημείου**· 5) βοήθεια, ἐπικουρία, ἀρωγή, συνδρομή : Διογ.Λ 7,105 **τὴν μὲν .. λέγουσι σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμολογούμενον βίον**.

**συμβλητικός**-ή-όν ὁ δυνάμενος νὰ συμβάλλεται ἢ νὰ συμβληθῇ, συντελεστικός : 'Αριστλ.Πρ.957a29.

**συμβλητικῶς** ἐπίρρ. μτγν. ἐν συνεργασίᾳ ἢ διὰ συγκρίσεως : Φιλόδ.Θε.1,22.

**συμβλητός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ παραβλητός, ὁ δυνάμενος νὰ παραβληθῇ ἢ νὰ συγκριθῇ : 'Αριστλ.Τοπ.107b,17, αὐτ.Φυσ.248a,11, αὐτ.Μεταφ.1080a, 20, αὐτ.1081a,5, αὐτ.ΗΝικ.1133a,19, αὐτ.Πολιτ.1283a,4 **πᾶν ἀγαθὸν πρὸς πᾶν συμβλητόν**, Θεόφρ.ΦΑἰτ. 6,3,4, Θεόκρ.5,92 **ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα πρὸς ῥόδα**· 2) καταληπτός : Αἰλ.ἀπ.326 **ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ οὐ συμβλητόν**· 3) ὁ ἱκανὸς πρὸς σύνδεσιν, πρὸς συνδυασμόν : Δαμάσκ.'Αρχ.191· 4) πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἐκ πολλῶν τεμαχίων ἀποτελούμενος, οἷον ὁ ἱστός, τὸ πηδάλιον, ἡ κεραία, πολυκόμματος· 5) μτγν. τὸ συμβλητὸν **τῶν χειλῶν** ἡ γραμμὴ τῆς συναρμογῆς : Ροῦφ.'Ονομ.41.

**συμβλύζω** μτγν. συμβλύω βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.61.

**συμβλύω** μτγν. συμπηγάζω, ἀναβλύζω, ἀναβρύω ὁμοῦ : Νόνν.Δ 4,330.

**συμβοήθεια** (ἡ) ἡνωμένη ἢ ἀπὸ κοινοῦ βοήθεια, ἐπικουρία, ἀλληλοβοήθεια : Θουκ.2,82 **ἀναχωρεῖ παρ' αὐτοὺς πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν**.

**συμβοηθητικὸν ἐντάγιον** (τό) πάπ. ἐπιβεβαιωτικὴ ἀπόδειξις ἐξοφλήσεως ἢ παραλαβῆς.

**συμβοηθός**-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ βοηθῶν τινα μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους βοηθούς : ΠΔ Βασ.3,21 (20),16 **συμβοηθοὶ αὐτοῦ**.

**συμβοηθῶ**-έω κ. νεώτ. βοηθῶ τινα μαζὶ μὲ ἄλλους, παρέχω τινὶ βοήθειαν, γίνομαι συμβοηθός του : 'Αριστφ.Λυσ.247 **οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει τοὺς ἄνδρας εὐθύς;**, Θουκ.3,105, Ξεν. 'Αγησ.1,38· κ. ἀπολ. : Θουκ.2,80, αὐτ.81, Πάπ.

**συμβολαιογραφεῖο(ν)** (τό) νεώτ. κ. δημ. τὸ γραφεῖον τοῦ συμβολαιογράφου.

**συμβολαιογραφία** (ἡ) νεώτ. **τὸ ἐπάγγελμα** τοῦ συμβολαιογράφου· 2) **ὁ χρόνος καθ' ὃν** ἐνασκεῖ ὁ συμβολαιογράφος τὸ ἐπάγγελμά του.

**συμβολαιογραφικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς **τὸν** συμβολαιογράφον : **συμβολαιογραφικὴ ἀμοιβή**· 2) ὁ διὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ γινόμενος : **συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις**· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς**.

**συμβολαιογραφίνα** (ἡ) δημ. ἡ σύζυγος τοῦ συμβολαιογράφου.

**συμβολαιογράφος** (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ γράφων τὰ συμβόλαια, δικαστικὸς λειτουργὸς ἐπιτετραμμένος τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων, νοδάριος : Κῶδ.'Ιουστιν.4,21,16,1, 'Επιγρ., Πάπ., 'Ησ.

**συμβολαιογραφῶ**-έω μσν. κ. νεώτ. εἶμαι συμβολαιογράφος, ἐκτελῶ καθήκοντα συμβολαιογράφου, γράφω συμβόλαια : Εὐστ.Πον.71,94.

**συμβόλαιο(ν)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. σύμβολον, σημεῖον ἐξ οὗ τεκμαίρεταί τις, τεκμήριον, γνώρισμα, μαρτύριο : 'Ηρ.5,92,η' **πιστὸν γάρ οἱ ἦν τὸ συμβόλαιον**, Παρθ.3,2· ‖ σύμπτωμα ἐνδεικτικόν : Σοφ.Φιλ.884 **ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο**· 2) δοσοληψία, προφορικὴ συμφωνία, σύμβασις, ὁμολογία, ἀναγνώρισις ὀφειλῆς ἢ δανείου : Λυσ.17,3 **λαχὼν ὁ πατὴρ παντὸς τοῦ συμβολαίου Ἐρασιστράτῳ (λαβὼν τὴν ἄδειαν ὁ πατὴρ νὰ κι-**

νήση ἀγωγὴν ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τοῦ συμβολαί[ου], Δημ.907 **οὗτοι οὐ τὸ παράπαν συμβόλαιον ἐξαρνοῦνται μὴ γενέσθαι,** αὐτ.893, 'Αριστλ.Ρητ.'Αλ.1431a,17· ‖ συχν.κτ.πληθ. : Πλάτ.Πολιτ.295A **τὰ πρὸς ἀλλήλους συμβόλαια·** **3)** ἔγγραφος συμφωνία εἰς ἀναγνώρισιν ὀφειλῆς ἢ δανείου, χρεωστικό : αὐτ.Πολ.425C **συμβόλαια ἃ πρὸς ἀλλήλους συμβάλλουσιν,** αὐτ.Νόμ.958C, Δημ.822 **τὰ 'Αθήναζε καὶ τὰ 'Αθήνηθεν συμβόλαια** [ὁμόλογον διὰ χρήματα δανεισθέντα ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν φορτίων τῶν εἰς 'Αθήνας φερομένων καὶ τῶν ἐξ 'Αθηνῶν ἐξαγομένων], 'Αριστλ.Πολιτ. 1276a,10 **τὰ συμβόλαια διαλύειν,** Φιλόδ.Ρητ.1,233S, 'Επιγρ. Σάμου· **4)** δάνειον, τὰ δι' ὁμολόγου δανεισθέντα χρήματα, τὰ τοκισμένα χρήματα : Λυσ.12,98 **μικρῶν ἕνεκα συμβολαίων,** Δημ.1185 **ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον,** αὐτ.822 **ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τἀνδράποδ' ἠλιθίως συμβεβλημένον·** ‖ **δίκη συμβολαίων** δίκη καθ' ἣν ἐδικάζετο ἀγωγὴ ἀπαιτοῦσα τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δανεισθέντων χρημάτων : Δημ.882 **τὰς δίκας εἶναι τῶν συμβολαίων·** ‖ **ἀντίδικος ἐκ συμβολαίων** ἀντίδικος εἰς δίκην καθ' ἣν ἐζητεῖτο ἡ ἐπιστροφὴ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανεισθέντων χρημάτων : 'Ισαῖ.5,33· ‖ **συμβόλαια ἀποστερῶ** καταχρῶμαι ἢ περιέρχομαι εἰς ἀδυναμίαν ἀποδόσεως τῶν χρημάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἐπὶ δανείῳ δοθέντων : 'Ισοκρ.12,243, Δημ.884 **ἡ ναῦς ἀπόλοιτο καὶ τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιεν·** ‖ **πράξεις συμβολαίων** εἰσπράξεις δανείων συναφθέντων κατόπιν ὑπογραφῆς ὁμολόγων : 'Ανδοκ. 1,88· **5)** δοσοληψία, συναλλαγὴ ἐμπορική : 'Ισοκρ. 2,22 **ἅπασι μὲν τοῖς ξένοις ἀσφαλῆ τὴν πόλιν παρέχει καὶ πρὸς τὰ συμβόλαια νόμιμον·** **6)** νεώτ. κ. δημ. ἔγγραφος συμφωνία μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων προσώπων ἐπί τινος ἐννόμου σχέσεως : **συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας - προικός, - μισθωτήριον συμβόλαιον·** **7)** ὁμ. τὸ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου συντασσόμενον δημόσιον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ἡ συμφωνία αὕτη· ‖ νεώτ. μτφ. φρ. **ὁ λόγος του εἶναι συμβόλαιον** εἶναι ἀπολύτως ἀξιόπιστος· **8)** κοινωνικὸν ἢ κοινὸν πολιτικὸν δικαίωμα ἢ ὑποχρέωσις : Δημ.298 **τὰ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια,** 'Αριστλ. Πολιτ.1300b,12 **τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν συμβόλαια,** Θεόφρ.ἀπ.97,2 **ἀναγραφὴ τῶν συμβολαίων,** 'Επιγρ. Δελφῶν **ἐὰν μή τις ἄγῃ πρὸς ἴδιον συμβόλαιον ἐγκαλῶν·** ‖ νεώτ. **κοινωνικὸν συμβόλαιον** ἡ ἐξυπακουομένη τῶν πολιτῶν συναίνεσις, ἀποδοχὴ τῶν διατετυπωμένων κοινωνικῶν θεσμῶν καὶ νόμων· **9)** συμφωνία, ὑποχρέωσις : Εὐρ.'Ιων 411 **ἅ τε νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν ἐς παῖδα τὸν σόν,** Πλάτ.Νόμ.913A, αὐτ.922A, αὐτ.Πολ.556B,'Ισαῖ. 4,12, 'Ισοκρ.20,16, 'Αριστλ.'ΗΝικ.1164b,13· **10)** μτγν. συναλλαγή, ἐπικοινωνία, σχέσις : Πλούτ.'Αλέξ.30 **τί γὰρ εὐπρεπὲς ἀνδρὶ νέῳ πρὸς ἐχθροῦ γυναῖκα μέχρι τιμῆς τοσαύτης συμβόλαιον;,** αὐτ.'Αντ.25.

**συμβόλαιος-α-ον** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ ἁρμόζων εἰς συμβόλαιον βλ.λ.3] : Θουκ.1,77 **ἐλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τοὺς ξυμμάχους δίκαις** ['Ησ. «ξυμβολιμαίαις δίκαις»] [κτ. ἄ. ἑρμην. «δίκαι αἱ ἀπὸ συμβόλων»].

**συμβολαιοῦμαι-όομαι** μσν. ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ συμβολικῶς : Φιλόπ.'Ιω.Ψυχ.450,28.

**συμβολατεύω** ποι. συναλλακτεύω : 'Επίχ. π. 'Αθήν.9,374E **καὶ ταῦτα δή με συμβολατεύειν ἔφη τοῖς 'Αχαιοῖσιν.**

**συμβολεύς-έως** [ὁ] μτγν. κ. μσν. συστροφεύς, στροφεύς, στρίφτης, πλέκτης : Γρηγ.Κορ.551S **σχοίνων δὲ συμβολεῖς οἱ ψιαθοπλόκοι·** **2)** τὸ ξύλινον καὶ δικρανοειδὲς ἐργαλεῖον, δι' οὗ οἱ ἁλιεῖς πλέκουσι τὰ δίκτυά των, 'Ησ. «ἁλιευτικὸν σκεῦος περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσι»· **3)** **συμβολεὺς φίλων** ὁ διαβολεύς, ὁ ἐγείρων φίλους εἰς ἔχθραν : Φρύν.Σοφ.Παρ.107B· **4)** **γλώττης συμβολεύς** ἑρμηνευτής, διερμηνεύς : Πολυδ.5,154.

**συμβολεύω** παρέχω συμβολήν, ἔρανον εἰς ἀπὸ κοινοῦ συμπόσιον : Ξεν.Λακ.2,5 **σῖτόν γε μὴν ἔταξε τοσοῦτον ἔχοντα συμβολεύειν τὸν εἴρενα.**

**συμβολή** [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ νὰ συμβάλλῃ, νὰ συναντᾶταί τις καὶ νὰ ἑνοῦται πρὸς ἄλλον, συνάντησις, ἕνωσις : Αἰσχ.ἀπ.173 **συμβολὰς τριῶν κελεύθων,** Ξεν.'Ελλ.7,1,29 **οὗπέρ ἐστι χωρίον ἐπίπεδον ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς τε ἐπ' Εὐτρησίων καὶ τῆς ἐπὶ Μηλέας ὁδοῦ·** **2)** τὸ σημεῖον εἰς ὃ γίνεται ἕνωσις, σύμπτωσις, τὸ μέρος ἔνθα ἐπέρχεται συνάφεια δύο πραγμάτων πρὸς ἄλληλα, οἷον ποταμῶν, σωλήνων, φλεβῶν ἢ νεύρων τοῦ σώματος κττ. : Διόδ.Σ 17,97 **τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο μέχρι τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν,** 'Αρρ. 'Αν.6,4,4, Γαλ.Χρ.Μορ.10,13 **συμβολὴ τῶν ὀπτικῶν νεύρων·** **3)** συναρμογή, σύναψις : 'Αριστλ.ΖΜ 660a,6 **τῶν χειλῶν συμβολαί,** Σωρ.1,103 [πιθ.]· ‖ **συμβολὴ φωνηέντων** σύναψις, συνάντησις φωνηέντων ἐν ταῖς συνθέτοις λέξεσι : Διον.'Αλ.Δημ. 40, Φιλόδ.Ποιημ.ἐν 'Ηρακλ.994,28· **4)** ἐν συγκεκρ. ἐνν. τὸ μέρος τὸ συνοπτόμενον, ὁ σύνδεσμος, τὸ ἄκρον : 'Ηρ.4,10 **ζωστῆρα ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυσέην,** Ξεν.'Ιππ.10,10· ‖ κ. ἐπὶ ἀλχημικῆς συσκευῆς : Ζώσ.'Αλχ.139B· ‖ **ὀστέων συμβολαί** ἐπὶ τῶν ἁρμῶν ἢ ἀρθρώσεων : 'Ιππ. 'Αρθρ.79, Πλάτ.Φαί.98B, Γαλ.2,683, αὐτ.Χρ.Μορ. 3,16, αὐτ.16,10· ‖ ἡ ἄκρα, τὸ ἄκρον δι' οὗ ἐφάπτεταί τι ἐπὶ ἑτέρου : 'Αρχέδικ. ἐν Στωικ.ἀπ.3,263· ‖ ἑνωτικὸς δεσμός : 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,6 **τοῦ χωρίου καὶ τῆς γνώμης συμβολή·** **5)** ραφή, ἕνωσις τῶν ὀστῶν κρανίου : Πολυδ.2,36· **6)** πλέξις, πλοκή : 'Αριστλ.'Ακουστ.802b,16 **συμβολαὶ νεύρων,** 'Επιγρ.· **7)** μτφ. ἐν ἐχθρ. σημ. συνάντησις ἐχθρική, συμπλοκή, σύγκρουσις, μάχη : 'Ηρ.1,74 **διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον τῷ ἕκτῳ ἔτεϊ συμβολῆς γενομένης,** αὐτ.7,210, αὐτ.6,110, αὐτ.4,159, αὐτ.1,66· ‖ κ. ἐπὶ πλοίων : Αἰσχ.Πέρσ. 350 **ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν φράσον·** ‖ κ. ἐπὶ διαμάχης ἀλεκτρυόνων : 'Ηρωδιαν.'Ιστ. 3,10,3· ‖ κ. ἀπολ. : 'Αριστφ.'Αχ.1210 **τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας·** **8)** σύμβολον βλ.λ.10) : 'Αριστλ.Ρητ.1360a,15 **συνθῆκαι συμβολαὶ πρός τινας,** 'Επιγρ. **τῶν ἄλλοθι** [ξυμβολαίων] **ἀπὸ ξυμβολῶν κατὰ τὰς οὔσας ξυμβολὰς πρὸς Φασηλίτας τὰς δίκας εἶναι·** ὁμ. Λοκρίδος **δικάζεσθαι κὰ** [κατὰ] **τὰς συμβολάς·** **9)** μτγν. προικοσύμφωνον : Βέττ Βάλ.40,10· **10)** τὰ συνεισφερόμενα χρήματα πρὸς κοινὸν συμπόσιον, ἔρανος δι' ἀπὸ κοινοῦ εὐωχίαν, ρεφενές : 'Αριστφ.'Αχ.1211 **τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;,** Εὔβουλ.72, 'Αντιφάν.26,8, Διόδ.Σιν.2,13, 'Αλεξ.143, 'Ηγήσανδρ.31· ‖ **ἐρανικὸν συμπόσιον,** ἐρανικὸν δεῖπνον : Ξεν. Συμπ.1,16 **τῇ ψυχῇ παρακελευσάμενος θαρρεῖν ὅτι ἔσονται συμβολαί·** **11)** γεν. ἔρανος, συνεισφορά, ἰδίᾳ διὰ τὴν τέλεσιν ἑορτῆς τινος : 'Επιγρ., Πάπ. **διὰ τὸ μὴ πεσεῖν πάσας τὰς συμβολάς·** ‖ μτγν. κ. νεώτ. ἐν μτφ. χρ. συνεισφορά, συνδρομή, βοήθεια μαζὶ μὲ ἄλλους χάριν ἔργου τινός : Πλούτ.'Αγ.9 **συμβολὰς διδόναι τῇ πολιτείᾳ,** αὐτ.'Αρατ.11, αὐτ.Σύγκρ.Δίων Βροῦτ.1 **εἰς τὸν πόλεμον συμβολὴν παρασχέσθαι, - ἡ συμβολή του εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑπῆρξε πολύτιμος·** **12)** μτγν. μτφ. σύμπραξις, συνεργασία : Φιλόδ.Θε.1,22 [ἀμφ.]· **13)** τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον μέρος ἐκ τῶν εἰσφερομένων δι' ἐρανικὸν συμπόσιον : Μέν.'Επιτ.287, Λουκ.'Ερμ. 81, αὐτ.'Εταιρ.Δ 7,1 **οὐκ ἔχοντι αὐτῷ καταθεῖναι συμβολὴν τὸν δακτύλιον δέδωκας.**

**συμβόλησις-εως** (ἡ) μτγν. συμβολή βλ.λ.4) : Πολυδ.2,37 (δ.ἀνάγν.) **κεφαλὴν μηδεμίαν σχοῦσαν ραφῆς συμβόλησιν.**

**συμβολήτρα** (ἡ) Ἐπιγρ. **εἶδός τι γυμνασίου ἤ τόπου ἔνθα ἐγίνοντο συμβολαί, συνήπτοντο συμφωνίαι** : Ἐπιγρ.Κρήτης.

**συμβολίζω** νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐσυμβόλισα, εἰκονίζω,** ἐκφράζω συμβολικῶς, διὰ συμβόλων : συμβολίζουσι **τὴν νίκην διὰ τῆς δάφνης**˙ ὁμ. κ. παθ. **ἡ νίκη συμβολίζεται διὰ τῆς δάφνης**˙ || **εἶμαι** σύμβαλον βλ.λ.17) μιᾶς ἰδέας : **ὁ ἀετός συμβολίζει τὴν πνευματικὴν ἔξαρσιν.**

**συμβολικός**-ή-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς **συμβολὴν** ἢ σύμβολον, ἰδίᾳ ὁ δεικνύων, ὁ σημαίνων διὰ σημείου κατὰ συνθήκην, **κατὰ** συμφωνίαν ἢ **κατὰ παράδοσιν** εἰλημμένου, ὁ δηλῶν τι, ὁ διὰ συμβόλου βλ.λ.17) παριστάμενος, συνθηματικός, ἀλληγορικός: Φίλ.1,617 **συμβολικὴ ἀπόκρισις,** Ἰάμβλ.Πυθ.5,20 **συμβολικὸς τρόπος τῆς διδασκαλίας, - συμβολικὴ παράστασις - ἔκφρασις**˙ || νεώτ. τὸ θηλ. **ἡ συμβολικὴ** ὡς οὐσ. ἡ περὶ συμβόλων πραγματεία˙ || εἰδ. θεολ. ὁ κλάδος τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ὁ πραγματευόμενος περὶ τῶν συμβόλων βλ.λ.25) τῆς χριστιανικῆς πίστεως˙ **2)** μτγν. **ἡ συμβολικὴ** ὡς οὐσ. ἡ μαντικὴ διὰ συμβόλων τέχνη : Γαλ.14,615˙ **3)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συμβολὴν βλ.λ.16), εἰς ἐρανικὸν συμπόσιον : Ποσίδιππ.ΑΠ 5,133 **δροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις,** Ἀντίγ.Καρ.π.Ἀθήν.12,547D˙ **4)** μτγν. ὁ κατὰ συνθήκην κατὰ συνήθειαν ὢν ἢ διδόμενος, εἰθισμένος : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.187,7 **συμβολικὴ μετάθεσις,** αὐτ.Σύνδ.226,20, Συριαν.Ἑρμογ.1,106R **τὸ ἐπικείμενον ἑκάστῳ ὄνομα συμβολικόν**˙ **5)** πάπ. **τὰ συμβολικὰ** ὡς οὐσ. **αἱ ἐξοφλητέαι εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος** ὑποχρεώσεις.

**συμβόλικτρον** (τὸ) Ἐπιγρ. **συμβολή,** συνάντησις, ἕνωσις δύο ποταμῶν.

**συμβολικῶς** ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **-ά,** συγκρ. **-ώτερον** (Λουκ.Ὀρχ.59), διὰ συμβόλων βλ.λ.2), μὲ σημεῖα : Πλούτ.Ἠθ.511B; Φίλ.2,242, Γαλ.13,272˙ **2)** μτγν. δι' ἀνταποκρίσεως : Στωικ. ἀπ.2,62 **τῷ ἐρωτήματι ἕπεται συμβολικῶς ἡ ἀπόκρισις**˙ **3)** μτγν. διὰ συμβολῆς, δι' **ἐράνου :** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.314,6, Συριαν.Ἑρμογ.1,106R.

**συμβολιμαῖος-α-ον** Ἡσ. «συμβόλαιος».

**συμβόλιον** (τὸ) μτγν. συμβολεὺς βλ.λ.1) : Ἥρων Βελοπ.81,13 **νευρὰς πλέξαντες στοιχηδὸν ἐξ ὀργάνου** συμβολίου **σχοινίου.**

**συμβολισμός** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἡ χρῆσις συμβόλων πρὸς ἔκφρασιν ἰδέας τινός˙ **2)** ὡρισμένη λογοτεχνικὴ **κατεύθυνσις τοῦ τέλους τοῦ 19ου αἰῶνος** χρησιμοποιοῦσα **παραστάσεις ἐκ τοῦ κόσμου τῶν αἰσθήσεων** ὡς **σύμβολα συναισθημάτων ἢ ἀφηρημένων** ἐννοιῶν.

**συμβολιστής** (ὁ) νεώτ. **ὁ** χρησιμοποιῶν σύμβολα πρὸς παράστασιν ἰδεῶν˙ **2) ὁ** ὀπαδὸς **τοῦ** συμβολισμοῦ βλ.λ.2).

**συμβολογράφημα**-ατος (τὸ) μσν. τὸ συμβολικῶς, διὰ συμβόλων γραφέν : Εὐστ.Πον.193,5 **ἐγίνοντο δὲ καὶ τοῦ συμβολογραφήματος μάλιστα.**

**συμβολογραφία** (ἡ) μσν. ἡ συμβολικὴ γραφή, τὸ συμβολικῶς γράφειν : Εὐστ.ἐν Ἰω.Δαμασκ.Ὕμν. Πεντ. ἐν Maii.Spicil.Rom.5,331.

**συμβολογράφος**-ον μτγν. ὁ **περὶ συμβόλων ἢ** διὰ συμβόλων, συμβολικῶς γράφων : Γρηγ.Νύσσ. 3,228A **ὁ τέσσαρες ἔγραφαν εὐαγγελισταί, ἀνθ'** ἑνὸς **συμβολογράφου.**

**συμβολογραφῶ-έω** μσν. γράφω διὰ συμβόλων, κατὰ τρόπον συμβολικόν : Εὐστ.Πον.96,95 **καὶ πως οὕτω συμβαλογραφοῦσιν αἱ ἐξώλεις,** αὐτ. 179,51, αὐτ.195,19.

**συμβολοδείκτης** (ὁ) μτγν. **ὁ διὰ** συμβόλου ὑποδεικνύων τι ἢ ὁ ἑρμηνεύων ὑπάρχοντα σύμβολα : Ἀποστ.Διατ.8,32,413.

**συμβολακόπος**-ον (συμβολή, κόπτω) μτγν. **ὁ** διὰ συμβολῆς βλ.λ.11), ἐρανικῶς διοργανῶν συμπόσια, εὐωχίας, ξεφαντώματα, ὅθ. συνεκδ. **ὁ καθ'** ἕξιν συμποσιαστής, ὁ εἰς **εὐωχίας** ξεφαντωτής : Ἀκύλ.ΠΔ Παροιμ.23,21, Σύμμ.αὐτ.,Θεοδοτ.αὐτ.

**συμβολοκοπῶ-έω** μτγν. ἀγαπῶ τὰς **συμβολὰς** βλ.λ.10), τὰ ἐξ ἐράνων συμπόσια : ΠΔ Δευτ.21,20 συμβολοκοπῶν **οἰνοφλυγεῖ,** αὐτ.Σοφ.Σειρ.18,33.

**συμβολομαντεία** (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ συμβόλων ἢ διὰ συμβόλων μαντεία : Γρηγ.Νύσσ.2,36D

**συμβολόμαντις-εως** (ὁ) μσν. ὁ **ἐκ συμβόλων,** ἤτοι ἤχων, οἰωνῶν, σημείων μαντευόμενος, **οἰωνοσκόπος** : Ἀνν.Κομν.284C˙ πρβλ. **σύμβολος** 2) κ.3).

**συμβολόμετρον** (τὸ) νεώτ. **ὄργανον φυσικῆς,** δι' οὗ τὸ **φῶς** διχαζόμενον **κατὰ τὴν** διάβασιν ἡμιδιαφανοῦς κατόπτρου ἀκολουθεῖ δύο διαφόρους δρόμους **καὶ** εἶτα ὁδηγούμενον διὰ κατόπτρων ἀδιαφανῶν καὶ ἡμιδιαφανῶν πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, αὖθις συμβάλλει.

**σύμβολον** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. **ξύμβολον** ἑκάτερον τῶν δύο ἀντιστοίχων μερῶν ἑνὸς ἀστραγάλου ἢ τῶν δύο ἁρμοστῶν τμημάτων ἄλλου τινὸς πράγματος, οἷον ξύλου ὀδοντωτῶς τετμημένου ἢ ἓν ἐκ πλειόνων καλῶς ἁρμοζόντων τεμαχίων πράγματός τινος, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον εἴτε δύο διὰ ξενίας συνδεδεμένοι ἢ ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν δόντες, ἑκάτερος τὸ ἕν, **εἴτε πλείονες** συμφωνίαν πρὸς ἀλλήλους συνάψαντες, **ἕκαστος** ἀνὰ ἕν˙ τοῦτο δὲ πρὸς ἀναγνώρισιν **τῆς προσωπικῆς** ἑκατέρου ἢ ἑκάστου ταυτότητος ὡς **καὶ** πρὸς ὑπόμνησιν καὶ ἀπόδειξιν **τῆς** γενομένης συνομολογήσεως˙ Σχόλ.Εὐρ. (ἐν Μήδ.613 «οἱ ἐπιξενούμενοί τισιν ἀστράγαλον κατατέμνοντες, θάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος, θάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις, ἵνα, εἰ δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων ἐπιξενοῦσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἥμισυ ἀστραγάλιον ἀνανεοῖντο τὴν ξενίαν» : Ἡρ.6,86b **ἀποδεικνύντες τὰ σύμβολα ἀπαίτεον τὰ χρήματα,** Εὐρ.Μήδ.613 **ξένοις τε πέμφω σύμβολ', οἳ δράσουσί σ' εὖ,** Εὔβουλ.70 **διαπεπρισμένα ἡμίσε' ἀκριβῶς ὥσπερεὶ τὰ σύμβολα,** Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1239b,31 **ὡς σύμβολα ὀρέγεται ἀλλήλων (τὰ ἐναντία),** αὐτ.Μετ.360a,26, αὐτ.ΖΓ 722b,11), αὐτ.Γεν.Φθορ.331a,24 **ἔχειν σύμβολα πρὸς ἄλληλα**˙ || κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ ἀνθρ., τὸ ἕτερον ἥμισυ : Πλάτ.Συμπ.191D **ἕκαστος οὖν ἡμῶν ἀνθρώπου ξύμβολον ἅτε τετμημένος .. ἐξ ἑνὸς δύο. ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὑτοῦ ἕκαστος ξύμβολον**˙ || **ἐπὶ κηροῦ σύμβολον** τὸ ἐπὶ τούτου ἐπίτηδες ἀποτύπωμα ἐν ἀντιστοιχίᾳ πρὸς τὴν ἀποτυπώσασαν σφραγῖδα : Πλαῦτ.Pseud.55˙ **2)** γεν. **πᾶν πρᾶγμα** ἐν χρήσει γενόμενον **ὡς ἔνδειξις,** τεκμήριον, γνώρισμα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητός **τινος ἢ** ἐπισημοποίησιν κυριώσεώς τινος ἢ **ὑποσχέσεως :** Λυσ.19,25 **ἔλαβε σύμβολον παρὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου φιάλην χρυσῆν,** αὐτ. **πολλῶν ἀγαθῶν .. εὐπορήσειν διὰ τὸ σύμβολον,** Ξεν.ΚΠ 6,1,46 **ὡς ἔγνω .. τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς σύμβολα**˙ **3)** διαπίστωσις, πιστοποίησις : Σοφ.Φιλ.403 **ἔχοντες σύμβολον σαφὲς λύπης,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,16,1), αὐτ.3,22,99, αὐτ.4,8,20, Ἀριστείδ.1,416J˙ **4)** ἀντικείμενόν τι **εἰς ἐγγύησιν παρασχεθέν, ὅθ. ἐγγύησις**˙ ἐν χρ. κ. μτφ. : Ἰσοκρ.4,49 **σύμβολον τῆς παιδεύσεως πιστότατον,** Πλάτ.Ἐπιστ.360A **σύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ (ἡ ἐπιστολή) ἐστι,** αὐτ.363B, Ἐπικ.Δόξ.3) **σύμβολον τοῦ συμφέροντος εἰς τὸ μὴ βλάπτειν ἀλλήλους**˙ **5)** δεῖγμα, ἔνδειξις : Πλούτ.Πύρρ.20 **χρυσίον σύμβολον φιλίας καὶ ξενίας,** αὐτ.Ἀρτξ. 18,Πάπ. χρυσοῦν **στέφανον ἔλαβον σύμβολον**

περιέχοντα τῆς ἡμετέρας πρός με εὐσεβείας· **6)** δελτίον ταυτότητος, γραμματεῖόν τι, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανεν ἕκαστος τῶν Ἀθηναίων δικαστῶν κατὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ δικαστήριον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἤσκουν τὸ δικαίωμα ψήφου καὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ ὁποίου κατεβάλλετο εἰς αὐτοὺς ὁ δικαστικὸς μισθός : Ἀριστφ.Πλ.278 ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν, Δημ.298, Ἀριστλ.Ἀθ.65,2, αὐτ. 68,2 ὁ δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν εἰληχὼς ἀπολαμβάνει τὰ σύμβολα, Πολυδ.8,16, Ἐπιγρ. διάδοσις τῶν συμβόλων· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου : Ἀριστφ.Ἐκκλ.297· ‖ εἰσιτήριον θεάτρου, μάρκα : Ἐπιγρ.Μαντινείας· ‖ δελτίον ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει καὶ ἀνταλλαγῇ τοῦ ὁποίου ἐδίδετο δωρεὰν σῖτος ἢ παρείχετο χρηματικὸν ἐπίδομα : Δίων Κ 49,43 σύμβολά τέ τινα ἐς τὸ θέατρον κατὰ κορυφὴν ἔρριψε, τῷ μὲν ἀργύριον, τῷ δὲ ἐσθῆτα, τῷ δὲ ἄλλο τι φέροντα· **7)** ἐπὶ ἐγγράφων ἐνδείξεων, διαβατήριον ἢ ἡ ὑπ' αὐτοῦ σφραγίς : Ἀριστφ.Ὄρν.1214, Αἰν.Τακτ.10,8 ἐκπλεῖν μηδένα ἀστῶν μηδὲ μέτοικον ἄνευ συμβόλου· ‖ κ. μτφ. : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,12,15· **8)** κατάλογος ἐπιβατῶν ταξιδιωτῶν ὁμοῦ : Λουκ.Κατάπλ.4 ἐμοῦ [τοῦ Ἑρμοῦ] τοὺς νεκροὺς ἀπαριθμοῦντος τῷ Αἰακῷ κἀκείνου λογιζομένου αὐτοὺς πρὸς τὸ πεμφθὲν αὐτῷ σύμβολον· **9)** συμβόλαιον μεταξὺ ἀτόμων, μεταξὺ ἰδιωτῶν : Πάπ.· **10)** δικον. π. ἀττ. σύμβολα ἐκαλοῦντο αἱ συμβάσεις αἱ μεταξὺ δύο πόλεων πρὸς ἀμοιβαίαν προστασίαν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων πᾶσαι αἱ ἐμπορικαὶ ἀμφισβητήσεις καὶ δυσκολίαι ἐδικάζοντο ἐν τῇ πόλει τοῦ κατηγορουμένου : Ἀριστλ. Πολιτ.1280a,39 εἰσὶ . . αὐτοῖς συνθῆκαι περὶ τῶν εἰσαγωγίμων καὶ σύμβολα περὶ τοῦ μὴ ἀδικεῖν· ‖ φρ. σύμβολα ποιοῦμαι πρὸς πόλιν συνάπτω ἐμπορικὴν σύμβασιν : Δημ.79· ‖ τὰ σύμβολα συγχέω παραβιάζω ἐμπορικὴν σύμβασιν : αὐτ.570· ‖ ἡ σχέσις αὕτη, ἥτις ἀντικατέστησε τὴν παλαιοτέραν μέθοδον τοῦ τιμωρεῖσθαι τὸν ἄρξαντα ἀδίκων ἔργων, τοῦ καταγγέλλειν ῥύσιά τινι, ἐξεφράζετο διὰ τοῦ ἀπὸ συμβόλων κοινωνῶ ἢ δικάζομαι : Ἀντιφ.5,78, Ἀριστλ.Πολιτ.1275a,10· αἱ δίκαι δὲ αὗται ἐκαλοῦντο ἀπὸ συμβόλων δίκαι : αὐτ.Ἀθ. 59,6· π. ἀττ. ὅμως αἱ φρ. αὗται συχνάκις ἀναφέρονται εἰς συνθήκας δι' ὧν αἱ Ἀθῆναι ἐπέβαλλον εἰς τὰς ὑποτελεῖς αὐτῇ πόλεις νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν διαδικασίαν ἐν τοῖς ἀθηναϊκοῖς δικαστηρίοις : Ξεν.Ἀθ.1,16· ‖ καθ' ἑνικ. γεν. συνθήκη, συνεννόησις, σύμβασις, συμφωνία : Πολύβ. 23,1,2 ἡ κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσία πρός τινα, Ἐπιγρ.Κρήτης κατὰ τὸ δοχθὲν κοινᾷ σύμβολον, Ἐπιγρ. ποιησάσθω σύμβολα ἡ βουλὴ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Σιδωνίων, ὅπως ἂν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων εἰδῇ, ἐάν τι πέμπῃ· **11)** ἀπόδειξις συντεταγμένη καὶ ὑπογεγραμμένη εἰς διπλοῦν : Πάπ. σύμβολα διπλᾶ ἐσφραγισμένα, αὐτ. σύμβολον ποιήσασθαι πρὸς αὐτόν· **12)** ἀπόδειξις κατοχῆς ἐπιδίκου πράγματος : αὐτ.· **13)** ἀμοιβή, νόμισμα λαμβανόμενον ὡς ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀποδείξεων : αὐτ.· **14)** μονόπλευρος, μονομερὴς ὑπόσχεσις, ὑποχρέωσις : αὐτ.· **15)** ἔνταλμα, ἐντολὴ ἔγγραφος παρέχουσα τὸ δικαίωμα εἰς τὸν κάτοχον νὰ λαμβάνῃ δόσεις, παροχὰς ἐπί τι διάστημα : αὐτ. τοῦ κθ' ἔτους τὸ σύμβολον τοῦ ὀψωνίου καὶ τῆς ἀγορᾶς σύνταξον γράψαι, αὐτ. σύμβολα σιτικὰ καὶ ἀργυρικά, αὐτ. σφράγισαι τὸ σύμβολον· **16)** διοριστήριον ἔγγραφον, διάταγμα αὐτοκρατορικὸν δι' οὗ οἱ ἀξιωματοῦχοι ἰδίᾳ στρατοῦ κατελάμβανον τὰς θέσεις αὐτῶν : Κῶδ.Ἰουστιν.1,5,12,1, αὐτ.12,33,8 σύμβολον τριβούνου· **17)** κ. νεώτ. σημεῖον, σῆμα ἐξ οὗ τις γνωρίζει ἢ συμπεραίνει τι : Αἰσχ.Ἀγ.8 φυλάσσω λαμπάδος σύμβολον [τὸ σημεῖον τοῦ πυρσοῦ τοῦ κατὰ συνθήκην καιομένου, τὸ τῆς φρυκτωρίας σημεῖον], αὐτ.315 τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τε σοι λέγω, Εὐρ.Ὀρ.1130, αὐτ.Ῥῆσ.220, Ἀναξαγ.19 χειμῶνος σύμβολον, Πλάτ.Πολ.371Β νόμισμα σύμβολον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται, Ἀριστλ.Ἑρμ.16a,4 ἔστι τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ, αὐτ.24b,2, αὐτ.Αἰσθ.437a,15, Πλούτ. Περ.6 τὰ τεχνητὰ τῶν συμβόλων, Σχόλ.Ἀρατ.832· ‖ νίκης σύμβολον Ἰσθμιάδος ἐπὶ τοῦ ἐκ σελίνου στεφάνου τοῦ διδομένου εἰς τοὺς νικητὰς τῶν Ἰσθμίων : Καλλ.ἀπ.103· ‖ κ. ἐπὶ τῶν συμβολικῶν παραστάσεων θεοτήτων : Διον.Ἀλ.Ρωμ.8, 38· ‖ νεώτ. σημεῖον, σχῆμα ἢ ἀντικείμενόν τι ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἢ ζωϊκοῦ βασιλείου, δι' οὗ ὑποδηλοῦνται κατὰ συνθήκην ὡρισμέναι ἔννοιαι, πράγματα ἢ γεγονότα : ἡ περιστερὰ εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἀθῳότητος, - ὁ σταυρὸς εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ χριστιανισμοῦ· ‖ εἰρήνης καὶ πολέμου σύμβολα ἐπὶ τῶν σαλπίγγων : ΑΠ 6,151· **18)** νεώτ. μουσ. ἕκαστον τῶν σημείων, δι' ὧν παρίστανται γραπτῶς οἱ μουσικοὶ φθόγγοι· ‖ ὁμ. ἀστρον. ἀστρονομικὰ σύμβολα παραστάσεις, σημεῖα ἢ γράμματα παριστῶντα διάφορα οὐράνια σώματα ἢ φαινόμενα· **19)** μτγν. σημαία : Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,7,7 τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα· **20)** οἰωνός, ἰδ. κακός : Ἀρχίλ.44, Πίνδ.Ο 12,7 σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν, Αἰσχ.Ἀγ. 144, Γαλ.15,442 οἱ διὰ συμβόλων . . προλέγοντες, Ἰάμβλ.Πυθ.13,62, Σχόλ.Ἀράτ.268 ἐν τοῖς λικμητηρίοις γεννώμενα τὰ βρέφη ἐτίθεσαν εἰς σύμβολον εὐτροφίας· **21)** μτγν. ἰατρ. σύμπτωμα : Γαλ.19,217, Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,4· **22)** προσυμπεφωνημένον σῆμα : Πλούτ.Ρωμ.14 ἦν . . σύμβολον ἐξαναστάντα τὴν ἁλουργίδα πτύξαι καὶ περιβαλέσθαι πάλιν· ‖ σύνθημα : Εὐρ.Ῥῆσ.573 ἢν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ ;· **23)** μτγν. κῶδιξ χρησιμοποιούμενος ἐν μυστηρίοις : Πλούτ. Ἠθ.611 : τὰ μυστικὰ σύμβολα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμῶν, ἃ σύνισμεν ἀλλήλοις οἱ κοινωνοῦντες, Ὀρφ.ἀπ.31,23· ‖ μυστικὸν σῆμα, σημεῖον : Ἰάμβλ.Πυθ.33,238 γράψαι τι σύμβολον ἐν πίνακι, αὐτ.23,103, αὐτ.32,227· ‖ Περὶ Πυθαγορικῶν συμβόλων τίτλος ἔργου τοῦ Ἀνδροκύδου : αὐτ.28,145· **24)** μτγν. ἀλληγορικὸν σημεῖον, ἀλληγορία : Χρύσ.Στωικ.2,256, αὐτ.257, Δημήτρ.243, Φίλ.2,559 διὰ συμβόλων μηνύειν, αὐτ. 1,681, Δαμάσκ.Ἀρχ.210· **25)** μτγν. ἄρθρον πίστεως ἐν τῇ θρησκείᾳ : Κῶδ.Ἰουστ.1,1,7,11 τὸ ἅγιον μάθημα ἤτοι σύμβολον, αὐτ.13· ‖ νεώτ. σύμβολον πίστεως σύντομον κείμενον, ἐν ᾧ ἀναφέρονται τὰ βασικὰ δόγματα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, τὸ «πιστεύω»· **26)** κεκανονισμένα ἐπισήμως βάρη ζυγοῦ, μέτρα καὶ σταθμά : Ἐπιγρ.· **27)** νομισμάτιόν τι, πιθ. ἥμισυς ὀβολός, φέρον τὸ σῆμα D : Ἕρμιππ.61, Ἀριστφ.ἀπ.44, Ἄρχιππ.8· ‖ ὅθ. μτφ. ἐν φρ. σύμβολον κεκαρμένος μὲ τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ἐξυρημένον· **28)** νεώτ. ναυτ. εἶδός τι δεσμοῦ ἐκ πολλῶν στροφῶν σχοινίου, δι' οὗ στερεοῦνται δύο τεμάχια ξύλου.

**σύμβολος**-ον ὁ συμβάλλων τινί, ὁ κατὰ τύχην συναντῶν : Αἰσχ.Ἱκ.502 καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών· **2)** ἐπὶ μαντείας, ὁ ἐκ τυχαίων φωνῶν εἰκαζόμενος, ὁ διὰ τῆς φήμης γινόμενος : Σοφ.ἀπ.148· **3)** ὁ σύμβολος [οἰωνός] ὡς οὐσ. σημεῖον, οἰωνός : Αἰσχ.Πρ.487 ἐνοδίους τε συμβόλους γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς διώρισα, Ἀριστφ.Ὄρν.721, Ξεν.Ἀπολ.13 οἰωνούς τε καὶ φήμας καὶ συμβόλους, Μαρῖν. Πρόκλ.10· **4)** ὡς οὐσ. τὸ οὐδ. σύμβολον βλ.λ.

**συμβολοσκοπῶ** μσν. σκοπῶ, ἀποβλέπω εἰς συμβολισμόν, παρέχω ἐμαυτόν ὡς σύμβολον, συμβολίζω : Εὐστ.'Οδ.1700,11 ἡ τρήρων πέλεια τὴν ἐκείνων δειλίαν συμβολοσκοπεῖ.

**συμβολοφύλαξ**-ακος (ὁ) πάπ. ὁ φύλαξ τῶν συμβόλων, τῶν ἀποδείξεων.

**συμβόσκομαι** μτγν. ἐπὶ ζῴων, βόσκομαι, βόσκω ὁμοῦ μετ' ἄλλων : ΠΔ 'Ησ.11,6, 'Ιω.Χρυσ.'Ομ. 98,5,647 συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνοῦ.

**σύμβοτος**-ον 'Ησ. «σύννομος».

**συμβουάδ(δ)ει** 'Ησ. «ὑπερμαχεῖ. Λάκωνες».

**συμβοῦαι** 'Ησ. «συνωμόται».

**συμβουλάτορας** (ὁ) μσν. κ. δημ. ὁ παρέχων ἄλλῳ ἢ ἄλλοις συμβουλάς· ‖ εἰδ. μσν. ὁ παρά τινι, ἰδ. ἄρχοντι ἔχων τὸ ἀξίωμα, τὸ ὑπούργημα τοῦ συμβούλου : οἱ συμβουλάτορες τοῦ ρήγα· ‖ σκωπτ. ἢ ἐπιτιμητ., ὁ ἀρεσκόμενος νὰ παρέχῃ, ὁ ἀπρεπῶς ἐν οὐ δέοντι παρέχων συμβουλάς.

**συμβουλεία** (ἡ) πάπ. δ.γρ. τοῦ συμβουλία βλ.λ.

**συμβούλευμα**-ατος (τὸ) ὑπόδειξις, καθοδήγησις : Ξεν.'Απολ.13 ἐξαγγείλας τὰ τοῦ θεοῦ συμβουλεύματα· ‖ δοθεῖσα συμβουλή, παραίνεσις : 'Αριστλ.Πολιτ.1311a,20 συμβούλευμα Περιάνδρου πρὸς Θρασύβουλον· **2)** πάπ. ἐπίσημος ὁδηγία.

**συμβούλευσις**-εως (ἡ) συμβουλή· Πλάτ 'Ορ.413C «συμβούλευσις παραίνεσις ἑτέρῳ πρὸ πράξεως».

**συμβουλευτής** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ ὑποδεικνύων, προκαθορίζων : Πλάτ.Νόμ.921A ἀναιρουμένῳ δ' ἔργον ξυμβουλευτὴς νόμος· ‖ κ. νεώτ. ὁ δίδων ἢ δοὺς συμβουλάς, ὁ μετά τινος πρός τι βουλευόμενος, σύμβουλος : ΠΔ 'Εσδρ.1,8,11 καὶ τοῖς ἑπτὰ φίλοις συμβουλευταῖς· **2)** βουλευτὴς τῆς αὐτῆς μὲ ἄλλον περιφερείας ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν μετ' ἄλλου χρονικὴν περίοδον : Δείν.ἀπ.89,33· ‖ μτγν. κ. ἐπὶ τῶν Ρωμαίων συγκλητικῶν : Δίων Κ 59,26 ἀκούσαντες δὲ τοῦτο οἱ παρόντες περιέσχον τε τὸν συμβουλευτήν, Πάπ.

**συμβουλευτικός**-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συμβουλήν, ὁ ἔχων ἔργον νὰ δίδῃ, νὰ παρέχῃ συμβουλάς, ὁ ἱκανὸς νὰ συμβουλεύῃ, ὁ πρὸς συμβουλὴν γινόμενος ἢ λεγόμενος, παραινετικός : Πλάτ.Νόμ.921E νόμος . . περὶ τούτων ἡμῖν μεμιγμένος κείσθω, ξυμβουλευτικὸς οὐ βιαστικάς· ‖ νεώτ. κ. δημ. θέσις συμβουλευτικὴ ὑπούργημα, ἀξίωμα μὴ παρέχον δικαιοδοσίαν ἐνεργείας, ἀλλ' ἁπλῶς ὑποδείξεως, οἷον ἐξ εἰδικῶν γνώσεων ἢ ἐμπειρίας· ὁμ. ψῆφος συμβουλευτικὴ ἡ διδομένη ὑπὸ τοῦ μετέχοντος συνεδρίας ὅπως ἐκφράσῃ γνώμην, μὴ συνυπολογιζομένη δὲ εἰς τὴν διὰ πλειονοψηφίας ἔκδοσιν ἀποφάσεως· **2)** εἰδ. ἐπὶ ρητορικοῦ λόγου, ὁ δι' οὗ προτρέπεται ἢ ἀποτρέπεταί τις ἀπό τινος, ἀντίθ. δικανικὸς καὶ ἐπιδεικτικός : 'Αριστλ.Ρητ. 1358b,7,Φιλόδ.Ρητ.2,214S· **3)** ἡ συμβουλευτικὴ (τέχνη) ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ παραινεῖν, προτρέπειν : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.2,90· ‖ ὁμ. ὡς οὐσ. τὸ συμβουλευτικὸν κ. κτ. πληθ. τὰ συμβουλευτικά : 'Αριστλ.Ρητ.1391b,21, Πλούτ.'Ηθ.744E.

**συμβουλευτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ά διὰ συμβουλῶν, παραινετικῶς : 'Ερμογ.Στάσ.1,Πολυδ.4,26,'Επιφάν.2,173C συμβουλευτικῶς ἀλλήλοις ἡρμήνευον, - τοῦ (ὡ)μίλησα συμβουλευτικῶς (-ά).

**συμβουλεύω** μ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰδιωμ. προφ. συμβουλεύγω ('Ερωτόκρ.1,8196), ἀόρ. συνεβούλευσα, δημ. (ἐ)συμβούλεψα, παθ. ἀόρ. συνεβουλεύθην, δημ. συμβουλεύτηκα, παρέχω συμβουλήν, νουθετῶ, ὁρμηνεύω : 'Ηρ.1,53 τοὺς δὲ 'Ελλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευόν οἱ ἐξευρόντα φίλους προσθέσθαι, αὐτ.59,αὐτ.107, Θουκ.1,65· ‖ σπαν. μτ. ἀπαρφ. μόνου : Πλάτ.Πρωτ.337E συμβουλεύω . . συμβῆναι ὑμᾶς ὥσπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν συμβιβαζόντων, Γαλ.16,501· ‖ κ. ἄνευ τοῦ ἀπαρφ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ., ὁπότε ἢ ἐξυπονοεῖται ἀπαρφ. ἢ ἕπεται παραθετικῶς πρότασις ἐπεξηγηματικὴ τοῦ κτ. αἰτ. ἀντικειμ.: 'Ηρ.1,71 συνεβούλευσε Κροίσῳ τάδε, Γαλ.15,508 συμβουλεύειν τοῖς ὀλίγον διαπνεομένοις ἀσιτίαν, 'Επιγρ.· κ. μτ. συστοιχ. αἰτ. : Πλάτ.Γοργ. 520D· κ. μτ. δοτ. προσ. κ. ἐμπροθ. διορ. : αὐτ.Πρωτ.319D· κ. μτ. ἀναφορικῆς προτ. : Ξεν.Προσ.4,30 δοκῶ . . περὶ τούτου συμβουλεῦσαι ὡς ἂν ἀσφαλέστατα καινοτομοῖτο, Καλλ.'Επιγρ.1,5 σύμ μοι συμβούλευσον, ποτέρην ἄγω· κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΤ 1370 μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι, 'Αριστλ.Ρητ.1354b,31, Νόμ.π.'Ανδοκ.1,96· ‖ τὰ συμβουλεύοντα τῶν ποιημάτων τὰ παραινετικά, τὰ διδακτικὰ ποιήματα : 'Ισοκρ.2,42· ‖ κ. παθ. : Πλάτ.'Επιστ.330D συμβουλεύεταί τι (παρέχεταί τις συμβουλή), Ξεν.ΚΠ 1,6,2 τὰ παρὰ τῶν θεῶν συμβουλευόμενα (προϋποδεικνυόμενα), 'Ισοκρ.3,13,Πάπ. συμβουλεύομαι ὑπό τινος· **2)** τὰ συμβεβουλευμένα πράξεις ἀποφασισθεῖσαι κατόπιν γνώμης τοῦ συμβουλίου, τῆς βουλῆς : 'Επιγρ.'Ωρωποῦ· ‖ κ. μσν. ἀπολ. : Μαλάλ.1134,3 οὕτω συμβουλευσαμένη· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. -εύομαι ζητῶ συμβουλὴν παρά τινος, ζητῶ τὴν γνώμην τινὸς ἢ λαμβάνω συμβουλήν : 'Ηρ.2,107 τὸν δὲ ὡς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβουλεύεσθαι τῇ γυναικί, Θουκ.8,68, Πλάτ.'Επιστ.331A, αὐτ.Θεάγ.122A· ‖ νεώτ. κ. δημ. μτ. αἰτ. προσ. : θὰ συμβουλευθῶ ἐπ' αὐτοῦ εἰδικὸν ἐπιστήμονα, - ὅσες φορὲς σὲ συμβουλεύτηκα ἔπεσα ἔξω· ‖ κ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 2,1,7· **4)** σπον. τὸ μέσ. ὡς τὸ ἐνεργ. παρέχω, δίδω συμβουλάς : Σχόλ.'Ησίοδ.Α 338· **5)** μτ. αἰτ. πράγμ. συνιστῶ τι : 'Ηρ.7,237 συμβουλευομένου τε ἂν συμβουλεύσειε τὰ ἄριστα, 'Αριστφ.Νεφ.793, Ξεν. 'Αν.5,6,12· **6)** τὸ μέσ. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. ἐμπροθ. διορ. συζητῶ μετά τινος : 'Αριστφ.Νεφ.475 ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ· ‖ μον. δημ. συσκέπτομαι : 'Ερωτόκρ.1,8196 νὰ συμβουλέφωμε κι οἱ δυό· **7)** μτγν. τὸ μέσ. ἀποφασίζω ἐν συμβουλίῳ, ἐν συσκέψει : ΚΔ Ματθ.26,4 συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν 'Ιησοῦν δόλῳ κρατήσωσι· **8)** πάπ. συμφωνῶ, κάμνω συμφωνίαν, συμβόλαιον : θύρας λιθίνης ἧς συνεβουλεύσατο κόψαι· **9)** ρηματ.π. συμβούλευσις, συμβούλευμα, συμβουλευτής, συμβουλεία, συμβουλευτέος.

**συμβουλή** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. συμβουλία βλ.λ., γνώμη περὶ τοῦ πρακτέου, παραίνεσις, προτροπή, ὁρμήνεια : 'Ηρ.1,157 ἔγνωσαν συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνοῖσαι τὸν ἐν Βραγχίδῃσι, αὐτ.3,1, Πλάτ.Φαῖδρ.260D, αὐτ.Γοργ.520D, Δείν.1,47, - ἐνήργησα κατὰ συμβουλὴν τοῦ δικηγόρου - τοῦ ἰατροῦ· ‖ παροιμ. φρ. ἱερὸν συμβουλή ἡ συμβουλὴ εἶναι ἱερὸν πρᾶγμα : 'Αριστφ.ἀπ.33· **2)** σύσκεψις, συζήτησις : Πλάτ.Πρωτ.313A εἰς συμβουλὴν τοὺς φίλους παρακαλεῖν, αὐτ.322E συμβουλὴ πολιτικῆς ἀρετῆς (συζήτησις περὶ πολιτικῆς ἀρετῆς), αὐτ.Γοργ.455C, αὐτ.Νόμ.942A.

**συμβούλησις**-εως (ἡ) μτγν. βοήθεια, συνδρομή : 'Ηλιόδ.Αἰθ.8,11 ἢ κἀμὲ τυχὸν συμβουλήσει θεῶν περιέσωσε (δ.ἀνάγν. σὺν βουλήσει).

**συμβουλία** (ἡ), ἰων. -ίη συμβουλὴ βλ.λ. (ἡ) δοθεῖσα ἰδίᾳ περὶ δημοσίων πραγμάτων : 'Ησ.3,125 πάσης συμβουλίης ἀλογήσας ἔπλωε παρὰ τὸν 'Οροίτην, αὐτ.4,97, Ξεν.'Απομν.1,3,4, αὐτ.ΚΠ 1,6,2, 'Αριστλ.Πολιτ.1284a,27 ἡ Περιάνδρου Θρασυβούλῳ συμβουλία· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς χρησμόν : 'Επιγρ.Μιλήτου ἡ τοῦ 'Απόλλωνος συμβουλίη· ‖ κτ. πληθ. νουθεσίαι : Ξεν.ΚΠ 1,6,2 ὅπως μὴ . . τὰς τῶν θεῶν συμβουλίας συνιείης, Δημ.342· **2)** σύσκεψις : Μέν.Μον.355 λαβεῖν τινα εἰς συμβουλίαν· **3)** μτγν. παράγγελμα : Κυραν.16.

**συμβούλιο(ν)** (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. συνάθροισις, συνέλευσις ἀνθρώπων πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων καὶ γνωμῶν, συνέλευσις, σύνοδος πρὸς σύσκεψιν : ΚΔ Ματθ.12,14 ἐξελθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον, αὐτ.Μᾶρκ.3,6· 2) συνέδριον, σύσκεψις : Πλούτ.Λουκ.26 μεστὰ μὲν ἦν τὰ συμπόσια τοῦ βασιλέως, μεστὰ δὲ τὰ συμβούλια, Ἐρωτόκρ.4,3 συμβούλιο μὲ τὴ Ρήγισσα δίδουν· ‖ νεώτ. συμβούλιον τοῦ στέμματος (σύσκεψις τῶν διατελεσάντων πρωθυπουργῶν τῆς χώρας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μονάρχου)· ἰατρικὸν συμβούλιον (σύσκεψις δύο ἢ πλειοτέρων ἰατρῶν πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως ἀσθενοῦς)· 3) εἰδ. τὸ σύνολον μελῶν ἀρχῆς τινος, σύνολον ἀρχόντων συσκεπτομένων· αὐτ.Ρωμ.14 «κωνσίλιον γὰρ ἔτι νῦν τὸ συμβούλιον καλοῦσι καὶ τοὺς ὑπάτους κωνσούλας, οἷον προβούλους» : ΚΔ Πράξ. 25,12 τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Ἐπιγρ.Δελφῶν· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὑπουργικὸν συμβούλιον σύσκεψις τῶν ἀποτελούντων τὴν κυβέρνησιν ὑπουργῶν· ‖ κ. αὐτὸ τοῦτο τὸ σύνολον τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως· ‖ ὁμ. γεν. ὁμὰς τεταγμένων μονίμως ὅπως λαμβάνωσιν ἀποφάσεις ἐν τῷ κύκλῳ ὡρισμένης ἁρμοδιότητος : διοικητικὸν συμβούλιον ἑταιρείας - δημοτικὸν - ἐκπαιδευτικὸν - νομαρχιακὸν συμβούλιον, - νομικὸν συμβούλιον (τὸ ἐκ τῶν νομικῶν συμβούλων πάντων τῶν ὑπουργείων ἀποτελούμενον), - πειθαρχικὸν συμβούλιον (πειθαρχικὸν δικαστήριον συγκροτούμενον ἵνα δικάσῃ στρατιωτικοὺς ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους ἢ φοιτητὰς ἢ μαθητάς κά. διὰ σοβαρὰ πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν).

**συμβούλομαι** θέλω ἢ ἐπιθυμῶ ὁμοῦ μετά τινος : Εὐρ.Ἑκ.373 συμβούλου δέ μοι θανεῖν πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν (σχόλ. «σὺν ἐμοὶ βούλου θανεῖν ἐμὲ πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχρῶν παρ' ἀξίαν»), Ξεν.Ἑλλ.6,5,34 τῶν Λακεδαιμονίων ταῦτα συμβουλομένων· 2) μτ. ἀπαρφ. κ. δοτ. συμφωνῶ μετά τινος νὰ . . : Πλάτ.Κρατ.414E, αὐτ.Λάχ. 189A εἰ οὖν καὶ τοῦτο ἔχει, συμβούλομαι τἀνδρί· κ. μτ. μ. ἀπαρφ. : Δημ.15,22 (εἰκ.)· 3) ἀπολ. συγκατατίθεμαι : Πλάτ.Νόμ.718B τὴν πόλιν ἡμῖν ξυμβουληθέντων θεῶν μακαρίαν τε καὶ εὐδαίμονα ἀποτελεῖ, αὐτ.Εὐθ.298B, Ἐπιγρ.Ἐλευσῖνος.

**σύμβουλος** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ παρέχων, δίδων συμβουλὴν (βλ.λ.), ὁ συμβουλεύων, παραινῶν, συμβουλευτής, συμβουλάτορας, ἰδίᾳ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ δημόσια πράγματα καὶ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις : Ἡρ.5,24, αὐτ.7,50 μὴ χρεόμενοι γνώμῃσι τοιαύτῃσι ἄλλους συμβούλους εἶχον τοιούτους, Σοφ.Φιλ.1321, Θουκ.3,42, Ἀντιφ.5,71, Ἐπιγρ., Πάπ., - ἡ πενία εἶναι κακὸς σύμβουλος· ‖ κ. ὡς θηλ. : Ξεν.Ἑλλ.3,1,13· ‖ μτ. γενικ. προσ. ὁ παρέχων συμβουλὴν εἴς τινα : Αἰσχ.Πέρσ.175, Ἀριστφ.Θεσμ.921 πανοῦργος κοὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος, ΠΔ Ἡσ.40,13 τίς ἔγνω νοῦν κυρίου καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο· κ. μτ. δοτ. προσ. : Ἀριστφ.Νεφ.1481 καί μοι γενοῦ ξύμβουλος· κ. μτ. γενικ. πράγμ. : Αἰσχ.Πέρσ.170 σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γενέσθαι, Ἀριστφ.Ἐκκλ.518· κ. μτ. δοτ. πράγμ.: Εὐρ.Ἑλ.1019 μωρίᾳ ξύμβουλος τοῦ κασιγνήτου, Ἰσοκρ.2,43· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Αἰσχ.Χο.86 τῶνδε σύμβουλοι πέρι, Πλάτ.Πρωτ.319B, Ἰσόκρ. 1,35· ‖ σύμβουλός εἰμι μτ. ἀπαρφ. συμβουλεύω, ἐκφέρω γνώμην, δίδω συμβουλήν : Αἰσχ.Εὐμ.712, Πλάτ.Νόμ.930D· ‖ κ. ἀντίθ. τῷ συκοφάντης : Δημ.291 ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ ὁ συκοφάντης, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες· 2) νεώτ. κ. δημ. μέλος τοῦ συμβουλίου ὀργανισμοῦ τινος : σύμβουλος εἰς τὸ ἀνώτατον οἰκονομικὸν συμβούλιον - τραπέζης - ἑταιρείας· 3) ὡς τίτλος, ἐν Ἀθήναις οἱ θεσμοθέται εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ διορίζουν συμβούλους : Δημ.1330 θεσμοθετῶν καὶ τούτῳ χρώμενος συμβούλῳ· 4) ἐν Σπάρτῃ ἕκαστος ἐκ τῶν δέκα παρὰ τοῖς στρατηγοῖς ἀρχόντων, ὧν ἡ συναίνεσις ἐχρειάζετο διὰ πᾶσαν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Σπαρτιατικῆς ἐπικρατείας ἐκστρατείαν : Θουκ.5,63· 5) κ. ἐπὶ ἀρχόντων εἰς τοὺς Θουρίους : Ἀριστλ.Πολιτ.1307b,14· 6) μτγν. ἐν Ρώμῃ ὁ συγκλητικὸς (legatus) : Πολύβ.6,35,4· ‖ ὁμ. κ. ὁ ὕπατος (consul) : Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,76.

**συμβουλῶ** μσν. δημ. συσκέπτομαι : Ἐρωτόκρ. 3,862 κάθου μὲ τὸ βασιλιὸ νὰ συμβουλᾶτ' ὁμάδι.

**συμβοῶ-άω** βοῶ, φωνάζω δυνατὰ ἢ ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.ΚΠ 7,5,26 οἱ δὲ συνεβόων αὐτοῖς ὡς κωμασταὶ ὄντες καὶ αὐτοί, Δίων Κ 41,58, Βασ. 2,64C, Γρηγ.Νύσσ.1,758A, Ἀθανάσ.1,2,947C συμπενθούντων τε καὶ συμβοώντων· 2) συγκαλῶ : Ξεν.Ἀν.6,3,6 συνεβόων ἀλλήλους.

**συμβραβεύω** μτγν. ὁμοῦ βραβεύω, ὁμοῦ κρίνω, συνδιοικῶ : ΠΔ Ἐσδρ.1,9,14 Μοσόλλαμος καὶ Λευὶς καὶ Σαββαταῖος συνεβράβευσαν αὐτοῖς.

**συμβράσσομαι** μτγν. κ. μσν., ἀττ. -άττομαι βράζομαι ὁμοῦ, ἀναζέομαι ὁμοῦ : Γαλ.14,333,14 ἐμβληθέντος νίτρου συμβρασθέντος· ‖ μσν. μτφ. καγχασμῷ συμβράττομαι ὡς ἡ δημ. φρ. πεθαίνω, σκάω στὰ γέλια : Νικ.Χων.Χρον.10,9· 2) μτγν. ἐκβράζομαι : ΠΔ Μακκ.2,5,8 βδελυσσόμενος ὡς πατρίδος καὶ πολιτῶν δήμιος εἰς Αἴγυπτον συνεβράσθη.

**συμβρέμω** μτγν. βρέμω παταγωδῶς, θορυβῶ ὁμοῦ καὶ ἐγώ : Δίων Κ 66,22 ἥ τε θάλασσα συνέβρεμε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεπήχει.

**συμβρέχω** μσν. βρέχω ὁμοῦ, μουσκεύω μαζί : Γεωπ.13,3,1 τῷ ὄξει ἐν ἀγγείῳ . . συμβρέξας.

**συμβριάζει** Ἡσ. «σοβαρεύεται, τρυφᾷ».

**συμβριακόν** Ἡσ. «τὸ πολυτελές».

**συμβριασμός** Ἡσ. «ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος».

**συμβροί** Ἡσ. «ἰσχνοί, λαγαροί, τάφροι».

**σύμβρος** Ἡσ. «κάπρος» (κώδ. σύβρος).

**συμβροχθίζω** μσν. βροχθίζω ὁμοῦ, καταπίνω μαζί : Νεῖλ.Ἐπιστ.117,7, Παλλάδ.Βί.Ἰω.Χρυσ.102,23.

**σύμβροχος-ον** πάπ. ὁ βεβρεγμένος ὅλος, διάβροχος, μουσκεμένος.

**συμβροχῶ-έω** πάπ. συμβρέχω.

**συμβρύκω** μτγν. τρίζω ὁμοῦ : Ἰάμβλ.Πυθ.31.194.

**συμβύω** συνωθῶ, στρυμώχνω, ἐν χρ. τὸ παθ., σύνωθοῦμαι, στρυμώ(χ)νομαι : Ἀριστφ.Σφ.1110 οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι.

**σύμβωμος-ον** μτγν. ἐπὶ θεοῦ, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ βωμῷ λατρευόμενος ὁμοῦ μετ' ἄ. ἢ ἄλλων : Στράβ.11,8,4 τῶν συμβώμων θεῶν ἱερὸν ἱδρύσαντο, Ἐπιγρ. Δήλου, Δελφ.· κ. μτ. δοτ. : Τραγ.Ἀδέσπ.143, Πλούτ.Ἠθ.492C σύμβωμός ἐστιν Ἰόλαος αὐτῷ.

**σύμμαγμα-ατος** (τὸ) μᾶζά τις συμπεφυρμένη, ἣν συνήθιζον νὰ μεταχειρίζωνται οἱ ἀρχιτέκτονες εἰς σημείωσιν τόπων καὶ προσδιορισμὸν διαστημάτων· Ἡσ. ἐν λ. εὐθυντηρία.

**συμμάζεμα** (τὸ) δημ. κ. συμμάζω(γ)μα ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμμαζεύω, σύναξις, συνάθροισις· ‖ εἰδ. ἐπὶ καρπῶν, συγκομιδή· 2) σύσφιγξις, σύμπτυξις : ὁ γιακάς θέλει λίγο συμμάζεμα· 3) μτφ. χαλιναγώγησις : σ- τοῦ παιδιοῦ του· 4) περιορισμός, τακτοποίησις : συμμάζεμα τῆς δουλειᾶς.

**συμμαζευτός-ή-ό** δημ. συμμαζεμένος, περισυνεσταλμένος· 2) συνηθροισμένος, συνειλεγμένος, συνεσπειραμένος.

**συμμαζεύω** δημ. κ. συμμαζώνω κ. -ώχνω συναθροίζω πράγματα διεσκορπισμένα, διεσπαρμένα· κ. μέσ. ἐπὶ προσ., συνέρχομαι ἐπὶ τῷ αὐτῷ, μετέχω συναθροίσεως : Σολωμ.Λάμπρ.21,12 μέσα

στὲς ἐκκλησίες τὲς δαφνοφόρες μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχθῆτε· || εἰδ. ἐπὶ καρπῶν, ἰδ. δὲ ἐλαιῶν, ποιοῦμαι τὴν συγκομιδήν· **2)** συνεκδ. τακτοποιῶ, συγυρίζω : ἀκόμα δὲν συμμάζεψε τὸ σπίτι· **3)** περιστέλλω, περιορίζω, συγκρατῶ : συμμάζεψε τὸ φόρεμά σου - τὰ μαλλιά σου· || κ.μέσ. : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 72 ἡ λιγοστὴ ζωὴ τοῦ βουνοῦ συμμαζεύθη· || κ. μτφ.όμ. δὲν συμμαζεύεις τὸ γυιό σου ἀπ' τοὺς δρόμους ;, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.35 δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν συμμαξώξῃ· κ. μέσ. : τώρα τελευταῖα συμμαζεύτηκε, οὔτε πίνει, οὔτε ξενυχτάει· || καὶ δὲν συμμαζεύεται σκωπτ. φρ. παρεπομένη εἰς λέξιν ἢ φρ. οἱονεὶ προσδιοριστικῶς πρὸς χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀμέτρου, τοῦ ἀχαλινώτου, τοῦ ἀνοήτου κττ., οἷον : περὶ ρητορείας τοῦ Α καὶ δὲν συμμαζεύεται.

**συμμαζώνω** δημ. κ. -ώχνω δ. τ. τοῦ συμμαζεύω.

**συμμαθητεία** (ἡ) νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τις συμμαθητὴς μετ' ἄλλων· **2)** τὸ διάστημα, ὁ χρόνος καθ' ὃν εἶναί τις συμμαθητής.

**συμμαθητεύω** νεώτ. μαθητεύω ὁμοῦ μὲ ἄ.

**συμμαθητής** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ., θηλ. συμμαθήτρια, ὁ ὁμοῦ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους μαθητής : Πλάτ. Εὐθ.272C ἐκεῖσε ἄλλους συμμαθητάς μοι φοιτᾶν, Γαλ.12,835, ΨΚαλλισθ.1,13· || κ. ἐπὶ συνδιδασκομένων, συμμανθανόντων τέχνην τινά : Ἀνάξιππ.1,2 ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης· || κ. ἐπὶ τῶν ἀποστόλων : ΚΔ Ἰω.11,16 εἶπεν οὖν ὁ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς.

**συμμαίνομαι,** ἀόρ. παθ. συνεμάνην, β' παρακ. συμμέμηνα, μαίνομαι ὁμοῦ, κοινῶ τῆς μανίας τινός : Λουκ.Ὀρχ.83 ἀλλὰ τό γε θέατρον ἅπαν συνεμεμήνει τῷ Αἴαντι, Γαλ.Φύσ.Δυν.1,15, Σουΐδ.ἐν λ. μετὰ γὰρ ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος οὗτος μαίνεται· κ. ἀπολ. : Μέν.421.

**συμμακαρίζω** μτγν. μακαρίζω ὁμοῦ ἢ μακαρίζω καὶ ἐγώ : Ἀθανάσ.2,423.

**συμμαλάσσω** μτγν., ἀττ. -άττω μαλάσσω ὁμοῦ: Διοσκ.1,66 ἔνιοι δὲ κηρὸν ἢ στέαρ ἀρωματίσαντες συμμαλάσσουσιν ἐν τοῖς ὀξυτάτοις ἡλίοις στύρακι, Χρύσ.Τυαν.π.Ἀθήν.14,647E, ΕΜ 793,4 συμμάλαξον εἰς ἕν· κ. παθ. : Διοσκ.2,63.

**σύμμαλλος**-ον μσν. ὁ ὁμοῦ μὲ τὸν μαλλὸν βλ.λ. ὢν : Πλαν.ἐν Ideler.Phys.2,322.

**συμμανθάνω** μανθάνω ὁμοῦ μετά τινος, μετέχω ἐν τῇ μαθήσει ἢ ἐν τῇ γνώσει : Σοφ.Αἴ.869 κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος, Ξεν.Συμπ.2,20 ἐμὲ μὲν παρεκάλει, ὅταν μέλλῃς μανθάνειν ὀρχεῖσθαι, ἵνα σοι ἀντιστοιχῶ τε καὶ συμμανθάνω· **2)** συνεθίζομαι, συνηθίζω : αὐτ.Ἀν.4,5,27 ἡδὺ πόμα συμμαθόντι.

**σύμμαντις**-εως (ὁ) σχόλ. ὁ συμπροφήτης: Σχόλ. Λυκόφρ.429 τὸν σύμμαντιν Μόψον.

**συμμαραίνομαι** μτγν. μαραίνομαι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : Φλέγ.ἀπ.36,15J.

**συμμαρμαίρω** μτγν. μαρμαίρω ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, ὁμοῦ λάμπω : Βασ.Ἴσαυρ.Ἐγκώμ. Στεφάνου 311,4.

**συμμάρπτω** συναρπάζω, συνδράττομαι, καὶ θραύω, τσακίζω : Ἰλ.Κ 467 συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' .. ὄζους, Ὀδ.Ι 289, Χρησμ.π.Ἡρ.6,θ,γ'.

**συμμαρτυρία** (ἡ) μτγν. χωρογραφικὴ ὄψις, σχετικὴ θέσις πλανήτου τινός : Βέττ.Βάλ.49,26.

**συμμαρτύρομαι** μτγν. συμμαρτυρῶ βλ.λ. : ΚΔ Ἀποκ.22,18 (δ. ἀνάγν.).

**συμμάρτυρος**-ον μτγν. ἐπὶ πλανητῶν, ὁ ἔχων σχετικὴν θέσιν πρός τινα : Μαν.6,393, αὐτ.441.

**συμμαρτυρῶ**-έω κ. νεώτ. μαρτυρῶ μετά τινος, φέρω μαρτυρίαν εἰς ὑποστήριξίν τινος ἢ μάρτυρῶ τὰ αὐτὰ μετά τινος : Σοφ.Φιλ.438 ξυμμαρτυρῶ σοι, Εὐρ.ἀπ.319, Θουκ.8,51, Γαλ.15,444 ἐδείκνυε .. βίβλους αὐτῷ συμμαρτυρούσας· μτ. αἰτ. πράγμ. πρὸς ὑποστήριξιν γεγονότος τινός : Σόλ. 36, Ξεν.Ἑλλ.3,3,2· κ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Ἰσοκρ.4,31 συμμαρτυρεῖν τὰ ῥηθέντα τοῖς ἔργοις· || συχν. μτ. ἐξηρτ. προτ. : Εὐρ.Ἱππ.286 ὡς .. σύ μοι ξυμμαρτυρῇς οἷα πέφυκα, αὐτ.ΙΑ 1158, Ξεν.Ἑλλ.7,1,35 συνεμαρτύρει δ' αὐτῷ ταῦτα πάντα ὡς ἀληθῆ λέγοι, Πλάτ.Ἱππ.Μ 282B· κ. ἀπολ. : Σοφ.Ἠλ. 1224, ΚΔ Ρωμ.2,15 συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, Πάπ.· **2)** νεώτ. ὑφίσταμαι μαρτύριον ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων· **3)** μτγν. ἀστρολ. εἶμαι συμμάρτυρος : Πτολ.Τετράβ.124.

**συμμάρτυς**-υρος (ὁ,ἡ) ὁ συμμαρτυρῶν, ὁμοῦ μαρτυρῶν τι : Σοφ.Ἀντ.846 ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι, Πλάτ.Ἐπιστ.311E· κ. μτ. γενικ. : αὐτ. Φιλ.12B, Ἐπιγρ.Σμύρνης.

**συμμαστάζω** μσν., ἀόρ. συνεμάσταξα, ἀπορροφῶ, μυζῶ ὁμοῦ μαζί : Ἱππιατρ.119.

**συμμαστιγῶ**-όω μτγν. μαστιγῶ ὁμοῦ ἢ μετά τινος : Λουκ.Ἀπαίδ.9.

**συμμαχητής** (ὁ) νεώτ., θηλ. -ήτρια, ὁ μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους μαχόμενος, συμπολεμιστής· **2)** συνεκδ. συνεργάτης ἔν τινι προσπαθείᾳ.

**συμμαχία** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. -ίη ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμμαχῶ, διεξαγωγὴ κοινοῦ ἀγῶνος, ὅθ. συνασπισμὸς δύο ἢ περισσοτέρων κρατῶν χάριν ὡρισμένου πολεμικοῦ σκοποῦ ἐπιθετικοῦ ἢ ἀμυντικοῦ : Ἡρ.2,81 ἔς τε τὰς ἄλλας ἔπεμπε συμμαχίας καὶ δὴ καὶ ἐς Λακεδαίμονα, αὐτ.4,120, αὐτ.5,73, αὐτ.63, Θουκ.1,44, αὐτ.57, αὐτ.3,65, Πλάτ.Πολ.474B, Ξεν.Ἑλλ.3,2,21 ἐποιήσαντο συμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἀργείους· **2)** γεν. τὸ καθῆκον τοῦ συμμάχου : Αἰσχ. Ἀγ.213 ξυμμαχίας ἁμαρτών· **3)** νεώτ. κτ. ἐπέκτ. συνεννόησις, συνεργασία ἀτόμων ἐναντίον τρίτου· **4)** ἡ σύμμαχος χώρα : Θουκ.5,33 φύλαξι παραδόντες αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν· **5)** τὸ συμμαχικόν, ἡ ὁμὰς τῶν διὰ συμμαχικῶν δεσμῶν συνδεομένων κρατῶν, τὸ σύνολον τῶν συμμάχων: Ἡρ.1,77 ἔπεμπε κήρυκας κατὰ τὰς συμμαχίας, αὐτ.82, Εὐρ.Ῥῆσ.994, Θουκ.1,118, αὐτ.119, Αἰσχίν.2,32 συμμαχίας συνελθούσης· **6)** συμμαχικὴ ἢ ἐπικουρικὴ δύναμις : Θουκ.6,73 ὅπως ξυμμαχία τε αὐτοῖς παραγένηται, Πλάτ.Πολ.556E, Ξεν.Ἑλλ. 4,8,24 πλέοντι μετὰ δέκα τριήρων .. εἰς Κύπρον ἐπὶ συμμαχίᾳ· **7)** μσν. βοήθεια, συνδρομὴ πρός τινα : Πρόδρ.2,311 τὴν τοῦ Χριστοῦ μιμούμενος εὐθέως συμμαχίαν· **8)** γεν. τὸ σύνολον τῶν φίλων, πολλοὶ φίλοι ὁμοῦ : Πίνδ.Ο 10(11),72 συμμαχία θόρυβον παραίθυξε μέγαν.

**συμμαχικός**-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς συμμάχους ἢ τὴν συμμαχίαν, ὁ ἀφορῶν εἰς αὐτήν : Θουκ.3,58 θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμαχικῶν (οὓς ἐπεκαλοῦντο κατὰ τὴν σύναψιν συμμαχίας), Πολύβ.9,23,7, Πλούτ.Γ Γρακχ.5 ὁ δὲ συμμαχικὸς ἰσοψήφους ποιῶν τοῖς πολίταις τοὺς Ἰταλιώτας, - συμμαχικαὶ ὑποχρεώσεις - δυνάμεις, - συμμαχικὸς πόλεμος· || συμμαχικὰ τάλαντα νόμισμα καθωρισμένου βάρους κοινῶς παραδεδεγμένον ὑπὸ τῶν μελῶν συμμαχίας τινός : Ἐπιγρ.Δελφῶν ἀργυρίου συμμαχικὰ τάλαντα πεντήκοντα· || συμμαχικὸς (λόγος) τοῦ Ἰσοκράτους ὁ περὶ εἰρήνης λόγος αὐτοῦ: Ἀριστλ.Ρητ.1418a,32· **2)** τὸ συμμαχικὸν ὡς οὐσ. αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις, τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα : Ἡρ.6,9, αὐτ.9,106 τοὺς ἄλλους νησιώτας, οἳ ἔτυχον συστρατευόμενοι τοῖσι Ἕλλησι, ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο, Ἀριστφ.Ἐκκλ.193, Θουκ.3,91, αὐτ.4,77· || τὸ συμμαχικὰ αἱ δυνάμεις τῆς συμμαχίας : Ξεν.ΚΠ 3,3,12· || τὰ συμμαχικὰ (ἐνν. χρήματα) ὡς οὐσ. τὰ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τῶν συμμάχων εἰσπραττόμενα ὑπὸ τύπον εἰσφορᾶς ὑπὲρ ἐξοπλισμῶν καὶ μελλοντικῶν πο-

λεμικῶν ἀναγκῶν, κατ' οὐσίαν ἀποτελοῦντα φορολογίαν· 3) τὸ συμμαχικόν συνθήκη συμμαχίας : Θουκ.5,6 ὅπως παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικόν· || ὁμ. κ. ἡ συνομολόγησις, ἵδρυσις, σύμπηξις συμμαχίας : Ἀριστλ.Ἀθ.39,2.

**συμμαχικῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ. ὡς ἐν συμμαχίᾳ, συμμαχικῷ τῷ τρόπῳ : Ἰσοκρ.4,104, αὐτ.8,134 μὴ δεσποτικῶς ἀλλὰ συμμαχικῶς αὐτῶν ἐπιστατῶμεν, Πολύβ.15,24,4.

**συμμαχίς-ίδος** (ἡ) ἰδιότ. θηλ. τοῦ σύμμαχος βλ.λ., ἡ σύμμαχος, συμμαχική : Θουκ.8,23 ἀπὸ τῶν ἐν Κεγχρειᾷ ξυμμαχίδων Πελοποννησίων νεῶν, αὐτ. 1,98, Ξεν.Ἑλλ.1,6,29, Ἰσοκρ.6,52 Ἐπιγρ.' || ἡ συμμαχίς (πόλις) ὡς οὐσ. ἡ σύμμαχος πόλις : Θουκ. 2,2, Ξεν.Ἑλλ.7,3,11· 2) τὸ συμμαχικὸν βλ.λ., τὸ σύνολον τῶν συμμάχων : Θουκ.5,36, αὐτ.110, Ἐπιγρ. φευγέτω ἅπασαν τὴν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα.

**συμμάχομαι** κ. νεώτ., μέλλ. συμμαχοῦμαι (Ξεν. Ἀν.5,4,10), ἀόρ. συνεμαχεσάμην (Αἰσχίν.2,169), μάχομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων, εἶμαι σύμμαχος, ἐπίκουρος, βοηθός, συμπολεμῶ : Θουκ.4,44, αὐτ.8,26 ξυνεμάχετο τοῖς Μιλησίοις καὶ Τισσαφέρνει, Πλάτ.Νόμ.699A, Ξεν.Ἑλλ.3,2,13· 2) κ. μτ. δοτ. βοηθῶ, ἐπικουρῶ, συντρέχω : αὐτ.Ἀν.5,4,10, αὐτ. 6,1,13 εἰ καὶ γυναῖκες συνεμάχοντο αὐτοῖς· 3) εἶμαι ὑπέρ τινος : Ἡρ.7,239 τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται (ἡ πιθανότης εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ).

**σύμμαχος-ον** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ μαχόμενος ὁμοῦ μετά τινος ἢ μετά τινων, συναγωνιστής, συμπολεμιστής : Ἡρ.1,22 ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ συμμάχους, Αἰσχ.Χο.2, αὐτ.19· || κ. ὡς οὐσ. σύμμαχος (ὁ) : Σαπφ.1,28, Ἡρ.1,102 τότε δὲ ἦσαν μεμουνωμένοι μὲν συμμάχων, Ξεν.Ἀν.5, 5,22, Ἐπιγρ.' || ὡς ἐπίθ. ἐπὶ πραγμ., τόπων, περιστάσεων : Ἡρ.5,65 συντυχίη ἐπεγένετό νιν σύμμαχος, αὐτ.3,31, Αἰσχ.Εὐμ.773 συμμάχῳ δορί, αὐτ. Πέρσ.792 αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει, Ἀντιφ.5,43 τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοί ἐστιν, Θουκ. 4,10 τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ξύμμαχον γίγνεται, Ξεν.Ἀν.2,4,7 πολλά ἐστι τὰ σύμμαχα, Λυσ.2, 10, αὐτ.62· μτ. γενικ. πράγμ. : Ξεν.Ἀπομν.2,1, 32 ἀρετὴ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων· 2) πάπ. κ. νεώτ. συμβοηθός, συνεπίκουρος· 3) νεώτ. ὁ διὰ συμμαχίας μετ' ἄλλου συνδεδεμένος : τὰ σύμμαχα κράτη.

**συμμαχῶ-έω** κ. νεώτ., ἀόρ. συνεμάχησα (Ἐπιγρ.), παρακ. συμμεμάχηκα (Ἐπιγρ. Μιλήτου), εἶμαι σύμμαχος, εἶμαι συνδεδεμένος, συνδέομαι διὰ συμμαχίας : Αἰσχ.Πέρσ.793 τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;, Θουκ.1,35 τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἥτις μηδαμοῦ ξυμμαχεῖ· κ. μτ. αἰτ. συστ. : Ἐπιγρ.' κ. μτ. δοτ. : Ἐπιγρ.Δελφῶν· || οὐ ξυμμαχῶ ἀλλὰ ξυναδικῶ συμμαχῶ οὐχὶ πρὸς πόλεμον, ἀλλὰ πρὸς κακοποιίαν : Θουκ.1,39· 2) βοηθῶ, συντρέχω : Ἡρ.1,98, Σοφ.Ἀντ.740, αὐτ.Φιλ.1368 εἶτα ταῖσδε σὺ εἶ ξυμμαχήσων;, Πλάτ.Πολ.440C, αὐτ. Φιλ.14B, Κριτ.21 τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη· || τὸ μέσ. κτ. μτχ. παρακ. συμμεμαχημένος ἐν ἐνεργ. σημ. : Λουκ.Τυρανν.7· κ. παθ. : αὐτ. Μὴ πιστ. διαβ.22 ἐπειδὰν . . ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι· 3) νεώτ. συνεργάζομαι μετ' ἄλλων ἐναντίον τινός : συνεμάχησαν θεοὶ καὶ δαίμονες προκειμένου νὰ μὲ καταστρέφουν, - ὅλοι συνεμάχησαν κατὰ τῆς ἡσυχίας τοῦ κράτους.

**συμμεγαληγοροῦμαι-έομαι** μσν. μεγαληγοροῦμαι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου ἢ ἄλλων : Γερμ.Α' 745.

**συμμεγεθύνομαι** μσν. μεγεθύνομαι, μεγαλώνω ὁμοῦ, μαζί : Ψελλ.Ἐγκώμ.Ψύλλ.32 συναυξάνει δὲ τῷ δεσπότῃ καὶ συμμεγεθύνεται (ἡ ψύλλα).

**συμμεγιστάν-ᾶνος** (ὁ) μσν. ὁ μεγιστὰν ὁμοῦ μετά τινος ἢ μετά τινων ἄλλων : Γεώργ.Σύγκ.231D.

**συμμεθάλλομαι** μτγν. ἅλλομαι, πηδῶ ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.1,540C ὁ τοῖς θείοις ἐκείνοις ἅλμασι . . συμμεθαλλάμενος.

**συμμεθαρμόζομαι** μτγν. ὁμοῦ ἐν ταυτῷ μεθαρμόζομαι, μεταβάλλομαι : Διον.Ἀλ.Δημ.45 δοκεῖ συμμεθαρμόζεσθαι ταῖς ὑποθέσεσι τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑποθέσεως.

**συμμεθέλκω** μσν. ὁμοῦ ἀφελκύω, ἕλκω μαζί, ἐν χρ. τὸ μέσ. ἕλκω μετ' ἐμαυτοῦ : Εὐμάθ.421 τὰς γυναῖκας συμμεθειλκύσατο· || κ. παθ. ὁμοῦ μετά τινος ἕλκομαι : αὐτ.258 συμμεθειλκόμην τοῖς ἕλκουσι, αὐτ.234.

**συμμέθεξις-εως** (ἡ) συμμετοχή : Ἀριστλ.ΗΕὐδ. 1245b,34, Κ.Μανασσ.Ἐρ.5,17.

**συμμεθέπω** μτγν. συνδιέπω, διευθύνω, χειρίζομαι ὁμοῦ : Κωνστ.Ῥόδ.ΑΠ 15,15.

**συμμεθίστημι**, γ' ἑν. συμμεθιστᾷ (Στράβ.1,3,13), συμμεταβάλλω : Ἀριστλ.Πρ.940b,5· 2) τὸ παθ. μτ. ἐνεργ. ἀορ. κ. παρακ. ἀμτβ. ἀλλάσσω συγχρόνως μετά τινος θέσιν : Πλούτ.Πύρρ.16.

**συμμεθύσκομαι** μτγν. συμμεθύω βλ.λ.:Πλούτ. Ἠθ.97A, αὐτ.124C, Γρηγ.Νύσσ.3,45C, Κλήμ.Ἀλ. Παιδ.2,71 ἡμῖν δὲ οὐχ ὁπωστιοῦν συμμεθύσκεσθαι, ἀλλ' οὐδὲ οἰνοῦσθαι ἐπιτέτραπται.

**συμμεθύω** μτγν. μεθύω ὁμοῦ μετά τινος ἢ μετά τινων : Φανί.Ἱστ.13, Ἡράκλειτ.Ἐπιστ.7,3.

**συμμείγνυμι** κ. νεώτ. κ. συμμειγνύω (Ξεν.Ἀπομν.3,14,5), ἐπ. κ. ἰων. κ. ἀττ. συμμίσγω (Θέογν. 214, Ὕμν.Ἑρμ.81, Ἡρ.4,23, Θουκ.7,6, Πλάτ.Νόμ. 678C, αὐτ.Φίλ.23D) κ. συμμείσγω (Πάπ.), β' ἑν. προστ. συμμείγνυ (Πλάτ.Φιλ.25D), παρατ. συνεμείγνυον (Ξεν.ΚΠ 7,1,26), μέλλ. συμμ(ε)ίξω (αὐτ.2,1,11), ἀόρ. συνέμ(ε)ιξα (Ὕμν.Ἀφρ.50, αὐτ.251, Πίνδ.Ο 3,6), παρακ. συμμέμιχα (Πολύβ.16,10,1, αὐτ.38,13,5), μέσ. μέλλ. συμμ(ε)ίξομαι (Θέογν.1245, Ἡρ.8,77), παθ. ἀόρ. συνεμείχθην κ. συνεμίγην, μτχ. παθ. παρακ. συμμεμιγμένος, μειγνύω ὁμοῦ, ἀναμειγνύω δύο ἢ περισσότερα πράγματα ὁμοῦ, ἀνακατεύω μαζί : Ὕμν.Ἑρμ.81 συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους, Πίνδ.Ο 3,9 βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν συμμεῖξαι· || κ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. πράγμ. : Ἡρ.4,23 τοῦτο γάλακτι συμμίσγοντες, Αἰσχ.Ἀγ.648 πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω;, Πλάτ. Πολ.415A· κ. μτ. αἰτ. μ. : Θέογν.214 ὀργὴν συμμίσγων· || τὸ μέσ. σπαν. : Πολυδ.7,128 χρώματα συμμείξασθαι· κ. παθ. συναναμειγνύομαι, ἀνακατώνομαι : Ἰλ.Β 753 ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται, Ἡρ.4,48 συμμίσγεται τῷ Ἴστρῳ, Θέογν.1245 οὔποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμείξεται, Σαπφ.5, Εὐρ.Κύκλ.578, Πλάτ.Τίμ.83C, αὐτ.57D· 2) ἐπὶ δύο στρατευμάτων συγχωνευομένων εἰς ἕν, συνάπτω, συνενώνω : Ἡρ.4,114 συμμείξαντες τὰ στρατόπεδα· || τὸ παθ. σχηματίζομαι δι' ἑνώσεως, ἀντίθ. διακρίνομαι : Ἀναξαγ.17, Πλάτ. Φίλ.22A ἐξ ἀμφοῖν συμμειχθείς, αὐτ.23D· || κ. μτφ. : Ἡρ.7,203 εἶναι οὐδένα τῷ κακὸν οὐ συνεμείχθη, Λυσ.2,38 συμμεμειγμένος ἑλληνικὸς καὶ βαρβαρικὸς παιών· 3) μτφ. συμβαίνω ὁμοῦ : Ἡρ.8,38 συμμιγέντων τούτων πάντων· 4) ἑνώνω, συνδέω τινά τινι, συζευγνύω, ζευγαρώνω : Ὕμν.Ἀφρ.50 ὡς ῥα θεοὺς συνέμειξε καταθνητῇσι γυναιξί, Εὐρ.Ἱκ.222, αὐτ.224, Ἀριστφ.Θεσμ.892· || κ. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως ἢ συνουσίας, συνουσιάζομαι, συνευρίσκομαι : Πλάτ.Νόμ.930D δούλη μὲν ἐὰν συμμείξῃ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ· κ. παθ. : Ἡρ.4,114 συμμειχθῆναι γυναικί, Ἱππ.Ἐπικ.26, Εὐρ.ἀπ 898,11 ὅταν . . συμμειχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο, Ἀριστφ.Ὄρν.700 Ἔρως ξυνέμειξεν ἅπαντα· ξυμμειγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανός, Πλάτ.Συμπ.207B· 5) μέσ. κ. παθ. συσχετίζομαι μετά τινος ἢ μετά τινων προσώπων : Ἡρ.6,138 οἱ δὲ οὔτε συμμίσγε-

σθαι **τοῖσι ἐκ τῶν Πελασγίδων γυναικῶν παισὶ ἤθελον,** Αἰσχ.'Επτ.611 **ἀνοσίοισι συμμιγεὶς .. ἀνδράσιν·** || τὸ ἐνεργ. ἐν ἀμτβ. χρ. ἐν τῇ αὐτῇ ὡς κ. τὸ παθ. σημ., ἔχω αχέσεις μετά τινος, κοινωνῶ, ἐπικοινωνῶ μετ' αὐτοῦ : Θέογν.36, αὐτ.1165, 'Ηρ.4,151, Δημ.885 **ἐξ ἀρχῆς πονηροῖς ἀνθρώποις συμμεῖξαι,** Φιλόδ.'Ακαδ.7Μ· **6)** μτφ. καθιστῶ, κάμνω τι κακόν : Θέογν.64 **χρῆμα δὲ συμμείξῃς μηδενί·** **7)** καθιστῶ γνωστόν, ἀνακοινῶ : 'Ηρ. 8,58 **κοινόν τι πρῆγμα συμμεῖξαι·** **8)** διαλέγομαι μετά τινος, συνομιλῶ : αὐτ.1,123, Εὐρ.'Ελ.324, 'Αριστφ.'Εκκλ.516 **οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου συμμείξασ' οἶδα γυναικί,** Ξεν.ΚΠ 8,1,46, Πλάτ.Πολιτ.258Α· **9)** συναντῶ πρὸς συνομιλίαν ἢ χάριν ἐμπορικῆς ἐργασίας : 'Ηρ.2,63 **ἐθέλοντα τῇ μητρὶ συμμεῖξαι,** αὐτ.6,23· || γεν. συναντῶ : Ξεν.'Αν.6,3,24, 'Αριστλ.Μετ.354a,1 **θάλατται πρὸς ἀλλήλας συμμειγνύασι,** Διόδ.Σ 2,37· **10)** συμμείγνυμι **συμβόλαια** συνάπτω ἀμοιβαίας συμφωνίας : Πλάτ.Νόμ.958C **ξυμμεῖξαντι συμβόλαια μετρίως·** **11)** ἐν ἐχθρ. σημ. μάχομαι ἐκ τοῦ συστάδην, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι : 'Ηρ.1, 127, αὐτ.6,14 **ἀγχοῦ ἐγίνοντο καὶ συνέμισγον ἀλλήλοισι,** Θουκ.7,6· κ. ἀπολ. : αὐτ.1,49, αὐτ. 8,104, Ξεν.'Αν.4,6,24· μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. διορ.: 'Ηρ.4,127, Ξεν.ΚΠ 2,1,11· κ. μτ. αἰτ. : 'Επιγρ. **νείκεα συνμείσχιν** [συμμείξειν] **πόλεμόν θ' ἅμα·** || κ. ἐπὶ πλοίων : Θουκ.2,84· **12)** ρηματ. π. σύμμειξις, σύμμεικτος, συμμιγής, συμμεικτέον.

**σύμμεικτος**-η-ον κ. νεώτ.κ.-ος-ον ὁ ἀναμεμειγμένος, ἀνάμεικτος, ἀνακατωμένος : 'Ησίοδ.'Εργ.563, Σοφ.Αἴ.53 **σύμμεικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα,** Εὐρ.άπ.419 **θηρώμενοι ξύμμεικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ·** || **σύμμεικτον εἶδος** ἐπὶ τοῦ Μινωταύρου : αὐτ.996· || ἰδ. ἐπὶ ἀτάκτων στρατευμάτων : 'Ηρ.7,55 **οἱ μὲν ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐτοῖσι·** || κ. ἐπὶ ὄχλου : Θουκ.6,17· || κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τοὺς πολίτας : αὐτ.4,106· || κ. ἐπὶ νομισμάτων : 'Επιγρ. **ξενικὸν ἀργύριον σύμμεικτον·** || κ. ἐπὶ κοσμημάτων : αὐτ. **χρυσία σύμμεικτα διάλιθα·** || κ. ἐπὶ προβάτων : Πάπ.· **2)** σύνθετος : Πλάτ.Τίμ.61Α, αὐτ.Νόμ.692Α **ἐξ ὧν ἔδει σύμμεικτος γενομένη·** **3)** κ. νεώτ. ποικίλος, διάφορος, ἀνάκατος : Λυσί.19,27 **χαλκώματα δὲ σύμμεικτα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο.**

**συμμείκτως** ἐπίρρ. μτγν. μεμειγμένως, ἐν ἑνώσει, ἡνωμένα : Στράβ.1,2,27 **Κελτοὶ καὶ Ἴβηρες ἢ συμμείκτως Κελτίβηρες.**

**σύμμειξις**-εως (ἡ) δ.γρ. τοῦ σύμμιξις βλ.

**συμμειοῦμαι**-όομαι μτγν. κ. μσν. μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι ὁμοῦ : Γαλ.2,532, αὐτ.15,726, Πτολ.Τετράβ.3 **καὶ ποταμοὶ μὲν συναύξονται καὶ συμμειοῦνται πρὸς τὸ ἐκείνης φῶς,** Εὐστ.834,539 **συναύξεσθαι αὐτῷ καὶ συμμειοῦσθαι.**

**συμμειρακιώδης**-ους-ες μτγν. ὁ ὅλως παιδαριώδης : Λουκιλλ.άπ.187.

**συμμεῖραξ**-ακος (ὁ,ἡ) μσν. συνηλικιώτης, ἔφηβος : Τζέτζ.Χιλ.4,673, Νικήτ.Εὐγ.'Επιστ.2,8.

**συμμελαίνομαι** μτγν. καθίσταμαι, γίνομαι ὅλως μέλας : Πλούτ.'Ηθ.587C **καπνῷ συμμελανθῆναι τὸ οἰκητήριον,** Γρηγ.Νύσσ.1,492Α **ἐν νυκτὶ πάντα τῷ ἐπικρατοῦντι συμμελαίνεται ζόφῳ·** **2)** καθίσταμαι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου μέλας : Φλέγ.άπ.36,34J **καί περ ὑπὸ τῆς ταριχείας συμμελαινόμεναι τῷ δέρματι.**

**συμμελανειμονῶ**-έω μτγν. κ. μσν. μελανειμονῶ μετ' ἄλλων : Βασ.3,257Α, Σχόλ.'Ιω.Κλίμ.268.

**συμμελανοῦμαι** όομαι μτγν. συμμελαίνομαι : 'Ωριγ.3,492Α.

**συμμελέτη** (ἡ) νεώτ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ δύο ἢ πλειοτέρων μαθητῶν ἐν τῇ μελέτῃ.

**συμμελετῶ**-άω κ. νεώτ. μελετῶ μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους, δθ. ἐξασκοῦμαι, γυμνάζομαι μετά τινος ἢ ὁμοῦ : 'Αντιφ.3,4,6 **τὸ μειράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετώντων ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν,** Στράβ.ΑΠ 12,206 **πρῶτον συμμελετᾶν.**

**συμμελής**-οῦς-ές μτγν. ὁ συνᾴδων, σύμφωνος, ὁ τὸν αὐτὸν ρυθμόν, τὸ αὐτὸ μέλος ἔχων : Αἴλ.ΖΙ 5,13 **κροτοῦσι κρότον τινὰ ἐμμελῆ τε καὶ συμμελῆ,** Φιλόστρ.Εἰκ.1,10 **τῷ ποδὶ κρούων συμμελές·** || κ. μτφ. : Αἴλ.ΖΙ 9,29 **ὅ ἐστι συμμελὲς τοῖς λόγοις τοῖσδε·** **2)** τὸ οὐδ. πληθ. κτ. ὑπερθ. ὡς ἐπίρρ. -**έστατα** ἀκριβῶς : Γαλ.18(1),297.

**συμμέλπω** μσν. μέλπω ὁμοῦ μετά τινος : Πλαν. 'Υμν. Χειρ. εἰς Διομήδην.

**συμμελῳδῶ**-έω μτγν. μελῳδῶ ὁμοῦ : Καισ.1073.

**συμμέμαα** μτγν. ποι. εἶμαι πρόθυμος μετά τινος ὁμοῦ : Κόϊντ.5,105 **Δὶ συμμεμαῶτες** [ἰδ.ἀνάγν. συμμογέοντες].

**συμμεμετρημένως** ἐπίρρ. [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συμμετρῶ] ἐν προσηκούσῃ ἀναλογίᾳ : 'Ιππ. Μοχλ.38, Πολυδ.4,167.

**συμμεμειγμένως** σχόλ. συμμείκτως, ἀναμείξ, συγκεχυμένως : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.677.

**συμμένω** κ. μσν. μένω ὁμοῦ, συνδιατηροῦμαι : 'Αριστλ.Μεταφ.1077a,24 **αἴτιον τοῦ ἓν εἶναι καὶ συμμένειν·** || κ. ἐπὶ στρατοῦ : Θουκ.7,80 **τὸ μὲν Νικίου στράτευμα .. ξυνέμενέ τε καὶ προὔλαβε αὐτῷ,** 'Ισοκρ.4,148, Δημ.101· || κ. ἐπὶ δύο πόλεων : Ξεν.'Ελλ.7,1,2 **οὕτω .. μάλιστα συμμένοιμεν ἄν·** || κ. ἐπὶ προσ. : Συνέσ.'Επιστ.46 **οὐδὲ ἡμῖν .. συνέμεινας,** Μαλάλ.1 354,6 **ἐκ τοῦ οἴκου ἔνθα συνέμμενεν αὐτοῖς·** || ἐπὶ συνθηκῶν ἢ συμφωνιῶν, διαμένω, διαρκῶ : 'Ηρ.1,74 **συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν,** Θουκ.1,18, αὐτ. 8,73, Πλάτ.Φαῖδρ.232Β **χαλεπὸν φιλίαν συμμένειν,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1133a,12, αὐτ.1132b,34.

**συμμερίζω** (μερίζω) μτγν., μσν. κ. νεώτ., μέλλ. -**ιῶ** [Βέττ.Βάλ.264,20], διανέμω, διαμοιράζω : Ζωναρ. Χρον.1,69D **συμμερίζειν κελεύων τοῖς μαχομένοις τὰ λάφυρα·** κ.μέσ. : Διογ.Λ 6,77 **ἄλλοι φασὶ πολύπουν κυσὶ συμμερίσασθαι βουλόμενον·** κ. παθ. : Διόδ.Σ 37,2,12 **τὸ πλῆθος ἦν ἑκατέροις συμμεριζόμενον ταῖς γνώμαις·** **2)** τὸ παθ. διατίθεμαι κατ' ἀναλογίαν, διανέμομαι ἀναλόγως : Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.190, Δαμάσκ.'Αρχ.271· **3)** κ. νεώτ. τὸ μέσ. λαμβάνω μερίδα, μέρος, συμμετέχω : ΠΔ Παροιμ.29, 24, ΚΔ Κορ.1,9,13 **οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται,** Βέττ.Βάλ. 264,20, - **συμμερίζεται τοὺς κόπους σας τὴν θλῖψίν σας·** **4)** νεώτ. φρ. **συμμερίζομαι τὴν γνώμην - τὴν ἀντίληψίν σας** [εἶμαι σύμφωνος].

**συμμεριμνῶ**-άω μσν. μεριμνῶ ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἢ μεριμνῶ διὰ πολλούς : Βασ.Σελευκ.'Ιων.112.

**συμμεριστής** (ὁ) μτγν., θηλ. **συμμερίστρια** [Σχόλ. Αἰσχ.Πέρσ.707], ὁ συμμεριζόμενος, συμμετέχων, μέτοχος : 'Ιω.Χρυσ.4,797Β, αὐτ.879Β **συμμερισταὶ τῶν ἐκείνοις ἀποκειμένων στεφάνων,** Γρηγ.Ναζ. 1,311Α **τὸν συμμεριστὴν τῆς φυχῆς,** Ζωναρ.Χρον. 1,69D **οὐκ ἤθελον συμμεριστὰς αὐτοῖς καὶ τοὺς διακοσίους γενέσθαι,** Πάπ., Σουΐδ. ἐν λ. μερίτην.

**συμμερίστρια** (ἡ) θηλ. τοῦ συμμεριστής βλ.

**συμμεριτεύω** πάπ. συμμετέχω τινός, μτ. δοτ.

**συμμερίτης** (ὁ) σχόλ. ὁ συμμεριστής : Σχόλ. Αἰσχ.'Επτ.508.

**συμμεσότης**-ητος (ἡ) μτγν. ἡ μεσότης δύο ἢ πολλῶν πραγμάτων : 'Ιάμβλ.Μυστ.5,18,133 **οἱ δὲ μέσοι .. κατὰ τὰς διαφορὰς τῆς ξυμμεσότητος.**

**συμμεσιακάτορας** (ὁ) δημ. ὅ. συμμισιακάτορας βλ.

**συμμεσουράνημα**-ατος (τὸ) μτγν. μεσουράνημα ἀστέρος, δθ. **ἐὰν ὃν συμμεσουράνημα τὸ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἑσπερινὸν συμμε-**

σουράνημα τὸ κατὰ τὴν δύσιν αὐτοῦ : Πτολ.Μαθ. 8,4 **ἐῷον συμμεσουράνημα ἀληθινόν.**

**συμμεσουράνησις**-εως (ἡ) μτγν. ταυτόχρονος μεσουράνησις, σύγχρονος στάσις ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ, ἴση ἢ ὁμοία μεσημβρινὴ γραμμή : Στράβ. 1,1,21 **συγκαταδύσεις καὶ συμμεσουρανήσεις καὶ ἐξάρματα πόλων,** Πτολ.Μαθ.8,4.

**συμμεσουρανῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μεσουρανῶ, εἶμαι ταυτοχρόνως εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον : Πτολ.Τετράβ.79, αὐτ.Μαθ.8,4.

**συμμεταβαίνω** μτγν. ὁμοῦ μεταβαίνω, συμβαδίζω : Ἰώσ.Αἰ 15,6,6, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,26, Λουκ.Νιγρ.38 **συμμεταβαίνει τι τοῦ πάθους,** Γρηγ.Νύσσ.3,594D· κ. μτ. δοτ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.236,4 **τὰ ῥήματα συμμεταβαίνει τοῖς προσώποις.**

**συμμεταβάλλω** κ. νεώτ. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μεταβάλλω : ΑΠ 15,46,4 **συμμεταβάλλειν τύχας χρώμασι καὶ πέπλοις,** Πλούτ.Λουκ.39 **ὥστε ταῖς ὥραις μὴ συμμεταβάλλειν τὰς διαίτας**· || συμμεταβάλλω τοὺς τόπους ἀνταλλάσσω συγχρόνως θέσιν : Ἀριστλ.Μετ.353b,33· || **συμμεταβάλλω τὰς χώρας** ἀνταλλάσσω κατοικίαν : Πλούτ.Ἠθ. 424Ε· || **συμμεταβάλλω τὸ γένος** ἀλλάσσω, μεταβάλλω ὁμοῦ μετά τινος τὸ γένος : Ἀπολλ. Δύσκ.Ἐπιρρ.184,3· || ἀμτβ. μεταβάλλομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους : Ἀριστλ.ΖΓ 716b, Στράβ.10,2,12 **τούτου δὲ κινουμένου** (τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου) **καὶ οἱ ἀρκτικοὶ μεταβάλλουσι,** Φίλ.1,276· 2) μέσ. ὁμοῦ μεταβάλλομαι, ἀλλάσσω, μεταβάλλω γνώμην μαζὶ μὲ ἄλλον : Αἰσχίν.3,165 **Ἠλεῖοι δ' αὐτοῖς συμμετεβάλλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελληναίων,** Λουκ.Ἐπιγρ.14,4.

**συμμετάγω** μσν. συναπάγω, συμμεταφέρω, συμπαρασύρω, συναφαρπάζω : Εὐστ.Διον.Περ.75, 32Β **τὸν ἀκροατὴν ἑαυτῷ συμμετάγειν**· μτ. αἰτ. κ. ἔμπροθ. διορ. : αὐτ.Πον.289,50 **τὸ δύνασθαι ἐλέγχειν τὸν στρατηγὸν καὶ συμμετάγειν εἰς τὸ καλόν**· **2)** μτγν. ὁμοῦ μεταφέρω : Ἰω. Ψ Χρυσ.8,948Α **συμμετάγει τοὺς ἀκολουθοῦντας.**

**συμμεταδίδωμι** μτγν. μεταδίδω, κοινωνὸν ποιῶ, ἰδ. ἀνακοινῶ τι εἴς τινα ἵνα περὶ τούτου συσκεφθῶμεν : Πολύβ.5,36,2 **ἅμα συμμετέδωκε τῆς ἐπιβολῆς,** αὐτ.22,14,7.

**συμμεταίρω** μσν. ὁμοῦ μεταφέρω : Πρόδρ. Ροδ.306 **εἰς τὴν ἑαυτοῦ ξυμμετῆρε πατρίδα.**

**συμμεταίτιος**-ον ὁ ὁμοῦ μεταίτιος, συνένοχος, συναίτιος : Πλάτ.Τίμ.46Ε **τὰ τῶν ὀμμάτων ξυμμεταίτια πρὸς τὸ σχεῖν τὴν δύναμιν.**

**συμμετακινῶ**-έω μτγν. κ. μσν. μετακινῶ συγχρόνως : Γαλ.18(2),888 **ἐπ' ὀλίγον αὐτὴν διατρέφοντα καὶ συμμετακινοῦντα,** Εὐστ.Ὀδ.1390,11 **συμμετακινῶν πιθανῶς τὴν θυγατέρα Καλυψώ**· κ. παθ. : Πλωτῖν.4,4,29, Γρηγ.Νύσσ.1,627Β **συμμετακινεῖσθαι τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου.**

**συμμετακίρναμαι** μτγν. συμμείγνυμαι μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων : Γρηγ.Νύσσ.1,899Α **συμμετακιρναμένῃ τῇ ποικιλίᾳ τῆς κινήσεως.**

**συμμετακλίνομαι** μτγν. ἀνακλίνομαι κατὰ τὰ δεῖπνα ὁμοῦ μετά τινος : Κλήμ.Ἀλ.1201 **μὴ συμμετακλιθῇς ἐπ' ἀγκῶνα μετ' αὐτῆς** (μὴ συνδείπνει πυκνότερον, ἐγγύτερον).

**συμμετακοσμῶ**-έω μτγν. ἀναθεωρῶ ἢ ἐπιδιορθώνω ὁμοῦ μετ' ἄλλου χειρόγραφον : Γαλ.17(1),854· **2)** ὁμοῦ ἄλλως διατάττω, συμμεταβάλλω τὰς ἕξεις μου, συμμορφώνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πλούτ. Ἀλέξ.47 **ἐπεὶ τῶν φίλων ἑώρα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐπαινοῦντα καὶ συμμετακοσμούμενον αὐτῷ.**

**συμμεταλαμβάνω** μτγν. λαμβάνω μέρος εἴς τι πρᾶγμα μετά τινος ἄλλου, συμμετέχω τινὸς μετά τινος : Ἰώσ.Αἰ 5,9,1· κ. μτ. γενικ. : Μᾶρκ.Αὐρ.9,41 **συμμεταλαμβάνουσα τῶν ἐν τῷ σαρκιδίῳ κινήσεων,** Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.162,7.

**συμμεταλλάσσω** μτγν. κ. μσν. συμμεταβάλλω βλ.λ., ἀλλάσσω ταυτοχρόνως, Φιλόθ.Θε 1,24, Τιμόθ.Γαζ.π.Ἀριστφ.Βυζ.Ἐπιτ.89,16.

**συμμεταμορφῶ**-όω μτγν. μεταμορφώνω ὁμοῦ, συμφώνως πρός τι, συμμεταβάλλω, ἐν χρ. τὸ μέσ.: Γρηγ.Νύσσ.1,72Π **τῇ πτωχευούσῃ.. ὕλῃ συμμεταμορφοῦται τὸ ὁμοιούμενον.**

**συμμετανίσταμαι** μτγν. μετανίσταμαι, μεταναστεύω ὁμοῦ : Γρηγ.Νύσσ.1,76C **κἀκεῖνοι ἐπὶ τῇ κινήσει τοῦ ὁδηγοῦντος συμμετανίσταντο.**

**συμμετανοῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ μετά τινος ἢ καὶ δι' ἄλλο τι μετανοῶ : Γρηγ.Νύσσ.2,819D **τοῖς δεομένοις τοῦ τῆς μετανοίας φαρμάκου συμμετανοεῖν ἐπὶ τῇ κακίᾳ λέγει τὸν κύριον.**

**συμμεταπίπτω** ὁμοῦ μεταπίπτω, μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι ὁμοῦ : Αἰσχίν.3,45 **ἀκίνητον γὰρ ἐστι καὶ οὐ συμμεταπίπτει τοῖς αὐτομολοῦσιν,** Ἀριστλ.ΑΜ 1 209b,16, Γαλ.17(2),569, αὐτ.18(2),203, ΑΠ 9,584,14 **τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόῳ.**

**συμμεταπλέκω** μσν. πλέκω ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πιαϊδ.Γ Ἡρακλ.2,185 **ἀλλ' ἐκ τέκνων εἰς τέκνα συμμετεπλάκη δεσμός.**

**συμμεταποιῶ**-έω μτγν. συμμεταβάλλω : Φιλοῦμ.Ven.48.

**συμμεταποιῶ**-όω μσν. μεταποιῶ ὁμοῦ, συμμεταβάλλω : ἐν χρ. τὸ παθ. : Νικ.Χων.Χρον.152Β **τῇ τῶν τεχνῶν ποικιλίᾳ συμμεταποιοῦται.**

**συμμεταρρέω** μτγν. ῥέω, συρρέω ἢ ἐκρέω ὁμοῦ : Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.112D.

**συμμεταρρυθμίζω** τροποποιῶν ρυθμίζω τι πρός τι, σύμφωνον ποιῶ, φέρω εἰς ἁρμονίαν πρός τι : Μέν.Προτ.14D **φρόνημα γὰρ εὐγενὲς τῷ πρέποντι ξυμμεταρρυθμίζειν τὰ πράγματα.**

**συμμετασκευάζω** μσν. ὁμοῦ μετασκευάζω : Πλήθων π.Hardt Catal.Bibl.Bavar.5,115.

**συμμεταστέλλομαι** μσν. ὁμοῦ μεταπέμπομαι, προσκαλῶ μαζὶ : Εὐσ.ἐν Βί.Κωνστ.3,12,584,7 **τοὺς πάντας ἀμελλητὶ συμμετεστειλάμην.**

**συμμετασχηματίζω** μτγν. κ. μσν. μεταβάλλω τὸ σχῆμα πράγματός τινος μετά τινος ἢ ὁμοῦ : Ὀνήσανδρ.13,2 **αἱ ὄψεις τῶν ἡγεμόνων συμμετασχηματίζουσι τὰς ψυχὰς τῶν ὑποτεταγμένων**· || παθ. συμμεταβάλλομαι κατὰ τὸ σχῆμα : Γρηγ. Νύσσ.2,121Α, Ἀνν.Κομν.435Α **συμμετασχηματιζόμενοι τοῖς πράγμασι**· || ἀλλάσσω μορφὴν ὁμοῦ μετά τινος, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.143,13 **τὰ πτωτικὰ συμμετασχηματίζεται τοῖς ἀριθμοῖς**· || κ. μτφ. : Αἰσωπ.307 **οἱ τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενοι.**

**συμμετατίθημι** μτγν. μετατίθημι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Ἰω.Χρυσ.5,928· || κ. μέσ. : Πολύβ.18,30,7 **τὸν θυρεὸν συμμετατίθεμαι πρὸς τὸν τῆς πληγῆς καιρὸν** (μεταθέτω, μετακινῶ ταυτοχρόνως τὴν ἀσπίδα μου ὥστε νὰ ἀπαντήσω καὶ νὰ ἀποφύγω τὸ κτύπημα)· **2)** παθ. συμμεταβάλλομαι : αὐτ.9,23,4 **ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.239,9· κ. ἀπολ. : αὐτ.162,19.

**συμμετατρέπω** σχόλ. κ. μσν. ὁμοῦ μετατρέπω, μεταβάλλω: Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.8,Μετοχ.ΘΣύμμ.303.

**συμμεταφέρω** μτγν. μεταφέρω συγχρόνως : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,14,1· || μεταφέρω ὁμοῦ μετά τινος : αὐτ.Ἠθ.1071Β **συμμεταφέρειν τὴν ἀτοπίαν τῷ λόγῳ**· || κ. παθ. μεταφέρομαι καὶ ἐγὼ σὺν ἄλλῳ τινί, ὁμοῦ : αὐτ.Ἀντών.66.

**συμμεταχειρίζομαι** ὁμοῦ μετά τινος διαχειρίζομαι, μεταχειρίζομαι, φροντίζω περί τινος ὁμοῦ μετά τινος : Ἰσαϊ.8,22 **τὸ σῶμα ἐκείνου συμμεταχειρίζεσθαι καὶ κοσμῆσαι.**

**συμμεταχείρισις**-εως (ἡ) μσν. διαχείρισις, μεταχείρισίς τινος ὁμοῦ μετ' ἄλλου : Ζωναρ.ἐν Καν.16.

**συμμεταχωρῶ**-έω μτγν. ἀλλάσσω θέσιν ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, μτ. δοτ. : Ἀλέξ.Ἀφρ.Μετ.152,1.

**συμμετέρχομαι** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἔρχομαι, βαδίζω πρός τι, ἀκολουθῶ ἐκ τοῦ πλησίον, ἐπακολουθῶ : Βασ.2,782A **συμμετέρχεται γάρ αὐτοῖς ἡ ἀκηδία καὶ ἡ χολή.**

**συμμετέχω** κ. νεώτ., ἀόρ. β' **συμμετέσχον,** λαμβάνω μέρος εἴς τι ἢ ἀπό τινος μετά τινος ἄλλου ἢ ἄλλων, μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ.: Εὐρ. Βάκχ.63 **Βάκχαις** συμμετασχήσω **χορῶν,** Πλούτ. Πύρρ.4, αὐτ.ΤΓράκχ.4· || κ. μτ. δοτ. προσ.μ.: Πάπ.· || κ. νεώτ. μτ. γενικ. πράγμ. : Εὐρ.'Ικ.648, Ξεν.'Αν.7, 8,17, 'Αριστλ.Πολιτ.1330a,21 **νόμος ἐστὶ τούς γειτνιῶντας τοῖς ὁμόροις μὴ συμμετέχειν βουλῆς, - συμμετέχει τῆς ἐκδρομῆς-τῶν κερδῶν·** κ. ἀπολ. : Πλάτ.Θεαίτ.181C· **2)** νεώτ.συμμερίζομαι βλ.λ.3) : **συμμετέχω τῆς λύπης - τοῦ πένθους σου.**

**συμμετεωρίζομαι** κ. μσν. μετεωρίζομαι, ὑψοῦμαι ὁμοῦ : Στράβ.1,3,15 **τῷ μετεωρισμῷ τοῦ ἐδάφους συμμετεωρισθεῖσαν καὶ τὴν θάλασσαν·** **2)** ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς, γίνομαι κατ' ἐπιπολήν : 'Ιππ. 'Επιδ.6.7,1· **3)** μσν. χαριεντίζομαι, ἀστεΐζομαι ὁμοῦ : Νεῖλ.'Επιστ.277,23.

**συμμετεωροπολῶ-έω** μτγν. μετεωροπολῶ, διέρχομαι τὰ ὕψη ὁμοῦ μετά τινος:Φιλόστρ.'Απολλ.6,11.

**συμμετεωροπορῶ-έω** μτγν. μετεωροπορῶ, βαδίζω ὑψηλά ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.3,640B συμμετεωροποροῦσι τῇ ἀσωμάτῳ **φύσει.**

**συμμετίσχω** ποι. συμμετέχω : Σοφ.'Αντ.537 **καὶ** ξυμμετίσχω **καὶ φέρω τῆς αἰτίας.**

**συμμετοικίζομαι** μτγν. κ. μσν. μετοικίζομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ μετ' ἄλλων εἰς ἕτερον τόπον, εἰς ἄλλο μέρος : Αἰλ.ΖΙ 12,35, Εὐστ.77,4 **συμμετοικισθέντες εἰς Φθίαν.**

**συμμετοικῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ μετ' ἄλλου μετοικῶ εἰς ἄλλον τόπον πηγαίνω μαζὶ μὲ ἄλλους νὰ κατοικήσω, ἰδ. ὡς ἄποικος : Πλούτ.Νομ.21 **καὶ γάρ συμμετῴκησεν εἰς Ρώμην αὐτῷ,** Σωτ.189W.

**συμμετοχή** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ νὰ μετέχῃ τίς τινος ὁμοῦ μετ' ἄλλων, συμμέθεξις : 'Επιφάν.1,934D **κατὰ συμμετοχὴν τοῦ** πλουσίου **χαριζομένου τῷ ἥσσονι,** αὐτ.1085C,**-συμμετοχὴ εἰς τὸ ἔγκλημα.**

**συμμετοχικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συμμετοχήν, ὁ τῆς συμμετοχῆς.

**συμμέτοχος**-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ μετέχων εἴς τι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. : 'Ιώσ.ΠΙ 1,24,6· || κ. μτ. μ. γενικ. πράγμ. : ΚΔ'Εφεσ. 3,6 **τὰ ἔθνη** (εἶναι) **συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ·** || **ὁ συμμέτοχος** ὡς οὐσ. συνιδιοκτήτης : Πάπ.· **2)** νεώτ. ὁ συμμετέχων, συνεργαζόμενος, συμπράττων : **εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι αὐτὸς δὲν εἶναι συμμέτοχος εἰς τὸ ἔγκλημα.**

**συμμέτρησις-εως** (ἡ) ἡ διὰ συγκρίσεως ἢ παραβολῆς μέτρησις : Θουκ.3,20 **ἡ ξυμμέτρησις τῶν κλιμάκων** (ὑπολογισμός τοῦ μήκους αὐτῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὕψος τοῦ τείχους), 'Επίκ.'Επιστ. 3,63U **τῇ συμμετρήσει τῶν συμφερόντων καὶ ἀσυμφόρων,** Φιλόδ.'Οργ.76W, 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.10,5,4, Διον.'Αλ.Λυσ.5.

**συμμετρητής** (ὁ) μτγν. ὁ συνυπολογιστής, καταμετρητής κατόπιν παραβολῆς ἢ συγκρίσεως : 'Ιω. Χρ.'Ομ. εἰς Ψαλμ.6,38 (Cotel.).

**συμμετρία** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. **τὸ νὰ εἶναί** τι σύμμετρον, ἀναγωγὴ εἰς κοινόν τι μέτρον, ἀντίθ. ἀσυμμετρία : 'Αριστλ.Μεταφ.1061b,1, αὐτ. 1004b,11, αὐτ.ΗΝικ.1133b,18, Πάπ. **πρὸς τὴν συμμετρίαν τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων·** **2)** κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συμμέτρου ἢ συμμετρικοῦ, ἁρμονία λόγῳ κανονικῶν ἀναλογιῶν, ἀποτελοῦσα ἕνα τῶν χαρακτήρων τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ : Δημόκρ. 191 **βίου συμμετρίῃ,** Πλάτ.Φιλ.64E, αὐτ.Πολ.530A **ἡ νυκτὸς πρὸς ἡμέραν συμμετρία,** αὐτ.Σοφ.228C, αὐτ.235E, 'Αριστλ.Ρητ.246b,5 **ὑγίειαν . . ἐν συμμετρίᾳ θερμῶν καὶ ψυχρῶν τίθεμεν·** || κ. ἐν ἰατρ. χρ. κανονισμὸς ἀναλογίας περὶ τὴν τροφήν : 'Ιππ.Δι.1,2, Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,9,13 **τροφῆς καὶ ἀέρος συμμετρία,** Σωρ.1,94 **συμμετρία** τῶν **λαμβανομένων,** Γαλ.6,7, αὐτ.13,988· || **κατὰ μίαν συμμετρίαν** κατὰ μίαν ἁρμονικὴν ἀναλογίαν : αὐτ 6,272· || **παρὰ τὴν συμμετρίαν** ἐκτὸς ἀναλογίας, χωρὶς ἀναλογίαν : 'Αριστλ.Πολιτ.1309b,12· || **συμμετρία πρός τι** ἀναλογία ἁρμόζουσα ὅπως παραχθῇ τι : Πλάτ.Τίμ.66D· **3)** ἡ **συμμετρία τοῦ χρόνου τῶν γάμων** ἡ καταλληλότης ἡλικίας : Πλάτ. Νόμ.925A **τὴν δὲ τοῦ τῶν γάμων χρόνου συμμετρίαν καὶ ἀμετρίαν ὁ δικαστὴς κρινέτω·** **4)** μτγν. κατάλληλος σχέσις,πρόσφορον μέτρον:'Επικ.'Επίστ. 2,49U, **συμμετρία πόρων,** αὐτ.ἀπ.250 **συμμετρίαι καὶ ἁρμονίαι τῶν πόρων·** **5)** νεώτ. ζωολ. κ. βοταν. ἡ ἑκατέρωθεν τοῦ κυριώδους ἄξονος διάταξις τῶν διαφόρων ὀργάνων φυτοῦ τινος ἢ ζῴου· **6)** Πολυδ.7,54 «χιτὼν . . ποδήρης, ἔστε πρὸς τοὺς ἀστραγάλους καθήκων», 'Ησ. «ἔνδυμα γυναικεῖον ποδῆρες, οὐκ ἔχον σύρμα».

**συμμετριάζω** μτγν. τηρῶ συμμετρίαν, **τὸ** ἁρμόζον μέτρον : Διον.'Αλ.Συνθ.11, Γρηγ.Ναζ.1,150B **τῷ ὁμοτίμῳ συμμετριάζοντας.**

**συμμετρικός**-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων συμμετρίαν· Πολυδ.9,24 «μικρὰν πόλιν ἐπαινῶν ἐρεῖς σύμμετρον .. συμμετρικήν, συμμεμετρημένην»· || ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

**συμμετρικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συμμετρικοῦ, τὸ νὰ εἶναί τι συμμετρικόν.

**συμμέτριος-ον** πάπ. ὁ τῆς αὐτῆς τάξεως, τοῦ αὐτοῦ μέτρου, τῆς αὐτῆς βάσεως.

**σύμμετρος**-ον (μέτρον) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ μεμετρημένος πρός τι, ὁ ἔχων μετ' ἄλλου τινὸς κοινὸν μέτρον ἐν σχέσει πρός τι, ἰσόμετρος, ἀνάλογος : Εὐρ.'Ηλ.533 **σύμμετρος σῷ ποδὶ** (ἡ βάσις)· || κ. μτ. γενικ. ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ μέτρον ἢ μέγεθος μετά τινος, ἰσόμετρος, ἰσομεγέθης : αὐτ.ἀπ.677 **σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας παιδός·** || ἀκριβῶς ὅμοιος λόγῳ ἀναλογιῶν : Αἰσχ.Χο.230 **τριχὸς .. συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ·** **2)** ἐπὶ χρόνου, ὁ μεμετρημένος πρός τι, ἰσόχρονος : αὐτ. 610 **δαλὸν ἥλικα ξύμμετρόν τε διαὶ βίου,** Σοφ. ΟΤ 1113 **τῷδε ἀνδρὶ σύμμετρος** (ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίαν), αὐτ.'Αντ.387 **ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ ;** (ἐν συμπτώσει πρὸς ποίαν τυχὴν ; δηλ. ἀκριβῶς εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν), Εὐρ.'Αλκ.26· **3)** μαθ. ὁ ἔχων κοινόν τι μέτρον· 'Αριστλ.ΖΙ 968b,6 «σύμμετροι αἱ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμεναι (γραμμαί)»· || νεώτ.**σύμμετροι ἀριθμοὶ οἱ ἔχοντες** κοινὸν μέτρον πρὸς τὴν **λαμβανομένην** μονάδα· || συχν. **ἐπὶ τῆς** σχέσεως τῆς διαμέτρου τοῦ κύκλου πρὸς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ : αὐτ. Α'Υστ.71b,27, αὐτ.ΑΠρ. 41a,26,αὐτ.Φυσ.221b,25, αὐτ. Ρητ.1392a,18· **4)** ὁ συνδιαιρετός : αὐτ.ΗΝικ.1133b, 22 (τὸ νόμισμα) **πάντα ποιεῖ σύμμετρα·** || **μήκει οὐ σύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ** μὴ ἔχοντες κοινὸν γραμμικῶς **μέτρον** πρὸς τὴν πλευρὸν **ἑνὸς** ποδός : Πλάτ.Θεαίτ.147D· **5)** μτγν. μουσ. ἐπὶ μουσικῶν διαστημάτων : Πτολ.'Αρμον.1,10 **ταῖς αἰσθήσεσι εὐληπτότερα τὰ συμμετρότερα·** **6)** ὁ **ἐν** συμφωνίᾳ ὢν πρὸς τὸ μέτρον : Σοφ.'Ελεγ.1, Τιμόθ. Πέρσ.213 **σύμμετροι ἐπεκτύπεον ποδῶν χορείοις·** **7)** ἀνάλογος πρός τι, ἀκριβῶς κατάλληλος : Πλάτ. Νόμ.625D, 'Ισοκρ.4,83 **λόγοι ἀνδράσι σύμμετροι,** αὐτ.12,135, Μητρόδ.ἀπ.1, Στράβ.15,1,26· κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Μέν.76D, αὐτ.Τίμ.67C, 'Επικ.ἀπ.81· **8)** ὁ ἔχων τὸ προσῆκον μέτρον, τὴν προσήκουσαν ἀναλογίαν, μέτριος, ἀντίθ. ὑπερβάλλων καὶ ἐλλείπων : Πλάτ.Φιλ.66B **τὸ σύμμετρον καὶ καλόν,** 'Αριστλ. ΗΝικ.1104a,18, Γαλ.6,360 **τῶν φύσει ξηροτέρων . . ὡς πρὸς τὸν σύμμετρον παραβάλλειν,** αὐτ.27·

9) νεώτ. ὁ γενόμενος μετὰ μέτρου, μετὰ ρυθμοῦ, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν : αἱ δαπάναι μου εἶναι σύμμετροι πρὸς τὰ ἔσοδά μου· 10) ὁ ἁρμόζων, κατάλληλος, προσήκων, πρέπων : Αἰσχ. Εὐμ.532 ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω, Πλάτ.Τίμ.86C δένδρον πολυκαρπότερον τοῦ συμμέτρου, Φιλόδ.Ρητ.1,288S· ‖ ξύμμετρος ὡς κλύειν ὁ εἰς προσήκουσαν ἀπόστασιν ὤν, ὥστε νὰ ἀκούῃ τις : Σοφ.ΟΤ 84· 11) μέτριος : Ἰσοκρ.1,12 σύμμετροι πόνοι, Ἀντιφάν.202,16 ὥστε σύμμετρον.. τὸ πνεῦμα.. ποιεῖν, Σωρ.1,26,αὐτ.49· ‖ ὁ μέτριος κατὰ τὸ μέγεθος : Ξεν Οἰκ.8,13 ἐν .. στέγῃ συμμέτρῳ.

**συμμετρότης**-ητος (ἡ) μτγν. συμμετρία: Γαλ.3,152.

**συμμετρῶ**-έω κ. νεώτ. μετρῶ ἀπὸ κοινοῦ ἢ ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,11 καθὰ ὤριξαν καὶ συνεμέτρησαν καὶ ἐτέρμαξαν, αὐτ.2,10· 2) συγκαταριθμῶ, συναριθμῶ : Ἀγαθήμ.5,24, αὐτ. 3,10, - συνεμετρήθη ὁ χρόνος τῆς προϋπηρεσίας του· 3) μετρῶ τι διὰ κοινοῦ πρὸς ἄλλο μέτρου, προσδιορίζω τὴν ἀναλογίαν πράγματός τινος πρὸς ἄλλο, μετρῶ ἐν συγκρίσει ἢ παραβολῇ πρός τι : Φιλόδ.Ρητ.2,118· κ. παθ. : Ἀριστλ.Μηχ.853b,39· ‖ ἦμαρ ξυμμετρούμενον χρόνῳ ἡ ἡμέρα αὕτη ὑπαλογιζομένη πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ : Σοφ.ΟΤ 73· ‖ ἔφθιτο . . μακρῷ συμμετρούμενος χρόνῳ (ἀπέθανε μετρούμενος πρὸς μακρὸν χρόνον, δηλ. ἀφ' οὗ ἔζησεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον) : αὐτ.963· κ. ἀπολ. : Θουκ.2,44 οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη (ὧν ὁ βίος ὑπῆρξε σύμμετρος πρὸς . .), Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,18,3, Διον. Ἀλ.Ρωμ.43· ‖ τὸ μέσ. μτ. δοτ. : Λουκ.Ὄνειρ.27 βίος ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρείαις ξυμμεμετρημένος· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Φιλόστρ.Εἰκ.1,28· 4) τὸ μέσ. μετρῶ πρὸς ἐμαυτόν, δθ. εἰκάζω, συμπεραίνω, ὑπολογίζω : Ἡρ.4,158 συμμετρήσασθαι τὴν ὥρην τῆς ἡμέρης, Θουκ.3,20 ξυνεμετρήσαντο (τὸ τεῖχος) ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων (ὑπελόγισαν τὸ ὕψος, μετρήσαντες τὰς σειρὰς τῶν πλίνθων), Πλάτ.Τίμ.39C, Πολύβ.9,15,3, Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,19, αὐτ.7,10· 5) περιορίζω, μετριάζω : Πολυβ.4,39· κ. μέσ. : Φιλόστρ. Εἰκ.2,2 συμμετρεῖσθαι τὸν δρόμον ἐς τὸ ἀνεκτόν τινι· κ. παθ. τὸ συμμεμετρημένον περιωρισμένον κατὰ τὸ μέγεθος, σύμμετρον : Πολυβ.3,88.

**συμμέτρως** ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. -ότερον (Δημ. 1409), μετρίως : Ἰσοκρ.1,32 θνητὰ δὲ τῷ συμμέτρως τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν· 2) κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον : Εὐρ.Ἀλκ.26 συμμέτρως δ' ἀφίκετο (δ. ἀνάγν.)· 3) προσφόρως, καταλλήλως: Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.3· 4) ἐν ἀνολογίᾳ, ἀναλόγως: Πλάτ.Τίμ.85C συμμέτρως ἴσχειν λεπτότητος καὶ πάχους, Ξεν.Ἱππ.1,16, Ἀριστλ.Θαυμ.834a,15· 5) κατὰ τὸ προσῆκον μέτρον : Νικομ.Κωμ.1,36 τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως· 6) νεώτ. μετὰ συμμετρίας, συμμετρικῶς· 8) τὸ συγκρ. -ότερον ἁρμοδιώτερον : Δημ.1409 τῇ τῶν ἀκουόντων δυνάμει συμμετρότερον φανήρομαι χρώμενος.

**συμμηκίζομαι** μσν. εἶμαι ἴσας τὸ μῆκος : Νικ. Χων.Χρον.347D συμμηκιζομένην οἷον τῷ δολιχῷ τῶν δοράτων τὴν ἡλικίαν προφαίνοντες.

**συμμηνία** (ἡ) μτγν. ἡ περίοδος, τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ δὲν ἀνατέλλει, δὲν φαίνεται ἡ σελήνη, χασοφεγγαριά : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.46 (εἰκ. νεομηνία), Θέων Σμ.194H.

**συμμηνιακός**-ή-όν μτγν. ὁ μηνιαῖος : Θέων Τιμ.194H συμμηνιακὴ σύνοδος.

**σύμμηνος** (ὁ) Ἐπιγρ. συνάδελφος, ἑταῖρος εἰς τὴν κατὰ μῆνα ἐπιτροπὴν τῶν ναοποιῶν.

**συμμηρία** (ἡ) μτγν. ἡ συνάντησις τῶν μηρῶν, τὸ μέρος ὅπου συναντῶνται οἱ μηροὶ ἢ αὔσφιγξις τῶν μηρῶν : Σωρ.1,103 προσαναπλασσέτω δὲ καὶ τὸν ὄσχεον ἐκ τῶν συμμηριῶν.

**σύμμηρος**-ον κ. μσν. ὁ ἔχων τοὺς μηροὺς κεκλιμένους πρὸς τὰ ἔσω, ραιβός : Ἱππ.Ἀρθρ.77, Ἱππιατρ.14 ἰσχυρότεροι οὗτοι τῶν συμμήρων.

**συμμηρύομαι** μτγν, συστρέφω, συγκλώθω, συνυφαίνω, συνάπτω, συντίθημι : Μᾶρκ.Αὐρ.8,23 τὴν πάντων πηγήν, ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρύεται.

**συμμήρυσις**-εως (ἡ) μτγν. σύγκλωσις, σύνθεσις, συσχέτισις : Μᾶρκ.Αὐρ.4,40 οἷα τις ἡ σύννησις καὶ συμμήρυσις.

**συμμηρυσμός** (ὁ) μσν. ἡ συμμήρυσις : Δωρόθ. Ἀσκ.1709A συμμηρυσμὸς τῶν λογισμῶν.

**συμμήστωρ**-ορος (ὁ) μτγν. ποι. σύμβουλος : Ἀπολλ.Ρ 1,228 τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἠγερέθοντο, Ὀρφ.ἀπ.47.

**συμμητιῶμαι**-άομαι ἐπ. συσκέπτομαι : Ἰλ.Κ 197 αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.

**συμμηχανῶμαι**-άομαι κ. μσν. ὁμοῦ μηχανῶμαι, φροντίζω ὁμοῦ μετά τινος νὰ ἐξευρίσκω, νὰ προμηθεύω τι : Ξεν.ΚΠ 1,6,11 ὡς ἐμοῦ μηδέποτε ἀμελήσοντος τοῦ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, Μουσών.ἀπ.14,72H τὰ πρὸς τὸν βίον ἀλλήλων συμμηχανᾶσθαι, Ἀνν.Κομν.5A πόρους ἐν τοῖς ἀπορωτάτοις ξυμμηχανώμενος· 2) μτγν. τεχνικῶς διαπαρασκευάζω, μηχανῶμαι, σχηματίζω σχέδια ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἀλέξ. 72 σοφιζόμενος . . καὶ συμμηχανώμενος τοῖς τεχνίταις διέτριβεν· 3) παθ. μηχανικῶς ἁρμόττομαι, εἶμαι συνηρμοσμένος : Ἀριστλ.ΖΜ 687b,6.

**συμμιαίνω** μτγν. μιαίνω ὁμοῦ μετά τινος : Βασ. 1,320C συμμιαίνων αὐτοῖς ἑαυτοῖς· κ. παθ. : ΠΔ Βαρ.3,10 ἐπαλαιώθης ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, συνεμιάνθης νεκροῖς, Ἰώσ.ΠΙ 4,6,3, Ἐφραὶμ Σύρ.2,219B τοῖς συμμιαινομένοις μετὰ τῶν αἱρετικῶν.

**συμμιαιφονῶ**-έω μτγν. συναποκτείνω, φονεύω τῇ συνεργασίᾳ ἄλλων, συνεργῶ εἰς μιαιφονίαν : Ἡράκλειτ.Ἐπιστ.7,3.

**σύμμιγα** ἐπίρρ. συμμείκτως, μίγδην, ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ.6,58 σύμμιγα τῇσι γυναιξὶ κόπτονται.

**συμμιγάς**-άδος (ὁ,ἡ) νεώτ. ἐπὶ ζῴου, ὁ προερχόμενος ἐκ γονέων μιγάδων, ἐπιμιγάς.

**συμμίγδην** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. σύμμιγα, συμμείκτως, ἀνάκατα, μαζὶ μὲ . . : Νίκ.Θηρ.677 λάζεο δ' ἔγχλοα φλοιόν .. κρότωνος συμμίγδην πετάλοισι μελισσοβάτοιο, Μαν.4,266, Ἀνν.Κομν.299B.

**συμμιγή** (ἡ) μσν. ἡ σύμμειξις : Ἀποφθ.Πατ. Cotel.Mon.1,366A εἶχεν . . πονηρὰν συμμιγήν.

**συμμιγής**-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ μεμειγμένος ὁμοῦ, συμμεμειγμένος, ἀνάμεικτος, σύμμεικτος : Σοφ.Τρ. 762 τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα, Εὐρ.Ῥῆσ.431, αὐτ.Κύκλ.226 τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, Ἀριστφ.Ὄρν.771· ‖ νεώτ. συμμιγὴς ἀριθμὸς ὁ ἀποτελῶν ἄθροισμα ἄλλων ὁμοειδῶν ἀριθμῶν ὧν αἱ μονάδες εἶναι πολλαπλάσια ἢ μέρη τῆς ἰδίας ἀρχικῆς μονάδος μετὰ ἰδιαιτέρου ὀνόματος· ‖ ὁ ἀναμεμειγμένος μετά τινος, ἀνάμεικτος μέ τι : Ἀντιφάν.52,7 μελίσσης νάμασιν . . συμμιγῆ . . θρόμβον (γάλα ἀναμεμειγμένον μεθ' ὕδατος)· ‖ κ. μτφ. : Αἰσχ.741 πόνοι . . νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς· 2) συγκεχυμένος : Τιμόθ.Πέρσ.35, Πλούτ.Τιμ.27 ἠχὴ ἄκριτος καὶ συμμιγής· 3) ἐπὶ σκιᾶς, πυκνός, παχύς : Πλάτ.Φαῖδρ. 239C ὑπὸ συμμιγεῖ σκιᾷ· ‖ κ. ἐπὶ δρυμῶν, πυκνός, πυκνοφυτευμένος, αὔσκιος : Πλούτ.Καῖσ.20 οἵπερ εἰς συμμιγεῖς δρυμοὺς κατῳκημένοι· 4) ἐπὶ ὕδατος, πυκνόρρευστος : αὐτ.Ἠθ.725E· 5) κοινὸς εἰς δύο ἢ περισσοτέρους : Σοφ.ΟΤ 1281 ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά· 6) ὄνομα ἐπιδέσμου τινός : Σωρ.Ἐπίδ.19.

**σύμμιγμα**-ατος (τὸ) μτγν. τὸ συμμεμειγμένον, μεῖγμα, σύνθεμα : Πλούτ.Ἠθ.922A, αὐτ.955A ἀνάπλεων σύμμιγμα καὶ συμφόρημα γεγενημένην.

**συμμίγνυμι** δ γρ. τοῦ συμμείγνυμι βλ.λ.

**σύμμικτος**-ον δ. γρ. τοῦ σύμμεικτος βλ.λ.

**συμμίκτως** ἐπίρρ. δ. γρ. τοῦ συμμείκτως βλ.λ.

**σύμμιλτος**-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐπικεκαλυμμένος, ἐπεστρωμένος διὰ μίλτου.

**συμμιμητής** (ὁ) μτγν. ὁ συμμιμούμενος, ὁ ἀπὸ κοινοῦ μιμητής : ΚΔ Φιλ.3,17 **συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί.**

**συμμιμοῦμαι**-έομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἢ ἀπὸ κοινοῦ μιμοῦμαι, μτ. δοτ. : Πλάτ.Πολιτ.274D **καθάπερ ὅλος ὁ κόσμος, ᾧ ξυμμιμούμενοι .. ζῶμεν.**

**συμμιμνήσκομαι** ἀναμιμνήσκομαι ὁμοῦ μετά τινος : Δημ.1129 **ταῦτα συμμέμνησθέ μοι.**

**συμμινύθω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως σμικρύνομαι, λιγοστεύω : Φιλόστρ.Ἀπολλ.5,2.

**συμμινυρίζω** μσν. μινυρίζω, κλαυθμηρίζω ὁμοῦ μετά τινος : Νικήτ.Εὐγ.1,32 **ᾤμοζον αὐτῶν αἱ μητέρες καὶ συνεμινύριζον αὐταῖς τὰ βρέφη.**

**σύμμιξ**-ιγος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ συμμιγής βλ.λ.1) : Ἡρωδιαν.1,525.

**συμμιΐα** (ἡ) Φώτ «σύμμιξις, συνουσιασμός».

**σύμμιξις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. κ. **σύμμειξις** ἀνάμειξις, συνανάμειξις, ἀνακάτωμα : Ἀναξαγ.4 **σύμμιξις πάντων χρημάτων,** Πλάτ.Φίλ.23D **τῆς συμμίξεως τούτων πρὸς ἄλληλα,** αὐτ.Πολιτ.309B, αὐτ.Σοφ. 264B, αὐτ.Νόμ.721A **ἡ τῶν γάμων σύμμιξις καὶ κοινωνία·** || **ἐκ συμμίξεως** δι' ἀναμείξεως : Ἀριστλ.ΖΓ 785b,5· **2)** ἐπιμιξία, σχέσις : Πλούτ.Νομ.4 **ἀνδρὶ δὲ οὐκ ἔστι σύμμιξις πρὸς θεὸν οὐδὲ ὁμιλία σώματος·** **3)** σαρκικὴ μεῖξις, συνουσία : Πλάτ.Νόμ.839A **περὶ τὰς τῶν γονέων συμμίξεις·** **4)** μτγν. **οἱ υἱοὶ τῶν συμμίξεων** κακὴ μετάφρασις ἑβραϊκῆς λέξεως σημαινούσης «υἱοὶ ἐγγυήσεως», ἤτοι ὅμηροι, ἐκ συγχύσεως πρὸς ἄ. λ. σημαίνουσαν τὸν σύμμεικτον ὄχλον : ΠΔ Βασ.4,14,14.

**συμμισακάτορας** (ὁ) δημ. ὁ συμμισάτορας.

**συμμισακός**-ιά-ό δημ. ὁ ἐξ ἡμισείας λογιζόμενος, μισακός.

**συμμισάτορας** (ὁ) δημ. ἐπίμορτος καλλιεργητὴς δικαιούμενος ἡμισείας μοίρας, συμμισακάτορας, συμμισιακάτορας.

**συμμισατορεία** (ἡ) δημ. τὰ κτήματα τὰ καλλιεργούμενα ὑπὸ συμμισάτορα βλ.λ.

**συμμισατορεύω** δημ. καλλιεργῶ ξένα κτήματα ὡς συμμισάτορος.

**συμμίσγω** ἰων. τ. τοῦ συμμείγνυμι βλ.λ.

**συμμισθῶ**-όω πάπ. μισθῶ τι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, ἀπὸ κοινοῦ· κ. μέσ. : αὐτ.· κ. παθ. : αὐτ.

**συμμισοπονηρῶ**-έω μτγν. αἰσθάνομαι κοινὸν μῖσος πρὸς τὸ πονηρόν : ΠΔ Μακκ.2,4,36 **συμμισοπονηρούντων καὶ τῶν Ἑλλήνων.**

**συμμισῶ**-έω μτγν. μισῶ τινα ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Πολύβ.1,14,4 **συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθρούς·**

**συμμνημόνευσις**-εως (ἡ) μτγν. σύγχρονος μνημόνευσις : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,279, αὐτ.Πυρρ.3,108 **ἡ μεταβολὴ συμμνημόνευσιν ἔχειν δοκεῖ.**

**συμμνημονεύω** μτγν. ἐνθυμοῦμαι συγχρόνως, φέρω τι ταυτοχρόνως εἰς τὸν νοῦν μου : Πλούτ. Ἠθ.460A, Μᾶρκ.Αὐρ.9,22 **ἵνα συμμνημονεύσῃς τίνος μέρος εἶ·** **2)** μνημονεύω, ἀναφέρω συγχρόνως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Γαλ.18(2),327 **ὁ λόγος ἅπαξ εἰρημένος ἐμοὶ ἀεὶ συμμνημονευέσθω.**

**συμμνήμων**-ονος (ὁ) Ἐπιγρ., δωρ. -άμων ὁ ὁμοῦ μετ' ἄλλου μνήμων, ἄρχων ἐν Χερσονήσῳ.

**συμμογῶ**-έω μτγν. ποι. μοχθῶ, κοπιῶ ὁμοῦ μετά τινος, συγκοπιάζω, συνεργάζομαι εἴς τι κοπιῶδες ἔργον : Ὀππ.Ἁλ.5,567 **μεμογηότι συμμογέουσα.**

**συμμοιράζω** δημ. συμμοιρῶ βλ.λ.

**συμμοιρῶ**-άω μτγν. μεταδίδω, μοιράζω ἀπὸ κοινοῦ διὰ κλήρου ἢ ὡς κλῆρον, διαμοιράζω, ὅθ. ἐν τῇ παθ. μτχ. **τὰ συμμεμοιρασμένα** τὰ ὑπὸ τῆς μοίρας ἀποφασισμένα · Μᾶρκ.Αὐρ.2,5.

**συμμοιχεύω** μσν. μοιχεύω ἀπὸ κοινοῦ, ὁμοῦ : Στουδ.Θεόδ.278D **τῷ μοιχῷ συμμοιχεύσαντες.**

**συμμολπάζω** μσν. μολπάζω ὁμοῦ, συμμέλπω : Μιχ.Ἀκομ.2,392,37 (ἔκδ.Λ).

**σύμμολπος**-ον ποι. ὁ συνῳδὸς βλ.λ. : Εὐρ.Ἴων 165 **ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβου σύμμολπος.**

**συμμολύνω** μτγν. μολύνω ὁμοῦ ἢ ἐπίσης : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.1289,60V **ἑαυτὸν καὶ τὴν αἵρεσιν συμμολύνειν·** κ. παθ. : ΠΔ Δαν.1,8, Ἀποστ.Διατ. 2,224B **μὴ δεῖν τοιούτοις συμμολύνεσθαι.**

**συμμονάζω** μσν. μονάζω ὁμοῦ μετά τινος : Εὐστ.Πον.161,24.

**συμμοναρχῶ**-έω μτγν. μοναρχῶ, βασιλεύω ὡς μονάρχης ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἀπὸ κοινοῦ : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.5,54 **τοὺς συμμοναρχήσοντας αὐτῷ.**

**συμμονή** (ἡ) μτγν. παραμονὴ ὁμοῦ, συνδιαμονή : Χρύσ.Στωικ.2,173, αὐτ.321 (αἱ ψυχαὶ) **τῷ σώματι συμμονῆς ἦσαν αἴτιαι·** **2)** τὸ συμπεριλαμβάνειν, συμπερίληψίς τινος : Μᾶρκ.Αὐρ.5,8 **τῆς συμμονῆς αὐτῆς καὶ τὸ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ἧκον αἴτιόν ἐστι·** **3)** συνδιατήρησις : Διοσκ.Προοίμ.9· **4)** συμβίωσις : Μουσών.ἀπ.13A,68H· **5)** γραμμ. ἄμεσος σχέσις : Ἀπολλ.Δυσκ.Ἐπίρρ.202,5.

**συμμονοῦμαι**-όομαι μτγν. εἶμαι ἢ μένω μόνος ὁμοῦ μετά τινος, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 17,2,4 **ὁπότε ἀλλήλοις συμμονωθεῖεν·** κ. ἀπολ. : αὐτ. 3,4,1 **συμμονωθεὶς ἀνεδίδασκεν ἃ χρὴ ποιεῖν.**

**συμμορία** (ἡ) (μόρα) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἑκάστη τῶν φορολογουμένων ὁμάδων εἰς ἃς ἦσαν διῃρημένοι οἱ εὐπορώτατοι Ἀθηναῖοι καὶ εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ἀνετίθετο ἡ πλήρωσις ὡρισμένης ἀνάγκης καὶ ἡ ἐπίτευξις πολεμικοῦ σκοποῦ περιωρισμένου· ὁ ὅρος ἐν χρήσει ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἀθήναις μετὰ τὴν ἀπογραφὴν ἢ τίμησιν τοῦ 378/7 π.Χ., ὅτε οἱ 1200 πλουσιώτατοι τῶν Ἀθηναίων πολῖται διῃρέθησαν εἰς 20 συμμορίας ἤτοι σωματεῖα (δύο ἐξ ἑκάστης φυλῆς), ὧν ἕκαστον περιεῖχεν ἑξήκοντα μέλη· εἰς ἑκάστην δὲ συμμορίαν ἐπεβάλλετο κατὰ σειρὰν ἡ πληρωμὴ ἐκτάκτων δαπανῶν πολεμικῶν, εἰσπραττομένου παρ' αὐτῶν τοῦ ἐπὶ τῆς περιουσίας φόρου (ἤτοι τῆς εἰσφορᾶς) : Δημ.177 **περὶ τῶν συμμοριῶν** (τίτλ.), Κλεΐδ.8, Φιλόδ.126, Οὐλπ. εἰς Δημ 2,29, Ἐπιγρ. **στρατηγὸς ὁ ἐπὶ τὰς συμμορίας·** || **ἡγεμὼν συμμορίας** συμμοριάρχης : Δημ.260 **ἡγεμόνες τῶν συμμοριῶν·** **2)** ὀνομασία τμήματος ἐν διαιρέσει τοῦ ἀθηναϊκοῦ στόλου : Ξεν.Ἑλλ.1,7,30 **καταλιπεῖν τρεῖς ναῦς ἕκαστον ἐκ τῆς αὑτοῦ ξυμμορίας·** **3)** Ἐπιγρ. κ. ἐπὶ διαιρέσεως τοῦ λαοῦ ἐν Τέῳ· **4)** πάπ. τάξις ἐφήβων· **5)** συντροφία, παρέα : Ἰώσ.ΑΙ 5,7,3 **δειπνεῖν κατὰ συμμορίας·** **6)** **αἱ Ἀσκληπιοῦ συμμορίαι** οἱ ἰατρικοὶ σύλλογοι : Ἀριστεΐδ.2,20J, Λιβάν.Λόγ.17,26, αὐτ. 20,3· **7)** τάξις σχολείου : αὐτ.Ἐπιστ.139,2 **ἔστι τῆς συμμορίας ὁ κράτιστος·** **8)** ἐπὶ τῶν ρωμαϊκῶν τάξεων κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦ Σερουΐου : Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,18· **9)** νεώτ. κ. δημ. ὁμὰς κακοποιῶν : **ληστρικὴ συμμορία.**

**συμμοριάρχης** (ὁ) κ. **συμμορίαρχος** ὁ προϊστάμενος συμμορίας βλ.λ.1), πρόεδρος αὐτῆς : Ὑπερεΐδ.ἀπ.148, Πάπ.

**συμμορίτης** (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-ίτισσα,** μέλος συμμορίας βλ.λ.1) : Ὑπερεΐδ.ἀπ.146, Πολυδ.3, 53, Ἁρποκρ. ἐν λ. συμμορία· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀποτελῶν μέλος συμμορίας βλ.λ.9) : Θεοτόκ. Τρικυμία 140 **τὴ .. συνωμοσία .. ποὺ μὲ τοὺς συμμορίτές του εἶχε κλώσει.**

**συμμοριῶ**-άω λεξ. ἀνήκω εἰς τὴν αὐτὴν συμμορίαν· Ἡσ. «συμμοριῶντας, τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας».

**σύμμορος-ον** ὁ συντελής, ἡνωμένος ἐν φορολογίᾳ : Θουκ.4,93 **Θηβαῖοι καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς** (ἐπὶ τῶν ἐλασσόνων πολιτειῶν τῆς Βοιωτίας).

**συμμορφάζομαι** μσν. συλλέγω μορφὰς ἢ ἀπορτίζω μορφὴν : Confess. Cypriani ASS Sept. 7,225,24 **ἐκ τῶν ἄλλων ὑλῶν συμμορφαζόμενος.**

**συμμορφή** (ἡ) μτγν. ἐπὶ ἀσθενείας, γενικὴ μορφή: Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,6 **ἡ αὐτὴ συμμορφή,** αὐτ.ΙΙ.

**συμμορφία** (ἡ) μτγν. τὸ ὁμοιόμορφον : Κύριλλ. Ἀλ.5,535Α, Ἀθανάσ.2,47Ε.

**συμμορφίζω** μτγν. συμμορφῶ βλ.λ., ἐν χρ. τὸ παθ. : ΚΔ Φιλ.3,10 **συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ** (δ. ἀνάγν. συμμορφούμενος).

**σύμμορφος-ον** μτγν. ὁ ὁμοιόμορφος πρός τινα : Νικ.Θηρ.321, ΚΔ Φιλ.3,21 **εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης,** Ψβασ.3,601Β **τὸ σῶμα τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι συμμόρφοῦσθαι·** κ. μτ. γενικ. : αὐτ.Ρωμ.8,29· ‖ κ. ἀπολ. ὁ ὅμοιος, παρόμοιος : Λουκ.Ἐρωτ.39 **ὁ σύμμορφος ὄχλος τῶν θεραπαινίδων.**

**συμμορφοῦμαι**-όομαι μτγν., π.νεώτ. κ.δημ. ἐν χρ. κ. τὸ ἐνεργ. **συμμορφῶ-όω, συμμορφώνω,** ἀόρ. **συνεμόρφωσα,** δημ. (ἐ)**συμμόρφωσα,** παθ. ἀόρ. **συνεμορφώθην,** δημ. (ἐ)**συμμορφώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **συμμεμορφωμένος,** σύμμορφός εἰμι ἢ γίνομαί τινι, ὁμοίαν μορφὴν λαμβάνω, σχηματίζομαι ὁμοίως : Λιβάν.Ἔκφρ.30,5, Μέν.Πρ.67D· **2)** νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐνεργ. καθιστῶ τι σύμφωνον, ἁρμονικόν, ἀντίστοιχον πρὸς ἄλλο τι : **πρέπει νὰ συμμορφώσῃς τὰς πράξεις μὲ τὰς προθέσεις σου·** **3)** ὁμ. καθιστῶ τινα εὐπειθῆ, εὔτακτον, φρόνιμον : **μόνο τὸ ξύλο θὰ σὲ συμμορφώσῃ, παιδί μου, ἐσένα·** **4)** νεώτ. τὸ μέσ. συμμορφοῦμαι, δημ. **συμμορφώνομαι** προσαρμόζομαι, κανονίζω τὴν διαγωγήν μου, τὴν ἐνέργειάν μου συμφώνως πρός τι : **συμμορφοῦται πρὸς τὰς περιστάσεις,** - **συνεμορφώθην πρὸς τὴν διαταγὴν σας·** **5)** δημ. τακτοποιοῦμαι, εὐτρεπίζομαι, συγυρίζομαι : **εἶναι κάπως συμμορφωμένο τώρα τὸ σπίτι·** **6)** ὁμ. γίνομαι φρόνιμος, συνετός : **ὅσα καὶ νὰ τοῦ κάνω δὲ συμμορφώνεται.**

**συμμόρφωσις**-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ., δημ. **συμμόρφωση** ἡ κατὰ τὴν μορφὴν ὁμοίωσις : Στουδ. Θεόδ.171Β **ἡ μὲν γὰρ διὰ τῆς κατὰ τὴν θείαν γέννησιν συμμορφώσεως εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον εἴληπται·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμμορφῶ βλ.λ.2),3) κ. 4) ἡ συμμορφοῦμαι· **3)** δημ. κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ προσ., ἡ εὐκοσμος ἐμφάνισις ὀτημελήτου πρότερον· ‖ κ. ἐπὶ συνόλου πραγμάτων, ἡ τακτοποίησις.

**συμμοσχεύω** μσν. μοσχεύω ὁμοῦ : Βαλσ. ἐν Μi.119,1181.

**συμμουσουργῶ**-έω μτγν. μουσουργῶ ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων : Ἰω.ΨΧρυσ.8,909Α **συμμουσουργεῖ καὶ συμψελλίζει ἡδέως.**

**συμμοχθηρεύομαι** μτγν. ἐπὶ ἀσθενῶν, συμβάλλω, συντελῶ εἰς τὸ νὰ ὑποφέρῃ τις : Ῥοῦφ.ἀπ. 69,9, Φιλούμ.π.Ἀέτ.5,119.

**σύμμοχθος-ον** μσν. ὁ μετέχων μόχθων μετ' ἄλλων : Μανασσ.Κ Ἀρίστανδρ. κ. Καλλιθ.1,52 **συμφυλακῖται, σύμμοχθοι, συναιχμαλωτισθέντες.**

**συμμοχθῶ-έω** συμμετέχω εἰς τοὺς μόχθους καὶ κόπους τινός, μοχθῶ μετά τινος : Εὐρ.ΙΤ 690 **εἰ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ κτενῶ,** Γρηγ.Νύσσ.2,866Α **συμμοχθεῖ τῇ ψυχῇ.**

**συμμυολογογραφῶ-έω** μσν. γράφω οὕτως ὥστε ν' ἀποκρύπτεται ἡ σημασία τῶν γραφομένων: Γερμ.Α' εἰς ζωοπ. Στουρ.242 **συμμυολογραφεῖ δι' αὐτοῦ τὴν εὐλογίαν.**

**συμμυολόγος**-ον Ἡσ. «σιωπῶν».

**σύμμυσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. σύγκλεισις, κλείσιμο : Ἱππ.Ἐπικ.29, Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,19,3.

**συμμυσταγωγός** (ὁ) μσν. ὁ μυσταγωγῶν ἐπίσης ἢ μετ' ἄλλου : Φώτ.Ἐπιστ.342,11.

**συμμυσταγωγῶ-έω** μσν. μυσταγωγῶ ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐπίσης, εἶμαι μετ' ἄλλου **καὶ ἐγὼ** μυσταγωγός : Φώτ. ἐν Mai.1,334.

**συμμύστης** (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν., θηλ. **σύμμυστις -ιδος** (Σερδ. εἰς Βεργ.Ἐκλ.8,78), ὁ μεμυημένος ὁμοῦ μετ' ἄλλων, μύστης ἀπὸ κοινοῦ : Ἐπιγρ.Σαμοθρᾴκης, Φώτ.Βιβλ.97Β.

**συμμύω** κ. μσν. κ. νεώτ. συγκλείομαι, κλείομαι, ἐπὶ τραυμάτων ἢ ἑλκῶν : Ἰλ.Ω 420 **οὐν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν βλεφάρων : Πλάτ. Τίμ.45Ε **ὅταν ταῦτα ξυμμύσῃ, καθείργνυσι τὴν τοῦ πυρὸς ἔνδον δύναμιν·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν : αὐτ.Πολ.529Β **ἄνω κεχηνὼς ἢ κάτω συμμεμυκὼς** (ἐστραμμένος πρὸς τὰ κάτω μὲ κλειστοὺς τοὺς ὀφθαλμούς)· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς μήτρας ἐγκύων γυναικῶν : Ἱππ.Ἀφορ.5,51, Ἀριστλ.ΖΙ 582b,19 **εὐθὺς μετὰ τὴν κάθαρσιν αἱ ὑστέραι συμμύουσι·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν πόρων : Πλάτ.Φαῖδρ. 251Β· ‖ κ. ἐπὶ διφύλλου ὀστρακοδέρμου : Ἐπίχ. 42, Ἀριστλ.ΖΙ 535a,18 **χάσκουσι καὶ συμμύουσιν ὥσπερ ὁρῶντες·** ‖ κ. ἐπὶ φυτῶν καὶ ἀνθέων : Θεόφρ.ΦΑΙ.2,19,1, Γεωπ.11,20,3 **τὰ κρίνα οὔπω ἀνεῳγότα ἀλλ' ἔτι συμμεμυκότα·** ‖ κ. ἐπὶ ἀσπίδων συμπτυσσομένων ἅμα τῷ πρώτῳ πλήγματι : Θεόφρ.ΦΙ 5,3,4· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ διπλοῦ καλάμου ἢ σύριγγος μουσικοῦ ὀργάνου : αὐτ.4,11,4.

**συμμυῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ μυῶ, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πλούτ.Ἀλέξ.2 **τῇ Ὀλυμπιάδι συμμυηθείς.**

**συμός** λακων. τ. ἀντὶ θυμός : Ἀν.Ὀξ.1,197.

**συμπαγής**-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ εἰς ἓν ἡνωμένος, συμπεπηγμένος, σύνθετος : Πλάτ.Τίμ.45C **ὅταν οὖν μεθημερινὸν ᾖ φῶς περὶ τὸ τῆς ὄψεως ῥεῦμα, τότ' ἐκπῖπτον ὅμοιον πρὸς ὅμοιον, ξυμπαγὲς γενόμενον, ἓν σῶμα οἰκειωθὲν συνέστη·** **2)** ὁ ἰσχυρῶς, στερεῶς συγκεκροτημένος:Κλήμ.Ἀλ. Παιδ.3,5,272 **οἶκοι τεχνητοί, συμπαγεῖς καὶ περιφόρητοι·** **3)** νεώτ. πυκνός, στερεός : **συμπαγὲς σῶμα,** - **συμπαγεῖς μᾶζαι·** ‖ νεώτ. ἀνατομ. **συμπαγὴς ὀστεΐνη οὐσία** ἡ πυκνοτέρα καὶ ὁμοιομερὴς οὐσία τοῦ ὀστοῦ ἡ κατὰ τὴν περιφερικὴν μοῖραν· **4)** μτφ. ὁ διὰ στερεῶν δεσμῶν ἡνωμένος, ὁ ἐμφανιζόμενος ὡς ὁμοφρονοῦσα ὁλότης : **συμπαγὲς κόμμα,** - **συμπαγὴς παράταξις.**

**συμπαγία** (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ συμπαγοῦς βλ.λ., ἡ εἰς ἓν σύμπηξις : Στοβ.1,48,69 **αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ γεῶδές ἐστιν ἡ τοῦ σώματος πῆξις, τὸ δὲ ὑγρὸν καὶ ἐν τούτῳ ἐστὶν εἰς συμπαγίαν περίχυσις·** **2)** συναρμογή, ὁμοῦ προσαρμογή : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.994,25 **συμπαγία τῶν γραμμάτων** (πιθ.)· πρβλ. συμπηγία.

**συμπαθαίνομαι** μσν. ὁμοῦ παθαίνομαι, πάσχω, συμπάσχω : Μιχ.Ἀκομ.1,197,10, αὐτ.2,133,29, αὐτ.2,327,5 (ἔκδ.Λάμπρ.).

**συμπαθάω** δημ. συμπαθῶ βλ.λ.7), συγχωρῶ.

**συμπάθεια** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. κοινότης αἰσθημάτων, ὁμοία διάθεσις, ὅμοιον συναίσθημα, ὁμοιοπάθεια βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.7 τίτλ.· **2)** ψυχικὴ διάθεσις πρὸς εὐαισθησίαν εἰς τὰ ἀλλότρια δεινά, συναίσθησις τῆς ξένης λύπης, τὸ συμπάσχειν, συμπονεῖν, φιλευσπλαχνία : Διόδ.Σ 13,57 **παῖδας, νηπίους, γυναῖκας, πρεσβύτας ἐφόνευον, οὐδεμίαν συμπάθειαν λαμβάνοντες,** - **τὰ παθήματά του ἐκίνησαν τὴν γενικὴν συμπάθειαν·** **3)** ἐν τῇ φιλοσ. τοῦ Ἐπικούρου ἀντιστοιχία φύσεως, πάθους, ποιότητος, ἀναλογία, συγγένεια : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,11Ū, αὐτ.1,20Ū **ὁμουρησις καὶ συμπάθεια** (περὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος)· ‖ κ. **ἐν τῇ** Στωικῇ φιλοσοφίᾳ, συγγένεια : Στωικ.2,170 **τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα κοινωνία καὶ συμπάθεια·** **4) ἐν τῇ** μουσ. **ἐν** χρ. ἐπὶ χορδῶν τὸ ὁ-

μοῦ πάλλεσθαι : Θέων Σμ.5ΙΗ· **5**) εἰδ. ἐν τῇ ἀστρολογ. ἐπὶ τῆς ἁρμονίας τῆς διεπούσης τὴν κίνησιν, τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν τῶν οὐρανίων σωμάτων : Βέττ.Βάλ.5,13· **6**) ἐν τῇ γραμματ. ἀναλογία : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.173,26, αὐτ.Σύντ.168,18· **7**) κ. νεώτ. εἰδ. ἰατρ. ἀμοιβαία σχέσις, ἐξάρτησις δύο ἢ περισσοτέρων ὀργάνων τοῦ σώματος, λόγῳ τῆς ὁποίας ἀνωμαλία ἢ πάθησις τοῦ ἑνὸς ἔχει μείζονα ἢ ἐλάσσονα παθολογικὴν συνέπειαν καὶ διὰ τὸ ἕτερον· ἀντίθ. ἰδιοπάθεια : Σωρ.1,15 **ἔστι τις (τῇ μήτρᾳ) πρὸς τοὺς μαστοὺς φυσικὴ συμπάθεια,** αὐτ.2,22,Γαλ.8,30· **8**) ταυτότης φαινομένων, ἰδιοτήτων εἰς δύο ἢ πλείονα πράγματα : Γεωπ.9,14,1 **ἄξιον μὴ παραλιπεῖν τὴν τῆς ἐλαίας πρὸς τὴν ἄμπελον συμπάθειαν·** **9**) νεώτ. κ. δημ. αἴσθημα τρυφερότητος, ποιᾶς τινος ἀγάπης, ἐνδιαφέροντος πρός τι πρόσωπον ἢ κατάστασιν, προσπάθειαν : **τὸ βιβλίον του ἔγινε δεκτὸν μὲ πολλὴν συμπάθειαν ἀπὸ τοὺς κριτικούς·** ‖ εἰδ. ἐρωτικὸν ἐνδιαφέρον, αἴσθημα τρυφερᾶς ἀγάπης : **νιώθει μεγάλη συμπάθεια γιὰ τὴν κόρη τοῦ προϊσταμένου του·** ‖ δθ. κ. τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ συγκεντροῦν τὸ ἐνδιαφέρον : **αὐτὴ ἡ ξανθούλα εἶναι ἡ συμπάθειά μου.**

**συμπάθειο** δ.γρ. τοῦ συμπάθιο βλ.λ.

**συμπαθεκτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐξαίρεσις ἢ ἐκτομὴ μοίρας τοῦ συμπαθητικοῦ συστήματος.

**συμπαθής-οῦς-ές** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ὑπὸ ὁμοίων αἰσθημάτων κατεχόμενος, συμπαθῶν πρός τινα : Πλάτ.Κωμ.192 **οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος,** Ἀριστλ.Πρ.921a,36 **συμπαθὴς ἐστι ὁ ἀκροατὴς τῷ ᾄδοντι·** **2**) ὁ αἰσθανόμενος στοργήν, τρυφερότητα πρός τινα, συγκρ. : Σωρ.1,87 **πρὸς τὰ γεννηθέντα συμπαθέστεραι μᾶλλον αἱ μητέρες γίνονται (τῶν τιτθῶν)·** κ. ἀλληλοπαθῶς : ΚΔ Πέτρ.1,38 **πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι·** **3**) ὁ ἐπιδρῶν ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἄλλου, ὁ ἀσκῶν ἀμοιβαίαν ἐπίδρασιν : Ἀριστλ. Φυσιογν.808b,19 **ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα συμπαθῆ,** Ἐπίκτ.Ἐπιστ.1,20ϛ, Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 11,352 **νεῦρα ἀλλήλοις συμπαθῆ·** **4**) ἐν ἰατρ. σημ. ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ ὀργανισμοῦ **ἐφ' ὧν ἐκδηλοῦται τὸ φαινόμενον τῆς συμπαθείας** βλ.λ.7) : Ἱππ.Τροφ.23· **5**) φιλοσ.ὁ συγγενής, ὁμοίας φύσεως, διαθέσεως: Χρύσ.Στωικ.2,264 **ὁ κόσμος σύμπνους καὶ συμπαθὴς αὐτὸς αὐτῷ·** **6**) ἀστρον. ὁ ἐν ἁρμονίᾳ, συμφωνίᾳ, ἐπὶ τῶν πλανητῶν : Βέττ.Βάλ.37,14· **7**) κ. νεώτ. ὁ προκαλῶν, διεγείρων αἴσθημα συμπαθείας : Φιλόδ.Ρητ.1,528· πρβλ. Διον.Ἁλ.Ῥωμ.2,45· **8**) ὁ εὐαίσθητος εἰς τὴν ἐπίδρασιν, τὴν ἐπήρειαν : Ἀριστλ.ΖΜ 653b,6 **τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ θερμὸν καὶ ἡ ἀρχὴ συμπαθέστατόν ἐστι καὶ ταχεῖαν ποιεῖται τὴν αἴσθησιν.**

**συμπάθησις-εως** (ἡ) ἡ συμπάθεια βλ.λ.2) : Ἱππ. Παραγγ.14.

**συμπαθητικά** ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον συμπαθητικὸν βλ.λ., κινοῦντα αἴσθημα συμπαθείας, στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος : **ὄμορφο κορίτσι καὶ τραγουδᾷ πολὺ συμπαθητικά·** **2**) μετ' ἐρωτικοῦ ἐνδιαφέροντος, μὲ ἀγάπη : Καρκδ.Λυγ.109 **τὸν ἔβλεπε συμπαθητικὰ μὲ τὰ καστανά, τὰ παιγνιδιάρικα μάτια της.**

**συμπαθητικοθεραπεία** (ἡ) νεώτ. μέθοδος θεραπείας νόσων τινῶν δι' ἐρεθισμοῦ τοῦ συμπαθητικοῦ συστήματος.

**συμπαθητικός**-ή(-ιά)-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ συμπάσχων, ὁ ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων κατεχόμενος, συμπαθὴς βλ.λ.1) : Ἀθανάσ. 2,6,311, Ἀνδρ.Κρ.224· **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ κινῶν, προκαλῶν τὴν συμπάθειαν, συμπαθὴς βλ.λ.7) : **συμπαθητικὸ παιδάκι - τραγούδι·** ‖ εἰδ. ὁ προκαλῶν αἴσθημα **στοργικῆς τρυφερότητος, ἀγάπης : κορίτσι - προσωπάκι συμπαθητικό·** **3**) εἰδ. σημ. **συμπαθητικὴ μελάνη** χημικὴ σύνθεσις δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται γραφὴ ἀφανὴς γινομένη ὁρατὴ μόνον δι' εἰδικοῦ χημικοῦ μέσου· **4**) εἰδ. ἰατρ. **συμπαθητικαὶ νόσοι** νόσοι διαφόρους ἕδρας ἔχουσαι, ἀλλὰ τόσον στενῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμέναι, ὥστε ἡ ἐμφάνισις τῆς μιᾶς νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐμφάνισιν καὶ τῆς ἑτέρας· γενικῶς αἱ ἐπιφέρουσαι βλάβας ἢ ἀλλοιώσεις λειτουργικὰς ἐχούσας τὴν ἕδραν αὐτῶν εἰς ἄλλο σημεῖον, τμῆμα τοῦ ὀργανισμοῦ· ‖ **συμπαθητικαὶ θεραπεῖαι** θεραπεῖαι ἐνεργούμεναι δι' ἀποκρύφων μεθόδων (γοητειῶν, ἐπῳδῶν, μαγικῶν λέξεων) ἢ δι' ἐμμέσου ὑποβολῆς, χρησιμοποιουμένων ἐμπειρικῶν φαρμάκων, ἢ ἀντικειμένων περὶ ὧν πιστεύεται ὅτι τελοῦσιν ἐν μυστικῷ συνδέσμῳ πρὸς τὴν πάθησιν· ‖ **συμπαθητικὴ ὀφθαλμία** ἡ μετάστασις φλεγμονῆς ἢ χρονίας μολύνσεως τοῦ ῥαγοειδοῦς ὑμένος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ εἰς τὸν ἕτερον διὰ τῆς προκλήσεως τῆς αὐτῆς νόσου, ἥτις δύναται νὰ φέρῃ πλήρη τύφλωσιν αὐτοῦ· **5**) νεώτ. ἀνατομ. **συμπαθητικὸν σύστημα** ἴδιον αὐτόνομον νευρικὸν σύστημα πολλαπλῶς μὲν συνδεόμενον πρὸς τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον σύστημα ἀλλὰ χρησιμεῦον κυρίως εἰς τὴν ῥύθμισιν τῆς ἐνεργείας τῶν σπλάγχνων καὶ τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος, ἤτοι τῶν ὀργάνων ὧν ἡ λειτουργία τελεῖται ἀνεξαρτήτως τῆς βουλήσεως· **6**) νεώτ. βιολογ. **συμπαθητικὸς χρωματισμὸς** τὸ φαινόμενον καθ' ὃ ζῷά τινα ποικίλων ζῳολογικῶν βαθμίδων, ἐνδιαιτώμενα ἐπί τι χρονικὸν διάστημα εἰς περιβάλλον ἔχον σχεδὸν πάντοτε τὸν αὐτὸν χρωματισμόν, προσαρμόζονται πρὸς τὸν χρωματισμὸν τοῦ περιβάλλοντος.

**συμπαθητικοτονία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ καθ' ὑπερβολὴν αὔξησις τῆς τονικότητος τοῦ συμπαθητικοῦ συστήματος, ἐκδηλουμένη ὑπὸ μορφὴν συνδρόμων ὁτὲ μὲν καθολικῶν, ὁτὲ δὲ ἐντετοπισμένων.

**συμπαθητικοτροπισμός** (ὁ) νεώτ. ἰατρ. εἰδικὴ κατάστασις ἀτόμων τινῶν παρ' οἷς προεξάρχουσι τὰ συμπτώματα τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τὴν διέγερσιν τοῦ συμπαθητικοῦ νεύρου.

**συμπαθητιῶ-άω** μσν. εἶμαι διατεθειμένος εἰς συμπάθειαν, συμπαθῶς ἔχω πρὸς . . : Νικ.Χων. Χρον.218D **συμπαθητιῶν ἐν ῥήμασι τοῖς πεπειραμένοις ἐν πράγμασι τοῦ κακοῦ.**

**συμπαθία** (ἡ) μτγν., ἰων. συμπαθίη ποι. τ. τοῦ συμπάθεια βλ.λ.1) : Φιλόδ.Θαν.8, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,8 (δ.ἀνάγν.), Ἀντίπ.Θεσσ. ἐν ΑΠλ.4,143, Ἐπιγρ.

**συμπάθιο** (τὸ) δημ. συγγνώμη, συχώρεση : Ἐρωτόκρ.1,1505 **συμπάθιο πρῶτα σοῦ ζητῶ, κερὰ καὶ θυγατέρα,** αὐτ.3,1005, Θεοτ.μτφρ.Σαίξπηρ Τρικυμία 157 **καὶ γιὰ τὲς ἀδικιὲς ποὺ σοῦ 'χω κάμει συμπάθιο σοῦ ζητῶ·** ‖ φρ. **μὲ τὸ συμπάθιο** ζητῶ συγγνώμην, **μὲ συγχωρεῖτε·** ‖ παροιμ. φρ. **ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ βγῆκε τὸ συμπάθιο χάθηκε** ἡ εὐγένεια πρὸς τοὺς μὴ φερομένους μετὰ διακριτικότητος ἀλλ' ἀρκουμένους ἑκάστοτε νὰ ζητῶσι συγγνώμην διὰ τὰς ὀχλήσεις ἢ τὰς ἀβλεψίας των.

**συμπαθοπρεπῶς** ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς πρόσωπον συμπαθές: Στουδ.Θεόδ.450Β.

**συμπαθῶ-έω** κ. μσν. κ.νεώτ., δημ. κ. συμπαθάω, ἀόρ. συνεπάθησα, δημ. **συμπάθησα,** ὑπὸ κοινῶν πρός τινα αἰσθημάτων κατέχομαι, ἔχω τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, εὑρίσκομαι εἰς κατάστασιν συμπαθείας βλ.λ.1) : Ἀριστλ.Φυσιογν.808b,11 **δοκεῖ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα συμπαθεῖν ἀλλήλοις·** κ. παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 16,11,8· ‖ εἰδ. ἰατρ. : Ἀρετ.Χρον.Νούσ. 1,4 **ξυμπαθεῖ κεφαλῇ τὰ μέσα, μᾶλλον·** πρβλ.Γαλ. 8,33· **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. αἰσθάνομαι λύπην διὰ τὰ ἀλλότρια δεινά, συμμερίζομαι τὸν πόνον, τὴν θλῖψίν τινος, συμπονῶ, μτ. δοτ. προσ. : Ἐπίκ.Δόξ. 66 **τοῖς φίλοις συμπαθεῖν** οὕτω κ. νεώτ. κ. δημ. :

συμπαθεῖ **πολὺ τὰ φτωχὰ παιδάκια**˙ ‖ κ. μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Ἰσοκρ.4,112 **καὶ ταῖς μικραῖς ἀτυχίαις πολλοὺς ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τοὺς συμπαθήσοντας** [ἀμφίβ. ἀντὶ συμπενθήσοντας], ΚΔ Ἑβρ.4,15 **οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν**˙ κ. ἀπολ. ἔχω συμπόνια : Φιλήμ.230 **ἐκ τοῦ παθεῖν γίγνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν˙ καὶ γάρ σοι ἄλλος συμπαθήσεται παθών,** Πλούτ.Τίμ.14˙ **3)** κ.νεώτ.κ.δημ.αἰσθάνομαι κλίσιν, ἐνδιαφέρον, περιβάλλω μετὰ συμπαθείας : Πλούτ.Κλεομ.1 **καί τινα τρόπον συμπαθοῦντα τῇ πρὸς τὸν Ἆγιν εὐνοίᾳ,** - **συμπαθῶ πολὺ τὰ παλιὰ τραγούδια - τὶς προοδευτικὲς ἀντιλήψεις**˙ **4)** ἐρωτικῶς ἐνδιαφέρομαι, ἀγαπῶ : **τὸν συμπάθησε μιὰ πλούσια Ἀμερικάνα κι ἔκαμε τὴν τύχη του**˙ **5)** μσν.κ.δημ. συμπαθάω συγχωρῶ, παρέχω συγγνώμην διά τι : Διγεν.Ἀκρ.239 **καὶ εἰς τοῦτο, ὁποῦ σὲ ἔπταισα, νὰ μοῦ τὸ συμπαθήσῃς,** Ἐρωτόκρ.5,1526 **κι ἂς συμπαθοῦ τὰ σφάλματα ἐκεῖνοι ποὺ γνωρίζου,** Θεοτ.μτφρ. Σαίξπηρ Τρικυμία 174 **ἔτσι ὁ Θεὸς νὰ συμπαθήσῃ | ὅσα τοῦ 'χετε ἁμαρτήσει**˙ κ.μτ. αἰτ. τοῦ προσ.: Διγεν.Ἀκρ.245 **λοιπόν, καὶ ἂν σοῦ ἔπταισα, συμπάθησόν με, Ἔρως,** - **συμπάθα με καὶ δὲ σὲ ξαναπειράζω**˙ κ. μτ. γενικ. τοῦ προσ. : Ἐρωτόκρ. 3,868 **παρακαλῶ σ', ἃ σφάλω, | συμπάθησέ μου.**

**συμπαθῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐν συμπαθείᾳ βλ.λ.1), κοινότητι πάθους, αἰσθήματος : Φιλόδ.Παρρ.37O, Κικ.Ἀττ.12,44,1˙ ‖ κατ' ἐπίδρασιν, συμφώνως, ἀναλόγως πρός τι : Στράβ.3,5,8 **φησὶ δὲ τὴν τοῦ ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν . . ἐνιαυσίαν συμπαθῶς τῇ σελήνῃ**˙ **2)** κ. νεώτ. μετὰ συμπαθείας, ἀγάπης : Ἰώσ.ΑΙ 7,10,5 **συμπαθῶς ἔχειν πρός τινα,** - **διάκειται συμπαθῶς πρὸς τὴν κυβέρνησιν**˙ κ. συγκρ. : Ἀριστλ.Θαυμ.846b,9 **συμπαθέστερον ἐρᾶσθαι,** Πλούτ.Ἠθ.3C **συμπαθέστερόν τε γὰρ θρέφουσι καὶ διὰ πλείονος ἐπιμελείας.**

**συμπαιανίζω** ὁμοῦ παιανίζω, ᾄδω τὸν παιᾶνα : Δημ.380 **καὶ συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζεν Φιλίππῳ** [δ.γρ. κώδ. συνεπαιώνιζεν], Λιβάν. Λόγ.24,23 [δ.ἀνάγν.]˙ ‖ κτ. ἐπέκτ. ὁμοῦ φωνάζω, κραυγάζω, βοῶ : Πολύβ.2,29,6 **ἅμα τοῦ παντὸς στρατοπέδου συμπαιανίζοντος τηλικαύτην καὶ τοιαύτην συνέβαινε γίγνεσθαι κραυγήν.**

**συμπαιγμός** (ὁ) πάπ. κ. γλωασ. συμπαιγνία βλ.λ. : Πάπ. **εἴ τινα συμπαιγμὸν παιεῖται.**

**συμπαίγμων-ονος**-ον μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος παίζων, συμπαίκτης : Νικ.Χων.Χρον.146Β **παιδαρίοις συμπαίγμοσι.**

**συμπαιγνία** (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. **τέχνασμα δύο ἢ πλειόνων** ἀτόμων ὁμοῦ πρὸς ἐξαπάτησιν, παραπλάνησιν **ἄλλου** : Γλωσσ.,νεώτ. φρ. **ἐκ συμπαιγνίας** ἀπατηλῶς, διὰ κοινοῦ δόλου.

**συμπαιδαγωγῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος ἀνατρέφω, παιδαγωγῶ : Θεμίστ.Λόγ.9,124Α **συμπαιδαγωγήσουσι δέ σε ἐμὸς Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης,** αὐτ.18,225Α.

**συμπαιδεύω** ἐκπαιδεύω, διδάσκω ὁμοῦ : Ἰώσ. ΑΙ 16,8,3 **τοὺς υἱοὺς συμπαιδεύειν**˙ ‖ παθ. ἐκπαιδεύομαι μετ' ἄλλων : Ἰσοκρ.9,22 **καὶ τούτων μάρτυρας ἄν τις ποιήσαιτο . . τοὺς συμπαιδευθέντας τῶν πολιτῶν**˙ μτ. γενικ. προσ. ἐμπροθ. : Ἰσαῖ.9,28 **ἐπειδὴ ἐγὼ ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συνεπαιδευόμην**˙ κ. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ.9,37˙ **2)** ἐκπαιδεύω συγχρόνως : Ξεν.Οἰκ. 5,13 **συμπαιδεύει δὲ καὶ εἰς τὸ ἄρχειν ἄλλων ἡ γεωργία**˙ ‖ παθ. συγχρόνως διαπαιδαγωγοῦμαι : Πολύβ.6,44,9 **ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος.**

**συμπαίζω** κ. νεώτ., μέλλ. **συμπαίξομαι** [Λουκ.Θε. Δ 4,3] παίζω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Ἀνακρ.2,4 **ὦ 'ναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρως καὶ Νύμφαι κυανώπιδες πορφυρῆ τ' Ἀφροδίτη συμπαίζουσιν** [περὶ τοῦ Διονύσου], Σοφ.ΟΤ 1109 **Νυμφᾶν ἑλικωπίδων, αἷς πλεῖστα. συμπαίζει,** Ἀριστφ. Ὄρν.1098 **Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων,** Ὀρφ. Ἀργ.57,3, Μέν.Ἐπιτρ.261, Πάπ.˙ κ μτ. αἰτ. τοῦ προσ. : Πάπ.˙ κ. μτ. δοτ. : Ἐπιγρ. κ. μτ. συστ. αἰτ. : Ἀριστφ.Εἰρ.817 **Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτὴν** [ἑόρταζε μετ' ἐμοῦ]˙ κ. ἀπολ. : Ἡρ.1,114 **εἷς δὴ τούτων τῶν παίδων συμπαίζων,** Θεόκρ.11,77 **πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.**

**συμπαίκτειρα** (ἡ) ποι. θηλ. του συμπαίκτης βλ.λ. : Ὀρφ.Ἀργ.29,9.

**συμπαίκτης** (ὁ) μτγν., μαν. κ. νεώτ., δωρ. **συμπαίκτας,** θηλ. **συμπαίκτρια κ. συμπαίκτειρα,** ἕκαστος τῶν μετεχόντων εἰς τὸ αὐτὸ παιγνίδιον, τῶν συμπαιζόντων : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 5,213 **Σφαιριστὰν τὸν Ἔρωτα τρέφω . . ἀλλ' ἄγε συμπαίκταν δέξαι Πάθον,** ΚΜανασσ.Χρον.5034, - **ἀπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ δύο ποδοσφαιρισταί, διότι ἐτραυμάτισαν συμπαίκτας των.**

**συμπαίκτρια** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ θηλ. τοῦ συμπαίκτης βλ.λ. : Ἀντωνῖν.Λιβ.21,1 **Ἀρτέμιδος ἐγένετο συμπαίκτρια.**

**συμπαίκτωρ**-ορος (ὁ) ὁ συμπαίζων μετά τινος : Ξεν.ΚΠ 1,3,14 **καὶ παῖδας δέ σοι ἐγὼ συμπαίκτορας παρέξω** [δ.ἀνάγν.συμπαίστορας], Λεωνίδ.Ταρ. κ.Γαιτ. ἐν ΑΠ 6,154 [διόρθ. ἀντὶ συμπαίστωρ].

**συμπαίνω** δημ. συμβάλλω τὰ ξύλα εἰς τὸ πῦρ, δθ. συνδαυλίζω τὴν πυράν, ἄ. συμπάω. συμπάλλω, συμπέλλω, συμπαλίζω : Ἐρωτόκρ.4,849 **τὰ ξύλα ἔτσι συμπαῖνα, | ποὺ 'φτανεν ἡ ἀναλαμπὴ στσὶ δυό**˙ κ. ἐν ποι. παρομοιώσει, περὶ τοῦ Ἔρωτος : αὐτ.3,337.

**συμπαίσδεν** δωρ. τ. ἀντὶ συμπαίζειν : Θεοκρ. 11,77 **πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι . . κέλονται.**

**συμπαιστής** (ὁ) συμπαίκτης, συμπαίκτωρ : Πλάτ. Μίν.319Ε **εἰσὶ δὲ οἳ ὑπολαμβάνουσι τὸν ὀαριστὴν συμπότην καὶ συμπαιστὴν εἶναι τοῦ Διός.**

**συμπαίστρια** (ἡ) θηλ. τοῦ συμπαιστής βλ.λ : Ἀριστφ.Βάτρ.413 **νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου συμπαιστρίας, χιτωνίου παραρραγέντος, τιτθίον προκύψαν,** Ἡλιόδ.Αἰθ.2,24 **συμπαίστριαν καὶ συνόμιλον τῶν Ἑλλήνων ἐσομένην,** αὐτ.7.14.

**συμπαίστωρ**-ορος (ὁ) κ. μσν. ὁ συμπαίκτης, συμπαιστής : Ξεν.ΚΠ 1,13,14 [δ. ἀνάγν.], Λεωνίδ. Ταρ ἐν ΑΠ 6,154 **Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίστορα ματρός,** Μελέαγρ.αὐτ.6,162, Γρηγ. Ναζ.2,4D, Νικ.Χων.Χρον.7C, Ἀνν.Κομν.360D.

**συμπαίω,** μέλλ. **συμπαιήσω,** ὁμοῦ παίω, συγκρούω : Σοφ.Ἠλ.727 **πῶλοι μέτωπα συμπαίουσι . . ὄχοις**˙ **2)** ἀμτβ. : Εὐρ.Ἑκ.116 **ἔριδος συνέπαισε κλύδων** [κῶδ. συνέπεσε].

**συμπαιωνίζω** συμπαιανίζω βλ.λ. : Δημ.380 [δ. γρ. κώδ.], Λιβάν.Λόγ.24,23 [δ.ἀνάγν.].

**συμπαλαίω** μτγν. παλαίω, μετέχω εἰς ἀγῶνας πάλης ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἀλκ.4 **Σωκράτει μὲν συνδειπνοῦντα καὶ συμπαλαίοντα**˙ κ. ἀπολ. μτφ. : Πολύβ.24,13,2˙ **2)** ἀγωνίζομαι ἐν πάλῃ κατά τινος : Γαλ.6,136 **τοῦ συμπαλαίοντος ἀμετρότερον ἀπαλοῦ,** Λόγγ.2,2˙ **3)** βοηθῶ τινα παλαίοντα, μτ. δοτ. προσ. : Φιλόστρ.Εἰκ.2,21.

**συμπαλαμῶμαι**-άομαι μτγν. ἀποθ. βοηθῶ, συνεργῶ εἴς τινα ἐπινόησιν, εἰς τέχνασμά τι : Συνέσ.21C, αὐτ.148Β **κυνηγετοῦντί ποτε συνεπαλαμήσατο μηχανὰς ἐπὶ τὰ σὺν τέχνῃ καὶ θέοντα καὶ κρυπτόμενα τῶν θηρίων.**

**συμπάλλω** δημ. κ. συμπέλλω κ. **συμπαλλίζω** [Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ.345] συνδαυλίζω τὴν πυράν, ἄ. συμπαίνω, συμπάω βλ.λς.

**σύμπαν-αντος** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ οὐδ. τοῦ σύμπας **βλ.λ. ὡς οὐσ., εἰδ. τὸ** σύναλον των ὑπαρχόν-

των ὄντων, τοῦ κόσμου, τῶν οὐρανίων σωμάτων : Ἰσοκρ.11,12· || κ. πληθ. τὰ σύμπαντα ὁ σύμπας κόσμος : Χαιρετισμ.Παναγ. ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου.

**συμπανέλληνες** (οἱ) Ἐπιγρ. πάντες ὁμοῦ οἱ Ἕλληνες, ἐν συνόλῳ : Ἐπιγρ.Αἰζανῶν τὴν πολιτείαν τῶν Συμπανελλήνων.

**συμπανηγυρίζω** μτγν. κ. νεώτ. πανηγυρίζω ὁμοῦ, συνεορτάζω : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,25 ἔνθα συνιόντες γυναιξὶν ὁμοῦ καὶ τέκνοις .. συνέθυόν τε καὶ συνεπανηγύριζον, αὐτ.Ρητ.2,5, Πάπ.· κ. μτ. δοτ. προσ. : Ἰώσ.ΑΙ 9,13,2, Πλούτ.Δημήτρ.25 συμπανηγυρίζων τοῖς Ἕλλησιν, Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,5,10, Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,9,4 συμπανηγυρίσας τοίνυν αὐταῖς καὶ συνεορτάσας· κ.μτ.συστ.αἰτ.:Θεμίστ.Λόγ. 16,210D συμπανηγυρίζουσιν ἡμῖν τὴν τοῦ στρατηγοῦ πανήγυριν.

**συμπανηγυρισταί** (οἱ) μτγν. οἱ ὁμοῦ πανηγυρίζοντες, συνεορτασταί : Πολυδ.1,34.

**συμπαννυχίζω** μσν. ὁμοῦ παννυχίζω, περνῶ τὴ νύχτα μου μαζί : Πρόδρ. εἰς Ἀνδρ.Κομν.280.

**συμπανουργῶ-έω** μτγν. συνεργῶ εἰς πανουργίαν : Πλούτ.Ἠθ.64C συνεργεῖν γὰρ δεῖ τῷ φίλῳ, μὴ συμπανουργεῖν.

**σύμπαντι** ἐπίρρ. πάπ. ἐν ὅλῳ, ἐν συνόλῳ.

**συμπάντως** μσν. πλήρως, καθ' ὁλοκληρίαν, πάντως : Compendium Hist.VT n. Lambec Bibl.6,47B πρὸ πάντων καὶ συμπάντως καὶ διὰ πάντων χρὴ τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν γνῶναι τίς θεός.

**συμπαρά** ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἐν συμμετοχῇ, κοινωνίᾳ : Ἐπιγρ. τῶν συμπαρὰ αὐτῶν τῶν μετόχων.

**συμπαραβαδίζω** μτγν. βαδίζω, ὁδοιπορῶ ὁμοῦ, παρὰ τὸ πλευρόν τινος : Θεμίστ.Λόγ.22,272B.

**συμπαραβαίνω** ὁμοῦ μετά τινος παραβαίνω, μετέχω εἰς παράβασιν: ΘεοφύλπρὸςΑὐτόλ.2,27,96.

**συμπαραβάλλω** μτγν. κ. νεώτ. παραβάλλω, συγκρίνω ὁμοῦ, ἀντιπαραβάλλω : Ἐφραὶμ Σύρ.3,318A.

**συμπαραβύω** μτγν. συνωθῶ, χώνω, στρυμώχνω ὁμοῦ μετά τινος, πλησίον τινός : Λουκ.Μισθ.Συν. 32 τῷ μαγείρῳ σε ἢ τῷ τῆς δεσποίνης κομμωτῇ συμπαραβύσωσιν· κ. παθ. : αὐτ.Ἀλ.12 μετὰ τούτων οὖν ξυμπαραβυσθεὶς καὶ αὐτὸς ἀπῆλθον.

**συμπαραγγέλλω** μτγν. βοηθῶ τινα εἰς ἐπιδίωξιν ἀξιώματος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,58 καὶ τῶν συμπαραγγελλόντων τοὺς ἀρίστους αἰτιασάμενος, Πλούτ.Κράσσ.7.

**συμπαραγίγνομαι** ἀποθ. κ. -γίνομαι συγχρόνως ὡριμάζω, μαζὶ γίνομαι, ἐπὶ καρπῶν : Ἡρ.4,199 ὥστε ἐκπέποταί τε καὶ καταβέβρωται ὁ πρῶτος καρπὸς καὶ ὁ τελευταῖος συμπαραγίνεται· 2) συμπαραστατῶ, βρίσκομαι κοντά, δθ. βοηθῶ, μτ. δοτ. προσ. : Δημ.1369 συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ καὶ συνευπαρήσας ἀναλωμάτων, ΚΔ Τιμ.2,4,16 οὐδείς μοι συμπαρεγένετο· || σπεύδω εἰς ἐπικουρίαν, εἶμαι ἕτοιμος νὰ βοηθήσω, νὰ τρέξω : Θουκ.2,82 καὶ Οἰνιαδῶν ξυμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν ἀναχωρεῖ παρ' αὐτοὺς πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν· 3) ἔρχομαι, φθάνω εἴς τινα τόπον ὁμοῦ, ὁμαδικῶς : ΚΔ Λουκ. 23,48 καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην· || φθάνω, παρουσιάζομαι συγχρόνως : Πάπ.

**συμπαραγράφω** μτγν. γράφω ἐν συνεχείᾳ : Γρηγ.Νύσσ.1,431B ὁ Μωϋσῆς εὐθὺς τῇ Γενέσει συμπαραγράφας τὴν Ἔξοδον· || κ. παθ. ἐπίσης, ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἀναγράφομαι : Βασ.1,1068B ὥσπερ κοινωνὸς τῆς προφητείας συμπαραγράφεται.

**συμπαράγω** ὁμοῦ παράγω τι, συντελῶ εἴς τι : Ἱππ.Ἄρθρ.30· 2) ὁδηγῶ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ παραλλήλως : Διόδ.Σ 14,59 τὴν πεζὴν στρατιὰν συμπαράγειν παραπλεούσαις ταῖς ναυσίν· 3) παθ. γραμμ. ἐπὶ λέξεως, ἔχω παράλληλον, ἀνάλογον πρὸς ἄλλην λέξιν παραγωγήν : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.33,1 τὸ ἀλλοδαπὸς τῷ ἡμεδαπὸς καὶ ὑμεδαπὸς ἀντωνυμικοῖς οὖσι τρίτον καθεστὸς συμπαρήχθη.

**συμπαραγωγεύς-έως** (ὁ) μσν. ὁ ὁμοῦ παράγων, ὁ μετέχων εἰς παραγωγήν : Ἰσίδ.Θεσσαλ.105.

**συμπαραδείκνυμι** μτγν. δεικνύω, ὑποδεικνύω ἐπίσης ὡς παράδειγμα, κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,815B τῷ συμπαραδειχθέντι προβάτῳ.

**συμπαραδέχομαι** μτγν. ἐπίσης, ὁμοῦ παραδέχομαι, ἀποδέχομαι : Βασ.3,118C ὁ τὸν πατέρα νοήσας καὶ τὸν υἱὸν τῇ διανοίᾳ συμπαρεδέξατο, Γρηγ.Νύσσ.1,414A.

**συμπαραδηλῶ-όω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ, προσέτι ὑποδηλῶ, δεικνύω : Στράβ.2,5,13 συμπαραδηλοῦντα καὶ τὸ ποῖόν τι καὶ πόστον μέρος τῆς ὅλης γῆς ἐστι, Γρηγ.Νύσσ.1,322B, Φώτ.Ἐπιστ.89,36.

**συμπαραδίδωμι** μτγν. ὁμοῦ, ἐπίσης παραδίδω : Εὐμάθ.258 συμπαραδοῦναί με τῷ βυθῷ, Πρόκλ.Κρατ.3P.

**συμπαραζεύγνυμι** μτγν. ζευγνύω πλησίον : Ψ Ἰουστ.1292B, Κύριλλ.9,984A.

**συμπαραθέω** τρέχω ὁμοῦ μετά τινος, παραπλεύρως, μαζί : Δημ.52 συμπαραθεῖτ' ἄνω κάτω, Δίων Κ 61,9 ἄνδρες ταύροις συμπαραθέοντες· || οὕτω κ. μτφ. παρακολουθῶ ἐκ τοῦ πλησίον : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.45 ἐφ' ἵππου ὀχουμένῃ τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἑρμηνείαν πεζῇ συμπαραθεῖν.

**συμπαραθύρω** (ἀθύρω) μσν. ὁμοῦ παίζω, συμπαίζω : Νικ.Χων.Χρον.282C ἐγερσιγέλωσιν ἀνθρωπίσκοις συμπαραθύρων.

**συμπαραινῶ-έω**, μέλλ. συμπαραινέσω, ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου παραινῶ, ὑποδεικνύω, συμβουλεύω : Σοφ.ἀπ.576 καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι, Ἀριστφ.Βάτρ.687 τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν· 2) ἀπὸ κοινοῦ, ἐπίσης ἐπιδοκιμάζω, ἐπικροτῶ : αὐτ.Ὄρν.852 συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.

**συμπαραίτιος**-ον μτγν. ὁ μετά τινος ἄλλου παραίτιος, συναίτιος : Κύριλλ.Κτ.Ἰουλ.4,147D τοῖς ἄλλοις αὐτὸν συμπαραίτιον γεγενῆσθαι τῶν οὕτως αἰσχρῶν πραγμάτων.

**συμπαραιτοῦμαι**-έομαι μτγν. ἀποθ. ὁμοῦ συγχρόνως παραιτοῦμαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.269,19.

**συμπαρακαθέζομαι** κάθημαι, λαμβάνω θέσιν πλησίον τινός : Πλάτ.Λύσ.207B ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Λύσις ἔσπετο καὶ συμπαρεκαθέζετο μετὰ τοῦ Μενεξένου, Θεμίστ.Λόγ.22,272B.

**συμπαρακάθημαι** μσν. κ. νεώτ. παρακάθημαι μετ' ἄλλων, κάθομαι μαζί, κοντά : ASS Σεπτ. 7,236,24 πάντες οἱ συμπαρακαθήμενοι.

**συμπαρακαθίζω** παρακαθίζω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος, πλησίον : Θεμίστ.Λόγ.15,189C συμπαρακαθίζειν ἁγνὴν ἐν ἁγνῷ θρόνῳ· || ὁμ.σημ. κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Δημ.840 συγκαλέσας τούτους.. καὶ συμπαρακαθισάμενος Δήμωνα τὸν ἀδελφόν.

**συμπαρακαλῶ-έω** καλῶ ἐπί τι, παρακινῶ ὁμοῦ : Πλάτ.Πολ.555A καὶ ξυμπαρακαλεῖν ἐπὶ ξυμμαχίαν τε καὶ φιλονικίαν· || προκαλῶ ἐπίσης, ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Ξεν.ΚΠ 8,1,38 συμπαρεκάλει δὲ καὶ εἰς ταύτην τὴν θήραν τοὺς περὶ αὐτὸν σκηπτούχους· || ἐπικαλοῦμαι προσέτι : αὐτ.3,3,21 συμπαρεκάλει δὲ καὶ ἥρωας γῆς Μηδίας οἰκήτορας καὶ κηδεμόνας· μτ. ἀπαρφ. : Δείν.1,65 θεοὺς οὓς ἐγὼ συμπαρακαλῶ σῶσαι τὴν πατρίδα· 2) προσκαλῶ συγχρόνως : Ξεν.Ἑλλ.4,8,13 συμπαρεκάλεσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων πρέσβεις.

**συμπαρακατακλίνω** μτγν. κατακλίνω τινὰ πλησίον τινός : Δίων Κ 60,18 ἐκείνοις θεραπαινίδιά τινα συμπαρακατέκλινε.

**συμπαρακαταμ(ε)ίγνυμι** μτγν. ὁμοῦ καταμειγνύω, ἀνακατώνω μαζί: Γρηγ.Νύσσ.3,395B (σελήνην)

πληρωθεῖσαν φωτὸς ταῖς αὐγαῖς τῆς ἡμέρας τάς παρ' ἑαυτῆς λαμπηδόνας συμπαρακαταμεῖξαι.

**συμπαρακατέχω** μσν. ὁμοῦ παρακατέχω : Γρηγ.'Ακραγ.784 (ἐκδ.Mi.).

**συμπαράκειμαι** κ. μσν. κεῖμαι μετ' ἄλλων, πλησίον τινός : 'Επίκ.'Επιστ.2,49U πρὸς ἄλληλα θλιβομένων καὶ συμπαρακειμένων, Πολύβ.6,53,8, 'Ανν. Κομν.35A τὰ ξυμπαρακείμενα ὄρει καὶ ἐπυρπόλει' ‖ ὁμ. κ. ἐν εἰδ. γραμμ. χρ. : Εὐστ.477,42 συμπαρακειμένη θέσις ῥημάτων καὶ ὀνομάτων.

**συμπαρακελεύομαι** ἀποθ. ἀπὸ κοινοῦ παρακινῶ, προτρέπω εἴς τι : 'Ισοκρ.13,21 οὐ μὴν ἀλλὰ συμπαρακελεύσασθαί γε καὶ συνασκῆσαι . . τὴν τῶν λόγων τῶν πολιτικῶν ἐπιμέλειαν.

**συμπαρακινῶ-έω** μσν. ὁμοίως, ἐπίσης παρακινῶ : Νικήτ.Παφλ. εἰς Μαρτ.Τριάδ.8.

**συμπαράκλητος**-ον μτγν. ἐκκλ. ὁ σὺν τῷ Παρακλήτῳ, ὁ τοῦ Παρακλήτου συμπράκτωρ ἢ ἀκόλουθος : 'Επιφάν.1,902C ὡς αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Παρακλήτου ὄντος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου συμπαρακλήτου ὄντος ὁμοίως.

**συμπαρακμάζω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος, συγχρόνως, ἐπίσης παρακμάζω : Διοσκ.2,180 ληγούσαις συμπαρακμάζει.

**συμπαρακολουθῶ-έω** παρακολουθῶ ἐκ τοῦ πλησίον, ἐκ τοῦ σύνεγγυς, πηγαίνω, πορεύομαι μαζί, κοντὰ κοντά, ἐν χρ. κ. ἐπὶ ἀφῃρημένων καταστάσεων, ἰδιοτήτων, μτ. δοτ. : Αἰσχίν.3,157 τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι, 'Ισοκρ.5,134 τοὺς ἐπαίνους καὶ τὴν φήμην καὶ τὴν μνήμην τὴν τῷ χρόνῳ συμπαρακολουθοῦσαν, Πλάτ.Πολιτ.308D· ἀπολ. : Ξεν.'Ιέρ.6,6· ‖ προσέχω διανοητικῶς, παρακολουθῶ τὴν πορείαν τινός : Πλάτ.Πολιτ.2,71C καλῶς τῷ λόγῳ ξυμπαρηκολούθηκας.

**συμπαρακομίζω** ὁμοῦ παρακομίζω, φέρω πλησίον, ὁδηγῶ πρός . . : Θουκ.8,41 νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ . . ναῦς τε συμπαρακομίσαι (πρὸς τὴν ἀκτήν)· ‖ κ. παθ. ὁμ. ἐπὶ πλοίων : αὐτ.8,39 ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τάς ἐν τῇ Μιλήτῳ ναῦς τοῦ ξυμπαρακομισθῆναι· 2) μέσ. βοηθῶ εἰς τὴν μεταφοράν, μετακόμισιν : Διόδ.Σ 3,21 καὶ προσέλκεται μετάγων τὸ ζῷον ἐπὶ τὴν χέρσον, συμπαρακομιζομένων τῶν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐπίθεσιν πεποιημένων.

**συμπαρακύπτω** μτγν. συγχρόνως παρακύπτω, κύπτω πλησίον ἄλλου : Λουκ.'Ικαρ.25 συμπαρακύψας γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπήκουον ἅμα τῶν εὐχῶν.

**συμπαραλαμβάνω** λαμβάνω, παραλαμβάνω τινὰ μετ' ἐμαυτοῦ, ἰδίως ὡς μέτοχον, βοηθόν, συνεργόν : Πλάτ.Φαίδ.65A ἐμπόδιον τὸ σῶμα ἢ οὔ, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ, αὐτ.Λάχ.179E συμπαραλαβεῖν ἅμα μὲν συνθεατάς, ἅμα δὲ συμβούλους, ΚΔΠράξ.15,37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν 'Ιωάννην· 2) ἐπὶ πλέον λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου, συνυπολογίζω : 'Αριστλ.ΗΝικ.1098b,26 συμπαραλαμβάνειν τὴν ἐκτὸς εὐετηρίαν, αὐτ.Ψυχ.403b,22 ἀναγκαῖον τάς τῶν προτέρων δόξας συμπαραλαμβάνειν, Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,3,7 συμπαραλαμβάνειν τὰ ὁμολογούμενα· 3) ἐπὶ πλέον περιλαμβάνω ἔν τινι ὅλῳ, συναποδέχομαι : 'Αριστλ.Πολιτ. 1304a,16 ἅτερος συμπαρέλαβε τοὺς ἐκτὸς τῆς πολιτείας ὡς ἐπηρεασθείς (περιέλαβεν εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ψήφου)· 4) παθ. προσκαλοῦμαι : 'Αντικλείδ.π.'Αθήν.4,157F 'Ηρακλέα Εὐρυσθέως θυσίαν τινὰ ἐπιτελοῦντος συμπαραληφθέντα, Φίλ.1,328, 'Ιώσ.Αἰ 15,2,7· ‖ εἰδ. καλοῦμαι ὅπως γνωμοδοτήσω ἐπί τινος ζητήματος : Διον. 'Αλ.Ρωμ.7,55 ὁ δῆμος αἰτιώτατος ἔσται συμπαραληφθεὶς ἐπὶ τὰ πράγματα· ‖ καλοῦμαι εἰς βοήθειαν : Σωρ.2,15· ‖ ἐμπλέκομαι, μπερδεύομαι κατὰ τύχην εἴς τι : Φιλόδ.Παρρ.29O· 5) ῥηματ. π. συμπαραληπτικός, -ηπτός, συμπαράληψις.

**συμπαραλάμπω** μτγν. μετέχω τῆς λάμψεως, τῆς αἴγλης τινός : Γρηγ.Νύσσ.2,899D τὸν ταῖς πατρικαῖς ἀκτῖσι συμπαραλάμποντα.

**συμπαραληπτικός**-ή-όν μτγν. ὁ διατεθειμένος ὅπως συμπαραλάβῃ, δεχθῇ μεθ' ἑαυτοῦ τινα, δθ. κ. συναναστραφῇ μετά τινος, μτ. γενικ. : Φιλόδ.Κακ.24J ὁ γὰρ ὑπερήφανος οὔτε συμπαραληπτικὸς ἑτέρων . . ὑπ' οἰήσεως.

**συμπαραληπτός**-ή-όν μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ συμπαραλάβῃ, συνυπολογίσῃ : 'Ωριγ.1,724F συμπαραλαμβάνοντες τὰ μὴ συμπαραληπτά.

**συμπαράληψις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμπαραλαμβάνω βλ.λ., ἡ ἐπὶ πλέον λῆψις, πρόσληψις : Φίλ.1,17 συμπαράληψις ἑτέρων ὡς συνεργῶν, Βασ.4,252B.

**συμπαραλύω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ, ἐπὶ πλέον παραλύω : 'Ανν.Κομν.406B συμπαραλέλυται ταύτοις καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ σοῦ κράτους αἰτιάματα· 2) ὑφίσταμαι συγχρόνως παράλυσιν : Γαλ.8,210.

**συμπαραμείγνυμι** κ. -μειγνύω ὁμοῦ, ἐπὶ πλέον μείγνυμι, ἀνακατώνω : 'Αριστλ.Πλ.719 ἔπειτ' ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμειγνύων ὀπὸν καὶ σχῖνον, Θεόφρ.Φl 9,11,6.

**συμπαραμένω,** μέλλ. συμπαραμενῶ (πάπ.), ὁμοῦ μετά τινος παραμένω, ἐξακολουθῶ ὑφιστάμενος : 'Ιππ.Πρόρρ.1,15, αὐτ.'Εντ.Παθ.6· μτ. δοτ. : Θουκ.6, 89 καὶ ἀπ' ἐκείνου ξυμπαρέμεινεν ἡ προστασία ἡμῖν τοῦ πλήθους, 'Επιγρ.Καλύμνου· 2) εἰδ. ἐξακολουθῶ νὰ μένω μετά τινος, νὰ παραμένω πιστὸς εἴς τινα : Μέν.325,11 (γυνὴ) ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν· 3) διαρκῶ ὅσον καὶ . ., μτ. δοτ. : 'Ιουλ.Καῖσ.324D συμπαραμένειν τῷ βίῳ· 4) ἀπομένω : Θεμίστ.Λογ.23,285A τοῦτο συμπαρέμεινε τοῖς ἐκγόνοις.

**συμπαραμετρῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ, πρός τινι ἄλλῳ μετρῶ, κ. παθ. : Βασ.3,60C συμπαραμετρεῖται δὲ πάντως κατὰ τὸ σιωπώμενον καὶ ὁ χρόνος, Φώτ. ἐν Maii Nova Coll.Vat.9,100,1.

**συμπαραμίγνυμι** κ. -μιγνύω ὀρθοτ. γρ. συμπαραμειγνύω βλ.λ.

**συμπαραναλίσκω** μτγν. ὁμοῦ, ἐπίσης καταστρέφω : Δίων Κ 47,39 τὸ δημοκρατικὸν συμπαρηνάλωσε καὶ τὸ μοναρχικὸν ἐκράτυνε· ‖ κ.παθ. ὁμοῦ ἀναλίσκομαι, ξοδεύομαι : Βασ.2,1057D συμπαραναλωθήσεται τῷ κεφαλαίῳ καὶ τὸ μέρος.

**συμπαρανεύω** ὁμοίως, ἐπίσης συναινῶ, κατανεύω : 'Αριστλ.Ρητ.1407a,37, 'Αριστείδ.Λόγ.51(27),33 συμπαρένευον τοῖς λεγομένοις.

**συμπαρανέω** κολυμβῶ, νήχομαι ὁμοῦ μετά τινος, πλησίον τινός : 'Αριστείδ.Λόγ.33(51),29 τοῖς ἰχθύσι συμπαρανεῖν.

**συμπαρανήχομαι** μτγν. νήχομαι, κολυμβῶ μετά τινος, ἃ. συμπαρανέω : Λουκ.Τόξ.20 ῥῖψαι ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλατταν καὶ καταλαβόντα τὸν Δάμωνα . . συμπαρανήχεσθαι καὶ συγκουφίζειν.

**συμπαρανομῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος, ἐπίσης παραβαίνω τοὺς νόμους, μετέχω εἰς πρᾶξιν παράνομον : 'Ιώσ.Αἰ 4,5,5.

**συμπαραπέμπω** ὁμοῦ παραπέμπω, συνοδεύω μετ' ἄλλων : Αἰσχίν.2,168 συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν . . τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπήν, Πλούτ.'Αλέξ.67 ὡς τοῦ θεοῦ παρόντος αὐτοῦ καὶ συμπαραπέμποντος τὸν κῶμον, Γρηγ.Ναζ.1,1119D ἐπὶ τὸν τάφον συμπαραπέμψαι τοῖς ἄγουσι, 'Επιγρ.Δελφῶν· ‖ κ. ἐν εἰδ. σημ. : Πλούτ.'Αγησ.32 κἀκεῖνος . . πολὺν χρόνον ἐμβλέψας αὐτῷ καὶ συμπαραπέμψας τὴν ὄψιν (παρακολουθήσας διὰ τοῦ βλέμματος)· 2) προεκτείνω, μτφ. : Θεμίστ. Λόγ.7,100C ἀνεξάλειπτον αὐτῶν τὴν ἀγαθὴν μνήμην τῷ παντὶ τρόπῳ συμπαραπέμπουσα.

**συμπαραπήγνυμαι** πλησίον τινός πήγνυμαι, ἐμπήγνυμαι : Ῥήτ.Walz.6,59.

**συμπαραπίπτω** μτγν. ὁμοῦ συμπίπτω : Ἀρχιμ. Ἐρατ.430Η θεωρήματα .. συμπαραπεπτωκότα.

**συμπαραπλέω** μτγν. παρακολουθῶ τινα πλέων, πλέω ἀπὸ κοντά : Πολύβ.5,68,9 συμπαραπλέοντος ἅμα καὶ Διογνήτου, Διόδ.Σ 4,18, Πλούτ.Δημήτρ.19 αὐτὸς μὲν ἄγων πεζῇ τὴν δύναμιν, Δημητρίου δὲ . . στόλῳ συμπαραπλέοντος, Ἀρρ.ἀπ.[27].

**συμπαραπληρωματικός**-ή-όν σχόλ. ὁ συνοδεύων τὸ παραπλήρωμα : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.1.

**συμπαραπολαύω** μτγν. ἀπολαύω, μεταλαμβάνω, μετέχω μετ' ἄλλων εἴς τι, μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Βασ.2,587C ἵνα μὴ συμπαραπολαύσῃ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ.

**συμπαραπόλλυμι** καταστρέφω, ἀφανίζω μετ' ἄλλων· μέσ. ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἀφανίζομαι, χάνομαι μαζί μέ . . : Δημ.936 ἵνα μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους.

**συμπαραπομπός** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ συμπαραπέμπων τινά, συνοδός, προπομπός : Ἐπιγρ.Ἀμφίσσης.

**συμπαραρρέω** μσν. ὁμοῦ παραρρέω, παρέρχομαι : Γρηγ.Νύσσ.1,629Α τῇ τοῦ χρόνου συμπαραρρέοντα φύσει, Φώτ. ἐν Maii Coll.Vat.9,100.

**συμπαρασκαίρω** μσν. παρασκαίρω ὁμοῦ, συμπαίζω, συγγυμνάζομαι : Ἄνν.Κομν.143D · συνεφεπόμενον τούτῳ καὶ συμπαρασκαίροντα.

**συμπαρασκευάζω** ὁμοῦ μετ' ἄλλων παρασκευάζω, ἑτοιμάζω : Ξεν.ΚΠ 7,5,81 εἰ δὲ ὧν μὲν μάλιστα ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦσιν ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρεσκεύακεν, αὐτ.5,3,14, αὐτ.Ἀν.5,1,10, Ἀνδοκ.1,132 τοῖς ἐμοὶ νυνὶ ἐπιτιθεμένοις καὶ συμπαρασκευάσασι τὸν ἀγῶνα, Δημ.681· ‖ ὁμ.σημ. κ. μέσ. : Ἰσοκρ.5,101 συμπαρασκευασάμενος δύναμιν ὅσην οἷός τ' ἦν πλείστην (πιθ. ἐσφ.ἀνάγν.).

**συμπαρασπείρω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος σπείρω, διασπείρω, παθ. : Βασ. ἐν Cotel.Monum.1, 29Α τῷ πλήθει συμπαρέσπαρται καὶ τὸ νόθον.

**συμπαρασπίζω** μσν. πολεμῶ πλησίον τινός, εἶμαι συμπολεμιστής τινος : Τζέτζ.Χιλ.5,227 τὸν Βούσιριν Ἀνταῖόν τε λαβὼν συμπαρασπίζοντας.

**συμπαρασπονδῶ-έω** μσν. ὁμοῦ, ἐπίσης παρασπονδῶ, παραβαίνω τὰς μετά τινος συμφωνίας, συνθήκας : Εὐστ.479,32 τῇ παραβάσει τῶν συνθηκῶν συμπαρασπονδήσασα τῷ Πανδάρῳ.

**συμπαραστάτης** (ὁ) συμπαριστάμενος, βοηθός, ἀρωγός τινος : Σοφ.Φιλ.675 καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν, Ἀριστφ.Πλ.336· ‖ ὁ συνυπερασπιστής : Ἰώσ. ΑΙ 7,1,1 τοὺς γὰρ συμπαραστάτας ἀναχωρῆσαι.

**συμπαραστατῶ-έω** εἶμαι συμπαραστάτης τινός, ἵσταμαι πλησίον του ὡς βοηθός, ἐπίκουρος, ἀρωγός : Αἰσχ.Πρ.218 ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν, Ἀριστφ Ἐκκλ.15· ἀπολ. : αὐτ. Βάτρ.385 Δήμητερ . . συμπαραστάτει, καὶ σῷζε τὸν σαυτῆς χορόν.

**συμπαρασύρω** μτγν. ὁμοῦ παρασύρω : Φιλόδ. Μουσ. ἐν Ἡρακλ.1,14 συμπαρέσυρε καὶ τὸ μέλος.

**συμπαράταξις**-εως (ἡ) σχόλ. ἡ ὁμοῦ μετ' ἄλλων παράταξις : Σχόλ.Αἰσχ.Ἑπτ.363.

**συμπαρατάσσω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. συμπαρατάττω ὁμοῦ παρατάσσω : Θεοφύλ.Σ Ἐπιστ. 59· ‖ μέσ. ὁμοῦ μετ' ἄλλων παρατάσσομαι, μάχομαι εἰς τὴν αὐτὴν γραμμήν : Ξεν.Ἑλλ.3,5,22, Δημ.304 (δ.γρ.)· κ.μτ. δοτ. : Ἰσοκρ.12,180 ἔν τε γὰρ στρατείαις . . κατ' ἄνδρα συμπαρατάττεσθαι σφίσιν αὐταῖς, Λυκοῦργ.144 τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτοῖς συμπαραταξαμένων.

**συμπαρατείνω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ παρατείνω τι : Γαλ.Χρ.Μορ.16,10· κ.παθ. : αὐτ.18(1),298· ‖ παθ. ἐκτείνομαι, ἁπλοῦμαι ὅσον . . : Ζώσ.3,25 διώρυχα . . συμπαρατεινομένην . . πάσῃ τῇ μέχρι τοῦ Τίγρητος χώρᾳ· ‖ ὁμ. παθ. ἐν χρον. σημ.: Βασ.1,184C συμπαραταθῆναι τῷ βίῳ τὴν μνήμην· ‖ κ. ἀμτβ. : Πλωτῖν.3,7,13, Σιμπλίκ.Κατ.244,22.

**συμπαρατήρησις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ συγχρόνως γινομένη παρατήρησις : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,154· ‖ ἐπὶ ἐμμέσου παρατηρήσεως : Γαλ.1,109, αὐτ.1,127.

**συμπαρατηρῶ-έω** κ. νεώτ. συγχρόνως φροντίζω, προσέχω εἴς τι : Δημ.204 δεῖ δὲ σκοπεῖν μὲν καὶ πράττειν ἀεὶ τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δ' ὅπως ἅμα καὶ συμφέροντ' ἔσται ταῦτα· 2) παρατηρῶ μετ' ἄλλου τινός, μτ. δοτ. : Γαλ.1, 137, Ἀριστείδ.2,44J· κ. παθ., μτ. δοτ. : Γαλ. Φιλ.Ἱστ.9, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,100.

**συμπαρατίθημι** μτγν. συγχρόνως, ὁμοῦ παρατίθημι, παρατάσσω : Πολύβ.2,66,7 συστήσας αὐτοῖς Ἀλέξανδρον ἡγεμόνα καὶ συμπαραθεὶς πεζοὺς τῶν Ἀχαϊκῶν χιλίους καὶ Μεγαλοπολίτας τοὺς ἴσους· κ. παθ. : Πάπ.· 2) μέσ. συγχρόνως καταθέτω, παρουσιάζω : Πάπ.

**συμπαρατρέφω** συγχρόνως ἀνατρέφω, συντηρῶ : Ξεν.Οἰκ.5,5 καὶ κυσὶν εὐπέτειαν τῆς τροφῆς παρέχουσα, καὶ θηρία συμπαρατρέφουσα· κ. παθ. τρέφομαι ὁμοῦ μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.1,92C ἀφαιρεθεὶς τὴν συνήθη τροφὴν ἠγάπα συμπαρατρεφόμενος τοῖς βοσκήμασι.

**συμπαρατρέχω** μτγν. ὁμοῦ παραλλήλως μετά τινος τρέχω : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.5, αὐτ.Ἄρατ.5, Γρηγ.Νύσσ.3,98D χρόνοις συμπαρατρέχουσα.

**συμπαρατροχάζω** μτγν. συμπαρατρέχω βλ.λ.: Πλούτ.Ἠθ.970D τοῖς ζεύγεσι συνανέστρεφε καὶ συμπαρετρόχαζεν.

**συμπαρατυγχάνω** μτγν. τυγχάνω, συμπίπτω συγχρόνως μετά τινος : Κατ.Ἀστρλ.Κ 6,70.

**συμπαραύξομαι** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος αὐξάνομαι, μτ. δοτ. : Βασ.3,496C τὸ δὲ τῶν πλεονεκτῶν ἀργύριον τῷ χρόνῳ παντὶ συμπαραύξεται.

**συμπαραφέρω** παραφέρω, παρασύρω ὁμοῦ μετά τινος : Πτολ.Γεωγρ.1,22,5· παθ. φέρομαι, παρασύρομαι ὑπό τινος : Ξεν.Κυν.3,10 (δ.ἀνάγν. συμπεριφέρεσθαι), Πλούτ.Καῖσ.34· ‖ ἀκολουθῶ τὴν αὐτὴν πορείαν, κατεύθυνσιν, ἐπὶ αἱμοφόρων ἀγγείων : Γαλ.2,391, αὐτ.2,822· 2) ὁμοῦ φέρω, προσάγω· δθ. ἐκθέτω, παρουσιάζω ὡς παράδειγμα, ἐξηγῶ : Φιλόδ.Ρητ.2,278.

**συμπαραφυλάσσω** μτγν. ὁμοῦ φυλάσσω, διατηρῶ· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.3,393D εἰ ἐπιμελὴς ὑμῖν ἡ τῆς ιδ' ἐστὶ παρατήρησις . . συμπαραφυλαττέσθω . . καὶ ἡ πικρὶς καὶ τὸ ἄζυμον.

**συμπαραφύομαι** μτγν. φύομαι, ἀναφύομαι ὁμοῦ καὶ πλησίον τινός : Γαλ.Χρ.Μορ.16,9, Γρηγ. Νύσσ.1,526Β ἄκανθαι τῷ ἄνθει συμπαραφυεῖσαι· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ καταστάσεων ἐμφανίζομαι, προβάλλω συγχρόνως : Θεμίστ.Λόγ.4,56Α συμπαρέφυ καὶ ἑτέρα (τυραννὶς) ἐν Ἰλλυριοῖς.

**συμπαραχωρῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ παραχωρῶ : Θεόφρ.Ἀν.61, Φίλ. ἐν Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.360D τῶν καρπῶν πάντων συμπαραχωρήσειν.

**συμπαρεδρεύω** μτγν. παρακάθημαι ὁμοῦ μετά τινος : Σχόλ.Λουκ.Νεκρ.Δ 1,1 τοῖς ἀθανάτοις συμπαρεδρεύειν· ‖ κεῖμαι ὁμοῦ μετά τινος, ἐπὶ πλανητῶν : Νεχέψ.π.Βέττ.Βάλ.291,20.

**συμπάρεδρος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ὁμοῦ παρεδρεύων : Ἰω.Χρυσ.5,578, Φώτ.Ἐπιστ.60,29 συμπαρέδρους αὐτῇ καὶ συμψήφους.

**συμπάρειμι** (εἶμι) πορεύομαι πλησίον, ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.Ἑλλ.2,1,28 συμπαρῄει καὶ Θώραξ, Αἰσχίν.2,111 ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπῄεσαν, ὀρικὰ ζεύγη καὶ συμπαρῄει ἐφ' ἵππου.

**συμπάρειμι** (εἰμί) παρευρίσκομαι, εἶμαι παρὼν ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Ἀνδοκ 1,12 συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὁρᾶν τὰ γινόμενα καὶ ἄλλους, Ξεν.Λακ.2,2, αὐτ. 12,31, ΚΔ Πράξ.25,24 πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν

**ἄνδρες·** ‖ ἄστρον. ἐπὶ πλανητῶν, κατέχω θέσιν ὁμοῦ μετά τινος : Βέττ.Βάλ.60,21· **2)** ἐπὶ καταστάσεων, αἰσθημάτων, ἐμφανίζομαι συγχρόνως, ὁμοῦ μετ' ἄλλου : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.17 **συμπάρεστι δὲ καὶ τὸ θερμόν,** Σωρ.1,38· **3)** παρίσταμαί τινι, ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, βοηθῶ, μτ. δοτ. προσ. : Ξεν.Ἑλλ.4,6,1 **τῶν Ἀθηναίων ξυμπαρῆσάν τινες αὐτοῖς·** ὁμ. μτ. ἐμπροθ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Φιλόδ. Εὐσ.37 **ἐν ἔργοις συμπαρεῖναι·** ‖ εἰδ. παρίσταμαι ὡς συνήγορος : Δημ.749 **συμπαρέσεσθαι γὰρ Ἀνδροτίων ἑαυτῷ·** ‖ ἐνεργῶ ὡς ἀντιπρόσωπός τινος : Πάπ.

**συμπαρεισάγω** μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως παρεισάγω : Γρηγ.Νύσσ.2,88Α.

**συμπαρεισέρχομαι** μτγν. ἀποθ. ὁμοῦ μετά τινος παρεισέρχομαι, εἰσδύω : Λουκ.Τίμ.28 **συμπαρεισέρχεται μετ' ἐμοῦ λαθὼν ὁ τῦφος καὶ ἡ ἄνοια ..,** Γρηγ.Νύσσ.2,642Α **τὰ λοιπὰ τῆς κτίσεως ἴδια τῇ τοῦ ἑνὸς ὁμολογίᾳ συμπαρεισέλθοι.**

**συμπαρεκτείνω** μτγν. κ. μσν. ἐκτείνω παραλλήλως, δθ. παραβάλλω, συγκρίνω : Μᾶρκ.Αὐρ.7,30 **συμπαρεκτείνειν τὴν νόησιν τοῖς λεγομένοις,** Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.14· ‖ παθ. ἔχω τὴν αὐτὴν ἔκτασιν μετά τινος : Ἀσκλ.Τακτ.6,2, Γαλ.Χρ.Μορ. 12,15 **συμπαρεκτεινόμενον ὅλῳ τῷ μήκει τῆς ῥάχεως,** Κλεομήδ.2,1, Ἀλέξ. Τράλλ. Ἑλμ. 587Ρ· **2)** μέσ. ἔρχομαι εἰς σύγκρισιν, παραβολὴν μετά τινος : Σουΐδ. **ἐν λ. τὴν κατὰ σαυτόν·** **3)** παθ. ἐν χρον. σημ. διαρκῶ ὅσον καὶ . .: Ἰω.Ἀντιοχ. ἐν Cotel.Mon.1,174Β **τὸ πλημμέλημα τῷ βίῳ παντὶ συμπαρεκτεινόμενον,** Βλεμμ.Ἐπιτ.Φυσ.214.

**συμπαρεμφαίνομαι** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος ἐμφαίνομαι, ἐκφράζομαι : Χρύσ.Στωικ.2,107.

**συμπαρενεκτέον** μτγν. ρηματ. ἐπίθ. τοῦ συμπαραφέρω βλ.λ. : Θεμίστ.Λόγ.22,275Α.

**συμπαρέπομαι** ὁμοῦ παρέπομαι, ἀκολουθῶ : Ξεν.ΚΠ7,1,8 **καὶ σύ, ὦ Χρυσάντα, ἐν ἴσῳ τούτῳ τὸ ἱππικὸν ἔχων συμπαρέπου,** αὐτ.Ἱππ.11,12· κ. μτφ. : Ἱππ.Ἐπιδ.5,89,Ξεν.ΚΠ 2,1,23 **ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλαι τιμαὶ αἱ πρέπουσαι ἑκάστοις συμπαρείποντο,** αὐτ.Ἱέρ.8,5, Πλάτ.Νόμ.667Β **τοῦ ξυμπαρεπομένου τοῖς ἄλλοις, τῆς χάριτος,** Ἀριστλ. Πρ.907a,1,Φιλόδ.Οἰκ.53J.

**συμπαρέρπω** μσν. ὁμοῦ παρέρπω, περνῶ μαζὶ : Πισίδ.Γ Ἀβαρ.Πολεμ.42 **συμπαρέρπων ὁ χρόνος,** Τζέτζ.Χιλ.5,90.

**συμπαρέρχομαι** μτγν. ἀποθ. ὁμοῦ παρέρχομαι : Φίλ.2,513 **συμπαρελθεῖν βιασθεῖσα·** κ. μτ. αἰτ. : Γρηγ.Νύσσ.2657Β **καὶ τὴν τοῦ πατρὸς εὔνοιαν συμπαρέρχεται.**

**συμπάρευνος-ον** μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος κοιμώμενος, ὁ πλησίον τινὸς εὐναζόμενος : Κ Μανασσ.Ἀρίστανδρ. κ. Καλλιθέα 2,16 **ψυχὴ προδότις ὄφις ἐστὶ συμπάρευνος,** Τζέτζ.Χιλ.5,90.

**συμπαρέχω** ὁμοίως παρέχω, προξενῶ : Ξεν.Ἀν. 7,4,19 **ὥστε καὶ τοῦτο φόβον συμπαρέσχε τοῖς πολεμίοις·** ‖ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ παρέχω : αὐτ. 7,6,30 **εἰ δὲ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν . .·** ‖ κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : αὐτ.Συμπ.8, 43 **ἡ δ' ἀληθὴς ἀνδραγαθία . . ἐν ταῖς πράξεσι λαμπροτέραν τὴν εὔκλειαν συμπαρέχεται.**

**συμπαρήκω** μτγν. ὑπάρχω, ἔρχομαι μετά τινος, συνοδεύω τινά : Πλούτ.Ἠθ.1024C **τῷ αἰσθητῷ τὸ αἰσθανόμενον συμπαρήκει·** πρβλ.αὐτ.1032Β.

**συμπαρθενεύω** μσν. ὁμοίως πρός τινα, ὁμοῦ μετά τινος διάγω ἐν παρθενίᾳ, ἐγκρατείᾳ σαρκός: Μηναῖ.3,5 Συνξ. **ὅθεν τήν τε γυναῖκα Ἄνναν . . συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἔπεισε.**

**συμπάρθενος** (ἡ) μτγν. ἡ ὁμοίως παρθένος : Αἰλ.ΠΙ 12,1.

**συμπαριππεύω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος ἱππεύω : Δίων Κ 63,2 **καὶ αὐτῷ καὶ γυνὴ συμπαρίππευσε.**

**συμπαρίπταμαι** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος, πλησίον τινὸς ἵπταμαι : Λουκ.Θε.Δ 20,6 **καὶ ὁπότε γε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαριπτάμην αὐτῷ,** Γρηγ. Ναζ.1,148C **ἀετῷ νεοσσὸς ἐγγύθεν συμπαριπτάμενος·** ‖ οὕτω κ.μτφ.παρακολουθῶ τι εἰς τὴν πτῆσιν, τὴν ὕψωσίν του : Γρηγ.Νύσ.1,146Α **συμπαρίπταται δὲ τοῖς πτηνοῖς τῇ τοῦ νοῦ δυνάμει.**

**συμπαρίστημι** ὁμοῦ ἵστημι, τίθημι, τοποθετῶ πλησίον τινός : Πινδ.Ο 6,42 **τᾷ μὲν ὁ χρυσοκόμας πραΰμητίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε Μοίρας** (ἔσφ.ἀνάγν.)· ‖ **ἐκφράζω** ταυτοχρόνως : Ἀπαλλ. Δύσκ.Συντ.235,11· **2)** μέσ. μτ.ἀορ.κ.παρακ. ἐνεργ. ἵσταμαι, λαμβάνω θέσιν πλησίον τινός, δθ. κ. βοηθῶ, γίνομαι παραστάτης : Σοφ.ΟΚ 1340 **εἰ σὺ τὴμῇ ξυμπαραστήσει φρενί,** Μέν.550 **ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται εὐθὺς γενομένῳ,** ΠΔ Ψαλμ.93(94),16 **ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;,** Ἐπιγρ.Ὀδησσ. **ἰδίᾳ τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ τῶν πολιτῶν συμπαρίσταται.**

**συμπαροδεύω** μτγν. ὁμοῦ παροδεύω, προχωρῶ, συμβαδίζω, μτ. δοτ. : Γρηγ.Νύσσ.1,130D **οἱ τοῦ αἵματος ὀχετοὶ . . τῷ θερμῷ πνεύματι πανταχῇ κατὰ τὸ σῶμα συμπαροδεύουσι·** **2)** συνοδεύω τινά, ὑπάρχω μετά τινος : Ἡρόδ.Ἰατρ. π. Ἀετ.4,45 **φῦξις συμπαροδεύει τῇ ἀπεψίᾳ.**

**συμπάροικος-ον** μτγν. ὁ μετά τινος, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ διαμένων, ὁ συμπαροικῶν : Εὐπ.177.

**συμπαροικῶ-έω** μτγν. εἶμαι συμπάροικος βλ.λ. τινός, διαμένω ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ : Γρηγ.Νύσσ.1,178C **τὴν προθύμως συμπαροικήσασαν.**

**συμπαροίχομαι** μτγν. ὁμοῦ παρέρχομαι, μαζὶ περνῶ : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,201, αὐτ.10,202.

**συμπαρολισθαίνω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος ὀλισθαίνω, ἐξολισθαίνω : Πλούτ.Ἠθ.699Α **τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν τοῖς ὑγροῖς συμπαρολισθαινόντων.**

**συμπαρομαρτῶ-έω** κ. νεώτ. παρομαρτῶ, συνοδεύω τι, παρακολουθῶ, συμπαρέπομαι, μόν. ἐπὶ πραγμάτων ἢ καταστάσεων : Ξεν.Συμπ.4,17 **ὡς συμπαρομαρτοῦντος πάσῃ ἡλικίᾳ τοῦ κάλλους,** αὐτ.ΚΠ 1,6,24, αὐτ.Οἰκ.4,21 **ὀσμαὶ δὲ πολλαὶ καὶ ἡδεῖαι συμπαρομαρτοῖεν αὐτοῖς περιπατοῦσι,** Αἰλ.ΠΙ 3,1· ‖ εἰδ. ἐν χρ. ἐπὶ συμπτωμάτων νόσου : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,1 **ὅτε ξυμπαρομαρτέει τῇ νούσῳ ὁ ὄγκος,** Στέφ.Ἀθ.Γαλ.1,237D· ‖ νεώτ. εὔχρ. ἰδ. ἐν τῷ οὐδ. τῆς μτχ. ἐνεστ. **τὰ συμπαρομαρτοῦντα** τὰ παρακολουθήματα, τὰ παρεπόμενα.

**συμπαροξύνω** ὁμοίως, ἐπίσης παροξύνω, ἐπενεργῶ εἴς τι : Ξεν.Οἰκ.6,10 **συμπαροξύνειν δέ τι ἐδόκειν ἡμῖν καὶ εἰς τὸ ἀλκίμους εἶναι ἡ γεωργία·** ‖ ἐρεθίζω, παρακινῶ ἐπίσης : Πλούτ.Ἠθ. 859F **συμπαροξῦναι Λακεδαιμονίους κατ' αὐτῶν·** ‖ κ. παθ. ἐρεθίζομαι, παροξύνομαι ὁμοῦ, συγχρόνως μετά τινος : Γαλ.15,847 **λυγμὸν συμπαροξυνόμενον τοῖς πυρετοῖς.**

**συμπαρορμῶ-άω** παρακινῶ, παρορμῶ προσέτι, ἐπὶ πλέον : Θεόφρ.Ἀν.15· ‖ ὁμοῦ, ὁμαδικῶς ἐγκαρδιῶ, ἐμψυχῶ : Πλούτ.Κικ.3· κ. μτ. ἐμπροθ. προσδ. : Ἀριστλ.ΗΜ 1208a,16 **συμπαρορμᾶν πρός τι·** κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἀθήν.12,519F **ὅ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ τοῦ θεοῦ χρησμὸς συμπαρώξυναι πάντας ἐκτρυφῆσαι.**

**συμπαροτρύνω** σχόλ. παρορμῶ, παροτρύνω ὁμοῦ μετά τινος : Σχόλ.Σοφ.Ἠλ.301.

**συμπαρουσία** (ἡ) μτγν. τὸ ὁμοῦ κεῖσθαι, παρεῖναι, ἐπὶ πλανητῶν : Πετόσ.π.Βέττ.Βάλ.80,4, Παῦλ. Ἀλ.1· ‖ τὸ πλησίον κεῖσθαι, ἡ παράπλευρος, ἡ πλησίον θέσις : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπόμν. εἰς Ἀριστλ. Μετ.48,29.

**συμπαροχῶ-έω** μτγν. διαρρέω, παρέρχομαι ὁμοῦ, περνῶ μαζὶ μὲ . . : Γρηγ.Ναζ.84,7 **τῷ χρόνῳ συμπαροχηκός.**

**συμπαρυφίσταμαι** μτγν. παθ. ὑπάρχω, ὑφίσταμαι ὁμοῦ μετά τινος, συνυπάρχω : Ψ'Ιω.Χρυσ. 10,837C τῇ κενοδοξίᾳ γὰρ τὸ τῆς ἀπονοίας συμπαρυφίσταται πάθος.

**συμπαρυφῶ**-όω μσν. ὁμοῦ, μετά τινος παρυφῶ : Γερμ.Κ/πόλεως 716 (ἔκδ.Mi.).

**σύμπας**-αντος-ασα-αν κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. ξύμπας ὅλος ὁμοῦ, ἅπας, κτ. πληθ. : Ἰλ.Α 241 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν σύμπαντας, αὐτ.Χ 380, Σόλ.11,6 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος, Αἰσχ.ἀπ.350,3 ξύμπαντά τ' εἰπών, Ἀντιφ. 6,44 ὥστε αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ πεντήκοντα, Πλάτ.Συμπ.197E, Ἐπιγρ. συμπάντων κεφάλαιον· || π. Ἀττ. ἐν χρ. ἐνάρθρως, ἐπὶ ἀριθμητικῶν : Σοφ.ΟΤ 752 πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες (ὅλοι ὁμοῦ ἀνεξαιρέτως), Ξεν.Ἀν. 1,2,9 καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὁπλῖται μὲν μύριοι χίλιοι, Πλάτ.Πλωτ.317E· ἀλλὰ κ. ὁμ. ἀριθμ. ἄνευ ἄρθρου : Θουκ.1,107 ξύμπαντες δὲ ἐγένοντο τετρακισχίλιοι καὶ μύριοι· **2)** καθ' ἑν. μετ' ὀνομ. περιληπτικῶν : Ἡρ.7,82, Σοφ.Φιλ.387 πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων στρατός τε σύμπας, αὐτ.1257, αὐτ.Αἴ.1055, Θουκ.2,60 ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι πόλιν ξύμπασαν ὀρθουμένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, Πλάτ.Πολ.423D, Ἐπιγρ. ὁ σύμπας δᾶμος· || ὁμ. μτ. ὀνομ. δηλούντων σύνολον ἐκτάσεως, χρόνου, ποσότητος : Πίνδ.Ο 6,56 χρόνῳ σύμπαντι, Σοφ.ἀπ.411 ἡ σύμπασα (γῆ), Εὐρ.Ἑκ.757 τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεύειν θέλω, Ἀριστφ.Νεφ.204, Ξεν.Ἀν.7,8,26 ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως σταθμοὶ διακόσιοι δέκα πέντε, Πλάτ.Πολ.525A, Σωρ.1,68 τὸ σύμπαν πλάτος, Ἐπιγρ. κεφάλαιον τόκου ξύμπαντος· || κ. ἐπὶ ἀφηρ. ἰδεῶν, αἰσθημάτων, διαθέσεων κττ., ὁ ἐν ὅλῳ, ἐν πληρότητι νοούμενος : Θουκ.1,22 ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, Πλάτ.Νόμ.630B πιστὸς μὲν γὰρ καὶ ὑγιὴς ἐν στάσεσιν οὐκ ἄν ποτε γένοιτο ἄνευ ξυμπάσης ἀρετῆς, αὐτ.Γοργ.477C· || εἰδ. ἐν τῇ ἀριθμ. ὁ σύμπας τὸ ὅλον, τὸ σύνολον : Διόφ.Πολυγ.4· **3)** τὸ οὐδ. τὸ σύμπαν τὸ ὅλον, τὸ σύνολον : Ἡρ.7,143 τὸ δὲ σύμπαν εἶπας οὐδὲ χεῖρας ἀνταείρεσθαι, Θουκ.7,49· || εἰδ. τὸ ὅλον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ μέρος : Πλάτ.Φαῖδρ.249C, Ἀριστλ.Τοπ.135a,22· **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁμ. τὸ οὐδ. τὸ σύμπαν ὡς οὐσ. τὸ σύνολον τοῦ κόσμου, τῶν ὄντων : Ἰσοκρ.11,12, - ὁ δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος· πρβλ. κ. λ. σύμπαν· **5)** τὸ σύμπαν ἐν ἐπιρρ. χρ. καθόλου, γενικῶς : Θουκ.4,63 τὸ ξύμπαν τε δὴ γνῶμεν, Ἰσοκρ.2,17· κ. κτ. πληθ. ὁμ. ἐπιρρ. : Πλάτ.Νόμ.679F καὶ ἅμα σωφρονέστεροι καὶ ξύμπαντα δικαιότεροι.

**σύμπασμα**-ατος (τὸ) μτγν. κόνις πρὸς ἐπίπασιν : Σωρ.2,15, αὐτ.2,18, Καίλ.Αὐρ.Χρον.3,5.

**συμπάσσω** μτγν. ἐπιπάσσω, πασπαλίζω, ρίπτω κόνιν ἐπί τινος πανταχοῦ, πρὸς ὅλα τὰ μέρη : Πλούτ.Ἠθ.89D καὶ καθάπερ οἱ παλαίοντες .. συμπάσσουσιν ἀλλήλους, αὐτ.638B· κ.μτ.δοτ. τοῦ πράγμ. : Σωρ.1,82 (ἅλατι) συμπάσσειν βρέφος· πρβλ.Ὀρειβ.ἀπ.7B· **2)** ρηματ.π. σύμπασμα.

**συμπασχάζω** μτγν. ὁμοῦ πασχάζω, συνεορτάζω τὸ Πάσχα : Βασ.2,1005B.

**συμπάσχω** κ. νεώτ. πάσχω τὸ αὐτό, παθαίνω τὸ ἴδιο : Πλάτ.Χαρμ.169D οἱ τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες ταὐτὸν τοῦτο συμπάσχουσι, Θεόφρ.Ὀσμ.82· || ὑφίσταμαι τὰ αὐτὰ δεινά, ὑποφέρω μαζί : ΚΔΡωμ.8,17 εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν· **2)** ὁμοίως διατίθεμαι, τὰ αὐτὰ αἰσθάνομαι : Ἀριστλ.ΑΠρ.70b,16, αὐτ.Φυσιογν.805a,6 τοῖς τῆς ψυχῆς παθήμασι τὸ σῶμα συμπάσχει, Θεόφρ.Αἰσθ.57, Γαλ.18(1),25 τοῖς ἀναπνευστικοῖς ὀργάνοις τὸ ἧπαρ συμπάσχει, Σωρ.2,20· **2)** αἰσθάνομαι συμπάθειαν, συμπαθῶς διάκειμαι πρός τινα : Πλάτ.Πολ.605D ἑπόμεθα ξυμπάσχοντες καὶ σπουδάζοντες ἐπαινοῦμεν ὡς ἀγαθὸν ποιητήν· || ἐλεῶ τινα : Ἀντιφάν.84.

**συμπαταγῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ παταγῶ, κροτῶ : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,20 χειρῶν συμπαταγουσῶν (δ. ἀνάγν. συμπλαταγῶ)· πρβλ. Ἡσ.

**συμπατάσσω** ὁμοῦ πατάσσω, πλήττω : Εὐρ. Ἰκ.699 καὶ συμπατάξαντ' ἐς μέσον πάντα στρατὸν ἔκτεινον ἐκτείνοντο.

**συμπατήρ**-έρος (ὁ) μσν. ὁ ἀπὸ κοινοῦ πατήρ : Δαμασκ.180,7 (ἔκδ. Major).

**συμπάτησις**-εως (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμπατῶ βλ.λ., ἡ ὑπὸ τοὺς πόδας καταπάτησις, ἡ ὑπὸ τῶν ποδῶν συμπίεσις : Παχυμ.Γ 4,20,219B ταῖς παρ' ἀλλήλων συμπατήσεσι κινδυνευόντων· ἐν εἰδ. σημ. : Οἰκουμ. εἰς Ἀποκάλυψιν 402,11 τῇ συμπατήσει τῶν βοτρύων.

**συμπατριώτης** (ὁ) κ. νεώτ., δημ. θηλ. συμπατριώτισσα, οὐδ. συμπατριωτάκι, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πατρίδος, ὁμοεθνής, συμπολίτης, συντοπίτης, πατριώτης : Ἀρχιππ.54.

**συμπατρονόμος** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων πατρονόμος βλ.λ., μτ. δοτ. προσ. : Ἐπιγρ. Σπάρτης σ- τῷ θείῳ Λυκούργῳ· κ. μτ. γενικ.: αὐτ.

**συμπατῶ**-έω κ. μσν. ὁμοῦ πατῶ, καταπατῶ μετ' ἄλλων, οἷον λ.χ. ἐνδύματα, ὑφάσματα κατὰ τὴν πλύσιν : Κρατῖν.275· **2)** καταπατῶ ὑπὸ τοὺς πόδας : Βάβρ.28,1 γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων, Γεωπ.8,23,1 συμπατήσαντες (τὰς σταφυλάς)· κ. μτφ.: Κλέαρχ.3 Λακεδαιμονίους οἳ τὸν παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες ἐξετραχηλίσθησαν· || παθ. καταπατοῦμαι, θλίβομαι ὑπὸ τοὺς πόδας τινός, οἷον ὑπὸ ἵππων : Αἰσχίν.3,164 συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, Θεόφρ.Φ18,7,5, Πολύβ.1,34,7 οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν Ῥωμαίων συνεπατήθησαν ὑπὸ τῆς ὑπερφυοῦς βίας τῶν ζῴων, Ἰώσ.ΑΙ 9,6,4.

**συμπαύομαι** μτγν. παύομαι, λήγω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Γαλ.Χρ.Μορ.12,15 ἀεὶ δὲ συμπαυόμενος ὁ μυελὸς τῇ ῥάχει.

**σύμπαχος**-ον μτγν. ὁ παχύς, πυκνὸς τὴν σύστασιν, συμπαγής : Ἥρων ἐν Wesch.Poliorc.Gr. 224 σύμπαχον πλινθίνης οἰκοδομῆς τεχνούργημα· || δθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ σύμπαχον ἡ συμπαγὴς σύστασις : αὐτ.244 τὸ σύμπαχον τοῦ καταστρώματος τῶν στεγῶν.

**συμπαχύνω** ὁμοῦ, συγχρόνως ποιοῦμαί τι παχὺ ἢ πυκνόν, συμπυκνῶ : Ἱππ.Νούσ.4,52 ψῦξις γενομένη συνεπάχυνε τὸ γάλα· || παθ. ὁμοῦ μετά τινος παχύνομαι, αὐξάνομαι, ὀγκοῦμαι : Δημήτρ.158 τῇ σελήνῃ ὁ αἴλουρος συμπαχύνεται.

**συμπάω** δημ. συμβάλλω, συμπάλλω βλ.λς, συνδαυλίζω τὴν πυράν : ἐσύμπησε τὴ φωτιά, μὰ εἶχε σβήσει· **2)** μτφ. ὑποβοηθῶ, ὠφελίμως προσαρμόζομαι, συντρέχω : δὲν τῆς ἐσύμπησε τὸ κλῖμα καὶ χειροτέρεψε, - δὲ μοῦ συμπάει τὸ γιατρικό.

**συμπέδιος**-ον Ἐπιγρ. ὁ συνορεύων πρὸς πεδίον, πρὸς πεδιάδα : Ἐπιγρ. Μυτιλήν.

**συμπεδῶ**-άω κ. μσν., παρακ. συμπεπέδηκα (Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.994,33), δένω ὁμοῦ χεῖρας καὶ πόδας, δένω χειροπόδαρα : Ὀνήσανδρ.11,3· κ.παθ. : Πλούτ.Ἠθ.924F, Νικήτ.Εὐγ.1,69 τοὺς ἀλόντας συμπεδήσαντες· **2)** μτφ. καθιστῶ ἀδύνατον τὴν κίνησίν τινος, παραλύω τὰ μέλη, ναρκῶ : Ξεν.Ἀν. 4,4,11 καὶ τὰ ὑποζύγια συνεπέδησεν ἡ χιών (δ.γρ. συνεπόδισεν).

**συμπεθερεύω** δημ. κ. συμπεθεριάζω ἀμτβ. εἶμαι, γίνομαι συμπέθερος βλ.λ., συγγενεύω ἐξ ἀγχιστείας, ἐπιγαμίας, ἀπὸ συμπεθεριό : παροιμ. ἂν δὲ μοιάζαμε, δὲν συμπεθεριάζαμε.

**συμπεθερία** (ή) μσν., δημ. συμπεθεριά συμπενθερία βλ.λ., ή έξ άγχιστείας, δι' έπιγαμίας συγγένεια, ή σχέσις τών συμπεθέρων· δθ. κ. τό συνοικέσιον : Έρωτόκρ.4,242 ό κύρης της κι ή μάννα της τόν γάμον **έμιλήσα | γιά νά γενῆ ή συμπεθεριό** όπου τούς **έμηνύσα**· **2)** πρότασις πρός σύναψιν γάμου, μεσιτευσις συνοικεσίου, προξενιό : Διγεν.'Ακρ.1719 **διά νά είπῆς τόν στρατηγόν περί συμπεθερίας, - ή κουμπάρα μας έκαμε** τή συμπεθεριά.

**συμπεθεριάζω** δημ. κ. συμπεθερεύω συμπενθεριάζω βλ.λ.

**συμπεθεριακός-ιά-ό** δημ. ά. συμπεθερικός βλ.λ.· || τό ούδ. συμπεθεριακό ώς ούσ. τό σύνολον τών έξ έπιγαμίας συγγενών, τά συμπεθερικό : Κρυστ.Ποιήμ.'Αγροτ.'Ο Γάμος Ι **τό ποιού 'ν' τό** συμπεθεριακό, **τό ποιού 'ν' αύτό τό φίκι.**

**συμπεθερικός-ιά-ό** δημ. ό άνήκων ή άναφερόμενος είς τούς συμπεθέρους· || τό ούδ. καθ' ένικ. τό συμπεθερικό κ. πληθ. τά συμπεθερικά ώς ούσ. οί συμπέθεροι, οί έξ άγχιστείας συγγενεῖς : **άπάνω στήν κουβέντα γιά τά προικιά τῆς** νύφης, **πιαστήκανε τά συμπεθερικά.**

**συμπεθεριό** (τό) δημ. ά. συμπεθεριά βλ.λ., ή έξ έπιγαμίας σχέσις : Έρωτόκρ.3,1032 **νά βουληθῆ μέ** βασιλιό συμπεθεριό **νά κάμῃ**, αύτ.3,757, αύτ.4,199 συμπεθεριό **νά κάμουσι, τά τέκνα νά παντρέφου**· **2)** οί έξ άγχιστείας, έξ έπιγαμίας συγγενεῖς, οί συμπεθέροι : Καρκβ.Λυγ.123 **τέλος κατά** τό άπομεσήμερον **τό συμπεθεριό έκίνησεν άπό** τό σπίτι τού γαμβρού.

**συμπέθερος** (ό) δημ., θηλ. συμπεθέρα, πληθ. συμπέθεροι κ. συμπεθέροι, συμπένθερος βλ.λ., συγγενής έξ άγχιστείας, έξ έπιγαμίας· || κτ.πληθ. οί συμπεθέροι οί πενθεροί τού γαμβρού άφ' ένός καί τῆς νύμφης άφ' έτέρου έν σχέσει πρός άλλήλους : Κρυστ.Ποιήμ.'Αγροτ.'Ο Γάμος 13 **κι άράδα** άράδα **άπό κοντά πάνουν οί συμπεθέροι.**

**συμπειθήνιος**-ον μτγν. ό όμοίως πειθήνιος, ύπάκουός τινι : Παλλάδ.'Ιατρ.'Ιππ.2,109D συμπειθήνιον **έχειν τόν κάμνοντα.**

**συμπείθω** κ. νεώτ., μτχ. παθ. παρακ. θηλ. συμπεπεικυῖα (Ύπερείδ.'Αθ.4), κατοπείθω τινά, τόν φέρνω τελείως μέ τήν γνώμη μου : Πλάτ.Νόμ.720D **διδάσκει τόν άσθενοῦντα αύτόν, καί ού πρότερον έπέταξε πρίν άν πῃ ξυμπείσῃ**· μτ.αίτ. προσ. : Λυκοῦργ.102 **μετά λόγου καί άποδείξεως τούς άνθρώπους συμπείθουσιν**, Πλούτ.Κάμ.23 **ώς δέ κάκείνους συνέπεισεν**· κ. μτ. άπαρφ. : Αίσχίν.3,142 **πρῶτον μέν συνέπεισε τόν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι**, Δημ.276 **ή τούς Θηβαίους συμπείθοι βαδίζειν έφ' ύμᾶς**, Έπιγρ.'Αμοργοῦ· || όμ. μτ. αίτ. τού πράγμ. : Ξεν.'Απομν.2,4,6 **καί τά μέν συμπείθων, τά δέ βιαζόμενος**, Μέν.'Επιτρ.527 ταῦτα **συμπείθεις με σύ;**, Διον.'Αλ.Ρωμ.6,49 **τάναντία συμπείθειν**· || κ. παθ. καταπείθομαι, τελείως πείθομαι, μτ. άπαρφ. : 'Αριστλ.Πολιτ.1307b,15 **οί δ' έπί τούτῳ τεταγμένοι τών άρχόντων .. έναντιοῦσθαι συνεπείσθησαν**· || όμ.παθ.μτ.αίτ. τού πράγμ. δέχομαί τι μετ' **άλλων ώς όρθόν** : Αίσχίν.3,71 **εί ταῦθ' οί Φίλιππου μή συμπεισθήσονται πρέσβεις**, Έπιγρ.'Εφέσου· κ.μτ.δοτ.: Φιλόδ.Μουσ.89Κ, Βιζυην. Πύργος Κόρης 375 **συμπείσθητ' ήμῖν | καί τάμε .. όδόν τήν άρίστην**· κ. άπολ. : Δημήτρ.Κωμ.4· κ. μτ. έμπροθ. προσδ. : Λουκ.ΖΤραγ.45 **ούχ όρᾶς ώς συμπεπεισμένοι είσίν ἤδη καθ' ήμῶν**, Πάπ. **συνεπείσθησαν πρός άλλήλας μή έγκαλεῖν** (συνεφώνησαν)· **2)** όμοῦ μετά τινος ένεργῶ πειστικῶς· κ. μτφ. παρασύρω τινά είς τι : Ξεν.ΚΠ 2,2,24 **ή γάρ πονηρία διά τών παραυτίκα ήδονῶν πορευομένη ταύτας έχει συμπειθούσας** πολλούς **αύτῇ όμογνωμονεῖν.**

**συμπεινῶ**-άω μτγν. όμοῦ πεινῶ : Κλημέντεια 13,18.

**συμπειράζομαι** μσν. όμοῦ πειράζομαι, άπό κοινοῦ δοκιμάζομαι : Καλλ.Χρυσ.1354 (έκδ.Λάμπρ.).

**σύμπειρος**-ον ό έχων ίκανήν πεῖραν τινος, ό λίαν έμπειρος, μτ. δοτ. : Πίνδ.Ν7,10 **μάλα δ' έθέλοντι σύμπειρον άγώνίᾳ θυμόν άμφέπειν.**

**συμπείρω** μτγν. όμοῦ διαπερῶ, διατρυπῶ· κ. παθ. : Πλούτ.Κάμ.41 **τούς δέ θυρεούς συμπεπάρθαι καί βαθύνεσθαι τών ύσσῶν έφελκομένων**, 'Οππ.'Αλ.4,230 **άλιεύς δέ μιν αἶψα δοκεύσας χαλκείαις ξυνέπειρεν άνακρούων γενύεσσιν.**

**συμπελέκημα**-ατος (τό) νεώτ. ή πρᾶξις καί τό άποτέλεσμα τού συμπελεκῶ βλ.λ.

**συμπελεκῶ**-άω νεώτ. ναυτ. διά σκεπάρνου ή πλάνης λειαίνω τήν έπιφάνειαν τού καταστρώματος ή τών πλευρῶν πλοίου πρός ώραϊσμόν.

**συμπελτάζομαι** μτγν. εἶμαι όμοίως **τῷ πελταστῇ** ώπλισμένος : Συνέσ.12C.

**συμπέμπω** πέμπω, άποστέλλω όμοῦ, συγχρόνως : Πίνδ.Ι 5(4),63 **καί πτερόεντα νέον σύμπεμφον ὕμνον**, Αίσχ.'Ικ.493 **όπάονας δέ φράστοράς τ' έγχωρίων ξύμπεμφον**, Έπιγρ. πρεσβείαν **συμπέμπειν**· μτ. δοτ. προσ. : 'Ηρ.1,36 **προσδεόμεθά σευ τόν παῖδα καί λογάδας νεηνίας καί κύνας συμπέμψαι ήμῖν**, αύτ.8,104· || άποστέλλω, πέμπω άπό κοινοῦ μετ' άλλου τινός : Θουκ.2,12 **ξυμπέμπουσί τε τῷ** Μελησσίππῳ **άγωγούς**, ΚΔ Κορ.2,8,22 **συνεπέμψαμεν δέ αύτοῖς τόν άδελφόν ήμῶν**· **2)** παρακολουθῶ, συνοδεύω : 'Ισαΐ.6,50 **έτόλμησε συμπέμψαι τήν πομπήν**, Λυσί.13,80, 'Επιγρ.**Δελφῶν συμπέμφοντες τήν Πυθαΐδα.**

**συμπένης** (ό,ή) μτγν. ό έν πενίᾳ σύντροφος : Γρηγ.Ναζ.Λόγ.16.

**συμπενθέρα** (ή) μτγν., νεώτ. **συμπενθερά**, δημ. συμπεθέρα θηλ. τού συμπένθερος βλ.λ., ή μήτηρ έκατέρου τών συζύγων έν σχέσει πρός τούς γονεῖς τού έτέρου : 'Ιω.Νηστ.1893D· **2)** δημ. κτ. έπέκτ. κ. ή έξ άγχιστείας μακρινή συγγενής, τῆς λ. συνήθ. κλητικῶς έν χρ. : **τί κάνεις, συμπεθέρα;**.

**συμπενθερία** (ή) μσν. ή έξ άγχιστείας, έπιγαμίας συγγένεια, ή συμπεθεριά : ΚΠορφ. πρός υίόν Ρωμανόν 144,11 **συμπενθερίας μετά τούς Τούρκους καί άγάπας έχοντας.**

**συμπεθεριά** (ή) δημ. ή συμπεθερία βλ.λ.

**συμπενθεριάζω** μσν. έρχομαι **είς έπιγαμίαν**, δι' άγχιστείας γίνομαι συγγενής τινος : ΚΠορφ.πρός υίόν Ρωμανόν 87,86 **συμπενθεριάζειν μετά τινος.**

**συμπεθεριό** (τό) δημ. ή όλη έξ άγχιστείας συγγένεια· **2)** κτ. πληθ. **τά συμπεθεριά** ή προξενιά.

**συμπένθερος** (ό) μσν., νεώτ. **συμπενθερός**, δημ. κ. συμπέθερος ό έξ άγχιστείας, έπιγαμίας συγγενής, ό γονεύς έκατέρου τών συζύγων έν σχέσει πρός τούς γονεῖς τού άλλου : ΚΠορφ.Θεμ. 20,16, Θεοφάν.Συνεχ.372,16· **2)** δημ. κτ. έπέκτ. κ. ό έξ άγχιστείας μακρινός συγγενής, τῆς λ. συνήθ. κλητικῶς έν χρ. : πῶς **τά περνᾶς, συμπέθερε;**.

**συμπενθής**-οῦς-ές μτγν. ό συμπενθῶν τινι, **ό μετέχων** τού αύτοῦ πένθους : Γρηγ.Ναζ Λόγ.16.

**συμπενθῶ-έω** πενθῶ σύν τινι, μετέχω τού πένθους τινός, μτ. αίτ. προσ. : 'Ισοκρ.8,87 **ού συμπενθήσοντες τούς τεθνεῶτας άλλά συνησθόμενοι ταῖς ήμετέραις συμφοραῖς**· μτ. αίτ. πράγμ. : Λυκοῦργ.43 **τόν ούδέ συμπενθῆσαι τάς τῆς πατρίδος συμφοράς τολμήσαντα**· **2)** άμτβ. πενθῶ όμοῦ μετά τινος, θλίβομαι, λυποῦμαι, θρηνῶ μαζί : Αίσχ.Χο.199 **ή ξυγγενής ὤν εἶχε συμπενθεῖν έμοί**· || κ. **άπολ.** μετέχω γενικοῦ πένθους : Εύρ. 'Ηρ.13,90 **πᾶς τε Θηβαῖος λεώς, κείρασθε συμπενθήσατ'**, Δημ.1399.

**συμπένομαι** όμοῦ μετ' άλλων στεροῦμαί τινος, μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Πλάτ.Μέν.71D **συμπένομαι τοῖς πολίταις τούτου τοῦ πράγματος.**

**σύμπεντε** πέντε όμοῦ, κατὰ πεντάδας : Ὑπερείδ.άπ.134 **σύμπεντε καὶ σύνεξ τριπαρχοῦντες ἀνήλισκον τὴν πόλιν** (δ. ἀνάγν.).

**συμπεπαίνω** ὥριμον ποιῶ, κάνω νὰ ὡριμάση : Ῥοῦφ.Νεφρ.Κύστ.2,8· κ. παθ. **συμπεπαίνομαι** ὡριμάζω, γίνομαι ἕτοιμος : Ἱππ.Ἐπιδ.6,1,1 **φύματα τὰ ὁμαλῶς ξυμπεπαινόμενα**, Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.45,30,27.

**συμπεπλεγμένως** ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. ἐν συμπλοκῇ, συμπλέγματι, περιπλόκως: Γαλ.19,489· **2**) κ. νεώτ. ἐν συνδέσει μετά τινος, μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Ἑρμογ.Στάσ.4· ‖ νεώτ. ἐν πλοκῇ, ἐν συμπλέξει, διὰ συμπλέξεως, κατ' ἀλληλεξάρτησιν.

**συμπεπτικός**-ή-όν μτγν. βοηθητικός, συντελεστικὸς τῆς πέψεως : Γαλ.14,694, αὐτ.14,764 **συμπεπτικὰ δὲ τὰ διὰ ῥητίνης καὶ χαλβάνης**· **2**) διαλυτικός, μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Διοσκ.2,86 **συμπεπτικὸς οἰδημάτων.**

**συμπέπτω** μτγν. συμπέσσω βλ.λ. : Γαλ.12,101, Διοσκ.1,54 (δ.ἀνάγν. ἀντὶ συμπέττω).

**συμπεραίνω** μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁμοῦ περαίνω, βοηθῶ, συνεργῶ εἰς τελείωσιν, ἐκτέλεσιν : Εὐρ.Μήδ.887 **ἦ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων καὶ ξυμπεραίνειν** (δ. ἀνάγν.), Ἰσοκρ.4,171 **τυχὸν μὲν γὰρ ἄν τι συνεπέραναν**· ‖ ὁμ. κ. μέσ.:Δημ.281 **συμπεραναμένων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν αὐτῷ τὴν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν**, Λουκ.Φιλοφ.9 **ἀπέραντα . . ξυμπεραίνῃ**· **2**) παθ. συγχρόνως ἐκτελοῦμαι, ἐπιτυγχάνομαι : Πλάτ.Τίμ. 39D **τὰ πρὸς ἄλληλα ξυμπερανθέντα τάχη**· **3**) τελείως περατῶ, συμπληρῶ, τελειῶ τι ὥστε νὰ καταστῇ πλῆρες, πλήρως πραγματοποιῶ, ἀποτελειώνω : Εὐρ.Μήδ.341 **μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ᾗ φευξούμεθα**, Ἀριστλ.Κόσ.401b,21 **συμπεραίνειν καὶ κλώθειν ἑκάστῳ τὰ οἰκεῖα**· ‖ ὁμ.κ.μέσ.: Φώτ.Βιβλ.180,43 **τὸ ὅλον ἐνταῦθα συμπερανάμενος βιβλίον**· ‖ παθ. ἄγομαι εἰς τέλειον πέρας, καταλήγω : Ξεν. ΚΠ 6,1,31 **καὶ ταῦτα μὲν οὕτω συνεπεραίνετο**· **4**) καθιστῶ τι ἀσφαλέστερον, τελειότερον : Εὐρ. Ὀρ.1551 **οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κλῇθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς**· **5**) ἀμτβ. ἐκτείνομαι εἰς ἴσον μῆκος, εἰς ἴσην ἀπόστασιν, ἔχω τὰ αὐτὰ πέρατα : Ἀριστλ.ΖΙ 541a,2 **τοῦτο δὴ συμπεραίνει καὶ ἐπεκτείνεται εἰς τὴν τοῦ θήλεος χώραν καὶ ὑποδοχήν**· **6**) μέσ. συμπεραίνομαι ἐν τῇ λογικῇ, συνάγω λογικὸν συμπέρασμα, νέαν τινὰ κρίσιν ἐκ δεδομένων προτάσεων : Ἀριστλ.Α Πρ.57b,20 **τὴν ἑτέραν λαβόντα πρότασιν, συμπεραίνεσθαι τὴν λοιπήν, ἣν ἐλάμβανεν ἐν ἑτέρῳ συλλογισμῷ**, αὐτ.ΗΝικ. 1094b,22· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κτ. ἐνεργ. τ. μτ. πλαγίας προτάσεως, συνάγω τι ἔκ τινος ἢ πλειόνων δεδομένων σχηματίζω κρίσιν, σκέψιν, εἰκασίαν, βγάζω τὸ συμπέρασμα : **ἀπὸ τὰς κινήσεις τῶν στρατευμάτων συμπεραίνουν ὅτι ἐπίκειται μάχη, - ἔχω μέρες νὰ τὸν ἰδῶ καὶ συμπεραίνω πὼς θὰ εἶναι ἄρρωστος**· ‖ κ. παθ. συνάγομαι, ἐξάγομαι ὡς λογικὸν συμπέρασμα : Ἀριστλ.Φυσ.186a,24 **καὶ ἡ λύσις τῇ μὲν ὅτι ψευδὴς τῇ δὲ ὅτι συμπεραίνεται**· ‖ νεώτ. απαν. **ἐκ τῶν προειρημένων συμπεραίνεται ὅτι . .**· ‖ τὸ συμπερανθὲν ἢ **τὸ συμπεπερασμένον** τὸ ἐξαχθὲν συμπέρασμα : αὐτ.ΗΝικ.1146a,26, αὐτ.ΑΠρ 42a,8 **ἔστω συμπεπερασμένον**· **5**) ρηματ. π. συμπέρανσις, συμπεραντικός, συμπέρασμα, συμπερασμός, συμπεραστικός, -ῶς.

**συμπεραιῶ**-όω μτγν. κ. μσν. μετά τινος, ὁμοῦ τελειῶ, συμπληρῶ : Δημήτρ.2, Στοβ.4,44,74· κ. παθ. : Φίλ.2,374, Νεχέφ.π.Βέττ.Βάλ.279,7, Φώτ.Βιβλ. 21Β· **2**) ρηματ. π. συμπεραίωσις.

**συμπεραίωσις**-εως (ἡ) μτγν. ἡ ὁμοῦ περαίωσις, λῆξις, τὸ κοινὸν τέλος : Βέττ.Βάλ.137,24 **συμπεραίωσις ἐτῶν**, Κλήμ.Ἀλ.623 **συμπ- τοῦ βίου.**

**συμπέρανσις**-εως (ἡ) μτγν. συγκεφαλαίωσις τῶν ἐξαχθεισῶν κρίσεων, συμπερασμάτων, τελείωσις συλλογισμοῦ : Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.419C.

**συμπεραντικός**-ή-όν μσν. ὁ χρησιμεύων εἰς συναγωγὴν συμπεράσματος : Φώτ.Βιβλ.154,15 **τοὺς τὴν λύσιν ἐπιτελοῦντας λόγους εἰς τὸ συμπεραντικὸν ἀπαρτίζεσθαι σχῆμα.**

**συμπεραντικῶς** ἐπίρρ. κατὰ τὸν τύπον, ὑπὸ μορφὴν συμπεράσματος : Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.174b,11.

**συμπέρασμα**-ατος (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πέρας, τέλος, ἀποπεράτωσις : Ὀκελλ.1,3 **τὸ συμπέρασμα τῆς μεταβολῆς**, Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.20,463M, Εὐστ.73,27· ‖ λῆξις : Φίλ.2,298 **συμπέρασμα τοῦ ἐνιαυτοῦ**, αὐτ.2,278 **συμπέρασμα τῶν ἑορτῶν**· **2**) κ. νεώτ. ἐν τῇ λογικῇ, τελείωσις, ἀποπεράτωσις συλλογισμοῦ, ἡ ἐν τῷ συλλογισμῷ ἀναγκαίως συναγομένη ἐκ τῶν δύο προκειμένων προτάσεων κρίσις : Ἀριστλ.ΑΠρ.30a,5 **τὸν αὐτὸν τρόπον δειχθήσεται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ὅτι τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον**, αὐτ.42a,5 **ἄλλο τι γίνεται συμπέρασμα**, αὐτ.Τοπ.155b,23, Στωικ.άπ.2,78, Γαλ.15,550, αὐτ.15,633· ‖ εἰδ. π. μαθηματικοῖς τὸ ἐκ προτάσεώς τινος πόρισμα : Πρόκλ.Εὐκλ.75F, Ἥρων Ὀρ. 136,13· ‖ νεώτ. κ. δημ. γεν.. πόρισμα συζητήσεως, μελέτης, ἐρεύνης, ὡς καὶ ἡ ἐκ τεκμηρίων, δεδομένων εἰκασία, γνώμη, ἀντίληψις : **τὰ γεγονότα διέψευσαν τὰ συμπεράσματα τῶν εἰδικῶν**· ‖ κτ. ἐπέκτ. τὸ ἐκ τῆς πραγματικότητος προκύψαν γεγονός : **τὸ συμπέρασμα εἶναι πὼς ἀκρίβηνε ἡ ζωή**· **3**) τὸ ἀντικείμενον τῆς ἔκ τινος συλλογισμοῦ ἐξαγομένης κρίσεως : Ἀριστλ.Α.Πρ.53a,17.

**συμπερασματικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συμπέρασμα βλ.λ.2), ὁ δηλωτικὸς συμπεράσματος : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.511, Σιμπλίκ.Φυσ.335,11 **σύνδεσμοι συμπερασματικοὶ** (οἱ ἐκφράζοντες συμπέρασμα ὡς οἱ ἄρα, λοιπόν, ὥστε),-**συμπερασματικαὶ προτάσεις** (αἱ ἐκφερόμεναι διὰ τοῦ ὥστε ἤ, σπανιώτερον, διὰ τοῦ ὡς, ἢ καὶ διὰ τῆς ἀντωνυμίας ὅσος ἢ οἷος μετ' ἀπαρεμφάτου)· **2**) ὁ περιέχων τὸ συμπέρασμα συλλογισμοῦ : Ἀσπάσ.ΗΝικ.49,3 **ὅρος συμπερασματικός**· **3**) ὁ ὑπὸ μορφὴν συμπεράσματος διατυπούμενος: **κρίσεις συμπερασματικαί.**

**συμπερασματικῶς** ἐπίρρ. κ.νεώτ., δημ.-**ά κατὰ** τρόπον συμπερασματικόν : Ἀριστλ.Ρητ.1401a,3· ‖ δημ. ἐν συμπεράσματι.

**συμπερασμός** (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ συμπέρασμα : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3,58 (ἐσφ. ἀνάγν.)· ‖ νεώτ. κ. δημ. φρ. **κατὰ συμπερασμό(ν)** κατ' εἰκασίαν, καθ' ὑποκειμενικὴν γνώμην, ἀντίληψιν.

**συμπεραστικός**-ή-όν μτγν. συμπεραντικὸς βλ.λ., ὁ χρησιμεύων εἰς ἐξαγωγὴν συμπεράσματος : Γρηγ.Νύσσ.2,695D **σχήματι συμπεραστικῷ.**

**συμπερατῶ**-όω συμπεραίνω : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπόμν. εἰς Ἀριστλ.Ψυχ.588,4.

**συμπέρθω** μετέχω εἰς τὴν ἐκπόρθησιν, τὴν καταστροφήν τινος : Εὐρ.Ἑλ.106 **ἦλθες γὰρ ὦ ξέν' Ἰλίου κλεινὴν πόλιν ; - Καὶ ξύν γε πέρσας αὐτὸς ἀνταπωλόμην** (κτ. τμῆσιν).

**συμπεριαγής**-οῦς-ές μτγν. **ὁ** κεκαμμένος, ἐστριμμένος, ἐστραμμένος **ὥστε νὰ** ἐφάπτηται πρός τινα : Φίλ.Βελοπ.63,27.

**συμπεριάγνυμαι** σχόλ. παθ. εἶμαι **κύκλῳ κεκαμμένος** : Σχόλ.Διον.Περ.121.

**συμπεριάγω** κ. μσν. ὁμοῦ περιάγω, **φέρω κύκλῳ** : Ξεν.Οἰκ.8,12 **πολλὰ δὲ ὅπλα τοῖς ἀνδράσι συμπεριάγει**, Θέων Σμ.151Η· παθ. περιάγομαι, ἄγομαι πέριξ ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Ξεν.ΚΠ 4,31 **τῶν δὲ καὶ παλλακίδων διὰ τὸ κάλλος συμπεριαγομένων**, Ἀριστλ.Μετ.344a,12 **αὕτη συμπεριάγεται περὶ τὴν γῆν ὑπὸ τῆς φορᾶς**, Ἀρρ.Ἀν.4,14,3, Γεωπ.2, 39,3· **2**) μέσ. ἄγω μετ' ἐμαυτοῦ, φέρνω μαζί μου:

Ξεν.'Ιέρ.2,8 **καὶ ἄλλους ὁπλοφόρους ἀεὶ συμπεριάγεσθαι,** Δίων Κ 77,7 **καὶ νὴ Δία καὶ ἐλέφαντας πολλοὺς συμπεριήγετο.**

**συμπεριαγωγή** (ἡ) μτγν. περιαγωγή, περιστροφή, περιφορὰ κατὰ τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν μετά τινος : Σιμπλίκ.Οὐρ.500,19, Φιλόπ.'Ιω.'Υπόμν. εἰς 'Αριστλ.Μετ.90,25.

**συμπεριαγωγός** (ὁ,ἡ) ὁ ὁμοῦ περιάγων, περιφέρων τι, ὁ συντελῶν εἰς τὴν περιαγωγήν : Πλάτ.Πολ. 533D **ἕλκει καὶ ἀνάγει ἄνω, συνερίθοις καὶ συμπεριαγωγοῖς χρωμένη.**

**συμπεριαιρῶ**-έω μσν. ὁμοῦ περιαιρῶ βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.304D.

**συμπεριακολουθῶ**-έω μτγν. ἀκολουθῶ τινα περιφερόμενον : 'Ιω.Χρυσ.3,122.

**συμπεριβαίνω** μσν. ὁμοῦ, συγχρόνως περιβαίνω : Cod.Cois.1384 fol.8v°.

**συμπεριβάλλω** μτγν. περιβάλλω, περικαλύπτω μετ' ἄλλου τινός : Διοσκ.Εὐπ.2,20, Γαλ.18(2),896.

**συμπεριβομβῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως περιβομβῶ, βομβῶ περί τινα : Θεμίστ.Λόγ.2,36A **περιβομβεῖ καὶ συμπεριβομβεῖ ἑκούσιον τὸ σμῆνος.**

**συμπεριγίγνομαι,** μτχ. ἀορ. **συμπεριγενόμενον** γλώσσ. τοῦ «συμπεριλαμβανόμενον» : 'Ησ.

**συμπεριγράφω** μτγν. ὁμοῦ περιγράφω ἢ ἐξαλείφω τινὰ ἤ τι ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ. 1,14 **τοῖς ἄλλοις ἑαυτὴν συμπεριγράφειν·** πρβλ. Πλωτῖν.6,5,11.

**συμπεριδινοῦμαι**-έομαι κ. μσν. περιδινοῦμαι, περιφέρομαι ὁμοῦ μετά τινος : Τίμ.Λοκρ.99D **συμπεριδινέεται δὲ κατὰ συμβεβηκὸς τᾷ ταὐτῷ φορᾷ,** 'Αχιλλ.'Αρ.Φαιν.39, Φώτ.Βιβλ.210,29.

**συμπεριδονοῦμαι**-έομαι μτγν. συμπεριδινοῦμαι βλ.λ. : Κάσσ.Προβλ.60 **συμπεριδονούμενον τῷ βολβῷ τὸ κολλύριον λεπτύνεται.**

**συμπεριειλημμένως** ἐπίρρ. μτγν. περιληπτικῶς: 'Επιφάν.987A.

**συμπεριειλῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως ἑλίσσω, περιτυλίσσω : 'Ορειβ.49,20,10 **συμφέρει δὲ . . συμπεριειλεῖν ἔριον λεπτόν.**

**συμπερίειμι** ὁμοῦ μετά τινος περιέρχομαι : Ξεν. Κυν.10,4 **συμπεριιέναι τῇ κυνί·** πρβλ.Θεμίστ.Λόγ. 25,310C· κ. μτ. αἰτ. : Αἰν.Τακτ.38,2 **συμπεριιέναι τὸ τεῖχος·** κ. μτ. δοτ. αἰτ. : 'Αθανάσ.2,468A **συμπεριῄει αὐτῷ τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη.**

**συμπεριέλκω** μτγν. περιέλκω, σύρω πέριξ ὁμοῦ μετά τινος, παθ. μτ. δοτ. : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.2,20, 13 **συμπεριελκομένην τῇ κινήσει,** Πάπ.

**συμπεριέρχομαι** μτγν. ἀποθ. ὁμοῦ μετά τινος περιέρχομαι, μτ. δοτ. προσ. : Κλεομήδ.1,11 **συμπεριέρχεται μὲν γὰρ ἡ σκιὰ τῆς γῆς τῷ ἡλίῳ·** κ.μτ. αἰτ. δηλούσης τὸν τόπον : 'Αρρ.'Εμφ.Πολ.5,20 **συμπεριέρχεσθαι τὰς "Αλπεις** (κώδ.).

**συμπεριέχω** μτγν. περιέχω, περιλαμβάνω ἐν τῷ αὐτῷ κύκλῳ, παθ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.3,43.

**συμπεριζώννυμαι** μτγν.μέσ. περιζώννυμαι, ζώννυμαι κύκλῳ : 'Αθήν.12,551D **διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι.**

**συμπεριθέω** μτγν. περιθέω, περιτρέχω ὁμοῦ μετά τινος : Μᾶρκ.Αὐρ.7,47 **περισκοπεῖν ἄστρων δρόμους, ὥσπερ συμπεριθέοντα·** || ὁμοίως περιφέρομαι : Λουκ.Μισθ.Συν.24 **ἀποσεισάμενος τοῦ ὕπνου τὸ ἥδιστον συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω·** κ. μτ. δοτ. : 'Απп.'Εμφ.Πολ.4,18.

**συμπερίιπταμαι** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος περιίπταμαι, πετῶ ἐδῶ κι ἐκεῖ : Ζώσ.1,57 **τοῖς ἀκρίσι συμπεριιπτάμεναι.**

**συμπεριίσταμαι** μτγν. περιίσταμαι μετά τινος, τοποθετοῦμαι γύρω : Θεόφρ.ΦΙ 5,2,7.

**συμπερικινῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως περικινῶ, περιστρέφω, παθ. : Κάσσ.Προβλ.27 **πάντα συμπερικινεῖσθαι τὰ ἐκτός.**

**συμπερικλείω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ, ἐν ὅλῳ τινὶ περικλείω, περιλαμβάνω:Σχόλ.Λουκ.'Ανόχ.17,Τζέτζ. Χιλ.6,399 **τὴν πᾶσαν ἱστορίαν ἐν τῇ παρούσῃ συμπερικλεῖσαι βίβλῳ,** Φώτ.'Επιστ.16,33.

**συμπερικλώθω** μσν. ὁμοῦ κλώθω : Νικήτ.Εὐγ. 7,206 **κἂν ὁ βάσκανος μίτος τῆς ἀλάστορος τύχης ἀεὶ τὰ λυπρὰ συμπερικλώθειν θέλῃ.**

**συμπερικομίζω** 'Επιγρ. περικομίζω, περιφέρω τι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου.

**συμπεριλαμβάνω** κ. νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συμπεριέλαβον,** παθ. (μὴ ἀπαντῶν π. ἀρχ.) **συμπεριλαμβάνομαι,** παθ. μέλλ. νεώτ. κ. δημ. **θὰ συμπεριληφθῶ,** ἀόρ. νεώτ. **συμπεριελήφθην,** δημ. **συμπεριλήφθηκα,** νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. **συμπεριειλημμένος,** ὁμοῦ μετ' ἄλλων λαμβάνω, περιλαμβάνω, παίρνω μαζί : Πλάτ.Τίμ.74D **οἷς ξυμπεριλαβὼν ὁ θεὸς ὀστᾶ καὶ μυελόν, δήσας πρὸς ἄλληλα νεύροις,** 'Αριστλ.ΖΙ 549a,33, - **ὁ νέος νόμος περὶ συντάξεων συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἀποτάκτους·** κ. παθ. : **εἰς τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ κατὰ περιόδους ἐργαζόμενοι·** || ὁμοῦ περιέχω, περικλείω, ἔχω μέσα μου:'Αριστλ.Μετ.358a,33 **πολλὴν ἀναθυμίασιν συμπεριλαμβάνειν·** || ὁμοῦ συλλέγω, συμμαζεύω : Σωρ.Βί.'Ιπποκρ.12 **τὸ τοῦ ἱματίου περικεχυμένον συμπεριλαμβάνειν·** || παθ. εἰδ. σημ. ὅλος κατέχομαι, περιέχομαι ὑπό : Πλάτ.Τίμ.83D **τούτου δὲ ἀνεμωθέντος καὶ ξυμπεριληφθέντος ὑπὸ ὑγρότητος·** **2**) ὁμοῦ, ἐν ὅλῳ τινὶ περιλαμβάνω, περικλείω : Πλάτ.Τίμ.58A **ἡ τοῦ παντὸς περίοδος, ἐπειδὴ συμπεριέλαβε τὰ γένη·** παθ. ἐν εἰδ. σημ. : Δημ.251 **Σηλυμβριανοῖς τοῖς ὑπ' ἐμοῦ μὲν πολιορκουμένοις, οὐ συμπεριειλημμένοις δὲ ἐν ταῖς τῆς φιλίας κοινῇ κειμέναις ἡμῖν συνθήκαις,** 'Επιγρ.Λαμψάκου **ὅπως συμπεριληφθῶμεν ἐν ταῖς συνθήκαις·** || εἰδ. ὁμοῦ ἀναφέρω : Πολύβ.8,11,4 **τῇ τῆς 'Ελλάδος ὑποθέσει τὰ πεπραγμένα Φιλίππῳ συμπεριλαβεῖν, ἥπερ ἐν τῇ Φιλίππου τὰ τῆς 'Ελλάδος,** Στράβ.17,1,1 **καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν·** πρβλ.Διόδ.Σ 16,94· κ. παθ. : 'Αριστλ.Τοπ.142a,31 **ἐν τῷ λόγῳ συμπεριειλῆφθαι·** **3**) ἐναγκαλίζομαι : ΚΔ Πράξ.20,10 **ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε·** **4**) μέσ. λαμβάνω μέρος εἴς τι, μετέχω τινός : Λουκ.Οἰκ.4 **τὰς Μούσας ἐκάλει καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτάς.. συνπεριληψομένας τῶν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγων** (κώδ.).

**συμπεριλάμπω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος ἀναλάμπω : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.848C, Γρηγ.Νύσσ.1,230B **ὁ δὲ χρυσός, τοῖς ἄνθεσι τούτοις συμπεριλάμπων.**

**συμπεριληπτικός**-ή-όν μτγν. κ.νεώτ. ὁ ἔν τινι ὅλῳ περιλαμβάνων τι, περιληπτικός: 'Επιφάν.2,689D.

**συμπεριληπτικῶς** μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον συμπεριληπτικὸν βλ.λ. : 'Ιω.Κατακουζ.Θεσπ. ἐν Mi. Patr.Gr.161,1116.

**συμπεριλύω** πάπ. ὁμοῦ ἀπολύω, συγχρόνως ἐλευθερῶ τινα ἀπό τινος (ἀμφίβ.).

**συμπεριν ήχω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος περινήχομαι : Βασ.Σελ.'Ομιλ.εἰς Δαβὶδ 120.

**συμπεριν οστῶ**-έω μτγν. περινοστῶ, περιέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Λουκ.Τόξ.56 **μὴ καὶ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερινοστῶν·** πρβλ. Θεμίστ.Λόγ.11,146A· || δθ. κ. ἀκολουθοῦμαι κατὰ τὴν κίνησίν μου ὑπό τινος : Κλεομήδ.1,11 **συμπερινοστεῖ τῇ σκιᾷ ἡ γῆ·** || ὁμ. κ. ἐπὶ φημῶν, λόγων : Παυσ.5,14,10 **τῇ δὲ τάξει τῶν 'Ηλείων ἐς τὰς θυσίας συμπερινοστοῦντα ἡμῖν τὸν λόγον.**

**συμπερινοῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ περινοῶ, ἐξετάζω ὁμοῦ μετά τινος : Μᾶρκ.Αὐρ.8,36 **μὴ συμπερινόει ἐπίπονα ὅσα πιθανὸν ἐπιγεγενῆσθαι.**

**συμπεριοδεύω** ἀκολουθῶ τὴν περιοδικὴν κίνησιν, τὴν πορείαν τινός : 'Αριστλ.Κόσ.396b,26 **πολ-**

λαί ἀμπώτεις λέγονται καί κυμάτων ἄρσεις συμπεριοδεύειν ἀεί τῇ σελήνῃ· **2**) παθ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπί τόπων, ἐπίσης περιγράφομαι ὑπό τινος περιοδεύοντος, περιλαμβάνομαι ἐν περιγραφῇ : Στράβ. 17,1,1 τούτῳ δέ τινα συμπεριωδεύθη καί τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Αἰθιοπίας, αὐτ.17,2,1.

**συμπεριορίζω** μτγν. περιορίζω, κλείω τι ἐντός τινος : Βασ.3,432D μή συμπεριορίσαντος τοῖς σώμασι τήν διάνοιαν.

**συμπεριπατῶ**-έω κ. νεώτ. ὁμοῦ μετά τινος περιπατῶ, μτ. δοτ. προσ. : Πλάτ.Πρωτ.314E ἑξῆς δ' αὐτῷ συμπεριεπάτουν.. Καλλίας ὁ Ἱππονίκου καί ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, Μέν.117· κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Ρητ.1407b,24· πρβλ. Θεμίστ.Λόγ 22,269B.

**συμπεριπέτομαι** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος περιπέτομαι, πετῶ ὁλόγυρα : Θεμίστ.Λόγ.19,233A ᾧ συμπεριπέτεται ἑκούσιον τό σμῆνος.

**συμπεριπίπτω** ὁμοῦ περιπίπτω, κατολισθαίνω, πέφτω, ξαπλώνομαι κάτω : Ὑφαϊ.π.Στοβ.4,31,45 συγκραδαίνεται καί συμπεριπίπτει.

**συμπεριπλανῶμαι**-άομαι μτγν. κ. νεώτ. ὁμοῦ μετά τινος περιπλανῶμαι : Φίλ.1,16 [δ.ἀνάγν.].

**συμπεριπλέκομαι** μτγν. κ. νεώτ. ἐπί πραγμ., περιπλέκομαι καί ἐγώ ὁμοῦ μετ' ἄλλων· **2**) εἰδ. περιπλέκομαι, ἀγκαλιάζομαι ἐρωτικῶς μετά τινος, μτ. δοτ. : Θεοδοτ.ΠΔ Παροιμ.7,18 συμπεριπλακῶμεν ἐν ἀγάπαις, Ἐπιφάν 56E ἐν παραβύστῳ αἰσχρότητι συμπεριπλεκόμενος τῷ γυναίῳ ὁ γόης.

**συμπεριπλέω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος περιπλέω, μτ. δοτ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,96.

**συμπεριπλοκή** [ἡ] μτγν. ἡ μετ' ἀλλήλων πλοκή, περιπλοκή, σύνθεσις : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.55 τό σαφές ἐπανθείτω τῇ τε λέξει.. μεμηχανευμένον καί τῇ συμπεριπλοκῇ τῶν πραγμάτων.

**συμπεριποιῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ περιποιῶ, πορίζω τινί τι : Πολύβ.3,49,9 καί παρακαλοῦντος εἰς τό συμπρᾶξαι καί συμπεριποιῆσαι τήν ἀρχήν αὐτῷ· πρβλ. Διόδ.Σ 11,81.

**συμπεριπόλησις**-εως [ἡ] ἡ καθ' ὁμάδας, καθ' ὁμίλους περιπόλησις, ὁ περίπατος : Πρόκλ.Ἀλκ. 138C ταῖς ψυχαῖς ταῖς οὐρανίαις συμπεριπολήσεως ποτέ τυχούσαις, Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.92A, Δαμάσκ.Ἀρχ.370.

**συμπερίπολος**-ον μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος περιπολῶν, περιφερόμενος, πού γυρίζει μαζί μέ.. : Ἐπιγρ.Φωκίδ. συμπεριπόλῳ Πανί Νύμφαις· πρβλ. Θεμίστ.Λόγ.13,165D.

**συμπεριπολῶ**-έω κ. νεώτ. περιφέρομαι μετά τινος, ἀκολουθῶ τήν πορείαν τινός : Φιλόδ.Θε.γ' 9 τοῖς ἄστροις συμπεριπολεῖν, Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,136 τῷ ἡλίῳ συμπεριπολεῖν· **2**) κ. νεώτ. ὁμαδικῶς περιφέρομαι, περιπολῶ καθ' ὁμίλους : Φίλ.1,16, Πλούτ.Ἠθ.745E οἱ δέ ὑπό χαρᾶς ἕπονται καί συμπεριπολοῦσιν.

**συμπεριπτύσσομαι** μτγν. περιπτύσσομαι πάντας: Βασ.1,620D συμπεριπτύσσεσθαι τούς παρόντας.

**συμπερισκοπῶ**-έω μσν. περισκοπῶ, ἐξετάζω ὁμοῦ μετά τινος : Πρόδρ.389.

**συμπερισπῶ**-άω μτγν. ὁμοίως περισπῶ, τονίζω διά περισπωμένης : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.130,10· παθ. μτ. δοτ. : αὐτ.Συντ.335,18, ΕΜ 171,19 συμπερισπᾶσθαι γάρ ἔδει τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν.

**συμπερισπωμένως** ἐπίρρ. μτγν. διά περισπωμένης : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.175,23.

**συμπεριστέλλω** μτγν. ὁμοῦ, ἐπίσης περιστέλλω : Πολύβ.10,22,29 συμπεριστέλλοντες τάς ἁμαρτίας καί .. μεγάλα βλάπτοντες τούς πιστεύοντας.

**συμπεριστρέφομαι** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁμοῦ μετά τινος περιστρέφομαι : Ἀριστλ.Κόσ.392a,10 τῶν ἄστρων τά μέν ἀπλανῆ τῷ σύμπαντι οὐρανῷ συμπεριστρέφονται, Γέμιν 5,62, Πλούτ.Ἠθ.927C τό πῦρ τῇ δίνῃ συμπεριστρέφεται, Βλεμμ.Ἐπιτ.Φυσ. 198, - ἡ σελήνη συμπεριστρέφεται μετά τῆς γῆς περί τόν ἥλιον.

**συμπερισύρω** μτγν. περιφέρω μετ' ἐμαυτοῦ: Γρηγ. Νύσσ.8,146C τόν .. λόγον συμπερισύροντες.

**συμπερισφίγγω** μσν. ὁμοῦ περισφίγγω : Πρόδρ.Ἀπόδημος Φιλία 85,63 καί πάντα πᾶσι συμπερισφίγγων μέρη.

**συμπερισῴζομαι** μσν. ὁμοῦ περισῴζομαι : Εὐστ. εἰς Ἰλ.Ο 96.

**συμπεριτείνομαι** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος περιτείνομαι, ἐκτείνομαι κύκλῳ : Γρηγ.Νύσσ.1,136A τῇ ἐπιφανείᾳ συμπεριτείνεται.

**συμπεριτειχίζω** μτγν. περιτειχίζω, κλείω διά τειχίσματος ὁμοῦ : Πλούτ.Τιμ.9 ἐκεῖνον μέν εἰς τήν ἀκρόπολιν καί τήν .. Νῆσον συνεσταλμένον αὐτάς συνεπολιόρκει καί συμπεριετείχιζε.

**συμπεριτέμνω** μσν. ὁμοῦ, ἐπίσης περιτέμνω, περικόπτω : Ἀνν.Κομν.284D μή συμπεριτεμνόμενον [ἐνν. τό γένος τῶν Ἰσμαηλιτῶν] τῇ σαρκί καί τά πάθη.

**συμπεριτίθημι** μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως περιτίθημί τινά τινι, περιβάλλω τινά διά τινος : Πλούτ. Νικ.5 καί ὁ μάλιστα .. συμπεριτιθείς ὄγκον αὐτῷ καί δόξαν Ἱέρων ἦν· κ. παθ. : Διοσκ.1,57 συμπεριτιθεμένων τῶν στεμφύλων τῷ ἀγγείῳ.

**συμπεριτορνοῦμαι**-έομαι μτγν. ὁμοῦ περιτορνεύομαι, στρογγυλοῦμαι τορνευόμενος : Καισάρ.1053 [ἔκδ. Mi.].

**συμπεριτρέπω** μτγν. περιτρέπω, ἀνατρέπω τι ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,188 ἑαυτήν ἐκείνοις συμπεριτρέπει· || παθ. στρέφομαι, περιφέρομαι συμφώνως πρός τήν κλίσιν, τήν περιφοράν τινος, ἐπί τῶν φύλλων τοῦ ἡλιοτροπίου : Διοσκ.4,190 τῇ τοῦ ἡλίου κλίσει συμπεριτρέπεται.

**συμπεριτρέχω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος περιτρέχω : Λουκ.Δημ.Ἐγκ.37 ἀπό ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενος ἡμῖν πανταχοῦ συμπεριτρέχει, Βασ. 73C ὅταν συμπεριτρέχωσι τῇ τοῦ ἡλίου φορᾷ [περί τῶν ἀνθηλίων], Κατ.Ἀστρλ.Κ 11(2),178.

**συμπεριτρίβομαι** μτγν. περιτρίβομαι μετά τινος : Γαλ.13,1041.

**συμπεριτυγχάνω** ὁμοῦ ἐντυγχάνω, συναντῶμαι πρός τινα : Ξεν.Ἀν.7,8,22 [δ.ἀνάγν.], Αἰλ.ΠΙ 2,44 νεανίσκοι τρεῖς κακούργοις συμπεριτυγχάνουσι.

**συμπεριφαντάζομαι** μτγν. ὁμοῦ φαντάζομαι, σχηματίζω εἰκόνα, μορφῶ ἀντίληψίν τινος : Μᾶρκ. Αὐρ.10,38 μηδέποτε συμπεριφαντάζου τό περικείμενον ἀγγειῶδες κατά τά ὀργάνια ταῦτα.

**συμπεριφερής**-οῦς-ές μτγν. περιφερικός, κυκλικός : Ὀλυμπ.Μετ.226,20.

**συμπεριφέρω** κ. νεώτ., παθ. κ. δημ. συμπεριφέρομαι, ἀόρ. β' μτγν. συμπεριενήχθην, νεώτ. συμπεριεφέρθην, δημ. συμπεριφέρθηκα, περιφέρω, περιάγω τι μετ' ἐμοῦ, μαζί μου ἤ περιφέρω τι ὁμοῦ, ἐν ταυτῷ μετά τινος ἄλλου πράγμ. : Πλάτ. Πολ.404C, Ἀριστλ.ΖΙ 548a,19 ὅταν δ' εἰσδύσῃ [εἰς μεῖζον ὄστρακον] συμπεριφέρει τοῦτο καί ἐν τούτῳ τρέφεται, Θεόφρ.ΦΙ 7,5,2 μετά τοῦ ἐπιταφίου συμπεριέφερον τά λάβαρα· **2**) κ.νεώτ. παθ. ὁμοῦ μετά τινος περιφέρομαι : Πλάτ.Πολ.617B ἐπί δέ τῶν κύκλων αὐτοῦ ἄνωθεν ἐφ' ἑκάστου βεβηκέναι Σειρῆνα συμπεριφερομένην, αὐτ.Φαῖδρ. 248A, Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,53U τόν αὐτόν κύκλον συμπεριφέρεσθαι, Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,13,9, Στωικ.ἀπ. 2,145 τά ἀπλανῆ συμπεριφέρεται τῷ οὐρανῷ, - οἱ δορυφόροι συμπεριφέρονται μετά τῶν πλανητῶν· **3**) στρέφω, περιφέρω τι ἔνθεν κἀκεῖθεν : Θεόφρ.Διν.7 οἱ συμπεριφέροντες τάς ὄψεις ταχύ σκοτοῦνται· κ. παθ. : Ἥρων Ὁρ.135,10 τοῦ ὄμματος περιφερομένου συμπεριφέρεσθαι καί τάς ὄψεις· **4**) μέσ. συμπεριφέρομαι διάγω μετά τινος, συναναστρέφομαί τινα, ἔχω σχέσεις,

ἐπικοινωνίαν, μτ. δοτ. προσ.: Πολύβ.2,17,12 φοβερώτατον καὶ δυνατώτατον εἶναι παρ' αὐτοῖς τοῦτον ὃς ἂν πλείστους ἔχ⁼ιν δοκῇ τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, αὐτ.4,35,7, αὐτ.5,15,2, Ἀθήν.12,598A ἵνα φαίνωνται.. φυσικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι, Ἱεροκλ.Χρ. Ἐπ.432M, Πάπ. συμπεριενεχθῆναι εἴς τινα εὐχρώμως (πιθ.)· 5) εἰδ. παθ. ἐν μέσ. σημ ἔρχομαι εἰς συνουσίαν, εἰς σαρκικὴν μεῖξιν μετά τινος: Διόδ.Σ 17,77, Ἐπιγρ. Ἱεραπόλεως· 6) μέσ. προσαρμόζω ἐμαυτὸν εἰς τὰς περιστάσεις, συμμορφοῦμαι πρὸς δεδομένην κατάστασιν: Αἰσχίν.2,164 τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ κράτιστον καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν πόλιν, Ἐπιφάν. 1,88D συμπεριφερόμενον τοῖς ὑμῶν πάθεσιν ἄνθρωπον, Φιλόδ.Εὐσ 27 ταῖς ἐνισχυούσαις δόξαις συμπεριφέρεσθαι, Πλούτ.Ἠθ.468F συμπεριφέρεσθαι τοῖς πράγμασιν ἐλαφρῶς καὶ μετρίως, Ἐπιγρ., Πάπ.· κ.μτ. δοτ. προσ.: Πάπ.· 7) ὁμ. μέσ. ἀναφ. πρὸς πράγμ., καλῶς παρακολουθῶ τι, καλῶς ἐννοῶ: Πολύβ.3,10,2 καθάπερ ἐν ταῖς.. βίβλοις.. δεδηλώκαμεν ὧν χωρὶς οὐχ οἷόν τε ἦν συμπεριενεχθῆναι δεόντως οὔτε τοῖς νῦν λεγομένοις οὔτε τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθησομένοις, Φιλόδ.Ρητ.2,498 τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν συμπεριφέρεσθαι· 8) μέσ., νεώτ. κ. δημ. δεικνύω διαγωγήν, συμπεριφορὰν τοιαύτην ἢ τοιαύτην, φέρνομαι: συμπεριφέρομαι καλῶς - κοσμίως - ἀκόσμως - ἄπρεπα - πρόστυχα, - ὡς φίλος - ὡς ἐχθρός, - δὲν συμπεριφέρθηκε ὅπως ἔπρεπε· || εἰδικώτ. ἔχω καλούς, κοσμίους τρόπους: μάθε νὰ συμπεριφέρεσαι· 9) ῥηματ. π. συμπεριφορά, συμπεριφόρητος.

**συμπεριφθείρομαι** μτγν. διαφθείρομαι συναναστρεφόμενος, διάγων μετά τινος· Λουκ.Ψευδολ. 18 καὶ ὡς παραδοὺς ἑαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, Ἀθήν.7,289C.

**συμπεριφορά** (ἡ) κ. νεώτ. σχέσις, συναναστροφή: Πολύβ.5,26,15 τῶν δὲ διαβουλίων καὶ τῆς μεθ' ἡμέραν συμπεριφορᾶς οὐ μετεῖχε, Φιλόδ. Ὁμ.210· 2) σαρκικὴ μεῖξις, συνουσία: Διόδ.Σ 3,64 μετὰ τῆς ἐπιφανείας τε καὶ τιμῆς ποιεῖσθαι τὴν ὁμιλίαν ᾗπερ χρῆται κατὰ τὴν πρὸς τὴν Ἥραν συμπεριφοράν 3) διάθεσις πρὸς συμβιβασμόν, τάσις πρὸς συμμόρφωσιν, ἐνδοτικότης, ὑποχωρητικότης: Πολύβ.1,72,2 συγγνώμην δὲ τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφορὰν οὐδ' ἡντινοῦν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόντες, Πλούτ.Ἠθ.124B ἥ τε γὰρ παραίτησις ἂν τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὸ ἀστεῖον ἔχῃ, οὐχ ἧττον ἔσται κεχαρισμένη τῆς συμπεριφορᾶς· || προσήνεια, ἀγαθὸς τρόπος: Ἐπιγρ.Ἱεραπόλεως ἡ πρὸς τὰ τέκνα συμπεριφορὰ καὶ ὁμόνοια· || ἐπιείκεια: Πάπ. ἡ τῶν νόμων συμπεριφορά· 4) νεώτ. τρόπος τοῦ φέρεσθαι, διαγωγή: κοσμία - κακὴ συμπεριφορά, - ὁδηγὸς καλῆς συμπεριφορᾶς· || φρ. δὲν ἔχει συμπεριφορὰ εἶναι ἀνάγωγος, φέρεται ἀπρεπῶς.

**συμπεριφορητός**-ή-όν μτγν. ἐνδοτικός, συμβιβαστικός, ὑποχωρητικός: Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. συμφερτή.

**συμπεριφράσσω** ὁμοῦ περιφράσσω: Ἀριστλ. Φυσιογν.811a,8 (δ.ἀνάγν.).

**συμπεριφύομαι** μτγν. συμφύομαι πέριξ, μτ. δοτ.: Ὀρειβ.π.Ἀγμῶν 109,12 τὸ τὴν γεννωμένην (σάρκα) συμφύεσθαί τε καὶ συμπεριφύεσθαι πᾶσι τοῖς τῶν ὀστῶν μέρεσιν.

**συμπεριχέω** μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως περιχέω, χύνω ὁλόγυρα: Βασ Σελ.227.

**συμπεριχορεύω** μσν. μετέχω εἰς κύκλιον χορόν, χορεύω μαζὶ ὁλόγυρα: Ἀνδρ.Κρ.194 συμπεριχορεύειν περὶ τὴν τριάδα.

**συμπερονῶ**-άω μτγν. ὁμοῦ περονῶ, διὰ πόρπης, περόνης συνάπτω, συνδέω· κ. παθ.: Πλούτ. Κράσσ.25 ἐπεδείκνυσαν ἑαυτῶν χεῖρας θυρεοῖς συμπεπερονημένας, Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ. 168,6, Θεμίστ.Λόγ.21,253A οἷον τῶν προσαιτούντων αἱ ἐφεστρίδες συμπεπερόνηνται ἐκ ῥακίων (εἶναι πιασμένες μὲ καρφίτσες).

**συμπερσομαχῶ**-έω μσν. μετέχω, λαμβάνω μέρος εἰς πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν: Πρόδρ.ἐν Cod.Par.2087, fol.211v°.

**συμπερῶ**-άω μτγν. συνδέω, συνενῶ: Πλωτῖν. 134 (Creuser), Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.1551 συμπεραίνοντες, ἀντὶ τοῦ συμπερῶντες, συνδέοντες.

**συμπέσσω,** ἀττ.συμπέττω ὁμοῦ μαλακύνω, ἁπαλύνω διὰ τῆς θερμότητος, καθιστῶ ὥριμον, ἕτοιμον: Ἀριστλ.Μετ.381a,20, αὐτ.ΖΙ 625a,6 ἐπικάθηνται δ' ἐπὶ τοῖς κηρίοις αἱ μέλιτται καὶ συμπέττουσιν, Θεόφρ.ΦΙ 8,7,7· || ἐπὶ ἐξανθήματος, ἕλκους, καθιστῶ ὥριμον, σχηματίζω ἐφελκίδα, ἐσχάραν, κάρκαδο: Διοσκ.2,86, Γαλ.6,247, αὐτ.6,825· 2) ἐκκολάπτω, ἐκλεπίζω ᾠά: Ἀριστλ.ΖΙ 549b,7 συμπέψασα δ' ἐνταῦθα μάλιστα ἐν εἴκοσι ἡμέραις ἀποβάλλει συνεστηκὸς καὶ ἀθρόον, αὐτ.ΖΓ 7526b,17· 3) εὐνοῶ τὴν πέψιν, τὴν χώνευσιν: Θεόφρ.ΦΙ 6,3,6, αὐτ.Ὀσμ.49· || παθ. ἐπὶ τροφῆς, πέπτομαι, χωνεύομαι: Ἀριστλ. Μετ.379b,23.

**συμπέταλα** (τὰ) νεώτ. βοταν. κατηγορία φυτῶν δικοτυληδόνων, ὧν τὰ ἄνθη φέρουσι πέταλα συμφυῆ.

**συμπεταλία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης, τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν συμπετάλων βλ.λ. φυτῶν.

**συμπετάννυμι** μτγν. ὁμοῦ πετάννυμι, συγχρόνως τείνω τὰς πτέρυγας: Αἰλ.Τακτ 37,9 χρὴ δύο ἀμαξῶν τοὺς ῥυμοὺς εἰς τὸ αὐτὸ δῆσαι συμπετάσαντα κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἀμάξης.

**συμπέτομαι** μτγν. ἀποθ. ὁμοῦ μετά τινος πέτομαι, πετῶ μαζί: Λουκ.Μυί.Ἐγκ.6 καὶ συμπέτονται τὴν ἐναέριον ἐκείνην μεῖξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι, Αἰλ.ΖΙ 2,48, Φιλόστρ Εἰκ.2,2.

**συμπέττω** ἀττ. τ. τοῦ συμπέσσω βλ.λ.

**συμπεφορημένος**-η-ον γλωσσ. ὁ στερεῶς, αφιχτὰ πεπιεσμένος ὁμοῦ μετ' ἄλλων.

**συμπεφορημένως** ἐπιρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐκλεκτικόν: Θεόφρ.ἀπ.41 συμπεφορημένως γέγραφε.

**συμπεφυρμένως** ἐπίρρ. μτγν. φύρδην μίγδην, ἀνάκατα, συγκεχυμένως: Ἀν.Ὀξ.3,345 γράφουσιν ὡς γράφουσιν συμπεφυρμένως.

**σύμπεψις**-εως (ἡ) μτγν. τελεία πέψις, χώνευσις: Γαλ.17(2),712, αὐτ.18(2),73, Ἀλέξ.Τράλλ.4,1.

**συμπηγία** (ἡ) μτγν. σύμπηξις, συμπαγία: Ἡλιόδ. Χειρ.π.Ὀρειβ.49,4,39, Γαλ.8,849 τῆς τῶν μορίων τοῦ σώματος συμπηγίας.

**σύμπηγμα**-ατος (τὸ) μτγν. συγκρότημα, οἰκοδόμημα συμπαγές, στερεόν: Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ. 166,6 ἵνα κινῆται ὅλον τὸ σύμπηγμα, Ἀριατφ. Βυζ.Ἐπιτ.16,2 (ἀμφ.ἀνάγν.).

**συμπήγνυμι** κ. νεώτ. κ. συμπηγνύω (Ἀριστλ.Ἀναπν.472a,34, Ἐπίκ.Φυσ.14,5) ὁμοῦ πήγνυμι, συναρμόζω, συγκροτῶ, κατασκευάζω, φτειάνω: Εὐρ. Ἰκ.938 αὐτοῦ παρ' οἴκους τούσδε συμπήξας τάφον, Πλάτ.Τίμ.73D στέγασμα μὲν αὐτῷ πρῶτον ξυμπηγνὺς περίβολον ὀστεῖνον, Ἐπίκ.Φυσ.14,5, Θεόκρ.8,23 σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον.. πρώαν νιν συνέπαξ'· κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφηρημένα: Πίνδ. Ν 5,29 ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον, Πλούτ.Ἠθ.1118D· || κ. μέσ. κατασκευάζω, συγκροτῶ δι' ἐμαυτόν, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν: Κριτί.2,11, Ἀππ.Μιθρ.30 ἐν τούτῳ Μιθριδάτης ναῦς πλείους ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους συνεπήγνυτο· οὕτω κ. περὶ ἀφηρημένων: Λουκ.Ἐρωτ.53 ἀλλ' ὥσπερ ἡδονῆς κλίμακα συμπηξάμενος ἔρως·

**2**) καθιστῶ πυκνοτέραν τὴν σύστασιν ρευστοῦ τινος, πήζω : Ἰλ.Ε 902 ὡς δ᾿ ὅτ᾿ ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν· ‖ γεν. συστέλλω, καθιστῶ συμπαγές : Ἀριστλ.Ἀναπν.472a,34 ὅταν τὸ πέριξ ᾖ ψυχρόν, καὶ συνάγῃ καὶ συμπηγνύῃ τὸ σῶμα· ‖ παθ. μτ. β' παρακ. γίνομαι συμπαγέστερος : Τίμ 59Ε τὸ δ᾿ ἐπὶ γῆς ξυμπαγὲν ἐκ δρόσου γενόμενον πάχνη λέγεται, αὐτ.ΒΙΕ,91D· ἐπὶ λιθαρίων ἐν τῇ κύστει : Ἱππ.Ἀέρ.9 τὸ δὲ παχύτατον καὶ θολωδέστατον συστρέφεται καὶ συμπήγνυται· **3**) εἰδ. παθ. μτ. β' παρακ. συμπέπηγα, συντίθεμαι, σύγκειμαι : Ἀναξαγ.4, Πλάτ. Τίμ.46Β ὅταν μεταπέσῃ συμπηγνύμενον ᾧ συμπήγνυται φῶς· ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, συναποτελοῦμαι, γίνομαι, φτειόνομαι : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ. 20 ὅστις μὴ οἶδεν, ὅ τί ἐστιν ἄνθρωπος καὶ ὅπως ἐγένετο πρῶτον καὶ ὁπόθεν συνεπάγη ἐξ ἀρχῆς, Θεμίστ.Λόγ.21,249C.

**συμπήδημα**-ατος (τὸ) πήδημα, ἅλμα συγχρόνως, ὁμοῦ γινόμενον : Ἡσ. ἐν λ. συνάλματα.

**σύμπηκτος**-ον κ. νεώτ. ὁμοῦ συντεθειμένος, συγκεκροτημένος, συμπεπηγώς : Ἡρ.4,190 οἰκήματα δὲ σύμπηκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνειρμένων περὶ σχοίνους ἐστί· **2**) στερεός, συμπαγής : Ἀριστφ.Βάτρ.800 πλαίσια ξύμπηκτα· **3**) κ. νεώτ. πεπηγώς, πηκτός, ἐπὶ ρευστῶν : Φιλόξ 8,36 γάλα σύμπακτον, τὸ κε τυρὸν ἅπας τις ἦμεν ἔφασκεν ἁπαλόν, - σύμπηκτον μέλι - ἔλαιον.

**συμπήκτωσις** εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συμπήκτου βλ.λ.3), εἰδ. ἡ κατάστασις τοῦ ἐλαίου, τοῦ καταστάντος συμπήκτου λόγῳ ψύξεως· ‖ δθ. κ. σημεῖον συμπηκτώσεως ὁ βαθμὸς τῆς θερμοκρασίας καθ᾿ ὃν τὸ ἔλαιον ἀπόλλυσι τὴν ρευστὴν αὐτοῦ σύστασιν πηγνύμενον.

**συμπηλῶ**-όω μτγν. κλείω, σφραγίζω διὰ πηλοῦ : Ζώσ.Ἀλχ.226Β.

**συμπήξ**-ῆγος (ὁ) μτγν. σύμπηκτος βλ.λ. : Θεόγνωστ.Καν 40,23 τὰ εἰς ηξ σύνθετα παρὰ τὸ πήσσω, κλινοπήξ, συμπήξ.

**συμπήξιον** (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. μᾶζα μικροσκοπικῶν σωματίων πληροῦσα τὰ κλειστὰ κυστίδια τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος, τοῦ σπληνός, τῶν πασχόντων λεμφικῶν γαγγλίων κλπ.

**σύμπηξις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμπήγνυμι βλ.λ., συγκρότησις, σύνθεσις, συναρμογή : Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,2,6 κατεσκεύασται . . τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἐκ μόνης δὲ συμπήξεως ξύλων μεγίστων ἐς σχῆμα οἰκήματος· ‖ μτφ. προσαρμογή, συμφωνία : Πλούτ.Ἠθ.433D τοιαύτην πρὸς τὸ μαντικὸν πνεῦμα λαμβάνειν σύγκρασιν τὴν ψυχὴν καὶ σύμπηξιν· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ διανοητικῶν ἔργων, ἐπὶ λόγου : Φιλόδ.Ποιήμ. ἐν Ἡρακλ.994,34 σύμπηξις λέξεως· ἐπὶ ἀστρονομικῶν πινάκων : Βέττ.Βάλ.141,14 κανονικαὶ συμπήξεις· **2**) στερεοποίησις, συμπύκνωσις, πῆξις, ἐπὶ ὑγρῶν, ρευστῶν καθισταμένων πυκνοτέρων τὴν σύστασιν : Ἱππ.Ἀέρ.19 ἐν τῇ τοῦ γόνου συμπήξει, Ἀριστλ.Κόσ.394a,35 **3**) μτφ. στενότης σχέσεων, δθ. σύμπνοια, ἐγκαρδιότης : Πλούτ.Ἠθ.96D τοιαύτην γὰρ ἡ φιλία βούλεται ποιεῖν ἑνότητα καὶ σύμπηξιν· **4**) νεώτ. ἵδρυσις, ὀργάνωσις : οἱ φοιτηταὶ ἀπεφάσισαν τὴν σύμπηξιν συλλόγου, - σύμπηξις ὀργανισμοῦ - ἑταιρείας - θιάσου.

**συμπήσσω** μτγν. τ. τοῦ συμπήγνυμι βλ.λ. : Διοσκ. 4,9, Γαλ.Θρασ.27· κ. παθ. πήγνυμαι : Στράβ. 7,3,18 ρήττονται δὲ χαλκαῖ ὑδρίαι, τὰ δ᾿ ἐνόντα συμπήττεται.

**συμπιεζόμετρον** (τὸ) νεώτ. μετεωρολογικὸν ὄργανον ἐν χρήσει ἄλλοτε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ὑδραργυρικοῦ βαρομέτρου, ὡς εὐμετακίνητον καὶ εὐαισθητότερον τούτου.

**συμπιέζω** κ. μσν. κ. νεώτ. ἀσκῶ πίεσιν ἐπί τινος, συνθλίβω, πιέζω δυνατά, σφιχτά : Πλάτ.Σοφ. 247C πᾶν ὃ μὴ δυνατοὶ ταῖς χερσὶ ξυμπιέζειν εἰσίν, αὐτ.Φαίδ.89Β, Πολυδ.9,128 τὸ σπέρμα τῶν μήλων τοῖς δακτύλοις συμπιέσας· ‖ συγκλείω σφιγκτῶς : Ἐφιππ.6,3 ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα· ‖ στερεῶς προσάπτω : Μᾶρκ. Ἀργ. ἐν ΑΠ 5,127 χείλεα δὲ γλυκεροῖς χείλεσι συμπιέσας· **2**) παθ. πιεζόμενος ἐλαττοῦμαι κατ᾿ ὄγκον, σφίγγομαι, μαζεύομαι : Ξεν.Ἀπομν.3, 10,7 καὶ τὰ συμπιεζόμενα καὶ διελκόμενα, Ἀριστλ.Πρ.964b,3 ἡ κοιλία συμπιέζεται ταῖς πλευραῖς, Δίων Κ 36,49 συνεπιέζετο τὰ μέσα, Γεωπ.16, 2,1 γαστέρα συμπεπιεσμένην, - συμπεπιεσμένος χάρτης - ἀήρ· **3**) ρηματ.π. συμπίεσις, συμπίεσμα, συμπιεστής, συμπιεστός.

**συμπίεσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμπιέζω βλ.λ., πίεσις, σύνθλιψις : Πλάτ.Κρατ.427Α τῆς τοῦ δέλτα συμπιέσεως, Γαλ. 17(1),434· ‖ εἰδ. νεώτ. φυσ. ἡ ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν ἐξωτερικῶν δυνάμεων ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου ἀερίου τινός, ἡ καὶ συνεπαγομένη τὴν αὔξησιν τῆς ἐσωτερικῆς πιέσεως αὐτοῦ· ‖ εἰδ. νεώτ. μεταλλειολογ. κατεργασία καθ᾿ ἣν ἀσκεῖται συνεχῶς ἐπὶ μετάλλου ἰσχυρὰ πίεσις πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑφῆς αὐτοῦ, μετατροπὴν τοῦ σχήματος ἢ συγκόλλησιν· **2**) νεώτ. παθολ. συμπίεσις ἐγκεφαλικὴ πίεσις ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου παραγομένη ἐκ ποικίλων παθολογικῶν καταστάσεων, ὡς ἐκ κρανιακοῦ κατάγματος μετ᾿ εἰσοχῆς ὀστοῦ, αἱματώματος ἢ συλλογῆς πύου ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, οἰδήματος ἐγκεφαλικοῦ ἢ ἀνοπτύξεως, φλεγμονώδους ἐξιδρώματος (μηνιγγῖτις), ἢ ἐκ κρανιακῶν ὄγκων (νεοπλάσματα, κύστεις, φυμάτια).

**συμπίεσμα**-ατος (τὸ) μσν. τὸ διὰ συμπιέσεως κρατούμενον, τὸ δέμα : Εὐστ.Ἰλ.1162,26 ἀμάλλη, τὸ ὑπ᾿ ἀγκάλῃ συμπίεσμα τῶν δραγμάτων.

**συμπιεσμός** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἡ συμπίεσις βλ.λ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,82, Νικήτ.Εὐγ.6,182.

**συμπιεστής** (ὁ) νεώτ. μηχανὴ δι᾿ ἧς κινητήριος ἐνέργεια μετατρέπεται εἰς ἐνέργειαν πιέσεως ἀερίου· **2**) ἐν τῇ πυροβλητικῇ, μικρὸς χαλκοῦς κύλινδρος δι᾿ οὗ μετρεῖται ἡ πίεσις τῶν ἀναπτυσσομένων ἀερίων τῆς πυρίτιδος ἐν τῇ θαλάμῃ τῶν πυροβόλων ὅπλων κατὰ τὴν πειραματικὴν ἐκπυρσοκρότησιν.

**συμπιεστικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς συμπιέσεως βλ.λ. ἢ ὁ προκαλῶν συμπίεσιν· ‖ ἐπίρρ. -ῶς.

**συμπιεστός**-ή-όν νεώτ. ὁ δεχθεὶς συμπίεσιν, συμπεπιεσμένος· ‖ ὁ δεκτικὸς συμπιέσεως· **2**) τὸ οὐδ. τὸ συμπιεστὸν ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τῶν σωμάτων καθ᾿ ἣν ταῦτα περιορίζονται κατ᾿ ὄγκον, συστέλλονται, δεχόμενα συμπίεσιν.

**συμπικραίνομαι** μσν. μετέχω τῆς θλίψεως, τῆς πικρίας τινός, συμπαθῶ : Λίβ.Ροδ.3683 ἔξευρε πάλιν μετὰ σὲ συνζήσω . . συμπικρανθῶ.

**συμπίλημα**-ατος (τὸ) μσν. κ. νεώτ. τὸ διὰ συμπιλήσεως σχηματισθέν, ἀποτελεσθὲν μῖγμα ἐκ συμπιέσεως διαφόρων πραγμάτων, ἰδίως ἀνομοίων, ἐν συμπαγεῖ μάζῃ : Θεόδ.Ὑρτ.ἐν Ἀν.Βοασσ.2,446, 10 ἀραιοῦσθαι τῇ γῇ τὸ συμπίλημα καὶ τῷ φιτρῷ παρέχειν παχύνεσθαι· ‖ νεώτ. ἐν χρ. κ.μτφ. ὡς χαρακτηρισμὸς πραγματείας, λόγου, ἔργου ποικίλου καὶ ἀσυναρτήτου περιεχομένου.

**συμπίλησις**-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμπιλῶ βλ.λ., συμπίεσις, σύνθλιψις : Πολυδ.7,171, Γρήγ.Νύσσ.2,278D τὸν ἀπὸ πυρὸς . . συμπιλήσεως (λόγον)· οὕτω κ. : Εὐστ.Πον.269,10 τῇ συμπιλήσει δυστυχοῦντος.

**συμπιλητής** (ὁ) νεώτ. ὁ συμπιλῶν βλ.λ.3) ὁ ἐκ θεωριῶν κ. εἰδ. ἐκ περικοπῶν διαφόρων συγγρα-

φέων ὀρυόμενος κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν ὕλην τῆς συγγραφῆς του (ἐν ἐπικριτικῇ ἐννοίᾳ).

**συμπιλητικός**-ή-όν ὁ συμπιλῶν, συστέλλων, συσταλτικός : Τίμ.Λοκρ.100F **τὸ δὲ ψυχρὸν παχυμερέστερον καὶ συμπιλατικὸν πόρων ἐστί.**

**συμπιλῶ**-έω κ. νεώτ. συμπιέζω, ἰσχυρῶς συνθλίβω, μειγνύων πιέζω καὶ ἀποτελῶ ἓν ὅλον, ἓν σῶμα (ὡς λ.χ. ἔριον πρὸς κατασκευὴν πιλήματος), ὅθ. κ. συμπυκνῶ, καθιστῶ συμπαγέστερον, πυκνότερον : Πλάτ.Τίμ.45B **μάλιστα δὲ τὸ μέσον ξυμπιλήσαντες τῶν ὀμμάτων**· ‖ ἐν χρ. ἰδίως ἐν τῷ παθ. : αὐτ.49C **ἀέρια ξυνιόντα καὶ πυκνούμενον νέφος, καὶ ὁμίχλην, ἐκ δὲ τούτων ἔτι μᾶλλον ξυμπιλουμένων,** αὐτ.Πολιτ.281Δ, Ἀριστλ.Οὐρ.305b,7 **τὸ αὐτὸ μέγεθος οὐ δοκεῖ συμπιληθὲν γίνεσθαι βαρύτερον,** Διοκλ.ἀπ.26 **τὰ λεῖα, κἂν . . βίᾳ συμπιληθῇ, ῥαδίως ἀπολύεται,** Πλούτ.Δημήτρ.41, Λουκ.Τόξ.30 **κόμη αὐχμηρὰ καὶ συμπεπιλημένη,** Δίων Κ 66,21· ‖ **συμπεπιλημένος** ὁ ἐκ πιλήματος: Θεόφρ.ΦΙ 3,7,5· **2**) παθ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ τῶν ἐντέρων, παθαίνω ἀπόφραξιν : Ἱππ.Τοπ.Ἄνθρ.10, αὐτ.Νούσ.3,14· **3**) νεώτ. μτφ. ἀναφ. πρὸς πραγματείας, λόγους, συναρμόζω, ἀποτελῶ ἓν ὅλον συμπαραθέτων χωρία, περικοπὰς ἐκ διαφόρων πηγῶν· **4**) ρηματ. π. συμπίλημα, συμπίλησις.

**συμπιλῶ**-όω μτγν. συμπιλῶ-έω βλ.λ. : Σχόλ.Ὀδ. Φ 122· κ. παθ. : Διοσκ.1,7.

**συμπίνω** κ. μσν. κ. νεώτ., αἰολ. προστ. **σύμπωθι** (Ἀλκαῖ.54), ὁμοῦ, μετ' ἄλλου τινός, μετ' ἄλλων πίνω, μετέχω, λαμβάνω μέρος εἰς συμπόσιον, συνευωχοῦμαι : Ἡρ.2,121,δ' **ἐκεῖνον παραλαμβάνειν καὶ κελεύειν μετ' ἑωυτῶν μείναντα συμπίνειν,** Φερεκρ.153,5 **κἆτά τις εἶπεν τῶν ξυμπινόντων** (τῶν συμποσιαστῶν), Ἀριστφ.Ἀχ.277 **ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον,** Ξεν.ΚΠ 5,2,28, Πλάτ.Μίν.320A **ἐν Κρήτῃ δὲ εἷς οὗτός ἐστι τῶν ἄλλων νόμων . . μὴ συμπίνειν ἀλλήλοις εἰς μέθην,** αὐτ.Συμπ.213A, Αἰσχίν.2,52, ΚΔΠράξ.10,41 **οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ,** Λουκ.Τόξ.28 **καὶ ἀσέβημα αὐτῶν ἡγοῦντο εἶναι εἰ συνέπιόν ποτε,** Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,30 **καὶ συνομιλῶσιν ἢ συντρώγουσιν ἢ συμπίνωσιν**· **2**) παθ. μτχ. **συμπεπομένος** ἀπορροφημένος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.61,40· **3**) ὑγραίνομαι, μουσκεύω : Διοσκ.1,25 **ἔασον συμπιεῖν ἡμέραν μίαν,** Πάπ.· **4**) ρηματ. π. συμποσία, συμπόσιον, συμπόσιος, συμπότης.

**συμπιπίσκω** Ἐπιγρ. Δελφῶν συγχρόνως, ὁμοῦ ποτίζω, προσφέρω ποτόν.

**συμπιπράσκω** μτγν., ἀόρ. **συμπέπρακα** (πάπ.) πωλῶ ὁμοῦ, συγχρόνως, παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 12,4,4, Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.4,24.

**συμπίπρημι** μτγν. ὁμοῦ, συγχρόνως καίω, βάζω φωτιά : Ἰώσ.ΠΙ 6,5,2· μτ. δοτ. : Στράβ.17,3,14 **Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἅλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ**· κ. παθ. : Φίλ.2,565.

**συμπίπτω** κ. μσν. κ.νεώτ., ποι. κ. **συμπίτνω** βλ.λ., ἰων. παρατ. **συμπίπτεσκον** (Ἐμπ.59), πίπτω ὁμοῦ, μεθ' ὁρμῆς συγκρούομαι, ἐπὶ ἀνέμων: Ὀδ.Ε 925 **σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσον** (κτ.τμ.)· ‖ ἐπὶ μαχητῶν, πολεμιστῶν, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, ἄρχομαι τῆς μάχης, τῆς συμπλοκῆς : Ἰλ.Η 256 **σὺν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,** αὐτ.Φ 387, Ἡρ.1,214 **συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσί τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοισι συνέχεσθαι,** αὐτ.5,112, Πίνδ.Ι 4(3),51(69) **συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς**· ‖ μτ. δοτ. προσ. ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ κατά τινος, πέφτω ἀπάνω του : Σοφ. ΑΙ.467 **ἰὼν πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις,** Ξεν.ΚΠ 2,1,11 **ὁρῶν αὐτοὺς . . ταῖς ψυχαῖς παρεσκευασμένους ὡς εἰς χεῖρας συμμείξοντας τοῖς πολεμίοις,** Διόδ.Σ 3,35, Πολύβ.3,51,5· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ πλοίων, συγκρούομαι ἐν ναυμαχίᾳ : Θουκ.2,84· μτ. δοτ. : αὐτ.7,63 **ξυμπεσούσης νηὶ νεώς**· **2**) πίπτω ὅλος, καταπίπτω, κατακρημνίζομαι : Εὐρ.Ἡρ.905 **θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη,** Θουκ.8,41 **τήν τε πόλιν ἀτείχιστον οὖσαν καὶ ὑπὸ σεισμοῦ .. ξυμπεπτωκυῖαν,** Ξεν.Ἀν. 5,2,24· **3**) κ. μτφ. καταπίπτω, καταβάλλομαι ἐπὶ τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος, ὑφίσταμαι πτῶσιν : Ἱππ. Κατ' Ἰητρ.13, Σωρ.1,16· ‖ ἐξασθενῶ, ἀτονῶ ἕνεκα νόσου· κ. ἐπὶ τοῦ σώματος, νεκροῦμαι, γίνομαι πτῶμα : Πλάτ.Φαίδ.80C **συμπεσὸν γὰρ τὸ σῶμα καὶ ταριχευθέν**· ‖ ἐπὶ τῆς καρδίας, παθαίνω συγκοπήν : Ῥοῦφ Σφυγμ.3,6· ‖ προσβάλλομαι ὑπὸ καταπληξίας, ἐπὶ ζῴων : Πάπ.· ‖ ἐπὶ φυτῶν, μαραίνομαι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,4,4· **4**) ὁμ. μτφ. καθίσταμαι περίλυπος, σκυθρωπός, κατηφής, γέρνω ἀπὸ λύπη : ΠΔ Γέν.4,6 **ἵνα τί περίλυπος ἐγένου καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου ;**, αὐτ. Βασ.1,1,18· ‖ ὑφίσταμαι ἠθικήν, ψυχικὴν κόπωσιν, ἀτονίαν : αὐτ.Μακκ.1,6,10 **συμπέπτωκα τῇ καρδίᾳ ἀπὸ μερίμνης**· **5**) ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος πίπτω : Πλάτ.Θεαίτ.195A **ἐὰν δὲ πρὸς πᾶσι τούτοις ἐπ' ἀλλήλων συμπεπτωκότα ᾖ ὑπὸ στενοχωρίας**· ‖ συγκλίνω πρὸς τὸ αὐτό, συναντῶμαι, τὸ πλεῖστον ἐν χρ. π. μαθηματικοῖς : Ἀριστλ.Α Ὕστ.77b,23 **τὸ δὲ τὰς παραλλήλους συμπίπτειν οἴεσθαι, γεωμετρικόν πως,** αὐτ.Ζ1 49 a,15, Εὐκλ. Ὁρισμ.1,23, Ἀρχιμ.Ἑλ.20· ἐπὶ τῶν πλευρῶν τριγώνου : Πολύβ.2,14,5 **αὗται δ' αἱ πλευραὶ συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας κορυφὴν ποιοῦσι τοῦ τριγώνου**· κ.ἐπὶ ποταμοῦ: Πλούτ.Σύλλ.16 **εἶτα συμπίπτων ὑπὸ τὴν ῥίζαν αὐτὴν τῷ Κηφισῷ**· **6**) ἐφαρμόζομαί τινι, ὅθ. κ. συμφωνῶ, συνταυτίζομαι, μτ.δοτ.: Ἡρ.7,151 **συμπεσεῖν δὲ τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον** (συμφωνεῖ δὲ μὲ αὐτά, ἐπιβεβαιοῖ δὲ αὐτά), αὐτ.6,18· μτ. αἰτ. ἐμπροθ : Πλάτ.Θεαίτ.160D **καὶ εἰς ταὐτὸν συμπέπτωκε,** αὐτ.Πολ.473D· ‖ ἀπολ. συμφωνῶ ἀκριβῶς : Ἡρ.2,49· **7**) ἐν τῇ σημ. τῆς χρον. συμπτώσεως, γίνομαι, συμβαίνω κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον : Ἡρ.9,100 **τῆς αὐτῆς ἡμέρας συμπίπτοντος τοῦ τε ἐν Πλαταιῇσι καὶ τοῦ ἐν Μυκάλῃ . . τρώματος,** Φιλήμ.101,4 **τῶν κακῶν τῶν συμπεσόντων**· **8**) κ. ἄνευ τῆς ἐννοίας τῆς συμπτώσεως, ἐπὶ γεγονότων ἰδίως ἀτυχῶν, ἐπέρχομαι κατά τινος, τυχαίνω σὲ κάποιον, μτ. δοτ. : Αἰσχ.Εὐμ.337 **τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι** (δ. ἀνάγν.), Ἰσοκρ.1,32, αὐτ.9,72, Πλάτ.Τίμ.17A **ἀσθένειά τις αὐτῷ συνέπεσεν,** αὐτ.82C **τὰ δὲ μέγιστα τῶν νοσημάτων τῇδε χαλεπὰ ξυμπέπτωκεν,** Ἱππ.Διαίτ.6 **συμπίπτει τοῖσι πλείοσι τοιάδε· ἐρυθήματα προσώπου . . ,** Δημ.805· κ. μτ. αἰτ. ἐμπροθ. : Ἡρ.7,137 **τὸ δὲ συμπεσεῖν ἐς τοὺς παῖδας τῶν ἀνδρῶν τούτων** (ἡ μῆνις)· ‖ εὔχρ. ἐν συνεκφ. μτ. μτχ. (ὡς τὸ τυγχάνω) : αὐτ.9,101 **καὶ τόδε . . συνέπεσε γενόμενον,** αὐτ.5,36 **Ἀρισταγόρῃ δὲ συνέπιπτε . . πάντα ταῦτα συνελθόντα**· ‖ οὕτω κ. παραλειπομένης ἀλλ' ἐννοουμένης τῆς μετοχῆς: Ἀριστλ.Πολιτ. 1318a,39 **ἐὰν ἴσοι συμπέσωσιν** (ἐνν.ὄντες)· **9**) κ. ἐπὶ προσ. ἀναφορικῶς πρὸς καταστάσεις ἰδίως δυσχερεῖς, ἀπευκταίας, περιπίπτω εἰς . . , εὑρίσκομαι πρὸ . ., πέφτω σὲ . ., μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Ἡρ. 3,52 **ἰδὼν μὲν ὁ Περίανδρος ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα οἴκτιρε,** Σοφ.ΑΙ.429 **κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα,** αὐτ.ΟΤ 113· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ πραγμάτων : Εὐρ.ΙΤ 1393 **ναῦς . . λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο**· **10**) ἐν συχνῇ χρ. ἀπροσώπως, **συμπίπτει** συμβαίνει, κατὰ τύχην γίνεται, τυχαίνει νὰ . ., μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.1,139 **καὶ τόδε ἄλλο σφι ὧδε συμπέπτωκε γίνεσθαι,** αὐτ.5, 35, Ἀριστλ.Ζ1 588a,1 **ὅσαις ἂν . . συμπέσῃ ἐμέσαι,** Φιλιππδ.18, Γέμιν.8,21 **συνέπεσε κατ' αὐτὰς τὰς χειμερινὰς τροπὰς ἄγεσθαι τὰ Ἴσια,** Ἐπιγρ.Τεγέας **εἴ τινι συνέπεσε τὸν ἀδελφεὸν ἀπολέσθαι**· συχν.

ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ ὥστε : Ἡρ.8,15 **συνέπιπτε δὲ ὥστε τὰς αὐτὰς ἡμέρας τάς τε ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας,** αὐτ.8,132, Θουκ.1,49 **ἀλλὰ ξυνέπεσε .. ὥστε** ἐπιχειρῆσαι ἀλλήλοις τοὺς Κορινθίους **καὶ Ἀθηναίους·** κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Οὐρ.289b,22, αὐτ.Πολιτ.1270b,20 **ὥστ' εἴτε διὰ τὸν νομοθέτην εἴτε διὰ τύχην τοῦτο συμπέπτωκεν,** αὐτ.Ρητ.1385b,2, Γαλ.16,527 **καθάπερ ἐν κατάρροις ἐνίοτε συμπίπτει·** ‖ τὸ οὐδ. μτχ. τὸ συμπῖπτον τὸ τυχαῖον, τὸ ἑκάστοτε συμβαῖνον, τὸ συμπτωματικὸν γεγονός : Ξεν.ΚΠ 8,5,16 **καὶ ἐν μὲν ταῖς πορείαις πρὸς τὸ συμπῖπτον ἀεὶ διατάττων ἐπορεύετο·** ὁμ. κ. ἐν τῇ μτχ. ἀορ. **τὸ συμπεσόν** τὸ συμβάν : Ἀριστλ.Πολιτ.1284a,32 **ἀγνοοῦντος μὲν τοῦ κήρυκος τοῦ** γιγνομένου **τὴν αἰτίαν, ἀναγγείλαντος δὲ τὸ συμπεσόν·** ‖ ὁμ. ἡ μτχ. κτ. πληθ. **τὰ συμπίπτοντα** ὁ κλῆρος, ἡ τύχη τινός : Εὐρ.ἀπ.572 **φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως·** πρβλ. Ἰσοκρ.2,35· **II**) ρηματ. π. σύμπτωμα, σύμπτωσις.

**συμπιστεύω** μτγν. ὁμοῦ, μετά τινος πιστεύω : Ἰώσ.ΠΙ 1,26,5.

**συμπιστοῦμαι-όομαι** μτγν. ἐπιβεβαιῶ, ἐπικυρῶ : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,271 **ὁ δὲ αὐτάρκειαν ὑπαγορεύων συμπιστοῦται τὸ δόγμα.**

**συμπίτνω** ποι. τ. τοῦ συμπίπτω βλ.λ. [ἐν χρ. ὅταν εἶναι ἀναγκαία βραχεῖα λήγουσα], ἐπὶ κυμάτων προσκρουόντων πρὸς ἄλληλα : Αἰσχ.Πρ.432 **βοᾷ δὴ πόντιος κλύδων ξυμπίτνων στένει βυθόν·** **2**) κ. ἐπὶ καταστάσεων, ἐνεργειῶν, αἰσθημάτων συμφωνῶ, συνταυτίζομαι : αὐτ.Χο.299 **πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,** Εὐρ.Ἐκ.1030 **τὸ γὰρ ὑπέγγυον Δίκᾳ καὶ θεοῖσιν οὐ συμπίτνει, ὀλέθριον .. κακόν** (Βερναρδ.Γρ.Ἑρμην.Λεξ. «ὅπου ἡ ὑπέγγυος εἰς τὴν δικαιοσύνην ὀφειλὴ καὶ ἡ εἰς τοὺς θεοὺς ὁμοῦ ἀποτυγχάνουσιν, ἐκεῖ ἐπέρχεται ὀλέθριον κακόν»)· **3**) φθάνω, ἀφικνοῦμαι συγχρόνως, συναντῶμαι : αὐτ.966 **ἐς ταὐτὸν ἥδε συμπίτνει δμωῒς σέθεν.**

**συμπλάζομαι** κ. μσν. περιπλανῶμαι ὁμοῦ μετά τινος, συμπλανῶμαι : Σοφ.ἀπ.373,5, Νικ.Χων.Χρον. 24C **ἡνίκα τῷ πατρὶ συνεπλάζετο.**

**συμπλανήτης** (ὁ) κ.-ής μσν. ὁ ὁμοῦ πλανώμενος, συμπλανώμενος: Νικ.Χων.Χρον.21C **συνέκδημον καὶ συμπλανητὴν ἔχων·** ‖ θηλ. **συμπλανῆτις** : αὐτ. 5,93A **συνέκδημον καὶ συμπλανῆτιν ἑκοῦσαν ἀπεσπάσατο ἄκουσαν.**

**σύμπλανος**-ον μτγν. ὁ ὁμοῦ πλανώμενος, ὁ μετά τινος περιπλανώμενος, ὅθ. κ. ὁ συνοδεύων, συντροφεύων τινά : Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 5,164 **λίτομαι, κώμων σύμπλανε, πότνια Νύξ,** Μᾶρκ.Ἀγρ.αὐτ.6,248.

**συμπλανῶμαι-άομαι** μτγν. ὁμοῦ, μετά τινος πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, μτ. δοτ. προσ. : Διόδ.Σ 3,59 **τὸν δὲ Μαρσύαν .. ἑκουσίως αὐτῇ παρακολουθεῖν καὶ συμπλανᾶσθαι, διὰ τὴν προϋπάρχουσαν φιλίαν,** Πλούτ.Ἀντ.29, Φιλόστρ.Ἐπιστ.56· **2**) μτφ. πλανῶμαι, παραπλανῶμαι ὁμοῦ μετά τινος, ὁμ. μτ. δοτ. : Πολύβ 3,21,10 **μηθ' οἱ φιλομαθοῦντες περὶ τούτων ἀστοχῶσι, συμπλανώμενοι ταῖς ἀγνοίαις καὶ φιλοτιμίαις τῶν συγγραφέων.**

**σύμπλασις**-εως (ἡ) μτγν. τὸ πλάττειν ἐν νῷ, ἐπινοεῖν, ἡ ἐπινόησις : Γρηγ.Νύσσ.2,241B.

**σύμπλασμα**-ατος (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ἐπινόημα ψεύδους, μύθευμα, ψευδὴς λόγος: Θεοφύλ.Βουλγ. 3,679, Εὐστ.Πον.280,81 **οὐκ ἐκτίθεμαι τὰ κατ' ἐκείνων συμπλάσματα·** **2**) νεώτ. βιολογ. πολυπύρηνος πρωτοπλασματικὴ μᾶζα ἀποτελοῦσα σύντηγμα ἐκφυλισθέντων ἢ νεκρωθέντων κυττάρων.

**συμπλάσσω,** ἀττ. συμπλάττω, παρακ. συμπέπλακα [πιθ.ἐν Ἰώσ.Ἀπ.2,2] ἐκ μάζης τινὸς πλάττω, συμφύρων διαπλάσσω, δίδω μορφήν : Ἡσίοδ.Θ 571 **γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον** (ἐκ χώματος), Ἑρμιππ.41, Ἀριστείδ.Λόγ.42(6),7· ἐπὶ τῶν μελισσῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 628a,34 **διὸ καὶ κάθηνται ἐν τοῖς σφηκίοις ἀεί, συμπλάττουσαι καὶ διοικοῦσαι τὰ ἔνδον,** αὐτ.ΖΓ 761a,7· κ. παθ. : Ἀριστφ.Εἰρ.869 **ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται, καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα,** Διοκλ.ἀπ.140 **τῶν ἐντὸς** [τῆς κνήκου] **.. μέλιτι συμπλασθέντων·** **2**) μτφ. πλάττω, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω : Δημ.949 **δικάζεται, πάσας αἰτίας συμπλάσας καὶ ἐγκλήματ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου .. ἃ οὐδεπώποτ' ᾐτιάσατο,** Αἰσχίν.3, 77 **συμπλάσας ἑαυτῷ ἐνύπνιον·** **3**) εἰδ. ἐπὶ ρητόρων, συγγραφέων, συμφωνῶ εἰς τὴν δημιουργίαν πλαστῆς ὑποθέσεως : Πλάτ.Χαρμ.175D **ὃ ἡμεῖς.. ξυνομολογοῦντες καὶ ξυμπλάττοντες ἐτιθέμεθα σωφροσύνην εἶναι·** ‖ κ. μέσ. : Δίων Κ 50,5.

**συμπλαστεύω** πάπ. πλάττω, πλαστουργῶ, μορφῶ, σχηματίζω μετά τινος.

**συμπλάστης** (ὁ) μσν. ὁ συμπλάσας, ὁ συνδημιουργός : Ἰσίδ.Θεσσαλ. ἐν Mi.Patr.Gr.139,105.

**συμπλαστουργός** (ὁ) μσν. ὁ ὁμοῦ πλαστουργήσας, δημιουργήσας : Δαμασκ.Ι 1,608F **πνεῦμα ἄκτιστον, συμπλαστουργόν.**

**συμπλαστουργῶ-έω** μσν. ὁμοῦ πλαστουργῶ, δημιουργῶ : Φώτ.ἐν Meii Coll. Vat.9,3.

**συμπλαταγῶ-έω** κ. μσν. πλαταγῶ, κροτῶ διὰ συγκρούσεως : Ἰλ.Ψ 102 **χερσί τε συμπλατάγησεν** [δ.γρ. συμπατάγησεν], Ἐπιγρ. Ἀθηνῶν **ῥαδινὰς συμπλαταγεῖτε χέρας,** Τζέτζ.Χιλ.9,631· κ. ἀμτβ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,20 **χειρῶν συμπλαταγουσῶν** (δ. ἀνάγν.)· **2**) ποι. συγχρόνως, ὁμοῦ μετά τινος βοερῶς ἠχῶ : Νόνν.Δ 43,202 **ἱππείῳ χρεμετισμῷ κελάδημα συμπλαταγεῖ λεόντων.**

**σύμπλατος**-άτους (τὸ) νεώτ. ναυτ. ὅρος τῆς ἀστρον. ναυτιλίας δηλῶν τὸ συμπλήρωμα τοῦ γεωγραφ. πλάτους τόπου τινὸς ἢ στίγματος πλοίου.

**συμπλέγδην** ἐπίρρ. συμπεπλεγμένως : Νόνν.Δ 10,158 **συμπλέγδην δὲ πόδεσσιν ἀρηρότα ταρσὰ συνάπτων .. αὐτοκύλιστος ἐπεκύλισε ῥείθρῳ.**

**σύμπλεγμα-ατος** (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ συμπεπλεγμένον, **τὸ** ἐν πλοκῇ, συμπλοκῇ, ὁμὰς προσώπων ἢ πραγμάτων **ἀποτελούντων ἓν** σύνολον· ‖ εἰδ. γραφικὴ γλυπτὴ παράστασις παριστῶσα δύο ἢ πλείονα πρόσωπα εἰκονιζόμενα ἐν στενῇ πρὸς ἄλληλα ἐπαφῇ, μὲ συμπεπλεγμένα τὰ μέλη : Ἐπιγρ.Ἐφέσου· οὕτω κ. ἐπὶ ἰδεατῶν, κατὰ φαντασίαν παραστάσεων : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 18 **τὰ σύννεφα .. ἐσχημάτιζαν συμπλέγματα παραδόξως ἡδυπαθῆ·** ‖ ζεῦγος ἐραστῶν ἐν ἐρωτικῷ ἐναγκαλισμῷ : Πλίν.ΦΙ 36,24, αὐτ.36,35· **2**) νεώτ. ἑνιαία παράστασις δύο ἢ πλειόνων κεφαλαίων γραμμάτων συμπεπλεγμένων εἰς ἓν μονόγραμμα· **3**) νεώτ. σύστημα διοκλαδώσεων ὁδῶν, σιδηροδρομικῶν ἢ τροχιοδρομικῶν γραμμῶν, ρείθρων, ποταμῶν, ὑπονόμων ἢ αὐλάκων κλπ., ρυθμιζόμενον ὑπὸ κοινῆς τοπογραφικῆς κατανομῆς· **4**) νεώτ. **γωνιῶδες σύμπλεγμα** ἐν τῇ οἰκοδομικῇ διάταξις τῶν κυβολίθων ἢ τῶν πλίνθων κατὰ τὰς γωνίας οὕτως, ὥστε νὰ μὴ συμπίπτωσιν οἱ ἁρμοὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων στρώσεων, γινομένη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς στερεότητος.

**συμπλείονες,** Ἐπιγρ. συμπλέονες, οὐδ. **συμπλέονα,** πλείονες ὁμοῦ : Ἀριστλ.Πολιτ.1286b,36 **εἶναι δὲ τοσαύτην τὴν ἰσχὺν ὥστε ἑκάστου μὲν καὶ ἑνὸς καὶ συμπλειόνων κρείττω τοῦ δὲ πλήθους ἥττω,** Ἀριστείδ.Λόγ.23(42),32 **καὶ πόλεις καὶ σύντρεις καὶ συμπλείω τῶν εἰς ταὐτὸν τελουσῶν,** Ἐπιγρ.Ἄργους **συμπλέονες πόλιες.**

**συμπλεκής-οῦς-ές** μτγν. **συμπεπλεγμένος, μπερδεμένος** : Νόνν.Δ 3,27.

**συμπλέκτειρα** (ἡ) **ἐσφ. γρ. ἀντὶ συμπαίκτειρα** βλ.λ. : Ὀρφ. Ὕμν.28,9.

**συμπλέκτης** (ὁ) νεώτ. μέρος τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ αὐτοκινήτου, ἄ. ἀμπραγιάζ.

**συμπλεκτικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ πλέκων, συνδέων ὁμοῦ, ὁ συμπλέκων : Πλάτ.Πολιτ.282D καὶ λεγομένν γε αὐτῆς (τῆς ὑφαντικῆς ἐνν.) τὸ μὲν εἶναι στρεπτικόν, τὸ δὲ συμπλεκτικόν, Πολυδ.7,207 ἡ συμπλεκτικὴ τέχνη· 2) κ. νεώτ. γραμμ συμπλεκτικοὶ σύνδεσμοι οἱ χρησιμεύοντες πρὸς σύνδεσιν προτάσεων ὁμοειδῶν (ὡς οἱ : καί, οὐδέ, μηδέ, οὔτε, μήτε) : Χρύσ.Στωικ.2,68, Δίων Θρ.642,34, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπίρρ.218,14.

**συμπλεκτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. διὰ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.9,22.

**σύμπλεκτος**-ον πεπλεγμένος, πλεχτός : ΠΔ Ἔξ. 36,31|39,23| τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον σύμπλεκτον· || μτ.γενικ. περιπεπλεγμένος, μετ' ἄλλου, μαζὶ μπερδεμένος : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 4,1,18 βλαισήν τε πλατάνιστον . . σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι.

**συμπλέκω** κ. μον. κ. νεώτ., μέλλ. συμπλέξω, ἀόρ. συνέπλεξα, μέσ. συμπλέκομαι, παρατ. συνεπλεκόμην (Πλάτ.Συμπ.191Β), παθ. ἀόρ. συνεπλέχθην (Πλάτ.Τίμ.80C), ἀόρ. β' συνεπλάκην κ. συνεπλέκην (Δημ.124, Ἡρ.3,78), παρακ. μτχ. συμπεπλεγμένος, πλέκω ὁμοῦ, συνδέω, συνάπτω τι μετ' ἄλλου διὰ πλοκῆς : Πλάτ.Πολιτ.309Β πειρᾶται τοιόνδε τινὰ τρόπον ξυνδεῖν καὶ ξυμπλέκειν, αὐτ.31.Β, Θεόκρ.18,34 ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων, Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,9 σὺν δ' ἀναμὶξ πλέξας . . Ἶριν (συμπλέξας εἰς στέφανον), Πλούτ.Εὐμ. 6 τῷ δὲ νικῶντι σταχύων δρεπομένην . . συμπλέκειν στέφανον· κ. παθ. : Δείν.1,18 κηρύκεια συμπεπλεγμένα ἐκ τῶν θαλλῶν, Θεόφρ.ΦΑἰτ.5, 5,4 ὅταν . . συμπλακῇ (τὰ στελέχη), - νήματα συμπεπλεγμένα· || συνάπτω, συνδέω, συνενῶ τι οἱονεὶ διὰ πλοκῆς, σχηματίζω σύμπλεγμα : Θουκ. 4,4 τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, - συμπλέκω τὰς χεῖρας· || τὸ παθ. συνδέομαι διὰ πλέγματος, συμπλέγματος : Εὐρ.Κύκλ.225 ἄρνας . . στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους· 2) μτφ. ἐν φρ. συμπλέκω τινὶ τὰς χεῖρας γίνομαι οἰκεῖος, φίλος πρός τινα, συνάπτω φιλικὰς σχέσεις μετά τινος : Πολύβ.2,45,2 τῷ βασιλεῖ . . κοινωνεῖν, καὶ συμπλέκειν ἀμφοτέροις ἅμα τὰς χεῖρας, αὐτ.47,6· 3) μτφ. συνάπτω, συνδέω διὰ δεσμοῦ, συγγενείας : Εὐρ.ἀπ.328,5 συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων· || τὸ παθ. εἶμαι περιπεπλεγμένος, συνδεδεμένος στενῶς : Πλάτ.Τίμ. 80C τούτοις τοῖς παθήμασι πρὸς ἄλληλα συμπλεχθεῖσι, Ἀριστλ.Ψυχ.406b,28 ἡ ψυχὴ διὰ τὸ συμπεπλέχθαι πρὸς τὸ σῶμα· || ἴχνη συμπεπλεγμένα τὰ μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν βαίνοντα, τὰ περιπεπλεγμένα, ἀντίθ. ὀρθά : Ξεν.Κυν. 5,6 ἔστι δὲ τοῦ χειμῶνος τὰ ἴχνη ὀρθὰ ἐπὶ τὸ πολύ, τοῦ δ' ἦρος συμπεπλεγμένα· 4) συμπλέκω λογικὰς ἐννοίας εἰς ἕνα ὅρον : Ἀριστλ.Ψυχ. 409b,11 συμπλέκειν εἰς τὸ αὐτὸ κίνησιν καὶ ἀριθμόν, αὐτ.ΗΝικ.1119b,30· || εἰδ. συνάπτω, συναρμολογῶ πρὸς ἀλλήλας τὰς λέξεις πρὸς σχηματισμὸν προτάσεως : Πλάτ.Σοφ.262D συμπλέκων τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι, αὐτ.268C· κ. παθ.: αὐτ.Θεαίτ.202Β οὕτω καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν συμπλακέντα λόγον γεγονέναι, αὐτ.Πολ.533C ᾧ γὰρ ἀρχὴ μὲν ὃ μὴ οἶδε, τελευτὴ δὲ καὶ τὰ μεταξὺ ἐξ οὗ μὴ οἶδε συμπέπλεκται· || ἐπὶ λέξεων, ἀντίθ. ἁπλῶς λέγεσθαι : Ἀριστλ.Φυσ.195b,15 ὡς συμπλεκόμενα ταῦτα, ἢ ὡς ἁπλῶς λεγόμενα, αὐτ.Μεταφ.1014a,13, αὐτ.ΑΠρ.49a,8 κατηγορίαι συμπεπλεγμέναι (ἀντίθ. ἁπλαῖ), αὐτ.ΖΜ 643b, 30, Στωικ.ἀπ.2,68 περὶ τοῦ συμπεπλεγμένου (περὶ τῆς *συνθέτου* ἐννοίας, ὡς τίτλος ἔργου τοῦ Χρύσ. Στωικ.)· 5) συνήθ. γεν. συνυφαίνω, συντίθημι : Δημ.1335 εὖ τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας (τοὺς νόμους) (περιβαλὼν τοὺς νόμους διὰ ῥητορικῶν κοσμημάτων), Διον.Ἁλ.Ρητ.8,5 συμπλέκειν τὰς πίστεις τῶν ἀσθενῶν τοῖς προτεινομένοις (συνδέειν τὴν ἀπόδειξιν τῶν ἀσθενῶν σημείων μετά . .)· συμπλέκω πράξεις συνάπτω τὰς πράξεις, συσχετίζω τὰς πράξεις ἀμοιβαίως : Πολύβ.5,105,4 τὰς.. Ἑλληνικὰς καὶ τὰς Ἰταλικάς, . . οὗτος ὁ καιρὸς . . συνέπλεξε πρῶτον· κ. παθ. : Διόδ.Σ 16,42 συμπεπλεγμένας ἔχων τὰς πράξεις τῷ ὑποκειμένῳ πολέμῳ· || ὁμ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς συμπτώματα : Γαλ.18(2),157 συμπλέκειν συμπτώματα· 6) ἀναμειγνύω, συγχέω τι ἰδ. ἐν τῇ διηγήσει : Πολύβ.5,31,4 τοῦ μὴ συμπλέκειν ἀλλήλαις τὰς πράξεις, Βέττ. Βάλ.352,27, Γαλ.16,747 ἑτερογενῆ σημεῖα συμπλέκων· κ. παθ. : Πολύβ.5,105,9 αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πράξεις συνεπλάκησαν ταῖς Ἰταλικαῖς· 7) ἀναμειγνύω συστατικά, οὐσίας : Σωρ.1,77, Γαλ.12, 647· κ. παθ. : Ἀριστλ.Φυσ.189b,5 πῦρ . . καὶ γῆ καὶ ἀὴρ καὶ ὕδωρ μετ' ἐναντιοτήτων συμπεπλεγμένα ἐστίν, Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,59· 8) τὸ μέσ. συμπλέκομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ παλαιόντων, ἔρχομαι εἰς χεῖρας πρός τινα, συμπλέκω μετὰ τοῦ ἀντιπάλου χεῖρας καὶ λοιπὰ μέλη τοῦ σώματος ἐν τῇ πάλῃ, διαπληκτίζομαι, τσακώνομαι : Ἡρ.3,78 συμπλακέντος δὲ Γωβρύεω τῷ μάγῳ, Γάλ.15,124· 9) ὁμ. τὸ μέσ. κ. μσν. κ. νεώτ. γεν. ἐπὶ πολεμιστῶν, ἔρχομαί τινι εἰς χεῖρας, μάχομαί τινι, συνάπτω μάχην ἐκ τοῦ συστάδην, συγκρούομαι : Δημ.124 οὐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι, Πολύβ.2,66Β τὸ . . ἐξ ἐφόδου καταπειράζειν καὶ συμπλέκεσθαι, Πλούτ.Θεμ.8 πρὸς ἐκεῖνα διαγωνίζεσθαι συμπλακέντας, Λουκ.Συμπ. 44 οἱ δ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, - χθὲς τὴν πρωΐαν συνεπλάκησαν αἱ προφυλακαί· κ. μτ. δοτ. : Πολύβ.1,23,2 συνεπλέκοντο . . τοῖς πολεμίοις, αὐτ.3,69,13, Ἀνν.Κομν.3Α εἰ συμπλακήσεται τοῖς βαρβάροις· κ. ἐμπροθ. (πρός τινα, νεώτ. κ. μετά τινος) : Πολύβ.4,11,7 πρὸς τὴν οὐραγίαν ἐχρῆν συμπλέκεσθαι, Πλούτ.Φάβ.25 συμπλέκεσθαι πρὸς Ἀννίβαν, - τὰ στρατεύματά μας συνεπλάκησαν μετὰ τοῦ ἐχθρικοῦ ἱππικοῦ· || ἐπὶ πλοίου, ἐμπλέκομαι, συγκρούομαι πρὸς ἐχθρικὸν ἢ εὑρίσκομαι εἰς κατάστασιν ἐμβολῆς βλ.λ.6) : Ἡρ.8,84 ἐξαναχθεὶς νηὶ ἐμβάλλει. συμπλεκείσης δὲ τῆς νεὸς καὶ οὐ δυναμένων ἀπαλλαγῆναι, Πολύβ.1, 23,6 τῶν δὲ συμπλεκομένων σκαφῶν ἀεὶ δεδεμένων τοῖς ὀργάνοις, καὶ τῶν ἀνδρῶν . . συμπλεκομένων ἐπὶ τοῖς καταστρώμασιν· 10) τὸ μέσ. ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι εἴς τι κ. ἰδ. εἰς συζήτησιν, εἰς φιλονικίαν κττ. : Πλάτ.Νόμ.935C ὡς ὁ λοιδορίαις συμπλεκόμενος, Φιλόδ.Μουσ.27Κ συμπλέκεσθαι ταῖς μάχαις, αὐτ.Ρητ.1,115 συμπλέκεσθαι τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν· κ. μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.Περ.11 περὶ τὸ βῆμα τῷ Περικλεῖ συμπλεκόμενος, Λουκ.Συμπ.30 συμπλακῆναι τοῖς Στωικοῖς· κ. ἀπολ. : Πολύβ.18,8,3 πρὸς τὸ συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν αὐτῷ· || κ. μτφ. περιπλέκομαι, μπερδεύομαι : Ἀριστφ.Ἀχ.704 συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ, Εὐρ.Βάκχ.800 ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ (περιεπλέχθημεν μὲ . .), Αἰσχίν.2,153 συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπῳ γόητι καὶ πονηρῷ· 11) ὁμ. τὸ μέσ. ἐπὶ πολέμου συνάπτομαι, διεξάγομαι : Δημ.24 ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ· 12) ὁμ. τὸ μέσ. κ. μσν. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως, συνέρχομαι, συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι : Σοφ.ἀπ.618 τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακεὶς ποτε, Πλάτ.Συμπ.191Α περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις, Νικ.Χων.Χρον.4,69C τῇ γυναικὶ συνεπλέκετο· κ.

ἔμπροθ. (μετά τινος) : 'Αχμ.'Ονειροκρ.126,86 συνεπλάκη μετ' αὐτῆς· || ὁμ. κ. ἐπὶ ζῴων : 'Αριστλ. ΖΙ 541b,3 κατὰ στόμα γάρ συμπλέκονται, τάς πλεκτάνας πρὸς τὰς πλεκτάνας συναρμόττοντες, αὐτ.542a,16 τοῦτο δὲ ποιήσαντα πολλάκις οὕτω συνέρχεται καὶ συμπλέκεται ἀντίπυγα· **13**) ὁμ. τὸ μέσ. ἀστρολ. ἔρχομαι εἰς συζυγίαν : Βέττ.Βάλ. 120,2 τῇ Σελήνῃ ὁ τοῦ Διὸς συμπλέκεται· **14**) τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ἐμπλέκω, περιπλέκω, μπερδεύω τι ἀντιστοίχως πρὸς ἄλλο : Εὐρ.ΙΑ 292 δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε, τῶν ἄσσον ὥρμει πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσίν· **15**) σύμπλεγμα, συμπλεκής, συμπλέκτης, σύμπλεκτος, σύμπλεξις.

**σύμπλεξις**-εως (ἡ) μτγν. συμπλοκή, συμπεπλεγμένος ὅρος : 'Αριστλ.ΖΜ 644a,4· **2**) τὸ περίπλοκον, τὸ ἀκανόνιστον τοῦ σφυγμοῦ : Γαλ.9,50.

**σύμπλεος-α-ον** ὁ ὅλως πλήρης, ὁλόγεμος, μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : 'Ιππ.Φυσ.3 (κῶδ.Μ) τὸ μεταξὺ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ πνεύματος σύμπλεόν ἐστι.

**σύμπλευρος**-ον μτγν. ὁ παραπλεύρως κείμενος, ὁ πλάϊ πλάϊ : 'Επιφάν.1,768D, 'Επιγρ.Διδύμων· **2**) ὁ ὁμοῦ μετὰ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ : Πρόδρ.1,270 εἰς τοῦ πατρός μου τὸ κελλὶν ἀκρόπαστον ἀπάκιν σύμπλευρον ἐμαγέρευσαν, αὐτ.1,284.

**συμπλέω** κ. νεώτ., ἰων. συμπλώω, μέλλ. ἰων. συμπλώσομαι, πλέω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : 'Ηρ. 4,149 ὁ δὲ παῖς οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσεσθαι.., αὐτ.5,46, Εὐρ.ΙΑ 102 συμπλεῖν τ' 'Αχαιοῖς οὕνεκ' οὐ θέλοι λέγων· || ὁμ. συμπλέω μετά τινος : Θουκ.6,44· κ. ἀπολ. : αὐτ.1,27 οἱ δὲ παρεσκευάζοντο αὐτοῖς ὀκτὼ ναυσὶ συμπλεῖν, 'Αντιφ. 5,20, Πλάτ.Γοργ.511F, 'Επιγρ. συμπλέοντες ναῦται· **2**) μτφ. : Εὐρ.'Ηρ.1225 συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν· **3**) ρηματ.π. σύμπλους.

**σύμπλεως**-ων ἀττ. τ. τοῦ σύμπλεος βλ.λ. : Ξεν. 'Αν.1,2,22 πεδίον μέγα . . δένδρων παντοδαπῶν σύμπλεων καὶ ἀμπέλων.

**συμπληγάς**-άδος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ὁμοῦ πληττομένη, συγκρουομένη· εὔχρ. κτ. πληθ. συμπληγάδες πέτραι μυθικοὶ ἀπορρῶγες βράχοι ἐγγὺς ἀλλήλων ἐν τῇ θαλάσσῃ κείμενοι, περὶ ὧν ἐπιστεύετο ὅτι συγκλειόμεναι καθίστων ἀδύνατον τὴν διὰ μέσου αὐτῶν πλεῦσιν, δίοδον (τοποθετούμενοι ὑπὸ τῶν πλειόνων συγγραφέων καὶ ποιητῶν κατὰ τὸ στενὸν τοῦ Βοσπόρου καὶ δι' ὧν κατώρθωσαν νὰ διέλθωσιν οἱ 'Αργοναῦται πλέοντες πρὸς τὴν Κολχίδα), ἁ. πλαγκταὶ ἢ κυάνεαι πέτραι : Εὐρ.ΙΤ 355 πορθμὶς ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 'Ελένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', αὐτ.1389, αὐτ.Μήδ.1263, Στράβ. 1,2,10 αἱ Κυάνεαι, ἅσπερ Συμπληγάδας καλοῦσι πέτρας τινές, τραχὺν ποιοῦσαι τὸν διέκπλουν τὸν διὰ τοῦ Βυζαντιακοῦ στόματος, αὐτ.3,2,12· κ. καθ' ἑν. : Εὐρ.ΙΤ 241 ἥκουσιν εἰς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα πλάτῃ φυγόντες, δίπτυχοι νεανίαι, αὐτ.'Ανδρ.794· **2**) ὡς οὐσ. συμπλοκή, σύγκρουσις : 'Αριστλ.Κόσ.393b,13 πτώσεις κεραυνῶν μυρίων τε γνόφων συμπληγάδες, 'Ιμέρ.Λόγ.19 τίτλ.· || σύρραξις, μάχη : 'Επιφάν.1,23C συμβέβηκε δὲ ἀπὸ τούτου πόλεμον εἶναι καὶ ἔνστασιν καὶ συμπληγάδας ἐθνῶν ἐν ἔθνεσι συρρηγνυμένων.

**συμπλήγδην** ἐπίρρ. μτγν. μετὰ κροτήσεως τῶν χειρῶν : Θεόκρ.24,56 συμπλήγδην ἰάχησαν.

**συμπληθύνω** συντελῶ εἰς τὴν αὔξησιν, τὴν πλήθυνσιν ποσότητός τινος : Ξεν.Οἰκ.18,2 τὸ δὲ ἐν τῇ γῇ ληφθὲν ἡγοῦμαι . . εἰς κόπρον ἐμβληθὲν τὴν κόπρον συμπληθύνειν· || κ. παθ. πολλαπλασιάζομαι, πληθύνομαι προσέτι : Πρόκλ.Παρμ.546B· **2**) εἰδ. γραμμ. σημ. σχηματίζω ἐπὶ πλέον κατὰ τὸν πληθυντικὸν τύπον : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.54,17 συμπληθύνειν τῷ ὀνόματι τὸ ἄρθρον· || κ.παθ. λαμβάνω τὸν πληθυντικὸν τύπον : αὐτ.205,1.

**συμπληθύω** συντελῶ, συνεργῶ εἰς πλήρωσίν τινος : 'Ηρ.4,48 οὗτοι μὲν αὐθιγενέες Σκυθικοὶ ποταμοὶ συμπληθύουσιν αὐτόν (τὸν "Ιστρον), αὐτ. 4,50· || πολλαπλασιάζω, εἰδ. παριστῶ ἐπὶ τὸ πολυπληθέστερον : Λογγῖν.'Υψ.23,3 ἀλλ' ὅμως χυθεὶς εἰς τὰ πληθυντικὰ ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυσε καὶ τὰς ἀτυχίας· || ἐπαυξάνω, προσαυξάνω, μεγαλώνω : Δίων Κ 52,42 τὸ τῶν εὐπατριδῶν γένος συνεπλήθυσε, αὐτ.56,2.

**συμπλημμελῶ**-έω μτγν. πλημμελῶ, ὑποπίπτω εἰς σφάλμα, εἰς παράπτωμα, ἁμαρτάνω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : 'Ακύλ. εἰς ΠΔ 'Ωσ.4,15 μὴ συμπλημμελήσῃ 'Ιούδα, Σύμμ., Θεοδοτ.αὐτ.

**συμπλημμυρῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ πλημμυρῶ, μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.3,230B τῆς τρεφούσης χορηγίας τῇ τῶν αὐξανομένων ἐπιδόσει συμπλημμυρούσης.

**σύμπληξις**-εως (ἡ) μτγν. σύγκρουσις : Δημήτρ. 207· **2**) συμφωνία, σύμπραξις : αὐτ.105.

**συμπλήρης**-ους-ες σύμπλεος βλ.λ., ὅλως πλήρης : Πλάτ.'Επιν.985B καὶ ξυμπλήρους δὴ ζῴων οὐρανοῦ γεγονότος· **2**) συμπαγής, στερεός, σταθερός : Θεόφρ.ΦΙ 4,11,10.

**συμπληρῶ**-όω κ. νεώτ., δημ. συμπληρώνω συνεργῶ εἰς τὴν πλήρωσιν, ἐν εἰδ. σημ. : 'Ηρ.8,1 Πλαταιέες, ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, συνεπλήρουν τοῖσι 'Αθηναίοισι τὰς νέας (ἀπὸ κοινοῦ παρεῖχον τὰ πληρώματα τῶν πλοίων)· **2**) πληρῶ ἐντελῶς : Θουκ.6,50 καὶ εὐθὺς ξυμπληρώσαντες ἑξήκοντα ναῦς (καταρτίσαντες πλήρες, τέλειον πλήρωμα), 'Αριστλ.Μετ.340a,18, αὐτ.ΖΜ 694b,1 ἐνίοις δ' ἀντὶ τούτων συμπληροῖ τὸ μεταξὺ τῶν ποδῶν, Θεόφρ.'Οσμ.45,Διοκλ.ἀπ.147· || ὁμ.κ.μέσ. : Πλάτ.Τίμ.35C μετὰ δὲ ταῦτα συνεπληροῦτο τά τε διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα, 'Ελλην.'Οξ. 2,4· | κ. παθ. τελείως πληροῦμαι, εἶμαι γεμάτος : 'Ιππ.Συρίγγ.4 τὸ δὲ (τῆς σύριγγος) πάλιν ξυμπληρωθείη, Πλάτ.Τίμ.75A ὅσα τε ἐντὸς ὀστᾶ . . ταῦτα πάντα συμπεπλήρωται σαρξίν· μτ. γενικ. ἔμπροθ. : Τίμ.Λοκρ.105A κόσμῳ συμπεπληρωμένῳ ἐκ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων τῶν τε ἄλλων ζῴων, 'Αρχιμ.'Ερατοσθ.3· **3**) καθιστῶ τι ἄρτιον, πλήρες, προστίθημι τὸ ἐλλεῖπον ἀπό τινος, ὁλοκληρώνω, κάνω τέλειον : 'Αριστλ.Γεν.Φθορ.336b,31, Πλωτῖν.1,8,3 ἔν τι τῶν συμπληρούντων τοῦτο, αὐτ.2,6,1· οὕτω κ. : Σωρ 1,4 τὰ συμπληροῦντα τὴν ἀρίστην μαῖαν (αἱ ἰδιότητες δι' ὧν τελειοῦται ἡ κατάρτισις τῆς μαίας), Γαλ.6,166, αὐτ.Χρ.Μορ. 1,9,11· || κ. παθ. γίνομαι ἄρτιος, τέλειος : αὐτ.16,492 (δένδρα) συμπεπληρωμένα πᾶσι τοῖς οἰκείοις μορίοις (ἀντίθ. ἀρχόμενα φύεσθαι), αὐτ.16,526, 'Αθήν.15,671A· || κ. ἀναφ. πρὸς καταστάσεις, παθ. : Διόδ.Σ 1,2 ἐξ ἁπάντων συμπληρουμένης τῆς εὐδαιμονίας· **4**) ἐκπληρῶ, φέρω εἰς πέρας, ἐπιτυγχάνω : Πολύστρ. ἐν 'Ηρακλ.346,86V τὸ τῆς φύσεως τέλος συμπληροῦν· || μέσ. : 'Επίκ.'Επιστ.3,62V τὸ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀγαθὸν συμπληροῦν· κ. παθ. : Πολύστρ.31W· **5**) περατῶ, τελειώνω : Γαλ.15,683 περὶ τοῦ λίαν ὀξέος ὀξυμέλιτος συμπληρώσας τὸν λόγον, αὐτ. 15,572· **6**) ρηματ. π. συμπλήρωμα, συμπλήρωσις.

**συμπλήρωμα**-ατος (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ πρὸς συμπλήρωσιν, ἀρτίωσίν τινος τιθέμενον, προστιθέμενον : Τίμ.Λοκρ.106B δεῖ δ' εἰμὲν πως πάντας σὺν τοῖς συμπληρώμασι καὶ τοῖς ἐπογδόοις ὅρους λς, 'Αριστλ.Πρ.901a,4, Τζέτζ. ἐν 'Αν.Κρ. 4,11,8 τὰ ὁρικὰ κεφάλαια τὰ τῶν ἀποδεικνύντων μέχρι τοῦ συμπληρώματος ὑπῆρχε τοῦ τῆς γνώμης· || εἰδ. νεώτ. μέρος βιβλίου προστιθέμενον ἐν τέλει, ἐν ᾧ περιέχονται τὰ ἐκ παραδρομῆς παραλειφθέντα, μὴ σημειωθέντα ἐν τῷ κυρίῳ σώματι· **2**) νεώτ. μαθημ. συμπλήρωμα γωνίας γωνία ἥτις προστιθεμένη εἰς ἄλλην τινὰ

δοθεῖσαν ἀποτελεῖ μετ' αὐτῆς ἄθροισμα ἴσον πρὸς μίαν ὀρθήν, ἄ. συμπληρωματικὴ γωνία.

**συμπληρωματικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ συμπήρωμα βλ.λ., ὁ πρὸς συμπλήρωσιν, ἀρτίωσιν χρησιμεύων : **ἡ πρυτανεία ἔδωκε συμπληρωματικὰς ἐπεξηγήσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ, - συμπληρωματικαὶ θέσεις, - συμπληρωματικὰ ἔργα·** **2)** εἰδ. μαθημ. **συμπληρωματικαὶ γωνίαι** δύο ἐφεξῆς γωνίαι ὧν τὸ ἄθροισμα εἶναι ἴσον πρὸς μίαν ὀρθήν.

**συμπληρωματικῶς** ἐπίρρ. σχόλ. μσν. κ. νεώτ. πρὸς συμπλήρωσιν, χάριν ἀρτιώσεως, ὁλοκληρώσεως : Σχόλ.'Οδ.8,567, Εὔστ. εἰς Διον.Περ.41,**-συμπληρωματικῶς ἀνακοινοῦται ὅτι...**

**συμπλήρωσις**-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐντελὴς πλήρωσις, γέμισμα : Στράβ.3,5,7 **καθάπερ καὶ τἄλλα φρέατα .. νύκτωρ πληροῦσθαι .. ἐπειδὴ δὲ συμπίπτει κατὰ τὸν τῆς συμπληρώσεως καιρὸν ἡ ἄμπωτις·** **2)** ἀρτίωσις, ὁλοκλήρωσις: Πολύβ.5,90,4 **τὴν ἔξωθεν ἐπιφορὰν καὶ συμπλήρωσιν τῆς εὐδαιμονίας, - ἡ κυβέρνησις θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων·** || ἐπὶ χρονικοῦ διαστήματος : ΠΔ Παραλ.2,36,21 **πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἑβδομήκοντα,** Πρόδρ.2,588 **μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν·** **3)** εἰδ. πληρότης, ἐντέλεια ἐν τῇ ἐκφράσει, τῷ ποιητικῷ λόγῳ : Λογγῖν.'Υφ.12,2 **καὶ ἔστιν ἡ αὔξησις . . συμπλήρωσις ἀπὸ πάντων τῶν ἐμφερομένων τοῖς πράγμασι μορίων καὶ τόπων, ἰσχυροποιοῦσα τῇ ὑπομονῇ τὸ κατεσκευασμένον·** **4)** νεώτ. εἰδ. συμπλήρωσις θέσεως ἡ εἰς αὐτὴν τοποθέτησις τοῦ ἁρμοδίου προσώπου (ὡς δημοσίου λειτουργοῦ, ὑπαλλήλου ἱδρύματος κττ.) : **τὸ ὑπουργεῖον προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν συμπλήρωσιν 5 θέσεων γραφέων·** **5)** ἐν εἰδ. ἰατρ. σημ. ἡ ἔμφραξις τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.47,14,4.

**συμπληρωτικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἁρμόδιος, κατάλληλος πρὸς συμπλήρωσιν βλ.λ., ἀρτίωσιν, ὁλοκλήρωσιν, ἀναφ. πρὸς καταστάσεις : 'Επίκ.'Επιστ.3,64U **τὸ συνεθίζειν ταῖς ἁπλαῖς διαίταις ὑγιείας ἐστὶ συμπληρωτικόν,** Στωικ.ἀπ.3,18, αὐτ. 3,35 **συμπληρωτικὰ τῆς κατὰ φύσιν τελειότητος,** Γαλ.6,200 **συμπληρωτικὸς τῆς ἐννοίας ἢ τῆς οὐσίας·** πρβλ. Πλωτῖν.2,6,1, αὐτ.6,2,15· **2)** εἰδ. ὁ προκαλῶν συμφόρησιν, μτ.γενικ.: 'Αντυλλ.π.'Ορειβ. 6,1,8 **σ- τῆς κεφαλῆς,** Σωρ.1,119· κ. ἀπαλ. : αὐτ. 2,85 **συμπληρωτικὸν τὸ καστόριον.**

**συμπλήσσομαι** μτγν. μέσ. συμπτύσσομαι, περιστέλλομαι : Μαρκελλῖν.'Ιατρ.Σφυγμ.407 **ἡ ζωτικὴ δύναμις πρὸς ἐλάχιστον συμπληξαμένη.**

**συμπλοϊκός**-ή-όν ὁ τῶν συμπλεόντων : 'Αριστλ. Η Νικ.1161b,13 **φιλίαι συμπλοϊκαὶ** (αἱ τῶν συντρόφων ναυτῶν φιλικαὶ σχέσεις).

**συμπλοιοκτησία** (ἡ) νεώτ. ναυτ. δίκ. ἰδιάζουσα συνεταιρικὴ σχέσις ἐμφανιζομένη ὑπὸ μορφὴν συμμετοχῆς πλειόνων προσώπων ἐν τῇ κυριότητι πλοίου καὶ ἑνώσεως αὐτῶν ἐπὶ σκοπῷ ἐκμεταλλεύσεως τούτου.

**συμπλοιοκτήτης** (ὁ) νεώτ. ἕκαστος τῶν ἐν συμπλοιοκτησίᾳ βλ.λ. ἑταίρων.

**συμπλοκεύς**-έως (ἡ) νεώτ. ναυτ. αἰχμηρὸν ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀνοίγονται τὰ ἔμβολα τῶν πρὸς ἕνωσιν σχοινίων, κέστρα.

**συμπλοκή** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ.. ἡ μεθ' ἑτέρου πλοκή, σύνδεσις, σύμπλεξις, συνδυασμός : Δημόκρ.π.'Αριστλ.Οὐρ.303a,7 **τῇ** (τῶν 'ἀτόμων) **συμπλοκῇ . . πάντα γενέσθαι,** Θεόφρ Αἰσθ.66, Σωρ. 2,4· || συσχέτισις : Πολύβ.1,4,11 **τῆς ἁπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκῆς,** Φιλόδ.Σημ.37, Πλωτῖν.3,1,4 **συνέχεια καὶ συμπλοκή,** Στωικ.ἀπ.2,284 **συμπλοκὴ αἰτιῶν·** **2)** διαπληκτισμός, τὸ ἔρχεσθαι εἰς χεῖρας, τσάκωμα : **συμπλοκὴ μεταξὺ ἀστυνομικῶν καὶ διαδηλωτῶν·** || εἰδ. ἐπὶ παλαιστικοῦ ἀγῶνος : Πλάτ.Νόμ.833A **ἡ δ' ἐν ταῖς συμπλοκαῖς μάχη καὶ σύστασις ἰσχύος καὶ ῥώμης δεομένη·** || κτ. ἐπέκτ. σύγκρουσις, σύρραξις μεταξὺ δύο ἀντιπάλων στρατῶν, μάχη : Πολύβ.1,15,3 **τὸν μὲν 'Ιέρωνά φησι μετὰ τὴν συμπλοκὴν οὕτως ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν,** 'Ονήσανδρ.10,6· || εἰδ. νεώτ. σύρραξις μικρᾶς διαρκείας ἢ ἐκτάσεως : **ἐσημειώθησαν συμπλοκαί τινες μεταξὺ ἀνιχνευτικῶν σωμάτων·** || οὕτω κ. ἐπὶ πλοίων ναυμαχούντων : Πολύβ.1,27,12 **τῷ δὲ βιαιομαχεῖν κατὰ τὰς συμπλοκὰς καὶ συνδεῖν τοῖς κόραξι τοὺς ἅπαξ ἐγγίσαντας,** αὐτ.1,28,11, 'Επιγρ.Καλύμνου· **3)** ἐρωτικὴ περίπτυξις, ἐναγκαλισμός, σαρκικὴ μεῖξις : Πλάτ.Συμπ.191C **ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι . .,** 'Αριστλ.ΖΙ 540b,21 **χρονιωτέρα γὰρ ἡ συμπλοκὴ πάντων τῶν ζωοτόκων ἢ τῶν ᾠοτόκων,** Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.24, Σωρ. 1,31· **4)** συνδυασμὸς γραμμάτων πρὸς σχηματισμὸν λέξεως, ἢ λέξεων πρὸς σχηματισμὸν προτάσεως : Πλάτ.Πολιτ 278B, αὐτ.Σοφ.262C **τότε δ' ἥρμοσέ τε καὶ λόγος ἐγένετο εὐθὺς ἡ πρώτη συμπλοκή·** πρβλ. αὐτ.Θεαίτ.202B, Φιλόδ.Ποιημ.2,33, Διον.'Αλ. Πομπ.6· || εἰδ. συνδυασμός, σύνδεσις ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου ἐν τῇ προτάσει : 'Αριστλ.Ψυχ.432e,11 **συμπλοκὴ γὰρ νοημάτων ἐστὶ τὸ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος,** αὐτ.Κατ.1a,16 **κατὰ συμπλοκὴν λέγεσθαι** (ἀντίθ. ἄνευ συμπλοκῆς), αὐτ. Τοπ.113a,1, Στωϊκ.ἀπ.2,69· || ὁ συνδυασμὸς διανοητικῶν ἐνεργειῶν εἰς σχηματισμὸν ἐννοίας τινός : 'Αριστλ.Ψυχ.428,25 **οὐδὲ συμπλοκὴ δόξης καὶ αἰσθήσεως φαντασία ἂν εἴη,** αὐτ.ΖΜ 643b,16· **5)** γραμμ. ὁ σύνδεσμος : Διον.'Αλ. Δημ.9· **6)** ρητ. ἡ συνύφανσις ποικίλων τρόπων λεκτικοῦ ὕφους : αὐτ.Ρητ.8,8· || ὁμ. ὀνομασία ρητορικοῦ τινος σχήματος : 'Αλέξ.Ρητ.30S· **7)** ἰατρ. ἐπὶ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν συστατικῶν φαρμάκου τινός : Σωρ.1,50 **μετὰ τῆς πρὸς τοὺς φοίνικας συμπλοκῆς,** αὐτ.1,115.

**σύμπλοκος**-ον μτγν. συμπεπλεγμένος, περίπλοκος : Νόνν.Δ 12,339, Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 5,254,13 **ῥεῖά τις ἡμερίδος στελέχη δύο σύμπλοκα λύσει, στρεπτά·** || ὁ ἐμπεπτωκώς τινι, ποὺ ἔπεσε, μπερδεύτηκε μέσα . . : αὐτ.5,289 **εἰμὶ γὰρ ὁ τλήμων φλογὶ σύμπλοκος.**

**σύμπλους**-οος-ουν-οον ὁ ὁμοῦ μετά τινος ταξιδεύων διὰ πλοίου, ὁ συμπλέων, σύντροφος ἐν πλῷ : 'Ηρ.2,115 **αὐτὸν δέ σε καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους . . προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς εἰς ἄλλην τινὰ μετορμίζεσθαι,** αὐτ.3,41, Εὐφορ.27J, Πλούτ.'Ηθ. 148A **ἔφη γὰρ ὅτι σύμπλουν ἀγνώμονα δεῖ φέρειν καὶ σύσκηνον οἷς πλεῖν ἀνάγκη καὶ στρατεύεσθαι·** κ. μτ. δοτ. προσ. : Εὐρ.'Ελ.1207 **'Ελλην, 'Αχαιῶν εἷς ἐμῷ σύμπλους πόσει,** 'Αντιφ.5,21· || εἰδ. ὁ μετέχων ναυτικῆς ἐκστρατείας : Πλάτ. Πολ.556C **ἢ ξύμπλοι γιγνόμενοι ἢ συστρατιῶται·** || κ. ἐπὶ πλοίων : 'Ετροῦσκ. ἐν ΑΠ 7,381 **ναῦς σύμπλους εἰς ἄγρην·** **2)** μτφ. μέτοχος, σύντροφος : Σοφ.'Αντ.541 **ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.**

**συμπλουτίζομαι** μτγν. μέσ. ὁμοίως πλουτίζομαι, γίνομαι πλούσιος εἴς τι, μτ. δοτ. : ΨΧρυσ. 7,519,35 **καὶ τοῦ Σωτῆρος τὸν τόκον ἐπλούτισε, καὶ αὐτὴ συνεπλουτίσθη τῇ χάριτι.**

**συμπλουτῶ**-έω μτγν. ὁμοίως πλουτῶ, γίνομαι ἐπίσης πλούσιος : 'Ιω.Χρυσ.5,955,10 **πλουτοῦν τι αὐτῷ συνεπλούτησεν ἡ δικαιοσύνη.**

**συμπλωτήρ**-ῆρος (ὁ) μσν. ὁ σύμπλους βλ.λ.1) : Γερμ. ἐν Cotel.Mon.2,472A.

**συμπλώω** ἰων. τ. τοῦ συμπλέω βλ.λ.

**σύμπνευσις**-εως (ἡ) μτγν. σύμπνοια βλ.λ., ὁμόνοια : Γλωσσ., 'Αθανάσ.1,445.

**συμπνευσμός** (ὁ) μτγν. συμφωνία, σύμπνοια : 'Ησ.· ‖ εἰδ. ἡ συνεννόησις πρὸς κακόν τι, ἰδ. συκοφαντίαν, διαβολήν : 'Ιώσ.ΑΙ 17,2,2 ἐπὶ ψευδολογίᾳ τινὸς συμπνευσμός.

**συμπνέω**, ποι. συμπνείω ('Επιγρ. Σούσων), μέλλ. συμπνεύσομαι, πνέω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Μᾶρκ.Αὐρ.8,54, 'Ιουλ. ἐν ΑΠ 7,595· **2)** συμφωνῶ μετά τινος, τελῶ ἐν συμπνοίᾳ : Πλάτ.Νόμ.708D **τὸ συμπνεῦσαι καὶ ξυμφυσῆσαι**, 'Αριστλ.Πολιτ. 1303a,26 **στασιωτικὸν δὲ καὶ τὸ μὴ ὁμόφυλον, ἕως ἂν συμπνεύσῃ**, Πολύβ.30,2,8 **συμπνεύσαντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.7,1,1, Πλούτ.Λυκ.Νομ.Σύγκρ.4· ‖ συμμαχῶ : Δημ.284 **ὡς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπνευσάντων ἡμῶν καὶ τῶν Θηβαίων**· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. προσδιορ. δηλοῦντος τὸ ἀντικείμενον τῆς συμφωνίας : Αἰλ.ΖΙ 3,44 **ὁ ἄρρην καὶ ὁ θηλυκὸς . . οἱονεὶ συμπνεύσαντες εἰς γάμον**· **3)** ἐν εἰδ. μτφ. σημ. ἀκολουθῶ τὴν φοράν τινος, παρασύρομαι ὑπὸ τῆς δυνάμεως, τῆς ὁρμῆς : Αἰσχ.'Αγ.187 **ἐμαυτόν τύχαισι συμπνέων** (σχόλ. «συμφωνῶν καὶ οὐκ ἀνθιστάμενος»).

**συμπνιγής**-οῦς-ές μτγν. ὁ συμπνίγων, μτφ. καταθλιπτικός, βαρύς, πνιγηρός : Διόδ.Σ 3,51 **διόπερ συμπνιγοῦς περιστάσεως τὴν χέρσον ἐπεχούσης.**

**συμπνίγω** μτγν. πιέζω ἰσχυρῶς, συμπιέζω, συνθλίβω : ΚΔ Λουκ.8,42 **ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν**· ‖ πιέζων ἐμποδίζω τὴν αὔξησιν, τὴν ἀνάπτυξίν τινος : αὐτ.Μᾶρκ.4,7 **καὶ ἄλλο** (σπέρμα) **ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό**· ‖ κ. παθ. ἐπὶ δένδρων, στεροῦμαι ἀέρος : Θεόφρ.Φ Αἰτ.6,11,6 **ἀπόλλυνται τὰ δένδρα συμπνιγόμενα καὶ οὐδεμίαν ἔχοντα διέξοδον τῷ πνεύματι**· **2)** ἐν χρ. κ. μτφ. ἀχρηστεύω, μηδενίζω ἐπενέργειάν τινος : ΚΔΜᾶρκ.4,19 **ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον**· ‖ κ. παθ. καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι, ἀχρηστεύομαι : αὐτ.Λουκ.8,14 **καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται.**

**σύμπνιξις**-εως (ἡ) μσν. τὸ συμπνίγειν βλ.λ. τινὰ ἤ τι, σύνθλιψις : Στέφ.Διάκον. **ἐν Mi.Patr.Gr.**100,1077.

**συμπνοή** (ἡ) σύμπνοια : Γλωσσ.

**σύμπνοια** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ συμπνεῖν, τὸ κοινῇ πνέειν : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.2,37 **σύμπνοια τῶν φυσῶν**· **2)** κ. νεώτ. εὔχρ. ἰδίως ἐν μτφ. σημ. συμφωνία, ὁμόνοια, σύμπτωσις γνωμῶν, ἀπόψεων, αἰσθημάτων : Διογ.Λ 2,137 **ἡ πρὸς 'Ασκληπιάδην σύμπνοια**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.7,6,3 **τὴν τῶν Λιβύων εἰς ἑαυτὸν σύμπνοιαν**, 'Ιουλ.Λόγ.6,189Α, 'Ιάμβλ.Μυστ.5,26, - **δὲν ὑπάρχει σύμπνοια μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας**· κ. ἀπολ. : Νικ.Χων. Χρον.8,129C **πρὸς μίαν τραπέσθαι σύμπνοιαν**· **3)** εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἀνθρ. σώματος, ἡ κατ' ἀλληλεπίδρασιν τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ὀργανισμοῦ ὁμαλὴ λειτουργία αὐτοῦ : 'Ιππ.Τροφ.23, 'Αρετ. Χρον.Νούσ.2,5· **4)** ἐπὶ τοῦ σύμπαντος, ἡ διέπουσα εὐρυθμία, ἁρμονία : Χρύσ.Στωικ.2,172 **ἡ τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια σύμπνοια.**

**σύμπνους**-οος-ουν-οον μτγν. ὁ διὰ τῆς αὐτῆς πνοῆς ζωογονούμενος : Πλούτ.'Ηθ.574Ε **τὸ φύσει διοικεῖσθαι τόνδε τὸν κόσμον, σύμπνουν καὶ συμπαθῆ αὐτὸν αὑτῷ ὄντα**· ‖ ἐπὶ τοῦ ἀνθρ. σώματος : Γαλ.Φυσ.Δυν.1,12 **σύμπνουν καὶ σύρρουν ἐστὶ τὸ σῶμα**· **2)** ὁ ἐν συμφωνίᾳ, συμπνοίᾳ μετά τινος, μτ. δοτ. : Κριναγ. ἐν ΑΠ 6,227 **ἀργύρεόν σοι τόνδε . . κάλαμον πέμπει Κριναγόρης, ἀρτιδαεῖ σύμπνοον εὐμαθίῃ**, 'Αγαθ.αὐτ.11,372· ‖ ἀπολ. σύμφωνος, ὁμόγνωμος : Πλούτ.'Ηθ.618D **ἵνα ᾖ σύμπνους ἡ φάλαγξ δι' ὅλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμόν**, 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,10.

**συμποδηγετῶ**-έω συνεργῶ εἰς τὴν ποδηγεσίαν : Σοφ.'Ιχν.163.

**συμποδηγῶ**-έω ὁμοῦ ἄγω, ὁδηγῶ : Πλάτ.Πολιτ. 269C **τὸ πᾶν τόδε τότε μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ξυμποδηγεῖ**· κ. παθ. : αὐτ.270Α **τότε μὲν ὑπ' ἄλλης συμποδηγεῖσθαι θείας αἰτίας.**

**συμποδία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σύμποδος βλ.λ.3)· **2)** εἰδ. τερατολογικὴ διάπλασις καθ' ἣν τὰ δύο σκέλη τοῦ ἐμβρύου παρουσιάζονται συμπεφυκότα εἰς ἓν ἄμορφον κολόβωμα.

**συμποδίζω** δένω, δεσμεύω ὁμοῦ τοὺς πόδας τινὸς ἢ (κτ. ἐπέκτ.) κ. τὰς χεῖρας, δένω χειροπόδαρα : 'Αριστφ.Βάτρ.1512 **σπίξας αὐτοὺς καὶ συμποδίσας**, Πλάτ.Πολ.615Ε **τὸν 'Αρδιαῖον συμποδίσαντες χεῖράς τε καὶ πόδας καὶ κεφαλήν**· πρβλ. συμπεδῶ-άω· κ. παθ. περιπλέκομαι, ἐμπλέκομαι τοὺς πόδας, μπερδεύω τὰ πόδια μου : Λουκ. 'Ωκύπ.149 **ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει**· ‖ ὁμ. παθ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ κυνῶν, περιπλέκομαι ἐν δικτύῳ : Ξεν.'Απομν.3,11,8 **δίκτυα ἱστᾶσιν, ἵν' εἰς ταῦτα ἐμπίπτοντες συμποδίζωνται**. **2)** μτφ. διά τινος τρόπου περιάγω τινὰ εἰς ἀδυναμίαν πρός τι, μτ. δοτ. : Πλάτ.Πολ.488C **τὸν ναύκληρον μανδραγόρᾳ ἢ μέθῃ ἤ τινι ἄλλῳ συμποδίσαντας**· ‖ ὅθ. ἐπὶ λόγου, ἀποστομῶ : Λουκ.ΒΠρ.22 **τῶν λόγων πλεκτάνας, αἷς συμποδίζω τοὺς προσομιλοῦντας**· κ. παθ. : αὐτ.Γοργ.482Ε **αὐτὸς ὑπὸ σοῦ συμποδισθεὶς ἐν τοῖς λόγοις.**

**συμπόδιον** (τὸ) βοταν. ὁ φυτικὸς ἄξων οὗτινος ὁ ἐπάκριος ὀφθαλμὸς ἀτροφεῖ, ἀνακοπτομένης τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ.

**συμποδισμός** (ὁ) μσν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμποδίζω βλ.λ., ἡ δέσμευσις· 'Ησ. «ὑφεσμός· συμποδισμός» : Νικήτ.Εὐγ.7,280 **τῷ συμποδισμῷ τῶν σκελῶν**, Εὐστ.Πσν.26,13.

**συμποδιστής** (ὁ) μσν. ὁ ἐνεργῶν συμποδισμὸν βλ.λ., ὁ δεσμεύων τοὺς πόδας : Θεοδόσ. Διάκ.'Ακρ.1,243, Θεοφύλ.Βουλγ.3,735Α **τῶν εὐδρομούντων συμποδιστά**, 'Εφραὶμ Σύρ.3,463D.

**συμποικίλλομαι** μτγν. κατὰ ποικίλην διάταξιν ἐνυφαίνομαι : 'Ιώσ.ΑΙ 3,7,5 **ὑφανθεὶς . . ἔκ τε χρωμάτων παντοίων καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου**· **2)** ποικίλλομαι διά τινος, μτ. δοτ.: Σχόλ. Πτολ.Τετράβ.19.

**συμποικιλτής** (ὁ) μσν. ὁ συμποικίλλων : 'Ισίδ. Θεσσαλ.105 (ἔκδ.Mi.).

**συμποιμαίνω** ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ποιμνίῳ ποιμαίνω, συμβόσκω : 'Ιώσ.ΑΙ 1,19,3, Κύριλλ.'Αλ. ἐν Cotel. Mon.2,332Β **ὥστε αὐτὰ τοῖς ἑαυτοῦ** (θρέμμασι) **συμποιμαίνειν**· ‖ παθ. ἐπὶ ζῴων, συμβόσκομαι, βόσκω μαζί : Εὐρ.'Αλκ.579 **σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαί τε λύγκες**· **2)** ἐκκλ. μτφ. κυβερνῶ, διευθύνω τὸ πνευματικὸν ποίμνιόν μου : Γρηγ.Ναζ.1,1068 **ἡμᾶς εἰ μὲν εἰρηνικῶς κατέχοις καὶ συμποιμαίνοις.**

**συμποίμην**-ενος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ ὁμοῦ ποιμαίνων : Νικήτ.Εὐγ.6,436 **τῇ παρθένῳ Χλόῃ γὰρ ἐκ τῶν σπαργάνων ἐρωτικὸν συνῆπτο συμποίμην βρέφος**· **2)** ἐν μτφ. ἐκκλ. σημ. : Γρηγ.Ναζ.Λόγ. 32, Στουδ.Θεόδ.223C· πρβλ. συμποιμαίνω.

**συμποιῶ**-έω συνεργῶ, βοηθῶ, συντελῶ εἰς τὸ νὰ γίνῃ, νὰ τελεσθῇ τι : 'Ανδοκ.1,62 **λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν**, 'Ισαῖ.8,16 **τὰ ἱερὰ συνεχειρουργοῦμεν καὶ συνετίθεμεν καὶ τἆλλα συνεποιοῦμεν**, Πάπ. **συμποιοῦντος αὐτοῖς τοῦ Φίλωνος**· **2)** ποιῶ, συνθέτω ποίημα ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Εὔπ.78 **τοὺς ἱππέας ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ** (δηλ. ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ 'Αριστοφάνους), 'Αριστφ.ἀπ. 580 **Εὐριπίδῃ . . συνεποίεις . . τὴν τραγῳδίαν**

αὐτ.Θεσμ.158, Διογ.Λ 2,18, Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.1455 συμποιοῦντος αὐτῷ τοῦ Κηφισοφῶντος **τὰ δράματα·** **3)** κ. μέσ. εἶμαι, γίνομαι συνεργὸς ἔν τινι πράξει : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.857 **Περικλῆς τὰ πολλὰ** [τῶν χρημάτων] **ἐσφετερίσατο συμποιησάμενος μετὰ Φειδίου**, Μαλάλ.118,8 **συμποιησαμένων αὐτοῖς καὶ τῶν ἄλλων συγκλητικῶν εἰς τὸ αὐτὸν ἐκβληθῆναι**, αὐτ.217,19.

**συμπολεμιστής** [ὁ] νεώτ. ὁ συμπολεμῶν, ὁ μετέχων πολέμου ὁμοῦ μετ' ἄλλων.

**συμπολεμῶ-έω** κ. νεώτ. πολεμῶ, μάχομαι, ἀγωνίζομαι ἐν πολέμῳ ὁμοῦ, ἐν συμμαχίᾳ μετ' ἄλλων : Θουκ.1,18 **οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο**, αὐτ.8,46, 'Ανδοκ. 3,24 **Βοιωτῶν μὴ συμπολεμούντων εἰρήνην δὲ ποιουμένων**, Ξεν.'Αν.1,4,2 **συνεπολέμει Κύρῳ πρὸς αὐτόν**, αὐτ.'Ελλ.6,5,28, Θεοδώρητ.'Εκκλ.'Ιστ.3,3,125, 18 **ἀμυήτοις συμπολεμεῖν οὐκ ἀνέξομαι.**

**συμπολεύω** μσν. περιπολῶ, περιφέρομαι ὁμοῦ : Στουδ.Θεόδ.467Α **καὶ νῦν ἐκεῖνος μέν ἐστιν ἐν οὐρανῷ συμπολεύων τοῖς ὁμοταγέσιν.**

**συμπολίζω** μτγν. ἑνῶ, συνδέω εἰς μίαν πόλιν, παθ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,75 **τῶν ἑπτὰ λόφων συμπεπολισμένων τῇ Ῥώμῃ**, αὐτ.1,71, Στράβ.8,3,2 **Αἴγιον ἐξ ἑπτὰ δήμων συνεπολίσθη**, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε. 20· **2)** ἑνῶ, συνάπτω τόπον τινὰ μετὰ τῆς πόλεως δι' οἰκοδομήσεως αὐτοῦ : 'Ιώσ.Π 5,4,2· **3)** ὁμ. οἰκοδομῶ πόλιν μετ' ἄλλου τινός : αὐτ.ΑΙ 15,8,3· **4)** ἐπανιδρύω, ἐπανακτίζω· παθ.: αὐτ.1,8,4.

**συμπολιορκῶ-έω** ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος πολιορκῶ, μετέχω εἰς πολιορκίαν : 'Ηρ.1,161 **Μαζάρης δὲ μετὰ ταῦτα ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβαλον**, Θουκ.8,15 **τὰς τε τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς, αἳ αὐταῖς ξυνεπολιόρκουν τὰς ἐν τῷ Σπειραίῳ**, Δημ.663 **συμπολιορκεῖν τὰ λοιπὰ τῶν χωρίων·** ‖ κ. παθ. ὁμοῦ ὑφίσταμαι πολιορκίαν : Θουκ.3,20 **ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ 'Αθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι . . ἐξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων**, Πολύβ.2,7,8.

**συμπολιτεία** [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. ἕνωσις εἰς ὁμοσπονδίαν δύο ἢ πλειόνων πολιτειῶν, διατηρουσῶν μὲν τὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτησίαν, ὑπεχουσῶν δὲ ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις σκοπούσας κυρίως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κοινῆς αὐτῶν ἐλευθερίας διὰ τῆς δημιουργίας ὁμοσπονδιακοῦ στρατοῦ καὶ κεντρικῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως : Πολύβ.3,5,6 **Λακεδαιμονίων τῆς τῶν 'Αχαιῶν συμπολιτείας ἀποστάντων**, αὐτ.2,44,5, Διόδ.Σ 29,18, - **'Αχαϊκὴ συμπολιτεία** [ἡ ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑφισταμένη καὶ κατὰ τὸν 3ον π.Χ. αἰ. ὁριστικὴν μορφὴν λαβοῦσα ὁμοσπονδία δώδεκα 'Αχαϊκῶν πόλεων, δημοκρατικῶς διοικουμένων, διαλυθεῖσα κατὰ τὸν 1ον μ.Χ. αἰ. ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων],-**Αἰτωλικὴ συμπολιτεία** [ἡ ἤδη καὶ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὁμοσπονδία τῶν Αἰτωλικῶν πολιτειῶν, ἡ διοικουμένη κυρίως ὑπὸ στρατηγοῦ ὡς ὑπάτου ἄρχοντος, ἐκλεγομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν γενικῶν συνελεύσεων, συνερχομένων εἰς τὸν Θέρμον, μεθ' ἑκάστην φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν]· ‖ νεώτ. εἰδικώτ. ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ ἡ συνήθως διὰ διεθνοῦς συμβάσεως συνιστωμένη ἕνωσις πολιτειῶν, ἥτις κεκτημένη ἰδίαν νομικὴν προσωπικότητα, ἐξωτερικήν τε καὶ ἐσωτερικήν, ἀπορροφεῖ ἐν αὐτῇ τὴν τῶν καθ' ἕκαστον κρατῶν μελῶν αὐτῆς, διατηρούντων ἐν περιωρισμένῳ βαθμῷ καὶ κατὰ τὸ μέτρον τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς καταστατικῆς πράξεως τῆς ἑνώσεως, τὴν ἰδιότητα τοῦ κράτους : **'Αμερικανικὴ συμπολιτεία** [ἡ ἀπὸ τοῦ 1787 συσταθεῖσα καὶ δημοκρατικῶς διοικουμένη ὁμοσπονδία τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου 'Αμερικῆς, ἐν ᾗ ἡ μὲν νομοθετικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου (Βουλῆς καὶ Γερουσίας), ἡ δ' ἐκτελεστικὴ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐκλεγομένου ἐπὶ τετραετεῖ θητείᾳ ὑπὸ τῶν ἐκλεκτόρων ἑκάστης πολιτείας], - **'Ελβετικὴ Συμπολιτεία** [ἡ ἀπὸ τοῦ 1848 ἱδρυθεῖσα ὁμοσπονδία τῶν 22 'Ελβετικῶν καντονίων]· **2)** μτγν. ἡ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον συμμετοχή : Φιλόδ.Μουσ.93Κ.

**συμπολιτειακός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συμπολιτείαν βλ.λ.1) : **συμπολιτειακὴ διοίκησις - ὀργάνωσις κρατῶν·** ‖ ἐν εἰδ. ἐνν. **συμπολιτειακοί** [οἱ] ὡς οὐσ. οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο μεγάλων κομμάτων τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, οἱ ρεπουμπλικάνοι.

**συμπολίτευσις-εως** [ἡ] 'Επιγρ. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συμπολίτου βλ.λ. : 'Επιγρ.'Επιδαύρου· **2)** νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, τῶν ἀποτελούντων τὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν προσκειμένην πολιτικὴν μερίδα· ἀντίθ. ἀντιπολίτευσις.

**συμπολιτεύω** κ. νεώτ. πολιτεύομαι ὁμοῦ μετά τινος, ἀκολουθῶ πολιτικὴν σύμφωνον, μτ. δοτ. προσ. : Θουκ.6,4 **τοῖς Χαλκιδεῦσιν . . ὀλίγον χρόνον ξυμπολιτεύσας**, αὐτ.8,47, αὐτ.8Β, Ξεν.'Ελλ.5, 2,12 **νόμοις τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ συμπολιτεύειν**, 'Επιγρ.· **2)** μέσ. κανονίζω, ρυθμίζω τὴν πολιτικήν, τὸν τρόπον βίου, τὴν τακτικήν μου συμφώνως πρὸς .., μτ. δοτ. : Λυσί.9,21, Δημ.1431 **εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον . . μηδενὶ συμπολιτευόμενοι τοσαύτην ἤγομεν ἡσυχίαν**, Φιλόδ.Εὐσ.14 **συμποπολιτεύεσθαι θεοῖς καὶ ἀνθρώποις·** **3)** ὁμ. μέσ. ἀποτελῶ μέλος τῆς αὐτῆς πολιτείας, συμπολιτείας : 'Αριστλ.Πολιτ.1324a,15 **διὰ τοῦ συμπολιτεύεσθαι καὶ κοινωνεῖν πόλεως·** ‖ ὁμ. **συμπολιτεύομαι μετά τινος** : Πολύβ.22,8,9· **4)** ὁμ. νεώτ. μέσ. εἶμαι ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν συμπολίτευσιν βλ.λ.2)· **5)** ὁμ. νεώτ. ἐπὶ νόμων, ἰσχύω ἐκ παραλλήλου : **ἡ πολιτικὴ δικονομία συμπολιτεύεται μὲ τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον·** **6)** 'Επιγρ. μτ. δοτ. προσ. μετέχω πολιτικοῦ ἀξιώματος ὁμοῦ μετά τινος· **7)** ρηματ. π. συμπολίτευσις.

**συμπολίτης** [ὁ] μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-ῖτις**, δημ. **-ισσα** ὁ τῆς αὐτῆς **ἢ ἐκ** τῆς αὐτῆς πόλεως πολίτης :Εὐρ.'Ηρακλ.8,26,'Αριστφ.Εἰρ.909 **οὔτε συμπολίτην οὔτε συνδημότην λέγουσιν**, 'Ιώσ.ΑΙ 19,2,2, 'Επιγρ.Ῥώμης· ‖ θηλ. : Διόδ.Σ 34/5,2,16, Εὐστ.119,6.

**συμπολλαπλασιάζω** μτγν. μαθημ. συγχρόνως πολλαπλασιάζω, παθ. : Πάππ.24,19.

**σύμπολλοι**-αι-α πολλοὶ ὁμοῦ : Πλάτ.Πολιτ.261Ε **τὴν τῶν ξυμπόλλων κοινὴν τροφήν.**

**συμπολυπραγμονῶ**-έω μσν. ὁμοίως πολυπραγμονῶ, λεπτολογῶ περί τι, μτ. δοτ. : Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,δ' **τὰ δέ, καὶ ταῖς μαθηματικαῖς ἀκριβείαις γενικῶς ἀπαντᾷ καὶ συμπολυπραγμονεῖ.**

**συμπομπεύω** συνοδεύω ἐν πομπῇ : Αἰσχίν.1,43 **συνθεμένου αὐτοῖς συμπομπεύειν**, 'Αριστλ.Ρητ. 1423b,3,αὐτ.1424a,5, Πολύαιν.1,23,5, Πλούτ.'Αρατ.53 **καὶ συνεπόμπευεν ὁ γυμνασίαρχος ἡγούμενος τῶν τε παίδων καὶ τῶν ἐφήβων**, 'Αρρ.'Επίκτ.4,1, 104,'Επιγρ.Μιλήτου.

**συμπομπή** [ἡ] 'Επιγρ. πομπὴ μετ' ἄλλης **βαίνουσα**, ἑτέρας ἑπομένη.

**συμπόνεση** [ἡ] δημ. συμπόνια βλ.λ.

**συμπονηρεύομαι** εἶμαι ἐξ ἴσου πονηρός, ἀχρεῖος· Φρύν. «συμπονηρεύεσθαι· τὸ κοινωνεῖν πονηρίας»· μτ. δοτ. : 'Αριστφ.Λυσ.404 **ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα ταῖσιν γυναιξίν·** κ. ἀπολ. : 'Ισοκρ.15,224 **συμπονηρεύεσθαι καὶ συνεξαμαρτάνειν βουλόμενοι.**

**συμπόνια** [ἡ] δημ. ἡ συναίσθησις τοῦ ἀλλοτρίου πόνου, φιλεύσπλαχνος διάθεσις, συμπάθεια.

**συμπονία** [ἡ] μτγν. ἡ εἰς ἔργον τι συμμετοχή, σύμπραξις, συνέργεια : Μιχ.'Εφ.'Ηθ.Νικ.507,28.

**σύμπονος** (ὁ) γλωσσ. βοηθὸς ὀνωτέρου διοικητικοῦ ἢ δικαστικοῦ ἄρχοντος π. Βυζοντινοῖς.

**συμποντίζω** μσν. ὁμοῦ ποντίζω, **καλύπτω δι' ὑδάτων** : Πρόδρ.Ῥοδ.Δωσ.70.

**συμποντῶ**-όω μσν. συμποντίζω βλ.λ.' κ. παθ. : Κ Μανασσ.Χρον.4Ι1 **πάντα συμποντούμενα τοῖς βαθυρρόθοις ὄμβροις.**

**συμπονῶ**-έω κ. νεώτ. κ. δημ. πονῶ, κοπιῶ ὁμοῦ μετά τινος, ταλαιπωροῦμαι, κοπιάζω μαζί, μτ. δοτ. προσ. : Αἰσχ.Πρ.276 **συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι,** Σοφ.'Ηλ.986,Ξεν.ΚΠ 7,5,55 **ὅπως ὅτι ἥδιστα συμπονεῖν καὶ συγκινδυνεύειν ἡμῖν ἐθέλοιεν' κ.** συστοίχως : Εὐρ.'Ορ.1224' ‖ κ. ἀπολ. ταλαιπωροῦμαι, ὑποφέρω ὁμοῦ : Σοφ.'Αντ.41 **εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει' κ.** συστ. : 'Αριστφ.'Αχ.695 **πολιὸν ἄνδρα . . πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα'** 2) κ. νεώτ. κ. δημ. συμπάσχω, ὑποφέρω **μετά** τινος, συναισθάνομαι **τὸν** ἀλλότριον πόνον, σπλαχνίζομαι, μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ. 'Αντών.43 **συμπονῶν καὶ συναλγῶν τοῖς κακοπαθοῦσι'** νεώτ. κ. δημ. μτ. αἰτ. : 'Ερωτόκρ.2,1190 **κάθε κορμὶ νὰ συμπονῇ τ' ἄλλου κορμιοῦ τὴν πλάκα,** 'Εφταλ.'Εκλ.Σελ.83 **ψυχὴ νὰ σὲ συμπονέσῃ δὲ βρίσκεται'** **3**) ρηματ. π. συμπονία, σύμπονος, συμπόνεση, αυμπόνια.

**συμπορεύομαι** ἀποθ.,μέλλ.**συμπορεύσομαι,** ἀόρ. **συνεπορεύθην,** πορεύομαι ὁμοῦ, συνοδοιπορῶ, βαδίζω, πηγαίνω μαζί : Εὐρ.ΙΤ 1488 **συμπορεύσομαι δ' ἐγώ, σῴζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας,** ΚΔ Μᾶρκ.10,1 **καὶ συμπορεύσονται πάλιν οἱ ὄχλοι πρὸς αὐτόν'** κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Φαῖδρ. 249C **τοῦτο δὲ ἐστιν ἀνάμνησις ἐκείνων, ἅ ποτ' εἶδεν ἡμῶν ἡ ψυχὴ συμπορευθεῖσα θεῷ,** Ξεν.'Αν.1,3,5, ΚΔΛουκ.24,15 **ὁ 'Ιησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς'** ‖ μτ. δοτ. ἐμπροθ. πορεύομαι πρός τι τέλος, **ἐπί** τινι σκοπῷ : 'Αριστλ. ΗΝικ.1160a,9 **συμπορεύονται ἐπί τινι συμφέροντι'** **2**) μτφ. συνεργάζομαι . Πολυδ.6,16,4' **3**) συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι : Πλούτ.Λυκ.15 **ὅπως ἂν ἐν καιρῷ καὶ λανθάνοντες ἀλλήλοις συμπορεύοιντο'** **4**) ρηματ. π. συμπόρευσις, σύμπορος.

**συμπόρευσις**-**εως** (ἡ) μσν. τὸ ὁμοῦ πορεύεσθαι, τὸ συμβαδίζειν : Σωφρόν. ἐν Mi. Petr.Gr.87,3,3305.

**συμπορθητής** (ὁ) σχόλ. ὁ μετέχων εἰς τὴν πόρθησιν, τὴν καταστροφήν : Σχόλ.Λυκόφρ.222.

**συμπορθμεύω** μσν. ὁμοῦ πορθμεύω, περῶ εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην : Δαμασκ.Ι ἐν Mi.96,716.

**συμπορθῶ**-**έω** ὁμοῦ πορθῶ, καταστρέφω : Εὐρ. 'Ορ.888 **ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας,** 'Επιγρ. Δελφῶν' ‖ κ. παθ. περιπίπτω εἰς ὁμοίαν συμφοράν, καταστροφήν ἡ μτχ. παρακ. ἐν ἐπιθ. σημ. : Στράβ.8,3,29 **πῶς οὖν ἤμελλον οἱ συμπεπορθημένοι καὶ ὁμόφυλοι τοιαύτην ὑπερηφανίαν καὶ ὕβριν κτήσασθαι'** **2**) ρηματ. π. συμπορθητής.

**συμπορίζω** κ. μσν. ἀπὸ κοινοῦ πορίζω : Δίων Χρ.Λόγ.2,185 **κτῶνται τ' ἀγαθὰ τῶν φίλων συμποριζόντων αὐτοῖς'** **2**) προμηθεύομαι, λαμβάνω ἔκ τινας, πορίζομαι : Θουκ.7,20 **καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ὑπηκόων, εἴ ποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον εἰς τὸν πόλεμον, ξυμπορίσαντες,** 'Ιουλ. Λόγ.3,125C' ‖ κ. μέσ. ἐξευρίσκω, πορίζομαι : Θουκ.8,1,'Ισοκρ.4,32 **κατὰ μικρὸν αὐτοῖς** [**αὑτοῖ**] **συνεπορίσαντο,** Στουδ.Θεόδ.184A **τὰ ἐπιτήδεια συμπορίζεσθαι,** Ψελλ.Πον.155,11 **καὶ πῶς ἐκ τούτου τὰ πρὸς ζωὴν συμπορίσαιμι'** κ. παθ. : Πλούτ.Μάρ.40 **ταχὺ πάντων συμπορισθέντων'** **3**) συγκροτῶ, παρασκευάζω : 'Ιώσ.ΑΙ 4,8,46 **νόμους συντιθεὶς καὶ τὸν τῆς πολιτείας κόσμον συμπορίζων'** **4**) ρηματ. π. συμπορισμός.

**συμπορισμός** (ὁ) μτγν. ἡ **ἐνέργεια** καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμπορίζω βλ.λ.(1,2) : 'Ιώσ.ΠΙ 2,20,8 **συμπορισμὸς τῶν ἐπιτηδείων.**

**συμπορνεύω** μτγν. ὁμοῦ, μετ' ἄ. πορνεύω, **εἶμαι** καὶ ἐγὼ πόρνος : Κλήμ.'Αλ.1,160B, Βασ.4,729B.

**σύμπορνοι** (οἱ) μσν. οἱ ὁμοῦ ὄντες πόρνοι, οἱ συμπορνεύοντες : ΚΜανασσ.Χρον.9,57.

**σύμπορος**-ον μτγν. ὁ μετά τινος πορευόμενος, συνοδοιπόρος : Πρόκλ.'Αλκ.165C **τὸν ἀγαθὸν δαίμονα σύμπορον ἡμῖν εἰώθασι λέγειν.**

**σύμπορπον** 'Ησ. «τὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον . . χιτῶνα».

**συμπορπῶμαι**-άομαι μτγν. διὰ πόρπης συνάπτομαι, συνδέομαι : ΠΔ 'Εξ.36,13(39,6) **τοὺς λίθους σμαράγδου συμπεπορπημένους,** 'Ανών.π. Σουίδ.ἐν λ. θώραξ **περόναι εἰσὶ πρὸς ταῖς πλευραῖς πεποιημέναι, αἷς ἑκάτερον τῶν μερῶν συμπορπηθὲν ὅλον σιδηροῦν ποιεῖ φαίνεσθαι τὸν ἱππέα.**

**συμπορσύνω** ὁμοῦ παρασκευάζω, ὑποβοηθῶ : 'Ιππ.'Αρθρ.16 **συμπορσύνοι ἂν τὴν κατόρθωσιν,** 'Απολλ.Ρ 4,549 **σὺν .. οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον.**

**συμπορφυροβαφῶ**-έω μσν. ὁμοῦ βάπτω διὰ πορφύρας : 'Αναστ.Σιν.'Οδ.306.

**συμποσία** (ἡ) τὸ συμπόσιον βλ.λ. : 'Αλκ.46,Πίνδ.Π 4,294 **συμποσίας ἐφέπων,** ΠΔΜακκ.3,5,15 **ὑπέδειξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ἤδη παρατρέχοντα,** 'Αθήν.5,180E **τὸ ἕωλον τῆς συμποσίας.**

**συμποσιάζω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. μετέχω συμποσίου : 'Ηλιόδ.Αἰθ.5,28 **ὅπως οὖν μὴ αὐτάς τε ἀνήκοος . . συμποσιάζοις,** Αἰν.Γαζ.Θεοφρ.48B, Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.1,178B **τοῖς αὐτῷ συμποσιάζουσιν,** Τζέτζ.Λυκόφρ.266' **2**) ρηματ. π. συμποσιακός, συμποσιαστής.

**συμποσιαῖος**-α-ον μσν. **ὁ τοῦ συμποσίου, ὁ** συμποσιακός : Εὐστ.'Ιλ.770,5.

**συμποσιακός**-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὸ συμπόσιον ἢ τοὺς συμποσιαστάς : Πλούτ.'Ηθ.629D, Εὐστ.'Ιλ.89,46 **λόγους λαλῶν συμποσιακούς'** ‖ ἐπίρρ. -**ῶς** : αὐτ. 1376,42 **ὡς ἔπαιξε** συμποσιακῶς.

**συμποσιάρχης** (ὁ) 'Επιγρ. κ. νεώτ. **ὁ** συμποσίαρχος βλ.λ.

**συμποσιαρχία** (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ συμποσιάρχου βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.620A.

**συμποσίαρχος** (ὁ) ὁ διευθύνων τὸ τοῦ συμποσίου, ὁ προεξάρχων αὐτοῦ : Ξεν.'Αν.6,1,30 **ἢ ὀργιοῦνται** Λακεδαιμόνιοι **καὶ ἐὰν σύνδειπνοι συνελθόντες μὴ Λακεδαιμόνιον συμποσίαρχον αἱρῶνται ;,** 'Αλεξ.21 **οὐ συμποσίαρχος γὰρ ἦν ἀλλὰ δήμιος ὁ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἴκοσι,** Πλούτ.280Π, **αὐτ.620F,** 'Επιγρ.Πολμύρας.

**συμποσιαρχῶ**-έω εἶμαι συμποσίαρχος, διευθύνω, ρυθμίζω τὰ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ **συμποσίου** : 'Αριστλ.Πολιτ.1274b,12 **ὁ περὶ τὴν μέθην νόμος, τὸ τοὺς νήφοντας συμποσιαρχεῖν,** Πλούτ.'Ηθ.620C.

**συμποσιασμός** (ὁ) μσν. τὸ συμποσιάζειν : Θεοφάν.ἐν Mi Patr.Gr.108,892.

**συμποσιαστής** (ὁ) νεώτ. ὁ μετέχων συμποσίου.

**συμποσιαστικός**-ή-όν νεώτ. ὁ τοῦ συμποσίου, ὁ συμποσιακὸς βλ.λ., εἰδ. ὁ κατὰ τὸ συμπόσιον λεγόμενος : Νικήτ.Εὐγ.3,151 **συμποσιαστικὸν ἀστεῖσμα,** αὐτ.3,162.

**συμπόσιο(ν)** (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. συνεστίασις πολλῶν ὁμοῦ συνδαιτυμόνων μετὰ πότου, εὐωχία, φαγοπότι, τσιμπούσι : Θεόγν.298 **ἀναγκαίη δ' ἐπίμειξις ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει,** αὐτ.496, Φωκυλ.11 **χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν,** 'Αλκ.ἐν Λυρ.Συμπλ.23,3, Πίνδ 9,48, 'Ηρ.2,78 **ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῦσι,** Ξεν.ΚΠ 8,8,15 **μητὲ προχοΐδας εἰσφέρεσθαι εἰς τὰ συμπόσια,** Πλάτ.Πολ.363C, 'Αθήν..5,192D **ὅπερ συμβάλλων τις πρὸς τὰ τῶν φιλοσόφων συμπόσια κοσμιώτερον ἂν εὕροι,** ΚΔ Μᾶρκ.6,39, Μιχ. 'Ατταλ. ἐν Σάθ.1,31 **τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐνω-**

σιν ἐν κελλίοις καὶ τὰ συμπόσια ἀποτρέπω· || τίτλος διαλόγου τοῦ Πλάτωνος, ὁμ. τοῦ Ξενοφῶντος, ὁμ. τοῦ Πλουτάρχου· 2) ὁ ὅμιλος τῶν συνεστιωμένων, τῶν συμποτῶν : ΠΔ Μακκ.3,5,36 ὁ βασιλεὺς συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει, Πλούτ.Ἠθ.157D, αὐτ.704D· 3) ἡ τράπεζα ἢ καὶ ὁ τόπος, ὅπου ἡ συνεστίασις ἐτελεῖτο : Λουκ.Θε.Δ 24,1 ἕωθεν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ, Ἐπιγρ.

**συμπόσιος**-α-ον ὁ συμποτικός : ΕΜ 139,49.

**συμποσῶ**-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁμοῦ μετρῶ, ὑπολογίζω, λογαριάζω εἰς . . : Ἡφαιστ.Ἀστρ.2,27, Εὐστρ.Η Νικ.37,34, Τζέτζ.Χιλ.13,447· || μέσ. συμποσοῦμαι ἀνέρχομαι, φθάνω εἴς τι ποσόν : Ἀθανάσ.2,101 συμποσοῦται εἰς εἴκοσι καὶ δύο, Σκυλίτζ.Ἰω.654,21 αἱ δυνάμεις μας συμποσοῦνται εἰς πεντακοσίας χιλιάδας, - τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως συμποσοῦται εἰς δύο ἑκατομμύρια.

**συμποτάζω** μτγν. συμποσιάζω βλ.λ. : Γρηγ Ναζ. 2,89 ἔπειτά τις τῶν συμποταζόντων . . ἔφη . .

**συμπότης** (ὁ) κ. νεώτ. ὁ μετέχων συμποσίου, εὐωχίας : Πίνδ.Ο 1,61 ἀθανάτων ὅτι κλέψαις ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν, Ἡρ.2,78, αὐτ.2,173 τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἔπινέ τε καὶ κατέσκωπτε τοὺς συμπότας, Εὐρ.Ἀλκ.343 παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὁμιλίας, Ἀριστφ.Ἀχ.1135 ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι, Ἀντιφ. 2,1,4, Πλάτ.Πρωτ.347D· || νεώτ. εἰδ. αἱ ὁμοῦ κατ' ἐξακολούθησιν πίνοντες οἶνον ἢ ἄλλο τι μεθυστικὸν ποτόν : μεθύσαντες οἱ συμπόται ἀλληλεδάρησαν.

**συμποτιγίνομαι** δωρ. τ. τοῦ συμπροσγίγνομαι βλ.λ. : Ἐπιγρ.

**συμποτικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ συμπόσιον βλ.λ., ὁ εἰς αὐτὸ ἁρμόζων, προσαρμοζόμενος : Ἀριστφ.Ἀχ.1142 αἶρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα· κ. συγκρ. : Λουκ.Ἐπ.Κρον.23 τὸ γὰρ ἥδιστον καὶ συμποτικώτερον ἡ ἰσοτιμία ἐστί· || συμποτικαὶ ἁρμονίαι αἱ εἰς τὰ ᾄσματα τοῦ συμποσίου προσαρμοζόμεναι : Πλάτ.Πολ.398F· || οὕτω κ. : Φιλόδ.Μουσ.82C συμποτικὴ μουσική· || νόμοι συμποτικοὶ οἱ κανόνες οἱ ἰσχύοντες κατὰ τὸ συμπόσιον, οἱ ὑπὸ τοῦ συμποσιάρχου ἐπιβαλλόμενοι : Πλάτ. Νόμ.671C· || συμποτικὰ προβλήματα τίτλος ἔργου τοῦ Πλουτάρχου· ὁμ.συμποτικοὶ διάλογοι, συμποτικὰ ὑπομνήματα τίτλοι ἔργων τοῦ Περσαίου : Ἀθήν.4,162B, Διογ.Λ 7,1· 2) ἐπὶ προσ., ὁ φοιτῶν, συχνάζων εἰς τὰ συμπόσια, τὰς διασκεδάσεις, γλεντζές : Ἀριστφ.Σφ.1209 ἀλλὰ δεῦρο κατακλινεὶς προμάνθανε ξυμποτικὸς εἶναι, Πολύβ.31,13,8· κ. ὑπερθ. : Λουκ.Τίμ.46 χαῖρε Τίμων εὐμορφότατε καὶ ἥδιστε καὶ συμποτικώτατε.

**συμποτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον συμποτικόν : Πολυδ.6,20.

**συμπότις**-ιδος (ἡ) γλωσσ.θηλ. τοῦ συμπότης βλ.λ.

**συμποτνιῶ**-άω μσν. ὁμοῦ μετά τινος θρηνῶ, μύρομαι : Στουδ.Θεόδ.300C συμπέπονθα, συνεποτνίασα καὶ συνήλγησα, αὐτ.210D.

**συμπότρια** (ἡ) γλωσσ. ὅ. συμπότις βλ.λ.

**σύμπους**-ποδος-ουν κ. νεώτ. ὁ ἔχων τοὺς πόδας συνηνωμένους, συγκεκλεισμένους : Ἀριστφ. ἀπ.865, Ἑρμ.Τρισμ.ἐν Rev.Phil.32,254, Σχόλ.Πλάτ. Μέν.367 τῶν πάλαι δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῷα ἔχοντα οὐ διεστηκότας τοὺς πόδας, ἀλλὰ ἑστῶτα σύμποδα· 2) ὁ δεδεμένας τοὺς πόδας : Ἡρόδ.Ἰατρ.3,96· οὕτω κ. Στράβ.15,1,42 ὁρμώμενος δ' ἐνθένδε ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ (ἐλέφαντι) καὶ σύμποδα δεσμεῖ (ὁ θηρευτής)· 3) νεώτ. βοταν. σύμπους διακλάδωσις σύστημα διακλαδώσεως ἐν ᾧ εἰς ἑκάστην διχοτομίαν ὁ εἷς τῶν κλάδων ἀναπτύσσεται περισσότερον τοῦ ἑτέρου· || ὁμ. σύμπους ἀνθοταξία ἡ διάταξις τῶν ἀνθέων καθ' ἣν ταῦτα ἀναφαίνονται κατὰ ποδίσκους συνενουμένους κατὰ τὴν βάσιν των.

**συμπραγματεύομαι** μτγν., μέλλ. συμπραγματεύσομαι, ἀόρ. συνεπραγματεύθην (Διογ.Λ 5,71, Ἐπιγρ. Δήλου)· ὁμοῦ καταγίνομαι, ἀσχολοῦμαι περί τι, διεξάγω μαζί, μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.21 Κουιντίωνος τοῖς δοκιμαζομένοις συμπραγματευομένου· κ.μτ. αἰτ. ἀντικειμ. : αὐτ.Λυκ.5 συμπραγματευόμενος τὰ περὶ τοὺς νόμους· κ. μτ.ἐμπροθ. γενικ. : Ἐπιγρ., Πάπ.· ἀπολ. : Πλούτ.Ἠθ.417A τὸν θεὸν παρεῖναι καὶ συμπραγματεύεσθαι.

**συμπρακτικός**-ή-όν μτγν. ὁ συμπράττων, συνεργῶν εἴς τι : Πτολ.Τετράβ.51 διὰ τὸ ὅμοιον καὶ συμπρακτικὸν τῆς . . ὁμοφυοῦς οἰκειώσεως.

**συμπρακτορεύω** πάπ. εἶμαι βοηθὸς εἰσπράκτορος φόρων.

**συμπράκτρια** (ἡ) σχόλ. θηλ. τοῦ συμπράκτωρ βλ.λ. : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3,942.

**συμπράκτωρ**-ορος (ὁ) κ. νεώτ., ἰων. -ήκτωρ ὁ συμπράττων, ὁ ὁμοῦ ἐνεργῶν, ὁ συνεργῶν εἴς τι, βοηθός, συνεργός : Ἡρ.6,125 συμπράκτωρ ἔργου, Ξεν.ΚΠ 3,2 29 ὁ ἄγγελος ᾧ κελεύων ὑμᾶς ἡγεμόνας δοῦναι καὶ συμπράκτορας γενέσθαι· || μτ. γενικ. τοῦ πραγμ. ἐν εἰδ. σημ.: Σοφ.ΟΤ 116 οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ (συνοδοιπόρος)· || συμπράκτωρ τῆς αἰτίας ὁ εἰς τὴν κατηγορίαν συμπεριλαμβανόμενος ὡς συνεργός, ὡς συναίτιος : Ἀντιφ.3,4,6.

**συμπραξία** (ἡ) σχόλ. ἡ σύμπραξις : Σχόλ.Πίνδ. Ν 10,6 θαρρῶν τῇ τῆς Ἀθηνᾶς συμπραξίᾳ.

**σύμπραξις**-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η βοήθεια, συνέργεια : Ἰώσ.Αι 9,7,2, Πλούτ.Ἠθ 478D σωτηρίας ἕνεκα καὶ συμπράξεως κοινῆς, Θεοδώρητ.Ἐκκλ.Ἱστ.1,12,41,3 ἐμφανῆ σύμπραξιν ἔχειν ἔδοξε τοῖς ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν . . ὡμολογημένοις.

**συμπράσσω**, ἀττ. κ. νεώτ. τ. συμπράττω, ἰων. συμπρήσσω ἀπὸ κοινοῦ πράττω, συμβοηθῶ, συνεργῶ εἴς τινα πρᾶξιν, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Αἰσχ.Πρ.295 φέρε γὰρ σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν, Εὐρ ΙΤ 980 ἀλλ' ἥνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον, αὐτ.Ἡρακλ.451, Ἀριστλ.Ρητ.1381b,23, αὐτ.ΗΝικ.1167a,1, Ἐπιγρ.· || κ. μσν. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Σοφ.Αἴ.1396 τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, Θουκ.4,74 οἱ ἐδόκουν μάλιστα ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· εἰδ. συμπράττω εἰρήνην συνεργῶ εἰς τὴν ἐπίτευξιν διαπραγματεύσεων εἰρήνης, ἀνακωχῆς : Ξεν.Ἀγησ. 7,7· || ὁμ. μόν. μτ. δοτ. προσ. ἐνεργῶ ὁμοῦ μετά τινος : Θουκ.3,101 ξυνέπρασσον δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς, Ἰσοκρ.18,7· κ. ἐμπροθ. : Ξεν.Ἀν.5,4,9, Πολύβ.28,7,2· || μτ. πλαγίας προτάσεως, συνεργῶ, συντελῶ ὅπως, ἵνα . . : Ξεν ΚΠ 3,2,28 οἵτινες αὐτῷ τήν τε ὁδὸν ἡγοῖντο ἂν καὶ συμπράττοιεν ὥστε γενέσθαι ἡμῖν παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ ἃ ἐγὼ βούλομαι ;, Ἰσοκρ.4,126· 2) ἀπολ. παρέχω συνδρομήν, βοήθειαν, ἀντίθ. ἀντιπράσσω: Σοφ.Τρ.1177 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν (σέ)· πρβλ.Λυσί.12,85· || οἱ ξυμπράσσοντες οἱ σύμμαχοι : Θουκ.4,67 καὶ αὐτοῖς ἅμα καὶ οἱ ξυμπράσσοντες Μεγαρῆς τοὺς κατὰ πύλας φύλακας κτείνουσιν· κ. ἀμτβ. : Εὐρ.Ἡρακλ.27 καὶ σὺν κακῶς πράσσοντι συμπάσχω κακῶς (μετέχω τῆς συμφορᾶς)· 3) μέσ. ἐν εἰδ. σημ. βοηθῶ εἰς τὴν ἐπανόρθωσίν τινος : Ἡρ.5,94 συνεπρήξαντο Μενέλεῳ τὰς Ἑλένης ἁρπαγάς.

**συμπρατήρ**-ῆρος (ὁ) ΑΒ 193 «ὁ τὰ πωλούμενα ὑφ' ἑτέρου βεβαιῶν».

**συμπράτης** (ὁ) ὁ σὺν ἄλλῳ πιπράσκων, πωλῶν, ὁ συμπωλητής : Λυσί.ἀπ.329C.

**συμπράττω** ἀττ. κ. νεώτ. τ. τοῦ συμπράσσω βλ.λ.

**συμπραΰνομαι** μτγν. συγχρόνως πραΰνομαι, γίνομαι ἠπιώτερος, ἐπὶ πυρετοῦ : Γαλ.18(1),70.

**συμπρεπής**-οῦς-ές ὁ ἁρμόζων, ἐμπρέπων : Αἰσχ. Ἱκ.458 **τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.**

**συμπρεπόντως** μτγν. πρεπόντως, ἁρμοδίως, μτ. δοτ.: Ἐπιφάν.1,654D **ποιεῖ ὃ βούλεται συμπρεπόντως τῇ αὐτοῦ θεότητι.**

**συμπρέπω** ἐμπρέπω, ἁρμόζω, μτ. δοτ. : Πίνδ.Ν 3,67 **βοὰ δὲ νικηφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει** (σχόλ. «ἡ βοὴ τοῦ ὕμνου συμπρέπει τῷ νικηφόρῳ Ἀριστοκλείδᾳ»), Πλούτ.Φιλοπ.11 **σχῆμα** συμπρέπον **τῇ σωφροσύνῃ,** Ἐπιφάν.1,369Η **τὴν** περιτομὴν **τῷ νόμῳ συμπρέπουσαν ἐπέδειξε.**

**συμπρεσβευτής** (ὁ) ὁ μετ' ἄλλων ἀποσταλεὶς ὡς πρεσβευτής : Λυσί.27,1 **κατηγόρηται μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπικράτους ἱκανὰ καὶ τῶν** συμπρεσβευτῶν, Αἰσχίν.1,168, Ἐπιγρ.

**συμπρεσβεύω** ἀποστέλλομαι μετ' ἄλλων ὡς πρεσβευτής, εἶμαι συμπρεσβευτής : Δημ.400 **Λέων Τιμαγόρου κατηγόρει συμπεπρεσβευκὼς τέτταρ' ἔτη,** Αἰσχίν.2,169 **συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μου δευρί,** Ἐπιγρ. ‖ μέσ. συναποστέλλω πρεσβείαν : Θουκ.3,92 **ξυνεπρεσβεύοντο δὲ αὐτοῖς καὶ Δωριεῖς,** αὐτ.5,44.

**σύμπρεσβυς**-εως (ὁ) ὁ συμπρεσβευτὴς βλ.λ. : Θουκ.1,90 **ἔφη τοὺς ξυμπρέσβεις ἀναμένειν,** Ξεν. Ἀν.5,5,24, Δημ.400 **τί δ' ἂν εἴποις περὶ Δημοσθένους, ὃς τῶν συμπρέσβεων κατηγορεῖ;**

**συμπρεσβύτερος** (ὁ) μτγν. κ.μσν. ἐκκλ. ὁ ἐπίσης πρεσβύτερος (ἱερεύς) : ΚΔΠέτρ.1,5,1 **πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων,** Ἀθανάσ.1, 158C, Ἐπιφάν.Ἐπιστ. εἰς Ἀκάκιον 1,1, Ἐπιγρ.Λυκαονίας, Φώτ.Βιβλ.472,24.

**συμπρεσβύτης** (ὁ) μσν. ὁ ἐπίσης πρεσβύτης, γέρων : Πρόδρ.413.

**συμπρήκτωρ**-ορος (ὁ) ἰων. τ. τοῦ συμπράκτωρ.

**συμπρήσσω** ἰων. τ. τοῦ συμπράσσω βλ.λ.

**συμπρίασθαι** ἀπαρφ. τοῦ ἀορ. β' συνεπριάμην, ρ. ἀχρ. κτ. ἐνεστ. ἀγοράζειν ὁμοῦ, συνολικῶς : Λυσί.22,5 **εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1259a,24 **συνεπρίατο πάντα τὸν σίδηρον ἐκ τῶν σιδηρείων.**

**συμπροάγω** μτγν.,παθ. νεώτ.συμπροάγομαι, ὁμοῦ προάγω τι, συντελῶ εἴς τι, μτ. δοτ. : Διον.Ἀλ.Δημ. 48· ‖ ὁδηγῶ, φέρω πρὸς **τὰ ἐμπρὸς** ὁμοῦ μετά τινος : Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.417Μ· **2)** ἀμτβ. ὁμοῦ προχωρῶ : Πλούτ.Φιλοπ.21, αὐτ.Ἀγησ.19 **συμπροῆγον ἅμα διαλεγόμενοι·** **3)** νεώτ. λαμβάνω ὁμοῦ ταυτοχρόνως μτ. ἀ. προαγωγὴν ἀπὸ κατωτέρας θέσεως εἰς ἀνωτέραν.

**συμπροαιώνιος**-ία-ον μσν. ὁ ἐπίσης μετέχων τῆς αἰωνιότητος : Εὐατ. ἐν Mai.Spicil.5,212.

**συμπροαύξομαι** μσν. ὁμοῦ μετά τινος αὔξομαι, αὐξάνομαι : Ἱππ.Ἐπιδ.2,1,8 **τοῖσι προαυξέσιν ὁποῖα συμπροαύξεται.**

**συμπροβαίνω** γλωσσ. ὁμοῦ προβαίνω.

**συμπροβάλλω** μτγν. ὁμοῦ προβάλλω : Ἐπιφάν. 1,175C, Δαμάσκ.Ἀρχ.13.

**συμπροβολή** (ἡ) μτγν. ἡ ὁμοῦ, ἡ σύγχρονος προβολή : Γρηγ.Νύσσ.3,94B **ἑκάστην γὰρ τοῦ σταυροῦ συμπροβολὴν ἰδίῳ ῥήματι κατονομάζει.**

**συμπρόβουλος**-ον ὁ ἐπίσης πρόβουλος βλ.λ. : Ὑπόθεσις εἰς Ἀριστφ.Λυσ., Ἐπιγρ.Ἀκαρνανίας.

**συμπρογιγνώσκω** μτγν. ὁμοῦ **μετ'** ἄλλου τινός, ἐπίσης προγιγνώσκω, προβλέπω : Ἰάμβλ.Μυστ.6,4.

**συμπροδίδωμι** μτγν. ὁμοῦ **μετ'** ἄλλων γίνομαι προδότης, **μετέχω εἰς** πρᾶξιν προδοσίας : Αἰν. Τακτ.11,3 **Χίου μελλούσης προδίδοσθαι τῶν ἀρχόντων τις συμπροδιδοὺς . . τοὺς ἄρχοντας.**

**συμπροδότης** (ὁ) μτγν. ὁ μετασχὼν προδοσίας, ὁ ἐπίσης προδότης : Ἰω.Σικελ. **εἰς** Ρητ.Ρ 6,198W.

**συμπρόεδρος** (ὁ) ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου τινὸς ὢν πρόεδρος : Αἰσχίν.2,85 **κάλει μοι τὸν γράφαντα τὸ ψήφισμα . . καὶ τοὺς συμπροέδρους** Δημοσθένους, Ἰώσ.ΑΙ 14,8,5, Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου.

**συμπρόειμι** κ. μσν. προβαίνω, προχωρῶ μετά τινος : Ἀριστλ.Μηχ.850b,22, Ἰώσ.ΑΙ 12,9,4, Ἡρωδιαν. Ἱστ.1,16,3, Ἀθήν.6,272E, Γρηγ.Νύσσ.3,295B **συμπροϊοῦσα κατὰ τὸν ἴδιον δρόμον τῷ νυκτερινῷ διαστήματι,** Φώτ.Βιβλ.473,24.

**συμπροέρχομαι** μτγν. προβαίνω, προχωρῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταυτῷ μετά τινος : Σατυρ.3 **ὅτε Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, συμπροῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν ὀφθαλμόν,** Γαλ.2,558, Δαμάσκ.Ἀρχ.74, Ἐπιγρ.Περγάμου.

**συμπροθυμοποιοῦμαι**-έομαι μσν. κ. νεώτ. μέσ. ὁμοῦ παραθαρρύνω, ἀλληλοπαθῶς, ἀμοιβαίως ἐνθαρρύνομαι : Στουδ.Θεόδ.368E **χρὴ ἀλλήλους** συμπροθυμοποιεῖσθαι **τοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνημμένους τῷ φρονήματι τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ·** **2)** νεώτ. συμπροθυμοῦμαι βλ.λ.

**συμπροθυμοῦμαι**-έομαι κ. νεώτ. ἔχω ὁμοίαν, τὴν αὐτὴν προθυμίαν μετά τινος, δείκνυμαι ὁμοίως πρόθυμος, μτ. δοτ. προσ. : Θουκ.2,80, Δίων Χρ. 59,10 **ξυμπροθυμηθεὶς ἡμῖν περὶ τὸν οἴκαδε ἀπόπλουν·** κ. ἀπολ. : Ξεν.Ἑλλ.5,1,14 **ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ καὶ ὑμεῖς συμπροθυμῆσθε,** αὐτ.5,4,5· **2)** μτ. αἰτ. ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος προάγω, διευκολύνω τι : Θουκ.8,1 **τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν,** Ξεν.ΚΠ 6,1,19· **3)** προθύμως συνεργῶ εἴς τι, λαμβάνω ἐνεργὸν μέρος, μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Διόδ.Σ 14,41 **συμπροθυμουμένων καὶ τῶν Συρακουσίων τῇ τοῦ Διονύσου προαιρέσει,** Λουκ. Μὴ Πιστ.Διαβ.21· **4)** μτ. ἀπαρφ. ἔχω τὸν αὐτὸν ζῆλον, τὴν αὐτὴν προθυμίαν ὅπως . . : Θουκ.8,2 **οἱ δ' αὖ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ξυμπροθυμηθέντες ἐπὶ πλέον ἢ πρὶν ἀπαλλάξεσθαι . . πολλῆς ταλαιπωρίας,** Πλάτ.Εὐθύφρ.11E **αὐτός σοι ξυμπροθυμηθήσομαι δεῖξαι,** αὐτ.Λάχ.200, Ξεν.Ἀν.3,1,9.

**συμπροΐημι** πάπ. κ. μσν. ὁμοῦ προπέμπω : Θεόδ.Ὑρτ. ἐν Ἀν.Βοασσ.2,439 **τοιοῖσδε συμπροΐησι γράμμασι** (τὸν φίλον)· **2)** μέσ. εἰδ. ἀπὸ κοινοῦ πληρώνω, καταβάλλω χρηματικὸν ποσόν : Πάπ.

**συμπροικίζω** σχόλ. ὁμοῦ, ἐπίσης προικίζω, γλώσσ. τοῦ συνεκδίδωμι· Σχόλ.Δημ.316.

**συμπροκόπτω** μτγν. ὁμοῦ μετά τινος προκόπτω, αὐξάνομαι, μτ. δοτ. : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,19 συμπροκόφει **δὲ καὶ ἡ διαφορὰ τούτοις κατὰ τὴν τῶν ἀρτίων φύσιν.**

**συμπροκύπτω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ προκύπτω, προβάλλω : Συνέσ.17C **καίτοι καὶ ἔργον εὐθὺς συμπροκύπτει τῶν κατὰ φύσιν ἐχόντων βίων ταῖς προβολαῖς,** Εὐστ.Πον.217,72.

**συμπρομηθοῦμαι**-έομαι μτγν. συγχρόνως, ἐπίσης λαμβάνω πρόνοιαν, προβλέπω: Ἰουλ.Λόγ.5,167B.

**συμπρομνάμων**-ονος (ὁ) Ἐπιγρ. δωρ. ὁ ὁμοίως, ὁ ἐπίσης προμνήμων βλ.λ., ὁ συνάρχων προμνήμονος : Ἐπιγρ.Ἀκαρνανίας.

**συμπρονομεύω** μτγν. ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων προνομεύω, ἐνεργῶ προνομὴν βλ.λ., διαρπαγὴν τροφίμων ἐν ἐχθρικῇ χώρᾳ : Ἰώσ.ΠΙ 4,9,3 συμπροενόμευε **γοῦν αὐτοῖς ἐξιὼν καὶ συνεπόρθει.**

**συμπρονοῶ**-έω Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὁμοίως, ἀπὸ κοινοῦ προνοῶ.

**συμπροξενῶ**-έω βοηθῶ, συνεργῶ εἴς τι, συμπράττω ὥστε νά . . : Εὐρ.Ἑλ.146 **συμπροξένησον ὡς τύχω μαντευμάτων** (κῶδ.).

**συμπροορίζω** μτγν. προορίζω ὁμοῦ : Γεννάδ. περὶ Προορισμ.31,3.

**συμπροπέμπω** προπέμπω τινὰ ὁμοῦ μτ. ἀ. : Ἡρ.9,1 **καὶ συμπροέπεμψέ τε Θώρηξ ὁ Ληρισαῖος Ξέρξην φεύγοντα,** Ἀριστφ.Βάτρ.404 **Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με,** αὐτ.410, Ξεν.ΚΠ 1,6,1, Διον.Ἀλ.2,69 **τοῦ κατὰ τὴν πόλιν ὄχλου συμπροπέμποντος·** ‖ εἰδ. συνοδεύω ἐν νεκρικῇ πομπῇ,

κηδεύω, συνεβγάνω : Διον.'Αλ.Ρωμ.8,59 συμπροπεμπούσης τὸ σῶμα τῆς πόλεως ὅλης· **2)** ὁμοῦ, ἐν ταυτῷ καὶ ἐγὼ προπέμπω, συνοδεύω: Θουκ.1,27 **ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν Μεγαρέων ναυσὶ σφᾶς ξυμπροπέμψαι.**

**συμπροπηλακίζω** μσν. προπηλακίζω τινὰ μετά τινος, ἐν ταὐτῷ : Φώτ. ἐν 'Αν.Βολφ.2,183.

**συμπροπίπτω** μτγν. ὁρμῶ, πίπτω πρὸς τὰ ἐμπρὸς μετά τινος: Πολύβ.31,14,1 **προσποιηθεὶς ὡς ἐπιναύσιος γεγονὼς ἀπηλλάττετο, συμπροπεσόντων αὐτῷ καὶ τῶν φίλων** (ἐσφ.ἀνάγν.).

**συμπροπορεύομαι** κ. νεώτ. προπορεύομαι καὶ ἐγὼ ὁμοῦ μετά τινος: ΠΔ Δευτ.31,8 **καὶ Κύριος ὁ συμπροπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε οὐδὲ μὴ ἐγκαταλίπῃ σε.**

**συμπροσαγορεύω** μσν. χαιρετῶ, προσαγορεύω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος : Στουδ.Θεόδ.285Β.

**συμπροσάγω** μτγν. προσάγω ὁμοῦ μετά τινος, παθ. : Αἰν.Τακτ.10,23, Γαλ.7,617.

**συμπροσβάλλω** μσν. ποιοῦμαι προσβολὴν καὶ ἐγώ, μετέχω συμπλοκῆς : 'Ιω.Χρυσ.1,557.

**συμπροσγίγνομαι,** δωρ. **συμποτιγίγνομαι** μτ. δοτ. προστίθεμαι, συνάπτομαί τινι : 'Επιγρ.· **2)** ἐπὶ τοῦ πλανητικοῦ συστήματος, νεωστὶ προστίθεμαι: Πτολ.Τετράβ.186, Βέττ.Βάλ.60,28.

**συμπρόσειμι** μτγν. ὑπάρχω μετά τινος, προσυπάρχω : ΠΔ Ψαλμ.93(94),20 **μὴ συμπροσέσται σοι** θρόνος ἀνομίας, Πάπ.Νεχ.π.Βέττ.Βάλ.280,4.

**συμπροσέρχομαι** μτγν. κ. νεώτ. προσέρχομαι ὁμοῦ μτ. ἄ.· **2)** ἐπὶ πλανητῶν, νεωστὶ προστίθεμαι, συμπροσγίγνομαι βλ.λ.2( : Πρόκλ.Τετράβ.260.

**συμπροσεύχομαι** μσν. κ. νεώτ. προσεύχομαι ὁμοῦ, ἐν ταυτῷ μτ. ἄ. : 'Ιω.Κλίμ.432.

**συμπροσίεμαι** μσν. προσίεμαι ὁμοῦ μετά τινος : Νικόλ.Μεθών., ἔκδ.Α.Δημ.67.

**συμπροσίσχομαι** παθ. προσκολλῶμαι εἴς τι, μτ. γενικ. : Πλούτ.'Ηθ.322F.

**συμπροσκύνησις-**εως (ἡ) μσν. ἡ μετά τινος προσκύνησις, λατρεία:Λεόντ.ἐν MaiiColl.Vat.9,466.

**συμπροσκύνητος-**ον μσν. ὁ μετά τινος προσκυνούμενος : 'Επιφάν.1,976.

**συμπροσκυνῶ-**έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ἐν ἀναφ. πρὸς λατρείαν, προσκυνῶ, λατρευτικῶς δοξάζω τινὰ σὺν ἄλλῳ, ὁμοίως ὡς τὸν ἄλλον· κυρ. ἐν χρ. τὸ παθ. συμπροσκυνοῦμαι : Σύμβολον Πίστ. 8 **καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον . . τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον,** Στουδ.Θεόδ.129Α, 'Επιφάν.1,976 **οὐ συμπροσκυνεῖται αὐτῷ τι τῶν ἐξ οὐκ ὄντων γεγονότων· 2)** ρημοτ.π.· συμπροσκύνησις, συμπροσκύνητος.

**συμπροσλαμβάνω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. προσλαμβάνω ὁμοῦ : Νικ.Δαμ.ἀπ.130,29, Τζέτζ. ἐν 'Αν. Κρ.4,54,20 **καὶ Πλαταιεῖς χιλίους δὲ μόνους συμπροσλαβόντες.**

**συμπροσμ(ε)ίγνυμι** ἀμτβ. συναναστρέφομαι μετά τινος : Πλάτ.Θεαίτ.183Ε **συμπροσέμιξα τῷ ἀνδρὶ πάνυ νέος πάνυ πρεσβύτῃ.**

**συμπροσπίπτω** μτγν. συμπίπτω, συμβαίνω συγχρόνως : Γαλ.1,124· **2)** μτφ. ἐπέρχομαι εἰς τὸν νοῦν τινος συγχρόνως : Μάρκ.Αὐρ.7,22.

**συμπροσπλέκομαι** μτγν. συμπλέκομαι, μάχομαι ὁμοῦ μτ. ἄ., συγκρούομαι : ΠΔ **Δαν.**11,10.

**συμπροστάτης-**ου (ὁ) μτγν. κ. 'Επιγρ. **ὁ** ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου προστάτης : 'Επιγρ. **οἱ συμπροστάται καὶ ὁ συνέφορος ἐπ' εὐνοίᾳ τῇ εἰς αὐτούς,** Πάπ., Γρηγ Ναζ.2,248.

**συμπροστίθημι** προστίθημί τι πρός τι, εἰδ. συμπληρῶ τὸ ἔλλειμμα τῶν εἰσφορῶν : 'Επιγρ.

**συμπροσφέρω** μσν. προσφέρω ὁμοῦ:Βασ.Σελ.35.

**συμπροσχωρῶ-**έω μτγν. ὁμοῦ ἢ πρὸς τὸ αὐτὸ χωρῶ : Πολυβ.5,79 **περὶ δὲ ἑνὸς εἴποις ἄν . . ρύμῃ ἐπιών, ρόθιος συμπροσχωρῶν.**

**συμπροτείνω** προτείνω, ἐκτείνω πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὁμοῦ : Easin.Cod.Taur.I,328A.

**συμπροτερῶ-**έω λεξ. προηγοῦμαι, ὑπερτερῶ ὁμοῦ : Σουΐδ. **τῆς πρώτης 'Ολυμπιάδος συμπροτερεῖν**

**συμπροτίθημι** συγχρόνως προτίθημι, τοποθετῶ συγχρόνως ἐμπρός, συντελῶ συμπράττω, συνεργῶ ὥστε νὰ τοποθετηθῇ τι ἐμπρός : 'Απολλ.Δύσκ. Συντ.128,20 **προθετικαὶ οὖσαι (αἱ ἀντωνυμίαι) συμπροτιθέασιν καὶ τὰς πλαγίας.**

**συμπροτρέπω** προτρέπω, παρορμῶ ὁμοῦ : Διον.'Αλ.Ρητ.7,6 **εἶτα συμπροτρέψεις τοὺς μὲν κατὰ τὸ αἰσχρὸν τοὺς δὲ κατὰ τὸ καλόν.**

**σύμπρουρος** 'Επιγρ. δ.προφ. σύμφρουρος βλ.λ.

**συμπροφαίνω** μτγν. προφαίνω, φέρω τι εἰς φῶς ὁμοῦ, σὺν ἄλλῳ τινί : Πλωτῖν.5,8,4 **οὐδεμία** (σοφία) **μείζων καὶ ἡ αὐτοεπιστήμη ἐνταῦθα πάρεδρος τῷ νῷ τῷ συμπροφαίνεσθαι, οἷον λέγουσι κατὰ μίμησιν καὶ τῷ Διὶ τὴν Δίκην.**

**συμπροφέρω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. φέρω τι πρὸς τὰ ἐμπρὸς συγχρόνως μετ' ἄλλου : Παχυμ.Γ 226Β **τῷ πατρὶ συμπροφέρων ἐφ' ἱκανὸν τὴν πλάνην κατὰ τὰ βόρεια· 2)** κ. νεώτ. προφέρω ὁμοῦ, συγχρόνως : Σχόλ.Πίνδ.Ο 3,81 **τὰ εὐκτικὰ τῶν ρημάτων τὰ εἰρημένα μόρια** (ἐάν, εἰ) **συμπροφερόμενα ἔχουσι· 3)** δθ. συνεπάγομαι, ἐμπεριέχω, περιλαμβάνω : Σιμπλ.Φίλ.904,21.

**συμπροφητεύω** προφητεύω μετά τινος : Πλούτ 'Ηθ.860D, 'Ιμέρ.Λόγ.21,8.

**συμπροφήτης** (ὁ) μσν. ὁ ὡς ἄλλος τις ὢν καὶ αὐτὸς προφήτης : Γεώργ.Σύγκ.406,6.

**συμπροχέω** προχέω ὁμοῦ : 'Ορφ.'Αργ.575.

**συμπροχωρῶ-**έω προχωρῶ ὁμοῦ : Πολυβ.1,21: ρύμῃ συμπροχωρῶν (ἵππος).

**συμπρυτανεύω** πρυτανεύω μετά τινος, κυβερνῶ, συνδιευθύνω : Σχόλ.Πίνδ.Ν 11,1.

**συμπρύτανις-**εως (ὁ) ὁ συμπρυτανεύων, συνάρχων πρυτάνεως : Δείν.ἀπ.89,33, 'Επιγρ.

**συμπρῶτα** ἐπίρρ. πρωτίστως : 'Εμπ.218.

**συμπρωτεύω** μσν.πρωτεύω σὺν ἄ.:Εὐστ.Πον.246,85

**συμπταίω** μσν. πταίω μετά τινας : Εὐστ.Πον.64,92 (π. Εὐστ. «**καλῶς ἔχει συμπταίω,** οὐχὶ δὲ ὡς διάφορος γραφὴ τοῦ **συμπαίω**» ἐκ τῆς Σοφοκλέους 'Ηλέκτρας ὅπερ ἀπεδοκιμάσθη· βλ. κ. Κουμανούδη Λέξεων 'Αθησ. Συναγωγὴ ἐν λ.).

**συμπτεροῦμαι-**όομαι μτγν. πτεροῦμαι ὁμοῦ, μετά τινος : Λογγῖν.'Υψ.15,4 **ἆρ' οὐκ ἂν εἴποις, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπιβαίνει τοῦ ἅρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις συνεπτέρωται,** Εὐστ.Πον.189,6 **εἴπερ εἶχε τῷ τῶν ἐπιθυμιῶν κούφῳ συνεπτερῶσθαι.**

**συμπτερύσσομαι** μσν. πτερύσσομαι, πτερυγίζω ὁμοῦ μετά τινος : Εὐστ. εἰς Διον.Περ.75,33 **ποιῶν συμπτερύσσεσθαι Δαίδαλος οἷα συμπαριπτάμενον 'Ικαρον.**

**σύμπτυγμα-**ατος (τὸ) μσν. κ. νεώτ. τὸ συνεπτυγμένον, δθ. ἡ πτυχή, ἡ δίπλα, ἡ σούφρα : Νικ. Χων.247Α **ἠριθμοῦντο εἰς νη' καὶ πλείω τὰ τοῦ ὑφάσματος συμπτύγματα.**

**συμπτυκτικός-**ή-όν μτγν. **ὁ** δυνάμενος συμπτύσσειν, ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα, τὴν ἱκανότητα τοῦ συμπτύσσειν : Διον.'Αρεοπ.949Α.

**σύμπτυκτος-**ον συνεπτυγμένος, διπλωμένος, συμμαζευμένος : Δίφιλ.90 **παρατίθημ' ὁλοσχερῆ ἄρν' ἐς μέσον σύμπτυκτον** (ἀρνίον διασχισθὲν ὅπως παραγεμισθῇ καὶ πάλιν συρραφὲν καὶ συμπτυχθέν)· **2) ἀνάπαιστοι** σύμπτυκτοι συνεπτυγμένοι ἀνάπαιστοι, ὧν αἱ δύο βραχεῖαι συλλαβαὶ ἔχουσιν ἀντικατασταθῆ διὰ μακρᾶς γινόμενοι οὕτω σπονδειακοί : Φερεκρ.79, Σχόλ.Πινδ.Ο 4 **οἱ σπονδεῖοι σύμπτυκτοι ἀνάπαιστοι,** Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.563 **ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν ἐξευρήματι καινῷ συμ-**

**πτύκτοις ἀναπαίστοις**˙ ‖ **πλαίσια σύμπτυκτα** λογοπαικτ. πρὸς τοὺς συμπτύκτους ἀναπαίστους : Ἀριστοφ.Βάτρ.800 **πλαίσια ξύμπτυκτα . . καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας** |δ.γρ. σύμπυκτα, συμπηκτά|.

**σύμπτυξις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ συμπτύσσειν καὶ τὸ συμπτύσσεσθαι, ἡ σύγκλεισις, τὸ συμμάζευμα : Πρόκλ.Ὑποτ.5,16, Βασ.I,153B **τόδε δὴ λάθρα ψηφῖδα παρεμβαλών, διακωλύει τὴν σύμπτυξιν,** Διον.Ἀρεοπ.424C˙ ‖ ἡ συγκέντρωσις πρός τι σημεῖον, ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐντάσεως: Δαμάσκ.Ἀρχ.29 **ἡ τοῦ κύκλου πρὸς τὸ μέσον σύμπτυξις,** αὐτ.115 **ἡ νοητὴ σύμπτυξις**˙ ‖ ὁμ. ἐπὶ πλήθους κττ., ἡ σμίκρυνσις τῆς ἐκτάσεως καὶ ἡ πύκνωσις : **σύμπτυξις παρατάξεως, - σύμπτυξις τοῦ μετώπου.**

**συμπτύσσω** κ. μσν. κ. νεώτ. πτύσσω, διπλώνω ὁμοῦ : Σοφ.Τρ.691 **κἄθηκα συμπτύξας ἀλαμπὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον**˙ ‖ γεν. διπλώνων περιστέλλω τι, συμμαζεύω, τὸ μέσ. κ. παθ. διπλώνομαι, περιστέλλομαι, συμμαζεύομαι˙ ἀντίθ. ἀνατείνω, ἀνατείνομαι, ἀναπτύσσω : Νικ.Χων.7,119B **εὐρυνομένη βραχὺ καὶ συμπτυσσομένη πάλιν,** Ἰω.Διακ.Ἀλλ.Ἡσ.Θ 450 ἀνατεινόμεναι **καὶ συμπτυσσόμεναι, - συμπτύσσω τὸ ἱστία**˙ ‖ κ. ἀπολ. περιορίζω, περιστέλλω εἰς ὀλίγον χῶρον, τὸ μέσ. κ. παθ. περιορίζομαι, περιστέλλομαι : Πρόκλ.Ἐπιστ.5,115 **συμπτύσσεσθαι τὰ ἐπίπεδα**˙ ‖ εἰδ. ἐπὶ παρατάξεως, ἐπὶ στρατοῦ κττ., ἐλαττώνω τὴν ἔκτασιν τῆς παρατάξεως, πυκνώνων τὰς γραμμάς : **συμπτύσσω τὴν παράταξιν, - τὸ μέτωπον**˙ ‖ κ. μτφ. : Δαμάσκ.Ἀρχ.1 **ἀριθμὸς ἔτι συνεπτυγμένος,** αὐτ.32 **ἐν τῷ κέντρῳ συνέπτυκται ὁ κύκλος**˙ ‖ μτφ. συντομεύω : **συμπτύσσω τὴν πραγματείαν -τὰς προθεσμίας**˙ ‖ παθ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, συγκλείω : Γαλ.Χρ.Μορ.10,6 **βλέφαρα συμπτυσσόμενα**˙ **2)** εἰδ. ἐμπηγνύω, ἐνσφηνώνω : Γλωσσ. **συνεπτυγμένον ἄργυρον** |collisum ergentum|.

**συμπτυχή** (ἡ) χιτὼν τοῦ στομάχου : Γαλ.2,568.

**σύμπτωμα**-ατος (τὸ) |συμπίπτω| κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ συμπῖπτον, τὸ κατὰ σύμπτωσιν συμβαῖνον ἢ συμβὰν κατὰ τύχην : Ἀριστλ.Ρητ.1367b,24 **τὰ συμπτώματα καὶ τὰ ἀπὸ τύχης ὡς ἐν προαιρέσει ληπτέον,** αὐτ.Ψυχ.434a,32 ἀνάγκη **τὰ ἐναντία ἢ αἴτια εἶναι . . ἢ συμπτώματα**˙ ‖ **φρ. ἀπὸ συμπτώματος** ἀπὸ τύχης, κατὰ τύχην, κατὰ σύμπτωσιν : Ἀριστλ.Φύσ.199a,1, αὐτ.Πολιτ.1274a,2 **φαίνεται δὲ οὐ κατὰ τὴν Σόλωνος γενέσθαι τοῦτο προαίρεσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ συμπτώματος**˙ ‖ ὁμ. **κατὰ σύμπτωμα** : Θεόφρ.Ἀν.17,αὐτ.31˙ **2)** ἐπὶ κακῆς σημ., κακή, δυσμενὴς περίστασις, ἀτύχημα : Θουκ.4,36 **καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι βαλλόμενοί τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη καὶ γιγνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπτώματι . . τῷ ἐν Θερμοπύλαις,** Ἀριστλ.Πολιτ.1304a,1, Χρύσ.Στωικ.2,339, Ἐπιγρ. ἐν Δημ.1235 **ἐπανορθούμενον τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα,** Μέν.590 **ὅταν τις ὢν ἀνὴρ δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν,** αὐτ.817,Πολύβ.2,57,8 **μεγίστοις συμπτώμασι παλαίειν**˙ **3)** χαρακτηριστικὸν πράγματός τινος, ἐπακολούθημα, ἰδιότης : Ἐπίκ. Ἐπ.1,20Ʊ, αὐτ.6Ʊ, αὐτ.ἀπ.294 **τὸν χρόνον σύμπτωμα συμπτωμάτων λέγειν,** Γαλ.4,706 **πνεύματος σύμπτωμα,** Πορφ.π.Στοβ.1,49,25 **Νουμήνιος σύμπτωμα αὐτῆς** (τῆς συγκαταθετικῆς δυνάμεως) **εἶναι τὸ φανταστικόν,** Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.24 **σύμπτωμα φυσικόν**˙ ‖ εἰδ. ἐν τῇ γεωμετρίᾳ, ἡ ἰδιότης ἢ αἱ ἰδιότητες γεωμετρικοῦ σχήματος : Ἀρχιμ.Κων.Σφαιρ.13, Πάππ.54,21˙ **4)** ὁμ. **εἰδ.** κ. νεώτ. ἐπὶ νόσου, χαρακτηριστικὸν σημεῖον, γνώρισμα ὡρισμένης νόσου ἢ παθήσεως : Φιλόδ.Ὀργ.29, Σωρ.1,48,Γαλ.7,50, Ἀρετ.Χρον. Παθ.1,3, Διόδ.Σ 1,59 **συμπτώματι περιέπεσε ἰδιάζοντι, ἐστερήθη γὰρ τῆς ὁράσεως, - συμπτώματα καρκίνου - φυματιάσεως**˙ ‖ ἐν γλωσσ. κτ. πληθ. ἐπὶ **ἐλαφρᾶς ἐφιδρώσεως** |sudor aequissimus|˙ ‖ νεώτ. **κ.** γεν.χαρακτηριστικὸν ὑποδηλοῦν λανθάνουσαν ἀνώμαλον κατάστασιν σωματικήν, ψυχικὴν ἢ ἠθικήν : σύμπτωμα **ἀπειθαρχίας - κακῆς ἀγωγῆς, - τὰ συμπτώματα τῶν καιρῶν**˙ **5)** πτῶσις, κατάπτωσις : Δίων Κ 60,33 |ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Φουκίνης|, Διοκλ.ἀπ.192 **σύμπτωμα τῆς δυνάμεως τῆς διανοίας**˙ ‖ πάπ. ἐπὶ ἵππου, ἐν ἰατρ. σημ. κατάπτωσις : Πλάτ.Ἀξ.364C **ἤδη πολλάκις αὐτῷ γέγονε συμπτώματος ἀνασφῆλαι**˙ **6)** μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμπίπτω, τὰ ἐρείπια: Μαλάλ.I 487,7 **ἐκ τῶν συμπτωμάτων Νικομηδείας καὶ μεθ᾽** ἡμέρ**ας τινὲς ζῶντες ἀνηνέχθησαν.**

**συμπτωματικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὸ σύμπτωμα **ἢ τὴν** σύμπτωσιν, ὁ κατὰ σύμπτωσιν, ὁ τυχαῖος : Θεόφρ.Φl 7,15,1, Γαλ.9,418,Στουδ.Θεόδ.417B **εἰσί τινες τῆς συμπτωματικῆς συστοιχίας**˙ **2)** νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀποτελῶν σύμπτωμα, ὁ ἐκδηλωτικὸς νόσου : **συμπτωματικὸς πυρετός**˙ ‖ **συμπτωματικὴ θεραπεία** ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν συμπτωμάτων τῆς νόσου καὶ οὐχὶ τῶν **αἰτίων.**

**συμπτωματικῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ σύμπτωσιν, τυχαίως : Θεόφρ.Μεταφ.320,13 **τὰ μὲν συμπτωματικῶς τὰ δ᾽** ἀνάγκῃ, Πτολ.Τετράβ.105.

**συμπτωματολογία** (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἰατρικῆς ἐρευνῶν τὰ συμπτώματα τῶν νόσων˙ **2)** τὸ σύνολον τῶν συμπτωμάτων νόσου τινός : **ἡ συμπτωματολογία** τοῦ ἐξανθηματικοῦ **τύφου.**

**συμπτωματολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συμπτωματολογίαν βλ.λ.

**συμπτωσία** (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ συμπτωτοῦ βλ.λ. : Ἀρχιμ.29(239).

**συμπτωσιαρχία** (ἡ) νεώτ. **ἀ.** θεωρία **τῆς** συντυχίας, ἡ μεταφυσικὴ δοξασία |τοῦ Μαλεμπρὰνς| **καθ᾽** ἣν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα κατὰ θείαν βούλησιν ἐν συμπτώσει ὄντα ἐπιδρῶσι πρὸς ἄλληλα διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ θεοῦ, ὁθ. ἐκ προορισμοῦ.

**σύμπτωσις-εως** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **σύμπτωση** τὸ πίπτειν ὁμοῦ, ἡ ἐν τουτῷ σύγχρονος πτῶσις, ὀλίσθησις, κατάρρευσις, κατακρήμνισις : Στράβ.14,3,4 **ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας,** αὐτ.5,3,7, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,91 **ἐν συμπτώσεσιν οἰκιῶν ἀποληφθέντας,** Ἐπιγρ. **ἐν τῇ συμπτώσει τοῦ σεισμοῦ οὕτως αὐτὰ περιειλήφεις**˙ **2)** μτφ. ἰατρ. κατάπτωσις τῶν δυνάμεων, ἀδυναμία : Ἱππ.Ἀφ.3,1 **μηδὲ τὰς ξυμπτώσιας ἐς ἔσχατον ἄγειν,** Ἀρετ.6,13 σύμπτωσις, **ἰσχνότης, ὠχρότης,** αὐτ.43,10˙ ‖ εἰδ. **ἰατρ. σύμπτωσις τῶν ὀφθαλμῶν** ἀσθένειά τις **τῶν** ὀφθαλμῶν, πιθ. συστολὴ τῆς **κόρης**: Γαλ.14,777˙ ‖ **ὁμ.** ἐπὶ τῶν **κοιλοτήτων** τοῦ **στόματος,** οἷον τοῦ φάρυγγος κττ., συστολή, πτῶσις τῶν **κύκλῳ ἢ** ἑκατέρωθεν χειλέων, στένωσις : Ἀρετ.86,54 **ἡ ἑτέρη** ξύ**μπτωσίς ἐστι τουτέων, ἡ δὲ εἰς τὸ ἔσω** πίεσις ξὺν **ἀγχόνῃ μέζονι,** αὐτ.87,57 **ἐπὶ τῆς μετὰ ξυμπτώσιος συνάγχης**˙ **4)** τὸ συμπίπτειν, ἡ συμβολή, συνάντησις : Πολύβ.3,49,6 **τῶν ποταμῶν πρὸς ἀλλήλους σύμπτωσις,** αὐτ.2,14,8 **σύμπτωσις τῶν ὀρῶν**˙ **5)** ὁθ. τὸ σημεῖον τῆς συναντήσεως, τῆς συμβολῆς : Ἀρχιμ.Σφαιρ.Κυλ.1,60,Στράβ. 2,1,10, Πτολ.Γεωγρ.1,3,1 **διὰ τὸ κοινὸν εἶναι τῶν κύκλων κέντρον τὸ τῆς συμπτώσεως σημεῖον,** Δαμάσκ.Ἀρχ.29˙ **6)** ἐν ἐχθρ. σημ. σύγκρουσις μετ᾽ ἐχθροῦ, προσβολή, ἐπίθεσις κατ᾽ ἀντιμάχου : Πολύβ.1,57,7˙ **7)** νεώτ. ἐπὶ πραγμ., συνάντησις ἀλλήλων προσαρμογήν, ἕνωσιν, ὁμοίαν δρᾶσιν ἢ **ἐμφάνισιν** αὐτῶν **ἐπάγουσα,** τὸ **ἐφορμόζεσθαι,** τὸ συμπίπτειν τι μετ᾽ ἄλλου : **σύμπτωσις γραμμῶν - ἐπιφανειῶν**˙ ‖ ὁμ. κ. δημ. -η τὸ συμπίπτειν ἤτοι συμβαίνειν ἢ εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, στὸν ἴδιον καιρό, στὴν ἴδια περίπτωση: σύμπτωσις **εὐμενῶν - δυσμενῶν περιστάσεων - γεγονότων**˙

|| όμ. μτφ. ἐπὶ ἐκδηλουμένων ὑπὸ διαφ. προσ. κ. ἰδ. διὰ λόγου διατυπουμένων ἀντιλήψεων, διαθέσεων, συναισθημάτων κτπ., συμφωνία, ὁμοιότης: σύμπτωσις ἰδεῶν - ἐπιδιώξεων - ἐπιχειρημάτων· **8)** εἰδ. γραμμ. συνέμπτωσις βλ.λ.: Σχόλ. Ἀριστφ.Θεσμ.21 ὑπονοοῦσί τινες συμπτώσεις τῷ Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ. 151,5, αὐτ. Συντ.52,8· || σύμπτωσις φωνηέντων σύναψις φωνηέντων: Φιλόδ.Ρητ.1,163· **9)** κ. νεώτ., δημ. -η τὸ τυχαῖον, τὸ κατὰ τύχην συμβάν: Ἀριστλ.ΖΙ 585b,25 αἱ μὴ δυνάμεναι συλλαμβάνειν, ἐὰν ἢ διὰ θεραπείαν συλλάβωσιν ἢ δι᾽ ἄλλην τινὰ σύμπτωσιν,- σύμπτωσις (-η) νά τὸν συναντήσω τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν ἤθελα· || φρ. νεώτ. κ. δημ. κατὰ σύμπτωσιν (-η) τυχαίως· || όμ. νεώτ. ἐκ συμπτώσεως· **10)** γεν. περίστασις, περίπτωσις: Πολύβ.3,49,5.

**συμπτωτός**-ή-όν ὁ εὐκόλως διολισθαίνων, συμπίπτων: Ἀνών.Λονδ.27,18· **2)** ἐπὶ καμπύλης, ἡ τέμνουσα: Πρόκλ. εἰς Εὐκλ.1,177.

**συμπτωχεύω** μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος πτωχεύω: ΨΒασ.3,614 τῷ δι᾽ αὐτὴν πτωχεύσαντι κατὰ τὸν βίον συμπτωχεύειν.

**σύμπτωχος**-ον μσν. ὁ σὺν ἄλλοις καὶ αὐτὸς πτωχός: Συνέσ.214D πολλὴν οἶμαι χάριν ὀφείλειν τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπτώχοις.

**συμπυκάζω** μτγν. συγκαλύπτω: Διόδ.Σ 17,116 διά τινος αὐλῶνος στενοῦ καὶ συμπεπυκασμένου δένδρεσι διαπλέων.

**σύμπυκνος**-ον λίαν πυκνός: Ξεν.Ἱππ.10,10 καὶ πάντα δὲ ὁπόσα περὶ τοὺς ἄξονας, ἢν εὐρύστομα ᾖ καὶ μὴ σύμπυκνα, ὑγρότερά ἐστιν.

**συμπυκνῶ**-άω κ. μσν. κ. νεώτ. πυκνώνω τι, καθιστῶ τι πυκνόν, συμπαγὲς διὰ πιέσεως ἢ ἄλλης: Ἱππ.Ὀστ.16, Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,4,2 συμπυκνῶσαι καὶ πιλῶσαι, - συμπυκνώνω ὑγρόν - ἀέριον· κ. παθ.: Ἱππ.Ὀστ.14, - συνεπυκνώθησαν τὰ καθίσματα- τὰ θρανία, - συμπυκνωμένον γάλα (τὸ δι᾽ ἐξατμίσεως τοῦ ἐν αὐτῷ ὕδατος κατασταθὲν πολτῶδες)· **2)** κ.νεώτ.ἐπὶ πλήθους ἀνθρ. κ. ἰδ. στρατιωτῶν, διατάσσω, ἐνεργῶ, κάμνω νὰ πλησιάσωσι πρὸς ἄλληλα τὰ ἄτομα περιορίζων τὸν κατεχόμενον ὑπ᾽ αὐτῶν χῶρον: Τζέτζ.Χιλ.5,332 λόχους συμπυκνώσαντες· κ. παθ.: συνεπυκνώθη ἡ παράταξις τῶν μαθητῶν.

**συμπύκνωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συμπυκνῶ βλ.λ.: συμπύκνωσις γάλακτος - πολτοῦ· || εἰδ. μετατροπὴ τοῦ ἀερίου εἰς ὑγρὸν ἢ στερεόν: συμπύκνωσις ὑδρογόνου.

**συμπυκνωτήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. συμπυκνωτής βλ.λ.

**συμπυκνωτής** (ὁ) νεώτ. κ. συμπυκνωτήρ τὸ ὄργανον δι᾽ οὗ γίνεται ἡ συμπύκνωσις· || εἰδ. ἠλεκτρικὴ συσκευὴ δι᾽ ἧς ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποθήκευσις ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

**συμπυκνωτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ὁ ἱκανὸς εἰς συμπύκνωσιν: συμπ- συσκευή.

**συμπυκτεύω** μσν. μετά τινος πυκτεύω βλ.λ.: Θεόδ.Ὑρτ. ἐν Ἀν.Βοασσ.2,452 ἐς κομήτου δράξαιτ᾽ ἂν συμπυκτεύοντες.

**συμπυνθάνομαι** ἐρωτῶ μετά τινος, ζητῶ μετά τινος πληροφορίας περί τινος: Εὐρ.Ἑλ.328 θέλω δὲ κἀγώ σοι ξυνεισελθεῖν δόμοις καὶ ξυμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα· **2)** μανθάνω, πληροφοροῦμαι καὶ ἐγὼ ἢ ἐν ταυτῷ: Εὐνάπ.Ἱστ. ἀπ.259D ἤκουον καὶ συνεπυνθανόμην ὡς ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα γράφουσιν ἱστορίαν.

**συμπυρήν**-ῆνος (ὁ) νεώτ. βιολ. ἡ ἐν ἑνὶ πυρῆνι συνένωσις θρεπτικῆς καὶ γεννητικῆς χρωματίνης.

**συμπυριῶ**-άω ἐφαρμόζω τι πεπυρωμένον, χρησιμοποιῶ θερμότητα: Ἱππ.Γυν.2,145,Γαλ.12,863.

**συμπυροβόλησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ταυτόχρονος βολὴ πυροβόλων ὅπλων.

**συμπυροβολισμός** (ὁ) νεώτ. ὁ σύγχρονος μετ᾽ ἄλλου πυροβολισμός.

**συμπυροβολῶ**-έω νεώτ. πυροβολῶ, βάλλω, ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλων.

**συμπυρπολῶ**-έω μσν. πυρπολῶ ὁμοῦ, συγκαίω, συμπυρῶ βλ.λ.: Τζέτζ.Χιλ.11,86 σὺν μαθηταῖς δὲ τοῖς αὐτοῦ πολλοῖς συμπυρπολεῖται.

**συμπυρσοκρότησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκπυρσοκρότησις πολλῶν ὅπλων ὁμοῦ· **2)** ὁ ἐκ τῆς ὁμοῦ ἐκπυρσοκροτήσεως παραγόμενος κρότος.

**συμπυρῶ**-όω κατακαίω τι ὁμοῦ: Εὐρ.Κύκλ.308 εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους σὺ συμπυρώσας δαῖτ᾽ ἀναλώσεις πικράν, αὐτ.Ρῆσ.960· || κ. παθ. κατακαίομαι μετά τινος ὁμοῦ: αὐτ.Ἱκ.1071 σοὶ μὲν οὐ φίλον, ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπυρουμένῳ πόσει.

**συμπωλῶ**-έω μτγν. πωλῶ μετά τινός τι ἢ πωλῶ ὁμοῦ: Δίων Κ 59,21· **2)** Ἐπιγρ. ἐπικυρῶ, ἀναγνωρίζω τὴν πώλησιν: Ἐπιγρ., Πάπ.

**συμπωρῶ**-όω μτ. δοτ. συνενῶ διὰ πωρώσεως: Γαλ.13,536· || τὸ παθ. ἐπὶ τῶν λίθων τῶν νεφρῶν, γίνομαι συμπαγὴς διὰ πωρώσεως, πουριάζω: Ἱππ.Ἐντ.Παθ.14 ὅταν ὁ νεφρὸς μὴ ἀφίῃ πάλιν, ἀλλ᾽ αὐτοῦ ξυμπωρωθῇ.

**συμφαγεῖν** ἀπαρφ. ἀορ. (συνέφαγον) τῶν συντρώγω, συνεσθίω βλ.λ.

**συμφαιδρύνω** μτγν. κ. νεώτ., παθ. κ. μέσ. συμφαιδρύνομαι φαιδρύνω ὁμοῦ: Γρηγ.Ναζ.1,52.

**συμφαίνω** μτγν. κ. μσν. συλλάμπω, ὁμοῦ φαίνω: Πρόδρ. ἐν Σημ.Χειρ.8,2,1213,31a) τῷ γὰρ ἑαυτῆς συμφαίνουσα φωσφόρῳ καὶ δύντι συνέδυνεν ἐν τοῖς ἀμφίοις· **2)** τὸ παθ. συμφαίνομαι φαίνομαι ὁμοῦ, συγχρόνως: Εὐνάπ.ΒΣοφ.460Β, Ἐπιφάν.1,927Α ἐν τῇ τοῦ γεννήματος οὐσίᾳ συμφαίνεται ὡς οὐσία ἡ ἀγέννητος ὑπόστασις, Ζωναρ.2,122 (ἰδ.γρ. συμφώνευσα ἀντὶ συμφανεῖσα).

**συμφάλαγξ**-γγος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος πιθήκων τῆς οἰκογ. τῶν ὑλοβατιδῶν.

**συμφάνεια** (ἡ) μτγν. ἡ ἐν ταυτῷ, σύγχρονος ἐμφάνισις: Ἀριστέ.1 99 ἡ δὲ συμφάνεια τούτων ἐμποιεῖ φόβον καὶ ταραχήν, ὥστε νομίζειν εἰς ἕτερον ἐληλυθέναι ἐκτὸς τοῦ κόσμου.

**συμφανερῶ**-όω μτγν. φανερώνω ὁμοῦ: Γρηγ. Ναζ.Λόγ. εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα 60.

**συμφανής**-οῦς-ές μτγν. ὁ συγχρόνως φανερός, ὁ καταφανής, πρόδηλος: Ἀριστφ.Πρ.922b, 17 συμφανῆ ποιοῦσι τὴν τῆς ᾠδῆς ἁμαρτίαν, αὐτ. Ψυχ.405b,22 ἐκ τῶν εἰρημένων συμφανές ἐστιν, αὐτ.ΗΝικ.1099b,25 συμφανὲς ἐστιν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ζητούμενον, Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,18,2 ἡ τῶν ἄλλων ἰδιότης συμφανεστέρας ἔχει τὰς αἰτίας, Πολύβ. 2,25,5 συμφανεῖς γενομένους τοῖς πολεμίοις, αὐτ. 2,24,1 ἵνα συμφανὴς γένηται ἡλίκους ἐτόλμησε πράγμασιν ἐπιθέσθαι, Διόδ.Σ 13,93 εἰς τὸ περὶ τὸν ναύαρχον ἐλάττωμα συμφανὲς ἐγένετο, Φἰλ.Βελοπ.82,27 μὴ συμφανὴς ᾖ τοῖς πολεμίοις, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντ.103,18 συμφανεῖς εἰσι παρηγμέναι (εἶναι προφανῶς παρηγμέναι).

**σύμφανσις**-εως (ἡ) μσν. τὸ ὁμοῦ λάμπειν: Εὐστ. 1060,55 πολλῶν ἀστέρων σύμφανσις.

**συμφαντάζομαι** παθ. παρίσταμαι ἐν τῇ φαντασίᾳ τινὸς ὁμοῦ μετά τινος: Πλούτ.Ἠθ.392Ε κινητόν τι καὶ κινουμένῃ συμφανταζόμενον ὕλῃ· **2)** τὸ μέσ. σχηματίζω ἰδέαν ἔκ τινος: Πορφ.Ἔμβρ. 5,4 συμφαντάζεσθαι τῇ μητρὶ τὰ ἔμβρυα.

**συμφαντικός**-ή-όν συμφατικός βλ.λ.

**σύμφασις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἐπὶ κομητῶν, τὸ ἐμφανίζεσθαι ἐκ συμπτώσεως πολλαχόθεν ἐκπεμπομένου φωτός: Ἀριστλ.Μετ.342b,28 φασὶν εἶναι τοὺς κομήτας σύμφασιν τῶν πλανήτων ἀστέρων.

**συμφάσκω** μτγν. μτ. δοτ. σύμφημι, συμφωνῶ: Ἰωσ.ΑΙ 20,2,4 συμφάσκω τῇ μητρί· κ. ἀπολ.: Ἀριστείδ.1,430, αὐτ.2,306.

**συμφατικός**-ή-όν μτγν. ὁ συμφωνῶν, ὁ σύμφωνος : Εὐνάπ.ΒΣοφ.502 (δ.γρ. συμφαντικός).

**συμφατνιάσας** μσν. φατνιάσας ὁμοῦ : Στουδ. Θεόδ.737 συμφατνιάσας **ἐν Βηθλεέμ.**

**συμφατριάζω** φατριάζω ὁμοῦ, ἀποτελῶ φατρίαν μετά τινος : Σωκρ.Ἐκκλ.Ἱστ.1,6.

**συμφατριαστής** (ὁ) γλωσσ. ὁ ἀνήκων μετ' ἄλλων εἰς φατρίαν τινά, ὁ συμφατριάζων.

**συμφέναξ**-ακος (ὁ) μσν. ὁ μετ' ἄλλου φενακίζων, ὁ ὁμοῦ ἀπατῶν, συναπατεών, συγκοινωνὸς ἐν τῇ ἀπάτῃ : Γεώργ.Ἀλ.Ἰω.Χρυσ.221,20.

**συμφέρον**-οντος (τὸ) κ.νεώτ.κ.δημ. οὐδ.τ.τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ συμφέρω βλ.λ. ὡς οὐσ. ἡ χρησιμότης, ἡ ὠφέλεια, τὸ ὄφελος, τὸ κέρδος : Σοφ.Φιλ.926 **τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ,** Ἀντιφ. 5,50, Θουκ.4,60, Ξεν.Συμπ.4,39 **ἥδιω τοῦ συμφέροντος** (εὐχαριστότερα ἀπὸ ὅσον συμφέρει, ἀπὸ ὅσον εἶναι ὠφέλιμον, καλὸν διά τινα), Αἰσχίν.3,80 **περαιτέρω τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος, - ἀτομικὸν συμφέρον, - γενικὸν συμφέρον·** ‖ νεώτ. φρ. **ἔχω συμφέρον** πορίζομαι ὀφέλη, κέρδη : **ἔχει μεγάλο συμφέρον ἀπ' τὴν ἐπιχείρησιν αὐτήν·** ‖ μτ. γενικ. : Πλάτ.Πολ.338C **τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον, - τὸ συμφέρο(ν) μου, - τὸ συμφέρον ὑμῶν - τῆς Ἑλλάδος·** ‖ κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Πολ. 341D **ἑκάστῳ τούτων ἔστι τι συμφέρον;,** Δημ.274 Πάπ. **πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῷ,** ΘΛειτ.Εὐχ.Διοκ. **τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν** (ἰδθ. παροιμ. φρ. νεώτ. δημ. εἰρων. σημ. «τὰ καλὰ κοὶ συμφέροντα»)· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. συχνάκις κτ. πληθ. **τὰ συμφέροντα** μτ. γενικ. ἢ δοτ. τὰ ὀφέλη, τὰ κέρδη : Σοφ.Φιλ.131 **οὐ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αἰδουμένου δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων,** Πλάτ.Νόμ.875A **τὰ συμφέροντα ἀνθρώποις,** αὐτ.Πολιτ.297A, Δημ.231, Δείν.1,99 **τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα·** ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. κτ. πληθ. εἰδ. αἱ οἰκονομικῆς, περιουσιακῆς φύσεως ὑποθέσεις, δοσοληψίαι· ‖ ὁμ. πόροι, ὠφελήματα : **τὰ συμφέροντά του εὑρίσκονται εἰς τὴν πατρίδα του, - δὲν ἔχει καὶ πολλὰ συμφέροντα ἀπ' αὐτόν·** ‖ φρ. **τὰ μικρὰ συμφέροντα** τὰ μηδαμινὰ ὀφέλη, ἀντίθ. τὰ ὅλα συμφέροντα : Δημ.234· **2)** ὁμ. κτ. πληθ. συμφέροντα πρόσφορος, κατάλληλος τόπος, θέσις : Ἱππ.48,38, Ξεν.Κυν.6,9 **ἐμβαλλέτω τὰ ἐνόδια . . ἐκ τῶν τριμμῶν εἰς τὰ συμφέροντα.**

**συμφεροντολογία** (ἡ) τὸ ἀποβλέπειν ἢ ἐνεργεῖν μόνον πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον.

**συμφεροντολογικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἰδιάζων ἢ ἀνήκων εἰς τὴν συμφεροντολογίαν βλ.λ.· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

**συμφεροντολόγος**-ον νεώτ., δημ. θηλ. -α, ὁ ἀποσκοπῶν εἰς τὸ ἴδιον **αὐτοῦ** συμφέρον, ὁ ἐνδιαφερόμενος μόνον διὰ τὸ ὑλικὸν αὐτοῦ συμφέρον : **ὑπολογιστὴς καὶ συμφεροντολόγος.**

**συμφεροντολογῶ**-έω νεώτ. ἀμτβ. εἶμαι συμφεροντολόγος βλ.λ., ἐνεργῶ συμφεροντολογικῶς.

**συμφερόντως** ἐπίρρ. ἐκ μτχ. ἐνεστ. μτ. δοτ. ὠφελίμως, πρὸς ὠφέλειαν, πρὰς τὸ συμφέρον : Ἀντιφ.Σοφ. ἐν Πάπ.Ὀξυρ.1364,15, Πλάτ.Νόμ.662A, Ἰσοκρ.2,25, Ξεν.Ἀπομν.1,2,50 **καὶ τοὺς μὲν μαινομένους ᾤετο συμφερόντως ἂν δεδέσθαι καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς φίλοις·** ‖ φρ. **οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως** οὔτε λόγῳ δικαιοσύνης οὔτε λόγῳ συμφέροντος : Ἀντιφ.2,1,9· ‖ φρ. **συμφερόντως ἔχει** διατελεῖ εἰς συμφέρουσαν κατάστασιν : Ἰσοκρ.8,137, Δημητρ.Λακ.Ἡρακλ.1012,45.

**συμφερτός**-ή-όν ὁ ἐκ πολλῶν συνάξιμος, ὅθ. συμπεφορημένος, συνηγμένος, συμφορητὸς βλ.λ. : Ἰλ.Ν 237 **συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν** (συνηνωμένη ἀνδρεία), Νόνν.Δ 5, 387 **συμφερτὴ θάλασσα,** αὐτ.47,88 **συμ· λιβάδες.**

**συμφέρω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **συνοίσω** (Αἰσχ.Ἑπτ.510), ἀόρ. α' **συνήνεγκα** (Εὐρ.Ἡρ.488), Ἰων. **συνήνεικα** (Ἡρ.7,152), ἀόρ β' **συνήνεγκον** ἐν εὐκτ. **συνενέγκοιμι** κ. μτχ. **ξυνενεγκὸν** (Θουκ.2,51), παρακ. **συνενήνοχα** Δημ.294), μέσ. κ. παθ. **συμφέρομαι,** μέλλ. **συνοίσομαι,** παθ. ἀόρ. **ξυνηνέχθην,** Ἰων. **συνηνείχθην** (Ἡρ.1,19), παρακ. **συνενήνεγμαι** (Ἡσίοδ.Α 440), πρβλ.συνενείκομαι, φέρω ὁμοῦ, φέρω εἰς τὸ αὐτό, συναθροίζω, συμφορῶ, συνάζω: Ἡρ.7,152 **εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήια κακὰ ἐς μέσον συνενείκαιεν,** αὐτ.3,92 **ἐς τὠυτὸ συμφέροντες διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον,** Θουκ.1,99 **καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ηὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης ἣν ἐκεῖνος ξυμφέροιεν,** Δημ.724, Ξεν.Ἀν,6,4,9 **τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενεγκόντες ἔθαψαν** (ἐπὶ νεκρῶν, συγκομίσαντες), Λυκοῦργ.4,5· ‖ κ. ἐπὶ ἐνεργειῶν, πράξεων, ἐπιχειρημάτων, ἰδεῶν κττ., συνεισφέρω, εἰσφέρω καὶ ἐγώ, ἐπισωρεύω : Αἰσχ.Πέρσ.528 **πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα,** Εὐρ.Ἡρ.988 **συμφέρειν ἐκ πάντων γόους,** Ξεν.Ἀπομν.3,5,22 **πολλά οἶμαί σε πανταχόθεν συνενηνοχέναι ὁπόθεν οἷόν τε ἦν μαθεῖν τι ὠφέλιμον,** Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.183b,33 **πολλοὶ πολλὰ συνενηνόχασι μέρη,** Συνέσ.π.Στεφ. **ἀλλά μὴ παρ' ἑαυτῷ συνενηνοχέναι τῆς τέχνης** πάμπολλα **θεωρήματα·** **2)** μέσ. ἐπὶ ποταμοῦ, φέρω τὴν ῥοήν μου εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συμβάλλω : Ἀπολλ.Ρ 4,134 **Φάσιδι συμφέρεσθαι ῥόον·** **3)** τὸ παθ. φέρομαι ὁμοῦ μετά τινος : Μαν.6,313 **ἀστράσι μήνη συμφέρεται,** Ἀγαθ.ΑΠ 4,4,4 **κύδεα . . ψυχαῖς οὐ μάλα συμφέρεται·** ‖ εἰδ. γραμμ. φέρομαι ὁμοῦ ἐν τῇ σειρᾷ, ἐν τῷ λόγῳ μετά τινος· ὅθ. συντάσσομαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.285,1 **συμφέρομαι αἰτιατικῇ·** **4)** παθ.ἔρχομαι ὁμοῦ, ἔρχομαι εἰς τὸ αὐτό· ἀντίθ. διαφέρεσθαι : Ἡράκλειτ.10 π.Πλάτ.Συμπ. 187A **τὸ ἓν διαφερόμενον αὐτὸ αὑτῷ ξυμφέρεσθαι, ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας,** Πλάτ. Σοφ.242E· **5)** παθ. συνέρχομαι, συναντῶμαι, μετά τινος : Θεόκρ.Ἐπ.8,2 **ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τῶ Παιήονος υἱός, ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος·** ‖ εὑρίσκομαι ὁμοῦ μετά τινος, συναναστρέφομαί τινα : Σοφ.Φιλ.1085 **ἀλλά μοι καὶ θνῄσκοντι συνοίσει** (δ. γρ. **συνείσει . . Reiske συνείσῃ**)· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῆς σαρκικῆς συνουσίας, συνέρχομαι, συνευρίσκομαι: Λουκ.Ἑρμότ.34 **συμφέρεσθαι γυναικί,** αὐτ.Τόξ.15· **6)** τὸ ἐνεργ. φέρω τινὰ ἀντιμέτωπον, εἰς σύγκρουσιν: Αἰσχ.Ἑπτ.510 **ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεούς·** ‖ ποι. φρ. Τυρτ.1,40 **συνοίσομεν ὀξὺν Ἄρηα** (θὰ δώσωμεν μάχην)· ‖ τὸ παθ. συναντῶ εἰς τὴν μάχην, ὅθ. συγκρούομαι : Ἰλ.Θ 400 **οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόν δε,** αὐτ.Λ 736· ‖ μτ. δοτ. προσ. συγκρούομαι, πολεμῶ πρός τινα : Αἰσχ.Ἑπτ.636 **σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,** Πλούτ. Σολ.9 **πεζῇ συμφέρεσθαι τοῖς Μεγαρεῦσι·** ἐν χρ. κ. μτφ. : Ἡρ.6,50 **ἤδη νῦν καταχαλκοῦ, ὦ κριέ, τὰ κέρεα, ὡς συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ·** κ. μτ. ἀπαρέμφ. : Ἡσίοδ.Α 358 **συνοισόμεθα πτολεμίζειν·** **7)** παθ. ἐν φιλικῇ σημ. διάγω φιλικῶς μετά τινος : Ἡρ.4,114 **οὐκ ἂν οὖν δυναίμεθα ἐκείνῃσι συμφέρεσθαι·** **8)** ἐπὶ πραγμ., ἀμτβ. ἁρμόζω, ταιριάζω : Ἀριστφ.Βάτρ.1459 **πάλιν ἢ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα συμφέρει ;,** Ξεν.ΚΠ 8,4,21 **γυνὴ σιμὴ ἄν σοι ἰσχυρῶς συμφέροι·** **9)** ὁμ. ἐνεργ. ἀμτβ. μτ. δοτ. πράγμ., συμφωνῶ τινι, εὑρίσκομαι ἐν ἁρμονίᾳ : Σοφ.Αἴ.431 **τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς,** Ἀριστφ.Ἱππ.1233 **εἴ τι ξυνοίσεις . . τοῖς θεσφάτοις·** ‖ μτ. δοτ. προσ. ὁμοφωνῶ, ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην πρός τινα : Ἀριστφ. Λυσ.166 **ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ·** ‖ ὁμ. κ. παθ. μτ. δοτ. πράγμ., εὑρίσκομαι ἐν ἁρμονίᾳ, ταιριάζω : Πλάτ.Κρατ.419D **εὖ τοῖς πράγμασι συμ·**

φέρεται, Καλλ.'Επιγρ.6,6 ἔργῳ τοὔνομα συμφέρεται· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. προσ. συμφωνῶ, ὁμοιάζω : Ἡρ.1,173 ἓν δὲ τόδε ἴδιον νενομίκασι καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων, αὐτ. 2,80,αὐτ.2,44 εὗρον δὲ οὐδὲ τούτοις τοῖσι Ἕλλησι συμφερομένους· ‖ εἰδ. γραμμ. συμφωνῶ κατὰ τὸν τύπον : Ἀπολλ.Δύσκ.'Επιρρ.209,28 συμφέρομαι φωνῇ [τῇ] πρὸς τὰς δοτικάς· ‖ σύμφωνα λέγω : Ἡρ.4,13 οὕτω οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθῃσι, Ἀντιφ.5,42· ‖ κ. ἀπολ. συμφωνῶ, ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην : Ἡρ. 1,196 εἰ δὲ μὴ συμφεροίατο, ἀποφέρειν τὸ χρυσίον ἔκειτο νόμος, Πλάτ.Νόμ.926Ε ἐὰν δὲ ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηδαμῇ συμφέρωνται· ‖ φρ. συμφέρομαι γνώμῃ ὥστε συμφωνῶ ὥστε : Θουκ.4,65 οἱ Σικελιῶται .. συνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου· ‖ ὁμ. καθ' αὑτοὺς ξυμφέρεσθαι ἔρχεσθαι εἰς συμφωνίαν μόνους μεταξύ των, δθ. λύουν μόνους τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφοράς : Θουκ.6,13 τὰ αὑτῶν νεμομένους καθ' αὑτοὺς καὶ ξυμφέρεσθαι· **10)** ἀμτβ. μτ. δοτ. ἔρχομαι εἰς συνεννόησιν πρός τινα, δθ. συνεκδ. συμμορφοῦμαι μὲ τὴν γνώμην του, ὑποχωρῶ : Σοφ.'Ηλ. 1465 τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν· ‖ παθ. προσαρμόζομαί τινι : Πλάτ.Τίμ.15 συμφέρομαι τοῖς παροῦσιν· ‖ ὁμ. παθ. συμφιλιοῦμαι : Δίων Κ 37,55 συνενεχθῆναι σφᾶς, αὐτ.45,8 ὅταν τινὲς ἐκ μεγάλης ἔχθρας συνενεχθῶσι· **11)** παθ. ἀντιστοιχῶ, ἀνταποκρίνομαι, ὁμοιάζω : Εὐρ.'Ηρακλ.919 συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, αὐτ.'Ηλ.527 χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος; ‖ φρ. συμφέρεται ὡυτὸς εἶναι φαίνεται, μοιάζει νὰ εἶναι ὁ ἴδιος : Ἡρ.2,79· **12)** φέρω τι σὺν κ. ἄλλῳ τινί, σύναμα : Ξεν.ΚΠ 4,3,13 ὁ ἵππος ὅπλον συμφέρει, Ἀριστφ.'Εκκλ.869 ἐγὼ σοι συμφέρω (τὴν παμπησίαν), Ἐπιχ.35,8 λύχνον .. πᾶς μοι συμφέρει· **13)** ἐπὶ παθημάτων, κόπων κττ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. (τούτης ἢ ἐκείνης παραλειπ. ὅταν εἶναι εὐνόητος) φέρω, ὑποφέρω ὁμοῦ μετά τινος, φέρω ἀπὸ κοινοῦ, δθ. συνεκδ. βοηθῶ ὥστε νὰ φέρῃ τις : Σοφ.'Ηλ.946 ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν σθένω, Εὐρ.'Ηρ.1366 ψυχὴν βιάζων τἀμὰ συμφέρειν κακά, αὐτ.'Αλκ.370 ἐγὼ σοι πένθος .. συνοίσω, Ἀντιφ.3,2,11 τὰς τούτων ἁμαρτίας συμφέρειν· **14)** ὁμ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. ὑπομένω, ἀνέχομαι, συγχωρῶ : Αἰσχ.Εὐμ.848 ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ· **15)** ὁμ. ἀμτβ. ἐργάζομαι μετά τινος, βοηθῶ τινα εἴς τι, εὐνοῶ : Σοφ.Φιλ.627, Εὐρ.Μήδ.13 πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι, Ἐπιγρ.· **16)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. παραλειπομένης τῆς αἰτ. πράγμ. συνήθ. τριτοπροσώπως, φέρω ὠφέλειαν, εἶμαι χρήσιμος, ὠφέλιμος : Ἡρ.9,37 οὐ μέντοι ἔς γε τέλος οἱ συνήνεικε τὸ ἔχθος, αὐτ.8,87, Αἰσχ.'Ικ.753 καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', Ἀριστφ.'Αχ.252, αὐτ.Πλ.38 τοῦτο συμφέρει τῷ βίῳ, Θουκ.4,26 σῖτον .. καὶ οἶνον .. καὶ εἴ τι ἄλλο βρῶμα, οἷ' ἂν ἐς πολιορκίαν ξυμφέρῃ, Ξεν.'Απομν.2,2,5 πάντα ὅσα ἂν οἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον, Ἀριστλ. Πολιτ.1272a,30 ὃ συμφέρει πρὸς τὴν πολιτείαν, -δὲν μᾶς συμφέρει ἡ πρότασίς σου, - τοὺς συνέφερε νὰ τὸ ἀγοράσουν· ‖ ὁμ. ἀπροσ. συμφέρει συνήθ. μτ. ἀπαρφ. νεώτ. κ. δημ. ἀναλυτ. εἶναι ὠφέλιμον, χρήσιμον, ὠφελεῖ, εἶναι συμφέρον : Αἰσχ.Εὐμ.520 ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει, Σοφ.'Ηλ.1440, Θουκ.2,63 οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν, - συμφέρει νὰ πωλήσωμεν - νὰ μὴ φύγωμεν· ‖ κ. μτ. ἐνάρθρ. ἀπαρφ. ὡς ὑποκειμένου : Ξεν.'Απομν. 3,4,10 οὐκοῦν τὸ περιγενέσθαι τούτων ἀμφοτέροις συμφέρει ;· ‖ πολλάκις τὸ ἀπαρφ. παραλείπεται ἐννοούμενον : Θουκ.1,123 τὰ μὲν οὖν προγεγενημένα τί δεῖ μακρότερον ἢ ἐς ὅσον τοῖς νῦν ξυμφέρει αἰτιᾶσθαι, Ξεν.'Αθ.3,11· κ. μτ. μτχ. : Πλάτ.Φαῖδρ.230Ε ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν γενομένων τούτων· ‖ ὁμ. ἀπροσ. ἑπομένης ἐξηρτ. προτ. : Πλάτ.Νόμ.875Α συμφέρει τῷ κοινῷ, ἢν .., Πάπ., - θὰ μᾶς συνέφερε, ἂν ἤρχετο ἀμέσως· ‖ ὁμ. ἀπροσ. μτ. ἐμπροθ. διορ., οἷον συμφέρει ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἐπὶ τὸ ἄμεινον : Ξεν. Ἀν.7,8,4, Ψήφισμα π. Ἀνδοκ.1,77· ‖ κ. νεώτ. ὡς μτχ. συμφέρων-ουσα-ον ὠφέλιμος, χρήσιμος, καλός : Σοφ.ΟΤ 875 ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' (αἶπος), Πλάτ.Γοργ. 527Β βίος .. ἐκεῖσε συμφέρων (καὶ πέραν τοῦ τάφου ὠφέλιμος), Δημ.328 ἔστιν .. ἡσυχία .. συμφέρουσα τῇ πόλει, - συμφέρουσα πρότασις, -συμφέροντες ὅροι· ‖ ἡ μτχ. ὡς ἐπίθ. ἔχει κ. παραθ. συμφερώτερος - συμφερώτατος : Ἀριστλ. Τοπ.118b,32 (διορθ. συμφορώτερος), - ἡ πρότασίς του εἶναι συμφερωτέρα τῆς προτάσεως τῆς Ἑταιρείας, - θὰ ἐδεχόμουν, ἂν οἱ ὅροι ἦσαν συμφερώτεροι· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. ἀορ. τὸ συνενεγκόν : Θουκ.2,51 τὸ γάρ τῳ ξυνενεγκὸν ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε· ‖ φρ. συμφέρον ἐστί συμφέρει : Ἡράκλειτ.8, Ἀριστφ.Πλ.49, Ξεν.'Αν.6,1, 26· ‖ ὁμ. κτ. παράλ. τοῦ ἐστί : Θουκ.3,44 οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον (ἐνν. ἐστί)· ‖ τὸ οὐδ. τῆς μτχ. συμφέρον ὡς οὐσ. βλ.λ.· **17)** τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ἐπὶ γεγονότων, μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. συμβαίνω, γίγνομαι, ἀποβαίνω : Ἡρ.1,73 καί κοτε συνήνεικε ἑλεῖν σφέας μηδέν, αὐτ.3,129, αὐτ.6,23 ἐν ᾧ τοιόνδε δή τι συνήνεικε γενέσθαι, αὐτ.6,117· κ. μτ. τοῦ ὥστε : Ἡρ.1,74 τῷ ἕκτῳ ἔτει συμβολῆς γινομένης συνήνεικε ὥστε τὸ ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι· κ. ὁμ. μτ. μτχ. : Ἡρ.8,88 τά τε γὰρ ἄλλα, ὡς εἴρηται, αὐτῇ συνήνεικε ἐς εὐτυχίον γενόμενα (ν' ἀποβοῦν πρὸς εὐτυχίαν της)· ‖ τὸ παθ. γίνομαι, ἀποβαίνω : Ἡρ.8,86 ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνοίσεσθαι, αὐτ.4,157 οὐδὲν γάρ σφι χρηστὸν συνεφέρετο, αὐτ.3,10 οὐδὲν οἱ μέγα ἀνάρσιον πρῆγμα συνηνείχθη, Ἀριστφ.Νεφ.594 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα .. συνοίσεται (θὰ ἀποβῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον), Θουκ.7,44 οὐδὲ πυθέσθαι ῥᾴδιον ἦν .. ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστα ξυνηνέχθη, Πλάτ.Πολιτ. 270C μεταβολαὶ συνηνέχθησαν· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἀπροσ. συμβαίνει, ἀποβαίνει : Ἡρ.7,8,α' συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον (συμβαίνει, ἀποβαίνει ἐπὶ τὸ ἄμεινον), αὐτ.4,15 ἄμεινον συνείσεσθαι, αὐτ. 4,156 αὐτῷ συνεφέρετο παλιγκότως (ἀπέβαινεν, συνέβαινεν εἰς αὐτὸν πάλιν κακῶς)· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.2,19 συνηνείχθη τοιόνδε γενέσθαι πρῆγμα, αὐτ.2,111, Θουκ.1,23 παθήματά τε ξυνηνέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ Ἑλλάδι.

**συμφερώτερος**-α-ον κ. νεώτ. κ. δημ. περισσότερον συμφέρων : Ἀριστλ.Τοπ.118b,32 (κῶδ., διορθ. συμφορώτερος).

**συμφεύγω,** μέλλ. -φεύξομαι, φεύγω ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ.4,11 τοῖς δὲ βασιλεῦσι δόξαι ἐν τῇ ἑωυτῶν κεῖσθαι ἀποθανόντας μηδὲ συμφεύγειν τῷ δήμῳ, Εὐρ.'Ηρακλ.26 ἐγὼ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις· κ. ἀπόλ. : Διόδ.Σ 14,91· **2)** ἐξορίζομαι μετά τινος : Λυκοῦργ.25· ‖ κ. μτ. συστ. αἰτ. συμφεύγω φυγὴν μετέχω ἐξορίας : Πλάτ.'Απολ.21Α καὶ ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην καὶ μεθ' ὑμῶν κατῆλθε· **3)** καταφεύγω : Διόδ.Σ 5,76 ὠνομάσθαι Δίκτυνναν ἀπὸ τοῦ συμφυγεῖν εἰς ἁλιευτικὰ δίκτυα· ‖ ὁμ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (πρός, ἐπὶ κ. αἰτ.) : Ἡρόδ.'Ιατρ. ἐν Rh.Mus.58,72.

**σύμφημι,** μέλλ. -φήσω, ἀόρ. α' συνέφησα, ἀόρ. β' συνέφην, ἐν χρ. κ. ὡς παρατ. συνέφα, ἐπιδοκιμάζω, συμφωνῶ πλήρως : Αἰσχ.Πρ.40 τὸ συγγενές τοι δεινὸν .. σύμφημι, Σοφ.Φιλ.1310 ξύμφημι·

τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, αὐτ.ΑΪ.278 ξύμφημι δή σοι καὶ δέδοικα μή 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκῃ, αὐτ.'Ηλ.1257 ξύμφημι κἀγώ, Εὐρ.'Ιππ.266, Πλάτ.Τιμ.72D· || ὁμ. μτ. αἰτ. πράγμ. παραδέχομαι, παραχωρῶ, συμφωνῶ εἴς τι, δέχομαι ὡς δεδομένον : Πλάτ.Συμπ.177E ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα ξυνέφασάν τε καὶ ἐκέλευον ἅπερ ὁ Σωκράτης, αὐτ.Σοφ.247A, αὐτ.Πρωτ.330D, Ξεν.'Αν.5,8,8· || κ. ἀπολ συμφωνῶ, παραδέχομαι, ἐπιδοκιμάζω : Πλάτ.Πολ.403C σύμφημι (σοι), αὐτ. 608D, αὐτ.Φαίδ.102D συνέφη· συχν. εἰς τοὺς πλατ. διαλόγους. φρ. οἷον σύμφαθι ἢ ἄπειπε εἰπὲ ναὶ ἢ οὔ, ἢ νὰ παραδεχθῇς ἢ ὄχι : Πλάτ.Πολ.523A, αὐτ. Γοργ.500E· κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. συμφωνῶ ὅτι : Σοφ.ΟΤ 553 ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι, Πλάτ.Νόμ.831B· κ. μτ. εἰδ. προτ. : ΚΔ Ρωμ. 7,16 εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός (σύμφημι τὸν νόμον καλὸν εἶναι)· 2) μτ. ἀπαρφ. μέλλ. ὑπισχνοῦμαι : Ξεν.'Ελλ.5,2,5 ξυνέφασαν καὶ ταῦτα ποιήσειν.

**σύμφημος**-ον μτγν. ὁ συμφωνῶν τινι : Μεθόδ.423.

**συμφήτωρ**-ορος (ὁ) 'Ησ. «μάντις, μάρτυς».

**συμφθάνω** προφθάνω, παρακολουθῶ : Σουίδ. ἐν λ. Σίβυλλα τῶν ταχυγράφων οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, 'Επιφάν.2,378 ὅπως τάχιον συμφθάσωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, Κων. Πορφ. 'Εκθ.157C ὅτι συμφθάσωσιν καὶ ἔλθωσιν, αὐτ.212B μέχρις ἂν συμφθάσωσι ἅπαντες· 2) μτφ. φθάνω, ἔρχομαι, συμβαίνω : Βί.'Αθανασ.1,140B ὡς δὲ κατὰ τὰ ἐν τῷ Μαρεώτῃ πεπραγμένα συνέφθασε, 'Αναστ.Cotel.Mon.3,430C ἐν τῷ τέλει . . συνέφθασε καὶ ἡ σωτήριος γέννησις τοῦ κυρίου.

**σύμφθαρσις**-εως (ἡ) ἐπὶ χρωμάτων, σύγχρονος φθορά, καταστροφή, βαθμιαία ἐναλλαγὴ πρὸς ἕτερον χρῶμα : 'Αλέξ.'Αφρ.Μίξ.216,24 σύμφθαρσις τῶν μιγνυομένων ἄλλου τινὰς γεννωμένου σώματος, Μένων 14,16· 2) ἀνάμειξις, σύμμειξις : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.80· || ὁμ. μτφ. ἐπὶ ἰδεῶν : 'Ερμογ.'Ιδ.1,12 σύμφθαρσις ἰδεῶν, Σχόλ. ἐν 'Ερμογ. Walz.Ρημ.7,1042 τὴν ἀρίστην παρὰ τῷ ῥήτορι τῶν ἰδεῶν ἕνωσίν τε καὶ σύγκρασιν, σύμφθαρσιν ἐκάλεσεν.

**σύμφθασις**-εως (ἡ) μσν. σύμπτωσις : Στουδ. Θεόδ.434,13 εἴ τις μὴ διορθώσηται μετὰ τὴν ὡρισμένην εἰς χρόνου τινὸς σύμφθασιν ἐπιμονήν...

**συμφθέγγομαι** μτγν. συνηχῶ, ἠχῶ μετά τινος ἐν συμφωνίᾳ : Πλούτ.'Αλκ.2 ἡ λύρα συμφθέγγεται τῷ χρωμένῳ· κ. ἀπολ. : Δίων Χρ.74,3 τῶν κύκνων . . συμφθεγγομένων· 2) μτφ. συμφωνῶ : Χορ.55B ἐμοὶ ὁ νόμος συμφθέγγεται· 3) συνδιαλέγομαι, συναναστρέφομαί τινι : Πλούτ.'Ηθ.580D.

**συμφθείρω** καταστρέφω ὁμοῦ μετά τινος ἐντελῶς : Εὐρ.'Ανδρ.947 τὸ πῦρ δαπανῆσαν τὴν ὕλην καὶ ἑαυτὸ συμφθείρει, Λουκ.Προμ.4 δέδια μὴ τὸ ἑκάτερον κάλλος ἡ μεῖξις συνέφθειρεν, Σέξτ. 'Εμπ.8,480· || κ. παθ. καταστρέφομαι ὁμοῦ μετά τινος : 'Αριστλ.Τοπ.150a,33· 1) παθ. κ. ἀπολ. καταστρέφομαι μετά τινος : Πολύβ.6,5,6 συμφθειραμένων πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν· 2) παθ. δθ. εὑρίσκομαι μεθ' ἑνὸς προσώπου πρὸς βλάβην, πρὸς κακὸν ἀμφοτέρων, εἶμαι, εὑρίσκομαι μετά τινος πρὸς κακόν : 'Ηράκλ 'Επιστ.7,3 τίνι συμφθείρομαι ;, (μὲ ποῖον εἶμαι σύντροφος εἰς τὸ κακόν ;), Πλούτ.'Ηθ.2,703E εἰς ταὐτὸ συμφθαρέντες (πρὸς κακόν, κακῇ τύχῃ συναντῶμαι, συνέρχομαι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον)· || τὸ παθ. εἰδ. ἐπὶ παρανόμου σαρκικῆς συνουσίας, συνευρίσκομαι, συνέρχομαι : ΨΛουκ.Φιλόπ.9 προσηταιρίζετο εἰς πανδοχεῖον ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, Στέφ.'Ιππ.1,76D, Σουίδ. ἐν λ. 'Ιλάριος· 3) τὸ παθ. ἐπὶ χρωμάτων, φθείρομαι βαθμηδὸν συγχωνευόμενος πρὸς ἕτερον ὥστε νὰ μεταβληθῶ εἰς ἕτερον χρῶμα, δθ. συγχωνεύομαι καὶ μεταβάλλομαι εἰς ἕτερον χρῶμα : Πλούτ.'Ηθ.436B· κ. ἐπὶ ἤχων : Διον.'Αλ.Δημ.48 τὰ μὲν γὰρ συγκέχυται τὰ δὲ συνέφθαρται· || ἐπὶ φθόγγων, φθείρομαι καὶ μεταβάλλομαι ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς μου καταστάσεως εἰς ἑτέραν, δθ. συγχωνεύομαι : Διον.'Αλ. Συνθ.14 συνεφθαρμένα ἀλλήλοις (ἐπὶ τῶν φθόγγων π καὶ σ εἰς ψ)· || ὁμ. κ. ἐπὶ ποιοτήτων ἢ ἰδιοτήτων : 'Ιάμβλ Νικ.'Αριθμ.81B.

**συμφθίνω** φθίνω, καταναλίσκω ὁμοῦ : 'Αριστλ. ΖΓ 745a,16 συμφθίνει γὰρ (τὰ ὀστᾶ) τῷ σώματι καὶ τοῖς μέρεσι, Αἰλ.ΖΙ 12,13, Σχόλ.Πτολ.Τετράβ 3.

**σύμφθογγος**-ον ὁ ὁμόηχος, ὁ ὁμοῦ ἠχῶν : Αἰσχ. 'Αγ.1187 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος, 'Επιγρ. σύμφθογγος λύρης ἀοιδή.

**συμφιβλόομαι** 'Ησ. γλῶσσ. τοῦ συμπερονόομαι.

**συμφιλία** (ἡ) κ. νεώτ. ὁμοιβαία φιλία· ἐσφ.γρ. ἀντὶ συμφυλία βλ λ.· 2) νεώτ. ζωολ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ συμβίωσις ζῴων τοῦ αὐτοῦ εἴδους : συμφιλία τῶν μυρμήκων - τῶν μελισσῶν.

**συμφιλιάζω** μτγν. κ. μσν. συμφιλιώνω : 'Ωριγέν.7,176C· 2) μσν. ἀμτβ. γίνομαι φίλος, συμφιλιοῦμαι, συνδέομαι διὰ φιλίας : 'Εφρ.3,369F, Κ Πορφ. Πρὸς υἱὸν Ρωμαν.171,21, ΨΧρυσ.7,215,4 οὐδὲ γὰρ ὁ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ βασιλέως συμφιλιάζων δύναται τοῦ βασιλέως φίλος εἶναι.

**συμφιλιῶ**-όω μσν. κ. νεώτ., δημ. συμφιλιώνω, ἀόρ. συνεφιλίωσα, δημ. (ἐ)συμφιλίωσα, παθ. ἀόρ. συνεφιλιώθην κ. δημ. (ἐ)συμφιλιώθηκα, μτχ. παθ. παρακ. συμφιλιωμένος, ἀποκαθιστῶ, ἀνασυνδέω διακοπεῖσαν φιλίαν, συνδιαλλάσσω, κάμνω πάλιν τινὸς φίλους : 'Εφραὶμ Σύρ.1,121E, - συνεφιλίωσα τὸ ἀνδρόγυνον, - ἐσυμφιλιώθηκαν ὕστερ' ἀπὸ τὸ μεγάλο τους καβγά.

**συμφιλίωσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἀνασύνδεσις φιλίας, συνδιαλλαγή : ἐπῆλθε συμφιλίωσις τῶν διισταμένων - τῶν συζύγων - τῶν ἀντιδίκων.

**συμφιλιωτής** (ὁ) νεώτ. ὁ συμφιλιῶν, συνδιαλλάσσων, συντελῶν εἰς συμφιλίωσιν.

**συμφιλιωτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος, ὁ συντελῶν εἰς συμφιλίωσιν : συμφιλιωτικαὶ ἐνέργειαι - προσπάθειαι.

**συμφιλοδοξῶ**-έω φιλοδοξῶ ὁμοίως πρός τινα, ὡς καὶ ἄλλος τις, συνομιλλῶμαι, συμφιλοτιμοῦμαι : Κικ.'Αττ.5,17,2 συμφιλοδοξῶ gloriae meae, 'Επιγρ. συμφιλοδοξῶ τῷ ἀνδρί.

**συμφιλοκαλῶ**-έω ὁμοίως πρὸς ἄλλον φιλοκαλῶ, εἰμὶ καὶ ἐγὼ φιλόκαλος : Πλούτ.'Ηθ.53C, αὐτ. Σερτ.14· κ. μτ. δοτ. : 'Ιώσ.ΙΑ Προοίμ.2 συμφιλοκαλῶ τινι· κ. ἐμπροθ. συμφιλοκαλῶ εἴς τι : Διοδ.Σ 3,59.

**συμφιλόλογος** (ὁ) μτγν. ὁ συμφοιτητής : Λεξ. Βαρ. ἐν λ. συμφοιτητής «συμφοιτητὴν τὸν συμμαθητὴν λέγει ὁ Σόλων· συμφιλόλογον δέ, δεινῶς βάρβαρον καὶ Αἰγύπτιον».

**συμφιλολογῶ**-έω μτγν. φιλολογῶ ὁμοῦ ἢ καταγίνομαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν φιλολογίαν : Κικ.Οἰκ.16, 21,8. 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.125P.

**συμφιλομαθῶ**-έω μτγν. εἰμὶ καὶ ἐγὼ ὡς καὶ ἕτερος φιλομαθής, ἀγαπῶ ἐπίσης τὴν μάθησιν : Διον.Καλλ.23, Ψ Δικαιαρχ.'Ιστ.2,23 διὸ σεαυτὸν μὴ βραχύ, ἀλοσχερῶς δ' ἐπὶ ταῦτα δοὺς καὶ σπουδάσας συμφιλομάθησον.

**συμφιλονικῶ**-έω λαμβάνω μέρος εἰς φιλονικίαν μετά τινος, ὑποστηρίζων τινά : 'Ανδοκ.4,20 τῶν θεατῶν συμφιλονικούντων ἐκείνῳ, Πλάτ.Πρωτ. 336E ἡμᾶς οὐδὲν δεῖ συμφιλονικεῖν .. Σωκράτει Στράβ.8,6,23 Κορίνθιοι δ' ὑπὸ Φιλίππῳ ὄντες ἐκείνῳ τε συνεφιλονίκησαν, Διον.'Αλ.Ρωμ.6,5 τῶν στάσεων οὐδετέρᾳ συμφιλονικοῦντες· 2) ἀπολ. λαμβάνω μέρος εἰς συζήτησιν : Πλούτ.'Αρατ.3.

**συμφιλονικία** [ἡ] τὸ λαμβάνειν μέρος εἰς συζήτησιν: Φιλόδ.Ρητ.Ι,161S [ἀμφ.].
**συμφιλοπονῶ-έω** μτγν. φιλοπονῶ σύν τινι, φιλοπόνως συμπράττω τινί: Ὠριγ.Κέλσ.I 332A Ἰουδαίους συκοφαντεῖ, οὐ συγκαταλέγων αὐτῶν τὸ ἔθνος, ὡς εἴτε συμφιλοπονῆσαν ἐκείνοις.. ; εἴτε παραπλήσια πολλοῖς δογματίσαν.
**συμφιλόσοφος** [ὁ] μσν. ὁ ὁμοῦ φιλοσοφῶν, συνήθ. κτ. πλ. οἱ συμφιλόσοφοι οἱ συμφιλοσοφοῦντες: Συντῖπ. ἐν Fab. roman., ἔκδ. Eberh.I,140.
**συμφιλοσοφῶ-έω** φιλοσοφῶ μετά τινος, ὁμοῦ: Ἀριστλ.ΗΝικ.1172a,5. Πλούτ.Κικ.24 ἐπιστολαὶ δὲ παρὰ τοῦ Κικέρωνός εἰσι πρὸς τὸν υἱὸν ἐγκελευομένου συμφιλοσοφεῖν Κρατίππῳ, Λουκ.Νεκρ. Δ 18,2· ‖ σπουδάζω μετά τινος τὴν φιλοσοφίαν τινός: Στράβ.16,2,24 ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια, Ἐπικ.ἀπ.217.
**συμφιλοτιμοῦμαι-έομαι** μτγν. φιλοτιμοῦμαι ὁμοίως μετά τινος, φιλοτίμως βοηθῶ, συμπράττω τινί: Διόδ.Σ 2,18 συνεστήσατο κατὰ τὸν ποταμὸν ναυμαχίαν συμφιλοτιμουμένων καὶ τῶν παρεμβεβληκότων παρὰ τὸ ῥεῖθρόν πεζῶν, Πλούτ.Ἠθ. 813C, αὐτ. Λουκ.6, Ἐπιγρ.,Πολύαιν.3,9,25 μόνον δὲ ὑμεῖς συμφιλοτιμήσασθέ μοι· κ. μτ. δοτ. καὶ ἐμπροθ. προσδ.: Ἐπιγρ. συμφιλοτιμεῖσθαί τινι εἴς τι, Διόδ.Σ 19,52· ‖ ὅθ. σπαν. τὸ ἐνεργ. ἐν ὁμ. σημ.: Ἐπιγρ. συμφιλοτιμεῖν τῇ τοῦ πατρὸς προαιρέσει.
**συμφιλῶ-έω** συναγαπῶ, ἀγαπῶ μετ' ἄλλου: Σοφ. Ἀντ.523 οὔ τοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
**συμφλεγμαίνω** ἀμτβ. μτγν. κ. μσν. φλεγμαίνω ὁμοίως, συγχρόνως, ἔχω συγχρόνως φλεγμονήν: Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,8 συμφλεγμαίνουσι φλέβες, Θεοφάν.Νόνν.1,98 ἡ φρενῖτις φλεγμονή ἐστι τῶν μηνίγγων, ποτὲ μὲν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου συμφλεγμαίνοντος.
**συμφλέγω** συγκαίω, κατακαίω: Εὐρ.Βάκχ.595 σύμφλεγε δώματα, Θεόκρ.22,211 αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ, ΠΔ Ἡσ.42,25 συνέφλεξεν αὐτοὺς κύκλῳ, Λυκόφρ.1157 ἀκάρπους γυῖα συμφλέξας φυτοῖς·· κ. παθ.: Λυκόφρ. 287 πεύκαις συμφλεχθήσεται, αὐτ.740, Πλούτ.Ἀλέξ.60 συμφλέγεσθαι ὑπὸ τῶν κεραυνῶν· ‖ κ. μτφ.: Ἀντιφάν.ΑΠ 5,110 συμφλέγει πάντα [ἔρως], Μάξ.Τύρ.Διον.14,4.
**συμφλογίζω** μσν. συμφλέγω βλ.: ΠΔ Μακκ. 2,6,11, Θεοδοτ.ΠΔ Ἡσ.42,25.
**συμφλυαρῶ-έω** ὁμοῦ φλυαρῶ: Μᾶρκ.Αὐρ.9,41.
**συμφλῶ-άω** συνθλῶ: Ἱππ.Ἐγκοτ.I τὴν δὲ κεφαλὴν [τοῦ ἐμβρύου] ξυμφλάσαι, Ἐπιγρ.
**συμφοβῶ-έω** ὁμοῦ φοβῶ, ἐμβάλλω εἴς τινα ἐπίσης φόβον: Δίων Κ 51,26 συμφοβήσας ἐκείνους· ‖ τὸ παθ. συμφοβοῦμαι συγχρόνως φοβοῦμαι: Θουκ.6,101 προσπεσόντων αὐτῶν ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλακή.
**συμφοίτησις-εως** [ἡ] κ. νεώτ. τὸ συμφοιτᾶν εἰς διδασκαλεῖον, εἰς σχολεῖον: Αἰσχίν.1,10 περὶ τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων, - ἀπηγορεύθη εἰς τὰ γυμνάσια ἡ συμφοίτησις ἀρρένων καὶ θηλέων· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς συγκλήτου, τὸ συμφοιτᾶν εἰς τὴν σύγκλητον: Δίων Κ 55,3· **2**) ἐπὶ τῆς μείξεως τῶν ζῴων, τὸ συνέρχεσθαι, ἡ συνουσία: Αἰλ.ΖΙ 6,60 συμφοίτησις πρὸς ἀλλήλους.
**συμφοιτητής** [ὁ] κ. νεώτ. ὁ συμμαθητής, ὁ συμφοιτῶν εἰς διδασκαλεῖον: Πλάτ.Εὐθ.222C, αὐτ. Φαῖδρ.255A, Ξεν.Ἑλλ.2,4,20 ξυγχορευταὶ γεγενήμεθα καὶ ξυμφοιτηταί, Ἀριστλ.ΗΝικ.1162a,33, Γαλ.16,684· ‖ νεώτ. ὁ συμφοιτῶν ἢ συμφοιτήσας εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἢ ἀνωτέραν γενικῶς σχολήν· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν φοιτώντων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὡς προσκυνητῶν, ὁ συμπροσκυνητής: Ἀριστεῖδ.Λόγ.50[26],42, αὐτ.48[24],27,αὐτ.28[(49],133.
**συμφοιτῶ-άω** κ. νεώτ., Ἰων. -έω φοιτῶ, συχνάζω μετά τινος εἴς τινα τόπον: Ἡρ.2,60 συμφοιτῶσι δέ, ὅ,τι ἀνὴρ καὶ γυνή ἐστι πλὴν παιδίων, καὶ ἐς ἑβδομήκοντα μυριάδας, αὐτ.4,180· ‖ κ. νεώτ. εἰδ. φοιτῶ, συχνάζω μετά τινος εἰς τὸ αὐτὸ σχολεῖον, μτ. δοτ.: Ἀριστφ.Ἱππ.983 οἱ παῖδες οἳ ξυνεφοίτων, Πλάτ.Εὐθ.272D, Δημ.1001, Γαλ.6,756· ‖ ὁμ. μτ. ἐμπροθ. προσ. δηλοῦντος τὸν τόπον ἢ τὸ πρόσωπον παρ' ᾧ ἡ φοίτησις: Πλάτ.Εὐθ.304Β ὅπως συμφοιτήσῃς παρὰ τὼ ἄνδρε, Ἀριστεῖδ. Λόγ.23[42],16 ὅσον κέρδος εἰς Ἀσκληπιοῦ συμφοιτῆσαι· ‖ νεώτ. μ. ἀναφ. πρὸς ἀνωτέρας σχολάς: συμφοιτῶμεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. δηλούσης τὸ μεθ' οὗ ἡ συμφοίτησις πρόσωπον, συμφοιτῶ μετά τινος: Λουκ.Ἀπαίδ.3 τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας· ‖ μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. προσδ.: Ξεν.Συμπ.4,23 οὗτος οὖν συμφοιτῶν εἰς ταὐτὰ διδασκαλεῖα ἐκείνῳ τότε ἰσχυρῶς προσεκαύθη· ‖ εἰδ.ἐπὶ συγκλήτου, βουλῆς, συνεδρίου, συχνάζω: Δίων Κ 84,18 βουλευταὶ εἰς τὸ συνέδριον συνεφοίτων, αὐτ.55,3 εἰς τὰς βουλὰς συμφοιτᾶν.
**συμφονευτής** [ὁ] ὁ φονεύων σύν τινι, ὁ συνεργός, σύντροφος φονέως: Ἀνών.π.Ἀν.Κρ.4,212,1 ὁ συμφονευτὴς τοῖς φονευταῖς Στεφάνου.
**συμφονεύω** φονεύω σύν τινι: Εὐρ.Ἑκ.391 ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε, αὐτ.Ἴων 851 συμφονεύειν παῖδα.
**συμφορά** [ἡ] [συμφέρω] κ.μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. -ρή, δημ. κ. συφορά τὸ συμφέρειν, φέρειν πολλὰ ὁμοῦ ἢ τὸ συμφέρεσθαι, συμφόρησις, συσσώρευσις, συναγωγή, συνάθροισις: Πολ.Σοφ.Κυν.24 συμφορὰ βελῶν· ‖ κ. ἐπὶ ἀφηρ. ἐπισώρευσις, συσσώρευσις: Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,11 συμφορὰ νούσων μυρίων τε καὶ κακῶν· **2**) συνεισφορά: Σοφ.ΟΤ 44 ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων [ἑρμ.Βερναρδ.Γρ. «ὁρῶ ὅτι ταῦτα μάλιστα τῶν βουλευμάτων ζῇ [εἶναι βιώσιμα], ἃ ἂν συμφέρωσιν [συνεισφέρωσιν] οἱ ἔμπειροι, τ. ἔ. τὰ ἐκ τῆς κοινῆς τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν συσκέψεως βουλεύματα εἶναι μάλιστα βιώσιμα»]· ‖ κ. ἐν σχολαστικῇ ἐκφρ. ἀντὶ τοῦ συμβολὴ συνεισφορά, ἔρανος: Λουκ.Λεξιφ.6· **3**) συνήθως γεγονός, περίστασις, τύχη, συμβεβηκός [πρβλ. συμφέρω 17]: Ἡρ.1,32 πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή, αὐτ.7,49 μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι καὶ οὐκὶ ἄνθρωποι τῶν συμφορέων, Αἰσχ.Εὐμ. 1020 μετοικίαν δ' ἐμὴν εὖ σέβοντες οὔ τι μέμψεσθε συμφορὰς βίου, αὐτ.897, αὐτ.ἀπ.96A, Σοφ. ΟΤ 33 ἔν τε συμφοραῖς βίου, Θουκ.1,140 εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους.. πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους [ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἀλλάζων γνώμην], αὐτ.1,140 αἱ ξυμφοραὶ τῶν πραγμάτων· **4**) κακὸν συμβάν, δυστυχία, ἀτυχία, συνήθ. μτ. ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ δηλοῦντος τὸ κακόν: Ἡρ.1.41, αὐτ.7,190 ἦν γάρ τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα, Πίνδ.Ο 7, 77 τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς, Σοφ.Ἠλ. 1179· ‖ κ. μτ. γενικ. δηλούσης τὸ κακόν: Αἰσχ. Πέρσ.436 τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους, αὐτ.1030 συμφορὰ κακοῦ· **5**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα: Ἡρ.3,64 ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος, αὐτ.1,42 συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένος, Πίνδ.Π 8,87 συμφορᾷ δεδαιγμένοι [ἢ δεδαγμένοι], Σοφ.Φιλ.885 αἱ παροῦσαι συμφοραί, αὐτ.Τρ.1145, Εὐρ.Ἴων 536 ξυμφορᾶς τινος κυρῆσαι, Ἀντιφ.3,2,8, - ἐθνικὴ συμφορά, - μᾶς ἦρθε μεγάλη συμφορά· ‖ φρ. συμφορὴν ἢ μεγάλην συμφορὴν ποιεῖσθαι [τι] θεωρῶ τι ὡς συμφορὰν ἢ μεγάλην συμφοράν, δυστυχίαν: Ἡρ. 1,83 οὕτω δὴ οὗτοι μὲν συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην ἐπέπαυντο, αὐτ.4,79, αὐτ.5,35· ‖ ὁμ.

συμφορὴν ποιεῖσθαι ὅτι θεωρῶ δυστύχημα, συμφορὰν ὅτι : Ἡρ.1,2 6 **συμφορὴν ποιεύμενοι ὅτι οὐκ ἵκετο ἐς τὸ τυθῆναι·** ‖ ὁμ. φρ. **συμφορὰν κρίνειν, νομίζειν, ἡγεῖσθαι** θεωρῶ ὡς συμφοράν, δυστύχημα : Ξεν.᾿Αγησ.7,4, αὐτ.11,9, Πλάτ.Φαίδ.84Β **ὡς οὐ συμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην·** ‖ παροιμ. **πῖνε πῖν᾿ ἐπὶ συμφοραῖς,** Σιμων.14 π. ᾿Αριστφ.᾿Ιππ.906· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς νόσον, ἀτύχημα, δυστύχημα : Ἡρ.7,88 **κατελέλειπτο ἐν Σάρδισι νοσέων. ὡς γὰρ ὁρμῶντο ἐκ Σαρδίων, ἐπὶ συμφορὴν περιέπεσε ἀνεθέλητον·** ‖ ἐπὶ ψυχικοῦ ἐλαττώματος ἢ σφοδροῦ πάθους ὡς γενικὸς χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ, τῆς λ. φερομένης οὕτως ἀντὶ τοῦ μὴ ἀμέσως κατονομαζομένου ἐν τῇ φρ. ἐλαττώματος ἢ πάθους : Θουκ.1,122 **τάδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας ἢ μαλακίας ἢ ἀμελείας,** Ξεν.ΚΠ 6,1,32 **ὡς γὰρ ὁ θρουῦς διῆλθε τῆς ἐμῆς ξυμφορᾶς** (ἤτοι τοῦ προεκτεθειμένου ἐρωτικοῦ πάθους)· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἄγους, ἐπὶ μιάσματος, ὡς χαρακτηρισμὸς ἐν χρ. κτ. εὐφημ. : Σοφ.ΟΤ 99 **τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς** (τίς ἡ διαφυγή, τὸ μέσον διαφυγῆς ἀπὸ τοῦ μιάσματος;) (ὁ.γρ. τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς· ἑρμ. τίς ἡ φύσις, τὸ εἶδος τοῦ μιάσματος· Βερναρδ.Γρ.)· ‖ ὁμ. χαρακτηρισμὸς ἀντὶ τοῦ ἀτιμία : ᾿Ανδοκ.1,86· ‖ ὁμ. ἀντὶ τοῦ ἐξορία : Ξεν.῾Ελλ.1,1,27, ᾿Ισοκρ.5,58· ‖ ὁμ. ἀντὶ τοῦ ἀδικία, παρανομία : Πλάτ.Νόμ.854D, αὐτ. 934Β· ‖ ὁμ. κ. νεώτ. ἐπὶ προσ. ὡς χαρακτηρισμός, ὁ φέρων ἢ ὁ ἐπαγαγὼν δεινά, κακοδαιμονίαν : Σοφ.Αἴ.68 **θαρσῶν δὲ μίμνε, μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα,** Αἰσχίν.3,253 **τὸν ἄνθρωπον .. κοινὴν τῶν ῾Ελλήνων συμφοράν,** Δείν.1,65 **συμφορὰ τῆς πόλεως, - ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος ὑπῆρξεν ἡ συμφορὰ τοῦ ἔθνους·** **6)** σπανίως ἐπὶ καλῆς σημ., εὐτυχὴς ἔκβασις, καλὸν ἀποτέλεσμα, καλὴ περίστασις, εὐμενὴς συγκυρία, περίπτωσις· συνήθ. μτ. ἐπιθ. δηλωτικοῦ τῆς καλῆς σημ.: Αἰσχ.Χο.1064 **καὶ σ᾿ ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς,** αὐτ.Εὐμ.1031, Εὐρ. ᾿Αλκ.1155 **χοροὺς ἐπ᾿ ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι,** αὐτ.῾Ελ.457, ᾿Αριστφ.᾿Ιππ.655· ‖ κ. ἄνευ ἐπιθέτου ἐξυπακουομένου, εὐτυχία, εὐτυχὴς ἔκβασις : Αἰσχ.᾿Αγ.24 **ἡμερήσιον φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν .. τῆσδε συμφορᾶς χάριν,** Σοφ. ᾿Ηλ.1230 **ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.**

**συμφοράζω** θρηνῶ ἐπὶ τῇ δυστυχίᾳ μου, τῇ συμφορᾷ μου : ΠΔ ῾Ησ.13,8 **συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς ἕτερον,** ᾿Ορφ.ὀπ.44,52, Ψ Διονυσ. ᾿Επιστ.ἐν Σημ.Χειρ.10,2,262 **συμφοράζει καὶ μετ᾿ ἀχθηδόνος πολλῆς ἀπολύεται·** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. συμφοράζομαι : ᾿Εφραὶμ Σύρ.3,115Ε **συμφοράζεται σφιγγόμενος ὥσπερ ὑπό τινος σιδήρου.**

**συμφοραίνω** συμφοράζω βλ.λ.: Ψ ῾Ηρ.Βίος ῾Ομ.14.

**συμφορεύς-έως** (ὁ) ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τοῦ πολεμάρχου παρὰ Λακεδαίμοσιν, ὑπασπιστής: Ξεν.῾Ελλ.6,4,14 **οἱ συμφορεῖς τοῦ πολεμάρχου καλούμενοι .. ἀνεχώρουν.**

**συμφορηδόν** ἐπίρρ. μσν. σωρηδόν, ὁμοῦ : Νικ.Χων.243Β **τὰ δὲ** (τῶν σκαφῶν) **συμφορηδὸν ἐπιόντα,** αὐτ.403Α **συμφορηδὸν συναν(ίπταται.**

**συμφόρημα**-ατος (τὸ) (συμφορῶ) τὸ συμπεφορημένον, ἡ συναγωγὴ πολλῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, ὁθ. σωρός, πλῆθος : Φίλ.1,184, Πλούτ.᾿Ηθ.955Α **τὴν ἔγγιστα γῆν ὁρῶσιν ἀέρων καὶ ὑδάτων καὶ ἡλίου καὶ θερμότητος ἀνάπλεων σύμμιγμα καὶ συμφόρημα·** ‖ ὁμ. μτφ. πλῆθος, συναγωγή, συγκέντρωσις : Φίλ.1,289,30 **σύστημα καὶ συμφόρημα κακῶν,** Φιλοστρ.᾿Επιστ.68) **συμφόρημα ἡ συναγωγή, ὡς φαμεν συμφόρημα τῶν ἀγαθῶν·** **2)** σύμφυρμα: Φίλ.1,654 **συμφόρημα τέφρας καὶ ὕδατος.**

**συμφόρησις-εως** (ἡ) (συμφορῶ) κ. νεώτ., δημ. -η τὸ φέρειν ὁμοῦ, συσσώρευσις, συναγωγή : Πλούτ.Περ.34 **συμφόρησις εἰς τὸ ἄστυ τοῦ χωριτικοῦ πλήθους,** αὐτ.᾿Οθ.14, Πλωτῖν.2,846 **μᾶλλον δὲ ἀδύνατον συμφόρησιν σωμάτων ζωὴν ἐργάζεσθαι·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν ἀτόμων : ᾿Επίκ.᾿Επιστ.1,18· ‖ ἐν χρ. κ. μτφ. : Πλωτῖν.1,65,2 **εἰ μὲν συμφόρησις ἦν ἀγαθῶν καὶ ἀναγκαίων·** **2)** νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἡ ἀπότομος καὶ ὑπέρμετρος συσσώρευσις αἵματος ἐντὸς ἀγγείων : **πνευμονικὴ συμφόρησις, - ἐγκεφαλικὴ συμφόρησις·** ‖ νεώτ. -η κ. **συμφόρεση** εἰδ. ἡ ἐγκεφαλικὴ συμφόρησις : τοῦ ῾ρθε -εση᾿ **2)** συμφόρημα, σωρός, πλῆθος, ὁθ. συλλογή : Πλωτῖν.5,8,4 **τὰς ἐπιστήμας συμφόρησιν νενομίκαμεν προτάσεων εἶναι.**

**συμφορητικός**-ή-όν νεώτ. ὁ τῆς συμφορήσεως, ὁ ἐπιφέρων συμφόρησιν.

**συμφορητός**-ή-όν κ. **-ός-όν** (συμφορῶ) συμπεφορημένος, συνηθροισμένος ἐπὶ τὸ αὐτό : Διον. ῾Αλ.Δημ.36 **συμφορητὸς ὄχλος,** Διόδ.Σ 20,72 **δάκρυα καὶ δεήσεις καὶ θρῆνος ἐγένετο** ***συμφορητός·*** ‖ ὁθ. ὁ συνηθροισμένος, ὁ συνειλεγμένος, ὁ ἐκ συλλογῆς διαφόρων προελθών, ἀποτελεσθείς : Διον.῾Αλ.Ρωμ.3,10 **ἅτε νεόκτιστος οὖσα καὶ ἐκ πολλῶν συμφορητὸς ἐθνῶν** (πόλις), αὐτ.4, 62 **οἱ δὲ νῦν ὄντες** (Σιβυλλικοὶ χρησμοὶ) **ἐκ πολλῶν εἰσι συμφορητοὶ τόπων,** Λουκ.Ψευδολ.5 **λάγος ἐκ ποικίλων πτερῶν συμφορητός,** ᾿Επιγρ. **ἐκ συμφορητῶν ῥακίων ἠπημένος,** Πλάτ.᾿Ηθ.288Β **οὐ γὰρ συμφορητοῦ τινος καὶ κοινοῦ σπέρματος γεγόνασιν,** Πλωτῖν.1,644,8 **καὶ σωρός τις συμφορητὸς ἔσται·** ‖ φρ. **συμφορητὰ δεῖπνα, - συμφορητὴ ἑστίασις** δεῖπνον, ἑστίασις, εἰς ἃ συνεισφέρει ἕκαστος τῶν συνδαιτυμόνων τὸ μερίδιόν του, τὰ δι᾿ ἐράνου δεῖπνα, ἡ δι᾿ ἐράνου ἑστίασις (λατ. coena collatitia) : ᾿Αριστλ.Πολιτ.1281b,3.

**συμφορία** (ἡ) γλωσσ. συμφορά.

**συμφορίας** ῾Ησ. «συμπεφορημένης, συμμίκτου».

**συμφορίζω** μσν. συμφορῶ βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ. 71Α **τὰς συστατικὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς .. ὑποθέσεως ἀνελιττόμενος καὶ συμφορίζων.**

**συμφοροποιός**-όν μσν. ὁ ἐπιφέρων συμφοράς, δυστυχίας : Θεοφύλ.Βουλγ.3,726Β.

**σύμφορος**-ον (συμφέρω), συγκρ.**-ώτερος,** ὑπερθ. **-ώτατος,** κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος φερόμενος, ὁ συνοδεύων, ὁ σύντροφός τινος : ῾Ησίοδ.῎Εργ. 302 **λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί·** μτ. γενικ. : ῾Ησίοδ.Θ 593 **πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο·** **2)** κ. νεώτ. ὅστις συμφέρει βλ.λ.151, εἶναι εὐνοϊκός, ἁρμόζων : ῾Ησίοδ. ῎Εργ.783 **ἀνδρογόνος δ᾿ ἀγαθή, κούρῃ δ᾿ οὐ σύμφορός ἐστι·** ‖ **σύμφορόν ἐστι** εἶναι εὐάρμοστον : Θέογν.457 **οὔτοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·** **3)** σπαν. ἐπὶ προσώπου, πρόσφορος, κατάλληλος : Θουκ.8,96 **ἀλλ᾿ οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ Λακεδαιμόνιοι ᾿Αθηναίοις πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο·** **4)** κ. νεώτ. ὠφέλιμος, χρήσιμος, συμφέρων, λυσιτελής : Εὐρ.Μήδ.779 **καὶ ξύμφορ᾿ εἶτα καὶ καλῶς ἐγνωσμένα,** ᾿Αριστφ.᾿Εκκλ.515 **ὅ τι σοι δρᾶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν·** φρ. **σύμφορόν ἐστι** ὠφελεῖ, συμφέρει : ῾Ηρ.8,60,α᾿, Σοφ.ΟΚ 892 **θυμὸς δ᾿ ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον,** Θουκ.2,36 **ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι·** ὁμ. κ. νεώτ. **σύμφορον εἶναι - δὲν εἶναι, - σύμφορον φαίνεται·** κ. παραθ. : ᾿Αριστφ.Πλ.1162 **πλούτῳ γάρ ἐστι συμφορώτατον·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (εἰς, πρὸς) χρήσιμος, ὠφέλιμος εἰς .. : Θουκ.3,47 **καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι εἰς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς,** Πλάτ.Νόμ.766Ε **πρὸς τὸ φανερὰν γίγνεσθαι τὴν ἀμφισβήτησιν ξύμφορον,** αὐτ.913C ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. **σύμφορον ὡς οὐσ.**

τὸ συμφέρον : Ξεν.Ἑλλ.6,3,14 ἵνα τοῦ συμφόρου ἐπιμνησθῶ· || τὸ ὑμέτερον ξύμφορον ἡ περὶ τοῦ συμφέροντος δικαιολογία σας, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ δίκαιον : Θουκ.5,98 ὥσπερ ὑμεῖς τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε· || ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κτ. πληθ. τὰ σύμφορα τὰ συμφέροντα : Σοφ.ΟΚ 464 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα, Θουκ. 4,128· || φρ. δρᾶν τὰ συμφορώτατά τινι πράττειν ὅ,τι κατ' ἐξοχὴν συμφέρει εἴς τινα : Εὐρ.Μήδ. 876 οἳ ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα· 5) τὸ σύμφορον ὄνομα ἐσφ. γρ. ἀντὶ τὸ σῦφαρ ὄνομα (εἰκ. τοῦ Schöne, Berl.Sityb.1924,100) εἰς Γαλ.6,379.

**συμφορῶ-έω** ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ πραγμ., συνάγω, ἐπὶ τῷ αὐτῷ συγκεντρώνω, ἐπὶ πραγμ. ἐπισωρεύω, συναθροίζω: Ἡρ.5,92,η' συμφορήσας δὲ ἐς ὄρυγμα Μελίσσῃ ἐπευχόμενος κατέκαιε (τὰς γυναῖκας), αὐτ.9,83 συνεφόρεον γὰρ τὰ ὀστέα οἱ Πλατεέες εἰς ἕνα χῶρον, αὐτ.9,81 συμφορήσαντες δὲ τὰ χρήματα, αὐτ.9,99, Θουκ.6,99 οἱ δὲ λίθους καὶ ξύλα συμφοροῦντες παρέβαλλον, Πλάτ.Νόμ.805Ε εἰς τινα μίαν οἴκησιν ξυμφορήσαντες πάντα χρήματα, Ξεν.Κυν.8,1 πνεῦμα συμφοροῦν τὴν χιόνα· || ἐν χρ. κ. μτφ συσσωρεύω, ἐπισωρεύω : Δημ. 230 αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας, Γαλ.16,811 συμπτωμάτων πλῆθος οὐχ ὁμογενῶν συμφορεῖν, Λουκ.Ἀλ.22,Ἀθανάσ Ι,258Ε, Εὐνάπ.Προαιρ.76Α πολλά τινα καὶ μεγάλα περὶ αὐτοῦ καταψευσάμενοι καὶ συμφορήσαντες ἐτερατεύσαντο· 6) τὸ μέσ. συλλέγω, συγκεντρώνω δι' ἐμαυτόν : Ἀριστλ.Θαυμ.832α,24· || εἰδ. ἐπὶ πτηνῶν, συλλέγω δι' ἐμαυτὸν ὑλικὸν πρὸς κτίσιν τῆς φωλεᾶς : Ἀριστλ.ΖΙ 559α,10 ἀλλ' εἰσδυόμενος εἰς τὰ στελέχη ἐν τοῖς κοίλοις αὐτῶν τίκτει, οὐδὲν συμφορούμενος· 7) τὸ παθ. συλλέγομαι, συνάγομαι, ἀντίθ. διαφορεῖσθαι : Πλάτ.Νόμ 693Α, Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,23· || ὁμ. ἡ μτχ. τοῦ παθ παρακ. συμπεφορημένος ὁ διὰ συλλογῆς, διὸ συγκεντρώσεως ἀποτελεσθείς, σχηματισθείς : Πλάτ.Φαῖδρ. 253Ε εἰκῇ ξυμπεφορημένος (κακῶς ἐσχηματισμένος), Λουκ.ΒΠρ.2,40· κ.μτφ. :Στουδ.Θεόδ.95D συμπεφορημένος ὁ λόγος ἐκ διαφόρων πατρικῶν μαρτυριῶν· 8) τὸ παθ. μτ. δοτ. φέρομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ὀππ.Ἁλ.1,39 ὕδατι συμφορέονται· || κ. ἀπολ. ἐπὶ ποταμῶν, φέρομαι ὁμοῦ, ἑνοῦμαι, συναντῶμαι κατὰ τὸν ῥοῦν: Ἀπολλ.Ρ 1,39 ἔνθα μὲν Ἀπιδανὸς μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεὺς ἄμφω συμφορέονται, ἀπάπροθεν εἰς ἓν ἰόντες· 9) ποθ μτφ. συγχέομαι· || ὅθ. ἡ μτχ παρακ. συμπεφορημένος ὁ ἔχων σύγχυσιν ἰδεῶν, ἰδ. ἐπὶ φιλοσόφου : Ἐπικ.Φυσ.14,7· || ἐκ τῆς μτχ. κ. ἐπιρρ. συμπεφορημένως βλ.λ.

**συμφράδμων-ονος** (ὁ,ἡ) ὁ σύμβουλος, ὁ διὰ καλῶν συμβουλῶν βοηθῶν : Ἰλ.Β 372 αἲ γὰρ . . τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν, Ποσειδών.π.Γαλ.5,400, Τρυφιόδ.112 συμφράδμων Ὀδυσῆι παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη· || φρ. συμφράδμονα θέσθαι τινα ποιεῖν τινα σύμβουλον : Καλλ.Αἴτ.3,1,28, Ναυμάχ.π.Στοβ.4,23,7· 2) σύμφωνος, ἁρμονικός, ὁ ἐν συμφωνίᾳ ὢν πρός τινα : Ἀπολλ.Ρ ἀπ.8,Ἰουλ.ΑΠ 9,365 ἵσταται ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν.

**συμφράζω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέσ. κ. παθ. -άζομαι, μέλλ. (π. ἐπ.) -άσσομαι, παρακ. ξυμπέφραγμαι, τὸ ἐνεργ. μ. π. μτγν. ἀναφέρω, μνημονεύω τι ὁμοῦ, συγχρόνως μετ' ἄλλου, μτ. δοτ. : Στράβ.8,6,17 τά τ' ἐν ἠπείρῳ ταῖς νήσοις συμφράζει· ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. παθ. ὁμοῦ ἀναφέρομαι, ὁμοῦ λέγομαι, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἢ τῇ αὐτῇ φρ. ἢ σὺν ἄ. τινὶ λ., εἰμὶ συντεθειμένος μετ' ἄ. : Ἀπολλ.Δύσκ.94,14 τοῦτο γὰρ συμφράζεται, Γαλ.17,706· συνήθ. κτ. μτχ. ἐνεστ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.42,15 πᾶν τὸ συμφραζόμενον, αὐτ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. ἔργον ὅταν φιλῶς Ὅμηρος ἔργον λέγῃ, μηδενὸς ἑτέρου συμφραζομένου, τὴν γεωργίαν δηλοῖ· || ὅθ. κ. νεώτ. τὰ συμφραζόμενα ἡ ὅλη πλοκὴ τοῦ λόγου, ἡ ὅλη πρότασις, τὸ ὅλον νόημα χωρίου τινός : Πλούτ. Ἠθ.22Α δεῖ δὲ μηδὲ τὰς ἐκ τῶν . . συμφραζομένων παραλιπεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἐπανόρθωσιν, Γαλ.16,107,αὐτ.18(1),437, πολλάκις ὅρος τις τῆς προτάσεως παραλείπεται νοούμενος ἐκ τῶν συμφραζομένων· 2) τὸ παθ. μτ. δοτ. εἶμαι συνώνυμός τινι : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,5 χολῆς τῆς ὀργῆς συμφραζομένης· 3) τὸ μέσ. συμφράζομαι π. ποι. μτ. δοτ. σκέπτομαι κατ' ἐμαυτόν, συλλογίζομαι, διαλογίζομαι : Ὀδ.Ο 202 Νεστορίδης δ' ἄρ ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ, ὅππως.., Ὑμν.Ἡρακλ.244 σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος . . Ἀργεϊφόντης οἰωνὸν προσέειπεν, Ἀπολλ.Ρ 3,87 εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα, ῥηϊδίως μιν ὀΐω νοστήσειν· 4) συμφ. βουλὰς συσκέπτομαι μετά τινος, ὅθ. συνεκδ. συμβουλεύω : Ἰλ.Ι 374 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, Ὀδ.Δ 462 τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς· 5) εἰδ. συσκέπτομαι μετά τινος πρὸς ἐξεύρεσιν σχεδίου τινός, ὅθ. συνεκδ. ἐπινοῶ, εὑρίσκω σκεπτόμενος, μηχανῶμαι : Ἡσίοδ.Θ 471 μῆτιν συμφράσσασθαι, Σοφ.Ἀντ.364 νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρακται, Ἀπολλ.Ρ 3,698.

**συμφράκτωρ-ορος** (ὁ) γλωσσ. ὁ παρακωλύων, ὁ ἐξαναγκάζων (coactor).

**σύμφραξις-εως** (ἡ) τὸ συγκλείειν, συμφράττειν, ἐμποδίζειν, τὸ κωλύειν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,11,3.

**σύμφρασις-εως** (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ συνέχεια τοῦ λόγου, τὰ συμφραζόμενα : Ἡρωδιαν.1,10, Χοιροβ. Τροπ.29 σύμφρασις δὲ ἡ συνακολούθησις τοῦ λόγου ἢ λέξεων σύνθεσις, Φώτ.Βιβλ.107Β.

**συμφράσσω,** ἀττ. -ττω, μέλλ. -ξω, πυκνῶς συμπιέζω, πυκνώνω, συμπιέζων φράσσω πανταχόθεν : Ξεν.Ἑλλ.1,1,7 ξυμφράξαντες τὰς ναῦς οἱ Πελοποννήσιοι καὶ παραταξάμενοι πρὸς τῇ γῇ ἐμάχοντο, Πολύβ 2,64,9· || κ. ἀπολ. ἐπὶ στρατευμάτων, συμπυκνώνω τὰς τάξεις, σχηματίζω πυκνὴν παράταξιν ἢ φάλαγγα : Πολύβ.4,64,7, αὐτ.10,14,12, αὐτ.28,12,3 τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, Πλούτ.Ἀγ.18 συμφράξαντες πρὸ αὐτοῦ, Διόδ.Σ 20,44 συνέφραξαν ἑαυτοὺς καὶ συνέπεσον· || ὁμ. τὸ μέσ. : Δίων Κ 62,12 πρὸς τὰ ἅρματα συμφραξάμεναί τινες ἐχώρουν, Νικ. Χων.7,117C εἴ περ ἔργον ἔθεντο Ῥωμαῖοι συμφράξασθαι· 2) κ. μσν. τὸ μέσ. συμφράσσομαι συμπλησιάζω, συγκεντροῦμαι πρὸς συνωμοσίαν, ὅθ. συνωμοτῶ : Θεοδώρ.2,29 μεμένηκεν Εὐδοξίῳ συμπεφραγμένος, Ἀγαθ.4,28 συμφραξάμενοι ἅπαντες καθαιροῦσί γε αὐτὸν τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὸ τῆς Λήθης ἐμβάλλουσι φρούριον, Φώτ.κῶδ. 258, 478,23 συμφράττονται δὴ μάλιστα κατ' αὐτοῦ οἱ περὶ τὸν Εὐσέβιον· 3) περικλείω, περιείργω πανταχόθεν, φράσσω ὁλόγυρα : Πλάτ.Τίμ. 74Α λιθοειδεῖ περιβόλῳ ξυνέφραξεν· || συσσωρεύω πρὸς τὸ ποιῆσαι φραγμόν : Ἡρ.4,73 περὶ ταῦτα πίλους εἰρινέους περιτείνουσι, συμφράξαντες δὲ ὡς μάλιστα λίθοις . . ἐσβάλλουσι ἐς σκάφην· 4) συγκλείω, ἀποκλείω : Ξεν.Κυν.6,9 τὰ παράδρομα συμφράττειν, Θεόφρ.ἀπ.10,6 συμφράττων καὶ πυκνῶν τοὺς πόρους, Ἐφραίμ Σύρ.2,173Ε συμφράσσων τῇ χειρὶ στόμα σὺν τῇ ὀσφρήσει· || κ.παθ. συγκλείομαι, κλείομαι : Ἱππ. Ἀέρ.9, αὐτ.Γυν.1,40, Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,11,17 ξυμφράττονται οἱ πόροι διὰ τὴν πυκνότητα τῆς πιμελῆς· || τὰ συμπεφραγμένα οἱ ἐμπεφραγμένοι πόροι : Πλάτ.Φαῖδρ.251C ἔλυσε τὰ συμπεφραγμένα· 5) κ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. συγκλείομαι, φράσσομαι : Ἀριστλ.Πρ.914α,31 ἡ ἀναπνοὴ συμφράττει.

**συμφρόνημα**-ατος (τό) μσν. τὸ ἔχειν τὸ αὐτὸ φρόνημα, ἡ συμφωνία : Στουδ.Θεόδ.230Β τὰ ἀπηγορευμένα συμφρονήματα.

**συμφρόνησις**-εως (ἡ), δωρ. -ασις ἡ ὁμοφωνία, συμφωνία, σύμπνοια : Πολύβ.2,37,8 περὶ τοὺς Ἀχαιοὺς παράδοξος αὔξησις καὶ συμφρόνησις τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς γέγονε, Ἰώσ.ΑΙ 19,8,1 δυναστῶν τοσούτων συμφρόνησις, Ἀππ.Ἐμφ.4,17· 2) δθ. ἁρμονία : Θέων Σμ.Μαθ.15Β οἱ Πυθαγορικοὶ τὴν μουσικὴν φασι .. τῶν δίχα φρονεόντων συμφρόνησιν, Εὐστ.Πον.271,10.

**συμφρονίζω** μτγν. εἰς τὴν φρόνησιν ὁμοῦ ἄγω τινά, σωφρονίζω : Ἰώσ.ΑΙ 1,4,4 ὅτι μηδ' ὑπὸ τῶν πρώτων ἀπολωλότων συμφρονισθεῖεν (ἀμφ.).

**συμφροντίζω** φροντίζω ὁμοῦ μετά τινος : Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.25 τῆς ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσας, Συνέσ.23C ὅταν τοῖς Ῥωμαίων τέλεσι συμφροντίζῃ περὶ τῶν καθεστώτων· κ. ἀπολ. : Ἐπιγρ.

**συμφρονῶ**-έω κ. μσν. μτ. δοτ. ἔχω τὸ αὐτὸ φρόνημα μετά τινος, φρονῶ τὰ αὐτά, ὁμοφρονῶ, συμφωνῶ : Πολύβ.4,68,4 συνεφρόνησαν ἀλλήλοις εἰς τὸ μὴ συντελεῖν, ΠΔ Μακκ.3,3,2· ‖ μτ. ἐμπροθ. διορ. (πρὸς μτ. αἰτ., ἐπὶ μτ. γενικ. ἢ δοτ., περὶ μτ. γενικ., κατὰ μτ. γενικ.)· ‖ ὁμ. συμφρονεῖν πρός τινα : Πολύβ.3,8,4 τοὺς δὲ πρώτους ἄνδρας ἐπὶ ταῦ πολιτεύματος συμφρονήσας, αὐτ.3,2,8 συμφρονήσαντες ἐπὶ διαιρέσει τῆς .. ἀρχῆς, Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,22 συμφρονήσαντες ἐπὶ φυλακῇ τε ἀλλήλων καὶ μεταστάσει τῆς πολιτείας, Πολύβ.4,81,3, αὐτ.7,16,3 συμφρονήσαντες καὶ κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, Διόδ.Σ 1,89 τοῦ πλήθους συμφρονοῦντος κατὰ τῶν ἡγουμένων· κ. μτ. ἀπαρφ. : Στουδ.Θεόδ.617,ριε',2 ὡς τῷ συνεύνῳ συμφρονησάσης ἴσα, παθεῖν χωρισμὸν ἕνεκα Χριστοῦ· κ. μτ. εἰδ. προτ. : Ἀριστείδ. 1,558 περὶ αὐτοῦ μὲν τούτου πάντα συμφρονεῖν ὡς καλὸν ἡ ὁμόνοια· ‖ φρ. συμφρονεῖν ταὐτά ἔχω τὴν ἰδίαν πρός τινα γνώμην, φρονῶ σύν τινι τὰ αὐτά : Πολύβ.6,46,8 κάλλιστα πολιτεύεσθαι καὶ συμφρονεῖν ταὐτά· ‖ κ. ἀπολ. συμφωνῶ ὁμοῦ : Πολύβ.2,22,1 τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν συμφρονήσαντα διεπέμποντο πρὸς τοὺς Γαλάτας, Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,52 ἐκτὸς ἑνὸς πάντες οἱ λοιποὶ συμφρονήσαντες· 2) συγκατανεύω : Ἀθήν. 12,521Α ἐναυλώσατο πλοῖον ἐν ᾧ .. τὸν ἵππον ἀναλήψεται, τοῦ δὲ οὕτως συμφρονήσαντος· 3) σκέπτομαι ὁμοῦ, συνεκδ. εὑρίσκομαι ἐν ἁρμονίᾳ μετά τινος : Μᾶρκ.Αὐρ.8,54 συμφρονεῖν τῷ νοερῷ· 4) συνέχω τῇ διανοίᾳ, σκέπτομαι, διορῶ, θεωρῶ, ἐξετάζω : Πολύβ.18,26,2 παρ' αὐτὸν τὸν τῆς χρείας καιρὸν συμφρονήσας ὁ δέον εἴη ποιεῖν, Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,9 εἴθ' ὑποθεμένου τινὸς τῶν φίλων εἴτ' αὐτοὶ συμφρονήσαντες, Πλούτ.Νικ.19,23, αὐτ.Θεμ.28 ὡς κελευσθεὶς πρὸς τὸν ὁμώνυμον τοῦ θεοῦ βαδίζειν συμφρονήσειε πρὸς ἐκεῖνον ἀναπέμπεσθαι, αὐτ.Βρούτ.10, αὐτ. Πύρρ.11, Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,61 συμφρονήσαντες ὡς οὐχὶ ἱκανὴ βόσκειν πάντα ἔσται ἡ περιοῦσα γῆ· 5) ἀναλογίζομαι, συνέρχομαι, ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.70 ὡς οὖν ἀνήνεγκεν ὁ Κάτων καὶ συνεφρόνησεν, αὐτ.Ἀλέξ.73 πολὺν χρόνον ἄναυδος ἦν· μόλις δὲ συμφρονήσας..· 6) φέρω, συλλαμβάνω ὁμοῦ ἐν τῇ διανοίᾳ : Ἀριστλ.Κόσ.391α,14 καὶ τὰ πλεῖστον ἀλλήλων ἀφεστῶτα τοῖς τόποις συνεφρόνησε (δ.γρ.).

**συμφροσύνη** μτγν. συμφρόνησις : Ἀππ.Ἐμφ.2,9.

**σύμφρουρος**-ον, Ἐπιγρ. σύμπρουρος ὁ μετά τινος φρουρῶν : Σοφ.Φιλ.1453 χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί· ‖ Ἐπιγρ.Θεσσ. ὁ σύν τινι φρουρός : Ἐπιγρ. σύμπρουρος.

**συμφρουρῶ**-έω μσν. φρουρῶ ὁμοῦ, μετά τινος : Στουδ.Θεόδ.257D ὁ συμφρουρούμενός μοι.

**συμφρυάττομαι** μσν. ἀποθ. φρυάττομαι ὁμοῦ, ὑπερηφανεύομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἀθανάσ.2,4.

**συμφρυγμός** (ὁ) τὸ συμφρύγεσθαι, τὸ σύγκαυμα, ἡ κατάκαυσις : Ἀλέξ.Τραλλ.Ἑλμ.26,16.

**συμφρύγω** κατακαίω, καταφρύγω, καταξηραίνω : Θεόφρ.Πυρ.62 εἰ πλείων θερμότης καταμαραίνουσα καὶ συμφρύγουσα τὴν ἀρχήν, ΠΔ Μακκ.4,3,11 ἀλλά τις αὐτὸν ἀλόγιστος ἐπιθυμία τοῦ ὕδατος συνέφρυγε καὶ συνέφλεγε· κ. παθ. : ΠΔ Ἰὼβ 30,30 τὰ ὀστᾶ συνεφρύγη μου ἀπὸ τοῦ καύματος, αὐτ.Ἰεζ.24,11 ὅπως συμφρυγῇ ὁ χαλκός, Ψελλ.Φυσ.1,222,675 (Idel.) δίψα δριμεῖα, γλῶσσα συμπεφρυγμένη, Ἀχμ.Ὀνειροκρ.48,37 ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐσχίσθησαν τὰ ὦτα αὐτοῦ ἢ .. συνεφρύγησαν.

**σύμφρων**-ονος (ὁ,ἡ) (φρήν) μτ. δοτ. ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ φρόνημα πρός τινα, ὁμόφρων, σύμφωνος : Πλάτ.Ἐπ.324Β εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα· μτ. γενικ. πράγμ. : Φώτ.Κῶδ.256,472,12 σύμφρων γάρ ἐστι τῆς συνόδου, Στουδ.Θεόδ.42C τῆς γνώμης λαβεῖν σύμφρονα· ‖ ἀναφ. πρὸς τὰς φρένας, τὴν γνώμην, ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ φρόνημα, δθ. ὁ ἀδελφικός : Αἰσχ.Ἀγ.110 Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονε ταγώ 2) εὔνους, εὐνοϊκός : Αἰσχ.Χσ.802 οἱ τ' ἔσω δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε, κλῦτε, σύμφρονες θεοί.

**συμφυάς**-άδος (ἡ) (συμφύω) τὸ συμφύεσθαι, ἡ διὰ φυσικῆς αὐξήσεως σύμφυσις, συνάφεια : Ἱππ. Ἀγμ.44 οὐδὲ γὰρ ἄλλην οὐδεμίαν ῥηΐδιον ξυμφυάδα κοινὴν δύο ὀστέων κινηθεῖσαν ἐς τὴν ἀρχικὴν φύσιν ἱδρυθῆναι, Σχόλ.Ἰλ.Χ 191 θάμνῳ· τῇ συμφυάδι τῶν μικρῶν δένδρων παρὰ τὸ θαμινόν.

**συμφυγαδεύω** συγχρόνως φυγαδεύω, ἐξορίζω: Ἰάμβλ.Πυθ.35,262, Φώτ.

**συμφυγάς**-άδος (ὁ,ἡ) ὁ συμφυγαδευθείς, συνεξόριστος : Εὐρ.Βάκχ.1382 ἵνα συμφυγάδες ληψόμεθ' οἰκτράς, Θουκ.6,88 πρέσβεις παρῆσαν ἐς τὴν Λακεδαίμονα καὶ Ἀλκιβιάδης μετὰ τῶν ξυμφυγάδων, Ξεν.Ἑλλ.1,2,13.

**συμφύγιον** (τὸ) γλωσσ. καταφύγιον (confugiuns).

**συμφυή** (ἡ) σύμφυσις βλ.λ.ll, τὸ ὁμοῦ φύεσθαι : Αἰλ.ΖΙ 14,16 κέρατα μετὰ τὴν πρώτην συμφυὴν ἀλλήλων ἀπηρτημένα καὶ πλάγια.

**συμφυής**-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ μετά τινος φυεὶς ὁμοῦ, ὁ φύσει συνημμένος, ἔμφυτος : Ἀριστλ.Η Νικ.1121b,14 καὶ συμφυέστερον ἀνελευθερία τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἀσωτίας, Πολύβ.6,4,8, αὐτ.6,10,3 καθάπερ σιδήρῳ μὲν ἰός, ξύλοις δὲ θρίπες συμφυεῖς εἰσι λῦμαι· 2) δθ. ὁ φυσικός : Ἀριστλ. Μετ.382b,11 ὕδωρ .. εἴτ' ἐπακτὸν εἴτε συμφυές· 3) ὁ ἁρμόζων, ὁ προσηρμοσμένος ἐκ φύσεως : Ἀριστλ.Ψυχ.420a,4 ἀκοῇ συμφυὴς ἀήρ, Ἐπίκ.άπ.30 συμφυὴς τοῖς σώμασιν, αὐτ.Ἐπιστ.1,14· 4) μτφ. ὁ φύσει προσηρμοσμένος εἴς τι : Πλούτ.Λυκ.25 τῷ κοινῷ συμφυεῖς ὄντες (ἐπὶ τῶν μελισσῶν, προσηρμοσμέναι εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον)· 5) ὁ ἐκ φύσεως συνημμένος, συνηνωμένος, ὁ συναυξανόμενος οἷον ἐπὶ τῶν ἐμβρύων ἐν τῇ μήτρᾳ : Ἀριστλ.ΖΓ 737b,17· ‖ ἐπὶ ὀστράκων, ἀντίθ. μονοφυής : Ἀριστλ.ΖΙ 525a,22 κτεὶς κοῖλος καὶ οὐ συμφυής, αὐτ.άπ.304· ‖ κ. ἐπὶ δένδρων ἢ ῥιζῶν : Θεόφρ.ΦΙ 5,2,4· ‖ γεν. ἐπὶ σωμάτων ἐκ φύσεως συνηνωμένων : Ἀπολλδ.2,5,10,2 τριῶν ἔχων (ὁ Γηρυόνης) ἀνδρῶν συμφυὲς σῶμα, Γεωπον.12,14,1 καὶ ἔσται θρίδαξ τῶν συνεμβληθέντων σπερμάτων συμφυής, Σουΐδ. δίδυμοι συνήθως ἡμῖν καὶ οἱ συμφυεῖς· ‖ ἐν χρ. μτφ. : Γρηγ.Ναζ.π.Στεφ. ὁμόστεγοι, ὁμοδίαιτοι συμφυεῖς, τὸ ἓν βλέποντες· 6) στερεός, συμπαγής : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,6,5, Διόδ. Σ 2,49 τὸ διατεμνόμενον καὶ πηγνύμενον συμφυεῖς ἀπεργάζεται τοὺς τοίχους· 7) μτ. δοτ. ὁ

προσκεκολλημένος, προσπεφυκώς : Ἀριστλ.ΖΜ 660b,28 γλῶττα τῇ κάτω σιαγόνι συμφυής, Γαλ. 6,194 συμφυεῖς οἱ τένοντες ὑπάρχουσι τοῖς ὀστοῖς, Ἀντίφιλ.ΑΠ 6,252 μῆλον ἀκμὴν ἐν πετάλοις συμφυὲς ἀκρεμόσιν, Διόδ.1,10 ἡμιτελῆ καὶ πρὸς αὐτῇ συμφυῆ τῇ γῇ, Σχόλ.Ὁμ.Ὀδ.Μ 85 συυφυὴς τῇ πέτρᾳ· 8) ἀπολ. ὁ ἀποτελῶν ἓν συνεχὲς σῶμα, συνηνωμένος : Ἀριστλ.ΖΙ 532b,12 (ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ τέττιγος), Πολυδ.3,44 Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην συμφυεῖς τοὺς ὀδόντας ἔχειν· || ὁμ. ἐπὶ τῆς ὄψεως καὶ τοῦ ὀργάνου τῆς ὄψεως : Πλάτ.Τίμ.45D συμφυὲς οὐκέτι τῷ πλησίον ἀέρι γιγνόμενον, αὐτ.Σοφ.247D· || ἐπὶ τῆς ὕλης, συνεχόμενος, συμπαγής, πυκνός : Ἀριστλ.Γεν. Φθορ.327a,1, αὐτ.Φυσ.255a,12· 9) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ συμφυῆ ἐπὶ τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος, τὰ ἀδιαίρετα (ὡς ἡ γλῶσσα καὶ ἡ ρίς), ἀντίθ. διεστῶτα (ὡς οἱ ὀφθαλμοί, οἱ βραχίονες, τὰ σκέλη) : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7· 10) σπαν. μτ. γενικ. ὁ τοῦ ἰδίου γένους · Πλάτ.Νόμ.721C γένος ἀνθρώπων ἔστι τι ξυμφυὲς τοῦ παντὸς χρόνου, αὐτ.Τιμ.64D, πρβλ. σύμφυτος.

**συμφυΐα** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. σύμφυσις βλ.λ., φυσικὴ συνάφεια : Φίλ.2,319 λίθων μὲν οὖν καὶ ξύλων, ἃ δὴ τῆς συμφυΐας ἀπέσπασται, δεσμὸν κραταιότατον ἕξιν εἰργάσατο, Πλούτ.Ἠθ. 1030F εἰ δὲ ἀφὴν ἴσχει τῷ ἀσωμάτῳ τὸ σῶμα, καὶ συναφὴν ἕξει καὶ κρᾶσιν καὶ συμφυΐαν, αὐτ. Ἠθ.1112A, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,129 ἐν τοῖς ὕπνοις μυσάντων τῶν αἰσθητικῶν πόρων χωρίζεται τῆς πρὸς τὸ περιέχον συμφυΐας ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς· || εἰδ. μτφ. ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἡ μυστικὴ σύμφυσις, συνένωσις· 2) ἡ ἁρμονία, συμφωνία : Γρηγ.Ναζ. τίς κοινωνία τούτων πρὸς ἄλληλα καὶ συμφυΐα καὶ σύμπνοια; (ἐπὶ τῶν στοιχείων πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου)· || ἐπὶ προσ., σύμπνοια, συμφωνία, ὁμοφωνία : Νικ.Χων.1,21D ἰσχυρὸν γάρ τι χρῆμα πόθος συγγενείᾳ διυφαινόμενος, κἂν ἀπορραγείη μικρόν τι τῆς συμφυΐας φιλυπόστροφος ταχέως γίνεται· 3) νεώτ. εἰδ. ἐπὶ μετάλλων, μεταλλογραφικὸν φαινόμενον ἀναφερόμενον εἰς τοὺς εἰδικοὺς χάλυβας, καθ' ὃ συνήθης περλίτης εἰς μεταλλικὰ πλακίδια ἐμφανιζόμενος, διὰ παρατεταμένων ἀνοπτήσεων ὑπὸ θερμοκρασίαν κατωτέραν πως τοῦ σχηματισμοῦ του, μεταβάλλεται εἰς κοκκώδη μετὰ σαφῶς κεχωρισμένων τῶν συστατικῶν αὐτοῦ.

**συμφυλακίζω** μσν. φυλακίζω ὁμοῦ· κ. παθ. φυλακίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πρόδ.Ροδ.14 συμπεφυλακίσμεθα, Νικήτ.Εὐγ.2,8,56.

**συμφυλακίτης** (ὁ), θηλ. -ῖτις-ίτιδος, πάπ. κ. μσν. ὁ συμπεφυλακισμένος τινί, ὁ συνδεσμώτης : Πάπ., ΚΜανασσ. κτ. Ἀρίστανδρ. κ. Καλλ.1,51, Πρόδρ.74, 134 συμφυλακῖτις.

**συμφύλαξ**-ακος (ὁ) ὁ ὁμοῦ φυλάσσων, φρουρῶν, μτ. γενικ. : Ξεν.ΚΠ 8,6,11 συμφύλαξ τῆς ἀρχῆς, αὐτ.8,1,10 συμφύλαξ τῆς εὐδαιμονίας· || ὁμ. ἀπολ. ὁ σύν τινι φρουρός, φύλαξ : Θουκ.5,80 οἱ δ' ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντες τοὺς ξυμφύλακας ἔπεμψαν Δημοσθένην τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα· || κ. μτφ. : Ξεν.Ἱππαρχ.7,6 ὁ φόβος δεινὸς δοκεῖ συμφύλαξ εἶναι, Πλάτ.Πολ.463B.

**συμφύλαρχος** (ὁ) μσν. ὁ μετά τινος φύλαρχος ὢν · Βίος Εὐθυμ.Cotel.2,281B.

**συμφυλάσσω,** ἀττ. -άττω φυλάττω, φρουρῶ ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Ἡρ.7,172 ἡμεῖς μὲν νῦν ἕτοιμοί εἰμεν συμφυλάσσειν, Πολυδ.4,34 ῥήτωρ συνέχων τὴν πολιτείαν, συμφυλάσσων· 2) φυλάττω, προφυλάσσω, διατηρῶ, διαφυλάττω : Ξεν.Ἀπομν. 2,8,3 ἔργων τε ἐπιστατοῦντα καὶ συγκομίζοντα τοὺς καρποὺς καὶ συμφυλάττοντα τὴν οὐσίαν, Πλάτ.Πολ.451D· || συντηρῶ, διαφυλάσσω : Ἐπιγρ. συμφυλάττειν τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὔνοιαν· 3) τηρῶ, κρατῶ : Πολλυδ.146 συμφυλάσσειν ἀπόρρητα, αὐτ.8,86 συμφυλάξειν τοὺς νόμους.

**συμφυλέτης**-ου (ὁ), θηλ. -έτις-ιδος, ὁ τῆς αὐτῆς φυλῆς : Ἐπιγρ.· 2) γεν. συμπατριώτης, ὁμοεθνής· Σουΐδ. «συμφυλετῶν· ὁμοεθνῶν, συγγενῶν» : ΚΔ Θεσσ.1,2,14 ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· || τὸ θηλ. συμφυλέτις : Ἰσίδ.Πηλ.Ἐπιστ.1,7.

**συμφυλία** (ἡ) συγγενὴς ὕλη : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,54 (δ. γρ. συμφιλία)· 2) συγγένεια : Φιλοδ.Θε.γ'ἀπ.87.

**σύμφυλος**-ον (σύν, φῦλον-φυλή) κ. νεώτ. (μ.ζωολ.) ἐπὶ ζῴων, ὁ τῆς αὐτῆς φυλῆς, ἤτοι τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ εἴδους : Ἀριστλ.ΖΜ 682b,10 αἱ μέλιτται καὶ τὰ σύμφυλα ζῷα ταύταις· 2) ἐπὶ ἀνθρ., κτ. πληθ. ἀρσ. σύμφυλοι οἱ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς : Βάβρ.101,3· 3) ἐπὶ εἴδους τροφῆς, ὁ ἐκ φύσεως ἁρμοστός, πρόσφορος, ὁ φύσει συνήθης τῷ ζῴῳ : Πλούτ.Ἠθ.991B ἑκάστου γένει ζῴου μία τροφὴ σύμφυλός ἐστι, αὐτ.729C συμφύλου νομῆς· || ἐπὶ ἀνθρ., ὁ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρ. ἀπαιτούμενος, ὁ τούτῳ εὐάρεστος, ὅθ. συνεκδ. κ. ὁ εὔπεπτος : Πλούτ. Ἠθ.137B τὰ σύμφυλα καὶ πρόσφορα τῷ σώματι, Ὀρειβ.ἀπ.124 τῶν συμφύλων ἡμῖν οἶνος· κ.ὑπερθ.: Φιλόδ.Κακ.28 τὸ συμφυλότατον (τῷ ἀνθρώπῳ)· ὁμ. μτ. συγκρ. -ώτερος εὐπεπτότερος : Γαλ.6,303 τροφὴν συμφυλοτέραν τῷ ζῴῳ γενομένην· 4) ἐπὶ φυσ. φαινομένων, ὁ εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ὑπαγόμενος, ὁ τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ὁ τῆς αὐτῆς προελεύσεως : Ἀριστλ.Κόσ.394a,19 βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ . . καὶ τἆλλα ἃ δὴ τούτοις ἐστὶ σύμφυλα· 5) μτφ. ἀναφ. πρὸς πνευμ. ἢ ψυχ. ἰδιότητας ἢ ἐκδηλώσεις, ὁ τῇ φύσει συνήθης ἢ ἁρμοστὸς ἢ συναφής, σύμφυτος, συμφυής : Δαμάσκ. Ἀρχ.146 σύμφυλος ἡ νόησις τῷ μερισμῷ, Πτολ.Τετράβ.4,204,4 τῶν ταῖς ἡλιαίαις συμφύλων· || ὁ προσφυής, ὁ προσαρμοστός : Διοσκ.1 σύμφυλος καὶ γνώριμος ὕλη, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.97 διὰ εἰκόνων συμφύλων· || ἐν ἠθ. σημ. τὰ σύμφυλα τὰ πρέποντα, τὰ ἁρμόζοντα : Πλούτ.Αἰμ.1 εὔχεσθαι . . ὅπως τὰ σύμφυλα καὶ τὰ χρηστὰ μᾶλλον ἡμῖν ἐκ τοῦ περιέχοντος ἢ τὰ φαῦλα καὶ τὰ κακὰ συμφέρηται· 6) ἐν ἀμφ. φρ. ἰατρ. ἐν Σωρανῷ σύμφυλοι ἐπὶ τῶν χειρῶν, ἤτ. αἱ ἐν ὁμοίῳ πάθει : Σωρ.2,28 συμφύλων (κῶδ. συμφίλων) χειρῶν προσαφῇ (κῶδ. πρὸς ἀφὴν) θάλποντα (μτφρ. λατ. Καίλ.Αὐρ.TP 3,22 cum quodam calidarum manuum amplexu μετὰ συμπλέξεως ποιᾶς τῶν θερμασμένων χειρῶν)· 7) Ἡσ. «τὸ σύμφυλον· τάγμα»· 8) νεώτ. ζωολ. σύμφυλα (τὰ) ὡς οὐσ. τάξις μυριαπόδων μικροσώμων ζῴων.

**συμφύνω** δ. τ. τοῦ συμφύω βλ.λ. : Ἐπιγρ.

**συμφύρδην** ἐπίρρ. συμμεμειγμένως, ἀναμείξ : Νίκ.Θηρ.110 πάντα ταράσσειν συμφύρδην, Τατιαν.Ἑλλ.244A βαρβαρικαῖς τε φωναῖς . . συμφύρδην ὑμῶν πεποιήκατε τὴν διάλεκτον.

**σύμφυρμα**-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ συμπεφυρμένον, συγκεχυμένον μεῖγμα διαφόρων πραγμάτων : σύμφυρμα παντοδαπῶν ὑλῶν· || κ. μτφ. : σύμφυρμα ἰδεῶν καὶ γνωμῶν.

**συμφυρματικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἐκ συμφυρμοῦ προελθών, ὁ συμφυρμὸν ἀποτελῶν : συμφυρματικαὶ γλῶσσαι (αἱ συμπτύσσουσαι εἰς μίαν λέξιν μετὰ τῆς ρίζης τὰ μόρια ἀναφορᾶς).

**συμφυρμός** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. σύμφυρσις, ἄτακτος ἀνάμιξις, σύγχυσις : ΠΔ Ἰεζ.7,23 συμφυρμὸς σκευῶν - βιβλίων - ἰδεῶν - ἐννοιῶν· || νεώτ. εἰδ. γραμμ. τὸ γλωσσικὸν φαινόμενον καθ' ὃ ἐκ δύο ὁμοειδῶν γλωσσικῶν στοιχείων προκύπτει καὶ ἓν ἀνάμεικτον ἐξ ἀμφοτέρων.

**σύμφυρσις**-εως (ἡ) (συμφύρω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀνάμειξις, σύμμειξις, σύγχυσις : Πρόκλ.Παρμ. 598 **τῶν θείων εἰδῶν σύμφυρσις**, Μάξ.Ὁμ.2,165 **κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον μεταβολῆς καὶ συμφύρσεως**, Στουδ.Θεόδ.593D **καθαροὺς ποιεῖν τῆς αἱρετικῆς συμφύρσεως**, - **σύμφυρσις ἀντιθέτων δοξασιῶν**.

**συμφύρτης** (ὁ) μσν. ὁ συμφύρων, ἀνακατώνων: Νικολ.Μεθ.11,7.

**σύμφυρτος**-ον κ. νεώτ. συμπεφυρμένος, ἀνακατωμένος, ἀνάκατος : Εὐρ.Ἱππ.1234 **σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα**, - **σύμφυρτα διανοήματα**.

**συμφύρω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέσ. κ. παθ. **συμφύρομαι**, παθ. μέλλ. **συμφυρήσομαι**, παθ. ἀόρ. β' **συνεφύρην**, φύρω, ζυμώνω ὁμοῦ, ἀναμειγνύω, ἀνακατώνω : Πλάτ.Φίληβ.15E **συμφύρων εἰς ἓν** ‖ κ. νεώτ. τὸ παθ. συνήθ. κτ. μτχ. παρακ. **συμπεφυρμένος**, φύρομαι ὁμοῦ, ἀναμειγνύομαι, ἀνακατώνομαι : Εὐρ.Μήδ.1199 **αἷμα δ' ἐξ ἄκρου ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί**, Πλούτ.Ἠθ.94D **σιτίον συμπεφυρμένον**, Διοσκ.2,24 **κόμμι συμπεφυρμένον αἵματι**, Σχόλ.Πίνδ.Ν 1,100 **τὴν κόμην συμφυρήσεσθαι τῇ γῇ**· **2**) κ. μτφ. κ. παθ. ἀναμεὶξ τίθεμαι, ἀνακατώνομαι : Φερεκρ.108,1 **πλούτῳ .. πάντα συμπεφυρμένα**, Δημόκρ.285 **ἀνθρώπων βιοτὴ πολλῇσι τε κηρσὶ συμπεφυρμένοι καὶ ἀμηχανίῃσιν**, Πλάτ.Φίληβ.51A **ἡδοναὶ συμπεφυρμέναι λύπαις**, αὐτ.Φαίδ.66B **ψυχὴ συμπεφυρμένη μετὰ κακοῦ**· ‖ κ. ἐνεργ. ἀναμεὶξ ὁμοῦ τίθημι, ἀνακατώνω : Ἐπιφάν.1,972B **συνέφυρας δὲ καὶ συνέμειξας τῷ εὐσεβεῖ τῆς φύσεως νόμῳ**· ‖ οἰκοδομῶ ἄνευ σχεδίου, τὸ παθ. εἶμαι ἄνευ σχεδίου ᾠκοδομημένος : Πλάτ.Καμ.32 **τεταραγμένην τοῖς στενωποῖς καὶ συμπεφυρμένην ταῖς οἰκήσεσιν ἀνήγαγον τὴν πόλιν**· **3**) δθ. συγχέω : Φιλόδ. Κσκ.27, Ἀγαθ.4,28 **πεφύκασι πρὸς τἀναντία πολλάκις συμφύρεσθαι τοῖς ἀνθρώποις αἱ τῶν δοκηθέντων ἐκτάσεις**· **4**) ἀναφ. πρὸς πόλιν ἐπὶ προσ., συγχύζω, ταράσσω, κ. τὸ μέσ. ὁμ. ἐπὶ κακῆς σημ. ἀναμειγνύομαι μετ' ἄλλων, συναναστρέφομαι, συναγελάζομαι : Ἰώσ.ΠΙ 2,8,10 **καθάπερ ἀλλοφύλῳ συμφυρέντας**, - **συμφύρεται μὲ ἀλήτας**· ‖ μσν. τὸ μέσ. ἐν μειωτ. σημ. ἐπὶ ἀνθρ. ἐν ἀναφ. πρὸς γενετήσιον ὁμιλίαν : Ψελλ. 26,7 **Οἰδίπους τῇ μητρὶ συμφυρόμενος**· **5**) κηλιδώνω : Θεόκρ.22,111 **ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης**· κ. παθ. κηλιδοῦμαι : Πλούτ.Φάβ.16 **αἵματι συνεπέφυρτο τὴν κεφαλήν**.

**συμφυρῶ**-άω συμφύρω, φύρω, ζυμώνω ὁμοῦ : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.23· κ. παθ. : Διοσκ.2,24, Ἰώσ. ΙΑ 3,9,4, Πλούτ.Ἠθ.94D, Ἀθήν.11,464B **μετὰ ἀρωμάτων συμφυραθείσης τῆς γῆς**· **2**) δθ. ἀναμειγνύω, ἀνακατώνω : Πλάτ.Ἠθ.2,398 **καὶ λίθῳ παντὶ καὶ χαλκῷ συμφυράσομεν** (τὸν θεόν)· ‖ τὸ παθ. **συμφυρῶμαι** κ. ἐπὶ προσ., συμφύρομαι, ἀναμειγνύομαι μετ' ἄλλων : Βέττ.Βάλ.275,19 **τρωθεὶς συνεφυρήθη ἑτέροις πτώμασι**.

**συμφυσιοτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διαίρεσις τῆς ἡβικῆς συμφύσεως πρὸς διεύρυνσιν τῆς πυέλου καὶ διευκόλυνσιν τοῦ τοκετοῦ.

**συμφυσιοῦμαι**-όομαι μτγν. συνενοῦμαι φυσικῶς, συσσωματοῦμαι, συνάπτομαι μετά τινος : Ἐπιφάν.1,889B **ὁ ὑετὸς δένδρεσι καὶ φυτοῖς συμφυσιούμενος σῶμα ἀπεργάζεται**.

**σύμφυσις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ συμφύεσθαι, τὸ συναυξάνεσθαι, ἡ φυσικὴ συνένωσις, συσσωμάτωσις ἐν συνεχείᾳ τῆς οὐσίας οὐχὶ δι' ἁπλῆς ἐπαφῆς, ἀντίθ. ἁφή : Ἀριστλ.Μεταφ.1014b, 22 «**διαφέρει δὲ σύμφυσις ἁφῆς· ἔνθα μὲν γὰρ οὐδὲν παρὰ τὴν ἁφὴν ἕτερον ἀνάγκη εἶναι, ἐν δὲ τοῖς συμπεφυκόσιν ἔστι τι ἓν τὸ αὐτὸ ἐν ἀμφοῖν, ὃ ποιεῖ ἀντὶ τοῦ ἅπτεσθαι ἐμπεφυκέναι καὶ εἶναι ἓν κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ ποσόν, ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ ποιόν**» : αὐτ.Φυσ.227a,23, Ἐπιφάν.1,576C **πρὸς τὰς οἰκείας συμφύσεις καὶ ἁρμογὰς τὰ μέλη τηρεῖν τῶν σωμάτων**, Γεωπον.10,75,17 **εἰς τοὺς μεταξὺ κοίλους τόπους ὁ ἀὴρ εἰσδύνων οὐκ ἐᾷ τὴν σύμφυσιν γίγνεσθαι**· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν ὀστῶν, στερρὰ συνάφεια δύο ὀστῶν ἢ μερῶν τοῦ αὐτοῦ ὀστοῦ διὰ συνοστεώσεως : Ἱππ.Ἀγμ.37, αὐτ.Ἄρθρ.34 **ἢν ἡ κάτω γνάθος κατὰ τὴν σύμφυσιν τὴν κατὰ τὸ γένειον διασπασθῇ**, Ἀριστλ. ΖΙ 518b,8 **ἐπὶ συμφύσεως ὀστῶν κεῖσθαι**, Γαλ.2, 734 **κατὰ σύμφυσιν**, (ἀντίθ. κατ' ἄρθρον), Πάπ., -**γενειακὴ σύμφυσις** (ἡ συνένωσις τῶν δύο ἡμιμορίων τοῦ ὀστοῦ τῆς κάτω γνάθου διὰ συνοστεώσεως)· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς συνενώσεως τῶν μυῶν πρὸς τὰ ὀστᾶ : Γαλ.2,445, αὐτ.2,484· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκός : Πλάτ.Τίμ.77D **ὑπὸ τὴν ξύμφυσιν τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκός**, Ἀριστλ.ΖΙ 547a,16, αὐτ.ΖΜ 693b,25· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ χορίου πρὸς τὴν μήτραν : Σωρ.1,73 **ἡ πρὸς τὴν μήτραν σύμφυσις** (τοῦ χορίου)· ‖ ὁμ. ἐπὶ σαρκωδῶν ὀργάνων τοῦ σώματος, συνένωσις φυσικὴ ἐν συνεχείᾳ : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,9 **ἡ σύμφυσις τοῦ πνεύμονος κατὰ ῥάχιν**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς γλώσσης : αὐτ.1,7 **εὖτε πρὸς τὸν οὐρανὸν ὅλη ἡ ξύμφυσις ἀθρόον ἀφήλατο**· ‖ ἐπὶ πληγῶν, ἡ συνένωσις τῶν χειλέων, δθ. κ. ἡ ἐπούλωσις : Ἀρετ.Χρον.Παθ.13,57 **εἰς σύμφυσιν τὸ ἕλκος οὐκ ἀφικνέεται**· ‖ κ. ἐπὶ φυτῶν, ἐπούλωσις, κλείσιμο πληγῆς βεβλαμμένου κορμοῦ : Θεόφρ.Φ1 9, 2,6· ‖ **σύμφυσις ἐντέρου** σύσφιγξις, συγκόλλησις ἐντέρου ὥστε νὰ διαιρῇ αὐτὸ εἰς μέρη : Ἀριστλ.ΖΙ 507b,35 **ὁ ἐλέφας ἔντερον ἔχει συμφύσεις ἔχον**· **2**) εἰδ. συγκόλλησις παθολογικὴ τῶν δύο πετάλων ἢ φύλλων οἱουδήποτε ὀρογόνου ὑμένος ἢ καὶ ὀργάνου τινὸς πρὸς τὴν παρακειμένην μοῖραν ἑτέρου ὀργάνου, ὀφειλομένη εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῶν σχηματισμὸν ὑμένων ὀργανωθέντων εἰς ἰνώδεις στερεὰς δέσμας : **γαστροηπατικὴ σύμφυσις**· ‖ μτφ. π. Νεοπλατωνικοῖς ἡ μυστικὴ συνένωσις μετὰ τοῦ ὑπερτάτου ὄντος : Πορφ.Ἀποχ.1,29· **3**) ἡ κατασκευὴ σώματός τινος : Θεόφρ.Αἰσθ.79 **ἡ σύμφυσις καὶ ἡ τάξις**.

**συμφυσῶ**-άω ἐπὶ χαλκέως, φυσῶ ὁμοῦ, φυσῶ εἰς τὸ αὐτό, δθ. φυσῶν τὸ πῦρ τήκω καὶ ἀναλύω εἰς τὸν αὐτὸν λέβητα, εἰδ. συγχωνεύω : Πλάτ. Συμπ.192D **εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, θέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφυσῆσαι εἰς τὸ αὐτὸ ὥστε δύ' ὄντας ἕνα γεγονέναι**· κ. παθ. : Ἀριστλ. Οὐρ.304a,21, Θέων Σμ.Μαθ.94B **τῷ ὅλῳ συμφυσηθέντων τῶν τριῶν**· **2**) μτφ. τὸ παθ. κατασκευάζομαι, διασκευάζομαι : Ἀριστφ.Ἱππ.468 **ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἔστι συμφυσώμενα** (σχόλ.«κατασκευαζόμενα· ἐπί τινι συμπνέουσι καὶ ὁμοφωνοῦσιν ὅτι Κλέων καὶ Λακεδαιμόνιος φησὶν αὐτοὺς οὐκ ἀγνοεῖν»)· **3**) μτφ. ἐνεργ. ὁμοφωνῶ, ἔχω σύμπνοιαν, συνεργάζομαί τινι : Πλάτ.Νόμ.708D **τὸ δὲ συμπνεῦσαι καὶ καθάπερ ἵππων ζεῦγος καθ' ἕνα εἰς ταὐτόν, τὸ λεγόμενον, ξυμφυσῆσαι χρόνου πολλοῦ καὶ παγχάλεπον**· **4**) τὸ παθ. ἐπὶ ἀνέμου, πνέω συγχρόνως : Πλούτ.Σερτ.17 **ἐξ .. πεδίων καὶ νιφοβόλων συμφυσώμενοι ὀρῶν**.

**συμφυτεύω** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος φυτεύω : Γεωπ.12,7,2· ‖ ὁμ. τὸ παθ. μτ. δοτ. : Διοσκ.4,162, αὐτ.5,67· ‖ κ. μτφ. παθ. : Ξεν. Ἀπομν.1,2,23 **ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ σώματι συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ αἱ ἡδοναὶ πείθουσιν αὐτὴν μὴ σωφρονεῖν**· **2**) μτφ. φυτεύω, θέτω τὰς ρίζας τινός, δθ. βοηθῶ τινα εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τι, συναπεργάζομαι : Πίνδ.Ι 6(5),12 **σύν τε Fοι δαίμων φυτεύει δόξαν**, Σοφ.ΟΤ 347 **ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ**

καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον μὴ χερσὶ καίνων.

**συμφυτικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἐπιφέρων, διευκολύνων τὴν σύμφυσιν, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ συγκλείειν, συγκολλητικός : Ὀλυμπ.Μετ.275,2, Γαλ. 10,347 συμφυτικὸν φάρμακον· 2) ἐπὶ πληγῶν, ὁ συγκλείων, ὁ τείνων νὰ ἐπουλωθῇ, ὁ ἐπουλούμενος : Ἀριστλ.Πρ.863a,15 οὕτω γὰρ ἂν ἀφλέγματον εἴη καὶ συμφυτικόν· 2) νεώτ. ἰατρ. ὁ τῆς ἢ ἐκ τῆς συμφύσεως βλ.λ.

**σύμφυτον** (τὸ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν symphytum bulbosum, ὀνομασθὲν οὕτως ἐκ τῆς θεραπευτικῆς αὐτοῦ ἰδιότητος τοῦ κλείειν τὰ τραύματα· Ἱππιατρ.181 «βοτάνη τίς ἐστιν ἐν τοῖς τείχεσι καὶ τοῖς πέτραις γινομένη, ἣν ἰατρῶν μὲν παῖδες πολύγονον ὀνομάζουσιν, ἰδιῶται δὲ σύμφυτον καὶ Μακεδόνες ὀστεόκολλον, ἄλλοι δὲ ταλάντιον· ἣν καί φασι συνηφημένην διαμεμερισμένοις κρέασιν ἑνοῦν αὐτά, διὸ καὶ σύμφυτος λέγεται» : Ἀριστλ. ΖΙ 616a,1, Θεόφρ.ΦΙ 9,18,2 σύμφυτον, βοτάνη τις, Διοσκ.4,10, Αἰλ.ΖΙ 4,47· 2) σύμφυτον πετραῖον μικρὰ πεύκη, τὸ φυτὸν Coris monspeliensis : Διοσκ.4,9· 3) ἑλένιον βλ.λ. : Διοσκ.1,28· 4) γλυκύρριζα βλ.λ. : Διοσκ.3,5· 5) νεώτ. βοτον. γένος φυτῶν ἐκ τῶν βοραγινοειδῶν, δημ. στεκούλια.

**σύμφυτος**-ον (συμφύω), ὁ φυεὶς μετά τινος, ἔμφυτος : Πίνδ.Ι 3,14 ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σύμφυτον οὐ κατελέγχει, Πλάτ.Πολ.609Α σχεδὸν πᾶσι ξύμφυτον ἑκάστῳ κακόν τε καὶ νόσημα, αὐτ.Πολιτ. 272Ε σύμφυτος ἐπιθυμία· || ὁμ. ἐπὶ ἀσθενειῶν: Ἱππ.Κφοκ.502, Γαλ.6,3 βλάβαι καὶ διαφθοραὶ τοῦ σώματος σύμφυτοι· 2) ὁ ἔμφυτος, ὁ φυσικός, ἡ φυσικὴ τινος ἰδιότης : Ἀριστλ.Ποιητ.1448b,5 τὸ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις, Γαλ.475 τῶν σιτίων ἔνια ἔχει γλυκύτητα σύμφυτον, αὐτ.16,508 σύμφυτον ἐχούσης ὑγρότητα τῆς γλώττης· || σύμφυτον πνεῦμα ζωικὸν πνεῦμα : Ἀριστλ.Πνευμ. 482a,8· || φρ. ἐς τὸ σύμφυτον κατὰ τὴν φύσιν τινός : Εὐρ.Ἀνδρ.954 ἄγαν ἐφῆκας γλῶτταν ἐς τὸ σύμφυτον· || σύμφυτος αἰὼν ἡ φυσικὴ ἡλικία, τ. ἔ. ἡ γεροντικὴ ἡλικία : Αἰσχ.Ἀγ.107 ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει πειθώ, μολπᾶν ἀλκάν, σύμφυτος αἰών· || νεικέων σύμφυτος τέκτων ὁ φυσικὸς πρωταίτιος τῆς ἔριδος, ἡ αἰτία ἔριδος, φυσικὴ εἰς τοὺς ἀνθρώπους : Αἰσχ.Ἀγ.152 σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν' ἄδαιτον νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα ⟨δαῖσαι⟩· 3) ὁ ἐκ φύσεως ἐνυπάρχων, ἀντίθ. ἐπακτός, ἐπίκτητος : Ἀριστλ.Μετ.382b,12 ξηραίνεται δὲ ὅσα ἐστὶν ὕδωρ καὶ ὕδατος εἴδη, ἢ ἔχει ὕδωρ εἴτ' ἐπακτὸν εἴτε συμφυές· λέγω δ' ἐπακτὸν μὲν οἷον ἐν ἐρίῳ, σύμφυτον δ' οἷον ἐν γάλακτι, Θεόφρ. ΦΙ 1,11,1 σύμφυτον ὑγρὸν καὶ θερμόν, Ἐπίκ.Ἐπιστ. 3,63 πρῶτον ἀγαθὸν καὶ σύμφυτον ἡδονή· || τὸ οὐδ. κατὰ πληθ. τὰ σύμφυτα αἱ φυσικαὶ ἰδιότητες ἢ ποιότητες, ἀντίθ. ἐπίκτητα : Ἀριστλ.ΖΓ 753a,17 οὐ γὰρ μόνον τὰ σύμφυτα προσεοικότες τοῖς γονεῦσι γίνονται οἱ παῖδες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίκτητα, αὐτ.Φυσ.253a,12· || ὁμ. μτ. δοτ. ὁ φύσει συνυπάρχων τινί, ὁ ἔμφυτος, ὁ φυσικός : Λυσ.10,28 οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία, Πλάτ.Νόμ.844Β ἀϋδρία τισὶ τόποις σύμφυτος, Ἀριστλ.ΖΙ 521b,17 ταῦτα τὰ ὑγρὰ σχεδὸν ἀεὶ σύμφυτα ἐστὶ τοῖς ζῴοις, Θεόφρ.Αἰσθ.1,16· κ. μτ. γενικ. : Πλάτ. Φιλ.51D (τῶν φθόγγων) σύμφυτοι ἡδοναί, αὐτ. Ὅρ.413C εὐβουλία ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος· 4) ὁ φύσει ὅμοιος, συγγενικός : Πλάτ.Φιλ.16C· 5) ὁ ὁμοῦ ηὐξημένος, ὁ ἐκ φύσεως συνηνωμένος, συμφυής : Ἀριστλ.Τοπ.145b,3 διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν, αὐτ.ΖΙ 557b,18 σύμφυτος τῷ χιτῶνι, Γαλ.Χρ.Μορ.8,9 ἐγκεφάλου σκέπασμα σύμφυτον μὲν οὐκέτι, πολλαχόθι μέντοι συμφυές· || φρ. σύμφυτον ἐμποιεῖν τινί τι καθιστᾶν τι συμφυές, συναφές, ἡνωμένον πρός τι : Πλάτ.Φαίδ.81C ὃ αὐτῇ ἡ ὁμιλία τε καὶ συνουσία τοῦ σώματος διὰ τὸ ἀεὶ ξυνεῖναι καὶ διὰ τὴν πολλὴν μελέτην ἐνεποίησε ξύμφυτον ;· || ὁμ. γεν. σύμφυτος ἡνωμένος : Πλάτ.Φαῖδρ.246Α, ΚΔ Ρωμ.6,5 εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· || κ. ἐπὶ ἰδιοτήτων ἢ ποιοτήτων ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ὕλην : Πλωτῖν.3,6,8 ὕλη . . λαβοῦσα ποιότητας . . καὶ οἷον συμφύτους αὐτὰς ἔχουσα καὶ συγκεκραμένας ἀλλήλαις, αὐτ.3,6,11· 6) πυκνός, δασώδης : Πολύβ.1,74,6, Δίων Κ 40,29 τὸ προάστιον σύμφυτον ἦν· || πάπ. ἐπὶ ἀγροῦ, πλήρως καλλιεργημένος ἢ πυκνῶς πεφυτευμένος : ἀμπελὼν σύμφυτος· 7) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. σύμφυτον (τὸ) βλ.λ.

**συμφύω** μτγν. -φύνω, μέλλ. -φύσω, μέσ. κ. παθ. -ύομαι, ἀόρ. β' συνέφυν (γ' ἑν. πρόσ. εὐκτ. συμφύη, Σωρ.2,89), ἀόρ. παθ. συνεφύην, μέσ.μέλλ.συμφυήσομαι, παρακ. ἐνεργ. μτ.σημ. παθ. συμπέφυκα, κάμνω νὰ αὐξηθῇ τι ὁμοῦ, δθ. συνάπτω, συνενώνω φυσικῶς, καθιστῶ συμφυές : Ἀριστλ.Μετ.378b,5 ἡ μὲν θερμότης καὶ ψυχρότης ὁρίζουσαι καὶ συμφύουσαι καὶ μεταβάλλουσαι τὰ ὁμογενῆ . . , αὐτ.ΖΜ 659b,24 εἴ τις ἀφελὼν ἀνθρώπου τὰ χείλη καὶ συμφύσας τοὺς ἄνωθεν ὀδόντας χωρὶς καὶ τοὺς κάτωθεν· || τὸ παθ. μτ. ἐνεργ. παρακ. συμπέφυκα ἀμτβ. κ. ἐν παθ. σημ., αὐξάνομαι ὁμοῦ, συναυξάνομαι, δθ. συνενοῦμαι, συγκολλῶμαι φυσικῶς : Ἐμπ.26,7,95, Πλάτ.Συμπ.191Α συμπλεκόμενοι ἀλλήλους, ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι, αὐτ. Τίμ.76Ε τὰ τοῦ θνητοῦ ζῴου συμπεφυκότα μέρη καὶ μέλη, αὐτ.Φαῖδρ.246D σῶμα καὶ ψυχὴ συμφῦναι, Ξεν.ΚΠ 4,3,18 οὐ συμπεφυκὼς δεδήσομαι, ὥσπερ οἱ Ἱπποκένταυροι· 2) ὁμ. παθ. συνάπτομαι, ἑνοῦμαι φυσικῶς· μτ. δοτ. ἢ ἐμπροθ. (εἰς, πρὸς): Πλάτ.503Β εἰς ταὐτὸν συμφύεσθαι, αὐτ.Πολ.588C συμπεφυκυῖαι ἰδέαι εἰς ἕν, Ἀριστλ.Αἰσθ.438b,1 οὐ τῷ τυχόντι συμφύεται τὸ τυχόν, Πλούτ.Ἠθ. 924C συμφύεσθαι πρός τι· 3) συνεκδ. προσκολλῶμαι ἕρπων εἰς κρημνόν, σκαρφαλώνω, γαντζώνω: Πλάτ.Κάμ.27 ἐχώρουν.. συμφυόμενοι τοῖς χωρίοις ἀποτόμοις οὖσι καὶ χαλεποῖς (δ.γρ. ἐπιφυόμενοι)· 4) κ. μτφ. ἐπὶ πολιτικῶν συστημάτων κ. πολιτευμάτων, συνάπτομαι, συνενοῦμαι στερεῶς ὡς σύμφυτος, συμφυής, δθ. στερεοῦμαι : Πολύβ. 4,32,9 εἴη μὲν οὖν οἱονεὶ συμφῦναι τὴν νῦν ὑπάρχουσαν κατάστασιν Πελοποννησίοις· 5) παθ. ἐπὶ ὀστῶν, καθίσταμαι συμφυής, συγκολλῶμαι στερεῶς : Ἱππ.Ἄρθρ.14, Σωρ.2,57· 6) ἀναφ.πρὸς πληγάς, καθιστῶ συμφυές, κλείω, κάμνω ὥστε νὰ κλείσουν, νὰ συνενωθοῦν τὰ χείλη τραυμάτων, ἐπουλῶ : Διόδ.Σ 32,11, Διοσκ.1,128· κ. παθ. ἐπουλοῦμαι : Ἱππ.Ἀφ.6,24 οὐ ξυμφύεται διακοπέν· || ὁμ.παθ.ἐπὶ σαρκῶν, ὑμένων, στομίου τῆς μήτρας κ.γεν. ἐπὶ σχασμάτων: Ἀριστλ.ΖΓ 773a,16, αὐτ.747a,12, Διοκλ.ΑΠ 26 τὰ χείλη καὶ τὰ βλέφαρα καὶ τῶν δακτύλων τὰ μεταξὺ πολλάκις ἑλκυσθέντα συνέφυ, κατὰ φύσιν δὲ ἔχοντα . . οὐ συμφύεται διὰ λειότητα· || ὁμ. κ. ἐπὶ φυτῶν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5, 5,16,3 ὅσα πληγέντα καὶ σχισθέντα συμφύει πάλιν καὶ συμφύεται, Γεωπ.4,14,9 βεβαιότερον συμφύσονται τὰ νέα κλήματα· || ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, κλείω : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,70 διὰ τί οἱ αἰδούμενοι τοὺς ὀφθαλμοὺς συμπεφύκασι ;· 6) μτφ. ἐπὶ λόγων, ἐννοιῶν κτλ., ἀφομοιοῦμαι, συνδυάζομαι λογικῶς πρὸς ἄλλα : Ἀριστλ.ΗΝικ.1147b,22 οἱ πρῶτον μαθόντες συνείρουσι μὲν τοὺς λόγους, ἴσασι δ' οὔπω· δεῖ γὰρ συμφῦναι· 7) κ. γεν. μτφ. συνενῶ, συνάπτω, συνδέω, φέρω εἰς σύνδεσμον : Πλάτ. Ἐπ.323Β συμφῦσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν.

**συμφυῶς** κ. νεώτ. ἐπίρρ. συμπεφυκότως, διὰ φυσικῆς συνενώσεως : Ἀριστλ.Φυσιογν.805a,10 **συμφυῶς ἔχειν πρὸς ἄλληλα,** Αἰλ.ΖΙ 12,27.

**συμφώνημα**-ατος (τὸ) (συμφωνῶ) σχόλ. κ. πάπ. ἡ συμφωνία, τὸ συμφωνηθέν : Πάπ., Σχόλ.Θουκ. 7,33 **κατὰ τὸ ξυμμαχικόν· συμφώνημα δηλονότι·** 2) τὸ σύμβολον, σημεῖον ἀναγνωρίσεως, τὸ σημάδι : Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.1180.

**συμφώνησις-εως** (ἡ) μτγν. συμφωνία, σχέσις ἁρμονική : ΚΔ Κορινθ.2,6,15 **τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος ; τῷ. δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ ;,** Σωκρ.Ἐκκλ.Ἱστ.12,24· 2) συμφωνητικόν, συμφωνία βλ.λ., συμβόλαιον: Κοτάλ.Ὀρφικ.Μ Ἐκκλ.ἐν ΘΣτεφ. **σκεψάμενος δὲ καὶ συμφωνήσεις, πράσεις, διαθήκας·** 3) εἶδ. γραμμ. ἡ συνίζησις : Ἀν.Κρ.4,326 **συμφώνησίς ἐστιν, ὁπόταν δύο (συλλαβαὶ) σύμφωνα μεταξὺ ἀλλήλων μὴ ἔχουσαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται.**

**συμφωνητής** (ὁ) μσν. ὁ ἐν συμφωνίᾳ ὢν μετ' ἄλλου, δθ. ὁ σύντροφος : Ἀποφθ.Ποτέρ.π.Θησ.Στεφ. **ἔλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Πέτρου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἐπιμάχου ὅτι συμφωνηταὶ εἰσὶν ἐκ Ραΐθοῦ.**

**συμφωνητικό(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἔγγραφον δι' οὗ συνομολογεῖται συμφωνία τις ἐνοχικῆς φύσεως, ἰδιωτικὸν συμβόλαιον.

**συμφωνία** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ συμφωνεῖν, τὸ ἐκβάλλειν φωνὴν ἢ ἦχον τὸν αὐτὸν ἢ ὅμοιον ἢ παρεμφερῆ ἢ ἁρμοστῶς ἀντίθετον (πρβλ. Ἀριστλ.Πρ.921a,2 «συμφωνία κρᾶσις λόγων ἐχόντων ἐναντίως πρὸς ἄλληλα») ἀποτελοῦντα ἁρμονίαν πρὸς ἄλλον, δθ. κ. συνήθ. ἁρμονία ἤχων, ὁμοφωνία : Πλάτ.Κρατ.405D **περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν, ἢ δὴ συμφωνία καλεῖται,** αὐτ.Συμπ.187B **ἡ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστίν, συμφωνία δὲ ὁμολογία τις,** αὐτ.Πολ.430E, Ἀριστλ.Α'Ὑστ.90a,8 **συμφωνία . . λόγος ἀριθμῶν ἐν ὀξεῖ ἢ βαρεῖ,** αὐτ.Ψυχ.426a,29 **εἰ ἡ συμφωνία φωνή τις ἐστίν . . λόγος δ' ἡ συμφωνία, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀκοὴν λόγον τινὰ εἶναι·** ‖ ὁμ. ἐπὶ δύο μόνον ἤχων, ἁρμονία δύο μουσικῶν φθόγγων (ὡς ἡ τετάρτη, ἡ πέμπτη καὶ ἡ ὀγδόη) : Πλάτ.Πολ.531A **τὰς ἀκουομένας συμφωνίας καὶ φθόγγους,** αὐτ.531C **ἐν ταύταις ταῖς συμφωνίαις ταῖς ἀκουομέναις ἀριθμοὺς ζητοῦσιν·** ‖ **ἡ διὰ πασῶν συμφωνία** ἄ. διαπασῶν βλ.λ.: Ἀριστλ.Πρ.921a,13· ‖ κ.ἐν διακρίσει ἀπὸ τῆς ἁπλῆς ὁμοφωνίας: Ἀριστλ.Πολ.1263b,35· ‖ δθ. ἁρμονικὴ ἕνωσις ολλῶν ὁμοῦ φωνῶν, ἢ ἤχων, συναυλία : Ἀριστλ.Οὐρ.290b,22 **οἱ τῶν συμφωνιῶν λόγοι** (ἡ πυθαγόρειος θεωρία τῆς μουσικῆς ἁρμονίας τῶν κύκλῳ φερομένων οὐρανίων σωμάτων), Ἐπιγρ.· ‖ νεώτ. εἰδ. μεγάλη μουσικὴ σύνθεσις ἀνωτέρας μορφῆς δι' ὀρχήστραν· 2) μτφ. ἁρμονία σκέψεως, ἐνεργείας, λόγων κττ. : Πλάτ. Νόμ.689D **πῶς ἄνευ ξυμφωνίας γένοιτ' ἂν φρονήσεως καὶ σμικρότατον εἶδος; οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἡ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ξυμφωνιῶν μεγίστη δικαιότατ' ἂν λέγοιτο δικαιοσύνη,** αὐτ.Τίμ.47D **συμφωνία** (τῆς ψυχῆς) **ἑαυτῇ,** Δομόξ.3,54 **μείξας πάντα κατὰ συμφωνίαν,** Θεόφρ.ὀπ.89,8 **συμφωνία τις καὶ ἰσότης·** ‖ ἁρμονία, ταύτισις, ὁμοιότης γνωμῶν, ὁμοφωνία, ἀντιθ. διαφωνία : Γαλ.15,134 **συμφωνία τῶν ἱστορησάντων,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,13,8 **συμφωνίαν δὲ εἶναι ὁμοδογματίαν περὶ τῶν κατὰ βίον, - συμφωνία ἀντιλήψεων - ἰδεολογιῶν·** ‖ νεώτ. ὁμοιότης ἢ ἱκανότης ἰδιοτήτων : **συμφωνία χαρακτήρων·** 3) πάπ. κ. νεώτ. κ. δημ. συνομολόγησις συμβάσεως, οἷον ἐμπορικῆς, ἐμπραγμάτου, γεν. ἐνοχικῆς : **ἔκαμαν - συνωμολόγησαν συμφωνίαν μὲ τοὺς ἑξῆς ὅρους, - παρέβης τὴν συμφωνίαν·** ‖ πάπ. κ. αὐτὴ ἡ σύμβασις, τὸ σύμφωνον, τὸ συμπεφωνημένον· ‖ νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. ὅρος τις τῆς συμβάσεως : **ἐδέχθη μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ μειωθῇ ἡ ἀξίωσις·** ‖ εἰδ. ἐν τῷ διεθν. δικαίῳ σύμβασις μεταξὺ κρατῶν ἐπὶ ζητημάτων δευτερευόντων, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ συνθήκη : **ἐμπορικὴ συμφωνία Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας·** 4) ἡ ἁρμονία θεωρίας πρὸς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν γεγονός: Ἐπίκ.Ἐπ.2,36 **ἔχειν τοῖς φαινομένοις συμφωνίαν,** Φιλόδ.Θον.10, Πολύστρ.15 **ἡ πρὸς τὰ πάθη συμφωνία·** 5) σύνολον ἁρμονικῶς ἠχούντων ὀργάνων, ὀρχήστρα : Ἐπιγρ., Πάπ., Πολύβ.26,10,5 **παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας,** αὐτ.30,26,8, ΚΔ Λουκ.15,25 **ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·** 6) ὡς οὐσ. μουσικόν τι κρουστὸν ὄργανον : ΠΔ Δαν.3,5 **σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας·** δθ.τὸ λατ. symphonia εἶδος τυμπάνου : Ἰσίδ.Ἐτυμ.3,23,14· ‖ ὁμ. κ. εἶδος πνευστοῦ ὀργάνου : Πλίν.Φ) 8,157, Κέλσ.3,18,10 **symphoniae et cymbala strepitusque.**

**συμφωνιακός**-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς συμφωνίαν βλ.λ.1), δθ. pueri symphoniaci παῖδες ᾄδοντες ὁμοῦ : Κικ.Mil.21· 2) τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **ἡ συμφωνιακή** ποικιλία τις τοῦ ὑοσκυάμου : Πολλ.Ἀγρ.11,12,8, Ἀπούλ.Herb.4,Ἱππιατρ.22 **ὑοσκύαμος ἡ συμφωνιακή·** πρβλ. σύμφωνος.

**συμφωνικός**-ή-όν πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μουσικὴν συμφωνίαν : **συμφωνικὴ σύνθεσις·** 2) ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συμφωνίαν, ὁμοφωνίαν : Πάπ.· 2) ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ σύμφωνα : **συμφωνικὸν σύμπλεγμα.**

**συμφώνιον** (τὸ) εἶδος μηχανικοῦ μουσικοῦ ὀργάνου, ὄντος παλαιότερον ἐν χρήσει.

**συμφωνόληκτος**-ον νεώτ. γραμμ. ὄνομα ἢ ῥῆμα ὧν τὸ θέμα λήγει εἰς σύμφωνον, ἀντιθ. φωνηεντόληκτος : **συμφωνόληκτα ὀνόματα τῆς τρίτης κλίσεως.**

**σύμφωνο(ν)** (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ὡς οὐσ. τὸ οὐδ. τοῦ σύμφωνος βλ.λ.4)· 2) νεώτ. κ. δημ. γραμμ. τὸ οὐδ. τοῦ σύμφωνος βλ.λ.7).

**σύμφωνος**-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ συμφωνῶν ὡς πρὸς τὸν ἦχον, ὁ συναπηχῶν, ἁρμονικός : Ἀριστφ.Ὀρν.221 **χωρεῖ ξύμφωνος ὁμοῦ θείων μακάρων ὀλολυγή,** αὐτ.659, Ὁμ.Ὕμν.Ἑρμ.51 **ἑπτὰ . . συμφώνους οἴων ἐτανύσσατο χορδάς,** Σοφ. Ἰχν.319 **χα[ί]ρει θ' ἀλύων καί τι προσφων[ῶν μέλος] ξύμφωνον·** ‖ ἐπὶ φωνῶν, ὁ συμφωνῶν κατὰ τὸν ἦχον, συναπηχῶν, ἀντηχῶν : Σοφ.ΟΤ 421 **βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα ;·** ‖ ὁμ. ἐπὶ μουσικοῦ συνοδεύοντος : ΑΠ 9,584 **τούνεκα συμφώνῳ μὲν ἔχω χάριν·** ‖ εἰδ. ὡς μουσ. ὅρος, ὁ ἁρμονικός, ὁ ἐν ἁρμονίᾳ μουσικῇ τελῶν : Πλάτ. Τίμ.80A **φθόγγος τότε μὲν ἀνάρμοστος φερόμενος, τότε δὲ ξύμφωνος δι' ὁμοιότητα,** αὐτ.Νόμ. 812D, Θεόφρ.ἀπ.89,7 **σύμφωνος φθόγγος·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν μουσικῶν ἁρμονιῶν δύο φθόγγων, κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰ ἀντίφωνος καὶ ὁμόφωνος : Ἀριστλ.Πρ.918b,30, αὐτ.921a,7· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν μουσικῶν ἁρμονιῶν δύο φθόγγων ἐπὶ τῆς τετάρτης κ. τῆς πέμπτης, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ὁμόφωνος λεγόμενον ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τῆς διπλῆς ὀγδόης, κ. πρὸς τὸ ἐμμελὴς λεγόμενον ἐπὶ τῶν μικροτέρων διαστημάτων : Πτολ.Ἁρμ.1,7· ‖ δθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ σύμφωνον ἡ συμφωνία βλ.λ.1 : Πλότ.Φθ. 56A· 2) μτφ. ὁ ἐν ἁρμονίᾳ, ἐν συμφωνίᾳ ὤν, ὁ ἁρμονικός, ὁ ἀνάλογος, ὁ ἐν ἀναλογίᾳ, ἐν ἀκολουθίᾳ ὤν : Πλάτ.Πολ.531C **τίνες σύμφωνοι ἀριθμοί,** Πλάτ.Λάχ.188D **ὁ βίος σύμφωνος τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα,** Ἀριστλ.Ψυχ.406b,41 **ὅπως τὸ πᾶν φέρηται συμφώνους φοράς·** κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Πολ.380C **σύμφωνα αὐτὰ αὑτοῖς,** αὐτ.Γοργ. 457E **σύμφωνα οἷς ἔλεγες,** αὐτ.Κρατ.395B **σύμφωνος τῷ ὀνόματι,** αὐτ.Νόμ.696C **τὸν τὰς ἡδονὰς καὶ λύπας κεκτημένον συμφώνους τοῖς ὀρ-**

θοῖς λόγοις καὶ ἑπομένας, Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,ΙΙ,14, Γαλ.16,790· κ. ἔμπροθ. : Πλάτ.Ἐπιν.332D σύμφωνος πρὸς τὴν ἀρετήν, Ἐπιγρ. σταθμοῖς καὶ μέτροις συμφώνοις ποτὶ τὰ δημόσια, - αἱ πράξεις του εἶναι σύμφωνοι πρὸς τοὺς λόγους του· κ. μτ. γενικ. : Πλάτ.Φίλ.11Β ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου σύμφωνα· ‖ κ. ἐπὶ προσ., ὁ ἐν ἀκολουθίᾳ, ἐν συμφωνίᾳ πρὸς ἑαυτὸν ὢν : Πολύβ. 31,25,8 ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ σύμφωνον ἡ ἁρμονικὴ τάξις : Ἀριστλ. Κόσ.396b,8 ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται καὶ ἐκ τούτων ἀποτελεῖ τὸ σύμφωνον· ‖ εἰδ.ἐπὶ συμφωνίας τῆς θεωρίας πρὸς τὸ παρατηρούμενον γεγονός : Θεόφρ.Πυρ.61, Ἐπίκ.Ἐπ.2,52 σύμφωνος τοῖς φαινομένοις· ‖ ὁμ. ἐπὶ πλανητῶν : Βέττ.Βάλ.37,25, Μαν.1,295 εἰ δὲ Σεληναίης ἑλικώπιδος ἄστατος ἀστὴρ Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχει κατὰ κόσμον ἄταρπον, αὐτ.1,107 τοῖσι σύμφωνον δρόμον ἀνυόντων· ‖ δθ. ὁ ἁρμόζων, ὁ φυσικῶς ἁρμόζων : Ἀρετ.62,40 ξύμφωνος γήρᾳ αἱμορραγίη· **3)** δθ. ὁ ἐν ὁμοφωνίᾳ, ἐν συμφωνίᾳ ὤν, ὁ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχων περί τινος, ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν : Πίνδ.Π 1,70, Παλλάδ. ΑΠ 9,169,9 οὐδέ ποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μειγνυμένη δαπέδῳ, - περὶ αὐτοῦ εἴμεθα σύμφωνοι, - ἐμείναμε σύμφωνοι ὡς πρὸς τὴν τιμήν· ‖ φρ. σύμφωνον γίγνεταί τισι περί τινος συμφωνοῦν τινες περί τινος : αὐτ. 23,4,8 περὶ τούτου ἐγένετο πᾶσι σύμφωνον· ‖ ὁμ. φρ. σύμφωνόν ἐστί τινι πρός τινα : Πολύβ.6,36,5· ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ. σύμφωνον εἶναί τινά τισι : αὐτ.30,8,7· ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ. ἡ φρ. συμφώνους γίγνεσθαι περί τινων : αὐτ.18,9,5 συμφώνους γενέσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων· ‖ πάπ. κ. νεώτ. φρ. ἐκ συμφώνου κατόπιν συμφωνίας,ὁμοφωνίας : Πάπ. ἔπραξαν τοῦτο ἐκ συμφώνου πρὸς τὸν ἀρχηγόν των· ‖ ὁμ. κ. παθ. ὁ συμφωνηθείς, ὁ κατόπιν συμφωνίας γινόμενος, ὁ παραδεκτός : Διόδ.Σ 5,6 σύμφωνος ὅρος· **4)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ σύμφωνον ἡ συμφωνία βλ.λ., σύμβασις : Πάπ. σύμφωνον καὶ ὁμόλογον ταῖς πόλεσιν ὑπὲρ τῆς πανηγύρεως· ‖ συγκεκρ. τὸ ἔγγραφον ἐφ' οὗ ἡ τοιαύτη σύμβασις, τὸ συμφωνητικόν, τὸ συμβόλαιον : Ἀρρ.Ἐπικτ. 1,19,27 οἱ τὰ σύμφωνα γράψαντες, Ἰουστιν.Νεαρ. 136 περὶ συμφώνου γεγραμμένου· ‖ νεώτ. εἰδ. ἐπὶ κρατῶν, σύμβασις, πρᾶξις δι' ἧς δύο ἢ πλείονα κράτη ρυθμίζουν κατ' ἀμοιβαίαν καὶ ἐλευθέραν συναίνεσιν τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις : συνήφθη σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, - τὸ σύμφωνον τοῦ Μονάχου· ‖ ὁμ. τὸ ἔγγραφον ἐφ' οὗ ἡ τοιαύτη σύμβασις : ἐνίοτε τὰ σύμφωνα σχίζονται καὶ αἱ συνθῆκαι ποδοπατοῦνται· **5)** ὁ σύμφωνος, ὁμόφωνος, δθ. ὁ φιλικός : Σοφ.ΟΚ 619 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· **6)** ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν φωνήν, τὴν αὐτὴν προφοράν : Φιλόστρ.Ἀπολλ.56Α· **7)** κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. σύμφωνον τὸ συνεκφωνούμενον, δθ. εἰδ. γραμμ. φθόγγος, γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου μὴ ἔχον ἴδιον τέλειον φθόγγον, ἀλλὰ συνεκφωνούμενον πάντοτε μετὰ φωνήεντος : Διον.Τραγ.631,12, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντ.11,2, Ἡφαιστ.1,1,-τὰ σύμφωνα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου εἶναι δέκα ἑπτά· **8)** τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ σύμφωνος ποικιλία τοῦ φυτοῦ ὑοσκυάμου, ἡ συμφωνιακὴ ἐν συμφωνιακὸς βλ.λ.2): Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,5· **9)** φάρμακόν τι ἐν χρ. ὡς ἀνακουφιστικὸν τοῦ βηχός : Γαλ.13,61.

**συμφωνούντως** ἐπίρρ. συμφώνως, ἐν συμφωνίᾳ, ἐν ἁρμονίᾳ μετά τινος : Πλάτ.Νόμ.662Ε ἄπορος τοῦ ξυμφωνούντως ἑαυτῷ λέγειν.

**συμφωνῶ**-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἠχῶ ὁμοῦ, συντονίζομαι ἠχητικῶς ὥστε ν' ἀποτελῶ ἁρμονίαν : Πλάτ.Πολ.617Β ἐκ πασῶν μία ἁρμονία συμφωνεῖ, Ἀριστλ.Πρ.919b,2 διά τί δὴ μὲν δι' ὀξειῶν ἢ δὶς διὰ τεττάρων οὐ συμφωνεῖ, δὶς διὰ πασῶν δέ ;, Θεόφρ.Αἰσθ.85, Ἴων Ἐλεγ.3· ‖ ὁμ. ἐπὶ μουσικῶν, ἠχῶ ὁμοῦ ἀποτελῶν συμφωνίαν, ἁρμονίαν : Καλλίξ.2 χορὸς ἀνδρῶν ἑξακοσίων, ἐν οἷς κιθαρισταὶ συνεφώνουν τριακόσιοι, ΑΠ Παράρτ.327,6 Παντίδα τὰν φιλέραστον συμφωνεῖν ἐρατοῖς δειξαμένα μέλεσι· ‖ κ. ἐπὶ χρωμάτων, εἶμαι, εὑρίσκομαι ἐν ἁρμονίᾳ : τὸ κόκκινο μὲ τὸ μαῦρο συμφωνοῦν· **2)** μτφ. εὑρίσκομαι ἐν ἁρμονίᾳ, ἐν συμφωνίᾳ, ἐν ἀκολουθίᾳ πρός τινα ἢ πρός τι : Πλάτ.Σοφ 253Β ποῖα ποίοις συμφωνεῖ τῶν γενῶν, αὐτ.Λάχ.193Ε τὰ ἔργα οὐ συμφωνεῖ τοῖς λόγοις, Ἰσοκρ.5,87 ἔσχες γὰρ διττὰς ἐπιθυμίας οὐ συμφωνούσας ἀλλήλαις, Ἀριστλ. Πολ.1334b,10 ταῦτα πρὸς ἄλληλα συμφωνεῖ συμφωνίαν τὴν ἀρίστην, Ἐπίκ.Ἐπ.1,28 οὐ συμφωνοῦσι .. φροντίδες μακαριότητι, Γαλ.19,217 συμφωνοῦντα τοῖς ἔργοις, - συμφωνοῦν οἱ λόγοι πρὸς τὰ ἔργα του· ‖ εὑρίσκομαι ἐν ἀναλογίᾳ, ἐν φυσικῇ ἁρμονίᾳ, ταιριάζω, ἁρμόζω : Ἀρετ.73,25 ξυμφωνέειν καὶ τὸν πυρετὸν καὶ τὴν πασαφορήν· ‖ εἰδ. ἐπὶ φαρμάκων, εἶμαι ἁρμόδιος, πρόσφορος, κατάλληλος : Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.9,35, Γαλ.11,806· ‖ τριτοπρ. μτ. δοτ. προσ. συμφωνεῖ τινί τι εἶναι πρόσφορον, κατάλληλον ἢ εὐνοϊκόν : Πάπ. συμφωνεῖ μοι πάντα, ὡς πρόκειται (εἶμαι ἱκανοποιημένος ἀπ' ὅλα, ὡς ἔχουσι)· **3)** ἔχω ἢ ἐκφέρω τὴν αὐτὴν γνώμην, ὁμοφωνῶ, ὁμογνωμονῶ : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,92 ταῦτα μὲν οὖν σχεδὸν συμφωνοῦσι πάντες· κ. μτ. δοτ. ἁπλ. ἢ ἔμπροθ. : Πλάτ. Φαῖδρ.263Β ἐν μὲν τοῖς συμφωνοῦμεν ἐν δὲ τοῖς οὔ, αὐτ.Φαίδ.101D εἴ σοι ἀλλήλοις συμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ, Ἀριστλ.ΗΝικ.1107a,32, Δημόκρ.107,Διον. Ἀλ.Ρωμ.2,47 περὶ τούτων πάντες συμπεφωνήκασιν, - συμφωνῶ εἰς ταῦτα - μὲ τὸν προλαλήσαντα - μὲ τὴ γνώμη σου· ‖ κ. μτ. εἰδ. προτ. ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην, ὁμοφωνῶ λέγων : Πλάτ. Νόμ.634Ε μιᾷ φωνῇ ἐξ ἑνὸς στόματος πάντας ξυμφωνεῖν ὡς πάντα καλῶς κεῖται, Ἀριστλ.Θαυμ. 838b,34 συμφωνῶ ὅτι οὐκ ἀσφαλές ἐστι, - συμφωνῶ ὅτι ἔχουσι πάντα καλῶς, - συμφωνῶ ὅτι ὁ πόλεμος θὰ τελειώσῃ ταχέως· ‖ ὁμ. σημ. τὸ μέσ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,1,1 χρὴ συμφωνεῖσθαι τοῖς λόγοις τοῖς εἰρημένοις· ‖ τὸ παθ. ὁμολογοῦμαι, ὑπάρχει ὁμοφωνία : Διόδ.Σ 1,66 οὔτε παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις οὔτε παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι συμφωνεῖται, αὐτ.1,20 διὰ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιῶν συμπεφωνημένην λαβεῖν παρὰ πᾶσι τὴν ἀθανασίαν· ‖ ὁμ. κ. ἔμπροθ. : Γαλ.6,454 εἰ συνεφωνεῖτο πάντα τοῖς γράφασι περὶ τροφῆς· κ. μτ. ἀπαρφ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,74 ἡ Κελτῶν ἔφοδος συμφωνεῖται σχεδὸν ὑπὸ πάντων .. γενέσθαι, Ἀρρ.Ἀν.1,14,15 ἐκεῖνα δὲ πρὸς πάντων συμφωνούμενα .. μήτε σῖτον γεύσασθαι Ἀλέξανδρον· κ. ἀπροσ. : Διόδ.Σ 5,69 τὴν ἁρπαγὴν γεγονέναι συμπεφώνηται, Γαλ.6,341· κ. μτ. εἰδ. προτ. : Διόδ.Σ 1,26 συμφωνεῖσθαι παρὰ τοῖς πλείστοις ὅτι .. ἀνῃρέθησαν· **4)** κάμνω συμφωνίαν, σύμβασιν πρός τινα : Πάπ. ἰδίᾳ συμφωνεῖν πρὸς αὐτούς, αὐτ. συμφωνήσας Ἡρακλείδης μετὰ Θοτέως, - συνεφώνησαν νὰ μοιράσουν· κ. παθ. : ΚΔ Πράξ.5,9 τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα κυρίου, - συνεφωνήθη νὰ ἐργαζώμεθα ἐναλλάξ· ‖ κ. μτ. τοῦ ὥστε : Διόδ.Σ 14,26 ἀνοχὰς ἐποιήσατο, ἐν δὲ ταύταις συνεφώνησαν ὥστε αὐτὸν μὲν ..· ‖ δθ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. τοῦ ἀορ. τὸ συμφωνηθὲν κ. κτ. πλ. τὰ συμφωνηθέντα ὡς οὐσ. ἡ συμφωνία, ἡ σύμβασις : Διόδ.

Σ 30,19 **τοῦ δὲ Περσέως ὁμολογήσαντος μὲν δώσειν, οὐ ποιοῦντος δὲ τὸ συμφωνηθὲν διά φιλαργυρίαν,** Ἐπιγρ. **τὰ συμφωνηθέντα, - ἐτήρησε τὰ συμφωνηθέντα μέχρι κεραίας·** ‖ νεώτ. ὁμ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. παρακ. κτ. πληθ. **τά συμπεφωνημένα** αἱ συμφωνίαι : **κατά τά συμπεφωνημένα πρέπει νά καταβάλλῃ** μηνιαίως χιλίας δραχμάς· δημ. ὁμ. **τὰ συμφωνημένα·** **5)** ἐπὶ στρατῶν ἢ στρατιωτικῶν, ἔρχομαι είς συμφωνίαν, εἰς σύμβασιν, είς εἰρήνην : Ξεν.Ἑλλ.1,3,9 **οἱ δὲ λοιποὶ στρατηγοὶ συνεφώνησαν πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ὑπὲρ Χαλκηδόνος·** **6)** ἔρχομαι είς συμφωνίαν, εἰς σύμβασιν πρὸς κακοὺς σκοπούς, συνενοῦμαι πρὸς συνωμοσίαν : Ἀριστλ.Πολιτ.1297a,1 **οὐδὲν γάρ φοβερόν μή ποτε συμφωνήσωσιν οἱ πλούσιοι τοῖς πένησιν ἐπὶ τούτοις·** **7)** κ. νεώτ. κ. δημ. εἰδ. **ἐν ἀγοραπωλησίαις** κ. ἐν γένει συναλλαγαῖς, ἔρχομαι εἰς συμφωνίαν, εἰς σύμβασιν περὶ τῆς τιμῆς τινος : Πολύβ.2,15,6, ΚΔ Ματθ.20,13 **ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς με; - ἐσυμφώνησα τὸ σπίτι - τὸ οἰκόπεδο(ν) - τὸ (ἐ)νοίκι(ον)·** κ. παθ. : Ἐπιγρ. **τά εἴκοσι τάλαντα τὰ συμφωνηθέντα,** Πάπ. **ἀπέχω τὴν συμπεφωνημένην αὐτοῦ τιμήν·** **8)** τὸ οὐδ. τῆς παθ. μτχ. τοῦ ἐνεστ. **τὰ συμφωνούμενα** ἐπὶ τῶν φθόγγων, τὰ μετά τινος ἑτέρου συνεκφωνούμενα· ‖ δθ. ἐπὶ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου **τά συμφωνούμενα** τὰ σύμφωνα : Διον.Ἁλ.Δημ.43.

**συμφώνως** ἐπίρρ. κ. μαν. κ. νεώτ., δημ. **σύμφωνα** ἐν συμφωνίᾳ, ἐν ἀκολουθίᾳ μετά τινος, κατ' ἀκολουθίαν : Πλάτ.Ἐπιν.974C **αὐτοὺς ἄλλους τε ἐξετάσας συμφώνως διαλόγων πάντων,** Ἐπίκ.Ἐπ.2,36 **συμφώνως τοῖς φαινομένοις,** Διόδ.Σ 1,98 **τὸ ἐν τῇ Σάμῳ ξόανον συμφώνως τῇ τῶν Αἰγυπτίων φιλοτεχνίᾳ διχοτομούμενον,** ΠΔΜακκ.4,14,6, **- ἅπαντα ἔγιναν συμφώνως τῷ νόμῳ, - σύμφωνα μὲ τὰ λεγόμενά του πρέπει νά ἔχῃ φύγει·** **2)** ὁμοφώνως, ἐν ὁμοφωνίᾳ, ἐν συμφωνίᾳ : Διόδ.Σ 15,18 **κατά τὴν ἡμέραν ἣν ἀμφότεροι συμφώνως ὑποστήσονται,** Πτολ.Γεωγρ.1,17,2 **ἔνια δ' ἤδη καὶ τοῖς νῦν ἱστορουμένοις οὐκ ἔχει συμφώνως.**

**συμφωτίζομαι** μέσ. παρέχω ὁμοῦ φῶς : Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.3,1,6 **πολλῶν ἀστέρων συμφωτιζομένων ἀλλήλοις συναυγασμόν·** κ. παθ. : Γαλ.18(2),72.

**συμφωτιστικόν** (τὸ) μσν. τὸ ὁμοῦ παρέχον φῶς, τὸ συμφωτίζον : Εὐστ.550.

**συμφάλλω** μτγν. φάλλω ὁμοῦ ἐν συμφωνίᾳ : Γρηγ.Νύσσ.3,654A **συμφαλλόντων πάντων.**

**σύμφαλμα**-ατος (τό) μτγν. τὸ ᾄδειν, τὸ φάλλειν ἐν συμφωνίᾳ, ἐν ἁρμονίᾳ : Σχόλ.Πινδ.Ο 3,11.

**σύμφαυσις**-εως (ἡ) τὸ συμφαύειν, ἡ συνεπαφή : Ἀριστλ.ΖΜ 660b,24 **ἀκανθώδης ἐστὶν οὗτος ὁ τόπος· σύγκειται γάρ ἐκ τῆς συμφαύσεως τῶν βραγχίων·** **2)** εἰδ. ἐν τῇ μουσ. ἡ φαῦσις δύο μουσικῶν φθόγγων συγχρόνως : Πτολ.Ἁρμ.1,7.

**συμφαύω** ἀμοιβαίως φαύω, φούω τινὰ καὶ φαύομαι ὑπ' αὐτοῦ, συνεφάπτομαι : Ἱππ.Ἰητρ.11, Ἀριστλ.ΖΙ 562a,27 **τὰ δὲ** (τῶν διδύμων ᾠῶν) **οὐκ ἔχει ταύτην τὴν διάφυσιν, ἀλλὰ συμφαύουσιν,** αὐτ. ἀπ.208, Θεόφρ.ΦΙ 8,5,2· κ. μτ. δοτ. : Ξεν. Συμπ.4,26, Πολύβ.6,29,3 **συμφαυόντων τῶν σχημάτων ἀλλήλοις·** ‖ ὁμ. ἐπὶ λαῶν, συνεφάπτομαι, δθ. συνορεύω, μτ. γενικ. : Στράβ.11,8,8 **τοὺς Καδουσίους συμφαύων Μήδων καὶ Ματιανῶν.**

**συμφάω** ἀνασκαλεύων περισυνάγω, συμμαζώνω : Εὐπ.113 **συμφήσασα τἀργυρίδιον,** Πάπ. **εὗρεν . . συμφῶντας τὸν φυγμόν·** **2)** ἀνασκαλεύων ἐξαλείφω, σβήνω σχῆμά τι : Ἀριστφ.Νεφ.975· **3)** ἐπὶ ὁρμητικοῦ ποταμοῦ ἀνασκαλεύων τὴν ἰλὺν ἢ τὴν ἄμμον καταχώνω, καλύπτω, δθ. παρασύρω : Ἡρ.1,189 **ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον συμφήσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων,** Ἰάμβλ.π.Σουίδ. **βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητάς συμφήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν,** Εὐσέβ.Μύνδ.63· ‖ κ. παθ. παρασύρομαι : Πάπ. **εὗρον τὸν φυγμὸν συνηφημένον,** ΠΔ Ἱερ.22,19 **συμφησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ·** ‖ κ. μτφ. ἐξαφανίζομαι : ΠΔ Ἱερ.31(48),33 **συνεφήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος·** **4)** συλλαμβάνω τινά : Πάπ.

**συμφέλιον** (τὸ) (λατ.) κ. **συφέλιον** κ. **συμφέλλιον** κ. **συνφέλιον** κ. **σεμσέλλιον** κ. **σουβσέλιον** θρανίον, ἑδώλιον : Ἐπιγρ., Πάπ., ΑΠ Παράρτ.385 **χαίρετ' Ἀριστεί*ου τοῦ ῥήτορος ἑπτά μαθηταί, τέσσαρες οἱ τοῖχοι καὶ τρία συφέλια.**

**συμφελλίζω** φελλίζω μετά τινος, ὁμοῦ φελλίζω : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,24,18 **συμφελλίζειν τοῖς παιδίοις,** Μάξ.Τύρ.7,8 **σ- ἔθνει παίδων ἀνοητοτάτῳ.**

**συμφεύδομαι** ὁμοῦ φεύδομαι μετά τινος : Πολύβ.6,3,10 **ἢ καὶ συμφεύδονται καὶ συγχρῶνται πάντες οἱ μονάρχαι,** Πλούτ.Ἠθ.508E **οὐδὲ συνεφεύσατο βουλομένῳ λανθάνειν·** ‖ κ. νεώτ. εἰδ. φιλοσ. ἐπὶ κρίσεων, εἶμαι συγχρόνως φευδής, φεύδομαι ὁμοίως, ἀντίθ. συναληθεύω : Σχόλ.Ἀριστλ.684,30 **αἱ ἀντιφάσεις κατά Ἀναξαγόραν συμφεύδονται, - αἱ ἀντιφατικαὶ κρίσεις οὔτε συμφεύδονται οὔτε συναληθεύουσιν.**

**σύμφημα**-ατος (τὸ) Ἡσ. τὸ παρασυρόμενον, σαρωνόμενον, δθ. ὁ σύρφος, τὸ σκουπίδι· Ἡσ.«συρματίς· στρατιά ἢ τὰ συμφήματα καὶ φρύγανα σύρουσα καὶ συλλέγουσα».

**συμφηφίζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὑπολογίζω, λογαριάζω ὁμοῦ, συναριθμῶ : ΚΔ Πράξ.19,19 **καὶ συνεφήφισαν τάς τιμάς αὐτῶν καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε,** Πάπ.· ‖ ὁμ. συναριθμῶ, λογαριάζω μετά τινος, προσθέτω : Πάπ.· **2)** μτφ. συγκαταλέγω : Εὐσ.Κωνστ.15,762,39 **τὸ θνητὸν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ φθορᾷ συμφηφίσας·** κ. παθ. : Ἐπιφάν.2,158 **Ματθίας ὁ ἀντὶ Ἰούδα ἔσχατον συμφηφισθεὶς μετά τῶν δώδεκα ἀποστόλων·** ‖ νεώτ. εἰδ. ὑπολογίζω ὁμοῦ, λογαριάζω ποσόν τι ὀφειλόμενον πρὸς ἀπόσβεσιν χρέους : **θὰ συμφηφίσω τὸ χρέος σου εἰς τὸν μισθόν σου καὶ θά λάβῃς τά ὑπόλοιπα, - θά συμφηφίσωμε τὸ χρέος μὲ ὅσα πρέπει νά λάβω ἀπὸ τὴν ἐργασία μου στὸ σπίτι σου·** ‖ ὁμ. νεώτ. ἐπὶ ποινῆς, συγχωνεύω ποινήν τινα εἰς ἄλλην μεγαλυτέραν : **τὸ δικαστήριον ἐπέβαλε ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν διά κλοπὴν καὶ τριῶν μηνῶν δι' ἀπάτην συμφηφίσαν τάς δύο εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους·** **2)** τὸ μέσ. φηφίζω μετά τινος τὴν αὐτὴν γνώμην : Ἀριστφ.Λυσ.142 **ἀλλ' ὦ φίλη Λάκαινα, ξυμφήφισαί μοι,** Πολυδ.8,15 **συνεφηφίσαντο,** Ἀθαν.1,1236 **τοῖς κριθεῖσιν ὑπὲρ ἡμῶν συνεφηφίσαντο μὲν ἐπίσκοποι πλείους τριακοσίων·** ‖ ὁμ. τὸ παθ. : Ἀππ.Ἐμφ.3,22, Ἐπιγρ., ΠΔ Ἱερ.22(49),2(· ‖ μσν. φηφίζω τινὰ μετά τινος· κ. παθ. φηφίζομαι, λαμβάνω φῆφον μετά τινος, συνεκλέγομαι ἢ συμπροτείνομαι πρὸς ἐκλογήν : Θεοφάν.116 **συνεφηφίσθη δὲ καὶ Παλλαδίῳ καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀναστάσιος.**

**συμφηφισμός** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. τὸ συνυπολογίζειν, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμφηφίζω : Ψελλ.Σύν.Νόμ.670 **ὁ νομικὸς συμφηφισμὸς τῶν χρόνων, - συμφηφισμὸς χρέους, - συμφηφισμὸς ποινῆς, - συμφηφισμὸς δικαστικῶν ἐξόδων** (ὅταν οὐδέτερος τῶν ἀντιδίκων λαμβάνῃ ἔξοδα παρὰ τοῦ ἄλλου)· **2)** νεώτ. νομ. ἄρσις ἀξιώσεως τοῦ δανειστοῦ διὰ ληξιπροθέσμου ἀπαιτήσεως τοῦ ὀφειλέτου· **3)** νεώτ. οἰκονομ. ἡ ἐκκαθάρισις τῶν μεταξὺ τραπεζῶν ἐκδιδομένων συναλλαγματικῶν καὶ ἐπιταγῶν, ἀ. κλήριγκ· ‖ **γραφεῖον συμφηφισμοῦ** εἰδικὸς ὀργανισμὸς διευκολύνων τὰς μεταξὺ τραπεζῶν συναλλαγάς δι' ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκδιδομένων συναλλαγματικῶν καὶ ἐπιταγῶν αὐτῶν.

**συμφηφιστής** (ό) γλωσσ. λογιστής.

**συμφηφιστικός**-ή-όν νεώτ. ό άνήκων ἢ άναφερόμενος είς τὸν συμφηφισμὸν βλ.λ.3) : **συμφηφιστικὸν γραφεῖον.**

**συμφηφοθετῶ-έω** συμφηφίζω βλ.λ.1), συνυπολογίζω : Νεχ.π.Βέττ.Βάλ.279,5.

**συμφηφολογῶ**-έω έφαρμόζω, κατοσκευάζω φηφιδωτὸν έπί τινος έπιφανείας· κ. τὸ παθ. έπὶ έπιφανειῶν, διακοσμοῦμαι διὰ φηφιδωτοῦ : Ἥρων Στερεομ.2,35 **κόγχη συμφηφολογημένη.**

**σύμφηφος**-ον ὁ συμφηφίζων, ό φηφίζων τὴν αὐτὴν πρός τινα γνώμην, ὁ σύμφωνος : Πλάτ.Γοργ. 500Α, αὐτ.Λάχ.184D **ποτέρῳ σύμφηφος εἶ,** Ρούφ. π.Στοβ.2,356 **καὶ ἡμᾶς συμφήφους χρὴ τῷ θεῷ γενέσθαι·** || όμ. μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. ό συμφηφίζων περί τινος, σύμφωνος περί τινος : Πλάτ.Πολ.380C **σύμφηφός σοι εἰμὶ τούτου τοῦ νόμου,** Πλούτ.Διον.30 **ῥᾳστώνην στρατειῶν, ὧν ἂν αὐτοὶ σύμφηφοι γένωνται·** κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Νόμ.811Ε **σύμφηφος τῷ ἐπαίνῳ,** αὐτ.907Β **σύμφηφος τοῖς λόγοις,** Ἀριστλ.ΗΜ 1206b,25 **ὁ λόγος . . σύμφηφος ὢν** (ένν. τοῖς πάθεσιν), αὐτ. 1203b,27· || όμ. άπολ. ὁ φηφίζων όμοῦ, ό φηφίζων τὴν αὐτὴν γνώμην, ὁ σύμφωνος, έν φρ. οἷον **σύμφωνον λαβεῖν τινα** ἔχω τινὰ σύμφωνον, ὁ όποῖος θὰ φηφίσῃ **τὴν αὐτὴν πρὸς ἐμὲ** γνώμην : Πλάτ.Νόμ.929Β, Δημ.206,14 **συμφήφους λαβόντες ἐκείνους,** Φιλόδ.Στωικ.έν Ἡρκλ.339,16· || όμ. φρ. **σύμφηφον ποιεῖν ἑαυτόν τινι** συμφηφίζειν πρός τινα, ἔχειν τὴν αὐτὴν γνώμην : Πολύβ.3,90,6 **σύμφηφον τοῖς ὄχλοις ποιεῖν ἑαυτόν·** || όμ. κ. **σύμφηφος γίγνεσθαί τινι,** Διόδ.Σ 11,15 **ἔπεισεν αὐτῷ συμφήφους γενέσθαι·** **2)** γλωσσ. λογιστής **3)** μσν. τὸ παθ. ὁ διὰ κοινῆς φήφου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀπὸ κοινοῦ έκλεγόμενος, προτεινόμενος, ὁ συμφηφιζόμενος : Θεόδ.Ἀναγν.1,13 **Ἀνατολίου· τελευτήσαντος Γεννάδιος προχειρίζεται πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας, Ἀκακίου τοῦ συμφήφου γενομένου.**

**συμφιθυρίζω** φιθυρίζω μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ. 519F **παραβάλλουσι γειτόνων τοίχοις τὰ ὦτα καὶ συμφιθυρίζουσιν οἰκέταις καὶ γυναίοις.**

**συμφιλῶ** όω φιλῶ, γράφω ἢ προφέρω φθόγγον τινὰ μετὰ φιλῆς μεθ' ἑτέρου : Ἀν. Ὀξ.1,132, ΕΜ 317,46 **φιλουμένου μὲν αὐτοῦ συμφιλοῦται.**

**συμφοφῶ-έω** ποιῶ φόφον, κρότον ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.1,34,2 **κατὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ἔθη συνεφόφησαν τοῖς ὅπλοις,** αὐτ.11,30,1 **συνεφόφησαν ταῖς μαχαίραις τοὺς θυρεούς** (ἔκαμνον κρότον, κτυποῦντες τὰς μαχαίρας ἐπὶ τῶν ἀσπίδων).

**συμφυχία** (ή) μτγν κ. μσν. τὸ συμφυχεῖν, ἡ σύμπνοια : Γρηγ.Ναζ.2,26, Στουδ.Θεόδ.464Α **ὅπου ἡ τοιαύτη συμφυχία πάρεστιν,** αὐτ.532C **ἐν τῇ ὁμονοίᾳ, ἐν τῇ συμφυχίᾳ.**

**συμφύχομαι** παθ. φύχομαι, φυχραίνομαι ὁμοῦ : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.25 **αὐτὸ τὸ ὕδωρ συμφύχεται,** Γαλ.11,584, Ὀλυμπ.Ἀλχ.76Β.

**σύμφυχος**(-η)-ο(ν) μτγν., μσν. κ. δημ. ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν φυχήν, τὸ αὐτὸ πνεῦμα, **τὸ αὐτὸ** φρόνημα : ΚΔΦιλ.2,2 **ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες,** Νικήτ. Cotel.Mon.3,463Α **ταῦτά σοι ὡς συμφύχῳ καὶ** συμπνόῳ **ἡμεῖς ἀνεπτύξαμεν·** **2)** ὁ ἡνωμένος κατὰ τὴν φυχήν:Πολ.Σοφ.Καλλ.54 **σύμφυχος τῇ γῇ·** **3)** μσν. δημ. **σύφυχος** ἐπὶ πλοίων **καταποντιζομένων, αὔτανδρος** : Θεοφάν.5, Κεδρην.314 **καὶ πολλὰ σκάφη ἐποντίσθησαν σύμφυχα, - τὸ καράβι βούλιαξε σύφυχο·** ἐπίρρ. δημ. **-α.**

**συμφυχῶ**-όω μσν. ἑνώνω μετὰ τῆς φυχῆς : Εὐμάθ.Ὑσμ.270,2 **ἡμεῖς δέ σου τὴν μνήμην ὥσπερ συμφυχώσαντες ἑαυτοῖς σὺν αὐτῇ φυχῇ καὶ ταύτην φυσήσομεν.**

**σύν** κ. μσν., **νεώτ. κ.** δημ. (δημ. μ. ἐν συνθέσει), ἀρχ. ἀττ. **ξύν, βοιωτ. σούν·** ὁ τ. **ξύν** σπ. π. Ὁμήρῳ ἐν συντάξει, οὐχὶ ὅμως σπάνιος **ἐν** συνθέσει, ἔτι καὶ ὅταν δὲν ἀπαιτῇ αὐτὸν τὸ μέτρον, οἷον ξυνέαξα, ξυνοχῇσιν, ξύμβλητο, ξύμπαντα· όμ.π. Ἡσίοδ. ξύμπας, ξυνιέναι· π. τοῖς Ἴωσι ποιηταῖς σπαν. ἀπαντᾷ, οἷον Θέογν.1063, Σόλ.19,3· π. τοῖς ἀρχ. Ἴωσι πεζογρ (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν) ἀπαντᾷ μόνον **εἰς τὸ ξυνίημι** (Ἡράκλ. 51, Δημόκρ.95· πρβλ. **κ.** ἀξύνετος, ἀξυνεσίη, ξύνεσις) κ. ἐν τῇ φρ. **ξὺν νῷ** (Ἡράκλειτ.114, Δημόκρ. 35)· ἐν Ἡρ. πάντοτε **σύν, τὸ δ' ἐν κώδ.** τοῦ Ἱππ. ξύν ἀπίθ.)· π. τοῖς Αἰολεῦσι **καὶ** Δωριεῦσιν **ὁ τ.** ξύν σπάνιος, οἷον **ξυνοίκην** (Σαπφ.75), **ξυναλίαξε** (Ἀριστφ.Λυσ.93)· είς τὰς παλαιὰς ἀττικὰς ἐπιγραφὰς **ὁ τ.** ξύν εἶναι ὁ μόνος ἐν χρήσει μέχρι τοῦ 5ου **αἰ. π.Χ.** Ὁ τύπος **σύν ἐμφανίζεται** τὸν 5ον **αἰ. καὶ** γίνεται συνηθέστερος κατὰ **τὸ** τέλος αὐτοῦ· μετὰ τὸ 378 π.Χ. **τὸ ξύν** ἐπιζῇ μόνον **εἰς τὸν** τύπον **γνώμην ξυμβάλλεσθαι** κττ.· όμ.παλαιότερον παρ' Ἀριστοφάνει (Νεφ.580), Πλάτωνι (Κριτ.48C, Μέν.88Β, Πολ.619Β) ἐν τῇ φρ. **ξὺν νῷ (ἀλλὰ σύν** π.Εὐρ.Ὀρ 909)· ἐκ τῶν ἀττικῶν πεζογράφων ὁ Θουκυδίδης μόνος ἐν χρ. ἔχει τὸν **τύπον ξύν· ἀλλὰ κ. οἱ** ῥήτορες Ἀντιφῶν **καὶ** Λυσίας ἐπίσης **τὸν τύπον ξύν** εἰς ὀλίγα σύνθετα· **οἱ** κώδ. τοῦ Πλάτ. **ἔχουσιν κ.** ξύν (Νόμ.930Α) κ. **σύν·** παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἀμφότεροι οἱ τύποι ἀπαντῶσιν. Ἡ πρόθεσις **σύν** ἐν συντάξει βαθμηδὸν ὑπεχώρησεν ἤδη **ἀπὸ τῶν κλασσικῶν** χρόνων εἰς τὴν **μετά** μετὰ γενικ.· οὕτως, ἐνῷ **εἰς τὸν** Αἰσχ εἶναι ἡ ἀναλογία 67 παραδειγμάτων τῆς **σύν** μτ. δοτ. ἔναντι 8 τῆς **μετά** μτ. γενικ., εἰς τὸν Θουκ. **αἱ** ἀναλογίαι ἀντιστρέφονται **καὶ** εὑρίσκομεν 400 παραδείγματα τῆς **μετά** μετὰ γενικ. ἔναντι 37 τῆς **σύν, εἰς δὲ τὸν** Δημ. 346 τῆς **μετά** ἔναντι 15 τῆς **σύν κ. εἰς** τὸν Ἀριστλ. 300 τῆς **μετά** ἔναντι 8 τῆς **σύν.** Εἰς τὴν ἀττικὴν πεζογραφίαν **καὶ** τοὺς κωμικοὺς ἡ χρῆσις τῆς **σύν** περιωρίσθη εἰς ὀλίγας περιπτώσεις καὶ ἐν φράσεσιν, ὡς **σὺν θεῷ, σύν (τοῖς) ὅπλοις.** Ἀλλ' ὁ Ξενοφῶν ἐν χρήσει ἔχει εὐρύτερον τὴν **σύν** ἔχων 556 παραδείγματα χρήσεως τῆς **σύν** ἔναντι 275 τῆς **μετά.** Εἰς τοὺς Πάπ., τὴν ΚΔ **καὶ** τὴν μτγν. πεζογραφίαν ἡ χρῆσις τῆς **σύν** ἐν συντάξει περιορίζεται ἔτι μᾶλλον, εἰς δὲ τὴν δημώδη γλῶσσαν ἐλλείπει παντελῶς. Ἡ **σύν** ἀρχικῶς ἐπίρρ. κ. εἶτα πρόθεσις τίθεται συνήθως ἐν συντάξει πρὸ τῆς πτώσεως μεθ' ἧς ἐκφέρεται, ἐνίοτε ὅμως ἀκολουθεῖ ταύτην, οἷον : Ἰλ.Κ 19 **εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,** Ὀδ.Ι 332 **ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας τρῖψαι ἐπ' ὀφθαλμῷ,** αὐτ.Ο 410· || συχνάκις ἡ **σύν** τίθεται μεταξὺ τοῦ προτασσομένου ἐπιθέτου καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προσδιοριζομένου οὐσιαστικοῦ, οἷον : Ἰλ.Ι 194 **αὐτῇ σὺν φόρμιγγι,** Ὀδ.Λ 359 **πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·** || σπανιώτερον τίθεται μεταξὺ τοῦ οὐσ. καὶ τοῦ προσδιορίζοντος αὐτὸ ἐπιτασσομένου ἐπιθέτου : Ὀδ.Ν 258 **νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτός χρήμασι σὺν τοίσδεσσι,** Πίνδ.Π 8,7 **ὁμῶς ἐπίσταται καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·** || συχνάκις π. Ὁμ. ἐν τμήσει : Ἰλ.Ψ 687 **ἄντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω, σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν,** Ὀδ. Ξ 296 **ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·** || μτγν. ἡ **σύν** τίθεται πολλάκις μετὰ τοῦ **καί** ἑπομένης δοτ. : Ἐπιγρ. **στεφανηφορήσας σὺν καὶ Αὐρ.** Ἰάσονι.
Ἡ **σύν** ἀρχικῶς ἐπίρρ. σημαίνει τὸ ὁμοῦ, συγχρόνως, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ὀδ.Κ 42 **οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες·** || ἀλλ' ἡ ἐπιρρ. χρῆσις τῆς **σύν** δυσκόλως διακρίνεται τῆς ἐν τμ. προθέσεως οἷον : Ἰλ.Ψ 879 **σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν,** Θουκ.3,13 **ἀπό τε τῶν**

Ἑλλήνων μὴ ξὺν κακῶς ποιεῖν αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων, ἀλλὰ ξυνελευθεροῦν· || ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς σύν ἐπιρρ. τιθεμένης ἀκολουθεῖ δέ ἢ τέ : Ἰλ.Κ 224 σύν τε δύ' ἐρχομένω (πρβλ. σύνδυο), Σοφ.Αἶ.960 ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς· || ὁμ. ἐπιρρ. ὡσαύτως, ὁμοίως, προσέτι : Αἰσχ.Ἀγ.586 σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ, Σοφ. Ἀντ.85 κρυφῇ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὔτως ἐγώ, αὐτ. Αἶ.1288 σὺν δ' ἐγὼ παρών, αὐτ.Ἠλ.299, Εὐρ.Ἡρ. 785 Δίρκα τε.. σύν τ' Ἀσωπιάδες κόραι· || μτγν. ὁμ. ἐπιρρ. ἑπομένου τοῦ καί : Ἀπόλλ.Ρ 1,74, Ἡρωδιαν.4,3, Νίκ.Θηρ.8, Διον.Περ 843, Ἀθήν.2,49Α· **2)** μτγν.ὁμ. ἐπιρρ κυρίως εἰς τὴν ΠΔ κατ'ἐπίδρασιν ἑβραϊκὴν τίθεται ἡ σύν μεταξὺ τοῦ μεταβατικοῦ ρήματος καὶ τῆς συντακτικῆς αὐτοῦ πτώσεως καὶ ἀντιπροσωπεύει τὸ ἑβραϊκὸν πρόαρθρον 'êth ἐκ συγχύσεως πρὸς τὴν πρόθεσιν 'êth ὁμοῦ : ΠΔ Ἐκκλ.2,17 ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν, αὐτ.9,15 οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρός, Ἀκύλ.ΠΔ Γέν.1,1 ἔκτισεν ὁ θεὸς σὺν τὸν οὐρανὸν καὶ σὺν τὴν γῆν· **3)** κ. νεώτ. ὡς πρόθ. μτ. δοτ. ἐν συνοδείᾳ τινός, ὁμοῦ μετά τινος, ὁμοῦ : Ἰλ.Γ 206 δεῦρο ποτ' ἤλυθε.. σὺν Μενελάῳ, αὐτ.Ζ 372, Ὀδ.Θ 286 σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον, αὐτ.Β 183 καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ, Ἡρ.8,101 ἀπελαύνειν σὺν τῷ στρατῷ, Ξεν.Ἀν.1, 9,2 ἐπαιδεύετο σὺν τῷ ἀδελφῷ, ΚΔ Μᾶρκ.15,37 σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς, Πάπ. οὐδένα ἔχ σὺν ἐμοί, - σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις· || σπαν μτ. γενικ. ἐν ὁμ. σημ. : Ἐπιγρ. σὺν ἡρώων, αὐτ. σὺν γυναικάς· **4)** ὁμ. ὡς πρόθ. μτ. δοτ. πρὸς δήλωσιν ἐπικουρίας, βοηθείας ἢ ἀρωγῆς, κυρ. ἐν φρ. σὺν θεῷ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ, θεωρουμένου τοῦ θεοῦ συμπαρισταμένου μετὰ τοῦ βοηθοῦντος : Ἰλ.Ι 49 σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν (μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ), αὐτ.Ω 430 πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν, Ὀδ.Ν 391 σὺν σοὶ πότνια θεά, Πινδ.Ν 8,17 σὺν θεῷ φυτευθεὶς ὄλβος, Θουκ.1,86 ἀλλὰ ξὺν τοῖς θεοῖς ἐπίωμεν πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, παροιμ. σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει, - ὅταν σὺν θεῷ ἔλθῃς· || ὅθ. ἐν ὁμ. φρ. μετ' ὀνομάτων θεῶν ἢ δαιμόνων, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ.. : Ἰλ.Λ 792 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις, παρειπών;, αὐτ.Υ 192 μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί, Πινδ.Ν 9,54 εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, αὐτ.Π 9,2· || ὁμ. σημ. ἐν φρ. θεοῦ σὺν παλάμᾳ, - θεοῦ σὺν τύχᾳ, Πινδ.Ο 10(11),21 ποτὶ πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ, αὐτ.Ν 6,24 σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ ἕτερον οὔ τινα Ϝοῖκον ἀπεφάνατο πυγμαχίᾳ· || ὅθ. φρ. σὺν θεῷ λέγειν ὁμιλῶ κατόπιν θείας ἐμπνεύσεως, μὲ τὴν θείαν ἔμπνευσιν : Ἡρ.1,86 ὡς οἱ εἴη σὺν θεῷ εἰρημένον, τὸ μηδένα εἶναι τῶν ζωόντων ὄλβιον, Ἀριστφ.Πλ.114 σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, Πλάτ.Θεαίτ. 151Β σὺν θεῷ εἰπεῖν, αὐτ.Πρωτ.317Β· || ὁμ. φρ. σὺν θεῷ μὲ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ : Σοφ.Αἶ.383 ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται· **5)** ὁμ. ὡς πρόθ. μτ. δοτ. πρὸς δήλωσιν συμπράξεως, συνεργείας : Ἰλ.Θ 346 σὺν σοὶ φραζέσθω (ἂς σκεφθῇ μετὰ σοῦ), Ὀδ.Μ 268 λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ, Ἐπιγρ. ξὺν τῇ βουλῇ (ἐν συσκέψει μετὰ τῆς βουλῆς)· || ὅθ. σύν τινι μάχεσθαι μάχομαι παρὰ τὸ πλευρόν τινος ὡς σύμμαχος : Ξεν.ΚΠ 5,3,5 κἂν αὐτὸς σὺν ἐκείνῳ μάχοιτο, αὐτ.Ἑλλ.4,1,34 σὺν ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς ἐξενωμένοις πολεμοῦσι· || ὅθ. φρ. σύν τινι εἶναι ἢ γίγνεσθαι εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινός, ἀνήκω εἰς τὴν μερίδα τινός : Ξεν.Ἀν. 3,1,21, αὐτ.Συμπ.5,10 ἐπεὶ δὲ ἐξέπεσον αἱ ψῆφοι καὶ ἐγένοντο πᾶσαι σὺν Κριτοβούλῳ, ΚΔ Πράξ. 14,4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις· || φρ. οἱ σὺν αὐτῷ οἱ φίλοι του, οἱ ὀπαδοί του : Ξεν.Ἀν.1,2,15 εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· || ὁμ. οἱ ὁμότυχοι, οἱ τὰ αὐτὰ ὑποστάντες, ἰδ. μτγν. κ. μσν. ἐν χρ. ἐκκλ. : μνήμη ἁγίου μάρτυρος Δανιὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· **6)** ὁμ. μτ. δοτ. ἀνοφ. πρὸς ἰδιότητας κττ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ὅτι τις ἤ τι εἶναι προικισμένος μετά τινος ἰδιότητος, ἔχει τὴν ἰδιότητα ταύτην : Ὀδ.Ω 193 σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν, Πινδ.Π 1,61 πόλιν θεοδμάτω σὺν ἐλευθερίᾳ ἔκτισσε· **7)** κ.ἐπὶ πραγμ. ὁμοῦ λαμβανομένων καὶ ἀνηκόντων εἴς τινα ἢ ὄντων ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἢ διακυβέρνησιν αὐτοῦ (ἐνυπαρχούσης οὕτω ἐν τῇ φρ. ζωηροτέρας, σχεδὸν προσωποποιημένης τοῦ πράγματος ἀναδείξεως, μετά τινος ἐννοίας τοῦ ὀργάνου) : Ἰλ.Α 389 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, αὐτ.Ι 328 σὺν νηυσὶν ἀλαπάξαι, αὐτ.Ε 219 σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, αὐτ.Β 47 σκῆπτρον σὺν τῷ ἔβη, Θουκ.2,70 ξὺν ἑνὶ ἱματίῳ, Ξεν.Ἑλλ. 2,2,7 σὺν ναυσὶ προσπλεῖν· || ὁμ. εἰδ. ἐπὶ ὅπλων : Ἰλ.Ζ 418 μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι, αὐτ.Ο 541 στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρί, αὐτ.Ε 220 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι, αὐτ.Λ 386, αὐτ.Ν 719 σὺν ἔντεσι μάρνασθαι, Θουκ.2,2 ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὅπλοις, αὐτ.3,22 ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι, Πλάτ.Νόμ.947C, Αἰν.Τακτ.11,8· || ἔν τισιν ὁμοίαις περιπτώσεσιν τὸ σύν κεῖται σχεδὸν ὡς παραπληρωματικόν : Ἰλ.Θ 530 σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες· || ὁμ. μτ. τοῦ αὐτός (πρβλ. κ. αὐτός ἐν ἀναλ. χρήσει) : Ἰλ.Ι 194 ἀνόρουσεν αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, αὐτ.Ξ 498, Ὀδ.Ν 118 αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ· **8)** πρὸς δήλωσιν τοῦ ὀργάνου δι' οὗ γίνεταί τι : Πινδ.Π 4,221 σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι, Αἰσχ.Ἑπτ.885 διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ, αὐτ.Πέρσ.755 πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, Ξεν.ΚΠ 8,7,13 ἡ [τῶν φίλων] κτῆσίς ἐστιν οὐδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ· || κ. νεώτ. ὅθ. πρὸς δήλωσιν τρόπου, τῆς ὅλης ἐκφρ. ἰσοδυναμούσης πρὸς τροπικὸν ἐπίρρ. : Ἡρ.8,86 ἅτε γὰρ τῶν μὲν Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ τάξιν, Αἰσχ.Χο.138 ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαί σοι, Σοφ.Ἀντ.135 ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει, αὐτ.Ἠλ. 872 ὑφ' ἡδονῆς.. διώκομαι.. σὺν τάχει μολεῖν (ταχέως), Θουκ.1,84 τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινά, Ἀριστλ Κόσ.398b,23· **9)** ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων πρὸς δήλωσιν συνοδείας, ἢ ἐπὶ συνεργουσῶν περιστάσεων : Ἰλ. Ρ 57 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ, Ὀδ.Μ 408 αἶψα γὰρ ἦλθεν κεκληγὼς Ζέφυρος μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων· **10)** ὁμ. ἐπὶ χρονικῆς συμπτώσεως ἢ ἀκολουθίας : Πινδ.Π 11,10 καὶ ὀρθοδίκαν γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ, αὐτ.8,7, Βακχ.10,23 κείνῳ σὺν ἄματι, Ξεν.ΚΠ 8,7,6 σὺν τῷ χρόνῳ προϊόντι· || ὅθ. φρ. κ. νεώτ. σὺν τῷ χρόνῳ (κτ. παράλ. τοῦ προϊόντι) μὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου, μὲ τὸν καιρό : θὰ συνηθίσῃς σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν· **11)** πρὸς δήλωσιν ἀναγκαίας σχέσεως ἢ ἀκολουθίας, ἤτοι ἀναγκαίων ἐπενεργειῶν ἢ ἀποτελεσμάτων : Ἰλ.Δ 161 σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι (ἐπλήρωσαν μὲ μεγάλην τιμωρίαν), Θέογν.50 δημοσίῳ σὺν κακῷ (ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι τὸ δημόσιον κακόν, ἡ βλάβη ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ), Σοφ.Ἀντ.172 καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι (πρὸς ὄνειδος, πρὸς ἀτιμίαν), Ξεν.ΚΠ 3,1,15 σὺν τῷ σῷ ἀγαθῷ (πρὸς ὠφέλειάν σου)· **12)** ὅθ. κ. νεώτ. πρὸς δήλωσιν συμφωνίας, συμφώνως πρός, ἐν συμφωνίᾳ πρός, τῶν τοιούτων ἐκφράσεων ἰσοδυναμουσῶν πρὸς

ἐπίρρ. : Πίνδ.Π 9,96 παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν (δικαίως, συμφώνως πρὸς τὴν δικαιοσύνην), Ξεν.'Αν.2,6,18 σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ (συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλόν), -σὺν τῷ δικαίῳ - σὺν τῷ νόμῳ ἔπραξες· 13) κ. νεώτ. πρὸς δήλωσιν προσθήκης, ἐπὶ πλέον προσέτι, καί : Αἰσχ.'Επτ.283 ἐξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ, 'Αριστλ.ΖΙ 490a,32 αἱ γὰρ καμπαὶ τέτταρες ἢ δύο σὺν τοῖς πτερυγίοις, ΚΔ Λουκ.20,1 οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, αὐτ.Γαλ.5,24 οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· ‖ μτγν. κ. μσν. κ. μτ. γενικ. : ΨΔιοσκ.2,205 σὺν λίπους, ΚΠορφ.'Εκθ. 654· ‖ μσν. ὁμ. μτ. αἰτ. : ΨΝεῖλ.545Α τοὺς βίους τῶν πατέρων σὺν τὰ γεροντικά· ‖ νεώτ. εἰδ. μαθημ. ἐπὶ πλέον, καί : ἑπτὰ σὺν πέντε· 14) κ. νεώτ. πρὸς δήλωσιν ὅτι συμπεριλαμβάνεταί τι εἰς ἄλλα, μετὰ καὶ . . ὁμοῦ μέ . . , μαζὶ μέ . . : 'Αριστφ.ἀπ.100 δισχίλιαι γάρ εἰσι (δραχμαὶ) σὺν ταῖς Νικίου, Θουκ.2,13 τοῦ Πειραιῶς ξὺν Μουνυχίᾳ, αὐτ.4,24, Λυσ.21,4 ἀνήλωσα σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς, Αἰσχίν. 2,162, 'Ισοκρ.6,33 αἶγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ τριῶν καὶ δέκα μνῶν, αὐτ.8,8,35,'Αριστλ.ΖΙ 525b,15, αὐτ.'Αθ.19,6 τὰ δὲ σύμπαντα (ἐνν. ἔτη) σὺν οἷς ὁ πατὴρ ἦρξεν ἑνὸς δεῖ πεντήκοντα, 'Ιππαρχ.1,1,9, Πάπ.· 15) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ σὺν ἐν συνθέσει πρὸ τῶν χειλεοφώνων β,μ,π,φ,ψ τρέπει τὸ ν εἰς μ, οἷον συμβάλλω, συμβιβάζω, σύμμαχος, συμπληρῶ, σύμφυτος, σύμψυχος (ἔν τινι ποιητ. χωρίῳ τοῦ Πλάτ. κ. 'Εμπ. κ. συχνάκις εἰς τοὺς πάπ. κ. 'Επιγρ. ἀπαντᾷ ἡ τοιαύτη ἀφομοίωσις τοῦ ν εἰς μ κ. ἐν τμήσει : Πλάτ.Φαῖδρ.237Α ξύμ μοι λάβεσθε (ξυλλάβεσθέ μοι), 'Εμπ.95 ὅτε ξὺμ πρῶτ' ἐφύοντο)· ‖ πρὸ τῶν οὐρανικῶν γ,κ,ξ,χ, τρέπει τὸ ν εἰς γ, οἷον συγγραφή, συγκαλῶ, συγχαίρω· ‖ πρὸ τοῦ λ, ρ κ. σ ἀφομοιώνει τὸ ν πρὸς ταῦτα, οἷον συλλέγω, συρράπτω, σύσσωμος· ‖ πρὸ τοῦ σ ὅμως ἀκολουθουμένου ὑπὸ συμφώνου τὸ ν τῆς προθέσεως ἀποβάλλεται τρεπομένης οὕτω εἰς συ-, οἷον συστῆναι· ‖ ὁμοίως ἀποβάλλεται τὸ ν κ. πρὸ τοῦ ζ καὶ ἐνίοτε πρὸ τοῦ ξ, οἷον συζητῶ· ‖ ἐν τῇ δημ. γλώσσῃ τὸ ν ἀποβάλλεται καὶ πρὸ τῶν β,γ,θ,ξ,φ,χ,ψ, οἷον συβάζω, σύγαμπρος, σύθαμπα, σύξυλος, συφορά, συχώριο, σύψωμος· ‖ διαλεκτικῶς ἐν τῇ δημ. ἐνίοτε τρέπεται εἰς σω-, οἷον σωγκαίω (συγκαίω)· ‖ ἐν τῇ δημ. ἡ σὺν ἐν συνθέσει κυρίως μτ. ρημ. γίνεται συνε- λαβοῦσα τὸ ε τοῦτο ἐκ τῶν ηὐξημένων χρόνων τοῦ ρήματος, οἷον συνεπαίρνω (συνεπῆρα), συνεβγάνω (συνέβγαλα) κττ.· ‖ σημαίνει δὲ ἡ σὺν ἐν συνθέσει τὸ συγχρόνως, ὁμοῦ, τιθεμένη οὕτω ἐπὶ παντὸς εἴδους ἑνώσεως, συναφῆς, σχέσεως ἢ μετοχῆς εἴς τι πρᾶγμα, οἷον συνάρχω, συνυπάρχω, συνοικῶ, συνθέτω, συμπλέκω, σύντροφος· ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. πρὸς δήλωσιν ταυτότητος, οἷον συνομήλικος· ‖ ὁμ. ἐν συνθέσει τίθεται πρὸς δήλωσιν συμφωνίας ἢ ἑνότητος : σύμφημι, συμφωνῶ· ‖ ὁμ. πρὸς δήλωσιν συνεργείας ἢ βοηθείας : συμπράττω, συμμαχῶ· ‖ ἐν συνθέσει μτ. ρημ. μεταβατικοῦ ἡ σὺν δύναται ν' ἀναφέρηται εἴτε εἰς τὸ ὑποκείμενον εἴτε εἰς τὸ ἀντικείμενον· ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει σημαίνει ὅτι τὸ ὑποκείμενον μετά τινος ἑτέρου ἐκτελεῖ τὴν πρᾶξιν (συνεργίαν), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὅτι τὸ ἀντικείμενον μετά τινος ἑτέρου δέχεται τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου, οἷον συγκτείνειν (μετά τινος ἑτέρου κτείνω τινὰ ἢ κτείνω τινὰ ὡς καί τινα ἕτερον)· ‖ ὁμ. τίθεται ἡ σὺν ἐν συνθέσει πρὸς δήλωσιν συμπληρώσεως ἢ ἐπιτάσεως πράξεως, οἷον συμπληρῶ, συντέμνω, συντρίβω, συναναιρῶ· ‖ ὁμ. συντίθεται μετ' ἀριθμητικῶν δηλοῦσα τὸ ὁμοῦ, τὰ δὲ ἀριθμητικὰ λαμβάνουσι συχνάκις διανεμητικὴν σημασίαν, οἷον σύνδυο, δημ. συνδυό, σύντρεις, δημ. συντρεῖς, σύμπεντε (δυὸ δυὸ μαζί, καὶ ἀνὰ δύο, ἀνὰ τρεῖς, τρεῖς τρεῖς) : δ.τραγ. σὺν δυὸ δὲν περπατοῦν, συντρεῖς δὲν κουβεντιάζουν.

**συνααρών** μτγν. ὁ μετὰ τοῦ 'Ααρὼν ὢν ἱερεύς: Γρηγ.Ναζ.ΑΠ 8,83,4.

**συναβολῶ-έω**, ἀόρ. συνηβόλησα, ἀπαντῶ τινι : 'Ησ. «συνηβόλησεν· ἀπήντησεν» : Βάβρ 61,3 καί πως συνηβόλησαν οἱ δύ' ἀλλήλοις.

**συναγαλλίασις-εως** (ἡ) μσν. ἡ ὁμοῦ μετ' ἄ. ἀγαλλίασις : Στουδ.Θεόδ.482C καταξιῶσαι .. συναγαλλιάσεως αἰωνίου.

**συναγαλλιῶμαι** άομαι μσν. συναγάλλομαι βλ.λ. : Εὐστ.Πον.221,80.

**συναγάλλομαι** μτγν.,μσν.κ.νεώτ. ἀγάλλομαι, χαίρω ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Ναζ.1,703Α πάντα γὰρ εἰς καλὸν τῇ πανηγύρει συντρέχει καὶ συναγάλλεται, 'Επιγρ. 14/5 αἱ. μ.Χ.), Ζωναρ.1,13Β τὸ πανάγιον πνεῦμα τούτοις (τοῖς βάθεσι) τῆς θεότητος συναγαλλόμενον, Εὐστρ.ΗΝικ.106,22.

**συνάγαμαι** μτγν. συνθαυμάζω : Διον.'Αρεοπ. 'Επιστ.7,443,2.

**συναγανάκτησις-εως** (ἡ) ἡ μετ' ἄλλων ἀγανάκτησις, ὁθ. ἡ κοινὴ ἀγανάκτησις, ὀργή, δυσαρέσκεια : 'Αριστλ.ΖΙ 612b,25 ἔτι δὲ περὶ τὴν ὠδῖνα δεινὴ ἡ τοῦ ἄρρενος θεραπεία καὶ συναγανάκτησις, Διον.'Αλ.Ρωμ.7,45 βοηθείας.. οἰόμεθα δεῖν οὐκ ἄνευ τῆς ὑμετέρας συναγανακτήσεως τυχεῖν.

**συναγανακτῶ-έω** σὺν ἑτέρῳ ἀγανακτῶ, λυποῦμαι, δυσαρεστοῦμαι μετ' ἄλλου : Πολύβ.4,7,3 συναγανακτοῦντες τοῖς Πατραιεῦσι, Φιλόδ.Ρητ.2, 140S, Διον.'Αλ.Ρωμ.10,6, Στράβ.4,4,2· ‖ μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. διορ. : Πολύβ.2,59,5 εἰς τὸ μᾶλλον αὐτῷ συναγανακτεῖν ἐφ' οἷς ἔπαθεν· ‖ ὁμ. ἀπολ.: Μέν.543, Διόδ.Σ 19,61, Πλούτ.Ρωμ.7.

**συναγαπῶ-άω** κ. μσν. ἀγαπῶ ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.1,14,4 συναγαπᾶν (τοῖς φίλοις) τοὺς φίλους, Εὐστ.Πον.226,52 ὁ κατ' ἐξαίρετον ἠγαπημένος, ἀλλά γε καὶ συνηγαπημένος παντὶ .. ἐκλεκτῷ.

**συνάγγελος** (ὁ) ὁ συναγγέλλων, ὁ συμπρεσβευτής, συναπεσταλμένος : 'Ηρ.7,230 τὸν δὲ συνάγγελον αὐτοῦ (τοῦ ἀγγέλου) ἀπικόμενον ἐς τὴν μάχην ἀποθανεῖν.

**συναγγέλλω** μσν. ἀγγέλλω ὁμοῦ μετά τινος, τὸ μέσ. κ. παθ. ἀγγέλλομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Διον. 'Αλ.Ρωμ.10,26 τούτων δὲ ἅμα συναγγελλομένων (δ.γρ.)· 2) ἁπλῶς ἀναγγέλλω, φέρω ἀγγελίαν, εἴδησιν : Ζώσιμ.4,55 τούτων τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ συναγγελθέντων, αὐτ.5,14 ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα τῷ βασιλεύοντι συνηγγέλθη.

**συναγγία** (ἡ) (ἄγγος) λακκῶδες μέρος : Βάβρ.27,2 ὑδάτων ἐν συναγγίᾳ κοίλῃ (ἑσφ.γρ. ἀντὶ συναγκίῃ).

**συναγείρω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. συνήγειρα, ἐπ. ξυνάγειρα, ἐπ. γ' πληθ. ἀόρ. α' συνάγερθεν, ἐπ. μτχ. παθ. ἀόρ. β' συναγρόμενος, ἀναφ. πρὸς πρόσ., συνάγω εἰς τὸ αὐτό, συναθροίζω, συγκαλῶ : 'Ιλ.Υ 21 ἔγνως .. ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα (ἐνν. τοὺς θεούς), 'Αριστφ.Πλ. 584 τὸν 'Ολυμπιακὸν . . ἀγῶνα, ἵνα τοὺς 'Ελληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει, Πλάτ.Κριτί.121C ξυνήγειρε θεοὺς πάντας ἐς τὴν .. οἴκησιν, 'Ορφ.'Αργ.69 συνάγειρεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας· ‖ ὁμ. κ. μτ. ἐννοιῶν περιληπτικῶν : 'Ηρ.3,142 ἐκκλησίην συναγείρας πάντων τῶν ἀστῶν ἔλεξε τάδε, αὐτ.1,206, Λυσ.33,1 καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὔνοιαν τῆς 'Ελλάδος· κ. παθ. : 'Ιλ.Ω 802 αὐτὰρ ἔπειτα εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα, αὐτ.Λ 687 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες δαίτρευον, 'Ορφ.Λιθ.322 λαοὺς ἀγορῆνδε συναγειρομένους· 2) εἰδ. συλλέγω, συναθροί-

ζω, μαζώνω στρατόν, στράτευμα, στρατιώτας: Ἡρ Ι,4 **στόλον μέγαν συναγεῖραι**, αὐτ.4,4 **συνήγειρε ἐπ' αὐτοὺς στράτευμα**, Ξεν.ΚΠ 8,6,19, Πολύβ.2,18,7 **συναγείραντες τοὺς συμμάχους**, Ἀντωνῖν.Λιβ.2 **συνήγειρον τοὺς ἀριστέας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τὸν σῦν**· **3**) νεώτ. ἀναφ. πρὸς ἀνθρώπους, καλῶ αἰφνιδίως εἰς σύναξιν, ἐκτελῶ συναγερμὸν βλ.λ., σηκώνω στὸ ποδάρι: **ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος συνήγειρε τὰ πλήθη**· κ. παθ.: **συνηγέρθη ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς ὑπὸ τῆς ἀπροόπτου εἰδήσεως**· **4**) ἀναφ. πρὸς πράγματα, συλλέγω, συναθροίζω· δθ. κ. τὸ μέσ. **συναγείρομαι** συναθροίζω, μαζεύω δι' ἐμαυτὸν ὡς ἰδιοκτησίαν μου: Ὀδ.Ξ 323 **καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς, χαλκόν τε χρυσόν τε**, αὐτ.Τ 293· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. μτ. δοτ. συναθροίζω, συλλέγω τι δι' ἄλλον: Μαν.2,249 **χρήματα καὶ δασμοὺς συναγειρόμενον βασιλεῦσιν**· ‖ δθ. **ξυναγείρω βίοτον** συλλέγω περιουσίαν, συνάζω βιός: Ὀδ.Δ 90 **εἷος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων ἠλώμην**· **5**) μτφ. συγκεντρώνω, φέρω ὁμοῦ εἰς τὸν νοῦν: Λουκ.Νιγρ.7 **τοὺς λόγους, οὓς ποτε ἤκουσα συναγείρων καὶ πρὸς ἐμαυτὸν ἀνατυλίττων**· **6**) ὁμ. μτφ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἢ ψυχικῶν ἰδιοτήτων, συγκεντρώνω καὶ τὸ παθ. συγκεντροῦμαι: Πλάτ.Φαιδ.67C **τὸ χωρίζειν ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσαι αὐτὴν καθ' αὐτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαί τε καὶ ἀθροίζεσθαι**, αὐτ.Χαρμ.156D **ἀνεθάρσησά τε καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο καὶ ἀνεζωπυρούμην**· ‖ δθ. τὸ μέσ. ὁμ. ἐπὶ ψυχικῶν ἰδιοτήτων ἢ τῆς ψυχῆς, συγκεντρώνω: Ἀπολλ.Ρ Ι,1233 **ἀμηχανίῃ δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν**· ‖ δθ. **συναγείρω ἐμαυτὸν** συγκεντρώνω τὸν νοῦν μου, συγκεντροῦμαι, συνέρχομαι: Πλάτ.Πρωτ.328D **μόγις πως ἐμαυτὸν ὡσπερεὶ ξυναγείρας εἶπον**· ‖ ὁμ. **συναγείρω τὸν νοῦν εἰς ἐμαυτόν**: Κωνστ. Λογ.680,24 **ξυναγείραντες εἰς ἑαυτοὺς καὶ οἱονεὶ συστείλαντες τὸν νοῦν**· ‖ ὁμ. κ. τὸ μέσ. **συναγείρομαι** συνέρχομαι, συγκεντροῦμαι, συγκεντρώνω τὸν νοῦν μου: Θεόφρ.15,57 **καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη**, Ἀριστείδ.Ι,300 **κατὰ μικρὸν οὕτω συνηγειρόμην μόλις τε καὶ χαλεπῶς**.

**συναγελάζομαι** κ. μσν. κ. νεώτ. ἰδίᾳ ἐπὶ ζώων, ἀγελάζομαι ὁμοῦ, πορεύομαι ἐν ἀγέλῃ, ζῶ ἀγεληδόν: Δημόκρ.164, Ἀριστλ.ΖΙ 610a,1 **τῶν ἰχθύων οἱ μὲν συναγελάζονται μετ' ἀλλήλων καὶ φίλοι εἰσίν**, αὐτ. ἀπ. 308, Πλούτ.Ἠθ.917C **συναγελάζεσθαι τοῖς ἄρρεσι** (ἐπὶ θηλέων χοίρων)· **2**) ἐπὶ ἀνθρώπων, συναναστρέφομαι, συνδιαιτῶμαι: Πολύβ.6,5,7 **συναγελάζεσθαι εἰς τὸ ὁμόφυλον**· ‖ νεώτ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, συναναστρέφομαι, συγχρωτίζομαι μετ' ἀνθρώπων κατωτέρων: **συναγελάζεται μὲ ἀνθρώπους τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης**· **3**) μτφ. συμφωνῶ πρός τινα: Πλούτ. Ἠθ.40Α **τὴν διάνοιαν τοὺς μὲν ἐπαινοῦντας φεύγουσαν, προστρέχουσαν δὲ καὶ συναγελαζομένην τοῖς ψέγουσι τὰ εἰρημένα**.

**συναγελασμὸς** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ζώων, τὸ συναγελάζεσθαι, τὸ ἀγεληδὸν ζῆν, τὸ πορεύεσθαι ἐν ἀγέλῃ: Πλούτ.Ἠθ.980Α, Γεωπον.16,1,10 **ἔν τε τῷ συναγελασμῷ τῶν πώλων φιλόπρωτος**· **2**) ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ συνδιαιτᾶσθαι, ἡ συναναστροφή: Πορφ.Γνῶμ.32 **ἐπὶ τοῦ συναγελασμοῦ καὶ τῆς κοινωνίας**· ‖ εἰδ. κτ. πληθ. ὁ σχηματισμὸς ἀγελῶν βλ.λ. παίδων: Πλούτ.Συγκρ.Λυκ. Νομ.4 **ἐπιστασίαις παίδων καὶ συναγελασμοῖς**.

**συναγελαστικός**-ή-όν ἐπὶ ζώων, ὁ κατ' ἀγέλας ζῶν: Ἀριστλ. ἀπ.321, Ξενοκρ. π. Ὀρειβ.2,58,13, Πορφ.Ἀποχ 3,11, Εὐστ.Ἰλ.1051 **συναγελαστικὸν γὰρ καὶ οἱ λύκοι ζῷον**· ‖ κ. ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ ἐν κοινωνίᾳ μετ' ἄλλων βιῶν: Ἡρακλ.52Α **ἡ φύσις συναγελαστικοὺς ἡμᾶς ἀπειργάσατο**, Νεμέσ. Φυσ.Ἀνθρ.Ι,22 **φύσει συναγελαστικὸν ζῷον γέγονεν ὁ ἄνθρωπος**, Εὐστ.Πον.21,73, αὐτ.63,38 **συναγελαστικόν τι καὶ οἱ ἀγαπῶντες**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ συναγελαστικὸν** τὸ κατ' ἀγέλας ἢ τὸ ἐν κοινωνίᾳ διαβιῶναι: Ἀρτεμίδ.2,20 **διὰ τὸ συναγελαστικὸν αὐτῶν**.

**συναγελισμός** (ὁ) συναγελασμὸς βλ.λ.: Ἱπποδ. π.Στοβ.Ἀθ.4,1,24.

**συναγέν(ν)ητος**-ον μσν. ὁ ὁμοίως ἀγέννητος, συνάναρχος: Ἐπιφάν.Ι,730Β, Θεοδώρητ.Ἐκκλ.Ἱστ. Ι,5 **συναγέννητον τὸν υἱὸν λεγόντων**.

**συνάγερθεν** ἀπολ. κ. ἐπ. γ' πλ. πρόσ. ἀορ. α' τοῦ συναγείρω βλ.λ., συνηγέρθησαν.

**συναγερμός** (ὁ) κ. νεώτ. τὸ συναγείρειν, συναθροίζειν, συνάθροισις: Πολυδ.3,129 **τὰ δὲ πράγματα, ἀγερμός, συναγερμός**, αὐτ.9,142, Δαμάσκ. Ἀρχ.108 **ἐγένετο παλλαϊκὸς συναγερμός**· ‖ νεώτ. εἰδ. πρόσκλησις στρατοῦ εἰς τὰ ὅπλα ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν: **ἡ σάλπιγξ ἐσήμανε συναγερμόν**· ‖ νεώτ. εἰδ. αἰφνίδιος πρόσκλησις, συγκέντρωσις πλήθους πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ αἰφνιδίου καὶ ἀπροβλέπτου ἐπιθέσεως ἢ ἀποσόβησιν ἀ. τινὸς κακοῦ: **ὅταν ἐνεφανίσθησαν τὰ ἀεροπλάνα, αἱ σειρῆνες ἔδωσαν τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ**· **2**) μτφ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς, τοῦ λογισμοῦ κττ.: Πορφ.π.Στοβ.Ἀνθ.Ι,49,54 **ὁ λογισμὸς συναγερμὸς ὢν μνήμης**.

**συναγερτικός**-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἐπιτήδειος εἰς συναγερμόν, συνάθροισιν, ὁ συναγείρων: Μάξ.Ὁμολ.2,154Α **θέλημα δὲ γνωμικὸν ἡ τῶν καθ' ἡδονὴν συναγερτικῶν οὐσία**.

**συναγέσκεο** Ἡσ. «ἰσχνοπρεπεῖς».

**συνάγεσκον** ἰων. τ. ἀντὶ συνῆγον τοῦ συνάγω.

**συναγιάζω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἁγιάζω: Ἑρμητ.Ι,32, Γρηγ.Νύσσ.Ι,663C **τὴν ἐπίκηρον τῆς σαρκὸς φύσιν . . ἀεὶ τῇ ἀφθαρσίᾳ συναγιάζει τὸ κοινὸν τῆς φύσεως**.

**συναγιαστικός**-ή-όν μσν. ὁ συναγιάζων βλ.λ.· ‖ δθ. τὸ οὐδ. **τὸ συναγιαστικὸν** τὸ ἔχον τὴν ἰδιότητα νὰ συναγιάζῃ: Εὐστ.520 (ἔκδ. Migne).

**συναγινέω**-έω συναθροίζω: Ἀρρ.Ἰνδ.8 **ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον**.

**συνάγιος**-α-ον μτγν. ὁ μετά τινος ὢν καὶ αὐτὸς ἅγιος: Ἐπιφάν.Ι,891Β.

**συνάγκεια** (ἡ) κ. νεώτ. φάραγξ, κοῖλος τόπος, μισγάγκεια βλ.λ.· πρβλ. κ. συναγγία: Θεόφρ.Φ Αἰτ.2,4,8 **συνάγκειαν φυτεύειν**, Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6, 188 **ἔν τε συναγκείαισι παρίστασο**, Πολύβ.18,31,5 **συναγκείας, ὀφρῦς**, Διόδ.Σ 3,68 **ὥστε τὸν ἥλιον μὴ διαλάμπειν διὰ τὴν συνάγκειαν**, Στράβ.12,2,3, Πλούτ.Τιμ.28, Ἀρρ.ἀπ.155· **2**) νεώτ. εἰδ. ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ ὁ μέσος ροῦς τοῦ ποταμοῦ, ἤτοι ἡ γραμμὴ ἣν ἀκολουθεῖ τὸ ἰσχυρότερον ρεῦμα ποταμοῦ, θεωρουμένη ὡς σύνορον δύο κρατῶν.

**σύναγκος**-εος (τὸ) συνάγκεια: Θεμίστ.Λόγ.ΙΙ,151D.

**συναγλαΐζω** κ. μσν. ἀγλαΐζω, καλλωπίζω συγχρόνως: Εὐστ.1053,45 **τῷ ἀγλαῷ . . συναγλαΐζει τὴν γραφήν**, αὐτ.Ὀδ.1569,58 **συναγλαΐζει κἀνταῦθα τὴν φράσιν τοῖς πράγμασιν**.

**σύναγμα**-ατος (τὸ) κ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ συνάγειν, τὸ συναθροίζειν, ἡ συνάθροισις: ΠΔ Ἐκκλ.12,11, Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.310 **ἐὰν πάλιν γένηται σύναγμα στρατοῦ καὶ ἀνάγκη τῶν πολεμίων**, · **τὸ σύναγμα τοῦ σκόρπιου καλαμποκιοῦ**· **2**) εἰδ. ἰατρ. τὸ συναγόμενον ἐν τῇ κύστει ἢ ἐν τοῖς νεφροῖς ἀμμῶδες ὑλικόν, ὑποστάθμη: Ἱππ. Ἐπιδ.6,3,7, Γαλ.Ἱππ.Γλωσσ.572 **σύναγμα, ἤτοι ἐπίπαγός τις ἢ ἐναιώρημα ἢ ὑπόστασις ἢ πῶρος**· **3**) νεώτ. εἰδ. ἁδρομερὴς χαλικώδης ἄμμος.

**συναγνεύω** εἰμὶ ἁγνός, καθαρὸς ὁμοῦ, συγχρόνως, συνάμα : Πορφ.᾽Αποχ.4,6 **ὅτι μὴ πρὸς τὰς ἀναγκαίας συναγνεύουσι χρείας.**

**συναγνοῶ**-έω σὺν ἑτέροις ἀγνοῶ, ἀγνοῶ ὡς καὶ ἕτεροι : ῾Ιεροκλ.Πλ.Χρ.῎Επ.13,44.

**συνάγνυμι,** ἐν χρ. μ. κτ. ἀόρ. **συνέαξα,** θραύω, συντρίβω, καταθραύω : ᾽Ιλ Ν 166 **ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε,** ᾽Οδ.Ξ 388 **νῆας . . τὰς οἱ συνέαξαν ἄελλαι,** Κόϊντ.6,288 **ὃν κρατερῆς συνέαξεν χείρεσσιν˙** ‖ κ. ἐπὶ ζῴων, συντρίβω τὸν τράχηλον : ᾽Ιλ.Λ 114 **ἐλάφοιο τέκνα .. συνέαξε.**

**συναγοράζω,** παρακ. **συνηγόρακα,** ἀγοράζω ὁμοῦ, συνολικῶς : ᾽Αριστλ.Οἰκ.1347b,5 **τὸν σῖτον πάντα συναγοράζειν,** Πάπ.,Ποσειδών.36,᾽Αθήν 1,6A **μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται,** αὐτ.6, 214E **ὅτε μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει, καὶ τὰ περιπατητικὰ καὶ τὴν ᾽Αριστοτέλους βιβλιοθήκην καὶ ἄλλα συνηγόραζε συχνά˙** **2)** συχνάζω ὁμοῦ μετά τινος ἐν τῇ ἀγορᾷ : Πλούτ.᾽Ηθ.796Ι).

**συναγορασμός** (ὁ) ἡ ὁμοῦ γενομένη, σύγχρονος, συνολικὴ ἀγορά : Πάπ. **τῶν ὑποζυγίων καὶ σάκκων συναγορασμός,** αὐτ. **συν- πυροῦ.**

**συναγοραστικός**-ή-όν ὁ συνολικῶς ἀγοραζόμενος : Πάπ. **συναγοραστικὸς πυρός,** αὐτ. **συναγοραστικὴ κριθή.**

**συναγόρευσις**-εως (ἡ) ἡ συνηγορία, ἡ ἀπὸ κοινοῦ ὑπεράσπισις : Πολυδ.4,26 **συνηγορία, συναγόρευσις.**

**συναγορεύω,** μέλλ. **συνερῶ,** ἀόρ. **συνεῖπον,** παρακ. **συνείρηκα,** πρβλ. συνερέω, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἀγορεύω, δθ. συνηγορῶ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, δθ. συμφωνῶ, συμβουλεύω νὰ γίνῃ τι : Θουκ.7,49 **καὶ ὁ Εὐρυμέδων αὐτῷ ταῦτα ξυνηγόρευεν,** αὐτ.6,6 **τῶν τε ᾽Εγεσταίων .. καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς,** Λυσ.12,25 **πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτεῖναι ἢ ἀντέλεγες ;,** Ξεν.ΚΠ 2,2,21, αὐτ.2,3,16, Πλούτ.Φάβ.18˙ ‖ μτ. ἀπαρφ. συμφωνῶ, συμβουλεύω, συνηγορῶ νὰ γίνῃ τι : Ξεν.᾽Ελλ.5,2,20 **ἐκ τούτου πολλοὶ συνηγόρευον στρατιὰν ποιεῖν˙** ‖ κ. μτ. εἰδ. προτ. συμφωνῶ, ὅτι, ὑποστηρίζω, συνηγορῶ : Ξεν.ΚΠ 6, 2,24 **συνηγόρευον πολλοί, ὡς χρεὼν εἴη πορεύεσθαι˙** ‖ τὸ παθ. κτ. μτχ. τὸ **συναγορευόμενον** τὸ ὑποστηριζόμενον : Πλούτ.᾽Ηθ.841F ‖ πάπ. τὸ θηλ. τῆς μτχ. τοῦ ἐνεστ. ἡ **συναγορευομένη** ἀμφ. σημ.˙ ‖ κ. μτ. δοτ. πράγματος, συνηγορῶ, ὑποστηρίζω, ὑπερασπίζω τι : Δημ.194 **Ροδίων συναγορεύειν τῇ σωτηρίᾳ,** ᾽Αριστλ.Ρητ.᾽Αλ.1424b,16 αὐτ.35 **συναγορεύειν τῇ συμμαχίᾳ˙** ‖ ὁμ. μτ. δοτ. πραγμ. συμφωνῶ : ᾽Ισοκρ.5,3 **συναγορεύειν ταῖς ἐπιθυμίαις,** αὐτ.4, 139, Γαλ.16,516 **συναγορεύειν τοῖς κακῶς εἰρημένοις˙** ‖ κ. μτφ. : Φάλαρ.᾽Επιστ.5,28 **καὶ μὴν καὶ τὸ πικροτέρους ἐᾶν πολλοὺς ὑπάρχειν, ᾔδειν ἐμοὶ συναγορεῦσον.**

**συνάγορος** (ὁ) δημ. τ. τοῦ συνήγορος.

**συναγορῶ**-έω δωρ. τ. τοῦ συνηγορῶ.

**συναγραυλῶ**-έω ἀγραυλῶ ὁμοῦ, ζῶ ἐν τῷ ἀγρῷ μετά τινος : Διον. Αλ.Ρωμ.1,39 **τοὺς εἰωθότας αὐτῷ συναγραυλεῖν συνεκάλει.**

**συναγρεύω** ἀγρεύω, κυνηγῶ ὁμοῦ μετά τινος : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,337 **συναγρεύω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις˙** κ. παθ. : Νόνν.Διον.20,387 **συναγρευθεῖσα Λυαίῳ.**

**συναγριαίνω** ἀγριαίνω, γίνομαι ἄγριος ὁμοῦ μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.191C **ὁ στρατὸς οὐ συνηγρίαινε πρὸς τὸν Χρύσην τῷ ᾽Αγαμέμνονι.**

**συναγρίς**-ίδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **συναγρίδα** γένος ἰχθύων ἀκανθοπτέρων τῆς οἰκογ. τῶν **πριστιπωματιδῶν˙** ῾Ησ. «συναγρίς, θαλάσσιος ἰχθῦς» : ᾽Αριστλ.ΖΙ 505a,15,16, Πρόδρ.2,170 **καὶ συναγρίδα πεπανή, ὤ θέ μου, μαγερία˙** **2)** εἶδος σκώληκος : Λόγ.᾽Αγ.Τρύφωνος ἐν χειρ. π.Στεφ. **κάμπη σκωληκοκάμπη, βροῦχος, συναγρίς˙** ‖ νεώτ.ζωολ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων περιλαμβάνον διάφορα εἴδη μεγάλων σφηκῶν.

**συναγρόμενος** ἐπ. μτχ. μέσ. κ. παθ. ἀορ. β' τοῦ συναγείρω.

**συναγρυπνῶ**-έω ἀγρυπνῶ ὁμοῦ μετά τινος : ᾽Αρισταίν.2,22, Φιλόστρ.᾽Επ.7, Κλήμ.᾽Αλ.43, ᾽Ιω.Χρυσ. ᾽Επ.2,370, ᾽Ανδρ.Κρ.101.

**συναγρώσσω** συναγρεύω βλ.λ. : Νόνν.Δ 11,75 **μίμνε μοι ἀγρώσσατε συναγρώσσων Διονύσῳ,** αὐτ.11,303 **θηρεύοντι συναγρώσσεις Διονύσῳ.**

**συναγυρμός** (ὁ) μτγν. κ μσν. τὸ συναγείρειν, ἡ συνάθροισις, ἡ συλλογή : Διον.᾽Αλ.Ρωμ.12,1 **συναγυρμὸς τροφῆς˙** ‖ κ. μτφ. : Πλάτ.Πολιτ.272C **εἴ τινά τις ἰδίαν δύναμιν ἔχουσα ᾔσθετό τι διάφορον τῶν ἄλλων εἰς συναγυρμὸν φρονήσεως** [Εὐστ.᾽Οδ.1430,37 «Πλάτων δὲ ἐν πολιτικοῖς καὶ τὴν ἄθροισιν ἀγυρμόν φησιν, εἰπὼν συναγυρμὸν φρονήσεως»].

**συναγυρτός**-όν συναθροιστός, ὁ ἐκ συναθροίσεως προερχόμενος˙ ‖ εἰδ. **ὕδωρ συναγυρτὸν** τὸ διὰ ρυάκων, ὀχετῶν κττ. συλλεγόμενον˙ ἀντίθ. πηγαῖον : Πλάτ.Νόμ.8,845E **ἂν τις διαφθείρῃ ἑκὼν ὕδωρ ἀλλότριον, εἴτε καὶ πηγαῖον εἴτε καὶ συναγυρτόν.**

**συνάγχη** (ἡ) [ἄγχω] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **συνάχι** εἶδος καταρροϊκῆς φλεγμονῆς τῆς ρινὸς ἢ τοῦ φάρυγγος˙ ᾽Αρετ.᾽Οξ.Νούσ.1,7 «ἡ συνάγχη κατοξὺ μὲν τὸ πάθος˙ ἀναπνοῆς γὰρ ἡ πίεσις˙ δύο δὲ τὰ εἴδεα˙ ἢ γὰρ τῶν ὀργάνων τῶν τῆς ἀναπνοῆς ἐστι φλεγμονὴ ἢ μόνον τοῦ πνεύματος πάθος . . συνάγχη δὲ καὶ κυνάγχη τῇδε λέγεται», ᾽Αέτ.π.Φώτ.Βιβλ.778,91 «ἡ κυνάγχη καὶ συναγχη περὶ τὸν φάρυγγα συνιστάμενα πάθη» : Δημάδ.π. Πολυδ.7,104, Πλούτ.Δημ.25 **οἱ δ᾽ εὐφυεῖς χλευάζοντες οὐχ ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀργυράγχης εἰλῆφθαι,** Λουκ.Ψευδολ.27 **ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη,** Φαβορῖν. ἐν Πάπ.

**συναγχίαι** (αἱ) γλωσσ. ἐν λατ. γρ. sinanciae **ὡς** ἑρμ. τοῦ foliagulae [ἀμφ.].

**συναγχικός**-ή-όν ὁ προσβληθείς, ὁ πάσχων ἐκ συνάγχης, ὁ συναχωμένος : Διοσκ.1,56, Ροῦφ.π.᾽Ορειβ.8,24,30, ᾽Αρετ.᾽Οξ.Νούσ.1,7˙ **2)** ὁ τῆς συνάγχης, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνάγχην : **Γαλ.15,** 790 **συναγχικὰ πάθη.**

**συναγχικῶς** ἐπίρρ. ὁ μετὰ συνάγχης : Γαλ.11,192.

**συνάγχομαι** μτγν. ἄγχομαι ὁμοῦ : ΠΔ Σοφ. Σαλ.17,11 **συναγχομένη τῇ συνειδήσει.**

**σύναγχος** (ὁ) συνάγχη βλ.λ. : ῾Ιππ.Διαίτ.9.

**συνάγω** κ. μσν. κ. νεώτ., παλ. ἀττ. **ξυνάγω** [ἐν χρ. κ. π. ῞Ομ. χάριν τοῦ μέτρου], μσν. κ. δημ. **συνάζω,** παρατ. **συνῆγον,** δωρ. **συνᾶγον** [Αἰσχ.᾽Επτ. 756, πιθ. κ. ἐν Εὐρ [Α 290], ἐπ. **σύνᾰγον** [᾽Ιλ.Ξ 448], δημ. **ἐσύναζα,** μέλλ. **συνάξω,** ἀόρ. α' **συνῆξα,** δωρ. **συνᾶξα** [᾽Επιγρ.], δημ. **ἐσύναξα,** ἀπαρφ. **συνάξαι** [ΚΔΛουκ.3,17], μτχ. **συνάξας** [ἐσφ.γρ. ἀντὶ συννάξας ἐν ῾Ηρ.7,60], ἀόρ. β' [ὁ κανονικὸς] **συνήγαγον,** ἀττ. παρακ. **συνῆχα** [Ξεν ᾽Απομν.4,2,8], **συναγήοχα** [᾽Αριστλ.Οἰκ.1346a,28,δ.γρ. -γίοχ-,-γίωχ-, -γείοχ-], δωρ. **συναγάγοχα,** παθ. **συνῆγμαι,** δωρ. **συνᾶγμαι** [Τίμ.Λοκρ.101Β], δημ. μτχ. παρακ. **συναγμένος,** ἐπὶ προσώπων, ζῴων κλπ., ἄγω **ἐπὶ τὸ** αὐτό, συναθροίζω, -συγκεντρώνω˙ τὸ παθ. συναθροίζομαι : ᾽Ιλ Ζ 87 **ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς νηόν . . ,** ῾Ηρ.2,111, αὐτ.7,60 **συναγαγόντες ἐς ἕνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων,** Σοφ.Φιλ.522 **ποίμνας ᾽Ολύμπου συνάγειν,** Εὐρ.Βάκχ.563, αὐτ.᾽Ορ.1640 **῞Ελληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνάγειν,** ᾽Αριστφ. Λυσ.585, Θεοφύλακτ.῾Ηροδ.᾽Ομ.13,252 **ὅτι συνάζει μαθητὰς καὶ πλῆθος λαοῦ˙** ‖ πάπ. συναθροίζω δούλους πρὸς ἐργασίαν˙ ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ἀναφ. πρὸς στρατιώτας, συναθροίζω,

στρατολογῶ : Ξεν.Ἑλλ.3,1,5 συνήγαγε μὲν στρατιώτας, - ἐσύναξα πολὺ στρατὸ κι ἔφυγα γιὰ τὸν πόλεμο· ‖ ὁμ. τὸ παθ. συγκεντροῦμαι, συναθροίζομαι : ΚΔ Πράξ.11,26 ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, - πλῆθος πολὺ συνηγμένον ἐπευφήμησε τὸν κυβερνήτην· ‖ ὁμ. ἐν φρ. συνάγειν ἐς ὀλίγον συναθροίζω εἰς στενὸν χῶρον : Θουκ.2,84 περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ καὶ ξυνῆγον ἐς ὀλίγον· ‖ συνάγειν εἰς ταὐτόν συναθροίζειν εἰς τὸ ἴδιον μέρος : Πλάτ.Φαῖδρ.256C, αὐτ.Θεαίτ.194B ἡ δόξα . . καταντικρὺ μὲν καὶ κατὰ τὸ εὐθὺ τὰ οἰκεῖα συνάγουσα ἀποτυπώματα καὶ τύπους ἀληθής· ‖ ὁμ.μτ. περιληπτικῶν: Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.17,25 ἐσύναξ' ὅλα τὰ χωριά, - ἐσύναξε τὸν κόσμο στὸ ποδάρι· ‖ ὁμ. φρ. συνάγειν εἰς ἕν, εἰς μίαν ἀρχήν : Ἀριστλ.Πολ.1280b,13, αὐτ.1299 b,3· ‖ εἰδ. ὡς τὸ συνοικίζω : αὐτ.Πολιτ.1285b,7·

**2)** εἰδ. ἄγω ἐπὶ τὸ αὐτό, συναθροίζω πρὸς σύσκεψιν, συγκαλῶ : Ἡρ.8,59 πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβιάδην προθεῖναι τὸν λόγον τῶν εἵνεκα συνήγαγε τοὺς στρατηγούς, Θουκ.1,120 οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα ὡς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι τὸν πόλεμόν εἰσι καὶ ἡμᾶς ἐς τοῦτο νῦν ξυνήγαγον, Ξεν.Ἑλλ.7,1,27, Δημ.341 οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς, ἵνα . . · ‖ ὁμ. μτ. περιληπτ. ἐνν. : Βατραχομ.134 συνάγειν βουλήν, Ἡρ.6,85 Λακεδαιμόνιοι δὲ δικαστήριον συναγαγόντες ἔγνωσαν περιυβρίσθαι Αἰγινήτας, Θουκ.2,60 καὶ ἐκκλησίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον, Ἀριστλ.Ἀθ.43,3 συνάγειν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· ‖ ὁμ. μτ. περιληπτ. ἐνν., συγκαλῶ, συναθροίζω πρὸς ἑορτήν, πανήγυριν κττ. : Ἰσοκρ.4,1 συνάγειν πανηγύρεις, αὐτ.4,79 συνάγειν ἑταιρείας, Πλάτ.Νόμ.625E, Ἐπιγρ. συνάγειν ἔρανον Μηνὶ Τυράννῳ· κ. παθ. : Ἐπιγρ. πανήγυρις . . συναγομένη· ‖ δθ. ἀπολ. συναθροίζω, συγκαλῶ εἰς δεῖπνον, συμπόσιον : Θεόφρ. Χαρ.30,18 ἀμέλει δὲ καὶ συναγόντων παρ' αὐτῷ, ὑποθεῖναι τῶν παρ' ἑαυτοῦ διδομένων ξύλων καὶ φακῶν, Δίφ.43,28 συνάγειν ἀπὸ συμβολῶν, Ἀθήν.8,365C ἔλεγεν «συνάγειν» τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν, Σόφιλ.9,2, Μέν.158·

**3)** ἐν ἐχθρ. ἐνν. συμβάλλω, συνίημι, φέρω εἰς χεῖρας : Αἰσχ.Ἑπτ.508 Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν. ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται· ‖ δθ. ἀμτβ. ἔρχομαι εἰς μάχην, συμπλέκομαι : Θεόκρ.22,82 οἱ δ' . . ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες, Πολύβ. 11,18,4 συναγαγὼν ἐκ μεταβολῆς ὁ Φιλοποίμην αὐτῷ καὶ πατάξας τῷ δόρατι καιρίως· ‖ ὁμ. ἀμτβ. φρ. συνάγω εἰς χεῖρας συμπλέκομαι : Πλούτ.Ποπλ.9 ἀρχομένων δὲ αὐτῶν συνάγειν εἰς χεῖρας· ‖ ὁμ. ἐν ἐχθρ. ἐνν. ἀναφ. πρὸς μάχην κττ., ἐγείρω, προκαλῶ, συνάπτω : Ἰλ.Β 381 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα, αὐτ.Ε 861 ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος, αὐτ.Ξ 448 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην, Ἰσοκρ.4,84 οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον θεῶν τινὰ συναγαγεῖν·

**4)** ἀναφ. πρὸς ἀνθρώπους, ἄγω εἰς τὸ αὐτό, ἑνώνω, συνάπτω : Ὑμν.Ἑρμ. 507 ἄμφω ἐς φιλότητα συνάγειν, Αἰσχ.Ἑπτ.756 παράνοια συνᾶγε νυμφίους φρενώλεις, Εὐρ.Ἑλ. 644 τὸ κακὸν σέ τε κἀμὲ συνάγει, Ἀριστφ.Ἀχ. 991, Ξεν.Ἀπομν.2,6,36 ἔφη γὰρ τὰς ἀγαθὰς προμνηστρίδας . . δεινὰς εἶναι συνάγειν ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, Ἐπιγρ.(Ἶσις) γυναῖκα καὶ ἄνδρα συνάγει· ‖ φρ. γάμους συνάγειν συνάπτω γάμον : Ξεν.Συμπ.4,64 οὗτος ἄν μοι δοκεῖ . . γάμους ἐπιτηδείους συνάγειν·

**5)** συνδιαλλάττω, συμφιλιώνω : Ἐμπ.π.Ἀριστλ.Μεταφ.1000b,11 ὁμοίως δ' οὐδ' ἡ φιλότης τοῦ εἶναι· συνάγουσα γὰρ εἰς τὸ ἓν φθείρει τἆλλα, Δημ.1335, αὐτ. 1360· ‖ φέρω ὁμοῦ, συνδεδεμένα πρόσωπα εἰς ἔργα τῆς φαντασίας : Πλάτ.Ἐπιστ.3 311 Κρέοντα καὶ Τειρεσίαν συνάγων, Στράβ.470 Σειληνὸν καὶ Μαρσύαν . . συνάγειν εἰς ἕν·

**6)** φρ. συνάγειν ἑαυτόν συνέρχεσθαι : Πλάτ.Φίλ.20 συναγαγὼν μόλις ἑαυτὸν ὑπ' ἀσθενείας ἀνεκάθιζε·

**7)** ὁδηγῶ τινα μετ' ἐμαυτοῦ, περιμαζεύω τινά, δθ. δέχομαι ἐν τῷ οἴκῳ, φιλοξενῶ : ΠΔ Βασ.2,11, 27 συνηγάγετέ με εἰς τὸν οἶκον, αὐτ.Κριτ.19,15, ΚΔ Ματθ.25,35 ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με·

**8)** ἀναφ. πρὸς πράγματα, συγκεντρώνω, συναθροίζω : Ὀδ.Ε 291 ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον, αὐτ.Ξ 296 ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι, Ἀριστλ.Πολιτ.1314b,5 συνάγων τὰς εἰσφοράς, Παλλάδ.ΑΠ 11,6,4 τὸν πλοῦτον συνάγεις δαπανῶν χρόνον, Θεόφρ.Ἀν.42, Πάπ.· ‖ δθ. κ. ἐπὶ ἀφηρ. : Ἰλ.Γ 269 κήρυκες ὅρκια πιστὰ θεῶν συνήγαγον, Ξεν.Ἀπομν.3,10,2 ἐκ πολλῶν συνάγοντες τὰ ἐξ ἑκάστου κάλλιστα, οὕτως ὅλα τὰ σώματα καλὰ ποιεῖτε φαίνεσθαι (οἱ καλλιτέχναι), Θεόφρ.Πυρ.17 συναγαγεῖν καὶ συναθροῖσαι τὸ θερμόν·

**9)** ἀναφ. πρὸς καρποὺς κ. γεν. προϊόντα, συναθροίζω, συγκομίζω, μαζεύω : Ἡρ.6,119 καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον συνάγουσι ἐν ἀγγείοις τὸ ἀρύσσονται ἐξ αὐτοῦ τρόπῳ τοιῷδε, Ξεν.Ἀν.6,2,8 τὰ χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συνῆγον, Πολύβ.12,2,5 ἐπὰν δὲ πεπανθῇ (ὁ καρπὸς τοῦ λωτοῦ) συνάγουσιν, Κράτης Θηβ.7 κόγχον καὶ κύαμον συνάγειν, Ἐπιγρ. τὴν μήκωνα συνάγειν, ΚΔ Ματθ.6,26 ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας· ‖ δθ. κ. ἀπολ. συγκομίζω : Πάπ. τρυγᾶν καὶ συνάγειν· ‖ δθ. συνάγειν τὸν βίον συγκομίζειν τὰ πρὸς τὸ ζῆν : Πλάτ.Πολιτ.311C κοινὸν συνάγειν τὸν βίον, Μέν.Μόν.196 συνάγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον·

**10)** εἰδ. ἐπὶ ἱστοριογράφου, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ περιγραφόμενα ἐπεισόδια, πράξεις κττ., συγκεντρώνω, συναθροίζω καὶ καταγράφω ἐν τῷ ἔργῳ : Ἰσοκρ.15,45 ἕτεροι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις συναγαγεῖν ἠβουλήθησαν, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.66· ‖ ὁμ. ἐπὶ συγγραφέως, συγκεντρώνω εἰς τὴν συγγραφήν : Πλάτ.Νόμ.811A ἐκ πάντων κεφάλαια ἐκλέξαντες καὶ τινας ὅλας ῥήσεις εἰς ταὐτὸν ξυναγαγόντες· ‖ δθ. ὁμ. ἐπὶ συγγραφέως, ἀναγράφω ὁμοῦ, ἀναμειγνύω : Αἰσχίν.2,145 συνάγειν εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις, Πλάτ.Σοφ.251D, Στράβ.10,3,19 Σειληνὸν καὶ Μαρσύαν συνάγειν εἰς ἕν· ‖ δθ. ἡ παθ.μτχ. συνηγμένος ἐπὶ συγγραφέως, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὕφος, ὁ συγκεντρωμένος, ὁ ἀκριβὴς καὶ βραχυλογικὸς κατὰ τὸ ὕφος : Διογ.Λ 4,33·

**11)** ἕλκω ὁμοῦ τὰ ἄκρα τινός, ὥστε νὰ συναντηθοῦν : Ἡρ.6,113 τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτῶν συναγαγόντες τὰ κέρεα [ἀμφότερα] ἐμάχοντο, Εὐρ.ΙΑ 290 Αἴας δὲ . . δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξυνᾶγε· ‖ ἐπὶ ποταμοῦ, ῥέων πλησιάζω βαθμηδὸν τὰς ἐκβολὰς πρὸς τὰς τοῦ ἑτέρου : Ἡρ.4,52 συνάγουσι δὲ τὰ τέρματα ὅ τε Τύρης καὶ ὁ Ὕπανις κατὰ Ἀλιζῶνας· ‖ ἐν φρ. ἐπὶ ὄφεως, συνάγει ἑαυτόν συμπτύσσεται, κουλουριάζεται : Ἀριστλ.ΖΙ 594a,19·

**12)** δθ. ἐπὶ διεστώτων, συνάπτω, συμπλησιάζω, μαζεύω : Σοφ.άπ. 1121 συνάγειν τὰς ὀφρῦς, Ἀριστφ.Νεφ.582 τὰς ὀφρῦς συνήγομεν κἀποιοῦμεν δεινά, αὐτ.Βάτρ. 823 δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει, Ἀντιφ.218,2, Ἀριστλ.Πρ.958a,21 συνάγειν τὰ ὄμματα (καμμύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἀμβλυωπίας), αὐτ.38 συνάγειν τὰ βλέφαρα, Γαλ.18(2),62, Σωρ.1,101 συνάγειν τὰ σκέλη πρὸς ἄλληλα, αὐτ. 2,61 Διοκλ.άπ.141· ‖ φρ. συνάγειν τὰ ὦτα ἐπὶ κυνῶν, ἀνορθοῦν τὰ ὦτα : Ἀριστφ.Ἱππ.1348 τὰ δ' ὦτα γάρ σου νὴ Δί' ἐξεπετάννυτο ὥσπερ

σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο, Ξεν.Κυν.3,5· 13) ἐπὶ ἀνοιγμάτων, φέρω πλησίον τὰ χείλη, τὰ ἄκρα ἀνοίγματος, ὅθ συστέλλω, στενεύω : Ἡρ. 7,23 ὤρυσσον τὸ μὲν ἄνω στόμα τῆς διώρυχος ποιεῦντες διπλήσιον . . προβαίνοντος δὲ τοῦ ἔργου συνῆγον αἰεί, Θεόφρ.Ὀσμ.36 συνάγειν τοὺς πόρους· κ. παθ. . Ἀριστλ.ΖΜ 664b,25 συνάγεται καὶ διοίγεται ὁ φάρυγξ, Καλλίξ.3 ποτήριον συνηγμένον εἰς μέσον, Σωρ.1,9 ἐπὶ στενὸν συνάγεται τὸ στόμιον· ‖ γεν στενεύω, καθιστῶ τι στενόν, ὀξύ : Ἡρ.1,194 οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες οὔτε πρῴρην συνάγοντες, ἀλλ' ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαντες· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΙ 496a,19 εἰς ὀξὺ συνηχθῆναι· 14) ἐπὶ σωμάτων, συστέλλω, συσφίγγω : Γαλ.15,195 πεφυκότος τοῦ θερμοῦ συνάγειν καὶ τονοῦν τὴν γαστέρα, αὐτ.462 τὰ στύφοντα ἐδέσματα συνάγει καὶ σφίγγει τὰ σώματα, αὐτ.6,90· κ. παθ. : Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.6,3 συνῆκται ἡ κοιλία· ‖ μτφ. ἐπὶ τῶν στυπτικῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀφὴν καὶ τὴν γεῦσιν : Τίμ.Λοκρ. 101C συνάγειν τὰν ἀφάν, τὰν γεῦσιν· ‖ τὸ παθ. κ. μτφ. ἐπὶ τῆς φωνῆς : Τίμ.Λοκρ.101Β συναγμένα φωνά· 15) γεν συμπτύσσω, περιορίζω εἰς μικρὸν χῶρον : Θουκ.1,63 ἔδοξε δ' οὖν ξυναγαγόντι τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον δρόμῳ βιάσασθαι πρὸς τὴν Ποτίδαιαν, αὐτ.4,125 ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὁπλίτας, Πολύβ.5,93,5· κ. παθ. : Ἀριστλ Μετ.354a,7 εἰς μικρὸν συνάγεσθαι, Δημόκρ.π.Θεόφρ.Πῦρ 52· ‖ κ. μτφ. : Δημ.1445 τὸν δὴ τοῦ φενακίζεσθαι χρόνον ὡς εἰς μικρότατον συνάγοντες σωφρονεῖν ἔμοι γε δοκεῖτε, Ἐπιγρ ἐκ μεγάλας δαπάνας εἰς μικρὸν συνάγειν· 16) μτφ. πιέζω, ἐξαναγκάζω : Ἀππ.Ἀνν.60 συνάγειν τινάς ἐς κίνδυνον ἔσχατον· ‖ παθ. πιέζομαι, καταπονοῦμαι : Πολύβ.1,18 συνάγεσθαι λιμῷ, αὐτ.7,10 συνάγεσθαι σιτοδείᾳ, Σωρ.1,158 συνάγεσθαι τοῖς χαρακτῆρσι· 17) μαν., νεώτ. κ. δημ. συμπεραίνω, ἐκ δεδομένων ἐξάγω συμπεράσματα : Ἀριστλ.Ρητ.1357a,8 ἐνδέχεται δὲ συλλογίζεσθαι καὶ συνάγειν τὰ μὲν ἐκ συλλελογισμένων πρότερον, τὰ δ' ἐξ ἀσυλλογίστων, αὐτ.1395b,25, αὐτ.Μεταφ.1097a,3 ἐκ δὴ τῶν εἰρημένων συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ συναγαγόντα τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι, αὐτ.Πολ.1299b,12, Φιλόδ.Σημ.12, - ἐξ ὅσων ἐλέχθησαν συνάγω ὡρισμένα συμπεράσματα· ‖ ὁμ. μτ. εἰδ. προτ. : Ἀριστλ.Ρητ.1377b,6 ἐνταῦθα οὖν συνακτέον καὶ τὸ ἐπιορκεῖν, ὅτι ἔστι τὸ τῇ διανοίᾳ ἀλλ' οὐ τῷ στόματι, Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ. 249,7, - ἐκ τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων συνήγαγον ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀθῷος· κ. μτ. ἀπαρφ. : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.16· κ. μτ. γενικ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Πολ.1274a,25 συνάγω ὡς τινος γενομένου (συμπεραίνω περί τινος ὅτι ὑπῆρξεν)· ‖ φρ. οἱ συνάγοντες λόγοι τὰ ἰσχυρά, τὰ πειστικὰ ἐπιχειρήματα : Στωικ.2,77, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,7,12· ‖ ὁμ. τὸ παθ. συνήθ. τριτοπροσ. συνάγεται : ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι . . ., - ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς καταστάσεως συνάγονται πολλὰ συμπεράσματα· 18) κ. μσν. ἀριθμῶ, ὑπολογίζω, συμποσῶ : Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,6 ἐκ τοῦ συλλογισμοῦ τῶν ἐτῶν τοῦτο συνάγεται τὸ πλῆθος, Πτολ.Τετράβ. 9,10, Διόφ.3,6, Γεώργ.Σύγκ.36A ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς γεννήσεως Ἀβραὰμ συνῆξεν ἔτη, γρπδ', αὐτ. 207C τὰ μὲν καθόλου ἔτη τὰ αὐτὰ συνάγοντες ,υκδ'· 19) παθ. ἐπὶ ἀριθμῶν προέρχομαι ἐκ πολλαπλασιασμοῦ, ὅθ. ἡ μτχ. συνηγμένος ὁ προελθὼν ἐκ πολλαπλασιασμοῦ, τὸ πολλαπλάσιον : Ἀρίσταρχ. Σαμ.13 ὁ συνηγμένος (ἀριθμὸς) ἐκ τῶν κβ καὶ πθ, Πάππ.22,7, Παῦλ.Ἀλ.Κ1· ‖ ὁμ. ἐπὶ διαιρέσεως, ὁ δίδων πηλίκον : Διόφ.2,9· ‖ ἐπὶ ἀκεραίου ἀριθμοῦ, παράγω, ἀποδίδω κλάσμα τι : Διόφ.2,12 (9=72/8)· ‖ ὁμ. ἐπὶ λογαριασμοῦ, ἀποδίδω, δίδω ἓν ἐξαγόμενον : Διόφ.1,25· 20) μετά τινος ἄγω, φέρω, ὅθ. παρασύρω· κ. τὸ παθ. παρασύρομαι : Τίμ.Λοκρ.98E συνάγεται τᾷ περιφορᾷ· 21) φέρω, ἐπιφέρω : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,101 τὸ τέλος τῆς νίκης συνάγειν, αὐτ.5,145.

**συναγωγεύς**-έως (ὁ) κ. μσν. κ.νεώτ. ὁ συνάγων, ὁ συναθροίζων, ὁ ἐπί τι σχηματίζων ὁμάδα ἀνθρώπων, εἰδ. συνωμοτῶν : Λυσ.12,43 συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, Λουκ. Περεγρ.11, Εὐστ.Ὀδ.1660,45 συνωμότης μὲν ὁ κατὰ τοῦ δήμου ἀνιστάμενος, ξυναγωγεὺς δὲ ὁ τοὺς τοιούτους ὑποδεχόμενος· ‖ ὅθ. μτφ. : Μάξ.Τύρ.7,3 τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης ἐὰν ἀποστήσῃς τὸν ἡγεμόνα τοῦτον καὶ συναγωγέα λόγον· 2) ὅθ. εἰδ. ὁ συγκαλῶν συνέδριον, σύνοδον : Ἐπιγρ.· 3) ὁ συνάπτων, ὁ συνδέων, ὁ ἑνώνων : Πλάτ.Συμπ.191D ἔστι δὴ οὖν εἰς τόσον ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγεύς, Ἀριστείδ.1,251 τῶν πανταχόθεν φιλοκάλων . . ἐστὶ συναγωγεύς, Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἐπ.88 συναγωγεὺς πάντων ὁ νόμος· ‖ μτγν. ἐκκλ. ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὡς τὰ πάντα ἐναρμονίως ἐν ἑνώσει ἔχοντος : Μάξ.Σχόλ.Ἀρεοπ. 274 θεὸν ἐφίστησι τοῦ παντὸς καὶ ποιητὴν καὶ συναγωγέα· 4) ἐν φρ. ἀναφ. πρὸς γάμον ἢ ἀθέμιτον σύνδεσμον, ὁ προξενητὴς ἢ ὁ προαγωγός, ὁ συνάπτων γάμους : Ἀδριαν.1,530 τὸ προσῆν δὲ τούτοις ἐγὼ τῆς μοιχείας συναγωγεύς, Λιβαν. Ἐπ.1488,1 ὁ τοῦ γάμου συναγωγεύς· 4) ὁμ. εἰδ. ἐπὶ τῶν μυῶν τοῦ σώματος συναγωγεῖς οἱ συσταλτικοὶ μύες : Ἰ.τπ.Ὀστ.14.

**συναγωγή** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. ξυναγωγή ἐπὶ προσ., συνάθροισις, σύναξις : Πολύβ.4,7,6 ἀνεδύετο τὴν ἔξοδον καὶ καθόλου τὴν συναγωγὴν τῶν ὄχλων, Διογ.Λ 18,27 ἱππέων ἴλας μιμουμένας τοὺς ἐν ταῖς παρατάξεσι συναγωγάς, αὐτ.2,129 ἡ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν συναγωγή, Πολύβ.9,143 ναυτῶν συναγωγή· ‖ ὅθ. μτ. λ. περιληπτικῆς σημ., συνάθροισις ἢ σύγκλησις : Ἀθήν.5, 192B συμπόσιον συναγωγή· ‖ συναγωγὴ πολέμου στρατολογία πρὸς πόλεμον : Θουκ.2,18· 2) εἰδ. συνάθροισις πρὸς σύσκεψιν, συνέλευσις· πρβλ. συνάγω 2): Ἐπιγρ. τῶν λογιστῶν συναγωγή, Ἐπιγρ. συναγωγὴ τῶν συνέδρων, Κῶδ.Ἰουστιν.15, 18,3· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν συνελεύσεων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ : ΠΔ Ἔξ.12,3 λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ· 3) μτγν. κ. μσν. τόπος συνελεύσεως, συσκέψεως, συνεδρίου : Ἐπιγρ. Μορκιωνιστῶν συναγωγή· 4) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως, συναθροίσεως καὶ κοινῆς προσευχῆς τῶν Ἰουδαίων, εὐκτήριος οἶκος, συναγώγι, χάβρα : ΚΔ Λουκ.8,41 καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, αὐτ.Πράξ.9,2 ᾐτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, Πάπ., Σωκρ.Ἐκκλ.Ἱστ.7,13 ἐπὶ τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων παραγενόμενος, οὕτω γὰρ τοὺς εὐκτηρίους αὐτῶν ὀνομάζουσι τόπους· ‖ ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. μτφ. : ΚΔ Ἀποκ.3,9 ἰδοὺ δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν· 5) ἐπὶ ἀνθρώπων, ἡ σύναψις, ἡ ἕνωσις· πρβλ. συνάγω 6) : Πλάτ.Θεαίτ.150A διὰ τὴν ἄδικον ξυναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ᾗ δὴ προαγωγεία ὄνομα· ‖ ὅθ. κ. ἐπὶ πραγμ., ἡ σύναψις, ἡ συνένωσις : Ἀριστλ.Πολ.1316b,40 συναγωγὴ πολιτειῶν· 6) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ., συγκέντρωσις, συνάθροισις, συλλογή, μάζεμα· πρβλ. συνάγω 10) : Ἱππ.Ἰητρ.11 συναγωγὴ τῶν ἐκπεπταμένων, Δημόκρ.222, Πλάτ.Φαῖδρ.266B τούτων τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν, Ἐπίκ.Φύσ.

14,4, Ἐπιγρ., Πλούτ.Ἠθ.776D δεινὸς ἦν περὶ ζήτησιν ὑδάτων καὶ συναγωγήν, Πολύβ.27,12,2 ἐγίγνοντο ἐπιμελεῖς περὶ συναγωγὴν χρημάτων, Φιλόδ.Οἰκ.51, Ἐρασίστρ.π.Γαλ.13,815, Πάπ. συναγωγαὶ ξύλων, - συναγωγὴ παρατηρήσεων - πληροφοριῶν - ὑλικοῦ· ‖ κ. νεώτ. ἐπὶ προϊόντων μτ. γενικ. τοῦ πραγμ., συγκομιδή, μάζεμα : Πολύβ.1,17,9 ἀκμαζούσης τῆς τοῦ σίτου συναγωγῆς, Διόδ. Σ 5,21 τὴν συναγωγὴν τῶν . . καρπῶν ποιοῦντας, Πολυδ.1,227 οἴνου συναγωγή, Πάπ. σίτου συναγωγή· ‖ κ. ἀπολ. ἐφ᾽ ὅσον τὸ εἶδος προϊόντος δῆλον ἐκ τῶν προειρημένων : ΠΔ Ἐξ.34,22 καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν πυροῦ, καὶ ἀρχὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ· **7**) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνάγω, ἡ συγκέντρωσις, ἡ συσσώρευσις, ὁ σωρός : ΠΔ Ἰὼβ 16,17 ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται· ‖ ὁμ. ἐπὶ ὑγρῶν : ΠΔ Γέν.1,9 συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, Βασ.Ὁμ.εἰς Ἑξσήμ.4· **8**) ἐπὶ συγγραμμάτων ἢ γεν. ἄλλων γραπτῶν, ἡ συλλογή, ἡ συγκέντρωσις εἰς ἓν βιβλίον, εἰς μίαν ἔκθεσιν· πρβλ.συνάγω 11) : Ἀριστλ.ΗΝικ.1181b,7 συναγωγαὶ τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτειῶν, Διον.Ἀλ. Ρωμ.2,27 οἱ λαβόντες παρὰ τοῦ δήμου τὴν ἐξουσίαν τῆς συναγωγῆς τε καὶ ἀναγραφῆς τῶν νόμων δέκα ἄνδρες, Κικ.Ἀττ.9,13,3, αὐτ.16,5,5,Πλούτ. Ἠθ.1131F Ἡρακλείδης ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἐν μουσικῇ, αὐτ.1132F Ἀλέξανδρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν περὶ Φρυγίας, Ἡρόδ.Ἰατρ.ἐν Μουσ.Ρήνου 58,114, Γαλ.12,836, Ὀρειβ.Προοίμ.1,2· **9**) τὸ συμπτύσσειν, ἡ σύμπτυξις· πρβλ. συνάγω 12) : Πλάτ. Πολ.526D συναγωγὰς καὶ ἐκτάσεις στρατιᾶς (οἱ σχηματισμοὶ τοῦ στρατεύματος εἰς φάλαγγα ἢ εἰς παράταξιν), Ἀρρ.Τακτ.11,3 (σύμπτυξις τῶν γραμμῶν κατὰ μέτωπον ἢ κατὰ βάθος)· **10**) συστολή, ἀντίθ. διαστολή : Ἱππ.Κωακ.210 συναγωγαὶ μετώπου (συστολὴ τοῦ δέρματος τοῦ μετώπου), Ἰσοκρ. 9,44 σεμνὸς ὢν οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς, ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου κατασκευαῖς (μὲ τὰς συστολὰς τοῦ δέρματος, τὰς ρυτίδας τοῦ προσώπου), Ἀρετ.12,12 συναγωγὴ πτύσιος, αὐτ.111,22 συναγωγὴ ὑμενίων· ‖ δθ. κ. ἐπὶ διεστώτων, κεχωρισμένων, συγκλείω, φέρω πλησίον· πρβλ. συνάγω 13) κ. 14) : Ἀριστλ.Πρ.876b,10 συναγωγὴ τῶν ὀφθαλμῶν, αὐτ.Φυσ.217b,15, Σωρ.2,41 συναγωγὴ τῶν μηρῶν, Ἀρετ.97,23 συναγωγὴ ἀγγείων, αὐτ. 97,31 συναγωγὴ χειλέων· ‖ δθ. ἐπὶ τραυμάτων, ἐπουλῶ : Γαλ.10,191· **11**) ἡ στένωσις, ἡ εἰς ὀξὺ κατασκευή· πρβλ. συνάγω 15) : Θεόφρ.Φ1 3,10,5 εἰς ὀξύτερον τὴν συναγωγὴν ἔχον, Διόδ.Σ 1,63 συναγωγὴν ἐπὶ τοῦ κατ᾽ ὀλίγον λαμβάνουσα μέχρι τῆς κορυφῆς· **12**) συμπέρασμα, ἡ ἐξαγωγὴ συμπεράσματος ἐκ προκειμένων· πρβλ. συνάγω 17) : Ἀριστλ.Ρητ.1400b,26, αὐτ.1410a,22 ὁ γὰρ ἔλεγχος συναγωγὴ τῶν ἀντικειμένων ἐστίν, Γαλ.16,67C, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,143 καὶ διὰ τοῦτο εἶναι λέγεται ἀπόδειξις λόγος δι᾽ ὁμολογουμένων λημμάτων κατὰ συναγωγὴν ἐπὶ φορὰν ἐκκαλούντων ἄδηλον, αὐτ.2,170, συναγωγὴ συμπερασμάτων· ‖ λόγος, ἐπιχείρημα ἰσχυρόν : Χρύσ.Στωικ.2,89· ‖ ἀπόδειξις : Φιλόδ.Ρητ.1,91.

**συναγωγία** (ἡ) συναγωγὴ βλ.λ.4), πιθ. ἀντὶ προαγωγεία βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.6,32E μαστροπείαν καὶ συναγωγίαν καὶ ἀγωγίαν ὀνομάσας.

**συναγωγικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς συναγωγήν· **2**) ὁ γινόμενος πρὸς συναγωγήν.

**συναγώγιμος**-ον ὁ ἐκ συναγωγῆς προερχόμενος· δθ. συναγώγιμον δεῖπνον δεῖπνον ἀπὸ συμβολῶν, ἀπὸ ἐράνου γινόμενον, συναγώγιον βλ.λ. : Ἄλεξ.251 συναγώγιμα δεῖπνα, Ἔφιππ.4.

**συναγώγιον** (τὸ) κ. μσν., δημ. συναγώ(γ)ι τὸ δι᾽ ἐράνου, ἀπὸ συμβολῶν γινόμενον συμπόσιον : Μέν.159 π. Ἀθήν.8,365D ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ᾽ ἀλλήλων πίνειν, καὶ συναγώγιον τὸ συμπόσιον· ‖ δθ. ὁ τόπος τοῦ τοιούτου συμποσίου : Πολυδ.6,7· **2**) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. συναγώ(γ)ι ἡ συναγωγὴ βλ.λ.4), ὁ τόπος τῆς κοινῆς προσευχῆς τῶν Ἰουδαίων, ἡ χάβρα : Φίλ. 1,675 καθεδεῖσθε ἐν τοῖς συναγωγίοις ὑμῶν καὶ τὸν εἰωθότα θίασον ἀγείροντες, αὐτ.2,521,46 ἐπιτρέπουσι τοῖς Ἰουδαίοις μόνοις ἐς τὰ συναγώγια ἔρχεσθαι, - ἐπήγαμε στὸ συναγώι τὸ σάββατο· ‖ δημ. φρ. συναγώ(γ)ι ἑβραίικο συγκέντρωσις ἀνθρώπων θορυβούντων ἢ συζητούντων συγχρόνως καὶ ἄνευ τάξεως : ἔγινε ἡ συγκέντρωσις συναγώι ἑβραίικο.

**συναγωγός**-όν ὁ συλλέγων, ὁ συναθροίζων, ὁ συνάγων : Φίλ.2,255 ἡ συναγωγὸς [μέλιτος] μέλισσα, Ἰω.Λυδ.Μην.16 ἡ δεινὰ πάντων οὖσα συναγωγός τε καὶ συνακτική· ‖ τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ συγκαλῶν συνέλευσιν, σύνοδον : Ἐπιγρ.· **2**) ὁ συνάπτων, ὁ συνδέων, ὁ ἑνώνων : Δημόκρ.146, Πλάτ.Τίμ.31C δεσμὸν γὰρ ἐν μέσῳ δεῖ τινα ἀμφοῖν ξυναγωγὸν γενέσθαι, αὐτ.Πρωτ.322C,Πλούτ. Ἠθ.632E τὸ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν, Δίων Χρ.Λόγ.48,12,239 λόγος φιλίας συναγωγός· κ. τὸ ὑπερθ. : Ἀριστείδ.1,5 Ἔρωτά τε καὶ Ἀνάγκην δύο τούτω συναγωγοτάτω τε ἰσχυροτάτω· **3**) ὁ συνέχων, ὁ συνεκτικός : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,10 τὴν κινητικὴν καὶ συναγωγὸν αἰτίαν, Ἰάμβλ.π. Στοβ.Ἀνθ.402 συναγωγὸς αἰτία, Δαυὶδ Πρόλ.165, 11, Θεολ.Ἀριθμ.35A ἐφ᾽ ὅσον ψυχὴ πάρεστι συναγωγὸς αὐτοῖς· **4**) ὁ συζῶν, ὁ συνδιαιτώμενός τινι : Ἡσ.ἐν λ. συνέστιος, «συνέστιοι· συναγωγοί, ὁμοτράπεζοι».

**συναγωνίζομαι** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. ξυν-, δωρ. ἀόρ. συναγωνιξάμην, παθ. ἀόρ. συνηγωνίσθην, δημ. (ἐ)συναγωνίστηκα, ρ. ὀποθετ. μτ. δοτ. ἀγωνίζομαι σύν τινι ὡς βοηθὸς αὐτοῦ, δθ. βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινα ἀγωνιζόμενος μετ᾽ αὐτοῦ : Ἀριστφ.Θεσμ.1061, Ἀντιφ.5,93, Θουκ.1,143 οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων . . ἕνεκα μεγάλου μισθοῦ δόσεως ἐκείνους συναγωνίζεσθαι· ‖ κ. μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. διορ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ἐναντίον τίνος ὁ ἀγών : Πλάτ.Ἀλκ.1,119E συναγωνίζεσθαί σοι πρὸς τοὺς πολεμίους, Δημ.1053 συναγωνίζεσθαι ἀλλήλοις ἐφ᾽ ἡμᾶς· ‖ ὁμ. μτ. ἐμπροθ. διορ. τόπου : Πάρ.Χρον.63 συναγωνίζομαί τινι ἐν μάχῃ· κ. μτ. συστ. ἀντικ. : Ἐπιγρ. συναγωνίζομαί τινι ἀγῶνα, αὐτ. συναγωνίζομαι μάχας, Διόδ.Σ 1,29 τοῖς θεοῖς συνηγωνίσατο τὸν τοὺς γίγαντας πόλεμον· ‖ κ. μτφ. : ΚΔ Ρωμ.15, 30 παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, . . συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν· **2**) γεν. συμμερίζομαι τὴν τύχην τινός, λαμβάνων μέρος καὶ βοηθῶν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγῶνας : Θουκ.3,64 ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους εἵλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε, καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν ὡς χρὴ ἀπ᾽ αὐτῆς νῦν σῴζεσθαι· **3**) βοηθῶ, ὑποστηρίζω τινά : Δημ.576 οὐδείς ἐστιν ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται, αὐτ.622· ‖ κ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. συναγωνίζομαί τινί τι βοηθῶ, ὑποστηρίζω τινὰ εἴς τι : Δημ.233 καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἴσεσθε τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος· ‖ κ. μτ. δοτ. προσ. κ. ἐμπροθ. διορ. : Δημ.231 τί οὖν συνηγωνίσατο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς;, Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,4 ἐμοῦ γε ἕνεκα τῆς εἰς τοῦτό σοι συναγωνισομένης· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. προσ. κ. δοτ. πράγματος γεν. βοηθῶ τινα εἴς τι : Μητρόδ.Χ Ἡρακλ.831,19 συναγωνίζομαι τῇ διατροπῇ· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. πράγμ. ὑποστηρίζω τι : Δημ.1464 δεῖ πάντας τοῖς δόξασι συναγωνίζεσθαι, αὐτ.18 τῶν συνηγωνισμένων τοῖς καθε-

στηκόσι· **4)** συνεκδ. συνηγορῶ : Ἰσαῖ.64,20, Δημ.872, αὐτ.1179 **εἰ μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συνηγωνιζόμην,** Πλάτ.Ἐπιστ.1 309 **πολλοῖς συνηγωνιζόμην·** **5)** ἀπολ. μάχομαι, ἀγωνίζομαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους : Θουκ.5,10/ **τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις· οὐ τὸ εὔνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται,** αὐτ.1,123, Ξεν.ΚΠ 4,5,49· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀγωνίζομαι ἐν ἁμίλλῃ πρός τινα, ἁμιλλῶμαι πρός τινα ἐν τῇ ἐπιδιώξει κοινοῦ ἢ παρεμφεροῦς σκοποῦ, ἀνταγωνίζομαι : Πλούτ.Ἄρατ. 19 **τίς γὰρ οὐκ ἂν συναγωνίσαιτο ἔτι τῇ μεγαλοψυχίᾳ τοῦ ἀνδρός;, - τὰ ἑλληνικὰ ὑφάσματα συναγωνίζονται εἰς ποιότητα τὰ ἀγγλικά·** ‖ νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἁμιλλῶμαι εἰς τὴν ὑποβίβασιν τῶν τιμῶν ἐμπορευμάτων, ναύλων κτλ. : **ὑπεβιβάσθησαν οἱ ναῦλοι λόγῳ τῶν συναγωνιζομένων ἀτμοπλοίων, - ἄνοιξε ἀντικρυ κατάστημα καὶ μᾶς συναγωνίζεται·** **6)** ἐπὶ τοῦ χοροῦ τοῦ δράματος, ἀγωνίζομαι μετὰ τῶν ὑποκριτῶν, λαμβάνω μέρος εἰς τὴν δρᾶσιν : Ἀριστλ.Ποιητ. 1456a,26 **καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, .. καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ.**

**συναγώνισμα**-ατος (τὸ) βοήθεια, σύμπραξις ἐν ἀγῶνι· κ. γεν. βοήθεια, ὑποστήριξις : Πολύβ.10,43,2 **τῶν δὲ πρὸς τοῦτο συναγωνισμάτων πλείστην ἔχουσι δύναμιν οἱ πυρσοί.**

**συναγωνισμός** (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ. βοήθεια, ὑποστήριξις : Ἰω.Μοναχ.ἐν Ἀν.Βοασσ.4,234 **ἐκεῖνος μόνος γενναῖος ὢν τὴν ψυχὴν εἰς συναγωνισμὸν ἦλθε τῆς ἀληθείας·** **2)** νεώτ. κ.δημ. τὸ ἀγωνίζεσθαι πρός τινα, ἀνταγωνισμός, ἅμιλλα πρὸς ὑπερίσχυσιν, ἐπικράτησιν : **συναγωνισμὸς ἐργοστασίων - ἐξοπλισμῶν·** ‖ νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐπὶ ἐμπόρων, βιομηχάνων κτλ., ἅμιλλα εἰς τὴν ὑποβίβασιν τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων, ναύλων κτλ., ἵνα τι προτιμηθῇ ἄλλου : **συναγωνισμὸς πωλητῶν, - λόγῳ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐμειώθησαν αἱ τιμαί·** ‖ φρ. ἐκτὸς **συναγωνισμοῦ** ἀσυναγώνιστος : **τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ·** ‖ **ἀθέμιτος συναγωνισμός** ὁ δι' ἀθεμίτων μέσων γινόμενος συναγωνισμός : **ἡ παροχὴ δώρων ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἀθέμιτος συναγωνισμός.**

**συναγωνιστής** (ὁ), δωρ. -στάς, θηλ. συναγωνίστρια, κ. μσν. νεώτ.κ.δημ. ὁ μετά τινος ἀγωνιζόμενος ὡς βοηθός, συνεργός, ὁ σύμμαχος, ὁ συμβοηθός : Πλάτ.Ἀλκ.1,119D, Ἰσοκρ.4,142 **τοιοῦτον λαβὼν συναγωνιστήν,** Δημ.245,18 **οὓς συναγωνιστὰς καὶ συνεργοὺς λαβών,** Πολύβ.3,14,5 **συναγωνιστῇ χρησάμενος τῷ ποταμῷ, ἀκούραστος καὶ πιστὸς συναγωνιστής·** ‖ ὁμ. μτ.δοτ. : Δημ.1059 **οἳ ἦσαν ἀλλήλοις συναγωνισταί·** ‖ ὁμ. μτ. γενικ. πρόγμ. ὁ ἀγωνιζόμενος μετά τινος διά τι : Αἰσχίν.2,183 **τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνισταί,** αὐτ.3,89, Δημ 239 **ὁ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστής·** κ. ἐμπροθ. : Πολύβ.10,34,2 **λαβὼν συναγωνιστὴν .. πρὸς τοῦτο Ἐδεκῶνα·** ‖ γεν. συνεργάτης : Πάπ.· ‖ συνένοχος : Ὑπερείδ.Ἀθ.3· **2)** εἰδ. ὁ λαμβάνων μέρος, συμμετέχων μετά τινος εἰς ἀγῶνα περὶ τοῦ βραβείου : Ἐπιγρ. **οἱ συναγωνισταί·** ‖ **τραγικοὶ συναγωνισταὶ** ἑταιρεία τεχνιτῶν τοῦ θεάτρου : Ἐπιγρ.· **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ συναγωνιζόμενός τινα, ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ δημιουργῶν συναγωνισμόν : **ἔχει ἰσχυροὺς συναγωνιστάς.**

**συναγωνιῶ**-άω μτγν. κ. νεώτ. μετέχω τῆς ἀγωνίας τινός, ἀγωνιῶ μετά τινος ὁμοῦ : Πολύβ.3,43,8 **τῶν μὲν ἰδίων συναγωνιώντων καὶ παραμελούντων μετὰ κραυγῆς,** Πλούτ.Ἠθ.95E **αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς φίλους συναγωνιῶντας·** κ. μτ. δοτ. : Κικ.Ἀττ. 5,12,2, Διόδ.Σ.17,100 **τῶν δὲ Ἑλλήνων τῷ Διωξίππῳ συναγωνιώντων·** κ. ἐμπροθ. : Πλούτ.Ἠθ.486B **συναγωνιῶ ὑπέρ τινος.**

**συναδελφικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συνάδελφον : **συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη - συναδελφικὴ ἀβρότης·** ‖ **συναδελφικοὶ ναοὶ** ναοὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἀνήκοντες εἰς πλείονας τῶν ὀκτὼ οἰκογενειῶν· ‖ ἐπιρρ. -ῶς, δημ.-ά.

**συνάδελφος**-ον κ. **συναδελφός** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἀδελφὸν ἢ ἀδελφήν· ἀντίθ. τῷ ἀνάδελφος : Ξεν.Ἀπομν.2,3,4 **πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τιμῶσί τε μᾶλλον τοὺς συναδέλφους ὄντας τῶν ἀναδέλφων·** **2)** μτγν. ὁ ὢν ἀδελφός τινος : Ἐπιφάν.1,515,3 **οὐ συνάδελφος τῷ πατρί·** **3)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀσκῶν τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα, ἔργον, καθῆκον κτλ. : Ἰω.Μόσχ.3060C, Λεόντ.Κύπρ.1709B, Νομοκάν.Cotel.475 **οἱ τεχνῖται οἱ φέγοντες τὰς τέχνας τῶν συναδέλφων αὐτῶν, - οἱ συνάδελφοί του τὸν ἀγαποῦν·** ‖ πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἴδιον ὀργανισμόν, ἑταιρείαν κτλ. : Πάπ., **- οἱ συνάδελφοί μου εἰς τὴν σχολὴν προήχθησαν ὅλοι.**

**συναδελφότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τῶν συναδέλφων· **2)** ἡ σύμπνοια μεταξὺ συναδέλφων, ἀλληλεγγύη.

**συναδέσποτος**-ον μσν. ὁ ὁμοίως ἀδέσποτος, μὴ ἔχων κύριον : Εὐστ.ἐν Mai.Spicil.5,336.

**συναδηλοῦμαι**-έομαι παθ.. γίνομαι ὁμοίως πρὸς ἕτερον ἄδηλος, ἀσαφής : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,2 **μηδενὸς ὄντος σαφοῦς κριτηρίου καὶ ἀνάγκη συναδηλοῦσθαι καὶ τὸ ἀληθές.**

**συναδικῶ**-έω ἀδικῶ σύν τινι : Θουκ.1,37 **ἵνα μὴ συναδικήσωσιν ἑτέροις,** Ξεν.Ἀν.2,6,27 **τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς·** κ. ἀπολ. : Θουκ.1,39 **ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς νῦν ἀξιοῦντες οὐ ξυμμαχεῖν, ἀλλὰ συναδικεῖν καὶ διαφόρους ὄντας ἡμῖν δέχεσθαι σφᾶς,** Πλάτ.Πολ.496D· ‖ ἀδικῶ προσέτι, ἐπιπροσθέτως : Ἰάμβλ.Πυθ.9,46 **πάντα τὸν κόσμον συναδικεῖν,** Σωρ.1,79 **τὸ κατὰ γαστρὸς συναδικεῖν·** ‖ κ. τὸ παθ. : Δημ.1296 **οὐχ ἧττον ᾤμην συνηδικημένος,** αὐτ.556· κ. μτ. ἐμπρρθ. διορ. : Δημ.556 **ἐφ' ἅπασι τούτοις ὁ θεὸς συνηδίκηται.**

**συναδόλεσχος** (ὁ) σύντροφος : Ἐπιγρ.

**συναδολεσχῶ**-έω φλυαρῶ, ἀδολεσχῶ μετά τινος : Γαλ.18(1),259.

**συναδόντως** ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τῆς μτχ. ἐνεστ. **συνᾳδόντων** τοῦ ρ. συνᾴδω βλ.λ., συμφώνως: Ἐπιφάν.1,60A.

**συναδοξῶ**-έω ὁμοίως μετά τινος ἀδοξῶ, μετέχω τῆς ἀδοξίας, δυσφημίας : Πλούτ.Ἠθ.96A **μὴ συναδοξεῖν καὶ συναπεχθάνεσθαι,** Ἀγαθ.5,24.

**συνᾴδω** κ. νεώτ., ποι. συναείδω, μέλλ. **συνᾴσομαι,** ᾄδω μετά τινος ἢ ὁμοῦ, συνοδεύω τὸ ᾆσμα : Αἰσχίν.2,163 **συνᾴδω μετά τινων τὸν παιᾶνα,** αὐτ.162, Ἀριστφ.Ὄρν.858 **συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν·** ‖ κ. ἐπὶ μουσικοῦ ὀργάνου : Πλούτ. Ἀλκ.2 **ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγγεσθαι καὶ συνᾴδειν·** ‖ ἐν χρ. κ. μτφ. Πλούτ.Ἠθ.55D **συνᾴδων ἀεὶ καὶ συμφθεγγόμενος·** **2)** κ. νεώτ. συμφωνῶ τινι, εἶμαι ἐν συμφωνίᾳ, ἐν ἁρμονίᾳ : Ἀριστφ.Λυσ.1088 **αὕτη ξυνᾴδει χἀτέρα ταύτῃ νάσος,** Πλάτ.Φαίδ.92C **οὗτος οὖν σοι ὁ λόγος ἐκείνῳ πῶς ξυνᾴσεται;,** Πολύβ.1,15,9 **ταῦτα συνᾴδειν ἀλλήλοις οὐ δύναται·** ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. συμφωνῶ εἴς τι : Πλάτ.Πολ.432A **ταὐτὸν συνᾴδειν·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Σοφ.ΟΤ 1113 **ἔν τε γὰρ μακρῷ γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος·** ‖ νεώτ. συνήθ. τριτοπροσώπως **συνᾴδει** ἁρμόζει, ταιριάζει : **ἡ συμπεριφορά του δὲν συνᾴδει πρὸς τὸ ἀξίωμά του·** ‖ ἀπολ. εὑρίσκομαι ἐν ἁρμονίᾳ, ἀντίθ. διᾴδειν : Ἡράκλειτ.10, Πλάτ. Πρωτ.333A **οὐ συνᾴδουσιν ἀλλήλοις·** **3)** μτβ. ᾄδω, ὑμνῶ τινα μετά τινος : Θεόκρ.10,24 **Μῶσαι Πιερίδες συναείσατε καὶ ῥαδινάν μοι παῖδ'.**

**συναεθλευτής** (ὁ) μσν. συναθλητής βλ.λ. : Εὐστ. Πον.307,12.

**συναεθλεύω**. μσν. συναθλεύω βλ.λ. : Μετοχ. Σύμμ.753,3.

**συνάεθλος**-ον μτγν. συναγωνιστής, συναθλητής, σύναθλος βλ.λ. : 'Οππ.Κυν.Ι,195 θυμαίνων, συνάεθλος ἀρήιος, ὄμβριμος ἵππος, Νόνν.Δ.2,328 γνωτὸν ἐμὸν συνάεθλον, αὐτ.Εὐαγγ.'Ιω.8,21, Γρηγ. Ναζ.π.Στεφ. Γρηγόριον συνάεθλον ἀμαιμακέτου βασιλείου, Θεόδ.Στουδ.52D ὀπαδῷ τοῦ πατρὸς καὶ συναέθλῳ.

**συναείδω** ποι. τ. τοῦ συνᾴδω : *Αρατ.752, Θεόκρ.10,24, 'Επιγρ.

**συναείρω** συναίρω, ὁμαῦ αἴρω, σηκώνω, ἀναβιβάζω : 'Ιλ.Ω 590 σὺν δ' ἕταροι ἤειραν [αὐτὸν] ἐπ' ἀπήνην· 2) ἐπὶ ἵππων, συζευγνύω (πρβλ. συνήορος, συνωρίς) : 'Ιλ.Κ 499 τόφρα θ' ἄρ' ὁ τλήμων 'Οδυσσεὺς λύε μώνυχος ἵππους, σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου' || ὁμ. κ. τὸ μέσ. : 'Ιλ.Ο 680 ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους (Εὐστ.σχόλ.π.κῶδ. συναγείρεται).

**συνάζω** μσν. κ. δημ. συνοθροίζω, συλλέγω, μαζεύω, συνάγω βλ.λ.

**συναηδίζομαι** μτγν. ὁμοῦ ἀηδίζομαι, ἀηδιάζω, δυσανασχετῶ, δυσαρεστοῦμαι : Φίλ.Ι,405,45 διὰ τοῦ ὁμοφώνου συνήδετο καὶ συναηδίζετο.

**συναθετῶ**-έω μτγν., μσν. κ. δημ. ὁμοίως ὡς καί τι ἕτερον ἀθετῶ, κηρύττω τι ψευδὲς ὡς καὶ ἕτερον : Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.1500· || παθ. κ. νεώτ. (γραμμ.) : Φώτ.Βιβλ.512Β ὃν γὰρ ἐξ ἀναστάσεως δεσπότην ἐδέξατο, τῇ τῆς ἀναστάσεως βλέπει συναθετούμενον δόξῃ· || νεώτ. γραμμ. : συναθετούμενον χωρίον συγγραφέως.

**συναθλευτής** (ὁ) μσν. συναθλητής βλ.λ. : Εὐστ. Πον.307,1 ὦ πολῖται καὶ δι' ὅλων συναθλευταί.

**συναθλεύω** μσν. συναθλῶ βλ.λ. : Μετοχ. ΘΣύμμικτ.756,3 Καρχηδὼν τῇ μεγάλῃ τύχῃ καὶ τῷ κράτει Ρωμαίων ἐφάμιλλος συναθλεύσασα.

**συναθλητής** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ συναθλῶν, συναγωνιζόμενος, ὁ συναγωνιστής : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ. 3,4 Παύλου συνεργὸς καὶ συναθλητής.

**σύναθλος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. συναθλητής βλ.λ. : Νικήτ.Εὐγ.5,346, 'Επιγρ., Φώτ.Βιβλ.475,30 'Αθανάσιον τὸν σύναθλον λαβών.

**συναθλῶ**-έω μτγν. κ. μσν. συναγωνίζομαί τινι : ΚΔ Φιλ.4,3 αἵτινες ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος, Εὐνάπ.109 χρόνον δὲ ἱκανόν τινα συνδιατρίψας καὶ συναθλήσας τῷ Μαξίμῳ, Θεοδώρ.'Εκκλ.'Ιστ.310 τῶν συναθλησάντων αὐτῷ μειρακίων τὰ λείψανα' || μτ. δοτ. πράγμ. ἀπὸ κοινοῦ ἀγωνίζομαι διά τι : ΚΔ Φιλ.1, 27 μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ Εὐαγγελίου· 2) δι' ἀσκήσεως ἐντυπώνω· κ. παθ. ἐντυποῦμαι κατόπιν ἀσκήσεως : Διόδ.Σ 3,4 οὐ γὰρ ἐκ τῆς τῶν συλλαβῶν συνθέσεως ἡ γραμματικὴ παρ' αὐτοῖς τὸν ὑποκείμενον λόγον ἀποδίδωσιν, ἀλλ' ἐξ ἐμφάσεως τῶν μεταγραφομένων καὶ μεταφορᾶς μνήμῃ συνηθλημένης (περὶ τῶν ἱερογλυφικῶν· σχόλ. «τουτέστιν ἀποτροπῆς καὶ τύπων ζῴων τινῶν ἀπομνημονευομένων τοῖς πᾶσι καθ' ἑκάστην κοινότητα»).

**συναθροίζω** κ. μσν. κ. νεώτ., παρακ. συνήθροικα, πάπ. συνήθρυκα, ἐπὶ προσ. κ. ζῴων, ἀθροίζω, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκεντρώνω, συνάγω : Βάβρ. 124,8 συναθροίζειν ἀγέλην, - συνήθροισεν ἀνθρώπους πολλούς· . || τὸ παθ. συναθροίζομαι συνέρχομαι ἐπὶ τὸ αὐτό, συγκεντροῦμαι : ΚΔ Πράξ. 12,12 οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι, αὐτ.Λουκ.24,33 συνηθροίσθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν - εἰς τὴν ἐκκλησίαν· 2) εἰδ. ἐπὶ στρατ., συγκεντρώνω, στρατολογῶ, μαζεύω στρατιώτας : Ξεν.'Αν.7,2,8 συναθροίζειν τῶν διεσπαρμένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, Πλάτ.Μενξ.243Β συναθροίζειν ἐπὶ τὴν πόλιν . . 'Ελληνάς τε καὶ βαρβάρους· κ. παθ. : Ξεν.'Αν.6,5,30 τοὺς Βιθυνοὺς ἱππέας συναθροιζομένους εἶδον· || ὁμ. μτ. περιληπτ. ἐννοιῶν : Λυσ 2,34 συνήθροιζον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν, - συνήθροισε πολὺν στρατὸν ἐναντίον τῶν Περσῶν· 3) τὸ παθ. ἐπὶ μεμονωμένου προσώπου, εὑρίσκομαι, εἶμαι μετὰ συνηθροισμένου πλήθους, εἶμαι συνηνωμένος μετὰ πλήθους : Εὐρ.Ρῆσ.613 ἐγγὺς ἧσται κοὐ συνήθροισται στρατῷ (δὲν ἠνώθη μετὰ τοῦ στρατοῦ)· 3) ἀναφ. πρὸς πράγμ. ἀθροίζω, συγκεντρώνω εἰς ἕν : 'Αριστφ.Λυσ.585 τὸ κάταγμα λαβόντας δεῦρο ξυνάγειν καὶ ξυναθροίζειν εἰς ἕν· || συναθροίζειν τὸ σῶμα φέρειν τὸ σῶμα ὁμοῦ, συνάπτειν, συγκεντροῦν : Πλάτ.Τίμ. 44D ᾧ καὶ πᾶν τὸ σῶμα παρέδοσαν ὑπηρεσίαν αὐτῷ· 4) ὁμ. ἀναφ. πρὸς πράγμ., συλλέγω, συσσωρεύω εἰς τὸ αὐτό· κ. παθ. : Πλάτ.Πολ.422D ἐὰν εἰς μίαν . . πόλιν . . συναθροισθῇ . . τὰ χρήματα, αὐτ.563D τὸ κεφάλαιον τούτων ξυνηθροισμένων (τὸ ὅλον, τὸ σύνολον τῶν ὁμοῦ συναθροισθέντων ποσῶν), Πολυβ.11,74 λάφυρα συναθροῖσαι, Διόδ.Σ 13,98 τῶν νεῶν συνηθροισμένων εἰς ἕνα τόπον, 'Ιω.Ζερβ.Μῦθ.Ζ 25 βαθμηδὸν συναθροίσθηκαν εἰς ποσότητες μεγάλες· || κ. μτ. λ. περιληπτικῆς σημ. : Μαν.2,227 ἐκ πάσης συναθροίζοντας πολὺν ὄλβον· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἀφηρ. : Πλάτ. Τίμ.25Β αὕτη πᾶσα ξυναθροισθεῖσα εἰς ἓν ἡ δύναμις, Λυκοῦργ.110 τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατῄσχυνεν, Θεόφρ.Πυρ.12 συνηθροισμένον πᾶν ἰσχυρόν, αὐτ. 'Αν.26, Φιλόδ.Εὐσ.30 χρόνῳ τὸ μῖσος συνηθροίσθη, Συνέσ.'Επιστ.141 ἐπεὶ τότε μὲν ᾤμην ἀπὸ τῆς μνήμης αὐτὸ συναθροίσειν, - συνήθροισα πολλὰς περὶ αὐτοῦ πληροφορίας.

**συνάθροισις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἐπὶ προσ. κ. πραγμ., ἡ ἐνέργεια τοῦ συναθροίζω, τὸ συνάγειν, συγκεντροῦν: 'Αριστλ.ΖΓ 739b,10, -συνάθροισις - πληροφοριῶν· 2) κυρ. ἐπὶ προσ., τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συναθροίζω, ἡ συνέλευσις, ἡ ὁμήγυρις, συγκέντρωσις : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 537, 'Επιφάν.1,231Α εἰς περισσοτέραν καὶ ἀγυρτώδη συνάθροισιν ἐπήρθη, - δὲν παρέστη εἰς τὴν χθεσινὴν συνάθροισιν τοῦ λαοῦ.

**συνάθροισμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. συνάθροισις βλ.λ.: 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ. ἐν λ. ἀγορά ἡ ἐκκλησία, τὸ πλῆθος καὶ ὁ τόπος καὶ τὸ συνάθροισμα· 2) συνέλευσις, συμβούλιον : 'Αθανάσ.2, 224Β τὸ ἄδικον τοῦ παρανόμου συναθροίσματος τῶν 'Ιουδαίων· 2) νεώτ. γενικὸν ἄθροισμα.

**συναθροισμός** (ὁ) συνάθροισις, συγκέντρωσις, συνένωσις : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.1,42,2 'Εμπεδοκλῆς καὶ 'Επίκουρος καὶ πάντες ὅσοι κατὰ συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι, Κάσσ.Πρ.80 συναθροισμὸς ὑγρῶν, Αἴσωπ.242 πάντων τῶν ζῴων συναθροισμός· || ὁμ. ἀντίθ. τῷ μερισμός : Δαμάσκ.'Αρχ.412· 2) εἰδ. ρητορ. σχῆμα δι' οὗ διάφορα πράγματα συνενοῦνται· 'Αλέξ.Ρητ.Σχημ.17 «συναθροισμός, συναγωγὴ τῶν πεπραγμένων ἢ πραχθῆναι δυναμένων εἰς ἓν κεφάλαιον» : Κόϊντ.8,4,27.

**συναθροιστής** (ὁ) 'Ησ. ὁ συναθροίζων· 'Ησ. «ἀγρετᾶ· συναθροιστῇ».

**συναθροιστός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συνάθροισιν· 'Ησ. «ἀγυρτούς· συναθροιστούς, μάντεις, . . ὡς 'Αππίων συναθροιστικούς».

**συναθροιστικός**-ή-όν λεξ. ἀγυρτικός· 'Ησ. «ἀγυρτικούς· συναθροιστικούς».

**συναθρῶ**-έω μσν. ἐξετάζω, παρατηρῶ ὁμοῦ. Νικ.Χων.Χρον.315Α συναθροῦσα τῷ νῷ . . ὅσα κατερρέθη αὐτῆς.

**συναθύρω** συμπαίζω : Μόσχ.2,30 παῖδας ἐπεδίζεθ' ἑταίρας τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν.

**συναΐγδην** έπιρρ. μεθ' όρμής, βιαίως, όρμητικώς, έν κοινῇ όρμῇ : Ἡσίοδ.Α 189 **καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοὶ περεόντες.**
**συναιγλία** (ἡ) δ. τ. τοῦ συναικλία βλ.λ. : Ἐπιγρ.
**συναϊδιάζω** μτγν. άμτβ. είμὶ συναΐδιος : Γρηγ. Νύσσ.2,534C **τὸ συναϊδιάζον τοῦ λόγου.**
**συναΐδιος**-ον μτγν. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοίως ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ συνάναρχος : Ἡσ «συναΐδιος συνυπάρχων» : Ἐπιγρ. **συναΐδιος καὶ ὁμοούσιος τῷ πατρί,** Ἐπιφάν.1,981D **οὔτε σύγχρονα οὔτε συναΐδια,** Μεθόδ.333B, ΚΜανασσ.Χρον.1930 **ὁ συναΐδιος πατρὶ καὶ κοσμοκτίστωρ Λόγος.**
**συναϊδιότης**-ητος (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ συναϊδίου, τὸ συνάναρχον, συναιώνιον : Χρον.Πασχ. 304B **τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ συναϊδιότητος τὸ ἀκατάληπτον.**
**συναϊδίως** ἐπίρρ. μσν. ὁμοίως, αἰωνίως, συνανάρχως : Φώτ.Βιβλ.230, 280,28 **ἐξ οὗ τὸ πνεῦμα συναϊδίως ἐκπορεύεται,** Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.1,13B **τὸ τὰ βάθη τῆς θεότητος διερευνῶν πανάγιον πνεῦμα καὶ τούτοις συναϊδίως ἐπεντρυφῶν.**
**συναιθριάζω** συγχρόνως αἰθριάζω : Ξεν.Ἀν. 4,4,10 **ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα πάλιν.**
**συναιθύσσω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως κυμαίνομαι, ταχέως κινοῦμαι : Νόνν.Δ 10,183 **λιγυρῷ δὲ συναιθύσσοντες ἀήτῃ ἄσθματι κουφίζοντι·** **2)** μτβ. συγχρόνως κινῶ τι ταχέως : Νόνν.Δ 43,346 **συναιθύσσειν πλοκάμους θυέλλαις.**
**συναικλία** (ἡ) (αἴκλον) λακων. κ. συναιγλία σύνδειπνον βλ.λ. : Ἀλκμ.70.
**σύναιμος**-ον (αἷμα), ἀττ. κ. ξύν- συγγενὴς ἐξ αἵματος, ὅμαιμος : Σοφ.Ἠλ.156 **οἷς ὁμόθεν ἢ καὶ γονᾷ ξύναιμος,** αὐτ.Αἴ.977, Εὐρ.Φοίν.817 **ἡ δὲ σύναιμον λέχος ἦλθε·** κ. μτ. δοτ. : Φιλικὸς ἐν Stud.Ital.9,44 **μητρὶ . . σύναιμος·** || ὡς οὐσ. συγγενής, ἰδίᾳ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή : Σοφ.Ἀντ.198 **τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε,** αὐτ.488· || κτ. πληθ. **οἱ σύναιμοι** οἱ συγγενεῖς : Σοφ.ΟΚ 943 **οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων,** Θεμίστ.Λόγ.2,33C **τοὺς συναίμους τὰ ὅπλα κινεῖν·** || κ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διὸς **Ζεὺς ξύναιμος** ὁ προστάτης τῆς συγγενείας : Σοφ.Ἀντ.659 **πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία ξύναιμον·** || **νεῖκος ξύναιμον** ἡ μεταξὺ συγγενῶν ἔχθρα : Σοφ.Ἀντ.794 **σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας.**
**συναίμων**-ονος-ον σύναιμος βλ.λ. : Ψ-Φωκυλ.206 **μηδ' ἀμφὶ κτεάνων γε συναίμοσιν ἐς ἔριν ἔλθῃς,** Ἐπιγρ., Εὐρ.Ρῆσ.817 (πιθ.γρ.).
**συναίνεσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η τὸ συναινεῖν, ἡ συγκατάθεσις : Φίλ.1,382, Πλάτ.Ἠθ.285B **καὶ παρὰ τῷ θεῷ τῆς συναινέσεως καὶ πιστώσεως γενησομένης,** Πάπ. συναίνεσις τοῦ βουλευτηρίου, - **ἐγένετο κατόπιν συναινέσεως τοῦ συμβουλίου, - ἔχω τὴ συναίνεσή του.**
**συναινετικός**-ή-όν γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συναίνεσιν, ὁ κατὰ συναίνεσιν γινόμενος· ὅθ. τὸ οὐδ. **τὸ συναινετικὸν** ὡς οὐσ. τὸ κατόπιν συναινέσεως γινόμενον· γλωσσ. «ἐπερώτησις ἀμοιβαία, compromissiio».
**συναινίττομαι** μτγν. κ. μσν. αἰνίττομαι ὁμοῦ, ταυτοχρόνως : Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.263D, Ἑρμεί.Ἀλ. Φαῖδρ.π.Στεφ. **γενέσθαι παρὰ τὸν Λυσίαν .. τὴν τοῦ ἀπογενέσθαι (αἰτίαν) συναινιξάμενος,** Ἀνν. Κομν.551D **εἶχε δὲ ὁ λόγος . . καί τι ἀστειότατον τὴν τοιαύτην πρᾶξιν αὐτοῦ συναινιττόμενον.**
**σύναινος**-ον **ὁ** συναινῶν, ὁ συμφωνῶν μετά τινος, ὁμόδοξος, σύμφωνος : Ἡσ.,Ἰουστ.265 **οἷς ἐγὼ οὐ σύναινός εἰμι.**
**συναίνυμαι** συνάγω, συναθροίζω : Ἰλ.Φ 502 **Λητὼ δὲ συναίνυτο τόξα.**
**συναινῶ**-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. συναινέσω, ἀόρ. **συνῄνεσα,** ἀπολ. συμφωνῶ : Αἰσχ. Ἀγ.1208 **ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην,** Σοφ. Φιλ.122 **σάφ' ἴσθ' ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῄνεσα,** αὐτ.Ἠλ.1280, Πλάτ.Πολ.393E **οἱ μὲν ἄλλοι συνῄνουν·** κ. μτ. δοτ. : Ἡρ.5,92η' **ἴστε ὑμῖν Κορινθίοις γε οὐ συναινέοντας,** Σοφ.Ἠλ.402 **οὐ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέσεις ἐμοί,** Σωρ.1,58, Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.10,69 **μηθετέρῳ συναινεῖν·** κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Δίων Κ 23,85 **ὁ δὲ Φάβιος πρὸς οὐδέτερον αὐτῷ συνῄνεσεν·** || ὁμ. τὸ μέσ. : Ἐπιγρ.· **2)** μτ. αἰτ. συμφωνῶ ἐπί τινος : Ἐπιγρ. **συναινεῖν πόλιν·** || μτ. οὐδ. ἐπιθ. συμφωνῶ, συγκατατίθεμαι εἴς τι : Σοφ.ΟΚ 1508 **καί σ' ἅπερ ξυνῄνεσα θέλω πάλιν τε τῆνδε μὴ ψεύσας θανεῖν,** Ξεν.ΚΠ 4,2,47 **ὁ μὲν οὕτως εἶπεν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνῄνουν·** || ὁμ. τὸ μέσ. : Σοφ.ἀπ.368 **συναινεῖσθαι ταῦτα·** || νεώτ. ἐμπροθ. **συναινεῖν εἴς τι : συνῄνεσαν εἰς ταῦτα, - συνῄνεσαν εἰς τὴν σύναψιν συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως·** κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 4,4,8, αὐτ.7,2,14, Πολύβ.1,2,2 **τῶν Καρχηδονίων ὀλίγοι μὲν ἦσαν οἱ συναινοῦντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας·** || νεώτ. μετὰ τοῦ **νά : συνῄνεσαν νὰ παραχωρήσωσιν ἀρκετὰ ἐδάφη, - ὁ** πρόεδρος **συνῄνεσε νὰ χορηγηθῇ ἡ ζητηθεῖσα ἄδεια·** **3)** συγκατατίθεμαι εἰς παραχώρησιν, ὅθ. παραχωρῶ, χορηγῶ, δίδω : Αἰσχ.Ἀγ.484 **γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι,** Εὐρ.Ρῆσ.172 **δῶρά μοι ξυναίνεσον,** Ξεν.ΚΠ 8,5,20, αὐτ.Ἀν.7,7,31 **ἐὰν οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ δεῖσθαι τῆς στρατιᾶς συναινέσωσιν αὐτοῖς ταῦτα.**
**συναίρεμα**-ατος (τὸ) τὸ συνάθροισμα, τὸ ἄθροισμα, ἡ ἕνωσις : Ὀλυμπ.Φίλ.284 **ὅτι οὐ τὸ συναίρεμα τῶν τριῶν μονάδων ἐστιν ἡ μία ἀρχή,** Δαμάσκ.Ἀρχ.4,Ψελλ.128,1· **2)** ὅθ. τὸ σύνολον : Πάπ. **συναίρεμα πυροῦ σιτικῶν·** **3)** γραμμ. συναίρεσις βλ.λ 81 : Εὐστ.1447,52 **διὰ τί μὴ ἐκ τοῦ δῖς διος τὸ συναίρεμα τῆς γενικῆς οἷος γέγονεν, ἀλλὰ οἱός;**
**συναίρεσις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ λαμβάνειν ἢ ἑλκύειν πρὸς τὸ αὐτό, τὸ συμμάζευμα : Λογγῖν.Ὕφ. 10,3 **ἡ λῆψις δ' ὡς ἔφην τῶν ἄκρων καὶ ἡ εἰς ταὐτὸ συναίρεσις ἀπειργάσατο τὴν ἐξοχήν,** Ἀθήν.11,489F **συναίρεσις καρπῶν·** **2)** συστολή, κλείσιμον : Σωρ.2,59 **τῶν διοδευθησομένων χωρίων συναίρεσις·** **3)** περιορισμός· ἀντίθ. αὔξησις : Ἀσκληπιόδ.11,7· || ὅθ. ἐπὶ διαστημάτων, ἀποστάσεων κτλ., σμίκρυνσις : Πτολ.Γεωγρ.1,8,3 **παρατίθεται δὲ αἰτίας τῆς συναιρέσεως,** Σωρ.Κατ. 19 **συναίρεσις τοῦ μήκους** (ἐπὶ τεθραυσμένου μέλους, κῶδ. συνέρεισις)· **4)** συνάθροισις, ἄθροισμα : Δαμάσκ.Ἀρχ.96, Εὐστ.Πον.143,43 **μετρήσω σοι ὡς ἐν συναιρέσει εἰς ὅσα τὸ ἱερὸν ἐκνεύει·** **5)** σύνθεσις : Δαμάσκ.Ἀρχ.277· **6)** συγκέντρωσις : Σιμπλίκ.Φύσ.635,32 **τῆς νοερᾶς οὐσίας συναίρεσις·** **7)** γενίκευσις· ἀντίθ. διαίρεσις : Ἠλί. Πορφ.76,19· **8)** κ. νεώτ. εἰδ. γραμμ. ἡ συγχώνευσις δύο φωνηέντων ἢ φωνήεντος καὶ διφθόγγου **ἐν μιᾷ λέξει** εἰς μακρὸν φωνῆεν ἢ δίφθογγον· ἀντίθ. διαίρεσις : Κοϊντιλ.1,5,17, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ. 132,25· || ὁμ. γραμμ. συναλοιφὴ ὡς τὸ κύημα - κῦμα : Γαλ.6,642.
**συναιρεσιώτης** (ὁ) μτγν. κ. μσν., θηλ. **συναιρεσιῶτις-ιδος,** ὁ ὀπαδὸς αἱρεσιώτου, ὁ ὁμοίως αἱρεσιώτης : Σεραπ.εἰς Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4)230, Φώτ. Βιβλ.97B **τοῖς συναιρεσιώταις τοῦ Εὐνομίου.**
**συναιρεσιῶτις**-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ συναιρεσιώτης βλ.λ. : Φιλοστόργ.5,4,5,5.
**συναιρέτης** (ὁ) μτγν. ὁ βοηθός : Γρηγ.Ναζ.2, 1913 **οἱ τῆς ἀρεύστου Τριάδος συναιρεταὶ οἱ τῆς ἀτμήτου φύσεως διαιρέται** (κῶδ. συναρέται)· **2)** κ. θηλ. **-έτις** ἐσφ.γρ. ἀντὶ συναιρετιστὴς βλ.λ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),256, Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.96.

**συναιρετίζω** μσν. ἀνήκω εἰς τὴν αὐτὴν αἵρεσιν μετ' ἄλλου, εἶμαι συναιρεσιώτης τινός : Στουδ. Θεόδ.247D, Νικ.Χων.3,54B **συναιρετίζων μοναχῷ τινι Νήφωνι.**

**συναιρετικίζω** μσν. αἱρετικίζω μετά τινος, εἰμὶ καὶ ἐγὼ αἱρετικός : Θεόδ.Πρόδρ.'Ιάμβλ.π. Στεφ. **εἰ μὲν τὸ λεχθὲν αἱρετικίζειν λέγεις συναιρετικίζοιμι τοῖς λελεγμένοις.**

**συναιρετικός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συναίρεσιν, εἰς τὸ ὁμοῦ λαμβάνειν, συλλέγειν, ἕνας ποὺ συμμαζεύει : Δαμάσκ.'Αρχ.132 **οἱ ἄζωνοι συναιρετικοὶ βούλονται εἶναι τῶν ζωνῶν'** **2)** ὁ ἐπιτήδειος, ὁ ἔχων τάσιν πρὸς περίληψιν : Δαμάσκ.'Αρχ.106.

**συναιρέτις**-ιδος (ἡ) σχόλ. θηλ. τοῦ συναιρέτης βλ.λ.2) : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.9).

**συναιρετιστής** (ὁ) ἐπὶ πλανητῶν, μέλος τῆς αὐτῆς ὁμάδος : Βέττ.Βάλ.55,24, Κατ.'Αστρλ.Κ 7,215.

**συναίρημα** (τὸ) 'Επιγρ. συναίρεμα βλ.λ. : **συναίρημα θησαυροῦ.**

**συναίρω,** ποι. συναείρω, μέσ. ἀόρ. **συνηράμην,** ἀπαρφ. ἀόρ. **συνἄρέσθαι,** ἐσφ. ἀπαρφ. παρακ. **συνῆρσθαι,** αἴρω, σηκώνω ὁμοῦ μετά τινος : 'Αριστλ.Πρ.945a,39, Πλούτ.'Ηθ.659Α' **2)** τὸ μέσ. βοηθῶ τινα νὰ σηκώσῃ τι, γεν. βοηθῶ τινα εἴς τι, λαμβάνω μέρος εἰς κοινὴν προσπάθειαν : Εὐρ. Ῥῆσ.495 **ἀλλὰ μηνύων στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ,** Διον.'Αλ.Ρωμ.7,19 **οἱ πλεῖστοι τῶν συναραμένων τὰ ὅπλα δημοτῶν'** ‖ δθ. συναίρεσθαι Κύπριν ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου φέρω τὴν Κύπριν, τὸν ἔρωτα, δθ. συνδέομαι ἐρωτικῶς πρός τινα : Αἰσχ.Πρ.650 **Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν θέλει'** ‖ δθ. μτφ. συμβάλλω, βοηθῶ, εἶμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τινός : Λουκ.Χαριδ.12 **πᾶν ὅ,τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει'** **3)** δθ. μτ. γενικ. πράγμ. λαμβάνω μέρος εἴς τι : Θουκ.5,28 **οὐ ξυναράμενοι τοῦ 'Αττικοῦ πολέμου,** αὐτ.4,10, Διον.'Αλ.Ρωμ.6,3 **καὶ τῶν ἄλλων Οὐόλσκων συναιρομένων σφίσι τοῦ πολέμου'** κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Θουκ.2,71 **μετὰ 'Ελλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης,** Δημ.16 **δεῖ τοίνυν .. ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα'** **4)** δθ. μτ. δοτ. προσ. βοηθῶ τινα εἴς τι : Εὐρ.'Ορ.767 **συναίρεσθαι φόνον τινί,** Δίων Κ 55,66 **πλεῖστοι γὰρ ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τῶν μέσων κἂν μηδὲ ἑτέροις ὦσι συναίροντες'** κ. ἀπολ. : Δημ.1443 **τοὺς συναιρομένους ὑμᾶς'** **5)** συμπράττω, ἑνοῦμαι πρὸς σύμπραξιν : Ξεν.'Αθ.2,2 **οὐχ οἷόν τε συνάρασθαι εἰς τὸ αὐτὸ τὰς πόλεις,** Δημ.1449 **ὃς δυνήσεται σῶσαι τὰ παρόντα μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναραμένου,** Πλούτ.Γάλβ.18 **τοὺς Γαλάτας Οὐΐνδικι συναραμένους,** αὐτ.'Ηθ.863Ε **'Αργεῖοι οὐ συναράμενοι τοῖς 'Ελλησιν,** 'Ηρωδιαν.7,7,11 **συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι,** Φώτ.Βιβλ.148,40 **συναράμενος τοῖς λῃσταῖς κατὰ τοῦ δεσπότου'** κ. μτ. γενικ. προσ. : 'Ηρωδιαν.7,5,16 **ἣν μὲν ἡμῶν συνάρῃ καὶ κοινωνὸς τῶν κινδύνων γένῃ'** ‖ ὁμ. μτ. δοτ. προσ. καὶ ἐμπροθ. προσδ. : Παυσ. 3,1,7 **Θήρᾳ συνήραντο εἰς ἀποικίαν'** κ. μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. προσδ. **συν-** ἐπί τινα συνεργάζομαι, συνενοῦμαι ἐναντίον τινός : Πλούτ.Συγκρ.Διον. Βρούτ.3 **μόνοι τῶν ἐπὶ Καίσαρα συναραμένων'** **6)** δθ. μτφ. τὸ ἐνεργ. συμφωνῶ πρός τινα, πηγαίνω μὲ τὸ μέρος τινός : Δίων Κ 46,3 **τῷ δὲ δὴ Καίσαρι, οὗ καὶ τὸν πατέρα ἀπέκτεινε συναίρει,** Φιλοπ.Πρόκλ.2 **ἄλλως τε καὶ συναίρων τῷ Πλάτωνι περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ἐπαγγειλάμενος'** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. : 'Αθανάσ.1,195Α **μηδὲ συνάρασθαι τῇ τῶν περὶ Εὐσέβιον σκέψει'** **7)** συντελῶ, βοηθῶ, συμβάλλω : Γαλ.11,683 **ταῖς ἀναγωγαῖς τοῦ πύου συναίρεται,** αὐτ.6,265, αὐτ. 6,209 **συναίρεται εἰς εὐτροφίαν τοῖς νεύροις'** ‖ ὁμ. μτφ. : Δίων Κ 40,15 **ὁ οὐρανὸς ἥ τε χώρα αὐτοῖς συναίρεται πρὸς ἀμφότερα,** αὐτ.56,44 **οὐκ ἐλάχιστον αὐτῷ πρὸς εὐδοξίαν καὶ τὸ πολυχρόνιον τῆς ἡγεμονίας συνήρατο'** **8)** φρ. **συνάρασθαι τὴν χάριν τινός** ἀπὸ κοινοῦ προσπαθῶ νὰ κερδήσω τὴν εὔνοιάν τινος : Δίων Κ 45,15 **διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν ἄστει τὴν χάριν τοῦ Καίσαρος συνήραντο'** **9)** τὸ ἐνεργ. συνάγω, συναθροίζω : 'Επιγρ. **συναίρειν τὰ γεννήματα,** Πλούτ.'Ηθ.659Α **τοὺς δὲ πυροὺς οἱ γεωργοῦντες σπεύδουσι φθίνοντος τοῦ μηνὸς ἐκ τῆς ἅλω συναίρειν'** ‖ δθ. τὸ παθ. συλλέγομαι, συνάγομαι, συγκεντροῦμαι : Διοσκ.1,30 **ὁ ἐπὶ τοῖς βαλανείοις συναιρόμενος ῥύπος** (δ.γρ. συναγόμενος)' ‖ δθ. κ. μτ. περιλ. ἐννοιῶν, προκαλῶ συγκέντρωσιν, σύναξιν, συναθροίζω : 'Επιγρ. **ὅπως συνάρωμεν διπλῆν εἰλαπίνην'** **10)** φρ. **συναίρειν λόγον** θεωρῶ, κάμνω λογαριασμὸν μετά τινος : ΚΔ Ματθ.18,23 **ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ,** Πάπ.' ‖ ὁμ. τὸ μέσ. **συναίρεσθαι λαγάριον** : Πάπ.' ‖ δθ. κ. τὸ ἐνεργ. ἀπολ. : ΚΔ Ματθ.18,24 **ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων'** ‖ δθ. κ. μτφ. **συναίρειν λόγον** ἔχειν σχέσεις, δοσοληψίας : 'Αποφθ.Πατέρ.Cotel.Mon.1,404C **μήτε ἀσπαζόμενον μήτε ὅλως θέλοντα συνᾶραι λόγον μεθ' ἡμῶν'** **11)** φρ. **συναίρεσθαι τῶν σκελῶν** συλλαμβάνω τινὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σκελῶν καὶ ἀνατρέπω αὐτόν : Πλούτ.Λύσ.15 **ὁ δὲ τῶν σκελῶν συναράμενος ἀνέτρεψεν αὐτόν'** **12)** πάπ. τὸ μέσ. ἀκυρῶ ἀπὸ κοινοῦ, μετά τινος : Πάπ. **ἐφ' ᾧ συναρεῖται μοι ἣν ἔχει ἡμῶν συνοικεσίου συγγραφήν.**

**συναιρῶ-έω** κ. μσν. κ. νεώτ., π. 'Ομ. μ. τὸ γ' ἐν. τοῦ ἀόρ. β' σύνελεν κ. ἡ μτχ. **συνελών,** αἱρῶ, λαμβάνω ὁμοῦ, συλλαμβάνω, συνάγω, δθ. τυλίσσω, συμμαζεύω : 'Οδ.Υ 95 **χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα'** **2)** τὸ μέσ. δράττομαι : Πάπ. **συνελόμενος σκαφεῖον'** **3)** δθ. λαμβάνω ὁμοῦ, καταλαμβάνω : Θουκ.2,51 **ἀλλὰ ταῦτα ξυνῄρει καὶ τὰ πάσῃ διαίτῃ θεραπευόμενα** (ἡ νόσος)' **4)** μτφ. ἐπὶ τῆς διανοίας, καταλαμβάνω, λαμβάνω ὁμοῦ, φέρω ὁμοῦ : Πλούτ.Λύσ.22 **ὁ δὲ 'Αγις, ὥς φασι, χρόνον [μὲν] λογισμῷ τὸ πρᾶγμα συνελών'** ‖ δθ. τὸ παθ. φέρομαι ὁμοῦ, ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν τῷ νῷ φέρομαι ἡνωμένος, συνδεδεμένος, συναπτός : Πλάτ.Φαῖδρ.249C **ἐκ πολλῶν ἰὸν αἰσθήσεων εἰς ἓν λογισμῷ ξυναιρούμενον** (εἰς ἓν συμπέρασμα διὰ τοῦ συλλογισμοῦ φερόμενον), 'Αριστλ.Σοφ.'Ελ.181b,33, αὐτ.Ρητ.1354b,9 **πρὸς οὓς καὶ τὸ φιλεῖν ἤδη καὶ τὸ μισεῖν καὶ τὸ ἴδιον συμφέρον συνήρηται πολλάκις** (διόρθ. συνήρτηται)' **5)** δθ. ὁμ. μτφ. συνάγω, συμπεραίνω : Πρόκλ.Παρμ.492 **δεῖ συναιρεῖν ἐκ πάντων τούτων ὅτι ..'** **6)** σμικρύνω, βραχύνω, συντέμνω : Διόδ.Σ 17,116 **ἡ πεπρωμένη συνῄρει τὸν ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῷ συγκεχωρημένον τοῦ ζῆν χρόνον'** ‖ ἐλαττώνω : 'Επιγρ. **τινὶ μέτρῳ προσλιπεῖν ἢ συνελεῖν'** κ. παθ. : 'Ασκληπιόδ.2,1 **συναιρεῖσθαι εἰς τὸ ἥμισυ'** **7)** περιορίζω : Φιλ. Βελοπ.50 **αὔξοντας καὶ συναιροῦντας τὸν τοῦ τρώματος κύκλον'** κ. παθ. : Θουκ.8,24 **τὰ τῶν 'Αθηναίων ταχὺ ξυναιρεθήσεσθαι,** Πολύβ. 10,11,4 **ὁ περίβολος τῆς πόλεως .. νῦν .. καὶ μᾶλλον ἔτι συνῄρηται'** ‖ εἰδ. ἐπὶ λόγου, συντομεύω : Λουκ.Φάλ.1,6 **συνελόντες τὰ ἐν μέσῳ,** Γαλ. 15,754 **συνελεῖν** (λόγον) **ἐς βραχὺ κεφάλαιον,** 'Αγαθήμ.1,196 **τὴν τοῦ παντὸς συνελεῖν πραγματείαν'** ‖ φρ. **ξυνελὼν λέγω** συντόμως, ἐν μιᾷ λέξει : Θουκ.2,41 **ξυνελών τε λέγω τήν τε πᾶσαν**

**πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι**, αὐτ.1,70· ‖ ὁμ. κ. νεώτ. συνε' όντι εἰπεῖν : Ξεν.Ἀν.3,1,18, αὐτ.Ἀπομν.3,8,10 **ὡς δὲ συνελόντι εἰπεῖν ὅποι πάσας ὥρας αὐτάς τε ἂν ἥδιστα καταφεύγοι**· ‖ ὁμ. **συνελόντι** φάναι : Γαλ.16,502, Γρηγ.Ἰουλ.1· ‖ ὁμ. κ. μ. συνελόντι : Ἰσαί.4,22· ‖ ὁμ. **συνελόντι ἁπλῶς** : Δημ.42· **8)** κ. νεώτ. γραμμ. ποιῶ συναίρεσιν δύο φωνηέντων ἢ φωνήεντος καὶ διφθόγγου : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.99,24 **τὸ ε καὶ τὸ ᾱ συναιρεῖν**, - **ἡ ἰωνικὴ διάλεκτος δὲν συναιρεῖ τὰ φωνήεντα**· ‖ κ.παθ.: **συνῃρημένα ὀνόματα**, - **τὸ ε καὶ α συναιροῦνται εἰς η**· ‖ ὁμ. γραμμ. ἐπὶ τοῦ τόνου τῶν συνθέτων : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.304,8· **9)** φέρω μακράν, παρασύρω ἐντελῶς, δθ. ἐξαλείφω πᾶν ἴχνος, ἐκμηδενίζω : Ἰλ.Π 740 **ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος** [κτ. Σχολ. «συνέχεε καὶ εἰς ἓν συνήγαγεν»]· ‖ κ. μτφ. καταστρέφω, καταργῶ : Διόδ.Σ 15,44 **τῶν Ἑλλήνων μεγάλαις ἀσπίσι χρωμένων καὶ διὰ τοῦτο δυσκινήτων ὄντων συνεῖλε τὰς ἀσπίδας**· ‖ εἰδ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ἐξολοθρεύω, θανατώνω : Δίων Κ 40,23 **τὸ καῦμα καὶ τὸ δίψος δεινῶς τοὺς λοιποὺς συνῄρει**, αὐτ.37,13 **τὸ φάρμακον καίτοι θανάσιμον ὂν οὐ συνεῖλεν αὐτόν**· **10)** φέρω εἰς πέρας, συντελῶ, τελειώνω : Πλούτ.Λύσ.11 **συνῃρηκὼς ὥρᾳ μιᾷ χρόνου μήκιστον . . πόλεμον**, αὐτ. Σερτ.13 **ὡς ἡμέραις δυσὶ συναιρήσων τὴν πολιορκίαν**· κ. παθ. : Πλούτ.Μάρκ.3 **τοῦ πρώτου τῶν Καρχηδονίων πολέμων ἔτει δευτέρῳ καὶ εἰκοστῷ συναιρεθέντος**, Γαλ.16,499 **τοῦ πλήθους ἤδη συνῃρημένου** [περατωθείσης τῆς συρροῆς, τῆς συνελεύσεως τοῦ πλήθους]· ‖ δθ. ἐπὶ διαστήματος, διανύω, φέρω εἰς πέρας : Πλούτ. Ἠθ.759D **ταχὺ συναιρεῖν πολλὴν ὁδόν**· κ. παθ. : Πλούτ.Λύσ.11 **τὸ διάστημα ταχέως ὑπὸ προθεσμίας τῶν ἐλαυνόντων συνῄρητο**· **11)** βοηθῶ, συνεργῶ εἰς κατάληψιν, κατάκτησιν : Ἡρ.5, 44 **συστρατεύεσθαί τε δὴ ἐπὶ Σύβαριν Δωριέας καὶ συνελεῖν τὴν Σύβαριν**, Θουκ.2,29 **βουλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ τῆς Θρᾴκης χωρία καὶ Περδίκκαν ξυνελεῖν αὐτόν**, Ἀντωνῖν.Λιβ.39,260 **Τεύκρου τοῦ ξυνελόντος Ἴλιον Ἀγαμέμνονι**.

**συναισθάνομαι** κ. νεώτ. κ. δημ. διὰ τῶν αἰσθήσεων ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἀντιλαμβάνομαι ἢ αἰσθάνομαι : Ἀριστλ.Ζ1 534b,18 **τὰ ἔντομα ὄντα πόρρω συναισθάνεται**· κ. μτ. γενικ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1170b,4 **συναισθανόμενοι τοῦ καθ' αὑτὸ ἀγαθοῦ ἥδονται**, Πλωτῖν 4,4,24, Ἱεροκλ.Πλ. Χρ.Ἐπ.11,444· κ. μτ. αἰτ. : Ἀριστλ.Ἀκουστ.803b, 36, Πλωτῖν.6,4,6 **διὰ τί οὐ συναισθάνεται ἡ ἑτέρα** [ἐνν. αἴσθησις] **τὸ τῆς ἑτέρας κρῖμα;**· **2)** ὁμοῦ **μετά** τινος αἰσθάνομαι, μετέχω συναισθήματός τινος : Ἀριστλ.Η Εὐδ.1245b,22 **συζῆν καὶ συναισθάνεσθαι**, Πλούτ.Σόλ.18 **συναισθάνεσθαι καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις**· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. αἰσθάνομαι, ἐννοῶ τι πλήρως ἐν τῇ συνειδήσει, ἀναγνωρίζω, γνωρίζω, κατανοῶ τι ἐν ἐμαυτῷ : Φιλόδ.Παρρ.3,- **συναισθάνεσθαι τὰς ἁμαρτίας**, Ὠριγ.1,222A **συνῃσθάνθη τὸ σφάλμα του - τὸ ἄδικόν του, - δὲ(ν) συναισθάνεται τὴ(ν) δυστυχία(ν) του**· κ. μτ. μτχ. : Φιλόδ.Κακ.17· μτ. γενικ. : Φιλοῦμ.Γυναικ.4,11 **τινὲς τῶν ἤδη συνῃσθημένων τοῦ ὑδροφόβα**· **4)** νεώτ. ἐν τῇ ψυχολ. ἔχω τι συναίσθημα βλ.λ.2) : **συναισθάνεται τὴν χαράν**· ‖ τὸ ἀπαρφ. ἐνάρθρ. ὡς οὐσ. **τὸ μέρος τῆς ψυχολογίας τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ συναισθήματος**, ὅ. συναισθηματικόν.

**συναίσθημα**-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀντίληψις, αἴσθησις : Ἐπιγρ.· **2)** νεώτ. ψυχολ. στοιχεῖον τοῦ ψυχικοῦ βίου αὐνιστάμενον εἰς τὴν εὐαρέσκειαν ἢ δυσαρέσκειαν ἥτις συνοδεύει πάντα τὰ ψυχικὰ γεγονότα : **συναίσθημα χαρᾶς - λύπης, - καλαισθητικόν - θρησκευτικόν - πατριωτικὸν συναίσθημα**· **3)** νεώτ. κ. δημ. γενικὴ ψυχικὴ διάθεσις δημιουργουμένη ἐν ἡμῖν ἐκ τῆς καθόλου ψυχικῆς ἐμπειρίας : **εἰς τοιαύτην συναναστροφὴν δημιουργεῖται ἕνα συναίσθημα εὐεξίας, - ἔχω τὸ συναίσθημα πὼς εἶμαι ἀσφαλής**· **4)** νεώτ. ἡ ψυχικὴ λειτουργία τοῦ συναισθάνεσθαι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν λογικήν, τὴν βούλησιν κτλ. : **ὑπερισχύει τὸ συναίσθημα τῆς λογικῆς καὶ τῆς βουλήσεως, - εἶναι ὅλος συναίσθημα**.

**συναισθηματικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ συναίσθημα βλ.λ.2) : **συναισθηματικὸς κόσμος**· **2)** ὁ εἰς ὃν ὑπεριαχύει τὸ συναίσθημα τῶν ἄλλων ψυχικῶν λειτουργιῶν : **συναισθηματικὸς ἄνθρωπος - τύπος**.

**συναισθηματικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συναισθηματικοῦ βλ.λ.2) : **ἀνέπτυξεν εἰς μεγάλον βαθμὸν τὴν συναισθηματικότητα αὐτοῦ**.

**συναισθησία** (ἡ) νεώτ. φυσιολ. αἴσθησις παραγομένη εἴς ὄργανόν τι τοῦ σώματος ἐξ ἐρεθίσματος **ἐπιδρῶντος καὶ παράγοντος** αἴσθησιν εἰς ἕτερον ὄργανον· **2)** νεώτ. ψυχολ. τὸ συμπαρομαρτοῦν αἴσθημα, ἡ σύγχρονος ἀντίληψις δύο ἢ καὶ περισσοτέρων διαφόρου τύπου αἰσθημάτων προερχομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρεθίσματος (π.χ. ὅταν ἦχος δημιουργῇ καὶ τὴν ἐντύπωσιν χρώματος ἢ χρῶμα καὶ τὴν ἐντύπωσιν γεύσεως).

**συναίσθησις**-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἀπὸ κοινοῦ αἴσθησις, ἡ ἀπὸ κοινοῦ διὰ τῶν αἰσθήσεων ἀντίληψις : Ἀριστλ.ΗΕὐδ.245b,24, Ἀλέξ.Ἀκρ. Αἰσθ.31,12· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πλήρης συνείδησίς τινος, ἐπίγνωσις : Πλούτ.Ἠθ.75A **τὴν αὐτοῦ βελτιουμένου συναίσθησιν**, Φιλόδ.Ρητ.2,6 **συναίσθησις ἀμυδρά**, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,2,30, αὐτ.2,11,1 συναίσθησις τῆς **αὐτοῦ** ἀσθενείας, Πλωτῖν.3,8,4, Πρόκλ.Ὑποτ.39, Ἑρμεῖ Ἀλ.Φαῖδρ.94A, Δαμάσκ. Ἀρχ 3, Σωρ.1,77 **συναίσθησις τῆς ἐκμυζήσεως**, αὐτ.1,27 **ὀσφύος τε καὶ ἤτρου συναίσθησις**, Ἰω. Ἀντ.Κοτελ.1,187B **καὶ ποτε εἰς μικρὰν συναίσθησιν ἔλθωσιν**, - **συναίσθησις τοῦ καθήκοντος - τῆς θέσεώς του, - δὲν ἔχει συναίσθησιν τῆς κακομοιριᾶς του**· **3)** ἐπὶ ἀσθενείας, ἡ συμπαρομαρτοῦσα αἴσθησις : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,9.

**συναισθητικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συναίσθησιν, τὴν ἀπὸ κοινοῦ αἴσθησιν ἢ τὸ συναίσθημα : Πλωτῖν.1,200,2 **εἰς αὐτὴν συναισθητικὴ καὶ συννοητικὴ καὶ ζωτικὴ καὶ οὐδαμοῦ ἔξω**· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ συναισθητικὸν τὸ μέρος τῆς ψυχολογίας τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ συναισθήματος**.

**συναισθητικῶς** ἐπίρρ. μετὰ συναισθήσεως : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.88.

**συναΐσσω** ὁρμῶ ὁμοῦ, σπεύδω πρὸς τὰ ἔμπρὸς ὁμοῦ : Ἀπολλ.Ρ 4,1112 **συνήϊξαν δὲ γυναῖκες ἀμφίπολοι**, Κόϊντ.2,456 **τύπτον ἀλλήλων ἀσπίδας πυκνὰ συναΐσσοντες**.

**συναισχύνω** μτγν. καταισχύνω ὁμοῦ, δθ. **τὸ** παθ. **συναισχύνομαι** συγχρόνως ἢ ὁμοῦ αἰσχύνομαι : Μάξ.Τύρ.18,9 **ὥσπερ γὰρ τῷ μαρίλης ἐμπεπλησμένῳ τὸν συμπλακέντα ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συναισχῦναι τὸ σῶμα**.

**συναίτιος**-ον κ. -α-ον κ. νεώτ. μτ. γενικ. πράγμ. κ. δοτ. προσ., ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου αἴτιος, συνεργός, δθ. ὁ βοηθῶν, ὁ συντελῶν εἴς τι : Ξεν. ΚΠ 1,4,15 **ἡδονῆς μὲν καὶ ἀγαθοῦ τινος πᾶσι συναίτιος ὤν, κακοῦ δὲ οὐδενί**, Ἰσοκρ 5,33 **τὴν πάλιν τὴν ἡμετέραν Ἡρακλεῖ συναιτίαν γενέσθαι τῆς Ἀθανασίας** (συνεργός, βοηθὸς εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἀθάνατος), αὐτ.3,44, αὐτ.15,96 **εἰ τῶν πεπραγμένων ἐκείνοις μηδὲν συναίτιος ἐγενόμην**· ‖ μτ. γενικ. πράγμ. μ., ὁ συνεργός, ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετ' **ἄλλου αἴτιος, ὁ συντελῶν εἴς τι** : Πλάτ.Πολιτ.281C,

αὐτ·Γοργ.519B **οὐκ αἰτίων ὄντων τῶν κακῶν, ἀλλ' ἴσως συναιτίων**, Δημ.246, αὐτ.372 **συναίτιος τούτου συνειπὼν Φιλοκράτει** [συνήργησεν εἰς τοῦτο ὡς συνήγορος τοῦ Φ.]· ‖ ἀπολ. ὁ ἀπὸ κοινοῦ αἴτιος, ὁ συνεργῶν μετ' ἄλλου αἰτίου : Πλάτ.Πολιτ.287B **τὴν μὲν γενέσεως οὖσαν συναίτιον, τὴν δ' αὐτὴν αἴτιον**, 'Αριστλ.Ψυχ.416a, 14, Γαλ.15,303, αὐτ.19,393· ‖ νεώτ. εἰδ. νομ. ὁ μετ' ἄλλου συμπράξας εἰς τὴν αὐτὴν ὀξιόποινον πρᾶξιν **εἴτε ὡς αὐτουργός, εἴτε ὡς συνεργός**· ‖ τὸ θηλ. **συναιτία** ὡς ούσ. : Αἰσχ.'Αγ.116 **ἡ ξυναιτία φόνου**· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. παράλληλος αἰτία : Πλάτ.Τίμ.46D **δοξάζεται . . οὐ συναίτια, ἀλλ' αἴτια εἶναι τῶν πάντων**· **2**) ἀπολ. ὁ ἀποτελῶν πρόσθετον, συντρέχουσαν αἰτίον, ὁ συντελεστικός, ὁ συμβάλλων εἴς τι : 'Αριστλ.Μεταφ. 1015a,21 **ἀναγκαῖον λέγεται, οὗ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὡς συναιτίου**, Τίμ.Λοκρ.93, Πύρρ.3,2 **συναίτιον δέ, ὃ τὴν ἴσην εἰσφέρεται δύναμιν ἑτέρῳ συναιτίῳ πρὸς τὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα**, Κλήμ. 'Αλ.Στρωμ.376 **οὐκ αἴτιον τιθέμενος τὸ συναίτιον.**

**συναιτιότης**-ητος [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συναιτίου.

**συναιτιῶμαι**-άομαι συγκατηγορῶ : Πλούτ.Φάβ.8 **συναιτιώμενος ἅμα καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τοὺς δυνατωτάτους ἐπαγαγέσθαι τὸν πόλεμον.**

**συναιτῶ**-έω γλωσσ κ. πάπ. ὁμοῦ μετά τινος αἰτῶ, ζητῶ : Γλωσσ. **δούλῳ συναιτεῖν** [servo competere]· ‖ τὸ μέσ. ζητῶ τι μετ' ἄλλου δι' ἐμαυτόν : Πάπ.

**συναιχμάζω** συμπολεμῶ, συμμάχομαι : ΑΠ 15,50, Νόνν.Δ 2,201 **Ζηνὶ συναιχμάζοντες.**

**συναιχμαλωτεύω** μσν. συνσιχμολωτίζω βλ.λ.: Ζωναρ.Χρον.1,22B **Λὼτ τοῖς Σοδομίταις συνηχμαλωτεύετο.**

**συναιχμαλωτίζω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁμοῦ μετά τινος αἰχμαλωτίζω, τὸ παθ. μετ' ἄλλων αἰχμαλωτίζομαι : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,295 **Δημάδης πολλοῖς τῶν 'Αθηναίων συναιχμαλωτισθείς**, Θεολ.'Αριθμ.40, ΚΜανασσ.'Ερωτ.1,52.

**συναιχμαλωτίς**-ίδος [ἡ] μτγν. [οὐχὶ συναιχμάλωτις-ιδος] τὸ θηλ. τοῦ συναιχμάλωτος βλ.λ.:Κόνων 13 **ἄλλα τε ταῖς συναιχμαλωτίσιν εἰποῦσα.**

**συναιχμάλωτος** [ὁ] ὁ μετ' ἄλλου αἰχμάλωτος : ΚΔ Ρωμ.16,7 **ἀσπάσασθε 'Ανδρόνικον καὶ 'Ιουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου**, Λουκ.'Ον.27.

**σύναιχμος**-ον ὁ ὅμαιχμος, σύμμαχος : 'Ησ.,Φώτ.

**συναιωνίζω** μσν. αἰωνίζω ὁμοῦ : Λεξ.ἐν Χειρ. Παρ.2562 φύλλ.202 verso **γνῶσιν . . συναιωνίζουσαν καὶ συμπαρεκτεινομένην ἀεί.**

**συναιώνιος**-α-ον μσν. ὁ ὁμοίως αἰώνιος : Εὐστ. Πον.126,63 **ἐποίησεν ἂν ἡμᾶς συναιωνίους.**

**συναιώρησις**-εως (ἡ) τὸ ὁμοῦ αἰωρεῖσθαι : Πλάτ.Τίμ.80D **τὰς φλέβας δὲ ἐκ τῆς κοιλίας τῇ ξυναιωρήσει πληροῦντος.**

**συναιωροῦμαι**-έομαι αἰωροῦμαι ὁμοῦ : Πλάτ. Φαίδ.112B **ξυναιωρούμενον τῷ ὑγρῷ τὸ πνεῦμα δεινούς τινας ἀνέμους . . παρέχεται**, 'Αρισταίν.1,3 **πρὸς θέαν τῶν κύκλῳ συναιωρουμένων.**

**συνακαταληπτοῦμαι**-έομαι εἶμαι ὁμοίως, ἐπίσης ἀκατάληπτος : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,243, **αὐτ.11,38 τῷ μὴ γιγνώσκοντι τοῦτον** [τὸν βοῦν] **συνακαταληπτεῖται καὶ τὸ μυκᾶσθαι.**

**συνακέφαλος**-ον μσν. ὁ ὁμοίως ἀκέφαλος, ὁ καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ἕτερος ἀκέφαλος : Στουδ. Θεόδ.64B **'Ησαΐαν καὶ Δωρόθεον τοὺς τῶν ἀκεφάλων συνακεφάλους.**

**συνακινητῶ**-έω μσν. ἀκινητῶ ὁμοῦ, ὁμοίως : Φώτ.'Αμφιλ.136 [ἐκδ.Σοφ.Οἰκ.].

**συνακμάζω** ἐπὶ προσ., ἀκμάζω συγχρόνως, εἶμαι συνακμαστὴς βλ.λ. μετά τινος : 'Αριστλ.ὀπ. 533 **συνακμάσας τῷ 'Ιφίτῳ**, Πολύβ.6,43,6, αὐτ. 31,26,3· κ. ἀπολ. : Πλούτ.ΓΓράκχ.3 **μὴ συνακμασάντων μηδὲ συμβαλλόντων εἰς τὸ αὐτὸ τὴν δύναμιν**· **2**) ἐπὶ φυτῶν, ἀνθῶ, θάλλω συγχρόνως : ΑΠ 11,417 **ἀλλ' ἀεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην**· **3**) μτφ. συνακμάζειν **τοῖς ὁρμαῖς** εἶναί τινα εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ζηλευτὸν διά τι : Πολύβ.16,28,1 **συνακμάσαι ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων αὔξησιν.**

**συνακμαστής** [ὁ] ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμάζων, ὁ συγχρόνως μετ' ἄλλου ὢν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του : 'Επιφάν 1,716D **σύγχρονος ὢν καὶ συνακμαστὴς τοῦ προειρημένου.**

**συνακολασταίνω** ζῶ ἀκολάστως, ἀσώτως μετά τινος : Πλούτ.Δημ.24 **ὅ τε Χρυσίδι καὶ Λαμείᾳ καὶ Δαμοῖ ταῖς πόρναις ἐκείναις συνακολασταίνοι**, αὐτ.Σύλλ.2,αὐτ.'Ηθ.140B.

**συνακολούθησις**-εως [ἡ] μτγν. τὸ συνακολουθεῖν, δθ. ἡ εὐπείθεια : 'Αθανάσ. ἐν Montefocon. Coll.Nov.Petr.2,80D **ἑτοιμασία καρδίας ἢ οἷον ὑπόσχεσις τῶν τῆς ψυχῆς κινημάτων πρὸς συνακολούθησιν τοῦ θεοῦ**· **2**) ἡ λογικὴ ἀκολουθία, συμφωνία : Σχόλ.Διον. ἐν 'Αν.Βιλλ.2,112,3 **τί ἐστι συνέπεια; ἡ σύμφρασις καὶ ἡ συνακολούθησις τοῦ λόγου.**

**συνακολουθία** [ἡ] μίμησις : ΨΦιλόλ. π. Στοβ. 'Ανθ.1,20,2.

**συνακόλουθος**-ον κ. νεώτ. ὁ συνακολουθῶν, ὁ συνοδεύων τινά : 'Αριστλ Ρητ.'Αλ.1435b,2· **2**) νεώτ. ὁ παρεπόμενος, ἐπακόλουθος, ὁ κατὰ λογικὴν ἀκολουθίαν ἀναγκαῖος· **3**) νεώτ. ὁ σύμφωνος πρὸς ἑαυτόν, ὁ συνεπής.

**συνακολουθῶ**-έω κ. νεώτ. ἀκολουθῶ ὁμοῦ ἢ ἐκ τοῦ πλησίον, συνοδεύω, μτ. δοτ. : Θουκ.6,44 **καὶ ὁλκάδες ἑκούσιοι ξυνηκολούθουν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα**, 'Υπερείδ.Λυκόφρ.6, Πάπ., ΚΔ Μᾶρκ.14,51 **καὶ εἷς τις νεανίσκος συνηκολούθησεν αὐτῷ**· ‖ ὁμ. σ- τινί που : 'Αριστφ.Πλ.43 **πείθειν ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε**· ὁμ. σ- πρός τινα : 'Αριστφ.Βάτρ.400 **δεῦρο συνακολούθει πρὸς τὸν θεόν**· ὁμ. σ- μετά τινος : 'Ισοκρ.4,146 **συνακολουθεῖν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ**· **2**) μτφ. παρακολουθῶ τι διὰ τοῦ νοῦ : 'Αριστλ.ΗΝικ.1100b,4 **συνακολουθοίημεν ταῖς τύχαις**· **3**) ἐπὶ πράγμ., ἀκολουθῶ, ἕπομαί τινι, ἔρχομαι ὡς ἀποτέλεσμα, ἐπακολούθημα : Πλάτ. Πολιτ.274A **πάντα συνακολουθεῖ τῷ τοῦ παντὸς παθήματι**, αὐτ.Πολ.464A **μετὰ τοῦ δόγματός τε καὶ ῥήματος ἔφαμεν ξυνακολουθεῖν τάς τε ἡδονὰς καὶ τὰς λύπας κοινῇ**, 'Ισοκρ.7,4 **συντέτακται καὶ συνακολουθεῖ τοῖς μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία**, 'Αριστλ.Μετ.370b,10, Γαλ.18(2),135,Διόδ.18,1 **τὸν μέλλοντα συντόμως αὐτῷ συνακολουθήσειν θάνατον**· ‖ προκύπτω : Πάπ.· **4**) δθ. ἐν τῇ λογ. ἀκολουθῶ ἀναγκαίως ἔν τινι ὅρῳ, περιέχομαι ὡς παρεπόμενον ἔν τινι ὅρῳ : 'Αριστλ.ΑΠρ. 52b,11,αὐτ.Μεταφ.1085a,16 **ἀπολελυμένα τε γὰρ ἀλλήλων συμβαίνει, εἰ μὴ συνακολουθοῦσι καὶ αἱ ἀρχαί**· **5**) ἀκολουθῶ λογικόν τι ἐπιχείρημα, συμμορφοῦμαι πρός τι λογικὸν ἐπιχείρημα : Πλάτ. Φιλ.25C, αὐτ.Νόμ.629A **συνακολουθῶ σοι τῷ λόγῳ**· **6**) ἀκολουθῶ τινα εἴς τι πρᾶγμα, μιμοῦμαί τινα : Πλάτ.Νόμ.792C **τοῦτ' οὐκέτ' ἂν ἐγὼ Κλεινίᾳ ξυνακολουθήσαιμ' ἄν**, 'Αριστλ.Φυσ.188b, 26,Θεόφρ.Αἰσθ.72,'Αθήν.1,5F **καὶ μόνος καταναλίσκῃ αὐτός, τῶν λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων**· **7**) δθ. εἶμαι σύμφωνος πρός τινα, συμφωνῶ τινι : 'Αριστλ.ΖΓ 764a,26, Θεόφρ.ΦΙ 7,2,9 **τὴν φύσιν ἥπερ συνηκολούθησε τῇ ὥρᾳ**· **8**) ὑπακούω τινά : Πλάτ.Νόμ.711C **καὶ πῶς οἰώμεθα ταχὺ ξυνακολουθήσειν τοὺς ἄλλους πολίτας,**

αὐτ.716Β δῆλον δὴ τοῦτό γε, ὡς τῶν ξυνακολουθησάντων ἐσόμενον τῷ θεῷ δεῖ διανοηθῆναι πάντα ἄνδρα· **9)** εἶμαι σχετικός, συσχετικός, συνάπτομαι πρός τινα : Ἀριστλ.ΖΓ 764b,24 συνακολουθεῖν ἀλλήλοις, Θεόφρ.Φ 17,2,9.

**συνακοντίζω** ἀκοντίζω μετ' ἄλλων συγχρόνως : Ἀντιφ.3,4,5 οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συνακοντιζόντων μέτοχός ἐστι τοῦ φόνου, Συνέσ.12C συνακοντιεῖ τῷ γυμνήτῃ· **2)** πλήττω διὰ πολλῶν ἀκοντίων : Πολύβ.1.43,6 βάλλοντες τοῖς λίθοις καὶ συνακοντίζοντες ἀπεδίωξαν· κ. παθ. : αὐτ.1,34,7 οἱ λοιποὶ συνηκοντίσθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱππέων, Διόδ.Σ 17,58 τῶν ἁρμάτων τὰ μὲν συνηκοντίσθη τὰ δὲ διεξέπεσεν.

**συνάκοος** [ὁ] συνήκοος βλ.λ.: Θεμίστ.Λόγ.33,366Β.

**συνακούω** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἀκούω: Ξεν.Ἑλλ.2,4,36 ἡδέως ταῦτα καὶ Ναυκλείδας ἔφορος ὢν ξυνήκουεν, Ἀριστλ.Οὐρ.290b,24 τὸ μὴ συνακούειν ἡμᾶς τῆς φωνῆς ταύτης, Διον.Ἀλ. Ῥωμ.11,35 οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι συνήκουον τῶν λόγων, Δίων Κ 46,41 συνακούσας σφίσι τὰ ἐπεσταλμένα· || φρ. συνακούειν ἀλλήλων ἀκούει ὁ εἷς τὸν ἄλλον : Ξεν.Ἀν.5,4,31 ἀναβοώντων δὲ ἀλλήλων ξυνήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως· || ἀπολ. ἀκούω ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὡς ἀκροατής : Πλούτ.Πύρρ.5 ἐχρῆτο λαλιᾷ περὶ τούτων οὐδένα συνακούειν οἰόμενος· **2)** ἐννοῶ τι ἔξωθεν εἰς συμπλήρωσιν φράσεως, νοῶ ἔξωθεν : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,239 ἐπὶ τὰς συνεμφάσεις οἱ στωικοὶ ἀνατρέχουσιν, λέγοντες τῷ ὅρῳ δεῖν τῆς φαντασίας συνακούειν τὸ κατὰ πεῦσιν.

**συνακρατίζομαι** ἀκρατίζομαι, προγευματίζω μετά τινος : Ἀντιφάν.285 ἄριστον ἐν ὅσῳ ὁ μάγειρος ποεῖ, συνακρατίσασθαί πως ἔχει μετ' ἐμοῦ.

**συνακριβῶ-όω** ὑποβάλλω, συντάσσω, δίδω ἀκριβῆ, συστηματικὴν ἔκθεσιν περί τινος : Φιλόδ. Ῥητ.2,188, Βέττ.Βάλ.18,13.

**συνακροατής** [ὁ] μσν. κ. νεώτ. ὁ μετ' ἄλλων ἀκροατής : Ἰγνάτ.Μάρτ.48, -εἴμεθα συνακροαταὶ εἰς τὴν χθεσινὴν διάλεξιν.

**συνακροῶμαι-άομαι** ἀκροῶμαι ὁμοῦ μετά τινος, εἶμαι συνακροατής τινος : Πλάτ.Μενξ.235Β ξένοι τινὲς ἕπονται καὶ ξυνακροῶνται, αὐτ.Σίσυφ.387Α ὅπως ἂν ξυνηκροῶ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.323 λέγων συνακροᾶται πολλάκις τοῖς ἐπακούουσιν αὐτοῦ.

**συνακτήρ-ῆρος** [ὁ] κ. νεώτ. ὁ συνάγων, ὁ συμμαζεύων, ὅθ. εἶδ. διάζωμά τι περὶ τὰ αἰδοῖα ὃ περιετίθετο ἐν ταῖς ἱερουργίαις ὁ ἱερεύς τῶν Ἰουδαίων, εἶδος βραχειῶν ἀναξυρίδων, πανταλονάκι : Ἰώσ.ΑΙ 3,7,1 παρατίθεται τὸν μαναχασὴν λεγόμενον, βούλεται δὲ συνακτῆρα μὲν δηλοῦν, διάζωμα δ' ἐστὶ περὶ τὰ αἰδοῖα ῥαπτὸν ἐκ βύσσου κλωστῆς εἰργνύμενον, ἐμβαινόντων εἰς αὐτὸ τῶν ποδῶν ὥσπερ ἀναξυρίδας· **2)** νεώτ. συμπυκνωτής, συσσωρευτής.

**συνακτήριον** [τὸ] μσν. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τοῦ συνακτήριος βλ.λ.

**συνακτήριος-α-ον** μσν. ὁ συνάγων, ὁ συναθροίζων : Παχυμ.Γ Ἀνδρόν.Παλ.1,9Α τῶν τῆς ἐκκλησίας συνακτηρίων κωδώνων· **2)** τὸ οὐδ. συνακτήριον ὡς οὐσ. περίφρακτος τόπος συνάξεως, συγκεντρώσεως : Ἡσ, Ἐφραὶμ Σύρ. π. Φώτ.Βιβλ.κῶδ.228,248,40 ὅτι τὰ παρὰ ταύτην [τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν] συνακτήρια λῃστῶν ἐστι σπήλαια· || ἰδ. οἰκοδόμημα χρησιμεῦον ὡς εὐκτήριος οἶκος : Βί.Ἀθανασ. αὐτ. κῶδ.258,482,39 μίαν ἐκκλησίαν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῖς Ἀρειανοῖς δοθῆναι συνακτήριον, Τιμόθ. ἐν Κοτελ.3,410C ἐν Κων/πόλει ἔχειν αὐτοὺς συνακτήριον.

**συνακτικός-ή-όν** ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ συνάγειν, ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ συνάγειν : Διοτογ. π. Στοβ. 4,7,62 ἔντι γὰρ ἁ δικαιότας κοινωνίας συνεκτικὰ καὶ συνακτικά, Θεολ.Ἀριθμ.3,16C ἐναντίων καὶ οὐχ ὁμοίων συνακτικὰ καὶ ἑνωτικὰ ταῦτα, Ἰω.Λυδ.Μην.16 ἡ δεκὰς πάντων οὖσα συναγωγός τε καὶ συνακτική· || ὁμ. ἀνοφ. πρὸς ἐξηρθρωμένα μέλη : Ἀπολλ.Κιτ.3 συνακτικὸς τοῦ καταρτίζεσθαι μικρὸν ἐξαρθρήσαντα· **2)** ἐν τῇ ῥητορικῇ τὸ συνακτικὸν ὡς οὐσ. ἡ δύναμις, ἱκανότης τοῦ ἐπισωρεύειν πειστικὰ γεγονότα ἢ ἐπιχειρήματα : Λουκ.Δημ.Ἐγκ.32 τὸ συνακτικὸν καὶ κρουστικὸν [τοῦ Δημοσθένους]· || ὁμ. τὸ συγκρ. : Πτολ.Ἁρμ.30Α ἔστι δὲ μαλακώτερον μὲν τὸ συνακτικώτερον τοῦ ἤθους, συντονώτερον δὲ τὸ διαστατικώτερον· **3)** ἐπὶ φαρμάκων, ὁ συσφίγγων, ὁ στυπτικός : Γαλ.11,710· **4)** ὁ ἄγων εἰς συμπέρασμα : Ἐπίκτ.Ἐγχ.44 οὗτοι οἱ λόγοι ἀσύνακτοι .. ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον συνακτικοί, Στωικ.2,78, Φιλόδ.Ῥητ.2,98, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,137 τῶν δὲ λόγων οἱ μὲν εἰσι συνακτικοί, οἱ δὲ ἀσύνακτοι· συνακτικοὶ μέν, ὅταν τὸ συνημμένον τὸ ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τοῦ διὰ τῶν τοῦ λόγου λημμάτων συμπεπλεγμένου, λῆγον δὲ εἰς τὴν ἐπιφορὰν αὐτοῦ ὑγιὲς ᾖ.

**συνακτικῶς** ἐπίρρ. κατὰ συναγωγήν, συμπερασματικῶς : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,170 εἰς τοίνυν ἡ ἀπόδειξις λόγος εἶναι λέγεται κατὰ συναγωγὴν τουτέστι συνακτικῶς.

**συνακτός-ή-όν** ὁ συνηγμένος, ἐκ συναγωγῆς προερχόμενος· Ἡσ. «συμφερτός, συμφορητός, συνακτός» : Πορφ.Ἀποχ.1,42 ὕδωρ ὀλίγον συνακτόν, ἐάν τι δέξηται ῥυπαρόν, εὐθέως μιαίνεται.

**συναλαλάζω** ἀλαλάζω μετ' ἄλλων : Πολύβ.1,34,2, Πλούτ.Σύλλ.28 σπασάμενοι δὲ τὰ ξίφη καὶ συναλαλάξαντες ἐν χερσὶν ἦσαν τῶν πολεμίων· κ. μτ. αἰτ. : Εὐρ.Ἡρ.11 Μεγάρας .. ἣν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοί ποτε λωτῷ συνηλάλαξαν.

**συναλγηδών-όνος** [ἡ] ἡ κοινὴ ἀλγηδών, θλῖψις· || κ. ὡς οὐσ. ἐν τῷ πληθ. συναλγηδόνες αἱ συναλγοῦσαι, αἱ μέτοχοι τοῦ πένθους : Εὐρ.Ἰκ.74 ἴτ', ὦ ξυναλγηδόνες, χορὸν τὸν Ἅιδας σέβει.

**συνάλγησις-εως** [ἡ] μσν. τὸ συναλγεῖν, ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου θλῖψις : Στουδ.Θεόδ.358Ε.

**συναλγία** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. τὸ κατὰ συμπάθειαν ἄλγος, ἡ συμπαθητικὴ νευραλγία.

**συναλγύνω** μτγν. κ. μσν. ἀλγύνω, λυπῶ ὁμοῦ : Ὀππ.Ἁλ.1,726 αὐτοὺς δὲ συναλγύνουσι νομεῖα· κ. παθ. : Στουδ. Θεόδ.210Β τίς οὐ συμποτνιάσεται καὶ συναλγηθήσεται ἐπὶ τῷ τεμνομένῳ;.

**συναλγῶ-έω** κ. μσν. κ. νεώτ. μτ. δοτ. ἢ μτ. ἐμπροθ. διορ. ἀλγῶ, πονῶ, λυποῦμαι μετά τινος : Σοφ.Αἴ.253 πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, Ἀριστλ.ΗΝικ.1166a,7, Διόδ.Σ 15,51 συνήλγουν αὐτοῖς ἐπὶ ταῖς προσδοκωμέναις συμφοραῖς· κ. ἀπολ. : Σοφ.Αἴ.283 δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας, Εὐρ.Ἀλκ.633, αὐτ.Ἡρ.1202, Ἀντίφ.3,2,8, Πλάτ.Πολ.462D, Διόδ.Σ 13,22 ἔχειν τοὺς συναλγήσοντας· || συναλγεῖν τῇ ψυχῇ, τῇ διανοίᾳ .. ὁμοῦ ἀλγεῖν, θλίβεσθαι, συμπονεῖν ψυχικῶς, πνευματικῶς .. : Δημ.321,19, Ἀριστλ. Πρ.887a,16· **2)** μτ. δοτ. πράγμ. συλλυποῦμαι, συμπονῶ διά τι : Αἰσχ.Πρ.290 ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ, Εὐρ.Ῥῆσ.807, Ἀριστλ.Ῥητ. 1381a,5 ἀνάγκη φίλον εἶναι τὸν .. συναλγοῦντα τοῖς λυπηροῖς, Γαλ.6,754 συναλγεῖν τῇ δυστυχίᾳ αὐτῶν· **3)** ἀλγῶ, πονῶ προσέτι : Σωρ.2,31 ἔτι δὲ καὶ φόαι καὶ ἰσχία συναλγεῖ τισι.

**συναλδής-οῦς-ές** μτγν. ὁ ὁμοῦ αὐξανόμενος : Νικ.Ἀλεξ.623 καρπὸς συναλδής.

**συναλεαίνω** ἀλεαίνω, θερμαίνω ὁμοῦ, συγχρόνως : Πλούτ.Ἠθ.691Ε.

**συνάλειμμα-ατος** [τὸ] λιπῶδες μεῖγμα φαρμακευτικόν, ἀλοιφή : Διοσκ.3,137, Ἡρόδ.Ἰατρ. π. Ὀ-

ρειθ.10,18,5,Σωρ.2,32 **συναλείμματι ἀποθεραπευτέοι,** αὐτ.1,49 **τὰ σώματα τονοῦμεν διὰ συναλειμμάτων θερμοτέρων.**

**συναλειπτικός**-ή-όν ὁ ἐκφερόμενος διὰ συναλιφῆς βλ.λ.· || εἰδ. τὸ γραμμ. οὐδ. **τὸ συναλειπτικόν** ὡς οὐσ. τὸ κατὰ συναλιφὴν βλ.λ. ἐκφερόμενον, λεγόμενον : Εὐστ.25,33 **διὰ τὸ ταχὺ καὶ συναλειπτικὸν καὶ ἐπίτροχον καὶ οὕτω στενόλογον τῆς συνεκφωνήσεως.**

**συναλειπτικῶς** ἐπίρρ. κατὰ τρόπον συναλειπτικὸν βλ.λ. :Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,165 **ἡ κατὰ τὰς συναλειπτικῶς ἐκφερομένας λέξεις τινῶν πρόσθεσις,** Εὐστ.834,5.

**συναλειπτός**-όν γραμμ. ὁ ὑποκείμενος εἰς συναλιφὴν βλ.λ.2) : 'Αν.Κρ.2,412,4 **τὰ εἰς γῆ δισύλλαβα συναληπτὰ ὄντα** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἀσυνάλειπτο).

**συναλείφω** ὁμοῦ μετά τινος ἀλείφω, βοηθῶ εἰς τὸ ἀλείφειν ἢ ὀλεῖψαι, συγχρίω : Πλούτ.Πομπ.73 **ὑπέλυσε καὶ συνήλειψε,** Φιλόδ.Κοκ.29· **2)** ὁμοῦ δι' ἐπιχρίσεως ἀλείφω, καλύπτω δι' ἐπιχρίσεως : Θεόφρ.ΦΑΙτ.3,23,1 **ἡ γῆ ὑγρὰ καὶ πηλώδης, ἐὰν ξηρανθῇ, ξυναλείφει καὶ οὐ διαδίδωσι τὸ σπέρμα·** κ. παθ. : 'Αριστλ.Μετ.365a,21 **τὰ μὲν ἄνω** (τῆς γῆς) **συναληλίφθαι διὰ τοὺς ὄμβρους** (ἔχουσι συγκαλυφθῆ ὑπὸ τῶν ὄμβρων διὰ χωμάτων)· || καθ' ὁλοκληρίαν ἀλείφω, χρίω : Σωρ.1,46 **συναλείφειν ἐλαίῳ·** **3)** συνενῶ, συγχέω, συμμειγνύω : Γρηγ.Ι, 420 **ἑνοῦμεν δὲ τὴν θεότητα καὶ οὐκ εἰς τὰ τρία συναλείφομεν,** 'Ιω.Χρυσ.'Επ.1,95 **οὐδεμίαν διαφορὰν δείκνυσιν ἐν ταῖς δωρεαῖς πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ πνεύματος ἁγίου, οὐ τὰς ὑποστάσεις συναλείφων·** || κ. παθ. συνενοῦμαι, συμμειγνύομαι, συγχέομαι : Σιμπλίκ.Φυσ.892,9 **συναλειφομένων ἀλλήλοις τῶν περάτων,** αὐτ.931,17· **4)** εἰδ. γραμμ. ἑνώνω δύο συλλαβὰς εἰς μίαν : Διον.'Αλ. Συνθ.22· κ. παθ. : Διον.'Αλ.Δημ.38 (πρβλ. συναλιφή)· **5)** μτφ. ἐξαλείφω, ἀπαλείφω, περιορίζω εἰς τὸ ἐλάχιστον : 'Αριστλ.Ρητ.1383b,33 **τἀγαθὰ μὲν ὑπερεπαινεῖν, τὰ δὲ φαῦλα συναλείφειν·** **6)** τρίβω καθ' ὁλοκληρίαν : Διοσκ.Εὐπ.1,233.

**συναληθεύω** κ. νεώτ. συνήθ. ἐπὶ κρίσεων, εἶμαι συγχρόνως ἀληθής, ἀληθεύω συγχρόνως : 'Αριστλ. 'Ερμ.19b,36 **οὐχ ὁμοίως τὰς κατὰ διάμετρον ἐνδέχεται συναληθεύειν,-αἱ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι κρίσεις δὲν δύνανται νὰ συναληθεύωσιν ἢ νὰ συμψεύδωνται·** **2)** ἐνεργ. ἀπὸ κοινοῦ ζητῶ ἢ λέγω τὴν ἀλήθειαν : Πλούτ.'Ηθ.53Β **φίλου συναληθεύοντος καὶ συνεπικρίνοντος.**

**συναλήθω** γλωσσ. συναλῶ βλ.λ.

**συναλητεύω** μτγν. ὁμοῦ ἀλητεύω βλ.λ. : 'Ηλιόδ.ΑΙθ.6,7 **συναλητεύειν ἡμῖν . . ἕτοιμος.**

**συναλθάσσομαι** δ. τ. τοῦ συνάλθομαι βλ.λ. : 'Ιπποκρ.'Αγμ.9 **φλαύρως ξυναλθάσσεται τὰ ἄρθρα τὰ κινηθέντα.**

**συνάλθομαι,** ἀπαρφ. ἀορ. **συναλθεσθῆναι,** ἐπὶ τραύματος ἢ κατάγματος, συμφύομαι, δθ. θεραπεύομαι : 'Ιπп.'Αρθρ.14 **εἴ τις τῇ ἐπιδέσει χρῷτο τῇ νομίμῃ τοῦ ταχέως συναλθεσθῆναι εἵνεκα.**

**συναλιάζω** (ἁλία), δωρ. ἀόρ. γ' ἐν. προσ. **συναλίαξε,** συναλίζω βλ.λ.ΙΙ) : 'Αριστφ.Λυσ.93.

**συναλίζω** (Ι) (ἁλία), ἀόρ. **συνήλισα** κ. **συνάλισα,** ἄγω εἰς τὸ αὐτό, συνάγω, συναθροίζω : 'Ηρ.1,125 **καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ὁ Κῦρος συνάλισε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων,** αὐτ.176, αὐτ.2,111, Ξεν.'Ελλ.1,1,30 **τοὺς ἐπιεικεστάτους ἑκάστης ἡμέρας τὸ πρῷ καὶ πρὸς ἑσπέραν συναλίζων πρὸς τὴν σκηνήν,** Θεοδώρ.3,3 **ἅπασαν συναλίσας τὴν στρατιάν·** || ὁμ. τὸ παθ. συναθροίζομαι, συνάγομαι : 'Ηρ.1,62 **οὗτοι μὲν δὴ συνηλίζοντο,** αὐτ. 5,15, αὐτ.5,102, Ξεν.'Αν.7,3,48 **συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι,** Λουκ. Πενθ.7 **ἐπειδὰν συναλισθῶσι πολλοί,** 'Ιάμβλ.Πυθ. 118 **συναλιζομένων τόπων θέας ἕνεκα·** **2)** ἐπὶ ἑνὸς προσ. μτ. ἐμπροθ. διορ. **συναλίζομαι εἰς. .** συγκοταριθμοῦμαι, συγκαταλέγομαι, φοιτῶ : Ξεν. ΚΠ 1,2,15 **εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας συναλίζεσθαι·** **3)** ὁμ. ἐπὶ πραγμ., συναθροίζω, συγκεντρώνω τι· τὸ παθ. συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι, συνάγομαι : 'Ιππ.'Οστ.15 **τὸ δὲ πλεῖστον ἀπὸ τοῦ μυελοῦ τοῦτο συναλίζεται,** 'Αριστλ.ΖΓ763a,33 **βορβόρου περὶ αὐτὰ συναλισθέντος,** Μακρόβ.Σατ.1, 17 **συναλισθέντος πολλοῦ πυρός.**

**συναλίζω** (2) (ἅλς), τὸ παθ. συναλίζομαι κοινωνῶ ἁλῶν καὶ τραπέζης, τρώγω εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν· πρβλ. δημ. φάγαμε μ' αὐτὸν ψωμὶ κι ἁλάτι· δθ. συνεκδ. συναναστρέφομαι· γλωσσ. «συναλίζεται· convercitur» : Μαν.5,339 **ἦμα λυγρῷ γαμέτῃ συναλιζόμενον κακόηθες** (ἐπὶ κακῆς γυναικός), ΚΔ Πράξ.1,4 **καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ 'Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι,** Κλήμ.'Ομ.13 **αὐτοῖς συναλιζόμεθα.**

**συναλίσγομαι** μτ. δοτ. ὁμοῦ ἢ σύγχρόνως μιαίνομαι : 'Αριστέ.142.

**συναλίσκομαι** αἰχμαλωτίζομαι ὁμοῦ : Πλούτ. Συγκρ.Δίων Βρούτ.3 **σώσαντα τῶν συνεαλωκότων ὅσους ἐβούλετο·** κ. μτ. δοτ. : Διογ.Λ 2,105 **Φαίδων 'Ηλεῖος συνεάλω τῇ πατρίδι·** || ἐπὶ ἰχθύων ἢ ἀγριμίων, συλλαμβάνομαι: ΑΙλ.ΖΙ 11,12 **τῶν συνεαλωκότων ἰχθύων.**

**συναλισμός** (ὁ) (συναλίζω (1)) μσν. συνάθροισις, συγκέντρωσις : Τζέτζ.'Ιλ.44,4 **τὸν ἐν Αὐλίδι συναλισμὸν τοῦ στρατοῦ** (διορθ. **συναυλισμόν**).

**συναλιφή** (ἡ) (συναλείφω) κ. **συναλοιφή,** ἐσφ.γρ. **συναλειφή** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συναλείφω βλ.λ.3), **συνένωσις,** σύμμειξις συγκάλυψιν ἐπάγουσα, συγχώνευσις : 'Επιφάν.1,483Α **διὰ τὸ μὴ νομίζειν συναλιφὴν εἶναι πρὸς τὸν υἱὸν τὸ "Αγιον Πνεῦμα·** **2)** κ. νεώτ. γραμμ. ἡ συγχώνευσις δύο συλλαβῶν εἰς μίαν κατὰ κρᾶσιν ἢ συναίρεσιν ἢ ἔκθλιψιν ἢ ἀπλολογίαν, οἷον ὁ ἄνθρωπος - ὤνθρωπος, καὶ ἐγὼ - κἀγώ, μετὰ ἄλλων-μετ' ἄλλων, ἄρρητα ἀθέμιτα - ἄρρητ' ἀθέμιτα, ἀμφιφορεύς - ἀμφορεύς, λαιμόμαργος - λαίμαργος (π.Εὐστ.1561,1 μ. ἐπὶ τῆς κράσεως κ. τῆς συναιρέσεως) : Στράβ.8,6,7 **καὶ σὺν τῷ δ δὲ ὑπερβατῶς δέχονται συναλοιφὴν μετὰ τοῦ συνδέσμου τοῦ δέ, ἵν' ᾖ οὕτως « .. πολὺ δ- -ἵψιον "Αργος ἱκοίμην»,**Διον.'Αλ.Συνθ. 6,22, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,161, 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.5,28 **κατὰ συναλιφὴν τοῦ ἄρθρου,** αὐτ.'Επιρρ.139,14 **τῆς συναλιφῆς ἰωνικωτέρας γενομένης·** || ἐπὶ γραμμάτων, ἡ κατὰ συναπτόν, ἑνιαῖον φθόγγον ἐκφορὰ (coeuntes litterae), οἷον κσ (ξ), πσ (ψ) : Κοΐντιλ.Inst.9,4,35· || κ. ἐπὶ λέξεων, ἡ κατὰ παράθεσιν δύο λέξεων ἕνωσις : Δημήτρ.70· **3)** νουμηνία βλ.λ. : Γέμιν.8,11· πρβλ. ἀλιφή, ἀπαλοιφή, καταλιφή, περιαλιφή.

**συναλλαγή** (ἡ) (συναλλάσσω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ μετ' ἄ. ὁμοῦ ἤτοι ἀμοιβαίως ἀλλαγή, ἀνταλλαγὴ πραγμάτων, δικαιωμάτων, λόγων· **2)** δθ. εἰδ. **λόγων συναλλαγή** ἡ ἀμοιβαία δόσις ἐξηγήσεων, δικαιολογιῶν, ὑποσχέσεων, προτάσεων κττ., ἡ φιλικὴ ἀνταλλαγὴ λόγων ἐπὶ σκοπῷ συμφιλιώσεως : Σοφ.ΑΙ.732 **λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου,** Εὐρ.'Ικ.602 **διὰ δορὸς εἴπσς ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς·** **3)** κτ. συνεκδ. ἀπολ. διαλλαγή, συμφιλίωσις, εἰρήνευσις : Θουκ.4,20 **ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτέ, ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγή,** αὐτ. 3,82 **ὅρκοι ξυναλλαγῆς,** 'Αρτεμίδ.2,20 **καὶ πρὸς φιλίας δὲ καὶ κοινωνίας καὶ συναλλαγὰς πάσας εἰσὶν ἀγαθαί·** || κτ. πληθ. αἱ συνθῆκαι, συνθήκη εἰρήνης : Ξεν.'Ελλ.6,5,8 **διελέγοντο περὶ συναλλαγῶν·** **4)** γεν. ὁμοιβαία σχέσις, ἐπιμειξία :

Σοφ.ΟΤ 34 ἀνδρῶν **δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς,** Εὐρ.Ἱππ.652 **λέκτρων ἦλθες ἐς συναλλαγάς,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,60 **μείξαντες τοῦ τε ἐπιχωρίου καὶ τοῦ ἐπήλυδος γένους τὴν ἀξίωσιν ἐπὶ συναλλαγαῖς γάμου,** Δίων Κ 54,16 **τὰς τῶν γάμων συναλλαγάς,** Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.3,538 **τῆς κατὰ γάμον συναλλαγῆς·** ‖ πάπ. εἰδ. ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαγωγῶν, ἐπικατολλαγή, συνάλλαγμα : Πάπ.· **5)** ἐμπορικὴ συμφωνία, ἀμοιβαία ὑποσχέσεων ὁμολογία, συμβόλαιον : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,22 **τῶν περὶ τὰς συναλλαγὰς ἀμφισβητημάτων,** Πάπ. **αἱ πρὸς ἀλλήλους συναλλαγαί·** ‖ νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐμπορικὴ διαπραγμάτευσις καὶ δοσοληψία : **ἐλευθέρα συναλλαγή, - ὁ πόλεμος περιώρισε - σταμάτησε τὶς συναλλαγές·** ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. μτφ. ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, ἡ παροχὴ ὠφελημάτων ἔναντι κομματικῆς ὑποστηρίξεως : **ὁ κοινοβουλευτισμὸς συμβάλλει εἰς τὰς κομματικὰς συναλλαγάς·** **6)** ἐπέμβασις, συνεργία : Σοφ.ΟΤ 960 **εὖ ἴσθ᾽ ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα· πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ·** **7)** ὅθ. τὸ ἀποτέλεσμα ἐπεμβάσεως ἄλλου, τὸ συμβάν : Σοφ.ΟΚ 410 **ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;** αὐτ.Τραχ.845· **8)** μτγν. συγγένεια ὕλης, συνάφεια : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ. 128 **ἣν ὁ λόγος ἔχει πρὸς τὸ βάπτισμα κοινωνίαν, ταύτην ἔχει τὸ γάλα συναλλαγὴν πρὸς τὸ ὕδωρ.**

**συναλλάγιον** (τὸ) μσν. συναλλαγή, μετὰ διαπραγμάτευσιν συμφωνία : ΚΠορφ.Ἔκθ.13 **συνεστήσατο καὶ μετὰ τοῦ Χαγάνου Χαζαρίου γαμικὸν συναλλάγιον καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα ἐδέξατο.**

**συνάλλαγμα**-ατος (τὸ) (συναλλάσσω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀμοιβαία σχέσις, συμφωνία, συναλλαγή, δοσοληψία : Ἱππ.19,24 **πρὸς δὲ ἰητρὸν οὐ μικρὰ συναλλάγματα τοῖσιν νοσοῦσίν ἐστιν,** Ἀριστλ.Ρητ.1354b,25 **καὶ καλλίονος καὶ πολιτικωτέρας τῆς δημηγορικῆς πραγματείας οὔσης ἢ τῆς περὶ τὰ συναλλάγματα,** Πολύβ.6,17,7 **κριταὶ τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων·** ‖ ἰδ. κτ. πληθ. γεν. πᾶσα μεταξὺ ἀνθρώπων σχέσις, πρᾶξις : Ἀρχύτ.3· - ‖ **ἑκούσια συναλλάγματα** αἱ ἑκουσίως γινόμεναι πράξεις, συναλλαγαί, οἷον συμβόλαια, συνθῆκαι, συμφωνίαι κττ., κτ. ἀντιδιασταλὴν πρὸς τὰ **ἀκούσια συναλλάγματα** κ. **βίαια συναλλάγματα** τὰς κατ᾽ ἀνάγκην ἢ ἀκουσίως γινομένας πράξεις, οἷον ἐγκλήματα κττ. . Ἀριστλ.ΗΝικ.1131a,2, αὐτ.Ρητ.1376b,12 **ἔτι δὲ πράττεται τὰ πολλὰ τῶν συναλλαγμάτων καὶ τὰ ἑκούσια κατὰ συνθήκας, ὥστε ἀκύρων γιγνομένων ἀναιρεῖται ἡ πρὸς ἀλλήλους χρεία τῶν ἀνθρώπων,** Πάπ. **συναλλάγματα καὶ ἐγκλήματα,** ΠΔ Ἡσ.6,58,6 **βίαια συναλλάγματα·** ‖ συμφωνία, συμβόλαιον : Δημ.869 **οὐδὲ πρὸς ἄλλον οὐδ᾽ ἂν εἷς οὐδένα τοιοῦτον συνάλλαγμα ποιούμενος ἀμαρτύρως ἂν ἔπραξεν,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.2, 75 **ὁπότε γὰρ ἀμαρτύρου συναλλάγματος ἀμφίλογόν τι γένοιτο ἑνὶ πρὸς ἕνα,** αὐτ.6,22 **τῶν μὲν οὐδὲ τοὺς τόκους ἀφιέναι, τῶν δὲ μηδ᾽ αὐτὰ τὰ συναλλάγματα διαλύειν·** ‖ ὅθ. ἔνταλμα πληρωμῆς : Αἰν.Τακτ.5,1 **διὰ συναλλαγμάτων ἀνάγκην·** **2)** κ. νεώτ. εἰδ. ἐμπορικαὶ συναλλαγαί, δοσοληψίαι : Δημ.766 **ἀργύριον μὲν νόμισμ᾽ εἶναι τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα τοῖς ἰδιώταις εὑρημένον,** Πολύβ.23,2,1), αὐτ.17 **διήκουσε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γινομένων συναλλαγμάτων,** Πάπ.· ‖ μτφ. ἐπὶ τοῦ γάμου : Ἀρτεμίδ.4, 30 **οὔτε εἶχέ τι ὃ πωλήσει, ἵν᾽ ὥσπερ γαμουμένη ἄλλῳ συνάλλαγμα ποιήσῃ·** **3)** νεώτ. ἀξία ἐκπροσωποῦσα τὴν ἀπὸ ξένης τινὸς χώρας καὶ εἰς τὸ νόμισμα ταύτης ἀπαίτησιν χρηματικοῦ ποσοῦ ὑπὸ ἄλλης χώρας : **συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου, - ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος ἀνῆλθε λόγῳ τῶν μεγάλων εἰσαγωγῶν·** **4)** νεώτ. συναλλαγματικὴ βλ. λ.

**συναλλαγματική** (ἡ) νεώτ. τὸ θηλ. τοῦ συναλλαγματικὸς βλ.λ. ὡς οὐσ. ἔγγραφον καθ᾽ ὡρισμένους τύπους συντεταγμένον δι᾽ οὗ δίδεται ὑπό τινος ἐντολὴ εἰς ἕτερον νὰ πληρώσῃ ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ χρηματικόν τι ποσὸν εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη τὸ ἔγγραφον : **ἐξώφλησα τὸ χρέος μου διὰ βραχυπροθέσμων συναλλαγματικῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.**

**συναλλαγματικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς συνάλλαγμα, συμφωνίαν, συμβόλαιον : Σχόλ.Θουκ.1,77 **ἐν ταῖς ξυμβολαίοις δίκαις· ταῖς συναλλαγματικαῖς χρείαις·** **2)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς, Γρηγ.Νύσσ.1, 256Β **μηδὲ τῇ τῶν μισθῶν ἐλπίδι τὸ ἀγαθὸν ἐνεργεῖν, πραγματευτικῇ τινι καὶ συναλλαγματικῇ διαθέσει κατεμπορευομένους τῆς ἐναρέτου ζωῆς·** **3)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ συνάλλαγμα βλ.λ.3) : **συναλλαγματικαὶ διακυμάνσεις·** **4)** νεώτ τὸ θηλ. **ἡ συναλλαγματική** ὡς οὐσ. βλ.λ.

**συναλλαγματογράφος** (ὁ) πάπ. ὁ συντάσσων συναλλάγματα, συμβόλαια, συμφωνίας, συμβολαιογράφος : Πάπ.

**συναλλαγμός** (ὁ) μσν. ἐναλλαγή, συναλλαγή : Στουδ.Θεόδ.580Ε **ἴδε ὁ μακάριος συναλλαγμός, βραχείαις θλίψεσι . . θεὸν γενέσθαι.**

**συναλλακτεύω** Ἡσ. γλώσσ. τοῦ συμβολατεύω, ποιῶ ἀνταλλαγήν, δι᾽ ἀνταλλαγῆς ἐμπορεύομαι· Ἡσ. «συμβολατεύειν· συναλλακτεύειν».

**συναλλακτής** (ὁ) κ. **συναλλάκτης** ὁ μεσίτης, ὁ τὰς συναλλαγάς, τὰς διαπραγματεύσεις ἐνεργῶν : Ἡσ., Γρηγ.Νύσσ.1,753Β, Εὐστ.Πον 93,38 **ὀρθῶς μὲν ἀγαπῶντες ὁ φίλος, ὁ κοινωνός, ὁ ὁμογενής, σῴζουσι τοὺς φίλους, τοὺς συναλλάκτας, τοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους.**

**συναλλακτικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς συναλλαγάς : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4113 **οἱ νόμοι οἱ συναλλακτικοί,** Βέττ.Βάλ.16,19 **γράμματα συναλλακτικά·** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἐπιτήδειος, ὁ ἱκανὸς εἰς τὰς συναλλαγάς, εἰς τὸ ἐμπόριον : Πτολ.Τετράβ.66 **διὸ μᾶλλον οὗτος τῶν ἄλλων ἐμπορικώτερος καὶ συναλλακτικός.**

**συνάλλαξις** (ἡ) συναλλαγή . Πλάτ.Νόμ.850Α **ὡς οὐκέτι δίκης οὔσης . . περὶ συναλλάξεων.**

**συναλλάσσω** κ. μέσ. κ. νεώτ. ἀττ **-άττω,** δημ. συναλλάζω, παρακ. **συνήλλαχα,** ἀόρ. β **συνηλλάγην,** φέρω εἰς σχέσιν μετά τινος, σχετίζω : Αἰσχ.Ἑπτ.597 **φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις·** κ. παθ. : Σοφ.Αἴ.493 **ᾗ (εὐνῇ) ξυνηλλάχθης ἐμοί,** Εὐρ.Ἀνδρ.1245 **Ἑλένῃ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις·** **2)** ἀμβτ. ἔχω σχέσεις μετά τινος : Σοφ.ΟΤ 1110 **εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω,** αὐτ.1130 **ἢ ξυνήλλαξάς τί που; (ἔσχες σχέσεις μετ᾽ αὐτοῦ ποτέ;)·** **3)** ἔρχομαι εἰς σχέσεις ἢ συμφωνίας ἐμπορικὰς ἢ ἄλλας μετά τινος, ἔρχομαι εἰς συναλλαγάς : Ἐπιγρ., Εὐρ.Ἡρακλ.4 **ὁ δ᾽ εἰς τὸ κέρδος λῆμ᾽ ἔχων ἀνειμένον πόλει τ᾽ ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρύς,** Δημ.760 **τὸ εἶδος τῶν νόμων, δι᾽ ὧν χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1162b,24, αὐτ.1178b,11, Πάπ. ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. συστ. ἀντικ. : Δημ.867 **τοιοῦτον πρᾶγμα συναλλάττειν ὁτῳοῦν ἕλοιτ᾽ ἂν ἑτέρῳ μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κηδεστῇ τὴν προῖκα μὴ ἀποδοῦναι,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,22 **μὴ μόνον ἃ διὰ τὸν πόλεμον ἀφῃρέθησαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ἃ δεομένοις τισὶ τῶν πολιτῶν ἐν εἰρήνῃ συνήλλαξαν ἀπολωλέναι·** ‖ νεώτ. τὸ μέσ. ἔρχομαι εἰς συναλλαγάς, εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις : **συναλλάσσεται μὲ τοὺς μεγαλυτέρους οἴκους τῆς**

Εὐρώπης· ‖ μτφ. ἐν τῇ πολιτικῇ, παρέχω τι ἀντὶ κομματικῆς ὑποστηρίξεως, ἐμπορεύομαι τὴν πολιτικήν, ρουσφετολογῶ· ‖ τὸ παθ. εἶμαι ὑποκείμενος εἰς συναλλαγάς, εἰς συμφωνίας : Πάπ.· ‖ ἡ μτχ. τοῦ παρακ. οἱ συνηλλαχότες τὰ συμβαλλόμενα μέρη : Πάπ.· **3)** συμφιλιώνω, διαλλάττω : Θουκ.1,24 ἀλλὰ τούς τε φεύγοντας ξυναλλάξαι σφίσι, Ξεν.Πόρ.5,8 ἔστι μὲν πειρᾶσθαι διαλλάττειν τὰς πολεμούσας πρὸς ἀλλήλας πόλεις, ἔστι δὲ συναλλάττειν εἴ τινες ἐν αὐτοῖς στασιάζουσιν, Δίων Κ 16.8 τῶν πολιτῶν στασιαζόντων τούτους συνήλλαξε, ΚΔΠράξ.7,26 καὶ συνήλλασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην· κ. ἀπολ. : Πλάτ.Νόμ.930Α ἐὰν ξυναλλάττειν δύνωνται· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. κ. παθ. ἔρχομαι εἰς συνεννόησιν, εἰς συνδιαλλαγὴν μετά τινος, συμμαχῶ ἢ συνεταιρίζομαι μετά τινος : Θουκ.8,90 ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτὸς ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, Ξεν.Ἀν.1,2,1 τῷ Ἀριστίππῳ συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. κ. παθ. ἀπολ. εἰρηνεύω, συνάπτω εἰρήνην : Θουκ.5,5 μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιῶται ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπείσαντο Ἀθηναίοις, Ξεν.Ἑλλ. 2,4,43 ἔπεισαν ξυναλλαγῆναι· ‖ φρ. μετρίως συναλλάττεσθαι συνάπτω εἰρήνην ἐπὶ δικαίοις ὅροις : Θουκ.4,19 καὶ ἀρετῇ αὐτὸν νικήσας παρὰ ἃ προσεδέχετο μετρίως ξυναλλαγῇ· **4)** κ.δημ. -άζω κάμνω χρῆσιν δύο ἢ πλειόνων πραγμ. ἰδ. ἐνδυμάτων ἐκ περιτροπῆς : ἔχει δύο πανωφόρια καὶ τὰ συναλλάζει.

**συναλληγορῶ**-έω μτγν. ἀλληγορῶ ὁμοῦ, συγχρόνως ἀλληγορικῶς ὁμιλῶ : Ὠριγ.1,181D.

**συναλληλία** (ἡ) νεώτ. λογ. ἀμοιβαία σχέσις ἐννοιῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν αὐτὴν ἀνωτέραν ἔννοιαν, ἡ ἰδιότης τῶν συναλλήλων ἐννοιῶν.

**συνάλληλος**-ον νεώτ. λογ. ἐπὶ ἐννοιῶν, αἱ ὑπαγόμεναι ἀμέσως εἰς ἄλλην ἀνωτέραν ἔννοιαν γένους : αἱ ἔννοιαι ὑγρόν, στερεόν, ἀέριον εἶναι συνάλληλοι ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἔνναιαν σῶμα.

**συναλλοιῶ**-όω ἀλλοιῶ, μεταβάλλω συγχρόνως : Ἀριστλ.Φυσιογν.808b,12, Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,14,3, Γαλ. 1,403 συναλλοιοῦντες ἑαυτοῖς τοὺς κατὰ τὸ σῶμα χυμούς, Δαμάσκ.Ἀρχ.280, Γρηγ.Νύσσ. ἐν Mai.Nov.Coll.Vat.8,2,11D συνηλλοιώθη πάντως ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα.

**συναλλοίωσις**-εως (ἡ) ἡ σύγχρονος, ἡ ὁμοῦ ἀλλοίωσις : Δαμάσκ.Ἀρχ.440.

**συνάλλομαι** ἅλλομαι, πηδῶ ὁμοῦ μετά τινος : Λουκ.Ἀνάχ.4 εἰς τὸ ἄνω συναλλόμενος, Πλούτ. Μάρ.19 κρούοντες τὰ ὅπλα καὶ συναλλόμενοι πάντες, αὐτ.Ἠθ.970E τοῖς ἄλλοις συνήλλετο (ὁ ἵππος)· **2)** πηδῶ πρὸς τὰ ὀπίσω μετὰ φόβου : Ἀρτεμίδ.1,57 συνάλλεσθαι φαμὲν καὶ τοὺς ἀνιωμένους ἐπὶ τοῖς προσπεσοῦσιν αἰφνίδιον.

**συναλλοτριῶ**-όω μτγν. ἀπαλλοτριῶ, ἀποξενώνω τινὰ ἀπό τινος συγχρόνως : Γρηγ.Νύσσ.2,960D τῆς τοῦ ἀγαθοῦ πάντως ἐπωνυμίας συνηλλοτρίωται.

**σύναλμα**-ατος (τὸ) Ἡσ. τὸ συμπήδημα : Ἡσ. «συνάλματα· συμπηδήματα».

**σύναλμος**-ον (ἅλμη) ὁ μετ' ἅλμης, ἁλμυρός : Μάχων π.Ἀθήν.13,580D λοπάδας συνάλμους.

**συναλοιφή** (ἡ) δ. τ. συναλιφὴ βλ.λ.

**σύναλος**-ον γλωσσ. ὁ ἐσθίων ἐπί τινι ἅλας.

**συναλοῶ**-άω, ἐπ. ἀόρ. συνηλοίησα, ἀλωνίζω ὁμοῦ : Ἡρακλείδ.π.Ἀθήν.12,524A συναγαγὼν ὁ δῆμος τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς ἀλωνίας, βοῦς συναγαγόντες συνηλοίησαν (διορθ. συνηλόησαν)· **2)** ὅθ. μτφ. κατασυντρίβω : Ἱππῶν.ἐν Πάπ.,Θεόκρ.22,128 δαλεῖτο πρόσωπον, μέχρι συνηλοίησε παρῆϊα, Πλούτ.Μάρκ.15, Κόϊντ.11,472 συνηλοίοιτο δὲ πάντα ὀστέα καὶ θοὰ γυῖα, Ἰώσ. Π1 3,10,4 πολλοὺς συνηλόα ἐμπηδῶν, Δίων Κ 56,14.

**συναλύω** ἀλύω, περιφέρομαι μετά τινος : Πλούτ. Ἀντ.29 συνεπλανᾶτο καὶ συνήλυε.

**συναλῶ**-έω μσν. ἀλέθω ὁμοῦ : Γεωπ.15,2,23 ὁμοῦ ταῖς σαρξὶ τὰ ὀστέα συναλοῦντες.

**συναλῶμαι**-άομαι περιπλανῶμαι ὁμοῦ μετά τινος, συμπλανῶμαι : Μανέθ.4,20, Διογ.Λ 6,290 συναλᾶσθαι τῷ πατρί.

**συναλωνιάζω** λεξ. συνεορτάζω τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀλωνίσματος· Σουΐδ. «συναλωνιάζειν· καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἦγον καὶ θυσίαν ἐποίουν».

**σύναμα** (σύν, ἅμα), ἐσφ. συνάμα ἐπίρρ. κ. νεώτ. ὁμοῦ συγχρόνως : Δαμαγ.ΑΠ 7,9 ὅτῳ σύναμ' ἔσπετο πέτρη, Λουκ.Ἀλ.5) σύναμα πολλοὶ τρώγουσι, αὐτ.Δὶς Κατ. 11 τοὺς ξύναμα πολλούς, - συνάμα ἦλθε καὶ ὁ πρόεδρος· κ. μτ. δοτ. : Θεόκρ.25,126 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι σύναμ' ἐστιχόωντο· ‖ συχν. κεχωρισμένως ἐκφερόμενον : Σοφ.Ἰχν.70 ξὺν ἅμα θεὸς ὁ φίλος ἀνέτω, Μελέαγρ.ΑΠ 4,1,27 σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων· **2)** μτγν. μτ. δοτ. ὀνομ. ἀπαρφ. μόλις, εὐθὺς ὡς : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,159 σύναμα τῷ βραχεῖαν ἰδεῖν αἵματος ῥύσιν ὠχριᾷ.

**συναμαθύνω** μτγν. συναφανίζω, συγκαταστρέφω : Ἀπολλ.Ρ 3,295 τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο δαλοῦ ἀναγρόμενον σὺν κάρφεα . . ἀμαθύνει.

**συναμαρτάνω** ἁμαρτάνω ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ.53C οὐ συναμαρτάνειν, Ἀππ.Ἰλλυρ.8, Ἐπιφάν.2,92B μὴ παρόντος τοῦ συναμαρτήσαντος σώματος, Χορίκ.23,60.

**συναμείβω** συναλλάσσω, ἐναλλάσσω, ἀνταλλάσσω : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.63,10, Ἰω.Ἱεροσ.Δαμασκ. 273,3 θηρίοις μαχέσασθαι καὶ συναμείβειν τὴν φυσικὴν ἡμερότητα εἰς θηριώδη ὠμότητα, Γρηγ. Νύσσ.1,102D, Στεφ.εἰς Γαλ.1,252D.

**συνάμιλλος**-ον κ. μσν. ὁ συναμιλλώμενος, συναγωνιζόμενος, ἀνταγωνιστής : Γολ.14,15, ASS 5,359A (Mai) τῶν πνευματικῶν ἀγώνων συνάμιλλον.

**συναμιλλῶμαι**-άομαι ἁμιλλῶμαι, συναγωνίζομαι μετά τινος : Εὐρ.Ἡρ.1205 βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται, Πλούτ.Ἠθ.786E συναμιλλώμενος ἔπαινος εὐνοίας δικαίας ἡγεμών.

**σύναμμα**-ατος (τὸ) (συνάπτω) κ. νεώτ. σύνδεσις, σύνδεσμος, δεσμός : Ἀριστλ.ΖΜ 687b,15 εἰ μέλλειν ἰσχυρῶς ὥσπερ σύναμμα ἰσχυρὸν συνδεῖν, Πλάτ.Ἀλέξ.18 διατεμεῖν τῇ μαχαίρᾳ τὸ σύναμμα· ‖ νεώτ. κόμβος, ἕνωσις δύο σχοινίων διὰ τῶν ἄκρων των· ‖ νεώτ. εἰδ. ναυτ. πρόχειρος σύνδεσμος δύο ρυμάτων διὰ δύο ἁπλῶν κρεμαθρῶν σχηματιζόμενος, ἄ. μάτισμα μὲ καντηλίτσες· **2)** εἰδ. κόμβος, γάγγλιον : Ἀριστλ.ΖΓ 788a,10 οὐχ ὥσπερ τινὲς ὑπολαμβάνουσιν αὐτοὺς τοὺς ὄρχεις εἶναι σύναμμα πολλῶν ὄρχων· **3)** περὶ συναμμάτων ἀμφ.σημασίας τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου : Διογ.Λ 7,191 περὶ τῶν συναμμάτων πρὸς Ἀπολλωνίδην.

**συναμματίζω** συνδέω, δένω ὁμοῦ, ὅθ. τὸ παθ. συναμματίζομαι δένομαι ὁμοῦ : Σχόλ.Νίκ.Ἀλ.382 συναμματιζομένου ἐντέρου.

**συναμοργός** Ἡσ. «δεξαμενή» (ξυν-, κώδ.).

**συναμπέχω** κ. -ίσχω περικαλύπτω στενῶς ἢ ὁμοῦ, σκεπάζω, περιβάλλω ὁμοῦ ἢ πλήρως : Αἰσχ. Πρ.521 ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις ; ‖ ὁμ. τὸ μέσ. : Εὐρ.Ἡρ.1111 πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας ; (καὶ σκεπάζεις, καλύπτεις τοὺς ὀφθαλμούς σου ;).

**συναμπρεύω** συνέλκω, σύρω ὁμοῦ : Ἀριστλ.ΖΙ 577b,31 ὃς καὶ ἀφειμένος ἤδη διὰ γῆρας, συναμπρεύων . . παρώξυνε τὰ ζεύγη ἐπὶ τὸ ἔργον.

**συναμύνω**, μέλλ. ξυναμυνῶ, συμβοηθῶ τινι : Εὐρ.ΙΑ 62 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη, τούτῳ συναμυνεῖν, Ἰώσ.Π1 2,20,7 τῷ πονοῦντι συν-

αμύνειν· ‖ δμ. μέσ. : Ἐρατοσθ.Κατ.33, Αἰλ.ΖΙ 3,46 τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημύνετο.

**συναμφιάζω** περιενδύω, περικαλύπτω : Κλέαρχ. 25 π.Ἀθήν.1,256F τοὺς τοῦ μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ γόνασι λεπτῷ ληδίῳ συνημφιακώς.

**συναμφιβάλλω** ὁμοῦ ἀμφιβάλλω· δθ. τὸ παθ. συναμφιβάλλομαι ὁμοῦ ἀμφιβάλλομαι, εἶμαι ὡσαύτως ἀντικείμενον ἀμφιβολίας : Εὐστ.316,26 περὶ πάσαις δὲ ἢ τὰς γοῦν πλείους Ἐφύρας ἱστορεῖται Σελλήεις ῥέειν ποταμός, συναμφιβαλλόμενος καὶ αὐτός, ὅτε που Ἐφύρα ἀμφιβάλλεται.

**συναμφότεροι**-αι-α ἀμφότεροι ὁμοῦ : Θέογν. 820 ἔνθα συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου, Ἡρ.1,147 βασιλέας δὲ ἐστήσαντο οἱ μὲν αὐτῶν Λυκίους.. οἱ δὲ Καύκωνας.. οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους, αὐτ.3,97, Ἐπιγρ.· ‖ δμ. κτ. πληθ. οὐδ. : Διονύσ.ΑΠ 5,81,2 τί πωλεῖς σαυτὴν ἢ τὰ ῥόδα ἠὲ συναμφότερα;· ‖ δμ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. μτ. τοῦ ἄρθρου τὰ συναμφότερα καὶ τὰ δύο ὁμοῦ : Πλάτ.Φίλ.46C ἡδονὰς τὰ ξυναμφότερα ἐπικαλουμένας· **2)** κτ. ἑν. ἀριθμ. ἐπὶ περιληπτικῆς σημασίας : αὐτ.22Α ὁ συναμφότερος βίος· ‖ δθ. τὸ συναμφότερον συναμφότεροι-αι-α ὁμοῦ καὶ τὰ δύο : Πλάτ.Συμπ.209Β καὶ ἂν ἐντύχῃ ψυχῇ καλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφυεῖ, πάνυ δὴ ἀσπάζεται τὸ ξυναμφότερον, αὐτ.Τιμ.87Ε, Ἐπίκτ.Δόξ.3, Πλωτῖν.4,3,26, αὐτ.6,9,2· ‖ δμ. κ. ἄνευ τοῦ ἄρθρου : Πλάτ Πολ.400C, αὐτ.Σοφ.250C οὐκ ἄρα κίνησις καὶ στάσις ἐστὶ ξυναμφότερον τὸ ὄν, Γαλ.16,743· ‖ δμ. φρ. τοῦτο συναμφότερον συνηνωμένα ταῦτα : Δημ.22 ἐφάνη τι τοῦτο συναμφότερον (ἡνωμένη αὐτη ἡ δύναμις)· **3)** εἰδ. μαθ. τὸ ἄθροισμα δύο πραγμάτων : Εὐκλ.5,8 συναμφότερα τὰ Δ,Μ· ‖ συνήθ. κτ. ἑν. : αὐτ.7,5 συναμφότερος ὁ Α,Δ (τὸ ἄθροισμα τῶν Α,Δ), αὐτ.7,28 συναμφότερος ὁ ΑΓ (ἐνν. τοῦ ΑΒ,ΒΓ τὸ ἄθροισμα ΑΓ), Πάππ.94,7· ‖ δθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Ἀρχιμ.Σφαιρ.Κύκλ.1,6 τὸ συναμφότερον ὅ τε κύκλος καὶ τὸ Β χωρίον, αὐτ.2,9, αὐτ.Ἑλ.27.

**συνάμφω** (οἱ, αἱ) οἱ δύο ὁμοῦ, συναμφότεροι : Πλάτ.Πολιτ.278C καὶ συναχθὲν περὶ ἑκάτερον ὡς συνάμφω μίαν ἀληθῆ δόξαν ἀποτελῇ, Ἐπιγρ.· ‖ ἀμ. ἐνάρθρως : Πολύβ.1,63,5 ἐν ᾧ πολέμῳ ἅπαξ μὲν οἱ συνάμφω ἐναυμάχησαν πρὸς ἀλλήλους· κ. μτ. γενικ. : Πολύβ.2,24,11 Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων συνάμφω πεζοὶ μὲν πέντε μυριάδες, αὐτ.2,65,9· κ. μτ. τοῦ ἄρθρ. κτ. ἑν. ἀριθμ. : Ἀριστλ.Μεταφ.1043a,22 ὁμοίως δὲ καὶ οἵους Ἀρχύτας ἀπεδέχετο ὅρους· τοῦ συνάμφω γάρ εἰσιν, αὐτ.Ἑρμ.20b,37, Στράβ.2,4,5 τοῦ συνάμφω, τῆς τε Λιβύης καὶ τῆς Ἀσίας, αὐτ.1,2,36 κατὰ τὸν συνάμφω χρόνον, Πλωτῖν.1,294,1 τὸ ὅλον αὖν νοεῖ καὶ τὸ συνάμφω.

**συναμῶμαι**-άομαι μέσ. συνάγω, συναθροίζω ὁμοῦ, συσσωρεύω : Ἀπολλ.Ρ 3,154 ὁ δ' ἂρ ἀστραγάλοις συναμήσατο.

**συναναβαίνω** ὁμοῦ μετά τινος ἀναβαίνω, κατευθύνομαι ἐκ τῆς παραλίας πρὸς τὰ μεσόγαια : Ἡρ.7,6 τότε δὲ συναναβὰς ὅκως ἀπίκοιτο ἐς ὄψιν τὴν βασιλέως, Ξεν.Ἀν.5,4,16, Ἰσοκρ.4,146· κ. μτ. δοτ. προσ. : Ξεν.Ἀν.1,3,18 τῶν πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων, Ἰσοκρ.4,145, ΚΔΜᾶρκ.15,41 καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα· κ. ἐμπροθ. : Ἐπιγρ. συναναβαίνειν μετά τινας, Στράβ.2,5,12 συναναβαίνειν μέχρι Συήνης, αὐτ.11,5,2· **2)** ἀναβαίνω μετά τινος εἰς ὑψηλότερον μέρος πρὸς τὰ ἄνω : Βέττ.Βάλ.8,14 συναναβαίνειν τῷ πόλῳ, Χορίκ.169,11 συναναβάντες αὐτῷ πρὸς τὰ μετέωρα· **3)** μτφ. διέρχομαι πρὸς τὰ ἄνω, ἀναβαίνω μετά τινος πρὸς τα ἄνω : Γαλ.2,711 συναναβαίνειν διὰ τῶν ὀστῶν· **4)** ἀναβαίνω μετά τινος ἐπί τινος ὑψηλότερον κειμένου : Λουκ.Χαρίδ.19 ἡλίου αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα· **5)** ἐπὶ ὑδάτων, ἀνυψοῦμαι, πλημμυρῶ μετά τινος, ἢ ὁμοῦ : Στράβ.17,1,48 συναναβαίνει καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν φρέατι ὕδωρ· **6)** μτφ. ὑψοῦμαι πρὸς τὰ ἄνω, εἰς ὑψηλότερα στρώματα: Γρηγ.Νύσσ.ἐν Mai. Nov.Coll.Vat.8,2,2) εἰ δυνατόν ἐστι συναναβῆναι τῇ διανοίᾳ τὸν λόγον, Μάξ.Ὁμολ.2,124Α τὸν ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν αὐτῷ συναναβάντα.

**συναναβακχεύω** μτγν. ὁμοῦ αὖθις βακχεύω : Λιβάν.Λόγ.18,75 συναναβακχεύσας τοῖς Ἑρμοῦ τε καὶ Διὸς ὀπαδοῖς.

**συναναβάλλομαι** μσν. ὁμοῦ, ἐπιχειρῶ : Εὐστ. Πον.131,58 τοῦ ψάλλοντος καὶ τῷ μεγάλῳ Δαυὶδ τὴν καλὴν ἀοιδὴν συναναβαλλομένου.

**συναναβιβάζω** ὁμοῦ ἀναβιβάζω (ὡς μτβ. τοῦ συναναβαίνω) : Ἑρμ.ΠΔΓέν.50,25, Ὀρειβ.49,23,22 ἀναβιβαζομένη ἡ χελώνη συναναβιβάζει τὴν σπάθην, αὐτ.49,24,24· ‖ ἐπὶ τόνου, ἀναβιβάζω συγχρόνως· παθ. ἀναβιβάζομαι συγχρόνως, μετατίθεμαι εἰς προηγ. συλλαβήν : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.135,2.

**συναναβλαστάνω** ἐπὶ φυτῶν, ὁμοῦ ἀναβλαστάνω : Θεόφρ.ΦΙ 3,4,2 αὐτῶν δὲ τῶν καθέκαστα δένδρων τὰ μὲν συναναβλαστάνει τοῖς ἡμέροις, οἷον ἀνδράχνη, Φίλ.1,344, αὐτ.444.

**συναναβλύζω** μσν. ἀναβλύζω ὁμοῦ : Εὐστ. Πον.171,64 τῷ συναναβλύζοντι αἵματι.

**συναναβόσκω** ὁμοῦ μετά τινος ἀναβόσκω, αὐξάνω, δθ. τὸ παθ. -όσκομαι ὁμοῦ μετά τινος ἀναβόσκομαι, αὐξάνομαι : Πλούτ.Ἠθ.409Α τοῖς Δελφοῖς ἡ Πυλαία συνηβᾷ, καὶ συναναβόσκεται.

**συναναβοῶ**-άω ἀναβοῶ, ἀνακράζω ὁμοῦ : Ξεν.ΚΠ 5,1,6 συνανεβόησαν δὲ καὶ αἱ δμωαί.

**συναναγαλλίασις**-εως (ἡ) μσν. ἡ κοινὴ ἀναγαλλίασις, χαρά : Συμεὼν Σὴθ Ἰχνηλ.224.

**συναναγάλλω** μσν. ὁμοῦ μετά τινος ἀγάλλω, χαροποιῶ Παχυμ.Γ Προγυμν.12,230 συνῆλθον ἂν κἀγὼ τοῖς πολλοῖς συναναγάλλων τὸν αἴτιον.

**συναναγαργαρίζω** ἀναγαργαρίζω, μεταχειρίμαι ὁμοῦ ὡς γαργάραν : Γαλ.14,439.

**συναναγιγνώσκω** ἀναγιγνώσκω ὁμοῦ : Πλούτ. Ἠθ.180D, αὐτ.97Α φιλολόγους συναναγιγνώσκοντας, Γαλ.18(2),321, Φώτ.Βιβλ.120,14 καίτοι αὐτὴν ἡμεῖς ταῖς ἄλλαις συνανέγνωμεν· κ. παθ. : Φώτ.Βιβλ.145Β.

**συναναγκάζω** κ. νεώτ. ἀναγκάζω ὁμοῦ, συμπιέζω, συνθλίβω : Ἱππ.Ἄρθρ.37· ‖ μτφ. ἐν γραμμ. χρ. ἐπὶ τῶν προθέσεων : Λογγῖν.Ὕψ.10,6 καὶ μὴν τὰς προθέσεις ἀσυνθέτους οὔσας συναναγκάσας παρὰ φύσιν καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος· **2)** ἀπὸ κοινοῦ ἀναγκάζω : Ἀριστλ. 1256b,7 ὡς ἂν ἡ χρεία συναναγκάζῃ, τοῦτον τὸν τρόπον διάγουσιν· κ. μτ. ἀπαρφ. : Δημ. 1334 ἐὰν ἀναγκάζοντος ἐμοῦ συναναγκάζητε, αὐτ.1425, Πολύβ.6,39,6 συναναγκάζουσι τὸν σώσαντα στεφανοῦν, Πάπ.· κ. παθ. συγχρόνως ἀναγκάζομαι : Ξεν.Ἱερ.3,9 καὶ νόμῳ συνηναγκασμένος, Δημ.803 τῶν νόμων ἢ προαιρουμένους ἢ συναναγκαζομένους ἡττᾶσθαι, Ἀριστλ.Ἀθ.40,1 ὥστε συναναγκασθῆναι μένειν πολλοὺς ἄκοντας ἕως ἐθάρρησαν· **3)** ἐκτελῶ, περιβάλλω ἐπίσης διὰ τῆς βίας : Ἰσοκρ.4,89 οὐ πρότερον ἐπαύσατο πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν ὃ πάντες θρυλοῦσι· ‖ τὸ παθ. ἐπιβάλλομαι διὰ τῆς βίας : Εὐρ.ΙΑ 395 τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους καὶ συνηναγκασμένους.

**συναναγκασμός** (ὁ) κ. νεώτ. τὸ συναναγκάζειν βλ.λ.1), εἰδ. φιλοσ. ἀπόδειξις ἀναγκάζουσα, πείθουσα : Ἰάμβλ.Πρατρ.21,κε' ταῦτα γὰρ ὑπὸ μαθημάτων καὶ ἐπιστήμης θεωρίας ἠσφαλισμένα ἀληθῆ καὶ ἀδιάψευστα μόνον ὑπάρχει, ἀποδείξει παντοίᾳ καὶ συναναγκασμῷ ὠχυρωμένα.

**συνανάγνωσις** (ἡ) τὸ συναναγιγνώσκειν, τὸ ὁμοῦ ἀναγιγνώσκειν : Πλούτ.Ἠθ.700C ἐν ταῖς Πλατωνικαῖς συναναγνώσεσι, Φώτ.Βιβλ.99B δῆλον δ' ὅτι εἰς τάς τῶν ῥητορικῶν λόγων συναναγνώσεις τά μέγιστα ἡ πραγματεία συμβάλλοιτ' ἄν.

**συναναγορεύω** μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἀναγορεύω, διακηρύττω : Χοῦμν.Ν ἐν Βοασσ.2,42,4 συνουσίωταί σοι δικαιοσύνη καί συνανηγόρευται.

**συναναγράφω** ὁμοῦ ἀναγράφω : Διόδ.Σ 17,1 ἐν ταύτῃ τάς συνεχεῖς πράξεις ἀναγράφοντες ἀρξόμεθα ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας . . συναναγράφομεν καί τά ἅμα τούτοις πραχθέντα· 2) ἀναγράφω τινά ὁμοῦ, συγκαταλέγω, συγκαταριθμῶ, τὸ παθ.: Αἰσχίν.2,83 συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις.

**συναναγυμνῶ**-όω γυμνώνω ὁμοῦ, συγχρόνως ἀφήνω τι γυμνόν : Πλούτ.Λυκ.Νομ.Σύγκρ.3 συνανεγύμνουν ὅλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρόν· κ. τὸ παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,274 ἢ ἡμεῖς ἐσμέν μνημονικοί τῶν συναναγυμνωθέντων αὐτῷ.

**συνανάγω** κ. μσν. φέρω ὀπίσω ὁμοῦ : Ἰω. Μουσ. ἐν Ἀν.Βοασσ.4,317 συνανήγαγε γάρ ἡμᾶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνερχόμενος· κ. παθ. : Πολύβ.1,66,10 συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν, Αἰλ.ΖΙ 10,34· 2) τὸ παθ. ἀνάγομαι, ἐξέρχομαι εἰς τὸ πέλαγος ὁμοῦ μετά τινος : Δημ.910 οὔτε συνανήχθη οὔτε ἀνέθετο εἰς τὴν ναῦν οὐδέν, Λιβάν.Λόγ.11,54, Προκ.Γαζ.Ἐπιστ.31· 3) ὁμ. παθ. φορτώνω ἐπίσης ἐπί πλοίου κατά τὸν ἀπόπλουν : Ἀριστείδ.2, 362 τὸ συναναχθὲν ὕδωρ· 4) ὁμοῦ ἑορτάζω, τελῶ : Φίλων 328A θυσίαν συνανάγειν.

**συναναδείκνυμι** πάπ. κ.μσν. ἀναδεικνύω, ἀναγορεύω ὁμοῦ : Πάπ. τέμενος ἑαυτῷ ἄσυλον συναναδεικνῦναι· || δθ. συναναγορεύω, ἀναβιβάζω-ὁμοῦ εἰς τι ἀξίωμα : Ζώσ.1,24 ἑαυτῷ τὸν παῖδα βασιλέα συναναδεικνῦναι.

**συναναδεύω** μσν. ἀναδεύω ὁμοῦ, ἀνακατεύω ἀναμειγνύων : Ἱππιατρ.34.

**συναναδέχομαι** ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω ὁμοῦ : Πολύβ.16,5,6 συναναδεξάμενον τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον εὐψύχως.

**συναναδίδωμι** ὁμοῦ μετά τινος δίδω ὀπίσω τι: Λουκ.Συμπ.15 δραχμάς δύο συναναδέδωκα μετά τῆς φιάλης· 2) ὁμοῦ διανέμω, μεταδίδω : Γαλ. 18(2),152, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,5 συναναδιδόμενον τῷ αἵματι καθ' ὅλον τὸ σῶμα, Ἀκτουάρ.Ἰω.3,6,4 οἱ συναναδιδόμενοι φαῦλοι χυμοί, Γρηγ.Νύσσ 1,638,7.

**συναναδίπλωσις**-εως (ἡ) γλωσσ. ἡ ὁμοῦ ἢ σύγχρονος ἀναδίπλωσις βλ.λ.

**συναναζεύγνυμι** ἀναζεύγνυμι, ἐκκινῶ ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Εὐμέν.3 νύκτωρ συνανέζευξε τὴν ἑαυτοῦ λαβών ἀποσκευήν (δ.γρ. ἀνέζευξε).

**συναναζέω** μτγν. κ. μσν. ἀναζέω τι ὁμοῦ, κάμνω τι νά βράσῃ ὁμοῦ : Διοσκ.1,33, Ἱππιατρ.34, Ἀέτ.9,31· || ὁμ. ἀμτβ. βράζω ὁμοῦ : Διοσκ.1,65.

**συναναζητῶ**-έω ἀναζητῶ ὁμοῦ μετά τινος : Ἡλιόδ.Αἰθ.6,7 ἕπεσθαι καί συναναζητεῖν.

**συναναζυμοῦμαι**-όομαι μσν. ἀναζυμοῦμαι ὁμοῦ : Εὐστ.Πον.105,1 κατά τά συναναζυμωμένα ἢ συντετηκότα τῶν σωμάτων.

**συναναζωπυρῶ**-έω μσν. ἀναζωπυρῶ ὁμοῦ : Μέν.Πρ.27D ὥσπερ φάρμακον ἐν ἕλκει προσπλαττόμενον καταβιβρώσκει μὲν τὸ νοσοῦν, συναναζωπυρεῖ δὲ τὴν ὑγείαν τῷ νοσοῦντι.

**συναναθάλλω** μτγν. ἀναθάλλω, αὐξάνομαι ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.1,172C τῶν δὲ κλάδων τοῦ θάμνου καθάπερ ἐν δρόσῳ τῇ φλογί συναναθαλλόντων.

**συναναθεματίζω** μσν. ἀναθεματίζω ὁμοῦ, δθ. παθ. ἀναθεματίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Φώτ. Βιβλ.286B τοῖς ἄλλοις αἱρετικοῖς συναναθεματίζεται ὁ Σύρος Ἰάκωβος.

**συναναθλῶ**-έω ὁμοῦ μετά τινος βοηθῶ, συντελῶ, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός : Εὐνάπ.ΒΣοφ.505B.

**συναναθρηνῶ**-έω μτγν. θρηνῶ ὁμοῦ μετά τινος μεγάλως : Ξεν.Ἐφ.3,3 ἔτι λέγοντος αὐτοῦ συνανεθρήνησεν ὁ Ἱππόθοος λέγων.

**συνανάθροφος**-η-ο μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀνατραφείς : Ἐρωτόκρ.1,860 καί μὲ τσί συνανάθροφους, ὡσάν καί πρῶτος σμίγει.

**συναναθυμιῶμαι**-άομαι ὁμοῦ μετα τινος ἀναθυμιῶμαι, καίομαι ὡς θυμίαμα: Ἀριστλ.Πρ.907a,38.

**συναναίρεσις**-εως (ἡ) τὸ συναναιρεῖν, συγκαταστρέφειν · Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,267 συναναίρεσιν ἀλλήλων περιεῖχεν.

**συναναιρῶ**-έω ἀναιρῶ, ἀναλαμβάνω, σηκώνω ὁμοῦ μετά τινος : Ἀντιφ.5,42 ἤδη τεθνεῶτα συνανελεῖν μοι· 2) πάπ. ἀναλαμβάνω ἐν συνθέσει, ὁμοῦ : Πάπ. παρακληθείς συνανῄρηται αὐτοῖς ὀνόματα δύο (ὁ πάπ. συνανίρηται)· 3) ἀναιρῶ, φονεύω, καταστρέφω ὁμοῦ : Διον Ἀλ.Ρωμ.8, 25 συναναιρεῖν τοῖς ἐχθροῖς τά φίλια, Ἀριστείδ. 1,411 συνανελεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις τούτους· || ἀναφ.πρὸς πράγμ.,καταστρέφω, ἀναιρῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Ἰσοκρ.Ἐπ.2,3 τελευτήσας δὲ τὸν βίον ἅπασαν ἄν τὴν ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν συνανεῖλες, Πολύβ.5,11,5 οὐδὲ συναναιρεῖν τά μηδὲν ἀδικοῦντα τοῖς ἠδικηκόσι· κ. μτ. ἐμπροθ. προσδ. : Πολύβ.6,46,7 συναναιρεῖν τι ἅμα τινί· || ἀπολ. καταστρέφω συγχρόνως : Φιλόδ.Μουσ.37· || τὸ παθ. καταστρέφομαι ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως : Λυκοῦργ.60 ὥσπερ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπίς τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι δὲ συναναιρεῖται πάντα, δι' ὧν ἄν τις εὐδαιμονίσειεν· κ. ἀπολ. : Διογ.Οἰν.58· || ὁμ. τὸ παθ. ἐπί πράγμ., καταστρέφομαι ὁμοῦ ἢ ἐντελῶς : Θουκ.8,24 μετά πολλῶν οἷς ταὐτά ἔδοξε, τά τῶν Ἀθηναίων ταχύ ξυναναιρεθήσεσθαι, τὴν ἁμαρτίαν ξυνέγνωσαν· 4) εἰδ. ἐν τῇ λογ. ὡσαύτως, ὁμοίως ἀναιρῶ, ἀνατρέπω, ἀκυρῶ, ἀφανίζω : Ἀριστλ.Τοπ.141b,28 συναναιρεῖ τὸ γένος καί ἡ διαφορά τὸ εἶδος (ὅταν ἀναιρεθῇ τὸ γένος καί ἡ διαφορά, ἀναιρεῖται ὡσαύτως καί τὸ εἶδος), αὐτ.Μεταφ.1059b,30 τὸ . . αἰσθητὸν ἀναιρεθὲν συναναιρεῖ τὴν αἴσθησιν· ἡ δὲ αἴσθησις τὸ αἰσθητὸν οὐ συναναιρεῖ, Σέξτ. Ἐμπ.Λογ.2,164 ἐάν τὸ ἕτερον αὐτῶν ἀνέλωμεν, καί τὸ λειπόμενον συναναιρεθήσεται, Ἀμμών. Φιλ.Κατ.74,6,19· 5) δίδω τὸν αὐτὸν χρησμόν : Πλάτ.Πολ.540C ἐάν ἡ Πυθία συναναιρῇ.

**συνανακάθαίρω** Ἐπιγρ., ἀόρ. συνανακάθηρα, ἀνακαθαίρω τι μετά τινος, βοηθῶ τινα ἐν τῷ ἀνακαθαίρειν, εἰς τὸ καθάρισμα.

**συνανακάμπτω** μτγν. ἀμτβ. ἐπανακάμπτω, ἐπαναστρέφω, ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.8,29,6 συνανακάμψαντες ἀποκατέστησαν αὐτὸν εἰς οἶκον· 2) βαδίζω ἐμπρὸς καί ὀπίσω μετά τινος, μτ. δοτ. : Διογ.Λ 2,127.

**συνανάκειμαι** μτγν. κ. μσν. παθ. ἀνάκειμαι, εἶμαι ἀνακεκλιμένος παρά τὴν τράπεζαν μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : ΚΔ Ματθ.9,10 πολλοί τελῶναι . . συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, αὐτ.Μάρκ.2,15, αὐτ.6,22, Κοτελ.2,318C· κ. ἀπολ. : ΠΔ Μακκ.5,39 οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς, ΚΔ Λουκ.14,15 ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, Ἐφραίμ Σύρ.2,95D, ΚΜανασσ.Χρον.3377.

**συνανακεράννυμαι** μτγν. κ. μσν., παθ. ἀόρ. συνανεκράθην κ. συνανεκεράσθην, ἀνακεράννυμαι, ἀναμειγνύομαι μετά τινος· Ἡσ.«συνανακραθεῖσα, συγκερασθεῖσα»· μτ. δοτ. : Λουκ.Ὀνειρ.26 κωνείῳ ἢ ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν φιλοτησίαν· κ. ἀπολ. : Διοσκ.2,70 ὕδατος συνανακραθέντος· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Φίλ.2,315 ἐδωδίμοις τισίν ἀναμείξας καί συνανακερασάμενος· 2) κ

μτφ. : Πλούτ.Θεμ.29 **αἱ Περσικαὶ πράξεις ταῖς Ἑλληνικαῖς συνανεκράθησαν** (δ.γρ. ἀντὶ ἀνεκράθησαν), Βέττ.Βάλ.350,16 **δύναμις δυνάμει συνανακερασθεῖσα**, Γρηγ.Ναζ.Λόγ.35,575Α **καὶ γενόμενος ἄνθρωπος .. ἐπειδὴ συνανεκράθη Θεῷ· 3)** εἰδ. γραμμ. πάσχω συνεκφώνησιν, συνίζησιν : Εὐστ.ΙΙ,32· **4)** ρηματ. n. συνανάκρασις.

**συνανακεφαλαιῶ**-όω μτγν. ἀνακεφαλαιῶ συντόμως, συγκεφαλαιῶ συνοπτικῶς, συντομεύω : Διον.'Αλ.Θουκ.12 **ἐν τῇ ε' βίβλῳ συνανακεφαλαιῶν τοὺς χρόνους** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ συγκεφαλαιῶν).

**συνανακηρύσσω** μσν. κ. συνανακηρύττω ἀνακηρύσσω ἐν ταὐτῷ, ὁμοῦ, συγχρόνως : Φώτ.Βιβλ. 255Β συνανακηρύττοντα **καὶ τὸ ἡμῖν ὁμοούσιον.**

**συνανακινδυνεύω** μτγν. κινδυνεύω, διατρέχω κίνδυνον ὁμοῦ μετά τινος : Νικόλ.Δαμ.ἀπ.66,15J.

**συνανακινῶ**-έω μσν. ἀνακινῶ τι μετά τινος : Γεωπ.8,41,2.

**συνανακίρνημι** μτγν. **ἀναμειγνύω τι μετά τινος**, συνανακεράννυμι, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Ἥρων Πνευμ.Ι Πρόλ.14S· κ. παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.3,59 τῷ ὕδατι συνανακίρνασθαι τὸ κώνειον· || ὁμ.σημ. τὸ μέσ.: Γρηγ.Νύσσ.ἐν Mai.Coll.Vat.8,2,19C **συμπλοκὴν τοῦ κτιστοῦ πρὸς τὸ ἄκτιστον συνανακιρναμένων.**

**συνανακιρνῶμαι**-άομαι μτγν. παθ. συνανακίρναμαι : Ἀλέξ.'Αφρ.Μεταφ.35,21, Γρηγ.Νύσσ.2,684Β **δουλείας συνανακιρνωμένης τῇ κυριότητι.**

**συνανακλίνομαι** μτγν. κ. μσν. ἀποθ. ἀνακλίνομαι, πλαγιάζω μετά τινος, ἰδ. ἐν τῇ κλίνῃ ἢ παρὰ τὴν τράπεζαν, ἐμπροθ. (μετά τινος) : Λουκ.'Ον.3 **ἐκέλευσε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ·** κ. μτ. δοτ. : Κλήμ.'Αλ.Παιδ.271 **ταῶνας .. ἐκτρέφουσι καὶ συνανακλίνονται τοῖς φοξοῖς,** Εὐμάθ.'Υσμ Ι,14 **συνανακέκλιταί μοι καὶ** Κρατισθένης, αὐτ.29· || γλωσσ. συγκοιμῶμαι· || μσν. κ. ἐνεργ **συνανακλίνω** ἀνακλίνω, βάζω ἕναν νὰ πλαγιάσῃ, μετά τινος : Εὐμάθ.'Υσμ.5,146 **ὁ δὲ** (ὄνειρος) μοι **καὶ συνανέκλινε ταύτην· 2)** ρηματ.n. συνανάκλισις.

**συνανάκλῐσις**-εως (ἡ) (συνανακλίνομαι) μσν. τὸ συνανακλίνεσθαι, τὸ νὰ ἀνακλίνεται, πλαγιάζῃ τις μετά τινος ἄλλου, ἡ συγκοίμησις : Εὐστ.Πον.153,40 **τί μοι λέγειν ἀθροισμοὺς καὶ συνανακλίσεις.**

**συνανακοινολογοῦμαι**-έομαι μεταδίδωμί τινι συμβουλὴν καὶ σκέψιν : Δείν.1,28 (ἀμφ.γρ.).

**συνανακοινῶ**-όω μσν. ἀνακοινῶ, κοινοποιῶ, γνωστοποιῶ τι συνάμα, συγχρόνως : Θεοφύλ.Σ.8,1, Μετοχ.ΘΣύμμ.798**συνανακοινούμενοι τοῖς ἄλλοις.**

**συνανακομίζω** μτγν. ἐν τῷ μέσ. τ. ἀνακομίζω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, συνεργῶ ὥστε νὰ ἔλθῃ τι εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν αὐτοῦ : Πολύβ. 4,25,8 **συνανακομιεῖσθαι .. τοῖς 'Αμφικτύοσιν ἔγραφαν τοὺς νόμους.**

**συνανακόπτω** μτγν. κόπτω τι εἰς τεμάχια ὁμοῦ, κοπανίζω τι μετά τινος : Γαλ.13,31· κ. παθ. : 'Ηλιόδ.Χειρ. n. 'Ορειβ.44,14,11 **συνανακοπτομένης λιβανωτοῦ μάννης.**

**συνανακουφίζω** μτγν. ἀνακουφίζω, ἐγείρω, ἀνυψῶ τι **ὁμοῦ** μετά τινος : Ρήτ.1,470 **τάχα** που **καὶ τοῖς πτεροῖς** (ὁ Ἔρως) **Ἱππομένει συνανεκούφιζον,** Νεῖλ.'Επιστ.246.

**συνανάκρᾱσις**-εως (ἡ) (συνανακεράννυμαι) μτγν. κ. μσν ἡ μετ' ἄλλων ἀνάμειξις, σύμμειξις, σύγκρασις : Γρηγ.Νύσσ.1,75D **διὰ τούτων πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἡ τοῦ νοῦ συνανάκρασις γίνεται,** Στουδ.Θεόδ.477, Εὐστ.Πον.243,67.

**συνανακρᾱτικός**-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνανάκρασιν, ἀνάμειξιν, μτ.γενικ. : Λεόντ. ἐν Mai.Coll.Vat.9,447.

**συνανακρίνω** κ. μσν. ἀνακρίνω, ἐξετάζω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : 'Αριστλ.ἀπ.447, Διον.'Αρεοπ.288, αὐτ. 'Επιστ.7,443,2, Στουδ.Θεόδ.460Β **τὰ περὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν οὕτως συνανακρῖναι.**

**συνανακρῶ**-άω μσν. τ. τοῦ συνανακίρνημι βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.575Β· κ.παθ. : Φώτ. **ἐν** λ. συμφύρεται, **συμμείγνυται, συνανακρᾶται.**

**συνανακτίζω** μτγν. ἀνακτίζω ὁμοῦ, ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ τι μετά τινος : 'Αθανάσ.2,455.

**συνανακυκλοῦμαι**-έομαι παθ. ἀνακυκλοῦμαι ὁμοῦ, ἐπανέρχομαι, ξαναγυρίζω μαζί : Πλάτ.Πολιτ.271Β **τῇ τροπῇ συνανακυκλουμένους εἰς τἀναντία τῆς γενέσεως.**

**συνανακυλίομαι** παθ. **ἀνακυλίομαι** ὁμοῦ μετά τινος : Διογ.'Επιστ.35,3 **ἀθλήσει τις καλοῦ συνανακυλιομένου αὐτόματος ἐστύφη.**

**συνανακύπτω** μτγν. κ. μσν. ἀνακύπτω **ὁμοῦ** μετά τινος, αἴρω, σηκώνω τὴν κεφαλὴν ὁμοῦ μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.18,223C **τῇ τῆς ψυχῆς φιλεργίᾳ καὶ τὸ σῶμα συνανηβᾷ καὶ συνανακύπτει,** Φώτ. 'Επιστ.245, αὐτ.375.

**συναναλαμβάνω** μτγν. κ. μσν. ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαί τι ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ, ὅθ. εἰσάγω, φέρω ἐντὸς μετά τινος, τὸ παθ. : Πλούτ. 'Ηθ.214F **μέχρι τῷ ἥπατι συναναληφθέντες ἐτυπώθησαν οἱ τῶν γραμμάτων χαρακτῆρες,** 'Ακύλ. ΠΔ 'Εξ.9,24· || ὁμ. παθ. κ. ἐπὶ ἄρτου, ζυμοῦμαι μετά τινος ἄλλου συστατικοῦ : 'Αθήν.3,113D **ὁ δὲ στρεπτίκιος ἄρτος συναναλαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ,** Πασχ.Χρον.403,11· **2)** ἐνσωματῶ, εἰσάγω δρόγην ἔν τινι ἀλοιφῇ : Διοσκ. Εὐπ.1,161, 'Αντυλλ.n.'Ορειβ.9,24,15· **3)** τὸ παθ. περιλαμβάνομαι, περικλείομαι : Πάπ.· **4)** λαμβάνω, δέχομαι : Πάπ.· **5)** ρηματ. n. συναναληψία.

**συναναλάμπω** μτγν. ἀναλάμπω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Φίλ.2,141· κ. μτ. δοτ. : Γρηγ.Νύσσ.1,136D **τὴν τῆς ψυχῆς δύναμιν .. τῇ τοῦ ὀργάνου τελειώσει συναναλάμπουσαν·** || μτ. αἰτ. καταλάμπω, φωτίζω τι συγχρόνως, ταυτοχρόνως : 'Επιγρ. **συναναλάμψαι ταῖς ἰδίαις αὐγαῖς καὶ τοὺς δορυφόρους τῆς ἡγεμονίας .. βασιλῆας.**

**συναναληψία** (ἡ) (συναναλαμβάνω) μτγν. ἡ ἐπάνοδος εἰς ὑγείαν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὑγείας, ἡ ἀνάρρωσις : Σωρ.1,29.

**συνᾰνᾱλίσκω,** μέλλ. συνᾱναλώσω, ἀναλίσκω τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἢ ὁμοίως πρός τινα, ἐξοδεύω μαζί: Δημ.1220 **τοῦ λοιποῦ χρόνου ὅσα ἐδεῖτο εἰς τὴν ναῦν τὴν συνανήλισκον,** 'Αριστλ.ΗΝικ. 1156b,27 **τοὺς λεγομένους ἅλας συναναλίσκειν** (καταναλίσκειν ὁμοῦ τὸ παροιμιῶδες ἅλας, δηλ. ζῆν ἐν στενῇ σχέσει μετά τινος, ὡς σύντροφος αὐτοῦ), Ψ'Αθανάσ. ἐν Montefalc. Collect.nova Patr. 2,54Ε **ἐσθίοντες τὸν ἄρτον συναναλίσκομεν τῷ λόγῳ καὶ τὸ μέλι·** || κ. μτφ. χάνω ἱκανότητά τινα : Δημ.12 **συνήλωσαν καὶ τὸ μεμνῆσθαι τὴν χάριν· 2)** βοηθῶ τινα δαπανῶν, ἐξοδεύων χρήματα : Ξεν.'Απομν.2,4,6 **συμβοηθεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων.**

**συναναλογίζομαι** μσν. ἀναλογίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Μιχ.'Ακομ.2,184,19 (ἐκδ. Λ.).

**συνανάλογος**-ον μτγν. ὁ ἀνάλογος, ὁ ἀντίστοιχος ἢ ὅμοιος πρός τινα, μτ. γενικ. : Κλήμ.'Αλ. 281,4 Sylb **συνανάλογος λόγου τοῦ κυριακοῦ.**

**συναναλογοῦμαι**-έομαι γρ. κώδ. διορθ. **εἰς** συναπολογοῦμαι βλ.λ. : Δείν.1,28.

**συνανάλυσις**-εως (ἡ) (συναναλύω) μσν. **τὸ ἀ**ναλύειν τι ὁμοῦ μετά τινος : Ψελλ.ἐν Σάθ.5,31.

**συναναλύω** κ. ἠλει. **συναλλύω,** ἐν μέσ. τ. συγχωρῶ, ἀφίημι ὀφειλήν, χαρίζω χρέος : 'Επιγρ.

**συναναμᾰλάσσω** μτγν. μαλάσσω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Διοσκ.Εὐπ.2,25 **ἀράχνας τὰ ζῷα τρία συναναμαλάξας,** 'Ορειβ.ἀπ.75, 'Αέτ.7,84.

**συναναμ(ε)ίγνυμι** κ. μσν., μέλλ. συναναμ(ε)ίξω, ἀναμείγνυμι, ἀναμειγνύω τι ὁμοῦ, ἀνακατώνω μαζί: 'Ιππ.Γυν.Φύσ.97, 'Αθήν.5,177Β **Ξενοφῶν καὶ τινας ἰδιώτας συνανέμειξε·** κ. παθ., μτ. δοτ. : Θεόφρ.

ΦΙ 8,8,3, Φιλόδ.Θε.γ',9· **2)** τὸ παθ. ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν, σχέσιν μετά τινος, ἐπικοινωνῶ μετά τινος, συναναστρέφομαί τινα, κάνω παρέα μὲ κάποιον, μτ. δοτ. προσ. : Κλέαρχ.'Ιστ.25 **συναναμείγνυσθαί τισι,** ΚΔ Κορινθ.1,5,9 **μὴ** συναναμίγνυσθαι **πόρνοις,** αὐτ.Θεσσ.2,3,14 μὴ συναναμίγνυσθε **αὐτῷ,** Λουκ.Χάρ.15 **τούτων . . ἡ** ἄνοια . . **ξυναναμέμικται αὐτοῖς** (ἀπετέλει μέρος τῆς φύσεως αὐτῶν), 'Εφραὶμ Σύρ.2,77C **μετὰ μεθύσων . . μὴ** συναναμίγνυσθαι, Στουδ.Θεόδ.592Β, Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.1,87Α· κ. ἀπολ. : ΚΔ Κορινθ.1,5,11· ‖ κ. ἐπὶ ὁμάδων ἀνθρώπων συναντωμένων **καὶ** συναποτελουσῶν σύνολον : Πλούτ.Φιλ.21 **συνανεμίχθησαν αὐτοῖς οἱ πρεσβύτεροι μετὰ γυναικῶν καὶ παίδων·** **3)** ρηματ.π. συνανάμιγος, συνάναμιξις.

**συναναμέλπω** μτγν. ἀναμέλπω ὁμοῦ, ᾄδω, τραγουδῶ, κελαϊδῶ ὁμοῦ μετά τινος : ΑΙλ.ΖΙ 11,1 **ἐνταῦθα οἱ κύκνοι συναναμέλπουσι.**

**συναναμίγνυμι** ἃ. συναναμείγνυμι βλ.λ.

**συνανάμιγος**-ον πάπ. ὁ ἀναμεμιγμένος μετά τινος, ὁ περιλαμβανόμενος ἔντινι, δθ.ὁ μὴ ἔχων ὅρια καθωρισμένα : Πάπ. **τὰς ἀρούρας τῆς βασιλικῆς** συναναμίγους **εἶναι τῇ ὑπαρχούσῃ** μοι γῇ.

**συναναμιμνήσκω** ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω, ὑπενθυμίζω ὁμοῦ, μτ. γενικ. : Πλούτ.'Ηθ.397Ε **κἀγὼ τῶν ὁμοίων ἅμα συνανεμίμνησκον·** κ. παθ μτ. δοτ.προσ. : Πλάτ.Νόμ.397Ε **ἣν** συναναμνησθεὶς **ὑμῖν ἐγὼ κοινῇ τὴν ἀπόκρισιν ποιήσομαι·** ‖ ἀναμιμνήσκω τινί τι σὺν τοῖς ἄλλοις, προσέτι, μτ. δοτ.προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Γαλ.15,510 **συναναμιμνήσκειν αὐτοῖς καὶ τὰ λοιπά.**

**συνανάμειξις**-εως (ἡ) (συναναμείγνυμι) μτγν. ἡ μετά τινος ἄλλου ἀνάμειξις, ἕνωσις, ἐπικοινωνία : Θεοδοτ.ΠΔ Δαν.11,23 **ἀπὸ τῶν συναναμίξεων πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει δόλον.**

**συναναμίσγω** μσν. ἀντὶ συναναμείγνυμι : Στεφ. 'Αθ 'Ιππ.1,170(1).

**συνανανεοῦμαι**-όομαι μτγν. μέσ. ἀνανεῶ τι σὺν τοῖς ἄλλοις, προσέτι : Πολύβ.12,6a,3 **τὰς ξενίας καὶ τὰς συγγενείας . . πειρῶνται προσποιεῖσθαι καὶ συνανανεοῦσθαι τῶν κατὰ φύσιν ἀναγκαίων μᾶλλον,** Πάπ. **ἐπιχωρεῖ ἡμῖν ὁ δανείσας 'Ιππόνικος συνανανεώσασθαι** (νὰ ἀνανεώσῃ τὴν προθεσμίαν μεθ' ἣν τὰ ἐνέχυρα δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δανειστοῦ).

**συνανανεύω** μσν. ἀνανεύω, ἀρνοῦμαι ὁμοῦ ἢ ἐπίσης : Ταράσ.1460 (ἔκδ.**Mi.**).

**συναναξηραίνω** μτγν. ἀναξηραίνω, ξηραίνω συγχρόνως : 'Αθήν.'Ιατρ.π.'Ορειβ.912,11.

**συναναπάλλομαι** μτγν. παθ. ἀναπάλλομαι, ἀνατινάσσομαι ὁμοῦ **μετά** τινος : Φιλόστρ.Εἰκ.1,24 **κουφίζουσα θάτερον τοῖν σκελοῖν, ὃ χρὴ συναναπάλλεσθαι καὶ συμπορεύεσθαι τῇ δεξιᾷ.**

**συναναπαύομαι** μτγν. παθ. ἀναπαύομαι ὁμοῦ **μετά** τινος, ἡσυχάζω, ξεκουράζομαι πλησίον τινός, μτ. δοτ. προσ. : ΚΔ Ρωμ.15,32 **ἵνα . . ἔλθω πρὸς ὑμᾶς . . καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν·** ‖ κοιμῶμαι **μετά** τινος, πλησίον τινός, συγκοιμῶμαι, μτ. δοτ. προσ. : Διον.'Αλ.Ρητ.9,4 **γυναικὶ συναναπαύεσθαι,** Πλούτ.'Ηθ.125Α **ἰδίαις μὲν γάρ ἔστιν ὅτε καὶ καλαῖς . .** συναναπαυόμενοι **τὴν ἡσυχίαν ἄγουσι·** κ. ἀπολ. : 'Ηλιόδ.Αἰθ 6,8 **δεῦρο καὶ συνανάπαυσαι φίλος ὄναρ γοῦν ὀφθείς.**

**συναναπείθω** ἀναπείθω, μεταπείθω τινὰ ἀπὸ κοινοῦ **μετά** τινος : Θουκ.6,88 **ξυναπέστελλον αὐτοῖς πρέσβεις, ὅπως καὶ ἐκείνους ξυναναπείθοιεν τὸν τε αὐτοῦ πόλεμον . .** ποιεῖσθαι **πρὸς τοὺς 'Αθηναίους,** 'Ισοκρ.4,46 **τοὺς ἄλλους διδόναι συναναπείθει,** Πλούτ.Ποπλ.21 **ἐκείνων τε πολλοὺς ὁμοίως συναναπειθόντων.**

**συναναπέμπω** μτγν. κ. μσν. ἀναπέμπω, πέμπω **πρὸς τὰ ἄνω ὁμοῦ** μετά **τινος** : Πλούτ.Ρωμ.28 **τὰ σώματα τῶν ἀγαθῶν συναναπέμπειν παρὰ φύσιν εἰς οὐρανόν·** κ. παθ. : Συνέσ.143· **2)** μσν. ἀναγνωρίζω ὡς συγκληρονόμον : Θεόφιλ.'Αντικήν. 'Ινστιτ.3,6,154 **συνανέπεμπε τῷ υἱῷ μου ἤγουν τῇ θυγατρὶ ὁ Πάπιος τὸν πάτρωνα·** ‖ τὸ παθ.· αὐτ.3,3,95 «συναναπέμπεται, **τουτέστιν ἐξ ἴσου** κληρονομεῖ».

**συναναπέτομαι** μτγν. ἀναπέτομαι, πέτομαι ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ : Γρηγ.Νύσσ.1,725C **τίς δώσει μοι** πτέρυγας . . συναναπτῆναι **κατὰ διάνοιαν.**

**συναναπηδῶ**-άω μτγν. ἀναπηδῶ, πηδῶ πρὸς τὰ ἄνω ὁμοῦ μετά τινος : 'Αππ.'Ιβηρ.88 **φεύγουσιν ἐς τὸν λόφον** συνανεπήδα.

**συναναπιέζω** μτγν. ἀναπιέζω τι **ὁμοῦ, συνθλίβω** : "Ηρων Πνευμ.164D.

**συναναπίμπλημι** μτγν. ἀναπίμπλημι, πληρῶ τι διά τινος προσέτι, σὺν τοῖς **ἄλλοις** : Πλούτ.'Ηθ. 324Ε **ταραχῇ** συναναπίμπλημι **τὸν δῆμον·** κ. παθ. : 'Ιώσ.ΠΙ 7,8,7 (αἱ ψυχαὶ) **τῶν τούτου κακῶν συναναπίμπλανται,** Μάξ.Τύρ.1,353.

**συναναπίπτω** μτγν., μέλλ.**συναναπεσοῦμαι,** συνανάκειμαι, συγκοιμῶμαι : 'Επιφάν.1,344C **ἀνέπεσεν ὁ σωτήρ, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μετ' αὐτοῦ. Εἰ ἀνέπεσε, καὶ συνανέπεσον,** 'Ιω.Χρυσ.2,638.

**συναναπλάσσω** μτγν. ἀναπλάσσω, ἀνασχηματίζω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Μάξ. Τύρ.24,5, Γρηγ.Νύσσ.1,550Α· **2)** μεταβάλλω εἰς τροχίσκους, **καταπότια,** χάπια : Διοσκ.4,164.

**συναναπλέκω** μτγν. κ. μσν. ἀναπλέκω βλ.λ. **1)** μετά τινος ἢ **ἐν τούτῳ** : 'Ακύλ.ΠΔ 'Ιὼβ 39,13 **πτερύγιον αἰνούντων συναναπλέκει,** Εὐστ.Πον.316,58· κ. παθ. : Λουκ.'Ονειρ.13 **ἐρασμιώτεραι ἐφαίνοντο συναναπεπλεγμέναι τῷ χρυσίῳ** (αἱ κόμαι), **αὐτ.**'Ανάχ.15· **2)** συνδυάζω, συνάπτω : Βέττ.Βάλ.99,19· ‖ τὸ παθ. μτφ. : Λογγῖν.20,1 **ὁποῖα καὶ τὰ εἰς τὸν Μειδίαν, ταῖς ἀναφοραῖς** ὁμοῦ **καὶ τῇ διατυπώσει συναναπεπλεγμένα τὰ ἀσύνδετα·** **3)** συναναμείγνυμι : 'Αλέξ.Τρολλ.Πυρ.4· κ. παθ. : Μαυρίκ.Στρατηγ.4,116 **συναναπλέκεσθαι τοῖς φεύγουσιν·** **4)** μσν. παθ. συμπλέκομαι εἰς ἐναγκαλισμόν, ἐναγκαλίζομαί **τινα** : Εὐμάθ.'Υσμ.9,345 **ἡ Ροδόπη συνανεπλάκη μοι καὶ κατεφίλησε.**

**συναναπληρῶ**-όω ἀναπληρῶ, ἐπιπληρῶ τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : Πλούτ.'Ηθ.795Β **συναναπληροῦν μετ' εὐφημίας τὸ ἐλλεῖπον,** Νικόμ.Γερ. 'Αρμον.6 **συναναπληροῦν τὰς μεταξύτητας·** κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΙ 4,13,4 **τὰς ἀμπέλους μακροβιωτάτας εἶναι, τῷ μὴ φύειν ἑτέρας, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἀεὶ συναναπληροῦσθαι·** **2)** παρέχω τι εἰς ἀναπλήρωσιν, ἀνταμοιβήν, **μτ. δοτ.** πρασ. κ. αἰτ. πράγμ.: Πολύβ.22(23),αὐτ.20(18),7 **τὸ τῆς προθυμίας ἐκείνων λαμπρὸν τῷ τῆς ὑπεροχῆς τῶν βασιλέων ἀξιώματι συναναπληροῦντες.**

**συναναπλῶ**-όω μτγν. ἀναπλῶ, ἁπλώνω τι ὁμοῦ : Δαμάσκ.'Αρχ.71 **εἰ μὴ τῇ ἐκείνου ἑνώσει** συναναπλώσειεν **ἑαυτήν.**

**συναναπνέω** μτγν. κ. μσν. **ἀναπνέω ὁμοῦ μετά** τινος : Βασ.Μακ.66 (ἔκδ. **Boiss.**).

**συναναπράσσω,** ἀττ. **-πράττω,** ἀναπράττω, εἰσπράττω τι ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.'Αν.7,7,14 **ἡ στρατιὰ** συναναπρᾶξαι **τὸν μισθὸν ἢ παρ' ἑκόντος ἢ παρ'** ἄκοντος **Σεύθου.**

**συναναπτερῶ**-όω μτγν. **κ.** μσν. βοηθῶ **τινὰ** νὰ πετάξῃ ἢ κάμνω τινὰ **νὰ πετάξῃ μετά τινος** : 'Ιω.Χρυσ.3,108,10,180 (ἔκδ.**Βενεδ.**).

**συναναπτύσσω** μσν. **ἀναπτύσσω τι μετά** τινος : Φώτ.'Επιστ.71 (ἔκδ.'Ιω.Βαλ.396).

**συναναπτύω** μτγν. παθ. ἀόρ. **συνανεπτύσθη,** ἀναπτύω, **ἐκπτύω** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γαλ 8,262.

**συνανάπτω** μτγν., **μέλλ.** παθ. συναναφθήσομαι, προσάπτω εἴς τι ὁμοῦ· παθ. **προσάπτομαι, προσκολλῶμαι** εἴς τι : **Φιλόδ.Παρρ.70.**

**συνανᾰριθμῶ**-έω πάπ. ἀναριθμῶ, καταλογίζω, λογαριάζω ἐπιπροσθέτως.
**συναναρπάζω** μτγν. ἀναρπάζω τι(νά) ὁμοῦ, μετά τινος, τὸ παθ. : Ἐφραίμ Σύρ.1,221D **τὸ νῦν συνανηρπάγης.**
**συναναρριπτῶ**-έω μτγν. ἀναρρίπτω τι μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ : Λουκ.Ζεῦξ.10 **ἐλέφαντες συμπατοῦντες καὶ συναναρριπτοῦντες ἐς ὕψος ταῖς προνομαίαις** (δ. γρ. ἀντὶ ἀναρριπτοῦντες).
**συναναρτῶμαι**-άομαι μτγν. παθ. συνάπτομαι, συνδέομαι στενῶς : Δίων Κ 38,24 **συνανήρτηται** (κῶδ., διόρθ. συνανῄρηται).
**συνάναρχος**-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ μετ' ἄλλου ἄναρχος, ὁ καὶ αὐτὸς ἄναρχος, ὡς ἐπίθ. τοῦ ὁμοουσίου τῷ Πατρὶ Υἱοῦ κ.τοῦ Ἁ. Πνεύματος: Γρηγ.Νύσσ.2,31B **πῶς γέννημα δυνατὸν εἶναι συνάναρχον τῷ γεννήτορι**, Ἀθανάσ.1,238B, Ἰω. Χρυσ.5,816 **ἐγὼ εἰμι ὁ συνάναρχος τοῦ πατρὸς λόγος**, ΑΠ 1,24 **συνάναρχε τεῷ πατρὶ πνεύματί τ' ἐσθλῷ**, Μηναῖ.1,3 Ὄρθρ. **ὁ συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι**, Ζωναρ.ἐν Κοτελ.3,472A.
**συνανασκάπτω** μτγν. ἀνασκάπτω τι προσέτι : Στράβ.8,6,23 **οἱ τὰ ἐρείπια κινοῦντες καὶ τοὺς τάφους συνανασκάπτοντες εὕρισκον.**
**συνανασκευάζω** μτγν. ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ τι μετά τινος : Γαλ.Ἀρ.Διδ.6· κ. παθ., μτ. δοτ.: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,214 **τούτῳ δὲ οὕτως ὑποσταθέντι ὀφείλει τὸ φαινόμενον συνανασκευάζεσθαι.**
**συνανασκευή** (ἡ) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἀνασκευή, ἀναίρεσις, ἐξέλεγξις : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.7,214 **ἡ ἀντιμαρτύρησις μαχόμενόν τι ἐστὶ τῇ οὐκ ἀντιμαρτυρήσει ἣν γὰρ συνανασκευὴ τοῦ φαινομένου τῷ ὑποσταθέντι ἀδήλῳ.**
**συνανασκιρτῶ**-άω μτγν. ἀνασκιρτῶ, ἀναπηδῶ ὁμοῦ μετά τινος : Κύριλλ.Ὁμιλ.9,95.
**συνανασπῶ**-άω μτγν. ἀνασπῶ, ἀνέλκω τι μετά τινος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.95,1,Φίλ.1,643,αὐτ.2,513, Λουκ. Κατάπλ.18 **προσελάσαντες ἀναλάβωμεν αὐτόν, καὶ σύ, . . συνανάσπασον**, Γαλ.Χρ.Μορ.8,14.
**συνανάσσω** μτγν. κ. μσν. ἀνάσσω, βασιλεύω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : ΑΠ Παράρτ.336,20, Ἐφραίμ 2704, αὐτ.2738.
**συναναστάς** μτχ. ἀόρ. β' τοῦ συνανίστημι βλ.λ.
**συναναστεφανῶ**-όω μσν. στέφω, στεφανώνω μετά τινος : Ἀνδρ.Κρ.195.
**συναναστομῶ**-όω συνάπτω, συνδέω τι διὰ στομίου ἢ ἀνοίγματος : Γαλ.Χρ.Μορ.15,4· κ. παθ. : Ἀριστλ.Κόσ.393b,1 **τὰ ἔξω** (πέλαγος) **συνανεστόμωται τῇ Προποντίδι· 2)** ἀμτβ. ἐπὶ λιμνῶν καὶ ποταμῶν, συνδέομαι, συνάπτομαι διὰ στομίου ἢ ἀνοίγματος, ἀνοίγω τὸ στόμα μετά τινος πρός τι, ἐκβάλλω, χύνομαι μετ' ἄλλου τινὸς δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ στομίου : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.64 **ἡ.. λίμνη Μαιῶτις εἰς τὸν ὠκεανὸν συναναστομοῦσα· 2)** ρηματ. π. συναναστόμωσις.
**συναναστόμωσις**-εως (ἡ) (συναναστομῶ) μτγν. κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν ὑποτιθεμένων ἐπικοινωνιῶν, σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀρτηριῶν καὶ τῶν φλεβῶν : Ἐρασίστρ.π.Γαλ.4,709,αὐτ.8,352,αὐτ.11,152.
**συναναστρέφω** κ. νεώτ. κ. δημ. (μ. **τὸ παθ.** ἐν μέσ. σημ.), **παθ. ἀόρ. συνανεστράφην**, δημ. συναναστράφηκα, ἀμτβ. ἀναστρέφω, στρέφω πρὸς τὰ ὀπίσω ὁμοῦ μετά τινος : Ἰώσ.ΠΙ 5,2,2, Πλούτ.Γάλβ.10 **αὐτὸς ἀπήντησε τῷ Γάλβᾳ πρόσω χωροῦντι καὶ συνανέστρεφεν**, αὐτ.25 **εἶτα συνανέστρεφον ἅπαντες ἀνακαλούμενοι Καίσαρα καὶ γυμνὰ τὰ ξίφη προϊσχόμενοι· 2)** τὸ παθ. ἐν μέσ. σημ., κ. μέσ., νεώτ κ.δημ. ἀναστρέφομαι, ἔχω σχέσεις μετά τινος, συναντῶμαι φιλικῶς, συχνάτατα μετά τινας, συγχρωτίζομαι, κάνω παρέα, μτ. δοτ. προσ. : Καρνεῖσκ. **ἐν** Ἡρακλ.Πάπ.1027,13 **μοχθηρῶς φίλοις συναναστρέφεσθαι**, Φιλόδ.Ρητ. 1,377S, Διόδ.Σ 3,58 **συναναστρέφεσθαι δ' αὐτῇ καὶ φιλίαν ἔχειν ἐπὶ πλεῖόν φασι Μαρσύαν**, Πλούτ.Λυκ.17 **τοῖς τηλικούτοις ἐρασταὶ τῶν εὐδοκίμων νέων συνανεστρέφοντο**, Ἱεροκλ.Στ.59A, Ἐπιγρ. **συναναστρέφεσθαι τοῖς πολίταις καλῶς**, **• συναναστρέφεται μὲ ὅλα τὸν καλὸ κόσμο·** ‖ κ. τὸ ἐνεργ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ : Ἀγαθαρχ.42· **2)** παθ. ἢ μέσ. παλαίω, ἀγωνίζομαι κατά τινος, μτ. δοτ προσ. : ΠΔ Γέν.30,8 **συναντελάβετό μου ὁ θεὸς καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου· 3)** ρηματ. π. συναναστροφή.
**συναναστροφή** (ἡ) (συναναστρέφω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ συναναστρέφεσθαί τινα, **ἡ μετὰ** τῶν ἄλλων ἀναστροφή, ἐπιμειξία, ἐπικοινωνία, συγχρωτισμός, ὁμιλία, συντροφιά, παρέα : Ἐπίκ. Δόξ. 8, ΠΔ Σοφ.Σαλ.8,16 **εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐτῇ· οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συναναστροφὴ αὐτῆς, οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς**, Φιλόδ.Θε.γ'άπ.87,Ἰώσ.ΑΙ 18,6,9, Κλήμ.Ἀλ.109,25 Sylb. **συναναστροφὴ ἀγαθῶν ἀνδρῶν**, Ἐπιγρ. **συναναστροφὴ πρός τινας**, Ἄνν. Κομν 128B **διὰ τὴν τῶν ἀπίστων συναναστροφήν, • τὸ χάλασαν τὸ παιδὶ οἱ κακὲς συναναστροφές** ‖ φιλικὴ συγκέντρωσις, ἰδ. παρ' οἰκογενείᾳ πρὸς διασκέδασιν, δεξίωσις, ἰδ κτ. πληθ. : Διόδ.Σ 4,4 **κατὰ δὲ τὰς φίλων συναναστροφὰς.. τοὺς συνεορτάζοντας δαψιλῇ τὸν ἄκρατον ἐμφορησαμένους**, Ἱεροκλ.58A, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,9,5.
**συνανασῴζω** μτγν. . ἀνασῴζω, ἀποκαθίστημί τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ : Πολυβ.4,25,6 **συνανασώσουσι τοῖς συμμάχοις εἴ τινα κατέχωσιν αὐτῶν Αἰτωλοὶ χώραν·** κ.μ. μτ. αἰτ. πράγμ.: αὐτ.3,77,6 **τὴν χώραν, ἣν ὑπὸ Ρωμαίων ἀπολωλεκότες ἕκαστοι τυγχάνουσι, συνανασώσων·** κ. παθ. : Στράβ.10,4,15 **ὁ δὲ καὶ συστρατεύσας τῷ Ἰδομενεῖ καὶ συνανασωθείς.**
**συναναταράσσω** μτγν. ἀνταράσσω τι ὁμοῦ : Διοσκ.5,78 **συναναταράσσειν τῇ χειρί.**
**συνανάτασις**-εως (ἡ) (συνανατείνω) μτγν. ἔντασις, κόπος : Φιλόδ.Ρητ.45,14 (ἔκδ. Sudh Suppl.).
**συνανατάττεσθαι** μσν. συντάττεσθαι ὁμοῦ μετά τινος : Παχυμ.Γ 2,385,6 (ἔκδ.Β.).
**συνανατείνω** μτγν. ἐκτείνω τι συνάμα, **ἐν** ταὐτῷ : Γαλ.18(2),369· κ. παθ. : αὐτ.2,593· **2)** μεταστρέφω τι συγχρόνως : Ἐπιφάν.1,362B **τὴν μαρτυρίαν εἰς ἑαυτὸν συνανέτεινε.**
**συνανατέλλω** μτγν. ἀναφύω, ἀναφαίνομαι, βλαστάνω ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως, μτ. δοτ.: Αἰλ.ΠΙ 13,1 **συνανέτελλε.. αὐτοῖς καὶ ὑάκινθος· 2)** ἐπὶ ἀστέρων κτλ., ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ὁμοῦ ἢ συγχρόνως πρός τινα : Ἱππαρχ.2,4,1, Γέμιν.17,39, Πτολ.Τετράβ.79, Βέττ.Βάλ. 7,1, Νόνν.Δ 1,175· **3)** ρηματ.π. συνανατολή.
**συνανατήκω** μτγν. ἀνατήκω, ἀναλύω τι μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ : Πλούτ.Πομπ.8 **ὁ ρέων καὶ πεπυρωμένος χαλκὸς τῷ πεπηγότι καὶ ψυχρῷ περιχυθεὶς λέγεται τοῦ πυρὸς μᾶλλον ἀνυγραίνειν καὶ συνανατήκειν.**
**συνανατίθημι** μτγν. ἀνατίθημί τι ὁμοῦ, ἢ βοηθῶ, συνεργῶ πρὸς τοποθέτησίν τινός που : Πορφ. Πυθ.42 **φορτίον τοῖς βαστάζουσιν συνανατιθέναι**, Ἰάμβλ.Πυθ.18,84 **οὐ γὰρ δεῖ αἴτιον γίνεσθαι τοῦ μὴ πονεῖν, συνανατιθέναι δέ· 2)** ἀνατίθημι, ἀφιερῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Λουκ.Φάλ.2,7 **θύειν καὶ τἄλλα θεραπεύειν τὸν θεὸν καὶ συνανατιθέναι εἰ πέμψειέ τις**, Ἐπιγρ.
**συνανατολή** (ἡ) (συνανατέλλω) μτγν. ἡ συγχρόνως, ταυτοχρόνως γινομένη ἀνατολή : Ἵππαρχ. 2,4,4, Στράβ.1,1,21 **τὰς πανταχοῦ συνανατολὰς τε καὶ συγκαταδύσεις καὶ συμμεσουρανήσεις.**
**συνανατρέπω** μτγν. κ. μσν. ἀνατρέπω, ἀναποδογυρίζω τι ὁμοῦ μετά τινος : Φίλ.1,696, Ἀμφιλ.

42· || τὸ παθ. μσν. συνσκευάζομαι, συναναιροῦμαι, συνεξελέγχομαι : Νικ.Χων.16,240· 2) συγχέω (τὴν οὐσίαν πρὸς τὴν ἔννοιαν) : Γαλ.10,141.

**συναναστρέφω** μτγν. ἀναστρέφω, ἐκπαιδεύω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος : Ἐπιγρ.· κ. παθ. : Κόνων 19 ἀρνάσι Λίνος συνανετράφη, Σχόλ.Ἰλ.Α 39 παρὰ τὸ ἐρίφῳ αὐτὸν συναναστραφῆναι, Ἐπιφάν.2,62D, Ζῶα.5,3 τοῖς αὐτοῦ παισὶ συναναστρεφόμενοι (διόρθ. ἀντὶ συναναστρεφόμενοι).

**συνανατρέχω** μτγν. ἀνατρέχω ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἀλέξ.15 τὴν δὲ.. στήλην ἀλειψάμενος λίπα καὶ μετὰ τῶν ἑταίρων συναναδραμὼν.. ἐστεφάνωσε μακαρίσας αὐτόν.

**συνανατρίβω** ἀνατρίβω τι ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ : Διοσκ.1,25· || τὸ παθ. μτ. δοτ. τρίβομαι ἐπί τινος· Διογ.Λ 7,22 συνανατρίβεσθαι τοῖς ῥάκεσιν (τῶν πτωχῶν)· 2) τὸ παθ. πολαίω ὁμοῦ, ἀγωνίζομαι μαζί : Διογ.Ἐπιστ.35,2 συνανατρίβεσθαι αὐτῷ νομίμως, Ἐπίκτ.Ἐγχ.33,6 ἐὰν ὁ ἑταῖρος ᾖ μεμολυσμένος, καὶ τὸν συνανατριβόμενον αὐτῷ μολύνεσθαι ἀνάγκη.

**συνανάτροφος** μτγν. γλώσσ. τοῦ σύντροφος : Ἡσ.· πρβλ. Σχόλ.Λυκόφρ.264.

**συναναφαίνω** κ. μσν. κ. νεώτ. (μ.τὸ παθ.), παθ. συναναφαίνομαι, παρατ. συνανεφαινόμην, μέσ. μέλλ. συναναφανοῦμαι, παθ. -ήσομαι, ἀόρ. συνανεφάνην, ἀναφαίνω, ἐπιδεικνύω τι ἐν ταὐτῷ, ταυτοχρόνως : Δαμάσκ.Ἀρχ.27,246· 2) κ. νεώτ. τὸ παθ. κ. μέσ. ἀναφαίνομαι, ἐμφανίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Δημήτρ.6, Λουκ.Ὀρχ.7 φαῖεν ἂν σοι καὶ ὄρχησιν ἀναφῦναι τῷ ἀρχαίῳ Ἔρωτι συναναφανεῖσαν, Γρηγ.Νύσσ.1,597A, Εὐστ.Πον.197,82.

**συναναφαιρῶ-έω** μσν. ἀφαιρῶ τι ὁμοῦ σύναμα : Γεωπ.12,39,2 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ συναφαιρεῖν).

**συναναφέρω**, μέλλ. συνανοίσω (πιθ. ἐν Ἡσ.), ἀναφέρω, ἀνάγω, ἀναβιβάζω τι ὁμοῦ μετά τινος : ΠΔ Γέν.50,25 καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν, Γαλ.15,634 ἑαυτῷ τοὺς παχεῖς χυμοὺς συναναφέρειν· || τὸ παθ. φέρομαι πρὸς τὰ ἄνω ἢ ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.Μετ.341a,7 (ὁ ἀὴρ) συναναφέρεται τῷ.. πυρί· || ὁμ. τὸ παθ. φέρομαι ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : Γαλ.Φυσ.Δυν.2,2 συναναφέρεσθαι τῷ αἵματι, αὐτ.2,819· || ὁμ. τὸ παθ. μεταδίδομαι εἰς τὸ γάλα : Σωρ.1,95· || ὁμ. τὸ παθ. ἀναβιβάζομαι, ἀνέρχομαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐπὶ τῆς θερμότητος : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,30,9· 2) εἰδ. ἄστρον. ἀνατέλλω ὁμοῦ μετά τινος, τὸ παθ. : Ἱππαρχ.2,3,30· 3) μτφ. φέρω τι μετ' ἐμαυτοῦ, μαζί μου : Πλούτ.Ἠθ.451A ὥσπερ ἐκ ῥίζης τοῦ παθητικοῦ τῆς σαρκὸς ἀναβλαστάνοντος καὶ συναναφέροντος τὴν ποιότητα· || συναναφέρειν τὴν ἀρχὴν ἀναφέρω, ἀνάγω, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος συγχρόνως : Πολύβ.5,32,4 πῶς δὲ πάλιν οἷόν τε συγκεφαλαιώσασθαι πράγματα δεόντως μὴ συναναφέροντα τὴν ἀρχὴν πόθεν ἢ πῶς ἢ διατί, Δαμάσκ.Ἀρχ.64· 4) ὁμ. μτφ. παρέχω τι τινι συγχρόνως, σύναμα : Πάπ. τὴν δεῖνα συνανενηνοχέναι αὐτῶι συγχώρησιν· 5) ὁμ.μτφ. ἀναφέρω, ἐκθέτω, ἀναγγέλλω τι : Πάπ. τὸ καθ' ἓν συναναφέρομεν· 6) ρηματ.π. συναναφορά.

**συναναφεύγω** μσν. ἀναφεύγω, φεύγω ὁμοῦ μετά τινος : Εὐστ.Πον.293,10 (ἔκδ.Taf.).

**συναναφθέγγομαι** μτγν. ἀναφθέγγομαι, ἀναβοῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: Πλούτ.Μάρ.19 τῶν στρατῶν ἑκατέροις ἀνὰ μέρος συναναφθεγγομένων.

**συναναφλέγω** μτγν. ἀναφλέγω τι ὁμοῦ : Φίλ. 1,345, αὐτ.2,27 τοῖς ἐκείνων σώμασιν.. συναναφλεχθῆναι (δ.γρ. ἀντὶ συγκαταφλεχθῆναι).

**συναναφορά** (ἡ) (συναναφέρω) μτγν. τὸ ἀναφέρειν ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : Μᾶρκ.Αὐρ.3,13 οὔτε γὰρ ἀνθρώπινόν τι ἄνευ τῆς ἐπὶ τὰ θεῖα συναναφορᾶς εὖ πράξεις· 2) ἡ σύγχρονος ἀναφορὰ βλ.λ.101, ἡ ταυτόχρονος ἀνάδυσις, ἀνατολή : Πτολ.Μαθ.2,7 τίτλ. περὶ τῶν ἐπὶ τῆς.. σφαίρας, τοῦ διὰ μέσου τῶν ζῳδίων κύκλου καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ συναναφορῶν, Ἡφαιστ.Ἀστρ.2,10,Κατ.Ἀστρλ. Κ 1,138, Συνέσ.310B.

**συναναφύρω** μτγν. κ. μσν. ἀναφύρω, σύμφύρω, ζυμώνω, ἀναμειγνύω τι μετά τινος : Πάπ. συναναφύρειν τινὰ μετά τινος, Κ Μανασσ.Ἐραστ.5, 32 θεοὶ.. συναναφύρουσι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ φαῦλα· κ. παθ. : Γολ.15,577· 2) τὸ παθ. κυλίομαι που μετά τινος : Λουκ.Ἀνάχ.1 οἱ δὲ.. ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται.. ὥσπερ σύες· || μτφ. συναναστρέφομαι ἀσώτως, ἀνηθικῶς : Λουκ.Ἐπ. Κρον.28 τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς.. παισὶν ἢ γυναιξὶν.. συναναφυρέντες, Ἀθήν.13,567A ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρῃ οὐ μεθ' ἑταίρων ἀλλὰ μεθ' ἑταιρῶν, Ψβασ.3,608C οὐ δεῖ (παρθένον) ἐν ταῖς τριόδοις τοῦ βίου τῷ λοιπῷ πλήθει συναναφυρομένην εὑρίσκεσθαι.

**συναναφυρῶ-άω** μτγν. ἄ. συναναφύρω βλ.λ.1) : Διοσκ.1,55 συναναφυρᾶν τι μετά τινος.

**συναναφύομαι** μτγν. κ. μσν., παθ. ἀόρ. β' συνανέφυν, ἀναφύομαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Κλήμ.Ἀλ.275,28 Sylb., αὐτ.888 τοῖς κηπευομένοις λαχάνοις συναναφύονται καὶ πόαι, Κ Μανασσ. Χρον.2642 οὐδέ τις εὐποτμία μὴ συναναφυόμενον ἔχουσα καὶ τὸ κνίζον.

**συναναφωνῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἀναφωνῶ, ἀναβοῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Εὐστ.153,30.

**συναναχαλῶ-άω** μτγν. ἀναχαλῶ, χαλαρώνω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : Σωρ.(,31 ἡ περὶ τὰ γυναικεῖα μόρια συγκίνησις ἐν τοῖς ἀφροδισίοις συναναχαλᾷ τὸν ὄγκον ὅλον.

**συναναχέω** μτγν., μέλλ. συναναχεῶ, ἐπιχέω τι ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : Ἡλιόδ. Αἰθ.5,16 λόγων ἥδυσμα τῷ ποτῷ συναναχέων· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ. ἐν Mai Nov.Coll.Vat.8,2,10C τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον οὔτε κατὰ τὸ ἀγέννητον τῷ Πατρὶ οὔτε κατὰ τὸ μονογενὲς τῷ Υἱῷ συναναχεόμενον, Ἐπιφάν.1,204C.

**συναναχορεύω** ὀρχοῦμαι ἐν χορῷ μετά τινος, χορεύω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τῶν ἄλλων τάξιν : Ἀριστλ.Κόσ.391b,18 ὁ οὐρανὸς συναναχορεύει.. τοῖς ἄστροις.

**συναναχρέμπτομαι** μτγν. ἀναχρέμπτομαι, ἀποχρέμπτομαι τι σὺν ἄλλῳ τινὶ ἐν ταὐτῷ, μαζὶ μὲ ἄλλο : Λουκ.Ὄνειρ.10 συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος.

**συναναχρώζω** μσν. ἀντὶ συναναχρώννυμι βλ.λ. : Γεωπ.6,2,9 αἱ ῥίζαι λυμαίνονται περιπλεκόμεναι καὶ συναναχρώζουσαι τῆς ἀπ' αὐτῶν ὀσμῆς· κ. παθ. : αὐτ.10,1,1 ὁ πέριξ ἀὴρ συναναχρωζόμενος ταῖς ἀπὸ τῶν φυτῶν ἀναφοραῖς.

**συναναχρώννυμι** μτγν. μσν. μεταδίδωμί τινι χρῶμά τι διὰ μείξεως ἢ ἐπαφῆς· κ. μτφ. μεταδίδω, προσδίδω τι εἴς τι ἄ. συναναχρώζω βλ.λ.· || τὸ παθ. μτφ. ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν, ἐπικοινωνίαν μετά τινος, συγχρωτίζομαι, συναναστρέφομαι, μτ. δοτ. : Πλούτ.Ἠθ.4A συναναχρωννύμενοι βαρβάροις, αὐτ.975F, αὐτ.Ἀγ.10, Εὐστ.Πον. 152,62 τὸ μὴ συναναχρώννυσθαι μυσαροῖς· 2) τὸ παθ. ἐπὶ πραγμ., συνενοῦμαι μετά τινος : Διόδ.Σ 3, 16 τὰς.. σάρκας.. πατοῦσιν ἐπιμελῶς.. καὶ καταμίσγουσι τὸν τοῦ παλιούρου καρπόν. Τούτου γὰρ συναναχρωσθέντος, τὸ πᾶν γίνεται χρῶμα κολλῶδες· 3) ρηματ.π. συνανάχρωσις.

**συνανάχρωσις-εως** (ἡ) (συναναχρώννυμι) μτγν. ἡ δι' ἐπαφῆς μετάδοσις τοῦ χρώματος, τῆς βαφῆς κ. γεν. ἡ δι' ἐπαφῆς μετάδοσις εἴς τινα μολύσματός τινος : Πλούτ.Ἠθ.680E ἡ γὰρ ἐπαφὴ καὶ συνανάχρωσις ἔχει τινὰ.. πάθους ἀρχήν.

**συναναχρωτίζω** μτγν. δ. συναναχρώννυμι βλ.λ., τὸ παθ. : Γέμιν.2,14 **συναναχρωτίζεσθαι καὶ συνανακιρνᾶσθαι τοῖς πλησιάζουσι ζωδίοις.**

**συναναχωρῶ**-έω ἀναχωρῶ, ἀποχωρῶ, ἐπιστρέφω μετά τινος : Πλάτ.Λάχ.181B **ἐν . . τῇ . . φυγῇ μετ' ἐμοῦ συνανεχώρει.**

**συνανδάνω** ἄχρ. ἐνεστ. μ. ἐν τῷ ἐπ. ἀόρ. **συνεύαδον** βλ.λ., ἀνδάνω, προκαλῶ εὐχαρίστησιν, ἀρέσκω ἐν ταὐτῷ: Φωκυλ.178 **οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.**

**συνανδρᾰγᾰθῶ**-έω μτγν. ἀνδραγαθῶ σύν τινι : Διόδ.Σ 1,55 **ἡ** συνανδραγαθήσασα δύναμις.

**συνανδρίζομαι** μαν. ἀναστρέφομαι μετ' ἀνδρός : 'Ιστ.Τρωϊκ.Πολ. ἐν Mai.Bibl.Uffenb.1,678 **Λαοδάμεια . . κατάγει πρὸς ᾅδην αὐτήν· ἐκεῖ συνανδρίζεται καὶ συζυγεῖ τῷ συνεύνῳ.**

**συνάνδριον** (τὸ) νεώτ. βοταν. **τὸ φαινόμενον τῆς συνενώσεως εἰς ἑνιαῖον ὄργανον πάντων τῶν** στημόνων ἄνθους τινός.

**συνανδροῦμαι**-όομαι παθ. ἀνδροῦμαι ὁμοῦ μετά τινος ἢ ταυτοχρόνως, ὅθ. συνεκδ.συναυξάνω, μεγαλώνω μαζί : 'Ιππ.Προρρ.2,9 **ὁκόσοισι ἂν συνανδρωθῇ τὸ νόσημα,** 'Ιώσ.ΠΙ 1,23,1 **συνηνδροῦτο δ' αὐτῶν ταῖς ἡλικίαις ἡ διάθεσις.**

**συνάνειμι** (εἶμι) μτγν. κ. μσν. ἄνειμι, ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω μετά τινος, συνανέρχομαι, ἀναβαίνω, συναυξάνω : Φίλ.1,461, Αἰλ.ΖΙ 6,63 **συνανιόντες τὴν ἡλικίαν** (συναυξανόμενοι **κατὰ τὴν ἡλικίαν**), Γρηγ.Νύσσ.1,278B, Χοῦμν.Ν ἐν 'Αν.Βοασσ.2,35,6.

**συνανείργω** ἀνείργω, κωλύω, ἀναχαιτίζω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : 'Αριστλ.Ψυχ.404a,15 **κωλύειν . . αὐτὰ καὶ τὰ ἐνυπάρχοντα ἐν τοῖς ζῴοις ἐκκρίνεσθαι, συνανείργοντα τὸ συνάγον καὶ πηγνύον.**

**συνανελκύω** σχόλ. δ. συνανέλκω βλ.λ. : Σχόλ. 'Αριστφ.Εἰρ.706 (δ.γρ. ἀντὶ συνανέλκω).

**συνανέλκω** ἀνέλκω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, ἕλκω, σύρω πρὸς τὰ ἄνω ὁμοῦ : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,3, Φίλ.2,513, Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.706.

**συνανέρχομαι** μτγν. κ. μσν. ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, μτ. δοτ. : 'Αρατ.561 **αἰεὶ γὰρ τάων γε μιῇ συνανέρχεται αὐτὸς ἠέλιος,** 'Απολλ.Ρ 2,913 **δὴ γὰρ συνανήλυθεν 'Ηρακλῆι,** 'Επιφάν.1,911D **ἕως ὅτι αὐτῷ συνανῆλθον,** Φίλ.1,311 (πιθ.γρ.)· κ. μτ. δοτ. προσ. (εἰς, ἐπί τινα) : Πάπ. **συνανελθεῖν μοι εἰς τὴν μητρόπολιν,** Σχόλ.Πλάτ. 'Αλκ.1,389 **Κύρῳ συνανελθὼν ἐπὶ τὸν 'Αρταξέρξην,** Νικ.Χων.Χρον.128B. **2)** ἐπανέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος : Σχόλ.'Ιλ.Α 417 **εἰ δὲ συνανέλθοι αὐτοῖς·** **3)** ἔρχομαι ὁμοῦ, μαζί : Θεοδώρ.'Εκκλ. 'Ιστ.3,14,133,41 **συνανῆλθε δὲ καὶ ὁ τούτου πατήρ.**

**συνανέχω** κ. μσν. ἀνέχω, ἀνυψῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ συγκρατῶ : 'Ανών π.Δουκάγγ.1389 ἐν λ. σανάδιον **αὐτῷ συνανέχοντι κράτος·** **2)** ἀμτβ. ἐγείρομαι, ἀνατέλλω ὁμοῦ μετά τινος : 'Αριστλ. Μετ.372a,15 **δι' ὅλης τῆς ἡμέρας συνανασχόντες δύο παρήλιοι·** ‖ κ. μτ. δοτ. : Θεμίστ.Λόγ.3,42B **αἱ νῖκαι ἡλίῳ συνανασχοῦσαι·** **3)** ὁμ. ἀμτβ. ἀπέχω ἐπίσης ἢ μετά τινος : 'Αρέτ.'Οξ.Νούσ.2,3 (πιθ.γρ.).

**συνανηβῶ**-άω μτγν. ἀνηβῶ, νεάζω, ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.18,223C **τῇ τῆς ψυχῆς φιλεργίᾳ καὶ τὸ σῶμα συνανηβᾷ.**

**συνανήκω** μσν. ἀνήκω ὁμοῦ εἴς τι, ἔχω σχέσιν προσέτι πρός τι : Φώτ.Βιβλ.162B **παραινέσεις εἰς τὸν πνευματικὸν συνανήκουσαι βίον.**

**συνανθέλκω** μτγν. ἀνθέλκω ἐν ταὐτῷ, ταυτοχρόνως, τὸ παθ. : 'Ηρόδ.'Ιατρ. ἐν Rh.Mus.58,90.

**συνανθῆ** (τὰ) νεώτ. βοταν. κ. **συνάνθηρα** κατηγορία **μονοκοτυληδόνων** φυτῶν περιλαμβάνουσα πόας, ἀναρριχητικοὺς θάμνους ἢ καὶ δένδρα.

**συνανθηρωτός**-ή-όν νεώτ. ἐπὶ ἀνθέων, ὁ ἔχων τοὺς στήμονας συμπεφυκότας κατὰ τοὺς **ἀνθῆρας αὐτῶν.**

**συνανθομολογοῦμαι**-έομαι μτγν. προσχωρῶ εἰς συνομολόγησιν συμφωνίας, συναινῶ, συγκατατίθεμαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, μτ. δοτ. : 'Αριστέ.1 252.

**συνανθρωπεύομαι** ζῶ μετὰ ἢ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων : 'Αριστλ.ΖΙ 599a,21 **τὰ δ' ἔντομα σχεδὸν ἅπαντα φωλεῖ, πλὴν εἴ τι ἐν ταῖς οἰκήσεσι συνανθρωπεύεται αὐτῶν,** αὐτ.542a,27 **τῶν συνανθρωπευομένων ζῴων** (τῶν κατοικιδίων), Θεόφρ.ΦΙ 3,2,2 **ὥσπερ τῶν ζῴων τὰ συνανθρωπευόμενα καὶ τὰ δεχόμενα τιθάσιον·** ‖ μτγν. κ. ἐν τῷ ἐνεργ. **συνανθρωπεύω ἐν τῇ αὐτῇ** σημ. : Πορφ. 'Αποχ.1,36, αὐτ.4,22.

**συνανθρωπίζω** συνανθρωπεύομαι βλ.λ.: 'Αριστλ. ΖΙ 488b,3 **τὰ μὲν ἄγροικα, ὥσπερ φάττα, τὰ δ' ὄρεια, ὥσπερ ἔποψ· τὰ δὲ συνανθρωπίζει, οἷον περιστερά,** 'Αθήν.13,611C **τό τε συνανθρωπίζον καὶ οἰκουρόν·** **2)** ρημστ.π. συνανθρώπισις.

**συνανθρώπισις**-εως (ἡ) (συνανθρωπίζω) μσν. ἡ κοινὴ μετὰ τῶν ἀνθρώπων συμβίωσις : Εὐστρ.Η Νικ.63,22.

**συνανθρωπιστικός**-ή-όν μτγν. ὁ φιλῶν νὰ ζῇ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἀγαπῶν νὰ ἐνδιαιτᾶται ἢ νὰ κατοικῇ μεταξὺ ἢ πλησίον τῶν ἀνθρώπων : Βασ.1,73C **συνανθρωπιστικοί τινες τῶν ὀρνίθων.**

**συνάνθρωπος** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἄνθρωπος ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἄλλους κοινωνικοὺς ἀνθρώπους, ὁ ἄλλος ἄνθρωπος ὡς μέλος τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας : Εὐστ.Πολ.117,57 **ἂν ποτνιάσηται τὸν συνάνθρωπον·** πρβλ. συνάδελφος, σύνοικος.

**συνανθρωπότης**-ητος (ἡ) μσν. τὸ τοὺς ἀνθρώπους συνδέον κοινωνικὸν συναίσθημα : 'Αναστ.Σιν. Bandin.Bibl.Med.1,311C **ὁμοίως καὶ τὸ Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ἐκ ψυχικῆς συνανθρωπότητος καὶ θελήσεως ἐνεργεῖται.**

**συνανθρωπῶ**-έω μτγν. συνανθρωπεύομαι βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.823B **οἷον ὁμοδημεῖν καὶ συνανθρωπεῖν τοῖς πολλοῖς βουλομένοις** (συνεξομοιοῦν ἑαυτὸν τῷ πλήθει ὡς πρὸς τὴν δίαιταν), Πορφ.'Αποχ. 1,14 **τὰ συνανθρωποῦντα** (θηρία), αὐτ.20, αὐτ.3,9.

**συνανθῶ**-έω ἀνθῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ· ‖ κ. μτφ. συνακμάζω : Πολύβ.6,44,2 (ἡ **'Αθηναίων πολιτεία**) **τῇ Θεμιστοκλέους ἀρετῇ συνανθήσασα,** Ξεν.'Εφ. 1,1 **συνήνθει αὐτῷ τοῖς τοῦ σώματος καλοῖς καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθά·** **2)** ἐπὶ οἴνου, σχηματίζω ἐπίπαγον ἐν ταὐτῷ, κάνω καὶ κρούστα : Θεόφρ.'Οσμ.63 **ὁ οἶνος ἅμα τῇ σταφυλῇ δοκεῖ συνανθεῖν·** **3)** ἐπὶ ὑφάσματος, εἶμαι ἐπεξειργασμένος, διηνθισμένος διὰ ποικίλων χρωμάτων προσέτι, ἐπὶ πλέον : 'Ιώσ.ΑΙ 3,6,2 **ὕφος ἦν πορφύρας καὶ φοίνικος σὺν ὑακίνθῳ καὶ βύσσῳ πεποιημένον, πολλῶν αὐτῷ συνανθούντων.**

**συνανίημι** μτγν. ἀνίημι, χαλαρώνω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Φίλ.2,23 **ἐν ταῖς ἀνέσεσι συνανίεται·** ‖ τὸ παθ. εἶμαι διαλυτὸς ἔν τινι : Διοσκ.5,112.

**συνανίπταμαι** μτγν. κ. μσν. ἀποθ. ἀνίπταμαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, πετῶ πρὸς τὰ ἄνω σύναμα, μαζί : Γρηγ.Ναζ.'Εγκώμ. εἰς 'Αθανάσ. ('Αθανάσ.1, 98B) **ὥσπερ ἐν ὀρνίθων ἀγέλῃ τοῖς προαναπτᾶσι συναναπτάν, καὶ οὐδὲ νῦν ἔτι λήγει συνανιπτάμενον·** ‖ κ. μσν. μτφ. : Στουδ.Θεόδ.574B **ζήλῳ τῶν προηθληκότων συνανιπτάμενον.**

**συνανίστημι** κ. μσν. ἀνίστημι, ἐγείρω τι(νὰ) ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως, κάμνω νὰ σηκωθῇ τις, καθ' ὃν χρόνον ἐγείρομαι καὶ ἐγώ : Ξεν.Συμπ. 9,5 **ἀνιστάμενος συνανέστησε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν 'Αριάδνην,** 'Ακολουθ.Μεγ.Σαββ.'Ωδ.8 **τὴν πεντηκοίαν δὲ συνανίστησι σκηνήν·** ‖ βοηθῶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν, ἀνόρθωσιν : Ξεν.'Ελλ.4,8,9 **λέγοντες ὅτι συναναστήσοι τὰ μακρὰ τείχη·** **2)** τὸ παθ. μτ. ἐνεργ. ἀόρ. β' ἐγείρομαι ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως, ἀφήνω τὸν τόπον μου καὶ ἀναχωρῶ μετά τινος **ἄλλου** : Ξεν.'Αν.7,3,35 **ὡς δ' ἐξῆσαν, συνανέ-**

στη ὁ Σεύθης· κ. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ.ΚΠ 5,1,5 ὡς δὲ ἀναστῆναι αὐτὴν ἐκελεύσαμεν, συνανέστησαν μὲν αὐτῇ ἅπασαι αἱ ἀμφ' αὐτήν, Γρηγ.Νύσσ. 1,594Α· || ὁμ. τὸ παθ. ἐγείρομαι, ἐξεγείρομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, μτ. δοτ. : Γρηγ.Νύσσ.1,482C τὰ δὲ νῦν διὰ σαρκὸς ὑμῖν ἐνοχλοῦντα πάθη τοῖς σώμασιν ἐκείνοις οὐ συνανίσταται.

**συνανίσχω** μτγν. ἐγείρομαι, ἀνίσταμαι μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ, συνανέχω, συνεξέρχομαι : Φιλόστρ.Εἰκ.2,14 πώλου ἐφαπτομένη συνανίσχοντας [ἐξερχομένου μέτ' αὐτῆς ἐκ τῆς θαλάσσης]· || ἐπὶ ποταμῶν, πηγάζω, ἀναπηδῶ ὁμοῦ : Αἰλ.ΖΙ 14,23 οἱονεὶ δορυφοροῦντες συνανίσχουσιν, αὐτ.10,45.

**συνανιχνεύω** μτγν. ἀνιχνεύω ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ : Αἰλ.ΖΙ 10,45 συνανιχνεύειν τὸν παῖδα.

**συνανιῶμαι**-άομαι μτγν. κ. μσν. ἀνιῶμαι, αἰσθάνομαι ἀνίαν ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Πολυδ.5,129 τὸ δὲ συνανιᾶσθαι ἑτέρας ἐστὶ χρείας, Συνέσ.186C, "Ανν.Κομν.46C λυπουμένῃ συνανιᾶσθαι.

**συνανοηταίνω** σχόλ. κ. μσν. φέρομαι, πράττω ἀνοήτως μετά τινος ἄλλου, ἀνοηταίνω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.394, Μετοχ.Θ Σύμμ.68,1, αὐτ.638,1.

**συνανοίγω** Ἐπιγρ. κ. μσν. ἀνοίγω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἐπιγρ. συνανοιγόντων καὶ συγκλειόντων τὰς θύρας, αὐτ. συνανοίγνουσα [sic] τὰ συγχωσθέντα· κ. παθ. συνανοίγνῦμαι : Θεμίστ.Λόγ.20,235C ἅπαντα συνανεῴγνυτο τῶν σοφῶν τὰ ἀνάκτορα.

**συνανοιμώζω** μτγν. ἀνοιμώζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συνθρηνῶ, μτ. δοτ. προσ.: Ἀππ. Λιβ.91 ἀνῴμωζον ὡς ἐπ' ὀλέθρῳ· καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους ἀκούοντες συνανῴμωζον αὐτοῖς.

**συνανολολύζω** μσν. ἀνολολύζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : ΚΜανασσ.Χρον.5345 στρουθίον μουσικὸν . . συνανωλόλυζε περὶ νεανίου.

**συνανομολογοῦμαι**-έομαι μτγν. ἀνομολογοῦμαι, ἐγκρίνομαι, ἐπιδοκιμάζομαι σύναμα, ἐν ταὐτῷ : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.7,23 ἀνεδείχθη καὶ συνανωμολογήθη παρὰ πάντων.

**συνανορθῶ**-όω μσν. ἀνορθῶ, διορθῶ [δ. κείμενόν τι μετά τινος : Τζέτζ.Προλ.Κωμ.24Κ.

**συνανορύττω** μσν. ἀνορύττω ὁμοῦ μετά τινος : Νικηφ.Πατρ.425 [ἔκδ.Mi.].

**συνανουβιασταί** [οἱ] Ἐπιγρ. θίασος, σύλλογος τῶν λάτρεων τοῦ Αἰγυπτίου θεοῦ Ἀνούβιος.

**συνανταγωνίζομαι** ἀνταγωνίζομαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, μτ. δοτ. : Πλάτ.Ἀλκ.1,119Β τὸν ἐπιχειροῦντα αὐτοῖς συνανταγωνίζεσθαι [ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἀνταγωνίζεσθαι].

**συνανταίρω** μσν. ἀνταίρω, ἐπαναστατῶ ὁμοῦ συγχρόνως : Εὐλόγ. ἐν Φώτ.Βιβλ.282Β συνανтῆρέ τε ὁ λαὸς καὶ συνεστασίασε.

**συναντάρτης** [ὁ] [συνανταίρω] μσν. ὁ στασιάζων ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου, ὁ ἑταῖρος, σύντροφος ἀντάρτου : Θεοφάν.477,17 [ἔκδ.Β.].

**συναντή** [ἡ] μτγν. ἡ συνάντησις, τὸ συναπάντημα : ΠΔ Βασ.3,18,16 ἐπορεύθη Ἀβδιοῦ εἰς συναντὴν τῷ Ἀχαάβ, αὐτ.4,5,26.

**συνάντημα**-ατος [τὸ] [συναντῶ] μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὅ,τι συναντᾷ τις, σύμπτωσις, συμβεβηκός, τυχαῖον συμβάν : ΠΔ Ἐκκλ.9,2 ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν, συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, αὐτ.3 ὅ τι συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσιν· **2**) νεώτ. κ. δημ. συνάντησις, συνάντημα· **3**) ἔνσκηψις, ἐπὶ πληγῆς, πανώλους κττ. : Νίκ.Χων.3,63D ἀναπίπτειν ἐν τοῖς δεινοῖς συναντήμασιν, ΠΔ Ἔξ.9,14 ἐν τῷ . . νῦν καιρῷ . . ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου, Κυραν.31 συνάντημα νυκτερινὸν [ἐπὶ ἐφιάλτου], Ἀνών. εἰς Ρήτ.1,646W, Πάπ.' **4**) ἐπιβεβαίωσις, ἐπικύρωσις, κτ. πληθ. : Φιλόδ.Σημ.10

**συναντηματικὸν** βιβλίον [τὸ] τὸ ἐν ᾧ ἑρμηνεύονται, ἐξηγοῦνται τὰ διάφορα συναντήματα βλ.λ.1], ἐν Κουμαν.Ἀθησ.324.

**συνάντησις**-εως [ἡ] [συναντῶ] κ. νεώτ., δημ. συνάντηση τὸ νὰ συναντᾶται ἢ νὰ συναντηθῇ τις μετά τινος, συναπάντησις, ἀπάντησις, συντυχία, συναπάντημα, ἀντάμωμα : Εὐρ.Ἴων 535 τίνα συνάντησιν, ΠΔ Γέν.18,2 καὶ ἰδών, προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,66 κατὰ τὰς συναντήσεις, ΚΔ Ματθ.8,34 πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ [δ.γρ.], Πάπ. περὶ συναντήσεως εἰς Μέμφιν· || κ. ἐπὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων : Βέττ.Βάλ.147,29, Παῦλ.Ἀλ.R 3· **2**) κ. νεώτ. ἀντιμετώπισις ἀντιπάλων, σύγκρουσις, ἀγών, συμπλοκή, φιλονικία : Ἱππ.Εὔσχ.3 πικροὶ πρὸς τὰς συναντήσεις, - ποδοσφαιρικὴ συνάντησις, - εὐτυχὴς συνάντησις, - βραχεῖα συνάντησις.

**συναντιάζω** ἀντὶ συναντῶ, μτ. δοτ. προσ.: Σοφ. ΟΤ 804 ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς . . ξυνηντίαζον.

**συναντιβάλλω** μτγν. συμπαραβάλλω, συγκρίνω, τὸ παθ. : Κλήμ.Ἀλ.410 συνέπ ευσαν αἱ πᾶσαι ἑρμηνεῖαι συναντιβληθεῖσαι, αὐτ.1486 Sylb. συναντιβληθεῖσαι βίβλοι· **2**) συσκέπτομαι, συνομιλῶ, βουλεύομαι περί τινος : Ἐπιγρ. ἐὰν μετ' ἐμπείρων συναντιβάλῃς.

**συναντίζω** μτγν. ἐν τῷ α' ἐν. τοῦ μέλλ. συναντιῶ, δ. τ. τοῦ συναντῶ βλ.λ. : Ἀκύλ.ΠΔ Μιχ.2,8· **2**) ρηματ.π. συνάντισμα.

**συναντίθεσις**-εως [ἡ] μτγν. ἡ συνηνωμένη ἀντίθεσις : Ἡλ.Κατ.158.

**συναντιλαμβάνομαι** μτγν. κ. μσν. συμβοηθῶ τινι εἴς τι, βοηθῶ τινα πρὸς ἀπόκτησίν τινος, μτ. γενικ. : Διόδ.Σ 14,8 δεόμενος κατὰ θάλασσαν συναντιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας, Ἐπιγρ. ἐπηγγείλατο συναντιλήψεσθαι τῶν τῇ πόλει συμφερόντων· || βοηθῶ πρὸς ὑποστήριξίν τινος : ΠΔ Ἀρ.11,17 συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ· || παρέχω βοήθειαν, ἐμπροθ. [περί τινος, πρός τινα, εἴς τι] : Πάπ. καλῶς οὖν ποιήσεις συναντιλαμβανόμενος προθύμως περὶ τῶν.., Πάπ. ὡς ἂν οἱ δεῖνα . . συναντιλαμβάνωνται . . πρὸς τὸν δεῖνα, Ἐπιγρ. συναντιλαμβάνεσθαι εἴς τι· || μτ. δοτ. λαμβάνω μέρος εἴς τι μετά τινος, συμμετέχω τινός, βοηθῶ, συντρέχω, ἀνακουφίζω : ΠΔ Ἔξ.18,22 καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ, καὶ συναντιλήψονταί σοι, αὐτ.Ψαλμ.88[89],22 ἡ . . χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, ΚΔ Λουκ.10,42 εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται· κ. μτ. δοτ. πράγμ.: ΚΜανασσ.Χρον.6415, αὐτ.Ρωμ.8,26· **2**) ρηματ. π. συναντιλήπτωρ, συναντίληψις.

**συναντιλήπτωρ**-ορος [ὁ] [συναντιλαμβάνομαι] μτγν. κ. μσν. ὁ συναντιλαμβανόμενός τινος, ὁ συμβοηθός, ὁ συνεργός : Ἐπιφάν.1,252D συναντιλήπτορα καὶ συναγωνιστὴν αἱροῦμαί σε.

**συναντίληψις**-εως [ἡ] [συναντιλαμβάνομαι] μσν. τὸ συναντιλαμβάνεσθαι, τὸ συμβοηθεῖν, ἡ ὑποστήριξις : Εὐστ.Πον.7,23 ἐχομένην συναντίληψιν.

**συναντιμεσουρᾰνῶ**-έω μτγν. ἀντιμεσουρανῶ βλ.λ. ταυτοχρόνως : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8[1],230.

**συνάντισμα**-ατος [τὸ] [συναντίζω] μτγν. τὸ συνάντημα βλ.λ.1 : Ἀκύλ.ΠΔ Δευτ.23,10.

**συναντιτίθημι** μσν. ἀντιτίθημι, ἀντιτάσσω τι ὁμοῦ μετά τινος : Καμαρ.Λόγ.2,216Α πρὸς ταῦτα .. ἀντετίθει καὶ τὰ ἀντιτιθέμενα πειρώμενος ἦν ἐπιλύεσθαι καὶ ἡμεῖς συναντετίθεμέν τε αὐτῷ καὶ τὰ τῶν ἐπιλύσεων ἐξηλέγχομεν.

**συναντλῶ**-έω ἐξαντλῶ, ὑποφέρω, ὑπομένω τι μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ : Εὐρ.Ἴων 200 ὃς κοινοὺς αἰρόμενος πόνους Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ [μέχρι τέλους σταθερῶς ὑπομένει].

**συνάντομαι** κ. μσν. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., ποι ἀντὶ συναντῶ βλ.λ., ἀπαντῶ, συναπαντῶ, ἀνταμώνω, μτ.δοτ. : Ἰλ.Η 22 **ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ,** Ὀδ.Δ 367 **ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων,** αὐτ.Φ 31, Ἡσίοδ.Θ 877, Ἀρχίλ.89,5, Πίνδ.Ο 2,106 **κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος** (οὐχὶ τῷ δικαίῳ συνδεόμενος), Εὐρ.Ἴων 831 **ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο,** Ἀντωνῖν. Λιβ.35,2, Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,17,4 **κατὰ . . τινα δαίμονα συνήντετο τῇ** Μαρκίᾳ (δ.γρ. ἀντὶ συνήνται), Εὐστ.Πον.283,58 **οὐκ ἔστι γὰρ ὅπου συνήντετό τι δεῖμα ἐκείνοις·** κ. ἀπολ. : Ὀδ.Ο 538 **ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι·** ‖ ὁμ. ἐν ἐχθρικῇ σημ. συναντῶ ἐν μάχῃ : Ἰλ.Φ 34 **ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετε,** Πίνδ.Ο 2,43 **ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς συναντόμενος·** ‖ κ. μτφ. : Πίνδ.Ι 2,2 φόρμιγγι συναντόμενοι (Βερναρδ.Γρ. «συμμεθαρμόζοντες τὰς ᾠδὰς πρὸς τὴν φόρμιγγα»).

**συναντῶ-άω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., **ἐπ. παρατ. συνήντεον** (Ἀπολλ.Ρ 4,1486), ἐπ. γ' δυϊκ. **συναντήτην** (Ὀδ.Π 333), μέλλ. συναντήσω (ΠΔ Ἡσ.34,14, ΚΔ Ἀπ.20,22), ἀόρ. συνήντησα (Ξεν.Ἀν.1,8,15) κ. δημ. (ἐ)συνάντησα, παρακ. συνήντηκα (Πολύβ.1, 52,6, Λουκ.Φιλόπ.1), τὸ μέσ. συναντῶμαι (μ. ἄποξ ἐν Ἰλ.Ρ 134, κ. ἀλλαχοῦ μ. π. μτγν.), μέλλ. συναντήσομαι (ΠΔ Ἐκκλ.2,15), παθ. ἀόρ. **συνηντήθην** κ. δημ. **συναντήθηκα,** ἀπαντῶ, εὑρίσκω τινὰ εἴς τι μέρος κατὰ τύχην ἢ καὶ σκοπίμως, ἐντυγχάνω, συναπαντῶ, ἀνταμώνω : Ὀδ.Π 333 **τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί·** κ. μτ. δοτ. : Εὐρ.Ἴων 787 **ὅτῳ ξυνανττήσειεν ἐκ ναοῦ συθεὶς πρώτῳ πόσις σός,** Ἴων Χ ἀπ.π.Ἀθήν.13,603F **Σοφοκλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήντησα,** Ἀριστφ.Ἀχ.1187 **ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,** Ξεν.Ἀν.7,2,5 **ἀποπλέοντι . . ἐκ Βυζαντίου συναντᾷ Ἀρίσταρχος,** ΚΔ Λουκ.22,10 **εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος,** Πλούτ.Πομπ.33 **συνήντησε τῷ Πομπηΐῳ,** Λουκ.Φιλόπ.1 **ἤ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήντηκας·** κ. μτ. αἰτ. : Λεσβῶν.10 **συνήντησέ με,** Ἰάμβλ.Ἐρωτ.12 **συναντῶσιν ἀγόμενον Σύρσιχον,** Ἐφραὶμ Σύρ.3,506C **τί συναντήσει ἡμᾶς, - ποῦ μπορεῖ νὰ σᾶς συναντήσῃ, - τὸν συνήντησα χθές·** κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Εὐρ.Ἴων 534 **τὸν συναντήσαντά μοι τίνα συνάντησιν ;·** κ.ἀπολ.: Ξεν.Ἀν.1,8,15 **πελάσας ὡς συναντῆσαι,** Πολύβ.1, 52,6 **προσλαβὼν τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων·** ὁμ. κ. **ἐπὶ** τῶν οὐρανίων σωμάτων : Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,204· ‖ τὸ μέσ. συναντῶμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Ἰλ.Ρ 134 **ᾧ . . συναντήσωνται ἐν ὕλῃ ἄνδρες·** κ. ἐμπροθ. (πρός τινα) : Πάπ.· ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. **συναντῶμαι** ὡς ἀλληλοπαθ. ἀπαντῶμαι μετά τινος, συναντιέμαι, συντυχαίνω : **συναντῶνται κάθε βράδυ κρυφά·** **2)** κ. μσν. πορεύομαι πρὸς συνάντησιν, πηγαίνω νὰ ἀντααμώσω κάποιον: Ἐπιστ. π.Δημ.280 **σύναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα,** Πάπ. **συναντᾶν εἰς,** Γεώργ.Σύγκ.176Α **ἵνα . . αἱ γενεαὶ . . ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν . . συναντήσωσιν·** **3)** ἔρχομαι ἢ εὑρίσκομαι ἀντιμέτωπός τινος, ἀντιμετωπίζω, συναντῶ τινα ἐν μάχῃ : Πολύβ.3,93,9 **ἐάν που συναντῶσι πρὸς τὰς ὑπερβολάς,** ΠΔ Ἰουδ.1,6 **καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτὸν . . οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινήν·** κ. μτ.δοτ.: Ἰσυλλ.68, ΠΔ Μακκ.1,11,64 **παρῆσαν οἱ ἄρχοντες . . μετὰ δυνάμεως . ., βουλόμενοι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς χρείας, καὶ συνήντησεν αὐτοῖς·** ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. **συναντῶμαι** ἀντιμετωπίζω ἀντίπαλον, ἀνταγωνιστήν, συναγωνίζομαι, συγκρούομαι, συμπλέκομαι πρός τινα : **οἱ δυὸ πρωταθληταὶ θὰ συναντηθῶσι καὶ πάλιν εἰς ἀγῶνα τελικῆς πτώσεως, - θὰ συναντηθῶσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς·** **4)** εὑρίσκω ἢ ἐπιτυγχάνω τὰς ἀνάγκας ἢ τὰς ἐπιθυμίας τινός : Ἐπιγρ. **5)** μτ. δοτ. πράγμ. ἔρχομαι εἰς ἐπαφὴν μετά τινος, πρός τι : Εὐρ.ΙΤ 1210 **μὴ συναντῶσιν φόνῳ·** ‖ νεώτ. εὑρίσκομαι ἀπροόπτως πρὸ καταστάσεώς τινος, προσκρούω εἴς τι : **συνήντησε μεγάλας δυσκολίας·** **6)** συμβαίνω, ἐπὶ συμβεβηκότων, κινδύνων κττ., μτ. δοτ. προσ. : ΚΔ Πράξ.20,22 **τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς,** Πλούτ.Σύλλ.2 **καὶ συνήντησεν αὐτῷ τὸ τοιοῦτον,** Διογ.Λ 6,38 **εἰώθει δὲ λέγειν τὰς τραγικὰς ἀρὰς αὐτῷ συνηντηκέναι·** κ. ἀπολ.: Φιλόδ.Παρρ.340 **μετρίως τὸ συναντῆσαν οἴσει** (τὸ συμβάν), αὐτ.Θαν.37, Πάπ. **εἰ ἔρρωσαι, καὶ τἆλλά σοι κατὰ τρόπον συνήντηκας·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ συλλήψεως : Σωρ.1,44· ‖ τὸ μέσ. συναντῶμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πολύβ.22,7,14 **διεσάφουν τὰ συναντώμενα παρὰ τῶν περὶ τὸν Ἀντίπατρον.**

**συνανυμνῶ-έω** μσν. ἀνυμνῶ ὁμοῦ : Ἰώβιος ἐν Φώτ.Βιβλ.182,13 **συνεισάγει . . καὶ συνανυμνεῖ.**

**συνανύτω** ᾰ. συνανύω βλ.λ.2), ἔρχομαι εἰς τὸ τέλος ὁμοῦ μετά τινος : Αἰσχ.Ἀγ.1123 **ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.**

**συνανυφῶ-όω** μτγν. κ. μσν. ἀνυφῶ τι ὁμοῦ, σύναμα : Γρηγ.Ναζ.Λόγ.38,621, Ἀνδρ.Κρ.102,105, Φώτ.Ἀμφ.753 (ἐκδ.Wolf.) **συνανυφοῖ ἑαυτῷ ὕφος.**

**συνανύω** ἀνύω, διανύω, ἐκτελῶ, περαίνω τι μετά τινος : Ἀππ.Λιβ.47 **σὺν αὐτῷ συνανύσαι δρόμον·** **2)** ἀμτβ. ἀφικνοῦμαι, ἔρχομαι, καταλήγω, φθάνω ὁμοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.Φυσιογν.813b,19, Πλούτ. Ἀλκ.27 **εἰς τοῦτο καιροῦ συνήνυσε.**

**συνανωθῶ-έω** μτγν. ἀνωθῶ, ἀνυφῶ τι ὁμοῦ μετά τινος, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,590Β **σὰρξ . . ἀπὸ τῆς φθορᾶς συνανωσθεῖσα ἐπὶ τὸ ἄφθαρτον.**

**συναξάριον** (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **συναξάρι** βιογραφικὸν ἀπάνθισμα περὶ ἁγίων ἢ μαρτύρων ἐκ πολλῶν πηγῶν συναχθέν, ὡς καὶ τὸ περιέχον αὐτὸ βιβλίον : Γεννάδ.Γ 5 **τοῦτο ἐν τῷ Συναξαρίῳ τοῦ ἁγίου . . γέγραπται·** ‖ **συναξάρι τοῦ τιμημένου γαδάρου** σατιρικὸν ποίημα τῆς δημοτικῆς μεσαιωνικῆς λογοτεχνίας γραφὲν κατὰ τὰ μέσα τοῦ 15ου αἰῶνος ἔν τινι τῶν Ἰονίων νήσων ἢ πιθανώτερον ἐν Κρήτῃ καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 393 ἀνομοιοκαταλήκτων πολιτικῶν στίχων **2)** κ. δημ. μτφ. μακρὰ καὶ ἀνιαρὰ ἀφήγησις ἢ ἀπαρίθμησις ἀμφιβόλων πραγμάτων.

**συναξαριστής** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ συγγραφεὺς συναξαρίων : Θεοφύλ.Ἱεροδ.154.

**συνάξῐμος-ον** (συνάγω) μτγν. κ. μσν. ὁ συνακτός, ὁ συμφερτός : Εὐστ.929,32 **συμφερτὴ . . ὅ ἐστι συμφορητὴ καὶ συνάξιμος ἐκ πολλῶν.**

**σύναξις-εως** (ἡ) (συνάγω) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η** τὸ συνάγειν, τὸ δρέπειν, ἡ συλλογή, τὸ μάζεμα. Πρόκλ.Τετράβ.118 **σύναξις καρποφορηθέντων·** ‖ νεώτ. εἴσπραξις χρημάτων ἀπὸ πολλῶν προσώπων· **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ συνάγεσθαι ἐπὶ τὸ αὐτό, συναγωγή, συνάθροισις εἴς τινα τόπον, συγκέντρωσις, συνέλευσις : Κῶδ.Ἰουστιν.1,5,20,1, Πάπ., Ἀχμ.Ὀνειροκρ.210 **εἰς σύναξιν καὶ παρασκευὴν λαοῦ ἐν πολέμῳ,** Εὐστ.1335,55 **οἰκεῖον λύσει ἀγῶνος ἢ ἁπλῶς συνάξεως λαοῦ,** δ.τραγ. **στὸν ἅη Λιά, στὸν πλάτανο, .. ποὺ 'χουν οἱ κλέφτες σύναξη,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34,2 **ἁμίλληται ἂς διαβοῦμε | ἀνάμεσα στὴ σύναξη τοῦ κόσμου ποὺ εἶναι γύρα·** ‖ νεώτ. στρατ. ἡ εἰς ὡρισμένον τινὰ τόπον συγκέντρωσις τῶν ἀνδρῶν στρατιωτικῆς τινος μονάδος ὡς καὶ τὸ εἰδικὸν διὰ ταύτην σάλπισμα· **3)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. εἰδ. ἐκκλ. ἡ συνάθροισις τῶν πιστῶν ἐν τῷ ναῷ πρὸς τέλεσιν τοῦ Κυριακοῦ δείπνου ἢ πρὸς τιμὴν ἱεροῦ τινος προσώπου : Βασ.Ὁμιλ.1 εἰς Ψαλμ.28,171 **κἂν ἄξιος τῶν αἰθητῶν συνάξεων εἶναι δοκῇ,** Ἰω.Χρυσ.Ὁμιλ.14,5 **καταλιμπάνειν τὰς συνάξεις,** Εὐστ.Πον. 82,62 **τῆς ἱερᾶς ἀποσχίζῃ συνάξεως, - σύναξις**

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ (ἡ σύναξις τῶν πιστῶν ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ αὐτοῦ), - σύναξις τῆς Θεοτόκου (ἡ τῆς ἐπομένης τῶν Χριστουγέννων ἑορτή)· || Ἱερὰ σύναξις ἡ συνεδρία τῆς κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

**συναξιῶ**-όω ἀξιῶ ὁμοῦ ἢ ὁμοίως πρός τινα, μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 7,1,15 ὁ μὲν θεὸς .. ὥσπερ σὺ ἠξίους, συνηξίωσέ σε καὶ τοὺς σὺν σοὶ πρωτοστάτας εἶναι τῶν συμμάχων· 2) ἀξιῶ, ἀπαιτῶ τι μετά τινος : Πάπ.

**συνᾰοιδία** (ἡ) ἀντὶ συνῳδία βλ.λ. : Ὀνάτ. π. Στοβ.1,1,39.

**συνᾰοιδός**-όν ἀντὶ συνῳδός βλ.λ. : Εὐρ.Ἡρ.787 πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦσαι συναοιδοὶ νύμφαι.

**συνᾰοριστοῦμαι**-έομαι μτγν. κτῶμαι ἀοριστίαν συγχρόνως : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.306,22.

**συνάορος**-ον δωρ. κ. τραγ. ἀντὶ συνήορος βλ.λ.: Πίνδ.Ν 4,5 τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.

**συνᾰορῶ**-έω συνοδεύω, συνακολουθῶ : Πίνδ.άπ. 214 γλυκεῖά οἱ συναορεῖ ἐλπίς.

**συναπαγορεύω** μτγν. κ. μσν., π. μτγν. ἐν χρ. μ. ὁ ἀόρ. συναπεῖπον, ἀπαγορεύω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Χοῦμν.Ν'Επιστ.89· 2) ἀμτβ. ἀποκάμνω, ἀπαυδῶ, κουράζομαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Αἰλ.ΖΙ 14,11 συναπεῖπον αὐτῷ ἵππῳ.

**συναπάγω** κ μσν.κ.νεώτ., μέλλ. συναπάξω, ἀπάγω, ὁδηγῶ τινα ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Ξεν. ΚΠ 8,3,23 ἵππον ἔδωκε .. καὶ ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τινὰ συναπάγειν αὐτῷ ὅποι κελεύσειε· κ. παθ. : Νικ.Χων.Χρον.5,95C συναπήχθη τοῖς πατριώταις εἰς Σικελίαν αἰχμάλωτος· || νεώτ. ὁδηγῶ που διὰ τῆς βίας μετ' ἄλλου· 2) ἀπάγω, παρασύρω τι ὁμοῦ : Γαλ.15,633 οἱ γλυκεῖς οἶνοι .. οὐ συναπάγουσιν ἑαυτοῖς τοὺς χολώδεις χυμούς· 3) τὸ παθ. συλλαμβάνομαι μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Πάπ. τοὺς συναπαχθέντας ἡμῖν γεωργούς· 4) ὁμ. τὸ παθ. μτφ. ἀπάγομαι, παρασύρομαι, ἀποπλανῶμαι ὁμοίως : ΚΔ Γαλ.2,13 ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, αὐτ.Πέτρ.2,3,17 ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ· 5) τὸ παθ. ἔχω διαγωγήν, συμπεριφοράν οἵαν ἄλλος τις : ΚΔ Ρωμ.12,16 μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι· 6) ρηματ. π. συναπαγωγή.

**συναπαγωγή** (ἡ) (συναπάγω) μσν. ἡ μετ' ἄλλου ἀπαγωγή : Στουδ.Θεόδ.1448 (ἔκδ.Mi.).

**συναπᾰθανατίζω** μσν. ἀποθανατίζω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Πλήθ.ΓΣχόλ.Μαγ.Χρησμ.84(37,10).

**συναπαθίζω** μσν. ποιῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἀπαθές, ἀμέτοχον πάθους : Λεόντ.ἐν Mai.Vat.9,424 συναπαθίζει αὐτὴν ἑαυτῷ (θεὸς σάρκα).

**συναπαιδευτῶ**-έω σχόλ. φέρομαι ὁμοῦ μετά τινος ἀπαιδεύτως, μωρῶς : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.394.

**συναπαίρω**, γ' ἑν. ὑπερσ. συναπήρκει (πιθ.ἐν Μέν. Κιθ.14), ἀμτβ. ἀπαίρω, ἀποπλέω ἢ ἀπέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Στράβ.4,1,4 κελεῦσαι συναπαίρειν τοῖς Φωκαιεῦσιν, Ἰώσ.ΑΙ 9,8,6 συναπαίρειν τινὶ ἐκ τοῦ βίου, Λουκ.Δὶς Κατ.27 αὐτῷ τὸν Ἰόνιον συνδιέπλευσα καὶ τὸ τελευταῖα μέχρι τῆς Κελτικῆς συναπάρασα εὐπορεῖσθαι ἐποίησα, Αἰλ.ΠΙ 3,26· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Φιλόδ.Στωικ.ἐν'Ηρακλ.Πάπ.339,9· κ. ἀπολ. : Διόδ.Σ 5,49, αὐτ.59 ἑκουσίως ἔφυγεν ἐκ τῆς Κρήτης μετὰ τῶν βουλομένων συναπᾶραι, Λουκ.Τόξ.18 καὶ τἄλλα μὲν συνῆν καὶ συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν· 2) ἀναχωρῶ ταυτοχρόνως, ἀπέρχομαι, ἀποδημῶ συγχρόνως : Ἀριστλ.ΖΙ 597b,16 ὅταν δ' ἐντεῦθεν ἀπαίρωσιν, ἥ τε γλωττὶς συναπαίρει καὶ ἡ ὀρτυγομήτρα.

**συναπαιτῶ**-έω μτγν. ἀπαιτῶ, ἀξιῶ, ζητῶ τι συγχρόνως, ταυτοχρόνως : Μέν.'Επιτρ.89.

**συναπαιωροῦμαι**-έομαι μτγν. ἀπαιωροῦμαι, κρέμομαι, ὁμοῦ μετά τινος : Καισάρ.Διάλ.3,143,671 οὐ γάρ φησι τῷ ἐπὶ ξύλου συναπῃωρημένῳ λῃστῇ· Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

**συναπαλλάσσομαι** μτγν. ἀπαλλάσσομαι, ἐλευθεροῦμαι μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.3,252D συναπαλλαγήσεται .. καὶ τοῦ μελασμοῦ· 2) συναπαλλάσσομαί τινι συναπέρχομαι, συναποθνήσκω : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.7,22.

**συναπαμφιάζω** μσν. ἀπαμφιάζω, ἀπεκδύω, ἀπογυμνῶ ὁμοῦ : Λέων Σοφ.Νεαρὰ 55.

**συναπάντημα**-ατος (τὸ) (συναπαντῶ) μσν., δημ. κ. συναπάντεμα ·συνάντησις κ. ἰδ. ἐχθρική, συμπλοκή, σύγκρουσις : Ἐρωτόκρ.2,1479 στὸ πρῶτο συναπάντεμα πρᾶμά 'τονε μεγάλο | νὰ δώσου τὰ κοντάρια ντως στὴ μούρ' ἕνα μὲ τ' ἄλλο, αὐτ.1906,αὐτ.2003· 2) δημ. ἡ προϋπάντησις βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 35,8 ἡ στάχαση μᾶς καρτερεῖ .. νὰ 'ρθῇ στὸ συναπάντεμα, Κορκβ.Λυγ.9 ἦτο εὐτυχὴς .. δι' αὐτὸ τὸ συναπάντημα· 3) τυχαία συνάντησις, ὅ,τι συναντᾷ τις τυχαίως καθ' ὁδόν : καλὸ - κακὸ συναπάντημα (πρόσ. ἢ πρᾶγμα οὗ ἡ συνάντησις θεωρεῖται εὐοίωνος - δυσοίωνος).

**συναπάντησις**-εως (ἡ) νεώτ. τὸ συναπάντημα βλ.λ.3).

**συναπαντήχνω** μσν. δημ., ἀόρ. ἐσυναπάντηξα, συναπαντῶ, συναντῶ, ἔρχομαι εἰς συνάντησιν, συντυγχάνω, συντυχαίνω, ὁ. ἀπαντήχνω : Ἐρωτόκρ. 1,1175 σὰ δὲ συναπαντήξουσι τὰ μάτια νὰ σμιχτοῦσι· 2) ἔρχομαι εἰς ἐχθρικὴν συνάντησιν, εἰς σύγκρουσιν, συγκρούομαι, συμπλέκομαι : Ἐρωτόκρ.2,1299 καθένας ξέρει μετὰ ποιὸ θὲ νὰ συναπαντήξῃ, | νὰ τρέξῃ τὸ κοντάριν του, αὐτ.1398, αὐτ.2137 συναπαντήχνουν τὰ θεριά, καὶ τὰ κοντάρια πῆγα | εἰς τὸν ἀέρα σὰ φτερά.

**συναπαντῶ**-άω κ. δημ. ἔρχομαι εἴς τινα τόπον ταυτοχρόνως : Ἀριστλ.Θαυμ.834b,6 συναπαντήσαντος εἰς τὸν τόπον ὄχλου πολλοῦ, Γρηγ. Νύσσ.3,604C πόρνῃ τινὶ συναπήντηκεν, Πάπ. συναπαντῆσαι ἅμα τοῖς ἄλλοις· 2) δημ. μεταβαίνω εἰς προϋπάντησιν τινός· 3) συναντῶ τινα τυχαίως· || τὸ μέσ. συναπαντιέμαι κ. -ιοῦμαι συναντῶμαι τυχαίως μετά τινος : δ. δίστ. ἀλησμονιοῦνται κι οἱ φιλιές, ξεχνιοῦνται κι οἱ ἀγάπες, | συναπαντιοῦνται στὰ στενὰ σάν ξένοι, σὰν διαβάτες· 3) ρηματ. π. συναπάντημα, συναπάντησις.

**συναπαριθμοῦμαι**-έομαι μσν. μέσ. ἀπαριθμοῦμαι ὁμοῦ : Ζωναρ.Συντ.Καν.2,437.

**συναπαρνοῦμαι**-έομαι μσν. ἀποθ. ἀπαρνοῦμαί τι ὁμοῦ μετά τινος : Στουδ.Θεόδ.360B διὰ τῶν εἰκόνων ἀριδήλως συναπαρνούμενοι τὰ πρωτότυπα.

**συναπαρτίζω** μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. συναπήρτισα, παθ. ἀόρ. συναπηρτίσθην, μτχ. παρακ. συναπηρτισμένος, ἀπαρτίζω, περαίνω, τελειῶ τι μετά τινος, καθιστῶ τι ἄρτιον, πλῆρες ὁμοῦ : Σωρ.1,126 (λόγῳ) λόγον συναπαρτίζειν· κ. παθ. : Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.115,22· || κ. μσν. κ. νεώτ. συνθέτω, συναποτελῶ τι ἐκ πολλῶν μερῶν ἢ στοιχείων : Ἀνν.Κομν.106A τὸν λεγόμενον Πελαγολιμένα συναπαρτίσαντες, - τὰ συναπαρτίζοντα τὴν συλλογὴν ἀντικείμενα· κ. παθ. : Κοσμ.'Ιερ.Grets.Opp. 3,296A ἐξ ὧν ἡ τῆς ψυχῆς συναπαρτίζεται ὁλομέλεια· 2) ἀμτβ. εἶμαι ἀνάλογος, σύμμετρος πρός τι(να) : Χρύσ.Στωικ.3,114 ἡ τῶν σκελῶν κίνησις συναπαρτίζει τι τῇ ὁρμῇ· 3) ὁμ. ἀμτβ. περαίνω, τελειώνω συγχρόνως μετά τινος, ὁνταποκρίνομαι ἀκριβῶς πρός τι : Διον.'Αλ.Συνθ.26 (κῶλα) μὴ συναπαρτίζοντα τοῖς στίχοις, Ἑρμογ.Εὑρ. 4,4· 4) ἀντιστοιχῶ, ἀποτελῶ τὸ αὐτὸ μέγεθος πρός τινα ἄλλον : Στράβ.13,2,2 αἱ Κάνναι .. ἀντίκεινται τῇ νήσῳ καὶ συναπαρτίζουσι (πᾶσαι

ὁμοῦ ἀποτελοῦσι τὸ αὐτὸ μέγεθος πρὸς τὴν νῆσον), Σχόλ.῎Αρατ.545 τῷ μὴ **συναπαρτίζειν τὸ ζῴδιον τῷ δωδεκάτῳ** μέρει τοῦ ζῳδιακοῦ· **5)** ρηματ.π. συναπάρτισμα, συναπαρτισμός.

**συναπάρτισμα**-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ συναπαρτισθέν, τὸ ἐκ πολλῶν ὁμοῦ μερῶν ἢ στοιχείων συντεθειμένον, σύνθετόν τι σύνολον.

**συναπαρτισμός** (ὁ) (συναπαρτίζω) μσν. τὸ συναπαρτίζειν, ὁ ἴσος ἢ ὅμοιος πρὸς ἄλλον ἀπαρτισμός, ὁλοκλήρωσις, τελείωσις : Φώτ.᾿Επιστ.71 (ἔκδ. ᾿Ιω.Βαλ.397).

**συναπαρτῶ-άω** μτγν. ἀπαρτῶ, ἀναρτῶ, κρεμῶ ὁμοῦ μετά τινος, τὸ παθ. : Βασ.Ι,466D **κοσύμβους συναπηρτημένους τοῖς κώδωσι.**

**συναπάρχομαι** μσν. μέσ. ἄρχομαι συγχρόνως, ἀρχίζω ταυτοχρόνως : Μιχ.Νικήτ.π.Tafel.de Thessalon.386 **τοῦ θρήνου συναπάρχεσθαι.**

**συνάπᾱς**-παντος-ασα-ᾰν ἐπιτετ. τ. τοῦ πᾶς βλ.λ., σύμπας, ἅπας ὁμοῦ, ὅλος μαζί, συνήθ. κτ. πληθ. μτ. ἢ ἄνευ τοῦ ἄρθρου : ῾Ηρ.Ι,98 **κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτά,** αὐτ.134, αὐτ.178, αὐτ.5,49, αὐτ.9,29, Πλάτ.Φίλ.13Ε **πολλαὶ τε αἱ συνάπασαι ἐπιστῆμαι δόξουσιν εἶναι·** ‖ κ. κτ. ἐν. μτ. περιληπτικῶν ὀνομάτων : ῾Ηρ.7,187 **οὗτος μὲν δὴ τοῦ συνάπαντος . . στρατεύματος** ἀριθμός· κ. ἰδ. ἐπὶ τόπων, χωρῶν κττ. : αὐτ.2,39 **Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ,** αὐτ.9,45, αὐτ.2,112 **ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας,** Πλάτ.Σοφ.224Α **μουσικὴν . . ξυνάπασαν.**

**συναπαστράπτω** μσν. ἀπαστράπτω ὁμοῦ : Φώτ.᾿Επιστ.66 (ἔκδ. ᾿Ιω.Βασ.380).

**συναπατῶ-άω** μτγν. κ. μσν. ἀπατῶ τινα μετά τινος ἄλλου ἢ ἐν ταὐτῷ, τὸ παθ. : Πλούτ.Σύγκρ. Νικ.Κράσσ.4 **ἐμπειρίᾳ καὶ λογισμῷ χρησάμενος ἡγεμόνος ἔμφρονος οὐ συνηπατήθη ταῖς ἐλπίσι τῶν πολιτῶν,** Προκ.Γαζ.᾿Επιστ.125 **συναπατωμένη ἀκοή,** Φώτ.Μαν.Ι,17.

**συναπαυγάζομαι** μτγν. παθ. ἀπαυγάζομαι ὁμοῦ, ἐξαστράπτω, ἀκτινοβολῶ ὁμοῦ : Γρηγ. Νύσσ.3,36Β **ἅμα τε ἡ φλὸξ συναπαυγάζεται.**

**συναπαυξίφως**-ωτος (ἡ) μτγν. ἡ ἐλαττώνουσα τὸ ἴδιον φῶς συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. : ῾Υπόθ.Μαν. μτ. Μάξ.99L **συναπαυξίφως Σελήνη ῎Αρει ἐκτεύοντι.**

**συναπειλῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἀπειλῶ ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : ᾿Ιώσ.ΑΙ 20,2,4, Λουκ.Δημῶν.15 **ἀγανακτήσαντος δὲ ἐκείνου καὶ συναπειλήσαντος,** Σχόλ.᾿Ιλ.Δ 452 **τραχυνόμενον τῇ ὀνοματοποιΐᾳ καὶ συναπειλοῦν τῷ ῥεύματι,** Εὐστ.᾿Ιλ.67,3 **τοῖς μηδὲν αἰτίοις συναπειλεῖται.**

**συνάπειμι** (1) (εἶμι) κ. μσν. ἄπειμι, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ ὁμοῦ μετά τινος : Λυσ.13,52 **οἱ ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι ἦσαν συναπιέναι,** Ξεν.᾿Αν.2,2,1 **εἰ βούλεσθε συναπιέναι·** **2)** συναποδημῶ ἢ συναποθνήσκω : ᾿Αριστλ.Πρ.862b,23, ᾿Ακτουάρ.᾿Ιω. ἐν Ideler. Phys.2,163 **συναπήει τῷ συμπτώματι ὁ ἄνθρωπος.**

**συνάπειμι** (2) (εἰμί) μσν., μέλλ. συναπέσομαι ἄπειμι, εἶμαι ἀπὼν ἢ συγχρόνως ὁμοῦ μετά τινος : Θεόδουλ. ἐν ᾿Αν.Βοισσ.2,210,1 **συναπέσται καὶ ὁ λοιπὸς ὁρμαθὸς τῶν κακῶν.**

**συναπειπεῖν** ἀπαρφ. ἀορ. τοῦ ἀχρ. συναπολέγω, ἀπολέγω βλ.λ.3) ὁμοῦ μετά τινος, συναποφάσκω, συναπαρνοῦμαι : Νικηφ.Πατρ. **ἐκ** Γραπτ.Θεοδ.160.

**συναπεῖπον** ἀόρ. β' τοῦ συναπαγορεύω βλ.λ.

**συναπείργω** μτγν. ἀπείργω, ἐμποδίζω ὁμοῦ μετά τινος, τὸ παθ. μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ.: Γρηγ.Νύσσ.2,690C **ὥστε τοῖς πᾶσι καὶ τὸν μονογενῆ θεὸν τοῦ ἀγαθοῦ συναπείργεσθαι.**

**συναπεκδύω** μτγν. κ. μσν. ἀπεκδύω, ἀποβάλλω τι ὁμοῦ μετά τινος : ᾿Ωριγ.Ι,617C· ‖ τὸ μέσ. μσν. ἀπεκδύομαι, ἐκδύομαι, ἀποβάλλω τι μετά τινος ἄλλου : Εὐστ.Πον.189,82 **οἱ γυμνῆται οἱ τῷ ἱματισμῷ καὶ περιεργίαν πᾶσαν συναπεκδυσάμενοι.**

**συναπελαύνω** μτγν. κ. νεώτ. ἀπελαύνω, ἐκδιώκω, ἀποδιώκω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : ᾿Αρετ. Χρον.Νούσ.Ι,5· κ. παθ. : ᾿Αλέξ.᾿Αφρ.Πρ.35 **ξυναπηλάθη πάντα τῆς νούσου τὰ ἴχνια·** ‖ νεώτ. ἀπελαύνω βλ.λ.2) ὁμοῦ μετά τινος.

**συναπελέγχω** μτγν. ἐξελέγχω τι ὁμοῦ, ἢ συγχρόνως, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,316C **τῆς πονηρίας φωραθείσης καὶ τὰ λοιπὰ συναπελέγχεται.**

**συναπελευθερική** (ἡ) γλωσσ. ἡ συναπελεύθερος.

**συναπελεύθερος**-ον μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀπελευθερωθείς, ὁ μεθ' ἑτέρου ἀπελεύθερος γενόμενος : Ζωναρ.Χρον.2,183.

**συναπέλευσις**-εως (ἡ) (συναπέρχομαι) τὸ συναπέρχεσθαι, ἡ ἐν συνοδείᾳ μετ' ἄλλων ἀπέλευσις, ἀποχώρησις : ΘΒλασ. ἐν Συντ.Καν.2,415.

**συναπεμπολῶ-άω** μτγν. κ. μσν. ἀπεμπολῶ, πωλῶ τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Εὐστ.772,37· κ. παθ. : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.8,2,141 **τὸ ξύριον καὶ τὸ καυτήριον οὐ συναπεμπολᾶται.**

**συναπέπτην** α' πρόσ. ἐνεργ. ἀόρ. β' τοῦ συναφίσταμαι βλ.λ.

**συναπέραντος**-ον (περαίνω) μτγν. κ. μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀπέραντος, ὁ σὺν ἑτέρῳ ἄπειρος : Μεθόδ.342, Φώτ.Βιβλ.303,26.

**συναπεργάζομαι** ἀπεργάζομαί τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, βοηθῶ πρὸς ἑτοιμασίαν ἢ ἀποτελείωσιν πράγματός τινος : Πλάτ.Πολ.443Ε **ἢ ἂν ταύτην τὴν ἕξιν σῴζῃ τε καὶ** συναπεργάζηται, αὐτ.Τίμ.38Ε **ὅσα ἔδει ξυναπεργάζεσθαι,** Πλούτ. ᾿Ηθ.316Ε **συνελθούσας ἐπιτελειῶσαι καὶ συναπεργάσασθαι τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων τὸ κάλλιστον,** Γρηγ.Νύσσ.2,449C· **2)** ἐπεξεργάζομαί τι δι' ἁρμοδίων καὶ καταλλήλων μέσων, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς λόγους : ᾿Αριστλ.Ποιητ.1455a,22 **δεῖ . . τοὺς μύθους . . τῇ λέξει** συναπεργάζεσθαι (βοηθῶ διὰ τῆς γλώσσης τὴν ἐξιστόρησιν τῶν μύθων οὕτως ὥστε νὰ φέρωσιν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας), αὐτ.30 **ὅσα δὲ δυνατὸν καὶ τοῖς** σχήμασιν συναπεργαζόμενον· κ. ἐπὶ ῥήτορος : αὐτ.Ρητ.1386a,31 τοὺς συναπεργαζομένους σχήμασι **καὶ** φωναῖς **καὶ ἐσθῆτι** καὶ ὅλως **τῇ** ὑποκρίσει (ἐπιτείνοντας τὴν ἐντύπωσιν διὰ τῆς χρήσεως χειρονομιῶν κλπ).

**συναπερείδω** μτγν. ἀπερείδω, στηρίζω, ἐπιρρίπτω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἐπί τινος : Πλούτ.Κικ.21 **τῷ λόγῳ** σφοδρῶς **συναπερείσας ἐπὶ τὸν Καίσαρα** τὴν ὑπόνοιαν (δ.γρ. ἀντὶ συνεπερείσας).

**συναπέρχομαι** κ. μσν. ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ ὁμοῦ μετά τινος : ᾿Αριστλ.ΖΓ 725b,14 **καὶ ἕτεραι μεμειγμέναι δυνάμεις τούτοις συναπέρχονται,** Μάξ.Τύρ.2,1,19 **τῇ τοῦ βεβαίου ἀπουσίᾳ καὶ τὸ ἀγαθὸν τῆς ἡδονῆς** συναπέρχεται, Βασ.᾿Επιστ. 3,323C **ἐγὼ . . τοὺς συναπερχομένους αὐτῷ ὁρῶ,** Στουδ.Θεόδ.261Β τοὺς . . συναπελθόντας **τοῖς ἀνυποτάκτοις·** κ. ἔμπροθ. (μετά τινος) : αὐτ.Μετ. 383a,19· κ. ἀπολ. : Ροῦφ.Νεφρ.Κύστ.3,5 **πωριδίων συναπελθόντων** (ἐξελθόντων μετὰ τῶν οὔρων), Γαλ.19,522 **φλὲψ** συναπιοῦσα (διακλαδιζομένη μετά τινος).

**συναπευθύνω** μτγν. ἀπευθύνω τι ὁμοῦ **ἢ ἐν** ταὐτῷ, διευθύνω, κυβερνῶ τι μετά τινος : Πλούτ. ᾿Ηθ.426C **τῇ** φύσει **συναπευθύνοντας ἕκαστον,** αὐτ.1027Α, ᾿Ηλιόδ.Χειρ.π.᾿Ορειβ.48,33,7.

**συναπεχθάνομαι** μτγν. ἀπεχθάνομαι, ἐχθρεύομαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, γίνομαι ὁμοῦ ἐχθρός : Πλούτ.᾿Ηθ.96Α **οὐκ ἔστι φίλον μὴ συναδικεῖσθαι . . μηδὲ** συναπεχθάνεσθαι.

**συναπέχω** μτγν. ἀπέχω μετά τινος συγχρόνως, εἶμαι μακρὰν τινος ταυτοχρόνως : Δαμάσκ.᾿Αρχ.73· **2)** μτβ. δέχομαι, λαμβάνω τι προσέτι : Πάπ. **ὁ δεῖνα συναπέχω,** αὐτ. ὁ δεῖνα **συναπέσχηκα, ὡς πρόκειται καὶ συμπέπρακα.**

**συναπηχῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ἀπηχῶ, ἀντηχῶ ὁμοῦ, σύναμα, ἀντιλαλῶ ὁμοῦ : Πολύαιν.8,23,3 **οἱ δὲ** ἡμίσεις **κάτωθεν ἀντηλάλαξαν, καὶ τὰ ὄρη πανταχόθεν** συναπηχήσαντα **ἀμήχανον δεῖμα ἐνέβαλε** τοῖς **βαρβάροις** [διόρθ. συνεπηχήσαντα], Θεοφάν.Κερ. ἐν Mi.132,953.

**συναπίσταμαι** ἰων. τ. ἀντὶ συναφίσταμαι βλ.λ. : Ἡρ.5,37 **ὡς ἂν ἑκόντες αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπισταίατο.**

**συναπλῶ**-όω μτγν. ἁπλῶ, **ἐκτείνω**, ἀναπτύσσω τι ὁμοῦ, σύναμα, μτφ. : Ἡρωδιαν.Ρητ.104S· ‖ τὸ παθ. ἐπὶ μετάλλου, ἁπλοῦμαι διὰ σφυρηλασίας : Καλλίστρ.11 **ὁ χαλκὸς. . θελούσῃ τῇ τριχὶ ἐκταδὸν κατὰ νώτου χυθῆναι** συναπλούμενος· **2)** ἁπλοποιῶ τι ταυτοχρόνως, συγχρόνως : Δαμάσκ.Ἀρχ.71.

**συναποβαίνω** ἐκβαίνω, ἀποβιβάζομαι εἰς τὴν ξηρὰν ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Ἡρ.6,92 **συναπέβησαν . . καὶ ἀπὸ . νεῶν ἄνδρες**· ‖ ἀπέρχομαι, ἀπομακρύνομαί τινος μετά τινος ἄλλου : Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,15 **συναποβαίνοντες τῆς γῆς**· ‖ ἀποβαίνω, **καταβαίνω**, κατέρχομαι ἔκ τινος, μετά τινος ἄλλου : Προκ.Γαζ.170B **συναποβῶμεν τῷ Πριάμῳ τοῦ ζεύγους.**

**συναποβάλλω** μτγν. κ. μσν. ἀποβάλλω τι συγχρόνως, τουτοχρόνως χάνω μαζί : Διόδ.Σ 3,7 **ἅπαντας τοὺς συνήθεις συναποβάλλειν τοῦτο κατὰ προαίρεσιν,** Πλούτ.Φιλ.21, Εὐστ.Πον.34,26 **τούς τε πυραγρικοὺς καρκίνους ῥίπτουσι καὶ** συναποβάλλουσι **δὲ καὶ τὰς σφύρας**· κ. παθ. : Γαλ.14,588, Στουδ.Θεόδ.51C **τῇ ἐκβολῇ τοῦ ἀκαθάρτου συναπεβλήθησαν ἄμφω καὶ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ὄνυχες**· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Γρηγ.Νύσσ.3,253B **ὅσα τοῦ . . δέρματος περὶ ἡμᾶς ἣν ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ χιτῶνος συναποβαλλόμεθα,** Στουδ.Θεόδ.365E, Χοῦμν.Ν ἐν Ἀν. Βοασσ.5,304 **συναποβάλλεσθαι καὶ τὸν χιτῶνα τοῖς πειρωμένοις λαβεῖν τὸ ἱμάτιον**· **2)** ρηματ. π. συναπόβλητος.

**συναποβιάζομαι** μέσ. ἀποβιάζομαί τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, βοηθῶ εἰς ἀναχαίτισιν ἢ περιστολὴν διὰ τῆς βίας : Ἀριστλ.Ζ1 581a,24 **ἐὰν δὲ καὶ συναποβιάζωνται ταῖς ἐπιμελείαις . . καὶ μέχρι πόρρω διαμένει,** αὐτ.Πρ.962a,7.

**συναποβλέπω** μτγν. ἀποβλέπω εἴς **τι προσέτι,** προσηλῶ τὸ βλέμμα μου πρός τι ἐπίσης, προσατενίζω τι πρὸς τούτοις : Ἀριστείδ.Λόγ.19(41),3.

**συναπόβλητος**-ον (συναποβάλλω) μτγν. ὁ ἀποβαλλόμενος μετά τινος ἢ ὁ ἄξιος ἀποβολῆς μετά τινος ἄλλου : Ἀθανάσ.2,377C **ἀμεληθεῖσα δὲ . .** συναπόβλητος **γίνεται.**

**συναποβράσσω** μσν. ἢ συναποβράζω ἀποβράσσω τι ὁμοῦ **μετά τινος ἄλλου** : Πλαν.ἐν Ideler. Phys.2,321 **σταφίδας καὶ τζίντζιφα συναποβράσας ζουλάπιον ποίησον καὶ πότιζε τὸν πάσχοντα.**

**συναποβρέχω** μτγν. ἀποβρέχω, διαβρέχω τι ὁμοῦ ἐν ταυτῷ, συγχρόνως : Διοσκ.1,47 **ἀντὶ δὲ τῆς κυπείρου ξυλοβάλσαμον συναποβρέχουσιν.**

**συναπογεννῶ**-άω μτγν. κ. μσν. γεννῶ ὁμοῦ μετά τινος : Πλωτῖν.6,6,2 **τὴν αἰτίαν συναπογεννῶσαν ἕκαστον μέρος ἑκάστου εἶναι,** αὐτ.6,8,14, Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.70, Ζαχαρ.Μυτ.185· κ. παθ. : Βασ.1,8A **εἴ τι τούτων μέσον συναπεγεννήθη τοῖς πέρασιν,** αὐτ.3,478B, Ἀθανάσ.1,100B.

**συναπογίγνομαι** μτγν. κ. μσν. ἀπογίγνομαι, ἀπουσιάζω, λείπω ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ, συνεκλείπω : Ἀνών. ἐν Ρητ.1,607W **εἰ δ' ἄπεστι ταῦτα, κἀκεῖνα** συναπογίγνεται.

**συναπογιγνώσκω** μσν. ἀπελπίζομαι, εὑρίσκομαι εἰς ἀπόγνωσιν ὁμοῦ, σύνομα : Πρόδρ.Περὶ Σοφ.6,4 **συναπεγνωσμένος.**

**συναπογράφομαι** κ. μσν. μέσ. καταγράφομαι μετ' ἄλλων, ἐγγράφω τὸ ὄνομά μου μετ' ἄλλων ὡς ὑποψηφίου : Πλούτ.Αἰμ.3 **πρώτην τῶν . . ἀρχῶν ἀγορανομίαν μετελθεῖν προεκρίθη . . δυεῖν ἀνδρῶν συναπογραψαμένων**· ‖ ἀναγράφω, καταγράφω τινὰ ἐν καταλόγῳ συγχρόνως : Πάπ. **συναπογραψάμενας καὶ τὴν γυναῖκά μου,** αὐτ. **συναπογραψάμενοι καὶ τὸν ἡμῶν υἱόν**· **2)** μτ. δοτ. προσ. ἐγγράφω τὸ ὄνομά μου **μετὰ** τοῦ ὀνόματος **ἑτέρου** τινὸς ὡς ὑποστηρικτοῦ τῆς γνώμης αὐτοῦ, ὑποστηρίζω τινά, **εἶμαι** ὀπαδός **τινος** : Ποσειδών.36J **συναπεγράφετο τῷ Ἀθηνίωνι, ὡς ἂν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὴ αἱρέσεως ὄντι,** Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.10,45, Ἀθήν.9,385C **ὁ *Μυρτίλος* ἡδέως πως συναπογραφόμενος** αὐτῷ· **3)** λαμβάνω, δέχομαι **τὴν ἐντύπωσίν** τινος : Πορφ.Χριστ.27 **τῶν οὐκ ἀστείων τὰ παίσματα συναπογράφεσθαι**· ‖ ἀντιγράφω **ὁμοῦ, παριστάνω** τι ἀκριβῶς : Πτολ. Γεωγρ.1,1,1 συναπογραφομένη **πάντα**· ‖ τὸ ἐνεργ. **συναπογράφω** μ. μσν. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Εὐστ. Διον.Περ.78,30B **συναπογράφει καὶ τὰ βραχύτατα.**

**συναπογυμνοῦμαι**-όομαι σχόλ. ἀπογυμνοῦμαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Σχόλ.Ἡσίοδ.Ἔργ. 753 **μὴ δεῖν συναπογυμνοῦσθαι γυναιξὶ τοὺς ἄνδρας,** Ἀθανάσ. ἐν Combefis. Auct.Patr.novo 541D **ἔδει γὰρ συναπογυμνοῦσθαι τῷ ᾅδῃ τὸν τάφον.**

**συναποδείκνυμι** κ. μσν. ἀποδείκνυμί τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Εὐκλ.Φαιν.98M, Πτολ.Μαθ.1,16, Ἀλέξ. Ἀφρ.Αἰσθ.149,1· κ. παθ. : Γαλ.15,619, Σέξτ.Ἐμπ Μαθ. 11,216, Ἰω.Χρυσ.3,138 **τούτου γὰρ δειχθέντος καὶ ἐκεῖνο συναποδέδεικται,** Ἀνν.Κομν.468B· **2)** διορίζω, προσδιορίζω τι ταυτοχρόνως, τὸ παθ. : Ἐπιγρ.· **3)** ρηματ.π. συναπόδειξις.

**συναπόδειξις**-εως (ἡ) (συναποδείκνυμι) μτγν. ἡ κοινή, ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀπόδειξις : Πλούτ.ἀπ.7,26 **ὅτι ἔστι τὰ εἴδη παρενδείκνυταί πως ὑποτιθέμενος αὐτὰ συναποδεῖξει.**

**συναποδεκατῶ**-όω μσν. δεκατίζω ὁμοῦ, σύναμα : Γεώργ.Σύγκ.112C **τοῦτον ἀφιέρωσε τῷ θεῷ,** συναποδεκατώσας **αὐτῷ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀναθέμενος τῷ θεῷ.**

**συναποδέρω** μτγν. ἀποδέρω, ἐκδέρω **τι** ὁμοῦ μετά τινος : Γαλ.2,364(4,83) **εἰσὶν ἴδιαι ῥίζαι τῶν ἐπιπολῆς νεύρων, ἃς συναποδέροντες τῷ δέρματι διαφθείρουσιν,** αὐτ.8,103.

**συναποδέχομαι** Ἐπιγρ. ἀποδέχομαί τι προσέτι: συναποδεδέχθαι **ἄσυλον εἶμεν** (τὸ τέμενος).

**συναπόδημοι** (οἱ) οἱ συναποδημοῦντες, οἱ ὁμοῦ διαμένοντες **ἐν** τῇ ξένῃ : Ἀριστλ.Πολιτ.1263a,17 **δηλοῦσι δ' αἱ τῶν συναποδήμων κοινωνίαι,** Ἐπιγρ.· **2)** κτ. ἐν. **συναπόδημος ἐπὶ** συνοδεύοντος **αὐτοκράτορα,** ἀκόλουθος, συνοδός : Ἐπιγρ.

**συναποδημῶ**-έω ἀποδημῶ, εὑρίσκομαι μακρὰν τῆς πατρίδος μου ὁμοῦ μετά **τινος,** τοξιδεύω **μετά τινος** ἄλλου : Ἀριστλ.Πολιτ.1314b,13 **οἱ μὲν γὰρ συναποδημοῦσιν, οἱ δὲ ὑπομένουσιν**· κ. μτ. δοτ. προσ. : Διόδ.Σ 4,4 **φασὶ δὲ καὶ τὰς Μούσας αὐτῷ συναποδημεῖν,** Πλούτ.Κράσσ.3 **μόνος . . ἀεὶ τῶν φίλων αὐτῷ συναποδημῶν,** αὐτ.Βροῦτ.3, Πάπ.· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Λουκ.Ἑταιρ.Δ 9,1 **τὸν θεράποντα ἰδοῦσα . . , ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ,** Ἐπιγρ. **συναποδημεῖν μετά** τινων.

**συναποδιδράσκω** κ. μσν., μτχ. ἀόρ. α' **συναποδράσας,** ἀόρ. β' ἀπαρφ. **ξυναποδρᾶναι,** ἀποδιδράσκω, δραπετεύω ὁμοῦ : Ἀριστφ.Βάτρ.81 **κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι,** Λουκ.Ὄν. 27 **τοῦ συναιχμαλώτου συναποδράσαντος,** ΨΒασ. 3,611A **συναπέδρα τοῖς λοιποῖς.**

**συναποδίδωμι** μτγν. ἀποδίδωμι **ἐν** ταὐτῷ, ταυτοχρόνως : Πάπ. **καὶ συναποδώσω τὰς τῆς χρήσεως δραχμάς**· **2)** ἀποδίδω ἢ διηγοῦμαί τι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : Σωρ.1,1· **κ. παθ.** : Πτολ. Γεωγρ.1,2,4, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,11 **τῇ ἐννοίᾳ συναποδέδοται** (ἔχει ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἔννοιαν)· ‖ διευ-

θύνω ἢ παρέχω τι ταυτοχρόνως, μτ. δοτ. : Ῥοῦφ. π. 'Αέτ.ΙΙ,29, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.8,1 συναποδόντες.. **αὐτοῖς καὶ τὴν ἄνωθεν ἱστορίαν**· **3)** τὸ μέσ. συναποδίδομαι πωλῶ τι μετά τινος, βοηθῶ τινα ἐν τῇ πωλήσει : Δίων Κ 59,21 **τὸ ἀξίωμα συναπέδοτο**· κ. παθ. : Γρήγ.Νύσσ.1,406Β· **καὶ κτῆμα τοῦ πωλουμένου συναποδίδοσθαι.**

**συναποδιίσταμαι** μσν. ἀποδιίσταμαι ὁμοῦ μετά τινος : Φώτ.'Επιστ.5,7 (ἔκδ.'Ιω.Βαλ.190).

**συναποδοκιμάζω** ἀποδοκιμάζω, ἀπορρίπτω τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ξεν.Οἰκ.6,5 **συναποδοκιμάζειν τε ταῖς πόλεσι τὰς βαναυσικὰς .. τέχνας.**

**συναποδύομαι** μτγν. κ. μσν. ἀποδύομαι ὁμοῦ μετά τινος, ἀποβάλλω τι μετά τινος : Φιλόστρ. 'Απολλ.ΙΙ **ὥσπερ ξυναποδυόμενοι τὸ Αἰθίοπες εἶναι**, Μέν.Πρ.1D **οἱ καὶ τὸν φαινόλην ἀποδύσασθαι, συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ νουνεχές**· || ἀπολ. **συναποδύεσθαί τινι εἰς ἀγῶνα**, ἀποδύομαι, κατέρχομαι εἰς ἀγῶνα μετά τινος : Πλούτ.'Ηθ.94C, 'Αθήν.1,15C **πολλοὶ διὰ τὴν σφαιριστικὴν αὐτῷ συναπεδύοντο τῶν φίλων**· **2)** μτφ. οἱονεὶ ἀποδύομαί τι ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ. 3,623Α **ὁ συναποδυσάμενος τὴν ἡδονήν τε καὶ τὴν λύπην μετὰ τοῦ σώματος.**

**συναποδύρομαι** μτγν. ὀδύρομαι, θρηνῶ ὁμοῦ μετά τινος : 'Ιώσ.'Απ.2,26 **πᾶσι τοῖς παριοῦσι θαπτομένου τινὸς καὶ συνελθεῖν καὶ συναποδύρασθαι ἐποίησε νόμιμον.**

**συναποθέλγομαι** γοητεύω, μαγεύω, κάνω μάγια : 'Επιγρ. **συναπεθέλγετο παιδίσκην αὐτὸς ἵνα.. ἔχειν αὐτὸν γυναῖκα ταύτην.**

**συναποθεῶ-όω** μτγν. ἀποθεῶ, θεοποιῶ τινα ὁμοῦ : 'Ιω.Λυδ.Μην.4,40 **ὥσπερ τῇ ψυχῇ καὶ τὸ σῶμα συναποθεοῦντες** (δ. γρ. συνεξαιθεροῦντες)· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.3,97D **διὰ τῆς ἀναληφθείσης παρ' αὐτοῦ καὶ συναποθεωθείσης σαρκός.**

**συναποθλίβω** μτγν. ἀποθλίβω, συνθλίβω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Διοσκ.4,153 **ἔνιοι δὲ καὶ τὰ φύλλα συναποθλίβουσι.**

**συναποθλῶ-άω** μτγν. ἀποθλῶ, συντρίβω τι μετά τινος ἄλλου : Κλεοπ.π.Γαλ.12,404.

**συναποθνῄσκω** κ. νεώτ., μέλλ. συναποθανοῦμαι, ἀόρ. β' **συναπέθανον**, ἀποθνῄσκω ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως μετά τινος ἄλλου, μτ. δοτ. : 'Ηρ.3,16, αὐτ.5,47 **συνέσπετο δὲ Δωριεῖ καὶ συναπέθανε Φίλιππος**, 'Ισοκρ.'Επιστ.8,5 **αἱ μὲν περὶ τὴν ῥώμην καὶ τὸ τάχος δυνάμεις συναποθνῄσκειν τοῖς σώμασιν**, ΚΔ Μάρκ.14,31 **ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι**, Γαλ.15,68 **ὧν τὰ συγγράμματα τοῖς μὲν ἤδη συναπέθανε, τοῖς δὲ συντεθνήξεται**, Λογγῖν.44,2 **ἣ μόνη σχεδὸν καὶ συνήκμασαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ καὶ συναπέθανον**· κ. ἀπολ. : Πλάτ.Φαίδ.88D **ὅς με πείσει ὡς τοῦ ἀποθανόντος οὐ συναποθνῄσκει ἡ ψυχή**, Τερέντ.Κωμ.'Αδελφ.Προλ.6 **συναποθνῄσκοντες** (ὡς τίτλος κωμῳδίας τοῦ Διφίλου), ΚΔ Καρινθ.2,7,3 **τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν**, αὐτ.Τιμ.2,2,11, Πλούτ. 'Αντ.71 **σύνοδον κατέλυσαν, .. ἣν συναποθανουμένων ἐκάλουν**· || **νοσήματα συναποθνῄσκει** προσκολλῶνται, παραμένουσι μέχρι θανάτου : 'Ιππ.'Αφορ.2,39 **ὅσα δ' ἂν αὐτέοισι χρόνια νοσήματα γένηται τὰ πολλὰ ξυναποθνῄσκει**, 'Αριστλ.ΖΓ 775b,34 **συναποθνῄσκει τοῦτο τὸ πάθος.**

**συναποθρηνῶ-έω** ἀποθρηνῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Βασ.3,225Α.

**συναποικίζω** μτγν. τὸ παθ. ἀποστέλλομαι ἢ ἀπέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος πρὸς ἵδρυσιν ἀποικίας : Λουκ.Πλ.3 **ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.**

**συναποίχομαι** μτγν. ἀποίχομαι ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως μετά τινος, ἔχω ἀπέλθει, ἀπομακρυνθῆ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : 'Αρετ.Χρον.Νούσ.1,4 **συναποίχεται τῷ πρόσθεν ἡδεῖ.**

**συναποκαθαίρομαι** μτγν. παθ. ἀποκαθαίρομαι, καθορίζομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. : Διοσκ.18 **οὐ γὰρ συναποκαθαίρεται τῷ ἀχυρώδει .. τὸ εὔχρηστον.**

**συναποκαθιστάνω** σχόλ. ἀντὶ συναποκαθίστημι (βλ λ.2) : Σχόλ.'Αριστλ.Οὐρ.503 (ἔκδ.Βερολ.) **ἰσχυροτάτην .. πασῶν οὖσαν πάσας τὰς ὑφ' ἑαυτὴν ἑαυτῇ συναποκαθιστάνειν.**

**συναποκαθίστημι** μτγν. συνοδεύω τινὰ κατὰ τὸ ταξίδιον τῆς ἐπανόδου, τῆς ἐπιστροφῆς : 'Επιγρ.' || **τὸ παθ.** ἐπανέρχομαι εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ἢ συγχρόνως μετά τινος : Βέττ.Βάλ.235,6, Πρόκλ. Ὑποτ.4,45, Δαμάσκ.'Αρχ.305, Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν.Μετ.40,35· **2)** τὸ παθ. καθησυχάζω, παύομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Γαλ.8,324C **αἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν αἰτίων βλάβαι ταχὺ συναποκαθίστανται**, αὐτ.9,525, Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.209, 'Αέτ 5,121 **3)** ρημ. π. συναποκατάστασις.

**συναποκαλῶ** μτγν. ἀποκαλῶ, ἐπονομάζω τινὰ προσέτι, ἐπίσης : Πλούτ.ἀπ.2,2 **τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν δύναμιν συναποκαλῶν.**

**συναποκαλύπτω** μτγν. ἀποκαλύπτω τι συγχρόνως μετά τινος : 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.34.

**συναποκάμνω**, μέλλ. συναποκαμοῦμαι, ἀποκάμνω, καταβάλλομαι ἐκ τοῦ καμάτου, καταπονοῦμαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Εὐρ ΙΤ 1371 **πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο, ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.**

**συναποκατάστασις-εως** (ἡ) (συναποκαθίστημι) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀποκατάστασις βλ λ.2), ἐπὶ πολλῶν πραγμάτων, ἡ ταυτόχρονος ἐπάνοδος εἰς ἣν ἕκαστον πρότερον κατεῖχε θέσιν: Πτολ.Τετράβ.7 **συναποκατάστασις πάντων ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ τῆς γῆς**, Βέττ.Βάλ.233,25, Κατ.'Αστρλ.Κ 8(1),238, Σχόλ.Πλάτ.Πολ.8,381 **πάντων ἀσωμάτων κινήσεως καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές.**

**συναπόκειμαι** ἀπόκειμαί που ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ μετά τινος, κεῖμαι κεκρυμμένος ἢ κατὰ μέρος προφυλαγμένος μετ' ἄλλων : Σοφ.ΟΚ 1752 **ἐν οἷς .. χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ξὺν' ἀπόκειται).

**συναποκείρω** μτγν. ἀποκείρω, ἀποκόπτω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, τὸ μέσ. : Φιλοστόργ.'Εκκλ.'Ιστ. 9,17 **τὸ πλεῖστόν τε καὶ ἄριστον τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς συναποκειράμενος.**

**συναποκεντῶ-έω** μτγ. ἀποκεντῶ τι ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως : Γρηγ.Νύσσ.2,268D **τὸν μαθητὴν τῷ διδασκάλῳ συναπεκέντησεν.**

**συναποκηρύσσω** μτγν. κ. νεώτ. ἀποκηρύσσω (βλ.λ.1) τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,406D **συναποκηρυχθήσεται αὐτῷ .. καὶ ἡ ὑπάρχουσα κτίσις.**

**συναποκινδυνεύω** μτγν. ἀποκινδυνεύω, ριψοκινδυνεύω, κινδυνεύω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Λογγῖν.22,4 **συναποκινδυνεύειν ὑπ' ἀγωνίας τῷ λέγοντι συναναγκάσας**, 'Ηλιόδ.Αἰθ.6,7 **οὐδὲ .. ἄκοντα συναποκινδυνεύειν.**

**συναποκλαίομαι** μσν., μέλλ. συναποκλαύσομαι, κλαίω, θρηνῶ ὁμοῦ μετά τινος : Νικήτ.Εὐγ.4,329 **συναπεκλαύσαντο τὴν δυστυχίαν.**

**συναποκλείω** μτγν. κ. μσν. ὅλως ἀποκλείω, κλείω ὁλοσχερῶς : ΠΔ Βασ.1,(,5,6 **Κύριος συναπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς**· κ. παθ. ἀποκλείομαι πανταχόθεν : Μηναῖ.3,4 **Συνξ. ἰοβόλοις ἑρπετοῖς συναποκλειοθῆναι.**

**συναποκληρῶ-όω** μτγν. κ. νεώτ. ἐν ταὐτῷ διὰ κλήρου χορηγῶ, διορίζω ὁμοῦ μετά τινος : Πορφ.Χριστ.3· || κ. παθ. ὁμοῦ ἐκλέγομαι διὰ κλήρου : 'Ιω.'Ιεροσολ.ἐν Βί.'Ιω.Δαμασκ.237 **τούτοις καί τις συναπεκληρώθη**· **2)** νεώτ. ἀποκληρῶ βλ.λ. τινὰ ὁμοῦ μετ' ἄλλου.

**συναποκλίνω** μτγν. όμσῦ μετά τινος ἀποκλίνω, ἀποστρέφω : Πλούτ.'Ηθ.790E ἐμπειρίαις ἅμα καὶ τύχαις συναποκλίνων ἐπ'ἀμφότερα· 2) ἀμτβ. ἀπολ. ἀποχωρῶ, ἀποφεύγω τοῦ δεχθῆναί τι ἢ συμμετέχειν εἴς τι : 'Ιώσ.ΠΙ Ι,24,2 συναπέκλιναν δὲ.. οἱ μὲν ἑκόντες· κ. παθ. : Λιβάν.'Έκφρ.22,5.

**συναποκλύζω** μτγν. ἀποκλύζω, πλύνω, ἀποπλύνω, καθαρίζω μετά τινος ἢ συγχρόνως:Φιλούμ.Ι.

**συναποκομίζω** μτγν. κ. νεώτ. ἀποκομίζω, μεταφέρω μετ' ἐμαυτοῦ : Διόδ.Σ 120 συναποκομίσαι δῶρα πανταχόθεν· κ. παθ. : 'Ιώσ.ΑΙ 14,4,5.

**συναποκόπτω** μτγν. ἀποκόπτω τι ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.2,529C μὴ λάθῃ τούτοις συναποκόψας τὸ αἰδούμενον· κ. παθ. ἀποκόπτομαι ὁμοῦ μέ τι : Γαλ.14,247· || εἰδ. τὸ παθ. ἐπὶ τελικοῦ γράμματος ἢ συλλαβῆς : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ.255,6 εἰ συναπεκέκοπτο τὸ ρ.

**συναποκρίνομαι** κ. μτγν. ἀποκρίνομαι, ἀποχωρίζομαι, ἐκκρίνομαι ὁμοῦ μετά τινος: 'Αριστλ.ΖΙ 581b,30 συναποκρινομένων τῶν τοιούτων .. ἐν τῷ σπέρματι· || ἐπὶ τοῦ πλακοῦντος, τοῦ ὑστέρου : Σωρ.Ι,70 συναποκριθέντων καὶ τῶν δευτέρων.

**συναποκρύπτω** μτγν. ἀποκρύπτω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος, ἐν τῷ παθ. : ΠΔ 'Επιστ.48 ποῦ συναποκρυβῶσι μετ' αὐτῶν, Λιβάν.'Έκφρ.13,4· 2) μετέχω, βοηθῶ τινα κατὰ τὴν ἀπόκρυψιν : ΑΙλ.ΖΙ 7,25.

**συναποκτείνω** ἀποκτείνω, φονεύω ἐπίσης ὁμοῦ: 'Αντιφ.5,39 συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, Αἰσχίν.2,148 ὃν μετὰ 'Αριστάρχου συναπέκτεινας· || μτ. δοτ. μετά τινος : Δίων Κ 12,67 ἀπειλήσας δούλῳ τινὶ συναποκτενεῖν.

**συναποκτίννυμι** συναποκτείνω βλ.λ. : 'Αριστλ. ΗΕὐδ.1246a,23 τοὺς ἐρωμένους συναποκτιννύασιν· κ. παθ. συναποκτίννυμαι ἀποκτείνομαι, φονεύομαι ὁμοῦ μετά τινος : Διον.'Αλ.'Αρχ.Ρητ.8,80 συναποκτίννυσθαι τοῖς πατράσι δικαιοῦσιν.

**συναποκυλίνδω** μτγν., ἀόρ. συναπεκύλισα, ἀποκυλίω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος, κυλίων μετατοπίζω, ἀπομακρύνω τινὰ μετά τινος : Σχόλ.Β 'Ιλ.23, 732 συναπεκύλισεν ἑαυτῷ τὸν ἀντίπαλον.

**συναποκυῶ-έω** μτγν., παθ. συναποκυοῦμαι, ὁμοῦ μετά τινος γεννῶ, παράγω, παθ. παράγομαι : Γρηγ. Νύσσ.2,789D πτερνιστὴς ἐκ τοῦ σχήματος, ᾧ συναπεκυήθη, προσηγορεύθη.

**συναπολαμβάνω** λαμβάνω ὁμοῦ μετά τινος, δέχομαί τι ὀφειλόμενον ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ξεν.'Αν.7,7,40 οἱ στρατιῶται ἔμελλον τὰ ἑαυτῶν συναπολαμβάνειν· 2) παθ. συναπολαμβάνομαι ὁλοσχερῶς καταστέλλομαι : 'Ιππ.Προρρ.2,24.

**συναπολάμπω** μτγν. ἀπολάμπω, λάμπω, ἐκπέμπω λάμψιν ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. ἁπλῶς ἢ ἐμπροθ. (μετά τινος) : Λουκ.'Αλκ.13 αἱ κόμαι .. συναπολάμπουσαι μετ' αὐτοῦ.

**συναπόλαυσις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ ὁμοῦ μετ' ἄλλης ἢ ἡ ἐπὶ πλέον, προσέτι ἀπόλαυσις : Πορφ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.4,23.

**συναπολαύω** ἀπολαύω ὁμοῦ μετά τινος, μετέχω τῆς ἀπολαύσεώς τινος: 'Αριστλ.ΖΙ 623a,24 ἐργάζεται .. ἡ θήλεια, ὁ δ' ἄρρην συναπολαύει, αὐτ.ΗΕὐδ.1244b,18· κ. μτ. γενικ. : Διόδ.Σ 9,20· κ. μτ. δοτ. προσ. : Θεμίστ.Λόγ.4,57D· 2) μετέχω ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ μετά τινος προσώπου : 'Αριστλ. Πρ.883a,15 τὸ ἀσύμμετρον οὐ συναπολαύει τῶν μερῶν· κ. ἐπὶ κακῆς σημ. : 'Αριστλ.Πολιτ.1303b,32 αἱ στάσεις συναπολαύειν ποιοῦσι τὴν ὅλην πόλιν (νὰ πάσχῃ ὁμοῦ, νὰ ὑποφέρῃ), Θεμίστ.Λόγ.1,7Ι σ- νόσου, Μάξ. ὑρ.18,9 σ- τοῦ κακοῦ, Γαλ.18(2),74 συναπολαύειν τῆς ἀναθυμιάσεως· 3) ἁπλῶς μετέχω : Θεόφρ.ΦΑΙτ.6,8,3 συναπολαύει τι καὶ τοῦ πέριξ ὁ χυμός.

**συναπολείπω** ἀπολείπω τινὰ ἢ τι ὁμοῦ μετά τινος : Διόδ.Σ 16,69 συναπέλιπε δ' αὐτῷ πεζοὺς μὲν ξένους μυρίους, Μακεδόνας δὲ δισχιλίους· κ. παθ. : Διοσκ.Ι,43, Πάπ.· 2) ἀμτβ. ἐκλείπω, παύω, ἐξαφανίζομαι, χάνομαι ὁμοῦ μετά τινος : Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,19,3 συναπολείπει καὶ τὸ θερμόν.

**συναπολήγω** μτγν. ἀπολήγω, λήγω ὁμοῦ μετά τινος : Φιλόστρ.'Ηρ.1,3 τοὺς πόδας συναπολήγων τῷ ἀκρωτηρίῳ, αὐτ.Εἰκ.2,18 ἡ συναπολήγουσα αὐτῷ χάρις.

**συναπολιθῶ-όω** μτγν. ἀπολιθῶ ὁμοῦ μετά τινος· ἐν τῷ παθ.μτ.δοτ. συναπολιθοῦμαί τινι, ἀπολιθοῦμαι μετά τινος, μεταβάλλομαι εἰς λίθον ὁμοῦ μετά τινος : Σχόλ.Λυκόφρ.843.

**συναπόλλυμι,** ἀττ. ξυναπόλλυμι ἀπόλλυμι, καταστρέφω τι ὁμοῦ μετά τινος : 'Αντιφ.5,82 συναπώλεσαν μετὰ τῆς αὐτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους· ἐν φρ. συναπόλλυμι φίλους καταστρέφω τοὺς φίλους μου μετ' ἐμαυτοῦ : Θουκ.6,12 πταίσαντάς που τοὺς φίλους ξυναπολέσαι· ὁμ. ἐν φρ. συναπόλλυμι τὰ χρήματα χάνω συγχρόνως καὶ τὰ χρήματα μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα· Δημ.905 οὐ συναπολέσαντα τὰ χρήματα ἐν τῇ νηί· κ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.38 τὸ μὲν .. συναπώλεσε τοῖς φορτίοις· κ. παθ. ἀπόλλυμαι, καταστρέφομαι ὁμοῦ : Θουκ.2,60 διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται, Λυσ.18,88· ὁμ. παθ. κ. μτ. δοτ. : 'Ηρ.7,221 ἵνα μὴ συναπόληταί σφι, Πλάτ.Κριτί.121Α, ΚΔ'Εβρ. 11,31 οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι.

**συναπολογοῦμαι-έομαι** ἀπολογοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος, ὑπερομύνομοί τινος μετά τινος : Δημ.749 οἱ τούτῳ παριόντες .. συναπολογήσονται· || φρ. συναπολογοῦμαι τοῖς νόμοις ὑπερασπίζω ἐμαυτὸν ὑπεραμυνόμενος ἐν ταὐτῷ τοῦ κύρους τῶν νόμων : Νόμ.π.Δημ.707 αἱρεῖσθαι δὲ καὶ τοὺς συναπολογησομένους τὸν δῆμον τοῖς νόμοις, Λυκοῦργ.138 μισθοῦ δὲ συναπολογουμένοις ἀεὶ τοῖς κρινομένοις (ἀντὶ μισθοῦ).

**συναπολούομαι** μσν. ἀπολούομαι, ἀποβάλλω τι ὁμοῦ μετά τινος : ASS 5,389B συναπολούσει γὰρ ἐκεῖ καὶ τὴν λέπραν.

**συναπολοφύρομαι** μσν. ἀπολοφύρομαι, θρηνῶ ὁμοῦ μετά τινος : Σάθ.5,531.

**συναπολύω** μτγν. ἀπολύω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως : 'Ιώσ.ΑΙ 10,9,1· κ. παθ. συναπολύομαι ἀπολύομαι ἀπό τινος συγχρόνως : Πλούτ. 'Ηθ.406Ε, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.11,66 ἀπολυομένους τῆς ὑπηρεσίας συναπολύεσθαι καὶ τῆς ἀναιρέσεως.

**συναπομαλάσσω** μτγν. μαλάσσω, καθιστῶ μαλθακὸν ὁμοῦ μέ τι : 'Αρισταίν.1,1 ταῦτα .. συναπομαλάσσεται τῇ σαρκί.

**συναπομαραίνομαι** μαραίνομαι καὶ ἐκλείπω ὁμοῦ μετά τινος, μτφ. : Ξεν.Συμπ.8,14 τοῦ τῆς ὥρας ἄνθους ἀπολείποντος ἀνάγκη καὶ τὴν φιλίαν συναπομαραίνεσθαι, Πλούτ.Φίλ.18 ταῖς τῶν σωμάτων ῥώμαις συναπομαραίνεσθαι δοκοῦσιν· ὁμ. κ. ἐπὶ τοῦ παλμοῦ, τοῦ σφυγμοῦ : Γαλ.8,479, Παῦλ.Αἰγ.2,11,23.

**συναπομειῶ-όω** μτγν. ἀπομειῶ, σμικρύνω, ἐλαττῶ ὁμοῦ μετά τινος : 'Ιουστιν.Νεαρ.163.

**συναπομένω** μσν. ὁμοῦ μετά τινος ἀπομένω : 'Ιω.Κλίμ.229.

**συναπομερίζω** μσν. ἀπομερίζω, ἀποχωρίζω ὁμοῦ μετά τινος : Σωτήριχ.Παντ. ἐν Mi.140,145.

**συναπομετρῶ-έω** μσν. μετ' ἀκριβείας μετρῶ ὁμοῦ μετά τινος : Φιλῆς 1,346.

**συναπονεκρῶ-όω** μσν. ἀπονεκρῶ ὁμοῦ μετά τινος : Σῳζόμ.6,27, 255,35.

**συναπονεύω,** ἀττ. ξυναπονεύω ἀπονεύω, ἀποκλίνω ὁμοῦ μετά τινος : Θουκ.7,71 τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ .. ξυναπονεύοντες (σχόλ. «συνεξομοιοῦντες τὰ σώματα τῇ περὶ τῶν γινομένων προσδοκίᾳ» ἐπὶ τῶν θεωμένων τὴν ἐν

Συράκούσαις ναυμαχίον, προσκλίνοντες τὰ σώματα αὐτῶν πρὸς τοὺς φίλους αὐτῶν ἀγωνιζομένους, τοὺς ὁποίους ἐπεθύμουν νὰ ἴδωσι νικητάς]˙ **2)** ὁμοῦ μετά τινος κλίνω, ἀποκλίνω ἀπὸ τῆς εὐθείας γραμμῆς ἢ ἀπὸ τῆς καθέτου : Πλούτ.Ἠθ.780B **βάσει γὰρ οὐ κειμένῃ πρὸς ὀρθὰς . . συναπονεύουσι˙** ‖ κάμπτομαι, λυγίζομαι ὥστε νὰ συναντήσω τι : Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.14 **ἡ κόμη ξυναπονεύουσα τοῖς ταῖς τοῦ ἰαύλου ἀρχαῖς.**

**συναπονίναμαι** μτγν. ἀπονίναμαι, ἀπολαύω ἀγαθοῦ τινος ὁμοῦ μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.4,58A **εὐτυχίας Πέλλα οὐδὲν συναπώνατα.**

**συναπονοοῦμαι-έομαι** μτγν, ἀπεγνωσμένως ἀμύνομαι ὁμοῦ μετά τινος : Διόδ.Σ 34,35,2,26 **τῶν δὲ δούλων συναπονοησαμένων ἐκείνῳ˙** ‖ ἐνεργῶ ἐν ἀπογνώσει ὁμοῦ μετά τινος : Φίλ.2,160.

**συναποξενοῦμαι-όομαι** μσν. ἀποξενοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Πρόδρ.14,1,40 **ἔχεις γὰρ ἡμᾶς συναποξενωμένους.**

**συναποξηραίνομαι** μσν. ἀποξηραίνομαι ὁμοῦ μετά τινος : Νικηφ.Πατρ.23,16.

**συναποξύω** μτγν. ἀποξύω, ἀφαιρῶ τι δι' ἀποξέσεως ὁμοῦ μετά τινος, συναφαιρῶ, συναποβάλλω, μ. ἐν τῷ παθ. : Θεμίστ.Λόγ.13,223C **τὸ γῆρας συναποξύεται.**

**συναποπαύομαι** μτγν. παύομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.6,20,12, Γαλ.7,408.

**συναποπέμπω** πέμπω ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.ΚΠ 3,1,2 **καὶ κόσμον δὲ συναπέπεμπε** (δ. γρ. **συνέπεμπε**)˙ **2)** ἀποπέμπω ἐπίσης : Γαλ.2,553.

**συναποπερατῶ-όω** μσν. ἀποπερατῶ ὁμοῦ : Γρηγ.Ἀκραγ.1161, Φώτ.Ἀμφ.182.

**συναποπέτομαι** μτγν. ἀποπέτομαι, ἀφίπταμαι ὁμοῦ μετά τινος : Βασ.3,519A.

**συναποπετροῦμαι-όομαι** μσν. ἀπολιθοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Νικηφ.Πατρ.43D **τὸν παράκτιον χῶρον τῷ πάγει συναποπετρωθῆναι.**

**συναποπήγνυμαι** μσν. ἀποπήγνυμαι, παγώνω ὁμοῦ, συγχρόνως μετά τινος : Γεώργ.Σύγκ.85C **ἰχθύων γένη συναποπαγῆναι τῇ ἰλύϊ συνέβη.**

**συναποπίπτω** μτγν. ἀποπίπτω, ἐκπίπτω συγχρόνως : Γαλ.17(1),672.

**συναποπλέω** μτγν. κ. μσν. ἀποπλέω, ἐκπλέω συγχρόνως ἢ ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Ζώσ.4,43 **συναπέπλει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ μήτηρ,** Κ Μανασσ. Χρον.2816˙ **2)** ἐκπλύνομαι, ἀποπλύνομαι ὁμοῦ μετά τινος : Σωρ.1,73.

**συναποπλύνω** μσν. ὁμοῦ ἀποπλύνω, διὰ πλύσεως καθαρίζω˙ πρβλ. συναπορρύπτομαι: Γερμ.278.

**συναποπνέω** μσν. ἐκπνέω ὁμοῦ : Ἄνν.Κομν. 504B **συναποπνεύσει καὶ ἡ βασιλὶς τὴν ψυχήν.**

**συναποπνίγομαι** μσν. ἀποπνίγομαι, πνίγομαι ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Ἀκραγ. ἐν Mi.1089.

**συναποπτύω** μτγν. ἀποπτύω, ἐκπτύω ὁμοῦ : Γαλ.8,262˙ κ. παθ. : Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,47 **συναποπτύεται αὐτῷ πολλάκις χόλιον.**

**συναπορρέω** κ. μσν. ἀπορρέω, ἐκρέω ὁμοῦ μετά τινος, ἐκλείπω: Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,17,1, Ἀγαθρχ.27, Πλούτ.Ἠθ.1005E **τὸ ὕδωρ συναπορρεῖ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν,** Μιχ.Ἀκομ.375B **ὅσος ἀρετῆς πλοῦτος . . ἐνὶ τετελευτηκότι ἀνδρὶ συναπέρρευσε.**

**συναπορρήγνυμι** μτγν. κ. μσν., ἀόρ.μέσ. κ. παθ. συναπερράγην, ἀπορρηγνύω, ἀποσπῶ ὁμοῦ μετά τινος, συναποσπῶ, συναποκόπτω : Πλούτ.Μάρ.12 **τὸν λοβὸν συναπέρρηξαν,** Ἰώσ.ΠΙ 5,6,4˙ **2)** μέσ. ἐκδιώκομαι, ἀπομακρύνομαι βιαίως : Γρηγ.Νύσσ. 6,4,108D **συναπορρήγνυνται δὲ καὶ οἱ τούτῳ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀρχιερέων φιλούμενοι.**

**συναπορριζῶ-όω** μσν. ἀπορριζῶ, ἐκριζῶ, ξεριζώνω ὁμοῦ : Μάξ.Ὁμολ. ἐν Mi.19,397.

**συναπορρίπτω** μτγν. ἀπορρίπτω ὁμοῦ μετά τινος : Ἀλέξ.Τραλλ.5,6.

**συναπορρύπτομαι** μτγν. μέσ. ἀπορρύπτομαι, ἀποπλύνω, καθαρίζω ρερυπωμένον τι ὁμοῦ μετ' ἄλλου τινός : Φιλόστρ.Ἡρ.2,2 **τὸ γὰρ τραῦμα συναπορρύψασθαι . . τῷ σώματι.**

**συναπορῶ-έω** μτγν., παθ. **συναποροῦμαι,** θεωρῶ τι ὡς ἐπίσης ἄξιον ἀπορίας : Γαλ.4,721 **σ- τοῖς ἀδήλοις τὰ γινωσκόμενα˙** κ. παθ. εἶμαι ἀντικείμενον ἀπορίας ὁμοῦ μετά τινος : Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.2,21 **δοκεῖ γὰρ πῶς συναπορεῖσθαι τούτῳ καὶ τὰ λοιπά˙** **2)** ἐν τῷ ἀπαρφ. **συναπορηθῆναι** ἐν ἀπορίᾳ βιοτικῇ εἶναι, γενέσθαι ὁμοῦ μετά τινος : Εὐρ.ἀπ.953,26.

**συναποσβέννυμι,** παθ. ἀόρ. **συναπέσβην,** γ' προσ. ἐν. ἀορ. β' **συναπέσβετο** [Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5, 278), παρακ. **συναπέσβηκα** (Διόδ.Σ 37,2,14), συγχρόνως ἢ ὁμοῦ μετά τινος ἀποσβέννυμι, σβήνω, χάνω : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 7,367 ὄμμασι **δὲ πνοιὴν συναπέσβεσε μοῦνον ἰδόντος κούρην,** Δίων Κ 37,14 **τὸ πολέμιον αὐτοῦ** συναποσβηκέναι **τῇ ψυχῇ νομίζων˙** κ. μέσ. ἀποσβέννυμαι ὁμοῦ μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.26,324C **συναποσβέννυται τῷ γεννήσαντι** (ὁ λόγος).

**συναποσείω** μσν. ἀποσείω ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως : Γερμ.Α' 130.

**συναποσεμνύνω** μτγν. ἀποσεμνύνω, μεγαλύνω, ἐκθειάζω ὁμοῦ μετά τινος : Διόδ.Σ 1,92 **τὸ δὲ πλῆθος ἐπευφημεῖ** καὶ **συναποσεμνύνει τὴν δόξαν τοῦ τετελευτηκότος.**

**συναποσμήχω** μσν. ἀποσμήχω, ἀποσπογγίζω, σπογγίζων ἀφαιρῶ τι ὁμοῦ μέ τι : Μακάρ.222.

**συναποσπῶ-άω** μτγν. ἀποσπῶ ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως : Πάπ. σ- **τὰς αἶγας αὐτῷ,** Ἰουλ.Ἐπ.17,384B **μή τις αὐτὸ** (τὸ μικρὸν δένδρον) **μετὰ τοῦ μεγάλου** συναποσπάσῃ˙ κ. παθ ἀποσπῶμαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἀπολλδ.2,7,7 **συναπεσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ.**

**συναποστάζω** μτγν. στάζω, σταλάζω ὁμοῦ μετά τινος : Ἱμέρ.Λόγ.1,19 **Πειθὼ . . τὴν ἑαυτῆς χάριν συναποστάζει τοῖς ῥήμασιν.**

**συναποστασιάζω** μσν. συναποστατῶ βλ.λ. : Κοτελ 2,75C **ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐν τοῖς συναποστασιάσασιν αὐτῷ λανθάνειν οἰόμενος.**

**συναποστάτης** (ὁ) μτγν. ὁ μετ' ἄ. ἀποστάτης : Διόδ.Σ 15,66 **μετὰ τῶν συναποστατῶν Εἱλώτων.**

**συναποστατικός**-ή-όν μσν. ὁ ῥέπων, ἔχων κλίσιν εἰς συναποστασίας, δθ. ἁπλῶς καὶ ὁ ἀποστατῶν μετά τινος, ὁ συναποστάτης : Ζιγαβ.13 **μετὰ τῶν συναποστατικῶν δυνάμεων.**

**συναποστατῶ**-έω μσν. εἶμαι συναποστάτης τινί, ὁμοῦ μετά τινος ἀποστατῶ : Φώτ.1,326˙ **2)** μτβ. ὑποκινῶ τινα νὰ ἀποστατήσῃ μετ' ἐμοῦ : Γεώργ.Σύγκ.138A **κατὰ Μωϋσέως ἀνέστησαν, συναποστατήσαντες ἀρχηγοὺς ἄνδρας σν'.**

**συναποστέλλω** κ. μσν. ὁμοῦ μετά τινος ἀποστέλλω : Θουκ 6,88 **εἰς τὴν Λακεδαίμονα ξυναπέστελλον αὐτοῖς πρέσβεις,** Ξεν.Ἑλλ.5,2,37, ΚΔ Κορινθ.2,12,18 **συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν,** Πάπ. **σ- Στράτωνι νεανίσκον,** Ἀνδρ.Κρ.163.

**συναποστενῶ**-όω μτγν. ἀποστενῶ, στενοχωρῶ προσέτι : Λιβάν.Προγ.42,39 **συναποστενώσας καὶ τοὺς τυραννοκτονήσοντας.**

**συναποστερῶ**-έω ἀποστερῶ δι' ἀπάτης, ἀπατῶ τινα ὁμοῦ μετά τινος : Δημ.872 **συναποστερεῖ τέ με τῶν ὄντων τῷ ἑαυτοῦ κηδεστῇ˙** **2)** συνεργῶ εἰς κλοπήν : Πλάτ.Νόμ.948C **σμικρὰ δεχόμενοι θύματα πολλὰ συναποστεροῦσι χρήματα.**

**συναπόστολος** (ὁ) μσν. ὁ ὢν ἀπόστολος ὁμοῦ μετά τινος, ὁ ἔχων καὶ αὐτὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀποστόλου : Ἱππόλ.1,248F.

**συναποσύρω** μτγν. καθαρίζω ἐπίσης: Ἀέτ.5,118.

**συναποσφίγγω** μτγν. ἀποσφίγγω, συσφίγγω ἐν τῷ **δεσμῷ,** παθ. : Παῦλ.Αἰγ.6,51.

**συναποσχίζομαι** μτγν. μέσ. συγχρόνως, ἐν ταὐτῷ ἀποσχίζω, διαμερίζω τι : ΨΒασ.3,610Β συναποσχίζεται τὴν ψυχὴν [ἑκάστῳ τῶν τικτομένων]· 2) ἀποσχίζων τι ἀπ' ἐμαυτοῦ μεταδίδω : Γρηγ.Νύσσ.3,121Β τὴν καρδίαν αὐτῆς τῷ τεχθέντι συναποσχίζεσθαι.

**συναποσῴζω** μσν. ἀποσῴζω, σῴζω τι ὁμοῦ μετά τινος, συνδιατηρῶ : Μάξ.Ὁμολ.2,125C σῴζεται ἡ κατ' οὐσίαν διαφορά, συναποσῴζουσα κυρίως αὐτῇ καὶ τὴν τῶν οὐσιωδῶς προσόντων ταῖς φύσεσι.

**συναποτείνω** μτγν. συνεπεκτείνω, καθιστῶ τι ἴσαν τὸ μῆκος πρὸς ἄλλο τι : Ἱμέρ.Λόγ.2,22 ὦ τὸ Μαραθῶνος ὄνομα τοῖς Ἡλίου δρόμοις συναποτείνοντες.

**συναποτελῶ**-έω, ἀττ. ξυναποτελῶ ἀποτελειῶ, ἀποτελειώνω ὁμαῦ, συντελῶ μετά τινος εἰς τὴν ἀποτελείωσιν, συμπλήρωσίν τινος : Πλάτ.Πολιτ.258Ε συναποτελοῦσι τὰ γιγνόμενα ἀπ' αὐτῶν σώματα, αὐτ.Ἐπιν.986C ξυναποτελῶν κόσμον.

**συναποτέμνω** μτγν. κ. μσν. ἀποτέμνω, ἀποκόπτω τι ἀπό τινος, ἀποχωρίζω τι συγχρόνως, ἐν ταὐτῷ : Γρηγ.Νύσσ.2,675 τὸν υἱὸν . . συναποτέμνουσι καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀνδρ.Κρ.192.

**συναποτερματίζομαι** σχόλ. καταλήγω εἰς τὸ αὐτὸ τέρμα, ἔχω τὰ αὐτὰ τέρματα, δθ. τὸ αὐτὸ μῆκος μετά τινος Σχόλ.Ὀδ.Τ 242 «τερμιόεντα, οἱ μὲν τέλειον συναποτερματιζόμενον ὅλῳ τῷ σώματι, ποδήρη».

**συναποτεφρῶ**-όω μτγν. ἀποτεφρῶ, μεταβάλλω τι εἰς τέφραν συγχρόνως, ὁμοῦ ἢ ἐπίσης ἀποτεφρώνω· ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,70,282 συναπετεφρώθη τὰ συνημμένα.

**συναποτίθεμαι** μέσ. ἀποτίθεμαί τι, ἀποβάλλω ὁμοῦ : Πλαύτ.Ἠθ.37D ἅμα τῷ παιδικὸν ἱμάτιον ἀποθέσθαι, συναποθέμενοι τὸ αἰδεῖσθαι, Ἰουλ.Λόγ.1,46Β, Ζώσιμ.4,12· 2) ἀπολ. παραιτοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,32 ὅ,τι θέλοι Πομπηΐῳ συναποθέσθαι.

**συναποτίκτω** ἀποτίκτω, γεννῶ συγχρόνως, μ. ἐν παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Ἀστρ.81,352 οὐδεὶς Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι γέγονεν ἴσος πολλῶν . . συναποτεχθέντων αὐτῷ· 2) παράγω ὁμοῦ μετά τινος : Πλάτ.Θεαίτ.156D πρὸς τοῦ συναποτίκτοντος τὸ χρῶμα· 3) παράγω συγχρόνως : Πλαύτ.Κοριολ.1 τὴν φύσιν . . πολλὰ τοῖς χρηστοῖς ὁμοῦ φαῦλα συναποτίκτειν.

**συναποτίλλω** μτγν. ἀποτίλλω, μαδῶ ὁμοῦ μετά τινος : Διοσκ.1,7.

**συναποτίνω** ἀποτίνω, πληρώνω ὁμοῦ, ἐξοφλῶ μετ' ἄλλου : Ἐπιγρ. καὶ τὰ δάνεια συναποτινόντω ὅσα κα ἁ πόλις ὀφείλῃ.

**συναποτρέπω** ἀποτρέπω ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως : Σωκρ.Ἐπιστ.1,9, Ζάλ.π.Στοβ.4,2,19.

**συναποτροχάζω** ΑΒ ἀποτρέχω, ἐκφεύγω ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως· ΑΒ 427 «ἀποθρέξεις, συναποτροχάσεις. Οὕτω Πλάτων».

**συναποτυπῶ**-όω μτγν. ἀποτυπῶ ἐν ταὐτῷ, πλάττω κατὰ ὅμοιον τύπον ἢ συγχρόνως : Φιλόπ.Ἰω.5.

**συναποφαίνω** κ. μσν. ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω, διακηρύττω ὁμοῦ, συγχρόνως : Φώτ.Βιβλ.172,38 σαθρὰν αὐτῇ βάθραν ὑποθεὶς εὐπερίτρεπτον αὐτὴν συναπέφηνεν, Στουδ.Θεόδ.95D κατὰ τὸ σιωπώμενον συναπέφηνεν ὅτι . .· 2) μέσ. ἀποφαίνομαι, ἐκφράζω τὴν γνώμην μου ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐκφράζω τι σύμφωνον πρὸς τὴν γνώμην τινός : Αἰσχίν.2,42 συναποφηναμένου δὲ κἀμοῦ τι τοιοῦτον, Ἰσοκρ.12,264· κ. μτ. δοτ. : Στράβ.15,16· || ὁμ. μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. διορ. (περί τινος) : αὐτ.2,1,20· κ. μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : Πολύβ.4,31,5 Πίνδαρον τὸν συναποφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν.

**συναπόφασις**-εως (ἡ) ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἄρνησις, ἡ κοινὴ ἄρνησις, ἄρνησις ἰσχύουσα διὰ πολλοὺς συγχρόνως : Ἀριστλ.Μεταφ.1056β,35 ἡ μὲν γὰρ ἀντικειμένων συναπόφασις ὧν ἔστι μεταξύ τι καὶ διάστημά τι πέφυκεν εἶναι.

**συναποφάσκω** μτγν. ἀποφάσκω, ἀρνοῦμαι συγχρόνως, ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ : Ψ'Αλέξ.Ἀφρ.Μεταφ.627,38, Δαμάσκ.Ἀρχ.445.

**συναποφέρω**, μέλλ. συναποίσω, ἀόρ. συναπήνεγκον, παθ. -έρομαι, ἀόρ. παθ. συναπηνέχθην (τῶν ἄ. ἀνωμ. χρ. τοῦ φέρω μὴ ἀπαντώντων ἐν τῇ συνθ. ταύτῃ), συγχρόνως ἀποφέρω, φέρω ἐπίσης μετ' ἐμαυτοῦ : Ἱππ.Ἐπιδ.3,8 πάντας κοιλίη συναπήνεγκεν· 2) συγχρόνως ἀποφέρω, μεταφέρω ἐπ' ἐμαυτοῦ : Γαλ.5,303 συναποφέρει τὸν ἀναβάτην· || κ. μτφ. : Ἀλκίφρ.2,3 ἀποθνήσκων τὰς μὲν λύπας ἐμαυτῷ συναποίσω· κ. παθ. ἀποφέρομαι ὁμοῦ μετά τινος, συμπαρασύρομαι : Δημάδ.15 συναπενεχθῆναι τῷ ῥεύματι· 3) μέσ. παραφέρω τι, παρασύρω μετ' ἐμαυτοῦ συγχρόνως : Ἀθήν.6,273F συναποφέρονται καὶ τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα.

**συναποφεύγω** μσν., μέλλ. -εύξομαι, ἀόρ. -έφυγον, ἀποφεύγω, διαφεύγω, ἐκφεύγω τι συγχρόνως : ΨΒασ.3,611Β συναπέφυγεν ἅμα καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑποθέσεως φυομένην κακίαν.

**συναποφθίνω** μτγν., ἀόρ. α' συναπέφθισα, ἀποφθίνω, ἐξολοθρεύω, καταστρέφω ὁμοῦ μετά τινος : Ὀππ.Ἁλ.5,576 παῖδά τε καὶ γενέτειραν ὁμῇ συναπέφθισαν ἄτῃ· || παθ. συναποθνῄσκω : αὐτ.587 δελφῖνι νέῳ συναπέφθιτο μήτηρ.

**συναποφύω** μτγν. ἀποφύω, ἐκφύω τι ὁμοῦ : Γαλ.Χρ.Μορ.4,11· ὁμ. κ. παθ. συνεκφύομαι ἀποφύομαι, ἐκφύομαι ὁμοῦ μετά τινος, κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον : αὐτ.10,2 ἅπασι γὰρ τοῖς ἀπ' ἐγκεφάλου νεύροις συναποφύεταί τις μοῖρα τῆς χονδροειδοῦς μήνιγγος.

**συναποχέω** μτγν. ἀποχέω, ἀποσταλάζω : Ὀλυμπ.Ἀλκ.75Β.

**συναποχρῶμαι**-άομαι μτγν. ἀποχρῶμαι, ἐκμεταλλεύομαί τι, νοσφίζομαί τι ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.1,1άπ.119· 2) ἑνοῦμαι μετά τινος ἐν τῷ νοσφισμῷ, ἐν καταχρήσει, σφετερισμῷ : Πάπ.

**συναποχωρῶ**-έω μτγν. ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι ὁμοῦ : Πολύβ.13,8,3 συναποχωρῆσαι μεθ' ἑαυτῶν· 2) συναποχωρῶ τινι πρός τινα προσέρχομαι, περνῶ εἰς τὸ στρατόπεδόν τινος ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.20,10,5 τοὺς ἅμα τούτῳ συναποχωρήσαντας πρὸς αὐτούς.

**συναποψύχω** μσν. ἀποψύχω ὁμοῦ μετά τινος : Μιχ.Ἀκομ.1,304 συναπέψυξας τῇ σοφίᾳ.

**συναπτήριον** (τὸ) μσν. τὸ συνάπτον, τὸ συνδέον, ὁ σύνδεσμος : Στουδ.Θεόδ.234D σταυρὸς οὐρανοῦ καὶ γῆς συναπτήριον.

**συναπτήριος**-ον μσν. ὁ συνδέων, ὁ συνάπτων, μ. ἐν τῇ ἐκφρ. συναπτήριος εὐλογία ἡ εὐλογία τοῦ γάμου : Λέων Σοφ.Νεαρ.112.

**συνάπτης**-ου (ὁ) μσν. ὁ συνάπτων, ὁ ἑνώνων : Στουδ.Θεόδ.216Ε.

**συναπτικός**-ή-όν κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ κατάλληλος εἰς τὸ συνάπτειν : Φιλόδ.Εὐσ.8, Στουδ.Θεόδ.479Ε τὸ συναπτικὸν τοῦ γένους· 2) γραμμ. συναπτικὸς σύνδεσμος ἢ ἁπλ. ὁ συναπτικὸς ὁ συμπλεκτικὸς σύνδεσμος : Χρύσ.Στωικ.2,68, Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.218,11 οἱ συναπτικοὶ (σύνδεσμοι) ἀπὸ τῆς φωνῆς (τὴν ὀνομασίαν ἔσχον)· 3) ἐπὶ τοῦ ψύχους, συστρεπτικός : Πάπ.

**συναπτικῶς** ἐπίρρ. γλωσσ. συμπλεκτικῶς, συναπτῶς.

**συναπτός**-όν κ.-ή-όν κ.μσν. κ.νεώτ. ὁ ὁμοῦ συνημμένος, ἡνωμένος, συνδεδεμένος : Ἀριστφ.Ἐκκλ.508 χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς (σχόλ.

«τὰς συναπτούσας καὶ δεσμούσας τὰ ὑποδήματα»]· 2) συνεχής, ἀδιάλειπτος, ἀδιάκοπος, ὁ ἐν συνεχείᾳ τελούμενος : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1438b,18 συναπτάς ποιήσομεν τὰς πράξεις, Κοτελ.2,510C συναπτὴν νηστείαν· ὁμ. εἰδ. ἐπὶ χρόνου : Ψελλ. Σύν.Νόμ.706 περὶ ἀναργυρίας δὲ παραγραφόμενός τις δύ' ἔτη ἕξει συναπτά, - ὁ πόλεμος διήρκεσεν ἐπὶ τρία συναπτά ἔτη· 3) ἐκκλ. τὸ θηλ. ὡς ἡ συναπτή σειρὰ συντόμων εὐχῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις πρὸς ἀλλήλας συνδεομένων, καταληγουσῶν δὲ εἰς τὴν φρ. «τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ἄ. «διακονικά», «εἰρηνικὰ» βλ.λ. : ἡ μικρὰ συναπτή, - ἡ μεγάλη συναπτή· 4) ούσ. ζωολ. γένος ὑδροβίων σκωληκοειδῶν ζῴων· || ὁμ. κ. γένος κανθάρων.

**συνάπτω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. συνῆφα, παθ. ἀόρ. συνήφθην, μτχ. παθ. παρακ. συνημμένος βλ.λ., συνενώνω, συνδέω, συναρμόζω, φέρω εἰς σχέσεις φυσικάς, ὑλικάς : Εὐρ.ΙΑ 832 δεξιάν τ' ἐμῇ χερὶ σύναψον, Ἀριστφ.Θεσμ.955 χειρὶ σύναπτε χεῖρα, Πλάτ.Νόμ.698D συνάψαντες γὰρ ἄρα τὰς χεῖρας· ||συνδέω τι μετά τινος, δένω τι μετά τινος : Εὐρ.Βάκχ.615 οὐδὲ σου συνῆψε χεῖρε δεσμίοισιν ἐν βρόχοις; [ἑρμ.Βερναρδ.Γρ.«οὐδὲ σοῦ ἔδεσε μαζὶ τὰς δύο χεῖρας ἐντὸς τῶν δεσμευτικῶν βρόχων»]· 2) ἐν φρ. συνάπτω πόδα-ἴχνος τινὶ ἀποντῶ, συναντῶ τινα: Εὐρ.Ἴων 538 πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν;, αὐτ.663 ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ ἴχνος συνῆψας πρῶτος· || κ. μτφ. συνάπτω κακόν : Εὐρ.ΙΤ 488 δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει· || ἰδ. ποι. φρς συνάπτω δρόμῳ τι φθάνω εἴς τινα τόπον δρομαίως, τρέχων : Εὐρ. Φοίν.1101 καὶ τάφρου πέλας δρόμῳ συνῆψεν ἄστυ Καδμείας χθονός· ὁμ. ξυνάπτω κῶλον τάφῳ -γᾷ προσεγγίζω, πλησιάζω:αὐτ.Ἑλ.544 ὡς δρομαία πῶλος.. τάφῳ ξυνάπτω κῶλον, αὐτ.Φοίν.674 σιδαρόφρων δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γᾷ φίλᾳ· ὁμ. συνάπτω βλέφαρα κόραις ἑνώνω τὰ βλέφαρα μετὰ τῶν κορῶν, κλείω τὰ βλέφαρα, τοὺς ὀφθαλμούς : αὐτ.Βάκχ.746· ὁμ. συνάπτω στόμα τινὶ ἀσπάζομαι, φιλῶ : αὐτ.ΙΤ 375 οὐ κασιγνήτῃ στόμα συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς· ὁμ. συνάπτω κακά τινι ἑνώνω, ἐπισωρεύω κακά, δυστυχίας, κακοποιῶ, βλάπτω τινά : Ἡρ.1212 κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι· ὁμ. συνάπτω δαῖτα παρέχω, προσφέρω : Εὐρ.Ἴων 807 κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ· || παροιμ. φρ. λίνον λίνῳ συνάπτω συνδέω κλωστὴν πρὸς κλωστήν, παραβάλλω ὁμοειδῆ πράγματα [σχόλ. «παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων»] : Στράτ. 38,Πλάτ.Εὐθ.298C οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις;, Ἀριστλ.Φυσ.207a,17· 3) μτφ. ἐπὶ πνευματικῶν σχέσεων, ἐπὶ συνδέσεως κατὰ διάνοιαν γινομένης, συνδέω : Πλάτ.Πολ.588D σύναπτε τοίνυν αὐτὰ εἰς ἓν τρία ὄντα, Ἀριστλ.ἀπ.17 ἔχουσί τι κοινὸν [αἱ ἀρχαὶ] τὸ συνάπτον αὐτάς, αὐτ.Μεταφ.1027b,32 ἢ τι συνάπτει ἢ ἀφαιρεῖ ἡ διάνοια· || ὁμ. μτφ ἐν φρ. ἰδ. ποι. συνάπτω μηχανήν ἐπινοῶ, τεκταίνομαι σχέδιόν τι : Αἰσχ.Ἀγ.1609 πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας, Εὐρ.Ἑλ.1034 χρὴ κοινὴν συνάπτων μηχανὴν σωτηρίας· ὁμ. φρ. συνάπτω τινὰ εἰς βλάβην περιπλέκω : Εὐρ.Βάκχ.1304 συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην· || συνάπτω ὄναρ σχετίζω, ἀναφέρω ἢ ἐφαρμόζω τὸ ὄνειρον εἴς τινα : Εὐρ.ΙΤ 59 οὐδ' αὖ συνάψαι τοὔναρ εἰς φίλους ἔχω· || ὁμ. συνάπτω τὰς ἀπορίας συσχετίζω : Πρόκλ.Παρμ.533 οὐκ εὐθὺς συνῆψε τὰς ἀπορίας· || συνδέω τὰς λέξεις κατὰ τὸ ἑξῆς, κατὰ τὴν συντακτικὴν αὐτῶν σειράν : Γαλ.16,547 συνάπτειν ἀλλήλοις τό τ' «ἐκστάντες» καὶ τὸ «ὀξέως»· || εἰδ. συνδέω, ἐξαρτῶ : Ἀριστλ.Ποι. 1447a,12 συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν [ἑρμ. Βερναρδ.Γρ. «συνδέοντες μὲ τὸ μέτρον τὴν ποίησιν, ἐξαρτῶντες ἐκ τοῦ μέτρου τὴν ποίησιν»]· || φρ. συνάπτω τὸν λόγον ἀναφέρω, συνδέω τι ἐν ἀναφορᾷ πρός τι:Δημ.1392 ὡς τάχιστα συνάψαι τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα· || ἡ αὐτὴ φρ. συνάπτω τὸν λόγον ἐν εἰδ. σημ. συντέμνω, συντομεύω : Θεόπομπ.Κωμ.22 ἠρίσταμεν δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον· κ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Ἐπίκ. Φύσ.11,9, αὐτ.Δόξ.39, Δημήτρ.Λάκ. ἐν Ἡρακλ.Πάπ. 1055,15· κ. παθ. : Πλάτ.Σοφ.245E συνάπτεται γὰρ ἕτερον ἐξ ἄλλου· 4) ἐν ἐχθρικῇ σημ. ἐπὶ προσ., φέρω, ὁδηγῶ τινα εἰς σύναψιν ἀγῶνος, μάχης : Ἡρ.5,75 συνάψειν τὰ στρατόπεδα εἰς μάχην, Εὐρ.Ἱκ.480 ἐλπὶς .. ἢ πολλὰς πόλεις συνῆψε ἐνέπλεξεν· ἐν ὁμ. σημ. κ. ἀπολ. : Σοφ.Αἴ.1317 Ἄναξ Ὀδυσσεῦ .. εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει [ἑρμ. Βερνάρδ.Γρ.«εἰ μή, ἵνα συμβάλῃς αὐτοὺς εἰς μάχην, ἀλλ' ἵνα σὺν ἐμοὶ διαλύσῃς, χωρίσῃς αὐτοὺς ἥκεις»]· || ἐν φρ. συνάπτω μάχην μάχομαι : Ἡρ.6,108 μελλόντων .. συνάπτειν μάχην· κ. μτ. δοτ. : Αἰσχ.Πέρσ.336 Περσικῷ στρατεύματι, μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς· || ὁμ. συνάπτω πόλεμόν τινι ἢ πρός τινα πολεμῶ πρός τινα : Εὐρ.Ἑλ.55 συνάψαι πόλεμον Ἑλλήνων μέγαν, Θουκ.6,13 συνῆψαν πρὸς Σελινουντίους τὸ πρῶτον ⟨τὸν⟩ πόλεμον· || ὁμ. συνάπτω ἔχθραν διαφέρομαι, φιλονικῶ : Εὐρ.Ἡρακλ. 459 τοῖς σοφοῖς εὐκτόν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν· || ὁμ. συνάπτω ἀλκήν ὁδηγῶ, φέρω εἰς σύρραξιν, συμπλοκήν : Εὐρ.Ἱκ.683 συνῆψαν ἀλκήν· || ὁμ. ἐν φρ. συνάπτω ἀκμάς - ἔγχη : Εὐρ.Ὀρ. 1482 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν, αὐτ.Φοίν. 1192 συνῆψαν ἔγχη· || κ. παθ. ἐν φρ. συνάπτεται νεῖκος πρός τινας διεξάγεται πόλεμος πρός τινας : Ἡρ. ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο· || ὁμ. μτγν. μτ. συστοίχ. αἰτ. συνάπτω συνάψεις διεξάγω πολέμους : ΠΔΒασ.4,10,34 καὶ τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν· || ὁμ. ἐν ἐχθρικῇ ἐννοίᾳ προσεγγίζω, πλησιάζω : Πλούτ.Τιμ.25 ὅπου καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἤκουσε συνάπτειν· 5) συνδέω φιλικῶς, φέρω εἰς φιλικὰς σχέσεις : Ξεν.Ἀπομν.2,6,22 ἡ φιλία διαδυομένη συνάπτει τοὺς καλούς τε κἀγαθούς· || ὁμ. ἐν φρ. συνάπτω ἐμαυτὸν εἰς λόγους τινὶ ἄρχομαι φιλικῆς συνομιλίας μετά τινος, συνομιλῶ μετά τινος φιλικῶς : Ἀριστφ.Λυσ.468 τί τοῖσδε σαυτὸν εἰς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις;· || ὁμ. παθ. ἔχω σχέσεις φιλικὰς μετά τινος, συναναστρέφομαι : Ἀπη. ΠΑ 5,11 ὁ Σταγιρίτης, λάγνος προγάστωρ παλλακαῖς συνημμένος· || κ.νεώτ.συνάπτω φιλίαν ἔρχομαι εἰς φιλικὰς σχέσεις : Διον.Ἀλ.Ρωμ.19,13 φιλίαν οὐ βουλόμενοι συνάψαι πρὸς ἐμέ· ὁμ. κ. μέσ. συνάπτομαι φιλίαν ἔρχομαι εἰς φιλικὰς σχέσεις, συνάπτω φιλικὰς σχέσεις : Διόδ.Σ 13,32 ἐὰν τοὺς αἰχμαλώτους ἀφέντες, φιλίαν συνάπτησθε· || ὁμ. ἰδ. ποι. συνάπτω τινὶ γάμους - λέκτρα - κῆδος συνδέομαι διὰ γάμου μετά τινος : Εὐρ.Φοίν. 1049 ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους .. συνάπτει, αὐτ.49 τούτῳ συνάψειν λέκτρα, αὐτ.Ἀνδρ.620 μήτε σοὶ κῆδος συνάψαι· || ὁμ. μέσ. κ. π. πεζ. συνάπτομαι κῆδος τῆς θυγατρός ὑπανδρεύω τὴν θυγατέρα μου : Θουκ.2,29 εἰκός τε καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα συνάψασθαι τῆς θυγατρός· κ. παθ. κ. νεώτ. οἱ γάμοι συνήφθησαν ἐτελέσθησαν· || ὁμ. σημ.κ.μέσ. συνάπτομαι κῆδος : Δίων Κ 41,57· || ἰδ. ποι. συνάπτω γένναν ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι : Εὐρ.ἀπ.558 συνῆψε γένναν· ὁμ. συνάπτω ἔρωτά τινι συνδέομαι δι' ἔρωτος : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,5 σ- ἔρωτα τῇ κούρῃ· || μτ. αἰτ. πράγμ. συνάπτω μῦθον ἀφηγοῦμαι, ἀνακοινῶ, λέγω : Εὐρ.Ἱκ.566 βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν· || φρ.

συνάπτω **ὅρκους** ὁρκίζομαι ἀμοιβαίως: Εὐρ.Φοίν. 1241 **ὅρκους συνῆφαν ἐμμενεῖν στρατηλάται**· ὁμ **συνάπτω κοινωνίαν** καθιστῶ ἐν συμβιώσει : Ξεν. Λακ.6,3 **καὶ κυνῶν δὲ θηρευτικῶν συνῆφε κοινωνίαν**· **6**) εἰδ. μαθ.: **συνάπτομαι ἔκ τινος** ἀπαρτίζομαι, ἀποτελοῦμαι, συνίσταμαι ἀπό τινων : Ἀρχιμ.Κύκλ.2,4 **ὁ λόγος συνῆπται ἔν τε τοῦ . . καὶ τοῦ**· || εἰδ. ἐν παρακ. παθ. **ἐν φρ. ἀναλογία συνημμένη** συνεχής : Νικόμ.Ἀριθμ.2,21· ὁμ. **συνημμένη μεσότης** γεωμετρικὴ μέση ἀνάλογος : αὐτ.2,21· **7**) ὁμ. παθ. εἰδ. μουσ. **συνημμένα τετράχορδα** ἐνηρμονισμένα : Πλούτ.Ἠθ.1029Α· **8**) ὁμ. παθ. φιλοσ. ἀκολουθῶ, ἐπακολουθῶ ὡς ἀναγκαῖον συμπέρασμα : Καλλ.ἀπ.70,3 **κοῖα συνῆπται**; (ποῖον συμπέρασμα ἀκολουθεῖ)· || ὁμ. παθ. εἰδ. ἐν τῇ λογ. **συνημμένον ἀξίωμα** ἢ ἀπολ. **τὸ συνημμένον** ὑποθετικὸς συλλογισμός, **ἐν ᾧ**, δοθείσης ὑποθέσεως, **τὸ** συμπέρασμα ἀκολουθεῖ ἀναγκαίως : Χρύσ.Στωικ.2,68, Φιλόδ.Σημ.32, Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.8,109,Γέλλ.16,8,9· || ὁμ. σημ.κ. κτ. πληθ. **τὰ συνημμένα** : Πλούτ.Ἠθ.43C **τὸν δὲ τοῖς φυσικοῖς σεμνυνόμενον εἰς συνημμένων ἐπικρίσεις ἕλκοντα**· **9**) ἀμτβ. ἐν τοπικῇ ἐννοίᾳ, συνορεύω, κεῖμαι πλησίον τινός, μτ. δοτ. : Ἡρ.2,75 **τὸ δὲ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ**, Αἰσχ.Πέρσ.885 **Τήνῳ τε συνάπτουσ' Ἄνδρος ἀγχιγείτων**, Πολύβ.3,67,9 **τοὺς τούτῳ συνάπτοντας γεωλόφους**, Πάπ. **ἐὰν αἱ διώρυγες συνάπτωσι τοῖς χώμασι**, Γαλ.6,421 **[τῆς τραχείας ἀρτηρίας] τὸ συνάπτον τῷ στόματι πέρας**, αὐτ.712 **ποταμοῦ στόμα συνάπτον θαλάττῃ**· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἑδρῶν κώνου : Θεόφρ.Ἀν.4 **πρὸς μίαν κορυφὴν συνάπτειν**· || ἐπὶ διαφόρων ὀργανικῶν μελῶν, ἑνοῦμαι, συνδέομαι, συνδέω τι : Ἀριστλ.ΖΙ 507a,5 **ᾗ συνάπτει τὰ βράγχια ἀλλήλοις**, αὐτ.507a,28 **εὐθὺς πρὸς τὸ στόμα συνάπτει ἡ κοιλία**· **10**) ὁμ. ἐν χρον. σημ. ἐγγίζω, πλησιάζω : Πινδ.Π 4,247 **ὥρα γὰρ συνάπτει**, Ἱππ.Ἀφ.2,25 **συνάπτειν πρὸς τὸν χειμῶνα**, Πολύβ.2,2,8 **συνάψαντος δὲ τοῦ χρόνου τῶν ἀρχαιρεσίων**, αὐτ.6,36,1 **συνάψαντος δὲ τοῦ καιροῦ**· **11**) ἀμτβ. μτφ. συμπίπτω, συναντῶμαι, ὁμοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.ΗΝικ.1156b,18 **σ- ἐν αὐτῇ πάνθ' ὅσα δεῖ τοῖς φίλοις**· || ὁμ. συνδυάζομαι, συναρμόζομαι, ἐναρμονίζομαι : Ἀριστλ.Η Νικ.1157a,34 **οὐ πάνυ δ' αὗται συνάπτουσιν** (αἱ φιλίαι)· || ὁμ. προσαρμόζομαι : αὐτ.Μεταφ.1042a, 15 **σ- τῷ γένει αἱ ἰδέαι, αὐτ.**· || **ὁμ. προσάπτομαι** : Ἀριστλ.ΖΙ 580a,15, Εὐρ.Ἱππ.187 **τῷ** (θεραπεύειν) **δὲ συνάπτει λύπη τε φρενῶν χερσίν τε πόνος**· || ὁμ. μτφ. **προσεγγίζω**, πλησιάζω : Ἐπίκ. ἀπ.448 **ὁ πόνος ὁ ὑπερβάλλων συνάπτει θανάτῳ**· || ἀναφέρομαι **εἴς τι** : Θεόφρ.ΦΑίτ.6,12· **12**) ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ προσ., ἐν φρ. **συνάπτω λόγοισιν, εἰς λόγους** ἔρχομαι, εἰσέρχομαι εἰς συνομιλίαν, συνομιλῶ μετά τινος : Σοφ.Ἠλ. 21 **πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν . . ξυνάπτετον λόγοισιν**, Εὐρ.Φοίν.702 **ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκη μολών**· || ὁμ. ἀμτβ. ἐν φρ. ἰδ. ποι. **συνάπτω εἰς χορεύματα** λαμβάνω μέρος εἰς χορόν : Εὐρ. Βάκχ.133 **εἰς δὲ χορεύματα συνῆψαν τριετηρίδων**· ὁμ. **συνάπτω ἐς χεῖρα γῇ** πλησιάζω εἰς τὴν ξηράν : Εὐρ.Ἡρ.429 **χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος ἐς χεῖρα γῇ συνῆψαν**· || ὁμ. ἀμτβ. **συνάπτω εἰς τὸν καιρὸν** ἔρχομαι ἐγκαίρως, φθάνω εἰς τὸν προσήκοντα χρόνον : Πολύβ.3,19,2 **οἱ τῆς νυκτὸς ἀποβάντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν**· || ὁμ. ἀμτβ. μτ. δοτ. **συνάπτω τοῖς ἄκροις** φθάνω εἰς τὰ ἄκρα : **αὐτ.3,93,5 μέχρι συνάψωσι τοῖς ἄκροις**· || ὁμ. **συνάπτω εἴς τι, πρός τι** φθάνω εἴς τι : Πολύβ.5,66,4 **συνάπτω εἰς Σελεύκειαν**, αὐτ.3,53,10 **συνάψαι πρὸς τὴν παρεμβολήν**· || ὁμ. ἀμτβ. ἐν φρ. ἰδ. ποι. **τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς ἅλματι** ἡ τύχη ὁδηγεῖ τὸ πήδημα **τοῦ ποδός μου**· Εὐρ.Ἰκ.1014 (ἰδ.ἀνάγν. **ξυνάπτοι**)· **13**) ὁμ. ἀμτβ. ἀστρολ. ἐπὶ οὐρανίου σώματος, εἶμαι ἐν συναφῇ μετά τινος, σχέσει ἢ ἐπιδράσει : Βέττ.Βάλ. 280,2, Πτολ.Τετράβ.52, Πάπ.Μαν.2,452· **14**) ὁμ. μέσ. μτ. δοτ. στενῶς συνδέομαι μετά τινος : Ξεν. Οἰκ.5,3 **ἡ προβοτευτικὴ τέχνη συνῆπται τῇ γεωργίᾳ**· **15**) ὁμ. μέσ. ἐπιλαμβάνομαι, ἐπωφελοῦμαί τινος : Πολύβ.15,23,8 **πρόδηλον γὰρ εἶναι πᾶσι τὸν ὄλεθρον, ἐὰν μὴ συνάψωνται τοῦ καιροῦ**· **16**) ὁμ. μέσ. συμβοηθῶ τινι : Εὐρ.Ἑλ.1444 **ἕλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς σπουδῇ σύναψαι**· κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Πέρσ.742 **ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται**· **17**) ὁμ. μέσ. ἐπάγω, ἐπιφέρω **εἰς ἐμαυτόν** : Δημ.1018 **ἐξ ἀντιλογίας . . πληγὰς συναψάμενος**.

**συναπτῶς** ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον συναπτόν, συνεχῆ, συνημμένως, ἐν συνεχείᾳ : Θεόφιλ.Πρωτ. Ἀνθρ.Κατ.2,10,239 **μιᾷ ὑφῇ συναπτῶς**, Νικ.Χων. Χρον.7,117C **τοῖς προηγουμένοις συναπτῶς ἐφέπεσθαι τάγμασι**· || ἀδιαλείπτως, ἄνευ παρεμβάσεως, παρεμβολῆς ἄ.τινός : Βαλσ.3,768 **μὴ συναπτῶς ἐκφωνεῖσθαι τοὺς ψαλμούς, ἀλλὰ διὰ μέσου γίγνεσθαι καὶ ἀναγνώσεις**.

**συναπωθῶ**-έω κ. μσν. ἀπωθῶ ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως : Λσυκ.Τόξ.19 **τῆς νεὼς ἐπικλυσθείσης καὶ τοῦ κύματος συναπώσαντος**· κ.παθ. ἀπωθοῦμαι συγχρόνως ἢ ὁμοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.Πρ.963a,30, Γαλ.6,197, Γεώργ.Νικομ.1,1026C **τὸν ἀήθη κόσμον συναπωθεῖσθαι, ἀποπέμπειν**.

**συναραρίσκω**, ἀόρ. **συνῆρα**, ἀόρ. ἐπ. (μτγν.) **σύναρσα**, παρακ. **συνάρηρα**, ἀραρίσκω, συνάπτω, συνδέω, συναρμόζω, ἑνώνω τι ὁμοῦ μετά **τινος**: Κόϊντ.3,100 **τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ ἀντιθέῳ Πηλῆι συνάρσαμεν**· **2**) ἀμτβ.ἐν παρακ.συνάπτομαι, συναρμόζομαι : Ἀπολλ.Ρ 2,1112 **θοοῖς συναρηρότα γόμφοις**· || ἐπὶ ἀοιδῆς, **ἐπὶ** ᾄσματος, ἐναρμονίζομαι : Ὕμν.Ἀπόλλ.164 **οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή**· || ἡ μτχ. παθ. παρακ. κτ. θηλ. **συναρηρυῖα** ἐπὶ συντεταγμένης **φάλαγγος** : Λουκ.Ζεῦξ.8 **φάλαγξ συναραρυῖα**.

**συναράσσω** κ. **μέσ.**, ἀττ. **συναράττω** ἀράσσω, κτυπῶ ὁμοῦ μετά τινος, συγκρούω, ὅθ. συντρίβω, θραύω ὁμοῦ μετά τινος· π. Ὁμ.μ.ἐν τμ. : Ἰλ. Μ 384 **θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν**, Ὀδ.Ι,498 **σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήϊα δοῦρα**, Εὐρ.Ἡρ.1142 **ἢ γὰρ συνήραξ' οἶκον ἐμόν**· || ἐπὶ ἵππων, συγκρούω : Διον. Ἀλ.Ρωμ.5,15 **συναράττουσι τοὺς ἵππους ἐξ ἐναντίας ἐλαύνοντες**· || φρ. **συναράσσω τινὰ λίθοις** λίθοις βάλλω, κτυπῶ : αὐτ.8,59· || ὁμ. ἐν φρ. **συναράσσω ὀδοῦσι** συνθλίβω διὰ τῶν ὀδόντων : Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,30· κ. παθ. συγκρούομαι ἰσχυρῶς, μετὰ δυνάμεως : Ἡρ.7,170 **συναραχθέντων τῶν πλοίων**, Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,41 **πολλαὶ μὲν οὖν ἀντίπρωροι συναράσσοντο ἀλλήλοις**· κ.ἐπὶ ὀδόντων : Παγκράτ.Ἐπ.1085,19 **συναρασσομένων ὀδόντων**· || ὅθ. συγκρουόμενος θραύομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ὀδ.Ε 426 (ἐν τμ.) **σὺν δ' ὀστέα ἀράχθη**, Ἡρ. 2,60 **κεφαλάς τε συναράσσονται**· **2**) εἰδ. ἐν φρ. **συναράσσω πόλεμον** ἐνεργῶ, ἐνεργῶς διεξάγω πόλεμον : Τζέτζ.Χιλ.9,59 **καὶ πόλεμον βαρύτατον ἐκείνοις συναράσσει**, Ἀνν.Κομν.210B· **3**) ἀμτβ. ἐπὶ ἀνέμων, συγκρούομαι : Ἀριστλ.Κόσ.397a,20 **συναραττόντων ἀνέμων παντοίων**· ὁμ. κ. ἐπὶ πολεμίων, ἐχθρῶν : Δίων Κ 73,15 **καὶ σφίσιν αὐτοῖς συναράξουσι**· **4**) ὁμοῦ σφυρηλατῶ, συνάπτω στερρῶς : Ἀπολλ.Ρ 3,17 **χάλκεον ἱστοβοῆα θοὴ συνάρασσε κορώνη** (πιθ. γρ. **συνάρηρε**).

**συναραχνοῦμαι**-έομαι καλύπτομαι ὑπό τινος κατὰ τρόπον ἀραχνοειδῆ, ὡς δι' ἱστοῦ ἀράχνης : Ἱππ.Γυν.2,169 **ὁ τράχηλος συναραχνοῦται** (γλῶσσ.

Γαλ. «λεπτοῖς ἅμα καὶ πολλοῖς φλεβίοις ὥσπερ ἀράχνης ὑφάσματα διαπλέκειν» [γρ. κῶδ. ἀντὶ συναρθμοῦμαι].

**συναρέσκω** κ. μσν., ἀττ. κ. ἐπ. ξυναρέσκω, εἰδ. ἐν τῷ γ' προσ. ἀρέσκει μοί τι ὁμοίως ἢ ὡσαύτως, εὐαρεστοῦμαι εἴς τι ὁμοῦ μετ' ἄλλου τινός : Ξεν.'Ελλ.2,3,42 **οὐδέ γε τὸ φρουροὺς μισθῶσαι, συνήρεσκέ μοι**, Δημ.404 **συνήρεσκε ταῦτά μοι καὶ συνέπραττον αὐτῷ**, 'Επιγρ. **ὅππα κε Θερσίππῳ συναρέσκῃ**, Μέν.'Επιτρ.295 **ἂν συναρέσῃ σοι τοὐμὸν ἐνθύμημ'**, Κοσμ.'Ιερ.2,38Α **συναρέσουσιν αὐτοῖς**· εἰδ. ἐν φρ. **οἱ συναρέσαντες μισθοί** οἱ συμπεφωνημένοι μισθοί, μισθοὶ ἐκ συμφώνου καθορισθέντες : Πάπ. **διδόναι τοὺς συναρέσαντας μισθούς**· κ. παθ. συναρέσκομαι, ἀρέσκομαι, εὐαρεστοῦμαι μετά τινος : Φιλόδ.Σημ.31, Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.10,60 **οἱ μὴ συναρεσκόμενοι τῷ εἶναί τινα ἀμερῆ**· || δθ. ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω, μ. ἐν τῷ μέσ., μτ. δοτ. : 'Ηλιόδ Χειρ.π.'Ορειβ.49,9,39 **τούτῳ ἐγὼ τῷ καταρτισμῷ οὐ συναρέσκομαι**· **2**) παραχωρῶ, παρέχω τινί τι : 'Απολλ.Ρ 3,901 **εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν**· **3**) μέσ. συμφωνῶ μετά τινος : 'Απολλ.Ρ 3,1100 **Θησῆι τότε ξυναράσσατο Μίνως.**

**συναρήγω** μσν. συμβοηθῶ : Νικ.Χων.Χρον.5D **συναρηγούσης αὐτῆς**, 'Αν.Κρ.4,382,33.

**συνάρθμιος**-ον κ. συναρθμία-ον μτγν. ποι. ἐπιτατικὸς τύπος τοῦ ἄρθμιος βλ.λ., λίαν φίλος, λίαν ἡρμοσμένος, ταιριαχτός : 'Οππ.'Αλ.5,423 **μέγα δ' εἰσὶ συνάρθμιοι ἀλλήλοισι.**

**συναρθμοῦμαι**-όομαι εἶμαι συνεσφιγμένος, δ. γρ. συναραχνοῦμαι βλ.λ. : 'Ιππ.Γυν.2,169 **ὁ τράχηλος συναρθμοῦται.**

**συναρθμῶ**-έω μτγν. ἀρθμέω τινί, συμβιβάζομαι, συμφωνῶ μετά τινος : 'Απολλ.Ρ 4,418 **ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσι.**

**σύναρθρος-ον** ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ σύνορθρος βλ.λ. : Αἰσχ.'Αγ.252· **2**) ὁ μετ' ἄρθρου ἐκφερόμενος : Διον.Θρ.641,10 **σύναρθροι ἀντωνυμίαι**, 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.13,6· || **σύναρθρος ἀντωνυμία** ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία : αὐτ.'Αντων.95,16.

**συναρθροῦμαι**-όομαι κ. νεώτ. συνάπτομαι, συνδέομαι μετά τινος δι' ἀρθρώσεως : 'Ιππ.Γυν.1 **ἄρθρα . . ἄλλα ἀλλοίως συνηρθρωμένα**, Γαλ. 4,170 **τὸ ἄνω πέρας τοῦ στέρνου τῇ πρώτῃ ἀεὶ συναρθροῦται πλευρᾷ.**

**συναρθρῶ**-όω 'Αν.'Οξ. κ. νεώτ. συνάπτω μετὰ τοῦ ἄρθρου : 'Αν.'Οξ.1,49· || εἰδ. νεώτ. συνδέω τι μετά τινος διὰ συναρθρώσεως ἢ συνδέω τὰ ἐπὶ μέρους τινὸς εἰς ἓν ἁρμονικὸν ὅλον, συναρμολογῶ· || παθ. συναρθροῦμαι βλ.λ.

**συνάρθρως** μσν. συνηρμοσμένως : Λέων 'Αλλάτ.Graec.Orthod.2,775.

**συνάρθρωσις-εως** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἕνωσις, σύνδεσις μελῶν ἢ ὀστῶν δι' ἀρθρώσεως, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὴν διάρθρωσιν βλ.λ., ἄρθρωσις ὀστῶν μετὰ ἀμυδρᾶς τινος κινήσεως : Γαλ.2,481 **ἡ δὲ συνάρθρωσις ὀστῶν μὲν καὶ αὐτὴ σύνθεσίς ἐστιν**· **2**) συναρμογή, **ἐπὶ** τῶν μελῶν ὀργανισμοῦ τινος : 'Ερμητ.13,8· || συναρμολόγησις, ἡ ἁρμονικὴ ἕνωσις τῶν μερῶν τινος εἰς συγκρότησιν τοῦ συνόλου.

**συναρία** 'Ησ. «συνοδία ἀλλόφυλος».

**συναρίθμησις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ συναριθμεῖν, ἡ μεθ' ἑτέρου ἀρίθμησις, συγκαταρίθμησις, συνυπολογισμός : Σωρ.1,21, Γαλ.10,738, 'Αθήν.11,490C **τὴν τῶν ἄλλων ἄστρων συναρίθμησιν**, Φῶτ.Βιβλ.193,11 **ἡ τούτων τῷ πατρὶ συναρίθμησις**, Στουδ.Θεόδ.211Β **συναριθμήσεως τῶν ἐν κόλποις 'Αβραὰμ ἀναπαυομένων βρεφῶν ἁγίων**· **2**) εἰδ. τὸ ἄθροισμα τῶν γραμμάτων λέξεως ὡς ἀριθμῶν λαμβανομένων : 'Ανατολ. π.Θεολ.'Αριθμ.37 **ἡ συναρίθμησις τοῦ κόσμου ὀνόματος ἑξακόσιά ἐστιν.**

**συναρίθμιος-ον** μτγν. κ. μσν. ὁ συνάριθμος βλ.λ., ὁ μετά τινος ὁμοῦ ἀριθμούμενος : Προλ.'Αριστλ. Φυτ.11 **ταῖς λοιπαῖς 'Αριστοτελικαῖς δέλτοις συναρίθμιον**, Κύριλλ.ἐν Κοτελ.3,223Β **τῇ αὐτόθι συνοδίᾳ συναρίθμιος γεγονώς.**

**συνάριθμος**-ον, ἐπ. συνήριθμος ὁ μετά τινος ἀριθμούμενος, ὑπολογιζόμενος, ὁ περιεχόμενος εἰς ἀριθμόν τινα μετά τινος : Φαλ.95 **ἵνα μὴ καὶ σὺ συνάριθμος τῶν εἰς τὸν ταῦρον γενηθέντων γένῃ**· **2**) ὁ τὸν αὐτόν, ἴσον ἀριθμὸν ἔχων, ὁ ἰσάριθμος : Ψ Σιμων.ΑΠ 7,431 **οἵδε τριηκόσιοι . . τοῖς συναρίθμοις 'Ιναχίδαις μαχεσσάμενοι**, 'Απολλωνίδ.ΑΠ 7,389,3 **τέσσαρας, οὓς 'Αΐδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἦμαρ.**

**συναριθμῶ**-έω κ. μσν. κ. νεώτ., παθ. **-οῦμαι**, ἀριθμῶ τι μετά τινος, συνυπολογίζω, συγκαταριθμῶ : 'Ισαῖ.5,18 **συγχωρούντων ἡμῖν τῷ ἄρχοντι μὴ συναριθμεῖν ἀλλὰ συγχέαι τὰς ψήφους**· || ὁμ. κ. μτφ. συγκαταλογίζομαι, συγκαταλέγομαι: 'Ι.Βαλσ. ἐν Κοτελ.3,479C **συναριθμεῖ καὶ ἐξισοῖ ἑαυτόν**· || ὁμ. κ. μέσ. ἀριθμῶ, ὑπολογίζω τι μετά τινος : Πλάτ.Φιλ.23Β **κατ' εἴδη διιστὰς καὶ** συναριθμούμενος, Αἰσχίν.2,130 **καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς**· || κ. παθ. ἀπαριθμοῦμαι, καταριθμοῦμαι μετά τινος, συνυπολογίζομαι : 'Αριστλ.Πολ.1318a,38 **ὁποτέρων οὖν τὸ τίμημα ὑπερτείνει συναριθμουμένων ἀμφοτέρων ἑκατέροις**, αὐτ.Ρητ.1363b,19 **συναριθμουμένου τοῦ ἑνὸς ἢ τῶν ἐλαττόνων**· **2**) μέσ. μετέχω, συμμετέχω εἰς τὴν λῆψιν πληρωμῆς : Πάπ.

**συναριστεύω** κ. μσν. ἀριστεύω, πρωτεύω, διακρίνομαι ὁμοῦ μετά τινος : Εὐρ.Τρῳ.804 **τῷ τοξοφόρῳ συναριστεύσων ἅμ' 'Αλκμήνης γόνῳ**, Θεοδώρ.4,44 **συνηρίστευεν αὐτοῖς καὶ Πέτρος.**

**συνάριστος-ον** [ἄριστον] μτγν. ὁ συναριστῶν, ὁ μετά τινος προγευματίζων ἢ γευματίζων : Λουκ. 'Ον.21 **δεδιὼς ἐμὲ τὸν συνάριστον.**

**συναριστῶ**-άω κ. μσν. ἀριστῶ, προγευματίζω ἢ γευματίζω μετά τινος, μτ. δοτ. : 'Αριστφ.'Ορν. 1486 **ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι ξυναριστῶσι**, Αἰσχίν.1,73 **ἐν συνοικίᾳ μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα**, Λουκ.'Ον.50 **τοῖς ἐν τῇ πόλει συναριστῶν**, Μαλάλ.1 356,1 **συναριστοῦντα** [sic] **αὐτοῖς**· κ. ἀπολ. : Φιλόδ.Παρρ.560· **2**) ἐν μτχ. θηλ. πλ. **Συναριστῶσαι** τίτλος κωμῳδίας τοῦ Μενάνδρου : Πολυδ.6,101.

**συναρκοῦμαι**-έομαι μτγν. ἀρκοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος, ἱκανοποιημένος συγχρόνως μετά τινος: Θεόφρ.Χαρ.3 **συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολήν, μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν.**

**συναρμογή** (ἡ) κ. νεώτ., δωρ. συναρμογά ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συναρμόζω, τὸ συναρμόζειν, ἡ προσαρμογή, ἡ ἐπακριβὴς καὶ ἁρμονικὴ σύνδεσις δύο ἢ περισσοτέρων μερῶν : Τίμ.Λοκρ.95Β **τὰ κattὰν ἀρίσταν ἀναλογίαν συντεθέντα . . μένει δ' ἐν συναρμογᾷ ἀδιαλύτῳ κατὰ λόγον ἄριστον**, Διοτογ.π.Στοβ.'Ανθολ.4,7,62 **ἁ συναρμογά ποτ' αὐτὸν ὀφείλει συναρμοσθῆμεν**· || ἐπὶ ὀστέων : 'Ορειβ.96 **οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς τὴν τῶν διισταμένων ὀστέων συναρμογήν**· **2**) συνεκδ. ὁ γάμος : Πτολ.Τετράβ. 3,111 **ὁ περὶ συνεπιπλοκῶν καὶ συναρμογῶν φύλων** [λόγος]· **3**) ὁμ.ἡ συζυγία τῶν ἀστέρων:Πτολ. Τετράβ.69,70· **4**) εἰδ. ἡ λ. ἐν χρ. ἐπὶ τῆς μουσικῆς ἁρμονίας : Θέων Σμ.15Β,'Ιάμβλ.Πυθ.25,114 **οἱ Πυθαγορικοὶ . . τὴν μουσικὴν φασιν ἐναντίων συναρμογήν.**

**συναρμόζω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. συναρμόττω [Πλάτ.Τίμ.32Β], δωρ. ἀόρ. **συνάρμοξα** [Πίνδ.Ν 10,12], **παθ.** ἀόρ. **συνηρμόσθην**, παρακ. συνήρμο-

σμαι, ἁρμόζω ὁμοῦ, ἑνώνω εὐθέως, συνδέω, συνενῶ προσφυῶς, συναρμολογῶ τὰ μέρη τινὸς ἢ μέρη εἰς συγκρότησιν ἁρμονικοῦ συνόλου, ἐπὶ σκάφους, ἐπὶ τοῦ δουρείου ἵππου : Εὐρ.'Ελ.233 ὀλόμενον σκάφος συναρμόσας ὁ Πριαμίδας, αὐτ.Τρῳ.11 ἐγκύμον' ἵππον ξυναρμάσας, Θουκ. 4,100 κεραίαν . . ἐκοίλαναν ἅπασαν καὶ συνήρμοσαν πάλιν ἀκριβῶς· κ. παθ. συναρμολογοῦμαι, εἶμαι προσφυῶς συνδεδεμένος : 'Εμπ.71,4 συναρμοσθέντ' Ἀφροδίτῃ, 'Ηρ.1,163 τοῦτο δὲ πᾶν (τεῖχος) λίθων μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων· ‖ εἰδ. ἐν φρ. συναρμόζω βλέφαρα χειρί κλείω τὰ βλέφαρα διὰ τῆς χειρός, ἐπὶ ἑτοιμοθανάτου, τοῦ κλείνω, τοῦ σφαλίζω τὰ μάτια : Εὐρ.Φοίν.1451 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρί· 2) ὁμ. συναρμόζω χείλη στομάτεσσιν ἐπικολλῶ τὰ χείλη εἰς τὸ στόμα, φιλῶ εἰς τὸ στόμα : Θεόφρ.Αἰσθ.9, ΑΠ 9,362,9 ἡ δὲ σὲ κεκμηῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα χείλη μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν· ‖ συναρμόζω τι πρός τι : 'Ιππ.'Αέρ.9, 'Αριστλ.ΖΙ 541b,4· 2) εἰδ. ἑνῶ, συνδέω διὰ γάμου : Διον. 'Αλ.Ῥωμ.2,24 ἄνδρα συναρμόσαντος εἰς γυναῖκα μίαν· ‖ μέσ. λαμβάνω διὰ γάμου : 'Οκελλ.4,6 σ- νέαν καὶ ὡραίαν· ‖ ὁμ. μέσ. μτφ. ἐπὶ τῆς 'Εκκλησίας : Εὐάγρ.1,250,22 τῆς ἁγίας ἐκκλησίας . . τῷ τε ἐραστῇ νυμφίῳ συναρμοζομένης (πρβλ. συναρμογή 2)· 3) μτφ. εἰδ. ἐπὶ πόλεως, ἀρχῆς πολιτῶν, διοικῶ, διευθετῶ, ὀργανώνω τὰ τῆς πόλεως, τὰ τῶν ἀρχῶν, τῶν ἐξουσιῶν, τὰ τῶν πολιτῶν : Πλάτ.Νόμ.628Α τί δ' ὁ τὴν πόλιν ξυναρμόττων;, αὐτ.Πολ.519Ε ξυναρμόττων τοὺς πολίτας πειθοῖ τε καὶ ἀνάγκῃ· κ. παθ. : Δημ.154 τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνηρμοσμένα καλῶς, Πλούτ.Αἰμ.4 εἰρήνῃ καὶ πίστει συνηρμοσμένην ἀπολιπὼν τὴν ἐπαρχίαν· 4) ἑνῶ, ἁρμόζω ὁμοῦ τι ἔργῳ ἢ συνείρω κατὰ διάνοιαν : Σόλ.36,14,Πίνδ.Ν 10,12 πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ, Πλάτ.Τίμ.35Α τὴν θατέρου φύσιν δύσμικτον οὖσαν εἰς ταὐτὸν ξυναρμόττων βίᾳ, αὐτ.Πολ.443D ξυναρμόσαντα τρία ὄντα ὥσπερ ὅρους, 'Ισοκρ.15,11 τοσαύτας ἰδέας καὶ τοσοῦτον ἀλλήλαις ἀφεστώσας συναρμόσαι καὶ συναγαγεῖν· ὁμ. κ. μέσ. : Πλάτ.Τίμ.53Ε, αὐτ. Πολ.309C τὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν μέρος θείῳ συναρμοσαμένη δεσμῷ· 5) εἰδ. γραμμ. ἐπὶ συνθέσεως, σχηματισμοῦ τῶν λέξεων, συντίθημι λέξιν : Πλάτ.Κρατ.414Β συναρμόσας ἀπὸ τοῦ θεῖν καὶ ἅλλεσθαι τὸ ὄνομα (θάλλειν)· κ. παθ. ἐπὶ συνθέσεως λέξεως, συντίθεμαι, εἶμαι σύνθετος ἔκ τινος : Φιλόδ.Ποιημ. ἐν 'Ηρακλ.994,26 ἡ συνηρμοσμένη λέξις· ‖ ὁμ. εἰδ. γραμμ. ἐπὶ σχέσεων γραμματικῶν περιόδων ἢ συντακτικῆς ἐκφορᾶς λέξεων, συνδέω, συνάπτω κατὰ τὴν συντακτικὴν αὐτῶν σειράν : Διον.'Αλ.Συνθ.51,10 καὶ ταύτας (τὰς περιόδους) χρὴ τάς τε προηγουμένας καὶ τὰς ταύταις ἑπομένας οἰκείως συναρμόττειν, Λογγῖν. 'Υφ.40,3· 6) προσαρμόζω, συμμορφώνω πρός τι : Αἰσχ.Εὐμ.495 πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτούς, 'Εφιππ.7 σ- τοῖς παροῦσι τὸν τρόπον, Θέων Σμ.π.Γαλ.6,96 σ- ταῖς ποιότησι τὰς ποσότητας· ‖ μέσ. -όζομαι προσαρμάζω ἐμαυτόν, προσαρμόζομαι, συμμορφοῦμαι πρός τι : Ξεν.'Απολ.16 δικαιότερον δέ τίνα ἂν εἰκότως νομίσαιτε τοῦ πρὸς τὰ παρόντα συνηρμοσμένου;· ‖ εἰδ. μουσ. προσαρμόζω μουσικὸν ὄργανον ἢ ᾆσμα πρὸς ἄλλο μουσικὸν ὄργανον, ὥστε νὰ παραχθῇ ἁρμονία, ἐναρμονίζω, μ. ἐν τῷ παθ. εἶμαι προσηρμοσμένος, ἐνηρμοσμένος : Ξεν.Συμπ.3,1 συνηρμοσμένη τῇ λύρᾳ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐκιθάρισεν ὁ παῖς καὶ ᾖσεν· 7) ἀμτβ. συνδέομαι, συνάπτομαι, εἶμαι συνδεδεμένος : Πλάτ.Θεαίτ.204Α ἐξ ἑκάστων τῶν συναρμοττόντων στοιχείων γιγνομένη ἡ συλλαβή, 'Αριστλ. ΖΓ 747b,1, αὐτ.ΖΜ 654b,19 συνδεδεμένα τε νεύροις, καὶ τῶν ἐσχάτων συναρμοττόντων· 8) ὁμ. ἀμτβ. μτφ. συνδέομαι πρός τινα : Πλάτ.Πρωτ.333Α οὐδὲ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις, Φιλοδ. ἐν 'Ηρακλ.994,27· ‖ ὁμ. συναρμόζω εἴς τι, συνδέομαι διά τινος, μετά τινος : Ξεν.'Απομν.2,6,20 οὐδ' ἂν τοῖς χρηστοῖς οἱ πονηροί ποτε συναρμόσειαν εἰς φιλίαν· κ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 7,5,60 τοὺς ἔχοντας γυναῖκας συναρμοζούσας.

**συναρμολόγημα**-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ διὰ συναρμολογήσεως ἀποτελεσθέν, συγκροτηθέν.

**συναρμολόγησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συναρμολογεῖν, συγκροτεῖν τι ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ, μοντάρισμα : συναρμολόγησις ἐπιχειρημάτων - ἰδεῶν - ὡρολογίου - μηχανῆς.

**συναρμολογητής**-οῦ (ὁ) νεώτ. ὁ ἐκτελῶν συναρμολογήσεις τεχνίτης, μονταδόρος.

**συναρμολογῶ**-έω μσν., νεώτ.κ.δημ. συναρμόζω, συνενῶ τὰ μέρη τινὸς ἢ μέρη διάφορα εἰς συγκρότησιν ἁρμονικοῦ συνόλου, μοντάρω : Θεοφύλ. Βουλγ.3,656Ι ι συνάγεις μοι τὰ ὀστᾶ καὶ συναρμολογεῖς τὴν διάλυσιν· ‖ παθ. συγκροτοῦμαι ἐκ μερῶν εἰς σύνολον ἁρμονικῶς λειτουργοῦν· ‖ ὁμ. ἐπὶ οἰκοδομῆς, ἀρχιτεκτονικῆς συνθέσεως κττ.· ‖ ὁθ. μτφ. ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ἑνώσεως τῶν τὴν ἐκκλησίαν ἀποτελούντων πιστῶν : Εὐστ.Πον.184,48 συναρμολογείτω θείαν οἰκοδομήν· κ. παθ. : ΚΔ 'Εφεσ.2,21 ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Κοτελ.2,115Α δι' ὀρθοδόξου καὶ μιᾶς πίστεως συναρμολογούμενα· 2) ὁμ. μτφ. καθορίζω τὸ ἔργον τινῶν ἐν κοινῇ ἐργασίᾳ συμφώνως πρὸς τὰς ἱκανότητας ἑκάστου : Γρηγ. Νύσσ.2,16Α συναρμολογῶν καὶ συμβιβάζων τοὺς πάντας εἰς ἃ πέφυκεν ἕκαστος.

**συναρμονιῶ**-άω σχόλ. συναρμόζω : Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.463 γόμφοι γὰρ οἱ σφῆνες οἱ συνείροντες καὶ συναρμονιῶντες καὶ συνέχοντες.

**σύναρμος**-ον μτγν. ὁ συνηρμοσμένος, ὁ συντεθειμένος ἢ συνδεδεμένος ἁρμονικῶς : Φίλ.Μηχ. Βελοπ.64Β ἐργασθέντες δὲ (οἱ μεσοστάται) σύναρμοι συντίθενται, Φίλ.Βυζ.Θαυμ.2 σύναρμον καὶ κατεξεσμένον τὸ πᾶν ἔργον (ἐπὶ τῶν πυραμίδων).

**συνάρμοσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συναρμόζω, συνένωσις, σύνδεσις, συναρμολόγησις, προσαρμογή· Γλῶσσ. «συναρμολόγησις» : ἡ συνάρμοσις τῶν πλακῶν ἔγινεν ἐπιτυχῶς· ‖ μτφ. ἐπὶ μουσικῆς κλίμακος, ᾀσμάτων, ἐναρμόνισις : Πορφ.'Αρμον.264W.

**συναρμοστής** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ συναρμόζων, ὁ συναρμολογητὴς βλ.λ. : Λουκ.'Ενύπν.2 λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμοστήν· 2) μτφ. ὁ συμφιλιωτής : Θέων Σμ.12Η ὁ θεὸς συναρμοστὴς τῶν διαφωνούντων· 3) εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς νόμους, ὁ συντάξας καὶ ἐπιβαλὼν νομοθεσίαν, νομοθέτης : Λουκ.'Ανάχ.14 πολιτείας τινὸς συναρμοστήν· πρβλ. ἁρμοστής 2).

**συναρμοστικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἐπιτήδειος ἢ κατάλληλος εἰς τὸ συναρμόζειν : 'Ιάμβλ.Μυστ.4,12, Δαμάσκ.'Αρχ.342· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ πολιτείας, ἀρχῆς, ὁ κατάλληλος, ὁ συντελῶν εἰς τὴν διοίκησιν ἀρχῆς, πολιτείας : Διοτογ.π.Στοβ.'Ανθολ.2,318 συναρμοστικὰ κοινωνίας πολιτικᾶς.

**συναρμοττόντως** ἐπίρρ. ἁρμοδίως, πρεπόντως : Πλάτ.Νόμ 967Ε.

**συναρμόττω** ἀττ. τ. τοῦ συναρμόζω βλ.λ.

**συναρνοῦμαι**-έομαι μσν. ἀποθ. ἀρνοῦμαι συγχρόνως, ὁμοῦ μετά τινος : Στουδ.Θεόδ.137Β Χριστὸν δυσειπεῖν καὶ συναρνεῖσθαι νόει.

**συναροτριῶ**-άω 'Επιγρ. κ. νεώτ. ἀροτριῶ ὁμοῦ, ἐν τῷ παθ. συναροτριαμένη.

**συναρπαγή** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἁρπαγή, κλοπή : Πάπ. ἐκτὸς συναρπαγῆς καὶ κλοπῆς, Ἀθηναγ.333B κατὰ συναρπαγὴν καὶ κλοπήν· 2) ἀπροσεξία, ἀπερισκεψία ἐκ σπουδῆς προερχομένη : Ἐφραὶμ Σύρ.3,484D τὰ ἑκούσιά μου πταίσματα, .. τὰ ἐκ συναρπαγῆς καὶ ἀπροσεξίας· || ἐν δοτ. ἐπιρρ. συναρπαγῇ ἐν σπουδῇ, στὴ βιά, στὴν ἀπροσεξία, στὴν ἀφηρημάδα : Κατ.Ἀστρλ.K I,104· || μτφ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συναρπάζω, ἡ γοητεία : Εὐσ.269D τοὺς κατὰ συναρπαγὴν .. τῶν διδασκάλων ἠπατημένους· || νεώτ. φρ. ἐκ συναρπαγῆς διὰ τρόπου συναρπαστικοῦ βλ.λ.

**συναρπάζω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. (μ. παθ.), μέλλ. συναρπάσω (Εὐρ.IT 535) κ. συναρπάσομαι (Ἀριστφ.Λυσ.347), ἁρπάζω τι ἢ τινα ὁμοῦ μετά τινος καὶ ἐν σπουδῇ, ἁρπάζω βιαίως καὶ ἀπάγω μετ' ἐμοῦ : Σοφ.ΟΚ 819 παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ ξυναρπάσας ἔπεμψα, Εὐρ.Ὀρ. 1493 βάκχαι σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν, Ξεν.Ἀπ.1,4,8 ὁ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ χρήματα, αὐτ.ΚΠ 4,2,26, Γαλ.Χρ.Μορ.3,10· || ἐν φρ. συναρπάζω βίᾳ ἢ συναρπάζω βίᾳ τι ἢ τινα ἔκ τινος : Αἰσχ.Πέρσ.195 ὁ δ' ἐσφάδαζε καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου διασπαράττει καὶ ξυναρπάζει βίᾳ, Λυσ.46 οὗτοι οἱ βίᾳ ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς· || κ. παθ. ἀπάγομαι βιαίως ὑπό τινος : Σοφ.Αἰ.498 βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο, αὐτ.ἀπ.659 συναρπασθῆναι βουκόλων ὕπο· || παθ. εἰδ. ἀπάγομαι, ἀφαρπάζομαι ὑπὸ τοῦ θανάτου : Φιλόδ.Θσν.37· 2) μτφ. συγκινῶ τινα εὐαρέστως καὶ ἐντόνως, καταγοητεύω, ἕλκω τινὰ εἰς ψυχικὴν ἕνωσιν, παρασύρω διὰ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων ὥστε νὰ ἔλθῃ ψυχικῶς, πνευματικῶς μετ' ἐμοῦ, καταπείθω : Εὐρ.ΙΑ 531 οἷς ξυναρπάσας στρατόν, Ἀσκληπ.ΑΠ 6,25 μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων, Λογγῖν.Ὕψ.16,2 οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ συναρπάσας ᾤχετο· κ. παθ. συναρπάζομαι συγκινοῦμαι βαθέως, κατογοητεύομαι, παρασύρομαι πρὸς τὰς ἀπόψεις τινός : Νικόλ.Μυστ.1,406B πρὸς τὸ μὴ συναρπάζεσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας ὑπὸ τῆς πειθανάγκης· 3) ὁμ. παθ. δημ. ἐξοργίζομαι εὐκόλως, ἀφαρπάζομαι βλ.λ. : εἶναι πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, μόνο ποὺ καμιὰ φορὰ συναρπάζεται· 4) ἁρπάζω καὶ συγκρατῶ : Ἱππ.Ἀέρ. 21 οὐ δύνανται συναρπάζειν αἱ μῆτραι τὸν γόνον· 5) διὰ βιαίας ἐπιθέσεως καταπλήττω : Διον.Olv.24 οὐδένα ὑμῶν συναρπάζω· 6) μτφ. ἐπὶ μυστικῆς ἑνώσεως μετὰ τοῦ Ἑνός, μεταρσιοῦμαι, ἑνοῦμαι ἐν μυστικῇ, θρησκευτικῇ ἐξάρσει μετὰ τοῦ θείου : Πλωτῖν.5,3,4· 7) ὁμ. μτφ. ἐπὶ δαίμονος, καταλαμβάνω, κατέχω, κρατῶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου : ΚΔΛουκ.8,29 πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· 8) φρ. συναρπάζω χεῖρας ἁρπάζω τινά, συνάπτων αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ προσδένων αὐτὰς ὀπίσω : Εὐρ. Ἑκ.1163 αἳ δὲ πολεμίων δίκην ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα, Λυσ.ἀπ.75,4 τουτονὶ δὲ συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα· 9) μέσ. ἐπὶ παλαιστοῦ, διὰ τῶν βραχιόνων περιβάλλω τὸν ἀντίπαλον : Ἀριστφ.Λυσ.437 οὐ ξυναρπάσει μέσην καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον· 10) μτφ. ἐν φρ. συναρπάζω φρενὶ ταχέως ἀντιλαμβάνομαί τι, κατανοῶ εὐθὺς καὶ ὀξέως, ἀμέσως καταλαμβάνω, τὸ ἁρπάζω : Σοφ.Αἰ.16 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ (σχόλ. «ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι»)· || ἐν ὁμ. σημ. κ. ἀπολ. συναρπάζω : Σιμύλ.π.Στοβ.4,18,4 τὸ ῥηθὲν δυνάμενον συναρπάσαι, Ἀριστείδ.Κ 2,92 τὸν φθόγγον πρὶν ἐκφωνηθῆναι συναρπάζου· 11) εἰδ. ἐν τῇ λογ. φρ. συναρπάζω τὸ ζητούμενον ὑποπίπτω εἰς τὸ λογικὸν σφάλμα τῆς λήψεως τοῦ αἰτουμένου, σφάλλομαι, λαμβάνων ὡς ἀποδεδειγμένον τὸ ζητούμενον, ὅπερ ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεως : Λουκ.ΖΤραγ.39 αὐτὸ που τὸ ζητούμενον συναρπάζεις, Σέξτ.Ἐμπ.Πυθ.2,57 τὸ ζητούμενον συναρπάσουσιν· κ. παθ. : αὐτ.2,35 τὸ ζητούμενον συναρπασθήσεται· 12) παθ. εἰδ. ἐν τῇ γραμμ. ἐπὶ τῆς συντακτικῆς ἕλξεως, ἕλκομαι, σχηματίζομαι καθ' ἕλξιν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.165,9 τὸ γὰρ Πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμοῖο συνήρπασται εἰς κτητικὴν σύνταξιν· 13) ἁρπάζω καὶ ἀφανίζω, καταστρέφω, ἐξαλείφων πᾶν ἴχνος πράγματός τινος : Σοφ.Ἠλ.1150 πάντα γὰρ συναρπάσας θύελλ' ὅπως βέβηκας, Λουκ.Οἶκ.16 λανθάνει ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθὲν καὶ ἀμαυροῦται καὶ συναρπάζεται· 14) πάπ. ἡ μτχ. παθ. οἱ συνηρπασμένοι οἱ ὑποστάντες κλοπήν, οἱ λεηλατηθέντες, οἱ λῃστευθέντες.

**συναρπακτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. ἐξ ὑφαρπαγῆς, δι' ἀπάτης : Δίδ.Κατηχητὴς Τριάδ.2,3.

**συναρπαστικός**-ή-όν νεώτ. ἐπὶ προσ. ἢ λόγου, ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα ἢ τὴν ἰδιότητα νὰ συναρπάζῃ βλ.λ.2), νὰ ἑλκύῃ, νὰ ἐνθουσιάζῃ, νὰ συγκινῇ ἢ νὰ γοητεύῃ : ῥήτωρ - λόγος συναρπαστικός, - καλλονὴ - εἴδησις συναρπαστική, - μυθιστόρημα συναρπαστικόν· || ἐπίρρ. -ῶς.

**συναρρωστῶ**-έω μσν. ἀρρωστῶ μετά τινος, ἀσθενῶ συγχρόνως μετά τινος· ὅθ. μτφ. ψυχικῶς συμπάσχω, συνυποφέρω ἐν τῷ πόνῳ τινός : Κύριλλ.1,324B εἰς τὴν τοῦ σώματος κεφαλὴν ἀλγήματος γεγονότος .. συναρρωστεῖν ἀναγκαῖον τὰ λοιπὰ τῶν μελῶν.

**σύναρσις**-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., πάπ. ἡ στάθμισις, ἐπὶ λόγων· 2) συνάφεια· Ἡσ. «σύναρσις, συναφὴ καὶ ἁρμονία» : Ὀλυμπ.Μετ.297,19· 3) κ. μσν. κ. νεώτ. βοήθεια, ὑποστήριξις· Ζωναρ. «σύναρσις, βοήθεια»: Πορφ.Χριστ.31, Σιμπλίκ. Οὐρ.703,1, Νικ.Χων.Χρον.1,19D ἐκ τῶν γηΐνων ὀρόφων προφαινόμενοι καὶ πολλὴν ἐντεῦθεν τὴν σύναρσιν ἔχοντες· φρ. ἰδ. ἐκκλ. κ. νεώτ. θείᾳ συνάρσει μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ· || ὁμ. εἰδ. γραμμ. κ. ἐπὶ τῶν φωνηέντων, βοήθεια, ἐνίσχυσις ΑΒ 759,24 εὐλόγως λέγεται φωνήεντα ὡς μὴ χρῄζοντα συνάρσεως ἑτέρου .. εἰς τὸ ἐκφωνηθῆναι.

**συναρτησιακός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνάρτησιν βλ.λ.3) : συναρτησιακαὶ ἐξισώσεις.

**συνάρτησις**-εως (ἡ) (συνάρτησις) κ. νεώτ. σύνδεσις, σύναψις, συνάφεια : Ἀριστλ.Πρ 883b,32 στῶν φλεβῶν καὶ νεύρων· || ἡ προσαρμογή, ἐπὶ μηχανημάτων : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.91,8 ἵνα μὴ αἱ συναρτήσεις τῶν σανίδων διακόπτωνται ὑπὸ τῶν βελῶν· || ὁμ. ἐπὶ λόγου : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.16. 19 καὶ μέχρι ῥήματος ἡ τούτου συνάρτησίς ἐστι· 2) κ. εἰδ. λογ. τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἐπαγόμενον ἐπακολούθημα : Στωικ.2,79· || κ. νεώτ. ἐπὶ τῶν ὅρων ἐν ὑποθετ. προτάσει, ἡ ἐν περιπτώσει πραγματοποιήσεως τῆς ὑποθέσεως ἀλήθευσις τοῦ ἐκ τῆς ὑποθέσεως συμπεράσματος : Σέξτ.Ἐμπ.2,111, - ἂν γίνῃ πόλεμος, θὰ ἐπέλθωσι παντοειδεῖς καταστροφαί· 3) εἰδ. μαθ. μεταβολὴ κατ' ἀναγκαίαν παρακολούθησιν ἄλλης μεταβολῆς.

**συναρτίζω** μτγν. συναρμόζω πρός τι, προσαρμόζω, μτ. δοτ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ 246,16 ὑποτακτικὴ ἔγκλισις συνηρτισμένη οἷς ὑποτέτακται· 2) παθ.· Ἡσ. «συνηρτίζοντο· συνηθροίζοντο».

**συναρτύνω** μτγν. ἀ. συναρτύω βλ.λ.2), παρέχω τὰ δέοντα πρὸς ἀρτίωσιν, ἐξαρτύω, ἐφοδιάζω : Ἀπολλ.Ρ 2,1076 ἀσπίσι νῆα συναρτύσαντες ἔρεφαν· 2) μέσ. παρέχω τὴν βοήθειάν μου, τὴν συνεργασίαν μου ὅπως συντελεσθῇ τι : αὐτ.4

355 Αἰσονίδη, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοινὴν ἀμφ᾽ ἐμοί;

**συναρτύω** μτγν. συμπράττω, συνεργῶ ὅπως ἀρτιωθῇ τι, βοηθῶ πρὸς κατάρτισιν, συναρτύνω βλ.λ.· ‖ ἐνεργῶ συναρμογήν· Ἡσ. «συνήρτυες· συνήρμοττες»· 2) ἐπὶ ἐδεσμάτων, καρυκεύω ὁμοίως ἢ ὁμοῦ ἢ προσέτι: Ξενοκρ. π.᾽Ορειβ.2,58,89· ‖ ὁμ. κ. παθ. καρυκεύομαι πρὸς τούτοις, ἐπὶ πλέον, διά τινος: Ματθαῖος 23 τέμνεται . . καὶ πηγάνῳ, ἅλμῃ καὶ ὄξει συναρτύεται· 3) Ἐπιγρ. συμπράττω μετὰ ἀρτύνου βλ.λ.

**συναρτῶ**-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. ξυναρτῶ ἑνῶ, συνάπτω τινὰ ἢ τι μετά τινος· Φώτ. «συναρτήσαντες, συνάφαντες»: Λουκ.Θε.Δ 21,1 τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλατταν συναρτήσας μετεωριῶ· ‖ κ. παθ. στενῶς συνδέομαι μετά τινος, προσαρμοζόμενος στενῶς μετ᾽ αὐτοῦ, τάσσομαι ἐγγύτατα πρός τι, μτ. δοτ.: Ἱππ.῎Αρθρ.30 ἡ ἄνω γνάθος . . συνήρτηται τῇ κεφαλῇ καὶ οὐ διήρθωται· κ. ἐμπροθ.(πρός, εἴς τι, ἀπό, ἔκ τινος): Ἀριστλ.ΖΙ 496b,12 πρὸς τὴν ῥάχιν συνηρτημέναι, αὐτ.ΖΜ 670a,7 ἐκεῖνα δίδυμα μέν, συνήρτηται δ᾽ εἰς ἕν, αὐτ.ΖΙ 516a,8 τὰ δ᾽ ὀστᾶ τοῖς ζῴοις ἀφ᾽ ἑνὸς πάντα συνηρτημένα ἐστί, αὐτ.Πρ.957b,40· ‖ ὁμ. παθ. ἀπολ.: Γαλ.Χρ.Μορ.15,5 πολλαχόθι μὲν συμφύονται (οἱ ὑμένες), πολλαχόθι δὲ συναρτῶνται· 2) μτφ. συνδέω τινὰ ἢ τι μετά τινος: Εὐρ.Μήδ. 564 ξυναρτήσας γένος εὐδαιμονίην, Ἐπίκ.Φύσ. 14,9 ὁ μηθὲν ἀκόλουθον συναρτῶν· συνήθ. παθ. συναρτῶμαί τινι: Ἀριστλ.ΗΝικ.1178a,19 συνηρτημέναι δ᾽ αὗται (αἱ ἀρεταὶ) καὶ τοῖς πάθεσι, αὐτ. Οὐρ.270b,9 τῷ ἀθανάτῳ τὸ ἀθάνατον συναρτᾶσθαι· ‖ ὁμ. παθ. μτ. δοτ. ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι πρός τι ἢ πρός τινα: Φιλόδ.Σημ.35 τόδε συνήρτηται τῷδε ἐξ ἀνάγκης· ‖ συναρτῶμαι πολέμῳ τινὶ ἐμπλέκομαι εἰς πόλεμον μετά τινος, διεξάγω πόλεμον πρός τινα: Πλούτ.Νομ.20 ἀεί τινι συνηρτημένης πολέμῳ τῆς ἡγεμονίας· κ. ἁπλ. συναρτῶμαί τινι ἐμπλέκομαι εἰς πόλεμον, διεξάγω πόλεμον: Πλούτ.Μάρκελλ.24 ἔδοξε τῇ βουλῇ μᾶλλον . . τὸν ἕτερον ἀπάγειν ὕπατον ἢ Μάρκελλον Ἀννίβᾳ συνηρτημένον κινεῖν· ‖ ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων ἐν ναυμαχίᾳ: Θουκ.7,70 ξυνετύγχανε πολλαχοῦ . . δύο περὶ μίαν καὶ ἔστω ᾗ καὶ πλείους ναῦς κατ᾽ ἀνάγκην συνηρτῆσθαι· 2) παθ. ἐν φρ. συναρτῶμαι διώξεσι καὶ φυγαῖς ὑποβάλλομαι εἰς διώξεις καὶ φυγάς: Πλούτ.Σερτ. 12· 3) εἰδ. γραμμ. ἐν τῷ παθ. συντάσσομαι πρός τι: Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.12,11 ποῖα ῥήματα πρὸς τὰς εὐθείας μόνον συναρτᾶται· 4) συμφρονῶ· Πολυβ.8,15! «συμφρονεῖν, συνηρτῆσθαι».

**συναρχαιρεσιάζω** μτγν. βοηθῶ ἢ συνεργῶ εἰς τὴν ἐκλογήν τινος, ψηφοθηρῶ ὑπέρ τινος: Πλούτ.᾽Ηθ.97Α φιλοπόταις συμμεθυσκομένου καὶ πολιτικοῖς συναρχαιρεσιάζοντος.

**συναρχάριος** (ὁ) μσν. ὁ ἀρχὴν τοῦ κοινοβιακοῦ βίου ποιούμενος ὁμοῦ μετά τινος, ὁ δόκιμος ἐν κοινοβίῳ μοναχὸς μετά τινος ἄλλου: Ἐφραὶμ Σύρ.1,305Α ἀδελφός τις ἦν βαλὼν ἀρχὰς ἐν κοινοβίῳ . . καὶ ἔλεγον περὶ αὐτοῦ οἱ συναρχάριοι.

**συναρχία** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνύπαρξις πλειόνων ἀρχόντων, ἡ κοινὴ διοίκησις ἢ συγκυβέρνησις: Δίων Κ 53,2 ἐν τῇ τοῦ Ἀντωνίου τοῦ τε Λεπίδου συναρχίᾳ (ἐπὶ τῆς ρωμ. τριανδρίας)· ‖ συναρχία πρός τινα, ἡ μετά τινος συγκυβέρνησις: αὐτ.47,7 ἀφοῦ τῆς πρὸς ἐκείνους (Ἀντώνιον καὶ Λέπιδον) συναρχίας ἀπηλλάγη (ὁ Ὀκταβιανός)· ‖ συναρχία περί τι ἐξάσκησις τοῦ συνάρχειν εἴς τι: Στράβ.15,1,52 μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνάμους τρίτη ἐστὶν συναρχία ἡ περὶ τὰ στρατιωτικά· 2) ἐν τῷ πληθ. αἱ συναρχίαι οἱ ἄρχοντες ὁμοῦ, γενικῶς, συλλήβδην: Ἀριστλ.Πολ. 1298a,14 καὶ ἐν ἄλλαις δὴ πολιτείαις βουλεύονται αἱ συναρχίαι συνιοῦσαι, Αἰν.Τακτ.4,11 ἀπήντων πολλοὶ Μεγαρέων αἵ τε συναρχίαι καὶ οἱ ἄλλοι, Ἐπιγρ. Μιλασίοις καὶ ταῖς συναρχίαις καὶ τοῖς γερόντοις ἐπιστέλλομεν οἱ Αἰτωλοί· ‖ Ἐπιγρ. ὁμ. κ. ἐν τῷ ἑν. συναρχία.

**συναρχιερατεύω** μτγν. κ. μσν. ἐκκλ. ἀρχιερατεύω, ἀσκῶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέως ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλου: Σύνοδ.Β᾽ Νικαίας 804C.

**συναρχιερεύς**-έως (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἐκκλ. εἶμαι ὁμοῦ μετά τινος ἀρχιερατεύων: Φώτ.᾽Επιστ.101.

**συναρχιερῶμαι**-άομαι Ἐπιγρ. εἶμαι μετά τινος ἀρχιερεὺς ἢ ἀρχιέρεια: Ἐπιγρ.᾽Ισουρ. συναρχιερασαμένης αὐτῷ καὶ Αὐρηλίας Ἀθηναΐδος.

**συναρχίνη** (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ σύναρχος βλ.λ.

**συναρχίς**-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης τῆς Σαμίας.

**συναρχομένως** μτγν. συγχρόνως μετ᾽ ἄλλης ἀρχῆς, ἐπὶ λέξεων παραλλήλως ἀρχομένων διαφόρως, ἀπαντωσῶν ὑπὸ διπλοῦν τύπον ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ θέματος: Ἀν.Κρ.1,294,24 ἐνείκειε καὶ νείκειε συναρχομένως, Ἀν.Παρ.3,339,25 ἐμερμήριξε καὶ συναρχομένως μερμήριξε· 2) μετὰ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, ὥστε νὰ ἀρχίζῃ τι ὡς ἄλλο: Ἀν.Κρ.4,12,24 οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ συναρχομένως ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι.

**σύναρχος** (ὁ) ἀπὸ κοινοῦ ἄρχων, ὁ συνάρχων, ὁ μετέχων, σύντροφος ἐν τῇ ἀρχῇ: Ἀριστλ.Πολ. 1287b,31 τοὺς τῇ ἀρχῇ φίλους ποιοῦνται συνάρχους, Δίων Κ 67,15 οὔτε ὁ Νωρβανὸς οὔθ᾽ ὁ σύναρχος Πετρώνιος, Ἐπιγρ.

**συνάρχω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. ξυν- ἄρχω, κυβερνῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος: Ἡρ.8,130 συνῆρχε δὲ τούτοισι καὶ ἀδελφιδέος αὐτοῦ Ἀρταΰντεω· 2) ἀπολ. εἶμαι συγχρόνως, ὁμοῦ μετά τινος συγκυβερνήτης ἔν τινι ἀξιώματι, ἀρχῇ: Θουκ.7,31 ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει ἀποτραπόμενος· ὁμ. ἐν τῇ μετοχ. ὁ συνάρχων, οἱ συνάρχοντες: αὐτ.6,25 μετὰ τῶν ξυναρχόντων καθ᾽ ἡσυχίαν μᾶλλον βουλεύσοιτο, αὐτ.8,27, Λυσ.12,52, Πλάτ. 463Β· συνήθ. ἐν Ἐπιγρ. ἐν φρ. συνάρχων τινός: Λυσ.12,79 τῶν τούτου συναρχόντων· 3) μέσ. συνάρχομαι ἄρχομαι, ἀρχίζω ὁμοίως: Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.168,12· ὁμ. μτ. δοτ.: αὐτ.᾽Αντων.56,29, Ἀν. Κρ.4,12,24 συναρχομένως ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι διὰ τὸ συνάρχεσθαι ταῖς μετοχαῖς· 4) ὁμ. μέσ. ἀρχίζω συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ.: Φιλόπ.᾽Ιω.᾽Υπομν.Ψυχ.588,4, Πασχ.Χρον.26,11 τὴν πρώτην κη᾽ετηρίδα τοῦ ἡλίου τὴν συναρξαμένην τῇ γενέσει τοῦ κόσμου.

**συναρωγὸς**-όν συμβοηθός: Ὑμν.῞Αρ.8,4 συναρωγὲ Θέμιστος, Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,259,3 ὡς συναρωγὸν ἐν σταδίοις.

**συνασβολῶ**-όω μτγν. ἀσβολῶ, μαυρίζω δι᾽ ἀσβόλης: Ἐπ.᾽Αλ.᾽Αδ.6 συνασβολοῦν πάντα.

**συνασεβῶ**-έω ὁμοῦ μετά τινος ἢ ὁμοίως ἀσεβῶ: Ἀντιφ.4,1,3 συνασεβοῦντες τῷ ταῦτα δρῶντι.

**συνασελγαίνω** μτγν. κ. μσν. ἀσελγαίνω μετά τινος: Δίων Κ 79,19 τῶν συνασελγαινόντων αὐτῷ, Βασ.2,64D ἵνα . . ἀλλήλοις συνασελγαίνωσι.

**συνασθενῶ**-έω μσν. ἀσθενῶ ὁμοῦ μετά τινος: Χορίκ.Μιλτ.68 συνασθενούσης τῷ σώματι τῆς διανοίας· 2) ὁμ. μτφ. ἐπὶ πνευματικῶν σχέσεων μεταξὺ φίλων, ἐπὶ τῶν πιστῶν τῆς ἐκκλησίας, συμπάσχω: Γρηγ.Νύσσ.3,264Α τρόπον τινὰ συνασθενήσας τῇ ἡμετέρᾳ ἀσθενείᾳ.

**συνάσκησις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἄσκησις ἡνωμένη, συνεχής, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ φύσις: Φιλόδ. Ρητ.1,1, Διον.᾽Αλ.Ρωμ.2,74, Σέξτ.᾽Εμπ.Μαθ.7,146, αὐτ. 11,248 ἔκ τινος συνασκήσεως καὶ τριβῆς· 2) εἰδ. στρατιωτικὴ ἄσκησις: Αἰλ.Τακτ.3,1, Ἰω.Λυδ.Ρωμ. 3,33· 3) εἰδ. ἐκκλ. ἡ μετ᾽ ἄλλων μοναχῶν ἐν

κοινοβίῳ ἄσκησις, τὸ μετ' ἄ. μοναχῶν ἀσκητικῶς ζῆν : Θεοδώρ.Σύμμ.734 **τῆς περὶ τὰ πολέμια συνασκήσεως.**

**συνασκητής** (ὁ) μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀσκούμενος : 'Αν.Βοσασ.4,160 **οἱ συνασκηταὶ συστρατιῶταί μου·** **2)** ὁ μετά τινος ἀσκητικῶς ζῶν ἐν κοινοβίῳ, ὁ διάγων ἀσκητικὴν ζωὴν ὁμοῦ μετά τινος : 'Αθαν.2,924C, 'Ιω.Μοναχὸς 'Αν.Στεφ.4,160,2.

**συνασκίδια** (τὸ) νεώτ. ζῳολ. τάξις χιτωνοφόρων ἐκ τῶν ἀσκιδίων βλ.λ.

**συνασκῶ-έω** κ. μσν. ἀσκῶ ἢ ἐξασκῶ πρὸς τούτοις, σύναμα, ἐπίσης : 'Ισοκρ.13,21 **συμπαρακελεύσασθαί γε καὶ συνασκῆσαι μάλιστ' ἂν οἶμαι τὴν τῶν λόγων τῶν πολιτικῶν ἐπιμέλειαν,** Δημ.450· **2)** ἐκπαιδεύω, ἐκγυμνάζω τινὰ ἤ τι πλήρως : Διογ. Λ 4,67 **γράμματά τε ἐποίησε μαθεῖν καὶ συνήσκει τὸν ἄνδρα,** αὐτ.6,23 **πανταχόθεν ἑαυτὸν συνασκῶν,** Διον.'Αλ.Λυσ.11 **ἀλόγῳ πάθει τὴν ἄλογον συνασκεῖν αἴσθησιν·** ὁμ. ἐμπροθ. (εἴς τι, περί τι) κ. ἀπολ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,4 **συνασκοῦντες ἡμᾶς εἰς τοὺς πολέμους,** Εὐνάπ.ΒΣοφ.487Β **συνασκῶν ἑαυτὸν περὶ τοὺς λόγους,** Διογ.Λ 2,72 **τὰ ἄριστα ὑπετίθετο τῇ θυγατρὶ 'Αρήτῃ, συνασκῶν αὐτὴν ὑπεροπτικὴν τοῦ πλείονος·** || ὁμ. κ. παθ. ἀσκοῦμαι **συντόνως** : αὐτ.3,29 **μειρακίου τινὸς ἀστρολογεῖν συνασκουμένου·** κ. μτ. δοτ. : Μαρτυρ.π.Λαμπεκ.Βιβλ.8,437Α **ὅταν τις τρόποις ἀγαθοῖς εὐσεβείας συνασκηθῇ·** ὁμ. παθ. ἐμπροθ. (ἐπί τι, πρός τι, ἔν τινι) : Φάλ.67,1 **τὴν ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾷς. ἣν ἐχρῆν πρώτην ἐπὶ τὰ τοιαῦτα συνασκῆσθαι,** Πλούτ. Κλεομ.20 **συμπλέκεσθαι πρὸς φάλαγγα συνησκημένην,** Σωρ.Β'Ιπποκρ.4 **συνασκηθεὶς ἐν τῇ Ιητρικῇ·** || **συνησκημένη ἕξις** ἡ κατόπιν συντόνου ἀσκήσεως κτηθεῖσα : Φιλόδ.Ρητ.1,58· || **συνησκημένη παρατήρησις** σύντονος παρατήρησις : αὐτ.Ρητ.1,778· **3)** κατεργάζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Μαν.4,345 **πευκῆέν τε λίπασμα συνασκοῦντας σὺν ἐλαίῳ μόχθον πισσήεντα πονήσονται παλάμῃσιν·** **4)** συνεργῶ, βοηθῶ εἴς τι : 'Αρετ.Χρον.Νούσ.2,9 **ἢν δὲ καί κοτε ἐπαρκέσῃ μὲν ἡ φύσις, συνασκήσῃ δὲ ὁ Ιητρός·** **5)** γλῶσσ. «συνησκημένος, ἐπιμεμελημένος»· **6)** ἐκκλ. μετά τινος ἀσκοῦμαι ἐν βίῳ μοναχικῷ, ὁμοῦ μετά τινος ζῶ βίον ἀσκητικόν : Στουδ.Θεόδ.70Α **ταῖς μετὰ σοῦ συνασκουμέναις.**

**συνασμενίζω** μτγν. κ. ΕΜ ἀσμενίζω, εὐφραίνομαι ὁμοῦ μετά τινος : ΕΜ 655,25 **«συνασμένιζε, τὸ συνευφραίνου»·** **2)** εὐχαριστοῦμαι, δοκιμάζω εὐχαρίστησιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὡς καί τις ἄλλος : Φίλ.2,259.

**συνασμενισμός** (ὁ) μτγν. **τὸ συνασμενίζειν, ἡ ἐνέργεια** ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνασμενίζω βλ.λ 2) : Φίλ.ἀπ.75Η.

**συνασοφῶ-έω, ἀττ. ξυνασοφῶ** κ. μσν. ἀσοφῶ, γίνομαι ἄσοφος ἢ ἀνόητος ὁμοῦ μετά τινος : Εὐρ. Φοίν.394 **καὶ τοῦτο λυπρόν, ξυνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς,** Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.91,14 **συνασοφοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς μὴ σοφοῖς.**

**συνασπάζομαι πάπ.** κ. μσν. ἀσπάζομαί τινα ὁμοῦ μετά τινος : Πάπ.· **2)** παραδέχομαι τὸ αὐτὸ προθύμως ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Κοτελ. 1,416C **τὸν αὐτὸν βίον αὐτῷ συνασπαζόμενος.**

**συνασπιδῶ-όω, ἀττ. ξυνασπιδῶ** κρατῶ τὰς ἀσπίδας ἐγγὺς ἀλλήλων, πλησιάζω αὐτάς, ἵσταμαι ἐν πυκνῇ παρατάξει ἀσπιδοφορῶν : Ξεν.'Ελλ.7,4,23 **οἱ δ' 'Αρκάδες ἀθρόοι συνασπιδοῦντες·** || μάχομαι παραπλεύρως τινὸς ἀσπιδοφορῶν: αὐτ.3,5,11 **ξυνασπιδοῦντες ἐναντία τοῖς Λακεδαιμονίοις.**

**συνασπίζω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. συνασπιῶ ('Ησ.), εἶμαι συνασπιστής, συστρατιώτης, ὅθ σύντροφος : Εὐρ.Κύκλ.39 **Βακχίῳ κώμοις συνασπίζοντες 'Αλθαίας δόμους προσῆτε·** **2)** ὅθ. συνεκδ. ὑποστηρίζω, βοηθῶ τινα : Σχόλ.'Ερμογ. Ρητ.7,353W **φασὶν οἱ Μουνικιανῷ συνασπίζοντες·** || ὁμ. κ. μέσ. : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,328 **ἐλάσσους εἰσὶν οἳ καὶ τούτῳ συνασπίζονται·** **2)** συνασπιδῶ βλ.λ.1), τάσσομαι εἰς πυκνὴν παράταξιν: Πολύβ.4,64,6 **παρήγγειλε τοῖς πελτασταῖς.. ποιεῖσθαι τὴν ἔκβασιν ἀθρόους κατὰ τάγμα συνησπικότας,** Φιλόδ.'Οργ.52W, Πλούτ.Ρωμ.18, 'Ασκληπιόδ.4,8, 'Αννα.Κομν.11C **πυκνὰ συνασπισαμένους ἐμπίπτειν·** || μτ. δοτ. ἵσταμαι εἰς πυκνὴν παράταξιν, γραμμήν : Διόδ.Σ 17,84 **συνήσπιζον τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·** () κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἐπί τινα) μάχομαι παρατεταγμένος πλησίον τινὸς ἐναντίον ἄλλου : Λουκ.'Αλ.1 **πάντες ἅμα συνασπίσωμεν ἐπ' αὐτόν·** **3)** μτβ. παρατάσσω εἰς πυκνὴν γραμμήν, σχηματίζω εἰς πυκνὴν παράταξιν : 'Ιώσ. ΠΙ 4,1,5 **συνασπίζει μὲν τοὺς ἅμα αὐτῷ τά τε σώματα καὶ τὰς πανοπλίας·** **4)** νεώτ. μέσ. μτφ. **συνασπίζομαι** ἑνοῦμαι, συνεργάζομαι στενῶς εἰς ἐπιδίωξιν κοινοῦ στρατιωτικοῦ, πολιτικοῦ ἢ ἄλλου σκοποῦ, ἐπὶ κρατῶν, κομμάτων, ὁμάδων ἢ ἀτόμων : **οἱ σύμμαχοι συνησπίσθησαν κατὰ τῆς γερμανικῆς ἀπειλῆς, - τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνησπίσθησαν.**

**συνασπισμός** (ὁ) μσν. κ. νεώτ. τὸ συνασπίζειν, ἡ πυκνὴ παράταξις ἀσπιδοφόρων μαχητῶν ἢ τὸ μάχεσθαι ἐν πυκνῇ παρατάξει· 'Αρρ.Τακτ.11 «συνασπισμὸς δὲ ἐπειδὰν εἰς τοσόνδε πυκνώσῃς τὴν φάλαγγα ὡς διὰ τὴν συνέχειαν μηδὲ κλίσιν τὴν **ἐφ'** ἑκάτερα ἔτ' ἐγχωρεῖν τὴν τάξιν» : Διόδ.Σ 16,3 **ἐποίησε δὲ καὶ τὴν τῆς φάλαγγος πυκνότητα.. μιμησάμενος τὸν ἐν Τροίᾳ τῶν ἡρώων συνασπισμόν,** 'Αννα.Κομν.133Β **ἵν' οὕτω τὸ συνεχὲς διακόπτηται τοῦ συνασπισμοῦ τῶν Λατίνων·** **2)** ὁμαιχμία, στενὴ συνεργασία πρὸς κοινήν τινα ἐπιδίωξιν, σύνδεσμος, συμμαχία· Παλυδ.1,152 «φιλία, συμμαχία, κοινωνία, συνασπισμός» : Μετοχ.Θ 794Α **οἷς μάλιστα δεῖ συμμαχίας.. καὶ συνασπισμοῦ πλείονος,** Μηναῖ.3,6 'Εσπερ.'Ιδιόμ. **τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο·** **3)** συνεκδ. νεώτ. ἡ ὁμὰς τῶν συμμαχούντων πρὸς ἐπιδίωξιν κοινοῦ τινος σκοποῦ, ἐπὶ κρατῶν, ὁμάδων ἢ ἀτόμων : **ὁ συνασπισμὸς τῶν οὐδετέρων κρατῶν, - τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς.**

**συνασπιστής** (ὁ) ὁ συμπολεμιστής, ὁ συναγωνιστής : Σοφ.ΟΚ 379 **προσλαμβάνει κῆδος τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,** 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠλ.4, 184, Γρηγ.Νύσσ.1,346Β.

**συνασπιστικός-ή-όν** μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συνασπισμὸν βλ.λ.1)· || **συνασπιστικὴ ἄμυνα** ἡ διὰ συνασπισμοῦ πραγματουμένη ἄμυνα : Εὐστ.864,24.

**συναστατῶ-έω** μσν. συγχρόνως εἶμαι ἄστατος : Πισίδ.Γ Περσ.3,162 **τῆς καρδίας γὰρ ἀστάτως κινουμένης συναστάτους εἶχε καὶ τὰς ἐλπίδας.**

**συνασταχύω** μτγν. εἶμαι πλήρης σταχύων σίτου : 'Αρατ.1050 **τηλοτέρω δ' αὐχμοῖο συνασταχύσειν ἄρουραι.**

**συνάστερος-ον** μτγν. ὁ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀστέρα γεννηθείς : Γρηγ.Ναζ.2,167,19 **εἷς βασιλεὺς πλεόνεσσι συνάστερος, ὧν ὁ μὲν ἐσθλός, ὅς δὲ κακός, ῥήτωρ τις, ὁ δ' ἔμπορος.**

**συναστραγαλίζω** μτγν. παίζω τοὺς ἀστραγάλους ὁμοῦ μετά τινος : Μάξ.Τύρ.9,6 **γέρων ἀνὴρ.. συναστραγαλίζων τοῖς παισίν.**

**συναστράπτω** μτγν. ἀστράπτω ὁμοῦ, λάμπω ὁμοῦ ὡς ἀστραπή : Νόνν.Δ 1,457 **ἀντὶ δὲ λόχμης αἰθερίαις ἐρίφοισι συναστράπτοι σέο ποίμνη,** αὐτ.Εὐαγγ.'Ιω.6,190 **συναστράπτοντα τοκῆι.. ἀνθρώπου υἷα.**

**συναστρία** (ἡ) μτγν. ἀστρολ. εὐνοϊκὴ σύζευξις **ἀστέρων** : ΨΠλαῦτ.Quaest.1.2,3,168, Κατ.'Αστρλ.Κ

5(ΙΙ,180, Πάπ. **κοινὴν συναστρίαν ἔχων ἐκείνῳ·** **2**) φιλική σύμπραξις : Πτολ.Τετράβ.193 **ἐπὶ τῶν κατά χρόνους τισὶ συνισταμένων προσκαίρων συναστριῶν τε καὶ ἐναντιώσεων,** Πρόκλ.Τετράβ. 267, Κατ.᾽Αστρλ.Κ 5,1,210 **ἰατρῶν συναστρία.**

**συναστρῶ**-έω μτγν. γεννῶμαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀστερισμόν : ΨΚαλλισθ.1,4 **Νεκτανεβῶς ψηφίζει τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν αὐτῆς γένεσιν, εἰ συναστρεῖ.**

**συνασφαλίζομαι** μτγν. κ. νεώτ. ἀσφαλίζομαι ὁμοῦ μετά τινος, ὀχυροῦμαι : Σχόλ.Δ ᾽Οδ.7,45· ‖ κ. μτφ. : ᾽Ιουστ.᾽Απολ.1,67Β **ὁμολογήσαντα καὶ συνασφαλισάμενον περὶ τοῦ τοιούτου** **2**) νεώτ. ἔχων μετ᾽ ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας σύμβασιν ἀσφαλείας βλ.λ.9) μὴ καλύπτουσαν ὅλην τὴν ἀξίαν τοῦ ἠσφαλισμένου πράγματος, οἷον οἴκου, πλοίου, μετέχω τῆς ἀσφαλίσεως ὡς πρὸς τὸ ἐλλεῖπον.

**συνασφαλίζω** νεώτ. κ. δημ. ὁμοῦ μετ᾽ ἄ. ἀσφαλίζω βλ.λ.6)· ‖ τὸ παθ.συνασφαλίζομαι βλ.λ.

**συνασφαλιστής** (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-ίστρια** ὁ ἐνεργῶν τὴν πρᾶξιν τοῦ συνασφαλίζομαι βλ.λ.2)· **2**) εἰδ. ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, ὁ μετ᾽ ἄλλου ἀσφαλίζων βλ.λ.

**συνασχάλλω** κ. ξυνασχάλλω ὁμοῦ μετά τινος ἀγανακτῶ, ἀσχάλλω βλ.λ. : Αἰσχ.Πρ.305 **θεωρήσων τύχας ἐμάς καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς,** Εὐστ.᾽Οδ.1940,59 **οὐ συνασχάλλειν ἤθελεν ἀνεσκολοπισμένῳ τῷ** Προμηθεῖ.

**συνασχαλῶ**-άω ποι. κ. ξυνασχαλῶ ὁμοῦ μετά τινος ἀσχάλλω, συναγανακτῶ · Αἰσχ.Πρ.162 **τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς τεοῖσι;**

**συνασχημονῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ἀσχημονῶ ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.᾽Ηθ 64C **πόθεν τὸ . . συνασχημονεῖν αἱρετόν ἐστιν;,** Δίων Κ 71,13 **πρὸς τοὺς συνασχημονοῦντάς οἱ διεφέρετο,** ΚΜανασσ.614.

**συνασχολοῦμαι**-έομαι μτγν. ἀσχολοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος, μετέχω τῶν ἀσχολιῶν, τῶν φροντίδων τινός, **μτ. δοτ. τοῦ προσ.** : Πλούτ.᾽Ηθ.95D **τῷ δεῖνι φίλους ἑστιῶντι συνησχολούμην·** ‖ κ. μτ. ἔμπροσθ. διορ. τοῦ πράγμ. : αὐτ.Φιλ.4 **περὶ τὰ δημόσια τοῖς φίλοις καὶ τοῖς ἄρχουσι συνησχολεῖτο.**

**συνασώματος**-ον μτγν. ὁ ὁμοίως ἀσώματος ὡς καὶ ἄλλος τις ἢ ἄλλο τι : Γρηγ.Νύσσ.2,30Β **ὥσπερ τι σῶμα ἢ ἀσώματος τὰ συνασώματα αὐτῇ μέλη σύμφυῆ ἔχουσα.**

**συνασωτεύομαι** μτγν. ἀποθ. ἀσωτεύω, ζῶ ἐν ἀσωτίᾳ ὁμοῦ μετά τινος : ᾽Ωριγ.Κέλσ.3,152.

**συνατάλλω** μσν. ὁμοῦ μετά τινος **ἀτάλλω** βλ.λ. : Ψελλ. ἐν Σάθ.5,411.

**συνατενίζω** γλωσσ. καθορῶ, προσβλέπω, θεωρῶ.

**συνατιμάζω** μτγν. κ. νεώτ., παθ. **-άζομαι,** προσβάλλω, ἀτιμάζω ὁμοῦ μετά τινος : Φίλ.2,201· ‖ παθ. κ. νεώτ. ἀτιμάζομαι, εἰς ἀτιμίαν, εἰς ὄνειδος περιπίπτω, γίνομαι ἄτιμος ὁμοῦ μετά τινος : Μαν.π.᾽Ιὼσ.᾽Απ.1,26· ὁμ. κ. μτ. **δοτ.** : Πλούτ.᾽Αγ.17 **συνατιμάζεσθαι τοῖς ἐμαυτῆς ἐγενόμην** (τοῖς ἐμαυτῆς ἐνν. οἰκείοις).

**συνατιμοῦμαι**-όομαι μτγν. συνατιμάζομαι βλ.λ. : Πλούτ.Φλαμ.19 **συνατιμοῦσθαι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ δοκοῦντος αὐτῷ.**

**συνατιμῶμαι**-άομαι μσν. συνατιμοῦμαι, συνατιμάζομαι βλ.λς : Εὐστ.66,21 **λυπεῖ . . τὸν ἥρωα τὸ συνατιμᾶσθαι αὐτῷ τοὺς φιλτάτους.**

**συνατμίζομαι** μτγν. παθ. μεταβάλλομαι εἰς ἀτμόν, ἐξατμίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Διογ.Λ 6,73.

**συνατονῶ**-έω μτγν. ἀτονῶ, χαλαροῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Σωρ.1,38,46, Γαλ.13,194.

**συνατροφῶ**-έω μτγν. ἐπὶ μέλους τοῦ σώματος, γίνομαι ἀτροφικὸς συγχρόνως ἢ ὁμοῦ μετά τινος : Γαλ.18(1),401 **συνατροφῆσαι δ᾽ αὐτῷ καὶ τὸν πῆχυν.**

**συνατυχής**-οῦς-ές μσν. ὁ ὁμοίως πρός τινα ἀτυχήσας ἢ δυστυχήσας, ὁ καθ᾽ ὅμοιον τρόπον ἀτυχής : Τζέτζ.᾽Ιλ.Σ 78,9 **ὁ ἐμοὶ συνατυχὴς ῞Ομηρος.**

**συνατυχῶ**-έω ὁμοῦ μετά τινος ἀτυχῶ, μετέχω τῶν ἀτυχιῶν τινος : Λυκοῦργ.131 **κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχοῦντες·** κ.μτ. δοτ.: Διόδ.Σ 13,52 **συνατυχοῦντα τοῖς πολεμίοις,** Πλούτ.᾽Ηθ. 64 : **συνεργεῖν δεῖ τῷ φίλῳ . . καὶ συνατυχεῖν.**

**συναυαίνω** καταξηραίνω, μαραίνω τελείως : ᾽Ιππ.᾽Αέρ.9, Εὐρ.Κύκλ.456 **κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας·** κ. παθ. εἶμαι ἀπεξηραμμένος : ᾽Ιππ.Τοπ.᾽Ανθρ.40, Πλάτ.Φαῖδρ.251D **τὰ τῶν διεξόδων στόματα συναυαινόμενα μύσαντα ἀποκλείει τὴν βλάστην.**

**σύναυγα** ἐπίρρ. δημ. μὲ τὴν αὐγήν, τὰ χαράματα : Γρυπ.Σκ.Τερρ.37,10 **κι ἂν φτάνῃ ὁ ὕπνος σύναυγα νὰ κλείσῃ τὰ μάτια μου.**

**συναυγάζω** μτγν. κ. μσν. φωτίζω, καταυγάζω : Δαμιαν.᾽Οπτ.5 **ἀκτῖνας συναυγαζούσας πάντα τὸν τόπον·** κ. ἀπολ. : Μαυρίκ.Στρατηγ.9,203Β **ἐν νυκτὶ τῆς σελήνης καταυγαζούσης.**

**συναυγασμός** (ὁ) ἡ σύγχρονος συγκέντρωσις ἀκτίνων φωτός, ἡ σύλλαμψις βλ.λ. : Πλούτ.᾽Ηθ. 893Α, αὐτ.929Β **φωτίζεσθαι τὴν σελήνην κατὰ σύλλαμψίν τινα καὶ συναυγασμόν.**

**συναύγεια** (ἡ) ὁ συναυγασμός· ‖ **εἰδ. ἐν τῇ** πλατωνικῇ φιλοσοφίᾳ ἡ συνάντησις τῶν ὀπτικῶν ἀκτίνων τοῦ ὀφθαλμοῦ μετὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτὸς τῶν ἐκπεμπομένων ἐκ τοῦ ὁρωμένου ἀντικειμένου, ὧν ἡ ἕνωσις παρῆγε τὸ φῶς κατὰ τὴν πλατωνικὴν φυσικήν : Πλούτ.᾽Ηθ.901C **Πλάτων κατὰ συναύγειαν τὸ ὁρατικὸν συμβαίνειν οἴεται.**

**συναυδῶ**-άω, ἀττ. ξυναυδῶ αὐδῶ, ὁμιλῶ ὁμοῦ μετά τινος, ὅθ. σύμφημι, συμφωνῶ, ὁμολογῶ : Σοφ.Αἴ.943 **σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ᾽ ἔστ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἄγαν φρονεῖν.** Ξυναυδῶ, Θεόφρ.Μεταφ 16 **δοκεῖ δὲ καὶ ἡ αἴσθησις τρόπον τινὰ συναυδᾶν.**

**συναυλία** (ἡ) (αὐλός) κ. νεώτ. κ. δημ., ἀττ. **ξυναυλία** συμφωνία αὐλῶν· ῾Ησ. «ξυναυλίαν, . . τὴν ὑπὸ δύο ἐπιτελουμένην αὔλησιν, ὅταν γὰρ δύο αὐλῶσι, ξυναυλία λέγεται», Πολυδ.4,83 «᾽Αθήνησι δὲ καὶ συναυλία τις ἐκαλεῖτο· συμφωνία τις αὕτη τῶν ἐν Παναθηναίοις συναυλούντων»· ‖ ὁμ. τὸ ᾄδειν συνοδίᾳ αὐλοῦ· αὐτ. «οἱ δὲ τὴν συναυλίαν εἶδος προσαυλήσεως οἴονται, ὡς τὴν αὐλῳδίαν»· ὅθ. συμφωνία αὐλοῦ καὶ λύρας : Σοφ.ἀπ.60 **ἐπιψάλλειν . . ξυναυλίαν,** ᾽Αθήν.14,617F **περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας, ἐπεὶ . . καὶ αὐτὴ ἡμᾶς ἡ συναυλία ἔθελγεν·** ‖ γεν. ἡ συμφωνία ἐνοργάνου μουσικῆς, πολλῶν καὶ διαφόρων μουσικῶν ὀργάνων, τὸ κοντσέρτο, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μονῳδία βλ.λ. : Πλάτ.Νόμ.765Β **ὁ λαχὼν τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον τῶν ἀφικομένων εἰς κρίσιν μονῳδιῶν τε καὶ συναυλιῶν, - ἤρχισαν αἱ συναυλίαι τοῦ ᾠδείου·** **2**) νεώτ. **μτφ.** ἐπὶ πολιτικῆς συμφωνίας κομμάτων ἢ κρατῶν· **3**) τὸ συνοδείᾳ αὐλοῦ ᾄδειν· Πολυδ.4,83 «οἱ δὲ τὴν συναυλίαν εἶδος προσαυλήσεως οἴονται, ὡς τὴν αὐλῳδίαν»· ‖ ὁμ. συμφωνία αὐλοῦ καὶ ρυθμοῦ : Σῆμ.π. ᾽Αθήν.14,618Α **ἦν τις** (ἡ συναυλία) **ἀγὼν συμφωνίας ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος·** ‖ κ. ἐν φρ. **συναυλίαν ᾄδειν** ᾄδειν ρυθμὸν ᾄσματος τῇ συνοδείᾳ αὐλοῦ: ᾽Αντιφ.π.᾽Αθήν.14,618Β **ποίαν, φράσον γάρ, ᾖδε τὴν συναυλίαν ταύτην·** **4**) μτφ. ἐπὶ θρήνου πολλῶν ὁμοῦ, ἐπὶ κοινοῦ πένθους : Αἰσχ.᾽Επτ.839 **ἡ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός,** Λιβάν.Λόγ.61,20 **νῦν ἔδει καὶ πέτραις δοθῆναι δάκρυα καὶ ὄρνισι νοῦν εἰς συναυλίαν θρήνου·** ‖ ἡ αἰτ. **συναυλίαν** κ. ὡς ἐπίρρ.ἀπὸ κοινοῦ: ᾽Αριστφ.᾽Ιππ.9 **δεῦρο νῦν πρόσελθ᾽ ἵνα ξυναυλίαν κλαύσωμεν ᾽Ολύμπου νόμον·** **5**) (αὐλή) ἡ συζυγικὴ συμβίωσις, τὸ συζυγικῶς συνοικεῖν : ᾽Αριστλ.Πολιτ. 1335a,38 **καλῶς καὶ νῦν ὁρίσαντες χειμῶνος τὴν συναυλίαν ποιεῖσθαι ταύτην.**

**συναυλίζομαι** |αὐλή| κ. μσν. ἀποθ. αὐλίζομαι ὁμοῦ μετά τινος, ἔχω σχέσεις μετό τινος, συναναστρέφομαί τινα, μτ. δοτ. : Φάλαρ.34 **μᾶλλον . . λέουσιν ἀκινδύνως συναυλισαίμην ἄν·** κ. παθ. : Κατ.᾿Αστρλ.Κ 7,110, ASS 5,22b,15 **κοσμικαῖς γυναιξὶν συναυλισθῆναί σε οὐκ ἐποίησα·** **2**) ἀπολ. συνέρχομαι ἐπὶ τῷ αὐτῷ, συναθροίζομαι : Βάβρ. 106,6 θηρῶν **ὅμιλος ἡμέρως σαυνηυλίσθη·** **3**) ἀντὶ τοῦ συναυλίζομαι βλ.λ. : Ξεν.ΚΠ 1,2,15, ΚΔΠράξ.1,4.

**συναύλισις**-εως |ἡ| μσν. τὸ συναυλίζεσθαι, τὸ συνοικεῖν : Τζέτζ.᾿Ιλ.Σ.44.

**συναυλισμός** |ὁ| μσν. τὸ συναυλίζεσθαι, τὸ συνοικεῖν : Τζέτζ.᾿Ιλ.Σ 44.

**σύναυλος**-ον |αὐλός|, ἀττ. **ξύναυλος** ὁ ἐν συμφωνίᾳ ὢν πρὸς αὐλόν, ὁ ἠχῶν ἐν ἁρμονίᾳ, ὁ ἁρμονικός : ᾿Αριστφ.Βάτρ.212 **ξύναυλον ὕμνων βοάν·** δθ. ὁ ἐν συμφωνίᾳ ἢ ἁρμονίᾳ πρός τινα ὢν ἢ γιγνόμενος : Εὐρ.᾿Ηλ.879 **ἀλλ᾿ ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ,** ᾿Ανακρεόντ.60,10 **κύκνος Καΰστρου πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων ἀνέμου σύναυλον ἠχήν·** **2**) |αὐλή| ὁ συναυλιζόμενός τινι, δθ. ὁ συχνάζων εἴς τινα τόπον : Σοφ.ΟΤ 1126 **χώροις μάλιστα πρός τισι ξύναυλος ὤν·** || ποι. μτφ. ἐν φρ. **θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος** ὑπὸ παραφροσύνης προσβληθείς : Σοφ.Αἴ.611 **θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος.**

**συναυλῶ**-έω (αὐλός) μτγν. συνοδεύω ᾆσμα δι᾿ αὐλοῦ : Λουκ.Οἶκ.16 **μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὴν βοήν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλόν, εἰ συναυλοῖεν,** ᾿Αθήν.14,617D **ἀγανακτεῖν τινὰς ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς.**

**συναυξάνω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **ξυναυξάνω,** συνηθέστ. ἀρχ. **συναύξω κ. ξυναύξω,** παρατ. **συνηύξανε** |Σουΐδ.|, ἀόρ. **συνηύξησα** |Πολύβ.6,15,7| κ. **συνηῦξα,** δωρ. **συναῦξα** |Πολύβ.32,1,7|, παθ. **συναυξάνομαι** |Ξεν.ΚΠ 8,7,6|, ἀόρ. **συνηυξήθην** |᾿Ισοκρ.9,23|, αὐξάνω τι συγχρόνως ἢ ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.᾿Απομν.4,3,6 **ὕδωρ ἡμῖν παρέχειν οὕτω πολλοῦ ἄξιον, ὥστε φύειν τε καὶ συναύξειν τῇ γῇ . . πάντα τὰ χρήσιμα ἡμῖν·** κ. παθ. αὐξάνομαι ὁμοῦ μετά τινος ἢ συγχρόνως : ῾Ηρ.3,134 **αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες,** Εὐρ.᾿Ηλ.544 **εἰ μὴ ξυναύξοινθ᾿ οἱ πέπλοι τῷ σώματι,** ᾿Ισοκρ.9,23 **ἀνδρὶ γενομένῳ ταῦτα πάντα συνηυξήθη,** ᾿Επιγρ. **σπουδὴν προσφερόμενος εἰς τὸ συναύξεσθαι τὸν δῆμον,** ΚΔ Ματθ.13,30 **ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ·** || **φρ. πρός τι συμμέτρως συναυξάνομαι** αὐξάνομαι ἐν ἀναλογίᾳ πρός τι : Ξεν.᾿Ιππ.1,16· **2**) βοηθῶ ἢ συνεργῶ εἰς τὴν αὔξησίν τινος : Δημήτρ.184 **ἕξιν κακίης συναύξει,** Ξεν.ΚΠ 8,3,21 **συναύξοντες τὴν ἀρχὴν τῷ Κύρῳ,** ᾿Αριστλ.ΗΝικ.1175a,30 **συναύξει τὴν ἐνέργειαν ἡ ἡδονή,** ᾿Επιγρ. **τὰν ὑπάρχουσαν ὁμόνοιαν . . ἐπὶ πλεῖον συναύξησε,** ῎Ανν.Κομν. 437C **τὰς ἀλγηδόνας συνηύξανε·** **2**) συνεκδ. ἀπὸ κοινοῦ μεγολοποιῶ : Πολύβ.6,15,7 **τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡγουμένων ἐκτραγῳδῆσαι καὶ συναυξῆσαι . . τὸ συνέδριον ἔχει τὴν δύναμιν.**

**συναύξημα**-ατος (τὸ) ᾿Επιγρ. ἡ ἐπὶ πλέον αὔξησις, ἡ ἐπαύξησις, τὸ ἐπαύξημα.

**συναύξησις**-έως (ἡ) τὸ συναυξάνεσθαι, ἡ ἐνέργεια τοῦ συναύξειν ἢ συναύξεσθαι : ῾Ιππ.῎Αρθρ.53 **συναύξησις τῶν ὀστέων,** ᾿Αριστλ.ΖΙ 622b,15 **περὶ γενέσεως καὶ συναυξήσεως τοῦ ὀστράκου ἀκριβῶς μὲν οὔπω ὦπται·** κ.ἀπολ. : Πολύβ.1,6,3 **λαβόντες οἷον ἀρχὴν τῆς συναυξήσεως·** **2**) κ. ἀντὶ τοῦ αὔξησις: Σωρ.1,76· ὁμ. ἐπὶ ἐμβρύου: αὐτ.1,10· κ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μείωσις : αὐτ.20· || δθ. ἐπὶ νόσων, ἐπιδείνωσις : ῾Ηρόδ.᾿Ιατρ.π.᾿Ορειβ.5,30,6.

**συναυξομειοῦμαι**-όομαι μτγν. κ.νεώτ. παθ. αὐξομειοῦμαι, αὐξάνομαι καὶ ἐλαττοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Στράβ.Χρηστ.17,38 **κρήνη συναυξομειουμένη τῷ ποταμῷ Νείλῳ.**

**συναυτοκρατορῶ**-έω μσν. αὐτοκρατορῶ ὁμοῦ μετά τινος, συμβασιλεύω, συγκυβερνῶ : Νικ.Χων. Χρον.173D **ἐπὶ θρόνου συναυτοκρατορεῖ τῷ παναφήλικι βασιλεῖ.**

**συναυτουργία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συναυτουργοῦ, τὸ εἶναι συναυτουργὸν βλ.λ.

**συναυτουργός** (ὁ,ἡ) νεώτ. ποιν. νόμ. ὁ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου καθωρισμένα θεωρούμενος καὶ αὐτὸς σὺν τῷ ἀμέσῳ δράστῃ αὐτουργὸς ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως.

**συναυχμῶ**-έω ὁμοῦ μετά τινος αὐχμῶ βλ.λ.2), εἶμαι ῥυπαρὸς συγχρόνως ἢ ὁμοῦ μετά τινος : Λιβάν.4,1170 **συναυχμεῖ** (ἡ κόμη τῷ γενείῳ).

**συναφαιρῶ**-έω κ. μσν., ἀττ. **ξυναφαιρῶ** ἀφαιρῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Μάξ.Τύρ.2,1 **τῆς γῆς εἰ ἀφέλοι τις τὴν ἕδραν, συναφεῖλεν αὐτῆς καὶ τὸ εἶναι,** Νικ.Χων.Χρον.5,96Β **συναφελεῖν τὸν ἰόν·** κ. παθ. ἐπὶ γραμμάτων : ᾿Απολλ.Δύσκ.255,4 **εἰ τὸ ρ συναφῄρητο·** ὁμ. παθ. ἐν τῇ ἰατρικῇ : Σωρ.Κατ.7· **2**) μέσ. βοηθῶ εἰς διάσωσιν : Θουκ.8,92 **ἑτοῖμος ἔφη εἶναι ξυναφαιρησόμενος ἰέναι ἤδη.**

**συναφανίζομαι** μτγν. ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζομαι, καταστρέφομαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Διον.᾿Αλ.Ρωμ.1,1 **μνημεῖα τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς καταλιπεῖν, ἃ μὴ συναφανισθήσεται τοῖς σώμασιν·** κ. ἀπολ. : Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.5,51.

**συναφανιστής** (ὁ) σχόλ. ὁ ἀφανίζων, ὁ καταστρέφων τι ὁμοῦ μετά τινας : Σχόλ.Λυκόφρ.222.

**συναφαρπάζω** μσν. ὁμοῦ μετά τινος ἀφαρπάζω : Μιχ.᾿Ατταλ.210,13.

**συναφαυαίνω** μσν. ἀφαυαίνω βλ.λ.)), ἀποξηραίνω ὁμοῦ : Μεθόδ.103.

**συνάφεια** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. **ξυναφίη,** ἀττ. **ξυνάφεια** ἡ δι᾿ ἀμέσου ἐπαφῆς σχέσις, σύναψις, ἡ συνένωσις, ἡ σύνδεσις : Πλούτ.Δημ.5 **αἱ τῶν πραγμάτων . . συνάφειαι·** ἐπὶ οἰκοδομῆς : ᾿Ιώσ.ΠΙ 5,4,4· || μτφ. κ. ἐπὶ συγγενικῶν ἢ φιλικῶν σχέσεων : Φάλ.25 **ἡ συνάφεια τοῦ πρὸς ἡμᾶς γένους,** Σώπ.Ρήτ.8,12W **μηδεμίαν ὅλως ἔχειν πρὸς γένος συνάφειαν,-δὲν ἔχομεν πλέον καμμίαν συνάφειαν μὲ αὐτούς·** || δθ.δημ.ἡ συνεννόησις: **βρίσκομαι σὲ συνάφεια ἀπὸ μιὰ βδομάδα μαζί τους·** || ὁμ. εἰδ. ἐπὶ γάμου: ῾Ηλιόδ.Αἰθ.4,10,Πόπ.,Θεόφιλ.Πρωτ.᾿Ανθρ. Κατ.1,2,17 **ἄρρενός τε καὶ θηλείας συνάφεια, ὅπερ ἡμεῖς γάμον προσαγορεύομεν·** **2**) ἡ συμβολὴ ἐπὶ ποταμῶν ἑνουμένων πρὸς τὰς ἐκβολὰς αὐτῶν : Σχόλ.Πίνδ. ἐν Πάπ.᾿Οξ.841 ἀπ.129· **3**) εἰδ. γραμμ. ὁ σύνδεσμος : ᾿Απολλ.Δύσκ. Συνδ.217,24· ὁμ. ἐπὶ τοῦ πολυσυνδέτου : Δημήτρ.63· **4**) εἰδ. μετρ. ἡ ἐν συνεχείᾳ ἐπανάληψις τοῦ αὐτοῦ ῥυθμοῦ ἐν τῷ ἀναπαιστικῷ συστήματι : Μάρ.Βικτ.2,8,11, αὐτ.3,17,10,Τερεντιαν.1516,2071· **5**) εἰδ. ἀστρολ. ἐπὶ τῶν ἀστέρων, ἡ σύζευξις : Πτολ.Τετράβ.52, Πρόκλ.῾Υποτ.5,6· ὁμ. ἐν φρ. **συνάφεια γαμική** : Κατ.᾿Αστρλ.Κ 4,153· **6**) εἰδ. ἰατρ. ἡ κρίσις, ἡ ἐπικίνδυνος κατάστασις : ῾Ιππιατρ.129· **7**) εἰδ. ἀριθμ. ἐν φρ. **ἀρίθμησις κατὰ συνάφειαν** ἡ ἀπαρίθμησις κατὰ σύζευξιν γιγνομένη οὕτως, ὥστε ἡ τελευταία σειρὰ νὰ εἶναι ἡ πρώτη τῆς ἐπομένης : Γαλ.18(2),233· **8**) νεώτ. εἰδ. νομ. ἐπὶ δικῶν, ἡ σχέσις ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων δικαστικῶν ὑποθέσεων, ὧν τὰ ἀδικήματα διεπράχθησαν ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων συγχρόνως ἢ ἐν τόποις καὶ χρόνοις διαφόροις, ἀπαιτοῦσα τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν ὑπὸ ἑνὸς δικαστηρίου, ἔστω καὶ τοπικῶς μὴ ἁρμοδίου διὰ τὴν καλυτέραν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς ἐκδικάσεως.

**συνάφεσις**-εως (ἡ) σχόλ. κ. ῾Ησ. ἡ σύγχρονος ἄφεσις, εἰδ. ἐπὶ ἁρμάτων : ῾Ησ. ἐν λ. ἁματροχεῖν **τῶν ἁρμάτων συνάφεσις·** **2**) ἐπὶ ποταμῶν, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου, σημείου, ἀφετηρία : Σχόλ. ᾿Οδ.Κ 515 «**καὶ εἰς ταὐτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν**».

**συναφέψω** μτγν., μέλλ. **συναφεψήσω,** μτχ. παθ. παρακ. **συναφεψημένος,** ὁμοῦ ἀφέψω, βράζω καλῶς : Διοσκ.5,8, Γαλ.6,538,'Ορειβ.ἀπ.60· κ. παθ. : 'Ηροδ.'Ιατρ. ἐν Rh.Mus.58,75 **συναφεψημένος.**

**συναφή** [ἡ] ἡ ἐξ ἀμέσου ἐπαφῆς σχέσις, σύναψις, σύνδεσις : 'Αριστλ.Πνεύμ.484b,22, Θεόφρ.Πυρ. 33 **διά τὴν συναφὴν καὶ κατάμιξιν,** σύτ.Μεταφ. 309,1 **οὔτ' ἄγαν εὔσημος ἡ συναφὴ τοῖς αἰσθητοῖς,** Πλούτ.'Ηθ.1080F· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀφαίρεσις: Φιλόδ.Θε.γ'12· ἐν φρ. **κατὰ συναφὴν** ἐν ἀντιθ. πρὸς **τὸ** αὐτοτελῶς, ἐν συσχετισμῷ πρός τινα ἢ πρός τι : 'Επίκ.'Επιστ.2,36U. **2)** εἰδ. ἀστρολ. ἡ σύζευξις τῶν ἀστέρων : Μαν.1,74 **αἴκεν ἴδηαι εὐκέραον Μήνην συναφὴν τούτοις** ['Ερμείᾳ Φαέθοντι] **ἐπέχουσαν,** Νεχέψ.π.Βέττ.Βάλ.279,26, Πάπ.· ‖ ὁμ.ἀστρολ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀπόρροια, πιθ. ἡ ὑπὸ ἀστρολόγου προσαρμογὴ ἀστέρος κττ. εἰς τὴν τύχην τῶν πεπρωμένων τινός : Γολ.10,543,Παῦλ. 'Αλ.1· ‖ εἰδ. ἐπὶ τοῦ Γαλαξίου, ἡ διακλάδωσις αὐτοῦ : Πτολ.Μαθ.8,2· **3)** ὁμ. εἰδ. ἐπὶ ποταμῶν, ἡ συμβολή : Πτολ.Γεωγρ.3,16,8 **ἡ πρὸς τὸν 'Αλφειὸν ποταμὸν. συναφὴ αὐτοῦ·** **4)** τὸ σημεῖον ἢ ἡ γραμμὴ ἑνώσεως ὡς ἐν τοῖς διθύροις ὀστρακοδέρμοις : 'Αριστλ.ΖΜ 680a,24· ‖ μαθημ. τὸ σημεῖον ἐπαφῆς περιφερείας, κύκλου ἢ κυκλικῆς ἐπιφανείας καὶ ἐφαπτομένης εὐθείας γραμμῆς : 'Αριστλ.'Ατόμ.971b,17, Πολύβ.6,23,11 **ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον συναφή,** Πλούτ.'Ηθ.1079 **κατὰ τὴν συναφὴν ἐγκεκλιμέναι·** **5)** ἀστρον. ὁ σύνδεσμος [nodus] : Κλεομ.2,5· **6)** κοινὸς φθόγγος εἰς δύο τετράχορδα, ἀντίθ. διάζευξις· Βακχ.Μουσ.30B «συναφή ἐστιν ὅταν δυοῖν τετραχόρδων ἑξῆς κειμένων ἐπίκοινος φθόγγος ὢν τοῦ μὲν βαρυτέρου τετραχόρδου ὀξύτερος εἴη τῇ διὰ τεσσάρων, τοῦ δὲ ὀξυτέρου τῇ τε διὰ τεσσάρων συμφωνίᾳ» : Πλούτ.'Ηθ.491B **καθάπερ ἐν διαγράμματι μουσικῷ φθόγγοι διάζευξιν, οὐ συναφὴν ποιοῦσι.**

**συναφηβῶ-άω** μειοῦμαι εἰς ἰσχὺν ἐν ἀναλογίᾳ πρός τι, μτ. δοτ. : Φἰλ.π.Εὐαγγ.Προπ.8,11 **γυμνάσματα συναφηβῶντα τῇ τοῦ σώματος ἀκμῇ.**

**συναφής-οῦς-ές** κ νεώτ. ὁ ἐφαπτόμενός τινος, ὁ ἔχων ἄμεσον ἐπαφήν, συνάφειαν μετά τινος, ὁ συνεχόμενος, ὁ συνηνωμένος, συνδεδεμένος μετά τινος : 'Αριστλ.ΖΜ 667ε,7, αὐτ.Κόσ. 393a,21 **ὁ ὠκεανὸς ἀναχεῖται, μεγάλους περιλαμβάνων κόλπους, ἀλλήλοις συναφεῖς,** Σωρ.1,57 **ὑμὴν συναφὴς αὐτῷ καὶ ἀστόμωτος·** ἐν πληθ. οὐδ. **τὰ συναφέα** τὰ σχετιζόμενα πρὸς ἄλληλα : Φιλόδ.Οἰκ.32J· ὁμ. **τὰ ξυναφέα** τὰ συνεχόμενα, τὰ ἐγγὺς ἀλλήλων, τὰ ἀλλήλοις προσκείμενα : 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,7· ὁμ. φρ. **συναφὴς τόπος** ὁ προσκείμενος: Διον.Βυζ.35· ‖ ἐπὶ φαρμάκων, ὧν τὰ μόρια ἔχουσι συνοχὴν πρὸς ἄλληλα ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ τελείως ἐν ρευστῇ, ὑγρᾷ καταστάσει : 'Ιππ. Νούσ.4,49· **2)** γραμμ. ὁ συντασσόμενος μετά τινος, μτ. δοτ. : αὐτ.Συντ.157,20· ὁθ. **τὸ συναφὲς** τὸ συντασσόμενον : 'Απολλ.Δύσκ.Σύνδ.217,18· **3)** νεώτ. ὁ ἔχων ἄμεσον σχέσιν πρός τινα ἢ πρός τι, ὁ παρεπόμενός τινος : **συναφεῖς περιπτώσεις, συναφὲς ζήτημα·** ‖ εἰδ.νομ. **συναφῆ ἀδικήματα** τὰ διαπραχθέντα ὑπὸ πολλῶν συγχρόνως εἴτε ἐν χρόνοις καὶ τόποις διαφόροις μετὰ προηγηθεῖσαν συμφωνίαν πρὸς εὐστοχωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν· ‖ ὁμ. νομ. **συναφεῖς δίκαι** δίκαι τῶν συναφῶν ἀδικημάτων ἐπιβάλλουσαι τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν ὑπὸ ἑνὸς δικαστηρίου ἔστω καὶ τοπικῶς μὴ ἁρμοδίου διὰ τὴν ἐπιτυχεστέραν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς καθόλου διαδικασίας αὐτῶν.

**συνάφι** [τὸ] [τουρκ.] δημ. ἐσφ.γρ. τοῦ σινάφι βλ.λ.

**συναφιδρύομαι** σχόλ. παθ. ἀφιεροῦμαι, καθιεροῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Σχόλ.Πίνδ.Ν 1,3 **καὶ .. ὁ 'Αλφειὸς τῇ 'Αρτέμιδι συναφίδρυται.**

**συναφίημι** ἀφίημι, ἀφήνω ὁμοῦ μετά τινος, συμπίπτω μετά τινος : 'Αριστλ.Πρ.935b,24 **συναφίημι μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ γῆν·** ‖ ρίπτω, ἀφήνω νὰ πέσῃ ὁμοῦ μετά τινος : Διόδ.Σ 17,104 **ἐκπώματα χρυσᾶ κατεπόντισε ταῖς σπονδαῖς συναφιείς·** **2)** ἐξαπολύω ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.11,12,3 **ἠναγκάζετο .. συναφεῖναι τοὺς .. Ταραντίνους.**

**συναφικνοῦμαι-έομαι** μτγν. κ. μσν. ἀφικνοῦμαι, φθάνω ὁμοῦ μετά τινος : Διογ.Λ 10,47 **τὸ κάτω φερόμενον σῶμα ἐπὶ τοὺς πλείους τόπους ἀφικνεῖται συναφικνούμενον ὁθενδήποτε,** Ζωναρ.1,214B **αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγον εἰς Πτολεμαΐδα συναφικέσθαι αὐτῷ.**

**συναφίπταμαι** μσν. ἀποθ. ἀφίπταμαι ὁμοῦ μετά τινος : Λάπιθ. ἐν Notices 13,61,1255 **οἷς πάντως συναφίπταται καὶ ὁ πρὸς ταῦτα πόθος.**

**συναφιστάνω** μσν. τύπος τοῦ συναφίστημι βλ.λ.

**συναφίστημι** κ. μσν., ἰων. ξυναπίστημι, ἀττ. ξυναφίστημι, μσν. κ. συναφιστάνω, ἰων. παθ. **συναπίσταμαι** [Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.7,854], γίνομαι αἴτιος ἀποστασίας τινός : 'Ιώσ.ΙΊΙ 1,24,2 **συναφίστα δὲ ἕκαστον τὰ τοῦ βασιλέως προστάγματα·** **2)** κινῶ εἰς ἐπανάστασιν : Θουκ.1,56 **δείσας μὴ τοὺς ἄλλους ξυναποστήσωσι·** κ. παθ. ἐπαναστατῶ, ἐξεγείρομαι εἰς ἐπανάστασιν ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : 'Ηρ.5,37 **τὴν τυραννίδα ἰσονομίην ἐποίεε τῇ Μιλήτῳ ὡς ἂν ἑκόντες αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπισταίατο,** αὐτ.104, Θουκ.3,47 **ὁ δῆμος οὐ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις,** Φώτ.Βιβλ.185,25 **ὁ ἐκπεσὼν 'Εωσφόρος καὶ ὅσον αὐτῷ συναπέστη φῦλον δαιμόνιον·** ὁμ. ἐν μτχ. ὀν. πλ. ἀρσ. **οἱ ξυναποστάντες** : Θουκ.1,104· ὁμ. κ. ἐν φρ. **τὰ ξυναφεστῶτα χωρία** : αὐτ.1,59· **3)** ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι : Δαμάσκ.'Αρχ.305· **4)** συναποσπῶ : Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.7,854 **συναποστάνειν τῷ λόγῳ τὸ σῶμα τῆς γῆς·** **5)** παθ. παύω νὰ ὑπάρχω : Θεόφιλ.Πρωτ.'Ανθρ.Κατ.2,13,310 **τοῦ νόμου μηκέτι σῳζομένου συναφίσταται καὶ ἡ φύσις.**

**συναφομοιῶ-όω** μτγν. κ. νεώτ., παθ. -οῦμαι, ποιῶ τι ἐντελῶς ὅμοιον πρός τι : Πλούτ.'Ηθ.2,52B **καθωμίλει τῷ συναφομοιοῦν καὶ συνοικειοῦν ἑαυτὸν ἅπασιν,** 'Αντίγ.Καρ.25· ‖ κ.παθ. γίνομαι τελείως ὅμοιος πρός τι ἢ πρός τινα : Πλούτ.'Ηθ.51D **ὥσπερ τῶν θηρίων ὅσα πεφυκότα τὴν χρόαν τρέπεσθαι συναφομοιοῦται τοῖς ὑποκειμένοις.**

**συναφορίζω** μτγν. συναποχωρίζω, ἐκχωρίζω, ξεχωρίζω ὁμοῦ : Πλούτ.'Ηθ.425B **ἅμα τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαιρεῖν οὐκ ἄτοπον·** ὁμ. κ. μέσ. : Διον.'Αρεοπ.208.

**συναφοσιῶ-όω** μσν. ἀφοσιῶ, ἀφιερῶ ὁμοῦ : Παχυμ.Γ 2,196,11.

**συναφραίνω** μτγν. ἀφραίνω, ἀνοηταίνω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Κύριλλ.'Ιουλ.7,233B.

**συνάφραστος-ον** μσν. ὁ ὡσαύτως ἄφραστος, ὁπερίγραπτος : Πισίδ.Γ'Αρχ.Πολ.1767 **τὸν σὸν υἱὸν τὸν συνάφραστον λόγον.**

**συναφυπνίζομαι** μτγν. παθ. κ. νεώτ. ἀφυπνίζομαι ὁμοῦ : Γρηγ.Νύσσ.2,819D.

**συναφῶς** ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον συναφῆ βλ.λ.1, ἐπιπροσθέτως : Νικ.Χων.Χρον.331B **ἕτερ' ἄττα πολίσματα ἐπὶ τῷδε συναφῶς ἐχειρώσαντο·** **3)** κ. νεώτ. ἐν συναφείᾳ πρός τι, ἐν συσχετισμῷ : **σᾶς ἀναφέρω συναφῶς ὅτι . . .**

**συνάχθομαι,** μέλλ. συναχθέσομαι κ. συναχθεσθήσομαι (Αἰσχίν.3,242, Θεόφρ. Χαρ.29,5), ἀόρ. εὐκτ..συναχθεσθείην [Δημ.491], ἄχθομαι, θλίβομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συλλυποῦμαι, μτ. δοτ. προσ. : 'Ηρ.8,142 **πιεζευμένοισι μέντοι ὑμῖν συναχθόμεθα,** 'Ισοκρ.4,112, αὐτ.6,103 **τοῖς παθοῦσι συνηχθέσθησαν,** Δημ.491 **συναχθεσθείην ἂν ἔγωγε τῇ πόλει·** κ. μτ. δοτ. πράγμ. διά τι πρᾶγμα : Ξεν.ΚΠ 4,6,5 **συναχθόμενός μοι τῇ συμφορᾷ,** Δημ.

134) **συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις**· κ. ἐμπροθ. (περί τινος, ἐπί τινι, ὑπέρ τινος) : Φάλ.85 **μή συνάχθου μοι περὶ τῶν τραυμάτων**, Ξεν.ΚΠ 8,2,2 **συναχθόμενος δ' ἐπὶ τοῖς κακοῖς**, Δημ.1248 **συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ**, Θεόφρ.Χαρ.29,5 **οὐχ ἕξομεν τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν συναχθεσθησομένους**· || κ. μτ. γενικ. πράγμ. συλλυποῦμαί τινα ἐξ αἰτίας, ἕνεκα πράγματός τινος : Ἀλκίφρ I,31· **οὐ τοσοῦτόν σοι τοῦ κινδύνου συνηχθέσθην**· κ. ἑπομένης ὑποθετ. προτάσ. μτ. τοῦ ἦν : Ξεν.ΚΠ I,6,24 **καὶ συναχθόμενον, ἦν τι κακόν**, αὐτ.Συμπ.8,18 **συνάχθεσθαι δὲ ἦν τι σφάλμα προσπίπτῃ**.

**συναχθοφορῶ**-έω μσν. ἀχθοφορῶ ὁμοῦ μετά τινος : Μιχ.Ἀκομ.2,244,6 (ἔκδ. Λ.).

**συνάχι** (τό) δημ. συνάγχη, κατάρρους τῆς ρινός: **παίρνω συνάχι** (καταλαμβάνομαι ὑπὸ καταρροῆς), παροιμ. **σάν πεθάνω ἀπ' τὸ συνάχι, φάσκελα νά 'χῃ ἡ πανούκλα** (δὲν εἶναι παρήγορον τὸ ὅτι μᾶς συνέβη μικρὸν καὶ οὐχὶ σπουδαῖον κακόν, ὅταν καὶ τούτου αἱ συνέπειαι εἶναι ὀλέθριαι)· **2)** σπανιώτ. ἡ κυνάγχη βλ.λ.2).

**συνάχνῦμαι** μτγν. παθ. ἄχνυμαι, θλίβομαι, λυποῦμαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. : Κόϊντ.2,625 **συνάχνυτο δ' ἀμβροσίη Νὺξ παιδὶ φίλῃ**· κ. ἀπολ. : Νόνν.Δ 11,213 **ἀχνυμένου Βρομίοιο συνάχνυται ὄμπνια Δηώ**.

**συναχρειῶ**-όω μτγν. κ. μσν. ἀχρειῶ, καθιστῶ τι ἄχρηστον ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Γρηγ.Νύσσ.1,430Α **τῷ λείποντι πάντως καὶ τὸ παρὸν συνηχρείωται**, Εὐστ.Πον.115,68.

**συνάχρονος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄχρονος, αἰώνιος, ὁ καὶ αὐτὸς αἰώνιος : ΑΠ 1,23,1 ἀθανάτου **πατρὸς υἱὲ συνάχρονε**.

**συνἄχῠρηγῶ**-έω πάπ. κομίζω ἄχυρα ὁμοῦ μετά τινος, βοηθῶ εἰς τὴν μεταφορὰν ἀχύρου.

**συνάχωμα** (τό) τὸ νὰ προσβληθῇ τις ὑπὸ καταρροῆς βλ.λ.2), τὸ νὰ πάθῃ, πάρῃ συνάχι.

**συναχώνομαι** δημ., ἀόρ. **(ἐ)συναχώθηκα**, παροκ. μτχ. **συναχωμένος**, προσβάλλομαι ὑπὸ καταρροῆς βλ.λ.2), ρινικοῦ κατάρρου, παίρνω συνάχι· **2)** ρηματ. π. συνάχωμα.

**σύναψις**-εως (ἡ) (συνάπτω) κ. μσν. **κ. νεώτ.** ἡ ἐνέργεια τοῦ συνάπτειν, ἡ συναφή, σύνδεσις, ἕνωσις : Πλάτ.Θεαίτ.195D **ἐν τῇ συνάψει αἰσθήσεως** πρὸς διάνοιαν, αὐτ.Τίμ.40C, Ἀριστλ.Φυσ.227a, 15 **ἐξ ὧν ἔν τι πέφυκε γίνεσθαι κατὰ τὴν σύναψιν**, αὐτ.Μεταφ.1069a,9, Θεόφρ.Αἰσθ.73, Πλούτ. Ἠθ.558F **ἔχουσι .. τινάς αἱ δυνάμεις ἀναφοράς.. ἐπὶ τά πρῶτα καὶ συνάψεις**, - **σύναψις γάμου** - **δανείου** - **συνθήκης** - **συμβολαίου**· **2)** μσν. ὁ δεσμὸς τοῦ γάμου : Στουδ.Θεόδ.13Β **ἀνοσίαν εἰδὼς τὴν σύναψιν**· **3)** κ. νεώτ. τὸ σημεῖον ἢ ἡ γραμμὴ τῆς ἑνώσεως : Ἀριστλ.Μηχ.854b,39 **σύναψις τῶν πλευρῶν**, αὐτ.854a,23 **σύναψις τῆς θερμάστρίδος**, αὐτ.ΖΜ 668b,8 **τοῦ δ' ἥπατος περὶ τὴν σύναψιν τῇ μεγάλῃ φλεβί**, αὐτ.ΖΙ 513b,13· **4)** ὡς συγκεκρ. ἕνωσις, ἄθροισμα, συλλογή, ἐπὶ ἀστέρων : Ἀριστλ.Μετ.343b,8· **5)** ἡ συμπαράθεσις, ἡ ἀπαρίθμησις κακουργημάτων : Πάπ. ἡ ἡ **ἐκ μέρους σύναψις**· **6)** ἕνωσις, σύνδεσμος, συνωμοσία : ΠΔ Βασ.3,16,20 **τάς συνάψεις αὐτοῦ ἃς συνῆψεν**· **7)** νεώτ. βιολ. τὸ φαινόμενον, καθ' ὃ ἡ χρωματίνη τοῦ πυρῆνος συσπειροῦται τολυποειδῶς, ὁ δὲ πυρὴν αὐξάνει κατ' ὄγκον.

**συνάωρ**-ορος (ἡ) Σουΐδ. ἀντὶ συνήωρ βλ.λ.

**συνβετερανός** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἑταῖρος, ὁ σύντροφος βετεράνου βλ.λ.1), ὁ καὶ αὐτὸς βετεράνος.

**συνδαΐζω**, μέλλ. **συνδαΐξω**, δαΐζω, φονεύω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, **σφάζω μαζί** : Σοφ. Αἶ.361 **ἀλλά με συνδάϊξον**.

**συνδαίνῦμι**, μέλλ. **συνδαίσω**, ἀόρ. μτχ. **συνδαίσας** (Εὐρ.Ἑλ.1439), παρέχω, προσφέρω ὁμοῦ μετά τινος γεῦμα, καλῶ εἰς εὐωχίαν ὁμοῦ : Εὐρ.Ἑλ.1439 **ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ στέλλῃ πρὸς οἴκους ἢ μένων εὐδαιμονῇς** (συνεορτάσας δι' εὐωχίας τοὺς γάμους .. μετ' ἐμοῦ)· || τὸ μέσ. ἑορτάζω μετά τινος, συνευωχοῦμαι, ξεφαντώνω μαζί : Σάτυρ.3 **αὐτὸς συνέστρεφε τὴν ὄφιν ὡς συνδαινύμενος**, Κόϊντ.3,100.

**συνδαιτἄλεύς**-έως (ὁ) μτγν. ὁ συνδαιτυμών: Ἀθήν.8,354D **ἄνδρες συνδαιταλεῖς**, Σουΐδ.

**συνδαίτης** (ὁ) κ. θηλ. κλητ. **σύνδαιτι** (Ὀρφ.Ὕμν. 55,10), ὁ συνδαίτωρ βλ.λ. : Ὀρφ.Ὕμν.55,10 **σύνδαιτι θεῶν**, Λουκ.Ἐπ.Κρον.36 **ὡς ἂν μηδὲ τὸν συνδαίτην αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι**.

**συνδαιτῦμών**-όνος (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. ὁ συμμετέχων εἰς γεῦμα μετά τινος, ὁ σύνδειπνος, ὁ ὁμοτράπεζος : Ξεν.ΚΠ 8,2,3 **πλὴν οἷς αὐτὸς καὶ οἱ συνδαιτυμόνες χρήσαιντο** (δ. γρ. σύνδειπνοι).

**συνδαίτωρ**-ορος (ὁ) ὁ ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ ἐσθίων μετά τινος, ὁ συνδαιτυμών, ὁ σύνδειπνος : Αἰσχ. Εὐμ.351 **οὐδὲ τις ἐστὶν συνδαίτωρ μετάκοινος**.

**συνδάκνω**, μέλλ. συνδήξομαι, δάκνω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Ξεν.Ἱππ.6,9 **συνδάκνοντι τὸ στόμιον** (ἐπὶ ἵππου δάκνοντος τὸν χαλινὸν καὶ φεύγοντος)· **2)** συγκλείων τοὺς ὀδόντας θραύω, συντρίβω τι : Ἀριστλ.ΖΙ 612a,24 **κινεῖ τὸν αὐχένα, ἵνα μὴ συνδάκῃ**, αὐτ.621b,2 **τῷ δ' ὀδόντι τῷ σκληροτάτῳ συνδακὼν διαφθείρει τά ἄγκιστρα**· || **συνδάκνω τὸ πνεῦμα** κρατῶ τὴν ἀναπνοήν μου : Κερκ.1 **χεῖλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας καὶ τὸ πνεῦμα συνδακών**· **3)** τὸ παθ. αἰσθάνομαι ἰσχυρὸν ἄλγος, πόνον, ἀλγῶ, πονῶ καθ' ὑπερβολήν : ΠΔ Τωβ.11,11 **ὡς δὲ συνεδήχθησαν, διέτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ**.

**σύνδακρυς**-υος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ πλήρης δακρύων, ὁ ἔνδακρυς : Σωκρ.Σχ.Ἐκκλ.Ἱστ.4,23, Βί.Βαρλ.π.Ἀν.Βοασσ.4,271 **σύνδακρυς γενόμενος**.

**συνδακρύω** κ. μσν. δακρύω, κλαίω ὁμοῦ μετά τινος : Εὐρ.ΙΑ 1242 **μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπίκουρος φίλοις, ὅμως δὲ συνδάκρυσον**· κ. μτ. δοτ. : Κλέαρχ.Ἰατ.37 **τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει**· κ. ἀπολ. : Ἰώσ.ΑΙ 16,4,3, Πλούτ.Ἠθ.599B **οὐ γάρ συνδακρυόντων καὶ συνεπιθρηνούντων .. χρείαν ἔχομεν**, Ζωναρ.Ἐπιτ. Ἱστ.1,244D· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἐφραὶμ Σύρ.1,17A **συνδακρυόμενος εἶπε πρὸς αὐτήν**· **2)** μτ. αἰτ. θρηνῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου : Πλούτ.Λούκ.29 **συνδακρύσας τὰ κοινὰ πάθη**.

**συνδακτυλία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ διαμαρτίας περὶ τὴν διάπλασιν δυσμορφία, καθ' ἣν δύο ἢ πλείονες παρακείμενοι δάκτυλοι εὑρίσκονται συνηνωμένοι διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλας ἐστραμμένων ἐπιφανειῶν αὐτῶν.

**συνδἄμάζω** μσν. δαμάζω, κατανικῶ, καταπονῶ ἐντελῶς, καταβασανίζω : Νικήτ.Εὐγ.5,268 **κινεῖν καθ' ἡμῶν μηχανὰς πολυτρόπους καὶ συνδαμάζειν ἀλλεπαλλήλοις πνοαῖς**.

**συνδἄμιοργός** (ὁ) δωρ. ἀντὶ συνδημιουργός βλ.λ.2) : Ἐπιγρ.

**συνδάμνἄμαι** μτγν. παθ. καταδαμάζομαι, καταβάλλομαι ἐντελῶς, κατανικῶμαι, καταπονοῦμαι : Νίκ.Ἀλεξ.173 **καὶ γὰρ δὴ πνοαῖς συνδάμναται ἐχθραῖς**, Γρηγ.Ναζ.2,62.

**συνδἄνείζομαι** μτγν. μέσ. δανείζομαι παρὰ διαφόρων συνάμα πιστωτῶν, συνάπτω πολλὰ συγχρόνως δάνεια : Πλούτ.Εὐμ.13 **ἐσκήψατο χρημάτων δεῖσθαι καὶ συνεδανείσατο τάλαντα πολλὰ παρὰ τῶν μάλιστα μισούντων αὐτόν**· **2)** δανείζομαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πάπ.

**συνδἄπἄνῶ**-άω Ἐπιγρ. κ. μτγν. δαπανῶ ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἐπιγρ. κ. παθ. : Γρηγ. Νύσσ.3,195D **ὁ ἀνθρώπινος νοῦς τῇ ἀφαιρέσει τῶν σωματικῶν ἰδιωμάτων συνδαπανώμενος**.

**συνδᾰσύνω** δασύνω προσέτι, ἐπίσης, τὸ παθ. λαμβάνω ἐπίσης, προσέτι δασεῖαν : ΕΜ 317,47 **τὸ πρὸ φωνήεντος πλεονάζον, φιλουμένου αὐτοῦ συμφιλοῦται, δασυνομένου δὲ συνδασύνεται, οἷον οἶκα, ἔοικα, ὥρων, ἑώρων.**

**συνδαυλίζω** νεώτ., δημ. συνταυλίζω ἀνακινῶ τοὺς δαυλοὺς τῆς ἑστίας, ἵνα καταστήσω τὸ πῦρ ζωηρότερον· **2)** μτφ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ψυχικὰ πάθη, παροξύνω, ἐξεγείρω, ἀνακινῶ, ἀναταράσσω: **συνδαυλίζει τὰ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μερίδων πάθη·** **3)** ρηματ. π. συνδαύλισις, συνδαύλισμα, συνδαυλιστής.

**συνδαύλισις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνδαυλίζειν.

**συνδαύλισμα**-ατος (τὸ) νεώτ. κ. **συνδαυλισμός** (ὁ) ἡ συνδαύλισις βλ.λ.

**συνδαυλιστής** (ὁ) νεώτ. ὁ συνδαυλίζων, ὁ διεγείρων, ὁ παροξύνων τὰ πάθη.

**συνδαυχνᾱφόρος** (ὁ) Ἐπιγρ. αἰολ. ὁ σύντροφος δαυχναφόρου βλ.λ.3), ὁ μετά τινος ἄλλου ὢν δαυχναφόρος.

**συνδεαίνω** ἀντὶ συνδυαίνω βλ.λ. : Ἱππ.π.Γαλ.19, 143 (διόρθ.συνδυαίνω).

**συνδεδεμένως** ἐπίρρ. σχόλ. κ.μσν. κ. νεώτ. συνημμένως, ἡνωμένως, ἀντίθ. ἀσυνδέτως : Σχόλ.Σοφ. ΟΤ 344 **συνδεδεμένως τὸν ἑξῆς λόγον ὀφείλων ἐκφέρειν, ὁ δὲ ἀσυνδέτως ἐπήγαγε,** Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.8,2,217 **καὶ συνδεδεμένως ἄμφω καὶ ἀσυνδέτως.**

**συνδέδῐα** παρακ. ἐν σημ. ἐνεστ. αἰσθάνομαι κοινὸν φόβον μετά τινος : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,141.

**συνδείδω** μτγν. δείδω, φοβοῦμαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,141 **εὔνοια γὰρ εἰς τοὺς τυράννους γίγνεται δορυφόρων ἐκ τοῦ συναδικεῖν καὶ συνδεδιέναι.**

**συνδείκνυμι** μτγν. ἐν τῷ μέσ. δεικνύω, ἀποδεικνύω τι προσέτι, ἐπίσης : Γαλ.15,651 **τῷ λόγῳ τῷδε περὶ τῆς κράσεως συνδεικνῦναι,** Ἐπιγρ. **ὁδὸς ἡ συνδειχθεῖσα** (ἡ ὁμοῦ ὑποδειχθεῖσα).

**συνδεινῶ**-όω μτγν. κ. μσν. καθιστῶ τι δεινὸν ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, τὸ παθ. : Εὐστ.Ὀδ. 1711,51 **φράσις τῇ τῶν πραγμάτων συνδεινουμένῃ σκυθρωπότητι.**

**συνδείπνιον** (τὸ) μτγν. ἄ. σύνδειπνον βλ.λ. : Κολλ. Δήμ.73 **οὔτε νιν εἰς ἐράνως οὔτε ξυνδείπνια πέμπον,** Διόδ.Σ 14,42 **τοὺς προθυμοτάτους ἐτίμα . . καὶ πρὸς τὰ συνδείπνια παρελάμβανε,** Ἀθήν. 4,140C· **2)** αἴθουσα γεύματος, τραπεζαρία : Πάπ.

**σύνδειπνον** (τὸ) τὸ κοινὸν δεῖπνον ἢ συμπόσιον, ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἑσπερινὴ ἑστίασις, συνευωχία· Φώτ. «σύνδειπνα καὶ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι»: Ἀριστφ.ἀπ.153, Λυσ.ἀπ.66 **ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον,** Πλάτ.Συμπ.172B **τῶν τότε ἐν τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων,** Κικ.Οἰκ.9,24,3, Διόδ.Σ 18, 46 **κατὰ τὰ σύνδειπνα παραλαμβάνων ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις,** Πλούτ.Ἠθ.679A, Θεμίστ.Λόγ.29,348A **ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.**

**σύνδειπνος** (ὁ,ἡ) μσν. κ. νεώτ. ὁ συνδειπνῶν μετά τινος, ὁ συμμετέχων εἰς δεῖπνον, ὁ συνδαιτυμών, ὁ ὁμοτράπεζος : Εὐρ.Ἴων 1172 **γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν,** Ξεν.ΚΠ 3,2,25, αὐτ.2,2, 28 **τινὰ τῶν λοχαγῶν σύνδειπνον . . πεποιημένον,** αὐτ.Ἀν.2,5,27 **αὐτὸν . . σύνδειπνον ἐποιήσατο,** ΠΔ Σοφ.Σειρ.9,16 **ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειποί σου,** Πλούτ.Ἠθ.660B **σύνδειπνος τῇ γαστρί, οὐ τῇ ψυχῇ,** Μᾶρκ.Ἀργ.ΑΠ 9,229,1 **ἀρχαίη σύνδειπνε . . λάγυνε·** **2)** κτ. πληθ. **Σύνδειπνοι** τίτλος σατυρικοῦ δράματος τοῦ Σοφ. : Κικ.Κόϊντ.2,16,3· || ὁμ. κτ. πληθ. μέλη λέσχης συνδειπνούντων, συμποσιαστῶν, ἀντίθ. ξένοι : Πάπ.

**συνδειπνῶ**-έω κ. νεώτ. δειπνῶ ὁμοῦ μετά τινος, συμποσιάζω, συνευωχοῦμαι : Ἐπίχ.35 **συνδειπνέω τῷ λῶντι,** Ξεν.Ἑλλ.4,1,6, Πάπ. **καταξίωσον ἅμα ἡμῖν συνδειπνῆσαι·** κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Ἰσαῖ.3,14, Δημ.554 **μεθ' ἡμῶν συνδεδειπνηκώς,** Λουκ.Συμπ.1 **συνδείπνει μεθ' ἡμῶν·** κ. ἀπολ. : Λυσ. 1,22 **ἐκέλευον συνδειπνεῖν,** Πλάτ.Συμπ.174E **εἰς καλὸν ἥκεις, ὅπως συνδειπνήσῃς,** αὐτ.217C, Ξεν. ΚΠ 4,5,9, Πάπ. **συνδεδειπνηκότων αὐτῶν ἔν τινι καπήλωι·** || ἡ μτχ. κτ. πληθ. **συνδειπνοῦντες** μέλη ἐρανικοῦ δείπνου, οἱ συμμετέχοντες εἰς δεῖπνον ἐξ ἐράνου : Ξεν.Ἀπομν.3,14,2 **καταμαθὼν δέ ποτε τῶν συνδειπνούντων τινὰ τοῦ μὲν σίτου πεπαυμένον, τὸ ὄψον . . ἐσθίοντα.**

**συνδεισῑδαίμων**-ονος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ μετέχων δεισιδαιμονίας, ὁ καὶ αὐτὸς δεισιδαίμων ὤν : Κύριλλ.Κτ.Ἰουλ.3,84C, αὐτ.4,125B.

**συνδεκᾰδίζω** συνεορτάζω μετά τινος τὴν δεκάτην ἡμέραν τοῦ μηνός : Δημ.1335 **τούτοις συνδεκαδίζοντας καὶ τῶν .. ἱερῶν κοινωνοῦντας** (εἰκ.).

**συνδεκάζω** δεκάζω βλ.λ.1) πάντας ὁμοῦ, ἰδ. τοὺς δικαστάς : Ξεν.Ἀθ.3,7 **συνδεκάζειν τοὺς δικαστάς,** Νόμ.π Δημ.1137 **ἐάν τις . . συνδεκάζῃ τὴν ἡλιαίαν,** Αἰσχίν.1,86 **οἵπερ . . ἐνεχείρουν συνδεκάζειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἄλλα δικαστήρια,** Πολυδ.6,152 **τὰ δικαστήρια συνδεκάζειν.**

**σύνδεμα**-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ πρὸς σύνδεσιν ἢ συγκόλλησιν χρησιμεῦον, συνδετικὴ ὕλη· **2)** τεμάχιον μετάλλου συνδέον δύο μέρη ἐργαλείου μηχανῆς κττ.

**συνδενδρία** (ἡ) μτγν. κ. μσν. τόπος **σύνδενδρος,** κατάφυτος ἐκ δένδρων, δενδρών : Εὐστ.1652,16 **ἔστι δὲ δρυμὰ ἡ συνδενδρία, ὡς ἀπὸ δρυός.**

**σύνδενδρος**-ον κ. νεώτ. ἐπὶ τόπου, ὁ πλήρης δένδρων, ὁ κατάφυτος ἐκ δένδρων, ὁ δενδρώδης, ὁ πολύδενδρος : Δικαίαρχ.Γεωγ.1,8, Πολύβ.12,4,2 **διὰ τὸ σύνδενδρον . . εἶναι τὴν νῆσον,** Βόβρ.43,1 **σύνδενδρος ὕλη,** Ἀρρ.Τοκτ.27,4 **τόποι σύνδενδροι,** Σχόλ.Ἰλ.Ὀξ.1686,10· || τὸ οὐδ. **σύνδενδρον** ὡς οὐσ. τόπος κατάφυτος ἐκ δένδρων, δενδρών : Πλούτ.Ἠθ.310E **ἔν τινι συνδένδρῳ.**

**συνδενδροῦμαι**-όομαι μτγν. κ. μσν. δενδροῦμαι, γίνομαι δένδρον ὁμοῦ μετά τινος : Λιβάν.Ἠθ.11,4 **οὖσα δένδρον τοὔνομα (Δάφνη) συνδένδρωται καὶ τὸ βούλημα.**

**συνδέομαι** δέομαι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, παρακαλῶ τινα ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου, συνικετεύω, μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.Καῖσ.66 **ὡς δὴ . . Κίμβρῳ περὶ ἀδελφοῦ . . συνδεησόμενοι,** Ἐπιφάν.1,178A **συνδεηθῆναι αὐτῷ καὶ τοὺς λοιποὺς αἰῶνας·** κ. μτ. δοτ. προσ. κ. ἑπομένης τελικ. προτάσ. : Πλάτ.Παρμ.136E **Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου·** κ. μτ. γενικ. προσ. : αὐτ.Ἐπιστ.318C **μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα·** κ. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. γενικ. προσ. : Δημ.962 **ἡμεῖς συνδεόμεθ' οἱ ἐπιτήδειοι ταῦθ' ὑμῶν·** κ. ἀπολ. : Δίων Κ ἀπ.38,96 **τὰ παιδία ἐς τὸ πλῆθος παρῆγε συνδεόμενα.**

**σύνδερμον** (τὸ) μσν. τὸ ὑπὸ κοινοῦ εἰς πολλοὺς ἀνῆκον δέρμα, κοινὸν δέρμα : Τζέτζ.Λυκόφρ.88 **ἐν ᾧ δὲ παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς (Λήδας), ὅτι ἓν ἐξ αὐτῆς σύνδερμον ἐγεννήθη.**

**συνδέρω** μσν. δέρω, δέρνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως· τὸ παθ. : Στουδ.Θεόδ.379A **ἐν τῷ δέρεσθαι συνδερόμενόν σοι τῇ διαθέσει.**

**σύνδεσις**-εως (ἡ) (συνδέω) κ. νεώτ. **ἡ ἐνέργεια** τοῦ συνδέειν, συνένωσις, συναρμογή : Πλάτ.Τίμ. 43D **τὰς τῶν ἡμιολίων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπογδόων μεσότητας καὶ ξυνδέσεις·** || κ. μτφ. : Πορφ.Νυμφ.14 **σύνδεσις τῆς ψυχῆς πρὸς** (τὸ σῶμα), Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.32 **κοινωνία καὶ σύνδεσις,** ΨΒασ.3,598C **οὔτε ἀναγκασθεὶς διὰ τῆς πρὸς αὐτὸ συνδέσεως·** **2)** ἡ πύκνωσις ῥευστοῦ

μείγματος κττ., τό δέσιμο βλ.λ.9), τό πήξιμο : Διόδ. Σ 13,113 **τὸν . . κάλαμον, ᾧ χρῆσθαι νομίζουσιν οἱ Συρακούσιοι πρὸς τὴν τῆς κονίας σύνδεσιν,** Πλούτ.'Ηθ.697B **πρὸς τὴν σύνδεσιν ἀντιπράττουσιν** [οἱ ἅλες]· **3**) ἐπὶ κειμένου, ἡ συνέχεια : Πάπ.· **4**) [ἐκ τοῦ παθ.] σύμπτυξις, αὔσφιγξις : 'Ιππ.'Επιδ.6,3,1 **σύνδεσις τοῦ δέρματος,** αὐτ.'Οστ.11, Γαλ.17(2),2· **5**) εἰδ. γραμμ. ἡ καθ' ὑπόταξιν σύνταξις : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ.216,11.

**σύνδεσμα** [τὰ] ἑτερόκλ. πληθ. τοῦ σύνδεσμος βλ.λ. : Εὐρ.'Ιππ.199 **λέλυμαι μελέων σύνδεσμα.**

**συνδέσμευσις-εως** [ἡ] νεώτ. ἀνατ. ἡ διὰ συνδετικῶν ἱστῶν συγκρατουμένη συνάρθρωσις.

**συνδεσμεύω** μτγν. δεσμεύω, συνδέω ὁμοῦ, δένω μαζί : Πολύβ.3,42,8 **ἐκ . . τῆς παρακειμένης ὕλης τὰ μὲν συμπηγνύντες τῶν ξύλων, τὰ δὲ συνδεσμεύοντες, . . πολλὰς ἥρμοσαν σχεδίας,** Σχόλ.Διον. ἐν ΑΒ 844,27 **σύνδεσμος δὲ ἐπειδὴ συνδεσμεύει.**

**συνδεσμία** [ἡ] νεώτ. ζωολ. γένος ἐλασματοβραγχίων **σκροβικουλαριιδῶν** μικροτάτων μαλακίων.

**συνδεσμικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σύνδεσμον, ὁ συνδετικός : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ.235,5 **συνδεσμικὸν ἐπίρρημα** [ὁ σύνδεσμος].

**συνδέσμιος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου δέσμιος, ὁ συνδεσμώτης, ὁ συναιχμάλωτος : Μεθόδ.π.Lambec.Bibl.Caes.5,243C **τοὺς ἐστιγμένους . . προσεῖπεν ὁ ζώθαπτος ὡς συνδεσμίους,** ΚΜανασσ.Χρον.4917.

**συνδεσμῖτις-ιδος** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν ἀρθρικῶν συνδέσμων τῶν ὀστῶν.

**συνδεσμολογία** [ἡ] νεώτ. ἰατρ. μέρος τῆς ἀνατομικῆς ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῶν συνδέσμων τῶν ἀρθρώσεων.

**σύνδεσμος** [ὁ] κ. μσν. κ. νεώτ., ἑτερόκλ. πληθ. **σύνδεσμα** [Εὐρ.'Ιππ.199], τὸ μέσον δι' οὗ συνδέονται πρὸς ἄλληλα δύο ἢ πλείονα πράγματα, δεσμός, συνδετήρ : Εὐρ.Μήδ.1193 **ἀραρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε** [τὸ χρυσοῦν διάδημα ἦτο στερεῶς προσηρμοσμένον, προσηλωμένον], αὐτ. Βάκχ.697 **ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο** [οἱ κόμβοι, οἱ δεσμοὶ τῶν ἐνδυμάτων], Θουκ.2,75 **ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ . . ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα** [τὰ ξύλα τὰ συνδέοντα τὸ οἰκοδόμημα], 'Αριστέ.1 85 **οἱ περὶ** (τὸ θύρωμα) **σύνδεσμοι,** ΠΔ Βασ.1,6,10 **συνέσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις,** - σύνδεσμοι σιδηροδρομικῶν **ράβδων**· **2**) ἰδ. κτ. πληθ. αἱ ἶνες ἢ οἱ τένοντες, δι' ὧν συνδέονται πρὸς ἄλληλα τὰ ἄρθρα ἢ μέλη τοῦ σώματος : Εὐρ.'Ιππ.199 **λέλυμαι μελέων σύνδεσμα,** Τίμ.Λοκρ.100B **συνδέσμοις δὲ ποττὰν κίνασιν τοῖς νεύροις συνᾶφε τὰ ἄρθρα,** 'Αριστλ. ΖΜ 652a,16, αὐτ.ΖΠ 712a,2, ΠΔ Δαν.5,6 **οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο,** ΚΔ Κολ.2,19 **τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον,** Σωρ.2,57, Γαλ.18(1),734· || νεώτ. ἀνατ. δέσμη ἢ ταινία ἰνώδους ἐλαστικοῦ ἱστοῦ συνδέουσα καὶ συγκρατοῦσα τὰ μέρη μιᾶς ἀρθρώσεως ἢ ἄλλα ὀστεώδη καὶ χονδρώδη μόρια· **3**) κ. νεώτ. μτφ. δεσμὸς ἑνώσεως : Πλάτ.Πολ. 520A **ἐπὶ τὸν ξύνδεσμον τῆς πόλεως** [τὸν δεσμὸν τὸν φυλάττοντα ἡνωμένην τὴν πόλιν], αὐτ.616C **εἶναι . . τοῦτο τὸ φῶς ξύνδεσμον τοῦ οὐρανοῦ,** αὐτ.Πολιτ.310A **τὸν ξύνδεσμον ἀρετῆς,** αὐτ.Νόμ. 921C **νόμος ὁ βοηθῶν . . τῷ τῆς πόλεως ξυνδέσμῳ,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1162a,27 **σύνδεσμος τὰ τέκνα δοκεῖ εἶναι,** ΚΔ Κολ.3,14 **τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος,** αὐτ.'Εφεσ.4,3 **τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης,** 'Επιφάν.1,797A **διὰ τὸν σύνδεσμον τῆς ἀληθείας,** αὐτ.823D **τοῦ λόγου ὁ σύνδεσμος,** Μηναῖ.3,3 'Ορθρ.'Ωδ.1 **συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτό, τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον ἐν ἑαυτοῖς κατέχοντες,** - σύνδεσμος ἀγάπης - φιλίας - ἔρωτος· **4**) νεώτ. ἕνωσις, συνασπισμὸς προσώπων ἐπιδιωκόντων κοινόν τινα σκοπόν, σύλλογος : **σύνδεσμος πολυτέκνων,** - **στρατιωτικὸς** σύνδεσμος, - **σύνδεσμος δημοσίων ὑπαλλήλων**· **5**) κ. νεώτ. γραμμ. ἄκλιτος λέξις συνδέουσα διαφόρους ὅρους τῆς προτάσεως ἢ καὶ προτάσεις πρὸς ἀλλήλας : 'Αριστλ.Ρητ.1407a,20, αὐτ.1413b,32 **σύνδεσμος ἓν ποιεῖ τὰ πολλά,** αὐτ.Ποιητ.1456b,38, Χρύσ.Στωικ.2,45, Διον.Θρ.634,6, 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ. 'Ερμογ.'Ιδ.2,7, - **σύνδεσμοι συμπλεκτικοί - διαζευκτικοί - ἀντιθετικοί - συμπερασματικοὶ ἢ συλλογιστικοί - αἰτιολογικοί - χρονικοί - εἰδικοί - τελικοί - ὑποθετικοί**· **6**) τὸ μέσον δι' οὗ συνδέονται, συγκρατοῦνται δύο ὁμάδες : Πλάτ.'Επιν.984C **τὸ πολὺ μὲν τῆς αὐτοῦ φύσεως, τὰ δὲ σμικρότερα ξυνδέσμου χάριν ἐκ τῶν ἄλλων γενῶν,** 'Αριστλ.Μεταφ.1045a,13, αὐτ.Α'Υστ.93b,36 **συνδέσμῳ ἕν**· **7**) νεώτ. στρατ. πᾶν ἔμψυχον ἢ μηχανικὸν μέσον, δι' οὗ ἔρχονται εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ συνεννόησιν γειτονικαὶ στρατιωτικαὶ μονάδες· **8**) τὸ ὁμοῦ συνδεδεμένον, δέμα, δεμάτι : 'Ηρωδιαν.'Ιστ.4,12,6 **προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν**· **9**) συνωμοσία : ΠΔ Βασ. 4,11,14 **διέρρηξε . . τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς καὶ ἐβόησε σύνδεσμος σύνδεσμος**· **10**) σοδομία, ὁμοφυλοφιλία : αὐτ.3,14,24 **καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ**· **11**) ἀστρον. συναφὴ (nodus) : Εὔδοξ.18,13, Θέων Σμ.194H, Πτολ.Μαθ.6,5 Κλεομήδ.2,5 **ταύτας οὖν τὰς τομὰς οἱ μὲν συναφάς, οἱ δὲ συνδέσμους καλοῦσιν**· || νεώτ. ἀστρον. ἕκαστον τῶν σημείων, καθ' ἃ ἡ ἐκλειπτικὴ τέμνεται ὑπὸ τῆς τροχιᾶς τῆς σελήνης, τῶν πλανητῶν ὡς καὶ τῶν κομητῶν καὶ τῶν μετεώρων· **12**) ὁμ. ἀστρον. **Σύνδεσμος** ὁ ἀστερισμὸς τῶν 'Ιχθύων: 'Ιππαρχ.1,11,20, Γέμιν.3,7, Πτολ.Μαθ.8,1· **13**) εἰδ. ἀστρολ. ἡ σύνδεσις, ὁ συνδυασμός, ἐπὶ οὐρανίων σωμάτων : Βέττ.Βάλ.163,13· κ. ἐπὶ τῆς σελήνης : Παῦλ.'Αλ.S.3.

**συνδεσμῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ἄ. συνδεσμεύω βλ.λ. : Γαλ.2,268, Χαρίτ.2,2 **τὴν κόμην συνεδέσμουν,** Σχόλ. Διον.Θρ.61H **οὐδὲν ἄλλο μέρος λόγου συνδεσμεῖ ἔννοιαν εὐτάκτως,** Εὐστ.'Οδ.1 427· παθ. : Χοῦμν.Ν 150,172 **πεδεῖσθαι καὶ συνδεσμεῖσθαι.**

**συνδέσμωσις**-εως [ἡ] νεώτ. εἶδος συναρθρώσεως, καθ' ὃ τὰ συναφῆ ὀστᾶ συνδέονται διὰ στερεοῦ ἢ ἐλαστικοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ.

**συνδεσμώτης** [ὁ] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ μετ' ἄλλων δεσμώτης, ὁ σύντροφος ἐν τοῖς δεσμοῖς, ἐν τῇ φυλακῇ ἢ τῇ αἰχμαλωσίᾳ, ὁ συνδέσμιος : Θουκ. 6,60 **ἀναπείθεται εἷς τῶν δεδεμένων, . . ὑπὸ τῶν ξυνδεσμωτῶν τινος,** Πλάτ.Πολ.516C **ἀναμιμνησκόμενον αὐτὸν . . τῶν τότε ξυνδεσμωτῶν,** 'Υπόθ. Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.2,321,9.

**συνδεσποτεία** [ἡ] [συνδεσποτεύω] μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ δεσποτεία, **κυριότης,** ἐξουσία, ἡ συγκυριότης : Γρηγ.Ναζ.Λόγ.44,713B.

**συνδεσποτεύω** σχόλ. εἰδ. ἀστρολ. δεσποτεύω, κυβερνῶ ταυτοχρόνως : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.38.

**συνδετήρ**-ῆρος [ὁ] νεώτ. τὸ μέσον ἢ τὸ ὄργανον δι' οὗ συνδέονται δύο ἀντικείμενα πρὸς ἄλληλα : **συνδετὴρ σαγῆς - ὑποδεραίου - ἀκροκορύφου**· || εἰδ. ναυτ. κόραξ μετ' ἀσφαλιστικοῦ δακτυλίου ἐμπεπορπημένος εἰς τὸ ἄκρον ἁλύσεως πρὸς σύνδεσιν δύο τεμαχίων ἁλύσεως ἀποληγόντων εἰς ἀγκύλια ἢ δύο ρυμάτων ἢ συρματοσχοίνων περαταυμένων εἰς φέλια.

**συνδετήριος**-ον νεώτ. ὁ κατάλληλος ἢ ὁ χρησιμεύων πρὸς σύνδεσιν, ὁ συνδετικός.

**συνδέτης** [ὁ] [συνδέω] μτγν., μσν. κ. νεώτ. **ὁ ὁμοῦ μετά τινος δεδεμένος,** δεδεσμευμένος, **ὁ**

σύντροφος ἐν τοῖς δεσμοῖς, ὁ συνδέσμιος, ὁ συνδεσμώτης : Ποσειδών.36 J **Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑποτευκώς, . . σύνδέτην ἔχων ἁλύσει μακρᾷ Βαστάρνην . . πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἕλκεται·** πρβλ. Σουΐδ. ἐν λ., Μαρτύρ.'Αρέθ.'Ανεκδ.5,57,6 **οἱ ἑπτὰ συνδέται αὐτοῦ·** **2**) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐνεργ. ὁ συνδέων, ὁ συνδετήρ, ὁ συνδετικός : Φιλόδ. Ρητ.Ι,74S **τὸν συνδέτην . . τῶν ξύλων ἢ φακέλων,** Νικ.Χων.Χρον.317 **ὅσα καὶ λίθος τῶν διεστώτων συνδέτης ἀκρόγωνος.**

**συνδετικός**-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ συνδέων, ὁ χρησιμεύων πρὸς σύνδεσιν : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.5,18,6 **οἱ δὲ . . τοὺς** ὀκτὼ μῆνας ἀσυν**δέτους φασὶν εἶναι** πάσης γενέσεως, τοὺς δὲ ἑπτὰ **συνδετικούς,** Γαλ.13,161 **νεῦρα συνδετικά** (σύνδεσμα), Γρηγ.Νύσσ.Ι,228A **αἱ συνδετικαὶ τούτων ἐπωμίδες,** Εὐστ.Πον.194,59 **συνδετικοῖς . . γόνασιν, - συνδετικὸς κρίκος, - συνδετικὴ ὕλη·** ‖ τὸ οὐδ. **συνδετικὸν** ὡς οὐσ. ὁ ἑνωτικὸς δεσμός : Φίλ.άπ.101H **τὸ ἴσον συνδετικὸν εἰς ὠφέλειαν,** Πλούτ.Σύγκ.Λυκ.κ.Νομ.4 **οὐδὲ ὀλίγον χρόνον ἡ . . κατάστασις ἔμεινεν, ἅτε δὴ καὶ τὸ συνδετικὸν ἐν αὐτῇ, τὴν παιδείαν, οὐκ ἔχουσα·** **2**) κ. νεώτ. γραμμ. ὁ συμπλεκτικός : 'Απολλ.Δύσκ. Συντ.18,13· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **συνδετικὸν** ὡς οὐσ. τὸ ρῆμα (ἰδ. τὸ εἶναι) ὅπερ συνδέει τὸ ὑποκείμενον πρὸς τὸ κατηγορούμενον.

**συνδετικῶς** ἐπίρρ. μτγν. διὰ συνδέσεως, δι' ἑνώσεως : Πρόκλ.'Αλκ.52C.

**σύνδετος**-ον (συνδέω) ὁ ὁμοῦ μετά τινος δεδεσμευμένος, δεδεμένος, ὁ συνδεδεμένος : Σοφ. Αἴ.65 **καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται·** **2**) ὁμοῦ μετά τινος ἡνωμένος, ὁ συνηνωμένος : Πλάτ.Πολιτ.279E **τῶν δὲ συνθέτων τὰ μὲν τρητά, τὰ δὲ ἄνευ τρήσεως συνδετά·** κ. μτ. δοτ. : αὐτ. **τὰ δὲ αὐτὰ αὐτοῖς συνδετά·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σύνδετα** τὰ σύνθετα, συγκεκριμένα πράγματα : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.157· **3**) ὁ συμπεπλεγμένος μετά τινος : 'Αριστλ.Φυσιογν.807b,15· **4**) τὸ οὐδ. **σύνδετον** ὡς οὐσ. ὁ δεσμός : Εὐρ."Ιων 1390 **καὶ σύνδεθ', οἷσι τἄμ' ἐφρουρήθη φίλα;.**

**συνδεύω** μτγν. ὑγραίνω, βρέχω ὁμοῦ, μουσκεύω μαζί : Κόϊντ.4,213 (κώδ.).

**συνδέχομαι** πάπ. ὑποδέχομαι, **περιποιοῦμαι** τινὰ ὡς **ξένον,** ξενίζω τινά.

**συνδέω** κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **συνδήσω,** ἀόρ. **συνέδησα** κ. νεώτ. **συνέδεσα,** παθ. **ξυνδεῖται** (Πλάτ.Νόμ.793D), μτχ. **ξυνδούμενος** (Πλάτ.Τίμ.73B), ἀόρ. **συνεδέθην,** παρακ. **συνδέδεμαι,** μτχ. **συνδεδεμένος,** ὁμοῦ δέω, συνάπτω, δένω μαζί, περιβάλλω ὁμοῦ διὰ δεσμοῦ δύο ἢ πλείονα πράγματα πρὸς συγκράτησιν : 'Οδ.Κ 168 **ἐΰστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,** αὐτ.Χ 189 **σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,** Πλάτ.Εὐθφρ.4C **ξυνδήσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ,** Λυκόφρ.1247 **γυῖα συνδήσας λύγοις·** κ. παθ. : Δημάδ.13 **τὰς χεῖρας συνεδέθησαν·** ‖ εἰδ. ἐπὶ συνδέσεως πλοιαρίων πρὸς ἄλληλα πρὸς κατασκευὴν πλωτῆς γεφύρας : 'Ηρ.8,97 **γαύλοις . . συνέδεε, ἵνα ἀντὶ σχεδίης ἔωσι καὶ τείχεος·** **2**) ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσωπα, ὁμοῦ δεσμεύω : 'Ιλ.Α 399 **ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,** 'Ηρ.9,119 **καὶ συνδήσαντες σφέας οἱ Ἕλληνες ἤγαγον ἐς Σηστόν,** Σοφ.Αἴ.62 **τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν,** αὐτ.Φιλ.1016, Εὐρ.Κύκλ.238 **κἄπειτα συνδήσαντες εἰς θᾀδώλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες,** 'Αριστφ.Λυσ.442 **ταύτην προτέραν ξύνδησον,** Ξεν.'Ελλ.2,4,8 **τὸν δ' ἐξιόντα ἀεὶ οἱ ὑπηρέται συνέδουν·** ‖ **ἐμπλέκομαι,** ἐμπλακεὶς ζωγροῦμαι : αὐτ. ΚΠ Ι,6,40 **ἐμπεσὼν συνέδει** (ὁ λαγὼς εἰς δίκτυα)· **2**) τὸ μέσ. **συνδέομαι** συνδέω, περιβάλλω ἐμαυτόν, ζώνομαι : Εὐρ.'Ανδρ.832 **τέκτον, κάλυπτε στέρνα σύνδησαι πέπλους** (διόρθ. ἀντὶ πέπλοις)· **3**) τὸ παθ. ὁμοῦ εἶμαι εἰς τὰ δεσμά, εἶμαι ἐπίσης ἐν φυλακῇ δέσμιος : Πλάτ.Εὐθφρ.9A **ξυνδεθεὶς ὑπὸ τοῦ δεσπότου,** ΚΔ 'Εβρ.13,3 **μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι·** ‖ τὸ μέσ. **συνδέομαι** δένω ἐμαυτὸν μετά τινος, ἑνοῦμαι, σχηματίζω ἕνωσιν : Πλάτ.Πολιτ.310B **τὰ περὶ ταῦτα οὐκ ὀρθῶς ξυνδοῦνται πρὸς τὴν τῶν παίδων γέννησιν·** **4**) μτφ. ἐμποδίζω, περιορίζω, παραλύω τὴν κίνησιν, τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειάν τινος : 'Ησιόδ. ἀπ.121 **οἶνος . . σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε δεσμοῖς ἀφράστοισι·** ‖ ἡ μτχ. τοῦ παθ. παρακ. **συνδεδεμένος** συνεσταλμένος, ζαρωμένος : Φιλόστρ.Εἰκ.2,21· **5**) περιβάλλω δι' ἐπιδέσμου, ἐπιδένω : 'Ιλ.Ν 599 **αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν . . σφενδόνῃ·** **6**) κ. νεώτ. προσαρμόζω ἀδιασπάστως, συναρμόζω στενῶς, συναρμολογῶ : Πλάτ.Τίμ.84A **σάρκας ὀστοῖς ξυνδοῦν,** αὐτ.73B, αὐτ.Συμπ.202E, αὐτ.Θεαίτ.160B, Πολυβ.7, 124 **τοῖς μὲν χυτοῖς χρὴ τὰ οἰκοδομήματα συνδεῖν, - συνδέω τὰ τμήματα μηχανῆς·** ‖ **συνδέειν τι ἀπό τινος** ἐξαρτᾶν τι διὰ δεσμοῦ : Λουκ. Συρ.29 **ξύλα καὶ εἵματα καὶ σκεύεα ἀπὸ τῶν ἕδρην συνδέων ὁκοίην καλιὴν ἱζάνει·** ‖ παθ. προσαρμόζομαι, συνάπτομαι : Ξεν.Κυν.4,1 **ἰσχία μὴ συνδεδεμένα,** 'Αριστλ.Πρ.873a,33.Διόδ.Σ 2,8 **γωνίας . . ἐχούσας τὴν ἀπορροὴν περιφερῆ καὶ συνδεδεμένην,** Σχόλ.'Ιλ.Δ 133 **τὰ πρὸς τοῖς λαγόσι μέρη τοῦ θώρακος διὰ τὸ μὴ συνδεδέσθαι ἀλλήλοις·** ‖ τὸ μέσ. ἔχω ὁμοῦ δεδεμένα, συνηρμοσμένα δύο ἢ πλείονα πράγματα : Τίμ.Λοκρ. 99A **δι' ἀέρος . . καὶ δι' ὕδατος συνεδήσατο δεσμῷ κρατίστῳ,** Θεμίστ.Λόγ.4,59A **συνεδήσατο πρὸς τὴν πόλιν δεσμῷ ἀναγκαίῳ·** ‖ εἰδ. ἐπὶ μερῶν τοῦ σώματος αὐξανομένων ὁμοῦ : 'Ιππ.Γυν. 1,40· **7**) μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ. ἢ ὁμάδων προσ., συνάπτω μετά τινος ἄλλου διὰ πνευματικῶν ἢ ψυχικῶν δεσμῶν ἢ συμφερόντων κττ. : Εὐρ.Φοίν.538 **ἰσότητα τιμᾶν ἣ φίλους ἀεὶ φίλοις πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις συνδεῖ,** Πλάτ.Νόμ.875A **τὸ μὲν γὰρ κοινὸν ξυνδεῖ, τὸ δὲ ἴδιον διασπᾷ τὰς πόλεις,** αὐτ.Πολ.462B **ἡ μὲν ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία ξυνδεῖ,** αὐτ.Φαίδ.99C **ὡς ἀληθῶς τ' ἀγαθὸν καὶ δέον ξυνδεῖν καὶ ξυνέχειν οὐδὲν οἴονται,** Πολυβ.4,34, Δίων Κ 41,57 **ὅσα ἡ φύσις τὸ αἷμα αὐτῶν μείξασα συνέδησε, ταῦτα . . διέλυον καὶ διέσπων,** 'Αλκίφρ.3,49 **ὡς πονηρὸς εἶ καὶ λυπεῖς ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων, - θὰ συνδέσωμεν τὰς τύχας μας, - μᾶς συνδέει κοινὴ καταγωγή, κοινὰ ἰδεώδη, κοινοὶ ἀγῶνες, - τοὺς συνδέει ἡ συγγένεια - στενὴ φιλία - κοινοὶ σκοποὶ - τὸ κοινὸν συμφέρον·** ‖ κ. παθ. ἢ μέσ. **συνδέομαι** ἐπὶ προσ., ἔχω συγγενικούς, κοινωνικοὺς ἢ ἄλλους δεσμοὺς πρός τινα : **συνδέονται διὰ στενῆς φιλίας - διὰ συμμαχίας - δι' ὅρκου, - συνεδέθησαν διὰ γάμου** (ἐνυμφεύθησαν), **- συνδέονται δι' ἔρωτος, - συνδεόμεθα στενῶς παιδιόθεν** (ἔχομεν στενοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς ἐκ παιδικῆς ἡλικίας)· **8**) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐνεργ. φέρω εἰς συνάφειαν, συσχετίζω, ἀλληλεξαρτῶ : **δὲν ἠμπορεῖ νὰ συνδέσῃ αὐτὸ πρὸς ἐκεῖνο·** **9**) ζευγνύω, συζευγνύω, συμπλέκω, ἀντίθ. διαζευγνύω : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ.214,6· **10**) ἁπλῶς δέω, δένω βλ.λ.31, ἀντίθ. λύω : Εὐρ.ΙΑ 110 **τήνδε δέλτον, ἣν . . λύσαντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες·** **11**) εἶμαι ἢ ἀποτελῶ συνεκτικήν, συνδετικὴν οὐσίαν : Πάπ. **τὸν συνδέοντα πηλόν·** **12**) ρηματ. α. σύνδεσις, σύνδεσμος, συνδετήρ, συνδέτης, σύνδετος.

**συνδηκτορίδιον** (τὸ) **νεώτ.** εἶδος μικροῦ φορητοῦ συνδήκτορος βλ.λ.

**συνδήκτωρ**-ορος (ὁ) νεώτ. συσφιγκτὴρ ἐκ δύο μεταλλικῶν δηκτήρων ἐν χρ. πρὸς συγκράτησιν τοῦ ὑπὸ κατεργασίαν ἀντικειμένου, ἡ μέγγενη.

**σύνδηλος**-ον ὁ παντελῶς δῆλος, ὁ ἐντελῶς φανερός, ὁ κατάδηλος, ὁ καταφανής, ὁ ὁλοφάνερος : Ἱππ.Ἐπιστ.27, Ἀριστλ.Ποιητ.1451a,10 **ὅρος ἀεὶ μὲν ὁ μείζων μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος,** Πλούτ.Πύρρ.34 **σύνδηλον ἦν τὸ γεγονὸς πλείοσι,** Σχόλ.Ἄρατ.259 σύνδηλός **ἐστι συναινῶν τῷ ἀριθμῷ.**

**συνδηλῶ**-όω ποιῶ τι σύνδηλον, καθιστῶ κατάδηλον, ὁλοφάνερον : Ἀριστλ.Ρητ.1395a,27 **δεῖ δὲ τῇ λέξει τὴν προαίρεσιν συνδηλοῦν·** κ. παθ. : Θεόφρ.Φ1 1,1,8 **ἐξ ὧν .. ἡ ὅλη μορφὴ** συνδηλοῦ**ται·** || **εἶμαι**, γίνομαι μᾶλλον φανερός, ἔντονος, ἀναδεικνύομαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.312.21, Γαλ.16,513 **συνεδηλοῦτο** (τὸ ἄχροον) **τῷ μέλανι.**

**συνδημᾰγωγῶ**-έω μτγν. δημαγωγῶ βλ.λ.2), δημοκοπῶ ὁμοῦ μετά τινος, βοηθῶ τινα ἐν τῇ δημαγωγίᾳ βλ.λ.2) : Πλούτ.Πομπ.2 **τὴν ὄψιν ἔσχεν οὐ μετρίως συνδημαγωγοῦσαν,** αὐτ.Καῖσ.5 **συνεδημαγώγησε τῷ πάθει τοὺς πολλούς** (ἐδημαγώγησε διὰ τοῦ πάθους **αὐτοῦ τὰ** πλήθη)· κ.παθ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,24

**συνδημηγορῶ**-έω μσν. ὁμοῦ δημηγορῶ ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀγορεύω, ὁμιλῶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ : Θεοφύλ.Σ'Ἱστ.11B (ἔκδ. Bonn.).

**συνδημιουργός** (ὁ) κ. μσν. ὁ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου δημιουργῶν, κατασκευάζων τι, ὁ βοηθῶν ἐν τῇ κατασκευῇ τινος, ὁ συνεργάτης : Πλάτ.Νόμ.671D **τούτων .. τῶν νόμων εἶναι νομοφύλακας καὶ συνδημιουργοὺς αὐτοῖς τοὺς ἀθορύβους καὶ νήφοντας τῶν μὴ νηφόντων στρατηγούς,** Ἐπιφάν.1,616A **ὁ Υἱὸς γέγονε συνδημιουργὸς τῷ Πατρί,** Μάξ.Ὁμολ.2,162B· **2)** δωρ. **συνδαμιοργοί** οἱ ὄντες καὶ αὐτοὶ δαμιοργοὶ βλ.λ.6), οἱ σύντροφοι δαμιοργοί, ἐπὶ ἀρχόντων ἐν Λοκροῖς : Ἐπιγρ.

**συνδημιουργῶ**-έω μτγν. δημιουργῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἰάμβλ.π.Στοβ.1,49,67 **ἀγγέλοις συνδημιουργοῦσι τὰ ὅλα,** Ἰουλ.Λόγ.5,167B, Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.26,478M, Ἐπιφάν.1,66A συγκαλεῖ**ται τὸν υἱὸν** συνδημιουργεῖν **τὸν ἄνθρωπον.**

**συνδημότης** (ὁ) λεξ., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου μετά τινος ἄλλου, ὁ δημότης : Θωμ.Μ 96,292R, Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.909 **ὦ ἄνδρες πολῖται καὶ συνδημόται.**

**συνδῃῶ**-όω μτγν. δῃῶ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, βοηθῶ ἐν τῇ δῃώσει, τῇ λεηλασίᾳ : Ἰώσ.ΠΙ 5,1,6 **συνδῃοῦν τινὶ τὴν Ἰουδαίαν.**

**συνδιαβαίνω** διαβαίνω βλ.λ.2) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Θουκ.6,101 **ἐπιδιαβὰς τάφρον τινὰ καὶ μονωθεὶς μετ' ὀλίγων τῶν ξυνδιαβάντων ἀποθνήσκει αὐτός τε καὶ πέντε .. τῶν μετ' αὐτοῦ,** Ξέν.Ἀν.7,1,4 **ἐκέλευσεν αὐτὸν συνδιαβάντα ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι·** κ. μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.Σερτ.12 **συμμείκτοις .. ἑπτακοσίοις Λιβύων** εἰς Λυσιτανίαν **αὐτῷ συνδιαβᾶσι,** Δίων Κ 40,18 **οὐκ ἠθέλησε τὸν Εὐφράτην αὐτῷ συνδιαβῆναι,** Λιβάν.Λόγ.18,67.

**συνδιαβάλλω** κ. μσν. διαβαίνω, διέρχομαι, διαπλέω ὁμοῦ μετ' ἄλλου : Θουκ.6,44 (τὰ πλοῖα) **πάντα ἐκ τῆς** Κερκύρας **ξυνδιέβαλλε τὸν Ἰόνιον κόλπον** (σχόλ. «συνδιεπεραιώθη»)· **2)** διαβάλλω, κατηγορῶ, δυσφημῶ, συκοφαντῶ τινα ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου : Δημ.1404 **δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῷ·** κ. παθ. : Θουκ.6,61 **ὁ μὲν ἔχων τὴν ἑαυτοῦ ναῦν καὶ οἱ ξυνδιαβεβλημένοι ἀπέπλεον,** Λυσ.12,93, Δημ.1000 **οὗτος γὰρ ἤδη καὶ γραφάς τινας .. πέφευγεν, ἐφ' αἷς οὐδὲν αἴτιος ὢν ἐγὼ** συνδιαβάλλομαι, Φώτ.Ἐπιστ.30.

**συνδιαβαπτίζομαι** μτγν. μέσ. ἐμβάπτομαι, εἰσδύομαι ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.1,188C **καὶ τοὺς μὴ συνδιαβαπτιζομένους ἔτι ταῖς** ἀνθρωπί**ναις ἀπάταις,** Πρόκλ.Παρμ.617, αὐτ.690S || κ. ὡς δ.γρ. ἀντὶ διαβαπτίζομαι βλ.λ.2) ἐν Δημ.762 **οὗτοι γὰρ ἐπίστανται τούτῳ συνδιαβαπτίζεσθαι.**

**συνδιαβαστάζω** μτγν. κ. μσν. διαβαστάζω βλ λ.1) τι ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ : Εὐστ.1603,62 **συνδιενεγκεῖν τὸ** συνδιαβαστάσαι **φορτίον ἢ καὶ φροντίδα τινά.**

**συνδιαβῐβάζω** ὡς μτβ. τοῦ συνδιαβαίνω βλ.λ., διαβιβάζω βλ.λ.1) τινὰ) ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ μετά τινος ἄλλου : Πλάτ.Νόμ.892E **καλεῖν ὑμᾶς τότε καὶ** συνδιαβιβάζειν **ἐμπειρίᾳ,** Ξεν.Ἑλλ.6,2,10 **ἐδεήθησαν συνδιαβιβάσαι** τούτοις· || βοηθῶ εἰς τὴν διαβίβασιν, τὴν **μεταφορὰν** τινος : Πλούτ. Λούκ.4 **συμβαλὼν τόν τε πόρον ἀσφαλῆ παρεῖχε καὶ τὴν στρατιὰν συνδιεβίβαζεν.**

**συνδιαβιῶ**-όω μσν. διαβιῶ, διάγω τὴν ζωὴν ὁμοῦ μετά τινος : Μιχ.Ἀκομ.1,304,26 (ἔκδ.Λ.Ν.Χων.), Θησ. ὀρθοδ. ἐν Mi.140,208.

**συνδιαβρέχω** μτγν. διαβρέχω τι ὁμοῦ μετά τινος, μουσκεύω μαζί, τὸ παθ. : Γαλ.6,421.

**συνδιαγίγνομαι** μτγν. εἶμαι σύγχρονός τινος : Γαλ.Φιλ.Ἱστ.3 **Πλάτωνος δόγμασιν συνδ-.**

**συνδιαγιγνώσκω** κ. μσν. διαγιγνώσκω, ἀποφασίζω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συναποφασίζω : Θουκ.2,64 **ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν,** Δίων Κ 43,25 **πρότερον καὶ ἐκ τοῦ ὁμίλου τινὲς συνδιεγίγνωσκον αὐτοῖς,** Θεόφιλ.Πρωτ.Ἀνθρ.Κατ.11,10· **2)** διακρίνω, χωρίζω τι συγχρόνως, ταυτοχρόνως: Γαλ.5,625, αὐτ.Χρ.Μορ 2,6.

**συνδιαγνωμονῶ**-έω μτγν κ. μσν. διαγνωμονῶ, ἀποφασίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. : Εὐστ.341,7 **τοῖς ἀπηλεγέως κατακρίνουσι συνδιαγνωμονῶν λέγει.**

**συνδιαγράφω** μτγν. κ. μσν. διαγράφω, ἐξαλείφω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ μετά τινος, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.Ἀντιρρ.133 (τόμ.2,203B) **ὅλος ὁ τῆς οὐσίας αὐτῷ συνδιαγράφεται λόγος,** Εὐστ.Πον. 270,36 **οἷς δὲ στρεβλῷ κανόνι συνδιεγράφη τῷ** τοῦ **δεσπόζοντος.**

**συνδιάγω** διάγω βλ.λ.3), διέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος· Ἡσ. ἐν λ. συνδιημέρευσαν **τὴν ἡμέραν** συνδιήγαγον· || **κ.** ἀπολ. ζῶ, διαβιῶ μετά τινος, συζῶ, συμβιῶ, περνῶ τὴ ζωή μου μὲ κάποιον : Ἀριστλ.Ρητ.1381a,30 **ἔτι τοὺς ἡδεῖς συνδιαγαγεῖν καὶ συνδιημερεῦσαι** (ἐνν. τὸν βίον)· κ. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ.ΗΝικ.1166a,7 **συνδιάγειν τινί,** Διοσκ. Προοιμ.4· **κ.** ἐμπροθ. (μετά τινος) : αὐτ.ΗΝικ.1157a, 22· κ. μτ. δοτ. πράγμ. : Πλούτ.Ἠθ.993C **ἐπιθυμίαις ἀνόμοις συνδιάγειν·** || κ. ἐπὶ τῆς συζυγικῆς συμβιώσεως : Πάπ. **συνδιήγαγεν αὐτῷ Σοφία·** **2)** ρηματ.π. συνδιαγωγή, συνδιάγωγος.

**συνδιᾰγωγή** (ἡ) (συνδιάγω) μτγν. **κ.** μσν. τὸ συνδιάγειν, συνδιατρίβειν, ἡ συνδιατριβή, ἡ ἐπιμειξία, ἡ ὁμιλία πρός τινα, ἡ συναναστροφή : Διογ.Λ 10,6, Ἰουστ.Διαλ.226(=231) **μὴ κοινωνεῖν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης συνδιαγωγῆς,** Γρηγ.Νύσσ.1,172A **τῆς μετὰ πολλῶν συνδιαγωγῆς,** Ἰουστ.Πανδ.1,3,43(44),1.

**συνδιᾰγωγος**-ον (συνδιάγω) μσν. ὁ σύν τινι διάγων, ὁ συνδιατρίβων τινί : Γερμ.357 (ἔκδ. Mi.),

**συνδιαδέχομαι** μτγν. **δέχομαι**, λαμβάνω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἀριστείδ Λόγ.36(48),84.

**συνδιαδίδωμι** κ. μσν. διαδίδω, διανέμω, μοιράζω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συνδιανέμω, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.1,515B **ἡ ὀσμὴ τοῦ ἔργου συνδιαδοθήσεται τῷ τοῦ εὐαγγελίου κηρύγματι,** Ἀκτουάρ.Ἰω.Οὐρ 5,412 **πνεύματος συνδιαδοθέντος τοῖς οὐρητικοῖς ἀγγείοις·** **2)** ἀπορροφῶ, ἀπομυζῶ : Διοκλ.Καρ.147.

**συνδιαδορᾰτίζω** μτγν. διατρυπῶ, διαπερῶ διὰ τοῦ δόρατος ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Θεοδώρ. π.

Bandini Bibl.Med I,111B τὸν Ἰσραηλίτην τῇ Μαδιανίτιδι συνδιαδορατίσας.

**συνδιαδύομαι** μτγν. διαδύομαι ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.Διαλ.Ψυχ.Ἀναστ.70 (ἔκδ. Krab.).

**συνδιαζῶ**-άω μτγν. κ. μσν. διάγω, διέρχομαι τὴν ζωὴν ὁμοῦ μετά τινος : Ἐφραὶμ Σύρ.I,192A, Ἰω.Χρυσ.6,409.

**συνδιαζώννυμι** μτγν. ἐν τῷ παθ. ἐπὶ τῆς σελήνης, ἔρχομαι κατ' ὄψιν εἰς σύνδεσιν μετά τινος τῶν πλανητῶν : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),103,3.

**συνδιαθερμαίνω** κ. μσν. διαθερμαίνω βλ.λ.I) τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, τὸ παθ. : Ἱππ.Νούσ.I,24 συνδιαθερμαίνεται καὶ τοῦ φλέγματος καὶ τῆς χολῆς τὸ ἐν τῷ αἵματι συμμεμειγμένον, Ἀκτουάρ. Ἰω.Οὐρ.5,4,13 συνδιαθερμανθέντων.

**συνδιάθεσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ κοινὴ διάθεσις βλ.λ.II), ὁμοθυμία, συμφωνία : Διον.Ἀλεξ. 1241B, Γρηγ.Νύσσ.I,76B τοῦ ἠρεμοῦντος μέρους πρὸς τὸ κινούμενον συνδιάθεσις.

**συνδιαθέω** διαθέω, διατρέχω ὁμοῦ μετά τινος : Πλάτ.Πολιτ.266B ἔτι γελοιότερος ὁ βασιλεὺς φαίνεται μετὰ τῆς ἀγέλης ξυνδιαθέων.

**συνδιαθλεύω** μτγν. διαθλεύω, ἀγωνίζομαι συνεχῶς ὁμοῦ μετά τινος : Εὐάγρ.Ἐκκλ.Ἱστ.I,13,267,39 τὸ πολυύμνητον καὶ συνδιαθλεῦσαν σῶμα.

**συνδιαθλῶ**-έω μσν. ἀντὶ συνδιαθλεύω βλ.λ. : Μιχ.Σύγκ.Ἐγκώμ.Διον.Ἀρεοπ.383.

**συνδιαίρω** μτγν. βοηθῶ πρὸς ἀνέγερσιν, ἀνύψωσίν τινος : Θεμίστ.Λόγ.20,234C ἵππος .. τῷ ὁμοζύγῳ συνδιαίρειν τὸ ὄχημα.

**συνδιαιρῶ**-έω μτγν. κ. μσν. διαιρῶ τι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : Πλούτ.Ἠθ.425B τὸ δὲ πλείονας ποιοῦντας χωρὶς ἀλλήλων κόσμους ἅμα τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαιρεῖν οὐκ ἄτοπον, Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.123· κ. παθ. : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.3P, Δαμάσκ.Ἀρχ.205, Φώτ.Βιβλ. 279,10 εἰς ἀκοινωνήτους ἀρχὰς συνδιῄρηται· || ὁμ. τὸ παθ. ἐντέμνομαι, ἐγχαράττομαι : Ἡλιόδ. Χειρ. π. Ὀρειβ.45,7,5· **2)** τὸ μέσ. συνδιαιροῦμαι διαιρῶ, διανέμω, μοιράζω τὰ κέρδη, τὰ εἰσοδήματα κλοπῆς : Πάπ.· || διανέμω, μοιράζω ἰδιοκτησίαν τινά : Πάπ. ὁ δεῖνα συνδιῄρημαι, καθὼς πρόκειται· **3)** ὁμ. τὸ μέσ. διανέμω, μοιράζω τι ἐπιπροσθέτως : Πάπ. συνδιαιρεῖσθαι γῆν, Γρηγ. Νύσσ.2,181B κοινωνὸς ἦν τῇ μητρὶ τῶν πόνων, συνδιαιρουμένη τὰς φροντίδας, Ζωνορ.Ἐπιτ.Ἱστ. 1,31B συνδιαιρούμενοι τούτοις τὴν Χαναναίαν.

**συνδίαιτα** (ἡ) μτγν. τὸ συνδιαιτᾶσθαι, ἡ συσσιτία : Θεόφιλ.Ἐκκλ.2,28.

**συνδιαίτημα**-ατος (τὸ) (συνδιαιτῶμαι) μτγν. κ. μσν. ἡ συνδιαίτησις βλ.λ. : Ἀγαθ.3,13 συνδιαιτήματα τὰ πρότερα (μετὰ τῶν Ρωμαίων).

**συνδιαίτησις**-εως (ἡ) (συνδιαιτῶμαι) μτγν. τὸ συνδιαιτᾶσθαι, συμβίωσις, ἐπιμειξία, ὁμιλία, συναναστροφὴ μετά τινος : Μητρόδ.Λ ἐν Ἡρακλ.Πάπ. 831,13,Φίλ.2,591,Ἰώσ.Α11,1,2,Πλούτ.Αἰμ.1,αὐτ. Δίων 16 συνδιαιτήσει .. ἐθισθεὶς ὑπομένειν .. τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.297 τὴν μετὰ τῶν φαύλων συνδιαίτησιν ἀνθρώπων· || συνδιαίτησις πρός τινα τρόπος, συμπεριφορὰ συνήθης πρός τινα : Ἀππ.Ἀν.4,7,4 οὐκ ἴσης ἐς τοὺς ὑπηκόους ξυνδιαιτήσεως.

**συνδιαιτητής** (ὁ) (συνδιαιτῶ) ὁ μετά τινος ἄλλου διαιτητής, ὁ βοηθὸς ἢ σύντροφος διαιτητής, ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου ἐνεργῶν ὡς διαιτητής : Δημ.898 ἀπεῖπε τῷ Ἀριστοκλεῖ μὴ ἀποφαίνεσθαι παρὰ τὰς συνθήκας καθ' αὑτοῦ ἄνευ τῶν συνδιαιτητῶν, αὐτ.902· **2)** ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου διαιτώμενος, συζῶν, ὁ σύνοικος, ὁ ἑταῖρος, ὁ σύντροφος : Λουκ.Ἐπ.Κρον.36 ὡς ἂν μηδὲ τὸν συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιᾶσθαί τι (δ.γρ. ἀντὶ συνδαίτην), Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.602.

**συνδίαιτος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ συνδιαιτητὴς βλ.λ.2) : Ἀντωνῖν.Λιβ.30,4 ἐποιήσαντο συνδίαιτον ἑταιρίδα, Σχόλ.Ὀδ.Α 238· κ. μτ. γενικ. : Ἐπιφάν.2, 29 συνδιαίτους γενομένους ἀγγέλων, Τζέτζ.Χιλ.5, 464 θεῶν τελῶν συνδίαιτος· κ. μτ. δοτ. : Ἱεροκλ. Στ.54Α θεοὶ ἑστιοῦχοι καὶ συνδίαιτοι ἡμῖν.

**συνδιαιτῶ**-άω μτγν. εἶμαι συνδιαιτητής, κρίνω, αποφασίζω ὡς διαιτητὴς ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πολυδ.8,129, Θεμίστ.Λόγ.11,146B σὺν σοὶ περαιουμένην φιλοσοφίαν καὶ συνδιαιτῶσαν αὐτῷ τὰς σπονδάς· || τὸ παθ. συνδιαιτῶμαι βλ.λ.

**συνδιαιτῶμαι**-άομαι κ. νεώτ. παθ. διαιτῶμαι, διαβιῶ, ζῶ ὁμοῦ μετά τινος, συμβιῶ, συζῶ : Θουκ.2,50 οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι, Πλάτ.Νόμ.929D λανθάνῃ τοὺς ἄλλους πλὴν τῶν συνδιαιτωμένων, Ἰσοκρ.15,87 ἔτη τρία .. συνδιαιτηθέντων· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Πλάτ.Τίμ.18B καὶ ξυνδιαιτωμένους μετ' ἀλλήλων ζῆν· κ. μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.Νομ.4 Ἠγερίᾳ δαίμονι συνὼν ἐρώσῃ καὶ συνδιαιτώμενος, Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.2,10 συνδιαιτηθέντας τοῖς ἥρωσιν, Ἀθανασ.I,3B συνδιαιτᾶσθαι τοῖς ἀξίοις, Ἐπιφάν.I,401C, Πάπ. ἐν μιᾷ εὐμειξίᾳ καὶ κοινῇ βιώσει συνδιαιτᾶσθαί σοι, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.35 τρεῖς ἡμέρας .. συνδιῃτᾶτο καὶ συνηγελάζετο μαζί τους· **2)** συνοικῶ, συγκατοικῶ : Πάπ. ἡμᾶς ἀποχωρισθῆναι ἀπ' ἀλλήλων .. καὶ μηκέτι ἡμᾶς συνδιαιτᾶσθαι ἀλλήλοις· **3)** μτφ. εὑρίσκομαι ἐν στενῇ ἐπαφῇ, σχέσει πρός τινα : Φίλ.I,470 λόγῳ θεωρητοῖς πράγμασιν συνδιαιτᾶσθαι, Θεμίστ.Λόγ.13,166 τριβώνιον ἁλουργίδι συνδιαιτώμενον, αὐτ.8,101B τούτοις ἐλπὶς γλυκεῖα συνδιαιτᾶται (δὲν τοὺς ἐγκαταλείπει ποτέ)· **4)** ὁμ. μτφ. συγκρατοῦμαι, ὑποβαστάζομαι, ὑποστηρίζομαι ὁμοῦ : Γαλ.18(2),412 συνδιαιτᾶται ὑπὸ τοῦ περιφύντος πώρου (πιθ. γρ.)· **5)** ρηματ. π. συνδιαίτημα, -αίτησις, συνδιαιτητής, συνδίαιτος.

**συνδιαιωνίζω** μτγν. κ. μσν. διάγω, διέρχομαι ὁλόκληρον τὴν ζωήν μου μετά τινος· Ἡσ. «συνδιάγειν εἰς αἰῶνας» : Εὐστ.Πον.171,69· **2)** συνυπάρχω διαρκῶς, διαρκῶ αἰωνίως μετά τινος : Φίλ.2,151,29 συνδιαιωνίζων ἡλίῳ, αὐτ.216 τῷ κόσμῳ συνδιαιωνίζειν γράμματα.

**συνδιακαίω** μτγν. διακαίω, κατακαίω, ὑπερθερμαίνω τι, συγχρόνως, τὸ παθ. : Πλούτ.Ἠθ.752D τοῦτον οὐκ ἐνοχλεῖ τὸ Λυσάνδρας κάλλος, ἀλλὰ συνδιακεκαυμένῳ καὶ γέμοντι πυρός.

**συνδιάκειμαι** μτγν. διάκειμαι ὁμοίως, ἔχω τὴν αὐτὴν διάθεσιν πρός τινα ἄλλον, μτ. δοτ. : Θεμίστ.Λόγ.22,270B ὅταν τῶν πολλῶν αὐτοῦ φίλων τοῖς αὐτοῖς οἱ μὲν χαίρωσιν, οἱ δὲ ἄχθωνται, ποτέροις συνδιακείσεται· **2)** εἰδ. ἰατρ. συμπάσχω : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,105.

**συνδιακινδυνεύω** διακινδυνεύω, ριψοκινδυνεύω ὁμοῦ μετά τινος, ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον μετά τινος, συμμετέχω κινδύνου : Ἡρ.7,220 ἐπεί τε ᾔσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Πλάτ.Λάχ.189B ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ᾗ μετ' ἐμοῦ συνδιεκινδύνευσας, Ἐπιγρ. συνδιακινδυνεύειν μετὰ τινῶν, Γρηγ.Ναζ.Ἐπιστ.22,785D.

**συνδιακομίζω** μτγν., μέλλ. συνδιακομιῶ, διακομίζω, διαβιβάζω, διαπερῶ τι ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πάπ. φυλακίτας, οἳ συνδιακομιοῦσιν τὸ πλοῖον· || τὸ παθ. διαβαίνω, διέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.3,43,4 πλῆθος ἱκανὸν ἵππων συνδιακομίζεσθαι κατὰ τὴν πρώτην .. διάβασιν, Πλούτ.Βρούτ.37 ἀετοὶ δύο συγκατασκήψαντες ὁμοῦ συνδιεκομίζοντο.

**συνδιάκονος** (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ μετά τινος ἄλλου διάκονος ὤν, ὁ σύντροφος, ὁ συνάδελφος ὑπηρέτου, ὁ συνυπηρέτης : Ποσειδ.26,1 μαθητὰ

**Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι ὑμεῖς· ὡς θηλ.** : Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.536· **2)** κ. μσν. εἰδ. ἐκκλ. ὁ καὶ αὐτὸς διάκονος βλ.λ.3) ὤν : 'Αθανάσ.Ι,183Β, 'Επιφάν. Ι,1108, Εὐστ.Πον.340,88.

**συνδιάκονῶ-έω** μτγν. διακονῶ, ὑπηρετῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : 'Επιφάν.Ι,892 **Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς . ., συνδιακονεῖν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.**

**συνδιακόπτω** μτγν. διακόπτω, διασχίζω τι ὁμοῦ μετά τινος, τὸ παθ. : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.46,7,2 **συνδιακεκομμένου τοῦ περικρανίου ὑμένος.**

**συνδιακοσμῶ-έω** διακοσμῶ, τακτοποιῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου: Πλάτ.Νόμ.712Β (ὁ θεὸς) **ἔλθοι συνδιακοσμήσων τήν τε πόλιν καὶ τοὺς νόμους,** Πλούτ.Σόλ.26 **ἐπεμελήθη τοῦ συνοικισμοῦ καὶ συνδιεκόσμησε πρὸς τε διαγωγὴν ἄριστα καὶ πρὸς ἀσφάλειαν,** αὐτ.Νομ.Ι, αὐτ.Λυκ.23.

**συνδιακριβῶ-όω** μτγν. διακριβῶ βλ.λ.2) τι ὁμοῦ μετά τινος : 'Αθανάσ.Ι,695.

**συνδιακρίνω** διακρίνω, ὁρίζω, ξεχωρίζω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ μετά τινος : Τίμ.Λοκρ.104Β **ταῦτα ἐν δευτέρᾳ περιόδῳ ἁ Νέμεσις συνδιέκρινε σὺν δαίμοσι παλαμναίοις,** Γαλ.Χρ.Μορ.16,2 **συνδιακρίνειν τῇ γλώττῃ τὰ γευστά·** **2)** τὸ παθ. χωρίζομαι, διαχωρίζομαι ὁμοῦ : 'Αριστλ.Ξεν.977a,4 **συμμισγομένων καὶ συνδιακρινομένων ἀλλήλοις.**

**συνδιάκτορος** (ὁ) μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος διάκτορος βλ.λ.), ὁ καὶ αὐτὸς διάκτορος, ἐπίθ. τοῦ 'Ερμοῦ ὡς συνοδεύοντος τὸν Χάρωνα κατὰ τὴν εἰς τὸν 'Άδην μετάβασιν τῶν νεκρῶν : Λουκ. Χάρ.) **σύμπλους καὶ ξυνδιάκτορος ὤν.**

**συνδιάκτορῶ-έω** ὁδηγῶ τινα ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, συνοδεύω τινὰ ὁδηγοῦντα ἄλλον τινά : Τιμοκλ.ΙD **'Ερμῆς ταῦτα συνδιακτορεῖ** (πάπ. συνδιακτονεῖ, διόρθ. Koerte συνδιακονεῖ).

**συνδιακυβερνῶ-άω** κ. μσν. διακυβερνῶ, διευθύνω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλάτ. Πολιτ.304Α **ὅση . . ῥητορεία . . ξυνδιακυβερνᾷ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι πράξεις,** 'Ιουλ.Λόγ.5,18Β, 'Άνν.Κομν. 83Α **συνδιακυβέρνα τῷ υἱῷ.**

**συνδιαλαμβάνω** μτγν. ἐξετάζω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συσκέπτομαι μετά τινος, ἐμπροθ. (περί τινος) : Πολύβ.16,25,1 **ἐλθεῖν 'Αθήναζε χάριν τοῦ συνδιαλαβεῖν περὶ τῶν ἐνεστώτων·** κ. παθ. : Πτολ.Τετράβ.8 **ὧν ἕκαστον εἰ μὴ συνδιαλαμβάνηται ταῖς ἀπὸ τοῦ περιέχοντος αἰτίαις·** **2)** τὸ παθ. διανέμομαι, μοιράζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πλωτῖν.6,4,4 **συνδιαλαμβάνεσθαι τοῖς μέρεσι·** **3)** ρηματ.π. συνδιάληψις.

**συνδιαλάμπω** μτγν. διαλάμπω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Γρηγ.Νύσσ.Ι,477Α **πλοῦτον τῇ λαμπηδόνι τῆς δόξης συνδιαλάμποντα.**

**συνδιαλέγομαι** μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **συνδιελέχθην,** συνομιλῶ μετά τινος, κουβεντιάζω μὲ κάποιον : 'Αθήν.3,97D **ἐξονυχίζεις τε πάντα τὰ προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγομένοις,** 'Αχιλλ.Τάτ. 6,18, Στουδ.Θεόδ.552Α· **2)** ρηματ.π. συνδιάλεξις.

**συνδιάλεξις-εως** (ἡ) νεώτ. **ἡ συνομιλία μετά τινος ἢ μετά τινων, κουβέντα.**

**συνδιάληψις-εως** (ἡ) (συνδιαλαμβάνω) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐξέτασις, σύσκεψις : Μᾶρκ. Αὐρ.Ι,10 **προφέρεσθαι, ἐν τρόπῳ ἀποκρίσεως . . ἢ συνδιαλήψεως περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος.**

**συνδιαλικμῶ-άω** μσν. διαλικμάζω, λικμίζω ὁμοῦ ἐντελῶς : Πρόδρ.εἰς 'Ανδρόν.Κομν.224.

**συνδιαλλαγή** (ἡ) (συνδιαλλάσσω) μτγν. κ. νεώτ. συμβιβασμὸς ἢ συνεννόησις μεταξὺ διαφωνούντων, διαλλαγή, καταλλαγή, συμφιλίωσις : Διον.'Αλ. Ρωμ.6,22 **συνδιαλλαγάς** (δ.γρ. ἀντὶ διαλλαγάς), Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.7 **τὸ γαλόπαυλον θὰ ἐχρησίμευε . . καὶ ὡς μέσον συνδιαλλαγῆς μὲ τὴν γυναῖκά του·** ‖ νεώτ. διεθν. δίκ. συνδιαλλαγῆς **διαδικασία** μέσον ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν καθ' ὃ ἡ διευθέτησις τῆς διαφορᾶς ἀνατίθεται εἰς διεθνῆ ἐπιτροπήν, ἥτις, μετ' ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος κατά τε τὸ πραγματικὸν καὶ τὸ νομικὸν αὐτοῦ μέρος, ὑποβάλλει ἔκθεσιν συνιστῶσα τὴν κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς δοτέαν λύσιν, ἣν τὰ διιστάμενα μέρη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδεχθῶσιν, ἅ. συμβιβαστικὴ διαδικασία.

**συνδιαλλακτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ κλίνων ἢ ὁ ἐπιτήδειος, ὁ εὐεπίφορος πρὸς συνδιαλλαγήν, ὁ διαλλακτικός, ὁ συμβιβαστικός, ὁ συμφιλιωτικός, ὁ εἰρηνευτικός· ‖ ἐπίρρ. **-κῶς.**

**συνδιαλλάσσω** κ. νεώτ., ἀττ. -άττω, ἀόρ. **συνδιήλλαξα,** παθ. ἀόρ. **συνδιηλλάγην,** βοηθῶ ἐν τῇ συνδιαλλαγῇ, διαλλάσσω τινὰ μετ' ἄλλου, συμβιβάζω, συμφιλιῶ : Δημ.352 **ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῷ τοὺς 'Αλέας πρὸς τοὺς Φαρσαλίους,** Πλούτ. Λύσ.8 **φανερῶς . . προσεποιεῖτο . . συνδιαλλάττειν, κρύφα δὲ . . αὐτοὺς . . παρώξυνεν ἐπιθέσθαι τοῖς πολλοῖς·** κ.παθ. μέλλ. συνδιαλλαχθήσομαι : Μέν.Περικ.428 **πάνυ σοῦ φιλῶ τὸ «συνδιαλλαχθήσομαι» ὅτ' εὐτύχηκας, τότε δέχεσθαι τὴν δίκην τεκμήριον τοῦτ' ἐστιν 'Έλληνος τρόπου·** **2)** παθ. ἀλλάσσομαι ὁμοῦ μετά τινος : 'Απολλ. Δύσκ.'Επιρρ.162,1 **τὸ διηλλαγμένον τοῦ ἐπιρρήματος συνδιηλλάχθαι τῷ πρωτοτύπῳ·** **3)** ρηματ.π. συνδιαλλαγή.

**συνδιαλοιδορῶ-έω** μσν. διαλοιδορῶ, καθυβρίζω τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου : Μάξ.'Ομολ.2,142D **ταύτην . . λοιδοροῦντες συνδιαλοιδορεῖτε κἀκείνας.**

**συνδιαλυμαίνομαι** μτγν. διαλυμαίνομαι, διαφθείρω, καταστρέφω τ(ινὰ) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Διον.'Αλ.Ρωμ.Ι,23 **τὰ ἔμβρυα . . κατὰ τοὺς τόκους διεφθείρετο, ἔστιν ἃ καὶ τὰς φεροῦσας συνδιαλυμηνάμενα.**

**συνδιαλύω** κ. μσν. διαλύω βλ.λ.7) τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, καταπαύω τι μετά τινος : 'Ισοκρ. 4,134 **τὰς διὰ τύχην αὐτῷ γεγενημένας ταραχὰς συνδιαλύειν ἐπιχειροῦμεν,** 'Ἀρισταίν.Ι,5,26 εἰς . . πραότητα συνδιέλυσε τὴν ὀργήν· **2)** τὸ μέσ. συνδιαλύομαι ἀποτίνω, πληρώνω τι ὁμοῦ μετά τινος, βοηθῶ, συνεισφέρω πρὸς ἐξόφλησιν : Λουκ. Δημ.'Εγκώμ.45 **τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην·** **3)** τὸ παθ. διαλύομαι, διασκορπίζομαι, ἐξαφανίζομαι ὁμοῦ μετά τινος, συναναλίσκομαι : Πλούτ. 'Ηθ.823Ε **δόξαν ταῖς σκηναῖς ὁμοῦ συνδιαλυομένην,** Γρηγ.Νύσσ.Ι,107D **πᾶς ὁ τοῦ σώματος συνδιαλύεται λόγος·** ‖ καταλύομαι, καταργοῦμαι ταυτοχρόνως : Αἰν.Γαζ.Θεόφρ.58Β **ἡ τυραννὶς συνδιαλύεται,** Πλήθ.Γ 'Εγκώμ.Κλ.32.

**συνδιαμαρτάνω** μτγν. διαμαρτάνω, πλανῶμαι, σφάλλομαι ὁμοῦ : 'Αφθόν.35.

**συνδιαμάχομαι** διαμάχομαι, πολεμῶ μέχρι τέλους μετά τινος : Πλάτ.Φίλ.66Ε **ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῷ . . ξυνδιαμαχοίμην,** Σχόλ.Λουκ.ΒΠρ.14.

**συνδιαμένω** διαμένω βλ.λ.3) ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.ΚΠ 4,5,53 **συνδιαμένειν δὲ παρακαλεῖτε,** Γρηγ. Νύσσ.Ι,352C **πρὸς τὸ διηνεκὲς τοῖς οὖσι συνδιαμένουσα·** ‖ προσηλοῦμαι, στερεοῦμαι ἐπίσης, προσέτι : Γαλ.18(2),767.

**συνδιαμετρῶ-έω** μτγν. διαμετρῶ, καταμετρῶ τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.3,227D **διάστημα . ., ᾧ πρὸς ὅλον αἰῶνα συνδιαμετρεῖται ἡ κόλασις.**

**συνδιαμνημονεύω** διαμνημονεύω, φέρω τι εἰς τὴν μνήμην μου ὁμοῦ, συγχρόνως : Δημ.347 **πειρᾶσθαι συνδιαμνημονεύειν, ἂν ἀληθῆ λέγω,** Αἰσχίν.Ι,18 **κἀκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε.**

**συνδιαναβάλλω** μσν. ἀναβάλλω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γεώργ.Νικομ.1484 (ἔκδ.Mi.).

**συνδιαναπαύω** μσν. ἀναπαύω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Μιχ.'Ατταλ.166,16 (ἔκδ.Β).

**συνδιανέμω** μτγν. διανέμω, δομοιράζω τι ὁμοῦ μετά τινος : Λιβάν.Προγ.45,27 ἑαυτοὺς .. τοῖς καλοῖς συνδιανέμειν· κ. παθ., μτ. δοτ.:Πλούτ.'Ηθ.1024C, 1082B τῷ χρόνῳ τῶν πράξεων συνδιανεμομένων, Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.7,702 εἰσὶ .. συνδιανενεμημένοι προστάξει θείᾳ ἄγγελοι κατὰ ἔθνη.

**συνδιανεύω** μτγν. διανεύω, ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως : Πολύβ.1,23,10 συνδιανευόντων τῶν ὀργάνων· κ. μτ. δοτ. τοῦ ὀργάν. : Πλούτ.'Ηθ.63B τὰς ὀφρῦς συνάγειν καὶ συνδιανεύειν τῷ προσώπῳ· ‖ κ. μτφ. : Πολύβ.3,38,5 τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν .. ἐπὶ τοὺς τόπους.

**συνδιανήχομαι** μτγν. διανήχομαι, διονέω ὁμοῦ ἢ αυγχρόνως μετά τινος : Σωτί.Φιλ.π.Στοβ.3,14,10 οἱ δελφῖνες μέχρι τοῦ κλύδωνος συνδιανήχονται τοῖς κολυμβῶσι.

**συνδιανίστημι** μτγν. διανίστημί τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, συνδιεγείρω, συνεξεγείρω : 'Ιω.Χρυσ.6,186.

**συνδιανοοῦμαι**-έομαι μτγν. διανοοῦμαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συσκέπτομαι : Πολύβ.2,54,14 τοῖς 'Αχαιοῖς διελέγετο καὶ συνδιενοεῖτο περὶ τῶν ἐνεστώτων, αὐτ.31,20,7 συνδιανοηθῆναι πῶς ἂν χειρισθείη τὰ κατὰ τὸν δρασμόν.

**συνδιανυκτερεύω** μτγν. κ. μσν. διανυκτερεύω ὁμοῦ μετά τινος, διέρχομαι, περνῶ τὴν νύκτα μαζὶ μὲ κάποιον : Εὐσ.Βί.Κωνστ.4,57, Βασ.3,340Α συνδιανυκτερεύων ... ἐν ταῖς προσευχαῖς, 'Αγν.Κομν.599C, Γρηγορ.Ν 8,5,187.

**συνδιαπείρω** μσν. διαπείρω, διαπερῶ, διατρυπῶ ὁμοῦ, σύναμα : Πλαν.'Οβίδ.Μεταμορφ.12,331.

**συνδιαπέμπω** μσν. διαπέμπω, ἀποστέλλω που ὁμοῦ μετά τινος : Θεόδ.'Υρτ. ἐν 'Αν.Βοαασ.2,438,5.

**συνδιαπεραίνω** διαπεραίνω, περατῶ, τελειώνω τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλάτ.Γοργ.506Β οὐκ ἐθέλεις συνδιαπεράναι . τὸν λόγον, Γρηγ.Νύσσ.2,837Β συνδιαπεραίνειν παιδιάν.

**συνδιαπεραιοῦμαι**-όομαι μτγν. διαπεραιοῦμαι, διέρχομαι, διαβαίνω ὁμοῦ μετά τινος : Βασ.'Επιστ.223,337D ὥστε αὐτῷ συνδιαπεραιωθῆναι τὸν βραχὺν τοῦτον τοῦ βίου κλύδωνα, Σχόλ.Θουκ.6,44.

**συνδιαπερῶ**-άω μτγν. διαπερῶ, διαβαίνω ὁμοῦ μετά τινος, αυνδιαπεραιοῦμαι : Γρηγ.Νύσσ.3,165Α ὁ 'Ισραὴλ τὴν θάλασσαν διεπέρασεν .. καὶ τούτῳ συνδιαπερῶν ὁ Αἰγύπτιος ὑποβρύχιος ἦν.

**συνδιαπέτομαι** διαπέτομαι ὁμοῦ μετά τινος· ‖ ἐν χρ. κ. μτφ. : Πλάτ.Θεαίτ.199Ε ἀνεπιστημοσύνας τιθέναι ὁμοῦ συνδιαπετομένας,

**συνδιαπήγνυμαι** μτγν. παθ. πήγνυμαι ἐντελῶς, συμπήγνυμαι, καθίσταμαι συμπαγής : Σωρ.1,115 μέχρις οὖν συνδιαπαγῇ τὸ νήπιον, μόνῳ διατρεφέσθω τῷ γάλακτι (ἐσφ.γρ., διορθ. ἂν οὖν παγῇ).

**συνδιαπιπράσκω** μτγν. διαπιπράσκω, πωλῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Θεόφιλ.'Αντικήνσ.'Ινστιτ.2,12,282 ἐὰν πολλοῖς ἐποφείλων τις ὑποστῇ διάπρασιν ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ κρεδιτώρων, τὸ μὲν τοῦ παιδὸς συνδιαπιπράσκεται πεκούλιον.

**συνδιαπίπτω** 'Επιγρ. κ. μσν. διαπίπτω, ἐμπίπτω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Φώτ.Βιβλ.120,13 καὶ τὴν δωδεκάτην συνδιαπεπτωκέναι· 2) ἐπιπίπτω ὁμοῦ, ἀνάγομαι ὁμοῦ : 'Επιγρ. εἰς ὃν ἁ τᾶς 'Ελλάδος εὐγένεια ἐν τοῖς μάλιστα συνδιαπείπτει.

**συνδιαπλάσσω** μσν. προσαρμόζω, ἀποκαθιστῶ κατεαγὸς ὀστοῦν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπέλθῃ συγκόλλησις διὰ τοῦ χρόνου : Παλλάδ.'Ιατρ.'Ιππ.'Αγμ.12,278C.

**συνδιαπλέκω** μτγν. κ. μσν διαπλέκω ὁμοῦ, συμπλέκω, συνυφαίνω : 'Ερμεί.'Αλ.Φαῖδρ.110Α πάντα ἐν τάξει συνδιαπλέκειν· κ. παθ. : 'Ιάμβλ.π.Στοβ.1,49,31 συνδιαπλεκομένην τῷ κόσμῳ, Φώτ.Βιβλ.167,29 καλὰ .. καὶ ὠφέλιμα τῇ παραινέσει συνδιαπλέκεται θεωρήματα, Νικ.Χων.Χρον.316D νεῷ τε καὶ ἀρχείοις συνδιαπλέκεσθαι.

**συνδιαπλέω** μτγν. κ.. μσν. διαπλέω ὁμοῦ μετά τινος : Λουκ.Δὶς Κατ.27 εἰς .. τὴν 'Ιταλίαν ἀποδημῆσαι θελήσαντι αὐτῷ τὸν 'Ιόνιον συνδιέπλευσα, Πισίδ.Γ 'Αβαρ.211.

**συνδιαπληκτίζομαι** μτγν. διαπληκτίζομαι, μάχομαι, συμπλέκομαι μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Βασ.2,351D οὔτε γὰρ μάχεσθαι οὔτε συνδιαπληκτίζεσθαι τοῖς ἀγνωμονοῦσιν εὐπρεπὲς ἡμῖν.

**συνδιαπνέω** μτγν. διαπνέω, φυσῶ διὰ μέσου ὁμοῦ : ΨΦιλόλ.ἀπ.21· 2) ἀποβάλλω τι μετὰ τῆς ἐφιδρώσεως, τῆς διαπνοῆς : Γαλ.18(2),279 (ἡ φύσις) συνδιαπνέει τούτῳ τὸ ζέσαν.

**συνδιαποικίλλω** μσν. διαποικίλλω, κοσμῶ, στολίζω ὁμοῦ : Φώτ.'Αμφ.161 (ἔκδ.Σ Οἰκ.).

**συνδιαπολεμῶ**-έω διαπολεμῶ βλ.λ.2) ὁμοῦ μετά τινος : 'Επιγρ. συνδιεπολέμησαν τὸν πόλεμον· κ. ἀπολ. : Θουκ.8,13 νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπολεμήσασαι (αἱ παραμείνασαι μετ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου).

**συνδιαπονῶ**-έω διαπονῶ, καταγίνομαι εἴς τι ὁμοῦ μετά τινος, ἐμμένω εἰς τὸ ἔργον ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνεργάζομαι, συγκοπιάζω, ἐμπροθ. (μετά τινος, περί τι) : Πλάτ.Σοφ.218Β ἐμὸν .. ἡλικιώτην καὶ συγγυμναστήν, ᾧ συνδιαπονεῖν μετ' ἐμοῦ τὰ πολλὰ οὐκ ἄηθες, αὐτ.Νόμ.842Ε ἐπὶ τοὺς τὴν τροφὴν καὶ ὅσοι περὶ αὐτὴν ταύτην συνδιαπονοῦσιν.

**συνδιαπορεύομαι** μτγν. διαπορεύομαι, διαβαίνω ὁμοῦ μετά τινος : Σωφρόν. ἐν Mi.87,3,3313.

**συνδιαπορθμεύομαι** μτγν. διαπεραιοῦμαι διὰ πορθμείου ὁμοῦ μετά τινος : Προκ.Γοτθ.4,20.

**συνδιαπορῶ**-έω μτγν. διαπορῶ βλ.λ.2) ὁμοῦ μετά τινος, ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος πάσας τὰς ἐγειρομένας ἀπορίας ἐπὶ τινος ζητήματος : Πλούτ.'Αριστ.11 μεθ' ὧν διαλεγόμενος καὶ συνδιαπορεῖ· κ. ἐμπροθ. (ὑπέρ, περί τινος): Διον.'Αλ.Ρωμ.11,25 συνδιαπορεῖν σφίσιν ἠξίουν ὑπὲρ τῶν ἐπὶ στρατοπέδου, Πλούτ.Πομπ.75 συνδιηπόρησε βραχέα περὶ τῆς προνοίας· κ. μτ. δοτ.: Φιλόδ.Ρητ.1,918 συνδιαπορεῖν τοῖς φίλοις, Πλούτ.Κοΐσ.32 πολλὰ τῶν φίλων τοῖς παροῦσι συνδιηπόρησεν.

**συνδιαπράσσω**, ἀττ. -άττω διαπράττω, ἐκτελῶ, ἀποπερατῶ, τελειώνω τι ὁμοῦ μετά τινος : 'Ισοκρ.4,38 ἐπειδὴ τὰ μέγιστα συνδιέπραξε, τῶν ἄλλων ὠλιγώρησεν, Λουκ.Θε.Δ 24,1 καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον· 2) διευθύνω, διοικῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Λουκ.Πένθ.6 τὴν ἀρχὴν συνδιαπράττουσιν ὄχλος πολύς, αὐτ.'Απολ.12 μεγίστης ἀρχῆς κοινωνοῦμεν καὶ τὸ μέρος συνδιαπράττομεν· κ. μτ. γενικ. : αὐτ.Δὶς Κατ.2 ὁπόσοι τι ἡμῖν ξυνδιαπράττουσι τῆς ἀρχῆς· 3) τὸ μέσ. διομολογοῦμαι, διαπραγματεύομαι πρός τινα, συγχρόνως : Ξεν.'Αν.4,8,24 συνδιεπράττοντο δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν πλησίον Κόλχων.

**συνδιαρθρῶ**-όω διαρθρῶ βλ.λ.7) συγχρόνως, προφέρω, ἐκφράζω τι εὐκρινῶς ταυτοχρόνως : 'Αριστλ.Μεταφ.989b,5 εἴ τις ἀκολουθήσειε συνδιαρθρῶν ἃ βούλεται λέγειν, Φώτ.Βιβλ.468,23.

**συνδιαρκῶ**-έω μτγν., μέλλ. συνδιαρκέσω, διαρκῶ σύν τινι, διαμένω, διατηροῦμαι, ἐξακολουθῶ ὑφιστάμενος μετά τινος, μτ. δοτ. : Θεμίστ.Λόγ.5,68Β οἱ .. Χέοπος νόμοι καὶ οἱ Καμβύσου μόγις τοῖς θεμένοις αὐτοὺς συνδιήρκεσαν.

**συνδιαρράπτω** μτγν. διαρράπτω, συρράπτω τι ὁμοῦ μετά τινος : Γαλ.13,601 μυσὶ τοὺς τένοντας συνδιαρράπτειν.

**συνδιαρρέω** μτγν. κ. μσν., μέλλ. συνδιαρρεύσομαι, διαρρέω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος :

Διόδ.Σ 3,22 τοὺς ἰχθῦς.. μὴ δύνασθαι τοῖς ὑγροῖς **συνδιαρρεῖν διὰ τῆς τῶν καλάμων πλοκῆς·** **2)** μσν καταρρέω, καταπίπτω ὁμοῦ μετά τινος : Θεοφύλ.Βουλγ.3,572C **ἀέρος γεννήματα τῷ πατρὶ ἐοικότα καὶ συνδιαρρέοντα ῥέοντι.**

**συνδιαρρήγνυμι** μτγν. διαρρηγνύω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Φιλοστόργ.'Εκκλ.'Ιστ.7,10,507.

**συνδιασείω** μτγν. σείω, διασείω, διαταράσσω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γρηγ.Νύσσ.3,156A **τὸ τῆς ψυχῆς γαληνοῖον . . συνδιεσείσθη.**

**συνδιασήπω** μτγν. διασήπω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, ἐπιφέρω σῆψιν ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Γαλ.7, 297 **συνδιασήποντας ὅσων ἂν ἐφάψωνται·** κ. παθ. συνδιασήπομαι : αὐτ.388.

**συνδιασκέπτομαι** μτγν., μσν. κ. νεώτ. δ. τ. τοῦ συνδιασκοπῶ βλ.λ., διασκέπτομαι ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετ'ἄλλου ἢ ἄλλων, συσκέπτομαι : 'Ιεροκλ.Στ. 54A, Νικ.Χων.Χρον.2,41D **συνδιασκέπτεται κοινῇ περὶ τῶν κοινῶν·** **2)** ῥηματ.π. συνδιάσκεψις.

**συνδιάσκεψις**-εως (ἡ) (συνδιασκέπτομαι) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων σύσκεψις, συμβούλιον : Παχυμ.Γ 'Ανδρόν.Παλ.5,264A **σύνοδοι καὶ συνδιασκέψεις·** || νεώτ. εἰδ. συνέλευσις ἀντιπροσώπων δύο ἢ περισσοτέρων κρατῶν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ πρὸς συζήτησιν καὶ ρύθμισιν ζητημάτων διεθνοῦς φύσεως, ὅ. διάσκεψις, συνέδριον : **ἡ συνδιάσκεψις τῆς εἰρήνης - τοῦ Λονδίνου - τῆς Γενεύης,** - οἰκονομικὴ συνδιάσκεψις· **2)** νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ἀποτελούντων τὴν συνδιάσκεψιν προσώπων : **ἡ συνδιάσκεψις τῶν Παρισίων ἔλαβε τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν.**

**συνδιασκοπῶ**-έω κ. μσν., μέλλ. συνδιασκέψομαι ('Ιώσ.Αἰ 6,6,2), ἀόρ. α' ἀπαρφ. **συνδιασκέψασθαι** (Πλάτ.Πρωτ.349A), διασκοπῶ τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνδιασκέπτομαι, συνεξετάζω : Πλάτ. Πρωτ.349A **τὰ μὲν ἀναμνησθῆναι παρὰ σοῦ, τὰ δὲ συνδιασκέψασθαι,** αὐτ.361D **μετὰ σοῦ ἂν ἥδιστα ταῦτα συνδιασκοποίην,** Φίλ.1,515, 'Ιώσ.Αἰ 6, 6,2, Εὐλόγ.π.Φώτ.Βιβλ.277,36, Βί.'Αθανασ.αὐτ.480,29 **συνδιασκέψασθαι ἃ κατὰ τοῦ 'Αθανασίου συνεσκεύαστο,** 'Αλέξ.Κομν. ἐν Κοτελ.2,195A **τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι περὶ τούτων συνδιασκεψαμένη·** || **τὸ μέσ. συνδιασκοποῦμαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ.Πολ.458B **ταῦτα πειράσομαί σοι . . συνδιασκοπεῖσθαι,** αὐτ.'Ερυξ.399E.

**συνδιασπαράσσω** μτγν. κατασπαράσσω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Βασ.Σελ.205.

**συνδιασπῶ**-άω μτγν. κ. μσν. διασπῶ, διαχωρίζω τι βιαίως ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γαλ.8,55, Γρηγ. Νύσσ.1,76C, Φώτ. ἐν Wolf.Anecd.Gr.2,167.

**συνδιαστέλλω** μτγν. κ. μσν. διαστέλλω, διαχωρίζω, διακρίνω τι συγχρόνως, σύναμα : 'Απολλ. Δύσκ.Συντ.103,26 **ἵνα μετὰ τῆς ποιότητος τοῦ χαρακτῆρος συνδιαστείλῃ τὸ γένος,** Εὐστ.Μον. ἐν Maji Nova Collect. Vat.7,283a,B **συνδιακρίνειν καὶ συνδιαστέλλειν τὴν μίαν φύσιν εἰς δύο φύσεις·** **2)** τὸ παθ. **ἐπὶ τῶν πνευμόνων κ.** τοῦ στήθους, διαστέλλομαι ὁμοῦ, φουσκώνω μαζί : Γαλ.8,325.

**συνδιαστρέφω** μτγν. κ. μσν. διαστρέφω, διαστρεβλῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Γαλ. 18(2),833· **κ. παθ.** : Πλούτ.'Ηθ.466F **συνδιαστρέφεται τῷ ποδὶ τὸ ὑπόδημα,** αὐτ.Λύσ.17· **2)** κ. μσν. **ἐπὶ** ἠθικῆς ἐννοίας, διαφθείρω, μεταβάλλω **ἐπὶ** τὰ χείρω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.521B **συνδιαστρέφειν ψυχήν,** Γρηγ.Νύσσ.1,778B **ὁ τῇ τοῦ πέλας κακίᾳ μὴ συνδιαστρέψας τὸ εὔσχημον,** Εὐστ. Πον.224,43 **συνδιαστρέφουσι τοὺς ὁμιλητάς·** κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,98A **συνδιαστρέφεται αὐτῷ** (τῷ σώματι ἡ ψυχή).

**συνδιασύρω** μτγν. κ. μσν. διασύρω βλ.λ.3) τινὰ ὁμοῦ ἢ **ἐν** ταὐτῷ μετά τινας : Πλούτ.'Ηθ.631E (πιθ. **εἰκ.**), Λεόντ. ἐν **Mai.Coll.Vat.**7,150.

**συνδιασχηματίζομαι** μσν. διασχηματίζομαι, διαμορφοῦμαι συγχρόνως πρός τινα σκοπόν : Μελέτ. ἐν 'Αν.Κρ.3,117 **τῆς κατασκευῆς τῶν κατὰ τὸ στόμα μορίων οὐ συνδιασχηματιζομένης πρὸς τὴν χρείαν τοῦ φθόγγου.**

**συνδιασχίζω** μτγν. κ. μσν. διασχίζω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.2,827D, αὐτ. 831A **οὐ τὸ ὑποκείμενον ταῖς ἐννοίαις ταύταις συνδιασχίζοντες,** Μάξ.'Ομολ.1,403D, Εὐστ.Πον. 207,35 **τὴν μέριμναν συνδιασχίζειν.**

**συνδιασῴζω** κ. μσν. διασῴζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, βοηθῶ, συνεργῶ εἰς διάσωσιν, διαφύλαξιν : Θουκ.4,62, αὐτ.7,57 **τοῖς μὲν ξυγκτησάμενοι τὴν χώραν ἐλθόντες, τοῖς δὲ ξυνδιασώσοντες,** Πλάτ.Συμπ.220E **συνδιέσωσε καὶ τὰ ὅπλα καὶ αὐτὸν ἐμέ,** Δημ.840 **μισθῶσαί τε τὸν οἶκον καὶ συνδιασῶσαί μοι τὴν οὐσίαν** (δ. γρ.διασῶσαι), 'Επίκ.ἀπ.217, 'Επιγρ. **συνδιασῴζειν τὴν πόλιν,** 'Ιώσ.Αἰ 4,8,30, Γρηγ.Ναζ.'Επιστ.22,78C D. 'Ιω. Χρυσ.2,474,22, Προκ.Περσ.1,14,8, Νικήτ.Εὐγ.6,156· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.3,97D· || μσν. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Φώτ.Βιβλ.491,42 **τὸ μὴ τὴν αὐτὴν.. ἀρετὴν τῷ Δημοσθενικῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆρι.**

**συνδιαταλαιπωρῶ**-έω διαταλαιπωρῶ, ὑφίσταμαι ταλαιπωρίας ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλάτ.Κρίτ. 45D **ἢ γὰρ οὐ χρὴ ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα.**

**συνδιαταράσσω** μτγν. διαταράσσω, συνταράσσω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Δημήτρ.28 **τὴν . . τότε σύστασιν καὶ κοινωνίαν αὐτῶν . . ἑνὶ λίθῳ καὶ ψόφῳ συνδιαταράξειν.**

**συνδιατάσσω** μτγν., ἀττ. -άττω διατάσσω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : 'Ιεροκλ.Πλ.Προν.262 (δ. γρ. ἀντὶ συνδιατίθεμαι).

**συνδιατείνω** μτγν. διατείνω, ἐντείνω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, βοηθῶ εἰς τὴν διάτασιν : Γαλ.8,288· **2)** τὸ παθ. διατείνομαι, ἐκτείνομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.'Ηθ.63C **συγκάπτεσθαι . . συνδιατείνεσθαι καὶ συμμεθίστασθαι τοῖς σώμασιν.**

**συνδιατελῶ**-έω διατελῶ βλ.λ.2) μετά τινος, ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι μέχρι τέλους μετά τινος, συνδιαμένω : Πλάτ.Φαίδ.91D **ἡ δὲ ἀγνοιά μοι αὕτη οὐ ξυνδιατελεῖ . . , ἀλλ'** ὀλίγον ὕστερον ἀπολεῖται, Δημ.1412, **τὴν συνδιατελοῦσαν τοῖς ἔχουσιν φιλοσοφίαν,** 'Αριστλ.Φυσιογν.808b,19.

**συνδιατέμνω** μτγν. κ. μσν. διατέμνω, διαχωρίζω τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, συνδιαχωρίζω, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,813B **τὸ ἀΐδιον τῆς θείας ζωῆς . . τῇ διαφορᾷ τῶν ὀνομάτων συνδιατέμνεται,** Λεόντ. ἐν **Mai.Coll.Vat.**9,413.

**συνδιατηρῶ**-έω διατηρῶ, διαφυλάττω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, βοηθῶ, συνεργῶ εἰς διατήρησιν, διαφύλαξιν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,10,6, Πολύβ. 2,58,3 **οἱ μετὰ τῶν 'Αχαιῶν συνδιετήρουν τὴν ὑποκειμένην αὐτοῖς κατάστασιν,** 'Επιγρ. **διότι τὴν δημοκρατίαν συνδιετήρησαν τῶι δήμωι,** 'Αριστείδ.1,212 **μὴ συνδιατηρῆσαι τὰς ὑπολοίπους ἀφορμάς,** αὐτ.456, Θεμίστ.Λόγ.16,212D **τὰ . . μειράκια . . συνδιετήρησας καὶ διεφύλαξας.**

**συνδιατίθημι** κ. μσν. διατίθημι, διευθετῶ, κατατάσσω, τακτοποιῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, βοηθῶ εἰς διευθέτησιν, τακτοποίησιν : 'Αριστλ.ἀπ.533 **'Ιφίτῳ συντιθέναι τὴν 'Ολυμπιακὴν ἐκεχειρίαν,** Πλούτ.Τίμ.24 **εἰς τὰς Συρακούσας ἐπανῆλθε τοῖς νομοθέταις τὰ κυριώτερα καὶ κάλλιστα συνδιαθήσων,** Φώτ.Βιβλ.95,13 **καὶ τὴν ἐπιβουλὴν συνδιέθηκε·** || τὸ μέσ. συνδιατίθεμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Ιεροκλ.Πλ.Προν.171B· **2)** συντίθημι, συντάσσω, θέτω ὁμοῦ, τοποθετῶ μαζί : Πορφ.Πλωτ.8 **ἐν τῇ ψυχῇ συνδιατιθέναι·** **3)** συντελῶ **εἰς τὸ** νὰ διατεθῇ τις κατά τινα τρόπον :

Λογγῖν.39,3 πρὸς ὄγκον . . καὶ ἀξίωμα καὶ ὕψος.. ἡμᾶς ἑκάστοτε συνδιατιθέναι, αὐτ.7,3 πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῇ· 4) γεννῶ, προκαλῶ εἴς τινα συμπαθητικὴν διάθεσιν : Διοκλ.Καρ.59 συνδιατιθέναι τὴν καρδίαν· κ. παθ. συνδιατίθεμαι διατίθεμαι βλ.λ.5) ὁμοῦ : Πλούτ. 'Ηθ.443 ὑπακούειν τε τῷ φρονοῦντι καὶ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ καὶ συνδιατίθεσθαι πέφυκεν, Διογ.Λ 4, 18, 'Ιουλ.'Επιστ.89Β, Βασ.3,601Β τὸ σῶμα συνδιατιθέμενον τοῖς ἐν διανοίᾳ κινήμασι, Σχόλ.Πίνδ. Π Ι,17 γραφικώτατα δὲ συνδιατιθέμενον τῇ ἡδονῇ, Χορίκ.29,75F.-R, Κῶδ.'Ιουστιν.1,4,34,3· || εἰδ. ἰατρ. τὸ παθ. συμπάσχω : ΔιοκλΚαρ.38, Γαλ.15,88, αὐτ.793, Σωρ.1,50· 5) τὸ παθ. εἰδ. γραμμ. ἐπὶ ρήματος, ὑφίσταμαι ἐπίδρασιν, πάσχω τι κατὰ τὴν φωνήν : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.205,2.

**συνδιατρανῶ**-όω μσν. διατρανῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, ἐξηγοῦμαι, διασαφηνίζω, διακηρύττω ὁμοῦ : Φώτ.Βιβλ.κῶδ.230, 277,33 ἓν εἶναι τὸ πρόσωπον οὐ συνδιετράνωσαν.

**συνδιατρέπομαι** μτγν. παθ. διατρέπομαι, ἐντρέπομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.'Ηθ.528Ε τρόπον τινὰ τοῦ προσώπου τῇ ψυχῇ συνδιατρεπομένου καὶ συνεξατονοῦντος.

**συνδιατρέφω** μτγν. διατρέφω τινὰ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου : ΑἰλΖΙ 3,45 τοὺς ἄρρενας τὰ νεόττια συνδιατρέφειν ταῖς θηλείαις (κῶδ.).

**συνδιατριβή** (ἡ) (συνδιατρίβω) μτγν. κ. μσν. τὸ συνδιατρίβειν, τὸ δαπανᾶν, διέρχεσθαι τὸν καιρὸν ὁμοῦ μετά τινος, συναναστροφή, ὁμιλία : Φιλόδ.'Ομ 28Ο, Φίλ.2,671, 'Επιφάν.1,158D ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἅμα αὐτοῖς συνδιατριβῆς, 'Ιω.Χρυσ.7,229, 28 ὁμόσκηνος ἄνθρωπος, εἰς ὁμοιότητα καὶ συνδιατριβὴν ἡμετέραν κατελθών, 'ΑννΚομνΖ334Α.

**συνδιατρίβω,** μέλλ. συνδιατρίψω, διατρίβω μετά τινος, διέρχομαι ἢ δαπανῶ, καταναλίσκω τὸν χρόνον ὁμοῦ μετά τινος, περνῶ τὸν καιρόν μου μαζί μὲ κάποιον, μτ.δοτ. : Πλάτ.Συμπ.172C ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω, Ξεν.'Απομν. 1,2,3 τοὺς συνδιατρίβοντας Σωκράτει (τοὺς μαθητὰς τοῦ Σωκράτους), 'Αντιφάν.53,6 τὸν ἄλλον συνδιατρίβειν χρόνον (τοῖς τεθνηκόσι)· κ. ἐμπροθ. (σύν τινι, μετά τινος) : Κρατῖν.1,5 σὺν .. Κίμωνι, αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν, 'Ισοκρ. 2,27 μεθ' ὧν συνδιατρίψεις· 3) ἐν ἀναφ. πρὸς ἄψυχα, ἀσχολοῦμαι περί τι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : 'Ισοκρ.4,158 τῶν μύθων ἥδιστα συνδιατρίβομεν τοῖς Τρωϊκοῖς, αὐτ.2,43, αὐτ.9,76· 4) ρηματ. π. συνδιατριβή.

**συνδιαττῶ**-άω μτγν. διαττῶ ἐπίσης, διηθῶ προσέτι, τὸ παθ. : Γαλ.18(1),471 οὐ συνδιαττᾶται.

**συνδιατυπῶ**-όω μτγν. διατυπῶ, διαμορφῶ, σχηματίζω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.'Αρέσκ. Φιλ.4,13,8, Στοβ.4,24 (ἐκδ.Gaisf.) σχήματα συνδιατυποῦντα πως αὐτοῖς τὸν ἀέρα.

**συνδιαφαίνομαι** μσν. παθ. διαφαίνομαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, καθίσταμαι φανερὸς μετά τινος : Στεφ.'Αθ.'Ιππ.1,107D συνδιαφαίνεσθαι τούτοις.

**συνδιαφέρω** κ. μσν., μέλλ. συνδιοίσω, διαφέρω, φέρω τι κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ὁμοῦ, συμπαρασύρω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.45 ἀνέμου ἐπουριάσοντος τὰ ἀκάτια καὶ συνδιοίσοντος ὑψηλὴν καὶ ἐπ' ἄκρων τῶν κυμάτων τὴν ναῦν· 2) φέρω, ὑποφέρω τι μέχρι τέλους ὁμοῦ μετά τινος, ὑπομένω ἢ βοηθῶ, συντελῶ εἰς τὴν διατήρησίν τινος : 'Ηρ.1,18 τοῖσι Χίοισι τὸν .. πόλεμον συνδιήνεικαν (τοὺς ἐβοήθησαν νὰ βαστάξουν μέχρις τέλους τὸν πόλεμον), 'Αριστφ.'Ιππ. 597 πολλὰ . . πράγματα ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολὰς τε καὶ μάχας, Πλούτ.Βροῦτ.13 εἰ μήτε σοι πάθος . . συνδιοίσω, 'Ιουλ.Λόγ.8,241C, Παχυμ. Γ Προγ.ΙΙ,209 συνδιαφέρειν τὴν συμφορὰν πάσχοντι· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Φίλ.1,323 τὰ τοῦ πολέμου συνδιαφέρεσθαι· 3) Σουΐδ.«συνδιέφερε, συνεκρότει, συνηγωνίζετο».

**συνδιαφεύγω** μτγν. διαφεύγω ὁμοῦ μετά τινος : Δίων Κ 48,44 μεθ' οὗ συνδιέφυγεν.

**συνδιαφθείρω** κ. μσν., παρακ. συνδιέφθορα (ἐν παθ. σημ.π. Διόδ. Σ 38,15), διαφθείρω, καταστρέφω, ἀφανίζω τι(νὰ) συγχρόνως : 'ΑριστλΖΙ 585,10 πόνου παρασχόντα συνδιαφθείρει τὸ προϋπάρχον, Πλούτ.Κίμ.7 πῦρ ἐνεῖναι καὶ συνδιαφθεῖραι μετὰ τῶν φίλων καὶ . . ἑαυτόν, 'Ιουλ. Λόγ.1,24D, Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.1,89D συνδιέφθειρεν ἐκείνῳ καὶ ἑαυτόν· κ. παθ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.3,36 συνδιαφθαρεὶς τῷ σώματι τὰς φρένας (διαφθαρεὶς τὰς φρένας μετὰ τοῦ σώματος), Δίων Κ 77,23, Συνέσ.'Επιστ.105,249Β τὸν κόσμον καὶ τἄλλα μέρη συνδιαφθείρεσθαι· 2) διαφθείρω βλ.λ.4) τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, βλάπτω τινὰ ἠθικῶς μετά τινος : Γαλ.15,874 ἑαυτῷ συνδιαφθείρειν καὶ τἄλλα· κ. παθ. : 'Ισοκρ.8,41 τίς γὰρ ἄλλοθεν ἐπελθὼν καὶ μήπω συνδιεφθαρμένος ἡμῖν ἐξαίφνης ἐπιστὰς τοῖς γιγνομένοις οὐκ ἂν μαίνεσθαι καὶ παραφρονεῖν ἡμᾶς νομίσειεν;, Δείν.3, 19, Γαλ.15,697· 3) τὸ παθ. συνέρχομαι, συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι : Σωζομ.2,25,79,19 γυναῖκα τινά, ᾗ δῶρα ἐπ' ἀσελγείᾳ δεδωκέναι. . συνδιαφθαρῆναι ἐνεκαλεῖτο· 4) ρηματ.π. συνδιαφθορά.

**συνδιαφθορά** (ἡ) μτγν. ἡ ἀμοιβαία διαφθορὰ ἢ ἡ παράνομος συγκοίμησις, μεῖξις, συνουσία : 'Ιουστιν.Πανδ.1,3,44 (45) μηδὲ εἶναι γνησίους τοὺς ἐκ τοιαύτης ἀνόμου συνδιαφθορᾶς τεχθέντας.

**συνδιαφορῶ**-έω μτγν. κ. μσν. διαφορῶ, διασπείρω, διασκορπίζω τι ὁμοῦ μετά τινος : Λογγῖν. 40,1 τὰ μεγάλα σκεδασθέντα μὲν ἀπ' ἀλλήλων . . ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ καὶ τὸ ὕψος· κ. παθ. : Στέφ.'Αθ.'Ιππ.2,336D, 'Ακτουάρ.'Ιω.Οὐρ.5,10,24 τοῦ φυσικοῦ συνδιαφορουμένου θερμοῦ αἱ κατὰ φύσιν πέψεις ἀποτυγχάνουσι.

**συνδιαφόρως** ἐπίρρ. μτγν. ὁμοῦ μετά τινος διαφορᾶς : 'ΙάμβλΝικ.'Αριθμ.13Ρ.

**συνδιαφυλάσσω** κ. μσν., ἀττ. -άττω διαφυλάττω, προφυλάττω, διατηρῶ τι ὁμοῦ μετά τινος, βοηθῶ, συντελῶ εἰς διαφύλαξιν, διατήρησίν τινος : Λυκοῦργ.143 ἐάσαι αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος· ποίοις; ἃ μόνος τῶν πολιτῶν οὐ συνδιεφύλαξε;, Πλούτ.Σύγκρ. Δίων. Βρούτ.3 ὤρθου τὰ πράγματα καὶ συνδιεφύλαττεν· κ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Πολύβ.7,3,7 συνδιαφυλάξαι τὴν ἀρχὴν αὐτῷ, 'Επιγρ. ἀλλήλοις τὴν ἐλευθερίαν συνδιαφυλάξαι· κ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. πράγμ. : Φώτ.Βιβλ.128,20 καὶ ταῖς λέξεσι . . τὴν ἐγγύτητα καὶ ὁμοιότητα συνδιαφυλάσσει· || φυλάττω, φρουρῶ τι ὁμοῦ μετά τινος, βοηθῶ εἰς τὴν φρούρησιν : 'Επιγρ. συνδιαφυλάσσειν φρούριον· 2) διαφυλάττω τι ἐπίσης, διατηρῶ τι προσέτι : Λιβάν.Λόγ.11,199 τὴν εὐσχημοσύνην τῷ πλήθει συνδιαφυλάσσειν (τὴν εὐκοσμίαν ὁμοῦ καὶ τὸν ἀριθμόν).

**συνδιαχειμάζω** μτγν. διαχειμάζω ὁμοῦ μετά τινος, ξεχειμωνιάζω μαζί, μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ. 'Αντ.37 σπεύδοντα . . ἐκείνῃ συνδιαχειμάσαι· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : αὐτ.'Αγησ.40 ἐδεῖτο μεῖναι καὶ συνδιαχειμάσαι.

**συνδιαχειρίζω** διαχειρίζω, ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ, πράττω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : 'Ηρ.9,103 οἱ μετ' αὐτῶν . . τὰ λοιπὰ συνδιεχείριζον.

**συνδιαχέω** μτγν. διαλύω τι ἐντὸς ὑγροῦ συγχρόνως, τὸ παθ. : Πλούτ.'Ηθ.953D τὸ δ' εἰς ὕδωρ ἐμπεσὸν . . καθυγραίνεται, συνδιαχεόμενον· 2) διασκορπίζω τι μετά τινος, τὸ παθ. : Γρηγ. Νύσσ.2,760R φωνὴ τῷ φθόγγῳ συνδιαχεομένη.

**συνδιαχρώζω** ἢ συνδιαχρώννυμαι μσν. χρωματίζω τι ἑνῶν δύο ἢ πλείονα χρώματα : Νικήτ. Εὐγ.1,148 ἔμειξε γάλα καὶ ῥόδα καὶ συνδιεχρώσατο . . ταύτης τὸ σῶμα λευκέρυθρον ἡ φύσις.

**συνδιαχωρίζω** μτγν. κ. μσν. διαχωρίζω, ἀποχωρίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γρηγ.Νύσσ.2,567Α δύο ἀπ' ἀλλήλων διακρίνας ὀνόματα καὶ τὰ δι' αὐτῶν σημαινόμενα συνδιαχωρίσας τῷ λόγῳ· κ. παθ. : αὐτ.3,11C, Βασ.3,280C συνδιαχωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων αἱ ἐνέργειαι, Μάξ.'Ομολ.2,157C.

**συνδιαφελλίζομαι** μτγν. ἀποθ. συνομιλῶ φελλίζων : Γρηγ.Νύσσ.2,818Α οἷά τις μήτηρ τοῖς ἀσήμοις τῶν νηπίων κνυζήμασι συνδιαφελλιζομένη.

**συνδιδακτικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνδιδασκαλίαν, ὁ τῆς συνδιδασκολίας : συνδιδακτικὴ μέθοδος (μέθοδος διδασκολίας, καθ' ἣν πάντες οἱ μαθηταὶ τάξεώς τινος διδάσκονται ταυτοχρόνως ὑπὸ διδασκάλου, ἀντίθ. ἀλληλοδιδακτικὴ μέθοδος).

**συνδιδασκαλία** (ἡ) νεώτ. ἡ κοινὴ διδασκαλία ἰδ. πρὸς ἄρρενας καὶ θήλεις μαθητὰς ὁμοῦ.

**συνδιδασκαλίτης** (ὁ) μτγν. ὁ συνδιδάσκαλος: 'Ιγνάτ.Θεοφ.'Επιστ.'Εφεσ.3,12C (ἔκδ. Cotel.) ὑμῖν προσλαλῶ ὡς συνδιδασκαλίταις μου (διότι ὁ πρῶτος διδάσκαλος ἦν ὁ Χριστός).

**συνδιδάσκαλος** (ὁ) μτγν. ὁ ὁμοῦ μετ' ἄλλων διδάσκων, ὁ σύντροφος, συνάδελφος διδασκάλου : Κύριλλ.10,336D.

**συνδιδάσκω** σχόλ. διδάσκω βλ.λ.(I) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, τὸ παθ. : Σχόλ.'Αριστφ. Θεσμ.1021 συνδεδίδακται γὰρ τῇ 'Ελένῃ.

**συνδίδωμι** κ. μσν. δίδωμι, παρέχω τι ὁμοῦ μετά τινος, συνεισφέρω τινί τι, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Πλούτ.'Ηθ.660C λόγος γὰρ αὐτῷ τὸ φιλάνθρωπον . . ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος ἐποχετεύει καὶ συνδίδωσιν· κ. μτ. αἰτ. κ. ἐμπροθ. (εἴς τι) : 'Αρετ.Χρον.Νούσ.1,8 ξηρὸν ἐς τὰ ἕλκεα ξυνδίδωσι ἄλμη· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.3,92D ἡ τοῦ μέρους ἀνάστασις ἐπὶ τὸ πᾶν διεξέρχεται κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ ἡνωμένον τῆς φύσεως ἐκ τοῦ μέρους ἐπὶ τὸ ὅλον συνδιδομένη· 2) παραχωρῶ, συγχωρῶ, ἐπιτρέπω : Πάπ. συνδιδοῦναί μοι προθεσμίαν· || τὸ παθ. δίδομαι, παραχωροῦμαι ἐπίσης, χορηγοῦμαι προσέτι : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ. 175,14· 3) ἀμτβ. συμπράττω, συνεργῶ, συνεργάζομαι : 'Ιππ.'Αρθρ.30· 4) ὁμ. ἀμτβ. ἐνδίδω, ὑποχωρῶ, ἐλαττοῦμαι, καταπαύω, ἐπὶ συμπτωμάτων νόσου : 'Ιππ.'Επιδ.3,1,ια' ἐνάτῃ συνέδωκε πάντα· || ἐπὶ ὄφεως, ὑποχωρῶ : Γεωπ.13,8,6 συνδίδωσιν ἑλκόμενος· || ἀνίημι, χαλῶ, χαλαρῶ, ἀντίθ. συντείνω : 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.23· 5) ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, κοιλαίνομαι, βαθύνομαι, βυθίζομαι : 'Αριστλ.Πρ.876a,37 τῶν πλείοσιν ἀφροδισίοις χρωμένων . . συνδίδωσι τὰ ὄμματα· 6) ὁμ.ἀμτβ. ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι, διαδίδομαι : 'Αρετ.'Οξ. Παθ.1,6 ξυνδιδοῖ τὸ κακὸν εἰς τὸ πᾶν· 7) τὸ παθ. κ. μσν. συλλέγομαι, συναθροίζομαι : 'Ηρόδ. 'Ιατρ.π.'Αετ.9,2 τοῦ συνδοθέντος εἰς τὴν γαστέρα ὑγροῦ, Θεοφάν.Νόνν.1,382· 8) ρηματ. π. συνδοσία, σύνδοσις, συνδοτήρ, συνδότης.

**συνδιεγείρομαι** ἐγείρομαι ὁμοῦ μετά τινος, ἐπὶ ἱκετῶν : 'Επιγρ. συνδιεγείρομαι τῷ Σεβαστῷ.

**συνδιεκβάλλω** μτγν. διεκβάλλω, ἐνεργῶ ὥστε νὰ διέλθῃ τι διὰ μέσου ὁμοῦ μετά τινος, ἐκβάλλω, ἐκρίπτω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γαλ.8,227.

**συνδιεκκύπτω** μτγν. κ. μσν. διεκκύπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Εὐστ.1114,25 ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν συνδιεκκύψασα τῇ κεφαλῇ.

**συνδιεκπίπτω** μτγν. διεκπίπτω, διεκφεύγω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πλούτ.Ποπλ.19 οἰκέται συνδιεκπεσόντες ἔσωζον αὐτήν, Γαλ.8,227 λιγνὺς συνδιεκπίπτουσα τοῖς ἀγγείοις.

**συνδιελαύνω** μτγν. διελαύνω, διαπερῶ, διατρυπῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γρηγ.Νύσσ.3,351Α τῇ ῥύμῃ τῆς χειρὸς ὁ δήμιος μιᾷ τοῦ ξίφους ὁρμῇ τὸ τέκνον τῇ μητρὶ συνδιήλασε· 2) ἀμτβ. μεταβαίνω ἔκ τινος εἴς τι ὁμοῦ μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.34,456 (Dind.) ἐκ παίδων εἰς ἐφήβους . . συνδιελήλακα.

**συνδιενεργῶ** μσν. διενεργῶ, ἐνεργῶ ὁμοῦ : Μιχ.'Ατταλ.181,4 (ἔκδ.Β).

**συνδιεξάγω** μτγν. κ. μσν. διεξάγω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.1,295D ὁ τοῦ μέλους ῥυθμὸς καὶ τῶν ῥημάτων ἡ δύναμις συνδιεξαγομένη μετὰ τοῦ μέλους· 2) μσν. ἐξάγω, ὁδηγῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Λέων Σοφ.ἐν Combefis Hist.Monothel.1750D σύ γε παράσχοις . . ἡμῖν ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον, αὐτὴ καὶ συμποιμαίνουσα καὶ συνδιεξάγουσα.

**συνδιεξαπλῶ**-όω μσν. ἐξαπλῶ ὁμοῦ : Φώτ. 'Αμφ.221, (ἔκδ.Σ.Κ.Οἰκ.).

**συνδιέξειμι** διέξειμι, διεξέρχομαι, διατρέχω τι ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.'Απομν.4,7,8 πάντα καὶ αὐτὸς συνεσκόπει καὶ συνδιεξῄει τοῖς συνοῦσι, Γρηγ.Νύσσ.2,652D.

**συνδιεξέρχομαι** μτγν. διεξέρχομαί τι ὁμοῦ μετά τινος, συνδιέξειμι· 'Ησ. «συνδιεξέρχου, συνεκπέρα» : Γαλ.18(1),471, 'Αέτ.7,1.

**συνδιεξυφαίνω** μσν. διεξυφαίνω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, περατῶ, τελειώνω τι μετά τινος : Συμ.ἐν 'Αν.Βοασσ.5,468,9 τὸν τῆς συμβολῆς τῷ ἁγίῳ . . συνδιεξύφαινον λόγον.

**συνδιέπω** μτγν. κ. μσν. διέπω, διευθύνω, διοικῶ, κυβερνῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Φίλ.2,452, 'Ιώσ.ΑΙ 2,7,1 βασιλεῖ τὴν Αἴγυπτον συνδιέπειν, ΨΒασ.3,32ιΒ τὰ ἐν χερσὶ πράγματα ταῖς μεγάλαις ἀρχαῖς συνδιέποντος, Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ. 1,182C συνδιεῖπε τῷ βασιλεῖ τὴν ἀρχήν.

**συνδιερευνῶ**-άω μτγν. κ. μσν. διερευνῶ μετά τινος : 8αα.3,3C τῷ συνδιερευνῶντι ἡμῖν ἀδελφῷ· || τὸ μέσ. κ. μσν. συνδιερευνῶμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πολυδ.5,85, Λιβάν.Λόγ.17,26 τὰ τοῦ Πλάτωνός τισι συνδιερευνᾶσθαι, Νοταρᾶς ἐν 'Αν.Βοασσ.5,122,8.

**συνδιέρχομαι** μτγν. διέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος : Γαλ.8,705 τὰ συμβεβηκότα ἰδίως αὐτῷ συνδιέρχεσθαι τὸν ἐννοηματικόν, Σουΐδ.

**συνδιευθετῶ**-έω μσν. διευθετῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Μιχ.'Ατταλ.ἐν Σάθ.1,43.

**συνδιηθοῦμαι**-έομαι διηθοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος, στραγγίζομαι, σουρώνομαι μαζί : Πλάτ.Τίμ. 66Ε ὀσμὴ μὲν οὐδεμία ξυνδιηθεῖται, Γαλ.17(1),836.

**συνδιήκω** μσν. διήκω ὁμοῦ, συμπαρομαρτῶ, συνακολουθῶ : Εὐστ.Πον.201,18 ὅσα τῷ τῆς ὁδοιπορίας μακρῷ συνδιήκει.

**συνδιημέρευσις**-εως (ἡ) (συνδιημερεύω) μτγν. τὸ συνδιημερεύειν, τὸ διέρχεσθαι τὴν ἡμέραν ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Δημήτρ.32 σχολαὶ καὶ κοινολογίαι καὶ συνδιημερεύσεις ἀφρούρων, αὐτ. Νικ.5 οὔτε κοινολογίαις οὔτε συνδιημερεύσεσιν ἐνέβαλλεν ἑαυτόν.

**συνδιημερεύω** κ. μσν. διημερεύω βλ.λ.(I) ὁμοῦ μετά τινος, περνῶ τὴν ἡμέρα μου μὲ κάποιον, μτ. δοτ. προσ. : Ξεν.Συμπ.4,44 Σωκράτει σχολάζων συνδιημερεύειν, 'Αριστλ.Ρητ.1381a,30, αὐτ.ΗΝικ. 1162b,16 (δ. γρ. ἀντὶ συνημερεύειν), Πλούτ.Λυκ.15 τοῖς . . ἡλικιώταις συνδιημερεύων, Γαλ.7,279 ἐπισφαλὲς τοῖς ὑπὸ φθόης συνεχομένοις συνδιημερεύειν, Παχυμ.Γ 11,213 ὁ υἱὸς ταῖς χαμαιτύπαις συνδιημέρευεν· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : 'Αριστλ. ΗΝικ.1166b,14 συνδιημερεύειν μετά τινων (δ. γρ. ἀντὶ συνημ-)· 2) ρηματ. π. συνδιημέρευσις.

**συνδιιθύνω** μσν. διιθύνω ὁμοῦ : Γρηγορ.Ν 551,22 (ἔκδ.Β).

**συνδιικνοῦμαι**-έομαι μσν. διικνοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος, συνδιέρχομαι : Εὐστ.Πον.205,79 **συνδιικνεῖτο δὲ μεγαλοπρεπῶς καὶ τοῖς ὅσα περὶ γῆν καὶ κατ' ἄνθρωπον**, αὐτ.213,34.

**συνδιίστημι** μτγν. κ. μσν., παθ. ἀόρ. **συνδιέστην**, διίστημι, διαχωρίζω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Συνέσ.'Επιστ.137,274D **αὐτὸς δέ, εἰ μὴ πικρὸν εἰπεῖν συνδιέστησας καὶ τῷ τόπῳ τὴν γνώμην**, Κανταк.'Ιω.'Ιστ.1,3,16· κ. παθ. : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.190 **συνδιιστάναι τοῖς σώμασι**· **2)** παθ. διαφέρω ταυτοχρόνως : Δαμάσκ.'Αρχ.143.

**συνδικάζω** μτγν. κ. μσν., δωρ. μέλλ. **συνδικαξῶ**, δικάζω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμμετέχω εἰς τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης· Θωμ.Μ 821 «ἐπὶ δικαστηρίου συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, οὐ συνεκρίνετο» : Λυσ.30,11 **νόμον ἀποδεῖξαι ὡς χρὴ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν**, αὐτ.14, Πλάτ.Νόμ.768B **ὁ . . ἀκοινώνητος ὢν ἐξουσίας τοῦ συνδικάζειν**, 'Επιγρ. **συνδικάζειν τὰς δίκας**, Πλούτ.'Ηθ.95C **ὁ δὲ κρινόμενος συνδικεῖν, ὁ δὲ κρίνων συνδικάζειν**, Λιβάν.Λόγ.12,15· || μσν. μτφ. : Παῦλ.Σιλ.Θερμ.Πυθ. 11 **ὅσον φύσις παιδεύει, καὶ πεῖρα συνδικάζει**· **2)** ρηματ. π. συνδικασία, συνδικαστής.

**συνδικαλικός**-ή-όν νεώτ. ὁ συνδικαλιστικὸς βλ.λ.

**συνδικαλισμός** (ὁ) [γαλλ.] νεώτ. κ. δημ. ἡ ὑπὸ τῶν εἰς συνδικάτον βλ.λ. ὠργανωμένων ἐργατῶν διεκδίκησις τῶν οἰκονομικῶν ἢ καὶ τῶν πολιτικῶν συμφερόντων τῆς ἐργατικῆς τάξεως· **2)** πολιτικὴ θεωρία στηρίζουσα τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνίας ἐπὶ τῶν σωματείων τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

**συνδικαλιστής** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ὀπαδὸς τοῦ συνδικαλισμοῦ βλ.λ.2)· **2)** ὁ ἀνήκων εἰς συνδικάτον βλ.λ.

**συνδικαλιστικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συνδικαλισμόν : **συνδικαλιστικαὶ ὀργανώσεις**.

**συνδικασία** (ἡ) [συνδικάζω] μτγν. πιθ. κοινὴ δίκη : Πολυβ.8,24.

**συνδικαστής** (ὁ) [συνδικάζω] ὁ συνδικάζων, ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου ἀπονέμων δικαιοσύνην, ὁ μετ' ἄλλου δικαστὴς ἢ ἔνορκος ὤν, ὁ συνάδελφος δικαστοῦ : 'Αριστφ.Σφ.197 **ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε**, αὐτ.215, 'Επιγρ.

**συνδικάτο(ν)** (τὸ) [γαλλ.] νεώτ. κ. δημ. ἕνωσις, σύνδεσμος φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινῶν οἰκονομικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν αὐτῶν συμφερόντων : **συνδικάτον ἐργατῶν - ἐργοδοτῶν - βιομηχάνων - τραπεζῶν**.

**συνδίκη** (ἡ) μτγν. ἡ συνδικία βλ.λ. : Πολυβ.8,24.

**συνδικία** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ὑπεράσπισίς τινος ἐν δίκῃ, συνηγορία : Πλάτ.Νόμ.938B **γραφέσθω μὲν ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας ἢ καὶ ξυνδικίας κακῆς** [ἄδικος εὔνοια τοῦ δικαστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν δικαζομένων], 'Επιγρ. **εἰς συνδικίας δημοσίων πραγμάτων**, 'Επιγρ. **συνδικίαι καὶ ἱερατεῖαι**· **2)** νεώτ. τὸ ὁμοῦ μετά τινος δικάζεσθαι· **3)** νεώτ. τὸ ἀξίωμα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ συνδίκου βλ.λ.6), τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ συνδίκου βλ.λ.6).

**σύνδικος** (ὁ,ἡ) [δίκη] κ. νεώτ. κ. δημ., ἀττ. ξύνδικος ὁ συνηγορῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ δικαίου διαδίκου τινὸς ἢ τῆς διατηρήσεως νόμου τινός, συνήγορος, ὑπερασπιστής : Αἰσχ.'Ικ.726 **ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών**, αὐτ.Εὐμ.761 **μητρὸς τάσδε συνδίκους**, Πλάτ.Νόμ. 929E **μάρτυρες καὶ σύνδικοι**, 'Ισοκρ.19,14 **τὸν . . παρ' αὐτοῖς κείμενον σύνδικον εἶχον**, Πλούτ.'Ηθ. 435F **μάρτυρα καὶ σύνδικον ὁμοῦ Πλάτωνα παριστάμενος**· κ. ἐμπροθ. [ὑπέρ τινος] : Δημ.271 **σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ**· **2)** μτφ. ὁ συνῳδός : Πίνδ.Ο 9,98 **σύνδικος δ' αὐτῷ 'Ιολάου τύμβος** ['Ησ. «σύμφωνος ἢ κριτὴς κοινός ἐστιν αὐτῷ εἰς τὴν πολλὴν νίκην ὁ τάφος τοῦ 'Ιολάου»]· **2)** κτ. πληθ. οἱ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα τυράννων ἐν 'Αθήναις κατασταθέντες ἐν Πειραιεῖ ἄνδρες πρὸς ἐκδίκασιν τῶν γενομένων δημεύσεων τῶν περιουσιῶν τῶν ὀπαδῶν τῶν τριάκοντα· 'Αρποκρ. «σύνδικοι . . οἱ μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς . . σύνδικοι ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἐπεφέρετο» : Λυσ.16,7 **οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὔτ' ἐπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις**· **4)** κτ. πληθ. συνήγοροι τοῦ δημοσίου διοριζόμενοι ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσι τὴν πολιτείαν καὶ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, ἰδ. ἐν 'Αθήναις : Δημ.501 **ᾕρηνται δὲ νόμῳ σύνδικοι καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν ἄνδρες**, 'Επιγρ.· || ὁμ. κ. ἐν Σπάρτῃ, ἰδ. οἱ ἐφορεύοντες ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ἠθῶν : 'Επιγρ.· ὁμ. κ. ἐν Δελφοῖς : 'Επιγρ. **σύνδικος τοῦ Πυθίου**· ὁμ. κ. ἐν Παλμύρᾳ : 'Επιγρ.· || συνήγοροι ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῶν φυλῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων αὐτῶν : Δημ.689 **παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ᾑρημένοι σύνδικοι**, 'Επιγρ.· || κ. ἐπί τινων ἀξιωματούχων ἐράνου τινός : 'Επιγρ. **σύνδικοι ἐράνου**· || δημόσιοι συνήγοροι ἐπὶ τοῦ Οὐαλεντιανοῦ καὶ μετέπειτα : Λιβάν.Λόγ.56,20, 'Ιουστιν.Πανδ. 12,35,18,2A, Πάπ. **σύνδικοι 'Οξυρυγχίτου** [νομοῦ]· **5)** ὁ συνεργός, ὁ συμμέτοχος : 'Επιγρ.· **6)** ὁ ἀπὸ κοινοῦ ἀνήκων εἴς τινα : Πίνδ.Π 1,2 **'Απόλλωνος καὶ . . σύνδικον Μοισᾶν κτέανον**· **7)** νεώτ. κ. δημ. ἐπίτροπος τῶν ὑποθέσεων ὁμάδος, ἑταιρείας, σωματείου κττ.· || νεώτ. κ. δημ. **σύνδικος πτωχεύσεως** ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διοριζόμενος ἐπίτροπος τῶν δανειστῶν πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

**συνδικῶ**-έω ἐνεργῶ ὡς σύνδικος βλ.λ.1), συνηγορῶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπέρ τινος διαδίκου : Αἰσχ.Εὐμ.579 **μαρτυρήσων ἦλθον . . καὶ ξυνδικήσων αὐτός**, Ξεν.'Απομν.1,2,51 **τοὺς δικαζομένους . . ὠφελοῦσιν . . οἱ συνδικεῖν ἐπιστάμενοι**, κ. μτ. δοτ. προσ. : Εὐρ.Μήδ.158 **Ζεύς σοι τάδε συνδικήσει** [θὰ εἶναι συνήγορός σου εἰς αὐτά], Πλάτ.Νόμ. 937E **εἶναι δ' αὐτὴν τῷ γε δικάσασθαι καὶ ξυνδικεῖν ἄλλῳ νικᾶν δυναμένην**, Δημ.886 **τούτῳ συνδικεῖν ἀναγκάζονται τοῦ συμφέροντος εἵνεκα τοῦ ἑαυτῶν**· **2)** εἶμαι σύνδικος βλ.λ.2), δημόσιος συνήγορος : 'Ανδοκ.1,150 **ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ᾑρημένοι μοι συνδικεῖν**, Νόμ.π.Αἰσχίν.1,47 **μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι μηδ' ἱεράσασθαι μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ**, Δίων Κ78,13 **τῷ βασιλικῷ συνδεδικηκὼς** [advocatus fisci]· **3)** ρηματ. π. συνδικία.

**συνδίκως** ἐπίρρ. ὁμοῦ, συγχρόνως, μαζί : Αἰσχ. 'Αγ.1601 **λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ**.

**συνδινοῦμαι**-έομαι μσν. περιδινοῦμαι, συστρέφομαι, στροβιλίζομαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Ζωναρ. 'Επιτ.'Ιστ.2,5A **κἀκεῖνος μέγα τι καὶ γοερὸν μυκησάμενος καὶ τρόμῳ συνδινηθεὶς καταπέπτωκε**.

**συνδιογκοῦμαι**-όομαι μτγν. διογκοῦμαι, ἐξογκοῦμαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Σωρ.1,15 **μεγεθυνομένης** [τῆς μήτρας] **ἐν ταῖς ἀκμαῖς καὶ οἱ μαστοὶ συνδιογκοῦνται**, Γρηγ.Νύσσ.1,629A **κυμάτων δίκην τῶν ἐγκορυφουμένων τοῖς ὕδασιν, ἃ πρὸς καιρὸν τῇ κινήσει τῶν ἀνέμων συνδιογκούμενα ἀβέβαιον εἰς διαμονὴν ἔχει τὸν ὄγκον**.

**συνδιοίγω** μστ. ἀνοίγω, διανοίγω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Πρόδρ.'Ανδρόν.Κομν.144.

**συνδιοικονομῶ**-έω μτγν. διοικονομῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, διευθύνω, διευθετῶ, κανονίζω μαζί : Γρηγ.Νύσσ.2,181B **πᾶσαν αὐτῇ συνδιῳκονόμει τὴν ἐπικειμένην φροντίδα**.

**συνδιοικῶ**-έω κ. μσν. κ. νεώτ. διοικῶ, διευθύνω, ρυθμίζω, διαχειρίζομαί τι ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ

μετά τινος : Ἰσαΐ.7,9 συνδιῴκει τὰ ἐκείνου, Ἐπιγρ. συνδιοικεῖν ἀγῶνα, Πλούτ.Ἠθ.95C ὁ πιπράσκων ἢ ἀγοράζων συνδιοικεῖν, Σχόλ.Εὐρ.Ἱππ. 293 συνδιοικήσουσιν, ἀποκαταστήσουσι, θεραπεύσουσι τὴν μοιχείαν, Μιχ.Ἀτταλ.π.Σάθ.1,31 τῶν καθεξῆς κληρονόμων μου καὶ συνδιοικούντων τὰ τῆς εἰρήνης· κ. μτ. δοτ. προσ. : Δημ.750 τὴν τοῦ σώματος ἀρρωστίαν ἵνα . . συνδιοικῇ μοι, Πολύβ.6,2a,14 συνδιοικεῖν καὶ συγχειρίζειν τῷ Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, Πλούτ.Ὀθ.17 ἀπελεύθερον, ᾧ συνδιῴκησε τὸ περὶ τοὺς συγκλητικούς, Θεμίστ.Λόγ.15,189C συνδιοικοῦσάν σοι τὰ ἀνθρώπινα· ‖ τὸ μέσ ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θεόφρ.Χαρ.21,11 ἀμέλει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτάνεων, ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερά· 2) κατορθῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Ἐπιγρ. συνδιοικεῖν μετὰ τῆς πρεσβείας ὅπως . .· 3) τὸ παθ. συμμετέχω ἰδιότητός τινος : Σωρ.1,96 τὰ φυτὰ τῇ (τῶν μεγάλων δένδρων) συνδιοικούμενα στερεότητι.

**συνδιόλλῡμι** διόλλυμι, ἀφανίζω, φονεύω τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Εὐρ.ἀπ.555 ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν, Κύριλλ.1,1,30E· κ. παθ. καταστρέφομαι ὁμοῦ : Προκ.Μυστ.19 (τὰς πόλεις) ταύτας σεισμῷ τε καταπεσεῖν καὶ τοῖς ᾠκημένοις σχεδόν τι πᾶσι ξυνδιολωλέναι τετύχηκεν.

**συνδιοπτάνομαι** μσν. διοπτάνομαι, θεωρῶ ὁμοῦ, συνεξετάζω λίαν λεπτομερῶς, ὑπερακριβῶς : Εὐστ.Πον.174,22 ἐθέλουσι δὲ καὶ τὰ κατ' ὄναρ αὐτῷ συνδιοπτάνεσθαι.

**συνδιορθρίζω** μτγν. διορθρίζω ὁμοῦ μετά τινος : Βασ.1,77E πῶς ἐπ' ἔργα σε διεγείρει ὁ σύνοικος ὄρνις . . ὁδοιπόροις συνδιορθρίζων.

**συνδιορθῶ**-όω διορθῶ, ἐπανορθῶ τι συγχρόνως, τοποθετῶ, ἐπανατάσσω ἐξηρθρωμένον μέλος: Ἱππ. Ἀγμ.4· 2) ἐπαναφέρω εἰς τὴν τάξιν, εἰς τὸ ὀρθόν, διορθῶ ἢ βελτιῶ τι συγχρόνως : Ἀριστλ.Τοπ. 151b,7 συνδιορθοῦν τι, Πορφ.Πλωτ.) συνδιορθοῦντος εἰς ὁμοιότητα τὸ ἴχνος τοῦ Ἀμελίου, Ἰάμβλ. Πυθ.19,92 συνδιορθοῦν τοὺς ἐντυγχάνοντας.

**συνδιορίζομαι** μτγν. κ. νεώτ. παθ. διορίζομαι προσέτι, ἐπίσης : Στράτ.2,3,1 τοῖς ἀμφισκίοις οὕτως ἂν ἄριστα διαριζομένοις συνδιαρίζεται καὶ τὰ περὶ τὴν θέαν τῶν ἄστρων.

**συνδιορῶ**-άω διορῶ, ἐξετάζω τι ὁμοῦ μετά τινος : Ἰσοκρ.4,187 αὐτοὺς οὖν χρὴ συνδιορᾶν ὅσης ἂν εὐδαιμονίας τύχοιμεν.

**συνδιπλῶ**-όω μτγν. διπλῶ, διπλασιάζω, ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γαλ.19,143.

**συνδισκεύω** μτγν. παίζω ἢ ῥίπτω μετά τινος τὸν δίσκον, μτ. δοτ. προσ. : Λουκ.Θε.Δ 14,2 δισκεύειν ἐμάνθανε κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ.

**συνδιυλίζω** μτγν. διυλίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, τὸ παθ. : Κλήμ.Ἀλ.979 ἐν ᾧ συνδιυλίσθη κατὰ δύναμιν καὶ τὰ σπέρματα συνελθόντα αὐτῷ εἰς τὸ πλήρωμα.

**σύνδιφρα** (τὰ) Ἐπιγρ. διπλοῦς δίφρος.

**συνδιφῶ**-άω διφῶ ὁμοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.Ἠ Εὐδ.1240a,39 διφῶντι συνδιφῆν.

**συνδιωκομένως** ἐπίρρ. μτγν. (ἐκ τῆς μτχ. παθ. ἐνεστ. τοῦ συνδιώκω) ταχέως κατὰ τὸν τρόπον τοῦ διώκοντος, ἐν σπουδῇ : Κλήμ.Ἀλ.205 συνδιωκομένως καὶ τροχαλῶς ὁμιλεῖν.

**συνδῑώκω** κ. νεώτ. (ἰδ. παθ.), μέλλ. συνδιώξομαι, παθ. συνδιώκομαι, διώκω, καταδιώκω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος, βοηθῶ ἢ συνεργῶ εἰς καταδίωξιν · Θουκ.1,135 πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἑτοίμων ὄντων ξυνδιώκειν ἄνδρας, αὐτ.8,17, Πολύβ.1,17,13 τοὺς δὲ λοιποὺς . . συνεδίωξαν εἰς τὴν πόλιν, Διόδ.Σ 2,25 τὸ δ' ἄλλο πλῆθος συνεδίωξεν εἰς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσι παρεμβολήν· κ. παθ. : αὐτ. καὶ πολλοὺς ἀποβαλόντες συνεδιώχθησαν εἰς ὄρος· 2) παθ. πάσχω συνώθησιν, συστολήν, στρύμωγμα, συμπιέζομαι, στρυμώχνομαι : Φιλόδ.Μουσ.22K τόνοι καὶ ῥυθμοὶ συνδεδιωγμένοι, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,7 πόνοι συνδεδιωγμένοι ὑπὸ τῆς πνιγὸς ἀμαυροῦνται· κ. ἐπὶ λ. περιληπτ. σημ. : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,99 συνδεδιωγμένος σφυγμός· ‖ συμπιέζομαι, πιέζομαι : Λογγῖν.43,5 ἂν μὴ σφόδρα ὑπό τινος ἀνάγκης συνδιωκώμεθα· ‖ συνεκδ. ὑπὸ σπουδῆς, βίας, ὁρμῆς κατέχομαι, κυριεύομαι : αὐτ.21,1 τοῦ πάθους τὸ συνδεδιωγμένον· 3) νομ. κ. νεώτ. (ἰδ. τὸ παθ.), διώκω βλ.λ. τινὰ ὁμοῦ μετά τινος, κατηγορῶ τινα ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου : Νόμ.π.Δημ.1068 συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιοὺς καὶ ἀνεψιῶν παῖδας· κ. παθ. συνδιώκονται ἐπὶ ἐκβιάσει· 4) ῥηματ.π. συνδίωξις.

**συνδίωξις**-εως (ἡ) (συνδιώκω) σχόλ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος δίωξις : Σχόλ.D Ἰλ.P 597.

**συνδογματίζω** μσν. δογματίζω, ἀποφαίνομαι, ἀποφασίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Φώτ. ἐν Majï Coll. Vat.),270.

**συνδοιάζω** κ. συνδοιασμός ἐσφ.γρ. ἀντὶ συνδυάζω, συνδυασμὸς βλ.λς.

**συνδοκῑμάζω** δοκιμάζω, ἐξετάζω τι ὁμοῦ μετά τινος : Πλάτ.Θεαίτ.197B ὃ . . δοκεῖ, ἀκούσας συνδοκίμαζε, αὐτ.Τίμ.20D ὃν καὶ νῦν λέγε . . ἵνα ξυνδοκιμάσῃ πρὸς τὴν ἐπίταξιν εἴτ' ἐπιτήδειος εἴτ' ἀνεπιτήδειός ἐστιν, Πλούτ.Ἀριστ.22, αὐτ.Ἠθ. 62F τὸ συνδοκιμάσαι καὶ συναποφήνασθαι περὶ τοῦ πράγματος· 2) ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω : Ἰώσ. 20,2,2 συνδοκιμάζειν γνώμην, Σωρ.2,15 συνδοκιμάζειν τὰ τοπικὰ τῶν βοηθημάτων.

**συνδοκτικόν** Ἡσ. «συνδεδογμένον»· 2) ὡς γλῶσσ τοῦ ἥδικτόν βλ.λ.· Ἡσ.

**συνδοκῶ**-έω κ. μσν., μέλλ. συνδόξω κ. μτγν. συνδοκήσω, δοκῶ, νομίζω καλὸν ἐπίσης, μοῦ φαίνεται, θεωρῶ εὔλογον προσέτι, ὡσαύτως : Ἀριστφ.Ὀρν.811 ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ, αὐτ.1630, αὐτ.Λυσ.167, Θουκ.8,84, αὐτ.6,44 ὅ τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις . . ξυνδοκῇ, Πλάτ.Πρωτ.340B εἴ σοι συνδοκεῖ ὅπερ ἐμοί, αὐτ.Σοφ.235B, αὐτ.Πολ.460E, αὐτ.Εὐθ 289B, Ξεν.ΚΠ 2,2,28, Ἀριστλ.Πολιτ.1273a,23 κατὰ τὴν διάνοιαν ἢ συνδοκεῖ τοῖς πολλοῖς, Πολύβ.1,62,8 ἐπὶ τοῖσδε φιλίαν εἶναι Καρχηδονίοις καὶ Ῥωμαίοις, ἐὰν καὶ τῷ δήμῳ .. συνδοκῇ· κ. ἀπολ. ἐν ἀποκρίσεσι : Πλάτ.Εὐθ.289C συνεδόκει· ‖ συνηθέστ. ἀπροσ. συνδοκεῖ μοι μοῦ φαίνεται ὁμοίως, ἐπίσης καλόν, καὶ εἰς ἐμὲ ἀρέσκει : Εὐρ.ΙΤ 71 σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεών, Ἀριστφ. Ὀρν.197 εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις, Πλάτ.Πρωτ.331B ἢ καὶ σοὶ συνδοκεῖ οὕτως, αὐτ. Ἱππ.Μ 283B πολλοῖς συνδοκεῖ, ὅτι· κ. μτ. ἑπομένου ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 1,6,8 συνεδόκει καὶ ἐμοὶ ὑπερμέγεθες εἶναι ἔργον τὸ καλῶς ἄρχειν, Πλάτ. Τίμ.75C συνέδοξε τοῦ πλείονος βίου . . τὸν ἐλάττονα . . αἱρετὸν (εἶναι)· ‖ ἡ μτχ. συνδοκοῦντά τινι πράγματα ἅτινα καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι ἀρεστά : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,44 οὐκ ἐμοὶ συνδοκοῦντα πεπόνθατε, Ἀνν.Κομν.276A ἀμφοῖν τούτου συνδόξαντος· ὁμ. ἐν χρ. συνήθ. ἀπολ., ὡς τὸ ἐξόν, παρὸν κττ. : Ξεν.Ἑλλ.2,3,51 ξυνδοκοῦν ἅπασιν ἡμῖν (ἐφ' ὅσον συμφωνοῦμεν ὅλοι), αὐτ.8,5,28 συνδόξαν τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ (ἀφοῦ ἦσαν σύμφωνοι), Δίων Κ 48,23 ὡς καὶ τῷ Ἀντωνίῳ συνδοκοῦν· ‖ ἡ μτχ. παθ. παρακ. ἐν χρ. π. Πλάτ.Νόμ.659D λόγον .. τοῖς ἐπιεικεστάτοις . . ξυνδεδογμένον (ὃν καὶ οἱ ἐπιεικέστατοι ἐπιδοκιμάζουσιν, ἐγκρίνουσιν), αὐτ.719C, αὐτ.Φαῖδρ.267D· κ. ἐπὶ προσ. συνδεδογμένοι τινὶ ἔχοντες τὴν αὐτὴν γνώμην μετά τινος : Νουμήν.Ἀπ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14,5 ὁμολογήσαντες εἶναι σοφῷ συνδεδογμένοι· 2) πιθ. ἀντὶ δοκῶ : Ἐπιγρ. οὕτω μοι συνέδοξεν.

**συνδολιχεύω** μσν. δολιχεύω αύναμα, όμοῦ μετά τινος, μτφ. : Δαμασκ.Ι 2,908C τῷ παντὶ αἰῶνι συνδολιχεύειν πεποίηκε.

**συνδολοπλοκῶ-έω** μσν. δολοπλοκῶ όμοῦ ἤ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Κ Μανασσ.Χρον.5519 συσκεφάμενος αὐτοῖς καὶ συνδολοπλοκήσας.

**συνδονῶ-έω** κ. μσν. δονῶ, σείω, τινάσσω, συνταράσσω τι όμοῦ μετά τινος : 'Ανδρόμ.π.Γαλ.14,39 ἐν δ' ὑπέρῳ μείξας συνδονέων μυχόθεν αἴνυσο, Γρηγ.Ναζ.2,11C, Κ Μανασσ.Χρον.4823· κ. παθ.:'Ιππ.'Επιστ.23 συνδονεύμενα εἱλεῖται περὶ κοιλίην ἔντερα, Σχόλ.'Ιλ.Υ 391, Προκ.Γαζ.135B ἀὴρ καὶ δένδρα συνεδονεῖτο τοῖς πνεύμασι, Κοσμ.151D συνδονουμένης πάσης τῆς κτίσεως ἐν αὐτῷ.

**συνδοξάζω** κ. μσν. ἔχω τὴν αὐτὴν μετά τινος δοξασίαν, ἀντίληψιν περί τινος ἄλλου, ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω, παραδέχομαί τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : 'Επιφάν.2,90D τοὺς Ἕλληνας τὸ αὐτὸ νομίζειν τε καὶ συνδοξάζειν· κ. παθ. : 'Αριστλ.Πολιτ. 1310a,15 νόμων . . συνδεδοξασμένων ὑπὸ πάντων τῶν πολιτευομένων· **2**) συμφωνῶ μετά τινος, βαίνω ἀπὸ συμφώνου πρός τι(νο) : Πλωτῖν.1,2,3 συνδοξάζειν τῷ σώματι, Πορφ.π.Στοβ.3,1,123, Μαρῖν.Πρόκλ.21· **3**) κ. μσν. δοξάζω βλ.λ.8) τινὰ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, αἰνῶ, ἀπονέμω τινὶ δόξαν όμοῦ μετά τινος : 'Ωριγ.1,91B, Γρηγ.Ναζ.2, 11, Θεοδώρ.'Εκκλ.'Ιστ.4,3,151,33 συνεδόξασαν αὐτὸ (τὸ Πνεῦμα) τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ ἐν τῇ μιᾷ τῆς ἁγίας Τριάδος πίστει· κ. παθ. : ΚΔ Ρωμ.8,17 εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα συνδοξασθῶμεν, 'Επιφάν.Γ,922B ὡς μὴ συνδοξαζομένου τοῦ Πνεύματος Πατρί, Σύμβολ.Πίστ.8 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον . . τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, Εὐστ.Πον.231,95.

**συνδοξολόγησις**-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια τοῦ συνδοξολογῶ βλ.λ. : Χρύσιπ.'Ιεροσ.Cod.Pa.513, fol.111r°.

**συνδοξολογῶ**-έω μτγν. κ. μσν. συνδοξάζω βλ.λ.3) : Ms.π.Mai.Bibl.Uffenbach 1,507D ἀγγέλων συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα· κ. παθ.: 'Ωριγ.1,271B τοῦ Θεοῦ διά Χριστοῦ συνδοξολογουμένου ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι συνυμνουμένῳ, 'Ιω.Χρυσ.4,529 (ἔκδ.Bon.).

**σύνδορπος**-ον μτγν. ὁ σύνδειπνος, ὁ συνδαιτυμών : Λυκόφρ.135 οὐδὲ τὸν ξένοις σύνδορπον Αἰγαίωνος ἁγνίτην πάγον, Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.13,84 ἡμετέρῃ σύνδορπος ἐπεσκίρτησε τραπέζῃ.

**συνδορῠφόρος**-ον μτγν. ἑταῖρος, σύντροφος δορυφόρου, ὁ καὶ αὐτὸς δορυφόρος ὤν : 'Ιω. Χρυσ.5,758 συνδορυφόροι τοῦ μεγίστου βήματος.

**συνδορῠφορῶ**-έω γλωσσ. δορυφορῶ όμοῦ μετά τινος, εἶμαι καὶ ἐγὼ δορυφόρος.

**συνδοσία** (ἡ) (συνδίδωμι) μσν. συνεισφορά : Παχυμ.Γ 'Ανδρόν.Παλ.3,142C ἦν δὲ συχνὸν τὸ τῆς συνδοσίας διὰ τὴν σπάνιν τῶν χρημάτων.

**σύνδοσις**-εως (ἡ) (συνδίδωμι) κ. μσν. ἡ ἔκχυσις, ἡ διάχυσις : 'Ιππ.'Αφορ.4,62 σύνδοσις ὑγρῶν κατὰ κοιλίην· **2**) μετάδοσις, μεταφορὰ τῆς νόσου : 'Αρετ.'Οξ Παθ.1,7 ἐς πνεύμονα ἡ ξύνδοσις, αὐτ.Χρον.Νούσ.2,2· **3**) ὕφεσις, ἐλάττωσις, χαλάρωσις : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,11· **4**) συρροὴ λαοῦ, προσέλευσις πλήθους ἀνθρώπων : 'Ιω.Λυδ. Μην.4,73 (τὴν πόλιν) αὐτὴν ἐκ τῆς ἔξωθεν ἐπαυξηθῆναι συνδόσεως· **5**) μσν. συνδοσία βλ.λ. : Κ Πορφ.'Εκθ.660,6.

**συνδοτήρ**-ῆρος (ὁ) (συνδίδωμι) μτγν. ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος δίδων, παρέχων τι : Κύριλλ.7, 460D συνδοτὴρ καὶ συγχορηγὸς ὑπάρχει τῷ ἰδίῳ γεννήτορι τῶν θείων . . χαρισμάτων.

**συνδότης** (ὁ) (συνδίδωμι) μσν. ὁ συνεισφέρων, ὁ χορηγῶν ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Κ Πορφ.'Εκθ. 402A μὴ δίδοσθαι ταῖς στρατευομένοις τήρωνας συνδότας ὡς περιουσίοις, αὐτ.B.

**συνδοτικός**-ή-όν ὁ κατάλληλος, ἁρμόδιος εἰς τὸ ἐνδίδειν, ὁ εὐκόλως ἐνδίδων, ὁ ἐνδοτικός, ὁ συνενδοτικός : 'Ιππ.'Αρθρ.47 ὑπὸ γήραος καὶ ὑπὸ ὀδυνημάτων ξυνδοτική ἐστι (ἡ ῥάχις).

**συνδουλαγωγῶ**-έω μσν. δουλογωγῶ τινα όμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος, συνυπάγω τινὰ εἰς δουλείαν : Εὐμάθ.'Υσμ.4,134.

**συνδουλεύω** δουλεύω όμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος, εἶμαι σύνδουλος, διατελῶ ἐν δουλείᾳ όμοῦ μετά τινος ἄλλου : Δείν.ἀπ.89,32 συνδουλεύοντες· κ. μτ. δοτ. : Εὐρ.'Εκ.204 οὐκέτι σοι παῖς ἅδ' οὐκέτι . . γήρᾳ δειλαίῳ . . συνδουλεύσω, Δίων Κ 50,22 συνδουλεῦσαι μᾶλλον αὐτοῖς ἐθελῆσαι.

**συνδούλη** (ἡ) θηλ. τοῦ σύνδουλος βλ.λ.1) : 'Ηρ. 1,110 συνοίκεε δὲ ἑωυτοῦ συνδούλῃ, Βάβρ.3,6 Χίμαιρα συνδούλη, 'Εφραὶμ Σύρ.3,545A.

**συνδουλικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σύνδουλον : 'Ιω.Χρυσ.4,694.

**συνδουλογραφῶ**-έω μσν. δουλογροφῶ τινα ἐπίσης, ἐγγράφω, καταγράφω τινὰ προσέτι ἐν τῷ κατολόγῳ τῶν δούλων : Εὐμάθ.'Υσμ.11,413 (ἔρως) ἐμπίπτει μου τῇ ψυχῇ καὶ συνδουλογραφεῖ με τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

**σύνδουλος** (ὁ,ἡ) κ. μσν., τὸ θηλ. κ. συνδούλη ('Ηρ.1,110), ὁ όμοῦ μετά τινος ἄλλου εἰς δουλείαν ἀπαχθείς, ὁ σὺν ἄλλῳ τινὶ δουλεύων, ὁ ὁμόδουλος· πρβλ. Μοῖρ.273P «ὁμόδουλος 'Αττικῶς, σύνδουλος 'Ελληνικῶς» : Πολυδ.3,82 «σύνδουλον δὲ τὸν τοῦ αὐτοῦ δεσπότου» : 'Ηρ.2,134 δούλη . . ἦν 'Ιάδμονος .., σύνδουλος δὲ Αἰσώπου, Εὐρ.Μήδ.65 μὴ . . κρύπτε σύνδουλον σέθεν, αὐτ.'Ιων 1109 τί δ' ἐστιν, ὦ ξύνδουλε, 'Αριστφ.Εἰρ.745 ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγάς, Λυσ.ἀπ.331S, Θεόπομπ.Κωμ.32,8, 'Ηρώνδ.5,56, ΚΔ Ματθ.18,28 ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, αὐτ.29, Λουκ.'Ον.46 εἶχεν ἀδελφὸν σύνδουλον· **2**) κ. μσν. μτφ. συνεργός, σύντροφος, ἰδ. ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Χριστοῦ : ΚΔ Κολ. 1,7 ἀπὸ 'Επαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, αὐτ.'Απ.6,11, Εὐστ.Πον.340,88.

**συνδραματουργῶ**-έω μσν. δραματουργῶ όμοῦ, ποιῶ ἤ παριστάνω δρᾶμα μετά τινος, κ. ἐν μτφ. χρ. : 'Ανν.Κομν.488A συμπαρῆν δ' ἄρα τούτῳ ἐν πᾶσι καὶ συνεδραματούργει καὶ ὁ τοῦ βασιλέως ἐξάδελφος.

**συνδραμεῖν** ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ συντρέχω βλ.λ.

**συνδραπετεύω** μσν. δραπετεύω όμοῦ μετά τινος, διαφεύγω μαζί : Φώτ.'Επιστ.5,222.

**συνδράσσω** μτγν. δράττω, ἁρπάζω, συλλαμβάνω όμοῦ μετά τινος, ἀδράχνω μαζί : Κόϊντ.13, 185 τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοόν· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ., μτ. γενικ. : Σχόλ.'Αριστείδ.3,325.

**συνδρήστειρα** (ἡ) μτγν. ἰων. ἀντὶ τοῦ ἀχρ. συνδράστειρα, ἡ συνεργός, συμπράττουσα, βοηθός : 'Απολλ.Ρ 3,700 σύν τε δρήστειρα πέλεσθαι.

**συνδρομάς**-άδος (ἡ) ἰδιότ. θηλ. τοῦ σύνδρομος βλ.λ. : Εὐρ.ΙΤ 421 πέτρας τὰς συνδρομάδας (τὰς συμπληγάδας), Θεόκρ.13,22 κυανεᾶν οὐχ ἅψατο συνδρομάδων ναῦς (ὁμοίως), 'Ερατ.'Επιγρ.35,6 μέσας . . τέρμασιν ἄκροις συνδρομάδας (δύο μέσας ἀναλόγους πρὸς τὰ ἄκρα).

**συνδρομή** (ἡ) (συντρέχω), κ.μσν., νεώτ. κ.δημ., ἀόρ. συνέδραμον, ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ θορυβώδης συρροή, συγκέντρωσις πλήθους : Κηφισόδ.π.'Αριστλ. Ρητ.1411a,29 εὐλαβεῖσθαι μὴ πολλὰς ποιήσωσι τὰς συνδρομὰς ἐκκλησίας, ΠΔ 'Ιουδ.10,18 καὶ ἐγένετο συνδρομὴ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ, Πολύβ.1, 67,2 εὐθέως διαφορὰ καὶ στάσις ἐγεννᾶτο καὶ συνδρομαὶ συνεχεῖς ἐγίγνοντο, ΚΔ Πράξ.21,30 ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· κ. ἐμπροθ. (εἰς, ἐπί τινα, κατά, ἀπό τινος) : Ποσειδών.36J αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν

ὄχλων συνδρομή, Διόδ.Σ 3,71 τὴν τῶν Τιτάνων ἐπ' αὐτὸν συνδρομήν, αὐτ.15,90 τηλικαύτης συνδρομῆς κατὰ τῶν Περσῶν γενομένης, αὐτ.13,87 ἀπὸ συνδρομῆς εἰς ἐκκλησίαν τὰ πλήθη συνῆλθε [μετὰ θορύβου]· 2) κ. νεώτ. συρροή, συσσώρευσις, συμφόρησις : Ἀριστλ.Πρ.889b,30 συνδρομὴ αἵματος εἰς τὸν πληγέντα τόπον, Λυκόφρ. 649 στενὴν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ [ἐπὶ τῶν συμπληγάδων], Στράβ.5,3,7 ἐφάνη συνδρομή τις ἀγαθῶν, Πλούτ.Ἠθ.659Α συνδρομὴ θερμοῦ, Φώτ. ἢ Λέων Φιλ.ΑΠ 9,203 τὴν τοῦ λόγου . . πρῶτα συνδρομὴν μάθε [τὸ συμπέρασμα, τὴν διδασκαλίαν], - συνδρομὴ εὐνοϊκῶν ὅρων - δυσμενῶν περιστάσεων· 3) εἰδ. ἰατρ. ἄθροισμα, συρροὴ συμπτωμάτων, κλινικὴ εἰκών : Ἀρετ. Ὀξ.Νούσ.1,10, Γαλ.11,59· || νεώτ. ἰατρ. τὸ σύνολον τῶν συμπτωμάτων τῶν χαρακτηριζόντων νοσηράν τινα κατάστασιν μὴ ἀποτελοῦσαν κλασσικὴν νόσον· 4) συστολή, ἐπὶ μυός : Ἀντυλλ.π. Ὀρειβ.45,15,5, Κοτ.Ἀστρλ.Κ 8131,147· κ. ἐπὶ τῆς ἀκροβυστίας : Παῦλ.Αἰγ.6,55· 5) συνδυασμός, ἕνωσις : Σωρ.1,9 κέκληται ἡ συνδρομὴ τούτων καυλός· 6) εἰδ. ρητορ. πρασωρινὴ παραδοχὴ τοῦ ἐπιχειρήματος τοῦ ἀντιπάλου· Σχόλ. Ἑρμογ.Ρητ.6,359,18 «συνδρομὴ δέ ἐστι καὶ συγχώρησις τὸ συντρέχειν τοῦ ἀντιδίκου τῇ προτάσει, ἔπειτα ἐξ ὑποστροφῆς εἰς τὸ ἐναντίον αὐτὸν περιάγειν» : Ἀριστείδ.1,491S, Ἑρμογ.Ἰδ.2,1,7· 7) μσν. κ. νεώτ. κ. ἀρωγή, βοήθεια, συνεργασία : Στουδ. Θεόδ.242C πάντων τῶν διὰ συνδρομῆς καὶ εὐδοκίας ἐν τῇδε τῇ παραβάσει τὴν μερίδα θεμένων, - οἱ χωροφύλακες συνέλαβον τοὺς λῃστὰς μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν χωρικῶν· 8) μσν., νεώτ. κ. δημ. χρηματικὴ παροχή, συνεισφορά, χορηγία : ΨΚωδ.240,1, αὐτ.276,2 τὴν συνδρομήν σας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς ἐνορίας· 9) νεώτ. κ. δημ. περιοδικὴ χρηματικὴ συνεισφορά, χορηγία καταβαλλομένη ὑπό τινος πρὸς ἐνίσχυσιν ἔργου τινὸς ἢ ὡς τίμημα δικαιώματος συμμετοχῆς αὐτοῦ εἴς τι ἢ καὶ ὡς ἀντάλλαγμα ἀντιπαροχῆς : συνδρομαὶ τῶν ἐνοριτῶν ναοῦ - τῶν μελῶν συλλόγου ἢ σωματείου, - συνδρομὴ εἰς ἐφημερίδα.

**συνδρομητής** [ὁ] νεώτ. κ. δημ. ὁ περιοδικῶς συνεισφέρων, καταβάλλων συνδρομὴν βλ.λ.9) : συνδρομητὴς ναοῦ - εἰς ἐφημερίδα.

**σύνδρομος**-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ, σύναμα τρέχων, ὁ συναντώμενος : Πίνδ.Π 4,208 συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν [τῶν συνδρομάδων], Ἀπολλ.Ρ 2,346 ἦν δὲ φύγητε σύνδρομα πετράων [σχόλ. «σύνοδον»], Πολύστρ. Ἐπιγρ.ΑΠ 7,297,2 διπλῆν Ἰσθμοῦ σύνδρομον ἠιόνα· κ. ἐπὶ χρόνου : Πλάτ.Νόμ.844Ε πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ ξύνδρομον· 2) τὸ ἀρσ. σύνδρομος ὡς οὐσ. ὁ τόπος ἔνθα πολλοὶ δρόμοι συναντῶσιν ἀλλήλοις, πρβλ. σταυροδρόμι : Νέαρχ.π.Στράβ.15,1,43 ποδάγρας ἐν ταῖς θήραις τίθεσθαι κατά τινας συνδρόμους· 3) ὁ τρέχων ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ὁ ἀκολουθῶν τινα ἐκ τοῦ πλησίον, ὁ συνοδός : Καλλ.Λουτρ.Παλ.110 καὶ τῆνος . . σύνδρομος Ἀρτέμιδος ἔσσεται, Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6, 251,8 ἐπὶ δ' ἱστία πέμψον ἀήτην οὔριον . . σύνδρομον εἰς λιμένας, Πολυβ.3,148, Νόνν.Δ 1,361 σύνδρομον ἀντέλλοντα παρέρχεται Ἡνιοχῆα, αὐτ.2,202, Ἰουλ.Αἰγ.ΑΠ 7,585,5 τῆνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάβε σύνδρομον· || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. σύνδρομα ὡς ἐπίρρ. συνδρόμως βλ.λ. : Πλάτ.Πολιτ. 266C ξύνδρομα πεπορευμένος τῷ τῶν ἀνδρῶν . . πρὸς τὸν εὐχερῆ βίον ἄριστα γεγυμνασμένῳ [τρέχων ἐξ ἴσου ταχέως πρὸς . .], Βιάν.ΑΠλ.4,276 ἔστησεν Περίανδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον εἰνάλιον δελφῖνα· 4) ὁ τρέχων ὅπως παράσχῃ βοήθειάν τινι, ὁ βοηδρόμος, ὁ βοηθός : Ἐφραὶμ Σύρ.1,6D τῶν ἀσθενῶν προνοητὴς καὶ τῶν ἐν περισπασμῷ πρῶτος σύνδρομος· || γεν. ὁ παρέχων βοήθειαν, ὁ βοηθός : Νικηφ.ἐν Ρητ.1,504,21 σύνδρομος ἡ θεραπεία τῷ τραύματι, Εὐλόγ.π. Φώτ.Βιβλ.κώδ.230,269,17, αὐτ.277,15 σύνδρομα εἰδὼς τὰ εἰρημένα τῇ καθ' ὑπόστασιν ἑνώσει φωνῇ· 5) ὁ σύμφωνος πρός τινα : Νικόλ.Δαμ.ἀπ. 52J σύνδρομος λογίοις· 6) νεώτ. ἰατρ. τὸ οὐδ. σύνδρομον ὡς οὐσ. ἀντὶ συνδρομὴ βλ.λ.3).

**συνδρόμως** ἐπίρρ. συμφώνως, ὁμολογουμένως, ἀναλόγως πρός τινα : Αἰσχ.Ἀγ.1184 μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.

**συνδρῶ**-άω, μέλλ. συνδράσω, δρῶ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, βοηθῶ ἐν τῇ δράσει, συνεργῶ, συμπράττω : Σοφ.Ἠλ.498 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν, αὐτ.1025, Εὐρ.Ἀνδρ.337 τὸ συνδρῶν γάρ σ' ἀναγκάσει χρέος [ἡ κοινή, ἡ ἡνωμένη ἀνάγκη], Θεμίστ.Λόγ.4,59Α συνασπίζοντα, συνδρῶντα· κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Εὐρ.Ὀρ.406 ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ . . φόνον [ὁ βοηθῶν εἰς τὴν χύσιν αἵματος καὶ εἰς φόνον], Ἀριστφ.Ἐκκλ.16 ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον, Θουκ.6,64 εἶναι δὲ ταῦτα τοὺς ξυνδράσοντας πολλούς· κ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Εὐρ.Ἀνδρ.40 πατήρ τε θυγατρὶ . . συνδρᾷ τάδε, αὐτ.Ὀρ.1535.

**συνδρωπακίζω** μτγν. διαρπάζω : Δοσίθ.435Κ.

**συνδυάζω** κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. -άσω, ἀόρ. συνεδύασα, παθ. ἀόρ. συνεδυάσθην [Ἀριστλ.ΖΓ 724b,15], παρακ. συνδεδύασμαι [Ἀριστλ. ΖΓ 729b,30], μτχ. συνδεδυασμένος, συνάπτω, συνδέω δύο τινὰ ὁμοῦ, θέτω ἀνὰ δύο, συζεύγνυμι, ζευγαρώνω : Ἀριστλ.ΗΝικ.1131b,8, αὐτ.Πολιτ. 1321a,18 οἱ συνδυάζουσι πρὸς τὴν ἱππικὴν δύναμιν καὶ τὴν ὁπλιτικήν, - συνδυάζει τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου· κ. παθ. : αὐτ.Ρητ.1377a,30, αὐτ. Τοπ.118b,15· || ὁμ. τὸ παθ. λαμβάνομαι σύνδυο, ἀνὰ δύο, κατὰ δυάδας ταυτοχρόνως : αὐτ.Πολιτ. 1300a,19 πάλιν ταῦτα συνδυαζόμενα, αὐτ.1317a,1 ταῦτα . . συνδυαζόμενα ποιεῖ τὰς πολιτείας ἐπαλλάττειν, Γαλ.6,214· 2) τὸ παθ. συνήθ. ἐπὶ γάμου ἢ σαρκικῆς μείξεως, συζεύγνυμαι, συνευρίσκομαι, ζευγαρώνομαι : Ἀριστλ.Πολιτ.1252a,26 ἀνάγκη . . συνδυάζεσθαι τοὺς ἄνευ ἀλλήλων μὴ δυναμένους εἶναι οἷον θῆλυ μὲν καὶ ἄρρεν τῆς γενέσεως ἕνεκεν· κ.μτ. δοτ. : αὐτ.ΗΕὐδ.1242a, 24 συνδυάζεται καὶ τῷ τυχόντι καὶ θήλει καὶ ἄρρενι· εἰδ. ἐπὶ ζῴων : Ξεν.Κυν.5,6 τὸ γὰρ θηρίον συνδυάζεται μὲν ἀεί, μάλιστα δὲ ταύτην τὴν ὥραν, Ἀριστλ.ΖΙ 539b,9 ἐκ τούτων συνδυαζομένων γίγνεται μέν τι· κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Νόμ. 840D συνδυασθέντες ἄρρην θηλείᾳ . . καὶ θήλεια ἄρρενι, Ἀριστλ.ΖΙ 612b,33, αὐτ.ΖΓ 746b,12 συνδυαζόμενα.. ἀλλήλοις καὶ μειγνύμενα· || μσν. μτφ. : Εὐστ.Πον.98,11 φεύδει, ᾧ συνδυάζεται φαύλη σύνοικος ἡ ὑπόκρισις, πολυτεκνοῦσα ἐν κακοῖς· 3) νεώτ. κ. δημ. διατάσσω καθ' ὡρισμένην τινὰ τάξιν ὥστε νὰ συμπέσωσιν ἢ συμφωνήσωσι δύο ἢ πλείονα πράγματα, διευθετῶ καταλλήλως, τακτοποιῶ ἁρμονικῶς : συνδυάζω τὰ χρώματα· 4) νεώτ. κ. δημ. παραβάλλω πρὸς ἄλληλα γεγονότα ἢ καταστάσεις πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεως ἢ πρὸς συναγωγὴν συμπερασμάτων : συνεδύασε τὰ γεγονότα καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ..· 5) νεώτ. κ. δημ. παθ. συνδυάζομαι, ἀόρ. δημ.-άσθηκα συμμετέχω εἰς ἐκλογικὸν συνδυασμόν, συνεταιρίζομαι μετ' ἄλλων ἐν ἐκλογικῷ ἀγῶνι· 6) κ. μσν. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. συνάπτω, ἑνῶ ἐμαυτὸν μετά τινος, συνενοῦμαι, συζεύγνυμαι μετά τινος, μτ.δοτ. : Πολυβ.4,38,6

βουλομένων . . συνδυάζειν ποτὲ μὲν Γαλάταις, ποτὲ δὲ . . Θρᾳξίν, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,254 εἰ συνδυάζοι τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, 'Αναστ.Σιν.π.Bandin. Bibl.Med.I,300A συνδυάζειν καὶ συναυλίζεσθαι τοῖς τὰ εἴδωλα προσκυνοῦσιν· ‖ κ. ἀπολ. συνενοῦμαι, συμμσχῶ : Πολύβ.30,5,9 οὐκ ἐβούλοντο συνδυάζειν οὐδὲ προκαταλαμβάνειν σφᾶς αὐτούς· 7) ὡς νομ. ὅρος, τὸ μέσ. συνδυάζεσθαί τινι συνεννοοῦμαι, συμφωνῶ μετά τινος πρὸς βλάβην ἄλλου, συνωμοτῶ μετά τινος : 'Ιουστιν. Νεαρ.130,7 τινὲς τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχῶν συνδυαζόμενοι . . τοῖς διασώζουσι, τὸ ἡμέτερον στράτευμα μὴ ἑτοιμάσωσι τὰς δαπάνας· 8) ρηματ.π. συνδύασις, συνδύασμα, συνδυασμός.

**συνδυαίνω** [δύο] συνδιπλῶ, διπλασιάζω, τὸ παθ.: 'Ιππ.π.Γαλ.19,143 συνδυαίνεται (κῶδ. συνδεαίνεται).

**συνδυάς**-άδος [ἡ] ἡ συνδεδυασμένη, ἡ ζευγαρωμένη : Εὐρ.'Αλκ.473 συνδυάδος . . ἀλόχου [τῆς νομίμου συζύγου].

**συνδύασις**-εως [ἡ] [συνδυάζω] μσν. ἄ. συνδυασμὸς βλ.λ. : Κοσμ.'Ιερ.ἐν Maji Spicil.2,77B.

**συνδύασμα**-ατος [τὸ] [συνδυάζω] μτγν. κ. νεώτ. ἡ σύζευξις, ὁ συνδυασμός : 'Αλκίν.100.

**συνδυασμός** [ὁ] [συνδυάζω] κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνδυάζειν, ἡ ἕνωσις δύο ἢ πλειόνων προσώπων ἢ πραγμάτων, συνένωσις : 'Αριστλ.Πολιτ.1290b,35 ὅταν ληφθῶσιν τούτων πάντες οἱ ἐνδεχόμενοι συνδυασμοί, αὐτ. 1294b,2, Συνέσ.7B τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀρετῶν· 2) ὁ γάμος· Πολυδ.3,44 «σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικός»· 3) σύζευξις, συνεύρεσις, συνουσία, ζευγάρωμα : 'Ιππ.Γυν.2,146 ὅ,τι ἂν ὁ ἀνὴρ μεθίῃ ἐκ συνδυασμοῦ, ἔξεισι, 'Αριστλ.Πολιτ.1335a,11 ἔστι δ' ὁ τῶν νέων συνδυασμὸς φαῦλος πρὸς τεκνοποιίαν, 'Αθήν.10,457D τίς τῶν ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν· ἰδ. ἐπὶ ζῴων : 'Αριστλ.ΖΙ 539b,26 τὸν ἐνδεχόμενον . . ἕνα ποιοῦνται συνδυασμὸν τὰ πλεῖστα τῶν τετραπόδων, αὐτ.539ε,27, αὐτ.ΖΓ 717b,14 τὸ ὄργανον τὸ πρὸς συνδυασμόν, αὐτ. 720b,29 ὁ συνδυασμὸς . . τῷ ἄρρενι πρὸς τὴν θήλειαν· 4) νεώτ. συσχέτισις περιστατικῶν, σύγκρισις, παραβολὴ γεγονότων καὶ μέσων ἐνεργείας πρὸς ἐπιτυχίαν ὡρισμένου ἀποτελέσματος : Παπαδ.Τεμπ.50 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐπίδρασιν προγενεστέρων κόπων καὶ συγκινήσεων, ὅλοι του οἱ συνδυασμοὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν του ἐματαιώθησαν· ‖ συνδυασμὸς χρωμάτων κατάλληλος παράθεσις ἢ πλοκὴ ποικίλων χρωμάτων πρὸς ἀποτέλεσιν ἁρμονικοῦ συνόλου· ‖ ἕνωσις πολιτευομένων ὑποψηφίων εἰς τινα ἐκλογὴν πρὸς ἀμοιβαίαν ὑποστήριξιν· ‖ νεώτ. μαθημ. συνδυασμοὶ μ ἀντικειμένων ἀνὰ ν οἱ διάφοροι τρόποι, καθ' οὓς δυνάμεθα ἐκ τῶν μ ἀντικειμένων νὰ λάβωμεν τὰ ν· ‖ συνδυασμὸς γενῶν ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ πληθυσμοῦ ὁ γινόμενος διὰ τῆς συνενώσεως δύο διαφόρου γένους γεννητικῶν κυττάρων· 5) εἰδ. νομ. ἡ συνεννόησις τοῦ δικαστοῦ πρὸς τὸν ἕτερον τῶν δικαζομένων : Πάπ.· 6) μσν. 'Ιω.Κλίμ.18 «τὸ συλλαλῆσαι τῷ πανέντι (sic) κατὰ πάθος ἢ ἀποθῶς».

**συνδυαστικός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἐπιτήδειος ἢ ὁ ἐπιρρεπὴς πρὸς συνδυασμὸν βλ.λ.2), πρὸς συζυγικὴν ἢ κατὰ ζεύγη ζωήν : 'Αριστλ.ΗΝικ.1162a,17 ἄνθρωπος γὰρ τῇ φύσει συνδυαστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν, 'Ιεροκλ.Στ.52A· 2) νεώτ. ὁ ἱκανὸς ἢ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ συνδυάζειν βλ.λ.4) : συνδυαστικὴ φαντασία· ἐπίρρ. νεώτ. -κῶς.

**συνδῠνᾰμῶ**-έω ἰσχύω, δύναμαι ὁμοῦ : Herenn. ἐν Maji Aact.9,580 διὸ μετὰ τὴν ὕπαρξιν ἡ οὐσία, ὅτι συνδυναμεῖ καὶ ἐνεργεῖ.

**συνδυνᾰμῶ**-όω μτγν. δυναμῶ, ἐνισχύω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : 'Επιφάν.2,86C συνδυναμώσας σῶμα γήινον τῇ θεότητι εἰς μίαν δύναμιν ἥνωσεν.

**συνδῡναστεύω** μτγν. κ. μσν. δυναστεύω ὁπὸ κοινοῦ μετά τινος, κατέχω τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Νικόλ.Δαμ.ἀπ. 80J συνδυναστεύσουσί τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα . . ἔχοντες, 'Αχμ.'Ονειροκρ.94,65A εἰ μὲν ἐστι βασιλεὺς . . καὶ ὁ κατασχὼν γνοὺς τὰ μυστήρια αὐτοῦ, συνδυναστεύσει αὐτῷ.

**συνδύνω,** μέλλ. συνδύσεται [Αὐτόλ.1,6], ἀόρ. β' ἀπαρφ. συνδῦναι [Αὐτόλ.1,8], δύω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Θεόφρ.Σημ.2 ὅταν ἅμα συνδύνῃ τῷ ἡλίῳ τὸ ἄστρον.

**σύνδυο** [οἱ, αἱ, τὰ] κ. μσν. δύο ὁμοῦ, ἀνὰ δύο, κατὰ ζεύγη : 'Υμν.'Αφρ.74 οἱ δ' ἅμα πάντες σύνδυο κοιμήσαντο, Πίνδ.Π 3,81, 'Ηρ.4,66 οὗτοι δὲ σύνδυο κύλικας ἔχοντες πίνουσι ὁμοῦ, Πλάτ. Νόμ.962E οἱ δὲ καὶ ξύνδυο νομοθετοῦνται, αὐτ. Τίμ.54D, Δημ.564, Πολύβ.8,6,2 πεντήρεσι . . συνεζευγμέναις πρὸς ἀλλήλας σύνδυο, Διον.'Αλ.Ρωμ. 10,32 οἱ σύνδυο καὶ σύντρεις, Πρόδρ.2,140 ὅταν τρέχουσιν σύνδυο αἱ καροῦχαι· κ. μτ. προθ. [ἀνά, κατά] : Γαλ.6,216 ἀνὰ σύνδυο, αὐτ.Χρ.Μορ. 15,4 κατὰ σύνδυο.

**συνδύομαι** μτγν. δύομαι, βυθίζομαι ὁμοῦ, μτφ. : Μᾶρκ.Αὐρ.8,45 ψυχὴ . . ταπεινουμένη . . συνδυομένη (συνεσταλμένη, συντεθλιμμένη)· 2) συνεννοοῦμαι μετά τινος : Πάπ. μετὰ τῶν . . μηλονόμων συνδεδυμένων τούτοις [τοῖς λῃσταῖς] [πιθ. συνδεδεμένων].

**συνδυστυχής**-οῦς-ές μσν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος δυστυχής, ὁ συνδυστυχῶν ἐπίσης : Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ. 78,9 ὁ ἐμοὶ συνδυστυχὴς Ὅμηρος.

**συνδυστῠχῶ**-έω δυστυχῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συμμετέχω τῆς δυστυχίας τινός : Εὐρ. 'Ορ.1099 ὡς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῇ, 'Ισαΐ.6,1 συνεξέπλευσα καὶ συνεδυστύχησα, Σχόλ.'Αριστφ. Πλ.174 δυστυχοῦντος ἀνάγκη συνδυστυχεῖν.

**συνδυσφημῶ**-έω μσν. δυσφημῶ, κακολογῶ ὁμοῦ, σύναμα : Φώτ.Μαν.3,17.

**συνδυσχεραίνω** μτγν. δυσχεραίνω, δυσαρεστοῦμαι, ἀγανακτῶ ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ. 2,203D κἀμοῦ συνδυσχεραίνοντος ἐπὶ τῇ ἀμελείᾳ.

**συνδυσωπῶ**-έω μσν. δυσωπῶ, ἱκετεύω ζητῶ τι φορτικῶς ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Εὐστ. Πον.320,72 συνδυσωπεῖ δὲ ταῦτα καὶ αὐτός.

**συνδύω** μσν. δύω, καταδύω, καταβυθίζω τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Εὐμάθ.'Υσμ.11,258 συμπαραδοῦναί με τῷ βυθῷ καὶ συνδῦσαι.

**συνδώδεκα** [οἱ, αἱ, τὰ] δώδεκα ὁμοῦ, ἀνὰ δώδεκα : Εὐρ.Τρῳ.1076 σελᾶναι συνδώδεκα πλήθει.

**συνδωροῦμαι**-έομαι μτγν. δωροῦμαι, προσφέρω συγχρόνως : Πολύαιν.8,16,6 συνεδωρήσατο [ἄ.γρ. συνεχαρίσατο].

**συνέαξε** ἀόρ. α' τοῦ συνάγνυμι βλ.λ.

**συνεᾰρίζω** μτγν. ἐαρίζω, διέρχομαι τὸ ἔαρ μετά τινος : Πλούτ.'Ηθ.956C συνεαρίζων τοῖς μειρακίοις [ἄ. γρ. συνοαρίζων].

**συνεβάλονθο** 'Επιγρ. βοιωτ. ἀντὶ συνεβάλοντο.

**συνέβγαλμα** [τὸ] δημ. κ. συνεβγαλμός [ὁ] ἡ συνοδεία, τὸ ξέβγαλμα.

**συνεβγαλτής** [ὁ] δημ. ἄ. ξεβγαλτὴς βλ.λ.

**συνεγγίζω** εἶμαι σύνεγγυς, εὑρίσκομαι ἢ ἔρχομαι πλησίον ὁμοῦ, συμπλησιάζω : Πολύβ.1,23,8 ἐν δὲ τῷ συνεγγίζειν θεωροῦντες τὸ συμβεβηκός, Γέμιν.17,28 συνεγγίζοντος τοῦ ἡλίου, Σωρ.1,56 συνεγγιζούσης τῆς ἀποτέξεως· κ. μτ. δοτ. : Πολύβ.3, 69,13 τοὺς συνεγγίσαντας τῷ χάρακι, Διόδ.Σ 3,72 συνεγγιζούσης τῆς δυνάμεως τῇ πόλει, Διοσκ.2,77 θέρους τοῦ συνεγγίζοντος τῷ φθινοπώρῳ [εἰς τὸ μέρος τοῦ θέρους ποὺ κλίνει πρὸς τὸ φθινόπωρον], Μαρκελλῖν.'Ιατρ.339 συνεγγίζειν

τῇ ἀκμῇ (πλησιάζειν εἰς τὴν πρώτην ἡλικίαν)˙ || προσεγγίζω, διήκω, φθάνω, μτ. δοτ. : Στωικ. ἀπ.1,48 **τῇ τῶν ἀγαθῶν φύσει συνεγγίζειν,** Ἱππαρχ.1,10,8 **τῇ ἀληθείᾳ συνεγγίζειν,** Φιλόδ.Μουσ. 99K **τῇ μανίᾳ συνεγγίζειν**˙ κ. ἀπολ. : αὐτ.Ὀργ. 74W˙ **2)** ρηματ. π. συνεγγισμός.

**συνεγγισμός** (ὁ) (συνεγγίζω) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνεγγίζειν, ἡ προσέγγισις, ἡ πλησίασις, ἐπὶ ἀστερισμῶν : Στράβ.3,5,9 **τῶν δ' ἄλλων ἑκάστου κατὰ τοὺς συνεγγισμοὺς εἶναι τὴν ἀναλογίαν,** Πτολ.Γεωγρ.1,13,1 **κατὰ συνεγγισμὸν τῶν ἐπιβολῶν**˙ κ. γεν. : Σωρ.1,66 **τοῦ συνεγγισμοῦ τῆς ἀποτέξεως**˙ κ. ἐμπροθ. : Ἀρρ. Ἐπικτ.1,4,8 **συνεγγισμὸς πρὸς τὴν ἀρετήν.**

**συνέγγονος** (ὁ) ὁ ἐπίσης, ὁμοίως ἔγγονος: Ἐπίγρ. **ἑαυτῷ . . καὶ τοῖς συνεγγόνοις.**

**συνεγγράφω** μτγν. κ. μσν. ἐγγράφω βλ.λ.8), καταγράφω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ. 763E **τὸν Ἔρωτα συνεγγράφουσιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι,** Ἀνών.ἐν Ἀν.Bandini 112 **ἐνταῦθα τούτοις εἰκότως συνεγγράφω**˙ κ. παθ. : Διον. Ἀλ.Ρωμ.6,84 **οἱ . . βουλευταί, ὅσοι τῷ ψηφίσματι συνεγγραφήσονται,** Πάπ. **τοῖς κατ' ἔτος ἐφήβοις συνεγγραφόμενοι.**

**συνεγγύη** (ἡ), ἀρκαδ. **συνιγγύα** ἐγγύη, ἐγγύησις, ἐνέχυρον, ὑποθήκη : Ἐπιγρ.

**συνεγγυητής** (ὁ) (συνεγγυῶ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐγγυώμενος, ὁ μετ' ἄλλου ἐγγυητής : Θεόφιλ.Ἀντικήνσ.Ἰνστιτ.3,20,344 **ἡ τῶν ἐγγυητῶν ἀπορία τοὺς συνεγγυητὰς βαρύνει.**

**σύνεγγυς** ἐπίρ. κ. νεώτ. (συνήθ. ἐν χρ. ὡς ἐπίθ.), τὸ ὑπερθ. **συνέγγιστα** (Πλούτ.Ἠθ.619D, Βέττ.Βάλ. 741,23), ἐπὶ τόπου, λίαν ἐγγύς, πλησίον, πλησιέστατα, πολὺ κοντά : Ἱππ.Ἄρθρ.41, Θουκ.4,24 **ξύνεγγυς.. κειμένου τοῦ.. Ῥηγίου,** Ξεν.Ἑλλ.6,5,17 **μάλα σύνεγγυς καὶ κύκλῳ ὄρη ἔχοντα,** Θεόφρ.ΦΙ 8,2,11 **οἱ τόποι . . σύνεγγυς ὄντες,** Πλούτ.Ἠθ.619D **τῶν συνέγγιστα τόπων,** Πάπ. **τὰ σύνεγγυς χώματα,** - **ἐκ τοῦ σύνεγγυς** (ἐκ τοῦ πλησίον)˙ κ. μτ. γενικ. : Ἀριστλ.ΖΙ 541a,8 **σύνεγγυς ἀλλήλων** (πλησίον ἀλλήλων), Πολύβ.1,51,1 **ἐπειδὴ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν**˙ || **τὸ σύνεγγυς** ἡ ἐγγύτης, τὸ πλησίον : Ἀριστλ.Πολιτ.1280b,24 **διὰ τὸ μὴ σύνεγγυς τῆς κοινωνίας** (τὸ νὰ μὴ εἶναι πλησίον)˙ || **τὰ σύνεγγυς πράγματα** τὰ τοπικὰ συμφέροντα : Ἐπιγρ. **πάντα τὰ σύνεγγυς πράγματα**˙ **2)** ἐπὶ χρόνου, ἐγγύς, πλησίον : Ἀριστλ.Ρητ.1382a,25˙ **3)** ἐπὶ σχέσεως ἢ συγγενείας : Ἀριστλ.ΗΝικ.1162a,3˙ **4)** ἐπὶ ποιοτήτων, ἰδιοτήτων : αὐτ.Πολιτ.1296a,5 **ἐκ δὲ τῶν μέσων καὶ τῶν σύνεγγυς** (ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς ὁμοίαν τάξιν), αὐτ.Ρητ.1367a,33 **τὰ σύνεγγυς τοῖς ὑπάρχουσιν** (τὰ πλησιάζοντα εἰς τὰς πραγματικὰς ποιότητας), αὐτ.ΖΜ 655b,2 **σύνεγγυς δὲ κατὰ τὴν ἀφήν ἐστι τοῖς ὀστοῖς καὶ . . ὄνυχες . . καὶ ὁπλαί,** αὐτ.Πολιτ.1272,27, αὐτ.Τοπ. 116,7 **τὰ σύνεγγυς** (ἀντίθ. τὰ πολὺ διεστῶτα), αὐτ. Πολιτ.1321b,40 **καὶ τούτοις ἄλλα ὀνόματα σύνεγγυς** (παρόμοια), αὐτ.ΗΝικ.1111b,20˙ || νεώτ. **ἐκ τοῦ σύνεγγυς** ἐκ τοῦ πλησίον, ἀπὸ κοντά.

**συνεγγυῶ-άω** μτγν. κ. νεώτ. ἐγγυῶ, μνηστεύω, ἀρραβωνίζω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλούτ.Κάτ. Νεώτ.25 **οὐκ ἄλλως ἐνεγγύησε τὴν Μαρκίαν ἢ παρόντος τοῦ Κάτωνος . . καὶ συνεγγυῶντος**˙ **2)** τὸ μέσ. **συνεγγυῶμαι** κ. νεώτ. ἐγγυῶμαι, δίδω ἐγγύησιν, βάσιμον, ἀξιόπιστον μαρτυρίαν διά τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Φίλ.2,60 **ἐγγυᾶταί μου τὸν λόγον Διονύσιος, συνεγγυᾶται καὶ Κροῖσος**˙ **3)** ρηματ. π. συνεγγυητής.

**συνεγείρω** μτγν. κ. μσν. ἀνεγείρω, σηκώνω τι(νὰ) ὁμοῦ μετά τινος, βοηθῶ εἰς ἀνέγερσιν : ΨΦωκυλ. 140 **κτῆνος κἢν ἐχθραίο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρε**˙ **2)** ἀνίστημί τινα ἐκ νεκρῶν ὁμοῦ μετά τινος, ἀνασταίνω μαζί : ΚΔ Ἐφεσ.2,6 **νεκροὺς . συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις**˙ κ. παθ. : ΠΔ Ἠσ.14,9 **ὁ ᾅδης . . ἐπικράνθη συναντήσας σοι˙ συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς**˙ || ὁμ. τὸ παθ. **ἐγείρομαι** οἱονεὶ ἐκ νεκρῶν ὁμοῦ μετά τινος : ΚΔ Κολ.2,12 **συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως,** αὐτ.3,1˙ **3)** ἐγείρω τι βλ.λ.4) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, διεγείρω σύναμα, σηκώνω μαζί : Πλούτ.Ἠθ.117C **πᾶσα . . πρόφασις ἱκανὴ πρὸς τὸ τὰς λύπας καὶ τοὺς θρήνους συνεγείρειν**˙ **4)** τὸ παθ. ἐπὶ ἀσθενῶν ἢ καταβεβλημένων, ἀναλαμβάνω, ἀναζωογονοῦμαι : Ἀριστείδ.Λόγ.48(24),43, Εὐνάπ.74(485) **τῇ νεότητι τῆς ψυχῆς τὸ σῶμα κεκμηκὸς συνεγείρετο.**

**συνεγερτικός-ή-όν** μσν. ὁ συνεγείρων, ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς ἔγερσιν : Μάξ.Ὁμολ.2,154A (ὁ. γρ. ἀντὶ συναγερτικός).

**συνεγκαίω,** ἀόρ. **συνενέκαυσα,** ἐγκαίω βλ.λ.2) ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, βοηθῶ εἰς τὴν ἔγκαυσιν βλ.λ.1) : Ἐπιγρ. **Νουίωι συνεγκαύσαντι τὰ κτήνη.**

**συνεγκηδεύω** Ἐπιγρ. ἐγκηδεύω, κηδεύω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος.

**συνεγκλείω** μσν. ἐγκλείω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος, τὸ παθ. : Νικήτ.Εὐγ.2,38 **τὸν συγκεκλεισμένον,** Πρόδρ.Ροδ.129.

**συνεγκλίνω** μτγν. κλίνω ἢ κάμπτομαι πρός τι ὁμοῦ μετά τινος : Διόδ.Σ3,26 **τὸ .. νευροκοπηθέν.. ζῷον, ποτὲ μὲν διὰ τὴν δυσκινησίαν ἀδυνατοῦν στρέφεσθαι καὶ συνεγκλινόμενον πρὸς τὸν πεπονθότα τόπον, πίπτει**˙ **2)** τὸ ἐνεργ. γράφω ὡς ἐγκλιτικόν : Σχόλ.Θουκ.1,11.

**συνεγκλῑτικός-ή-όν** μτγν. ὁ τὸν τόνον ἐν ταὐτῷ ἐγκλίνων, ὁ ἐγκλιτικός˙ Ἡρωδιαν.1,551 «συνεγκλιτικόν ἐστι σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα, ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει˙ εἴρηται δὲ οὕτω διὰ τὸ σὺν ἐγκλιτικῷ παραλαμβανόμενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν»˙ πρβλ.ΑΒ 1142.

**συνεγκωμιάζω** γλωσσ. ἐγκωμιάζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως.

**συνεγχῡλίζω** μσν. ἐγχυλίζω ὁμοῦ, μεταβάλλω τι εἰς χυλὸν ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, τὸ παθ. : Ματθ.Ἰατρ.42 **Εὐβοϊκὰ κάρυα συνεγχυλιζόμενα μετὰ τῆς κέγχρου ῥόφημα γένοιτ' ἂν τοῖς πυρέσσουσιν.**

**συνέδρα** (ἡ) Ἐπιγρ. ἀντὶ συνεδρεία βλ.λ.1) : Ἐπιγρ. **καὶ ἀπολογιξάσθω εἰς βουλὰν ἐν τᾶι πράται συνέδραι**˙ **2)** σταθμὸς (statio)˙ Ἡσ.

**συνέδραμον** ἀόρ. β' τοῦ συντρέχω βλ.λ.

**συνεδρεία** (ἡ) (συνεδρεύω) κ. νεώτ. κ. **συνεδρία** τὸ συνεδρεύειν, τὸ συγκαθέζεσθαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἐν συνεδρίᾳ, πρὸς σύσκεψιν, συνέδριον, συνεδρίασις : Αἰσχίν.3,93 **τὰς δὲ συνεδρίας καὶ τὰς συντάξεις,** ΒΙ.Φιλωνίδ.10C **συνεδρεία, συμβουλή,** αὐτ.94, Ἐπιγρ., Πάπ.˙ || ἰδ. ἡ συνεδρίασις τῆς Ρωμαϊκῆς Συγκλήτου : Δίων Κ 55,3˙ **2)** τὸ ὁμοῦ μετά τινος καθῆσθαι, ὁμὰς συγκαθημένων φίλων, συντροφιά, παρέα : Ξεν.Ἀπομν.4,2,3 **ὁρῶν αὐτὸν ἀποχωροῦντα τῆς συνεδρίας** (ἐκ τοῦ κύκλου τῶν φίλων), Πολύβ.18,54,2 **ἡ μετὰ τῶν φίλων συνεδρεία** (συναναστροφή, συντροφιά, παρέα μετὰ τῶν φίλων)˙ **3)** τὸ κατέχειν, ἡ κατοχὴ τοῦ ἀξιώματος τοῦ συνέδρου : Ἐπιγρ. **παρὰ πάντα τὸν τῆς συνεδρείας χρόνον**˙ **4)** ἀντὶ συνεδρία βλ.λ.1).

**συνεδρευτής** (ὁ) (συνεδρεύω) μσν. σύνεδρος, συγκάθεδρας ἐν βουλευτηρίῳ: Ψ'Ιγνάτ.Ἐπιστ.2,22.

**συνεδρεύω** (σύνεδρος) κ. νεώτ., ἀόρ. **συνήδρευσα,** συγκάθημαι μετά τινος ἄλλου ὡς σύνεδρος πρὸς σύσκεψιν, συνεδριάζω : Δημ.215 **ἐπιμελεῖσθαι τοὺς συνεδρεύοντας** (τὰ μέλη τοῦ συνεδρί-

ου, κ. ἰδ. τοῦ Ἀμφικτιονικοῦ), Αἰσχίν.3,74 **γράφας . . τοὺς συνεδρεύοντας ὀμνύναι,** αὐτ.91 **ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας,** Ἐπιγρ.,Πάπ.· **2)** κάνω συνεδρίασιν μετά τινος, συνέρχομαι πρὸς συνεδρίαν, συνδιασκέπτομαι, συσκέπτομαι: Δημ.133 **οἱ δ' ὑπὲρ τοῦ ποῦ συνεδρεύσουσι,** Πολύβ.2,26,4,Ὀνήσανδρ.3,1· ‖ κ. μτ. δοτ. προσ. λαμβάνω μέρος εἰς συνέδριον μετέχω συνεδριάσεως μετά τινος : Πολύβ.3,68,15 **συνήδρευε τῷ Ποπλίῳ,** Ἰουλ.Λόγ.4,135D, Πάπ. **μετὰ τῶν συνεδρευόντων Ἀρποκρατίωνι·** ‖ **συνεδρεύειν τῷ λόγῳ** παρίσταμαι ἢ μετέχω συζητήσεως : Ἀριστλ.Μεταφ. 987a,2 **παρὰ τῶν συνηδρευκότων . . τῷ λόγῳ σοφῶν τοσαῦτα παρειλήφαμεν·** **3)** ἡ παθ. μτχ. κτ. πληθ. **τὰ συνεδρευόμενα** τὰ ἐν συνεδρίῳ ἀποφασιζόμενα, ὀθ. τὰ ψηφίσματα τῆς συγκλήτου: Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,13· **4)** ἐνεδρεύω, παραφυλάττω ὁμοῦ μετά τινος, στήνω ἐνέδραν μαζί : Ἠσ.ἐν λ. συνελόχισε· **5)** ἐπὶ στρατευμάτων, περικλείω : Ἀσκληπιάδ.3,6· **6)** μτφ. ἰατρ. ἐπὶ συμπτωμάτων, συνυπάρχω, παρακολουθῶ, συνοδεύω : Γαλ.7,627, αὐτ.15,740, Σωρ.2,10, Ἀέτ.15,10 **σημεῖα συνεδρεύει τῷ ἀνευρύσματι ὄγκος·** ‖ γεν. ἐνυπάρχω, ἐμφύομαι, συναποτελῶ τι, εἶμαι συστατικόν τινος: Φιλόδ.Σημ.20, Λογγῖν.10,1 **πᾶσι τοῖς πράγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα·** **7)** εἰδ. γραμμ. **τὰ συνεδρεύοντα** αἱ παρακολουθοῦσαι σχέσεις : Διον.Ἀλ.Συνθ.5, Ρήτ.4, 355,7 **ταῦτα δὲ τὰ περιστατικὰ καὶ συνεδρεύοντα καλεῖται διὰ τὸ παντὶ παρεῖναι πράγματι·** **8)** ρηματ. π. συνεδρεία, συνεδρευτής.

**συνεδρία** (ἡ) (σύνεδρος) κ. νεώτ. τὸ καθῆσθαι ὁμοῦ μετά τινος, ἐπὶ πτηνῶν ἐκ τῆς θέσεως τῶν ὁποίων ἐξῆγον εὐνοϊκοὺς οἰωνούς : Αἰσχ.Πρ.492 **πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι,** Ἀριστλ.ΖΙ 608b,28 **ὅθεν καὶ τὰς διεδρίας καὶ τὰς συνεδρίας αἱ μάντεις λαμβάνουσι· δίεδρα μὲν τὰ πολέμια τιθέντες, σύνεδρα δὲ τὰ εἰρηνεύοντα πρὸς ἄλληλα·** **2)** νεώτ. ἡ συνεδρεία, ἡ συνεδρίασις βλ.λ.

**συνεδριάζω** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συνεδρίασα,** συνέρχομαι εἰς συνεδρίαν, συμπαρακάθημαι μετ' ἄλλων εἰς σύσκεψιν, συνεδρεύω: ΠΔ Παροιμ.3,32 **παράνομος, ἐν . . δικαίοις οὐ συνεδριάζει,** Φώτ.Βιβλ.480,28 **συνεδριάσαι τοῖς περὶ Εὐσέβιον,** αὐτ.481,27,-**τὸ δικαστήριον συνεδριάζει·** ‖ τὸ παθ. **τὰ συνεδριασθέντα** τὰ ἐν συνεδρίᾳ ψηφισθέντα : Στουδ.Θεόδ.461E· **2)** ρηματ. π. συνεδρίασις.

**συνεδριακός-ή-όν** μτγν. ὁ ἀνήκων, ἰδιάζων εἰς συνέδριον ἢ ὁ διὰ συνεδρίου διοικούμενος : Πολύβ.31,12,12 **ἀήθεις ὄντας δημοκρατικῆς καὶ συνεδριακῆς πολιτείας.**

**συνεδριάομαι** μτγν. ἐπ. συνεδρεύω : Ἀπολλ.Ρ 1,328 **τοὺς δ' ἀγορῆνδε συνεδριάασθαι ἄνωγεν.**

**συνεδρίασις-εως** (ἡ) (συνεδριάζω) μσν. κ. νεώτ. δημ.-η ἡ ἐνέργεια τοῦ συνεδριάζειν, συνεδρεία, συνέδριον, σύσκεψις : Τζέτζ.Ἐπιστ.46 (ἐκδ.Pressel.) 39, - **ἔληξεν ἡ συνεδρίασις.**

**συνέδριο(ν)** (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ **ἐν τῷ αὐτῷ** συγκέντρωσις, σύναξις· πολλῶν προσώπων πρὸς σύσκεψιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων, συμβούλιον : Πλάτ.Πρωτ.317D **συνέδριον κατασκευάσωμεν,** Αἰσχίν.3,89 **συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων,** Λουκ.Θε.Ε 15 **ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι συντελεῖν εἰς** τὸ συνέδριον, Γαλ.6,332 **τὸ χωρίον ἐν ᾧ συνέδριον ἦν αὐτῷ τῶν πολιτῶν,** Ἐπιγρ. **ὁμογνώμονες** τοῦ συνεδρίου **πάντες,** - **τὸ συνέδριον** τῶν **λειτουργῶν τῆς Μέσης** Ἐκπαιδεύσεως - **τῶν** Ἑλλήνων **βιομηχάνων,** - **συνέδριον εἰρήνης** (ἡ συνδιάσκεψις)· ‖ **συνεδρίασις,** σύσκεψις : Πάπ. **μεταπεμφθέντων εἰς κοινὸν συνέδριον τῶν δεκανῶν·** ‖ ἐπὶ πολεμικοῦ συμβουλίου : Ξεν.Ἑλλ.1,1,31 **Ἑρμοκράτης τὰ πολλὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ εὐδόξει·** ‖ ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου : Αἰσχίν.1,92, Δειν.1,54· ‖ **τὰ συνέδρια** οἱ 600 ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου : Ἐπιγρ.· ‖ ἐπὶ συμβουλίου ἐμπορικῶν ὑποθέσεων : δημ.1324· ‖ ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Συγκλήτου : Πολύβ.1,11,1,Πλούτ.Πύρρ.19· ἐπὶ τῆς γερουσίας τῆς Καρχηδόνος : Πολύβ.1,31,8· ‖ ἐπὶ τῆς ἐν Θάσῳ γερουσίας : Ἐπιγρ.· ἐπὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Sanhedrin, τῆς ἀνωτάτης δικαστικῆς ἀρχῆς ἐν ἀρχ. Ἰερουσαλὴμ : ΚΔ Ματθ.5,22 **ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ρακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ,** αὐτ.Λουκ.22,66 **ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον,** αὐτ.Πράξ.4,15, αὐτ.5,27, αὐτ.6,12, αὐτ. 22,30, Ἰώσ.ΑΙ 14,91· ‖ κ. ἐπὶ τοπικῶν συμβουλίων ἐν Ἰουδαίᾳ ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν συναγωγῶν : ΚΔ Ματθ.10,17 **παραδώσουσι . . ὑμᾶς εἰς συνέδρια,** αὐτ.Μάρκ.13,9, Ἰουστιν.Πανδ.1,9,17· ‖ ἐπὶ τῆς συγκλήτου ἐν Κωνσταντινουπόλει : Λιβάν.Λόγ. 20,37· ‖ συνήθ. ἐπὶ συνελεύσεως ἀντιπροσώπων συμμάχων ἢ ὁμοσπόνδων πολιτειῶν : Ἡρ.8,56 **οἱ διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐσέβαινον ἐς τὰς νέας,** αὐτ.75, Ξεν.Ἑλλ.7,1,39, Δημ.232 **κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων,** Αἰσχίν.2,70, αὐτ.3,58, Διόδ.Σ 16,89, Πλούτ.Ἀριστ.19 **καὶ νῦν ἔτι τὸ Ἑλληνικὸν ἐν Πλαταιαῖς ἀθροίζεται συνέδριον,** Ἐπιγρ. **τὸ συνέδριον τῶν Ἑλλάνων,** αὐτ. **συνέδριον ἁμῶν** (τῶν Ἀμφικτιόνων)· ‖ νεώτ. **ἐλεγκτικὸν συνέδριον** ἀρχὴ ἔχουσα ἔργον τὸν ἔλεγχον τῶν κρατικῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν· **2)** ὁ τόπος ἔνθα συνέρχεται τὸ συμβούλιον, αἴθουσα συνεδριάσεως· Φώτ. «συνέδριον καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν» : Ἡρ.8,79 **στὰς ἐπὶ τὸ συνέδριον ἐξεκαλέετο Θεμιστοκλέα,** Ξεν.Ἑλλ.2,4,23, Πολύβ. 2,39,1 **ἐνεπρήσθη τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορείων,** Δίων Κ 40,49 **ἔκαυσαν τὸ συνέδριον,** Πάπ. **τὸ χαλκοῦν μέτρον ἐν τῷ συνεδρίῳ·** **3)** νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ἔν τινι τόπῳ συναθροισθέντων πρὸς σύσκεψιν προσώπων, ἡ ὁλότης τῶν μελῶν συνεδρίου, συμβουλίου : **τὸ συνέδριον ἀνέβαλε τὴν** λῆψιν ἀποφάσεως - **διέκοψε τὰς ἐργασίας.**

**συνεδρίτης** (ὁ) μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς ὤν : Νικόλ.Δαμ.άπ.3J **συνεδρίτης ὢν αὐτῷ πρὸ τῶν βασιλείων θυρῶν.**

**σύνεδρος-ον** (ἕδρα) κ. νεώτ. κ. δημ. συγκάθεδρος, συγκαθήμενός τινι, μέλος συνεδρίου, συμβουλίου, ἐπὶ προσ. : Ἡρ.3,34 **Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ Κροίσου εἴρετο,** Σοφ.ΑΙ.749 **ἐκ . . συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου** (ἐκ κύκλου τῶν συνεδρευόντων τυράννων), Εὐρ.ΙΑ 192 **κατεῖδον δὲ δύ' Αἴαντε συνέδρω·** **2) σύνεδρος** (ὁ, ἡ) ὡς οὐσ. ὁ ὁμοῦ μετ' ἄλλων καθήμενος, ὁ συνεδρεύων μετά τινος ἄλλου, ὁ πάρεδρος : Σοφ.ΟΚ 1382 **Δίκης ξύνεδρος Ζηνὸς . . νόμοις,** Θουκ.4,22 **ξυνέδρους δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἑλέσθαι** (ἐκλεκτοὺς ἐπιτρόπους ἢ ἀντιπροσώπους), Ἐπιγρ.· ‖ **ἀπεσταλμένοι** ὅπως συνέρχωνται πρὸς σύσκεψιν **ἐν κοινῷ** συμβουλίῳ : Ἰσοκρ.8,29 **βιαζώμεθα τὰς πόλεις συντάξεις διδόναι καὶ συνέδρους ἐνθάδε πέμπειν,** Ὅρκος π.Δημ.747· **3)** κτ. πληθ. ὁμ. ὡς οὐσ. βουλή, βουλευταί : Ἐπιγρ. **γνώμη συνέδρων,** Ἐπιγρ. **οἱ σύνεδροι τῶν νησιωτῶν·** **4)** νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. τακτικὸς δικαστὴς μετέχων τῶν συνεδριάσεων κακουργιοδικείου: **δικαστήριον τῶν συνέδρων** (ἀντίθ. δικαστήριον **τῶν ἐνόρκων**)· ‖ ὁμ. ὀνομ. τῶν δικαστῶν τοῦ **Συμβουλίου** Ἐπικρατείας καὶ τῶν τοῦ Γεν.Λογιστηρίου· **5)** ἐπὶ πτηνῶν, ὁ καθήμενος ὁμοῦ μετά τινος, ὁ φιλικὸς πρός τινα : Ἀριστλ.ΖΙ 609b,29 (πτηνὰ) **σύνεδρα δὲ τὰ εἰρηνεύοντα πρὸς ἄλληλα.**

**συνεείκοσι** ἐπ. ἀντὶ συνείκοσι βλ.λ. : 'Οδ.Ξ 98 οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον.

**συνεζευγμένος**-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συζεύγνυμι βλ.λ., ὁ μετά τινος ἄλλου ἐζευγμένος, συνηνωμένος· ‖ εἰδ. μαθημ. συνεζευγμένη μέθοδος μέθοδος συγκειμένη ἐξ ἀλλεπαλλήλων ἁπλῶν μεθόδων τῶν τριῶν πρὸς λύσιν προβλημάτων μετατροπῆς ἀριθμητικῶν ποσῶν εἰς ἰσοδύναμα ἑτεροειδῆ ἐπὶ τῇ βάσει σχέσεων ἄλλων ἐνδιαμέσων ποσῶν· **2**) νεώτ. ὁ διὰ γάμου συνδεδεμένος, ὁ παντρεμένος.

**συνεζευγμένως** (ἐκ παθ. μτχ. παρακ. τοῦ συζεύγνυμι) ἐπίρρ. σχόλ. συνημμένως, συνδεδεμένως, κατὰ ζεύγη : Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν.305.

**συνέζομαι**, μέσ. μέλλ.ἀπαρφ. συνεδεῖσθαι 'Ησ. «συγκαθῆσθαι» **2**) εἶμαι σύνεδρος βλ.λ.2) : 'Ελλ. 'Επιγρόμμ.395,4 συνεζόμενον βήματι Βιθυνικῶι (παρεδρεύοντα τῷ ἐν Βιθυνίᾳ στρατηγῷ).

**συνέηκα** ἰων. ἀντὶ συνῆκα, ἀόρ. α' τοῦ συνίημι.

**συνεθέλησις**-εως (ἡ) (συνεθέλω) μτγν. ἡ ἴση θέλησις, τὸ ἰσογνωμεῖν : Κύριλλ.6,661C.

**συνεθελητής** (ὁ) (συνεθέλω) μτγν. ὁ συνθελητής, ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν μετ' ἄλλου θέλησιν, ὁ θέλων τὰ αὐτά, ὁ ἰσογνώμων, μτ. δοτ. προσ. : Κύριλλ. εἰς 'Ωσηὲ 4,12,74 συνθελητὴν τοῖς πλανωμένοις ἀποφαίνει τὸν Παιδευτήν, αὐτ.8,2,239.

**συνεθέλω** ἔχω τὴν αὐτὴν θέλησιν μετά τινος ἄλλου, ὁμογνωμῶ, συμφωνῶ, συναινῶ : 'Αντιφ.3, 2,8 οὐ συνηδομένων μὲν οὐδὲ συνεθελόντων, ἡμῶν, Πλάτ.'Επιστ.309Α, Ξεν.'Ιππαρχ.9,7 πάντα θεῶν συνεθελόντων· ‖ κ. μτ. δοτ. συμφωνῶ εἴς τι : Αἰν.Τακτ.11,13.

**συνεθίζω**, μέλλ. ἀττ. συνεθιῶ, ἐθίζω, συνηθίζω τινὰ εἴς τι, κάμνω νὰ συνηθίσῃ : Πλάτ.Πολ.589Α μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ ξυνεθίζειν μὴ φίλον ποιεῖν, Δημ.169 τὰ βέλτιστ' ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω, Αἰσχίν.1,24, 'Αριστλ.Πολιτ.1336a,13 (τὰ τέκνα) πρὸς τὰ ψύχη συνεθίζειν ἐκ μικρῶν παίδων (ἐξοικειώνω, ἐξασκῶ εἰς τὸ νὰ ὑπομένωσι τὰ ψύχη)· κ. παθ. : Θουκ.4,34 ξυνειθισμένοι μᾶλλον μηκέτι δεινοὺς αὐτοὺς ὁμοίως σφίσι φαίνεσθαι, Πλάτ. Θεαίτ.146Β, αὐτ.Πολιτ.285Α, 'Αριστλ.Πολιτ.1340a,16 δεῖ .. μανθάνειν καὶ συνεθίζεσθαι, Σωρ.1,89· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.'Απομν.3,14,6 συνεθισθεὶς τὸν ἕνα ψωμὸν ἑνὶ ὄψῳ προπέμπειν, 'Ισοκρ.2,38 ἵνα συνεθισθῇς, ὅμοια τοῖς εἰρημένοις φρονεῖν· κ. μτ. δοτ. εἴς τι πρᾶγμα : 'Αριστλ.Πρ.917a,15, Φιλόδ.Μουσ.102Κ· ‖ ἀπροσ. συνειθισμένον ἦν ἔθος κατέστη : Λυσ.1,10 οὕτως ἤδη συνειθισμένον ἦν, ὥστε.· **2**) καθιστῶ τι σύνηθες, κοινόν : Φιλόδ. Μουσ.107Κ· **3**) ἀμτβ. κτῶμαι συνήθειαν, συνηθίζω ἐμαυτὸν εἴς τι, ἐξοικειοῦμαι εἴς τι : 'Επίκ.'Επιστ. 3,64U ἐν ταῖς ἁπλαῖς.. διαίταις συνεθίζειν· **4**) ρηματ. π. συνεθισμός.

**συνεθισμός** (ὁ) (συνεθίζω) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνεθίζειν βλ.λ., ὁ μετά τινος ἢ ὁ πρός τι ἐθισμός, συνήθεια : Πλωτῖν. 1,3,3, 'Ιουλ.Λόγ.8,248Α, Εὐστ.Πον.187,55.

**σύνεθνος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ὁμοεθνής : Κύριλλ. Σκυθ. ἐν Κοτελ.3,339C ἔστεφαν ἑαυτοῖς 'Ιουλιανόν τινα σύνεθνον αὐτῶν, Βί.'Επιφαν.2,319C.

**συνειδέναι** ἀπαρφ. τοῦ σύνοιδα βλ.λ.

**συνειδησιαρχία** (ἡ) νεώτ. φιλοσ. γνωσιολογικὴ θεωρία, καθ' ἣν ὑποκείμενον τῶν πραγματικῶν ἐπιστημῶν εἶναι μόνον τὸ ἐν τῇ συνειδήσει δεδομένον.

**συνείδησις**-εως (ἡ) (συνειδέναι) κ. νεώτ., δημ. -η τὸ συνειδέναι τι μετά τινος, τὸ νὰ ἔχῃ τις γνῶσίν τινος ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου : Σωρ. 1,4 συνείδησις τῶν ἀλγημάτων (ἐπὶ μαίας)· **2**) ἀνακοίνωσις, γνωστοποίησις, πληροφορία, εἴδησις : Πάπ. ὅταν εἰσέλθῃς, εὑρήσεις συνείδησιν, αὐτ. συνείδησιν εἰσήνεγκεν τοῖς καλλήγαις αὐτῶν· **3**) γνῶσις, μάθησις : 'Ιππ.'Επιστ.1 λθε ταῦτα πάντα μὴ διαλείψας ἀγαθῇ συνειδήσει (δ.γρ. ἀγαθῇ τύχῃ)· **4**) κ. νεώτ. ἡ σαφής, ἡ ἀκριβὴς καὶ βαθεῖα γνῶσίς τινος, ἐπίγνωσις, συναίσθησις : Δημόκρ.297 συνείδησις τῆς κακοπραγμοσύνης, 'Ηρων Βελοπ.73 κατὰ συνείδησιν ἀτάραχοι διαμενοῦσι, Χρύσ.Στωικ.3,43 συνείδησις (τῆς αὑτοῦ συστάσεως), Φιλόδ.Ρητ.2,140S, Διόδ.Σ 4,65, ΚΔ Κορινθ.2,4,2 συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, αὐτ.'Εβρ.10,2 μηδεμίαν ἔχειν .. συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, αὐτ.Πέτρ.1,2,19, - δὲν ἔχει συνείδησιν τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως - τῶν πράξεών του· **5**) εἰδ. ἡ ἐσωτερική, ἡ ἐνσυνείδητος γνῶσις, ἣν ἔχει τις τῆς ἰδίας ὑπάρξεως, τῶν ἰδίων σκέψεων : ΠΔ 'Εκκλ.10,20 καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, ΚΔ Κορινθ.1,8,7 τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου (ἐσφ.γρ. ἀντὶ τῇ συνηθείᾳ)· ‖ νεώτ. φυσιολ. ἡ ἀντίληψις τοῦ ἔξω κόσμου ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐγώ, αἱ αἰσθήσεις καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ ἐγώ : ἀπώλεσε τὴν συνείδησιν (ἔχασε τὰς αἰσθήσεις του), δὲν ἔχει συνείδησιν τῶν περὶ αὐτὸν συμβαινόντων· **6**) νεώτ. εἰδ. φιλοσ. τὸ ἐγὼ ὡς ἑνιαῖον κέντρον τῶν ψυχικῶν φαινομένων, εἰς ὃ ἀνάγονται καὶ δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος διακρίνει ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων· **7**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐνδόμυχος καὶ ἔμφυτος συναίσθησις, δι' ἧς ἕκαστος λαμβάνει γνῶσιν τοῦ ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ χαρακτῆρος τῶν ἰδίων πράξεων, ἐσωτερικὴ ἐπίγνωσις καὶ κρίσις τοῦ ἠθικοῦ ποιοῦ τῶν ἰδίων πράξεων, αὐτοέλεγχος, αὐτοκριτική, αὐτεπίγνωσις : Βίας π. Στοβ.3,24,11, αὐτ.12, Μέν.Μον. 654 βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις θεός, ΠΔ Σοφ.Σαλ.17,10 συνεχομένη τῇ συνειδήσει, Διον. 'Αλ.Θουκ.8, ΚΔ Πράξ.23,1 ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ, αὐτ.24,16, αὐτ.Τιμ. 1,3,9 ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, Λουκ.'Ερωτ.49 οὐδεμιᾶς ἀπρεποῦς συνειδήσεως παροικούσης, Βέττ. Βάλ.210,1 κολαζομένους κατὰ συνείδησιν, 'Ανών. ἐν Πάπ. ἐὰν ἐγκλήματός τινος ἔχῃ συνείδησιν, 'Επιγρ. τὸν .. θεὸν κεχολωμένον ἔχοιτο καὶ τὴν ἰδίαν συνείδησιν, Πάπ. θλειβομένη τῇ συνειδήσει περὶ ὧν ἐνοσφίσατο, - ἔχει τύψεις συνειδήσεως, - ἔχει καθαρὰν τὴν συνείδησίν του, - ἄνθρωπος χωρὶς συνείδηση· **8**) νεώτ. ἠθικ. ἡ ἱκανότης τὴν ὁποίαν κέκτηται τὸ πνεῦμα εἰς τὸ νὰ ἐκφέρῃ αὐθορμήτους καὶ ἀμέσους κρίσεις περὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίας ἢ ἀπαξίας τῶν πράξεών τινος· **9**) εὐσυνειδησία, εὐθύτης : Πάπ. βεβαίᾳ συνειδήσει ὀρθῇ διανοίᾳ· **10**) συνενοχή, ἐνοχή, ἔγκλημα : 'Επιγρ. περὶ τοῦ πεφημίσθαι αὐτὴν ἐν συνειδήσει τοιαύτῃ.

**συνειδητός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν συνειδήσει γινόμενος, τελούμενος : συνειδητὴ πρᾶξις· **2**) κ. δημ. ὁ ἔχων ἐπίγνωσιν, ἐναργῆ συνείδησιν πράγματός τινος, ὁ ἔχων ἀκριβῆ, πλήρη συναίσθησιν τῆς ἑαυτοῦ καταστάσεως : συνειδητὸς δημοκράτης - ἐργάτης.

**συνειδητῶς** ἐπίρρ. νεώτ., δημ. συνειδητά ἐν συνειδήσει, ἐνσυνειδήτως.

**συνεῖδον**, ἀπαρφ. -ιδεῖν, ἀόρ. β' τοῦ συνορῶ.

**συνειδοποιοῦμαι**-έομαι μτγν. παθ. εἰδοποιοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Δαμάσκ.'Αρχ.102.

**συνειδώς**-ότος (ὁ) μτχ. τοῦ σύνοιδα βλ.λ., ὁ καλῶς, ἀκριβῶς γιγνώσκων, συναισθανόμενός τι : συνειδὼς ὅτι .. · ‖ τὸ οὐδ. συνειδὸς-ότος ὡς οὐσ. ἡ συνείδησις βλ.λ.6).

**συνειθίζω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συνηθίζω βλ.λ.

**συνεικάζω** μτγν. εἰκάζω, συμπεραίνω τι ἔκ δεδομένων, συγκρίνω : Πτολ.Τετράβ.120 τὰ καθ' ἕκαστον αὐτῶν εἴ τις πολυπραγμονοίη, συνεικάζοιτ' ἄν· **2**) μιμοῦμαι, ἀπομιμοῦμαι: 'Αθήν.9,391Β

σκώπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων· **3)** συνείκασις.

**συνείκανα** Ἡσ. «σύνοδος» (πιθ.δωρ. συνοκανία).

**συνείκασις-εως** (ἡ) (συνεικάζω) μσν. τὸ συνεικάζειν : Καλλίμ.Χρυσ.1061 (ἔκδ.Λ).

**συνείκοσι** μ. ἐν τῷ τ. ξυνεείκοσι βλ.λ.

**συνείκω** (1) μτγν. κ. μσν. εἴκω, ὑπείκω, ἐνδίδω, ὑποχωρῶ ὁμοῦ : Πολύβ.32,19,3 **εἰ μὴ συνείξαντες τῷ καιρῷ,** αὐτ.5,71,10· κ. ἐπὶ πράγμ. : Διόδ.Σ 2,8 **αἱ δὲ περιφέρειαι τῇ τούτου βίᾳ συνείκουσαι,** Διοσκ.5,74, Σωρ.2,64 (κῶδ. συνήκει), Ἀνών.π.Σουΐδ. **σύνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγήν.**

**συνείκω** (2), γ' ἐν. **συνείκει** (κῶδ.-κη) Ἡσ. «συμφέρει» : Ἐπιγρ. **οὐ .. μὴ συνείκῃ τοι ἄλλον τινὰ κατθέντι εἰς ταύταν τὰν σόρον** (ἀλλ' ὁ τ. πιθ. μτγν. ἀντὶ συνενείκῃ, ἀόρ. β' τοῦ συμφέρω).

**συνείκω** (3) πιθ. μτγν. τ. τοῦ δωρ. συνίκω, συνήκω : Ἐπιγρ. **ὅσα ποτὶ τὸ κοινὸν συν(ε)ίκει** (τὰ χρήματα).

**συνειλᾰπῑνάζω** μτγν. εἰλαπινάζω ὁμοῦ μετά τινος, συνευωχοῦμαι : Νόνν.Δ 11,76 **εἰλαπίνης φαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ.**

**συνείλεγμαι** α' πρόσ. παθ. παρακ. τοῦ συλλέγω.

**συνειλημμένως** (ἐκ μτχ. παθ.παρακ. τοῦ συνειλῶ) ἐπίρρ. μτγν. ἐν περιλήψει, περιληπτικῶς : Διον. Ἀρεοπ.Θείων Ὀνομ.5,566B **ἀσχέτως καὶ συνειλημμένως καὶ ἑνιαίως.**

**συνείλησις-εως** (ἡ) (συνειλῶ) μτγν. τὸ συνειλεῖσθαι, ἡ περιτύλιξις, ἐπὶ τοῦ χερσαίου ἐχίνου : Αἰλ.ΖΙ 6,64 **ὁ δὲ ἀποπνίγεται τοῦ πνεύματος ἔνδον ἐκ τῆς συνειλήσεως κατεσχημένον·** ‖ ἡ συνώθησις, ἡ σύνθλιψις : Σχόλ.Ἄρατ.156· **2)** σύνθεσις : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.12 **ἀνάπλωσις καὶ συνείλησις.**

**συνείληφα** παρακ. τοῦ συλλαμβάνω βλ.λ.

**συνείληχα** παρακ. τοῦ συλλαγχάνω βλ.λ.

**συνείλοχα** ἀττ. παρακ. τοῦ συλλέγω βλ.λ., ἀντὶ συλλέλογα.

**συνειλύω** εἰλύω, τυλίσσω ὁμοῦ· EM 333,42 «παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύσω, τὸ συνειλύω, γέγονεν εἴλυτρον καὶ ἔλυτρον».

**συνειλῶ-έω** εἴλω ὁμοῦ, συνελαύνω, συνωθῶ ἐντὸς μιᾶς περιφερείας, συσσωρεύω, συγκλείω, στρυμώχνω : Ἡρ.3,45 **τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας .. ἐς τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας,** Αἰλ.ΖΙ 6,64 **ἑαυτὸν συνειλήσας** (ἐπὶ ἀκανθοχοίρου)· ‖ κ. παθ. συνειλοῦμαι συσσωρεύομαι ἢ συνθλίβομαι ὁμοῦ : Ξεν.Ἑλλ.7,2,8 **ὠθούμενοι ὑπ' αὐτῶν εἰς ἔλαττον συνειλοῦντο,** Ἰώσ.ΠΙ 4,8,4, αὐτ.5,3,1 **περὶ τὸν ναὸν συνειλούμενοι·** κ. ἀπολ. : Πλούτ.Ἀλέξ.60 **ἀναχωρεῖν .. πρὸς τὰ θηρία καὶ συνειλεῖσθαι τοὺς ἐκβιαζομένους,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7 **κύστις ξυνειλέεται εἰς ἑωυτήν,** Λουκ.ΒΠρ.14 **ἐς κυκεῶνα πάντα συνειλέονται·** ‖ τὸ παθ. μτφ. : Σέξτ.Ἐμπ. 7,304 **μείζονι συνειληθήσονται ἀπορίᾳ·** **2)** ἐπὶ πραγμ., συνάπτω, συνδέω ὁμοῦ, δένω εἰς ἓν δέμα : Ἡρ.4,67 **συνειλέουσι τὰς ῥάβδους ὀπίσω·** **3)** ῥηματ. π. συνείλησις.

**συνείμαρται** (μείρομαι) μτγν. εἶναι ὁμοῦ ὡρισμένον ὑπὸ τῆς μοίρας : Ἀριστείδ.Λόγ.24(44),56 **ἐκείνοις μὲν ἐκ παλαιοῦ τὸ ἄλογον τοῦτο τῆς δυστυχίας συνείμαρται·** ‖ ἡ μτχ. συνειμαρμένα τὰ ὑπὸ τῆς μοίρας ὁμοῦ ὡρισμένα : Πλούτ.Ἠθ. 569F **ἔστι τε εἱμαρμένα τρόπον τινὰ καὶ ταῦτα.. ἐκείνοις συνειμαρμένα,** Ἰω.Λυδ.Μην.4,81.

**σύνειμι** (1) (εἶμι) κ. μσν. πορεύομαι ὁμοῦ, πηγαίνω μαζί, συμπορεύομαι, συμβαδίζω, συνέρχομαι, συναθροίζομαι : Ἰλ.Δ 446 **ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,** Ἡρ.1,62 **ἐς τωὐτὸ συνιόντες,** Θουκ. 2,10 **ξυνῇσαν .. εἰς τὸν Ἰσθμόν,** ΚΔ Λουκ.8,4 **συνιόντος .. ὄχλου πολλοῦ·** **2)** ἐν ἐχθρικῇ σημ. συναντῶμαι μετά τινος ἐν μάχῃ, συμπλέκομαι, συγκρούομαι, πιάνομαι μὲ κάποιον : Ἰλ.Ξ 393 **οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,** αὐτ.Ζ 120, αὐτ.Υ 66, Ἡσίοδ.Θ 686, αὐτ.705 **θεῶν ἔριδι ξυνιόντων·** κ. ἔμπροθ. (περί τινος, εἴς τι) : Ἰλ.Π 476 **τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι,** Ἡρ.1,80 **συνήισαν ἐς τὴν μάχην·** ‖ ἐπὶ πολιτειῶν, ἔρχομαι ἢ εὑρίσκομαι εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν : Θουκ.2,8 **ἥ τε ἄλλη Ἑλλὰς ἅπασα μετέωρος ἦν ξυνιουσῶν τῶν πρώτων πόλεων·** **3)** κ. ἐν εἰρηνικῇ σημ. συνέρχομαι πρὸς σύσκεψιν, συνδιάλεξιν ἢ συσκέπτομαι, συζητῶ : Θουκ.2,15 **ξυνῇσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασιλέα,** Λυκοῦργ.126 **ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν συνιοῦσι καὶ βουλευομένοις,** Ἀριστλ.Πολιτ.1298a,17 **συνιέναι δὲ μόνον περί τε νόμων θέσεως·** ‖ κ. ἐπὶ συνωμοτῶν : Δημ.745, Δείν.1,94 **συνιέναι τοῖς φυγάσιν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου·** ‖ κ. ἐπὶ ἑορταστικῶν συναντήσεων, συναθροίσεων, πανηγύρεων : Πλάτ.Συμπ. 197D **τὰς τοιάσδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς ξυνιέναι·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ αὐτῆς ταύτης τῆς συνελεύσεως : Πλάτ.Νόμ.962C **τὸν σύλλογον, ὃν εἶπες νῦν δὴ νύκτωρ δεῖν ξυνιέναι·** **4)** φρ. **συνιέναι εἰς κοινωνίαν** συνέρχεσθαι εἰς γάμου κοινωνίαν, νυμφεύεσθαι : Πλάτ.Νόμ.773A **τὸν ὑποδεέστερον ἀεὶ τιμῶντα εἰς τὴν κοινωνίαν ξυνιέναι·** ‖ κ. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως, συνουσίας, ἰδ. ζῴων, συνέρχομαι, συνουσιάζομαι : Ἀριστλ.ΖΙ 540a,10 **οἱ δ' αἴλουροι, οὐκ ὄπισθεν συνιόντες, ἀλλ' ὁ μὲν ὀρθός, ἡ δὲ θήλεια ὑποτίθησιν ἑαυτήν·** **5)** ἐπὶ πραγμ., συνάγομαι, συναθροίζομαι, συλλέγομαι : Πλάτ.Τίμ.49C **ἀέρα ξυνιόντα καὶ πυκνούμενον νέφος,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.2, 19,3 **ξυνιόντος καὶ οἷον πηγνυμένου τοῦ ὑγροῦ·** ‖ κ. ἐπὶ νεφῶν : Ἀριστλ.Μετ.364b,33· ἀντίθ. τοῦ χωρίζεσθαι : αὐτ.Γεν.Φθορ.327b,28· **6)** ἐπανέρχομαι, παλινδρομῶ : Πλάτ.Τίμ.58A **ἡ τοῦ παντὸς περίοδος .. κυκλοτερὴς οὖσα καὶ πρὸς αὐτὴν πεφυκυῖα βούλεσθαι ξυνιέναι·** **7)** ἐπὶ χρημάτων, ἔρχομαι ὁμοῦ, συνάγομαι, ἐσοδιάζομαι : Ἡρ.1,64 **τῶν .. ἀπὸ .. ποταμοῦ συνιόντων,** αὐτ. 4,1 **χρημάτων μεγάλων συνιόντων·** **8)** ἐπὶ πραγμ., συστέλλομαι : Ἀριστλ.Μετ.342a,19 **συνιέναι καὶ ψύχεσθαι·** **9)** ἐπὶ ἀστέρων, ἔρχομαι εἰς συζυγίαν : Μαν.2,423 **Ἄρης Ἠελίῳ συνιών·** ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς σελήνης : Ἰω.Λυδ.Μην.3,11 **συνιούσης** (ἀντίθ. αὐξομένης)· **10)** μτγν. κ. μσν. συνετίζομαι, σωφρονίζομαι : Ἀκολουθ.Μεγ. Παρασκ. Ἀντίφων.3 **ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.**

**σύνειμι** (2) (εἰμί), μέλλ. **συνέσομαι** κ. δωρ. **συνεσσέομαι** (Ἐπιγρ.), ἠλει. γ' πληθ. ἐνεστ. εὐκτ. **συνέαν** (Ἐπιγρ.), εἶμαι μετά τινος, εἶμαι ἢ εὑρίσκομαι μαζὶ μὲ .., μτ. δοτ. πράγμ. : Ὀδ.Η 270 **ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ** (νὰ ζῶ ἀκόμη μετὰ δυστυχίας, κτ. Σχολ. «συνεῖναι τῇ ταλαιπωρίᾳ»), Αἰσχ.Πέρσ.177 **ὀνείρασιν ξύνειμι** (ὀνειρεύομαι), Σοφ.ΟΤ 303 **οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν** (νοσεῖ), αὐτ. Ἠλ.600, Ἀριστφ.Πλ.321 **τῷ κόπῳ ξυνεῖναι,** αὐτ. Νεφ.1404, αὐτ.Βάτρ.959 **πράγματα.. οἷς ξύνεσμεν** (εἰς τὰ ὁποῖα ἀσχολούμεθα), αὐτ.ἀπ.583, Θουκ.4,18 (μέρει πολέμου) **ξυνεῖναι,** Πλάτ.Πολ. 586A **εὐωχίαις .. καὶ τοῖς τοιούτοις .. ξυνόντες,** αὐτ.Νόμ.791B, Ξεν.Οἰκ.15,12 **γενναιοτάτους τοὺς αὐτῇ συνόντας ἡ γεωργία ἔοικε παρέχεσθαι,** Μέν.Κιθ.ἀπ.1,9 **τρυφερῷ βίῳ συνεῖναι,** Λουκ.Κρόν. 11 **ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν,** αὐτ.Δὶς Κατ.3· ὁμ. κ. μτ. δοτ. προσ. : Σοφ.Ἀντ.372 **ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι,** αὐτ.ΟΚ 946 **ὅτῳ γάμοι ξυνόντες ηὑρέθησαν ἀνόσιοι,** αὐτ.ΟΤ 863, Εὐρ.Τρῳ.682· κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΚ 1244, αὐτ.Αἶ.338 **τοῖς πάλαι νοσήμασιν ξυνοῦσι,** αὐτ.ΟΚ 7 **χὠ χρόνος ξυνὼν μακρός·** **2)** ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. εὑρίσκομαι εἰς σχέσεις μετά τινος, συναναστρέφομαί τινα, ζῶ μετά τινος, συζῶ : Σοφ.Ἠλ.264 **τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι,** Εὐρ.ἀπ.897,7, Πλάτ.Πρωτ.

347C **ἀλλήλοις δι' ἑαυτῶν ξυνεῖναι** ἐν τῷ πότῳ, Ξεν.Ἑλλ.7,3,5, αὐτ.Ἀν.6,6,35 **ξυνῆν Ξενοφῶντι φιλικῶς·** κ. ἐμπροθ. (μετά τινος): Ἀριστφ.Πλ.504 **μετά σοῦ τά πλεῖστα σύνεισιν·** ὁμ. αὐτ.Σφ.236· κ. ἀπολ.: Εὔπ.337 **τόν νεανίσκον συνὼν διέφθορεν·** ‖ **οἱ συνόντες τινί** οἱ συνοδοιπόροι: ΚΔ Πράξ.22,11 **χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν·** **3)** ἐπί γυναικός, ζῶ μετ' ἀνδρός, συζῶ, συνοικῶ: Ἡρ.4,9 **βουλομένην ὡς πλεῖστον χρόνον συνεῖναι τῷ Ἡρακλέϊ,** Σοφ.Ἠλ.276, Πλάτ.Θεαίτ.149D **ποίαν χρὴ ποίῳ ἀνδρί σύνοῦσαν ὡς ἀρίστους παῖδας τίκτειν·** ‖ κ. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως, συνουσιάζομαι: Ἀριστφ.Ἐκκλ.619 **ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1262a,33 **ἄτοπον δὲ καὶ τό κοινοὺς ποιήσαντα τοὺς υἱοὺς τὸ συνεῖναι μόνον ἀφελεῖν τῶν ἐρώντων, τό δ' ἐρᾶν μὴ κωλῦσαι,** Πάπ.· ‖ κ. ἐπὶ ζῴων, ἐπιβαίνω, συζεύγνυμαι, ζευγαρώνω: Ἀριστλ.ΖΙ 540a,13 **προσάγονται τοὺς ἄρρενας εἰς τάς ὀχείας, καί συνοῦσαι κράζουσιν** (δ.γρ. συνιοῦσαι)· **4)** συχνάζω, φοιτῶ, συναναστρέφομαι, ἐπὶ μαθητοῦ: Ξεν.Ἀπομν.1,2,8 **τῶν συνόντων ἑαυτῷ τοὺς ἀποδεξαμένους ἅπερ αὐτός ἐδοκίμαζεν·** ὁμ.κ.ἐπὶ διδασκάλου: αὐτ.ΚΠ 3,1,14 **σοφιστήν τινα αὐτῷ συνόντα,** Πλάτ.Θεαίτ.151A **ἐνίοις μὲν τὸ γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον ἀποκωλύει ξυνεῖναι·** ὁμ. κ. ἐπὶ συμμαθητοῦ: Γαλ.16,684 **ἐμοὶ συνών ποτε περὶ μαθήματα·** ‖ κ. ἐπὶ ἀκολούθου ἐν πολέμῳ: Ἀριστφ.Σφ.475 **καί ξυνὼν Βρασίδᾳ·** **5)** ἡ μτχ. κτ. πληθ. **συνόντες** οἱ ὀπαδοί, οἱ ἀκόλουθοι, οἱ ἑταῖροι, οἱ μαθηταί: Ἀντιφ.5,68 **εἰ .. τις ἠξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εἰκάζειν οἵτινες ἦσαν,** Πλάτ.Ἀπολ.25E **ἐάν τινα μοχθηρὸν ποιήσω τῶν ξυνόντων,** αὐτ.Θεαίτ.168A **τοὺς συνόντας ἀντί φιλοσόφων μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀποφανεῖς·** ‖ ὁμ. οἱ ξένοι, οἱ φιλοξενούμενοι, οἱ συνδαιτυμόνες: Ἀριστφ.Σφ.1300 **καί τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος,** Ξεν. Συμπ.1,15· ‖ ὁμ. **οἱ συνόντες** οἱ συμπολεμισταί: Ξεν.ΚΠ 8,2,2 **προνοεῖν τῶν συνόντων·** **6)** εὐνοῶ, δεικνύω εὔνοιαν πρός τινα, βοηθῶ τινα: Αἰσχ.Ἑπτ.671 **Δίκη, ξυνοῦσα φωτί,** Σοφ.ΟΤ 275 **ἥ τε σύμμαχος Δίκη χοἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί,** αὐτ.863, Θουκ.4,18· **7)** συνοδεύω, συνυπάρχω μετά τινος: Σωρ.1,38 **οὐδὲ τῷ ὀρέγεσθαι τὸ εὔκαιρον σύνεστι,** αὐτ.26· **8)** ἔχω σχέσεις μετά τινος, συνδέομαι πρός τινα, μτ. δοτ.προσ.: Θουκ.4,83 **τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ ξυνέσται Ἀρραβαίῳ·** ‖ ἀσχολοῦμαι περί τι(να): Πλάτ.Ἀπολ. 25B **οἱ δὲ πολλοὶ ἐάν περ ξυνῶσι καὶ χρῶνται ἵπποις·** **9)** μετέχω, λαμβάνω μέρος εἴς τι μετά τινος: Πάπ. **συνεῖναι συνόδοις,** Πάπ. **ὑπογραφάντων πάντων τῶν συνόντων** (τῶν μελῶν τῆς συνόδου)· **10)** κ. ἀπολ. εἶμαι, ὑπάρχω ἐπὶ πλέον, προσέτι: Ἐπιγρ.Γορτ. **αἰ κα .. μὴ συννῆ** (συνῇ) **γνήσια τέκνα,** Γαλ.16,662 **ὅπου κεφαλαλγία σύνεστι·** **11)** κ. ἐπὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων, εἶμαι, εὑρίσκομαι ἐν συζυγίᾳ: Μαν.1,78 **Ἥλιος δ' ἢν τῷδε συνῇ,** αὐτ.271, **αὐτ.3,2,** αὐτ.234 **Ζηνὶ συνὼν Κρόνος,** Γαλ.19,552.

**σύνειξις**-εως (ἡ) (συνείκω) **μτγν.** ὕπειξις, ὑποχώρησις, ἐνδοτικότης: Σωρ.Κατ.16 **ἐμπίεσμα διά τῆς κοιλότητος καὶ τῆς συνείξεως.**

**συνεῖπον,** προστ. σύνειπε (Ὑπερείδ. Λυκόφρ.201, ἀόρ. τοῦ συναγορεύω ἢ σύμφημι βλ.λς, ὁμιλῶ ἢ λέγω ὁμοῦ μετά τινος, ἐπιβεβαιῶ τι ὅπερ ἄλλος τις λέγει, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ.: Ἰσοκρ.20, 22 **εἰ δέ τις τῶν παρόντων ἔχει τί μοι συνειπεῖν, ἀναβάς εἰς ὑμᾶς λεγέτω·** ‖ συμφωνῶ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ.: Ξεν.ΚΠ 4,2,46 **ὁ μὲν οὕτως εἶπε, συνεῖπε δ' αὐτῷ Ὑστάσπας .. ὧδε·** ἀντίθ. ἀντειπεῖν: Λυσ.12,34 **θαυμάζω δὲ τί ἂν ποτε ἐποίησας συνειπών, ὁπότε ἀντειπεῖν φάσκων ἀπέκτεινας Πολέμαρχον·** **2)** μτ. δοτ. προσ. συνηγορῶ ὑπέρ τινος, ὁμιλῶ διά τινα ὑπερασπιζόμενος αὐτόν, ὑπερασπίζω τινά: Ἰσαῖ.4,1, Δημ.580 **τότ' ἔδει τόν γε φίλον δήπου συνειπεῖν καὶ βοηθῆσαι,** Πολύβ.23,8,13 **μὴ τολμῆσαι μηδένα συνειπεῖν τῷ βασιλεῖ·** ‖ γεν. βοηθῶ, ὑποστηρίζω, προστατεύω: Ἰσοκρ.Ἐπιστ.3,3 **ἐμὲ .. συνειρηκέναι ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις·** **3)** λέγω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συνεκφράζω: Εὐρ.Ἱππ.257 **ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος, ὦ στόμα Δίρκας, συνείπατ' ἂν ἁ Κύπρις οἷον ἔρδει** (δ.γρ. συνειδεῖτ')· **4)** μέσ. ἀόρ. α' **συνειπάμην,** συμφωνῶ, ἔρχομαι εἰς συνεννόησιν, συνεννοοῦμαι, μτ. ἀπαρφ.: ΠΔ Δαν.2,9 **ῥῆμα ψευδὲς .. συνείπασθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου** (δ.γρ. ἀντὶ συνέθεσθε), Διον.Ἀλ.5,51 **δούλων .. συνειπαμένων τάς .. ἄκρας καταλαβέσθαι καὶ .. ἐμπρῆσαι τὴν πόλιν·** κ. ἀπολ.: αὐτ.48 **Ῥωμαίων αἱ γυναῖκες ἅπασαι συνειπάμεναι .. ἐνιαύσιον ἐπένθησαν χρόνον·** κ.μτ.δοτ. προσ.: Πάπ. **καθάπερ σοι συνειπάμην** (ὅπως συμφωνήσαμε).

**συνειργνῦμι** μτγν. ἀττ. τ. τοῦ συνέργω βλ.λ.: Πλούτ.Ῥωμ.5 **τὴν Λαρεντίαν .. μετὰ τὸ δεῖπνον συνεῖρξεν,** αὐτ.Ἠθ.398B· κ. παθ.· Σουΐδ. «συνεῖρκτο, συνεφυλάττετο, συνεδέετο»: αὐτ.Ἀλέξ.2 **πρὸ τῆς νυκτὸς ᾗ συνείρχθησαν εἰς τὸν θάλαμον,** αὐτ.Κράσσ.8, αὐτ.Ἠθ.493D **ὥσπερ ἐν δεσμῷ συνειργμένα.**

**συνείργω** ἀχρ. τ. τοῦ συνέργω βλ.λ.

**συνειρμικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συνειρμόν, ὁ τοῦ συνειρμοῦ: **συνειρμικὴ θεωρία** (ἡ ψυχολογικὴ θεωρία καθ' ἣν ἡ πνευματικὴ ζωὴ στηρίζεται ἐπὶ τῆς μηχανικῆς συνδέσεως τῶν ψυχικῶν φαινομένων, ἅτινα συζεύγνυνται πρὸς ἄλληλα κατὰ νόμους, ἄ. συνειρμισμός).

**συνειρμισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ συνειρμικὴ θεωρία.

**συνειρμός** (ὁ) (συνείρω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνείρειν, σύναψις, συνάφεια, λογικὴ συνάρτησις, σχέσις, ἀλληλουχία, ἐπὶ λέξεων: Δημήτρ.180 **ἐν τῷ συνειρμῷ τῶν λόγων·** **2)** νεώτ. ψυχολ. ἡ αὐθόρμητος ἐπαναγωγὴ εἰς τὴν συνείδησιν παραστάσεώς τινος προκαλουμένη ὑπὸ ἄλλης μεθ' ἧς συνάπτεται καθ' ὡρισμένον τρόπον· ‖ ἡ σύνδεσις τῶν παραστάσεων ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν τῆς ἀναπλάσεως αὐτῶν.

**σύνειρξις**-εως (ἡ) (συνείργω) μτγν. ἡ σύγκλεισις, ἡ σύσφιγξις: Ἀστέρ. ὁμ. 7)(89) (ἐκδ.Combefis) **ἡ τοῦ νόμου σύνειρξις** (πιθ.γρ.).

**συνείρω** κ. μσν. κ. νεώτ., αἰολ. θηλ. μτχ. ἀορ. συνέρραισ(α) (ἀμφ. ἐν Σαπφ.78), συνάπτω, συνδέω, συμπλέκω ὁμοῦ: Σαπφ.78 **ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρραισα** (πιθ. γρ.), Ἀριστφ.Ὀρν.1079 **συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ,** Πλάτ.Νόμ.654A **ᾠδαῖς τε καὶ ὀρχήσεσιν ἀλλήλοις ξυνείροντας,** αὐτ.Κρατ.425B **συνείρειν ὀνόματα** (σχετίζω ὀνόματα μετὰ τῶν ῥιζῶν αὐτῶν), Ξεν.Κυν.6,21 **ἀπὸ τούτου συνείρειν** (τοὺς κύνας) (ἄγειν τοὺς κύνας συνημμένους ἀπό τινος σημείου), Πλούτ.Ἠθ.494B, αὐτ.41F **τὰ ἀνθηρά καὶ εὐώδη τῶν φύλλων συνείρουσι καὶ διαπλέκουσιν,** Ἀριστείδ.1,143J συνείρων **στεφάνους·** **2)** κ. νεώτ. εἰδ. ἐπὶ τοῦ λόγου ἐν φρ. συνδέω ἢ **παρατάσσω,** ἀραδιάζω ἰδέας, λόγους, φράσεις κατὰ λογικὴν συνέχειαν, λόγους, ἐπιχειρήματα ἐκφέρω, συνάπτων κατὰ πραγματικὸν ἢ φαινομενικὸν εἱρμόν: Πλάτ.Πολιτ.267A **ξυνείρομεν ἐπανελθόντες ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς τελευτῆς τὸν λόγον,** Δημ. 328 **λόγους συνείρει .. ἀπνευστεί,** Ἀριστλ.ΗΝικ. 1147a,21 **συνείρουσι μὲν τοὺς λόγους, ἴσασι δ' οὔπω,** Πολύβ.10,47,9 **στίχους συνεῖρον,** Δίων Χρ. 2,3 **συνεῖραι ἀπνευστὶ περιόδους,** αὐτ.2,49, Λουκ. Τίμ.9 **λήρους μεγάλῃ τῇ φωνῇ ξυνειρόντων,** αὐτ.

Διόν.7, Ἀνν.Κομν.293D **αἰτίαν αἰτίᾳ συνείρων**· ‖ ἐκθέτω ἐν ἀφηγήσει διαδοχικῶς, **κατ'** ἀλληλουχίαν, ἐν λεπτομερείᾳ : Ἰσοκρ.15,184 **συνείρειν καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἔμαθον,** Διόδ.Σ.16,76 **τὰς ἑξῆς πράξεις συνείρει,** Λουκ.Ἀλ.22 **ξυνείρετε τὴν κατηγορίαν**· ‖ παρενθέτω ἐν λόγῳ : αὐτ.Νεκρ. Δ 2,2 **τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων**· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΓ 741b,9 **συνείρεται τὸ ἐφεξῆς** (στενῶς σχετίζεται, ἀκολουθεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ), αὐτ. Μεταφ.986a,7 **συνειρομένην πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν** (συνεχὲς σύστημα), Ἀριστείδ.1, 529 **πάνθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὰ κάλλιστα συνείρετο**· **3)** κτ. φαινόμενον ἀμτβ. (ἐνν. λόγους), δημηγορῶ, διαλέγομαι : Λουκ.Προμ.5 **διαλεγάμενοι τὴν κατηγορίαν, σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἤδη σύνειρε**· ‖ συνάπτω, συναρμολογῶ, ἐξακολουθῶ ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως : Ἀριστλ. Τοπ.158a,37, αὐτ.Μεταφ.965a,10, αὐτ.1093b,27, αὐτ. Ἑρμ.464b,4 **συνείρειν εἰς τὸ πρόσω,** αὐτ.ΖΓ 716a,4 **ἀπὸ τῶν εἰρημένων συνείροντας**· ‖ συνηθέστ.ἐξακολουθῶ, συνεχίζω, μτ. μτχ. : Ξεν.ΚΠ 7,5,6 **ξυνεῖρον ἀπιόντες** (ἀπῆλθον χωρὶς νὰ σταθῶσί που), Ἀριστλ.Φυσ.262a,16 **συνείρειν κινούμενον** (κινοῦμαι συνεχῶς, ἐξακολουθῶ κινούμενος), Διοκλ.Καρ. ἀπ.142· ‖ κ. ἀπολ. εἶμαι συνεχὴς ἢ συνημμένος : Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.175a,30, αὐτ.Μετ.362b,29 **διὰ τὴν θάλασσαν οὐ φαίνονται συνείρειν, ὡς συνεχῶς εἶναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην,** αὐτ.Γεν.Φθορ.318a, 13, Ἐπίκ.Ἐπιστ.3,64U· **4)** ρηματ.π. συνειρμός.

**συνεισάγω** κ. μσν. κ. νεώτ. εἰσάγω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, εἰσφέρω σύναμα, μαζί : Ξεν.ΚΠ 3,2,24 **συνετείχιζόν τε . . ὡς κοινὸν φρούριον καὶ τὰ ἐπιτήδεια συνεισῆγον,** Πλούτ.Ἠθ. 91B **ἡ ἔχθρα συνεισάγουσα τῷ μίσει φθόνον,** Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἐπ.428M, αὐτ.22,468M, Πάπ. **τὰ ἱερὰ ὀφειλήματα συνεισάγειν**· κ. παθ. : Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.2,86 **ᾧ συνεισάγεται τὸ μηδὲν εἶναι ψεῦδος,** Δίων Κ 38,14, Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,107D· ‖ τὸ μέσ. συνεισάγομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πάπ. πυροῦ (ἀρτάβας) **συνεισάγεσθαι τῇ ἐφετείᾳ φορολογίᾳ**· ‖ νεώτ. παθ. ἐπὶ δικῶν, εἰσάγομαι πρὸς ἐκδίκασιν ὁμοῦ μετ' ἄλλης· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ νομοσχεδίων· **2)** ρηματ.π. συνείσακτος.

**συνείσακτος**-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου εἰσαχθείς· Γλωσσ. «**synisactas, sociatrices, pudicas vel abstinentes**»· **2)** εἰδ. ἐκκλ. τὸ ἀρσ. **συνείσακτος** ὡς οὐσ. ὁ ἀγαπητός, ἤτοι πνευματικὸς ἀδελφός : Γρηγ.Ναζ.4,88,91, Ἀθανάσ.2,361A· ‖ ὁμ. κ. τὸ θηλ. συνείσακτος δηλ. παρθένος, ἡ ἀγαπητή, ἡ πνευματικὴ ἀδελφή : Γρηγ.Ναζ.4,78,Βασ.2,820, Μαλχίων 256· **3)** εἰδ. **θυγατέρες συνείσακτοι** νόθοι· Εὐστ.Ὀδ.1954,8 «**πιθανὸν τὰς μὴν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι, Νηρεΐδας δὲ τὰς συνεισάκτους**».

**συνεισάλλομαι** μτγν. εἰσάλλομαι, εἰσπηδῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Συνέσ.Ἐπιστ.35,179B **οὐκ ἂν αὐτὸν λάθοι δημόσιος ἐπὶ διαθήκῃ καλούμενος, ἀλλὰ συνεισάλλεται.**

**συνεισβαίνω** εἰσβαίνω, ἐπιβαίνω, ἐπιβιβάζομαι ἐπὶ πλοίου ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Αἰσχ. Ἑπτ.602 **ξυνεισβὰς πλοῖον . . ναύταισι,** Εὐρ.Μήδ. 477 **ὅσοι ταὐτὸν ξυνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος,** Ἀντιφ.5,82 **συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον.**

**συνεισβάλλω** κ. νεώτ. ἀμτβ. εἰσβάλλω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, κάμνω εἰσβολὴν εἴς τινα χώραν ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἡρ.9,17 **οἱ . . ἄλλοι παρείχοντο . . στρατιὴν καὶ συνεσέβαλλον ἐς Ἀθήνας**· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Ξεν. Ἑλλ.6.5,22 **συνεισβεβλήκεσαν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων**· κ. ἀπολ. : Θουκ.2,31 **μέτοικοι δὲ ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὁπλιτῶν,** αὐτ.4,94· ‖ ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συνεπιτίθεμαι : Ξεν.ΚΠ 7,1,38 **συνεισέβαλον . . αὐτῷ καὶ οἱ ἐγγύτατα**· **2)** εἰσέρχομαι μετά τινος, ἐμπροθ. (σύν τινι) : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,31 **συνεισβάλλειν σύν τισι**· ‖ ἰατρ. ἐπὶ συμπτωμάτων, ἀναφαίνομαι, ἐμφανίζομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Γαλ.17(2),390 **συνεισβάλλειν τῷ νοσήματι,** αὐτ.17 (1).503· κ. ἐπὶ τῆς σωματικῆς καταστάσεως ἢ κράσεως : αὐτ.10,234· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως : Γαλ.17(1),24· **3)** συνεισβολή.

**συνεισβολή** (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ γενομένη εἰσβολή, ἔφοδος, ὁμαδικὴ ἐπίθεσις : Εὐστ. Ἰλ.76,10 **μάχη ἡ τῶν ἀνδρῶν συνεισβολή.**

**συνεισδίδωμι** ἐπιτρέπω, παραχωρῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Πάπ. **συνεισέδωκέ μοι συγχώρησιν.**

**συνεισδύω** κ. μσν. κ. συνεισδύνω εἰσδύω, ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἀριστλ.Θαυμ. 838b,5, Νικήτ.Εὐγ.7,148,αὐτ.8,42 **συνεισδύνειν.**

**συνείσειμι** (εἶμι) κ. μσν. εἴσειμι, εἰσέρχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Ἀριστλ.Ἀνοπν.472a,9 **εἰσιόντος τοῦ ἀέρος συνεισιόντα ταῦτα,** αὐτ.Χρωμ. 794a,26, Ἀθηνί.1,45 **δεῦρο σὺ ξυνείσιθι ἐμοί,** Πλούτ. Ἠθ.674D, αὐτ.713C **ἡδονὴν ἐν οἴνῳ συνεισιοῦσαν,** Δίων Κ ἀπ.45,6 **ἐς τὸ τάφρευμα συνεισιόντες,** Νικήτ.Παφλ. in Hyacinthi Laud.10 Boiss.

**συνεισελαύνω** μτγν. κ. μσν. ἀμτβ. εἰσελαύνω, εἰσέρχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Ἀρτξ.13 **συνεισελάσαι πάλιν εἰς τὸ στρατόπεδον,** αὐτ. Ἠθ.814D· **2)** μσν. μτβ. εἰσελαύνω, ἐλαύνω, ἄγω ἐντὸς ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Στουδ.Θεόδ.601,16,3 **συνεισελαύνει τοὺς γυρευτὰς εἰς μέσον.**

**συνεισένεξις**-εως (ἡ) (συνεισφέρειν) **γλωσσ.** συνεισφορά βλ.λ.

**συνεισέρχομαι** εἰσέρχομαί που ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Εὐρ.Ἑλ.327 **θέλω κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμοις**· κ. ἐμπροθ. (ἔς τι, ἔν τινι) : αὐτ.1083 **ἐς οἴκους σοί συνεισελθεῖν με χρή,** Θουκ. 4,57 **ξυνεσελθεῖν . . ἐς τὸ τεῖχος,** Πλούτ.Δημήτρ. 36 **συνεισελθεῖν εἰς τὸν ἀνδρῶνα,** αὐτ.Φωκ.22 **συνεισελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον,** ΚΔ Ἰω.18,15 **συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως,** αὐτ.6,22 **συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς . . εἰς τὸ πλοιάριον,** Πάπ. **συνεισελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν,** Ἐπιφάν.1,911D **εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ συνεισῆλθον αὐτῷ**· κ. μτ. ἐπιρρ. : Ἀνδοκ.4,17 **συνεισελθεῖν οἴκαδε**· ‖ κ. ἐπὶ πραγμ. : Γαλ.Χρ.Μορ.8,7, Σέξτ. Ἐμπ.Πυρρ.1,10 **πῶς δὲ τῇ ἐποχῇ συνεισέρχεται ἡ ἀταραξία,** Λιβάν.Λόγ.64,12 **ἅμα δὲ τῷ γάμῳ καὶ δόξα βελτίων συνεισέρχεται.**

**συνεισευπορῶ**-έω μτγν. εἰσευπορῶ προσέτι, χορηγῶ, παρέχω, προμηθεύω πρὸς τούτοις : Ἀθήν.9,367B **ἡμεῖς οὖν σοι τοσαῦτα ζητοῦντι συνεισευπορήσαμεν.**

**συνεισέφρησε** ἀττ. γ' προσ. ἀόρ. α' τοῦ συνεισφορῶ βλ.λ.

**συνεισηγοῦμαι**-έομαι μτγν. εἰσηγοῦμαί τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, ὁμοῦ προβάλλω, προτείνω τι : Πλούτ.Ἠθ.795B **ὑποτιθέμενος καὶ συνεισηγούμενος . . λόγους . . χρηστούς.**

**συνεισθέω** μτγν. εἰσθέω ὁμοῦ, τρέχω μέσα μαζί : Κύριλλ.4,669C **τῆς ἀγαθουργίας οἱ τρόποι τῇ τῆς φαυλότητος ἀνατροπῇ συνεισθέοντες.**

**συνεισθρῴσκω** π.Ἡσ. ἐν τῷ τ. **συνεισθορεῖ,** ἄνευ ἑρμ., εἰσθρῴσκω, πηδῶ ἐντὸς μετά τινος.

**συνεισιών** μτχ. ἐνεστ. τοῦ συνείσειμι βλ.λ.(ΙΙ).

**συνεισκατοικῶ**-έω κατοικῶ ἐντὸς ὁμοῦ μετά τινος : Ἱππ.Ἐπιστ.23 **ὁ ἐγκέφαλος ὑμέσι νευρώδεσι συνεισκατοικέων** (ἀμφ.γρ.).

**συνεισκομίζω** μτγν. εἰσκομίζω, εἰσφέρω, εἰσάγω ὁμοῦ μετά τινος : Κύριλλ.2,18C **τὸν περὶ τοῦ υἱοῦ συνεισκεκομίσθαι λόγον,** αὐτ.9,948.

**συνεισκρίνω** μτγν. κ. μσν. εἰσκρίνω, ἐνεργῶ ὥστε νὰ εἰσέλθῃ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος: Στουδ.Θεόδ.579Β **τὸ κατ' αὐτὴν λατρευτὸν τῇ τριαδικῇ λατρείᾳ συνεισκρίνειν**· κ. παθ.: Πλούτ.'Ηθ.902Α **ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύματος συνεισκρίνεσθαι τὴν ὀδμήν**, Στουδ.Θεόδ. 580Α· κ.ἐπὶ χημ. ἀντιδράσεων: ΨΔημόκρ.'Αλχ.43Β.

**συνεισοδεύω** μσν. εἰσοδεύω, εἴσειμι, εἰσέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος: Νικήτ.Θεσσ. ἐν Συντ.Καν. 5,382, Παχυμ.Γ 2,85,12 (ἔκδ.Β).

**συνεισοικίζομαι** μσν. εἰσοικίζομαι ὁμοῦ μετά τινος: Μιχ.'Ακομ.1,325,26 (ἔκδ.Λ).

**συνείσομαι** μέλλ. τοῦ σύνοιδα βλ.λ.

**συνεισπέμπω** μτγν. εἰσπέμπω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συναποστέλλω: Αἰλ.ΠΙ 12,43 **τοῖς δούλοις, οὓς συνεισέπεμπον τοῖς υἱοῖς οἱ πατέρες** (κῶδ., διόρθ. Κορ. συνεξέπεμπον).

**συνεισπηδῶ-άω** μτγν. κ. μσν. εἰσπηδῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος: 'Αππ.Μιθριδ.98 **φεύγουσι τάχ' ἂν καὶ ἐς τὸ στρατόπεδον συνεισεπήδησαν**, Κ Μανασσ.Χρον.1400.

**συνεισπίπτω** κ. μσν. εἰσπίπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ρίπτομαι εἴς τι μετά τινος, ἐμπροθ. (εἴς τι): Ξεν.'Αν.5,7,25 **φεύγουσι δράμῳ καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. ξυνεισέπεσον δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν τινες**, Δίων Κ 57,1 **ἐς τὸν ποταμὸν συνεσπεσών**· **2**) ἐμπίπτω, εἰσορμῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ἰδ. ἐπὶ στρατιωτῶν καταδιωκόντων πολιορκουμένους μέχρι τῶν πυλῶν καὶ εἰσορμώντων μετ' αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν: 'Ηρ.3,55 **συνεσπεσόντες φεύγουσι ἐς τὸ τεῖχος τοῖσι Σαμίοισι**, αὐτ.78, αὐτ.9,102, Θουκ.6,100 **αὐτοῖς ξυνεσέπεσον οἱ διώκοντες**, Ξεν.'Ελλ.7,2,7 **οἱ .. πολῖται συνεισπίπτουσιν αὐτοῖς**· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος, σύν τινι): 'Αριστφ.'Εκκλ.1095 **ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ**, Ξεν.'Αν.7,1,18 **συνεισπίπτει εἴσω τῶν πυλῶν σὺν τῷ χρόνῳ**, αὐτ.'Ελλ.4,7,6 **δείσαντες μὴ συνεισπέσοιεν κατὰ τὰς πύλας**· κ. ἀπολ.: Λυσ.3,15 **οὗτοι δὲ συνεισπεσόντες ἦγον αὐτὸν βίᾳ**· ‖ κ. ἐπὶ πυρετῶν, ἐπέρχομαι, ἐμφανίζομαι αἰφνιδίως ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: Παῦλ.Αἰγ.4,22.

**συνεισπλέω** εἰσπλέω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: Ξεν. 'Ελλ.1,6,16 **Καλλικρατίδας .. συνεισέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα**· κ. ἀπολ.: Εὐνάπ.ΒΣοφ.485Β.

**συνεισποιῶ-έω** μτγν. εἰσποιῶ, εἰσάγω τινὰ συγχρόνως εἴς τι, δέχομαι νὰ μετάσχῃ τις εἴς τι: Πλούτ.'Ηθ.482Β **ταῖς ὑπουργίαις καὶ χάρισι συνεισποιεῖν .. τὸν ἀδελφόν**, αὐτ.484D **συνεισποιοῦντα ταῖς φιλίαις** (τὸν ἀδελφόν).

**συνεισπορεύομαι** μτγν. εἰσπορεύομαι, εἰσέρχομαί που ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος· κ. μτφ.: Διον.'Αλ.Ρωμ.9,52 **τὸ ἔθος τὸ συνεισπορευόμενον ἅμα τούτῳ**, Φίλ.1,112 **ὁ λογισμὸς συνεισπορεύεται ταῖς γνώμαις**.

**συνεισπράσσω**, ἀττ. -ττω., εἰσπράττω, ἰδ. χρήματα ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, βοηθῶ εἰς τὴν εἴσπραξιν βλ.λ.1): Δημ.1205 **δέομαι οὖν ὑμῶν συνεισπρᾶξαί μοι τοὺς ὀφείλοντας, ἃ μοι ὁ πατὴρ κατέλιπεν**, Δίων Κ 48,43 **συνεισπράττειν τὰ χρήματα**· κ. ἐμπροθ. (παρά τινος): Διον.'Αλ. Ρωμ.10,11 **συνεισπράττειν τιμωρίας παρά τινων**.

**συνεισρέω** μτγν. κ. μσν. εἰσρέω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: 'Ιώσ.ΠΙ 2,17,6 **συνεισρυέντας πολλοὺς τῶν σικαρίων**, Αἰλ.ΖΙ 1,2.

**συνεισρυῶ-έω** μσν. ἀντὶ συνεισρέω βλ.λ.: Νεῖλ.ἐν Κοτελ.3,193Β **μήποτε τῇ παραδοχῇ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα συνεισρυῇ**.

**συνειστρέχω** κ. μσν. εἰστρέχω, εἰσορμῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος: Αἰν.Τακτ.39,1,2 **συνεισδραμεῖν εἰς τὴν πόλιν**, αὐτ. **τοὺς τῶν πολεμίων συνειστρέχοντας**, 'Αππ.Λιβ.113 **εἰς τὴν πόλιν διὰ τῆς πύλης συνεσέδραμον**, Τζέτζ.Χιλ.12,290.

**συνεισφέρω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **συνεισήνεγκον** κ. **συνεισέφερα**, εἰσφέρω, προσφέρω, καταβάλλω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ εἰσφορὰν βλ.λ.5): Ξεν.'Ελλ.2,1,5 **συγκαλέσας τοὺς Χίους χρήματα ἐκέλευσε συνεισενεγκεῖν** (δ.γρ. συνενεγκεῖν), Διον. 'Αλ.Ρωμ.4,11 **ἀπὸ τῶν τιμημάτων τὰς εἰσφορὰς συνεισφέρειν**· ‖ κ. νεώτ. εἰσφέρω, προσφέρω καὶ ἐγὼ χρήματα μετ' ἄλλων, συγχορηγῶ: 'Επιγρ., Πάπ. **συνεισφέρω τὸν ὀβολόν μου - χρήματα**· **2**) μτφ. συνεργῶ, συντελῶ εἴς τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, ἐμπροθ. (ἐπί, εἰς, πρός τι): Πτολ. Γεωγρ.1,6,2 **εἰκότως προήχθημεν ὅσον ᾠόμεθα δεῖν τῇ τἀνδρὸς πραγματείᾳ συνεισενεγκεῖν ἐπὶ τὸ εὐλογώτερον**, Σωρ.1,33 **συνεισφέρειν εἴς τι**, Θεμίστ.Λόγ.7,88Α **πρὸς τὸ κρατῆσαι ῥοπήν τινα συνεσήνεγκαν**· **3**) τὸ μέσ. προσφέρω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος: 'Αλκίφρ.3,35 **συνεισηνέγκατο ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον**, 'Επιφάν.1,996Β **τί ἐκ τούτων τῷ βίῳ συνεισενεγκάμενοι ἀγνοῶ λέγειν**· **4**) τὸ ἐνεργ. μτφ.: π.Λιβάν.Λόγ.64,74 **ὃς ἂν μὴ συνεισενέγκῃ τὰ σχήματα τοῖς λόγοις** (ἐὰν δὲν κάμῃ χειρονομίας ἀναλόγους πρὸς τοὺς λόγους)· ‖ μσν. προσφέρω, ἀπονέμω τινί τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος: Μιχ.'Ατταλ.ἐν Σάθ. 1,5 **ὤφειλον .. τῷ τῶν τοσούτων ἀγαθῶν δοτῆρι θεῷ ἀναλογοῦσαν τὴν εὐγνωμοσύνην .. συνεισενεγκεῖν**· **5**) ἐν τῇ κυρ. σημ. παρεισάγω ἢ παρέχω τι συγχρόνως: Σωρ.2,62, Φιλούμ.π.'Ορειβ. 45,29,23· **6**) τὸ μέσ. εἰσφέρω, εἰσάγω, εἰσκομίζω μετ' ἐμαυτοῦ: 'Υπερείδ.άπ.6,7(Bl.) **οἱ πολλαχόθεν εἰς μίαν πόλιν συνεληλυθότες οἰκοῦσι γένος ἴδιον ἕκαστος συνεισενεγκάμενος**· **7**) τὸ παθ. ἐπὶ περιουσίας, καταβάλλομαι εἰς κοινὸν ταμεῖον ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν χάριν συνοικεσίου: Πάπ.· **8**) ῥηματ.π. συνεισφορά, συνείσφορος.

**συνεισφορά** (ἡ) (συνεισφέρω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ γενομένη εἰσφορὰ βλ.λ.4), ἔρανος, συμβολὴ εἰς δαπάνην ἢ ἔργον ἢ ὡρισμένον τινὰ σκοπόν: 'Ασπάσ.ΗΝικ.73,2, Πολυδ.8,157, Γρηγ. Νύσσ.1,128Δ **τὴν παρ' ἑκάστου συνεισφοράν**, 'Ιω.Κων/πόλεως π.Bandin.Bibl.Med.1,76D **εἰ δέ τινα τῶν μοναστηρίων τύπον εἶχον ἐκ παλαιοῦ συνεισφορὰν συνεισφέρειν ταῖς μητροπόλεσιν**, 'Επιγρ., Πάπ., - **συνεισφοραὶ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς ἐνορίας**· ‖ νεώτ. νομ. τὰ παρ' ἑκάστου τῶν συνεταίρων συνεισφερόμενα περιουσιακὰ στοιχεῖα πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου· **2**) ὁμ. νεώτ. νομ. ναυτ. ἡ ἐπακολουθοῦσα γενικὴν ἀβαρίαν κατ' ἀναλογίαν ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πλοίου καὶ φορτίου θυσιασθέντων πραγμάτων ἐκ μέρους ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ πράγματα διεσώθησαν ἐκ τοῦ κοινοῦ κινδύνου· **3**) ὁμ. νεώτ. νομ. ἡ ὑποχρέωσις ὡρισμένων κληρονόμων, ὅπως καταθέσωσι στοιχεῖα τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας πρὸς διανομὴν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων.

**συνείσφορος-ον** (συνεισφέρω) ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταβολὴν συνεισφορᾶς ἢ φόρου: Πάπ. **συνείσφορος τοῖς .. στεφάνοις**, Πάπ. **συνείσφορος τῇ γινομένῃ δαπάνῃ**.

**συνεισφρέω** εἰσφρέω ὁμοῦ· 'Ησ. «συνεισέφρησεν, συνεισήνεγκεν».

**συνεκβαίνω** κ. μσν. ἐκβαίνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ἐξέρχομαι ὁμοῦ, μαζί: Ξεν. 'Αν.4,3,22 **συνεκβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος**, Στράβ.15,2,13 **αὐτῷ καὶ τοῖς συνεκβᾶσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξαι φθόρος**, Νικήτ.Εὐγ.4,62.

**συνεκβάλλω** κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκβάλλω, ἀποβάλλω, ἐκρίπτω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: 'Ηρ. 3,108 **τίκτουσα .. συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μήτρας**, 'Αριστλ.'Ακουστ.804b,9 **συνεκβάλλειν τὸ πνεῦμα μετὰ τῶν φθόγγων**, Πορφ.'Αρμον.253C.

δασεῖαι δέ εἰσι τῶν φωνῶν ὅσαις ἔσωθεν τὸ πνεῦμα εὐθέως συνεκβάλλομεν μετὰ τῶν φθόγγων, Εὐστ.εἰς Διον.283 συνεκβάλλουσι τὸ λιμναῖον (ὕδωρ) οἱ ἄνεμοι· ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πταρμοῦ : Γαλ.2,883, Ἀέτ.6,97· 2) ἐκβάλλω, ἐκδιώκω, ἀποδιώκω τινὰ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνεργῶ εἰς ἐκβολὴν ἢ ἔξωσιν : Ξεν.Ἑλλ.3,2, 13 συνεκβάλλειν τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς βασιλέως, αὐτ.6,5,33 τοὺς τυράννους συνεκβαλεῖν Ἀθήνηθεν, Ἀριστλ.Πολιτ.1304a,32 Περίανδρον συνεκβαλὼν τοῖς ἐπιθεμένοις, Πολύβ.3,49,10 συνεπιθέμενος καὶ συνεκβαλὼν τὸν ἕτερον πολλῆς ἐπικουρίας ἔτυχε παρὰ τοῦ κρατήσαντος, αὐτ.7,4,2 συνεκβαλόντας Ῥωμαίους ἐκ Σικελίας, Πλούτ. Ποπλ.1 χρησάμενος αὐτῷ προθυμοτάτῳ συνεξέβαλε τοὺς βασιλεῖς· 3) ἀμτβ. κ. νεώτ. ἐπὶ ποταμοῦ, ἐκβάλλω, ἐκρέω, χύνομαι ὁμοῦ : Αἰλ.ΖΙ 14,23 συνεκβάλλουσιν εἰς τὸν Εὔξεινον.

**συνεκβῐβάζω** ὡς ἐνεργ. τοῦ συνεκβαίνω βλ.λ., ἐκβιβάζω, ἐξάγω τι ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.Ἀν.1,5,7 συνεκβιβάζειν τὰς ἁμάξας.

**συνεκβῐῶ**-όω μτγν. ζῶ μέχρι τέλους μετά τινος : Λιβάν.Λόγ.2,62 τῷ συνεκβεβιωκέναι τῇ λύπῃ (εἶχε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του σύντροφον τὴν λύπην).

**συνεκβλύζω** μτγν. κ. μσν. ἐκβλύζω, ἀναβλύζω, ἀναβρύω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Σωρ.1,36, Συμ. ἐν Ἀν.Βοασσ.5,475,9.

**συνεκβοηθῶ**-έω μτγν. ἐκβοηθῶ, σπεύδω εἰς βοήθειαν ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Διόδ.Σ 25,10 συνεκβοηθήσαντος τοῦ βασιλέως τοῖς πολιορκουμέναις.

**συνεκβόσκομαι** μτγν. ἀπορροφῶ προσέτι, ἀπομυζῶ ἐπὶ πλέον : Γαλ.12,29.

**συνεκβοῶ**-άω μτγν. ἐκβοῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ἐξάγω βοὴν συνάμα, μαζί : Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,2,10 ὀλίγοι τε καὶ ἄνευ ὅπλων . ., πλὴν συνεξεβόησαν καὶ σεβαστὸν προαεῖπον τὸν Περτίνακα· κ. ἑπομένης εἰδ. προτάσεως : Δίων Κ 39,19 ἵνα συνεκβοφεν ὅ τι Πομπήιος.

**συνεκβράσσω** μτγν. ἐπὶ θαλάσσης, ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐκβράσσω βλ.λ.1), συνεκρίπτω εἰς τὴν ξηράν : Λυκόφρ.898 ἐν ᾗ Κυφαίων . . στρατηλάτην ναύταις συνεκβράσουσι Βορραῖαι πνοαί· ‖ τὸ παθ.· Ἡσ. «συνεξεβράσθη, συνεξεβλήθη».

**συνεκδᾰπᾰνῶ**-άω μτγν. ἐκδαπανῶ, καταδαπανῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: Γαλ.10,1016 μήπως τῷ μοχθηρῷ χυμῷ συνεκδαπανήσῃς καὶ τὸν χρηστόν.

**συνεκδέχομαι** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐκδέχομαι βλ.λ.2) : Πλούτ.Ἠθ.482E ὅπου μὲν ὀργή, συνεκδέχεσθαι καὶ συνυποδύεσθαι, αὐτ. 662B (ἡδονὴ) συνεκδέχεται καὶ συνεκτιθηνεῖται τὸν κάμνοντα, Εὐστ.Ἰλ.145,5· 2) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐκδέχομαί τι βλ.λ.10) : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.17, 30 τοιοῦτόν τι ἐκ τοῦ μηροῦ συνεκδέχεσθαι, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,200 καὶ γὰρ τὸ πάντα ὁμοίως ἐξηγούμεθα καὶ τὸ ἐμοὶ συνεκδεχόμεθα· 3) ρηματ.π. συνεκδοχή.

**συνεκδημητικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὸ συνεκδημεῖν, ἢ ὁ ἀνήκων εἰς τὸν συνέκδημον, ὀνομασία ἔργου τοῦ Ἴωνος : Πολυδ.2,88.

**συνεκδημία** (ἡ) γλωσσ. τὸ συνεκδημεῖν, συνοδεύειν ἄλλον ἐν τῇ ξένῃ, ἀποδημεῖν μετ' ἄλλου.

**συνέκδημος**-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου ἐκδημῶν, ὁ συναπόδημος, ὁ συνοδοιπόρος, ὁ συνταξιδιώτης, ὁ σύντροφος ἐν τῇ ξένῃ : ΚΔ Πράξ.19,29 συνεκδήμους Παύλου, αὐτ.Κορινθ.2,8,19, Ἰώσ.ΒΙ.14, Πλούτ.Ὀθ.5 καταλέγων δὲ τῶν ἐν τέλει τοὺς συνεκδήμους, Παλαίφ. 45, Ἐπιγρ. συνέγδημος Μασσάλλα τοῦ ἀνθυπάτου (comes), Φώτ.κῶδ.256,471,27 συνέκδημον ἔχων τὸν ἅγιον Παῦλον, Νικ.Χων.Χρον.1,21C, αὐτ.5,23B· ‖ μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.100E βαρεῖα συνέκδημος οὖσα (ἡ κακία)· ‖ δωρ. ὀνομαστ. πληθ. συνέγδᾱμοι ἐπὶ ἰδιωτῶν συνοδευόντων δημοσίαν ἀποστολήν : Ἐπιγρ.· 2) φορητός : Παῦλ.Αἰγ.Προοίμ. συνέκδημα συντάγματα (ἐγκόλπια συγγράμματα, ἐγχειρίδια)· ‖ τὸ πρὸς χρῆσιν ἐν πορείᾳ παραλαμβανόμενον : Ἀέτ.7,103 συνέκδημον κολλούριον· ‖ νεώτ. τὸ ἀρσ. συνέκδημος ὡς οὐσ. τίτλος ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου περιέχοντος συντόμους προσευχάς, ψαλμοὺς κττ.: Συνέκδημος ὀρθοδόξου.

**συνεκδημῶ**-έω κ. μσν., δωρ. συνεσδᾱμέω (Ἐπιγρ.) ἐκδημῶ ὁμοῦ μετά τινος, ξενιτεύομαι μαζὶ μὲ κάποιον : Ἔφορ.96J καὶ αὕτη μὲν ἐρασθεῖσα νεανίσκου τινὸς . . συνεξεδήμησεν, Πλούτ.Κατ. Νεώτ.5 τῶν . . φίλων οἱ συνεκδημοῦντες, Πάπ., Συμ.Βί.Ἰω.Χρυσ.427, Εὐστ.Ἰλ.657,57.

**συνεκδιαφοροῦμαι**-έομαι μτγν. ἐκδιαφοροῦμαι, διασκορπίζομαι ὁμοῦ ἢ προσέτι ἢ συγχρόνως : Ὀλυμπ.Μετ.281,15.

**συνεκδῐδάσκω** μτγν. κ. μσν. ἐκδιδάσκω ὁμοῦ : Δέξιππ.Κατ.42,11, Φώτ.ἐν Maji Coll.Vet.1,226.

**συνεκδίδωμι** ἐκδίδωμί τι ὁμοῦ μετά τινος : Πάπ. συνεξέδωκα τὴν ἀποχήν· 2) ἐκδίδωμι, παραδίδω τι ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Δημ.23 οὕτως ἐν ἡμῖν λανθάνετε πάντας αὐτοὺς συνεκδιδόντες· κ. παθ. : Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,39 συνεκδίδοσθαί τινι· 3) ἐκβάλλω, ἀπορρίπτω τι προσέτι : Πλούτ.Ἠθ. 699B οὐδὲν ἧττον τῷ πλεύμονι προσῆκόν ἐστιν ἢ τῷ στομάχῳ συνεκδιδόναι τὸ ἄλφιτον καὶ τὸ κρίμνον· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.3,190A τῷ πυκνῷ τοῦ ἄσθματος καὶ τῷ συνεκδιδομένῳ μετὰ τῆς ἀναπνοῆς στεναγμῷ τὸ πάθος ἐπιγινώσκουσα· 4) ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐκδίδωμι βλ.λ. 5), βοηθῶ τινα εἰς προίκισιν τῆς θυγατρὸς ἢ ἀδελφῆς αὐτοῦ πρὸς γάμον : Λυσ.19,59 τισὶ τῶν πολιτῶν ἀποροῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφάς, Δημ.316 εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα, Πλούτ.Ρωμ.16 συνεκδιδόντες πενομένοις θυγατέρας, αὐτ.Περ.24· ‖ τὸ μέσ. συνεκδίδομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,10 τοὺς πελάτας ἔδει τοῖς ἑαυτῶν προστάταις θυγατέρας συνεκδίδοσθαι γαμουμένας· 5) τὸ παθ. ἐπὶ χρημάτων, παρέχομαι ὡς δάνειον προσέτι : Λυσ.ἐν Πάπ. Ὀξ.1606,323· 6) ἀμτβ. περαίνω, τελευτῶ, λήγω καθ' ὅμοιον τρόπον : ΕΜ 812,51· κ. παθ. : αὐτ.800, 21· 7) ρηματ.π. συνέκδοσις, συνέκδοτος.

**συνέκδῐκος** (ὁ) Ἐπιγρ. κ. δημ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἔκδικος βλ.λ.2) ὤν, ὁ καὶ αὐτὸς ἔκδικος.

**συνέκδοσις**-εως (ἡ) (συνεκδίδωμι) μσν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἢ συγχρόνως γινομένη ἔκδοσις βλ.λ.7) : Φώτ.Βιβλ.545,15 μέχρι τῆς παρούσης τῶν ἀνεγνωσμένων ὡς ἐν τύπῳ συνεκδόσεως.

**συνεκδοχή** (ἡ) (συνεκδέχομαι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀντιλαμβάνεσθαί τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου, τὸ συνάμα ἐννοεῖν, ἡ παραδοχὴ τοῦ ὑπονοουμένου· ‖ εἰδ. ρητορ. σχῆμα λόγου, καθ' ὃ τὸ μέρος ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ὅλου καὶ τἀνάπαλιν, τὸ εἶδος ἀντὶ τοῦ γένους καὶ τἀνάπαλιν, τὸ ἓν ἀντὶ τῶν πολλῶν καὶ τἀνάπαλιν, ἡ ὕλη ἀντὶ τοῦ ἐκ ταύτης πεποιημένου· Ἡσ. «ὅταν τις ἀπὸ μέρους παραλάβῃ» : Εὐστ.Ἰλ.145,6, Κοϊντιλ.8, 6,19, Πλούτ.Β'Ὁμ.22, Ἀριστείδ.Κ 2,9 μέγεθος καὶ ἀξίωμα ἐμποιεῖ τῷ λόγῳ διὰ συνεκδοχῆς, Κλήμ. Ἀλ.Στρωμ.5,680· ‖ νεώτ. γραμμ. ἡ ἐκδοχὴ λέξεως ἐπὶ σημασίας στενοτέρας ἢ εὐρυτέρας τῆς ἐτυμολογικῆς, εἴτε κατὰ περιορισμὸν εἴτε ἰδ. κατ' ἐπέκτασιν τῆς ἀρχικῆς.

**συνεκδοχικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνεκδοχὴν ἢ ὁ κατὰ συνεκδοχὴν λεγόμενος : Ἀθανάσ.2,418.

**συνεκδοχικῶς** ἐπίρρ., μτγν., μσν. κ. νεώτ. διὰ συνεκδοχῆς ἢ κατὰ συνεκδοχὴν βλ.λ.· Ἡσ. «συν-

εκδοχικῶς· συλληπτικῶς»: Διόδ.Σ 5,31 **κατά δὲ τάς ὁμιλίας βραχυλόγοι καὶ αἰνιγματίαι καὶ τά πολλά αἰνιττόμενοι συνεκδοχικῶς**, Σχόλ.Θεόκρ.7,82.

**συνεκδρομή** (ἡ) (συνεκτρέχω) μτγν. κ. μσν. ἡ ὁμοῦ ἤ συγχρόνως γενομένη ἐκδρομή, ἐξόρμησις, ἔφοδος· ‖ μτφ. ἐπὶ λέξεων ἀποκλινουσῶν κατ' ἀναλογίαν ἄλλων, ἡ ὁμοιότης, ἡ ἀναλογία : 'Απολλ. Δύσκ.'Επιρρ.142,9, Σιμπλίκ.Φυσ.274,25, ΕΜ 66,52, Εὐστ.341,22 **τονώσεως δὲ διαφόρου 'Αττικῆς καὶ τὸ ἰδὲ καὶ λαβὲ ἀντὶ τοῦ ἴδε καὶ λάβε κατά** συνεκδρομὴν **τοῦ εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ.**

**συνεκδρομικῶς** ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ συνεκδρομήν, κατὰ προσέγγισιν, συνεκδοχικῶς : Σχόλ.Θουκ. 1,10 **ἰστέον ὅτι τῆς 'Αργολικῆς οὐκ ἦρξαν, ἀλλά** συνεκδρομικῶς **εἶπε.**

**συνέκδρομος**-ον μσν. ὁ ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκτρέχων, ἐκθέων ἤ τελειώνων : Πισίδ.Γ'Εξαήμ. 1798 **τὸ σύνδρομόν τε καὶ συνέκδρομον σέλας τῆς πατροφεγγοῦς τοῦ Λόγου θεαρχίας.**

**συνεκδύομαι** κ. μσν. ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκδύομαι, ἀφαιρῶ ἀπ' ἐμαυτοῦ τι κ. ἰδ. ἔνδυμα : 'Ηρ.1,8 **ἅμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή**, Πλούτ.'Ηθ.37D **τῷ χιτῶνι συνεκδύεσθαι τὴν αἰδῶ τάς γυναῖκας**, Γρηγ.Νύσσ.1,175C, Χορίκ.14,6,182F,-R· **2**) παθ. μτγν. κ. μσν. ἐξέρχομαι ὁμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος : Πολύαιν.2, 31,2 **μιᾶς τῶν ἀλωπέκων λαβόμενος τῆς οὐρᾶς συνεξεδύετο αὐτῇ**, Νικήτ.Εὐγ.7,155 **καὶ Βάρζον εἰσέδυμεν ἄστυ σὺν δρόμῳ· ὃ καὶ συνεξέδυμεν·** κ. μτ. γενικ. : αὐτ.3,107 **εἴθε μὴ συνεξέδυν . . τῆς Φθίας πύλης.**

**συνεκζέω** μτγν. ἐκζέω, κοχλάζω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Δαμοκράτ.π.Γαλ.13,42.

**συνεκθειάζω** μτγν. ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκθειάζω βλ.λ.1) τινά : Πλούτ.'Ηθ.492D **ἔθρεφε τὸ βρέφος καὶ συνεξεθείασεν.**

**συνεκθερμαίνω** ἐκθερμαίνω, διαθερμαίνω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως, δ. ἑρμην. καθιστῶ τι(να) θερμὸν ὡς εἶμαι ὁ ἴδιος · Πλούτ.Πομπ.8 **τοῦ Μετέλλου τὸ μάχιμον καὶ θαρσαλέον ἤδη σβεννύμενον ὑπὸ γήρως αὖθις ἐξερρίπιζε καὶ** συνεξεθέρμαινεν, Γαλ.7,387 **θερμασία συνεκθερμαίνουσα ὅσα πρῶτα φαύει τῶν φλεγμαινόντων μορίων**· κ. παθ. : 'Ιππ.Δι.2,66.

**συνεκθέω** μτγν. ἐκθέω, ἐκτρέχω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως, ἐκτελῶ ἐξόρμησιν ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ : 'Αππ. Μιθριδ.49· ‖ κ. μτφ. : Γαλ.5,375 **συνεκθέει τῷ πάθει ὁ λογισμός**· **2**) ἀπολ. ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων, ἐπεκτείνομαι προσέτι : 'Ιουλ.Λόγ.2,54Β **εἰ καὶ τὸ τοῦ λόγου συνεκθέοι μῆκος.**

**συνεκθηλύνω** ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκθηλύνω βλ.λ.1), συνεργῶ, συντελῶ **εἰς** ἐκθήλυνσιν : Κλέορχ. 'Ιστ.4 **αἱ χροαὶ τρυφερὸν ἔχουσαί τι συνεκθηλύνουσι τοὺς μεταχειριζομένους**, 'Ιώσ.ΠΙ 7,8,7.

**συνεκθλίβω** ἐκθλίβω διὰ τῆς πιέσεως, ἐξάγω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Πλούτ.'Ηθ.1005Α **συνεκθλίβει τὸ ὑγρὸν εἰς τὴν σικύαν**· κ. παθ. : 'Αριστλ.Πρ. 876b,1, Διοσκ.1,47 **μειγνυμένου ἐλαίου καὶ συνεκθλιβομένου**· **2**) εἰδ. γραμμ. ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκθλίβω βλ.λ.5) : Σχόλ.'Ηφαιστ.106C.

**συνεκθνήσκω** κ. μσν. **ἐκθνήσκω**, ἀποθνήσκω, ἐκλείπω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος : Εὐρ.Κύκλ. 571 **συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι**, Πρόδρ.Ροδ.214 **συνεκθάνοιτε.**

**συνεκθόρνυμαι** μσν. ἐκθόρνυμαι, ἐκπηδῶ ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : 'Αλλάτ.ἀπ.292 **συνεξέθορον ἔνοπλοι.**

**συνεκθρῴσκω** μσν. ἐκθρῴσκω, ἐκπηδῶ, ἐκτινάσσομαι ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : 'Ια.Πορφυρογ. ἐν Allatii Exc.292 **συνεξέθορον ἔνοπλοι.**

**συνεκκαίδεκα** ἑκκαίδεκα ὁμοῦ, ἀνὰ δεκαέξ : Δημ.260 **ἦν γὰρ αὐτοῖς, ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων συνεκκαίδεκα λῃτουργεῖν.**

**συνεκκαίω** μτγν., μέλλ. **συνεκκαύσω**, ἀόρ. **συνεξέκαυσα** (Πολύβ.3,14,3), ἐκκαίω, κατακαίω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Πλούτ.'Αλέξ.35 **τὸν μεταξὺ ἀέρα συνεκκαίειν**, Αἰλ.ΠΙ 13,1 **τά δένδρα συνεκκαίειν**· **2**) ἀπολ. ἐξάπτω, διεγείρω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Θεόφρ.Πυρ.27,37· **3**) μτφ. ἐρεθίζω, ἐξοργίζω τινὰ ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Πολύβ.3,14,3 **οὓς ἠρέθισαν . . μὲν οἱ φυγάδες, συνεξέκαυσαν δὲ καὶ οἱ διασωθέντες**, Πλούτ.Καῖσ.44 **συνεκκαίει τὸν θυμόν.**

**συνεκκᾰλοῦμαι**-έομαι μέσ. ἐκκαλῶ, προκαλῶ, παρορμῶ, ἐρεθίζω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Θεόφρ. 'Ιδρ.16 **συνεκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμήν**, Πολύβ.18,2,11 **συνεκκαλουμένων τοὺς 'Ιταλικοὺς πρὸς τὴν χρείαν**, αὐτ.11,1a,2, Πλούτ.'Ηθ.917C **ἀνάμνησιν ποιεῖ τῶν ἀφροδισίων καὶ συνεκκαλεῖται τὴν ὄρεξιν.**

**συνεκκάμνω** μτγν. ἐκτελῶ, **ἐξεργάζομαι**, κατορθῶ τι μετὰ κόπου ὁμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος : Θεμίστ.Λόγ.3,42D **ὅσα ἄρτι καθισταμένη τὴν ἀρχὴν τῇδε τῇ πόλει συνεπόρισέ τε καὶ συνεξέκαμε.**

**συνεκκαρποῦμαι**-όομαι μσν. **ἐκκαρποῦμαι** ὁμοῦ : Φώτ.'Αμφ.155 (ἔκδ. Σ.Κ.Οἰκ.).

**συνέκκειμαι** μτγν. παθ. ἔκκειμαι, ἐκτίθεμαι ὁμοῦ μετά τινος : Μέν.'Επιτρ.136, αὐτ.233, 'Ηλιόδ.Αἰθ.2,31 **συνεξέκειτο δὲ αὐτῷ καὶ λίθων ὅρμος**, Λόγγ.4,18.

**συνεκκεντῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ἐκκεντῶ, διατρυπῶ ἤ πλήττω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : ΠΔΜακκ.2,5,26 **τοὺς ἐξελθόντας πάντας.. συνεξεκέντησε**, Πρόδρ. Τετράστιχ.56· κ. παθ. : Εὐστ.Πον.269,5 **βρέφη συνεκκεντούμενα ταῖς φερούσαις ἀγκάλαις.**

**συνεκκενῶ**-όω μτγν. κ. μσν. ἐκκενῶ ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Γαλ.15,638 **τοὺς χολώδεις χυμοὺς συνεκκενοῦν**· κ. παθ. : Γρηγ.Ναζ. ἐν Notitt.Mss. 11,2,100 **τά δὲ κατέρρει τῶν σπλάγχνων τῇ κόπρῳ συνεκκενούμενα**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. μτφ. ματαιοῦμαι ὁμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος : Εὐστ. Πον.286,78 **ὅθεν συνεξεκενώθησαν ἡμῖν ἅπασαι αἱ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει ἐλπίδες.**

**συνεκκλέπτω** ὁμοῦ ἤ συγχρόνως **ἐκκλέπτω**, συνεκφέρω κρύφα : Εὐρ.Τρῳ.1018 **σὲ δ' ἐπὶ ναῦς 'Αχαϊκάς πέμψω συνεκκλέψασα**, αὐτ.'Ελ.1370, αὐτ.'Ηλ.364 **ὅδ' ἀνὴρ ὅς συνεκκλέπτει γάμους τοὺς σούς** (βοηθεῖ εἰς ἀπόκρυψιν τῶν γάμων).

**συνεκκλησιάζω** μτγν. κ. μσν. συμμετέχω τῆς συνελεύσεως τῆς **ἐκκλησίας** βλ.λ.1), συμπαρευρίσκομαι εἰς συνέλευσιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου : Πλούτ.Σόλ.15 **τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας**, 'Επιγρ.· **2**) μσν. ὁμοῦ ἤ ἀπὸ κοινοῦ ἐκκλησιάζω βλ.λ.5) : Κλήμ.'Αλ. 218, Θεόδ.'Αναγν.570,9 **Δανιὴλ τῷ λαῷ καὶ 'Ακακίῳ συνεκκλησίαζεν**· κ. παθ. : 'Ιω.'Αντ. ἐν Κοτελ. 1,1868 **δοῦλοι καὶ δουλίδες μετὰ τῶν μοναζουσῶν συζῶντες καὶ συνεκκλησιαζόμενοι**, Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.8,2,129· **3**) ρηματ.π. συνεκκλησίασις, συνεκκλησιαστής.

**συνεκκλησίασις**-εως (ἡ) μσν. τὸ συνεκκλησιάζεσθαι βλ.λ.2), τὸ μετέχειν τῆς ἐκκλησίας, τῆς θείας λειτουργίας : Παχυμ.Γ'Ανδρόν.Παλ.1,27E.

**συνεκκλησιαστής** (ὁ) (συνεκκλησιάζω) μσν. ὁ μετέχων τῆς ἐκκλησίας βλ.λ.1) : Πολυδ.6,157.

**συνεκκλητικαί** (αἱ) μσν. κατηγορητήριοι ἐπιστολαί : Συνοδικὸν Εἰρην.95.

**συνεκκλίνω** μτγν. ἐκκλίνω, παρεκτρέπομαι ὁμοῦ ἤ συγχρόνως, παρασύρομαι, παραστρατίζω μαζί : Ποσειδ.'Ιατρ.π.Γαλ.5,469.

**συνεκκλῐτικός**-ή-όν μτγν. ὁ κλινόμενος μετ' ἄλλων: Δοσίδ.406K **συνεκκλιτικαὶ λέξεις** (τὰ ρήματα).

**συνεκκλύζω** ἐκκλύζω, ἐκπλύνω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : 'Αριστλ.Χρωμ.795b,6 **τὸ ὑγρὸν . . μεθ' ἑαυτοῦ συνεκκλύζον ἁπάσας λαμβάνει τάς τῶν χρωμάτων δυνάμεις**· κ. παθ. : 'Αριστλ.ΖΓ 727b,16 **ὁτὲ δὲ συνεκκλύζεται διά τὸ πλῆθος**, Διοακ.2,101.

**συνεκκολυμβῶ**-άω μτγν. ἐκκολυμβῶ ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Γαλ.Προτρ.5,14.

**συνεκκομίζω** ἐκκομίζω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος : Ἰσοκρ.19,20 συνεξεκόμισ' αὐτῷ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφήν· 2) ὁμοῦ ἤ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος φροντίζω διὰ τὴν ἐκφορὰν νεκροῦ, ἐπιμελοῦμαι τῆς κηδείας τινός : Φύλαρχ 26J τῶν συνεκκομιζόντων τὸν Κοίρανον, Πλούτ. ΓΓράκχ.14 ἡ . . βουλὴ θρηνοῦσα καὶ συνεκκομίζουσα μισθωτόν ἄνθρωπον· κ. παθ. : Ἐπιγρ.· 2) ὑπομένω, ὑποφέρω, ἀνέχομαι ὁμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος : Εὐρ.Ὀρ.685 τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν, αὐτ.Ἠλ 73 δεῖ δή με . . μόχθον ᾿πικουφίζουσαν .. συνεκκομίζειν σοὶ πόνους, αὐτ.Ἱππ.465 πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι συνεκκομίζειν Κύπριν ;.

**συνεκκόπτω** κ. μσν. ἐκκόπτω τι ὁμοῦ ἤ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ξεν.Ἀν.4,8,8 οἱ Μάκρωνες τὰ δένδρα συνεξέκοπτον τήν τε ὁδὸν ὡδοποίουν, Γρηγ.Ναζ.1,163D ταῖς ρίζαις . . συνεκκόπτειν καὶ τὰ βλαστήματα· 2) κόπτω, ἀποκόπτω προσέτι, τὸ παθ. : Γλωσσ. κλῆμα τὸ τοὺς βότρυας ἔχον συνεκκοπέντας· 3) μτφ. ἐκμηδενίζω, ἐξαλείφω : Πλούτ.Ἠθ.1101C μὴ συνεκκόπτειν μηδὲ τυφλοῦν τὴν πίστιν, Ἀντυλλ.π.Ἀέτ.7,74. Ἰω.Κλίμ.144.

**συνεκκουφίζω** μσν. ὁμοῦ ἐκκουφίζω : Μιχ. Ἀκαμ.1,68,16, αὐτ.2,92,9 (ἐκδ. Λ).

**συνεκκρίνω** κ. μσν. ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκκρίνω βλ.λ.4), συνεργῶ, συντελῶ εἰς τὴν ἔκκρισιν βλ.λ.2) : Ἀριστλ.ΖΓ 737b,35 τὰς ἐξόδους αὐτῶν ἠθροισμένῳ τῷ πνεύματι συνεκκρίνουσιν· κ. παθ. : αὐτ. 727a,17 διὰ τὸ συνεκκρίνεσθαι τὴν εἰς ταῦτα περίπτωσιν ἐν τοῖς καταμηνίοις, Διόδ.Σ 17,103 διὰ τῆς νοτίδος συνεκκρίνεσθαι τὸν τῶν θηρίων ἰόν, Πλούτ.Κράσσ.33 ἀναδεξαμένης δὲ τῆς νόσου τὸ φάρμακον εἰς ἑαυτήν, ὥστε συνεκκριθῆναι, Γαλ.18(1),40, Ἀκτουάρ.Ἰω.Διαγν.1,38,409,8.

**συνεκκρούομαι** μτγν. ἐκκρούομαι, ἐξωθοῦμαι, ἀπομακρύνομαι, ἐκφεύγω τοῦ σκοποῦ μου ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Καῖσ.33 ὑπ' ἀγγελμάτων πολλῶν .. συνεκκρουσθεὶς τῇ πάντων φορᾷ ψηφίζεται ταραχὴν ὁρᾶν, Βέττ.Βάλ.238,33 συνεκκρούεσθαι τῇ διανοίᾳ.

**συνεκλαλῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκλαλῶ, προφέρω, ἐκφωνῶ : Εὐστ.Ἰλ.728,55 ἔθος εἶναι Ἀττικοῖς συνεκλαλεῖν ποτε τῷ ῥήματι περιττῶς καὶ τὸ ἐκεῖθεν ὄνομα.

**συνεκλαμβάνω** μτγν. ἐκλαμβάνω τι ὁμοῦ μετά τινος : Εὐάγρ.Ἐκκλ.Ἱστ.2,18,312,1 τίνες τῶν ὑπογραφόντων αὐτῷ τηνικαῦτα συνεξελάμβανον· κ. παθ. : Πτολ.Ἁρμ.2,3 συνεκλαμβανομένων τοῖς συμφώνοις καὶ τῶν ὁμοφωνιῶν· 2) μισθῶ, ἐνοικιάζω φόρους ὁμοῦ μετά τινος : Πάπ. συνεκλαμβάνειν ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἔγληψιν εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος (δ.γρ. συνεγλαμβάνειν).

**συνεκλάμπω** μτγν. κ. μσν., μέλλ. συνεκλάμψω, ἀόρ. συνεξέλαμψα, ἐκλάμπω, ἐκπέμπω λάμψιν ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Πλούτ.Ἠθ 627C αὐτή τε ἡ θάλασσα προσραινομένη ταῖς φλοξὶ συνεκλάμπει, αὐτ.922D, Λογγῖν.Ὕψ.44,3 τὰ ψυχικὰ προτερήματα τῶν ρητόρων .. συνεκλάμπει, Γρηγ.Νύσσ. 1,520D τῷ ὀφθέντι ἐν αὐτῇ φωτὶ συνεξέλαμψε, Ἀνν.Κομν.427A τὸ πῦρ συνεξέλαμπεν.

**συνεκλεαίνω** μτγν. ἐκλεαίνω, ἐξομαλίζω, ποιῶ λεῖον ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Δαμοκράτ.π.Γαλ.13,1056, Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,71· τὸ παθ. : Διοσκ.Ἀλεξ.4 συνεκλεανθέντων αὐτῷ στροβίλων.

**συνεκλέγομαι** μτγν. μέσ. ἐκλέγω τι ὁμοῦ ἤ συγχρόνως μετά τινος : Γαλ.11,362· 2) συντέμνω ἀσθένειάν τινα : Λουκ.Ἐπ.Κρον.28 ὕδερον οὐ χαλεπῶς συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς (δ.γρ. συνελέξαντο)· 3) ρηματ.π. συνεκλεκτός.

**συνεκλείπω** μτγν. κ. μσν. ἐκλείπω ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Στράβ.10,2,12 ποτὲ δὲ συνεκλείπουσιν (οἱ ἀρκτικοί), Πλούτ.Ἠθ.415F συνεκλείπειν τοῖς ὑγροῖς τὰς Νύμφας, αὐτ.777A, αὐτ.Σύγκρ.Λυκ. Νομ.7 Νομᾶ . . ἐν εἰρήνῃ . . τὴν Ῥώμην ὑπάρχειν, . . συνεξέλιπε, Γαλ.12,412, Γρηγ.Νύσσ.3,327A τῷ χωρισμῷ τοῦ φωτὸς καὶ ἡ ζωὴ αὐτῆς συνεξέλιπεν, Πρόδρ.Ῥοδ.122.

**συνεκλειῶ**-άω μτγν. κ. μσν. συνεκλεαίνω βλ.λ. : Ἀπολλ.Ἰατρ. π. Γαλ.12,538, Διοσκ.3,23 (δ.γρ. συνεκλεαίνειν), Ἀλέξ.Τραλλ.7,5.

**συνεκλεκτός**-ή-όν μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἐκλεκτός : ΚΔ Πέτρ.1,5,13 συνεκλεκτὴ (ἐκκλησία) (ἡ ὁμοῦ ἤ μεθ' ὑμῶν ἐκλελεγμένη).

**συνεκλέπω** μτγν. ὁμοῦ ἤ συγχρόνως ἐκλέπω, ἐκλεπίζω βλ.λς : Πορφ.Ἀποχ.3,10.

**συνεκλύω** μτγν. ἐκλύω, παραλύω, χαλαρῶ, ἐξασθενῶ τι ὁμοῦ ἤ συγχρόνως : Ὀνήσανδρ.10,11, Σωρ 1,46 τὴν τρυφερίαν τοῦ σπέρματος συνεκλύειν· κ. παθ. μτ. δοτ. : Πλούτ.Ἠθ.596A συνεκλελυμένοι τοῖς σώμασι τὰς ψυχάς, Μακεδ.ΑΠ 6,56 τῷ δὲ καρηβαρέοντι . . πάντα λέγοις μεθύειν, πάντα συνεκλέλυται, Σωρ.1,25· 2) εἰδ. γραμμ. τὸ παθ. κτῶμαι ὕφος ἀνειμένον, ἄτονον, χαλαροῦμαι συγχρόνως : Λογγῖν.Ὕψ.39,4 τῷ μήκει τῶν ἄκρων χρόνων συνεκλύεται καὶ διαχαλᾶται τὸ ὕψος τὸ ἀπότομον· 3) τὸ παθ. ἀπολύομαι, ἐλευθεροῦμαι, ἀπαλλάττομαί τινος ὁμοῦ ἤ συγχρόνως, μτ. γενικ. : Γρηγ.Νύσσ.2,184D αἱ διὰ τοῦ θανάτου τῶν σωμάτων ἐκλυθεῖσαι ψυχαὶ καὶ τῶν κατὰ τὸν βίον . . μεριμνῶν συνεκλύονται.

**συνεκμαίνω** μσν. καθιστῶ ὁμοῦ ἔμμανῆ : Εὐστ. Πον.278,25 ὡσεὶ καὶ μεμηνυῖα βυσσόθεν ἐκυκᾶτο καὶ τὸν Ἀνδρόνικον συνεξέμαινε.

**συνεκμαλάσσω** μτγν. καθιστῶ ὁμοῦ ἤ ταυτοχρόνως ἤπιόν τινα, μαλακόν : Δαμοκράτ.π.Γαλ. 14,200, Διοσκ.1,66.

**συνεκμαρτυρῶ**-έω Ἐπιγρ. δίδω ὁμοῦ μαρτυρίαν, ὁμολογίαν περί τινος : συνεγμεμαρτύρηκεν τῷ βασιλεῖ ὁ ἀρχηγέτης τοῦ γένους τῶν βασιλέων.

**συνεκμαχῶ**-έω ἐξορμῶ ὁμοῦ πρὸς μάχην : Ἀριστφ.Λυσ.430 πολλοὺς ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν . . ξυνεκμαχοῦντες.

**συνεκμοχλεύω** ἀνοίγω ἐξάγων τὸν μοχλὸν τῆς θύρας ὁμοῦ ἤ ταυτοχρόνως : Ἀριστφ.Λυσ.430 ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ ξυνεκμοχλεύσω.

**συνεκνήχομαι** μτγν. ἐξέρχομαι κολυμβῶν ὁμοῦ ἤ ταυτοχρόνως : Βασ.3,471E ἀρετῆς ἡμῖν ἐπιμελητέον ἣ καὶ ναυαγήσαντι συνεκνήχεται.

**συνεκπαίδευσις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐκπαίδευσις μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

**συνεκπαιδεύω** νεώτ. ἐκπαιδεύω ἀπὸ κοινοῦ μαθητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

**συνεκπέμπω** κ. μσν. ἐκπέμπω ὁμοῦ ἤ ταυτοχρόνως : Ξεν.Ἑλλ.7,2,18 τοὺς ἀχρείους συνεκπέμψαι εἰς Πελλήνην, αὐτ.Οἰκ.7,35 συνεκπέμπειν τοὺς οἰκέτας, Διόδ.Σ 11,4 τῶν ἅμ' αὐτοῖς συνεκπεμφθέντων ἐπὶ Θερμοπύλας· || ἐκπέμπω κρυφίως : Πλούτ.Μάρ.40 συνεκπεμφθεὶς ὑπ' αὐτῆς ἀπέδρα μετὰ τῶν φίλων καὶ διέφυγε πρὸς Μάριον· 2) ἀναφ. πρὸς πράγμ., ἐκβάλλω, ἀποβάλλω ἤ ἐκρίπτω ὁμοῦ : Πλάτ.Τίμ 91A τὸ πῶμα ξυνεκπέμπει· || εἰδ. ἐκστομίζω : Ἀνών.π.Σουΐδ. ἐν λ. φιμοῖ τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου μή τινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν.

**συνεκπεπαίνω** μτγν. καθιστῶ τι ὁμοῦ ὥριμον : Πλούτ.Ἠθ.700F οὐκ ἐᾷ τὸν καρπόν, ἀλλὰ συνέχει καὶ συνεκπεπαίνει.

**συνεκπερῶ**-άω διέρχομαι πρὸς τὰ ἔξω ὁμοῦ ἤ ἐν ταὐτῷ : Ξεν.Κυν.4,5 διωκέτωσαν (οἱ κύνες) συνεκπερῶσαι μετὰ τοῦ λαγὼ πάντῃ, Ἀρετ.Χρον. Παθ.2,11 συνεκπεράσας ὁ τῆς ὑστέρης χιτών.

**συνεκπέσσω,** ἀττ. **-ττω** πέπτω, χωνεύω τελείως τι συγχρόνως : Ἀριστλ.Πρ.868a,30, Πλούτ.Ἠθ.647E, Αἰλ.ΠΙ 12,37· ‖ συντελῶ εἰς ἐντελῆ πέψιν, χώνευσίν τινος : Πλούτ.Ἠθ.648F· **2**) συντελῶ, βοηθῶ εἰς ὡρίμανσιν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,9,5 **ἡ χιὼν συνεκπέττει** (ἐνν. τὸν Ποντικὸν πυρόν)· ‖ καθιστῶ ὥριμον, ὅθ. ἀναφ. πρὸς οἶνον γλυκύν, κατάλληλον πρὸς πόσιν : Πλούτ.Ἠθ.676B **συνεκπέττειν** (τὴν ἄργιλον) **τὸν οἶνον.**

**συνεκπηδῶ**-άω μτγν. ἐκπηδῶ ταυτοχρόνως πρός τι : Φιλόστρ.Ἡρ.19,5 **συνεκπηδᾷ ὁ θυμὸς τῇ γνώμῃ**· ‖ ἐκρέω ὁμοῦ : Πάπ.

**συνεκπιέζω** γλῶσσ. ὁμοῦ ἐκπιέζω, ὅθ. διὰ τῆς πιέσεως ἐξάγω.

**συνεκπικραίνομαι** μτγν. παθ. πικραίνομαι καὶ ἐγὼ μετά τινος, συμπονῶ : Πλούτ.Ἠθ.468B **συνεκπικραίνεσθαι τοῖς ἐκείνων πάθεσι καὶ νοσήμασι.**

**συνεκπίμπλημι** μτγν. συνοπογεμίζω, ὁμοῦ πληρῶ τι τελείως : Ἀθηναγ.54,47.

**συνεκπίμπρημι** κ. μσν. κατακαίω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Ἀριστλ.Μετ.371a,17 **συνεκπίμπρημι γὰρ τὸν ἀέρα τῇ πυρώσει χρωματίζων,** Βλεμμ. Ἐπιτ.Φυσ.150 **τὸν πλησίον ἀέρα συνεκπίμπρησιν.**

**συνεκπίνω** πίνω ἐξ ὁλοκλήρου τι ὁμοῦ : Ξεν. Ἀν.7,3,32 **συνεξέπιε τὸ κέρας.**

**συνεκπίπτω** ἐκπίπτω, ἐκβάλλομαι, ἀπορρίπτομαι ὁμοῦ : Ἱππ.Δι.1,27 (δ.γρ. συνεμπίπτω), Πλάτ. Θεαίτ.156B **αἴσθησις συνεκπίπτουσα μετὰ τοῦ αἰσθητοῦ,** Ἀριστλ.ΖΙ 587a,13 **ἐὰν καὶ τὸ ὕστερον συνεκπέσῃ,** Πλωτῖν.5,3,10 **δεῖ . . συνεκπίπτειν τὴν ὅρασιν τῷ ὁρατῷ**· **2**) ἐκτρέπομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ μετά τινος ὁμοῦ : Πλούτ.Περ.20 **οὐ συνεχώρει ταῖς ὁρμαῖς τῶν πολιτῶν οὐδὲ συνεξέπιπτε,** Πολύβ.27,9,9· **3**) ἐξελαύνομαι, ἐξορίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἀντ.32 **ὑπεδέξατο αὐτοῦ τὴν μητέρα τῇ Φουλβίᾳ συνεκπεσοῦσαν**· **4**) ἐξαφανίζομαι, διασκορπίζομαι : Πλούτ.Ἠθ.946A **ἀτμὸς συνεκπίπτει ἀπιόντι τῷ θερμῷ,** Λουκ.Ἱστ. Συγγρ.62· **5**) μτ. δοτ. ἐξορμῶ ὁμοῦ κατά τινος : Πλούτ.Πελ.32 **συνεξέπεσον εἰς τὸ πεδίον τοῖς φεύγουσι**· **6**) ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν ἐξερχομένων τῆς κάλπης ἐξέρχομαι ἐν ὁμοφωνίᾳ, ὅθ. γεν. ὁμοφωνῶ, συμφωνῶ, συμπίπτω : Ἡρ.1,206 **κατὰ τὠυτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον,** αὐτ.8,49, αὐτ.8,123 **οἱ πολλοὶ συνεξέπιπτον Θεμιστοκλέα κρίνοντες**· **7**) μτ. δοτ. ἐξέρχομαι, ἀποδεικνύομαι ἴσος ἐν ἀγῶνι πρός τινα, βγαίνω ἰσόπαλος : Ἡρ.5,22 **ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ,** Πλούτ.Ἠθ.1045D· **8**) ἀποτυγχάνω ὁμοῦ μετά τινος : Δημάδ.8 **συνεκπίπτειν ἔν τινι** (πιθ. δ.ἀνάγν.)· ‖ **ἐπὶ** ὑποθέσεως δραματικοῦ ἔργου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὅλην *σύνθεσιν,* ἀποδοκιμάζομαι ἐπίσης : Λουκ.Νιγρ.8 **ἡ δὲ ὑπόθεσις οὐ μετρίως με λυπήσειν ἔοικε συνεκπίπτουσα**· **9**) ἀποσπῶμαι, ἐκριζοῦμαι ὁμοῦ : Πλάτ.Τιμ.84B **συνεκπίπτειν ἐκ τῶν ῥιζῶν**· **10**) καταπίπτω, ἐκφυλίζομαι ὁμοῦ : Λογγῖν.41,1 **συνεκπίπτειν εἴς τι.**

**συνεκπλέω,** ἰων. **-πλώω,** ἀπαρφ. μέλλ. **συνεκπλευσεῖσθαι** (Λυσ.13,25), ἐκπλέω ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ.1,5 **ἐθελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλῶσαι,** Θουκ.4,3 **ἐπὶ τούτῳ γὰρ ξυνεκπλεῦσαι,** Λυσ. 13,27, Λουκ.Θε.Δ 20,15· ‖ **Συνεκπλέουσα ἢ Συνεκπλέουσαι** ὄν. κωμῳδίας τοῦ Φιλιππίδου.

**συνεκπληρῶ-όω** μτγν. συμπληρῶ, γεμίζω τι ἐντελῶς : Πολύβ.16,28,2 **συνεκπληροῦν τὸ ἐλλιπές,** αὐτ.14,4,3 **συνεκπληροῦν τὰς ἐπιβολάς**· **2**) πλήρως ἱκανοποιῶ : αὐτ.3,78,5 **συνεκπληροῦν τὰς ὁρμάς.**

**συνεκπλήσσω** μτγν., ἀττ. **-ττω** ἐκπλήσσω, καταπλήσσω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.41C **πηδήματα τῶν παρόντων συνεκπλήσσει τὸν ἄπειρον ἀκροατήν.**

**συνεκπλώω** ἰων. ἀντὶ συνεκπλέω βλ. : Ἡρ.1,5.

**συνεκπνέω** ἐκπνέω ὁμοῦ μετά τινος, συναποθνῄσκω : Εὐρ.ΙΤ 684 **χρὴ συνεκπνεῦσαί με σοι,** Λουκ.Ἐρωτ.47 **ἐν οἷς ὁ φιλίας ἔρως ἄχρι θανάτου συνεξέπνευσεν.**

**συνεκποιῶ**-έω μτγν. ἐπαρκῶ, εἶμαι ἀρκετός, ἱκανοποιῶ : Ἐπιγρ.· ‖ μέσ. εἶμαι ἀρκούντως ἐφωδιασμένος ἔκ τινος, ἔχω ἀρκετόν τι, εἶμαι ἱκανοποιημένος ὡς πρός τι : Πολύβ.6,49,7 **συνεξεποιοῦντο ταῖς ἐκ τῆς Λακωνικῆς αὐτῆς ἐπαρκείαις καὶ χορηγίαις.**

**συνεκπολεμῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἐκπολεμῶ ὁμοῦ, νικῶ, κυριεύω, κατακτῶ ὁμοῦ διὰ πολέμου : Διόδ. Σ 15,25 **συνεκπολεμῆσαι τὴν Καδμείαν,** αὐτ.16,43, ΠΔ Δευτ.1,30 **αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν,** Εὐστ.Πον.307,29.

**συνεκπολεμῶ**-όω μτγν. κ. μσν. ἐξεγείρω, παρορμῶ τινα εἰς κοινὸν πόλεμον ἐναντίον τινός : Ἀνών.π.Σουΐδ. ἐν λ. πολεμῶσαι **συνεκπολεμοῦν αὐτὸν** (ἐνν. τὸν Ἰουστινιανὸν) **Πέρσαις**· ‖ παθ. γίνομαι ὁμοῦ πολέμιός τινος : Πλούτ.Ἠθ.380B **συνεκπολεμούμενοι πρὸς ἀλλήλους.**

**συνεκπονῶ-έω** ἐκπονῶ τι, ἐκτελῶ τι μετὰ κόπου ὁμοῦ πρός τι ἄλλο : Εὐρ.Ἑλ.1378 **τῷ θανόντι χάριτα δεῖ συνεκπονεῖν**· **2**) συνεργῶ, συμπράττω εἴς τι : αὐτ.ΙΤ 1063 **σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε,** αὐτ.Ἑλ.1406· ‖ μτ. δοτ. προσ. βοηθῶ τινα μέχρι τέλους, παρέχω μεγάλην συνδρομὴν εἴς τινα : αὐτ.Ἴων 850 **ἐγὼ μὲν οὖν σοι καὶ συνεκπονεῖν θέλω καὶ συμφονεύειν παῖδα**· **3**) συμπράττω εἰς ὑποστήριξιν, συνυποστηρίζω : αὐτ.Ἴων 740 **συνεκπονοῦσα κῶλον.**

**συνεκπορεύομαι** μτγν. ἐξέρχομαι ὁμοῦ : ΠΔ Κριτ.13,25 **συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ,** Πολύβ.6,32,5 **τοῖς . . ἐξ ἀρχῆς συνεκπορευομένοις.**

**συνεκπορίζω** συμβάλλω ὅπως προμηθευθῇ τίς τι, βοηθῶ εἰς πορισμὸν ἢ παροχήν : Ξεν.Ἀν.5,8,25 **εἰ δέ τῳ ἢ ἀσθενοῦντι ἢ ἀποροῦντι συνεξεπόρισά τι,** Πλούτ.Ἠθ.73E **προφάσεις εὐσχήμονας ἀμωσγέπως συνεκπορίζειν,** Γρηγ.Νύσσ.1,80C **ταῖς οἰκείαις περινοίαις τὰς πρὸς τὸ ποθούμενον ἀφορμὰς συνεκπορίζειν τῷ σώματι.**

**συνεκπορῶ**-έω μτγν. συμβάλλω εἰς ἐφοδιασμόν : Ἐκφ.π.Στοβ.4,7,64.

**συνεκπράσσομαι** μέσ., ἰων. **-πρήσσομαι** ὁμοῦ ἐκτελῶ, φέρω εἰς πέρας τι : Ἡρ.7,169 **συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν θάνατον.**

**συνεκπτύω** μτγν. κ. μσν. ἐκπτύω τι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : Γρηγ.Νύσσ.1,423D **φαρμάκου συνεκπτυομένου μετὰ τοῦ μέλιτος,** Πρόδρ.Ἐπιστ.74.

**συνέκπτωμα**-ατος (τὸ) μτγν. συνεπόμενον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα : Φιλόδ.Θάν.36.

**συνεκπυρῶ**-όω ἐκπυρῶ, ἀναφλέγω ὁμοῦ : Πλάτ. Τίμ.65B **ξυνεκπυρούμενα καὶ πάλιν αὐτὰ ἀντικάοντα τὸ διαθερμῆναν,** Διακλ.ἀπ.147, Γαλ.7,278.

**συνεκραίνω** διηθῶ, διυλίζω συγχρόνως : Θεόφρ. ΦΙ 3,13,2 **συνεκραίνειν ὑγρότητα.**

**συνεκρέω** μτγν. κ. μσν. ἐκρέω ὁμοῦ μετά τινος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,11 **καὶ αἱμάλωψ κοτὲ τῷ πύῳ συνεκρέει,** Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideleri Phys.2, 411,21 **οὐκ ὀλίγου τοῦ ζωτικοῦ συνεκρέοντος πνεύματος**· ‖ μτφ. συνεξαφανίζομαι : Ἐπίκτ. Γνωμ.19 **συνεκρεῖ ὁ ἔπαινος.**

**συνεκρήγνῦμαι** μσν. ἐκρήγνυμαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideleri Phys. 2,413,21 **συνεκρήγνυται δὲ . . ἡ ψυχὴ τῷ πάθει.**

**συνεκριζοῦμαι**-όομαι μτγν. ἐκριζοῦμαι ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.3,20D.

**συνεκροφῶ-έω** μτγν. ἐκροφῶ ὁμοῦ : Μάξ.Τύρ. 20,4 **τοῦ οἴνου ἄδην συνεκροφεῖν.**

**συνεκσπῶ**-άω μσν. ἐκσπῶ, ἀποσπῶ, ξεκολλάω : ABS Ἰουνίου 4,276E **σὰρξ τοῖς ἀμφίοις συνεκσπασθεῖσα.**

**συνεκστρατεύω** μτγν. κ. μσν. ἐκστρατεύω μετά τινος : Ἰώσ.ΑΙ 7,10,1, Ἀνν.Κομν.3Α.

**συνεκστρέφω** μσν. ἐκστρέφω, στρέφω πρὸς τὰ ἔξω ὁμοῦ : Εὐστ.752 (ἔκδ.Mi.).

**συνεκσφίγγω** μσν. συσφίγγω ὁμοῦ, δένω σφιχτὰ μαζί : Νικήτ.Εὐγ.1,72 **συνεξέσφικτο δεσμοῖς ἀλύτοις.**

**συνεκσῴζω** βοηθῶ, συμβάλλω εἰς διάσωσιν ἢ διαφύλαξίν τινος : Σοφ.ΟΚ 566 **ξένον συνεκσῴζειν**· **2)** σῴζω τινὰ μετ' ἐμοῦ : Ἀντιφ.5,93 **τὸ σῶμα ἡ ψυχὴ συνεκσῴζει.**

**συνεκτανύω** συνεκτείνω βλ.λ.2), τεντώνω ὁμοῦ : Ἱππ.Ἄρθρ.57 **ἢν μὴ συνεκτανύσωσι καὶ τὸ κατὰ τὸν βουβῶνα ἄρθρον.**

**συνεκταπεινῶ-όω ἐμαυτόν τινι** μτγν. ταπεινοῦμαι χάριν τινὸς εἰς τὸν βαθμὸν ἐκείνου, γίνομαι ὡς καὶ ἐκεῖνος ταπεινός : Πλούτ.Ἠθ.529E **τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκδιδόναι καὶ συνεκταπεινοῦν.**

**συνεκτάσσω** τάσσω, παρατάσσω εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μετά τινος (πρὸς μάχην) : Ξεν.ΚΠ 6,2,18 **συνεξέταττον γὰρ παρὼν αὐτοῖς.**

**συνεκτείνω** μτγν. ὁμοῦ ἐκτείνω, ξαπλώνω μαζὶ καταγῆς : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.54 **συνεξέτεινεν αὐτῷ** (ἐνν. τῷ Ἄρει) **τὴν Ἀφροδίτην**· κ. παθ. : Γαλ.Χρ. Μορ.2,15· **2)** ἐκτείνω τι παραλλήλως πρός τι, ἄγω τι εἰς τὸ μῆκος, τὴν ἔκτασιν ἄλλου τινός : Φίλ.2, 23 **συνεκτεῖναι τῇ διανοίᾳ ἑαυτὴν** (ἐνν. ὄφις), Λιβάν.Λόγ.38,18 **μακρῷ βίῳ .. πόλεμον συνεκτείνειν**· ‖ μέσ. ἐκτείνομαι παραλλήλως πρός τι, ἐξισοῦμαι πρός τι: Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,13,11 **συνεκτεινομένου** (τοῦ φωτὸς) **τῷ πυρώδει τῆς ὄψεως** (Στοβ. συνεντεινομένου), Γαλ.Χρ.Μορ.10,9 (παθ.), Ἀθανάσ.1,426, Γρηγ.Νύσσ.1,214C **ἡ γαστὴρ οὐ τῇ ἀπληστίᾳ τῆς παρασκευῆς συνεκτείνεται,** αὐτ.391Α.

**συνεκτελῶ-έω** ἐκτελῶ, συμπληρῶ ὁμοῦ : Ἀριστείδ.1,442 **συνεκτελέσαι τὰ πράγματα τοῖς Θηβαίοις**· **2)** εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου συντελῶ εἰς ὡρίμανσιν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,13,9 **συνεκτελέσαντος .. τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος.**

**συνεκτέμνω** μτγν. ἐκτέμνων, ἀποκόπτων, συνεξάγω : Πλούτ.Ἠθ.2,159C **συνεκτεμεῖν κοιλίαν καὶ στόμαχον καὶ ἧπαρ,** Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.45,5,2.

**συνεκτήκω** ἐκτήκω προσέτι, ἐπίσης : Γαλ.Χρ. Μορ.10,1) **συνεκτήκειν τὸ σαρκίον.**

**συνεκτίθημι** μτγν. ἐκθέτω, ἐξάγω, φέρω ἔξω, παρουσιάζω ὁμοῦ : Μέν.Ἐπιτρ.59 (παθ.)· ‖ ὁμ.μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.4,8· ‖ μτ. δοτ. φέρω ἐνώπιόν τινος, πρός τινα : Πλούτ.Ἠθ.27C **χρήματα συνεξέθηκαν οἱ Φαίακες τῷ Ὀδυσσεῖ**· **2)** ἐξάγω, ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,480 **τὰ καθαρτικὰ .. καὶ αὐτὰ συνεκτίθησιν.**

**συνεκτιθηνοῦμαι-έομαι** μτγν. ὁποθ. συνανατρέφω, ἀνατρέφω ὁμοῦ, ἐπιμελοῦμαι, περιθάλπω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.321D **τὰς ἀλκυόνων λοχείας παραδεξαμένην τὴν θάλατταν ἐν χειμῶνι σῴζειν καὶ συνεκτιθηνεῖσθαι,** αὐτ.Ἠθ.662B.

**συνεκτικός-ή-όν** (συνέχω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ συνέχων, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν ἢ ἰδιότητα τοῦ συνέχειν, συγκρατητικός : Ἀριστλ.Κόσ.307b,9 **ἡ τῶν ὅλων συνεκτικὴ αἰτία,** Φῖντ.π.Στοβ.4,23 **συνεκτικὸν τᾶς σωφροσύνας,** Πλούτ.Ἠθ.946C, Ἰουλ.Λόγ. 4,135C **τὸ ἐν ἑνὶ πάντων συνεκτικόν, - συνεκτικὸς ἐπίδεσμος**· ‖ τὸ οὐδ. κ. ὡς οὐσ. : Πλούτ.Ἠθ. 735F· **2)** ἐν τῇ στωικῇ φιλοσ. **συνεκτικὸν αἴτιον** κύριον, οὐσιῶδες αἴτιον, οὗ παρόντος μένει τὸ ἀποτέλεσμα καὶ αἰρομένου αἴρεται· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ συναίτιον ἢ συνεργὸν αἴτιον : Στωικ. ἀπ.2,121· ‖ ὅθ. κύριος, οὐσιώδης, πρωτεύων : Φίλ.1,283 **τὸ συνεκτικώτατον δόγμα,** Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπιρρ.141,21 **τὰ συνεκτικὰ τῶν λόγων,** Γαλ.15,111 **συνεκτικὸν αἴτιον νοσήματος,** αὐτ.7,525· **συνεκτικὴ δύναμις,** Ἰάμβλ.Πυθ.32,226 **τὰ συνεκτικώτατα** (αἱ οὐσιώδεις μαθήσεις), Βέττ.Βάλ.172,28 **συνεκτικώτατον κεφάλαιον**· ‖ ἐπὶ τῆς ψυχῆς **συνεκτικὴ ἑαυτῆς** ἡ αὐτοσυντηρουμένη, αὐτοκαθοριζομένη : Ἱεροκλ.Στ.29Α· **3)** νεώτ. ὁ ἔχων συνοχήν, στερεός, δεμένος : **συνεκτικὸς ἱστός.**

**συνεκτικότης-ητος** (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συνεκτικοῦ βλ.λ.1) : **ἡ συνεκτικότης τοῦ ἐπιδέσμου**· **2)** ἡ ἰδιότης τοῦ συνεκτικοῦ βλ.λ.3), **τὸ νὰ εἶναι** τι συμπαγές, σφικτόν, δεμένο.

**συνεκτίκτω** τίκτω, γεννῶ ὁμοῦ, συγχρόνως : Ἀριστλ.ΖΓ 774b,30 **τροφὴν συνεκτίκτειν τοῖς τέκνοις** (ἐπὶ τῶν ᾠοτόκων ζῴων, τικτόντων μετὰ τῶν τέκνων των καὶ τροφήν)· πρβλ. αὐτ.Πολιτ.1256b,10.

**συνεκτικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. συνοπτικῶς, κεφαλαιωδῶς, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς· Ζωναρ.1694 «προδήλως, ἀληθῶς, ἢ κεφαλαιωδῶς»: Πρόκλ.52C· **2)** νεώτ. κατὰ τρόπον συνεκτικὸν βλ.λ.3).

**συνεκτίλλω** μτγν. κ. μσν. ἐκτίλλω, μαδῶ ὁμοῦ : Γρηγ.Νύσσ.Διάλ.π.Ψυχ. κ. Ἀναστάσ.54 (ἔκδ.Kreb.), Ἰσίδ.Πηλ.1,195.

**συνεκτιμῶ-άω** μτγν. τιμῶ ὁμοῦ, ἀπονέμω τιμήν, δοξάζω ὁμοῦ : Ἀθανάσ.2,466C **ἀλλ' ὅγε πᾶς τῶν ἀποστόλων συνεκτιμᾶται χορός.**

**συνεκτινάσσω** μτγν. ἐκτινάσσω ὁμοῦ : Ποντάλ.Διάκ. ἐν Mi.98,1253.

**συνεκτίνω,** μέλλ. **-τείσω,** ἐκτίνω, πληρώνω ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, λαμβάνω μέρος εἰς τὴν πληρωμήν : Πλάτ.Νόμ.855B **ἐὰν μή τινες ἐθέλωσιν αὐτὸν συνεκτίνοντες ἐλευθεροῦν,** Δημ.1257 **ὡμολόγησαν αὐτοὶ συνεκτείσειν,** Πλούτ.Ρωμ.13.

**συνεκτοκίζω** μτγν. βοηθῶ, συμπράττω, συμπάσχω κατὰ τὸν τοκετόν : Σύμμ.ΠΔ Ἡσ.66,9 **ἐγὼ ὁ συνεκτοκίζων καὶ συνέξω, εἶπεν ὁ θεός σου.**

**συνεκτομή** (ἡ) μτγν. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ οὖν ἐκτομὴ ἐν Φίλ.Βελοπ.64,27 (κῶδ., κτ. πληθ.).

**συνεκτραχηλίζομαι** μτγν. παθ. ἐκτραχηλίζομαι βλ.λ., ῥίπτομαι ὡς ἀπὸ ἵππου (ὑπὲρ τὸν τράχηλον αὐτοῦ), ὅθ. μτφ. ῥίπτομαι, γκρεμίζομαι : Πλούτ.Ἠθ.802D **βίᾳ φερόμενος εἰς Σικελίαν καὶ συνεκτραχηλιζόμενος.**

**συνεκτραχύνομαι** μτγν., ἐπὶ ποταμοῦ ἢ χειμάρρου, γίνομαι ὁμοῦ τραχύς, ὁρμητικός : Πλούτ. Σύλλ.16 **ὁ Ἄσσος συμπίπτων τῷ Κηφισῷ καὶ συνεκτραχυνόμενος.**

**συνεκτρέπομαι** μτγν. κ. μσν. μτ. δοτ. ἐκτρέπομαι, παρεκτρέπομαι σύν τινι, μετά τινος : Πτολ. Τετράβ.3, Πισίδ.Γ 2,35 **τὰ τοῦ δήμου θράση συνεκτραπέντα τοῦ τυράννου τῇ μέθῃ**· ‖ ἀπολ. ἐκτρέπομαι συγχρόνως : Γαλ.6,384.

**συνεκτρέφω** ἀνατρέφω ὁμοῦ : Εὐρ.ΙΤ 709 **συνεκτραφεὶς ἐμοί,** Ἀνδοκ.1,48, Πλάτ.Συμπ.207C **συνεκτρέφειν τὸ γεννηθὲν κοινῇ μετ' ἐκείνου,** Λουκ.Ἐρωτ.32· **2)** συμβάλλω εἰς τὴν ἀνατροφήν, ἀπὸ κοινοῦ ἀνατρέφω : αὐτ.Μενξ.249Α **τοὺς παῖδας συνεκτρέφει αὐτή**· **3)** μτφ. συντηρῶ ὁμοῦ : Πλούτ.Βροῦτ.31 **συνεκτρέφειν πῦρ.**

**συνεκτρέχω** κ. μσν., ἀόρ. **-έδραμον,** τρέχω ἔξω μετά τινος ἢ ὁμοῦ, ἐξέρχομαι, κάμνω ἔξοδον, ἐξορμῶ ὁμοῦ : Ξεν.Ἑλλ.4,5,17 **πάντως οὗτοι τῶν συνεκδραμόντων .. ἐγένοντο,** αὐτ.Ἀγησ.2,11, Πλούτ.Ἠθ.933F **συνεκτρέχειν ἅμα τῷ λόγῳ**· **2)** ἐπὶ φυτῶν, ἐκβλαστάνω ὁμοῦ : Θεόφρ.ΦΑἰτ. 5,6,11 (δ.ἀνάγν.)· **3)** φέρομαι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος πρός τι, εἶμαι συνεργός, συμπράττω : Μέν. Μον.272 **ἰδὼν ποτ' αἰσχρὸν πρᾶγμα μὴ συνεκδράμῃς**· **4)** εἰδ. ἀστρολ. ἐπὶ τῆς σελήνης **εὑρισκομένης ἐν συζυγίᾳ,** συναντῶμαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας μετά τινος : Ἡφαιστ.Ἀστρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ. Κ 8(1),158· **5)** συμπίπτω, συμφωνῶ, συμβαίνω συμφώνως πρός τι : Λιβ.Λόγ.59,26 **τῶν οἰωνισμάτων οἷς συνεξέδραμεν ὁ τόκος,** Γαλ.10,238 **τῇ ἀκολουθίᾳ πως τοῦ λόγου συνεξέδραμεν**· **6)** ἀ-

ποβαίνω καλῶς, κατ' εὐχήν, κατ' εὐτυχίαν : Πολύβ.12,13,5 **ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε τοιαύταις ἀτυχίαις παλαίοντι**, αὐτ.5,33,7, αὐτ.10,40,6 **τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδραμούσης**· **7)** ἐπὶ γραμμῆς, ἐξικνοῦμαι εἰς τὸ αὐτὸ μῆκος, εἶμαι ἰσομήκης : Διον.'Αλ.Συνθ.26, Πλούτ.'Ηθ.723B· **8)** ἔχω τὴν αὐτὴν κατάληξιν : 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.55,5.

**συνεκτρίβω** μτγν. ἐκτρίβω, καταστρέφω τελείως ὁμοῦ : ΠΔ Σοφ.Σαλ.11,19 **ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο συνεκτρίψαι αὐτούς**.

**συνέκτροφος**-ον μτγν. ὁ ἀνατραφείς, παιδευθεὶς ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : ΠΔ Μακκ.1,1,6 **τοὺς συνεκτρόφους αὐτοῦ** (κώδ. συντρόφους).

**συνεκτροχάζω** ἁμιλλῶμαι : 'Επιγρ. **συνεκτροχάζειν πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον τῆς ἀρετῆς**.

**συνεκτυπῶ**-όω μτγν. κ. νεώτ. ἐκτυπῶ, ἀποτυπῶ ὁμοῦ : 'Ισίδ.Πηλ.'Επιστ.1,310 (παθ.)· ‖ νεώτ. ἐκτυπῶ, τυπώνω ὁμοῦ.

**συνεκτυφλῶ**-όω μσν. ἐκτυφλώνω ὁμοῦ : Στουδ. Θεόδ.391B **πάντας συνεκτυφλωθῆναι αὐτοῖς**.

**συνεκφαίνω** μτγν. κ. μσν. ἐκφαίνω, φανερώνω, παρουσιάζω, δεικνύω ὁμοῦ : 'Αππ.'Εμφ.Πόλ. 1,39 **ἅπαντα τὰ ἔθνη συνεξέφηνε τὴν παρασκευὴν** (κώδ. συνεξέφανε)· ‖ δεικνύω, δηλώνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.'Ηθ.33D **τῷ ἐλευθέρῳ συνεκφαίνων τὸν ἀδεῆ καὶ μεγαλόφρονα**· **2)** παθ. ἐκλάμπω ὁμοῦ : Γρηγ.Νύσσ.2,776D **ὥσπερ τῇ ἐξάψει τῆς φλογὸς καὶ ἡ αὐγὴ συνεκφαίνεται**, Θεοφύλ.Βουλγ.3,657B.

**συνεκφαντικός**-ή-όν μτγν. ὁ ὁμοῦ τι μεθ' ἑαυτοῦ ἐκφαίνων, δηλῶν· EM 30,8 «εἴδη τοῦ κτητικοῦ τρία .. συνεκφαντικὸν τὸ συνεκφαῖνόν τι μεθ' ἑαυτοῦ· οἷον γραμματικός· συνεκφαίνει γὰρ τὴν γραμματικήν», 'Αν.'Οξ.1,436, Ζωναρ.1690 «συνεκφαντικόν, τὸ συνεκφαῖνον τῇ τέχνῃ εἴτε γραμματικὸν εἴτε φιλόσοφον».

**συνεκφάντωρ-ορος** (ὁ) μσν. ὁ μετά τινος ἐκφαίνων τι ἀπὸ κοινοῦ : Μιχ.'Ακομ.1,70,14.

**συνεκφαυλίζω** μσν. ὁμοῦ ἐκφαυλίζω καθιστῶ, ὅλως φαῦλον : Νικηφ.Πατρ.780 (ἔκδ.Mi.).

**συνεκφέρω** κ. νεώτ. ἐκφέρω, φέρω ὁμοῦ ἔξω, ἰδ. πρὸς ἐνταφιασμόν, συνοδεύω τὴν κηδείαν τινός : Θουκ.2,34 **ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων**, πιθ.ἐν Λυκοῦργ.45 (κώδ.ξυνενεγκεῖν), Φύλαρχ.26J, Δίων Κ 56,42· **2)** φέρω ἔξω, φανερώνω, παρουσιάζω, ἐκφράζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.'Ηθ.335B **συνεκφέρειν τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν** (ἐπὶ ἠθοποιῶν), αὐτ.'Ηθ.25C, αὐτ. Δημήτρ.20 **ἔργα ὕφος τι διανοίας συνεκφέρουσι**· ‖ νεώτ. ἐπὶ λέξεων κττ., προφέρω, ἐκφωνῶ ὁμοῦ : **συνεκφερόμενα σύμφωνα**· πρβλ.συνεκφορά· **3)** ἐκβάλλω, ἀποβάλλω ὁμοῦ : Πλούτ. 'Ηθ.453D **συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν λόγον**· ‖ ἐν τῇ χειρουργικῇ, αἴρω, ἀπομακρύνω ὁμοῦ, συνεξάγω : 'Αντυλλ.π.'Αέτ.7,74· **4)** παθ. συμπαρασύρομαι : Διόδ.Σ 1,76 **συνεκφέρεσθαι τῇ δυνάμει τῶν συνηγορούντων**, αὐτ.17,70, Πλούτ.Αἰμ.22 **συνεκφέρεσθαι τῇ νίκῃ**, αὐτ.'Αγησ.23, Φιλόστρ. 'Απολλ.5,33, Γρηγ.Νύσσ.2,721A **ταῖς τῶν ἀνταγωνιστῶν βλασφημίαις συνεκφερόμενος**· **5)** ὑποφέρω, ὑπομένω τι μέχρι τέλους ὁμοῦ πρός τι ἄλλο : Εὐρ.ἀπ.339 **συνεκφέρω τινὶ ἔρωτας**.

**συνεκφεύγω** μτγν. ἐκφεύγω ὁμοῦ : Φιλόστρ. Εἰκ.2,2 **ὅσα καὶ συνεκφεύγοντας** (κώδ.).

**συνεκφλεγμαίνω** φλεγμαίνω ταυτοχρόνως : Θεόφρ.Κόπ.12 **συμβαίνει οὖν ταχὺ συνεκφλεγμαίνειν** (τοὺς περὶ τὸν θώρακα τόπους).

**συνεκφλογοῦμαι**-όομαι μτγν. παθ. ἀναφλέγομαι, ἀνάπτω ὁμοῦ : 'Ολυμπ.Μετ.333,13.

**συνέκφοβος**-ον μσν. ὁ συμπράττων, συντελῶν εἰς τὴν πρόκλησιν φόβου : 'Ανδρ.Κρ.219C **ὅτι μὲν καὶ ἡ ὀπτασία συνέκφοβος**.

**συνεκφοιτῶ**-άω μτγν. φοιτῶ, συχνάζω που ἐκτὸς (τοῦ οἴκου) : Θεμίστ.Λόγ.24,304B **συνεκφοιτᾶν εἰς τὰ συνήθη σφίσι θέατρα**.

**συνεκφορά** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ κοινὴ ἐκφορά, κηδεία, κοινὸς ἐνταφιασμός : Αἰν.Τακτ.17,1 **περὶ τὰς .. συνεκφορὰς τῶν τελευτησάντων**· **2)** ταυτόχρονος προφορά, ἐκφώνησις : Διον.'Αλ.Συνθ.22 **οὐ προτάττεται τὸ σ τοῦ ξ κατὰ συνεκφορὰν τὴν ἐν μιᾷ συλλαβῇ γινομένην**· ‖ νεώτ. γραμμ. ἡ ταυτόχρονος προφορὰ λέξεων προκαλοῦσα ποικίλα φωνητικὰ φαινόμενα καὶ ἀλλοιώσεις, ὡς ἐς κόρακας-σκορακίζω, τὸν ὦμον - ὁ νῶμος κττ.

**συνεκφορῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ φέρω ἔξω, ἐκκομίζω : 'Ηλιόδ.Αἰθ.4,17 **οὐκ ὀλίγα τῶν ἐπίπλων . συνεκφορήσαντες**· ‖ συνεκδ. πορίζομαι σύνομα : Λέων Δ 5,1 **μεγάλας ὠφελείας .. ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμείων συνεκφορήσαντα**.

**συνέκφρασις**-εως (ἡ) μτγν. συνωνυμία : 'Αθανάσ.4,932B (ἰδ.ἑρμ. ἡ ἔκφρασις).

**συνεκφροντίζω** μτγν. ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ φροντίζω : Γρηγ.Ναζ.1 Παράρτ. **τῷ διακόνῳ πολλά μοι συγκαμόντι καὶ συνεκφροντίσαντι**.

**συνεκφρύγω** μτγν. φρύγω, καφαλίζω : Δαμοκράτ.π.Γαλ.13,1003.

**συνεκφύομαι** μτγν. μέσ. μτ. ἀορ. β' ἐνεργ. ἐκφύομαι, φυτρώνω, δθ. γεννῶμαι ὁμοῦ : Φιλόστρ. Εἰκ.2,27 **τὰ ὅπλα συνεκφῦναί οἱ**· ‖ ἔχω τὴν αὐτὴν καταγωγὴν μετά τινος : Γαλ.18(2),94 **συνεκφύεται αὐτῇ τις ἑτέρα συζυγία μυῶν**.

**συνεκφώνησις-εως** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ σύγχρονος ἐκφώνησις : Κλήμ.'Αλ.374 **ἂν γὰρ προαναφώνησίν τις εἴπῃ καὶ συνεκφώνησιν αἰτιάσηται**, αὐτ.854· ‖ γραμμ. συνίζησις βλ.λ.2) : 'Ηφαιστ.2,1, 'Αριστείδ.Κ 1,23, Εὐστ.25,23· ‖ νεώτ. γραμμ. ἡ σύγχρονος ἐκφώνησις δύο φθόγγων.

**συνεκφωνῶ**-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐκφωνῶ, ἀναφωνῶ συγχρόνως : 'Αχιλλ.Τάτ.1,12 **ἅμα δὲ αὐτοῦ λήγοντος συνεξεφώνησεν ὁ οἰκέτης**, Εὐστ.'Ιλ. 11,32· ‖ παθ. ἐκφωνοῦμαι, ἐκφέρομαι, προφέρομαι ὁμοῦ : Διον.Θρ 639,14, Λογγῖν.38,3, Σέξτ 'Εμπ.Μαθ.1,102, - **φθόγγοι συνεκφωνούμενοι**.

**συνεκφωτίζω** μτγν. πλήρως, ἐντατικῶς φωτίζω, λαμπρύνω συγχρόνως διὰ προσθέτου φωτός : Πλούτ.'Ηθ.806A **τὸ λαμπρῦνον αὐτοὺς πάλιν ἀφ' ἑαυτῶν αὔξοντες καὶ συνεκφωτίζοντες**.

**συνεκχέω** μτγν. κ. μσν. ἐκχέω ὁμοῦ, ἐκβάλλω, ἀποβάλλω συγχρόνως : 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,13 **συνεκχεῖν ἰὸν τῷ γάλακτι**, Εὐτόλμ.ΑΠ 7,608 **κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν**· ‖ μτφ. ἐξαφανίζομαι βαθμηδὸν ὁμοῦ : Εὐνάπ.ΒΣοφ.465 **τὸ μείλιχον συνεξεχεῖτο**· **2)** κ. μσν. μέσ. χύνομαι ἔξω ὁμοῦ : ASS Μαΐου 5,321B **ὥσπερ αὐτῷ καὶ καρδίας τοῖς δάκρυσι συνεκχεομένης**· ‖ δθ. μτφ. ἐπὶ συνεξερχομένων ἀνδρῶν, συνεξορμῶ : Πολύβ.9,9,7 **Λακεδαιμόνιοι τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες τὴν Σπάρτην ἔσωσαν**.

**συνεκχυλίζω** μτγν. ἐκχυλίζω βλ.λ. ὁμοῦ : Διεύχ.π.'Ορειβ.4,7,17 **κάρυα .. συνεκχυλιζόμενα μετὰ τῆς κέγχρου ῥόφημα γένοιτο ἂν τοῖς πυρέσσουσι**.

**συνεκχυμῶ**-όω συμπράττω (τῇ φύσει) εἰς τὴν κένωσιν τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος : 'Ιππ.'Επιδ.6,2,1.

**συνεκψύχω** μσν. ἐκψύχω βλ.λ. ὁμοῦ : Μαν.Φιλ. 2,362 (ἔκδ.Mi.).

**συνελασία** (ἡ) μτγν. συνέλασις βλ.λ. : Μαυρίκ Στρατηγ.86 (πιθ.γρ.).

**συνέλασις-εως** (ἡ) γλώσσ. τὸ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως συνελαύνειν βλ.λ.1) κ. 2) ἤτοι ἄγειν ἢ συνωθεῖν

**συνελαύνω**, μέλλ. **-ελάσω**, π. 'Ομ. κ. ἀττ. κ. ξυν ἐπ. ἀόρ. **συνέλασσα**, παθ. ἀόρ. συνηλάσθην, μτχ. παθ. παρακ. **συνεληλάμενος** ('Αρατ.176· περὶ τοῦ τονισμοῦ βλ. 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.135,5) κ. **συνεληλαμένος** (Πολύβ.4,48,2 κτλ.), ὑπερσ. **-ηλάσμην** (ΠΔ

Μακκ.2,4,26) (π. Όμ. μόνον έν τῷ ένεστ. κ. έπ. άορ.), φέρω, όδηγῶ όμοῦ πρός τι μέρος, συνάγω, μαζεύω : Ἰλ.Λ 677 **ληίδα δ' έκ πεδίου συνελάσσαμεν**, Ὑμν.Ἑρμ.106 **τάς μὲν (βοῦς) συνέλασσεν ές αὔλιον**, Ξεν.ΚΠ 1,4,14 **συνελάσσας είς τά ἱππάσιμα χωρία τά θηρία**· ‖ ἕλκω, σύρω βιαίως πρός τι μέρος όμοῦ : Ὑμν.Ἑρμ.240 **συνέλασσε κάρη χεῖράς τε**· ‖ έπὶ τῶν όδόντων, συγκρούω, κτυπῶ : Όδ.Σ 98 **σὺν δ' ἤλασ' όδόντας**· ‖ συγκολλῶ, σφυρηλατῶ όμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.567E· **2)** άπωθῶ, συνωθῶ όμοῦ, συστέλλω, στρυμώχνω : Λουκ. Ἑρμότ.63 **συνελαύνειν είς στενόν**, Ἀγαθ. έν ΑΠ 7,604 **συνελαύνειν τινά είς όλοὴν κῆρα**· πρβλ. Ἰουλ.Ἀθ.89B· ‖ παθ.ἄγομαι, ώθοῦμαι βιαίως, συστέλλομαι εἴς τινα περιωρισμένον χῶρον, στρυμώχνομαι : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,50Ū, Πολύβ.4,48,2 **ὑπ' Ἀχαιοῦ συνεληλαμένος είς τὴν πατρῴαν ἀρχήν**, αὐτ. 28,5,6 **συνηλάθησαν ἕως είς τούς έπιπέδους τόπους**, Πλούτ.Φωκ.13 **είς βραχὺ διάζωμα συνελαύνειν**· ‖ **συνεληλαμένοι σφυγμοί** περιεσταλμένοι, περιωρισμένοι : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,1· **3)** μτφ. περιορίζω, παθ.: Χορίκ.226B **είς ἀπορίαν έσχάτην ἡ σωτηρία συνηλάθη**· **4)** φέρω έναντίον άλλήλων, συγκρούω, παρορμῶ είς πόλεμον : Ἰλ.Υ 134 **θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι**, αὐτ.Φ 394· κ.άπολ.: Όδ.Σ 39 **ξυνελάσσομεν ὦκα**· **5)** άμτβ. ἔρχομαι είς άντίθεσιν, είς ἔριν, έρίζω : Ἰλ.Χ 129 **ἔριδι ξυνελαυνέμεν**· **6)** μτφ. παρορμῶ, παρακινῶ, έξαναγκάζω εἴς τι : Πάπ. **συνελαύνειν τινά άποστῆναι τῶν αὐ δικαίως αὐτῷ προσηκόντων**, αὐτ. **συνελαύνειν τινά πρός εὐγνωμοσύνην**· **7)** πάπ. **είς τέλος συνελαύνω** φέρω τι είς τέλος, τελειώνω.

**συνελαφρίζω** μτγν. συμβάλλω είς άνακούφισιν, είς ξαλάφρωμα : Γρηγ.Ναζ.2,8D **συνελαφρίζειν τούς πόνους**.

**συνελέγχω** κ. μσν. έλέγχω, καταπείθω όμοῦ : Ἀρρ.Ἀν.6,29,11 **οὐδὲ ἄλλῃ πῃ συνηλέγχοντο ξυνειδότες τῷ ἔργῳ** (άμφ.γρ. άντὶ έξηλέγχοντο)· ‖ έλέγχω : Λουκ.Ὠκ.Προοίμ.· **2)** άνασκευάζω προσέτι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.92,17 (παθ.)· ‖ συμβάλλω είς ἀπόδειξιν : αὐτ.Συντ.207,5· **3)** μσν. συνάπτω, θέτω μαζί, συγκαταριθμῶ : Ἀχμ.Ὀνειροκρ. 127,91 **έάν τις ἴδῃ ὅτι ἠγόρασε κόρην καὶ συνέλεγξεν (sic) αὐτὴν τῇ συμβίῳ αὐτοῦ** (πιθ. διορθ. συνέλεξεν=συγκατέλεξε).

**συνελεουρῶ-έω** Ἐπιγρ., ένεστ.άπαρφ. **συνελεουρεῖν** (γραφόμενον **-ορεν**), όμοῦ έλεορῶ βλ.λ.

**συνελεύθερος** (ό) μσν. ό όμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος έλευθερωθείς, **έλεύθερος γενόμενος**: Νικήτ.Εὐγ.9,46 **συναιχμάλωτε, συνελεύθερε**.

**συνελευθερῶ-όω** κ. νεώτ., άττ. ξυν-, παθ. κ. μέσ. νεώτ. -οῦμαι, έλευθερώνω όμοῦ ἀπό τινος : Ἡρ.5,46 **συνελευθεροῦν αὐτούς τοῦ μουνάρχου**, Ἐπιγρ. **συνελευθεροῦν τὴν πόλιν ἀπ' Ἀθηναίων**· κ. παθ. : Θεόφιλ.Ἀντικήνσ.Ἰνστιτ.1,10,184 **συνηλευθερώθη τις τῇ οἰκείᾳ άδελφῇ**· **2)** άπόλ. άπελευθερῶ, έλευθερώνω : Ἡρ.7,157 **συνελευθεροῦν τὴν Ἑλλάδα**, αὐτ.7,57, Θουκ.2,72 **αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε**.

**συνέλευσις-εως** (ἡ) μτγν., μον. κ. νεωτ., δημ. -η τό συνέρχεσθαι, σύνοδος, συνάθροισις, συγκέντρωσις : ΠΔ Ἀκύλ.Ψαλμ.1,5 **έν συνελεύσει δικαίων**· ‖ νεώτ. είδ. ἡ σύνοδος τῶν μελῶν κατηγορίας τινός άνθρώπων κ. ἰδ. όργανώσεως, συλλόγου κττ.: **συνέλευσις βιομηχάνων - μετόχων, - γενικὴ συνέλευσις** (ἡ τοῦ συνόλου τῶν μελῶν), **-τακτικὴ συνέλευσις** (ἡ καθ' ώρισμένα χρονικά διαστήματα γινομένη, άντίθ. **ἔκτακτος** συνέλευσις), **-έθνικὴ συνέλευσις** (ἴδ. έθνοσυνέλευσις, βουλὴ βλ.λ.)· **2)** πάπ. συνεργασία, σύμπραξις· **3)** πάπ. είδ. κοινόβιον μοναχῶν· **4)** κ. μσν. σαρκικὴ μεῖξις, συνουσία : Βέττ.Βάλ.47,8, Πτολ.Τετράβ.205 **συνέλευσις τῶν άφροδισίων**, αὐτ.Γεωγρ.1,9,4 **συνέλευσις τῶν ῥινοκερώτων**, Ὑπόθ.Εὐρ.Φοίν.2 **τὸν περὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμόν**, Ὑπόθ.Ζωναρ.Ἐπιτ. Ἱστ.2,320VII **συνέλευσις Ἰακὼβ πρὸς Λείαν**· ‖ σύζευξις, γάμος : Βέττ.Βάλ.120,22· **5)** έπὶ πραγμ., συνδυασμός, σύνδεσμος, ἕνωσις : Πλουτ. Ἠθ.1112C, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,370, αὐτ.Πυρρ.3,40, αὐτ. Πυρρ.3,90· **6)** συναγωγή, συνάθροισις, συλλογή : Ἰώσ.ΑΙ 3,6,3 **συνέλευσις κιόνων**· **7)** γραμμ. συναίρεσις : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.97,15· ‖ κρᾶσις : αὐτ.Συνδ.228,27· **8)** τόπος συγκεντρώσεως, συναθροίσεως, στρατόπεδον : ΠΔ Κριτ.9,46 **ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνθρωποι . . καὶ ἦλθον είς συνέλευσιν Βαιθηλβερίθ**, αὐτ.Κριτ.9,49.

**συνελευστικός-ή-όν** μτγν. ό πρός συνέλευσιν, συναναστροφὴν διατεθειμένος, κλίνων, ό κοινωνικός : Πλούτ.Ἠθ.757C **τό δὲ φιλητικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ συνελευστικὸν ἄθεόν έστι**.

**συνεληλυθότως** (συνέρχομαι) έπίρρ. λεξ. έν συνόδῳ : άμφ. άνάγν. έν Ἡσ.

**συνέλιξις-εως** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συνελίσσω βλ.λ., περιέλιξις, περίζωσις πολλῶν όμοῦ, περιτύλιξις : Διον.Ἀρεοπ.4,2,356A **φρουράν καὶ περὶ έαυτάς . . συνελίξεις**.

**συνελίσσω** κ. νεώτ., ίων. **συνειλίσσω** (όμ. έν Εὐρ. Ἴων 1164 κῶδ.), άττ. **συνελίττω**, άόρ. προστ. **συνειλιξάτω** (Ἐπιγρ.), όμ. άόρ. **συνήλιξα** κ.**συνήλλιξα** (πάπ.), έλίσσω, περιτυλίσσω, τυλίγω τι : Ἱππ.Ἄρθρ.9 **συνελίσσειν εἴριον**, Σοφ.Ἠλ.746 **σὺν δ' έλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι**, Θεόφρ.ΦΙ 4,7,5 **τὸ δ' έντὸς συνελίττεται καθάπερ συνηρτημένον**· όμ. έπί τινων έντόμων έλισσομένων είς σχῆμα σφαίρας : Ἀριστλ.ΖΜ 682b,22· έπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ χαμαιλέοντος : αὐτ.ΖΙ 503a,20· ‖ άμτβ. έπὶ ὄφεως, συσπειροῦμαι : Εὐρ.Ἴων 1164 **σπείραις συνειλίσσειν** (κῶδ.)· ‖ νεώτ. κ. μέσ. έν τῇ αὐτῇ σημ. τυλίσσω, περιτυλίσσω όμοῦ κεχωρισμένα άντικείμενα· Πάπ. **συνήλιξα τὴν έπιστολὴν Ἀπολλωτᾶτος τῇ Ἑρμοφίλου**, αὐτ. **συνήλλιξα τῇ έπιστολῇ δεῖγμα**.

**συνέλκω** κ. νεώτ., άόρ. **συνείλκυσα**, σύρω, έλκύω, τραβῶ όμοῦ (πολλά ἢ συγχρόνως τά μέρη τινός) πρός τι μέρος : Στράβ.3,5,7 **τά ὕδατα συνέλκονται πρός τὸ βάθος**· ‖ δθ. συστέλλω, συμμαζεύω : Ἀριστφ.Νεφ.585 **τὴν θρυαλλίδ' είς έαυτὸν ξυνελκύσας** (ένν. ὁ Ἥλιος), Πλάτ.Συμπ.190E **συνέλκειν πανταχόθεν τὸ δέρμα έπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην**, Ἰώσ.ΠΙ 6,18 **συνέλκειν τὸν αὐχένα**, Σωρ.1,70B **ὅτε είς αὐτὴν ἡ μήτρα συνέλκεται**· ‖ όμ. έπὶ σπασμοῦ : αὐτ.2,28, Ἀντυλλ. π.Ὀρειβ.8,6,32· ‖ φρ. **συνέλκειν τάς όφρῦς** συνοφρυοῦσθαι : Ἀντιφάν.307· **2)** μτφ. προσελκύω, τραβῶ πρός τινα ἄποψιν, παρασύρω : πάπ. **συνελκυσθέντος ὑπὸ τοῦ άνθρώπου ⟨τῇ⟩ πρὸς σὲ αἱρέσει**· ‖ τὸ μέσ. προσελκύω πρὸς έμαυτόν : Γρηγ.Νύσσ.3,32D **οὕτως ὁ τὸ πνεῦμα έλκύσας δι' αὐτοῦ καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα συνειλκύσατο**· **3)** ἕλκω, σύρω, φέρω πού τινα άπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμπράττω είς τὸ νά ἀχθῇ τίς που : Ἀριστφ.Εἰρ.417 **ξύλλαβε ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον**, Πλάτ.Θεαίτ.181A **συνέλκουσι μετ' αὐτῶν ἡμᾶς αὐτοὺς** (έν τῷ ποιγνίῳ διελκυστίνδα), Ξεν.Ἀγησ.2,15 **συνέλκειν τοὺς νεκροὺς εἴσω φάλαγγος**.

**συνελπίζω** λεξ. άπὸ κοινοῦ, έπίσης **καὶ έγὼ** έλπίζω : Φώτ., Σουΐδ. έν λ. λύκος ἔχανεν **έπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι**.

**συνελόντι** εἰπεῖν κ. νεώτ. δοτ. τῆς **μτχ.άορ.** συνελὼν τοῦ ρ. συναιρῶ βλ.λ., ἵνα έν συντομίᾳ, περιληπτικῶς εἴπω.

**συνεμβαίνω** μτγν. έμβαίνω, έμβιβάζομαι, εἰσέρχομαι είς πλοῖον όμοῦ μετά τινος : Λουκ.Πλ.15 **συνεμβησόμεθά σοι**, Πάπ. **συνεμβήσητε (sic) ἅμα**

ἡμῖν εἰς ρώμσιν, Ἐπιγρ. συνεμβάς μοι εἰς πλοῖον' || φρ. συνεμβαίνω τινὶ εἰς τὴν θάλατταν ἀποπλέω μετά τινος : Πολύβ.1,20,7· 2) μτφ. εἰσέρχομαι, κατέρχομαι, λαμβάνω μέρος εἴς τι, μπαίνω, ἀνακατεύομαι καὶ ἐγώ : Πολύβ.29,3,8 συνεμβαίνειν εἰς πόλεμον (ἐνν. τινί), αὐτ.16,26,6 εἰς ἀπέχθειαν ἅμα τινὶ συνεμβαίνειν, Ἐπιγρ.Κρήτης εἰς τὰ παρακαλούμενα ὑφ' ὑμίων συνεμβάντες' 3) ἀσχολοῦμαι εἴς τι, καταπιάνομαι μὲ κάτι : Λογγῖν.9,10 συνεμβαίνει εἰς ἡρωϊκὰ μεγέθη περί τινος νικητοῦ, αὐτ.13,4.

**συνεμβάλλω** μτβ. ἐμβάλλω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, μπάζω κι ἐγὼ μαζί : Ἀριστλ.Λυσ.246 ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει ξυνεμβάλωμεν εἰσιούσαι τοὺς μοχλούς, Διοσκ.1,52, Πλούτ.Ἠθ.380E, Ἀγαθρχ.28 (παθ.), Ἡρόδ.Ἰατρ. π. Ὀρειβ. 6,20,5 (παθ.), Πάπ. συνεμβάλλειν αὐτῷ λωτομήτρας σπέρμα' 2) ἀμτβ. εἰσβάλλω, εἰσορμῶ ἀπὸ κοινοῦ, ἐπέρχομαι κατά τινος τόπου ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ξεν.Ἑλλ.7,4,22 ἱππεῖς συνεμβάλλειν ἐπειρῶντο, Δημ.299 συνεμβαλόντας εἰς τὴν Ἀττικήν, Πολύβ.4,16,10 συνεμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς Ἀχαΐαν' || κ. μσν. ἐπὶ ποταμῶν : Ἀνν.Κομν.450A καὶ ἄλλων εἰς ταὐτὸ ποταμῶν συνεμβεβληκότων.

**συνεμβιβάζω** μτγν. κ. μσν. ἐπιβιβάζω πλοίου ὁμοῦ τινα, ὡς ἐνεργ. τοῦ συνεμβαίνω βλ.λ. : Δίων Κ 20,68 συνενεβίβασε τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν (πιθ. γρ. ἀντὶ συνεβίβασε), Τζέτζ.Χιλ.5,90.

**συνεμβολή** (ἡ) ἐπὶ τῶν κωπῶν, ἡ σύγχρονος καὶ ρυθμικὴ ἐμβολὴ αὐτῶν εἰς τὸ ὕδωρ ἅμα τῷ κελεύσματι : Αἰσχ.Πέρσ.396 εὐθὺς δὲ κώπης ροθιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἅλμην, αὐτ.Ἀγ.984 πρυμνησίων ξυνεμβολάς (κτ. δ. γρ. ξυνεμβόλοις, δηλ. σὺν τῇ ἐπιδέσει τῶν πρυμνησίων' ὁμ. δ. γρ. ξυνεμβολαῖς κ. ξὺν ἐμβολαῖς).

**συνέμεν** ἀπαρφ. δωρ. ἀορ. β' τοῦ συνίημι βλ.λ.

**συνεμπάσσω** μτγν. ἐπιπάσσω, πασπαλίζω ὁμοῦ, σκορπίζω συγχρόνως : Διοσκ.5,75.

**συνεμπείρω** μσν. διατρυπῶ, διαπερῶ ὁμοῦ, παθ. : Πλον.Ὀβιδ.Μεταμ.12,387 τῷ μετώπῳ πληγήσεσθαι μέλλοντι τὴν δεξιὰν ἐπιτέθεικε καὶ τῷ μετώπῳ ἡ χεὶρ συνεμπείρεται.

**συνεμπίμπρημι** καίω ὁμοῦ : Εὐρ.Ρῆσ.489 συνεμπρῆσαι νεῶν πρῴρας, Στράβ.14,1,22 οὔτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε .. συνεμπεπρῆσθαι τῷ ναῷ, Ἀρ.Δίδ.12, Νικόλ.Δαμ.ἀπ.68C.

**συνεμπίπτω** ἐμπίπτω, πίπτω ἐντὸς ὁμοῦ : Λουκ.Περεγρ.24 συνεμπίπτειν εἰς τὸ πῦρ, αὐτ. Νεκρ.Δ 10,4· 2) τίθεμαι ἐντὸς ὁμοῦ, συνεμπεριέχομαι, συμπεριλαμβάνομαι : Πάπ. σὺν τοῖς καὶ εἰς τούτους συνεμπεσουμένοις φορτίοις πᾶσι' 3) ἐπιπίπτω, ἐπιτίθεμαι, ρίπτομαι κατά τινος ὁμοῦ: Πλούτ.Βροῦτ.42 οἱ δὲ μὴ κυκλωσάμενοι τοὺς Καίσαρος, ἀλλὰ συνεμπεσόντες (πιθ.δ.γρ.)· ὁμ. ἐπὶ νόσων: Ἱππ.Διαἰτ42 συνεμπίπτειν τινί, Γαλ.16,493, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,6 (κῶδ.,δ.γρ. συμπ-)' 4) συμπίπτω, συμβαίνω, γίνομαι ταυτοχρόνως : Ἀριστλ. Ρητ.1444a,14 εἴ τι τοιοῦτον συνεμπέσοι αὐτῷ' || συμβαίνω κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁθ. εἶμαι παρόμοιος : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.5,2,4 συνεμπίπτουσαι λέξεις, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,1 συνεμπίπτειν τοῖς παλαιοῖς (δι' ἐπαναλήψεως τῶν ἔργων αὐτῶν)· ὁμ. ἐπὶ ἐμμέτρων φρ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.651· || ἀστρολ. ἔρχομαι συγχρόνως : Βέττ.Βαλ.90,27.

**συνεμπλέκω** μτγν. κ. μσν. ἐμπλέκω ὁμοῦ μετά τινος, μπλέκω, μπερδεύω μαζὶ (κάποιον σὲ κάτι) : Ἰώσ.ΠΙ 7,11,2 τὴν γυναῖκα ταῖς αἰτίαις συνεμπλέξας, Πλούτ.Ἠθ.71F συνεμπλέκων .. τῷ ἐγκλήματι, Πράδρ.170· || μέσ. ἐμπλέκομαι ὡσαύτως εἴς τι : Ἐπιγρ. συνεμπέπλεκται τῷ ἀναγνωσθέντι ὑπομνήματι.

**συνεμπνέω** μτγν. ἐμπνέω, ἐμφυσῶ, ἐμβάλλω : Φιλόδ.Στωικ.Π 35 μετὰ τῶν λόγων μένος καὶ θυμὸν συνεμπνεῖν' 2) ἐπιπνέω, φυσῶ εὐνοϊκῶς : Λογγῖν.9,11 Ὅμηρος μὲν ἐνθάδε οὔριος συνεμπνεῖ τοῖς ἀγῶσι.

**συνέμπνους**-οος-ουν-οον μσν. ὁ ὁμοῦ ἐμπνευσθείς τι, συμμέτοχος : Νικήτ.Εὐγ.4,372 ὦ συνεργοὶ καὶ συνέμπνοοι φίλαι.

**συνεμποδίζω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐμποδίζω : Ἀνν.Κομν.146.

**συνεμπολῶ**-άω μσν. ἐμπολῶ ὁμοῦ, πωλῶ ὁμοῦ' κ. παθ. : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.8,150 τοῖς ἀγοραίοις βίοις συνεμποληθησόμενον.

**συνεμπορεύομαι** μτγν. ἐμπορεύομαι, ὁδοιπορῶ ὁμοῦ : Συνέσ.145C, αὐτ.147D.

**συνεμπορία** (ἡ) μσν. τὸ συνοδοιπορεῖν, συνοδοιπορία : Πλον.μτφρ.Βοηθίου 1,6 (ἐκδ. Web.).

**συνέμπορος** (ὁ,ἡ) συνοδοιπόρος, συντοξιδιώτης, ἀκόλουθος : Αἰσχ.Χο.208, Σοφ.Τρ.318 οὐδ' ὄνομα πρὸς του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις ;, αὐτ.Φιλ. 542· ὁμ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἡγεμὼν (ὁδηγός) : Πλάτ. Φαῖδ.108B· μτ.γενικ. προσ.: Αἰσχ.Ἱκ.939 εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοἱ ξυνέμποροι σέθεν' κ. μτ. δοτ. : Εὐρ. Βάκχ.57 ξυνεμπόρους ἐμοί, αὐτ.Ἑλ.1538· 2) μτφ. πᾶν τὸ συνοδεῦόν τινα, τὸ συνδεδεμένον μετ' αὐτοῦ : Αἰσχ.Χο.733 λύπη δ' ἄμισθος ἐστί σοι ξυνέμπορος' || μτ. γενικ. πράγμ., ὁ μέτοχός τινος, ὁ λαμβάνων μέρος εἴς τι : Ἀριστφ.Βάτρ.398 θεὸν .. τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας, Ἀντίφιλ. ΑΠ 9,415 συνέμπορος ἀνέρι κέρδους.

**συνέμπτωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ συνεμπίπτειν βλ.λ.4), σύμπτωσις : Σχόλ.Ἡφαιστ.154C συνέμπτωσις μέτρων, Πτολ.Φώτ.Βιβλ.148B συνέμπτωσις ἱστορική, Σχόλ.Ἀριστφ.Θεσμ.21 ἡ οὖν ἐπίτηδες .. ἡ συνέμπτωσις Σοφοκλεῖ καὶ Εὐριπίδῃ ἐγένετο' 2) γραμμ. ὁμοιότης τύπου : Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.52,5, αὐτ.Ἐπιρρ.155,13 συνέμπτωσις τόνου, Εὐστ.Ἰλ.87,21.

**συνεμπυρίζω** Ἐπιγρ. θέτω πῦρ, καίω ταυτοχρόνως : Ἐπιγρ.Φρυγίας.

**συνεμφαίνω** ἐμφαίνω, δηλῶ, δεικνύω, σημαίνω τι ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως : Θεόφρ.ΦΙ 3,8,1 ἅμα συνεμφαίνοντας καὶ τὰς ἰδίας μορφὰς τῶν μὴ φανερῶν καὶ γνωρίμων, Δημήτρ.Λάκ.1012,37, Γαλ.15, 795, Ἀθήν.14,663C, Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.8, Διόδ.Σ 3,3 συνεμφαίνειν ὅτι ..' || παθ. φαίνομαι ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ : Θεόφρ.1,12,2· || ὁμ. παθ. δηλοῦμαι, δεικνύομαι ταυτοχρόνως : Χρύσ.Στωικ.2,51, Γαλ.6,93, αὐτ.7,318, Ἑρμογ.Ἰδ.2,6.

**συνεμφανίζω** μτγν. συνεμφαίνω βλ.λ. : Ἀριστείδ.Κ 2,9 ἀπρεποῦς δ' ὄντος τοῦ τῆς ἀσπίδος ὀνόματος, ὡς εἰς ἀνδρότητα τὸ συνεμφανίζον μέγεθος βοῦν ὠνόμασε.

**συνέμφασις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ σὺν τῇ κυρίᾳ δευτερεύουσα ἔμφασις, σημασία, τὸ ταυτοχρόνως ἔν τινι λέξει μετὰ τῆς κυρίας σημασίας ὑπονοούμενον, ἰδ. ἐν τοῖς λογοπαιγνίοις : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.7,239 ἐπὶ τὰς συνεμφάσεις οἱ Στωικοὶ ἀνατρέχουσι, λέγοντες τῷ ὅρῳ δεῖν τῆς φαντασίας συνακούειν τὸ κατὰ πεῖσιν, Ἀθήν.7,325 φάλαρις κατὰ συνέμφασιν τοῦ φαλλοῦ, Κλήμ.Ἀλ. Στρωμ.5,680,2 αἱ μορφαὶ .. διὰ τῶν παρακαλυμμάτων συνεμφάσεις τινὰς αὐταῖς προσχαριζομένων, Εὐστ.Ἰλ.87,11.

**συνεμφέρω** μτγν. κ. μσν. φέρω, μεταφέρω ἐντός, εἰσάγω τι ὁμοῦ : Μᾶρκ.Αὐρ.3,4 ἡ γὰρ ἑκάστῳ νεμομένη μοῖρα συνεμφέρεταί τε καὶ συνεμφέρει, Ἀέτ.7,40 (παθ.), Ἀκτουάρ.Ἰω.Οὐρ.1,16 ποτὲ μὲν οἷα τὰ κρίμνα συνεμφέρεταί τινα τοῖς παρυφισταμένοις.

**συνεμφοροῦμαι**-έομαι μσν. ἐμφοροῦμαι βλ.λ. ὁμοῦ : Μιχ.Ἀκομ.1,366,8.

**συνεμφύρομαι** μτγν. παθ. συμφύρομαι, ἀνακατεύομαι, βυθίζομαι, μπαίνω : Βέττ.Βάλ.330,16 πόνοις συνεμφυρείς.
**συνεμφύω** μτγν. ἐμφυτεύω ὁμοῦ : Γαλ.4,76 τῶν νεύρων εἰς ἕκαστον μῦν ἐκφύσεις συνεμφυομένην ἔχουσιν ἑκατέρας αὐτῶν ἀπόφυσιν.
**συνεμῶ-έω** μσν. ἐξεμῶ, ξερνῶ ὁμοῦ : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.6.547 **συνεμέσας χολήν.**
**συνενδείκνυμι** μτγν. ἐνδείκνυμι, δεικνύω ὁμοῦ: Γαλ.10,626· κ. παθ. : αὐτ.6,647 αὐτ.6,648· ‖ μέσ. ἀμτβ. φαίνομαι, φανερώνομαι ὁμοῦ : Ἀθανάσ. Montef.Coll.Nov.2,31A **οὐδὲ Χριστῷ συνενδείκνυσθαι πέφυκεν ὁ διάβολος.**
**συνενδεκατίζω** ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ἐνδεκάζω βλ. ἐν Δημ.1335 (κατὰ τὸν Ἁρποκρ.).
**συνένδεσις**-εως (ἡ) σχόλ. σύνδεσίς τινος πρός τι : Σχόλ.Ἰλ.Δ 133 **διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα συνένδεσιν τοῦ χαλκοῦ θώρακος.**
**συνενδίδωμι** μτγν. ἐνδίδω, ὑποχωρῶ ὁμοῦ : Στράβ.1,3,5 **σύνεξαίρειν ἢ συνενδιδόναι τὸ πέλαγος,** Πλούτ.Καῖσ.3) **ἔπειθε τοὺς .. φίλους συνενδιδάντας .. ποιεῖσθαι τὰς διαλύσεις·** ‖ ἐπὶ μαλακοῦ πράγματος, ὑποχωρῶ, βουλιάζω : Διόδ.Σ 17,43 **τοὺς δ' ἐκ τῶν πετροβόλων φερομένους λίθους δεχόμενοι μαλακαῖς τισι καὶ συνενδιδούσαις κατασκευαῖς ἐπράῢνον·** ‖ μτφ. ὑποχωρῶ, ὑποτάσσομαι εἴς τι : Πλαύτ.Περ.15 **ὑπείκειν καὶ συνενδιδόναι ταῖς ἐπιθυμίαις.**
**συνένδοσις**-εως (ἡ) μτγν. ἐπὶ μαλακοῦ πράγματος, ὑποχώρησις : Πλούτ.Ἠθ.680A **τὴν συνένδοσιν τῆς στρωμνῆς.**
**συνενδύομαι** μέσ., μτ. ἀόρ. β' **συνενέδυν,** ἐνδύομαι ὁμοῦ, ντύνομαι, φορῶ μαζί : Ἀρρ.Ἀν. 1,25,2 **τὸν θώρακα συνενδύς.**
**συνενείκομαι** ἐπ. ἀντὶ συμφέρομαι, ἐπιφέρομαι, ἐφορμῶ ὁμοῦ κατά τινος : Ἡσιόδ.Α 440 **τῷ δὴ συνενείκεται.**
**συνένειμι** πάπ. ἐπὶ πλήθους, εἶμαι σύμπας ἐντός.
**συνένεξις**-εως (ἡ) μσν. καλός, ὑποχρεωτικὸς τρόπος : Εὐστ.Πον.7,26 **λαλιὰν ευπαίδευτον, συνένεξιν ἀστικήν.**
**συνενεργής**-οῦς-ές μτγν. ὁ ταυτοχρόνως ἐνεργῶν τι : Ἀσκληπ.Μεταφ.286,22.
**συνενεργῶ-έω** μτγν. ἐνεργῶ ὁμοῦ ἢ ταυτοχρόνως : Πλωτῖν.3,4,6, Ἀσκληπ.Μεταφ.282,5.
**συνενεχυράζω** Ἐπιγρ. ἐνεχυράζω ὁμοῦ.
**συνένζυμον** (τὸ) νεώτ. συμφύραμα βλ.
**συνενθάπτομαι** Ἐπιγρ. ἐνθάπτομαι, ἐνταφιάζομαι ὁμοῦ· **2)** ρηματ. π. συνενταφή.
**συνενθουσιάζω** μτγν. ἐπὶ τῶν Βακχῶν, ἐνθουσιῶ βλ. ἀπὸ κοινοῦ : Διόδ.Σ 4,3 **ταῖς παρθένοις νόμιμον εἶναι .. συνενθουσιάζειν.**
**συνενθουσιῶ-άω** μτγν. συνενθουσιάζω βλ. : Πολύβ.38,4,7 **θεάτρου ἐπειλημμένος συνενθουσιῶντος καὶ παρεστηκότος ταῖς διανοίαις,** Στράβ. 3,2,9 **συνενθουσιᾷ ταῖς ὑπερβολαῖς·** ‖ μτ. δοτ. ἐνθουσιῶ μετά τινος (προσώπου) : Λογγῖν.32,4 **διὰ τὸ συνενθουσιᾶν τῷ λέγοντι,** Πλούτ.Κοριολ.17· ὁμ. μτ. δοτ. πράγμ. ἐνθουσιῶ ἐπί τινι, διά τι : Λογγῖν. 13,2· **2)** μτ. δοτ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ θαυμασμοῦ πρός τι : Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.215D **ὁμοψύχως Μαξίμῳ τὰ περὶ θειασμὸν συνενθουσιῶν.**
**συνενίζομαι** μτγν. παθ. γίνομαι ἓν μετ' ἄ. τινός, συνενοῦμαι : Πρόκλ.Παρμ.530S.
**συνεννόησις**-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ συνεννοοῦμαι βλ., ἀνταλλαγὴ σκέψεων μετά τινος, ἀμοιβαία κατανόησις, συμφωνία : κατόπιν **συνεννοήσεως ἀπεφασίσθη τι,- μετὰ προηγηθεῖσαν συνεννόησιν,- κακὴ συνεννόησις·** ‖ ἐγκάρδιος **συνεννόησις** (entente cordiale), διεθν.ὅρος ἀντάντ, ἡ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας διὰ διαφόρων συμφωνιῶν ἐπελθοῦσα σύσφιγξις σχέσεων καὶ συνεργασία κατὰ τὸν Παγκόσμιον (1914-18) πόλεμον καὶ μετ' αὐτόν· ‖ **Μικρὰ Συνεννόησις ἄ.** μικρὸ ἀντάντ (petite entente) ἡ μεταξὺ Ρουμανίας, Νοτιοσλαυΐας καὶ Τσεχοσλοβακίας συμπηχθεῖσα μετὰ τὸν ὡς ἄνω Παγκόσμιον πόλεμον πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐκ τούτου δημιουργηθέντος καθεστῶτος.
**συνεννοῶ-έω** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἔχω ὁμοῦ ἐν τῷ νῷ, ἐννοῶ, διαλογίζομαι, συλλογίζομαι ὁμοῦ : Φίλ.2,331· **2)** μέσ. ἀναμιμνήσκομαι, ἐνθυμοῦμαι προσέτι : Εὐστ.71,28 **συνεννοησάμενος καὶ αὐτὸς τὸ τοῦ τραγικοῦ·** **3)** νεώτ. μέσ. ἐννοοῦμαι, γίνομαι καταληπτὸς ἀμοιβαίως : **συνεννοοῦνται γαλλιστί, - μιλᾶν καὶ δὲ μποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν·** **4)** ὀρ. μέσ. συσκέπτομαι, συναποφασίζω : **συνεννοοῦνται νὰ ἐνεργήσουν ἀπὸ κοινοῦ, - συνεννοήθηκαν νὰ μὲ κατατρέξουν·** ‖ ὀθ. συμφωνῶ, συναντῶμαι ὡς πρός τινα ἄποψιν, καθιερῶ συνεργασίαν, σύμπραξιν μετά τινος : **ἡ Ἑλλὰς συνεννοήθη μετὰ τῆς Τουρκίας, - δὲν συνεννοοῦνται, ἔχουν διαφορετικὸ χαρακτῆρα, - εἶναι ἄνθρωπος ποὺ μπορεῖς νὰ συνεννοηθῇς.**
**συνενοχή** (ἡ) νεώτ. ἡ κοινὴ ἐνοχή, ἡ ἐνοχὴ πολλῶν ἀτόμων διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· ‖ νεώτ. νομ. ἄ. συναιτιότης, ἡ εἰς ἀξιόποινον πρᾶξιν συμμετοχή τινος ὡς αὐτουργοῦ (ἀμέσου, ἐμμέσου ἢ ἠθικοῦ) ἢ συνεργοῦ, ἐπιδρῶσα καὶ ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἁρμοδιότητος.
**συνενοχλῶ-έω** μτγν. ταράσσω, ἐνοχλῶ ἐπιπροσθέτως : Ἀέτ.9,42.
**συνένοχος** (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἔνοχος εἴς τι, διά τι· ‖ νεώτ. νομ. ὁ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν μετ' ἄλλου ὑπέχων ποινικὴν εὐθύνην δι' ἀξιόποινον πρᾶξιν ὡς αὐτουργὸς ἢ συνεργός· πρβλ. συνενοχή.
**συνέντας** Ἡσ. «γνόντας».
**συνέντασις**-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἐντείνειν, ἔντασις, τέντωμα ἀπὸ κοινοῦ : Χρύσ.Στωικ. 2,233, Πλούτ.Ἠθ.589A **οὐδὲ ὁ τῆς κινήσεως καὶ συνεντάσεως .. τρόπος χαλεπὸς .. συνοφθῆναι,** αὐτ. Ἀρέσκ. Φιλ.4,15,3, Ἀντυλλ. π. Ὀρειβ.6,27,11.
**συνεντάσσω** μσν. ἐντάσσω, κατατάσσω ὁμοῦ, συγκατατάσσω : Φώτ.Βιβλ.100,21 **ὧν εἴ τις τὰς λέξεις εἰς ἓν συναγάγοι, συνεντάσσων καὶ τὰς συνηγμένας.**
**συνενταφή** (ἡ) (συνενθάπτομαι) Ἐπιγρ. κοινὴ ταφή· ὀθ. τὸ δικαίωμα τοῦ κοινοῦ ἐνταφιασμοῦ.
**συνενταφιάζω** μσν. ἐνταφιάζω ὁμοῦ, συνθάπτω : Πρόδρ.Ἐπιστ.9.
**συνεντείνω** μτγν. ἐντείνω, τανύω, τεντώνω ὁμοι : Γαλ.6,173 **συνεντείνειν τοὺς κατ' ἐπιγάστριον μῦς·** ‖ μέσ. ἐπὶ ἐγκύου, ἐντείνομαι προσέτι τὴν γαστέρα, φουσκώνει, ἀνοίγει καὶ ἡ κοιλιά μου : Σωρ.1,73 **συνεντεινομένης ἅμα τῆς κυούσης·** **2)** μτφ. ἐντείνω βλ.5), προσδίδω μεγαλυτέραν ἔντασιν εἴς τι, ἐπιτείνω ὁμοῦ : Μουσών. ἀπ.11,58H **ψυχὴ συνεντείνεται σώματι,** Σωρ.1,70B **συνεντείνειν τὸ πνεῦμα,** Γαλ.6,177 (δ. γρ. ἀντὶ συνεκ-), Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,13,11.
**συνεντευκτήριον** (τὸ) νεώτ. ὁ τόπος τῆς συνεντεύξεως βλ.
**συνέντευξις**-εως (ἡ) κ. νεώτ. Ἡσ. «συντυχία»· **2)** συνάντησις μετά τινος, ραντεβοῦ : ὥρισα **συνέντευξιν διὰ τὰς δέκα·** ‖ εἰδ. νεώτ. ἡ μετὰ τινος σημαίνοντος προσώπου ἐπὶ σπουδαίου θέματος συνομιλία χάριν δημοσιότητος : **ἐπῆρα συνέντευξιν τοῦ ὑπουργοῦ - λογίου τινός.**
**συνέντης** Ἡσ. «συνεργός»· πρβλ. αὐθέντης.
**συνεντρυφῶ-άω** μσν. ἐντρυφῶ ὁμοῦ : Θεοφύλ.Βουλγ.3,706.
**συνεντυμβεύω** μσν. ἐνθάπτω, ἐνταφιάζω μετά τινος κ.Χων.409A **συνεντυμβεύσαντες σφίσιν ἱππάρια.**

**συνεγυπόστατος**-ον μσν. ὁ ὁμοῦ ὄντως ἐνυπάρχων : Λεόντ. ἐν Maii Coll.Vat.9,596 **συνενυπόστατος ἡ θεότης ἐν Χριστῷ.**

**συνενῶ**-όω μτγν. κ. νεώτ., δημ. συνενώνω, παθ. παρακ. συνένωμαι κ. συνήνωμαι, ἑνῶ, ἑνώνω, συνδέω, συνάπτω ὁμοῦ : Ἀριστφ.Βυζ.38,12, Δαμοκράτ.π.Γαλ.13,800, Ζώσ.'Αλχ.142Β, Φιλόπ.ἐν ΖΓ 20, 33· μτ. δοτ. ἑνώνω τι μετά τινος : Ἰώα.ΠΙ 5,4,3 |παθ.|, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,130, - **συνηνώθησαν ὅλοι ἐναντίον του, - τοὺς συνενώνουν κοινὰ συμφέροντα**· || γραμμ. συντίθημι, συνθέτω, σχηματίζω τι σύνθετον : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.314,1· **2)** ρηματ.π. συνένωσις.

**συνένωσις**-εως |ἡ| μτγν. κ. **νεώτ. ἡ** ἕνωσις πολλῶν ἑνοτήτων : Ἐπιφάν.1,487Α **μίαν ἑνότητα σημαίνων** τῆς τοῦ λόγου συνενώσεως, αὐτ.1,485Α· || νεώτ. ἡ εἰς τὸ αὐτὸ ἕνωσις πολλῶν ὁμάδων : **ἡ συνένωσις τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων.**

**σύνεξ** ἐξ ὁμοῦ, ἐξ μαζί : Ὑπερείδ.π.'Αρποκρ.ἐν λ. συμμορία **σύμπεντε καὶ σύνεξ τριηραρχοῦντες μέτριον ἀνήλισκον.**

**συνεξαγγέλλω** μτγν. ἐξαγγέλλω, ἀναγγέλλω, διακηρύττω ὁμοῦ : Δίδ.'Αλ.354.

**συνεξαγριαίνω** μσν. ἐξαγριῶ συγχρόνως : Εὐστ.ἐν Ἰλ.1275,62 **συνεξαγριαίνων ὁ ποιητὴς τῷ Ἀχιλλεῖ τὸν παραβολικὸν λέοντα.**

**συνεξαγριοῦμαι**-όομαι μσν. ἐξαγριοῦμαι, ἐξαγριώνομαι ὁμοῦ : Εὐστ.ἐν 'Οδ.1702,45.

**συνεξάγω** κ. μσν. ἐξάγω, ἄγω, ὁδηγῶ, φέρω ἐκτὸς ἢ πρὸς τὰ ἔξω |χώρας ἢ κλειστοῦ τινος χώρου| ὁμοῦ : Ἡρ.5,75 **συνεξάγειν στρατιήν,** Πλούτ.'Ηθ.787Β **συνεξάγειν τοὺς συναγωνιστάς,** Πλάτ.Θεαίτ.157D **ἕως ἂν εἰς φῶς τὸ σὸν δόγμα ξυνεξαγάγω** |καταστήσω ἐμφανές, ἀντιληπτόν, φανερόν|· **2)** παθ. συμπαρασύρομαι, παραφέρομαι : ΑΠλ.4,128 **οἴκτῳ καὶ μανίῃ συνεξάγεσθαι**· **3)** προκαλῶ ἐξαγωγήν, ἀποβολήν τινος προσέτι, σὺν τοῖς ἄλλοις : Ἀριστλ.Πρ.868b,7 **οἱ ἔμετοι συνεξάγουσι τὸ γλίσχρον,** Θεόφρ.ΦΑἴτ.4,13,5 **ἥλιος συνεξάγει τὴν ὑγρότητα,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,206 **τὰ καθαρτικὰ τῶν φαρμάκων καὶ ἑαυτὰ τοῖς χυμαῖς συνεξάγει,** Ἀκτουάρ.'Ιω.ἐν Ideleri Phys.40, 400,2 **ἡ διάρροια συνεξήγαγε τοῖς ἀπεπτηθεῖσι τὰ δέοντα**· κ. παθ. : αὐτ.2,398,6 **χολῆς, ἡ δὴ καὶ ὑστάτη μετὰ τούτοις .. συνεξάγεται**· **4)** μτγν. συνεξάγω ἐμαυτόν αὐτοκτονῶ : Ἀππ.'Εμφ.Πόλ.4, 23 **ὅτι τὸν ἄνδρα περισῴζουσα ἀπετύγχανέ τε καὶ συνεξήγαγεν ἑαυτήν.**

**συνεξαιθερῶ**-όω μτγν. μεταβάλλω εἰς αἰθέρα, ἀέρα, ἐξαερῶ ὁμοῦ: Ἰω.Λυδ.Μην.4,40 **τὰ τῶν νεκρῶν σώματα ἔκαιον συνεξαιθεροῦντες αὐτά**· κ. παθ. : Συνέσ.141Β **συνεξαιθεροῖτο ἂν καὶ συναναπέμποιτο.**

**συνεξαιθριάζω** μτγν. ἐκθέτω εἰς τὸ ὕπαιθρον ὁμοῦ : Διοσκ.3,146 **συνεξαιθριασθείς.**

**συνεξαιματῶ**-όω μτγν. αἱματῶ, ματώνω, προκαλῶ ροὴν αἵματος ὁμοῦ : Φίλ.2,96 **συνεξαιματοῦνται δ' αὐτῷ λίμναι** (χύνονται λίμναι αἵματος).

**συνεξαίρω** μτγν. κ. μσν. ἐξαίρω, ὑψώνω, ἀνυψώνω, ἀνεβάζω, φηλώνω ὁμοῦ: Στράβ.3,5,7 **συνεξαίροντα μὲν ἐκείνην** |δηλ. τὴν θάλασσαν| **ὥστε πλημμυρεῖν,** Γαλ.6,296 **συνεξαίρειν εἰς ὄγκον τοὺς μῦς**· κ. παθ.: αὐτ.6,173 **συνεξαίρεσθαι τῷ διαφράγματι**· || ὁμ.παθ. ἐξογκοῦμαι, πρήσκομαι συγχρόνως : αὐτ.18|2|,268· || ὁμ.παθ. ἀνυψοῦμαι ὑπὸ πολλῶν ὁμοῦ : Πλούτ.'Αντ.12 **συνεξαρθεὶς ὑπό τινων**· || ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, ὑψοῦμαι, ἀνέρχομαι ὁμοῦ : Στράβ.1,3,5· **2)** μτφ. ἐγείρω, σηκώνω, προκαλῶ, δημιουργῶ ὁμοῦ : Φιλόστρ. Εἰκ.1,18 **συνεξαίρειν τὴν ἠχώ,** Πλούτ.'Ηθ.819F **συνεξαίρειν τὴν φιλοτιμίαν,** Ἡλιόδ.ΑἰΘ.7,15 **συνεξαίρειν θρῆνον**· || ἐξαίρω ὁμοῦ, παθ.: Λουκ.Οἰκ.4, Διόδ.Σ 17,72 **τοῦ βασιλέως συνεξαρθέντος τοῖς λόγοις**· **3)** ἀμτβ. ἐξέρχομαι ὁμοῦ, ξεσηκώνομαι μαζί : Στράβ.16,2,35 **συνεξῆραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον,** Νικ.Χων.Χρον.2,41Α **ἡ τούτοις συνεξάρασα μοῖρα ἐθνῶν**· || ἐπὶ ἀποίκων : Πολύβ.12,5,8· **4)** ἀνατ. κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγχειρήσεως, ἐξαιρῶ ἐπίσης : Γαλ.2,699.

**συνεξαιρῶ**-έω ἐξάγω, ἐκβάλλω, ἐκδιώκω, ἀποβάλλω τι ὁμοῦ : Ἡρ.136 **συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χώρης,** Εὐρ.'Ιων 1044 **συμφόνευε καὶ συνεξαίρει δάμων**· || μέσ. ἀφαιρῶ τι προσέτι, ὁμοίως : Ξεν.Κυν.5,28 **οἱ φόβοι τῶν κυνῶν συνεξαιροῦνται τὸ προνοεῖσθαι**· **2)** συμβάλλω, βοηθῶ εἰς κατάληψιν, κυρίευσιν, καταλαμβάνω, κυριεύω μετά τινος : Θουκ.2,29 **βουλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία καὶ Περδίκκαν συνεξελεῖν αὐτόν** |δ.γρ. συνελεῖν|, Ξεν.'Ελλ.7,4,12 **συνεξαιρεῖν τισι τὴν Σελλασίαν,** Αἰσχίν.2,32 **συνεξαιρεῖν μετά τινος Ἀμφίπολιν**· ὁμ. **συνεξαιρεῖν δορὶ πολέμιον κλύδωνα** συνεπικουρῶ εἰς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ πολέμου : Εὐρ.'Ιων 61· **3)** μέσ. διασῴζω ὁμοῦ, συμβάλλω εἰς σωτηρίαν : Πολύβ.5,11,5 **συσσῴζειν μᾶλλον καὶ συνεξαιρεῖσθαι τοῖς ἀναιτίοις τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν.**

**συνεξακολούθησις**-εως |ἡ| μτγν. κ. μσν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συνεξακολουθῶ βλ.λ.4) : Εὐστ.630,22 **ὡς δὲ πολλὰς λέξεις καινοτομεῖ καὶ ἡ συνεξακολούθησις δῆλον καὶ ἐκ τοῦ υἱάσι.**

**συνεξακολουθῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ἐξακολουθῶ, παρακολουθῶ, ἀκολουθῶ τινα σταθερῶς, ἀπαύστως, πανταχοῦ : Πολύβ.2,7,3 **συνεξακολουθεῖ αὐτῷ ὄνειδος παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι,** αὐτ.3,63,11 **τὸ νικᾶν σφίσι συνεξακολουθεῖ**· || εἶμαι συνήθης εἴς τινα : αὐτ.36,15,4 **συνεξηκολούθει αὐτῷ ἀσέλγεια**· **2)** ἀποβαίνω συμφώνως πρός τι : αὐτ.18,32,12 **τὰ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι,** Ἐπιγρ. **συνεξακολουθεῖν τῇ βουλήσει τινός**· **3)** προέρχομαι ὡς ἀποτέλεσμά τινος : αὐτ.3,55,3 **τὸ συνεξακολουθοῦν τούτοις,** αὐτ.3,109,9 **τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις** |τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν|· **4)** γραμμ. ἔχω τὴν αὐτὴν κατάληξιν : Ἀν.'Οξ.1,97, Εὐστ.630,22 **συνεξακολουθῆσαν καὶ τὸ ἔσσον .. γέγονεν ἄσσον**· **5)** ρηματ. π. συνεξακολούθησις.

**συνεξακοντίζομαι** μσν. παθ. ἐξακοντίζομαι, ἐκτινάσσομαι, ρίπτομαι μακρὰν ὁμοῦ μετά τινος : Εὐστ.1108,3 **ἐγκέφαλος δὲ συνεξηκοντίσθη τῇ προμήκει ῥύσει τοῦ αἵματος.**

**συνεξακούω** κ. μσν. ἀκούω ἐν λεπτομερείαις περί τινος ταυτοχρόνως πρός τινα : Σοφ.Τρ.372 **καὶ ταῦτα πολλοὶ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,** Πλούτ.'Ηθ.720D **τῶν ἔξωθεν συνεξακούουσιν οἱ ἐντός**· **2)** ὑπονοῶ προσέτι τι ἐκ τῶν συμφραζομένων : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,241 **ὅπερ οὐκέτ' ἔστιν ἐπὶ τῆς κατὰ τὰς αὐξήσεις ἢ θρέψεις ἑτεροιώσεως συνεξακούειν,** Εὐστ.769,58 **παραρρητοὶ ἐπέεσι, περιττῶς κεῖνται τὰ ἔπη, ὡς συνεξακουόμενα τῷ παραρρητοί** |ὡς ἐξυπακουόμενα ὁμοῦ|.

**συνεξαλαπάζω** Ἐπιγρ. ὁμοῦ ἐξαλαπάζω βλ λ.

**συνεξαλείφω** μτγν. ἐξαλείφω, ἐξαφανίζω, σβήνω ὁμοῦ : Γρηγ.Νύσσ.1,657D **ὁ τῇ ἀναιρέσει τῆς ὀργῆς συνεξαλείψας τὸν φόνον**· κ. παθ. : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.17 **ἡδομένων πάντων καὶ νομιζόντων συνεξαλείφεσθαι τὴν τότε τυραννίδα,** Γαλ.11,10, Γρηγ Νύσσ.1,195Α **συνεξαλειφθῆναι τούτοις καὶ τὸ ζητούμενον,**

**συνεξαλλάσσω** μτγν. κ. μσν. ἀνταλλάσσω τι μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.1,517Α **συνεξαλλάσσει τῷ χρόνῳ τὸ ἄνθος,** Δαμάσκ.'Αρχ.36,Εὐστ.Πον.159,64.

**συνεξαλλοιῶ**-όω μτγν. μεταβάλλω ὁμοῦ : Γαλ.17|1|,42, Σιμπλίκ.Φυσ.320,22.

**συνεξάλλομαι** μσν. ἐξάλλομαι, ἐκπηδῶ, πηδῶ ἔξω ὁμοῦ μετά·τινος : Εὐστ.837,26 συνεξαλλόμενος ἐκείνῳ.

**συνεξαμαρτάνω** ἁμαρτάνω, σφάλλομαι, πλανῶμαι ὁμοῦ μετά τινος : Θουκ.3,43 τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, εἰ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον, Λυσ.3,12· ὁμ. συνεξαμαρτάνειν τινί μετά τινος : Ἰσοκρ 6,19, Χρύσ.Στωικ.2,38· ὁμ. συνεξαμαρτάνειν μετά τινος : Ἀντιφ.5,76, Πολύβ.5.11,1 συνεξαμαρτάνειν τοῖς Αἰτωλῶν ἀσεβήμασιν.

**συνεξαμείβω** μτγν. ἀνταλλάσσω ὁμοῦ τι : Βάβρ.59,15 συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις.

**συνεξαμιλλῶμαι**-άομαι μτγν. μτ. δοτ. ἁμιλλῶμαι, ἀνταγωνίζομαι πρός τινα : Πλούτ.Ἠθ.137D θνητὸν ἀθανάτοις .. συνεξαμιλλᾶσθαι.

**συνεξαναλίσκομαι** μτγν. παθ. καταναλίσκομαι, καταδαπανῶμαι, κατεξοδεύομαι ὁμοῦ μετά τινος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,23 καταμισθοφοροῦσα συνεξαναλωθῇ τοῖς χρήμασιν.

**συνεξαναπληρῶ**-όω ἀναπληρῶ, ἀναπληρώνω ὁμοῦ : Ἱππ.Ἀνατ.1 αὐτὸς δὲ ὁ πνεύμων συνεξαναπληροῖ τὴν χέλυν.

**συνεξανθῶ**-έω μτγν. ἐξανθῶ, ἀνθῶ, ἀνθίζω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.434B ᾗ καὶ συνεκλείπειν καὶ συνεξανθεῖν τὰς τοιαύτας φύσεις ἀναγκαῖον.

**συνεξανίεμαι** μτγν. παθ. ἀνίεμαι, χαλαροῦμαι, καταπίπτω ὁμοῦ : Σωρ.1,25 συνεξανίεται [τῇ ψυχῇ] τὸ σῶμα.

**συνεξανίστημι** μτγν., ἀόρ. συνεξανέστην κ. παρακ. συνεξανέστηκα μτ. παθ. σημ., ἐξανίστημι, ἐγείρω, διεγείρω, ξεσηκώνω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.44C ἀεὶ δὲ λυπεῖ τοὺς ἀκροωμένους, ἀνασοβῶν καὶ συνεξανιστὰς παρὰ γνώμην· **2**) μέσ. ἐγείρομαι μετά τινος, σηκώνομαι μαζί· ὀθ. κ. προσέρχομαι μετά τινος : Πλούτ.Ἀγησ.12· **3**) μέσ. ἐνεργῶ τι ἢ προπαρασκευάζομαι πρός τι ὁμοῦ μετά τινος : αὐτ.Δημ.18, αὐτ.Πύρρ.11 Πύρρος τούτοις ἅμα συνεξαναστὰς ἐπὶ Βέροιαν ἦλθε· **4**) μέσ. μτφ. ἀκολουθῶ, συμμορφοῦμαι πρός τι : Πολύβ. 16,9,4 συνεξανίστασθαι τοῖς καιροῖς [ἀκολουθεῖν τὰς περιστάσεις]· **5**) μέσ. ἐγείρομαι ὁμοῦ, εἰς ἀποστασίαν, ἐπανάστασιν, ἐπαναστατῶ, ξεσηκώνομαι μαζὶ μέ : Πολύβ.5,39,4 οὐδενὸς προσέχοντος αὐτοῖς οὐδὲ συνεξισταμένου διὰ τὸ παράδοξον τῆς ἐπιβολῆς, Δίων Κ 71,27 τὰ ἔθνη τὰ τῷ Κασσίῳ συνεξαναστάντα· **6**) παθ. παραφέρομαι ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ὑπέρ τινος·; Πολύβ. 27,9,3 συνεξανίστασθαι τούτῳ ταῖς ὁρμαῖς [ἐπὶ πλήθους παρακολουθοῦντος ἀγώνισμα πάλης].

**συνεξανοίγω** μτγν. ἀνοίγω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἰώσ.Πὶ 5,2,2 μία .. ἐλπὶς ἦν .. ἑκάστῳ τὸ συνεξανοίγειν τῷ Τίτῳ μὴ φθάσαντι κυκλωθῆναι [δ.γρ. ἀντὶ συνεξανύτειν].

**συνεξανύω** μτγν. κ. συνεξανύτω ἀνύτω ὁμοῦ, ἐκτελῶ, φέρω εἰς πέρας, ἀποπερατῶ ὁμοῦ : Δίων Χρ.12,43 ὧν λόγον τινὰ ἄξιον ἔχειν, συνεξανύειν καὶ συνεκπονεῖν· ‖ συμβάλλω, συμπράττω εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός : Πλούτ.Ἠθ.137D προσβιαζόμενοι θνητὸν ἀθανάτῳ καὶ γηγενὲς Ὀλυμπίῳ συνεξαμιλλᾶσθαι καὶ συνεξανύτειν· **2**) διατρέχω τὸ αὐτὸ διάστημα μετά τινος, καταφθάνω τινά, εἶμαι ἴσος ἐν τῷ δρόμῳ : αὐτ.Ἠθ 298A ὁ μὲν .. προεξέδραμεν .., ὁ δὲ .. οὐ συνεξανύτων ἠκόντισε τὸ δόρυ· ‖ φθάνω σῶος μετά τινος : Ἰώσ.Πὶ 5,2,2 [δ.γρ. συνεξανοίγω].

**συνεξαπατῶ**-άω ἐξαπατῶ ὁμοῦ ἢ ὁμοίως : Δημ. 673 εἰ μὴ ξυνηπάτουν αὐτοί, αὐτ.202 ξυνηπατημένων ὑμῶν, Στράβ.14,1,24 ὁ Συνεξαπατῶν [ὄν. κωμῳδίας τοῦ Βάτωνος].

**συνεξαπολήγω** μσν. ἀπολήγω, καταλήγω ὁμοῦ : Μιχ.Ψελλ.ἐν Σάθ.5,126.

**συνεξαποστέλλω** μτγν. κ μσν., μέλλ. συνεξαποσταλήσομαι, ἐξαποστέλλω, ἐκπέμπω ὁμοῦ : Πολύβ.8,21,6 τῆς νυκτός, ἐν ᾗ ξυνεξαποστέλλειν ἔφη τοὺς φίλους, αὐτ.22,14,11, Διόδ.Σ 14,20 ἕνα τῶν υἱῶν τοῦ Κύρου συνεξαπέστειλε, Ἀνν.Κομν.423B.

**συνεξάπτω** μτγν. ἐξάπτω, ἀνάπτω, ἀνάβω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.433D ψυχῆς τὸ μαντικὸν ὥσπερ ὄμμα δεῖται τοῦ ξυνεξάπτοντος οἰκείου καὶ συνεπιθήγοντος, Μᾶρκ.Αὐρ.9,9· ‖ μτφ. ἐξάπτω, διεγείρω, ξανάβω : Ἡλιόδ.Αἰθ.7,9 συνεξάπτοντος τὸν ἔρωτα, Πρόκλ.Στοιχ Θεολ.129.

**συνεξαριθμῶ**-έω μτγν. συγκαταριθμῶ, καταριθμῶ ὁμοῦ, συμπεριλαμβάνω : Διόδ.Σ 14,53 ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας συνεξαριθμούμενος, Ἰώσ.Πὶ 3,4,2, Ἐπιγρ. Δήλου [ἐνεργ.].

**συνεξαρκῶ**-έω μτγν. ἐξαρκῶ ὁμοῦ, ἀρκῶ συνυπολογιζόμενος : Στράβ.14,1,41 τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκοῦντος.

**συνεξαρνοῦμαι**-έομαι μτγν. ἐξαρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι μετά τινος, ὁμοίως : Ἀθανάσ.1,512.

**συνεξάρχω** κ. μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐξάρχω, κάμνω ἀρχήν τινος : Πλάτ.Ἀξ.368D μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν [ἐνν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς προαναγγελίας καὶ συλλογῆς τῶν ψήφων]· **2**) μσν. εἶμαι ἀρχηγὸς ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Γεώργ.Σύγκ.241C συνεξάρχοντος αὐτῷ καὶ ἀρχιερατεύοντος.

**συνεξαστράπτω** μσν. ἐξαστράπτω ὁμοῦ : Φώτ.Βιβλ.195,27 ἡ τῶν πραγμάτων λαμπρότης οὐ πάντως ποιεῖ ξυνεξαστράπτειν καὶ τὰ πράγματα.

**συνεξατμίζω** κ. μσν. ἐξατμίζω, μεταβάλλω εἰς ἀτμὸν ὁμοῦ : Ἀριστλ.Μετ.382b,20 συνεξατμίζαντος τὸ ὑγρόν· κ. παθ. : Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideleri Phys.2,401,21 συνεξατμιζομένου ταῖς ἐκκρίσεσι τοῦ θερμοῦ· ‖ ἀμτβ. ἐξατμίζομαι : αὐτ.ΖΓ 752e,35 συνεξατμίζοντος τοῦ ὑγροῦ ταχὺ δι᾿ ὀλιγότητα, αὐτ.ΖΓ 783a,17, αὐτ.ΖΜ 650b,18 τὸ δὲ γεώδες πήγνυται συνεξατμίζοντος τοῦ ὑγροῦ.

**συνεξατονῶ**-έω μτγν. ἀμτβ. ἀτονῶ τελείως, χαλαροῦμαι, χάνω τὴν ζωηρότητά μου ὁμοῦ μετ᾿ ἄλλου τινός : Πλούτ.Ἠθ.528E τρόπον τινὰ τοῦ προσώπου τῇ ψυχῇ συνεξατονοῦντος.

**συνεξαφανίζω** μτγν. παθ. ἐξαφανίζω ὁμοῦ : Ἀθανάσ.1,591, αὐτ.2,235.

**συνεξεγείρομαι** μτγν. παθ. ὁμοῦ ἐξεγείρομαι, ἐξάπτομαι, ἐμψυχοῦμαι Πολύβ.4,47,3 συνεξεγερθέντες ἅμα μὲν διὰ τὴν σφετέραν βλάβην.

**συνέξειμι** [εἶμι] κ. μσν. ἐξέρχομαι ὁμοῦ : Θουκ. 3,113 μετὰ τῶν Μαντινέων .. συνεξῄεσαν ἄσπονδοι, Ξεν.ΚΠ 1,4,15 συνεξῄει τῷ Κύρῳ, Ἀριστλ. Μετ.388b,14, Ἰώσ.Πὶ 2,2,1 συνεξιέναι ἅμα τισί, Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideleri Phys.2,413,33 συνεξιόντος τοῦ θερμοῦ τῷ αἵματι· **2**) παρέρχομαι, περνῶ ὁμοῦ : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,4 [νοῦσος] τῷ κάλλεϊ συνέξεισι τῆς ὥρης.

**συνεξεῖπον** ἀόρ. β' τοῦ συναγορεύω βλ. : Καμεν 255D ἅπερ .. τοῖς θρήνοις συνεξειπών.

**συνεξελαύνω** κ. μσν. ἐξελαύνω, ἐκδιώκω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Αἰσχ.Ἀγ.1606 ἀθλίῳ πατρὶ συνεξελαύνει, Ἀνακρ.ΑΠ 9,715 τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος βοΐδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς, Γρηγ.Νύσσ.1,657D τῷ ἀφανισμῷ τῆς ἐπιθυμίας συνεξελαύνων τῆς μοιχείας τὸ ἄγος, Νικήτ.Παφλ.Ἐγκώμ.Ἀγ.Εὐστ.50.

**συνεξελέειν** Ἰων. ἀντὶ συνεξελεῖν, ἀόρ. β' τοῦ συνεξαιρῶ βλ.

**συνεξελεύθερος** [ὁ] μτγν., θηλ. συνεξελευθέρα [Ἐπιγρ. Θεσσαλονίκης] ὁ ὁμοῦ ἀπελευθερωθείς: Δίων Κ 60,15 οἱ συνεξελεύθεροι αὐτοῦ.

**συνεξελίττομαι** μτγν. παθ. ἐξελίσσομαι, ἐκτυλίσσομαι, ξετυλίγομαι ὁμοῦ : Καλλίστρ.11 βοστρύχων οὔλων πλοκαῖς συνεξελιττόμενος [ὁ χαλκός].

**συνεξέλκομαι** μτγν. παθ. ἐξέλκομαι, ἐπιμηκύνομαι, μακραίνω ὁμοῦ : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.92,2 συνεξειλκυσμένα τισὶ παραγωγαῖς.

**συνεξεμῶ-έω** κ. μσν. ἐξεμῶ, ξερνῶ ὁμοῦ : Ἀριστλ.ΖΙ 547a,27 ἐάν γὰρ πρότερον ἀποθάνῃ, συνεξεμεῖ τὸ ἄνθος, Ἀντυλλ. π. Ὀρειβ.8,5,1,Γρηγ. Νύσσ.1,411C,Πρόδρ.Ροδ.6,238B ψυχὰς συνεξεμοῦντες οἷς πεπώκεσαν.

**συνεξεργάζομαι** μτγν. καταστρέφω ὁμοῦ, συγκαταστρέφω : Ἀριστείδ.1,412J πῶς οὐ πολλῷ σχετλιώτερον αὐτοὺς συνεξεργάσασθαι τοὺς Ἕλληνας τοῖς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Θηβαίοις;

**συνεξερεύθομαι,** μ. ἐν τῷ γ' ἑνικ. εὐκτ. ἀορ. συνεξερευθείη, φλογίζομαι ὁμοῦ : Ἱππ.Προγν.23 ἰδ.γρ.1, αὐτ. Κωακ.359.

**συνεξερευνῶ-άω,** μέσ. μέλλ.-ήσομαι, ἐξερευνῶ, ἐξετάζω τελείως τι μετά τινος ὁμοῦ : Πλάτ.Θεαίτ. 155E ἐάν σοι ἀνδρὸς . . τῆς διανοίας τὴν ἀλήθειαν . . συνεξερευνήσωμαι.

**συνεξερύω** μτγν. ἐξέλκω, σύρω, τραβῶ ἔξω ὁμοῦ : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 6,57,2.

**συνεξέρχομαι** ἐξέρχομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἡρ. 5,74 συνεξῆλθε γάρ οἱ οὗτος ἐκ τῆς ἀκροπόλιος, Εὐρ.Ἑκ.1012 σῶσαί σε χρήμαθ' οἷς συνεξῆλθον θέλω, Θουκ.8,61 ἄνδρα . ., ὃς Ἀντισθένει ἐπιβάτης ξυνεξῆλθε, Ξεν.Ἑλλ.3,4,2, Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.12 Μανίῳ . . συνεξῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ‖ ὁμ. ἐπὶ πραγμ., συνεξάγομαι, φέρομαι ὁμοῦ ἔξω : Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.14, Ἀριστλ.ΖΙ 587a,17 ἐάν δὲ μὴ συνεξέλθῃ εὐθὺς τὸ ὕστερον, . . ἀποτέμνεται, αὐτ.ΖΓ 783a,36,Γαλ.18(1),135· **2**) καταλήγω, ἀποβαίνω ὁμοῦ μετά τινος : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,421 συνεξέρχεται τῇ ψευδεῖ . . φαντασίᾳ.

**συνεξετάζω** κ. μσν. ἐξετάζω, ἐρευνῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλάτ.Νόμ.900D κοινῇ συνεξετάζωμεν τίνα λέγοντες ἀρετὴν αὐτῶν ὁμολογοῦμεν αὐτοὺς ἀγαθοὺς εἶναι, Φίλ.2,197 Ὠριγ. 1,26B συνεξετάζοντες πάσας τὰς ἐκδόσεις ἀλλήλαις, Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.14· **2**) παθ. κτ. μτχ. οἱ συνεξεταζόμενοι μετά τινος οἱ μετ' αὐτοῦ συγκαταλεγόμενοι, οἱ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, οἱ ὀπαδοί τινος : Δημ.556,αὐτ.576 τούτῳ πάντας . . συνεξεταζομένους τοὺς ῥήτορας ἀφεσθε ἐφεξῆς· πρβλ. Λουκ.Εἰκ.15· **3**) μτ. δοτ. ἀναμετροῦμαι, ἁμιλλῶμαι πρός τινα : Ἀλκίφρ.3,54 ἔδει με ἀσθενέστερον ὄντα ῥωμαλέοις συνεξετάζεσθαι, Ἄνν. Κομν.86B· **4**) ρηματ.π. συνεξέτασις, συνεξεταστής.

**συνεξέτασις-εως** (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ παραλλήλου ἐξέτασις, σύγκρισις : Γρηγ.Νύσσ.1,427C ὅσα ἐκ τῆς παραλλήλου ταύτης συνεξετάσεως τῆς τοῦ καλοῦ καὶ χείρονος, Ἐπιφάν.1,90A.

**συνεξεταστής-οῦ** (ὁ) μτγν. ὁ συνεξετάζων βλ.λ.: Πρόκλ.ἐν Παρμ.5298.

**συνεξευπορῶ-έω** κ.συνεξευπορίζω, ἀπαρφ.μέλλ. -ήσειν, ἀπαρφ. ἀορ. -ῆσαι, ἐσφ.γρ. ἀντὶ συνεκπορίζω βλ.λ. : Ξεν.Ἀν.5,8,25 ἢ ἀποροῦντι συνεξευπόρησά τι, Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.34, Πρόκλ.Πολ.2,96K.

**συνεξευρίσκω** ἐξευρίσκω ὁμοῦ : Ἀριστφ.Θεσμ. 601 καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, Εὐρ.Ἡρακλ.420 συνεξευρίσκετ' ὅπως σωθήσεσθαι, Πλούτ.Ἠθ.109C συνεξευρεῖν τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου, Ἰουλ.Λόγ. 3,114B συνεξευρίσκειν ὅ τι πρακτέον εἴη· ‖ μτ. δοτ. προσ. βοηθῶ τινα ὅπως ἐξεύρῃ, εὕρῃ : Διον. Ἀλ.Ρωμ.3,70 συνεξευρεῖν αὐτῷ τὰς ὗς.

**συνεξεύχομαι** μτγν. ἀποθ. καυχῶμαι πολὺ ὁμοῦ : Φιλόδ.Ὀργ.60.

**συνεξηγοῦμαι-έομαι** μτγν. ἀποθ. ἐξηγοῦμαι, καθιστῶ δῆλον, ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ : Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.37,18 συνεξηγούμενον γὰρ ἔχει τὸ γένος ἡ δεῖξις, αὐτ.Συντ.73,19,Γαλ.17(1),596.

**συνεξημεροῦμαι-όομαι** μτγν. ἐξημεροῦμαι ἡμερώνω, ἐξευγενίζομαι, ἐκπολιτίζομαι ὁμοῦ Πλούτ.Νομ.16 τρέπων ἐπὶ γεωργίαν τὸν δῆμον ἅμα τῇ γεωργίᾳ συνεξημερούμενον.

**συνεξηχῶ-έω** μσν. ψάλλω τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Εὐστ.Ἐκκλ.Ἱστ.2,17 ὡς ἑνὸς μετὰ ῥυθμοῦ .. ἐπιψάλλοντος οἱ λοιποὶ καθ' ἡσυχίαν ἀκροώμενοι τῶν ὕμνων τὰ ἀκροτελεύτια συνεξηχοῦσι.

**συνεξιδρῶ-όω** ἐξιδρῶ ὁμοῦ, ἐξέρχομαι μετὰ τοῦ ἱδρῶτος : Ἀριστλ.Προβλ.13,11 διατί τὰ πολλὰ τῶν μύρων συνεξιδρῶσαι δυσώδη; (ἀποδίδουν δυσοσμίαν κατὰ τὴν ταυτόχρονον ἐφίδρωσιν).

**συνεξικμάζω** προκαλῶ ἀποβολὴν ἐν εἴδει ἰκμάδος ὁμοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.Προβλ.883b,28 διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τοῦ σώματος ἡ κίνησις . . συνεξικμάζει τὰ περιττώματα μετὰ τοῦ ἱδρῶτος.

**συνεξικνοῦμαι-έομαι** μτγν. συμπίπτω : Προκ. Κτισμ.5,5 κατὰ τὸ εὖρος τῷ μήκει συνεξικνεῖσθαι.

**συνεξιππάζομαι** μτγν. παθ. ἱππεύων ἀπέρχομαι μετά τινος, συναπέρχομαι ἐφ' ἵππου : Μέμν.34 συνεξιππασαμένοις (ὁ γρ. συνεπισπασαμένοις).

**σύνεξις-εως** (ἡ) (συνέχω) μσν. σύζευξις, συνένωσις : Πισίδ.Γ'Ἑξαήμ.185 δεικνύντες εὐσύνοπτα τῇ διαιρέσει καὶ τῇ συνέξει τοῦ θεορρύτου.

**συνεξισάζω** μτγν. ἀ. συνεξισῶ βλ.λ. : Δέξιππ.Κατ. 6,7, Ἀθανάσ.1,422D οὐ αἰδεῖσθε τὰ δοῦλα συνεξισάζοντες τῇ εὐγενείᾳ τῆς Τριάδος.

**συνεξίσταμαι** μτγν. παθ. ἀνιστάμενος ἐξέρχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, κινῶ πρὸς μάχην μετά τινος, συνεξανίσταμαι, μτ. δοτ. προσ. : Πολύβ.3,34,9 εὐθύμως τῶν ὄχλων αὐτῷ συνεξισταμένων, αὐτ.3,68,8, αὐτ.5,39,4.

**συνεξισχύω** μτγν. εἶμαι ἀρκετὰ ἰσχυρὸς εἰς τὸ νά . ., μτ. ἀπαρφ. : Ὀλυμπ.Μετ.31,21.

**συνεξισῶ-όω** μτγν. ὁμοῦ ἐξισῶ, ποιῶ τι ἴσον πρός τι, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Διον.Ἀλ.Πομπ.5 οὐδὲ τοῖς μεγέθεσι τῶν ἀνδρῶν συνεξισῶν τοὺς λόγους, Ἐπιφάν.1,1005A πολὺ πλανῶνται τὸ ποίημα συνεξισοῦντες τῷ ποιητῇ· κ. παθ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,16 διὰ στενῆς ὁδοῦ, ἔνθα συνεξισωθήσεσθαι ἔμελλε τῷ πολλῷ τὸ ὀλίγον, Ἐπιφάν.1,973C διὰ τὸ μὴ συνεξισοῦσθαι τῷ υἱοῦ ὀνόματι.

**συνεξιχνεύω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐξιχνεύω, ἰχνηλατῶ, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Πλούτ.Κικ.18 πολλοὺς ἔχων ἔξωθεν ἐπισκοποῦντας τὰ πραττόμενα καὶ συνεξιχνεύοντας αὐτῷ.

**συνεξιῶμαι-άομαι** μτγν. ἐξιῶμαι, θεραπεύω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος . Γαλ.10,820 ἅπαντα ταῦτα τὰς διαθέσεις ἰώμενα συνεξιᾶται τὰς ὀδύνας αὐτῶν.

**συνεξογκῶ-όω** μσν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἐξογκῶ : Ἀκτουάρ.Ἰω.Διαγν.1,47 ἐν Ideleri Phys.2,407, 30 τυμπάνου δίκην συνεξογκοῦντος ἐν ταῖς κρούσεσι τοῦ ἐπιγαστρίου τοῦ κάμνοντας.

**συνεξοδεύω** μτγν. ἐξοδεύω, ἐξέρχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ.δοτ. προσ. : Σάτυρ.3 σκάζων συνεξώδευε τῷ βασιλεῖ· **2**) φέρομαι ἐν πομπῇ : Ἐπιγρ.· πρβλ. ἐξοδεία.

**συνεξόζω** ὄζω, ἀναδίδω ὀσμὴν ἔκ τινος πράγματος προσέτι : Θεοφρ.Ὀσμ.60 ἔνια δὲ καὶ εἰς οὔρησιν ἄγει, συνεξάζειν ποιοῦντα αὐτά.

**συνεξοιδῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ ἐξοιδῶ : Γαλ.18(1),44.

**συνεξοικίζω** μσν. ὁμοῦ ἐξοικίζω : Καντακ. Ἰω.3,53,319,1 (ἔκδ.Β.) ὅπως τέ μοι συνεξῴκισται (ὁ αὐτάδελφος) εἰς Τριβαλούς.

**συνεξοικονομῶ-έω** πάπ. πρασθέτως ἀπαλλατριῶ, ἐξοικονομῶ βλ.λ.2).

**συνεξοκέλλω** μτγν.ἀμτβ. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἐξοκέλλω, μτ. δοτ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,121· ‖ κ. μτφ : Πλούτ.Ἠθ.985C οὐκ οἶδα ὅπως πρὸς τοῖς δελφῖσιν ἔλαθον πορρωτέρω τοῦ πιθανοῦ συνεξοκείλας εἰς τὸν Ὀδυσσέα καὶ Κοίρανον.

**συνεξολισθάνω** μτγν. ἀ. συνεξολισθαίνω βλ.λ. : Ἡρόδ. Ἰατρ.π.Ἀέτ.9,37.

**συνεξολισθαίνω** μτγν., ἀόρ. **συνεξώλισθεν**, ἐξολισθάνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ξεγλιστρῶ μαζί : Μαν.5,43 **ἦν δ' ἀτόνως λεύσσεις**, συνεξώλισθεν ἅπαντα.

**συνεξόλλυμαι** μτγν. κ. μσν. ἐξόλλυμαι, ἐξαφανίζομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Γρηγ. Νύσσ.1,761 **ἀσέβεια δὲ πᾶσα ἀνθρώπου συνεξόλλυται**, Θεοφύλ.Βουλγ.'Επιστ.1.

**συνεξόμνυμι** τὸ μέσ. ἀρνοῦμαί τι μεθ' ὅρκου ὁμοῦ μετά τινος : 'Επιγρ.

**συνεξομοιῶ-όω** κ. μσν. ἐξομοιῶ τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, καθιστῶ τι τελείως ὅμοιον πρός τι ἄλλο : Πλούτ.'Ηθ.1054B, αὐτ.97A **αἱ δὲ φιλίαι τὰ ἤθη ζητοῦσι** συνεξομοιοῦν, Γαλ.Χρ.Μορ.14,7 συνεξομοιοῦν **ἑαυτῇ τὸ σπέρμα'** κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1, 9,3 **καὶ γὰρ ταῦτα τριγονήσαντα συνεξομοιοῦται**, αὐτ.ἀπ.173, Πολύβ.4,21,1 (τῷ περιέχοντι) **συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι** (γινόμεθα ὅμοιοι τῷ κλίματι, συμμορφούμεθα πρὸς τὸ κλῖμα), αὐτ.31,26,4 **συνεξομοιωθέντος** .. τούτου **τοῖς πρότερον**, Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.1,6,1 **πνεῦμα** .. **συνεξομοιούμενον πᾶσιν**, Βέττ.Βάλ.304,27 **κακίᾳ καὶ φθόνῳ** συνεξομοιοῦσθαι, Σωρ.1,88 συνεξομοιοῦται **τὰ τρεφόμενα ταῖς τρεφούσαις**, Γρηγ.Νύσσ. 3,102C **καθάπερ γὰρ μικρὰ ζύμη, καθώς φησιν ὁ 'Απόστολος, ὅλον τὸ φύραμα πρὸς ἑαυτὴν συνεξομοιοῖ**,'Ακτουάρ.'Ιω.ἐν Idelerí Phys.2,462,34 συνεξομοιουμένης **τῆς τρεφομένης τῇ λοιπῇ σαρκί'** **2)** προσαρμόζω, ἐναρμονίζω : 'Ερμεί.'Αλ.Φαῖδρ. 76A **τὸ** .. **σχῆμα τοῖς λόγοις** συνεξομοιοῦν' **3)** ρηματ. π. συνεξομοίωσις.

**συνεξομοίωσις-εως** (ἡ) (συνεξομοιῶ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνεξομοιοῦν, ἡ πλήρης ἐξομοίωσις, ἀφομοίωσις : Εὐστ.1541,39 **τὴν συνεξομοίωσιν τὴν πρὸς τοὺς τόπους φρονίμως** .. **ποιεῖ**, αὐτ.Πον.351,12 **διὰ τὴν τοῦ ἤθους** συνεξομοίωσιν.

**συνεξοπλίζομαι** μσν. ἐξοπλίζομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Nov.Const.Lex.Gr.Lat. ap.P.Baldvin 1611.

**συνεξορθιάζω** μτγν. ὁμοῦ ἐξεγείρω, διεγείρω, διερεθίζω : Πλούτ.'Ηθ.998E **ἐν τῷ θεάτρῳ κίνημα ποιεῖ, συνεξορθιάζουσα φόβῳ** (πιθ. γρ.).

**συνεξορίζω** μτγν. κ. μσν. ἐξορίζω τινὰ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, τὸ παθ. : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.1679, Βί.Γραπτ.Θεοδ.196 (Combef.).

**συνεξορμῶ-άω** κ. μσν. ὁμοῦ ἐξορμῶ, παρορμῶ, διεγείρω τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : 'Ισοκρ.10,52 **αὐτοὺς συνεξώρμησαν καὶ συνεξέπεμψαν**, Πλούτ.'Ηθ.685E **συνεξορμᾶν τὰ ζῷα πρὸς τοὺς συνδυασμούς'** ‖ βοηθῶ, συντελῶ εἰς ἔγερσιν : 'Αριστλ.Μετ.369b,14 **ὁ ἥλιος συνεξορμᾷ τὰ πνεύματα'** **2)** ἀμτβ. ὁμοῦ ἐξορμῶ, ἐκθέω, **ἐξέρχομαι μεθ'** ὁρμῆς, ἐφορμῶ ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.ΚΠ 1,4,20 **ὁ Κῦρος ὡς εἶδεν ὁρμωμένους συνεξορμᾷ εὐθὺς** (δ. γρ. ἐξορμᾷ), αὐτ.7,1,29, Πολύβ.10,37,6 **τῶν 'Ιβήρων, ἑτοίμως καὶ προθύμως συνεξορμώντων**, Θεμίστ.Λόγ.34, 460,20 **εἰ καλούμενος μὴ συνεξόρμησα**, 'Ακτουάρ. 'Ιω.ἐν Idelerí Phys.2,400,25 **τοῦ χρωννύντος ἐπὶ τὸ δέρμα συνεξορμῶντος χυμοῦ'** κ. μτ. δοτ. : Ξεν. Οἰκ.17,12 **ὕλη** .. **ὑπὸ τῶν ὑδάτων** .. **συνεξορμᾷ τῷ σίτῳ** (ἀναφύεται, βλαστάνει ὁμοῦ μετὰ τοῦ σίτου)' ‖ τὸ μέσ. **ἐν τῇ αὐτῇ** σημ. : Δίων Κ 41,9 **τῶν τε ὑπάτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν συνεξορμωμένων'** **3)** ἀμτβ. ἐκκινῶ ὁμοῦ μετά τινος, ξεκινῶ μαζί : Πάπ. **ἅμα ἡμῖν συνεξορμήσητε**.

**συνεξοροῦω** μσν. ὁμοῦ ἐξοροῦω, ἐξορμῶ, ἐκπηδῶ μετά τινος : Κλέαρχ.'Ιστ.73 **ὅταν ᾖ γαλήνη, συνεξοροῦσας τῷ κύματι κεῖται**.

**συνεξορύσσω** μσν., ἀττ. -ττω, ἐξορύσσω, ἀνασκάπτω, ἐκσκάπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Nov. Const.Lex.Gr.Lat.ap.Baldvin 1611.

**συνεξορχοῦμαι**-έομαι μσν. ὁμοῦ ἐξορχοῦμαι, ἐξάλλομαι, ἀναπηδῶ, ἐπιπηδῶ, σκιρτῶ μετά τινος : Μετοχ.Θ Σύμμ.334,5 **μηδὲ συνεξορχούμενος οἷς συνῆν ὑπ' ἀνάγκης δή τινος ἀνθρώποις μηδὲ συνακολασταίνων'** **2)** ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμάζω τι ὁμοῦ μετά τινος : Φώτ.παρ Wolf.'Αν.'Ελλην.2, 153 **συνεξορχεῖσθαι καὶ τὰ τῆς χάριτος**.

**συνεξοστρακίζω** μσν. ἐξοστρακίζω τινὰ ὁμοῦ : Nov.Const.Lex.Gr.Lat.ap.Baldvin 1611.

**συνεξοτρύνω** μτγν. ὁμοῦ ἐξοτρύνω, παροτρύνω, παρακινῶ τινα : Νικόλ.Δαμ.ἀπ.66,16J. Θεμίστ.Λόγ.21,256A **μὴ κεντεῖν τε καὶ διολλύειν τὸν τὰ αὐτὰ ἀγαπῶντα, ἀλλὰ κυδαίνειν τε καὶ** .. συνεξορμᾶν **καὶ** συνεξοτρύνειν.

**συνεξουδενῶ-έω** μσν. ἢ συνεξουθενῶ-έω ὁμοῦ ἐξουδενῶ : 'Αλλάτ.2,79A.

**συνεξουρῶ-έω** ὁμοῦ ἐξουρῶ, ἐκβάλλω τι μετὰ τοῦ οὔρου : 'Ιππ.'Αφορ.4,77' κ. παθ. : Γαλ.8,84.

**συνεξούσιος** (ὁ) πάπ. πιθ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἔχων ἐξουσίαν, ὁ συνάρχων.

**συνεξυβρίζω** μσν. ὁμοῦ, συγχρόνως ἐξυβρίζω : Φώτ.Μαν.3,17, αὐτ.4,20.

**συνεξυγραίνω** μτγν. ὁμοῦ ἐξυγραίνω, καθιστῶ τι ὁμοῦ ὑγρόν, τὸ παθ. : Πλούτ.'Ηθ.752D **ὁ χαλκὸς ὑπὸ τοῦ πεπυρωμένου χαλκοῦ ἀνατήκεται καὶ ῥεῖ συνεξυγραινόμενος**.

**συνεξυμνῶ-έω** μτγν. ἐξυμνῶ, ἐγκωμιάζω τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Θεμίστ.Λόγ.8,102B **συνεξυμνῶ τὸν θεὸν τὸν μηκύνοντα τὴν εὐπραγίαν**.

**συνεξυπάγομαι** μτγν. ἐξάγω τι(νὰ) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : 'Αν.Κομν.354A **συνεξυπήγετο καὶ τὴν βασιλίδα**.

**συνεξυπηρετῶ-έω** μσν. ἐξυπηρετῶ, παρέχω ὑπηρεσίαν ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ : Σκυλίτζ.'Ιω. ἐν Κεδρ. Γεώργ.2,706,7 (ἐκδ.Β.), Μιχ.'Ατταλ.181,3 (ἐκδ.Β).

**συνεξυφαίνω** μτγν. κ. μσν. ἐξυφαίνω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Κοσμ.205E, 'Ανδρ.Κρ. 296' κ. παθ. : 'Αν.Κομν.448B **ἀφ' ὧν ἁπάντων τὸ τῆς ἀληθείας ἅπαν σῶμα συνεξυφαίνεται**.

**συνεξωθῶ-έω** κ. μσν. ἐξωθῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ἐκβάλλω, σπρώχνω πρὸς τὰ ἔξω μαζί : Στράβ.4,6,6 **συνοδίαν** .. **συνεξωθεῖν εἰς τὰς ὑποπιπτούσας φάραγγας**, Πλούτ.'Ηθ.984F **ὁ δὲ δελφὶν ὑπολαβὼν ἅμα τῷ νεκρῷ συνεξέωσεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν γῆν**, αὐτ.1110E **τὸν 'Επίκουρον ἐκ τοῦ ζῆν συνεξωθῶν'** κ. παθ. : 'Ιππ. Δι.2,66 **συνεξωθέεται ἐκ τῆς σαρκὸς ἔξω ἐπὶ τὸ δέρμα** (ὁ ἱδρώς)' ‖ κ. μσν. ἀποπέμπω, ἐκδιώκω τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος: Λιβάν.Λόγ.18,131' κ. παθ. : Φώτ.Βιβλ. κῶδ.127,95,43 **τῶν συνασεβησάντων αὐτῷ καὶ συνεξωσθέντων'** ‖ ὁμοῦ ἀποβάλλω τι : Γρηγορ.Ν 24,2,717A **τούτων** (τῶν λόγων καὶ ᾀσμάτων) **οὐδὲν οὐδαμῇ συνεξώθησαν**.

**συνεξωραΐζω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἐξωραΐζω, κοσμῶ, στολίζω τινὰ μετά τινος : Εὐστ.'Οδ.1598,49 **συνεξωραΐζων αὐτὸν οὕτω τῇ χρυσῇ 'Αφροδίτῃ**.

**συνέορσις-εως** (ἡ) μτγν. **ἐσφ.** γρ. **ἐν** Πλούτ.'Ηθ. 449A (πιθ. συνθροήσεις).

**συνεορτάζω** κ. μσν. κ. νεώτ., **ἀόρ. συνεώρτασα**, ἑορτάζω ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμμετέχω ἑορτῆς : Διόδ.Σ 4,4 **τοὺς συνεορτάζοντας δαψιλῆ τὸν ἄκρατον ἐμφορησαμένους**, 'Επιγρ.,Πάπ.' κ. μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.'Ηθ.666D συνεώρταζεν **ἡμῖν**, 'Επιγρ. συνεορτάζειν **τῇ μητρὶ ἐπιτελούσῃ τοὺς ἀγῶνας**, ASS 'Ιουνίου 5,276E **τοῖς ἄλλοις συνεορτάσων'** κ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Δίων Κ 59,8 **γάμους, οὓς Πείσωνι συνεώρτασε**, 'Αλκίφρ.1,4 **λήναια ταῖς πλουσίαις 'Αθηναίων συνεορτάζουσα'** μ. μτ. αἰτ. : Θεμίστ.Λόγ.14,181A **συνεορτάζειν τὰ προοίμια τῆς παλιρροίας**, αὐτ. 466,4' **2)** νεώτ. ἑορτάζω συγχρόνως μετά τινος' **3)** ρηματ.π. συνεορταστής, συνεορτασμός.

**συνεορταστής** (ὁ) (συνεορτάζω) ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἑορτάζων, ὁ συμμετέχων ἑορτῆς τινος : Πλάτ.Νόμ.653D **Μούσας Ἀπόλλωνά τε μουσηγέτην καὶ Διόνυσον ξυνεορταστὰς ἔδοσαν.**

**συνεορτασμός** (ὁ) (συνεορτάζω) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνεορτάζειν, ὁ ὁμοῦ ἑορτασμὸς ἢ ἡ συμμετοχὴ εἰς ἑορτασμόν.

**συνεοχμός** (ὁ) ἐπ. συνοχή, συναρμογή, συναφή, σύνδεσμος, ἄρθρωσις : Ἰλ.Ξ 465 **τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ.**

**συνεπαγάλλομαι** μσν. ἐπαγάλλομαι, ἐπιχαίρω μετά τινος : Μιχ.Ἀκομ.2,133,30 (ἐκδ.Λ.).

**συνεπάγω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **συνεπήγαγον,** μέλλ. **συνεπάξω,** ἐπάγω, ὁδηγῶ τι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἐναντίον τινός : Θουκ.3,11 **τὰ κράτιστα ἐπί τε τοὺς ὑποδεεστέρους.. ξυνεπῆγον**· κ.παθ. : Ἀνν. Κομν.206B **συνεπαγομένων αὐτῷ νηῶν**· **2)** ἐπάγω τινὰ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐναντίον ἄλλου, ἐπὶ τῶν προσκαλούντων ξένην δύναμιν πρὸς βοήθειαν : Θουκ.4,1, αὐτ.79 **καὶ ἅμα αἱ πλησιόχωροι πόλεις αὐτῶν αἱ οὐκ ἀφεστηκυῖαι ξυνεπῆγον,** αὐτ.84· **3)** τὸ μέσ. κ. μσν. ἄγω, φέρω τινὰ μετ' ἐμουτοῦ, μαζί μου : Ἐπιγρ. **συνεπάγεσθαι τὸν ἀδελφόν,** Ἰώσ.ΑΙ 18,9,5, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.17 **μειράκιον .. ἀεὶ περὶ αὐτὸν εἶχε καὶ συνεπήγετο στρατηγῶν,** Δίων Κ 41,7 **καὶ ἐκεῖνα συνεπήγοντο,** Ἀνν.Κομν. 209A **δυνάμεις πολλὰς συνεπαγόμενος**· **4)** τὸ μέσ. σύρω δίκτυον ὁμοῦ μετά τινος : Γαλ.11,508, Αἰλ.ΖΙ 14,29· ‖ μτφ. **ἐφέλκω,** ἕλκω, σύρω : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.338,4 **τὰ ἐπιρρήματα συνεπάγεσθαι τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τὰ ῥήματα**· **5)** νεώτ. τὸ μέσ. **συνεπάγομαι** ἰδ. ὡς τριτοπρόσ. φέρω, ἔχω ὡς ἀποτέλεσμα, συνεπιφέρω : **ἡ ἐσχάτη προδοσία συνεπάγεται τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν.**

**συνεπαγωνίζομαι** μτγν. συνεπιφέρω νέον ἀγῶνα, ἐγείρω, ὑποκινῶ νέον ἀγῶνα ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πολύβ.3,118,6 **ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης,** Παλλάδ.Βί.Ἰω.Χρυσ.35.

**συνεπᾴδω,** ποι. **συνεπαείδω** ᾄδω ὁμοῦ μετά τινος, συνεξυμνῶ : Εὐρ.ΙΑ 1492 **ἰὼ νεάνιδες, συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν**· **2)** ᾄδω συγχρόνως ἐπῳδήν, ψάλλω μαγικὰς ἐπικλήσεις ὁμοῦ, ταυτοχρόνως : Θεόφρ.ΦΙ 9,10,4 **συνεπᾴδοντές τινα ἐπῳδήν.**

**συνέπαθον** ἀόρ. β' τοῦ συμπάσχω βλ.λ.

**συνέπαινος-ον** ὁ συνεπαινῶν, ὁ συνεπιδοκιμάζων, ὁ ὁμογνωμῶν, μτ. δοτ. : Ἡρ.3,119 **εἰ δὲ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ** (συνεπιδοκιμάζουσι), αὐτ.5,31· κ. μτ. δοτ. προσ. : Δίων Κ 57,15 **ἡ βουλὴ συνέπαινος Πείσωνι γενομένη**· κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.7,15 **οὐδαμῶς συνέπαινον ἐόν ποιέειν με ταῦτα**· κ. ἀπολ. : αὐτ.5,20 **συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι,** Νικόλ.Δαμ.ἀπ.130,18J.

**συνεπαινῶ-έω,** **μέλλ. συνεπαινέσω,** κ. ἐπ. -ήσω, ὁμοῦ ἐπαινῶ, συναινῶ, συγκατανεύω, συνεπιδοκιμάζω, συγκατανεύω : Αἰσχ.Ἑπτ.1073 **ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ,** Ξεν.ΚΠ 4,3,23 (ἰδ.γρ.), Δημ.288 **συνεπαινεσάντων δὲ πάντων καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδέν**· κ. μτ. ἀπαρφ.: Θουκ.4,91 **οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι** (μὴ συμβουλευόντων νὰ γίνῃ μάχη), Ξεν.ΚΠ 5,3,34 **πάντες .. συνεπῄνουν ταῦτα ποιεῖν**· ‖ κ. μτ. αἰτ. πράγμ. ἐπιδοκιμάζω τι ἢ συμφωνῶ εἴς τι : Πλάτ.Ἱππ.Μ 363A **συνεπαινεῖς τι τῶν εἰρημένων ἢ καὶ ἐλέγχεις,** Ξεν.Ἀν.7,3,36· κ. μτ. δοτ. προσ. : Δημ. Προοίμ.28 **τοὺς συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς, ὅ,τι ἂν πράττωσι**· **2)** ἐπαινῶ τινα ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, ὁμοῦ ἐγκωμιάζω, ἐξυμνῶ : Πλάτ.Μενξ.246A **ὑμᾶς δὲ πρέπει ξυνεπαινεῖν τε καὶ κοσμεῖν τοιούτους ἄνδρας,** Ξεν.Ἱππαρχ.5,14 (κῶδ.)· κ. παθ. Ἀριστλ.Ρητ.1415b,28 **ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς οἴεσθαι δεῖ ποιεῖν συνεπαινεῖσθαι τὸν ἀκροατήν.**

**συνεπαίρνω** δημ. τ. τοῦ συνεπαίρω βλ.λ., **ἀόρ. συνεπῆρα,** παθ. παρακ. μτχ. **συνεπαρμένος,** παίρνω μαζί μου, παρασύρω : **τὸν συνεπῆρε τὸ κῦμα καὶ τὸν πέταξε στὰ βράχια**· ‖ κ. **μτφ. τὸν** συνεπαίρνει ὁ οἶστρος - ὁ **ἐνθουσιασμός.**

**συνεπαίρω** ἐπαίρω, ἐγείρω, ὑψώνω τι(νὰ) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου : Ξεν.Ἱππ.7,2 **τὴν δεξιὰν ἐκτείνων συνεπαιρέτω ἑαυτόν,** Ἀριστλ.ΖΙ 576b,27 **ἔδει δὲ τὰ πρόσθια σκέλη συνεπαίρειν**· ‖ κ. μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.1,290D **τῇ μεγαλωσύνῃ αὐτοῦ τὸν εὔφημον ἦχον οἷόν τινι μεγαλοφώνῳ σάλπιγγι συνεπαίροντα**· ‖ τὸ παθ. κ. **ἐν** μέσ. σημ. : αὐτ.221D **δέχεται τῇ ἀκοῇ τὰς τῶν σαλπίγγων φωνάς, τῷ ὕψει τῆς ἀνόδου συνεπαιρόμενος**· **2)** τὸ παθ. ἐξοιδοῦμαι, ἐξογκοῦμαι ταυτοχρόνως : Γαλ.18(2),266· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ὁμοῦ λαμβάνω ὕψος, ὄγκον, μεγαλοπρέπειαν : Λουκ.Ἱστ. Συγγρ.45 **ἡ λέξις .. ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαιρομένη καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ὁμοιουμένη**· **3)** προτρέπω, διεγείρω, παρορμῶ εἴς τι ὁμοῦ ἢ προσέτι: Ξεν.Οἰκ.5,5 **θήραις τε ἐπιφιλοπονεῖσθαι συνεπαίρει τι ἡ γῆ,** αὐτ.Συμπ.8,24 **ὅ τε γὰρ οἶνος συνεπαίρει καὶ ὁ ἔρως κεντρίζει,** Γρηγ.Νύσσ.1,273B **ὁ συνεπαίρων ἑαυτῷ τὸν διὰ τριῶν ἤδη ἀνόδων μέγαν γενόμενον**· ‖ τὸ παθ. ἐγείρομαι, ἐξεγείρομαι ὁμοῦ μετά τινος, συνεπανίσταμαι : Ἰώσ.ΠΙ Προοίμ.2 **ἅπαν τὸ ὁμόφυλον ἡμῖν συνεπαρθήσεσθαι σφίσιν,** Πλούτ.Κοριολ.12 **τὸ θορυβοῦν μάλιστα καὶ συνεπηρμένον τοῖς δημαγωγοῖς** (ἐπὶ ὄχλου)· **4)** τὸ παθ. φέρομαι πρός τι ὁμοῦ μετά τινος : Ἀέτ.9,22 **συνεπαιρομένου σὺν τῷ αἵματι καὶ τοῦ μοχθηροῦ χυμοῦ** (φερομένου μετὰ τοῦ αἵματος)· **5)** ρηματ. π. συνέπαρσις.

**συνεπαισθάνομαι** μτγν. ἀποθ. ὁμοῦ αἰσθάνομαί τι : Γαλ.Χρ.Μορ.9,11, Γρηγ.Ναζ.π.Θησ.Στεφ. **καὶ αἱ δυνάμεις αἱ οὐράνιοι καὶ τῶν τοιούτων συνεπαισθάνονται**· **2)** ρηματ. π. συνεπαίσθησις.

**συνεπαίσθησις-εως** (ἡ) (συνεπαισθάνομαι) μτγν. συναίσθησις, συνείδησις **περί τινος, κατανόησις,** ἐπίγνωσις : Ἐπίκ.Φύσ.20(;).

**συνεπαιτιῶμαι-άομαι** ἐπαιτιῶμαί τινα ὁμοῦ ἢ ἐπίσης, κατηγορῶ τινα διά τι προσέτι : Θουκ.1,135 **τοῦ .. μηδισμοῦ τοῦ Παυσανίου οἱ Λακεδαιμόνιοι .. ξυνεπῃτιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα,** Πλούτ.Περ.10· κ. ἀπολ. : αὐτ.Θεμ.23 **ἅμα συνεπαιτιωμένων τῶν Σπαρτιατῶν.**

**συνεπαιωροῦμαι-έομαι** μτγν. παθ. ὁμοῦ ἐπαιωροῦμαι, ἐξακολουθῶ αἰωρούμενος, πετῶν ὑπεράνω τινός : Πλούτ.Ἀλέξ.33 **ἐπεδείκνυντο .. ἀετὸν ὑπὲρ κεφαλῆς Ἀλεξάνδρου συνεπαιωρούμενον.**

**συνεπᾰκολουθῶ-έω** κ. νεώτ. ἀκολουθῶ τινα ἐκ τοῦ σύνεγγυς, συνοδεύω τινά : Πλάτ.Φαίδ.81E **ἕως ἂν τῇ τοῦ ξυνεπακολουθοῦντος τοῦ σωματοειδοῦς ἐπιθυμίᾳ πάλιν ἐνδεθῶσιν εἰς σῶμα,** Πλούτ.Ἀλέξ.41, Πάπ. **συνεπακολουθούντων τοῦ δεῖνα καὶ τοῦ δεῖνα**· κ. μτ. δοτ. : Στράβ.8,6,22 **Ἀρχίᾳ .. τοὺς πλείστους τῶν ἐποίκων ἐντεῦθεν συνεπακολουθῆσαι**· ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἱππ. Ὀστ.4 **συνεπακολουθῆσαι**· ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἱππ.Ὀστ.4 **δι' αὐτέων τουτέων τῶν ἐντέρων ὧν ξυνεπακολουθεῖ,** Ὀκελλ.2,22, Σωρ.1,31· **2)** νεώτ. μ. τριτοπρσ. **συνεπακολουθεῖ** ἀναγκαίως ἐπακολουθεῖ, ἕπεται ὡς ἀναγκαῖον ἐπακολούθημα· **3)** ρηματ. π. συνεπακολούθημα.

**συνεπακολούθημα-ατος** (τὸ) (συνεπακολουθῶ) νεώτ. τὸ ἀναγκαῖον ἐπακολούθημα.

**συνεπακτήρ-ῆρος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ συγκυνηγός, ὁ σύντροφος κυνηγοῦ : Εὐστ.Ὀδ.1688,24 **καλέσασα τὸν συνεπακτῆρα ἐρωτᾷ.**

**συνεπᾰλᾰλάζω** μτγν. ὁμοῦ ἐπαλαλάζω, ἐκπέμπω, ἐγείρω πολεμικὸν ἀλαλαγμὸν ὁμοῦ ἢ συγ-

χρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Ἰώσ.ΠΙ 4,5,1 οἱ δὲ ζηλωταὶ τοῖς Ἰδουμαίοις συνεπηλάλαζον.

**συνεπαλείφω** μσν. ὁμοῦ ἐπαλείφω βλ.λ.2), παραινῶ, παρορμῶ τινα : Ἐφραὶμ 5781 συνεπαλείφουσαν αὐτοὺς πρὸς τόδε δυάδ' ἀδελφῶν.

**συνεπαμύνω** κ. μσν. ἐπαμύνω ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμβοηθῶ : Θουκ.6,56 καὶ ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτούς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐθὺς τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους· κ. μτ. δοτ. προσ.: Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.3,32 συνεπαμῦναι τοὺς φονέας τιμωρουμένῳ, Φώτ.Βιβλ.269,12.

**συνεπάνειμι** (εἶμι) μσν. ὁμοῦ ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Γρηγορ.Ν II,9,342A ἐπανιόντι τῷ βασιλεῖ συνεπανῄει καὶ ὁ τοῦ τελευτήσαντος κόντου Κεφαλληνίας υἱός.

**συνεπανέρχομαι** μτγν. κ. νεώτ. ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. : Συνέσ.21B σωφροσύνης ἐπανελθούσης συνεπανελθεῖν αὐτῇ τὰ παλαιὰ καλά.

**συνεπανήκω** μτγν. ἐπανήκω, ἐπανέρχομαι συγχρόνως, μτ. δοτ. : Θεμίστ.Λόγ.15,197C.

**συνεπανθῶ** ἐπανθῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Βασ. Μ. Παραγγ.63 (Boiss.).

**συνεπανίστημι** συνεπεγείρω, ὁμοῦ ἐξεγείρω, ἐπαναστατῶ τινα ἐναντίον τινός : Θεοδοτ.ΠΔ Να. 1,11 (πιθ.γρ.)· ‖ τὸ παθ. **συνεπανίσταμαι**, μτ. ἐνεργ. ἀορ. β', ἐπανίσταμαι, ἐξεγείρομαι, ἐπαναστατῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἡρ.3,84 γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ βασιλέϊ ἢ ἐκ τῶν συνεπαναστάντων, Θουκ.1,132 ἢν ξυνεπαναστῶσι, Ἐπιγρ.' κ. μτ. δοτ. προσ. μετά τινος : Ἡρ.3,61 τὸν εἶπά οἱ συνεπαναστῆναι, Δίων Κ 51,21 συνεπαναστάντας αὐτοῖς ἐχειρώσατο· ὁμ. κ. μτ. τῆς ἅμα κ. δοτ. προσ. : Ἡρ.1,59 συνεπαναστάντες δὲ οὗτοι ἅμα Πεισιστράτῳ ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν· ὁμ. σ- τινὶ μετά τινος : Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,74 αὐτοῖς μεθ' ὑμῶν συνεπαναστάντες.

**συνεπανορθῶ**-όω, ἀόρ. συνεπηνώρθωσα (Δημ. 140), ἐπανορθῶ τι ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, διορθώνω μαζί : Δημ.140 ὃς καὶ πρότερον συνεπηνώρθωσε τὰ τῆς πόλεως πράγματα, Πολύβ. 30,18,4 πόλιν . . ἐπταικυῖαν μὴ συνεπανορθοῦν.

**συνεπάπτομαι** Ιων. τ. τοῦ συνεφάπτομαι βλ.λ. : Ἡρ.7,158 στρατοῦ συνεπάφασθαι.

**συνεπᾱρήγω** μτγν. κ. μσν. ἐπαρήγω ὁμοῦ, συνεπιβοηθῶ, συνεπικουρῶ, συντρέχω : Ἀνν.Κομν.91B δυνάμεις πολλὰς συλλέγων συνεπαρηγούσας· κ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Εὐστ.Ἰλ.40,25 δοκοῦσιν οὗτοι συνεπαρήγειν τι τοῖς τοξεύουσι.

**συνέπαρσις**-εως (ἡ) (συνεπαίρω) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνεπαίρω, συνέγερσις, συνανύψωσις, συνεξύψωσις : Στουδ.Θεόδ.453E.

**συνεπαρτιμένος** (sic) Ἡσ. «συνημμένος».

**συνεπαρχιώτης** (ὁ) νεώτ. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καταγόμενος.

**συνεπαρῶμαι**-άομαι μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἐπαρῶμαι : Εὐστ.Ὀδ.1750,42.

**συνεπασκῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ ἐπασκῶ τι, ἐξασκῶ, προάγω τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἀριστείδ.1,452J τοῦτον νῦν Θηβαίοις συνεπασκήσουσιν αὐτοί.

**συνεπαυγάζω** μσν. ὁμοῦ ἐπαυγάζω, φωτίζω, καταλάμπω : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.8,2,207 ᾧ συνεπαυγάσασα τῷ πρόσθεν βίῳ.

**συνεπαυλῶ**-έω μσν. ὁμοῦ ἐπαυλῶ βλ.λ. : Μιχ. Ἀκομ.1,46,11 (ἔκδ. Λ.).

**συνεπαυξάνω** μσν. ἀ. συνεπαύξω βλ.λ. : Χοῦμν. Ν ἐν Ἀν.Βοασσ.2,35,7 τὸ τῆς ψυχῆς μέγεθος τὸ σῶμα συνεπηύξανεν.

**συνεπαύξω** ὁμοῦ ἐπαυξάνω, βοηθῶ ἢ συντελῶ εἰς τὴν ἐπαύξησιν : ΓαλΧρ.Μορ.4,7, Δίων Κ 39,25 τὸ ἄρτι προφαινόμενον συνεπαύξοντας, αὐτ.44, 39, Ἐπιγρ. συνεπαύξειν τοῖς θεοῖς τὴν πανήγυριν.

**συνεπαφίημι** μτγν. ἐπαφίημι, ἐπιρρίπτω ὁμοῦ : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,28 συνεπαφιέντες καὶ τὰ ἀγγεῖα βρασσόμενα τῇ θέρμῃ.

**συνεπεγείρω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἐπεγείρω, διεγείρω ἀπὸ κοινοῦ ἐναντίον τινός : Βασ.3,228A τοὺς λοιποὺς συνεπήγειρας, Χρησμ.Σιβ.1,143 συνεπηγείροντο δ' ἀῆται, Νικ.Χων.14,221.

**συνέπεια** (ἡ) (ἔπος) μτγν., μσν., νεώτ. κ.δημ. σύνδεσις, συρραφή, συνειρμὸς τῶν λέξεων ἢ τῶν στίχων· Σχόλ.Διον. ἐν Ἀν.Βιλλ.2,112,13 «τί ἐστι συνέπεια; ἡ σύμφρασις καὶ συνακολούθησις τοῦ λόγου» : Διον.Ἁλ.Συνθ.23 (δ.γρ. συνέχεια), Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.41,25 τοῦ ῥήματος τοῦ χαίρειν περὶ οὗ τῆς συντάξεως καὶ ὅλως τὰ τῆς συνεπείας κατὰ τὸ δέον εἰρήσεται, Φώτ.Βιβλ.κῶδ.83 τὴν ἐπὶ τὸ τραχύτερον ῥέπουσαν θεραπεύει συνέπειαν· **2)** νεώτ. κ. δημ. πᾶν ὅ,τι συνέπεται, ἐπακολουθεῖ, τὸ παρεπόμενον, τὸ ἐπακολούθημα, ἡ συνακολουθία, τὸ ἀποτέλεσμα : συνέπεια τῶν καταχρήσεων ἦτο ὁ πρόωρος θάνατός του, φρ. νεώτ. κατὰ συνέπειαν (κατ' ἀκολουθίαν, ἑπομένως).

**συνεπείγω** ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐπείγω, προτρέπω, παρορμῶ εἴς τι : Ἱππ.Ἐπιδ.1,8 ταχὺ παλινδρομεῖν καὶ συνεπείγειν ἐπὶ τὸ κάκιον, Ἀρετ.Ὀξ.Νουσ.1,4 ἢν δὲ πυρετοὶ ὀξέες ἔωσι . . ἐς τὸν κίνδυνον οἵδε ξυνεπείγωσι· κ. ἀπολ. : αὐτ.10· **2)** τὸ μέσ. συνεπείγεσθαί τινι συναύξεσθαι μετά τινος : Αἰλ.ΖΙ 14,23· **3)** ἀμτβ. σπεύδω πρός τι : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,2· ‖ τὸ παθ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.1,10· **4)** ῥηματ.π. συνέπειξις.

**συνέπειμι** (εἶμι) ὁμοῦ ἔπειμι, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, προσβάλλω μαζί : Θουκ.3,63 μὴ ξυνεπιέναι μετ' ἄλλων ἄλλοις.

**συνέπειξις**-εως (ἡ) (συνεπείγω) μτγν. ἡ μεγάλη σπουδή, βία : Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.1 ὑπὸ τῆς ὁδοιπορικῆς ἀκαταστασίας καὶ συνεπείξεως.

**συνεπείσειμι** (εἶμι) μτγν. ὁμοῦ ἐπείσειμι, ἐπεισέρχομαί που μετά τινος : Πολύβ.30,22,9 συνεπεισιόντες τὴν σκηνὴν ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις.

**συνεπεισκυκλῶ**-έω μσν. εἰσάγω προσέτι, πρὸς τούτοις, ἐπεισάγω : Φώτ.Βιβλ.145B καὶ οὐδὲν αὐτοὺς λάθοι ἂν τῶν θεωρημάτων, ἃ συνεπεισκυκλεῖ Νικόμαχος τῷ περὶ ἀριθμῶν πόνῳ.

**συνεπεισπίπτω** μτγν. ἐπεισπίπτω, εἰσπίπτω, εἰσορμῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πλούτ. Φάβ.17 συνεπεισπεσεῖν ἅμα τῇ φυγῇ τῶν πολεμίων εἰς τὴν πόλιν.

**συνεπεισρέω** μτγν. ἐπεισρέω ὁμοῦ : Ἑρμητ.9,2.

**συνεπεισφέρω** ἐπεισφέρω, εἰσφέρω, εἰσάγω τι προσέτι, πρὸς τούτοις : Βέττ.Βάλ.359,14 συνεπεισφέρειν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως τὸ συγκριτικόν, Συριον.Μεταφ.90,36· **2)** τὸ μέσ. συντελῶ, βοηθῶ, εἰς τὸ νὰ εἰσέλθῃ τις που ἐχθρικῶς εἴς τι: Ξεν.Ἑλλ.6,5,43 εἵλοντο μαχόμενοι ἀποθανεῖν μᾶλλον, ἢ ζῶντες συνεπεισφέρεσθαι τὸν βάρβαρον τῇ Ἑλλάδι (δ.γρ. ἐπ-) (παρὰ φεύγοντες νὰ φέρωσιν (οὕτω) μαζί των τοὺς β- τῆς Ἑλλάδος).

**συνεπεκπίνω** μτγν. ἐκπίνω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἡδυλ.ΑΠ 6,292,3 πάνθ' ἅμα Νικονόῃ συνεπέκπιεν (ἀμφ.γρ.).

**συνεπεκτείνω** ἐπεκτείνω, ἐξαπλῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἀρισταίν.2,15 ἐπιμήκιστον ἐμφοροῦ τῆς ἐπιθυμίας τῇ συγκοιμίσει καί μοι συνεπεκτείνουσα τῶν ἀφροδισίων τὴν τέρψιν· κ. παθ. : Ἀριστλ.Φυσ.216b,29 συμπιλεῖσθαι γὰρ καὶ συνεπεκτείνεσθαι οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως, Γαλ. Χρ.Μορ.14,14, Γρηγ.Νύσσ.1,237A ἡ ψυχὴ τῇ τῶν οὐρανίων ἐπιθυμίᾳ συνεπεκτεινομένη τοῖς ἔμπροσθεν· ‖ τὸ παθ. ἐπεκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι : Γαλ.4,119 συνεπεκτείνεται παντὶ τῷ κατ' ἐπιγάστριον χωρίῳ· **2)** ἐκτείνω ἢ προβάλλω τι κατά τινος ἐπίσης : Αἰλ.Τακτ.13,3.

**συνεπελαφρίζω** μτγν. μ. παθ.-ομαι γίνομαι, καθίσταμαι ἐλαφρὸς διά τινος : Φίλ.2,513 **ἡ δὲ γῆ συνεπελαφρισθεῖσα·** **2)** ὁμ. παθ. μτφ. ἀνακουφίζομαι διά τινος : Ὀρειβ.8,30,1 **ἐν ταῖς νόσοις συμπάσχει, ἐν ταῖς ἰάσεσι συνεπελαφρίζεται.**

**συνεπελαφρύνω** ὁμοῦ ἐπελαφρύνω, βοηθῶ ἢ συνεργῶ εἰς τὴν ἐλάφρυνσιν, ἀνακούφισιν : Ἡρ. 1,18 **Μιλησίοισι οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι.**

**συνεπεμβαίνω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπεμβαίνω : Πολύβ.20,11,7 **μὴ θελῆσαι συνεπεμβαίνειν τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς** [ἐπιλαμβάνομαι τῶν εὐκαιριῶν, μεταχειρίζομαι ἐπωφελῶς τὰς περιστάσεις], αὐτ.30,9,21 **συνεπεμβαίνειν . . ταῖς ἐκείνων ἀτυχίαις** [ὠφελεῖσθαι ἐκ τῶν ἀτυχιῶν ἐκείνων]· **2)** μτ. δοτ. προσ. καταπατῶ, ποδοπατῶ τινα ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου : Ἀριστείδ.1, 471 J **οὔτ' οὖν ἐκείνοις συνεπεμβῆναι καλόν.**

**συνεπεξάγω** μσν. ὁμοῦ ἐπεξάγω, ὁδηγῶ τινα ἐναντίον τινός : Πέτρ.Πατρίκ.π. Mai.Coll.Vat.2,604 **ἣν δὲ ἐπιμείνωσιν ἀδικεῖν βουλόμενοι, οὐδ' οὕτως [ἂν] ἀναγκαῖα εἴη μαντεῖα, ἀλλὰ συνεπεξάγει ἀρχή.**

**συνεπεξεργάζομαι** μτγν. ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ ἐπεξεργάζομαι, συνεκτελῶ, συγκατορθῶ : Ἀριστείδ.175,3 **τῶν Ἀθηναίων κἀκεῖ τὰ πλεῖστα συνεπεξεργασαμένων.**

**συνεπερείδω** μτγν. ὁμοῦ ἐπερείδω, ἐπιφέρω τι μεθ' ὁρμῆς κατά τινος, μτ. αἰτ. πράγμ. : Πλούτ. Ἠθ.939B [ὁ ἥλιος] **πρὸς μὲν ἡμᾶς καθίησι δι' ἀέρος θολεροῦ καὶ συνεπερείδοντος θερμότητα ταῖς ἀναθυμιάσεσι τρεφομένην·** ‖ ὁμοῦ ἐμβάλλω, καταφέρω τι κατά τινος : αὐτ.Βροῦτ.52 **τῇ χειρὶ συνεφάψασθαι τοῦ ξίφους αὐτῷ καὶ συνεπερεῖσαι τὴν πληγήν,** αὐτ.Καῖσ.8 **τὴν ὑπόνοιαν ἅμα τῷ λόγῳ συνεπερείσαντος αὐτῷ** [συνυποστηρίξαντος]· **2)** διαπερῶ, διατρυπῶ : Πλούτ. Φιλ.10 **διαλαβὼν τὸ ξυστὸν ἐκ χειρὸς ὠθεῖ καὶ περιτρέπει τὸν ἄνδρα συνεπερείσας·** **3)** κ.ἀμτβ. προβάλλω, ἐπιτίθεμαι κατά τινος : Πλούτ.Μάρκελλ. 7 **συνεπερείσας τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου** [ἐπιτεθεὶς κατ' αὐτοῦ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τοῦ ἐφορμῶντος ἵππου]· ‖ δίδω, προσθέτω νέαν ὁρμήν : Ἀσρ.Τακτ.12,2,10· **4)** τὸ μέσ. **συνεπερείδομαι** ἐπερείδομαί **τινι,** στηρίζομαι εἴς τι : Δοσίθ.433Κ.

**συνεπερίζω** μτγν. ὁμοῦ ἁμιλλῶμαι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, συναμιλλῶμαι, συνερίζομαι : Φίλιππ. Θεσσ.ΑΠ 9,709,5 **ἁ δὲ τέχνα ποταμῷ συνεπήρικεν.**

**συνεπέρχομαι** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἐπέρχομαι, ἐπιτίθεμαι κατά τινος : Ἐπιγρ., Πάπ., Πισίδ.ΓΠολ. Ἀβαρ.413 **κἀμοὶ δὲ μεῖξις συνεπῆλθε καὶ μάχη.**

**συνεπεσπόμην** ἰων. ἀόρ. τοῦ συνεφέπομαι βλλ.

**συνεπευδοκῶ-έω** Ἐπιγρ. κ. μσν. ὁμοῦ μετά τινος ἐπευδοκῶ, συγκατανεύω, ἐγκρίνω, συναινῶ : Ἐπιγρ. **συνεπευδοκέοντος Ξένωνος,** Νικ.Χων.Χρον. 279B **συνεπευδοκεῖν τοῖς τελουμένοις.**

**συνεπευθύνω** μτγν. διευθύνω, διέπω τι[νὰ] καὶ ἐγὼ ὁμοῦ : Πλούτ.Ρωμ.7 **θεοῦ συμπαρόντος καὶ συνεπευθύνοντος ἀρχὰς μεγάλων πραγμάτων.**

**συνεπευφημῶ-έω** μτγν. ἐπευφημῶ ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Διόδ.Σ 1,72 **αἱ . . μυριάδες τῶν ὄχλων ἀκούουσαι συνεπευφήμουν,** αὐτ.17,72.

**συνεπεύχομαι** κ. μσν. ἐπεύχομαι, προσεύχομαι, δέομαι ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Θουκ.6,32 **ξυνεπηύχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος·** ‖ προσεύχομαι προσέτι, πρὸς τούτοις : Πλούτ.Ἠθ.708C **καθάπερ οἱ θεῷ θύοντες ἅμα συμβώμοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται,** Συμ. ἐν Ἀν. Βοασσ.5,480,10· **2)** κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. καυχώμενος ἰσχυρίζομαι προσέτι ὅτι, λέγω ἐπίσης ὅτι : Ἀριστφ.Θεσμ.951 **πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ·** **3)** μτ. ἀπαρφ. μέλλ. εὐχόμενος ὑπισχνοῦμαι προσέτι, τάζω, κάνω τάμα ἐπίσης : Ξεν.Ἀν.3,2,9 **συνεπεύξασθαι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς θύσειν κατὰ δύναμιν.**

**συνεπέχω** μτγν. ὁμοῦ ἐπέχω, συνακολουθῶ : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.8P **διὰ τοῦτ' εἰκότως ταῖς προσαχθείσαις δυσὶν ἐπιστήμαις ἕτεραί τινες δύο συνεπέσχον καὶ συνεφήψαντο τῆς . . θεωρίας.**

**συνεπηρεάζω** μσν. ὁμοῦ ἐπηρεάζω, διαβάλλω, συκοφαντῶ, ἐν χρ. τὸ παθ. : Βί.Ἀθανασ. ἐν Φώτ.Βιβλ.481,31 **συνόδῳ τὰ περὶ αὐτούς τε καὶ τῆς συνεπηρεαζομένης πίστεως ἐπικριθῆναι.**

**συνεπής**-οῦς-ές νεώτ., συγκρ. **συνεπέστερος,** ὑπερθ. **συνεπέστατος,** ὁ ἑπόμενος, ὁ συνακολουθῶν τινι· ‖ ὁ λογικῶς ἑπόμενος, ὁ συνακόλουθος, ὁ σύμφωνος : **τὰ ἔργα του δὲν εἶναι συνεπῆ πρὸς τοὺς λόγους του·** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ σύμφωνος πρὸς ἑαυτόν, ὁ τηρῶν τὰ ὑπεσχημένα, ὁ πιστὸς εἰς τὸν λόγον, τὰς ὑποχρεώσεις ἢ τὸ καθῆκον αὐτοῦ, ὁ ἀκριβής : **δὲν ἐφάνη συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του·** ἐπίρρ. **-πῶς** ἑπομένως, κατὰ συνέπειαν, κατ' ἀκολουθίαν.

**συνεπηχῶ-έω** ᾄδω, ψάλλω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνοδεύω τινὰ ᾄδοντα, συμψάλλω : Ξεν.ΚΠ 3,3,58 **ἐξῆρχεν αὐτὸς παιᾶνα . . οἱ δὲ θεοσεβῶς . . συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ,** Ἀριστλ.Κόσ.399a,15 **κορυφαίου κατάρξαντος συνεπηχεῖ πᾶς ὁ χορός,** Μάξ.Τύρ.7,7 **ἀρξαμένου αὐλεῖν συνεπήχουν πρὸς τὸ ἐνδόσιμον δίκην χοροῦ·** **2)** μτφ. ἀποτελῶ συνήχησιν, συμφωνίαν μετά τινος : Φίλ.1,321, Πλούτ.Ἠθ.44D **οἷον ἑλκομένους βίᾳ δι' αἰδῶ καὶ συνεπηχοῦντας,** Θεμίστ. Λόγ.18,218A· **3)** ἀντηχῶ, ἀντιλαλῶ : Ἰώσ.ΑΙ 12,9,4, Λουκ.Οἶκ.3 **οἴκων ὁ κάλλιστος . . ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν,** Δίων Κ 73,13 **ὁ οὐρανὸς τά τε πέριξ οἰκοδομήματος φρικῶδές τι συνεπήχησαν μεγάλῃ φωνῇ,** αὐτ.66,22· **4)** τὸ παθ. ἐκφωνοῦμαι συγχρόνως : Φιλόδ.Ποιημ. 2,16 **τῶν ἡμιφώνων τι συνεφηχεῖται** (sic).

**συνεπιβαίνω** κ. μσν. ἐπιβαίνω, ἀναβαίνω ἐπί τινος ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Ἀριστλ.ΖΙ 591b,21 **ὁ σαργὸς . . τοὺς ἀσθενεστέρους ἑαυτοῦ κωλύει συνεπιβαίνειν,** Πλούτ.ΤΓράκχ.4 **τοῦ γε τείχους ἐπέβη τῶν πολεμίων πρῶτος·** ‖ ἀναβαίνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος κλίμακα : Πολύβ.10,13,8 **ἔνιαι . . συνετρίβοντο τῶν κλιμάκων, πολλῶν ἅμα διὰ τὸ μέγεθος συνεπιβαινόντων·** ‖ μσν.ἐπὶ τῶν ἐπιβαινόντων πλοίων : Εὐμάθ.Ὑσμ.278· ‖ βαίνω ἐπὶ ἅρματος ὁμοῦ μετά τινος, συνεποχοῦμαι : Λογγῖν.Ὕψ.15,4 **ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπιβαίνει τοῦ ἅρματος·** **2)** ἐπιχειρῶ τι ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμμετέχω ἐπιχειρήσεως ἢ ὑποθέσεώς τινος, μτ. δοτ. : Ἀντιφ.2,2,13 **καὶ μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει περιιδεῖν με ἀδίκως·** **3)** καταπατῶ ἐπίσης : Ἰώσ.ΠΙ 1,24,8 **συνεπιβαίνειν ἐν ταῖς συμφοραῖς τινι·** **4)** μτβ. ἐν μτχ. ἀορ. α' **συνεπιβήσας** ἀναβιβάσας : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,30 **πύργοις ἀκοντιστὰς συνεπιβήσας.**

**συνεπιβάλλω** καταγίνομαι, ἀφιεροῦμαι εἴς τι προσέτι, προσέχω, σκέπτομαι, ἐξετάζω τι ὁμοῦ ἢ ἐπίσης : Ἀριστλ.άπ.29, Πολύβ.3,38,4 **κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον,** Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.7,348 **οὕτως ἐχρῆν . . τὴν διάνοιαν . . πολλῷ πρότερον τῇ ἑαυτῆς φύσει συνεπιβάλλειν,** αὐτ.8,162· κ. ἑπομένης ἐξηρτημένης προτάσεως : Μᾶρκ.Αὐρ.3,11 **συνεπιβάλλειν, ὁποίῳ τινὶ τῷ κόσμῳ, ὁποίαν τινὰ τοῦτο χρείαν παρεχόμενον·** **2)** συμπίπτω ὁμοῦ μετά τινος : Πολύβ.2,56,4 **ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς** [ὅσα συμπίπτουσιν εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους καθ' οὓς γράφω].

**συνεπιβλάπτομαι** παθ. ἐπιβλάπτομαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1270b,15 **ὥστε καὶ ταύτῃ συνεπιβλάπτεσθαι τὴν πολιτείαν.**

**συνεπιβλέπω** μτγν. κ. νεώτ. ἐπιβλέπω, διαγιγνώσκω, παρατηρῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἀντίπ.3,256 **καὶ αὐτὴν συνεπιβλέπειν τὸ πόθεν καὶ πῶς·** 2) σκέπτομαι, μελετῶ, ἐξετάζω τι προσέτι : Γαλ.9,498 **ἐπιδεικνύντος μου σφαλλομένους τοὺς ἄνευ τοῦ συνεπιβλέπειν τὸ μέγεθος . . ἀποφαινομένους τι.**

**συνεπιβοηθῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἐπιβοηθῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ἔρχομαι ὁμοῦ εἰς βοήθειαν : Πολύβ.4,69,4 **τὸ μὲν . . πρῶτον αὐτῶν οἱ προεστῶτες ὑπελάμβανον τῶν Ἀχαιῶν αὐτῶν τινας συμβεβοηθηκέναι,** Γαλ.8,16, Γρηγ.Θαυμ. 1068A, Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,116, ASS Μαΐου 5,375A.

**συνεπιβουλεύω** κ. νεώτ. ἐπιβουλεύω ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ξεν.Ἑλλ.5,4,22 **συλλαβόντες ἐφύλασσον, ὡς καὶ τούτους συνεπιβουλεύοντας,** Διόδ.Σ 5,50 **μετὰ τῶν συνεπιβουλευσάντων λαβὼν πλοῖα·** κ. μτ. δοτ. προσ. κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Ἰσαῖ.6,55, Διον.Ἁλ.Ρωμ.3,29· 2) νεώτ. κ. μέσ. **συνεπιβουλεύομαι** ἐν τῇ αὐτ. σημ.

**συνεπίβουλος** (ὁ) μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου ἐπίβουλος ὤν : Ἰώσ.ΑΙ 18,6,6.

**συνεπιβοῶ-άω** μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπιβοῶ : Θεοφύλ.Βουλγ.3,678D **συνεπιβοᾶν πείθει.**

**συνεπιγαυρῶ-όω** μτγν. ὁμοῦ ἐνισχύω, ἐνθαρρύνω, ἐμψυχῶ, ἐγκαρδιώνω : Πλούτ.Ἠθ.746D **τὸ φιλότιμον . . κυδαίνειν καὶ συνεπιγαυροῦν εἴληχεν,** αὐτ.796A.

**συνεπιγελῶ-άω** μτγν. ἐπιγελῶ χαιρεκάκως : Ἀμμών.56 **ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστι τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.**

**συνεπιγίγνομαι** μτγν. ἐπιγίγνομαι, ἐπέρχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, ἐπὶ στρατοῦ : Πολύβ.10,38,10 **καὶ διαγωνιάσας μὴ συνεπιγενομένων τῶν περὶ τὸν Μάγωνα . . πανταχόθεν αὐτὸν οἱ πολέμιοι περιστῶσιν·** 2) ὁμ. ἐπὶ πυρετῶν ἐπισυμβαίνω, συγχρόνως : Διόδ.Σ 32,10· 3) ἐπέρχομαι, καθίσταμαι προσέτι : Βέττ.Βάλ.222,34 **αἴτια κακῶν συνεπιγίγνεσθαι.**

**συνεπιγνώμων-ονος** (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἐπιγνώμων ὢν ἢ ὁ συμμάρτυς : Ἰουστ.1,73, αὐτ.2,91 **τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον συνεπιγνώμονας ταύτης τῆς ἀξιώσεως παραλαβεῖν.**

**συνεπιγραφεύς-έως** (ὁ) ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἐπιγραφεὺς ὤν, ὁ συγγραμματεύς : Ἰσακρ.17,41 **ὑπὲρ Πασίωνος δ' ἐδεάμην τῶν συνεπιγραφέων.**

**συνεπιγραφή** (ἡ) πάπ. ἔγγραφος συναίνεσις : **μὴ προσδεηθείσῃ τῆς μητρὸς συνεπιγραφῆς.**

**συνεπιγράφω** μτγν. κ. μσν., μέλλ. **συνεπιγράψω,** ἐγγράφω, καταγράφω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετ' ἄλλου γράφοντος, ὑπογράφοντος : Πάπ. **οἱ συνεπιγραφέντες μοι μάρτυρες·** 2) παθ. ἐγγράφομαι, καταγράφομαι προσέτι : Γρηγ.Νύσσ.1,291D **πάλιν ἐφ' ἑτέρων καὶ ἄλλα τινὰ τούτοις συνεπιγράφεται·** 3) ἀναγράφω τινὰ ὡς αἴτιον ὁμοῦ ἢ ἐπίσης, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἀποδίδω τι εἴς τινα ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Ἠθ.816E **ὅθεν οἱ μεγάλοι καὶ δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσιν,** Γαλ.11,202 **ἑαυτὸν συνεπιγράφειν τοῖς πραχθεῖσι·** κ. παθ. : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.7, 860 **σφαλερὸν γὰρ τοῖς ἑτέρων ἁμαρτήμασι συνεπιγράφεσθαι·** 4) τὸ μέσ. ὑπογράφω, ἐπιδοκιμάζω, συναινῶ, συγκατατίθεμαι, μτ. δοτ. : Ἵππαρχ. 1,3,1, Φιλόδ.Ρητ.1,374S, Φίλ.1,464 **τῷ ἐν τοῖς μέρεσι κοινωνίᾳ καὶ συμπαθείᾳ τοῦ παντὸς ἔοικε συνεπιγράφεσθαι,** Εὐστ.Ἰλ.Υ 298 **οὔτε συνεπιγραφεὶς τῷ τῶν Πριαμιδῶν πολέμῳ·** κ. ἀπολ. : Φίλ.2,311.

**συνεπιδείκνυμι** μτγν. ἐπιδείκνυμι, δεικνύω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πολύβ.33,5,1, Ἰάμβλ.Μυστ.2,7· ‖ τὸ παθ. δεικνύομαι ὁμοῦ : Πολύβ.3,38,5 **τῇ διανοίᾳ χρὴ . . συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους ἀεὶ τοὺς διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνυομένους,** Γαλ.9,420.

**συνεπιδεσμῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἐπιδεσμῶ, ἐπιδένω ὁμοῦ : Σωρ.1,84, Ψελλ.ἐν Σάθ.5,400.

**συνεπιδέχομαι** μτγν. ἐπιδέχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Θεόδ.Μοψ.ἐν Maji Coll.Vat.6,306.

**συνεπιδέω** ἐπιδένω ὁμοῦ ἢ προσέτι : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.24 **τὸ ἕτερον σκέλος τῷ ὑγιεῖ συνεπιδεῖν.**

**συνεπιδηλῶ-όω** μσν. ἐπιδηλῶ φανερώνω ὁμοῦ : Ζιγαβ.ἐν Mi.129,1081 (ἰδ. γρ. συμπαραδηλῶ).

**συνεπιδημῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ μεταβαίνω, ταξιδεύω πρὸς διαμονὴν ἔν τινι τόπῳ : Στράβ.15,1,2 **τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες·** κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἰώσ.ΑΙ 6, 1,2 **συνεπιδημησάντων τῇ κιβωτῷ τῶν δεινῶν.**

**συνεπιδίδωμι** μτγν. παραδίδω, παρέχω τινί τι ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ἑκουσίως, μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Πολύβ.32,10,5 **αὐτὸς ἡδέως σοι συνεπιδοίην ἐμαυτόν,** Μᾶρκ.Αὐρ.4,34 **ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου·** κ. ἐμπροθ. (εἴς τι(να)) : Πολύβ.32,21, 10 **συνεπέδωκαν αὐτοὺς εἰς τὸ συνεπισχύειν,** Ἐπιγρ. **ἐς πάντα τὰ καλῶς ἔχοντα ἑαυτὸν συνεπιδιδόναι·** κ. ἀπλῶς : Διον.Ἁλ.Ρωμ.3,15 **ἐὰν ἑκόντες συνεπιδιδῶσιν ἐκεῖνοι τὰ σώματα προκινδυνεῦσαι τῆς πατρίδος,** Ἐπιγρ. **συνεπέδωκε αὐτοσαυτὰν ἁ σύνοδος·** 2) πάπ. συμμετέχω εἰς τὴν ἐπίδοσιν αἰτήσεως: Πάπ.**Ἀπολλώνιος Ἀμμωνίου συνεπιδέδωκα·** 3) ὁμοῦ προσφέρω τινί τι : Θεμίστ. Λόγ.7,90A **ὅτι σοι χρηστὰ νοοῦντι τὴν χεῖρα συνεπέδωκεν ὁ θεός·** 4) ἀμτβ.ὁμοῦ ἐπιδίδωμι βλ.λ.12), προάγομαι ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ.448D, Γρηγ Νύσσ.1,125E **ἡ τῆς ψυχῆς ἐνέργεια . . συνεπιδίδωσι καὶ συναύξεται,** αὐτ.3,230A.

**συνεπιδράσσομαι** μσν. ὁμοῦ ἐπιδράσσομαι, ἐπιλαμβάνομαί τινος : Εὐστ.Πον.279,30 **τῶν αὐτῆς ἡνιῶν συνεπιδράξασθαι.**

**συνεπιζεύγνυμαι** μτγν. παθ. ὁμοῦ ἐπιζεύγνυμαι, συνδέομαι στενῶς μετά τινος : Φιλόδ. Ὀργ.66W **συνεπεζεῦχθαί τινι.**

**συνεπιζητῶ-έω** μτγν. ἐπιζητῶ, **ἐξετάζω, διερευνῶ** τι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνεξετάζω, συνερευνῶ, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Ἀρισταίν. 2,3 **ἵνα . . αὐτῷ συνεπιζητήσω τοὺς νόμους.**

**συνεπιθειάζω** μτγν. ὁμοῦ ἐπιθειάζω, ἀποδίδω τι εἰς θείαν ἔμπνευσιν : Πλούτ.Σύλλ.6 **συνεπιθειάζων τὰ πραττόμενα·** ‖ θεωρῶ, ἀναγνωρίζω τι ὡς θεῖον : αὐτ.Ἠθ.409C **συν· τὸ χρηστήριον.**

**συνεπίθεσις-εως** (ἡ) (συνεπιτίθημι) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐπίθεσις πρὸς ἐξαπάτησιν, ὅθ. συνεκδ. ἀπάτη, δόλος : Ἀκύλ.ΠΔ Ψαλμ.118(119),118.

**συνεπιθέτης** (ὁ) (συνεπιτίθημι) πάπ. ὁ συνεργὸς εἰς ἐπίθεσιν κατά τινος : **προσαγορεύω τὰ τέκνα σου . . καὶ Ἀσάειν τὸν συνεπιθέτην.**

**συνεπιθεωρῶ-έω** μτγν. κ. μσν. **ἐπιθεωρῶ τι** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συνεξετάζω : Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.7,46 **ζητοῦντας περὶ τῆς τούτου ὑπάρξεως συνεπιθεωρεῖν καὶ ὅ,τι ἐστιν,** Φώτ.Βιβλ. κῶδ.230,777,28 **τῶν συνελθόντων συνεπιθεωροῦντα τὸ ἀσύγχυτον·** κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.2,327D **τοῦ θεοῦ τὴν οὐσίαν, ἀχώριστον ἔχουσαν καὶ συνεπιθεωρουμένην ἑαυτῇ τὴν ἐνέργειαν,** Ἀκτουάρ. Ἰω.Οὐρ.3,10,1 **ἔσθ' ὅτε φήγματά τινα συνεπιθεωροῦνται τοῖς παρυφισταμένοις.**

**συνεπιθήγω** μτγν. ὁμοῦ ἐπιθήγω, συμπαροξύνω : Πλούτ.Ἠθ.433D **τῆς ψυχῆς τὸ μαντικὸν . . δεῖται τοῦ συνεξάπτοντος καὶ συνεπιθήγοντος.**

**συνεπιθλίβω** μτγν. ἐπιθλίβω, ἐξασκῶ πίεσιν ταυτοχρόνως : Γαλ.8,15.

**συνεπιθορυβῶ-έω** μτγν. ἐπιθορυβῶ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ.531C **ἐπαινέσεις καὶ συνεπιθορυβήσεις ταῖς κολακεύουσι.**

**συνεπιθρήνησις**-εως (ἡ) (συνεπιθρηνῶ) μτγν. τὸ συνθρηνεῖν, ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος γενομένη ἐπιθρήνησις : Πλούτ.'Ηθ.610Β **κακῶν γυναικῶν εἰσόδους καὶ φωνὰς καὶ συνεπιθρηνήσεις.**

**συνεπιθρηνῶ**-έω μτγν. ἐπιθρηνῶ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμμετέχω ἐπιθρηνήσεως, συνοδύρομαι : Πλούτ.'Ηθ.56Α **ὑπὸ τῶν συνεπιθρηνούντων ὄφονται καὶ συνοδυρομένων,** Μάρκ. Αὐρ.7,43 **μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν·** κ.μτ.δοτ.: Πλούτ.'Ηθ.541Α **συνεπιθρηνεῖν τοῖς ἀβουλήτοις·** **2)** ρηματ.π. συνεπιθρήνησις.

**συνεπιθρυφῖς**-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἀπὸ κοινοῦ θρύπτεσθαι, ἡ συμμετοχὴ εἰς τρυφὴν καὶ χλιδήν, ἡδυπάθειαν : Πλούτ.'Ηθ.1092D **τάς .. σωματικὰς ἡδονάς, οἷον ἐπιμειδιάσεις καὶ συνεπιθρύψεις.**

**συνεπιθυμητής** (ὁ) (συνεπιθυμῶ) ὁ συνεπιθυμῶν τι, ὁ ἔχων τὰς αὐτὰς ἐπιθυμίας πρός τινα, ὁ συνεραστής : Πλάτ.Κλειτ.408C **τῶν ἡλικιωτῶν τε καὶ συνεπιθυμητῶν ἢ ἑταίρων σῶν,** Πολύβ.3,69.

**συνεπιθυμῶ**-έω ἐπιθυμῶ τι ὁμοῦ μετά τινος : Ξεν.'Ιππαρχ.Ι **συνεπιθυμεῖν σοι τῶν καλῶν τῷ ἱππικῷ,** Θεμίστ.Λόγ.22,266C· **2)** ρηματ.π. συνεπιθυμητής.

**συνεπιθωΰσσω** μτγν. ὁμοῦ ἐπιθωΰσσω διὰ φωνῶν παρορμῶ: Πλούτ.'Ηθ.757D **θηρεύουσιν ἀγρότερός τις συνεπιθωΰσσει καὶ συνεξορμᾷ θεός.**

**συνεπικάθημαι** μσν. ἐπικάθημαι ὁμοῦ, μαζί : Εὐμάθ.'Υσμ.Ι,10 **συνεπεκάθητο τῷ φρέατι περὶ τὸ στεφάνωμα.**

**συνεπικαίω** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπικαίω : Θεόφρ. ΦΑἴτ.5,17,6 **αἱ ἐπιβοσκήσεις .. συνεπικαίουσιν ἅμα τῇ τομῇ καὶ ἀφαιρέσει.**

**συνεπικαλοῦμαι**-έομαι μτγν. ἐπικαλοῦμαί τινα ὁμοῦ μετά τινος : 'Αρρ.'Αν.6,3,1 **τὸν .. 'Ακεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ 'Υδάσπῃ,** Γρηγ.Νύσσ.3,611Β **οὐκ ἐπικέκληται μόνον τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεπικαλεῖσθαι ἐδίδαξεν.**

**συνεπίκειμαι** ἐπίκειμαι, ἐπιτίθεμαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : 'Αριστφ.'Ιππ 266 **ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς·** **2)** πιέζω ὁμοῦ ἐπί τινος : Φιλόδ.Ρητ.2, 139S **συνεπικειμένων μου τῇ ψυχῇ κακῶν.**

**συνεπικελεύω** ὁμοῦ ἐπικελεύω, ἐνθαρρύνω, προτρέπω εἴς τι : Πάπ. **ἀπέδοτο ὁ δεῖνα συνεπικελεύοντος τοῦ ταὐτου υἱοῦ,** αὐτ. **συνεπικελευούσης .. τῆς μητρός.**

**συνεπικεράννυμι** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπικεράννυμι, ἀναμειγνύω ἐπιπροσθέτως : Φιλοστόργ.'Εκκλ.'Ιστ.4,9.

**συνεπικερδαίνω** μτγν. κερδαίνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : 'Αθανάσ.2,417C **ἢ ἄλλο τι τῶν χαμαιπετῶν .. συνεπικερδήσοντες τῷ παιδί.**

**συνεπικιρνῶ**-άω μτγν. ἐπικιρνῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πρόκλ.Τετράβ.207· κ. παθ. συνεπικίρνασθαι : Βέττ.Βάλ.5,4.

**συνεπικλίνω** μτγν. ἐπικλίνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Δαμάσκ.'Αρχ.168· κ. παθ. : Γαλ.6,151.

**συνεπικλύζομαι** μτγν. παθ. ὁμοῦ ἐπικλύζομαι : Γρηγ.Ναζ. ἐν Matthaei Lectt.Mosq.2,38 **τῶν ἐν τῇ μήτρᾳ συνεπικλυζομένων χυμῶν καὶ ὑδάτων.**

**συνεπικλῶ**-άω μτγν. ἐπικλῶ, θραύω, συντρίβω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, κ. μτφ. ἐπηρεάζω, ταράσσω, κλονίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Φιλ.9 **τῆς αἰσθήσεως συνεπικλώσης τὴν διάνοιαν.**

**συνεπικοινωνῶ**-έω μσν. ἐπικοινωνῶ μετά τινος εἴς τι, μετέχω τινος ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : 'Ακτουαρ.'Ιω.π.Διογν.Ι,27 ἐν Ideleri Phys.2,376 **κἂν συνεπικοινωνῶσι τῷ ἥπατι τοῦ πάθους οἱ νεφροί.**

**συνεπικομίζω** μσν. ὁμοῦ ἢ προσέτι ἐπικομίζω, φέρω πρός τινα ἢ ἐπί τινα : Φώτ.'Επιστ.5,233.

**συνεπικόπτω** μτγν. διακόπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.Ι,393Β **φωνῆς .. θρύψις, συνεπικοπτομένη τῇ κλάσει τοῦ πνεύματος.**

**συνεπικοσμῶ**-έω ἐπικοσμῶ, εὐτρεπίζω, στολίζω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, βοηθῶ εἰς τὴν συνεπικόσμησιν : Ξεν.'Ιερ.8,6 **αὐτὸ γὰρ τὸ τετιμῆσθαι μάλιστα συνεπικοσμεῖ,** 'Αριστλ.Τοπ.157a, 11 **τὸν λόγον συνεπικοσμεῖν,** αὐτ.ΗΝικ.1100b,26 **τὸν βίον συνεπικοσμεῖν,** Φιλόδ.Μουσ.39Κ, Διον. 'Αλ.Ρωμ.11,39 **συνεπεκόσμουν τοῖς προσφόροις δωρήμασι τὴν ἐκκομιδήν,** Μᾶρκ.Αὐρ.3,2 **συνεπικοσμεῖ καὶ ψυχαγωγεῖ·** κ. παθ. : 'Επιγρ. (πιθ.γρ.).

**συνεπικούρειος** (ὁ) μτγν. ὁ καὶ αὐτὸς ἐπικούρειος, ὁ ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ 'Επικούρου : 'Αρρ.'Επικτ.2,20,13.

**συνεπικουρία** (ἡ) μσν. **ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος** παρεχομένη ἐπικουρία, βοήθεια : Λέων Σοφ. Πανηγυρ.εἰς Χρυσ.272.

**συνεπικουρῶ**-έω κ. μσν. ἐπικουρῶ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμβοηθῶ : Ξεν.'Ιερ.3,2 **συνεπικουροῦσι δέ, ἐάν τι σφαλλόμενον ὁρῶσιν,** αὐτ.ΚΠ Ι,6,24 **συνεπικουρεῖν προθυμούμενον ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν,** Στουδ.Θεόδ.461D· ‖ εἰδ. ἀστρολ. συνοδεύω, δορυφορῶ : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.5 32 **τῶν πέντε ἡλίῳ μὲν συμφωνεῖν καὶ συνεπικουρεῖν φασὶ Κρόνον τε καὶ Δία.**

**συνεπικουφίζω** μτγν. ἐπικουφίζω, ἐλαφρύνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Κάμ.25 **τοῖς δὲ φελλοῖς ἐφεὶς τὸ σῶμα καὶ συνεπικουφίζων τῷ περαιοῦσθαι πρὸς τὴν πόλιν ἐξέβη,** Γαλ.19,245· **2)** βοηθῶ ἢ συντελῶ εἰς ἀνακούφισιν : Φιλ.2,364· **3)** μτφ. ἐλαφρύνω, καθιστῶ τινα κοῦφον : Πλούτ. Εὐμ.9 **τὸ μὲν οὖν εὐτυχεῖν καὶ τοὺς φύσει μικροὺς συνεπικουφίζει τοῖς φρονήμασιν.**

**συνεπικραδαίνω** ἐπικραδαίνω, ἐπισείω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ξεν.Κυν.6,16 **σὺν ταῖς οὐραῖς τὰ σώματα συνεπικραδαίνουσι** [ἐπὶ] κυνῶν εὑρισκομένων πρὸ τοῦ θηράματος].

**συνεπικρατῶ**-έω μτγν. ἀστρολ. ἐπικρατῶ, δεσπόζω συγχρόνως μετά τινος : Βέττ.Βάλ.293,15.

**συνεπικρίνω** ἐπικρίνω, κατακρίνω τινὰ ὁμοῦ ἢ ἐπίσης : Ξεν.Νόμ.792C **ξυνεπίκρινέ τε ὑμᾶς** [τὰς θεωρίας ἢ τὰ φρονήματα ἡμῶν]· **2)** ἐπικρίνω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου, βοηθῶ, συντελῶ εἰς τὸ νὰ ἀποφασισθῇ ὑπόθεσίς τις, συναποφασίζω : Πλούτ.'Ηθ.53Β **οὐ δέομαι φίλου .. συνεπινεύοντος, .. ἀλλὰ συναληθεύοντος καὶ συνεπικρίνοντος,** Πλωτῖν.2,1,6, Λογγῖν.1,2 **τὰ ἐπὶ μέρους .. συνεπικρινεῖς ἀληθέστατα·** **3)** ρηματ.π. συνεπίκρισις.

**συνεπίκρισις**-εως (ἡ) (συνεπικρίνω) μσν. **ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος γενομένη** ἐπίκρισις, ἔγκρισις : Φώτ.ἐν Maji Coll.Vat.1,338 **ἔτι δεῖται τῆς διὰ τῶν λογικῶν κατασκευῆς καὶ συνεπικρίσεως.**

**συνεπικροτῶ**-έω μτγν. ἐπικροτῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνευφημῶ : Πλούτ.'Ηθ. 56Β **ὅσοι μὲν .. πρᾶξιν ἢ λόγον .. ἐπαινοῦσι καὶ συνεπικροτοῦσιν,** αὐτ.63Α.

**συνεπικρύπτω** μτγν. ἐπικρύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.'Αλκ.28 **ὄμβρον .. ἐπιπεσόντα .. συνεπικρύψαι τὴν παρασκευήν,** αὐτ.Τιμ.10· κ. παθ. : 'Ιάμβλ.Πυθ.34,245.

**συνεπικυρῶ**-όω μτγν. ὁμοῦ ἐπικυρῶ τι : Πολύβ.4,30,2 **οἱ δ' 'Ακαρνᾶνες τό τε δόγμα συνεπεκύρωσαν,** αὐτ.6,16,2 **ἂν μὴ συνεπικυρώσῃ τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος·** κ. μτ. δοτ. : Πλούτ. Καῖσ.14 **συνεπεκύρου τῷ δήμῳ τοὺς νόμους.**

**συνεπικωκύω** μσν. ἐπικωκύω, ἐπιθρηνῶ ὁμοῦ μετά τινος : "Ανν,Κομν.504Α **συνεπεκώκυον.**

**συνεπικωμάζω** μτγν. ἐπικωμάζω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμμετέχω εἰς κῶμον βλ λ. : Σάτυρ.Ι **ἐπικωμάσας ποτὲ ὡς "Ανυτον συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἑταίρων ἑνός,** Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.6,8 **παρῄνεσε τῷ συνεπικωμάζοντι τούτοις αὐλητῇ τὸ σπονδεῖον αὐτοῖς ἐπαυλῆσαι μέλος.**

**συνεπιλαμβάνω** κ. μσν. μετέχω, λαμβάνω μέρος εἴς τι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, συμβοηθῶ : Θουκ.2,8 **εἴ τι δύναιτο..καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς**, Μάξ.Τύρ.14,7 **συνεπιλαμβάνειν τοῦ βίου**, αὐτ.16,8 **ξυνεπιλαμβάνουσι . . πρὸς ἀσφάλειαν ἑκατέρῳ** ἑκάτερος· κ. μτ. δοτ. πράγμ. : αὐτ.21,4 **συνεπιλαμβανόντων τῇ σωτηρίᾳ τῆς νεώς**, Εὐγεν. Ἰω.343 (Βοασσ.)· ‖ κ. ἀπολ. βοηθῶ τινα εἴς τι : Ἀρρ.Ἀν.6,3,3 **καὶ που καὶ νάπαι .. καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον**, Γαλ.6,212, Πάπ. **ἐὰν συνεπιλαμβάνωσιν**· **2)** τὸ μέσ. **συνεπιλαμβάνομαι** ἐπιλαμβάνομαί τινος, ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου, συμμετέχω, λαμβάνω καὶ ἐγὼ μέρος εἴς τι, μτ. γενικ. πράγμ. : Ἡρ.3,48 **συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος**, αὐτ.5,45 **συνεπελάβετο . . τοῦ . . πολέμου**, Θουκ.8,26 **ξυνεπιλαβέσθαι . . τῆς . . Ἀθηναίων καταλύσεως**, Δίων Κ 35,9· κ. ἀπολ. : αὐτ. 1,115, Ἐπιγρ.· ‖ μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. παρέχω χεῖρα βοηθείας εἴς τινα, βοηθῶ τινα εἴς τι : Πολύβ.11,24,8 **θεὸς αὐτοῖς συνεπελάβετο τῆς σωτηρίας** (τοὺς ἐβοήθησε νὰ σωθῶσιν), Λουκ.Προμ.13 **συνεπιλαβέσθαι μοι τοῦ ἔργου**· ὁμ. κ. μτ. προσ. μ. : Πολύβ.5,90,2 **τάς . . πόλεις τὰς συνεπιλαμβανομένας αὐτοῖς**, Πάπ. **συνεπιλαβοῦ** (ἐνν. αὐτῷ) **ἵνα κομίσηται**· κ. μτ. γενικ.:Πάπ. **συνεπιλαβόμενος τοῦ ἐντυχεῖν αὐτὸν Ἀπολλωνίῳ τὴν ταχίστην**· **3)** τὸ μέσ. μτ. γενικ. προσ. ἐπιχειρῶ νὰ πείσω τινὰ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἄλλου : Πλούτ.Θεμ.12 **παρεκάλει τῶν Ἑλλήνων συνεπιλαμβάνεσθαι**· **4)** ὁμ. τὸ μέσ. λαμβάνω ἐπίσης ὑπ' ὄψιν : Πτολ.Φάσ.11Η· **5)** τὸ ἐνεργ. περικαλύπτω, περιτυλίσσω προσέτι : Γαλ. 2,301 **συνεπιλαμβάνειν τι τοῦ περὶ τὴν διάρθρωσιν συνδέσμου**, αὐτ.18(2),937.

**συνεπιλαμπρύνω** μτγν. συγχρόνως ἐπιλαμπρύνω, συνανυφῶ : Πλούτ.Ἠθ.795C **σύνεξορμῶν πρὸς τὰ καλὰ καὶ συνεπιλαμπρύνων τὸ φρόνημα**.

**συνεπιλάμπω** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπιλάμπω : Θεόφρ.ΦΑἴτ.4,4,13 **ἐὰν ἥλιοι συνεπιλάμψωσιν**.

**συνεπιλέγω** μτγν. ἐπιλέγω, λέγω τι ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως : Πάπ. **συνεπίλεγε τὸν λόγον τοῦτον**· κ. παθ. : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,224D **τὸ βοώμενον ἐκεῖνο καὶ τὰ τούτοις συνεπιλεγόμενα**· **2)** τὸ μέσ. **συνεπιλέγομαι** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἀναγιγνώσκω, συναναγινώσκω : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,13 **πλησίον παρεῖναι καὶ συνεπιλέγεσθαι τοὺς Γυμνοσοφιστὰς παρακαλέσας, ἐπῄει τὴν γραφήν**.

**συνεπιλείπω** μτγν. ὁμοῦ ἐπιλείπω, ἀπολείπω, ἐκλείπω, πάσχω ἔλλειψιν μαζί : Πλωτῖν.6,5,12 **ἵνα τῷ μεγέθει τοῦ ὄγκου συνεπιλείπῃ**, Ἰάμβλ. Πυθ.35,252 **τότε συνεπιλιπεῖν συνέβαινε τὴν ἐπιστήμην τοῖς ἐπισταμένοις**, Γρηγ.Νύσσ.1,184C **ἡ μνήμη τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως συνεπέλειψεν**.

**συνεπιλογίζομαι** μτγν. ὑπολογίζω ὡσαύτως, λογαριάζω ἐπίσης, προσέτι : Πτολ.Μαθ.2,4, Πρόκλ. Τετράβ.121, Εὐστ.Ἰλ.366,31 **συνεπιλογίζεσθαι καὶ τὰς τοῦ Κροίσου χρυσᾶς πλίνθους**· ‖ ὡς παθ. : Πτολ.Μαθ.13,4.

**συνεπιλύομαι** Ἐπιγρ. πιθ. ὁμοῦ ἐπιλύω, ἀπαλλάσσω ὑποθήκης, βοηθῶ ἢ συντελῶ εἰς τὸ νὰ διαλυθῇ ὑποθήκη τις.

**συνεπιμαρτύρησις**-εως (ἡ) (συνεπιμαρτυρῶ) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἢ συγχρόνως γενομένη ἐπιμαρτύρησις, ἐπιβεβαίωσις, ἐπικύρωσις : Μᾶρκ.Αὐρ.1,10 **ὃ ἔδει εἰρῆσθαι . . ἐν τρόπῳ ἀποκρίσεως, ἢ συνεπιμαρτυρήσεως**.

**συνεπιμαρτύρομαι** μσν. ἐπιμαρτύρομαι, ἐπιβεβαιῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Φώτ. κῶδ.183,128, 25 **αἱ ἐπιγραφαὶ συνεπιμαρτύρονται τοῖς εἰρημένοις**, αὐτ.222,199,20.

**συνεπιμαρτυρῶ**-έω κ. μσν. ἐπιμαρτυρῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἀριστλ.Κόσ.400a,15 **συνεπιμαρτυρεῖ ὁ βίος ἅπας**, Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,16,6, ΚΔ Ἑβρ.2,4 **συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις**· κ. δοτ. : Ἀριστέ.1 191, Πολύβ.26,9,4 **παρόντων . . Θετταλῶν καὶ συνεπιμαρτυρούντων τοῖς Δαρδανίοις**, Πλούτ.Ἠθ.542C **τῷ ἕτερον ἐπαινοῦντι χαίρουσι . . καὶ συνεπιμαρτυροῦσι**, Γαλ.15,583, Ἀθήν.13,595E, Ἀνν.Κομν.354D **παρέξομαι τοῖς λόγοις συνεπιμαρτυροῦντα τὰ πράγματα**· κ. ἐμπροθ. (εἴς τι) : Ἀκτουάρ.Ἰω.π.Διαγν.1,8 ἐν Ideleri Phys.2,362,27 **συνεπιμαρτυρουσῶν εἰς τοῦτο καὶ τῶν . . χροιῶν**· κ. παθ. : αὐτ.Οὐρ.5,3,6 **αἱ ποιότητες συνεπιμαρτυρηθεῖεν ἂν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς χρώμασι συνεπιμαρτυρουμένων ποιοτήτων**· ‖ παρέχω καὶ ἐγὼ τὴν μάρτυρίαν μου, συνεπαινῶ : Πλούτ.Ἠθ.486C, αὐτ.539D **συνεφάπτεσθαι παρὰ γνώμην τῶν ἐπαίνων καὶ συνεπιμαρτυρεῖν**· **2)** εἰδ. ἀστρολ. ἐπὶ τῶν πλανητῶν ἔχω ὡρισμένην τινὰ θέσιν : Νεχέψ.π.Βέττ.Βάλ.279,3, Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,187· **3)** ρηματ.π. συνεπιμαρτύρησις.

**συνεπιμαχῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ ἐπιμαχῶ, ἔρχομαι εἰς ἐπιμαχίαν, συνεπιβοηθῶ : Ἀποστ.Διαιτ.2,17,227D **οὐ δυνήσονται οἱ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον συνεπιμαχεῖν τῷ ἐπισκόπῳ**.

**συνεπιμ(ε)ίγνυμι** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἐπιμείγνυμι, ἀναμειγνύω, ἀνακατώνω : Ἀριστοἰν.1,10 **οὐ μόλιβδον ἂν συνεπιμείξαις ἀργύρῳ**· κ. παθ. ἐπὶ φλεβῶν, μυῶν κττ. : Γαλ.2,816, αὐτ.Χρ.Μορ.7,11· κ. γεν. : Ἀκτουάρ.Ἰω.π.Διαγν.1,35 ἐν Ideleri Phys.2,389,5 **συνεπιμείγνυνταί γε μὴν τὸ πλέον οἱ χυμοί**.

**συνεπιμειδιῶ**-άω μτγν. ὁμοῦ ἐπιμειδιῶ, μειδιῶ ἐπί τινι : Πλούτ.Ἠθ.672E **συνεπιμειδιᾶν πάθεσι**.

**συνεπιμέλεια** (ἡ) μσν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ καταβαλλομένη φροντίς, ἐπιμέλεια : Μετοχ.Θ Σύμμ.598 **ἃ πολλῆς τέως ἠξίουν συνεπιμελείας καὶ σπουδῆς** (πιθ.γρ. ἀντὶ ἐπιμελείας).

**συνεπιμελητής** (ὁ) (συνεπιμελοῦμαι) ὁ συνεπιμελούμενός τινος, ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἐπιμελητής ὤν, ὁ σύντροφος, ὁ συνάδελφος ἐπιμελητοῦ : Ξεν.ΚΠ 5,4,17 **ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἕξουσι συνεπιμελεῖτο, παραλαμβάνων .. τῶν ὁμοτίμων συνεπιμελητάς**, Ἐπιγρ. **ὁ ταμίας καὶ οἱ συνεπιμεληταί**.

**συνεπιμελοῦμαι**-έομαι κ. συνεπιμέλομαι, ἀττ. κ. ξυν- ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος· μτ. γενικ. : Θουκ.8,39 **τῶν . . ἄλλων . . ξυνεπιμέλεσθαι**, Ξεν.Ἱππαρχ.1,8, αὐτ. Ἀν.6,1,22 **συνεπιμελεῖσθαι τῆς στρατιᾶς** (ἔχειν κοινὴν ἐπιμέλειαν, φροντίδα περὶ . .), Δημ.1168 **συνεπιμελῆται μεθ' ἡμῶν ἁπάντων ὧν προσῆκεν**, Ἀριστλ.Ἀθ.49,3 **τῶν ἄθλων . . συνεπιμελεῖται** μετὰ τοῦ ταμίου, Ἐπιγρ. **συνεπιμέλεσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τοὺς στρατηγούς**, αὐτ. **τοῦ ἀναθήματος . . τῇ βουλῇ συνεπεμελήθησαν**· κ. ἀπολ. : Ξεν.Ἀπομν.2,8,3 **τῷ δεομένῳ τοῦ συνεπιμελησομένου**· κ. μτ. ἐξηρτημένης τελικῆς προτάσεως : Πλάτ.Νόμ. 754C **συνεπιμεληθῆναι ὅπως αἱ ἀρχαὶ καταστῶσι**, Ξεν.ΚΠ 5,4,17, Ἐπιγρ. **συνεπιμελεῖσθαι ὅπως ἂν τάχιστα τυθῇ**, Πάπ. **συνεπιμελεῖσθαι ὅπως τι λημφθῇ**, Ἐπιγρ. **συνεπιμεληθῆναι ἵνα . .**· **2)** ρηματ.π. συνεπιμελητής.

**συνεπιμερίζω** μτγν. κ. μσν. ἐπιμερίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συνοπονέμω : Εὐστ.Πον.326,48· κ. παθ.: αὐτ.Ἰλ.100,4 **τὸ ἤδη κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται**, αὐτ.828,12 **τῶν δώδεκα τοῦ χρυσοῦ ῥάβδων αἱ μὲν δέκα συνεπεμερίζοντο ταῖς κυανέαις**· **2)** ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων, συνεργῶ : Βέττ.Βάλ.178,25.

**συνεπιμετρῶ**-έω μσν. ἐπιμετρῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, προστίθημι ὡς ἐπίμετρον : Nov.Const Lex. Gr.Lat ap.P.Baldwin 1611.

**συνεπιμίγνυμι** μτγν. δ.γρ. ἀντὶ συνεπιμείγνυμι.

**συνεπιμιμνήσκομαι** μτγν. ὁμοῦ ἐπιμιμνήσκομαι, ἀναμιμνήσκομαι, μτ. γενικ. : Στοβ.1,43.

**συνεπινεύω** ἐπινεύω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συναινῶ, συγκατανεύω : Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ. 169a,33, Ἐπιγρ., Πλούτ.Ἠθ.53B **οὐ δέομαι φίλου συμμεθισταμένου καὶ συνεπινεύοντος**· κ. μτ. δοτ.: αὐτ.446A **ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ταῖς ἡδοναῖς συνεπινεύειν**· **2)** μτ. αἰτ. παραχωρῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἐπιγρ. **συνεπινεύειν τίμαις** [αἰολ. αἰτ. πληθ.]· **3)** εἰδ. ἐπὶ ῥήτορος, μεταχειρίζομαι χειρονομίας ἀναλόγους ἢ συμφώνους πρὸς τοὺς λόγους μου : Φιλόδ.Ρητ.1,73S.

**συνεπινήχομαι** μτγν. κ. μσν. ἐπινήχομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἄλλου, πλέω, κολυμβῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὁμοῦ : Ἀρισταίν.1,3 **συνεπινηχομένων καὶ διαπλεκομένων ἐπαφροδίτως ἀλλήλοις**, Ἀκτουάρ.Ἰω.Οὐρ.7,13,5 ἐν Ideleri Phys. 2,181 **τινὰ συνεπινηχόμενα ἐρυθρὰ ψήγματα.**

**συνεπινοῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ἐπινοῶ, μηχανῶμαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8, 161· κ. ἑπομένης ἐξηρτημένης προτάσεως : Πολύβ. 8,17,2 **συνεπινοήσας πῶς καὶ τίνι τρόπῳ δύναται σῶσαι τὸν Ἀχαιόν**· ‖ ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω, σοφίζομαι προσέτι, τὸ παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.103, 27· **2)** ἐννοῶ, λογίζομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.2,655D **πατέρα λέγοντες υἱὸν τῇ φωνῇ συνεπινοοῦμεν**· κ. παθ. : αὐτ.360A, αὐτ.364A **ὁ ὁμογενὴς υἱὸς τῷ πατρὶ συνεπινοεῖται**, Κοτελ.1,315A **τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα συνεπινοουμένας ἔχει καὶ τὰς ἐπιγενομένας ἰδιότητας**, Ἀνών.π. Bandin Bibl.Med.1288B· **3)** τὸ παθ. ἀπολ. λαμβάνομαι ὑπ' ὄψιν ἢ εὐνοοῦμαι προσέτι, ἐπίσης : Γαλ.6,105, αὐτ.11,5, αὐτ.17(2),707· **4)** τὸ παθ. περιλαμβάνομαι, περιέρχομαι ἐν τῇ ἰδέᾳ πράγματός τινος, μτ. δοτ. : Φιλόδ.Κακ.89J, Δαμάσκ.Ἀρχ.57.

**συνεπιορκῶ**-έω μτγν. ἐπιορκῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ.808A **οὐκ ἄχρι τοῦ βωμοῦ φίλον εἶναι τῷ μὴ συνεπιορκεῖν.**

**συνεπιπάσχω** μτγν. ὁμοῦ πάσχω, αἰσθάνομαι συγκίνησιν : Πλούτ.Ἠθ.1037B **ὥσπερ ἐν δίκῃ μετὰ πάθους τινὸς συνεπιπάσχων.**

**συνεπιπλέκω** μτγν. κ. μσν. ἐπιπλέκω, πλέκω ὁμοῦ ἢ προσέτι : Φίλιππ.Θεασ.ΑΠ 4,2,13 **Εὐήνῳ δάφνην συνεπίπλεκε**, Κύριλλ.1,1,48, Εὐστ.Ἰλ.837,22· κ. παθ. : αὐτ.Ὀδ.1410,22· **2)** τὸ παθ. ἐμπλέκομαι, συμπλέκομαι στενῶς : Ἀφρικαν. ἐν Εὐσ.Ἐκκλ. Ἱστ.1,7 **συνεπλάκη γὰρ ἀλλήλοις τὰ γένη**· ‖ κ. μτφ. : Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.153A **τῇ ἀλόγῳ ψυχῇ τοῦ θηρίου συνεπιπλέκεται ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου**· **3)** ῥηματ.π. συνεπιπλοκή.

**συνεπιπλέω** ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιπλέω βλ.λ.4), συμμετέχω ναυτικῆς ἐκστρατείας : Δημ.1224 **τῷ σώματι κινδυνεύων συνεπιπλέων.**

**συνεπιπλοκή** (ἡ) (συνεπιπλέκω) μτγν. ἡ ὕπαρξις ἀμοιβαίων σχέσεων, συνάφεια, ἐπικοινωνία : Πτολ. Τετράβ.111 **ὁ περὶ συνεπιπλοκῶν καὶ συναρμογῶν φίλων** (λόγος), αὐτ.181 **γάμων καὶ συνεπιπλοκῶν ἑρμηνείας**· **2)** κτ. πληθ. ἀστρολ. ἐπὶ πλανητῶν, αἱ σχετικαὶ πρὸς ἀλλήλους σχέσεις καὶ ἀλληλεπιδράσεις αὐτῶν : Νεχέψ.π.Βέττ.Βάλ.279,6.

**συνεπιπολάζω** μτγν. ὁμοῦ ἐπιπολάζω:Βασ.Σελ.46.

**συνεπιπονῶ-έω** ἐπιπονῶ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συγκοπιάζω : Ξεν.ΚΠ 5,4,47 **ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλουσι** [δ.γρ. ἀντὶ ἐπιπονεῖν].

**συνεπιπορεύομαι** Ἐπιγρ. ὁμοῦ ἐπιπορεύομαι, πορεύομαι διὰ μέσου.

**συνεπιπρεσβεύω** μσν. ὁμοῦ ἐπιπρεσβεύομαι, πορεύομαι ὡς πρεσβευτής : Στουδ.Θεόδ.347C **αὐτὸς συνεπιπρεσβεύων καὶ ἐκλιπαρῶν εἰς πέρας ἐνεχθῆναι ταῦτα.**

**συνεπιρραπίζω** μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπιρραπίζω, κολάζω, τιμωρῶ : Φώτ.Βιβλ.κῶδ.223,208, 19 **ἅμα τὴν τῆς εἱμαρμένης κατασείων δόξαν καὶ τὴν Βαρδησάνου συνεπιρραπίζει.**

**συνεπιρρέπω** μτγν. ὁμοῦ ἐπιρρέπω, κλίνω πρός τι : Πλούτ.Φωκ.2 **ᾧ πολλοὶ συνεπιρρέπουσιν**, Γρηγ.Νύσσ.1,455C **συνεπιρρέπει τούτῳ** (τῷ ὀφθαλμῷ) **καὶ ἡ διάνοια.**

**συνεπιρρέω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἐπιρρέω βλ.λ.3), τρέχω πρός τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Διον.Ἁλ.Ρωμ. 10,16 **συνεπιρρέοντος καὶ τοῦ κατ' ἀγροὺς διατρίβοντος ὄχλου**· **2)** κ. μσν. ῥέων ἐξαπλοῦμαι : Πλούτ.Ἠθ.696D **τὸ ἔλαιον συνεπιρρεῖ πορρωτάτω**, Συμ. ἐν Ἀν.Βοασσ.5,469,4.

**συνεπιρρώννῦμι** μτγν. ἐπιρρώννυμι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, βοηθῶ ἐνισχύων, ὑποστηρίζω : Πλούτ. Ἀλέξ.33 **ἀμῦναι καὶ συνεπιρρῶσαι τοὺς Ἕλληνας**· ‖ τὸ παθ. ἐπὶ γλώσσης, ἐνισχύομαι ὡσαύτως ἢ συγχρόνως διά τινος ἄλλου : Λογγῖν.Ὕψ.11,2 **ἀτονεῖ καὶ κενοῦται τὸ ἔμπρακτον αὐτῶν μὴ τοῖς ὕφεσι συνεπιρρωννύμενον.**

**συνεπισείω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπισείω βλ.λ.1) : Γρηγ.Ναζ.3,590A **ποῦ ἡ εὐπροσήγορος δεξιὰ τῇ τοῦ στόματος εὐλογίᾳ τοὺς δακτύλους συνεπισείουσα ;**

**συνεπισημαίνω** μτγν. ὁμοῦ ἐπισημαίνω, δεικνύω, φανερώνω : Πλούτ.Ἠθ.398A **τῶν ἀναθημάτων τὰ ἐνταυθοῖ μάλιστα συγκινεῖσθαι καὶ συνεπισημαίνειν τῇ τοῦ θεοῦ προναίᾳ**, Γαλ.19,188· **2)** συνήθ. κ. ἐν τῷ μέσ. συνεπισημαίναμαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐκφράζω γνώμην ἀποδοκιμάζων ἢ ἐπιδοκιμάζων τι : Πολύβ.4,24,4, Διόδ. Σ 17,25 **συνεπισημαινομένων τῶν στρατιωτῶν τὰς παρ' ἑκατέρων ἀνδραγαθίας**· **3)** ὁμ. τὸ μέσ. ἐξηγῶ ἐπίσης, ἑρμηνεύω ἐπιπροσθέτως:Γαλ.17(1),600.

**συνεπισκέπτομαι,** μέλλ. **συνεπισκέψομαι** (Πλάτ. Κρατ.422C), ἀόρ. **συνεπεσκεψάμην**, δ.τ. τοῦ συνεπισκοπῶ βλ.λ., ὁμοῦ ἐπισκέπτομαι : Πλάτ.Κρατ. 422C **λέγε μόνον, ὡς ὅσον γε δυνάμεως παρ' ἐμοί ἐστι συνεπισκέψομαι**, αὐτ.Ἀπολ.27A, αὐτ. Ἱππ.Μ 296B, Ἀριστλ.ΗΜ 1200b,22 **ἐκ τῶν ἀπορουμένων λόγων συνεπισκεψάμενοι**, ΠΔ Ἀρ.1,49 **ὅρα τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ συνεπισκέψῃ**, Πτολ.Φάσ. Προοίμ.8, Γαλ.6,827· **2)** ῥηματ.π. συνεπίσκεψις.

**συνεπισκέπω** μτγν. ἐπισκέπω, προστατεύω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, τὸ παθ. : Ἀσκληπιόδ.1,3.

**συνεπισκευάζω** μτγν. ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἐπιγρ.· **2)** τὸ μέσ. **συνεπισκευάζομαι** ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, παρασκευάζω τι ἐπίσης : Πρόκλ.Τετράβ.14.

**συνεπίσκεψις**-εως (ἡ) (συνεπισκέπτομαι) μσν. ἡ σύγχρονος ἐπίσκεψις : Λέων Σοφ.Νεαρ.84.

**συνεπισκιάζω** μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπισκιάζω : Φώτ.Ἀμφ.291 (ἐκδ.Σ.Κ.Οἰκ.).

**συνεπισκιρτῶ**-άω ὁμοῦ ἐπισκιρτῶ : E Mil. ἐν Journal des Sav.1868 Mai.314 (ἀμάρτ.).

**συνεπίσκοπος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ συνεπισκοπῶν, ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐπιβλέπων, εἰδ. ἐκκλ. ὁ ὁμοῦ μετά τινας ἐπίσκοπος ὤν, ὁ καὶ **αὐτὸς ἐπίσκοπος**, ὁ συνάδελφος ἐπισκόπου : Ἀθανάσ.1, 444, Θεοφύλ.Βουλγ.3,583.

**συνεπισκοπῶ**-έω μτγν. ἐπισκοπῶ τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ἐξετάζω, θεωρῶ ὁμοῦ : Στράβ.8,3,23 **ἀνάγκη συνεπισκοπεῖν καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντα**, Πλούτ.Ἠθ.83E **ταῦτα μὲν . . συνεπισκόπει καὶ αὐτός**, αὐτ.714C, Λουκ.Ἰκαρ.11 **ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην . . συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ γῆς διάθεσιν.**

**συνεπισκοτῶ**-έω μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπισκοτῶ, ἐπισκιάζω : Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideleri Phys. 2,447 **λεπτῶν ὑγρῶν σύστημα, ὃ . . νυκτὸς συνεπισκοτεῖ τὴν ὄψιν.**

**συνεπισκυθρωπάζω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπισκυθρωπάζω : Πλούτ.Ἠθ.672E.

**συνεπισπεύδω** ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ξεν.Ἀν.1,5,8 ἐκέλευσε τοὺς περὶ αὐτὸν .. συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας.

**συνεπισπῶ**-άω κ. μσν. ἐπισπῶ, ἐφέλκω, ἐπισύρω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Κράσσ.19 ἵππος .. βίᾳ συνεπισπάσας τὸν ἡνίοχον εἰς τὸ ῥεῖθρον· 2) συνήθ. τὸ μέσ. συνεπισπῶμαι συμπαρασύρω μετ' ἐμαυτοῦ κ. ἰδ. εἰς καταστροφήν, ὄλεθρον : Πλάτ.Πολ.451Α καὶ τοὺς φίλους ξυνεπισπασάμενος, Δημ.411 μὴ τότε μὲν συνεπισπάσησθέ με τὸν μηδ' ὁτιοῦν ἀδικοῦντα, Ἐπιγρ.· κ.ἄνευ κακῆς σημ.: Πλάτ.Τίμ.44Α αἷς δ' ἂν ἔξωθεν αἰσθήσεις τινὲς φερόμεναι καὶ προσπεσοῦσαι ξυνεπισπάσωνται καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἅπαν κύτος, Ξεν.ΚΠ 2,2,24 ἡ δ' ἀρετὴ πρὸς τὸ ὄρθιον ἄγουσα οὐ πάνυ δεινή ἐστιν ἐν τῷ παραυτίκα εἰκῇ συνεπισπᾶσθαι· 3) ἐπὶ μαγνήτου, ἕλκω, ἐφέλκω : Ἐπίκ.ἀπ.293 συνεπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον· 4) ἐπὶ συνδέσμων τοῦ σώματος, συνάπτω : Γαλ.18(1),506 ἑαυτοῖς συνεπισπᾶσθαι τοὺς σπονδύλους· 5) ὁμ. συνεκδ. μέσ. ἐπιφέρω, προκαλῶ, προξενῶ : Φιλόδ.Ὀργ. 23W συνεπισπάσασθαι κακά, αὐτ.77W· 6) ὁμ. μτφ. μέσ. ἐφελκύω τινὰ πρὸς ἐμαυτόν, δηλ. πρὸς τὴν ἰδίαν μου γνώμην, καταπείθω τινά : Πλάτ.Σοφ. 236D σὲ .. ὑπὸ τοῦ λόγου .. συνεπεσπάσατο πρὸς τὸ ταχὺ ξυμφῆσαι (δ.γρ. ἐπεσπάσατο), Πολύβ.30,6,7 μὴ δυναμένων .. συνεπισπᾶσθαι τοὺς ἰδίους πολίτας .. πρὸς τὴν αὐτῶν γνώμην· κ. παθ. : Ἐπίκ.Φύσ.121G· 7) ὁμ. μέσ. ἀπορροφῶ, ἀπομυζῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως εἰσπνέω : Ἀριστλ. Πρ.906a,6 ὥστε οἱ ἐν ἀκμῇ πλείω συνεπισπῶνται τὸν ἀέρα (εἰσπνέουσι συγχρόνως), Ἀκτουάρ. π. Διαγν.1,28 ἐν Ideleri Phys.2,378,9 συνεπισπωμένων τὸν ὀρρὸν τῶν νεφρῶν.

**συνεπίσταμαι** κ.νεώτ. ἀποθ. ἐπίσταμαί τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ἔχω γνῶσίν τινος ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου, εἶμαι μεμυημένος εἴς τι : Γοργί. Παλ.21 ἀπιστότατον ἔργον συνεπίσταταί μοι πεποιηκότι, Ξεν.Ἑλλ.5,4,19 τὼ δύο στρατηγώ, οἳ συνηπιστάσθην τὴν .. ἐπανάστασιν, ΠΔ Ἰὼβ 19,27 παρὰ .. κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη, ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, Λουκ.Κατάπλ.22 ἃ συνεπίσταμαι πονηρὰ δράσαντι αὐτῷ, αὐτ.Ἀλ.Ἱστ. 2,31· 2) ὁμοῦ γιγνώσκω τι λίαν καλῶς ἢ πλήρως, τελείως, : Πλάτ.Νόμ.821C ταῦτα ἀεὶ πάντες ξυνεπιστάμεθα, Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.177a,27 οὐκ ἄρα συνεπίστανται ὅ τι ἐπίστανται;· 3) κ. νεώτ. γινώσκω τι σὺν ἄλλῳ τινί, ἐπίσης γινώσκω· 4) ρηματ. π. συνεπίστασις, συνεπιστήμων.

**συνεπίστᾰσις**-εως (ἡ) (συνεπίσταμαι) μτγν. ἡ ἀπὸ κοινοῦ καταβαλλομένη φροντίς, ἐπιμέλεια, ἐπιστασία ἢ προσοχή : Ἰάμβλ.Πυθ.31,188 συνεπίστασις καὶ παρόρμησις πρὸς τοὺς νεωτέρους.

**συνεπιστᾰτῶ**-έω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπιστατῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, εἶμαι κοινὸς ἐπιστάτης, ἐπόπτης : Πλάτ.Πολ.528C εἰ δὲ πόλις ὅλη ξυνεπιστατοῖ ἐντίμως ἄγουσα αὐτά, Ἐπιγρ. συνεπιστατούντων τῷ ἔργῳ οἱ ταμίαι, Πάπ. συνεπιστατήσω ἐγὼ πᾶσι τούτοις, Εὐστ.797,43 συνεπιστατοῦσα τοῖς φύλαξι.

**συνεπιστέλλω** μτγν. κ. νεώτ. ἐπιτρέπω ἢ ἐξουσιοδοτῶ συνάμα, συγχρόνως : Πάπ. μέτρησον συνεπιστέλλοντος τοῦ δεῖνα βασιλικοῦ γραμματέως· 2) κ. νεώτ. ἐπιστέλλω, ἀποστέλλω, στέλλω ὁμοῦ : Λουκ.Κρόν.15 ἐπαχθὲς .. μηδεὶς μηδὲν συνεπιστελλέτω.

**συνεπιστενάζω** μτγν. ἐπιστενάζω ὁμοῦ μετά τινος : Ἐπίκτ.Ἐγχ.16 μὴ ὄκνει καὶ συνεπιστενάξαι, Διογ.Οἰν.61 συνεπιστενάζειν ταῖς ἀλγηδόσιν.

**συνεπιστένω** μτγν. συνεπιστενάζω βλ.λ. : Πλούτ. Γάλβ.23 οὐχ ἥκιστα δ' οἱ συναχθόμενοι κρύφα καὶ συνεπιστένοντες ὡς ἀχάριστα πεπονθότι.

**συνεπιστήμων**-ονος (ὁ,ἡ) (συνεπίσταμαι) λεξ. ὁ συμμετέχων εἰς ἐπιστήμην, γνῶσιν, ὁ συνειδώς, συνεπιστάμενός τι : Ζωναρ. ἐν λ. συνίστωρ.

**συνεπιστρᾰτεύω** ἐκστρατεύω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμμετέχω ἐκστρατείας, συνεκστρατεύω, μτ. δοτ. : Θουκ.5,48 ἀλλήλοις βοηθεῖν, οὐ συνεπιστρατεύσειν οὐδετέροις, ΔίωνΚ46,36.

**συνεπιστρέφω**, μέλλ. συνεπιστρέψω, στρέφω, περιστρέφω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλάτ.Πολ.617C τὴν μὲν Κλωθὼ τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἐφαπτομένην συνεπιστρέφειν τοῦ ἀτράκτου τὴν .. περιφοράν· κ. παθ. : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.49,9,27 συνεπιστρεφομένου τοῦ ἄξονος· κ. ἐπί τινος ὑποβαλλομένου εἰς ἐντριβάς : Γαλ.6,177· 2) ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπάγω τὴν προσοχήν τινος ἐπί τινος, τὸν κάμνω προσεκτικόν : Πλούτ.Νομ.14 σημαίνει δὲ ἡ φωνή, τοῦτο πρᾶσσε, συνεπιστρέφουσα καὶ κατακοσμοῦσα τοὺς προστυγχάνοντας, αὐτ.Ἠθ.542C συνοικειοῦν καὶ συνεπιστρέφειν πρὸς ἑαυτοὺς τὸν ἀκροατήν· 3) συστρέφω, περιπλέκω ὁμοῦ : Πλάτ.Τίμ.84D τὸ .. πνεῦμα εἰσιὸν .. τὸ δὲ τῶν φλεβῶν διαβιαζόμενον καὶ ξυνεπιστρέφον αὐτά· κ. παθ. : Πλούτ.Σύγκρ.Λυκ.Νομ.4 πρὸς ἓν τέλος .. συνεπιστρέφεσθαι τοῖς ἤθεσιν (μένειν τοῖς αὐτοῖς ἤθεσιν)· 4) ἀμτβ. στρέφομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως πρός τι : Πλούτ.Νομ.13 ἧς αἱ κεραῖαι καμπὰς ἔχουσαι καὶ συνεπιστρέφουσαι τῇ πυκνότητι πρὸς ἀλλήλας ἀγκύλον τὸ σχῆμα ποιοῦσιν.

**συνεπισῡκοφαντῶ**-έω μτγν. ἐπισυκοφαντῶ, διαβάλλω τινὰ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ.1096E (ἀμφ.γρ.).

**συνεπισυνάπτω** ἐπισυνάπτω, συνδέω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος ἐν Θησ.Στεφ.

**συνεπισύρομαι** μτγν. κ. μσν. μέσ. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐπισύρω, ἐφέλκω πρὸς ἐμαυτόν : Ἀρχιγ.π. Ἀέτ.12,1, Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideleri Phys.1,331,16 συνεπισύρεται ἑκάστου πρὸς ἑαυτὸ νικῶν τὸ ἕτερον· ‖ ἐπισύρω, ἐφέλκω μετ' ἐμαυτοῦ, παρασύρω ἐν τῇ κινήσει μου : Γαλ.4,494 ἡ ῥύμη συνεπισύρεται πολλὰ τῶν κατὰ μόνας ἀδυνατούντων διελθεῖν, Γρηγ.Νύσσ.1,833D ὅλον συνεπισυρομένη τοῦ βίου τὸ ἄχθος.

**συνεπισφάζω** μτγν. ἐπισφάζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πορφ.6,6 ᾤετο συνεπισφάξειν καὶ τὴν Παλλήνην (πιθ.γρ.).

**συνεπισφρᾱγίζω** μτγν. κ. μσν. ἐπισφραγίζω, ἐπικυρῶ, ἐγκρίνω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Στουδ. Θεόδ.461D βασιλέων δὲ .. τὸ συνεπικυρεῖν καὶ συνεπισφραγίζειν τὰ δεδογμένα· ‖ τὸ μέσ. συνεπισφραγίζομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἐπιφάν. 1,179B τοῦ πατρὸς συνεπισφραγιζομένου· ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς ἔγγραφον, συνομολογῶ δι' ἐπιθέσεως τῆς σφραγῖδός μου : Πάπ. σφραγιζέσθωσαν τὴν συγγραφήν, συνεπισφραγιζέσθω δὲ καὶ ὁ δεῖνα.

**συνεπισχύω** ἐπισχύω, ἐνισχύω, βοηθῶ, ὑποστηρίζω τινὰ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμβοηθῶ· Σουΐδ. «συνεπισχύσας, συναγωνισάμενος, δύναμιν παρασχών» : Ξεν.Ἀπομν.2,4,6 κἂν τέ τινα εὖ ποιῆσαι δέῃ, συνεπισχύει· κ. μτ. δοτ. : ΠΔ Παραλ.2,32,3 συνεπίσχυσαν αὐτῷ, Πολύβ.6,6,10 αὐτ.28,5,5 φρουρὰν τὴν συνεπισχύουσαν ταῖς αὐτῶν πλεονεξίαις, Πάπ. συνεπισχύειν μοι ἀπαιτοῦντι· κ. μτ. δοτ. κ. ἑπομένης ἐξηρτημένης προτάσεως : Ἐπιγρ. τοὺς ἄρχοντας συνεπισχύειν τοῖς ἀγορανόμοις ὅπως ..· 2) εἰδ. ἀστρολ. συνδυάζω, συνάπτω ἐνέργειαν, ἐπὶ πλανητικῶν ἐπηρειῶν : Βέττ.Βάλ.107,14· 3) εἰδ. ἰατρ. ἐπὶ συμπτωμάτων, συντελῶ εἴς τι : Γαλ.17(1),628 συνεπισχύειν πρὸς (τὸν;) τοῦ κάμνοντος κίνδυνον.

**συνεπίτᾰσις**-εως (ἡ) (συνεπιτείνω) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνεπιτείνειν, ἡ ἀπὸ κοινοῦ γινομένη ἐπίτασις, ἔντασις : Ἰάμβλ.Πυθ.16,69.

**συνεπιτᾰχύνω** μτγν. ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.'Αγ.7 **ὥστε τὸν μὲν 'Αγιν συνεξορμᾶν καὶ συνεπιταχύνειν**· κ. μτ. αἰτ. : αὐτ. 'Ηθ.1005Α **συνεπιταχύνειν τὴν κίνησιν.**

**συνεπιτείνω** μτγν. ἐπιτείνω, αὐξάνω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συντελῶ πρὸς αὔξησιν, συνεπαυξάνω : Πολύβ.3,13,1 **συνεπέτεινε δ' αὐτῶν τὴν ὀργήν,** Πλούτ.'Ηθ.691C **τὴν ψυχρότητα τοῦ ὕδατος συνεπιτείνει καὶ ὁ λίθος,** αὐτ.537F, Γρηγ. Νύσσ.1,392C **συνεπιτείνει .. τῇ μαθήσει τὸν πόνον,** αὐτ.3,228B· κ. παθ. μτ. δοτ. : Πλούτ.'Ηθ.1020C **τοῦ διαγράμματος ὅλου συνεπιτεινομένου τῷ πρώτῳ τῶν ἀριθμῶν,** Γρηγ.Νύσσ.1,239B **πᾶσα ἐπιθυμία ἀεὶ τῷ δρόμῳ τῷ πρὸς τὸ καλὸν ἱεμένῳ συνεπιτείνεται**· κ. ἀπολ. : 'Ηρόδ.'Ιατρ. π. 'Αέτ.9,37· **2)** ἀμτβ. ἔχω τὴν αὐτὴν ἔντασιν πρός τι, μτ. δοτ. : 'Αριστλ.'Ενυπν.460b,13 **ταῦτ' ἐνίοτε συνεπιτείνει τοῖς πάθεσιν,** Πλούτ.'Ηθ.451D **τὰ τῶν παθῶν θρέμματα τῷ λογισμῷ συμπαρόντα καὶ συνεπιτείνοντα ταῖς ἀρεταῖς.**

**συνεπιτέλλω** κ. μσν. ἐπιτέλλω, ἀνατέλλω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Αὐτόλ.2,11, Γέμιν.17,26, 'Αδαμ.42,'Ιω.Διάκ.'Ησίοδ.Θ'Αλληγ.472 (Gaisf.) **ἅμα συνεπιτέλλοντα τῷ ἡλίῳ.**

**συνεπιτελῶ-έω** κ.μσν., μέλλ. **συνεπιτελέσω** (πάπ.), ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συντελῶ εἰς ἐπιτέλεσιν, συνεργῶ εἰς ἐκτέλεσιν : 'Αριστλ.Μετ.379b,23 **κἂν διά τινος τῶν ἐκτὸς βοηθείας συνεπιτελεσθῇ,** Πλούτ.Περ.13 **τὴν θεὸν συνεφαπτομένην τοῦ ἔργου καὶ συνεπιτελοῦσαν,** 'Ακτουάρ.'Ιω.Οὐρ.4,13,3· || ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ τι ὁμοῦ : Ξεν.'Αγησ.2,17 **εἰς τὰ 'Υακίνθια ὅπου ἐτάχθη .. τὸν παιᾶνα τῷ θεῷ συνεπετέλει.**

**συνεπιτέμνω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιτέμνω, συντέμνω, βραχύνω, συντομεύω, τὸ παθ. : Εὐστ.'Ιλ.1167,62 **ἡ κατὰ τὸν ἴρηκα παραβολὴ συνεπιτέμνηται τῇ πραγματικῇ γοργάτητι.**

**συνεπιτίθημι** κ. μσν., νεώτ. μ. τὸ μέσ. **-ίθεμαι** (κτ. ἐνεστ. κ.παρατ. κ. κτ. παθ. ἀόρ. ἐν μέσ. σημ.) ἐπιτίθημι, ἐπιθέτω τι ὁμοῦ ἢ προσέτι : Πλούτ.'Ηθ. 728C **μηδενὸς ἀφαιρεῖν βάρος, συνεπιτιθέναι δὲ**· **2)** τὸ μέσ. συνεπιτίθεμαι κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπιτίθεμαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, προσβάλλω ὁμοῦ, μτ. δοτ. : Θουκ.3,54 **τῷ .. ξυνεπιτιθέμενοι .. ἐς ἐλευθερίαν τῆς 'Ελλάδος,** αὐτ.6,17, Φιλόδ. Κακ.21J **συνεπιτιθέναι τῷ τῆς τύχης πταίσματι**· κ. ἐμπροθ. (μετά τινος) : Θουκ.1,23 **ταῦτα .. πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο,** αὐτ.6,10, Πλάτ.Φιλ.16Α **οὐ φοβεῖ μή σοι μετὰ Φιλήβου ξυνεπιθώμεθα**· κ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 4,2,3 **εἰ θέλοιεν οἱ ἀμφὶ Κῦρον συνεπιθέσθαι,** 'Ισαῖ.6,29, Αριστλ.Πολιτ.1311b,17 **συνεπέθετο δὲ καὶ 'Ελλανοκράτης,** ΠΔ Δευτ.32,27 **ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,** Διόδ.Σ 1,21 **δοῦναι τῶν συνεπιθεμένων ἑκάστῳ μερίδα,** ΚΔ Πράξ.24,9 **συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ 'Ιουδαῖοι,** Φώτ. ἐν Κοτελ.2,164C **τὸν δὲ λιμὸς συνεπιτιθέμενος ἀπάγῃ τῆς πατρίδος**· **3)** ὁμ. τὸ μέσ. **ξυνεπιτίθεσθαι τῷ ἔργῳ** ἐπιδίδομαι ὁμοῦ εἰς τὸ ἔργον, ρίχνομαι, πέφτω στὴ δουλειὰ μαζί : Θουκ.6,56 **αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο**· **4)** ὁμ. τὸ μέσ. μεταχειρίζομαί τι πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν, ἐπωφελοῦμαι ἔκ τινος, μτ. δοτ. : Πολύβ. 6,43,4 **τῇ .. ἀγνοίᾳ καὶ τῷ τῶν συμμάχων πρὸς αὐτοὺς μίσει συνεπιθέμενοι,** αὐτ.3,15,10 **τοῖς καιροῖς συνεπιθέμενοι** (ὠφελούμενοι εἰς προσβολήν), αὐτ.5,87,2· **5)** ὁμ. τὸ μέσ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. καταλογίζω καὶ ἐγώ τι εἴς τινα : ΠΔ 'Αρ. 12,11 **δέομαι, κύριε, μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν**· **6)** ρηματ.π. συνεπίθεσις.

**συνεπιτῑμῶ-άω** μτγν. ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω τινὰ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πλούτ.Λύσ.15 **οὐ συνηγανάκτησεν ὁ Λύσανδρος, ἀλλὰ καὶ συνεπετίμησε.**

**συνεπιτρέπω** μτγν. ἐπιτρέπω τι εἴς τινα ἐπίσης : 'Επιστ.π.'Ιωσ.ΑΙ 16,6,7 **συνεπιτρέπειν αὐτοῖς χρῆσθαι.**

**συνεπιτρέχω** σχόλ. ἐπιτρέχω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Σχόλ.'Ιλ.Η 256 (ἐν 'Αν.Παρ.3,10).

**συνεπιτρίβω** ἐπιτρίβω, συντρίβω, καταστρέφω, ἐξολοθρεύω ὁμοῦ, συγχρόνως ἢ παντελῶς : Ξεν.'Αν.5,8,30 **ἱκανὰ .. καὶ μικρὰ ἁμαρτηθέντα πάντα συνεπιτρῖψαι.**

**συνεπιτροπεία** (ἡ) (συνεπιτροπεύω) νεώτ. ἡ ὑπὸ δύο ἢ καὶ περισσοτέρων προσώπων ἄσκησις ἐπιτροπείας βλ.λ.2).

**συνεπιτροπεύω** μτγν. κ. νεώτ. ἐπιτροπεύω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, εἶμαι συνεπίτροπος : 'Ολυμπ.'Αλκ.60C **αἱ τελειότεραι ψυχαὶ συνεπιτροπεύουσι τὰ τῇδε τῷ θεῷ,** Πάπ.· || νεώτ. ἀσκῶ συνεπιτροπείαν βλ.λ.

**συνεπίτροπος** (ὁ,ἡ) κ. μσν. κ.νεώτ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου ἐπίτροπος, ὁ καὶ αὐτὸς ἐπίτροπος ὤν : Δημ.818 **οἱ τούτου συνεπίτροποι, μάρτυρές εἰσιν,** Μιχ.'Ατταλ. ἐν Σάθ.1,4 **τοῦ νομοφύλακος ἅμα τῇ συνεπιτρόπῳ καὶ πενθερᾷ μου.**

**συνεπιτροχάζω** μτγν. κ. μσν. ἐπιτροχάζω, ἐπιτρέχω ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ· τὸ παθ.γίνομαι ἐπιτροχάδην: Εὐστ.'Οδ.1719,13 **συνεπιτροχασθέντος τοῦ λόγου τῷ τε καιρῷ καὶ τῇ τοῦ λαλοῦντος .. σπουδῇ.**

**συνεπιτῡφῶ-όω** μτγν. πληρῶ τι τύφου ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, φουσκώνω μὲ μωρὰν ὑπερηφάνειαν συγχρόνως : Πλούτ.'Ηθ.58Β **ἐπαινέσαι καὶ συνεπιτυφῶσαι βουλόμενος.**

**συνεπιφαίνω** κ. μσν. καθιστῶ τι αἰσθητόν, ἀντιληπτὸν συγχρόνως, ἐπιφαίνω τι ταυτοχρόνως : Θεόφρ.'Οσμ.10 **συνεπιφαίνειν τὸν αὐτοῦ χυλόν**· || τὸ παθ. κ. μσν. ἐπιφαίνομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πλούτ.'Ηθ.767C, Γαλ.10,693· κ.μτ.δοτ. : Πλούτ.'Ηθ.353C, αὐτ.'Αντ.83, Γαλ.16,839, 'Ακτουάρ. 'Ιω.Οὐρ.4,20,3 **τοῖς οὔροις ἐνίοτε συνεπιφαίνονται τρίχες.**

**συνεπιφάσκω** μτγν. ἐπιφάσκω ὁμοῦ, συνεπίφημι βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.63C **τὸν κόλακα φωράσεις ἀεὶ συνεπιφάσκοντα καὶ συναποφαινόμενον.**

**συνεπιφέρω** μτγν., μσν. κ νεώτ., μέλλ. **συνεποίσω,** ὁμοῦ ἐπιφέρω, φέρω μετ' ἐμαυτοῦ, μαζί μου : Διον.'Αλ.Λυσ.18 **τὴν πίστιν συνεπιφέρουσιν** (αἱ διηγήσεις)· || τὸ μέσ. συνεπιφέρομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Φιλόδ.'Οργ.80W, 'Ανν.Κομν.55Β **ἐγὼ δὲ τάχιον ὑμᾶς καταλήψομαι, τὰ προσόντα μοι χρήματα συνεπιφερόμενος,** αὐτ.99Α· **2)** ὁμοῦ ἐπιφέρω, ἐπιθέτω, παρέχω, ἐφαρμόζω : Πλούτ. Πομπ.2 **καὶ τοὔνομα** (τοῦ 'Αλεξάνδρου) **πολλῶν ἐν ἀρχῇ συνεπιφερόντων οὐκ ἔφευγεν**· **3)** κ. νεώτ. ὁμοῦ ἐπιφέρω βλ.λ.5), ἐπάγω: Φιλόδ.Μουσ.6Κ **συνεπιφέρειν τὰς τοιαύτας διαθέσεις,** Γαλ 15, 490 **ὀλιγημέρους θανάτους συνεπιφέρειν**· || νεώτ. ἐπιφέρω προσέτι ἢ ἔχω πρόσθετον ἀποτέλεσμα, ἐπακολούθημα : **συνεπιφέρει πλὴν τῆς πενίας καὶ τὴν καταισχύνην**· **4)** κ. μσν. τὸ παθ. φέρομαι ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Διόδ.Σ 13,45 **θεωροῦντες τὰς ἑαυτῶν ναῦς πλαγίας συνεπιφερομένας ταῖς τῶν πολεμίων τριήρεσι,** 'Ακτουάρ.'Ιω.Οὐρ 4, 4,13 **φυσικῆς ὑγρότητος συνεπιφερομένης τῇ τοσαύτῃ τῶν ὑγρῶν ῥύμῃ**· || ὁμ. τὸ παθ. μτ. δοτ. ἕλκομαι, σύρομαι μετά τινος : Φιλόδ.Ποιημ.5,18 **συνεπενηνέχθαι τινί**· **5)** ἐπὶ λέξεως, ὁμοῦ ἐπιφέρω, περιλαμβάνω καὶ ἄλλην τινὰ ἔννοιαν, σημαίνω καὶ ἄλλο τι προσέτι : 'Αριστλ Τοπ.144b,17 **τὸ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν τὸ ζῷον συνεπιφέρει,** αὐτ. ΑΠρ.52b,7.

**συνεπίφημι** μτγν. ἐπίφημι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συναινῶ, συνομολογῶ : Πλούτ.'Ηθ.511F

**συνεπιφθέγγομαι** μτγν. κ. μσν. ἐπιφθέγγομαι ὁμοῦ : Πλούτ.Τιμ.27 **εἴτε δαιμονίου τινὸς συνεπιφθεγξαμένου**, αὐτ.'Ηθ.713Α **συνεπιφθέγγεται ὁ αὐλὸς τῷ παιᾶνι τὸ θεῖον**, Διον.'Αρεοπ.78, Εὐσ. 'Εκκλ.'Ιστ.255, Στουδ.Θεόδ.541Ε.

**συνεπιφορτίζω** μτγν. ἐπιφορτίζω προσέτι ἢ ἐπὶ πλέον, φορτώνω ἔτι μᾶλλον : Πλούτ.'Ηθ.728C **μηδενὸς ἀφαιρεῖν βάρος, συνεπιτιθέναι δὲ καὶ συνεπιφορτίζειν**.

**συνεπιφύομαι** μτγν. ὁμοῦ ἐπιφύομαι, συμφύομαι, εἶμαι προσκεκολλημένος εἴς τι : Γαλ.2,446.

**συνεπιφωνῶ-έω** μτγν. ἐπιφωνῶ, ἀναφωνῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : 'Αριστέ.Ι 235 **συνεπιφωνησάντων δὲ πάντων, χαρᾶς ἐπληρώθη τὸ συμπόσιον**, αὐτ.294.

**συνεπιχαίρω** μσν. ἐπιχαίρω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : 'Αχμ.'Ονειροκρ.151,122Α.

**συνεπιχειρονομῶ-έω** μτγν. διαπράττω τι διὰ νέας βίας : Διόδ.Σ 33,5 **τοῖς ἑαυτῶν παρανομήσασι συνεπιχειρονομοῦντες ἄλλην . . ἐπιβουλὴν** (πιθ. γρ. ἐπιχειρονομοῦντες).

**συνεπιχειρῶ-έω** μτγν. ἐπιχειρῶ, ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πολύβ.3,84,1 **συνεπεχείρει πανταχόθεν ἅμα τοῖς πολεμίοις**.

**συνεπιχωριάζω** μτγν. ὁμοῦ ἐπιχωριάζω, ἐνδιατρίβω ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, συνεπιδημῶ : Γρηγ. Νύσσ.1,619C **τὰ ἀλλήλοις ἀντικείμενα ἐν τῷ αὐτῷ μετ' ἀλλήλων συνεπιχωριάζειν**.

**συνεπιχωρῶ-έω** συντρέχω, συγκατατίθεμαι καὶ ἐγώ, συμφωνῶ : 'Επιγρ. **παρακαλέσουσι τὸν δῆμον συνεπιχωρῆσαι τοῖς ἐψηφισμένοις**.

**συνεπιψεύδομαι** μτγν. ἐπιψεύδομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Καλλ.'Αρτ.223 **οὐ γὰρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται**, Λουκ.'Εταιρ.Δ 13,5 **οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς ἀλαζονείας**' κ. μτ. αἰτ. : Φίλ.2,341 **συνεπιψεύδεσθαι κλοπὴν οὐ γενομένην**.

**συνεπιψηφίζω** κ. μσν. ἐπιψηφίζομαι, ἐπικυρῶ διὰ τῆς ψήφου μου ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : 'Αριστλ.Πολιτ.1272a,11 **συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι**, Πλούτ.'Ηθ.511F **συνεπαινέσαντα καὶ συνεπιψηφίσαντα δόξαν εὐμενοῦς ἀνθρώπου**' κ. ἀπολ. : Πολύβ.22,15,1 **δόξαντος . . τῷ συνεδρίῳ καὶ τοῦ δήμου συνεπιψηφίσαντος**' ‖ τὸ μέσ. **συνεπιψηφίζομαι** κ. μσν. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: 'Επιγρ.,'Αθανάσ.1,167Β, Παχυμ.Γ ἐν 'Αν.Βοασσ. 5,371,18 **εἰ ζῆν ὑμᾶς δηλων χωρὶς ἀσφαλές, κατ' ἐμοῦ συνεπιψηφίσασθε**.

**συνεποδύρομαι** μσν. ὁμοῦ ἐποδύρομαι : Μιχ. 'Ακομ.2,103,14, αὐτ.249,14 (ἔκδ.Λ).

**συνεποικοδομῶ-έω** 'Επιγρ. ἐποικοδομῶ ὁμοῦ μετά τινος, συμπράττω εἰς ἀνοικοδόμησιν.

**συνέποικος**-ον μσν. ὁ ὁμοῦ ἔποικος, ὁ συμπολίτης : 'Ακροπ.Γ'Ιστ.42Β.

**συνεποκέλλω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐποκέλλω, ἐξοκέλλω, πίπτω εἰς τὴν ξηράν : Πλούτ. 'Ηθ.161Α (δελφῖνες) **συνεποκείλαντες ἐξέθηκαν ἐπὶ τὴν γῆν ἄνθρωπον ἔμπνουν καὶ κινούμενον**.

**συνέπομαι** μσν., μέλλ. συνέψομαι (Πλάτ.Τίμ.53C), ἀόρ. συνεσπόμην, ἀκολουθῶ ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐκ τοῦ πλησίον συνοδεύω : 'Οδ.Κ 436 **σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' 'Οδυσσεὺς** (ἔνθα ὅμως τὸ σὺν δύναται νὰ θεωρηθῇ κ. ὡς ἐπίρρ.), Θουκ.1,60 **οἱ πλεῖστοι ἐκ Κορίνθου στρατιῶται ἐθελονταὶ ξυνέσποντο**, Ξεν.'Αν.3,1,12' κ. μτ. δοτ. : 'Ηρ.5,47 **συνέσπετο οἰκηίη . . τριήρεϊ**, Αἰσχ.'Αγ.955 **ἐμοὶ ξυνέσπετο**, Σοφ.ΟΤ 1125 **ποίμναις . . συνειπόμην** (ἠκολούθουν τὰ ποίμνια, δηλ. ἐποίμαινον αὐτά), αὐτ. 1523 (ἡ τύχη) **οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο** (δὲν ἔμεινε σταθερὰ εἰς τὸν βίον σου), Εὐρ.'Ιππ.1231 **ταῦρος.. ἄντυγι ξυνείπετο** (ἠκολούθει ἐκ τοῦ πλησίον), Πλάτ.Νόμ.721C **ὁ διὰ τέλους αὐτῷ ξυνέπεται καὶ συνέψεται**, Θεόφρ.'Αν.47, 'Ανν.Κομν.61C **συνέφασθαί οἱ**' 2) ἀκολουθῶ τὰς διατάξεις, ἐπιταγάς, εὐχὰς κττ., πράττω συμφώνως πρός τι, μτ. δοτ. : Πλάτ.Νόμ.916D **τῷ νόμῳ ξυνεπόμενος**, αὐτ. 843D **τῇ τῶν μελιττῶν ἡδονῇ ξυνεπόμενος**, 'Αριστλ.ΗΝικ.1127a,4 **συνεπόμενος τοῖς ἀποβαίνουσιν**' κ. ἐμπροθ. (μτ. τινος) : Θουκ.3,38 **μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν**' κ. ἐπὶ πραγμ. : Πλάτ.Φίλ.56C **τέχνας τὰς μὲν μουσικῇ ξυνεπομένας** (τὰς παρακολουθούσας τὴν μουσικήν), αὐτ.Νόμ.679Ε **τὰ τούτοις συνεπόμενα** (τὰ ἐπακόλουθα, τὰ ἀποτελέσματα τούτων), αὐτ.706Α, αὐτ.Τίμ.52D' κ. μτ. γενικ. : αὐτ.Νόμ.899C **ὁπόσα τούτων ξυνεπόμενα** (δ. γρ. τούτῳ)' 3) συνέπεσθαι **τῷ λόγῳ** παρακολουθεῖν τὸν συλλογισμὸν μέχρι τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ : Πλάτ.Νόμ.695C **θεωρῶμεν δὴ ξυνεπόμενοι τῷ λόγῳ**' ‖ κ. ἀπολ. συνέπομαι ἀκολουθῶ, ἤτοι σὲ ἐννοῶ, σὲ καταλαβαίνω : Πλάτ.Σοφ.238Β **ξυνέπομαί πως**, αὐτ. Τίμ.53C **ξυνέψεσθε**.

**συνεπόμνυμι** ἐπόμνυμι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. αἰτ.πράγμ.:'Αριστφ.Λυσ.237 **ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι ;**' κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.'Αν.7,6, 19 **συνεπόμνυμι μηδὲ ἃ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἔλαβον εἰληφέναι**' ‖ τὸ μέσ. συνεπόμνυμαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Ιώσ.ΑΙ 16,7,3.

**συνεποπτεύω** μτγν. ἐποπτεύω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συνεπιτηρῶ ὡς ἐπόπτης, συνεπιβλέπω : Θεμίστ.Λόγ.20,235C' 2) θεωρῶ, ὑπολογίζω, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν ἐπίσης : Σωρ.1,38.

**συνεπορθρίζω** μσν. ὁμοῦ ἐπορθρίζω, ἐπορθρεύω : Ψελλ.ἐν Σάθ.5,404.

**συνεποτρύνω** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐποτρύνω, παροτρύνω, παρακινῶ : Σοφ.'Ηλ.299 **τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταὐτὰ νυμφίος παρών**.

**συνεπουλοῦμαι**-όομαι μτγν. ἐπὶ ἕλκους, ἐπουλοῦμαι τελείως, ἐντελῶς: Γαλ.18(1),13' 2) ρηματ. π. συνεπούλωσις.

**συνεπούλωσις**-εως (ἡ) (συνεπουλοῦμαι) ἡ ἐντελής, τελεία ἐπούλωσις, θεραπεία τοῦ ἕλκους : 'Αριστλ.Πρ.865a,31 **τὰ δὲ καθαρὰ** (ἕλκη) **συνεπουλώσεως δεῖται μόνον**.

**συνεπουρίζω** κ. μσν. ἐπουρίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συνωθῶ τι πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὡς ὁ οὔριος ἄνεμος' 'Αποστολ.Μιχ.8,67 «καὶ τὸ συνεπουρίζειν ἀπὸ τῶν ὄπισθεν πνεόντων καὶ τὴν ναῦν ὠθούντων ἀνέμων μετείληπται» : 'Αριστλ.Οὐρ.301b,29 **κίνησιν συνεπουρίζει**, αὐτ.ΖΙ 598b,9 **ἂν μὲν . . νότιος ὁ χειμὼν ᾖ, βραδύτερον ἐκπλέουσιν, ἂν δὲ βόρειος θᾶττον, διὰ τὸ τὸ πνεῦμα συνεπουρίζειν**' κ. παθ.: αὐτ.Μιχ.855a,20 **συνεπουρίζεται οὖν ἡ ἑτέρα**.

**συνέποχος**-ον μσν. ὁ συνεπαχούμενος, ὁ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀχήματος ἐποχούμενος, ὁ συνταξιδιώτης : Εὐστ.Πον.174,77 **εἰ δὲ καὶ ὡς ἐπὶ σωτηρίου ἱππασίας μετορσιοῦνται, συνέποχοι δοκοῦντες εἶναι τῷ ῥυομένῳ μάρτυρι**.

**συνεποχοῦμαι-έομαι** μσν. ἐποχοῦμαι μετά τινος ἄλλου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀχήματος : Φώτ.Βιβλ. κῶδ.257,475,22 **συνεποχούμενος τῷ ὑπάρχῳ**.

**συνεπτυγμένως** (συμπτύσσω) ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἐν συμπτύξει, διὰ συμπτύξεως : Ψ'Αλέξ. 'Αφρ.Μεταφ.467,3, ΨΔιον.'Αρεοπ.376Β' ‖ Ζωναρ.1694 «συνεπτυγμένως, ἡνωμένως, συνηγμένως» : Εὐστ.Πον.93,79, αὐτ.147,2.

**συνεπῳάζω** ὁμοῦ ἐπῳάζω βλ.λ.) : 'Αριστλ.ΖΙ 556b,14 **συνεπῳάζει γὰρ τῇ θηλείᾳ**.

**συνεπωθῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἐπωθῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλούτ.'Ηθ.1005Α **συνεπωθεῖ τὸ σιτίον**, αὐτ.1128C **ὡς ἂν ἐκ τῆς ἀνακοπῆς περίρροια συνεπωθῇ τὸ πορθμεῖον**, Γαλ.10,164 **συνεπωθοῦντες ἅμα καὶ συναναφέροντες τὴν**

**τροφήν·** κ. έμπροθ. : 'Αρρ.'Επικτ.3,7,23 **συνεπωθοῦσαν ἡμᾶς ἐπ' αὐτά·** κ. ἀπολ. : Εὐστ.'Ιλ.186,3 **τοῦ τυχιδίου.. συνεπωθοῦντος ἢ ἀντιπράττοντος·** ‖ όμ. σημ. τὸ μέσ. **συνεπωθοῦμαι** : Φίλ.2,99.

**συνερανίζω,** μέλλ. **-ίσω,** παρακ. **συνηράνικα,** ἀπὸ κοινοῦ συνεισφέρω : Φιλόδ.Κακ.24J **τὰς χρείας ἀλλήλοις συνηράνιζον** (ἐβοηθοῦντο ἀμοιβαίως εἰς τὰς ἀνάγκας των)· ‖ μέσ. δέχομαι συνεισφοράς : Πλούτ.'Αγησ.35 **δανείζεσθαι καὶ συνερανίζεσθαι·** **2)** γεν. συλλέγω, συνάγω ἐπὶ τὸ αὐτὸ πολλαχόθεν, μαζεύω : Λουκ.Λεξιφ.17 **τοσοῦτον βόρβορον συνερανίσας κατήντλησάς μου,** Πλούτ.'Ηθ.963B **συνερανίσειν . . παραδείγματα·** ‖ όμ. κ. μέσ. : Θεμίστ.Λόγ.21,252D **συν- ὀλίγα ἐκ τῆς γραφῆς ῥήματα,** Ψελλ.Πονημ.52,3 **ὁπόσα τῶν βιβλίων . . συνηρανιζόμην·** κ. παθ. : Πλάτ.'Αξ.369A **συνηρανισμένον ἐκ συγκλύδων ὄχλου,** Φίλ.1,386 **αἱ ἐκ πλειόνων συνηρανισμέναι δυνάμεις.**

**συνερανισμός** (ὁ) μτγν. συνεισφορά· **2)** μτφ. σύναξις, συλλογὴ δανείων γνώσεων· πρβλ. νεώτ. ἐρανιστής **3)** : Πλούτ.'Ηθ.922A **τὸν παρ' ἑτέρων διὰ μαθήσεως τοῦ φρονεῖν συνερανισμόν.**

**συνερανιστής** (ὁ) 'Επιγρ. μέλος συλλόγου ἐρανιστῶν βλ.λ.1).

**συνερανιστός**-ή-όν ὁ ὑπὲρ οὗ ἄλλος συνεισφέρει, ὁ παράσιτος : Κρώβ.1 **συνερανιστὸς εἶ τῷ δεσπότῃ** (κτ. διόρθ. ἀντὶ συνερανιστής).

**συνεραστής** (ὁ) ὁ ἐραστής τινος ὁμοῦ μετ' ἄλλου: Ξεν.Συμπ.8,43 **ἀγαθῶν.. τῇ πόλει συνεραστὴς ὢν διατελῶ,** Τιμοκλ.8,6, Θεοδώρ.'Εκκλ.2,24 **τοὺς συνεραστὰς εἰς τὰς ἐκκλησίας συνήθροιζον.**

**συνεργάζομαι** κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **-άσομαι,** ἐργάζομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλου, συμπράττω, συνεργῶ, συμβοηθῶ : Σοφ.'Αντ.41 **εἰ ξυμπονήσεις καὶ συνεργάσει σκάπει,** Λουκ.Προμ.3 **συνειργάζετο δέ τε καὶ ἡ 'Αθηνᾶ·** ‖ λαμβάνω μέρος ὡς ἐργάτης εἰς ἐργασίαν τινά, οἷον οἰκοδομικήν : 'Επιγρ., Πάπ. **εἰς ἐργάτην τὸν συνεργαζόμενον αὐτῷ·** ‖ ὁ **Συνεργαζόμενος** τίτλος μίμου τοῦ 'Ηρώνδου· **2)** νεώτ. εἶμαι συνεργάτης ὁμαδικοῦ τινος ἔργου, οἷον ἐφημερίδος, περιοδικοῦ κτт.· ‖ όμ. ἐπὶ κοινωνικῶν ἢ πολιτικῶν ὀργανισμῶν, παρέχω ἀμοιβαίως τὴν συνδρομήν μου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ : **συνεργαζόμενα σωματεῖα - κόμματα·** **3)** συντελῶ πρός τι : Ξεν.ΚΠ7,1,33 **αἱ ἀσπίδες πολὺ μᾶλλον τῶν θωράκων . . πρὸς τὸ ὠθεῖσθαι συνεργάζονται·** **4)** παθ. κατασκευάζομαι, περατοῦμαι ἐντελῶς : Λούκ.'Ονειρ.24 **ἐκ χρυσίου καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος,** ΑΠ9807 **τοῦτο συνειργάσθη ἔργον·** ‖ **συνειργασμένοι λίθοι** οἱ ἐντελῶς κατειργασμένοι πρὸς οἰκοδομίαν, πελεκημένοι : Θουκ.1,93 **οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται καὶ οὐ ξυνειργασμένων ἔστιν ᾗ·** ‖ ἐπὶ γῆς, συσκάπτομαι, καλλιεργοῦμαι ταυτοχρόνως πανταχοῦ : Θεόφρ. ΦΙ6,3,3 **ἴδιον δὲ φεύγειν τὴν ἐργαζομένην** (γῆν) **καὶ δὴ συνεργαζομένης καὶ ἀεὶ συνημερουμένης ἐξαγαχωρεῖν,** αὐτ.ΦΑΙτ.3,12,1 **ἵν' ὡς μάλιστα συνεργασθεῖσα, δέχηται τὸ ὕδωρ·** ‖ ἐπὶ μείγματος, μτ. δοτ. ὑφίσταμαι κατεργασίαν ὁμοῦ, δουλεύομαι μαζὶ μὲ ἄλλο : Λύκος π.'Ορειβ.9,26,1 **συνεργασθεὶς ῥοδίνῳ ὁ ἄρτος ἐπιπλάττεται** (περὶ καταπλάσματος).

**συνεργασία** (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. θίασος, σωματεῖον ἐργατῶν : 'Επιγρ. **ἡ συνεργασία τῶν ἀργυροκόπων καὶ χρυσοχόων,** αὐτ. **ἡ τῶν γναφέων συνεργασία·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ μετ' ἄλλων κοινὴ ἐργασία, συμμετοχὴ εἰς κοινόν τι ἔργον : **περιοδικὸν ἐκδιδόμενον συνεργασίᾳ πολλῶν λογίων·** ‖ κ. τὸ ποσοστὸν τῆς τοιούτης ἐργασίας· **3)** συνεκδ. τόπος ἔνθα πολλοὶ δοῦλοι ὁμοῦ ἐργάζονται, ἐργαστήριον : Διόδ.Σ 20,13 **δήσαντας εἰς συνεργασίαν ἐμβαλεῖν.**

**συνεργάτης** (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ., θηλ. **συνεργάτις,** ὁ μετά τινος συνεργαζόμενος, συμβοηθός : Σοφ.Φιλ.93 **πεμφθεὶς . . σοὶ ξυνεργάτης,** Εὐρ.'Ιππ. 417 **σκότος ξυνεργάτης·** ‖ μτ. γενικ. ὁ συμμετέχων εἰς κοινήν τινα ἐργασίαν, συνεργὸς εἴς τι : Εὐρ.Βάκχ.1146 **τὸν ξυνεργάτην ἄγρας·** ‖ όμ. νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ὁ παρέχων συνεργασίαν εἰς ὁμαδικόν τι ἔργον, οἷον εἰς ἐφημερίδα κτт.

**συνεργατικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνεργασίαν ἢ τοὺς συνεργάτας βλ.λ.· **2)** τὸ θηλ. **συνεργατική** ὡς οὐσ. ὁ συνεταιρισμὸς πολλῶν προσώπων πρὸς παραγωγὴν κοινοῦ ἔργου ἢ προϊόντος, κοοπερατίβα : **συνεργατικὴ ἀρβυλοποιῶν.**

**συνεργατίνης** (ὁ) μτγν. ὁ συνεργάτης ἢ ἐκ συνεργατῶν ἀποτελούμενος : ΑΠ7,295 **συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.**

**συνεργάτις**-ιδος (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ συνεργάτης βλ.λ. : Εὐρ.'Ελ.100 **συνεργάτις φόνου·** ‖ κ. ἐπιθ. : Φίλ.876E **συνεργάτιδες εἰρήνης τέχναι.**

**συνεργατισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ ὑπὲρ τῆς συνεταιρικῆς ἀσκήσεως τῶν οἰκονομικῶν ἔργων θεωρία.

**συνέργεια** (ἡ) μτγν. συνεργία βλ.λ. : Γαλ.19,472, Πάπ. **μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ συνεργείας.**

**συνέργειον** (τὸ) γλωσσ. κ. μσν. ἐργαστήριον ἢ θίασος, σωματεῖον ἐργατῶν, ἄ. συνέργιον βλ.λ. : 'Ιω.Μαλ.299,22 **ἠνάγκαζε τὰ συνέργεια 'Ρώμης ὑπουργεῖν τῷ κτίσματι.**

**συνεργεῖο(ν)** (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁμὰς ἐργατῶν συνεργαζομένων εἰς κοινὴν ἐργασίαν· **2)** συνεκδ. ὁ τόπος ἔνθα πολλοὶ ἐργάται ἐργάζονται πρὸς τέλεσιν ὡρισμένου ἔργου κ. τὸ σύνολον τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαλείων, τὰ σύνεργα.

**συνεργεπιστατῶ**-έω 'Επιγρ. εἶμαι ἐπιστάτης δημοσίου ἔργου μετά τινος ἄλλου.

**συνέργημα**-ατος (τὸ) μτγν. συνεργασία, σύμπραξις, βοήθεια, ὑποστήριξις : Πολύβ.3,99,9 **ἱκανοῦ τινος ἐκ τῆς τύχης γεγονότος συνεργήματος τοῖς Ρωμαίοις,** Φιλόδ.Μουσ.7,8 **πρὸς τὸ καλὸν καὶ γενναῖον συνέργημα·** ‖ Θεολ.'Αριθμ.7 **τὸ ἑκάστου ἀριθμοῦ συνέργημα** (περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἓν ὡς διαιρέτου).

**συνεργής**-οῦς-ές μτγν. συνεργός, συνεργατικὸς βλ.λ. : 'Αριστέ.1 242 **συνεργὲς εὐλόγως γενόμενον·** ‖ ἐπίρρ. **συνεργῶς** ἐν συνεργίᾳ : Φιλόδ.Οἰκ.19J **συνεργῶς ἔχειν εἰς . . .**

**συνεργήτης** (ὁ) μτγν. συνεργάτης, συνεργατίνης βλ.λς : ΑΠ 7,693 **συνεργήτης λαός.**

**συνεργητικός**-ή-όν μτγν. ὁ συμπράττων, συνεργῶν, συντελεστικὸς εἴς τι : Μᾶρκ.Αὐρ.6,42 **παραδέξεταί σε εἰς μέρος τι τῶν συνεργῶν καὶ συνεργητικῶν,** 'Αρρ.'Επίκτ.2,22,20, Πτολ.Τετράβ. 2,80A **συνεργητικὰ πρὸς τὰς εὐετηρίας.**

**συνεργία** (ἡ) κ.νεώτ. συνεργασία, συμμετοχὴ ἢ σύμπραξις εἴς τι ἔργον : 'Αριστλ.Πρ.876b,15, Φιλόδ.Ρήτ.1,270S **συνεργία εἰς τὸν βίον,** αὐτ.Μουσ. 69K **συνεργία πρὸς τοὺς πολέμους,** 'Αθαν. ἐν Κοτελ.2,40C **εἰς συνεργίαν καλῶν καὶ ὠφελίμων,** αὐτ.46E **ἔχρῃζε τῆς παρ' ἑτέρων συνεργίας·** ‖ εἰδ. νεώτ. φυσιολ. συνεργασία διαφόρων ὀργάνων πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης λειτουργίας· **2)** ἐν κακῇ σημ. ἀδίκημα ἐκ συνενοχῆς, συνωμοσία : Δημ.1285,16 **τὰ περὶ τὸν σῖτον ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιστολῶν καὶ συνεργιῶν,** Δείν.104,32 **γίνεται συνεργία περὶ τὸν 'Αρπάλου κατάπλουν·** ‖ όμ. νεώτ. φρ. **διαβολικῇ συνεργίᾳ·** ‖ νομ. ἡ συμμετοχή τινος εἰς διαπραχθὲν ὑπὸ ἄλλου ἀδίκημα, συνενοχή· **3)** κατεργασία, παρασκευή : Γρηγ.Νύσσ.1,465D **σκεύη τινὰ πρὸς τὴν τῆς τροφῆς συνεργίαν ἐπιτηδείως ἔχοντα.**

**συνέργιον** (τὸ) μτγν., γλωσσ. -ιν κ. -ειον, θίασος, σωματεῖον ἐργατῶν : Ἐπιγρ., Πάπ., Μσλάλ.I 246,16 **ἐκούφισεν ἀπὸ τῶν συνεργίων ἤτοι συστημάτων τῆς Ἀντιοχέων πόλεως τῆς Συρίας τὴν λειτουργίαν, ἣν παρεῖχον ὑπὲρ καπνοῦ** (γρ. συνεργιῶν)· **2)** ἐργαστήριον, συνεργεῖον βλ.λ.· πρβλ. συνεργασία.

**συνεργίς-ίδος** (ἡ) **κ. συνεργίδιον** (τὸ) νεώτ. βοτ. βλαστικὸν κύτταρον τῆς φοθήκης τοῦ ἄνθους.

**συνεργισμός** (ὁ) νεώτ. θεολογικὴ θεωρία καθ' ἣν πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου συντελοῦσι καὶ τὰ ἔργα μετὰ τῆς πίστεως.

**συνεργιστικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συνεργισμὸν βλ.λ.

**συνεργολάβος** (ὁ) μτγν. συνεργάτης ἢ συνέταιρος ἐργολάβου βλ.λ. : Στράβ.8,3,30.

**σύνεργο(ν)** μτγν. κ. δημ. ἐργαλεῖον : Ἀρτεμ.3, 36, Πάπ.· || ἰδ. κτ. πληθ. τὸ σύνολον τῶν ἐργαλείων ἐργάτου ἢ τεχνίτου : Πάπ. **ἵνα λάβῃς τὰ σύνεργά μου,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 59,20 **κι ὁ Χάροντας ὁ μάστορας | μ' ἀραδιαστὰ τὰ σύνεργά του**· **2)** κτ. πληθ. κοσμήματα, πλουμίδιο : Πάπ. **σύνεργα κιθωνίου.**

**συνεργοπονῶ-έω** μτγν. βοηθῶ τινα εἰς τὴν ἐργασίαν του, μτ. δοτ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,41.

**συνεργός-όν** κ. νεώτ. ὁ συνεργαζόμενος κ. ὡς οὐσ. ὁ συνεργάτης, συμβοηθὸς ἢ ἐν κακῇ σημ. ὁ συνένοχος : Εὐρ.Ὀρ.1446, Θουκ.8,92 **ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνεργὸς ληφθεὶς καὶ βασανισθεὶς . .** Πλάτ.Χαρμ.173D, Πάπ.· κ. μτ. δοτ. προσ. : Εὐρ.Ἱππ.523 **σύ μοι . . συνεργὸς εἴης,** Θουκ.3,63 **τοῖς ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε,** Τέλης 46Η **συνεργὸς πλοῦτος . . κακίᾳ**· || σπαν. μτ. γενικ. προσ. : Ἐπίκ.Φύσ.98Β, ΚΔΚορ. I,3,9 **θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί**· || μτ.γενικ. πράγμ. ὁ λαμβάνων μέρος εἴς τι ἔργον : Πίνδ.Ο 8,32 **συνεργὸν τείχεος,** Ἡράκλ.75 **συνεργὸς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων,** Εὐρ.Ἱππ.676 **ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων,** αὐτ.Μήδ.845 **ξυνεργὸς ἀρετᾶς,** Αἰθ.Ροδ. 320 **τῆς ἀγάπης συνεργέ**· μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ. πράγμ. : Εὐρ.Ἑλ.1112 **θρήνων ἐμοὶ ξυνεργός**· κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Ξεν.Ἀπομν.4,37 **τὸ πῦρ . . συνεργὸν πρὸς πᾶσαν τέχνην,** Ἀριστφ.Ἱππ. 588 **ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις ἡμετέραν ξυνεργὸν Νίκην,** Ζήν.Στωικ.I,61 **συνεργὸς πρὸς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν,** ΚΔ Κολ.4,11 **συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ**· || κ. μτ. ἀπαρφ. : Εὐρ.Ἴων 48 **συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ μὴ κπεσεῖν**· || νεώτ. εἰδ. νομ. ὁ συμμετέχων εἰς διαπροχθὲν ὑπ' ἄλλου ἔγκλημα μετὰ δολίας προαιρέσεως· **2)** ὁ τὰ αὐτὰ μετ' ἄλλου ἐργαζόμενος, συντεχνίτης, σύντροφος : Δημ.385 **ἔγραφε δ' ὁ τούτου συνεργός,** Πλούτ.Περ.31 **Μένωνά τινα τῶν Φειδίου συνεργῶν,** Ἐπιγρ.,Πάπ.· || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ εὕρηται κ.γρ. **σύνεργος:** Μέν.Ἐπιτρ.82 **ποιμήν τις . . τῶν τούτῳ συνέργων.**

**συνέργω** δ.τ. τοῦ ἀχρ. ἀττ. **συνείργω,** μτγν. ἀττ. **συνείργνυμι,** ἐπ. **συνεέργω,** παρατ. **συνέεργον** ἢ **συνεέργαθον,** μέλλ. **συνέρξω,** ἀττ. ἀόρ. μτχ. **συνείρξας,** γ' ἐν.πρόσ. εὐκτ.**-ξειε** περικλείω, συγκλείω : Ἰλ.Ξ 36 **ὅσον συνεέργαθον ἄκραι** (σχόλ. «ὅσον ἦν διάστημα, ὃ συνέκλειον καὶ συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ἑλλησπόντου ἄκραι, τὸ Ροίτειον καὶ Σίγειον»), Σοφ.ΑΙ.593 **οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;** (ἰδὲν θὰ κλείσετε ἀμέσως τὰς θύρας;), Ἡρακλεωτ.Πίν.I,133 **οὐδὲ τὰς ὁδὼς συνhέρξοντι,** Γαλ.4,495 **συνείρξας αὐτοὺς ἱματίοις**· **2)** περιστέλλω, περιορίζω : Σωρ.I,117 **συνέργει τὸ πλῆθος τῆς σαρκὸς** (τὴν παχυσαρκίαν)· **3)** συνάπτω, συνδέω : Ὀδ. I 427 **οἴας συνέεργον . . λύγοισι,** αὐτ.Μ 424 **συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν**· **4)** ζώννυμι, ζώνω : Ὀδ.Ξ 72 **ζωστῆρι . . συνέεργε χιτῶνα**· **5)** μτφ. ἐπὶ προσ., συνδέω, ἑνώνω, συνάπτω : Πλάτ.Τίμ.34C· || ἰδ. ἐπὶ συζεύξεως ἀνδρὸς μετὰ γυναικός : αὐτ.Πολ.461Β.

**συνεργῶ-έω** κ.μσν. κ. νεώτ., παρακ. **συνήργηκα,** ἐργάζομαι ὁμοῦ μετά τινος, συμβοηθῶ πρός τι ἔργον, συμπράττω, συνεργάζομαι : Εὐρ.Ἑλ. 1427 **βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;,** Ξεν.Ἀπομν.2,3,18 **τὼ πόδε θείᾳ μοίρᾳ πεποιημένω πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀλλήλοιν,** αὐτ.3,5,16 **τοῦ συνεργεῖν ἑαυτοῖς τὰ συμφέροντα,** Πολύβ.3,97,5, ΚΔ Μάρκ.16,20 **τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος,** Μουσών. ὀπ.5,27Η **συνεργεῖ τῇ πράξει ὁ λόγος,** Λουκ. Τυρανν.19 **πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐλευθερίας συνήργησε παντί**· || εἰδ. νεώτ. νομ. εἶμαι συνεργὸς βλ.λ.· **2)** κ. νεώτ. συντελῶ : Θεόφρ.ΦΑΙτ.418,3 **ταῦτα συνεργεῖν πρὸς πλῆθος καρποῦ,** Σωρ.I,25, - **οἱ διδάσκαλοι τοῦ γένους μεγάλως συνήργησαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους**· **3)** διευκολύνω : Ἡλιόδ.ΑΙθ.9,11 **τὸν δρασμὸν τοῖς Πέρσαις συνεργήσαντες**· **4)** παθ. ἔχω συνεργούς, συμβοηθούς : Διον.Ἁλ.Ρωμ.9,23 **τῶν ἐφεστηκότων κατόπιν ἐμπτώσει . . συνεργούμενοι**· || γεν. βοηθοῦμαι ὑπό τινος, λαμβάνω βοήθειαν : Φιλόδ. Ρητ.I,224S **τῶν συνεργουμένων ὑφ' ἑνὸς καὶ πλειόνων,** Πλούτ.Ἠθ.840C, Εὐσ.Ὑπ.Ἡσ.375Ε **συνεργοῦνται** (οἱ ὀφθαλμοί) **εἰς τὸ βλέπειν τὰ αἰσθητά**· || συντελοῦμαι : Γρηγ.Νύσσ.2,507Β **οὐκ ἄνευ αἰτίας ἡ τοιαύτη συνεργεῖται οἰκονομία.**

**συνέρδω,** μέλλ. **συνέρξω,** συμπράττω εἴς τι ἔργον, συνεργῶ, βοηθῶ : Σοφ.Ἠλ.350,αὐτ.Τρ.83 **κειμένῳ οὐκ εἰ ξυνέρξων;**

**συνερείδω** ὁμοῦ στηρίζω, συσφίγγω, συναρμόζω : Ὀδ.Λ 426 **χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι** (ἐν τμήσ.), Ἱππ.Κωακ.230 **τοὺς ὀδόντας συνερείδειν**· κ. παθ. : αὐτ.Ἐπιδ.5,74 **αἱ γνάθοι συνερειδόμεναι**· || δένω ἰσχυρῶς, σφιχτά : Εὐρ.Βάκχ.97 **χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτόν**· κ. παθ. : αὐτ.ΙΤ 457 **χέρα δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.I,6 **χεῖρες ξυνηρεισμέναι** (σφιχτὰ κλεισμένες)· **2)** συνερείδω **τὸν λογισμὸν** αὐστηρῶς συλλογίζομαι : Πλούτ.Ἠθ.600D **ἐγγὺς ἁπτομένους καὶ συνερείδοντας τὸν λογισμόν**· **3)** ὁμτθ. εἶμαι συνεσφιγμένος : Ἱππ.Ἱερ.Νοῦσ.7 **οἱ ὀδόντες συνηρείκασι,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.I,5 **γένυς ξυνερείσει τῇ ἄνω**· || ὁμ.μτφ. ἐπὶ στρατιωτῶν, συνασπίζομαι : Πολύβ. 12,21,3 **συνήσπισαν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους**· **4)** δθ. συμπλέκομαι, συγκρούομαι, ἐπιπίπτω μεθ' ὁρμῆς : Πολύβ.5,84,2 **τὰ θηρία συνήρεισε τοῖς ἐναντίοις,** Πλούτ.Θεμ.14 **αἱ νῆες ἀντίπρῳροι προσπεσοῦσαι καὶ συνερείσασαι**· || συνωθῶ, συμπιέζω : Ἀρρ.Τακτ.12,3 **συνερείδειν τοὺς ὠθισμοὺς τοῖς προτεταγμένοις.**

**συνερείπω** κατακρημνίζω, καταστρέφω, διαφθείρω : Ἀλκιδ.Σοφ.25 **διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν.**

**συνέρεισις-εως** (ἡ) ὁμοιβαία στήριξις, συναρμογή, σύσφιγξις, σύγκλεισις : Ἱππ.Ἐπιδ.7,18 **ξυνέρεισις τῶν ὀδόντων,** Σωρ.2,17 καμάρωσίς ἐστι δυοῖν ὀστέων ἀνάκλασις πρὸς ἄλληλα **τὴν συνέρεισιν ποιησαμένων,** Γρηγ.Νύσσ.2,238Α.

**συνερειστικός-ή-όν** μτγν. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ συνερείδειν, συσφιγκτικός, σταθερός, σφιχτός : Στωικ.2,134 **ὑπὸ ῥώμης συνερειστικὸν καὶ συνεκτικὸν ἐχούσης τόνον,** Πλούτ.Ἠθ.954Ε **ἑδραῖον, ὡς ὁ κύβος, καὶ συνερειστικόν.**

**συνερέω** Ἰων., ἀττ. συνερῶ βλ.λ.

**συνέρημα-ατος** (τὸ) πάπ. μτγν. προφ. κ. γρ. τοῦ συναίρημα βλ.λ.

**συνερίζω** μτγν., μσν.κ.νεώτ., δημ.μ. τὸ μέσ. **συνερίζομαι** (κ. **-ορίζομαι**), ἀόρ. συνηρίσθην, δημ. **συνερίσθηκα,** ἐρίζω ὁμοῦ μετά τινος : ΠΔΜακκ.

2,8,30 **τῶν περὶ τὸν Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συνεριζόντων**· || μσν. ἁμιλλῶμαι ἐριστικῶς πρός τινα : Διγεν.'Ακρ.240 |'Ανδρ.| **τὴν γνώμην, ὁποὺ σὲ ἔδειξα νὰ μὴν μὲ συνερίσῃς**· || πάπ., μσν. κ. συνορίζομαι : Πάπ. **ὁ Ἑρμῆς συνηρίσθη αὐτῇ** |τῇ Μοίρᾳ|· || ὁμ.δημ. κ. συνορίζομαι λαμβάνων τὰς πράξεις ἢ τοὺς λόγους τινὸς ὑπ' ὄψιν διοτίθεμαι πρὸς ἔριδα, δυσανασχετῶ, ὀργίζομαι κατ' αὐτοῦ : **μὴ τὸν συνερίζεσαι,** εἶναι **ἀνόητος.**

**συνέριθος** |ἡ, μτγν. κ. ὁ| συνεργάτις, συμβοηθός : 'Οδ.Ζ 32 **καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι** |σχόλ. «ἡ συνεργαζομένη τὸ ἔριον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἁπλῶς συνεργαζομένη»|, 'Αριστφ.Εἰρ.786 **Μοῦσα . . μήτ' ἔλθῃς συνέριθος αὐτοῖς,** 'Απολλ. Ρ 3,942 **Κύπρις συνέριθος ἀέθλων**· || ἐπιθ. βοηθητικός : Πλάτ.Πολ.533D **συνέριθοι τέχναι,** αὐτ. Νόμ.889D **ὅσαι .. εἰσὶ συνέριθοι τέχναι**· || σπαν. κ. τὸ ἀρσ. ἐπιθ. : ΑΠ 7,726 **συνέριθος ἄτρακτος,** Μουσαῖ.ΙΙ **λύχνος συνέριθος ὀδυνάων.**

**συνέριο** |τὸ| δημ. συνήθ. ξεσυνέριο, ἡ συνερισιὰ βλ.λ.

**συνερισιά** |ἡ| δημ. κ. συνορισιά ἡ ἀνταγωνιστική ἔρις : **δὲν θένε συνερισιὰ τὰ παιδιά**· || ἀντιζηλία, ἅμιλλα : 'Εφταλ.'Οδ.Ζ 93 **γοργὰ καὶ μὲ συνερισιὰ στοὺς λάκκους τὰ πατοῦσαν.**

**συνέρισμα** |τὸ| δημ. ἡ συνερισιὰ βλ.λ.

**συνερκτικός**-ή-όν ἐπὶ ῥήτορος, ὁ συνδέων ἐπιτηδείως τὴν ἀπόδειξιν : 'Αριστφ.'Ιππ.1378 **συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς** (σχόλ. «συνείρων τοὺς λόγους», ὁπότε γρ. **συνερτικός**).

**συνερμαϊσταί** |οἱ| 'Επιγρ. θίασος τῶν λατρευτῶν τοῦ 'Ερμοῦ.

**συνερμηνεύω** μτγν. ἑρμηνεύω συγχρόνως ἢ ὁμοῦ μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.1,418Α **τῇ ἀφροσύνῃ πᾶσαν κακοῦ φύσιν συνερμηνεύει**· **2)** πσθ. ἑρμηνεύομαι μετ' ἄλλου ὁμοῦ : αὐτ.2,559Α **ὡς ἂν καὶ τοῦτο τοῖς προειρημένοις συνερμηνεύοιτο.**

**σύνερξις**-εως |ἡ| |συνέργω| σύνδεσις, σύζευξις : Πλάτ.Τίμ.18D **τὴν τῶν γάμων σύνερξιν λάθρα μηχανᾶσθαι,** αὐτ.Πολ.460Α, Πλωτῖν.458D **σώματος συνέρξει.**

**συνέρομαι** 'Ησ., Φώτ. «συνερέσθαι· συνερωτᾶν», «συνερόμενος· συμβαλλόμενος» |ἀμφ.ἀνάγν.|.

**συνερπύζω** μτγν. ἕρπω, σύρομαι, προβαίνω, προχωρῶ ὁμοῦ : 'Οππ.'Αλ.1,328 **τῷ δὲ συνερπύζουσι καὶ ἔνδοθεν ἕρκος ἄγουσιν.**

**συνέρπω** μτγν. δ.τ. τοῦ συνερπύζω βλ.λ.: 'Αρρ.'Επίκτ.2,24,18 **συμπαίζειν αὐτοῖς** |τοῖς παιδίοις| **καὶ συνέρπειν**· κ. μτφ. : ΑΠ 4,4,5 **ἡ δ' ἀρετὴ σοφίης τε χάρις καὶ κεῖθε συνέρπει κἀνθάδε μιμνάζει.**

**συνέρραισα** θηλ. μτχ. αἰολ. ἀορ. τοῦ συνείρω βλ.λ. : Σαπφ.78 |ἀμφ.|.

**συνέρρουν** παρατ. τοῦ συρρέω βλ.λ.

**συνέρρωγα** β' παρακ. τοῦ συρρήγνυμι βλ.λ.

**συνερτικός**-ή-όν |συνείρω| διόρθ. τοῦ συνερκτικός βλ.λ. : 'Αριστφ.'Ιππ.1378.

**συνερύω,** Ιων. συνειρύω συνελκύω, συσπῶ : Χριστόδ.'Εκφρ.14 **λασίης δὲ συνείρυε κύκλα παρειῆς**· κ.παθ.: 'Ιππ.Νούσ.1,26 **ὁκόταν.. συνειρυσθῇ ὑπὸ τοῦ ῥίγεος**· κ. παθ.· 'Ησ.«συνείρ(υ)ται· συνέσπασται»· **2)** μτφ. συνταράσσω : 'Επιγρ.π.Διογ. Λ 2,112 **τίς σε δαιμόνων κακῇ ἀθυμίῃ ξυνείρυσεν;**

**συνέρχομαι** κ. νεώτ., κ. δημ., μέλλ. **συνελεύσομαι,** ἀττ. σύνειμι |βλ.λ.|, ἀόρ. β' **συνῆλθον** |δωρ. μτχ. συνενθόντες|, παρακ. **συνελήλυθα,** ὑπάγω ὁμοῦ μετά τινος, συμβαδίζω : 'Ιλ.Κ 224 **σύν τε δύ' ἐρχομένω** |ἐν τμήσ.|· **2)** ἔρχομαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ μετά τινος, ἔρχομαι συγχρόνως : Εὐρ.Βάκχ.714 **ξυνήλθομεν βουκόλοι καὶ ποιμένες,** 'Αριστφ. Λυσ.39, Ξεν.'Αθ.2,2, ΚΔ Μᾶρκ.3,20 **συνέρχεται πάλιν ὄχλος**· || συνάγομαι, συγκεντρώνομαι εἰς ὡρισμένον τόπον πρὸς συνεργασίαν, σύσκεψιν, **τέλεσιν ἑορτῆς** κττ. : 'Ηρ.1,202 **ἂν ἐς τὠυτὸ συνέλθωσι κατὰ εἴλας,** αὐτ.1,82 **ἐς λόγους συνελθόντες,** Πλάτ.Νόμ.680Ε **εἰς τὸ κοινὸν συνέρχονται,** αὐτ.674Β **βουλευσόμενος εἰς βουλὴν . . συνέρχεται,** αὐτ.767C **τοὺς ἄρχοντας συνελθεῖν εἰς ἓν ἱερόν,** Δημ.532 **συνερχόμεθ' εἰς τὸν ἀγῶνα,** 'Επιγρ. **συνέρχεσθαι τοὺς συνέδρους,** ΚΔ Κορ.Ι,14, 23 **ἐὰν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία,** - **συνῆλθεν ἡ βουλὴ - ἡ ἐπιτροπὴ - τὸ συμβούλιον**· **3)** ἐν ἐχθρ. σημ. συναντῶμαι πρὸς μάχην, συμπλέκομαι : 'Ηρ. 1,80 **ἐς τὸ πεδίον συνελθόντων,** Πλάτ.Θεαίτ.154Ε **συνελθόντες σοφιστικῶς εἰς μάχην τοιαύτην,** Πολύβ.1,78,6 **συνῆλθον εἰς τὰς χεῖρας,** 'Ηρωδιαν. 3,4,4 **συνέρχεται ὁ στρατός**· || συνεκδ. κ. ἐπὶ τῆς μάχης, συνάπτομαι : Θουκ.5,74 **μάχη ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθοῦσα**· **4)** ἐν φιλικ. σημ. ἔχω σχέσεις μετά τινος, συνδέομαι : Σοφ.ΟΤ 572 **εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε,** Εὐρ.Φοίν.462 **ὅταν φίλος . . εἰς ἓν συνελθών,** Πλάτ.Χαρμ.157Ε **δυοῖν οἰκίαιν συνελθούσαιν εἰς ταὐτόν,** 'Αριστλ.Πολιτ.1278b,24 **συνέρχονται τοῦ ζῆν ἕνεκεν,** Φίντυς π.Στοβ.4,23, 61 **συνελεύσομαι ἐπὶ κοινωνίᾳ**· || συμφιλιοῦμαι : Πλούτ.'Ηθ.481C **ἀδελφοὶ δὲ τοῦ κατὰ φύσιν ἐκπεσόντες οὔ τι ῥᾳδίως συνέρχονται**· || ἐπὶ πολιτειῶν, συνάπτω φιλικὰς σχέσεις, συνεννοοῦμαι : Δημ.231 **ἵνα μὴ . . συνέλθοιεν αἱ πόλεις**· **5)** ἐπὶ ἀνδρὸς ἢ γυναικός, ἔρχομαι εἰς ἐρωτικὴν μεῖξιν ἢ συνάπτω γάμον : 'Ιππ.Γυν.2,143 **συνελθεῖν τῷ σῷ ἀνδρί,** Ξεν.'Απομν.2,2,4 **αἷς** |γυναιξί| **συνελθόντες τεκνοποιούμεθα,** Διόδ.Σ 3,58 **συνελθοῦσαν εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ λάθρα καὶ γενομένην ἔγκυον**· || κ. ἐπὶ ζῴων : 'Αριστλ.ΖΙ 541b,34 **τὰ ἔντομα συνέρχεσθαι ὄπισθεν**· **6)** λαμβάνω μέρος εἴς τι : Εὐρ.'Ελ.1468 **ξυνελθοῦσα χοροῖς**· || ἰδ. μτ.συστ. αἰτ. : Σοφ.ΑΪ.491 **τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον** |ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κλίνην σου|, Θουκ.1,3 **ταύτην τὴν στρατείαν ξυνῆλθον** (διόρθ. ξυνεξ-|· **7)** νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς νοσηρὰς ἢ δυσαρέστους καταστάσεις, ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου ἢ τὴν ψυχικήν μου ἠρεμίαν, ἔρχομαι στὸν ἑαυτό μου, στὰ σύγκαλά μου : **δὲν συνῆλθε ἀκόμη ἐκ τοῦ πυρετοῦ - ἐκ τοῦ τρόμου - ἐκ τῆς μέθης - ἐκ τοῦ πένθους - ἐκ τῆς συμφορᾶς, - εἶδα κι ἔπαθα νὰ τὸν κάμω νὰ συνέρθῃ**· **8)** ἐπὶ πραγμάτων, συνδέομαι εἰς ἕν, ἑνοῦμαι : 'Εμπ.17,7 **συνερχόμεν' εἰς ἕν,** Σοφ.Τρ.619 **ἡ χάρις κείνου τέ σοι κἀμοῦ ξυνελθοῦσα,** Εὐρ.Τρ.1155 **τἀπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ ἐς ἓν ξυνελθόντα**· || ἐπὶ ποταμῶν, συμβάλλω : 'Αριστφ.ἀπ.150 |ἀμφ.|· || ἐπὶ οὐρανίων σωμάτων, εἶμαι ἐν συζυγίᾳ : 'Αριστλ.Μετ. 343b,31· || ἐπὶ χάσματος, συγκλείομαι : Πλούτ. 'Ηθ.306Ε· ὁμ. ἐπὶ σύριγγος : 'Ορειβ.44,24,10· **9)** ἐπὶ γεγονότων, συντρέχω, συμβαίνω, συμπίπτω : 'Ηρ.6,77 **ταῦτα πάντα συνελθόντα,** Πλούτ.Κάμ.13 **τῆς τύχης οὕτω συνελθούσης**· **10)** περιπίπτω, καταντῶ : Πάπ. **συνελθόντας εἰς ἐσχάτην πενίαν.**

**συνερῶ**-άω (1) ἀγαπῶ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος τὸ αὐτὸ πρόσωπον : Εὐρ.'Ανδρ.223 **σοὶ καὶ ξυνήρων,** Θεόκρ.29,32 **χρή σε . . μοι τὠραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,** Σκόλια 22 **σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα**· || **ἡ Συνερῶσα** τίτλος κωμῳδίας τοῦ Μενάνδρου· **2)** μέσ. ἀλληλοπαθ. ἀγαπῶ καὶ ἀγαπῶμαι ἀμοιβαίως : Βίων ἀπ.8,8 **καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συνεράσθαι** |κώδ., πιθ. διόρθ. συναρέσθαι|, Δίων Κ 51,8 **ὅσα συνηράσθησάν ποτε.**

**συνερῶ**-άω |2| συνεκχέω, συγχέω, ἀνακατώνω : 'Αριστλ.ΖΓ 752a,4 **πολλὰ συνεράσας ᾠὰ εἰς κύστιν,** 'Αθήν.386Ε **συνερᾶν καὶ συμφέρειν** |ὡς ἑρμ. τοῦ ἔρανος|· πρβλ.'Ισοκρ.5,138 **συνεράσαι** |δ.γρ. ἀντὶ συγκεράσαι|.

**συνερῶ**-έω, παρακ. **συνείρηκα** |ἄνευ ἐνεστ., πρβλ. συναγορεύω, **συνεῖπον**| συνηγορῶ : Ξεν.ΚΠ 2,2,22

**ἄνδρα οἶδα . . ὅς συνερεῖ ὥστε μή . .**, Λυσ.12,86 **τῶν ξυνερούντων αὐτοῖς**, Δημ.503 **τούς συνεροῦντας νόμῳ.**

**συνέρωμα**·ατος (τὸ) πάπ. συναίρημα βλ.λ.

**συνερώτησις**-εως (ἡ) μτγν. εἶδος συλλογισμοῦ διὰ σειρᾶς ἐρωτήσεων : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,253 **ἐν τῇ συνερωτήσει τοῦ σωρείτου . . κατὰ τὰς συνερωτήσεις τῶν λημμάτων.**

**συνερωτῶ**-άω μτγν. ἐρωτῶ ὁμοῦ μετά τινος ἤ ὑποβάλλω σειρὰν ἐρωτήσεων : Λουκ.Δὶς Κατ.22 **ὀλίγα μοι συνερωτῆσαι ἐπιτρέψατε·** **2**) ἐν τῇ λογ. λόγον συνερωτῶ· ἐξάγω συμπέρασμα διὰ σχήματος ἀλλεπαλλήλων ἐρωτήσεων : Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.2,131 **συνερωτᾶται λόγος τοιοῦτος**, αὐτ.2, 153 **τοῦ ὅλου συνερωτηθέντος λόγου τὰ δοκοῦντα ἐπάξομεν.**

**συνεσθίω**, ἀόρ. **συνέφαγον**, ὁμοῦ ἤ ἐν ταὐτῷ ἐσθίω, συντρώγω : Χάρων 10, Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1245a, 13, Ἐπιγρ. **συμπιεῖν καὶ συμφαγεῖν**, ΚΔ Λουκ.15,2 **συνεσθίει αὐτοῖς**, αὐτ.Γαλ.2,12.

**σύνεσις**-εως (ἡ) (συνίημι) κ. νεώτ., ἀττ. **ξύνεσις** συνάντησις, συνένωσις, συμβολή : Ὀδ.Κ 515 **πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν** (ξυν- χάριν μέτρου), Ἰάμβλ.Νικομ.133B **διὰ τὴν σύνεσιν τῶν δύο γραμμῶν εἰς ἓν σημεῖον**, Κλήμ.Ἀλ.674 **ἡ τῶν ὅλων σύνεσις·** **2**) μτφ. ἐν μεταβάσει πρὸς τὴν ἑπομ. σημ.· Πλωτῖν.6,5,10 **«χωρὶς ἕκαστος εἰς τὸ φρονεῖν ἀσθενής, συμβάλλων δὲ εἰς ἓν πᾶς ἐν τῇ συνόδῳ καὶ τῇ ὡς ἀληθῶς συνέσει τὸ φρονεῖν ἐγέννησε καὶ εὗρε»·** **3**) δθ. ἡ δύναμις τοῦ ταχέως ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀντιληπτικὴ καὶ κριτικὴ δύναμις, ὀξύνοια, εὐφυΐα : Δημόκρ.77, Θουκ.2,62, αὐτ.1,138 **οἰκείᾳ ξυνέσει καὶ οὔτε προμαθὼν οὔτ' ἐπιμαθών**, ΚΔ Λουκ.2,47 **ἐξίσταντο . . ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ·** ‖ ἐν φρ. : Ἡρ. 2,5 **ὅστις γε σύνεσιν ἔχει**, Εὐρ.Τρ.674 **ἀρκεῖν ξυνέσει**, αὐτ.Ἡρ.655 **ξύνεσις καὶ σοφία**, Πλάτ.Κρατ. 411A **φρόνησίς τε καὶ ξύνεσις**, Ἀριστλ.ΗΝικ.1161b, 26 **σύνεσιν λαβεῖν** (ἐπὶ παίδων), Δημόκρ.π.Θεόφρ. Αἰσθ.71 **μοῖραν ἔχειν συνέσεως** (αἰσθήσεως)· ‖ ὁμ. μτ. διαφ. προσδ.: Πίνδ.Ν 7,60 **σύνεσις φρενῶν**, Θουκ.1,75 **γνώμης ξύνεσις**, Ἀριστλ.Πολιτ. 1291a,28 **σύνεσις πολιτική**, αὐτ.ΖΙ 588a,23 **ἡ περὶ τὴν διάνοιαν σύνεσις·** ‖ μτ. γενικ. ἀντικειμ. ἤ ἀναλόγου προσδ. : Πλάτ.Κρατ.412C **τοῦ δικαίου συνέσει**, Θουκ.2,97 **ξύνεσις περὶ τῶν παρόντων·** ‖ κ. ἐπὶ ζῴων : Πλάτ.Μενξ.237P **ὃ (ζῷον) συνέσει . . ὑπερέχει τῶν ἄλλων·** **4**) συνείδησις : Εὐρ.Ὀρ.369 **Τίς σ' ἀπόλλυσιν; Ἡ σύνεσις· ὅτι σύνοιδα δείν' εἰργασμένος**, Πολύβ.18,43,13 **οὐδεὶς οὕτως οὔτε μάρτυς ἐστὶ φοβερὸς οὔτε κατήγορος δεινὸς ὡς ἡ σύνεσις ἡ ἐγκατοικοῦσα ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς·** **5**) κλάδος τέχνης ἤ ἐπιστήμης : Ἀριστλ.Πολιτ.1342b,8 **οἱ περὶ τὴν σύνεσιν ταύτην** (περὶ τῆς μουσικῆς)· **6**) ἁπλῶς γνῶσις, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὴν ἄγνοιαν : Ἀριστλ.Ψυχ.410b,3· **7**) ἀναφορά, ἔκθεσις : Ἐπιγρ. **οἱ ἱεροὶ ὅσα κα διοικήσωντι ἐν τᾷ παναγύρει ἤ κατακρίνωντί τινος, σύνεσιν ἀνενεγκάντων εἰς τὸ πρυτανεῖον·** **8**) γραμμ. **σχῆμα κατὰ σύνεσιν** ὅ. σχῆμα κατὰ τὸ νοούμενον βλ.λ.· **9**) μσν. ἐν χρ. ὡς τιμητικὴ προσφώνησις : Λαμπεκ.Βιβλ.Καισ.5,412C **τοῖς πρὸ μικροῦ μοι σταλεῖσι τῆς σῆς συνέσεως γράμμασι ἐντετυχηκώς.**

**συνεσκευασμένως** ἐπίρρ. διὰ κοινῆς συσκευασίας, ἑτοιμασίας : Ξεν.Οἰκ.11,19 **ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ συνεσκευασμένως χρῆσθαι τοῖς πρὸς τὴν ῥώμην παρασκευάσμασι** (δ.γρ. -μένοις).

**συνεσκιασμένως** ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. σκιωδῶς, συγκεκαλυμμένως, σκοτεινῶς : Ἰω.Χρυσ.1, 1076,43 **προφητεία ἦν τὸ λεγόμενον καὶ συνεσκιασμένως ἐπαγγεῖλαι**, Ἄνν.Κομν.147 D.

**συνεσπαρμένως** ἐπίρρ. μτγν. σποράδην ἐν σωρῷ : Πρόκλ.εἰς Πλάτ.Τίμ.46 (ἔκδ.Βασ.) (διόρθ. συνεσπειραμένως).

**συνεσπειραμένως** ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. πεπυκνωμένως : Πρόκλ.Παρμ.533S, Ἑρμίας εἰς Φαῖδρ. 11AA **συνεσπειραμένως καὶ ἡνωμένως**, Ἄνν. Κομν.490D.

**συνεσπουδασμένως** ἐπίρρ., μτγν. μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελείας καὶ ζήλου : Εὐνάπ.ΒΣοφ.468B **τὴν στολὴν . . φιλοφρόνως αὐτῇ καὶ συνεσπουδασμένως παρέδοσαν.**

**συνεσσάδδω**, ἀόρ. ἀπαρφ. **συνεσσάξαι**, κρητ.τ. τοῦ ἀχρ. συνεκσάττω, βοηθῶ, συνεργῶ εἰς τὴν ὑπεξαίρεσιν ἰδιοκτησίας τινός : Νόμ Γόρτ.3,13,16.

**συνεσταλμένως** (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συστέλλομαι) ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μετὰ συστολῆς· ‖ γραμμ.κατὰ συστολὴν τῆς συλλαβῆς, βραχέως, μὲ βραχὺ φωνῆεν : Ἀθήν.3,106B **συνεσταλμένως εἴρηκεν . . καρίδας** (ἀντὶ δηλ. καρῖδας)· **2**) ἐπὶ τοῦ τρόπου τοῦ βίου ἤ τῆς διαίτης, ἁπλῶς, λιτῶς, περιωρισμένα : Πλούτ.Ἠθ.216E **συνεσταλμένως ζῆν·** ‖ ὁμ. ταπεινῶς, δειλῶς : Πολυδ.3,137.

**συνεστηκότως** ἐπίρρ. σταθερῶς, εὐσταθῶς : Ἀριστλ.Πολιτ.1340b,1 **συνεστηκότως ἔχειν.**

**συνεστιάζω** Ἐπιγρ. κ. νεώτ. συνεστιῶ βλ.λ.

**συνεστίασις**-εως (ἡ) μτγν. τὸ ὁμοῦ ἑστιᾶσθαι, συνευωχία, συμπόσιον : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,49 **θυσίας συντελεῖσθαι κοινὰς καὶ συνεστιάσεις**, Γλωσσ.

**συνεστιάτωρ**-ορος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ μετέχων κοινῆς ἑστιάσεως, ὁ συνδαιτυμών, συμπότης : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,49, Γεώργ.Σύγκ.437,12· ‖ κ. μτφ. : Βέττ.Βάλ.345,10.

**συνεστίη** (ἡ) ἰων. συνευωχία, συμπόσιον : Ἡρ.6, 128 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ συνεστῶ βλ.λ.).

**συνέστιος**-ον ὁ μετέχων τῆς κοινῆς ἑστίας, ὁ σύνοικος : Σοφ.ΟΤ 249 **οἴκοισιν συνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιο**, Εὐρ.Ἄλκ.1151, αὐτ.Ἠλ.784, Πλάτ. Ἐπιστ.350C **σύσσιτος καὶ συνέστιος**, αὐτ.Εὐθύφρ. 4B, Ἀπολλ.Ρ 1,1319 **ἀθανάτοισι συνέστιος**, ΑΠ 7,41 **ἀμβροσίῃσι συνέστιος**, Ὀππ.Κυν.3,118 **ὄρνις συνέστιος ἀνθρώποισι·** ‖ ἐπὶ οἰνοφόρου λαγύνου : ΑΠ 6,248 **συνέστιε δαιτὸς ἐίσης·** ‖ ποι. **συνέστιοι πόλεος** οἱ συμπολῖται : Αἰσχ.Ἑπτ.773· **2**) ἐπίθ. τοῦ Διὸς ὡς προστάτου τῆς ἑστίας : Αἰσχ Ἀγ.703· ‖ ὁμ. **συνέστιοι θεοί** : Ἐπιγρ.

**συνεστιῶ**-άω ἑστιῶ, ξενίζω ἐν τῷ οἴκῳ μου : ΑΠ 4,3,24 **συγκαταβαλεῖν καὶ συνεστιᾶν** (μτφ.)· **2**) παθ. ἐν μέσ. σημ. συντρώγω ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων, συνευωχοῦμαι, συμποσιάζω : Ἰσαῖ.3,70 **κληθέντες συνεστιᾶσθαι**, Δημ.400 **ἡ βουλὴ . . συνειστιάθη**, Πλούτ.Ἠθ.121F **μετὰ θεῶν ὢν καὶ τούτοις συνεστιώμενος.**

**συνεστραμμένως** (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συστρέφω) ἐπίρρ. μετὰ συστροφῆς, συντόμως, γοργῶς : Ἀριστλ.Ρητ.1401a,5 **συν- εἰπεῖν** (δ.γρ.).

**συνεστώ**-οῦς (ἡ) (σύνειμι, συνουσία) συναναστροφή, συνεστίασις : Ἡρ.6,128 **ἐν τῇ συνεστοῖ** (δ.γρ. συνεστίῃ)· πρβλ. ἀπεστώ, εὐεστώ.

**συνεσφιγμένως** ἐπίρρ. μσν. συνεπτυγμένως, στρυμωχτά : Ἄνν.Κομ.476D **μὴ ὑποχρώσῃς τῆς πεδιάδος συνεσφιγμένως τὰς σκηνὰς ἐπήξαντο.**

**συνεταίρα** (ἡ) μσν. ἡ ὁμοίως ἑταίρα, φίλη, συντρόφισσα : Κοσμ.Ἱεροσ. ἐν Mai.2,219D.

**συνεταιρίζω** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ποιῶ τινὰ φίλον τινί : Ἀκύλ.ΠΔ Ψαλμ.107,10 (παθ.)· **2**) μέσ. **συνεταιρίζομαι** ποιῶ τινα φίλον μου, προσοικειοῦμαι : Φώτ.Βιβλ.473,30 **συνεταιρίζεται Εὐσέβιον·** **3**) ὁμ. μέσ. νεώτ. κ. δημ. προσλαμβάνω συνέταιρον εἰς τὴν ἐργασίαν μου, συνάπτω ἑταιρείαν μετά τινος· ‖ ἀλληλοπαθῶς σχηματίζω ἑταιρείαν ἤ συνεταιρισμόν : **ἀπὸ τότε ποὺ συνεταιρίστηκαν προώδευσαν.**

**συνεταιρικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συνέταιρον ἢ τοὺς συνεταίρους, ὁ συντροφικός: **συνεταιρικὸν κεφάλαιον - πίστις**· || ἐπίρρ. **-ικῶς**, δημ. **-ικά** κατὰ τὸν τρόπον τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἢ διὰ συνεταιρισμοῦ, συντροφιά.

**συνεταιρίς**-ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ συνέταιρος, συντρόφισσα, φίλη: Ἠριvv.5,7, ΠΔ Κριτ.11,37 **ἐγώ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου.**

**συνεταιρισμός** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ σχηματισμὸς ἑταιρείας ἢ τὸ σύνολον τῶν συνεταιρισθέντων πρὸς διεξαγωγὴν κοινῆς ἐπιχειρήσεως: **οἰκονομικός - γεωργικὸς συνεταιρισμός.**

**συνεταιριστικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συνεταιρισμόν: **συνεταιριστικὸν κεφάλαιον - μηχανήματα - ἐργαλεῖα**· || ἐπίρρ. **-ικῶς**, δημ. **-ικά.**

**συνέταιρος** (ὁ) κ. νεώτ., δημ. κ. **-αῖρος** σύντροφος, φίλος, συνάδελφος: Σαπφ. ἐν Λυρ. Συμπλ.20a,5, Ἡρ.7,193 **ὑπὸ Ἰήσονος καὶ τῶν συνεταίρων**, ΠΔ Κριτ.15,2 **καὶ ἔδωκα αὐτὴν τῷ συνεταίρῳ σου**· || νεώτ. κ. δημ. εἰδ. σύντροφος, μέτοχος εἰς κοινὴν ἐργασίαν οἰκονομικῆς φύσεως: **συνέταιρος εἰς τὰ κέρδη** (ὁ ἄνευ κεφαλαίων καὶ μόνον διὰ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν μετέχων τῶν κερδῶν).

**συνεταιρῶ**-έω ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἑταιρῶ βλ.λ.: Αἰσχίν.Ἐπιστ.7,3.

**συνέτης** (ὁ) Ἡσ. «συμπολίτης».

**συνετής** (ὁ) μτγν. συνετός: Γρηγ.Νύσσ.2,447B **διὰ τούτων συνετὴς τῆς ἀληθείας εὑρίσκεται.**

**συνετίζω** μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ τινα συνετόν, ἐμπνέω σύνεσιν, σωφρονίζω, φωτίζω: ΠΔ Ψαλμ. 118,34 **Κύριε .. συνέτισόν με, καὶ ἐκζητήσω τὸν νόμον σου**, Ἐπιφάν.481A **ἡ θεία γραφὴ ἡμᾶς συνετίζει**· || ὁμ. κ. μέσ.: Ἐπιφάν.598A **συνετίσατο τὸν Ὠριγένην**· || παθ. σωφρονίζομαι, βάζω μυαλό: Σύμμ.ΠΔΓέν.3,5 **συνετισθήσονται**, αὐτ.7 **συνετίσθησαν.**

**συνέτισις**-εως (ἡ) νεώτ. κ.**-ισμός** (ὁ) τὸ συνετίζειν.

**συνετιστής** (ὁ) μσν. ὁ συνετίζων: Βλ.Ἰω.Δαμασκ. 1,24B **τὸν συνετιστὴν τῶν ἀσυνέτων.**

**συνετόβουλος**-ον σχόλ. ὁ συνετῶς, φρονίμως βουλευόμενος (γλωσσ. εἰς τὸ ποικιλόφρων): Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.193.

**συνετός-ή-όν** (συνίημι) κ. νεώτ. ὁ ἔχων σύνεσιν, φρόνιμος, γνωστικός: Δημόκρ.98, Πίνδ.Ο 2, 85 **φωνάεντα συνετοῖσιν**, Ἡρ.1,185 **συνετωτέρη γενομένη τῆς πρότερον ἀρξάσης**, Σοφ ΟΤ 498 **ξυνετοὶ καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες** (περὶ τοῦ Διὸς καὶ Ἀπόλλωνος), Ἀριστφ.Βάτρ.876 **ξυνεταὶ φρένες**, ΚΔ Ματθ.12,25 **ἀπέκρυψας αὐτὰ ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις**, Ἀνν.Κομν.152C **βουλὴν γενναίαν καὶ συνετήν**· || **συνετὴ ἡλικία** ἡ ἡλικία τῆς φρονήσεως: ΑΠ 5,111· οὐδ. κ. ὡς οὐσ. **ἡ συνετή**: ΑΠ 11,25· || **τὸ συνετὸν** ὡς οὐσ. ἡ σύνεσις: Εὐρ.Ὀρ.1180, Θουκ. 2,15 **γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατός**· **2)** μτ. γενικ. εἰδήμων, ἔμπειρός τινος: Εὐρ.Ὀρ. 1406 **ξυνετὸς πολέμου**· || ὁμ. μετ' αἰτ.: Εὐρ. ΙΑ 1255 **τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μή**, Θουκ.1,84 **τἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες**, Διον.Ἀλ. Ρωμ.4,45 **συνετὸς τὰ πολιτικά**· **3)** παθ.ἀντιληπτός, καταληπτός: Σαπφ. ἐν Λυρ.Συμπλ.5,5 **εὔμαρες σύνετον πόησαι πάντι τοῦτ'**, Θέογν.1078 **οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατα**, Βακχ.3,85 **φρονέοντα συνετὰ γαρύω**, Ἡρ.2,57 **συνετὰ σφι ηὔδα**, Εὐρ.Φοίν.1506 **δυσξυνέτου ξυνετὸν μέλος**· || σημαίνων, σημαντικός: Ἀριστλ.Ποιητ.1456b,23 **φωνὴ συνετή.**

**συνετυμολογῶ**-έω μσν. ἀπὸ κοινοῦ ἐτυμολογῶ, δεικνύω τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων: Τζέτζ.Ἡσιόδ. Ἔργ.54 **καθὰ συνετυμολογοῦντες ἔφημεν.**

**συνετῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ., μτγν. κ. **συνετά** (Βάβρ. Προοιμ.ΙΙ) μετὰ συνέσεως, φρονίμως, γνωστικά: Εὐρ.ΙΑ 466 **ἀναβοήσεται οὐ συνετὰ συνετῶς**, Ἀριστφ.Σφ.633 **ξυνετῶς λέγοντος**, Ἐπιφάν.1,351B **συνετῶς τὴν παραβολὴν τοῦ αἰνίγματος ποιησάμενος**· **2)** εὐνοήτως, εὐκρινῶς, σαφῶς: Ἀριστλ.Πρ.902a,17 **συνετῶς διαλέγεσθαι**, Πλούτ. Σύλλ.27 **φθεγξαμένου μόλις οὐδὲν συνετῶς, ἀλλὰ τραχεῖάν τινα φωνὴν ἀφέντος**, Νικηφ.Γρηγ.11,2, 325E **συνέστειλε συνετώτατα.**

**συνετωτέρως** ἐπίρρ. μτγν. περισσότερον συνετῶς βλ.λ.: Ἰω.Χρυσ.2,792.

**συνευαγγελιολυτῶ**-έω μσν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ καταλύω τὸ εὐαγγέλιον: Στουδ.Θεόδ.278D **τῷ εὐαγγελιολύτῃ συνευαγγελιολυτήσαντες.**

**συνεύαδον** μτγν. ἐπ. ἀόρ. τοῦ ἀχρ. συνανδάνω ὁμοίως ἀρέσκω, εὐαρεστῶ: Ἀπολλ.Ρ 3,30 **πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνῃ**· πρβλ. κ. ΨΦωκυλ.191.

**συνευαρεστῶ**-έω μτγν. συνευδοκῶ, συναινῶ, ἐπιδοκιμάζω: Ἐπιγρ.Θήρας **συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρός**· || ὁμ. κ. μέσ.: Διόδ.Σ 40,8 **συνευαρεστουμένων ἡμῶν τῇ γραφῇ.**

**συνευαστήρ**-ῆρος (ὁ) συνεορταστὴς τῶν ὀργίων τοῦ Βάκχου, σύμβακχος: Ὀρφ.Εὐχὴ 34 **Βάκχου τε συνευαστῆρας ἅπαντας.**

**συνευγνωμονῶ**-έω μτγν. ἀπὸ κοινοῦ εὐγνωμονῶ: Ἀθανάσ.1,110.

**συνευδαιμονῶ**-έω ὁμοῦ εὐδαιμονῶ, συμμετέχω τῆς εὐδαιμονίας: Ξεν.Ἑλλ.5,1,16 **ἵν' ἡδέως μὲν ξυμπονῶμεν, ἡδέως δὲ ξυνευδαιμονῶμεν**, Λουκ. Ἑρμότ.10 **ὡς συνευδαιμονοῖεν αὐτῷ πλούτου καταφρονοῦντες** (μετ' αὐτοῦ).

**συνευδόκησις**-εως πάπ. συναίνεσις, συγκατάθεσις: **οὐ προσδεόμενος μεταδόσεως οὐδὲ ἑτέρας συνευδοκήσεως ἡμῶν.**

**συνευδοκητής** (ὁ) μτγν. ὁ συνευδοκῶν, ὁμόψηφος, σύμφωνος: Κύριλλ.Ἀλ. εἰς ΚΔ Ἰω.5,30 **ὁ υἱὸς συνευδοκητὴν ὥσπερ τινὰ καὶ συγκατανεύοντα τῷ πατρί . . .**

**συνευδοκιμῶ**-έω μσν. ὁμοῦ εὐδοκιμῶ, μετέχω τῆς κοινῆς τιμῆς: Κωδιν.143,18.

**συνευδοκῶ**-έω ὁμοίως ἐγκρίνω καὶ ἔχω, συναινῶ, συμφωνῶ: Δημάδ.17, Πολύβ.7,1,3 **συνευδοκούντων Ῥωμαίων παρέδωκαν αὐτούς**, ΠΔ Μακκ. 1,1,57 **εἴ τις συνευδόκει τῷ νόμῳ**, ΚΔ Πράξ.22,20 **συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ**· κ. παθ.: Θεάγ.π.Στοβ.3,1,117 **ὅκκα** (τὰ μέρεα) **.. συνευδοκῆται ἀλλάλοις**, Διόδ.Σ 18,49· || μτ. δοτ. προσ. ἔχω συμπάθειαν πρός τινα: ΚΔ Ρωμ.1,32 **συνευδοκοῦσι τοῖς πάσχουσι.**

**συνεύδω** συγκοιμῶμαι μετά τινος: Ἡρ.3,69 **ἐπεάν σοι συνεύδῃ**, Σοφ.Ἠλ.587 **ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ**· || κ.μτφ.: Αἰσχ.Ἀγ.894 **τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου** (τοῦ συμπίπτοντος κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου).

**συνευεργετῶ**-έω μτγν. ὁμοίως εὐεργετῶ: Ἰώσ.ΙΑ 18,8,9 (πιθ.).

**συνευημερῶ**-έω μτγν. ὁμοίως εὐημερῶ, συνευτυχῶ: Πλούτ.Κορ.4 **ἀμφοτέρων ἀπέλαυσε τῶν γονέων συνηδομένων καὶ συνευημερούντων.**

**συνευθυδρομῶ**-έω μσν. ὁμοῦ εὐθυδρομῶ βλ.λ.: Μιχ.Ψελλ. ἐν Σάθ.4,444.

**συνευθυμοῦμαι**-έομαι μτγν. συγχαίρω, συνευφραίνομαι: Θεμίστ.Λόγ.8,102D **τὸ συνευθυμεῖσθαι τοῖς δρωμένοις.**

**συνευθύνω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁμοῦ εὐθύνω, διορθώνω: Θεμίστ.Λόγ.27,338B **τὰ ζῷα διέπλαττε καὶ ξυνεύθυνε** (περὶ τοῦ Προμηθέως), Παῦλ. Αἰγ.6,120· **2)** μέσ **συνευθύνομαι** μον. κ. νεώτ. εὐθύνομαι ὁμοῦ μετ ἄλλων, εἶμαι συνεύθυνος: Γεώργ.Παχυμ.1,267,11, **- οἱ ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι συνευθύνονται.**

**συνευκαιρῶ-έω** σχόλ. ὁμοῦ εὐκαιρῶ, κατοΥίνομαι εἴς τι: Σχόλ.Λουκ.'Ικορ.98R **συνευκαιρῶν τερατείαις.**

**συνευκοσμῶ-έω** 'Επιγρ. ὁμοῦ διευθετῶ, τακτοποιῶ, καθορίζω: **συνευκοσμεῖν γυμνικοὺς ἀγῶνας.**

**συνευλογῶ-έω** μσν. ὁμοῦ εὐλογῶ, ἐξυμνῶ: Στουδ.Θεόδ.258Ε.

**συνεύνα** (ἡ) μτγν. ἡ σύνευνος, σύζυγος: ΑΠ 5,194, 'Επιγρ. **ὦ συνεῦνα χρηστά, χαῖρε.**

**συνευνάζω** συγκοιμίζω εἰς τὴν αὐτὴν κλίνην, δθ. συζευγνύω, ὑπανδρεύω: 'Απολλδ.2,4,10 **νυκτὸς ἑκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα,** Ζωναρ.Χρον. 1,24D **τὴν πρεσβυτέραν τῶν θυγατέρων συνευνάζει τῷ 'Ιακώβ·** ‖ παθ. συγκοιμῶμαι μετά τινος, μείγνυμαι σαρκικῶς: Πίνδ.Π 4,254, Σοφ.ΟΤ 982 **πολλοὶ κὰν ὀνείρασιν μητρὶ ξυνηυνάσθησαν,** Λουκ."Ον.52 **τῇ μείρακι συνευναζόμενον,** Ζωναρ.Χρον.1,25Α **τῇ Ραχὴλ συνευνάζεται.**

**συνεύνασις**-εως (ἡ) μσν. συγκοίμησις, σαρκικὴ μεῖξις: Νικ.Χων.Χρον.353 **τὸ τῆς συνευνάσεως φίλτρον.**

**συνευναστήριον** (τό) μτγν. τόπος συνευνάσεως βλ.λ.: Εὐτεκν.Παράφρ.'Οππ.'Ιξ.13.

**συνευνάτειρα** (ἡ) σχόλ. ἡ συγκοιμωμένη: Σχόλ.'Ιλ.Ζ 378 (γλωσσ. ἐν λ. εὐνάτειρα).

**συνεύνεια** (ἡ) μτγν. συνεύνασις βλ.λ.: Καισάρ.1045.

**συνευνέτης** (ὁ), δωρ. **ξυνευνέτας** ('Επιγρ.) ὁ σύνευνος, σύζυγος: Εὐρ.Μήδ.240 **ὅτῳ μάλιστα χρήσεται συνευνέτῃ,** Θεοφύλ.Σιμ.'Ιστ.228,16.

**συνευνέτις**-ιδος (ἡ) ἡ σύνευνος, σύζυγος: Εὐρ. 'Ανδρ.908 **τὴν αἰχμάλωτον Έκτορος συνευνέτιν,** ΑΠλ.4,182,8· **2)** μτφ. ἐπὶ καταστάσεως, διαθέσεως, τρόπου κττ., ὁ ὃν ἔχει τις πάντοτε: 'Επιφάν. 1,214Β **σιγὴν συνευνέτιν αὐτῷ προσάπτουσιν.**

**συνευνετῶ-έω** μσν. συνευνάζομαι, συγκοιμῶμαι μετά τινος, εἶμαι σύνευνος: Τζέτζ.Χιλ.9,536 **Σεμίραμις, ἥπερ συνευνετεῖ μοι.**

**συνεύνιος**-ον ὁ σύνευνος βλ.λ.· 'Ησ.,Φώτ.,Σουΐδ.

**συνευνίς**-ίδος (ἡ) 'Επιγρ. ἡ σύνευνος, σύζυγος.

**συνευνομιῶται** (οἱ) 'Επιγρ. θίασος ποιμένων, σύντροφοι ἐν τῇ εὐνομίᾳ βλ.λ.6) : 'Επιγρ. Κρήτης **συνευνομιῶται Πανί.**

**συνευνοοῦμαι**-έομαι 'Επιγρ. ὁμοίως μετά τινος, ἐπίσης καὶ ἐγὼ εὐνοοῦμαι.

**σύνευνος** (ὁ,ἡ) (εὐνή) κ. νεώτ. ὁ συγκοιμώμενος ἐν τῇ αὐτῇ κλίνῃ, σύζυγος, συνήθ. ἐπὶ γυναικός: Πίνδ.Ο 1,88 **παρθένον σύνευνον,** Αἰσχ.'Αγ.1116 **μάλ' ἄρκυς ἁ ξύνευνος,** Εὐρ.Μήδ.1001 **ἄλλη ξυνοικεῖ συνεύνῳ,** Ζωναρ.Χρον.1,49Β **ὅπως συνεύνους σχοῖεν αὐτάς·** ‖ κ. ἐπὶ ἀνδρός: Αἰσχ.Πρ.866, 'Αριστφ.'Εκκλ.953, ΑΠ 7,599· ‖ μτγν. κ. ἐπὶ ζώων, σύντροφος: Εὐγέν.π.Bandin.Μεσ.Βιβλ.1,28a,14 **ἄρνα σύνδειπνον λύκῳ καὶ βοῦν σύνευνον θηρίοις.**

**συνευνῶμαι**-άομαι συνευνάζομαι, συγκοιμῶμαι: 'Ηρ.6,69 **φάσμα.. συνευνηθέν,** Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,46 **συνευνηθεῖσαι κοιμωμένοις ἐπιχειροῦμεν.**

**συνευπαθῶ-έω** μτγν. συνευφραίνομαι, συνευθυμῶ: Γρηγ.Νύσσ.3,418Α **συνευπαθούντων ταῖς τῆς πανηγύρεως χάρισι.**

**συνευπαίδευτος-ος** μτγν. ὁ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς παιδείας, μεθοδικός, ἐπαγωγός, ἐπιστημονικός: 'Αρετ.'Οξ.Παθ.1,2 **γυμνάσια.. καὶ ἡ ξυνευπαίδευτος ἐν τούτοις ἀνείλησις.**

**συνευπάσχω** ὁμοίως, ὁμοῦ μετ' ἄλλων εὐεργετοῦμαι: Δημ.105 **μὴ συνευπεπονθότων τῶν πολλῶν** (ὀρθοτ. γρ. σὺν εὖ πεπονθότων).

**συνευπορῶ-έω** ἀπὸ κοινοῦ συνεισφέρω, συντρέχω, συμπορίζω: Δημ.894 **τριάκοντα μνᾶς ἐδεῖτό μου.. συνευπορῆσαι,** Λυκοῦργ.139 **ἐκ τῶν ἰδίων συνευπόρησε πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν·** ‖ μτ. δοτ. προσ. κ. γενικ.πράγμ.: 'Ισαῖ.11,37 **οὐδεμιᾷ τολμῶ συνευπορῆσαι προικός,** Δημ.94 **συνευπορήσας ἐκείνῳ χρημάτων·** **2)** βοηθῶ, συντρέχω: Δείν.1,58 **συνευπορῶν καθ' ὅσον δυνατὸς ἦν τῷ ἐστερημένῳ τῆς πατρίδος·** **3)** ἀπὸ κοινοῦ προσπαθῶ, ἐπιχειρῶ: Πλούτ.Λυκ.15 **ἐπιτεχνωμένης καὶ συνευπορούσης ὅπως...**

**συνεύρεσις**-εως (ἡ) νεώτ. τὸ συνευρίσκεσθαι· ‖ ἰδ. ἡ συνουσία.

**συνευρίσκω** μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. μ. τὸ μέσ., ἀπὸ κοινοῦ εὑρίσκω: Μέν.'Επιτρ.84 **ἅμα τινὰ κόσμον συνευρεῖν αὐτόν·** ‖ προσπαθῶ, ἐπιχειρῶ νὰ ἐξεύρω τι ὁμοῦ μετ' ἄλλων: Λουκ.ΖΤραγ. 5 **τί πράττοιμεν ἄν; ξυνευρίσκετε γὰρ καὶ αὐτοὶ τὸ μέρος·** **2)** μέσ. κ. δημ. συνευρίσκομαι ὁμοῦ εὑρίσκομαι μετά τινος: ΑΒ 817 **τοῖς τραχέσι συνευρισκόμενα** (τὰ ὑγρὰ γράμματα), Μάξ.'Ομολ. 2,159Α **παρουσίᾳ Γρηγορίου καὶ τῶν συνευρεθέντων αὐτῷ ἐπισκόπων·** **3)** ὁμ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. δημ. **συνευρέθηκα,** συνευνάζομαι, ἔρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν, συνουσιάζομαι: Βασιλ. Αὐτ.Πρόχειρ.244,10 **τῇ τοιαύτῃ γυναικὶ τὸν τοιοῦτον συνευρεθέντα.**

**συνευρυθμίζομαι** μτγν. εὐρυθμίζομαι, εἶμαι ἐν ἁρμονίᾳ πρός τι: 'Ιγνάτ.26 **συνευρύθμισται ταῖς ἐντολαῖς ὡς χορδαῖς κιθάρας.**

**συνευρύνω** μτγν. ὁμοίως εὐρύνω ἢ ἐκτείνω; Φίλ.1,209 **τοῖς πέρασι τοῦ παντὸς συνευρύνεται.**

**συνευσεβῶ-έω** 'Επιγρ. ἀπὸ κοινοῦ λατρεύω.

**συνευσχημονῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ εὐσχημονῶ, ἐναρμονίζομαι εὐσχημόνως: Πλούτ.'Ηθ.442Ε **τὰ μέρη συνευσχημονοῦντα τῇ κρίσει παρέσχε.**

**συνευτελίζω** μτγν. ὁμοίως καθιστῶ τι εὐτελές, ἐξευτελίζω, κ. μέσ.: Γρηγ.Νύσσ.3,69Α **τὰς ὑψηλὰς ἐνεργείας αὐτοῦ τῇ πρὸς τὸ ταπεινὸν ἐπιμιξίᾳ συνευτελίζεσθαι.**

**συνευτονῶ-έω** μτγν. συγχρόνως εὐτονῶ, γίνομαι δυνατός, γερός: Σωρ.1,88.

**συνευτροφῶ-έω** μτγν. ὁμοίως εὐτροφῶ, τρέφομαι καλῶς: Σωρ.1,97.

**συνευτυχῶ-έω** ὁμοῦ εὐτυχῶ, εἶμαι ἐπίσης εὐτυχής: Εὐρ.'Ιππ.1117 **ῥᾴδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον μεταβαλλόμενα χρόνον ἀεὶ βίον συνευτυχοίην,** Στράβ.10,4,10 (μτ. δοτ.).

**συνευφημῶ-έω** μτγν. ὁμοίως εὐφημῶ, μεταχειρίζομαι εὐφήμους λέξεις, δθ. συνεκδ. συνευδοκῶ, συναινῶ, ἐπιδοκιμάζω: Φίλ.2,58,13 **συνεπαινούντων καὶ συνευφημούντων,** Πλούτ.'Ηθ.272Α **συνευχόμενοι καὶ συνευφημοῦντες·** **2)** μσν. ἐπευφημῶ: Νικ.Χων.Χρον.12Α **συνευφημεῖσθαί οἱ παρεῖχεν, ὁπηνίκα .. ὑπὸ τῶν συνειλεγμένων ὄχλων ἀνηγορεύετο.**

**συνευφράζομαι** μτγν. συσκέπτομαι καλῶς μετά τινος: 'Απολλ.Ρ 3,918 (γρ. σὺν εὖ φράζομαι).

**συνευφραίνομαι** μτγν. εὐφραίνομαι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος: Διον.'Αλ.Ρητ.2,5 **μὴ αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν εὐφραινομένων, ἀλλ' ἐχόντων καὶ τοὺς συνευφραινομένους,** ΠΔ Παροιμ.5,18 **συνευφραίνου μετὰ γυναικός,** Γρηγ.Νύσσ.2,176Α **συνευφραίνεσθαι χαίρουσιν,** Κλήμ.'Αλ.Παιδ.1,5,22 **παίζειν καὶ συνευφραίνεσθαι.**

**συνευχαριστῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ εὐχαριστῶ: Στουδ.Θεόδ.514D **συνευχαριστῶ σοι.**

**συνευχή** (ἡ) μτγν. ἡ συνάμα γινομένη εὐχή: Χαρίτ.6,2 **συνευχαὶ καὶ ἐπιβοήσεις μυρίαι .. τῶν ἐπευφημούντων.**

**συνεύχομαι** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁμοῦ μετ' ἄ. εὔχομαι: Εὐρ.'Ελ.646 **ταὐτὰ δὴ ξυνεύχομαι,** 'Αριστφ. Θεσμ.352, Πλάτ.Νόμ.687Ε **παῖς πατρὶ συνεύξεται,** αὐτ.Φαῖδρ.257Β.

**συνευωδιάζω** μτγν. ὁμοίως, ἐπίσης εὐωδιάζω: Κύριλλ.Κατηχ. εἰς Ψαλμ.1,681,48 **οἷόν τινος θυμιάματος τῆς τῶν ἔργων φαιδρότητος συνευωδιαζούσης.**

**συνευωχητής** (ὁ) σχόλ. κ. νεώτ. ὁ μετά τινος συνευωχούμενος, μετέχων συμποσίου : Σχόλ.'Ιλ.Ρ 477, 'Ησ. ἐν λ. εἰλαπιναστής.

**συνευωχοῦμαι** κ. νεώτ. ἀπὸ κοινοῦ εὐωχοῦμαι, συμποσιάζω : 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1245b,5, ΚΔ Πέτρ. 2,2,13 **συνευωχούμενοι ὑμῖν,** Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,15.

**συνεφαιροῦμαι**-έομαι 'Επιγρ. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἐκλέγω ἄρχοντα εἰς διαδοχὴν ἄλλου.

**συνεφάπτομαι** κ. νεώτ., Ιων. **συνεπάπτομαι** συνήθ. μτ. γενικ. πράγμ. ἐφάπτομαι ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πλούτ.Βροῦτ.52 **τῇ χειρί συνεφάπτεσθαι τοῦ ξίφους,** Γαλ.10,430 **συνεφάπτεσθαι . . ταῖς χερσὶ καὶ αὐτόν·** **2)** μτφ. μετέχω εἰς ἔργον, συντρέχω εἴς τι, συμβοηθῶ, συνεργῶ, παραστέκω : Πίνδ.Ο 10(11),79 **συνεφαπτόμενος σπουδᾷ,** Αἰσχίν.2,84 **τοὺς ὥσπερ συνεφαπτομένους τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν,** Πλούτ.Τιμ.8 **συνεφάπτεσθαι τῆς στρατείας,** αὐτ.Φιλ.2 **παρεκάλει τῆς διακονίας συνεφάπτεσθαι,** αὐτ.Γάλβ.27 **τοῦ φόνου μὴ συνεφαψάμενοι,** 'Ιουλ.Λόγ.4,150Β **συνεφάπτεσθαι τῆς δημιουργίας τῷ θεῷ·** **3)** μτ. γενικ. προσ. λαμβάνω μέρος μετά τινος εἰς ἐπίθεσιν, ἀπὸ κοινοῦ προσβάλλω τὸν ἐχθρόν : 'Ηρ.7,158 **αὐτοὶ ἐμεῦ πρότερον δεηθέντος βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι·** **4)** γεν. κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ., συνάπτομαι, συνδέομαι : Γαλ.18(2),986 **συνεφαπτόμενος καὶ τοῦ πήχεως** (περὶ μυός), αὐτ.10,233 **συνεφαπτόμενον ἑτέρου γένους νοσήματος·** ‖ νεώτ. μαθημ. ὡς οὐσ. ἡ συνεφαπτομένη βλ.λ.

**συνεφαπτομένη** (ἡ) νεώτ. μαθημ. ὁ λόγος τοῦ συνημιτόνου πρὸς τὸ ἡμίτονον τόξου τινὸς ἢ γωνίας.

**συνεφαρμόζω** μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἐφαρμόζω : Σχόλ.'Αριστφ.'Αχ.424, Γρηγ.Νύσσ.2,639Α.

**συνεφεδρεύω** μτγν. ἀπὸ κοινοῦ ἐφεδρεύω, παραφυλάττω ὡς ἔφεδρος, ἀναμένω νὰ προσβάλω τὸν νικητὴν ἐν περιπτώσει ἥττης τῶν ἡμετέρων : Πολύβ.1,27,9 **τῶν τριαρίων συμμενόντων καὶ συνεφεδρευόντων τούτοις·** **2)** γεν. παραφυλάττω, παρατηρῶ ἐκ τοῦ πλησίον : Πολύβ.1,12,2 **συνεφεδρεύων τῷ τῶν 'Αρδιαίων ἔθνει·** ‖ καραδοκῶ, καιροφυλακτῶ : Πολύβ.31,8,6 **συνεφεδρεύσειν τοῖς καιροῖς.**

**συνεφέλκω,** ἀόρ. **συνεφείλκυσα** (πρβλ. ἕλκω), ἀπὸ κοινοῦ σύρω κατόπιν μου ἢ πλησίον μου, ἐπισύρω, προσελκύω : Πλάτ.Φαίδ.80Ε **μηδὲν τοῦ σώματος ξυνεφέλκουσα,** 'Αριστλ.Ψυχ.406b,21 **συνεφέλκειν καὶ κινεῖν τὸ σῶμα πᾶν·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : 'Ιππ.Γυν.1,68, Πλούτ.'Ηθ.529C **συνεφελκύσασθαι τὰ ὁμοροῦντα τῆς αἰδοῦς,** 'Ανν.Κομν.487Α **συνεφελκόμενος μαθητρίας τινὰ γύναια·** ‖ παθ. σύρομαι ὁμοῦ ἢ πλησίον μετά τινος ἄλλου : 'Αριστλ.Φυσ.244a,11, αὐτ.Μετ.341a,2 **συνεφέλκεσθαι τῇ τοῦ ὅλου περιφορᾷ,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,13,5 **συνεξάγει τὴν οἰκείαν ὑγρότητα συνεφελκομένην.**

**συνεφέπομαι,** ἀόρ. **συνεφεσπόμην,** Ιων. **συνεπεσπόμην,** ποι. προστ. **συνεπίσπεο,** ὁμοῦ ἀκολουθῶ κατόπιν, συνεπακολουθῶ : 'Ηρ.9,102 **συνεπισπόμενοι συνεσέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος,** Πλάτ. Νόμ.701Α **ξυνεφέσπετο δὲ ἐλευθερία,** Ξεν.ΚΠ 6.4,10 **ἡ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφείπετο,** αὐτ.'Αν. 4,8,18· ‖ μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἔννοιαν, δοξασίαν, θεωρίαν κττ., παρακολουθῶ, συμμορφοῦμαι: Πλάτ.Σοφ.254C **ξυνεπισπώμεθα τῷ λόγῳ.**

**συνεφέρνω** δημ. ἐπαναφέρω τινὰ εἰς τὰς αἰσθήσεις του ἢ τὴν προτέραν αὐτοῦ ἤρεμον κατάστασιν : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 23,8 **τὰ μάγια τὰ κρυφὰ νὰ λύσω | καὶ νὰ τὶς συνεφέρω στὴ ζωή·** **2)** ἀμτβ. συνέρχομαι εἰς ἐμαυτόν, ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου ἢ τὰς δυνάμεις μου.

**συνεφευρίσκω** μτγν. ἀπὸ κοινοῦ ἐφευρίσκω : Γρηγ.Νύσσ.2,73C **ἤ τινα καὶ λόγον τῇ παρατηρήσει ταύτῃ συνεφευρίσκουσιν.**

**συνεφηβεύω** μτγν. διάγω ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἐφήβων τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν : Πλούτ.'Ηθ.816Β **τὸ . . συνεφηβεῦσαι φιλίας ἀρχὴν τιθέμενοι.**

**συνεφηβία** (ἡ) 'Επιγρ. ὁμὰς συνεφήβων βλ.λ.

**συνέφηβος** (ὁ) ὁ ὢν ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἐφήβων εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, συνομήλικος ἐφήβου : Αἰσχίν.1,49, Πλούτ.'Ηθ 484Α, Μαν.5,299 **κλοπίμως φθείρουσι λέχη δισσῶν συνεφήβων,** 'Επιγρ.· ‖ ἐν Σπάρτῃ μέλος τῆς αὐτῆς ἀγέλης ἐφήβων : 'Επιγρ.· ‖ **Συνέφηβοι** τίτλος κωμῳδιῶν τοῦ Μενάνδρ. κ.ἄ.

**συνεφίαζεν** 'Ησ. «εἶα (γρ. εἶα) ἐκάλει, ὠνόμασται καὶ συνεφώρμα» (γρ. συνεφείαζεν).

**συνεφιζάνω** μτγν. ὁμοῦ κάθημαι πλησίον : Εὐμάθ.1,10 **λαγωὸς τῷ κύκλῳ συνεφιζάνει.**

**συνεφίημι** 'Επιγρ. ἀπὸ κοινοῦ παραχωρῶ, συμφωνῶ : **συνεφίοντος κατὰ τὸ δάνειον καὶ συνομολογοῦντος Πυθοκρίτου.**

**συνεφίστημι** μτγν. κ. **συνεφιστάνω,** ἀόρ. α' **συνεπέστησα,** τοποθετῶ φρουροὺς ἢ φύλακας: Διόδ. Σ 18,84 **τοὺς ἱππεῖς συνεπέστησε·** **2)** μτφ. ἐφιστῶ τὴν προσοχήν τινος πρός τι : Πολύβ.11,19,2 **συνεπιστήσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦτο,** αὐτ.10,41,6 **συνεφιστάνειν τοὺς ἀναγινώσκοντας·** **3)** ἀμτβ. (ἐνν. τὸν νοῦν) προσέχω ἐπί τι μετ' ἄλλου : Πολύβ.3,9,4 **οὐκ ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες·** **4)** μέσ. **συνεφίσταμαι** ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος ἐπιστατῶ, ἐπιβλέπω : Θουκ.2,75 **ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον·** **5)** ἀπὸ κοινοῦ ἐξανίσταμαι, ἐπαναστατῶ κατά τινος : ΚΔ Πράξ.16,22 **συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν·** **6)** ὑπάρχω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συμπαρίσταμαι : Διοσκ.7,1 **τὸ συνεφιστάμενον τῷ ἀποτελεσματικῷ,** Νικηφ.Χοῦμν. ἐν 'Αν. Βοασσ.5,219 **καὶ διάκονος μετ' αὐτοῦ συνεφίσταται·** ‖ συμβαίνω συγχρόνως : Γρηγ.Νύσσ. 1,596Α **καθάπερ ἐπὶ τῆς κτίσεως συνεπέστη τῷ προστακτικῷ ῥήματι τὸ στερέωμα.**

**συνεφοδιάζω** μτγν. ὁμοῦ ἐφοδιάζω, συμβοηθῶ : Πτολ.Τετρ.1,47C **συνεφοδιαζούσης καὶ τῆς αὐτῶν τῶν ὁρίων ἀναγραφῆς.**

**συνεφοπλισμός** (ὁ) νεώτ. συμπλοιοκτησία βλ.λ.

**συνεφορεύω** 'Επιγρ. εἶμαι σὺν ἑτέρῳ ἔφορος, ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐφόρου ὁμοῦ μετ' ἄλλου.

**συνεφορμῶ**-άω 'Ησ. κ. μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ὁρμῶ κατά τινος· 'Ησ. ἐν λ. συνεφίαζεν : 'Ιω.Καμενιάτ.Θεσσαλ.28 **διὰ πάσης ἐκείνης τῆς ἡμέρας συνεφορμήσαντες.**

**συνέφορος** (ὁ) 'Επιγρ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἐφορεύων, συνάρχων ἐφόρου.

**συνεφορῶ**-άω μτγν. ἀπὸ κοινοῦ ἐπιβλέπω, ἐφορῶ : Πτολ.Τετρ.3,146C **ἅπαντα συνεφορῶντας,** Θεμίστ.Λόγ.9,122C.

**συνέχεια** (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πραγμ., ἀδιάκοπος συνοχὴ ἢ διαδοχή, ἀκολουθία, ἀλληλουχία : 'Αριστλ.ΖΙ 515b,6 **συνέχεια τῶν νεύρων,** αὐτ. ΖΜ 654b,15 (ἡ ῥάχις) **μία μὲν διὰ τὴν συνέχειαν, πολυμερὴς δὲ τῇ διαιρέσει τῶν σπονδύλων,** αὐτ.652b,3 **συνέχειαν ἔχειν πρὸς . . ,** Θεόφρ.ΦΑ 1,12,4 **ὁ ὅλος ὄγκος ὥσπερ κατὰ συνέχειαν τρέφεται καὶ ἐπιδίδεται·** ‖ συνοχὴ τῆς ὕλης : Σωρ. 1,71 **ἡ πρὸς τὸν ὀμφαλὸν τοῦ ἐμβρύου συνέχεια,** αὐτ.'Αγμ.5 (περὶ ὀστῶν), 'Ηρωδιον.7,2,5 **τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ βέλη·** ‖ κ. ἐπὶ ῥευστῶν, πυκνότης ἢ συνοχὴ τῆς μάζης αὐτῶν : Θεόφρ.'Οσμ.18 (περὶ ἐλαίου), Γαλ. 6,270 **μὴ . . ὑγρὸν ὡς ἀποσπᾶσθαι τῆς συνεχείας** (περὶ μέλιτος)· **2)** ἐπὶ στρατιωτικῶν σχηματισμῶν, συνοχὴ ἀδιάσπαστος, συμπαγὴς παράταξις, συνασπισμός : 'Αρρ.Τακτ.11,4, Αἰλ.Τακτ.11,4· **3)** ἐπὶ γεγονότων ἢ καταστάσεων, ἐξακολούθησις, ἐπακολουθία : 'Αριστ.Μεταφ.1050b,26 **συνέχεια τῆς κινήσεως,** Πολύβ.5,100,2 **συνέχεια τῶν ἀκροβολισμῶν,** 'Ηρωδιαν.8,5,2 **συνέχεια τῆς μά-**

χης, Διόδ.Σ 4,13 **τῇ συνεχείᾳ ταῦ κρότου**, - **ἕπεται συνέχεια τοῦ λόγου - τοῦ ἄρθρου**, - **ἔχασα τὴ συνέχεια**· || νεώτ. μαθημ. ἡ ἰδιότης τῶν συνεχῶν συναρτήσεων· || φυσ. **ὁ νόμος τῆς συνεχείας**· **4**) ἐπὶ ἀριθμήσεως, διαδοχικὴ σειρά: Στεφ.'Αθ.'Ιππ.1,19BD **κατὰ συνέχειαν ἀριθμεῖσθαι**· **5**) συνάφεια: Στωϊκ.2,145 **συνέχεια πρὸς τὰ οἰκεῖα μέρη**, Γαλ.7,2 **νόσος .. τῆς συνεχείας** (τοῦ σώματος) **τῶν μερῶν διαίρεσις**, αὐτ.15,515 **ὀδύνη γίνεται .. τῆς συνεχείας λυομένης**· **6**) νεώτ. ἰατρ. νόσος τῶν ὀφθαλμῶν, καθ' ἣν συμφύεται ἡ ἶρις μετὰ τοῦ κερατοειδοῦς· **7**) ἐπὶ τοῦ λόγου, σύνδεσις, σχέσις ἢ ἀκολουθία τῶν λέξεων ἐν τῇ προτάσει, συνέπεια: Πλάτ.Σοφ.261E **τὰ μὲν ἐφεξῆς λεγάμενα καὶ δηλοῦντά τι ξυναρμόττει, τὰ δὲ τῇ συνεχείᾳ μηδὲν σημαίνοντα ἀναρμοστεῖ**, αὐτ.262C· || ὁμ. ἐπὶ κρίσεων: Διον.'Αλ.'Αρχ.Ρητ. 5,2 **συνέχεια τῶν ὀνομάτων**· || ἐπὶ ἀποδείξεων: Στωικ.2,71 **αἱ κατὰ συνέχειαν προτάσεις** (τὰ συνημμένα ἀξιώματα), Λουκ.Δημ.'Εγκώμ.32 **ταῖς τῶν διανοιῶν περιγραφαῖς καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων**, Πλούτ.'Ηθ.792D **ἡ ἐν τῷ λογίζεσθαι συνέχεια**· || συνοχή: 'Ερμογ.'Ιδ.2,10 **πυκνότης καὶ συνέχεια**· **8**) χρονικὴ ἀλληλουχία ἢ διάρκεια: 'Αριστλ.Φυσ.222a,10· **9**) σχέσις αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ: 'Αλέξ.'Αφρ.Εἱμαρμ.195,3 **ἐπισύνδεσις καὶ συνέχεια τῶν αἰτίων**, Πλωτ.3,1,4 **τῶν ἐφεξῆς συνέχεια καὶ συμπλοκή**· **10**) συνεχὴς προσοχή, ἐπίμονος προσπάθεια: Δημ.301 **ἡ ἐμὴ συνέχεια καὶ πλάνοι καὶ ταλαιπωρίαι**, 'Ιεροκλ.Χρ.'Επ.27, 484M **τῇ συνεχείᾳ τῆς μελέτης**· **11**) ἐξάσκησις: Πλωτῖν.4,6,3.

**συνεχέως** ἐπίρρ. Ιων. συνεχῶς βλ.λ.

**συνεχής**-οῦς-ές κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ., ὁ ὑφιστάμενος ἐν χώρῳ ἄνευ διακοπῆς, ὁ ἀποτελῶν σειρὰν ἀδιάλειπτον, ὁ συνημμένος, ἀδιάσπαστος: Παρμ.8,6,25, Πλάτ.Πολ.616E **συνεχὲς νῶτον**, αὐτ. Φαίδ.110D **ξυνεχὲς ποικίλον** (συνέχεια ποικιλίας), Θουκ.3,21 **οἰκήματα .. ξυνεχῆ ὥστε ἓν φαίνεσθαι τεῖχος παχύ**, Πάπ. **ἀρούρας συνεχεῖς ἀλλήλαις**· || **νεώτ.** ὁ συνεχόμενος, ἐπικοινωνῶν: **συνεχῆ δωμάτια**, - **συνεχεῖς οἰκίαι**· || μτ. δοτ. ἢ σπαν. μτ. γενικ., ὁ ἔχων συνέχειαν, συνάφειαν μετά τινος: 'Ηρ. 4,22 **συνεχέες τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι**, Εὐρ.'Ιππ.226 **δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτύς**, 'Αριστλ.Μετ.339a,22, αὐτ.Κόσ.393a,29, Πολύβ.1,42,9 **ἓξ πύργους τοὺς συνεχεῖς τῷ προειρημένῳ κατέβαλον**, Στράβ.16,776 **συνεχῆ ταῦ Ποσιδείου φοινικῶνα**· || ἐπὶ στρατιωτῶν ἐν παρατάξει, ὁ συνεχόμενος ἢ ἑπόμενος, γειτνιάζων: Πολύβ.30,25,4 **συνεχεῖς ἦσαν Κίλικες**· **2**) ὁμ. ἐπὶ πραγμ., συνδεδεμένος: 'Αριστλ.ΖΙ 509b,13, αὐτ.495b,20 **συνεχὴς ὢν πρός τε ῥάχιν καὶ τὴν ἀρτηρίαν ὑμενώδεσι δεσμοῖς**· || ἐπὶ τῆς μάζης ἰδ. τῶν ρευστῶν, ὁ πυκνός, ρευστός: 'Ιππ.Διαίτ.10 **τὸ γλίσχρασμα** (τῆς πτισάνης) **λεῖον καὶ σύνεχές ἐστι**, Πλούτ.'Ηθ.396A **συνεχὴς ἀήρ**, αὐτ.696B **συνεχὲς ἔλαιον**, Σωρ.1,91 (γάλα) **λεῖον καὶ ὁμαλὸν καὶ συνεχὲς ἑαυτῷ**· **3**) **ἐπὶ** τοῦ λόγου, ὁ ἀδιάλειπτος, ἄνευ διακοπῆς: Θουκ.5,85 **ὅπως μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει ἀπατηθῶσιν**, Πολύβ.1,5,5 **πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος**· || μτ. δοτ. ὁ συναφής, σχετικὸς πρός τι, συνεπόμενος: Πλάτ.'Επιστ.318E **ὁ λόγος ἥκει μοι συνεχὴς τῷ νυνδὴ λεγομένῳ**, Θεόφρ.ΦΑΙτ. 6,3,3 **σκέψις συνεχὴς οὖσα τοῖς πρότερον**· || **τὸ συνεχές** ἡ συνάφεια τῶν λόγων: Πλούτ.Λύσ.19· **4**) μαθ. ὁ ἀποτελῶν σειράν: 'Αριστλ.ΗΝικ.1131a, 33 **συνεχὴς ἀναλογία** (ἀντίθ. διῃρημένη), 'Αρχιμ. 'Ισορρ.2,9, αὐτ.Σφαίρ.Κυλ.2,5 **κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον**· **5**) ἐπὶ γεγονότων ἢ καταστάσεων, ὁ χρονικῶς ἀδιάκοπος, διαρκής, ἀδιάλειπτος, ἀκατάπαυστος: 'Ιππ.'Αφ.3,21 **συνεχὴς πυρετὸς** (ἀντίθ. διαλείπων), Πλάτ.Τίμ.86A **συνεχῆ καύματα καὶ πυρετούς**, αὐτ.'Αξίοχ.365A **αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν**, αὐτ.Νόμ.625E **πόλεμος διὰ βίου συνεχής**, Θουκ.7,81 **ἐν πόνῳ ξυνεχεστέρῳ ὤν**, αὐτ.7,71 **διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης**, Ξεν.Συμπ.8,18 **συνεχεστέρα συνουσία**, αὐτ.'Αγησ. 1,4 **συνεχὴς βασιλεία**, Μέν.914 **συνεχεῖς πότοι**, Πλούτ.Περ.7 **ὁ δὲ καὶ τοῦ δήμου τὸ συνεχὲς φεύγων καὶ τὸν κόρον ..** (τὴν συχνὴν ἀναστροφήν)· **6**) ὁ συχνάκις γινόμενος ἢ φαινόμενος, ὁ συχνός: Πλούτ.'Ηθ.286A **τῶν ὀρνίθων ἥκιστα συνεχὴς καὶ συνήθης** (ὁ γύψ), Σωρ.1,65 **λουτροῖς συνεχέσι χρῆσθαι**, αὐτ.1,24 **χάσμη συνεχής**, αὐτ.1,97 **συνεχεστέρα ἔστω ἡ ἐκμύζησις**· **7**) ἐπὶ προσ., ὁ εὐσταθής, σταθερός, ἐπίμονος: Ξεν.Οἰκ.21,9 **προθύμους καὶ ἐντεταμένους εἰς τὸ ἔργον καὶ συνεχεῖς**, Πλούτ.'Ηθ.74C **διαμάχαις σφοδροὶ καὶ ἀπαραίτητοι καὶ συνεχεῖς ὄντες**· **8**) τὸ οὐδ. συνεχές ἐν ἐπιρρ. σημ. συνεχῶς, διαρκῶς, κατ' ἐξακολούθησιν ἀδιάκοπον: 'Ιλ.Μ 26 **ὗε δ' ἄρα Ζεὺς συνεχές**, 'Οδ.ι 74 **συνεχὲς αἰεί**, Πίνδ.Ι 4(3),65(83) **φλὸξ συνεχὲς παννυχίζει**, 'Αριστφ.'Ιππ.21, 'Αρατ. 20, Λουκ.'Ενύπν.4 **συνεχὲς ἀνολολύζων**.

**συνεχθαίρω** μτγν. ὁμοίως, ἐξ ἴσου μισῶ, ἀπεχθάνομαι: Φιλόδ.'Ομ.410, ΑΠ 6,20 **τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον**.

**συνεχθραίνω** μτγν. ἀπὸ κοινοῦ ἐχθρεύομαι, μισῶ: Πλούτ.'Ηθ.490F **τὸ συμφιλεῖν καὶ συνεχθραίνειν**, Βασίλ.2,708B **σ- τοῖς ἐχθροῖς**.

**συνέχθω** ποι. ἀπὸ κοινοῦ μισῶ: Σοφ.'Αντ.523 **οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν**.

**συνεχίζω** (συνεχής) μτγν. σπαν., νεώτ. κ. δημ. κάμνω τι νὰ εἶναι συνεχές, συνάπτω, συνδέω: Δαμάσκ.Πρ.112, 'Ιω.Φιλόπ.'Αν.'Υστ.2,226 **ἔστι τις ὅρος, καθ' ὃν συνεχίζονται αἱ δύο γενέσεις**· **2**) τελῶ τι ἐν συνεχείᾳ, ἄνευ διακοπῆς, ἐξακολουθῶ: 'Ιω.'Ακτουάρ.Διαγν.1,14 **συνεχίζοντα τὰς κινήσεις**, Πρόδρ.Ῥοδ.94 **συνεχίζων τὸν λόγον**, - **συνεχίζει τὰς προσπαθείας του**, - **συνεχίζεται ἡ κακοκαιρία**, - **ὁ πόλεμος**· **3**) μέσ. κεῖμαι ἐν συνεχείᾳ πρός τι, συνέχομαι τοπικῶς: 'Ανν.Κομν.138D **λόχμαι τινὲς πρὸς αὐτὰς συνεχίζονται**· **4**) ἐμμένω εἴς τι: Μητροδ.'Ηρακλ.831,8 (ἔν τινι), Φιλόδ. Μουσ.23K (μτ. μτχ.).

**συνεχικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἔχων συνέχειαν.

**συνεχισμός** (ὁ) μτγν. ἡ συνέχεια, ἐξακολούθησις: Φιλόδ.Μουσ.23K.

**συνεχολογία** (ἡ) νεώτ. φιλοσ. ἡ θεωρία περὶ τοῦ συνεχοῦς καὶ ἀδιαλείπτου τῶν ὄντων καὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῷ κόσμῳ.

**συνεχολογικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνεχολογίαν βλ.λ.: **συνεχολογικὴ θεωρία** (ἐν ἀντιδ. πρὸς τὴν μοναδολογικὴν θεωρίαν).

**συνεχόντως** ἐπίρρ. μτγν. ἐν συνεχείᾳ, συνεχῶς: Φιλόδ.Ρητ.1,478 **ὅτι τῶν ζητουμένων τι κατὰ τὸν τρόπον συνεχόντως παραλελοίπασι**.

**συνέχω** κ. νεώτ., ἀόρ. **συνέσχον**, μέσ. μέλλ. ἐν παθ. σημ. **συνέξομαι**, μτχ. ἀορ. **συσχόμενος**, παθ. ἀόρ. **συνεσχέθην**, ἀπαρφ. μέλλ. **συσχεθήσεσθαι** (μτγν.). κρατῶ ὁμοῦ, συγκρατῶ, συσφίγγω: 'Ιλ.Δ 133 **ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι σύνεχον** (θώρηκα), 'Ησίοδ.Α 315 **'Ωκεανὸς .. συνεῖχε σάκος**, Πίνδ.Ι,19 **κίων δ' οὐρανία συνέχει, νιφόεσσ' Αἴτνα**, 'Αριστφ.Σφ.95 **τοὺς τρεῖς συνέχων τῶν δακτύλων**, Πλάτ.Φαίδ.98D **τὸ δέρμα συνέχει τὰ ὀστᾶ**, Σωρ.1,101 **τὰ σκέλη τοῦ βρέφους συνεχέτω**· || κρατῶ τι κλειστόν: ΠΔ Ψαλμ.68 (69),15 **μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ στόμα αὐτοῦ**, ΚΔ Πράξ.7,57 **συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν** (ἔκλεισαν τὰ αὐτιά τους διὰ νὰ μὴ ἀκούουν)· κ. παθ. μτφ.: ΠΔ 'Ιεζ.33,22 **ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου οὐ συνεσχέθη ἔτι**· || ἐμπερικλείω: ΠΔ 'Ιερ.2,13 **λάκκους**

συντετριμμένους, οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν· κ. παθ. ἐμπερικλείομαι, πιάνομαι μέσα σὲ κάτι : Πλάτ.Θεαίτ.165B τὸ λεγόμενον «ἐν φρέατι συσχόμενος» (πιάστηκε στὸ πηγάδι)· || παθ. συσφίγγομαι, ζαρώνω : Θεόφρ.ΦΙ 3,15,4 ὁ καρπός .. ἂν μὴ πλυθῇ . . συνέχεται· 2) ἐν ἀναφ. πρὸς πλῆθος, διατηρῶ ἐν συνοχῇ πρὸς ἀποφυγὴν διασπορᾶς : Ξεν.Ἀν.7,2,8 συνέχειν τὸ στράτευμα καὶ συναθροίζειν, Δημ.108 τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν συνέχειν, Πλούτ.Κάμ.23, αὐτ.Κίμ.18 περὶ Κύπρον συνέχων τὸ ναυτικόν· 3) διατηρῶ, συντηρῶ ἐν ὡρισμένῃ κατοστάσει : Πλούτ.Σόλ. 22 τοὺς πολίτας συνέχειν ἐν τοῖς ὅπλοις, Αἰλ.ΠΙ 14,48 προστάξαντος αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅπλοις συνέχειν ἑαυτόν, ὁ δὲ ἀπεδύσατο· || γεν. συντηρῶ, διαφυλάττω : Φίλ.2,255 οἱ ἅλες ἐπὶ πλεῖστον συνέχοντες (τὰ σώματα)· κ. παθ. : Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,18,11 πᾶσα ἕξις . . ὑπὸ τῶν καταλλήλων ἔργων συνέχεται καὶ αὔξεται· || κατακρατῶ : Πάπ. μὴ πλείους πέντε ἡμερῶν σύσχῃς τὸ ὕδωρ· 4) συγκρατῶ, κρατῶ μακρὰν ἀπό τινος, ἀποτρέπω : Διόδ.Σ 16,61 συνέχων τοὺς στρατιώτας ἐκ τῶν ἱεροσυληθέντων λειφάνων· 5) ἐν ἀναφ. πρὸς πᾶσαν κοινωνικὴν ἢ πολιτικὴν συγκρότησιν, συγκρατῶ ἐν ἑνότητι ἢ ἐν ὁμονοίᾳ : Εὐρ.Ἰκ.312 τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις, αὐτ.Βάκχ.392 τὸ φρονεῖν συνέχει δώματα, Πλάτ.Γοργ.508A καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ἡ κοινωνία συνέχει, αὐτ.Νόμ.945D ἡ τὰ πάντα πολιτεύματα συνέχουσα εἰς ἓν δίκη, Ξεν.Ἀπομν.4,3,13 ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντάττων καὶ συνέχων, Δημ.700, Πλούτ.Περ.22 ὀρθῶς ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων συνεῖχε· πρβλ. αὐτ.Ἠθ.714B ἐν οἴνῳ τὰς ἀρχὰς συνεῖχε· κ. παθ. : Πλάτ.Τίμ.43E μετ' ἀλλήλων συνέχεσθαι· || συγκρατῶ ἐν ρυθμῷ : Θουκ.7,14 ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν· 6) τηρῶ ἐν φιλικῇ ἑνότητι, συνδέω διὰ φιλικῶν δεσμῶν : Ἀριστφ.Λυσ.1265 ὡς συνέχῃς πολὺν ἀμὲ χρόνον, Ἀθήν.13,563E συνέχειν τοὺς ἐρωμένους· κ. παθ. : Πλάτ.Σοφ.242E τὸ ὂν συνέχεται . . φιλίᾳ, Δημ.154 ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχηται· 7) μέσ. ἀλληλοπαθ. συμπλέκομαι ἀμοιβαίως : Ἡρ.1,214 αἰχμῇσι καὶ ἐγχειριδίοισι συνέχεσθαι· || εἰδ. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως, μένω ἐν συναφείᾳ: Ἀριστλ.ΖΙ 540a,24 συνέχονται ἐν τῇ ὀχείᾳ πολὺν χρόνον, Θεόφρ.Χαρ. 28,3 ὥσπερ αἱ κύνες ἐν ταῖς ὁδοῖς συνέχονται· 8) ἀπασχολῶ : Πλούτ.Κλεομ.34 ἐν γυναιξὶ καὶ θιάσοις καὶ κώμοις συνέχοντος ἑαυτόν· || συνάπτω ἐμαυτῷ διὰ προσκλήσεως : Πλούτ.Ἠθ.785D συνέχειν γυναῖκα ἐπὶ καπηλείου· 9) ἐπὶ τοῦ λόγου, παρέχω, περιλαμβάνω, περικλείω ἐν ἐμαυτῷ: Πλάτ.Ἱππ.Ἐλ.374D εἷς λόγος πάσας τὰς αἰσθήσεις συνέχει· || ὀθ. τὸ συνέχον τὸ ἐμπερικλεῖον, περιέχον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, τὸ οὐσιῶδες, κεφαλαιῶδες : Πολύβ.2,12,3 καὶ τὸ συνέχον .. μὴ πλεύσειν, Φιλόδ.Παρρ.220 τὸ συνέχον καὶ κυριώτατον, αὐτ.Θε.1,25 τὰ συνέχοντα ἀγαθά· || κ. μτ. γενικ.: Πολύβ.28,4,2 τὸ συνέχον τῆς ἐκκλησίας (ὁ κύριος λόγος πρὸς σύγκλησιν τῆς ἐκκλησίας), αὐτ.10,47,11 τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας (τὰ κυριώτερα μέσα πρὸς σωτηρίαν), αὐτ.3,27,1 τὰ συνέχοντα τῶν ἐγγράπτων (οἱ κυριώτεροι ὅροι)· || παθ. κατὰ κύριον λόγον προκαλοῦμαι : Σωρ. 2,4 τὸν πρὸς τῇ ὑπεκλύσει πυρετὸν ὑπ' ἄλλης αἰτίας συνέχεσθαι· 10) βιαίως κατέχω, κρατῶ ἐν περιορισμῷ ἢ φυλακῇ : ΚΔ Λουκ.22,63 οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, Πάπ. προσαπήγαγέν με εἰς τὴν φυλακὴν καὶ συνέσχεν ἐφ' ἡμέραις δ'· κ. παθ. : αὐτ. συνέχομαι ἐν φυλακῇ· || παρεμποδίζω, παρακωλύω, σταματῶ, παύω : Εὐρ.Ῥῆσ.59 ξυνέσχον ἡλίου λαμπτῆρες, ΠΔ Δευτ.11,17 μὴ . . Κύριος συσχῇ τὸν οὐρανὸν καὶ οὐκ ἔσται ὁ ὑετός· κ. παθ. : αὐτ.Γέν.8,2 συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, αὐτ.Βασ.2,24,25 συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ· 11) ὑποχρεῶ τινα εἴς τι : ΚΔ Κορ.2,5,14 ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς· 12) πιέζω, καταθλίβω, στενοχωρῶ, ἐνοχλῶ : ΚΔ Λουκ.8,45 οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου ;, Γαλ.15,196 ἡ σκληροκοιτία λυπεῖ καὶ συνέχει τὸ σῶμα· || π. ἀρχ. ἐν χρ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ μ. τὸ παθ. συνέχομαι μτ. δοτ. δηλούσης τὸ αἴτιον τῆς δυσαρέστου καταστάσεως, ὑφ' ἧς κατέχεταί τις, ὑποφέρει : Ἡρ.3,131 πατρὶ συνείχετο ὀργὴν χαλεπῷ, αὐτ.5,23 συνέχεσθαι πολέμῳ, Αἰσχ.Πρ.656 ὀνείρασιν ξυνειχόμην, Εὐρ.Ἡράκλ.634 φροντίς, ᾗ ξυνεσχόμην, Ἀριστφ.Ἐκκλ.1096 ξυνέχεσθαι κακῷ, Πλάτ.Γοργ.512A μεγάλοις καὶ ἀνιάτοις νοσήμασι συνεχόμενος, Θουκ.2,49 τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι, ΠΔ Σοφ.Σολ.17,11 συνεχομένη τῇ συνειδήσει, ΚΔ Λουκ.4,38 ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, Κόνων 40,3 ἔρωτι συσχεθείς· || μτγν. κ. μτ. ἐμπρ. διορ. : ΠΔ Ἱερ.23,9 ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου· 13) συγχρόνως διατηρῶ ἐν ἐνεργείᾳ: Στράβ.14,1,48 δύο σχολὰς συνεῖχε· 14) μαζεύω, συγκεντρῶ ἐν ἀποθήκῃ : ΠΔ Παροιμ.11,26 ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, Πάπ. σύνεχε τὰ γενήματα· 15) γραμμ. συνέχει τὸ ἄρθρον συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.35,2· 16) ἀμτβ. εὑρίσκομαι ἐν συναφείᾳ, συνδέομαι, συμπίπτω πρός τι : Ἀριστλ.ΖΙ 530b,27, Σέξτ.Ἐμπειρ.Πυρρ.1, 145 δέκατός ἐστι τρόπος, ὃς μάλιστα συνέχει πρὸς τὰ ἠθικά· 17) νεώτ. μέσ. κ. παθ. ἀποτελῶ συνέχειαν, ἐπικοινωνῶ : συνεχόμεναι οἰκίαι, - συνεχόμενα δωμάτια.

**συνεχῶς** ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ., Ἰων. συνεχέως (π. Ἡσιόδ. σῡν-) κατὰ συνέχειαν, ἄνευ διακοπῆς, ἀδιαλείπτως, διαρκῶς, ἀκατάπαυστα : Ἡσίοδ.Θ 636 σῡνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς, Ἡρ.7,16,γ', Εὐρ.ΙΑ 1008, Θουκ.2,1 ξυνεχῶς ἐπολέμουν, Ξεν.Ἀπομν.4,2,6 ὡς συνεχέστατα ποιεῖν, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.65,17 συνεχέστερον, Γαλ.6,749 οἱ συνεχῶς ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐφεξῆς γενόμενοι λιμοί· 2) ἀμέσως, συγχρόνως : Πάπ. ἐπίθυε . . καὶ λέγε τὸν λόγον συνεχῶς τὸν τῆς ἐπικλήσεως, Διοσκ.1,30 δίδοται πρὸς τὰ θανάσιμα συνεχῶς πινόμενον, Ἀέτ.7,69· 3) κατὰ συχνὰ διαστήματα, ἐπαλλήλως, συχνά: Αἰσχίν.85,16 εἰ μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον ἔρχομαι, Σωρ.1,99 ἵνα μὴ συνεχῶς λούηται τὸ βρέφος, αὐτ.1,123 μελίκρατον συνεχῶς ἐνεβάζομεν, Γεωπ.10,18,5 ποτίζων συνεχέστερον ἐκ διαστημάτων· 4) ἰδ. μτ. ἀριθμ. κατὰ διαδοχικὴν σειράν, διαδοχικῶς : Ἀριστφ.Βάτρ.915 ὁρμαθοὺς μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς, Θουκ.2,75 ἡμέρας δ' ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς· || καθ' ὁμοίαν σειράν, τάξιν : Γαλ.15,496 οὐ συνεχῶς ἐφεξῆς ἐν τάξει πεποιημένος (τὸν λόγον)· 5) σπαν. τοπ. ἄνευ διαστήματος, ἐν συνοχῇ, ἡνωμένως, ἐν συνεχείᾳ ἀδιακόπῳ : Ἀριστλ.Μετ.362b,29 συνεχῶς εἶναι πᾶσαν οἰκουμένην, Πολύβ.2,14,6 συνεχῶς μέχρι πρὸς τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν.

**συνέψημα**-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ὁμοῦ ἑψημένον ἢ βεβρασμένον : Γαλ.6,531 καὶ χωρὶς τοῦ συνεψήματος ὠμὰ τὰ κρόμμυα προσφέρονται.

**συνεψιάω** μτγν. συμπαίζω : ΑΠ 5,288 πίνοντι συνεψιάουσα.

**συνέψω,** ἀόρ. συνέψησα, βράζω ὁμοῦ, ψήνω μαζί : Διοσκ.2,122 κράμβῃ συνέψουσι τὰ λιπαρὰ τῶν κρεῶν· κ. παθ. : Ἀριστλ.ἀπ.110, Λουκ.Ζεὺς Τραγ.30 οὐκ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνη νῦν ἐν Λυδίᾳ ξυνέψεται· || ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως τῶν χυμῶν : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.19 ἐκ τοῦ μιχθῆναι καὶ

**κριθῆναι ἀλλήλοισι καὶ συνεφηθῆναι·** ‖ ἐπὶ τῆς πέφεως : Ἱππ.Διαίτ.3,79· ‖ ἐπὶ οὔρων θερμαινομένων **ἐν τῇ κύστει** : Ἱππ.Ἀέρ.9 **ἐν ἑαυτῇ συνέφει καὶ θερμαίνει·** ‖ παθ. ἐπὶ καρπῶν, ὑφίσταμαι ζύμωσιν, ὡριμάζω : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,21,2 **ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς ὥρας συνέφεται·** ‖ παθ. ἐπὶ μετάλλων, τήκομαι ὁμοῦ, χωνεύομαι : Ἀριστλ.Θαυμ.835a,11 **γῆς τινος συνεφομένης χαλκῷ.**

**συνεφῶ**-έω μτγν. συνέφω βλ.λ. : Γαλ.Λεπτ.Διαίτ. 115, Ἀλέξ.Τραλλ.Πυρ.3.

**συνηβολίη** (ἡ) μτγν. ἐπ. συμβολή, συνάντησις : Ἀπολλ.Ρ 2,1157 **συνηβολίῃ κεχάροντο.**

**συνηβολῶ-έω** μτγν. συναντῶ : Βάβρ.61,3.

**σύνηβος** (ὁ,ἡ) (ἥβη) συνέφηβος, συνομήλικος : Εὐρ.Ἡρ.438 **Καδμείων σύνηβοι.**

**συνηβῶ-άω** διάγω ὁμοῦ τὴν ἐφηβικήν μου ἡλικίαν, συνεκδ. συμπαίζω : Ἀνακρ.24 **οὐ γάρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν,** Ὀππ.Ἁλ.5,471 **δελφῖνι συνηβώοντος ἑταίρῳ·** ‖ κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.409Α **τοῖς Δελφοῖς ἡ Πυλαία συνηβᾷ.**

**συνηγεμονικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἐν ταὐτῷ, ἐξ ἴσου ἡγεμονικός : Γρηγ.Ναζ.1,741D **οὐδὲ συνηγεμονικὸν οὐδὲ ὁμότιμον.**

**συνηγεμών**-όνος (ὁ) μσν. ὁ συμμέτοχος ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, συνάρχων ἡγεμών : Νικ.Χων.Χρον.179C **τῷ συνηγεμόνι Βρανᾷ.**

**συνηγήτωρ**-ορος μσν. ὁ ὁμοῦ ἡγήτωρ, ἀρχηγός, ἡγέτης : Θεόδ.Βαλσ. ἐν Κοτελ.3,492C.

**συνηγμένως** (συνάγω) ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. περιληπτικῶς, συλλήβδην, μαζεμένα· Ἡσ. ἐν λ. ἀθρόως : Ἀν.Ὀξ.4,407, Τζέτζ.Χιλ.11,123 **οὐ συνηγμένως αὐτὰ εἰπών.**

**συνηγόρημα**-ατος (τὸ) μτγν. ἡ συνηγορία βλ.λ.: Δίων Κ 37,33 **ὁ Κικέρων . . ἐκ τῶν συνηγορημάτων τοὺς μὲν οἰκειούμενος, τοὺς δὲ ἐκφοβῶν.**

**συνηγορία** (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἔργον τοῦ συνηγόρου, ἡ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀγόρευσις πρὸς ὑπεράσπισίν τινος : Αἰσχίν.3,7 **τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας·** ‖ ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως κατὰ τὰς τελωνιακὰς δίκας : Ἐπιγρ. **ἀπὸ συνηγοριῶν ταμείου·** ‖ Πάπ. τὸ δικαίωμα τοῦ συνηγορεῖν· ‖ γεν. ὑπεράσπισις, διὰ λόγων ἐνίσχυσις ὡρισμένης ἀπόφεως, βοήθεια ἠθική : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1425a,7 **συνηγορίαι περὶ τῶν συμμάχων,** Φιλόδ.Ὀργ.65W **μετὰ συνηγορίας ἐπιρρωνύντες·** **2)** σύμφωνος ἄποψις, γνώμη, μαρτυρία : Σωρ.2,3 **εἰς τὴν συνηγορίαν τοῦ ἴδια πάθη γίνεσθαι γυναικῶν·** **3)** ἐπιβεβαίωσις, κατάφασις, παραδοχή : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.235,13 **συνηγορία τοῦ εἶναί τι.**

**συνηγορικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν συνήγορον ἢ τὴν συνηγορίαν βλ.λς: Πολυδ.4,25, Φίλ.1,302,15 **ῥητορικῆς τὸ συνηγορικὸν καὶ ἔμμισθον εἶδος·** **2)** **τὸ συνηγορικόν** ὁ μισθὸς τοῦ συνηγόρου, ἰδ. τοῦ δημοσίου : Ἀριστφ. Σφ.691 **φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμήν,** Πάπ.· **3)** ἐπίρρ. **συνηγορικῶς** κατὰ τὸν τρόπον τοῦ συνηγόρου : Πολυδ.4,26.

**συνήγορος**-ον κ. νεώτ. κ. δημ., αἰολ. **συνάγορος** ὁ ἀπὸ κοινοῦ ὁμιλῶν, σύμφωνος : Σοφ.Τρ.1165 **μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα·** **2)** ὡς οὐσ. ὁ ὑπερασπίζων τινὰ διὰ λόγων : Αἰσχ.Ἀγ.831 **συνήγορόν μ' ἔχεις·** **3)** ἐν τῷ πολιτ. βίῳ τῶν Ἀθηναίων, ἄρχων ὑποστηρίζων τοὺς παλαιοὺς νόμους ἐνώπιον τῶν νομοθετῶν : Δημ.711· **4)** ὁμ. ὁ δημόσιος κατήγορος κατὰ τὰς εἰσαγγελίας καὶ κατὰ τὴν δόσιν τῶν εὐθυνῶν : Ἀριστφ.Ἀχ.715, Ψήφ.π.Πλούτ.Ἠθ.833F· **5)** ἰδ. ἐν τῇ Ἀθην. πολιτείᾳ δέκα ἄρχοντες, βοηθοὶ τῶν δέκα λογιστῶν, ἐλέγχοντες τοὺς δαπανήσαντας δημόσια χρήματα ἄρχοντας, εἰσάγοντες καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν ὑπευθύνων εἰς τὰ δικαστήρια : Ἀριστλ.Ἀθ.54,2 **κληροῦσι . . καὶ λογιστὰς δέκα καὶ συνηγόρους τούτοις δέκα·** ‖ ὁμ. ἐν Βοιωτίᾳ **συνήγοροι** ἄρχοντες φροντίζοντες περὶ τῶν εὐθυνῶν τῶν ἀρχόντων : Ἐπιγρ.· πρβλ. Ἀριστλ.Πολιτ.1322b,11· **6)** **συνήγορος τοῦ ταμείου** ὁ ὑπερασπίζων τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως κατὰ τὰς τελωνιακὰς δίκας : Ἐπιγρ.· πρβλ. κ. Ἐπιγρ. **συν- τοῦ ἐν Φρυγίᾳ ταμιείου καὶ τοῦ ἐν Ἀσίᾳ** (λατ. advocatus fisci)· **7)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πρὸ δικαστηρίου συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ δικαίου διαδίκου τινός, δικηγόρος, ἁ. σύνδικος : Δημ.556 **μὴ συνηγόρους μόνον ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τούτῳ πεπραγμένων·** πρβλ. Νόμ.π.Δημ.1137 **ἐάν τις . . συνήγορος ὢν λαμβάνῃ χρήματα ἐπὶ ταῖς δίκαις ταῖς . . δημοσίαις.**

**συνηγορῶ-έω** κ. νεώτ., αἰολ. **συνᾱγορέω** συναγορεύω, συμφωνῶ, ὑποστηρίζω : Σοφ.Τρ.811 **ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ·** **2)** νομ. ὑπερασπίζω τινὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, εἶμαι συνήγορος : Ἀριστφ.Ἀχ.685 **σπουδάσας ξυνηγορεῖν,** Πλάτ. Νόμ.937Α **συνηγορεῖν καὶ μαρτυρεῖν,** Ἰσοκρ.1, 37 **μηδενὶ πονηρῷ πράγματι . . συνηγόρει,** Δημ. 1233 **προσποιοῦνται ὑπὲρ τοῦ δικαίου συνηγορεῖν,** Ἐπιγρ. **συνηγορεῖν εἰς τὸ πάντα πραχθῆναι τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ·** κ. παθ. : Πάπ. **οἱ συνηγορούμενοι ὑπ' ἐμοῦ** (οἱ πελάται μου)· **3)** γεν. ὑποστηρίζω, δέχομαι ὡρισμένην ἄποψιν : Ἀριστλ. ΗΝικ.1101b,28 **συνηγορεῖν περὶ τῶν ἀριστείων τῇ ἡδονῇ·** κ. παθ. : Γαλ.15,36 **ἐνδέχεται . . τὴν δόξαν οὐκ ὀρθῶς συνηγορεῖσθαι·** ‖ συνεκδ. ἐπικουρῶ, ἔρχομαι εἰς ἐνίσχυσιν, συμφωνῶ, ἐπιβεβαιῶ : **ὅλα συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς του.**

**συνηγοῦμαι-έομαι** μτγν. κ. μσν. ἀπὸ κοινοῦ ἡγοῦμαι, ὁδηγῶ, εἶμαι ὁμοῦ μετ' ἄ. ἡγέτης, συνάρχων: Διόδ.Σ 14,81 **λαβεῖν εἰς τὸν πόλεμον συνηγησόμενον ὃν ἂν προαιρῆται.**

**συνηγούμενος** (ὁ) μσν. ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου ἡγούμενος : Μιχ.Ἀκομ.5,311,19.

**συνηδέατε** ἰων. β' πρόσ. πληθ. ὑπερσ. τοῦ σύνοιδα βλ.λ.

**συνήδομαι,** μέλλ. **συνησθήσομαι,** ἀόρ. **συνήσθην,** ὁμοίως εὐχαριστοῦμαι, τέρπομαι, συγχαίρω : Πλάτ.Πολ.462Ε **ἡ πόλις ἢ συνησθήσεται ἅπασα ἢ ξυλλυπήσεται,** Ξεν.Ἀπομν.3,11,10 **καλόν τι πράξαντος σφόδρα συνησθῆναι·** ‖ μτ. δοτ. προσ. ἐκ συμπαθείας χαίρω μετά τινος : Ἡρ.3,36 **Κροίσῳ συνήδεσθαι ἔφη περιεόντι,** Εὐρ.Ἴων 728 **ὡς μοι συνησθῇς·** ‖ μτ. δοτ. πράγμ. ἢ ἐμπρ. διορ. χαίρω, εὐχαριστοῦμαι διά τι : Ξεν.ΚΠ 8,2,2 **συνηδόμενος ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς,** Ἀριστλ.Ρητ.1381a,4 **συνήδεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς,** ΚΔ Ρωμ.7,22 **συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ·** ‖ μτ. γενικ. δηλούσης τὸ αἴτιον τῆς χαρᾶς : Ἀπп.Μακ.17 **συνηδόμενοι τῶν γεγονότων,** Λιβάν.Λόγ.53,2· ‖ μτ. δοτ. προσ. κ. πράγμ. : Σοφ.ΟΚ 1398 **οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς ξυνήδομαί σοι·** **2)** χαίρω ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἄλλου, χαιρεκακῶ (σπαν.)· πρβλ.ἐφήδομαι : Εὐρ.Μήδ.136 **οὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσιν δώματος,** αὐτ.Ἱππ.1286 **τί τάλας τοῖσδε συνήδῃ,** αὐτ. Ῥῆσ.958 **θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι,** Ἰσοκρ.8, 87 **συνηδόμενοι ταῖς συμφοραῖς** (διόρθ.).

**συνηδύνω,** παθ. **συνηδύνομαι** κ. ἐν μέσ. σημ., καθιστῶ τι ἡδύ, γλυκαίνω, νοστιμεύω : Πλούτ.Ἠθ. 668F **τὸν ἄρτον ὁ ἅλς συνηδύνει·** κ. παθ. : αὐτ. 661Β, Παῦλ.Αἰγ.2,41· **2)** μτφ. εὐφραίνω διὰ τῆς συναναστροφῆς μου : Ἀριστλ.ΗΝικ.1126b,30.

**συνήθεια** (ἡ) κ.μσν. κ.νεώτ., δημ. (προφ.τρισυλλ.), συνδιαίτησις, συναναστροφή, φιλικὴ σχέσις, οἰκειότης, γνωριμία : Ἰσοκρ.1,1 **αἱ πρὸς ἀλλήλους συνήθειαι,** αὐτ.1,1 **τὰς τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσεν,** Αἰσχίν.2,23 **διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν,** Ἀριστλ.ΖΓ 753a,12 **συνή-**

θεια καὶ φιλία, αὐτ.ΗΝικ.1158a,11 ἡ πολιτικὴ συνήθεια, Πλούτ.Περ.7 φιλοφροσύνην καὶ συνήθειαν, Πάπ. ὧν ἡμῖν ἐν συνηθείᾳ· 2) σαρκική, ἐρωτικὴ μεῖξις : Ξεν.ΚΠ 6,1,31 (δ.γρ. συνουσίαι), Πλούτ. Ἠθ.310Ε συνήθειαν ἔχειν μετὰ γυναικός, Βέττ. Βάλ.288,23 συνήθεια πρὸς γυναῖκα· 3) ἐπὶ ζῴων, τὸ συναγελάζεσθαι, συναγελασμός : Ἀριστλ.ΖΙ 575b,19 αἱ συνήθειαι γίνονται ταῖς βουσὶ ὥσπερ ταῖς ἵπποις· ‖ κ. αὐτὴ ἡ ἀγέλη : Ἀριστλ.ΖΙ 611a,7 αἱ δὲ βόες νέμονται καθ᾽ ἑταιρίας καὶ συνηθείας· 4) κ. ἐπὶ στρατιωτῶν, τάγμα, λόχος : Πολύβ.35,4,14 προσεπορεύοντο κα- τὰ συστρέμματα καὶ συνηθείας· 5) κ.νεώτ., δημ. κ. συνήθειο τὸ καθ᾽ ἕξιν γινόμενον, ἔθος ἔθιμον : Ὁμ.Ὕμν.Ἑρμ.485, Πλάτ.Πολ.516Α συνηθείας δέοιτ᾽ ἂν εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι, ΚΔ Ἰω.18,39 ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω, Ἰω.Χρυσ.49,230 μέγα ἡ συνήθεια καὶ φύσις ἔχει δύναμιν· ‖ ἰδ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλάτ.Πολ.620Α κατὰ συνήθειαν τοῦ προτέρου βίου, αὐτ.Νόμ. 655Ε παρὰ συνήθειαν, αὐτ.Θεαίτ.157D ἠναγκάσμεθα ὑπὸ συνηθείας, Ἀριστλ.ΖΙ 494b,21 διὰ τὴν συνήθειαν, Ἰω.Χρυσ.50,505 γίνεται ἐκ συνηθείας· 6) ἐξοικείωσις πρός τι : Ξεν.Κυν.12,4 ἡ συνήθεια τοῦ ἔργου, Δημ.342 λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων, Ἐπίκ.ἀπ.46 πολλῆς.. συνηθείας ἡ ῥητορική· ‖ δθ. ἐξάσκησις ἢ ἐφαρμογή : Πολύβ. 1,42,7 πολλῆς δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας· πρβλ. Πλάτ.Νόμ.656D· ‖ πεῖρα : Πολύβ.1,42,7 εἴσπλους πολλῆς δεόμενος ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, αὐτ.39,5,2 μέχρι οὗ συνήθειαν ἔχωσι τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς νόμοις, Πλούτ.Ἠθ.791Α συνήθειαν ἐκτῶντο πρὸς τὰ κοινά· 7) ἐπὶ τοῦ λόγου, συνήθης χρῆσις τῆς γλώσσης : Πλάτ.Θεαίτ. 168D ἐκ συνηθείας ῥημάτων καὶ ὀνομάτων, Αἰσχίν.1,165, Φιλόδ.Ρητ.1,59S ἡ συνήθεια τῶν Ἑλλήνων, Γαλ.18(2),237 αἱ κατὰ διαλέκτους συνήθειαι· ‖ ἀπολ. ἡ κοινὴ γλῶσσα : Πλούτ.Ἠθ.22F τῷ ἐπαινεῖν ἀντὶ τοῦ παραιτεῖσθαι νῦν κέχρηται, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.323,22 κατὰ τὴν συνήθειαν· 8) πάπ. κ. μσν. τὰ κατ᾽ ἔθος διδόμενον φιλοδώρημα ἔχον συνήθως ἰσχὺν νομίμου δικαιώματος, τὰ τυχερά : Πάπ., Νεαρ. Λέοντ.Τακτ.19,18 μηδένα.. τὸ οἱονοῦν δῶρον παρ᾽ αὐτῶν λαμβάνειν ἢ τὰς λεγομένας συνηθείας, αὐτ.120,123 περὶ τῶν ὑπὲρ χειροτονίας διδομένων συνηθειῶν· 9) μσν. στρατιωτικὸς μισθός : Μαυρίκ.Στρατ.1,2 ἀναλόγως πρὸς τὴν ἑκάστου ποιότητα καὶ τὰς χορηγουμένας αὐτοῖς χρυσικὰς συνηθείας (δ. χρυσικὴ ῥόγα)· ‖ ὁμ. μισθὸς τῶν δικαστῶν ἢ γραφέων : Νεαρ.Κ Πορφ. περὶ συνηθειῶν περὶ σκρίβα· 10) μσν. οἱ κατ᾽ ἔθος ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ τελούμενοι ἀγῶνες : Μαλάλ.Ι 396,5 μετ᾽ ὀλίγον καιρὸν ἐπετελέσθη ἐν Δάφνῃ Ἀντιοχείας κατὰ τὸ ἔθος ἡ συνήθεια τῶν Ὀλυμπίων ἡ λεγομένη· 11) μσν. κτ. πληθ. τὰ ἔμμηνα τῶν γυναικῶν : Κανονάρ.Ἰω.Μοναχ.112.

**συνήθ(ε)ιο** (τὸ) δημ. συνήθεια, ἔθος, ἔθιμον, ἕξις: Ἀρτ.Βατοπ.4,2 μὲ τοῦ καιροῦ τὸ γοργὸ πέρασμα | ἀλλάζει ὁ ἄνθρωπος συνήθια, δημ. γνωμ. κάθε τόπος καὶ συνήθειο.

**συνήθης-εος-ους-ηθες** κ.νεώτ., γενικ. πληθ. συνηθέων, συνηρ. συνηθῶν ἢ συνήθων (καθ᾽ Ἡρωδιαν.) ὁ συνδιαιτώμενος, οἰκεῖος, γνώριμος, φίλος : Ἡσιοδ.Θ 230 συνήθεες ἀλλήλῃσιν, Πλάτ.Πολ.375Ε πρὸς τοὺς συνήθεις καὶ γνωρίμους, αὐτ.Κρίτ.43 \ ξυνήθης ἤδη μοί ἐστιν, Φιλήμ.213,13 φίλοι καὶ συνήθεις· ‖ μτ. γενικ. ὡς οὐσ. ὁ φίλος : Διόδ.Σ 19,47, Πλούτ.Νομ.1 Πυθαγόρου συνήθεις· ‖ ὁ ὅμοιος κατὰ τοὺς τρόπους ἢ τὰ ἤθη : Θουκ.1,71 οὔτε ξυνηθεστέρους ἂν ἄλλους εὕροιμεν· 2) ὁ εἰθισμένος, ἐξοικειωμένος : Πλάτ.Πολ.517D πρὶν ἱκανῶς συνήθης γενέσθαι τῷ παρόντι σκότῳ, αὐτ.Νόμ.797 σώματα πᾶσι ποτοῖς καὶ πόνοις συνήθη γιγνόμενα, αὐτ.Νόμ.666D συνήθεις ᾄδειν γενόμενοι· ‖ ἐπὶ ζῴων, ὁ χειροήθης, ἐξῳκειωμένος πρὸς τὸν ἄνθρωπον : Ἀριστλ.ΖΙ 629b,11 τὰ σύντροφα καὶ συνήθη, ΑΠ 9,287 χειρὶ συνήθης· ‖ ἐπὶ τόπου, ὁ συνήθως συχναζόμενος ὑπὸ ζῴων, οἰκεῖος : Ἀριστλ.ΖΙ 596b,29 ἐν αὐτοῖς τοῖς συνήθεσι τόποις εὑρίσκεται τὰς βοηθείας· 3) ἐπὶ πραγμ., γεγονότων ἢ καταστάσεων, ὁ καθ᾽ ἕξιν, κατὰ συνήθειαν γινόμενος, ὁ συνηθισμένος : Σοφ. Φιλ.894 σύνηθες ἔθος, αὐτ.Τρ.88 ὁ ξυνήθης πότμος πατρός, αὐτ.Ἠλ.903 ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, Θουκ.1,6 τὴν ξυνήθη δίαιταν, Ἀνδ.2,26 σημεῖα τῷ γένει ξυνηθέστερα, Πλούτ.Θεμ.3 πότους τοὺς συνήθεις· ‖ νεώτ. ὁ συμβαίνων οἱονεὶ κατὰ κανόνα, ὁ μὴ ἔκτακτος : ἡ συνήθης θερμοκρασία - ἀγοραστικὴ κίνησις· ‖ ἰδ. τὸ οὐδ. : Θουκ.6,34 τὸ ξύνηθες ἥσυχον (ἡ κατὰ συνήθειαν ἡσυχία), αὐτ.6,55 τὸ ξύνηθες φοβερόν, Πλάτ.Τίμ.21Β τὸ τῆς ἑορτῆς σύνηθες· ‖ ὁμ. ἐν ἀπροσ. ἐκφρ. : Εὐρ.Ἄλκ.40 σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί, Πλάτ.Νόμ.739Α διὰ τὸ μὴ σύνηθες εἶναι νομοθέτῃ· ‖ τὸ σύνηθες ὁ συνήθης τρόπος τοῦ ζῆν, ἡ συνήθης δίαιτα, τὸ κανονικό : Ξεν.Ἀπομν. 3,14,6 ποθῶν τὸ σύνηθες· 4) ἐπὶ τοῦ λόγου, ὁ κοινῆς χρήσεως, κοινός : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.45,1, Φιλόστρ.Θε.258,10 ἰδέαν ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας, συνηθεστέραν δὲ ἀττικίσεως· ‖ τὸ σύνηθες ἡ κοινὴ χρῆσις : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.178,28.

**συνηθία** (ἡ) μτγν. συνήθεια : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.1,292.

**συνηθίζω** (συνήθης) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. (ἐσφ.γρ. συνειθίζω) κάμνω τι κατὰ συνήθειαν, καθ᾽ ἕξιν, ἐθίζω ἐμαυτὸν πρός τι : Ἰω Κλίμ.294,10 σεσυνηθίκαμεν, - συνηθίζει πάντα νὰ ξυπνᾷ πολὺ πρωΐ - νὰ ξενυχτᾷ· ‖ ἐξοικειοῦμαι, προσαρμόζομαι πρός τινα κατάστασιν : συνήθισε μιὰ χαρὰ στὴ δουλειά, - ἀπὸ μικρὸς συνήθισε τὸ πιοτό, - συνήθισα στὶς φωνές του· ‖ ἀποκτῶ ἐμπειρίαν ἢ δεξιότητα πρός τι : συνήθισε πιὰ στὸ τρέξιμο - στὸ γράψιμο· 2) ἐθίζω ἄλλον τινὰ πρός τι, κάμνω τινὰ νὰ ἔχῃ ὡρισμένην συνήθειαν ἢ νὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς ὡρισμένην τινὰ κατάστασιν : συνήθισαν τὸ παιδί τους ἀπὸ μικρὸ στὰ κρύα, - τὸν συνήθισαν νὰ καπνίζῃ - νὰ πίνῃ· 3) τριτοπροσ. συνηθίζεται-ονται εἴθισται ἢ εἶναι ἐν χρ. ἢ τοῦ συρμοῦ, τῆς μόδας : Ἀντίοχ.Ὁμιλ. 1108D συνηθιζόμενος, - δὲν συνηθίζεται αὐτὸ στὸν τόπο μας, - ἐφέτος συνηθίζονται τὰ γούνινα παλτά· 4) δημ. ἡ μτχ. συνηθισμένος-η-ο ἐπὶ προσ., ὁ εἰθισμένος, ἀποκτήσας ὡρισμένην ἕξιν ἢ συνήθειαν ἢ προσοικειωθεὶς πρός τινα κατάστασιν : συνηθισμένος πάντα νὰ βρίζῃ, - δὲν ἤτανε συνηθισμένος στὰ κρύα καὶ ἀρρώστησε· ‖ ἐπὶ πραγμ., γεγονότων ἢ καταστάσεων, ὁ συμβαίνων κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τινός : ἦρθε στὴ συνηθισμένη του ὥρα, φρ. δημ. τὰ συνηθισμένα του τὸ σύνολον τῶν ἕξεων ἢ συνηθειῶν ἢ τῶν τρόπων τινός, τὰ φερσίματά του· ‖ γεν. ὁ συνήθης, κατὰ συνήθειαν ἢ οἱονεὶ κατὰ κανόνα γινόμενος : συνηθισμένος καιρός, - συνηθισμένη ἔκφρασις, - τὸ συνηθισμένο κόλπο· ‖ δθ. ὁ κοινῆς πλέον χρήσεως, ὁ τετριμμένος, ἐν καταφρ. ἰδ. ἐννοίᾳ : δὲ βαριέσαι, συνηθισμένα πράματα.

**συνηθικός-ή-όν** μσν. ὁ συνήθης, τακτικός : Δημήτρ.Ἱερακ.39,7 δεσμευθῆναι τὸ συνηθικόν, Κοσμ. Ἱεροσ. ἐν Λαμπεκ.Καισ.Βιβλ.4,477C ἄλλοι μὲν ἄλλα τῶν ψαλμῶν ἔχουσι λόγων εἴδη.. διδακτικόν, συνηθικόν· ‖ ἐπίρρ. συνηθικῶς συνήθως : Μᾶρκ.Ἐρημ.914Α.

**συνηθοῦμαι-έομαι** μτγν. ὁμοῦ διηθοῦμαι, διυλίζομαι : Γαλ.19,649.

**συνήθως** ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐν οἰκειότητι, φιλικῶς: Δημ.974 συνήθως ἔχων ἐμοὶ καὶ γνώριμος ὤν, Πλούτ.Λύσ.13 πρὸς ἐκεῖνον οὐκ ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι συνήθως· 2) κ. νεώτ. κατὰ τὸ σύνηθες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον : Αἰσχίν.2,132 ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως ἐπακολουθοῦσα στάσις, Πλούτ.Γάλβ.15 ἐξαπατώμενοι συνήθως ὑπὸ τῶν ἐν ἀρχῇ λεγομένων, - συνήθως ἔρχεται πρωΐ· 3) μτγν. κ. μσν. κατὰ τὴν συνήθη χρῆσιν : Σχόλ.Θουκ.᾽Οξ.853 [ἀντίθ. τοπικῶς]· ‖ κοινῶς : Φιλόδ.Οἰκ.29J ἡ συνήθως εὐνοουμένη οἰκονομία· κ. συγκρ. : Δομάσκ.᾽Αρχ.5,3 εἰ πάντα εἴποιμεν συνηθέστερον [δημωδέστερον].

**συνηκολουθηκότως** [συνακολουθῶ] ἐπίρρ. μτγν. κατ᾽ ἀκολουθίαν, ἑπομένως : Χρύσ.Στωικ.2,257.

**συνήκοος**-ον [ἀκοή] ὁ ὁμοῦ ἀκούων, συνακροατής : Πλάτ.Νόμ.711E οἱ συνήκοοι τῶν λόγων· ‖ ὁ δυνάμενος νὰ ἀκούῃ ὁμοίως πρὸς ἄλλον : Πλούτ.᾽Ηθ.678E τῷ κορυφαίῳ τὸν κρασπεδίτην συνήκοον ἔχειν (ὥστε ὁ ἔσχατος εἰς τὸν χορὸν νὰ δύναται νὰ ἀκούῃ τὸν κορυφαῖον).

**συνήκω** ἔχω ἔλθει ὁμοῦ, συνέρχομαι, συνῆλθον μτ. ἀ. : Θουκ.5,87 συνήκετε περὶ σωτηρίας, βουλεύσοντες· 2) συνοντῶμαι ἐπὶ τὸ αὐτό, συνάπτομαι, συμπίπτω : Ξεν.Πόροι 4,44 συνήκοι ἂν τὰ ἔργα εἰς ἓν ἐξ ἁπάντων τῶν τειχῶν, ᾽Αριστλ.ΖΠ 710b,2 συνήκοντα πάλιν εἰς στενόν, αὐτ.ΖΙ 495b, 10 διαφύσεις . . εἰς ὀξὺ συνηκούσας.

**συνηλικία** (ἡ) μτγν., ποι.-ίη ἡ αὐτὴ ἡλικία : ᾽Επιγρ.

**συνηλικιώτης** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ τῆς αὐτῆς ἡλικίας, συνομήλικος : ΚΔ Γαλ.1,14 προέκοπτον . . ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας, ᾽Αλκίφρ.1,2.

**συνηλικιῶτις**-ιδος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ συνηλικιώτης βλ.λ. : Γεώργ.Νικομ. ἐν Combefis Πατρ.1,1122A παῖδα τὴν συνηλικιῶτιν.

**συνήλικος**-ον μσν. ὁ συνομήλικος : Βί.᾽Ηλ.Σπηλαιώτ. ἐν ASS Σεπτ.852,2).

**συνῆλιξ**-ῖκος (ὁ,ἡ) ὁ τῆς αὐτῆς ἡλικίας, συνομήλικος : Αἰσχ.Πέρσ.784 ἐμοὶ ξυνήλικες, Εὐπ.181,5 ἠκούσατ᾽, ὦ συνήλικες;, ΑΠ 7,711 [ἐν τῷ τ. συνάλικες, θηλ.], Θεοδοτ. εἰς Ψαλμ.1,10 παιδάρια συνήλικα [πρβλ. συνήλικος].

**σύνηλυς**-ὔδος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἐρχόμενος, συμπορευόμενος : Νόνν.Εὐαγγ.᾽Ιω.2,65 αὐτὸς ὁμοῦ γνωτοί τε συνήλυδες, Γλωσσ.

**συνηλυσίη** μτγν.ποι. συνέλευσις, σύναξις: ΑΠ 9,665.

**συνήλυσις**-εως μτγν. συνηλυσίη, σύναξις : Κλήμ. ᾽Αλ.Παιδ.165 μελετήσας ἐνθένδε ἁγίαν συνήλυσιν· ‖ ῾Ησ. «συνήλυσις, συνδρομὴ ἐπὶ τὸ αὐτό».

**συνηλῶ**-όω μτγν. ὁμοῦ καρφώνω : Φίλ.Βελ.57, 34, Πολύαιν.7,21,3· ‖ συνάπτομαι : Παῦλ.Αἰγ.6,88 βραχίονος θώρακι συνηλουμένου.

**συνήλωσις** (ἡ) [συνηλῶ] μτγν. προσήλωσις, κάρφωμα : Παῦλ.Αἰγ.6,88, Γλωσσ.

**συνημέρευσις**-εως (ἡ) ἡ καθημερινὴ συναναστροφή, συνδιημέρευσις : ᾽Αριστλ.ΗΕὐδ.1239b,19.

**συνημερευτής** (ὁ) ὁ καθημερινὸς σύντροφος : ᾽Αριστλ.Πολ.1314a,10.

**συνημερεύω** διέρχομαι τὴν ἡμέραν ὁμοῦ μετά τινος, ὁμοῦ διημερεύω, συνδιάγω : Πλάτ.Συμπ. 217B διαλεχθεὶς ἄν μοι καὶ συνημερεύσας ᾤχετο ἀπιών, αὐτ.Φαῖδρ.240B, Ξεν.᾽Απομν.1,4,1 συνημέρευε τοῖς συνδιατρίβουσι, ᾽Αριστλ.ΗΝικ.1157b, 15· 2) συνεκδ. ὁμοῦ ἀσχολοῦμαι πρός τι : ᾽Αριστλ.ΗΝικ.1172a,5.

**συνημεροῦμαι**-έομαι ἐπὶ γῆς, διὰ τῆς καλλιεργείας ἡμεροῦμαι, καθαρίζομαι : Θεόφρ.ΦΙ 6,3,3 [τῆς γῆς] συνεργαζομένης καὶ ἀεὶ συνημερουμένης ἐξαναχωρεῖν.

**συνημίτονον** (τὸ) νεώτ. μαθ. ἡ προβολὴ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἐπικέντρου γωνίας ἐπὶ τὴν ἑτέραν πλευρὰν αὐτῆς.

**συνημμένως** [συνάπτω] ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐν συναφείᾳ, συνδεδεμένως, ἡνωμένως, ὁμοῦ : Γαλ. 19,84, ᾽Αλέξ.᾽Αφρ.Μεταφ.467,2, Γρηγ.Νύσσ.3,36D ἡ φύσις οὐ παραδέχεται τὴν διάκρισιν, ἀλλὰ συνημμένως νοεῖται μετὰ τοῦ ἑτέρου τὸ ἕτερον.

**συνημοσύνη** (ἡ) [συνίεμαι] συνθήκη, συμβιβασμός : ᾽Ιλ.Χ 261 μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε· 2) μτγν. σχέσις, οἰκειότης, συγγένεια : ᾽Απολλ.Ρ 1,300 θάρσει δὲ συνημοσύνῃσιν ᾽Αθήνης ἠδὲ θεοπροπίῃσιν, ᾽Απολλιν.Ψαλμ.24,21 μαρτυρίην μεθέπουσι συνημοσύνην τε θεοῖο.

**συνήμων**-ονος-ον συνηνωμένος, συνδεδεμένος, οἰκεῖος : ᾽Επιγρ. ἡ δὲ συνήμων λάθα εἰς ἀφανῆ τόνδε μ᾽ ἔκρυφε τάφον· ‖ κτ. πληθ. οἱ σχετικοί, οἰκεῖοι, σύντροφοι : ᾽Απολλ.Ρ 4,1210 δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας.

**συνήνεμος**-ον μτγν. ὁ εἰς τοὺς ἀνέμους ἐκτεθειμένος, κατήνεμος : Πολυδ.5,110· ‖ μτφ. ἀνεμώλιος, σκορπιζόμενος μὲ τὸν ἄνεμον : ῾Ηράκλειτ. ᾽Αλληγ.33 τὰς συνηνέμους ἐλπίδας [ὁμφ.].

**συνηνιοχῶ**-έω ὁμοῦ ἡνιοχῶ, διοικῶ· 2) μτφ. συνδιέπω, συγκυβερνῶ, ὁμοῦ διαχειρίζομαι ἐξουσίαν : Σχόλ.᾽Αριστφ.Νεφ.25, Γρηγ.Νύσσ.3,532D συνηνιοχοῦσα τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ τὴν τοσαύτην ἀρχήν.

**συνηνωμένως** [συνενῶ-όω] ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ, ἡνωμένως : ᾽Επιφάν.1,936A τῇ ὁμοουσιότητι ἐκ τοῦ τετάχθαι συνηνωμένως, Τζέτζ.Χιλ.12,60.

**συνήορος**-ον, δωρ. κ. τραγ. συνάορος [συναείρω] συνηνωμένος, στενῶς συνδεδεμένος, προσηρμοσμένος· κ. μτφ. σύντροφος : ᾽Οδ.Θ 99 φόρμιγξ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ, Πίνδ.Ν 4,5 εὐλογία φόρμιγγι συνάορος, αὐτ.ἀπ.122,12 ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί· 2) ὁ διὰ γάμου συνδεδεμένος, σύζυγος : Εὐρ.᾽Ορ.1136, αὐτ.῎Αλκ.824.

**συνηπειρώτης** (ὁ) μτγν. ὁ ὁμοῦ ὢν ἠπειρώτης βλ.λ.] : Βάρρ.Γεωγρ.2,5.

**συνηπεροπεύω** ὁμοίως ἢ πρὸς τούτοις ἐξαπατῶ : ᾽Αριστφ.Λυσ.843.

**συνηρεμῶ**-έω μτγν. ἐπὶ ὕδατος, ὁμοίως ἠρεμῶ : ῞Ηρων Πνευμ.1,2 ὥστε τὸ ἐν τῷ σίφωνι συνηρεμήσει αὐτοῖς.

**συνηρέτης** (ὁ) Φώτ. «σύμφωνος, ὡς ὁ ἐναντίος ἀντηρέτης».

**συνηρετῶ**-έω ἀπὸ κοινοῦ κωπηλατῶ· 2) μτφ. συνεργῶ, συμβοηθῶ, συμφωνῶ : Σοφ.Αἴ.1329 σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν [κτ. διόρθ. ἐκ τοῦ ῾Ησ. «ξυνηρετίσεις· συνήσεις, συζυγήσεις» ἀντὶ τῆς γρ. ξυνηρετμεῖν], Εὐρ.ἀπ.776 ἆρ᾽ ὄλβος αὐτοῖς . . ξυνηρετεῖ; (διόρθ. ἀντὶ συνηρεφεῖ), αὐτ. ἀπ.282,7 ξυνηρετεῖν τύχαις [πιθ.γρ. κἀξυπηρετεῖν].

**συνηρέφεια** (ἡ) μτγν. πυκνὴ ἐπισκίασις δένδρων : ᾽Αππ.᾽Εμφ.Πολ.4,103 οὐ γνωσθήσεσθαι διὰ τὴν συνηρέφειαν οὐδὲ οἰωνοῖς [ἐσφ.γρ. συνηρεφίαν].

**συνηρεφής**-οῦς-ές [ἐρέφω] ὁ διὰ δένδρων πυκνῶς ἐσκιασμένος, ἐσκεπασμένος, κεκαλυμμένος : ῾Ηρ.1,110 χώρη . . ἴδῃσι συνηρεφής, αὐτ.7,111 ὄρεα . . ἴδῃσι καὶ χιόνι συνηρεφέα, ΑΠ 7,141 σᾶμα . . πτελέῃσι συνηρεφές· ‖ τὸ συνηρεφὲς σύσκιος τόπος, ἡσκιάδα : Λουκ.᾽Ανάχ.18· 2) μτφ. σκυθρωπός, κατσουφιασμένος : Εὐρ.᾽Ορ.957 ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα· 3) ὁ ἔχων πυκνὴν μᾶζαν, σύστασιν, συμπαγής, στερεός : ᾽Αριστλ.ΖΜ 679b,29 συνηρεφὲς ὄστρακον, Πλούτ. Δημήτρ.49 συνηρεφὴς ὕλη· ‖ κ. συγκρ. συμπαγέστερος : ᾽Αριστλ.ΖΙ 527b,33 τῶν καρκίνων ἡ θήλεια μεῖζον καὶ συνηρεφέστερον ἔχει τὸ ἐπικάλυμμα· 4) ἐπίρρ. συνηρεφῶς : Νικήτ.Εὐγ.6,9.

**συνηρεφῶ**-έω ἐπὶ φυλλωμάτων δένδρων, ἐπισκιάζω, ρίπτω πυκνήν, μεγάλην σκιάν : Θεόφρ. ΦΙ 3,1,5 τοσαύτην ὕλην συγγενᾶ τοῖς τόποις, ὥστε τῷ τρίτῳ ἔτει συνηρεφεῖν, Στουδ.Θεόδ.6A.

**συνηρημένως** [συναιρῶ] ἐπίρρ., μτγν., μον. κ. νεώτ. συνεσταλμένως, συμμαζεμένα : Ἀμμών.63V, Φώτ.κῶδ.240,323,6 **συνηρημένως καὶ ὁμοῦ γενέσθαι τὸν οὐρανόν**· **2**) κ. νεώτ. γραμμ. κατὰ συναίρεσιν, διὰ συναιρέσεως : Ἡσ. **ἐν λ.** ἅλιον, Εὐστ.Ὀδ.1410,4.

**συνήρης-ους-ες** μτγν. συνημμένος, συνηρμοσμένος : Νίκ.Ἀλ.512 **δαῖτα συνήρεα χιονόεσσαν.**

**συνήριθμος-ον** ἰων. τ. τοῦ συνάριθμος βλ.λ.

**συνηρμοσμένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συναρμόζω] ἐπίρρ. μτγν. προσφυῶς, καταλλήλως : Μᾶρκ.Αὐρ.4,45 **συνηρμοσμένως συντέτακται τὰ ὄντα.**

**συνηρτημένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συναρτῶ] ἐπίρρ. μτγν. ἐμπείρως, ἐπιτηδείως, δεξιῶς : Φιλόδ.Ρητ.915 **συνηρτημένως καὶ τεχνικῶς.**

**συνήρωες-ων** [οἱ] Ἐπιγρ. οἱ ὁμοῦ ὄντες, ἀναδειχθέντες ἥρωες.

**συνησθημένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συναισθάνομαι] ἐπίρρ. μτγν. μετὰ συναισθήσεως : Εὐσ. Κατ.εἰς Ψαλμ.1,115,11 **νηφαλίως καὶ συνησθημένως.**

**συνήσθησις-εως** [ἡ] [συνήδομαι] μτγν. τὸ συνευφραίνεσθαι : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,69 **ὁ δ' Ἀντώνιος ἐδίδασκε τοὺς Λίβωνος οἰκείους Λίβωνα καλεῖν ἐκ Σικελίας ἐπὶ συνησθήσει τοῦ κήδους.**

**συνησκημένως** [ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συνασκῶ] ἐπίρρ. γλωσσ. κομψῶς, κεκαλλωπισμένως.

**συνησσῶμαι-άομαι** κ. μσν. παθ., ἀττ. **συνηττῶμαι** ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἡττῶμαι, νικῶμαι : Ξεν. ΚΠ 6,4,14 **τῶν πολεμίων οἱ πολλοὶ μὲν συνήττηνται μεθ' ἑαυτῶν**, Δαμασκ.1.ἐν ASS Μαΐου 2,747Β **ἥττηται δ' ὁ τύραννος, συνήττηνται οἱ ἀόρατοι συνασπισταί.**

**συνησυχάζω** μτγν., μον. κ. νεώτ. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἡσυχάζω : Φίλ.2,168 **καὶ τὸ κατὰ μέρος ὡς εἰκὸς συνησυχάζειν**, Ἰω.Χρυσ.5,835· || μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. μετ' ἄλλου ἐν ἡσυχαστηρίῳ ἤτοι μονάζων διάγω : **οἱ ἐν τῇ μονῇ συνησυχάζοντες.**

**συνηφέρνω** μσν., δημ. κ. **συνεφέρνω** ἀμτβ., ἀόρ. **ἐσυνήφερα** κ. [ἐ]**συνέ-** συνέρχομαι σωματικῶς ἢ ψυχικῶς, ἀναλαμβάνω σωματικὰς δυνάμεις ἢ ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ὁμαλὴν ψυχικήν κατάστασίν μου, οἷον μετὰ ταραχὴν ἐκ θλίψεως, ἐκ φόβου κττ. : Ἐρωτόκρ.1,671, αὐτ.2,735 **μὲ τσὶ πολλὲς παρηγοριὲς δαμάκι συνεφέρνει, - ὁ ἄρρωστός μας ὅλο καὶ συνεφέρνει**· **2**) μτβ. συντελῶ εἰς τὸ νὰ συνέλθῃ τις εἰς ἑαυτόν, νὰ ἀναρρώσῃ ἢ νὰ ἠρεμήσῃ : **εἴδαμε κι ἐπάθαμε ὡς νὰ τὸν συνεφέρουμε ἀπὸ τὴ λιποθυμία- ἀπὸ τὸ φόβο**· **3**) μτφ. ἐν ἀμφοτ. ταῖς σημ. ἤτοι ἀμτβ. κ. μτβ. : **ἀρχίζει νὰ συνεφέρνῃ ἡ ἀγορὰ - τὸ ἐμπόριο, - ὁ πόλεμος θὰ συνεφέρῃ τὴ ναυτιλία μας.**

**συνήχεια** [ἡ] σχόλ. ὁ σιγμός : Σχόλ.Ὀδ.1 394 **σιγμοῦ, ὅ ἐστι συνηχείας** [δ.γρ.].

**συνήχησις-εως** [ἡ] [συνηχῶ] μτγν. κ. νεώτ. ἡ ὁμοῦ γινομένη ἀντήχησις, συμφωνία : Θεόφρ.ἀπ. 89,2, Φίλ.2,226, Πλούτ.Ἠθ.1021Β **ἐν ταῖς συμφωνίαις ἡδέως προσίεται τὴν συνήχησιν ἡ αἴσθησις**, Πορφ.Τετράβ.242D **πῶς ἂν συνήχησις γένοιτο**;, Ζωναρ.ἐν λ.Ὑμέναιος· **2**) νεώτ. μουσ. ἡ ταυτόχρονος ἤχησις δύο ἢ περισσοτέρων φθόγγων ὑπὸ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ὀργάνων ἢ περισσοτέρων φωνῶν· **3**) εἰδ. ἐν τῇ ἀρχ. μετρικῇ, τὸ κατὰ σύμπτωσιν ὁμοιοτέλευτον τῶν στίχων, οἷον [Ἰλ.Β 87] ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων | πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων· ὁμ. κ. τὸ ἐν ρυθμικῷ λόγῳ ὁμοιοτέλευτον φράσεων κατὰ παράταξιν [π. μτγν. κ. μσν. συνηθέστ. σκοπίμως γινόμενον], οἷον [Ἀκάθ.Ὕμν.Γ] **μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος**· ὁμ. κ. ἐν νεώτ., δημ. στίχοις, οἷον δρόμο πάει, π' ἀνηφοράει νὰ βγῇ σ' ἕνα ρημάδι κι ὅλο τραβάει στραβά, λοξὰ καὶ πλάΐ· **4**) νεώτ. γραμμ. ἡ κατὰ σύμπτωσιν ἢ σκόπιμος παράταξις λέξεων μετὰ συλλαβῶν ὁμοήχων, ἡ παρήχησις, οἷον [Σοφ.ΟΤ 371] τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ, [Ἀκάθ.Ὕμν.Γ] γνῶσιν ἄγνωσταν γνῶναι· ὁμ. κ. νεώτ. κ. δημ. οἷον, ὁ γαλανὸς ὁ οὐρανὸς ἐγέλα γάλα ὅλος. - χαχανίζει ὅπου χάσκει ἀχοσπηλιά.

**συνηχητικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνήχησιν βλ.λ.· || κ. ἐπίρρ. **-ῶς.**

**συνηχῶ-έω** κ. νεώτ. ἠχῶ ὁμοῦ, ἐν ὁμοφωνίᾳ, ἐν ἁρμονίᾳ : Ἀριστλ.Ἀκουστ.801b,9 **ὥσπερ καὶ τὰ χαλκεῖα καὶ τὰ κέρατα συνηχοῦντα ποιεῖ ἀπὸ τῶν ὀργάνων φθόγγους σαφεστέρους**, Πλούτ. Ἀντ.18 **τὰς σάλπιγγας ἐκέλευε συνηχούσας ἀφαιρεῖσθαι τὸ κατακούεσθαι τὸν Ἀντώνιον**, Δίων Κ 51,9 **τοὺς σαλπιγκτὰς συνηχεῖν κελεύσας**· **2**) ἠχῶ μετά τινος, ἀντηχῶ : Θεόφρ Χαρ.6,10 **φθεγγόμενοι μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ὡς συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργαστήρια**, Πολύβ.2,29,6 **ὥστε μὴ μόνον τὰς σάλπιγγας καὶ τὰς δυνάμεις ἀλλὰ καὶ τοὺς παρακειμένους τόπους συνηχοῦντας ἐξ αὑτῶν δοκεῖν προΐεσθαι φωνήν**, Φίλ.2,153· κ. παθ.: Ποσειδών.10J **ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοιούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι**· || κ. ὡς μτβ. κάμνω νὰ ἀντηχῇ : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,26 **γυναῖκες συνηχοῦσι κωκυτόν**· **3**) ρηματ.π. συνήχησις.

**συνήωρ-ήορος** [ἡ] γενικ.-**άορος** [Σουΐδ.], αἰτ.-**ήορα** [Χρησμ.π.Εὐνάπ.ΒΣοφ.465Β], ἡ σύζυγος· Ἡσ. «**ξυνάωρ**· εὐναία δάμαρ . . »· πρβλ. συνήορος.

**συνθακεύω** μαν. συνθακῶ βλ.λ. : Νικήτ.Εὐγ.6,19.

**σύνθακος-ον** ὁ καθήμενος ὁμοῦ, μετά τινος, ὁ παρακαθήμενος· Ἡσ. «**σύνθρονος, συγκάθεδρος**» : Σοφ.ΟΚ 1267 **ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι**· **2**) γεν. ὁ μέτοχος, ὁ κοινωνός : Εὐρ.Ἱππ.1093 **ὦ φιλτάτη μου δαιμόνων Λητοῦς κόρη σύνθακε συγκύναγε.**

**συνθακῶ-έω** κάθημαι ὁμοῦ, συγκάθημαι, παρακάθημαι, ἰδίᾳ ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ νυκτί, συσκέπτομαι μετὰ τῆς νυκτός : Εὐρ.Ἡρακλ.994 **πόλλ' ἐπίκτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἐμοὺς ἐχθρούς**, Θεμίστ.Λόγ.25,310D.

**συνθαλαμεύομαι** μσν. κ. ξυνθ- διατρίβω ἐν τῷ θαλάμῳ ὁμοῦ μετά τινος, συνδιαιτῶμαι ἐν θαλάμῳ : Νικηφ.Πατρ. ἐν Ρητ.1,470,4 **μεταπάξομαι καὶ πρὸς Ἀφροδίτην καὶ ξυνθαλαμεύσομαι.**

**συνθάλλω** μσν. θάλλω ὁμοῦ : Γεώργ.Σύγκ. 122Α **θάμνον βάτου πυροειδῶς ἐξάπτοντα καὶ τοῖς κλάδοις ὡς ἐν δρόσῳ συνθάλλοντα.**

**συνθάλπω** κ. μσν. κ. ξυνθάλπω θερμαίνω ἀμοιβαίως : Πλούτ.Ἠθ.974C **ἡσυχίαν ἄγουσι κατακείμενοι . . καὶ συνθάλποντες ἑαυτούς** [οἱ λύκοι]· κ. παθ. : Ἱππ.Παθ.15, Γεωπ.19,2,8 **στρωννύουσι δὲ αὐτοῖς ἄχυρα, ὥστε κοίτην μαλακὴν ἔχειν καὶ συνθάλπεσθαι**· **2**) μτφ. θάλπω, καταπραΰνω διὰ κολακευτικῶν λόγων προσέτι : Αἰσχ.Πρ.685 **μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν**· **3**) ρηματ.π. συνθαλπτέον [Γεωπ.16,4,3].

**συνθαμβῶ-έω** ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι ὁμοῦ : Πλάτ.Ἴων 535Ε **συνθαμβοῦντας τοῖς λεγομένοις.**

**συνθανατῶ-όω** μσν. φονεύω, θανατώνω ὁμοῦ : Νικήτ.Εὐγ.9,213· κ. παθ. : Εὐλόγ.ἐν Combefisii Auctar.Patr.novo 664C **συνθαπτόμενον, ἀλλ' οὐ συνθανατούμενον.**

**συνθανεῖν** ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ συνθνήσκω βλ.λ.

**συνθάπτω** κ. μαν., μέλλ. συνθάψω [Εὐρ.Ἀλκ.149], παθ. ἀόρ. συνετάφην [ΚΔ Ρωμ.6,4] κ. παθ. παρακ. συντέθαμμαι [Θουκ.1,8], θάπτω ὁμοῦ καὶ ἄλλον : Αἰσχ.Ἑπτ.1032 **ἤν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ**, Σοφ.Αἶ.1378, Εὐρ.Ἀλκ.149 **κόσμος γ' ἕτοιμος ᾧ σφε συνθάψει πόσις**, Πλάτ.Νόμ.909C **ἐὰν δέ τις ἐλεύθερος συνθάπτῃ, δίκας ἀσεβείας τῷ ἐθέλοντι λαγχάνειν ὑπεχέτω**· || κ. παθ. θά-

ητομοι ὁμοῦ, μετά τινος : Ἡρ.5,5 **σφαχθεῖσα δὲ συνθάπτεται τῷ ἀνδρί**, Θουκ.1,8 **γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων ξυντεθαμμένῃ**, Λυκοῦργ.50 **συνετάφη τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία**, ΚΔ Ρωμ.6,4 **συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον**, Μηναῖ.3,1 Ἀπολ. **συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου.**

**συνθαυμάζω** ἀπορῶ, καταπλήσσομαι ὁμοῦ : Πλάτ.Θεαίτ.162C **ἆρα οὖν συνθαυμάζεις εἰ ἐξαίφνης οὕτως ἀναφανήσει μηδὲν χείρων ;** (δ.γρ.)· **2)** θαυμάζω ὁμοῦ μετά τινος : Εὐνάπ.ΒΣοφ.469B.

**συνθαυματουργῶ**-έω μτγν. θαυματουργῶ ὁμοῦ, κάμνω καὶ ἐγὼ θαύματα : Ἰσίδ.Πηλ.1,16,5D.

**συνθεάζω** μτγν. ὁμοῦ μετ' ἄλλων εἰς θείαν ἔμπνευσιν, προφητικὸν ἐνθουσιασμόν εἰμι, καταλαμβάνομαι **καὶ** ἐγὼ ὑπὸ θείας μαντείας : Διόδ.Σ 4,51 **καὶ τὸ σύνολον τῆς πόλεως ἁπάσης συνθεαζούσης** (κῶδ.).

**συνθεατής** (ὁ) (συνθεῶμαι), ἀττ.κ. ξυνθεατής, θηλ. **-άτρια**, ὁ καὶ αὐτὸς θεατὴς ὤν, ὁ καθήμενος ὁμοῦ μετά τινος **ἐν** τῷ θεάτρῳ καὶ θεώμενος : Πλάτ.Πολ.523A **ξυνθεατής γενάμενος ξύμφαθι ἢ ἄπειπε**, Πολυδ.2,55, Ἐπιφάν.2,106B **ταῖς τῆς ἀληθείας ἐγκυκληταῖς συνθεαταὶ γινόμενοι.**

**συνθεάτρια** (ἡ) θηλ. τοῦ συνθεατής βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ.472· **2)** μτγν. ἐπὶ ἠθοποιῶν μίμων κττ., συνεργάτις, συνάδελφος ἠθοποιός : Προκ.Μυστ.9.

**συνθεΐα** (ἡ) (θεῖος) μτγν. ἐκκλ. ἡ ὁμοθεΐα, ἰσότης ἐν τῇ θεότητι, θεότητος κοινότης : Γρηγ.Ναζ.1,363D.

**συνθελητής** (ὁ) (συνθέλω) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν καὶ ἄλλος τις θέλησιν, ὁ ἰσογνώμων : Κύριλλ.εἰς Ἰω.14,21 **ὥσπερ ὁ υἱὸς ὁμοούσιός ἐστιν, οὕτω καὶ συνθελητὴς τῷ ἰδίῳ γεννήτορι.**

**συνθέλω** ποι. τ. ἀντὶ συνεθέλω βλ.λ. : Σοφ.ΟΚ 1344 **καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι κομπεῖν**, Ἰώσ.ΑΙ 14,8,1.

**σύνθεμα-ατος** (τὸ) κ. μσν., μτγν. γραμμ. τ. ἀντὶ σύνθημα βλ.λ. : Ἡδυλ.π.Ἀθήν.11,497D **διὰ χρυσέου δὲ γεγωνεῖ κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίης·** **2)** σύνθετος λέξις : Εὐστ.Ἰλ.340,35 **εἰ καὶ εὕρηται παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς θηλυκὸν σύνθεμα ἐκ τοῦ ἔτους εἰς ι λῆγον·** **3)** ποσόν, κεφάλαιον : Διοφ.1,27· **4)** συνέλευσις, συνάθροισις : ΠΔ Ἐκκλ.12,1) **οἱ παρὰ τῶν συνθεμάτων ἐδόθησαν·** **5)** πάπ. ἀλοιφὴ παρασκευαζομένη **ἐκ** διαφόρων συστατικῶν· ‖ ἰατρικὸν μεῖγμα : Ἱππιατρ.22· **6)** χημικὴ ἕνωσις : ΨΔημόκρ. Ἀλχ. 55B· **7)** τὸ σύνολον τῶν διαφόρων μερῶν, τὸ ὁλόκληρον : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.180,9.

**συνθεμιστεύω** μσν. θεμιστεύω ὁμοῦ, ὁμιλῶ ἐπίσης νομίμως, λέγω καὶ ἐγὼ τὸ δίκαιον : Τιμαρ. ἐν Nott.des Mss.9,215 **Θεόφιλος συνθεμιστεύει τούτοις καὶ οὐδέν τι ψήφισμα βεβαιοῦται μὴ κἀκείνου συγκατανεύσαντος.**

**σύνθεο** ἐπ. β' ἑν. προστ. μέσ. ἀορ. β' ἀντὶ σύνθου τοῦ συντίθημι βλ.λ., πρόσεχε.

**συνθεοκατηγορῶ**-έω μσν. κατηγορῶ ὁμοῦ μετά τινος τὸν θεόν : Στουδ.Θεόδ.278D **τῷ θεοκατηγόρῳ συνθεοκατηγορήσαντες.**

**συνθεολογῶ-έω** μτγν. κ. μσν. ἐκκλ. συναριθμῶ ὁμοῦ μετὰ τῶν θεῶν· ‖ παθ. θεωροῦμαι ἐξ ἴσου θεός : Κύριλλ.εἰς Ἰω.1,2,15 **ὁ πατὴρ ἐν ἰδίᾳ ἐστὶν ὑποστάσει καὶ ὁ υἱὸς ὡσαύτως . . συνθεολογουμένου τοῦ ἁγίου πνεύματος·** **2)** συζητῶ μετά τινος θεολογικῶς, **περὶ θεοῦ καὶ** θείων πραγμάτων : Εὐλόγ.ἐν Φώτ.Βιβλ.230,279,1 **τῇ ἀϊδίῳ μονότητι θεολογοῦντες ταύτην ἐν τρισὶν αὐτὴν συνθεολογοῦμεν ὑποστάσεσιν**, αὐτ.Φώτ.Ἐπιστ.536C.

**σύνθεος**-ον μσν. ὁ μετέχων τῆς θείας φύσεως : Ἀναστ.Σιν.π.Bandin.Bibl.Med.1,308A **ἡ τοῦ Ἐμμανουὴλ ψυχὴ ἔνθεον καὶ σύνθεον καὶ ὁμόθεον τὴν οὐσίωσιν ἔσχεν.**

**συνθεότης**-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης συνθέου βλ.λ. : Δίδ.Ἀλ.321 **ἀλλότριον τῆς τοῦ πατρὸς συνθεότητος ἀποφαίνονται τὸν υἱόν.**

**συνθεραπαινίς**-ίδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ συνθεράπων βλ.λ., ἡ συνδούλη : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.:,335.

**συνθεραπεύω** μτγν. κ. μσν. θεραπεύω, περιποιοῦμαί τινα μετά τινος, ὁμοῦ, τὸ παθ. : Φιλόστρ.Ἀπολλ.6,270 **θεραπεύσοντα τὰς ἐκείνου θύρας, ᾧ ξυνθεραπευθήσῃ**, Λέων Φιλ.161,9 **συνθεραπεύεται τοῖς εἰρημένοις πάθεσιν.**

**συνθεράπων**-οντος (ὁ) μτγν., θηλ.συνθεράπαινίς, ὁ ὁμοῦ θεράπων ὤν, ὁ σύνδουλος : Εὐσ.Βί.Κωνστ. 2,92, Θεοδώρ.Ἐκκλ.Ἱστ.34,18.

**συνθερίζω** θερίζω ὁμοῦ, μετά τινος : Ἀριστφ. Ἀχ.948 **συνθέριζε καὶ τοῦτον λαβὼν πρόβαλλ' ὅποι βούλει φέρων πρὸς πάντα συκοφάντην** (κωδ.) Σωκρ.Σχ.Ἐκκλ.Ἱστ.1,7,16.

**συνθερμαίνω** κ.μσν. κ. ξυν-, παθ. ἀόρ. συνεθερμάνθην, ζεσταίνω ὁμοῦ, διαθερμαίνω : Ἀριστλ. ΖΙ 562b,21 **συνθερμαίνουσι τοὺς νεοττοὺς ἀμφότεροι**, Ἰώσ.ΑΙ 17,14,3 **συγκοιμωμένη τῷ βασιλεῖ συνεθέρμαινεν αὐτόν**, Γεωπ.17,17,3· κ. παθ. : Ἀριστλ.Πρ.878b,23, Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,3.4 **ὅταν συρροῆς γενομένης συνθερμανθῇ τοῦτο καὶ πεφθῇ ὑπὸ τοῦ ἡλίου**, Διοσκ.1,52,Γαλ.15,487.

**συνθερμαντικός**-ή-όν μτγν. . ὁ ἀνήκων, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ διαθε αίνειν : Γολ.π.Θησ.Στεφ ἐν λ. **συνθερμαντικὴ δύναμις.**

**συνθεσία** (ἡ), Ἰων. -ίη, συνήθ. κτ. πληθ. συνθῆκαι, συμφωνίαι, σύμβασις : Ἰλ.Β 339 **πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;**, Ἀπολλ Ρ 1,340 **νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι**, αὐτ.4,340· ‖ κτ. ἑν. ἐπὶ στοιχήματος : Ποσείδ.π.Ἀθήν.10,412B **περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε μηόνιον βοῦν** (κῶδ.)· **2)** παραγγελία, συμβουλή : Ἰλ.Ε 319 **οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων τάων** (Εὐστ. «ἐντολάς, παραινέσεις»)· **3)** γλωσσ. ἡ συνέχεια.

**συνθεσίδιον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σύνθεσις, μικρὸν ἔνδυμα, φόρεμα.

**σύνθεσις**-εως (ἡ) (συντίθημι) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἁρμονικὴ ἕνωσις μερῶν πρὸς ἀποτέλεσιν ἑνὸς συνόλου, ὁ συνδυασμός, ἡ συνένωσις : Πλάτ.Φαίδ. 93A **δοκεῖ σοι ἁρμονίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ συνθέσει προσήκειν ἄλλως πως ἔχειν**, αὐτ.Πολ.611B, Ἀριστλ.ΗΝικ.1174a,23 **ἡ γὰρ τῶν λίθων σύνθεσις ἑτέρα τῆς τοῦ κίονος ῥαβδώσεως**, Σωρ.1,102 **ἡ σύνθεσις τῶν σπονδύλων - τῆς μηχανῆς - τοῦ φαρμάκου·** ‖ νεώτ. **τυπογραφικὴ σύνθεσις** συναρμολόγησις τυπογραφικῶν στοιχείων πρὸς ἀπαρτισμὸν κειμένου μέλλοντος νὰ ἐκτυπωθῇ· **2)** νεώτ. ὁ τρόπος καθ' ὃν τὰ μέρη ἢ τὰ στοιχεῖα ὅλου τινὸς ἑνώνονται πρὸς ἄλληλα : **ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς - τοῦ στρατοῦ** (ὁ τρόπος τῆς ὀργανώσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων)· **3)** ἐν συγκεκρ. ἐνν. ἡ συναρμογή, ὁ ἁρμός : Ἀριστλ.ΖΜ 658b,19 **εἰσὶ δ' αἱ μὲν ὀφρύες ἐπὶ συνθέσει ὀστῶν**, αὐτ.Πρ.910b,14 **συνθέσεις** (λέγω τὰς γωνίας)· **4)** γραμμ.ἡ συμπλοκή : Αἰσχ.Πρ.460 **ἐξηῦρον αὐτοῖς γραμμάτων συνθέσεις** (συλλαβὰς καὶ λέξεις), Πλάτ.Σοφ.263D **παντάπασιν ὡς ἔοικεν ἡ τοιαύτη σύνθεσις ἔκ τε ῥημάτων γιγνομένη καὶ ὀνομάτων** (ὅ ἐστι πρότασις), αὐτ.Κρατ.431C, Γαλ. 15,487· ‖ κ. νεώτ. σχηματισμὸς νέας λέξεως διὰ τῆς συμπλοκῆς δύο ἢ πλειόνων ἄλλων λέξεων : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1434a,34· ‖ **περὶ συνθέσεως ὀνομάτων** τίτλος ἔργου Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως· ‖ κ. ἐν τῇ μετρικῇ : Ἀριστλ.Ποιητ.1449b, 35 **τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν** (δ.γρ.), Διόδ.Σ 5,74 **τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικήν·** ‖ κ. ἐπὶ ἔργου συγγραφέως : Ἰσοκρ. 10,11 **καὶ τοσούτῳ χαλεπωτέραν ἔχουσι τὴν σύνθεσιν·** **5)** κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ μουσικῇ, ἡ τέχνη

τῆς δημιουργίας μουσικοῦ ἔργου : Πλούτ.'Ηθ.1143D **ἡ τοῦ παίωνος σύνθεσις** (ὁ τρόπος, καθ' ὃν γίνεται ὁ παίων)· ‖ μτφ. ἡ συμφωνία, ἡ συνθήκη : Πίνδ.Π 4,168 **σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν,** αὐτ.ἀπ.205,Διόδ.Σ 13,112 **ἐκ συνθέσεως** (κατὰ τὸ συντεταγμένον), Πλούτ.Σύλλ.35 **τέλος δὲ ὁμολογίαι καὶ συνθέσεις περὶ γάμων**· ‖ νεώτ. συμφωνικὸν μουσούργημα· **6)** ὡς οὐσ. τὸ σύγγραμμα, ἡ πραγματεία : 'Ιππ.Παρθ.1· **7)** εἰδ. ἐν τῇ ἀριθμ. ἡ πρόσθεσις : Φιλ.1,11,Πλοῦτ.'Ηθ.1018C· **8)** π. Πυθ. ἡ ὀνομασία τοῦ ἀριθμοῦ 2 : 'Ανατολ. π. Θεολ.'Αριθμ.8· **9)** εἰδ. ἐν τῇ λογικῇ, ἡ σύνδεσις, ἡ σύμπτυξις τοῦ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου : 'Αριστλ.'Ερμ.16a,12, αὐτ.Ψυχ.430a,37· ‖ **ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν λόγος** ὁ παρολογισμὸς ἐν τῇ συνθέσει, **καθ' ὃν τὸ ἀληθεῦον ἐπὶ** τῶν μερῶν **λαμβάνεται ὡς ἀληθεῦον ἐπὶ τοῦ συνθέτου,** ἀντίθ. διαίρεσις : αὐτ.Σοφ.'Ελ.177a,33· ‖ νεώτ.λογ.ὁ συλλογιστικὸς τρόπος, καθ' ὃν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἤτοι τῶν γενικοτήτων χωροῦμεν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους, ἀντίθ.ἀνάλυσις· **10)** κ.νεώτ. ὁ συνδυασμὸς τῶν στοιχειωδῶν μορίων εἰς σχηματισμὸν οὐσίας : 'Αριστλ.ΖΜ 646a,12 **τριῶν δ' οὐσῶν τῶν συνθέσεων πρώτην μὲν ἄν τις θείη τὴν ἐκ τῶν καλουμένων ὑπό τινων στοιχείων,** αὐτ.Τοπ.151a,23· **11)** νεώτ. χημ. ἡ παραγωγὴ σώματός τινος ἐκ τῆς καθ' ὡρισμένας ἀναλογίας ἑνώσεως ἄλλων ἁπλουστέρων σωμάτων· **12)** εἰδ. ἰατρ., σύμμειξις, μεῖγμα οὐσιῶν ἢ φαρμάκων : Θεόφρ.'Οσμ.14 **ὅταν γὰρ ἀκμάζῃ τὸ ἄνθος, ῥοδίζουσι τὰς συνθέσεις,** Διόδ.Σ 4,45 **φιλότεχνον δ' εἰς φαρμάκων θανασίμων συνθέσεις γενομένην,**'Αγλ.8· **13)** εἰδ. νεώτ.ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει, ἡ ἄσκησις τῶν μαθητῶν εἰς τὸ συναρμολογεῖν καὶ ἐκφράζειν τὰς ἰδέας των προφορικῶς ἢ γραπτῶς, ἡ ἔκθεσις ἰδεῶν· **14)** ὁ συνδυασμὸς τῶν μερῶν εἰς σχηματισμὸν τοῦ ὅλου, ἡ κατασκευή : Πλάτ.Πολ.533B **αἱ ἄλλαι πᾶσαι τέχναι ἢ πρὸς δόξας ἀνθρώπων . . εἰσὶν ἢ πρὸς γενέσεις τε καὶ συνθέσεις,** αὐτ. Πολιτ.280B, 'Αριστλ.Μεταφ.1014b,37· κ. ἐπὶ φυτῶν : Θεόφρ.Φ1 5,5,2 **φαίνεσθαι γὰρ οἷον φλοιώδη τινὰ τὴν σύνθεσιν αὐτῆς τῶν κύκλων**· **15)** ὁμάς, κοινωνία ἀνθρώπων ὠργανωμένη, συντεταγμένη : 'Αριστλ.Πολιτ.1276b,7 **ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην κοινωνίαν καὶ σύνθεσιν ἑτέραν**· **16)** ἡ ἀποθήκευσις : Φύλαρχ.10J **σύνθεσις μήλων**· **17)** ἡ διατήρησις : Γεωπ.9,28,2 **ἐλαιῶν σύνθεσις**· **18)** μτγν. ἐπὶ τῶν 'Ρωμαίων, ἡ συλλογὴ ἱματίων, ἡ ἱματιοθήκη : Δίγεστα 34,2,39· ‖ ὁ ἱματισμός, ἡ ἀλλαξιά: Μαρ.2,46.4, Πάπ. **συνθέσεις . . λευκὰς δεκατρεῖς**· ‖ εἰδ. εὐρὺ καὶ χαλαρὸν ἱμάτιον, ὃ ἐφόρουν ἐν τοῖς δείπνοις : Σουητ.51· **19)** τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη : Μαρτ.4,46,15, Πάπ. **συνθέσεις πινακίων.**

**συνθεσπιῳδῶ-έω** μσν. θεσπιῳδῶ ὁμοῦ, συμπροφητεύω : Μιχ.'Ακομ.'Εγκώμ.'Ισαὰκ'Αγγέλου8,22.

**συνθετήριον** (τὸ) νεώτ. εἶδος κανόνος χρησιμοποιουμένου ὑπὸ τῶν στοιχειοθετῶν διὰ τμηματικὴν στοιχειοθέτησιν.

**συνθέτης** (ὁ) (συντίθημι) κ.νεώτ., θηλ.**-έτις,** ὁ συνθέτων λόγους, ποιήματα συγγραφεύς : Πλάτ.Νόμ. 722E **τῶν δὲ ὄντως νόμων . . οὐδεὶς . . ξυνθέτης γενόμενος ἐξήνεγκεν εἰς τὸ φῶς,** Διον.'Αλ.Δημ. 36 **τὸ περιττὸν εἶναι συνθέτην ὀνομάτων τὸν Δημοσθένην,** Φιλόδ.Ποιητ.5,35 **συνθέτης καλῶν ποιημάτων,** Αἰλ.Φ1 15,19 **Θεόκριτος ὁ τῶν νομευτικῶν παιγνίων συνθέτης,** Γρηγ.Ναζ.786 **ὡς ἂν σοφιστὴς τῶν κακῶν καὶ συνθέτης**· ‖ ἐν συνεκφ. μτ τοῦ λόγων, ὁ πεζογράφος, ἀντίθ. ποιητής : Παυσ.10,26.1 **οὐκ οἶδα οὔτε ποιητὴν οὔτε ὅσοι λόγων συνθέται**· ‖ νεώτ. εἰδ. ὁ συνθέτων, ὁ δημιουργῶν μουσικὰ ἔργα, ὁ μουσουργός· **2)** νεώτ. ὁ στοιχειοθέτης.

**συνθετίζομαι** μτγν.ἀποθ. διευθετῶ : 'Ιώσ.Π1 4,9,10 **μετὰ ἀδείας ἐνεθηλυπάθουν τῷ κόρῳ κόμας συνθετιζόμενοι καὶ γυναικείας ἐσθῆτας ἀναλαμβάνοντες**· **2)** ῥηματ.π. συνθετισμός.

**συνθετικός-ή-όν** κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ ἔμπειρος εἰς τὴν σύνθεσιν, ὁ συνθέτων : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.47 **κἀνταῦθα ἤδη καὶ στοχαστικός τις καὶ συνθετικὸς τοῦ πιθανωτέρου ἔστω,** Στωικ.ἀπ.2,43 **φαντασία συνθετική,** - **συνθετικὴ** μέθοδος (μία τῶν κυριωτάτων μεθόδων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. παρα τὴν ἀναλυτικήν), - **συνθετικὸς νοῦς**· **2)** ἐπὶ ἐπιστημῶν, τεχνῶν κττ., ὁ δημιουργικός, ὁ παραγωγικός : Πλάτ.Πολιτ.308C **εἴ τίς που τῶν συνθετικῶν ἐπιστημῶν πρᾶγμα ὁτιοῦν τῶν αὑτῆς ἔργων,** Διον.'Αλ.Συνθ.6· **3)** κ. νεώτ. ὁ διὰ τῆς συνθέσεως τῶν ἐπὶ μέρους ἐννοιῶν ἀποτελούμενος : Γαλ.1,237 **συνθετικὰ μόρια,** Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,291 **αἱ συνθετικαὶ τῆς γραμμῆς στιγμαί,** - **συνθετικὸς ὁρισμός** (ὁ διὰ τῆς συνθέσεως τῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων μιᾶς ἐννοίας ἀπαρτισμὸς αὐτῆς), - **συνθετικαὶ γλῶσσαι** (αἱ ἔχουσαι κλίσιν ἐπαρκοῦσαν πρὸς ἔκφρασιν ὅλων τῶν σχέσεων τῶν λ. πρὸς ἀλλήλας καὶ οὐδόλως χρειαζόμεναι ἰδιαίτερα μόρια διὰ τὴν ἔκφρασιν ταύτην, οἷον ἡ ἀρχαία 'Ελληνικὴ καὶ Λατινική), - **συνθετικὴ γεωμετρία** (ἡ προβολικὴ γεωμετρία, ἡ πραγματευομένη τὰς ἰδιότητας τῶν σχημάτων ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως καὶ οὐχὶ διαστάσεων),-**συνθετικὸς φόρος,** - **συνθετικὸν προϊόν**· **4)** νεώτ. **τὸ συνθετικόν** ὡς οὐσ. ἑκάστη τῶν λέξεων ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἄλλη σύνθετος λέξις· **5)** εἰδ. νεώτ. ἐν τῇ φορολογίᾳ **συνθετικὸς φόρος** ὁ μετὰ τὰς ἐπὶ μέρει ἀμέσους φορολογίας ἐπιβαλλόμενος εἰς τὸν ἔχοντα ὑπερβάλλον ἐτήσιον εἰσόδημα· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς.**

**συνθετισμός** (ὁ) (συνθετίζομαι) μτγν. ἐπὶ ὀστῶν, ἡ κατάλληλος τοποθέτησις, ἡ συναρμογή : Γαλ.14, 781 **συνθετισμὸς τῶν κατεαγότων ὀστέων.**

**σύνθετος-ον** (συντίθημι) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. **ξύνθετος,** θηλ. κ. **συνθετὴ** (Λυσ.ἀπ.34,'Αριστλ.Φυσ. 265a,21), ὁ συντεθειμένος, ὁ συγκείμενος ἐκ μερῶν, στοιχείων, συστατικῶν, ὁ πολυμερής, ὁ πολύπλοκος, ἀντίθ. ἁπλοῦς : Ξεν.ΚΠ 4,3,20 **ὥστε τί ἄλλο ἢ διαιρετὸς ἱπποκένταυρος καὶ πάλιν σύνθετος γίνομαι;** (ἐπὶ κενταύρου), Πλάτ.Φαίδ.78B **ἆρ' οὖν τῷ μὲν ξυντεθέντι τε καὶ ξυνθέτῳ ὄντι φύσει προσήκει τοῦτο πάσχειν,** αὐτ.Πολ.611B, αὐτ.Φίλ. 29E, 'Αριστλ.Ποιητ.1455a,12 **ἔστιν δέ τις καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου** (ἀναγνώρισις), αὐτ.'ΗΝικ.1178a,20 ‖ γραμμ. **σύνθετος φωνὴ** ἡ συλλαβή : 'Αριστλ.Ποιητ.1456b,35 **συλλαβὴ δέ ἐστιν φωνὴ ἄσημος συνθετὴ ἐξ ἀφώνου,** αὐτ. 1457a,11, αὐτ.Ρητ.'Αλ.1434b,34, Δημήτρ.91, Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.8,135 **φωνῶν αἱ μὲν ἁπλαῖ, αἱ δὲ σύνθετοι,** - **σύνθετος λέξις** (ἡ ἐκ δύο ἢ πλειόνων λέξεων ἀπαρτιζομένη, ἀντίθ. παράγωγος)· ὁμ.τὸ οὐδ. **σύνθετον** ὡς οὐσ.· ‖ εἰδ.ἐν τῇ μετρ.κ.μουσ., ἐπὶ ῥυθμοῦ: Πλάτ.Πολ.400B, αὐτ.Φαίδ.92A **τὸ ἁρμονίαν μὲν εἶναι ξύνθετον πρᾶγμα,** Πλούτ.'Ηθ.1135D, 'Αριστείδ.Κ 1,7· ‖ νεώτ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἐπὶ ῥυθμοῦ, ὁ περιέχων στοιχεῖα ἰωνικὰ καὶ κορινθιακά, ἄ. πέμπτος· ‖ κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ἀριθμητικῇ, ἐπὶ ἀριθμοῦ, ὁ ἔχων διαιρέτην τινὰ διάφορον ἑαυτοῦ καὶ τῆς μονάδος, ἀντίθ. πρῶτος : 'Αριστλ.Μεταφ.1020b,4, Εὐκλ.'Ορισμ.7,14· ‖ **τὸ σύνθετον** ὡς οὐσ. τὸ συγκείμενον ἐκ πολλῶν μερῶν : 'Αριστλ.Φυσ.187b,12 **οὕτω γὰρ ἅπαν εἰδέναι τὸ σύνθετον ὑπολαμβάνομεν, ὅταν εἰδῶμεν ἐκ τίνων καὶ πόσων ἐστίν,** αὐτ.Οὐρ.306b,20 (ἀντίθ. στοιχεῖον)· **2)** εἰδ. ἐν τῇ ἰατρικῇ κτ. πληθ. **τὰ σύνθετα τὰ στερεά,** τὰ σκληρὰ περιττώματα : 'Ιππ.Κῳακ.109· ‖ **ὁμ. φάρμακον σύνθετον** : 'Α-

ρετ.Χρον.Νούσ.Ι,2 **τὸ ξύνθετον** [φάρμακον] **τὸ διά τῆς λιμνήστιδος καὶ εὐφορβίου καὶ πυρέθρου·** **3**) ὁ ὁμοῦ συντεθειμένος, πεπλασμένος, πλαστός : Αἰσχ.Πρ.686 **νόσημα γάρ αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους·** **4**) μτφ. ὁ συμπεφωνημένος, ὁ ποιούμενος κατὰ συμφωνίαν ἢ συνθήκην : Ἡρ.3,86 **ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ Δαρείῳ ἐτελέωσέ μιν ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα·** **5**) νεώτ. βοταν. **τὰ σύνθετα** ὡς οὐσ. κατηγορία φυτῶν τοῦ ἀθροίσμ. τῶν **συμπετάλων**.

**συνθετοσχήμων**-ονος-ον νεώτ. εἰδ. ἐπὶ κρυστάλλων, ὁ ἔχων σύνθετον σχῆμα, ὁ παρουσιάζων διαφόρους κρυσταλλικὰς μορφάς.

**συνθέτω** νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συνέθεσα,** δημ. **ἐσύνθεσα,** παθ. ἀόρ. **συνετέθην,** μτχ. παθ. παρακ. **συντεθειμένος,** θέτω ὁμοῦ, ἑνώνω τὰ διεστῶτα, συνδέω τὰ μέρη πρὸς ἀπαρτισμὸν ἑνὸς συνόλου, συντίθημι· **2**) ἀπαρτίζω σύνθεσιν, οἷον μουσικοῦ τεμαχίου, συγγράμματος, χημικῆς ἑνώσεως κττ.· **3**) εἰδ. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ, στοιχειοθετῶ· **4**) ρηματ.π. βλ. ἐν λ. συντίθημι.

**συνθέτως** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον σύνθετον, συλλήβδην, ἐν μιᾷ λέξει : Στράβ.13,2,5 **καλοῦνται δ' Ἑκατόννησοι συνθέτως.**

**συνθέω,** μέλλ. συνθεύσομαι [Ὀδ.Υ 245], θέω, τρέχω ὁμοῦ **μετά τινος**· Ἡσ. «συνθεύσεται· συνδραμεῖται, συνοίσει» : Πολυδ.Ι,196 **τοῖς ἀνέμοις συνθέων·** **2**) κ. μτφ. ἐπὶ πραγμ., ἐκτελοῦμαι, πραγματοποιοῦμαι : Ὀδ.Υ 245 **οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή·** **3**) τρέχω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος : Ἀριστλ.ΖΙ 533b,24 **ψοφοῦσι γὰρ λίθοις, ἵνα φοβηθέντες συνθέωσιν ἐς ταὐτό,** αὐτ.Οὐρ.297a,26· κ. ἀπολ. : αὐτ.ΖΙ 611a,1 **ἐὰν ψοφήσῃ, ἐν τῇ οἰκίᾳ συνθέουσι διά τὸ ἔθος·** **4**) ἐπὶ γραμμῶν κττ., συνέρχομαι ὁμοῦ, συναντῶμαι εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον : Ξεν.Ἱππ.10,11 **ὥστε ῥᾳδίως κάμπτεσθαι . . ἣν δὲ χαλεπῶς ἕκαστα τοῦ χαλινοῦ διατρέχῃ καὶ συνθέῃ·** **5**) μτφ. συμφωνῶ : Ἀριστεῖδ.Λόγ.36(48),71 **οὐδὲν μᾶλλον τῷ γε Ἐφόρου λόγῳ συνθεῖ·** **6**) συστέλλομαι, συσπειροῦμαι, μαζεύομαι : Ἱππ.Ἀγμ.35 **σ- μύες.**

**συνθεῶμαι**-άομαι ἀποθ. ἐπὶ θεατῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι, θεῶμαι, βλέπω ὁμοῦ : Ξεν.Οἰκ.3,7 **ἐπὶ κωμῳδῶν θέαν βαδίζοντι καὶ ἐμὲ ἀναπείθοντι προθύμως συνθεᾶσθαι,** Πλάτ.Λάχ.178A **οὗ ἕνεκα ὑμᾶς ἐκελεύσαμεν συνθεάσασθαι·** ‖ κτ. μτχ. **οἱ συνθεώμενοι** οἱ συνθεαταί : Ἀντιφ.3,4,5 **οὐ ταὐτὰ τοῖς συνθεωμένοις δρῶν·** **2**) ἐξετάζω ὁμοῦ : Ξεν.Ἀν.6,4,15 **παραγγείλας παρεῖναι ὡς συνθεασομένον τὰ ἱερά ἔθυε,** Πλάτ.Νόμ.967E **τὰ κατὰ τὴν Μοῦσαν τούτοις τῆς κοινωνίας συνθεασάμενος·** **3**) περιλαμβάνω δι' ἑνὸς βλέμματος, παίρνω μὲ μιὰ ματιά : Πολύβ.1,25,1 **συνθεασάμενος ἀτάκτως παραπλέοντα τὸν .. στόλον,** αὐτ.1,40,7· **4**) ρηματ.π. συνθεατής.

**συνθεώρημα**-ατος [τὸ] μτγν. θεωρητικὴ ἀρχὴ γενομένη ἀποδεκτή : Φιλόδ.Ρητ.Ι,140S.

**συνθεώρητος**-ον (συνθεωρῶ) μτγν. ὁ ἐντελῶς βεβαιωμένος ἐκ τῆς θεωρίας : Φιλόδ.Ρητ.Ι,118 **συνθεώρητος διάπτωσις.**

**συνθέωρος**-ον ὁ ὁμοῦ **μετά τινος** πεμπόμενος εἰς θεωρίαν βλ.λ. : Πολυδ.2,55, Ἐπιγρ. **καὶ τῶν ἄλλων συνθεώρων πάντα καλῶς . . βραβεύσας.**

**συνθεωρῶ**-έω κ. μσν. θεωρῶ, ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ συγχρόνως : Ἀριστλ.ΖΜ 645a,12 **εἰ τὰς μὲν εἰκόνας αὐτῶν θεωροῦντες χαίρομεν ὅτι τὴν δημιουργήσασαν τέχνην συνθεωροῦμεν,** αὐτ.Α Πρ.67a,37, Θεόφρ.Φ Ι,14,4 **ἡ χρῆσις κοινὴ οὖσα συνθεωρεῖν ποιεῖ τὰς διαφοράς·** ‖ λαμβάνω συνολικὴν ἐποπτείαν τινός : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,55U· κ. παθ. : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.994,38, Πάπ. **συνθεωρεῖσθαι . . τὴν γῆν ἀσπορήσειν·** **2**) ἐνεργῶ ὡς θεωρός, πορεύομαι εἰς ἑορτὴν ἢ πανήγυριν ὁμοῦ : Ἀριστφ.Σφ.1187 **ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει,** Λυσ.8,5 **τὸ τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ἐλευσινάδε ξυνθεωρεῖν,** Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1245a,4· **3**) ρηματ.π. συνθεώρημα,-ώρητος, συνθεωρητέον.

**συνθήγω** ὁμοῦ ὀξύνω, ἀκονίζω· ‖ μτφ. παθ. συμπαροξύνομαι, ἐξοργίζομαι : Εὐρ.Ἱππ.689 **ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας** [διὰ τῆς ὀργῆς ἐξηγριωμένος τὴν ψυχήν].

**συνθηκάριος** [ὁ] μτγν. μσν. ἐκκλ. ὁ στοιχηματίζω, ὁ βάλλων στοίχημα : Σύνοδ.Κ/πόλεως 1176D **ἔξω βάλε τὸν συνθηκάριον καὶ Μανιχαῖον.**

**συνθήκη** [ἡ] (συντίθημι) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ.κ. **ξυνθήκη** ἡ σύνθεσις, ἰδ. λέξεων καὶ προτάσεων : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.46 **καὶ μὴν καὶ συνθήκῃ τῶν ὀνομάτων εὐκράτῳ καὶ μέσῃ χρηστέον,** Ἑρμογ.Ἰδ.1,1, Φιλόστρ.Σοφ.17,4, Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.175A, Φώτ. Βιβλ.127,12 **ἔστι δὲ τὰ ὑπομνήματα ταῦτα εἰς ἔσχατον χυδαιότητος λέξει τε καὶ διανοίᾳ καὶ συνθήκῃ . . ἐλαύνοντα·** ‖ κ. ἐν συγκεκρ. ἐνν. τὸ συντεθειμένον : Λουκ.Προμ.ἐν Λόγ.5 **ἔστιν γοῦν ἐκ δύο καλῶν ἀλλόκοτον τὴν ξυνθήκην εἶναι·** **2**) κ. νεώτ. ἡ κατὰ σύνεσιν συμφωνία, ἡ σύμβασις : Πλάτ.Κρατ.384D, Ἀριστλ.Πολιτ.1280b,10 **ὁ νόμος συνθήκη, . . ἐγγυητὴς ἀλλήλοις τῶν δικαίων·** κ. κτ. πληθ. : Ἐπίκ.Δόξ.32 **συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἄλληλα·** ‖ κ. ἐν φρς **ἐκ συνθήκης, διά συνθήκης, κατὰ συνθήκην** ἢ κ. δι' ἁπλῆς δοτ., κατὰ ἀμοιβαίαν συνεννόησιν, συμφωνίαν : Πλάτ.Νόμ.879A **ἐὰν δὲ ἐκ συνθήκης αἰτιᾶται τοῦ δούλου,** Ἀριστλ.ΑΠρ.50a,18, αὐτ.ΗΝικ.1133a,29 **οἷον ὑπάλλαγμα τῆς χρείας τὸ νόμισμα γέγονε κατὰ συνθήκην** [κατὰ ἀμοιβαίαν συναίνεσιν, ἀντίθ. φύσει], αὐτ.1134b,32· **2**) ἄρθρον συμφωνίας ἢ συνθήκης : Θουκ.1,78 **τὴν ξυμφορὰν προφέροντες ἐν ᾗ εἴρητο·** ‖ συνήθ. κτ. πληθ. τὰ ἄρθρα τῆς συμφωνίας κ. ἐν περιλήψει, ἡ συμφωνία, ἡ συνθήκη, ἡ σύμβασις μεταξὺ προσώπων ἢ πόλεων : Ἡρ.6,42 **μεταπεμψάμενος ἀγγέλους ἐκ τῶν πολίων συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι τοὺς Ἴωνας ἠνάγκασε ποιέεσθαι,** Αἰσχ. Χο.555 **ὑμῶν δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,** Ἀριστφ.Λυσ.1268 **νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰεὶ εὔπορος εἴη ταῖς συνθήκαις,** Θουκ.8,37 J, αὐτ.1,144, Ξεν.Ἑλλ.7,5,4 **ἐπ' ἄλλους στρατεύειν οὐκ εἶναι ἐν ταῖς συνθήκαις,** αὐτ.Ἀπομν.4,4,17 **συνθῆκαι περὶ εἰρήνης,** Πλάτ.Θεαίτ.183C, αὐτ.Κριτί.52D, Ἰσοκρ. 4,81 **ταῖς δὲ συνθήκαις ὥσπερ ἀνάγκαις ἐμμένειν ἀξιοῦντες,** Δημ.1170 **παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας,** Αἰσχίν.1,164, Διόδ.Σ 1,66 **συνθήκας γραψάμενοι περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας καὶ πίστεως·** ‖ νεώτ. συμφωνία, σύμβασις μεταξὺ κρατῶν πρὸς διαρρύθμισιν πολιτικῶν ἢ οἰκονομικῶν προβλημάτων· ‖ νεώτ. ἐν φρ. **κατὰ συνθήκην** κατὰ ρητὴν ἢ σιωπηρὰν συμφωνίαν· ‖ **τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη** θεσμοὶ ψευδεῖς κατὰ σιωπηρὰν συμφωνίαν διατηρούμενοι ὡς ἀληθεῖς· **3**) νεώτ. κτ. πληθ. **οἱ ὅροι, αἱ καταστάσεις, αἱ περιστάσεις : εὑρέθημεν ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας·** **4**) ἡ θήκη, ἡ νεκροθήκη : Λιβάν.Λόγ.8,11 **μήτε ὄψεται τοὺς ἐν ταῖς συνθήκαις ἐκείνους** [ἰδ. γρ.].

**συνθηκίζω** μσν. συνομολογῶ στοιχήματα, ἰδ. τοῦ Ἱπποδρόμου, στοιχηματίζω : Σύνοδ.Κ/πόλεως 1176E, Βαλσ. ἐν Φώτ.Νομοκ.13,29 **οὐδὲ τὸ συνθηκίζειν τοὺς πλουσίους μέχρις ἑνὸς νομίσματος.**

**συνθηκογράφος** [ὁ] Ἐπιγρ. ὁ γράφων συνθήκας.

**συνθηκολόγησις**-εως [ἡ] (συνθηκολογῶ) νεώτ. σύναψις συνθήκης, συμβιβασμός, συνδιαλλαγή, εἰρήνευσις· ‖ στρατ. σύμβασις μεταξὺ δύο ἀντιμαχομένων στρατευμάτων κανονίζουσα τοὺς ὅρους παραδόσεως φρουρίου ἢ στρατεύματος.

**συνθηκολογία** [ἡ] νεώτ. ἄ. συνθηκολόγησις βλ.λ.

**συνθηκολογῶ**-έω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. ἐσυνθηκολόγησα, συνάπτω συνθήκην, συμβιβάζομαι, θέτω τέρμα εἰς διαμάχην, εἰρηνεύω· ‖ στρατ. παραδίδομαι ὑπὸ ὅρους εἰς τὸν ἐχθρόν· πρβλ. συνθηκολόγησις· ‖ μτφ. φρ. **συνθηκολογεῖ μὲ τὴν συνείδησίν του** παρὰ συνείδησιν πράττει τι ἀνήθικον ἢ παραδέχεται πραττόμενον· **2)** ρηματ.π. συνθηκολόγησις.

**συνθηκοποιῶ**-έω λεξ., σχόλ. συνθήκας ποιοῦμαι, συμβιβάζομαι : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.1060· ‖ συνήθ. μέσ. : 'Ησ. ἐν λ. σύνθεο, ΕΜ 663,51.

**συνθηκοφύλαξ**-ακος (ὁ) σχόλ. ὁ φύλαξ τῶν συνθηκῶν : Σχόλ.'Ιλ.Ψ 486 **ἵστορα, μάρτυρα, συνθηκοφύλακα,** Σχόλ.'Απολλ.Ρ 4,1558.

**σύνθημα**-ατος (τὸ) (συντίθημι) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. **ξύνθημα** πᾶν τὸ συμπεφωνημένον, ἰδ. τὸ ἐκ τῶν προτέρων συμπεφωνημένον σημεῖον : 'Ηρ. 8,7 **οὐδὲ πρότερον ἢ τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι παρὰ τῶν περιπλωόντων ὡς ἡκόντων,** Θουκ.4,112 **ἰδὼν τὸ ξύνθημα** (σχόλ. «σ...εῖον τὸ ἐκ φρυκτωριῶν διὰ πυρσείας διδόμενον»· ‖ κ. γενικ. : Σοφ.Τρ.158 **δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήμαθ'** (ἔχουσαν γράμματα, σημεῖα συνθηματικά), Πλάτ.Κρατ.433Ε **σύνθήματα εἶναι τὰ ὀνόματα καὶ δηλοῦν τοῖς συνθεμένοις** (τὰ ὀνόματα εἶναι σημεῖα κατὰ συμφωνίαν), αὐτ.Γοργ.492C **τὰ παρὰ φύσιν συνθήματα·** ‖ ἐπὶ ἐπιστολῶν, αἰσθηματικῶς γεγραμμέναι : Πολύβ.8,17,9 **συνθήματα καὶ πίστεις λαβὼν πρὸς Νικόμαχον·** **2)** λέξις ἢ φρ. χρησιμεύουσα ὡς σημεῖον πρὸς συνεννόησιν, λέξις προσυμπεφωνημένη, ἰδίᾳ ἡ τοῖς στρατιώταις διδομένη, ὅπως δι' αὐτῆς γνωρίζωσι τοὺς φίλους· ‖ εἰδ. κ. νεώτ. κ. δημ. συνδυασμὸς δύο ἢ πλειόνων λέξεων ἐν χρ. πρὸς ἀναγνώρισιν στρατιωτικῶν προσεγγιζόντων εἰς φρουρούς : 'Ηρ.9,98 **ἐπεὰν συμμίσγωμεν, μεμνῆσθαι .. τοῦ συνθήματος 'Ηβης,** Εὐρ.Φοιν.1140, Θουκ.7,44 **καὶ τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι,** Ξεν.1,8,16, αὐτ.6,5,25 **ἐκ τούτου σύνθημα παρῄει Ζεὺς σωτήρ, 'Ηρακλῆς ἡγεμών,** αὐτ.ΚΠ 7,1,10· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. στρατιωτ. πρόσταγμα διὰ σήματος ὀπτικοῦ ἢ δι' ἤχου διδόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης πράξεως : Πλούτ.Σύλλ.28 **τοῦ συνθήματος δοθέντος ἐνδοῦναι πρὸς ὕπνον,** Λουκ.'Ορχ.10 **καὶ τὸ πρῶτον σύνθημα Λακεδαιμονίοις πρὸς τὴν μάχην ὁ αὐλὸς ἐνδίδωσι,** - **ὁ στρατηγὸς ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐφόδου·** ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ ὁμάδων, οἷον ἐκδρομέων, ἐρετῶν, ἐργατῶν : **ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως·** **3)** στρατιωτικὸν σῆμα, σύμβολον : Διόδ.Σ 1,86 **οἱ κατ' Αἴγυπτον διὰ τὴν ἀταξίαν τὴν ἐν τῷ στρατοπέδῳ πολλαῖς μάχαις .. ἡττηθέντες ἐπενόησαν σύνθημα φορεῖν ἐπὶ τῶν ταγμάτων·** **4)** γενικ. πᾶν σημεῖον : Σοφ.ΟΚ 46 **ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς** (σχόλ. «σύμβολόν μοι τῆς συμφορᾶς, τὸ καταντῆσαί με εἰς 'Ερινύων ἱερόν»), αὐτ.1594 **κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως Πειρίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα** (σχόλ. «οἷον ὑπομνήματα τῆς πίστεως ἧς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους πρὸ τῆς εἰς "Αιδου καταβάσεως»)· ‖ μτφ. σύμβολον, σημεῖον, σχῆμα ἢ ἀντικείμενον, δι' οὗ ὑποδηλοῦνται κατὰ συνθήκην ὡρισμέναι ἔννοιαι : Συνέσ.'Επιστ.105 **ὡς θεῖον σύνθημα καταδέξομαι,** Δαμάσκ.'Αρχ.210, 'Επιγρ. **τῆς τελετῆς τὸ σύνθημα·** **5)** πινάκιον ἐφ' οὗ ἐγέγραπτο διαταγὴ ἢ στρατιωτικὸν σύμβολον (τὸ λατ. tessera) : Πολύβ.6,34,8 **λαβὼν τὸ σύνθημα, τοῦτο δ' ἔστι πλατεῖον ἐπιγεγραμμένον·** **6)** διαβατήριον : 'Ιουλ.'Επιστ.13· **7)** ἡ σύμβασις, ἡ συμφωνία, ἡ συνθήκη : 'Ηρ.5,74 **οἱ Βοιωτοὶ ἀπὸ συνθήματος Οἰνόην αἱρέουσι** (κατὰ συμφωνίαν), αὐτ.6,121, Θουκ.4,67 **ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον,** αὐτ.6,61, Πλούτ.Αἰμ.19· **8)** ἡ σχέσις πράγματος πρὸς ἄλλο : 'Αθήν.5,215Ε **τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτηρίᾳ;** (τί κοινὸν ἀσπίδι καὶ βακτηρίᾳ;).

**συνθηματιαῖος**-α-ον ὁ συμπεφωνημένος, ὁ ὡρισμένος ἐκ τῶν προτέρων : 'Ησ. «συνθηματιαῖοι· οἱ ἠργολαβημένοι καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι» : 'Αριστλ.Θεσμ.458 **πλέξας στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.**

**συνθηματίζω** μσν. δίδω σύνθημα, συμπεφωνημένον τι σημεῖον : Εὐστ.700,12 **αἱ βρονταὶ εἶεν ἂν κατὰ σάλπιγγας μάχην συνθηματιζούσας,** Νικ. Χων.Χρον.102D **τὸ μὲν ἀνακλητικὸν ἡ σάλπιγξ διατόρως συνεθημάτιζε,** Σχόλ.'Ιλ.Θ 75· ‖ κ. μέσ. συμφωνῶ περί τινος, ὁρίζω, διορίζω : Νικ.Χων. Χρον.71C **παιδιᾶς ἡμέραν συνθηματίζεται δι' ἀσιδήρων δορατισμῶν.**

**συνθηματικός**-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σύνθημα, ὁ ἔχων συμπεφωνημένον σημεῖον : Πολύβ.8,18,9 **ἔχοντα παρά τε Νικομάχου καὶ Μελαγκόμα συνθηματικὰ γράμματα** (ἐκ τῶν συμπεφωνημένων, ἰδιοῖτεραι), - **συνθηματικὸν σημεῖον,** - **συνθηματικὴ γραφή·** ‖ νεώτ. **συνθηματικαὶ γλῶσσαι** αἱ χρησιμοποιούμεναι ὑπὸ ὁμοτέχνων ἢ ἐν γένει τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα ἀσκούντων πρὸς ἀπόκρυφιν ἰδίᾳ τῶν ἐπαγγελματικῶν μυστικῶν των ἀπὸ τοὺς μὴ ἀνήκοντας εἰς τὰς οἰκείας ἐπαγγελματικὰς τάξεις· **2)** ὁ συμβολικός:Δαμάσκ.'Αρχ.210·πρβλ.σύνθημα4).

**συνθηματικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. διὰ συνθηματικῶν, ἀλληγορικῶν σημείων : Πολύβ.8,19,4 **στολὰς γεγραμμένας συνθηματικῶς.**

**συνθημάτιον** (τὸ) γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ σύνθημα.

**συνθηματώδης**-ους-ες μτγν. ὁ συμβολικός : Δαμάσκ.'Αρχ.210.

**συνθηρατής** (ὁ) (συνθηρῶ) ὁ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος θηρεύων, ὁ συγκυνηγός : Ξεν.'Απομν.3,11,15 **τί οὐ σύ μοι ἐγένου συνθηρατὴς τῶν φίλων;.**

**συνθηρευτής** (ὁ) (συνθηρεύω) κ. νεώτ. ὁ συνθηρατής βλ.λ. : Ξεν.ΚΠ 2,4,15, Θεμίστ.Λόγ.21,254D.

**συνθηρεύω** κ. μον., ἀττ. κ. ξυν- συνθηρῶ βλ.λ., συγκυνηγῶ : Πλάτ.Πολ.451D, αὐτ.466D **ξυνθηρεύειν ὥσπερ κύνας·** **2)** μτφ. προσκτῶμαι, κερδαίνω ὁμοῦ : Εὐρ.ἀπ.971 **ἃ δ' Ἑλλὰς 'Ασία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆς δέλεαρ ἔχοντες τῆσδε, συνθηρεύομεν·** ‖ κ. μέσ : 'Αριστφ.Θεσμ.156 **ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται·** **3)** συλλέγω, συναθροίζω τι μετά τινος, μαζεύω : Διοκλ.ἀπ.147 **φαίνεται τὸ λιπαρὸν .. τὰ κάρφη καὶ τὰ τοιαῦτα συνθηρεύειν·** **4)** ρηματ.π. συνθηρευτής.

**σύνθηρος**-ον (θήρα) κ. σχόλ. ὁ συνθηρατής, ὁ συγκυνηγὸς βλ.λς : Ξεν.ΚΠ 3,1,7 **Τιγράνης, ὃς καὶ σύνθηρός ποτε ἐγένετο τῷ Κύρῳ,** 'Απολλδ. Βιβλ.3,8,2 **σύνθηρος 'Αρτέμιδος οὖσα,** Σχόλ.'Αρατ.322· ‖ κ. ἀπολ. ἐπὶ κυνῶν, οἱ ὁμοῦ θηρεύοντες : ΑΠ 9,303 **σύνθηροι κύνες·** **2)** μτ. γενικ. ἀντικ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀναζητῶν τι : Ξεν.'Απομν.2,6,36 **οἶμαί σοι ἐπιτήδειον εἶναί με σύνθηρον τῶν ἀγαθῶν φίλων.**

**συνθηρῶ**-άω, ἀττ. κ. ξυνθηρῶ συνεξέρχομαι εἰς θήραν μετά τινος, συνθηρεύω, συγκυνηγῶ : Ξεν. 'Αν.5,3,10 **οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες ξυνεθήρων·** κ. μτ. δοτ. : αὐτ.ΚΠ 3,1,14 **ὅτε συνεθήρα αὐτῷ ὁ Τιγράνης,** αὐτ.3,1,38, Παρθ.112,4 **ὁμοιωθεὶς κόρῃ συνεθήρα αὐτῇ·** **2)** μτφ. συλλαμβάνω, εὑρίσκω· κ. μέσ. : Σοφ.'Αντ.423 **σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην** (ἐν τμ.)· κ. παθ. : αὐτ.Φιλ.1005 **ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι** (σχόλ. «ἁλοῦσαι καὶ συλλαμβανόμεναι»)· **3)** ρηματ.π. συνθηρατής.

**συνθητεύω** μσν. θητεύω ὁμοῦ μετά τινος, συνυπηρετῶ, συνδουλεύω : Εὐστ.1338,62 μετὰ Ποσειδῶνος **συνθητεύσας τῷ Λαομέδοντι.**

**συνθῐᾰσεύω** μτγν. εἰμὶ μετ' ἄ. ὁδηγὸς ἢ μέλος θιάσου, μετέχω μετ' ἄ. βακχικῶν τελετῶν : Στράβ.10,3,18 **Δημοσθένης διαβάλλων τὴν Αἰσχίνου μητέρα καὶ αὐτὸν ὡς τελούσῃ τῇ μητρὶ συνόντα καὶ συνθιασεύοντα πολλάκις.**

**συνθῐᾰσιτεύω** (συνθιασίτης) πάπ. μετέχω θιάσου.

**συνθιασίτης** (ὁ) πάπ., θηλ. -ῖτις-ιδος ὁ ἐν τῷ αὐτῷ θιάσῳ, ὁ μετέχων τοῦ θιάσου.

**συνθιασωτεύω** μτγν. συνθιασεύω βλ.λ.:Μεθόδ.Συμπ.146,15 **συνθιασωτεύειν ἔνθα.**

**συνθιασώτης** (ὁ) ὁ μετέχων θιάσου:'Αθήν.8,362E **καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος, καὶ οἱ συνιόντες ἐρανισταὶ καὶ συνθιασῶται,** Θεμίστ. Λόγ.4,53D· ‖ κ. γεν. ὁ μετέχων ἑορτῆς, πανηγύρεως κττ. : ΘεοφύλΣ 274,2 **καθικετεύουσι συνθιασώτην γενέσθαι τῆς πανηγύρεως· 2)** μτ.γενικ. ὁ σύντροφος, ὁ φίλος, ὁ ἑταῖρος : 'Αριστφ.Σφ. 728 **ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,** αὐτ.Πλ.508, Κλήμ.'Αλ.Προτρ.8,79 **τοὺς συνθιασώτας τοῦ Μωϋσέως·** ‖ κ. μτφ. : Φώτ.κῶδ.473,26 **τῆς δυσσεβείας .. συνθιασῶται.**

**συνθιγγάνω** μτγν. κ. μσν. θιγγάνω, ἐγγίζω ὁμοῦ : Θεμίστ.Λόγ.20,235Β **Χάριτες συνεθίγγανον τῆς τελετῆς,** Νικ.Χων.Χρον.4,77Β.

**σύνθλᾰσις**-εως (ἡ) (συνθλῶ) νεώτ. ἡ ἐκ συνθλίψεως ἢ συγκρούσεως θλάσις, τὸ ζούληγμα.

**συνθλασμός** (ὁ) (συνθλῶ) τὸ συνθλᾶν· συνεκδ. τὸ συγκρούειν τι πρὸς ἕτερον· 'Ησ. ἐν λ. γομφιασμὸν «συνθλασμὸν ἢ συντριμμὸν ὀδόντων».

**συνθλάσσω,** ἀττ. -ττω, μτγν. κ. μσν. συνθλῶ, συντρίβω : 'Αρισταίν.1,16,89, Λέων Δ 9,2,89D **ἰσχύϊ χειρὸς τὴν κορύνην καταφέρων .. συνέθλαττε κεφαλήν,** Σχόλ.Αἰσχ.Περσ.412 **συνέθλαττον πάντα κωπήρη στόλον.**

**συνθλαστήρ**-ῆρος (ὁ) νεώτ. συσκευὴ πρὸς θραῦσιν σκληρῶν τεμαχίων λίθου, ὀρυκτῶν, μεταλλευμάτων κττ. εἰς μικρότερα τεμάχια.

**συνθλίβω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **συνέθλιψα,** παθ. -ίφθην κ.-ίβην (Πλούτ.'Ηθ.408Β), παθ. παρακ. συντέθλιμμαι, θλίβω, πιέζω ὁμοῦ, συμπιέζω, ζουλῶ : 'Αριστλ.Ρητ.1361b,17 **ἀνάγκη δὲ κινεῖν ἕτερον ἢ ἕλκοντα .. πιέζοντα ἢ συνθλίβοντα,** αὐτ.Οὐρ. 307b,12, Θεόφρ.Σημ.58,74· ‖ κ. ἐπὶ πλήθους : ΚΔ Μᾶρκ.5,24 **ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν·** κ. παθ. : Πλάτ.Τίμ.92Α **ὅπῃ συνεθλίφθησαν ὑπὸ ἀργίας ἑκάστων αἱ περιφοραί,** 'Αριστλ.Ζ1555b,26 **γίγνεται δὲ μαλακὰ τὰ κυήματα οὕτως, ὥστε, ἂν τις ἅψηται, συνθλίβεσθαι,** αὐτ.Πρ.895b,2, Πλούτ.'Ηθ.408Ε **εἰς στενὸν συνθλιβεῖσι ῥεύμασι,** Νικ.Χων.Χρον.2,40C **περὶ ταῖς πύλαις συνθλίβεσθαι· 2)** ρηματ.π. σύνθλιψις.

**σύνθλιψις**-εως (ἡ) (συνθλίβω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ θλῖψις, ἡ συμπίεσις, τὸ ζούληγμα : 'Αριστλ.'Αναπν. 472b,1 **καίτοι τότ' ἐχρῆν τὸν θύραθεν εἰσιόντα κωλύειν τὴν σύνθλιψιν·** ‖ κ. μτφ. : Λογγῖν.'Υψ. 10,6 **τῇ δὲ τοῦ ἔπους συνθλίψει τὸ πάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο· 2)** μσν. ἡ μεγάλη θλῖψις, λύπη, στενοχωρία : Στουδ.Θεόδ.301Α.

**συνθλῶ**-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυνθλῶ, ἀόρ. συνέθλασα (Διόδ.Σ 2,57) κ. παθ. ἀόρ. **συνεθλάσθην** (Αἰν.Γαζ.), παθ. μέλλ. **συνθλασθήσομαι** (ΚΔ Ματθ.21,44), παθ. παρακ. **συντέθλασμαι** ('Αλεξ. 270), θλῶ ὁμοῦ, συντρίβω, ζουλῶ : 'Ερατοσθ. Κατ.11 **θυμωθεὶς ὁ 'Ηρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτὸν** (τὸν καρκίνον), Διόδ.Σ 2,57 **ἔπειτα συνθλάσαντες καὶ τρίψαντες ἐμπείρως ταῖς χερσί,** 'Αρρ.'Αν.6,29,9 **τὰ μὲν παρακόπτοντες, τὰ δὲ ξυνθλῶντες αὐτῆς,** Βιζυην.Πύργος τῆς Κόρης 204 **μὲ πρόσωπ' ἀστράπτοντα, κόλπους ἁβρούς,** συνθλᾷ, διαθλᾷ τοὺς ἀφρούς· κ. παθ. : 'Αλεξ. 270 **ὦτα συντεθλασμένον** (ποτήριον), Μαν.5,201 **βίῃ συνθλώμενος ὀστᾶ,** Αἰν.Γαζ.Θεόφρ.32Β **συνεθλάσθη τὴν κεφαλήν·** ‖ κ. ἀπολ. συντρίβομαι, κατατρίβομαι : 'Αριστλ.Πρ.863b,13, ΚΔ Ματθ.21,44 **καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται,** 'Αθανάσ.2,76C **συνθλωμένων τῶν ὀδόντων εὐκαταφρόνητα τὰ θηρία,** Γεωπ.9,29· **2)** ρηματ.π. σύνθλασις, -ασμός, -αστέον, συνθλαστήρ.

**συνθνήσκω,** ἀττ. κ. **ξυνθνήσκω,** ἀόρ. β' **συνέθανον** (Σοφ.Τρ.720), μέσ. μέλλ. **συνθανοῦμαι** (Αἰσχ.'Αγ.1139), παρακ. **συντέθνηκα** ('Αριστφ. Βάτρ.808), ὑπερσυντ. Ἰων. **συντεθνήκει** (σχόλ. Τζέτζ.Χιλ.4,295 «τὸ συντεθνήκει Ἰωνικῶς· συνετεθνήκει γὰρ ὤφειλεν»), ἀποθνήσκω ὁμοῦ μετά τινος : Αἰσχ.'Αγ.1139 **ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες ; οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην,** αὐτ.Χο.979, Σοφ.Τρ.720 **ταύτῃ σὺν ὁρμῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα·** κ. μτ. δοτ. : αὐτ.798, αὐτ. ἀπ.953· κ. ἐπὶ πραγμ. : Αἰσχ.'Αγ.819 **συνθνῄσκουσα δὲ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς** (ἐκπνέουσα μετὰ τῶν φλογῶν), Σοφ.Φιλ. 1443 **οὐ γὰρ εὐσέβεια συνθνῄσκει βροτοῖς** (συνοδεύει αὐτοὺς ἔτι καὶ ἐν τῷ θανάτῳ), 'Αριστφ. Βάτρ.868 **ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι.**

**συνθοινάτωρ**-ορος (ὁ) ὁ μέτοχος ἐν τῇ εὐωχίᾳ, ὁ συνδαιτυμὼν ἐν εὐωχίᾳ, ὁ συνευωχούμενος : Εὐρ. 'Ηλ.638 **πικρόν γε συνθοινάτορ', ἢν θεὸς θέλῃ.**

**σύνθοινος**-ον μτγν. ὁ σύνδειπνος : Πολ.78 **τὸ τοῦ παρασίτου ὄνομα .. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις .. τῷ συνθοίνῳ παρόμοιον,** Διόδ.Σ 10,22.

**συνθολῶ**-όω μτγν. μσν. κ. **ξυνθολῶ** ποιῶ τι ἐντελῶς θολόν, σκοτεινόν, καταθολῶ : Πισίδ.Γ Λόγ. εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατ.59· **2)** κ. μτφ. ὁμοῦ συγχύζω, ταράττω : Λιβάν.Λόγ.18,286 **λύπη συνθολοῦσα τὴν γνώμην ἀχλύν τινα καὶ τοῖς ὄμμασιν ἐπιφέρει·** κ. παθ. : Φιλόστρ.'Απολλ.2,37 **ψυχὴ μὴ ξυντεθολωμένη ὑπὸ τοῦ οἴνου,** Σωρ.1,38, 'Ανν. Κομν.119C **συνεθολώθη τοὺς λογισμούς· 3)** ρηματ. π. συνθόλωσις.

**συνθόλωσις**-εως (ἡ) (συνθολῶ) μσν. μτφ. ἡ σύγχυσις, ἡ ταραχή : Τζέτζ.Χιλ.8,875 **μελαγχολία λογισμοῦ συνθόλωσις βαθεῖα.**

**συνθόρνυμι** μτγν. εἰσπηδῶ ὁμοῦ μετά τινος : Αἰλ.Ζ1 5,7 (πίθηκος) **ἀνὰ κράτος ἀποδιδράσκων ὥρμησεν εὐθὺ δένδρου, οἱ δὲ αἴλουροι καὶ αὐτοὶ συνέθορον ὤκιστα.**

**συνθορυβῶ**-έω μτγν. κ. μσν. θορυβῶ ὁμοῦ, ἰδίᾳ συνευφημῶ, χειροκροτῶ : Διόδ.Σ 13,101 **τοὺς ἀπολογουμένους συνθορυβοῦντες οὐκ ἠνείχοντο τῶν λόγων,** Πλαν.'Οβιδ.Μεταμ.1,149,Εὐστ.494,22.

**συνθρανοῦμαι**-όομαι, ποθ.παρακ. **συντεθράνωμαι,** εἰς τεμάχια κατασυντρίβομαι : Εὐρ.Βάκχ.635 **συντεθράνωται δ' ἅπαν δῶμα.**

**συνθράσσω** μσν., ἀττ. -ττω, συνθραύω, συνταράσσω, σπαράσσω : Πλαν.'Οβιδ.Μεταμ.9,38 **τὰ σκέλη .. πανταχόθεν συνθράττει.**

**σύνθραυσις**-εως (ἡ) (συνθραύω) μτγν. ἡ ἐντελὴς θραῦσις, ἡ κατασπάραξις, τὸ ξέσχισμα : Βέττ. Βάλ.127,16 **ἡ σύνθραυσις τῶν μελῶν·** κ. κτ. πληθ. : Κατ.'Αστρλ.Κ 8(1),248.

**συνθραύω** κ. μσν. συντρίβω, κατασυντρίβω : Εὐρ.'Ορ.1569 **τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,** Λυκόφρ.(?)6 **ἀγηλάτῳ μ᾽ ἔσω,** συνθραύσας κάρα, Πλούτ.'Αριστ 13 **ταῖς χερσὶ γυμναῖς συνέθραυον τὰ πλεῖστα·** ‖ ἐπὶ ἄρτου, θρύπτω, τρίβω : Γεωπ.9,23,5· κ. παθ. : Ξεν.'Αγησ.2,14 **δόρατα συντεθραυσμένα,** Πολύβ.8,7,11, Δίων Κ 44,18 **εἰκὼν αὐτοῦ τις κατέπεσεν ἀπὸ ταὐτομάτου καὶ συνεθραύσθη,** 'Ανν.Κομν.163Α **τινὰ τῶν πλοίων τῇ ψάμμῳ προσαράξαντα συνθραυσθῆναι· 2)** ρηματ. π. σύνθραυσις.

**συνθρηνήτρια** (ἡ) σχόλ. ἡ συνθρηνοῦσα, ὁμοίως ἡ ὁμοῦ θρηνοῦσα : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.1518.

**σύνθρηνος**-ον κ. μσν. ὁ μετά τινος θρηνῶν, ὁ συνθρηνῶν : Διοσκ.Ἐπιγρ.ΑΠ 7,407 Κινύρεω **νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτη σύνθρηνας,** Τζέτζ. Χιλ.9,631 **συμπλαταγοῦντα χεῖράς τε καὶ σύνθρηνον βοῶντα·** ‖ ὁ συμμετέχων θρήνου : Ἀριστλ.ΗΝικ.1171b,9.

**συνθρηνῶ-έω** μτγν. κ. μσν. θρηνῶ, κλαίω ὁμοῦ μετά τινος . Γρηγ.Ναζ.1,27D **συνθρηνεῖ τοῖς πάσχουσιν,** αὐτ.405C **οὐ καλέσω τὰς συνθρηνούσας,** Θεοδόσ.Διάκ.Ἀκρ.1,260 **Κύζικε συνθρήνησον,** Λίβ.Ροδ.392 **καὶ συνθρηνεῖν ἐπεχείρησα τὸν ἄγωρον ἐκεῖνον.**

**συνθρησκευτής** (ὁ) πάπ. κ. μσν. ὁ ὁμοῦ θρησκεύων : Κῶδ.Ἰουστιν.1,5,20,6.

**συνθρησκεύω** πάπ. παρευρίσκομαι μετ᾽ ἄλλων εἰς ἱεροτελεστίας, ἐκτελῶ τὰ τῆς θρησκείας, ἐκκλησιάζομαι· **2)** ρηματ. π. συνθρησκευτής.

**συνθριαμβεύω** μτγν. ,λαμβάνω μέρος ἐν θριάμβῳ : Πλούτ.Μάρ.44 **Κάτλος . . Μαρίῳ συνθριαμβεύσας ἀπὸ Κίμβρων,** αὐτ.Λούκ.36 **μόνους αὐτῷ . . ἀπέλιπε συνθριαμβεύσοντας,** Ὠριγ.208.

**συνθρίζω** συγκ. τ. ἀντὶ συνθερίζω βλ.λ. : Ἡσ. «συνέθρισε· συνέτεμε, λεπτὰ ἐποίησε».

**συνθρόησις**-εως (ἡ) (θροῶ) μτγν. ἡ συγκεχυμένη θρόησις, ἡ πολλῶν γινομένη ταραχή, στενοχωρία, ἀδημονία : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,169 **ἐν συνθροήσει τινὶ καὶ κινήματι.**

**συνθρονεύω** μτγν. ἐκκλ. εἰμὶ ἐν τῷ αὐτῷ θρόνῳ, κάθημαι ἐν θρόνῳ ὁμοῦ μετά τινος γίνομαι σύνθρονος, συγκάθεδρός τινος : Ἀθανάσ.2,4,14F **τῷ πατρὶ συνθρονεύοντα καὶ συγκαθεζόμενον.**

**συνθρονίζω** μτγν. θρονίζω ἐπὶ πλέον· κ. παθ. γίνομαι σύνθρονός τινι, συγκάθεδρος : ψΚαλλισθ.2,22 **συνθρονισθῆναι τῷ Διί.**

**σύνθρονον** (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. · θρόνος **πατριάρχου ἢ ἐπισκόπου ἐξέχων καὶ περὶ αὐτὸν ἄλλα** ἑδώλια τῶν ἱερουργούντων **περὶ τὴν** ἁγίαν τράπεζαν : Εὐστ.Ἰστ.Ἐκκλ.10,4, Ἀμαρτωλ.Γ **περὶ** Εὐθυμίου Πατριάρχου Κ/πόλεως (χειρόγρ.) **ὃς ἅμα τῇ χειροτονίᾳ, πρὶν ἢ ἐλθεῖν εἰς τὸ σύνθρονον,** Φώτ.4,1229C, Κεδρ.Γεώργ.2,487.

**σύνθρονος**-ον κ. μον. κ. νεώτ. ὁ ἐνθρονισμένος ὁμοῦ μετά τινος : Χρησμ.π.Λουκ.Περεγρ.29 **νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον σύνθρονον** Ἡφαίστῳ, Μελέαγρ.ΑΠ 12,257,8 **οὔλα δ᾽ ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείοισιν ἀώτοις σύνθρονος ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίης,** Διόδ.Σ 16,92· κ. μτ. γενικ. : Φιλ.1,136 **φρόνησις, καὶ αἱ σύνθρονοι ταύτης ἀρεταί,** Ἐπιγρ. **Ἀντινόῳ συνθρόνῳ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θεῶν·** κ. ἀπολ. : Ἰουλ.Αἰγ.ΑΠ 9,445 **ἀρχομένων γὰρ πλοῦτον ὅτι στυγέεις σύνθρονος οἶδε Δίκη.**

**σύνθρους**-οος-ουν-οον μτγν. ὁ ὁμοῦ ἠχῶν, ὁ ἐκπέμπων τὸν αὐτὸν ἦχον : Βιάν.ΑΠ 9,308,3 **αὐτίκα μιν κιθάρῃ λιγυαχέϊ δέξατο δέλφιν σύνθροον** (Ἀρίων), Νόνν.Δ 16,335, Παῦλ.Σιλ.ΒΣοφ.165.

**συνθρυλῶ**-έω μτγν. θρυλῶ, διαδίδω τι μετά τινος : Προκ.Βανδ.1,12.

**συνθρύπτω** μτγν., μσν. κ. νεώτ., παθ. ἀόρ. **συνεθρύβην,** συντρίβω, θρυμματίζω διὰ συνθλίψεως : ΚΔ Πράξ.21,13 **τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν ;** κ. παθ. : Ἰω.Χρυσ. 3,153Α **Παύλου οὐ συνθρύπτεται ἡ καρδία,** Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἰστ.1,30Β, Πρόδρ.Ροδ.6,253 **τινὶ παραρραχθεῖσα** μυχίῳ **πέτρῳ συνθρύπτεται μέν· 2)** ρηματ. π. σύνθρυψις.

**σύνθρυψις**-εως (ἡ) (συνθρύπτω) **μσν. ἡ** σύντριψις : Στέφ.Διάκ. ἐν Mi.100,1077.

**συνθρώσκω** μτγν., ἀόρ. **συνέθορον,** ἀναπηδῶ, ὁρμῶ ὁμοῦ : Αἰλ.ΖΙ 5,7 (κτ. ἀ. **συνθόρνυμι βλ.λ.**)

**συνθυμοῦμαι-όομαι** μτγν. θυμοῦμαι, ὀργίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Προκ.Γαζ.165Β **συνθυμοῦται τῷ δεσπότῃ.**

**συνθυμῶ-έω** εἰμὶ ὁμόθυμος, ὁμοφρονῶ· Ἡσ. «συνθυμεῖν· συμπείθεσθαι» : Ἐπίχ.208· ‖ κτ. Σουΐδ. «συνθυμεῖν· συνοργίζεσθαι ἢ συμψυχεῖν».

**συνθύξω** Ἡρ. «συναντήσω».

**συνθυραυλῶ-έω** μτγν. ἐπὶ στρατιωτῶν, θυραυλῶ, ὑδραυλῶ ὁμοῦ, μένω ὁμοῦ ἐν ὑπαίθρῳ, συνεπιμελοῦμαι τῶν τοῦ στρατοπέδου : Συνέσ.15Β στρατιῶται τὰ **πολλὰ συνθυραυλοῦντες.**

**σύνθυρος**-ον μτγν. ὁ γείτων, ὁ οἰκῶν εἰς τὴν πλησίον θύραν : Εὐάγρ.Ἰστ.5,19.

**συνθυσία** (ἡ) Ἐπιγρ. πανήγυρις : Ἐπιγρ Ἐφέσου· **2)** τὸ ὑπούργημα, τὸ ἔργον τοῦ συνθύτου : Ἐπιγρ.

**συνθυσιάζω** μτγν. μσν. θυσιάζω ὁμοῦ : Εὐλόγ. π.Φώτ.Βιβλ.536,33 **Ἀβὲλ τῷ Κάϊν πλεῖστον ἐν πᾶσι διενηνοχὼς συνεθυσίαζε· 2)** ρηματ. π. συνθυσιαστής, συνθυσία.

**συνθυσιαστής** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ λαμβάνων μέρος εἰς τὴν συνθυσίαν βλ.λ.1: Ἐπιγρ. Ρόδου **τὸ κοινὸν τὸ Συνθυσιαστᾶν.**

**συνθύτης** (ὁ) (συνθύω) μτγν. Μοῖρ.185 «**θεωροὶ οἱ** τὰς θυσίας ἀπάγοντες εἰς τὰ κοινὰ ἱερά καὶ τὰ μαντεῖα Ἀττικοί, θεαταὶ ἢ συνθύται Ἕλληνες» : Ἀπολλδ.Βιβλ.2,7,2 **Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων συνθύτας,** Ἐπιγρ. **καταστᾶσαι δὲ καὶ θεωροδόκον ὅστις ὑποδέξεται παραγινομένους τοὺς συνθύτας,** Γρηγ.Ναζ.2,251Α **οἱ συνθύται μου** δυσμενεῖς· πρβλ.Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.431.

**συνθύω** προσφέρω θυσίαν ὁμοῦ, συνθυσιάζω : Ἰσαῖ.8,15, Αἰσχίν.3,52 **καὶ περιάγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν καὶ συνθύων καὶ συσπένδων,** Μέν.Περικ.446, Πολύβ.4,49,3 **Βυζαντίους εἰς τοὺς τῆς Ἀθηνᾶς ἀγῶνας τοὺς συνθύσοντας ἐξαπεσταλκέναι·** κ. μτ. δοτ. : Εὐρ. Ἠλ.795 **εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεών,** Ξεν.Οἰκ.7,8 **καὶ ἡ γυνή σοι συνέθυε,** Ἐπιγρ. **οὐ μὴν οὐδὲ τῶν Αἰγυπτίων οὐδὲ εἷς συνθύει τοῖς θεοῖς·** κ. ἔμπροθ. : Δημ.1313 **ἔδει ἂν με καὶ αὐτὸν θύειν . . καὶ τοῦτον μετ᾽ ἐμοῦ συνθύειν· 2)** ρηματ.π. συνθύτης.

**συνθωκεύω** μσν. ἀ. συνθωκῶ βλ.λ. : Νικ.Χων. Χρον.5,86D **συνθηρεύειν καὶ συνθωκεύειν ἐκείνῳ.**

**σύνθωκος**-ον μτγν. ὁ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ καθήμενος, ὁ παρακαθήμενος, ὁ συγκάθεδρος : Οἰνόμ. ἐν Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.223C **δοκεῖ δέ μοι ὁ Λυκοῦργος οὐκ ἐσχηκέναι τιτθὴν οὐδὲ σὺν θώκῳ πρεσβυτέρων οὐδέποτε κεκαθικέναι,** Ἰουλ.Λόγ.5,166Β· **2)** τὸ ἀρσ. σύνθωκος ὡς οὐσ. κάθισμα, ἕδρα : Σώφρ.153· πρβλ. Πολυδ.9,46 «τῶν δὲ πόλεως μερῶν καὶ παστάδες συσσίτια, συμπόσια, . . προεξέδραι, θῶκοι, . . σύνθωκοι».

**συνθωκῶ-έω** μτγν. ἐν θώκῳ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ κάθημαι, παρακάθημαι : Ἰώσ.ΑΙ 15,3,8 **συνθωκῶν ἐν ταῖς διαγνώσεσιν.**

**συνιαίνω** μτγν. θερμαίνω ὁμοῦ, συνευφραίνω: Ὀππ.Κυν.3,167 **θυμὸν δ᾽ ἑσπομένοιο συνιαίνουσι νομῆος·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Γρηγ.Ναζ.2,7 **ἀρχομένου δ᾽ ὕμνοιο συνιαίνοισθε μέν, ἁγνοί.**

**συνιατρεύω** μτγν. ἰατρεύω ὁμοῦ μετά τινος : Γαλ.12,994 **τοὺς συνιατρεύοντας ἡμῖν.**

**συνίατρος** (ὁ) μσν. ὁ συνιατρεύων, ὁ συνάδελφος ἰατροῦ : Σωφρόν.2,317.

**συνιαύω** σχόλ. συγκαθεύδω : Σχόλ.Ἰλ.Ι 33α.

**συνιδεῖν** ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ συνορῶ βλ.λ.

**συνϊδιάζω** μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἰδίαν ἔννοιαν, σημασίαν προσδίδω εἴς τι: Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.42,10 **πρόθεσις συνιδιάζουσα τὸ ἐπιθετικὸν τῷ κυρίῳ ὀνόματι· 2)** ἀμτβ. χρησιμοποιοῦμαι εἰδικῶς μετά τινος, μτ. δοτ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.49,15 **φαίην ἂν συνεκδρομῇ τῶν ἄλλων πτώσεων, ἐπεὶ τὰ**

ταύταις συνιδιάσαντα ἄρθρα ἐκαλεῖτο, ᾧ λόγῳ συλλαβαὶ καὶ αἱ μονογράμματοι.
**συνιδιοκτησία** (ἡ) νεώτ. ἡ κοινὴ μετ' ἄλλου ἰδιοκτησία, ἡ συγκυριότης.
**συνιδιοκτήτης** (ὁ) νεώτ. ὁ ἔχων κοινὴν μετ' ἄλλου ἰδιοκτησίαν, ὁ συγκύριος.
**συνιδρύω** μτγν. κ. μσν. ἱδρύω ὁμοῦ, συναφιερώνω ἄγαλμα ἢ βωμόν: Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,132 καὶ αὐτὸν αἱ πόλεις τοῖς σφετέροις θεοῖς συνίδρυον· κ.παθ.: Ἀθήν.13,561D ὅτι.. παντὸς αἰσχροῦ κεχωρισμένον ᾔδεσαν δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ γυμνάσια αὐτὸν συνιδρῦσθαι Ἑρμῇ, Σχόλ.Ἀριστφ.Βατρ.326 συνίδρυται τῇ Δήμητρι ὁ Διόνυσος· || κ. μέσ.: Σχόλ.Πίνδ.3,137 αὐτὸν συνιδρύσασθαι πρὸς τῇ οἰκίᾳ Μητρὸς Θεῶν καὶ Πανὸς ἄγαλμα.
**συνιδρῶ**-όω μτγν. κ. μσν. ἱδρώνω λίαν: Διόδ.Σ 3,28 συνιδρουσῶν τῶν πτερύγων, ἀδυνατεῖ χρήσασθαι τοῖς τῆς φύσεως προτερήμασιν, Ἀρχιγ. π. Παῦλ.Αἰγ.4,5,Γεώπ.18,8,5 συνιδροῦντος τοῦ κειρομένου· . 2) ρηματ. π. συνίδρωσις.
**συνίδρωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ὑπέρμετρος ἐφίδρωσις: Κρίτ.Ἰατρ.π.Γαλ.12,447, Παῦλ.Αἰγ. 4,1,Θεοφάν.Νόνν.2,8 πρὸς τὰς τῶν μασχαλῶν δυσωδίας καὶ συνιδρώσεις.
**συνιείς**-έντος-εῖσα-έν μτχ. ἐνεστ. τοῦ συνίημι.
**συνιέμεν** ἐπ. ἀπαρμφ. ἐνεστ. ἀντὶ συνιέναι τοῦ συνίημι βλ.λ.
**συνιερατεύω** πάπ. κ. μσν. συνιερῶμαι βλ.λ.: Στουδ.Θεόδ.288D ἐπειδὴ προφανῶς τῷ Ρωμαίων προέδρῳ συνιεράτευσαν οἱ ἐκ τῶνδε ἀποκρισιάριοι ἀποσταλέντες.
**συνιέρεια** (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ συνιερεὺς βλ.λ.: Πρόκλ.Χριστ.π.Φώτ.Βιβλ.322B αἱ περὶ τὸ τέμενος συνιέρειαι.
**συνιερεύς**-έως (ὁ) μτγν. κ. μσν., θηλ. συνιέρεια, ὁ μετ' ἄλλων ἱερεύς, ὁ συνάδελφος εἰς τὴν ἱερατείαν: Πλούτ.Αἰμ.3 καὶ τοῖς συνιερεῦσιν ἀεὶ καὶ περὶ τῶν μικρῶν διαφερομένου, Ἰώσ.Ἀπ.2,23, Δίων Κ 40,62,Συνέσ.Ἐπιστ.210Α θαρσῆσαι τὴν τοῦ συνιερέως ἀνάρρησιν, Εὐστ.Ἰλ.34,24.
**συνιερεύω** μτγν. συνιερῶμαι βλ.λ.: Γρηγ.Ναζ.1,31Β Χριστῷ συνιερεύσοντα.
**συνιεριτεύω** Ἐπιγρ. συνιερῶμαι βλ.λ.: Ἀρχίππαν Πταλεμαίου συνιεριτεύουσαν Πτολεμαίῳ.
**συνιερολογῶ**-έω μον. ἱερολογῶ ὁμοῦ: Γερμ. Κ/πόλεως 71,5.
**συνιερομνήμων**-ονος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἱερομνήμων βλ.λ.
**συνιεροποιός** (ὁ) ὁ μετ' ἄλλων ἐπιμελούμενος θυσίας ἢ τῶν τῆς λατρείας: Δείν.ἀπ.89,33.
**συνιεροποιῶ**-έω ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἱερατεύω, τελῶ ἱερουργίαν, μτ. δοτ.: Ἰσαῖ.8,20.
**συνίερος**-ον ὁ μετ' ἄλλου κοινὴν ἔχων θυσίαν, κοινὴν λατρείαν, κ. γεν. ὁ κοινῶς μετ' ἄλλου τιμώμενος: Πλούτ.Ἠθ.753F ἡ σύνναος καὶ συνίερος τοῦ Ἔρωτος ἐν Δελφοῖς.
**συνιερουργία** (ἡ) μσν. κοινωνία, συμμετοχὴ ἱεροτελεστίας: Στουδ.Θεόδ.239D ἐν τῇ τοῦ μοιχοζεύκτου παραδοχῇ καὶ συνιερουργίᾳ.
**συνιερουργός** (ὁ) μσν. ὁ συμμέτοχος, κοινωνὸς ἱεροτελεστίας: Στουδ.Θεόδ.271Β συνιερουργὸν αὐτοῖς ὄντα καὶ πρότερον.
**συνιερουργῶ**-έω μτγν. κ. μσν. συνιεροποιῶ βλ.λ.: Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,14 τοὺς δούλους συνιερουργεῖν, Φίλ.2,170 ἅμα τῷ παντὶ ἔθνει συνιερουργεῖν, Στουδ.Θεόδ.279C ἐάν περ .. ἢ τῷ οἰκείῳ ἐπισκόπῳ εἴτε τινὶ ἄλλῳ συνιερουργῇ.
**συνιερῶμαι**-άομαι μτγν. κ. μσν. ἀποθ. συμμετέχω τῆς ἱερωσύνης, εἶμαι ὁμοῦ ἱερεὺς ἢ ἱέρεια, συνιερατεύω: Πλούτ.Ἠθ.276D συνιερᾶται μὲν ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί, Σωζόμ.2,20,Φώτ.Βιβλ.127,31 οἱ τοῖς ἐπιτεθυκόσι .. συνιερᾶσθαι οὐκ ἠνέσχοντο.
**συνιζάνω** κ. μσν. κ. νεώτ. κατακαθίζω, καταπίπτω, καταχώνομαι: Ἀριστλ.Ὕπν.456a,13 τὸ σύμφυτον πνεῦμα ἀναφυσώμενον καὶ συνιζάνον φαίνεται, Θεόκρ.22,112 σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον, Πλούτ.Ποπλ.13 πηλὸν ἐν πυρὶ .. συνιζάνειν, αὐτ.Ἠθ.665B τὸν ἄργυρον συνιζῆσαι τακέντα, Γαλ.8,325,αὐτ.15,570, Σχόλ.Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.3, 264 λορδουμένους, οἱονεὶ τὰ ὀπίσθια τῶν φυῶν συνιζάνοντας· 2) βυθίζομαι, βουλιάζω: Θεόφρ.Ὀσμ.29 συνιζάνειν δ' εἰς βυθὸν τὴν σμύρναν· || ἐπὶ τοῦ ἀνέμου: Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,29 ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος καὶ καθιζάνοντος ἐπὶ τὴν θάλασσαν κατετέθημεν· || κ.μτβ. κάμνω τι νὰ βυθισθῇ, προκαλῶ συνίζησιν: Ἀριστλ.Ἀναπν.474a, 14 συνιζάνοντες δὲ καὶ καταπνίγοντες ὥσπερ ἐκεῖ τὰς φύσας· 3) ρηματ. π. συνίζησις.
**συνίζησις**-εως (ἡ) (συνιζάνω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ κατακάθισμα, ἡ κατάβυθισις, τὸ βούλιαγμα: Ἀριστλ.Κόσ.39(?)a,3 τῶν δὲ σεισμῶν οἱ μὲν συνίζησιν ποιοῦντες εἰς τὰ κοιλώματα, χασματίαι λέγονται, Εὐστ.Πο.53,70 ὁ ἐσμὸς δηλοῖ τὴν βοτρυδὸν συνίζησιν τῶν μελῶν· || κ. ἐπὶ οἰκοδομῶν: Πλούτ.Κράσσ.2 συνιζήσεις διὰ βάρας καὶ πλῆθος οἰκοδομημάτων· || κ. μτφ.: Πλωτῖν.2,2,1· 2) κ. νεώτ. γραμμ. ἡ συνεκφώνησις δύο φωνηέντων ἢ φωνήεντος καὶ διφθόγγου ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οἷον ἐν Ἰλ.Α 1 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος κ. ἐν τῇ δημ. διάβολος, τί ἔχεις;: ΕΜ 735,36, Σχόλ.Ἡφαιστ.Ποιημ.2,1· || ἡ αὐτ. κοπή: ΕΜ 279,8 δυάκις καὶ τριάκις, καὶ κατὰ συνίζησιν δὶς ἢ τρίς· 3) νεώτ. γεωλ. κατακόρυφος μετακίνησις τμημάτων τοῦ γηΐνου φλοιοῦ πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς.
**συνίζω** κ. μσν., μέλλ. συνιζήσω, ἀόρ. συνίζησα (Πλούτ.Ἠθ.665Β), παρακ. συνίζηκα (Ἀκτουάρ. Ἰω.27), ἐπὶ συνεδρίου ἀρχόντων ἢ δικαστηρίου, καθίζω ὁμοῦ, συγκάθημαι, συνεδριάζω, συγκροτῶ συνέδριον: Ἡρ.6.58 οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει· 2) κατακαθίζω, κατοπίπτω, συνιζάνω: Ἱππ.Ὀκτ.11, Πλάτ.Τίμ.72D ταπεινούμενος εἰς ταὐτὸν ξυνίζει (ὁ σπλήν), Ἀριστ.Πρ.868a,18, αὐτ. Ἀναπν.479b,14 τῶν βραγχίων αἰρομένων καὶ συνιζόντων, Θεόφρ.Ἱδρ.25 πονούντων μὲν, ὑπὸ τοῦ πνεύματος αἱ φλέβες ἐμφυσώμεναι, τοὺς πόρους συμμεμυκέναι ποιοῦσι· παυσαμένων δέ, συνίζειν, Πλούτ. Ἠθ.665Β τὸν ἄργυρον συνιζῆσαι τακέντα, Γαλ. 10,472 τὸ συνιζηκὸς τῶν πόρων, Κλήμ.Ἀλ.187,20 συνιζηκυίας τῆς κεφαλῆς εἰς τὸ στῆθος, Ἀκτουάρ.Ἰω.2,7 τοῦ μὲν τῶν κινούντων μυῶν συνιζηκότος· || κ. μτβ. κάμνω νὰ καταπέσῃ, νὰ βυθισθῇ: Ἀριστλ.Ἀναπν.479a,27 μὴ δύνασθαι τὸν πνεύμονα μακρὰν εἴρειν ἄνω καὶ συνίζειν.
**συνίημι** κ. μσν., ἀττ. ξυνίημι, β' ἐν. ξυνίης (Σοφ. Ἠλ.1347), γ' ἐν. συνιεῖ (ΠΔ Βασ.1,18,15) κ. γ' πληθ. συνίουσι, β' ἐν. προστ. ξυνίει (Ὀδ.Α 271), γ' ἐν. ὑποτ. συνιῇ (Πλάτ.Πρωτ.325C), ἀπαρφ. συνιέναι κ. ἐπ. συνιέμεν (Ἡσιόδ.Θ 831) κ. συνιεῖν (Θέογν. 565) κ. συνίειν (ΠΔ Βασ.1,2,10), μτγν. συνιείς (Πλάτ. Σοφ.253Β) κ. ξυνιείς (Ἀριστφ.Λυσ.1016) κ. συνίων (ΠΔ Βασ.1,18,14), παρατ. συνίην (Ἀχιλλ.Τάτ.1,9) κ. συνίειν (Λουκ.Θε.Δ 6,2) (δ.γρ.) κ. γ' ἐν. ξυνίει (Ξεν. Ἀν.7,6,9) κ. γ' πληθ. ξυνίεσαν (Θουκ.1,3) κ. ἐπ. ξύνιεν (Ἰλ.Α 273), μέλλ. συνήσω (Ἡρ.9,98, Πλάτ. Πρωτ.325Β), ἀόρ. συνῆκα (Αἰσχ.Ἀγ.1112,Ἡρ.5,92,γ') κ. ἐπ. ξυνέηκα (Ἰλ.Α 8) κ. ἐξυνῆκα (Ἀνακρ.146), ἐσύνηκα (Ἀλκ.131), ἀόρ. β' ἐν. προστ. β' προσ. ξύνες (Ἰλ.Β 26) κ. β' πληθ. σύνετε (ΚΔ Μάρκ.7,14) (δ.γρ.) κ. μτχ. συνείς (Αἰσχ.Πέρσ.361, Ἡρ.1,24) κ. αἰολ. σύνεις (Ἀλκ.ἐνΛυρ.Συμπλ.4,101), δωρ. ἀπαρφ. συνέμεν (Πίνδ.Π 3,80), παρακ. συνεῖκα (Πολύδ. 5,101,2) κ. δωρ. α' πληθ. συνεῖκαμες (Πλούτ.Ἠθ. 232D), μέσ.ἀόρ.β' ἐν. γ' προσ. ξύνετο (Ὀδ.Δ 76) κ. ὑποτ. α' πληθ. συνώμεθα (Ἰλ.Ν 381), ἐπὶ ἐχθρικῆς

σημ., πέμπω ὁμοῦ, συνελαύνω, συγκρούω : Ἰλ.Α 8 τίς τ' ἄρ σφωε .. ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;, αὐτ.Η 210 οὓς ἔριδος μένεϊ μάχεσθαι, Μουσαῖ.18 ἀμφοτέρης .. ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστόν |ἐξετόξευσεν ἓν βέλος ἐναντίον ἀμφοτέρων ὁμαοῦ|˙ 2) μέσ. ἔρχομαι ὁμοῦ εἰς συμφωνίαν, καταλήγω εἰς συμφωνίαν : Ἰλ.Ν 381 ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν ἀμφὶ γάμῳ˙ 3) πάπ. πέμπω, στέλλω διά τινος˙ 4) μτφ. ἀκούω : Ἰλ.Ο 442 ὣς φάθ' ὁ δὲ ξυνέηκε, Ὀδ.Α 271 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει˙ κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Ἰλ.Β 182 ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, Ὀδ.Ζ 289 ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, Σοφ.Ἀντ.1218 εἰ τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι, Ἀριστφ.Εἰρ.603 τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματ'˙ κ. μτ. γενικ. προσ. : Ἰλ.Β 26 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Χρησμ.π.Ἡρ.1,47 καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω˙ κ. σπαν. μτ. γενικ. πράγμ. : Ἰλ.Α 273 καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ˙ ‖ ὁμ.κ. μέσ. : Ὀδ.Δ 76 τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος˙ 3) καταλαμβάνω, μανθάνω τι, παρατηρῶ : Ὀδ.Σ 34 τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο, Θέογν.1240 τῶν δὲ οὐ μὴ ξύνιε |δ.ἀνάγν. ξυνίει|˙ κ. μτ. αἰτ. : Ἡρ.1,24 τὸν δὲ συνέντα τοῦτο λίσσεσθαι˙ κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. : Σοφ.Τρ.868 ξύνες δὲ τήνδ', ὡς . . χωρεῖ˙ κ. ἀπολ. : Θέογν.419 πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται˙ 4) ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ: Ἡρ.4,114 ἐπεὶ δὲ συνῆκαν ἀλλήλων, ἔλεξαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας τάδε οἱ ἄνδρες, Θουκ.1,3 αἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες κατὰ πόλεις τε ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν, Πλάτ.Ἀλκ.1,132C εὖ λέγοντος οὗ νῦν δὴ ἐμνήσθημεν τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ ξυνίεμεν˙ συνήθ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Πίνδ.Π 3,80 εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν , . . , ὀρθὰν ἐπίστᾳ, Ἡρ. 3,46 τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνιέναι, Αἰσχ.Πέρσ.361 οὐ ξυνεὶς δόλον Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τῶν θεῶν φθόνον, Ἀριστφ.Πλ.45 εἶτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, Ξεν.Ἀν.7,6,9 ξυνίει δὲ καὶ αὐτὸς ἑλληνιστὶ τὰ πλεῖστα, αὐτ.ΚΠ 1,6,2, αὐτ.Ἑλλ. 1,6,4 συνιέντες τὰ ναυτικά˙ κ. ἀπολ. : Θέογν. 904 κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει˙ ‖ ἐν κωμ. διαλόγοις συνίης; μανθάνεις, καταλαμβάνεις;: Αἰσχ.Ἀγ.1112 οὔπω ξυνῆκα, Σοφ.Ἠλ.1347 οὐχὶ ξυνίης;, Ἀλεξ.124,6 ὄξος λαβὼν ἣν εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας ψυχρὸν ξυνίης ; |δ.γρ. ξυνιεῖς|, Δίφιλ. 32,13 οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ καλοῦ τινος τοῦτον˙ συνίης |δ.γρ. συνιεῖς|˙ ‖ κ. μτ. ἐξηρτημ. προτ. : Ἀριστφ.Ὄρν.946 ξυνίημ' ὅτι βούλει, Πλάτ. Παρμ.128Α καλῶς συνῆκας ὅλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται˙ κ. μτ. μτχ. κατηγ. : Δημόκρ.95 ξυνιᾶσι τιμώμενοι, Πλούτ.Ἠθ.231D οὐ συνίης καταναλίσκων;, Λουκ.Θε.Δ 2,1 συνῆκα ἡδὺς γεγενημένος˙ 5) ρηματ. π. συνήμων, συνημοσύνη, συνετός, σύνεσις κτλ.

**συνικετεύω** μτγν. κ. μον. ἱκετεύω, παρακαλῶ ἱκετευτικῶς ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Ἀριστ.4 ἀναπηδήσας τῷ κρινομένῳ συνικετεύειν, Ἡγησί.2˙ κ. ἀπολ. : Φώτ.Βιβλ.446,39.

**συνικέτης** (ὁ) μτγν. μσν. ὁ συνικετεύων μετ' ἄλλου : Μαλάλ.1 124,5,7 συνικέτας γενέσθαι πρὸς τὸν Ἀχιλλέα ὑπὲρ τοῦ σώματος τοῦ Ἕκτορος.

**συνικμάζομαι** μτγν. παθ. ὑγραίνομαι ὁμοῦ : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,13 ὅταν δὲ εἰς θωμοὺς συντεθῇ ὁ σῖτος, συνικμάζεται, αὐτ.Λίθ.11.

**συνικνοῦμαι-έομαι** μτγν. ἀποθ. ἱκνοῦμαι, φθάνω ἐντελῶς, ἐκτείνομαι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,4,4 ὥστε τὸ οὐράνιον ὕδωρ συνικνεῖσθαι πρὸς τὸ ἐν αὐτῇ |κῶδ., διόρθ. διικνεῖσθαι|˙ 2) παρέχω ἐνδιαφέρον, ἐνδιαφέρομαι : Ἀριστλ.ΗΝικ.1101a,25 τῶν συμβαινόντων τῶν μὲν μᾶλλον συνικνουμένων τῶν δ' ἧττον.

**συνίκω** συμπίπτω, εἰδ. ἐν φρ. κτ. μτχ., ἐπὶ χρόνου : Ἐπιγρ. κατὰ τὸν χρόνον τὸν συνίκοντα˙ πρβλ. συνείκω (3).

**συνίλλω** πιθ. συνείλλω, συμπιέζω, συσφίγγω : Ἀριστείδ.Κ 2,13˙ κ. παθ. : Ἱππ.Γυν.2,163, Εὔβουλ. 104,3 λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεται ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὔτριχα.

**συνιππάζομαι** μτγν. κ. μσν. ἀποθ. ἱππάζομαι ἱππεύω ὁμοῦ μετά τινος : Ἰώσ.ΠΙ 1,20,3 συνιππάσατο ποιουμένῳ περὶ Πτολεμαΐδα τῆς δυνάμεως ἐξέτασιν, Πλούτ.Ἠθ.1043D συνιππαζομένου Σκύθαις, Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.1,250D δύο τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως κατ' ὀργὴν αὐτοῦ ἀπεωσμένοι τοῖς περὶ Ἀλέξανδρον συνιππάζοντο, Ἀνν.Κομν.478C συνιππαζόμενος τούτοις.

**συνίππαρχος** (ὁ) ὁ καὶ αὐτὸς ὢν ἵππαρχος, ὁ συναρχηγὸς ἱππικοῦ : Ἡρ.7,88 ὁ δὲ τρίτος σφι συνίππαρχος Φαρνούχης κατελέλειπτο.

**συνιππεύς-έως** (ὁ) ὁ συνιππεύων, ὁ ὁμοῦ ὑπηρετῶν ἐν τῷ ἱππικῷ, ὁ συστρατευόμενος ἱππεύς : Δημ.558 εἰ ἐποίεις ταῦτα ἅ φασιν οἱ συνιππεῖς.

**συνίππευσις-εως** (ἡ) |συνιππεύω| πυκνὸς σχηματισμὸς ἱππικοῦ : Αἰλ.Τακτ.18,5.

**συνιππεύω** μτγν. ἱππεύω σὺν ἄλλοις, συνιππάζομαι : Δίων Κ 50,5, αὐτ.76,14, Συνέσ.12C ἔνθα καὶ ἱππεῖ συνιππεύσει˙ ‖ κ. μτφ. : Νόνν.Δ 47,358 σ-θυέλλαις˙ 2) ρηματ.π. συνιππεύς, συνίππευσις.

**συνιππία** (ἡ) γλωσσ. ἡ ἀγέλη ἵππων.

**σύνιππος-ον** μσν. ὁ ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἵππου ἐνεργήσας ἢ παθών τι : Τζέτζ.Χιλ.3,868 ἐῶ δὲ καὶ τὸν Κούρτιον . . σύνιππον τῷ λάκκῳ πεπτωκότα.

**συνίπταμαι** μτγν. ἵπταμαι, πέτομαι ὁμοῦ μετά τινος : Φίλ.Βύβλ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.39B τοῖς δὲ λοιποῖς θεοῖς δύο ἑκάστῳ πτερώματα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὡς ὅτι δὴ συνίπταντο τῷ Κρόνῳ, Παραφρ. π.Διον.Ἰξευτ.1,26 οἱ ὄρτυγες συνίπτανται ἀλλήλοις καὶ μιᾷ τὴν θάλασσαν ὁρμῇ παραμείβουσι˙ ‖ κ. μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.Προτρ.75 συναπαίρει δὲ ἡμῖν ἐνθένδε τὰ ἔργα τὰ ἀστεῖα καὶ συνίπταται τῷ τῆς ἀληθείας πτερῷ.

**συνιρνά** Ἡσ. «συνέχεις».

**συνισάζω** ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ τι ἴσον ποιῶ˙ Ἡσ. «σταφυλίζειν˙ συνισάζειν τὰς ὤας τοῦ ἱματίου».

**σύνισαν** ἐπ. γ' πληθ. παρατ. τοῦ σύνειμι βλ.λ., ὑπῆγον ὁμοῦ˙ 2) ἐπ. γ' πληθ. ὑπερσυντ. τοῦ σύνοιδα βλ.λ.

**συνίσημι** ἄχρ. τ. τοῦ σύνοιδα βλ.λ.

**συνισθμίζω** μτγν. συνάπτω, συνδέω δι' ἰσθμοῦ : Σκύμν.371 ὡς δὴ συνισθμίζουσα πρὸς τὴν Ἰονικὴν νήσους ἔχει ταῖς Κυκλάσιν ἐμφερεστάτας.

**συνισοῦμαι-όομαι** μτγν. κ. μσν. εἰμί, γίνομαι ἴσος : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπίρρ.174,22, Στουδ.Θεόδ.406C ὁ τοσοῦτος καὶ τηλικοῦτος τὴν ἀξίαν καὶ τῇδε συνισουμένην ἔχων..

**συνίσσεις** Ἡσ. «ἀντὶ τοῦ συγκλείεις» |πιθ.συνίλλεις|.

**συνισταμένη** (ἡ) νεώτ. μηχαν. δύναμις δυναμένη νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλας δυνάμεις.

**συνίστημι** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυν- κ. συνιστῶ-άω |Ἀριστλ.ΖΓ 777a,6,ΚΔΚορινθ.6,4|, μτγν. κ. συνιστάνω |Πολύβ.4,82,5|, παρατ. συνίστην κ. συνίστα |Πολύβ.3,43,11|, μέλλ. συστήσω, ἀόρ. συνέστησα κ. ἐν μτβ. σημ. παρακ. συνέστακα |Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.7,109|, ἐν παθ. σημ. ἀόρ. β' συνέστην, παρακ. συνέστηκα κ. ἐν μτχ. συνεστηκώς κ. συνῃρ. συνεστώς-ῶσα-ώς ἢ -ός |Πλάτ.Τίμ.56B| κ. ἰων. συνεστεώς |Ἡρ.1,74,αὐτ.6,108|, παθ. μέλλ. σύσταθήσομαι |Ξεν.Ἀν.6,1,23, Ἀριστλ.Μετ.376a,21|, μέσ.μέλλ. ξυστήσομαι |Αἰσχ.Ἑπτ.435,Πλάτ.Τίμ.54C|, παθ. ἀόρ. συνεστάθην |Ξεν.Ἀν.3,1,8|, στήνω ὁμοῦ, συνάπτω, συνδυάζω : Ξεν.Κυν.6,12 |δ.γρ.|, Πλάτ. Πολ.412Α πολὺ μᾶλλον ἢ τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις ξυνιστάντα˙ 2) συνδέω, ἑνώνω : Ἡρ.6,74

συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, Θουκ. 6,16 Πελοποννήσου γὰρ τὰ δυνατώτατα ξυστήσας ἄνευ μεγάλου ὑμῖν κινδύνου, αὐτ.6,48, Ξεν.Ἑλλ.3, 5,2 συνίστασαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις πρὸς ἀλλήλας, Ἰσοκρ.5,30 ἢν γὰρ ταύτας συστῆσαι δυνηθῇς, οὐ χαλεπῶς καὶ τὰς ἄλλας ὁμονοεῖν ποιήσεις, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,109 σ· τὰ πάντα ἀριθμοῖς· **3)** ἐν συνεκφ. μετ' αὐτοπ. ἀντων. κτ. δοτ. γίνομαι κάτοχός τινος, καθυποτάσσω : Ἡρ.2,49 ἐγὼ φημι Μελάμποδα μαντικὴν ἑωυτῷ συστῆσαι (κατώρθωσε νὰ γίνῃ κάτοχος τῶν διὰ τὴν μαντικὴν γνώσεων)· ‖ καθυποτάσσω : αὐτ.1,103 ὁ τὴν Ἅλυος ποταμοῦ ἄνω Ἀσίην πᾶσαν συστήσας ἑωυτῷ, Ξεν.ΚΠ 6,1,26 ὁ δὲ Κῦρος γιγνώσκων ὅτι οἴχοιτο συστήσων εἴ τι δύναιτο ἀντίπαλον ἑαυτῷ· ‖ κτῶμαι δι' ἐμῆς ἐνεργείας ἢ συμφωνίας : Πολύβ.2,24,6 ἐξαπέλεκυν αὐτοῖς ἡγεμόνα συστήσαντες, αὐτ.3,42,6· **4)** βάλλω ὁμοῦ, συνάπτω, συνενώνω εἰς ἓν ὅλον, συναποτελῶ τι ἐκ διαφόρων, σχηματίζω, πλάττω : Θουκ.8,48 οἱ δὲ ξυνιστάντες τὴν ὀλιγαρχίαν, Πλάτ.Τίμ.91A ζῷον τὸ μὲν ἐν ἡμῖν, τὸ δ' ἐν ταῖς γυναιξὶ συστήσαντες ἔμψυχον, αὐτ.Συμπ.186E, αὐτ.Πολιτ. 308C ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινων ξυνίστησιν, Ἀριστλ.Πολιτ.1266a,23 οὐκ ἐκ δημοκρατίας καὶ μοναρχίας δεῖ συνιστάναι τὴν τοιαύτην πολιτείαν, αὐτ.1284b,18, Νόμος π. Δημ.1137 ἑταιρείαν συνιστῇ ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου· ‖ ὁμ.κ.μέσ. : Πλάτ.Φαῖδρ.269C, αὐτ.Πολιτ.308B μὴ ἐκ χρηστῶν καὶ κακῶν ἀνθρώπων συστήσηται πόλιν, αὐτ. Τίμ.33B, Ἰσοκρ.10,49 ὑπὲρ δὲ ταύτης τηλικοῦτον συνεστήσαντο πόλεμον, Πολύβ.1,25,5 ὥρμησαν ὁλοσχερέστερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικὰς δυνάμεις, Διόδ.Σ 1,18· ‖ καθιδρύω : Πλούτ.Φάβ. 19 συνίστατο τοὺς πρώτους ἀγῶνας, Γαλ.15,449 οἱ συνιστάμενοι τὰς τέχνας, αὐτ.15,505 τοῖς ἑτέραν αἵρεσιν συστησαμένοις, αὐτ.16,725· **5)** μέσ. εἰδ. διευθετῶ, συντάσσω εἰς παράταξιν πρὸς μάχην : Πολύβ.3,43,11 εὐθέως τοὺς πρώτους ἀποβαίνοντας συνίστα καὶ παρεκάλει, Διον.Ἀλ.Ρωμ.8,18 (δ.γρ.)· **6)** μηχανῶμαι, ὀργανώνω : Ἡρ.3,71 αὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἥκω σπουδῇ ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον, Ἀριστλ.Πολιτ.1306b,35 Κινάδων ὁ τὴν ἐπ' Ἀγησιλάου συστήσας ἐπίθεσιν ἐπὶ τοὺς Σπαρτιάτας, Δημ.191 διὰ ταῦτα συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τουτονὶ πόλεμον· **7)** κ. παθ. σημ. ἐπὶ φίλων, ἀποτελῶ σύνδεσμον ἑνότητος, συνδέομαι ὁμοῦ : Θουκ.6,21 ἄλλως τε καὶ εἰ ξυστῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι, αὐτ.2,88, Ξεν.Ἑλλ.2,1,1· **8)** παθ. κ. ἐν μέσ. σημ. σχηματίζω, συνάπτω συμμαχίαν, συμφωνῶ σύμπραξιν μετά τινος : Θουκ.1,1 τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, αὐτ.1,15, Δημ.917 τηνικαῦτα μεταβαλλόμενος συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος· **9)** τὸ οὐδ. μτχ. ἐνεστ. τὸ συνιστάμενον ὡς οὐσ. ἡ συνωμοσία, κρυφία σύστασις, συμφωνία πρὸς ἐκτέλεσιν κακοῦ τινος : Ἀριστφ.Ἱππ.863 καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον· ὁμ. κ. ἡ μτχ. παρακ. : Θουκ. 8,66 τὸ ξυνεστηκὸς πολὺ πλέον ἡγούμενοι εἶναι· ‖ ὁμ. οἱ συνιστάμενοι οἱ συνωμόται: Ἀριστφ.Λυσ. 577· **10)** παθ. μτ. δοτ. συνδέομαι στενῶς μετά τινος, οἷον διὰ γάμου: Σοφ.Τρ.28 λέχος Ἡρακλεῖ ξυστᾶσα· ‖ ὁμ. εἰμὶ συνέταιρός τινος, συνεργός : Ἰσοκρ.Ἐπιστ.4,8· **11)** μαθ. κατασκευάζω σχῆμα μαθηματικόν : Ἀριστλ.Μετ.376a,2, Εὐκλ.1,7, Πάππ.106,12· **12)** ἐπὶ συγγραφέως, συνθέτω : Ἀριστλ.Ποιητ.1455a,22 δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι, αὐτ.1451a,29 περὶ μίαν πρᾶξιν τὴν Ὀδύσσειαν συνέστησεν· **13)** παθ. γενικ. σχηματίζομαι, συντίθεμαι, ἀποτελοῦμαι : Εὐρ.ἀπ.902, Ξεν.ΚΠ 6,1,54 ἐπεὶ δὲ πάντα συνειστήκει αὐτῷ τὰ περὶ τοὺς πύργους, αὐτ.Ἀπομν.3,6,14 ἡ μὲν πόλις ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκιῶν συνέστηκε, Πλάτ.Τίμ.56B ξυνέστηκε ἐξ ὀλιγίστων μερῶν, αὐτ.Πολ.530A· **14)** παθ. γίνομαι, συμβαίνω : Πλάτ.Πολ.546A ἡ πόλις οὕτως συστᾶσα, Δημ.245 τὸ συνιστάμενον κακόν, Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,4,10· ‖ ἐν τῷ παρακ. ἢ ἀορ. β', εἰμί, γίνομαι, ὑπάρχω : Πλάτ.Νόμ.817B ἡ πολιτεία ξυνέστηκε μίμησις τοῦ καλλίστου βίου, αὐτ.Τίμ.25A, Ἰσοκρ.4,142 τὴν συμμαχίαν τὴν περὶ Κόρινθον συστᾶσαν· **15)** ἵστημι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς φίλους εἰσάγω, συνιστῶ, συσταίνω τινά : Πλάτ. Λάχ.200D, αὐτ.Θεάγ.122A ἵνα τῷ τῶν .. σοφιστῶν συστήσω τουτονὶ (ὡς μαθητήν), αὐτ.Χαρμ.155B εἰπὼν ὅτι βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι περὶ τῆς ἀσθενείας, Πάπ. σύστησον αὐτοὺς .. ὅπως πλέωσι· κ. παθ. : Ξεν.Ἀν.3,1,8 συνεστάθη Κύρῳ, αὐτ.6,1,23 Κύρῳ συσταθησόμενος, Φιλόδ. Ἀκαδ.49M· **16)** Ἐπιγρ. ἐπαινῶ· **17)** μτ. δοτ. κ. αἰτ. θέτω τινὰ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν, τὴν φροντίδα, τὴν ἐπιτήρησίν τινος : ΠΔ Γέν.40,4 συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσὴφ αὐτούς, Πάπ. συνέστησά σοι Χαιράμμωνα δοῦλον πρὸς μάθησιν σημείων· **18)** μτγν. ὁρίζω, καθορίζω, διατάσσω : ΠΔ Ἀρ.27,23 συνέστησεν αὐτὸν καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ· **19)** κ. νεώτ. θέτω, διορίζω τινὰ ἀντιπρόσωπον : Πάπ. συνίστημι ἀντ' ἐμαυτῆς, αὐτ. συνέστησά σε φροντιοῦντά μου τῶν ὑπαρχόντων· ‖ κ. παθ. διορίζομαι : Πλούτ.Ἠθ.840E συσταθεὶς συνήγορος, Πάπ. ἐπίτροπος συσταθείς· **20)** ἐπὶ ὀφειλέτου, παρέχω, παρουσιάζω ἐγγυητήν : Ἰσοκρ.17,37 Πασίων' αὐτῷ συνέστησα· **21)** μτ. αἰτ. πράγμ. παρέχω δάνειον, δανείζω : Πάπ. ἃς συνέστησεν Ἀρτεμίδωρος ἀργυρίου ρ' (δραχμάς), αὐτ. ἃς παρὰ Ἱέρωνος συνεστήσαμεν (δραχμάς)· κ. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ. : αὐτ. Σέλευκός μου αὐτοὺς ἐκκέκρουκε λέγων ὅτι συνέστακας ἑαυτῷ· **22)** παθ. τηρῶ ὁμοῦ, ὑπομένω, ἐξακολουθῶ νὰ τηρῶ, νὰ κρατῶ : Ἡρ.7,225 τοῦτο δὲ συνεστήκεε μέχρι οὗ οἱ σὺν Ἐπιάλτῃ παρεγένοντο· ‖ ἰδίᾳ ἐπὶ στρατιωτικῆς σημ. κτ. μτχ., ὁ καλῶς ἠσκημένος, συγκεκροτημένος : Εὐρ.ΙΑ 87 ξυνεστὼς στρατός, Ξεν.Ἀν.7,6,26 οὔτε γὰρ ἱππικὸν .. συνεστηκὸς κατέλαβον παρ' ὑμῖν, Δημ.93 τὸ στράτευμα συνεστηκὸς (συγκεκροτημένον καὶ διαρκές)· **23)** ποιῶ τι στερεόν, στερεοποιῶ : Ἱππ.Ἀφορ.3, 17 συνίστημι τὸ σῶμα, Ξεν.Κυν.5,3· **24)** συστέλλω, συμπυκνῶ, ἀντίθ. διακρίνω, διαλύω : Ἀριστλ.Γεν.Φθορ.336a,4, αὐτ.Οὐρ.280a,12· ‖ ἐπὶ ὑγρῶν, πηγνύω, πήζω : Ἱππ.Δι.2,54 (δ.γρ.), Πολυδ. 1,251 συνίστημι γάλα· κ. παθ. : Πολύβ.3,55,2 συνεστηκυῖα χιών· ‖ μτφ. ἐπὶ τοῦ προσώπου, συσπῶ : Πλούτ.Ἠθ.152B· **25)** παθ. ἐπὶ ζῴων, εἰμὶ εὐσταλής, εὐτραφής : Ξεν.Κυν.7,8 σώματα συνεστηκότα, Πλάτ.Τίμ.83A· **26)** παθ. συστέλλομαι, συσπῶμαι, συνοφρυοῦμαι : Πλούτ.Δημήτρ.17 συνεστὼς πρόσωπον· **27)** ἐνδείκνυμι, δεικνύω, ἐκδηλῶ : Πολύβ.4,5,6 συνίστημι εὔνοιαν, αὐτ.3,108,4· ‖ μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Διόδ.Σ 14,45· ‖ ὁμ. μτ. μτχ. : αὐτ.13,91 συνίστημί τινας ὄντως· **28)** δοκιμάζω, ἐξετάζω : Φιλόδ.Σημ.4, αὐτ.Ρητ.1,112S.

**συνιστορῶ**-έω κ. μσν. γινώσκω ὁμοῦ, σύνοιδα : Μέν.632 ὁ συνιστορῶν αὐτῷ τι, Ἀριστέ.215, αὐτ.260 ἑαυτῷ κακὸν πεπραχότι συνιστορεῖ, Φιλόδ.Μουσ.84K· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἀριστέ. 243 (ἀμφ.γρ.)· **2)** μτ. δοτ. συνεταιρίζομαι, συνδέομαι : Βέττ.Βάλ.126,22 συνιστορεῖ κακοῖς· ‖ Ἐπιγρ. μτ. αἰτ. συνεργῶ εἴς τι : συνιστορῶ φόνον· ‖ οἱ συνιστοροῦντες ὡς οὐσ. οἱ συνεργοί : Ἡφαιστ.Ἀστρ.3,37, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(II,156· **3)** ἱστορῶ, διηγοῦμαι ὁμοῦ, ἐπίσης : Κλεάνθ.1,133 ταῦτα γὰρ πρότερον συνιστορεῖν τοὺς εὑρόντας.

Πτολ.Γεωγρ.Ι,17,5, Εὐστ.᾿Ιλ.265,35 ὡς δὲ καὶ ἀγελαῖοι ἐκαλοῦντό τινες ἄρτοι . . συνιστορεῖ καὶ ᾿Αθήναιος· 4) πάπ. ἀριθμῶ, μετρῶ : συνιστορεῖ τὰ πλήθη τῶν ὑποστελλομένων.

**συνιστουργός** (ὁ) λεξ ὁ ὁμοῦ μετ' ἄλλων ὑφαίνων, ὁ συνεργός· Λεξ.Χειρ.Havn. «συνέριθον, συνεργόν, συνιστουργόν».

**συνιστουργῶ-έω** μσν. ἱστουργῶ βλ.λ. ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ : Νικηφ.Πατρ.2,194.

**συνιστῶ-άω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τ. τοῦ συνίστημι βλ.λ. (σπαν. π. ἀρχ. κ. μτγν. συνήθ. νεώτ. κ. δημ.), ἀόρ. συνέστησα κ. δημ. ἐσύστησα, παθ. συνεστήθην κ. δημ. συνεστήθηκα, μτχ. παθ. παρακ. συστημένος, ἱδρύω, καταρτίζω, σχηματίζω : συνιστῶ ἐπιτροπήν, - ἑταιρείαν· κ. παθ. : συνεστήθη διὰ διατάγματος· 2) παρουσιάζω τινὰ εἰς ἄλλον, ἰδίᾳ ὡς ἄξιον ἐκτιμήσεως καὶ ζητῶ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐμένειαν, γνωρίζω τινὰ εἴς τινα, κάνω σύστασιν, συσταίνω: σοῦ συνιστῶ τὸν φίλον μου - τὸν νέον αὐτόν· κ. παθ. : συνεστήθηκα μόνος μου, - εἶμαι συστημένος ἀπὸ κάποιον ἄλλον· 3) ἐν ἀναφ. πρὸς πρᾶγμα, ἐφελκύω, ἐφιστῶ τὴν προσοχήν τινος εἴς τι, κάμνω τινὰ προσεκτικὸν εἴς τι : σοῦ συνιστῶ νὰ τὸν περιποιηθῇς - νὰ προσέξῃς τὴν ὑπόθεσιν· || ὑποδεικνύω τι ὡς καλόν, συμβουλεύω : σοῦ συνιστῶ νὰ ἀγοράσῃς τὸ κτῆμα - μοῦ συνέστησε νὰ μὴν ἐκθέσω ὑποψηφιότητα· || ἰδίᾳ ἐπὶ ἰατροῦ : ὁ γιατρός μοῦ συνέστησε νὰ εἶμαι ὀλιγοφάγος - νὰ κάμω λουτρά· 5) κτ. μτχ. παρακ. συστημένος ὁ ἀποστελλόμενος ἐπὶ ἀποδείξει, ὁ ἐπὶ συστάσει : συστημένο(ν) γράμμα - δέμα· 6) ἡ συνιστῶσα ὡς οὐσ. βλ.λ.

**συνίστωρ**-ορος (ὁ) κ. μσν., ἀττ. κ. ξυνίστωρ ὁ γινώσκων ὁμοῦ μετά τινος, ὁ ἔχων γνῶσιν : Σοφ. Φιλ.1293 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες, αὐτ.᾿Αντ.594, Εὐρ.᾿Ικ.1174, Θουκ.2,74 θεοὶ ὅσοι γῆν Πλαταιίδα ἔχετε καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἐστε, ᾿Ακτουάρ.᾿Ιω.2,3,5 τὸν ἀκριβῆ τῆς τέχνης συνίστορα· 2) μτ. γενικ. ὁ ἔχων τὴν συναίσθησιν, συνείδησιν πράξεως : Αἰν.Τακτ.23,10 σώματα συνίστορα τῆς πράξεως, Πολύβ.30,8,1 τοὺς πολίτας συνίστορας ἔχοντες πάντων· || μάρτυς, παραστάτης πράξεως· κ. μτφ. : Φιλόδ.ΑΠ 5,3,1 συνίστορα τῶν ἀλαλήτων λύχνον ἐλαιηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσου ἔξωθι, Βέττ.Βάλ.ΙΙ,1, Κατ.᾿Αστρλ.Κ 2,175· κ. μτ. αἰτ. : Αἰσχ.᾿Αγ.1090 πολλὰ συνίστορα αὐτόφονα κακὰ . . (στέγην).

**συνιστῶσα** (ἡ) (μτχ. ἐνεστ. τοῦ συνιστῶ) νεώτ. φυσ. ἑκάστη ἐκ δύο ἢ πλειοτέρων δυνάμεων αἵτινες δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ μιᾶς μόνης, τῆς συνισταμένης βλ.λ.

**συνισχναίνω**, ἀττ. κ. ξυν-, μέλλ. συνισχνανῶ (Εὐρ.ΙΑ 694), ἰσχναίνω ὁμοῦ, ποιῶ ἰσχνόν· || παθ. ἰσχναίνομαι, συστέλλομαι, ξηραίνομαι : ᾿Ιππ.᾿Ιερ. Νούσ.5 αἱ φλέβες κακοῦνται . . καὶ μέρος τι συνισχναίνονται· || γίνομαι ἰσχνός, ἀδυνατίζω : ᾿Αντυλλ.π.᾿Ορειβ.6,10,6 ἀναλόγως τὸ λοιπὸν σῶμα συνισχναίνεσθαι τοῖς προειρημένοις μέρεσι· 2) κ. μτφ. ὀλιγοστεύω, σμικρύνω ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ, συντελῶ μετά τινος εἰς περιστολήν : Εὐρ.ΙΑ 694 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχνανεῖ.

**συνισχυρίζω**, μέλλ. ἀττ. συνισχυριῶ, ποιῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἰσχυρόν : Ξεν.ΚΠ 2,2,26 ἀνθρώπους . . οἳ ἂν ὑμῖν δοκοῦσι μάλιστα συνισχυριεῖν τε ὑμᾶς καὶ συγκοσμήσειν· || μέσ. γλωσσ. καθίσταμαι ἐν ταὐτῷ, ὁμοῦ ἰσχυρός.

**συνισχύω** μτγν. εἰμὶ ἰσχυρὸς ὁμοῦ, μετά τινος : ᾿Αθανάσ.1,65F διὰ τοῦτο ὡς μὲν ζωὴ καὶ δύναμις ὢν συνίσχυεν ἐν αὐτῷ τὸ σῶμα.

**συνίσχω** κ. μσν. συνέχω : Πάπ.· || κ. παθ. συνέχομαι, πάσχω, ὑποφέρω : Πλάτ.Γοργ.497Α τοῖς μεγίστοις νοσήμασι συνισχόμενος, Νικ.Χων.Χρον. 7,116Α κοιλιακῷ συνισχόμενος νοσήματι.

**συνιτικός**-ή-όν ὁ δυνάμενος συνιέναι, ἀντίθ. διιτικός· κ. συγκρ. : ᾿Αριστλ.Πρ.905,14 συνιτικώτερον εἰς αὐτό.

**συνιχνεύω** μτγν. ἀνιχνεύω ὁμοῦ μετά τινος : Νόνν.Δ 16,193 τίπτε σὺ μοῦνος παρθένον ἰχνεύοντι συνιχνεύεις Διονύσῳ.

**συνιὼν**-όντος οὖσα-όν μτχ. ἐνεστ. ἀντὶ συνιεὶς τοῦ συνίημι βλ.λ.

**Σύνκλητος** θεός (ἡ) ᾿Επιγρ. ἐπὶ νομισμάτων πόλεων τινων τῆς ᾿Ελάσσονος ᾿Ασίας, ἡ γερουσία τῆς Ῥώμης, λατ. deum senatus.

**συνναίεσκε** αἰολ τ. γ' ἑν. παρατ. τοῦ συνναίω βλ.λ. (᾿Απολλ.᾿Αργ.2,657).

**σύνναιος**-ον ᾿Επιγρ. ἐπὶ νεκροῦ, ὁ νέων, κατοικῶν, διαμένων ὁμοῦ : Διὶ ῾Ηλίῳ μεγάλῳ Σαράπιδι καὶ τοῖς συνναίοις θεοῖς.

**συνναίω** κατοικῶ ὁμοῦ, συνοικῶ, συγκατοικῶ : Αἰσχ.᾿Επτ.195 τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις, Σοφ.Τρ.1237, αὐτ.Φιλ.892, ᾿Απολλ.᾿Αργ.2,657 μητέρι συνναίεσκεν.

**σύνναктος**-ον λίαν νακτὸς βλ.λ., συμπεπιλημένος

**σύνναος**-ον μτγν. ὁ ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ναῷ τιμώμενος, ὁ ἔχων τὸν αὐτὸν ναόν : ᾿Επιγρ. θεοῖς συννάοις καὶ συμβώμοις, Πλούτ.᾿Ηθ.708C ξυμβώμοις καὶ συννάοις· κ. μτ. γενικ. : αὐτ.753F ἡ δὲ σύνναος καὶ συνίερος τοῦ ῎Ερωτος, Δίων Κ 55,1 τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Καπιτωλίνου τῶν συννάων αὐτοῦ· κ. μτ. δοτ. : Στράβ.7,7,12 ἐπειδὴ καὶ σύνναος τῷ Διὶ προσαπεδείχθη καὶ ἡ Διώνη· 2) μφτ. μτ. δοτ. ὁ συνδεδεμένος μετά τινος : ᾿Επιστ.Ι ἀπὸ τῆς σεμνοτάτης φιλοσοφίας καὶ τῆς συννάου ταύτῃ ποιητικῆς.

**συννάσσω** νάσσω ὁμοῦ, συμπιέζω πυκνῶς: ῾Ηρ. 7,60 συναγαγόντες εἰς ἕνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων καὶ συννάξαντες ταύτην περιέγραψαν ἔξωθεν κύκλον (ὃ. γρ. συνάψαντες)· κ. παθ. : ᾿Επιγρ. παγαῖς συνεναγμένον . . ὕδωρ.

**συνναυαγῶ**-έω μτγν. κ. μσν., παρακ. συννεναυάγηκα, ναυαγῶ ὁμοῦ : Αἰσώπ.Μῦθ.300 εἷς δέ τις τῶν συννεναυαγηκότων παρανηχόμενος ἔφη, ᾿Επιγρ. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης οἱ ῾Ηρακλεῖ συνναυαγοῦντες, Πρόδρ.269Β.

**συνναυβάτης** (ὁ), ἀττ. κ. ξυν- ὁ ἐπιβαίνων ὁμοῦ συνεπιβάτης, συνταξιδιώτης : Σοφ.Φιλ.565 φοίνιξ τε χοὶ ξυνναυβάται.

**συνναύκληρος** (ὁ) μτγν. ὁ συνιδιοκτήτης, ὁ συγκάτοχος τοῦ πλοίου : Λουκ.Τραγῳδ.328 (ἐσφ. γρ. ἀντὶ σύγκληρος).

**συνναυμαχῶ**-έω, ἀττ. κ. ξυν- ναυμαχῶ ὁμοῦ μετά τινος : ῾Ηρ.8,44 ἐν Σαλαμῖνι γὰρ οὐ συνεναυμάχησαν Πλαταιέες ᾿Αθηναίοισι διὰ τοιόνδε τι πρῆγμα, ᾿Αριστοφ.Βάτρ.702 ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ, Θουκ.1,73 ἐν Σαλαμῖνι ξυνναυμαχῆσαι.

**συνναυσθλοῦμαι**-όομαι παθ. διαπεραιοῦμαι διὰ πλοίου ὁμοῦ, περνῶ μετ' ἄλλου εἰς τὸ πέρον τῆς θαλάσσης μέρος· ῾Ησ. «συνναυσθλοῦμαι· συνδιαπεραιοῦμαι» (κῶδ. συναυθλοῦμαι).

**συνναυστολῶ**-έω, παρακ. συννεναυστόληκα, ναυστολῶ μετά τινος, χρησιμεύω ὡς ναύτης αὐτοῦ ἐν τῷ πλῷ : Σοφ.Φιλ.550 ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες (διόρθ.).

**συνναύτης** (ὁ) κ. ξυν-, δωρ. -τας ὁ συνυπηρετῶν ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ μετ' ἄλλου ναύτου, ὁ συνταξιδιώτης : Σοφ.ΑΙ.902 ὤμοι κατέπεφνες, . . σὸν τόνδε συνναύταν, Εὐρ.Κύκλ.425 ᾄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς, Πλάτ.Πολ.389C ὅπως ἢ αὐτὸς ἤ τις τῶν ξυνναυτῶν πράξεως ἔχει, Κλήμ.᾿Αλ.Προτρ.9,118 φεύγωμεν, ὦ συνναῦται, φεύγωμεν τὸ κτῆμα τοῦτο· 2) ᾿Επιγρ. κτ. πληθ. μέλη θιάσου λατρευτῶν τῆς ῎Ισιδος.

**συννεάζω** κ. μσν. ὁμοῦ διάγω τὸν χρόνον τῆς νεότητός μου, διέρχομαι τὴν νεότητά μου μετ' ἄλλου τινός : Εὐρ.ἀπ.317,6 καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί, Ἀλκίφρ.2,3 καὶ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν, καὶ νὴ τοὺς θεοὺς συνθάνοιμεν, Μιχ.Ἀκομ.56,25 τῷ νέῳ σοι βασιλεῖ συννεάζουσιν· **2)** διάγω ὁμοῦ βίον ἁρμόζοντα εἰς νεάζοντα, συννεανιεύομαι : Φιλόστρ.Σοφ.2,21,2 ξυννεάζων μᾶλλον ἢ ἐπιπλήττων.

**συννεᾱνίας** (ὁ) μσν. ὁ ἑταῖρος, ὁ σύντροφος νεανίας : Νικήτ.Εὐγ.3,109, αὐτ.9,45.

**συννεᾱνιεύομαι** μτγν. ὁμοίως φέρομαι νεανικῶς, διάγω ὁμοῦ βίον ἁρμόζοντα εἰς νεάζοντα : Δίων Κ 51,8 ὅσα συνενεανιεύσαντο ἀλλήλοις.

**συννεκρῶ**-όω μτγν. κ. μσν. ποιῶ ὁμοῦ νεκρόν, φονεύω, νεκρώνω ὁμοῦ : Γρηγ.Ναζ.1,347, Ψελλ. ΠΔ Ἀσμ.1,5,7· ‖ κ. παθ. μτφ. : Βέττ.Βάλ.238,33 τῇ διανοίᾳ συννεκροῦται (κῶδ.S κ. κῶδ.V συνεκκρούεται), Ἀνών. Land. calvitii 44,19 τὰ φύλλα, συννεκρωθέντα οἷον τῇ τούτων μητρὶ γῇ, Νικ. Χων.Χρον.7,118D ὁ λοιπὸς συννεκροῦται ὁλκός· **2)** ρηματ. π. συννέκρωσις.

**συννέκρωσις**-εως (ἡ) (συννεκρῶ) μτγν. ἡ κοινὴ νέκρωσις : Γρηγ.Ναζ.1,659C.

**συννέμησις**-εως (ἡ) (συννέμω) μτγν. ἡ κοινή, ἡ ἐν ταὐτῷ γινομένη διανέμησις : Πλούτ.Ἠθ.393A ἀλλὰ γινόμενα πάντα καὶ φθειρόμενα, κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρόνον συννέμησιν.

**συννέμω** ἐπὶ ποιμένος, νέμω, βόσκω ὁμοῦ· ‖ κ. παθ. ἐπὶ βοσκημάτων, συνογελάζομαι, βόσκομαι ὁμοῦ, μετά τινος : Ἀριστλ.ΖΙ 572b,21 ὅλως δὲ τὰ ἄγρια πάντα ἢ τὰ πλεῖστα οὐ συννέμονται ταῖς θηλείαις πρὸ τῆς ὥρας τοῦ ὀχεύειν· **2)** κάμνω τινὰ μέτοχόν τινος, ἑταῖρον : Πλούτ.Ρωμ.16 ἀεὶ προσποιοῦσαν ἑαυτῇ καὶ συννέμουσαν ὧν κρατήσειεν, Ἐπιγρ. εἰσαγαγεῖν τὴν δοκιμασίαν συννείμαντας· ‖ κ. παθ. συνεταιρίζομαι, εἶμαι μετά τινος : Σάτυρ.Εὐρ.39,29 ἀχθόμενος ἐπὶ τῷ συννέμεσθαι πολλάκις Ἀκέστορι, Πλούτ.Ἠθ.424A, αὐτ.744F ποιητικὴν δὲ μουσικῇ συννεμομένην· **3)** ρηματ. π. συννέμησις.

**συννενέαται** ἰων. τ. γ' πληθ. παρακ. τοῦ συννέω βλ.λ.(2) : Ἡρ 2,135.

**σύννευμα**-ατος (τό) (συννεύω) νεῦμα συναινέσεως, σημεῖον συγκαταθέσεως : Ἀντιφάν.47,7 συννεύματ' οὐ προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται ἕκαστα.

**συννευρία** (ἡ) μσν. ἡ συννεύρωσις : Δημήτρ.Πέπ. Ἱερακ.70 πρὸς κατάρρουν ἐπιστημόνως χρὴ σε διδόναι κρέας ἐκ τῆς τοῦ τραχήλου συννευρίας.

**συννεύρωσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ διὰ νεύρου σύνδεσις καὶ σύμφυσις : Γαλ.2,738 τῷ μὲν τοι βουλομένῳ καλεῖν ἔξεστι συγχόνδρωσιν μὲν τὴν διὰ χόνδρου σύμφυσιν, συννεύρωσιν δὲ τὴν διὰ νεύρου, Μελέτ.Γαλ.ἐν Ἀν.Κρ.3,32,7.

**σύννευσις**-εως (ἡ) (συννεύω) μτγν. κ. μσν. ἡ ἀμοιβαία νεῦσις, κλίσις πρός τι, ἡ συγκατάνευσις : Στράβ.4,5,1 εἰκὸς εἶναί τινα σύννευσιν ἐκ τῆς παραλλήλου θέσεως τῷ ποταμῷ πρὸς τὸ ὄρος, Πλούτ.Ἠθ.428A τὸ ἰσοσκελὲς τρίγωνον, οὐ ποιοῦν πρὸς ἐκεῖνο σύννευσιν· κ. ἀπολ. : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.146· **2)** μτφ. ἡ συμφωνία, ἡ ἕνωσις, ἡ ἑνότης : Πολύβ.2,40,5 διαλυθέντος τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους ἀρχὴ πάλιν ἐγένετο καὶ σύννευσις τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, Ψελλ.Πον. 187 τῆς εἰς τὸ αὐτὸ θέλημα συμπνοίας τε καὶ συννεύσεως· **3)** ἡ κάμψις, τὸ γύρισμα, τὸ λύγισμα : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,34,2, Σωρ.7,85 ἐν τῇ συννεύσει τὴν ὑπεροχὴν .. εὑρίσκομεν (πιθ.), Γαλ. 7,624· **4)** ἡ λόξωσις : Σωρ.Κατ.12· **5)** ἡ διὰ νεύματος πρόσκλησις : Θωμ.Μ 277R.

**συννεύω** κ. μσν. συστέλλω, σουφρώνω, συμμαζώνω : Λουκ.Φιλόπ.1 τὰς ὀφρῦς κάτω συννενευκας, Ἀνν.Κομν.145D συννενεύκει ὁ λόγος αὐτῷ τὰς ὀφρῦς· **2)** ἀμτβ. κλίνω πρός τι μέρος, πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος : Θεόφρ.Πυρ.51 διὰ τὸ εἰς ὀξὺ συννεύειν, Πολύβ.3,32,7, Ἰώσ.ΠΙ 4,10,7 τῶν πραγμάτων συννενευκότων, Πλούτ. Νομ.9 συννεύει εἰς ἓν ἐκ τῆς περιφερείας κέντρον, αὐτ.Ἠθ.666C, Σωρ.Κατ.12 διαστρέφεται συννεύουσα ἢ παραλλάσσουσα ἄνω ἢ κάτω (ἐπὶ τεθραυσμένης γνάθου), Γρηγ.Νύσσ.2,66B πάντων πρὸς ἄλληλα τῶν μερῶν συννευόντων· **3)** κύπτω ὁμοῦ : Ἀρρ.Ἀν.1,1,9, αὐτ.6,10,2 πίπτει αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ξυννεύσας, Λουκ.Ἀνάχ.24 ὅσοι αὐτῶν κάτω συννενευκότες παλαίουσι· **4)** συναινῶ, συγκατανεύω : Σοφ.ΟΤ 1510 ξύννευσον, .. σῇ ψαύσας χερί, Μουσών.ἀπ.14,73H, Γρηγ. Νύσσ.2,549A πάλιν οἱ φίλτατοι καὶ τούτῳ συννεύουσιν, Νικήτ.Εὐγ.3,224 σύννευε τοῖς φιλοῦσι, μέτρια φρόνει· **5)** καλῶ διὰ νεύματος : Θωμ.Μ 276R «πειρῶ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ συννεύω αἰτιατικῇ συντασσόμενον .. πειρῶμαι .. καὶ τὸ συννεύω .. καὶ πειρῶμαι τὸ συννεύομαι .. καὶ πείρασις ἡ σύννευσις» ‖ κ. παθ. : Γρηγ.Νύσ.3,482B συννενευμένος τῷ βλέμματι· **6)** ρηματ. π. σύννευμα, σύννευσις.

**συννέφεια** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **συννεφία**, δημ. συννεφιά ἡ περικάλυψις τοῦ οὐρανοῦ διὰ νεφῶν, ἡ συσσώρευσις νεφῶν : Ὀλυμπ.Ἱστ.463D, Ἀριστλ.Πρ.944b,26 διὰ τί οἱ νότοι μικρὰ μὲν πνέοντες οὐ ποιοῦσιν ἐπίνεφιν ἤτοι συννέφειαν, Πτολ.Τετράβ.84, Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,161, Σχόλ.Ἀριστφ. Νεφ.583, ΕΜ 236,29.

**συννέφελος**-ον κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυννέφελος ὁ ὑπὸ νεφῶν κεκαλυμμένος, λίαν συννεφής, συννεφιασμένος : Θουκ.8,42 καὶ αὐτῷ ὑετός τε καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα πλάνησιν .. παρέσχε, Πολυδ.1,113 συννέφελος ἀήρ, Ἀλκίφρ.1,10.

**συννεφής**-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ νεφῶν κεκαλυμμένος, ὁ συννεφιασμένος· Ἡσ. «συννεφές· σκοτεινόν» : Πολύβ.9,15,12 ἐν ταῖς συννεφέσι νυξί, αὐτ.9,16,3 ὁ καπνώδης καὶ συννεφὴς ἀήρ, ΠΔ Δευτ.33,28 καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ συννεφὴς δρόσῳ, Διόδ.Σ 5,25 ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις, Στράβ.10,2,12 συννεφῆ καιρόν, Πλούτ. Σύλλ.38 τῆς ἡμέρας συννεφοῦς ἕωθεν οὔσης· κ. ὑπερθ. : Θεόφρ.Ἀν.2 διὸ καὶ πυκνότατος καὶ συννεφέστατος ὁ ἀήρ· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ κατηφής, ὁ σκυθρωπός, ὁ λυπημένος : Εὐρ. Φοίν.1307 ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῆ πρὸς δόμους στείχοντα, Ἀριστλ. Φυσιογν.811b,34 οἱ συννεφὲς ἔχοντες μέτωπον, Μελέαγρ.ΑΠ 12,159 ἢν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς, Δίων Χρ.Λόγ.1,169 σκυθρωπός τε καὶ συννεφὴς ἰδεῖν, Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.17, Θεμίστ.Λόγ.7,90B ἀεὶ συννεφής, ἐφελκόμενος τὰς ὀφρῦς, Νικ.Χων. Χρον.1,32A συννεφὴς τὴν ὀφρῦν.

**συννεφία** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., μσν. κ. δημ. **συννεφιά** ἡ συννέφεια, ἡ συσσώρευσις νεφῶν, ἡ ὀμίχλη· **2)** μτφ. ἡ θλῖψις, ἡ στενοχώρια : Ἐρωτόκρ.1,1589 τὰ μάτια τζι ξεφέξασι, τὴ συννεφίαν ἐδιῶξα, αὐτ.3,1635.

**συννεφιάζω** μσν. κ. δημ. κ. **συννεφιῶ**, ἀόρ. (ἐ)συννέφιασε, μτφ. παθ. παρακ. συννεφιασμένος, καλύπτομαι ὑπὸ νεφῶν : Ἐρωτόκρ.3,115 κι ἐδὰ θωρῶ στράφτ' οὐρανὸς καὶ συννεφιᾷ καὶ βρ χει· κ. παθ. : δ.δίστ. συννεφιασμένε οὐρανὲ ποὺ μοιάζεις τῆς καρδιᾶς· ‖ κ. ἀπροσ. συννεφιάζει : συννέφιασε· βροχὴ θά 'χωμε· **2)** μτφ. παθ. λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι : Ἐρωτοκρ.1,822 κι ἀπὸ μεγάλους λογισμοὺς πάντα συννεφιασμένος· ‖ μτφ. ἐν φρ. συννέφιασε ἡ ὄψη του· ἐσκιάσθη ὑπὸ θλίψεως, ὀργῆς, δυσαρεσκείας· **3)** ρηματ.π. συννεφιαστός.

**συννεφιαστός**-ή-ό (συννεφιάζω) μσν. κ. δημ. κ. **συγνεφιαστός** ὁ κατὰ νέφη, ὁ μορφὴν νέφους ἔχων· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. ἐν εἴδει, ἐν σχήματι νεφῶν : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 70,10 **καὶ σὰ νοτιά τὰ θρύμματ' ἀπ' τὸ φῶς** συγνεφιαστά **κυλοῦν στὰ χάη τοῦ ἀπείρου**· **2)** μτφ. ὁ κατηφής, ὁ λυπημένος : Ἐρωτόκρ.2,1544 **τ' ἀνάβλεμμά ντου πρὸς αὐτὸ** συννεφιαστὸ γυρίζει.

**συννεφῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. λίθος τις τῶν τιμίων, ὁ γαλακτίτης : Πλίν.Φ 37,162.

**συννεφιῶ** μσν. δημ. ἀ. συννεφιάζω βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.3,115.

**σύννεφο** (τὸ) δημ. κ. σύγνεφο νέφος, νεφέλη : Χατζόπ.Βρ.Θρ.46,2 σύννεφα **διαβαίνουν ψηλά**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 23,27 μουντὰ κι ἀνάρια σύγνεφα **κυλοῦσε** στὸν ἀχνὸ οὐρανὸ ἡ πνοὴ τοῦ ἀγέρα, αὐτ.41,16 γενάμενο ἄσπρα σύγνεφα ἀπαλά, δ.διστ. **ὦ οὐρανέ, τά** σύννεφα **μὲ τί τὰ χρωματίζεις**· **2)** τὸ φυτὸν ροῦς ὁ κότινος.

**συννεφόκαμα** (τὸ) δημ. νεφελώδης καὶ θερμὸς καιρός, κουφόβραση, συννεφόκαφη.

**συννεφοσκέπαστος**-η-ο δημ. κ. συγνεφοσκέπαστος ὁ κεκολυμμένος ὑπὸ νεφῶν, ὁ σκεπασμένος μὲ σύννεφα : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 73,7 **ἂν εἶν' ἀνήφορος.. γιὰ κάποια** συγνεφοσκέπαστη **κορφή**.

**συννεφόσκιαστος**-η-ο δημ. ὁ συννεφιαστὸς βλ.λ. : Βλαστ.Συνμ.208.

**σύννεφος**-ον μτγν. ὁ συννεφής βλ.λ. : Ἰώσ. ΑΙ 18,8,6 **εἰ καὶ** σύννεφάν **ποτε θεαίσαιντο τὸν οὐρανόν**.

**συννέφω** κ. μσν., ἀττ. κ. **ξυννέφω** κ. **συννεφῶ-έω**, παρακ. συννένοφα (Ἀριστφ.ἀπ.46, Φιλόστρ.Σοφ. 1,18,1), συνάγω νέφη, ποιῶ συννέφειαν, σκεπάζω τὸν οὐρανὸν μὲ νέφη : Ἀριστφ.Ὄρν.1502 **Ζεὺς** ξυννέφει, Πλούτ.Ἠθ.641D **τοῖς ἐπὶ τῶν λύχνων φαινομένοις μύκησι συγχεῖσθαι καὶ** συννεφεῖν **τό περιέχον**· ‖ κ. ἀπροσ. γίνεται ὁ καιρὸς νεφελώδης, συννεφιά : Ἀριστφ.ἀπ.46 **καὶ** ξυννένοφε **καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ**, Ἀριστλ.Ρητ.1363a,6 **εἰ** συννέφει, **εἰκὸς ὕσαι**· ‖ κ. μτβ. : ΠΔ Γέν.9,14 **καὶ ἔσται ἐν τῷ** συννέφειν **με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν** (δ. ἀνάγν. συννεφεῖν)· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., εἶμαι **κατηφὴς καὶ** σκυθρωπός, στενοχωροῦμαι, λυποῦμαι, **συννεφιάζω**· Ἠσ. «συννένοφεν, ἐσκυθρώπακεν. Ξυννενοφυῖαν, σκυθρωπήν» : Ἀριστφ.ἀπ.395 **κύφασα κάτω καὶ** ξυννενοφυῖα **βαδίζει**, Φιλόστρ.Σοφ.1,18,1 **ὁ δ' αὖ** συννενοφὼς **τε ἐφαίνετο καὶ βαρὺς τὴν ὀφρύν**, Δίων Κ 55,11 **ὡς εἶδεν αὐτὸν σκυθρωπάσαντα, ἤρετο διὰ τί** σύννένοφεν· ‖ **ἐν συνεκφ.** μτ. τοῦ ὄμματο, ἔχω βλέμμα σκοτεινὸν **καὶ** κατηφές : Εὐρ.Ἠλ.1078 **εἰ δ' ἧσσον εἴη**, συννέφουσαν **ὄμματα**· **3)** μτφ. εἶμαι ὑπὸ νέφος, **διατελῶ ἐν δυστυχίᾳ**, ἀντίθ. εὐτυχῶ : Εὐρ.ἀπ.330,7 **οὕτω δὲ θνητῶν** σπέρμα τῶν **μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ** συννέφει **πάλιν, ζῶσίν τε ἐν κακοῖσιν** (κῶδ. συννεφεῖ).

**συννεφῶ-έω** δ.γρ. τοῦ συννέφω βλ.λ.

**συννεφῶ-όω** μσν. μτ. αἰτ. ἔχω ὄψιν κατηφῆ, εἶμαι **λυπημένος**, στενοχωρημένος : Εὐστ.Πον.339,27 **τί τό πρόσωπον** συννεφοῖς· πρβλ. συννέφω 2).

**συννεφώδης**-ους-ες νεώτ. ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ἢ καιρικῆς **καταστάσεως**, ὁ πλήρης νεφῶν, ὁ νεφελώδης, ὁ συννεφιασμένος, συννεφιαστός : **οὐρανὸς** συννεφώδης.

**συννέω (1)** μτγν., μέσ. μέλλ. συννεύσομαι, νέω, κολυμβῶ **ὁμοῦ** : Λούκ.Τόξ.20 συννέοντα **καὶ δεδιότα μὴ προαπόληται αὐτοῦ ὁ Δάμων**, ΑΙλ.ΖΙ 1,17· κ. **μτ. δοτ.** : Λουκ.Φιλοφ.34 **ἐπὶ κροκοδείλων ὀχούμενον καὶ** συννέοντα **τοῖς θηρίοις**.

**συννέω (2)**, ἀττ. κ. ξυννέω, μέλλ.-ήσω, ἀόρ. **συνένησα** (Ἡρ.1,34) κ. παθ. παρακ. συννένημαι (Θουκ. 7,87) κ. **ἰων.** τ. γ' πληθ. συννενέαται (Ἡρ.4,62), συσσωρεύω, συγκομίζω, συμμαζεύω : Ἡρ.1,34 **ἀκόντια καὶ τοιαῦτα πάντα ἐς τοὺς θαλάμους** συνένησε, αὐτ.1,86 συννήσας **πυρὴν μεγάλην**, αὐτ. 7,107, Δίων Κ 59,6 **γράμματα τὰ περὶ αὐτῶν** συννήσας **κατέκαυσεν**· κ. παθ. : Ἡρ.2,135 **οἳ καὶ νῦν ἔτι** συννενέαται (ὀβελοί), αὐτ.4,62 συννενέαται **φρυγάνων φάκελοι**, Θουκ.7,87 **τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις** ξυννενημένων.

**συννεωκόρος** (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ὢν νεωκόρος μετ' ἄλλου ἢ ἱεροφύλακος : Πρόδρ.46.

**συννεώτερος**-α-ον μτγν. κ. μσν. ὁ μετ' ἄλλων νέων νεώτερος ὢν : Νεῖλ.2,25 **ἡ τῶν** συννεωτέρων **ὁμιλία**, Μαλάλ.1 181,17 **τὸν υἱὸν τοῦ Βρούτου τὸν φίλον ὄντα καὶ** συννεώτερον **τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἄρρουνς**.

**συννεωτερίζω** μτγν. κ. ξυν-, ἀόρ. συνεωτέρισα (Στράβ.14,5,2), νεωτερίζω ὁμοῦ, μετά τινος : Στράβ. 6,4,2 συνενεωτέρισαν **τοῖς Καρχηδονίοις οἱ θ' Ἕλληνες καὶ Μακεδόνες**, αὐτ.14,5,2, Προκ.Μυστ. 566D **μέγας αἰὼν ἀεὶ** ξυννεωτερίζων **τοῖς πράγμασι τὰ πολλὰ τῶν καθεστώτων**· κ. παθ. : Φίλ. π.Εὐσ.Εὐάγγ.Προπ.379Β **ἐπεὶ τά γε τούτων ἀβέβαια ἤδη τῷ τῆς ἡλικίας ἀτελεῖ** συννεωτερίζονται (δ.γρ.).

**συννήθω** μτγν., ἀόρ. συνένησα, συγκλώθω, ὑφαίνω ὡς ἡ μοῖρα, προορίζω : Μᾶρκ.Αὐρ.4,34 **ἑκὼν σεαυτόν τῇ Κλωθοῖ** συνεπιδίδου, **παρέχων** συννῆσαι **οἷστισί ποτε πράγμασι βούλεται**· **2)** ρηματ.π. σύννησις.

**συννηπιάζω** μτγν. φέρομαι ὡς νήπιον, πράττω καὶ ἐγὼ νηπιώδη : Ἀθανάσ.1,612 **πότε συνανεστράφη τοῖς ἀνθρώποις, εἰ μὴ ὅτε συνεγεννήθη μετ' αὐτῶν ἐκ γυναικὸς καὶ** συνενηπίασε.

**σύννησις**-εως (ἡ) (συννήθω) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ συννήθω βλ.λ., ἡ σύγκλωσις : Μᾶρκ.Αὐρ.4,40.

**συννηστεύω** μτγν. κ. μσν. ἐκκλ. νηστεύω ὁμοῦ μετά τινος : Ἰουστ.1,258 **ἡμῶν συνευχομένων καὶ** συννηστευόντων **αὐτοῖς**, Γρηγ.Νύσσ.3,654Α συννηστευόντων **τῷ κυρίῳ**.

**συννήφω** μτγν., παρακ. συννένηφα, εἶμαι νήφων ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Φιλόστρ.Σοφ.1,18 (ἐσφ. γρ. ἀντὶ συννένοφα βλ.λ.).

**συννήχομαι** κ. μσν. ἀποθ. νήχομαι, κολυμβῶ ὁμοῦ μετά τινος, συγκολυμβῶ : Ἀριστφ.Ἐκκλ.1104 **ὅστις τοιούτοις θηρίοις** ξυνήξομαι (δ.γρ. συνείρξομαι), Πλούτ.Ἠθ.984Ε **συνέπαιζε γὰρ αὐτῷ καὶ** συνενήχετο **καθ' ἡμέραν** (δελφίς), Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1, 33 **νῦν θαλάττιοι γεγόναμεν καὶ** συννηχόμεθα **τῷ περιέχοντι τούτῳ θηρίῳ**, Ξεν.Ἐφ.3,2, Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.1,236Β.

**συννήω** ἰων. τ. τοῦ συννέω βλ.λ.2).

**συννικῶ-άω**, παρακ. συννενίκηκα (Ξεν.ΚΠ 6,4,14), νικῶ **ὁμοῦ**, μετά τινος : Εὐρ.Ἄλκ.1103 **νικῶντι μέντοι.. συννικᾷς ἐμοί**, Ξεν.ΚΠ 6,4,14 συννενικήκατε **μετ' ἀλλήλων**, αὐτ.Ἑλλ.7,5,15 συννενικηκότες **τοῖς ἱππεῦσιν**· κ. ἀπολ. : Ἀνδοκ.3,27· κ. παθ. : ΔίωνΚ 49,10.

**συννοητικός**-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος συννοεῖν βλ.λ. : Πλωτῖν.2,2,1 **εἰς αὐτὴν συναισθητικὴ καὶ** συννοητικὴ **καὶ ζωτικὴ** (κίνησις).

**συννοητός**-ή-όν (συννοῶ) μτγν. ὁ διὰ τοῦ νοῦ καταληπτός : Ἰουστ.Διάλ.152,10.

**σύννοια** (ἡ) (σύννους) κ. νεώτ., ἀττ.κ. **ξύννοια**, ἰων. -η μελέτη, θεωρία, βαθεῖα σκέψις : Ἡρ.1,88 συννοίῃ **ἐχόμενος**, Σοφ.Ἀντ.279 **ἐμοί τοι μήτι καὶ θεήλατον τοὔργον τόδ' ἡ** ξύννοια **βουλεύει πάλαι**, Πλάτ.Πολ.571D **εἰς** σύννοιαν **αὐτὸς αὑτῷ ἀφικόμενος**, αὐτ.Νόμ.790Β, Ἀριστλ.Πρ.917b,39, Λουκ. Ἀλ.13 **καὶ ἐπὶ** συννοίᾳ **ἠρέμα βαδίζουσι**, αὐτ. Κρόν.11 **ἰδὼν με σκυθρωπὸν, ἐπὶ** συννοίας **βαδίζοντα**, Ἀλκίφρ.3,67 **ἐπὶ** συννοίας **γενόμενον**· **2)** κ. νεώτ. σκέψις **ἐξ** ἀνησυχίας προκαλουμένη,

θλῖψις, ἀμηχανία, ἔγνοια : Αἰσχ.Πρ.437 συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ, Εὐρ.᾿Ορ.632 ποῖ σὸν πόδ᾿ ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς;, αὐτ.᾿Ηρακλ.381 ὦ ποῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων ἥκεις;, Φιλόδ.᾿Οργ.72W ὀφθαλμοὶ συννοίας γέμουσι καὶ κατηφείας 3) ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως : Εὐρ.᾿Ανδρ.805 συννοίᾳ θ᾿ ἅμα οἷον δέδρακεν ἔργον ᾿Ανδρομάχην κτανεῖν᾿ 4) Πλάτ.῞Ορ.415E «σύννοια, μετὰ λύπης διάνοια ἄνευ λόγου».

**συννοισία** ῾Ησ. «τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρειν».

**συννομεύς-έως** (ὁ) σχόλ. γλωσσ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος νομεύς, ὁ σύντροφος βοσκοῦ : Σχόλ.Θεοκρ. 9,28 ὁ λάγος ἐκ τοῦ συννομέως.

**συννομή** (ἡ) (συννέμω), ἀττ.κ. ξυννομή, δωρ. συννομά ἡ κοινὴ νομή, βοσκή : Πλάτ.Πολιτ.268C ἕως ἂν τοὺς περικεχυμένους αὐτῷ καὶ τῆς συννομῆς αὐτῷ ἀντιποιουμένους περιελόντες᾿ 2) ἀλληλένδετον πρᾶγμα : Πλάτ.Νόμ.737E γῆ δὲ καὶ οἰκήσεις ὡσαύτως τὰ αὐτὰ μέρη διανεμηθήτω, γενόμενα ἀνὴρ καὶ κλῆρος ξυννομή (διόρθ. ξὺν νομῇ)᾿ 3) ᾿Επιγρ. δωρ. εἰδ. ἐν Καμείρῳ τῆς Ρόδου, διαίρεσις τοῦ λαοῦ.

**συννομίζω,** ἀττ.κ. ξυννομίζω συμφωνῶ μετά τινος, εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης: Πλάτ.Μίν.316D αὐτοὺς αὑτοῖς ξυννομίζειν καὶ ῞Ελληνας καὶ βαρβάρους.

**συννομικός**-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς κοινὴν νομήν, βοσκήν : Πλάτ.Πολιτ.268 (δ.γρ.).

**συννόμιον** (τὸ) μσν. τόπος, ἐν ᾧ συμβόσκουσι ποίμνια, βοσκοτόπι : Μετοχ.Θ 213,9, αὐτ.488.

**συννομοθέτης** (ὁ) μτγν. ὁ συννομοθετῶν, ὁ συνεργάτης νομοθέτου : Γρηγ.Νοζ.Λόγ.12,146D.

**συννομοθετῶ-έω** κ. μσν. νομοθετῶ ὁμοῦ μετά τινος, δίδω νόμους : Πλάτ.Νόμ.833E συννομοθετεῖν κελεύειν τίς νικᾶν ἄρα δίκαιος, Ψήφισμα π. Δημ.708 συννομοθετεῖν δὲ καὶ τὴν βουλήν, Θεοφάν.12D.

**σύννομος**-ον (1) (νέμω), ἀττ. κ. ξύννομος ὁ ὁμοῦ, ὁ ἀγεληδὸν βοσκόμενος : Πλάτ.Κριτ.110B πάνθ᾿ ὅσα ξύννομα ζῷα θήλεα καὶ ὅσα ἄρρενα, ᾿Αριστλ.ΖΙ 571b,22 ὁ δὲ ταῦρος, ὅταν ὥρα τῆς ὀχείας ᾖ, τότε γίνεται σύννομος, αὐτ.611a,10, Θεόκρ.8,56 σύννομα μᾶλ᾿ ἐσορῶν, Πλούτ.᾿Ηθ.93E σύννομον γὰρ ἡ φιλία ζῷον, οὐκ ἀγελαῖον᾿ ‖ κ. ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ὁμοῦ βιῶν : ᾿Αριστφ.῎Ορν.1756 φῦλα πάντα συννόμων᾿ ‖ μτ. δοτ. ὁ ζῶν μετά τινος : Λουκ.Συρ.54 τοὔνεκα αὐτέοισι σύννομοι εἰσι᾿ ‖ κ. μτφ. : ῾Ιππ.᾿Αερ.3 πνεύματα πόλει σύννομα, Αἰσχ.Χο.598 ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν᾿ 2) μτ. γενικ. πράγμ. ὁ μετέχων, ὁ λαμβάνων μέρος εἴς τι : Πίνδ.Ι 3,17 ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι, Αἰσχ.Πέρσ.704 τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομε (μετέχουσα τῆς ἐμῆς εὐνῆς), ᾿Αριστφ.῎Ορν.678 πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων᾿ ‖ ὁμ. κ. μτφ. ἐπὶ τῶν Συμπληγάδων τῶν κειμένων μεταξὺ τῶν δύο θαλασσῶν : Εὐρ.᾿Ιππ. 979 θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες .. πέτραι (δ.γρ. θαλάσσης)᾿ ‖ μτφ. ἐπὶ πτηνῶν, σύννομος νεφέων δρόμου ὁ μέτοχος τοῦ δρόμου τῶν νεφῶν, ὁ βαίνων ὁμοῦ, ταχέως ὡς τὰ νέφη : Εὐρ.᾿Ελ.1488᾿ 3) ἀπολ. ὁ σύννομος ὡς οὐσ. ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ ἑταῖρος, ὁ σύντροφος : Αἰσχ.᾿Επτ.354 ξυμβολεῖ φέρων φέροντι καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ ξύννομον θέλων ἔχειν᾿ ‖ ἐπὶ γυναικῶν, συζύγων : Σοφ. ΟΚ 340 οἱ μὲν ἄρσενες, αἱ δὲ σύννομοι τάξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ᾿ ἀεί᾿ ‖ κ. ἐπὶ ἐραστοῦ: αὐτ.᾿Ηλ.600 ἐκ σοῦ τοῦ τε συννόμου᾿ ‖ ἐπὶ λεόντων : Σοφ.Φιλ.1436 ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδε᾿ ‖ κ. ἐπὶ λεαίνης : ᾿Απολλ.Ρ 4,1339 λέων ὥς, ὅς ῥά τ᾿ ἀν᾿ ὕλην σύννομον ἣν μεθέπων ὠρύεται᾿ ‖ κ. ἐπὶ θύννων, ὁ ἀποτελῶν ζεῦγος : Αἰλ.ΖΙ 15,3 ἐστὸν κατὰ τοὺς λύκους συννόμω (πιθ.)᾿ 4) μτφ. ὁ ὅμοιος, ὁ τοῦ αὐτοῦ εἴδους : Πλάτ.Πολιτ.287B τέχναι .. ὅσαι ξύννομοι, αὐτ.289B γένος τε γὰρ ἐν αὐτοῖς ταῦτα οὐδὲν ἔχει μέγα ξύννομον, αὐτ.Νόμ.930A, Διον.᾿Αλ.Ρωμ.1,39 ὡς τῆς συννόμου φωνῆς τε καὶ ὀσμῆς αἱ ἔντοσθεν ᾔσθοντο᾿ 5) ἐπὶ λίθων, ὁ τετμημένος οὕτως, ὥστε νὰ συναρμόζεται, ὁ ἁρμοστός, δθ. λαξευτός, πελεκητός : Πολύβ.8,37,1 ἦν γὰρ ὁ πύργος ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος, Στράβ.5,3,8 οἱ ὑπόνομοι συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντες, αὐτ.17,1,48 ἔστι δὲ τὸ Νειλομέτριον συννόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ.

**σύννομος**-ον (2) ᾿Επιγρ. ὁ νόμιμος, ὁ κανονικός : σύννομα συναγωγὰ τῶν συνέδρων.

**συννόμως** ἐπίρρ. ᾿Επιγρ. ὡς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ.

**συννοσῶ-έω** νοσῶ ἐπίσης, νοσῶ καὶ ἐγώ : ῾Ιππ. ᾿Αφορ.2,15, Εὐρ.ΙΑ 407 συσσωφρονεῖν γὰρ οὐχὶ συννοσεῖν ἔφυν, ᾿Αριστλ.ΖΓ 784a,30 ἐκ νενοσηκότος τοῦ δέρματος καὶ ἡ θρὶξ συννοσεῖ᾿ κ. μτ. δοτ. : Εὐρ.᾿Ανδρ.948, αὐτ.ἀπ.909,11 σοὶ δ᾿ ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ᾿ ἀνέξομαι, Κικ.᾿Αττ. 2,2,1, Πλούτ.᾿Ηθ.997B συννοσεῖ γὰρ ἀλλήλοις τὰ αἰσθητήρια, αὐτ.Σόλ.20, Λουκ.῎Ερωτ.46 κάμνοντι συννοσήσω, ᾿Αλέξ.᾿Αφρ.Τόπ.139,33.

**σύννους**-οος-ουν-οον κ.νεώτ. ὁ βεβυθισμένος εἰς σκέψεις, ὁ σκεπτικός, ὁ συλλογισμένος : ᾿Ισοκρ. 1,15 ἔθιζε σαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπόν, ἀλλὰ σύννουν, Πλούτ.᾿Ηθ.206B, αὐτ.Θεμ.3 τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας διαβοηθείσης σύννους ὁρᾶσθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ᾿ 2) ὁ ἐστενοχωρημένος, ὁ κατηφής, ὁ σκυθρωπός : ῾Ιππ.᾿Επιστ.15 σύννους καὶ πεφροντικὼς καταδαρθών, ᾿Αριστλ.Πρ.958a,18, Διον.᾿Αλ.Ρωμ.4,66 σύννους καὶ κατηφής᾿ 3) ὁ περίφροντις : ᾿Αριστλ.Πολιτ.1267a,36 ταῦτα δ᾿ εἰπὼν ἐποίησε τὸν Αὐτοφραδάτην σύννουν γενόμενον παύσασθαι τῆς πολιορκίας.

**συννοῶ**-έω κ.μσν.,ἀττ.κ.ξυννοῶ παραβάλλω κατὰ διάνοιαν, σκέπτομαι, μελετῶ κατ᾿ ἐμαυτόν : Σοφ. ΟΚ 453 τοῦτ᾿ ἐγᾦδα τῆσδέ τε μαντεῖ᾿ ἀκούων συννοῶν τε τἀξ ἐμοῦ παλαίφατα, Πλάτ.Συμπ. 220C, αὐτ.Φαῖδρ.241C ταῦτα χρὴ ξυννοεῖν, αὐτ. Νόμ.712D, αὐτ.835D᾿ ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Εὐρ.᾿Ορ.634 ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ, αὐτ.῎Ιων 644᾿ 2) κάμνω σχέδιο : Πατροκλ.1,5 πάντα συννοοῦμεν ἐκπρᾶξειν χειρί᾿ 3) ἀντιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, ἐννοῶ : Πλάτ.Θεαίτ.164A οὐ μὴν ἱκανῶς γε συννοῶ᾿ κ. μτ. μτχ. : Πλάτ.᾿Επιν.976B ὅταν τινά τις ξυννοῇ ῥᾳδίως μανθάνοντα, Πλούτ.Πομπ.74᾿ κ. μτ. ἐξηρτημ. προτ. : Πλάτ.Πολιτ.280B μὴ δυνάμενος ξυννοεῖν ὅτι τῶν μὲν ἐγγὺς ξυνεργῶν οὔπω διώρισται, αὐτ.Σοφ.238C, ᾿Αριστλ.Πολιτ.1284a,32 συννοῆσαι τὸν Θρασύβουλον ὅτι δεῖ τοὺς ὑπερέχοντας ἄνδρας ἀναιρεῖν᾿ ‖ ὁμ. κ.μέσ. : ᾿Αριστφ. Βάτρ.598 ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ᾿ ἄρτι συννοούμενος, Μηναῖ.1,1 ῾Εσπερ. ὁ τῷ τεκόντι συννοούμενος (ὁ συνεξυπονοούμενος)᾿ 4) μσν. γινώσκω, γνωρίζω σύναμα, ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως : Μιχ.᾿Εφ.᾿Ηθ.Νικ.518,34᾿ 5) ρηματ.π. συννοητός, συννοητέος, συννοητικός.

**συννυκτερεύω** μτγν. διανυκτερεύω ὁμοῦ μετά τινος : Πλούτ.Δίων 55 μετεπέμψατο τοὺς φίλους καὶ παραμένειν ἐδεῖτο καὶ συννυκτερεύειν.

**συννυμφαγωγῶ-έω** μσν. νυμφαγωγῶ ὁμοῦ, εἶμαι καὶ ἐγὼ νυμφαγωγός : Μιχ.᾿Ακομ.1,83,21.

**συννυμφεύομαι** μτγν. παθ. νυμφεύομαι μετά τινος : Βασ.1,853D ᾧ ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πατέρων συνενυμφεύθη.

**συννυμφοκόμος**-ον ὁ νυμφαγωγὸς μετ᾿ ἄλλων, ὁ ἐν ταὐτῷ τὴν νύμφην κοσμῶν : Εὐρ.ΙΑ 48 σῇ γὰρ μ᾿ ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως πέμπει φερνὴν συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

**σύννυμφος** (ή) μτγν. κ. μσν. συνήθ. κτ. πληθ. αί σύζυγοι δύο άδελφῶν, οἱ συννυφάδες : ΠΔΡοὺθ 1,15 **ἰδοὺ ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς,** Εὐστ.'Ιλ.648,43 **Διονύσιος οὕτω φράζει· εἰνατέρες, . . ἅς συννύμφους τινὲς φασίν,** Σχόλ. 'Ιλ.Ζ 378 **εἰνάτερες αἱ ἐπὶ ἀδελφοῖς σύννυμφοι.**

**συννυμφοστολῶ**-έω μσν. βοηθῶ εἰς καλλωπισμὸν τῆς νύμφης καὶ συνοδεύω αὐτήν : Εὐμάθ. 'Υσμ.11,438 **ἔχαιρον συννυμφοστολούμενος . . ὅτι καὶ τὴν 'Ισμήνην Ἔρως συνενυμφοστόλησέ μοι.**

**συννυφάδα** (ή) δημ. ἡ ἔχουσα ὡς σύζυγον τὸν ἀδελφὸν τοῦ συζύγου, ἡ σύζυγος τοῦ ἀνδραδέλφου : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.84,8 μπροστὰ πηγαίνει ἡ Τόλιαινα, κι ὀπίσω οἱ συννυφάδες.

**σύνογκος** (ὁ) νεώτ. ὄγκος ὃν λαμβάνει ἀέριον ὑπὸ ἀπείρως μεγάλην πίεσιν καὶ εἶναι ἴσος πρὸς τὸ τετραπλάσιον τῶν ὄγκων τῶν μορίων τοῦ ἀερίου.

**συνογκοῦμαι**-όομαι μτγν. ἀποθ. ἐξογκοῦμαι ὁμοῦ, ἐπαυξάνω τὸν ὄγκον, φουσκώνω : Σωρ.1,66 **συνογκοῦται μετὰ βουβώνων** (τὸ ἐφήβαιον), Λιβάν.Λόγ.4,1092,3 **παρειαὶ δὲ διδοῦσαι καὶ συνογκώμεναι τῷ κάτωθεν πνεύματι,** Νικήφ.Πατρ. ἐν Ρητ.1,521,17 **ὠγκωταί μοι τὰ τῆς γαστρός, καὶ συνογκοῦταί μοι τὸ τῆς δεσποίνης ζηλότυπον.**

**συνογκῶμαι**-άομαι μτγν. ἀποθ. ὀγκῶμαι ὁμοῦ μετά τινος, ὀγκανίζω, γκαρίζω καὶ ἐγὼ μαζί : 'Αρρ.'Επίκτ.2,24,18 **ὄνῳ δὲ τίς προθυμεῖται συμπαίζειν ἢ συνογκᾶσθαι;**

**συνοδεία** (ή) (συνοδεύω) λεξ. κ. νεώτ., δημ. κ. συνοδειά, ἀρχ., μτγν. κ. μσν. συνοδία βλ.λ., ἡ ἐνέργεια τοῦ συνοδεύω, ἡ συνοδοιπορία· || ἰδίᾳ ἡ γινομένη εἴτε τιμητικῶς εἴτε πρὸς ἀσφάλειαν, εἴτε πρὸς ἀποφυγὴν δραπετεύσεως· **2)** οἱ συνοδεύοντες ἢ ἀκολουθοῦντες ἢ προπέμποντες ἢ φρουροῦντές τινα: Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.35 ὅταν συνοδεία τις ἦτο ἑτοίμη ν' ἀναχωρήσῃ εἰς ἐξοχικὴν ἐκδρομήν, Γρυπ.Σκ.Τερρ.Γκαῖτε 74, - **ἐστάλη ὑπὸ συνοδείαν χωροφυλάκων** (συνωδεύετο ἀπὸ χωροφύλακες), - **ἡ βασιλικὴ συνοδεία,** - **συνοδεία ἐφοδιοπομπῆς** (τὸ συνοδεῦον αὐτὴν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα)· || ἐν συνεκφ. μτ. τῶν πλοίων, ὀχημάτων, ἡ νηοπομπὴ βλ.λς· **3)** μουσ. ἡ διὰ φωνῶν ἢ ὀργάνων παρακολούθησις κυριαρχοῦντος μέλους, ἡ ὑπόκρουσις, τὸ ἀκομπανιαμέντο : **ἐν συνοδείᾳ κλειδοκυμβάλου - αὐλοῦ.**

**συνόδευσις**-εως (ή) (συνοδεύω) μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συνοδεύειν, ἡ συνοδοιπορία, ἡ συνοδεία βλ.λς : Εὐστ.'Οδ.Ο 505 **πᾶν δῶρον τὸ ὑπὲρ συνοδεύσεως καλῶς ἂν λέγοιτο ὁδοιπόριον.**

**συνοδευτής** (ὁ) (συνοδεύω) σχόλ. μσν. ὁ συνοδοιπόρος : Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.400.

**συνοδεύω** (συνοδός) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., παρατ. μσν. κ. δημ. **ἐσυνόδευσα** (Καλλίμ.Χρυσ. 1232), ἀόρ. συνώδευσα, δημ. (ἐ)συνόδεψα, παθ. **συνοδεύομαι,** δημ. παρατ. **(ἐ)συνοδευόμουν** κ. **ἀόρ. (ἐ)συνοδεύθηκα** κ. μτχ. παρακ. **συνωδευμένος,** ὁδεύω ὁμοῦ, συνοδοιπορῶ, συμπορεύομαι, συνταξιδεύω, συμβαδίζω : Πλούτ.Πομπ.40 **οἱ δὲ φίλοι συνώδευον ἵπποις χρώμενοι,** αὐτ.'Ηθ.607D, Λουκ.Πράξ.9,7 **αἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἱστήκεισαν ἐνεοί,** 'Επιφάν.1,401C **γυναιξὶ συνοδεύοντες καὶ συνδιαιτώμενοι,** 'Ερωτόκρ. 4,512 **μαζὶ νὰ συνοδέψου·** || νεώτ. κ. δημ. συμβαδίζω μετά τινος εἴτε χάριν τιμῆς, προπέμπω, εἴτε πρὸς φρούρησιν, πρὸς ἀσφάλειαν, εἴτε πρὸς καθοδήγησιν : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ 15 **αὐτὴν τὴν φορὰν μοῦ ἔλαχεν ὁ κλῆρος νὰ συνοδεύσω τὸν 'Αριστείδην·** κ. παθ. : **οἱ κατάδικοι μετεφέρθησαν εἰς τὰς φυλακὰς συνοδευόμενοι ὑπὸ ἀποσπάσματος·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πραγμ., ἐνεργειῶν, πράξεων κττ., στέλλω, δίδωμί τι ὁμοῦ μετ' ἄλλου πράγματος : **συνώδευσα τὴν παράκλησίν μου μὲ ἕνα φιλοδώρημα·** **3)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐπὶ καταστάσεων, διαθέσεων, γεγονότων, συνυπάρχω. τινὶ ἢ ἐπακολουθῶ, ὁμοῦ ἐκδηλοῦμαι, γίνομαι ἢ ὡς ἀποτέλεσμα ἐπέρχομαι, ἐπισυμβαίνω, μτ. αἰτ., συνηθέστ. δὲ ἐπὶ κακῆς σημ. : **τὸν ἐκ τύχης πλουτισμὸν συνοδεύει ἡ μανία τῆς ἐπιδείξεως, - τὰς στερήσεις τῶν πολιορκουμένων συνώδευσαν λοιμικαὶ νόσοι, - τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ συνοδεύει πάντοτε μείωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων·** **4)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ παθ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. **ἐμφανίζομαι,** ὑπάρχω ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων : 'Ηρόδ. 'Ιατρ.π.'Ορειβ.Σύνοψ.6,32 τοῖς **λαχάνοις συνοδευέσθω φύλλα μήκωνος,** - **ὁ πυρετὸς συνωδεύετο ὑπὸ ρίγους·** **5)** ἀστρον. εὑρίσκομαι ἐν συνόδῳ βλ.λ.(10) : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.2,29,6 **συνοδεύουσαν 'Ηλίῳ Σελήνην,** Κλεομήδ.1,3 **συνοδεύει τῷ ἡλίῳ** (σελήνη), Βέττ.Βάλ.297,28· **6)** μτφ. διομένω μετά τινος, συναναστρέφομαι μετά τινος, συντροφεύω : ΠΔ Σοφ.Σαλ.6,25 **οὔτε μὴ φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω,**Τρύφ.π.'Απολλ.Δύσκ.Συντ.48,19 **τὸ ὦ ἄρθρον ἐστὶ συνοδεῦον τῇ συνηρτημένῃ κλητικῇ,** Μαρκελλῖν.11 **συνοδεῦσαι δεῖ πρὸς ταῦτα αἴσθησίν τε καὶ νοῦν·** **7)** μουσ. ὑποκρούω ὄργανόν τι ἐν συμφωνίᾳ πρὸς ᾆσμα, ἀκομπανιάρω ἢ κ. ἁπλῶς ἀκολουθῶ διὰ τῆς φωνῆς μου τινὰ ᾄδοντα : Κρυστ.Τρύγος 40 **κι ἀπ' ὅλους ἕνας τοὺς συνοδεύει τὸ χορὸ μ' ἕνα ἁπαλὸ τραγοῦδι,** Καρκβ.Λυγ.48 **αἱ μεσόκοποι κι αἱ γραῖαι συνώδευον εἰς τὸ τραγοῦδι τὰς νέας·** **8)** ρηματ.π. συνοδεία, συνόδευσις, συνοδευτής.

**συνοδηγία** (ή) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ σὺν ὁδηγίᾳ : Στεφ.Ideleri Phys.2,231 **ἵνα τὸ σύγγραμμα συνοδηγίᾳ τῇ παρ' αὐτοῦ ἐκπεράνω.**

**συνόδηγος**-ον μτγν. ὁ ὁμοῦ, ὁ ἐπίσης ὁδηγός, ἡγήτωρ : Λυρ.'Αλ.'Αδέσπ 1,15 **συνόδηγον ἔχω τὸ πολὺ πῦρ τὸ ἐν τῇ φυχῇ μου καιόμενον.**

**συνοδηγός** (ὁ,ή) νεώτ. κ. δημ., θηλ. κ. **-ήτρια,** δημ. **-ήτρα** ὁ μετ' ἄλλου ὁμοῦ ὁδηγῶν, κατευθύνων, ὁ τῷ ὁδηγῷ συμπράκτωρ : **διὰ τὴν ἀνάβασιν πλὴν τοῦ ὁδηγοῦ προσελάβομεν δύο ποιμένας ὡς συνοδηγούς·** || κ. μτφ. : **ὁμοῦ μὲ τὴν πεῖραν συνοδηγήτρια ἡ σύνεσις.**

**συνοδία** (ή) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Σουΐδ. κ. νεώτ. **συνοδεία,** δημ. κ. **συνοδιά** ἡ κοινὴ μετά τινος πορεία, μετάβασις εἴς τινα τόπον, ἡ συνοδοιπορία, ἡ συμβάδισις : Κίκ.'Αττ.10,7,2, 'Ιώσ.ΑΙ 6,12,1, Πλούτ.'Ηθ.48Β **ὥσπερ ἐν συνοδίᾳ·** **2)** συναναστροφή, συντροφιά : Μέν.Μον.24 **ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεί,** αὐτ.Γαλβ.20, Χαρίτ.6,2· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν συγκεκρ. ἐνν. ἡ ὁμὰς τῶν συνοδοιπορούντων, τὸ καραβάνι : Στράβ.4,6,6, αὐτ.11,14,4 **κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρῶν πολλάκις καὶ συνοδίας ὅλας . . ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι,** ΚΔ Λουκ.2,44 **νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι,** 'Αρρ.'Επικτ.4,1,91 **μόνος οὐ τολμᾷ καθεῖναι, ἀλλὰ περιέμεινεν συνοδίαν ἢ πρεσβευτοῦ ἢ ταμίου ἢ ἀνθυπάτου,** αὐτ.4,1,93, 'Επιγρ. **ἀνακομίσαντα τὰς συνοδίας ἐξ ἰδίων·** || νεώτ. κ. δημ. κ. ἡ ἀκολουθία· **3)** ἡ οἰκογένεια, φαμίλιο : ΠΔ Νε 7,5 **συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας.**

**συνοδιάζω** μτγν. συγκαλῶ εἰς σύνοδον, συνέλευσιν : Κασ.2,740Β **ἐπισκόπους τῶν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν τοὺς ἄνδρας συνήθως συνοδιάζοντας.**

**συνοδιάρχης** (ὁ) 'Επιγρ. ὁ ἡγεμών, ὁ ὁδηγὸς συνοδείας, καραβανιοῦ : Νεσῆ **'Αλᾶ . . συνοδιάρχην οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ ἔμποροι.**

**συνοδιαρχία** (ή) 'Επιγρ. τὰ ἀξίωμα τοῦ συνοδιάρχου βλ.λ.

**συνοδιαρχικός**-ή-όν μτγν. ἀστρον. ὁ ἐκ τῆς συνόδου βλ.λ. τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης : Πτολ.

Τετράβ.92 συζυγίαι συνοδιαρχικαί, Πρόκλ.'Υποτ. 1,17· 2) πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύνοδον βλ.λ.3) : συνοδιαρχικὸς οἶνος.

**συνοδικάρης** (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιστάτης τοῦ Συναδικοῦ, ἤτοι τῆς αἰθούσης συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

**συνοδικάριος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἐπίσκοπος ἀπερχόμενος εἰς σύνοδον ἢ μέλος συνόδου : Μάξ. 'Ομολ.2,216B συνοδικαρίου Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, 'Εκτη Σύνοδος 18 ἀντίγραφον θείας σάκρας . . σταλεῖσα διὰ τῶν ἐκεῖθεν ἀποσταλέντων συνοδικαρίων.

**συνοδικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύνοδον, ὁ τῆς συνόδου : Σύν.'Εφέσου 1,14 ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ καίτοι βουληθεὶς συνοδικῷ γράμματι φανερὸν αὐτῷ καταστῆσαι ἄτι ταῦτα λέγοντι . . κοινωνεῖν οὐ δυνάμεθα, Πρόδρ.2,304 βασιλικὰ προστάγματα συνοδικάς τε κρίσεις, - συνοδικὸς τόμος (ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν συνόδου), - συνοδικὸν σύστημα (δημακρατικὸν σύατημα ὀργανώσεως τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας διοικουμένης ὑπὸ συνόδου), - συνοδικοὶ κανόνες (οἱ ὑπὸ Οἰκουμενικῆς τινος Συνόδου θεσπισθέντες), - σῦνοδικαὶ ἀποφάσεις (αἱ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)· 2) συνοδικὸς ὡς οὐσ. ὁ μετέχων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ἱεράρχης· 3) ὁ ἀποδεχόμενος ὡς ἔγκυρον τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, συνοδίτης βλ.λ.3): 'Αποφθ.Πατ.1 καὶ εὐθέως σὺν τῷ λόγῳ εὑρέθη πρὸ τῶν θυρῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων τῶν συνοδικῶν· 4) τὸ συνοδικὸν ὡς οὐσ. τὸ μέγαρον, ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τῆς 'Ι. Συνόδου· 5) μτγν.κ. νεώτ. ἄστρον. ὁ ἀνήκων εἰς συζυγίαν τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης : Συνέσ.'Επιστ.4,166C καὶ ὗσέ γε πολλὰ κατὰ τὴν συνοδικὴν νύκτα (ἡ ἀσέληνος νύξ)· ‖ νεώτ. ἄστρον. συναδικὴ σύναδος (τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ μεσολαβοῦν μετοξὺ δύο διαδοχικῶν συνόδων πλανήτου τινὸς μετὰ τοῦ 'Ηλίου), - συνοδικὴ περιστροφὴ τοῦ 'Ηλίου (ὁ χρόνος, ὃν καταναλίσκει ἑκάστη κηλὶς τοῦ 'Ηλίου ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου), - συνοδικὸς μὴν (τὸ χρονικὸν διάστημα μεταξὺ δύο διαδοχικῶν συνόδων Σελήνης καὶ 'Ηλίου).

**συνοδικῶς** ἐπίρρ. μτγν. μσν. κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀντίθ. δικαστικῶς : 'Ιουστ.'Επιστ.94, Θεοδώρ.'Εκκλ.'Ιστ.2,9 ἀντιβολῶν κελεῦσαι τὸν βασιλέα μὴ συνοδικῶς, ἀλλὰ δικαστικῶς ἐξετασθῆναι τὸ παράνομον τόλμημα, Πράξ. Συνόδων 724E, Φώτ.'Επιστ.48,21.

**συνόδιον** (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σύνοδος, ἡ μετὰ τοῦ ἡλίου συνάντησις τῆς σελήνης, ἡ καὶ καθιστῶσα ταύτην ἀφανῆ : Πλίν.Φ1 16,39.

**συνοδίτης** (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀποτελῶν μέλος συνόδου, συνελεύσεως : ΑΠΠαράρτ. 252,4 ἦμην ποτὲ μουσικὸς ἀνήρ, ποιητὴς καὶ κιθαριστής, μάλιστα δὲ καὶ συνοδίτης· 2) ἐκκλ. ὁ ἀνήκων εἴς τι μοναστήριον διαφέρων τῶν μοναχῶν : Κῶδ.'Ιουστιν.3,1266 μηδεὶς κληρικὸς ἢ μοναχὸς ἢ καλούμενος Συνοδίτης ἁρπαζέτω ἢ κατεχέτω τὸ κατάκριτον· 3) ἐκκλ. ὁ ἀποδεχόμενος ὡς ἔγκυρον τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, συνοδικός : Λεόντ.Βυζ.5 'Ιουστινιανοῦ βασιλεύσαντος καὶ τῶν συνοδιτῶν ὄντος, αὐτ. ὀφείλων ἢ πεῖσαι γενέσθαι συνοδίτην ἢ καθελεῖν αὐτόν· 4) 'Επιγρ., νεώτ. κ. δημ. ὁ ὁδοιπορῶν μετά τινος, ὁ συνοδοιπόρος, ὁ συνταξιδιώτης : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 75,21 κι ἥλιοι καὶ κόσμοι συνοδίτες τους μέσ' σ' ἕνα σίφουνα στριφογυρνοῦν· 5) ὄνομα λίθου τινὸς ὡς ἔχοντος σχέσιν πρὸς σύνοδον βλ.λ.12) τοῦ 'Ηλίου κ. τῆς Σελήνης : Δαμάσκ.'Ισιδ.233 ὅθεν ἡ φήμη τοὺς τοιούτους λίθους καλεῖ συνοδίτας.

**συνοδοιπορία** (ἡ) μτγν. ἡ κοινὴ ὁδοιπορία : Βάβρ.110 πρὸς τὸν ἐν ἑτοιμασίᾳ ὄντα καὶ περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος εὔκαιρος.

**συνοδοιπόρος** (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. κ. ξυν- ὁ ὁδοιπορῶν μετά τινος, ὁ σύντροφος ἐν ὁδοιπορίᾳ, ὁ συνοδίτης : Ξεν.'Απομν.2,2,12 συνοδοιπόρον ἢ σύμπλουν, ἢ εἴ τῳ ἄλλῳ ἐντυγχάνοις, Λουκ.Νεκρ.Δ 27,7 τοιούτων ἐτύχετε τῶν ξυνοδοιπόρων, Λίβ.Ροδ.58 πόθεν περπατεῖς, ξένε συνοδοιπόρε ;, Πρόδρ.2,639 τὸν ἐν πολέμοις ὄντα σοι καλὸν συνοδοιπόρον.

**συνοδοιπορῶ**-έω μτγν. κ. μσν. ὁδοιπορῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ μετ' ἄλλου τινός : Λουκ.'Ερμότ.13 εἰ δυνατὸν ἔτι, συνοδοιποροίην ὑμῖν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀρξάμενος· ‖ κ. μτφ.:'Αθανάσ.2,226F ἀναλογίσασθαι θέλησον τὴν περὶ τοῦ υἱοῦ συνοδοιπορήσασαν συνεξέτασιν, Φώτ.'Επιστ.192,23, Πρόδρ.1,396 καὶ συνοδοιποροῦσί σου τῷ τρισκρατίστῳ κράτει.

**συνοδόντης** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἰχθύων τῆς οἰκογ. τῶν σιγουριδῶν.

**συνοδοντίς**-ίδος (ἡ) (συνόδους) μτγν. εἶδος μεγάλου θύννου : 'Αθήν.7,312B νάρκη μὲν ἡ ἡδίστη χοῖρος σῖμος φάγρος ὀξύρυγχος ἀλλάβης σίλουρος συνοδοντίς· 2) εἶδος ἰχθύος ἀγρευομένου ἐν τῷ Νείλῳ : Δίφιλ.Σ π.'Αθήν.8,356F ἡ δὲ μείζων συνοδοντὶς καλεῖται.

**συνοδοντῖτις**-ιδος (ἡ) μτγν. πολύτιμος λίθος εὑρισκόμενος εἰς τὸν μυελὸν τοῦ συνόδοντος ἰχθύος : Πλίν.Φ1 37,182.

**συνοδοπανσέληνος** (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἄστρον. πανσέληνος τῆς ἐν συνόδῳ μετὰ τοῦ ἡλίου εὑρισκομένης σελήνης : Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),199 (δ.γρ. συζυγία), 'Ισαὰκ ὁ 'Αργυρὸς π. Lambec.Bibl.Caes.7, 493A ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τῇ συντάξει τοὺς τῶν συνοδοπανσελήνων κανόνας πρὸς Αἰγυπτιακὰ ἔτη . . ὁ Πτολεμαῖος ἐπραγματεύσατο.

**σύνοδος** (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. συνοδοιπόρος, σύντροφος : Μαν.5,58 ἢν στείχωσι δ' ὁμοῦ σύνοδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον, 'Αντίφιλ.ΑΠ 7,635 ναῦν 'Ιεροκλείδης ἔσχε σύγγηρον, ὁμόπλουν, τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον, 'Αρρ.'Επικτ.2,14,8, ASS 'Ιουνίου 6,65C ὁ συνοδεύσας τοῖς ἁγίοις 'Αποστόλοις σύνοδός μου γενοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

**σύνοδος** (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσις, συνάθροισις πολλῶν προσώπων πρὸς συζήτησιν καὶ σύσκεψιν : Χρησμ.π.'Ηρ.9,43 τὴν δ' ἐπὶ Θερμώδοντι . . 'Ελλήνων σύνοδον, Εὐρ.'Εκ.107, 'Αριστφ.Θεσμ.301 ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι, Θουκ.1,97 ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλευόντων, αὐτ.5,17, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.55,5 στὰ κλέφτικα λημέρια, πὄχουν οἱ κλέφτες σύνοδο κι ὅλοι οἱ καπεταναῖοι· ‖ κ. κτ. πληθ. πολιτικαὶ συνελεύσεις : Σόλ.4,22, Θουκ.3,82 οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελίᾳ αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, 'Αριστφ.'Ιππ.477 τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει, Πλάτ.Θεαίτ.173D, 'Ισοκρ.3,54 ἑταιρείας μὴ ποιεῖσθε μηδὲ συνόδους· ‖ ἐπὶ ἰδιωτῶν, ἡ πρὸς συζήτησιν συνέλευσις : 'Αριστλ.Τοπ.159a,32 διαλεκτικαὶ σύνοδοι· 2) εἰδ. ἡ ἐνώπιον τοῦ διαιτητοῦ συνάντησις : Δημ.1266 ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ παραδιδοὺς ἐφαίνετ' ἄν· 3) ἐθνικὴ συνέλευσις : Θουκ.3,104 τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον τῶν 'Ιώνων, 'Αριστλ. ΗΝικ.1160a,26 αἱ γὰρ ἀρχαῖαι θυσίαι ξύνοδοι φαίνονται γίνεσθαι μετὰ τὰς τῶν καρπῶν συγκομιδάς· 4) σύλλογος, συνάθροισις ἑορταζόντων : 'Επιγρ. σύνοδος . . τῶν ἐρανιστῶν· ‖ σύλλογος, ἑταιρεία, συντεχνία : ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον τεχνειτῶν καὶ μυστῶν, Πάπ. ἡ ἱερὰ ξυστικὴ περιπολιστικὴ σύνο-

δος· 4) εἰδ. ἐκκλ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. συνέλευσις μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ δογμάτων: Κῶδ.Ἰουστιν.1,1,7,12· ‖ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἡ ἀπαρτιζομένη ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν πατριαρχείων καὶ αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν τῆς ὀρθοδόξου, παλαιότερον καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· ‖ Ἱερὰ Σύνοδος ἡ ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τῆς αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· 5) νεώτ. ἐπὶ βουλῆς, ἡ καθ' ἕκαστον ἔτος σειρὰ τῶν συνεδριάσεων, ὁ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν μέχρι τῆς λήξεως χρόνος: ἡ παροῦσα σύνοδος τῆς βουλῆς· 6) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ., ἡ σύγκρουσις, συμπλοκὴ δύο στρατευμάτων: Ἀριστφ.Βάτρ.1532 ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων, Θουκ.3,107, αὐτ.5,70, Ξεν.Ἀν.1,10,7 ὁ γὰρ Τισσαφέρνης ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ οὐκ ἔφυγεν· 7) ἡ συνουσία, ἡ σαρκικὴ μεῖξις: Ἀριστλ.ΖΙ 541a,31 ἡ δὲ ἀληθινὴ σύνοδος τῶν ᾠοτόκων ἰχθύων ὀλιγάκις ὁρᾶται διὰ τὸ ταχέως ἀπολύεσθαι παραπεσόντας, Φίλ.1,148 πρὸ συνόδων νομίμων, Πλούτ.Λυκ.15 ἡ δὲ τοιαύτη σύνοδος οὐ μόνον ἐγκρατείας καὶ σωφροσύνης ἄσκησις ἦν, Γαλ.15,47· 8) ἐπὶ πραγμ., ἡ ἕνωσις: Εὐρ.ΙΤ 393 κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας (ἐπὶ τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου), Πλάτ.Φαίδ.58Β τῆς πιλήσεως σύνοδος (ἡ διὰ τῆς συμπυκνώσεως ἕνωσις), αὐτ.61Α ἡ τοῦ ὕδατος ξύνοδος, αὐτ.97Α, Ἀριστλ.ΖΓ 764b,7 ἀναγκαῖον τῶν τοιούτων γίνεσθαι σύνοδον, ἀλλ' οὐ διὰ φῦξιν, αὐτ.Μεταφ.1033b,17 ἡ σύνοδος ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν λεγομένη (ἡ ἕνωσις ὕλης καὶ μορφῆς, τὸ συγκεκριμένον ἀντικείμενον), Λογγῖν.Ὕψ.10,3· ‖ ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ ἐμβρύου: Σωρ.2,64· 9) ἐπὶ μυός, ἡ σύσπασις: Γαλ.Χρ.Μορ.12,8 ἡ εἰς αὐτὸν σύνοδος· 10) ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ συνδυασμός: Θεολ.Ἀριθμ.8, Γαλ.16,505· 11) ἡ συρροή, ἡ πρόσοδος: Ἡρ.1,64 ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα ἐπικούροισί τε πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνόδοισι, Ἐπιγρ. τῶν φερόντων τὴν σύνοδον τοῦ Διὸς τοῦ ξενίου, αὐτ. οἱ τὴν σύνοδον φέροντες τῷ θεῷ· 12) κ. νεώτ. ἀστρον. ἡ ἰσοζυγία πλανητῶν: Ἀριστλ.Μετ.343b,30 τῶν πλανητῶν καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς· ‖ ἐπὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης: Πλούτ.Ρωμ.12 σύνοδος ἐκλειπτικὴ σελήνης πρὸς ἥλιον, αὐτ.Ἠθ.269C· ‖ ἐπὶ τοῦ χρόνου τῆς νέας σελήνης: Ζήν.1,34, Ἀριστλ.ΖΓ 738a,20 αἱ τῶν μηνῶν σύνοδοι ψυχραὶ διὰ τὴν τῆς σελήνης ἀπόλειψιν, Θεόφρ.Σημ.5 αἱ σύνοδοι τῶν μηνῶν χειμέριοί εἰσιν· ‖ νεώτ. ἀστρον. ἡ ὡς πρὸς τὴν Γῆν θέσις δύο οὐρανίων σωμάτων, καθ' ἣν τὰ κέντρα αὐτῶν εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου μετὰ τοῦ κέντρου τῆς γῆς, καθέτου ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐκλειπτικῆς· 13) γραμμ. ἡ σύνταξις: Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.28,11.

**συνοδός** (ὁ,ἡ) νεώτ. κ. δημ. ὁ συνοδεύων τι ἢ τινα πρὸς ἀσφάλειαν, πρὸς τιμὴν ἢ πρὸς καθοδήγησιν· 2) νεώτ. ἀστρον. τὸ δεύτερον μέλος διπλοῦ ἀστρικοῦ συστήματος.

**συνόδους**-οντος (ὁ,ἡ) κ. συνόδων (Ἀντιφ.132,3) ὁ ἔχων τοὺς ὀδόντας συνεχεῖς, πυκνοὺς καὶ πρὸς ἀλλήλους συνημμένους, οἷον οἱ μυλόδαντες, οἱ τραπεζῖται, ἀντίθ. καρχαρόδους: Ἀριστλ.ΖΙ 595a,9 τὰ δὲ συνόδοντα σπᾷ, οἷον ἵπποι καὶ βόες· 2) κτ. πληθ. οἱ συνόδοντες ὡς οὐσ. εἶδος ἰχθύος ἔχοντος τοιούτους ὀδόντας: Ἐπίχ.69 συναγρίδας μαζούς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποικίλους, Ἀρχέστρ.ἀπ.17, Ὀππ.Ἁλ.1,170 γλαῦκοί τε καὶ ἀλκησταὶ συνόδοντες (σχόλ. πυκνόδοντες»).

**συνοδυνῶμαι**-άομαι μτγν.ἀποθ. ὀδυνῶμαι, ἀλγῶ μετά τινος ἄλλου: ΠΔ Σοφ.Σειρ.30,10 μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς.

**συνοδύρομαι** ἀποθ. ὀδύρομαι ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ: Πλάτ.Μενξ.247C ἐὰν ἄρα ξυμβῇ γενέσθαι, καὶ μὴ ξυνοδύρεσθαι, Πλούτ.Ἠθ.56Α μᾶλλον ὑπὸ τῶν συνεπιθρηνούντων ἄγονται καὶ συνοδυρομένων, Γρηγ.Ναζ.1,145Β ἵνα τοῖς προφήταις τὰ αὐτὰ συνοδύρωμαι, Βασ.1,379C συμπενθεῖν καὶ συνοδύρεσθαι, Κόλουθ.326 ἔννεπε δακρυχέουσι, συνωδύροντο δὲ παῖδες.

**συνόδων**-οντος (ὁ,ἡ) ὁ. συνόδους βλ.λ.2): Ἀντιφάν.132,3 τίς δ' ἐγχέλειον ἂν φάγοι ἢ κρανίον συνόδοντος;, Φιλόξ.2,15.

**συνόζω** ὄζω, ἐκπέμπω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ὀσμήν: Ἀριστλ.Πρ.907a,3 τὰ μεμιγμένα αὐτοῖς συνόζει ἐν οἷς ἐστίν, Γρηγ.Ναζ.2,240Α συνόζειν οἷς κακοῖς.

**σύνοιδα** κ. νεώτ., παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ. (μὴ ὑπάρχοντος ἐνεστ. συνείδω), α' πληθ. σύνισμεν (Πλάτ.Σοφ.232C) κ. συνοίδαμεν (Ἡρ.9,60), γ' πληθ. συνίσασι (Σοφ.Ἠλ.93, Ἰσοκρ.8,113) κ. σπαν. συνοίδασι (Λυσ.11,1, Πολύβ.27,9,11), προστ. β' ἑν. σύνισθι (Εὐρ.Ἑκ.870), ἀπαρφ. ξυνειδέναι (Σοφ.Ἀντ.266), μτχ. συνειδώς (Ἡρ.5,24), ὑπερσυντ. μτ. σημ. παρατ. συνῄδειν κ. ἀττ. συνῄδη, δυϊκ. συνῄστην, πληθ. συνῇσμεν, συνῇστε, συνῇσαν κ. ἰων. β' πληθ. συνηδέατε (Ἡρ.9,58), μέσ. μέλλ. ὡς ἐνεργ. συν(ξυν-)είσομαι (Ἀριστφ.Ἐκκλ.17, Ξεν.Ἑλλ.2,4,17) κ. σπαν. συνειδήσω (Ἰσοκρ.1,16), μτχ. ἀορ. συνειδήσας (Φιλόδ.Παρρ.320), ἀπολ. γινώσκω, γνωρίζω ὁμοῦ τι, ἔχω γνῶσιν πράγματός τινος: Ἡρ.5,24 τά τοι ἐγὼ καὶ ἀμφότερα συνειδὼς ἔχω μαρτυρέειν, αὐτ.6,57 τὰς δὲ μαντηΐας τὰς γινομένας τούτους φυλάσσειν, συνειδέναι δὲ καὶ τοὺς Πυθίους, Σοφ.ΟΤ 330 τί φῄς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις;, Ἀριστφ.Θεσμ.475 εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;, Θουκ.4,68 πλῆθος ὃ ξυνῄδει· ‖ μτ. δοτ. προσ. γινώσκω τι περί τινος: Ἡρ.9,58 ἐπαινεόντων τούτους τοῖσί τι καὶ συνηδέατε, Πλάτ.Πρωτ.348Β ἵνα τούτῳ ταῦτα συνειδῶμεν· 2) συχνάκις μτ. τῆς αὐτοπαθ. ἀντων. κτ. δοτ. ἔχω συνείδησιν περί τινος, συναισθάνομαι, ἀναγνωρίζω ἐνδομύχως: Ἀριστφ.Θεσμ.477 ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δεινʼ, αὐτ.Ἱππ.184, Ξεν.Ἀπολ.24 πολλὴν ἑαυτοῖς συνειδέναι ἀσέβειαν, Πλάτ.Φαῖδρ.235C συνειδὼς ἐμαυτῷ ἀμαθίαν, Ἀριστλ.ΖΙ 618a,26 διὰ γὰρ τὸ συνειδέναι αὑτῷ τὴν δειλίαν, αὐτ.ΗΝικ.1095a,25, Δημ.1472 τὴν πατρίδα, εἰς ἣν τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα, Ἰσοκρ.3,59 τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότας, ΠΔ Ἰὼβ 27,6 οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας, ΚΔ Κορινθ.Ι,4,4· 3) μτ. μτχ. κατηγορ. κτ. ὀνομαστ.: Σοφ.ἀπ.931 ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ, Ἀριστφ.Σφ.999 πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι, φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα;, Ξεν.Ἀν.2,5,7 ὅστις τούτων σύνοιδεν αὑτῷ παρημεληκώς, αὐτ.ΚΠ 1,5,11, Πλάτ.Ἀπ.21Β, Ἰσοκρ.5,79 ὅταν καὶ μηδὲν σαυτῷ συνειδῇς ἐξαμαρτάνων· ‖ κ. ἄνευ τῆς αὐτοπαθ. ἀντων. ἔχω ἐνδόμυχον συναίσθησιν ὅτι . . : Εὐρ.Μήδ.495 ξύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν· ‖ κ. μτ. μτχ. κτ. δοτ. μτ. ἢ ἄνευ τῆς αὐτοπαθ. ἀντων.: Ἡρ.9,60 συνοίδαμεν ἡμῖν ὑπὸ τὸν παρεόντα τόνδε πόλεμον, ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι, Αἰσχ.Χο.217 καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν; (τίνα ἐκ τῶν θνητῶν γινώσκεις ὅτι καλῶ . . ;), Πλάτ.Συμπ.216Β σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀντιλέγειν οὐ δυναμένῳ, αὐτ.Πολ.607C, Δημ.406 τοὐναντίον ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν αὐτοῖς τὰ πράγματα, Φιλήμ.229 συνειδόθ' αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ· κ. μτ. δοτ. πράγμ.: Πλάτ.Φαίδ.92D τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις σύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσιν, Πολύβ.1,62,7, Λουκ.Ὄνειρ.15 καιρὸς . . σε εἰπεῖν ἃ σύνοισθα τῷ βίῳ ἑκάστῳ·

μτ. μτχ. κτ. αἰτ. : Ἡρ.8,113 εἴ τέοισί τι χρηστὸν συνήδεε πεποιημένον, Αἰσχ.Χο.216 σύνοιδ' Ὀρέστην πολλὰ σ' ἐκπαγλουμένην, Ἀντιφ.1,9 ἀνδράποδα, ἃ συνήδει τὴν γυναῖκα . . θάνατον μηχανωμένην, Πλούτ.Νόμ.773Β, Δημ.1201 ὅτι συνειδώς με ἀληθῆ ἐγκαλοῦντα οὐ τολμᾷ τὸν Αἰσχρίωνα παραδοῦναι· κ. κτ. ἐξηρτημ. προτ. : Σοφ.Ἠλ. 93 ξυνίσατ' εὐναὶ . . ὅσα θρηνῶ, Ξεν.Ἀν.7,6,18 πάρεστι δὲ καὶ αὐτὸς καὶ ἀκούων σύνοιδέ μοι εἰ ἐπιορκῶ, Πλάτ.Φαῖδρ.257D σύνοισθά που καὶ αὐτός ὅτι . . , αὐτ.Σοφ.232C· 4) θεωρῶ τι πρέπον : Αἐτ.13,2 ὡς ἂν συνειδῇς· 5) κτ. μτχ. συνειδὼς ὁ συνένοχος, ὁ συνεργός : Θουκ.4,68 καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα, Πλάτ.Νόμ.742Β ὁ ξυνειδὼς καὶ μὴ φράζων, Ἀριστλ.Ρητ.1382b,6 οἱ συνειδότες πεποιηκότι τι δεινόν· ‖ τὸ οὐδ. τὸ συνειδὸς ἡ συνενοχή : Πλούτ.Ποπλ.4 ἐλαυνόμενος δὲ τῷ συνειδότι τοῦ πράγματος· 6) τὸ οὐδ. τὸ συνειδὸς ἡ συναίσθησις, ἡ γνῶσις : Πλούτ.Ἠθ.84D ἅμα τῷ συνειδότι τοῦ ἐνδεοῦς δακνόμενος· 7) ὁμ. τὸ οὐδ. τὸ συνειδὸς ἡ συνείδησις : Παυσ.7,10,10 ὑπὸ συνειδότος ἐπαρρησιάζετο ἀγαθοῦ, Ἀλκίφρ. 1,10,5· 8) ρηματ.π. συνείδησις, συνειδητός.

**συνοίδησις**-εως (ἡ) (συνοιδῶ) μτγν. ἡ ἐπαύξησις, ἡ ἐξόγκωσις, τὸ πρήξιμο : Μνησίθ.Ἀθ. π. Ὀρειβ.8,38,2, Σωρ.2,31 τὰ δὲ τῆς συνοιδήσεως τισὶ μὲν ἀεὶ διαμένει, τισὶ δὲ διὰ χρόνου γίνεται.

**συνοιδῶ**-έω οἰδαίνομαι, ἐξογκοῦμαι, πρήσκομαι ὁμοῦ ἢ διὰ μιᾶς : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.9, Μνησίθ. Ἀθ.π.Ὀρειβ.8,38,9 συνοιδεῖ ταχέως ὁ τόπος οὗτος, Διόδ.Σ 1,7, Φίλ.2,101 τὰ σώματα εὐθὺς συνῴδει ταῖς ἐξανθήσεσι (κῶδ. συνῴκει)· 2) ρηματ. π. συνοίδησις.

**συνοικειῶ**-όω κ. νεώτ. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ οἰκεῖον, συγγενῆ, φίλον, πιστὸν ποιῶ, ἰδιοποιοῦμαι, κάνω τινὰ νὰ ἔχῃ κλίσιν πρὸς ἐμέ, ἐξοικειῶ : Πλούτ.Νομ.8 συνοικειοῦντες τὸν ἄνδρα τῷ ἀνδρί, αὐτ.Ἀντ.75 ᾧ θεῷ μάλιστα συνεξομοιῶν καὶ συνοικειῶν ἑαυτὸν διετέλεσε (μεθ' οὗ ἀείποτε τὴν πλείστην ὁμοιότητα καὶ οἰκειότητα ἤθελε νὰ ἔχῃ)· 2) προσαρμόζω, συνηθίζω τι πρός τι : Λουκ.Ἀνάχ.24 συνοικειοῦντες τὰ σώματα ταῖς ὥραις ἑκάσταις· 3) ποιῶ τι καταληπτόν : Πολύβ.5,21,5 συνάπτοντες καὶ συνοικειοῦντες ἀεὶ τοὺς ἀγνοουμένους τῶν τόπων τοῖς γνωριζομένοις καὶ παραδιδομένοις (ποιοῦντες πάντοτε τὰ ἄγνωστα διὰ τῶν γνωστῶν καταληπτά)· ‖ ἐπὶ ἀλληγοριῶν, ποιοῦμαι συνταύτισιν : Φιλόδ. Εὐσ.13 τοὺς θεοὺς ἀψύχοις σ-· 4) παθ. συνδέομαι διὰ δεσμῶν συγγενείας, στενῶς : Ἀριστλ. ΗΝικ.1161b,21, αὐτ.1162a,2 ἀνεψιοὶ καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς ἐκ τούτων συνῳκείωνται, αὐτ.1172a, 20, Πολύβ.22,3,8 Ἀντιόχου σπουδάζοντος ἡμῖν θυγατέρα δοῦναι καὶ συνοικειωθῆναι τοῖς ὅλοις, Πλούτ.Λυκ.4 τὰ ἤθη συνῳκειοῦντο τῷ ζήλῳ τῶν καλῶν· 5) γενικ. εἶμαι συνεταιρισμένος ἢ συνηρμοσμένος μετά τινος : Φιλόδ.Μουσ. 29Κ σ- τῷ μὴ ψευδεῖ· 6) ἀστρολ. παθ. κεῖμαι ὁμοῦ εἰς τὸν οἶκον βλ.λ. τινός : Βέττ.Βάλ.101,5 συνοικειούμενος τῇ Σελήνῃ· 7) ρηματ.π. συνοικείωσις.

**συνοικείωσις**-εως (ἡ) (συνοικειῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ οἰκείωσις, ἡ ἐξοικείωσις, ἡ συνήθεια· 2) μτγν. ἀστρολ. ὁ συνδυασμός : Πτολ.Τετράβ.50 τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς συνοικειώσεις αὐτῶν ὁρῶμεν ἐκ τῶν προαποδεδειγμένων ἀπὸ τῶν τροπικῶν, αὐτ.55 τῶν ἀστέρων πρὸς ἕκαστα τῶν κλιμάτων συνοικείωσιν, Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,114· 3) ρημ. ρητορικὸν σχῆμα καθ' ὃ διαφορώτατα πράγματα διὰ τῆς ἐκφράσεως συνδέονται ἢ εἰς ἓν πρόσωπον ἀποδίδονται : Ἀριστλ.Ρητ. Ἀλ.1425b,38 προαιρέσεων καὶ πράξεων καὶ λόγων ἐνδόξων αὔξησιν καὶ μὴ προσόντων συνοικείωσιν, Ρουτίλ.2,9, Κοϊντιλ.9,3,64· 4) κτ. πληθ. ἀλληγορικὴ συνταύτισις : Φιλόδ.Εὐσ.14,15.

**συνοικεσία** (ἡ) μτγν. ἡ συνοίκησις : Γρηγ.Ναζ.208.

**συνοικέσιο(ν)** (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. νόμιμος διὰ γάμου συνοίκησις ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὁ γάμος : Μέν. ἐν Ρητ.9,204,9 γάμων καὶ συνοικεσίων, Ἰω.Λυδ.Μην.4,89, Κατ.Ἀστρλ Κ 7,110, Πάπ. συνοικεσίου συγγραφή· 2) νεώτ. κ. δημ. διαπραγμάτευσις πρὸς σύναψιν γάμου, προξένεμα, προξενιό : Καρκβ Λυγ.17 ἅμ' ἀποπερατωθῇ τὸ συνοικέσιον· 3) κτ. πληθ. τὰ συνοικέσια τὰ συνοίκια : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.1019.

**συνοικέτης** (ὁ) μσν. ὁ οἰκίας ἢ δωματίου μέτοχος, συνοικητήρ, συγκάτοικος· Ἡσ. «συνοικέται· σύνοικοι» : Νικήτ.Εὐγ.6,110 ἐγώ τε καὶ Κλέανδρος οἱ συνοικέται.

**συνοίκημα**-ατος (τὸ) (συνοικῶ) τὸ συγκατοικεῖν, κ. περιληπτικῶς, οἱ συνοικοῦντες, ἄθροισμα συγκατοικούντων ἀνθρώπων, ἡ διοίκησις, τὸ πολίτευμα : Ἡρ.7,156 νομίσας δῆμον εἶναι συνοίκημα ἀχαριτώτατον.

**συνοίκησις**-εως (ἡ) (συνοικῶ) κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυν- ἡ κοινὴ οἴκησις, ἡ συγκατοίκησις, ἰδίᾳ ἐπὶ γάμου, ἡ συμβίωσις ἀνδρὸς καὶ γυναικός : Ἡρ.1, 196 ἐπωλέοντο δὲ ἐπὶ συνοικήσι (ἰων. ἀντὶ συνοικήσει), Πλάτ.Νόμ.930Α παίδων ἕνεκα τὴν συνοίκησιν ποιεῖσθαι Δίων Κ 50,3 τὴν τῆς Ὀκταυΐας συνοίκησιν ἀπεῖπε, αὐτ.60,32,Πολυδ.3,44· 2) κτ. πληθ. συνοικήσεις πόλεων συναθροίσεις ἀνθρώπων ὁμοῦ ἀποτελούντων πόλεις : Πλάτ.Νόμ. 713Α τῶν γὰρ δὴ πόλεων ὧν ἔμπροσθε τὰς ξυνοικήσεις διήλθομεν· 3) ἡ κοινωνία, ἡ κοινότης, ὁ κατῳκημένος τόπος : Πλάτ.Νόμ.735Β πρῶτον μὲν τὸν ἑκάστῃ προσήκοντα καθαρμὸν καθάρῃ τῇ ξυνοικήσει, αὐτ.739Η, Ἀρρ.Ἀν.4,4,1 μετέσχε τῆς ξυνοικήσεως, Γρηγ.Νύσσ.1,201C ἀπαλλάσσονται τῆς πονηρᾶς αὐτῶν συνοικήσεως.

**συνοικητήρ**-ῆρος (ὁ) ὁ σύνοικος, συγκάτοικος : Σιμων.Ἀμ.7,102 λιμόν, ἐχθρὸν συνοικητῆρα.

**συνοικήτωρ**-ορος (ὁ), ἀττ. κ. ξυνοικήτωρ ὁ συνοικητὴρ βλ.λ. : Αἰσχ.Εὐμ.833 ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί.

**συνοίκια** (τὰ), ἀττ. κ. ξυνοίκια ἐνιαυσία ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις τελουμένη τῇ 17ῃ Βοηδρομιῶνος (κτ. ἄ. τῇ 16ῃ Ἑκατομβαιῶνος), εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Θησέως συνοικισμοῦ πασῶν τῶν πόλεων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Ἀθηνῶν : Θουκ.2,15 ξυνοίκια ἐξ ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ ποιοῦσιν, Χάραξ π.Στεφ.Βυζ. ἐν λ. Ἀθῆναι ὁ Θησεὺς τὰς ἕνδεκα πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ συνοικίσας εἰς Ἀθήνας Συνοίκια ἑορτὴν κατεστήσατο, Σχόλ.Ἀριστφ.1019· πρβλ. συνοικίζω.

**συνοικία** (ἡ) κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυν- ἡ συνοίκησις, ἡ συγκατοικία : Αἰσχ.Εὐμ.916 δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν (θὰ δεχθῶ τὴν πρότασίν της νὰ συνοικήσω μετ' αὐτῆς)· 2) ἄθροισμα ἀνθρώπων ὁμοῦ κατοικούντων, κοινότης, πόλισμα : Αἰσχ.Ἱκ.267 δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν, Πλάτ.Πολ. 369C ταύτῃ τῇ συνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα, Φιλήμ.65,5 ἀργύριον . . τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς . . πάντα σοι γενήσεται, φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι, Ἐπιγρ. ἀψευδήων ἂν τὰν συϜοικίαν τοῖς Ἐρχομινίοις· 3) οἰκία ἐν ᾗ πολλαὶ ὁμοῦ οἰκογένειαι συζῶσιν, οἰκία διῃρημένη εἰς διαμερίσματα ἢ πατώματα : Ἀριστφ.Θεσμ.273 τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν», Θουκ.3,74 ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ξυνοικίας, Ξεν.Ἀθ.1,17,Αἰσχίν.1,124 ὅπου πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, Ἡρώνδ.3,47 ἐν στόμ' ἐστὶ

τῆς συνοικίης πάσης· || ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις πολλοὶ χάριν κέρδους ᾠκοδόμουν τοιαύτας συνοικίας πρὸς μίσθωσιν, τὸ πλεῖστον εἰς ξένους ἢ εἰς τοὺς μετοίκους : Δημ.946 συνοικίαις δεδανεικὼς ἦν, αὐτ.1110· 4) δωμάτιον παρὰ τὴν οἰκίαν, παράσπιτο : Ἀριστφ.Ἱππ.1001 ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο· 5) κ. νεώτ. κ. δημ. τμῆμα πόλεως τοπογραφικῶς ὡρισμένον καὶ ἔχον ἴδιον ὄνομα, μαχαλάς : Πλούτ.Ἠθ.280Ε διὰ τῆς συνοικίας ἢ τῆς γειτνιάσεως διεξελθεῖν ὑπὸ πάντων ὁρώμενον· || κτ. πληθ. χωρίον ὡς ἀποτελούμενον ἐκ πολλῶν πτωχῶν οἰκίσκων συνηνωμένων εἰς ἕν : Πολύβ.16,11,1 πορθῶν τὰ φρούρια καὶ τὰς κατὰ τὴν χώραν συνοικίας, Ἰάμβλ.Πυθ.3 εἰς τὰς ἐγγὺς διεσώθη συνοικίας.

**συνοικιάζω** πάπ. ἐπαυξάνω, μεγαλώνω οἰκίαν, ἢ πιθ. οἰκοδομῶ οἰκίαν διῃρημένην εἰς διαμερίσματα πρὸς μίσθωσιν.

**συνοικιακός-ή-ό(ν)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς συνοικίαν βλ.λ.5), ὁ ἐν ταῖς συνοικίαις, δθ. ὁ ἀπόκεντρος : συνοικιακὸν καφενεῖον.

**συνοικίδιον** (τὸ) ὑποκορ. τοῦ συνοικία βλ.λ.3), μικρὰ κατοικία : Ἀριστλ.π.Στοβ.Ἀνθολ.118,29 ὥσπερ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος συνοικιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι.

**συνοικίζω** κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυν-, ἀττ. μέλλ. συνοικιῶ (Διόδ.Σ 2,6), ἀόρ.συνῴκισα (Ἀριστλ.ἀπ.603) κ. παθ. συνῳκίσθην (Θουκ.1,10), παρακ. συνῴκικα (Στράβ.12,3,10), κάμνω τινὰ νὰ συγκατοικήσῃ μετά τινος, δίδω εἰς γάμον : Ψ'Ἐπίχ.298 συνοικίζων νέῳ σ' ὤλεσσα πολὺ παλαιτέραν (δ.γρ.), Ἡρ.2,121,6' καὶ οἱ τὴν θυγατέρα ταύτην συνοικίσαι ὡς πλεῖστα ἐπισταμένῳ ἀνθρώπων, Εὐρ.Ἡρ.68 κἀμ' ἔδωκε παιδὶ σῷ ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας, Πλάτ.Πολ 546D ὅταν οἱ φύλακες συνοικίζωσι νύμφας νυμφίοις παρὰ καιρόν· || σπαν. κτ. τὴν ἀντίθετον τάξιν : Πολύβ.16,13,1 συνῴκισε ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξὶ καὶ θυγατράσιν· || ὁμ. κ. μέσ. : Γρηγ.Νύσσ.1,172Β συνοικίζεται αὐτῷ τὴν θυγατέρα· 2) φέρω τινὰ μετά τινος, ἵνα κατοικήσωσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἢ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς ἔπραξεν ὁ Θησεὺς μὲ τοὺς διεσπαρμένως οἰκοῦντας ἐν τῇ Ἀττικῇ : Θουκ.2,15 Θησεὺς καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν ξυνῴκισε πάντας, αὐτ 3,2. Ἀριστλ. ἀπ.603 Ἐρέτρια συνῴκισε τὰς περὶ Παλλήνην πόλεις, Πάριον Χρονικὸν 35 Θησεὺς . . τὰς δώδεκα πόλεις εἰς τὸ αὐτὸ συνῴκισεν· κ. παθ. : Θουκ.1,10 οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, Ξεν.Ἀθ. 2,2, Δημ.425 οὔπω Χαλκιδέων πάντων εἰς ἓν συνῳκισμένων, Ἰσοκρ.15,82 συνοικίζεσθαι κατὰ πόλεις, Λυκοῦργ.62 Μεσσήνην πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοικισθεῖσαν· 3) κατοικίζω χώραν ἢ πόλιν ἐρημωθεῖσαν διὰ νέων κατοίκων : Εὐρ.Ἑκ.1139 ἔδεισα μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς Τροίαν ἀθροίσῃ καὶ συνοικίσῃ πάλιν· 4) ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων οἰκίζω : Θουκ.1,24 ξυνῴκισαν δὲ καὶ Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους, αὐτ. 6,5· 5) γενικ. συνδέω, συνάπτω, σχετίζω : Θεόγνητ.1,6 οἵῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν, Ἀλκίφρ.1,20 μὴ τοὺς μὲν διηνεκεῖ φυλάττετε εὐτυχίᾳ, τοὺς δὲ τῷ λοιμῷ συνοικίζετε· || ὁμ. κ. μέσ. : Πλούτ.Κοριολ.13 ἀλλοτρίῳ δαίμονι συνοικιζομένους· 6) ρηματ.π. συνοικισμός, συνοικιστής, συνοικιστήρ, συνοίκισις.

**συνοίκιον** (τὸ) μτγν. τὸ προσηρτημένον οἴκημα, παράσπιτο : Πετρών.93· 2) ὡς οὐσ. κτ. πληθ. τὰ συνοίκια βλ.λ.

**συνοικισία** (ἡ) Ἐπιγρ. ὁ συνοικισμός, ἡ ἀποικία : ἐν τῇ συνοικισίᾳ τῇ καινῇ τῆς τετραπόλεως· 2) ὁ γάμος, τὸ συνοικέσιον : Ἐπιγρ. συγγραφὴ συνοικισίας (δ.γρ. συνοικίσιον).

**συνοικίσιον** (τὸ) Ἐπιγρ. συνοικεσία βλ.λ.2) (δ.γρ.).

**συνοίκισις-εως** (ἡ) (συνοικίζω) ἡ ὑπὸ μίαν πολιτείαν συνένωσις : Θουκ.3,3 πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τήν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, Ἀρρ.Ἀν.1,4.

**συνοικισμός** (ὁ) (συνοικίζω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὁ γάμος, τὸ συνοικέσιον : Διόδ.Σ 18,23 ἧκον δυο γυναῖκες εἰς συνοικισμὸν τῷ Περδίκκᾳ, Πλούτ.Σόλ.20 ἐπὶ τεκνώσει καὶ χάριτι καὶ φιλότητι γίνεσθαι τὸν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνοικισμόν· 2) νεώτ. βιολ. ἡ περίπτωσις συμβιώσεως ὑπὸ εὐρυτέραν ἔννοιαν δύο ζῴων διαφόρου εἴδους· 3) ἡ συνοίκισις βλ.λ. : Πολύβ.4,33,7 μετὰ τὸν Μεγάλης πόλεως καὶ Μεσσήνης συνοικισμόν, Στράβ.10,4,8 συνοικισμοῖς πόλεων καὶ πολιτείαις· 4) μτγν. κ. νεώτ. σχηματισμός, ἵδρυσις πόλεως : Πλούτ.Ρωμ.9 ὁρμήσασι δὲ πρὸς τὸν συνοικισμὸν αὐτοῖς εὐθὺς ἦν διαφορὰ περὶ τοῦ τόπου· 5) νεώτ. κ. δημ. τόπος, ἐν ᾧ εἶναι ἐγκαθιδρυμένοι κάτοικοι ὀλιγάριθμοι, μικρὸν χωρίον· 6) νεώτ. κ. δημ. χωριστὸν συγκρότημα κατοικιῶν ἐγγὺς πόλεως : συνοικισμὸς Βύρωνος - Κοκκινιᾶς.

**συνοικιστήρ-ῆρος** (ὁ) (συνοικίζω) ὁ συνοικίζων πόλιν, ὁ ἱδρυτής, ὁ θεμελιωτὴς πόλεως : Πίνδ.Ο 6,6 συναικιστὴρ τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν, αὐτ. ἀπ.186 αὐτὸν μὲν πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔσδεξαι τεμενοῦχον, Λυκόφρ.964 τρισσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.

**συνοικιστής** (ὁ) (συνοικίζω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ συνοικιστήρ βλ.λ. : Στέφ.Βυζ.ἐν λ.Αἱμονία.

**συνοικοδεσπότης** (ὁ) μτγν. ἀστρολ. ἐπὶ πλανήτου, ὁ καὶ αὐτὸς ὢν κύριος τοῦ οἴκου : Πτολ. Τετράβ.63, Βέττ.Βάλ.77,20.

**συνοικοδεσποτία** (ἡ) μτγν. ἀστρολ. ἡ ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων δεσποτεία, κυριαρχία· πρβλ. συνοικοδεσπότης: Πτολ.Τετράβ.39, Βέττ.Βάλ.164,28.

**συνοικοδεσποτῶ-έω** μτγν.ἀστρολ. ἐπὶ ἀστέρων, ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ οἰκοδεσποτῶ : Πτολ.Τετράβ.61,66 τοὺς συνοικοδεσποτήσαντας ἀστέρας, Βέττ Βάλ. 71,10· κ παθ. : Πτολ.Τετράβ.59.

**συνοικοδομῶ-έω** οἰκοδομῶ ὁμοῦ : Πλούτ.Συγκρ. Θησ.κ.Ρωμ.4 ἐκ πολλῶν συντιθεὶς καὶ συνοικοδομῶν ἓν οἰκητήριον· 2) παθ. οἰκοδομοῦμαι ἐντελῶς : Δίων Κ 39,61 οἰκίαι ἐκ πλίνθων συνῳκοδομημέναι· || κ. μτφ. ἐπὶ τῶν πιστῶν : ΚΔ'Ἐφεσ. 2,22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ, Γρηγ.Νύσσ.3,287Β εὐσχημοσύνης τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι μὴ συνοικοδομουμένης· 3) οἰκοδομοῦμαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Θουκ.1,93 ξυνῳκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι καὶ ἐν τομῇ ἐγγώνιοι, Διόδ.Σ 13,82 συνῳκοδομοῦντο οἱ κίονες τοῖς τοίχοις· 4) ἀποκλείω, ἀποτειχίζω : Θουκ.3,37 τὸ προϋπάρχον τοῦ φωλεοῦ στόμα λίθοις εὐμεγέθεσι καὶ γῇ συνῳκοδόμησαν.

**συνοικολογία** (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ ἔρευνα καὶ μελέτη τῶν φυτῶν τῶν καθ' ὁμάδας φυομένων.

**συνοικονομῶ-έω** μτγν. ἐπὶ ἐκτελεστῶν διαθήκης ἐπιτρόπων, κηδεμόνων, διαχειρίζομαι ἀπὸ κοινοῦ : Θεόφρ.π.Διογ.Λ 5,56 ἐπειδὴ οὔτε ἐκείνοις ἑώρων ῥᾴδιον ὂν συνοικονομεῖν, Ἐπιγρ. αἱρεῖσθαι δὲ καὶ ἀγορανόμον . . τὸν δὲ αὐτὸν καὶ συνοικονομεῖν ὤνησιν καὶ πρᾶσιν, Φιλόδ.Οἰκ.28J συνοικονομοῦσα γαμετή· 2) χρησιμοποιῶ ὁμοῦ χημικῶς : Ζώσ.Ἀλχ.154Β.

**σύνοικος-ον** κ. νεώτ., Ἐπιγρ. σύνFοικος ὁ ὁμοῦ μετά τινος κατοικῶν, ὁ συγκάτοικος, ὁ σύντροφος : Αἰσχ.Ἑπτ.188 μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ ξύνοικος εἴην, τῷ γυναικείῳ γένει, αὐτ.Χο.1005, Σοφ.Ἠλ.818 οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ

λοιποῦ χρόνου **ξύνοικος εἴσειμ'** (ἀλλ' οὐδέποτε εἰς τὸ ἑξῆς θὰ εἰσέλθω εἰς τὸν οἶκον νὰ συνοικήσω μετ' αὐτῶν)˙ || νεώτ. κ δημ. τὸ ἀρσ. κ. θηλ. σύνοικος ὡς οὐσ. : **ἔχω καλοὺς συνοίκους**˙ || ὁμ. ν ἐπὶ κατοικιδίων ζώων : Πλούτ.'Ηθ.974D **σύντροφον ἤδη ἔχειν καὶ σύνοικον,** 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.1,12,2 **πάντων τε ζώων τῶν τοῖς ἀνθρώποις συνοίκων'** **2)** νεώτ. ζωολ. ὁ σύνοικος γένος χιτωνοφόρων τῆς οἰκογ. τῶν **πολυκλινιδῶν˙** **3)** ἐπὶ προσ., ὁ ζῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ χώρᾳ, ὁ πολίτης, ὁ συμπολίτης, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀπὸ κοινοῦ σχηματιζόντων που ἀποικίαν, ἀντίθ. ἔποικοι : 'Ηρ.1,57 **Πελασγῶν, οἳ σύνοικοι ἐγένοντο 'Αθηναίοισι,** 'Αριστφ.Πλ.1147 **ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με,** Θουκ.2,68 **'Αμπρακιώτας ὁμόρους ὄντας τῇ 'Αμφιλοχικῇ, ξυνοίκους ἐπηγάγοντο,** Πλάτ.Νόμ.920Α **ὅπως ὡς ἄριστος ἡμῖν ᾖ ξύνοικος ἐν τῇ πόλει,** Αριστφ.Πολιτ.1303a,23 **ὅσοι ἤδη συνοίκους ἐδέξαντο ἢ ἐποίκους,** 'Ισοκρ.12,178, Λυκοῦργ.145 **οὗτος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ** σύνοικος **ὑμῶν** γενήσε**ται˙** || ἐπὶ θεῶν λατρευομένων ἐν τῇ χώρᾳ : Αἰσχ.'Ικ.415 **τὸν . . θεὸν βαρὺν** ξύνοικον θησό**μεσθ' ἀλάστορα,** Σοφ.'Αντ.451 ἡ ξύνοικος τῶν **κάτω θεῶν Δίκη˙** **4)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ συνδεδεμένος μετά τινος, ὁ ἐξῳκειωμένος πρός τι˙ Σοφ.ΟΤ 1206 **τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου ;,** Πλάτ.Συμπ.203Α **ἀεὶ ἐνδείᾳ ξύνοικος,** αὐτ.Πολ.367Α˙ κ. ἐπὶ πραγμ. : Αἰσχ. 'Αγ.1642 **ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ λιμὸς ξύνοικος,** Σοφ. ΟΚ 1134 **ᾧ τίς οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος ;,** Ξεν.Συμπ.8,24 **ὁ ἀεὶ σύνοικος ἐμοὶ ἔρως,** Πλάτ. Φίλ.63D **ὑμῖν τὰς ἡδονὰς συνοίκους εἶναι,** Διοκλ. Κωμ.ἀπ.44 **τοῦ τῇ καρδίᾳ συνοίκου αἵματος.**

**συνοικουρία** (ἡ) μτγν. ἀστρολ. ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν κατοικίαν : Παῦλ.'Αλ.8.

**συνοίκουρος**-ον κ.**συνοικουρός** μτ. γενικ. ὁ συνοικουρῶν μετά τινος, ὁ ἥσυχος κατ' οἶκον μένων : Εὐρ.'Ιππ.1069 **συνοικούρους κακῶν** (Δούκ. «κακῶν συγκομιστὰς») (δ. γρ. συνοικουργούς).

**συνοικουρῶ-έω** μτγν. οἰκουρῶ, μένω ἐν τῷ οἴκῳ ὁμοῦ, συνδιαμένω : Διον.'Αλ.Ρωμ.8,46, Πλούτ.'Ηθ. 769D **ὅπως** ("Ερως) **συνοικουρῇ τῷ γάμῳ˙** **2)** μτφ. προσφύομαι˙ καθόλου : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.60,25.

**συνοικτίζω** λαμβάνω καὶ ἐγὼ οἶκτον πρός τινα, οἰκτίρω, ἐλεῶ : Ξεν.ΚΠ 4,6,5 **συνῴκτισέ με καὶ δῆλος ἦν συναχθόμενός μοι τῇ συμφορᾷ.**

**συνοικῶ-έω** κ.νεώτ., ἀττ.κ. **ξυνοικῶ,** κατοικῶ, ζῶ ὁμοῦ, συγκατοικῶ, συζῶ : 'Ομ.'Επιγράμμ.15,15 **οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν,** Αἰσχ.Χο.909 **πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί ;,** 'Αριστφ. "Ορν.414 **σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι,** Θουκ.6,63 **εἰ ξυνοικήσοντες σφίσιν αὐτοὶ μᾶλλον ἥκοιεν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ,** Πλάτ.Πολ.577Α **ξυνῳκηκότος δὲ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ** παραγεγονότος, Πλούτ.Ρωμ.9 **σ- ἰδίᾳ μετ' αὐτῶν˙** **2)** κ. ἐπὶ λαῶν, ζῶ ὁμοῦ, σχηματίζω κοινωνίαν : 'Ηρ.4,148 **συνοικήσων τούτοισι καὶ οὐδαμῶς ἐξελῶν αὐτούς˙** κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΤ 57 **ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω,** Θουκ. 2,68 **ἡλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν πρῶτον ἀπὸ τῶν 'Αμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων˙** **3)** ἐπὶ ἀνδρός, ζῶ ὁμοῦ ἐν συζυγίᾳ γάμου, ἢ ἁπλῶς, κατοικῶ ὁμοῦ : 'Ηρ.1,91 **ἔνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι δεσποίνῃ τῇ ἑωυτοῦ συνοικεε,** αὐτ.1,196. Εὐρ.Μήδ. 242, 'Αριστφ.Εἰρ.708 **ἐν τοῖς ἀγροῖς ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς,** Πλάτ.Κριτί.113D **γυναικὶ δὲ συνοικῶν Λευκίππῃ˙** || κ ἐπὶ γυναικός : 'Ηρ.1,37 **κοιῳ δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν,** Εὐρ.'Ανδρ.18 **ἵν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνῴκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις˙** || κ. ἀπολ. ζῶ ὡς ἔγγαμος : 'Ηρ.1,93 **ἐς ὃ ἂν συνοικήσωσι τοῦτο ποιέουσαι,** ΚΔ Πέτρ.1,3,7 **οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν˙** **4)** μτφ. ἐπὶ αἰσθημάτων, περιστάσεων κττ., **εἰμὶ στενῶς προσηρμοσμένος,** παραμένω διαρκῶς : Σοφ.Φιλ.1169 **ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ,** Εὐρ.'Ηρακλ.996 **κατακτείνας ἐμοὺς ἐχθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοίην φόβῳ,** Πλάτ.Πολ.587C **δούλαις τισὶ δορυφόροις ἡδοναῖς ξυνοικεῖ,** αὐτ.'Αλκ.1,118Β, Φιλόδ.'Οργ.56W **φόβοις σ-˙** || κ. ἀντιθ., τοῦ πράγμ. τιθεμένου ὡς ὑποκειμένου, εἰμὶ συνημμένος, συνδεδεμένος : Σοφ. ΟΚ 1238 **γῆρας ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ,** Πλάτ.Νόμ.679Β **ᾗ ἂν συνοικίᾳ μήτε πλοῦτος συνοικῇ μήτε πενία,** Λυκόφρ.957˙ || ἐπὶ τοῦ δηλητηριώδους χιτῶνος τοῦ 'Ηρακλέους, προσκολλῶμαι στερεῶς : Σοφ.Τρ.1055 **πλεύμονός τ' ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν˙** **5)** ἀστρολ. μερίζομαι τὸν αὐτὸν οἶκον : Μαν.5,165 **ὅταν ἡ Παφίη 'Ερμῇ στείχουσα συνοικῇ˙** **6)** μτ. αἰτ. τόπου, κατοικῶ, καταλαμβάνω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : 'Ηρ.4,159 **συνοικήσοντας** Κυρηναίοισι **Λιβύην,** 'Αριστλ.Πολιτ.1303a,29 **Τροιζηνίοις 'Αχαιοὶ** συνῴκησαν **Σύβαριν˙** || κ. παθ. ἐπὶ χώρος, κατοικοῦμαι πυκνῶς : Ξεν.Οἰκ.4,8 **συνοικουμένην τε τὴν χώραν,** Πλάτ.Κριτί.117Ε **τοῦτο δὴ πᾶν συνῳκεῖτο μὲν ὑπὸ πολλῶν καὶ πυκνῶν οἰκήσεων,** Στράβ.6,2,4 **τὸ δὲ συνοικούμενον τὸ πρὸς τῇ νήσῳ τῇ 'Ορτυγίᾳ μέρος ᾠήθη δεῖν οἰκίσαι βέλτιον,** Πλούτ.Νομ.15 **μέρος ὄντα τῆς πόλεως οὐδὲ συνοικούμενον˙** **7)** ρημστ. π. συνοίκημα, συνοίκησις, συνοικητήρ, συνοικήτωρ.

**συνοίμιος**-ον (οἶμη) μτγν. μτ. δοτ. ὁ συνᾴδων μετά τινος, ὁ συνῳδός˙ ΕΜ «σύμφωνος, συνῳδός» : 'Απολλ.Ρ 2,161 **'Ορφείῃ φόρμιγγι συναίμιον ὕμνον ἀείδειν˙** **2)** τὸ οὐδ. συνοίμιον γλώσσ. τοῦ προοίμιον βλ.λ. : Σουΐδ.

**συνοιμώζω** σχόλ. κ. μσν. οἰμώζω ὁμοῦ, συνθρηνῶ : Σχόλ.'Ιλ.Ψ 14 **ἦρξε μὲν τῆς οἰμωγῆς 'Αχιλλεύς, οἱ δὲ συνῴμωξαν,** Πρόδρ.εἰς 'Ανδρόν. Κομν.252

**συνοινοχοεύω** μσν. οἰνοχοεύω ὁμοῦ, **εἰμὶ ὁμοῦ** ἢ ἐν ταὐτῷ οἰνοχόος : Εὐμάθ.'Ισμ.10,377,1 **'Ισμήνῃ τῇ συνοινοχοευούσῃ συνέπαιζον.**

**συνοίομαι** ἀποθ., ἀττ. κ. **ξυνοίομαι,** ἀόρ. **συνῳήθην,** ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην μετ' ἄλλου τινός, στοχάζομαι, πιστεύω : Πλάτ.Πολ.500Α **καὶ ἐγὼ** ξυνοίομαι, Θεαίτ.171Α **εἰ δὲ αὐτὸς μὲν ᾤετο, τὸ δὲ πλῆθος μὴ συνοίεται˙** || κ. μτ. οὐδ. δεικτ. ἀντων. : **αὐτ.Πολ.500Β οὐκοῦν καὶ αὐτὸ τοῦτο** ξυνοίει, αὐτ.517C **καὶ τότε ξυνοιήθητι.**

**συνοίσειν** ἀπαρφ. μέλλ. τοῦ συμφέρει˙ ΑΒ 300 «εἰς αὐτὸ συμφέρειν. Ταραντῖνοι».

**συνοιστός-ή-όν** (συμφέρω) μτγν. ὁ σύμφωνος: 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.5,32,2 **φαμὲν δὲ ἢ καθολικῶς** συνεῖναι **τοῖς ῥήμασι τὰ ἐπιρρήματα ἢ μερικῶς, ἐπεὶ τινὰ μὲν συνοιστά ἐστι** σημασίας **οὐκ ἀντικειμένης ἁπάσαις ταῖς ἐγκλίσεσιν,** αὐτ.541,27.

**συνοίσω** μέλλ. τοῦ συμφέρω βλ.λ.

**συνοίχομαι** μτγν. κ. μσν. ἀποθ. οἴχομαι, ἀπέρχομαι ὁμοῦ, δθ. ἐξαφανίζομαι : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ. 292,24, Εὐμάθ.'Υσμ.377 ἡ 'Ισμήνη τῇ 'Ροδόπῃ **πορείπετο καὶ ταύτῃ συνῴχετο,** Σχόλ.'Ερμογ. ἐν Ρητ.1,463 **συνιδὼν ὁ Δημοσθένης ὅτι ἐὰν τὴν ὕβριν ἐκβάλῃ, καὶ τὸ** δημόσιον **συνοιχήσεται.**

**συνοκλάζω** μτγν. ὀκλάζω, καθίζω στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ποδῶν : 'Ιώσ.ΠΙ 3,7,25 **πρὸς τὸ πλῆθος τῶν βελῶν συνοκλάσαντας καλύπτεσθαι˙** || κ. ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος, γονατίζω συγχρόνως : Βασ.'Ομ.9 **συνοκλάζοντος καὶ διισταμένου κουφίζει** τὸ **βάρος** μὴ **ἐξαρκούντων˙** || κ. μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.1,281Β **ἀπέστη τοῦ φωτὸς . . καὶ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν συνώκλασεν.**

**συνόκτω** (οἱ,αἱ,τὰ) ὀκτὼ ὁμοῦ, ἀνὰ ὀκτάδας : Σώπ.20 **κρεανομοῦμαι καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας οἶνον συνόκτω λαμβάνειν ἐπίσταμαι.**

**συνοκωχή** (ἡ) ἡ συνοχή, ἡ συγκράτησις, κοινὸν ἐπιστήριγμα : Ἱππ.Ὀστ.7 καὶ ἀποσχίδας ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει παρ' ἑκάστην πλευρὴν παρατεταμένας κατὰ φύσιν ἄχρι στήθεος συνοκωχῆς· 2) Ἡσ. «συνοκωχή· νόσος, λοιδορία, μάχη»· πρβλ. Κόντ. Φιλολ.Παρατ.ἐν Ἀθηνᾶ 9,383.

**συνοκωχῶς** ἄ. συνοχωκῶς βλ.λ.

**συνολικός**-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σύνολον, ὁ τοῦ συνόλου, ὁλόκληρος, ἀκέραιος : συνολικὴ πρόσοδος,- συνολικὸν ποσόν· ‖ κ. ἐπίρρ. -ῶς.

**συνολισθάνω** μτγν. κ. συνολισθαίνω (Διοσκ.Εὐπ. 2,168) ὀλισθαίνων πίπτω ὁμοῦ, γλιστρῶ καὶ πέφτω μαζί : Στράβ.4,1,7 συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων (τοὺς λίθους), Πλούτ.Περ.6 τὸν ἐγκέφαλον ὀξὺν ὥσπερ ᾠὸν ἐκ τοῦ παντὸς ἀγγείου συνωλισθηκότα κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, αὐτ. Ἀλέξ.60 ἅτε δὴ συνολισθάνον καὶ περιρρηγνύμενον· 2) ὀλισθαίνω μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ κεῖμαι : Διοσκ.Εὐπ.2,168 συνολισθαίνει διὰ τῆς ἕδρας· 3) μτφ. παρασύρομαι ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.807D οὐ δεῖ συνολισθαίνειν αὐτοῖς παραβαίνουσιν, Ἐπιγρ. συνώλισθεν ἅμ' ἀδελφῇ .. θανάτῳ.

**συνολκή** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., ἐπὶ κύκλων, ἡ συστολή, ὁ συμμαζεμός : Ἱεροκλ.π.Στοβ.Ἀνθολ.3,172 πρός τὴν ὑποδεδειγμένην οἷον συνολκὴν τῶν κύκλων· 2) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. ἀκουσία ἀλγεινὴ καὶ παροδικὴ σύσπασις μυός, σπασμός : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,15,2 ἔστι μὲν οὖν συνολκὴ σωμάτων φύσει καμπτομένων καὶ ἐκτεινομένων, Γρηγ.Νύσσ.1,134B μυῶν συνολκή, αὐτ.8,51, Ψελλ ἐν Idelerі Phys.1,237 σκελῶν συνολκή, - συνολκὴ τοῦ στομάχου (σύσφιγξις ἀπότομος καὶ ὀδυνηρὰ εἰς τὰ τοιχώματα τοῦ στομάχου), - συνολκὴ τοῦ στήθους (ὀδυνηρὰ σύσφιγξις τοῦ θώρακος, στηθάγχη),-συνολκὴ χολέρας (ἡ παροδικὴ καὶ συμπτωματικὴ κατὰ τὴν κυανωτικὴν περίοδον τῆς νόσου)· ‖ ὑστερικὸς σπασμώδης τάραχος : Σωρ.2,26· 4) σπασμώδης συστολὴ τετάνου : Γαλ.14.736· 5) κατάποσις, καταβρόχθισις : Αἰσώπ.Μῦθ.223.

**σύνολκος**-ον ὁ συνειλκυσμένος, ὁ συνεσταλμένος : Ἀριστλ.Πρ.923b,13.

**συνολκοῦμαι**-όομαι μτγν. ἰατρ. ἐπὶ τῆς μήτρας, μετατίθεμαι συγχρόνως : Σωρ.2,29.

**συνόλλυμι** κ. μσν. ἐξολοθρεύω, καταστρέφω, ἐξαφανίζω ὁμοῦ : Βίων 1,29 ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος· ‖ κ. μέσ. ἐξαφανίζομαι, καταστρέφομαι ὁμοῦ μετά τινος : Εὐρ. Ἑλ.104 ὀθούνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ, Εὐμάθ.Ὑσμ.10,390 ὑμῖν δ' ἡμεῖς συνολώλαμεν.

**συνολμοκοπῶ**-έω μτγν. κόπτω, κοπανίζω ἐν ὅλμῳ, σὲ γουδί· κ. παθ. : Ὀρειβ.ἀπ.76.

**συνολοθρεύω** μσν. ἐξολοθρεύω, καταστρέφω ὁμοῦ : Πρόδρ.Ἐπιστ.67.

**συνολολύζω** ὀλολύζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, ἐκ θλίψεως ἢ χαρᾶς : Ξεν.Ἀν.4 3,19 ἐπεὶ δὲ καλὰ ἦν, τὰ σφάγια, ἐπαιάνιζον πάντες, καὶ ἀνηλάλαζον, συνωλόλυζον δὲ καὶ αἱ γυναῖκες.

**σύνολον** (τὸ) κ. νεώτ. σύνολος βλ.λ.

**σύνολος**-ον κ. μσν. κ. νεώτ. κ. σύνολος-η-ον (Πλάτ.Πολιτ.299D) ὁ ὅλος ὁμοῦ, ὁ ἐκ πολλῶν ἐπὶ μέρους ἀποτελούμενος : Πλάτ.Πολιτ.299D καὶ ξυνόλης ὁποιασοῦν σκευουργίας ἢ καὶ γεωργίας καὶ τῆς περὶ τὰ φυτὰ ξυνόλης τέχνης, Ἀριστλ. ΖΙ 491a,28 εἰς ἃ διαιρεῖται τὸ σῶμα τὸ σύνολον· ‖ εἰδ. ἡ σύνολος οὐσία τουτέστι τὸ εἶδος ἐξ οὗ ἡ ὕλη : Ἀριστλ.Μεταφ.1307a,32· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. σύνολον ὡς οὐσ. : αὐτ.Μεταφ.995b,35 λέγω δὲ τὸ σύνολον ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης· ἢ οὐθέν, αὐτ.1060b,24, αὐτ.Τοπ.130a,12 τὸ σύνολον τὸ ἐκ τούτων συντιθέμενον· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. σύνολον γενικ. τὸ ὅλον ἀριθμοῦ τινος προσώπων ἢ πραγμάτων, ἡ ἀκεραία ποσότης, τὸ ὅλον πλῆθος : τὸ σύνολον τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων - τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους· 2) τὸ οὐδ. σύνολον ἐνάρθρ. ὡς ἐπίρρ., ὁλικῶς, ὁλοκληρωτικῶς, γενικῶς : Πλάτ.Σοφ.220B τοῦ ἐνύδρου σχεδὸν τὸ σύνολον ἁλιευτική, αὐτ.Νόμ.654B, Θεόφρ. ΦΑἰτ.2,3,3 ὡς δὲ τὸ σύνολον εἰπεῖν, εὔπνουν εἶναι χρὴ τὸν τόπον, Φιλήμ.2 ὦ πῶς πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις τὸ σύνολον· ‖ νεώτ. κ. ἐν φρ. ἐν (τῷ) συνόλῳ γενικῶς, ὁλοκληρωτικῶς.

**συνολοφύρομαι** μτγν. ὀλοφύρομαι, καὶ ἐγὼ ἢ μετά τινος : Θέων Γυμν.10· κ. ἀπολ. : Ἰώσ.ΠΙ 5,13,1.

**συνόλως** ἐπίρρ. ὁλοτελῶς, παντελῶς, καθόλου : Ἰσοκρ.12,217 πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς ἀνδρείας καὶ τὴν ὁμόνοιαν καὶ συνόλως τὴν περὶ τὸν πόλεμον ἐπιμέλειαν, Φίλ.1,228, Ἀθήν.1,31B ἡ Θρᾴκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος καὶ συνόλως τὰ πλησίον αὐτῆς χωρία.

**συνόμαιμος**-ον κ. σχόλ. ὁ συνομαίμων βλ.λ. : Ὀρφ.Ἀργ.1193, Ἐπιγρ. οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι, Σχόλ.Εὐρ.Ἀλκ.410.

**συνομαίμων**-ονος-ον κ. συνόμαιμος ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ὁ συγγενὴς ἐξ αἵματος : ΨΦωκυλ.206· ‖ τὸ ἀρσ. κ. θηλ. συνομαίμων ὡς οὐσ. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή : Αἰσχ.Πρ.410 τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν, Εὐρ.ΙΤ 848 ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

**συνομαλίζω** Ἐπιγρ. ἄ. συνομαλύνω βλ.λ. : ἐπικόψας δὲ κατὰ κεφαλὴν τὸν (λίθον) καὶ συνομαλίσας πρὸς τὴν καταφοράν.

**συνομᾶλιξ**-ῖκος (ὁ,ἡ) δωρ. τ. τοῦ συνομήλιξ βλ.λ.: Θεόκρ.18,22.

**συνομαλύνω** μτγν. ποιῶ ἐντελῶς ὁμαλόν, λεῖον : Πλούτ.Τιμ.22 τὸν τόπον συνομαλύνας ἐνῳκοδόμησε τὰ δικαστήρια, αὐτ.Σύλλ.14.

**συνομαρτῶ**-έω κ.μσν., ἀττ.κ.ξυνομαρτέω συνακολουθῶ : Σόλ.13,55, Περικτ.π.Στοβ.4,28,19 οἷς ἐκεῖνος ἀξιοῖ συγγενέσι τε καὶ φίλοισι ξυνομαρτέουσα, Πλούτ.Ἠθ.786E χάρις εὐμενὴς ἡ συνομαρτοῦσα τοῖς ἔργοις, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,9, Ἰουλ. Λόγ.7,210A, Πρόδρ.169· κ. ἀπολ. : Εὐρ.Ὀρ. 950 ξὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι.

**συνομβρίζω** μτγν. πληρῶ, κατακλύζω δι' ὀμβρίων ὑδάτων : Πλούτ.ἀπ.9,7 ῥεῦμα δὲ ἦλθε πολὺ καὶ συνώμβρισε καὶ κατέκλυσε τὰ πάντα.

**σύνομβρος**-ον λεξ. ἐπὶ ἀνέμου, ὁ μετ' ὄμβρου, ραγδαίας, πολλῆς βροχῆς : ΕΜ 407,31 σύνομβρον πνοὴν (ἀνεμοζάλην μὲ βροχήν).

**συνομέστιος**-ον μτγν. ποι. ὁ μετέχων τῆς αὐτῆς ἑστίας, ὁ συγκάτοικος : Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.34,2.

**συνομευνίς**-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ., θηλ. τοῦ συνόμευνος.

**συνόμευνος** (ὁ,ἡ) Ἐπιγρ. θηλ. κ. συνομευνίς, ὁ μετέχων τῆς αὐτῆς κλίνης, ὁ σύνευνος: Ἐπιγρ.ΑΠ 3,3.

**συνομήθης**-ους-ες μτγν. ποι. ὁ συνήθης : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,206 αἱ συνομήθεις ἅλικες οὐρανίῃ δῶρα Κυθηριάδι.

**συνομήλικος**(-η)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ συνομῆλιξ βλ.λ., ὁ συνηλικιώτης : Διγεν.Ἀκρ.209 καὶ πρώτην σὲ συνέκρινα στὲς συνομήλικές σου, Λίβ.Ροδ.613 ἐγὼ καὶ .. οἱ συνομήλικοί μου.

**συνομῆλιξ**-ῖκος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δωρ. συνομᾶλιξ (Θεόκρ.18,22) ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίαν μετά τινος, συνομήλικος, ὁμῆλιξ : Σιμμ.ΑΠ 7,203, Θεόκρ.18,22 ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, Βίων 15,29 ἥσθη δ' οὐκ ἄλλᾳ συνομάλικι.

**συνομηρεύω** μτγν. εἰμὶ μετ' ἄλλων ὡς ὅμηρος : Πολύβ.21,11,9 τοὺς .. συνομηρεύοντας νεανίσκους.

**συνομήρης**-ους-ες μτγν. ὁ συνηθροισμένος, ὁ μαζεμένος : Νίκ.Ἀλεξ.449 κοίλοιο κατὰ δρυὸς ἐκτίσσαντο πρῶτόν που θαλάμας συνομήρεες (σχόλ. «ἐν τῷ Ὑμηττῷ πρῶτον ἐγένοντο μέλισσαι, συνομήρεες, συνερχόμεναι βοτρυδόν»).

**συνομιλητής** (ὁ) [συνομιλῶ] μτγν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. νεώτ. κ. δημ. **συνομιλήτρια**, ὁ σύντροφος, ὁ ἑταῖρος, ὁ φίλος : Πορφ.15,27· ‖ μτφ. ἐπὶ βιβλίων : Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.21,20· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ μεθ' οὗ συνομιλεῖ, συνδιαλέγεταί τις.

**συνομιλήτρια** (ἡ) λέξ. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ συνομιλητής, σύντροφος, ἑταίρα· Ἡσ. ἐν λ. συνεφία· **2)** νεώτ. ἡ μεθ' ἧς συνδιαλέγεταί τις.

**συνομιλία** (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ συναναστροφή, ἡ συντροφία : Φίλ.2,653, Στουδ. Θεόδ.7Α **ψυχῆς παράκλησιν τὴν τοῦδε συνομιλίαν ἐκέκτητο,** Στέφ. **ἐν** Ideleri Phys.2,242 **τῆς θεοῦ συνομιλίας ἀξιούμενοι,** Cod.ap.Baudin.Bibl. Med.I,95Β **ὅτι βλαβερά ἐστιν ἡ συνομιλία τῶν μοναχῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν·** **2)** νεώτ. ἡ μετά τινος ὁμιλία, ἡ συνδιάλεξις, ἡ κουβέντα.

**συνόμιλος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἀναστρεφόμενος μετά τινος, ὁ ἑταῖρος, ὁ φίλος· Ἡσ. «συνόμιλος· σύντροφος» : Βέττ.Βάλ.109,4 **συνόμιλος τῇ ἐπιστήμῃ,** Κλήμ.Ἀλ.Προτρ.52, Γρηγ.Νύσσ.I,157D **τὸν θεῷ συνόμιλον,** αὐτ.3,460Α, Ἐπιφάν.I,523D **Ἡλίας.. οὐδὲ μετὰ γυναικῶν συνόμιλος ἐγίνετο,** Μηναῖ.I,I Κάθισμα **τούτων συνόμιλος ἀνεδείχθης,** Μιχ.Σύγκ.345 **συνηλικιώτης καὶ συνόμιλος.**

**συνομιλῶ**-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁμιλῶ, συναναστρέφομαι μετά τινος : Κέβ.13, ΚΔ· **2)** μτγν. κ. νεώτ. συνδιαλέγομαι μετά τινος, κουβεντιάζω : Πράξ.10,27 **καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθε,** Ἐπιφάν. I,1048Α, Τζέτζ.Χιλ.3,377 **δι' ἑρμηνέως τε αὐτοῖς πολλὰ συνομιλήσας·** **3)** ρηματ.π. συνομιλητής.

**συνόμνυμι** κ. νεώτ. κ. -ύω [κτ. ἀόρ. πρβλ. νεώτ. συνωμοτῶ], ἀττ. ξυν-, μέσ. μέλλ. **συνομοῦμαι** (Ἐπιγρ.), ἀόρ. **συνώμοσα** (Ἡρ.7,235) κ. μέσ. ἀόρ. **συνωμοσάμην** [Πλούτ.Σερτ.27, Δίων Κ 39,1], παρακ. **συνομώμοκα** [Ὑπερείδ.Λυκόφρ.7] κ. παθ. **συνομώμομαι** (Ἀριστφ.Λυσ.1007), ὁρκίζομαι ὁμοῦ, συνορκίζομαι : Ἡρ.I,176 **συνομόσαντες ὅρκους δεινούς,** Ξεν.Συμπ.9,6 **τοὺς παρόντας συνομόσαι ἂν ἦ μὴν τὸν παῖδα καὶ τὴν παῖδα ὑπ' ἀλλήλων φιλεῖσθαι,** Πλούτ.Βρούτ.12 **μήθ' ὅρκον συνομόσαντες μήτε πίστιν καθ' ἱερῶν λαβόντες·** **2)** μτ. αἰτ. πράγμ. βεβαιῶ τι δι' ὅρκου, ὑπισχνοῦμαι ἐνόρκως : Αἰσχ.Χο.978 **ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ** (ἀπὸ κοινοῦ ὡρκίσθησαν νὰ θανατώσωσι τὸν ..), Σοφ.Φιλ.1367· κ. παθ. : Ἀριστφ.Λυσ.1007 **τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται·** **3)** συνέρχομαι εἰς σύνδεσμον, συμμαχίαν : Αἰσχ.Ἀγ.650 **ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν, πῦρ καὶ θάλασσα,** Θουκ.5,48 **οὐ ξυνώμοσαν, ἀρκεῖν δ' ἔφασαν,** αὐτ.6,18· ‖ μτ. δοτ. συνάπτω μετ' ἄλλου ἔνορκον σύνδεσμον : Θουκ I,71, αὐτ.2,72 **ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων, ὑμῖν τε ξυνώμοσαν·** κ. ἐμπροθ. : Ὑπερείδ.Λυκόφρ.7 **συνομωμοκυῖα πρὸς ἐμέ·** ‖ ὁμ.κ.μέσ. : Πλούτ.Ἀλκ.14 **εἶτ' ἐκείνους μὲν οὐκ ἔπεισε φίλος ὢν Βοιωτοῖς μὴ συνόμνυσθαι μηδὲ Κορινθίοις·** **4)** ἰδίᾳ ἐν κακῇ σημ., κάμνω συνωμοσίαν μετά τινος πρός τινα σκοπόν, συνωμοτῶ μετά τινος : Ἡρ.7,235 **πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοὶ** [ἐναντίον σου], Ἀριστφ.Ἱππ.236 **ὅτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι,** Λυκοῦργ.126, Ἀριστλ.Ρητ.1400a,18, Δημ.1319 **συνώμνυον οὗτοι ἐπ' ἐμ' οἱ ὑπ' ἐμοῦ τὰ κοινὰ εἰσπραχθέντες, - συνώμοσαν πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος·** ‖ ὁμ.κ. μέσ. : Πλούτ.Σερτ.27 **τῶν τῷ Περπέννᾳ συνομοσαμένων·** κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.Ἀριστλ.13 **συνωμόσαντο καταλύσειν τὸν δῆμον·** κ. ἀπολ. : Δίων Κ 39,1 **συνεβουλεύσαντό τε ἐπὶ τοῖς Ρωμαίοις καὶ συνωμόσαντο·** **5)** ρηματ.π. συνωμότης, συνωμοσία.

**συνομογνωμονῶ**-έω μσν. ὁμογνωμονῶ τινι, εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης : Στουδ.Θεόδ.1580.

**συνομοδίτης** (ὁ) ποι. ὁ συνοδίτης, συνοδοιπόρος, συνταξιδιώτης : Ποι. **ἐν** Ἀν.Κρ.4,381,21 **δότε μοι συνομοδίτην τὸν ἔρωτα συλλαλοῦντα.**

**συνομοζυγῶ**-έω μσν. φέρω τὸν αὐτὸν ζυγὸν ὁμοῦ, εἶμαι ὁμόζυγος· ὅθ. κτ. μτχ. **ὁ συνομοζυγῶν** ὁ σύζυγος : ΚΜανασσ.2446.

**συνομοζωνία** (ἡ) μτγν. ἴση ἀπόστασις ἀπὸ τὸ ἡλιοστάσιον : Παῦλ.Ἀλ.3.

**συνομόθρονος**-ον μσν. ὁ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ θρόνου καθήμενος : Κ Πορφ.Ἔκθ.223D **Θεὸς σοὶ ἔδωκεν κλάδους συνομόθρονας** (sic).

**συνομοιοπαθῶ**-έω πάσχω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ πάθος ὅμοιον μετ' ἄλλου τινός: Ἀριστλ.Ρητ.1408a,23 **συνομοιοπαθεῖ ὁ ἀκούων ἀεὶ τῷ παθητικῶς λέγοντι** [δ.γρ. συνομοπαθεῖ].

**συνομοιοῦμαι**-όομαι μτγν. παθ. γίνομαι ὅλως ὅμοιος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,3 [δ.γρ. συνεξ-], Πλούτ.Ἠθ. 1003Α, Ἀθανάσ.2,376· **2)** ρηματ.π. συνομοίωμα.

**συνομοίωμα**-ατος (τὸ) [συνομοιοῦμαι] πάπ. τὸ ὅμοιον πρᾶγμα ἢ συμβάν.

**συνομοκέρατος** (ὁ) μσν. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν δεκακεράτων : Στουδ.Θεόδ.64C **τῶν ἀκεφάλων συνακεφάλους καὶ τοῦ λεγομένου Δεκακεράτου συνομοκεράτους** (δ.γρ.-ώτους).

**συνομολόγησις**-εως (ἡ) [συνομολογῶ] νεώτ. ἡ ἀμοιβαία ὁμολογία περί τινος, ἡ **συμφωνία, ἡ** σύμβασις, ἡ σύναψις συμφωνίας.

**συνομολογία** (ἡ) κ. μσν. ἡ συμφωνία, ἡ συναίνεσις, ἡ παραχώρησις : Πλάτ.Σοφ.252Α **ταχὺ ταῦτῃ τῇ συνομολογίᾳ πάντα ἀνάστατα γέγονεν,** αὐτ.Νόμ.966Α, Νικ.Χων.Χρον.7,122C.

**συνομόλογος**-ον μτγν. ὁ καὶ αὐτὸς ὁμολογῶν τι : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5,673,34 **συνομόλογος τοιᾶσδε δόξης καὶ ὁ Κυζικηνὸς Νεάνθης.**

**συνομολογουμένως** [ἐκ τῆς μτχ. τοῦ μέσ. ἐνεστ.] ἐπίρρ. μσν. κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν: Εὐστ. π.Ἐγγαστρ.406,I.

**συνομολογῶ**-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. **ξυνομολογῶ** ὁμολογῶ τὰ αὐτὰ μετ' ἄλλου, συμφωνῶ μετά τινος : Ἡρ.2,55 **συνωμολόγεον δὲ σφι καὶ οἱ ἄλλοι,** Ξεν.Οἰκ.I,13 **σὺ δέ μοι δοκεῖς οὕτω συνομολογεῖν,** αὐτ.I,21· ‖ ὁμολογῶ ὁμοῦ, παραδέχομαι : Θουκ.I,133 **κἀκείνου αὐτά τε ταῦτα ξυνομολογοῦντος·** ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. ἐπὶ συζητούντων, λαμβάνω τι ὡς δεδομένον, συμφωνῶ περί τινος, ἀναγνωρίζω, παραδέχομαι καὶ ἐγώ : Ξεν. Συμπ.4,56 **ἵνα εἰδῶμεν ὅσα συνομολογοῦμεν,** Πλάτ.Πολ.342D **ξυνωμολόγησε μὲν καὶ ταῦτα,** αὐτ.Γοργ.504Β, Μηναῖ.3,4 Ὠδ.8 **τὸν Βασιλέα Χριστὸν συνωμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες·** κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : αὐτ.Νόμ.859D **περὶ δικαιοσύνης πάντες πως ξυνομολογοῦμεν πάντα εἶναι ταῦτα καλά,** αὐτ.Φαίδ.91D, Λουκ.ΖΤραγ.39 **ποιητὴν ἀγαθὸν Ὅμηρον γεγενῆσθαι πάντες σοι ξυνομολογήσουσι·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : αὐτ.660D **φέρε δὴ ξυνομολογησώμεθα τά νῦν,** αὐτ.Εὐθ. 280D· ‖ κ. παθ. : Ξεν.Ἑλλ.7,I,2 **τὰ μὲν οὖν ἄλλα σχεδόν τι συνωμολόγηται,** Πλάτ.Σοφ.248Α **τοῦτο ἡμῖν.. μενέτω συνομολογηθέν,** αὐτ.Φίλ. 41Β, Ἰσοκρ.2,52 **χρὴ ἀφέμενον τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ τοῦ συνομολογουμένου λαμβάνειν αὐτῶν τὸν ἔλεγχον,** Ἀριστλ.Πολιτ.1323b,23 **ἔστω συνωμολογημένον ἡμῖν·** **2)** μέσ. συναναφέρομαι, συγγενεύω : Ἱππ.Ἐπιδ.6,8,26 **ἅμα ταῦτα πρὸς ἄλληλα συνομολογήσασθαι χαλεπόν·** **3)** ὑπισχνοῦμαι. : Ξεν.Ἀν.4,2,19 **συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν·** κ. μτ. ἀπαρφ. μέλλ. : αὐτ.ΚΠ 3,I,10 **συνωμολόγησας δασμὸν οἴσειν·** **4)** κ. νεώτ. ἔρχομαι εἰς συνεννόησιν μετά τινος, συνάπτω συμφωνίαν, συνθήκην, συνθηκολογῶ : Ξεν.ΚΠ 5,3,15 **ἄσμενος δὲ ἰδὼν αὐτὸν ὁ εὐνοῦχος συνωμολόγει τε πάντα, - συνομολόγησαν συμμαχίαν**

|| όμ. κ. μέσ. : Πλάτ.'Επιστ.356Β εἶτ' οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνομολογησάμενοι· κ. παθ. συνωμολογήθη ἀνακωχή - σύμβασις ἀμοιβαία βοήθεια· **5)** ρηματ.π. συνομολογητέον, συνομολόγησις.

**συνομόνοια** (ἡ) πάπ. συμφωνία, σύμπνοια.

**συνομονοῶ-έω** πάπ. κ. μσν. ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην, συμφωνῶ : Νικ.Χων.Χρον.316Α **παντὸς τοῦ ἐκ συγγενείας τῷ βασιλεῖ συνωμονοηκότος.**

**συνομοπαθῶ-έω** συνομοιοπαθῶ βλ.λ. : 'Αριστλ. Ρητ.1408a,23 (δ.γρ.), Πλούτ.'Αλκ.23, αὐτ.'Ηθ 96F **συνομοπαθεῖν ὥσπερ μιᾶς ψυχῆς ἐν πλείοσι διῃρημένης σώμασι.**

**συνομόπλους**-οος-ουν-οον .'Επιγρ. ὁ ὁμοῦ πλέων, ὁ συνταξιδιώτης.

**συνόμορος-ον** μσν. ὁ συνομορῶν, ὅμορος, γείτων : 'Ανδρ.Κρ.203D **συνομόρους καὶ γείτονας.**

**συνομορῶ-έω** μτγν. κ. μσν. εἰμὶ ὅμορός τινι, συνορεύω, γειτονεύω μέ τινα : ΚΔ Πράξ.18,7 **Τιτίου 'Ιούστου .. οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ,** Κοσμ.'Ιερ.2,58,4 **τῷ οἴκῳ τοῦ 'Ονησιφόρου συνομοροῦσαν εἶχε τὴν οἰκίαν.**

**συνομοσπονδία** (ἡ) νεώτ. ἡ ἑνότης, τὸ σύνολον τῶν ὁμοσπονδιῶν, ἡ ἀνωτέρα ὀργάνωσις σωματείων, συνδικάτων, συνδέσμων καὶ λοιπῶν τοπικῶν κυρίως ἑνώσεων ἐργατῶν, ἐπαγγελματιῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων ἐπαγγελματικῶν κλάδων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀπὸ κοινοῦ συντόνου καὶ συστηματικῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐπιδιώξεως τῶν συλλογικῶν αὐτῆς ὑλικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων.

**συνομοσπονδιακός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνομοσπονδίαν βλ.λ.

**συνομοταγῶ-έω** μτγν. συμβάλλω, συντελῶ, (δ.ἑρμ.) ἀντιστοιχῶ: Σωρ.1,30 **ἀκόλουθόν ἐστι καὶ ταῖς θηλείαις ὑγιεινὴν ἐν τῷ καθόλου συνομοταγεῖν τὴν παρθενίαν.**

**συνομοταξία** (ἡ) νεώτ. ζῳολ. ἡ πρώτη καὶ κυριωτέρα ὑποδιαίρεσις ἐν τῇ συστηματικῇ κατατάξει τῶν ζωϊκῶν μορφῶν· || κτ. ἐπέκτ. χλευαστικῶς, σύνολον ἀνθρώπων ἐχόντων κοινάς, κακὰς ἢ γελοίας, ἰδιότητος ἢ κοινοὺς οὐχὶ ἠθικοὺς τρόπους ἢ σκοπούς : **ἀνήκει εἰς τὴν συνομοταξίαν τῶν ἐπιτηδείων - τῶν γεροντοκορῶν.**

**συνομοφρονῶ-έω** μσν. εἰμὶ ὁμόφρων τινί, συμφωνῶ, ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην : Στουδ.Θεόδ. 398Ε **οἷς συνομοφρονοῦσι .. πάντες οἱ ἅγιοι.**

**συνομόψηφος**-ον πάπ. ὁ ὢν ὁμόψηφος βλ.λ. μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων.

**συνομοψυχία** (ἡ) μσν τὸ ἔχειν τὴν αὐτὴν μετ' ἄ. ψυχικὴν ὁρμήν, διάθεσιν : Καλλίμ.Χρυσ.760.

**συνομώνυμος**-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ ὄνομα μετά τινος ἄλλου, ὁ συνώνυμος, ὁ συνονόματος : 'Αχαι.π.'Αθήν.4,173D **σαραβικῶν κοπίδων συνομώνυμε,** Χρησμ.π.Διόδ.Σ Β,23, 'Αντίπ.Σιδ. ΑΠ 6,206,9 **πατρὸς 'Αριστοτέλους συνομώνυμος·** || 'Επιγρ. κ. μτ. δοτ.

**συνομωνυμῶ-έω** σχόλ. εἰμὶ συνομώνυμος βλ.λ. : Σχόλ.'Αριστφ.Βατρ.497 **συνομωνυμεῖ τὸ δεῦρο.**

**συνονειρώσσω** μτγν., ἀττ. **-ττω** ὀνειρεύομαι ὁμοῦ : Βασ.3,601C **καὶ ὕπαρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους τὰ ἐρωτικὰ ὀνειρωττούσῃ καὶ αὐτὸ ταύτῃ (τῇ ψυχῇ) συνονειρώττειν.**

**συνονθύλευμα**-ατος (τὸ) (συνονθυλεύω) νεώτ. ὀνθύλευμα, παραγέμισμα· **2)** συνήθ. μτφ. (δ. ἐπὶ λογοτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς συγγραφῆς, συσσώρευσις ἀνομοίων ἢ ἀπροσαρμόστων ἐννοιῶν, δοξασιῶν κττ. ἐκ διαφ. πηγῶν εἰλημμένων.

**συνονθύλευσις**-εως (ἡ) (συνονθυλεύω) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συνονθυλεύω βλ.λ.2).

**συνονθυλεύω** νεώτ. ὀνθυλεύω, παραγεμίζω· **2)** μτφ.συρράπτω, συμπιλῶ διαφόρους, ἀσυναρμόστους, (δ. πολλαχόθεν εἰλημμένας ἐννοίας, θεωρίας κττ.· **3)** ρηματ.π. συνονθύλευμα, -θύλευσις.

**συνονομάζω** μτγν. κ. μσν. ὀνομάζω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ· || κ. παθ. λαμβάνω τὸ αὐτὸ ὄνομα μετά τινος : Γρηγ.Νύσσ.),88Β, αὐτ.309Α **τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ᾧ συνονομαζόμεθα.**

**συνονόματος**-η-ο δημ. ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ κύριον (βαπτιστικὸν) ὄνομα μετ' ἄλλου.

**συνοξύνω** μτγν., παθ. κ. νεώτ. -ύνομαι, ποιῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ὀξύ, σουβλερόν· κ. παθ. : Πολύβ.6,22,4 **τὸ δὲ κέντρον ἐξεληλασμένον καὶ συνωξυσμένον, ὥστε κατ' ἀνάγκην εὐθέως κάμπτεσθαι·** **2)** κ. νεώτ. γραμμ. τονίζω δι' ὀξείας ἐπίσης· || παθ. μτ. δοτ. : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.149,4 **ὀξυνομένῳ ἄρα τῷ ὡς συνοξυνθήσεται τὸ ἤ,** Φιλόπ.'Ιω.Τονικὰ παραγγ.38,1 **διὸ καὶ συνοξύνονται τοῖς ὀνόμασιν.**

**σύνοξυς**-εος-υ μτγν. ὁ λήγων εἰς ὀξύ, ὁ σουβλερός, ὁ μυτερός : Θεόφρ.ΦΙ 1,6,8 **ἡ μὲν ῥίζα λεπτοτέρα πρὸς τὸ πόρρω καὶ ἀεὶ σύνοξυς.**

**συνοπαδός**-όν κ. μσν., ἀττ. κ. **ξυν-**, ἰων. **συνοπηδός** ὁ συνοδεύων τινά, ὁ συνακόλουθος : Παν. 12,13 **οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ .. πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίῃ,** Πλάτ.Σοφ.216Β **τὸν ξένιον θεὸν συνοπαδὸν γιγνόμενον,** αὐτ.Φαῖδρ 248C **ψυχὴ θεῷ ξυνοπαδὸς γενομένη,** 'Απολλ.Ρ 4,745 **ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,** Θεμίστ.Λόγ.23,293Α, Διον.'Αρεοπ.4,171D **συνοπαδὸν ἡγεμόνος ἐνθέου,** 'Ανν.Κομν.352Α.

**συνοπαδῶ-έω** μσν. εἶμαι πιστὸς ὀπαδός τινος : Παχυμ.(Μιχαὴλ Παλαιολ.4,199Α **οὐ γὰρ εἴωντο τῷ πατριάρχῃ συνοπαδεῖν.**

**συνοπάζομαι** ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἀκολουθῶ : Σοφ.ἀπ.373,5 (δ.γρ. συμπλάζεται).

**συνοπάων**-ονος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ συνοπαδὸς βλ.λ. : 'Ορφ.'Ύμν.30,5 **μητρὸς ἀρειομανοῦς συνοπάονες,** 'Επιγρ. 'Ερμῆς . . **Ναϊάδων συνοπάων.**

**συνοπλίζομαι** μτγν. κ. μσν. παθ. ὁπλίζομαι ὁμοῦ, εἶμαι σύντροφος ἐν ὅπλοις : Πολυβ.1,152 **ἄλλης δὲ χρείας φίλοι, σύμμαχοι,.. συνοπλιζόμενοι, συμπολεμοῦντες,** Νεῖλ.ἐν Φώτ.Βιβλ.512,6 **ὅλην λαβόντες ἡμῖν συνοπλιζομένην τὴν κτίσιν.**

**συνοπλιτεύω** μτγν. κ. μσν. ὑπηρετῶ ὡς ὁπλίτης μετά τινος ἢ ὁμοῦ : Συνέσ.12C **συνοπλιτεύσει τῷ ὁπλίτῃ,** Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ 1,330Α **τοῖς Λατίνοις συνοπλιτεύοντες.**

**συνοπλίτης** (ὁ) μσν. ὁ ὑπηρετῶν ὡς ὁπλίτης μετά τινος, συστρατιώτης : 'Εφραὶμ 9504.

**σύνοπλος**-ον ὁ συμπολεμῶν τινι, ὁ σύμμαχος · Εὐρ.'Ηρ.128 **ὦ σύνοπλα δόρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε,** Κύριλλ.π.Ζαχαρ.9,742 **συνασπιστὴν καὶ σύνοπλον αὐτοῖς παρίστησιν ..ὁ λόγος τὸν .. θεόν.**

**συνοπλοφορῶ-έω** μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ὁπλοφορῶ, βαστῶ ἅρματα : Θεμίστ.Λόγ.4,59Α **συνοπλοφοροῦντα, συνασπίζοντα.**

**σύνοπος**-ον 'Ησ. «σύνοδος· συνοδοιπόρος»

**συνοπτικός**-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ βλέπων ἅπαντα ὁμοῦ, ὁ ἐπιθεωρητικός, ὁ ὀξυδερκής, ὁ ὀξύνους : Πλάτ.Πολ.537C **ὁ μὲν γὰρ συνοπτικός, διαλεκτικός· ὁ δὲ μή, οὔ·** || γλωσσ. **τὸ συνοπτικὸν** ὡς οὐσ. ἡ ὀξυδέρκεια, τὸ μακρὰν καὶ καλῶς ὁρᾶν· **2)** ὁ περιλαμβάνων **ἐν συνόψει τὰ** διάφορα μέρη συνόλου τινός, ὁ καθολικὸς καὶ σύντομος, ὁ βραχύς : Διον.'Αρεοπ.π.Bandin.(Bibl. Med.),142Β **συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας,** -**συνοπτικὰ εὐαγγέλια** (τὰ κατὰ Ματθαῖον, Μᾶρκον καὶ Λουκᾶν ὡς παρεμφέροντα λίαν κατὰ τὴν ἀφήγησιν),-**συνοπτικὸς πίναξ** (ὁ ἐν συνόψει ἀναγράφων),-**συνοπτικὴ ἔκθεσις** (ἡ βραχεῖα ἔκθεσις)· || νεώτ. νομ. **συνοπτικαὶ δίκαι** (καθ' ἃς ἐφαρμόζεται διαδικασία ταχυτέρα καὶ ἀπηλλαγμένη τῶν πολυπλόκων τύπων τῆς συνήθους τοιαύτης).

**συνοπτικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συνοπτικοῦ, ἡ βραχυλογία, ἡ συντομία.

**συνοπτικῶς** ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. συντόμως, ἐν ἐπιτομῇ : Ἀθανάσ.2,66, Μαρῖν.Πρόκλ.13, Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.9, Τζέτζ.Χιλ.11,341· κ. συγκρ. : Χειρόγρ.π.Μύλλ.436Β **εἴρηται δὲ τροπάριον μὲν συνοπτικώτερον, εἶτα καὶ πλατυκώτερον.**

**σύνοπτος**-ον (ὁρῶ) ὁ ὃν δύναταί τις νὰ ἴδῃ διὰ μιᾶς, ὁ κάτοπτος, ὁ ὁρατός : Ἀριστλ.Πολιτ 1274a, 38 **τάφος σύνοπτος πρὸς τὴν τῶν Κορινθίων χώραν,** αὐτ.Θαυμ.843ε,9, Πολύβ.2,28,9 **κίνδυνος ἅπασι σύνοπτος,** Διον.Ἁλ.Ῥωμ.9,24 **ὅρος,ἐξ οὗ σύνοπτός ἐστιν ἡ Ῥώμη,** Πλούτ.Τιμ.27 **σύνοπτον οὐδὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων,** Παυσ.1,28,2 **ἀπὸ Σουνίου προσπλέουσίν ἐστι ἤδη σύνοπτα·** ‖ φρ. **ἐν συνόπτῳ εἰμί** ὁρῶ γῆν, εἶμαι εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν ὥστε νὰ βλέπω γῆν : Αἰσχίν.Ἐπιστ.1,4 **ὡς δὲ ἐν συνόπτῳ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυκόν·** **2)** Ἡσ. «σύνοπτα· εὐνόητα».

**σύνοπτρον** (τὸ) Ἡσ. «σύνοψις ἄστρων».

**συνοπτῶ**-άω ὀπτῶ, φήνω ὁμοῦ : Ἱππόλοχος π. Ἀθήν.4,129Β **ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ συνωπτημέναι κίχλαι καὶ μῆτραι,** Ἡρακλ.Λέμβ.8,333Β **μετὰ τῶν ἐδεσμάτων εὑρίσκοντο συνεφόμενοι καὶ συνοπτώμενοι οἱ βάτραχοι,** Διοσκ.2,144.

**σύνορα** ἐπίρρ. δημ. μέχρι, ἕως τῶν συνόρων, τῶν ὁρίων : Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.17,2.

**συνόρᾱσις**-εως (ἡ) (συνορῶ) μτγν. τὸ ὁμοῦ, συγχρόνως πλείονα ὁρᾶν, ἡ σύνοψις βλ.λ.1) : Κλήμ. Ἀλ.Στρωμ.6,692.

**συνορᾱτικός**-ή-όν μτγν. ὁ εἰς τὸ συνορᾶν ἀνήκων, ἐπιτήδειος, ὁ συνοπτικός : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,6,1, Πλούτ.Ἠθ.5,770, Πτολ.Τετράβ 10 **τῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων γινόμεθα συνορατικοί.**

**συνοργανίζω** νεώτ.μουσ., ἄ. συνοργανῶ, γράφω, συνδυάζω τὰ μουσικὰ μέρη τῶν διαφόρων ὀργάνων ὀρχήστρας πρὸς συναπάρτισιν μουσικῆς τινος συνθέσεως· **2)** ρηματ. π. συνοργανισμός.

**συνοργανισμός** (ὁ) (συνοργανίζω) νεώτ. μουσ. ἄ. συνοργάνωσις, ἡ τέχνη τοῦ συνοργανίζω βλ.λ.· **2)** ἡ προσαρμογὴ ἑκάστου μουσικοῦ ὀργάνου ὀρχήστρας πρὸς μουσικὴν σύνθεσιν.

**συνοργανῶ**-όω νεώτ. μουσ. ἄ. συνοργανίζω βλ.λ. **2)** ρηματ.π. συνοργάνωσις.

**συνοργάνωσις**-εως (ἡ) νεώτ. μουσ. συνοργανισμός βλ.λ.

**συνοργιάζω** μτγν. κ. μσν. συνεορτάζω τὰ ὄργια, τελῶ ὁμοῦ τὰ ὄργια : Πλούτ.Ἠθ.944C **οὐκ ἀεὶ δὲ διατρίβουσιν ἐπ' αὐτὴν οἱ δαίμονες, ἀλλὰ . . ταῖς ἀνωτάτω συμπάρεισι καὶ συνοργιάζουσι τῶν τελετῶν,** Θεμίστ.Λόγ.20,236C **συνεπήχουν τε καὶ συνωργίαζον,** Σχόλ.Ἰλ.Ζ 131 **ἐτύγχανον αὐτῷ συνοργιάζουσαι.**

**συνοργίζομαι,** μέλλ. συνοργιοῦμαι (Λιβάν.Λόγ. 42,29) κ. παθ. συνοργισθήσομαι (Δημ.547), παθ. ἀόρ. **συνωργίσθην** (Δημ.516), ὀργίζομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἰσοκρ.4,181 **οὕτως ἅπαντας συνοργισθῆναι τοῖς ἀδικηθεῖσιν ὥστε μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας,** Δημ.547 **τούτῳ οὐδὲ συνοργισθήσεσθε,** Καλλ.Δήμ.72 **καὶ γὰρ τῇ Δάματρι συνωργίσθη,** Πλούτ.Ἠθ.490C· κ. ἀπολ. : Δημ. 516 **ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθείς,** Πλούτ.Ἠθ 63C **συνηδόμενον νὴ Δία καὶ συνοργιζόμενον,** Μαρῖν.Πρόκλ.20.

**συνόργιος**-ον μτγν. ὁ συνεορταστὴς τῶν ὀργίων : Πολυδ.6,113.

**συνορέγομαι** μτγν. μέσ. ὀρέγομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,17,23 **ὅταν τοιοῦτον ἔχῃς ἡγεμόνα καὶ τοιούτῳ συνθέλῃς καὶ συνορέγῃ.**

**συνόρευσις**-εως (ἡ) (συνορεύω) νεώτ. τὸ συνορεύειν, ἔχειν τὰ αὐτὰ σύνορα μετ' ἄλλου : **ἡ συνόρευσις Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.**

**συνορεύω** (σύνορον) νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συνώρευσα κ. ἐσυνόρευσα,** ἔχω τὰ αὐτὰ σύνορα, εἶμαι ὅμορος· **2)** ρηματ. π. συνόρευσις.

**συνορθιάζω** μτγν. ἐγείρομαι ὁμοῦ ὄρθιος : Φίλ.1,319 ἵν' **εἴ τις ἀποπίπτῃ μὲν κακῶν, ἐγείρηται δὴ ἀγαθοῖς ἐπερειδόμενος καὶ συνορθιάζῃ.**

**συνορθοδοξῶ**-έω μσν. ὀρθοδοξῶ ὁμοῦ, ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν : Χριστφ.Πατρικ. Μηνολ.Cod.Par.1578,187.

**σύνορθρος**-ον ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀνατέλλων : Αἰσχ.Ἀγ.254 **τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς** (κῶδ. σύναρθον) (διόρθ. σύνορθρον αὐταῖς).

**συνορθῶ**-όω, ἀττ.κ. ξυνορθῶ ποιῶ τι ὀρθὸν καὶ τακτικόν : Ἐπιγρ· **2)**·παθ. συνευδοκιμῶ : Ἀρρ. Ἀν.3,9,8 **ἐν τῷ καθ' αὑτὸν ἕκαστον καὶ τὸ πᾶν μεμνῆσθαι . . ξυνορθούμενον.**

**συνορία** (ἡ) μτγν., Ἰων. -ίη τὸ ὅμορον, ἡ συνόρευσις, ἡ γειτνίασις· Σουΐδ. «πλησιότης» : Περίπλ. Ἐρ.Θαλ.65 **κατ' ἔτος δὲ παραγίνεται ἐπὶ τὴν** συνορίαν τῆς Θίνας ἔθνος τι, Ἐπιγρ. **θεῷ μεγίστῳ Ἑρμῇ Παϊτνούφιδι Αἰγύπτου συνορίην καὶ Αἰθιόπων μετέχοντι.**

**συνοριακός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ σύνορα, ὁ παρὰ τὰ σύνορα εὑρισκόμενος : **συνοριακὰ φυλάκια, · συνοριακὸς τομεύς.**

**συνοριγνῶμαι**-άομαι μτγν. ἀποθ. ὀρέγομαι, ἐπιθυμῶ ὁμοῦ : Ἀνών.π.Σουΐδ. **οἱ δέ, τοῦ πλείονος καὶ πρόσω συνοριγνώμενοι.**

**συνορίζω** κ. δημ. ὁρίζω, περιορίζω, περιλαμβάνω ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὁρίων : Ἀριστλ.Οὐρ.307a, 33 **δοκεῖ γὰρ μᾶλλον συγκρίνειν καὶ συνορίζειν ἢ διακρίνειν·** κ. παθ. : Πτολ.Μαθ.1,19 **τῇ τε φύσει συνωρισμένα καὶ λόγου κοινοῦ τετυχηκότα** (δ.γρ.)· **2)** Ἐπιγρ μέσ. δέχομαί τι ὡς σύνορον· **3)** μτ. δοτ. συνορεύω, εἶμαι ὅμορος, γειτνιάζω : Ἀντίγ.Καρ.78, Διόδ.Σ 1,30 **τὰ συνορίζοντα τούτοις,** Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.64 **λέγεται δὲ καὶ συνορίζειν τοῖς ἀπεστραμμένοις μέρεσι τοῦ Πόντου,** ΕΜ 693,34 **πρύμνη τὸ συνορίζον τινὶ πέρατι·** κ. μτ. αἰτ. : Σκύμν.839· κ. ἀπολ. : Διόδ.Σ 14,44 **πολλὴν τῆς συνοριζούσης χώρας,** αὐτ.17,4 **τὰ συνορίζοντα τῶν ἐθνῶν·** **4)** μέσ. στοιχηματίζω : Αἰσώπ.Μῦθ 55 **συνορισάμενος ψευδὲς ἐπιδείξειν τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον·** **5)** μέσ. δημ., ἄ. συνερίζομαι βλ.λ. : **ἔτσι εἶναι τὰ παιδιά, συνορίζονται τὸ ἕνα τ' ἄλλο.**

**συνορίνω** ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ διεγείρω, συνεγείρω, συνεξεγείρω, ἰδίᾳ πρὸς θυμὸν παρακινῶ : Ἰλ.Ω 467 **ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς** (τμ.)· ‖ κ. παθ. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ κινοῦμαι, ταράττομαι : αὐτ.Δ 332 **συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες** (συνταρασσόμεναι ἐκινοῦντο), Ἀπολλ.Ρ 3,56 **κέαρ συνορίνεται ἄτῃ** (διεγείρεται, συνταράττεται).

**συνόριο** (τὸ) δημ. ἄ. συνορισιά, ὅ. τ. τοῦ συνερισιὰ βλ.λ.· πρβλ. συνορίζω 5).

**συνόριον** (τὸ) μτγν. ἡ συνορία, **ἡ γειτνίασις,** ἡ συνόρευσις· Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.173 «**συνόριον, ὁμόριον,** καὶ τὰ ὅμοια».

**συνορισιά** (ἡ) δημ. ἄ. συνερισιὰ βλ.λ.

**συνόρισμα** (τὸ) δημ. ἄ. συνέρισμα βλ.λ.

**συνορίτης** (ὁ) δημ., θηλ. -ίτισσα, **ἐν ἀναφ.-πρὸς** ἀγροτικὰ κτήματα ἢ γήπεδα, ὁ **συνορεύων πρός** τινα, ὅμορος.

**σύνορκος**-ον ὁ συνδεδεμένος **δι' ὅρκου μετά** τινος, ὁ ὡρκισμένος ὁμοῦ : Ξεν.Προσ.5,9 **εἰ καὶ πάντας τοὺς Ἕλληνας ὁμογνώμονάς τε καὶ συνόρκους καὶ συμμάχους λάβοιτε ἐπ' ἐκείνους.**

**συνορκῶ**-έω Ἐπιγρ. μτ. δοτ. συνδέομαι μετά τινος δι' ἐνόρκου συμμαχίας.

**συνορμάς**-άδος (ἡ) ἄ. συνδρομὰς βλ.λ.

**συνόρμενος**-η-ον μτχ. ἀόρ. β' τοῦ συνόρνυμαι βλ.λ. : Αἰσχ.Ἀγ 429.

**συνορμίζω** προσορμίζω ὁμοῦ, φέρω εἰς τὸν ὅρμον, θέτω ἐπ' ἀγκύρας: Ξεν.'Ελλ.1,1,17 **ἔφυγον πρὸς τὴν γῆν καὶ συνορμίσαντες τὰς ναῦς ἐμάχοντο ἐπιπλέουσι τοῖς ἐναντίοις,** Πολύβ.3,96,14 **τὸ λοιπὸν οὗτος μὲν αὐτοῦ συνορμίσας τὸν στόλον**· ‖ παθ. ἐπὶ τῆς "Ισιδος : Πάπ. **γυναῖκας ἀνδράσι συνορμισθῆναι θέλεις.**

**συνορμῶ-άω** μτγν. κ. μαν. ὁμοῦ θέτω εἰς κίνησιν, παρορμῶ ὁμοῦ : Πλούτ.'Ηθ.1129Ε **συνώρμησε τῷ φωτὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς νοήσεις τὰς ἁπάντων**· **2)** ἀμτβ. ὁρμῶ ἀπὸ κοινοῦ : Φάλ.72 **συν- τυραννοκτονεῖν,** Στέφ.'Αθ.Γαλ.1,322D.

**συνορμῶ-έω** μτγν. μτ. δοτ. εἰμὶ ἠγκυροβολημένος μετά τινος, ἐπ' ἀγκύρας κεῖμαι : Πολύβ.5,68,6 **ὁμοῦ συνορμούσης αὐτῷ καὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως,** αὐτ.5,110,2 **συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς πλέοντας ἀπὸ πορθμοῦ.**

**συνόρνυμαι,** παθ. μτχ. ἀορ. β' **συνόρμενος,** διανίσταμαι, πορεύομαι, ὁρμῶ, ξεκινῶ ὁμοῦ : Αἰσχ. 'Αγ.429 **ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις.**

**σύνορο(ν)** μαν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ὅριον, ἡ γραμμὴ ἡ χωρίζουσα δύο χώρας ἢ δύο ἀγρούς : 'Ανν.Κομν.339C **μέχρις αὐτῶν συνόρων Τριπόλεως ἐφθακώς,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 70,12 **φθάνουν ὡς ἐκεῖ ποὺ φθάνει ὁ ἀχὸς στὰ σύνορα τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ὀνείρου, - φθάνει ἕως τὰ σύνορα** (μέχρι τοῦ τέρματος τῆς χώρας)· ‖ **φυσικὰ σύνορα** τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως καθοριζόμενα, οἷον ὄρη, ποταμοί, λίμναι, θάλασσα· ‖ εἰδ. κτ. πληθ. ἡ μεθόριος καὶ ἡ παρ' αὐτὴν περιοχὴ κράτους τινός : **τοὺς ἀγυμνάστους τοὺς ἔστειλαν στὰ σύνορα, - ἐσημειώθησαν μικροσυμπλοκαὶ εἰς τὰ σύνορα**· ‖ κ.μτφ. κτ. πληθ. : **τὰ σύνορα μεταξὺ τῆς ἀστείας καὶ τῆς βωμολόχου φράσεως.**

**σύνορος-ον** κ. μαν., νεώτ. κ. δημ., Ιων. **ξύνουρος** (π.τραγ.) ὁ ἔχων τὰ αὐτὰ ὅρια, ὁ συνορεύων, ὁ ὅμορος, ὁ γείτων : Θεόφρ.ΦΙ 3,3,6 **ἐν συνόρῳ χώρᾳ,** Πλούτ.Λύσ.29 **τόπον καθ' ὃν ἡ Βοιωτία τῇ 'Αττικῇ σύνορός ἐστιν,** αὐτ.Δημ.17 **χώραν σύνορον τῆς 'Αττικῆς**· **2)** μτφ. ὁ συγγενής, ὁ ὅμοιος : Αἰσχ.'Αγ.495 **μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε** (ἡ κόνις ἡ ἀδελφὴ τοῦ πηλοῦ), 'Αριστλ.ΗΝικ.1160a,17 **σύνοροι γὰρ εἰσιν αὗται** (αἱ πολιτεῖαι), αὐτ.'Αναπν.480b,25, Γαλ.Διαλ.6,3 **προτάσεις σύνοροι**· **3)** μαν., νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνορον ὡς οὐσ. βλ.λ.

**συνοροῦω** μτγν. ὁμοῦ ὀρμητικῶς κινοῦμαι, ὁρμῶ, τρέχω : 'ΑπολλΡ 2,88 **αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι** (ἀντὶ ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν).

**συνοροφῶ-όω** μτγν. ἐπιστεγάζω δι' ὀροφῆς : Λουκ.'Ερωτ.12 **ταῖς κόμαις ἄχρι πόρρω βρύοντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν.**

**συνορφανιστής** (ὁ) 'Επιγρ. πιθ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος φύλαξ τῶν ὀρφανῶν.

**συνορχιδία** (ἡ) νεώτ. ἀνώμαλος διάπλασις τῶν ὄρχεων συμπεφυκότων εἰς ἕνα.

**συνορχοῦμαι-έομαι** μτγν. μέσ. ὁμοῦ ὀρχοῦμαι, χορεύω : Πλούτ.'Ηθ.52Β **μιμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον ἐπιχειρῶν ἁλίσκεται συγκινούμενος καὶ συνορχούμενος,** Φιλόστρ.'Απολλ.4,21· κ. μτ. δοτ. : Πλούτ.'Ηθ.613Α, Λουκ.'Ορχ.11 **ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῖντο.**

**συνορῶ-άω** κ. μαν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. **ξυν-**, παρατ. **συνεώρων** (Ξεν.'Αν.4,1,11), μέλλ. συνόψομαι (Πολύβ. 6,3,4), ἀόρ. β' **συνεῖδον,** μέσ. ἀόρ. **συνειδόμην** (Ξενοφ.6,5,23), παρακ. **συνεώρακα** (Δημ.1122) κ. παθ. γ' ἐν. **συνῶπται** ('Αριστλ.ΖΓ 762a,34), παθ. ἀόρ. **συνώφθην** (Θεόφρ.ΦΙ 9,10,2), βλέπω ὁμοῦ, συγχρόνως : Ξεν.'Αν.4,1,11 **πυρὰ πολλὰ ἔκαιον κύκλῳ ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ συνεώρων ἀλλήλους,** αὐτ.5,2,13, Πολύβ.1,23,3 **συνιδόντες δ' οἱ Καρχηδόνιοι μετὰ χαρᾶς καὶ σπουδῆς ἀνήγοντο ναυσὶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα,** ΠΔ Μακκ.2,15,21 **συνιδὼν ὁ Μακκαβαῖος τὴν τῶν πληθῶν παρουσίαν,** Πλούτ.'Ηθ.940D, 'Αρρ.'Αν.5,11,2 **διαλείπουσαι ὅσον ξύμμετρον ἐς τὸ ξυνορᾶν τε ἀλλήλους,** 'Αρτέμων π.'Αθήν.14,637Ε **εἴ τις μὴ συνορῴη τὸ γινόμενον ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκοῆς μόνον κρίνοι**· κ. παθ. : 'Αριστλ.Ποιητ.1459b,19 **δύνασθαι δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος**· **2)** κ. νεώτ. βλέπω διὰ μιᾶς, ὡς ἐν συνόλῳ, εἴτε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν εἴτε διὰ τῆς διανοίας, ἀντιλαμβάνομαι καλῶς, κατανοῶ : Ξεν.'Αν.1,5,9 **συνιδεῖν δ' ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἡ βασιλέως ἀρχὴ πλήθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων ἰσχυρὰ οὖσα,** Πλάτ. Νόμ.904Β **ταῦτα πάντα ξυνιδών,** αὐτ.Φαῖδρ.265D, 'Ισοκρ.12,144 **νόμοι .. ῥᾴδιοι συνιδεῖν,** 'Αριστλ. Ρητ.1357a,4 **ἐν τοῖς τοιούτοις ἀκροαταῖς οἳ οὐ δύνανται διὰ πολλῶν συνορᾶν οὐδὲ λογίζεσθαι πόρρωθεν,** Δημ.1122 **τὸν βίον συνεωρακέναι καὶ λελογίσθαι ὅτι ..**, Αἰσχίν.3,75, Μέν.631 **οὐδεὶς ἐφ' αὑτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ, .. ἑτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὄψεται,** 'Ιππαρχ.2,3,20 **ὀρθῶς συνεώρακε τὸ ἀγνόημα,** Πολύβ.6,3,4 **εἰ μέλλοι τις τὰ διαφέροντα καθαρίως ἐν τῇ Ρωμαίων πολιτείᾳ συνόψεσθαι,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.77,17 **συνιδὼν .. ἰσχυρὸν ὑπάρχοντα .. τὸν ἀέρα,** Πλούτ.'Ηθ.29C **ὁ Κάλχας οὐ συνεῖδε τὸν καιρόν,** Πτολ.Μαθ.2,9 **τὸ πλῆθος τῶν τόνων συνιδεῖν,** 'Αρρ.'Επικτ.1,5,8, Λουκ.ΖΤραγ.42· κ. παθ. : 'Αριστλ.ΖΓ 762a,34 **οὔπω συνῶπται ἱκανῶς,** αὐτ.ΖΙ 580a,20, Θεόφρ.ΦΙ 9,10,2 **ἐκ τούτου πρῶτον συνοφθῆναι τὴν δύναμιν**· **3)** κ. ἀμτβ. ἐν μτχ. ἀορ. β', λαμβάνω γνῶσίν τινος, παίρνω εἴδησιν : ΚΔ Πράξ.12,12, αὐτ.14,6 **συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας**· **4)** προσέχω, συγκεντρῶ τὴν προσοχήν μου εἴς τι : 'Ιππ.'Ιητρ.3 **τὰ προσφερόμενα ἅπαντα χρὴ συνορῆν ὅπως συνοίσει** αὐτ.4 **πρὸς τοὺς χρόνους τῆς ὥρης .. συνορῆν, ὅκως..**' **5)** μτ. ἀπαρφ. ἀποφασίζω, κρίνω : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,26, Κῶδ. 'Ιουστιν.1,4,29,8,Σύνοδ.Χαλκηδ.2,542Α,αὐτ.2,562Α **εἰ συνορᾷ ἡ ἁγία σύνοδος,** ΚΠορφ.'Εκθ.234Β **ὅτε συνορᾷς, ἀσπάζομαί σε**· **6)** πάπ. ἐπὶ δικαστῶν, ἐκδίδω ἀπόφασιν· **7)** ρηματ.π. συνόρασις, σύνοψις, συνοπτέον, σύνοπτος, συνοπτικός, σύνοπτρον, συνορατέον, συνορατικός.

**συνορῶ-έω** μτγν. συνορεύω, εἶμαι ὅμορος, γειτνιάζω : Πολύβ.1,8,1 **περὶ τῆς συνορούσης οὐχ ὡς ἔτυχε παρηνώχλουν τοῖς τε Καρχηδονίοις,** αὐτ.5,55,1· κ. μτ. δοτ. : Στράβ.8,7,5 **ἡ Φάρα συνορεῖ τῇ Δυμαίᾳ,** Πλούτ.Δημήτρ.7 **τὰ συνοροῦντα τοῖς 'Ινδοῖς ἔθνη.**

**συνόσα** 'Ησ. «ὁμοῦ».

**συνοστεογραφία** (ἡ) νεώτ. ἀνατ. περιγραφὴ τῶν ἀρθρώσεων καὶ τῶν συνδέσμων τῶν ὀστῶν.

**συνοστεολογία** (ἡ) νεώτ. πραγματεία περὶ συναρθρώσεως τῶν ὀστῶν.

**συνοστεοτομία** (ἡ) νεώτ. ἀνατ. ἀνατομικὴ παρασκευὴ τῶν ἀρθρώσεων τῶν ὀστῶν.

**συνοστεοῦμαι-όομαι** νεώτ. ἀποθ., παθ. ἀόρ. **συνωστεώθην,** ὑφίσταμαι συνοστέωσιν βλ.λ., μετ' ἄλλων ὀστῶν συνάρθρωσιν.

**συνοστέωσις-εως** (ἡ) νεώτ. ἀνατ. συνάρθρωσις ὀστῶν, καθ' ἣν ἡ συνδετικὴ μεταξὺ αὐτῶν χονδρώδης οὐσία ἀποτιτανοῦται εἰς ὀστίτην ἱστόν.

**συνοσφραίνω** μτγν. παρέχω εἰς ὄσφρησιν ὁμοῦ, δίδω νὰ ὀσφρανθῇ ὁμοῦ : 'Αρχιγ.π.Γαλ.13,175 **ἀρτίδιον συνοσφραίνοντες.**

**συνοτρύνω** μτγν. παροτρύνω, ἐρεθίζω ὁμοῦ : Θεμίστ.Λόγ.23,295Β **συνεξορμᾶν καὶ συνοτρύνειν οὓς ἂν φυομένους πρὸς ἀρετήν** (κῶδ. πιθ. συνεξοτρύνειν).

**συνουετρανός** (ὁ) (λατ.) πάπ. ὁ ἐπίσης σὺν ἄλλοις παλαιὸς πολεμιστής, ἀπόμαχος.

**συνουλῶ**-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. συνούλωσα κ παθ. συνουλώθην, μτχ. παθ. παρακ. συνουλωμένος, ἐπιφέρω πλήρη ἐπούλωσιν, θεραπεύω ἐντελῶς ἕλκη, πληγήν, συνάπτω τὰ χείλη πρὸς σχηματισμὸν οὐλῆς : Γαλ.13,503, Γεωπ.12,12,2· κ. παθ. : Σωρ.217Α συνουλωθέντων τῶν ἑλκῶν· ‖ κ μτφ. : Εὐστ.ʼΟδ.1957,17 ἀπορίαις διασπαράξαντες, εἶτα καὶ λύσεσιν οἷον συνουλώσαντες· 2) ρηματ.π. συνούλωσις, συνούλωμα, συνουλωτικός.

**συνούλωμα**-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ ἐπούλωσις.

**συνούλωσις**-εως (ἡ) (συνουλῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ τελεία ἐπούλωσις, θεραπεία ἕλκους ἢ τραύματος : ΠΔ ʽΙερ.40(33),6 ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἴαμα, Γρηγ.Νύσσ.3,460C, Πρόδρ.171· ‖ κ. ἐπὶ φυτῶν : Γεωπ.4,13,4.

**συνουλωτικός**-ή-όν μτγν. ὁ προκαλῶν ἐπούλωσιν, ὁ συντελῶν εἰς θεραπείαν ἑλκῶν, τραυμάτων, ὁ ἐπουλωτικός : Γαλ.10,199 συνουλωτικὸν φάρμακον· ‖ ʽΗσ. «συνουλωτική· φαρμακίς».

**συνουρίζω** ἰων. τ. τοῦ συνορίζω βλ.λ.

**σύνουρος**-ον ἰων. τ. τοῦ σύνορος βλ.λ.

**συνουσία** (ἡ) (σύνειμι) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. -ίη ἰδίᾳ ἡ χάριν εὐωχίας, συνομιλίας συναναστροφή, ἡ σχέσις, ἡ κοινωνία, ἡ συνομιλία : ʽΗρ.6,128 ἐνὶ ἑκάστῳ ἰὼν ἐς συνουσίην καὶ συνάπασι, Αἰσχ. Εὐμ.285 πολὺς δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ, Σοφ. ΟΚ 647, αὐτ.ἀπ.14 σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ, ʼΑριστφ.Νεφ 649, Πλάτ.Φαίδ.83Ε ἡ τοῦ θεοῦ ξυνουσία (κοινωνία μετὰ τοῦ θεοῦ) αὐτ.Θεαίτ.150D προϊούσης τῆς ξυνουσίας (καθὼς ἡ συνομιλία προέβαινε), αὐτ.Σοφ.217Ε, αὐτ.Συμπ.176Ε· κ. κτ.πληθ. : Εὐρ.ἀπ.325 ταῦτα γὰρ βροτοῖς φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, Πλάτ.Φαίδ.111Β τοιαύτας ξυνουσίας γίγνεσθαι αὐτοῖς πρὸς αὐτούς, ʼΙσοκρ. 4,45 συνουσίας ἐντυχεῖν παντοδαπωτάταις μάλιστα παρ᾽ ἡμῖν ἔστιν· ‖ ἡ συνεχὴς συναναστροφή, σχέσις : Σοφ.ΟΚ 63 τοιαῦτά σοι ταῦτ᾽ ἐστίν, ὦ ξέν᾽, οὐ λόγοις τιμώμεν᾽, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον (οὐχὶ διὰ λόγων ἀλλὰ μᾶλλον δι᾽ ἔργου, τῆς πείρας, τῆς συνηθείας)· ‖ κ. μτφ. : αὐτ.Φιλ.520 τῆς νόσου ξυνουσίᾳ (διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν νόσον)· 2) ἐν συγκεκριμένῃ ἐνν. οἱ ἀποτελοῦντες τὴν συναναστροφήν, ἡ συντροφία, ἡ παρέα : ʽΗρ.2,78 ἐν δὲ τῇσι συνουσίῃσι τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτῶν, ʼΑριστφ.Θεσμ.21 οἷόν γε τοὐστιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι (συναναστροφαὶ πεπαιδευμένων), Πλάτ.Συμπ.173Α, αὐτ.Νόμ.672Α κατὰ νόμους δὲ πᾶσαν τὴν ξυνουσίαν ξυγγενόμενοι καὶ ἀκολουθήσαντες, αὐτ.652Α ἡ ἐν οἴνῳ ξυνουσία (τὸ συμπόσιον), ʼΙσοκρ.1,32 μάλιστα μὲν εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας, αὐτ.15,286, ʼΑριστλ.Πολιτ.1339b,22 εἰς τὰς συνουσίας . . παραλαμβάνουσι τὴν μουσικήν· ‖ κ. ἐν φρ. συνουσίαι θηρῶν οἱ συνόντες θῆρες: Σοφ. Φιλ.936 ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων· 3) ἡ ἀκρόασις τῶν μαθημάτων τοῦ διδασκάλου : Ξεν.ʼΑπομν.1,2,60 ξένους λαβὼν οὐδένα πώποτε μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο, Πλάτ.Πολιτ.285C ἡ περὶ γράμματα συνουσία τῶν μανθανόντων· 4) κ. νεώτ. ἡ σαρκικὴ μεῖξις ἄρρενος καὶ θήλεος, ἡ γενετήσιος ὁμιλία : Δημόκρ.32, Ξεν.ΚΠ 6,1,31 προσενεγκεῖν λόγους αὐτῇ περὶ συνουσίας (δ.γρ.), αὐτ. Οἰκ.9,1) ἐγκρατεστάτη ἀνδρῶν συνουσίας, Πλάτ. Νόμ.838Α, αὐτ.838Ε, αὐτ.Συμπ.192C οὐδὲ γὰρ ἂν δόξειε τοῦτ᾽ εἶναι ἡ τῶν ʼΑφροδισίων συνουσία, Δημ.1371 εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπ᾽ ἀνδρὸς συνουσίας, ʽΗρωδιαν.ʼΙστ.1,17,12 ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο, Πλούτ.ʼΗθ.438C συνουσίας ἁγνὸν τὸ σῶμα· 5) ἐπὶ ζῴων, ἡ ὀχεία, τὸ ζευγάρωμα : ʼΑριστλ.ΖΙ 630b,35 ὡς δ᾽ ὀχεύσαντος ἀπέπεσε, τότε μὲν ἀπετέλεσε τὴν συνουσίαν.

**συνουσιάζω** (συνουσία) κ. μσν. κ. νεώτ. συναναστρέφομαι μετά τινος· 2) κ. μτφ. πλησιάζω, ἑνῶ τι ἐπὶ μακρὸν πρὸς ἄλλο τι : Θεοφύλ.Σ 4,6,98C περόνας σιδηρᾶς ἀνθρακεύσαντες καὶ μάλα καρτερῶς ταύτας συνουσιάσαντες τῷ πυρί· ‖ ἰδίως συνέρχομαι εἰς ἀφροδισιακὴν ὁμιλίαν, εἰς σαρκικὴν μεῖξιν : Θεόπομπ.ʼΙστ.65 ἐπειδὰν δὲ συνουσιάζωσι καθ᾽ ἑταιρείας ἢ κατὰ συγγενείας, ποιοῦσιν οὕτως, Πλούτ.ʼΑλέξ.22 ἔλεγε δὲ μάλιστα συνιέναι θνητὸς ὢν ἐκ τοῦ καθεύδειν καὶ συνουσιάζειν, Σωρ.1,31, Νικ.Χων.Χρον.4,69Α ὁ μὲν ἀδελφοῦ θυγατρὶ συνουσίαζεν· ‖ νεώτ. μ. ἐν χρ. ὡς μέσ.· 4) συνεκδ. μτβ. φέρω τινὰ εἰς σαρκικὴν μεῖξιν : Ξεν.ʼΕφ.2,9 τὴν δὲ ʼΑνθίαν οἰκέτῃ συνουσιάζειν ἐνενόει, Σχόλ.ʼΑριστφ.Πλ. 1068· 5) ρηματ. π. συνουσίασμα, συνουσιασμός, συνουσιαστής, συνουσιαστικός.

**συνουσίασμα**-ατος (τὸ) (συνουσιάζω) ʼΕπιγρ. ὁ συνουσιασμὸς βλ.λ.

**συνουσιασμός** (ὁ) (συνουσιάζω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ σαρκικὴ μεῖξις : ΠΔ Σοφ.Σειρ.23,6 κοιλίας ὀρέξις καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με, Πλούτ.ʼΗθ.1Ε μετρίως γοῦν οἰνωμένους ποιεῖσθαι προσήκει τὸν συνουσιασμόν.

**συνουσιαστής** (ὁ) (συνουσιάζω) κ. μσν. ὁ μετά τινος συναναστρεφόμενος, ὁ ἑταῖρος, ὁ σύντροφος : Πλάτ.Μίν.319Ε συνουσιαστὴν τοῦ Διὸς εἶναι τὸν Μίνων· 2) ὁ μαθητής : Ξεν.ʼΑπομν. 1,6,1 βουλόμενος τοὺς συνουσιαστὰς αὐτοῦ παρελέσθαι, Πλούτ.ʼΗθ.8Β ὧν ἑκάτερος Πλάτωνος ἐγένετο συνουσιαστής· 3) ἐκκλ. αἵρεσίς τις Χριστιανῶν δοξαζόντων ὅτι ἡ θεία καὶ ἀνθρωπίνη φύσις ἦσαν ἐν Χριστῷ ἡνωμέναι κατ᾽ οὐσίαν.

**συνουσιαστικός**-ή-όν, ἀττ. κ. ξυν- ὁ κοινωνικός : ʼΑριστφ.Σφ.1209 παῦ᾽, ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός· ‖ ὁ ἱκανὸς νὰ κρατῇ σχέσεις μετά τινος : ʽΕρμητ.12,19 ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ συνουσιαστικός· 2) ὁ συντελῶν εἰς σαρκικὴν μεῖξιν, ὁ ἀφροδισιακός : Χρύσ.Στωικ.3,199 δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσιαστικάς, ʽΗφαιστ. ʼΑστρ.1,1, Παῦλ.Αἰγ.1,79, Κατ.ʼΑστρλ.Κ 2,177· 3) ὁ λάγνος, ὁ ἀσελγής· κ. ὑπερθ. : Φίλ.2,22 θηρίων τὰ γαστριμαργοῦντα καὶ συνουσιαστικώτατα.

**συνούσιος**-ον μτγν. ὁ τὴν αὐτὴν ἔχων οὐσίαν, ὁ συνυπάρχων : ʼΕπιφάν.2,10D υἱὸς ὁμοούσιος τῷ πατρί, οὐ συνούσιος, ἀλλ᾽ ὁμοούσιος.

**συνουσιοῦμαι**-όομαι μτγν. οὐσιωδῶς ἑνοῦμαι, συνδέομαι μετά τινος : ʼΑλέξ.ʼΑφρ.Πρ.1,121 συνουσιοῦται μουσικὴ τῇ ψυχῇ, ʼΙουλ.Λόγ.5,170D, Γρηγ.Νύσσ.1,331Β, αὐτ.355D, Στέφ.ʼΑθ.ʼΙππ.1,89D τὸ φῶς συνουσιοῦται τῷ ἡλίῳ· ‖ κ. ἐπὶ χημικῶν ἑνώσεων : ΨΔημόκρ.ʼΑλχ.43Β· 2) ρηματ.π. συνουσίωσις, συνουσιωτής.

**συνουσιοουσιωτής** (ὁ) μσν. μία τῶν προσηγοριῶν τοῦ θεοῦ : Λάσκ.Θεόδ.769.

**συνουσίωσις**-εως (ἡ) (συνουσιοῦμαι) μτγν. κ. μσν. ἡ οὐσιώδης μετά τινος σύνδεσις, ἡ συνένωσις· ʽΗσ. «μῖξίς τις, ἕνωσις, συγγαμία, συντυχία»: Σιμπλίκ.Φυσ.35, ʽΕρμεί.ʼΑλ.Φαῖδρ.131, Μάξ.ʼΟμολ.2, 24Β τῆς ʼΑπολιναρίου συγχύσεως καὶ τῆς εὐτυχοῦς συνουσιώσεως ἐπικυρῶσαι τὸ μύσος.

**συνουσιωτής** (ὁ) (συνουσιοῦμαι) μσν. ὁ συνουσιαστής βλ.λ.2), ὁ μαθητής, ὁ ὀπαδός : Θεοφύλ.Βουλγ.3,562Β τοῖς Χριστοῦ . . συνουσιώταις.

**συνουτῶμαι**-άομαι μτγν. παθ. τραυματίζομαι ὁμοῦ μετά τινος, πληγώνομαι : Νόνν.Δ 29,150 λοίγιον ἕλκος ἔχοντι συνουτήθην.

**συνοφειλέτης** (ὁ) νεώτ., θηλ. -ις-ιδος, ὁ ὁμοῦ μετ᾽ ἄλλου ὀφειλέτης.

**συνοφείλω** ʼΕπιγρ. εἰμὶ ἀπὸ κοινοῦ ὀφειλέτης, ὑπόχρεως : συνοφειλέτω δοῦναι τὴν δίκην.

**συνοφθαλμία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ὕπαρξις ἑνὸς μόνου ὀφθαλμοῦ ἐν μέσῳ τοῦ μετώπου, κάτωθεν τοῦ μεσοφρύου, κυκλωπία, μονοφθαλμία.

**συνοφρυοῦμαι**-όομαι κ. νεώτ., παθ. ἀόρ. **συνωφρυώθην**, μτχ. παθ. παρακ. **συνωφρυωμένος**, συνάγω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς ἐκ λύπης, σουφρώνω τὰ φρύδια μου, σκυθρωπάζω, κατσουφιάζω· Πολυδ.2,50 «καὶ παρὰ τοῖς τραγῳδοῖς τὸ συνωφρυοῦσθαι ἐπὶ τῶν λυπουμένων», Ἡσ. «συνωφρυωμένος· λυπούμενος» : Σοφ.Τρ.869 **ξύνες δὲ τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ ξυνωφρυωμένη χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι**, Εὐρ.Ἀλκ.777 **στυγνῷ προσώπῳ καὶ ξυνωφρυωμένῳ**, αὐτ.800, Αἰλ.ΠΙ 14,22 **ἐπὶ τοῖς σκυθρωποῖς καὶ ἀνηκέστοις ἕκαστος συνωφρυωμένος ἦν δῆλος**· ‖ νεώτ. συστέλλω τὰς ὀφρῦς, ἰδ. ἐκ δυσαρεσκείας, θυμοῦ, ἀνησυχίας ἢ σοβαρᾶς σκέψεως· **2**) ρηματ. π. συνοφρύωμα, συνοφρύωσις.

**σύνοφρυς**-υος-υ κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὀφρῦς συνοντωμένας, ἑνουμένας κατὰ τὸ μέσον ἄνω τῆς ρινός, ὁ ἔχων τσοτμαλίδικα φρύδια : Πολυδ.2,49 «καὶ σύνοφρυς ἀνὴρ καὶ γυνή· τὸν δὲ τοιοῦτον μίξοφρυν Κρατῖνος»: Ἀριστλ.Φυσιογν.812b,25 **οἱ δὲ σύνοφρυες δυσάνιοι· ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν τοῦ πάθους ὁμοιότητα**, Ἀνατόλ.8(3),188· ‖ κ. ἐπὶ κορασίων : Θεόκρ.8,72 **κἠμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα τὰς δαμάλας**, Ἀνακρεόντ.15,16 **ἐχέτω δ' ὅπως ἐκείνη τὸ λεληθότως σύνοφρυν βλεφάρων ἴτυν κελαινήν**· **2**) μσν. κ. νεώτ. ὁ συνωφρυωμένος, ὁ σκυθρωπός, ὁ κατηφής, κατσούφης· Ἡσ. «σύνοφρυς· ὁ ἐπηρκὼς καὶ ἀνεσπακὼς τὰς ὀφρῦς· ὁ μεγαλόφρων, ὁ μεγάλαυχος» : Δίων Χρ.2,27 **προσάγουσιν αὐτῷ σκληρόν τινα τὸ σῶμα καὶ σύνοφρυν ἄνθρωπον**, Εὐστ.Πον.110,72 **εἰ δὲ τοξοποιῶ τὰς ὀφρῦς.. σύνοφρυς.. γινόμενος καὶ κατ' ἐμαυτοῦ δεινός.**

**συνοφρύωμα**-ατος (τὸ) (συνοφρυοῦμαι) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ πρὸς ἀλλήλας συναγωγὴ τῶν ὀφρύων ἐκ λύπης, δυσαρεσκείας, θυμοῦ ἢ σοβαρᾶς σκέψεως, σκυθρώπασμα, κατήφεια· ΕΜ 364,8 «τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος, ἤτοι δέρμα, τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου» : Σχόλ.Ἰλ.Ρ 136.

**συνοφρύωσις**-εως (ἡ) (συνοφρυοῦμαι) νεώτ. τὸ συνοφρύωμα βλ.λ.

**συνοχεύς**-έως (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ συνέχων, συγκρατῶν : Ἰουλ.Λόγ.5,165D **τὸν νοερὸν θεὸν τὸν τῶν ἐνύλων καὶ ὑπὸ σελήνην εἰδῶν συνοχέα**, Δαμασκ.Ι 2,910D **ὁ τῶν οὐρανῶν δημιουργός τε καὶ συνοχεύς**, Ἀκολουθ.Μεγ.Σαβ.Ἐγκώμ.Στάσ.1,22 **συνοχέα σε γινώσκοντα παντός**· **2**) κτ. πληθ. τάξις θεῶν ἐν τῷ νεοπλατωνισμῷ, οἱ συντηροῦντες, οἱ διαφυλάττοντες : Πρόκλ.Παρμ. 494S, Δαμασκ.Ρωμ.96· **3**) γενικ. ὁ συγκρατῶν τινα ἐν νομιμοφροσύνῃ : Ὡραπ.Ἱερογλ.2,116 **πῶς ἄνθρωπον συνοχέα καὶ ἑνωτικόν;**· **4**) νεώτ. πᾶν ὅ τι συνδέει, συνέχει, συγκρατεῖ συνδεδεμένα δύο τινά, συνδετικὸν τεμάχιον ἢ ἐξάρτημα μηχανῆς, ὅπλου, λιθοδομῆς κττ.· **5**) νεώτ. εἰδ. ἐπὶ ἠλεκτρισμοῦ, ἡ πρώτη ἐπινοηθεῖσα συσκευὴ διὰ τὴν ἀνίχνευσιν τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων.

**συνοχέω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ φέρω ἐφ' ἁμάξης· ‖ κ. παθ. ὀχοῦμαι μετά τινος : Πλούτ.Γάλβ.20 **βαδίζοντι τὴν ὁδὸν ἅπασαν ἐφ' ἡμέρας πολλὰς συνοχούμενος διετέλεσεν**, αὐτ.Ἀντ.11· **2**) μσν. φέρω ὁμοῦ : Εὐστ.Πον.349,7 **καὶ οὕτως ἡμῖν τὴν ἐκ λύπης διάλυσιν συνόχει**· **3**) ρηματ. π. συνοχεύς.

**συνοχή** (ἡ) (συνέχω) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυν- ἡ συγκράτησις, ἡ σύνδεσις : Ὀρειβ.49,4,75 **συνοχὴ μηχανημάτων, - συνοχὴ τοῦ κρίκου ἀλύσεως**· ‖ νεώτ. εἰδ. ἡ ἑλκτικὴ δύναμις ἡ συγκρατοῦσα τὰ μόρια σώματός τινος στερρῶς πρὸς ἄλληλα· **2**) τὸ κατέχειν, τὸ λαμβάνειν τι ἐν τῇ χειρί : Φιλόστρ.Ἀπολλ.4,28 **τὸ ἀπρὶξ τῶν δακτύλων ἐν τῇ ξυνοχῇ τῆς ρόας**· **3**) μτφ. ἡ συγκρατοῦσα, ἡ ἐξελέγχουσα δύναμις : Ἐπίκ. ἀπ.361 **ὅλον ὂν περὶ τὴν συνοχὴν τῆς ἰδίας εὐδαιμονίας**, Χρύσ.Στωικ.2,173 **ἐπὶ τὴν συμμονὴν καὶ τὴν συνοχὴν τὴν ἑαυτοῦ**, Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,4,2 **οὐ μὴ φθαρησόμενόν γε τὸν κόσμον προνοίᾳ καὶ συνοχῇ θεοῦ**· **4**) (συνέχομαι) ἡ συστολή, ἡ σμίκρυνσις : Ἰλ.Ψ 330 **ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ** (ὅπου ἡ ὁδὸς στενεύει), Ἀπολλ.Ρ 2,318 **πέτρας.. κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι** (εἰς τὰ στενὰ τῆς θαλάσσης), αὐτ.1,1006 **ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο ἑξείης** (σχόλ. «ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ τῷ πρώτῳ τοῦ λιμένος»)· **5**) ἡ συμπλοκή : Ἀπολλ.Ρ 1,160 **ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο**, Κόϊντ.4,342 **ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος**, Ἐπιγρ. **στυγερῶν ἐγ ξυνοχαῖς πολέμων**· **6**) ἡ συνέχεια : Ἀριστλ.Τοπ.122b,26, Ἀπολλδ.Στ.3,260 **σχέσιν δὲ συνοχὴν κατὰ τόπον ἢ σχῆμα**· **7**) συνάφεια : Δαμάσκ.Ἀρχ.112 **συνοχὴ καὶ ἕνωσις τῶν μερῶν**· ‖ νεώτ. ποι. ἡ ψυχικὴ συνένωσις, ἡ συνάφεια : Γρυπ.Σκ.Τερρ.90,12 **κι ἀπλώθη κρύφια συνοχὴ πέρα και πέρα, σὰν τὴ μονάτονη βροχὴ στὴν ἄδενδρη ἐξοχή**· **8**) συνδυασμὸς στοιχείων : Πλωτῖν.2,9,5· **9**) σκοπός, πρόθεσις : Δαμάσκ.Ἀρχ.263· **10**) σημεῖον συναντήσεως, ἑνώσεως βλεφάρων κττ. : Κόλουθ.74 **διακρίνειν δὲ θεάων κέκλεο καὶ βλεφάρων ξυνοχὴν καὶ κύκλα προσώπων**· **11**) ἐπὶ χιτῶνος, ἡ σύνδεσις : Ἀπολλ.Ρ 1,744 **ἔτι δέ οἱ ὤμου πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο**· **12**) ἐν. ἀναφ. πρὸς ἐσθῆτα, ἡ προσαρμογή : Ἀρρ.Ἐπικτ.4,11,12 **ἀμήχανον μὴ ἀπὸ τοῦ ἱδρῶτος καὶ τῆς κατὰ τὴν ἐσθῆτα συνοχῆς ὑπολείπεσθαί τι περὶ τὸ σῶμα ρυπαρόν**· **13**) κ. νεώτ. μτφ. ἀνάγκη, στενοχωρία, θλῖψις : ΚΔ Λουκ.21,25 **καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης**, αὐτ.Κορινθ.2,2,4 **ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων**· **14**) ἡ καταπίεσις : Βέττ.Βάλ.2,8· **15**) κτ. πληθ. ἡ φυλάκισις, ἡ εἱρκτή : Μαν.1,313 **εἰς συνοχὰς ἥξουσι σιδηρήεντά τε δεσμά**, αὐτ.3,669· **16**) ἡ κατάκλισις δι' ἀσθένειαν : Σεραπ.ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,102 **ἀκίνδυνος ἔσται ἡ συνοχή**· **17**) κ. κτ. πληθ. ἡ παγίς : ΠΔ Κριτ.2,3 **οὐ μὴ ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς.**

**συνοχηδόν** ἐπίρρ. μτγν. μετὰ συνοχῆς, στερεῶς : Ἀρχί.ΑΠ 9,343,3 **καὶ τὰς μὲν συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὤχμασε θῶμιγξ** (κίχλας).

**συνοχηΐς**-ΐδος (ἡ) μτγν. ὁ ὁμοῦ κρατῶν, συνέχων τι : Ἥρων Ὁρ.136,24, Πρόκλ.Εὐκλ.129F.

**συνοχικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν νὰ συνέχῃ, νὰ συγκρατῇ, ὁ συνεκτικός : Πρόκλ.Κρατ. 48P, Διον.Ἀρεοπ.Θείων Ὀνομάτ.4,10,361D **αἴτιόν ἐστι καὶ συνοχικὸν καὶ πέρας τὸ καλὸν καὶ ἀγαθόν**, Σιμπλίκ.Φυσ.1355,6, Δαμάσκ.Ἀρχ.122,244.

**συνοχίτης** (ὁ) μτγν. ἢ **συνοχῖτις-ιδος** (ἡ) πολύτιμός τις λίθος, δι' οὗ ἐξώρκιζον τὰ πονηρὰ πνεύματα : Πλίν.ΦΙ 37,192.

**συνοχλῶ**-έω μσν. συνενοχλῶ βλ.λ. : Εὐστ.Πον. 22,96 **συνοχλεῖν τὸν κύριον.**

**συνοχμάζω** μτγν. συνδέω, συνάπτω, συγκρατῶ : Λουκ.ΖΤραγ.216 **διόπερ κραταιῶς συνοχμάσας δεσμῷ πόδα.**

**σύνοχος**-ον (συνέχω) κ. νεώτ., ἀττ. κ. **ξύνοχος** ὁ συνεχόμενος, ὁ ὁμοῦ συνδεδεμένος, ὁ ἐξηρτημένος· ‖ κ. μτφ. ὁ συμφωνῶν μετά τινος, ὁ ἁρμόζων εἴς τι : Εὐρ.Βάκχ.164 **λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος ἱερὸς ἱερὰ παίγματα βρέμῃ σύνοχα φοιτάσιν**, αὐτ.Ἑλ.172 **αἰλίνοις κακοῖς τοῖς ἐμοῖσι ξύνοχα δάκρυα**· **2**) ἐπὶ πυρετοῦ, ὁ ἄνευ διαλείμ-

ματος, ὁ ἀδιάκοπος, ὁ ἀδιάλειπτος· Γαλ.10,603 «σύνοχον πυρετὸν οὕτως ὀνομάζουσι τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως ἄχρι τῆς κρίσεως ὁμότονον, χωρὶς αἰσθητῆς παρακμῆς, ἢ οὐ διὰ τρίτης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς μέσαις αὐτῶν ἡμέραις» : Ἱππ. Φύσ.Ἀνθρ.15, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,10 σύνοχος ἐξ αἵματος λαβὼν τὴν ὕπαρξιν, ἄφθονον ἔχων τὴν ὕλην, οὐ φέρει οὐδὲν διάλειμμα.

**συνοχυροῦμαι**-όομαι μτγν. ὀχυροῦμαι ὁμοῦ : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.40.

**συνόχωκα** ἐπ. παρακ. τοῦ συνέχω ἀντὶ συνόκωχα, ἔχω συνδέασει, συγκρατήσει : Ἰλ.Β 218 ὤμω ..ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε (δ. γρ. π. Ἡσ. συνοκωχότε· εἰς τὸ στῆθος, εἰς στενὸν συνηγμένοι ὦμοι, σχόλ.συμπεπτωκότες, συνηγμένοι»)· πρβλ. συνοκωχή· **2**) πίπτω ὁμοῦ, συμπίπτω, καταχώνομαι : Κόϊντ.7,502 δέος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιοὺς τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν· πρβλ. Κόντ.Φιλολ.Παρατ.ἐν Ἀθηνᾷ 9,383.

**συνοψία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἶδος συναισθησίας, καθ' ἣν ἡ ἀκοὴ ἤχου τινὸς παράγει τὴν αἴσθησιν ἐγχρώμου ὁράσεως.

**συνοψιασμός** (ὁ) μσν. ἄ. συνοψισμὸς βλ.λ., ἡ ἐπιθεώρησις : Τυπικ.Ἀγ.Σάβ.70.

**συνοψίζω** μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. συνώψισα κ. παθ. ἀόρ. συνωψίσθην, μτχ. παθ. παρακ. συνοψισμένος (πάπ.), φέρω ἐνώπιόν τινος, παρουσιάζω : Θεόφιλ.Ἐκκλ.452· ‖ μέσ. ἔρχομαι εἰς ὄψιν, παρουσιάζομαι : Θεοφάν.6 ᾐτήσατο τῷ τῶν Χαζάρων Χαγάνῳ συνοψισθῆναι, Στουδ. Θεόδ.184C κρυπτῶς συνοψισθέντες καὶ δι' ὅλης νυκτὸς ἐν ταὐτῷ μείναντες· **2**) μτγν. κ. νεώτ. ἐκθέτω συνοπτικῶς, περιληπτικῶς, συγκεφαλαιῶ : Ρήτ.6,29 ὅταν τὰ κεφάλαια .. τῆς ὑποθέσεως συνοψίσας θεωρήσῃ, Ἀθανάσ.2,584B μικρά τινα συνοψίσας τῶν χρησίμων καὶ λυσιτελῶν, Ἀνών. ἐν Ἀν.Κρ.3,185,30 ὀλίγα τῶν αὐτοῦ συνοψίσας, Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ 156A, Σιμπλίκ.Φυσ.918,13, Ψελλ. Σύν.Νομ.6 ὅθεν ἐγώ σοι τὰ πολλὰ τοῦ λόγου συνοψίσας· κ. παθ. : Χειρόγρ.π.Bandin.Bibl. Med.I,434A κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις δόγματος .. συνοψισθέντες ἐκ τῶν διὰ πλάτους γεγραμμένων· **3**) πάπ. ἐκτιμῶ· κ. παθ. : Πάπ. κληρουχικὴ συνοψισμένη πρὸς τὰ ἐγνωσμένα ἐξ ἐπισκέψεως (γῆ), αὐτ. τὸ χῶμα ὑπὸ τοῦ .. γεωμέτρου συνωψίσθη δεῖσθαι ναυβίων υ'· **4**) ρηματ. π. συνόψισις, συνοψισμός.

**σύνοψις**-εως (ἡ) (συνορῶ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ διὰ μιᾶς πολλῶν πραγμάτων ἐπισκόπησις, ἡ περιληπτικὴ ἐπισκόπησις, ἐποπτεία, εἴτε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν γινομένη εἴτε διὰ τῆς διανοίας : Πλάτ. Νόμ.858C γένοιτο γοῦν ἂν κατὰ φύσιν μᾶλλον ἡμῖν ἡ σύνοψις τῶν νόμων, αὐτ.Πολ.537C συνακτέον εἰς σύνοψιν, (πρέπει τις νὰ συναγάγῃ ὑπὸ μίαν ἔποψιν), Πολύβ.1,4,1 ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν, αὐτ.6,27,1 τόπος ἐπιτηδειότατος εἰς σύνοψιν, Διόδ.Σ 24,1 τῶν στόλων εἰς σύνοψιν ἐλθόντων, Διον.Ἀλ.Θουκ.6 ὡς μείζονος ἢ δυνατῆς πεσεῖν εἰς σύνοψιν ἀνθρωπίνου λογισμοῦ· **2**) κ. νεώτ. πίναξ περιεχομένων, ἡ περίληψις : Πλούτ.Ἠθ. 1057 σύνοψις τοῦ ὅτι παραδοξότερα οἱ Στωικοὶ τῶν ποιητῶν λέγουσι· **3**) συνοπτικὴ πραγματεία, ἐπιτομή : Εὐσ.Βί.Κωνστ.3,35, Ἀθανάσ.803 φρόντισον ἐν τάχει τὴν σύνοψιν ποιησάμενος εἰς τὴν τάξιν ἀνενεγκεῖν, Ἐπιγρ. κατὰ σύνοψιν παραγράφεσθαι· ‖ νεώτ. σύνοψις εὐαγγελίων ἡ ἑνιαία ἔκθεσις τῆς εὐαγγελικῆς διηγήσεως· ‖ μσν., νεώτ. κ. δημ. Ἱερὰ Σύνοψις (-η) ἢ ἁπλῶς Σύνοψις (-η) ἐγχειρίδιον περιέχον τὰς καθ' ἡμέραν ἐκκλησιαστικὰς προσευχὰς καὶ ἀκολουθίας καὶ προωρισμένον ἰδίᾳ πρὸς χρῆσιν τῶν λαϊκῶν· ‖ Σύνοψις Σάθα ἐκτενὴς χρονογραφία ἀπὸ κοσμογονίας μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1261 ὑπὸ Μιχαὴλ Παλαιολόγου ἀνακτήσεως τῆς Κ/πόλεως· **4**) πάπ. ἡ ἐκτίμησις : τὴν σύνοψιν τῶν δεομένων τόπων ζωγραφίας .. τοῦ βαλανίου· **5**) ὁμ. πάπ. κατὰ σύνοψιν ἀπαίτησις εἴσπραξις φόρου γενομένη συμφώνως μὲ τὴν βεβαίωσιν· **6**) ὁμ. πάπ. ὁ συγκαταλογισμὸς δαπάνης προσθέτου κ. γεν. ἡ δαπάνη, τὸ ἔξοδα : ἄνευ δημοσίας συνόψεως.

**συνόψισις**-εως (ἡ) (συνοψίζω) ἄ.συνοψισμὸς βλ.λ.1): Στουδ.Θεόδ.482C καταξιῶσαι τῆς τοῦ υἱοῦ σου συνοψίσεως, - συνόψισις τῆς διδαχθείσης ὕλης.

**συνοψισμός** (ὁ) (συνοψίζω) μσν. κ. νεώτ. ἡ ὁμοῦ ὄψις, θέα : Στουδ.Θεόδ.339C μὴ ἐπιτυχών μου τοῦ συνοψισμοῦ· **2**) νεώτ. ἡ ἐν συντομίᾳ περίληψις συγγραφῆς, ἐκθέσεως κτλ.: ὁ πρὸς σχολικὴν διδασκαλίαν συνοψισμὸς τῆς ἱστορίας.

**συνόψομαι** μέλλ. τοῦ συνορῶ βλ.λ.

**συνοψοφαγῶ**-έω μτγν. ὀψοφαγῶ ὁμοῦ, ἐσθίω νόστιμα ἐδέσματα μετά τινος ἢ ὁμοῦ : Πλούτ. Ἠθ.124C ἡδίων φανεῖται τοῦ συμμεθυσκομένου καὶ συνοψοφαγοῦντος.

**συνπετεῖν** δωρ. τ. ἀντὶ συμπεσεῖν, ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ συμπίπτω βλ.λ.

**συνρ-** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συρρ-.

**συνρέζω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συρρέζω βλ.λ.

**συνσ-** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συσσ-.

**συνσάττω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συσσάττω βλ.λ.

**συνσκ-** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συσκ-.

**σύνσκανοι** (οἱ) Ἐπιγρ. ἀντὶ σύσκηνοι βλ.λ.

**συνσπειρῶ**-άω ἐσφ. γρ. ἀντὶ συσπειρῶ βλ.λ.

**συνστ-** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συστ-.

**συνσταθμεύω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συσταθμεύω βλ.λ.

**συνστατής** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ συνέφηβος βλ.λ.

**συνστείχω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συστείχω βλ.λ.

**συνστεφανηφορῶ**-έω ἐσφ. γρ. ἀντὶ συστεφανηφορῶ βλ.λ.

**συνστύφω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συστύφω βλ.λ.

**συνστώρσει** Ἐπιγρ. ἀντὶ συστρώσει.

**συνσχολάζω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ συσχολάζω βλ.λ.

**συνσωφρονῶ**-έω ἐσφ. γρ. ἀντὶ συσσωφρονῶ.

**σύντα** δημ. κ. σύντας κ. σίντα σύνδεσμος, ὅταν, ὁσάκις : παροιμ. σύντα γέροι κουβεντιάζουν, μόνο τὰ παλιὰ θυμοῦνται.

**συνταγεύω** Ἐπιγρ. εἰμὶ ταγὸς ὁμοῦ μετά τινος.

**συνταγή** (ἡ) (συντάσσω) κ. νεώτ. ἡ διαταγή, ἡ προσταγή : Ἐπιγρ. κατὰ συνταγήν· ‖ κ. ἐπὶ χρησμοῦ : Ἐπιγρ. κατὰ συνταγὴν σωθεὶς χαριστήριον· **2**) προσυμπεφωνημένον σῆμα ἐν πολέμῳ : ΠΔΚριτ.20,38 συνταγὴ ἦν .. μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ (δ. γρ.)· **3**) γεν. τὸ ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένον, προδιατεταγμένον : αὐτ.Ἔσδρ.2,10,14 ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν (εἰς ὡρισμένους πρότερον χρόνους)· **4**) μτγν. κ. νεώτ. ὁδηγία ἰατροῦ πρὸς σύνθεσιν καὶ παρασκευὴν φαρμάκων, ρετσέτα : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,44 συνταγὰς καὶ θεραπείας τὰς ἀπὸ Σαράπιδος δοθείσας, αὐτ.5,89 νοσῶν τὸν στόμαχον καὶ συνταγῆς δεόμενος· ‖ νεώτ. κ. πᾶσα ὁδηγία φαγητοῦ, γλυκίσματος· **5**) κτ. πληθ. σύμβασις, συμφωνία : Ἰάμβλ.Πυθ.31,185 πρὸς τὰς συνταγὰς καὶ τὸ ἀψευδεῖν ἐν αὐταῖς οὕτως εὖ παρεσκεύαζε τοὺς ὁμιλητὰς Πυθαγόρας.

**σύνταγμα**-ατος (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. ξυν- τὸ συντεταγμένον, τὸ ἐν τάξει τεθειμένον σύνολον, ἰδίᾳ μοῖρα, σῶμα στρατιωτῶν ἐν τάξει παρατεταγμένων, ὅθ. τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων ἡ παρατεταγμένη δύναμις αὐτῶν : Ξεν.Ἑλλ.3,4,2 εἰς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ ξύνταγμα τῶν ξυμμάχων, αὐτ.5,2,20· ‖ σύνταγμα ἱππέων σῶμα, μονὰς ἱππικοῦ, ἴλη : Πολύβ.9,3,9· ‖ σύνταγμα πεζῶν τμῆμα πεζικοῦ, κοόρτις : αὐτ.11,23,1 «τοῦτο δὲ κα-

λεῖται τὸ σύνταγμα τῶν πεζῶν παρὰ Ῥωμαίοις κοόρτις»· **2)** νεώτ. κ. δημ. στρατιωτικὴ ὀργανικὴ μονὰς ἀποτελουμένη ἐξ ὡρισμένου ἀριθμοῦ ταγμάτων, ἰλῶν ἢ πυροβολαρχιῶν : **τὸ σύνταγμα εὐζώνων φρουρᾶς Ἀθηνῶν**· **3)** ὁμ. συνεκδ. ὁ τόπος, τὸ μέρος ἔνθα στρατωνίζεται ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἡ ἀποτελοῦσα τὴν ἀνωτέραν μονάδα : **ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ αὔριο πρέπει νὰ βρίσκωνται στὸ σύνταγμα**· **4)** μτγν. διπλῆ τάξις ἢ τάγμα : Ἀσκληπιόδ.2,8· **5)** μτγν. συνεκδ. κ. νεώτ. σύνολον, πλῆθος ἀνθρώπων ὁμοῦ πραττόντων ἢ πασχόντων τι : Λουκ.Τίμ.58 **Βλεψίας ἐκεῖνος καὶ Λάχης καὶ Γνίφων καὶ ὅλως τὸ σύνταγμα τῶν οἰμωξομένων**, - τὸ σύνταγμα τῶν θεσιθηρῶν· **6)** τὸ συντεταγμένον σύνολον τῶν θεμελιωδῶν νόμων τοῦ πολιτεύματος μιᾶς χώρας, πολιτικαὶ διατάξεις, νομοθεσία : Ἰσοκρ.7,28, αὐτ.12, 151, Πολύβ.6,50,2 **οὔτε ἐστὶν οὔτε γέγονεν οὐδὲν αἱρετώτερον τοῦ Λακωνικοῦ καταστήματος καὶ συντάγματος**· **7)** νεώτ. κ. δημ. νόμος θεμελιώδης ἀπορρέων οὐχὶ ἐκ τῆς κοινῆς νομοθετικῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς συντακτικῆς λειτουργίας τῆς πολιτείας, καθορίζων τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς πολιτειακῆς συγκρατήσεως, περιορίζων πάσας τὰς συντεταγμένας κρατικὰς λειτουργίας καὶ αὐτὴν τὴν νομοθετικὴν καὶ ἔχων τοπικὴν δύναμιν ἐπηυξημένην ἐν σχέσει πρὸς τοὺς κοινοὺς νόμους, ἄ. συνταγματικὸς χάρτης : **ὁ νόμος εἶναι ἄκυρος, ὅταν προσκρούῃ εἰς ρητὴν διάταξιν τοῦ συντάγματος**· **8)** μτγν. τάξις πολιτῶν, τάξις ἀνθρώπων : Διόδ.Σ 1,74 **ἔστι δὲ ἕτερα συντάγματα τῆς πολιτείας γ', τό τε τῶν νομέων καὶ τὸ τῶν γεωργῶν καὶ . .**· **9)** μτγν. συλλογὴ πολλῶν συντεταγμένων συγγραμμάτων συγγενοῦς ὕλης, κ. γεν. σύγγραμμα, βιβλίον, ἰδίᾳ καθ' ὅσον εἶναι ἔργον ἐπισταμένης φιλοπονίας : Διόδ.Σ 1,3 **ἔπειτα διὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνταγμάτων δυσκατάληπτος γίνεται . . ἡ ἀνάληψις**, Πλούτ.Ἠθ.1036C, Γαλ.15,490· || νεώτ. συλλογὴ ἱστορικῶν ἢ ἄλλων μνημείων μεθοδικῶς ταξινομημένων : **σύνταγμα θείων καὶ ἱερῶν κανόνων** (συλλογὴ τῶν πηγῶν τοῦ κανονικοῦ δικαίου τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας)· **10)** μτγν. τὸ κύριον, τὸ βασικὸν μέρος ἐπιστήμης ἢ διδασκαλίας τινός : Πλούτ.Νομ.22 **ᾧ λογισμῷ φασι μηδὲ τοὺς Πυθαγορικοὺς εἰς γραφὴν κατατίθεσθαι τὰ συντάγματα**· **11)** ἐπιβεβλημένη συνδρομή, συνεισφορά, σύνταξις βλ.λ.19) : Αἰσχίν. 3,95, αὐτ.97 **ὡς ἥκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον**· **12)** σύνταξις βλ.λ., συμφωνία : Ἔφορ. 149J **πληγῶν τῶν ἐν γυμνασίοις καὶ μάχαις ταῖς κατὰ σύνταγμα**· **13)** συμφωνία μουσικῶν φθόγγων, ἁρμονία : Ἀριστλ.Πολιτ.1290a,22 **συντάγματα τὰ μὲν Δώρια, τὸ δὲ Φρύγια καλοῦσιν**, Ἐπιγρ.· **14)** μτγν. ἐπὶ ἔργου γραμματικῆς συνθέσεως, συντακτικὸν στοιχεῖον : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπίρρ.122,17· **15)** νεώτ. κ. δημ. **Σύνταγμα** ὡς κύρ. ὄν. (κτ. βραχυλογίαν) ὄνομ. τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐν Ἀθήναις.

**συνταγματαρχεύω** νεώτ. ἐκτελῶ χρέη συνταγματάρχου βλ.λ.2).

**συνταγματάρχης** (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συντάγματος βλ.λ.1) : Λουκ.Διόν.2 **πάνυ πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ**, αὐτ. Ψευδολ.18, Ἐπιγρ.Ρόδου· **2)** νεώτ. κ. δημ. βαθμὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, ἀμέσως κατώτερος τοῦ βαθμοῦ ὑποστρατήγου, διοικητὴς στρατ. συντάγματος βλ.λ.2).

**συνταγματαρχία** (ἡ) μτγν. τὸ ἀξίωμα τοῦ συνταγματάρχου βλ.λ.1): Ἀρρ.Τακτ.10,9, Αἰλ.Τακτ.9,10.

**συνταγματάρχινα** (ἡ) δημ. ἡ σύζυγος συνταγματάρχου βλ.λ.2).

**συνταγματαρχῶ**-έω μτγν. εἶμαι συνταγματάρχης βλ.λ.1) : Φίλ.2,66 **μόνον οὐ συνταγματαρχῶν καὶ τοὺς ἄλλους ἀλείφων ἐπὶ δυσμενείᾳ**.

**συνταγματικός**-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σύνταγμα βλ.λ.9), ὅθ. **τὰ συνταγματικὰ** ὡς οὐσ. καλῶς διατεταγμένα καὶ πλήρη συγγράμματα, διεξοδικὴ καὶ τακτικὴ πραγματεία, ἀντιθ. ὑπομνηματικά : Ἀμμών.Κατ.4,4, Συμπλίκ.Κατ.4,20· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ὑπαγόμενος εἰς τὸ σύνταγμα βλ.λ.6) μιᾶς χώρας, ὁ συμμορφούμενος ἢ ὁ σύμφωνος πρὸς αὐτό : **συνταγματικὸν δίκαιον** (κλάδος τοῦ δικαίου ἀσχολούμενος μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς πολιτείας), - **συνταγματικὴ διάταξις νόμου**, - **συνταγματικὸς πολίτης** (πολίτης ἔχων ἀντίληψιν τῶν ἐκ τοῦ συντάγματος ἀπορρεόντων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ)· **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ διοικῶν ἢ διοικούμενος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συντάγματος βλ.λ.6) : **συνταγματικὴ βασιλεία**, - **συνταγματικὸν πολίτευμα**.

**συνταγματικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συνταγματικοῦ βλ.λ.2), τὸ νὰ εἶναί τι σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ συντάγματος : **ἀμφισβητεῖται ἡ συνταγματικότης τοῦ νόμου - τοῦ διατάγματος - τῆς διατάξεως**.

**συνταγματικῶς** ἐπίρρ. νεώτ. συμφώνως πρὸς τὸ σύνταγμα βλ.λ.6) μιᾶς χώρας.

**συνταγμάτιον** (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σύνταγμα βλ.λ.9), συγγραμμάτιον : Ἀθανάσ.1, 160, αὐτ.684, Εὐστ.Διον.Περ.1· **2)** μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ἡ τάξις τῶν μητροπόλεων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ πατριαρχικὸν κλῖμα Κων/πόλεως.

**συνταγματογράφος** (ὁ) μτγν. συνερανιστής, συγγραφεὺς ἔργου τινός, πραγματείας, διατριβῆς : Βέττ.Βάλ.150,6.

**συνταγογραφία** (ἡ) νεώτ. τὸ σύνολον τῶν κανόνων πρὸς ἀναγραφὴν τῶν συνταγῶν· **2)** τὸ βιβλίον τὸ περιέχον τοὺς κανόνας τοὺς πρὸς ἀναγραφὴν τῶν συνταγῶν ὡρισμένους.

**συνταγολογία** (ἡ) νεώτ. τὸ μέρος τῆς φαρμακολογίας τὸ ἀφορῶν τὴν σύνταξιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν φαρμακευτικῶν συνταγῶν.

**συνταγολόγιον** (τὸ) νεώτ. βιβλίον, ἐν ᾧ ἀναγράφει ὁ φαρμακοποιὸς τὰς ἐκτελουμένας καθ' ἑκάστην συνταγάς.

**συνταγοτεχνία** (ἡ) νεώτ. κ. **συνταγοτεχνική** ἡ τέχνη τῆς συντάξεως φαρμακευτικῶν συνταγῶν.

**συνταιριάζω** δημ., παθ. **συνταιριάζομαι**, ἀόρ. παθ. **συνταιριάστηκα**, ταιριάζω τι μετ' ἄλλου, συνδυάζω, συναρμόζω, προσαρμόζω· **2)** ἀμτβ. προσαρμόζομαι, ταιριάζω ἐγὼ μὲ ἄ., ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ πραγμ.

**συνταίριασμα** (τὸ) δημ. συνδυασμός, συναρμολόγησις, προσαρμογή.

**συνταιριαστός**-ή-ό δημ. ὁ συνταιριαχτὸς βλ.λ.

**συνταιριαχτός**-ή-ό δημ. ὁ δυνάμενος νὰ συνταιριαστῇ, νὰ συναρμολογηθῇ ἢ ὁ συνταιριασμένος, συνηρμολογημένος· || κ. ἐπίρρ. **-ά**.

**συντακής**-οῦς-ές μτγν. ἀσθματικός, ὁ ἐξ ἄσθματος πάσχων ἢ φυματικός, φθισικός : Φιλόστρ. Σοφ.2,1,15 **ἐτελεύτα μὲν οὖν ἀμφὶ τὰ ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα συντακὴς γενόμενος**.

**συντακτήρ**-ῆρος (ὁ) λεξ. ὁ συντάσσων, διευθετῶν τι : ΕΜ 421,24.

**συντακτήριος**-ον μτγν. κ. μσν. **ὁ** συντακτικὸς βλ.λ.1) : Φώτ.Βιβλ.108,14, ΕΜ 421,24· **2)** **συντακτήριος** (λόγος) (ὁ) ὡς οὐσ. ἀποχαιρετιστήριος λόγος· Κύρ., Γλωσσ. cod.Reg.930 «συντακτήριοι οἱ ἐν ἐξόδοις ταῖς τῶν πόλεων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων ἀποχαιρετισμοί, οἷος ὁ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου» : Ζωναρ.Χρον.2,36D **τὸν συντακτήριον ὁ ἅγιος συγγραφάμενος καὶ δημοσίᾳ ἀ-**

ναγνοὺς **ἐξέστη τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὴν οἰκείαν πατρίδα ἐπανῆλθε**· ‖ μσν. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. τὸ οὐδ. **συντακτήριον** ὡς οὐσ. : Θεοφάν.Κερ.'Ομ 6 **καὶ μόλις ἐπισκήπτοντα τῇ μητρὶ τὰ τελευταῖα καὶ συντακτήρια.**

**συντάκτης** (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ συντάσσων ἢ συντάξας γραπτόν τι κείμενον, ὁ διατυπῶν τι ἐγγράφως : Ἐπιφάν.1,398C, **- ὁ συντάκτης τῆς προκηρύξεως - τῆς ἐκβιαστικῆς ἐπιστολῆς - τῆς πραγματείας**· ‖ εἰδικώτ. ὁ συντάσσων λήμματα ἐν λεξικοῖς : **συντάκτης τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου - τοῦ Μεγάλου Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης**· **2)** νεώτ. κ. δημ. κ. ὡς οὐσ. ὁ κατ' ἐπάγγελμα μετέχων τῆς συντάξεως ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, δημοσιογράφος, ἐν χρ. μετ' εἰδικοῦ προσδ. κτ. γενικ. κ. ἀπολύτως : **συντάκτης τῆς Ἑστίας - τοῦ Βήματος - τῆς Καθημερινῆς, - λαχεῖον - σωματεῖον τῶν συντακτῶν.**

**συντακτικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ τεθειμένος, ὁ κείμενος ὁμοῦ, ὁ συντεθειμένος, ἢ ὁ εἰς σύνταξιν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἐπιτήδειος, συντακτήριος : Θέων Σμ.12Η **οὐ γὰρ ῥυθμῶν μόνων καὶ μέλους συντακτικὴν** (τὴν μουσικὴν φασιν οἱ Πυθαγορικοί), **ἀλλ' ἁπλῶς παντὸς συστήματος,** Σουΐδ.· **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύνταξιν, τὴν σύνθεσιν, τὴν διάταξιν, τὴν διαρρύθμισιν, τὴν συγκρότησιν : **συντακτικὸς τύπος** (ὁ δεικνύων τὴν διάταξιν τῶν ἀτόμων ἐν τῷ μορίῳ χημικῆς τινος ἑνώσεως)· **3)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύνταξιν, τὴν ἀνοχώρησιν, τὸν ἀποχωρισμόν, ὅθ. **συντακτικὸς** (λόγος) ἢ **συντακτικὴ** (ῥῆσις ἢ λαλιὰ) ὡς οὐσ. ἀποχαιρετιστικὸς λόγος, ἀποχαιρετιστήριος ὁμιλία : Μέν.Ῥήτ. 430S, αὐτ.432S, Ἱμέρ.'Εκλ.11,24,16 **ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἑταίρους συντακτικῆς ὅτε ἐξῄει ἐπὶ Κόρινθον**· **4)** πάπ. ὁ **συντακτικός** ὡς οὐσ. ὑπάλληλος ἐν Αἰγύπτῳ ἔργον ἔχων τὴν κατάταξιν τῶν πολιτῶν εἰς τάξεις, ἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν φορολογίαν· **5)** νεώτ. ὡς ὅρος πολιτικός, ὁ ἀφορῶν εἰς τὴν σύνταξιν νέου καταστατικοῦ χάρτου ἢ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ πολιτεύματος, ὁ ἔχων τὴν πρὸς τοῦτο ἰσχὺν ἢ ἐξουσιοδότησιν, ἢ ὁ δι' οὗ πραγματοῦται, γίνεται τοῦτο : **συντακτικὴ συνέλευσις - ἐξουσία - πρᾶξις**· **6)** ὁμ. γραμμ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου : **συντακτικοὶ κανόνες**· **7)** ὁμ. τὸ οὐδ. **συντακτικὸν** ὡς οὐσ. τὸ μέρος τῆς γραμματικῆς τὸ πραγματευόμενον περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου καὶ τῶν κανόνων αὐτῆς· **8)** ὁμ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σύνταξιν ἐπιστημονικοῦ τινος ἔργου ἢ ἐφημερίδος : **τὸ συντακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Λεξικοῦ - τῆς Πρωΐας.**

**συντακτός**-ή-όν μτγν. ὁ συντεταγμένος μετά τινος : Στωικ.άπ.2,59 **συντακτὸς ὀρθῇ πτώσει**· **2)** ἀπολ. **πρᾶγμα σύντακτὸν περί τινος** ὡς ὁρισμὸς τοῦ κατηγορήματος : Ἀπολλδ.Στωικ.άπ.2,59, Διογ.Βαβ.π.Διογ.Λ 7,58 **στοιχεῖον λόγου ἄπτωτον, σημαῖνόν τι συντακτὸν περί τινος ἢ τινων, οἷον γράφω, λέγω.**

**συνταλαιπωρία** (ἡ) μτγν. ἡ ἐν ταὐτῷ ταλαιπωρία, τὸ ταλαιπωρεῖσθαι ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου, τὸ νὰ συνυποφέρῃ τις : Πολύβ.28,6,7 **οἵτινες πρὶν ἢ λαβεῖν πεῖραν τῆς τούτων ἐξουσίας, ἐν ταῖς μεγίσταις συνταλαιπωρίαις** (ἰδ.ἀνάγν. εἰσὶ ταλαιπωρίαις).

**συνταλαίπωρος**-ον μτγν. ὁ μετέχων τῆς ταλαιπωρίας καὶ κακουχίας ἄλλου, ὁ ἐπίσης ταλαιπωρούμενος : Κλημέντια 316Β, Τερτυλλ.2,374Β.

**συνταλαιπωρῶ**-έω κ. μσν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ εἰς ταλαιπωρίαν ἢ θλῖψιν εὑρίσκομαι, εἶμαι, ταλαιπωροῦμαι ὁμοῦ μετά τινος, συμμετέχω τῆς ταλαιπωρίας τινός : Σοφ.ΟΚ 1136 **τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε,** Ἀριστφ.Λυσ.1221 **χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν**· ‖ μτγν. συμπάσχω, συνυποφέρω : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,2 **ξυνταλαιπωρέει ἡ ἀρτηρίη τῷ στομάχῳ,** Γρηγ.Ν'Ιστ.Βυζ.12,5,363D **ξυνταλαιπωρεῖν εἰδότα κατά τε τὰς ὑπαίθρους καὶ χειμερίας στρατοπεδείας αὐτοῖς**· **2)** μτγν. τὸ μέσ. συμμοχθῶ, συνεργάζομαι μετά τινος : Ῥουφ.άπ.72.

**συνταλασιουργῶ**-έω ποι. ταλασιουργῶ, ἀσκῶ τὴν ταλασιουργίαν ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, ἐργάζομαι ἔρια, γνέθω μαλλιὰ μαζί : Κλέαρχ.6 **ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἱστοῖς συνταλασιουργοῦντος.**

**συνταμίας** (ὁ) μτγν. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ταμίας : Δίων Κ 48,21 **τὸν συνταμίαν προσεποιήσατο** (ὁ.γρ. συνταμιεῖαν).

**συντάμνω** ἰων. τ. τοῦ συντέμνω βλ.λ. : Ἡρ.7,123 **ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς ὁ Ξέρξεω συντάμνων ἀπ' Ἀμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραῖον.**

**συντανύω** ποι. συντείνω, τανύω, τείνω ὁμοῦ, τεντώνω μαζί : Πίνδ.Π 1,81 **πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ** (περιλαβὼν τὰς ἐκβάσεις πολλῶν γεγονότων ἐντὸς μικρᾶς περιοχῆς, συντεμὼν εἰς ἓν καὶ συμπλέξας αὐτάς).

**συνταξιαρχία** (ἡ) μτγν. σύνταγμα βλ.λ.2) : Ἀσκληπιόδ.2,9.

**συνταξιδεύω** νεώτ., ἀόρ. **συνεταξίδευσα,** ταξιδεύω βλ.λ , ὁμοῦ μετά τινος : **ὁ πρωθυπουργὸς συνεταξίδευσε μετὰ τοῦ βασιλέως.**

**συνταξιδιώτης** (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-ῶτις-ιδος,** δημ. **-ώτισσα,** ὁ ὁμοῦ ταξιδεύων, ὁ σύντροφος ἐν ταξιδίῳ.

**συντάξιμον** (τὸ) πάπ. λαογραφία βλ.λ.2) τῇ προσθήκῃ μικροτέρων τινῶν φόρων.

**συντάξιμος**-ον νεώτ. ὁ παρέχων δικαίωμα χορηγήσεως ἢ λήψεως συντάξεως : **ὁ χρόνος τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας λογίζεται συντάξιμος,-συντάξιμος** μισθός (ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται ἡ σύνταξις).

**συνταξιοῦχος**-ον νεώτ. ὁ λαμβάνων σύνταξιν.

**σύνταξις**-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις τοῦ συντάσσω, ἡ κατὰ τάξιν διευθέτησις, διάταξις, συγκρότησις, τακτοποίησις, παράταξις, ἰδίᾳ ἐπὶ στρατιωτῶν, ἡ κανονικὴ καθ' ὡρισμένην τάξιν συνάθροισις ἀνδρῶν ἢ ἡ καθ' ὡρισμένον σχηματισμὸν συγκέντρωσις μονάδων στρατοῦ ἢ πολεμικῶν πλοίων : Θουκ.6,42 **ξύνταξιν ὥσπερ ἔμελλον ὁρμιεῖσθαι οἱ στρατηγοὶ ἐποιήσαντο,** Ξεν.ΚΠ 2,4,1, Ἀριστλ.Πολιτ.1322a,36, αὐτ.1297b,19 **ἄνευ συντάξεως ἄχρηστον τὸ ὁπλιτικόν**· ‖ νεώτ. **σύνταξις** ( παράγγελμα πρὸς κανονικὴν συνάθροισιν τῶν ἀνδρῶν στρατιωτικῆς μονάδος ἢ γυμναζομένου τμήματος μαθητῶν ἢ ἐφήβων· **2)** στράτευμα παρατεταγμένον, ἐν παρατάξει ὄν : Ξεν. ΚΠ 8,1,14 **κατενόησέ πως τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν**· **3)** σύνταγμα βλ.λ.1), σῶμα στρατιωτῶν συγκεκροτημένον : αὐτ.Ἑλλ.5,2,37 **ἡ εἰς τοὺς μυρίους σύνταξις,** Πλούτ.'Αριστ.21 **εἶναι δὲ σύνταξιν Ἑλληνικὴν μυρίας μὲν ἀσπίδας** (τὸ ἐκ πασῶν τῶν συμμάχων Ἑλληνίδων πόλεων συνιστάμενον στράτευμα)· **4)** συνδιάταξις, τακτοποίησις, συστηματοποίησις, σύστημα, τάξις : Πλάτ.Πολ. 462C, αὐτ.591D, αὐτ.Τίμ.24C **ταύτην τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν ἡ θεὸς προτέρως ὑμᾶς διακοσμήσασα κατῴκισεν**· **5)** ὀργανισμός, συνδιάταξις : αὐτ.Νόμ.685C **ἐκείνην τὴν συσταθεῖσαν σύνταξιν ἐδέδισαν οἱ τότε,** Ἀριστλ.Πολιτ.1325a,3, Δημ.182 **ὅλον τὸν τρόπον τῆς συντάξεως** (ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ συστήματος τῶν συμμοριῶν)· **6)** σύστημα, κανών: αὐτ.14 σ- **μίαν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα,** αὐτ.168, Ἀλεξ.162,10 **τὰ μέρη δ' ἡμῶν χἠ σύνταξις τοῦ βίου ἐστὶν κύαμος, θέρμος, λάχανον**· ‖ συν-

**τάξεις ἁρμονίας** συμφωνίαι, μουσικὸ συστήματα, μουσικοὶ κανόνες : Ἱππ.Διαίτ.1,18, Ἀρτέμων π.Ἀθήν.14,636Ε· **7)** τὸ σύστημα, ἡ τάξις, ἡ κατάστασις τοῦ σύμπαντος : Σωσίπ.1,31 **ἐν περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως**· **8)** συγκρότησις, σύστασις : Ἀριστλ.Μετ.355b,10 **εἰς τὰς σάρκας καὶ τὴν ἄλλην σύνταξιν τῶν μερῶν**· ‖ κ. ἐπὶ βιβλιοθήκης : Στράβ.131,54· ‖ **ἡ σύνταξις τοῦ ἐνιαυτοῦ** ἡ σύνθεσις, τὸ σύστημα τοῦ ἔτους, τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος : Ἐπιγρ.· **9)** σχηματισμός, κατασκευή: Ἐπιγρ.Ἐφέσου **ἡ σύνταξις τοῦ περιθύρου**· **10)** κ.νεώτ. σύνθεσις, συστηματικὴ διαπραγμάτευσις, πραγματεία, συγγραφή : Ἀριστλ.Ῥητ.Ἀλ. 1446a,34, Πολύβ.1,3,2, αὐτ.4,2, Ἱππαρχ.1,1,8, Φιλόδ. Ῥήτ.1,130S, Διον.Ἀλ.Σύνθ.4, Στράβ.1,1,23 **εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν φιλοσοφίαν ἔγνωμεν προσθεῖναι καὶ τήνδε τὴν σύνταξιν**· ‖ κ. νεώτ.κατάρτισις, ἐγγραφή, κατασκευή, φτιάξιμο : **ἡ σύνταξις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων**· **11)** μτγν. συλλογὴ πραγματειῶν : Διογ.Λ 7,190 **λογικοῦ τόπου τοῦ περὶ τὰ πράγματα, σύνταξις πρώτη,** Πτολ. Τετράβ.16, Γαλ.19,200· **12)** νεώτ. ἡ διατύπωσις ἐγγράφου λόγου, συγγραφὴ οἱουδήποτε γραπτοῦ κειμένου : **ἡ σύνταξις τῶν κυρίων ἄρθρων ἐφημερίδος, - ἐπερατώθη ἡ σύνταξις τοῦ Λεξικοῦ, - σύνταξις συμβολαίου - ἰατροδικαστικῆς ἐκθέσεως**· **13)** ὁμ. συνεκδ. τὸ συντακτικὸν προσωπικὸν πολυτόμου τινὸς ἔργου ἢ ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ : **διευθυντὴς τῆς συντάξεως τοῦ Λεξικοῦ - τοῦ Ἑλ. Βήματος, - τὰ χειρόγραφα δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὴν σύνταξιν**· **14)** μτγν. κανὼν πλοκῆς, τρόπος συνθέσεως : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.55,18· **15)** μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. ἡ ἐν τῷ προφορικῷ ἢ γραπτῷ λόγῳ πλοκὴ τῶν λέξεων καθ' ὡρισμένους κανόνας, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἴδιον μέρος τῆς γραμματικῆς, τὸ συντακτικόν : Πλούτ.Ἠθ.731F, Γαλ.16,736 **τὴν σύνταξιν τῶν ὀνομάτων, - ἡ σύνταξις τῆς περιόδου εἶναι καθ' ὑπόταξιν**· ‖ **Περὶ τῆς συντάξεως τῶν λεγομένων** τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου : Στωικ.ἀπ.2,6· ‖ **Περὶ συντάξεως** τίτλος ἔργου Ἀπολλωνίου τοῦ Δυσκόλου· **16)** κανὼν συνδυασμοῦ ἤχων ἢ γραμμάτων : ΕΜ 252,45 **τὸ χ** (ἐν τῇ λ. δέγμενος) **εἰς γ μετεβλήθη, τῆς συντάξεως οὕτως ἀπαιτούσης**· **17)** μτγν. συμβολή, συνθήκη, συμφωνία, συμβόλαιον, σύμβασις : Πολύβ.5,3,3 **ἐκ τῶν Πατρῶν κατὰ τὴν σύνταξιν ἔπλει,** αὐτ.8,16,5 **κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ σύνταξιν,** Πλούτ.Ἠθ.813B **ὥσπερ ἀπὸ συντάξεως ἥκοντας τὴν αὐτὴν λέγειν γνώμην**· **18)** Ἐπιγρ. ἀπόφασις ἢ διάταξις· **19)** ἐπιβεβλημένη συνδρομή, ὑποχρεωτικὴ συνεισφορὰ τῶν πολιτῶν **κατὰ τὰς τάξεις** ἢ κλάσεις (λέξις εἰσαχθεῖσα ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Καλλιστράτου χάριν ἠπιωτέρας ἐκφράσεως τοῦ ὅρου φόρος) : Ἰσοκρ.7,2, αὐτ.8,29, Δημ.60 **εἴτε συμμάχους εἴτε σύνταξιν εἴτ' ἄλλο τι βούλεταί τις κατασκευάζειν τῇ πόλει,** αὐτ.305, Αἰσχίν.3,96, Ἐπιστ.Μ'Ἀλεξάνδρου **ἐν** Ἐπιγρ., Πάπ. **κατ' ἄνδρα τελούντων σύνταξιν, αὐτ. ὑφίσταται τοῦ ζυτοπωλείου . . σύνταξιν δώσειν εἰς τὸ βασιλικὸν τὴν ἡμέραν κριθῶν** (ἀρταβῶν) ιβ'· **20)** ἀμοιβή, πληρωμή, ἡ λ. ἐν χρ. πρὸς ἠπιωτέραν ἔκφρασιν τοῦ μισθός : Δημ.95 **οὔτε τὰς συντάξεις Διοπείθει δίδομεν,** Πλούτ.Λούκ.2, Διόδ.Σ 1,75, Πάπ. **εἰς τὰς συντάξεις ἱερῶν**· ‖ μισθός, πληρωμή, ἰδίᾳ στρατιωτῶν ἢ ὑπαλλήλων : Διόδ.Σ 5,46 **οἱ δὲ στρατιῶται λαμβάνοντες τὰς μεμερισμένας συντάξεις,** Λουκ. Ἑταιρ.Δ 15,3, Πάπ.· ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ κουρέως : αὐτ.· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μουσείου Ἀλεξανδρείας : Ἀθήν.11,493F· **21)** μτγν. σιτηρέσιον, ἐτησία ἀμοιβή : Πλούτ.Ἀλέξ.21 **συντάξεις δὲ καὶ μείζονας ἐκαρποῦντο τῶν προτέρων**· **22)** νεώτ. κ. δημ. μηνιαία ἐπιχορήγησις καταβαλλομένη ἰσοβίως εἰς νομίμως ἀποχωρήσαντα τῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλον πολιτικόν, στρατιωτικὸν κττ., ἢ μετὰ θάνατον αὐτοῦ εἰς ἀνιόντας ἢ κατιόντας συγγενεῖς του : **ἡ σύνταξις εἰσπράττεται καθ' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν, - δὲν συνεπλήρωσεν ἀκόμη τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς του** (ἤτοι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως δικαιοῦται συντάξεως)· **23)** πάπ. ἐκχώρησις, μεταβίβασις : **ὅσοι . . ἐν συντάξει . . ἔχουσιν κώμας καὶ γῆν** (ὅσοι ἔχουν ἰδιοκτήτους γαίας καὶ καρποῦνται αὐτὰς χωρὶς νὰ ἔχουν καὶ τὴν διεύθυνσιν καὶ φροντίδα των)· **24)** πάπ. **ὁ ἐπὶ τῆς συντάξεως** ὑπάλληλος διαχειριζόμενος τὰς ὡς ἄνω 23) ἐκχωρηθείσας γαίας.

**συνταπεινοῦμαι**-όομαι μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ταπεινοῦμαι : Στράβ.17,1,48 **συναναβαίνει καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ,** Ἀρρ.Ἐπικτ.3,24,1, Ἰάμβλ.Προτρ. 21, κς', Θεοδόσ.Διακ.Ἀκρ.5,111.

**συντάραξις**-εως (ἡ), ἀττ. κ. ἰων. **ξυν-** ἐν ἰατρ. σημ. παντελὴς τάραξις, παντελὴς σύγχυσις : Ἱππ. Ἀρχ.Ἰητρ.21 **ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇσι νούσοισι τῇσι μακρῇσι γίνονται πολλαὶ ξυνταράξεις,** Ἀριστλ.Πρ. 859a,26· κ. γεν. : Πλούτ.Ἠθ.728B **ἡ τῶν στρωμάτων συντάραξις.**

**συνταράσσω** κ. νεώτ., ἀττ. **-άττω,** ἀόρ. **συνετάραξα,** παθ. ἀόρ. **συνεταράχθην,** μτχ. παθ. παρακ. **συντεταραγμένος,** ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἢ παντελῶς ταράττω, ὁμοῦ ἢ σφοδρῶς ταράσσω, διαταράσσω, ἐμβάλλω εἰς ταραχήν, σύγχυσιν, ἀνακατεύω, τὰ κάνω ἄνω κάτω : Ἰλ.Σ 86 **σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε,** αὐτ.Α 579 **σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ,** Ἡρ.9,49 **τὴν κρήνην συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν**· κ. παθ. : Αἰσχ.Πρ.1088 **ξυντετάρακται αἰθὴρ πόντῳ**· ‖ κ. μτφ. : Ἡρ.3,138 **ἵνα μὴ συνταράξῃ τὴν Ἑλλάδα,** Εὐρ.Ἡρακλ.378 **μή μοι δορὶ συνταράξῃς τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν πόλιν,** Ἀνδοκ.1,68, Ἰσοκρ.4,147, Αἰσχίν.2,106 **ἀπαγορεύω μὴ συνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις**· κ. παθ. : Σοφ.Ἀντ.1080 **συνταράσσονται πόλεις,** Εὐρ.ΙΤ 557, Θουκ.3,84 **ξυνταραχθέντος τοῦ βίου τῇ πόλει,** αὐτ.2,52 **νόμοι πάντες ξυνεταράχθησαν,** Δημ.775 **ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος**· **2)** συγχέω, φέρω, ἐπιφέρω σύγχυσιν : Ἀριστφ.Νεφ.1037 **καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι,** Δημ.714 **πάντα τὰ πράγματα συνταράξαι,** αὐτ.1404, Ἐπίκ.Δόξ.37, αὐτ. 24· κ. παθ. : Θουκ.7,81 **ὡς τῆς νυκτὸς τότε ξυνεταράχθησαν**· **3)** κ. νεώτ. ἀνακυκῶ, ἀνακατεύω, κάμνω ἄνω κάτω : Ἡρ.9,49 **τὴν κρήνην συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν**· **4)** μτφ. διὰ συγχύσεως, δι' ἀναταράξεως μεταβάλλω : αὐτ.1,59 **οὔτε τιμὰς τὰς ἐούσας συνταράξας οὔτε θέσμια μεταλλάξας**· **5)** ἐπὶ ὑπολογισμῶν, ἀνατρέπω, ἐν χρ. τὸ παθ. : αὐτ.5,65 **πάντα αὐτῶν τὰ πρήγματα συνετετάρακτο**· **6)** κ. νεώτ. μτφ. προξενῶ μεγάλην ψυχικὴν ταραχήν, συγκλονίζω, συγκινῶ σφοδρῶς : **τὸν συνετάραξε τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα**· κ. παθ. : αὐτ.1,44 **τῷ θανάτῳ τοῦ παιδὸς συντεταραγμένος,** Ἀριστφ.Λυσ.7, Πλάτ.Νόμ.798A **συνταραχθεὶς ὑπὸ νόσων**· **7)** μτγν. **συνταράσσω πόλεμον** κινῶ, ἀνακινῶ, ἐγείρω πόλεμον : Πολύβ.4,1,4 **κινεῖν τὰ καθεστῶτα καὶ συνταράξαι τὸν πόλεμον,** Πλούτ.Ἀριστ.20 **εἰ βούλονται μὴ συνταράξαι πόλεμον ἐμφύλιον.**

**συνταργανοῦμαι**-όομαι μτγν. συγκλείομαι, συμπλέκομαι, περιτυλίσσομαι : Λυκόφρ.1101 **ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένας.**

**σύνταρρος**-ον (ταρρός, ταρσός) ὁ συμπεπλεγμένος, περίπλοκος, ὅθ. **δένδρον σύνταρρον οὗ**

αἱ ρίζαι συναυξάνουσι μετὰ ριζῶν **ἄλλων δένδρων** συμπλεκόμεναι, **περιπλεκόμενοι** μετ' αὐτῶν: Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,7,2, αὐτ.10,7

**συνταρροῦμαι** όομαι συμπλέκομαι, μπερδεύομαι ἢ πληροῦμαι συμπεπλεγμένων ριζῶν: Θεόφρ. ΦΑἴτ.3,7,7 **ὥστε συνταρροῦσθαι τά χωρία.**

**σύντασις**-εως (ἡ) ἡ ὁμοῦ ἢ ἐν ταυτῷ ἔντασις, τέντωμα, ἀντίθ. χάλασις: Ἱππ.Ἐπιδ.1,26, **β' κεφαλῆς βάρος καὶ τραχήλου σύντασις,** αὐτ.2,3,6, Ἀριστλ.Πρ.879b,17, Σωρ.2,17, Γαλ.6,198, αὐτ.15,609· **2)** διαστολή, διάτασις, τέντωμα: Ἱππ.Ἐπιδ.1,12 **καὶ ὑποχονδρίου ξύντασις μετ' ὀδύνης γίγνεται,** Πλούτ.Ἠθ.63F· **3)** σφοδρὰ προσπάθεια, ἔντασις ἰσχυρὰ τῶν δυνάμεων: Πλάτ.Συμπ.206B, αὐτ.Φιλ.46D **ἀγανάκτησιν καὶ ξύντασιν ἀγρίαν ποιεῖ,** Δίων Κ 43,37 **τῇ τῆς ψυχῆς συντάσει.**

**συντάσσω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ -**άττω** κ. ξυν-, ἀόρ. **συνέταξα,** δημ. (ἐ)σύνταξα, παθ. **συντάσσομαι,** μέσ. ἀόρ. α' **συνεταξάμην,** παθ. ἀόρ. **συνετάχθην,** παρακ. **συντέταγμαι,** μτχ. **συντεταγμένος,** δημ. **συνταγμένος,** τάσσω ὁμοῦ, συγκροτῶ, τοποθετῶ κατὰ τάξιν, ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ τακτοποιῶ, **βάλλω πολλά** ὁμοῦ, ἵν' ἀποτελέσωσιν ἓν ὅλον συγκεκρατημένον, ἰδίᾳ ἐπὶ στρατοῦ, **τοποθετῶ** εἰς τὴν σειράν, παρατάσσω, εἰς **παράταξιν** μάχης τοποθετῶ: Ἡρ.7,78 **τούτους δὲ συνέτασσον ἄρχοντες οἵδε,** Θουκ.8,28, Ξεν.Ἑλλ.4,8,28 **πρὶν ἐν Μυτιλήνῃ συντάξας τούς τε .. ὁπλίτας·** || **τὸ μέσ.** κ. ἐν μτβ. χρ.: αὐτ.2,4,34 **συνταξάμενος βαθεῖαν τὴν φάλαγγα·** || **συντάσσω τοὺς πεζοὺς τῷ ἱππικῷ** παρατάσσω ἐν τάξει, διηυθετημένον, εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν τὸ πεζικὸν μὲ τὸ ἱππικόν: αὐτ.7,5,24 **καὶ ἁμίππους πεζοὺς συνέταξεν αὐτοῖς·** || τὸ μέσ. παρατάσσομαι **ἐν** γραμμῇ **καὶ κατὰ** τάξιν πρὸς μάχην: Ἀριστφ.Λυσ.452 **ὁμόσε χωρῶμεν ξυνταξάμενοι·** || **κ.** παθ. παρατάσσομαι **εἰς** σχηματισμοὺς μάχης: Εὐρ.Ἡρ. 191, Θουκ.3,108 **μάλιστα ξυντεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ,** Ξεν.ΚΠ 1,4,18, Δημ.585, Ἀνν.Κομν. 14C **οὐ κατὰ φάλαγγα συντεταγμένοι ἐπῄεσαν ἅμα πάντες·** **2)** τάσσω, τοποθετῶ, βάλλω εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν: Πλωτῖν.6,1,25, Δαμάσκ.Ἀρχ.1· **3)** κ. **νεώτ.** διευθετῶ, **τακτοποιῶ,** συγκροτῶ, διοργανῶ, συναρμολογῶ, **διαρρυθμίζω,** **καταρτίζω**: Πλάτ. Γοργ.504A **οἱ περὶ τὸ σῶμα παιδοτρίβαι τε καὶ ἰατροὶ κοσμοῦσί που τὸ σῶμα καὶ συντάσσουσιν,** αὐτ.Νόμ.625C, αὐτ.Φίλ.30C, αὐτ.28D, Πλούτ. Ἀντ.71· **κ.** παθ.: Πλάτ.Νόμ.903D **ψυχὴ συντεταγμένη σώματι,** Ἀριστλ.Πολιτ.1317a,6, αὐτ.1272b,30 **σημεῖον πολιτείας συντεταγμένης,** Πλούτ.Ἄρατ. 24 **Τροιζήνιοι συντεταγμένοι εἰς τοὺς Ἀχαιούς·** **4)** τὸ μέσ. **τακτοποιῶ,** διευθετῶ, διοργανῶ χάριν ἐμαυτοῦ, κάμνω τὰ σχέδιά **μου**: Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.10· **5)** ὁμ. διευθετῶ, **τακτοποιῶ** τὰς ὑποθέσεις μου, διατάσσω ἐπωφελῶς: Πλάτ.Νόμ.626A **τὰ νόμιμα ἡμῖν συνετάξατο** (ὁ νομοθέτης), αὐτ.625B, αὐτ. 781B, Λυκοῦργ.106 **τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξατο,** Πάπ. **καταστήσαντες .. εἰς τὴν προγεγραμμένην κώμην Τεβτῦνειν οὗ ἐὰν Ἀρίστων συντάσσηται·** **6)** μτγν., μσν. **κ.** νεώτ. **τὸ μέσ. κ. παθ. τάσσομαι** μὲ τὸ μέρος τινός, συνενοῦμαι, προέρχομαι εἰς τὰς τάξεις ἢ **τάσσομαι μὲ** τὴν γνώμην τινός: Πλούτ.Ἄρατ.24 **Τροιζήνιοι συνετάχθησαν εἰς Ἀχαιούς,** Ἀκολ Μυστ.Βαπτίσματος **συνετάξω τῷ Χριστῷ;**- Συνεταξάμην, - **τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνετάχθη πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ·** **7)** **τὸ παθ. ἐπὶ μεμονωμένων** ἀτόμων, εἶμαι σταθερός, **ἀποφασισμένος**: Ξεν.Ἑλλ.4,8,22 **μᾶλλόν τε συντεταγμένος καὶ ἐγχειρητικώτερος** στρατηγός, Διογ.Λ 5,65 **περὶ παίδων ἀγωγῆς ἄκρως** συντέταγμαι· || **ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ.**: Θουκ.5,9 **πρὶν ξυνταχθῆναι .. τὴν** δόξαν (πρὶν ἢ συλλέξωσι **τὰς σκέψεις** των, πρὶν ἢ σταθεροποιήσωσιν αὐτάς), Ἄμφις 33,4, Πολύβ.3, 19,5 **ἔφοδος ἐνεργὸς καὶ συντεταγμένη·** **8)** ἐπὶ φόρου, τάσσω, ὁρίζω, ἐπιβάλλω: Αἰσχίν.3,95 **σύνταγμα συντάξας εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον,** Ἐπιγρ.· || τὸ παθ. διοργανοῦμαι πρὸς πληρωμὴν συνεισφορῶν, διατάσσομαι, κατανέμομαι ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν φόρων: Αἰσχίν.3,97, Δημ.167, αὐτ.168· || μέσ. ἀποδέχομαι τὸν τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον προσδιορισμὸν συνεισφορᾶς: Δημ.815, αὐτ.838· || τὸ παθ. προσδιορίζομαι, ὅθ. **τὸ συντεταγμένον** ὡς **οὐσ** τὸ προσδιωρισμένον ποσόν: Ἀριστλ.Πολιτ.1330a,7· **9)** συνεισφέρω: Αἰσχίν.1,102 **τι εἰς τροφὴν συνταξάμενος ἐδίδου·** **10)** ἐν κακ.σημ. συναρμόζω, συμπλέκω, ἰδίᾳ πονουργίας μηχανῶμαι, ἐξυφαίνω: αὐτ. 2,183 **ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν·** **11)** μτγν. κ. νεώτ. διατυπῶ ἐγγράφως τι, συνθέτω, ἐπεξεργάζομαι, κατασκευάζω, συγγράφω: Πολύβ. 2,40,4, Πλούτ.Βροῦτ.4 **αὐτὸς ἄχρι τῆς ἑσπέρας ἔγραφε συντάττων ἐπιτομὴν Πολυβίου·** || ὁμ. κ. μέσ.: Πλάτ.Φαῖδρ.263E **πρὸς τοῦτα ἤδη συνταξάμενος πάντα τὸν ὕστερον λόγον διεπεράνατο,** Πολύβ.1,3,8, Γαλ.19,221,-**συντάσσω ὁμιλίαν** - **πραγματείαν** - **συμβόλαιον** - **ἀπόφασιν·** || μτγν. ἀπολ. συγγράφω βιβλίον: Πολύβ.9,2,2, Διον.Ἁλ. Ρωμ.4,7 **οἱ τὰ Ρωμαϊκὰ συνταξάμενοι·** κ. παθ.: Πλάτ.Νόμ.930E **εἰς τὰς τῶν γεννησάντων τιμάς τε καὶ ἀτιμίας ὀρθῶς συντεταγμένον,** Αἰσχίν.3, 201· || μτγν. **συντάσσω ὑπόθεσιν** πραγματεύομαι **ἐγγράφως** περί τινος: Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,4· **12)** μτγν. κ. νεώτ. **θέτω** τὸν προσήκοντα ρηματικὸν ἢ ὀνοματικὸν τύπον, κανονίζω τὴν μεταξὺ τῶν λέξεων σχέσιν ἢ πλοκήν, συνάπτω λέξιν τινὰ καθ' ὡρισμένους κανόνας ἑτέρᾳ: Διον.Ἁλ.Ἀμμ.2,11 **τὰ ἀρσενικὰ τοῖς θηλυκοῖς συντάττουσι,** Γαλ.15,897 **τοῖς προειρημένοις συντάττουσι ταῦτα,** Γρηγ. Κορ.448 **τὴν ἐν πρόθεσιν μετὰ γενικῆς συντάσσει,** - **οἱ παλαιοὶ συντάσσουν τὸ** καταχρῶμαι **μετὰ δοτικῆς, οἱ μετέπειτα δὲ μετὰ γενικῆς·** κ. παθ.: Θωμ.Μ 33R **συντάσσεται ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν (οἷον ἀφαιρῶ** σοῦ τόδε)· **13)** μτ. ἀπαρφ. διατάσσω, **παραγγέλλω**: Ξεν.ΚΠ 8,6,8 **δασμοὺς μέντοι συνέταξεν ἀποφέρειν καὶ τούτους,** Αἰσχίν. 2,22, Πολύβ.3,50,9, Πάπ.· **κ. ἄνευ ἀπαρφ.**: ΚΔ Ματθ.21,6 **καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,** Πάπ. **συντάξαντος ἡμῖν Ἀμύντου·** || **κ.** μτ. αἰτ. πράγμ. ἐπὶ ἰατροῦ, **ἐντέλλομαι,** παραγγέλλω, δίδω συνταγήν: Ἄλεξ.186,3 **συντάττειν τί πρῶτον οἰστέον,** Πλούτ.Περ.13, Διόδ.Σ 1,70, **Σωρ.**1,60· κ. **παθ.**: **αὐτ.**2,48 **τοιαύτης ἐπιμελείας συνταχθείσης·** || γεν. παραγγέλλομαι, ὁρίζομαι, διατάσσομαι: Πλάτ.Νόμ.634B **ταὐτὸν περὶ τὰς ἡδονὰς συντεταγμένον ἐν τοῖς νόμοις,** αὐτ.817E, Ἐπιστ.π. Δημ.251 **ταῦτα τῷ ναυάρχῳ συνετάχθη,** Ἐπιγρ. Ἐπιδαύρου **ἄν τις πόλις μὴ ἀποστείλῃ τὴν δύναμιν τὴν συντεταγμένην·** **14)** ἐν τῷ μέσ. τ. συμφωνῶ ὁμοῦ μετά τινος: Δημ.708 **πάντα συνταξάμενοι καὶ οὐδὲν ἀπὸ ταυτομάτου τούτων ἔπραττον,** Πολύβ.3,67,1, Πάπ. **συνταξάσθω πρὸς αὐτοὺς .. πόσον δεῖ ἔλαιον .. πωλεῖν·** κ. μτ. ἀπαρφ.: Δημ.344 **συνετάττετο κοινῇ πρεσβεύειν·** κ. παθ.: Πολύβ.8,28,10 **προξάντων τὸ συνταχθέν,** αὐτ.9,17,2 **κελεῦσαι προελθόντα στῆναι πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸν συνταχθέντα τάφον·** || **τὸ συντεταγμένον** ἡ συμφωνία: αὐτ.3,42,9, αὐτ. 43,6· **15)** ὁμ. ἀποχαιρετίζω, ἀφήνω γειά: Χαρίτ.8,4, Μέν.Ρήτ.430S, Παλλδ.ΑΠ 9,171.

**συντατικός**-ή-όν μτγν. ὁ συντείνων, ὁ δυνάμενος, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ νὰ συντείνῃ: Γαλ. 10,303 **ὅσα βραχὺ μὲν πρὸς τὸ ξηρότερον ἀποκεχώρηκεν, οὔπω δὲ σαφῶς οὐδ' ἐναργῶς ἐστὶ**

**συντατικά·** ‖ τὸ οὐδ. συντατικόν ὡς οὐσ. ἡ δύναμις τῆς συντάσεως βλ.λ.)) : αὐτ.18(1).702.
**συνταυροτάφος** (ὁ) πάπ. ὁ θάπτων τῇ· συνεργασίᾳ ἄλλου ταύρους.
**συνταυτίζω** νεώτ., ἀόρ. συνεταύτισα, ταυτίζω τι μετά τινος : **συνταυτίζω τὴν τύχην μου μὲ τὸν δεῖνα** (δέχομαι νὰ ἔχω τὴν αὐτὴν τύχην μὲ αὐτόν, ἐπὶ πλήρους ὁμοφωνίας ἢ ἐνθέρμου ὑποστηρίξεως)· ‖ κ. παθ. γίνομαι ὁ αὐτός, ὅμοιος, ὁμότυχος : **συνεταυτίσθη μὲ ἀλήτας.**
**συνταύτισις**-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ταυτίζειν τι μετά τινος, συνταυτισμός.
**συνταυτισμός** (ὁ) νεώτ. ταυτισμὸς δύο πραγμάτων ἢ ἀπόψεων ὁμοῦ.
**σύνταφος**-ον, ἀττ. ξυν- ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ τεθαμμένος : Πλάτ.Νόμ.873D **τάφους εἶναι κατὰ μόνας μηδὲ μεθ' ἑνὸς ξυντάφου.**
**σύνταχα** ἐπίρρ., δημ. ἅμα τῇ αὐγῇ, μόλις ἢ πρὶν φέξῃ, τ' ἀποταχιά.
**συνταχύνω** ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ταχύνω, ἐπιταχύνω, βοηθῶ νὰ γίνῃ τι ταχέως : Ἡρ.3,71 **τὴν ἐπιχείρησιν μὴ οὕτω συντάχυνε,** αὐτ.2,133, αὐτ.3,72, Ὀρειβ. 46,24,2· **2)** ἀμτβ. ταχύνω, σπεύδω : αὐτ.3,72· **3)** ὁμ. μτβ. ἐπὶ νόσου, ἔχω τὴν αὐτὴν ταχύτητα κατὰ τὴν πορείαν : Ῥοῦφ.Νεφρ.Κύστ.Προοίμ.2.
**συντείνω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. ξυν- ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ τείνω, τανύω, τεντώνω μαζὶ ἢ σύναμα, ἀντίθ. χαλῶ : Πλάτ.Φαίδ.98D **ξυντείνοντα τὰ νεῦρα κάμπτεσθαί που ποιεῖ·** κ. παθ. : Ἱππ.Ἄρθρ.8, αὐτ.Ἐπιδ.31,δ' **ὑποχόνδριον δεξιὸν συνετάθη,** Σωρ.2,18, Γαλ.6,170· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τῆς διανοίας : Εὐρ.Ἱππ.257 **εὔλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν ἀπό τ' ὤσασθαι καὶ ξυντεῖναι·** **2)** ἐντείνω πάσας τὰς δυνάμεις μου : αὐτ.Πολ.504E **πᾶν ποιεῖν συντεινομένους,** αὐτ.Εὐθ.288D **συντεταμένον καὶ σπουδάζοντα·** ‖ **γνώμη συντεταμένη** σκοπὰς σοβαρός, σπουδαῖος : Ξεν.Οἰκ.2,18 **τοὺς δὲ γνώμῃ συντεταμένῃ ἐπιμελουμένους·** **3)** ἀμτβ. ἐντείνω πρός τι τὰς δυνάμεις μου, προσπαθῶ, ἀγωνίζομαι : Ἱππ.Ἀέρ.20, Πλάτ.Σοφ.239B **ὅ,τι μάλιστα δύνασαι συντείνας πειράθητι,** Ἀριστλ.Α Πρ.893a,2· **4)** ἐντείνω μέχρις ἐσχάτων, ἐπισπεύδω ἢ ἐνισχύω : Εὐρ.Ἠλ.112, αὐτ.Βάκχ.872, αὐτ.ΙΤ 207 **λόχιαι στερρὰν παιδείαν Μοῖραι συντείνουσι,** Πλάτ.Εὐθφρ.12A· **5)** μτγν. σπεύδω : Πλούτ. Νικ.30 **δρόμῳ συντείνας εἰς τὸ ἄστυ καὶ προσβαλὼν τοῖς ἄρχουσιν·** **6)** ἐπὶ πραγμ., ἐπιτείνομαι : αὐτ.Δίων Κ 45 **συντείνοντος δὲ τοῦ κακοῦ μᾶλλον τὸν ἀδελφὸν ἐξέπεμψεν·** **7)** διευθύνω ἁπάσας ἢ τὰς συντεταμένας μου δυνάμεις πρὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον, σπεύδω πρός τι : Πλάτ.Νόμ. 641E **καὶ ἐμὲ ἐπὶ τὸ δηλῶσαι πειρώμενον ἀμῶς γέ πως ξυντεῖναι τὸν λόγον·** ‖ ἐπὶ πραγμ., τείνω ὁμοῦ πρός τι : Εὐρ.Ἑκ.189 **σφάξαι σ' Ἀργείων .. συντείνει .. γνώμα,** Πλάτ.Κρατ.403B **τά δ' ἐμοὶ δοκεῖ πάντα εἰς ταὐτόν τι συντείνειν,** αὐτ. Πολιτ.309B, αὐτ.Νόμ.731A, Ἰσοκρ.15,67, Ἀριστλ. ΗΝικ.1144a,25, Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,29U· ‖ κατευθύνω, διευθύνω προθύμως πρὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον : Πλάτ. Πολ.591C **ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὑτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιώσεται,** αὐτ.Γοργ.507D, αὐτ. Πολιτ.308A· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.473C **συντετάσθαι πρὸς τὸ μέλλον ταῖς φροντίσι·** ‖ ἐν φυσ. ἐνν. διευθύνω, κατευθύνω : Ἱππ.Ἀδ.2 **συντάσσουσιν αἱ ἀδένες ἐπὶ σφᾶς τὸ ἄλλο σῶμα,** Πλάτ.Θεαίτ. 184D **εἴτε ψυχὴν εἴτε ὅ,τι δεῖ καλεῖν πάντα ταῦτα ξυντείνει,** Ἀριστλ.Νεότ.469a,16, αὐτ.20· **8)** κ. νεώτ. τείνω ἀπὸ κοινοῦ πρός τι, συντελῶ, συμβάλλω, συντρέχω, βοηθῶ, συνεπικουρῶ εἴς τι : Ἀθηνί. 1,43 **τὰ συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς,** Αἰλ. Τακτ.2,1, Πάπ. **πάντα τὰ συντείνοντα εἰς τὴν λατουργίαν·** **9)** δίδω ἔντασιν, δθ. ζωογονῶ : Πλάτ.Νόμ.800D **ῥήμασί τε καὶ ῥυθμοῖς .. συντείνοντες τὰς τῶν ἀκροωμένων ψυχάς·** **10)** μέσ. ἀγανακτῶ, ἐξοργίζομαι σφόδρα ἐναντίον τινός : Κωμ.Ἀδέσπ.22,56D.
**συντειχίζω** ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, ἀπὸ κοινοῦ τειχίζω, κτίζω τεῖχος ἢ φρούριον, διὰ τείχους τόπον τινὰ ὑπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων ὀχυρώνω : Θουκ. 4,57 **φρουρὰ μία τῶν περὶ τὴν χώραν, ἥπερ καὶ ξυνετείχιζε,** Ξεν.ΚΠ 3,2,24 **συνετείχιζον ἀμφότεροι προθύμως ὡς κοινὸν φρούριον·** **2)** ἑνῶ, περιβάλλω διὰ τοῦ αὐτοῦ τείχους δύο τόπους, δύο πόλεις : Ἐπιγρ.Κολοφῶνος **τὴν παλαιὰν πόλιν πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν συντειχίζειν.**
**συντεκμαίρομαι** ἐκ πολλῶν σημείων, πολλῶν τεκμηρίων συγχρόνως διδομένων ἢ συμπτωμάτων τεκμαίρομαι, εἰκάζω, συμπεραίνω : Ἱππ.Προγν.2 **μήπω οἷόν τε** (τὸ πρόσωπον) **τοῖσιν ἄλλοισι σημείοισι ξυντεκμαίρεσθαι·** **2)** τεκμαίρομαι ὁμοῦ, ὑπολογίζω καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλων : αὐτ.Ἀφ.1,9,Θουκ. 2,76 **ὑπόνομον ἐκ τῆς πόλεως ὀρύξαντες καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν** (ὑπολογίσαντες τὸ διάστημα ..), Ξεν.Ἑλλ.7,1,15 **ξυντεκμηράμενοι ἡνίκ' ᾤοντο .. ὁρμηθέντες κατανύσαι** (ὑπολογίσαντες τὸν χρόνον, καθ' ὃν ..), αὐτ.Συμπ.2,8· **3)** μτγν. συνυπολογίζω : Σευῆρ.Ἰατρ.Κλυστ.42.
**συντεκμηριοῦμαι**-όομαι μτγν. συντεκμαίρομαι βλ.λ. : Εὐνάπ.ΒΣοφ.455B **ἀφ' ὧν γε ἦν δυνατὸν συντεκμηριώσασθαι ἢ παραλαβεῖν τὴν προσήκουσαν ἀρχήν.**
**συντέκνη** (ἡ) μσν. ἡ συντέκνισσα· : Νομοκάνων ἐν Cotel.Mon.1,95A **ἐπὶ τῆς αὐτῆς συντέκνου καὶ συντέκνης αὐτῶν γενήσεται μιασμός.**
**συντεκνία** (ἡ) μσν. κ. νεώτ., δημ. **συντεκνιά** ἡ πνευματικὴ συγγένεια μεταξὺ ἀναδόχου καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑπ' αὐτοῦ βαπτισθέντος, κουμπαριά : Νικηφ.Κων/πόλεως 1064A, ΚΠορφ.Ῥωμαν 157 **δόλῳ ἐπελθόντες οἱ Βούλγαροι συντεκνίαν μετ' αὐτοῦ ποιησάμενοι ἠπάτησαν αὐτόν,** Κέδρ. Γεώργ.2,353.
**συντέκνισσα** (ἡ) μσν. δημ. θηλ. τοῦ σύντεκνος, κουμπάρα : Ἰω Mov.in Canonario **ἔστι δὲ ἡ πνευματικὴ αἱμομιξία εἰς δύο διῃρημένη, εἰς ἣν τις ἐδέξατο θυγατέρα καὶ εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἰδίαν συντέκνισσαν.**
**συντεκνοποιῶ**-έω ἐπὶ ἀνδρὸς ἐν ἀναφ. πρὸς γυναῖκα, τεκνοποιῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, ἔχω, κάμνω μετά τινος γυναικὸς τέκνον ἢ τέκνα : Ξεν.Ἀπομν.2,2,5 **ὁ ἀνὴρ τὴν συντεκνοποιήσουσαν ἑαυτῷ τρέφει.**
**σύντεκνος** (ὁ,ἡ) Ἐπιγρ., μσν. κ. δημ., μσν. δημ. θηλ. κ. -ισσα, ὁ ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ὁμοῦ ἀνατεθραμμένος ὡς ἀδελφὸς ἢ ὡς ἀδελφὴ ἐν σχέσει πρὸς τὰ τέκνα τοῦ ἀναθρέψαντος : Ἐπιγρ.Κυζίκου· **2)** μσν. κ. δημ. ὁ ἀνάδοχος ἐν σχέσει πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ βαπτισθέντος, κουμπάρος : Στουδ. Θεόδ.961C, ΚΠορφ.Ῥωμαν.117,156 **ἀπέκτεινεν αὐτὸν Φαλάμβαρτος ὁ σύντεκνος αὐτοῦ,** παροιμ. **τοῦ συντέκνου μας ὁ σκύλλος, σύντεκνός μας εἶν' καὶ κεῖνος·** **3)** μσν. ὁ παράνυμφος· Συμ. Θεσσ.Εὐχολ.382 **«εἶτα ἀλλάσσουσιν οἱ παράνυμφοι ἤγουν οἱ κοινῶς λεγόμενοι σύντεκνοι τὰ δακτυλίδια τῶν νεονύμφων».**
**συντεκνῶ**-όω ἀνατρέφω ὁμοῦ μετὰ τῶν τέκνων ἄλλο τι : Ἀριστοφ.Θεσμ.15 **αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα·** **2)** γεννῶ ἢ ἀνατρέφω τέκνα μετά τινος ἄλλου, συντεκνοποιῶ : Ἐπιγρ.Ἀμασείας.
**συντεκταίνομαι** τεκταίνομαι, κατασκευάζω, κτίζω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, βοηθῶ εἰς τὴν κατασκευήν : Πλάτ.Τίμ.30B **ψυχὴν δὲ ἐν σώματι ξυνιστὰς τὸ πᾶν ξυνετεκταίνετο·** **2)** μτφ. βοηθῶ εἰς ἐπινόησιν, ὁμοῦ μηχανῶμαι, ἐπινοῶ : Ἰλ.Κ 19

**εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ὁμόμονα τεκτήναιτο,** Ἀπολλ.Ρ Ι,1295 **νόσφιν ἑταίρων οἵ τόν γε δόλον συνετεκτήναντο.**

**συντελέθω** ποι. συντελῶ βλ.λ.(2) ὁμοῦ εἴς τι, ἀνήκω, εἶμαι, ὑπάγομαι : Πίνδ.Π 9,57 **ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν . . συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται.**

**συντέλεια** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **-εία** τό ἀπὸ κοινοῦ τελεῖν, κοινῶς διδομένη χρηματική συνεισφορὰ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἀναγκῶν, φόρος κοινός : Δημ.306, αὐτ.463 **εἰς συντέλειάν ἀγαγεῖν τὰς χορηγίας ὥσπερ τὰς τριηραρχίας** (ἤτοι νὰ γίνωνται διὰ κοινῆς πολλῶν συνεισφορᾶς καὶ οὐχὶ ὑπὸ ἑνὸς μόνον προσώπου), αὐτ.464 **μικρᾶς συντελείας ἑκάστῳ γινομένης,** Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1423b,1 **πρὸς συντέλειαν χρημάτων,** Δίων Κ 42,6 **ἐς φόρου συντέλειαν·** **2)** **ἡ παρά τοῦ διδασκάλου συντέλεια** ἡ διδασκαλία: Ἀριστείδ.2,226J· ‖ ἀναγκαστική συνεισφορά: Ἐπιγρ. **εἰς τὴν τῶν τειρώνων συντέλειαν·** **3)** ἐν Ἀθήναις, σῶμα συγκείμενον ἐκ πολιτῶν, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ συνεισέφερον εἰς ἐξοπλισμὸν πλοίου πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς πολιτείας, ἐκαλοῦντο δὲ συντελεῖς καὶ ἀπετέλουν μέρος τῆς συμμορίας βλ.λ. : Ἀντιφ.ἀπ.56, Ψήφ.π.Δημ.261 **τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη συνεκκαίδεκα ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν·** **4)** γεν. κοινότης, ὅμιλος, ὁμήγυρις, ἄθροισμα, σύνολον : Αἰσχ.Ἑπτ.251 **ὦ ξυντέλεια** (ἐνν. θεῶν), **μὴ προδῷς πυργώματα·** **5)** μτγν. σύνδεσμος πόλεων ἐχουσῶν κοινὸν ταμεῖον, συμπολιτεία, ὁμοσπονδία : Πολύβ.5,94,1 **διά τὸ τοῦτον ὑποστράτηγον εἶναι τότε τῆς συντελείας τῆς Φαραϊκῆς,** Διόδ.Σ 5,80, Πλούτ.Σύγκρ.Φιλοπ. κ. Φλαμ.1, Παυσ.7,15,2 **ἀφιέναι κελεύων σφᾶς συντελείας Λακεδαιμονίους,** Ἐπιγρ.· **6)** συνημμένη, ἀπὸ κοινοῦ καταβαλλομένη ἐνέργεια, κοινὴ προσπάθεια, σπουδὴ πρός τινα κοινὸν σκοπόν: Πλάτ. Νόμ.905Β **οὐκ εἰδὼς αὐτῶν τὴν συντέλειαν ὅπῃ ποτὲ τῷ παντὶ ξυμβάλλεται·** **7)** μτγν. συντέλεσις, ἀποτέλεσις σχεδίου τινός, συμπλήρωσις, τέρμα, ἀντίθ. ἐπιβολὴ καὶ ἀρχή : Πολύβ.1,3,3, Ἐπιγρ.Ἀνδανίας **τὰν τῶν μυστηρίων καὶ τὰν θυσιᾶν συντέλειαν·** ‖ φρ. **συντέλειαν ἔχω - λαμβάνω** τελειοῦμαι, τελειώνω : Πολύβ.1,4,3, αὐτ. 4,28,3· ‖ **συντέλειαν ἐπιτίθημι** τέρμα, τέλος ἐπιθέτω : αὐτ.11,33,7 **συντέλειαν ἐπιτεθεικὼς τοῖς ἔργοις·** ‖ **ἡ συντέλεια τοῦ** ἀγῶνος - **τοῦ πολέμου - τῶν ἔργων** ὁ τερματισμός : αὐτ.4,28,5, Ἐπιγρ.Περγάμου, Πάπ.· ‖ μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐπὶ χρόνου **τὸ τέλος,** ἡ συμπλήρωσις, τὸ πλήρωμα : ΠΔ Δευτ.11,12 **ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ,** ΚΔ Ματθ.13,39 **ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν·** ‖ μσν., νεώτ. κ. δημ. **συντέλεια(-εία) τοῦ κόσμου** τό τέλος τοῦ κόσμου : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 48 **ὥστε νά ὑπάρξῃς μέχρι συντελείας καὶ νἀναδειχθῇς μὲ ὅλην τὴν αἴγλην τῆς παντοδυναμίας σου·** ‖ ἐν χρ. συνεκδ. ἐπὶ μεγάλης τρικυμίας, θυέλλης, ὄμβρου κττ., κοσμοχαλασιά· **8)** μτγν. πλήρης πραγμάτωσις, ἰδ. πλήρης μετατροπὴ εἰς χρῆμα : Φιλόδ.Ρητ.2,86S **συντέλεια τῶν τελῶν·** **9)** μτγν. πλήρης, τελεία πονηρία, φαυλότης, κακία : ΠΔ Βασ.1,8,3 **καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας·** **10)** ὁμ. ἐντελέχεια, πραγματικότης, τὸ ὄντως ὄν : Ὄκελλ.2,3 **δυνάμει πρὸ τῆς γενέσεως, συντελείᾳ δὲ γενόμενα.**

**συντελειῶ**-όω μτγν. (παθ. **συντελεοῦμαι** π. Πολύαιν.8 Προοίμ., ἐσφ.ἀνάγν.) τελειῶ, τελειώνω ὅλως, καθ᾽ ὁλοκληρίαν, συμπληρώνω : Πάπ. **τὰ ἔργα συντελειοῦν·** κ. παθ. : Πτολ.Τετράβ.209 **τοῦ συντελειουμένου ζῳδίου,** Βέττ.Βάλ.243,14, αὐτ.266,35· **2)** καθίσταμαι, γίνομαι τέλειος : Κλήμ.Ἀλ.644.

**συντελείωσις-εως** (ἡ) μτγν. πλήρης ἀπαλλαγὴ **ἐξ** ὑποχρεώσεων, **πλήρης ἐξόφλησις** : Πάπ.· **2)** μτφ. τελειοποίησις : Κλήμ.Ἀλ.623· **3)** ἡ συντετελεσμένη, ἡ συντελεσθεῖσα πρᾶξις, ἀντίθ. παράταξις : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.71,1.

**συντελεσιουργία** (ἡ) μτγν. πλήρης τελεσιουργία βλ.λ. : Πολυβ.9,157.

**συντέλεσις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πλήρης ἀποπεράτωσις, ἀποτελείωσις : Πολύβ.22,7,6, Ἐπιγρ. Πριήνης **συντέλεσις τοῦ ναοῦ·** **2)** συντέλεια, τερματισμός : ΠΔ Δαν.9,27, αὐτ.Ἀμ.1,14 **καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέραις συντελέσεως αὐτῆς** (δ.γρ. συντελείας), Ἀκύλ.ΠΔ Ψαλμ.118,96.

**συντέλεσμα**-ατος (τὸ) μτγν. **κοινὴ συνδρομή,** συνεισφορά, συντέλεια βλ.λ.(1) : Σχολιασταὶ ΠΔ Ἔσδρ.4,13 **φόρον.. καὶ συντέλεσμα οὐ δώσουσιν,** Πάπ.· **2)** συμπλήρωσις : Βροῦτ.Ἐπιστ.Προοίμ.· **3)** λύσις προβλήματος : Πορφ.Πυθ.20 **ἡ τετρακτὺς πρὸς πολλὰ διατείνει φυσικὰ συντελέσματα.**

**συντελεσμός** (ὁ) μσν. ἡ συντέλεσις : Νικ.Χων. Χρον.357Β **ὁ Ἀλέξιος οὐχ ὅπως ἐδυσχέραινεν, ἀλλά καὶ συντελεσμὸν ἐπηύχετο τοῦ παντός.**

**συντελεστής** (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. μέλος ἑνώσεως, συλλόγου γαιοκτημόνων **ὑποχρέου εἰς τὴν** συλλογὴν καὶ καταβολὴν **τῶν φόρων τῶν γαιῶν αὐτῶν** : Κῶδ.Ἰουστιν.1,4,18, Ἰουστιν.Νεαρ.163,1, Πάπ.· **2)** μτγν. ὁ δασμολογίαν **συντελῶν,** κανονίζων : Συνέσ.Ἐπιστ.79· **3)** μσν. κ. νεώτ. πᾶς ὅστις συντείνει, συντελεῖ, χρησιμεύει ἢ ὑποβοηθεῖ εἴς τι : Fabric.Cod.pseudepigr.2,362,4 **τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις,** Ἀν.Κρ.2,165,14· **4)** νεώτ. μαθημ. ἀριθμὸς ὅστις πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ ἄλλον ἀριθμὸν παράγει ἓν γινόμενον· ‖ **συντελεστὴς μονωνύμου** ὁ ἀριθμητικὸς παράγων αὐτοῦ.

**συντελεστικός**-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ συμπληρῶν, συμπληρωτικός : Ἐπίκ.Φυσ.14,4, Φιλόδ.Ρητ. 2,49S, Πτολ.Ἁρμον.1,15· **2)** μτγν. γραμμ. **ὁ συντελεστικὸς** (χρόνος) ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ἀόριστος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν παρατατικόν : Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.10,91 **ἔνιοι μὲν ἀδύνατον εἶναί φασι τῶν συντελεστικῶν ἀληθῶν ὄντων ψευδῆ εἶναι τὰ παρατατικὰ τούτων,** αὐτ.92, αὐτ.101· **3)** νεώτ. ὁ συντελῶν εἴς τι, ὑποβοηθητικός, λυσιτελής.

**συντελεστικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατά, **εἰς συντελεστικὸν χρόνον** : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,101.

**συντελέστρια** (ἡ) πάπ. θηλ. τοῦ συντελεστής.

**συντελευτῶ**-άω μτγν. τελευτῶ ὁμοῦ μετά τινος, συναποθνῄσκω : Διόδ.Σ 3,7 **συντελευτᾶν ἑκουσίως,** Χορίκ.35,51, αὐτ.87F-R.

**συντελεύω** δημ. ἀποτελειώνω· **2)** εἰδικώτ. καταστρέφω, χαλῶ· κ. παθ. : παροιμ. **ὁ κόσμος συντελεύεται κι ἡ γριά χειροτεχνίζει** (ἐπὶ ἀδιαφορούντων ἢ ἀπαθῶν πρὸ γενικῆς ἀναστατώσεως).

**συντελής**-οῦς-ές ὁ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ μετ᾽ ἄλλων πληρώνων εἴς τινα συντέλειαν βλ.λ.1), ὁ ἀπὸ κοινοῦ τελῶν, πληρώνων φόρους, συνεισφέρων εἰς πληρωμήν : Ἀντιφ.ἀπ.56, Δημ.261 **δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος πρότερον συντελής,** αὐτ. **οὐδὲ τριηράρχους ἔτ᾽ ὠνόμαζον ἑαυτοὺς ἀλλὰ συντελεῖς,** Πολυδ.8,156· κ. μτ. γενικ. προσ. : Ἐπιγρ.· κ. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ. **αἵδε τῶν πόλεων Χερρονησίοις συντελεῖς οὖσαι ἀπέδοσαν·** **2)** μτφ. ὁ συνδεδεμένος μετά τινος : Αἰσχ.Ἀγ.532 **Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον,** Πάπ. **θεοὺς τοὺς συμβώμους καὶ συντελεῖς·** **3)** γεν. ὁ συνεργῶν μετά τινος : Ἀριστλ. ΖΜ 674a,22 **περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς κοιλίας καὶ τῶν συντελῶν μορίων·** **4)** ὁ πληρώνων φόρον εἰς ἕτερον, φόρου ὑποτελής : Δημ.198 **μηδὲ Σηλυβρίαν, πόλιν ὑμετέραν ποτὲ σύμμαχον οὖσαν ὡς αὐτοὺς συντελῆ ποιεῖν,** Ἀριστείδ.1,141J· **5)** μτγν. **τό παρῳχημένον καὶ συντελὲς τοῦ χρόνου τὸ**

συμπεπληρωμένον διάστημα, **τὸ παρελθόν, ἀντιθ.** παράτασις : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.252,9.

**συντελικός**-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συντέλειαν ἢ τὸν συντελῆ βλ.λ.1|, ὁ ὑποκείμενος εἰς τὴν καταβολήν, πληρωμήν, τέλος, εἰσφοράν, ὅθ. **τὸ συντελικόν** ἡ συντέλεια βλ.λ.3|, **οἱ συντελεῖς**, πάντες οἱ κοινῶς συνεισφέροντες : Πολύβ.38,16,4 **Πατρεῖς καὶ τὸ μετὰ τούτων συντελικόν**· || πάπ. **συντελικὰ χρυσία** χρυσία τὰ ὁποῖα καταβάλλονται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ πολλῶν προσώπων· **2)** ὁ συντελὴς βλ.λ.3|, συντελεστικός : Σιμπλίκ.Κατ.373,1, Ἑρμογ.Εὑρ.4,10 **ὅσα συντελικὰ τῆς τροπῆς** |τὰ πραγματικὰ συμπληρωματικὰ μέρη τῆς μεταφορᾶς|· || **Περὶ συντελικῶν ἀξιωμάτων** τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου : Στωικ. ἀπ.2,5· **3|** γραμμ. **τὸ συντελικόν** ὁ ἀόριστος : Φρύν.315, Σχόλ.Ἰλ.Φ 33· || **ἐνεστὼς συντελικὸς** ὁ παρακείμενος : Σχόλ.Διον.Θρ.251Η· πρβλ. ὑπερσυντελικός· || **διάθεσις συντελικὴ** πεπερασμένη, τετελεσμένη : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.70,9· || **στάσις συντελικὴ** ἡ ἐκ προσυνεννοήσεως,προσυμφωνίας : Ἀθήν.π.Κοϊντιλ.3,6,49.

**συντελικῶς** ἐπίρρ. μτγν. συντελεστικῶς βλ.λ. : Σχόλ.Ἰλ.Ι 578 **ἡ διπλῆ, ὅτι συντελικῶς τὸ ἑλέσθαι,** αὐτ.Α 600, Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. ἴων.

**συντελίσκω** μτγν. μεταγράφω : Δοσιθ.434Κ.

**συντέλλω** Ἐπιγρ. συντελῶ : Ἐπιγρ. Ἄργους.

**συντέλομαι** Ἐπιγρ. ἐνεστ. μτ. σημ. μέλλ. συνέσομαι : Ἐπιγρ.Δρήρου.

**συντελούντως** ἐπίρρ. μσν. **συντελεστικῶς** : Ἡρακλειαν.ἐν **Mai.** Coll.**Vat.**6,12.

**συντελῶ-έω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **-έσω** |Ἐπιγρ. Ἁλικαρνασσοῦ|, ἀττ. **-ῶ** |Ἐπιγρ.Ραμνοῦντος| ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ φέρω εἰς πέρας, εἰς τέλος, παντελῶς τελειώνω, συμπληρῶ, ἀποτελειῶ : Ξεν.ΚΠ **6**,1,50 **ἐπειρᾶτο συντελεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἑκατὸν ἅρματα ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἑαυτοῦ ὅμοια ἐκείνῳ,** Δημ. 183 **τὴν μὲν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῆ**· || ἰδ. παρηγγελμένον τι ἔργον ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ : Δημ.522 **ἐμοῦ συντελέσαντος αὐτὰ** (στέφανον καὶ ἱμάτιον)· κ. παθ. : Λυσ.ἀπ.185S **τοῦ γείσου συντετελεσμένου,** Πολύβ.1,21,3 **συντελεσθῆναι τὰς ναῦς**· || **συντελῶ ταχὺ** τελειώνω τι ἐν σπουδῇ, ταχέως : Ἀλεξ.149,12· || ἁπλῶς, φέρω εἰς πέρας, ἀποτελειώνω : ΠΔ Ἀριθμ.4,15, αὐτ.Βασ.3,8,54 **καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμὼν προσευχόμενος πρὸς κύριον,** Πολύβ.4,81,3· || ὁμ. κ. μέσ. : αὐτ.1,9,6, Διόδ.Σ 1,59· κ.παθ. : Πολύβ 5,100,9,Διόδ.Σ 12,26· **2)** ἐπὶ λόγου, ἐκτελῶ, ἐκπληρῶ : ΠΔ Ἠσ. 10,22 **λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων δικαιοσύνην,** Γαλ.15,59· **3)** διαπράττω : Ἐπιγρ. **βίαιόν τι συντελεῖν**· κ. μέσ. : αὐτ.Δελφῶν, Πάπ. **περὶ ὧν συντετέλεσται, τυχεῖν αὐτὸν .. τιμωρίας**· κ. παθ. : Ἐπιγρ.,Πάπ.· **4)** προξενῶ, κάμνω, ἐν χρ. τὸ παθ. **προξενοῦμαι,** γίνομαι : Ἐπικ.Ἐπιστ.2,37U· **5)** μτγν. κ. νεώτ. τὸ παθ. τριτοπροσ., περατοῦται, συμπληροῦται, συμβαίνει, γίνεταί τι : Πλωτῖν.Φάσ. 10Η **τὰς συντελουμένας .. φάσεις, - συνετελέσθη τὸ δυσκολώτερον τοῦ ἔργου, - ἡ καταστροφὴ ἔχει συντελεσθῆ πλέον**· **6)** μτγν. συγκαλῶ : Πολύβ.2,39,6 **τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ**· **7)** ὁμ. ἀμτβ. κτ. πληθ.ὁμαδικῶς συνερχόμεθα πρὸς ἐπιτέλεσίν τινος: Πλούτ.Θεμ.1 **διὸ καὶ τῶν νόθων εἰς τὸ Κυνόσαργες συντελούντων**· **8)** ἀπὸ κοινοῦ τελῶ, ἐκτελῶ ἱερὰς τελετάς, συμπανηγυρίζω : Πλάτ.Ἀξ. 371D **καὶ τὰς ὁσίους ἁγιστείας κἀκεῖσε συντελοῦσι,** Ἐπίκ.ἀπ.217, Διόδ.Σ 11,29, αὐτ.17,16, Πλούτ. Ἀγησ.21 **Ἀργείων δὲ τὴν Κόρινθον ἐχόντων τότε καὶ τὰ Ἴσθμια συντελούντων,** Ἐπιγρ.Σάμου, Ἐπιγρ.Κυζίκου **συντελεῖν τοὺς κόσμους παρὰ τῇ Μητρί**· κ. παθ. : Ἀριστλ.Θαυμ.844a,35 **θυσία τῷ Διὶ συντελεῖσθαι,** Πάπ.· **9)** ἀπὸ κοινοῦ καταβάλλω ἔξοδα, τελῶ φόρους, συνεισφέρω εἰς δημοσίας δαπάνας : Αἰσχίν.3,95 **διελογίζετο ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν**· || συχν. ἄνευ μνείας τοῦ ποσοῦ εἰσφορᾶς : Δημ.465 **συντελῶ εἰς τὸν πόλεμον ἐν ταῖς εἰσφοραῖς**· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΓ 725a,5· **10)** κ. νεώτ. βοηθῶ εἰς τὸ νὰ τελειώσῃ, νὰ γίνῃ τι, συμβάλλω, συντείνω, χρησιμεύω, συνεργῶ εἴς τι, ὑποβοηθῶ : Ἀριστλ.ΖΙ 509a,29 **λοιπῶν δὲ περὶ τῶν εἰς τὴν γένεσιν συντελούντων μορίων εἰπεῖν,** αὐτ.ΖΓ 715a,12, αὐτ. ΖΜ 669b,19, αὐτ.ΗΝικ.1096b,28, Γαλ.15,196, **- τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως συνετέλεσαν εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀνεργίας, - συντελῶ εἰς τὴν πρόοδον - εἰς τὴν ἀνάπτυξιν - εἰς τὴν διαφθοράν τινος**· **11)** μτ. δοτ. εἶμαι χρήσιμος, ὠφέλιμος : Ἀλεξ.271, Γαλ.Λεπτ.Δι.6, Λουκ.Ἀλέξ.36 **ῥᾳθυμότερον διῃτῶντο οὐδὲν τῷ χρησμῷ πρὸς τὴν νόσον συντελοῦντες**· **12)** εἰδ. ἐν Ἀθήναις, ἀνήκω εἴς τινα διαίρεσιν φορολογικήν, κατατάσσομαι εἰς αὐτήν, |ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἅπαντες οἱ πολῖται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἦσαν διῃρημένοι κατὰ τὴν ἐκτιμητὴν αὐτῶν περιουσίαν καὶ αἱ συνεισφοραὶ εἰς ἃς ὑπέκειντο ἦσαν ἀναλόγως διωρισμέναι| : Ἰσοκρ.12,212 **ὅτι συντελεῖν αὐτοῖς οὐκ ἠθέλομεν,** Δημ.691 **ἀλλ' εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ**· || μετέχω δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, ὑπάγομαι εἴς τινα τάξιν : Λουκ.Θε.Ε 15 **ὅσοι ἀξιοῦσι συντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον**· κ.μτ.δοτ. : Ἀλκίφρ.3,71· **13)** ἐπὶ πόλεως, εἶμαι μετ' ἄ. φόρου ὑποτελής : Θουκ.2,15, αὐτ.4,76 **ἢ εἰς Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον πρότερον καλούμενον νῦν δὲ Βοιώτιον ξυντελεῖ,** Ξεν. Ἑλλ.7,4,12· κ. μτ. δοτ. : Ἰσοκρ.14,8 **οὕτω προσηνέχθησαν, ὅτι συντελεῖν** αὐτοῖς οὐκ **ἠθέλομεν,** Πλούτ.Ἄρατ.34· κ. ἀπολ. : αὐτ.54 **Μακεδονίας καὶ τῶν συντελούντων** |τῶν φόρου ὑποτελῶν|· **14)** μτγν. ἐν κακ. σημ. φέρω εἰς τὸ τέλος, καταστρέφω, ἀφανίζω : ΠΔ Παραλ.2,20,23 **ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηείρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἐξολοθρευθῆναι**· **15)** νεώτ. τὸ παθ. μ. κτ.ἐνεστ. ἐπὶ καταστάσεων ἢ γεγονότων εὑρίσκομαι ἐν τῷ γίγνεσθαι : **συντελοῦνται νέαι πολιτικαὶ ζυμώσεις - πρόοδοι.**

**συντέμνω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. ξυν-, ἰων. **συντάμνω** |Ἡρ 7,123|, μέλλ. **συντεμῶ,** ἀόρ. β' **συνέτεμον,** νεώτ. κ. **συνέταμον,** παθ. ἀόρ. **συνετμήθην,** μτχ. παθ. παρακ. **συντετμημένος,** τέμνω ὁμοῦ εἰς τεμάχια, διχῇ ἢ πολλαχῇ τέμνω, κατακόπτω, κατακομματιάζω : Πλάτ.Πολιτ.261Α **καὶ μὴν φαινόμεθα ἔχειν· ἀλλ' ἐπακολουθῶν σύντεμνε**· **2)** διασχίζω, διαιρῶ εἰς τμήματα, περικόπτω τι ὥστε νὰ καταστῇ βραχύτερον : Θουκ.7,36 **τὰς πρῴρας ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον**· **2)** διὰ συγκοπῆς, διὰ περικοπῆς σχηματίζω, δίδω σχῆμα : Ξεν.ΚΠ 8,2,5 **ὁ χιτῶνας μόνον συντέμνων**· **3)** περικόπτω, περιορίζω : Αἰσχ.Ἱκ.258 **συντέμνει δ' ὅρος ὑγρᾶς θαλάσσης** |τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης περιορίζουν τὸ βασίλειόν μου|· **4)** ἀποκόπτω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Ἀλεξ.187· **5)** μτφ. περιστέλλω, περιορίζω, συντομεύω : Ἀριστοφ.Βάτρ.1262 **εἰς ἓν .. πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ,** Φιλιππδ.25,1 **τὸν ἐνιαυτὸν συντέμνειν εἰς μῆν' ἕνα**· κ. μέσ. : Σοφ. ἀπ.941,16 **πάντα τοι ξυντέμνεται Κύπρις . βουλεύματα**· || ἰδ. ἐπὶ δαπάνης : Θουκ.8,45 **τὴν μισθοφορίαν ξυνέτεμεν ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς ὥστε τριώβολον δίδοσθαι,** Ξεν.Ἱέρ.4,9 **τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας ξυντέμνειν** |περικόπτει|· κ. παθ. : Θουκ.8,86 **εἰ .. ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται,** Πάπ. **συντμηθῆναι τὴν σύνταξιν**· **6)** ἐλαττώνω, σμικρύνω : Αἰσχ.Εὐμ.227 **τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ,** Εὐρ.Ῥῆσ.450 **συντεμὼν τοὺς σοὺς πόνους**· **7)** ἐπὶ προσ., ἀ..ορρί-

πτω, ἀποβάλλω : Σοφ.'Αντ.1103 **συντέμνουσι γὰρ θεῶν .. τοὺς κακόφρονας βλάβαι·** **8)** κ. νεώτ. κοθιστῶ τι βραχύτερον,. συντομώτερον, συντομεύω : 'Αριστφ.Θεσμ.178 ὅστις **ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους,** Πλάτ. Πρωτ.334D **σύντεμνέ μοι τὰς ἀποκρίσεις καὶ βραχυτέρας ποίει, - συντέμνω τὸν λόγον - τὴν προθεσμίαν·** **9)** συντόμως λέγω, περικόπτω τὴν ὑπόθεσιν, ἐν συντομίᾳ λέγω, διηγοῦμαι, ἀναφέρω : Εὐρ.Τρῳ.441, αὐτ.'Ελ.1180 **ἅπαντα συντεμὼν φράσω,** 'Αντιφάν.52,12 **οἶνον εἰπὲ συντεμών·** || **σύντεμνε** λέγε ἢ κάμνε σύντομα, φέρε ταχέως εἰς πέρας, ξεμπέρδευε γρήγορα : Μνησίμ.3,4· || **συντεμόντι** ἐν ἐπιρρ. χρ. συνελόντι εἰπεῖν, συντόμως, βραχέως : 'Αναξίλ.22,30· **10)** συντέμνω (τὴν ὁδὸν) συντομεύω τὸν δρόμον : 'Ηρ.7,123 **συντέμνει ἀπ' 'Αμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραῖον ἄκρην·** **11)** μτγν. κόπτω, χαράσσω, ἀνοίγω, οἷον ὁδὸν κτΤ. : Πορφ.Χριστ.1 **καινὴν .. καὶ ἐρήμην ἀνοδίαν συντέμνειν·** **12)** ὁμ. κόπτω ὁμοῦ, ἑνώνω δι' ἐγκοπῆς : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.44,23,69 **ἵνα συντμηθῇ πάντα καὶ γένηται μία ἕλκωσις·** **13)** διαιρῶ λογικῶς : Πλάτ.Σοφ.227D **πειράσομαί σοι συντέμνειν·** **14)** ρηματ.π. σύντμησις.

**συντερατεύομαι** μσν. τερατεύομαι, τερατολογῶ ὁμοῦ, διηγοῦμαι τερατώδη, θαυμάσια ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Εὐστ.Διον.Περ.525 **'Αρριανός.. φησὶν ὅτι Δῆλος ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα .. καὶ ἄλλοι συντερατευόμενοι αὐτῷ φασι.**

**συντερετίζω** ὁμοῦ τερετίζω, φάλλω, ἰδ. ἐπὶ τῆς φωνῆς τέττιγος : Θεόφρ Χαρ.19,10 **καὶ αὐλούμενος δὲ κροτῆσαι ταῖς χερσὶ .. καὶ συντερετίζειν.**

**συντερμονῶ-έω** μτγν. εἶμαι συντέρμων, συνορίτης, συνορεύω μετά τινος : Πολύβ.1,6,4,αὐτ.2,21,9 **διὰ τὸ συντερμονεῖν τῇ τῶν Ρωμαίων χώρᾳ.**

**συντέρμων**-ονος-ον μτγν. ὁ ὁμοῦ καταλήγων, συνορεύων, πλησιόχωρος, γείτων : ΑΠλ.4,185.

**συντέρπομαι** μτγν. ἀπὸ κοινοῦ αἰσθάνομαι τέρψιν, τέρπομαι ὁμοῦ μετά τινος : Σχόλ.'Αριστφ. Λυσ.227 **κακῶς παρέξω συνουσιάσαι αὐτῷ δηλονότι καὶ οὐ συντερφθήσομαι·** **2)** μτφ. ἐπὶ μετάλλων : Ζώσ.'Αλχ.153Β.

**συντεταγμένη** (ἡ) νεώτ. μαθ. ἕκαστον τῶν στοιχείων, δι' ὧν καθορίζεται γεωμετρικῶς ἡ θέσις σημείου τινὸς ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας ἢ ἐν τῷ διαστήματι· **2) γεωγραφικαὶ συντεταγμέναι τόπου τινὸς** τὸ γεωγραφικὸν πλάτος καὶ μῆκος αὐτοῦ.

**συντεταγμενογράφος** (ὁ) νεώτ. ὄργανον χρησιμεῦον διὰ τὴν τοποθέτησιν ἐπὶ τῆς πινακίδος τοῦ γεωδαίτου ἢ τοπογράφου τῶν τριγωνομετρικῶν σημείων ὧν ἔχουσιν ὑπολογισθῇ οἱ συντεταγμέναι.

**συντεταγμένως** (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συντάσσω) ἐπίρρ. κ. μσν., ἐν τάξει συμπεφωνημένως, κατὰ συμπεφωνημένους ὅρους : Πλάτ.Πολ.499Α (ἰδ. γρ. συντεταμένως), Φιλῆς 2,105 (ἐκδ.Mil.) 'Αγ. 'Επιφάν.2,130, Λεόν.ἐν Spicil.Rom Mai.10,28.

**συντεταμένως** (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦσυντείνω) ἐπίρρ. συντόνως, μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου : 'Αριστφ.Πλ.325 **ὅτιὴ προθύμως ἥκετε καὶ συντεταμένως,** Πλάτ.'Απολ.23Ε (ὅ.γρ. συντεταγμένως), αὐτ.Φίλ.59Α (ὅ.γρ. συντεταγμένως).

**συντετελεσμένως** (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συντελῶ) ἐπίρρ. μτγν. ἐντελῶς, παντελῶς, πληρέστατα : Φιλόδ.'Ορ.72W.

**συντετηρημένως** (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συντηρῶ) ἐπίρρ. πάπ. κ. μσν. μετὰ πλείστης φροντίδος, προσοχῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς : Πάπ.,Εὐστ. ἐν Mai.Spicil.5,333.

**συντετμημένως** (ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ συντέμνω) ἐπίρρ. σχόλ. κ. μσν. ἐν συντομίᾳ, συντόμως : Σχόλ.Θουκ.8,53,Τζέτζ.Χιλ.2,489.

**συντετραίνω** μτγν. κ. **συντιτρημι,** ἀπαρφ. **συντιτράναι** (Γολ.5,238), μέλλ. **-τρήσω,** ἀόρ. **-έτρησα,** γ' ἑν. προστ. ἐνεστ. παθ. **συντετράσθω** ('Ηλιόδ. Χειρ. π.'Ορειβ.44,23,59), παρακ. **συντέτρημαι,** ἑνώνω, συνδέω δύο πράγματα, οἷον δοχεῖα ἢ κοιλότητας μεταξὺ των διὰ τρήματος : 'Ηρ.2,11 **σχεδὸν μὲν ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχούς,** Πλάτ.Τίμ.91Α **τὴν τοῦ ποτοῦ διέξοδον συνέτρησαν εἰς τὸν μυελὸν** (τρυπήσαντες ἤνοιξαν ἀγωγὸν μέχρι τοῦ μυελοῦ), αὐτ.Κριτί.115D, Δημ.977 **τοῖς συντρήσασιν εἰς τὰ τῶν πλησίον** (εἰς τοὺς διατρήσαντας ὑπογείως καὶ εἰσελθόντας εἰς **τὰ μετολλεῖα** τῶν γειτόνων)· κ. ποθ. : 'Ιππ.'Αέρ.9 (οἱ οὐρητῆρες) **ἐς τὰ αἰδοῖα συντέτρηνται,** Πλάτ.Φαῖδ. 111D, Διόδ.Σ 3,44 (φάραγγες) **συντετρημέναι πρὸς ἀλλήλας·** **2)** τὸ παθ. ἐπικοινωνῶ, συνδέομαι, ἑνοῦμαι διὰ τρήματος : Πλάτ.Κριτί.115Ε **εἰς ὃν ἡ θάλασσα συνετέτρητο,** 'Αριστλ.Ζ1 513a,35 **συντέτρηνται** (αἱ κοιλίαι) **πρὸς τὸν πλεύμονα,** αὐτ.Πρ. 907b,28 **συντετρῆσθαι τὴν ὄσφρησιν σὺν τῷ στόματι,** αὐτ.963b,7, αὐτ.'Αναπν.474a,21 **συντετρημένων τῶν μυκτήρων,** Στράβ.7,5,9, Πλούτ.'Ηθ.502D **οὐκ εἰς τὴν ψυχήν, ἀλλ' εἰς τὴν γλῶτταν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται·** **3)** μτφ. ἀφήνω νὰ διέλθῃ, διακομίζω διὰ μέσου τινός : Αἰσχ.Χο.451 **δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον.**

**σύντευξις**-εως (ἡ) (συντυγχάνω) μτγν. συντυχία, συνέντευξις, συνάντησις : Μᾶρκ.Αὐρ.3,11 **τὴν τοιαύτην σύντευξιν τε καὶ τύχην,** Φώτ.

**συντεφένιος**-ια-ιο δημ. ὅ. τ. τοῦ σεντεφένιος.

**συντέφι** (τὸ) δημ. ὅ. τ. τοῦ σεντέφι βλ.

**συντεχνάζω** μτγν. ἀπὸ κοινοῦ τεχνάζω, ἐπινοῶ, μηχανῶμαι : Πλούτ.Τιμ.10 **καὶ συνετέχναζον οἱ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγοί·** **2)** ἀπολ.ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος σχεδιάζω καὶ ρᾳδιουργῶ : αὐτ.Μάρκελλ.20 **ἡ δὲ γυνὴ .. συντεχνάζουσα τῷ ἀνδρί.**

**συντεχνία** (ἡ) 'Επιγρ., μσν. κ. νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ἐπαγγελλομένων τὴν αὐτὴν τέχνην, ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον ὁμοτέχνων, ἐσνάφι, σινάφι: 'Επιγρ.

**συντεχνιακός**-ή όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συντεχνίαν : **συντεχνιακὸν κράτος, - συντεχνιακὴ βουλή.**

**συντεχνικῶς** ἐπίρρ. μσν. **ἐντέχνως, ἐπιτηδείως :** Φλώρ. κ. Πλατζ.1412 (ἐκδ. Μαυρ.).

**συντεχνιτεύω** μτγν. ἐξασκῶ **τὴν αὐτὴν τέχνην,** ἣν καὶ ἄλλος τις ἀσκεῖ, εἶμαι συντεχνίτης αὐτοῦ ἢ βοηθῶ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τινός : 'Ηράκλ. 'Επιστ.7 **συντεχνιτεύει σοι τοὺς νόμους.**

**συντεχνίτης** (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., θηλ. **-ις-ιδος, δημ. -ισσα,** ὁ σύντεχνος, ὁμότεχνος : ΚΔΠράξ.19,25 **παρείχετο τοῖς συντεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην** (ὅ.γρ. τεχνίταις), Γλωσσ., παροιμ. **συντεχνίτης συντεχνίτη πάντα του τὸν κακοβλέπει.**

**σύντεχνος** (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. ὁ ὁμότεχνος, συντεχνίτης, ὁ τὴν αὐτὴν τέχνην ἀσκῶν, σύντροφος **ἐν τῇ τέχνῃ** : 'Αριστφ.ἀπ.183· || μτ. γενικ. σύντροφος ἢ συνεργάτης τινός : αὐτ.Βάτρ.763 **τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,** Πλάτ.Πολιτ.274C.

**σύντεχνος**-ον μτγν. ὁ εἴς τινα τέχνην χρησιμοποιούμενος : Αἰλ.ἀπ.101.

**συντεχνῶμαι**-άομαι μτγν. μετὰ τῶν **τεχνιτῶν** κοπιάζω, ἐργάζομαι, εἴτε διὰ τῶν σχεδίων **καὶ** συμβουλῶν μου τοὺς βοηθῶ : Πλούτ.Δημήτρ.43.

**σύντζεφλος**-ον μσν. ὁ ὁμοῦ μετὰ τοῦ φλοιοῦ, μετὰ τοῦ δέρματος : Πρόδρ.2,188 **καὶ σύντζεφλον λαφύξω τον, καθάπερ ἄρνα λέων.**

**σύντηγμα**-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ διὰ συντήξεως παραγόμενον, κρᾶμα ἐκ διαφόρων συντηκομένων ὑλῶν· 'ΑριστλΖΓ 724b,27 **«λέγω δὲ περίττωμα, τὸ** τῆς τροφῆς ὑπόλειμμα· σύντηγμα δὲ τὸ ἀποκριθὲν ἐκ τοῦ αὐξήματος ὑπὸ τῆς παρὰ φύσιν **ἀναλύσεως»** : αὐτ.'Υπν.456b,35, **αὐτ.Πρ.864a,18.**

**συντηκτικός**-ή-όν ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα ἢ τὴν δύναμιν τῆς συντήξεως : Ἀριστλ.Ψυχ.422a,19 **τὸ ἁλμυρὸν συντηκτικὸν γλώττης**, αὐτ.Ὕπν.456b,35, αὐτ.Ἀνοπν.479b,21· **2)** μτγν. διαλυτικός : Γαλ.ΙΙ, 757· **3)** ὁ εὐκόλως ὑγροποιούμενος, τηκόμενος : Ἀριστλ.ΖΙ 622a,15 **καὶ γὰρ φύσει** |τὸ γένος τῶν πολυπόδων| **συντηκτικόν ἐστιν**· **4)** ἐπὶ νοσούντων ἀνθρώπων, ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς λιποθυμίαν : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,13, Πλίν.ΦΙ 28,125· **5)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σύντηξιν, ὁ ἐπιφέρων τῆξιν, ἀδυναμίαν : Γαλ.18(2),42 **πυρετὸς συντηκτικός**.

**συντηκτός**-ή-όν ὁ εὐκόλως ὑγροποιούμενος, τηκόμενος, εὐδιάλυτος : Ἀριστλ.Μετ.389b,8.

**συντήκω** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **συνέτηξα**, παθ. ἀόρ. α' **συνετήχθην**, ἀόρ. β' **συνετάκην**, μτχ. παθ. παρακ.-**τετηκώς**, τήκω διαφόρους ὕλας ὁμοῦ πρὸς ἀποτέλεσιν κράματος, λειώνω ὁμοῦ εἰς ἓν μεῖγμα, συγχωνεύω : Ἀντιφ.Σοφ.30 |πῦρ| **καῖον καὶ συντῆκον τὴν γῆν**· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.395C **συγχυθέντων καὶ συντακέντων**, Σωρ.2,13 **ᾠοῦ λέκιθος τούτοις . . διὰ μέλιτος . . συντακεῖσα**, αὐτ.1,12) **ἄλειμμα τὸ δι' ἐλαίου . ., συντακέντος δι' ὀλίγου κηροῦ**· **2)** διὰ συντήξεως συγκολλῶ ὁμοῦ : Πλάτ.Συμπ.192D **ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφυσῆσαι εἰς τὸ αὐτό**, αὐτ.Τίμ.43Α, Πλούτ.Ἠθ.156C· || τὸ παθ. μτφ. συνενοῦμαι μετά τινος εἰς ἓν σύνολον, μτ. δοτ. : Εὐρ.Ἰκ.1029 **γαμέτας συντηχθεὶς αὔραις . . ἀλόχοιο**, αὐτ.ἀπ.296, αὐτ.909,3 **ἀγαθὴ γυνὴ ἀνδρὶ συντέτηκε**, Πλάτ.Συμπ.192Β **συντακεὶς τῷ ἐρωμένῳ**· **3)** τήκω, ὑγροποιῶ, διαλύω ὁμοῦ, λειώνω μαζί : Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,13,2· **4)** νεώτ. τήκω ἐντελῶς, λειώνω· **5)** κατατήκω, φθείρω, λειώνω: Εὐρ.ΙΑ 398 **ἐμὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις**, αὐτ.Μήδ.25 **τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον**· κ. παθ. : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.11, Εὐρ. Ἠλ.240, αὐτ.Ὀρ.34, αὐτ.Μήδ.680 **τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε**, Θεόφρ.Ὀσμ.61(59), Σωρ.2,45, Γαλ.6,76, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8· **6)** τὸ παθ. τήκομαι, ἐξαφανίζομαι, χάνομαι : Ξεν.Κυν.8,1 |τὰ ἴχνη| **οὐ . . ταχὺ συντήκεται**, Πλάτ.Τίμ.83Β **ὅταν νέα ξυντακῇ σὰρξ ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν φλόγα πυρός**· **7)** καταναλίσκω, δαπανῶ, ξοδιάζω : Ἀριστλ.Μακροβ.466b,29.

**σύντηξις-εως** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συντήκω, ἡ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἢ παντελὴς τῆξις, ἡ ἡ δι' ἀναλύσεως ἕνωσις καὶ συνάφεια, ἀντίθ. περίττωμα : Ἀριστλ.ΖΜ 677a,13 **ἔοικεν ἡ χαλή, καθάπερ ἡ κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα γινομένη περίττωμά τί ἐστιν ἢ σύντηξις**, αὐτ.ΖΓ 726a,21, αὐτ.726b,24, Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,22,6 **ὅσα . . τοῖς σώμασι θερμότητάς τινας ἐμποιεῖ καὶ πέψεις ἢ συντήξεις**· **2)** διάλυσις, φθαρά, ἰδ. διὰ τῆς νόσου φθίσεως : Ἱππ.Ἐπιδ.1,8 **πόνων πολλῶν καὶ κακῆς συντήξιος**, αὐτ.Προγν.12, Σωρ.2,7· **3)** μτφ. τὸ συμπάσχειν, τὸ συλλυπεῖσθαι, οἶκτος ἢ στοργή : Κικ.Ἀττ.10,8,9.

**συντήρησις-εως** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συντηρῶ, διατήρησις πράγματός τινος ἐν ᾗ καταστάσει εὑρίσκεται, διαφύλαξις : Γαλ.1,115, Ἱεροκλ.33Α, Πάπ. Συμ.Σὴθ ἐν Bandin.Bibl.Med.1.264 **τὸ μέγιστα πρὸς τὴν τῆς ὑγιείας συντήρησιν λυσιτελούσης**, - **ἡ συντήρησις τῶν ἀρχαίων μνημείων - τῶν τροφίμων**· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὅ,τι εἶναι ἀπαραίτητον πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς, ζωάρκεια, διατροφή : **ὅσα ἔχει δὲν φθάνουν οὔτε διὰ τὴν συντήρησίν του**· **3)** νεώτ. ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν πραγμάτων· πρβλ. συντηρητικὸς 2).

**συντηρητικός**-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν νὰ συντηρῇ, ὁ κατάλληλος εἰς συντήρησιν, ὁ γινόμενος πρὸς ἐξασφάλισιν, προφύλαξιν, **προφυλακτικός**, ἐξασφαλιστικός : Γαλ.1, 115, Πορφ.Νυμφ.15 **συντηρητικὴ δύναμις**, Γρηγ. Νύσσ.1,794Β **τὴν πεῖναν ὡς συντηρητικὴν οὖσαν τῆς ζωῆς ἡμῶν οὐκ ἐξώρισεν**, - **συντηρητικὴ κατάσχεσις**, - **συντηρητικὰ μέτρα**, - **συντηρητικὴ ἀπόδειξις** |ἡ πρὸ τῆς δίκης ἢ πρὸ τοῦ σημείου καθ' ὃ ἐν τῇ δίκῃ διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις ἐπὶ σκοπῷ συντηρήσεως ἀποδεικτικοῦ μέσου, ὅπερ κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ|· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ὀπαδὸς τῆς διατηρήσεως τῶν κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς παραδεδομένων, ἀντίθ. προοδευτικός, ριζοσπαστικός· **3)** ὁμ. γεν. συνετός, προφυλακτικός· || ἐπίρρ. νεώτ. -**ῶς**, δημ. -**ά**.

**συντηρητικότης**-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συντηρητικοῦ, τὸ νὰ εἶναί τις συντηρητικὸς βλ.λ.2), ἐμμονὴ ἀπὸ συστήματος εἰς τὴν διατήρησιν τῶν κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς παραδεδομένων· **3)** τὸ νὰ εἶναι τις συνετός, σώφρων, συγκρατημένος.

**συντηρητισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ ἀπὸ συστήματος ἐμμονὴ εἰς τὰ παραδεδομένα.

**συντηρῶ-άω** μσν. δημ., παρατ. -αγα, ἀόρ. συντήραξα, παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, θεῶμαι : Ἐρωτόκρ.1,123 **στὰ δάση ποὺ προπάτειενε συντήραν' ἕνα-ἕνα**, αὐτ.190, αὐτ.5,542.

**συντηρῶ-έω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συνετήρησα**, δημ. **(ἐ)συντήρησα**, παθ.ἀόρ. **συνετηρήθην**, δημ. **(ἐ)συντηρήθηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **συν|τε|τηρημένος**, τηρῶ, διατηρῶ ἢ διαφυλάττω καλῶς, ἀσφαλῶς : Ἀριστέ.209 **ἑαυτὸν ἀδωροδόκητον συντηρεῖν**, ΠΔ Τωβ.1,11 **ἐγὼ δὲ συνετήρησα τὴν ψυχήν μου μὴ φαγεῖν**, αὐτ.Σοφ.Σειρ.39,2, Πολύβ. 30,30,5 **ἡ σύγκλητος οὐκ ἐξέφαινε τὴν ἑαυτῆς γνώμην, ἀλλὰ συνετήρει παρ' ἑαυτῇ**· || συγκρατῶ ἐν νῷ : ΚΔ Λουκ.2,19 **ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα**· **2)** νεώτ. κ. δημ. τηρῶ τι ἐν ᾗ καταστάσει εὑρίσκεται, διατηρῶ ἄφθαρτον, ἀναλλοίωτον, διαφυλάττω· **3)** Ἐπιγρ. διατηρῶ, διαφυλάττω ὁμοῦ, μαζί : Ἐπιγρ.Δελφῶν· || μτγν. κ. παθ. : ΚΔ Ματθ.9,17 **ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται**, Ἐπιγρ.Τῆναυ· **4)** νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. παρέχω εἴς τινα τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ ζήσῃ, διατρέφω : **αὐτὸς συντηρεῖ ὅλην τὴν οἰκογένειαν**· || ἰδ. διατρέφω γυναῖκα μὴ νομίμως συνεζευγμένην, μαιτρεασάρω· **5)** πάπ. προφυλάσσω, προαστατεύω : **τοῖς φυλακίταις** |συντάξαι| **συντηρῆσαι τὰ . . γενήματα**· **6)** παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, μετ' ἀκριβείας· πρβλ. συντηρῶ -άω : Ἀριστέ.122, ΠΔ Σοφ.Σειρ.2,15 **οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσιν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ**, Ἐπίκ.ἀπ.554 **συντηρεῖν τὸ τῆς φύσεως τέλος**, Ἐπιγρ.Θήρας,αὐτ.Κυρήνης· **7)** μτγν. καιροφυλακτῶ, ἀναμένω εὐκαιρίαν, παραμονεύω, παραφυλάω : Πλούτ.Μάρκελλ.12 **συντηροῦντα πόρρωθεν παίειν**.

**συντίθημι** κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. β' **συνέθηκα**, νεώτ. **συνέθεσα**, μέσ. ἀόρ. β' **συνεθέμην**, ἐπ. **συνθέμην** |Ἰλ.Η 44, Ὀδ.Α 328|, παθ. μέλλ. **συντεθήσομαι** |Ἀρχιμ.Σφαίρ.Κυλ.2,1|, παθ. ἀόρ. **συνετέθην**, παρακ. **συντέθειμαι** |Γαλ.15,797| |π.Ὁμ. ἐν χρ. ὁ μέσ. τ.· τὸ παθ. εἶναι εὔχρηστον ἀλλὰ συχνότ. ἀντικαθίσταται ἐν τῇ χρ. διὰ τοῦ σύγκειμαι|, τίθημι ὁμοῦ, θέτω, τοποθετῶ, βάζω μαζί : Ἡρ. 2,47 **τὴν οὐρὴν καὶ τὸν σπλῆνα . . συνθεὶς ὁμοῦ**, αὐτ.4,67, Ξεν.Ἑλλ.2,3,20 **ἀνακομίσαντες** |τὰ ὅπλα| **εἰς τὴν ἀκρόπολιν ξυνέθηκαν ἐν τῷ ναῷ**· **2)** φέρω ὁμοῦ πλησίον, αυμπαραθέτω, ἑνώνω, συμπτύσσω, συμμαζεύω : αὐτ.Κυν.5,10 **τὰ δὲ πρόσθεν σκέλη τὰ πλεῖστα συνθείς**· **3)** συντίθημι **ἄρθρα στόματος** κλείω τὸ στόμα : Εὐρ.Κύκλ.625· **4)** συντίθημι **τὰ ἱμάτια** διπλώνω αὐτά : Ξεν.Οἰκ. 10,11 **ἱμάτια καὶ στρώματα** ἀνασεῖσαι καὶ συνθῆσαι· **5)** συνενῶ : Εὐρ.ΙΤ 1016 **ἅπαντα γὰρ συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν**, αὐτ.

Ἰκ.1126, Γαλ.15,109 ὁ πρῶτος συνθεὶς εἰς ταὐτὸν τὰ δύο ταῦτα βιβλίδια· 6) ὡς τεχνικὸς ὅρος ἐν τοῖς Μαθημ. ἐπὶ ἀριθμῶν, προστίθημι, προσθέτω : Δημ.819 ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δέκ' ἐτῶν· κ. παθ. : Ἡρ.3,95 τούτων ὧν πάντων συντιθέμενον τὸ πλῆθος· ‖ κ. ἐπὶ γραμμῶν καὶ σχημάτων, ἐν τῇ γεωμ. : Ἀρχιμ. Ἑλ.Προοίμ., Πάππ.70,4· 7) ὁμ. ἐν τοῖς Μαθημ. συνδυάζω τοὺς ὅρους τῆς ἀναλογίας, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1131b,8, Εὐκλ.5,18, αὐτ.24· 8) ἐν τῇ Λογικῇ, συνάπτω τοὺς ὅρους τῆς προτάσεως : Ἀριστλ.Μεταφ.1012a,4· κ. παθ. : αὐτ. 1024b,16· 9) ἐν τῇ Ρητορικῇ, ἐπισωρεύω, συσσωρεύω : αὐτ.Ρητ.1365a,16· 10) πάπ. συντίθημι λόγον ἐκτελῶ, κάμνω λογαριασμόν· 11) συναρμόζω πρὸς κατασκευὴν ὅλου τινός : Θουκ.4,4 ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι, Ξεν.Ἀπομν.3,1,7, Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου· ‖ συμπήγνυμι, κατασκευάζω, κάμνω : Ἡρ.7,36 πεντηκοντέρους καὶ τριήρεις συνθέντες, Ἱππ.6D ἐκ τούτων τὰ μέγιστα .. συνθεὶς τοῦτον .. τὸν λόγον ποιήσομαι, Πλάτ.Κρατ.424E, Σωρ.2,64· 12) δημιουργῶ, κατασκευάζω, φτειάνω : Πλάτ.Τιμ.69D ἀναγκαίως τὸ θνητὸν γένος ξυνέθεσαν· ‖ ὁ συνθείς ὁ δημιουργός : αὐτ.33D· ‖ κ. παθ. ἐπὶ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, δημιουργοῦμαι : Ἀριστλ.Οὐρ.304b,30· 13) συντίθημί τι ἀπό τινος συνθέτω ἢ σχηματίζω τι ἐξ ἑτέρου : Ἡρ.4,23 ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθεῖσι καὶ ταύτας σιτέονται, Εὐρ.Ἑλ.34 εἴδωλον ἐξ οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ἄπο· κ. παθ. : αὐτ.7,184 τὸ ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πλῆθος συντιθέμενον, Πλάτ.Κρατ. 425A ἐξ ὧν [συλλαβῶν] τὰ ὀνόματα συντίθενται, αὐτ.Σοφ.262E συνθεὶς πρᾶγμα πράξει δι' ὀνόματος καὶ ῥήματος· ‖ κ. μτφ. : Σοφ.Αἰ.303 συντιθεὶς γέλων πολύν· 14) κατασκευάζω, πλάττω διήγησιν : Εὐρ.Βάκχ.297 ὅτι θεᾷ θεὸς Ἥρα ποθ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον, Ἀριστφ.Βάτρ. 1052, Πλάτ.Φαῖδρ.260B, Ἀριστλ.Ρητ.1354a,12 οἱ τὰς τέχνας τῶν λόγων συντιθέντες· ‖ ἐπὶ συγγραφέως, συντάσσω, συγγράφω : Θουκ.1,97 τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ ξυνετέθησαν, Πλάτ. Πολ.377D, αὐτ.Φαῖδρ.278C, αὐτ.Νόμ.812D, αὐτ. 816C, αὐτ.Ἀπολ.27A, Γαλ.15,147 ὁ τὴν ἐνθάδε συνθεὶς 'ἀνατομήν' κ. παθ. : Ἀριστλ.Ποιητ.1453a,19 περὶ ὀλίγας οἰκίας .. αἱ τραγῳδίαι συντίθενται, Γαλ.15,797· 15) μαθ. ἐπὶ συνθέσεως γεωμετρικῶν προβλημάτων, σχηματίζω διάγραμμα, ἀντίθ. ἀναλύω : Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.175a,28, Πάππ.648,13· κ. παθ. : Ἀρχιμ.Σφαίρ.Κυλ.2,1 συντεθήσεται τὸ πρόβλημα οὕτως, Ἀπολλ.Περγ.Κων.1 Προοίμ., αὐτ.2,44· 16) ἐπινοῶ, μηχανῶμαι : Σοφ.ΟΤ 401 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὡ συνθεὶς τάδε ἀγηλατήσειν, Θουκ.8,68, Ἀντιφ.5,25 οὗτοι ἐξ ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα, αὐτ.6,9, Ἀνδοκ.1,6, Δημ.778· ‖ σπαν. ἐπὶ καλῆς σημ. : αὐτ.275 εὖ πρᾶγμα συντεθὲν ὁ-φεσθε· 17) θέτω ὁμοῦ, περιλαμβάνω : Αἰσχ. Ἱκ.65 ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως ὤλετο, Σοφ.Ἠλ.673 ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, Εὐρ. Μήδ.747, αὐτ.ἀπ.657 πάσας συντιθεὶς ψέγει γυναῖκας, αὐτ.Ἐκ.1184· 18) μτγν. παραδίδωμι εἰς τὴν φροντίδα τινός, ἐμπιστεύομαι εἴς τινα : Πολύβ.5, 10,4 συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ, αὐτ.8, 17,4, αὐτ.15,26,16, αὐτ.28,22,3, Ἐπιγρ.Κέω, αὐτ.Δήλου, αὐτ.Δελφῶν, Πάπ. γνώριζε οὐχ ὑπάρχον παρ' ἡμῖν ἀργύριον τοσοῦτο ὥστε ἱκανὸν συνθεῖναι Πυρρίχῳ· 19) συνάγω, συμπεραίνω : Πολύβ. 28,15,14 τότε δὴ τελέως οἱ περὶ τὸν Δείνωνα συνέθεσαν ἐν κακοῖς μεγάλοις εἶναι τοὺς Ῥωμαίους, Ἀρρ.Ἰνδ.34· 20) τὸ μέσ. συνάπτω ἐν ἐμαυτῷ, συνθέτω, ἰδ. πνευματικῶς, βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου, στοχάζομαι, κατανοῶ : Ἰλ.Η 44 σύνθετο θυμῷ βουλήν, Ὀδ.Α 328 φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδήν, αὐτ.Ρ 153, Πίνδ.Π 4,277 τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυν'· 21) ὁμ. μέσ.γεν. ἀντιλαμβάνομαι, ἀκούω : Ὀδ.Υ 92 κλαιούσης ὄπα σύνθετο· ‖ π.Ὁμ.συχν.ἀπολ.: Ἰλ.Α 76 σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον, Ὀδ.Ο 318, αὐτ.27· 22) ὁμ. μέσ. τακτοποιῶ, διευθετῶ, διοργανῶ: Ξεν.Ἑλλ.4,8,20 οὐκ ἄξιον .. περιιδεῖν Ἀθηναίους Ῥόδον καταστρεφαμένους καὶ τοσαύτην δύναμιν συνθεμένους, αὐτ.6,1,17· 23) ὁμ. μέσ. συμφωνῶ, συνάπτω συμφωνίαν : Ἡρ.2,181, αὐτ.8,140,α', Εὐρ.Βάκχ.807 ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε, Ἀριστφ.Λυσ.178, Θουκ.3,114, Πλάτ.Γοργ.520C, Ἰσοκρ.15,109, Πλούτ.Ἀλκ.30 ἐπὶ τούτοις γὰρ οἱ ἄνδρες παρέδοσαν τὴν πόλιν καὶ ταῦτα συνέθεντο, Ἐπιγρ. τὰς ξυνθήκας, ἃς ξυνέθεντο· κ. παθ. : Πλάτ.Φαῖδρ.254D τοῦ συντεθέντος χρόνου· ‖ μτ. ἀπαρφ. συνάπτω, κάμνω συμφωνίαν, συμφωνῶ μετά τινος νὰ πράξω τι : Πίνδ.Π 11,41 συνέθευ παρέχειν φωνάν, Πλάτ.Πολ. 359A δοκεῖ λυσιτελεῖν ξυνθέσθαι ἀλλήλοις μήτ' ἀδικεῖν μήτ' ἀδικεῖσθαι, Ἀνδοκ.4,18, Ἀριστλ. Πολιτ.1257a,35· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. μέλλ. : Θουκ.6, 65 αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἥξειν ἐγγὺς ἦσαν· μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. μέλλ. : Ἡρ.9,7,β' συνθέμενοι ἡμῖν .. ἀντιώσεσθαι· κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. : αὐτ.6,84, Ξεν.Ἑλλ.5,4,2 πιστὰ δοὺς καὶ λαβὼν συνέθετο ὡς δεῖ ἕκαστα γίγνεσθαι· ‖ ἀπολ. κάμνω ἰδιαιτέραν συμφωνίαν : Πίνδ.Ν 4,75 κᾶρυξ ἑτοῖμος ἔβαν συνθέμενος· κ. μτ. δοτ. : Ἡρ. 6,115, Πλάτ.Κρατ.435A αὐτὸς σαυτῷ συνέθου, Ξεν. Ἀν.1,9,7, Πάπ.· κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. συντίθεμαι πρός τινα ἀνταλλάσσω τοὺς ὅρους μου μετά τινος : Ψήφ.π.Δημ.291· 24) ὁμ. μέσ. στοιχηματίζω : Θεόφρ.Φ 9,17,2 συνθέμενος μηδὲν πείσεσθαι, Μέν.Ἐπιτ.289, Πλούτ.Ἀλκ.8 ἀλλ' ἐπὶ γέλωτι συνθέμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους· 25) ὁμ.μέσ.ὁμοφρονῶ, δίδω τὴν ψῆφόν μου, ψηφίζω ὑπέρ τινος, ὑποστηρίζω αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου μου : Λυσ.ἀπ.68, Καλλ. Ἐπιγρ.1,14, Διον.Ἁλ.Ἰσοκρ.18, Παυσ.4,15,2 Ῥιανῷ μὲν οὖν ἔγωγε οὐδαμῶς κατά γε τοῦτο συνθήσομαι, Σωρ.2,53· 26) ὁμ. μέσ. πάπ. συγκατατίθεμαι, συνοινῶ : ἵνα μὴ δόξω συνθέσθαι τῇ τοῦ πραγματικοῦ ἀγνοίᾳ· 27) ὁμ.μέσ. μτγν. συνάγω, συμπεραίνω : Στωικ.ἀπ.2,63, Φιλόδ.Σημ.2· κ. παθ. : αὐτ.28 τὰ ὕστερον συντεθησόμενα.

**συντίκτω** μτγν. τίκτω, γεννῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,4 ξυντίκτει ἥδε [φύσις] τὰ οἰκεῖα τῇ ἑκάστῃ ἡλικίᾳ· κ. παθ. : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.139 ἐκ γενετῆς συντίκτεται αὐτοῖς τὰ σίνη, Γρηγ.Νύσσ.3,28A οὐκέτ' ἂν ἐν τῷ κοινῷ τῆς φύσεως τὸν τῶν ὑποστάσεων λόγον συντίκτειν αἰτιαθείημεν, Τζέτζ.Λυκόφρ.492.

**συντίλλω** μτγν. τίλλω, μαδῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΑΠ 12,27 οὐδὲ μάτην τίλλεσθαι .. ὄρνιν ἔοικεν ἢ συντιλλέσθω Δήλιε καὶ Πολέμων.

**συντίμησις**-εως (ἡ) μτγν. ἐκτίμησις ἀξίας, τιμή : ΠΔ Λευϊτ.27,18, αὐτ.Βασ.4,12,4 ἀργύριον συντιμήσεως ἀνδρός, ἀργύριον συντιμήσεως ψυχῶν, Γρηγόρ.Νύσσ.3,450B, Πάπ.

**συντιμῶ**-άω ὁμοῦ ἢ κοινῶς μετ' ἄλλων τιμῶ, τιμῶ ὁμοίως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Λυσ.31,31· κ. μτ. δοτ. : Ἀπολλδ.Ἱστορ.ἀπ.147J· 2) τὸ μέσ. ὁρίζω, καθορίζω, ἐκτιμῶ : Δημ.815 συνετιμήσανθ' ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἰσφοράν, Πάπ.· κ. παθ. : Δημ. 1285 ὅθενπερ .. συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον.

**συντιμωρῶ**-έω συμβοηθῶ, σπεύδω ὁμοῦ μετ' ἄλλων πρὸς βοήθειαν : Ἱππ.Ἄρθρ.48, Ἀρετ.Ὀξ. Νούσ.2,7, αὐτ.109,12 καὶ ἰσχουρίη ἐπὶ φλεγμασίῃ γίνεται ξυντιμωρέουσα τῷ ὀξεῖ τῆς φλεγμασίης.

**συντινάσσω** διασείω μέχρι θεμελίων : Ἀριστλ. Κόσ.395b,35 πνεῦμα μετὰ βίας αὐτὴν συνετίναξε, Θεόκρ.22,90 σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε [ἦλθεν εἰς χεῖ-

ρας πρὸς αὐτόν, συνεπλάκη μετ' αὐτοῦ]· κ. παθ.: Πλούτ.'Ηθ.1089E **πῶς οἷόν τε τῆς βάσεως τινασσομένης μὴ συντινάσσεσθαι τὸ ἐνόν**;, Πάπ.

**συντίνω** μτγν., ἀττ. ξυν- συνεκτίνω, πληρώνω ὁμοῦ : Θεμίστ.Λόγ.34,46} [Dind.] **τῷ δὲ ξυνεξέτινε χρέος ἀναγκαῖον.**

**συντιταίνω** συντείνω : 'Ιππ.Γυν.2,110 **ἐς τὰς γαστροκνημίας αἰεὶ τῷ μηρῷ ξυντιταίνει.**

**συντίτρημι** μτγν. τ. τοῦ συντετραίνω **βλ.λ.** : Γαλ.5,238.

**συντιτρώσκω** τιτρώσκω, πληγώνω ὁμοῦ, τραυματίζω, πληγώνω μὲ πολλὰ τραύματα : Ξεν.'Ελλ.3,1, 18 **αὐτόν τε συνέτρωσαν καὶ δύο ἀπέκτειναν,** Πλούτ.'Αλέξ.63· **2**) τραυματίζω συγχρόνως, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Ιππ.'Αγμ.35 **τὰ συντιτρωσκόμενα** [τοῖς ὀστέοις] **νεῦρα**· **3**) μτγν. ἐπὶ πλοίων, ἐπιφέρω σύγκρουσιν καὶ ὡς **ἐκ** ταύτης ρήγματα ἢ ἄλλας βλάβας : Πλούτ.'Αλκ.27 **προσκείμενος ἔκοπτε** τὰς ναῦς **καὶ συνετίτρωσκε.**

**συντλησιπαθῶ-έω** μσν. τλησιπαθῶ ὁμοῦ : Μιχ.'Ακομ.2,307,9 [ἔκδ.Λ].

**σύντμησις**-εως [ἡ] σχόλ. κ. νεώτ. **ἡ πρᾶξις τοῦ** συντέμνω, συντόμευσις: Σχόλ.Πίνδ.Ν 3,1 **ἱερομηνίαν λέγουσι κατὰ σύντμησιν τὴν ἱερονουμηνίαν.**

**συντολμητής** [ὁ] μσν. ὁ συντολμῶν τι μετά τινος : 'Ισίδ.Πηλ.'Επιστ.1,292.

**συντολμῶ**-άω μτγν. τολμῶ ὁμοῦ : Εὐνάπ.Β Σοφ.496B· κ. παθ. : αὐτ.'Ιστ.ἀπ.240D.

**συντολυπεύω** μσν. **ἀπὸ** κοινοῦ τολυπεύω, συγκατορθώνω, συναπεργάζομαι : **Νικ.**Χων.Χρον. 4A **συντολυπεύειν τὰς μάχας.**

**σύντομα** ἐπίρρ., δημ. συντόμως **βλ.λ.**

**συντομάς**-άδος [ἡ] 'Επιγρ. ἰδιότ. θηλ. **τοῦ σύντο**μος βλ.λ. : συντομὰς **'Αμφιτροπῆσιν . . ὁδός.**

**συντόμευσις**-εως (ἡ) νεώτ., δημ. **-η ἡ πρᾶξις** καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συντομεύω.

**συντομεύω** λεξ., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **(ἐ)συντόμευσα,** β' ἑν. προστ. **συντόμευσον** (διόρθ.ἀντὶ συντόμησον ἐν Σουΐδ.ἐν λ.**κεφαλαίωσον**), συντέμνω, καθιστῶ, **κάμνω τι** σύντομον ἢ συντομώτερον : αὐτ.ἐν λ. ἀποσχεδιάσας, Ζωναρ.ἐν λ. ἀποσχεδιάσας,-**πρέπει νὰ συντομεύσῃς τὸν λόγον - τὴν ὁμιλίαν.**

**συντομή** [ἡ] μτγν. περικοπή, συγκοπή, κόψιμο : Πάπ. **συντομὴ καλάμου**· **2**) ἐλάττωσις : Δίων Κ 78,28**σ- τῆς μισθοφορᾶς**· **3**) στοὰ ἐν σήραγγι : 'Επιγρ.· **4**) **ἔδικτον, διάταγμα**: 'Ακύλ.ΠΔ'Ησ.28,22.

**συντομία** (ἡ) **κ. νεώτ. κ.** δημ. τὸ νὰ εἶναί τι ἢ νὰ γίνῃ σύντομον, **συντόμευσις,** βραχύτης : Πλάτ. Φαῖδρ.267B, Λυκοῦργ.102 **οἱ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν, ἀλλ' ἐπιτάττουσιν ἃ δεῖ ποιεῖν,** 'Αριστλ.Ρητ.1407b,28, Φιλόδ.Ρητ.1,176S, Γαλ. 6,458· || δημ. εἰδ. **συντόμευσις** τῆς πορείας, τοῦ δρόμου: **εἶναι μεγάλη συντομία ἀπὸ τὸ μονοπάτι**· **2**) νεώτ. κ. δημ. **συνεκδ.** βραχυλογία : **θὰ σᾶς τὰ διηγηθῶ ἐν συντομίᾳ, - χάριν συντομίας παρέλειψε πολλὰ ἀπὸ τὸν λόγον του**· || σχόλ. κ. νεώτ. **ἐν συντομίᾳ** συντόμως : Σχόλ.'Αριστφ.Σφ. 716· **3**) μτγν. κ. νεώτ. **μουσ. ἕκαστον τῶν εἰδι**κῶν σημείων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀπλούστευσιν τοῦ τρόπου τῆς μουσικῆς γραφῆς **εἰς** ὡρισμένας περιστάσεις : Φιλόχ.66.

**συντομίζω** Σουΐδ. «**συντέμνω,** συνάγω συντόμως».

**συντόμιον** (τὸ) μσν. σύμβολον, ὅθ. **καλαμίου συντόμιον** γραμμάτιον διδόμενον εἰς τοὺς πτωχοὺς πολίτας πρὸς παραλαβὴν ποσότητός τινος σίτου : Μαλάλ.1 289,6 **ρίψας τῷ δήμῳ καλαμίων συντόμια πολλὰ ἄρτων διαιωνιζόντων.**

**συντομογραφία** (ἡ) νεώτ. **ἡ** βραχυγραφία.

**συντομογραφικός**-ή-όν **νεώτ.** ὁ βραχυγραφικὸς βλ.λ. || ἐπίρρ. **-ῶς.**

**συντομόδακρυς**-υος (ὁ,ἡ) μσν. **ὁ** ὀλίγον **μόνον** δακρύων : **Τζέτζ.** ἐν Θησ.**Στεφ.**

**συντομολογία** (ἡ) μτγν. **τὸ** συντόμως **λέγειν** τι, βραχύτης λόγου, βραχυλογία : 'Αθανάσ.2,243A **συνέκοψαν οἱ ὀνοματοθέται τὴν πολυλεξίαν καὶ** ὠνόμασαν .. **ἄνθρωπον διὰ τὴν συντομολογίαν.**

**συντομολόγος**-ον μσν. ὁ συντόμως ὁμιλῶν, ὁ διὰ βραχέων λέγων : Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.π.Θησ.Στεφ.

**σύντομος**(-η)-ο(ν) κ. μσν., **νεώτ. κ.** δημ., ἀττ. **κ.** ξύν- ὁ συντετμημένος, **κεκομμένος,** ὁ βραχείας ἀποστάσεως ἢ διαρκείας, βραχύς, ἰδ. ἐπὶ ὁδοῦ : 'Ηρ.7,223 **ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄρεος ἡ κατάβασις συντομωτάτη,** αὐτ.1,185, αὐτ.4,136, 'Αριστφ.Βάτρ.123 **ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,** Θουκ. 2,97,- **σύντομος δρόμος**· || ἡ σύντομος [ὁδὸς] ὡς οὐσ. ὁδός, δρόμος βραχύς : 'Ηρ.5,17, Ξεν.'Ελλ. 7,2,13 **ὥστε γὰρ τὴν σύντομον πρὸς τοὺς Πελληνέας ἀφικέσθαι ἡ πρὸ τοῦ τείχους φάραγξ εἶργε**· || κ. ὑπερθ. **ἡ συντομωτάτη** ἡ πλέον σύντομος ὁδός : αὐτ.7,5,2] τὴν συντομωτάτην . . **ἦγε**· || μτγν. **ἐν συντόμῳ** ἐν ἐπιτόμῳ, **ἐν** ἐπιτομῇ : 'Επιφάν.2,138C **τῆς κατὰ ἀκολουθίαν ἐν συντόμῳ εὐαγγελικῆς τοῦ κόσμου φωταγωγίας**· **2**) **συν**εκδ. **ὁ** δι' ὀλίγων λέξεων διατυπούμενος, βραχυλογικός, λακωνικός, ἐπίτομος, συνοπτικός : Αἰσχ. Πέρσ.698 **σύντομον λέγων εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα,** Σοφ.ΟΤ 710 **φανῶ . . σημεῖα τῶνδε σύντομα,** Εὐρ.'Ηρακλ.784, 'Ισοκρ.3,27 **πολὺ τούτου συντομώτερος . . ὁ λόγος ἐστίν,** 'Αριστλ.Ρητ.1414a,25, αὐτ.Ποιητ.1455b,16, 'Επίκ.'Επιστ.2,35U **σύντομος διαλογισμός,-σύντομος φράσις-ἔκθεσις**· || μτγν. κ. νεώτ. **τὸ σύντομον** ὡς οὐσ. ἡ συντομία : **Διον.** 'Αλ.Κρίσ.3,1· || μσν. **σύντομον** ἐν ἐπιρρ. χρ. συντόμως, **ἐν συντόμῳ,** σύντομα: Πρόδρ.2,570 **καὶ σύντομον ἂς γένεται τοιαύτη ἰατρεία**· || νεώτ. **ἐν συντόμῳ** δι' ὀλίγων, μὲ λίγα λόγια· || **σύντομος ἀνάμνησις** βραχεῖα περίληψις : 'Αριστλ. Ρητ.'Αλ.1433b,29· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἄ. πραγμ. : Θουκ. 7,42 **καὶ ξυντομωτάτην** [ταύτην] **ἡγεῖτο διαπολέμησιν,** Πολύβ.3,78,6 **τὴν διὰ τῶν ἑλῶν** (ἐμβολὴν) **σύντομον,** αὐτ.11,1,1· **3**) μτγν. ποι. **ἐπὶ ἀναστή**ματος, βραχύς, **κοντός** : Καλλ.'Επιγρ.31.

**συντομουργός**-όν μσν. ὁ συντόμως ἐργαζόμενος, ὁ λεπτὰ **τεχνήματα κατασκευάζων,** λεπτουργός : Πισίδ.Γ'Εξαήμ.422.

**συντόμως** ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. ξυν- [Σοφ.'Αντ.446], δημ. σύντομα, συγκρ. **-ώτερον** ['Ισοκρ.4,64] κ. **-ωτέρως** ['Ισαῖ.11,3 (εἰκ.), 'Επίκ.'Επιστ. 1,27U), δημ. **-ώτερα,** ὑπερθ. **-ώτατον** ['Αλεξ.245,4] κ. **-ώτατα** ('Ισοκρ.10,30) κ. **συντομωτάτως** [Σοφ. ΟΚ 1579], ἐν συντόμῳ, ἐν συντομίᾳ, βραχέως, διὰ βραχέων : Αἰσχ.'Αγ.629 **μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω,** αὐτ.Εὐμ.585, αὐτ.415, Σοφ.'Αντ.446 **εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα,** Πλάτ.Τίμ.25E **ὡς δὲ συντόμως εἰπεῖν, - ὡμίλησε συντόμως περὶ πολέμου, - μοῦ τὰ εἶπε σύντομα**· **2**) ἐπὶ χρόνου, ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, **ἐν** βραχεῖ, ταχέως, ἀμέσως, **προσεχέστατα** : '**Ιππ.** 'Αφορ.3,12, **Σοφ.**ΟΤ 810 **συντόμως σκήπρῳ τυπεὶς . . ἐκκυλίνδεται,** Πολύβ.8,18,7 **κατηνέχθησαν ἐπὶ τὴν αὐτὴν γνώμην συντόμως,** 'Ιώσ.ΑΙ 7,9,7, ΚΔ Πράξ.24,4 **παρακαλῶ ἀκοῦσαί** σε **ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ,** Πάπ.,Πρόδρ.1,42 **συντόμως** ἦλθον, **ὡς ὁρᾷς, ὡς ἀπὸ τῶν κυμάτων, οὐτ.**2,402 **- πολὺ** σύντομα **θὰ** 'χουμε **ἐκλογές.**

**συντονία** (ἡ) κ. νεώτ., ἀττ. ξυν- ἔντασις, σύντασις, τέντωμα, ἰδίᾳ τοῦ σώματος ἢ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ : 'Ιππ.Δι.29, Πλάτ.Τίμ.84E **ἃ δὴ καὶ** ἀπ' **αὐτοῦ τῆς ξυντονίας τοῦ** παθήματος τὰ νοσήματα **τέτανοί τε καὶ ὀπισθότονοι προσερρήθησαν,** 'Αριστλ.ΖΙ 540a,6, Θεόφρ.Λίθ.7, Γαλ.6,174, αὐτ.7, 789, αὐτ.6,154· **2**) κ. νεώτ. **ἔντασις** τῆς διανοίας, σύντονος **ἐνέργεια** αὐτῆς, ἀντίθ. ἄνεσις : Πλάτ. 'Ορ.413D **συντονία** ψυχῆς **πρὸς τὸ καταμαθεῖν.**

'Αριστλ.Πολιτ.1341b,41, αὐτ.Ρητ.1370a,12· 3) κ.μσν. ἐπίτασις: 'Ιππ.Προγν.6, 'Επίκ.'Επιστ.2,45U, Εὐστ. Πον.290,6 τοιαύτην συντονίαν μάχης οἱ τῆς πόλεως ἥρμοττον, Θεοφόν.Νόνν.1,128 οἱ μὲν μετὰ ἱλαρότητος, οἱ δὲ μετὰ ὀργῆς καὶ συντονίας· 4) μτγν. συμφωνία: Χρύσ.Στωικ.ἀπ.2,172 τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια σύμπνοιαν καὶ συντονίαν· 5) νεώτ.μουσ. συμφωνία τοῦ τόνου, συντονισμὸς βλ.λ.2)· 6) ὁμ. νεώτ. συντονισμὸς βλ.λ.3).

**συντονίζω** νεώτ.,ἀόρ. συνετόνισα κ.ἐσυντόνισα, παθ. ἀόρ. -ίσθην, μτχ. παθ. παρακ. συν(τε)τονισμένος κάμνω τι νὰ συμφωνήσῃ εἰς τὸν τόνον ἢ τὸν ρυθμὸν πρὸς ἄλλο τι· 2) γενικώτ. κάμνω τι νὰ συμφωνήσῃ πρὸς ἄ. ἀνάλογον, ἐναρμονίζω: πρέπει νὰ συντονίσωμεν τὰς ἐνεργείας μας.

**συντονισμός** (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συντονίζω: ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν ὅλων θὰ φέρῃ καλὸν ἀποτέλεσμα· 2) μουσ. συντονία βλ.λ.5)· 3) ἠλεκτρ. ἐπὶ περιοδικῶν φαινομένων, ἡ ρύθμισις αὐτῶν ὥστε νὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν συχνότητα, συντονία.

**συντονιστής** (ὁ) νεώτ. ἠλεκτρ. ὄργανον χρησιμοποιούμενον πρὸς συντονισμὸν βλ.λ.3).

**συντονολυδιστί** ἁρμονία (ἡ) ἁρμονία λυδική, ἡ κατὰ τὸν λυδικὸν μουσικὸν τρόπον μελῳδία, ἄ. ὑπερλύδιος ἁρμονία: Πλάτ.Πολ.398Ε μιξολυδιστί, ἔφη, καὶ συντονολυδιστὶ καὶ τοιαῦταί τινες, Πολυδ.4,78 (ἀμφ. εἰκ. ἀντὶ σύντονος λυδιστί).

**σύντονος**-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. δημ. -η ὁ ἰσχυρῶς τεταμένος, συντεταμένος, ἐντεταμένος, τανυσμένος, τεντωμένος δυνατά: Ξεν. Κυν.6,7 πηγνύειν δεῖ τὰς σχαλίδας ὑπτίας, ὅπως ἂν ἐπαγόμεναι ποιῶσι τὸ σύντονον, 'Αριστλ.ΖΓ 787b,23 χορδὴν κατατείνας σύντονον· 2) νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἔντονος: σύντονος προσοχή, - σύντονοι ἀγῶνες, - σύντονη προσπάθεια· 3) ὁ συντεταμένος, ὀξύς, ἰσχυρός: 'Ιππ.Κωακ.156 σύντονος πόνος,Πλάτ.Νόμ.734Α συντόνους ἐπιθυμίας τε καὶ ἔρωτας, 'Επίκ.Δόξ.30, αὐτ.ἀπ.483· 4) σφοδρός: Τίμ.Λοκρ.102Ε, αὐτ.104D, 'Αρετ.'Οξ.Παθ.2,2· || ἐπὶ ἤχου, ἐπιτεταμένος, σφοδρός, ὀξύς: 'Αριστλ.ΖΓ 787a,1, αὐτ.Πρ.904b,23· 5) ἐπὶ πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, ὁρμητικός, σφοδρός, πρόθυμος: Σοφ.Τρ.923 συντόνῳ χερὶ λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, Εὐρ.Βάκχ.126 συντόνῳ.. αὐλῶν πνεύματι, αὐτ.1091, 'Επίκ.'Επιστ.2,46U, Σωρ.1,26 οἱ ἀπὸ κραιπάλης γέμοντες συντόνοις κινήσεσιν ἐλέγχονται, Γαλ.6,153, αὐτ.413· || ἐπὶ πυρός, σφοδρός, ὁρμητικός: 'Αριστλ.ΖΙ 560b,2 ὅταν ἔφῃ μαλακῶς καὶ μὴ συντόνῳ τῷ πυρί· 6) κ. νεώτ. ἐπίμονος καὶ συνεχής, ἐντατικός: Διοκλ.ἀπ.141 τοῦ χειμῶνος τοὺς περιπάτους καὶ τὰ λοιπὰ γυμνάσια συντονώτερα δεῖ ποιεῖσθαι, Πολύβ.5,47,4 σύντονον ποιούμενος τὴν πορείαν, - σύντονος ἐργασία - καταδίωξις· 7) ἐπὶ προσ., ὁ σπουδαῖος, αὐστηρός,ἰσχυρός, δυνατός,ὁ πάσαις ταῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσι χρώμενος, ὁ εἰς βαθμὸν ὑψηλὸν εὑρισκόμενος: Πλάτ.Συμπ.203D ἀνδρεῖος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντονος θηρευτὴς δεινός, 'Αριστλ.Η Νικ.1125a,15, Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.3 τὰ περὶ τὴν δίαιταν ἀκριβὴς καὶ σύντονος· || ἐπὶ τῶν μουσῶν, ὁ αὐστηρός, ὁ μὴ ἀνειμένος: Πρατίν.Λυρ.5, Πλάτ.Σοφ.242Ε αἱ συντονώτεραι τῶν Μουσῶν αἱ δὲ μαλακώτεραι· || κ. ἐπὶ ἁρμονίας: 'Αριστλ. Πολιτ.1342b,21 τὰς συντονωτέρας καὶ δεσποτικωτέρας τῆς πολιτείας ἁρμονίας· || κ. μτφ.: αὐτ. 1304a,21 συντονωτέραν ποιεῖν τὴν πολιτείαν· 8) ὁ ἐν ἁρμονίᾳ ἢ συμφωνίᾳ πρός τινα ὤν, σύμφωνος: ΨΕὐρ.ΙΑ 118 ἵνα καὶ γλώσσῃ σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ.

**συντονῶ**-έω μσν. ἐκτείνω ἰσχυρῶς ἐντείνω, τεντώνω δυνατά: 'Αλέξ.Τραλλ.8,493.

**συντονῶ**-όω μτγν. κ. μσν. ποιῶ τι σύντονον, ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω: 'Αλέξ.Τραλλ.8,501 ἐπίθεμα τὸν σπλῆνα συντονοῦν, αὐτ.498· 2) μτγν. τονίζω διὰ τοῦ αὐτοῦ τόνου: 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ. 149,3, αὐτ.Συντ.342,16 ἃ δὴ ἔφαμεν συνυπάρχειν καὶ συντονοῦσθαι ταῖς τοιαύταις γενικαῖς.

**συντόνως** ἐπίρρ. κ. μσν. κ.νεώτ., συγκρ. -ώτερον ('Αριστλ.Πολιτ.1321b,28) κ. -ωτέρως (Θεόφρ.'Αν.58), ὑπερθ. -ώτατα (Εὐνάπ.ΒΣοφ.502Β), κατὰ τρόπον σύντονον, σπουδαίως, μετὰ ζήλου: Πλάτ. Φαῖδρ.253Α συντόνως πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν, αὐτ.Πολ.539D· 2) προθύμως, ὁρμητικῶς: αὐτ. Τίμ.88Α ὅταν εἴς τινας μαθήσεις καὶ ζητήσεις συντόνως ἴῃ, Διοκλ.ἀπ.145, 'Αριστλ.Πρ.882b,1 Γαλ. 16,496, Σωρ.1,76 διογκούμενοι συντόνως οἱ μαστοί· 3) αὐστηρῶς, μετ' αὐστηρότητος: Πλάτ. Πολ.619Β συντόνως ζῶντι κεῖται βίος ἀγαπητός.

**συντονώτατα** ἐπίρρ. μτγν. ὑπερθ. βαθμ. τοῦ συντόνως βλ.λ.: Εὐνάπ.ΒΣοφ.502Β.

**συντονωτέρως** ἐπίρρ. κ. μσν. συγκρ. βαθμ. τοῦ συντόνως βλ.λ.: Θεόφρ.'Αν.58, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1, 84 λιτάζησθε δὲ συντονωτέρως τὸ θεῖον.

**συντοξεύω** μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ τοξεύω: Εὐνάπ.ΒΣοφ.465Β τὸ πολὺ πλῆθος τῶν θεωμένων συνετόξευσε καὶ διέφθειρε.

**συντοπίτης** (ὁ) μσν. κ.δημ., θηλ.-ίτισσα, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου μὲ ἄλλον τινά, συμπολίτης, συμπατριώτης, συχωριανός: Λίβ.Ροδ.656 καὶ παίζει κοντάριν τὸ μετὰ τοὺς συντοπίτας τους τοὺς ἑκατόν, Καρκ.Λυγ.101 χρειάζεται νὰ ἐκτιμήσουν τὰ προσόντα αὐτὰ καὶ οἱ ἄλλοι συντοπῖται.

**σύντοπος** (ὁ) μτγν. ὁ συντοπίτης, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου: ΨΚαλλισθ.2,33.

**συντόπωσις**-εως (ἡ) μτγν. ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ εἶναι, ἡ σύμπτωσις: Σιμπλίκ.Φυσ.626,28.

**συντορεύω** μτγν. τορεύω πάντοθεν, καθιστῶ τι δι' ἐπεξεργασίας στρογγύλον, ἐν χρ. τὸ παθ.: 'Ιώσ.ΑΙ 8,3,6 ἀψῖδες συντετορευμέναι.

**συντορμῶ**-όω μτγν. σμνάπτω διὰ γόμφων, συνδέω διὰ παρεντεθειμένων πασσάλων, ἐν χρ.τὸ παθ.: Φίλ.Μηχ.Βελοπ.75,49 συντετορμωμένα αὐτοῖς.

**συντορυνῶ**-άω μτγν. συνταράσσω διὰ τορύνης, ἀνακατώνω μὲ κουτάλα, κουτάλι, ἐν χρ. τὸ παθ.: 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.8,46,16 συντορυνηθέντος σφαῖραι γίνονται.

**συντορῶ**-έω μτγν. τορῶ, διατρυπῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ: 'Οππ.'Αλ.4,546.

**συντραγῳδῶ**-έω μτγν. λαμβάνω μέρος εἰς τραγῳδίαν, συνυποκρίνομαι μετ' ἄλλων ἐν τραγῳδίᾳ: Λουκ.'Αλέξ.12 συντραγῳδήσων, μᾶλλον δὲ πρωταγωνιστὴς ἐσόμενος· κ. μτ. συστοίχ. αἰτ.: Πλούτ.Θεμ.24 διαθεῖναι καὶ συντραγῳδῆσαι τὴν ἱκεσίαν, αὐτ.Νικ.5· 2) μτγν. παριστάνω ἀπὸ συμφώνου, ἐν χρ. τὸ παθ.: αὐτ.'Ηθ.771Α.

**συντρανῶ**-όω μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ καθιστῶ τι σαφές, διακρίνω, ἐν χρ. τὸ παθ.: Φίλ.2, 271 τὰ βιωφελέστερα καὶ κοινωνίας αἴτια συντετράνωται.

**συντράπεζος**-ον κ. μσν., ἀττ. ξυν- ὁ τῆς αὐτῆς τραπέζης μετέχων, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς τροπέζης τρώγων, ὁμοτράπεζος: Ξεν.'Αν.1,9,31 πάντες οἱ .. φίλοι καὶ συντράπεζοι, Θεμίστ.Προοίμ.46 σύνεδρον ἐποιήσατο καὶ συντράπεζον· || βίον ἔχω συντράπεζον συζῶ, συμβιῶ μετά τινος: Εὐρ. 'Ανδρ.658 καὶ τῇδε γ' εἰσέρχει σὺ ταυτὸν εἰς στέγος καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον.

**συντραυλίζω** μτγν. τραυλίζω ὁμοῦ μετά τινος, ὁμιλῶ τραυλά: Κλήμ.'Αλ.Παιδ.117 συντραυλίζειν τοῖς νηπίοις.

**συντράχηλος**-ον μτγν. ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐμπεπηγμένην μεταξὺ τῶν ὤμων, ὁ οἱονεὶ στερούμενος τραχήλου, κοντόλαιμος: Φιλόστρ.Γυμν.35,

**σύντρεις** (οἱ, αἱ), οὐδ. **σύντρια** (τὰ) κ. μσν. τρεῖς ὁμοῦ, ἀνὰ τρεῖς ὁμοῦ, τρεῖς τρεῖς : Ὀδ.Ι 429 **σύντρεις αἰνύμενος,** Πλάτ.Τίμ.54Ε **κατὰ σύντρεις γωνίας,** Πλούτ.Ἠθ.567Β, Λουκ.Δημ.Ἐγκ.21, Ἀριστείδ.Ι,113,525, Σχόλ.Φιλόστρ.Ἡρ.419.

**σύντρεξη** (ἡ) (συντρέχω) δημ. κ. **συντρέξιμο** (τὸ) βοήθεια, συνδρομή.

**συντρέπω** μτγν. ὁμοῦ, ἀπὸ κοινοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ τρέπω : Πτολ.Τετράβ.3 **θαλασσῶν συντρεπουσῶν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς δύσεσι** (τῆς σελήνης) **τὰς ἰδίας ὁρμάς·** κ. παθ. : αὐτ.Πορφ.Πτολ. Τετράβ.183· **2**) μτγν. τρέπω, στρέφω ὁμοίως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀρετ.Χρον.Παθ.Ι,5 **συντρέπεται τοῦ σκήνεος ἐς πονηρὸν ἡ ἕξις,** Μᾶρκ.Αὐρ.10,24 **μήτι προστετηκὸς καὶ ἀνακεκραμένον τῷ σαρκιδίῳ, ὥστε τούτῳ συντρέπεσθαι ;** ‖ κ. ἐπὶ φυτῶν παρακολουθούντων τὴν φορὰν τῆς τροχιᾶς τοῦ ἡλίου : Ἰάμβλ.Προτρ.21,λη' **ὅτι συντρέπεται τῷ ἡλίῳ τοιαῦτα φυτά.**

**συντρέφω** κ. μσν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταυτῷ τρέφω, παρέχω τροφήν, διατρέφω τινὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις, προσέτι : Ξεν.Οἰκ.5,5 **τὸν ἵππον ἱκανωτάτη ἡ γεωργία συντρέφειν·** **2**) ἀνατρέφω ὁμοῦ, συναναστρέφω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Εὐρ.Ἑλ.1036 **συντέθραφαι προσπόλοισι βασιλέως,** Πλάτ.Νόμ. 752C, Ἰσαῖ.9,30, Ξεν.ΚΠ 6,4,14 **συντέτραφθε δὲ καὶ συντέταχθε ἐν τῷ αὐτῷ πολὺ πλείω ἤδη χρόνον·** κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.ΖΓ 744b,20 **τὰ συντρεφόμενα ζῷα·** **3**) μτγν. ἀνατρέφω, παιδεύω ἔν τινι, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διόδ.Σ Ι,74, αὐτ.2,29, αὐτ.60 **ὡς κακούργοις καὶ πονηροῖς συντεθραμμένους·** **4**) ἐπὶ ἀσθενειῶν, συναναπτύσσομαι, αὐξάνομαι, ἀναπτύσσομαι ὁμοῦ μετά τινος : Ἱππ.Ἱερ.Νούσ.8, αὐτ.11· ‖ μτφ. κ. ἐπὶ αἰσθημάτων : Ἀριστλ.ΗΝικ. 1105a,2 (τὸ ἡδὺ) **ἐκ νηπίου ἡμῖν συντέθραπται,** Πλούτ.Ἀλέξ.8 **ἐμπεφυκὼς καὶ συντεθραμμένος αὐτῷ ζῆλος,** αὐτ.Μάρ.14, Διοσκ.ΑΠ 12,42· **5**) τὸ παθ. ἐπὶ σωμάτων, ἀναπτύσσομαι διὰ τῆς συνθέσεως διαφόρων οὐσιῶν, διοργανοῦμαι : Πλάτ. Φαίδ.96Β **ἐπειδὰν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβῃ, τότε δὴ τὰ ζῷα ξυντρέφεται,** αὐτ.Τίμ.75Β, Ἐπικ.Ἐπιστ.2,520 **πυρὸς ἐν τόποις τισὶ συντρεφομένου.**

**συντρέχεια** (ἡ) πάπ. συμφωνία, σύμβασις.

**συντρέχτης** (ὁ) δημ. βοηθός.

**συντρέχω** κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **συνδραμοῦμαι** (Ξεν.Ἀν.7,6,6), ἀόρ. β' **συνέδραμον,** παρακ. **συνδεδράμηκα** (Δημ.217, Πάπ.), τρέχω ὁμοῦ μετά τινος ἢ ἐν ταὐτῷ : Πλάτ.Πολιτ.266C **τἀνθρώπινον ἡμῶν ἅμα γένος ξυνειληχὸς καὶ ξυνδεδραμηκὸς γένει τῷ τῶν ὄντων γενναιοτάτῳ,** ΚΔ Μᾶρκ.6,53 **πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ** (πολλοί)· ‖ ἐπὶ ὑγρῶν, ῥέω ὁμοῦ, μαζί, συρρέω : Σοφ.ΟΚ 160 **κάθυγρος οὗ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει,** Σωρ. 1,77 **πρὸς τὴν τῆς ἐκμυζήσεως συναίσθησιν πλεῖον ἐπὶ τοὺς τόπους συντρέχει** (τὸ γάλα), Γαλ.15,512· **2**) τρέχω παραλλήλως ἢ πλησίον : Ξεν.ΚΠ 2,2,9 **ὁ ἄλλος δὲ πᾶς λόχος ἰδὼν ἐκεῖνον συνέτρεχον·** **3**) τρέχω ἐναντίον ἐπερχομένου μοι, τρέχω ὁμοῦ καὶ συναντῶ, ἀντεπέρχομαι, συγκρούομαι, συμπλέκομαι : Ἰλ.Π 335 **Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον,** αὐτ.337, Πολύβ.2,33,5, αὐτ.7,6 **συνδραμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοεθνῶν,** Πλούτ.Ἀρτξ.7· ‖ κ. μτφ. : Σοφ.Τρ.880 **εἰπὲ τῷ μόρῳ, γύναι, ξυντρέχει** (εἰπέ, ὦ γύναι, μὲ τί θάνατον συνεκρούσθη, πῶς ἀπέθανεν)· **4**) τρέχω ὁμοῦ, συνέρχομαι, συνάγομαι, συναθροίζομαι : Ἡρ.8,71 **συνδραμόντες ἐκ τῶν πολίων ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἵζοντο,** αὐτ. 2,121,δ', Λυκοῦργ.16· ‖ ἐπὶ τῶν νεφελῶν, συνάγομαι, μαζεύομαι : Ἡρ.1,87 **ἐκ δὲ αἰθρίης . . συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα·** **5**) μτγν. προστρέχω, σπεύδω πρὸς βοήθειαν : Πλούτ.Κάμ.27 **ἐπιστὰς δὲ τῷ τείχει μετὰ τῶν συνδραμόντων·** **6**) μτγν. κ. νεώτ. συντελῶ, συντείνω, συνεργῶ, συμβοηθῶ : Ἀριστλ.άπ.182 **δεῖ τινα τέσσαρα συνδραμεῖν εἰς οἴκου σύστασιν,** Πολύβ.3,43,11, Ἀλέξ.Ἀφρ.Ψυχ.73,2 **μηκέτι τῆς βουλήσεως συνδραμούσης, - συνέδραμον αἱ περιστάσεις εἰς τὴν ἀνάπτυξίν του·** **7**) ἔρχομαι εἰς τὸ αὐτό, συναντῶμαι, συμβάλλω, συμφωνῶ : αὐτ.53 **ἀμφοτέρων ἐς τὠυτὸ αἱ γνῶμαι συνέδρομον,** Ξεν.ΚΠ 8,2,27 **τοὺς δεομένους διακρίσεως συντρέχειν τοῖς κριταῖς·** **8**) τρέχω ὁμοῦ, συναντῶμαι, συναντῶ : Εὐρ.άπ.385,12 **αὗται δὲ συντρέχουσι εἰς μίαν βάσιν·** **9**) ἐπὶ χρόνου, συμπίπτω : Αἰσχ.άπ.362 **εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου,** Εὐρ.Ὀρ.1215, Ἰσοκρ.6,68, Δημ.214 **εἰς ταὐτὸν τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδράμηκεν·** ‖ κ. ἐπὶ συμπτωμάτων : Σωρ. 2,8· ‖ κ. ἀπροσ. **συντρέχει** γίνεται, ἐπέρχεται ἡ συνδρομή : Εὐρ.άπ.580· ‖ νεώτ.φρ. **δὲν συντρέχει λόγος** δὲν ὑπάρχει λόγος, αἰτία· **10**) κ. νεώτ. κ. δημ. παρέχω συνδρομήν, βοήθειαν, ἔρχομαι ἀρωγός : Σοφ.Τρ.295 **πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν, - τὸν συνέτρεξε πάντοτε εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις, - θέλω νὰ συνδράμω τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανά του·** **11**) μτγν. ὑποστηρίζω : Λουκ.Ἐνάλ.Δ 10,4 **ὥστε καὶ ἐκ τούτου συνδραμεῖν τῇ παρὰ τοῦ Δρόμωνος διαβολῇ,** Ἐπιγρ.· **12**) μτγν. ἁμιλλῶμαι : Διοτίμ.ΑΠ 7,420· **13**) συνέρχομαι ὁμοῦ, συστέλλομαι, συμπτύσσομαι, συμμαζεύομαι : Ἱππ.Ἀγμ.35, Ξεν.Κυν.10,17 **τεθνεῶτος γὰρ εὐθύς, ἐάν τις ἐπὶ τὸν ὀδόντα ἐπιθῇ τρίχας, συντρέχουσιν,** Ἀριστλ. ΖΙ 782b,27, Πλούτ.Ἠθ.978D, Γαλ.8,744 **χιτῶνος ἐπανισταμένου καὶ . . εἰς ἑαυτὸν συντρέχοντος,** Ἀντυλλ.εἰς Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.45,18,33 **συντρέχοντος τοῦ δέρματος διὰ τὴν ἰδίαν μαλακότητα·** **14**) πάπ. συμποσοῦμαι, ἀνέρχομαι : **συντρέχειν ἔτη πρὸς τὰ πη'·** **15**) μτγν. ἐπὶ οἰδήματος, ὑποχωρῶ, ἐξαφανίζομαι κατόπιν πιέσεως : Ἀέτ.7,86.

**σύντρησις-εως** (ἡ) (συντετραίνω) συνάφεια, ἐπικοινωνία, συγκοινωνία διὰ τρήματος, δι' ὀπῆς, διὰ κοινοῦ πόρου : Ἀριστλ.ΖΙ 495a,25 **ἡ ἐκ τῶν μυκτήρων σύντρησις εἰς τὸ στόμα,** αὐτ.507b,27, αὐτ.Ἀναπν.478a,26 **ἡ καρδία τὴν σύντρησιν ἔχει πρὸς τὸν πλεύμονα·** **2**) μτγν. προσάρμοσις, συνάρμοσις, τελεία ἐφαρμογή, ἕνωσις τρημάτων, ὀπῶν : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.151,7.

**σύντρητος-ον** Σουΐδ. ὁ ὁμοῦ, ὁ τὴν αὐτὴν τρῆσιν ἔχων, δθ. ὁ ἐπικοινωνῶν διὰ τρήματος.

**συντριαινῶ-όω** συνταράσσω διὰ τριαίνης, φέρω ἄνω κάτω : Πλάτ.Κωμ.24 **ταῦτα . . συντριαινῶν ἀπολέσω·** **2**) μτφ. συντρίβω, καταστρέφω: Εὐρ. Ἡρ.946 **στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσω πόλιν.**

**συντριβάνι** (τὸ) δημ. δ. γρ. τοῦ σιντριβάνι βλ.λ.

**συντριβή** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ σύντριψις, κατασύντριψις : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,28 **ἐναλλόμενοι τέρψιν τε καὶ γέλωτα τὴν τῶν ὑποπιπτόντων συντριβὴν παρεῖχον·** **2**) συντριμμός βλ.λ.ΙΙ, ὄλεθρος, καταστροφή : ΠΔ Παροιμ.16,18 **πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη,** Βέττ.Βάλ.74,4· **3**) μσν. κ. νεώτ. μτφ. ὑπερβολικὴ θλῖψις καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς συναισθήσεως διαπραχθέντος κακοῦ ἢ σφάλματος, κατάνυξις, μετάνοια : Ἀποφθ.Πατέρων 208C,- **μοῦ ὡμίλησεν ἐν πλήρει συντριβῇ καρδίας.**

**συντριβής-οῦς-ές** μτγν. ὁ συνδιατρίβων, ὁ συνών· Ἡσ.· **2**) ὁ εἰθισμένος ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου εἴς τι : Προκ.Γοτθ.4,23.

**συντρίβω** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **συνέτριψα,** δημ. **(ἐ)σύντριψα,** παθ. ἀόρ. **συνετρίβην,** μτχ.παθ. **συν(τε)τριμμένος,** τρίβω συνάμα ἢ τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου, προστρίβω δύο πράγματα ἀναμεταξύ των·

Λουκ. Αλ.'Ιστ.1,32 αὐτοὶ δὲ πυρεῖα συντρίψαντες καὶ ἀνακαύσαντες· 2) κ. νεώτ. τρίβω ἐντελῶς μεταβάλλων αὐτὸ εἰς κόνιν, ἀλέθω : 'Επιγρ.Ρώμης· κ. παθ. : Πλούτ.'Ηθ.436Β· 3) κ. νεώτ. μεταβάλλω εἰς θρύμματα, θρυμματίζω, κατασυντρίβω, κατατσακίζω, ἐπὶ ἀγγείων ἢ σκευῶν : Κρατῖν.187, 'Αριστφ.'Αχ.284 τὴν χύτραν συντρίψετε, Πλάτ.'Ιππ. Μ 290Ε, Αἰσχίν.1,59 πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια· κ. παθ. : 'Επιγρ.'Επιδαύρου τὰ συντετριμμένα σκεύη, ΚΔ 'Αποκ.2,27 ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντριβήσεται· ‖ κ. ἐπὶ φῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 613b,27 οἱ ἄρρενες τὰ ᾠὰ διακυλινδοῦσι καὶ συντρίβουσιν· ‖ κ. ἐπὶ ἄ. ἀντικειμένων : Ξεν. 'Ελλ.3,4,14 πάντες συνέτριψαν τὰ δόρατα· ‖ νεώτ. παθ : τὸ αὐτοκίνητον ἔπεσεν εἰς τὴν χαράδραν καὶ συνετρίβη· ‖ συντρίβω τὰς ναῦς κατασυντρίβω αὐτὰς διὰ προσαράξεως : Θουκ.4,11 ἀποκνῶντας καὶ φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ ξυντρίψωσιν· κ. παθ. : Διόδ.Σ 13,16 τὰς ἰδίας ἔχοντες ναῦς συντετριμμένας· ‖ κ. ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ σώματος, κατασυντρίβω, συνθραύω : Λυσ.3,8, Πρόδρ.1,374 καὶ βάνω τὸ χερίτζιν μου, συντρίβω καὶ τσακίζω· κ. παθ. : Πλάτ.Πολ.611D τὰ . . τοῦ σώματος μέρη συντετρῖφθαι, Ξεν.'Αν.4,7,4 συντετριμμένοι σκέλη καὶ πλευράς, 'Ανδοκ.1,61 τὴν κλεῖν συνετρίβην, Λυσ.3,18 συντριβόμεθα τὰς κεφαλάς, Πρόδρ.2,610 τὰ ὀστέα μου συνετρίβησαν ἀπὸ ξηροκοιτίας· κ. μτ. γενικ. τοῦ ὅλου : 'Ισόκρ.18,52 συντρῖψαι τῆς κεφαλῆς· κ. παθ. : 'Αριστφ.Εἰρ.71 ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς· 4) ἐπὶ προσ., συνθλίβω : Εὐρ.Κύκλ.705 αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλών· 5) μτφ. ἐκμηδενίζω, καταστρέφω, ἀφανίζω : 'Αριστφ.Σφ. 1050 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν, Δημάδ.12, Μέν.531,15 ὅταν πέσῃ . . , πλεῖστα συντρίβει καλά, Πλούτ.'Ηθ.165Β ἐκταπεινοῦντος καὶ συντρίβοντος τὸν ἄνθρωπον· κ. παθ. : Πολύβ.21,13,2, Διόδ.Σ 4,66, Πάπ. κινδυνεύει συντριβῆναι τὰ - πράγματα· 6) μτγν. πλήττω τὸν ἐχθρόν : Πολύβ.5,47,1 συντρίψων τοὺς ἤδη διαβεβηκότας 7) νεώτ. μτφ. κατανικῶ, καταβάλλω, ἐπιφέρω ὄλεθρον : ὁ στρατὸς συνέτριψε τὸν ἐχθρόν· κ. παθ. : ἡ ὁρμὴ τῆς ἐφόδου των συνετρίβη πρὸ τῆς γενναίας ἀμύνης· 8) μτγν., μσν. κ. νεώτ. μτφ. καταρρίπτω τὸ ἠθικόν τινος, ἐξουθενῶ ἠθικῶς, φέρω εἰς δεινὴν θλῖψιν, καταλυπῶ· κ. παθ. : ΠΔ Ψαλμ.146(147),3, αὐτ.'Ησ.61,1 εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, Μιχ.'Ατταλ. ἐν Σάθ.1,11 ἐν συντετριμμένῃ καρδίᾳ καὶ ταπεινώσει, - τὸν συνέτριψεν ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ του, - ὁ κατηγορούμενος ἤκουσε συντετριμμένος τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

**συντριηράρχημα**-ατος (τό) 'Επιγρ. ἡ ἀνάλογος συνεισφορὰ ἑκάστου τριηράρχου : παρὰ Διοδώρου.. Παιανιῆς συντριηράρχημα ἀπελάβομεν.

**συντριήραρχος** (ὁ) ὁ μετ' ἄλλων ὁμοῦ ἢ σύναμα καθοπλίζων τριήρη καὶ ἄρχων αὐτῆς : Δημ. 566, αὐτ.1145 Δημοχάρης δὲ ὁ Παιανιεὺς . . συντριήραρχος γενόμενος, 'Επιγρ.

**συντριηραρχῶ**-έω εἶμαι συντριήραρχος βλ.λ., μτ. δοτ. : Λουκ.6,47 καίτοι ἕτεροι φεύγοντες ἐν 'Ελλησπόντῳ συνετριηράρχουν ὑμῖν, 'Επιγρ.· κ. ἀπολ. : 'Ισοκρ.18,60.

**συντρίκλινος**-ον 'Επιγρ. ὁ ἀνακείμενος παρὰ τὴν αὐτὴν τράπεζαν, συνδαιτυμών, ὁμοτράπεζος.

**σύντριμμα**-ατος (τό) μσν. κ.νεώτ., δημ. συντρίμμι θραῦσις, κομμάτιασμα : 'Αριστλ.'Ακουστ.802a,24 ἐὰν μή τι ἔχῃ σύντριμμα τὸ ξύλον· 2) μτγν. κάταγμα : Λευῖτ.21,19 ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός, Γαλ.18(2), 850· 3) νεώτ. τὸ συντετριμμένον, τὸ εἰς τεμάχια λεπτὰ τεθραυσμένον, κομματιασμένο, ἐρείπιον : τὰ συντρίμματα τοῦ ἀρχαίου ναοῦ· 4) όμ. ἕκαστον τῶν τεμαχίων συντριβέντος ἀντικειμένου, θραῦσμα, κομμάτι : νὰ συγκολληθοῦν τὰ συντρίμματα τοῦ ἀμφορέως· 5) μτγν. ὀπόξεσις, ἐκτριβή : 'Ασκληπιάδ.Ν π.Γαλ.13,346· 6) μτγν. ἐν μτφ. χρ. θλῖψις, βαρεῖα λύπη, πίκρα : ΠΔ 'Ησ. 59,7 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, αὐτ.'Ιερ.3,22· 7) ὁμ.ἄθροισμα : αὐτ.'Αριθμ. 32,14 ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύντριμμα . . ἁμαρτωλῶν (δ. ἀνάγν. σύστρεμμα).

**συντρίμμι** (τό) δημ. τὸ σύντριμμα βλ.λ.3) : ἀπ' τὸ σεισμὸ ὅλα πέσανε συντρίμμια· 2) σύντριμμα βλ.λ.4) : μάζεψε τώρα τὰ συντρίμμια· 3) μτφ. ψυχικὸν ἢ σωματικὸν ἐρείπιον : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 45,7 τῆς ζωῆς θὰ 'ναι συντρίμμι, τῆς χαρᾶς ἀπομεινάρι, - τὸν ἔκανε συντρίμμι ἡ δυστυχία.

**συντριμμός** (ὁ) μτγν. κ. μσν. δημ. σύντριψις, θραῦσις : Διγεν.'Ακρ.3189 ἐκ τῆς χειρὸς τὸν συντριμμὸν ἠκούμβησεν εἰς πέτραν· 2) μτγν. καταστροφή, ὄλεθρος : ΠΔ Ζεφ.1,10 ὀλολυγμὸς .. καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν· 2) μτφ. συντριμμοὶ θανάτου θλίψεις, πικρίαι, ἀθλιότητες : αὐτ.Βασ.2,22,5 περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χείμαρροι ἀνομίας ἐθάμβωσάν με.

**συντριπτικός**-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἱκανὸς νὰ συντρίβῃ τινά), ὁ κατασυντρίβων, καταστρεπτικός, ὀλέθριος : Εὐστ.Πον.222,21 ἵνα συντριπτικὸς ἀποκαταστὰς καὶ ἀπρόσιτος ἔχῃς τοῖς ἀλλοτρίοις ἐμπλατύνεσθαι· ‖ νεώτ. μτφ. ὁ ἐπιφέρων συντριβήν, παντελῆ θραῦσιν, ἐξουθένωσιν : τὰ ἐπιχειρήματά του ὑπῆρξαν συντριπτικὰ διὰ τὴν κατηγορίαν· 2) όμ. ὁ ἐπιφέρων ψυχικὴν συντριβήν, ὁ καταρρίπτων τὸ ἠθικόν τινος.

**συντριπτῖτις**-ιδος (ἡ) νεώτ. εἶδός τι ἐκρηκτικῆς ὕλης, οὐσίας, ἄ. ἐκραζῖτις.

**σύντριχος**-ον σχόλ. ὁ κεκαλυμμένος διὰ τριχῶν, ὁ μετὰ τῶν τριχῶν, δασύτριχος, τριχωτός : Σχόλ. Φιλόστρ.'Ηρ.404Β δέρματα σύντριχα.

**σύντριψ**-ιβος (ὁ) ποι. ὁ συντρίβων, ὁ ἐπιφέρων ἢ ἐνεργῶν εἰς συντριβήν, ἐπὶ κακοῦ τινος δαίμονος, ὅστις συνέτριβε τὰς χύτρας καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη ἐν τῷ μαγειρείῳ : 'Ομ.'Επιγρ.14,9 συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας, Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγδόν τε καὶ 'Ασβεστον.

**σύντριψις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ συντρίβω, ἡ πρὸς ἄλληλα τρῖψις, συντριβή, σύγκρουσις, ὅθ. γεν. καταστροφή, ὄλεθρος : ΠΔ 'Ιωσ.10,10 συνέτριψεν αὐτοὺς κύριος συντρίψει μεγάλῃ ἐν Γαβαών· 2) μτγν. θραῦσις, καταστροφή, κομμάτιασμα : Κάσσ.Πρ.38.

**συντρομάζω** μσν. τρομάζω ὁμοῦ, τρέμω μαζί, τρέμω ὁλόκληρος : Φαβρίκ.κῶδ.ψευδεπίγρ.ΠΔ 2, 94 συνετρόμαζε τὸ σῶμα αὐτῆς.

**σύντρομος**-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ὅλως τρέμων : Γρηγ.Νύσσ.3,603D σ- γενόμενος, Εὐμάθ.30.

**σύντροπος**-ον πάπ. ὁ ἁρμόζων, εὐάρμοστος.

**συντρόπως** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα, πρέποντα, εὐαρμόστως.

**συντρόφε(υ)μα**-ατος (τό) νεώτ. κ. δημ. τὸ συντροφεύειν, συνοδία.

**συντροφεύω** μσν., δημ. κ. συντροφιάζω, ἀόρ. (ἐ)σύντρόφισα, κ. -όφιασα, δημ. μτχ. παθ. παρακ. συντροφε(υ)μένος, εἶμαι σύντροφος, κάμνω συντροφιὰ σὲ κάποιον, παρακολουθῶ ἢ συνοδεύω τινὰ ὡς σύντροφος : Σολωμ. εἰς Μ.Μπότσαρη 1 ἡ Δόξα συντροφεύει τὸν ἄνδρα, - μᾶς συντροφεύει τὰ βράδια, - θὰ συντροφέψῃ τὴν κόρη της στὸ ταξίδι· 2) ἀμτβ. καθίσταμαι, γίνομαι σύντροφος μέ τινα, συνεταιρίζομαι : συντροφέψαμε καὶ πήραμε μαζὶ τὴν δουλειά.

**συντρόφη** (ἡ) 'Επιγρ. Φρυγ. ἡ θετὴ ἀδελφή.

**συντρόφι** (τὸ) δημ. ὑποκορ. μτ. θωπευτικῆς ἐνν. ὁ σύντροφος· **2)** τὸ ἀμνίον τοῦ ἐμβρύου· **3)** τὸ ἐσώβροκον.

**συντροφία** (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. -ιά τὸ συντρέφεσθαι, τὸ ὁμοῦ τρέφεσθαι, κοινὴ ἀνατροφή, συναύξησις, συμβίωσις : Φίλ.2,11, Πλούτ. Κάτ.Πρεσβ.20 **πολλάκις δὲ καὶ τὰ τῶν δούλων παιδάρια τῷ μασθῷ προσιεμένη, κατεσκεύασεν εὔνοιαν ἐκ τῆς συντροφίας πρὸς τὸν υἱόν·** **2)** μτγν., νεώτ. κ.δημ. τὸ νὰ εἶναι ἢ νὰ βαδίζῃ, νὰ πηγαίνῃ τις μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων, ἡ συναναστροφή : Πολύβ.6,5,10 **ἐπειδὰν . . ὑπογένηται συντροφία καὶ συνήθεια,** Διον.'Αλ.Ρωμ.6,74, Διόδ.Σ 30,17, Στράβ.8,3,3 ἡ πρὸς ἡμᾶς συντροφία, - στὴν ἐξοχὴ μᾶς ἔλειψε ἡ συντροφιά σου· || δημ. ἐν ἐπιρρ. χρ. δύο ὁμοῦ, μαζί, ἀντάμα : **πᾶμε συντροφιὰ ὡς τὴν 'Ακρόπολη - ὡς τὰ μαγαζιὰ - στὴν ἀγορά·** || δημ. φρ. **κρατῶ συντροφιὰ** παραμένω πλησίον τινὸς ὡς σύντροφος· **3)** μσν. γνωριμία, οἰκειότης : 'Ιω.Λυδ.Μην.4,14 **κρημνοβατεῖν ἐπιστάμενος διὰ τὴν τοῦ τόπου συντροφίαν·** **4)** μσν. δημ. ὅμιλος φίλων, παρέα : 'Ερωτόκρ.4,332 **καὶ δὲ θὰ μὲ μακρύνετε ἀπὸ τὴ συντροφιά σας,** Σολωμ. ὁ Θάνατος τοῦ βοσκοῦ 13, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 14,8 **τῆς ἀπόλαφης τ' ἀηδόνια, τῆς χαρᾶς οἱ συντροφιές,** δ.τραγ. **ἀγαπημένη συντροφιὰ μοῦ λέει νὰ τραγουδήσω, - στὴ συντροφιά μας δὲν τὰ σηκώνουμε αὐτά·** **5)** νεώτ. κ. δημ. συνεταιρισμός, συνεργασία : **θὰ ἔχουμε συντροφιὰ ὅλοι στὰ κέρδη·** || κ. ἐπίρρ. : **πήρανε τὴν μπάγκα συντροφιὰ** (ἑταιρικῶς)· **6)** ὁμ. συνέταιροι μὴ ἀναφερόμενοι ὀνομαστικῶς ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ ἐμπορικῆς τινος ἑταιρείας· **7)** μτγν. ποι. θρέμμα : 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 7,216,6 **τίς παρὰ πόντῳ πίστις, ὅς οὐδ' Ἰδίης φείσατο συντροφίης ;**

**συντροφιάζω** μσν. δημ. συνοδεύω, κάνω, κρατῶ συντροφιὰ (βλ.λ.2), κάνω παρέα : 'Εφταλ. 'Οδ.Η 247 **μήτε θεοὶ μήτε θνητοὶ μ' αὐτὴ δὲν συντροφιάζουν·** κ. παθ. : Βιζυην.77,28 **σὰν συντροφιασμένοι φίλοι·** **2)** δημ. συνδέομαι στενῶς, συνεταιρίζομαι : Ζερβ.Λυρ Σάτ.2,109 **συντρόφιασε μὲ κλέφτην ἄλλο·** κ. παροιμ. : **συντρόφιασ' ὁ κακὸς καιρὸς μὲ τὸν ἀσβολωμένο·** **3)** μσν. δημ. τὸ μέσ. συζεύγνυμαι, κτῶμαι σύντροφον ἐν τῷ βίῳ, σύζυγον, κάνω ταίρι, ταιριάζω : 'Ερωτόκρ.1,33 **ἀπὸ μικρὸς παντρέφτηκε καὶ συντροφιάσθη ὁμάδι.**

**συντροφιαστά** ἐπίρρ. δημ. ἐν συντροφίᾳ, ἐν συνοδίᾳ ἄλλου, συντροφιά, ἀπὸ κοινοῦ.

**συντροφιαστός**-ή-ό μσν. δημ. ὁ συντροφευμένος, ὁ ἐν συντροφίᾳ ἢ συνοδείᾳ μετ' ἄλλου : 'Ερωτόκρ.1,1423 **ἀπὸ νωρὶς τ' ὀπάγιομα συντροφιαστὲς κινοῦσι.**

**συντροφικάτα** ἐπίρρ. δημ. συντροφικῶς, συντροφικά, κατὰ τρόπον συντροφικὸν (βλ.λ.2).

**συντροφικός** ή-ό(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ σύντροφος : Συντίπ.123· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σύντροφον, ὁ τοῦ συντρόφου ἢ τῆς συντροφιᾶς, ὃν ἔχει τις ἀπὸ κοινοῦ μὲ ἄλλον, ἑταιρικός, μαζικός : **τὸ συντροφικὸ ἀρνὶ τὸ τρώει ὁ λύκος** (τὸ ἑταιρικὸν κτῆμα δὲν ἀξιοῦται ὅσης ἐπιμελείας τὸ ὑφ' ἑνὸς ἰδιοκτήτου διεπόμενον)· || ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς, δημ. -ά.

**συντροφοναύτης** (ὁ) νεώτ. ἐπὶ τουρκοκρατίας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ναύτης οὐχὶ ἐπὶ μισθῷ ὤν, ἀλλ' ἔχων μερίδιον εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη.

**σύντροφος**-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. κ. ξύν-, δημ. θηλ. **-ισσα,** ὁ ἀνατραφεὶς ἢ ἀνατεθραμμένος ὁμοῦ μετ' ἄλλου, ὁμότροφος : 'Ηρ.1,99 **ἐόντες σύντροφοί τε ἐκείνῳ,** 'Αριστφ.'Αχ.989 **ὦ Κύπριδι . . καὶ Χάρισι . . ξύντροφε Διαλλαγή,** Μελέαγρ.ΑΠ 5,178 **Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε·** || μτ. γενικ. ὁ ὁμοῦ μετά τινος ἀνατραφεὶς **ὡς ἀδελφός,** ὁμογάλακτος ἀδελφός : Φύλαρχ.43J **οἱ μόθακες σύντροφοι Λακεδαιμονίων,** Πολύβ.5,9,4 αὐτ.32,15,10, 'Επιγρ.Δήλου **σύντροφος τοῦ βασιλέως Σελεύκου·** || **τὸ σύντροφον γένος** πάντες οἱ ὁμοῦ ἀνατραφέντες : Σοφ.Αἴ.861 **κλειναί τ' 'Αθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος·** || τὸ σύντροφον ὡς οὐσ. ἡ συντροφία βλ.λ 1) : 'Αριστλ.Η Νικ.1161b,34· **2)** ἐπὶ κατοικιδίων ζῴων, ὁ ὁμοῦ μετά τινος τρεφόμενος, συντρεφόμενος : 'Ηρ.2,65 **τὰ μὲν σύντροφα αὐτοῖσι** [τοῖσι ἀνθρώποισι]· **3)** μσν. ὁ τὴν αὐτὴν τροφὴν τρώγων, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς τροφῆς διατηρούμενος, ἐπὶ φυτῶν : Γεωπ.4,13,2 **διαζῇ τὸ κλῆμα . . σύντροφον καὶ συμφυὲς γενόμενον** (τῇ ἀμπέλῳ)· **4)** ὁ συνδιαιτώμενος, ὁμοδίαιτος, ὁ ζῶν ὁμοῦ μετά τινος, συμβιῶν : Σοφ. 'Ηλ.1190 **ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος·** || κ. ἐπὶ ζῴων : Ξεν.'Απομν.2,3,4 **τοῖς θηρίοις πόθος τις ἐγγίγνεται τῶν συντρόφων,** 'Αριστλ.ΖΙ 629b,11 **ἔστι** (λέων) **πρὸς τὰ σύντροφα καὶ συνήθη σφόδρα φιλοπαίγμων,** Πλούτ.Αἰμ.10, Λουκ.Λεξιφ.6· **5)** ὁ ἔχων ἕξεις ὁμοίας πρός τινα : Πλάτ.Νόμ.949C **τοιούτους ἄλλους κυρίους τῆς χώρας παρέξονται ξυντρόφους·** **6)** νεώτ. κ. δημ. **ὡς** οὐσ. μτ. θηλ., δημ. **συντρόφισσα,** ἄτομον ζῶν **ἐν στενῇ** καὶ διηνεκεῖ συναφείᾳ μετά τινος ἄλλου, στενῶς συνδεδεμένον μετά τινος, συνοδὸς καὶ φίλος, συμπαραστάτης : Παπαδ.Πρῶτ.Διηγ.68 (ἔκδ.Δικ.) **οἱ σύντροφοι . . περιήρχοντο ἐν κύκλῳ τὰ καπηλεῖα, - εἶναι ἀχώριστοι σύντροφοι·** || **σύντροφος βίου** (ὁ,ἡ) σύζυγος· || **σύντροφοι μάχης** οἱ δύο ἀκροβολισταὶ τοῦ αὐτοῦ στοίχου· **7)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀποτελῶν μετά τινος συντροφίαν, ἑταιρείαν, συνέταιρος, συμμέτοχος εἰς ἐργασίαν ἢ ἐπιχείρησιν : **οἱ δουλειὲς εἶναι πολλὲς καὶ πρέπει νὰ πάρω σύντροφο, - θὰ συνεννοηθῶ μὲ τὸ σύντροφό μου καὶ θὰ σοῦ ἀπαντήσω·** παροιμ. **ὁπόχει σύντροφο, ἔχει ἀφέντη** (ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει συνεταιρικὴν ἐργασίαν δὲν ἔχει ἐλευθέραν ἐνέργειαν)· **8)** ὁμ. προσαγορία μεταξὺ κομμουνιστῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς λ. «κύριος», συντομογρ. δὲ γραφομένη διὰ τοῦ σ. : **ὁ σύντροφος Λένιν·** **9)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πραγμ., ὁ συμπαρακολουθῶν τινα, ὁ στενῶς συνδεδεμένος μετά τινος, οἱονεὶ συνυφασμένος, οὗ δὲν ἀποχωρίζεταί τις ἢ οὗτινος δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ : 'Ηρ.7,102 **τῇ 'Ελλάδι πενίη αἰεὶ.. σύντροφος, - ἔχω τὸν πόνο σύντροφο·** κ. μτ. γενικ. : Σοφ.Φιλ.203 **κτύπος φωτὸς σύντροφος·** **10)** ὁμ. ἐπὶ πραγμ., ὁ συνῳκειωμένος, ἐξῳκειωμένος, εἰθισμένος, συνηθισμένος εἴς τι : Εὐρ ΙΤ 1119 **ἐν γὰρ ἀνάγκαις οὐ κάμνει σύντροφος ὤν,** Πλούτ.'Ηθ. 130C **ποιεῖν αὐτοὺς συνήθεις καὶ συντρόφους,** Λουκ.Νιγρ.12· κ. μτ. γενικ. : Πολύβ.1,74,9 **οἱ μισθοφόροι σύντροφοι γεγονότες τῆς Βάρκα τόλμης,** 'Αντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,26, αὐτ.423· **11)** ὁμ. ἐπὶ πραγμ., ὁ ἀναπτυχθεὶς ὁμοῦ μετά τινος, ἐγγενής, συμφυής : 'Ιππ.'Αέρ.7, αὐτ.'Ιερ.Νούσ.10 **ἦν μὴ ἐκ παιδίου σύντροφος ᾖ** (ἡ νοῦσος), Σοφ.Αἴ.639 **οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος·** **12)** ὁ ἐνυπάρχων, συνυπάρχων : Πλάτ.Πολιτ.273Β **τούτων δὲ αὐτῷ τὸ σωματοειδὲς αἴτιον τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ξύντροφον·** **13)** ὁ καθ' ἡμέραν τελούμενος, γινόμενος : Θουκ.2,50 **καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι·** **14)** ἐν χρ. κ. ἐν ἐνεργ.σημ. ὁ συντελῶν, βοηθῶν εἰς τὴν διατροφήν, τὴν διατήρησίν τινος : Ξεν.'Απομν.4,3,8 **ἀέρα οὐ μόνον πρόμαχον καὶ σύντροφον ζωῆς·** || ὁ βοηθῶν τινα εἰς τὸ νὰ τρέφῃ ἄλλον ἢ ἄλλους : Πλάτ.Νόμ.845D **πνεύματα, τοῖς ὕδασι ξύντροφα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀναβλαστόντων·** **15)** ὁ βοηθῶν εἰς τὴν διαποίμανσιν,

ὁ ἀπὸ κοινοῦ ποιμαίνων ἢ φυλάσσων ποίμνια: Πλάτ.Πολιτ.267E **εἴ τις τῶν ἄλλων τὸ τέχνης ὄνομα ἔχων κοινῇ τῆς ἀγέλης ξύντροφος εἶναι.**

**συντρόφως** ἐπίρρ. ἁρμοδίως, καταλλήλως, ἁρμοζόντως: Ἱππ.Ἀγμ.32 **τοῖσι μὲν γὰρ ἐπιδεξιὰ ἐπιδεῖν ξυντρόφως ἔχει, τοῖσι δ' ἐπαριστερά.**

**συντροχάζω** μτγν. συντρέχω, τρέχω ὁμοῦ ἢ μετά τινος: ΠΔ Ἐκκλ.12,6, Μελέαγρ.ΑΠ 7,417, Ἀνακρεόντ.29,3, Πλούτ.Ἀγησ.36 **συνετρόχαζον ἅπαντες ἐπὶ τὴν θέαν,** Πλωτῖν.2,4,8.

**σύντροχος**-ον μσν. ὁ συνάδων, ὁμογνώμων: Τζέτζ.Χιλ.12,187, Νικ.Χων.Χρον. ἐν Φαβρικ.Ἑλλ.Βιβλ. 6,417 ἰσοπαλὴς **δὲ ἡ νίκη, σύντροχος.. ὁ θάνατος.**

**συντροχῶ**-άω μτγν. συντροχάζω βλ.λ.: Μαν. 2,492 **συντροχάουσα ἀρίστη.**

**συντρυγῶ**-άω μσν. τρυγῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: Γεωπ.5,17,3 **δροσαλλίς, ἣν καὶ συντρυγῶσί τινες τῇ ἀμιν(ν)ίῳ.**

**συντρυφῶ**-άω μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ τρυφῶ, ζῶ τρυφηλῶς ὁμοῦ μετά τινος: Δίων Κ 48,27 **τῇ τε Κλεοπάτρᾳ καὶ . . Αἰγυπτίοις συνετρύφα.**

**συντρώγω** μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. β' **συνέφαγον,** τρώγω τι ἀπὸ κοινοῦ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους: Τζέτζ. Χιλ.10,637 **ἄρτον τυχόντα.. συντρώγοντα· 2)** τρώγω ὁμοῦ, μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους, συμπαρακάθημαι εἰς γεῦμα: Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,30 **συνομιλοῦσιν ἢ συντρώγουσιν ἢ συμπίνουσιν.**

**συντυγχάνω** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **συντυχαίνω,** ἀττ. ξυν-, μέλλ. **συντεύξομαι** (Ἡσ.,Φώτ.,Σουΐδ.), ἀόρ. β' **συνέτυχον,** παρακ. **συντετύχηκα** (Χρύσ. Στωικ.ἀπ.2,174, Πάπ.), συνοντῶ τυχαίως τινά, συναντῶμαι κατὰ τύχην μετά τινος, ἀνταμώνω στὴν τύχη: Ἡρ.4,14 **συντυχεῖν οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου,** Σοφ.Φιλ.682, Ἀριστφ.Νεφ 608, Εὔπολ.309 **ξυνέτυχεν ἐξιόντι μοι ἄνθρωπος ἀποφράς,** Ἀντιφ.2,4,5 **συντυγχάνειν νεκροῖς ἀσπαίρουσιν,** ΚΔ Λουκ.8,19 **οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον·** κ. ἀπολ.: Σοφ.ΟΤ 122 **λῃστάς . . συντυχόντας . . κτανεῖν νιν·** ‖ **οἱ συντυγχάνοντες** ἐπὶ δύο προσώπων συναντωμένων: Ἡρ.1,134 **τῷδε ἂν τις διαγνοίη εἰ ὅμοιοί εἰσι οἱ συντυγχάνοντες,** Πλάτ.Τίμ.56D· **2)** τυγχάνω ὁμοῦ: Σοφ.Φιλ.320 **συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν** (τυχὼν κακῶν ἀνδρῶν ὁμοῦ)· **3)** κ. νεώτ. **ὁ συντυχὼν** ὁ τυχών, ὁ πρῶτας τυχών, πᾶς τις: Εὐρ.Ἑκ.1182 **ὁ δ' ἀεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται·** ‖ σπαν. **ὁ συντυγχάνων**: Πλάτ. Νόμ.762C· ‖ **τὸ συντυχὸν** τὸ τυχόν, τὸ παρατυχόν, κοινόν, πρόστυχον, κακόν: Ἡρ.1,51, Ξεν. Ἀγησ.9,3 **πᾶν τὸ συντυχὸν ἡδέως ἤσθιεν· 4)** ἐπὶ γεγονότων καὶ συμβάντων τυχαίων, συμβαίνω, γίνομαι: Ἡρ.8,136 **τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα,** Πλάτ.Νόμ.709C **ὅσα δεῖ χώρᾳ συντυχεῖν·** ‖ κ. νεώτ. ἀπροσ. τυγχάνει, συμβαίνει, συμπίπτει: Θουκ.7,70 **ξυνετύγχανέ τε πολλαχοῦ διὰ τὴν στενοχωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι,** Πολύβ.15,4,5, Πλούτ.Λύσ.12, αὐτ. Πελοπ.18, Ἀριστέ.307 **συνέτυχε οὕτως, ὥστε . . , - συνέτυχε νὰ ταξιδεύσωμεν μαζί·** κ. μτ. μτχ.: Χρύσ.Στωικ.ἀπ.2,174 **ἡ οὐσία συντέτευχε τὸν μέσον κατειληφυῖα τόπον·** ‖ **τὰ συντυχόντα** τὰ συμβάντα, αἱ περιστάσεις: Πλούτ.Ὀθ.13· **5)** ἀποβαίνω: Αἰσχ.Ἑπτ.274 **εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης.**

**συντυλῶ**-όω μτγν. καλύπτω παντελῶς διὰ τύλων, μὲ κάλους: Ἀέτ.13,133 (Hermes 42,539).

**συντυμβία** (ἡ) μσν. ἡ ἐν τῷ αὐτῷ τύμβῳ, τάφῳ ἐναπόθεσις, ταφὴ ἐν τῷ ἰδίῳ τάφῳ: Νικήτ.Εὐγ.1,6.

**σύντυμβος**-ον μσν. ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τύμβῳ, τάφῳ μετ' ἄλλων τεθαμμένος: Νικήτ.Εὐγ.1,6.

**συντυμβωρυχῶ**-έω μτγν. τυμβωρυχῶ, ἀνασκάπτω τοὺς τάφους ὁμοῦ μετ' ἄλλων, ἵνα γυμνώσω αὐτούς: Λουκ.Λεξιφ.2 **συντυμβωρυχήσας.. αὐτοῖς.**

**συντυπῶ**-όω μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ τυπῶ: Γαλ. 5,237 **τὸ κατὰ τὴν φάρυγγα συντυποῦν·** κ. παθ.: Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.69D **συντυποῦσθαι τὰς ψυχὰς τοῖς παροῦσι** (συνδιατίθεσθαι τὰς ψυχὰς πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις ἢ ἐντυπώσεις).

**συντυραννοκτονῶ**-έω μτγν. συνεργῶ εἰς τὸν φόνον τυράννων, ὁμοῦ μετ' ἄλλων φονεύω τὸν τύραννον ἢ τοὺς τυράννους, γίνομαι τυραννοκτόνος μαζὶ μὲ ἄλλον: Λουκ.Τύρανν.7 μετὰ τοῦ ξίφους ἀνήειν **τοῦ συμμεμαχημένου καὶ τὸ μέρος** συντετυραννοκτανηκότος.

**συντύραννος** (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ μετ' ἄλλου τύραννος ὤν: Πλούτ.Ἠθ.105B **καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν** συντυράννων **ἐτελεύτησεν.**

**συντυραννῶ**-έω μτγν. κ. μσν. μετέχω, συμμετέχω τυραννίδος ἢ τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας ὁμοῦ μετ' ἄλλου: Στράβ.13,1,57· **2)** μσν. τυραννῶ ὁμοῦ, βασανίζω μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους, ἐν χρ. τὸ παθ.: Μιχ.Ἀκομ.2,357,30 (ἐκδ.Λ).

**συντυρευτής** (ὁ) μσν. ὁ συντυρεύων, ὁ συμμέτοχος, συνεργὸς εἰς ἀπατηλὰ τεχνάσματα: ΚΜανασσ.Χρον.4169 **συμπράκτορα, συντυρευτὴν τῶν δολοπλοκημάτων.**

**συντυρεύω** μτγν. ὁμοῦ μετ' ἄλλου ἢ ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως μηχανῶμαι, μετέχω εἰς ἀπατηλὰ τεχνάσματα: Θεοδώρ.Ἐκκλ.Ἱστ.1,555.

**συντυρῶ**-όω ὁμοῦ τυροποιῶ, κατασκευάζω τυρόν, πήζω τυρί, δθ. ἐν κωμ. χρ. μτφ. συμπήγνυμι, μηχανῶμαι, τεχνάζομαι, ἐν χρ. τὸ παθ.: Ἀριστφ. Ἱππ.479 **καὶ τὰ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.**

**συντυφλῶ**-όω μσν. ὁμοῦ ἢ συνάμα τυφλῶ, μαζὶ μὲ ἄλλους ἢ συγχρόνως καθιστῶ τινα τυφλόν, ἐν χρ. τὸ παθ.: Τζέτζ.Χιλ.3,221 **ἐκτυφλουμένης δίκης γὰρ τὰ πάντα συντυφλοῦνται.**

**συντυχαίνω** μσν. δημ., ἀόρ. (ἐ)σύντυχα, ὁμιλῶ, συνομιλῶ, συνδιαλέγομαι, κουβεντιάζω: Πρόδρ. 1,252 **καὶ λέγουσίν με, Σώπασε, σαλέ, μὴ συντυχαίνῃς,** Διγεν.Ἀκρ.476, αὐτ.696 **τὴν κόρην συμβουλεύεται, οὕτως τὴν συντυχαίνει,** Λίβ.Ροδ. 1236, Ἐρωτόκρ.1,164, αὐτ.627 **ἐτότες ὁ Ρωτόκριτος τοῦ φίλου συντυχαίνει,** αὐτ.4,1088, Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 10,30 **ποῦ σύντυχα στὸν ὄχτο τὴν καλή μου.**

**συντύχημα**-ατος (τὸ) ἡ συντυχία: Ἀπολλδ.Κωμ.23.

**συντυχία** (ἡ) κ. μσν., νεώτ., δημ. **συντυχιά,** Ἰων. **-ίη,** ἀττ. ξυν- σύμπτωσις, τυχαία περίπτωσις, συγκυρία, τύχη, τοῦ εἴδους ταύτης ὁριζομένου διά τινος ἐπιθέτου: Θέογν.590 (Σόλ.13,70) **τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν συντυχίην ἀγαθήν,** Πίνδ.11,38 **ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ δέξατο συντυχίᾳ,** Ἡρ.3,43, αὐτ 3,121 **συντυχίᾳ τις τοιαύτη ἐπεγένετο,** Ἀριστφ.Ὄρν.544, Θουκ.1,33 **γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ ξυντυχία·** ‖ κ. ἄνευ προσδιορισμοῦ: Ἡρ.3,121, αὐτ.5,41 **συντυχίῃ ταύτῃ χρησαμένη,** Εὐρ.Ἡρ.766 **μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον,** ἔτεκον ἀοιδάς, Ἀριστφ.Βάτρ. 1006, Θουκ.7,57 **ὡς ἑκάσταις τῆς ξυντυχίας . . ἔσχεν** (κατὰ τὴν τύχην ἢ τὰς περιστάσεις ἑκάστου), αὐτ.5,11· ‖ κ. νεώτ. **κατὰ (τινα) συντυχίαν** ἀπὸ ταυτομάτου, ἐκ τύχης, κατὰ τύχην, τυχαίως: Ἡρ.3,74, αὐτ.9,21 **εἴτε κατὰ συντυχίην θεοῦ ποιεῦντος,** Πολύβ.10,32,3 **ὑπεστάλκεισαν κατά τινα συντυχίαν ὑπὸ τὸν λόφον,** Γαλ.16,837· ‖ ὁμ. **κατὰ συντυχίαν** κατ' ἀλήθειαν: Ἐπιγρ. Περγάμου· **2)** συμβάν, γεγονός, συμβεβηκός: Θουκ.6,54 **Ἁρμοδίου τόλμημα δι' ἐρωτικὴν ξυντυχίαν ἐπεχειρήθη·** ‖ κτ. πληθ. τὰ συμβεβηκότα, αἱ τύχαι τοῦ βίου, περιστάσεις: αὐτ.3,45 **αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι . . ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους·** **3)** ἀπολ. κατὰ τὴν τοῦ λόγου συνέχειαν ἐπί τε καλῆς καὶ κακῆς τύχης, ἐπὶ εὐτυχίας ἢ δυστυχίας, δθ. εὐτυχὲς συμβάν, ἐπιτυχία: Πίνδ.

Π 1,36 ὁ δὲ λόγος ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει, Ἡρ.1,68 συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, Σοφ.Ἀντ.157 ὅδε .. βασιλεὺς χώρας .. νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ (ἐπὶ τοῖς εὐτυχίαις, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῶν θεῶν)· 4) δυστυχία, δυστύχημα : Κρατῖν.166, Εὐρ.Τρῳ.1119, αὐτ.Ἠλ.1358 χαίρειν ὅστις δύναται καὶ ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει, Πλάτ.Φαῖδρ.248C ὅταν τινὶ συντυχίᾳ χρησαμένη .. βαρυνθῇ· 5) νεώτ. κ. δημ. τυχαία συνάντησις, συνάθροισις, συναπάντημα, τόπος συναντήσεως : Ζαμπέλ.675 ἐκεῖ 'ναι λύκωνε φωλιὲς καὶ συντυχιὰ θεριῶνε, φρ. καλὴ (ἢ κακὴ) συντυχία (τὸ κατὰ πρόληψιν θεωρούμενον αἴσιον ἢ δυσοίωνον συναπάντεμα)· 6) μτγν. συναναστροφή, συνομιλία, γνωριμία : Συνέσ.Ἐπιστ.100· 7) δημ. ἡ ἐν συνδιαλέξει συναναστροφή, κουβεντολόγι : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.63,18 ἀκόμα ὁ λόγος ἔστεκε κι ἡ συντυχιὰ κρατιόταν· 8) μτγν. ρέμβασις : Ἰάμβλ.Πυθ.25,112 μειράκιον .. ἀποσκορακίσαν τὴν τοῦ Πυθαγόρου συντυχίαν.

**συντυχίζειν** Ἡσ. «συνσωρεύειν».

**συντυχικός**-ή-όν μτγν. ὁ τυχαῖος, ὁ κατὰ τύχην γινόμενος : Πλούτ.Ἠθ.611A αἱ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης τροπαὶ μεγάλας ἀποκλίσεις οὐ ποιοῦσι οὐδὲ ἐπιφέρουσι συντυχικὰς ὀλισθήσεις τοῦ βίου, Γρηγ.Νύσσ.1,187A.

**συντυχικῶς** ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τύχην, τυχαίως : Γρηγ.Νύσσ.2,394D καθάπερ ἐξ ἀποκληρώσεως τοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος συντυχικῶς γενομένου.

**συνυβρίζω** μτγν. ὁμοῦ ἢ μετ' ἄλλου ὑβρίζω, ὑβριστικῶς φέρομαι ἢ βλάπτω ὁμοῦ : Πλούτ.Ἠθ. 631F· κ. παθ. : Ἀγαθ.1,4, Ἰω.Χρυσ.2,714,14 εἰ ὁ εἷς ὑβρίζοιτο, συνυβρίζεται καὶ ὁ ἕτερος.

**συνυγιαίνω** ὑγιαίνω, εἶμαι ὑγιὴς ὁμοῦ μετά τινος : Μένων 17,9.

**συνυγραίνομαι** μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ὑγραίνομαι, καθίσταμαι, γίνομαι ὑγρός : Γαλ.11,585.

**σύνυγρος**-η-ο δημ. ὁ κομίζων μεθ' ἑαυτοῦ ὑγρασίαν, ὁ ἐπιφέρων ὑγρασίαν, ὑγρός : Ἐφταλ. Ὀδ.Ε 478 μήτ' οἱ ἄνεμοι οἱ σύνυγροι ἐκεῖ πέρα ἀγριοφυσοῦσαν.

**συνυθλῶ**-έω μτγν. φλυαρῶ ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Λουκ.Λεξιφ.14 μετὰ δὲ τὸν πότον συνυθλήσομεν.

**συνυλακτῶ**-έω μτγν. ὑλακτῶ, γουγίζω ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ : Νόνν.Δ 3,176.

**σύνυλος**-ον μτγν. ὁ μεθ' ὕλης ἢ ὁ πλησίον τῆς ὕλης, τοῦ δάσους : Κοσμ.Ἱεροσ.Mai.Spicil.2,50D χθαμαλωτέραν καὶ γειτνιῶσαν καὶ σύνυλον καταναλώσει ῥᾷον.

**συνυμεναιῶ**-όω μτγν. ἀπὸ κοινοῦ ψάλλω τὸν ὑμέναιον, τὸν γαμήλιον ὕμνον, ἐν μτφ χρ. : Πλούτ. Ἠθ.138B οἶμαι καὶ τὸν λόγον .. συνυμεναιοῦντα χρήσιμον ἄν τι ποιῆσαι.

**συνυμνῶ**-έω σχόλ. ὑμνῶ ὁμοῦ : Σχόλ.Θεόκρ.10,24.

**συνυμνῳδός** (ὁ) Ἐπιγρ. ἑταῖρος, σύντροφος ὑμνῳδοῦ, ὁ συνυμνῶν ἐν ᾠδαῖς μετ' ἄλλων : Ἐπιγρ.Σμύρνης τοῖς γνησίοις συνυμνῳδοῖς θεοῦ Ἀδριανοῦ τὸν βωμὸν καθιερῶν.

**συνυπάγω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ὑπάγω, ὑποτάσσω, ὑποχείριον ποιῶ : Ὀλυμπ.Μετ.276,29, Γαλ.17(2), 191· κ. παθ. : Κύριλλ. ἐν Βί.Σάβα ἐν Monum.Eccl. Gr.3,227C οὐδενὶ παντελῶς συνυπήχθη· ‖ ποιῶ τινα ὁμοῦ ὑποτεταγμένον, ὑποχείριον : Σχόλ.Εὐρ. Ὀρ.854· κ. παθ. : Εὐστρ.ΗΝικ.26,25· 2) μσν. τὸ παθ. ὑπάγομαι ὁμοῦ μετά τινος εἴς τι ἄλλο : Μιχ. Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,17 ἔκτοτε ἢ τὸ μοναστήριον τῷ πτωχοτροφείῳ .. συνυπαγόμενον.

**συνυπακούω** μτγν. κ. νεώτ. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ὑπακούω : Πολύβ.5,56,9 πάντων ἑτοίμως αὐτοῖς συνυπακουόντων διὰ τὸ πρὸς Ἑρμείαν μῖσος, 1,66,7, Διόδ.Σ 18,9 ἀσμένως συνυπακουσάντων· 2) ὑπονοῶ τι παραλειπόμενον, ἐννοῶ πρὸς τῇ σημασίᾳ τῆς λέξεως καὶ ἕτερόν τι, ἐξυπακούω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Στοβ.2,7,5B, Πτολ.Φάσ.12H· 3) ἐννοῶ, ὑπονοῶ (λέξιν τινὰ) ὁμοῦ, συνυπονοῶ, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.339,18, Γαλ.16,776.

**συνυπαλλάσσομαι** μτγν. κ. μσν. ὑπαλλάττομαι ἀμοιβαίως : Γαλ.17(1),31 (πιθ. ἀντὶ τοῦ νῦν ὑπ-), Στουδ.Θεόδ.460 (ἔκδ. Mi.).

**συνυπαρκτικός**-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ συνυπάρχῃ : Σιμπλίκ.Κατ.384,22.

**συνύπαρκτος**-ον μτγν. ὁ ὁμοῦ ὑπαρκτός, ὁ τὴν αὐτὴν μὲ ἄλλον ὕπαρξιν ἔχων : Ἐπιφάν.1,891B τρία ὑπαρκτά, τρία συνύπαρκτα.

**συνύπαρξις**-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ νὰ συνυπάρχῃ τι(ς) μετ' ἄλλου, σύγχρονος ὕπαρξις : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,199 τὴν συνύπαρξιν τοῦ ἡμέραν εἶναι καὶ τοῦ φωτὸς εἶναι συνάγοντος τοῦ εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστι, αὐτ.Μαθ.10,267, Ἀπολλ. Δύσκ.Ἐπίρρ.194,1, Γαλ.1,116.

**συνυπάρχω** κ. νεώτ. ὑπάρχω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, ἐν ταὐτῷ μετ' ἄλλου : Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1241b,27, Θεόφρ.Ἀν.21, Πολύβ.6,39,2, αὐτ.28,18,3 μεταξὺ τῶν (ἰ)λῶν ἑκάστης συνυπάρχειν δὴ διάστημα, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,144, Φίλ 2,512 ἀναγκαῖον ἀνθρώποις συνυπάρξαι τὰς τέχνας, αὐτ.2,507, Πλούτ. Ἠθ.472B τινὰ οὐδὲ συνυπάρχειν, Γαλ.6,441, αὐτ. 16,555, Ἀρρ.Ἐπικτ.2,1,2, · ἡ ματαιοδοξία καὶ ἡ ἐπιπολαιότης πάντοτε συνυπάρχουσιν.

**συνυπατεύω** μτγν. εἶμαι ὕπατος ὁμοῦ μετά τινος ἄλλου : Στράβ.5,1,11, Πλούτ.Ποπλ.1 ἐλπίζων μετὰ τὸν Βροῦτον αἱρεθήσεσθαι καὶ συνυπατεύσειν διήμαρτεν, αὐτ.Φάβ.25.

**συνύπατος** (ὁ) μτγν. ὁ ὑπατεύων ὁμοῦ μετ' ἄλλου, ὁ καὶ αὐτὸς ὕπατος ὤν : Διον.Ἀλ.Ρωμ. 6,22, Δίων Κ 78,14.

**συνύπειμι** (εἰμί) μτγν. συνυπάρχω : Ὀκελλ.2,22, αὐτ.3,1 τὰ ἐνυπάρχοντα καὶ τὰ ἐνδιακεκοσμημένα συνυπεῖναι.

**συνυπεξάγω** μτγν. ἀφαιρῶ, ἀποσύρω ὁμοῦ μετά τινος : Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.9,28.

**συνυπεξούσιος**-ον μσν. ὁ καὶ αὐτὸς ὑπεξούσιος ὤν, ὁ συνάμα μετ' ἄλλου ὑποκείμενος εἰς ἐξουσίαν: Θεοφάν.Ἰνστιτοῦτα 2,10,246 εἰ δύο ἦσαν συνυπεξούσιοι ἀδελφοί.

**συνυπερβάλλω** μτγν. ὑπερβάλλω, ὑπερβαίνω, διαβαίνω ὁμοῦ ὑπέρ τι : Πολύβ.4,48,6 ἅμα τούτῳ συνυπερέβαλε τὸν Ταῦρον.

**συνυπερεύχομαι** μσν. ὑπερεύχομαι ὁμοῦ : Μιχ.Ἀκομ.2,227,17 (ἔκδ. Λ).

**συνυπεύθυνος**-ον νεώτ. ὁ μαζὶ μὲ ἄλλον ὑπεύθυνος, συνυπόλογος.

**συνυπηρετῶ**-έω κ. νεώτ., ἀττ. ξυν- ὁμοῦ ὑπηρετῶ, συμβοηθῶ : Πλάτ.Νόμ.934B ταὐτὸν δ' ἔργον δρῶντα ξυνυπηρετεῖν δεῖ τῷ νομοθέτῃ τὸν δικαστήν, Ἀριστλ.ΖΜ 685a,21 οἱ ἔσχατοι δύο μείζους τῶν μέσων, ὅτι τούτοις συνυπηρετοῦσιν· 2) νεώτ. ἐκτελῶ κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα καθ' ὃ καὶ ἄλλοι τὴν στρατιωτικήν μου θητείαν.

**συνυπηχῶ**-έω μτγν. ὁμοῦ ἢ ἐν ταὐτῷ ἠχῶ ἀκόμη, συνθορυβῶ : Ἱμέρ.Λόγ.18,4 ᾄδοντι αὐτῷ συνυπηχεῖν τὰ πάντα, Γρηγ.Νύσσ.3,340B πρὸς τὰς ἐξεχούσας δυνάμεις συνυπηχοῦσα.

**συνυπνοῦμαι**-όομαι μτγν. κοιμῶμαι ὁμοῦ μετά τινος, συγκοιμῶμαι : Ἐπιφάν.1,418A.

**συνυποβάλλω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὑποβάλλω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Ἠθ.694A ἡ δὲ κοινότης τοῦ λόγου καὶ τὰ .. πάθη ζητήσει συνυποβάλλει (πιθ. ἀντὶ συναπ-)· νεώτ. κ. παθ. : μετὰ τῆς αἰτήσεως συνυπεβλήθησαν τὰ πιστοποιητικά· 2) ὠφελῶ εἴς τι : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.924,44 (πιθ. γρ.)· 3) μσν. προστίθημί τινί τι : Φώτ.Βιβλ.κῶδ.222,180, 35 βιβλίον .. μοναχοῦ ἐν λόγοις μὲν θ', κεφαλαίοις δὲ μ' .., οἷς συνυποβάλλει καί τινα ἕτερα,

**συνυπογράφω** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁμοῦ ὑπογράφω : Πάπ., Θεοδώρ.Ἐκκλ.Ἱστ.Ι,4,21,16 **τῷ τόμῳ συνυπογραφάντων**, Φώτ.Βιβλ.κῶδ.118,93,9· **2)** τὸ παθ. συμφωνῶ μετά τινος, συναινῶ, συγκατατίθεμαι : Φίλ.2,600 **ᾗ μόνους ὑπελάμβανε μήτε συναινεῖν Ἰουδαίους μήτε δύνασθαι συνυπογράφεσθαι**, Σωκρ.Σχ.Ἐκκλ.Ἱστ.23.

**συνυποδείκνυμι** μτγν. κ. συνυποδεικνύω (Πολύβ.18,15,2) ὑποδείκνυμί τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Πολύβ.3,48,7 **συνυποδεῖξαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῖς**· κ. ἑπομένης ἐξηρτημένης προτάσεως : αὐτ.1,27,1 **συνυποδείξαντες αὐτοῖς ὅτι**, αὐτ.5,98,11.

**συνυποδέχομαι** σχόλ. ὑποδέχομαι, περιποιοῦμαι ἢ φιλοξενῶ τινα ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. κ. αἰτ. προσ. : Σχόλ.Θεόκρ.7,149 **ποιεῖ τὸν Χείρωνα συνυποδεχόμενον τῷ Φόλῳ τὸν Ἡρακλέα**.

**συνυποδίδωμι** καταθέτω τι προσέτι : Πάπ.

**συνυποδύομαι** μτγν., παθ. κ. μέσ. εἰσδύομαι, ὑπεισχωρῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, μτ. δοτ. : Πλούτ.Ἠθ.542Β **λανθάνει γὰρ οὕτω τὸν ἀκροατὴν τοῖς ἰδίοις ἐπαίνοις συνυποδυόμενον**· **2)** μτ. αἰτ. ὑφίσταμαι, ὑπομένω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Πλούτ.Βροῦτ.18 **τῆς αἰτίας μὴ μετέχοντας αὐτοὺς συνυποδύεσθαι τὸν κίνδυνον**.

**συνυποζεύγνυμι** μτγν. ὑποζευγνύω ὁμοῦ, ζευγνύω, ὑποβάλλω εἰς τὸν ζυγὸν μαζί : Ἀθήν.12,533D **ἑταίρας τέτταρας συνυπέζευξεν ὡς ἵππους**.

**συνυπόκειμαι** μτγν. ὑπόκειμαι, προσαρτῶμαι προσέτι : Ἐπιγρ. **τὸ συνυποκείμενον ἄκυρον εἶναι**· **2)** ἐπιτρέπω νὰ ἀναληφθῇ τι προσέτι : Γαλ.15,503 **συνυποκείσθω**· **3)** ὑπόκειμαι συγχρόνως : Λιβάν.Προγ.4,61 **δεῖ συνυποκεῖσθαι τοῖς ἀποβαίνουσι τὸ τῆς πόλεως ἔδαφος** (ἐσφ. γρ.), Ἰουλ.Λόγ.4,133D.

**συνυποκλίνομαι** μσν. ὑποκλίνομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Παχυμ.Γ Ι,437,14, αὐτ.2,70,18 (ἔκδ. Β).

**συνυποκορίζω** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ὑποκορίζω, καλῶ τι δι' ὑποκοριστικοῦ ὀνόματος ἐν συμφωνίᾳ πρὸς ἄλλα τι : Εὐστ.Ἰλ.1283,43 **τὰς ἀγκάλας ἀγκαλίδας εἰπὼν συνυποκορίζει αὐτὰς τῇ βραχύτητι τοῦ ἐγκοιμωμένου αὐταῖς βρεφυλλίου**· κ. παθ. : αὐτ.1390,19.

**συνυποκουφίζω** μτγν. ὁμοῦ ὑποκουφίζω, ἀνακουφίζω : Γρηγ.Ναζ.Ἐπιταφ.Πατρ.66.

**συνυποκρίνομαι** μτγν. ὑποκρίνομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πολύβ.3,31,7 **ἁρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι τοιαῦτα .. λέγουσι καὶ πράττουσι**, αὐτ.52,6 **συνυπεκρίθη τίθεσθαι φιλίαν πρὸς αὐτούς**, αὐτ.92,5 **συνυπεκρίνετο τοῖς προθύμως .. διακειμένοις** (ὑπεκρίνετο ὅτι συνεφώνει μὲ ..), ΚΔ Γαλ.2,13 **συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι**, Πλούτ.Μάρ.14 **συνυποκρινόμενος τὸ προσποίημα τῷ Μαρίῳ** (βοηθῶν τὸν Μάριον, ὅπως διατηρήσῃ τὴν ὑπόκρισίν του), αὐτ.17, Ἰω.Χρυσ.5,267,23.

**συνυπολαμβάνω** μσν. ὑπολαμβάνω, ὑποστηρίζω, βοηθῶ τινα ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Γεωπ.15,3,8 **κάμνοντα αὐτὸν συνυπολαμβάνει**· **2)** ρηματ.π. συνυπόληψις.

**συνυπόλαμψις**-εως (ἡ) δωρ. τ. τοῦ συνυπόληψις βλ.λ. : Ἐπιγρ.

**συνυπολείπομαι** μτγν. ὑπολείπομαι, μένω ὀπίσω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἐπίκτ.Γνωμ.34 **συνυπολείπεσθαι τοῖς συμμένουσι** (πιθ.γρ.).

**συνυπολήγω** μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως λήγω : Φώτ. ἐν Maji Coll.Vat.9,717,8 **τῆς παρασκευῆς ταῖς τοῦ ἡλίου δυσμαῖς συνυποληγούσης**.

**συνυπόληψις**-εως (ἡ) (συνυπολαμβάνω), δωρ. συνυπόλαμψις ἡ ἐνέργεια τοῦ συνυπολαμβάνειν, ὑποστήριξις, βοήθεια, ἀνακούφισις : Ἐπιγρ. **τᾶς πόλεως συνυπολάμψεις**.

**συνυπολογίζω** νεώτ. ὑπολογίζω προσέτι.

**συνυπονοῶ**-έω ὑπονοῶ ὁμοῦ ἢ προσέτι : Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.176ε,39, Πολύβ.4,24,2 **τοὺς μέντοι γε ἀκούοντας αὐτοὺς χρὴ συνυπονοεῖν διότι..**

**συνυποπίπτω** μτγν. ὑποπίπτω εἰς τὴν αἴσθησιν, καθίσταμαι καταληπτὸς ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, μτ. δοτ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,174 **οὐ δύναται τῶν ἐπ' ἴσης συνυποπιπτόντων ἀλλήλοις τὸ μὲν σημεῖον εἶναι τὸ δὲ σημειωτόν**· κ. ἀπολ. : αὐτ.165 **οὔτε λευκότερόν τι δυνατόν ἐστι** γνωρίζειν **μὴ συνυποπίπτοντος τοῦ οὗ λευκότερόν ἐστι**· **2)** ρηματ.π. συνυπόπτωσις.

**συνυποπτεύω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ὑποπτεύω : Πολύβ.14,4,8 **τῶν δὲ Νομάδων οὐδεὶς ἁπλῶς συνυπώπτευσε τὸ γιγνόμενον**.

**συνυπόπτωσις**-εως (ἡ) (συνυποπίπτω) μτγν. τὸ συνυποπίπτειν, τὸ καθίστασθαί τι καταληπτὸν ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,174.

**συνυποσπῶμαι**-άομαι μτγν. ἀποσπῶμαι, ἀποχωρίζομαι ὁμοῦ βαθμηδόν : Γρηγ.Νύσσ.2,416Β **πάντα συνυφῄρηται τὰ τοιαῦτα σημεῖα καὶ συνυπεσπάσθη μετὰ τοῦ χρόνου**.

**συνυπόστασις**-εως (ἡ) μτγν. τὸ συνυπάρχειν, ἡ συνύπαρξις : Πλωτῖν.6,7,2, Δαμάσκ.Ἀρχ.272.

**συνυπόστατος**-ον μτγν. ὁ συνυπάρχων : Ἐπιφάν.1,891Β **τρία ἐνυπόστατα, τρία συνυπόστατα ἀλλήλοις συνόντα**.

**συνυποστέλλομαι** μτγν. παθ. συστέλλομαι, συσπειροῦμαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Μάξ.Τύρ.21,10 **συνυποσταλεὶς ὑπὸ τειχίον**· **2)** βραχύνομαι, σμικρύνομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,262 **εἰ γὰρ τὸ ὅλον τοῦ μέρους ἀφεῖται, ἔσται καὶ τὸ ὅλον συνυποστελλόμενον τῷ μέρει μέρος**.

**συνυποστηρίζω** μτγν. ὑποστηρίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως: Βασ.3,191Α(ἢ484C) **οὔτε γὰρ ἂν ποὺς ἀσφαλῶς βαδίσειε μὴ συνυποστηρίζοντος τοῦ ἑτέρου**.

**συνυποστρέφω** μτγν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ὑποστρέφω, ἐπιστρέφω : Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.2,31C **τῶν ἀδελφῶν δεδιότων συνυποστρέφειν αὐτῷ**.

**συνυποσύρω** μτγν. σύρω πρὸς τὰ κάτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, τὸ παθ. : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ἀέτ.9,37 (αἱ ἕλμινθες) **συνυποσύρονται τοῖς ῥοφήμασι**.

**συνυποσχετικόν** (τὸ) νεώτ. συμφωνητικόν, δι' οὗ οἱ συμβαλλόμενοι ὑπόσχονταί τι ἀμοιβαίως· **2)** εἰδ. σύμβασις δι' ἧς οἱ συμβαλλόμενοι ἀναθέτουσι τὴν λύσιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν διαφορᾶς εἰς διαιτητήν τινα.

**συνυπόσχομαι** νεώτ. ὑπόσχομαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος.

**συνυποτάσσομαι**, ἀττ.-άττομαι παθ. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ὑποτάσσομαι ἢ ὑπακούω : Ἡσ. ἐν λ. ἀτιμαγέλας **ὁ τῇ ἀγέλῃ μὴ συνυποταττόμενος**.

**συνυποτίθεμαι** μέσ. ἀναδέχομαι, ὑπολαμβάνω ὁμοῦ, λαμβάνω ὡς δεδομένον ἐν ζητήσει : Πλάτ.Ἀξ.370Α **ἀρχὴν γὰρ .. μὴ συνυποτιθέμενος ἁμῶς γέ πως μίαν αἴσθησιν**· **2)** συντίθημι, ἐπινοῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.66 **παρεκάλει τὸν Κάτωνα λόγον αὐτῷ συνυποθέσθαι πιθανόν, ᾧ χρήσεται περὶ ἐκείνων**· **3)** ὑποβάλλω ἢ συμβουλεύω ἐπίσης : Γαλ.8,118.

**συνυποτυποῦμαι**-όομαι μσν. παριστάνω εἰς ἐμαυτὸν ὁμοῦ, φαντάζομαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Φώτ.Ἐπιστ.2,5.

**συνυπουργῶ**-έω ὑπουργῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, συνυπηρετῶ, συνεργῶ, συμβοηθῶ, μτ. δοτ. : Ἱππ.Ἄρθρ.58, ΚΔ Κορινθ.2,1,11 **συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει**, Λουκ.Δὶς Κατ.17 **ἥπερ αὐτῇ τὰ πολλὰ συνυπουργεῖ**, Ἐπιφάν.1,984C **συνυπουργεῖ τῷ πατρί**.

**συνϋποφαίνω** μσν. ὑποφαίνω, ὑποδεικνύω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, συνυποδεικνύω : Φώτ.Βιβλ.119,26 **τὸ πολύχουν τῶν νοημάτων καὶ τὴν τῶν παραδειγμάτων εὐπορίαν συνυποφαίνουσα.**
**συνυποφέρω** σχόλ. ὑποφέρω, ὑπομένω τι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Σχόλ.Εὐρ.'Ορ.1 **συνυποφέρει τῷ ἀδελφῷ τὴν τύχην.**
**συνυποφύομαι** μτγν. παθ. ὁμοῦ ὑποφύομαι, φυτρώνω-κάτωθεν : Πλούτ.'Ηθ.554A **ἐκ τῆς αὐτῆς . . ῥίζης συνυποφυομένην.**
**συνυποχωρῶ-έω** μτγν. ὑποχωρῶ, ἀποσύρομαι ὁμοῦ : Πλούτ.'Ηθ.248B **συνυποχωρεῖ τὸ κῦμα.**
**συνϋφαίνω** κ. νεώτ., ἀόρ. συνύφανα, παρακ. συνύφαγκα [Διον.'Αλ.Συνθ.18,Ρούφ.'Ανατ.9], ὁμοῦ ὑφαίνω, συνάπτω δι' ὑφῆς, ἐμπλέκω εἰς τὸ ὕφασμα κατὰ τὴν ὕφανσιν, ἐνυφαίνω : 'Αριστλ.ΖΙ 623a, 11 **ἐπὶ δὲ τούτοις ὥσπερ κρόκας ἐμβάλλει· εἶτα συνυφαίνει** [ἐπὶ τῆς ἀράχνης]. Ρούφ 'Ανατ.9 **ἡ τῶν χιτώνων τῶν τὸν ὀφθαλμὸν συνυφαγκότων πλοκή·** ‖ τὸ μέσ. πλέκω ὁμοῦ, συμπλέκω : Πλάτ.Τίμ.78B **πλέγμα ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς οἷον οἱ κύρτοι ξυνυφηνάμενος·** ‖ τὸ παθ. ἐπὶ τῶν κεράτων βοῶν τινων, εἶμαι ὁμοῦ ἐμπεπλεγμένος, συμπεπλεγμένος : 'Αριστλ.ἀπ.363· **2)** μτφ. κ. νεώτ. ὁμοῦ σχηματίζω ἐντέχνως, μηχανῶμαι δολίως μετά τινος, συνδυάζω πανούργως : 'Οδ.Ν 303 **ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,** Πλάτ.Πολιτ.305E **τὴν . . πάντα ξυνυφαίνουσαν** [πολιτικὴν] [ἥτις τὰ πάντα περιπλέκει εἰς ἓν ὕφασμα], 'Αριστλ.Ρητ.'Αλ. 1439a.3] **συνυφαίνειν τὸν λόγον,** Διον.'Αλ.Συνθ.18 **συνυφάγκασι** [τοὺς ῥυθμούς], Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.48 **ὑπόμνημά τι συνυφαινέτω αὐτῶν,** 'Επιγρ. **ἐκέρασε τᾷ πολυτεκνίᾳ τοὺς . . οἴκους εἰς τὸ αὐτὸ συνυφήνας·** κ. παθ. : 'Ηρ.5,105 **ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι·** κ. ἐπὶ τῶν μερῶν προτάσεως ἢ περιόδου : Διον.'Αλ.Συνθ.23· ‖ τὸ παθ. φέρομαι ὁμοῦ, σύναμα : Αἰλ.ΖΙ 15,3 **θύννοι ἀλλήλοις συνυφασμένοι νήχονται** [πολὺ πλησίον ἀλλήλων, οἱονεὶ συμπεπλεγμένοι]· **3)** ὑφαίνω ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Μέν.ἀπ.142 **καὶ θεραπαινὶς ἦν μία· αὕτη συνύφαινεν ῥυπαρῶς διακειμένη,** Πάπ.· **4)** ρηματ. π. συνύφανσις, -άντης, συνύφασμα.
**συνυφαιροῦμαι-έομαι** μτγν. μέσ. ὑφαιρῶ, ἀφαιρῶ κρυφίως ὁμοῦ ἢ συγχρόνως : Γρηγ.Νύσσ. 2,416B **πάντα συνυφῄρηται τὰ τοιαῦτα σημεῖα.**
**συνύφανσις-εως** [ἡ] τὸ συνυφαίνειν βλ.λ.1], ἡ συνυφή : Πλάτ.Πολιτ.310E **τοῦτο γὰρ ἓν καὶ ὅλον ἐστὶ βασιλικῆς ξυνυφάνσεως ἔργον.**
**συνυφάντης** [ὁ] μτγν. ὁ συνυφαίνων, μτφ. ἀντίθ. ἀναλύτης : Δαμάσκ.'Αρχ.161.
**συνύφασμα-ατος** [τὸ] [συνυφαίνω] γλωσσ. τὸ συνυφανθέν, τὸ συνυφασμένον, τὸ ὕφασμα.
**συνύφειαι** [αἱ] ἡ κηρήθρα, ἡ μελόπιττα : 'Αριστλ. ΖΙ 624a,11 **αἱ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κηρίων πρὸς τὰ σμήνη συνύφειαι, ὅσον ἐπὶ δύο . ., βραχεῖαι καὶ κεναὶ μέλιτος.**
**συνυφέλκω** μτγν. σύναμα ἕλκω κάτωθεν : Φίλ. 2,232 [ἐσφ. γρ. ἀντὶ συνεφέλκω βλ.λ.].
**συνϋφή** [ἡ] συνύφασμα, ὑφή, πλοκή : Πλάτ.Νόμ. 734E **καθάπερ οὖν δή τινα ξυνυφὴν ἢ καὶ πλέγμ' ἄλλο·** **2)** μτφ. σύνθεσις, κατασκευή : Πλάτ. 'Επιν.975B **ἡ τῶν οἰκήσεων . . ξυνυφὴ καὶ ξύμπασα οἰκοδομία·** ‖ περιπλοκή, περίπτυξις : Μάξ. Τύρ.26,5 **ἐρωτικὴν . . ξυνυφήν.**
**συνυφὴς-οῦς-ές** κ. νεώτ. ὁ ὁμοῦ ὑφασμένος, ὁ συνυφασμένος : 'Αριστλ.ΖΙ 624a,6 **συνυφεῖς ποιοῦσιν ἕως τοῦ ἐδάφους ἱστοὺς πολλούς·** ‖ **συνυφές τι** εἶδος ὑφάσματος : αὐ.622b,10 **ἔχει δὲ μεταξὺ τῶν πλεκτανῶν τι συνυφές.**
**συνϋφίστημι** μτγν. κ. μσν. ὁμοῦ ὑφίστημι, φέρω εἰς ὑπόστασιν, κάμνω τι νὰ ὑπάρχη, μτ. δοτ. : Πλωτῖν.5,6,5 **συνυφιστάναι τινί,** 'Αθανάσ.1,730A **τὰς δόξας συνυποστήσαντος αὐτῷ τοῦ πατρός,** Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.57· ‖ παθ. μτ. ἐνεργ. παρακ. κ. ἀορ. β', συνυπάρχω : Φίλ.1,175, Πλούτ. 'Ηθ.572D, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.3,26 **τὸ αἴτιον ἤτοι συνυφίστασθαι δεῖ τῷ ἀποτελέσματι ἢ προϋφίστασθαι,** 'Αλέξ.'Αφρ.Μίξ.228,21, Φώτ.Βιβλ.κώδ.240, 323,11,19,20· **2)** τὸ μέσ. **συνυφίσταμαι** ἀναδέχομαι, ἐπιχειρῶ τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Πολύβ.4,32,7 **αὐτοῖς πάντα συνυποστησομένους.**
**συνυφοῦμαι-όομαι** μτγν. ὁμοῦ ὑφοῦμαι, μτ. δοτ. : Κλήμ.'Αλ.780.
**συνῳδά** ἐπίρρ. νεώτ. μτ. δοτ. συμφώνως, ἐν συμφωνίᾳ πρός : **συνῳδὰ τῷ νόμῳ.**
**συνῳδή** [ἡ] γλωσσ. ἡ συνῳδία βλ.λ.1].
**συνῳδία** [ἡ] κ. νεώτ. κ. **συναοιδά** ['Ονάτ.π.Στοβ. 1,1,39] τὸ συνᾴδειν, ᾠδικὴ συμφωνία· Σουΐδ. «**συνῳδία δέ, ἡ ψαλμῳδία**» : 'Αριστείδ.Λόγ.18[20],7 **ποῖαι συναυλίαι καὶ συνῳδίαι χορῶν,** Κλήμ.'Αλ. Στρωμ.803 **κανὼν δὲ ἐκκλησιαστικός, ἡ συνῳδία καὶ ἡ συμφωνία·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν Σφαιρῶν : 'Ιάμβλ.Πυθ.15,65· **2)** μτφ. συμφωνία, συναίνεσις, συγκατάνευσις : Πλάτ.Νόμ.837E **ἔοικα . . τυχεῖν τῆς σῆς . . ξυνῳδίας.**
**συνῳδικός-ή-όν** ὁ προκαλῶν συνῳδίαν, **ᾠδικὴν** συμφωνίαν, ἁρμονίαν : Καλλί.Κωμ.2(b)D.
**συνωδίνω** ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ὠδίνω, κοιλοπονῶ μαζί, κ. γεν. συμπάσχω, συνυποφέρω : Εὐρ.'Ελ.727 **κακὸς . . ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς,** 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1240a, 36 **οἱ συνωδίνοντες ὄρνιθες,** Αἰλ.ΖΙ 3,45 **οἱ ἄρρενες ταῖς θηλείαις συνωδίνουσι·** κ. παθ. : Νόνν.Δ 2,507 **στεροπῇσι συνωδίνοντο κεραυνοί.**
**συνώδοντα** [τὰ] μτγν. ἀδόκ. τ. τοῦ συνόδοντα βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 11,37.
**συνῳδός-όν** [ᾠδή] κ. **συναοιδός** [Εὐρ.'Ηρ.787] **ὁ** ᾄδων ἢ ἠχῶν ὁμοῦ ἢ ἐν συμφωνίᾳ μετά τινος, ὁ συνᾴδων ἢ συνηχῶν : Εὐρ.Ρῆσ.1518 **τίς ὄρνις . . ἐμοῖς ἄχεσι συνῳδός,** αὐτ.'Ορ.133 **θρηνήμασι φίλαι ξυνῳδοί,** αὐτ.'Ελ.174· **2)** ἀπολ. εἰδ. ἐν τῇ ἁρμονίᾳ, ὁ σύμφωνος, ὁ ἁρμονικός : Πλάτ.Φαίδ. 92C **πρέπει γε εἴπερ τῷ ἄλλῳ λόγῳ ξυνῳδῷ εἶναι καὶ τῷ περὶ ἁρμονίας,** Εὐρ.'Ικ.73 **ξυνῳδοὶ κτύποι** [εἰκ.], 'Αλκ.Μεσσ.ΑΠλ.4,226 **ἐκ δὲ συνῳδοῦ κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην,** Διον. 'Αλ.Συνθ.22 **οὐκ ἔχει συνῳδὸν οὐδ' εὐκέραστον τὸν ἦχον·** **3)** μτφ. ὁ ἐν συμφωνίᾳ, ἁρμονίᾳ πρός τι[να], ὁ σύμφωνος πρός τι[να], μτ. δοτ. : 'Ηρ.5,92, γ' τὸ πρότερον συνῆκαν **ἐὸν συνῳδὸν τῷ 'Ηετίωνος,** Εὐρ.Μήδ.1008 **τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις,** 'Αριστφ. 'Ορν.635 **ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1172b,5 **λόγοι συνῳδοὶ τοῖς ἔργοις,** αὐτ.1098b,30, 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,10 **ὁκόσα πεπέρει ξυνῳδά** [τὸ πέπερι καὶ αἱ συγγενεῖς οὐσίαι], Πάπ. **συνῳδοὶ εἰσιν οἱ ἀστέρες τοῖς ἀποτελέσμασι·** κ. μτ. γενικ. : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ. 165,23 **τὴν ὁμοείδειαν συνῳδὸν τοῦ τόνου·** κ. ἀπολ. : Καλλί.Κωμ.2(a)D **ἴσως ξυνῳδὸς τῷ χρόνῳ γενήσεται.**
**συνῳδῶ-έω** ᾄδω, ψάλλω ὁμοῦ, συνᾴδω· Σουΐδ. «**συνῳδηκώς, συντραγῳδῶν**» : 'Εκφαντ.π.Στοβ.4,7, 64 **ἐκ τούτων . . ἀγαθὸν εὐαρμοστία τις, καὶ τῶν πολλῶν ὁμοφωνία μετὰ πειθοῦς συνῳδούσας.**
**συνώθησις-εως** [ἡ] [συνωθῶ] γλωσσ. κ. νεώτ. τὸ συνωθεῖν, σύνωσις, συνωστισμός, στρίμωγμα.
**συνωθίζω** μτγν. κ. μσν. συνωθῶ βλ.λ., τὸ παθ.: 'Ιω.Χρυσ.7,94,38 **ὑπὸ τοῦ φόβου συνωθισθεὶς . . διανέστην τεταλαιπωρημένος,** Χοῦμν.Ν ἐν 'Αν.Βοσσα.5,230· **2)** ρηματ.π. συνωθισμός.
**συνωθισμός** [ὁ] [συνωθίζω] μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνωθίζειν, ἡ συνώθησις : Εὐνάπ.'Ιστ. ἀπ.246D, Καμεν.249 **τῷ συνωθισμῷ πιέζοντες ἀλλήλους καὶ τὴν διέξοδον ἀποφράττοντες.**

**συνωθῶ-έω** κ. νεώτ., μέλλ. συνωθήσω, άόρ. συνώθησα, όμοῦ ὠθῶ, σπρώχνω τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, στρυμώχνω : Πλάτ.Τίμ.58Β **ἡ δὴ τῆς πιλήσεως ξύνοδος τὰ σμικρὰ εἰς τὰ τῶν μεγάλων διάκενα ξυνωθεῖ**, αὐτ.53Α, Ξεν.Οἰκ.18,8 λικμήσεις **τὰ ἄχυρα τὰ λοιπὰ ἢ συνώσας τὸν καθαρὸν** [σῖτον] **πρὸς τὸν πόλον ὡς εἰς στενότατον**, Γαλ.18(2),103 **ἡ φύσις.. συνωθεῖ τὸ πῦον εἰς τὰς παρακειμένας χώρας**, Σωρ.2,59 **τὸ πνεῦμα κατέχειν καὶ πρὸς τὴν λαγόνα συνωθεῖν**· ‖ κ. νεώτ. παθ., όμ. κ. μέσ. **συνωθοῦμαι** συνωστίζομαι, στρυμώχνομαι : Πλάτ.Τίμ.59Ε **ξυνέωσται.. ὑπὸ τῶν ἐξιόντων εἰς αὐτό**, αὐτ.85Ε, Ἀριστλ.Ἀναπν.479b,24 **συνωθεῖσθαι εἰς μικρόν**, Θεόφρ.Ἀν.2 διὰ **τὸ συνωθεῖσθαι πλεῖστον ἀέρα πρὸς ἄρκτον**· **2)** βοηθῶ, συνεργῶ εἰς τὴν ὤθησιν, ὠθῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Ἀππ.Ἀννιβ.22 **συνωθεῖν βολήν**· **3)** ἀμτβ. διέρχομαι ὁμοῦ διὰ τῆς βίας : Ἀριστλ.Θαυμ 83Σb,8, Ἐπίκ.ὀπ.171 **ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι συνωθεῖν** (πιθ.γρ. ὁρμῆσαι)· **4)** ρηματ.π. συνώθησις, σύνωσις.

**συνώμεθα** α' πληθ. ὑποτ. μέσ. ἀορ. β' τοῦ συνίημι βλ.λ. : Ἰλ.Ν 381 **ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα.**

**συνωμία** (ἡ) [ὦμος] μτγν. κ. μσν. τὸ μεταξὺ τῶν ὠμοπλατῶν διάστημα, ἢ τὸ σημεῖον καθ' ὃ συνάπτονται καὶ συνενοῦνται αἱ ὠμοπλάται, ἐπὶ ταύρων : Πολύβ.12,25,3, Γεωπ.19,6,3 **ὅταν τὰ περὶ τὸν αὐχένα καὶ τὰς συνωμίας ἔχουσι**· κ. ἐπὶ ἵππου : Ἱππιατρ.128, αὐτ.26 **τῶν ἐν τῇ ῥάχει καὶ τῇ συνωμίᾳ ἑλκῶν**· κ. ἐπὶ προσ. : Παῦλ.Αἰγ.3,20 **ἀλγοῦσιν, οἱ μὲν τὴν κεφαλήν, οἱ δὲ συνωμίας καὶ ὀσφύν**, αὐτ.6,88· **2)** Ἱππιατρ. «ἱππίατροι ἐν τοῖς ἵπποις συνωμίαν καλοῦσι τὴν τῶν ἀμφοτέρων ὤμων ἐκβολὴν καὶ παραγωγήν».

**συνωμίασις-εως** (ἡ) μσν. ἄλγος, πόνος ἐπὶ τῆς συνωμίας βλ.λ. : Ἱππιατρ.26.

**συνωμίς-ίδος** (ἡ) μτγν. ἡ ὠμοπλάτη : Ὀρειβ.ἀπ.52.

**σύνωμος-ον** μσν. ὁ συνέχων τοὺς ὤμους : Βασιλικ.ἐκδ.Heimb.2,. Supplem.275.

**συνωμοσία** (ἡ) [συνόμνυμι] [ὃ. ἐσφ.γρ. συνομοσία] ἡ δι' ὅρκου σύνδεσις, συνένωσις πολλῶν ἐπὶ κακῷ, πρὸς ἐκτέλεσιν ἀξιοποίνου πράξεως, συνεννόησις καὶ συμφωνία πολλῶν πρὸς κοινὴν ἐπιβουλὴν κατά τινος : Ἀριστφ.Ἱππ.476 **ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ**, Θουκ.6,60, αὐτ 27 ἐπὶ **ξυνωμοσίᾳ.. δήμου καταλύσεως** [πρὸς κατάργησιν τῆς δημοκρατίας], αὐτ.8,49 **οἱ δὲ ξυλλεγέντες τῶν ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ**, Πλούτ.Ἀντ.13 **ἐνίους τῶν ἐκ τῆς συνωμοσίας**, Ἐπιγρ.· κ. ἔμπροθ. [ἐπί τινα, κατά τινος] : Πλούτ.Σερτ.26 **αὐτὸς μετεῖχε τῆς ἐπὶ Σερτώριον συνωμοσίας**, αὐτ.Κάτ.Νεώτ.29 **τὴν κατὰ Πομπηΐου συνωμοσίαν**, - **συνωμοσία κατὰ τοῦ καθεστῶτος**· ‖ νεώτ. εἰδ. μυστικὴ συνεννόησις πολλῶν πρὸς ἐχθρικὴν ἐνέργειαν κατὰ πολιτικοῦ συγκροτήματος ἢ κοινωνικοῦ καθεστῶτος· **2)** ὁμοσπονδία, συμμαχία : Θουκ.5,83 **ἐπικαλοῦντες τήν τε πρὸς Ἀργείους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνωμοσίαν**· **3)** σωματεῖον ἀνδρῶν συνδεδεμένων πρὸς ἀλλήλους δι' ὅρκου, πολιτικὸς σύλλογος ἢ ἑταιρεία : Θουκ.8,54 **τὰς.. ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς**, αὐτ.81, Πλάτ.Ἀπολ. 36Β **καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν καὶ ξυνωμοσιῶν καὶ στάσεων τῶν ἐν τῇ πόλει γιγνομένων.**

**συνωμόσιον** (τὸ) μτγν. · ὁ ἀμοιβαῖος ὅρκος ἑταίρων συλλόγου ἢ συνωμοτῶν : Διον.Ἁλ.Ρωμ.10, 31 **τοῦτο φυλάττοντες τὸ συνωμόσιον**· ‖ ἁπλῶς ὅρκος : Λόγγ.4,31 **ἐπὶ τῷ συνωμοσίῳ κατέκλινεν αὐτούς**, Συμ.Βl.Ἀθανασ.1,137Ε **συνωμόσιον οἱ μ' ἄνδρες κατ' αὐτοῦ ἐποίουν.**

**συνωμόσιος** (ὁ) σχόλ. ὁ συνωμότης βλ.λ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Ὄρν.1075.

**συνωμότης** (ὁ) [συνόμνυμι] κ. νεώτ., θηλ. **συνωμότις-ιδος**, ὁ συνομνύων μετ' ἄλλων κατά τινος, ὁ συνωμοτῶν, ὁ συμμετέχων συνωμοσίας βλ.λ.Ι| κ. 2| : Σοφ.ΟΚ1302 **ξυνωμότας ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται**, Ἀριστφ.Ἱππ.452 **τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται**, αὐτ. 257, αὐτ.Σφ.507, Ἀνδοκ.4,4, Λυσ.12,43 **ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν**· κ. ἔμπροθ. [ἐπί τινι] : Ἡρ.7, 148 **οἱ δὲ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρσῃ**· κ. μτ. γενικ. : Πλούτ.Ἀντ.2 **τῶν Κατιλίνα συνωμοτῶν** [ἐκ τῶν συντρόφων τοῦ Κατιλίνα], Ἡρωδιαν. Ἱστ.4,14,2 **οἱ.. τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται** [οἱ μετέχοντες ἐν τῇ συνωμοσίᾳ]· **2|** κ. μτφ. : ὁ λάθρα μετ' ἄ. συντελεστὴς κακοῦ: Αἰσχ.Εὐμ.126 **ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται.**

**συνωμοτία** (ἡ) μτγν. συμμορία συνωμοτῶν στρατιωτῶν : Ἀσκληπιόδ.2,2.

**συνωμοτικός-ή-όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συνωμοσίαν ἢ τὸν συνωμότην : **συνωμοτικαὶ ἐνέργειαι - πράξεις.**

**συνωμοτικῶς** μτγν. κ. νεώτ. διὰ συνωμοσίας, κατὰ τὸν τρόπον συνωμότου : Πλούτ.Ἠθ.813Α.

**συνωμότις-ιδος** (ἡ) μσν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ συνωμότης βλ.λ. : Νικ.Χων.Χρον.340D.

**συνώμοτος-ον** κ. μτγν. ὁ δι' ὅρκου συνδεδεμένος, δεδεσμευμένος· ‖ **τὸ** οὐδ. **ξυνώμοτον** ὁ δι' ὅρκου γενόμενος σύνδεσμος, ὁμοσπονδία : Θουκ.2,74 **ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε προτέρων τὸ ξυνώμοτον**· ‖ όμ. τὸ οὐδ. συνωμοσία· Θωμ. Μ 346R **«συνώμοτον,..** ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ **συνωμοσία»** : Δίων Κ 37,39 **ἐλπίδα τοῦ κατὰ τὸ συνώμοτον ἐθελοκακήσειν ἔσχεν**· **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ δι' ὅρκου συμπεφωνημένος· Θωμ.Μ 346R **«συνώμοτον..** τὸ ἐκ συνωμοσίας γινόμενον ἢ βούλευμα ἢ ἔργον ἤ τι τοιοῦτον, ὅπερ καὶ τριγενές ἐστιν».

**συνωμοτῶ-έω** νεώτ. εἶμαι συνωμότης, μετέχω συνωμοσίας, ὀργανῶ συνωμοσίαν : **συνωμοτεῖ κατὰ τοῦ καθεστῶτος.**

**συνωνή** (ἡ) μτγν κ. μσν. τὸ συνωνεῖσθαι, ἡ ὀλικὴ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,70 **οὐκ οὔσης αὐτοῖς περιουσίας διὰ τὰς συνωνάς**, Προκ.Μυστ.22, Κῶδ Ἰουστιν.10,27,2,5· ‖ ὤνησις, ἀγορά, ἀγόρασμα : Πάπ. **συνωνὴ χόρτου.**

**συνωνητής** (ὁ) [συνωνοῦμαι] γλωσσ. ὁ συνωνούμενος, ὁ ἐμπορευόμενος.

**συνώνητος-ον** [συνωνοῦμαι] μτγν. **ὁ συνεωνημένος**, ὁ συναγορασθείς : Κῶδ.Θεοδοσ.11,15,1.

**συνωνοῦμαι**-έομαι ὁμοῦ ὠνοῦμαι, συλλέγω, συναθροίζω δι' ὠνήσεως, ἀγορᾶς : Ἡρ.1,27 **νησιῶται ἵππον συνωνέονται μυρίην**· **2)** ὠνοῦμαι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συναγοράζω : Λυσ.22,6 **νόμος ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον**, Ξεν.Ἑλλ.5,4,56 **ἐν ᾧ ἐκεῖνοι τὸν σῖτον συνεωνοῦντο**, Πλάτ.Σοφ.224Β **τὸν μαθήματα ξυνωνούμενον**, Δημ.175 **οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργοῦσιν**, αὐτ.689, Πλούτ.Βρούτ.21, αὐτ. Σολ.15 **μεγάλας συνεωνήσαντο χώρας**· κ. παθ. : Πάπ. **προσέταξεν** [χρυσὸν] **συνωνηθῆναι**· κ. ὁ παρακ. συνεώνημαι ἐν παθ. σημ. : Λυσ.22,12 **ἕως ὁ συνεωνημένος** [σῖτος] **αὐτοὺς ἐπέλιπε**· **3)** ρηματ.π. συνωνητής, συνώνητος.

**συνωνυμία** (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ὁμοιότης τῆς σημασίας λέξεώς τινος πρὸς ἄλλην : Ἀριστλ.Ρητ.1404b, 39 **τῶν δ' ὀνομάτων τῷ μὲν σοφιστῇ ὁμωνυμίαι χρήσιμοι.. τῷ δὲ ποιητῇ συνωνυμίαι**, Κοΐντιλ.8,3, 16, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.84,19 **ἡ συνωνυμία τοῦ δῶμα** [οἶκος], Ἰω.Χρυσ.2,609,7· ‖ νεώτ. ρητορ. σχῆμα λόγου, καθ' ὃ ἀλλεπαλλήλως ἐπιφέρονται πολλαὶ λέξεις διαφέρουσαι μὲν κατά τινας δυσδιακρίτους χαρακτῆρας, ἔχουσαι ὅμως σχεδὸν **τὴν αὐτὴν** σημασίαν, οἷον ἐν Εὐρ.Ἑκ.62 **λάβετε**

φέρετε πέμπετ' ἀείρετέ μου . . χειρός· **2)** μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ συνωνύμου, ἡ ταυτότης ἢ ὁμοιότης τοῦ ὀνόματος : Ἡσ.ἐν Κοτελ.3,39C πολλὴν εἶναι συνωνυμίαν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ..' ὅθεν καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Θεοτόκου τῷ αὐτῷ ἐκέκλητο ὀνόματι καὶ Μαρία Ἰακώβου.

**συνωνυμικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ συνώνυμα ἢ τὴν συνωνυμίαν· ἐπίρρ. -ῶς.

**συνωνυμολόγος** (ὁ) νεώτ. γλωσσολόγος ἀσχολούμενος εἰδικῶς εἰς τὴν μελέτην καὶ ἀντιπαραβολὴν τῶν συνωνύμων.

**συνώνυμος**-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ μετ' ἄλλου ὄνομα, μτ. γενικ. : Εὐρ.Ἑλ.495 Λακεδαίμονος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος Τροίας τε, Ἀντιφάν.217,1 ἡ . . συνώνυμος τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς· κ.μτ. δοτ. : Πολύβ.9,27,5 ὁ συνώνυμος τῇ πόλει (ποταμός)· **2)** εἰδ. ἐν λογικ. τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. Ἀριστλ.Κατ.1a,6 «συνώνυμα . . ὧν τό τε ὄνομα κοινόν, καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός· οἷον ζῷον, ὅ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς τούτων γὰρ ἑκάτερον κοινῷ ὀνόματι προσαγορεύεται ζῷον» : αὐτ.Τοπ. 123a,28, αὐτ.148a,24, αὐτ.Μεταφ.987b,10 κατά μέθεξιν εἶναι τὰ πολλὰ τῶν συνωνύμων τοῖς εἴδεσι, Θεόφρ.Φ19,11,5· ‖ κ. ὡς ἐπίθ. : Ἀριστλ. ΗΝικ.1130a,33 ἔστι τις ἀδικία παρὰ τὴν ὅλην ἄλλη ἐν μέρει, συνώνυμος, ὅτι ὁ ὁρισμὸς ἐν τῷ αὐτῷ γένει· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ἐπὶ ζευγῶν τοῦ τύπου Α : οὐχὶ Α· ἀντίθ. ἑτερώνυμα βλ.λ. : Πρόκλ. Παρμ.955S· **3)** εἰδ. ρητορ. ἰδ. κτ. πληθ. συνώνυμα λέξεις ἔχουσαι διάφορον μὲν τύπον, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν σημασίαν : Ἀριστλ.Ρητ.1405a,1 λέγω δὲ κύριά τε καὶ συνώνυμα οἷον τὸ πορεύεσθαι καὶ τὸ βαδίζειν· ταῦτα γὰρ ἀμφότερα καὶ κύρια καὶ συνώνυμα ἀλλήλοις, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.199,27 τὸ συνώνυμον τοῦ νέφους (ἡ νεφέλη)· πρβλ.Εὐστ. Ἰλ.8,20· ‖ νεώτ. γραμμ. συνώνυμοι λέξεις κ. συνώνυμα αἱ ἔχουσαι τὴν αὐτὴν ἢ περίπου τὴν αὐτὴν σημασίαν, οἷον βούλομαι κ. ἐθέλω, γενναιότης κ. ἀνδρεία, θύρα κ. πόρτα.

**συνωνῠμῶ**-έω μτγν. εἶμαι συνώνυμος βλ.λ.3) πρός τινα, ἔχω τὴν αὐτὴν σημασίαν, μτ. δοτ. : Φίλ.1,304 τῇ αὐτῇ ἐπιτηδεύσει συνωνυμούσας προσρήσεις, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.335,27 τὸ συνωνυμεῖν συνδέσμους ἐπιρρήμασιν (τὸ νὰ εἶναι ἐν χρήσει αἱ αὐταὶ λέξεις ὡς σύνδ. καὶ ὡς ἐπιρρ.), Σωρ.1,60, Ἀθήν.1,11E συνωνυμεῖ τὸ ἄριστον τὸ δεῖπνον, Γρηγ.Νύσσ. ἐν Maji Nov.Coll.Vat.8,2,5C τῇ συμπαθείᾳ συνωνυμῆσαι ἡμῖν ἑλόμενος, Ἀνών.Βί.Ὁμ.295 συνωνυμεῖ τὸ θοὸν τῷ ὀξεῖ· κ. ἀπολ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.388 συνωνυμεῖ ἡ λέξις· **2)** ἔχω τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν πρός τινα ἄλλον, μτ. δοτ. : Δαμάσκ.Ἀρχ.96.

**συνωνύμως** ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τὸν τρόπον τῶν συνωνύμων βλ.λ.2), διὰ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἰδίου ὀνόματος, κατὰ συνωνυμίαν βλ.λ.1) : Ἀριστλ.Κατ. 3a,34 ὑπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς διαφοραῖς τὸ πάντα συνωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι, Πολύβ.3,33,11 οὓς κυρίως μὲν καλοῦσι σφενδονήτας, ἀπὸ δὲ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι, Πλούτ.Ἠθ.876A λέγεται δὲ συνωνύμως ἀὴρ καὶ πνεῦμα.

**σύνωρα** ἐπίρρ., δημ. ἐγκαίρως, ἐπικαίρως, σύγκαιρα· ‖ συγχρόνως· **2)** νεωστί, προσφάτως, τελευταία.

**συνωριαστής** (ὁ) μτγν. ὁ ἐλαύνων, ὁδηγῶν συνωρίδα βλ.λ : Λουκ.Ζεῦξ.9 τοῖς ἁρματηλάταις καὶ συνωριασταῖς.

**συνωρίζω** ζεύγνυμι, τίθημι ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὁμοῦ, συζευγνύω : Αἰλ.ΖΙ15,24 συνωρίζουσιν αὐτοὺς (τοὺς βοῦς)· ‖ τὸ μέσ. ξυνωρίζου χέρα ἕνωσον, σύνδεσον τὴν χεῖρά σου μετὰ τῆς ἰδικῆς μου : Εὐρ.Βάκχ.198 ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χέρα· **2)** ἀμτβ. ζευγνύομαι ὁμοῦ, συζεύγνυμαι : Νίκ.ἀπ.74,23 ὄφρα δύο κροκόεντες . . μέσσα συνωρίζωσιν ὑπερφιάλοιο μετώπου, Μαν.4,453 ἰχθύσιν ἢ Διδύμοισι συνωρίζουσι κατ' αἴθρην.

**συνωρῐκεύομαι** ἀποθ. ἐλαύνω, ὁδηγῶ συνωρίδα ἢ ὀχοῦμαι ἐπὶ συνωρίδος : Ἀριστφ.Νεφ.15 ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους (σχόλ. «νῦν μὲν ἐπὶ κέλητος, νῦν δ' ἐπὶ ξυνωρίδος ἅρματος ὀχούμενος ἄνω κάτω βακχεύει»).

**συνώριος**-α-ον ὁ ἐν τῇ ὥρᾳ, τῷ καιρῷ, ὁ ὥριμος : Ἐπιγρ. ὄφρα κεν ἀλκήτωρ τελέθων τὰ συν(ώρ)ια τεύχω (ἀμφ. γρ.).

**συνωρίς**-ίδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. ξυνωρίς ζεῦγος ἵππων συνεζευγμένων εἰς τὸ αὐτὸ ὄχημα, ἢ κ. ἁπλῶς ζεῦγος ἵππων, δίζυγες ἵπποι : Εὐρ.Ῥῆσ. 987 συμμάχους θ' ὁπλίζεσθαι τάχος ἄνωχθε πληροῦν τ' αὐχένας ξυνωρίδων, Ἀριστφ.Νεφ.1302 ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν, Πλάτ.Φαῖδρ.246B καὶ πρῶτον μὲν ἡμῶν ὁ ἄρχων ξυνωρίδος ἡνιοχεῖ, εἶτα τῶν ἵππων ὁ μὲν αὐτῷ καλός τε καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐκ τοιούτων, ὁ δὲ ἐξ ἐναντίων καὶ ἐναντίος, αὐτ.Κριτί.119B ξυνωρίδα χωρὶς δίφρου, αὐτ. Ἀπολ.36D, Κωμ.Ἀδέσπ.1281 τέθριππα καὶ ξυνωρίδες, Διον.Ἁλ.Ῥωμ.7,73 δυσὶν ἵπποις ἐζευγμένοις, ὃν τρόπον ζεύγνυται συνωρίς, Πλούτ.Ἠθ.146D τῶν δὲ κεκλημένων ἑκάστῳ συνωρὶς ἱκανῶς κεκοσμημένη προσήχθη, Λουκ.Τίμ.50 ἅμματι καὶ συνωρίδι πωλικῇ, Παυσ.5,8,10 ἵππων τελείων ξυνωρίς, Ἐπιγρ. συνωρὶς πωλική, Πάπ. εἰς ἵππους θηλείας τῆς συνωρίδος ἀγαγούσης, Ποιητὴς π. Εὐστ.Ὀδ.15,37,31 τέθριππα καὶ ξυνωρίδας· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ζεύγους ἄλλων ζῴων, οἷον ἐλεφάντων, ἡμιόνων κτλ. : Πολύβ.31,3,11 ἐλεφάντων ἅρμα καὶ συνωρίς, Παυσ.5,9,2 τὴν συνωρίδα ἡμιόνους ἀντὶ ἵππων ἔχουσα· **2)** γεν. πᾶν ζεῦγος : Αἰσχ.Ἀγ. 643 δίλοχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα, Σοφ.ΟΚ 895 τέκνων ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα, Κωμ.Ἀδέσπ.834· ‖ νεώτ. συνήθ. εἰρων. δυὰς ἀδελφῶν, ἀχωρίστων φίλων ἢ συνεργατῶν· **3)** ἐπὶ πραγμ., πᾶν τὸ συνδέον : Αἰσχ.Χο.982 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα· ‖ κ. μτφ. : αὐτ. ἀπ.381 ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;.

**συνωριστής** (ὁ) (συνωρίζω) πάπ. ὁ ἐλαύνων, ὁ ὁδηγῶν συνωρίδα βλ.λ : Πάπ.· **2)** ὁ ἕλκων, ὁ σύρων συνωρίδα, ὁ ἐζευγμένος εἰς συνωρίδα : Πάπ. ἡμίονοι συνωρισταί.

**σύνωρον** Ἡσ. «σύμφωνον, ὁμολογούμενον ἢ συγγενῆ».

**σύνωρος**-η-ο μσν. κ. δημ. ὁ νεωστὶ γενόμενος ἢ συμβάς, ὁ πρόσφατος, ὁ νέος : Ἐρωτόκρ.2,45 τὸ πρᾶμα εἶναι σύνωρο, κι ἀκόμ' οἱ πονεμένοι εἶναι θλιμμένοι, σκοτεινοὶ καὶ μαυροφορεμένοι, αὐτ.3,275 ὡς πού 'ναι σύνωρ' ἡ πληγή, μπορεῖς νὰ τὴ γιατρέψῃς.

**συνωροσκοπῶ**-έω μτγν. ἐπὶ πλανητῶν κατέχω, καταλαμβάνω τὸ ὡροσκόπιον ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Βέττ.Βάλ.60,11.

**σύνωσις**-εως (ἡ) (συνωθῶ) κ. μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνωθεῖν, συνώθησις, τὸ στρύμωγμα : Πλάτ. Τίμ.62B ξυνωθοῦντα ἡμῶν τὸ νοτερὸν ἐξ ἀνωμάλου κεκινημένου τε ἀκίνητον δι' ὁμαλότητα καὶ τὴν ξύνωσιν ἀπεργαζόμενα πήγνυσι, Ἀριστλ. Φυσ.243b,9 διώσεις ἢ ἐνώσεις, Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,49D.

**συνωστίζομαι** νεώτ., ἀόρ. συνωστίσθην, συνωθοῦμαι, διαγκωνίζομαι, στρυμώχνομαι, ἰδ. ἐπὶ προσ.· **2)** ρηματ. π. συνωστισμός.

**συνωστισμός** (ὁ) νεώτ. τὸ συνωστίζεσθαι, συνώθησις ἐν μέσῳ πλήθους, στρύμωγμα· ‖ συνεκδ. πυκνὴ συγκέντρωσις πλήθους συνωθουμένου.

**συνωτία** (ἡ) νεώτ. τερατογονικὴ διάπλασις σπανία παρ' ἀνθρώποις, καθ' ἣν ὁ ὀφθαλμὸς ἔχει τελείως ἐξαφανισθῆ καὶ πρὸς τὸ ἀτροφικὸν μέρος εὑρίσκονται ὦτα ὑπερκείμενα ἀλλήλων ἢ συγκεκολλημένα ὁμοῦ.

**σύνωτος** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος χειροπτέρων θηλαστικῶν **νυκτεριδιδῶν περιλαμβάνον** μικροῦ μεγέθους νυκτερίδας.

**συνωφελῶ-έω** ὠφελῶ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, συμβοηθῶ, συνανακουφίζω, μτ. αἰτ. : Ξεν. Ἀπομν.3,5,16 **οὕτω κερδαίνειν ἀπ' ἀλλήλων ἢ συνωφελοῦντες αὑτούς**, αὐτ.Οἰκ.18,2 **τὸ δὲ ἐν τῇ γῇ ληφθὲν ἡγοῦμαι καὶ κατακαυθὲν συνωφελεῖν ἂν τὴν γῆν**' κ. μτ. αἰτ. κ. ἐμπροθ. (εἴς τι) : αὐτ. 2,14 **μηδὲν με συνωφελῆσαι εἰς τὸ ῥᾷον**· σπαν. μτ. δοτ. : Σοφ.Φιλ.871 **τάμὰ πήματα μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι**' ‖ βοηθῶ, παρέχω βοήθειαν ὁμοῦ ἢ συγχρόνως, ἐμπροθ. (ἔν τινι, εἴς τι) : Ἱππ.Ἄρθρ.18 **συνωφελεῖν ἔν τισι**, Ξεν. Ἀν.3,2,27 **συνωφελοῦσι δ' οὐδὲν εἰς τὸ μάχεσθαι**' κ. παθ. ὠφελοῦμαι, κερδαίνω ὁμοῦ : Λυσ. 12,93 **συνωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἠξίουν, συνδιαβάλλεσθαι δ' ἠνάγκαζον**.

**συνωχᾰδόν** (συνέχω) ἐπίρρ. ποι. ἀντὶ συνοχηδόν, ἐπὶ χρόνου, συνεχῶς, διαρκῶς, ἀκαταπαύστως, ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπως : Ἡσίοδ.Θ 690 **ἀμυδὶς δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν**, Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπιρρ.196,14, Κοῖντ.14,517.

**συνωχριῶ-άω** μσν. ὠχριῶ ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ἢ ἐπίσης : Πρόδρ.Ἐπιστ.95

**σύξερος**-η-ο δημ. ὁλόξερος, κατάξηρος.

**σύξυλος**-η-ο δημ. Ἰδ. ἐπὶ πλοίου ἢ ἄλλου κατασκευάσματος ἐκ ξύλων, ὁμοῦ μεθ' ὅλων τῶν ξύλων ἐξ ὧν ἀποτελεῖται : **χάθηκε τὸ καΐκι σύξυλο**' ‖ γεν. ὁ οἱονεὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν ξύλων, σύμπας, ὁλόκληρος ὡς εἶναι καὶ εὑρίσκεται : **πῆρε φωτιὰ ἡ ταβέρνα καὶ κάηκε σύξυλη**' **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ οἱονεὶ ἀπεξυλωμένος, ἐνεός, ἄναυδος : **μόλις τ' ἄκουσε, ἔμεινε σύξυλος**.

**σῠοβαύβαλος** (ὁ) ὁ τοῦ ἢ ὁ ἐκ τοῦ συφεοῦ βλλ.: Κρατῖν.312 **λόγος τις . . ἀμαθὴς συοβαύβαλος**' ‖ ὡς οὐσ. (ἐνν. σταθμός) ὁ συφεός' Ἡσ. «**συοβαύβραλοι**· συῶν αὐλιστήρια ἢ κοιμητήρια», Φώτ. «**συοβαύβαλοι, ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται**».

**σῠοβοιωτοί** (οἱ) οἱ χοῖροι Βοιωτοί' Σχόλ.Πίνδ.Ο 6,152 «**ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ τὴν ἀναγωγίαν τὸ παλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὕες ἐκαλοῦντο**» : Κρατῖν.310 **οὗτοι δ' εἰσὶν συοβοιωτοί** (διόρθ.)' **2)** Ἡσ. «**οἱ Βοιωτοὶ σύες**».

**σῠοβόσιον** (τὸ) μτγν. συβόσιον: Γρηγ.Νύσσ.1,407C.

**σῠοβόσκης** (ὁ) συβώτης : Ἡσ. ἐν λ. ὑοβότης.

**σῠοβόσκιον** (τὸ) μτγν. ἀγέλη χοίρων, γουρουνοκόπαδο : Χαρίσ.551Κ.

**σῠοβοσκός** (ὁ) γλωσσ. συβώτης, χοιροβοσκός.

**σῠόβρωτος**-ον μτγν. ὁ ὑπὸ κάπρου καταβρωθείς, ποὺ τὸν ἔφαγε ἀγριόχοιρος : Ἀέτ.13,4.

**σῠογάστωρ** Ἡσ. «**συοφορβός**».

**σῠοδήλητος**-ον μτγν. ὁ ὑπὸ συὸς, κάπρου διαφθαρείς, φονευθείς : Ἀγλ.10 **τοῦ συοδηλήτου** (σχόλ. «**τοῦ ὑπὸ συὸς διεφθαρμένου**· οὗτος δὲ ἐστιν ὁ Ἄδωνις»).

**σῠοθήρας** (ὁ) μτγν. ὁ θηρεύων κάπρους, ὁ κυνηγὸς ἀγριοχοίρων : Φιλόστρ.Εἰκ.2,17' ‖ κ. **Συοθήρας** τίτλος ποιήματος τοῦ Στησιχόρου : Ἀθήν.3,95D **Στησίχορός τέ φησιν ἐν Συοθήρᾳ**.

**σῠοθρέμμων** (ὁ,ἡ) μτγν. ἐπὶ τροφῆς, ἡ τρέφουσα, ἡ παχύνουσα τοὺς χοίρους : Γρηγ.Ναζ. 2,119 **μηδ' αὐτὸς ἔδοι συοθρέμμονα φορβήν**.

**σῠοκτᾰσία** (ἡ) μτγν. ἀ. συοκτονία βλλ. : Μελέαγρ.ΑΠ 7,421,12.

**σῠοκτονία** (ἡ) μτγν. σφαγὴ χοίρων: Διον.Περ.853.

**σῠοκτόνος**-ον μτγν. κ μσν. ὁ φονεύων κάπρους ἢ χοίρους : Καλλ.Ἄρτ.216 **Ἀταλάντην κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον**, Νόνν.Δ 1,27, Τζέτζ.Λυκόφρ.492 **συοκτόνον δόρυ**.

**σῠοπλήξ**-ῆγος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ὑπὸ κάπρου, συὸς πληγείς, κτυπηθείς : ΨΚαλλισθ.12 **ἐν κώδ.Α 1)** (ἔκδ Didot) **ἀπολέσει συοπλῆγα Ἄδωνιν** (πιθ.γρ.).

**σῠοπλουτοσύνη** (ἡ) μτγν., δωρ. -**νᾱ** ὁ πλοῦτος εἰς χοίρους, ἀφθονία χοίρων : Κερκ.4,14.

**σῠορόγχαι** Ἡσ. «**βλαπτικοί**».

**σῠοτρόφος**-ον μτγν. ὁ τρέφων χοίρους : **Ἰώσ.** ΠΙ 1,21,13 **συοτρόφος χώρα**' ‖ τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ συβώτης, χοιροβοσκός : Σχόλ.D Ὀδ.Ν 404.

**σῠοφόνος**-ον ὁ φονεύων κάπρους, ἀγριοχοίρους : Εὐρ.ἀπ.495,29 **συοφόνος λόγχη**.

**σῠοφόντης** (ὁ) μτγν., θηλ. -**φόντις-ιδος** ὁ φονεύων σῦς, χοίρους, μ. τὸ θηλ. : ΛουκίλλΑΠ 11,194 **σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις ταῖς πρὶν συοφόντισι**.

**σῠοφόρβιον** (τὸ) ἀγέλη συῶν, κοπάδι χοίρων' Ἡσ. «**συοφόρβια, συῶν ἀγέλαι**» : Ἀριστλ.Ζ1 571b,19 **ἐξελαύνοντες ἐκ τῶν συοφορβίων**, Διον.Ἀλ.Ῥωμ. 1,79· πρβλ.Ἀν.Κρ.2,309,15.

**σῠοφορβός**-όν μτγν. ἀντὶ συφορβὸς βλλ., ὁ χοιροβοσκός' Ἡσ. «**συοφορβός**· **σῦς τρέφων**» : Πολύβ.12,4,6 **οὐ γὰρ ἕπονται κατὰ πόδας οἱ συοφορβοὶ τοῖς θρέμμασιν**, Διον.Ἀλ.Ῥωμ.1,84 (κώδ.).

**σῠοφορβοῦμαι**-έομαι μτγν. τρέφομαι ὡς οἱ χοῖροι : Λογγῖν.Ὕφ.14 **τοὺς ἐκ Κίρκης συοφορβουμένους**.

**σῠοῦμαι** όομαι μτγν. παθ. γίνομαι χοῖρος : Ἠλ.Πορφ.119,22.

**συππινᾶς**-ᾶδος (ὁ) Ἐπιγρ. πιθ. **ὁ στιππυουργός**.

**συπύη** (ἡ) πόη. ἀντὶ σιπύη βλλ.

**σῦρ**-συρός (τὸ) μτγν. τὸ φορτίον : Θεόγνωστ. Καν.113 «**σῦρ τὸ φορτίον καὶ πῦρ τὸ στοιχεῖον**»' **2)** Σῦρ παλαιὰ ὀνομασία τῆς Φοινίκης: Ἡρωδιαν. 2,910, αὐτ.919 «**τὸ δὲ Σῦρ . . οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον ἡ Φοινίκη**».

**σύρα** (ἡ) μτγν. ἀντὶ συρία βλλ. : Πολυδ.10,64.

**συραγκάθι** (τὸ) δημ. περιοστίτις τῶν δακτύλων τῆς χειρός, ἀ. καλαγκάθι, θεριαγκάθι.

**σῠραιγύπτιος**-α-ον πάπ. Σύρος μένων **ἐν** Αἰγύπτῳ' ‖ Αἰγύπτιος ἐκ Συρίας καταγόμενος.

**σῠρᾱκοσεύς**-έως μσν. ὁ συρακόσιος : Στέφ.Βυζ.

**σῠρᾱκόσιος**-α-ον κ. νεώτ, ἰων. κ. ποι. **σῠρηκόσιος** (Ἡρ 7,154, Με) έαγρ ΑΠ 5,191), κ. **σῠρακόσσιος** (Ἡρωδιαν.1,120 ὁ ἐκ τῆς πόλεως τῆς νήσου Σικελίας Συρακοῦσαι, ὁ τῶν Συρακουσῶν : Ἀριστφ.ἀπ.216 **Συρακοσίων τράπεζα**, Πλάτ.Πολ. 404D **Συρακοσίαν . τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψου** (παροιμ. ἐπὶ πολυτελοῦς διαίτης)' ‖ τὸ ἀρσ. κ. θηλ. ὡς οὐσ. ὁ κάτοικος τῶν Συρακουσῶν, ὁ ἐκ τῶν Συρακουσῶν καταγόμενος : Ἡρ.7,154 **Συρηκοσίοις δὲ Κορίνθιοι . . ἐρρύσαντο μάχῃ**, Θουκ.5,4 **Συρακοσίων δύναμιν περιποιουμένων**, Μελέαγρ.ΑΠ 5,191 **ἠλλάκται διπλοῦν γράμμα Συρηκοσίων**, Νόνν.Δ 6,354' ‖ τὸ θηλ. συρακοσία (χώρα), ἡ χώρα τῶν Συρακουσῶν : Θουκ.6,52 **ἀποβάντες κατά τι τῆς Συρακοσίας καὶ ἁρπαγὴν ποιησάμενοι**.

**σῠρακόσσιος**-α-ον μτγν., τὸ θηλ. κ. **σῠρᾱκοσσίς**, ἀ. συρακόσιος βλλ. : Ἡρωδιαν.1,120, Νόνν.Δ 9,22 **συρακοσσὶς γλῶσσα**.

**σῠρᾱκούσιος**-α-ον κ. νεώτ. ἀ. συρακόσιος βλλ. : Πλάτ.Ἐπιστ.326Β **Ἰταλιωτικῶν τε καὶ Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης**.

**σῠραττικός** (ὁ) μτγν. Σύρος διαμένων **ἐν** Ἀττικῇ, ὡς παρωνύμιον : Ἀθήν.9,368C.

**σύρβᾱ** ἐπίρρ. ἀντὶ τύρβα βλλ.' Ἡσ. «**σύρβα, μετὰ θορύβου**».

**συρβάβυττα** ἐπίρρ. **ἄνω κάτω**, ἀτάκτως, ἀνάκατα : Ἀριστφ.ἀπ.866.

**σύρβη** (ἡ) Ιων. κ. μτγν. ἀττ. τύρβη βλ.λ.' **2)** αὐλοθήκη : Ἡσ.ἐν λ. συρβηνεύς «..σύρβη ἡ αὐλοθήκη».

**συρβηνεύς-έως** (ὁ) ὁ προκαλῶν θόρυβον, ταραχήν, ὁ θορυβώδης, ὁ ταραχώδης' Ησ. «συρβηνεύς, ὁ ταραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου' ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρος κενάς ἔχειν» : Κρατῖν.84 **συρβηνέων χορός** (ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης), Ἀθήν.15,669B **τίς οὗτος ὁ τῶν συρβηνέων χορός,** αὐτ.671C.

**συρβῶ-άω** γλωσσ. τυρβῶ, προκαλῶ θόρυβον, προξενῶ ταραχήν.

**σύργαστρος** (ὁ) (σύρω-γαστήρ) μτγν. ὁ σύρων κατὰ γῆς τὴν γαστέρα, ὁ ἕρπων ἐπὶ τῆς κοιλίας ὡς ὁ ὄφις : Δωσιάδ.ΑΠ 15,26,14 **χάλεφε γάρ νιν ἰῷ σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας'** **2)** μτφ. κοινός, βάνουσος ἄνθρωπος, ἐργάτης, χειρῶναξ, ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ ἡμερομισθίῳ, μεροκαμοτιάρης : Ἀλκίφρ.3,19, αὐτ.63' **3)** Ἡσ. «συοφορβός ἢ ὑ(ο) ρορβός», Φώτ., ΕΜ 736,25.

**συργάστωρ-ορος** (ὁ) μτγν. ἀντὶ σύργαστρος βλ.λ 2) : Ἀλκίφρ.3,63 **τὸ παιδίον . . ἔδωκαν Ἀσφαλίωνι τῷ συργάστορι κομίζειν** (δ.γρ.)' **2)** Ἡσ. «Συργάστωρ, ὄνομα βαρβαρικόν».

**συργουλεύω** δημ. ἄ. συργουλίζω βλ.λ.

**συργουλιά** (ἡ) μσν. κ. δημ. κολακευτικὸς λόγος, κολακεία, θωπεία, καλόπιασμα : Ἐρωφ.3,22 τ' ἀφτιὰ **ἐμολύβωνα γιὰ νὰ μηδὲ γροικοῦσι | τσὶ συργουλιές του τσὶ γλυκιές,** αὐτ.33, αὐτ.99, Ἐρωτόκρ.3,421 **μὲ συργουλιὲς καὶ πονηριὲς ἀρχίζει | νὰ τσὶ μιλῇ,** αὐτ.4,544.

**συργουλίζω** μσν. κ. δημ. κ. συργουλεύω κολακεύω, θωπεύω, κανακεύω, καλοπιάνω : Στάθ. Ἰντερμ.2,217' **2)** ρηματ. π. συργουλιστός.

**συργουλιστά** ἐπίρρ. μσν. δημ. κολακευτικῶς, μετὰ θωπειῶν, μετὰ πειθοῦς : Ἐρωφ.1,196 **εἰς τσὶ καρδιὲς συργουλιστὰ** τὸν πόθο προσκαλοῦσι, Ἐρωτόκρ.1,488 **καὶ τοῦ** σκοποῦ ἡ γλυκότη ἐ**σκλάβωνε συργουλιστὰ** τοὶ κορασᾶς τὴ νιότη, αὐτ.1268, αὐτ.2,1211 **συργουλιστά** συργουλιστά **φιλεῖ τονε στὴ χέρα,** αὐτ.4,82 συργουλιστά, **κανακιστὰ καὶ** σιγανὰ **μιλεῖ** της.

**συργουλιστός-ή-ό** δημ. ὁ κολακευτικός, ὁ θωπευτικός.

**συργόλη** (ὁ) νεώτ. λευκωματοῦχος ἔνωσις τοῦ κολλοειδοῦς ὀξιδίου τοῦ ἀργύρου ἐν χρ. ἐν διαλύματι ὡς ἀντιβλενορροϊκὸν φάρμακον.

**σύρδην** (σύρω) ἐπίρρ. κ. μσν. ἐν μακρᾷ σειρᾷ ἢ γραμμῇ : Αἰσχ.Πέρσ.54 **Βαβυλὼν . . πάμμεικτον ὄχλον πέμπει σύρδην'** **2)** κ. μσν. οἱονεὶ συρόμενος μακράν, βιαίως, σφοδρῶς : Εὐρ.Ῥῆσ.58 **πρὶν τὸν . . στρατὸν σύρδην** . . ἀναλῶσαι δορί, Ἀριστείδ.Λόγ.51(27),9 τοῦ κονιορτοῦ σύρδην **ἀπανταχόθεν ἐμπίπτοντος,** Νικ.Χων Χρον.7,119C **ἀνέμου . . θῖνα βαθεῖαν** ἐκ τῆς ἐκεῖσε ψαμμώ**δους μετεωρίσαντος** γῆς σύρδην ἐμπίπτουσαν.

**σύρεον** (τό) μτγν. τὸ φυτὸν τορδύλιον βλ.λ. : Πλίν.Φ 24,177.

**συρία** (ἡ) μτγν. εἶδος συριακοῦ ἱματίου, ἐνδύματος' Πολυδ.7,61 «ἣν δὲ συρίαν οἱ πολλοί, ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοί»' Ἡσ. «συρία' ἡ παχεῖα χλαῖνα, ἤτοι ἀπὸ τῆς σισύρνης, ἢ ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται' οὗτοι δὲ Σύροι» : Πάπ. ἀνέ**μου . . γενομένου καὶ τῶν συρίων ὑπὲρ τὴν σκηνὴν οὐσῶν συνέβη . . καταδῦναι τὸ πλοῖον.**

**συριά** (ἡ) δημ. ἀντὶ σειριὰ βλ.λ. : παροιμ. ἀπὸ συριὰ **τὸν ἄνθρωπο κι ἀπὸ κοπριὰ τὸ λάχανο.**

**συριακός**-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Συρίαν ἢ τοὺς Σύρους, ὁ τῆς ἢ ἐκ τῆς Συρίας : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,17,3 **τὸ Συριακὸν βοτάνιον,** Στράβ.2,1,31 **μέχρι τῆς Συριακῆς θαλάσσης, - συριακὴ γλῶσσα** (ἡ σπουδαιοτάτη τῶν **γλωσσῶν τῆς ἀραμαϊκῆς** γλωσσικῆς ὁμάδος),**- συριακὴ φιλολογία - ἐκκλησία'** || **συριακὸς ὀπός** ὀπὸς διαφόρων φυτῶν τοῦ γένους νάρθηξ ἢ φερούλη κ. ἰδ. φερούλης τῆς τιγγιτανῆς, ἐν χρήσει τὸ πάλαι ὡς ἀντισπασμωδικὸν φάρμακον καὶ ὡς ἄρτυμα, ἄ. ὀπὸς σιλφίου τοῦ συριακοῦ.

**συριανός**-ή-ό δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νῆσον Σῦρον, ὁ τῆς ἢ ὁ ἐκ τῆς Σύρου : **συριανὸ λουκούμι - σκυλλὶ** (εἶδος θηρευτικοῦ κυνὸς τῆς Σύρου προελθὸν ἐκ τῆς διασταυρώσεως ἀγγλικῶν γενῶν)' || τὸ ἀρσ. **Συριανός κ.** τὸ θηλ. **-ή** ὡς οὐσ. ὁ κάτοικος τῆς Σύρου, ὁ ἐκ Σύρου καταγόμενος.

**συριάρχης** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς Συρίας, ὁ ἄρχων, ὁ κυβερνήτης τῆς Συρίας : Κῶδ.Θεοδοσ.15,9,2, Ἰουστιν.Νεαρ.89,15, Πράξ.Μαρτυρ.Ἁγ.Ταραχ.,Πρόβ.10 **παρὰ Ἡρώδου . . Συριάρχου.**

**συριαρχία** (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ ἀξίωμα τοῦ συριάρχου βλ.λ. : Κῶδ.Θεοδοσ.6,3,1, Ἰουστιν.Πανδ.1,36, αὐτ.3,27,1, Σχόλ.Βασιλ.38,28,29.

**σύριγγα** (ἡ) δημ. ἡ **σέριγγα** **τὸ φυτὸν σῦριγξ** ἡ κοινή, ἄ. πασχαλιά, λιλάς.

**συριγγέμβολος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὑπόγειος ὀχετός, δι' οὗ προμηθεύονται ὕδωρ οἱ πολιορκούμενοι' Εὐστ.1189,47 « δι' οὗ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὕδωρ ποριζονται οἱ πολιορκούμενοι».

**συριγγιακός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σύριγγα, εἰς συρίγγιον : Ὀρειβ. ἀπ.102 **συριγγιακὸν κολλύριον,** Παῦλ.Αἰγ.3,80.

**συριγγίας κάλαμος** (ὁ) εἶδος κοίλου καλάμου χρησίμου πρὸς κατασκευὴν αὐλῶν : Θεόφρ.ΦΙ 4,11,10, Διοσκ.1,85 **ἄλλος δέ, συριγγίας, πολύσαρκος, πυκνογόνατος.**

**συριγγίδιον** (τό) μτγν. τὸ συρίγγιον βλ.λ.1) : Ἥρων Πνευμ.1,16 ἐχέτω **δὲ πλείονα συριγγίδια.**

**συριγγίνη** (ἡ) νεώτ. χημ. εἶδος γλυκοζίτου ἀπαντῶντος **εἰς τὰ** φυτά σῦριγξ ἡ **κοινὴ καὶ εἰς** διάφορα εἴδη ἰάσμου καὶ λιγούστρου.

**συρίγγιον** (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σῦριγξ βλ.λ., μικρὰ σῦριγξ, μικρὸς κάλαμος, σωλήν : Πλούτ. Ἠθ.456A **διηρμοσμένον συρίγγιον, ᾧ τὴν φωνὴν οἱ ἁρμονικοὶ σχολὴν ἐπ' ἀμφότερα διὰ τῶν τόνων ἄγουσιν,** Ἀρτεμίδ.Δαλδ.4,72, Σχόλ.Ἰλ.Π 408 **αἱ γὰρ ὁρμιαὶ λιναῖ, περὶ ἃς ἧττον συρίγγια κεράτινα'** **2)** ἡ ἐν τῷ τροχῷ κεντρικὴ ὀπή' Ἡσ. «τροχοῦ **κένωμα»'** **3)** κ. νεώτ. μικρὸν **πυορροοῦν** ἕλκος' Γλωσσ. «συρίγγιον, τὸ ἕλκος» : Ἱππ. Ἐπιδ.6,8,27 **ᾧ τὸ συρίγγιον ἐπανερρήγνυτο'** || **νεώτ.** ἰατρ. **παθολογικὸς** πόρος ἐξ ἕλκους, δι' οὗ **ἐκρέει** διαρκῶς πῦον ἢ ἄλλο ὑγρόν, ὁ φίστου**λας : συρίγγιον - φάρυγγος - φυματιῶδες'** **4)** ὁ σωλὴν ἢ φλοιὸς τῆς κασσίας : Διοσκ.1,13' **5)** αὖλοξ, ὀχετός, διῶρυξ : Ἀθήν.Μηχ.14,10.

**συριγγιοτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄ. συριγγοτομία.

**συριγγίς**-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ ὁμοία πρὸς σύριγγα : Ἀνδρόμ.π.Γαλ.14,73 **συριγγὶς κασία** (τὸ φυτὸν κασσία ἡ σῦριγξ **καὶ ὁ καρπός**).

**συριγγίτης** (ὁ) **μτγν.** κ. μσν. κ. θηλ. **-ῖτις-ιδος** εἶδος πολυτίμου λίθου : Πλίν.ΦΙ 37,182, Ψελλ. ἐν Ideleri Phys.1,244,11 **τὸν Σακόδιον καὶ Συριγγίτην.**

**συριγγιῶ-άω** μσν. ὑποφέρω, πάσχω ἐκ συριγγίου βλ.λ.3) : Ἱππιατρ.128.

**συριγγοβολβία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. προμηκικὴ μορφὴ τῆς συριγγομυελίας βλ.λ.

**συριγγόδενδρον** (τό) νεώτ. **οἱ** ἀποφλοιωθέντες κορμοὶ σφραγιδοδένδρων, οἵτινες ἀναλόγως τῆς **ἐπιπολαίας** ἢ βαθείας διεισδύσεως τῆς ἀποφλοιώσεως **ἐμφανίζονται** ὑπὸ διαφόρους μορφάς.

**συριγγοέμβολος** (ὁ) μτγν. κ. μσν. **ἄ.** συριγγέμβολος βλ.λ. : Εὐστ.1189,48.

**συριγγομυελία** (ἡ) νεώτ. **ἰατρ.** συριγγώδης κοιλότης **ἐν τῷ κέντρῳ** τοῦ **νωτιαίου** μυελοῦ.

**συριγγομυελικός**-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν συριγγομυελίαν.

**συριγγόποδες** στίχοι (οἱ) μτγν. πιθ. εἰκ. ἀντὶ συρόποδες, στίχοι βαίνοντες ἐλαττούμενοι κατὰ μῆκος, ὡς οἱ αὐλοὶ τῆς σύριγγος βλ.λ.20): Διομ.498K.

**συριγγοποιός** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ κατασκευαστὴς συρίγγων βλ.λ.1) (πιθ. διόρθ.).

**συριγγοτομία** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ διὰ τοῦ συριγγοτόμου διατομὴ συριγγίου πρὸς θεραπείαν.

**συριγγοτόμον** (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. συριγγοτόμος (ὁ) χειρουργικὸν μαχαίριον δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ συριγγοτομία βλ.λ.: Ἡλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ. 44,23,57, Γαλ.10,415 **ἐπιτήδεια δ' ἐστὶν εἰς τὴν τοιαύτην τομὴν τά καλούμενα συριγγοτόμα,** Παῦλ.Αἰγ.6,72 **σπαθίῳ τῷ συριγγοτόμῳ.**

**συριγγόφωνος**-ον μτγν. ὁ ἠχῶν ὡς σῦριγξ: Καισάρ.Ζητήμ.78,218.

**συριγγῶ-όω** (σῦριγξ) κ. μσν. κ. νεώτ. σχηματίζω τι **ἐν εἴδει** σύριγγος, ποιῶ, μεταβάλλω τι εἰς σωλῆνα, κοιλαίνω τι ὡς κάλαμον: Ἱππ.'Οστ.13,16 **συριγγοῦν φλέβα·** **2)** τὸ παθ. συριγγοῦμαι σχηματίζομαι, μεταβάλλομαι εἰς συρίγγιον βλ.λ.3), φιστουλιάζω: Ἱππ.Προγν.18, αὐτ.Συρίγγ.1, Γαλ.18 (2),209, Διόδ.Σ 32,11 **σεσυριγγωμένον τόπον,** Λέων Φιλ.139 (ἔκδ. Ermerins) **ἔστι δ' ὅτε ῥήγνυται καὶ συριγγοῦται εἰς τὸν κανθόν,** Θεοφάν.Νόνν.1,217· **3)** ρηματ.π. συρίγγωμο, συρίγγωσις.

**συριγγώδης**-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σύριγγα, πρὸς σωλῆνα, δθ. ὁ διάτρητος, ὁ διατετρημένος, **ὁ** κοῖλος: Ἱππ.'Επιδ.5,41 **ὀστέα.. συριγγώδεα,** αὐτ.7,5, 'Αν.Κρ.2,437,18 **οἱ συριγγώδεις.. τόποι, δι' ὧν μεγάλαι πνοαὶ εἰσδύουσιν·** **2)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς συρίγγιον βλ.λ.3): Εὐστ.'Εκκλ.'Ιστ.8,16 **ἕλκος συριγγῶδες.**

**συρίγγωμα**-ατος (τὸ) (συριγγῶ) μτγν. συρίγγιον, ἕλκος: Βέττ.Βάλ.110,37, 'Αν.Βοασσ.1,234.

**συρίγγωσις**-εως (ἡ) (συριγγοῦμαι) μτγν. κ. νεώτ. ὁ σχηματισμὸς συριγγίου ἢ συριγγίων: 'Αντυλλ.π. 'Ορειβ.44,23,4· ‖ νεώτ. ἡ μετατροπὴ τραύματος ἢ ἄλλης παθήσεως εἰς συρίγγιον.

**συρικτής** (ὁ) μσν. ἀντὶ συρικτής, συριστής βλ.λς: Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.130,29.

**σύριγμα**-ατος (τὸ) (συρίζω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ συρίζειν καὶ ὁ κατ' αὐτὴν πσραγόμενος ἦχος, ὁ ἦχος τῆς σύριγγος, σφύριγμα: Εὐρ.Βάκχ. 952 **μὴ.. διολέσῃς..** Πανὸς **ἕδρας, ἔνθ' ἔχει συρίγματα,** 'Αριστφ.'Αχ.554 **αὐλῶν.. νιγλάρων, συριγμάτων,** Πολυδ.4,83 **μέρη αὐλημάτων κρούματα, συρίγματα·** ‖ συριστικὸς ἦχος, συριγμός: Σοφ.'Ιχν.167 **κυνορτικὸν σύριγμα,** 'Ορφ. Ὕμν.34,25 **Πᾶνα.. ἀνέμων συρίγμαθ' ἱέντα,** Διον. 'Αλ.Συνθ.14,798 **ἐκφωνεῖται τὸ σ τοῦ πνεύματος.. περὶ τοὺς ὀδόντας λεπτὸν καὶ στενὸν ἐξωθοῦντος τὸ σύριγμα·** κ. ἐπὶ τοῦ συρίγματος τοῦ ὄφεως Πύθωνος: Παιὰν Δελφ.20.

**συριγματώδης**-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σύριγμα, ὁ συριστικός: Κάσσ.82 **συριγματώδης ἦχος,** - συριγματώδης ἀναπνοή.

**συριγμός** (ὁ) (συρίζω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συρίζω βλ.λ., ὁ σιγμός, τὸ σύριγμα, ὡς σημεῖον ἐμπαιγμοῦ, περιγέλωτος: Ξεν.Συμπ.6,5 **τῷ ἐλεγχομένῳ εἶναι ἂν πρέπειν συριγμόν,** Πολύβ.30,20,6 **τοὺς συριγμούς.. καὶ τοὺς χλευασμούς,** Πλούτ.'Ηθ 813F ἡ.. **ἔκπωσις οὐ φέρει συριγμὸν οὐδὲ χλευασμόν,** Δίων Χρ.33, 27 **οὔτε ποππυσμὸς οὔτε συριγμός ἐστιν·** κ. ὡς στρατ. σημεῖον: Αἰν.Τακτ 24,17· κ. ἐπὶ τοῦ συριγμοῦ τῶν ὄφεων: 'Αριστλ.ΖΙ 536a,6 **ἀφίησι.. τὰ μὲν συριγμόν, ὥσπερ οἱ ὄφεις,** Στράβ.9,3,10 **μιμουμένων ὡς ἂν καταστρέφοντος ἐσχάτους τινὰς συριγμούς·** κ. ἐπὶ ἀποδοκιμαστικοῦ συρίγματος ἐν τῷ θεάτρῳ: Πλούτ.Κικ.13 **ὁ δῆμος ἐπέτεινε τὸν συριγμόν, εἶτα ἐκεῖνοι τὸν κρότον·** ‖ συριστικὸς ἦχος: Διον.'Αλ.Συνθ.14 **θηριώδους.. καὶ ἀλόγου μᾶλλον ἢ λογικῆς ἐφάπτεσθαι δοκεῖ φωνῆς ὁ συριγμὸς** (ὁ ἦχος ὃν παράγουσι τινὰ τῶν γραμμάτων προφερόμενα), αὐτ.16 **συριγμὸν κάλων** (ὁ ἦχος τῶν σχοινίων)· ‖ κ. ἐπὶ τῆς κραυγῆς τῶν ἐλεφάντων: 'Αρρ.'Αν.5,17,7 **τὰ θηρία.. συριγμῷ μόνον διαχρώμενα.. ἐπὶ πόδα ὑπεχώρουν·** ‖ βόμβος, βοὴ τῶν ὤτων: Διοσκ.2,78.

**σῦριγξ**-ιγγος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. σύριγγα πᾶν εἶδος αὐλοῦ, σωλῆνος κ. ἰδ. μουσικὸν πνευστὸν ὄργανον ἐκ σειρᾶς καλαμίνων αὐλῶν ἐλαττουμένων βαθμιαίως κατὰ τὸ μῆκος καὶ προσκεκολλημένων πρὸς ἀλλήλους διὰ κηροῦ, ἅ. αὐλὸς τοῦ Πανός, ποιμενικὸς αὐλός, φλογέρα: 'Ιλ.Κ 13 **αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν,** αὐτ.Σ 526 **νομῆες τερπόμενοι σύριγξι,** Ὕμν.'Ερμ.512 **συρίγγων ἐνοπή,** 'Ησιοδ.Α 278 **ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδήν,** Σοφ.Φιλ.213 **οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,** Εὐρ.ΙΑ 10,38, 'Αριστφ.ἀπ.719 **καλαμίνη σῦριγξ,** Πλάτ.Πολ.399D **κατ' ἀγροὺς τοῖς νομεῦσι σῦριγξ ἄν τις εἴη,** αὐτ.397A, **αὐτ.Συμπ.215B σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας,** 'Αριστλ.Ποιητ.1447a,26 **ἡ τῶν συρίγγων** (τέχνη), Καλλ.'Αρτ.243 **ὑπήεισαν δὲ λίγειαι λεπταλέον σύριγγες,** 'Απολλ.Ρ 1,577 **σύριγγι λιγείῃ καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος,** Διόδ.Σ 3,58 **τὴν.. πολυκάλαμον σύριγγα πρώτην ἐπινοῆσαι** (Κυβέλην), Πλούτ.'Ηθ.713B, Πολυδ.4,77 **ἡ δὲ ἐκ καλάμων σῦριγξ Κελτοῖς προσήκει,** 'Ηλιόδ.ΑΙθ.5,14 **ἠνείχετο πρὸς τὰ ἐνδόσιμα τῆς σύριγγος ποιμαινόμενα** (τὰ πρόβατα)· **2)** νεώτ. μικρὸν ὄργανον, δι' οὗ συρίζουσι, συρίκτρα, σφυρίκτρα· ‖ εἰδ. κυνηγ. σωληνοειδὲς μουσικὸν ὄργανον, δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπομίμησις τῆς φωνῆς τῶν πτηνῶν ἢ τῶν ζῴων πρὸς προσέλκυσιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ εἰς ἀπόστασιν βολῆς· **3)** ὁ συριγμός, ὡς σημεῖον ἀποδοκιμασίας, οἷον ἐν θεάτρῳ: Πλάτ.Νόμ.700C **οὐ σῦριγξ ἦν οὐδέ τινες ἄμουσοι βοαὶ πλήθους,** πρβλ. συρίζω· ‖ κτ. πληθ. τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ Πυθικοῦ νόμου, κατὰ Στράβωνα ἐπειδὴ ἤχει κατὰ μίμησιν τῶν συριγμῶν τοῦ ἀποθνήσκοντος ὄφεως Πύθωνος: Στράβ 9,3,10 **πέντε δ' αὐτοῦ μέρη ἐστίν, ἀγκρουστις ἄμπειρα κατακελευσμὸς ἴαμβοι καὶ δάκτυλοι σύριγγες·** **4)** τὸ στόμιον τοῦ κυρίως αὐλοῦ: Πλούτ.1096B, αὐτ.1138A· **5)** ὁ σωλὴν τῆς κασσίας, ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς κασσίας τῆς συριγγίδος: 'Ανδρόμ.π.Γαλ.14,73, Διοσκ.1,13· πρβλ. συριγγίς· **6)** πᾶν τὸ ἔχον σχῆμα σωλῆνος, τὸ ὁμοιάζον πρὸς σωλῆνα, οἷον θήκη δόρατος, δορατοθήκη: 'Ιλ.Τ 387 **ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος·** **7)** νεώτ. ἰατρ., δημ. **σύριγγα** μικρὰ σωληνοειδὴς καταθλιπτικὴ ἀντλία, δι' ἧς **ἐκτελοῦνται** οἱ ἐνέσεις φαρμακευτικῶν διαλυμάτων· **8)** ἡ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ τροχοῦ ὀπή, χοινικίς· Πολυδ.1,144 «**τὸ δὲ κενὸν τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐναρμοζομένου τῷ ἄξονι σῦριγξ**»: Αἰσχ.'Επτ.205 **σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,** αὐτ.'Ικ.181 **σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι,** Σοφ.'Ηλ.721 **κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα,** Εὐρ.'Ιππ.1234 **σύριγγες τ' ἄνω τροχῶν ἐπήδων ἀξόνων τ' ἐνήλατα,** Θεόκρ.24,120 **κάμπτοντα τροχοῦ σύριγγα,** Καλλ.Λουτρ.Παλ.14 **συρίγγων αἴω φθόγγον ὑπαξόνιον·** **9)** τὸ κοῖλον μέρος στρόφιγγος θύρας: Παρμ.1,19· **10)** εἰδ. ἰατρ. ἰδ. κτ. πληθ. **σύριγγες** οἱ πόροι ἢ αἱ βρογχικαὶ δίοδοι τῶν πνευμόνων: 'Αριστλ.'Αναπν.478a,13, αὐτ.480b,7, αὐτ.ΖΙ 496b,3 **παρ' ἑκάστην δὲ τὴν σύριγγα πόροι φέρουσι τῆς μεγάλης φλεβός,** αὐτ.ΖΜ 664a,28 **δι' οὗ μερίζεται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ἀρτηρίας εἰς τὰς σύριγγας·** ‖ κ. ἐπὶ ἄλλων σωληνοειδῶν ἀγωγῶν ἐν τῷ σώματι: Σοφ.ΑΙ,

1412 **θερμαί σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος,** Ἐμπ.100,2 **λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες κατὰ σῶμα τέτανται·** κ. ἐπὶ τῆς τραχείας : Ἱππ.Καρδ.2· κ. ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν, τῶν διόδων τοῦ ἥπατος : αὐτ.Γυν.1,78 **ἡ σῦριγξ τοῦ ἥπατος·** κ. ἐπὶ φλεβός : Ἀπολλ.Ρ 4, 1647 **σῦριγξ αἱματόεσσα·** || **ἱερὰ σῦριγξ** ἐπὶ **τῆς** σωληνοειδοῦς κοιλότητος τῆς σπονδυλικῆς στήλης : Πολυδ.2,180· || ἡ διὰ τῆς **προβοσκίδος τοῦ ἐλέφαντος** διήκουσα συριγγώδης ὀπή : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,13 **χρέεται δὲ τὸ ζῷον ἐς ἀναπνοὴν ὅκως ῥινὶ τῇ σύριγγι·** **1)** συριγγῶδες ἕλκος, ἀπόστημα, συρίγγιον βλ.λ.3)· Πολυδ.4,191 «σῦριγξ ἕλκος στενὸν πρόμηκες, ἔσωθεν μὲν μυξώδει σαρκί, ἔξωθεν δὲ τυλώδει κατειλημμένον», φίστουλας : Ἱππ.Κωακ.501, Πλούτ.Ἠθ.60Α **ἀνθρώπου φύματα καὶ σύριγγας ἔχοντος,** Γαλ.6,244, Παῦλ.Αἰγ.4,49· **(2)** **πτεροῦ σῦριγξ** ὁ κάλαμος τοῦ πτεροῦ : Ἱππ.Συρίγγ.6· **13)** ἡ αὖλαξ ἢ ὁ σωλὴν τοῦ καταπέλτου : Ἥρων Αὐτομ.100,5, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.61,46,αὐτ.62,40,Βιτρ.10,10,3· **14)** κ.νεώτ. σωληνοειδὴς ὑπόγειος δίοδος, ὑπόνομος, σῆραγξ Ἡσ. «κατατρήσεις εἰς ἀλλήλος ἐμπίπτουσαι» : Πολύβ.9,41,9 **σύριγγες κατάστεγοι,** αὐτ.21,28,6, Στράβ.3,2,9 **σκολιὰς τεμνόντων καὶ βαθείας τὰς σύριγγας·** || **σύριγγες** τὰ ὑπόγεια μνήματα τῶν Αἰγυπτίων βασιλέων ἐν Θήβαις : Παυσ.1,42,3 **ἐν Θήβαις ταῖς Αἰγυπτίαις διαβᾶσι τὸν Νεῖλον πρὸς τὰς Σύριγγας καλουμένας ἐστὶ καθήμενον ἄγαλμα ἠχοῦν,** Αἰλ.ΖΙ 6,43, Ἐπιγρ.· **15)** ἐστεγασμένη στοὰ ἢ διάδρομος : Καλλίξ.1 **κοιτών . ., ᾧ συνῆπτο στενὴ σῦριγξ κατὰ** πλάτος **τοῦ κύτους χωρίζουσα τὴν γυναικωνῖτιν,** Πολύβ.15,30,6 **ἀνέβαινεν εἰς τὴν σύριγγα τὴν** μεταξὺ **τοῦ Μαιάνδρου καὶ τῆς παλαίστρας κειμένην καὶ φέρουσαν ἐπὶ** τὴν τοῦ θεάτρου πάροδον, Ἐπιγρ. **σύριγγας τῶν ὑσπλήγων δύο·** **16)** σωλήν τις ὡς ἀντίβαρον εἰς αὐτόματον : Ἥρων Αὐτομ.2,8· **17)** πιθ. βρόχος : Ἰώσ.ΑΙ 3,7,5· **18)** νεώτ. ναυτ. ἕκαστον τῶν ἰσχυρῶν διαμήκων ξύλων τῆς ναυπηγικῆς ἐσχάρας, ὁ χαμουλκός· **19)** νεώτ. βοταν. γένος **ἐλαιοειδῶν** κοσμητικῶν φυτῶν· **20)** τεχνοπαίγνιον οὗ οἱ στίχοι βαίνουν ἐλαττούμενοι κατὰ τὰ μῆκος ὡς οἱ αὐλοὶ τῆς σύριγγος τοῦ Πανός : Τίτλος ποιήματος τοῦ Θεοκρίτου· πρβλ. συριγγόποδες στίχοι.

**σύριγξις**-εως (ἡ) (συρίζω) σχόλ. τὸ συρίζειν βλ.λ.1), ᾆσμα σύριγγος : Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.145 **φώνει μοι ὡς πνοὴ συρίγξεως δόνακος.**

**σῦρίζω** (1) (σῦριγξ) (Αἰσχ.Πρ.357,αὐτ.Ἑπτ.463,Ἱππ.Ἐντ.Παθ.10, Εὐρ.Ἴων 501, Ἀπολλδ.3,10,2) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. **συρίττω** (Πλάτ.Θεαίτ.203Β, Ἀριστλ.ΖΙ 611b,26), δωρ. **συρίσδω** (Θεόκρ.1,3), δημ. **σουρίζω, σουράω, σφυρίζω,** μέλλ. **συρίξομαι** (Λουκ.Δὶς Κατ. 12) κ. **συρίσω** (Ἥρων.Πνευμ.1,41,Λόγγ.2,23) κ. **συριῶ** (ΠΔ Ἠσ.5,26), ἀόρ. **ἐσύριξα** (Ἀριστλ.Πλ.689) κ. μτγν. **ἐσύρισα** (Βάβρ.114,4, Λουκ.Ἁρμ.2) κ. δημ. **σούριξα,** παθ. ἀόρ. **ἐσυρίχθην,** παίζω τὴν σύριγγα βλ.λ.1), μέλπω, αὐλῶ διὰ σύριγγος : Εὐρ.Ἴων 501 **ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ὦ Πᾶν,** αὐτ.ΙΤ 1125 **συρίζων δ' ὁ κηροδέτας κάλαμος,** Θεόκρ 1,3 **ἁδὺ δὲ καὶ τὺ συρίσδες,** Λουκ.Θε.Δ 22,3 **συρίζω πάνυ καπυρόν·** κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Εὐρ.Ἀλκ.576 **συρίζων ποιμνίτας ὑμεναίους·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. σχηματίζω, παράγω ὀξὺν ἦχον φυσῶν μὲ συνεσφιγμένα τὰ χείλη ἢ ἐντὸς καταλλήλου ὀργάνου, σφυρίζω : Ἀριστφ.Πλ.689 **κᾆτα συρίξας ἐγὼ ὀδὰξ ἐλαβόμην,** Πλάτ.Θεαίτ.203Β **ψόφος τις . ., οἷον συριττούσης τῆς γλώττης** (ἐπὶ τῆς γλώσσης προφερούσης τὸ σ), Ὀρφ.Λιθ.138 **συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μεῖζον αὐτῆς** (ἐπὶ ὄφεως), Ἀριστλ.ΖΙ 611b,26 **ἁλίσκονται δὲ αἱ ἔλαφοι συριττόντων καὶ ᾀδόντων,** Ἥρων Πνευμ.194D **ὁ δράκων συρίσει·** || μτ. ἐπέκτ. ἐκβάλλω ἢ παράγω ὀξὺν ἦχον : Εὐρ.ΙΤ 431 **συριζόντων κατὰ πρύμναν . . πηδαλίων,** Βάβρ.114,4,Σολῶμ.Λάμπρ.17,135 **συρίζει δροσάτη | πνοὴ τοῦ βραδιοῦ,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 13 **ὁ ἄνεμος ἐσύριζεν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σπηλαίου, - ἡ μηχανὴ συρίζει·** || κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. ἐκβάλλω τι οἱονεὶ συρίζων, ἐκπέμπω χαρακτηριστικὸν ἦχον : Αἰσχ.Πρ.355 **συρίζων φόνον,** αὐτ.Ἑπτ. 463 **φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον νόμον·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀποδοκιμάζω διὰ συριγμῶν, ἰδ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὑποκριτήν, ἠθοποιόν, ῥήτορα κτλ.: Δημ.315 **ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον,** Λουκ.Νιγρ. 10 **μνησικακήσω . . καὶ ὀξύτατα συρίξομαι·** κ. μτ. αἰτ. προσ. : Δημ.536 **οἱ θεώμενοι τοῖς Διονυσίοις εἰσιόντ' εἰς τὸ θέατρον τοῦτον ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε, - τὸν ἐσύριξαν μόλις ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς·** κ. παθ. : Πλάτ.Ἀξ.368D **δήμου παίγνιον, ἐκβαλλόμενον, συριττόμενον,** Αἰσχίν 3,76 **συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην καὶ κολακείαν,** αὐτ.231,Ἀριστείδ.Λόγ.34(50),7· **4)** μτγν. κ. μσν. καλῶ τινα διὰ συριγμοῦ, σφυρίζων φωνάζω, εἰδοποιῶ τινα : Σχόλ.Ἰλ.Κ 502 ἀνάρθρως **ἐφώνησεν, ὃ ἡμεῖς συρίζειν λέγομεν,** Ἀποφθ.Πατρ. ἐν Κοτελ.1,474Β **συρίσωμεν αὐτῇ,** αὐτ.C **συρίζοντες αὐτῇ·** **5)** ῥηματ. π. σύριγμα, συριγμός, σύριγξις, συρικτής, συριστήρ, συριστής.

**σῦρίζω** (2) μτγν. φέρομαι ἢ ὁμιλῶ ὡς Σύρος, κατὰ Σύρους, λέγω ἢ φρονῶ τὰ τῶν Σύρων : Λουκ.Μισθ.Συν.10 ὑπὸ **θυρωρῷ κακῶς συρίζοντι,** Πορφ.Ἀποχ.3,5· || βαρβαρίζω· Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 1,314 «**ἐβαρβάριζεν** ἀντὶ τοῦ ἐσύριζε **κείμενον·** βάρβαροι γὰρ οἱ Σύροι».

**σῦριηγενής**-οῦς-ές ὁ ἐκ Συρίας καταγόμενος, προερχόμενος ἢ ἐν Συρίᾳ γεννηθείς : Χρησμ.π.Ἡρ. 7,140 **Συριηγενὲς ἅρμα διώκων,** Ὀρφ.Λιθ.262.

**σῦρίηθεν** ἐπίρρ. μτγν. ἐκ Συρίας : Διον.Περ.895.

**σύρικας** (ὁ) δημ. κ. **συρίκι** (τὸ) κρυπτογαμικὴ νόσος τῶν φυτῶν ἐκ μικρομυκήτων τοῦ γέν.ἐρυσίβη.

**συρίκι** (τὸ) δημ. ποικιλία τοῦ φυτοῦ ἄμπελος ἡ οἰνοφόρος· **2)** ὁ σύρικας βλ.λ.

**σῦρικός**-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἐκ Συρίας, ἄ. συριακός : Στεφ.Βυζ.· || τὸ οὐδ. συρικὸν ὡς οὐσ. ἀντὶ σάνδυξ βλ.λ., ὀξίδιον τοῦ μολύβδου : Ἀλέξ. Τραλλ.3,7,Ἀέτ.2,70,Παῦλ.Αἰγ.7,3 πρβλ. σηρικὸς 3).

**σῦρικτής** (ὁ) (συρίζω) ἄ. συριστὴς βλ.λ. : Ἀριστλ. Πρ.917a,8, Κορν.Φύσ.Θε.27.

**συρικτός**-ή-όν νεώτ.κ. **συριστός-ή-όν,** δημ. **σουριχτός-ή-ό** ὁ διὰ συριγμοῦ παραγόμενος, σφυριχτός· ἐπίρρ. **συρικτά,** δημ. **σουριχτά.**

**συρίκτρα** (ἡ) νεώτ., δημ. **σουρίχτρα** κ. **σφυρίχτρα** ὄργανον δι' οὗ συρίζομεν, σῦριγξ βλ.λ.2) : **συρίκτρα τῶν ἀστυνομικῶν, - συρίκτρα τῶν ἀτμοπλοίων** (ἄ. ἀτμοσυρίκτρα, ἀτμοσειρήν).

**συριόθεν** ἐπίρρ. μσν. ἄ. συρίηθεν βλ.λ. : Ἀνν. Κομν.414D.

**σύριος**-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Συρίαν, ὁ τῆς ἢ ὁ ἐκ τῆς Συρίας, ὁ συριακός : Πίνδ.ἀπ.π.Στράβ.12,3,9 **Σύριον εὐρυαίχμαν δίεπον στρατόν,** Αἰσχ.Πέρσ.84 **Σύριόν θ' ἅρμα διώκων** (σχόλ. «Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο»), αὐτ.Ἀγ.1312 **οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις,** Εὐρ.Βάκχ.144 **Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός,** Πλάτ.Ἐπιν.987Β **Συρίῳ νομοθέτῃ,** Ξεν.Ἀν.1,4,5 **ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις,** αὐτ.ΚΠ 7,3,16 **Σύρια γράμματα,** Ἀριστλ. ΖΙ 627b,17 **πόαν μηδικήν, συρίαν,** Θεόκρ.15,114 **Συρίῳ . . μύρῳ,** Διόδ.Σ 2,13 **ἐπέγραφε δὲ . . Συρίοις γράμμασιν εἰς τὴν πέτραν·** || **Συρία θεός** ἡ λατρευομένη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας ὡς μήτηρ πάντων τῶν ἐμψύχων ὄντων, ταυτιζομένη πρὸς τὴν παρ' Ἕλλησιν Οὐρανίαν Ἀφροδίτην ἢ τὴν Ἥραν : Πλούτ.Ἠθ.170D, Παυσ.4,31,2, αὐτ.7

26,7 **θεοῦ δὲ ἣν Συρίαν ἐπονομάζουσιν**· ὁμ. κ. Συρία δαίμων : ΑΠ 6,24,1· **2**) μσν. κ. νεώτ. σύριος ὁ ἐκ τῆς νήσου Σύρου, ὁ συριανός : Στεφ. Βυζ. ἐν λ. Σῦρος.

**σύρις** μτγν. στρούθιον : Διοσκ.2,137 (πιθ.γρ.ἴ.

**σῡρίσδω** δωρ. τ. τοῦ συρίζω βλ.λ. : Θεόκρ.1,3 **ἁδὺ δὲ καὶ τὺ συρίσδες.**

**συρίσκος** (ὁ) Ἡσ. «ἀγγεῖόν τι πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι· τινὲς δὲ ὑρίσκον».

**σύρισμα-ατος** (τὸ) (συρίζω Ι) μτγν. κ. νεώτ., δημ. σούρισμα τὸ σύριγμα, σφύριγμα : Ἡσ. ἐν λ. ἄσθμα πνοὴ βιαία, σύρισμα, Βασ. ἐν Bandin.Bibl. Med.1,461B **χειλέων συρίσματος.**

**συρισμός** (ὁ) (συρίζω Ι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ συριγμός : ΠΔ Κριτ 5,16 **τοῦ ἀκοῦσαι συρισμοῦ ἀγγέλων**, Λουκ.Ἀνάχ.32 **λόγχη βαρεῖα μετὰ συρισμοῦ ἐλιττομένη**· ‖ μσν. ἐπὶ τῆς βοῆς, τοῦ βόμβου τῶν ὤτων : Θεοφάν.Νόνν.1,296 **ποιεῖ,. τοῦτο πρὸς τοὺς χρονίους ἤχους καὶ συρισμούς.**

**σύρισσος** (ὁ) μτγν. ὁ ὑρισσὸς βλ.λ.· Πολυδ.10,129.

**σῡριστήρ-ῆρος** (ὁ) (συρίζω (Ι)) μτγν. ὁ συριστής βλ.λ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 5,205 **ἡδὺν συριστῆρα.**

**σῡριστηρίδιον** (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ συριστήρ.

**συριστής** (ὁ) (συρίζω (Ι)) κ. **συρικτής** (Ἀριστλ. Πρ.917a,8, Κορν.Φύσ.Θε.27) κ. **συρίγκτης** (Φώτ. ἐν λ. λαπήττειν), δωρ. **σῡρικτάς** (Θεόκρ.7,28) ὁ συρίζων, ὁ παίζων τὴν σύριγγα βλ.λ.Ι), ὁ αὐλητής : Ἐπιγρ., Λουκ.Συρ.43 **αὐλητέων τε καὶ συριστέων καὶ Γάλλων**, Πάπ.· **2**) ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ, ὁ συρίζων ὁ παίζων : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 5,205 **δόνακα, ἡδὺν συριστῆρα**· κ. **ἐπὶ** κλάδων : Ἀντίστ.ΑΠ 6,237 **πλοχμοὶ συρικτᾶν κεῖνται ἀπ' ἀκρεμόνων**· **3**) Ἡσ. «γέρονος ἄρρην».

**συριστί** ἐπίρρ. κ. μσν. ἐν τῇ συριακῇ γλώσσῃ : Ξεν.ΚΠ 7,5,31 **τοὺς συριστὶ ἐπισταμένους** (τοὺς κατέχοντας τὴν γλῶσσαν τῶν Σύρων), Πλούτ.Ἀντ. 46 **προσελθεῖν τινα Παρθιστὶ διαλεχθῆναι δυνάμενον ἢ Συριστί**, Λουκ.Ἀλέξ.51 **εἴ τις τῇ πατρίῳ ἔροιτο φωνῇ Συριστὶ ἢ Κελτιστί**, Πάπ., Ζωναρ.Ἐπιστ.Ἰστ.1,164D.

**σῡριστική** (ἡ) (τέχνη) σχόλ. ἡ τέχνη τοῦ συρίζειν βλ.λ.Ι), τοῦ αὐλεῖν : Σχόλ.Διον.Θρ.111H **ἐμπνευστικὸν ὥσπερ ἡ συριστική.**

**συριστικός-ή-όν** νεώτ. ὁ συρίζων : **συριστικοὶ σημαντῆρες** (σημαντῆρες πρὸς ἐπισήμανσιν ἀβαθῶν, ἐκπέμποντες συριγμοὺς πρὸς εὐκολωτέραν ἀναγνώρισιν τῶν ἐπισημαινομένων μερῶν)· ‖ ὁ ποιῶν ἦχον συρίγματος, οὗ ὁ ἦχος ὁμοιάζει πρὸς σύριγμα : **τὸ συριστικὸν σ**· ἐπίρρ. **-κῶς.**

**συρίτης** (ὁ) μτγν. ὀνομασία λίθου **εὑρισκομένου ἐν τῇ κύστει** τοῦ λύκου : Πλίν.Φ111,208.

**συρίττω** ἀττ. κ. νεώτ. ἀντὶ συρίζω βλ.λ. : Πλάτ. Θεαίτ.203B **συριττούσης τῆς γλώττης**· ‖ νεώτ. ἰατρ. **συρίττων ἦχος ἢ ῥόγχος** ὀξὺς ἰδιάζων ἦχος ὃν παρέχει ἡ ἀκρόασις τοῦ θώρακος ὑπὸ ὡρισμένας παθολογικὰς συνθήκας.

**σύρῑχος** (ὁ) ἄ. ὑριχὸς βλ.λ. : Ἀλεξ. ἐν Ἀθήν. 3,76D **τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας**· πρβλ. συρίσκος.

**συρκίζω** αἰολ. τ. τοῦ σαρκάζω βλ.λ.· Ἡσ. «σύρκιζε, σάρκαζε».

**σύρμα-ατος** (τὸ) . (σύρω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ συρόμενον κατὰ γῆς, κ. ἰδ. θεατρικὴ ἐσθὴς μετὰ μακρᾶς οὐρᾶς· Πολυδ.7,67 «τραγικὸν φόρημα ἐπισυρόμενον» : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,29,41, Ἀν. Παρ.1,19 **τὰ περὶ τὴν σκηνὴν εὑρήματα προσνέμειν .. σύρματά τε καὶ καλύπτραν**, Πτολ.Τετράβ. 24 **σύρμα ἱματίου** (οὐρά)· κ. ἄνευ τοῦ ἱματίου : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1· ὁμ.κ. ἐν λατ. μεταγραφῇ syrma : Ἰουβεν.8,229, Μαρτιάλ.4,49,8· ‖ κ. ἐν περίφρ. ὡς χαρακτηρισμὸς μακρῶν πραγμάτων : Φιλόδ.ΑΠ 5,12 **σύρμα .. πλοκάμων** (μακρὰ καὶ κυματίζουσα κόμη), Στράτ.αὐτ.12,190 **σύρμα τερηδόνος** (μακρὸς σκώληξ, ὁ ἕρπων σκώληξ τοῦ ξύλου)· **2**) πᾶν ὅ,τι συνεσύρθη, ἐσωρεύθη, οἷον κόρφος, ἄχυρον, σκουπίδι : Ἡράκλ.Φιλ.9 **ὄνους σύρματ' ἂν ἑλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν**· πρβλ. συρφετός· **3**) εἰδ. ἰατρ. πιθ. ἀπόξεσις, ἐκτριβὴ τοῦ δέρματος, εἶδός τι δερματοπαθείας : Ἱππ.Ἐπιδ.4,30, Πτολ.Τετράβ.201 **ἀπὸ .. συρμάτων ἀποθνήσκοντας**· **4**) τὸ σύρειν ἢ σύρεσθαι, ἡ διὰ τοῦ σύρειν ἢ σύρεσθαι κίνησις : Μεσομ.Ἡλ.23 **σύρμα μόσχων**· **5**) ἴχνη διαβάσεως, ὁλκός : Δίων Χρ. 5,19 **τοῖς σύρμασι τῶν ὄφεων**, Αἰλ.ΖΙ 9,61· ‖ σύρμα Ἀντιγόνης τόπος **ἐν** Θήβαις, ὅπου **ἐλέγετο** ὅτι ἡ Ἀντιγόνη **εἶχε** σύρει τὸ σῶμα τοῦ Πολυνείκους πρὸς τὴν νεκρικὴν πυρὰν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἐτεοκλέους : Παυσ.9,25,2 **καλεῖται δὲ ὁ σύμπας οὗτος** (τόπος) **Σύρμα Ἀντιγόνης**· ‖ δημ. τὸ μέρος, δι' οὗ διέρχεταί τις συνήθως, ἰδ. ἐπὶ θηραμάτων : ἀπ' **ἐδῶ εἶναι τὸ σύρμα τῶν λαγῶν**· **6**) εἰδ. μουσ. τὸ παρατείνειν τὴν ἐκφώνησιν τῶν τόνων ἢ φθόγγων : Πτολ.Ἀρμ.2,12 **καταπλοκῆς, σύρματος καὶ ὅλως τῆς διὰ τῶν ὑπερβατῶν φθόγγων συμπλοκῆς**· **7**) ὡς οὐσ. γλωσσ. syrma; dictio longa (ἡ ἐπισεσυρμένη, μακρὰ φράσις)· **8**) μσν., νεώτ. κ. δημ. μεταλλικὸν νῆμα μικρᾶς συνήθ. διαμέτρου· Εὐστ.Ὀδ.1645 «ὡς τοῦ ἀργυρέου μίτου, ὃ σύρμα φασὶν οἱ ἰδιωτίζοντες» : Φυσιολόγ.π.Θησ.Στεφ.ἐν λ. **στρουρφνίζει τὴν οὐράν του, ὥσπερ τὸ σύρμα χρυσοχός** (ἐπὶ τοῦ πτηνοῦ βασιλικὸς βλ.λ.Ι)), **- τηλεγραφικὰ σύρματα, - τηλέγραφος ἄνευ σύρματος** (ἄ. ἀσύρματος βλ.λ.).

**συρμαγιά** (ἡ) (τουρκ.) δημ. κ. σιρμ- κ. σερμ- τὸ διά τινα ἐπιχείρησιν διατεθὲν χρηματικὸν κεφάλαιον : **χαρτοπαίζοντας ἔφαγε τὰ κέρδη καὶ τὴ συρμαγιὰ μαζί.**

**συρμαία** (ἡ) (συρμός) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **συρμαίη** ὀνομασία εἴδους ῥαφανίδος, ἧς τὸν χυμὸν **ἐχρῶντο** οἱ Αἰγύπτιοι ὡς καθαρτικόν· Πολυδ.1,247 «**καὶ** παρὰ Ἡροδότῳ δὲ **εἶδος** ῥαφανίδος, **συρμαία**», Δουκάγγ.Συμπλ.179 «συρμαία ἡ ἐπιμήκης ῥαφανίς» : Ἡρ.2,88 **συρμαίῃ διηθήσαντες τὴν κοιλίην ταριχεύουσι**, αὐτ.125 **συρμαίην καὶ κρόμμυα**, Ἀριστφ.Εἰρ.1254 **ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν**, Διόδ.Σ 1,64 **τὸ πλῆθος τῶν ἀναλωθέντων χρημάτων .. εἰς λάχανα καὶ συρμαίαν**, Δίδ.Ἀλ.π.Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.1254, Ἐρωτιαν. ἐν λ. ἀπὸ συρμαϊσμοῦ· **2**) ὀπὸς τῆς ῥαφανίδος ἀναμιγνυόμενος μεθ' ἅλμης **καὶ** παρεχόμενος ὡς καθαρτικὸν καὶ ἐμετικὸν **φάρμακον**· Ἡσ. «συρμαία· .. ἔστι πρὸς κάθαρσιν καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ἁλῶν» : Ἱππ.Γυν.1,78· **3**) μεῖγμα μέλιτος καὶ στέατος διδόμενον ἔπαθλον **ἐν** Σπάρτῃ εἰς ὁμώνυμον ἀγῶνα· Ἡσ. «Συρμαία· ἀγών τις ἐν Λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν· ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος» : Ἐπιγρ.

**συρμαΐζω** ποιοῦμαι χρῆσιν συρμαίας βλ.λ.2), λαμβάνω συρμαίαν ὡς καθαρτικόν, ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων : Ἡρ.2,77 **συρμαΐζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἑκάστου, ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην καὶ κλύσμασι**, Αἰλ.ΖΙ 5,46,Ψ Διοκλ.Καρ. π.Παῦλ.Αἰγ.1,100· **2**) ῥηματ. π. συρμαϊσμός.

**συρμαιογραφῶ-έω** μσν. χαράσσω, γράφω χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ γράμματα : Στουδ.Θεόδ. ἐν Βί. Ἁγ.Πλάτωνος Ἡγουμένου 16 **ποία .. χεὶρ τῆς ἐκείνου δεξιᾶς μουσικώτερον ἐσυρμαιογράφησεν;**

**συρμαιοπώλης** (ὁ) ὁ πωλῶν ὀπὸν συρμαίας βλ.λ.1) κ. 2) ἢ γεν. ἐμετικὰ καὶ καθαρτικὰ **φάρμακα** : Κρατῖ.70D, Ἀριστφ.ἀπ.265.

**συρμαϊσμός** (ὁ) (συρμαΐζω) κ. μσν. ἡ χρῆσις τῆς συρμαίας βλ.λ.2), ὁ διὰ συρμαίας καθαρισμός· Δουκάγγ.Συμπλ.179 «συρμαία ἡ ἐπιμήκης

ραφανίς, καὶ συρμαϊσμὸς ὁ δι' αὐτῆς γινόμενος ἐμετός» : Ἱππ.Ἄρθρ.40 **ἐμέειν ἀπὸ συρμαϊσμοῦ,** Γαλ.18(1),484, ΨΔιοκλ.Καρ.π.Παῦλ.Αἰγ.1,100· **2)** ἀντὶ συρμαία βλ.λ.2)· Ἡσ. ἐν λ. συρμαία Ζωναρ.1693 «συρμαϊσμός· πόμα δι' ὕδατος καὶ ἁλῶν».

**συρμακέζης** (ὁ) δημ. κ. **συρμακέσης** τεχνίτης εἰδικὸς εἰς τὸ κεντεῖν διὰ χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ σύρματος ἐνδυμασίας ἢ ὑφάσματα.

**συρμάς-άδος** (ἡ) (σύρω) μτγν. κ. μσν. σωρὸς σχηματιζόμενος διὰ τοῦ σύρειν ἢ σύρεσθαι, οἷον σωρὸς χιόνος, χιονοστιβάς : Ἀνών. ἐν Ρητ.3,579W **αἱ συρμάδες ἀντὶ τῶν ἀκτίνων,** Πισίδ.Γ π. Σουΐδ. ἐν λ. συμφορά **ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων, περὶ χιόνος,** ΚΜανασσ.Χρον.2352 **προχέονται χαρίτων αἱ συρμάδες,** Φωκ.Ἰω.4,6 **συρμάδας** χιόνος **ὡς βοστρύχους περιβαλλόμενος.**

**συρματεῖνα** (τὰ) νεώτ. ἀντικείμενα κατεσκευασμένα ἐκ δικτυωτοῦ συμπύκνου μετάλλου, φιλιγκράν, συνήθη κατὰ τοὺς μεταβυζαντινοὺς χρόνους.

**συρματεῖνος-η-ον** μσν. ὁ ἐξ ἐλατοῦ δικτυωτοῦ μετάλλου, κ. ἰδ. χρυσοῦ : Κωδ.Ὀφφ.3,1 **ὀνόματα τοῦ φοροῦντος αὐτὸ χρυσοκλαβαρικόν,** συρματεῖνον (ἐπὶ σκιαδίου), αὐτ.6,47 **συρματεῖνα φοροῦντες,** αὐτ.3,17.

**συρμάτειος-ον** μσν. **ὁ** συρματεῖνος βλ.λ. : Νικ. εἰς Μούρτζουφλ.3 **τὰς συρματείας ποδέας καὶ** χρυσᾶς (δ.γρ.).

**συρματένιος-α-ο** δημ. ὁ συρμάτινος βλ.λ.

**συρματικός-ή-όν** μτγν.κ.μσν. ἐπὶ φωνῆς, τόνου, ὁ μακρός, ὁ παρατεταμένος· δθ. **συρματικὴ (φωνή)** εἷς ἐκ τῶν τόνων τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς : Στέφ. Ρητ.309,24 **οἱ τὰ . . εὐαγγέλια μανθάνοντες μυοῦνται πρῶτον τοὺς τόνους ὀξεῖαν καὶ συρματικήν**· ‖ βυζοντ. μουσ. τὸ θηλ. **συρματική** ἓν **τῶν** δεκατεσσάρων ἐκφωνητικῶν σημείων, ἅτινα ἐγράφοντο δι' ἐρυθρᾶς μελάνης· **2)** **syrmaticum jumentum** ὑποζύγιον πάσχον ἐκ χωλότητος καθ' ἣν σύρει τὸν **πόδα : Veget.Mul.**2,86,1.

**συρματικός** (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος **ὀρνιθοειδῶν** πτηνῶν τοῦ εἴδους τῶν **φασιανῶν.**

**συρμάτινος-η-ον νεώτ.** ὁ **ἐκ σύρματος** κατεσκευασμένος.

**συρμᾶτις** στρατιά Ἡσ. «**ἡ τὰ συμφήματα καὶ** φρύγανα σύρουσα **καὶ** συλλέγουσα».

**συρμᾶτῖτις** κόπρος (ἡ) κόπρος ἐκ συρμάτων βλ.λ.2) ἡ κόπρος μεμειγμένη μετὰ συρμάτων, μὲ σκουπίδια : Θεόφρ.Φ1 2,7,4, αὐτ.7,5,1 **κόπρον δὲ μάλιστα ἐπαινοῦσι τὴν σύρματῖτιν.**

**συρματόβεργα** (ἡ) **δημ.** λεπτὴ καὶ **ἐπιμήκης** συρματίνη ῥάβδος, **βέργα** ἀπὸ **σύρμα** : Κρυστ. Τραγ.Γέννος 129 ἡ **δρούγα, οἱ συρματόβεργες.**

**συρματόμετρον** (τὸ) νεώτ. εἰδικὸν ὄργανον πρὸς μέτρησιν τοῦ πάχους σύρματος.

**συρματόπλεγμα**-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. πλέγμα ἐκ σύρματος ἐν χρ. ὡς φράγμα· ‖ εἰδ. ὀχυρωτ. πλέγμα **ἐξ** ἀκιδωτοῦ σύρματος ἐπὶ πασσάλων συγκρατούμενον **πρὸς ἄμυνον** τοποθεσίας τινός.

**συρματόπλεκτος**-ον νεώτ. ὁ ἐκ πλεκτοῦ σύρματος κατεσκευασμένος, ὁ πεπλεγμένος διὰ σύρματος : **συρματόπλεκτα φράγματα.**

**συρματοποιεῖον** (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον κατασκευῆς σύρματος, ἄ. συρματουργεῖον.

**συρματοποίησις**-εως (ἡ) νεώτ. ἡ **κατασκευὴ** σύρματος, ἡ μετοβολὴ **μετάλλου** εἰς **σύρμα.**

**συρματοποιία** (ἡ) νεώτ. ἡ **τέχνη ἢ ἡ** βιομηχανία τῆς κατασκευῆς συρμάτων.

**συρματοποιῶ-έω** νεώτ. **μεταβάλλω μέταλλον** εἰς σύρμα· **2)** ῥημοτ.π. συρματοποίησις, συρματοποιία, συρματοποιεῖον, συρματοποιός.

**συρματόσχοινον** (τὸ) νεώτ., δημ.**συρματόσκοινο** στερεὸν σχοινίον **ἐκ** λεπτῶν **μεταλλίνων** συρμάτων **ἢ ἐκ** σπειραμάτων **συνεστραμμένων περὶ ἑαυτά.**

**συρματουργεῖον** (τὸ) νεώτ. ἄ. συρματοποιεῖον.

**συρματουργός** (ὁ) νεώτ. συρματοποιός βλ.λ.

**συρματωτήρ-ῆρος** (ὁ) νεώτ. ἐργαλεῖον ἐκ σκληρᾶς μεταλλικῆς πλακὸς διατρήτου ἐκ κωνικῶν ὀπῶν, δι' ὧν συμπιεζομένη διέρχεται μεταλλικὴ ῥάβδος μεταβαλλομένη εἰς σύρμα.

**συρμή** (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ., δημ. κ. σουρμή σειρὰ ἰχνῶν, συρμός, ὁλκός, ἰδ. ὄφεως· Σχόλ.Λουκ.Ἑρμότ.79 «λέγεται ὁλκὸς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ὄφεως. Ἀπὸ τοῦ ἕλκω λέγεται ὁλκός, καὶ ἀπὸ τούτου ἴχνος ἤγουν ἡ κοινῶς συρμή»· ‖ νεώτ. κ. δημ. αὖλαξ, ὁλκὸς σχηματιζόμενος ὑπὸ σώματος συρομένου : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 24,12 **λαφριὰ ἡ συρμή του ἀχολογοῦσε** (τοῦ νεροῦ), Γρυπ.Σκ.Τερρ.25,8 **σὰ νὰ γρικάῃ ποὺ βγαίνει | στενὴ ἁρμονία ἀπ' τὴ συρμὴ τῆς πρύμνης κι ἀργοσβήνει**· ‖ παροιμ. **τὸ φίδι βλέπεις καὶ τὴ** σουρμὴ **γυρεύεις** (ἐπὶ εἰκοτολογούντων ἐπὶ προφανῶν καὶ αὐτοδήλων πραγμάτων)· **2)** νεώτ. κ. δημ. τόπος διαβάσεως, ἄ. σύρμα βλ.λ.5) : συρμὴ **τῶν περιστεριῶν**· **3)** νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν οἰκίας· **4)** δημ. ἐπιδημία, ἄ. συρμός.

**συρμίον** Ἡσ. «λάχανόν τι σελίνῳ **ἐοικός**».

**συρμιστήρ-ῆρος** (ὁ) Ἡσ. «ξυλοπώλης».

**συρμοκινητήρ-ῆρος** (ὁ) νεώτ. μηχανικὸν ὄχημα χρήσιμον πρὸς ἕλξιν σιδηροδρομικῶν συρμῶν.

**συρμός** (ὁ) (σύρω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σύρειν, ἡ ἐπὶ ἄλλου τινὸς κίνησις, σύρσις, σύρσιμο, τράβηγμα: Ἀντυλλ. π.Ὀρειβ.7,18,6 **γινέσθω.. μὴ κατὰ πληγὴν ἢ ἐγχάραξις, ἀλλὰ κατὰ** συρμόν· ‖ ὁλκὸς ἢ γραμμὴ **μετεώρου** : Πλάτ.Ἀξ.370C **πρηστήρων .. συρμούς,** Ἀριστλ.Θαυμ.843a,11, Μᾶρκ.Ἀργ.ΑΠ 7,395,3 **συρμὸς . . Ὠρίωνος**· ‖ ἡ παρασύρουσα κίνησις τῶν κυμάτων, ἀνέμων κττ. : Φίλ.1,298, Ἀντίπ. Σιδ.ΑΠ 7,8 **συρμὸς νιφετῶν,** αὐτ.498 συρμὸς **ἀνέμων,** Λεωνίδ.Ἀλ.αὐτ.6,221 **συρμὸς χαλαζήεις**· ‖ σειρὰ ἰχνῶν, ἴχνη πορείας ὄφεως : Πλούτ.Ἀντ. 86 **οὐδὲ τὸ θηρίον ἐντὸς ὤφθη, συρμοὺς δέ τινας αὐτοῦ παρὰ θάλασσαν . . ἰδεῖν ἔφασκον**· **2)** **νεώτ.** σιδηροδρομικὴ ἁμαξοστοιχία, τραῖνο· **3)** μτγν. **ἔμετος ἢ κάθαρσις** : Νίκ.Ἀλεξ.256 **στόμαχον λοιγεῖ συρμῷ ῥιζόθεν ἑλκωθέντα** (σχόλ. «**τῇ ζέσει** καὶ τῇ ὀλεθρίᾳ καύσει ἑλκωθέντα»)· **4)** δημ. νόσος ἐπιδημική, ἐπιδημία, ἰδ.ἐλαφρά, ἄ. συρμή· **5)** νεώτ. κ. δημ. παροδικὴ συνήθεια καθορίζουσα τὸν τρόπον ἢ τὴν μορφὴν τῆς ἐνδυμασίας, **τῆς** ὑποδήσεως, τῶν ἐπίπλων κττ., ἡ μόδα : **εἶναι ἕνας νέος** τοῦ συρμοῦ (ἀκολουθεῖ τὸν συρμόν, τὴν μόδαν), - **τώρα εἶναι** τοῦ συρμοῦ **τὰ κοντὰ φουστάνια.**

**σύρνω** μσν. κ. δημ. κ. σοῦρνω κ. **σέρνω** σύρω βλ.λ. : Διγεν.Ἀκρ.174 **σύρνει ἐκ τὸν τράχηλον ἀνδρείως τὲς γυναῖκες,** αὐτ.235, αὐτ.2660 **ἔσυρνε δύο μούλας,** Ἐρωτόκρ.1,2068 **πάντα μὲ σύρν' ὀπίσω**· ‖ **σύρνω φωνὴν** ἐκβάλλω, ὑφῶ φωνήν : Ἐρωτόκρ.2,708 **κι ἂν ἤσυρε καὶ δαμινὴ φωνή,** Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.153 **φωνὴν τρόμου ἡ Ἑλλάδα σύρνει**· **2)** προστ. **σῦρε** πήγαινε : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.49,2 **σύρτε, παιδιά μου, στὸ νερό**· **3)** τὸ μέσ. **σύρομαι** ἀποσύρομαι, ἀποτραβιέμαι : Ἐρωτόκρ.4,1195 **κάθε φουσσᾶτο σύρθηκε στὰ μέρη τὰ δικά ντου**· ‖ προστ. **σύρσου** ἀναχώρησον, **τραβήξου** : Ἐρωτόκρ.5,677 **σύρσου 'ποκεῖ, ποὺ στάθης.**

**σύρξ-σύρκος** (ἡ) αἰολ. **τ.** τοῦ **κρέας**· Ἡσ. «σύρκεσι, σαρξίν. Αἰολεῖς».

**συρόγαστρος** (ὁ) ἀρχ.λεξ. ὁ **συργάστωρ** βλ.λ. : ΕΜ **ἐν** λ. ἑρπετὸν **κυρίως λέγεται ἐπὶ τῶν συρογάστρων ζῴων.**

**συρογενής**-οῦς-ές μσν. ἄ. συριηγενὴς βλ.λ. : **Ἀναστ.Σιν.π.Bandin.Bibl.Med.**1,300A.

**σῡρομένως** (ἐκ μτχ. μέσ.ἐνεστ. τοῦ σύρω) ἐπίρρ. μτγν. σύρδην : Ἰουστ.154 ἔκδ.Par.,Append.580D ἔκδ.Bened. τὰ γὰρ τῷ κινουμένῳ ἐνδεδεμένα συρομένως κινεῖται.

**σῠρομέτοικος** (ὁ) μσν. ὁ ἐκ Συρίας μέτοικος : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.36,18 Λουκιανὸς ὁ Συρομέτοικος.

**σύρον** (τὸ) μτγν. εἶδος φυτοῦ : Πλίν.Φ1 26,33.

**συροπέρδιξ**-ῑκος (ὁ) μτγν. συριακὸς πέρδιξ, εἶδος ἀμμοπέρδικος βλ.λ. : Αἰλ.Ζ1 16,7 συροπέρδιξ γίνεται περὶ τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας.

**συρόποδες** στίχοι (οἱ) μτγν. πιθ. εἰκ. συριγγόποδες : Διομ.498Κ.

**συροποιός** (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ κατασκευάζων σύρας, συρίας βλ.λς.

**σύρος** (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., θηλ. σύρα, ὁ κάτοικος τῆς μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀραβικῆς ἐρήμου χώρας Συρίας, ὁ σύριος : Ἡρ.8,91 Κιλίκων τε καὶ Σύρων (κῶδ. ἀντὶ Συρίων), Τραγ.Ἀδέσπ.162, Ἀριστφ.Εἰρ.1146 τάν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου, Φιλήμ. 125· ‖ κ. ἐπὶ τῶν Λευκοσύρων : Ἡρ.1,6 μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων (κῶδ. ἀντὶ Συρίων), αὐτ.7,72, Σαφ.ἀπ.638· ‖ συνήθ. ὡς ὀνομασία δούλου : Ἀναξανδρ.51, Ἡγήσιππ.Κωμ.1,4, Δημ.1127 μὴ γὰρ εἶ Σύρος ἢ Μάνης...

**σῠροφοῖνιξ**-ῑκος (ὁ) μτγν. κ. μσν., θηλ. -φοίνισσα ἢ -φοινίκισσα, ὁ ἐκ Φοινίκης τῆς Συρίας : Ἰουβεν.8,159, ΚΔΜᾶρκ.7,26 ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει, Λουκ.Θε.Ἐ.4 Συροφοινίκισσα, Νικ.Χων.Χρον.18C.

**σύρρα** ἀντὶ σύν ῥα : Ὀρφ.ἀπ.167 Ζηνὸς δ' ἐνὶ γαστέρι σύρρα πεφύκει· 2) Ἡσ. «σύρρα· ὁμόσε, εἰς τὸ αὐτό».

**συρρᾰγή** (ἡ) (συρράσσω) μσν. σύγκρουσις, συμπλοκή : Τζέτζ.Χιλ.3,721 ὁπλιζομένου τοῦ στρατοῦ πρὸς συρραγὴν πολέμου, αὐτ.5,128 τῆς συρραγῆς τῆς μάχης, αὐτ.6,551.

**σύρραγμα**-ατος (τὸ) (συρράσσω) μτγν. ἡ συρραγὴ βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.346E σύρραγμα μάχης (εἰκ. ἀντὶ σύγγρσμμα)· πρβλ. σύρρηγμα.

**συρράδιος**-ον Ἡσ. «νόθος· μικτός· εἰκαῖος»· πρβλ. ὑρράδιος.

**συρρᾳδιουργῶ**-έω μτγν. ῥᾳδιουργῶ ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος, διαπράττω κακούργημα ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. : Φίλ.2,196 συρρᾳδιουργεῖν τινι· κ. ἀπολ. : Πλούτ.Ἠθ.53C οὐ συναμαρτάνειν οὐδὲ συρρᾳδιουργεῖν.

**συρρᾰθᾰγῶ**-έω μτγν. ῥαθαγῶ, ῥοχθῶ, θορυβῶ ὁμοῦ, ἰδ. μετὰ θορύβου συντρίβω τι διὰ τῶν ὀδόντων καὶ τρώγω, ῥοκανίζω : Νίκ.Θηρ.194 ὀλοοῖς συνερραθάγησεν ὀδοῦσι (θορυβωδῶς συνέτριψε καὶ ἔφαγε).

**συρρᾱΐζω** μσν. ἀνακτῶ τὴν ὑγείαν μου ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,108D συρραΐζειν ῥαΐζοντι.

**σύρραξις**-εως (ἡ) (συρράσσω) κ. νεώτ. βιαία σύγκρουσις μεταξὺ προσώπων ἢ πραγμάτων, συμπλοκή : Ἀριστλ.Θαυμ.843a,16 ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους συρράξεως (τῶν κλυδώνων), Πλούτ.Ἠθ.339B ἀλαλαγμοῖς καὶ συρράξεσιν ὅπλων, αὐτ.Καῖσ.44 τὴν μετὰ δρόμου καὶ φορᾶς.. γινομένην σύρραξιν, - σύρραξις πλοίων· πρβλ. σύρρηξις.

**συρραπίζω** μσν. ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ῥαπίζω, πλήττω, κτυπῶ : Νικήτ.Εὐγ.4,15 τὴν τῆς θαλάσσης συρραπίζοντες ῥάχιν (ἐπὶ κωπηλατῶν).

**συρράπτης** (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ὀρνιθοειδῶν πτεροκλειδῶν πτηνῶν.

**συρραπτός**-όν μτγν. ὁ ὁμοῦ ἐρραμμένος, ὁ συνερραμμένος : Ἀρρ.35,3, Γαλ.18(1),773.

**συρράπτω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. συρράψω, ἀόρ. συνέρραψα, παθ. ἀόρ. συνερράφην, μτχ. παρακ. συνερραμμένος, ῥάπτω ὁμοῦ, μαζὶ δύο ἢ περισσότερα, ῥάπτων συνάπτω, συνενῶ διὰ ῥαφῆς : Ἡσίοδ.Ἔργ.544 δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, Ἡρ.2,86 τὴν νηδὺν σμύρνης.. πλήσαντες συρράπτουσι ὀπίσω, αὐτ.4,64, Ἱππ.Νούσ. 2,36 συρράπτειν τὴν ῥῖνα, Ἀρχιππ.38 συρράπτειν ῥῆγμα, Πλούτ.Λύσ.16 τὰς ῥαφὰς τῶν ἀγγείων ἀναλύσας πάλιν συνέρραψεν, Λουκ.Ἐρωτ.44 τὴν .. χλαμύδα ταῖς ἐπωμίοις περόναις συρράψας, Σωρ.Ἐπιδ.46, Ἐπιγρ. συρράπτειν τὴν γαστέρα, Νόνν.Δ7,152 συνέρραψεν Βάκχον μηρῷ (ὁ Ζεύς)· ‖ συνάπτω, συνδέω : Πλάτ.Εὐθ.303E ξυρράπτετε τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων (ἀποστομώνετε τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς κάμνετε νὰ σιγῶσιν), Πλούτ.Ἠθ. 565D τὰς ἐπιθυμίας συρράψαι ταῖς ἀπολαύσεσι (νὰ τὰς συνάψῃ μετὰ τῶν ἀπολαύσεων, νὰ ἐκπληροῖ αὐτὰς ἀμέσως)· 2) κ. νεώτ. συναρμολογῶ ἐκ διαφόρων τεμαχίων, ἰδ. ἐπὶ συγγράμματος ἐρανισθέντος ἐκ πολλῶν πηγῶν, ἀπαρτίζω σύνολόν τι ἐρανιζόμενος ἐκ διαφόρων πηγῶν, συνυφαίνω, συνθέτω λόγους : Θεμίστ.Λόγ.21,252D εἴ τις ὀλίγα ἐκ τῆς γραφῆς συνερανίσαιτο ῥήματα καὶ ταῦτα συγκολλᾶν πειρῷτο (ἀεὶ) καὶ συρράπτειν πρὸς ἕκαστα· κ. ἐπὶ πραγματείας, τὸ παθ. : Φιλόδ. Στωικ.Π 4· ‖ κ. μσν. κ. νεώτ. συνυφαίνω δόλους, συκοφαντίας κττ. : Δίων Κ 38,14 τοιαῦτα μὲν τότε ἐπὶ τὸν.. συνέρραφε (ἀμφ. εἰκ. ἀντὶ συνέγραφε), Πρόδρ.2,509 ἔκτοτε βλέπε μηχανὰς καὶ δόλους ποὺ συρράπτουν· 3) ῥηματ.π. συρραπτός, συρραφεύς, συρραφή, συρραφής.

**συρράσσω**, ἀττ. -ττω συρρήσσω, συρρήγνυμι, ἰδ. συναπαντῶ ἐχθρικῶς, συγκρούομαι, συμπλέκομαι, ἀγωνίζομαι κατά τινος : Θουκ.8,96 ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσι, Ξεν.Ἑλλ.4,3,19 ἀντιμέτωπος συνέρραξε τοῖς Θηβαίοις· κ. ἔμπροθ. : Διόδ.Σ 16,4 συνέρραξαν εἰς τὴν μάχην, Φίλ.2,513 τοῦ κουφοτάτου καὶ βαρυτάτου .. συρραξάντων διαμάχη· κ. ἐπὶ πλοίων : αὐτ.20,51 κατὰ πρῷραν τοῖς ἐμβόλοις συρράττουσαι· ‖ ἐπὶ ποταμῶν, συναντῶμαι μετὰ πατάγου : Διόδ.Σ 17,97 μεγάλων .. ῥείθρων εἰς ἕνα τόπον συρραττόντων· 2) ῥηματ. π. συρραγή, σύρραγμα, σύρραξις.

**συρρᾳστωνῶ**-έω μτγν. ἐπὶ συμπτωμάτων, ὁμοῦ ἢ συγχρόνως ὑποχωρῶ : Γαλ.17(2),128.

**συρρᾰφεύς**-έως (ὁ) (συρράφω) σχόλ. ὁ συρράπτων : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.445.

**συρρᾰφή** (ἡ) (συρράπτω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συρράπτειν βλ.λ., ἡ διὰ ῥαφῆς σύναψις, συναρμογή : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.9, Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.48,50,1, αὐτ.48,58,4, Σωρ.Ἐπιδ.47· ‖ νεώτ. ἡ δι' ἱστορράμματος συνένωσις τεμαχίων ὀθόνης πρὸς κατασκευὴν ἱστίων, σκηνῶν κττ.· 2) νεώτ. μτφ. ἐπὶ συγγράμματος, σύνθεσις ἰδ. ἄκριτος ἐξ ἀλλοτρίων συγγραφῶν.

**συρραφής**-οῦς-ές (συρράπτω) ὁ συρραπτὸς βλ.λ. : Ἐπ.Ἀλ.Ἀδ.2,31 κώεα συνραφέ' ἀλλήλοισι.

**συρρέζω**, μέλλ. συρρέξω, τελῶ, πράττω τι ὁμοῦ ἢ ἀπὸ κοινοῦ μετά τινος : Ἐπιγρ. ὄργια συρρέξαντι θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ.

**συρρέμβομαι** μτγν. κ. συνρ- ὁμοῦ ῥέμβομαι, περιφέρομαι, περιπλανῶμαι : ΠΔΠαροιμ.13,20 ὁ δὲ συνρεμβόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται (δ.γρ. ἀντὶ συμπορευόμενος), Διογ.Λ 9,63.

**συρρέπω** μτγν. ὁμοῦ ῥέπω, κλίνω πρός τι : Πολύβ.3,38,5 τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους.

**σύρρευσις**-εως (ἡ) (συρρέω) κ. σύρρῠσις-εως (Διόδ.Σ 1,39) ἡ ἐνέργεια τοῦ συρρέειν, ἡ συρροή Ἀριστλ.Ζ1 551b,28 ὅπου ἂν σύρρευσις γένηται ὕδατος, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.30 ἡ εἰς ταὐτὸ σύρρευσις γλεύκους.

**συρρέφη** (ἡ) Ἡσ. «συσκέπη».

**συρρέω** κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. συρρυήσομαι (Θέων Σμ.124Η), ἀόρ. συνέρρευσα ('Αλέξ.Τραλλ. 5,4), παρακ. συνερρύηκα ('Ισοκρ.8,44), κ.μτγν. συνέρευκα (πάπ.), παθ. ἀόρ. συνερρύην (Ξεν.'Ελλ.2, 3,18, 'Αριστλ.Πρ.876a.17), ρέω ὁμοῦ ἢ χύνομαι εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συμβάλλω : Πλάτ.Φαίδ.112Α εἰς .. τοῦ τὸ χάσμα συρρέουσί τε πάντες οἱ ποταμοί, αὐτ.109Β εἰς ἃ ξυνερρυηκέναι τό τε ὕδωρ, Διοσκ.4,170 ὁ ὀπὸς συρρεῖ εἰς .., Γαλ.6,66, Σωρ.1, 36· ‖ μτφ. ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων, φέρομαι ὁμοῦ ὡς ἓν ρεῦμα, συντρέχω, προστρέχω ἀθρόως, συνέρχομαι, συναθροίζομαι μὲ προθυμίαν : 'Ηρ.5, 101 συνέρρεον ἔς τε τὴν ἀγορήν, αὐτ.8,42 συνέρρεε καὶ ὁ λοιπὸς .. στρατός, Πλάτ.Νόμ.708D τὸ δ' αὖ παντοδαπὸν ἐς ταὐτὸ ξυνερρυηκός, Ξεν. 'Αν.5,2,3 εἰς τοῦτο πάντες ξυνερρυήκεσαν, 'Ισοκρ. 8,44 τοὺς δ' ἐκ τῶν ἄλλων .. συνερρυηκότας, - τὸ πλῆθος συνέρρευσεν εἰς τὸν ναόν· κ. παθ. : Ξεν.'Ελλ.2,3,18 μὴ συρρυείησαν πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται, 'Αριστλ.Πρ.888b,11· ‖ κ. ἐπὶ χρημάτων : 'Ισαῖ.2,28 συνερρυηκοτες τόκοι· ‖ κ. ἐπὶ κακῶν : Ξεν.'Απολ.8 γήρᾳ, εἰς ὃ πάντα τὰ χαλεπὰ συρρεῖ· κ. ἐπὶ νόσων, παθολογικῶν καταστάσεων κτπ. : Πλούτ.Σύλλ.13 τὰ χείριστα τῶν Μιθριδατικῶν συνερρυηκότα νοσημάτων καὶ παθῶν εἰς ἑαυτὸν ἀνειληφώς, Κάσσ.57 ἡνίκα συρρεῖ ὁ πῶρος, Σευῆρ.'Ιατρ.π.'Αέτ.7,87 διασκορπίζειν τὸ συρρυέν, Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.1,101C· 2) ρέω ὁμοῦ μετά τινος : Λουκ.'Ερμότ.86 κατὰ ῥοῦν συρρέοντα τῷ ὕδατι· 3) καταρρέω, καταπίπτω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πάπ. λάκκος συνερευκὼς καὶ ὁ τροχὸς ὁμοίως συνερευκὼς ἐκ μέρους· 4) ρηματ.π. σύρρευσις, συρροή, σύρροια.

**σύρρηγμα**-ατος (τὸ) (συρρήγνυμι) μτγν. σύρραξις, σύγκρουσις, συμπλοκή : Πλούτ.'Ηθ.350Ε σύρρηγμα φάλαγγος.

**συρρήγνῦμι** κ. μσν. κ. νεώτ. κ. συρρηγνύω, μέλλ. συρρήξω, ἀόρ. συνέρρηξα, παρακ. ἀμτβ. συνέρρωγα, παθ. ἀόρ. συνερράγην, παρακ. συνέρρηγμαι, μτβ.ὁμοῦ ρηγνύω, διορρηγνύω εἰς τεμάχια, συντρίβω, θραύω τι διὰ βιαίας συγκρούσεως : Πλούτ.Τιμ.34 καὶ πρός τι τῶν βάθρων δρόμῳ φερόμενος συνέρρηξε τὴν κεφαλὴν ὡς ἀποθανούμενος· κ. παθ. : 'Οδ.Θ 137 κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν (ὑπὸ τῶν πολλῶν δυστυχιῶν κατεβλήθη, τσακίστηκε)· 2) ἑνώνω τεμάχια διαρραγέντος τινὸς συνόλου : 'Αριστλ.'Εκκλ.674 τὸ γὰρ ἄστυ μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα· 3) ἀμτβ. ἐπὶ ποταμῶν, συρρέω μετὰ κρότου, ἐξέρχομαι, ἐκβάλλω ὁμοῦ, συμβάλλω : 'Ηρ.1,80 ποταμοὶ ῥέοντες καὶ ἄλλοι καὶ "Υλλος συρρηγνῦσι ἐς τὸν .. "Ερμον· ‖ συνενοῦμαι, κ.ἐπὶ ἀγωγῶν ἐν τῷ σώματι : 'Αριστλ.Ζ1 497a,25 τὸ μὲν ἐξωτάτω τρῆμα συνερρωγὸς εἰς ταὐτό· κ. ἐπὶ ἐσωτερικῶν ρήξεων : Διοκλ.Καρ.ἀπ.79, 'Ερασίστρ. π.Γαλ.8,318· ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ ἑλκῶν : 'Ιππ."Αρθρ.11 κίνδυνος ἂν εἴη συρραγῆναι τὰς ὠτειλάς· 4) μτβ. συγκρούω, κ. μτφ. ἐξεγείρω, προκαλῶ τι, συντελῶ εἰς τὸ νὰ ἐκραγῇ τι, ἀφήνω νὰ ἐκσπάσῃ τι, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πόλεμον, οἷον κραυγὴ κτπ. : Πλούτ.'Ηθ.1049D· κ. παθ. μτ. ἐνεργ. παρακ. εἰς ἔκρηξιν ἔρχομαι, ἐκσπῶ ὁμοῦ : Θουκ. 1,66 ὁ .. πόλεμος .. ξυνερρώγει, Πλουτ.'Ηθ. 322Β, αὐτ.'Αλέξ.50 πότου .. νεανικοῦ συρραγέντος, αὐτ.'Αρατ.2) κραυγὴ συνερρήγνυτο πανταχόθεν, Δίων Κ 38,47· 5) ὁμ. τὸ παθ. μτ. ἐνεργ. παρακ. συμπλέκομαι, συγκρούομαι, ἄρχομαι τῆς μάχης : Πλούτ.Σύλλ.18 αἱ πεζαὶ δυνάμεις συνερράγησαν· κ. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ.Μάρ.26 τῷ δὲ Κάτλῳ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τύχης συρραγῆναι· κ. ἔμπροθ. (πρός, ἔς τινα) : Δίων Κ 40,17, αὐτ.48,28 συνερρωγότων .. αὐτῶν ἐς τὸν πόλεμον, Νικ.Χων.Χρον.154Β· ‖ γεν. συνθλίβομαι ὁμοῦ, προσκρούομαι, συγκρούομαι : Πλωτῖν.4,5,5 δύο σωμάτων συρραγέντων· κ. ἐπὶ πλοίων : 'Ιώσ.Π1 3, 9,3· ‖ κ. μτφ : αὐτ.Προοίμ.1 ἐθνῶν ἔθνεσι συρραγέντων· 6) ρηματ.π. σύρρηγμα, σύρρηξις.

**σύρρηξις**-εως (ἡ) (συρρήγνυμι) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐσωτερικὴ ρῆξις εἴς ἄλλο τι μέρος, ἐπὶ ἀποστήματος : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.44,9,1, Ροῦφ.π.'Αετ.11, 18, 'Αρχιγ.π.αὐτ.8,73, 'Αρετ.Χρον.Νούσ.1,13· ‖ ρῆξις, διάρρηξις : Θεοφάν.Νόνν.2,86 σύρρηξις ἥπατος· 2) σύρραξις, σύγκρουσις : Πλωτῖν.4,5,5 (πιθ γρ. σύρραξιν).

**συρρήσσω** γλωσσ. συρράσσω, συγκρούομαι.

**συρρητορεύω** μτγν. ρητορεύω ὁμοῦ μετά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Νικόλ.Δαμ.135J ἐπεθύμησε πάλιν ῥητορικῆς καὶ Νικόλαον ἠνάγκασε συρρητορεύειν αὐτῷ.

**σύρριζα** ἐπίρρ. δημ. ἀπὸ τὴν ρίζαν, μετὰ τῶν ριζῶν· ‖ μέχρι τῆς ρίζης, ἕως τὴν ρίζαν : ἔκοφε τὰ μαλλιά του σύρριζα (ἐν χρῷ)· 2) κτ. ἐπέκτ. λίαν ἐγγύς, πολὺ πλησίον ἐπιφανείας τινός : Σολωμ.Κρητ.12,20 μήτε ὅταν τὸν μπομπο-'Ισούφ και τ' ς ἄλλους δύο βαροῦσα | σύρριζα στὴ Λαβύρινθο π' ἀλοίμαργα πατοῦσα, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 13 ἡ κόρη ἐστάθη σύρριζα εἰς τὸ χάσμα τοῦ κοίλου βράχου, Γρυπ.Σκ.Τερρ.49,6.

**σύρριζος**-ον μτγν. κ. μσν. ἐπὶ φυτοῦ ἢ τμήματος αὐτοῦ, ὁ ἡνωμένος μετὰ τῶν ριζῶν : Σχόλ.Σοφ. 'Ηλ.512, Εὐστ.Α 235 τομὴν λέγει τὸ ἐν τῷ ὄρει λελειμμένον σύρριζον· 2) ὁ ἔχων ἀφθονίαν ριζῶν : 'Ιππιατρ.10 ποιῆσαι τὸν ἵππον .. χλωροφαγῆσαι ἐπὶ πεδίον σύρριζον.

**συρριζοῦμαι**-όομαι κ. μσν. ἔχω ἡνωμένας, συμπεπλεγμένας τὰς ρίζας, ριζοβολῶ μετά τινος : 'Αριστλ.Ψυχ.415b,29 τοῖς φυτοῖς κάτω μὲν συρριζουμένοις, Λουκ.'Αλ.'Ιστ.1,8 συνεφύοντο γὰρ καὶ συνερριζοῦντο· 2) μτγν. κ. μσν. μτφ. ριζοῦμαι ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος, ὁμοῦ ἐνισχύομαι διὰ στερεῶν ριζῶν, μτ. δοτ. : Θεμίστ.Λόγ.14,183D τιμαὶ .. ἐξ ἀρχῆς οἰκιζομένῃ τῇ πόλει συνερριζώθησαν· κ. ἀπολ. . 'Ιω.Χρυσ.4,229,15 οὗτος ὁ φόβος συρριζωθεὶς μεγάλα ἐργάζεται ἀγαθά.

**συρρίπτω** μτγν. ρίπτω, συγκεντρώνω ὁμοῦ, μαζί : Διόδ.Σ 15,72 ἔκτισαν .. πόλιν, συρρίψαντες εἰς αὐτὴν κώμας μ'.

**συρρίφη** 'Ησ. «σὺν σκέπῃ».

**συρροή** (ἡ) (συρρέω) κ. νεώτ., δώρ. συνροά ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συρρέειν, σύρρευσις : Θεόφρ.Λιθ.1), αὐτ.Πυρ.50, Πλούτ. Κλεομ.39 ἰχώρων συρροήν, 'Επιγρ. συνροὰ ὑδάτων· 2) ἐφίδρωσις : Θεόφρ.Φ1 6,6,8 συρροὴ δακρυώδης κρίνου· 3) συνάθροισις, συσσώρευσις : αὐτ.7,15,2, - συρροὴ πλήθους - πραγμάτων· ‖ νεώτ. συρροὴ γεγονότων - περιστάσεων (γεγονότα ἢ περιστάσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν αὐτὴν ἄποψιν ἢ σχέσιν)· ‖ νεώτ. νομ. συρροὴ ἐγκλημάτων ἡ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διάπραξις πλειόνων τῆς μιᾶς ἀξιοποίνων πράξεων.

**σύρροια** (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ συρροή, ἡ σύρρευσις : 'Ιππ.Τροφ.23, Πολύβ.2,32,2 κατὰ τὰς συρροίας τοῦ .. ποταμοῦ, Στράβ.1,3,12 συρροίας μὲν ἐν αὐτοῖς οὔσης, 'Αρετ.Χρον.Νούσ.1,13 ἡ .. ἐς τὴν γαστέρα ξύρροια τοῦ πύου, Πισίδ.Γ 'Εξαήμ.1412 σύρροια τῶν ὅλων μία, 'Επιγρ. σύνροια.

**συρροιζῶ**-έω μσν. ροιζῶ, κροτῶ, συρίζω ὁμοῦ ἢ συγχρόνως μετά τινος : Πλαν.'Οβιδ.Μεταμ. 13,608 ὄρνις ταῖς πτέρυξι διερροίζησεν. ἐκ δὲ τῶν ἴσων καὶ ἀμύθητοι ὄρνιθες ἀδελφαὶ συνερροίζησαν.

**σύρροπον** (τὸ) 'Επιγρ. πιθ. τὸ ἀντίβαρον.

**σύρρους**-οος-ουν-οον ὁ ὁμοῦ ρέων, ὁ συρρέων, ὁ ἔχων κοινὴν ροήν : Τίμ.Λοκρ.101Ε οὐδὲ γὰρ ἔπ